

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

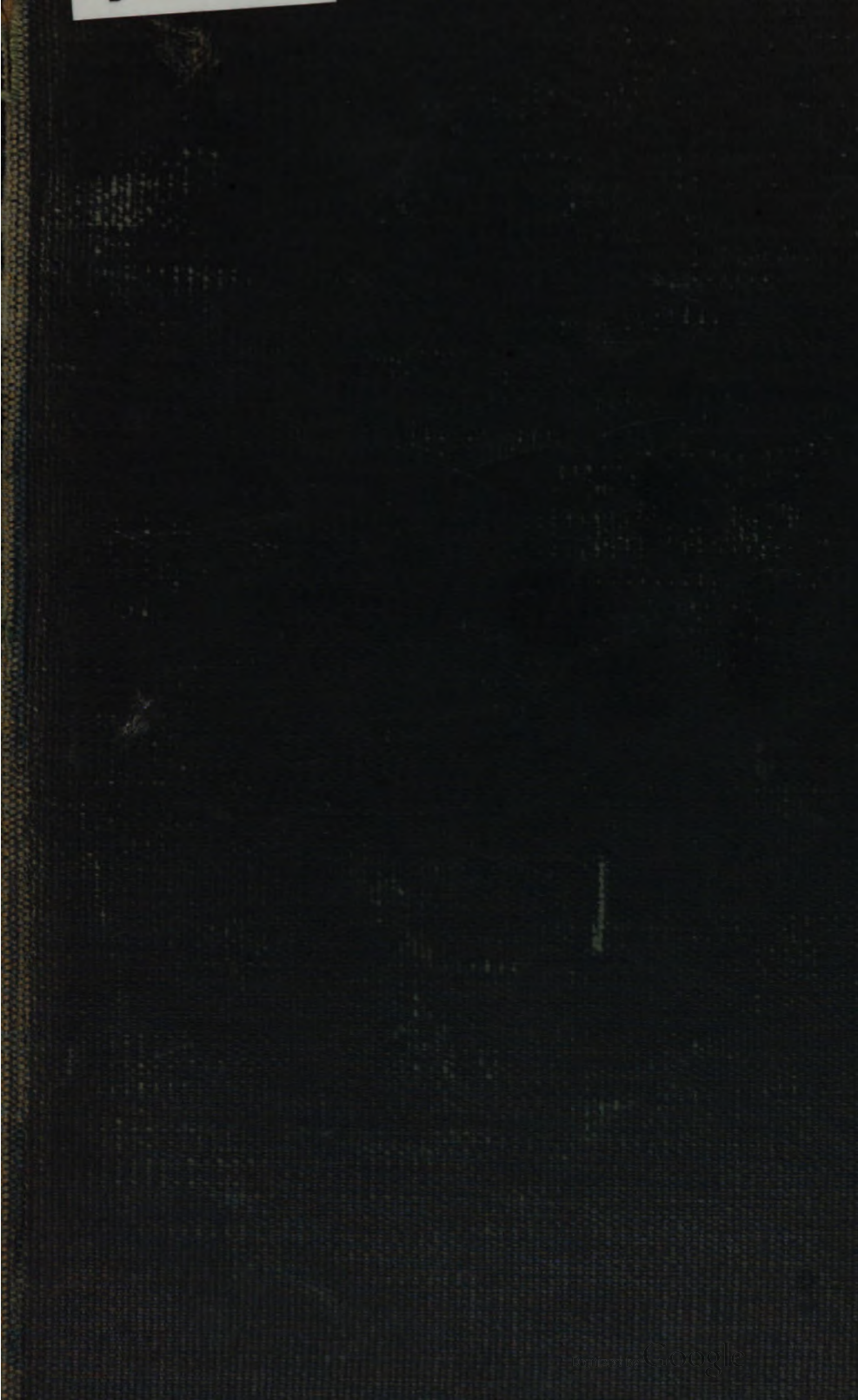
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

THE GIFT
Mr. Frederick

λίθον ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐκά-
θητο ἐπ' αὐτοῦ. καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὀρ-
ῆστῃζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐντεῦθεν
εἰς, καὶ ἐντεῦθεν εἰς. καὶ ἐγένοντο αἱ
χεῖρες Μωυσῆ ἐστηριγμέναι ἕως δυσμῶν
ἡλίου. ¹³ καὶ ἐτρέψατο Ἰησοῦς τὸν
Ἀμαλὴκ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ
ἐν ῥότῳ μαχαίρας. ¹⁴ εἶπε δὲ κύριος
πρὸς Μωυσῆν. κατὰγραφον τοῦτο εἰς
μνημόσυνον εἰς βιβλίον, καὶ δὸς εἰς τὰ
ὦτα Ἰησοῦ, ὅτι ἀλοιγῇ ἐξαλείψω τὸ
μνημόσυνον Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν
οὐρανόν. ¹⁵ καὶ ὠκοδομήσει Μωυσῆς
θυσιαστήριον κυρίῳ. καὶ ἐπωνόμασε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κύριος καταφυγῇ μου.
¹⁶ ὅτι ἐν χειρὶ κυφαία πολεμεῖ κύριος
ἐπὶ Ἀμαλὴκ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Ηκουσε δὲ Ἰοθὼρ ἱερεὺς Μαδιάμ ὁ
γαμβρὸς Μωυσῆ πάντα ὅσα ἐποίησε
κύριος Ἰσραὴλ τῷ ἑαυτοῦ λαῷ. ἐξήγα-
γε γὰρ κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.
² ἔλαβε δὲ Ἰοθὼρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ
Σεπφώραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ μετὰ
τὴν ἄφαισιν αὐτῆς, ³ καὶ τοὺς δύο υἱοὺς
αὐτῆς. ὄνομα τῷ ἐνὶ αὐτῶν Γηρσάμ,
λέγων, πάροικος ἤμην ἐν γῇ ἄλλοτρία.
⁴ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλιέξερ,
λέγων, ὁ γὰρ θεὸς τοῦ πατρός μου
βοηθός μου, καὶ ἐξέλλατό με ἐκ χειρὸς
Φαραῶ. ⁵ καὶ ἐξῆλθεν Ἰοθὼρ ὁ γαμ-
βρὸς Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνή
πρὸς Μωυσῆν εἰς τὴν ἔρημόν, οὗ παρεν-
βάλεν ἐπ' ὄρους τοῦ Θεοῦ. ⁶ ἀνηγ-
έλη δὲ Μωυσῆ, λέγοντες. ἰδοὺ ὁ γαμ-
βρὸς σου Ἰοθὼρ παραγίνεται πρὸς σέ,
καὶ ἡ γυνή, καὶ οἱ δύο υἱοὶ σου μετ' αὐ-
τοῦ. ⁷ ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντη-
σιν τῷ γαμβρῷ, καὶ προσεκύνησεν αὐ-
τῷ, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ ἡσπάσαντο
ὁ Μωυσῆς καὶ Ἰοθὼρ καὶ οἱ υἱοὶ αὐ-
τῶν. ⁸ καὶ διηγήσατο Μωυσῆς τῷ
γαμβρῷ πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος τῷ
Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἐνε-
στῆσαν ἐπ' αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ
ἐκάλυψεν αὐτοὺς κύριος ἐκ χειρὸς
αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων.
Ἰοθὼρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγα-
πώμενοις αὐτοῦ κύριος, ὅτι

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ
ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ
ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

VETUS TESTAMENTUM GRAECE

SECUNDUM 93403

SEPTUAGINTA INTERPRETES

EX AUCTORITATE

SIXTI QUINTI PONTIFICIS MAXIMI

EDITUM

AD EXEMPLAR VATICANUM ACCURATISSIME EXPRESSUM

CURA ET STUDIO

LEANDER VAN ESS

S. THEOL. DOCTORIS.

EDITIO STEREOTYPA

NOVIS CURIS CORRECTA ET INDICE LOCORUM NOVI TESTAMENTI
PARALLELORUM AUCTA.

L I P S I A E

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

1 8 5 5.

c a/

Rec. cat. O 16-8-38 v.A.

P R A E F A T I O

A D E D I T I O N E M S E C U N D A M.

Quum nuper animadversum esset (vide Vet. Test. ed. Tischendorf, 1850. pag. XXIX sq.) plura esse in textu editionis Essianae quae emendatricem manum sibi postularent, vel ex incuria eorum qui impressas olim plagulas correxissent, vel ex typorum iniquitate qua multi accentus similiaque perissent, non defuit industria totum textum quemadmodum fixis formis expressus est relegendi et corrigendi. Quam ad emendationem accessit alia eiusmodi quae non tantum ad Essianam sed etiam ad ipsam Vaticanam editionem pertineret. Haec enim quamvis tanta prae omnibus editionibus aliis praestantia excellat, tamen et ipsa passim habet quae non recte leguntur. Quae quidem ne intacta relinqueremus, ipsorum editorum Romanorum auctoritas vetuit; ipsi enim exemplaria impressa, antequam in vulgus ederentur, sat multis locis correxerunt calamo. Quarum emendationum quum aliae a plerisque recentioribus editoribus cum iisque etiam ab Essio observatae sunt, tum aliae eos fugerunt. Exempla emendationum eiusmodi iam ab Essio post alios receptarum haec sunt: Gen. 36, 37. *Σαμαδά* pro *Σαμαά*; Exod. 34, 11. *ἐντέλλομαι* pro *ἐντέλλομαι*; Lev. 18, 3. *ἐν' αὐτῇ* pro *ἐν' αὐτῆς*; 2 Paralipom. 18, 21. *ψευδής* pro *ἄψευδής*; ibidem 36, 22. *Κύρον* pro

κυρίον; Iudic. 20, 6. ἐμέλισα pro ἐμέλησα; Nehem. 10, 30. τῆς γῆς pro τοῖς γῆς; Iudith 9, 6. εἶπαν pro εἶπα; Sirac. 4, 17. διεστραμμένως pro διεστραμμένως. Aliae vero nunc demum in textum receptae sunt, ut Lev. 8, 26. ubi καὶ ante ἔλαβεν iam in editione principe extinctum est calamo; 1 Reg. 25, 10. ubi ibidem πεπληθυμμένοι restitutum est pro πεπληθυμένοι; 2 Reg. 23, 4. ubi ibidem ex οὐ factum est οὐ; 4 Reg. 22, 19. ubi ε finale in ἐλάλησας iam calamo deleverunt editores Romani; Iob. 18, 11. ubi iidem ὀδύναι pro ὠδύναι restituerunt*). Pertinet huc etiam quod quum Exod. 12, 19. οὐκ εὐρεθήσεται ab ipsis editoribus mutatum esset scribentibus οὐχ εἶρ., etiam reliqui loci cum οὐκ ante aspiratam posito corrigendi erant. Ac passim quidem iam Essius correxerat, ut Prov. 29, 7. οὐκ ὑπάρχει, Sirac. 44, 19. οὐκ εὐρέθη; alibi nunc demum correctum est, ut Gen. 34, 7. οὐκ οὕτως, Deut. 21, 7. οὐκ ἐωράκασιν. Eiusdem generis est 2 Esdr. 6, 11. καθ' ἐμέ et 3 Macc. 2, 22. καθ' ἐδάφους, ubi nunc κατ' repositum est.

Multi vero loci qui vel maxime emendatione opus habebant, a Romanis editoribus non sunt emendati. De horum quoque numero aliquos iam Essius correxerat, ut Ios. 2, 19. ἡμεῖς δέ pro ὑμεῖς δέ; 3 Reg. 13, 11. κατῴκει pro κατῴκη; 1 Esdr. 4, 56. φρουροῦσι pro φροροῦσι; 2 Esdr. 4, 10. τὸ κατάλοιπον pro τὸ κατὰλοιπον. Sed longe plurima id genus, quamvis magnam partem ineptissima essent, adhuc intacta manserant. Ita nunc demum correximus, praeunte ubique Tischendorffii editione, Iudic. 1, 24. Δεῖξον ἡμῖν pro Δεῖξ. ὑμῖν; ibidem 6, 3. ἀνέβαινον pro ἀνέβαιναν; 1 Reg. 25, 29. ἐνδεδυμένη pro ἐνδεδυμένη; 3 Reg. 2, 23. ἀρχιστράτηγος pro ἀρχιστρ.; ibidem 3, 26. Οἰκοδόμησον pro Ὁκοδόμησον; 4 Reg. 19, 28. ἐν τοῖς pro ἐκ τοῖς; ibidem 21, 4. τὸ ὄνομα pro τῷ ὀνομα; 2 Paralipom. 18, 7. λαλείτω pro λαλήτω; Esther 2, 7.

---

*) De Gen. 21, 21. 35, 13. Esai. 33, 18. aliisque locis ab editoribus Romanis correctis cf. Vet. Test. ed. Tischendorf, pag. XXII sqq.

ἤ εἶδει pro τὸ εἶδει; ibidem 8, 14. ἐν Σούσοις pro ἐκ Σούσοις; Iob. 3, 25. ἰδοῖκεν pro ἐνδοῖκεν; ibidem 18, 17. ἀπόλοιτο pro ἀλώλοιτο; Sirac. 12, 11. φύλαξαι pro φύλαξε; ibidem 27, 14. πολύορκον pro πολιόρκον; ibidem 30, 9. σύμπαιζον pro σύμπαιζον; ibidem 30, 15 sq. ἰγίεια et ἰγείας pro νίγεια et νίγείας; Hos. 6, 14. παραδοθήσονται pro παραδωθ.; Iob. 2, 30. δώσω pro δώσωσι; Habac. 3, 9. τοῦ ἐπικαλεῖσθαι pro τοῦ ἐπικαλεῖσθε; Esai. 40, 18. ὁμοιώματι pro ὁμοιώματι; ibidem 41, 23. ἐπερχόμενα pro ἐπεχόμενα; ibidem 42, 24. τίς pro οἷς; 1 Macc. 14, 9. ἐκάθητο pro κάθητο (ἐ expalluit in ed. princ., non deest); aliaque permulta quum leviora tum graviora.

Illud quidem non ex re videbatur, ut accentus ubique ad eam rationem revocarentur quae nunc plerisque probatur, ut στῦλοι pro στύλοι, πρεσβῦται pro πρεσβύται, Μωαβίται pro Μωαβίται, Γαλααδίτις pro Γαλααδίτης, κηρῦξαι pro κηρύξαι, μιᾶναι pro μιάναι etc. Tamen haud raro et accentus et spiritus inconstanter positos correximus, quemadmodum βορέῳν aliquoties scripsimus pro βορέάν; ὁσφῖν, ut plerumque iam editum erat, pro ὁσφῖν; μεγιστᾶνας, ut ipsa editio princeps passim habet, pro μεγιστάνας Iudith 2, 2; ἰχθύες pro ἰχθῦες, postquam constanter praecesserat ἰχθύος etc. Item ὁμίχλης, ut ipsa ed. Rom. Ies. 29, 18., pro ὁμίχλης Zeph. 1, 15; ἡρέτιστα, ut alibi, pro ἡρέτιστα 1 Reg. 25, 35. etc. Nec magis incorrecta reliquimus χαλκοί pro χαλκοῖ, λινά et λινάς pro λινᾶ et λινᾷς, σκῆν pro σκῆν, τὰς γὰς pro τῆς γᾶς, δυνάστων pro δυναστῶν, χῆραι pro χῆραι, περιεφαιαίαι pro -λαίαι etc. Pertinent huc etiam Exod. 11, 9. et Deut. 8, 8 sq. ubi ἵνα πληθυνῶ, ἀποστεῖλαι et ἀναστήσαι male editum erat pro ἵνα πληθυνῶ, ἀποστεῖλαι et ἀναστήσαι. Contra alia haud pauca quae accentus et spiritus attinent, maxime in nominibus propriis conspicua, accuratiori studio commendare quam invita editione principe emendare maluimus.

Denique ad hanc editionem appendicis loco nunc accessit index locorum Novi Testamenti parallelorum, quum eorum qui ipsis ver-

bis respondent locis Veteris Testamenti, tum ubi Novi Testamenti scriptores ad Veteris Testamenti dicta respiciunt vel videntur respicere. Non est quod probem, quantopere commendanda sit theologis accurata horum Novi Testamenti locorum cum textu LXX virorum collatio.

Quae quum ita sint, editio Essiana sive Tauchnitiana LXX interpretum revera et emendata et aucta nunc prodit, unde spes est studiis theologorum eam non minimam utilitatem allaturam esse.

Lipsiae mense Dec. 1854.

P R A E F A T I O

A D E D I T I O N E M P R I M A M.

Qua hanc LXX editionem in lucem mittendi ratione movebar, prolixioris praefationis loco hisce fas sit paucis dicendi verbis.

Exemplaribus, quae Germaniae supererant manualibus LXX, ultimis editionis Halae 1759. 1 - 5 Vol. in 12mo, a me emtis, et inter Theologiae Studiosos dispersis, nullibi locorum manualis probat editionis LXX copia venalis. Penuriam quam perquam dolenter ferebam, sat plurima dum epistolaria apud me concurrebant vota Theologiae Studiosorum aequae ac aliorum litteratorum Virorum, mediocri pro pretio editionem LXX manualementem perlubenter appetentium. Excitatis hisce votis ut me redderem gratum, sacrisque studiis excolendis utilem, non morabar, vires impendere omnes, nova ut manualis imprimeretur editio LXX. Et benedicens, favensque deus summis et meis annuebat votis, annuebat curis, movendo benevolentia hominum corda, mites aperiendoque manus, quarum subsidiis foelicissimus novum aggrediebar imprimendum opus. Et seligendo inter textus LXX plures, notosque, non diu anceps haerebam, quin praeferrem Romano-Sixtinum textum, quippe faventiori qui iudicio omnibus doctissimis praeplacet Viris, catholicis aequae ac acatholicis.

Dictus ergo qui textus Romano-Sixtinus praesenti hac nova editione iuxta Exemplar Romae 1587 editum fidelissime typis redatur cura mihi fuit exactissima, omissis tamen hic variantibus lectionibus ibidem substratis, quas addere ideo dehortabar, quia editioni huic manuali superfluae aequae fuissent ac mole et libri pretio molestae; insuper et critico pro studio insufficientes, existentibus nempe copia infinitis variantibus lectionibus Holmes-Parsonianis, aliisque usu obviis editionibus plus voluminosi.

Ceterum nil magis in votis est, quam ut hisce sacris graecis litteris Studiosorum aliorumque Virorum commodis consulam et utilitati, salutique aeternae; quod sincere et pure voluisse mihi sat est, cui et deus benedicens gratiam addat et effectum, incrementumque.

Dabam Darmstadii, ultimis anni 1823 diebus.

DR. LEANDER VAN ESS.

ORDO LIBRORUM V. T.

IN HAC EDITIONE SIXTINA.

Pag.	1	I	ΓΕΝΕΣΙΣ Genesis.
"	55	II	ΕΞΟΔΟΣ Exodus.
"	98	III	ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ Leviticus.
"	131	IV	ΑΡΙΘΜΟΙ Numeri.
"	176	V	ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ Deuteronomium.
"	215	VI	ΙΗΣΟΥΣ ΝΑΥΗ Iosua.
"	241	VII	ΚΡΙΤΑΙ Iudicum.
"	268	VIII	ΡΟΥΘ Ruth.
"	272	IX	ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ <i>πρώτη</i> Samuelis I.
"	307	X	ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ <i>δευτέρα</i> Samuelis II.
"	337	XI	ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ <i>τρίτη</i> Regum I.
"	373	XII	ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ <i>τετάρτη</i> Regum II.
"	406	XIII	ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ <i>πρώτον</i> Chronicorum I.
"	435	XIV	ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ <i>δύτερον</i> Chronicorum II.
"	473	XV	ΕΣΔΡΑΣ <i>πρώτον</i> Esra I.
"	489	XVI	ΕΣΔΡΑΣ <i>δύτερον</i> Esra II.
"	499	XVII	ΝΕΕΜΙΑΣ Nehemias.
"	513	XVIII	ΤΩΒΙΤ Tobias.
"	523	XIX	ΙΟΥΔΙΘ Judith.
"	539	XX	ΕΣΘΗΡ Esther.
"	550	XXI	ΙΩΒ Iobus.
"	574	XXII	ΨΑΛΜΟΙ Psalmi.
"	639	XXIII	ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΑΛΩΜΩΝΤΟΣ Proverbia.
"	660	XXIV	ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ Ecclesiastes.
"	668	XXV	ΑΣΜΑ Canticum Canticorum.
"	672	XXVI	ΣΟΦΙΑ ΣΑΛΩΜΩΝ Sapientia Salomonis.
"	687	XXVII	ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ Siracides.
"	723	XXVIII	ΩΣΗΕ Hoseas.
"	730	XXIX	ΑΜΩΣ Amos.
"	736	XXX	ΜΙΧΑΙΑΣ Micha.
"	741	XXXI	ΙΩΗΑ Ioel.
"	744	XXXII	ΟΒΔΙΟΥ Obadia.
"	745	XXXIII	ΙΩΝΑΣ Ionas.
"	747	XXXIV	ΝΑΟΥΜ Nahum.
"	748	XXXV	ΑΜΒΑΚΟΥΜ Habacuc.
"	751	XXXVI	ΣΟΦΟΝΙΑΣ Zephania.
"	753	XXXVII	ΑΓΓΑΙΟΣ Haggaeus.
"	755	XXXVIII	ΖΑΧΑΡΙΑΣ Zacharias.
"	764	XXXIX	ΜΑΛΑΧΙΑΣ Malachias.
"	766	XL	ΗΣΑΙΑΣ Esaias.
"	815	XLI	ΙΕΡΕΜΙΑΣ Ieremias.
"	867	XLII	ΒΑΡΟΥΧ Baruch.
"	872	XLIII	ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ Threni.
"	878	XLIV	ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΕΡΕΜΙΟΥ Epistola Ieremiae.
"	880	XLV	ΙΕΖΕΚΙΗΛ Ezechiel.
"	932	XLVI	ΔΑΝΙΗΛ Daniel.
"	954	XLVII	ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ <i>πρώτος</i> Maccabaeorum I.
"	988	XLVIII	ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ <i>δύτερος</i> Maccabaeorum II.
"	1012	XLIX	ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ <i>τρίτος</i> Maccabaeorum III.

ORDO LIBRORUM V. T.
IN ALIIS EDITIONIBUS USITATUS ET CUM PAGINIS
HUIUS EDITIONIS COMPOSITUS.

LIBRI CANONICI

Pag. 4. I. Genesis. P. 55. II. Exodus. P. 98. III. Leviticus. P. 434. IV. Numeri. P. 476. V. Deuteronomium. P. 245. VI. Iosua. P. 244. VII. Iudicum. P. 268. VIII. Ruth. P. 272. IX. Samuelis I. P. 307. X. Samuelis II. P. 337. XI. Regum I. P. 373. XII. Regum II. P. 406. XIII. Chronicorum I. P. 435. XIV. Chronicorum II. P. 473. XV. Esra. P. 499. XVI. Nehemias. P. 539. XVII. Esther. P. 550. XVIII. Iobus. P. 574. XIX. Psalmi. P. 639. XX. Proverbia. P. 660. XXI. Ecclesiastes. P. 668. XXII. Canticum Canticorum. P. 766. XXIII. Esaias. P. 845. XXIV. Ieremias. P. 872. XXV. Threni. P. 880. XXVI. Ezechiel. P. 934. XXVII. Daniel. P. 723. XXVIII. Hoseas. P. 744. XXIX. Ioel. P. 730. XXX. Amos. P. 744. XXXI. Obadia. P. 745. XXXII. Ionas. P. 736. XXXIII. Micha. P. 747. XXXIV. Nahum. P. 748. XXXV. Habacuc. P. 754. XXXVI. Zephania. P. 753. XXXVII. Haggaeus. P. 755. XXXVIII. Zacharias. P. 764. XXXIX. Malachias.

LIBRI APOCRYPHI.

Pag. 473. I. Esdras. P. 543. II. Tobias. P. 523. III. Iudith. — IV. Additamenta ad libr. Esther vide in L. Esther, non distincta versibus. P. 672. V. Sapientia Salomonis. P. 687. VI. Siracides. P. 867. VII. Baruch. P. 878. VIII. Epistola Ieremiae. P. 938. IX. Preces Asariae. P. 939. X. Preces Trium Puerorum. P. 932. XI. Susanna. P. 952. XII. Bel. P. 953. XIII. Draco. P. 954. XIV. Maccabaeorum I. P. 988. XV. Maccabaeorum II. P. 4012. XVI. Maccabaeorum III. — XVII. Preces Manassae, quibus caret editio Sixtina.

Γ Ε Ν Ε Σ Ι Σ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ² ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος. καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου. καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐπὶ ἔμετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ³ καὶ εἶπεν ὁ θεός. γενηθήτω φῶς. καὶ ἐγένετο φῶς. ⁴ καὶ εἶδεν ὁ θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν. καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνά μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνά μέσον τοῦ σκότους. ⁵ καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. ⁶ καὶ εἶπεν ὁ θεός. γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος. καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνά μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως. ⁷ καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα. καὶ διεχώρισεν ὁ θεὸς ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. καὶ ἀνά μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος. ⁸ καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὸ στερέωμα, οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. ⁹ καὶ εἶπεν ὁ θεός. συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὁφθῇ τῇ ξηρᾷ. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὥφθη ἡ ξηρά. ¹⁰ καὶ ἐκάλεσεν ὁ θεὸς τὴν ξηρὰν, γῆν. καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλόν. ¹¹ καὶ εἶπεν ὁ θεός. βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιοτητα, καὶ ξύλον καρπιμοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. ¹² καὶ ἐξηνγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὰ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. ¹³ καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο

ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη. ¹⁴ καὶ εἶπεν ὁ θεός. γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνά μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνά μέσον τῆς νυκτός. καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἐνιαυτούς. ¹⁵ καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. ¹⁶ καὶ ἐποίησεν ὁ θεός τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἑλάσσον εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, καὶ τοὺς ἀστέρας. ¹⁷ καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ θεός ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, ¹⁸ καὶ ἀρχεῖν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός, καὶ διαχωρίζειν ἀνά μέσον τοῦ φωτός καὶ ἀνά μέσον τοῦ σκότους. καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλόν. ¹⁹ καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τέταρτη. ²⁰ καὶ εἶπεν ὁ θεός. ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἐρπετὰ ψυχῶν ζώων, καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο οὕτως. ²¹ καὶ ἐποίησεν ὁ θεός τὰ κῆτη τὰ μεγάλα, καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζώων ἐρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν. καὶ πᾶν πετινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος. καὶ εἶδεν ὁ θεός, ὅτι καλὰ. ²² καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ θεός, λέγων. αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρῶσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις. καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς. ²³ καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη. ²⁴ καὶ εἶπεν ὁ θεός. ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζώων κατὰ γένος. τετραπόδα καὶ ἐρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος. καὶ ἐγένετο οὕτως. ²⁵ καὶ ἐποίησεν ὁ θεός τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος. ²⁶ καὶ εἶπεν ὁ

Α

θεός.

θεός. ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν. καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. ²⁷ καὶ ἐποίησεν ὁ θεός τὸν ἄνθρωπον. κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν. ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. ²⁸ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς ὁ θεός, λέγων. αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. ²⁹ καὶ εἶπεν ὁ θεός. ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χορτόν σπόριμον σπείρον σπέρμα, ὃ ἐστιν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς. καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἐστίαι εἰς βρώσιν. ³⁰ καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ παντὶ ἑρπετῷ ἑρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χορτόν γλωρὸν εἰς βρώσιν. καὶ ἐγένετο οὕτως. ³¹ καὶ εἶδεν ὁ θεός τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε. καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. ² καὶ συνετέλεσεν ὁ θεός ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε. καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε. ³ καὶ εὐλόγησεν ὁ θεός τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγάσεν αὐτήν. ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ παντὶν τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ᾔρξατο ὁ θεός ποιῆσαι. ⁴ αὐτὴ ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο. ἡ ἡμέρα ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ⁵ καὶ πᾶν γλωρὸν ἄγρου πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ πάντα χορτόν ἄγρου πρὸ τοῦ ανατεῖλαι. οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν. ⁶ πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. ⁷ καὶ ἐπλασεν ὁ

θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χυὼν ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς, καὶ ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζώσαν. ⁸ καὶ ἐκύτευεν ὁ θεὸς παραδείσον ἐν Ἑδέμ κατὰ ἀνατολάς. καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἐπλασε. ⁹ καὶ ἐξανέτειλεν ὁ θεός ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον ὠραῖον εἰς ὄρασιν, καὶ καλὸν εἰς βρώσιν. καὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ. ¹⁰ ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Ἑδέμ ποτιζὼν τὸν παράδεισον. ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς. ¹¹ ὄνομα τῷ ἐνί, Φισῶν. οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐλάτ. ἐκεῖ οὐ ἔστι τὸ χρυσίον. ¹² τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν. καὶ ἐκεῖ ἐστὶν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πρᾶσινος. ¹³ καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ δευτέρῳ, Γεῶν. οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Αἰθιοπίας. ¹⁴ καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος, Τίγρις. οὗτος ὁ προπορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων. ὁ δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, Εὐφράτης. ¹⁵ καὶ ἔλαβε κύριος ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐπλασε, καὶ ἔθηκε αὐτὸν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. ¹⁶ καὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἀδὰμ, λέγων. ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ. ¹⁷ ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ. ἢ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. ¹⁸ καὶ εἶπε κύριος ὁ θεός. οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον. ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν. ¹⁹ καὶ ἐπλασεν ὁ θεός ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἄγρου, καὶ πάντα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά. καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἀδὰμ ψυχὴν ζώσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ. ²⁰ καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτηνεῖς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἄγρου. τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐκ εὐρέθη βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ. ²¹ καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεός ἑκατάσιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὑπνωσε. καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σὰρκα ἀντ' αὐτῆς. ²² καὶ ψκοδό-

μησεν

μῆσεν ὁ θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, εἰς γυναῖκα. καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδὰμ. ²³ καὶ εἶπεν Ἀδὰμ. τοῦτο νυνὸς τούν ἐκ τῶν ὁστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς μου. αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη. ²⁴ ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

Κ Ε Φ. Γ'.

²⁵ Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὅτε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἤσχυνοντο. ¹ ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὃν ἐποίησε κύριος ὁ θεός. καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί. τί ὅτι εἶπεν ὁ θεός, οὐ μὴ φαγῇτε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ παραδείσου; ² καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει. ἀπὸ καρποῦ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου φαγόμεθα. ³ ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου, εἶπεν ὁ θεός, οὐ φαγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. ⁴ καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί. οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. ⁵ ἦδει γὰρ ὁ θεός, ὅτι ἡ ἅν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὕμῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. ⁶ καὶ εἶδεν ἡ γυνή, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν, καὶ ὅτι ἀριστόν τοις ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, καὶ ὥραϊόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι. καὶ λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἔφαγε. καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον. ⁷ καὶ διηνοιχθήσαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν. καὶ ἔβραψαν φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα. ⁸ καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ τὸ δεικνόν. καὶ ἐκρύβησαν ὅτε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου τοῦ παραδείσου. ⁹ καὶ ἐκάλεσεν κύριος ὁ θεός τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἀδὰμ ποῦ εἶ; ¹⁰ καὶ εἶπεν αὐτῷ. τῆς φωνῆς σου ἤκουσα περιπατοῦντος ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθην ὅτι γυμνὸς εἰμι, καὶ ἐκρύβην. ¹¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός. τίς ἀνήγγελέ σοι ὅτι γυ-

μνὸς εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὐ ἐνετείλαμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες; ¹² καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ. ἡ γυνή, ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον. ¹³ καὶ εἶπε κύριος ὁ θεός τῇ γυναικί. τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή. ὁ ὄφις ἠπάτησέ με, καὶ ἔφαγον. ¹⁴ καὶ εἶπε κύριος ὁ θεός τῷ ὄφει. ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ. καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. ¹⁵ καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναίκος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος σου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς. αὐτοὶς σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρην. ¹⁶ καὶ τῇ γυναικί εἶπε. πληθύνῃς πληθυνῶ τὰς λύπας σου καὶ τὸν στεναγμόν σου. ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου. καὶ αὐτός σου κυριεύσει. ¹⁷ τῷ δὲ Ἀδὰμ εἶπεν. ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναίκος σου, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὐ ἐνετείλαμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες, ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου. ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. ¹⁸ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατείλει σοι, καὶ φαγῇ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ. ¹⁹ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθης. ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. ²⁰ καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναίκος αὐτοῦ Ζωή, ὅτι μήτηρ πάντων τῶν ζώωντων. ²¹ καὶ ἐποίησε κύριος ὁ θεός τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικί αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς. ²² καὶ εἶπεν ὁ θεός. ἰδοὺ Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν, τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν. καὶ νῦν μὴ ποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ λαβὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ φάγῃ, καὶ ζῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα. ²³ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεός ἐκ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐργάζεσθαι τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη. ²⁴ καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ, καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς. καὶ ἔταξε

τὰ Χειρουβὶμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην φυλάσσει τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἀδὰμ δὲ ἔγνω Εὕαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Κάιν. καὶ εἶπεν. ἔκτησαμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ θεοῦ. ² καὶ προσέθηκε τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀβελ. καὶ ἐγένετο Ἀβελ ποιμὴν προβάτων. Κάιν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν. ³ καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἤνεγκε Κάιν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ κυρίῳ. ⁴ καὶ Ἀβελ ἤνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν στείτων αὐτῶν. καὶ ἐπείδεν ὁ θεὸς ἐπὶ Ἀβελ καὶ ἐπὶ τοῖς θύροις αὐτοῦ. ⁵ ἐπὶ δὲ Κάιν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε. καὶ ἐλυπήθη Κάιν λίαν, καὶ συνέπεσε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ. ⁶ καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς τῷ Κάιν. ἵνα τί περίλυπος ἐγένου, καὶ ἵνα τί συνέπεσε τὸ πρόσωπόν σου; ⁷ οὐκ ἔαν ὀρθῶς προσεγγῇς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἡμαρτες; ἡσύχασον. πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφὴ αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ. ⁸ καὶ εἶπε Κάιν πρὸς Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. διέλθωμεν εἰς τὸ πεδῖον. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάιν ἐπὶ Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. ⁹ καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς πρὸς Κάιν. πῶς ἔστιν Ἀβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν, οὐ γινώσκω. μὴ φύλαξ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐμὶ ἐγώ; ¹⁰ καὶ εἶπε κύριος. τί πεποίηκας; φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς. ¹¹ καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἣ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς δεξιῶσθαί το αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρὸς σου. ¹² ὅτε ἐργᾷ τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν ἰσχύν αὐτῆς δοῦναί σοι. στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς. ¹³ καὶ εἶπε Κάιν πρὸς κύριον τὸν θεόν. μελλῶν ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναι με. ¹⁴ εἰ ἐκβάλλεις με σημερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἔσται πᾶς ὁ εὐρίσκων με, ἀποκτενεῖ με. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος ὁ θεός. οὐχ οὕτω. πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάιν, ἐπτα ἐκδικούμενα

παραλύσει. καὶ ἔθετο κύριος ὁ θεὸς σημεῖον τῷ Κάιν, τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν πάντα τὸν εὐρίσκοντα αὐτόν. ¹⁶ ἐξῆλθε δὲ Κάιν ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, καὶ ὤκησεν ἐν γῇ Ναιδ κατέναντι Ἐδέμ. ¹⁷ καὶ ἔγνω Κάιν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Ἐνῶχ. καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν. καὶ ἐπωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἐνῶχ. ¹⁸ ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνῶχ Γαϊδάδ. καὶ Γαϊδάδ ἐγέννησε τὸν Μαλελὴλ. καὶ Μαλελὴλ ἐγέννησε τὸν Μαθουσαάλα. καὶ Μαθουσαάλα ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. ¹⁹ καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας. ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἀδά. καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Σέλλα. ²⁰ καὶ ἔτεκε Ἀδά τὸν Ἰωβήλ. οὗτος ἦν πατὴρ οἰκούντων ἐν σκηναῖς κτηνοτρόφων. ²¹ καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ιουβάλ. οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριοι καὶ κιθάραν. ²² Σέλλα δὲ καὶ αὐτὴ ἔτεκε τὸν Θόβελ. καὶ ἦν σφυροκόπος χαλκῆς; χαλκοῦ καὶ σιδήρου. ἀδελφὴ δὲ Θόβελ, Νοεμὰ. ²³ εἶπε δὲ Λάμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναῖξιν, Ἀδά καὶ Σέλλα. ἀκούσατέ μου τῆς φωνῆς γυναῖκες Λάμεχ. ἐνωτίσασθέ μου τοὺς λόγους. ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἑμοί, καὶ κτανίσκον εἰς μῶλωπα ἑμοί. ²⁴ ὅτι ἐπτάκις ἐκδικήσεται ἐκ Κάιν. ἐκ δὲ Λάμεχ, ἑβδομηκοντάκις ἐπτα. ²⁵ ἔγνω δὲ Ἀδὰμ Εὕαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱόν. καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σὴθ, λέγουσα. ἑξανέστησε γάρ μοι ὁ θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἀβελ, ὃν ἀπέκτεινε Κάιν. ²⁶ καὶ τῷ Σὴθ ἔγενετο υἱός. ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐνὼς. οὗτος ἧλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Αὕτη ἡ βίβλος γένεσεως ἀνθρώπων. ἡ ἡμέρα ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν Ἀδὰμ, κατ' εἰκόνα θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν. ² ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. καὶ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀδὰμ, ἡ ἡμέρα ἐποίησεν αὐτούς. ³ ἔζησε δὲ Ἀδὰμ τριάκοντα καὶ διακόσια ἔτη. καὶ ἐγέννησε κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σὴθ. ⁴ ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἀδὰμ, ὡς

ἔζησε

ἔζησε μετὰ τὸ γεννησάι αὐτὸν τὸν Σήθ, ἔτη ἑπτακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ⁵ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδάμ, ἃς ἔζησε, τριακόνα καὶ ἑννακόσια ἔτη. καὶ ἀπέθανεν. ⁶ ἔζησε δὲ Σήθ πέντε καὶ διακόσια ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶχ. ⁷ καὶ ἔζησε Σήθ μετὰ τὸ γεννησάι αὐτὸν τὸν Ἐνῶχ, ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑπτακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ⁸ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σήθ, δώδεκα καὶ ἑννακόσια ἔτη. καὶ ἀπέθανε. ⁹ καὶ ἔζησεν Ἐνῶχ ἔτη ἑκατὸν ἐννεήκοντα. καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν. ¹⁰ καὶ ἔζησεν Ἐνῶχ μετὰ τὸ γεννησάι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν, πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ ἑπτακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ¹¹ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνῶχ πέντε ἔτη καὶ ἑννακόσια. καὶ ἀπέθανε. ¹² καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ. ¹³ καὶ ἔζησε Καϊνᾶν μετὰ τὸ γεννησάι αὐτὸν τὸν Μαλελεήλ, τεσσαράκοντα καὶ ἑπτακόσια ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ¹⁴ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Καϊνᾶν δέκα ἔτη καὶ ἑννακόσια. καὶ ἀπέθανε. ¹⁵ καὶ ἔζησε Μαλελεήλ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Ἰαρεδ. ¹⁶ καὶ ἔζησε Μαλελεήλ μετὰ τὸ γεννησάι αὐτὸν τὸν Ἰαρεδ, ἔτη τριάκοντα καὶ ἑπτακόσια. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ¹⁷ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεήλ, ἔτη πέντε καὶ ἐννεήκοντα καὶ ὀκτακόσια. καὶ ἀπέθανε. ¹⁸ καὶ ἔζησεν Ἰαρεδ δύο καὶ ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἑκατὸν. καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐνῶχ. ¹⁹ καὶ ἔζησεν Ἰαρεδ μετὰ τὸ γεννησάι αὐτὸν τὸν Ἐνῶχ, ὀκτακόσια ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ²⁰ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰαρεδ, δύο καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑννακόσια ἔτη. καὶ ἀπέθανε. ²¹ καὶ ἔζησεν Ἐνῶχ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Μαθουσάλα. ²² εὐηρέστησε δὲ Ἐνῶχ τῷ Θεῷ μετὰ τὸ γεννησάι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα, διακόσια ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ²³ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνῶχ, πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακόσια ἔτη. ²⁴ καὶ εὐηρέστησεν Ἐνῶχ τῷ Θεῷ. καὶ οὐχ εὕρισκετο, ὅτι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός.

²⁵ καὶ ἔζησε Μαθουσάλα ἑπτὰ ἔτη καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν. καὶ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. ²⁶ καὶ ἔζησε Μαθουσάλα μετὰ τὸ γεννησάι αὐτὸν τὸν Λάμεχ, δύο καὶ ὀκτακόσια ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ²⁷ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαθουσάλα ἃς ἔζησεν, ἑννέα καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑννακόσια ἔτη. καὶ ἀπέθανε. ²⁸ καὶ ἔζησε Λάμεχ ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱόν. ²⁹ καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Νῶε, λέγων. οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν λυπῶν τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς κατηράσατο κύριος ὁ Θεός. ³⁰ καὶ ἔζησε Λάμεχ μετὰ τὸ γεννησάι αὐτὸν τὸν Νῶε, πεντακόσια καὶ ἐξήκοντα καὶ πέντε ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ³¹ καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Λάμεχ, ἑπτακόσια καὶ πεντηκοντατρία ἔτη. καὶ ἀπέθανε.

Κ Ε Φ. ζ'.

³² Καὶ ἦν Νῶε ἑτῶν πεντακοσίων. καὶ ἐγέννησε τρεῖς υἱοὺς τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ. ¹ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. ² ἰδόντες δὲ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ὅτι καλαὶ εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν, ὧν ἐξελέξαντο, ³ καὶ εἶπε κύριος ὁ Θεός. οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμα μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τοῦτοις εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας. ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη. ⁴ οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. καὶ μετ' ἐκείνο, ὥς ἂν εἰσπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγεννώσαν αὐτοῖς. ἐκείνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί. ⁵ ἰδὼν δὲ κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμειλῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας. ⁶ καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεός, ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ διανοήθη, ⁷ καὶ εἶπεν ὁ Θεός. ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον ὃν ἐποίησα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνούς, καὶ ἀπὸ

ἀπὸ ἐρπετῶν ἕως πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ. ὅτι ἐνεθυμήθην, ὅτι ἐποίησα αὐτούς. ⁸ Νῶε δὲ εὗρε χάριν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ. ⁹ αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις Νῶε. Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, τῷ θεῷ εὐχρέστηκε Νῶε. ¹⁰ ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱούς τὸν Σὴμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ. ¹¹ ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας. ¹² καὶ εἶδε κύριος ὁ θεὸς τὴν γῆν. καὶ ἦν κατεφθαρμένη. ὅτι κατέφθιρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. ¹³ καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς τῷ Νῶε. καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἦκει ἐναντίον μου. ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτοὺς καὶ τὴν γῆν. ¹⁴ ποιήσον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων τετραγώνων. τοσοῦτ' αἰ ποιήσεις τὴν κιβωτὸν. καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφάλτῳ. ¹⁵ καὶ οὕτω ποιήσεις τὴν κιβωτὸν. τριακοσίων πήκεων τὸ μῆκος τῆς κιβωτοῦ, καὶ πεντηκοντα πήκεων τὸ πλάτος, καὶ τριάκοντα πήκεων τὸ ὕψος αὐτῆς. ¹⁶ ἐπισυναγαγὼν ποιήσεις τὴν κιβωτὸν, καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν. τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων. καταγαῖα διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτήν. ¹⁷ ἐγὼ δὲ ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν, καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα, ἐν ἣ ἔστι πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ὅσα ἦν ἡ ἐπὶ τῆς γῆς, τελευτήσει. ¹⁸ καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ. εἰς ἐλεύση δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ ἡ γυνὴ σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ. ¹⁹ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάσης σαρκὸς δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν, ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἕκαστον. ²⁰ ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σέ, τρέφεσθαι μετὰ σοῦ ἄρσεν καὶ θῆλυ. ²¹ σὺ δὲ λήψη σε

αὐτῷ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων ἃ ἔδεσθε, καὶ συνάξεις πρὸς σεαυτὸν, καὶ ἔσται σοὶ καὶ ἐκείνοις φαγὼν. ²² καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός, οὕτως ἐποίησε.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ εἶπε κύριος ὁ θεός πρὸς Νῶε. εἰσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅτι σὲ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ. ² ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σέ ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ. ³ καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν ἑπτὰ ἑπτὰ ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαθρέναι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ⁴ ἔτι γὰρ ἡμερῶν ἑπτὰ ἐγὼ ἐπάγω ὕετον ἐπὶ τὴν γῆν, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. καὶ ἐξαλείψω πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἐποίησα ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς. ⁵ καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός. ⁶ Νῶε δὲ ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. ⁷ εἰσῆλθε δὲ Νῶε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ. ⁸ καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν. καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς ⁹ δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο ὁ θεὸς τῷ Νῶε. ¹⁰ καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. ¹¹ ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτι ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε τοῦ δευτέρου μηνός, ἑβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός. τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐβρόχισαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρῆακται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν. ¹² καὶ ἐγένετο ὁ ὕετός ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. ¹³ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθε Νῶε, Σὴμ, Χάμ, Ἰάφεθ οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε, καὶ

αἱ

αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν. ¹⁴ καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος, καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος, καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ πᾶν ὄρεον πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ ¹⁵ ἐσθλήθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός, ἐν ᾧ ἔστι πνεῦμα ζωῆς. ¹⁶ καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός, εἰσῆλθε, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε. καὶ ἔκλεισε κύριος ὁ Θεὸς τὴν κιβωτόν ἐξωθεν αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπεπληθύνθη τὸ ὕδωρ. καὶ ἔπληρε τὴν κιβωτόν, καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς. ¹⁸ καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐπεγέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ¹⁹ τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά, ἃ ἦν ὑψόκατω τοῦ οὐρανοῦ. ²⁰ πεντεκαίδεκα πῆγαις ὑπεράνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ. καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά. ²¹ καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων. καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς ἄνθρωπος. ²² καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς, καὶ πᾶν ὃ ἦν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπέθανε. ²³ καὶ ἐξῆλειψε πᾶν τὸ ἀναστήμα, ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἔρπετῶν, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ κατελείφθη μόνος Νῶε, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. ²⁴ καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πενήκοντα.

ΚΕΦ. Η'.

Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε, καὶ πάντων τῶν θηρίων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάντων τῶν πετεινῶν, καὶ πάντων τῶν ἔρπετῶν τῶν ἐρπόντων, ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ. ² καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταβάται τοῦ οὐρανοῦ. καὶ συνεσχέθη ὁ υἱὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ³ καὶ

ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἡλάττωσεν τὸ ὕδωρ μετὰ πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας. ⁴ καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ. ⁵ τὸ δὲ ὕδωρ ἡλάττωσεν ἕως τοῦ δεκάτου μηνός. καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὄρεων. ⁶ καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἡνέωξε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε. καὶ ἀπέστειλε τὸν νόρακα. ⁷ καὶ ἐξελθὼν οὐκ ἀνέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. ⁸ καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστέρα ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπασε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. ⁹ καὶ οὐκ εὐρούσα ἡ περιστέρα ἀνάπαντα τοὺς ποσὶν αὐτῆς, ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν, ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. καὶ ἐκτείναντες τὴν χεῖρα ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν. ¹⁰ καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἐτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστέρα ἕκ τῆς κιβωτοῦ. ¹¹ καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ περιστέρα τὸ πρὸς ἐσπέραν. καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς. καὶ ἔγνω Νῶε, ὅτι κεκόπασε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. ¹² καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἐτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστέρα, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέφαι πρὸς αὐτὸν ἔτι. ¹³ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔνι καὶ ἐξακοσιοστώ ἔτι, ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ πρώτου μηνός μὲν τοῦ μηνός ἐξέλειπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ ἀπεκαλύψε Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε. καὶ ἰδεν, ὅτι ἐξέλειπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. ¹⁴ ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνὶ ἐξηρανθῇ ἡ γῆ, ἑβδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός. ¹⁵ καὶ εἶπε κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε, λέγων. ¹⁶ ἐξέλθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σὺ, καὶ ἡ γυνὴ σου, καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ, ¹⁷ καὶ πάντα τὰ θηρία ὅσα ἔστι μετὰ σοῦ. καὶ πᾶσα σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν, καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ. καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁸ καὶ ἐξῆλθε Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ

υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη. καὶ πᾶν πετεινόν, καὶ πᾶν ἔρπετον κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, ἐξήλθουσιν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. ²⁰ καὶ ὠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ. καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀνήνεγκεν εἰς ὁλοκαύρῳσιν ἐπὶ τῷ θυσιαστήριον. ²¹ καὶ ὡσφράνθη κύριος ὁ θεὸς ὁσμὴν εὐωδίας. καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς διανοηθεῖς, οὐ προσθήσω ἔτι καταρασασθαι τὴν γῆν, διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων. ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ. οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν, καθὼς ἐποίησα ²² πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς. σπέρμα καὶ θείρισμός, ψύχος καὶ καύμα, θέρος καὶ ἔαρ, ἡμέραν καὶ νύκτα, οὐ καταπαύσουσι.

Κ Ε Θ. Θ'.

Καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὸν Νῶε, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. ² καὶ ὁ τρόμος, καὶ ὁ φόβος ὑμῶν ἔσται ἐπὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάντα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης. ὑπὸ χεῖρας ὑμῶν δέδωκα. ³ καὶ πᾶν ἔρπετον, ὃ ἔστι ζῶν, ὑμῖν ἔσται εἰς βρώσιν. ὡς λάχανα χορτοῦ δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα. ⁴ πλην κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε. ⁵ καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω ἀπὸ αὐτοῦ. καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου. ⁶ ὃ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσεται, ὅτι ἐν εἰκόνι θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον. ⁷ ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. ⁸ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Νῶε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγων. ⁹ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν, καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μετ' ὑμᾶς. ¹⁰ καὶ

πάσῃ ψυχῇ ζῶσῃ μετ' ὑμῶν, ἀπὸ ὀρνέων, καὶ ἀπὸ κτηνῶν. καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ὅσα ἔστι μετ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξελεθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ. ¹¹ καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς. καὶ οὐκ ἀποθανεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ. καὶ οὐκ ἔτι ἔσται κατακλυσμός ὕδατος, καταστῆραι πᾶσαν τὴν γῆν. ¹² καὶ εἶπε κύριος ὁ θεὸς πρὸς Νῶε. τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης, ἥ ἔστι μετ' ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰωνίους. ¹³ τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς. ¹⁴ καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν, ὁραθήσεται τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ. ¹⁵ καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἥ ἔστιν ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί. καὶ οὐκ ἔσται ἔτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμὸν, ὥστε ἐξαλεῖψαι πᾶσαν σάρκα. ¹⁶ καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ. καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνὰ μέσον ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί, ἥ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁷ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Νῶε, τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ἥς διεθέμην ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον πάσης σαρκὸς, ἥ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁸ ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξελεθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σὴμ, Χάμ, Ἰάφεθ. Χάμ δὲ ἦν πατὴρ Χαναάν. ¹⁹ τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε. ἀπὸ τούτων δισπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ²⁰ καὶ ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς. καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελόνα. ²¹ καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ ἐμεθύσθη, καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ²² καὶ εἶδε Χάμ ὁ πατὴρ Χαναάν τὴν γυμνώσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυοῖν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω. ²³ καὶ λαβόντες Σὴμ καὶ Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον, ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς, καὶ συνεκάλυψαν τὴν γυμνώσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν. καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανῶς, καὶ τὴν γυμνώσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον. ²⁴ ἐξένηψε δὲ

Νῶε

Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος. ²⁵ καὶ εἶπεν. ἐπικατάρατος Χαναάν παῖς. οἰκίτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ²⁶ καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σήμ. καὶ ἔσται Χαναάν παῖς οἰκίτης αὐτοῦ. ²⁷ πλατύναι ὁ θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Σήμ. καὶ γενηθήτω Χαναάν παῖς αὐτοῦ. ²⁸ ἔζησε δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τριακόσια πενήκοντα. ²⁹ καὶ ἐγένοντο πάσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἑννακόσια πενήκοντα ἔτη. καὶ ἀπέθανεν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Αὗται δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σήμ, Χάμ, Ἰάφεθ. καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν. ² υἱοὶ Ἰάφεθ, Γαμέρ, καὶ Μαγώγ, καὶ Μαδοὶ, καὶ Ἰωύαν, καὶ Ἐλισά, καὶ Θοβέλ, καὶ Μοσοχ, καὶ Θείρας. ³ καὶ υἱοὶ Γαμέρ, Ἀσχανάζ, καὶ Ριφάθ, καὶ Θοργαμά. ⁴ καὶ υἱοὶ Ἰωύαν, Ἐλισά, καὶ Θάρσεις, Κήτηιοι, Ροδιοι. ⁵ ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. ⁶ υἱοὶ δὲ Χάμ, Χούς, καὶ Μεσραῖν, Φουθ, καὶ Χαναάν. ⁷ υἱοὶ δὲ Χούς, Σαβὰ, καὶ Εὐίλα, καὶ Σαβαθά, καὶ Ρεγμά, καὶ Σαβαθακά. υἱοὶ δὲ Ρεγμά, Σαβὰ, καὶ Αδάν. ⁸ Χούς δὲ ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ. οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς. ⁹ οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ. διὰ τοῦτο ἐροῦσιν, ὡς Νεβρώδ γίγας κυνηγὸς ἐναντίον κυρίου. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ἀρχὴ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Βαβυλῶν, καὶ Ορέχ καὶ Ἀρχὰδ καὶ Χαλάννη, ἐν τῇ γῇ Σενάαρ. ¹¹ ἐκ τῆς γῆς ἐκίνησεν ἐξηλθεν Ἀσσοὺρ. καὶ ᾠκοδόμησε τὴν Νινευῦ, καὶ τὴν Ροσβὼθ πόλιν, καὶ τὴν Χαλαχ, ¹² καὶ τὴν Λασή ἀνά μέσον Νινευῦ, καὶ ἀνά μέσον Χαλαχ. αὕτη ἡ πόλις μεγάλη. ¹³ καὶ Μεσραῖν ἐγέννησε τοὺς Λουδιμί, καὶ τοὺς Νεφθαλεμί, καὶ τοὺς Ἐνεμετιμί, καὶ τοὺς Λαβιτίμ, καὶ τοὺς Πατροσωνιμί, ¹⁴ καὶ τοὺς Χασμωνιμί, ὅθεν ἐξῆλθε Φυλιστιμί, καὶ τοὺς Γαφθοριμί. ¹⁵ Χαναάν δὲ ἐγέννησε τὸν Σιδῶνα πρωτότοκον αὐ-

τοῦ, ¹⁶ καὶ τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον, καὶ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὸν Γεργεσαῖον, καὶ τὸν Εὐαῖον, καὶ τὸν Ἀρουκαῖον, ¹⁷ καὶ τὸν Ἀσινναῖον, καὶ τὸν Ἀράδιον, καὶ τὸν Σαμαραῖον, καὶ τὸν Ἀμαθί. ¹⁸ καὶ μετὰ τοῦτο δισπάρασαν αἱ φυλαὶ τῶν Χαναναίων. ¹⁹ καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια τῶν Χαναναίων ἀπὸ Σιδῶνος ἕως ἔλθειν εἰς Γεραρά καὶ Γαζαν, ἕως ἔλθειν ἕως Σοδόμων καὶ Γομόρρας. Ἀδὰμ καὶ Σεβωίμ ἕως Λασά. ²⁰ οὗτοι υἱοὶ Χάμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. ²¹ καὶ τῷ Σήμ ἐγεννήθη καὶ αὐτῷ πατρὶ πάντων τῶν υἱῶν Ἑβερ, ἀδελφῷ Ἰάφεθ τοῦ μείζονος. ²² υἱοὶ Σήμ, Ἐλάμ, καὶ Ἀσσοὺρ, καὶ Ἀρφαξὰδ, καὶ Λοὺδ, καὶ Ἀράμ, καὶ Καϊνάν. ²³ καὶ υἱοὶ Ἀράμ, Οὗζ, καὶ Οὐλ, καὶ Γατέρ, καὶ Μοσοχ. ²⁴ καὶ Ἀρφαξὰδ ἐγέννησε τὸν Καϊνάν. καὶ Καϊνάν ἐγέννησε τὸν Σαλά. Σαλά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑβερ. ²⁵ καὶ τῷ Ἑβερ ἐγεννήθησαν δύο υἱοί. ὄνομα τῷ ἐνὶ, Φαλέχ. ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ διμερίσθη ἡ γῇ. καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ἰεκτάν. ²⁶ Ἰεκτάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλμοδάδ, καὶ Σαλέθ, καὶ τὸν Σαρμῶθ, καὶ Ἰαράχ, καὶ Ὀδορῶα, καὶ Αἰβήλ, καὶ Δεκλά, ²⁷ καὶ Εἰ'άλ, καὶ Ἀβιμαέλ, καὶ Σαβὰ, ²⁸ καὶ Οὐαίρι, καὶ Εὐνιλά, καὶ Ἰωβάβ. ²⁹ πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰεκτάν. ³⁰ καὶ ἐγένετο ἡ κατοίκησις αὐτῶν, ἀπὸ Μασσῆ ἕως ἔλθειν εἰς Σαφηρά ὄρος ἀνατολῶν. ³¹ οὗτοι υἱοὶ Σήμ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ γλώσσας αὐτῶν, ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. ³² αὗται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νῶε κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ ἔθνη αὐτῶν. ἀπὸ τούτων δισπάρασαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ἦν πάσα ἡ γῇ χεῖλος ἐν, καὶ φωνὴ μία πᾶσι. ² καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινήσει αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν, εὗρον πεδion ἐν γῇ Σενάαρ καὶ κατοίκησαν ἐκεῖ. ³ καὶ εἶπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ. δεῦτε πλινθίσωμεν πλίνθους, καὶ ὀπτήσωμεν αὐτάς πυρί. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον. καὶ ἀσφαλτος ἦν αὐτοῖς

αὐτοῖς ὁ πηλός. ⁴ καὶ εἶπαν. δεῦτε οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, οὗ ἔσται ἡ κεφαλὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα, πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. ⁵ καὶ κατέβη κύριος ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, ὃν ὠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. ⁶ καὶ εἶπε κύριος. ἰδοὺ γένος ἓν, καὶ χεῖλος ἓν πάντων. καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι. καὶ νῦν οὐκ ἐκλείπει ἀπ' αὐτῶν πάντα, ὅσα ἂν ἐπιθῶνται ποιεῖν. ⁷ δεῦτε, καὶ καταβάντες συγγενόμεν αὐτῶν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν, ἵνα μὴ ἀκούσωσιν ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ πλησίον. ⁸ καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐκείθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον. ⁹ διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς, Σύγγχυσις. ὅτι ἐκεῖ συνέχευε κύριος τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς. καὶ ἐκείθεν διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ¹⁰ καὶ αὗται αἱ γενεαὶ Σὴμ. καὶ ἦν Σὴμ υἱὸς ἑκατὸν ἑτῶν, ὅτε ἐγέννησε τὸν Ἀρφαξᾶδ, δευτέρου ἔτους μετὰ τὸν κατακλυσμὸν. ¹¹ καὶ ἔζησε Σὴμ, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Ἀρφαξᾶδ, ἔτη πεντακοσία. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. ¹² καὶ ἔζησεν Ἀρφαξᾶδ ἑκατὸν τριακονταπέντε ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν. ¹³ καὶ ἔζησεν Ἀρφαξᾶδ, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν, ἔτη τετρακοσία. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔζησε Καϊνᾶν ἑκατὸν καὶ τριακοντα ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Σαλά. καὶ ἔζησε Καϊνᾶν, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Σαλά, ἔτη τριακοσία τριακοντα. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ ἀπέθανε. ¹⁴ καὶ ἔζησε Σαλά ἑκατὸν τριακοντα ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Ἐβερ. ¹⁵ καὶ ἔζησε Σαλά μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Ἐβερ, τριακοσία τριακοντα ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. ¹⁶ καὶ ἔζησεν Ἐβερ ἑκατὸν τριακοντατέσσαρα ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Φαλέγ. ¹⁷ καὶ ἔζησεν Ἐβερ, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Φαλέγ, ἔτη διακοσία ἐβdomήκοντα. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. ¹⁸ καὶ ἔζησε Φαλέγ τριακοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ

ἐγέννησε τὸν Ῥαγαῦ. ¹⁹ καὶ ἔζησε Φαλέγ, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Ῥαγαῦ, ἑννέα καὶ διακοσία ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. ²⁰ καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ ἑκατὸν τριακοντα καὶ δύο ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Σερούχ. ²¹ καὶ ἔζησε Ῥαγαῦ, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Σερούχ, διακοσία ἑπτὰ ἔτη. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. ²² καὶ ἔζησε Σερούχ ἑκατὸν τριακοντα ἔτη. καὶ ἐγέννησεν τὸν Ναχώρ. ²³ καὶ ἔζησε Σερούχ, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Ναχώρ, ἔτη διακοσία. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. ²⁴ καὶ ἔζησε Ναχώρ ἔτη ἑκατὸν ἐβdomηκοντα ἑννέα. καὶ ἐγέννησε τὸν Θάρρά. ²⁵ καὶ ἔζησε Ναχώρ, μετὰ τὸ γεννησάαι αὐτὸν τὸν Θάρρά, ἔτη ἑκατὸν εἰκοσιπέντε. καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ ἀπέθανε. ²⁶ καὶ ἔζησε Θάρρά ἐβdomήκοντα ἔτη. καὶ ἐγέννησε τὸν Ἀβραμ, καὶ τὸν Ναχώρ, καὶ τὸν Ἀθράν. ²⁷ αὗται δὲ αἱ γενεαὶ Θάρρά. Θάρρά ἐγέννησε τὸν Ἀβραμ, καὶ τὸν Ναχώρ, καὶ τὸν Ἀθράν. καὶ Ἀθράν ἐγέννησε τὸν Λωτ. ²⁸ καὶ ἀπέθανεν Ἀθράν ἐνώπιον Θάρρά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἣ ἐγεννήθη, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χαλδαίων. ²⁹ καὶ ἔλαβον Ἀβραμ καὶ Ναχώρ ἑαυτοῖς γυναῖκας. ὄνομα τῇ γυναικὶ Ἀβραμ, Σαρα. καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ Ναχώρ, Μελχὰ, θυγατὴρ Ἀθράν, καὶ πατὴρ Μελχὰ, καὶ πατὴρ Ἰεσχα. ³⁰ καὶ ἦν Σάρα στείρα, καὶ οὐκ ἔτεκνοποιεῖ. ³¹ καὶ ἔλαβε Θάρρά τὸν Ἀβραμ υἱὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Λωτ υἱὸν Ἀθράν, υἱὸν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν Σάραν τὴν νύμφην αὐτοῦ, γυναῖκα Ἀβραμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων, πορευθέντες εἰς γῆν Χαναάν. καὶ ἦλθον ἕως Χαζόρ. καὶ κατώκησεν ἐκεῖ. ³² καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Θάρρά ἐν γῇ Χαζόρ, διακοσία πέντε ἔτη. καὶ ἀπέθανε Θάρρά ἐν Χαζόρ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ εἶπε κύριος τῷ Ἀβραμ. ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. καὶ δεῦρο εἰς τὴν γῆν, ἣν ἂν σοι δείξω, ² καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος· μέγα. καὶ εὐλογήσω

σε,

σε, καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔσῃ εὐλογημένος. ³ καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογούντάς σε, καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσσομαι. καὶ ἐνευλογηθῶσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ⁴ καὶ ἐπορεύθη Ἀβραμ, καθάπερ ἔλαλθεν αὐτῷ κυριος. καὶ ὤχετο μετ' αὐτοῦ Λωτ. Ἀβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομηκονταπέντε, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαββάν. ⁵ καὶ ἔλαβεν Ἀβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὸν Λωτ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν ψυχὴν, ἣν ἐκτήσαντο ἐκ Χαββάν. καὶ ἐξῆλθον πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν. ⁶ καὶ διώδυσεν Ἀβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς ἕως τοῦ τόπου Συχέμ, ἐπὶ τὴν ὁρὴν τὴν ὑψηλὴν. οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν. ⁷ καὶ ὤφθη κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραμ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ ὁφθέντι αὐτῷ. ⁸ καὶ ἀπέστη ἐκείθεν εἰς τὸ ὄρος κατὰ ἀνατολὰς Βαιθλή. καὶ ἔστησεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν Βαιθλή κατὰ θάλασσαν, καὶ Ἀγγαὶ κατὰ ἀνατολὰς. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου. ⁹ καὶ ἀπῆρκεν Ἀβραμ, καὶ πορευθεὶς ἐστρατοπέδευεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ¹⁰ καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ κατέβη Ἀβραμ εἰς Αἴγυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ, ὅτι ἐνίσχυεν ὁ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς. ¹¹ ἐγένετο δὲ ἥνικα ἤγγισεν Ἀβραμ εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον, εἶπεν Ἀβραμ Σάρα τῇ γυναίκί. γινώσκω ἐγώ, ὅτι γυνὴ εὐπρόσωπος εἶ. ¹² ἔσται οὖν ὡς ἂν ἰδῶσί σε οἱ Αἰγύπτιοι, ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ ἐστὶν αὕτη, καὶ ἀποκτενοῦσί με. σὲ δὲ περιποιήσονται. ¹³ εἶπον οὖν, ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ εἰμι, ὅπως ἂν εὖ μοι γένηται δια σέ, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐνεκέν σου. ¹⁴ ἐγένετο δὲ, ἥνικα εἰσῆλθεν Ἀβραμ εἰς Αἴγυπτον, ἰδόντες οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα. ¹⁵ καὶ ἶδον αὐτὴν οἱ ἄρχοντες Φαραὼ, καὶ ἐπήνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραὼ, καὶ εἰσάγαγον αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον Φαραὼ. ¹⁶ καὶ τῷ Ἀβραμ εὖ ἐχρήσαντο δι' αὐτὴν. καὶ ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα, καὶ

μῶσχοι, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι, καὶ ἡμίονοι, καὶ ἀμῆλοι. ¹⁷ καὶ ἤτασεν ὁ θεὸς τὸν Φαραὼ ἑτασμοῖς μεγάλους καὶ πολλοῖς, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, περὶ Σάρας τῆς γυναίκος Ἀβραμ. ¹⁸ καλέσας δὲ Φαραὼ τὸν Ἀβραμ, εἶπεν. τί τοῦτο ἐποίησας μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγγιλάς μοι, ὅτι γυνὴ σου ἐστίν; ¹⁹ ἵνατί εἶπας ὅτι ἀδελφὴ μου ἐστίν; καὶ ἔλαβον αὐτὴν ἑμαυτῷ γυναῖκα. καὶ νῦν ἰδοὺ ἡ γυνὴ σου ἐναντί σου, λαβὼν ἀπότηρε. ²⁰ καὶ ἐνετείλατο Φαραὼ ἀνδράσι περὶ Ἀβραμ συμπροπέμψαι αὐτὸν, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ.

Κ Ε Φ. Ι Γ'.

Ἀνέβη δὲ Ἀβραμ ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ Λωτ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐρήμον. ² Ἀβραμ δὲ ἦν πλούσιος σφόδρα κτήρεσι, καὶ ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ. ³ καὶ ἐπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εἰς τὴν ἐρήμον ἕως Βαιθλή, ἕως τοῦ τόπου, οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ τὸ πρότερον. ἀνὰ μέσον Βαιθλή καὶ ἀνὰ μέσον Ἀγγαί, ⁴ εἰς τὸν τόπον τοῦ θυσιαστηρίου, οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ἀρχήν. καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Ἀβραμ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου. ⁵ καὶ Λωτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ Ἀβραμ ἦν πρόβατα, καὶ βόες, καὶ σκηναί. ⁶ καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα. ὅτι ἦν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν πολλὰ. καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα. ⁷ καὶ ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Ἀβραμ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων τῶν κτηνῶν τοῦ Λωτ. οἱ δὲ Χαναναῖοι καὶ οἱ Φεριζαῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν. ⁸ εἶπε δὲ Ἀβραμ τῷ Λωτ. μὴ ἔστω μάχη ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων μου καὶ ἀνὰ μέσον τῶν ποιμένων σου. ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοὶ ἐσμέν ἡμεῖς. ⁹ οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σου ἐστὶ; διαχωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ. εἰ σὺ εἰς ἀριστερά, ἐγὼ εἰς δεξιὰ. εἰ δὲ σὺ εἰς δεξιὰ, ἐγὼ εἰς ἀριστερά. ¹⁰ καὶ ἔπαρας Λωτ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἐπεὶ δὲ πᾶσαν τὴν περιήλωρον τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη πρὸ τοῦ καταστρέφειν τὸν θεὸν Σόδομα καὶ Γόμορρα, ὡς ὁ παράδεισος τοῦ θεοῦ, καὶ ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου

γύπτου, ἕως ἐλθεῖν εἰς Ζόγορα. ¹¹ καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Ἀὼτ πᾶσαν τὴν περιχώρον τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἀπῆρε Ἀὼτ ἀπὸ ἀντιπάλων. καὶ διεχωρίσθησαν ἐκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ¹² Ἀβραμ δὲ κατώκησεν ἐν γῇ Χαναάν. Ἀὼτ δὲ κατώκησεν ἐν πόλει τῶν περιχωρῶν, καὶ ἐπκήνωσεν ἐν Σοδόμοις. ¹³ οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδόμοις πονηροὶ καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα. ¹⁴ ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἀβραμ μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸν Ἀὼτ ἀπ' αὐτοῦ. ἀνέβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε ἀπὸ τοῦ τόπου, οὐ νῦν σὺ εἶ, πρὸς βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν. ¹⁵ ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν σὺ ὄρασ, σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς αἰῶνος. ¹⁶ καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου, ὥς τὴν ἄμμον τῆς γῆς. εἰ δύναται τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται. ¹⁷ ἀναστὰς διόδυσεν τὴν γῆν εἰς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος. ὅτι σοὶ δώσω αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁸ καὶ ἀποσκηνώσας Ἀβραμ, ἔλθων κατώκησε παρὰ τὴν ὀρὴν τὴν Μамβρῇ, ἣ ἦν ἐν Χερβώμ. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῇ Ἀμαρφαλ βασιλέως Σενναάρ, καὶ Ἀριώχ βασιλέως Ἑλλασάρ, Χοδολλογομὸρ βασιλεὺς Ἑλὰμ, καὶ Θαργάλ βασιλεὺς ἐθνῶν ² ἐποίησαν πόλεμον μετὰ Βαλλὰ βασιλέως Σοδόμων, καὶ μετὰ Βαρσά βασιλέως Γομώρρας, καὶ μετὰ Σενναάρ βασιλέως Ἀδαμὰ, καὶ μετὰ Συμοβὸρ βασιλέως Σεβωεὶμ, καὶ βασιλέως Βαλάκ. αὕτη ἐστὶ Σηγῶρ. ³ πάντες οὗτοι συνεχώνησαν ἐπὶ τὴν ἀράγαν τὴν ἄλυκην. αὕτη ἡ θάλασσα τῶν ἁλῶν. ⁴ δώδεκα ἔτη αὐτοὶ ἐδούλευσαν τῷ Χοδολλογομῷ. τῷ δὲ τριπκαίδεκατῳ ἔτι ἀπέστησαν. ⁵ ἐν δὲ τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτι ἦλθε Χοδολλογομὸρ καὶ οἱ βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέκοψαν τοὺς γίγαντας τοὺς ἐν Ἀσταρῶθ, καὶ Καρνάιν, καὶ ἔθνη ἰσχυρὰ ἅμα αὐτοῖς. καὶ τοὺς Ὀρμαίους τοὺς ἐν Σαυῇ τῇ πόλει. ⁶ καὶ τοὺς Χομῶνιους τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσι Σηεὶρ, ἕως τῆς τερεβίνθου

τῆς Φαράν. ἣ ἐστὶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ⁷ καὶ ἀναστρέψαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν πηγὴν τῆς κρίσεως, αὕτη ἐστὶ Κάδης. καὶ κατέκοψαν πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἀμαλήκ, καὶ τοὺς Ἀμορῶνιους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀσασονθαμάρ. ⁸ ἔξηλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων, καὶ βασιλεὺς Γομώρρας, καὶ βασιλεὺς Ἀδαμὰ, καὶ βασιλεὺς Σεβωεὶμ, καὶ βασιλεὺς Βαλάκ. αὕτη ἐστὶ Σηγῶρ. καὶ παρετάξαντο αὐτοῖς εἰς πόλεμον ἐν τῇ κοιλάδι τῇ ἄλυκῃ ⁹ πρὸς Χοδολλογομὸρ βασιλέα Ἑλὰμ, καὶ Θαργάλ βασιλέα ἐθνῶν, καὶ Ἀμαρφαλ βασιλέα Σενναάρ, καὶ Ἀριώχ βασιλέα Ἑλλασάρ. οἱ τεσσαρεσ βασιλεῖς πρὸς τοὺς πέντε. ¹⁰ ἡ δὲ κοιλὰς ἡ ἄλυκῃ, φρέατα ἀσφάλτου. ἔφυγε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων, καὶ βασιλεὺς Γομώρρας, καὶ ἐνέπεσαν ἐκεῖ. οἱ δὲ καταλειφθέντες εἰς τὴν ὀρεινὴν ἔφυγον. ¹¹ ἔλαβον δὲ τὴν ἵππον πᾶσαν τὴν Σοδόμων καὶ Γομώρρας, καὶ πάντα τὰ βρώματα αὐτῶν. καὶ ἀπῆλθον. ¹² ἔλαβον δὲ καὶ τὸν Ἀὼτ τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ Ἀβραμ, καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ. καὶ ἀπώχοντο. ἦν γὰρ κατοικῶν ἐν Σοδόμοις. ¹³ παραγενόμενος δὲ τῶν ἀνασωθέντων τις, ἀπήγγειλεν Ἀβραμ τῷ περάτῃ. αὐτὸς δὲ κατῴκει παρὰ τῇ ὀρῇ τῇ Μамβρῇ Ἀμορῶνιου τοῦ ἀδελφοῦ Ἑσγῶλ, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀννάν. οὐ ἦσαν συννομόται τοῦ Ἀβραμ. ¹⁴ ἀκούσας δὲ Ἀβραμ ὅτι ἡμπαλώτεται Ἀὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ. καὶ κατεδίωξεν ὅπισω αὐτῶν ἕως Δάν. ¹⁵ καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβὰ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Λαμασκῷ. ¹⁶ καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων. καὶ Ἀὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. ¹⁷ ἔξηλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέφειν αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογομῷ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῦ. τοῦτο ἦν τὸ πεδίον τῶν βασιλέων. ¹⁸ καὶ Μελχιζεδὲκ βασιλεὺς

Σαλήμ

Σαλήμ ἐξήνεγκε ἄρτους καὶ οἶνον. ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. ¹⁹ καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν. εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἐκτίσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ²⁰ καὶ εὐλογητός ὁ θεὸς ὁ ὑψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. ²¹ εἶπε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων πρὸς Ἀβραμ, δός μοι τοὺς ἄνδρας, τὴν δὲ ἔππον λάβεσάου. ²² εἶπε δὲ Ἀβραμ πρὸς τὸν βασιλεὺς Σοδόμων. ἐκτενω τὴν χεῖρά μου πρὸς κύριον τὸν θεὸν τὸν ὑψίστον, ὃς ἐκτίσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ²³ εἰ ἀπὸ σπαργίου ἕως σφυρωτήρος ὑποδήματος λήψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν, ἵνα μὴ εἴπῃς, ὅτι ἐγὼ ἐπλούτισα τὸν Ἀβραμ. ²⁴ πλὴν ὧν ἔφαγον οἱ κενιστοί, καὶ τῆς μερίδος τῶν ἀνδρῶν τῶν συμπορευθέντων μετ' ἐμοῦ Ἑσχὼλ, Αὐνᾶν, Μαμβρῇ. οὗτοι λήψονται μερίδα.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Μετὰ δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐγενήθη ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἀβραμ ἐν ὁράματι, λέγων. μὴ φοβοῦ Ἀβραμ. ἐγὼ ὑπεραπείζω σου. ¹ ὁ μισθός σου πολλὸς ἐστὶ σφόδρα. ² λέγει δὲ Ἀβραμ. δέσποτα κύριε τί μοι δώσεις; ἐγὼ δὲ ἀπολύομαι ἄτεκνος. ὁ δὲ υἱὸς Μασέκ τῆς οἰκογενεῖς μου, οὗτος Δαμασκὸς Ἐλιέζερ. ³ καὶ εἶπεν Ἀβραμ. ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα, ὁ δὲ οἰκογενὴς μου κληρονομήσει με. ⁴ καὶ εὐθὺς φωνὴ κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα. οὐ κληρονομήσει σε οὗτος. ἀλλ' ὃς ἐξελεύσεται ἐκ σου, οὗτος κληρονομήσει σε. ⁵ ἐξήγαγε δὲ αὐτὸν ἔξω, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀνάβλεψον δὴ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δύνησῃ ἐξαριθμησαί αὐτούς. καὶ εἶπεν. οὐτως ἐστὶ τὸ σπέρμα σου. ⁶ καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. ⁷ εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν. ἐγὼ ὁ θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν σε ἐκ χώρας Χαλδαιῶν, ὥστε δοῦναί σοι τὴν γῆν ταύτην κληρονομήσαι. ⁸ εἶπε δὲ. δέσποτα κυριε, κατὰ τί γνώσομαι, ὅτι κληρονομήσω αὐτήν; ⁹ εἶπε δὲ αὐτῷ. λάβε μοι δάμαλιν τριετίζουσας, καὶ αἶγα τριετίζουσας, καὶ κριὸν τρι-

ετίζοντα, καὶ τρυγόνα, καὶ περισσεύσαν. ¹⁰ ἔλαβε δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα. καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα. καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις. τὰ δὲ ὄρνια οὐ διεῖλε. ¹¹ κατέβη δὲ ὄρνια ἐπὶ τὰ σώματα. ἐπὶ τὰ διχοτομήματα αὐτῶν. καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἀβραμ. ¹² περὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς ἕκτασις ἐπέπεσε τῷ Ἀβραμ, καὶ ἰδοὺ γόβος σκοτεινὸς μέγας ἐπιπίπτει αὐτῷ. ¹³ καὶ ἐρρέθη πρὸς Ἀβραμ. γινώσκων γνώσῃ ὅτι παρόνομος ἐσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ. καὶ δουλώσουσιν αὐτούς, καὶ κακώσουσιν αὐτούς, καὶ ταπεινώσουσιν αὐτοὺς τετρακόσια ἔτη. ¹⁴ τὸ δὲ ἔθνος, ὃ ἐὰν δουλεύωσι, κρινῶ ἐγώ. μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελεύσονται ὡς μετὰ ἀποσκευῆς πολλῆς. ¹⁵ σὺ δὲ ἀπτελεύσῃ πρὸς τοὺς πατέρας σου ἐν εἰρήνῃ, τραφεῖς ἐν γῇ καλῇ. ¹⁶ τετάρτῃ δὲ γενεᾷ ἀποστραφῇσονται ὡς. οὐπω γὰρ ἀναπεπλήρωται αἱ ἁμαρτίαι τῶν Ἀμορραίων ἕως τοῦ νῦν. ¹⁷ ἐπεὶ δὲ ὁ ἥλιος ἐγένετο πρὸς δυσμὰς, γλῶς ἐγένετο. καὶ ἰδοὺ κλῖβανος καπνίζομενος καὶ λαμπάδες πυρὸς, αἱ διήλθον ἀνὰ μέσον τῶν διχοτομημάτων τούτων. ¹⁸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διέθετο κύριος τῷ Ἀβραμ διαθήκην, λέγων. τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου Εὐφράτου. ¹⁹ τοὺς Κεναίους, καὶ τοὺς Κενεζαίους, καὶ τοὺς Κεδμωναίους, ²⁰ καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ τοὺς Φερεζαίους, καὶ τοὺς Ραφαῖν, καὶ τοὺς Ἀμορραίους, καὶ τοὺς Χαναναίους, καὶ τοὺς Εὐαίους, καὶ τοὺς Γεργεσαίους, καὶ τοὺς Ἰεβουσαίους.

Κ Ε Φ. ΙΣ'.

Σάρα δὲ ἡ γυνὴ Ἀβραμ οὐκ ἔτικτεν αὐτῷ. ἦν δὲ αὐτῇ παιδίτις Αἰγυπτία, ἥ ὄνομα Ἄγαρ. ² εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἀβραμ. ἰδοὺ συνέκλιε με κύριος τοῦ μὴ τίκτειν. εἰσέλθε οὖν πρὸς τὴν παιδίτις μου, ἵνα τεκνοποιήσωμαι ἔξ αὐτῆς. ὑπήκουσε δὲ Ἀβραμ τῆς φωνῆς Σάρας. ³ καὶ λαβοῦσα Σάρα ἡ γυνὴ Ἀβραμ Ἄγαρ τὴν Αἰγυπτίαν τὴν ἐαυτῆς παιδίτις, μετὰ δέκα ἔτη τοῦ οὐκ ἔχειν Ἀβραμ ἐν γῇ Χαναάν, ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἀβραμ ἀνδρὶ αὐτῆς αὐτῷ γυναικα.

γυναῖκα. ⁴ καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ἀγαρ. καὶ συνέλαβε. καὶ εἶδεν ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει. καὶ ἡτιμάσθη ἡ κυρία ἐναντίον αὐτῆς. ⁵ εἶπε δὲ Σάρα πρὸς Ἀβραμ. ἀδικοῦμαι ἐκ σοῦ. ἐγὼ δέδωκα τὴν παιδίσκην μου εἰς τὸν κόλπον σου. ἰδοῦσα δὲ ὅτι ἐν γαστρὶ ἔχει, ἡτιμάσθη ἐναντίον αὐτῆς. κρίναι ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. ⁶ εἶπε δὲ Ἀβραμ πρὸς Σάραν. ἰδοὺ ἡ παιδίσκη σου ἐν ταῖς χεῖράς σου. χωρὶς αὐτῇ ὡς ἂν σοι ἀρεστον ᾖ. καὶ ἐκακώσεν αὐτὴν Σάρα. καὶ ἀπέθρα ἀπὸ προσώπου αὐτῆς. ⁷ εὔρε δὲ αὐτὴν ἄγγελος κυρίου ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐπὶ τῆς πηγῆς ἐν τῇ ὁδῷ Σούρ. ⁸ καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου. Ἀγαρ παιδίσκη Σάρας, ποθεν ἐρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ εἶπεν. ἀπὸ προσώπου Σάρας τῆς κυρίας μου ἐγὼ ἀποδιδράσκω. ⁹ εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου. ἀποστράφηθι πρὸς τὴν κυρίαν σου, καὶ ταπεινώθητι ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῆς. ¹⁰ καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου. πληθυνὼν πληθυντὸ τὸ σπέρμα σου, καὶ οὐκ ἀριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ πλήθους. ¹¹ καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἄγγελος κυρίου. ἰδοὺ οὐ ἐν γαστρὶ ἔχεις, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ. ὅτι ἐπήκουσε κύριος τῇ ταπεινώσει σου. ¹² οὗτος ἔσται ἄγροικος ἀνθρωπος. αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ πάντα, καὶ αἱ χεῖρες πάντων ἐπ' αὐτόν. καὶ κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατοικήσει. ¹³ καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ λαλοῦντος πρὸς αὐτήν. σὺ ὁ θεὸς ὁ ἐπιδῶν με. ὅτι εἶπε. καὶ γὰρ ἐνώπιον εἶδον ὀφθέντα μοι. ¹⁴ ἔνεκεν τούτου ἐκάλεσε τὸ φρέαρ, φρέαρ οὐ ἐνώπιον εἶδον. ἰδοὺ ἀνὰ μέσον Κάδης καὶ ἀνὰ μέσον Βαράδ. ¹⁵ καὶ ἔτεκεν Ἀγαρ τῷ Ἀβραμ υἱόν, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Ἀγαρ, Ἰσαάκ. ¹⁶ Ἀβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ὀγδοηκονταεξ, ἥνικα ἔτεκεν Ἀγαρ τῷ Ἀβραμ υἱόν Ἰσαάκ.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Ε γένητο δὲ Ἀβραμ ἐτῶν ἐνενηκονταεννέα. καὶ ὤφθη κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐγὼ εἰμι ὁ θεός σου. εὐαρέσκει ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμemptος. ² καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ

μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σου. καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα. ³ καὶ ἔπεισεν Ἀβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεός, λέγων. ⁴ καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ. καὶ ἔση πατήρ πληθους ἐθνῶν. ⁵ καὶ οὐ κληθήσεται ἐτι τὸ ὄνομα σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομα σου Ἀβραάμ. ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικα σε. ⁶ καὶ αὐξάνω σε σφόδρα σφόδρα. καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη. καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. ⁷ καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον σου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναι σου θεός, καὶ τοῦ σπέρματος σου μετὰ σέ. ⁸ καὶ δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναὰν εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον. καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν. ⁹ καὶ εἶπεν ὁ θεός πρὸς Ἀβραάμ. σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν. ¹⁰ καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος σου μετὰ σέ εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν. περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν. ¹¹ καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. ¹² καὶ παιδίον ὄκτω ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν, πᾶν ἀρσενικόν εἰς τὰς γενεάς ὑμῶν. καὶ οἰκογενής καὶ ὁ ἀργυρῶντος. ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἁλλοτρίου, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σπέρματος σου, ¹³ περιτομῇ περιτμηθήσεται. ὁ οἰκογενής τῆς οἰκίας σου, καὶ ὁ ἀργυρῶντος. καὶ ἔσται ἡ διαθήκη μου ἐπὶ τῆς σαρκὸς ὑμῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον. ¹⁴ καὶ ἀπερίτμητος ἄρσην, ὃς οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς. ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσχέδωκε. ¹⁵ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ. Σάρα ἡ γυνὴ σου οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, Σάρρά ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. ¹⁶ εὐλογῆσω δὲ αὐτήν. καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον. καὶ εὐλογῆσω αὐτό. καὶ ἔσται εἰς ἔθνη. καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἔσονται. ¹⁷ καὶ

ἔπεισεν

ἔπενεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε. καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων. εἰ τῷ ἑκατονταετῇ γενήσεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐνενήκοντα ἑτῶν τέξεται; ¹⁸ εἶπε δὲ Ἀβραάμ πρὸς τὸν θεόν. Ἰσαὴλ οὗτος ζήτω ἐναντίον σου. ¹⁹ εἶπε δὲ ὁ θεὸς πρὸς Ἀβραάμ. ναί. ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξεται σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ. καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτόν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναι αὐτῷ θεὸς καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν. ²⁰ περὶ δὲ Ἰσαὴλ ἰδοὺ ἐπήκουσά σου. καὶ ἰδοὺ εὐλογηκα αὐτόν, καὶ αὖξανῶ αὐτόν, καὶ πληθυνῶ αὐτόν σφόδρα. δώδεκα ἔθνη γεννήσει. καὶ ὠσω αὐτόν εἰς ἔθνος μέγα. τὴν δὲ διαθήκην μου στήσω πρὸς Ἰσαάκ, ὃν τέξεται σοι Σάρρα εἰς τὸν καιρὸν τούτον, ἐν τῷ ἐναυτῷ τῷ ἑτέρῳ. ²² συνετέλεσε δὲ λαλῶν πρὸς αὐτόν, καὶ ἀνέβη ὁ θεὸς ἀπὸ Ἀβραάμ. ²³ καὶ ἔλαβεν Ἀβραάμ Ἰσαὴλ τὸν υἱὸν ἑαυτοῦ, καὶ πάντας τοὺς οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀργυρωνήτους, καὶ πᾶν ὕρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβραάμ, καὶ περιέτεμε τὰς ἀκροβυστίας αὐτῶν, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ θεός. ²⁴ Ἀβραάμ δὲ ἐνενήκονταεννέα ἦν ἑτῶν, ἥνικα περιέτεμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. ²⁵ Ἰσαὴλ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἦν ἑτῶν δεκατριῶν, ἥνικα περιέτεμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. ²⁶ ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς ἡμέρας ἐκείνης περιετιμήθη Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ²⁷ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀργυρωνήτοι ἐξ ἀλλογενῶν ἑθνῶν.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

ᾧ φθῆ δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς πρὸς τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρῇ, καθημένον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ μεσημβρίας. ² ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε. καὶ ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες ἰσθηκισαν ἐπάνω αὐτοῦ. καὶ ἰδὼν, προσέθραμιν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, ³ καὶ εἶπε. κυριε, εἰ ἄρα εὔρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδά σου. ⁴ ληφ-θήτω δὴ ὕδωρ,

καὶ νιψάτωσαν τοὺς πόδας ὑμῶν. καὶ καταψύξατε ὑπὸ τὸ δένδρον. ⁵ καὶ λήψομαι ἄρτον, καὶ φαγεῖσθε. καὶ μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, οὐ ἐνεκεν ἐξεκλίνετε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν. καὶ εἶπεν. οὕτω ποιήσον, καθὼς εἶρηκας. ⁶ καὶ ἔσπευσεν Ἀβραάμ ἐπὶ τὴν σκηνὴν πρὸς Σάρραν, καὶ εἶπεν αὐτῇ. σπεῦσον, καὶ φύρασον τρία μέτρα σιμιδάλευς, καὶ ποιήσον ἐγκρυφίας. ⁷ καὶ εἰς τὰς βόας ἔθραμιν Ἀβραάμ, καὶ ἔλαβεν ἀπαλὸν μοσχάριον καὶ καλὸν, καὶ ἔδωκε τῷ παιδί, καὶ ἐτάχυνε τοῦ ποιῆσαι αὐτό. ⁸ ἔλαβε δὲ βούτυρον, καὶ γάλα, καὶ τὸ μοσχάριον ὃ ἐποίησε. καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον. αὐτὸς δὲ παρεστήκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον. ⁹ εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν. ποῦ Σάρρα ἡ γυνὴ σου; ὃ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν. ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ. ¹⁰ εἶπε δὲ. ἐπαναστρέφω ἤξω πρὸς σὲ κατὰ τὸν καιρὸν τούτον εἰς ὥρας, καὶ ἔξει υἱὸν Σάρρα ἡ γυνὴ σου. Σάρρα δὲ ἤκουσε πρὸς τὴν θύρα τῆς σκηνῆς οὕσα ὀπισθεν αὐτοῦ. ¹¹ Ἀβραάμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προσβεβήκοτες ἡμερῶν. ἐξέλιπε δὲ τῇ Σάρρᾳ γένεσθαι τὰ γυναικεία. ¹² ἐγέλασε δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ, λέγουσα. οὐπὼ μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν. ὃ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος. ¹³ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἀβραάμ. τί ὅτι ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ, λέγουσα. ἄρά γε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. ¹⁴ μὴ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ θεῷ ῥῆμα; εἰς τὸν καιρὸν τούτον ἀναστρέψω πρὸς σὲ εἰς ὥρας. καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός. ¹⁵ ἠρνήσατο δὲ Σάρρα, λέγουσα. οὐκ ἐγέλασα. ἐφοβήθη γάρ. καὶ εἶπεν αὐτῇ. οὐχί, ἀλλὰ ἐγέλασας. ¹⁶ ἔξαναστάντες δὲ ἐκείθεν οἱ ἄνδρες κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γομόρρας. Ἀβραάμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν συμπροσέμπων αὐτούς. ¹⁷ ὃ δὲ κύριος εἶπε. οὐ μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Ἀβραάμ τοῦ παιδός μου ἃ ἐγὼ ποιῶ. ¹⁸ Ἀβραάμ δὲ γινόμενος ἔσται εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολί. καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. ¹⁹ ᾗδεν γάρ ὅτι συντάξει τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετ' αὐτόν. καὶ φυλάξουσιν τὰς ὁδοὺς κυρίου ποιεῖν δικαιοσύνην καὶ κρίνιν.

κρίσιν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ κύριος ἐπὶ Ἀβραὰμ πάντα ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν. ²⁰ εἶπε δὲ κύριος. κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται πρὸς μέ, καὶ αἱ ἀμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαί τε σφόδρα. ²¹ καταβάς οὖν ὄψομαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρὸς μέ, συντελούνται. εἰ δὲ μὴ, ἵνα γινῶ. ²² καὶ ἀποστρέψαντες ἐκείθεν οἱ ἄνδρες ἦλθον εἰς Σόδομα. Ἀβραὰμ δὲ ἔτι ἦν ἐστηκώς ἐναντίον κυρίου. ²³ καὶ ἐγγίσας Ἀβραὰμ εἶπε. μὴ συναπολέσης δίκαιον μετὰ ἀσεβούς. καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής. ²⁴ ἂν ὥς πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀπολείς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον ἐνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων, ἂν ὥσιν ἐν αὐτῇ; ²⁵ μηδαμῶς σὺ ποιήσεις ὡς τὸ ῥήμα τοῦτο, τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβούς. καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής. μηδαμῶς. ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, οὐ ποιήσεις κρίσιν; ²⁶ εἶπε δὲ κύριος. ἂν ὥσιν ἐν Σοδομοῖς πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀφήσω ὅλην τὴν πόλιν, καὶ πάντα τὸν τόπον δι' αὐτούς. ²⁷ καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραὰμ εἶπεν. νῦν ἡρξάμην λαλήσαι πρὸς τὸν κύριόν μου. ἐγὼ δὲ εἰμὶ γῆ καὶ σποδός. ²⁸ ἂν δὲ ἐλαττωθῶσιν οἱ πεντήκοντα δίκαιοι εἰς τεσσαρακονταπέντε, ἀπολείς ἐνεκεν τῶν πέντε πᾶσαν τὴν πόλιν; καὶ εἶπεν. οὐ μὴ ἀπολέσω, ἂν εὗρω ἐκεῖ τεσσαρακονταπέντε. ²⁹ καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλήσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν. ἂν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα. καὶ εἶπεν. οὐ μὴ ἀπολέσω ἐνεκεν τῶν τεσσαράκοντα. ³⁰ καὶ εἶπε. μὴ τι κύριε ἂν λαλήσω; ἂν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; καὶ εἶπεν. οὐ μὴ ἀπολέσω ἐνεκεν τῶν τριάκοντα. ³¹ καὶ εἶπεν. ἐπειδὴ ἐγὼ λαλήσαι πρὸς τὸν κύριον, ἂν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι; καὶ εἶπεν. οὐ μὴ ἀπολέσω, ἂν εὗρω ἐκεῖ εἴκοσι. ³² καὶ εἶπε. μὴ τι κύριε ἂν λαλήσω ἔτι ἅπαξ. ἂν δὲ εὗρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; καὶ εἶπεν. οὐ μὴ ἀπολέσω ἐνεκεν τῶν δέκα. ³³ ἀπῆλθε δὲ ὁ κύριος, ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραὰμ. καὶ Ἀβραὰμ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Ἦλθον δὲ οἱ δύο ἄγγελοι εἰς Σόδομα

ἐσπέρας. Ἄωτ δὲ ἐκάθητο παρὰ τὴν πύλιν Σοδόμων. ἰδὼν δὲ Ἄωτ, ἐξάνεστη εἰς συνάντησιν αὐτοῖς. καὶ προσεκύνησε τῷ προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν, ² καὶ εἶπεν. ἰδοὺ κύριοι ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον τοῦ παιδὸς ὑμῶν, καὶ καταλύσατε καὶ νίψασθε τοὺς πόδας ὑμῶν, καὶ ὀρθώσαντες ἀπέκυσθε εἰς τὴν ὁδοὺ ὑμῶν. καὶ εἶπαν. οὐχί, ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν. ³ καὶ κατεβιάσατο αὐτούς, καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτόν. καὶ ἐσηλθον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον, καὶ ἀζύμους ἔπειν αὐτοῖς, καὶ ἔφαγον. ⁴ πρὸ τοῦ κοιμηθῆναι δὲ, οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως οἱ Σοδομίται περιεκύκλωσαν τὴν οἰκίαν ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου, ἅπας ὁ λαὸς ἅμα. ⁵ καὶ ἐξεκαλοῦντο τὸν Ἄωτ. καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν. ποῦ εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ ἐισελθόντες πρὸς σὲ τὴν νύκτα; ἐξάγαγε αὐτούς πρὸς ἡμᾶς, ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς. ⁶ ἐξῆλθε δὲ Ἄωτ πρὸς αὐτούς πρὸς τὸ προθυρον, τὴν δὲ θύραν προσέωξεν ὀπίσω αὐτοῦ. ⁷ εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. μηδαμῶς ἀδελφοί, μὴ ποιηρέυσησθε. ⁸ εἰαὶ δέ μοι δύο θυγατέρες, αἱ οὐκ ἐγνώσαν ἄνδρα. ἐξάξω αὐτάς πρὸς ὑμᾶς, καὶ χρᾶσθε αὐταῖς καθὰ ἂν ἀρέσκει ὑμῖν. μόνον εἰς τοὺς ἄνδρας τοὺτους μὴ ποιήσητε ἄδικον, οὐ εἵνεκεν ἐσηλθόν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν δοκῶν μου. ⁹ εἶπαν δὲ αὐτῷ. ἀπόστα ἐκεῖ. εἰσηλθες παροικεῖν, μὴ καὶ κρίσιν κρίνεις; νῦν οὖν σε κακώσαμεν μάλλον ἢ ἐκείνους. καὶ παρεβιάζοντο τὸν ἄνδρα τὸν Ἄωτ σφόδρα. καὶ ἤγρισαν συντρίψαι τὴν θύραν. ¹⁰ ἐκτείναντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰς χεῖρας ἐξεσπᾶσαντο τὸν Ἄωτ πρὸς ἑαυτούς εἰς τὸν οἶκον, καὶ τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἀπέκλεισαν. ¹¹ τοὺς δὲ ἄνδρας τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου ἐπάταξαν ἐν ἁορασίᾳ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. καὶ παρελυθῆσαν ζιτῶντες τὴν θύραν. ¹² εἶπαν δὲ οἱ ἄνδρες πρὸς τὸν Ἄωτ. εἰαὶ σοι ὡδε γαμβροὶ ἡ υἱοὶ ἡ θυγατέρες; ἡ εἵτις σοι ἄλλος ἐστὶν ἐν τῇ πόλει, ἐξάγαγε ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ¹³ ὅτι ἡμεῖς ἀπόλλυμεν τὸν τόπον τούτον. ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐναντι κυρίου, καὶ ἀπέστειλεν ἡμᾶς κύριος ἐκτρίψαι

ἐκτρίψαι αὐτήν. ¹⁴ ἔξηλθε δὲ Ἀὼτ, καὶ ἐλάλησε πρὸς τοὺς γαμβροὺς αὐτοῦ τοὺς εἰληφότας τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ἀνάστητε, καὶ ἐξέλθετε ἐκ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι ἐκτρίβει κύριος τὴν πόλιν. ἔδοξε δὲ γιλοιαῖς ἐναντίον τῶν γαμβρῶν αὐτοῦ. ¹⁵ ἡνίκα δὲ ὄρθρος ἐγένετο, ἔσπουδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Ἀὼτ, λέγοντες. ἀναστὰς λάβε τὴν γυναῖκά σου, καὶ τὰς δύο θυγατέρας σου, ἃς ἔχεις, καὶ ἐξέλθε, ἵνα μὴ καὶ σὺ συναπόλῃ ταῖς ἀνομίαις τῆς πόλεως. ¹⁶ καὶ ἐταραχθῶσαν. καὶ ἐκράτησαν οἱ ἄγγελοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς χειρὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ τῶν χειρῶν τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ἐν τῷ φείσασθαι κύριον αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξήγαγον αὐτοὺς ἔξω, καὶ εἶπαν. σωῶν σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν. μὴ περιβλέψῃς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ δὲ στῇς ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ. εἰς τὸ ὄρος σωζου, μὴ ποτε συμπαρалаληθῇς. ¹⁸ εἶπε δὲ Ἀὼτ πρὸς αὐτοὺς. θέομαι κύριε, ¹⁹ ἐπειδὴ εὗρεν ὁ παῖς σου ἕλεος ἐναντίον σου, καὶ ἐμγάλυνας τὴν δικαιοσύνην σου, ὃ ποιεῖς ἐπ' ἐμὲ τοῦ ζῆν τὴν ψυχήν μου. ἐγὼ δὲ οὐ δυνήσομαι διασωθῆναι εἰς τὸ ὄρος. μὴ ποτε καταλάβῃ με τὰ κακὰ, καὶ ἀποθάνω. ²⁰ ἰδοὺ πόλις αὕτη ἐγγὺς τοῦ καταφυγεῖν με ἐκεῖ, ἥ ἐστὶ μικρά. καὶ ἐκεῖ διασωθήσομαι. οὐ μικρά ἐστὶ· καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐνεκεν σου. ²¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἰδοὺ ἐθαύμασά σου τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ, τὸ μὴ καταστρέψαι τὴν πόλιν περὶ ἧς ἐλάλησας. ²² σπεῦσον οὖν τοῦ σωθῆναι ἐκεῖ. οὐ γὰρ δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα, ἕως τοῦ ἰλθεῖν σε ἐκεῖ. διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἐκείνης, Σηγώρ. ²³ ὁ ἥλιος ἔξηλθεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Ἀὼτ εἰσῆλθεν εἰς Σηγώρ. ²⁴ καὶ κύριος ἔβρεξεν ἐπὶ Σόδομα καὶ Γόμορρά θεῖον, καὶ πῦρ παρὰ κυρίου ἔξ οὐρανοῦ. ²⁵ καὶ κατέστρεψε τὰς πόλεις ταύτας, καὶ πᾶσαν τὴν περιχώρον, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ τὰ ἀνατέλλοντα ἐκ τῆς γῆς. ²⁶ καὶ ἐπέβλεπεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἐγένετο στήλη ἀθός. ²⁷ ὥρθησε δὲ Ἀβραάμ τῷ πρωτῷ εἰς τὸν τόπον, οὗ

εἰστήκει ἐναντίον κυρίου. ²⁸ καὶ ἐπέβλεπεν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γομόρρας, καὶ ἐπὶ πρόσωπον τῆς περιχώρου, καὶ εἶδε. καὶ ἰδοὺ ἀνέβαινεν φλόξ ἐκ τῆς γῆς, ὡσεὶ ἀτμὶς καυίνους. ²⁹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτρίψαι τὸν θεὸν πάσας τὰς πόλεις τῆς περιόικου, ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ Ἀβραάμ. καὶ ἔξαπέστειλε τὸν Ἀὼτ ἐκ μέσου τῆς καταστροφῆς, ἐν τῷ καταστρέψαι κύριον τὰς πόλεις, ἐν αἷς κατώκει ἐν αὐταῖς Ἀὼτ. ³⁰ ἀνέβη δὲ Ἀὼτ ἐκ Σηγώρ. καὶ ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει αὐτός, καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ἐφορήθη γὰρ κατοικῆσαι ἐν Σηγώρ. καὶ κατώκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ αὐτός, καὶ αἱ δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ³¹ εἶπε δὲ ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν. ὁ πατήρ ἡμῶν πρεσβύτερος, καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὃς εἰσαλεύεται πρὸς ἡμᾶς, ὡς καθήκει πάσῃ τῇ γῇ. ³² δεῦρο καὶ ποτίσωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν οἶνον, καὶ κοιμηθώμεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα. ³³ ἐπότισαν δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ εἰσελθοῦσα ἡ πρεσβυτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν, καὶ ἐν τῷ ἀναστῆναι. ³⁴ ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐπαύριον, καὶ εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα πρὸς τὴν νεωτέραν. ἰδοὺ ἐκοιμήθη γδὲς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. ποτίσωμεν αὐτὸν οἶνον καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. καὶ εἰσελθοῦσα κοιμήθητι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔξαναστήσωμεν ἐκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σπέρμα. ³⁵ ἐπότισαν δὲ καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τὸν πατέρα αὐτῶν οἶνον. καὶ εἰσελθοῦσα ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς. καὶ οὐκ ᾔδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτὸν, καὶ ἀναστῆναι. ³⁶ καὶ συνέλαβον αἱ δύο θυγατέρες Ἀὼτ ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ³⁷ καὶ ἔτεκεν ἡ πρεσβυτέρα υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωάβ, λέγουσα. ἐκ τοῦ πατρὸς μου. οὗτος πατήρ Μωαβιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ³⁸ ἔτεκε δὲ καὶ ἡ νεωτέρα υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀμμάν, λέγουσα. υἱὸς γένους μου. οὗτος πατήρ Ἀμμανιτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐκίνησεν ἐκείθεν Ἀβραάμ εἰς γῆν πρὸς λίβα. καὶ ὤκησεν ἀνὰ μέσον Καδης, καὶ ἀνὰ μέσον Σούρ. καὶ παρώκησεν ἐν Γεράροις. ² εἶπε δὲ Ἀβραάμ πρὸς Σάρραν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀδελφή μου ἐστίν. ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνή μου ἐστίν, μή ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτόν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως δι' αὐτήν. ἀπέστειλε δὲ Ἀβιμέλεχ, βασιλεὺς Γεράρων, καὶ ἔλαβε τὴν Σάρραν. ³ καὶ εἰήλθεν ὁ θεὸς πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν ὕπνῳ τῇνυκτα, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις περὶ τῆς γυναικὸς, ἧς ἔλαβες. αὕτη δὲ ἐστὶ συνωκηκυῖα ἀνδρὶ. ⁴ Ἀβιμέλεχ δὲ οὐκ ἤψατο αὐτῆς, καὶ εἶπε. κύριε, ἔθνος ἀγνοοῦν καὶ δίκαιον ἀπολεῖς; ⁵ οὐκ αὐτός μοι εἶπεν, ἀδελφή μου ἐστίν; καὶ αὕτη μοι εἶπεν, ἀδελφός μου ἐστίν; ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν ἐποίησα τοῦτο. ⁶ εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς καθ' ὕπνον. κἀγὼ ἔγνων ὅτι ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἐποίησας τοῦτο, καὶ ἐξηπάμην σου τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν σε εἰς ἐμέ. ἔνεκα τούτου οὐκ ἀγῆκά σε ἁψασθαι αὐτῆς. ⁷ νῦν δὲ ἀπόδος τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ. ὅτι προφήτης ἐστὶ, καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ, καὶ ζήσῃ. εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως, γνώσῃ ὅτι ἀποθάνῃ σὺ καὶ πάντα τὰ σά. ⁸ καὶ ὥρθησεν Ἀβιμέλεχ τῷ πρωτῷ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ. καὶ ἐλάλησε πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν. ἐφοβήθησαν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι σφόδρα. ⁹ καὶ ἐκάλεσεν Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μή τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἁμαρτίαν μεγάλην; ἔργον ὁ οὐδεὶς ποιήσει, πεποιήκας μοι. ¹⁰ εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ. τί ἐνδὼν ἐποίησας τοῦτο; ¹¹ εἶπε δὲ Ἀβραάμ. εἶπα γὰρ, ἄρα οὐκ ἐστὶ θεοσέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ἐμέ τε ἀποκτενοῦσιν ἕνεκεν τῆς γυναικὸς μου. ¹² καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφή μου ἐστὶν ἐκ πατρὸς, ἀλλ' οὐκ ἐκ μητρός. ἐγενήθη δέ μοι εἰς γυναῖκα. ¹³ ἐγένετο δὲ ἡνίκά ἐξήγαγέ με ὁ θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου. καὶ εἶπα αὐτῇ. ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις εἰς

ἐμέ, εἰς πάντα τόπον οὗ ἂν ἐξεέλθωμεν ἐκεῖ. εἶπον ἐμέ, ὅτι ἀδελγὸς μου ἐστίν. ¹⁴ ἔλαβε δὲ Ἀβιμέλεχ χίλια δίδραγμα, καὶ πρόβατα, καὶ μούσους, καὶ παῖδας, καὶ παιδίσκας, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβραάμ. καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ. ἰδοὺ ἡ γῆ μου ἐναντίον σου. οὐ ἂν σοι ἀρέσκη, κατόικη. ¹⁶ τῇ δὲ Σάρρᾳ εἶπεν. ἰδοὺ δέδωκα χίλια δίδραγμα τῷ ἀδελφῷ σου. ταῦτα ἐσταὶ σοι εἰς τιμὴν τοῦ προσώπου σου, καὶ πάσαις ταῖς μετὰ σοῦ, καὶ πάντα ἀλήθευσον. ¹⁷ προσήνευθε δὲ Ἀβραάμ πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἵασατο ὁ θεὸς τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰς παιδίσκας αὐτοῦ. καὶ ἔτεκεν. ¹⁸ ὅτι συγκλείων συνέκλειπε κύριος ἐξωθεν πᾶσαν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ, ἔνεκεν Σάρρας τῆς γυναικὸς Ἀβραάμ.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Καὶ κύριος ἐπισκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ εἶπε. καὶ ἐποίησε κύριος τῇ Σάρρᾳ καθὰ ἐλάλησε. ² καὶ συλλαβούσα ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ κύριος. ³ καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάρρα, Ἰσαάκ. ⁴ περιέτεμε δὲ Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός. ⁵ καὶ Ἀβραάμ ἦν ἑκατὸν ἑτῶν, ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ⁶ εἶπε δὲ Σάρρα. γέλωτά μοι ἐποίησε κύριος. ὅς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖται μοι. ⁷ καὶ εἶπε. τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα, ὅτι ἔτεκεν υἱὸν ἐν τῷ γῆραί μου; ⁸ καὶ πρῆξθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη. καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἣ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ⁹ ἰδοῦσα δὲ Σάρρα τὸν υἱὸν Ἀγαρ τῆς Αἰγυπτίας, ὃς ἐγένετο τῷ Ἀβραάμ, παίζοντα μετὰ Ἰσαάκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. ¹⁰ καὶ εἶπε τῷ Ἀβραάμ. ἐκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς. οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἰσαάκ. ¹¹ σκληρὸν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναν-

ἐναντίον Ἀβραάμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ¹² εἶπε δὲ ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ. μὴ σκληρὸν ἔστω ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου, καὶ περὶ τῆς παιδίσκης. πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ σοι Σάρρα, ἀκούε τῆς φωνῆς αὐτῆς. ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα. ¹³ καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν, ὅτι σπέρμα σὸν ἐστίν. ¹⁴ ἀνέστη δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωῒ, καὶ ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἄσκον ὕδατος, καὶ ἔδωκεν τῇ Ἄγαρ. καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτῆς τὸ παιδίον, καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν. ἀπελθοῦσα δὲ ἐπλανάτο κατὰ τὴν ἔρημον, κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου. ¹⁵ ἐξέλιπε δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκού. καὶ ἐξέμυε τὸ παιδίον ὑποκάτω μᾶς ἐλάτης. ¹⁶ ἀπελθοῦσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν, ὥς τι τοῦ βολῆν. εἶπε γὰρ, οὐ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου μου, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ. ἀναβοήσαν δὲ τὸ παιδίον ἐκλαυσεν. ¹⁷ εἰσῆκουσε δὲ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν. καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος θεοῦ τὴν Ἄγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ. τί ἐστίν Ἄγαρ; μὴ φοβοῦ. ἐπακηκοε γὰρ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐστιν. ¹⁸ ἀνάστηθι καὶ λάβε τὸ παιδίον, καὶ κράτησον τῇ χειρὶ σου αὐτό. εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτό. ¹⁹ καὶ ἀνέωξεν ὁ θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς. καὶ εἶδε φρέαρ ὕδατος ζῶντος. καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐπλησε τὸν ἀσκὸν ὕδατος. καὶ ἐπότισε τὸ παιδίον. ²⁰ καὶ ἦν ὁ θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου. καὶ ηὔξηθη, καὶ κατοικήσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐγένετο δὲ τοξότης. ²¹ καὶ κατοικήσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μητηρ γυναῖκα ἐκ Φαράν Αἰγύπτου. ²² ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ, καὶ Ὁρχαῖθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὼλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Ἀβραάμ, λέγων. ὁ θεὸς μετὰ σοῦ ἐν πάσιν, οἷς ἐὰν ποιῇς. ²³ νῦν οὖν ὁμοσὸν μοι τὸν θεόν, μὴ ἀδικήσῃς με, μὴ δὲ τὸ σπέρμα μου, μὴ δὲ τὸ ὄνομά μου. ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην, ἣν ἐποίησα μετὰ σοῦ, ποιήσεις μετ' ἐμοῦ, καὶ τῇ γῇ ἣ σὺ παρῶ-

κησας ἐν αὐτῇ. ²⁴ καὶ εἶπεν Ἀβραάμ. ἐγὼ ὁμοῦμαι. ²⁵ καὶ ἤλεγξεν Ἀβραάμ τὸν Ἀβιμέλεχ περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος, ὧν ἀφείλοντο οἱ παῖδες τοῦ Ἀβιμέλεχ. ²⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ. οὐκ ἔγνων τίς ἐποίησέ σοι τὸ ῥῆμα τοῦτο. οὐδὲ σὺ μοι ἀπήγγειλας, οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα, ἀλλ' ἦ σημερινόν. ²⁷ καὶ ἔλαβεν Ἀβραάμ πρόβατα, καὶ μύσχους, καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβιμέλεχ, καὶ διέδεντο ἀμφοτέροι διαθήκην. ²⁸ καὶ ἔστησεν Ἀβραάμ ἑπτὰ ἀμνάδας προβάτων μόνας. ²⁹ καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ. τί εἰσιν αἱ ἑπτὰ ἀμνάδες τῶν προβάτων σου, ἃς ἔστησας μόνας; ³⁰ καὶ εἶπεν Ἀβραάμ. ὅτι τὰς ἑπτὰ ἀμνάδας λήψῃ παρ' ἐμοῦ, ἵνα ὥσι μοι εἰς μαρτύριον, ὅτι ἐγὼ ὠρυξα τὸ φρέαρ τοῦτο. ³¹ διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, φρέαρ ὀρκισμοῦ. ὅτι ἐκεῖ ὤμοσαν ἀμφοτέροι. ³² καὶ διέθεντο διαθήκην ἐν τῷ φρεάτι τοῦ ὀρκισμοῦ. ἀνέστη δὲ Ἀβιμέλεχ, Ὁρχαῖθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὼλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιεῖμ. ³³ καὶ ἐφύτευσεν Ἀβραάμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ φρεάτι τοῦ ὄρκου. καὶ ἐπικαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα κυρίου, θεὸς αἰώνιος. ³⁴ παρώκησε δὲ Ἀβραάμ ἐν τῇ γῇ τῶν Φυλιστιεῖμ ἡμέρας πολλὰς.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ θεὸς ἐπέειρεν τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἀβραάμ Ἀβραάμ. καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ. ² καὶ εἶπε. λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν ἠγάπησας τὸν Ἰσαὰκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνέβηκε αὐτόν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάπτωσιν ἐφ' ἐν τῶν ὀρέων ὧν ἂν σοι εὔπω. ³ ἀναστὰς δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωῒ, ἐπέσχε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. παρελάβε δὲ μετ' ἐαυτοῦ δύο παῖδας, καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὀλοκάπτωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη. καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. ⁴ καὶ ἀναβλέψας Ἀβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν. ⁵ καὶ εἶπεν Ἀβραάμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ.

B 2

καθίσαιτε

καθίπατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄρου. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον διελυσόμεθα ἕως ὧδε. καὶ προσκυνήσαντες ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. ⁶ ἔλαβε δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρπώσεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἔλαβε δὲ μετὰ χεῖρας καὶ τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. ⁷ εἶπε δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ. πάτερ. ὁ δὲ εἶπε. τί ἐστὶ τέκνον; εἶπε δέ. ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα, ποῦ ἐστὶ τὸ πρόβατον τοῦ εἰς ὀλοκαρπώσιν; ⁸ εἶπε δὲ Ἀβραὰμ. ὁ θὸς ὄνεται ἐν τῷ πρόβατον εἰς ὀλοκαρπώσιν, τέκνον. πορευθέντες δὲ ἀμφοτέροι ἅμα, ⁹ ἤλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θὸς. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραὰμ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα. καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων. ¹⁰ καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραὰμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάζει τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἐκάλεισεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν. Ἀβραὰμ Ἀβραὰμ. ὁ δὲ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ. ¹² καὶ εἶπε. μὴ ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, μὴ δὲ ποιήσης αὐτῷ μὴδὲν. γυνὶ γὰρ ἔχων, ὅτι φοβῆ σὺ τὸν θέν. καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. ¹³ καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε. καὶ ἰδοὺ κρὶός εἰς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κεράτων. καὶ ἐπορεύθη Ἀβραὰμ, καὶ ἔλαβε τὸν κριόν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκαρπώσιν ἀντὶ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ ἐκάλεισεν Ἀβραὰμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνον, κύριος εἶδεν. ἵνα εἴπωσι σήμερον, ἐν τῷ ὅρῳ κύριος ὤφθη. ¹⁵ καὶ ἐκάλεισεν ἄγγελος κυρίου τὸν Ἀβραὰμ δεῦτερον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγων. ¹⁶ κατ' ἐμαυτοῦ ὥμοσα λέγει κύριος οὐ εἵνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. ¹⁷ ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλόγησά σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὥς τοῦ ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὥς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν

ὑπεναντίων. ¹⁸ καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς. ¹⁹ ἀπεστράφη δὲ Ἀβραὰμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. καὶ ἀναστάντες ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου. καὶ κατώκησεν Ἀβραὰμ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὅρκου. ²⁰ ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβραὰμ, λέγοντες. ἰδοὺ τέτοκε Μελχὰ καὶ αὐτὴ υἱοὺς τῷ Ναχώρ τῷ ἀδελφῷ σου, ²¹ τὸν Οὐζ' πρωτότοκον, καὶ τὸν Βαυζ' ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν Καμουὴλ πατέρα Σύρων, ²² καὶ τὸν Χαζὰδ, καὶ Ἀζαῦ, καὶ τὸν Φαλδές, καὶ τὸν Ἰελδαφ, καὶ τὸν Βαθουήλ. ²³ Βαθουήλ δὲ ἐγέννησε τὴν Ρεβέκκαν. ὅκτῳ οὗτοι υἱοί, οὓς ἔτεκε Μελχὰ τῷ Ναχώρ τῷ ἀδελφῷ Ἀβραὰμ. ²⁴ καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ἣ ὄνομα Ρεύμα, ἔτεκε καὶ αὐτὴ τὸν Ταβὲκ, καὶ τὸν Ταὰμ, καὶ τὸν Τοχὸς, καὶ τὸν Μοχά.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Ἐγένετο δὲ ἡ ζωὴ Σάρρας ἔτη ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ. ² καὶ ἀπέθανε Σάρρα ἐν πόλει Ἀρβὸκ, ἣ ἐστὶν ἐν τῷ κοιλωματι. αὕτη ἐστὶ Χεθρὼν ἐν τῇ γῇ Χαναάν. ἦλθε δὲ Ἀβραὰμ κόψασθαι Σάρραν, καὶ πενθήσαι. ³ καὶ ἀνέστη Ἀβραὰμ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς υἱοῖς τοῦ Χέτ, λέγων. ⁴ πάροικοι καὶ παρεπίδημοι ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν. δότε μοι οὖν κτήσιν τάφου μεθ' ὑμῶν, καὶ θάψατο τὸν νεκρὸν μου ἀπ' ἐμοῦ. ⁵ ἀπεκρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Χέτ πρὸς Ἀβραὰμ, λέγοντες. ⁶ μὴ κύριε. ἀκουσον δὲ ἡμῶν. βασιλεὺς παρὰ θεοῦ σὺ εἶ ἐν ἡμῖν. ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς, μνημείοις ἡμῶν θάψον τὸν νεκρὸν σου. οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν οὐ μὴ κωλύσει τὸ μνημεῖον αὐτοῦ ἀπὸ σου, τὸ θάψαι τὸν νεκρὸν σου ἐκεῖ. ⁷ ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ προσεκίνησε τῷ λαῷ τῆς γῆς, τοῖς υἱοῖς τοῦ Χέτ. ⁸ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς Ἀβραὰμ, λέγων. εἰ ἔχετε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ὥστε θάψαι τὸν νεκρὸν μου ἀπὸ προσώπου μου, ἀκούσατέ μου, καὶ λαλήσατε περὶ ἐμοῦ Ἐφρών τῷ τῷ Σαάρ. ⁹ καὶ δότω μοι τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὅ ἐστιν αὐτῷ, τὸ ὃν ἐν μέρῃ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ. ἀργυρίου τοῦ

αἰσίου

ἀξίου δότω μοι αὐτὸ ἐν ὑμῖν εἰς κτήσιν
μνημείου. ¹⁰ Ἐφρὼν δὲ ἐκάθητο ἐν μέ-
σω τῶν υἱῶν Χέτ. ἀποκριθεὶς δὲ Ἐ-
φρὼν ὁ Χετταῖος πρὸς Ἀβραάμ, εἶπεν
ἀκούοντων τῶν υἱῶν Χέτ, καὶ τῶν ἐκ-
πορευομένων εἰς τὴν πόλιν πάντων, λέ-
γων. ¹¹ παρ' ἐμοὶ γινοῦ κύριε, καὶ
ἄκουσόν μου. τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπή-
λαιον τὸ ἐν αὐτῷ, σοὶ δίδωμι. ἐναντίον
πάντων τῶν πολιτῶν μου δίδωκά σοι.
Θάψον τὸν νεκρόν σου. ¹² καὶ προσεκύ-
νησεν Ἀβραάμ ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς
γῆς. ¹³ καὶ εἶπε τῷ Ἐφρὼν εἰς τὰ ὅσα
ἐναντίον τοῦ λαοῦ τῆς γῆς. ἐπειδὴ
πρὸς ἐμοῦ εἶ, ἄκουσόν μου. τὸ ἀργύ-
ριον τοῦ ἀγροῦ λάβε παρ' ἐμοῦ, καὶ
θάψω τὸν νεκρόν μου ἐκεῖ. ¹⁴ ἀπεκρί-
θη δὲ Ἐφρὼν τῷ Ἀβραάμ, λέγων.
¹⁵ οὐχὶ κύριε. ἀκήκασα γὰρ, γῇ τετρα-
κοσίῳ διδραχμῶν ἀργυρίου. ἀλλὰ τί
ἂν εἴη τοῦτο ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σου;
σὺ δὲ τὸν νεκρόν σου θάψον. ¹⁶ καὶ
ἤκουσεν Ἀβραάμ τοῦ Ἐφρὼν, καὶ ἀπε-
κατέστησεν Ἀβραάμ τῷ Ἐφρὼν τὸ
ἀργύριον, ὃ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὅσα τῶν
υἱῶν Χέτ. τετρακοσία διδραχμα ἀρ-
γυρίου δοκίμου ἐμπορίου. ¹⁷ καὶ ἔσθη
ὁ ἀγρὸς Ἐφρὼν, ὃς ἦν ἐν τῷ διπλῷ
σπηλαίῳ, ὃς ἐστὶ κατὰ πρόσωπον
Μαμβρῆ, ὁ ἀγρὸς καὶ τὸ σπηλαίον, ὃ
ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ πᾶν δένδρον, ὃ ἦν ἐν τῷ
αγρῷ, καὶ πᾶν ὃ ἐστὶν ἐν τοῖς ὁρίοις
αὐτοῦ κύκλω. ¹⁸ τῷ Ἀβραάμ, εἰς κτή-
σιν ἐναντίον τῶν υἱῶν Χέτ, καὶ παν-
των τῶν ἐκπορευομένων εἰς τὴν πόλιν.
¹⁹ μετὰ ταῦτα ἔθαψεν Ἀβραάμ Σάρ-
ραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ
τοῦ ἀγροῦ τῷ διπλῷ, ὃ ἐστὶν ἀπέναντι
Μαμβρῆ. αὕτη ἐστὶ Χεβρὼν ἐν τῇ γῇ
Χαναάν. ²⁰ καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς καὶ
τὸ σπηλαίον ὃ ἦν ἐν αὐτῷ τῷ Ἀβραάμ
εἰς κτήσιν τάφου, παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Καὶ Ἀβραάμ ἦν πρεσβύτερος προβε-
βηκώς ἡμερῶν. καὶ κύριος ἠλόγησε
τὸν Ἀβραάμ κατὰ πάντα. ² καὶ εἶπεν
Ἀβραάμ τῷ παιδί αὐτοῦ τῷ πρεσβυ-
τέρῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τῷ ἄρχοντι
πάντων τῶν αὐτοῦ. θές τὴν χεῖρα σου
ὑπὸ τὸν μηρόν μου. ³ καὶ ἑξορκιῶ σε
κύριον τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν

θεὸν τῆς γῆς, ἵνα μὴ λάβῃς γυναῖκα
τῷ υἱῷ μου Ἰσαὰκ ἀπὸ τῶν θυγατέ-
ρων τῶν Χαναανίων, μετ' ὧν ἐγὼ οἰκῶ
ἐν αὐτοῖς. ⁴ ἀλλ' ἡ εἰς τὴν γῆν μου οὐ
ἐγεννήθην πορεύσῃ, καὶ εἰς τὴν γῆν μου
Ἰσαὰκ ἐκείθεν. ⁵ εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ
παῖς. μὴ ποτε οὐ βούληται ἡ γυνὴ πο-
ρευθῆναι μετ' ἐμοῦ ὅπισω εἰς τὴν γῆν
ταύτην, ἀποστρέψω τὸν υἱόν σου εἰς
τὴν γῆν, ὅθεν ἐξῆλθες ἐκεῖθεν; ⁶ εἶπε
δὲ πρὸς αὐτόν Ἀβραάμ. πρός γε σεαυ-
τῷ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν υἱόν μου ἐκεῖ.
⁷ κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ
θεὸς τῆς γῆς, ὃς ἐλάβε με ἐκ τοῦ οἴκου
τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐκ τῆς γῆς ἧς ἐγέν-
νήθην, ὃς ἐλάλησέ μοι, καὶ ὃς ὤμοσε
μοι, λέγων. σοὶ δώσω τὴν γῆν ταύτην
καὶ τὸ σπέρματί σου. αὐτὸς ἀποστε-
λεῖ τὸν ἄγγελον αὐτοῦ ἐμπροσθέν σου.
καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν.
⁸ ἂν δὲ μὴ θέλῃ ἡ γυνὴ πορευθῆναι
μετὰ σου εἰς τὴν γῆν ταύτην, καθαρὸς
ἔσθ' ἀπὸ τοῦ ὅρκου μου. μόνον τὸν υἱόν
μου μὴ ἀποστρέψῃς ἐκεῖ. ⁹ καὶ ἔθηκεν
ὁ παῖς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὑπὸ τὸν μηρόν
Ἀβραάμ τοῦ κυρίου αὐτοῦ. καὶ ὤμοσεν
αὐτῷ περὶ τοῦ ὅρκου τούτου. ¹⁰ καὶ
ἔλαβεν ὁ παῖς δέκα καμήλους ἀπὸ τῶν
καμήλων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ
παντῶν τῶν ἀγαθῶν τοῦ κυρίου αὐ-
τοῦ μετ' ἐαυτοῦ. καὶ ἀναστὰς ἐπορεύ-
θη εἰς τὴν Μεισοποταμίαν εἰς τὴν πό-
λιν Ναχωρ. ¹¹ καὶ ἐκοίμισε τὰς καμή-
λους ἐξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ φρέαρ
τοῦ ὕδατος τὸ πρὸς ὄψε, ἥνικα ἐκπο-
ρευόνται αἱ ὑδροούμεναι. ¹² καὶ εἶπε.
κύριε ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ,
εὐδόκωσον ἐναντίον ἐμοῦ σήμερον, καὶ
ποιήσον ἔλεος μετὰ τοῦ κυρίου μου
Ἀβραάμ. ¹³ Ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς
πηγῆς τοῦ ὕδατος. αἱ δὲ θυγατέρες
τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν ἐκπορεύονται
ἀντλήσαι ὕδωρ. ¹⁴ καὶ ἔπαι ἡ παρθέ-
νος, ἡ ἂν ἐγὼ εἶπα, ἐπὶ κλινῶν τὴν ὕδραν
σου, ἵνα πῶ, καὶ εἶπη μοι, πτε σὺ, καὶ
τὰς καμήλους σου ποτιῶ, ἕως ἂν παύ-
σωνται πίπουνται, ταύτην ἡτοίμασας
τῷ παιδί σου τῷ Ἰσαὰκ. καὶ ἐν τούτῳ
γινώσκωμαι, ὅτι ἐποίησας ἔλεος μετὰ τοῦ
κυρίου μου Ἀβραάμ. ¹⁵ καὶ ἐγένετο
πρὸ

πρὸ τοῦ συντελεῖσαι αὐτὸν λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ Ῥεβέκκα ἐξεπορεύετο ἡ τεχθεῖσα Βαθουήλ, υἱῷ Μελχὰς, τῆς γυναικὸς Ναχωρ, ἀδελφοῦ δὲ Ἀβραάμ, ἔχουσα τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς. ¹⁶ ἡ δὲ παρθένος ἦν καλὴ τῇ ὄψει σφόδρα. παρθένος ἦν. ἀνὴρ οὐκ ἔγνων αὐτήν. καταβὰσα δὲ ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπλήσσε τὴν ὑδρίαν αὐτῆς, καὶ ἀνέβη. ¹⁷ ἐπείδραμε δὲ ὁ παῖς εἰς συνάντησιν αὐτῆς. καὶ εἶπε. πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου. ¹⁸ ἡ δὲ εἶπε. πλεὶς κύριε. καὶ ἔσπενυσε καὶ καθέειλε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς καὶ ἐπότισεν αὐτόν, ἕως ἐπαύσατο πίνειν. ¹⁹ καὶ εἶπε. καὶ ταῖς καμήλοις σου ὑδρεύσονται, ἕως ἂν πᾶσαι πίωσι. ²⁰ καὶ ἔσπενυσε καὶ ἐξεκένωσε τὴν ὑδρίαν εἰς τὸ ποτιστήριον. καὶ ἔδραμεν ἐπὶ τὸ φρέαρ ἀντλήσαι ὅλην, καὶ ὑδρεύσατο πάσαις ταῖς καμήλοις. ²¹ ὁ δὲ ἄνθρωπος κατεμάνθανεν αὐτήν. καὶ παρεσιώπα τοῦ γινῶναι εἰ εὐώδωκε κύριος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἢ οὐ. ²² ἐγένετο δὲ ἡνῖκα ἐπαύσαντο πᾶσαι αἱ καμήλοι πίνουσαι, ἔλαβεν ὁ ἄνθρωπος ἐνώτια χρυσᾶ ἀνὰ δραχμὴν ὀκτὴς, καὶ δύο ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς. δέκα χρυσῶν ὀκτὴ αὐτῶν. ²³ καὶ ἐπληρώτησεν αὐτήν, καὶ εἶπε. θυγάτηρ τί νῦν εἶ; ἀναγγεῖλόν μοι. εἰ ἔστι παρὰ τῷ πατρὶ σου τόπος ἡμῖν τοῦ καταλύσαι. ²⁴ ἡ δὲ εἶπεν αὐτῷ. θυγάτηρ Βαθουήλ εἰμι τοῦ Μελχὰς, ὃν ἔτικε τῷ Ναχωρ. ²⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ. καὶ ἄχυρα καὶ χορτάσματα πολλὰ παρ' ἡμῖν, καὶ τόπος τοῦ καταλύσαι. ²⁶ καὶ εὐδοκήσας ὁ ἄνθρωπος προσεκύνησεν τῷ κυρίῳ, καὶ εἶπεν. ²⁷ εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ. ὃς οὐκ ἐγκατέλιπε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀληθειαν ἀπὸ τοῦ κυρίου μου. ἐμέ τ' εὐώδωκε κύριος εἰς οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ κυρίου μου. ²⁸ καὶ δραμῶσα ἡ παῖς ἀνήγγειλε εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ²⁹ τῇ δὲ Ῥεβέκκα ἀδελφὸς ἦν, ᾧ ὄνομα Λαβαν. καὶ ἔδραμε Λαβαν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἔξω ἐπὶ τὴν πηγὴν, ³⁰ καὶ ἐγένετο ἡνῖκα εἶδε τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια ἐν ταῖς χερσὶ τῆς

ἀδελφῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτε ἤκουσε τὰ ῥήματα Ῥεβέκκας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, λεγούσης. οὕτω λελάληκέ μοι ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐστηκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν καμήλων ἐπὶ τῆς πηγῆς. ³¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ. δεῦρο εἰσελθε εὐλογητὸς κυρίου. ἵνατί ἐστηκας ἔξω; ἔγω δὲ ἡτοίμασα τὴν οἰκίαν καὶ τόπον ταῖς καμήλοις. ³² εἰσῆλθε δὲ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν οἰκίαν. καὶ ἀπέσασκε τὰς καμήλους. καὶ ἔδωκεν ἄχυρα καὶ χορτάσματα ταῖς καμήλοις, καὶ ὕδωρ νίψασθαι τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, καὶ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνδρῶν τῶν μετ' αὐτοῦ. ³³ καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους φαγεῖν. καὶ εἶπεν. οὐ μὴ φάγω, ἕως τοῦ λαλήσαι με τὰ ῥήματα μου. καὶ εἶπεν. λάλησον. ³⁴ καὶ εἶπε. παῖς Ἀβραάμ ἐγὼ εἰμι. ³⁵ κύριος δὲ ὑπλόγησε τὸν κυρίον μου σφόδρα, καὶ ὑψώθη. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ πρόβατα, καὶ μόσχους, καὶ ἀργύριον, καὶ χρυσίον, παῖδας, καὶ παρθένους, καμήλους, καὶ ὄνους. ³⁶ καὶ ἔτικε Σάρρα ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου μου υἱὸν ἓνα τῷ κυρίῳ μου μετὰ τὸ γηράσαι αὐτόν. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὅσα ἦν αὐτῷ. ³⁷ καὶ ὠρκισέ με ὁ κύριός μου, λέγων. οὐ λήψω γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναανίων, ἐν οἷς ἐγὼ παροικῶ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ³⁸ ἀλλ' εἰς τὸν οἶκόν τοῦ πατρός μου πορεύσῃ, καὶ εἰς τὴν φυλὴν μου, καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκεῖθεν. ³⁹ εἶπα δὲ τῷ κυρίῳ μου, μήποτε οὐ πορεύσεται ἡ γυνὴ μετ' ἐμοῦ. ⁴⁰ καὶ εἶπέ μοι. κύριος ὁ θεός, ᾧ εὐηρέστησα ἐναντίον αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξαποστείλει τὸν ἀγγέλον αὐτοῦ μετὰ σου καὶ εὐοδώσει τὴν ὁδόν σου. καὶ λήψῃ γυναῖκα τῷ υἱῷ μου ἐκ τῆς φυλῆς μου, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου. ⁴¹ τότε ἀθῶως ἔση ἀπὸ τῆς ἁρᾶς μου. ἡνῖκα γὰρ ἔὰν ἔλθῃς εἰς τὴν φυλὴν μου, καὶ μὴ σοι δῶσι, καὶ ἔση ἀθῶως ἀπὸ τοῦ ὀρκισμοῦ μου. ⁴² καὶ ἔλθῶν σήμερον ἐπὶ τὴν πηγὴν, εἶπα. κύριε ὁ θεός τοῦ κυρίου μου Ἀβραάμ, εἰ σὺ εὐδοῖς τὴν ὁδόν μου, ἐν ᾗ νῦν ἐγὼ πορεύομαι ἐν αὐτῇ. ⁴³ ἰδοὺ ἐγὼ ἐφέστηκα ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως ἐκπορεύονται

ται ἀντλήσαι ὕδωρ. καὶ ἔσται ἡ παρ-
θένος, ἥ ἂν ἐγὼ εἴπω, πότισόν με ἐκ
τῆς ὑδρίας σου μικρὸν ὕδωρ, ⁴⁴ καὶ
εἶπη μοι, καὶ οὐ πῆ, καὶ ταῖς καμή-
λοις σου ὑδρεύσομαι. αὕτη ἡ γυνὴ ἦν
ἡτοίμασε κύριος τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι
Ἰσαὰκ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκωμαι, ὅτι πε-
ποίηκας ἔλεος τῷ κυρίῳ μου Ἀβραάμ.
⁴⁵ καὶ ἐγένετο πρὸ τοῦ συντελέσαι με
λαλοῦντα ἐν τῇ διανοίᾳ μου, εὐθὺς Ῥε-
βέκκα ἐξεπορεύετο ἔχουσα τὴν ὑδρίαν
ἐπὶ τῶν ὤμων. καὶ κατέβη ἐπὶ τὴν
πηγὴν, καὶ ὑδρεύσατο. εἶπα δὲ αὐτῇ.
πότισόν με. ⁴⁶ καὶ σπεύσασα καθύπε-
στὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὸν βραχίονα αὐτῆς
ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ εἶπε. πῆ σὺ, καὶ τὰς
καμήλους σου ποτίω, καὶ ἔπιον, καὶ
τὰς καμήλους ἐπότισε. ⁴⁷ καὶ ἠρώτη-
σα αὐτήν, καὶ εἶπα. θυγάτηρ τίνομαι εἰ,
ἀνάγγελόν μοι. ἡ δὲ ἔφη. θυγάτηρ
Βαθουῆλ ἡμὶ υἱοῦ τοῦ Ναχώρ, ὃν
ἔτεκεν αὐτῷ Μελχὰ. καὶ περιέθηκεν
αὐτῇ τὰ ἐνώτια καὶ τὰ ψέλλια περὶ
τὰς χεῖρας αὐτῆς. ⁴⁸ καὶ εὐδοκήσας
προσεκύνησα τῷ κυρίῳ. καὶ εὐλόγησα
κυρίον τὸν θεὸν τοῦ κυρίου μου Ἀ-
βραάμ, ὃς εὐώδωσέ με ἐν ὁδῷ ἀληθείας,
λαβεῖν τὴν θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ
κυρίου μου τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ⁴⁹ εἰ οὖν
ποιεῖτε ἑμεῖς ἔλεος καὶ δικαιοσύνην
πρὸς τὸν κύριόν μου. εἰ δὲ μή, ἀπαγ-
γέλατέ μοι, ἵνα ἐπιστρέψω εἰς διέξιν
ἡ ἀριστεράν. ⁵⁰ ἀποκριθεὶς δὲ Λαβὼν
καὶ Βαθουῆλ, εἶπαν. παρὰ κυρίου ἐξ-
ῆλθε τὸ πρᾶγμα τοῦτο. οὐ δυνησόμε-
θά σοι ἀντειπεῖν κακὸν ἢ καλόν. ⁵¹ ἰδοὺ
Ῥεβέκκα ἐνώπιόν σου. λαβὼν ἀπότρε-
χε. καὶ ἔστω γυνὴ τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου
σου, καθὰ ἐλάλησε κύριος. ⁵² ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν παῖδα τοῦ Ἀ-
βραάμ τῶν ῥημάτων αὐτῶν, προσεκύ-
νησεν ἐπὶ τὴν γῆν τῷ κυρίῳ. ⁵³ καὶ
ἐξενέγκας ὁ παῖς σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ
χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν, ἔδωκε τῇ Ῥεβέ-
κκᾳ. καὶ δῶρα ἔδωκε τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς,
καὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς. ⁵⁴ καὶ ἔφαγον καὶ
ἔπιον καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ'
αὐτοῦ ὄντες, καὶ ἐκοιμήθησαν. καὶ
ἀναστὰς τὸ πρωῒ, εἶπεν. ἐκπέμψατέ
με, ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου.
⁵⁵ εἶπαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς, καὶ ἡ

μήτηρ. μινάτω ἡ παρθένος μετ' ἡμῶν
ἡμέρας ὥσπερ δέκα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπ-
ελευσεται. ⁵⁶ ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς.
μὴ κατέχετέ με. καὶ κύριος εὐώδωσεν
τὴν ὁδόν μου ἐν ἑμοί. ἐκπέμψατέ με,
ἵνα ἀπέλθω πρὸς τὸν κύριόν μου. ⁵⁷ οἱ
δὲ εἶπαν. καλέσωμεν τὴν παῖδα, καὶ
ἐρωτήσωμεν τὸ στόμα αὐτῆς. ⁵⁸ καὶ
ἐκάλεσαν τὴν Ῥεβέκκαν, καὶ εἶπαν αὐ-
τῇ. πορεύου μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τού-
του; ἡ δὲ εἶπε. πορεύσομαι. ⁵⁹ καὶ
ἐξέπεμψαν Ῥεβέκκαν τὴν ἀδελφὴν αὐ-
τῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς, καὶ
τὸν παῖδα τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τοὺς μετ'
αὐτοῦ. ⁶⁰ καὶ εὐλόγησαν Ῥεβέκκαν,
καὶ εἶπαν αὐτῇ. ἀδελφὴ ἡμῶν εἰ. γίνου
εἰς χιλιάδας μυριάδων, καὶ κληρονομη-
σάτω τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν
ὑπεραντιῶν. ⁶¹ ἀναστᾶσα δὲ Ῥεβέκκα
καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς, ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς
καμήλους, καὶ ἐπορεύθησαν μετὰ τοῦ
ἀνθρώπου. καὶ ἀναλαβὼν ὁ παῖς τὴν
Ῥεβέκκαν ἀπῆλθεν. ⁶² Ἰσαὰκ δὲ διε-
πορεύετο διὰ τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ
φρέαρ τῆς ὁράσεως. αὐτὸς δὲ κατακίε
ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς λίβαν. ⁶³ καὶ ἐξῆλθεν
Ἰσαὰκ ἀδολεσῆσαι εἰς τὸ πεδίον τὸ
πρὸς δαίλης. καὶ ἀναβλέψας τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε καμήλους ἐρ-
χομένας. ⁶⁴ καὶ ἀναβλέψασα Ῥεβέκκα
τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδε τὸν Ἰσαὰκ. καὶ
κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς καμήλου. ⁶⁵ καὶ
εἶπε τῷ παιδί. τίς ἐστίν ὁ ἄνθρωπος
ἐκεῖνος ὁ πορευόμενος ἐν τῷ πεδίῳ εἰς
συνάντησιν ἡμῖν; εἶπε δὲ ὁ παῖς. οὗτός
ἐστίν ὁ κύριός μου. ἡ δὲ λαβούσα τὸ
θέριστρον περιεβάλετο. ⁶⁶ καὶ διηγῆ-
σατο ὁ παῖς τῷ Ἰσαὰκ πάντα τὰ ῥη-
ματα, ἃ ἐποίησεν. ⁶⁷ ἐξῆλθε δὲ Ἰσαὰκ
εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ
ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν. καὶ ἐγένετο αὐ-
τοῦ γυνή. καὶ ἡγαπήσεν αὐτήν. καὶ
παρεκλήθη Ἰσαὰκ περὶ Σάρρας τῆς
μητρὸς αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΕ'.

Προσθέμενος δὲ Ἀβραάμ ἔλαβε γυ-
ναῖκα, ἥ ὄνομα Χειτούρα. ² ἔτεκε δὲ
αὐτῷ τὸν Ζομβρᾶν, καὶ τὸν Ἰζᾶν, καὶ
τὸν Μαδάλ, καὶ τὸν Μαδιάμ, καὶ τὸν
Ἰεβωκ, καὶ τὸν Σωιέ. ³ Ἰζᾶν δὲ
ἐγέννησε τὸν Σαβᾶ, καὶ τὸν Λιδάν.
υἱοὶ

υἱοὶ δὲ Λεθὰν Ἀσουριμί, καὶ Λα-
τουσιμί, καὶ Λαωμίμ. ⁴ υἱοὶ δὲ Μα-
διάμ Γεφάρ, καὶ Ἀφίρ, καὶ Ἐνώχ,
καὶ Ἀβιδά, καὶ Ἐλδαγά. πάντες οὗτοι
ἦσαν υἱοὶ Χεττούρας. ⁵ ἔδωκε δὲ
Ἀβραάμ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ
Ἰσαάκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ⁶ καὶ τοῖς υἱοῖς
τῶν παλλακῶν αὐτοῦ ἔδωκεν Ἀβραάμ
δόματα. καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς ἀπὸ
Ἰσαάκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς ζώντος αὐ-
τοῦ πρὸς ἀνατολὰς εἰς γῆν ἀνατολῶν.
⁷ ταῦτα δὲ τὰ ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς
Ἀβραάμ ὅσα ἐζησεν, ἑκατὸν ἑβδομη-
κονταπέντε ἔτη. ⁸ καὶ ἐκλείπων ἀπέ-
θανεν Ἀβραάμ ἐν γῆρᾳ καλῶς πρεσβύ-
της, καὶ πληρῆς ἡμερῶν. καὶ προστεθή-
η πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἔθαψαν
αὐτὸν Ἰσαάκ καὶ Ἰσμαὴλ οἱ υἱοὶ αὐ-
τοῦ εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, εἰς
τὸν ἀγρὸν Ἐφρών τοῦ Σαῶρ τοῦ Χετ-
ταίου, ὃς ἐστὶν ἀπέναντι Μамβρῆ.
¹⁰ τὸν ἀγρὸν καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἐκτη-
σαστο Ἀβραάμ παρὰ τῶν υἱῶν τοῦ
Χετ. ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραάμ καὶ Σάρ-
ραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ¹¹ ἐγένετο δὲ
μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραάμ, εὐλόγησεν
ὁ θεὸς τὸν Ἰσαάκ υἱὸν αὐτοῦ. καὶ
κατώκησεν Ἰσαάκ παρὰ τὸ φρέαρ τῆς
ὀράσεως. ¹² αὗται δὲ αἱ γενέσεις Ἰσμαὴλ
τοῦ υἱοῦ Ἀβραάμ, ὃν ἔτεκεν Ἄγαρ ἡ
Αἰγυπτία ἡ παιδίσκη Σάρρας τῇ Ἀ-
βραάμ. ¹³ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν
υἱῶν Ἰσμαὴλ, κατ' ὀνόματα τῶν γε-
νεῶν αὐτοῦ. πρωτότοκος Ἰσμαὴλ, καὶ
Ναβαϊῶδ, καὶ Κηθάρ, καὶ Ναβδεήλ,
καὶ Μασσάμ, ¹⁴ καὶ Μασμά, καὶ Λου-
μά, καὶ Μασσῆ, ¹⁵ καὶ Χοδδάν, καὶ
Θαιμάν, καὶ Ἰετούρ, καὶ Ναφές, καὶ
Κεδμά. ¹⁶ οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Ἰσμαὴλ.
καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν ταῖς
σκηναῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν
αὐτῶν. δώδεκα ἄρχοντες κατὰ ἔθνη
αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ταῦτα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς
Ἰσμαὴλ, ἑκατὸν τριακονταεπτὰ ἔτη.
καὶ ἐκλείπων ἀπέθανε. καὶ προστεθή-
η πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ. ¹⁸ κατώκησε δὲ
ἀπὸ Εὐίλατ ἕως Σοῦρ, ἥ ἐστι κατὰ
πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως ἔλθειν πρὸς
Ἀσσυρίους. κατὰ πρόσωπον πάντων
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατώκησε. ¹⁹ καὶ
αὗται αἱ γενέσεις Ἰσαάκ τοῦ υἱοῦ Ἀ-

βραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ.
²⁰ ἦν δὲ Ἰσαάκ ἐτῶν τεσσαράκοντα,
ὅτε ἔλαβε τὴν Ῥεβέκκαν θυγατέρα
Βαθουῆλ τοῦ Σύρου ἐκ τῆς Μεσοπο-
ταμίας Συρίας, ἀδελφὴν Λαβὰν τοῦ
Σύρου, ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. ²¹ ἔδεετο δὲ
Ἰσαάκ κυρίου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυ-
ναικὸς αὐτοῦ, ὅτι στείρα ἦν. ἐτήκουςε
δὲ αὐτοῦ ὁ θεὸς, καὶ συνέλαβεν ἐν γασ-
τρὶ Ῥεβέκκα ἡ γυνὴ αὐτοῦ. ²² ἐκίρ-
των δὲ τὰ παιδία ἐν αὐτῇ, ἔπλεε δέ. εἰ
οὕτω μοι μέλλει γίνεσθαι, ἵνα τί μοι
τοῦτο; ἐπορεύθη δὲ πυθέσθαι παρὰ
κυρίου. ²³ καὶ ἔπλεε κύριος αὐτῇ. δύο
ἔθνη ἐν γαστρὶ σου εἰσὶ. καὶ δύο λαοὶ
ἐκ τῆς κοιλίας σου διασταλήσονται. καὶ
λαὸς λαοῦ ὑπερέξει. καὶ ὁ μείζων δου-
λεύσει τῷ ἐλάσσονι. ²⁴ καὶ ἐπληρώθη-
σαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. καὶ
τῇδε ἦν διδυμα ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς.
²⁵ ἐξῆλθε δὲ ὁ πρωτότοκος πυθόνης.
ὄλος, ὡσεὶ δορὰ, δασύς. ἐπωνόμασε δὲ
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἡσαῦ. ²⁶ καὶ μετὰ
τούτου ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. καὶ ἡ
χεὶρ αὐτοῦ ἐπιλημμένη τῆς πτέρνης
Ἡσαῦ. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Ἰακώβ. Ἰσαάκ δὲ ἦν ἐτῶν ἐξήκοντα,
ὅτε ἔτεκεν αὐτοὺς Ῥεβέκκα. ²⁷ ἠδύη-
θσαν δὲ οἱ νεανίσκοι. καὶ ἦν Ἡσαῦ
ἄνθρωπος εἰδὼς κυνηγεῖν, ἀγροικος.
Ἰακώβ δὲ, ἄνθρωπος ἀπλαστος, οἰκῶν
οἰκίαν. ²⁸ ἠγάπησε δὲ Ἰσαάκ τὸν Ἡ-
σαῦ, ὅτι ἡ θρησκεία αὐτοῦ βρώσις αὐτῷ.
Ῥεβέκκα δὲ ἠγάπα τὸν Ἰακώβ. ²⁹ ἠψη-
σε δὲ Ἰακώβ ἔψημα. ἦλθε δὲ Ἡσαῦ ἐκ
τοῦ πεδίου ἐκλείπων. ³⁰ καὶ εἶπεν Ἡ-
σαῦ τῷ Ἰακώβ. γεῦσόν με ἀπὸ τοῦ
ἐψήματος πυθόρου τούτου, ὅτι ἐκλείπω.
διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Ἐδώμ. ³¹ εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Ἡσαῦ.
ἀπόδου μοι σήμερον τὰ πρωτοτόκιά
σου ἐμοί. ³² καὶ εἶπεν Ἡσαῦ. ἰδοὺ ἐγὼ
πορεύομαι τελευτᾶν. καὶ ἵνα τί μοι
ταῦτα τὰ πρωτοτόκία; ³³ καὶ εἶπεν
αὐτῷ Ἰακώβ. ὁμοσὸν μοι σήμερον. καὶ
ὥμοσεν αὐτῷ. ἀπέδοτο δὲ Ἡσαῦ τὰ
πρωτοτόκία τῷ Ἰακώβ. ³⁴ Ἰακώβ δὲ
ἔδωκε τῷ Ἡσαῦ ἄρτον, καὶ ἔψημα
φακοῦ. καὶ ἔφαγε καὶ ἔπλε. καὶ ἀνα-
στάς ὤχτετο. καὶ ἐφάυλισεν Ἡσαῦ τὰ
πρωτοτόκία.

Κεφ. κς'.

ΚΕΦ. Κς'.

Ἐγένετο δὲ λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, χωρὶς τοῦ λιμοῦ τοῦ πρότερου, ὃς ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Ἀβραάμ. ἐπορεύθη δὲ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβιμέλεχ βασιλέα Φυλιστιεὶμ εἰς Γεράρα. ² ὥφθη δὲ αὐτῷ κύριος, καὶ εἶπε, μὴ καταβῆς εἰς Αἴγυπτον. κατοίκησον δὲ ἐν τῇ γῇ, ἣ ἂν σοι εἴπω. ³ καὶ παροίκει ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ, καὶ εὐλόγησω σε. σοὶ γὰρ καὶ τῷ σπέρματί σου δώσω πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην. καὶ στήσω τὸν ὄρκον μου, ὃν ὥμοσα τῷ Ἀβραάμ τῷ πατρί σου. ⁴ καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὥς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ. καὶ δώσω τῷ σπέρματί σου πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην. καὶ εὐλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. ⁵ ἀνθ' ὧν ὑπήκουσεν Ἀβραάμ ὁ πατὴρ σου τῆς ἐμῆς φωνῆς, καὶ ἐφύλαξε τὰ προσταγμάτά μου, καὶ τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ δικαιώματά μου, καὶ τὰ νόμιά μου. ⁶ κατώκησε δὲ Ἰσαὰκ ἐν Γεράροις. ⁷ ἐπηρώτησαν δὲ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναίκος αὐτοῦ. καὶ εἶπεν. ἀδελφῇ μου ἐστίν. ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν, ὅτι γυνὴ μου ἐστίν. μὴ ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου περὶ Ῥεβέκκας, ὅτι ὥραία τῇ ὄψει ἦν. ⁸ ἐγένετο δὲ πολυχρόνιος ἐκεῖ. καὶ παρακύνῃς Ἀβιμέλεχ ὁ βασιλεὺς Γεράρων διὰ τῆς θυρίδος, εἶδε τὸν Ἰσαὰκ παλῶντα μετὰ Ῥεβέκκας τῆς γυναίκος αὐτοῦ. ⁹ ἐκάλεσε δὲ Ἀβιμέλεχ τὸν Ἰσαὰκ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀρά γε γυνὴ σου ἐστίν; τί ὅτι εἶπας, ἀδελφῇ μου ἐστίν; εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσαὰκ. εἶπα γὰρ, μήποτε ἀποθάνω δι' αὐτήν. ¹⁰ εἶπε δὲ αὐτῷ Ἀβιμέλεχ. τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; μικροῦ ἐκοιμήθη τις ἐκ τοῦ γένους μου μετὰ τῆς γυναίκος σου, καὶ ἐπήγαγες ἂν ἐφ' ἡμᾶς ἄγνοιαν. ¹¹ συνέταξε δὲ Ἀβιμέλεχ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων. πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ τῆς γυναίκος αὐτοῦ, θανάτου ἔνοχος ἔσται. ¹² ἐσπεῖρε δὲ Ἰσαὰκ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ. καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ ἑκατοστεύουσιν κριθῇν. εὐλόγησε δὲ αὐτὸν κύριος. ¹³ καὶ ὑψώθη ὁ ἄνθρωπος. καὶ προβαίνων, μίλων ἐγένετο ἕως οὗ μέγας

ἐγένετο σφόδρα. ¹⁴ ἐγένετο δὲ αὐτῷ κτήνη προβάτων, καὶ κτήνη βοῶν, καὶ γαργαρία πολλά. ἐξήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ Φυλιστιεῖμ. ¹⁵ καὶ πάντα τὰ φρέατα, ἃ ὠρυξαν οἱ παῖδες τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ χρόνῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖμ, καὶ ἐπληρῶσαν αὐτὰ γῆς. ¹⁶ εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰσαὰκ. ἀπέλθε ἀφ' ἡμῶν. ὅτι δυνατωτέρους ἡμῶν ἐγένου σφόδρα. ¹⁷ καὶ ἀπήλθεν ἐκεῖθεν Ἰσαὰκ. καὶ κατέλυσεν ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων. καὶ κατώκησεν ἐκεῖ. ¹⁸ καὶ πάλιν Ἰσαὰκ ὠρυξε τὰ φρέατα τοῦ ὕδατος, ἃ ὠρυξαν οἱ παῖδες Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐνέφραξαν αὐτὰ οἱ Φυλιστιεῖμ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ. καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοὺς ὀνόματα κατὰ τὰ ὀνόματα, ἃ ὠνόμασεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ ὠρυξαν οἱ παῖδες Ἰσαὰκ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων. καὶ εὗρον ἐκεῖ φρέαρ ὕδατος ζῶντος. ²⁰ καὶ ἐμαχέσαντο οἱ ποιμένες Γεράρων μετὰ τῶν ποιμένων Ἰσαὰκ, φάσκοντες αὐτῶν εἶναι τὸ ὕδωρ. καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ φρέατος, ἀδικία. ἠδίκησαν γὰρ αὐτόν. ²¹ ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν ὠρυξε φρέαρ ἕτερον. ἐκρίνοντο δὲ καὶ περὶ ἐκείνου. καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐχθρία. ²² ἀπάρας δὲ ἐκεῖθεν ὠρυξε φρέαρ ἕτερον, καὶ οὐκ ἐμαχέσαντο περὶ αὐτοῦ. καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐρυχωρία, λέγων. διότι νῦν ἐπλάτυνε κύριος ἡμῖν, καὶ ἠὔξησεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς. ²³ ἀνέβη δὲ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου. ²⁴ καὶ ὥφθη αὐτῷ κύριος ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου. μὴ φοβοῦ. μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι. καὶ εὐλόγησω σε. καὶ πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου δι' Ἀβραάμ τὸν πατέρα σου. ²⁵ καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον. καὶ ἐπεκαλέσατο τὸ ὄνομα κυρίου. καὶ ἐπηξεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ. ὠρυξαν δὲ ἐκεῖ οἱ παῖδες Ἰσαὰκ φρέαρ ἐν τῇ φάραγγι Γεράρων. ²⁶ καὶ Ἀβιμέλεχ ἐπορεύθη πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Γεράρων, καὶ Οἰχοῦθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ, καὶ Φιχὼλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ²⁷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰσαὰκ. ἴνα τί ἤλθετε πρὸς με; ὑμεῖς δὲ ἐμισήσατέ με,

με, καὶ ἔξαπεστείλατέ με ἀπ' ὑμῶν. ²⁹ οἱ δὲ εἶπαν. ἰδόντες ἐωράκαμεν, ὅτι ἦν κύριος μετὰ σοῦ. καὶ εἶπαμεν. γενέσθω ἄρᾳ ἀνὰ μέσον ἡμῶν καὶ ἀνὰ μέσον σου, καὶ διαθησόμεθα μετὰ σοῦ διαθήκη. ²⁹ μὴ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν κακόν, καθότι οὐκ ἐβδελύξαμεθα σε ἡμεῖς. καὶ ὃν τρόπον ἐχρησάμεθα σοι καλῶς, καὶ νῦν εὐλογημένος σὺ ὑπὸ κυρίου. ³⁰ καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς δοχὴν. καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. ³¹ καὶ ἀναστάντες τὸ πρωῒ, ὥμοσεν ἕκαστος τῷ πλησίον. καὶ ἔξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰσαάκ. καὶ ἀπώγοντο ἀπ' αὐτοῦ μετὰ σωτηρίας. ³² ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ παραγενόμενοι οἱ παῖδες Ἰσαάκ ἀπήγγειλαν αὐτῷ περὶ τοῦ φρέατος οὗ ὥρυξαν. καὶ εἶπαν. οὐχ εὑρομεν ὕδωρ. ³³ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ, ὄρκος. διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν ὄνομα τῇ πόλει ἐκείνῃ, φρέαρ ὄρκου, ἕως τῆς σημερον ἡμέρας. ³⁴ ἦν δὲ Ἡσαῦ ἑτὼν τεσσαράκοντα. καὶ ἔλαβε γυναῖκα Ἰουδίθ, θυγατέρα Βιῶχ τοῦ Χετταίου. καὶ τὴν Βασμαθ, θυγατέρα Ἐλὼν Χετταίου. ³⁵ καὶ ἦσαν ἐρίζουσαι τῷ Ἰσαάκ καὶ τῇ Ρεβέκκᾳ.

Κ Ε Φ. Κ Ζ'.

Εγένετο δὲ μετὰ τὸ γηράσαι τὸν Ἰσαάκ, καὶ ἡμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὁραῖν. καὶ ἐκάλεσεν Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον. καὶ εἶπεν αὐτῷ. υἱέ μου. καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ. ² καὶ εἶπεν. ἰδοὺ γεγηρακα, καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου. ³ νῦν οὖν λάβε τὸ σκεῦός σου, τὴν τε φαρέτρην, καὶ τὸ τόξον. καὶ ἐξέλθε εἰς τὸ πεδίον, καὶ θήρευσόν μοι θήραν. ⁴ καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα, ὥς φιλῶ ἐγώ. καὶ ἐνεγκέ μοι, ἵνα φάγω. ὅπως εὐλογῇ σε ἡ ψυχὴ μου, πρὶν ἀποθανεῖν με. ⁵ Ρεβέκκα δὲ ἤκουσε λαλοῦντος Ἰσαάκ πρὸς Ἡσαῦ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἐπορεύθη δὲ Ἡσαῦ εἰς τὸ πεδίον θηρεύσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ⁶ Ρεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς τὸν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν ἐλάσσω. ἰδε, ἤκουσα τοῦ πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, λέγοντος. ⁷ ἐνεγκόν μοι θήραν. καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα, ἵνα φάγων εὐλογῇ σε ἐναντίον κυρίου

πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με. ⁸ νῦν οὖν υἱέ μου ἀκουσόν μου, καθὰ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι. ⁹ καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα λάβε μοι ἐκείθεν δύο ἐρίφους ἀπαλούς, καὶ καλούς. καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἐδέσματα τῷ πατρὶ σου, ὥς φιλεῖ. ¹⁰ καὶ εἰσίοις τῷ πατρὶ σου καὶ φάγεται, ὅπως εὐλογῇ σε ὁ πατήρ σου. πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν. ¹¹ εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ρεβέκκην τὴν μητέρα αὐτοῦ. ἔστιν Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος. ¹² μὴ ποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ, καὶ ἑσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς κατασφρονῶν. καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν κατάραν, καὶ οὐκ εὐλογίαν. ¹³ εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ μήτηρ. ἐπ' ἐμὰ ἡ κατὰρα σου τέκνων. μόνον ἐπακουσόν μου τῆς φωνῆς. καὶ πορευθεὶς ἐνεγκέ μοι. ¹⁴ πορευθεὶς δὲ ἔλαβε καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ. καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα, καθὰ ἐφίλει ὁ πατήρ αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ λαβοῦσα Ρεβέκκα τὴν στολὴν Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου τὴν καλὴν, ἣ ἦν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ οἴκῳ, ἐνέδυσε αὐτὴν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον. ¹⁶ καὶ τὰ δέσματα τῶν ἐρίφων περιέθηκεν ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ γυμνά τοῦ τραχήλου αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα καὶ τοὺς ἄρτους οὓς ἐποίησεν, εἰς τὰς χεῖρας Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς. ¹⁸ καὶ εἰσηνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ. εἶπε δὲ. πάτερ. ὁ δὲ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ. τίς εἰ σὺ τέκνον; ¹⁹ καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ πατρὶ. ἐγὼ Ἡσαῦ ὁ πρωτότοκός σου πεποίηκα καθὰ ἐλάλησάς μοι. ἀναστὰς κάθισον καὶ φάγε ἀπὸ τῆς θήρας μου, ὅπως εὐλογῇ με ἡ ψυχὴ σου. ²⁰ εἶπε δὲ Ἰσαάκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. τί τοῦτο, ὁ ταχὺ εὗρες ὧ τέκνον; ὁ δὲ εἶπεν. ὁ παρέδωκε κύριος ὁ θεός σου ἐναντίον μου. ²¹ εἶπε δὲ Ἰσαάκ τῷ Ἰακώβ. ἐργισόν μοι, καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον, εἰ σὺ εἰ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ, ἢ οὐ. ²² ἤγγισε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαάκ τὸν πατέρα αὐτοῦ. καὶ ἐψηλάφησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν. ἡ μὲν φωνὴ, φωνὴ Ἰακώβ. αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες Ἡσαῦ. ²³ καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν. ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖται. καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, ²⁴ καὶ εἶπε.

εἶπε. σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ· ὁ δὲ εἶ-
πεν. ἐγὼ. ²⁵ καὶ εἶπε. προσάγαγέ μοι,
καὶ φάγομαι ἀπὸ τῆς θήρας σου, τέ-
κνον, ἵνα εὐλογῇ σε ἡ ψυχὴ μου. καὶ
προσῆνεγκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγε. καὶ εἰς-
ῆνεγκεν αὐτῷ οἶνον, καὶ ἐπίε. ²⁶ καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἔγ-
γισόν μοι, καὶ φίλησόν με τέκνον. ²⁷ καὶ
ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν. καὶ ὠσφράνθη
τὴν ὁσμὴν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ εὐ-
λόγησεν αὐτόν. καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ὁσμη
τοῦ υἱοῦ μου, ὡς ὁσμὴ ἄγρου πλήρους,
ὃν εὐλόγησε κύριος. ²⁸ καὶ δαή σοι ὁ
θεὸς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς, καὶ πλήθος
αἵτου, καὶ οἶνου. ²⁹ καὶ δουλευσάτω-
σάν σοι ἔθνη, καὶ προσκυνησάτωσάν
σοι ἄρχοντες. καὶ γίνου κύριος τοῦ
ἀδελφοῦ σου. καὶ προσκυνήσουσί σοι οἱ
υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. ὁ καταρώμενός
σε, ἐπικατάρατος. ὁ δὲ εὐλογῶν σε, εὐ-
λογημένος. ³⁰ καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ παύ-
σασθαι Ἰσαὰκ εὐλογοῦντα Ἰακώβ τὸν
υἱὸν αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο, ὡς ἂν ἐξηλ-
θαι Ἰακώβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαὰκ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός
αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας. ³¹ καὶ
ἐποίησε καὶ αὐτὸς ἐδέσματα, καὶ προσ-
ῆνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπε τῷ
πατρὶ. ἀναστήτω ὁ πατὴρ μου. καὶ γα-
γέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
ὅπως εὐλογῇ με ἡ ψυχὴ σου. ³² καὶ
εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. τίς
εἶ σύ; ὁ δὲ εἶπεν. ἐγὼ εἰμὶ ὁ υἱός σου
ὁ πρωτότοκος Ἡσαῦ. ³³ ἔξεστη δὲ
Ἰσαὰκ ἔκτασιν μεγάλην σφόδρα. καὶ
εἶπε. τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι θήραν καὶ
εἰσενέγκας μοι, καὶ ἔφαγον ἀπὸ πάν-
των πρὸ τοῦ ἔλθειν σε; καὶ εὐλόγησα
αὐτόν, καὶ εὐλογημένος ἔσται. ³⁴ ἐγέν-
ετο δὲ ἥνικα ἤκουσεν Ἡσαῦ τὰ ῥήμα-
τα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαὰκ, ἀνέβησεν
φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφόδρα. καὶ
εἶπεν. εὐλόγησον δὴ καὶ ἐγὼ πατέρα. ³⁵ εἶ-
πε δὲ αὐτῷ. ἔλθων ὁ ἀδελφός σου μετὰ
δόλου, ἔλαβε τὴν εὐλογίαν σου. ³⁶ καὶ
εἶπε. δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἰακώβ. ἐπτέρνικε γάρ με ἰδοὺ δεύτερον
τοῦτο. τὰ τε πρωτοτοκία μου εἴληφε.
καὶ νῦν ἔλαβε τὴν εὐλογίαν μου. καὶ
εἶπεν Ἡσαῦ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. οὐχ

ὑπέλιπον μοι εὐλογίαν, πάτερ; ³⁷ ἀπο-
κριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ εἶπε τῷ Ἡσαῦ. εἰ
κύριον αὐτὸν πεποίηκά σου, καὶ πάν-
τας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ πεποίηκα
αὐτοῦ οἰκέτας. σίτω καὶ οἶνω ἐσθί-
ριζα αὐτόν. σοὶ δὲ τί ποιήσω τέκνον;
³⁸ εἶπε δὲ Ἡσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ. μὴ εὐλογία μία σοι ἔστι πάτερ;
εὐλόγησον δὴ καὶ ἐγὼ πάτερ. κατανυχθέν-
τος δὲ Ἰσαὰκ, ἀνέβησεν φωνὴ Ἡσαῦ,
καὶ ἐκλάυσεν. ³⁹ ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ
ὁ πατὴρ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ. ἰδοὺ ἀπὸ
τῆς πιότητος τῆς γῆς ἔσται ἡ κατοί-
κησίς σου, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἄνωθεν. ⁴⁰ καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ
σου ζήσῃ, καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύ-
σεις. ἔσται δὲ ἥνικα ἂν καθέλῃς καὶ
ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ
τραχήλου σου. ⁴¹ καὶ ἐνεκότες Ἡσαῦ
τῷ Ἰακώβ περὶ τῆς εὐλογίας, ἧς εὐλό-
γησεν αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. εἶπε δὲ
Ἡσαῦ ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ. ἐγγισά-
τωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους τοῦ πα-
τρὸς μου, ἵνα ἀποκτείνω Ἰακώβ τὸν
ἀδελφόν μου. ⁴² ἀπηγγέλη δὲ Ρεβέκκα
τὰ ῥήματα Ἡσαῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ
πρεσβυτέρου. καὶ πέμψασα ἐκάλεσεν
Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον,
καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀδελ-
φός σου ἀπελείψῃ σοι τοῦ ἀποκτείνειν σε.
⁴³ νῦν οὖν, τέκνον, ἄκουσόν μου τῆς
φωνῆς, καὶ ἀναστάς ἀποδράθῃ εἰς τὴν
Μεσοποταμίαν πρὸς Δάβαν τὸν ἀδελ-
φόν μου εἰς Χαρρὰν. ⁴⁴ καὶ οἰκησον
μετ' αὐτοῦ ἡμέρας τινάς, ⁴⁵ ἕως τοῦ
ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν, καὶ τὴν ὁργὴν
τοῦ ἀδελφοῦ σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐπιλα-
θῇται ἡ πεποίηκας αὐτῷ. καὶ ἀπο-
στείλας μεταπέμψομαι σε ἐκείθεν, μή
ποτε ἀποκινωθῶ ἀπὸ τῶν δύο ὑμῶν
ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. ⁴⁶ εἶπε δὲ Ρεβέκκα πρὸς
Ἰσαὰκ. προσώχθικα τῇ ζωῇ μου διὰ
τάς θυνατέρας τῶν υἱῶν Χέτ. εἰ λή-
ψεται Ἰακώβ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυ-
γατέρων τῆς γῆς ταύτης. ἵνα τί μοι
τὸ ζῆν;

Κ Ε Φ. Κ Η'.

Προσκαλεσάμενος δὲ Ἰσαὰκ τὸν Ἰα-
κώβ εὐλόγησεν αὐτόν. καὶ ἐνετείλατο
αὐτῷ, λέγων. οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν
θυγατέρων τῶν Χαναταίων. ² ἀνα-
στάς

στάς ἀπόδραθι εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, εἰς τὸν οἶκον Βαθουήλ τοῦ πατρὸς τῆς μητρὸς σου. καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκεῖθεν γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς σου. ² ὁ δὲ θεὸς μου εὐλόγησέν σε, καὶ αὐξήσῃς σε, καὶ πληθύνῃς σε. καὶ ἔσῃ εἰς σιναγαγὰς ἐθνῶν. ⁴ καὶ δώῃ σοι τὴν εὐλογίαν Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς μου σοι, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ, κληρονομήσῃ τὴν γῆν τῆς παροικησεώς σου, ἣν ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραὰμ. ⁵ καὶ ἀπέστειλεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ. καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουήλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν Ρεβέκκας τῆς μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ἡσαῦ. ⁶ ὤδε δὲ Ἡσαῦ ὅτι εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, λαβεῖν ἑαυτῷ γυναῖκα ἐκεῖθεν ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτόν. καὶ ἐνετίετο αὐτῷ, λέγων. οὐ λήψῃ γυναῖκα ἐκ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων. ⁷ καὶ ἤκουσεν Ἰακώβ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας. ⁸ ἰδὼν δὲ καὶ Ἡσαῦ ὅτι πονηραὶ εἰσιν αἱ θυγατέρες Χαναάν ἐναντίον Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ⁹ ἐπορεύθη Ἡσαῦ πρὸς Ἰσμαὴλ καὶ ἔλαβε τὴν Μαελὲθ θυγατέρα Ἰσμαὴλ τοῦ υἱοῦ Ἀβραὰμ, ἀδελφῆν Ναβεῶθ, πρὸς ταῖς γυναῖξιν αὐτοῦ γυναῖκα. ¹⁰ καὶ ἐξηλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου. καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν. ¹¹ καὶ ἀπήνησεν τόπων. καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. ἔδυν γὰρ ὁ ἥλιος. καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, ¹² καὶ ἐνυπνιάσθη. καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηρικμένη ἐν τῇ γῇ, ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῇ. ¹³ ὁ δὲ κύριος ἐπιστήρικτο ἐπ' αὐτῆς. καὶ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς σου, καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ. μὴ φοβοῦ. ἡ γῆ ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. ¹⁴ καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου, ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς. καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίβα, καὶ βορ-

ρὰν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς. καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. ¹⁵ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ ἂν πορευθῇς. καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην. ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. ¹⁶ καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ὅτι ἔστι κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. ¹⁷ καὶ ἐφοβήθη. καὶ εἶπεν. ἄς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος. οὐκ ἔστι τοῦτο ἀλλ' ἡ οἰκὸς θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ. ¹⁸ καὶ ἀνέστη Ἰακώβ τὸ πρωῒ, καὶ ἔλαβε τὸν λίθον ὃν ὑπέθηκεν ἐκεῖ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην, καὶ ἐπέγεεν ἑλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς. ¹⁹ καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, οἶκος θεοῦ. καὶ Οὐλαμιλοῦς ἦν ὄνομα τῇ πόλει τὸ πρότερον. ²⁰ καὶ ᾠξάτο Ἰακώβ εὐγὴν, λέγων. ἐὰν ἡ κύριος ὁ θεὸς μετ' ἐμοῦ, καὶ διαφυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐγὼ πορευομαι, καὶ δώ μοι ἄρτον φαγεῖν, καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι, ²¹ καὶ ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου. καὶ ἔσται κύριός μοι εἰς θεόν. ²² καὶ ὁ λίθος οὗτος, ὃν ἔστησα στήλην, ἔσται μοι οἶκος θεοῦ. καὶ πάντων, ὧν ἐάν μοι δῶς, δεκάτην ἀποδεκατώσω αὐτὰ σοι.

Κ Ε Φ. ΚΘ'.

Καὶ ἔξαρς Ἰακώβ τοὺς πόδας ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουήλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν δὲ Ρεβέκκας μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ἡσαῦ. ² καὶ ὁρᾷ. καὶ ἰδοὺ φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ. ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποίμνια προβάτων ἀναπαυόμενα ἐπ' αὐτοῦ. ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποίμνια. λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος. ³ καὶ συνηγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποίμνια. καὶ ἀπεκύλινον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότιζον τὰ πρόβατα, καὶ ἀπεκαθίστων τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ⁴ εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ. ἀδελφοί. πόθην ἐστὲ ἡμεῖς; οἱ δὲ εἶπαν. ἐκ Χαρράν ἐσμέν. ⁵ εἶπε δὲ αὐτοῖς. γινώσκετε Λάβαν

βαν τὸν υἱὸν *Ναχώρ*; οἱ δὲ εἶπαν. γινώσκωμεν. ⁶ εἶπε δὲ αὐτοῖς. ὑγιαίνει; οἱ δὲ εἶπαν. ὑγιαίνει. καὶ ἰδοὺ *Ραχὴλ* ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων. ⁷ καὶ εἶπεν *Ἰακώβ*. ἔτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή. οὐπω ὥρα συναχθῆναι τὰ κτήνη. ποτίσαντες τὰ πρόβατα, ἀπελθόντες βόσκειτε. ⁸ οἱ δὲ εἶπαν. οὐ δυναθόμεθα, ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας, καὶ ἀποκυλίσουσι τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ποτιοῦμεν τὰ πρόβατα. ⁹ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, καὶ ἰδοὺ *Ραχὴλ* ἡ θυγάτηρ *Λάβαν* ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς. αὐτὴ γὰρ ἐβόσκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς. ¹⁰ ἐγένετο δὲ ὡς εἶδεν *Ἰακώβ* τὴν *Ραχὴλ* τὴν θυγατέρα *Λάβαν* ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα *Λάβαν* τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ προσελθὼν *Ἰακώβ* ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ἐπότιζε τὰ πρόβατα *Λάβαν* τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἐφίλησεν *Ἰακώβ* τὴν *Ραχὴλ*. καὶ βοήσας τῇ φωνῇ αὐτοῦ ἔκλανε. ¹² καὶ ἀπήγγειλε τῇ *Ραχὴλ*, ὅτι ἀδελφὸς τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστί, καὶ ὅτι υἱὸς *Ριβέκκας* ἐστί. καὶ δραμοῦσα ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ¹³ ἐγένετο δὲ ὡς ἤκουσε *Λάβαν* τὸ ὄνομα *Ἰακώβ* τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ. καὶ περιλαβὼν αὐτὸν ἐφίλησε. καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ διηγήσατο τῷ *Λάβαν* πάντας τοὺς λόγους τούτους. ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ *Λάβαν*. ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ ἐκ τῆς σαρκὸς μου εἰ σύ. καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ἡμερῶν. ¹⁵ εἶπε δὲ *Λάβαν* τῷ *Ἰακώβ*. ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἶ, οὐ δουλεύσεις μοι δωρεάν. ἀπαγγεῖλόν μοι τίς ὁ μισθός σου ἐστί; ¹⁶ τῷ δὲ *Λάβαν* ἦσαν δύο θυγατέρες. ὄνομα τῇ μείζονι, *Λεία*. καὶ ὄνομα τῇ νεωτέρᾳ, *Ραχὴλ*. ¹⁷ οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ *Λείας* ἀσθενεῖς. *Ραχὴλ* δὲ ἦν καλὴ τῷ εἶδει, καὶ ὠραία τῇ ὄψει σφόδρα. ¹⁸ ἠγάπησε δὲ *Ἰακώβ* τὴν *Ραχὴλ*. καὶ εἶπε. δουλεύσω σοι ἑπτὰ ἔτη περὶ τῆς *Ραχὴλ* τῆς θυγατρὸς σου τῆς νεωτέρας. ¹⁹ εἶπε δὲ αὐτῷ *Λάβαν*. βέλτιον

δοῦναί με αὐτῇ σοι, ἢ δοῦναί με αὐτῇ ἀνδρὶ ἑτέρῳ. οἴκησον μετ' ἐμοῦ. ²⁰ καὶ ἐδούλευσεν *Ἰακώβ* περὶ *Ραχὴλ* ἑπτὰ ἔτη. καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι ὀλίγαι, παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτὴν. ²¹ εἶπε δὲ *Ἰακώβ* τῷ *Λάβαν*. δός μοι τὴν γυναῖκά μου, πεπληρωγὰ γὰρ αἱ ἡμέραι, ὅπως εἰέλθω πρὸς αὐτήν. ²² συνήγαγε δὲ *Λάβαν* πάντας τοὺς ἀνδρας τοῦ τόπου, καὶ ἐποίησε γάμον. ²³ καὶ ἐγένετο ἐσπέρα. καὶ λαβὼν *Λείαν* τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, εἰσῆγαγεν πρὸς *Ἰακώβ*. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν *Ἰακώβ*. ²⁴ ἔδωκε δὲ *Λάβαν* *Λεία* τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ *Ζελαάν* τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκη. ²⁵ ἐγένετο δὲ πρωΐ, καὶ ἰδοὺ ἦν *Λεία*. εἶπε δὲ *Ἰακώβ* τῷ *Λάβαν*. τί τοῦτο ἐποίησάς μοι; οὐ περὶ *Ραχὴλ* ἐδούλευσα παρὰ σοί; καὶ ἵνατί παρελογίσω με; ²⁶ ἀπεκρίθη δὲ *Λάβαν*. οὐκ ἐστὶν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, δοῦναι τὴν νεωτέραν πρὶν ἢ τὴν πρεσβυτέραν. ²⁷ συντέλεσον οὖν τα ἐξδομα ταύτης, καὶ δώσω σοι καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας, ἧς ἐργά παρ' ἐμοί, ἔτι ἑπτὰ ἔτη ἕτερα. ²⁸ ἐποίησε δὲ *Ἰακώβ* οὕτως. καὶ ἀνεπλήρωσε τὰ ἐξδομα ταύτης. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ *Λάβαν* *Ραχὴλ* τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα. ²⁹ ἔδωκε δὲ *Λάβαν* τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ *Βαλάν* τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὐτῇ παιδίσκη. ³⁰ καὶ εἰσῆλθε πρὸς *Ραχὴλ*. ἠγάπησε δὲ *Ραχὴλ* μᾶλλον ἢ *Λείαν*. καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ ἑπτὰ ἔτη ἕτερα. ³¹ ἰδὼν δὲ κύριος ὁ θεός, ὅτι ἐμισέτο *Λεία*, ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς. *Ραχὴλ* δὲ ἦν στεῖρα. ³² καὶ συνέλαβε *Λεία*, καὶ ἔτεκε υἱὸν τῷ *Ἰακώβ*. ἔκαλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ *Ρουβὴν*, λέγουσα. διότι εἶδε μου κύριος τὴν ταπείνωσιν, καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν. νῦν οὖν ἀγαπήσει με ὁ ἀνὴρ μου. ³³ καὶ συνέλαβε πάλιν. καὶ ἔτεκε υἱὸν δεύτερον τῷ *Ἰακώβ*, καὶ εἶπεν. ὅτι ἤκουσε κύριος ὅτι μισοῦμαι, καὶ προσέδωκέ μοι καὶ τούτον. καὶ ἔκαλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Συμεὼν*. ³⁴ καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκε υἱόν. καὶ εἶπεν. ἐν τῷ νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἐσται ὁ ἀνὴρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς. διὰ τοῦτο ἔκαλεσε τὸ ὄνομα

μα αὐτοῦ, *Λευί*. ³⁵ καὶ συλλαβοῦσα ἔτι ἔτεκεν υἱόν. καὶ εἶπε. νῦν ἔτι τοῦτο ἑξομολογήσομαι κυρίῳ. διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Ίούδαν*. καὶ ἔσται τοῦ τίκτειν.

ΚΕ Φ. Α'.

*Ἰ*δοῦσα δὲ *Ραχὴλ*, ὅτι οὐ τέτοκε τῷ *Ἰακώβ*. καὶ ἐξήλωσε *Ραχὴλ* τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς. καὶ εἶπε τῷ *Ἰακώβ*. δός μοι τέκνα. εἰ δὲ μὴ, τελευτήσω ἐγώ. ² θυμωθεὶς δὲ *Ἰακώβ* τῇ *Ραχὴλ*, εἶπεν αὐτῇ. μὴ ἀντὶ θεοῦ ἐγὼ εἰμι, ὃς ἐστέρησέ σε καρπὸν κοιλάς; ³ εἶπε δὲ *Ραχὴλ* τῷ *Ἰακώβ*. ἰδοὺ ἡ παιδίσκη μου *Βαλλὰ*. εἰσελθε πρὸς αὐτήν. καὶ τέξεται ἐπὶ τῶν γονάτων μου, καὶ τεκνοποιήσομαι καὶ γὰρ ἐξ αὐτῆς. ⁴ καὶ ἔδωκεν αὐτῇ *Βαλλὰν* τὴν παιδίσκην αὐτῆς, αὐτῇ γυναικα. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν *Ἰακώβ*. ⁵ καὶ συνέλαβε *Βαλλὰ* ἡ παιδίσκη *Ραχὴλ*, καὶ ἔτεκε τῷ *Ἰακώβ* υἱόν. ⁶ καὶ εἶπε *Ραχὴλ*. ἔκρινέ μοι ὁ θεὸς, καὶ ἐπήκουσε τῆς φωνῆς μου. καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν. διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Λάν*. ⁷ καὶ συνέλαβεν ἔτι *Βαλλὰ* ἡ παιδίσκη *Ραχὴλ*, καὶ ἔτεκεν υἱόν δευτέρον τῷ *Ἰακώβ*. ⁸ καὶ εἶπε *Ραχὴλ*. συναντελάβετό μου ὁ θεός. καὶ συναναστράφην τῇ ἀδελφῇ μου. καὶ ἡδυνάσθη. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Νεφθαλεὶ*. ⁹ εἰδε δὲ *Λεία*, ὅτι ἔσται τοῦ τίκτειν. καὶ ἔλαβε *Ζελάφαν* τὴν παιδίσκην αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτήν τῷ *Ἰακώβ* γυναικα. ¹⁰ καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. καὶ συνέλαβε *Ζελάφᾱ* ἡ παιδίσκη *Λείας*, καὶ ἔτεκε τῷ *Ἰακώβ* υἱόν. ¹¹ καὶ εἶπε *Λεία*. ἐν τυχῇ. καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Γαδ*. ¹² καὶ συνέλαβεν ἔτι *Ζελάφᾱ* ἡ παιδίσκη *Λείας*, καὶ ἔτεκε τῷ *Ἰακώβ* υἱόν δευτέρον. ¹³ καὶ εἶπε *Λεία*. μακαρία ἐγώ, ὅτι μακαριοῦσί με αἱ γυναῖκες. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Ασήρ*. ¹⁴ ἐπορεύθη δὲ *Ρουβὴν* ἐν ἡμέρᾳ θορισμοῦ πυρῶν. καὶ εὗρε μῆλα μανδραγορῶν ἐν τῷ ἄρῳ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ πρὸς *Λείαν* τὴν μητέρα αὐτοῦ. εἶπε δὲ *Ραχὴλ* τῇ *Λείᾳ* τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς. δός μοι τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου. ¹⁵ εἶπε δὲ *Λεία*. οὐχ ἱκανόν σοι, ὅτι ἔλαβες τὸν ἄνδρα μου;

μὴ καὶ τοὺς μανδραγορᾶς τοῦ υἱοῦ μου ληψῇ; εἶπε δὲ *Ραχὴλ*. οὐχ οὕτως. κοιμηθῆτω μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταύτην ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ σου. ¹⁶ εἰσῆλθεν δὲ *Ἰακώβ* ἐξ ἄγρου ἐσπέρως. καὶ ἐξῆλθε *Λεία* εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ εἶπε. πρὸς ἐμέ ἐξελεύσῃ σήμερον. μεμίσθωμαι γάρ σε ἀντὶ τῶν μανδραγορῶν τοῦ υἱοῦ μου. καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς τὴν νύκτα ἐκείνην. ¹⁷ καὶ ἐπήκουσεν ὁ θεὸς *Λείας*. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ *Ἰακώβ* υἱόν πέμπτον. ¹⁸ καὶ εἶπε *Λεία*. δέδωκέ μοι ὁ θεὸς τὸν μισθόν μου, ἀνθ' οὗ ἔδωκα τὴν παιδίσκην μου τῷ ἀνδρὶ μου. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Ἰσασααρ*, ὃ ἐστι μισθός. ¹⁹ καὶ συνέλαβεν ἔτι *Λεία*, καὶ ἔτεκεν υἱόν ἕκτον τῷ *Ἰακώβ*. ²⁰ καὶ εἶπε *Λεία*. δειδώρηται ὁ θεός μοι δῶρον καλὸν ἐν τῷ νῦν καιρῷ. αἰρετιεῖ με ὁ ἀνὴρ μου. τέτοκα γὰρ αὐτῷ υἱούς ἕξ. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, *Ζαβουλόν*. ²¹ καὶ μετὰ τοῦτο ἔτεκε θυγατέρα. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς, *Λείνα*. ²² ἐμνήσθη δὲ ὁ θεὸς τῆς *Ραχὴλ*, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ θεός. καὶ ἀνέωξεν αὐτῆς τὴν μήτραν. ²³ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ *Ἰακώβ* υἱόν. εἶπε δὲ *Ραχὴλ*. ἀπέτελεν ὁ θεός μου τὸ ὄνειδος. ²⁴ καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ *Ἰωσήφ*, λέγουσα. προσθέτω ὁ θεός μοι υἱόν ἕτερον. ²⁵ ἐγένετο δὲ ὡς ἔτεκε *Ραχὴλ* τὸν *Ἰωσήφ*, εἶπεν *Ἰακώβ* τῷ *Λάβαν*. ἀπόστειλόν με, ἵνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν γῆν μου. ²⁶ ἀπόδος τὰς γυναῖκάς μου, καὶ τὰ παῖδιά μου, περὶ ὧν δεδούλευκά σοι, ἵνα ἀπέλθω. σὺ γὰρ γινώσκεις τὴν δουλείαν, ἣν δεδούλευκά σοι. ²⁷ εἶπε δὲ αὐτῷ *Λάβαν*. εἰ εὗρον χάριν ἐναντίον σου, ὀλωμισάμην ἅν. εὐλόγησε γὰρ με ὁ θεός ἐπὶ τῇ σῇ ἐξόδῳ. ²⁸ διάσπελσον τὸν μισθόν σου πρὸς με, καὶ δώσω. ²⁹ εἶπε δὲ *Ἰακώβ*. σὺ γινώσκεις ἃ δεδούλευκά σοι, καὶ ὅσα ἦν κτήνη σου μετ' ἐμοῦ. ³⁰ μικρὰ γὰρ ἦν ὅσα σοι ἐναντίον ἐμοῦ. καὶ ἠψῆθη εἰς πληθός. καὶ εὐλόγησέ σε κύριος ὁ θεός ἐπὶ τῷ ποδί μου. νῦν οὖν πότε ποιήσω κῆρὸν ἐμαυτοῦ οἶκον; ³¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ *Λάβαν*. τί σοι δώσω; εἶπε δὲ αὐτῷ *Ἰακώβ*. οὐ δώσεις μοι οὐθέν. ἐὰν ποιήσης μοι

μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, πάλιν ποιμανῶ τὰ πρόβατά σου, καὶ φυλάξω. ³² παρελθέτω πάντα τὰ πρόβατά σου σήμερον, καὶ διαχωρίσον ἐκεῖθεν πᾶν προβατον φαῖον ἐν τοῖς ἄρνασι, καὶ πᾶν διάλευκον καὶ ῥαντὸν ἐν ταῖς αἰξίν, ἔσται μοι μισθός. ³³ καὶ ἐπακουσεται μοι ἡ δικαιοσύνη μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπαύριον. ὅτι ἐστὶν ὁ μισθός μου ἐνώπιόν σου. πᾶν ὃ ἐὰν μὴ ᾖ ῥαντὸν καὶ διάλευκον ἐν ταῖς αἰξί, καὶ φαῖον ἐν τοῖς ἄρνασι, κεκλεμένον ἔσται παρ' ἐμοί. ³⁴ εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν. ἔστω κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ³⁵ καὶ διέστειλεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοὺς τράγους τοὺς ῥαντούς καὶ τοὺς διαλεύκους, καὶ πάσας τὰς αἰγας τὰς ῥαντάς καὶ τὰς διαλεύκους, καὶ πᾶν ὃ ἦν φαῖον ἐν τοῖς ἄρνασι, καὶ πᾶν ὃ ἦν λευκὸν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἔδωκε διὰ χειρὸς τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ³⁶ καὶ ἀπέστησεν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀνὰ μέσον αὐτῶν καὶ ἀνὰ μέσον Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐποίμαине τὰ πρόβατα Λάβαν τὰ ὑπολειφθέντα. ³⁷ ἔλαβε δὲ ἑαυτῷ Ἰακώβ ῥάβδον στυρακίνην χλωράν καὶ καρυῖνν καὶ πλατάνον. καὶ ἐλέπισεν αὐτάς Ἰακώβ λεπίσματα λευκά. καὶ περιπύρων τὸ χλωρὸν, ἐφαίνετο ἐπὶ ταῖς ῥάβδοις τὸ λευκὸν, ὃ ἐλέπισε, ποικίλον. ³⁸ καὶ παρέθηκε τὰς ῥάβδους, ἃς ἐλέπισεν ἐν τοῖς ληνοῖς τῶν ποτιστηρίων τοῦ ὕδατος. ἵνα ὅς ἂν ἔλθωσι τὰ πρόβατα πιεῖν, ἐνώπιον τῶν ῥάβδων ἐλθόντων αὐτῶν εἰς τὸ πιεῖν, ἐγκισσώσῃ τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους. ³⁹ καὶ ἐνεκίσπων τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους. καὶ ἐτίκτον τὰ πρόβατα διάλευκα καὶ ποικίλα καὶ σποδοειδῆ ῥαντά. ⁴⁰ τοὺς δὲ ἄμνοὺς διέπειλεν Ἰακώβ. καὶ ἐπτηγεν ἐναντίον τῶν προβάτων κριὸν διάλευκον, καὶ πᾶν ποικίλον ἐν τοῖς ἄμνοις. καὶ διεχώρισεν ἑαυτῷ ποίμνιαν καθ' ἑαυτόν, καὶ οὐκ ἔμιξεν αὐτὰ εἰς τὰ πρόβατα Λάβαν. ⁴¹ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ᾧ ἐνεκίσπων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα, ἐθῆκεν Ἰακώβ τὰς ῥάβδους ἐναντίον τῶν προβάτων ἐν τοῖς ληνοῖς, τοῦ ἐγκισσῆσαι αὐτὰ κατὰ τὰς ῥάβδους. ⁴² ἡνίκα δ' ἂν ἔτεκε τὰ πρόβατα, οὐκ ἐτίθει. ἐγένετο δὲ τὰ μὲν ἄσχημα τοῦ Λάβαν,

τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ Ἰακώβ. ⁴³ καὶ ἐπλούτησεν ὁ ἄνθρωπος σφόδρα σφόδρα. καὶ ἐγένετο αὐτῷ κτήνη πολλὰ, καὶ βόες, καὶ αἰεῖδες, καὶ παιδίσκαι, καὶ κάμηλοι, καὶ ὄνοι.

ΚΕΦ. ΛΑ'.

ἤκουσε δὲ Ἰακώβ τὰ ῥήματα τῶν υἱῶν Λάβαν, λεγόντων. εἰλήσεν Ἰακώβ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς ἡμῶν πεποίηκε πᾶσαν τὴν δόξαν ταύτην. ² καὶ εἶδεν Ἰακώβ τὸ πρόσωπον τοῦ Λάβαν, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν πρὸς αὐτόν ὥς ἐι χθές καὶ τρίτην ἡμέραν. ³ εἶπε δὲ κυριὸς πρὸς Ἰακώβ. ἀποστρέφου εἰς τὴν γῆν τοῦ πατρὸς σου, καὶ εἰς τὴν γενεάν σου, καὶ ἔσμαι μετὰ σοῦ. ⁴ ἀποστείλας δὲ Ἰακώβ ἐκάλεσε Δείαν καὶ Ραχήλ εἰς τὸ πεδῖον οὗ ἦν τὰ ποίμνια. ⁵ καὶ εἶπεν αὐταῖς. ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἐστὶ πρὸς ἐμοῦ ὡς ἐχθές καὶ τρίτην ἡμέραν. ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρὸς μου ἦν μετ' ἐμοῦ. ⁶ καὶ αὐταὶ δὲ οἶδατε, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἰσχυί μου δεδούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν. ⁷ ὁ δὲ πατήρ ὑμῶν παρεκρούσατό με, καὶ ἤλαξε τὸν μισθόν μου τῶν δέκα ἁμῶν. καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς κακοποιῆσαι με. ⁸ ἐὰν οὕτως εἶπῃ, τὰ ποικίλα ἔσται σου μισθός. καὶ τεξεται πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα. ἐὰν δὲ εἶπῃ, τὰ λευκά ἔσται σου μισθός. καὶ τεξεται πάντα τὰ πρόβατα λευκά. ⁹ καὶ ἀφείλετο ὁ θεὸς πάντα τὰ κτήνη τοῦ πατρὸς ὑμῶν, καὶ ἔδωκε μοι αὐτά. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνεκίσπων τὰ πρόβατα ἐν γαστρὶ λαμβάνοντα. καὶ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἐν τῷ ὕπνῳ. καὶ ἰδοὺ οἱ τράγοι καὶ οἱ κριοὶ ἀναβαίνοντες ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἰγας, διάλευκοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδῆς ῥαντοί. ¹¹ καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ καθ' ὕπνον. Ἰακώβ. ἐγὼ δὲ εἶπα. τί ἐστὶ; ¹² καὶ εἶπεν. ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνοντας ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰς αἰγας διαλευκὰς καὶ ποικίλους καὶ σποδοειδῆς ῥαντούς. ἐώρακα γὰρ ὅσα σοι Λάβαν ποιεῖ. ¹³ ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς ὁ ὀφθεῖς σοι ἐν τόπῳ θείου, οὗ ἤλειψάς μοι ἐκεῖ στήλην, καὶ ἠϋῶ μοι

• μοι ἐκεῖ εὐχὴν. νῦν οὖν ἀνάστηθι, καὶ ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης, καὶ ἀπέλθε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ ἔσονται μετὰ σοῦ. ¹⁴ καὶ ἀποκριθεῖσαι Ῥαχὴλ καὶ Λεία εἶπαν αὐτῷ. μὴ ἔστιν ἡμῖν ἐτι μερίς ἢ κληρονομία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν; ¹⁵ οὐχ ὡς αἱ ἀλλότριαι λελογισμέθα αὐτῷ; πέπρακε γὰρ ἡμᾶς, καὶ καταβρώσει κατέφαγε τὸ ἀργύριον ἡμῶν. ¹⁶ πάντα τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, ἣν ἀφείλετο ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἡμῖν ἔσται καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν. νῦν οὖν ὅσα σοι εἴρηκεν ὁ θεός, ποίει. ¹⁷ ἀναστὰς δὲ Ἰακώβ ἔλαβε τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ παιδιά αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καμήλους. ¹⁸ καὶ ἀπήγαγε πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ, ἣν περιποιήσατο ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἀπελθεῖν πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς γῆν Χαϋνάν. ¹⁹ Λάβαν δὲ ὥχeto κείρας τὰ πρόβατα αὐτοῦ. ἔκλεψε δὲ Ῥαχὴλ τὰ εἰδῶλα τοῦ πατρὸς αὐτῆς. ²⁰ ἐκρυψε δὲ Ἰακώβ Λάβαν τὸν Σῦρον, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι ἀποδιδράσκει. ²¹ καὶ ἀπέδρα αὐτός, καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα, καὶ διεβή τὸν ποταμὸν, καὶ ὤρμησεν εἰς τὸ ὄρος Γαλαὰδ. ²² ἀνηγγέλη δὲ Λάβαν τῷ Σύρῳ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτι ἀπέδρα Ἰακώβ. ²³ καὶ παραλαβὼν τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ, ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ. καὶ κατέλαβεν αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Γαλαὰδ. ²⁴ ἦλθε δὲ ὁ θεὸς πρὸς Λάβαν τὸν Σῦρον καθ' ὕπνον τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. φύλαξαι σεαυτὸν, μὴ ποτε λαλήσης μετὰ Ἰακώβ πονηρά. ²⁵ καὶ κατέλαβε Λάβαν τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δὲ ἐπῆξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει. Λάβαν δὲ ἔστησε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Γαλαὰδ. ²⁶ εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ. τί ἐποίησας; ἵνατί κρυφῇ ἀπέδρας, καὶ ἐκλοπορησάς με, καὶ ἀπήγαγες τὰς θυγατέρας μου, ὡς αἰχμαλωτίδας μαχαίρα; ²⁷ καὶ εἰ ἀνηγγείλας μοι, ἔξαπέστειλα ἂν σε μετ' εὐφροσύνης, καὶ μετὰ μουσικῶν, καὶ τυμπάνων, καὶ κιθάρας. ²⁸ καὶ οὐκ ἤξιώθην καταφιλῆσαι τὰ παιδιά μου, καὶ τὰς θυγατέρας μου.

νῦν δὲ ἀφρόνως ἐπραξας. ²⁹ καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χεὶρ μου κακοποιῆσαι σε. ὁ δὲ θεὸς τοῦ πατρὸς σου χθές εἶπε πρὸς με, λέγων. φύλαξαι σεαυτὸν μὴ ποτε λαλήσης μετὰ Ἰακώβ πονηρά. ³⁰ νῦν οὖν πεπορευσαι. ἐπιθυμία γὰρ ἐπεθύμησας ἀπελθεῖν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου. ἵνατί ἐκλεψας τοὺς θεοὺς μου; ³¹ ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακώβ εἶπε τῷ Λάβαν. ὅτι ἐφοβήθην. εἶπα γὰρ, μὴ ποτε ἀφῆλ' τὰς θυγατέρας σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐμά. ³² καὶ εἶπεν Ἰακώβ. παρ' ὧ ἂν εὐχῆς τοὺς θεοὺς σου, οὐ ζήσεται ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. ἐπίγνωθι τί ἐστι παρ' ἐμοὶ τῶν σῶν, καὶ λάβε. καὶ οὐκ ἐπέγνω παρ' αὐτῷ οὐθέν. οὐκ ᾔδει δὲ Ἰακώβ, ὅτι Ῥαχὴλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἔκλεψεν αὐτούς. ³³ εἰσελθὼν δὲ Λάβαν ἠρῆνυσεν εἰς τὸν οἶκον Λείας, καὶ οὐχ εὗρεν. καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ οἴκου Λείας, καὶ ἠρεύνησε τὸν οἶκον Ἰακώβ, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν δύο παιδισκῶν, καὶ οὐχ εὗρεν. εἰσῆλθε δὲ καὶ εἰς τὸν οἶκον Ῥαχὴλ. ³⁴ Ῥαχὴλ δὲ ἔλαβε τὰ εἰδῶλα, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὰ εἰς τὰ σαρμὰτα τῆς καμήλου, καὶ ἐπεκαθίσεν αὐτοῖς. ³⁵ καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτῆς. μὴ βαρέως φέρε κύριε. οὐ δύναμαι ἀναστῆναι ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ κατ' ἐπίσημόν τῶν γυναικῶν μοι ἐστίν. ἠρεύνησε Λάβαν ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, καὶ οὐχ εὗρε τὰ εἰδῶλα. ³⁶ ὥργισθη δὲ Ἰακώβ, καὶ ἐμαχέσατο τῷ Λάβαν. ἀποκριθεὶς δὲ Ἰακώβ εἶπε τῷ Λάβαν. τί τὸ ἀδίκημά μου; καὶ τί τὸ ἁμαρτημά μου, ὅτι κατεδίωξας ὀπίσω μου, ³⁷ καὶ ὅτι ἠρεύνησας πάντα τὰ σκευὴ τοῦ οἴκου μου; τί εὗρες ἀπὸ πάντων τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου σου; θές ὧδε ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ ἐλεγγάτωσαν ἀνὰ μέσον τῶν δύο ἡμῶν. ³⁸ ταῦτά μοι εἴκοσι ἔτη ἐγὼ εἴμι μετὰ σοῦ. τὰ πρόβατά σου, καὶ αἱ αἰγὲς σου οὐκ ἠτενωθήσαν. κριοὺς τῶν προβάτων σου οὐ κατέφαγον. ³⁹ θηριάων οὐκ ἐνῆνοχά σοι. ἐγὼ ἀπετιννυον παρ' ἑμαυτοῦ κλέμματα ἡμέρας, καὶ κλέμματα νυκτός. ⁴⁰ ἐγενόμην τῆς ἡμέρας συγκαίόμενος τῷ καύματι, καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτός. καὶ ἀφίστατο ὁ ὕψους

ὑπρος μου ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.
⁴¹ ταῦτά μοι εἰκοσι ἔτη ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου. ἰδοὺλεύσα σοι δεκατέσσαρα ἔτη ἀντὶ τῶν δύο θυγατέρων σου, καὶ ἐξ ἑτῆ ἐν τοῖς προβάτοις σου. καὶ παρελοίσω τὸν μισθόν μου δέκα ἀμνάσιμ.
⁴² εἰ μὴ ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ φόβος Ἰσαάκ ἦν μοι, νῦν ἂν κενόν με ἐξαπέστειλας. τὴν ταπεινώσιν μου, καὶ τὸν κόπον τῶν χειρῶν μου εἶδεν ὁ θεός. καὶ ἤλεξέ σε γῆς.
⁴³ ἀποκριθεὶς δὲ Λάβαν εἶπε τῷ Ἰακώβ. αἱ θυγατέρες, θυγατέρες μου, καὶ υἱοί, υἱοί μου. καὶ τὰ κτήνη, κτήνη μου. καὶ πάντα ὅσα σὺ ὄρῃς, ἐμά ἐστι, καὶ τῶν θυγατέρων μου. τί ποιήσω ταύταις σήμερον ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν, οἷς ἔτεκον; ⁴⁴ νῦν οὖν δεῦρο διαθῶμαι διαθήκην ἐγὼ τε καὶ σὺ. καὶ ἔσται εἰς μαρτύριον ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. εἶπε δὲ αὐτῷ. ἰδοὺ οὐθέις μεθ' ἡμῶν ἐστιν. ἰδε, ὁ θεὸς μάρτυς ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. ⁴⁵ λαβὼν δὲ Ἰακώβ λίθον, ἔστησεν αὐτὸν στήλην. ⁴⁶ εἶπε δὲ Ἰακώβ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. συλλέγετε λίθους. καὶ συνελεξάν λίθους, καὶ ἐποίησαν βουνόν. καὶ ἔφαγον ἐκεί ἐπὶ τοῦ βουνοῦ. ⁴⁷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν. ὁ βουνὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ σήμερον. ⁴⁸ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Λάβαν, βουνὸς τῆς μαρτυρίας. Ἰακώβ δὲ ἐκάλεσεν αὐτὸν, βουνὸς μάρτυς. εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ. ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ ἡ στήλη, ἣν ἔστησα ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. μαρτυρεῖ ὁ βουνὸς οὗτος, καὶ μαρτυρεῖ ἡ στήλη αὕτη. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα, βουνὸς μαρτυρεῖ. ⁴⁹ καὶ ἡ ὄρασις ἦν εἶπεν. ἐπίδοι ὁ θεὸς ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, ὅτι ἀποστησόμεθα ἑτεροσ ἀφ' ἑτέρου. ⁵⁰ εἰ ταπεινώσεις τὰς θυγατέρας μου, εἰ λάβης γυναῖκας πρὸς ταῖς θυγατράσι μου, ὅρα, οὐδεὶς μεθ' ἡμῶν ἐστιν ὄρων. θεὸς μάρτυς μεταξὺ ἐμοῦ καὶ μεταξὺ σοῦ. ⁵¹ καὶ εἶπε Λάβαν τῷ Ἰακώβ. ἰδοὺ ὁ βουνὸς οὗτος καὶ μάρτυς ἡ στήλη αὕτη. ⁵² ἔαν τε γὰρ ἐγὼ μὴ διαβῶ πρὸς σε, μήτε σὺ διαβῇς πρὸς με τὸν βουνὸν τοῦτον καὶ τὴν στήλην ταύτην ἐπὶ κακίᾳ, ⁵³ ὁ θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ θεὸς Ναχωρ κρίναι ἀνά μέσον

ἡμῶν. ⁵⁴ καὶ ὥμοσεν Ἰακώβ κατὰ τοῦ φόβου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ. καὶ ἔθυσεν θυσίαν ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν τῷ ὄρει. ⁵⁵ ἀναστὰς δὲ Λάβαν τὸ πρωὶ κατεφύλησε τοὺς υἱούς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἀποστραφεὶς Λάβαν ἀπῆλθεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΑΒ'.

Καὶ Ἰακώβ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν ἑαυτοῦ. καὶ ἀναβλέψας εἶδε παρεμβολὴν θεοῦ παρεμβληκυῖαν. καὶ συνήτησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ. ² εἶπε δὲ Ἰακώβ, ἦνίκα εἶδεν αὐτούς. παρεμβολὴ θεοῦ αὕτη. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, παρεμβολαί. ³ ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἄγγελους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαὺ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηιρ, εἰς χώραν Ἐδῶμ. ⁴ καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων. οὕτως ἐρεῖτε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ. οὕτως λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ. μετὰ Λάβαν παρῴκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν. ⁵ καὶ ἐγένοντό μοι βόες, καὶ ὄνοι, καὶ πρόβατα, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι. καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὕρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου. ⁶ καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακώβ, λέγοντες. ἤλθομεν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου Ἡσαῦ. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. ⁷ ἐφοβήθη δὲ Ἰακώβ σφοδρὰ, καὶ ἤπορεύτο. καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰς καμήλους, καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολάς. ⁸ καὶ εἶπεν Ἰακώβ. ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σῶζεσθαι. ⁹ εἶπε δὲ Ἰακώβ. ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς τοῦ πατρὸς μου Ἰσαάκ, κυριε σὺ, ὁ εἰπὼν μοι, ἀπότρεξε εἰς τὴν γῆν τῆς γενεσῆώς σου, καὶ εὖ σε ποιήσω. ¹⁰ ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἥς ἐποίησας τῷ παιδί σου. ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ διέβην τὸν Ἰορδάνην τοῦτον. νυνὶ δὲ γέγονα εἰς δύο παρεμβολάς. ¹¹ ἐξελοῦ με

ἐκ χειρὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου, ἐκ χειρὸς Ἡσαῦ. ὅτι φοβούμαι ἐγὼ αὐτόν, μή ποτε ἰλθὼν πατάξῃ με, καὶ μητέρα ἐπὶ τέκνοις. ¹² οὐ δὲ εἶπας. εὐ σὲ ποιήσω, καὶ θήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν αἰμὸν τῆς θαλάσσης, ἥ οὐκ ἀριθμηθήσεται ὑπὸ τοῦ πληθους. ¹³ καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ τὴν νύκτα ἐκείνην. καὶ ἔλαβεν ὧν ἔφερεν δῶρα. καὶ ἐξαπέστειλεν Ἡσαῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ¹⁴ αἰγα, διακοσίας, τραγους εἴκοσι, πρόβατα διακόσια, κριοὺς εἴκοσι, ¹⁵ καμήλους θηλαζούσας, καὶ τὰ παιδία αὐτῶν τριακοντα, βοας τεσσαράκοντα, ταύρους δέκα, ὄνους εἴκοσι, καὶ πᾶλους δέκα. ¹⁶ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς παισιν αὐτοῦ ποίμνιον κατὰ μόνας. εἶπε δὲ τοῖς παισιν αὐτοῦ. προπορεύσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ διάστημα ποιεῖτε ἀνά μέσον ποίμνης καὶ ποίμνης. ¹⁷ καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ, λέγων. ἐάν σοι συναντήσῃ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἑρωτᾷ σε, λέγων. τίνοι εἰ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ τίνοι ταῦτα τὰ προπορευόμενά σου; ¹⁸ ἐρεῖς. τοῦ παιδός σου Ἰακώβ. δῶρα ἀπέσταλκε τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ὀπίσω ἡμῶν. ¹⁹ καὶ ἐνετείλατο τῷ πρώτῳ, καὶ τῷ δευτέρῳ, καὶ τῷ τρίτῳ, καὶ πᾶσι τοῖς προπορευομένοις ὀπίσω τῶν ποιμνίων τούτων, λέγων. κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο λαλήσατε Ἡσαῦ ἐν τῷ εὐρεῖν ὑμᾶς αὐτόν. ²⁰ καὶ ἐρεῖτε. ἰδοὺ ὁ παῖς σου Ἰακώβ παργίνεται ὀπίσω ἡμῶν. εἶπε γάρ. ἐξιλάσσομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τοῖς δώροις τοῖς προπορευομένοις αὐτοῦ, καὶ μετὰ τούτου ὄψομαι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. ἴσως γάρ προσδεξέται τὸ πρόσωπόν μου. ²¹ καὶ προεπορεύετο τὰ δῶρα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ἐκοιμήθη τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῇ παρεμβολῇ. ²² ἀναστὰς δὲ τὴν νύκτα ἐκείνην, ἔλαβε τὰς δύο γυναῖκας, καὶ τὰς δύο παιδίσκας, καὶ τὰ ἑνδεκα παιδία αὐτοῦ, καὶ διέβη τὴν διάβασιν τοῦ Ἰαβώχ. ²³ καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς, καὶ διέβη τὸν χειμάρθον, καὶ διεβίβασε πάντα τὰ αὐτοῦ. ²⁴ ὑπελείφθη δὲ Ἰακώβ μόνος. καὶ ἐπάλαυν ἄνθρωπος μετ' αὐτοῦ ἕως πρωῒ. ²⁵ εἶδε δὲ, ὅτι οὐ δύναται πρὸς αὐτόν. καὶ ἤψατο τοῦ

πλάτους τοῦ μηροῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνάρκησεν τὸ πλάτος τοῦ μηροῦ Ἰακώβ ἐν τῷ παλαιῖν αὐτόν μετ' αὐτοῦ. ²⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀπόστειλόν με. ἀνέβη γὰρ ὁ ὄρθρος. ὁ δὲ εἶπεν. οὐ μὴ σε ἀποστείλω, ἐὰν μὴ με εὐλόγησῃς. ²⁷ εἶπε δὲ αὐτῷ. τί τὸ ὄνομά σου ἐστίν; ὁ δὲ εἶπεν. Ἰακώβ. ²⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ. οὐ κληθήσεται ἐτι τὸ ὄνομά σου Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. ὅτι ἐνίσχυσας μετὰ θεοῦ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων δυνατός ἔσῃ. ²⁹ ἠρώτησε δὲ Ἰακώβ, καὶ εἶπεν. ἀνάγγελόν μοι τὸ ὄνομά σου. καὶ εἶπεν. ἰνατί τοῦτο ἔρωτάς σὺ τὸ ὄνομά μου; καὶ εὐλόγησεν αὐτόν ἐκεῖ. ³⁰ καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, εἰδος θεοῦ. ἰδὼν γάρ θεόν, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐσώθη μου ἡ ψυχὴ. ³¹ ἀνέτειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος, ἥνίκα παρήλθε τὸ εἶδος τοῦ θεοῦ. αὐτὸς δὲ ἐπέσκαε τῷ μηρῷ αὐτοῦ. ³² ἔνικεν τοῦτον οὐ μὴ γαγῶσιν υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ νεῦρον, ὃ ἐνάρκησεν, ὃ ἐστίν ἐπὶ τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ὅτι ἤψατο τοῦ πλάτους τοῦ μηροῦ Ἰακώβ τοῦ νεύρου, ὃ ἐνάρκησεν.

Κ Ε Φ. ΔΓ'.

Ἀναβλέψας δὲ Ἰακώβ τοῖς ὁσθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε. καὶ ἰδοὺ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἐρχόμενος, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. καὶ διέκλεν Ἰακώβ τὰ παιδία ἐπὶ Λίαν, καὶ ἐπὶ Ραχὴλ, καὶ τὰς δύο παιδίσκας. ² καὶ ἔθετο τὰς δύο παιδίσκας καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πρώτοις, καὶ Λίαν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς ὀπίσω, καὶ Ραχὴλ καὶ Ἰωσήφ ἐσχάτους. ³ αὐτὸς δὲ προῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπτάκις, ἕως τοῦ ἐγγίσει τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ⁴ καὶ προσέδραμεν Ἡσαῦ εἰς συνάντησιν αὐτῷ. καὶ περιλαβὼν αὐτὸν προσέτεσεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι. ⁵ καὶ ἀναβλέψας Ἡσαῦ εἶδε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία. καὶ εἶπε. τί ταῦτά σοι ἐστίν; ὁ δὲ εἶπε. τὰ παιδία, οἳς ἡλέησεν ὁ θεὸς τὸν πατέρα σου. ⁶ καὶ προσήγγισαν αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν. ⁷ καὶ προσ-

ἤγγισε

ἤγγισε Λεία καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ προσκύνησαν. καὶ μετὰ ταῦτα προσ-
ἤγγισε Ραχὴλ καὶ Ἰωσήφ, καὶ προσ-
εκύνησαν. ⁸ καὶ εἶπε. τί ταῦτά σοι
ἐστίν, πᾶσαι αἱ παρεμβολαὶ αὗται, αἷς
ἀπηντηκα; ὁ δὲ εἶπεν. ἵνα εὖρη ὁ παῖς
σου χάριν ἐναντίον σου κύριε. ⁹ εἶπε
δὲ Ἡσαῦ. ἐστὶ μοι πολλὰ ἀδελφέ.
ἔγω σοι τὰ σά. ¹⁰ εἶπε δὲ Ἰακώβ. εἰ
εὖρον χάριν ἐναντίον σου, δέξαι τὰ δῶ-
ρα διὰ τῶν ἱμῶν χειρῶν. ἔνεκεν τούτου
ἔδωκ' τὸ πρόσωπόν σου, ὡς ἂν τις ἴδοι
πρόσωπον θεοῦ. καὶ εὐδοκήσεις με.
¹¹ λάβε τὰς εὐλογίας μου, ἃς ἤνεγκά
σοι. ὅτι ἡλέησέ με ὁ θεός, καὶ ἐστὶ μοι
πάντα. καὶ ἐβίασατο αὐτόν, καὶ ἔλα-
βε. ¹² καὶ εἶπεν. ἀπάραντες πορευώ-
μεθα ἐπ' εὐθείαν. ¹³ εἶπε δὲ αὐτῷ. ὁ
κύριός μου γινώσκει, ὅτι τὰ παιδία
ἀπαλώμεθα, καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ
βόες λοχεύονται ἐπ' ἐμέ. ἔαν οὖν κατα-
διώξω αὐτὰ ἡμέραν μίαν, ἀποθανοῦν-
ται πάντα τὰ κτήνη. ¹⁴ προελθέτω ὁ
κύριός μου ἐμπροσθέν τοῦ παιδὸς αὐ-
τοῦ. ἐγὼ δὲ ἐνισχύσω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ
σχολὴν τῆς πορεύσεως τῆς ἐναντίον
μου, καὶ κατὰ πόδα τῶν παιδαρίων,
ἕως τοῦ ἔλθειν με πρὸς τὸν κύριόν μου
εἰς Σηείρ. ¹⁵ εἶπε δὲ Ἡσαῦ. καταλείψω
μετὰ σου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ.
ὁ δὲ εἶπεν. ἵνατί τοῦτο; ἱκανόν, ὅτι
εὖρον χάριν ἐναντίον σου κύριε. ¹⁶ ἀπέ-
στρεψε δὲ Ἡσαῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σηείρ. ¹⁷ καὶ
Ἰακώβ ἀπαίρει εἰς σκηνάς. καὶ ἐποίη-
σεν ἑαυτῷ ἐκεῖ οἰκίας, καὶ τοῖς κτήνε-
σιν αὐτοῦ ἐποίησε σκηνάς. διὰ τοῦτο
ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τοποῦ ἐκείνου,
Σκηναί. ¹⁸ καὶ ἦλθεν Ἰακώβ εἰς Σα-
λημ πόλιν Σημίμων, ἥ ἐστιν ἐν γῇ Χα-
ναάν, ὅτε ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Μισσοπο-
ταμίας Συρίας. καὶ παρενέβαλε κατὰ
πρόσωπον τῆς πόλεως. ¹⁹ καὶ ἐκτῆ-
σατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, οὗ ἐστη-
σεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, παρὰ Ἐμ-
μὼρ πατρὸς Συχέμ, ἑκατὸν ἀμῶν.
²⁰ καὶ ἐστήσεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ
ἐπεκαλέσατο τὸν θεὸν Ἰσραήλ.

Κ Ε Φ. ΛΔ'.

Ἐξῆλθε δὲ Λείνα, ἡ θυγάτηρ Λείας,
ἣν ἔτεκε τῷ Ἰακώβ, καταμαθεῖν τὰς

θυγατέρας τῶν ἑγχωρίων. ² καὶ εἶδεν
αὐτὴν Συχέμ ὁ υἱὸς Ἐμμὼρ ὁ Εὐαῖος,
ὁ ἀρχὼν τῆς γῆς. καὶ λαβὼν αὐτὴν,
ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς. καὶ ἐταπεινώσεν
αὐτὴν. ³ καὶ προσέειπε τῇ ψυχῇ Λείνας
τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ. καὶ ἠγάπησε
τὴν παρθένον. καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν
διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῇ. ⁴ εἶπε
Συχέμ πρὸς Ἐμμὼρ τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ, λέγων. λάβε μοι τὴν παῖδα ταύ-
την εἰς γυναῖκα. ⁵ Ἰακώβ δὲ ἤκουσεν,
ὅτι ἐμίανεν ὁ υἱὸς Ἐμμὼρ Λείαν τὴν
θυγατέρα αὐτοῦ. οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ
ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πε-
δίῳ. παρεσιώπησε δὲ Ἰακώβ, ἕως τοῦ
ἔλθειν αὐτοῦς. ⁶ ἐξῆλθε δὲ Ἐμμὼρ ὁ
πατὴρ Συχέμ πρὸς Ἰακώβ, λαλῆσαι
αὐτῷ. ⁷ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ ἦλθον ἐκ τοῦ
πεδίου. ὡς δὲ ἤκουσαν κατενύγησαν
οἱ ἄνδρες, καὶ λυπηρόν ἦν αὐτοῖς σφό-
δρα. ὅτι ἄσχημον ἐποίησεν ἐν Ἰσραήλ,
κοιμηθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ἰακώβ.
καὶ οὐχ οὕτως ἔσται. ⁸ καὶ ἐλάλησαν
Ἐμμὼρ αὐτοῖς, λέγων. Συχέμ ὁ υἱὸς
μου προέβλετο τῇ ψυχῇ τὴν θυγατέρα
ὑμῶν. δότε οὖν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα,
⁹ καὶ ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν. τὰς θυ-
γατέρας ὑμῶν δότε ἡμῖν, καὶ τὰς θυ-
γατέρας ἡμῶν λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν.
¹⁰ καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε. καὶ ἡ γῆ ἰδοὺ
πλατεῖα ἐναντίον ὑμῶν. κατοικεῖτε, καὶ
ἐμπορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐγκτᾶσθε
ἐν αὐτῇ. ¹¹ εἶπε δὲ Συχέμ πρὸς τὸν
πατέρα αὐτῆς, καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς
αὐτῆς. εὐροίμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν.
καὶ ὁ ἔαν εἴπητε, δώσομεν. ¹² πληθύ-
νατε τὴν φερρὴν σφόδρα, καὶ δώσω
καθότι ἂν εἴπητέ μοι, καὶ δώσετέ μοι
τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα. ¹³ ἀπε-
κρίθησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακώβ τῷ Συχέμ,
καὶ Ἐμμὼρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ μετὰ δό-
λου. καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς, ὅτι ἐμίανεν
Λείαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. ¹⁴ καὶ εἶ-
παν αὐτοῖς Συμίων καὶ Λεὼ οἱ ἀδελ-
φοὶ Λείνας. οὐ δυνησόμεθα ποιῆσαι
τὸ ῥῆμα τοῦτο, δύναι τὴν ἀδελφὴν
ἡμῶν ἀνθρωπῶ, ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν.
ἐστὶ γὰρ ὄνειδος ἡμῖν. ¹⁵ μόνον ἐν τού-
τῳ ὁμοιωθήσόμεθα ὑμῖν, καὶ κατοική-
σομεν ἐν ὑμῖν, ἔαν γένησθε ὡς ἡμεῖς
καὶ ὑμεῖς, ἐν τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν

πᾶν ἀρσενικόν. ¹⁶ καὶ δώσομεν τὰς θυγατέρας ἡμῶν ὑμῖν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας, καὶ οἰκήσομεν παρ' ὑμῖν, καὶ εὐομεθα ὡς γένος ἐν. ¹⁷ ἔαν δὲ μὴ εἰσακούσῃτε ἡμῶν τοῦ περιτεμέσθαι, λαβύντες τὴν θυγατέρα ἡμῶν ἀπέλευσόμεθα. ¹⁸ καὶ ἤρσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἐμῶρ, καὶ ἐναντίον Συγέμ τοῦ υἱοῦ Ἐμῶρ. ¹⁹ καὶ οὐκ ἐχρόνισεν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο. ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ἰακώβ. αὐτὸς δὲ ἦν ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ²⁰ ἦλθε δὲ Ἐμῶρ καὶ Συγέμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν, λέγοντες. ²¹ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοὶ εἰσι, μεθ' ἡμῶν οἰκείωσαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐμπορευέσθωσαν αὐτῇ. ἡ δὲ γῇ ἰδοὺ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν. τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς. ²² ἐν τούτῳ μόνον ὁμοιωθῇσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κατεοικῆναι μεθ' ἡμῶν, ὥστε εἶναι λαὸν ἕνα, ἐν τῷ περιτεμέσθαι ἡμῶν πᾶν ἀρσενικόν, καθὰ καὶ αὐτοὶ περιτέμνεται. ²³ καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὰ τετράποδα, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν οὐχ ἡμῶν ἔσται; μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθῶμεν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσουσι μεθ' ἡμῶν. ²⁴ καὶ εἰσῆκουσαν Ἐμῶρ καὶ Συγέμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐμπορευόμενοι τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν. καὶ περιτέμοντο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτῶν πᾶς ἄρσεν. ²⁵ ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ὅτε ἦσαν ἐν τῷ πόνῳ, ἔλαβον οἱ δύο υἱοὶ Ἰακώβ Συμεὼν καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ Δείνας, ἐκαστος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν ἀσφαλῶς, καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἀρσενικόν. ²⁶ τόν τε Ἐμῶρ καὶ Συγέμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν στόματι μαχαιρίας. καὶ ἔλαβον τὴν Δείναν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Συγέμ, καὶ ἐξῆλθον. ²⁷ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ εἰσῆλθον ἐπὶ τοὺς τραυματίας, καὶ διήρπασαν τὴν πόλιν, ἐν ᾗ ἐμίαναν Δείναν τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. ²⁸ καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν, καὶ τοὺς βόας αὐτῶν, καὶ τοὺς

ὄνους αὐτῶν, ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῷ πεδίῳ, ἔλαβον. ²⁹ καὶ πάντα τὰ σώματα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἠμαλώτευσαν. καὶ διήρπασαν ὅσα τε ἦν ἐν τῇ πόλει, καὶ ὅσα ἦν ἐν ταῖς οἰκίαις. ³⁰ εἶπε δὲ Ἰακώβ πρὸς Συμεὼν καὶ Λευὶ. μισητόν με ποιήκατε, ὥστε πονηρόν με εἶναι πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν, ἔντε τοῖς Χαναναίοις, καὶ ἐν τοῖς Φερεζαίοις. ἐγὼ δὲ ὁλμοστός ἐμι ἐν ἀριθμῷ. καὶ συαχθέντες ἐπ' ἐμὲ συγκόψουσίν με, καὶ ἐκτριβήσομαι ἐγὼ, καὶ ὁ οἶκός μου. ³¹ οἱ δὲ εἶπαν. ἀλλ' ὥστε πόρνη χρήσονται τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν;

Κ Ε Φ. Α Ε'.

Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς πρὸς Ἰακώβ. ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς τὸν τόπον Βαιθήλ. καὶ οἶκε ἐκεῖ. καὶ ποιήσων ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ὀφθέντι σοι, ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν σε ἀπὸ προσώπου Ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ σου. ² εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς μετ' αὐτοῦ. ἄρατε τοὺς Θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους τοὺς μεθ' ὑμῶν ἐκ μέσου ὑμῶν, καὶ καθαρίσθητε, καὶ ἀλλάξατε τὰς στολὰς ὑμῶν. ³ καὶ ἀναστάντες ἀναβώμεν εἰς Βαιθήλ, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Θεῷ τῷ ἐπακούσαντί μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὃς ἦν μετ' ἐμοῦ, καὶ διέσωσέ με ἐν τῇ ὁδῷ, ἣ ἐπορεύθην. ⁴ καὶ ἔδωκαν τῷ Ἰακώβ τοὺς Θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους, οἱ ἦσαν ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐνώτια τὰ ἐν τοῖς ὤπιν αὐτῶν. καὶ κατέκρυψεν αὐτὰ Ἰακώβ ὑπὸ τὴν τερέβινθον τὴν ἐν Σηκίμοις. καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰ, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ⁵ καὶ ἐξῆρεν Ἰσραὴλ ἐκ Σηκίμων. καὶ ἐγένετο ὁβόρος Θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ αὐτῶν. καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁶ ἦλθε δὲ Ἰακώβ εἰς Δουζά, ἣ ἐστὶν ἐν γῇ Χαναάν, ἣ ἐστὶ Βαιθήλ, αὐτὸς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς, ὃς ἦν μετ' αὐτοῦ. ⁷ καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, Βαιθήλ. ἐκεῖ γὰρ ἐφάνη αὐτῷ ὁ Θεός, ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Ἡσαὺ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ⁸ ἀπέθανε δὲ Δεβόρᾳ ἡ τροφὸς Ῥεβέκκας, καὶ ἐτάφη

ἐτάφη κατώτερον Βαιθὴλ ὑπὸ τὴν βάλανον. καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα αὐτῆς, βάλανος πένθους. ὃ ὥσθη δὲ ὁ θεὸς τῷ Ἰακώβ ἐτι ἐν Λουζᾷ, ὅτε παρεγένετο ἐκ Μισσοποταμίας τῆς Συρίας. καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός.¹⁰ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός· τὸ ὄνομά σου οὐ κληθήσεται ἐτι Ἰακώβ, ἀλλ' Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραὴλ.¹¹ εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεός. ἐγὼ ὁ θεός σου, αὐξάνου, καὶ πληθύνου. ἔσθῃ καὶ συναγωγὰς ἐθνῶν ἔσονται ἐκ σου, καὶ βασιλεῖς ἐκ τῆς ὁσφύος σου ἐξελεύσονται.¹² καὶ τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ, σοὶ δέδωκα αὐτήν. οἱ ἔσται, καὶ τὸ σπέρματί σου μετὰ σοὶ δώσω τὴν γῆν ταύτην.¹³ ἀνέβη δὲ ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ τόπου, οὗ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ.¹⁴ καὶ ἔστησεν Ἰακώβ στηλὴν ἐν τῷ τόπῳ, ὃν ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ὁ θεός, στηλὴν λιθίνην. καὶ ἔθηκεν ἐπ' αὐτήν σπονδὴν, καὶ ἐπέγειν ἐπ' αὐτὴν ἑλαιον.¹⁵ καὶ ἐκάλεσεν Ἰακώβ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ ὁ θεός, Βαιθὴλ.¹⁶ ἀπάρας δὲ Ἰακώβ ἐκ Βαιθὴλ, ἐπῆξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπέκεινα τοῦ πυργοῦ Γαδὲρ. ἐγένετο δὲ ἥνικα ἤγγισεν εἰς Χαβραθὰ τοῦ ἐλθῆναι εἰς τὴν Ἐφραθᾶ, ἔτεκε Ραχὴλ. καὶ ἐδυστόκησεν ἐν τῷ τοκετῷ.¹⁷ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ σκληρῷ αὐτῇ τίκτειν, εἶπεν αὐτῇ ἡ μάτα. θάρσει, καὶ γὰρ οὗτός σοι ἐστὶν υἱός.¹⁸ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἀφιέναι αὐτὴν τὴν ψυχὴν, ἀπέθνησκε γὰρ, ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, υἱὸς ὁδύνης μου. ὁ δὲ πατὴρ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Βενιαμίν.¹⁹ ἀπέθανε δὲ Ραχὴλ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἱπποδρόμου Ἐφραθᾶ. αὕτη ἐστὶ Βηθ-λεὲμ.²⁰ καὶ ἔστησεν Ἰακώβ στηλὴν ἐπὶ τοῦ μνημεῖου αὐτῆς. αὕτη ἐστὶν ἡ στηλὴ ἐπὶ τοῦ μνημεῖου Ραχὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.²¹ ἐγένετο δὲ ἥνικα κατώκησεν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ, ἐπορεύθη Ρουβὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετὰ Βαλλὰς τῆς παλλακῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰακώβ. καὶ ἤκουσεν Ἰσραὴλ, καὶ πονηρὸν ἐφάνη ἐναντίον αὐτοῦ. ἦσαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰακώβ δώδεκα.²² υἱοὶ Αἰίας, πρωτότοκος Ἰακώβ, Ρουβὴν, Συμεὼν,

Λευὶ, Ἰούδας, Ἰσαάκ, Ζαβουλών.²⁴ υἱοὶ δὲ Ραχὴλ, Ἰωσῆφ, καὶ Βενιαμίν.²⁵ υἱοὶ δὲ Βαλλὰς παιδίσκης Ραχὴλ, Δὰν, καὶ Νεφθαλεὶμ.²⁶ υἱοὶ δὲ Ζεφφᾶς παιδίσκης Αἰίας, Γὰδ, καὶ Ἀσηρ οὗτοι υἱοὶ Ἰακώβ, οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν Μισσοποταμίᾳ τῆς Συρίας.²⁷ ἦλθε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Μαμβρὴν, εἰς πόλιν τοῦ πεδίου. αὕτη ἐστὶ Χεβρών ἐν γῇ Χαναάν, οὗ παροίκησεν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ.²⁸ ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσαὰκ, ἃς ἔζησεν, ἔτη ἑκατὸν ὀγδοηκοντα.²⁹ καὶ ἐκλείπων Ἰσαὰκ ἀπέθανε. καὶ προσετέθη πρὸς τὸ γένος αὐτοῦ προσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Ἡσαὺ καὶ Ἰακώβ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ας'.

Αὗται δὲ αἱ γενεαὶς Ἡσαὺ. αὐτός ἐστιν Ἐδώμ.² Ἡσαὺ δὲ ἔλαβε τὰς γυναῖκας ἑαυτῷ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν Χαναναίων. τὴν Ἀδᾶ, θυγατέρα Αἰλῶμ τοῦ Χετταίου. καὶ τὴν Ὀλιβεμᾶ, θυγατέρα Ἀνὰ τοῦ υἱοῦ Σίβεγων τοῦ Εὐαίου.³ καὶ τὴν Βασεμάθ, θυγατέρα Ἰμαήλ, ἀδελφῆν Ναβαιωθ.⁴ ἔτεκε δὲ αὐτῷ Ἀδᾶ τὸν Ἐλιφάς. καὶ Βασεμάθ ἔτεκε τὸν Ραγουὴλ.⁵ καὶ Ὀλιβεμᾶ ἔτεκε τὸν Ἰουδᾶ, καὶ τὸν Ἰεγλὼμ, καὶ τὸν Κορέ. οὗτοι υἱοὶ Ἡσαὺ, οἱ ἐγένοντο αὐτῷ ἐν γῇ Χαναάν.⁶ ἔλαβε δὲ Ἡσαὺ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σώματα τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἐκτήσατο, καὶ πάντα ὅσα περιποιήσατο ἐν γῇ Χαναάν. καὶ ἐπορεύθη Ἡσαὺ ἐκ τῆς γῆς Χαναάν ἀπὸ προσώπου Ἰακώβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.⁷ ἦν γὰρ αὐτῶν τὰ ὑπάρχοντα πολλὰ, τοῦ οἰκεῖν ἅμα. καὶ οὐκ ἤδυνάτο ἡ γῇ τῆς παροικίως αὐτῶν φέρειν αὐτούς, ἀπὸ τοῦ πληθους τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν.⁸ κατώκησε δὲ Ἡσαὺ ἐν τῷ ὄρει Σηίρ. Ἡσαὺ αὐτός ἐστιν Ἐδώμ.⁹ αὗται δὲ αἱ γενεαὶς Ἡσαὺ πατρὸς Ἐδώμ ἐν τῷ ὄρει Σηίρ.¹⁰ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἡσαὺ. Ἐλιφάς υἱὸς Ἀδᾶς γυναῖκος Ἡσαὺ. καὶ Ραγουὴλ υἱὸς Βασεμάθ γυναῖκος Ἡσαὺ.¹¹ ἐγέ-

¹¹ ἐγένοντο δὲ Ἐλφάς υἱοί. Θαιμάν, Ὠμάρ, Σωφάρ, Γοθώμ, καὶ Κενέζ.
¹² Θαιμὰ δὲ ἦν παλλακὴ Ἐλφάδε τοῦ υἱοῦ Ἡσαῦ. καὶ ἔτεκε τῷ Ἐλφάδε τὸν Ἀμαλήκ. οὗτοι υἱοὶ Ἀδάς γυναικὸς Ἡσαῦ. ¹³ οὗτοι δὲ υἱοὶ Ῥαγουήλ. Ναχὼθ, Ζαρέ, Σομέ, καὶ Μοξέ, οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Βασεμάθ γυναικὸς Ἡσαῦ.
¹⁴ οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὀλβεμάς θυγατρὸς Ἀνά τοῦ υἱοῦ Σεβεγών, γυναικὸς Ἡσαῦ. ἔτεκε δὲ τῷ Ἡσαῦ τὸν Ἰεὺς, καὶ τὸν Ἰεγλὼμ, καὶ τὸν Κορέ. ¹⁵ οὗτοι ἡγεμόνες υἱοὶ Ἡσαῦ. υἱοὶ Ἐλφάδε πρωτοτόκου Ἡσαῦ. ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Ὠμάρ, ἡγεμὼν Σωφάρ, ἡγεμὼν Κενέζ, ¹⁶ ἡγεμὼν Κορέ, ἡγεμὼν Γοθώμ, ἡγεμὼν Ἀμαλήκ. οὗτοι ἡγεμόνες Ἐλφάδε ἐν γῇ Ἰδουμαία. οὗτοι υἱοὶ Ἀδάς.
¹⁷ καὶ οὗτοι υἱοὶ Ῥαγουήλ υἱοῦ Ἡσαῦ. ἡγεμὼν Ναχὼθ, ἡγεμὼν Ζαρέ, ἡγεμὼν Σομέ, ἡγεμὼν Μοξέ, οὗτοι ἡγεμόνες Ῥαγουήλ ἐν γῇ Ἐδὼμ. οὗτοι υἱοὶ Βασεμάθ γυναικὸς Ἡσαῦ. ¹⁸ οὗτοι δὲ υἱοὶ Ὀλβεμάς γυναικὸς Ἡσαῦ. ἡγεμὼν Ἰεὺς, ἡγεμὼν Ἰεγλὼμ, ἡγεμὼν Κορέ. οὗτοι ἡγεμόνες Ὀλβεμάς θυγατρὸς Ἀνά γυναικὸς Ἡσαῦ. ¹⁹ οὗτοι υἱοὶ Ἡσαῦ, καὶ οὗτοι ἡγεμόνες αὐτῶν. οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Ἐδὼμ. ²⁰ οὗτοι δὲ υἱοὶ Σηείρ τοῦ Χορράιου, τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν. Ἀωτάν, Σωβαλ, Σεβεγών, Ἀνά, ²¹ καὶ Δησών, καὶ Ἀσάρ, καὶ Ρισών. οὗτοι ἡγεμόνες τοῦ Χορράιου, τοῦ υἱοῦ Σηείρ ἐν τῇ γῇ Ἐδὼμ. ²² ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ἀωτάν. Χορρόι, καὶ Αἰμάν. ἀδελφὴ δὲ Ἀωτάν, Θαιμὰ. ²³ οὗτοι δὲ υἱοὶ Σωβαλ. Γωλάμ, καὶ Μαναχάθ, καὶ Γαιβήλ, καὶ Σωφάρ, καὶ Ὠμάρ. ²⁴ καὶ οὗτοι υἱοὶ Σεβεγών. Αἰέ, καὶ Ἀνά, οὗτός ἐστιν Ἀνά, ὃς εὗρε τὸν Ἰακώβ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε ἐνεμε τὰ ὑποζυγία Σεβεγών τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ²⁵ οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀνά. Δησών, καὶ Ὀλβεμά θυγάτηρ Ἀνά. ²⁶ οὗτοι δὲ υἱοὶ Δησών. Ἀμαδά, καὶ Ἀσβάν, καὶ Ἰθράν, καὶ Χαφράν. ²⁷ οὗτοι δὲ υἱοὶ Ἀσάρ. Βαλαάμ, καὶ Ζουκάμ, καὶ Ἰουκάμ. ²⁸ οὗτοι δὲ υἱοὶ Ρισών. Ὠς, καὶ Ἀράν. ²⁹ οὗτοι δὲ ἡγεμόνες Χορρί. ἡγεμὼν Ἀωτάν, ἡγεμὼν Σωβαλ, ἡγεμὼν Σεβεγών, ἡγεμὼν Ἀνά, ³⁰ ἡγεμὼν

Δησών, ἡγεμὼν Ἀσάρ, ἡγεμὼν Ρισών. οὗτοι ἡγεμόνες Χορρί ἐν ταῖς ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῇ Ἐδὼμ. ³¹ καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλευσάντες ἐν Ἐδὼμ, πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι βασιλέα ἐν Ἰσραήλ. ³² καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἐδὼμ Βαλακ υἱὸς Βεώρ. καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ, Λεγναβὰ. ³³ ἀπέθανε δὲ Βαλακ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβαβ υἱὸς Ζαρά ἐκ Βοσόρβας. ³⁴ ἀπέθανε δὲ Ἰωβαβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀσώμ ἐκ τῆς γῆς Θαιμανῶν. ³⁵ ἀπέθανε δὲ Ἀσώμ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδὰδ υἱὸς Βαραδ, ὁ ἐκκόψας Μαδιὰμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ. καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γετθαίμ. ³⁶ ἀπέθανε δὲ Ἀδὰδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαυαδὰ ἐκ Μασσεκκὰς. ³⁷ ἀπέθανε δὲ Σαυαδὰ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαούλ ἐκ Ρωβωθ τῆς παρὰ ποταμῶν. ³⁸ ἀπέθανε δὲ Σαούλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλλεων υἱὸς Ἀχοβώρ. ³⁹ ἀπέθανε δὲ Βαλλεων υἱὸς Ἀχοβώρ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀράδ υἱὸς Βαραδ. καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ Φογώρ. ὄνομα δὲ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Μετεβήλ, θυγάτηρ Ματραΐθ, υἱοῦ Μαϊζωῶν. ⁴⁰ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἡγεμόνων Ἡσαῦ, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, κατὰ τόπον αὐτῶν, ἐν ταῖς χώρας αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν. ἡγεμὼν Θαιμὰ, ἡγεμὼν Γωλά, ἡγεμὼν Ἰεθέρ, ⁴¹ ἡγεμὼν Ὀλβεμάς, ἡγεμὼν Ἡλὰς, ἡγεμὼν Φινῶν, ⁴² ἡγεμὼν Κενέζ, ἡγεμὼν Θαιμάν, ἡγεμὼν Μαζάρ, ⁴³ ἡγεμὼν Μαγεδιήλ, ἡγεμὼν Ζαφωίν. οὗτοι ἡγεμόνες Ἐδὼμ, ἐν ταῖς καταποδομημέναις ἐν τῇ γῇ τῆς κτησεως αὐτῶν. οὗτος Ἡσαῦ πατήρ Ἐδὼμ, ¹ κατῴκει δὲ Ἰακώβ ἐν τῇ γῇ, οὐ παρώκησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐν γῇ Χαναάν. ² αὐτὰ δὲ αἱ γενεαὶς Ἰακώβ.

Κ Ε Φ. ΑΖ'.

³ Ἰωσήφ δὲ δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ἦν, ποιμαίνων τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν νέος μετὰ τῶν υἱῶν Βαλλὰς, καὶ μετὰ τῶν υἱῶν Ζελφὰς τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. κατήγγελλεν δὲ Ἰωσήφ ψόγον πονηρὸν πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν. ³ Ἰακώβ δὲ ἡγάπα τὸν Ἰωσήφ

Ἰωσήφ παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς γήρως ἦν αὐτῷ. ἐποίησε δὲ αὐτῷ χιτῶνα ποικίλον. ⁴ ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸν ὁ πατὴρ φιλεῖ ἐκ πάντων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ἐμίσσησαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ᾔδυναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν. ⁵ ἐνυπνιασθεὶς δὲ Ἰωσήφ ἐνύπνιον, ἀπήγγειλεν αὐτὸ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. ⁶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἀκούσατε τοῦ ἐνυπνίου τούτου, οὗ ἐνυπνιάσθην. ⁷ ὥμην ὑμᾶς δεσμεύειν δράγματα ἐν μέσῳ τῷ πεδίῳ, καὶ ἀνέστη τὸ ἐμὸν δράγμα, καὶ ὠρθώθη. περιστραφέντα δὲ τὰ δράγματα ὑμῶν προσεκύνησαν τὸ ἐμὸν δράγμα. ⁸ εἶπαν δὲ αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. μὴ βασιλεύων βασιλεύσεις ἐφ' ἡμᾶς, ἢ κυριεύων κυριεύσεις ἡμῶν, καὶ προσέθεντο ἐτιμᾶν αὐτὸν ἕνεκεν τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, καὶ ἔνεκεν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. ⁹ εἶδε δὲ ἐνύπνιον ἕτερον, καὶ διηγήσατο αὐτὸ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον ἕτερον. ὥσπερ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, καὶ ἑνδεκα ἀστέρες προσεκύνουν με. ¹⁰ καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί τὸ ἐνύπνιον τούτου; ὁ ἐνυπνιασθῆς; ἀρά γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα ἐγὼ τε καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου προσκυνῆσαι σοὶ ἐπὶ τὴν γῆν; ¹¹ ἐξήλωσαν δὲ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ διετήρησε τὸ ῥήμα. ¹² ἐπορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχέμ. ¹³ καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ. οὐχὶ οἱ ἀδελφοί σου ποιμαίνουσιν εἰς Συχέμ; δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς, εἶπε δὲ αὐτῷ. ἰδοὺ ἐγώ. ¹⁴ εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσραὴλ. πορευθεὶς ἴδε, εἰ ὑγιαίνουν οἱ ἀδελφοί σου, καὶ τὰ πρόβατα, καὶ ἀνάγγειλόν μοι. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρών. καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ. ¹⁵ καὶ εὗρεν αὐτὸν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῷ πεδίῳ. ἠρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος, λέγων. τί ζητεῖς; ¹⁶ ὁ δὲ εἶπε. τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ. ἀπάγγειλόν μοι ποῦ βόσκουσιν. ¹⁷ εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος. ἀπῆρ-
 κασιν ἐντευθεῖν. ἤκουσα γὰρ αὐτῶν λε-
 γόντων. πορευθῶμεν εἰς Λωθαίμ. καὶ

ἐπορεύθη Ἰωσήφ κατόπισθε τῶν ἀδελ-
 φῶν αὐτοῦ. καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἐν Λω-
 θαίμ. ¹⁸ προεῖδον δὲ αὐτὸν μακρόθεν
 πρὸ τοῦ ἔγγισαι αὐτὸν πρὸς αὐτούς.
 καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀποκτεῖναι αὐ-
 τόν. ¹⁹ εἶπε δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελ-
 φὸν αὐτοῦ. ἰδοὺ ὁ ἐνυπνιαστῆς; ἐκείτος
 ἐρχεται. ²⁰ γυν οὖν δευτε ἀποκτείνωμεν
 αὐτόν, καὶ ῥίψωμεν αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν
 λάκκων, καὶ ἐροῦμεν. Θηρίον πονηρὸν
 κατέφαγεν αὐτόν. καὶ ὀψόμεθα, τί
 ἔσται τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ. ²¹ ἀκούσας δὲ
 Ρουβὴν ἐξέβητο αὐτόν ἐκ τῶν χειρῶν
 αὐτῶν, καὶ εἶπεν. οὐ πατάξωμεν αὐ-
 τὸν εἰς ψυχήν. ²² εἶπε δὲ αὐτοῖς Ρου-
 βὴν. μὴ ἐκχέητε αἷμα. ἐμβάλλετε αὐ-
 τὸν εἰς ἓνα τῶν λάκκων τούτων τῶν
 ἐν τῇ ἐρήμῳ, χεῖρα δὲ μὴ ἐπιτεύκητε
 αὐτῷ. ὅπως ἐξέλθῃται αὐτὸν ἐκ τῶν χει-
 ρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποδῶ αὐτόν τῷ πα-
 τρὶ αὐτοῦ. ²³ ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἦλθεν
 Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ,
 ἐξέδυσαν Ἰωσήφ τὸν χιτῶνα τὸν ποι-
 κίλον τὸν περὶ αὐτόν. ²⁴ καὶ λαβόντες
 αὐτόν, ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον. ὁ δὲ
 λάκκος κενός, ὕδωρ οὐκ εἶχε. ²⁵ ἐκά-
 θισαν δὲ γαργῖν ἄρτον. καὶ ἀναβλί-
 ψαντες τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδον. καὶ ἰδοὺ
 ὁδοιπόροι Ἰσραηλῖται ἤρχοντο ἐκ Γα-
 λαὰδ. καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἔχμον
 θυμαμάτων καὶ ῥητίνης καὶ στακτῆς.
 ἐπορεύοντο δὲ καταγαγῖν εἰς Αἴγυ-
 πτον. ²⁶ εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς τοὺς
 ἀδελφούς αὐτοῦ. τί χρήσιμον, ἐὰν
 ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, καὶ
 κρυψώμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ; ²⁷ δευτε
 ἀποδώμεθα αὐτὸν τοῖς Ἰσραηλίταις
 τούτοις. αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἔστωσαν
 ἐπ' αὐτόν, ὅτι ἀδελφὸς ἡμῶν, καὶ σὰρξ
 ἡμῶν ἐστίν. ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
 τοῦ. ²⁸ καὶ παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρω-
 ποι οἱ Μαδιθηναῖοι ἔμποροι, καὶ ἐξείλ-
 κυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσήφ ἐκ
 τοῦ λάκκου. καὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ
 τοῖς Ἰσραηλίταις; εἴκοσι χρυσῶν. καὶ
 κατήγαγον τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον.
²⁹ ἀνέστρεψε δὲ Ρουβὴν ἐπὶ τὸν λάκ-
 κον, καὶ οὐχ ὄρα τὸν Ἰωσήφ ἐν τῷ
 λάκκῳ, καὶ διέψῃξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
³⁰ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς ἀδελφούς
 αὐτοῦ. καὶ εἶπε. τὸ παιδάριον οὐκ
 ἔστιν

ἔπιν. ἐγὼ δὲ ποῦ πορεύομαι ἔτι; ³¹ λαβόντες δὲ τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσήφ, ἔσφαξαν ἑρίφον αἰγῶν, καὶ ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι. ³² καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον, καὶ εἰσῆνεγκαν τῷ πατρὶ αὐτῶν. καὶ εἶπαν. τοῦτον εὕρομεν, ἐπίγνωθι εἰ χιτὼν τοῦ υἱοῦ σου ἐστίν, ἢ οὐ. ³³ καὶ ἐπέγνω αὐτὸν, καὶ εἶπε. χιτῶν τοῦ υἱοῦ μου ἐστὶ. θηρίον πονηρὸν κατέφαγεν αὐτόν, θηρίον ἥρπασε τὸν Ἰωσήφ. ³⁴ διέρρηξε δὲ Ἰακώβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ ἐπένθη τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡμέρας πολλὰς. ³⁵ συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες, καὶ ἦλθον παρακαλέσαι αὐτόν. καὶ οὐκ ἤθελε παρακαλεῖσθαι, λέγων. ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου πενθῶν εἰς ᾧδον, καὶ ἐκλαυσεν αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ. ³⁶ οἱ δὲ Μαδιθηαῖοι ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον τῷ Πετεφρῇ τῷ σπάφοντι Φαραὼ ἀρχιμαγείρῳ.

Κ Ε Φ. ΑΗ'.

Εγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, κατέβη Ἰουδᾶς ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ἀφίκετο ἕως πρὸς ἄνθρωπον τινὰ Ὀδολλαμίτην, ὃ ὄνομα Εἰράς. ² καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰουδᾶς θυγατέρα ἀνθρώπου Χαναναίου, ἥ ὄνομα Σαυά. καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. ³ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἡρ. ⁴ καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱὸν ἔτι, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Αἰνάν. ⁵ καὶ προσθεῖσα ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σηλῶμ. αὕτη δὲ ἦν ἐν Χασβί, ἥνικα ἔτεκεν αὐτούς. ⁶ καὶ ἔλαβεν Ἰουδᾶς γυναῖκα Ἡρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ, ἥ ὄνομα Θάμαρ. ⁷ ἐγένετο δὲ Ἡρ πρωτότοκος Ἰουδᾶ πονηρὸς ἐναντι κυρίου. καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ὁ θεός. ⁸ εἶπε δὲ Ἰουδᾶς τῷ Αἰνάν. εἰσέλθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ ἐπιγαμβρευσαι αὐτήν, καὶ ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου. ⁹ γνοὺς δὲ Αἰνάν, ὅτι οὐκ αὐτῷ ἔσται τὸ σπέρμα, ἐγένετο ὅταν εἰσῆρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ μὴ δοῦναι σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ¹⁰ πονηρὸν δὲ ἐφάνη ἐναντίον

τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐποίησε τοῦτο. καὶ ἐθανάτωσε καὶ τοῦτον. ¹¹ εἶπε δὲ Ἰουδᾶς Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ. κάθου χήρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου, ἕως μέγας γένηται Σηλῶμ ὁ υἱός μου. εἶπε γάρ. μὴ ποτε ἀποθάνῃ καὶ οὗτος, ὥσπερ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. ἀπελθοῦσα δὲ Θάμαρ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς. ¹² ἐπληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι, καὶ ἀπέθανε Σαυά ἡ γυνὴ Ἰουδᾶ. καὶ παρακληθεὶς Ἰουδᾶς ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ Εἰράς ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ Ὀδολλαμίτης εἰς Θαμνὰ. ¹³ καὶ ἀπηγγέλει Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ, λέγοντες. ἰδοὺ ὁ πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνὰ, κείρι τὰ πρόβατα αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ περιλομένη τὰ ἱμάτια τῆς χρηύσεως ἀφ' ἑαυτῆς, περιέβαλε τὸ θέριστρον, καὶ ἐκαλωπίσατο, καὶ ἐκάθισε πρὸς ταῖς πύλαις Αἰνάν, ἥ ἐστὶν ἐν παρόδῳ Θαμνᾶ, ἵδε γὰρ ὅτι μέγας γέγονε Σηλῶμ. αὐτὸς δὲ οὐκ ᾔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα. ¹⁵ καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ἰουδᾶς ἰδοὺς αὐτὴν πόρνην εἶναι. κατεκαλύψατο γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς. καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτήν. ¹⁶ ἐξέκλινε δὲ πρὸς αὐτήν τὴν ὁδόν. καὶ εἶπεν αὐτῇ. ἔασόν με εἰσελθεῖν πρὸς σέ. οὐ γὰρ ἔγνω, ὅτι νύμφη αὐτοῦ ἐστίν. ἥ δὲ εἶπε. τί μοι δώσεις, ἂν εἰσέλθῃς πρὸς με; ¹⁷ ὁ δὲ εἶπεν. ἐγὼ σοι ἀποστελῶ ἑρίφον αἰγῶν ἐκ τῶν προβάτων μου. ἥ δὲ εἶπεν. ἂν δῶς μοι ἀρβάβωνα, ἕως τοῦ ἀποστεῖλαί σε. ¹⁸ ὁ δὲ εἶπε. τίνα τὸν ἀρβάβωνά σοι δώσω; ἥ δὲ εἶπε, τὸν δακτύλιόν σου, καὶ τὸν ὀρμίσκον, καὶ τὴν ῥάβδον τὴν ἐν τῇ χειρὶ σου. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ ἀναστὰσα ἀπῆλθε, καὶ περιεῖλετο τὸ θέριστρον αὐτῆς ἀφ' ἑαυτῆς, καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς χρηύσεως αὐτῆς. ²⁰ ἀπέστειλε δὲ Ἰουδᾶς τὸν ἑρίφον ἐξ αἰγῶν ἐν χειρὶ τοῦ ποιμένος αὐτοῦ τοῦ Ὀδολλαμίτου, κομίσασθαι παρὰ τῆς γυναικὸς τὸν ἀρβάβωνα. καὶ οὐκ εὗρεν αὐτήν. ²¹ ἐπρωρωτῆσε δὲ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκ τοῦ τόπου. ποῦ ἐστιν ἡ πόρνη ἡ γενομένη ἐν Αἰνάν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ;

ὁδοῦ· καὶ εἶπαν. οὐκ ἦν ἐνταῦθα πόρνη. ²² καὶ ἀπεστράφη πρὸς Ἰούδαν. καὶ εἶπεν. οὐχ εὔρον. καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκ τοῦ τόπου λέγουσι, μὴ εἶναι ὥδε πόρνην. ²³ εἶπε δὲ Ἰούδας. ἐχέτω αὐτά. ἀλλὰ μὴ ποτε καταγέλασθωμεν. ἐγὼ μὲν ἀπέσταλκα τὸν ἔριφον τοῦτον, σὺ δὲ οὐχ εὔρηκας. ²⁴ ἐγένετο δὲ μετὰ τριμήνον ἀνηγγέλη τῷ Ἰούδα, λέγοντες. ἐκπεπόρευκε Θάμαρ ἡ νύμφη σου, καὶ ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἔχει ἐκ πορνείας. εἶπε δὲ Ἰούδας. ἐξαγάγετε αὐτήν, καὶ κατακαυνθήτω. ²⁵ αὕτη δὲ ἀγομένη ἀπέστειλε πρὸς τὸν πενθηρὸν αὐτῆς, λέγουσα. ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, οὗτινος ταῦτα ἐστίν, ἔγωγε ἐν γαστρὶ ἔχω. καὶ εἶπεν. ἐπίγνωθι, τίνος ὁ δακτύλιος καὶ ὁ ὀρμίσκος καὶ ἡ ῥάβδος αὐτῆ. ²⁶ ἐπέγνω δὲ Ἰούδας. καὶ εἶπε. δεδικαιώται Θάμαρ ἡ ἐγώ. οὐ ἔνκεν οὐκ ἔδωκα αὐτὴν Σηλὼμ τῷ υἱῷ μου. καὶ οὐ προσέθετο ἔτι τοῦ γνῶναι αὐτήν. ²⁷ ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἐτικτε, καὶ τῇδε ἦν δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς. ²⁸ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τίκτειν αὐτήν, ὁ εἰς προεξήνευκε τὴν χεῖρα. λαβοῦσα δὲ ἡ μάτα, ἔδρασε ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον, λέγουσα. οὗτος ἐξελεύσεται πρότερος. ²⁹ ὥς δὲ ἐπισυνήγαγε τὴν χεῖρα, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφός αὐτοῦ. ἡ δὲ εἶπε. τί διεκόπη διὰ σέ φραγμός· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Φαρές. ³⁰ καὶ μετὰ τοῦτο ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφός αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ ἦν ἐπὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κόκκινον. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ζαρά.

Κ Ε Φ. 40'.

Ἰωσήφ δὲ κατήχηθι εἰς Αἴγυπτον. καὶ ἐκτίσαστο αὐτὸν Πετεφρὴς ὁ εὐνούχος Φαραὼ, ὁ ἀρχιμάγειρος, ἀνὴρ Αἰγύπτιος, ἐκ χειρῶν τῶν Ἰσμηλιτῶν, οἱ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ. ² καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰωσήφ. καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγχανών. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ τῷ Αἰγυπτίῳ. ³ ἦδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, ὅτι ὁ κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐὰν ποιῇ, κύριος ἐωδοῖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. ⁴ καὶ εὔρεν Ἰωσήφ χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εὐηρέστησεν αὐτῷ. καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου

αὐτοῦ. καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ ἔδωκε διὰ χερσὶν Ἰωσήφ. ⁵ ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ καταστῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, καὶ ἠυλόγησε κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσήφ. καὶ ἐγενήθη εὐλογία κυρίου ἐν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἐπέτρυνε πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ εἰς χεῖρας Ἰωσήφ. καὶ οὐκ ἦδει τῶν κατ' αὐτὸν οὐδέν, πλην τοῦ ἄρτου, οὗ ἥσθιεν αὐτός. καὶ ἦν Ἰωσήφ καλὸς τῷ ὡδεῖ, καὶ ὡραῖος τῇ ὄψει σφόδρα. ⁷ καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσήφ. καὶ εἶπεν. κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ. ⁸ ὁ δὲ οὐκ ἠθέλη. εἶπε δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ. εἰ ὁ κύριός μου οὐ γνώσκει δι' ἐμέ οὐδέν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μου, ⁹ καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐδὲν ἐμοῦ, οὐδὲ ὑπεξηρῆται ἀπ' ἐμοῦ οὐδέν, πλην σου, διὰ τὸ σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι, καὶ πῶς ποιήσω τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο, καὶ ἁμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ; ¹⁰ ἡνίκα δὲ ἐλάλει τῷ Ἰωσήφ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ οὐχ ὑπὸκουεν αὐτῇ καθευδεῖν μετ' αὐτῆς, τοῦ συγγενέσθαι αὐτῇ. ¹¹ ἐγένετο δὲ τοιαύτη τις ἡμέρα, καὶ ἐξηλθεν Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ οὐθίς ἦν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔσω. ¹² καὶ ἐπεσπᾶσάτο αὐτὸν τῶν ἱματίων, λέγουσα. κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ. καὶ καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἔφυγε, καὶ ἐξῆλθεν ἔσω. ¹³ καὶ ἐγένετο ὥς εἶδεν, ὅτι καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς ἔφυγε καὶ ἐξῆλθεν ἔσω, ¹⁴ καὶ ἐκάλεσε τοὺς ὄντας ἐν τῇ οἰκίᾳ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσα. ἴδετε, εἰςῆγαγεν ἡμῖν παιδά Ἐβραῖον, ἐμπαῖζειν ἡμῖν. εἰςῆλθε πρὸς με, λέγων. κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ. καὶ ἐβόησα φωνῇ μεγάλῃ. ¹⁵ ἐν δὲ τῷ ἀκοῦσαι αὐτὸν, ὅτι ὕψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοῖ ἐφυγε, καὶ ἐξῆλθεν ἔσω. ¹⁶ καὶ καταλιμπάνει τὰ ἱμάτια παρ' ἐαυτῇ, ἕως ἡλθεν ὁ κύριος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ

αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, λέγουσα. εἰσῆλθε πρὸς με ὁ παῖς ὁ Ἑβραῖος, ὃν εἰσῆγαγες πρὸς ἡμᾶς, ἐμπαῖξάι μοι. καὶ εἶπέ μοι. κοιμηθήσομαι μετὰ σοῦ.¹⁸ ὡς δὲ ἤκουσεν, ὅτι ὑψωσα τὴν φωνήν μου καὶ ἐβόησα, καταλιπὼν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ παρ' ἐμοὶ ἔφυγε, καὶ ἐξῆλθεν ἔξω.¹⁹ ἐγένετο δὲ, ὡς ἤκουσεν ὁ κύριος αὐτοῦ τὰ ῥήματα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, λέγουσα. οὕτως ἐποίησέ μοι ὁ παῖς σου. καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ.²⁰ καὶ λαβὼν ὁ κύριος Ἰωσήφ, ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ ὄχυρῶμα, εἰς τὸν τόπον ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται ἐκεῖ ἐν τῷ ὄχυρῳματι.²¹ καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰωσήφ, καὶ κατέχευεν αὐτοῦ ἔλεος. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν ἐναντίον τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος.²² καὶ ἔδωκεν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τὸ δεσμοτερίον διὰ χειρὸς Ἰωσήφ, καὶ πάντας τοὺς ἀπηγμένους ὅσοι ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, καὶ πάντα ὅσα ποιοῦσιν ἐκεῖ, αὐτὸς ἦν ποιῶν.²³ οὐκ ἦν ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ τοῦ δεσμοτηρίου γινώσκων δι' αὐτὸν οὐθέν. πάντα γὰρ ἦν διὰ χειρὸς Ἰωσήφ, διὰ τὸ τὸν κύριον μετ' αὐτοῦ εἶναι. καὶ ὅσα αὐτὸς ἐποίει, ὁ κύριος εὐάδου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Μ.

Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἡμαρτεν ὁ ἀρχιοινοχός τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ὁ ἀρχισιτοποιὸς τῷ κυρίῳ αὐτῶν βασιλεῖ Αἰγύπτου.² καὶ ὠργίσθη Φαραὼ ἐπὶ τοῖς δυσὶν εὐνούχοις αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ ἀρχιοινοχῷ, καὶ ἐπὶ τῷ ἀρχισιτοποιῷ.³ καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ εἰς τὸ δεσμοτερίον, εἰς τὸν τόπον, οὗ Ἰωσήφ ἀπῆκτο ἐκεῖ.⁴ καὶ συνέστησεν ὁ ἀρχιδεσμώτης τῷ Ἰωσήφ αὐτούς. καὶ παρέστη αὐτοῖς. ἦσαν δὲ ἡμέρας ἐν τῇ φυλακῇ.⁵ καὶ εἶδον ἀμφοτέροι ἐνύπνιον ἐν μιᾷ νυκτί. ἡ δὲ ὁρασις τοῦ ἐνυπνίου τοῦ ἀρχιοινοχόου καὶ ἀρχισιτοποιοῦ, οἱ ἦσαν τῷ βασιλεῖ Αἰγύπτου, οἱ ὄντες ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ἦν αὕτη.⁶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτούς Ἰωσήφ τὸ πρωὶ, καὶ εἶδεν αὐτούς, καὶ ἦσαν τεταραγμένοι.⁷ καὶ ἠρώτα τοὺς εὐνούχους Φαραὼ, οἱ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ φυλακῇ παρὰ τῷ κυ-

ρίῳ αὐτοῦ, λέγων. τί ὅτι τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπά σήμερον;⁸ οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ. ἐνύπνιον εἶδομεν, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἔστιν αὐτό. εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ. οὐχὶ διὰ τοῦ θεοῦ ἡ διασάφαις αὐτῶν ἐστί; διηγήσασθε οὖν μοι.⁹ καὶ διηγήσατο ὁ ἀρχιοινοχός τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ τῷ Ἰωσήφ. καὶ εἶπεν. ἐν τῷ ὕπνῳ μου ἦν ἀμπέλους ἐναντίον μου.¹⁰ ἐν δὲ τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς πυθμένες, καὶ αὕτῃ θάλλουσα ἀνενηνοχυῖα βλαστούς. πέπειροι οἱ βότρυες σταφυλῆς.¹¹ καὶ τὸ ποτήριον Φαραὼ ἐν τῇ χειρὶ μου. καὶ ἔλαβον τὴν σταφυλὴν, καὶ ἐξέθλιψα αὐτὴν εἰς τὸ ποτήριον, καὶ ἔδωκα τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραὼ.¹² καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωσήφ. τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ. οἱ τρεῖς πυθμένες τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν.¹³ ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ μνησθήσεται Φαραὼ τῆς ἀρχῆς σου, καὶ ὑποκαταστήσει σε ἐπὶ τὴν ἀρχιοινοχοῖαν σου, καὶ δώσεις τὸ ποτήριον Φαραὼ εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀρχὴν σου τὴν προτέραν, ὡς ἦσθα οἰνοχοῶν.¹⁴ ἀλλὰ μνησθήγί μου διὰ σεαυτοῦ, ὅταν εὖ γένηται σοι. καὶ ποιήσεις ἐν ἐμοὶ ἔλεος. καὶ μνησθήσῃ περὶ ἐμοῦ πρὸς Φαραὼ, καὶ ἐξάξεις με ἐκ τοῦ ὄχυρῳματος τούτου.¹⁵ ὅτι κλοπῇ ἐκλάπη ἐκ γῆς Ἑβραίων, καὶ ὦδε οὐκ ἐποίησα οὐθέν, ἀλλ' ἐνέβαλόν με εἰς τὸν λάκκον τούτον.¹⁶ καὶ εἶδεν ὁ ἀρχισιτοποιός, ὅτι ὀρθῶς συνέκρινε. καὶ εἶπε τῷ Ἰωσήφ. κἀγὼ εἶδον ἐνύπνιον. καὶ ὦμην τρία κανὰ χονδριτῶν αἰρεῖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου.¹⁷ ἐν δὲ κανῶ τῷ ἑπᾶνω ἀπὸ πάντων τῶν γενῶν, ὧν Φαραὼ ἐσθίει ἔργον αἰτοποιοῦ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατήσθιεν αὐτὰ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τοῦ ἑπᾶνω τῆς κεφαλῆς μου.¹⁸ ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ εἶπεν αὐτῷ. αὕτη ἡ σύγκρισις αὐτοῦ. τὰ τρία κανὰ τρεῖς ἡμέραι εἰσὶν.¹⁹ ἔτι τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀφ' ἐλκεῖ Φαραὼ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ. καὶ κρεμάσει σε ἐπὶ ξύλου, καὶ φάγεται τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας σου ἀπὸ σοῦ.²⁰ ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἡμέρα γενέσεως ἣν Φαραὼ, καὶ ἐποίησε πότον πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ. καὶ ἐμνησθῇ τῆς ἀρχῆς τοῦ οἴνοχόου

χόου καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ σιτοποιοῦ ἐν μέσῳ τῶν παίδων αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἀποκατέστησε τὸν ἀρχιοινοχόον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ. καὶ ἔδωκε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα Φαραώ. ²² τὸν δὲ ἀρχισιτοποιὸν ἐκρέμασεν, καθὰ συνέκρινεν αὐτοῖς Ἰωσήφ. ²³ καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὁ ἀρχιοινοχόος τοῦ Ἰωσήφ, ἀλλ' ἐπελάθειτο αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Μ Α'.

Εγένετο δὲ μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν, Φαραώ εἶδεν ἐνύπνιον. ὥτεο ἐστάναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. ² καὶ ἰδοὺ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες, καλαὶ τῷ εἶδει, καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκί, καὶ ἐβόσκοντο ἐν τῷ Ἀχί. ³ ἄλλαι δὲ ἑπτὰ βόες ἀνέβαινον μετὰ ταύτας ἐκ τοῦ ποταμοῦ, αἰσχροὶ τῷ εἶδει, καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκί, καὶ ἐνέμοντο παρὰ τὰς βόας ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. ⁴ καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχροὶ καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκί τὰς ἑπτὰ βόας τὰς καλὰς τῷ εἶδει καὶ τὰς ἐκλεκτὰς ταῖς σαρκί. ἡγέρθη δὲ Φαραώ, ⁵ καὶ ἐνυπνιάσθη τὸ δεύτερον. καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν τῷ πυθμένι ἐνὶ ἐκλεκτοὶ καὶ καλοὶ. ⁶ καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνέφύοντο μετ' αὐτούς. ⁷ καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχυας τοὺς ἐκλεκτούς καὶ τοὺς πλήρεις. ἡγέρθη δὲ Φαραώ, καὶ ἦν ἐνύπνιον. ⁸ ἐγένετο δὲ πρῶτ', καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἑξηγητὰς Αἰγύπτου, καὶ πάντας τοὺς σοφοὺς αὐτῆς, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς Φαραώ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων αὐτὸ τῷ Φαραώ. ⁹ καὶ ἐλάλησεν ὁ ἀρχιοινοχόος πρὸς Φαραώ, λέγων, τὴν ἀμαρτίαν μου ἀναμνησάτω σήμερον. ¹⁰ Φαραώ ὠργίσθη τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχιμαγείρου, ἐμὲ τε καὶ τὸν ἀρχισιτοποιόν. ¹¹ καὶ εἶδομεν ἐνύπνιον ἀμφοτέροι ἐν νυκτὶ μὲν ἐγὼ καὶ αὐτὸς, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἐνύπνιον εἶδομεν. ¹² ἦν δὲ ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν νεανίσκος παῖς Ἑβραῖος τοῦ ἀρχιμαγείρου, καὶ διηγησάμεθα αὐτῷ, καὶ συνέκρινεν ἡμῖν. ¹³ ἐγενήθη δὲ,

καθὼς συνέκρινεν ἡμῖν, οὕτω καὶ συνέβη, ἐμὲ τε ἀποκατασταθῆναι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μου, ἐκείνον δὲ κρεμασθῆναι. ¹⁴ ἀποστείλας δὲ Φαραώ ἐκάλεσε τὸν Ἰωσήφ. καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχυρῳματος, καὶ ἐξυρῆσαν αὐτόν, καὶ ἤλλαξαν τὴν στολὴν αὐτοῦ. καὶ ἦλθε πρὸς Φαραώ. ¹⁵ εἶπε δὲ Φαραώ πρὸς Ἰωσήφ. ἐνύπνιον ἐώρακα, καὶ ὁ συγκρίνων οὐκ ἐστὶν αὐτό. ἐγὼ δὲ ἀκήκοα περὶ σοῦ λεγόντων, ἀκούσαντά σε ἐνύπνια συγκρίναι αὐτά. ¹⁶ ἀποκριθεὶς δὲ Ἰωσήφ τῷ Φαραώ εἶπεν. ἀνευ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀποκριθήσεται τὸ σωτήριον Φαραώ. ¹⁷ ἐλάλησε δὲ Φαραώ τῷ Ἰωσήφ, λέγων. ἐν τῷ ὕπνῳ μου ὥμην ἐστάναι παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. ¹⁸ καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνέβαινον ἑπτὰ βόες καλαὶ τῷ εἶδει καὶ ἐκλεκταὶ ταῖς σαρκί, καὶ ἐνέμοντο ἐν τῷ Ἀχί. ¹⁹ καὶ ἰδοὺ ἑπτὰ βόες ἕτεραι ἀνέβαινον ὀπίσω αὐτῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ, πονηραὶ καὶ αἰσχροὶ τῷ εἶδει, καὶ λεπταὶ ταῖς σαρκί, οἷας οὐκ εἶδον τοιαύτας ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτου αἰσχροτέρας. ²⁰ καὶ κατέφαγον αἱ ἑπτὰ βόες αἱ αἰσχροὶ καὶ λεπταὶ τὰς ἑπτὰ βόας τὰς πρώτας τὰς καλὰς καὶ τὰς ἐκλεκτὰς. ²¹ καὶ εἰζῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν. καὶ οὐ διαδήλοισι ἐγένοντο, ὅτι εἰζῆλθον εἰς τὰς κοιλίας αὐτῶν. καὶ αἱ ὀψις αὐτῶν αἰσχροὶ, καθὰ καὶ τὴν ἀρχὴν. ἔξεγερθεὶς δὲ ἐκοιμήθη. ²² καὶ εἶδον πάλιν ἐν τῷ ὕπνῳ μου, καὶ ὥσπερ ἑπτὰ στάχυες ἀνέβαινον ἐν πυθμένι ἐνὶ πλήρεις καὶ καλοὶ. ²³ ἄλλοι δὲ ἑπτὰ στάχυες λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι ἀνέφύοντο ἐχόμενοι αὐτῶν. ²⁴ καὶ κατέπιον οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι τοὺς ἑπτὰ στάχυας τοὺς καλοὺς καὶ τοὺς πλήρεις. εἶπα οὖν τοῖς ἑξηγηταῖς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐτό. ²⁵ καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τῷ Φαραώ. τὸ ἐνύπνιον Φαραώ ἐν ἐστίν. ὅσα ὁ θεὸς ποιῇ, ἐδοξε τῷ Φαραώ. ²⁶ αἱ ἑπτὰ βόες αἱ καλαὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστί. καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ καλοὶ ἑπτὰ ἔτη ἐστί. τὸ ἐνύπνιον Φαραώ ἐν ἐστίν. ²⁷ καὶ αἱ ἑπτὰ βόες αἱ λεπταὶ, αἱ ἀναβαίνουσιν ὀπίσω αὐτῶν, ἑπτὰ ἔτη ἐστί. καὶ οἱ ἑπτὰ στάχυες οἱ λεπτοὶ καὶ

καὶ ἀνιμόφθοροι ἐπτά ἐτη ἔστί. ἔσονται ἐπτά ἐτη λιμοῦ. ²⁸ τὸ δὲ ῥῆμα ὃ εἶρηκα Φαραῶ, ὅσα ὁ θεὸς ποιῇ, ἔδειξε τῷ Φαραῶ. ²⁹ ἰδοὺ ἐπτά ἐτη ἔρχεται εὐθηνία πολλή ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ³⁰ ἦξει δὲ ἐπτά ἐτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα. καὶ ἐπιλήσονται τῆς πλησμονῆς τῆς ἐσομένης ἐν ὅλῃ Αἰγύπτῳ. καὶ ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν. ³¹ καὶ οὐκ ἐπιγνωσθήσεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐσομένου μετὰ ταῦτα. ἰσχυρὸς γὰρ ἔσται σφόδρα. ³² περὶ δὲ τοῦ δευτερώσαι τὸ ἐνυπνιον Φαραῶ δις, ὅτι ἀληθὲς ἔσται τὸ ῥῆμα τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ. καὶ ταχυνεῖ ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι αὐτό. ³³ νῦν οὐκ σκέψαι ἀνθρώπου φρόνημον καὶ συνέτον, καὶ κατὰστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου. ³⁴ καὶ ποιησάτω Φαραῶ καὶ καταστησάτω τοπαρχας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἀποπεμπτωσάτωσαν πάντα τὰ γεννήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου τῶν ἐπτά ἐτῶν τῆς εὐθηνίας, ³⁵ καὶ συναγαγέτωσαν πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτά ἐτῶν τῶν ἐρχομένων τῶν καλῶν τούτων. καὶ συναχθῆτω ὁ σῖτος ὑπὸ χεῖρα Φαραῶ. βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι φυλαχθήτω. ³⁶ καὶ ἔσται τὰ βρώματα τὰ πεφυλαγμένα τῇ γῇ εἰς τὰ ἐπτά ἐτη τοῦ λιμοῦ, ἃ ἔσονται ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῇ ἐν τῷ λιμῷ. ³⁷ ἤρρεσε δὲ τὸ ῥῆμα ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον πάντων τῶν παιδῶν αὐτοῦ. ³⁸ καὶ εἶπε Φαραῶ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ. μὴ εὐρησόμεν ἀνθρώπον τοιοῦτον, ὃς ἔχει πνεῦμα θεοῦ ἐν αὐτῷ; ³⁹ εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ. ἐπεὶ ἴδεις ἐδειξεν ὁ θεός σοι πάντα ταῦτα, οὐκ ἐστὶν ἀνθρώπος φρονιμώτερος καὶ συνετώτερος σου. ⁴⁰ σὺ ἔσῃ ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐπὶ τῷ στόματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαός μου. πλὴν τὸν θρόνον ὑπερέξω σου ἐγώ. ⁴¹ εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ. ἰδοὺ καθίστημι σε σημερινὸν ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ⁴² καὶ περικλόμενος Φαραῶ τὸν δακτύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα Ἰωσήφ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην. καὶ περιέθηκεν κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ. ⁴³ καὶ ἀνέβιβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δεύ-

τερον τῶν αὐτοῦ. καὶ ἐκήρυξεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κήρυξ. καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης γῆς Αἰγύπτου. ⁴⁴ εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ. ἐγὼ Φαραῶ. ἀνὴρ σου οὐκ ἔξαρεί οὐθὲς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου. ⁴⁵ καὶ ἐκάλεσε Φαραῶ τὸ ὄνομα Ἰωσήφ, Ψονθομφανήχ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσενεθ θυγατέρα Πετερῆ ἱερέως Ἡλίου πόλεως αὐτῷ εἰς γυναῖκα. ⁴⁶ Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐτῶν τριάκοντα, ὅτε ἔσθη ἐναντίον Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου. ἐξῆλθε δὲ Ἰωσήφ ἀπὸ προσώπου Φαραῶ, καὶ διήλθε πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου. ⁴⁷ καὶ ἐποίησεν ἡ γῇ ἐν τοῖς ἐπτά ἔτεσι τῆς εὐθηνίας δράγματα. ⁴⁸ καὶ συνηγάγε πάντα τὰ βρώματα τῶν ἐπτά ἐτῶν, ἐν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου. καὶ ἔθηκε τὰ βρώματα ἐν ταῖς πόλεσι. βρώματα τῶν πειθῶν τῆς πόλεως τῶν κυκλῶ αὐτῆς ἔθηκεν ἐν αὐτῇ. ⁴⁹ καὶ συνηγάγεν Ἰωσήφ σῖτον ὡς ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σιθόρα, ἕως οὐκ ἤδυνάτο ἀριθμηθῆναι. οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς. ⁵⁰ τῷ δὲ Ἰωσήφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὰ ἐπτά ἐτη τοῦ λιμοῦ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσενεθ ἡ θυγάτηρ Πετερῆ ἱερέως Ἡλιουπόλεως. ⁵¹ ἐκάλεσε δὲ Ἰωσήφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου, Μαρσασῆ. ὅτι ἐπιλαθῆσθαι με ἐποίησεν ὁ θεός πάντων τῶν πόνων μου, καὶ πάντων τῶν τοῦ πατρός μου. ⁵² τὸ δὲ ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν, Ἐφραίμ. ὅτι ἠύξησέ με ὁ θεός ἐν γῇ ταπεινώσεώς μου. ⁵³ παρῆλθον δὲ τὰ ἐπτά ἐτη τῆς εὐθηνίας, ἃ ἐγένοντο ἐν τῇ γῇ Αἰγύπτου. ⁵⁴ καὶ ἤρξατο τὰ ἐπτά ἐτη τοῦ λιμοῦ ἔρχεσθαι, καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ. καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἐν δὲ πάσῃ τῇ γῇ Αἰγύπτου ἦσαν ἄρτοι. ⁵⁵ καὶ ἐπείνασε πᾶσα ἡ γῇ Αἰγύπτου. ἔκραξε δὲ ὁ λαὸς πρὸς Φαραῶ περὶ ἄρτων. εἶπε δὲ Φαραῶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις. πορεύεσθε πρὸς Ἰωσήφ, καὶ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὑμῖν ποιήσατε. ⁵⁶ καὶ ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. ἀνέωξε δὲ Ἰωσήφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας, καὶ ἐπώλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις. ⁵⁷ καὶ πᾶσαι αἱ χώραι ἦλθον εἰς Αἴγυπτον, ἀγοράζειν πρὸς Ἰωσήφ.

σήφ. ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Κ Ε Φ. ΜΒ'.

Ἰδὼν δὲ Ἰακώβ, ὅτι ἐστὶ πράσις ἐν Αἰγύπτῳ, εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ἰνατί θάθυμείτε; ² ἰδοὺ ἀκήκοα, ὅτι ἐστὶ σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ. κατάρητε ἐκεῖ, καὶ πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα ἵνα ζήσωμεν, καὶ μὴ ἀποθανώμεν. ³ κατέβησαν δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ οἱ δέκα, πρίασθαι σῖτον ἐξ Αἰγύπτου. ⁴ τὸν δὲ Βενιαμὴν τὸν ἀδελφόν Ἰωσήφ οὐκ ἀπέστειλε μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. εἶπε γάρ. μή ποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακία. ⁵ ἦλθον δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀγοράζειν μετὰ τῶν ἐρχομένων. ἦν γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν. ⁶ Ἰωσήφ δὲ ἦν ὁ ἄρχων τῆς γῆς. οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς. ἐλθόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ προσέκυνσαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. ⁷ ἰδὼν δὲ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐπέγνω. καὶ ἠλλοτριούτο ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρά. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πόθεν ἦκατε; οἱ δὲ εἶπον. ἐκ γῆς Χαναάν, ἀγοράσαι βρώματα. ⁸ ἐπέγνω δὲ Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν. ⁹ καὶ ἐμνήσθη Ἰωσήφ τῶν ἐνυπνίων αὐτοῦ, ὧν εἶδεν αὐτός. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. κατὰσκοποὶ ἐστε, κατανοῆσαι τὰ ἔργη τῆς χώρας ἦκατε. ¹⁰ οἱ δὲ εἶπαν. οὐχὶ κύριε. οἱ παῖδες σου ἦλθομεν πρίασθαι βρώματα. ¹¹ πάντες ἐσμέν υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου. εἰρηνικοὶ ἐσμεν, οὐκ εἰσὶν οἱ παῖδες σου κατὰσκοποι. ¹² εἶπε δὲ αὐτοῖς. οὐχί, ἀλλὰ τὰ ἔργη τῆς γῆς ἤλθετε ἰδεῖν. ¹³ οἱ δὲ εἶπαν. δώδεκα ἐσμέν οἱ παῖδες σου ἀδελφοὶ ἐν γῇ Χαναάν. καὶ ἰδοὺ ὁ νεώτερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον. ὁ δὲ ἔτερος οὐχ ὑπάρχει. ¹⁴ εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ. τοῦτό ἐστιν ὁ εἶρηκα ὑμῖν, λέγων. ὅτι κατὰσκοποὶ ἐστε. ¹⁵ ἐν τούτῳ φανεῖσθε. νῆ τὴν ὑγίαν Φαραὼ, οὐ μὴ ἐξέλθῃτε ἐντεῦθεν, ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερος ἐλθῇ ὡδε. ¹⁶ ἀποστείλατε ἐξ ὑμῶν ἕνα, καὶ λαβετε τὸν ἀδελφόν ὑμῶν. ὑμεῖς δὲ ἀπάχθητε ἕως τοῦ φανεῖν γενέσθαι τὰ ῥήματα ὑμῶν, εἰ ἀληθεύετε ἢ οὐ. εἰ δὲ μὴ, νῆ τὴν ὑγίαν

Φαραὼ, ἢ μὴν κατὰσκοποὶ ἐστε. ¹⁷ καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς. ¹⁸ εἶπε δὲ αὐτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. τοῦτο ποιήσατε, καὶ ζήσεσθε. τὸν θεόν γὰρ ἐγὼ φοβούμαι. ¹⁹ εἰ εἰρηνικοὶ ἐστε, ἀδελφός ὑμῶν κατασχεθῆτω εἰς ἐν τῇ φυλακῇ. αὐτοὶ δὲ βαδίσατε, καὶ ἀπαγάγετε τὸν ἀγορασμὸν τῆς αἰτοδοσίας ὑμῶν. ²⁰ καὶ τὸν ἀδελφόν ὑμῶν τὸν νεώτερον ἀγάγετε πρὸς με, καὶ πιστευθήσονται τὰ ῥήματα ὑμῶν. εἰ δὲ μὴ, ἀποθανήσθε. ἐποίησαν δὲ οὕτως. ²¹ καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. ναί, ἐν ἀμαρτίαις γάρ ἐσμεν περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν, ὅτι ὑπερέιδομεν τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε κατέδετο ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσῆκουσαμεν αὐτοῦ. καὶ ἔνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλίψις αὕτη. ²² ἀποκριθεὶς δὲ Ῥουβὴν εἶπεν αὐτοῖς. οὐκ ἐλάλησα ὑμῖν, λέγων. μὴ ἀδικήσητε τὸ παιδάριον, καὶ οὐκ εἰσῆκουσατέ μου; καὶ ἰδοὺ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκκητέται. ²³ αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. ὁ γὰρ ἐρμηνευτὴς ἀπ' αὐτῶν ἦν. ²⁴ ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν ἔκλαυσεν Ἰωσήφ. καὶ πάλιν προσῆλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. καὶ ἔλαβε τὸν Συμεὼν ἀπ' αὐτῶν, καὶ εἶδεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν. ²⁵ ἐνετείλατο δὲ Ἰωσήφ ἐμπλῆσαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου, καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῶν ἕκαστῳ εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ, καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν. καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως. ²⁶ καὶ ἐπιθέντες τὸν σῖτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἀπῆλθον ἐκεῖθεν. ²⁷ λύσας δὲ εἰς τὸν μάρσιππον αὐτοῦ, δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτοῦ, οὐ κατέλυσαν, καὶ εἶδε τὸν δεσμὸν τοῦ ἀγγυρίου αὐτοῦ, καὶ ἦν ἐπάνω τοῦ στόματος τοῦ μαρσίππου. ²⁸ καὶ εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. ἀπεδόθη μοι τὸ ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μαρσίπῳ μου. καὶ ἐξέσθη ἡ καρδία αὐτῶν. καὶ ἐταράχθησαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες. τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς ἡμῖν; ²⁹ ἦλθον δὲ πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν ἐν γῇ Χαναάν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς, λέγοντες. ³⁰ λελάληκεν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς

γῆς

γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ, καὶ ἔθετο ἡμᾶς ἐν φυλακῇ, ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν. ³¹ εἶπαμεν δὲ αὐτῷ. εἰρηνικοὶ ἔσμεν, οὐκ ἔαμέν κατασκοποῖ. ³² δώδεκα ἀδελφοί ἔσμεν, υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. ὁ εἰς οὐχ ὑπάρχει. ὁ δὲ μικρὸς μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σήμερον ἐν γῇ Χαναάν. ³³ εἶπε δὲ ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς. ἐν τούτῳ γινώσκωμαι, ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστε. ἀδελφὸν ἓνα ἄφετε ὡδε μετ' ἐμοῦ. τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες ἀπέληθατε. ³⁴ καὶ ἀγάγετε πρὸς με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον. καὶ γνώσονται, ὅτι οὐ κατασκοποῖ ἐστε, ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστε. καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν, καὶ τῇ γῇ ἐμπορεύσεσθε. ³⁵ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενοῦν αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν, καὶ ἦν ἐκάστος ὁ δεσμὸς τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν. καὶ εἶδον τοὺς δεσμούς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν. ³⁶ εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ ὁ πατὴρ αὐτῶν. ἐμὲ ἡτεχνώσατε. Ἰωσήφ οὐκ ἔστι, Συμεὼν οὐκ ἔστι, καὶ τὸν Βενιαμὴν λήψεσθε; ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα πάντα. ³⁷ εἶπε δὲ Ῥουβὴν τῷ πατρὶ αὐτῶν, λέγων. τοὺς δύο υἱούς μου ἀπόκτεινον, ἔάν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ. δὸς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρά μου, καὶ γὰρ ἀνάξω αὐτὸν πρὸς σέ. ³⁸ ὁ δὲ εἶπεν. οὐ καταβήσεται ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ αὐτὸς μόνος καταλείπεται. καὶ συμβήσεται αὐτὸν μαλακισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ, ἥ ἔάν πορεύσῃτε, καὶ καταξέτε μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου.

Κ Ε Φ. Μ Γ'.

³⁹ Ὁ δὲ λιμὸς ἐνίσχυεν ἐπὶ τῆς γῆς. ¹ ἐγένετο δὲ ἡνῖκα συνετέλεισαν καταφαγεῖν τὸν σίτον, ὃν ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου. καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν. πάλιν πορευθέντες πρίασθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα. ² εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰούδας, λέγων. διαμαρτυρία μεμαρτύρηται ἡμῖν ὁ ἄνθρωπος ὁ κύριος τῆς γῆς, λέγων. οὐκ ὀψεσθε τὸ πρόσωπόν μου, ἔάν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾗ. ³ εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, καταβήσόμεθα,

καὶ ἀγοράσομέν σοι βρώματα. ⁴ εἰ δὲ μὴ ἀποστέλλῃς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν, οὐ πορευσόμεθα. ὁ γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν, λέγων. οὐκ ὀψεσθέ μου τὸ πρόσωπον, ἔάν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ᾗ. ⁵ εἶπε δὲ Ἰσραὴλ. τί ἐκακοποιήσατέ με, ἀναγγέλλαντες τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός; ⁶ οἱ δὲ εἶπαν. ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν γενεὰν ἡμῶν, λέγων. εἰ ἐστὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ζῇ, καὶ εἰ ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός; καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερωτήσασαυτήν. μὴ ᾔδειμεν, ὅτι ἔρει ἡμῖν ἀγάγετε τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν; ⁷ εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἀπόστειλον τὸ παιδάριον μετ' ἐμοῦ. καὶ ἀναστάντες πορευσόμεθα, ἵνα ζώμεν καὶ μὴ ἀποθάνωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ σὺ καὶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν. ⁸ ἐγὼ δὲ ἐκδέχομαι αὐτόν. ἐκ χειρὸς μου λήτῃσον αὐτόν. ἔάν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ, καὶ στήσω αὐτὸν ἐναντίον σου, ἡμαρτηκῶς ἔσομαι εἰς σέ πάσας τὰς ἡμέρας. ⁹ εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύνωμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δις. ¹⁰ εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ αὐτῶν. εἰ οὕτως ἐστί, τοῦτο ποιήσατε. λάβετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς ἐν τοῖς ἀγγείοις ὑμῶν, καὶ καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα τῆς ῥητίνης, καὶ τοῦ μέλιτος, θυμιάματά τε καὶ στακτὴν, καὶ τερέβινθον, καὶ κάρυα. ¹¹ καὶ τὸ ἀργύριον δισπὸν λάβετε ἐν ταῖς χειρσὶν ὑμῶν. καὶ τὸ ἀργύριον τὸ ἀποστραφέν ἐν τοῖς μαροῖσι τοῖς ὑμῶν ἀποστρέψατε μεθ' ὑμῶν. μὴ ποτε ἀγνόημά ἐστι. ¹² καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν λάβετε. καὶ ἀναστάντες κατέβητε πρὸς τὸν ἄνθρωπον. ¹³ ὁ δὲ θεὸς μου δῶν ὑμῖν χάριν ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀποστείλῃ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν ἓνα, καὶ τὸν Βενιαμὴν. ἐγὼ μὲν γὰρ καθάπερ ἠτέκνωμαι, ἠτέκνωμαι. ¹⁴ λαβόντες δὲ οἱ ἄνδρες τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τὸ ἀργύριον διπλοῦν, ἔλαβον ἐν ταῖς χειρσὶν αὐτῶν καὶ τὸν Βενιαμὴν. καὶ ἀναστάντες κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον. καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἰωσήφ. ¹⁵ εἶδε δὲ Ἰωσήφ αὐτούς, καὶ τὸν Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον. καὶ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

αὐτοῦ. ἐξάγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ σφάξον θύματα, καὶ ἐτοίμασον. μετ' ἐμοῦ γὰρ ῥάγονται οἱ ἄνθρωποι ἄστους τὴν μεσημβρίαν. ¹⁶ ἐποίησε δὲ ὁ ἄνθρωπος καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ. καὶ ἐξήγαγε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν οἶκον Ἰωσήφ. ¹⁷ ἰδόντες δὲ οἱ ἄνδρες ὅτι εἰσῆλθσαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰωσήφ, εἶπαν. διὰ τὸ ἀργύριον, τὸ ἀποστραφέν ἐν τοῖς μαροσίπποις ἡμῶν τὴν ἀρχὴν, ἡμεῖς εἰσαγόμεθα, τοῦ συκοφαντῆσαι ἡμᾶς καὶ ἐπιθέσθαι ἡμῖν, τοῦ λαβεῖν ἡμᾶς εἰς παῖδας καὶ τοὺς ὄνους ἡμῶν. ¹⁸ προσελθόντες δὲ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἐπὶ τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰωσήφ ἐλάλησαν αὐτῶ ἐν τῷ πυλῶνι τοῦ οἴκου, ¹⁹ λέγοντες. δέομεθα κυρίου. κατέβημεν τὴν ἀρχὴν πρίασθαι βρώματα. ²⁰ ἐγένετο δὲ ἥνικα ἦλθομεν εἰς τὸ καταλῦσαι, καὶ ἠνοῖξαμεν τοὺς μαροσίππους ἡμῶν, καὶ τὸδε τὸ ἀργύριον ἐκάστου ἐν τῷ μαροσίπῳ αὐτοῦ. τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἐν σταθμῷ ἀπεστρέψαμεν νῦν ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. ²¹ καὶ ἀργύριον ἕτερον ἠνέγκαμεν μεθ' ἑαυτῶν, ἀγοράσαι βρώματα. οὐκ οἶδαμεν τίς ἐνέβαλεν τὸ ἀργύριον εἰς τοὺς μαροσίππους ἡμῶν. ²² εἶπε δὲ αὐτοῖς. ὤλεως ὑμῖν, ἡ φοβείσθε, ὁ θεὸς ὑμῶν. καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν θησαυροὺς ἐν τοῖς μαροσίπποις ὑμῶν. καὶ τὸ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκίμουν ἀπέχω. καὶ ἐξήγαγε πρὸς αὐτοὺς τὸν Συμεὼν. ²³ καὶ ἤνεγκεν ὕδωρ νίψαι τοὺς πόδας αὐτῶν. καὶ ἔδωκε χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτῶν. ²⁴ ἠτοίμασαν δὲ τὰ δῶρα, ἕως τοῦ ἐλθεῖν τὸν Ἰωσήφ μεσημβρίας. ἤκουσαν γὰρ ὅτι ἐκεῖ μέλλει ἄριστάν. ²⁵ ἐξῆλθε δὲ Ἰωσήφ εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ τὰ δῶρα, ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, εἰς τὸν οἶκον. καὶ προσκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. ²⁶ ἠρώτησε δὲ αὐτοὺς, πῶς ἔχετε; καὶ εἶπεν αὐτοῖς. εἰ ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτερος, ὃν εἶπατε, ἔτι ζῇ; ²⁷ οἱ δὲ εἶπαν. ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ. καὶ εἶπεν. εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος τῷ θεῷ. καὶ κύβηττες προσκύνησαν αὐτῷ. ²⁸ ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ Ἰω-

σὴφ εἶδε Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον. καὶ εἶπεν. οὗτος ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἶπατε πρὸς με ἀγαγεῖν; καὶ εἶπεν. ὁ θεὸς ἐλέησαι σε τέκνον. ²⁹ ἐταράχθη δὲ Ἰωσήφ. συνειστέρετο γὰρ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ ἔζητει κλαῦσαι. ἐξελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον ἔκλαυσε ἐκεῖ. ³⁰ καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον, ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο. καὶ εἶπε. παραθίτε ἄρτους. ³¹ καὶ παρέθηκαν αὐτῷ μόνῳ, καὶ αὐτοῖς καθ' ἑαυτοὺς, καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις τοῖς συνεπιπουσί μετ' αὐτοῦ καθ' ἑαυτοὺς. οὐ γὰρ ἐδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι συνεισθῆναι μετὰ τῶν Ἑβραίων ἄρτους. βδέλυγμα γὰρ ἔστι τοῖς Αἰγυπτίοις. ³² ἐκάθισαν δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὁ πρωτότοκος κατὰ τὰ πρεσβεία αὐτοῦ, καὶ ὁ νεώτερος κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ. ἔξισταντο δὲ οἱ ἄνθρωποι ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ³³ ἦσαν δὲ μερίδας παρ' αὐτοῦ πρὸς ἑαυτοὺς. ἐμεγαλύνθη δὲ ἡ μερίς Βενιαμὴν παρὰ τὰς μερίδας πάντων πενταπλασίως πρὸς τὰς ἐκείνων. ἔτιον δὲ, καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτοῦ.

ΚΕ Φ. ΜΑ'.

Καὶ ἐτετελετο ὁ Ἰωσήφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, λέγων. πλησάτε τοὺς μαροσίππους τῶν ἀνθρώπων βρωμάτων, ὅσα ἔαν δύνωνται ἄραι. καὶ ἐμβάλετε ἐκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ μαροσίππου. ² καὶ τὸ κόνδυ μου τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλετε εἰς τὸν μαροσίππον τοῦ νεωτέρου, καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ. ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἰωσήφ, καθὼς εἶπε. ³ τὸ πρῶν διέφραυσε. καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν, αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν. ⁴ ἐξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν, οὐκ ἀπέσχον μακράν. καὶ Ἰωσήφ εἶπε τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. ἀναστὰς ἐπιδιώξων ὀπίσω τῶν ἀνθρώπων, καὶ καταλήψῃ αὐτοὺς, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς. τί ὅτι ἀνταπεδώκατε πονηρὰ ἀντὶ καλῶν; ἵνατί ἐκλέψατέ μου τὸ κόνδυ τὸ ἀργυροῦν; ⁵ οὐ τοῦτο ἔστιν, ἐν ᾧ πίνοι ὁ κυρίος μου; αὐτοὶ δὲ οἰωνισμῶ οἰωνίζεσθαι ἐν αὐτῷ. πονηρὰ συντελέκατε ἃ πεποιθήκατε. ⁶ εὐρὼν δὲ αὐ-

τοῖς

τοὺς εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ⁷οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ. ἱνατί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα; μή γένοιτο τοῖς παισὶ σου ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο. ⁸εἰ τὸ μὲν ἀργύριον, ὃ εὗρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν, ἀπεστρέψαμεν πρὸς σὲ ἐκ γῆς Χαναάν, πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου σου ἀργύριον ἢ χρυσίον; ⁹παρ' ὧν εὗρης τὸ κόνδυν τῶν παίδων σου, ἀποθνησκέτω. καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τοῦ κυρίου ἡμῶν. ¹⁰ὁ δὲ εἶπε. καὶ νῦν ὡς λέγετε, οὕτως ἔσται. παρ' ὧν εὗρεθῇ τὸ κόνδυν, ἔσται μου παῖς, ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε καθαροί. ¹¹καὶ ἔσπευσαν, καὶ κατέβησαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἤνοιξαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ. ¹²ἡρεύνησε δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος, ἕως ἥλθεν ἐπὶ τὸν νεώτερον. καὶ εὗρε τὸ κόνδυν ἐν τῷ μαρσίππῳ τοῦ Βενιαμίν. ¹³καὶ διεῖρήσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν. ¹⁴εἰσῆλθε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς Ἰωσήφ ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐκεῖ, καὶ ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. ¹⁵εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ. τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐποιήσατε; οὐκ οἶδατε ὅτι οἰκονομῶ οἰκονεῖται ὁ ἄνθρωπος, οἷος ἐγώ; ¹⁶εἶπε δὲ Ἰούδας. τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ ἢ τί λαλήσομεν ἢ τί δικαιοθώμεν; ὁ θεὸς δὲ εὗρε τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου. ἰδοὺ ἐσμεν οἰκέται τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς, καὶ παρ' ὧν εὗρεθῇ τὸ κόνδυν. ¹⁷εἶπε δὲ Ἰωσήφ. μή μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο. ὁ ἄνθρωπος, παρ' ὧν εὗρεθῇ τὸ κόνδυν, αὐτὸς ἔσται μου παῖς. ὑμεῖς δὲ ἀναβίτε μετὰ σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν. ¹⁸ἐγγίσας δὲ αὐτῷ Ἰούδας εἶπε. δέομαι κυριε. λαλήσάτω ὁ παῖς σου ῥῆμα ἐναντίον σου, καὶ μὴ θυμωθῇς τῷ παιδί σου, ὅτι σὺ εἶ μετὰ Ἰφραὶμ. ¹⁹κύριε, σὺ ἠρώτησας τοὺς παῖδας σου, λέγων. εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν; ²⁰καὶ εἵπαμεν τῷ κυρίῳ. ἔστιν ἡμῖν πατὴρ πρεσβύτερος, καὶ παιδίον γήρους νεώτερον αὐτῷ, καὶ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτὸς δὲ μόνος ὑπε-

λείφθη τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὃ δὲ πατὴρ αὐτὸν ἡγάπησεν. ²¹εἶπας δὲ τοῖς παισὶ σου. καταγάγετε αὐτὸν πρὸς μὲ, καὶ ἐπιμελοῦμαι αὐτόν. ²²καὶ εἵπαμεν τῷ κυρίῳ. οὐ δύνηται τὸ παιδίον καταλείπειν τὸν πατέρα αὐτοῦ. ἐὰν δὲ καταλήπῃ τὸν πατέρα, ἀποθανεῖται. ²³σὺ δὲ εἶπας τοῖς παισὶ σου. ἐὰν μὴ καταβῇ ὁ ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, οὐ προσθήσεσθε ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. ²⁴ἐγένετο δὲ ἡνίκα ἀνέβημεν πρὸς τὸν πατέρα σου πατέρα ἡμῶν, ἀπηγγέλαμεν αὐτῷ τὰ ῥήματα τοῦ κυρίου ἡμῶν. ²⁵εἶπε δὲ ὁ πατὴρ ἡμῶν. βαδίσατε πάλιν καὶ ἀγοράσατε ἡμῖν μικρὰ βρώματα. ²⁶ἡμεῖς δὲ εἵπομεν. οὐ δύνησόμεθα καταβῆναι. ἀλλ' εἰ μὲν ὁ ἀδελφός ἡμῶν ὁ νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν, καταβήσόμεθα. οὐ γὰρ δύνησόμεθα ἰδεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ νεωτέρου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν. ²⁷εἶπε δὲ ὁ παῖς σου πατὴρ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς. ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι δυο ἔτικε μοι ἡ γυνή, ²⁸καὶ ἐξῆλθεν ὁ εἰς ἀπ' ἐμοῦ. καὶ εἵπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονεν, καὶ οὐκ ἴδον αὐτὸν ἕως νῦν. ²⁹ἐὰν οὖν λάβητε καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ προσώπου μου, καὶ συμβῇ αὐτῷ μαλακία ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ κατάρτετέ μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου. ³⁰νῦν οὖν ἐὰν εἰσπορεύωμαι πρὸς τὸν πατέρα σου, πατέρα δὲ ἡμῶν, καὶ τὸ παιδίον μὴ ᾖ μεθ' ἡμῶν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέμαται ἐκ τῆς τούτου ψυχῆς, ³¹καὶ ἔσται ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν μὴ ὄν τὸ παιδίον μεθ' ἡμῶν, τελευτήσῃ, καὶ καταβύσῃ οἱ παῖδες σου τὸ γῆρας τοῦ παιδὸς σου, πατὴρ δὲ ἡμῶν, μετὰ λύπης εἰς ἄδου. ³²ὁ γὰρ παῖς σου παρὰ τοῦ πατρὸς, λέγων, ἐκδέκεται τὸ παιδίον. ἐὰν μὴ ἀγάγῃ αὐτὸν πρὸς σὲ, καὶ στήσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου, ἡμαρτηκώς ἐσομαι εἰς τὸν πατέρα πάσας τὰς ἡμέρας. ³³νῦν οὖν παραμενῶ σοι παῖς ἀντὶ τοῦ παιδίου, οἰκέτης τοῦ κυρίου. τὸ δὲ παιδίον ἀναβήτω μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. ³⁴πῶς γὰρ ἀναβήσομαι πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ παιδίου μὴ ὄντος μεθ' ἡμῶν; ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακὰ, ἃ εὗρήσει τὸν πατέρα μου.

Κεφ. με'.

Κ Ε Φ. Μ Ε'.

Και οὐκ ἠδύνατο Ἰωσήφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ, ἀλλ' εἶπεν. ἔξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ. καὶ οὐ παριστήκει οὐδεὶς τῷ Ἰωσήφ, ἡνίκα ἀνγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. ² καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ. ἤκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστον ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραώ. ³ εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ. ἐτι ὁ πατήρ μου ζῇ· καὶ οὐκ ἠδύνατο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ. ἐταράχθησαν γάρ. ⁴ εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. ἐγγίσατε πρὸς μέ. καὶ ἡγγισαν. καὶ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ ὁ ἀδελφός ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον. ⁵ νῦν οὖν μὴ λιπεύσθε, μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὡδε. εἰς γὰρ ζῶν ἠπείλειέ με ὁ θεὸς ἐμπροσθεν ὑμῶν. ⁶ τοῦτο γὰρ δεύτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις, οὐδὲ ἀμντός. ⁷ ἀπέστειλε γὰρ με ὁ θεὸς ἐμπροσθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν κατάλειπνι μεγάλῃ. ⁸ νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεστάλακετε ὡδε, ἀλλὰ ὁ θεός. καὶ ἐποίησέ με ὡς πατέρα Φαραώ, καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου. ⁹ σπεύσαντες οὖν ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ εἰπατε αὐτῷ. τάδε λέγει ὁ υἱός σου Ἰωσήφ, ἐποίησέ με ὁ θεός κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου. κατάρβηθι οὖν πρὸς με, καὶ μὴ μείνῃς. ¹⁰ καὶ κατοικήσεις ἐν γῇ Γεσὲμ Ἀραβίας. καὶ ἔσθ' ἐγγὺς μου σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, καὶ οἱ βόες σου, καὶ ὅσα σοι ἐστί. ¹¹ καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ. ἐτι γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς. ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σὺ, καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου. ¹² ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς. ¹³ ἀπαργίλατε οὖν τῷ πατρὶ μου πάσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε. καὶ ταχύναντες καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὡδε. ¹⁴ καὶ

ἐπιπεσῶν ἐπὶ τὸν τραχήλον Βενιαμὶν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ. καὶ Βενιαμὶν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. ¹⁶ καὶ διεβόηθη ἡ φωνὴ εἰς τὸν οἶκον Φαραώ, λέγοντες. ἦσαν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. ἐξάρη δὲ Φαραώ, καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ. ¹⁷ εἶπε δὲ Φαραώ πρὸς Ἰωσήφ. εἰπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τοῦτο ποιήσατε, γεμίσατε τὰ φορεῖα ὑμῶν, καὶ ἀπέλθετε εἰς γῆν Χαναάν. ¹⁸ καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, ἦκετε πρὸς μέ. καὶ δώσω ὑμῖν πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου. καὶ φαγεσθε τὸν μωλὸν τῆς γῆς. ¹⁹ σὺ δὲ ἐντείλαι ταῦτα. λαβὼν αὐτοῖς ἀμάξας ἐκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις ὑμῶν, καὶ ταῖς γυναῖξιν ὑμῶν. καὶ ἀναλαβόντες τὸν πατέρα ὑμῶν παραγίνεσθε. ²⁰ καὶ μὴ φείσησθε τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν σκευῶν ὑμῶν. τὰ γὰρ πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου ὑμῖν ἔσται. ²¹ ἐποίησαν δὲ οὕτως· οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ἔδωκε δὲ Ἰωσήφ αὐτοῖς ἀμάξας κατὰ τὰ ἐρημένα ὑπὸ Φαραώ τοῦ βασιλέως. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν. ²² καὶ πᾶσιν ἔδωκε δισσάς στολάς. τῷ δὲ Βενιαμὶν ἔδωκε τριακοσίους χρουσοῦς, καὶ πέντε ἐξαλλασπούσας στολάς. ²³ καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἀπέστειλε κατὰ τὰ αὐτά. καὶ δέκα ὄνους αἰρῶντας ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαθῶν Αἰγύπτου, καὶ δέκα ἡμίονους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς ὁδόν. ²⁴ ἔξαπέστειλε δὲ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύθησαν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. μὴ ὀργίσεσθε ἐν τῇ ὁδῷ. ²⁵ καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθον εἰς γῆν Χαναάν πρὸς Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν. ²⁶ καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες. ὅτι ὁ υἱός σου Ἰωσήφ ζῇ, καὶ αὐτὸς ἄρχι πάσης γῆς Αἰγύπτου. καὶ ἔξεστη τῇ διανοίᾳ Ἰακώβ. οὐ γὰρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς. ²⁷ ἐλάλησαν δὲ αὐτῷ πάντα τὰ ῥηθέντα ὑπὸ Ἰωσήφ, ὅσα εἶπεν αὐτοῖς. ἰδὼν δὲ τὰς ἀμάξας, ἃς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ, ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτόν, ἀνέωπύρησε τὸ πνεῦμα Ἰακώβ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ²⁸ εἶπε

²⁸ εἶπε δὲ Ἰσραὴλ. μέγα μοι ἐστίν, εἰ ἔτι Ἰωσήφ ὁ υἱός μου ζῇ. πορευθεὶς ὁμοῦμαι αὐτὸν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.

Κ Ε Φ. Μς'.

Ἀπάρας δὲ Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου. καὶ ἔθυσε θυσίαν τῷ θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαὰκ. ² εἶπε δὲ ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτός, εἰπὼν. Ἰακώβ, Ἰακώβ. ὁ δὲ εἶπε. τί ἐστίν; ³ ὁ δὲ λέγει αὐτῷ. ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου. μὴ φοβοῦ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον. εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ. ⁴ καὶ ἐγὼ καταβησόμεαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος. καὶ Ἰωσήφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου. ⁵ ἀνέστη δὲ Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου. καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ τὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀμάξας, ὥς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ἄραι αὐτόν. ⁶ καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν κτήσιν, ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χαναάν, ἐξήλθον εἰς Αἴγυπτον Ἰακώβ, καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ⁷ υἱοί, καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. θυγατέρες, καὶ θυγατέρες τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἦγαγεν εἰς Αἴγυπτον. ⁸ ταῦτα δὲ τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν ἐξεληθόντων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτῶν. Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. πρωτότοκος Ἰακώβ Ρουβὴν. ⁹ υἱοὶ δὲ Ρουβὴν. Ἐνώχ, καὶ Φάλλος, Ἀσρών, καὶ Χαρμί. ¹⁰ υἱοὶ δὲ Συμειών. Ἰεμουήλ, καὶ Ἰαμείν, καὶ Ἀώδ, καὶ Ἀχέν, καὶ Σαάρ, καὶ Σαουλ υἱὸς τῆς Χανατιτίδος. ¹¹ υἱοὶ δὲ Λευί. Γηρσων, Κάθ, καὶ Μιραρί. ¹² υἱοὶ δὲ Ἰούδα. Ἡρ, καὶ Ἀνάν, καὶ Σηλώμ, καὶ Φαρές, καὶ Ζαρά. ἀπέθανε δὲ Ἡρ καὶ Ἀνάν ἐν γῇ Χαναάν. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Φαρές. Ἰσρών, καὶ Ἰεμουήλ. ¹³ υἱοὶ δὲ Ἰσάακ. Ὡλά, καὶ Φουά, καὶ Ἀσοῦμ, καὶ Σαμβράν. ¹⁴ υἱοὶ δὲ Ζαβουλών. Σερέδ, καὶ Ἀλλών, καὶ Ἀχοήλ. ¹⁵ οὗτοι υἱοὶ Αἰίας, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας, καὶ Λείαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ.

πᾶσαι αἱ ψυχαὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες, τριάκοντα τρεῖς. ¹⁶ υἱοὶ δὲ Γὰδ. Σαφὼν, καὶ Ἀγγίς, καὶ Σαννίς, καὶ Θασοβάν, καὶ Ἀηδεῖς, καὶ Ἀροηδεῖς, καὶ Ἀρηελεῖς. ¹⁷ υἱοὶ δὲ Ἀσήρ. Ἰεμνέ, Ἰεσουά, καὶ Ἰεουλ, καὶ Βαριά, καὶ Σάρα ἀδελφὴ αὐτῶν. υἱοὶ δὲ Βαριά. Χοβὼρ, καὶ Μελεχίλ. ¹⁸ οὗτοι υἱοὶ Ζελοφᾶς, ἣν ἔδωκε Λάβαν Αἰία τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰακώβ δεκαεὶ ψυχάς. ¹⁹ υἱοὶ δὲ Ῥαχὴλ γυναικὸς Ἰακώβ. Ἰωσήφ, καὶ Βενιαμίν. ²⁰ ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Ἰωσήφ ἐν γῇ Αἴγυπτου, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσενὲθ θυγάτηρ Πετεφρὴ ἱερέως Ἡλιουπόλεως, τὸν Μανασσῆ, καὶ τὸν Ἐφραΐμ. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Μανασσῆ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ ἡ παλαιὰ ἡ Σύρα, τὸν Μαχίρ. Μαχίρ δὲ ἐγέννησε τὸν Γαλαὰδ. υἱοὶ δὲ Ἐφραΐμ ἀδελφοῦ Μανασσῆ. Σουταλαάμ, καὶ Ταάμ. υἱοὶ δὲ Σουταλαάμ. Ἐδώμ. ²¹ υἱοὶ δὲ Βενιαμίν. Βαλά, καὶ Βοκρό, καὶ Ἀσβήλ. ἐγένοντο δὲ υἱοὶ Βαλά. Γηρά, καὶ Νοεμάν, καὶ Ἀγγίς, καὶ Ρως, καὶ Μαμαίμ. Γηρά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράδ. ²² οὗτοι υἱοὶ Ῥαχὴλ, οὓς ἔτεκε τῷ Ἰακώβ. πᾶσαι αἱ ψυχαὶ δεκαοκτώ. ²³ υἱοὶ δὲ Λέν. Ἀσόμ. ²⁴ καὶ υἱοὶ Νεφθαλί. Ἀσιήλ, καὶ Γωνί, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Σόλλημ. ²⁵ οὗτοι υἱοὶ Βαλλᾶς, ἣν ἔδωκε Λάβαν Ῥαχὴλ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἣ ἔτεκε τούτους τῷ Ἰακώβ. πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἑπτὰ. ²⁶ πᾶσαι δὲ ψυχαὶ αἱ ἐξεληθούσαι μετὰ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν ἡρώων αὐτοῦ χωρὶς τῶν γυναικῶν υἱῶν Ἰακώβ, πᾶσαι αἱ ψυχαί, ἐξηκονταεξί. ²⁷ υἱοὶ δὲ Ἰωσήφ οἱ γινόμενοι αὐτῷ ἐν γῇ Αἴγυπτῳ, ψυχαὶ ἑννέα. πᾶσαι ψυχαὶ οἴκου Ἰακώβ αἱ ἐξεληθούσαι μετὰ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, ψυχαὶ ἐβδομηκονταπέντε. ²⁸ τὸν δὲ Ἰουδαν ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἰωσήφ συναντῆσαι αὐτῷ καθ' ἡρώων πόλιν, εἰς γῆν Ραμεσσῆ. ²⁹ ζεύξας δὲ Ἰωσήφ τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἀνέβη εἰς συνάντησιν Ἰσραὴλ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καθ' ἡρώων πόλιν. καὶ ὁφθεῖς αὐτῷ ἐπέπισεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ ἔκλαυσε κλαυθμῷ πῖονι. ³⁰ καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ. ἀποθανοῦμαι ἀπὸ

ἀπὸ τοῦ νῦν, ἐπεὶ ἐώρακα τὸ πρόσωπόν σου. ἐτι γὰρ σὺ ζῇς. ³¹ εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. ἀναβὰς ἀπαγγεῖλω τῷ Φαραῶ, καὶ ἐρῶ αὐτῷ. οἱ ἀδελφοί μου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου, οἱ ἦσαν ἐν γῇ Χαναάν, ἤκασι πρὸς με. ³² οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶ ποιμένες. ἄνδρες γὰρ κτηνοτρόφοι ἦσαν. καὶ τὰ κτήνη, καὶ τοὺς βόας, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἀγρόχασιν. ³³ ἔαν οὖν καλέσῃ ὑμᾶς Φαραῶ, καὶ εἴπῃ ὑμῖν. τί τὸ ἔργον ὑμῶν ἐστι; ³⁴ ἐρεῖτε. ἄνδρες κτηνοτρόφοι ὄντες οἱ παῖδες σου ἐκ παιδὸς ἕως τοῦ νῦν, καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν. ἵνα κατοικήσῃτε ἐν γῇ Γεσέμ Ἀραβίας. βδέλυγμα γὰρ ἐστὶν Αἰγυπτίοις πᾶς ποιμὴν προβάτων.

Κ Ε Φ. ΜΖ'.

Ἐλθὼν δὲ Ἰωσήφ ἀπήγγειλε τῷ Φαραῶ, λέγων. ὁ πατήρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βόες αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ αὐτῶν ἦλθον ἐκ γῆς Χαναάν. καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐν γῇ Γεσέμ. ² ἀπὸ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ παρέλαβε πέντε ἄνδρας, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἐναντίον Φαραῶ. ³ καὶ εἶπε Φαραῶ τοῖς ἀδελφοῖς Ἰωσήφ. τί τὸ ἔργον ὑμῶν; οἱ δὲ εἶπαν τῷ Φαραῶ. ποιμεῖς προβάτων οἱ παῖδες σου, καὶ ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν. ⁴ εἶπαν δὲ τῷ Φαραῶ. παροικεῖν ἐν τῇ γῇ ἤκαμεν. οὐ γὰρ ἐστι νομὴ τοῖς κτηνεῖσι τῶν παιδῶν σου. ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς ἐν γῇ Χαναάν. νῦν οὖν κατοικήσομεν ἐν γῇ Γεσέμ. ⁵ ⁶ εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ. κατοικεῖτωσαν ἐν γῇ Γεσέμ. εἰ δὲ ἐπιστῇ, ὅτι εἰσιν ἐν αὐτοῖς ἄνδρες δυνατοί, κατὰστησον αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν ἐμῶν κτηνῶν. ἦλθον δὲ εἰς Αἴγυπτον πρὸς Ἰωσήφ Ἰακώβ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. καὶ ἤκουσε Φαραῶ βασιλεὺς Αἰγύπτου. καὶ εἶπε Φαραῶ πρὸς Ἰωσήφ, λέγων. ὁ πατήρ σου, καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἤκασι πρὸς σέ. ἰδοὺ ἡ γῇ Αἰγύπτου ἐναντίον σου ἐστίν. ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ κατοικήσων τὸν πατέρα σου, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου. ⁷ εἰσήγαγε δὲ Ἰωσήφ Ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Φαραῶ. καὶ πύλῳγησεν Ἰακώβ τὸν Φαραῶ. ⁸ εἶπε δὲ Φαραῶ τῷ Ἰακώβ. πόσα ἐτὶ ἡμε-

ρῶν τῆς ζωῆς σου; ⁹ καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Φαραῶ. αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ὥς παροικῶ, ἑκατὸν τριακοντα ἐτὴ. μικραὶ καὶ πονηραὶ γεγένησιν αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου. οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς ἡμέρας τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς τῶν πατέρων μου, ὥς ἡμέρας παρώκησαν. ¹⁰ καὶ εὐλόγησας Ἰακώβ τὸν Φαραῶ ἐξηλθεν ἀπ' αὐτοῦ. ¹¹ καὶ κατωκισεν Ἰωσήφ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς κατασχέσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν τῇ βελτίστῃ γῇ ἐν γῇ Ραμεσσῇ, καθὰ προσέταξε Φαραῶ. ¹² καὶ ἐσιτομέτρι Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σίτον κατὰ σῶμα. ¹³ σίτος δὲ οὐκ ἦν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ἐνίσχυσε γὰρ ὁ λιμὸς σφόδρα. ἔξελλεπε δὲ ἡ γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἡ γῇ Χαναάν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ. ¹⁴ συνήγαγε δὲ Ἰωσήφ πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ ἐν γῇ Χαναάν τοῦ σίτου, οὐ ἡγόραζον, καὶ ἐσιτομέτρι αὐτοῖς. καὶ ἐζήγγειν Ἰωσήφ πᾶν τὸ ἀργύριον εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ. ¹⁵ καὶ ἔξελλεπε πᾶν τὸ ἀργύριον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκ γῆς Χαναάν. ἦλθον δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι πρὸς Ἰωσήφ, λέγοντες. δός ἡμῖν ἄρτους, καὶ ἵνατὶ ἀποθνήσκωμεν ἐναντίον σου; ἐκλέλοιπε γὰρ τὸ ἀργύριον ἡμῶν. ¹⁶ εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰωσήφ. φέρετε τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν ἄρτους ἀντὶ τῶν κτηνῶν ὑμῶν, εἰ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ὑμῶν. ¹⁷ ἡγαγον δὲ τὰ κτήνη αὐτῶν πρὸς Ἰωσήφ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Ἰωσήφ ἄρτους ἀντὶ τῶν ἵππων, καὶ ἀντὶ τῶν προβάτων, καὶ ἀντὶ τῶν βοῶν, καὶ ἀντὶ τῶν ὄνων. καὶ ἐξέθρεψεν αὐτοὺς ἐν ἄρτοις ἀντὶ πάντων τῶν κτηνῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. ¹⁸ ἐξηλθε δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ, καὶ εἶπαν αὐτῷ. μὴ ποτε ἐκτριβῶμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν; εἰ γὰρ ἐκλέλοιπε τὸ ἀργύριον ἡμῶν καὶ τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήνη πρὸς σὲ τὸν κύριον, καὶ οὐχ ὑπολείπεται ἡμεῖς ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀλλ' ἡ τὸ ἴδιον σῶμα καὶ ἡ γῇ ἡμῶν, ¹⁹ ἵνα οὖν μὴ ἀποθάνωμεν ἐναντίον σου, καὶ ἡ γῇ

ἐρημωθῇ, κτεῖσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν γῆν ἡμῶν ἀντὶ ἄρτων, καὶ ἐσόμεθα ἡμεῖς καὶ ἡ γῆ ἡμῶν παῖδες τῷ Φαραῶ. δὸς σπέρμα, ἵνα σπειρώμεν, καὶ ζώμεν, καὶ μὴ ἀποθάνωμεν, καὶ ἡ γῆ οὐκ ἐρημωθῇσεται. ²⁰ καὶ ἐκτίησάτο Ἰωσήφ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Αἰγυπτίων τῷ Φαραῶ. ἀπέδοντο γάρ οἱ Αἰγύπτιοι τὴν γῆν αὐτῶν τῷ Φαραῶ. ἐπεκράτησε γὰρ αὐτῶν ὁ λιμὸς, καὶ ἐγένετο, ἡ γῆ τῷ Φαραῶ. ²¹ καὶ τὸν λαὸν κατεδουλώσατο αὐτῷ εἰς παῖδας, ἀπ' ἄκρων ὁρίων Αἰγύπτου ἕως τῶν ἄκρων, ²² χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον. οὐκ ἐκτίησάτο ταύτην Ἰωσήφ. ἐν ὅσῃ γὰρ ἔδωκε δόμα τοῖς ἱερεῦσι Φαραῶ. καὶ ἥσθιον ὅτι ὅσῃν, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Φαραῶ. διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέδοντο τὴν γῆν αὐτῶν. ²³ εἶπε δὲ Ἰωσήφ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις. ἰδοὺ κέκτημαι ὑμᾶς· καὶ τὴν γῆν ὑμῶν σήμερον τῷ Φαραῶ. λάβετε ἑαυτοῖς σπέρμα, καὶ σπείρατε τὴν γῆν. ²⁴ καὶ ἔσται τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ δώσετε τὸ πέμπτον μέρος τῷ Φαραῶ. τὰ δὲ τέσσαρα μέρη ἔσται ὑμῖν αὐτοῖς· εἰς σπέρμα τῇ γῇ, καὶ εἰς βρώσιν ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν. ²⁵ καὶ εἶπαν. σέσωκας ἡμᾶς, εὐρομεν χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα παῖδες τῷ Φαραῶ. ²⁶ καὶ ἔθετο αὐτοῖς Ἰωσήφ εἰς πρόσταγμα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου τῷ Φαραῶ ἀποτιμούν, χωρὶς τῆς γῆς τῶν ἱερέων μόνον. οὐκ ἦν τῷ Φαραῶ. ²⁷ κατώκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ γῆς Γασέμ. καὶ ἐκληρονόμησαν ἐπ' αὐτῆς. καὶ ἠυξήθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα. ²⁸ ἐπέζησε δὲ Ἰακώβ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δεκαεπτὰ ἔτη. καὶ ἐγένοντο αὐτῷ ἡμέρας Ἰακώβ ἐνιαυτῶν τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἑκατὸν τεσσαρακονταεπτὰ ἔτη. ²⁹ ἤγγισαν δὲ αἱ ἡμέραι Ἰσραὴλ τοῦ ἀποθανεῖν, καὶ ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσήφ. καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἰ εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ὑπόθες τὴν χεῖρα σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου, καὶ ποιήσεις ἐπ' ἐμὲ ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθειαν τοῦ μή με θάψαι ἐν Αἰγύπτῳ, ³⁰ ἀλλὰ κοιμηθῆσμαι μετὰ τῶν πατέρων μου. καὶ ἀρεῖς με ἐξ Αἰγύπτου, καὶ θάψῃς με ἐν τῷ

τάφῳ αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν. ἐγὼ ποιήσω κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ³¹ εἶπε δέ. ὁμοσόν μοι. καὶ ὤμοσεν αὐτῷ. καὶ προσεκύνησεν Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Μ Η'.

Εγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰωσήφ, ὅτι ὁ πατήρ σου ἐνοχλεῖται. καὶ ἀναλαβὼν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τὸν Μανασσὴ καὶ τὸν Ἐφραὶμ, ἦλθε πρὸς Ἰακώβ. ² ἀπηγγέλη δὲ τῷ Ἰακώβ, λέγοντες. ἰδοὺ ὁ υἱός σου Ἰωσήφ ἔρχεται πρὸς σέ. καὶ ἐνισχύσας Ἰσραὴλ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κλίνην. ³ καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ Ἰωσήφ. ὁ θεός μου ὤφθη μοι ἐν Λουζᾷ ἐν γῇ Χαναάν, καὶ εὐλόγησέ με. ⁴ καὶ εἶπέ μοι. ἰδοὺ ἐγὼ αὐξάνω σε, καὶ πληθυνῶ σε, καὶ ποιήσω σε εἰς συναγωγὰς ἔθνων. καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην, καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον. ⁵ νῦν οὖν οἱ δύο υἱοί σου, οἱ γενόμενοί σοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρὸς σέ εἰς Αἴγυπτον, ἔμοι εἰσιν, Ἐφραὶμ καὶ Μανασσὴ, ὥς Ρουβὴν καὶ Συμεὼν ἔσονται μοι. ⁶ τὰ δὲ ἔκγονα, ἃ ἐὰν γενήσῃς μετὰ ταῦτα, ἔσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. κληθήσονται ἐπὶ τοῖς ἐκείνων κλήροις. ⁷ ἐγὼ δὲ ἤνικα ἤρχομην ἐκ Μεσοποταμίας τῆς Συρίας, ἀπέθανε Ραχὴλ ἡ μήτηρ σου ἐν γῇ Χαναάν, ἐγγίζοντος μου κατὰ τὸν ἵπποδρομον Χαβραθὰ τῆς γῆς, τοῦ ἐλθεῖν Ἐφραθὰ. καὶ κατώρυξα αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἵπποδρόμου. αὕτη ἐστὶ Βηθλέεμ. ⁸ ἰδὼν δὲ Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰωσήφ, εἶπε. τίνες σοι οὗτοι; ⁹ εἶπε δὲ Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. υἱοί μου εἰσίν, οὓς ἔδωκέ μοι ὁ θεὸς ἐνταῦθα. καὶ εἶπεν Ἰακώβ. προσάγαγέ μοι αὐτούς, ἵνα εὐλογήσω αὐτούς. ¹⁰ οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ Ἰσραὴλ ἐβαρύνθησαν ἀπὸ τοῦ γῆρας, καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν. καὶ ἤγγισεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν. καὶ ἐφίλησεν αὐτούς, καὶ περιέλαβεν αὐτούς. ¹¹ καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ. ἰδοὺ τοῦ προσώπου σου οὐκ ἐστερηθῇ, καὶ ἰδοὺ ἔδειξέ μοι ὁ θεὸς καὶ τὸ σπέρμα σου. ¹² καὶ ἐξηγάγεν αὐτοὺς Ἰωσήφ ἀπὸ τῶν γονατῶν αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ

αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς. ¹³ λαβὼν δὲ Ἰωσήφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, τὸν τε Ἐφραὶμ ἐν τῇ δεξιᾷ, ἐξ ἀριστερῶν δὲ Ἰσραὴλ, τὸν δὲ Μανασσῆ ἐξ ἀριστερῶν, ἐκ δεξιῶν δὲ Ἰσραὴλ, ἤγγισεν αὐτοὺς αὐτῷ. ¹⁴ ἐκτείνας δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ, οὗτος δὲ ἦν ὁ νεώτερος, καὶ τὴν ἀριστεράν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ, ἐναλλαξὶ τὰς χεῖρας. ¹⁵ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ εἶπεν. ὁ Θεὸς, ὃς ἐνὶ ἐρήσεισάν οἱ πατέρες μου ἐνώπιον αὐτοῦ, Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ, ὁ Θεὸς ὁ τρέφων με ἐκ νεότητος ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ¹⁶ ὁ ἄγγελος ὁ ὀνομαζόμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν, εὐλόγησάι τὰ παιδία ταῦτα. καὶ ἐπικληθήσεται ἐν αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ τὸ ὄνομα τῶν πατέρων μου, Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ. καὶ πληθυνθήσονται εἰς πλῆθος πολὺ ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁷ ἰδὼν δὲ Ἰωσήφ, ὅτι ἐπέβαλεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἐφραὶμ, βαρὺ αὐτῷ κατεφάνη. καὶ ἀντελάβετο Ἰωσήφ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀφελὼν αὐτὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἐφραὶμ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ. ¹⁸ εἶπε δὲ Ἰωσήφ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. οὐχ οὕτως πάτερ. οὗτος γὰρ ὁ πρωτότοκος. ἐπίθετε τὴν δεξιάν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ οὐκ ἠθέλησεν. ἀλλ' εἶπεν. οἶδα, τέκνον, οἶδα. καὶ οὗτος ἔσται εἰς λαόν, καὶ οὗτος ὑψωθήσεται. ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος μείζων αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἔσται εἰς πλῆθος ἔθνων. ²⁰ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων. ἐν ὑμῖν εὐλογηθήσεται Ἰσραὴλ, λέγοντες. ποιήσαι σε ὁ Θεὸς ὡς Ἐφραὶμ καὶ ὡς Μανασσῆ. καὶ ἔθηκε τὸν Ἐφραὶμ ἔμπροσθεν τοῦ Μανασσῆ. ²¹ εἶπε δὲ Ἰσραὴλ τῷ Ἰωσήφ. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω, καὶ ἔσται ὁ Θεὸς μετ' ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψει ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν. ²² ἐγὼ δὲ δίδωμι σοι Σίμωα ἐξαιρέτον ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς σου, ἣν ἔλαβον ἐκ χειρὸς Ἀμορφαίων ἐν μαχαίρᾳ μου καὶ τόξῳ.

Κ Ε Φ. Μ Θ'.

Ἐκάλεσε δὲ Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ,

καὶ εἶπεν αὐτοῖς. συνάχθητε, ἵνα ἀναγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσω ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν. ² συνάχθητε, καὶ ἀκούσατέ μου υἱοὶ Ἰακώβ. ἀκούσατε Ἰσραὴλ, ἀκούσατε τοῦ πατρὸς ὑμῶν. ³ Γούβην πρωτότοκός μου, σὺ ἰσχύς μου, καὶ ἀρχὴ τέκνων μου, σκληρὸς φέρεισθαι, καὶ σκληρὸς αὐθάδης. ⁴ ἔξυβρισας ὡς ὕδωρ. μὴ ἐκτίσης, ἀνέβης γὰρ ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς σου. τότε ἐμίανας τὴν στρωμνὴν, οὐ ἀτέβης. ⁵ Συμῶν καὶ Λευὶ ἀδελφοὶ συνετέλεισαν ἀδικίαν ἐξαιρέσεως αὐτῶν. ⁶ εἰς βουλήν αὐτῶν μὴ ἔλθαι ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἐπὶ τῇ συστάσει αὐτῶν μὴ ἐρίσαι τὰ ἥπατά μου. ὅτι ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκτειναν ἀνθρώπους, καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν ἐνευροκόπησαν ταῦρον. ⁷ ἐπικατάρατος ὁ θυμὸς αὐτῶν ὅτι αὐθάδης, καὶ ἡ μῆτις αὐτῶν ὅτι ἐσκληρύνθη. διαμεριῶ αὐτούς ἐν Ἰακώβ, καὶ διασπερῶ αὐτούς ἐν Ἰσραὴλ. ⁸ Ἰούδα, σὲ αἰνέσαισαν οἱ ἀδελφοί σου. αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νότῳ τῶν ἔχθρων σου. προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. ⁹ σκύμνος λέοντος Ἰούδα. ἐκ βλαστοῦ υἱέ μου ἀνέβης. ἀναπαισῶν ἐκοιμήθης ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος. τίς ἐγείρει αὐτόν; ¹⁰ οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μερῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκαίμενα αὐτῶ. καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν. ¹¹ δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἑλικίᾳ τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ. πλυνεῖ ἐν οἶνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ. ¹² χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὑπὲρ οἶνον, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ ἡ γάλα. ¹³ Ζαβουλὼν παραλῖος κατοικησέαι καὶ αὐτὸς παρ' ὄρμον πλοίων, καὶ παρατινεῖ ἕως Σιδῶνος. ¹⁴ Ἰσάακ τὸ καλὸν ἐπιθυμήσας, ἀναπαυόμενος ἀνὰ μέσον τῶν κληρῶν. ¹⁵ καὶ ἰδὼν τὴν ἀνάπαυσιν ὅτι καλὴ, καὶ τὴν γῆν ὅτι πῖον, ὑπέθηκε τὸν ὦμον αὐτοῦ εἰς τὸ ποιεῖν. καὶ ἐγενήθη ἀνὴρ χαρογός. ¹⁶ Λὼν κρινεῖ τὸν λαόν αὐτοῦ, ὡς εἰ καὶ μία φυλὴ ἐν Ἰσραὴλ. ¹⁷ καὶ γενήθητω Λὼν ὄφις ἐφ' ὁδοῦ, ἐγκαθήμενος ἐπὶ τρίβου, δάκνων πτέρναν ἵππου. καὶ

καὶ πιστεῖται ὁ ἱππεὺς εἰς τὰ ὀπίσω,
¹⁸ τὴν σωτηρίαν περιμένον κυρίου.
¹⁹ Γὰρ περὶ αὐτοῦ περιτεύσει αὐτόν.
 αὐτὸς δὲ περιτεύσει αὐτὸν κατὰ πό-
 δας. ²⁰ Ἀσὴρ, πῶλον αὐτοῦ ὁ ἄρτος.
 καὶ αὐτὸς δώσει τρυφήν ἄρχουσι.
²¹ Νεφθαλὶ στέλεχος ἀνιμῶν ἐπιδι-
 δούς ἐν τῷ γεννηματι κάλλος. ²² υἱὸς
 ἡὔξημένος Ἰωσήφ, υἱὸς ἡὔξημένος μου
 ζηλωτὸς, υἱὸς μου νεώτατος. πρὸς με
 ἀναστρεψόν. ²³ εἰς ὃν διαβουλευόμενοι
 ἐλοιδόρουν, καὶ ἐνείχον αὐτῷ κύριοι
 τοξευμάτων. ²⁴ καὶ συνετριβή μετὰ
 κρατὸς τὰ τόξα αὐτῶν. καὶ ἐξελεύθη
 τὰ νεῦρα βραχιόνων χειρὸς αὐτῶν, διὰ
 χεῖρα δυνατοῦ Ἰακώβ. ἐκείθεν ὁ κατι-
 σχύσας Ἰσραὴλ παρὰ Θεοῦ τοῦ πα-
 τρός σου. ²⁵ καὶ ἐβοήθησέ σοι ὁ Θεός
 ὁ ἐμός. καὶ εὐλόγησέ σε εὐλογίαν οὐ-
 ραντοῦ ἄνωθεν, καὶ εὐλογίαν γῆς ἐχού-
 σης πάντα. εἵκεν εὐλογίας μαστῶν
 καὶ μήτρας. ²⁶ εὐλογίας πατρός σου
 καὶ μητρός σου. ὑπερίσχυεν ὑπὲρ εὐ-
 λογίας ὁρέων μονίμων, καὶ ἐπὶ εὐλο-
 γίαις θινῶν ἀνάνων, ἔσονται ἐπὶ κεφα-
 λὴν Ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς ὧν ἡγή-
 σατο ἀδελφῶν. ²⁷ Βενιαμὴν λύκος ἄρ-
 παξ τὸ πρωϊνὸν ἔδεται ἔτι, καὶ εἰς τὸ
 ἑσπέρας δίδουσι τροφήν. ²⁸ πάντες οὖ-
 τοι υἱοὶ Ἰακώβ δώδεκα. καὶ ταῦτα
 ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν. καὶ
 εὐλόγησεν αὐτούς. ἕκαστον κατὰ τὴν
 εὐλογίαν αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς,
²⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἐγὼ προστίθεμαι
 πρὸς τὸν ἐμὸν λαόν. Θάψετε με μετὰ
 τῶν πατέρων μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὃ
 ἐστὶν ἐν τῷ ἄγγῳ Ἐφρων τοῦ Χετ-
 ταίου, ³⁰ ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ διπλῷ,
 τῷ ἀπέναντι Μαμβρῇ, ἐν γῇ Χαναάν,
 ὃ ἐκτήσατο Ἀβραάμ τὸ σπήλαιον πα-
 ρὰ Ἐφρων τοῦ Χετταίου ἐν κτήσει
 μνημείου. ³¹ ἐκεῖ ἔθαψαν Ἀβραάμ καὶ
 Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ἐκεῖ ἔθα-
 ψαν Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν τὴν γυναῖκα
 αὐτοῦ. ἐκεῖ ἔθαψαν Λείαν, ³² ἐν κτή-
 σει τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ σπηλαίου τοῦ
 οὗτος ἐν αὐτῷ, παρὰ τῶν υἱῶν Χέτ.
³³ καὶ κατέταυσεν Ἰακώβ ἐπιτάσσων
 τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. καὶ ἐξάρας τοὺς πό-
 δας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην, ἐξέλιπε. καὶ
 προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Ν'.

Καὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔκλαυσεν αὐτόν, καὶ
 ἐφίλησεν αὐτόν. ² καὶ προσέειπεν Ἰω-
 σήφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφια-
 σταις ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ,
 καὶ ἐνταφιάσαν οἱ ἐνταφιάσται τὸν
 Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τρι-
 σαράκοντα ἡμέρας. οὕτω γὰρ κατα-
 ριθμούνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς. καὶ
 ἐπένθησεν αὐτὸν Αἴγυπτος ἐβδόμη-
 κοντα ἡμέρας. ⁴ ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ
 ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσήφ
 πρὸς τοὺς δυναστὰς Φαραῶ, λέγων. εἰ
 εὖρον χάριν ἐναντίον ὑμῶν, λαλήσατε
 περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα Φαραῶ, λέγον-
 τες. ⁵ ὁ πατήρ μου ὥρκισέ με, λέγων. ἐν
 τῷ μνημείῳ, ᾧ ὥρκεθα ἑμαυτῶ ἐν γῇ
 Χαναάν, ἐκεῖ με θάψει. νῦν οὖν ἀνα-
 βὰς θάψω τὸν πατέρα μου καὶ ἐπατε-
 λεύσομαι. ⁶ καὶ εἶπε Φαραῶ τῷ Ἰω-
 σήφ. ἀνάβηθι, θάψων τὸν πατέρα σου,
 καθάπερ ὥρκισέ σε. ⁷ καὶ ἀνέβη Ἰω-
 σήφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. καὶ
 συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ παῖ-
 δες Φαραῶ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
 οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτε-
 ροι τῆς γῆς Αἰγύπτου, ⁸ καὶ πᾶσα ἡ
 πανοικία Ἰωσήφ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐ-
 τοῦ, καὶ ἡ συγγένεια αὐτοῦ. καὶ τὰ
 πρόβατα, καὶ τοὺς βοᾷς ὑπελείποντο ἐν
 γῇ Γεσέμ. ⁹ καὶ συνανέβησαν μετ' αὐ-
 τοῦ καὶ ἄρματα καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐγένετο
 ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα. ¹⁰ καὶ
 παρεγένοντο εἰς ἄλωνα Ἀτάδ, ὃ ἐστὶ
 πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκόψαντο
 αὐτὸν κοπετὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν σφό-
 δρα. καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ
 αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας. ¹¹ καὶ εἶδον οἱ
 κάτοικοι τῆς γῆς Χαναάν τὸ πένθος
 ἐπὶ ἄλωνι Ἀτάδ, καὶ εἶπαν. πένθος
 μέγα τοῦτο ἐστὶ τοῖς Αἰγυπτίοις. διὰ
 τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, πένθος
 Αἰγύπτου, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.
¹² καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐ-
 τοῦ. ¹³ καὶ ἀνέλαβον αὐτόν οἱ υἱοὶ αὐ-
 τοῦ εἰς γῆν Χαναάν. καὶ ἔθαψαν αὐ-
 τὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτή-
 σατο Ἀβραάμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει
 μνημείου παρὰ Ἐφρων τοῦ Χετταίου,
 κατέ-

κατέναντι Μамβρῆ. ¹⁴ καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. ¹⁵ ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, ὅτι τέθηγκεν ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπαν. μή ποτε μνηοκακῆσθ ἡμῖν Ἰωσήφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδοῖ ἡμῖν πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐνεδείξαμεθα εἰς αὐτόν. ¹⁶ καὶ παραγερόμενοι πρὸς Ἰωσήφ εἶπαν. ὁ πατήρ σου ὥρκισε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτόν, λέγων. ¹⁷ οὕτως εἶπατε Ἰωσήφ. ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρὰ σοι ἐνεδείξαντο. καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ θεοῦ τοῦ πατρός σου. καὶ ἐκλάυσεν Ἰωσήφ λαλοῦντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν. ¹⁸ καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν εἶπαν. οἶδε ἡμεῖς σοὶ οἰκέται. ¹⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ. μὴ φοβέσθε, τοῦ γὰρ θεοῦ ἐμὶ ἐγώ. ²⁰ ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρά, ὁ δὲ θεὸς ἐβουλόσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθόν, ὥπως ἂν γενηθῇ ὡς σήμερον, καὶ τραφῇ λαὸς

πολὺς. ²¹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. μὴ φοβέσθε. ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς, καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν. καὶ παρεκάλεσεν αὐτούς, καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν. ²² καὶ κατωκήσεν Ἰωσήφ ἐν Αἴγυπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ παροικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἔζησεν Ἰωσήφ ἔτη ἑκατὸν δέκα. ²³ καὶ εἶδεν Ἰωσήφ Ἑβραῖμ παιδιὰ, ἕως τριτῆς γενεᾶς. καὶ οἱ υἱοὶ Μαχείρ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ. ²⁴ καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων. ἐγὼ ἀποθνήσκω. ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκάνεται ὁ θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταυτῆς εἰς τὴν γῆν, ἣν ὥμοσεν ὁ θεὸς τοῖς πατράσιν ἡμῶν, Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ. ²⁵ καὶ ὥρκισεν Ἰωσήφ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων. ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἣ ἐπισκάνεται ὁ θεὸς ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ ὅσα ἔμοι ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. ²⁶ καὶ ἐτελευτήσεν Ἰωσήφ ἑτῶν ἑκατὸν δέκα. καὶ ἔθαψαν αὐτόν καὶ ἔθηκαν ἐν τῇ σορῷ ἐν Αἴγυπτῳ.

ΕΞΟΔΟΣ.

ΚΕΦ. Α'.

Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῶν εἰσπεπορευμένων εἰς Αἴγυπτον ἅμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτῶν, ἕκαστος πανοικί αὐτῶν εἰσῆλθοσαν. ² Ρουβὴν, Συμὼν, Λεὺι, Ἰούδας, ³ Ἰσασααρ, Ζαβουλὼν, Βενιαμὴν, ⁴ Δάν, καὶ Νεφθαλί, Γὰδ, καὶ Ἀσήρ. ⁵ Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐν Αἴγυπτῳ. ἦσαν δὲ πᾶσαι ψυχαὶ ἑξ Ἰακώβ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα. ⁶ ἐτελευτήσεν δὲ Ἰωσήφ, καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη. ⁷ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ νῦξήθησαν, καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα. ἐπλήθυσε δὲ ἡ γῆ αὐτοῦ. ⁸ ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. ⁹ εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ. ἰδοὺ τὸ γένος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα πληθὺς, καὶ λοχίη ὑπὲρ ἡμᾶς. ¹⁰ δεῦτε οὖν κατασσοφισώμεθα αὐτούς, μήποτε πληθυνθῇ, καὶ ἡνίκα ἂν συμβῇ

ἡμῖν πόλεμος, προστεθῇσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς. ¹¹ καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτούς ἐν τοῖς ἔργοις. καὶ ὠποδόμησαν πόλεις ἐν τοῖς ἔργοις. καὶ ὠποδόμησαν πόλεις ὀχυράς τῷ Φαραῶ, τὴν τε Πιθώ, καὶ Ῥαμεσσῆ, καὶ Ἄν, ἣ ἐστὶν Ἡλιούπολις. ¹² καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσοῦτω πλείους ἐγίνοντο, καὶ ἰσχυον σφόδρα σφόδρα. καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹³ καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ βία. ¹⁴ καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν γῶνιν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς, τῷ πηλῷ, καὶ τῇ πλεονθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ἃν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας. ¹⁵ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ἑβραίων. τῇ μιτ' αὐτῶν ὄνομα Σεφώρα. καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέ-

δευτέρας Φουά. ¹⁶ και εἶπεν. ὅταν μαιῦσθε τὰς Ἑβραίας, καὶ ὡς πρὸς τῷ τίκτειν, ἔαν μὲν ἄρσεν ᾦ, ἀποκτείνετε αὐτό. ἔαν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό. ¹⁷ ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν θεόν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθότι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. καὶ ἔξωγόνουν τὰ ἄρσена. ¹⁸ ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαῖας. καὶ εἶπεν αὐταῖς. τί ὅτι ἐποιεῖσθε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἔξωγονεῖτε τὰ ἄρσена; ¹⁹ εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραῶ. οὐχ ὡς γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἑβραῖαι. τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὰς τὰς μαῖας. καὶ ἔτικτον. ²⁰ εὐ δὲ ἐποίη ὁ θεὸς ταῖς μαῖαις. καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς, καὶ ἰσχυε σφόδρα. ²¹ ἐπεὶ δὲ ἐφοβούντο αἱ μαῖαι τὸν θεόν, ἐποίησαν ἑαυταῖς οἰκίας. ²² συνέταξε δὲ Φαραῶ παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, λέγων. πᾶν ἄρσεν, ὃ ἔαν τεθῇ τοῖς Ἑβραίοις, εἰς τὸν ποταμὸν ῥίψατε. καὶ πᾶν θῆλυ ζωογονεῖτε αὐτό.

Κ Ε Φ. Β'.

Ην δὲ τις ἐκ τῆς φυλῆς Λευί, ὃς ἔλαβεν τὼν θυγατέρων Λευί. ² καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν ἄρσεν. ἰδόντες δὲ αὐτὸ ἀστέιον, ἰσκέπασαν αὐτὸ μηνῶς τρεῖς. ³ ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔδυναντο αὐτὸ ἔτι κρύπτειν, ἔλαβεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θῖβιν. καὶ κατέχρισεν αὐτὴν ἀσφαλτοπίσση, καὶ ἐνέβαλε τὸ παιδίον εἰς αὐτὴν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ ἔλος παρὰ τὸν ποταμὸν. ⁴ καὶ κατεσκόπευεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ μακρόθεν μαθεῖν, τί τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ. ⁵ κατέβη δὲ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν. καὶ αἱ ἄρραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν ποταμὸν. καὶ ἰδοῦσα τὴν θῖβιν ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄρραν, ἀνέλατο αὐτὴν. ⁶ ἀνοίξασα δὲ ὄρα παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει. καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ ἔφη. ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. ⁷ καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραῶ. θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεῖν σου ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; ⁸ ἡ δὲ εἶπεν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ. πορεύου. ἔλθουσα δὲ νεάνις ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. ⁹ εἶπε δὲ πρὸς

αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ. διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό. ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. ¹⁰ ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου ἐξήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγάτηρα Φαραῶ. καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν. ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωυσῆν, λέγουσα. ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνέκλωμην. ¹¹ ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις μέγας γενόμενος Μωυσῆς ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ. κατανόησας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν ὄρα ἄνθρωπον Αἰγύπτιον τύπτοντα τινὰ Ἑβραῖον τῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹² περιβλεψάμενος δὲ ὠδε καὶ ὠδε οὐχ ὄρα οὐδένα. καὶ πατάξας τὸν Αἰγύπτιον ἐκρυσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἄμμῳ. ¹³ ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ὄρα δύο ἄνδρας Ἑβραίους διαπληκτιζομένους. καὶ λέγει τῷ ἀδικοῦντι. διὰ τί σὺ τύπτεις τὸν πλησίον; ¹⁴ ὁ δὲ εἶπε. τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶν; μὴ ἀνελκὺν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνέλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; ἐφοβήθη δὲ Μωυσῆς, καὶ εἶπεν. εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο; ¹⁵ ἤκουσε δὲ Φαραῶ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτη ἀνελκὺν Μωυσῆν. ἀνεχώρησε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ προσώπου Φαραῶ, καὶ ὤκησεν ἐν γῇ Μαδιὰμ. ἔλθων δὲ εἰς γῆν Μαδιὰμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φορέατος. ¹⁶ τῷ δὲ ἱερεὶ Μαδιὰμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες, ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰοθὺρ. παραγενόμεναι δὲ ἦντιλον ἕως ἐπλησαν τὰς δεκαμενάς, ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰοθὺρ. ¹⁷ παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες ἐξέβαλλον αὐτὰς. ἀναστὰς δὲ Μωυσῆς ἐβόρυστο αὐτάς, καὶ ἠντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. ¹⁸ παρεγένοντο δὲ πρὸς Ῥαγουὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτάς. διατί ἐταχύνετε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον; ¹⁹ αἱ δὲ εἶπαν. ἄνθρωπος Αἰγύπτιος ἐβόρυστο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἠντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν. ²⁰ ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ. καὶ ποῦ ἔστιν; καὶ ἰνατί κατα-

ληλοί-

λελοίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτὸν, ὅπως φαγῇ ἄρτον. ²¹ κατ-
 ὤκισθη δὲ Μωυσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώ-
 πῳ. καὶ ἐξέδοτο Σεπφωραν τὴν θυ-
 γατέρα αὐτοῦ Μωυσῆ γυναικα. ²² ἐν
 γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἔτεκεν υἱόν.
 καὶ ἐπωνόμασε Μωυσῆς τὸ ὄνομα αὐ-
 τοῦ Γηρσαμ, λέγων. ὅτι πάροικός εἰμι
 ἐν γῇ ἄλλοτρίᾳ. ²³ μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας
 τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελεύτησεν ὁ βα-
 οίλευς Αἰγύπτου. καὶ κατεστέναξαν οἱ
 υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἔργων, καὶ ἀνε-
 βόησαν. καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς
 τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν ἔργων. ²⁴ καὶ εἰς-
 ηῑκονεν ὁ θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν.
 καὶ ἐμήθη ὁ θεὸς τῆς διαθήκης αὐ-
 τοῦ τῆς πρὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
 Ἰακώβ. ²⁵ καὶ ἐπέιδεν ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς
 Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ Μωυσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ προ-
 βατὰ Ἰσθάρ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ
 ἱερέως Μαδιάμ. καὶ ἤγαγε τὰ πρόβατα
 ὑπὸ τὴν ἔρημον. καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος
 Χωρηβ. ² ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυ-
 ρίου ἐν πυρὶ φλογὸς ἐκ τοῦ βάτου. καὶ
 ὡρᾷ ὅτι ὁ βάτος καίεται πυρὶ, ὁ δὲ βά-
 τος οὐ κατεκαίτο. ³ εἶπε δὲ Μωυσῆς.
 παρελθὼν ὁψομαι τὸ ὄραμα τοῦ μέγα
 τοῦτο, ὅτι οὐ κατακαίεται ὁ βάτος.
⁴ ὡς δὲ εἶδε κύριος ὅτι προσάγει ἰδεῖν,
 ἐκάλεσεν αὐτὸν κυριος ἐκ τοῦ βάτου,
 λέγων. Μωυσῆ Μωυσῆ. ὁ δὲ εἶπε. τί
 ἐπιτι; ⁵ ὁ δὲ εἶπε. μὴ ἐγγίσῃς ὧδε. λύσαι
 τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου. ὁ γὰρ
 τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἕπτεκας, γῆ ἁγία ἐστί.
⁶ καὶ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς τοῦ πα-
 τρός σου, θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ θεὸς
 Ἰσαὰκ, καὶ θεὸς Ἰακώβ. ἀπέστρεψε δὲ
 Μωυσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. εὐλα-
 βεῖτο γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ
 θεοῦ. ⁷ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν.
 ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου
 τὸν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐ-
 τῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδοκτῶν.
 οἶδα γὰρ τὴν ὁδὴν αὐτῶν, ⁸ καὶ κατέ-
 βην ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν
 Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ
 τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς
 εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν
 ρέουσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον

τῶν Χανααίων, καὶ Χετταίων, καὶ
 Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Γεργε-
 σαίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων.
⁹ καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ
 ἦκει πρὸς με. καὶ γὰρ εἶδρακα τὸν θλιμ-
 μόν, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι θλίβουσιν αὐ-
 τοὺς. ¹⁰ καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε
 πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου, καὶ
 ἐξαΐξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ
 ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ¹¹ καὶ εἶπε Μωυσῆς
 πρὸς τὸν θεόν. τίς εἰμι ἐγώ, ὅτι πορευ-
 σομαι πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου,
 καὶ ὅτι ἐξαΐξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου; ¹² εἶπε δὲ ὁ θεὸς Μωυσῆ,
 λέγων. ὅτι ἐσομαι μετὰ σοῦ. καὶ τοῦτο
 σοι τὸ σημεῖον ὅτι ἐγὼ σε ἐξαποστείλω,
 ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ
 Αἰγύπτου, καὶ λατρεύσατε τῷ θεῷ ἐν
 τῷ ὄρει τούτῳ. ¹³ καὶ εἶπε Μωυσῆς
 πρὸς τὸν θεόν. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξελεύσομαι
 πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρῶ πρὸς
 αὐτούς. ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν
 ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. ἐρωτήσουσί
 με, τί ὄνομα αὐτῷ; τί ἐρῶ πρὸς αὐ-
 τοὺς; ¹⁴ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυ-
 σὴν, λέγων. ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν. καὶ εἶπεν.
 οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ὁ ὢν
 ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. ¹⁵ καὶ εἶπεν
 ὁ θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσῆν. οὕτως
 ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. κύριος ὁ θεὸς
 τῶν πατέρων ἡμῶν, θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ
 θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ θεὸς Ἰακώβ, ἀπέ-
 σταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. τοῦτο μου ἐστὶν
 ὄνομα αἰώνιον, καὶ μνημόσυνον γενεῶν
 γενεαῖς. ¹⁶ ἔλθων οὖν συνάγαγε τὴν
 γερούσιαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς
 πρὸς αὐτούς. κύριος ὁ θεὸς τῶν πα-
 τέρων ἡμῶν ὥπται μοι, θεὸς Ἀβραὰμ,
 καὶ θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ θεὸς Ἰακώβ, λέ-
 γων. ἐπισκοπῇ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς, καὶ
 ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ.
¹⁷ καὶ εἶπεν. ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς
 κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν
 τῶν Χανααίων, καὶ Χετταίων, καὶ
 Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Γεργε-
 σαίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων,
 εἰς γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι. ¹⁸ καὶ
 εἰσακούσονται σου τῆς φωνῆς. καὶ εἰς-
 ελεύσῃ σὺ, καὶ ἡ γερούσια Ἰσραὴλ
 πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου. καὶ
 ἐρεῖς πρὸς αὐτόν. ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων
 πρὸς-

προσκέκληται ἡμᾶς. πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ἵνα θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν. ¹⁹ ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅτι οὐ προήγεται ὑμᾶς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι, ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιᾶς. ²⁰ καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πᾶσι τοῖς θαυμασίοις μου, οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς. ²¹ καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων. ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ ἀπελευσέσθε κνέοι. ²² ἀλλὰ αἰτήσῃ γυνὴ παρὰ γέιτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεὺν ἀργυρᾶ, καὶ χρυσᾶ, καὶ ἱματισμόν. καὶ ἐπιθήσεται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ σκυλεύσατε τοὺς Αἰγυπτίους.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἀπεκρίθη δὲ Μωσῆς καὶ εἶπεν. ἐὰν μὴ πιστευσώσιν μοι, μὴδὲ εἰσακούσωναι τῆς φωνῆς μου, ἔρουσιν γὰρ, ὅτι οὐκ ὥπται σοι ὁ θεός, τί ἔρω πρὸς αὐτούς; ² εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος. τί τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου; ὁ δὲ εἶπε. ῥάβδος. ³ καὶ εἶπεν. ῥίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔρριψεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφης. καὶ ἐφυγε Μωσῆς ἀπ' αὐτοῦ. ⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωσῆν. ἐκτείνον τὴν χεῖρα, καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου. ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐπέλαβετο τῆς κέρκου. καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ⁵ ἵνα πιστευσώσιν σοι, ὅτι ὥπται σοι ὁ θεός τῶν πατέρων αὐτῶν, θεός Ἀβραάμ, καὶ θεός Ἰσαακ, καὶ θεός Ἰακώβ. ⁶ εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος πάλιν. εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσὴνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὥσει χιῶν. ⁷ καὶ εἶπεν πάλιν. εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσὴνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπεκατέστη εἰς τὴν χροάν τῆς σαρκὸς αὐτῆς. ⁸ ἐὰν δὲ μὴ πιστευσώσιν σοι, μὴδὲ εἰσακούσωναι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστευσούσιν σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου. ⁹ καὶ ἔσται ἐὰν μὴ πι-

στεύσωσί σοι τοῖς δυαί σημείοις τούτοις, μὴδὲ εἰσακούσωναι τῆς φωνῆς σου, λήψῃ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκχεῖς ἐπὶ τὸ ξηρόν. καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ, ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ. ¹⁰ εἶπε δὲ Μωσῆς πρὸς κύριον. δέομαι κύριε. οὐχ ἱκανός εἰμι πρὸ τῆς χθὲς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἄφ' οὗ ἤρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί σου. ἰσχνόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγώ εἰμι. ¹¹ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωσῆν. τίς ἔδωκε στόμα ἀνθρώπων, καὶ τίς ἐποίησε δύσκιον καὶ κωφόν, βλέποντον καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγὼ ὁ θεός; ¹² καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ συμβιβασω σε, ὃ μέλλεις λαλῆσαι. ¹³ καὶ εἶπε Μωσῆς. δέομαι κύριε. προχειρίσαι δυνάμενον ἄλλον, ὃν ἀποστελεῖς. ¹⁴ καὶ θυμωθεὶς ὁργῇ κύριος ἐπὶ Μωσῆν εἶπεν. οὐκ ἰδοὺ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ὁ Αἰνιτης; ἐπίσταμαι, ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός σοι. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι, καὶ ἰδὼν σε χαρήσεται ἐν ἑαυτῷ. ¹⁵ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν, καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ συμβιβασω ὑμᾶς, ἃ ποιήσετε. ¹⁶ καὶ αὐτός σοι λαλήσει πρὸς τὸν λαόν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου στόμα. σὺ δὲ αὐτῷ ἔσθι τὰ πρὸς τὸν θεόν. ¹⁷ καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφείσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, ἐν ᾗ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα. ¹⁸ ἐπορευθῇ δὲ Μωσῆς, καὶ ἀπέστρεψε πρὸς Ἰσθὺρ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ. καὶ λέγει. πορεύσομαι, καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὄψομαι, εἰ ἐτι ζῶσι. καὶ εἶπεν Ἰσθὺρ Μωσῇ. βιάζε ὑγιαίνων. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκείνας ἐτελευτήσεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. ¹⁹ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωσῆν ἐν Μαδιάμ. βιάζε, ἀπελθε εἰς Αἴγυπτον. τεθνήκασιν γὰρ πάντες οἱ ζητοῦντές σου τὴν ψυχὴν. ²⁰ ἀναλαβὼν δὲ Μωσῆς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Αἴγυπτον. ἔλαβε δὲ Μωσῆς τὴν ῥάβδον τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ²¹ εἶπε δὲ κύριος

ριος πρὸς Μωυσῆν. πορευομένου σου
καὶ ἀποστρέφοντος εἰς Αἴγυπτον, ὅρα
πάντα τὰ τέρατα, ἃ δέδωκα ἐν ταῖς
χερσὶ σου, ποιήσεις αὐτὰ ἐναντίον Φα-
ραῶ. ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν αὐ-
τοῦ, καὶ οὐ μὴ ἑξαποστείλῃ τὸν λαόν.
22 σὺ δὲ ἔρεῖς τῷ Φαραῶ. τάδε λέγει
κύριος. υἱὸς πρωτότοκος μου Ἰσραὴλ.
23 εἶπα δέ σοι, ἑξαπόστειλον τὸν λαόν
μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ. εἰ μὲν οὖν μὴ
βούλει ἑξαποστεῖλαι αὐτούς, ὅρα οὖν
ἐγὼ ἀποκτείνω τὸν υἱόν σου τὸν πρω-
τότοκον. 24 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῷ
καταλύματι συνήντησεν αὐτῷ ἄγγελος
κυρίου. καὶ ἔζητι αὐτὸν ἀποκτεῖναι.
25 καὶ λαβούσα Σεπφώρα πῆφον πε-
ριέεμε τὴν ἀκροβυστίαν τοῦ υἱοῦ αὐ-
τῆς, καὶ προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας
αὐτοῦ, καὶ ἔπεν. ἔσθι τὸ αἷμα τῆς
περιτομῆς τοῦ παιδίου μου. 26 καὶ
ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, διότι ἔπεν, ἔσθι
τὸ αἷμα τῆς περιτομῆς τοῦ παιδίου
μου. 27 εἶπε δὲ κύριος πρὸς Ἀαρών.
πορεύθητι εἰς συνάντησιν Μωυσῆ
εἰς τὴν ἔρημον. καὶ ἐπορεύθη, καὶ συνήν-
τησεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Θεοῦ, καὶ
κατεφίλησαν ἀλλήλους. 28 καὶ ἀνήγ-
χειλε Μωυσῆς τῷ Ἀαρών πάντας τοὺς
λόγους κυρίου, οὓς ἀπέστειλε, καὶ πάν-
τα τὰ ῥήματα, ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ.
29 ἐπορεύθη δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρών,
καὶ συνήγαγον τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ. 30 καὶ ἐλάλησεν Ἀαρών πάν-
τα τὰ ῥήματα ταῦτα, ἃ ἐλάλησεν ὁ
Θεὸς πρὸς Μωυσῆν. καὶ ἐποίησε τὰ
σημεῖα ἐναντίον τοῦ λαοῦ. 31 καὶ ἐπύ-
σεν ὁ λαὸς καὶ ἔχαρῃ, ὅτι ἐπεσκέ-
ψατο ὁ Θεὸς τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, καὶ
ὅτι εἶδεν αὐτῶν τὴν θλίψιν. κύρας δὲ
ὁ λαὸς προεκύνησεν.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε Μωυσῆς καὶ
Ἀαρών πρὸς Φαραῶ, καὶ εἶπαν αὐτῷ.
τάδε λέγει κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ. ἑξα-
πόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι ἑορ-
τάσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ εἶπε Φα-
ραῶ. τίς ἐστίν οὗ ἐξακουσμοῦ τῆς
φωνῆς αὐτοῦ, ὥστε ἑξαποστεῖλαι τοὺς
υἱούς Ἰσραὴλ; οὐκ οἶδα τὸν κύριον,
καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἑξαποστελλῶ. 3 καὶ
λέγουσιν αὐτῷ. ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων

προσκέκληται ἡμᾶς. πορευσόμεθα οὖν
ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον,
ὅπως θύσωμεν κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν,
μὴ ποτε συναντήσῃ ἡμῖν θάνατος ἢ
φόνος. 4 καὶ ἔπιν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς
Αἰγύπτου. ἰνατί Μωυσῆ καὶ Ἀαρών
διαστρέφετε τὸν λαόν ἀπο τῶν ἔργων;
ἀπέλθατε ἕκαστος ὑμῶν πρὸς τὰ ἔργα
αὐτοῦ. 5 καὶ ἔπιν Φαραῶ. ἰδοὺ νῦν
πολυπληθεὶς ὁ λαός. μὴ οὖν καταπαύ-
σωμεν αὐτούς ἀπὸ τῶν ἔργων. 6 συν-
έταξε δὲ Φαραῶ τοῖς ἐργοδιώκταις τοῦ
λαοῦ καὶ τοῖς γραμματεῦσι, λέγων.
7 οὐκέτι προστεθήσεσθε διδόναι ἄχυ-
ρον τῷ λαῷ εἰς τὴν πλινθουργίαν κα-
θάπερ χθές καὶ τρίτην ἡμέραν, ἀλλ'
αὐτοὶ πορευέσθωσαν καὶ συναγαγέ-
τωσαν ἑαυτοῖς ἄχυρα. 8 καὶ τὴν συν-
τάξιν τῆς πλινθείας, ἧς αὐτοὶ ποιοῦσι,
καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπιβαλεῖς αὐτοῖς.
οὐκ ἀφελεῖς οὐδέν. σχολάζουσι γάρ.
διὰ τοῦτο κεκράγασι, λέγοντες. ἐγερ-
θώμεν, καὶ θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν.
9 βαρυνέσθω τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων
τούτων, καὶ μεριμνάτωσαν ταῦτα, καὶ
μὴ μεριμνάτωσαν ἐν λόγοις κενοῖς.
10 κατέσπευδον δὲ αὐτούς οἱ ἐργο-
διῶνται καὶ οἱ γραμματεῖς. καὶ ἔλεγον
πρὸς τὸν λαόν, λέγοντες. τάδε λέγει
Φαραῶ. οὐκέτι δίδωμι ὑμῖν ἄχυρα.
11 αὐτοὶ ὑμεῖς πορευόμενοι συλλέγετε
ἑαυτοῖς ἄχυρα, ὅθεν ἔαν εὑρήτε. οὐ
γὰρ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς συντάξεως
ὑμῶν οὐθέν. 12 καὶ διεσάρη ὁ λαὸς
ἐν ὅλῃ γῇ Αἰγύπτῳ, συναγαγεῖν κα-
λάμην εἰς ἄχυρα. 13 οἱ δὲ ἐργοδιῶνται
κατέσπευδον αὐτούς, λέγοντες. συντε-
λεῖτε τὰ ἔργα τὰ καθήκοντα καθ' ἡμέ-
ραν, καθάπερ καὶ ὅτε τὸ ἄχυρον ἐδί-
δοτο ὑμῖν. 14 καὶ ἐμαστιγώθησαν οἱ
γραμματεῖς τοῦ γένους τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, οἱ κατασταθέντες ἐπ' αὐτούς
ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τοῦ Φαραῶ, λέ-
γοντες. διατί οὐ συνετέλεσατε τὰς συν-
τάξεις ὑμῶν τῆς πλινθείας καθάπερ
χθές καὶ τρίτην ἡμέραν, καὶ τὸ τῆς
σήμερον; 15 ἐξελθόντες δὲ οἱ γραμμα-
τεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατεβόησαν
πρὸς Φαραῶ, λέγοντες. ἰνατί σὺ οὕτως
ποιεῖς τοῖς σοῖς οἰκέταις; 16 ἄχυρον οὐ
δίδεται τοῖς οἰκέταις σου, καὶ τὴν πλιν-

θον

θον ἡμῖν λέγουσι ποιεῖν. καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες σου μεμαστίγωνται. ἀδικήσεις οὖν τὸν λαόν σου. ¹⁷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. σχολάζετε. σχολασταί ἐστε. διὰ τοῦτο λέγετε. πορευθώμεν, θύσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν. ¹⁸ νῦν οὖν πορευθέντες ἐργάζεσθε. τὸ γὰρ ἄχυρον οὐ δοθήσεται ὑμῖν, καὶ τὴν συνταξίν τῆς πλινθείας ἀποδώσετε. ¹⁹ ἑώρων δὲ οἱ γραμματεῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑαυτοὺς ἐν κακοῖς, λέγοντες. οὐκ ἀπολείψετε τῆς πλινθείας τὸ καθήκον τῇ ἡμέρᾳ. ²⁰ συνήντησαν δὲ Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν ἐρχομένοις εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, ἐκπορευόμενον αὐτῶν ἀπὸ Φαραῶ. ²¹ καὶ εἶπαν αὐτοῖς. ἰδοὺ ὁ θεὸς ὑμᾶς καὶ κρίναι, ὅτι ἐβδελύξατε τὴν ὁσμήν ἡμῶν ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, δοῦναι ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἀποκτείναι ἡμᾶς. ²² ἐπέστρεψε δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον, καὶ εἶπε. δέομαι κύριε. τί ἐκάκωσας τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ ἵνατί ἀπέσταλκάς με; ²³ καὶ ἀφ' οὗ πεπόμεμαι πρὸς Φαραῶ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι, ἐκάκωσεν τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ οὐκ ἐξήρῳ τὸν λαὸν σου.

Κ Ε Φ. 5'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἦδη ὄψι, ἃ ποιήσω τῷ Φαραῶ. ἐν γὰρ χειρὶ κραταῖᾳ ἐξαποστείλῃ αὐτούς, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ ἐκβαλεῖ αὐτούς ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ² ἐλάλησε δὲ ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ἐγὼ κύριος. ³ καὶ ὤφθην πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, θεὸς ὢν αὐτῶν. καὶ τὸ ὄνομά μου κύριος οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς. ⁴ καὶ ἔστησα τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτούς, ὥστε δοῦναι αὐτοῖς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, τὴν γῆν, ἣν παρωκῆκasin, ἐν ἣ καὶ παρωκῆσαν ἐπ' αὐτῆς. ⁵ καὶ ἐγὼ εἰσῆκουσα τὸν στεναγμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι καταδουλοῦνται αὐτούς. καὶ ἐμνήσθην τῆς διαθήκης ὑμῶν. ⁶ βάδιξε, εἰπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. ἐγὼ κύριος. καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Αἰγυπτίων. καὶ ῥύσσομαι ὑμᾶς ἐκ τῆς δουλείας, καὶ λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ κρίσει μεγάλῃ. ⁷ καὶ λήψομαι ἑμαυτῷ

ὑμᾶς λαὸν ἐμοί, καὶ ἔσομαι ὑμῶν θεός. καὶ γνωσέσθε, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τῶν Αἰγυπτίων. ⁸ καὶ ἐξάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐξέτηνα τὴν χεῖρά μου, δοῦναι αὐτὴν τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. καὶ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ. ἐγὼ κύριος. ⁹ ἐλάλησε δὲ Μωυσῆς οὕτω τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ οὐκ εἰσῆκουσαν Μωυσῆ ἀπὸ τῆς ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ τῶν ἐργῶν τῶν σκληρῶν. ¹⁰ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹¹ ἐξελθε, λαλήσον Φαραῶ βασιλεῖ Αἰγύπτου, ἵνα ἐξαποστείλῃ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ¹² ἐλάλησε δὲ Μωυσῆς ἐναντι κυρίου, λέγων. ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσῆκουσάν μου, καὶ πῶς εἰσακούσεται μου Φαραῶ; ἐγὼ δὲ ἄλογός εἰμι. ¹³ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ συνέταξεν αὐτοῖς πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου, ὥστε ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ¹⁴ καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν. υἱοὶ Ρουβὴν πρωτόκου Ἰσραὴλ. Ἐνὼχ, καὶ Φαλλούς, Ἀαρὼν, καὶ Χαρμεῖ. αὕτη ἡ συγγένεια Ρουβὴν. ¹⁵ καὶ υἱοὶ Συμεὼν. Ἰεμουήλ, καὶ Ἰαμείμ, καὶ Ἀῶδ, καὶ Ἰαχὴν, καὶ Σαάρ, καὶ Σαοὺλ ὁ ἐκ τῆς Φοινίσσης. αὗται αἱ πατριαὶ τῶν υἱῶν Συμεὼν. ¹⁶ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Λευὶ κατὰ συγγένειας αὐτῶν. Γεδσὼν, Καάθ, καὶ Μιραρεῖ. καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Λευὶ ἑκατὸν τριακονταεπτά. ¹⁷ καὶ οὗτοι υἱοὶ Γεδσὼν. Λοβενεὶ, καὶ Σιμεὶ. οἴκοι πατριαῶς αὐτῶν. ¹⁸ καὶ υἱοὶ Καάθ. Ἀμβράμ, καὶ Ἰσσαάρ, Χεβρών, καὶ Ὀζειήλ. καὶ τὰ ἔτη τῆς ζωῆς Καάθ ἑκατὸν τριακονταεπτά. ¹⁹ καὶ υἱοὶ Μιραρεῖ. Μοολεῖ, καὶ Ὀμουσεῖ. οὗτοι οἱ οἴκοι πατριῶν Λευὶ, κατὰ συγγένειας αὐτῶν. ²⁰ καὶ ἔλαβεν Ἀμβράμ τὴν Ἰωχαβὲδ θυγατέρα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τὸν τε Ἀαρὼν, καὶ τὸν Μωυσῆν, καὶ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. τὰ δὲ ἔτη τῆς ζωῆς Ἀμβράμ ἑκατὸν τριακονταδυο. ²¹ καὶ υἱοὶ Ἰσσαάρ. Κορέ, καὶ Ναφὲκ, καὶ Ζεχρεῖ. ²² καὶ υἱοὶ Ὀζειήλ. Μι-

Μισαήλ, καὶ Ἐλισαφάν, καὶ Σεργεί.
 23 ἔλαβε δὲ Ἀαρὼν τὴν Ἐλισαβέθ θυγατέρα Ἀμειναδάβ ἀδελφὴν Ναασσάν αὐτῶ γυναικα. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν τε Ναδάβ, καὶ Ἀβιούδ, καὶ τὸν Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.
 24 υἱοὶ δὲ Κορέ. Ἀσιρ, καὶ Ἐλκανά, καὶ Ἀβιάσαρ. αὗται αἱ γυνεῖς Κορέ.
 25 καὶ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Ἀαρὼν ἔλαβε τῶν θυγατέρων Φουτιήλ αὐτῷ γυναικα. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φινεές. αὗται αἱ ἀρχαὶ πατρὶάς Αἰνιτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν.
 26 οὗτος Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς, οἱ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἔξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν.
 27 οὗτοί εἰσιν οἱ διαλεγόμενοι πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου. καὶ ἐξήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου αὐτὸς Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς.
 28 ἡ ἡμέρα ἐλάλησε κύριος Μωυσῇ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
 29 καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ἐγὼ κύριος. λαλήσον πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου ὅσα ἐγὼ λέγω πρὸς σέ.
 30 καὶ εἶπε Μωυσῆς ἐναντίον κυρίου. ἰδοὺ ἐγὼ ἰσχνόφωνός εἰμι, καὶ πῶς εἰσακούσεται μου Φαραῶ;

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ἰδοὺ δέδωκά σε Θεὸν Φαραῶ, καὶ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἔσται σου προφήτης.
 2 σὺ δὲ λαλήσεις αὐτῷ πάντα ὅσα σοι ἐντέλλομαι. ὁ δὲ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου λαλήσει πρὸς Φαραῶ, ὥστε ἔξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ πληθυνῶ τὰ σημεῖά μου, καὶ τὰ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
 4 καὶ οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραῶ. καὶ ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξω σὺν δυνάμει μου τὸν λαόν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν ἐκδικήσει μεγάλῃ.
 5 καὶ γνῶσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἐκτείνων τὴν χεῖρά μου ἐπ' Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξω τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν.
 6 ἐποίησε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος, οὕτως ἐποίησαν.
 7 Μωυσῆς δὲ ἦν ἐτὼν ὀγδοηκόντα, Ἀαρὼν δὲ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἑτῶν

ὀγδοηκοντατριῶν, ἥνικα ἐλάλησεν πρὸς Φαραῶ.
 8 καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ὅταν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς Φαραῶ, λέγων. δότε ἡμῖν σημείον ἢ τέρας, καὶ ἐρεῖς Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου. λάβε τὴν ῥάβδον, καὶ ῥίψον ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἔσται δράκων.
 10 ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραῶ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. καὶ ἐποίησαν οὕτως, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος. καὶ ἔρριψεν Ἀαρὼν τὴν ῥάβδον ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο δράκων.
 11 συνεκάλεισε δὲ Φαραῶ τοὺς σοφιστὰς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς φαρμακοὺς. καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπασιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακείαις αὐτῶν ὡς αὐτῶς.
 12 καὶ ἐῤῥιψαν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτῶν, καὶ ἐγένοντο δράκοντες. καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος ἡ Ἀαρὼν τὰς ἐκείνων ῥάβδους.
 13 καὶ κατέσχευεν ἡ καρδία Φαραῶ. καὶ οὐκ εἰσηκούσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος.
 14 εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. βεβάρηται ἡ καρδία Φαραῶ, τοῦ μὴ ἔξαποστεῖλαι τὸν λαόν.
 15 βάδισον πρὸς Φαραῶ τὸ πρωῒ. ἰδοὺ αὐτός ἐκπορεύεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἔσῃ συναντῶν αὐτῷ ἐπὶ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. καὶ τὴν ῥάβδον τὴν στραφείσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου,
 16 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν. κύριος ὁ Θεὸς τῶν Ἑβραίων ἀπέσταλκέ με πρὸς σέ, λέγων. ἔξαποστεῖλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσηκούσας ἕως τούτου.
 17 τὰδε λέγει κύριος. ἐν τούτῳ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ τυπῶ τὴν ῥάβδον ἐν τῇ χειρὶ μου ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ μεταβαλεῖ εἰς αἷμα.
 18 καὶ οἱ ἰχθυεῖς οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι. καὶ ἐποξέσει ὁ ποταμός, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ.
 19 εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἐπὶ τῶν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, λάβε τὴν ῥάβδον σου ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου, καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμούς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰς διωρυγας;

γας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν συνεστηκός ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἷμα. καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου, ἔντε τοῖς ξύλοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις. ²⁰ καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς κύριος. καὶ ἐπάρας τῇ ῥάβδῳ αὐτοῦ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. καὶ μετέβαλε πᾶν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα. ²¹ καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν. καὶ ἐπώρυσεν ὁ ποταμός, καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ²² ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἑπαῖδοι τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν. καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ ἐζήκουνεν αὐτὸν, καθάπερ εἶπε κύριος. ²³ ἐπιστραφεὶς δὲ Φαραῶ ἐζήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐπέσθησε τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ. ²⁴ ὥρυσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ, ὥστε πιεῖν ὕδωρ. καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. ²⁵ καὶ ἀνεπληρώθησαν ἑπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ παταξαι κύριον τὸν ποταμόν.

Κ Ε Φ. Η'.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωσῆν. ἐξελεθε πρὸς Φαραῶ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει κύριος. ἔξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν. ² εἰ δὲ μὴ βούλῃ σὺ ἐξαποστεῖλαι, ἰδοὺ ἐγὼ τυπτῶ πάντα τὰ ὄριά σου τοῖς βατράχοις, ³ καὶ ἐξερεύξεται ὁ ποταμός βατράχους. καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου, καὶ εἰς τὰ ταμίαια τῶν κοιτῶνων σου, καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου, καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐν τοῖς φυράμασί σου, καὶ ἐν τοῖς κλισβάνοις σου. ⁴ καὶ ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τοὺς θεραπόντάς σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι. ⁵ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωσῆν. εἰπον Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου, ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου ἐπὶ τοὺς ποταμούς, καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας, καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη, καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους. ⁶ καὶ

ἐξέτεινεν Ἀαρὼν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου, καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους. καὶ ἀνέβησθη ὁ βάτραχος, καὶ ἐκάλυψε τὴν γῆν Αἰγύπτου. ⁷ ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἑπαῖδοι τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν, καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου. ⁸ καὶ ἐκάλεσε Φαραῶ Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν. εὗσασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον, καὶ περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἔξαποστελῶ αὐτούς, καὶ θύσωσι τῷ κυρίῳ. ⁹ εἶπε δὲ Μωσῆς πρὸς Φαραῶ. τάχα πρὸς με πότε εὕξομαι περὶ σοῦ, καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου, ἀφανίσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν. πλην ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται. ¹⁰ ὁ δὲ εἶπεν. εἰς αὖριον. εἶπεν οὖν. ὥς ἐφῆκας. ἵνα εἰδῆς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην κυρίου. ¹¹ καὶ περικαιρεθήσονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπαύλειων, καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου. πλην ἐν τῷ ποταμῷ ὑπολειφθήσονται. ¹² ἐξῆλθε δὲ Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ Φαραῶ. καὶ ἐβόησε Μωσῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν βατράχων, ὥς ἐτάξατο Φαραῶ. ¹³ ἐποίησε δὲ κύριος καθάπερ εἶπε Μωσῆς. καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλειων, καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν. ¹⁴ καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θημωνίας θημωνίας. καὶ ὥρυσεν ἡ γῆ. ¹⁵ ἰδὼν δὲ Φαραῶ ὅτι γέγονεν ἀναψυxis, ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐζήκουνεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε κύριος. ¹⁶ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωσῆν. εἰπον Ἀαρὼν, ἔκτεινον τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον σου, καὶ πάταξον τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἔσονται σκνίφες ἔντε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετραπόσι, καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ¹⁷ ἐξέτεινεν οὖν Ἀαρὼν τῇ χειρὶ τὴν ῥάβδον, καὶ ἐπάταξε τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἔντε τοῖς τετραπόσι, καὶ ἐν παντὶ χῶματι τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνίφες. ¹⁸ ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἑπαῖδοι ταῖς

q αρ-

φαρμακίαις αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν τὸν σκνίφα, καὶ οὐκ ἠδύνατο. καὶ ἐγόνοντο οἱ σκνίφες ἔντε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν. ¹⁹ εἶπαν οὖν οἱ ἔπαυοιδοι τῷ Φαραῶ. δάκτυλος θεοῦ ἐστι τοῦτο. καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε κύριος. ²⁰ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. ὀρθρισον τὸ πρωῒ, καὶ στήθῃ ἐναντίον Φαραῶ. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν. τὰδε λέγει κύριος. ἐξαποστείλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ²¹ ἐὰν δὲ μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελέω ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τοῖς θεράποντάς σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν κυνόμυαν. καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι τῶν Αἰγυπτίων τῆς κυνομυίας, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἧς εἰσιν ἐπ' αὐτῆς. ²² καὶ παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν Ἰεσεμ, ἐφ' ἧς ὁ λαός μου ἐπιστι ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἧς οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἡ κυνόμυια. ἵνα εἰδῇς, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς πάσης τῆς γῆς. ²³ καὶ δώσω διαστολὴν ἀνὰ μέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σου λαοῦ. ἐν δὲ τῇ αὐρίον ἔσται τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς. ²⁴ ἐποίησε δὲ κύριος οὕτως. καὶ παργένετο ἡ κυνόμυια πληθὺς εἰς τοὺς οἴκους Φαραῶ, καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ εἰς πάσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου. καὶ ἐξωλοθρεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυίας. ²⁵ ἐκάλεσε δὲ Φαραῶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ἔλθόντες θύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ. ²⁶ καὶ εἶπε Μωυσῆς. οὐ δύνατον γενέσθαι οὕτως. τὰ γὰρ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. ἐν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν, ληθοβοληθσόμεθα. ²⁷ ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα εἰς τὴν ἐρημον. καὶ θύσομεν τῷ θεῷ ἡμῶν, καθάπερ εἶπεν κύριος ἡμῖν. ²⁸ καὶ εἶπε Φαραῶ. ἐγὼ ἀποστελέω ὑμᾶς, καὶ θύσατε τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλλ' οὐ μακρὰν ἀποτεινέτε πορευθῆναι. εὐξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον. ²⁹ εἶπε δὲ Μωυσῆς. ὁ δὲ ἐγὼ

ἐξελεύσομαι ἀπὸ σου, καὶ εὐξομαι πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἀπελεύσεται ἡ κυνόμυια καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου, καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου αὐρίον. μὴ προσθῇς ἐτι Φαραῶ ἐξαπατήσαι, τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν θύσαι κυρίῳ. ³⁰ ἐξηλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραῶ, καὶ ᾤξαστο πρὸς τὸν θεόν. ³¹ ἐποίησε δὲ κύριος καθάπερ εἶπε Μωυσῆς. καὶ περῆλε τὴν κυνόμυιαν ἀπὸ Φαραῶ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεμία. ³² καὶ ἐβάρυνε Φαραῶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ καιροῦ τούτου, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. εἰσελθε πρὸς Φαραῶ, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ. τὰδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων. ἐξαποστείλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσι. ² εἰ μὲν οὖν μὴ βούλει ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἀλλὰ ἐτι ἐγκρατεῖς αὐτοῦ, ³ ἰδοὺ χεὶρ κυρίου ἐπέσται ἐν τοῖς κτήνεσί σου τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, ἔντε τοῖς ἵπποις, καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις, καὶ ταῖς καμήλοις, καὶ βουσί, καὶ προβάτοις θάνατος μέγας σφόδρα. ⁴ καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. οὐ τελευτήσει ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ Ἰσραὴλ υἱῶν ἕρπον. ⁵ καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς ὄρον, λέγων. ἐν τῇ αὐρίον ποιήσει κύριος τὸ ῥήμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς. ⁶ καὶ ἐποίησε κύριος τὸ ῥήμα τοῦτο τῇ ἐπαύριον. καὶ ἐτελεύτησε πάντα τὰ κτήνη τῶν Αἰγυπτίων. ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἐτελεύτησεν οὐδέν. ⁷ ἰδὼν δὲ Φαραῶ, ὅτι οὐκ ἐτελεύτησεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐδέν, ἐβάρυνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν. ⁸ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. λάβετε ὑμεῖς πληρεῖς τὰς χεῖρας αἰθαλῆς καμινάιας, καὶ πασάτω Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. ⁹ καὶ γενηθήτω κονιορτός ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου. καὶ ἔσται ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ τετρά-

τετράποδα ἔλκη φλυκτίδες ἀναΐευσσαι ἔντε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι, ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ¹⁰ καὶ ἔλαβεν τὴν αἰθάλην τῆς καμιναιῆς ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἔπασεν αὐτὴν Μωυσῆς εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἐγένετο ἔλκη φλυκτίδες ἀναΐευσσαι ἔντε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐν τοῖς τετράποσι. ¹¹ καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ φαρμακοὶ στήναι ἐναντίον Μωυσῆ διὰ τὰ ἔλκη. ἐγένετο γὰρ τὰ ἔλκη ἐν τοῖς φαρμακοῖς, καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ¹² ἐσκληρυνε δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσῆκουσεν αὐτῶν καθὰ συνέταξε κύριος. ¹³ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. ὀρθρισον τὸ πρῶτ', καὶ στήθι ἐναντίον Φαραῶ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν Ἑβραίων. ἐξαποστείλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι. ¹⁴ ἐν τῷ γὰρ νῦν καιρῷ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πάντα τὰ συναντήματα μου εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τῶν θεραπόντων σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου. ἵνα εἰδῇς, ὅτι οὐκ ἔστιν, ὡς ἐγώ, ἄλλος ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ¹⁵ νῦν γὰρ ἀποστείλεις τὴν χεῖρά σου πατάξω σε, καὶ τὸν λαόν σου θανατώσω, καὶ ἐκτριβήσῃ ἀπὸ τῆς γῆς. ¹⁶ καὶ ἐνεκὲν τούτου διετηρήσῃς, ἵνα ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν ἰσχύμ μου, καὶ ὅπως διαγγέλῃ τὸ ὄνομα μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ¹⁷ ἔτι οὖν σὺ ἐμποιῇ τοῦ λαοῦ μου, τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι αὐτούς; ¹⁸ ἰδοὺ ἐγὼ ὡς ταύτην τὴν ὥραν αὐρίον χάλαζαν πολλὴν σφόδρα, ἣτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτισται, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁹ νῦν οὖν κατάσπευσον συναγαγεῖν τὰ κτήνη σου, καὶ ὅσα σοι ἔστιν ἐν τῷ πεδίῳ. πάντες γὰρ οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, ὅσα ἴαν εὐρεθῇ ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ μὴ εἰσελθῇ εἰς οἰκίαν, πέσῃ δὲ ἐπ' αὐτὰ ἡ χάλαζα, τελευτήσῃ. ²⁰ ὁ φοβούμενος τὸ ῥῆμα κυρίου τῶν θεραπόντων Φαραῶ συνήγαγε τὰ κτήνη αὐτοῦ εἰς τοὺς οἴκους. ²¹ ὁ δὲ μὴ προσέσχεν τῇ διανοίᾳ εἰς τὸ ῥῆμα κυρίου, ἀφῆκε τὰ κτήνη ἐν τοῖς πεδίοις. ²² εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔσται χάλαζα ἐπὶ πᾶσαν γῇν Αἰγύπτου, ἐπὶ τε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶσαν

βοτάνην τὴν ἐπὶ τῆς γῆς. ²³ ἐξέτεινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρά εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ κύριος ἔδωκε φωνὰς καὶ χάλαζαν. καὶ διέτρεχε τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἔβρεξε κύριος χάλαζαν ἐπὶ πᾶσαν γῇν Αἰγύπτου. ²⁴ ἦν δὲ ἡ χάλαζα καὶ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάτῃ. ἡ δὲ χάλαζα πολλὴ σφόδρα, ἣτις τοιαύτη οὐ γέγονεν ἐν Αἰγύπτῳ, ἀφ' ἧς ἡμέρας γεγένηται ἐπ' αὐτῆς ἔθνος. ²⁵ ἐπάταξε δὲ ἡ χάλαζα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνούς. καὶ πᾶσαν βοτάνην τὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐπάταξεν ἡ χάλαζα. καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις συνέτριψεν ἡ χάλαζα. ²⁶ πλὴν ἐν γῇ Γεσὴμ, οὗ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ἐγένετο ἡ χάλαζα. ²⁷ ἀποστείλας δὲ Φαραῶ ἐκάλεσε Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἡμάρτηκα τὸ νῦν. ὁ κύριος δίκαιος, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ λαός μου ἀσέβεις. ²⁸ εὐξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον, καὶ παυσάσθω τοῦ γενεθῆναι φωνὰς θεοῦ, καὶ χάλαζαν, καὶ πῦρ, καὶ ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς, καὶ οὐκέτι προσεθήσασθε μένιν. ²⁹ εἶπε δὲ αὐτῷ Μωυσῆς. ὡς ἂν ἐξελεσθῇ τὴν πόλιν, ἐκπετάσω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὸν κύριον καὶ αἱ φωναὶ παύσονται, καὶ ἡ χάλαζα, καὶ ὁ νετὸς οὐκ ἔσται ἔτι. ἵνα γινῶς, ὅτι τοῦ κυρίου ἡ γῇ. ³⁰ καὶ σὺ καὶ οἱ θεράποντές σου ἐπίσταται ὅτι οὐδέπω πεφόβησθε τὸν κύριον. ³¹ τὸ δὲ λίνον καὶ ἡ κριθὴ ἐπλήγη. ἡ γὰρ κριθὴ παρεστηκυῖα, τὸ δὲ λίνον σπερματίζον. ³² ὁ δὲ πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα οὐκ ἐπλήγησαν, ὅψιμα γὰρ ἦν. ³³ ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραῶ ἐκτὸς τῆς πόλεως, καὶ ἐξέτεινε τὰς χεῖρας πρὸς κύριον, καὶ αἱ φωναὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἡ χάλαζα, καὶ ὁ νετὸς οὐκ ἔσταξεν ἔτι ἐπὶ τὴν γῇν. ³⁴ ἰδὼν δὲ Φαραῶ, ὅτι πέπauται ὁ νετὸς καὶ ἡ χάλαζα καὶ αἱ φωναὶ, προσέθετο τοῦ ἁμαρτάνειν. καὶ ἔβαρυνεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. ³⁵ καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ. καὶ οὐκ ἔπαύσατο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐλάλησε κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κ Ε Φ. Ι'.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων.
εἰσελθε

εἰσελθε πρὸς Φαραώ. ἐγὼ γὰρ ἐσκή-
 ρυνα αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θε-
 ραπόντων αὐτοῦ, ἵνα ἐξῆς ἐπέλθῃ τὰ
 σημεῖα ταῦτα ἐπ' αὐτούς. ² ὅπως διη-
 γησῇσθε εἰς τὰ ὅσα τῶν τέκνων ὑμῶν,
 καὶ τοὺς τέκνους τῶν τέκνων ὑμῶν, ὅσα
 ἐμπέταιχα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ τὰ
 σημεῖά μου, ἃ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, καὶ
 γνῶσασθε ὅτι ἐγὼ κύριος. ³ εἰςῆλθε δὲ
 Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐναντίον Φαραώ,
 καὶ εἶπαν αὐτῷ. ταδε λέγει κύριος ὁ
 θεὸς τῶν Ἑβραίων. ἕως τίνος οὐ βού-
 λει ἐντραπήναι με; ἐξαπόστειλον τὸν
 λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι. ⁴ ἐάν
 δὲ μὴ θέλῃς σὺ ἐξαποστέλλαι τὸν λαόν
 μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ταύτην τὴν ὥραν
 αὐρίον ἀκρίδα πολλὴν ἐπὶ πάντα τὰ
 ὅρια σου. ⁵ καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς
 γῆς, καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν τὴν γῆν.
 καὶ κατέδεται πᾶν τὸ περισσὸν τῆς γῆς
 τὸ καταλειφθὲν, ὃ κατέλιπεν ὑμῖν ἡ
 χάλαζα, καὶ κατέδεται πᾶν ξύλον τὸ
 φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς. ⁶ καὶ πλη-
 σθήσονται σου αἱ οἰκίαι, καὶ αἱ οἰκίαι
 τῶν θεραπόντων σου, καὶ πάσαι αἱ οἰ-
 κίαι ἐν πάσῃ γῇ Αἰγυπτίων. ἃ οὐ-
 δέποτε ἐώρακασιν οἱ πατέρες σου, οὐδ'
 οἱ πρόπαπποι αὐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας
 γέγονασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας
 ταύτης. καὶ ἐκκλίνας Μωσῆς ἐξῆλθεν
 ἀπὸ Φαραώ. ⁷ καὶ λέγουσιν οἱ θερά-
 ποντες Φαραώ πρὸς αὐτόν. ἕως τίνος
 ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον; ἐξαπόστι-
 λον τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως λατρεύ-
 σωσι τῷ θεῷ αὐτῶν. ἢ εἰδέναι βούλει,
 ὅτι ἀπόλωλεν Αἰγύπτος; ⁸ καὶ ἀπέ-
 στρεψαν τὸν τε Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν
 πρὸς Φαραώ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πο-
 ρεύσθε καὶ λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ
 ὑμῶν. τίνες δὲ καὶ τίνες εἰσὶν οἱ πο-
 ρεούμενοι; ⁹ καὶ λέγει Μωσῆς. σὺν
 τοῖς νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις πο-
 ρευσόμεθα, σὺν τοῖς υἱοῖς καὶ θυγα-
 τράσι, καὶ προβάτοις καὶ βουσίᾳ ἡμῶν.
 ἔστι γὰρ ἑορτὴ κυρίου. ¹⁰ καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτούς. ἔστω οὕτω, κύριος μεθ' ὑμῶν.
 ἀποθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς, μὴ καὶ τὴν
 ἀποσκευὴν ὑμῶν; ἴδετε ὅτι πονηρία
 πρόσκειται ὑμῖν. ¹¹ μὴ οὕτως. πορευέ-
 σθωσαν δὲ οἱ ἄνδρες, καὶ λατρευσάτω-
 σαν τῷ θεῷ. τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ἐκζη-

τεῖτε. ἐξέβαλον δὲ αὐτοὺς ἀπὸ προς-
 ὤπου Φαραώ. ¹² εἶπε δὲ κύριος πρὸς
 Μωσῆν. ἔκτεινον τὴν χεῖρα ἐπὶ γῆν
 Αἰγύπτου. καὶ ἀναβήτω ἀκρίς ἐπὶ
 τὴν γῆν, καὶ κατέδεται πᾶσαν βοτάνην
 τῆς γῆς, καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν
 ξύλων, ὃν ὑπέλειπετο ἡ χάλαζα. ¹³ καὶ
 ἐπῆρε Μωσῆς τὴν ῥαβδὸν εἰς τὸν οὐ-
 ρανόν, καὶ κύριος ἐπῆγαγεν ἄνεμον νό-
 τον ἐπὶ τὴν γῆν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκέ-
 νη, καὶ ὅλην τὴν νύκτα. τὸ πρῶτ' ἐγε-
 νήθη, καὶ ὁ ἄνεμος ὁ τότος ἀνέλαβε
 τὴν ἀκρίδα, ¹⁴ καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν
 ἐπὶ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου. καὶ κατέ-
 παυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια Αἰγύπτου
 πολλὰ σφόδρα. προτέρα αὐτῆς οὐ γέ-
 γονε τοιαύτη ἀκρίς, καὶ μετὰ ταῦτα
 οὐκ ἔσται οὕτως. ¹⁵ καὶ ἐκάλυψε τὴν
 ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ. καὶ
 κατέφαγε πᾶσαν βοτάνην τῆς γῆς, καὶ
 πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃς ὑπε-
 λείφθη ἀπὸ τῆς χαλαζῆς. οὐκ ὑπελεί-
 φθη χλωρὸν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις, καὶ
 ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ πεδίου, ἐν πάσῃ
 γῇ Αἰγύπτου. ¹⁶ κατέσπευθε δὲ Φα-
 ραώ καλέσας Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέ-
 γων. ἡμάρτηκα ἐναντίον κυρίου τοῦ
 θεοῦ ὑμῶν, καὶ εἰς ὑμᾶς. ¹⁷ προσδέξα-
 σθε οὖν μου τὴν ἁμαρτίαν ἐτι νῦν, καὶ
 προσεύξασθε πρὸς κύριον τὸν θεὸν
 ὑμῶν, καὶ περιέλτω ἀπ' ἐμοῦ τὸν θά-
 νατον τούτων. ¹⁸ ἐξῆλθε δὲ Μωσῆς
 ἀπὸ Φαραώ, καὶ ἠῤῥατο πρὸς τὸν
 θεόν. ¹⁹ καὶ μετέβαλε κύριος ἄνεμον
 ἀπὸ θαλάσσης σφοδρὸν, καὶ ἀνέλαβε
 τὴν ἀκρίδα καὶ ἔβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν
 ἑρυθρὰν θάλασσαν. καὶ οὐκ ὑπελείφθη
 ἀκρίς μία ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. ²⁰ καὶ
 ἐσκήλησεν κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ,
 καὶ οὐκ ἔξαπέστειλε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.
²¹ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωσῆν. ἔκτει-
 νον τὴν χεῖρα σου εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ
 γενηθήτω σκότος ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου,
 ψηλαφητὸν σκότος. ²² ἔξετεινε δὲ Μω-
 σῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἐγέ-
 νετο σκοτος γνόφος, θυελλὰ ἐπὶ πᾶ-
 σαν γῆν Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας. ²³ καὶ
 οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 τρεῖς ἡμέρας. καὶ οὐκ ἔξανέστη οὐδεὶς
 ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας. πᾶσι
 δὲ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ φῶς ἦν ἐν πᾶσιν

οἷς κατεγίνοντο. ²⁴ καὶ ἔκαλεσε Φαραὼ Μωυσὴν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. βαδίζετε, λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, πλην τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν υπολείπεσθε. καὶ ἡ ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ' ὑμῶν. ²⁵ καὶ εἶπε Μωυσῆς. ἀλλὰ καὶ σὺ δώσεις ἡμῖν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσιάς, ἃ ποιήσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. ²⁶ καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύσεται μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐχ υπολειφόμεθα ὀπλῆν. ἀπ' αὐτῶν γὰρ ληψόμεθα λατρεύσαι κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. ἡμεῖς δὲ οὐκ οἶδαμεν τί λατρεύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ. ²⁷ ἐσακλήρυνε δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἑξαποστεῖλαι αὐτούς. ²⁸ καὶ λέγει Φαραὼ. ἀπέλθε ἀπ' ἐμοῦ, πρόσεχε σεαυτῷ ἐτι προσθεῖναι ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον. ἡ δ' ἂν ἡμέρα ὀφθῇ μοι, ἀποθανῇ. ²⁹ λέγει δὲ Μωυσῆς. εἰρηκας. οὐκ ἐτι ὀφθησομαί σοι εἰς πρόσωπον.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσὴν. ἐτι μίαν πληγὴν ἐγὼ ἐπάξω ἐπὶ Φαραὼ, καὶ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ μετὰ ταῦτα ἑξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐκτεῦθεν. ὅταν δὲ ἑξαποστελλῇ ὑμᾶς σὺν πατρί, ἐκβαλεῖ ὑμᾶς ἐκβολῇ. ² λάλησον οὖν κρουγὴ εἰς τὰ ὠτα τοῦ λαοῦ, καὶ αἰτησάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον σκευὴ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν. ³ κύριος δὲ ἔδωκε τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων. καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς. καὶ ὁ ἀνθραπος Μωυσῆς μέγας ἐγενήθη σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐναντίον Φαραὼ, καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ. ⁴ καὶ εἶπε Μωυσῆς. τάδε λέγει κύριος. περὶ μέσας νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον Αἰγύπτου. ⁵ καὶ τελευτήσει πᾶν πρωτοτόκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραὼ, ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἕως πρωτοτόκου τῆς θεραπαινῆς τῆς παρὰ τὸν μύλον, καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους. ⁶ καὶ ἔσται κραυγὴ μεγάλη κατὰ πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου, ἥτις τοιαυτὴ οὐ γέγονε, καὶ τοιαυτὴ οὐκ ἐτι προστεθήσεται. ⁷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ οὐ γρούξει κίων τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ, ἀπὸ ἀνθρώ-

που ἕως κτήνους, ὅπως εἰδῇς ὅσα παροδοξάσει κύριος ἀναμέσον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τοῦ Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ καταβήσονται πάντες οἱ παῖδες σου οὗτοι πρὸς με, καὶ προσκυνήσουσί με, λέγοντες. ἐξῆλθε σὺ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς σου οὐ σὺ ἀφηγῇ. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσομαι. ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς ἀπὸ Φαραὼ μετὰ θυμοῦ. ⁹ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσὴν. οὐκ εἰσακούσεται ὑμῶν Φαραὼ, ἵνα πληθύναν πληθύνω μου τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. ¹⁰ Μωυσῆς δὲ καὶ Ἀαρὼν ἐποίησαν πάντα τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ταῦτα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐναντίον Φαραὼ. ἐσακλήρυνε δὲ κύριος τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ οὐκ εἰσέηκουσεν ἑξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσὴν καὶ Ἀαρὼν ἐν γῇ Αἰγύπτου, λέγων. ² ὁ μὴ οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ μηνῶν, πρῶτος ἐστὶν ὑμῖν ἐν τοῖς μηνῶι τοῦ ἐνιαυτοῦ. ³ λάλησον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων. τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἶκους πατριῶν, ἕκαστος πρόβατον κατ' οἰκίαν. ⁴ ἐὰν δὲ ὀλιγοστοὶ ᾧσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὥστε μὴ εἶναι ἱκανοὺς εἰς πρόβατον, συλλήψεται μεθ' ἑαυτοῦ τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ. κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν, ἕκαστος τὸ ἀκοῦν αὐτῷ συταριθμήσεται εἰς πρόβατον. ⁵ πρόβατον τέλειον, ἄρσεν, ἐνιαύσιον ἔσται ὑμῖν. ἀπὸ τῶν ἀρσῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήψεται. ⁶ καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ σφάζουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν. ⁷ καὶ λήψονται ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν, καὶ ἐπὶ τὴν φλάν, ἐν τοῖς οἴκοις ἐν οἷς ἐὰν φάγῃσιν αὐτὰ ἐν αὐτοῖς. ⁸ καὶ φάγονται τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὅπτα πυρὶ, καὶ αἷμα ἐπὶ πικρίδων ἔδονται. ⁹ οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὧμὸν οὐδὲ ἡψημένον ἐν ὕδατι, ἀλλ' ἡ ὅπτα πυρὶ. κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐνδοσθίοις. ¹⁰ οὐκ ἀπολείπεται ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῒ. καὶ ὅσπου οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ. τὰ δὲ κατα-

λειπό-

λεπτόμενα ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῒ ἐν πυρὶ κατακαίνετε. ¹¹ οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτό. αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιέζωσμέναι, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν. καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς. πάσχα ἐστὶ κυρίῳ. ¹² καὶ διελεύσομαι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, καὶ πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν Αἰγυπτίων ποιήσω τὴν ἐκδίκησιν. ἐγὼ κύριος. ¹³ καὶ ἔσται τὸ αἷμα ὑμῶν ἐν σημείῳ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, ἐν αἷς ὑμεῖς ἔστε ἐκεῖ. καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα, καὶ σκεπάσω ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν πληγὴ τοῦ ἐκτριβῆναι, ὅταν παῖον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. ¹⁴ καὶ ἔσται ἡ ἡμέρα ὑμῖν αὕτη μνημόσυνον, καὶ ἑορτάσετε αὐτὴν ἑορτὴν κυρίῳ εἰς πάσας τὰς γενεὰς ὑμῶν. νόμιμον αἰώνιον ἑορτάσετε αὐτήν. ¹⁵ ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἀφανιεῖτε ζύμην ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν. πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζύμην ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐξ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδόμης. ¹⁶ καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη κληθήσεται ἀγία. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτον οὐ ποιῆσετε ἐν αὐταῖς, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάσῃ ψυχῇ, τοῦτο μόνον ποιηθήσεται ὑμῖν. ¹⁷ καὶ φυλάξετε τὴν ἐντολὴν ταύτην. ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξάξω τὴν δύναμιν ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ ποιήσετε τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς γενεὰς ὑμῶν νόμιμον αἰώνιον. ¹⁸ ἐναρχόμενοι τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἀφ' ἑσπέρας ἔδεσθε ἄζυμα ἕως ἡμέρας μᾶς καὶ ἐκάστος τοῦ μηνός, ἕως ἑσπέρας. ¹⁹ ἑπτὰ ἡμέρας ζύμη οὐχ εὐρεθήσεται ἐν ταῖς οἰκίαις ὑμῶν. πᾶς ὃς ἂν φάγῃ ζυμωτὸν ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, ἐντε τοῖς γέωραις, καὶ αὐτοχθοσι τῆς γῆς. ²⁰ πᾶν ζυμωτὸν οὐκ ἔδεσθε, ἐν παντὶ δὲ κατοικητηρίῳ ὑμῶν ἔδεσθε ἄζυμα. ²¹ ἐκάλεσε δὲ Μωσῆς πᾶσαν γερονσίαν νιῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἀπελθόντες λαβετε ὑμῖν αὐτοῖς πρόβατον κατὰ συγγενείας

ὑμῶν, καὶ θύσατε τὸ πάσχα. ²² λήψετε δὲ δέσμην ὑσώπου, καὶ βάψαντες ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ παρὰ τὴν θύραν, καθίζετε τῆς φλῆας, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν, ἀπὸ τοῦ αἵματος ὃ ἐστὶ παρὰ τὴν θύραν. ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθε ἕκαστος τὴν θύραν τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἕως πρωῒ. ²³ καὶ παρελεύσεται κύριος πατάξαι τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ὀψεται τὸ αἷμα ἐπὶ τῆς φλῆας, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν. καὶ παρελεύσεται κύριος τὴν θύραν, καὶ οὐκ ἀφήσει τὸν ὀλοθρευόντα εἰσελθεῖν εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν πατάξαι. ²⁴ καὶ φυλάξασθε τὸ ῥῆμα τοῦτο νόμιμον σεαντῶ, καὶ τοῖς υἱοῖς σου ἕως αἰῶνος. ²⁵ ἔαν δὲ εἰσελθῇτε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἂν δῶ κύριος ὑμῖν, καθότι ἐλάλησε, φυλάξασθε τὴν λατρείαν ταύτην. ²⁶ καὶ ἔσται ἔαν λέγωσι πρὸς ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν, τίς ἡ λατρεία αὕτη; ²⁷ καὶ ἐρεῖτε αὐτοῖς. θυσία τὸ πάσχα τοῦτο κυρίῳ, ὡς ἐσκεπάσε τοὺς οἴκους τῶν νιῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, ἥνικα ἐπάταξε τοὺς Αἰγυπτίους, τοὺς δὲ οἴκους ἡμῶν ἐρύσατο. καὶ κύψας ὁ λαὸς προσκύνησε. ²⁸ καὶ ἀπελθόντες ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωσῇ καὶ Ἀαρὼν, οὕτως ἐποίησαν. ²⁹ ἐγενήθη δὲ μεσουσὴς τῆς νυκτός, καὶ κύριος ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραῶ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἕως πρωτοτόκου τῆς αἰχμαλωτίδος τῆς ἐν τῷ λάκκῳ, καὶ ἕως πρωτοτόκου παντὸς κτήνους. ³⁰ καὶ ἀναστὰς Φαραῶ νυκτός, καὶ οἱ θεράποντες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐγενήθη κραυγὴ μεγάλη ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ. οὐ γὰρ ἦν οἰκία, ἐν ᾗ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ τεθνηκώς. ³¹ καὶ ἐκάλεσε Φαραῶ Μωσὴν καὶ Ἀαρὼν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἀνάστητε καὶ ἐξέλθατε ἐκ τοῦ λαοῦ μου, καὶ ὑμεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. βαδίετε καὶ λατρεύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν, καθὰ λέγετε. ³² καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑμῶν ἀναλαβόντες πορεύεσθε, εὐλογήσατε δὴ καμέ. ³³ καὶ κατεβιάζοντο οἱ Αἰγύπτιοι τὸν λαὸν σπουδῇ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς. εἶπαν γάρ, ὅτι πάντες ἡμεῖς ἀποδνη-

σκομεν. ³⁴ ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς τὸ σταῖς αὐτῶν πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα αὐτῶν, ἐνδεδεμένα ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὤμων. ³⁵ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς. καὶ ἤτησαν παρά τῶν Αἰγυπτίων σκεὴν ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν. ³⁶ καὶ ἔδωκε κύριος τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων. καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς. καὶ ἐσκύλευσαν τοὺς Αἰγυπτίους. ³⁷ ἀπάραντες δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Ῥαμεσσή εἰς Σοκωθ εἰς ἑξακοσίας χιλιάδας πεζῶν οἱ ἄνδρες, πλὴν τῆς ἀποσκευῆς. ³⁸ καὶ ἐπίμικτος πολὺς συνανέβη αὐτοῖς, καὶ πρόβατα, καὶ βύες, καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα. ³⁹ καὶ ἔπεναν τὸ σταῖς ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, ἐγκρουγίας αὔμους, οὐ γὰρ ἐζυμώθη. ἐξέβαλον γὰρ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐπιμῆναι, οὐδὲ ἐπισιτισμόν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰς τὴν ὁδόν. ⁴⁰ ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν κατώκησαν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐν γῇ Χαναὰν, ἔτη τετρακόσια τριάκοντα. ⁴¹ καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ τετρακόσια τριάκοντα ἔτη, ἐξῆλθε πᾶσα ἡ δύναμις κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου νυκτός. ⁴² προφυλακίη ἐστὶ τῷ κυρίῳ, ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ἐκίνη ἡ νύξ αὕτη προφυλακίη κυρίῳ, ὥστε πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν. ⁴³ εἶπε δὲ κυριὸς πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρῶν. οὗτος ὁ νόμος τοῦ πάσχα. πᾶς ἄλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ. ⁴⁴ καὶ πάντα οἰκέτην ἡ ἀργυρῶνhton περιτεμῆς αὐτόν. καὶ τότε φάγεται ἀπ' αὐτοῦ. ⁴⁵ ἀπόρικοις ἡ μισθωτὸς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ. ⁴⁶ ἐν οἰκίᾳ μιᾷ βρωθήσεται. καὶ οὐκ ἐξοίσετε ἐκ τῆς οἰκίας τῶν κρῶν ἔξω, καὶ ὅσπου ὁ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ. ⁴⁷ πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ποιήσει αὐτό. ⁴⁸ ἐὰν δέ τις προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ποιῆσαι τὸ πάσχα κυρίῳ, περιτεμῆς αὐτοῦ πᾶν ἀρσενικόν. καὶ τότε προσελεύσεται ποιῆσαι αὐτό. καὶ ἔσται ὡς περ καὶ ὁ αὐτόχθων τῆς γῆς. πᾶς ἀπερίτεμτος οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ. ⁴⁹ νόμος εἰς ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι προσηλύτῳ ἐν ὑμῖν. ⁵⁰ καὶ

ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρῶν πρὸς αὐτοὺς, οὕτως ἐποίησαν. ⁵¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκίνη, ἐξήγαγε κύριος τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου σὺν δυνάμει αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² ἀγιάσον μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ἐμοὶ ἐστίν. ³ εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν. μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐξῆλθατε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐντείνθην. καὶ οὐ βρωθήσεται ζύμη. ⁴ ἐν γὰρ τῇ σήμερον ὑμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ τῶν νέων. ⁵ καὶ ἔσται ἡνῖκα ἐὰν εἰσγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Εὐαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ Φερεζαίων, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, δοῦναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. καὶ ποιήσεις τὴν λατρείαν ταυτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ. ⁶ ἐξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐορτὴ κυρίου. ⁷ ἄζυμα ἔδεσθε ἑπτὰ ἡμέρας. οὐκ ὀφθῇσεται σοι ζυμητόν, οὐδὲ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου. ⁸ καὶ ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκίνη, λέγων. διὰ τοῦτο ἐποίησε κύριος ὁ θεός μου, ὥς ἐξεπορευόμεν ἐξ Αἰγύπτου. ⁹ καὶ ἔσται σοι σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ μνημόσυνον πρὸ ὀφθαλμῶν σου, ὅπως ἂν γένηται ὁ νόμος κυρίου ἐν τῷ στόματί σου. ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγε σε κύριος ὁ θεός ἐξ Αἰγύπτου. ¹⁰ καὶ φυλάσσεσθε τὸν νόμον τοῦτον κατὰ καιροὺς ὥρων, ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. ¹¹ καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ δώσει σοι αὐτήν. ¹² καὶ ἀφελεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν, τὰ ἀρσενικά σου κυρίῳ. πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐκ βουκολίων ἢ ἐν τοῖς κτήρεσί σου, ὅσα ἐὰν γένηταί σοι, τὰ ἀρσενικά ἀγιάσεις τῷ κυρίῳ. ¹³ πᾶν διανοῖγον μήτραν ὄνου ἀλλάξεις προβάτω. ἐὰν δὲ

δὲ μὴ ἀλλάξης, λυτρώσῃ αὐτό. πᾶν πρωτότοκον ἀνθρώπου τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ. ¹⁴ ἂν δὲ ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα, λέγων. τί τοῦτο; καὶ ἔρεῖς αὐτῷ. ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν κύριος ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ¹⁵ ἤνικα δὲ ἐσκληρυνε Φαραὼ ἐξαποστείλαι ἡμᾶς, ἀπέκτενε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπὸ πρωτότοκον ἀνθρώπων ἕως πρωτότοκον κτηνῶν. διὰ τοῦτο ἐγὼ θυῶ πᾶν διανοήγον μήτραν, τὰ ἀρσενικὰ τῷ κυρίῳ, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. ¹⁶ καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου. ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγε σε κύριος ἐξ Αἰγύπτου. ¹⁷ ὡς δὲ ἐξαπέστειλε Φαραὼ τὸν λαόν, οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ θεός, ὁδὸν γῆς Φυλιστιείμ, ὅτι ἐγγὺς ἦν. εἶπε γὰρ ὁ θεός. μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον, καὶ ἀποστρέψῃ εἰς Αἴγυπτον. ¹⁸ καὶ ἐκύκλωσεν ὁ θεός τὸν λαόν ὁδὸν τὴν εἰς τὴν ἔρημον, διὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν. πέμπτη δὲ γενεὰ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ¹⁹ καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὰ ὀστᾶ Ἰωσήφ μεθ' ἑαυτοῦ. ὅρκω γὰρ ὥρκισεν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων. ἐπισκοπῇ ἐπισκέψεται ὑμᾶς κύριος, καὶ συνανοίσεται μου τὰ ὀστᾶ ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. ²⁰ ἔξαραντες δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοκωθ ἰσρατοπεδεύσαν ἐν Ὀθώμ παρὰ τὴν ἔρημον. ²¹ οἱ δὲ θεός ἠγείτο αὐτῶν, ἡμέρας μὲν ἐν στύλῳ νεφέλης, δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν. τὴν δὲ νύκτα ἐν στύλῳ πυρός. ²² οὐκ ἐξέλειπεν δὲ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἡμέρας, καὶ ὁ στύλος τοῦ πυρός νυκτὸς ἐναντίον τοῦ λαοῦ παντός.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ² λήλῃσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψαντες στρατοπεδεύσασαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἀνὰ μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης, ἐξεναντίας Βεελσεπφῶν. ἐνώπιον αὐτῶν στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης. ³ καὶ ἑρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ αὐτοῦ. οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλανῶνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ. συγκέκλεικε γὰρ

αὐτοὺς ἡ ἔρημος. ⁴ ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ καταδιώξεται ὀπίσω αὐτῶν. καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ. καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. καὶ ἐποίησαν οὕτως. ⁵ καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι πέφευγεν ὁ λαός. καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ εἶπαν. τί τοῦτο ἐποίησαμεν, τοῦ ἐξαποστείλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τοῦ μὴ δουλεῖν ἡμῖν; ⁶ ἐξευξε οὖν Φαραὼ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαόν αὐτοῦ συναπήγαγε μεθ' ἑαυτοῦ. ⁷ καὶ λαβὼν ἑξακόσια ἄρματα ἐκλεκτὰ, καὶ πᾶσαν τὴν ἑπὶ τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τριστάτα; ἐπὶ πάντων, ⁸ καὶ ἐσκληρυνε κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ. ⁹ καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐύροσαν αὐτοὺς παρεμβληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ πᾶσα ἡ ἵππος, καὶ τὰ ἄρματα Φαραῶ, καὶ οἱ ἱππεῖς, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἐξεναντίας Βεελσεπφῶν. ¹⁰ καὶ Φαραὼ προήγε. καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὄρασι. καὶ οἱ Αἰγύπτιοι στρατοπεδεύσαν ὀπίσω αὐτῶν. καὶ ἐσθρόθησαν σφόδρα. ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον, ¹¹ καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσήν. παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ. τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν, ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου; ¹² οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλαλήσαμεν πρὸς σέ ἐν Αἰγύπτῳ, λέγοντες. παρες ἡμᾶς, ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις. κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεῖν τοῖς Αἰγυπτίοις, ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. ¹³ εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν. Θαρσείτε, στήτε καὶ ὁράτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ κυρίου, ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον. ὃν τρόπον γὰρ ἐωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον, οὐ προσθήσεσθε ἐτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. ¹⁴ κύριος πολέμησιν περὶ ὑμῶν, καὶ

ἡμεῖς

ὑμεῖς σιγήσετε. ¹⁵ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσήν. τί βοᾷς πρὸς με; λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀναζευξάτωσαν. ¹⁶ καὶ σὺ ἔπαρον τῇ ῥάβδῳ σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥήξον αὐτήν, καὶ ἐξελεύσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. ¹⁷ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ ἐξελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξασθήσονται ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ γνωσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἐνδοξαζόμενον μου ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἵπποις αὐτοῦ. ¹⁹ ἔξηρε δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ὁ πορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὀπισθεν. ἔξηρε δὲ καὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν. ²⁰ καὶ ἐξηλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἔστη. καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος. καὶ διήλθεν ἡ νύξ. καὶ οὐ συνέμειξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα. ²¹ ἔξέτινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν. καὶ ὑπήγαγε κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ τότε βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηράν. καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ. ²² καὶ ἐξηλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς τείχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ ἐνανυμῶν. ²³ καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐξηλθον ὀπίσω αὐτῶν καὶ πᾶς ἵππος Φαραῶ, καὶ τὰ ἄρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. ²⁴ ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἐωθινή, καὶ ἐπέβλεψε κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης, καὶ συνετάραξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων. ²⁵ καὶ συνείδησε τοὺς ἄξονας τῶν ἁρμάτων αὐτῶν, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας. καὶ εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι. φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ. ὁ γὰρ κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους. ²⁶ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσήν. ἔκτει-

νον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπικαλύψατο τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπὶ τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας. ²⁷ ἔξέτινε δὲ Μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπεκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ. καὶ ἔξετινάξε κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον τῆς θαλάσσης. ²⁸ καὶ ἐπαναστραφέν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶ, τοὺς εἰσπεπορευμένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οὐ κατελείφθη ἔξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. ²⁹ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ ἐνανυμῶν. ³⁰ καὶ ἐρρύσατο κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων. καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. ³¹ εἶδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην, ἃ ἐποίησε κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις. ἐφοβήθη δὲ ὁ λαὸς τὸν κύριον, καὶ ἐπίστευσαν τῷ θεῷ, καὶ Μωυσῇ τῷ θεράποντι αὐτοῦ. ¹ τότε ἤσε Μωυσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ψῆδὴν ταύτην τῷ θεῷ. καὶ εἶπαν, λέγοντες.

Κ Ε Φ. Ι Ε.

Ἀσμεν τῷ κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. ἵππον καὶ ἀναβάτην ἐρρύψεν εἰς θάλασσαν. ² βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. οὗτός μου θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτόν. θεὸς τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. ³ κύριος συντρίβων πολέμους, κύριος ὄνομα αὐτοῦ. ⁴ ἄρματα Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐρρύψεν εἰς θάλασσαν, ἐπὶ λέκτους ἀναβάτας τριστάτας. κατεπόθησαν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ⁵ πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτοὺς. κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥς ἐ λίθος. ⁶ ἡ δεξιὰ σου κύριε δέδοξασται ἐν ἰσχυί. ἡ δεξιὰ σου κύριε ἐθροισεν ἐχθρούς. ⁷ καὶ τὸ πᾶν κλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναγτίους. ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου. κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην. ⁸ καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ. ἐπάγη ὡς ἐ τεῖχος τὰ ὕδατα. ἐπάγη

ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. ⁹ εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταληψομαι, μερῶ σκύλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελὼ τῇ μαχαίρῃ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου. ¹⁰ ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου. ἐκάλυπεν αὐτοὺς θάλασσα. ἔδυσαν ὥσει μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῶ. ¹¹ τίς ὅμοιος σοι ἐν θεοῖς κύριε, τίς ὅμοιός σοι; δεδοξασμένοι ἐν ἁγίοις, θαυματοῦς ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. ¹² ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπειν αὐτοὺς γῆ. ¹³ ὠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω. παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου. ¹⁴ ἤκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν. ὠδίνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιμ. ¹⁵ τότε ἐσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδὼμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν. ἔλαβον αὐτοὺς τρόμος. ἐτάκυσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. ¹⁶ ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς τρόμος καὶ φόβος. μεγέθει βραχίονός σου ἀπολεσθώθησαν, ὥς παρέλθῃ ὁ λαὸς σου κύριε, ὥς ἂν παρέλθῃ ὁ λαὸς σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω. ¹⁷ ἐξαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὅρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σοι, ὃ κατηρτίσω κύριε. ἁγίασμα κύριε, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου. ¹⁸ κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. ¹⁹ ὅτι ἐκῆλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. ²⁰ λαβοῦσα δὲ Μαριὰμ ἡ προφήτις ἡ ἀδελφὴ Ἀαρὼν τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθον πάνσαι αἱ γυναῖκες ὅπως αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν. ²¹ ἐξηρχε δὲ αὐτῶν Μαριὰμ, λέγουσα. ἄσωμεν τῷ κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται. ἵππον καὶ ἀναβάτην ἐρύμψεν εἰς θάλασσαν. ²² ἐξῆρε δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ ἡγάγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐρημον Σούρ. καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ ἠύρισκον ὕδωρ, ὥστε πιεῖν. ²³ ἦλθον δὲ εἰς Μερῶβ, καὶ οὐκ ᾔδυναντο πιεῖν ἐκ Μερῶβ. πικρὸν γάρ ἦν. διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖ-

νου, Πικρία. ²⁴ καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς ἐπὶ Μωυσῇ, λέγοντες. τί πόμωθα; ²⁵ ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον. καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ. ἐκτε ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπίερασε. ²⁶ καὶ εἶπεν. ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐναγνίον αὐτοῦ ποιήσης, καὶ ἐνωτίσῃ ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπαῶ ἐπὶ σέ. ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου ὁ ἰώμενός σε. ²⁷ καὶ ἦλθον εἰς Αἰλίμ. καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὕδατων, καὶ ἑβδόμηκοντα στελέχη φοινίκων. παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα.

Κ Ε Φ. Ις'.

Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλίμ, καὶ ἦλθον πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἐρημον Σιν, ὃ ἐστιν ἀνὰ μέσον Αἰλίμ, καὶ ἀνὰ μέσον Σινά. τῇ δὲ πεντηκαδικῇ ἡμέρᾳ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐξεληλυθότων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ² διεγόγγυζε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ Μωυσῇ καὶ Ἀαρών. ³ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ὄφελον ἀπεθάνομεν πληγνέντες ὑπὸ κυρίῳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὅταν ἐκαθίσταμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων τῶν κρεῶν, καὶ ἡσθίομεν ἄρτους εἰς πλησμονήν. ὅτι ἐξηγάγετε ἡμᾶς εἰς τὴν ἐρημον ταύτην, ἀποκτεῖναι πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῷ. ⁴ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῇ. ἰδοὺ ἐγὼ ὡς ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐξελεύσεται ὁ λαός, καὶ συλλέξουσιν τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ὅπως πειράσω αὐτοὺς, εἰ πορεύονται τῷ νόμῳ μου ἢ οὐ. ⁵ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐκτῇ, καὶ ἐτοιμάσουσιν ὃ ἐὰν εἰσενεγκῶσι. καὶ ἔσται διπλοῦν ὃ ἐὰν συναγάγῃσι τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν. ⁶ καὶ εἶπε Μωυσῆς καὶ Ἀαρών πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ. ἐσπέρας γνώσεσθε, ὅτι κύριος ἐξηγάγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ⁷ καὶ πρῶτ' ὀψεσθε τὴν δόξαν κυρίου ἐν τῷ εἰσακοῦσαι τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ θεῷ. ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν, ὅτι διαγογγίζετε

γύζετε καθ' ἡμῶν; ⁸ καὶ εἶπε Μωυσῆς. ἐν τῷ διδόναι κύριον ὑμῖν ἐσπέρας κρέα φαγεῖν καὶ ἄρτους τὸ πρωὶ εἰς πλησμονήν, διὰ τὸ εἰσακοῦσαι κύριον τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν. ἡμεῖς δὲ τί ἐσμεν; οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν ἐστὶν ὁ γογγυσμὸς ὑμῶν, ἀλλ' ἡ κατὰ τοῦ Θεοῦ. ⁹ εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών. εἰπον πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ. προσέλθετε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. εἰσακήκοε γὰρ τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν. ¹⁰ ἡνίκα δὲ ἐλάλει Ἀαρών πάση συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστράφησαν εἰς τὴν ἐρημον, καὶ ἡ δόξα κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ. ¹¹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹² εἰσακήκοα τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. λάλησον πρὸς αὐτούς, λέγων. τὸ πρὸς ἐσπέραν ἐδεσθε κρέα, καὶ τὸ πρωὶ πλησθῆσατε ἄρτων. καὶ γνώσασθε, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. ¹³ ἐγένετο δὲ ἐσπέρα. καὶ ἀνέβη ὄρουσμήτρα, καὶ ἐκάλυψε τὴν παρεμβολήν. τὸ πρωὶ ἐγένετο καταπαυομένης τῆς δρόσου κύκλω τῆς παρεμβολῆς. ¹⁴ καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὥσει κόριον λευκόν, ὥσει πύγος ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁵ ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν ἑτέρος τῷ ἐτέρῳ. τί ἐστὶ τοῦτο; οὐ γὰρ ᾔδεισαν τί ἦν. εἶπε δὲ Μωυσῆς αὐτοῖς. οὗτος ὁ ἄρτος, ὃν ἔδωκε κύριος ὑμῖν φαγεῖν. ¹⁶ τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁ συνέταξε κύριος. συναγαγετε ἀπ' αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας γομὸρ, κατὰ κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν, ἕκαστος σὺν τοῖς συσκηνοῖς ὑμῶν συλλέξατε. ¹⁷ ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ συνέλεξαν ὁ τὸ πολὺ καὶ ὁ τὸ ἕλαττον. ¹⁸ καὶ μετρήσαντες γομὸρ, οὐκ ἐπλεόνασεν ὁ τὸ πολὺ, καὶ ὁ τὸ ἕλαττον οὐκ ἠλαττόνησεν. ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ' ἑαυτοῦ συνέλεξαν. ¹⁹ εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς. μηδεὶς καταλείπετω ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ. ²⁰ καὶ οὐκ εἰσῆκουσαν Μωυσῆ, ἀλλὰ κατέλιπον τινες ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωὶ. καὶ ἐξέζεσε σκώληκας, καὶ ἐπώζεσε. καὶ ἐπικράνθη ἐπ' αὐτοῖς Μωυσῆς. ²¹ καὶ συνέλεξαν αὐτὸ πρωὶ πρωὶ ἕκαστος τὸ καθήκον αὐτῷ. ἡνίκα δὲ διεθέρμαινεν ὁ ῥῆλος, ἐτήκετο.

²² ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ, συνέλεξαν τὰ δέοντα διπλά, δύο γομὸρ τῷ ἐνί. εἰσῆλθουσαν δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀνῆγγυλιν Μωυσεῖ. ²³ εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτούς. οὐ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐστὶν ὁ ἐλάλησε κύριος; σάββατα ἀναπαυοῖς ἁγία τῷ κυρίῳ αὐρίον. ὅσα ἐὰν πέσσητε, πέσσετε. καὶ ὅσα ἐὰν ἐψητε, ἐψετε. καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον καταλείπετε αὐτὸ εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρωὶ. ²⁴ καὶ κατέλιπον ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῆ, καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσῆς. καὶ οὐκ ἐπώζεσεν, οὐδὲ σκώληξ ἐγένετο ἐν αὐτῷ. ²⁵ εἶπε δὲ Μωυσῆς. γάγυτε σήμερον. ἐστὶ γὰρ σάββατα σήμερον τῷ κυρίῳ. οὐχ εὐρεθήσεται ἐν τῷ πεδίῳ. ²⁶ ἔξ ἡμέρας συλλέξετε. τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα, ὅτι οὐκ ἐστὶ ἐν αὐτῇ. ²⁷ ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξῆλθουσαν τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέξαι, καὶ οὐκ εὗρον. ²⁸ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἕως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακοῦντας ἐντολάς μου, καὶ τὸν νόμον μου; ²⁹ ἴδετε. ὁ γὰρ κύριος ἔδωκεν ὑμῖν σάββατα τὴν ἡμέραν ταύτην. διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ ἄρτους δύο ἡμερῶν. καθίστασθε ἕκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν. μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. ³⁰ καὶ ἐσαβράτισεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. ³¹ καὶ ἐπωνόμασαν αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μάν. ἦν δὲ ὥσει σπέρμα κορίου λευκόν. τὸ δὲ γέυμα αὐτοῦ ὡς ἐγκρίς ἐν μέλιτι. ³² εἶπε δὲ Μωυσῆς. τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁ συνέταξεν κύριος. πλησατε τὸ γομὸρ τοῦ μάν εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα ἴδωσι τὸν ἄρτον, ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὡς ἐξηγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ³³ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρών. λάβε στάμνον χρυσοῦν ἓνα, καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν πλήρεις τὸ γομὸρ τοῦ μάν, καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἐκ διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ³⁴ ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. καὶ ἀπέθηκεν Ἀαρών ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν. ³⁵ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔφαγον τὸ μάν ἕτη τεσσαράκοντα, ἕως ἡλθον εἰς τὴν οἰκουμένην ἐφάγουσαν τὸ μάν.

μαν, ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης. ³⁶ τὸ δὲ γομὸρ τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἀπῆρε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου Σιν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν, διὰ ῥήματος κυρίου. καὶ παρενεβάλουσαν ἐν Ῥαφιδείν. οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν. ² καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες. δὸς ἡμῖν ὕδωρ, ἵνα πίωμεν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς. τί λοιδορεῖσθε μοι, καὶ τί πειράζετε κύριον; ³ ἐδίψησε δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατι. καὶ διγογγυζεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες. ἵνατί τοῦτο; ἀντίβισας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, ἀποκτείνει ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη τῷ δίψει; ⁴ ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον, λέγων. τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ; ἔτι μικρὸν, καὶ καταλθισθολήσουσί με. ⁵ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. προπορεύου τοῦ λαοῦ τούτου. λαβεὶ δὲ σεαυτῷ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. καὶ τὴν ῥάβδον, ἐν ᾗ ἐπάταξας τὸν ποταμὸν, λαβεὶ ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ πορεύσθαι. ⁶ ὁδὲ ἐγὼ ἔστηκα ἐκεῖ πρὸ τοῦ σέ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρηβ. καὶ πατάξεις τὴν πέτραν, καὶ ἐξελευσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός. ἐποίησε δὲ Μωυσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ ἐπώνομασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, πειρασμός καὶ λοιδορήσις, διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διὰ τὸ πειράζειν κύριον, λέγοντας. εἴ ἔστι κύριος ἐν ἡμῖν ἢ οὐ. ⁸ ἦλθε δὲ Ἀμαλὴκ καὶ ἐπολέμει Ἰσραὴλ ἐν Ῥαφιδείν. ⁹ εἶπε δὲ Μωυσῆς τῷ Ἰησοῦ. ἐπίλεξον σεαυτῷ ἄνδρας δυνατοὺς, καὶ ἐξελεθῶν παράταξαι τῷ Ἀμαλὴκ αὐρίον. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνοῦ, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ μου. ¹⁰ καὶ ἐποίησεν Ἰησοὺς καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Μωυσῆς, καὶ ἐξελεθῶν παρετάξατο τῷ Ἀμαλὴκ. καὶ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὁρ ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ. ¹¹ καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπῆρε Μωυσῆς τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἰσραὴλ. ὅταν δὲ καθῆκε τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἀμαλὴκ. ¹² αἱ δὲ χεῖρες Μωυσῆ βαρεῖται. καὶ λαβόντες

λίθον ὑπέθηκαν ὑπὲρ αὐτὸν, καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτοῦ. καὶ Ἀαρὼν καὶ Ὁρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐντεῦθεν εἰς, καὶ ἐντεῦθεν εἰς. καὶ ἐγένοντο αἱ χεῖρες Μωυσῆ ἐστηριγμέναι ἕως δυσμῶν ἡλίου. ¹³ καὶ ἐτρέψατο Ἰησοὺς τὸν Ἀμαλὴκ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ῥόγῳ μαχαίρας. ¹⁴ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. καταγράψον τοῦτο εἰς μνημόσυον εἰς βιβλίον, καὶ δὸς εἰς τὰ ὦτα Ἰησοῦ, ὅτι ἀλοίστη ἐξαλείψω τὸ μνημόσυον Ἀμαλὴκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν. ¹⁵ καὶ ἀποδόμησε Μωυσῆς θυσιαστήριον κυρίῳ. καὶ ἐπανόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, κύριος καταφυγὴ μου. ¹⁶ ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαία πολεμεῖ κύριος ἐπὶ Ἀμαλὴκ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Ἦκουσε δὲ Ἰοθὼρ ἱερεὺς Μαδιάμ ὁ γαμβρός Μωυσῆ πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος Ἰσραὴλ τῷ ἑαυτοῦ λαῷ. ἐξήγαγε γὰρ κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. ² ἔλαβε δὲ Ἰοθὼρ ὁ γαμβρός Μωυσῆ Σεπφώραν τὴν γυναῖκα Μωυσῆ μετὰ τὴν ἀφαισιν αὐτῆς, ³ καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς. ὄνομα τῷ ἐνὶ αὐτῶν Γηρσάμ, λέγων, πάροικος ἤμην ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ. ⁴ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλιάζερ, λέγων, ὁ γὰρ θεὸς τοῦ πατρός μου βοηθός μου, καὶ ἐξελάτο με ἐκ χειρὸς Φαραῶ. ⁵ καὶ ἐξῆλθεν Ἰοθὼρ ὁ γαμβρός Μωυσῆ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ πρὸς Μωυσῆν εἰς τὴν ἐρήμον, οὐ παρενέβαλεν ἐπ' ὄρους τοῦ θεοῦ. ⁶ ἀνηγγέλη δὲ Μωυσῆ, λέγοντες. ἰδοὺ ὁ γαμβρός σου Ἰοθὼρ παραγίνεται πρὸς σέ, καὶ ἡ γυνή, καὶ οἱ δύο υἱοὶ σου μετ' αὐτοῦ. ⁷ ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς εἰς συνάντησιν τῷ γαμβρῷ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ ἡσπάσαντο ἀλλήλους, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνήν. ⁸ καὶ διηγήσατο Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος τῷ Φαραῶ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἐνέκεν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πάντα τὸν μόχθον τὸν γενόμενον αὐτοῖς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅτι ἐξελάτο αὐτοὺς κύριος ἐκ χειρὸς Φαραῶ, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων. ⁹ ἐξέστη δὲ Ἰοθὼρ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησεν αὐτοῖς κύριος, ὅτι ἐξελάτο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ

καὶ ἐκ χειρὸς Φαραώ. ¹⁰ καὶ εἶπεν Ἰο-
θὴρ. εὐλογητὸς κύριος, ὅτι ἐξέλιτο
αὐτοὺς ἐκ χειρὸς Αἰγυπτίων καὶ ἐκ
χειρὸς Φαραώ. ¹¹ νῦν ἔγνω ὅτι μέγας
κύριος παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς ἐνεκὴν
τούτου, ὅτι ἐπέθεντο αὐτοῖς. ¹² καὶ
ἔλαβεν Ἰοθὴρ ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ ὁλο-
καυτώματα καὶ θυσία· τῷ θεῷ. παρε-
γένετο δὲ Ααρὼν καὶ πάντες οἱ πρεσ-
βύτεροι Ἰσραὴλ συμφαγεῖν ἄρτον μετὰ
τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ, ἐναντίον τοῦ
θεοῦ. ¹³ καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν ἐπαύριον
συνεκάθισεν Μωυσῆς κρίναι τὸν λαόν.
παρεστήκει δὲ πᾶς ὁ λαὸς Μωυσῆ
ἀπὸ πρωῒθεν ἕως δείλης. ¹⁴ καὶ ἰδὼν
Ἰοθὴρ πάντα ὅσα ποιεῖ τῷ λαῷ, λέγει.
τί τοῦτο ὃ σὺ ποιεῖς τῷ λαῷ; διὰ
τὴν σὺ κάθησαι μόνος, πᾶς δὲ ὁ λαὸς παρ-
έστηκέ σοι ἀπὸ πρωῒθεν ἕως δείλης;
¹⁵ καὶ λέγει Μωυσῆς τῷ γαμβρῷ. ὅτι
παραγίνεται πρὸς με ὁ λαὸς ἐκζητῆσαι
κρίσιν παρὰ τοῦ θεοῦ. ¹⁶ ὅταν γὰρ γέ-
νηται αὐτοῖς ἀντιλογία, καὶ ἔλθωσι
πρὸς με, διακρίνω ἕκαστον, καὶ συμβι-
βάσω αὐτοὺς τὰ προστάγματα τοῦ
θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ. ¹⁷ εἶπε δὲ
ὁ γαμβρὸς Μωυσῆ πρὸς αὐτόν. ¹⁸ οὐκ
ὀρθῶς σὺ ποιεῖς τὸ ῥῆμα τοῦτο. φθο-
ρὰ καταφθάρσῃ ἀνυπομονήτῳ καὶ
οὐ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὃς ἐστὶ μετὰ
σοῦ. βαρὺ σοὶ τὸ ῥῆμα τοῦτο, οὐ δυ-
νήσῃ ποιεῖν σὺ μόνος. ¹⁹ νῦν οὖν ἄκου-
σον μου, καὶ συμβουλευσώ σοι, καὶ
ἔσται ὁ θεός μετὰ σοῦ. γίνου σὺ τῷ
λαῷ τὰ πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἀνοίσεις
τούς λόγους αὐτῶν πρὸς τὸν θεόν.
²⁰ καὶ διαμαρτύρη αὐτοῖς τὰ προστάγ-
ματα τοῦ θεοῦ καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ,
καὶ σημανεῖς αὐτοῖς τὰς ὁδοὺς ἐν αἷς
πορεύσονται ἐν αὐταῖς, καὶ τὰ ἔργα
ἃ ποιήσουσι. ²¹ καὶ σὺ σεαυτῷ σκέψαι
ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἄνδρας δυνα-
τοὺς, θεοσεβεῖς, ἄνδρας δικαίους, μι-
σοῦντας ὑπερηφανίαν, καὶ καταστήσεις
ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρ-
χους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκα-
δάρχους. ²² καὶ κρινουσί τὸν λαόν πᾶ-
σαν ὥραν. τὸ δὲ ῥῆμα τὸ ὑπέρρογκον
ἀνοίσουσιν ἐπὶ σέ. τὰ δὲ βραχέα τῶν
κριμάτων κρινουσὶν αὐτοί, καὶ κου-
φιοῦσιν ἀπὸ σοῦ, καὶ συναντιλήμονται

σοι. ²³ ἂν τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσης,
κατισχύσει σὺ ὁ θεός, καὶ δυνήσῃ πα-
ραστήναι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς
τὸν ἑαυτοῦ τόπον μετ' εἰρήνης ἦξει.
²⁴ ἤκουσε δὲ Μωυσῆς τῆς φωνῆς τοῦ
γαμβροῦ, καὶ ἐποίησε ὅσα εἶπεν αὐτῷ.
²⁵ καὶ ἐπέλεξε Μωυσῆς ἄνδρας δυνα-
τοὺς ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίη-
σεν αὐτοὺς ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ
ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους
καὶ δεκαδάρχους. ²⁶ καὶ ἐκρίνοσαν τὸν
λαόν πᾶσαν ὥραν. πᾶν δὲ ῥῆμα ὑπέρ-
ρογκον ἀνέφερόσαν ἐπὶ Μωυσῆν. πᾶν
δὲ ῥῆμα ἐλαφρόν ἐκρίνοσαν αὐτοί.
²⁷ ἔξαπέστειλε δὲ Μωυσῆς τὸν ἑαυ-
τοῦ γαμβρόν, καὶ ἀπηλθεν εἰς τὴν γῆν
αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Τοῦ δὲ μηνὸς τοῦ τρίτου τῆς ἐξόδου
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ ἦλθουσιν εἰς τὴν ἔρημον
τοῦ Σινά. ² καὶ ἀπῆραν ἐκ Ραφιδιὴν,
καὶ ἦλθουσιν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Σινά,
καὶ παρενέβαλιν ἐκεῖ Ἰσραὴλ κατέναντι
τοῦ ὄρους. ³ καὶ Μωυσῆς ἀνέβη εἰς
τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ. καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν
ὁ θεός ἐκ τοῦ ὄρους, λέγων. τάδε ἐρεῖς
τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖς τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ. ⁴ αὐτοὶ ἐωράκατε ὅσα
πεποίηκα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἀνέλα-
βον ὑμᾶς ὡς ἐπὶ πτερυγῶν αἰετῶν,
καὶ προσηγαγόμεν ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν.
⁵ καὶ νῦν ἂν ἀκοῇ ἀκούσητε τῆς ἐμῆς
φωνῆς, καὶ φυλάξητε τὴν διαθήκην
μου, ἕσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ
πάντων τῶν ἔθνων. ἐμὴ γὰρ ἐστὶ πᾶ-
σα ἡ γῆ. ⁶ ὑμεῖς δὲ ἐσεσθέ μοι βασι-
λειον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον. ταῦτα
τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
⁷ ἦλθε δὲ Μωυσῆς, καὶ ἐκάλεσε τοὺς
πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ. καὶ παρέθηκεν
αὐτοῖς πάντα τοὺς λόγους τούτους,
οὓς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ θεός. ⁸ ἀπεκρί-
θη δὲ πᾶς ὁ λαὸς ὁμοθυμαδόν, καὶ εἶ-
παν. πάντα ὅσα εἶπεν ὁ θεός ποιήσο-
μεν καὶ ἀκουσόμεθα. ἀνέγχε δὲ Μωυ-
σῆς τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν θεόν.
⁹ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἰδοὺ
ἐγὼ παραγίνομαι πρὸς σέ ἐν στύλῳ
νεφέλης, ἵνα ἀκούσῃ ὁ λαὸς λαλοῦντός
μου πρὸς σέ, καὶ σοὶ πιστεύσωσιν εἰς
τὸν

τὸν αἰῶνα. ἀνήγγειλε δὲ Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ πρὸς κύριον. ¹⁰ εἶπε δὲ κύριος πρὸς Μωυσῆν. καταβάς διαμαρτυραί τῷ λαῷ, καὶ ἀγνοσον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια, ¹¹ καὶ ἑστώσαν ἑτοιμοὶ εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην. τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καταβήσεται κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. ¹² καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κυκλῶ, λέγων. προσέχετε ἐαυτοῖς τὸ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ θίγειν τι αὐτοῦ. πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους θανάτῳ τελευτήσει. ¹³ οὐχ ἄψεται αὐτοῦ χεῖρ. ἐν γὰρ λίθους λιθοβοληθήσεται, ἡ βολίδι κατατοξευθήσεται. ἐάν τε κτήνος ἐάν τε ἀνθρωπος, οὐ ζήσεται. ὅταν αἱ φωναὶ καὶ αἱ σάλπιγγες καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκείνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. ¹⁴ κατέβη δὲ Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἡγίασεν αὐτούς. καὶ ἐπλυναν τὰ ἱμάτια. ¹⁵ καὶ εἶπε τῷ λαῷ. γίνεσθε ἑτοιμοὶ, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθῃτε γυναικί. ¹⁶ ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γενηθέντος πρὸς ὄρθρον, καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπὶ ὄρους Σινά. φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχη μέγα. καὶ ἐπτολήσῃ πᾶς ὁ λαὸς ὃ ἐν τῇ παρεμβολῇ. ¹⁷ καὶ ἐξήγαγε Μωυσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. ¹⁸ τὸ ὄρος τὸ Σινά ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν θεὸν ἐν πυρὶ. καὶ ἀνέβαινεν ὁ καπνὸς, ὡσεὶ καπνὸς καμίνου. καὶ ἔξεσθη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. ¹⁹ ἐγίνοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωυσῆς ἐλάλησεν, ὁ δὲ θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ. ²⁰ κατέβη δὲ κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. καὶ ἐκάλεσε κύριος Μωυσῆν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. καὶ ἀνέβη Μωυσῆς. ²¹ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγων. καταβάς διαμαρτυραί τῷ λαῷ, μὴ ποτε ἐγγίῃσιν πρὸς τὸν θεὸν κατανοῆσαι, καὶ πέσωσιν ἐξ αὐτῶν πλῆθος. ²² καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ ἐγγίζοντες κυρίῳ τῷ θεῷ ἁγιασθήτωσαν, μὴ ποτε ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτῶν κύριος. ²³ καὶ εἶπε Μωυ-

σῆς πρὸς τὸν θεόν. οὐ δυνήσεται ὁ λαὸς προσαβῆναι πρὸς τὸ ὄρος τὸ Σινά. σὺ γὰρ διαμαρτυρήσῃς ἡμῖν, λέγων. ἀφορίσαι τὸ ὄρος, καὶ ἁγιάσαι αὐτό. ²⁴ εἶπε δὲ αὐτῷ κύριος. βάδιζε, κατάρθῃ, καὶ ἀναβῇ σὺ καὶ Ἀαρὼν μετὰ σοῦ. οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ λαὸς μὴ βιαζέσθωσαν ἀναβῆναι πρὸς τὸν θεόν, μὴ ποτε ἀπολέσῃ ἀπ' αὐτῶν κύριος. ²⁵ κατέβη δὲ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων. ² ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ³ οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλην ἐμοῦ. ⁴ οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλόν, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς. ⁵ οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, θεὸς ἡλιωτῆς, ἀποδίδους ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με, ⁶ καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου, ⁷ οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. οὐ γὰρ μὴ καθάρῃς κύριος ὁ θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ. ⁸ μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. ⁹ ἐξ ἡμέρας ἔργα, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου. ¹⁰ τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου. οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου, καὶ τὸ ὑπόζυγιόν σου, καὶ πᾶν κτήνός σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. ¹¹ ἐν γὰρ ἐξ ἡμέραις ἐποίησε κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ. διὰ τοῦτο εὐλόγησε κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν. ¹² τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς κύριος ὁ θεός σου

σου δίδωσί σοι. ¹³ οὐ μοιχεύσεις. ¹⁴ οὐ κλέψεις. ¹⁵ οὐ φονεύσεις. ¹⁶ οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ. ¹⁷ οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδιάκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστὶ. ¹⁸ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἑώρα τὴν φωνήν, καὶ τὰς λαμπάδας, καὶ τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος, καὶ τὸ ὄρος τὸ καπνίζον. φοβηθέντες δὲ πᾶς ὁ λαὸς ἔστησαν μακρόθεν. ¹⁹ καὶ ἔλεγον πρὸς Μωυσήν. λάλησον οὐ ἡμῖν, καὶ μὴ λαλείτω πρὸς ἡμᾶς ὁ θεός, μὴ ἀποθάνωμεν. ²⁰ καὶ λέγει αὐτοῖς Μωυσής. θαρσείτε. ἔνεκεν γὰρ τοῦ πειράσαι ὑμᾶς παρεγενήθη ὁ θεός πρὸς ὑμᾶς, ὅπως ἂν γένηται ὁ φόβος αὐτοῦ ἐν ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμαρτάνητε. ²¹ εἰστίκει δὲ ὁ λαὸς μακρόθεν, Μωυσής δὲ ἐκλήθη εἰς τὸν γνόφον, οὗ ἦν ὁ θεός. ²² ἔπεε δὲ κύριος πρὸς Μωυσήν. τάδε ἔρεῖς τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, καὶ ἀγγαγεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ὑμεῖς ἑωράκατε, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λελάληκα πρὸς ὑμᾶς. ²³ οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς θεοὺς ἀργυροῦς, καὶ θεοὺς χρυσοῦς οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς. ²⁴ θυσιαστήριον ἐκ γῆς ποιήσετε μοι, καὶ θύσετε ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ σωτήρια ὑμῶν, καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἂν ἐπονομάσω τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ ἦξω πρὸς σέ, καὶ εὐλόγησω σε. ²⁵ ἂν δὲ θυσιαστήριον ἐκ λίθων ποιῇς μοι, οὐκ οἰκοδομήσεις αὐτοὺς τμητούς. τὸ γὰρ ἐγγιριδίον σου ἐπιβέβληκας ἐπ' αὐτούς, καὶ μεμíanται. ²⁶ οὐκ ἀναβήσῃ ἐν ἀναβαθμίῃ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, ὅπως ἂν μὴ ἀποκαλύψῃς τὴν ἀσχημοσύνην σου ἐπ' αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΚΑ'.

Καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα, ἃ παραθήσῃ ἐνώπιον αὐτῶν. ² ἂν κτήσῃ παῖδα Ἑβραῖον, ἐξ ἔτη δουλεύσει σοι. τῷ δὲ ἔβδομῳ ἔτι ἀπελευσεται ἐλεύθερος δωρεάν. ³ ἂν αὐτὸς μόνος εἰσέλθῃ,

καὶ μόνος ἐξελεύσεται. ἂν δὲ γυνὴ συνεισέλθῃ μετ' αὐτοῦ, ἐξελεύσεται καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. ⁴ καὶ ἂν δὲ ὁ κύριος δῶ αὐτῷ γυναῖκα, καὶ τέκῃ αὐτῷ υἱοῦς ἢ θυγατέρας, ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδιά ἐσται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ μόνος ἐξελεύσεται. ⁵ ἂν δὲ ἀποκριθεὶς εἴπῃ ὁ παῖς, ἡγάπηκα τὸν κύριόν μου, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ παιδιά, οὐκ ἀποτρέχω ἐλεύθερος. ⁶ προσάξει αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρὸς τὸ κριτήριον τοῦ θεοῦ, καὶ τότε προσάξει αὐτὸν ἐπὶ τὴν θύραν ἐπὶ τὸν σταθμὸν, καὶ τρυπήσει ὁ κύριος αὐτοῦ τὸ οὖς τῷ ὀπητίᾳ, καὶ δουλεύσει αὐτῷ εἰς τὸν αἰῶνα. ⁷ ἂν δὲ τις ἀποδῶται τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα οἰκέτι, οὐκ ἀπελεύσεται, ὥσπερ ἀποτρέχουσιν αἱ δούλαι. ⁸ ἂν μὴ εὐαρεστήσῃ τῷ κυρίῳ αὐτῆς, ἢ αὐτῷ καθωμολογήσῃ, ἀπολυτρώσει αὐτήν, ἔσθῃ δὲ ἄλλοτρίᾳ οὐ κύριός ἐστι πωλεῖν αὐτήν, ὅτι ἡσέθησεν ἐν αὐτῇ. ⁹ ἂν δὲ τῷ υἱῷ καθωμολογήσῃται αὐτήν, κατὰ τὸ δικαίωμα τῶν θυγατέρων ποιήσῃ αὐτῇ. ¹⁰ ἂν δὲ ἄλλην λάβῃ ἑαυτῷ, τὰ δέοντα καὶ τὸν ἱματισμόν καὶ τὴν ὀμίλιαν αὐτῆς οὐκ ἀποστερήσει. ¹¹ ἂν δὲ τὰ τρία ταῦτα μὴ ποιήσῃ αὐτῇ, ἐξελεύσεται δωρεάν ἄνευ ἀργυρίου. ¹² ἂν δὲ πατάξῃ τις τινά, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω. ¹³ ὁ δὲ οὐκ ἐκὼν, ἀλλὰ ὁ θεός παρεδωκέν ἐς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δώσω σου τόπον οὗ φεύζεται ἐκεῖ ὁ φονεύσας. ¹⁴ ἂν δὲ τις ἐπιθῇται τῷ πλησίον ἀποκτείνει αὐτὸν δόλω, καὶ καταφύγῃ, ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου λήψῃ αὐτὸν θανατῶσαι. ¹⁵ ὃς τύπτει πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω. ¹⁶ ὁ κακολογῶν πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ, τελευτήσῃ θανάτῳ. ¹⁷ ὃς ἂν κλέψῃ τις τινὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδῶται, καὶ εὔρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανάτῳ τελευτάτω. ¹⁸ ἂν δὲ λοιδορῶνται δύο ἄνδρες, καὶ πατάξωσι τὸν πλησίον λίθῳ ἢ πυγμῇ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ, κατακληθῇ δὲ ἐπὶ τὴν κοίτην, ¹⁹ ἂν ἐξαναστᾷς ὁ ἄνθρωπος περιπατήσῃ ἔξω ἐπὶ ῥάβδῳ, ἀθῶος ἐσται ὁ παταξας. πλην τῆς ἀργείας αὐτοῦ ἀποτίσει, καὶ τὰ ἱατρεία. ²⁰ ἂν

δέ

δέ τις πατάξῃ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἢ τὴν παιδίαν αὐτοῦ ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀποθάνῃ ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, δίκη ἐκδικηθήσεται. ²¹ ἔαν δὲ διαβίωσῃ ἡμέραν μίαν ἢ δύο, οὐκ ἐκδικηθήτω. τὸ γὰρ ἀργύριον αὐτοῦ ἔστιν. ²² ἔαν δὲ μάχωνται δύο ἄνδρες, καὶ πατάξωσι γυναῖκα ἐν γαστρὶ ἔχουσαν, καὶ ἐξεέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξηκοντισμένον, ἐπιζήμιον ζημιωθήσεται. καθότι ἂν ἐπιβιάῃ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναίκος, δώσει μετὰ ἀξιώματος. ²³ ἔαν δὲ ἐξηκοντισμένον ᾗ, δώσει ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, ²⁴ ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, χεῖρα ἀντὶ χειρὸς, πόδα ἀντὶ ποδός, ²⁵ κατακαύμα ἀντὶ κατακαύματος, τραῦμα ἀντὶ τραύματος, μώλωπα ἀντὶ μώλωπος. ²⁶ ἔαν δὲ τις πατάξῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ οἰκέτου αὐτοῦ, ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ, καὶ ἐκτυφλώσῃ, ἐλευθέρους ἐξαποστείλῃ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτῶν. ²⁷ ἔαν δὲ τὸν ὀδόντα τοῦ οἰκέτου, ἢ τὸν ὀδόντα τῆς θεραπαίνης αὐτοῦ ἐκκόψῃ, ἐλευθέρους ἐξαποστείλῃ αὐτοὺς ἀντὶ τοῦ ὀδόντος αὐτῶν. ²⁸ ἔαν δὲ κερατίσῃ ταῦρος ἄνδρα ἢ γυναῖκα καὶ ἀποθάνῃ, λίθοις λιθοβοληθήσεται ὁ ταῦρος, καὶ οὐ βρωθήσεται τὰ κρέα αὐτοῦ, ὁ δὲ κύριος τοῦ ταύρου ἄθωος ἔσται. ²⁹ ἔαν δὲ ὁ ταῦρος κερατιστῇς ἢ πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης, καὶ διαμαρτυρωνται τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτὸν, ἀνέλῃ δὲ ἄνδρα ἢ γυναῖκα, ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ προσεποθανεῖται. ³⁰ ἔαν δὲ λύτρα ἐπιβληθῇ αὐτῷ, δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅσα ἔαν ἐπιβάλλωσιν αὐτῷ. ³¹ ἔαν δὲ υἱὸν ἢ θυγατέρα κερατίσῃ, κατὰ τὸ δίκαιωμα τοῦτο ποιήσωσιν αὐτῷ. ³² ἔαν δὲ παῖδα κερατίσῃ ὁ ταῦρος ἢ παιδίαν, ἀργυρίου τριακόντα δίδραγμα δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν, καὶ ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται. ³³ ἔαν δὲ τις ἀνοίξῃ λάκκον ἢ λατομίαν λάκκον, καὶ μὴ καλύψῃ αὐτὸν, καὶ ἐμπέσῃ ἐκεῖ μόσχος ἢ ὄνος, ³⁴ ὁ κύριος τοῦ λάκκου ἀποτίσει, ἀργύριον δώσει τῷ κυρίῳ αὐτῶν, τὸ δὲ τετελευτηκὸς αὐτῷ ἔσται. ³⁵ ἔαν δὲ κερατίσῃ τινὸς ταῦρος τὸν ταῦρον τοῦ

πλησίον, καὶ τελευτήσῃ, ἀποδώσονται τὸν ταῦρον τὸν ζῶντα, καὶ διελούνται τὸ ἀργύριον αὐτοῦ, καὶ τὸν ταῦρον τὸν τεθνηκότα διελούνται. ³⁶ ἔαν δὲ γνωρίζηται ὁ ταῦρος ὅτι κερατιστῇς ἔστι πρὸ τῆς χθὲς καὶ πρὸ τῆς τρίτης ἡμέρας, καὶ διαμαρτυρημένοι ὡς τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀφανίσῃ αὐτὸν, ἀποτίσει ταῦρον ἀντὶ ταύρου, ὃ δὲ τετελευτηκὸς αὐτῷ ἔσται.

ΚΕ Φ. ΚΒ'.

Ἐὰν δὲ τις κλέψῃ μόσχον ἢ πρόβατον, καὶ σφάξῃ ἢ ἀποδώσῃ, πέντε μόσχους ἀποτίσει ἀντὶ τοῦ μόσχου, καὶ τέσσαρα πρόβατα ἀντὶ τοῦ προβάτου. ² ἔαν δὲ ἐν τῷ διορύγματι εὐρεθῇ ὁ κλέπτης, καὶ πληγῆς ἀποθάνῃ, οὐκ ἔστιν αὐτῷ φόνος. ³ ἔαν δὲ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος ἐπὶ αὐτῷ, ἐνοχὸς ἔστιν, ἀναποθανεῖται. ἔαν δὲ μὴ ὑπάρχῃ αὐτῷ, πραθήτω ἀντὶ τοῦ κλέμματος. ⁴ ἔαν δὲ καταλειφθῇ καὶ εὐρεθῇ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ κλέμμα ἀπὸ τε ὄνου ἕως προβάτου ζῶντα, διπλᾶ αὐτὰ ἀποτίσει. ⁵ ἔαν δὲ καταβοσκήσῃ τις ἀγρὸν ἢ ἀμπέλωνα, καὶ ἀφ' ἑτοῦ κτήνους αὐτοῦ καταβοσκήσῃ ἀγρὸν ἕτερον, ἀποτίσει ἐκ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ γέννημα αὐτοῦ. ἔαν δὲ πάντα τὸν ἀγρὸν καταβοσκήσῃ, τὰ βέλτιστα τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ καὶ τὰ βέλτιστα τοῦ ἀμπελῶνος αὐτοῦ ἀποτίσει. ⁶ ἔαν δὲ ἐξελθὼν πῦρ εὗρῃ ἀκάνθας, καὶ προσεμπρήσῃ ἄλωνα ἢ στάχυν ἢ πεδίον, ἀποτίσει ὁ τὸ πῦρ ἐκκαύσας. ⁷ ἔαν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ἀργύριον ἢ σκεύη φυλάξαι, καὶ κλαπῇ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνθρώπου, ἔαν εὐρεθῇ ὁ κλέψας, ἀποτίσει τὸ διπλοῦν. ⁸ ἔαν δὲ μὴ εὐρεθῇ ὁ κλέψας, προσκλείσεται ὁ κυριὸς τῆς οἰκίας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ ὁμείνεται ἡ μὴν μὴ αὐτὸν πεπονηρεῖσθαι ἐφ' ὅλης τῆς παρακαταθήκης τοῦ πλησίον. ⁹ κατὰ πᾶν ῥήτον ἀδίκημα, περὶ τε μόσχου, καὶ ὑποζυγίου, καὶ προβάτου, καὶ ἐματίου, καὶ πάσης ἀπωλείας τῆς ἐγκαλουμένης, ὅτι οὐκ ἂν ᾗ, ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐλεύσεται ἡ κρίσις ἀμαρτηρῶν, καὶ ὁ ἀλὸς διὰ τοῦ θεοῦ ἀποτίσει διπλοῦν τῷ πλησίον. ¹⁰ ἔαν δὲ τις δῶ τῷ πλησίον ὑποζύγιον ἢ μόσχον ἢ πρόβατον

βατον ἢ πᾶν κτήνος φυλάξαι, καὶ συν-
τριβὴ ἢ τελευτήσῃ ἢ αἰχμάλωτον γένη-
ται, καὶ μηδεὶς γνῶ, ¹¹ ὅρκος ἔσται τοῦ
θεοῦ ἀνα μέσον ἀμφοτέρων, ἢ μὴν μὴ
αὐτὸν πεπονηρεῖσθαι καθόλου τῆς
παρακαταθήκης τοῦ πλησίον, καὶ οὐ-
τως προσδέξεται ὁ κύριος αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἀποτίσει. ¹² ἔαν δὲ κλαπῇ παρὸ
αὐτοῦ, ἀποτίσει τῷ κυρίῳ. ¹³ ἔαν δὲ
θηριάλωτον γέννηται, ἄξει αὐτὸν ἐπὶ
τὴν θήραν, καὶ οὐκ ἀποτίσει. ¹⁴ ἔαν
δὲ αἰτήσῃ τις παρὰ τοῦ πλησίον, καὶ
συντριβὴ ἢ ἀποθάνῃ ἢ αἰχμάλωτον
γένηται, ὁ δὲ κύριος μὴ ἦ μετ' αὐτοῦ,
ἀποτίσει. ¹⁵ ἔαν δὲ ὁ κύριος ἦ μετ' αὐ-
τοῦ, οὐκ ἀποτίσει. ἔαν δὲ μισθωτὸς ᾖ,
ἔσται αὐτῷ ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.
¹⁶ ἔαν δὲ ἀπατήσῃ τις παρθένον ἀμνη-
στευτον, καὶ κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, φερ-
νῇ φερνιεὶ αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα. ¹⁷ ἔαν
δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ, καὶ μὴ βούλη-
ται ὁ πατήρ αὐτῆς δοῦναι αὐτὴν αὐ-
τῷ γυναῖκα, ἀργύριον ἀποτίσει τῷ πα-
τρὶ καθ' ὅσον ἔστιν ἡ φερνὴ τῶν παρ-
θένων. ¹⁸ φαρμακούς οὐ περιποιήσετε.
¹⁹ πᾶν κοιμώμενον μετὰ κτήνους θα-
νάτω ἀποκτενεῖτε αὐτούς. ²⁰ ὁ θυσιά-
ζων θεοῖς θανάτῳ ἐξολοθρευθήσεται,
πλὴν κυρίῳ μόνῳ. ²¹ καὶ προσήλυτον
οὐ κακώσετε, οὐδὲ μὴ θλίψητε αὐτόν,
ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.
²² πᾶσαν χήραν καὶ ὀρφανὸν οὐ κακώ-
σετε. ²³ ἔαν δὲ κακία κακώσῃτε αὐτούς,
καὶ κεκράξαντες καταβοήσωσι πρὸς με,
ἀκοῇ εἰσακούσομαι τῆς φωνῆς αὐτῶν,
²⁴ καὶ ὀργισθῆσομαι θυμῷ, καὶ ἀπο-
κτενῶ ὑμᾶς μαχαίρᾳ, καὶ ἔσονται αἱ
γυναῖκες ὑμῶν χῆραι, καὶ τὰ παῖδια
ὑμῶν ὀρφανά. ²⁵ ἔαν δὲ ἀργύριον
ἐκδανείησιν τῷ ἀδελφῷ τῷ πενιχρῷ πα-
ρὰ σοί, οὐκ ἔσῃ αὐτόν κατεπεύγων, οὐκ
ἐπιθήσεις αὐτῷ τόκον. ²⁶ ἔαν δὲ ἐνε-
χυράσῃ ἐνεχυράσεως τὸ ἱμάτιον τοῦ
πλησίον, πρὸ θυμῶν ἡλίου ἀποδώσεις
αὐτῷ. ²⁷ ἔστι γὰρ τοῦτο περιβόλαιον
αὐτοῦ, μόνον τοῦτο τὸ ἱμάτιον ἀσχη-
μσύνης αὐτοῦ. ἐν τίνι κοιμηθήσεται;
ἔαν οὖν καταβοήσῃ πρὸς με, εἰσακού-
σομαι αὐτοῦ. ἐλήμων γὰρ εἰμι. ²⁸ θεοὺς
οὐ κακολογήσεις, καὶ ἄρχοντα τοῦ
λαοῦ σου οὐ κακῶς ῥεῖς. ²⁹ ἀπαρχὰς

ἄλωνος καὶ ληνοῦ σου οὐ καθυστερή-
σεις. τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώ-
σεις ἐμοί. ³⁰ οὕτω ποιήσεις. τὸν μό-
σχον σου καὶ τὸ πρόβατόν σου καὶ τὸ
ὑποζύγιόν σου ἐπτά ἡμέρας ἔσται ὑπὸ
τὴν μητέρα, τῇ δὲ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἀπο-
δώσεις μοι αὐτό. ³¹ καὶ ἄνδρες ἅγιοι
ἔισσθέ μοι. καὶ κρέας θηριάλωτον οὐκ
ἔδοσθε, τῷ κυνὶ ἀποφρίψατε αὐτό.

ΚΕΦ. ΚΓ'.

Οὐ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίαν. οὐ
συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέ-
σθαι μάρτυρας ἀδικός. ² οὐκ ἔσῃ μετὰ
πλειόνων ἐπὶ κακία. οὐ προστεθήσῃ
μετὰ πλῆθους ἐκκλίνειν μετὰ τῶν πλει-
ωνων, ὥστε ἐκκλίσαι κρίσιν. ³ καὶ πέ-
νητα οὐκ ἐλήσεις ἐν κρίσει. ⁴ ἔαν δὲ
συναντήσῃς τῷ βοὶ τοῦ ἐχθροῦ σου, ἢ
τῷ ὑποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένους, ἀπο-
στρέψας ἀποδώσεις αὐτῷ. ⁵ ἔαν δὲ
ἴδῃς τὸ ὑποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πε-
πωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ, οὐ παρ-
ελεύσῃ αὐτό, ἀλλὰ συναρεῖς αὐτό μετ'
αὐτοῦ. ⁶ οὐ διαστρέψεις κρίμα πένητος
ἐν κρίσει αὐτοῦ. ⁷ ἀπο παντός ῥήμα-
τος ἀδίκου ἀποστήσῃ. ἄθῳον καὶ δι-
καιον οὐκ ἀποκτενεῖς, καὶ οὐ δικαιοσύνης
τὸν ἀσεβῆ ἔνεκεν δώρων. ⁸ καὶ δῶρα
οὐ λήψῃ. τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ
ὀφθαλμούς βλέπόντων, καὶ λυμαίνεται
ῥήματα δίκαια. ⁹ καὶ προσήλυτον οὐ
θλίψετε. ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν
τοῦ προσήλυτου. αὐτοὶ γὰρ προσ-
ήλυτοι ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. ¹⁰ ἐξ ἔτη
σπερεῖς τὴν γῆν σου, καὶ συνάξεις τὰ
γεννήματα αὐτῆς. ¹¹ τῷ δὲ ἑβδόμῳ ἀφε-
σιν ποιήσεις, καὶ ἀνήσεις αὐτὴν, καὶ
ἔδονται οἱ πτωχοὶ τοῦ ἔθνους σου. τὰ
δὲ ὑπολειπόμενα ἔδεσται τὰ ἄγρια θη-
ρία. οὕτω ποιήσεις τὸν ἀμπελώνα σου,
καὶ τὸν ἐλαιῶνά σου. ¹² ἐξ ἡμέρας ποιή-
σεις τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδό-
μῃ ἀνάπαισις. ἵνα ἀναπαισῇται ὁ βοὺς
σου, καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ ἵνα
ἀναψῇ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου καὶ
ὁ προσήλυτος. ¹³ πάντα ὅσα ἐίρηκα
πρὸς ὑμᾶς φυλάσσετε. καὶ ὄνομα
θεῶν ἑτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, οὐ-
δὲ μὴ ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.
¹⁴ τρεῖς καιροὺς τοῦ ἔνιαυτοῦ ἑορτά-
σατέ μοι. ¹⁵ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων
φυλά-

φυλάξασθε ποιῆν. ἑπτὰ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, καθάπερ ἐνετείλαμην σοι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μηνὸς τῶν νέων. ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου. οὐκ ὁφθῆσθαι ἐκωπιῶν μου κενοί. ¹⁶ καὶ ἑορτὴν θεραισμοῦ πρωτογεννημάτων ποιήσεις τῶν ἔργων σου, ὧν ἔαν σπείρης ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ ἑορτὴν συντελείας ἐπ' ἐξόδου τοῦ ἐπαιτοῦ ἐν τῇ συνεγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου. ¹⁷ τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὁφείσεται πᾶν ἄρσενικόν σου ἐνώπιον κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. ¹⁸ ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐμπλητύνω τὰ ὄριά σου, οὐ θύσεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυμιαμάτων μου, οὐδὲ μὴ κοιμηθῇ στέαρ τῆς ἑορτῆς μου ἕως πρωῒ. ¹⁹ τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου ἐκτίσεις ἐς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπως ἐξαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἡτοίμασά σοι. ²¹ πρόξεχε σεαυτῷ, καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀπειθῇς αὐτῷ, οὐ γὰρ μὴ ὑποστείληται σε. τὸ γὰρ ὄνομά μου ἔστιν ἐπ' αὐτῷ. ²² ἔαν ἀκοῇ ἀκούσῃτε τῆς ἑμῆς φωνῆς, καὶ ποιήσῃς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαι σοι, καὶ φυλάξῃτε τὴν διαθήκην μου, ἔσεσθέ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνων. ἡμὴ γὰρ ἔστιν πᾶσα ἡ γῆ. ὑμεῖς δὲ ἔσεσθέ μοι βασιλεῖον ἱεράτευμα, καὶ ἔθνος ἅγιον. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ἔαν ἀκοῇ ἀκούσῃτε τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσῃτε πάντα ὅσα ἂν εἴπω σοι, ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ ἀνταξιώσωμαι τοὺς ἀντικειμένους σοι. ²³ πορεύσεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου, καὶ ἐξάξει σε πρὸς τὸν Ἀμορραῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Χαναταῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ ἐκτρίψω αὐτούς. ²⁴ οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐδὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς. οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ἀλλὰ καθαιρέσει καθελεῖς, καὶ συντρίβων συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν. ²⁵ καὶ λατρεύσεις κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. καὶ εὐλογῆσω τὸν ἄρτον σου καὶ

τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου, καὶ ἀποστρέψω μαλακίαν ἀφ' ὑμῶν. ²⁶ οὐκ ἔσται ἄγονος, οὐδὲ στεῖρα ἐπὶ τῆς γῆς σου. τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρῶν ἀναπληρώσω. ²⁷ καὶ τὸν φόβον ἀποστελῶ ἡγούμενόν σου, καὶ ἐκστήσω πάντα τὰ ἔθνη, εἰς οὓς σὺ ἐξπορεύῃ εἰς αὐτούς. καὶ δώσω πάντας τοὺς ὑπεναντίους σου φυγάδας. ²⁸ καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέρας σου. καὶ ἐκβαλεῖς τοὺς Ἀμορραῖους, καὶ τοὺς Εὐαῖους, καὶ τοὺς Χαναταῖους, καὶ τοὺς Χετταῖους ἀπὸ σοῦ. ²⁹ οὐκ ἐκβαλῶ αὐτούς ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἐρημος, καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σέ τὰ θηρία τῆς γῆς. ³⁰ κατὰ μικρὸν ἐκβαλῶ αὐτούς ἀπὸ σοῦ, ἕως ἂν αὐξηθῇς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν. ³¹ καὶ θήσω τὰ ὄριά σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Φυλιστιείμ. καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ἕως τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου. καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐκβαλῶ αὐτούς ἀπὸ σοῦ. ³² οὐ συγκαταθήσῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην. ³³ καὶ οὐκ ἐγκαθήσονται ἐν τῇ γῇ σου, ἵνα μὴ ἁμαρτεῖν σε ποιήσωσι πρὸς με. ἔαν γὰρ δουλεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὗτοι ἔσονται σοι πρόσκομα.

ΚΕ Φ. ΚΔ'.

Καὶ Μωυσῇ εἶπεν. ἀνάβηθι πρὸς τὸν κύριον σὺ καὶ Ἀαρὼν, καὶ Ναθαὺ, καὶ Ἀβιοὺδ, καὶ ἐβδομήκοντα τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, καὶ προσκυνήσουσι μακρόθεν τῷ κυρίῳ. ² καὶ ἐγγεῖ Μωυσῆς μόνος πρὸς τὸν Θεόν, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγισιν, ὃ δὲ λαὸς οὐ συναναβήσεται μετ' αὐτῶν. ³ ἐξῆλθε δὲ Μωυσῆς, καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ δικαιώματα. ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνῇ μίᾳ, λέγοντες. πάντα τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησε κύριος, ποιήσομεν καὶ ἀκούσομεθα. ⁴ καὶ ἔγραψε Μωυσῆς πάντα τὰ ῥήματα κυρίου. ὁρθρίσας δὲ Μωυσῆς τὸ πρωῒ ᾠκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος, καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Ἰσραὴλ, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώματα, καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου τῷ θεῷ μοσχαρία. ⁶ λαβὼν δὲ Μωσὴς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος ἐνέχεν εἰς κρατήρας. τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος προσέχευε πρὸς τὸ θυσιαστήριον. ⁷ καὶ λαβὼν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης ἀνέγνω εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ. καὶ ἔειπεν. πάντα ὅσα ἐλάλησε κύριος, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. ⁸ λαβὼν δὲ Μωσὴς τὸ αἶμα κατασκέδασε τοῦ λαοῦ, καὶ ἔπειν. ἰδοὺ τὸ αἶμα τῆς διαθήκης, ἧς διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων. ⁹ καὶ ἀνέβη Μωσὴς καὶ Ἀαρὼν, καὶ Ναδάβ, καὶ Ἀβιουδ, καὶ ἐβδόμηκοντα τῆς γερονσίας Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ εἶδον τὸν τοπὸν, οὐ εἰστήκει ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὰ ὑποτοῦς πόδας αὐτοῦ ὥς ἐργον πλίνθου σαπφείρου, καὶ ὥσπερ εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαριότητι. ¹¹ καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Ἰσραὴλ οὐ διεφάνησαν οὐδὲ εἰς. καὶ ὥφθησαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. ¹² καὶ ἔειπε κύριος πρὸς Μωσῆν. ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἴσθι ἐκεῖ. καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετήσαι αὐτοῖς. ¹³ καὶ ἀναστὰς Μωσὴς καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστῆκώς αὐτῷ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ θεοῦ, ¹⁴ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις ἔειπεν. ἡσυχάζετε αὐτοῦ, ἕως ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ὡρ μεθ' ὑμῶν. ἐάν τι συμβῇ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ ἀνέβη Μωσὴς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος. καὶ ἐκάλυπεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος. ¹⁶ καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά, καὶ ἐκάλυπεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας. καὶ ἐκάλεσε κύριος τὸν Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. ¹⁷ τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης κυρίου, ὥς ἐπὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ ἐξῆλθε Μωσὴς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν,

λέγων. ² εἰπον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λάβετε ἀπαρχὰς παρὰ πάντων, οἷς ἂν δόξῃ τῇ καρδίᾳ, καὶ λήψεσθε τὰς ἀπαρχὰς μου. ³ καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχή, ἣν λήψεσθε παρ' αὐτῶν. χρυσίον, καὶ ἀργυρίον, καὶ χαλκόν, ⁴ καὶ ὑάκινθον, καὶ πορφύραν, καὶ κόκκινον διπλοῦν, καὶ βυσσὸν κεκλωσμένην, καὶ τρίχας αἰγίας, ⁵ καὶ δέρματα κριαῶν ἡρυνθοδανωμένα, καὶ δέρματα ὑακίνθινα, καὶ ξύλα ἀσσηπτα, ⁶⁻⁷ καὶ λίθους σαρδίους, καὶ λίθους εἰς τὴν γλαφὴν εἰς τὴν ἐπιωμίδα, καὶ τὸν ποδήρη. ⁸ καὶ ποιήσεις μοι ἀγίασμα, καὶ ὁφθήσομαι ἐν ὑμῖν. ⁹ καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάντα ὅσα σοι δεῖκνύω ἐν τῷ ὄρει, τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς, καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς. οὕτω ποιήσεις. ¹⁰ καὶ ποιήσεις κιβωτὸν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσσηπτῶν, δύο πηχέων καὶ ἡμίσεος τὸ μήκος, καὶ πηχέος καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος, καὶ πηχέος καὶ ἡμίσεος τὸ ὕψος. ¹¹ καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν χρυσώσεις αὐτὴν. καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια χρυσᾷ στρεπτα κύκλω. ¹² καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρες δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη. δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν, καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δευτέρον. ¹³ ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἀσσηπτα, καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ. ¹⁴ καὶ ἐραξῇς τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ, αἶραιν τὴν κιβωτὸν ἐν αὐτοῖς. ¹⁵ ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι. ¹⁶ καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτὸν τὰ μαρτυρία, ἃ ἂν δῶ σοι. ¹⁷ καὶ ποιήσεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα χρυσίου καθαροῦ, δύο πηχέων καὶ ἡμίσεος τὸ μήκος, καὶ πηχέος καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος. ¹⁸ καὶ ποιήσεις δύο Χερουβὶμ χρυσοτορευτὰ, καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ ἱλαστηρίου. ¹⁹ ποιηθήσονται Χερούβ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου, καὶ Χερούβ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἱλαστηρίου. καὶ ποιήσεις τοὺς δύο Χερουβὶμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη. ²⁰ ἔσονται οἱ Χερουβὶμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας

ρουγας ἐπάνωθεν, συσκιάζοντες ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἄλληλα, εἰς τὸ ἱλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα τῶν Χερουβίμ. ²¹ καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτὸν ἄνωθεν, καὶ εἰς τὴν κιβωτὸν ἐμβαλεῖς τὰ μαρτύρια, ἃ ἂν δῶ σοι. ²² καὶ γνωσθήσονται σοι ἐκεῖθεν, καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου ἀναμέσον τῶν δύο Χερουβίμ, τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντελλωμαι σοὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ²³ καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσὴν χρυσαίου καθαροῦ, δύο πῆχων τὸ μῆκος, καὶ πῆχος τὸ εὖρος, καὶ πῆχος καὶ ἡμίσεος τὸ ὕψος. ²⁴ καὶ ποιήσεις αὐτῇ στρεπτά κυμάτια χρυσᾶ κύκλω. καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλω. ²⁵ καὶ ποιήσεις στρεπτὸν κυματίον τῇ στεφάνῃ κύκλω. ²⁶ καὶ ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπιθήσεις τοὺς τέσσαρας δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς ὑπὸ τὴν στεφάνην. ²⁷ καὶ ἔσονται οἱ δακτύλιοι εἰς θήκας τοῖς ἀναφορεῦσιν, ὥστε αἶρην ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν. ²⁸ καὶ ποιήσεις τοὺς ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήτητων, καὶ καταχρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν αὐτοῖς ἡ τράπεζα. ²⁹ καὶ ποιήσεις τὰ τρυβλία αὐτῆς, καὶ τὰς θυίσκας, καὶ τὰ σπονδεῖα, καὶ τοὺς κυάθους, ἐν οἷς στείσεις ἐν αὐτοῖς, ἐκ χρυσαίου καθαροῦ ποιήσεις αὐτά. ³⁰ καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους ἐνωπίους ἐναντίον μου διαπαντός. ³¹ καὶ ποιήσεις λυχνίαν ἐκ χρυσαίου καθαροῦ, τορευτὴν ποιήσεις τὴν λυχνίαν. ὁ καυλὸς αὐτῆς, καὶ οἱ καλαμίσκοι, καὶ οἱ κρατῆρες, καὶ οἱ σφαιρωτῆρες, καὶ τὰ κρίνα ἐξ αὐτῆς ἔσται. ³² ἐξ δὲ καλαμίσκοι ἐκπορευόμενοι ἐκ πλαγίων, τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ ἐνὸς αὐτῆς. καὶ τρεῖς καλαμίσκοι τῆς λυχνίας ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου. ³³ καὶ τρεῖς κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυῖσκους. ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ σφαιρωτῆρ καὶ κρίνον. οὕτω τοῖς ἐξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας. καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ

τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυῖσκους. ἐν τῷ ἐνὶ καλαμίσκῳ σφαιρωτῆρες, καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς. ὁ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς δύο καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς. καὶ σφαιρωτῆρ ὑπὸ τοὺς τέσσαρας καλαμίσκους ἐξ αὐτῆς. οὕτω τοῖς ἐξ καλαμίσκοις τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τῆς λυχνίας. ^{34. 35} καὶ ἐν τῇ λυχνίᾳ τέσσαρες κρατῆρες ἐκτετυπωμένοι καρυῖσκους. ³⁶ οἱ σφαιρωτῆρες καὶ οἱ καλαμίσκοι ἐξ αὐτῆς ἔστωσαν. ὅλη τορευτὴ ἐξ ἐνὸς χρυσαίου καθαροῦ. ³⁷ καὶ ποιήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς ἑπτά. καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους, καὶ φανοῦσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς προσώπου. ³⁸ καὶ τὸν ἐπαρυστῆρα αὐτῆς, καὶ τὰ ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσαίου καθαροῦ ποιήσεις. ³⁹ πάντα τὰ σκεύη ταῦτα τάλαντον χρυσαίου καθαροῦ. ⁴⁰ ὅρα ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον τὸν δεδευγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει.

Κ Ε Φ. Κς'.

Καὶ τὴν σκηνὴν ποιήσεις, δέκα αὐλαίας ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου Χερουβίμ. ἔργασίᾳ ὑφάντου ποιήσεις αὐτάς. ² μῆκος τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς ὅκτω καὶ εἰκοσι πηχέων, καὶ εὖρος τεσσάρων πηχέων ἡ αὐλαία ἡ μία ἔσται. μέτρον τὸ αὐτὸ ἔσται πάσαις ταῖς αὐλαίαις. ³ πέντε δὲ αὐλαῖαι ἔσονται ἐξ ἀλλήλων ἐχόμεναι ἡ ἑτέρα ἐκ τῆς ἐτέρας. καὶ πέντε αὐλαῖαι ἔσονται συνεχόμεναι ἑτέρα τῇ ἐτέρᾳ. ⁴ καὶ ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθίνας ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς αὐλαίας τῆς μιᾶς, ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὴν συμβολήν. καὶ οὕτω ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς αὐλαίας τῆς ἐξωτέρας πρὸς τὴν συμβολὴν τῇ δευτέρᾳ. ⁵ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις τῇ αὐλαίᾳ τῇ μιᾷ, καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐκ τοῦ μέρους τῆς αὐλαίας κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς δευτέρας, ἀντιπρόσωποι ἀντιπίπτουσαι ἀλλήλαις εἰς ἐκάστην. ⁶ καὶ ποιήσεις κρίκους πεντήκοντα χρυσοῦς. καὶ συνάψεις τὰς αὐλαίας ἑτέραν τῇ ἐτέρᾳ τοῖς κρίκοις. καὶ ἔσται ἡ σκηνὴ μία. ⁷ καὶ ποιήσεις δέξρεις τριγίνας σκέπη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἑνδεκα δέξρεις ποιήσεις αὐτάς. ⁸ τὸ μῆκος τῆς δέ-

Φ

ῥεως

δεως τῆς μιᾶς, τριάκοντα πήγγων, καὶ τεσσαρῶν πήγγων τὸ εὖρος τῆς δερδέως τῆς μιᾶς. τὸ αὐτὸ μέτρον ἔσται ταῖς ἑνδεκα δερδέσιν. ⁹ καὶ συνάψεις τὰς πέντε δερδεῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ τὰς ἑξ δερδεῖς ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐπιδιπλώσεις τὴν δερδὴν τὴν ἑκτὴν κατὰ πρόσωπον τῆς σκηπῆς. ¹⁰ καὶ ποιήσεις ἀγκύλας πεντήκοντα ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς δερδέως τῆς μιᾶς, τῆς ἀναμέσον κατὰ συμβολήν. καὶ πεντήκοντα ἀγκύλας ποιήσεις ἐπὶ τοῦ χεῖλους τῆς δερδέως, τῆς συναπτούσης τῆς δευτέρας. ¹¹ καὶ ποιήσεις κρίκους χαλκοῦς πενήκοντα. καὶ συνάψεις τοὺς κρίκους ἐκ τῶν ἀγκυλῶν, καὶ συνάψεις τὰς δερδεῖς, καὶ ἔσται ἓν. ¹² καὶ ὑποθήσεις τὸ πλεονάζον ἐν ταῖς δερδέσιν τῆς σκηπῆς. τὸ ἡμισυ τῆς δερδέως τὸ ὑπολειμμένον ὑποκαλύψεις εἰς τὸ πλεονάζον τῶν δερδέων τῆς σκηπῆς. ὑποκαλύψεις ὀπίσω τῆς σκηπῆς. ¹³ πήγην ἐκ τούτου, καὶ πήγην ἐκ τούτου, ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος τῶν δερδέων, ἐκ τοῦ μήκους τῶν δερδέων τῆς σκηπῆς. ἔσται συγκαλύπτον ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς σκηπῆς ἔνθεν καὶ ἔνθεν, ἵνα καλύπτῃ. ¹⁴ καὶ ποιήσεις κατακάλυμμα τῇ σκηπῇ δέρματα κριῶν ἡρουδοθανομένα, καὶ ἐπικαλύμματα δέρματα ὑακίνθινα ἐπάνωθεν. ¹⁵ καὶ ποιήσεις στύλους τῆς σκηπῆς ἐκ ξύλων ἀσήπτων. ¹⁶ δέκα πήγγων ποιήσεις τὸν στύλον τὸν ἓνα, καὶ πήγγων ἐνὸς καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός. ¹⁷ δύο ἀγωνίσκους τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ, ἀντιπλήττοντας ἑξέτερον τῷ ἑτέρῳ. οὕτω ποιήσεις πᾶσι τοῖς στύλοις τῆς σκηπῆς. ¹⁸ καὶ ποιήσεις στύλους τῇ σκηπῇ, εἴκοσιν στύλους ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ πρὸς βορρᾶν. ¹⁹ καὶ τεσσαράκοντα βάσεις ἀργυρᾶς ποιήσεις τοῖς εἴκοσι στύλοις. δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ. καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ. ²⁰ καὶ τὸ κλίτος τὸ δευτερον τὸ πρὸς νότον, εἴκοσι στύλους. ²¹ καὶ τεσσαράκοντα βάσεις αὐτῶν ἀργυρᾶς. δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ εἰς ἀμφοτέρω τὰ μέρη αὐτοῦ. ²² καὶ

ἐκ τῶν ὀπίσω τῆς σκηπῆς κατὰ τὸ μέτρον τὸ πρὸς θάλασσαν ποιήσεις ἑξ στύλους. ²³ καὶ δύο στύλους ποιήσεις ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς σκηπῆς ἐκ τῶν ὀπισθίων, ²⁴ καὶ ἔσται ἑξ ἴσου κάτωθεν. κατὰ τὸ αὐτὸ ἔσονται ἴσοι ἐκ τῶν κεφαλῶν εἰς σύμβλησιν μίαν. οὕτω ποιήσεις ἀμφοτέραις ταῖς δυσὶ γωνίαις. ἴσαι ἔστωσαν. ²⁵ καὶ ἔσονται ὀκτὼ στύλοι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν ἀργυραὶ δεκαῖξ. δύο βάσεις τῷ ἐνὶ στύλῳ εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη αὐτοῦ, καὶ δύο βάσεις τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ. ²⁶ καὶ ποιήσεις μοχλοὺς ἐκ ξύλων ἀσήπτων πέντε τῷ ἐνὶ στύλῳ ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους τῆς σκηπῆς, ²⁷ καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ἐνὶ κλίτει τῆς σκηπῆς τῷ δευτέρῳ, καὶ πέντε μοχλοὺς τῷ στύλῳ τῷ ὀπισθίῳ τῷ κλίτει τῆς σκηπῆς τῷ πρὸς θάλασσαν. ²⁸ καὶ ὁ μοχλὸς ὁ μέσος ἀναμέσον τῶν στύλων δι᾿ακνείσθω ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κλίτους εἰς τὸ ἕτερον κλίτος. ²⁹ καὶ τοὺς στύλους καταχρυσώσεις χρυσίῳ. καὶ τοὺς δακτυλίους ποιήσεις χρυσοῦς, εἰς οὓς εἰσάξεις τοὺς μοχλοὺς. καὶ καταχρυσώσεις τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ. ³⁰ καὶ ἀναστήσεις τὴν σκηπὴν κατὰ τὸ εἶδος τὸ δεδειγμένον σοι ἐν τῷ ὄρει. ³¹ καὶ ποιήσεις καταπέτασμα ἑξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κνησημένης. ἔργον ὑφαντὸν ποιήσεις αὐτὸ Χερουβίμ. ³² καὶ ἐπιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ τεσσαρῶν στύλων ἀσήπτων κεχρυσωμένων χρυσίῳ. καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαί, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραὶ. ³³ καὶ θήσεις τὸ καταπέτασμα ἐπὶ τῶν στύλων. καὶ εἰσίοις ἐκεῖ ἑσώτερον τοῦ καταπετάσματος τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου. καὶ διοριεῖ τὸ καταπέτασμα ὑμῖν ἀναμέσον τοῦ ἁγίου καὶ ἀναμέσον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων. ³⁴ καὶ κατακαλύψεις τὸ καταπέτασμα τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων. ³⁵ καὶ ἐπιθήσεις τὴν τράπεζαν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος, καὶ τὴν λυχνίαν ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἐπὶ μέρους τῆς σκηπῆς τὸ πρὸς νότον. καὶ τὴν τράπεζαν θήσεις ἐπὶ μέρους τῆς σκηπῆς τὸ πρὸς βορρᾶν. ³⁶ καὶ ποιήσεις ἐπίπαστρον τῇ θύρᾳ

τῆς

τῆς σκηπῆς· ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ποικιλτοῦ. ³⁷ καὶ ποιήσεις τῷ καταπετάσματι πέντε στύλους, καὶ χρυσάσεις αὐτοὺς χρυσῶ· καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαί. καὶ χωνεύσεις αὐτοῖς πέντε βάσεις χαλκᾶς.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον ἐκ ξύλων ἀσήπτων, πέντε πήχεων τὸ μήκος, καὶ πέντε πήχεων τὸ εὖρος· τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον, καὶ τριῶν πήχεων τὸ ὕψος αὐτοῦ. ² καὶ ποιήσεις τὰ κέρατα ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν. ἐξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα, καὶ καλύψεις αὐτὰ χαλκῷ. ³ καὶ ποιήσεις στεφανὴν τῷ θυσιαστηρίῳ. καὶ τὸν καλυπτῆρα αὐτοῦ, καὶ τὰς φιάλας αὐτοῦ, καὶ τὰς κρεάγρας αὐτοῦ, καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ ποιήσεις χαλκῷ. ⁴ καὶ ποιήσεις αὐτῷ ἐσχάραν ἔργῳ δικτυωτῷ χαλκῇ. καὶ ποιήσεις τῇ ἐσχάρᾳ τέσσαρας δακτυλίους χαλκοῦς ὑπὸ τὰ τέσσαρα κλίτη. ⁵ καὶ ὑποθήσεις αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου κάτωθεν. ἔσται δὲ ἡ ἐσχάρα ἕως τοῦ ἡμίσους τοῦ θυσιαστηρίου. ⁶ καὶ ποιήσεις τῷ θυσιαστηρίῳ ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ περιχαλκώσεις αὐτοὺς χαλκῷ. ⁷ καὶ ἐξάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους. καὶ ἔστωσαν ἀναφορεῖς κατὰ πλευρὰ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ αἵρῃ αὐτό. ⁸ κοῖλον σανιδωτὸν ποιήσεις αὐτό. κατὰ τὸ παραδειχθέν σοι ἐν τῷ ὄρει, οὕτως ποιήσεις αὐτό. ⁹ καὶ ποιήσεις αὐλὴν τῇ σκηπῇ. ἐκ τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἰστιά τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης. μήκος ἑκατὸν πήχεων τῷ ἐνὶ κλίτει. ¹⁰ καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἰκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἰκοσι χαλκαί. καὶ οἱ κρίκοι αὐτῶν καὶ αἱ ψαλίδες ἀργυραί. ¹¹ οὕτως τῷ κλίτει τῷ πρὸς ἀπηλιώτην ἰστία ἑκατὸν πήχεων μήκος. καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἰκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἰκοσι χαλκαί. καὶ οἱ κρίκοι καὶ αἱ ψαλίδες τῶν στύλων, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν περιηγυρωμένοι ἀργυρίῳ. ¹² τὸ δὲ εὖρος τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ θάλασσαν ἰστία πεντήκοντα πήχεων. στύλοι αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις

αὐτῶν δέκα. ¹³ καὶ εὖρος τῆς αὐλῆς τῆς πρὸς νότον, ἰστία πεντήκοντα πήχεων. στύλοι αὐτῶν δέκα, καὶ βάσεις αὐτῶν δέκα. ¹⁴ καὶ πεντεκαίδεκα πήχεων τὸ ὕψος τῶν ἰστίων τῷ κλίτει τῷ ἐνὶ. στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. ¹⁵ καὶ τὸ κλίτος τὸ δευτερον δεκαπέντε πήχεων τῶν ἰστίων τὸ ὕψος. στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. ¹⁶ καὶ τῇ πύλῃ τῆς αὐλῆς κάλυμμα. εἰκοσι πήχεων τὸ ὕψος ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης τῇ ποικιλίᾳ τοῦ βαφειδευτοῦ. στύλοι αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες. ¹⁷ πάντες οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς κύκλῳ κατηργυρωμένοι ἀργυρίῳ. καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν ἀργυραί, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν χαλκαί. ¹⁸ τὸ δὲ μήκος τῆς αὐλῆς ἑκατὸν ἑφ' ἑκατόν. καὶ εὖρος πεντήκοντα ἐπὶ πενήκοντα. καὶ ὕψος πέντε πήχεων ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, καὶ βάσεις αὐτῶν χαλκαί. ¹⁹ καὶ πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα καὶ οἱ πάσσαλοι τῆς αὐλῆς χαλκοί. ²⁰ καὶ σὺ σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐξ ἐλαίου ἄτρυγον καθαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς καῦσαι, ἵνα καίηται λύχνος διαπαντός ²¹ ἐν τῇ σκηπῇ τοῦ μαρτυρίου. ἐξώθεν τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἐπὶ τῆς διαθήκης καύσει αὐτὸ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἅφ' ἑσπέρας ἕως πρωῆς, ἐναντίον κυρίου, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΚΗ'.

Καὶ σὺ προσαγάγον πρὸς σκαπτόν τὸν τῶν Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἱερατεύειν μοι Ἀαρὼν, καὶ Ναδάβ, καὶ Ἀβιούδ, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ υἱοὺς Ἀαρὼν. ² καὶ ποιήσεις στολὴν ἁγίαν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου εἰς τιμὴν καὶ δόξαν. ³ καὶ σὺ λάλησον πᾶσι τοῖς σοφοῖς τῇ διαβολᾷ, οὓς ἐνέπλησα πνεύματος σοφίας καὶ αἰσθήσεως. καὶ ποιήσουσι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν Ἀαρὼν εἰς τὸ ἅγιον, ἐν ᾗ ἱερατεύσει μοι. ⁴ καὶ αὐταὶ αἱ στολαί, ἃς ποιήσουσι. τὸ περιστήθιον, καὶ τὴν

ἐπωμίδα, καὶ τὸν ποδῆρη, καὶ χιτῶνα κοσμηθέν, καὶ κίδαρι, καὶ ζώνην. καὶ ποιήσουσι στολὰς ἁγίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερατεῦν μοι. ⁵ καὶ αὐτοὶ λήφονται τὸ χρυσίον, καὶ τὸν ὑάκινθον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον, καὶ τὴν βύσσον. ⁶ καὶ ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὕφαντον ποικιλτοῦ. ⁷ δύο ἐπωμίδες συνέχουσαι ἔσονται αὐτῷ ἑτέρα τὴν ἑτέραν, ἐπὶ τοῖς δυσὶ μέρεσιν ἐξηρημέναι. ⁸ καὶ τὸ ὕφασμα τῶν ἐπωμιδῶν, ὃ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ, κατὰ τὴν ποίησιν ἐξ αὐτοῦ ἔσται ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανερησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης. ⁹ καὶ λήψῃ τοὺς δύο λίθους, λίθους σμαράγδου, καὶ γλύψῃς ἐν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁰ ἐξ ὀνόματα ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα, καὶ τὰ ἐξ ὀνόματα τὰ λοιπὰ ἐπὶ τὸν λίθον τὸν δεύτερον κατὰ τὰς γενέσεις αὐτῶν, ¹¹ ἔργον λιθοργικῆς τέχνης. γλύμμα σφραγίδος διαγλύψῃς τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τοῖς ὀνόμασι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹² καὶ θήσεις τοὺς δύο λίθους ἐπὶ τῶν ὤμων τῆς ἐπωμίδος. λίθοι μνημοσύνου εἰσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ ἀναλήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐναντὶ κυρίου ἐπὶ τῶν δύο ὤμων αὐτοῦ, μνημόσυνον περὶ αὐτῶν. ¹³ καὶ ποιήσεις ἀσπιδίσκας ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. ¹⁴ καὶ ποιήσεις δύο κροσσωτὰ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, καταμειγμένα ἐν ἀνθεσίν, ἔργον πλοκῆς. καὶ ἐπιθήσεις τὰ κροσσωτὰ τὰ πεπλεγμένα ἐπὶ τὰς ἀσπιδίσκας, κατὰ τὰς παρωμίδας αὐτῶν ἐκ τῶν ἐμπροσθίων. ¹⁵ καὶ ποιήσεις λογεῖον τῶν κρίσεων, ἔργον ποικιλτοῦ. κατὰ τὸν ῥυθμὸν τῆς ἐπωμίδος ποιήσεις αὐτὸ ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου κεκλωσμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης. ¹⁶ ποιήσεις αὐτὸ τετράγωνον. ἔσται διπλοῦν, σπιθαμῆς τὸ μῆκος αὐτοῦ, καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος. ¹⁷ καὶ καθυφανεῖς ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλιθον τετραστίχον. στίχος λίθων ἔσται, σάρδιον, τοπάζιον, καὶ σμαράγδος, ὁ στίχος ὁ εἰς. ¹⁸ καὶ ὁ στίχος ὁ δεύτερος,

ἄνθραξ, καὶ σάπφειρος, καὶ ἱασπς. ¹⁹ καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος, λγύριον, ἄχτης, ἀμέθυστος. ²⁰ καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος, καὶ βηρύλλιον, καὶ ὄνυχιον, πρικεκαλυμμένα χρυσίῳ, συνδεδεμένα ἐν χρυσίῳ. ἔτρωσαν κατὰ στίχον αὐτῶν. ²¹ καὶ οἱ λίθοι ἔτρωσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δεκαδύο κατὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν. γλυφαὶ σφραγίδων ἕκαστος κατὰ τὸ ὄνομα ἔτρωσαν εἰς δεκαδύο φυλάς, ²² καὶ ποιήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον κροσσούς συμπεπλεγμένους, ἔργον ἀλυσιδωτῶν ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. ²³ καὶ λήψεται Ἀαρὼν τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ λογεῖου τῆς κρίσεως ἐπὶ τοῦ στήθους, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον μνημόσυνον ἐναντίον τοῦ θεοῦ. καὶ θήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τοὺς κροσσούς. τὰ ἀλυσιδωτὰ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ λογεῖου ἐπιθήσεις. καὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας ἐπιθήσεις ἐπ' ἀμφοτέρους τοὺς ὤμους τῆς ἐπωμίδος κατὰ πρόσωπον. ³⁰ καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὸ λογεῖον τῆς κρίσεως τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν. καὶ ἔσται ἐπὶ τοῦ στήθους Ἀαρὼν, ὅταν εἰσπορεύηται εἰς τὸ ἅγιον ἐναντὶ κυρίου. καὶ οἶσει Ἀαρὼν τὰς κρίσεις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ στήθους ἐναντὶ κυρίου διαπαντός. ³¹ καὶ ποιήσεις ὑποδύτην ποδῆρη ὅλον ὑακίνθινον. ³² καὶ ἔσται τὸ περιστόμιον ἐξ αὐτοῦ μέσον, ὡς ἔχον κύκλω τοῦ περιστομίου. ἔργον ὕφαντου, τὴν συμβολὴν συνυφασμένην ἐξ αὐτοῦ, ἵνα μὴ ῥαγῇ. ³³ καὶ ποιήσεις ὑπὸ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν, ὥς ἐξανθούσης ῥόας ῥοῖσπους ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανερησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ὑπὸ τοῦ λῶματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω. τὸ αὐτὸ εἶδος ῥοῖσπους χρυσοῦς, καὶ κώδωνας ἀνάμεσον τούτων περικύκλω. ³⁴ παρὰ ῥοῖσπον χρυσοῦς κώδωνας, καὶ ἄνθινον ἐπὶ τοῦ λῶματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω. ³⁵ καὶ ἔσται Ἀαρὼν ἐν τῷ λειτουργεῖν ἀκουστὴ ἡ φωνὴ αὐτοῦ, εἰσιόντι εἰς τὸ ἅγιον ἐναντὶ κυρίου, καὶ ἐξιόντι, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ. ³⁶ καὶ ποιήσεις πέταλον χρυσοῦν καθαρὸν. καὶ ἐκτυπώσεις ἐν αὐτῷ ἐκτύπωμα σφραγίδος, ἀγίασμα κυρίου.

κυρίου. ³⁷ και επιθήσεις αὐτὸ ἐπὶ ὑακίνθου κεκλωμένης. και ἔσται ἐπὶ τῆς μίτρας, κατὰ πρόσωπον τῆς μίτρας ἔσται. ³⁸ και ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρών. και ἔξαρεῖ Ἀαρών τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἁγίων, ὅσα ἂν ἁγιάσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παντὸς ὁμάτος τῶν ἁγίων αὐτῶν. και ἔσται ἐπὶ τοῦ μετώπου Ἀαρών διαπαντός δεκτὸν αὐτοῖς ἔναντι κυρίου. ³⁹ και οἱ κοσμβωτοὶ τῶν χιτῶνων ἐκ βύσσου. και ποιήσεις κίδαριν βυσσίνην. και ζώνην ποιήσεις, ἔργον ποικιλτοῦ. ⁴⁰ και τοῖς υἱοῖς Ἀαρών ποιήσεις χιτῶνας και ζώνας, και κίδαρεις ποιήσεις αὐτοῖς εἰς τιμὴν και δόξαν. ⁴¹ και ἐνδύσεις αὐτὰ Ἀαρών τὸν ἀδελφόν σου, και τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. και χρίσεις αὐτούς, και ἐμπλήσεις αὐτῶν τὰς χεῖρας. και ἁγιάσεις αὐτούς, ἵνα ἱερατεύσῃ μοι. ⁴² και ποιήσεις αὐτοῖς περισκελὴ λινὰ καλύψαι ἄσχημοσύνην χρωτὸς αὐτῶν, ἀπὸ ὀσφύος ἕως μηρῶν ἔσται. ⁴³ και ἔξει Ἀαρών αὐτὰ και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἥ ὅταν προσπορεύωνται λειτουργεῖν πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἁγίου. και οὐκ ἐπάξονται πρὸς ἐαυτοὺς ἁμαρτίαν, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι. νόμιμον αἰώνιον αὐτῶ, και τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν.

ΚΕΦ. ΚΘ'.

Και ταῦτά ἐστιν, ἃ ποιήσεις αὐτοῖς. ἁγιάσεις αὐτούς, ὥστε ἱερατεύειν μοι αὐτοῖς. λήψῃ δὲ μοσχάριον ἐκ βοῶν ἕν, και κριούς ἀμώμους δύο, ² και ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ, και λαγανα ἄζυμα κεκριμένα ἐν ἐλαίῳ. σμιδαλιν ἐκ πυρῶν ποιήσεις αὐτά. ³ και επιθήσεις αὐτὰ ἐπὶ κανοῦν ἕν, και προσθήσεις αὐτὰ ἐπὶ τῷ κανῶ, και τὸ μοσχάριον, και τοὺς δύο κριούς. ⁴ και Ἀαρών και τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, και λούσεις αὐτούς ἐν ὕδατι. ⁵ και λαβὼν τὰς στολὰς ἐνδύσεις Ἀαρών τὸν ἀδελφόν σου, και τὸν χιτῶνα τὸν ποδήρη, και τὴν ἐπωμίδα, και τὸ λογιόν. και συνάψεις αὐτῶ τὸ λογιόν πρὸς τὴν ἐπωμίδα. ⁶ και επιθήσεις τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-

τοῦ, και επιθήσεις τὸ πέταλον τὸ ἁγίασμα ἐπὶ τὴν μίτραν. ⁷ και λήψῃ τοῦ ἐλαίου τοῦ χρίσματος, και ἐπιχεῖς αὐτὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, και χρίσεις αὐτόν. ⁸ και τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις, και ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας. ⁹ και ζώσεις αὐτοὺς ταῖς ζώναις, και περιθήσεις αὐτοῖς τὰς κίδαρεις. και ἔσται αὐτοῖς ἱερατεία μοι εἰς τὸν αἰῶνα. και τελειώσεις Ἀαρών τὰς χεῖρας αὐτοῦ, και τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ¹⁰ και προσάξεις τὸν μόσχον ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. και επιθήσουσιν Ἀαρών και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου, ἔναντι κυρίου, παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹¹ και σφάξεις τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου, παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹² και λήψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, και θήσεις ἐπὶ τῶν κέρατων τοῦ θυσιαστηρίου τῷ δακτύλῳ σου. τὸ δὲ λοιπὸν πᾶν αἷμα ἐκχεῖς παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. ¹³ και λήψῃ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, και τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, και τοὺς δύο νεφροὺς, και τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, και επιθήσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ¹⁴ τὰ δὲ κρέατα τοῦ μόσχου, και τὸ δέρμα, και τὴν κόπρον κατακαύσεις πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς. ἁμαρτίας γάρ ἐστι. ¹⁵ και τὸν κριὸν λήψῃ τὸν ἕνα, και επιθήσουσιν Ἀαρών και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. ¹⁶ και σφάξεις αὐτόν, και λαβὼν τὸ αἷμα προσχεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κυκλῶ. ¹⁷ και τὸν κριὸν διχοτομήσεις κατὰ μέλη. και πλυνεῖς τὰ ἐνδόντια και τοὺς πόδας ὕδατι, και επιθήσεις ἐπὶ τὰ διχοτομήματα σὺν τῇ κεφαλῇ. ¹⁸ και ἀνοίσεις ὄλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. θυμίαμα κυρία ἐστί. ¹⁹ και λήψῃ τὸν κριὸν τὸν δευτερόν, και επιθήσει Ἀαρών και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. ²⁰ και σφάξεις αὐτόν, και λήψῃ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, και επιθήσεις ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός Ἀαρών τοῦ δεξιοῦ, και ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς δεξιᾶς χειρὸς, και ἐπὶ τὸ

τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς λοβούς τῶν ἄτων τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν. ²¹ καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ ῥανεῖς ἐπὶ Ἀαρὼν καὶ ἐπὶ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὑποδήματα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἁγιασθήσεται αὐτὸς καὶ ἡ στολὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ στολαὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. τὸ δὲ αἷμα τοῦ κυρίου προσχεῖς πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλω. ²² καὶ λήψῃ ἀπὸ τοῦ κυρίου τὸ στέαρ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ὑπ' αὐτῶν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν. ἔστι γὰρ τελειώσεις αὕτη. ²³ καὶ ἄρτον ἓνα ἐξ ἐλαίου, καὶ λάγανον ἐν ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῶν ἁγύμων τῶν προτεθειμένων ἐναντι κυρίου. ²⁴ καὶ ἐπιθήσεις τὰ πάντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν, καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ. καὶ ἀφορεῖς αὐτὰ ἀφ' ὀρίσματος ἐναντι κυρίου. ²⁵ καὶ λήψῃ αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνοίξεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας ἐναντι κυρίου. κάρπωμα ἔστι κυρίῳ. ²⁶ καὶ λήψῃ τὸ στηθύνιον ἀπὸ τοῦ κυρίου τῆς τελειώσεως, ὃ ἔστιν Ἀαρὼν. καὶ ἀφορεῖς αὐτὸ ἀφ' ὀρίσματος ἐναντι κυρίου, καὶ ἔσται σοι ἐν μερίδι. ²⁷ καὶ ἁγιάσεις τὸ στηθύνιον ἀφ' ὀρίσματος, καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀραιρέματος, ὃς ἀφ' ὀρίσματος καὶ ὃς ἀψηρεῖται ἀπὸ τοῦ κυρίου τῆς τελειώσεως ἀπὸ τοῦ Ἀαρὼν, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ²⁸ καὶ ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ἔστι γὰρ ἀφ' ὀρίσματος τοῦτο. καὶ ἀφαίρεμα ἔσται παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυμάτων τῶν σωτηριῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀφαίρεμα κυρίῳ. ²⁹ καὶ ἡ στολὴ τοῦ ἁγίου, ἣ ἔστιν Ἀαρὼν, ἔσται τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν, χρισθῆναι αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν. ³⁰ ἑπτὰ ἡμέρας ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀντ'

αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃς εἰς ἐλεῖν σεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λειτουργεῖν ἐν τοῖς ἁγίοις. ³¹ καὶ τὸν κριὸν τῆς τελειώσεως λήψῃ, καὶ ἐψησῇ τὰ κρέα ἐν τόπῳ ἁγίῳ. ³² καὶ ἔδονται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ κρέα τοῦ κυρίου, καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῷ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ³³ ἔδονται αὐτὰ ἐν οἷς ἡγιασθήσαν ἐν αὐτοῖς τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἁγιάσαι αὐτούς, καὶ ἀλλογενὴς οὐκ ἔδεται ἀπ' αὐτῶν. ἔστι γὰρ ἅγια. ³⁴ ἐὰν δὲ καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τῆς τελειώσεως καὶ τῶν ἄρτων ἕως πρωῒ, κατακαύσεις τὰ λοιπὰ πυρὶ. οὐ βρωθήσεται. ἅγιασμα γὰρ ἔστι. ³⁵ καὶ ποιήσεις Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ οὕτω κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλαμην σοι. ἑπτὰ ἡμέρας τελειώσεις τὰς χεῖρας αὐτῶν. ³⁶ καὶ τὸ μυστήριον τῆς ἀμαρτίας ποιήσεις τῇ ἡμέρᾳ τοῦ καθαρισμοῦ. καὶ καθαρεῖς τὸ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἁγιάζειν σε ἐπ' αὐτῷ. καὶ χρίσεις αὐτὸ ὥστε ἁγιάσαι αὐτό. ³⁷ ἑπτὰ ἡμέρας καθαρεῖς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἁγιάσεις αὐτό. καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τοῦ ἁγίου. πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ θυσιαστηρίου ἁγιασθήσεται. ³⁸ καὶ ταῦτά ἔστιν, ἃ ποιήσεις ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ἁμύνας ἐναυσίους ἁμύνας δύο τὴν ἡμέραν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐνδελειχῶς, κάρπωμα ἐνδελειχισμοῦ. ³⁹ τὸν ἁμύνον τὸν ἓνα ποιήσεις τὸ πρωῒ, καὶ τὸν ἁμύνον τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν. ⁴⁰ καὶ δέκατον σμερδαλέως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ κεκομμένῳ τῷ τετάρτῳ τοῦ Εἶν. καὶ σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ Εἶν οἶνον τῷ ἁμῶν τῷ ἐνί. ⁴¹ καὶ τὸν ἁμύνον τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ δειλινόν, κατὰ τὴν θυσίαν τὴν πρωϊνὴν, καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. ποιήσεις εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ, ⁴² θυσίαν ἐνδελειχισμοῦ εἰς γενεὰς ὑμῶν, ἐπὶ θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐναντι κυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσονται σοὶ ἐκείθεν, ὥστε λαλῆσαι σοι. ⁴³ καὶ τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἁγιάσθησονται ἐν δόξῃ μου. ⁴⁴ καὶ ἁγιάσω τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ

αὐτοῦ ἀγιάσω, ἱερατεύειν μοι. ⁴⁵ καὶ ἐπικληθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός. ⁴⁶ καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, ὁ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐπικληθῆναι αὐτοῖς, καὶ εἶναι αὐτῶν θεός.

ΚΕΦ. Δ'.

Καὶ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων ἀσήπτων. ² καὶ ποιήσεις αὐτὸ πῆχως τὸ μῆκος, καὶ πῆχως τὸ εὖρος. τετράγωνον ἔσται, καὶ δύο πῆχων τὸ ὕψος. ἔξ αὐτοῦ ἔσται τὰ κέρατα αὐτοῦ. ³ καὶ καταχρυσώσεις χρυσῷ καθαρῷ τὴν ἐσχάραν αὐτοῦ, καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ στερεπτήν στεφάνην χρυσῇν κύκλῳ. ⁴ καὶ δύο δακτυλίους χρυσοὺς καθαροὺς ποιήσεις ὑπὸ τῇ στερεπτῇ στεφάνῃ αὐτοῦ, εἰς τὰ δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυσὶ πλευροῖς. καὶ ἔσονται ψαλίδες ταῖς σκυτάλαις, ὥστε αἶρειν αὐτὸ ἐν αὐταῖς. ⁵ καὶ ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων, καὶ καταχρυσώσεις αὐτάς χρυσῷ. ⁶ καὶ θήσεις αὐτὸ ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος, τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τῶν μαρτυρίων, ἐν οἷς γνωσθήσομαι σοι ἐκείθεν. ⁷ καὶ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ Ἀαρὼν θυμιάμα συνθετον λεπτὸν τὸ πρῶν πρῶν. ὅταν ἐπισκευάζῃ τοὺς λύχνους, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ, ⁸ καὶ ὅταν ἔξαπτῇ Ἀαρὼν τοὺς λύχνους, ὁπὲ θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ. θυμιάμα ἐνδελχισμοῦ διαπαντὸς ἔναντι κυρίου εἰς γενεάς αὐτῶν. ⁹ καὶ οὐκ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτοῦ θυμιάμα ἕτερον. κάρπωμα θυσίαν καὶ σπονδὴν οὐ σπείσεις ἐπ' αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ἐξιλιάσεται ἐπ' αὐτοῦ Ἀαρὼν ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ ἀπαξ τοῦ ἡμευτοῦ, ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ καθαρισμοῦ καθαρῶν αὐτό, εἰς γενεάς αὐτῶν ἅγιον τῶν ἁγίων ἐστὶ κυρίῳ, ¹¹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, ¹² ἐὰν λάβῃς τὸν συλλογισμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν. καὶ δώσουσιν ἕκαστος λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν αὐτοῖς πτώσις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτῶν. ¹³ καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ δώσουσιν ὅσοι ἂν παραπορεύονται τὴν

ἐπίσκεψιν, τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου ὃ ἔστιν κατὰ τὸ διδραχμον τὸ ἅγιον, ἔκοσι ὀβολοὶ τὸ διδραχμον, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορὰ κυρίῳ. ¹⁴ πᾶς ὁ παραπορευόμενος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἑπτάω, δώσουσι τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ. ¹⁵ ὁ πλουτὴν οὐ προσθήσει, καὶ ὁ πενόμενος οὐκ ἐλαττονήσει ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως τοῦ διδράχμου ἐν τῷ διδόναι τὴν εἰσφορὰν κυρίῳ, ἐξιλιάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. ¹⁶ καὶ λήψῃ τὸ ἀργύριον τῆς εἰσφορᾶς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ δώσεις αὐτὸ εἰς τὸν κἀτεργον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μνημόσυνον ἔναντι κυρίου, ἐξιλιάσασθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. ¹⁷ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹⁸ ποιήσον λουτήρα χαλκοῦν, καὶ βάσιν αὐτῷ χαλκῇν, ὥστε νίπτεσθαι, καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ θυσιαστήριου. καὶ ἐκχεῖς εἰς αὐτὸν ὕδωρ. ¹⁹ καὶ νίψεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἔξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας ὕδατι. ²⁰ ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, νίψονται ὕδατι, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσιν. ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα κυρίῳ, ²¹ νίψονται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὕδατι, ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου νίψονται ὕδατι, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι, καὶ ἔσται αὐτοῖς νομιμον αἰώνιον, αὐτῶν καὶ ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν. ²² καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, ²³ καὶ σὺ λάβε ἡδύσματα τὸ ἄνθος σμύρνης ἐκλεκτῆς πεντακοσίους σίκλους, καὶ κινναμώμου εὐδωδὸς τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίους πεντήκοντα, καὶ καλάμου εὐδωδὸς διακοσίους πεντήκοντα, ²⁴ καὶ ἵρεως πεντακοσίους σίκλους τοῦ ἁγίου, καὶ ἔλαιον ἔξ ἑλαίων ἔιν. ²⁵ καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρίσμα ἅγιον μύρον μυρεψικὸν τέγγῃ μυρεψοῦ, ἔλαιον χρίσμα ἅγιον ἔσται. ²⁶ καὶ χρίσεις ἔξ αὐτοῦ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ²⁷ καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὴν λυχνίαν καὶ

καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυ-
σιαστήριον τοῦ θυμιάματος, ²⁸ καὶ τὸ
θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ
πάντα αὐτοῦ τὰ σκεύη, καὶ τὴν τρά-
πεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ
τὸν λουτήρα. ²⁹ καὶ ἁγιάσεις αὐτά.
καὶ ἔσται ἅγια τῶν ἁγίων. πᾶς ὁ
ἄπτόμενος αὐτῶν ἁγιασθήσεται. ³⁰ καὶ
Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ χρίσεις,
καὶ ἁγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι.
³¹ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέ-
γων. ἔλαιον ἄλειμμα χρίσεως ἅγιον
ἔσται τοῦτο ὑμῖν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν.
³² ἐπὶ σάρκα ἀνθρώπου οὐ χρισθήσε-
ται. καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην οὐ
ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς ὡσαύτως. ἅγιόν
ἔστι, καὶ ἁγίασμα ἔσται ὑμῖν. ³³ ὃς ἂν
ποιήσῃ ὡσαύτως, καὶ ὃς ἂν δῶ ἀπ'
αὐτοῦ ἄλλογενεῖ, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ³⁴ καὶ ἔλπε κύριος
πρὸς Μωυσήν. λάβε σεαυτὸν πῦρσμα-
τα, στακτὴν, ὄνυχα, χαλβάνην ἡδυσμοῦ,
καὶ λίβανον διαφανῆ. ἴσον ἰσὼ ἔσται.
³⁵ καὶ ποιήσουσιν ἐν αὐτῷ θυμίαμα
μυρεψικὸν ἔργον μυρεψοῦ μεμιγμένον.
καθαρόν ἔργον ἅγιον. ³⁶ καὶ συγκό-
ψεις ἐκ τούτων λεπτὸν, καὶ θήσεις
ἀπέναντι τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ
τοῦ μαρτυρίου, ὅθεν γνωσθήσομαι σοι
ἐκείθεν. ἅγιον τῶν ἁγίων ἔσται ὑμῖν
³⁷ θυμίαμα. κατὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην
οὐ ποιήσετε ὑμῖν ἑαυτοῖς. ἁγίασμα
ἔσται ὑμῖν κυρίῳ. ³⁸ ὃς ἂν ποιήσῃ ὡς-
αύτως, ὥστε ὀσφραίνεισθαι ἐν αὐτῷ,
ἀπολείται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΑΑ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν,
λέγων. ² ἰδοὺ ἀνακέκλημαι ἐξ ὀνόμα-
τος τὸν Βεσελέηλ τὸν τοῦ Οὐρείου τὸν
Ἰσραὴλ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα. ³ καὶ ἐνέ-
πλησα αὐτὸν πνεῦμα θεῖον σοφίας καὶ
συνέσεως καὶ ἐπιστήμης, ἐν παντὶ ἔργῳ
⁴ διανοεῖσθαι, καὶ ἀρχιτεκτονῆσαι, ἐρ-
γάζεσθαι τὸ χρυσίον, καὶ τὸ ἀργύριον,
καὶ τὸν χαλκόν, καὶ τὴν ὑάκινθον, καὶ
τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον τὸ νη-
στὸν, ⁵ καὶ τὰ λιθουργικά, καὶ εἰς τὰ
ἔργα τὰ τεκτονικά τῶν ξύλων, ἐργά-
ζεσθαι κατὰ πάντα τὰ ἔργα. ⁶ καὶ
ἐγὼ ἔδωκα αὐτὸν καὶ τὸν Ἐλάβ τὸν
τοῦ Ἀχισαμὰ ἐκ φυλῆς Δάν. καὶ παν-

τὶ συνετῶ καρδίᾳ δέδωκα σύνεσιν. καὶ
πονήσουσι πάντα ὅσα συνέταξά σοι.
⁷ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν
κιβωτὸν τῆς διαθήκης, καὶ τὸ ἱλαστή-
ριον τὸ ἐπ' αὐτῆς, καὶ τὴν διασκευὴν
τῆς σκηνῆς, ⁸ καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ
τὴν τραπέζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐ-
τῆς, καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν καὶ
πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, ⁹ καὶ τὸν λου-
τήρα καὶ τὴν βασιν αὐτοῦ, ¹⁰ καὶ τὰς
στολὰς τὰς λειτουργικὰς Ἀαρὼν, καὶ
τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἱερατεύειν
μοι, ¹¹ καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ
τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως τοῦ ἁγίου.
κατὰ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντειλάμην σοι,
ποιήσουσι. ¹² καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς
Μωυσήν, λέγων. ¹³ καὶ σὺ ἀνταξέ-
σον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. ὁράτε, καὶ
τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε. σημεῖόν
ἔστι παρ' ἐμοὶ καὶ ἐν ὑμῖν εἰς τὰς γε-
νεὰς ὑμῶν, ἵνα γνῶτε, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ
ἁγιάζων ὑμᾶς. ¹⁴ καὶ φυλάξεσθε τὰ
σάββατα, ὅτι ἅγιον τοῦτο ἔστι κυρίῳ
ὑμῖν. ὁ βεβηλὼν αὐτὸ θανάτῳ θανα-
τωθήσεται. πᾶς ὃς ποιήσῃ ἐν αὐτῷ
ἔργον, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκεί-
νη ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ¹⁵ ἔξ ἡμέ-
ρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ
ἐβδόμῃ σάββατα, ἀναπαύσεις ἅγια τῷ
κυρίῳ. πᾶς ὃς ποιήσῃ ἔργον τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἐβδόμῃ, θανατωθήσεται. ¹⁶ καὶ φυ-
λάξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰ σάββατα
ποιεῖν αὐτὰ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. δια-
θήκη αἰώνιος ¹⁷ ἐν ἐμοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, σημεῖόν ἐστιν ἐν ἐμοὶ αἰώνιον.
ὅτι ἐξ ἡμέραις ἐποίησε κύριος τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἐβδόμῃ κατέπαυσε, καὶ ἐπαύσατο. ¹⁸ καὶ
ἔδωκε Μωυσῇ ἡνίκα κατέπαυσε λαλῶν
αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινὰ τὰς δύο πλά-
κας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας
γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ.

Κ Ε Φ. ΑΒ'.

Καὶ ἰδὼν ὁ λαὸς, ὅτι κεχρόνικε Μωυ-
σῆς καταβῆναι ἐκ τοῦ ὄρους, συνέστη
ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀαρὼν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ.
ἀνάστηθι, καὶ ποιήσον ἡμῖν θεοὺς, οἱ
προπορεύσονται ἡμῶν. ὁ γὰρ Μωυσῆς
οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδμεν τί γέγο-
νεν αὐτῷ. ² καὶ λέγει αὐτοῖς Ἀαρὼν.
περιέ-

περιέλασθε τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν γυναικῶν ὑμῶν καὶ θυγατέρων, καὶ ἐνέγκατε πρὸς με. ³ καὶ περιέιλαντο πᾶς ὁ λαὸς τὰ ἐνώτια τὰ χρυσᾶ τὰ ἐν τοῖς ὠσὶν αὐτῶν, καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἀαρὼν. ⁴ καὶ ἰδέξατο ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἐπλασεν αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι. καὶ ἐποίησεν αὐτὰ μόσχον χωνευτὸν, καὶ εἶπεν. οὗτοι οἱ θεοὶ σου Ἰσραὴλ, οἳ τινες ἀνεβίβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ⁵ καὶ ἰδὼν Ἀαρὼν ὠκονόμησε θυσιαστήριον κατέναντι αὐτοῦ. καὶ ἐκήρυξεν Ἀαρὼν, λέγων. ἔορτή τοῦ κυρίου αὐρίον. ⁶ καὶ ὀρθρίσας τῇ ἐπαύριον ἀνέβιβασεν ὀλοκαυτώματα, καὶ προσήνεγκε θυσίαν σωτηρίου. καὶ ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν. ⁷ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. βιάδιζε τὸ τάχος, κατάρβηθι ἐντεῦθεν. ἡνόμησε γὰρ ὁ λαὸς σου, ὃν ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ⁸ παρέβρισαν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς. ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον, καὶ προσκεκυνήκασιν αὐτῷ, καὶ τεθνύκασιν αὐτῷ, καὶ εἶπαν. οὗτοι οἱ θεοὶ σου Ἰσραὴλ, οἳ τινες ἀνέβιβασάν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ⁹⁻¹⁰ καὶ νῦν ἑάσον με, καὶ θυμωθεὶς ὀργῇ εἰς αὐτοὺς ἐκτρίψω αὐτούς, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα. ¹¹ καὶ ἐδήθη Μωυσῆς ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν. ἰνατί κύριε θυμοὶ ὀργῇ εἰς τὸν λαόν σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχυΐ μεγάλη, καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ; ¹² μή ποτε εἰπωσιν οἱ Αἰγύπτιοι, λέγοντες. μετὰ πονηρίας ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀποκτεῖναι ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ἐξαναλώσαι αὐτούς ἀπὸ τῆς γῆς. παῦσαι τῆς ὀργῆς τοῦ θυμοῦ σου, καὶ ἴλεως γενοῦ ἐπὶ τῇ κακίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ¹³ μνησθεὶς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν σὼν οἰκετῶν, οἷς ὥμοσας κατὰ σεαυτοῦ, καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτούς, λέγων. πολυπληθυνῶ τὸ σπέρμα ὑμῶν ὥσθι τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πληθει, καὶ πάσαν τὴν γῆν ταυτην ἦν ἐλάς δούναί αὐτοῖς, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁴ καὶ ἰλασθῇ κύριος· περιποιῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἀποστρέψας Μωυσῆς κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους. καὶ αἱ δύο πλάκες τοῦ

μαρτυρίου ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, πλάκες λίθιναι καταγεγραμμέναι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῶν, ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἦσαν γεγραμμέναι. ¹⁶ καὶ αἱ πλάκες ἔργον θεοῦ ἦσαν, καὶ ἡ γραφὴ γραφὴ θεοῦ κεκολλημένη ἐν ταῖς πλαξί. ¹⁷ καὶ ἀκούσας Ἰησοῦς τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ κραζόντων λέγει πρὸς Μωυσῆν. φωνὴ πολλή μου ἐν τῇ παρεμβολῇ. ¹⁸ καὶ λέγει. οὐκ ἔστι φωνὴ ἐξαρχόντων κατ' ἰσχύ, οὐδὲ ὁσων ἐξαρχόντων τροπῆς, ἀλλὰ φωνὴν ἐξαρχόντων οἴνου ἐγὼ ἀκούω. ¹⁹ καὶ ἡνίκα ἤγγιζε τῇ παρεμβολῇ, ὄριξ τὸν μόσχον καὶ τοὺς χορούς, καὶ ὀργισθεὶς θυμῷ Μωυσῆς ἐρύμφεν ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὰς δύο πλάκας, καὶ συνέτριψεν αὐτάς ὑπὸ τὸ ὄρος. ²⁰ καὶ λαβὼν τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν πυρὶ, καὶ κατήλεσεν αὐτὸν λεπτὸν, καὶ ἐσπείρεν αὐτὸν ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπότισεν αὐτὸ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ²¹ καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρὼν. τί ἐποίησέ σοι ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' αὐτούς ἁμαρτίαν μεγάλην; ²² καὶ εἶπεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῆν. μὴ ὀργίζου κύριε. σὺ γὰρ οἶδας τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου. ²³ λέγουσι γὰρ μοι. ποιήσον ἡμῖν θεοὺς, οἳ προπορεύσονται ἡμῶν. ὁ γὰρ Μωυσῆς οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. ²⁴ καὶ εἶπα αὐτοῖς. εἴτιμι ὑπάρχει χρυσία, περιέλασθε. καὶ ἔδωκάν μοι. καὶ ἐρύψα εἰς τὸ πῦρ. καὶ ἐξῆλθεν ὁ μόσχος οὗτος. ²⁵ καὶ ἰδὼν Μωυσῆς τὸν λαὸν ὅτι διασκέδασται, διασκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἀαρὼν ἐπίχαρμα τοῖς ὑπεναντίοις αὐτῶν. ²⁶ ἔσθῃ δὲ Μωυσῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς παρεμβολῆς, καὶ εἶπε. τίς πρὸς κύριον; ἴτω πρὸς με. συνῆλθον οὖν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Λεβὶ. ²⁷ καὶ λέγει αὐτοῖς. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. θέσθε ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ ῥομφαίαν ἐπὶ τὸν μηρόν, καὶ διέλθατε καὶ ἀνακαμψατε ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην διὰ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἐγγιστα αὐτοῦ. ²⁸ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Λεβὶ καθὰ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς. καὶ

καὶ ἔπασαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς τρισχίλιους ἄνδρας. ²⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς. ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σημερον κυρίῳ, ἕκαστος ἐν τῷ υἱῷ ἢ ἐν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, δοθῆναι ἐφ' ὑμᾶς εὐλογίαν, ³⁰ καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν αὐριον εἶπε Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν. ὑμεῖς ἡμαρτήκατε ἁμαρτίαν μεγάλην. καὶ νῦν ἀναβήσομαι πρὸς τὸν θεόν, ἵνα ἐξιλάσωμαι περὶ τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν. ³¹ ὑπέστρεψε δὲ Μωυσῆς πρὸς κύριον, καὶ εἶπε. δέομαι κύριε. ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς οὗτος ἁμαρτίαν μεγάλην, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς θεοὺς χρυσοῦς. ³² καὶ νῦν εἰ μὲν ἀφέις αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν, ἄφες. εἰ δὲ μὴ, ἐξάλειψόν με ἐκ τῆς βίβλου σου, ἧς ἔγραψας. ³³ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. εἰ τις ἡμάρτηκεν ἐνώπιόν μου, ἐξαλείψω αὐτοὺς ἐκ τῆς βίβλου μου. ³⁴ νῦν δὲ βράδιζε, κατάρθῃθι, καὶ ὁδηγήσον τὸν λαόν τοῦτον εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπά σοι. ἰδοὺ ὁ ἄγγελός μου προπορεύεται πρὸ προσώπου σου. ἡ δ' ἂν ἡμέρα ἐπισκέπτομαι, ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν. ³⁵ καὶ ἐπάταξε κύριος τὸν λαόν περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ μόσχου, οὗ ἐποίησεν Ἀαρών.

Κ Ε Φ. ΑΓ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. προπορεύου, ἀνάβῃθι ἐντεῦθεν σὺ καὶ ὁ λαός σου, οὓς ἐξηγάγεις ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, λέγων. τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν. ² καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου. καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον, ³ καὶ Χαναναῖον. καὶ ἐξάξω σε εἰς γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μελι. οὐ γὰρ μὴ συναβῶ μετὰ σοῦ, διὰ τὸ λαόν σκληροτράχηλόν σε εἶναι, ἵνα μὴ ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ. ⁴ καὶ ἀκούσας ὁ λαός τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο, κατεπένθησεν ἐν πενθικοῖς. ⁵ καὶ εἶπε κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος. ὁρᾶτε, μὴ πληγὴν ἄλλω ἐπάξω ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐξανάλωσω ὑμᾶς. νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν, καὶ τὸν κόσ-

μον, καὶ δέξω σοι ἃ ποιήσω σοι. ⁶ καὶ περιείλαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν, καὶ τὴν περιστολὴν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Χωρηβ. ⁷ καὶ λαβὼν Μωυσῆς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπήξεν ἐξω τῆς παρεμβολῆς, μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς. καὶ ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου, καὶ ἐγένετο, πᾶς ὁ ζητών κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἐξω τῆς παρεμβολῆς. ⁸ ἦνίκα δ' ἂν εἰσπορεύετο Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνὴν ἐξω τῆς παρεμβολῆς, εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. καὶ κατενοοῦσαν ἀπὸντος Μωυσῆς ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν. ⁹ ὡς δ' ἂν εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαιναν ὁ στύλος τῆς νεφέλης, καὶ ἵστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἐλάλει Μωυσῆν. ¹⁰ καὶ ἑώρα πᾶς ὁ λαός τὸν στύλον τῆς νεφέλης ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς. καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς προσκυνοῦσαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, ἐνώπιος ἐνωπῶν, ὡς εἰ τις λαλήσαι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον. καὶ ἀπέλυτο εἰς τὴν παρεμβολήν. ὁ δὲ θεοράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. ¹² καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς κύριον. ἰδοὺ σὺ μοι λέγεις, ἀνάγαγε τὸν λαόν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσας μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. σὺ δὲ μοι εἶπας, οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. ¹³ εἰ οὖν εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν. γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ὧ εὕρηκώς χάριν ἐναντίον σου, καὶ ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. ¹⁴ καὶ λέγει, αὐτὸς προπορεύσομαι σου, καὶ καταπαύσω σε. ¹⁵ καὶ λέγει πρὸς αὐτόν, εἰ μὴ αὐτὸς σὺ συμπορεύῃ, μὴ με ἀναγαγῇς ἐντεῦθεν. ¹⁶ καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὗρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἡ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν, καὶ ἐνδοξασθῆσθαι ἐγὼ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστί. ¹⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν ἐώρακας, ποιήσω. εὗρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ

καὶ οἶδ' αὖ σε παρὰ πάντας. ¹⁸ καὶ λέγει. ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν. ¹⁹ καὶ εἶπεν. ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, κύριος ἐναντίον σου. καὶ ἐλέησω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω, ὃν ἂν οἰκτειρῶ. ²⁰ καὶ εἶπεν. οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. ²¹ καὶ εἶπε κύριος. ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας. ²² ἥνικα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπασω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω. ²³ καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθῇσεται σοι.

ΚΕΦ. ΛΔ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν. λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας, καθὼς καὶ αἱ πρῶται, καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος. καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις, αἷς συνέτριψας. ² καὶ γίνου ἐτοιμος εἰς τὸ πρῶτ', καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά, καὶ στήσῃ μοι ἐκεῖ ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους. ³ καὶ μὴδεὶς ἀναβήτω μετὰ σοῦ, μὴδὲ ὀφθῇτω ἐν παντὶ τῷ ὄρει. καὶ τὰ πρόβατα καὶ βόες μὴ κημέσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους ἐκείνου. ⁴ καὶ ἐλάξευσε δύο πλάκας λιθίνας, καθάπερ καὶ αἱ πρῶται. καὶ ὀρθρίσας Μωυσῆς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινά, καθότι συνέταξεν αὐτῷ κύριος. καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας. ⁵ καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι κυρίου. ⁶ καὶ παρήλθε κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε. κύριος ὁ θεὸς οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός, ⁷ καὶ δικαιοσύνην διατηρῶν καὶ ἔλεος εἰς χιλιάδας, ἀφαιρῶν ἀνομίας, καὶ ἀδικίας, καὶ ἁμαρτίας, καὶ οὐ καθαρμὶ τὸν ἐνοχόν, ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων, ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν. ⁸ καὶ σπεύσας Μωυσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησε, ⁹ καὶ εἶπεν. εἰ εὗρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, συμπορευθήτω ὁ

κύριός μου μεθ' ἡμῶν. ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστι. καὶ ἀφελεῖς σὺ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ ἱσοῦμεθα σοί. ¹⁰ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν. ἰδοὺ ἐγὼ τίθην σοι διαθήκην ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ σου, ποιήσω ἐνδοξα, ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν παντὶ ἔθνει. καὶ ὄψεται πᾶς ὁ λαὸς, ἐν οἷς εἰ σὺ, τὰ ἔργα κυρίου, ὅτι θαυμαστά ἐστίν, ἃ ἐγὼ ποιήσω σοι. ¹¹ πρόσεχε σὺ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμορραῖον, καὶ Χαναναῖον, καὶ Φεριζαῖον, καὶ Χετταῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, καὶ Ἰεβουσαῖον. ¹² πρόσεχε σεαυτῷ, μή ποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ἐξπορεύῃ εἰς αὐτήν, μὴ σοι γένηται προσκομὴ ἐν ὑμῖν. ¹³ τοὺς βωμοὺς αὐτῶν καθέλειτε, καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε, καὶ τὰ ἄλσῃ αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρί. ¹⁴ οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεοῖς ἐτέροις. ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς, ζῆλωτὸν ὄνομα, θεὸς ζήλωτης ἐστίν. ¹⁵ μή ποτε θῆς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκπορευέσων ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ θύσωσι τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ καλέσωσί σε, καὶ γάγῃ τῶν αὐτῶν, ¹⁶ καὶ λάβῃς τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοὺς υἱοὺς σου, καὶ τῶν θυγατέρων σου δῶς τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐκπορευέσων αἱ θυγατέρες σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐκπορευέσων οἱ υἱοὶ σου ὀπίσω τῶν θεῶν αὐτῶν. ¹⁷ καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιήσεις σεαυτῷ. ¹⁸ καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἄζυμα φυλάξῃς. ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καθάπερ ἐντέλλομαι σοι, εἰς τὸν καιρὸν ἐν μηνὶ τῶν νέων. ἐν γὰρ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου. ¹⁹ πᾶν διανοῖγον μήτραν ἐμοὶ τὰ ἄρσενικά, πᾶν πρωτότοκον μόσχου, καὶ πρωτότοκον προβάτου. ²⁰ καὶ πρωτότοκον ὑποζυγίου λυτρώσῃ προβάτω. ἕαν δὲ μὴ λυτρώσῃ αὐτὸ, τιμὴν δώσεις. πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν σου λυτρώσῃ. οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός. ²¹ ἔξ ἡμέρας ἐργά, τῇ δὲ ἑβδόμῃ καταπαύσαις. τῷ σπόρῳ καὶ τῷ ἀμιγῷ κα-

τάπανσις. ²² καὶ ἑορτὴν ἑβδομάδων ποιήσεις μοι, ἀρχὴν θρισμοῦ πυροῦ. καὶ ἑορτὴν συναγωγῆς μεσοῦντος τοῦ ἑνιαυτοῦ. ²³ τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ ὁφθῇσεται πᾶν ἄρσενικόν σου ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ. ²⁴ ὅταν γὰρ ἐκβάλω τὰ ἔθνη πρὸ προσώπου σου, καὶ πλατύνω τὰ ὄρια σου, οὐκ ἐπιθυμήσει οὐθεὶς τῆς γῆς σου, ἥνικα ἂν ἀναβαίνης ὁφθῇσαι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τρεῖς καιροὺς τοῦ ἑνιαυτοῦ. ²⁵ οὐ σφάζεις ἐπὶ ζυμῇ αἷμα θυμιαμάτων μου, καὶ οὐ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρωτὶ θύματα ἑορτῆς σου πάσχα. ²⁶ τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς σου θήσεις εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. οὐχ ἐψησεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ. ²⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν. γράψον σεαυτῷ τὰ ῥήματα ταῦτα. ἐπὶ γὰρ τῶν λόγων τούτων τέθειμαί σοι διαθήκην, καὶ τῷ Ἰσραὴλ. ²⁸ καὶ ἦν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐναντίον κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. ἄρτον οὐκ ἔφαγε, καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιε. καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα ταῦτα τῆς διαθήκης, τοὺς δέκα λόγους. ²⁹ ὧς δὲ κατέβαινε Μωυσῆς ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ τῶν χειρῶν Μωυσῆ. καταβαίνοντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὄρους, Μωυσῆς οὐκ ᾔδει ὅτι δεδοξασται ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν αὐτῷ. ³⁰ καὶ εἶδεν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ τὸν Μωυσήν, καὶ ἦν δεδοξασμένη ἡ ὄψις τοῦ χρώματος τοῦ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἐφοβήθησαν ἔγγισαι αὐτῷ. ³¹ καὶ ἐκάλεσεν αὐτοὺς Μωυσῆς, καὶ ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτὸν Ἀαρὼν καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς. καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς Μωυσῆς. ³² καὶ μετὰ ταῦτα προσῆλθον πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς πάντα, ὅσα ἐνετείλατο κύριος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ. ³³ καὶ ἐπειδὴ κατέπαυσε λαλῶν πρὸς αὐτοὺς, ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ κάλυμμα. ³⁴ ἥνικα δ' ἂν εἰσπορεύετο Μωυσῆς ἔναντι κυρίου λαλεῖν αὐτῷ, περιηρεῖτο τὸ κάλυμμα ἕως τοῦ ἐκπορεύεσθαι. καὶ ἔξελθων ἐλάλει πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσ-

ραὴλ, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος. ³⁵ καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον Μωυσέως, ὅτι δεδοξασται. καὶ περιέθηκε Μωυσῆς κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, ἕως ἂν εἰσέλθῃ συλλαλεῖν αὐτῷ.

Κ Ε Φ. ΑΕ'.

Καὶ συνήθροισε Μωυσῆς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν. οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς εἶπε κύριος ποιῆσαι αὐτοὺς. ² ἔξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καταπαύσεις, ἅγια σάββατα, ἀνάπαυσις κυρίῳ. πᾶς ὁ ποιῶν ἔργον ἐν αὐτῇ τελευτάτω. ³ οὐ καύσετε πῦρ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων. ἐγὼ κύριος. ⁴ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων. τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ συνέταξε κύριος, λέγων. ⁵ λαβετε παρ' ὑμῶν αὐτῶν ἀφαίρεμα κυρίῳ. πᾶς ὁ καταδεχόμενος τῇ καρδίᾳ οἰσους τὰς ἀπαρχὰς κυρίῳ, χρυσίον, ἀργύριον, χαλκόν, ⁶ ὑάκινθον, πορφύραν, κόκκινον διπλοῦν διανερησμένον, καὶ βύσπον κεκλωσμένην, καὶ τρίχας αἰγίας, ⁷ καὶ δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα, καὶ δέρματα ὑακίνθινα, καὶ ξύλα ἄσπετα, ⁸⁻⁹ καὶ λίθους σαρδίον, καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδῆρη. ¹⁰ καὶ πᾶς σοφὸς τῇ καρδίᾳ ἐν ὑμῖν ἐλθὼν ἐργαζέσθω πάντα, ὅσα συνέταξε κύριος. ¹¹ τὴν σκηνὴν, καὶ τὰ παραρῦματα, καὶ τὰ κατακαλύμματα, καὶ τὰ διατόνια, καὶ τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς στύλους, ¹² καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς, καὶ τὸ ἱλαστήριον αὐτῆς, καὶ τὸ καταπέτασμα, καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τοὺς λίθους τοὺς τῆς σμαράγδου, καὶ τὸ θυμίαμα, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, ¹³ καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς, ¹⁴ καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτός καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ πάντα τὰ σκεῦη αὐτοῦ, ¹⁵ καὶ τὰς στολὰς τὰς ἁγίας Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ τὰς στολὰς ἐν αἷς λειτουργήσουσιν ἐν αὐταῖς, καὶ τοὺς χιτῶνας τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τῆς ἱερατείας, καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως.

²⁰ καὶ

²⁰ καὶ ἐξῆλθε πᾶσα συναγωγή υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ Μωυσῆ. ²¹ καὶ ἤνεγκαν ἕκαστος ὧν ἔφερεν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ ὅσοις ἔδοξε τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἀφαιρέμα. καὶ ἤνεγκαν ἀφαιρέμα κυρίῳ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ εἰς πάντα τὰ κατέργα αὐτῆς, καὶ εἰς πάσας τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου. ²² καὶ ἤνεγκαν οἱ ἄνδρες παρὰ τῶν γυναικῶν, πᾶς ὃς ἔδοξε τῇ διανοίᾳ, ἤνεγκαν σφραγίδας, καὶ ἐνώτια, καὶ δακτυλίους, καὶ ἐμπλόκια, καὶ περιδέξια, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν. καὶ πάντες ὅσοι ἤνεγκαν ἀφαιρέματα χρυσοῦ κυρίου, ²³ καὶ παρ' ὃς εὐρέθη βύσσος, καὶ δέρματα ὑακίνθου, καὶ δέρματα κριῶν ἡυθυροδανωμένα ἤνεγκαν. ²⁴ καὶ πᾶς ὁ ἀφαιρῶν ἀφαιρέμα, ἤνεγκαν ἀργύριον καὶ χαλκόν, τὰ ἀφαιρέματα κυρίῳ. καὶ παρ' οἷς εὐρέθη ξύλα ἄσηπτα, καὶ εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς παρασκευῆς ἤνεγκαν. ²⁵ καὶ πᾶσα γυνὴ σοφὴ τῇ διανοίᾳ ταῖς χερσὶ νήθειν, ἤνεγκαν νευησμένα, τὴν ὑακίνθον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ τὸ κόκκινον, καὶ τὴν βύσσον. ²⁶ καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες, αἷς ἔδοξε τῇ διανοίᾳ αὐτῶν ἐν σοφίᾳ, ἐνήσαν τὰς τρίχας τὰς αἰγείας. ²⁷ καὶ οἱ ἀρχόντες ἤνεγκαν τοὺς λίθους τῆς σμαραγδου, καὶ τοὺς λίθους τῆς πληρώσεως εἰς τὴν ἐτωμίδα, καὶ τὸ λογιόν. ²⁸ καὶ τὰς συνθέσεις, καὶ εἰς τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιαματος. ²⁹ καὶ πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή, ὧν ἔφερεν ἡ διάνοια αὐτῶν εἰσελθόντας ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα, ὅσα συνέταξε κύριος ποιῆσαι αὐτὰ διὰ Μωυσῆ, ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀφαιρέμα κυρίῳ. ³⁰ καὶ εἶπε Μωυσὴς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἀνακέκληκεν ὁ θεὸς ἐξ ὀνόματος τὸν Βεσελεὴλ τὸν τοῦ Οὐρίου τὸν Ὄρ, ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ³¹ καὶ ἐνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεῶν σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης πάντων, ³² ἀρχιτεκτονεῖν κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἀρχιτεκτονίας, ποιεῖν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸν χαλκόν, ³³ καὶ λιθοργῆσαι τὸν λίθον, καὶ κατεργάζεσθαι τὰ ξύλα, καὶ ποιεῖν ἐν παντὶ ἔργῳ σοφίας, ³⁴ καὶ προβιβᾶσαι γε ἔδωκεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ τε, καὶ τῷ Ἐλιαβ τῷ

τοῦ Ἀχισαμάχ, ἐκ φυλῆς Δάν. ³⁵ καὶ ἐνέπλησεν αὐτοὺς σοφίας συνέσεως διανοίας, πάντα συννεῖν ποιῆσαι τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, καὶ τὰ ὑφαντά καὶ ποικιλτὰ ὑφάναι τῷ κοκκίνῳ, καὶ τῇ βύσσῳ, ποιεῖν πᾶν ἔργον ἀρχιτεκτονίας, ποικιλίας.

Κ Ε Φ. Λς'.

Καὶ ἐποίησε Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιαβ, καὶ πᾶς σοφὸς τῇ διανοίᾳ, ὃς ἔδοθη σοφία καὶ ἐπιστήμη ἐν αὐτοῖς συννεῖν ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα, κατὰ τὰ ἅγια καθήκοντα, κατὰ πάντα ὅσα συνέταξε κύριος. ² καὶ ἐκάλεσε Μωυσὴς Βεσελεὴλ καὶ Ἐλιαβ, καὶ πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν σοφίαν, ὃς ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐπιστήμην ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ πάντας τοὺς ἐκουσίως βουλομένους προσπορευεσθαι πρὸς τὰ ἔργα, ὥστε συντελεῖν αὐτά. ³ καὶ ἔλαβον παρὰ Μωυσῆ πάντα τὰ ἀφαιρέματα, ἃ ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου ποιεῖν αὐτά. καὶ αὐτοὶ προσεδέχοντο ἐτι τὰ προσφερόμενα παρὰ τῶν φερόντων τὸ πρῶτον. ⁴ καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ σοφοὶ οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα τοῦ ἁγίου, ἕκαστος κατὰ τὸ αὐτοῦ ἔργον, ὃ ἐργάζοντο αὐτοί. ⁵ καὶ εἶπεν πρὸς Μωυσῆν. ὅτι πληθος φέρει ὁ λαὸς κατὰ τὰ ἔργα ὅσα συνέταξε κύριος ποιῆσαι. ⁶ καὶ προστάξε Μωυσὴς, καὶ ἐκήρυξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ, λέγων. ἀνὴρ καὶ γυνὴ μηκέτι ἐργάζεσθωσαν εἰς τὰς ἀπαρχὰς τοῦ ἁγίου. καὶ ἐκωλύθη ὁ λαὸς ἐτι προσφέρειν. ⁷ καὶ τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν ποιῆσαι, καὶ προσκατέλιπον. ⁸ καὶ ἐποίησε πᾶς σοφὸς ἐν τοῖς ἐργαζομένοις Καρ. 39, 1. τὰς στολὰς τῶν ἁγίων, αἱ εἰσιν Ἀαρὼν τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ² καὶ ἐποίησεν τὴν ἐτωμίδα ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νευησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης. ³ καὶ ἐτμήθη τὰ πέταλα τοῦ χρυσοῦ τρίχες, ὥστε συνφανταὶ σὺν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ τῇ πορφύρᾳ, καὶ σὺν τῷ κοκκίνῳ τῷ διανευησμένῳ, καὶ τῇ βύσσῳ τῇ κεκλωσμένῃ. ἔργον ὑφαντὸν ἐποίησαν αὐτό. ⁴ ἐτωμίδας συνεχούσας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἔργον ὑφαντὸν εἰς ἄλληλα συμπα-

συμπεπλεγμένα καθ' ἑαυτό. ⁵ ἔξ αὐτοῦ ἐποίησαν αὐτό κατὰ τὴν αὐτοῦ ποιήσιν, ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανερησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ⁶ καὶ ἐποίησαν ἀμφοτέρους τοὺς λίθους τῆς σμαράγδου συμπεπορημένους καὶ περισεισισλωμένους χρυσίῳ, γεγλυμμένους καὶ ἐκκεκλωμένους ἐγκόλασμα σφραγίδος ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ ἐπέθηκαν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς ὠμους τῆς ἐπωμίδος, λίθους μνημοσύνης τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ⁸ καὶ ἐποίησαν λογεῖον, ἔργον ὕφαντὸν ποικίλιν, κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐπωμίδος, ἐκ χρυσοῦ, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου διανερησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης. ⁹ τετράγωνον διπλοῦν ἐποίησαν τὸ λογεῖον. σπιθαμῆς τὸ μῆκος, καὶ σπιθαμῆς τὸ εὖρος διπλοῦν. ¹⁰ καὶ συνυφάνθη ἐν αὐτῷ ὕφασμα κατάλινον τετράστιχον. στίχος λίθων, σάρδιον καὶ τοπαζίον καὶ σμάραγδος, ὁ στίχος ὁ εἰς. ¹¹ καὶ ὁ στίχος ὁ δευτέρος, ἀνθραξ καὶ σάπριμος καὶ ἰασπις. ¹² καὶ ὁ στίχος ὁ τρίτος, λιγύριον καὶ ἀγάτης καὶ ἀμέθυστος. ¹³ καὶ ὁ στίχος ὁ τέταρτος, χρυσόλιθος καὶ βηρύλλιον καὶ ὄνυχιον περικεκυλωμένα χρυσίῳ, καὶ συνδεμέτα χρυσίῳ. ¹⁴ καὶ οἱ λίθοι ἦσαν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ δώδεκα, ἐκ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν ἐγγεγλυμμένα εἰς σφραγίδας, ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ ὀνόματος εἰς τὰς δώδεκα φυλάς. ¹⁵ καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τὸ λογεῖον κρωσσούς συμπεπλεγμένους, ἔργον ἐμπλοκίου, ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ. ¹⁶ καὶ ἐποίησαν δύο ἀσπιδίσκας χρυσοῦς, καὶ δύο δακτυλίους χρυσοῦς. καὶ ἐπέθηκαν τοὺς δύο δακτυλίους τοὺς χρυσοῦς ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς ἀρχὰς τοῦ λογεῖου. ¹⁷ καὶ ἐπέθηκαν τὰ ἐμπλόκια ἐκ χρυσοῦ ἐπὶ τοὺς δακτυλίους ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ λογεῖου. ¹⁸ καὶ εἰς τὰς δύο συμβολὰς τὰ δύο ἐμπλόκια. καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰς δύο ἀσπιδίσκας. καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς ὠμους τῆς ἐπωμίδος ἐξεναντίας κατὰ πρόσωπον. ¹⁹ καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς. καὶ

ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια ἐπ' ἄκρου τοῦ λογεῖου, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὀπισθίου τῆς ἐπωμίδος ἔσωθεν. ²⁰ καὶ ἐποίησαν δύο δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' ἀμφοτέροις τοὺς ὠμους τῆς ἐπωμίδος καταθεν αὐτοῦ, κατὰ πρόσωπον κατὰ τὴν συμβολὴν ἄνωθεν τῆς συνυφῆς τῆς ἐπωμίδος. ²¹ καὶ συνέσφιξε τὸ λογεῖον ἀπὸ τῶν δακτυλίων τῶν ἐπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς δακτυλίους τῆς ἐπωμίδος, συνεχομένους ἐκ τῆς ὑακίνθου, συμπεπλεγμένους εἰς τὸ ὕφασμα τῆς ἐπωμίδος, ἵνα μὴ χαλάται τὸ λογεῖον ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²² καὶ ἐποίησαν τὸν ὑποδύτην ὑπὸ τὴν ἐπωμίδα, ἔργον ὕφαντὸν, ὅλον ὑακίνθινον. ²³ τὸ δὲ περιστόμιον τοῦ ὑποδύτου ἐν τῷ μέσῳ διωφασμένον συμπλεκτὸν, ὧν ἔχον κύκλω τὸ περιστόμιον ἀδιάλυτον. ²⁴ καὶ ἐποίησαν ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν ὡς ἐξανθούσης ῥόας ῥοίσκου, ἔξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νερησμένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης. ²⁵ καὶ ἐποίησαν κώδωνας χρυσοῦς, καὶ ἐπέθηκαν τοὺς κώδωνας ἐπὶ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κύκλω ἀνὰ μέσον τῶν ῥοίσκων. ²⁶ κώδων χρυσοῦς καὶ ῥοίσκος ἐπὶ τοῦ λώματος τοῦ ὑποδύτου κύκλω, εἰς τὸ λειτουργεῖν, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²⁷ καὶ ἐποίησαν χιτῶνας βυσσίνους, ἔργον ὕφαντὸν, Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ²⁸ καὶ τὰς κιθάρεις ἐκ βύσσου, καὶ τὴν μίτραν ἐκ βύσσου, καὶ τὰ περισκελὴ ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, ²⁹ καὶ τὰς ζῶνας αὐτῶν ἐκ βύσσου, καὶ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νερησμένου, ἔργον ποικίλτου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ³⁰ καὶ ἐποίησαν τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν, ἀφόρισμα τοῦ ἁγίου, χρυσοῦ καθαροῦ. καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ γράμματα ἐκτετυπωμένα σφραγίδος, ἁγίασμα κυρίῳ. ³¹ καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ λῶμα ὑακίνθινον, ὥστε ἐπικεῖσθαι ἐπὶ τὴν μίτραν ἄνωθεν, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. ΑΖ'.

Cap. 36, 8. Καὶ ἐποίησαν τῇ σκητῇ δέκα αὐλαίας. ⁹ ὁκτώ καὶ εἴκοσι πήγων

χτων μήκος τῆς αὐλαίας τῆς μᾶς. τὸ αὐτὸ ἦν πάσαις. καὶ τέσσαρων πήχεων τὸ εὖρος τῆς αὐλαίας τῆς μᾶς. ³⁵ καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενηρημένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν Χερουβίμ. ³⁶ καὶ ἐπέθηκαν αὐτὸ ἐπὶ τέσσαρας στύλους ἀσηπτους καταχερυσωμένους ἐν χρυσίῳ. καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν χρυσαῖ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες ἀργυραῖ. ³⁷ καὶ ἐποίησαν τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενηρημένου, καὶ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν Χερουβίμ. ³⁸ καὶ τοὺς στύλους αὐτῶν πέντε, καὶ τοὺς κρίκους. καὶ τὰς κεφαλίδας αὐτῶν, καὶ τὰς ψαλίδας αὐτῶν κατεχύρυσσαν χρυσίῳ. καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν πέντε χαλκαῖ. Cap. 38, 9. καὶ ἐποίησαν τὴν αὐλὴν τὰ πρὸς λίβα, ἰστία τῆς αὐλῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν. ¹⁰ καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι. ¹¹ καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν. καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς νότον, ἑκατὸν ἐφ' ἑκατόν. καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν εἴκοσι, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν εἴκοσι. ¹² καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν αὐλαῖαι πεντήκοντα πήχεων. στύλοι αὐτῶν δέκα, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν δέκα. ¹³ καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς πεντήκοντα πήχεων, ἰστία ¹⁴ πεντεκαίδεκα πήχων τὸ κατὰ νῶτον. καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. ¹⁵ καὶ ἐπὶ τοῦ νῶτου τοῦ δευτέρου ἐνθεν καὶ ἐνθεν κατὰ τὴν πύλιν τῆς αὐλῆς, αὐλαῖαι πεντεκαίδεκα πήχεων. στύλοι αὐτῶν τρεῖς, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τρεῖς. ¹⁶ πᾶσαι αἱ αὐλαῖαι τῆς σκηνῆς ἐκ βύσσου κεκλωσμένης. ¹⁷ καὶ αἱ βάσεις τῶν στύλων αὐτῶν χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ, καὶ οἱ στύλοι περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ πάντες οἱ στύλοι τῆς αὐλῆς. ¹⁸ καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς ἔργον ποικιλτοῦ ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου νενηρημένου, καὶ βύσσου

κεκλωσμένης εἴκοσι πήχεων τὸ μήκος, καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ εὖρος πέντε πήχεων ἐξισούμενον τοῖς ἰστίαις τῆς αὐλῆς. ¹⁹ καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν τέσσαρες, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν τέσσαρες χαλκαῖ, καὶ αἱ ἀγκύλαι αὐτῶν ἀργυραῖ, καὶ αἱ κεφαλίδες αὐτῶν περιηργυρωμέναι ἀργυρίῳ. ²⁰ καὶ πάντες οἱ πᾶσσαλοι τῆς αὐλῆς κυκλῶ χαλκοῖ, καὶ αὐτοὶ περιηργυρωμένοι ἀργυρίῳ. ²¹ καὶ αὕτη ἡ σύνταξις τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καθὰ συνέταξε Μωυσῆ, τὴν λειτουργίαν εἶναι τῶν Λευιτῶν διὰ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. ²² καὶ Βεσελεὴλ ὁ τοῦ Οὐρείου, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἐποίησε καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²³ καὶ Ἐλιαβ ὁ τοῦ Ἀχισαμάχ, ἐκ φυλῆς Δάν, ὃς ἡρχιτεκτόνησε τὰ ὑφ' αὐτὰ καὶ τὰ βαφειδευτὰ καὶ ποικιλτικά, ὑφάνει τῷ κοκκίνῳ καὶ τῇ βύσσῳ.

ΚΕΦ. ΑΗ'.

Cap. 37, 1. Καὶ ἐποίησε Βεσελεὴλ τὴν κιβωτὸν, ² καὶ κατεχύρυσσεν αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. ³ καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς. δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν, καὶ δύο ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον, ⁴ εὐρεῖς τοῖς διωστήρσιν, ὥστε αἶρειν αὐτὴν ἐν αὐτοῖς. ⁵ καὶ ἐποίησε τὸ ἱλαστήριον ἐπάνωθεν τῆς κιβωτοῦ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, ⁷ καὶ τοὺς δύο Χερουβίμ χρυσοῦς. ⁸ Χερουβ ἓνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ ἐν, καὶ Χερουβ ἓνα ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ἱλαστηρίου τὸ δεύτερον ⁹ σκιαζόντα ταῖς περὺξιν αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον. ¹⁰ καὶ ἐποίησε τὴν τράπεζαν τὴν προκειμένην ¹¹ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ, ¹³ καὶ ἐχώνευσεν αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους, δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ ἐνός, καὶ δύο ἐπὶ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου, ¹⁴ εὐρεῖς, ὥστε αἶρειν τοῖς διωστήρσιν ἐν αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ τοὺς διωστήρας τῆς κιβωτοῦ καὶ τῆς τραπέζης ἐποίησε, καὶ κατεχύρυσσεν αὐτοὺς χρυσίῳ. ¹⁶ καὶ ἐποίησε τὰ σκεύη τῆς τραπέζης, τὰ τε τρυβλία, καὶ τὰς θυδίσκας, καὶ τοὺς κυάθους, καὶ τὰ σπονδεῖα, ἐν οἷς σπείσῃ ἐν αὐτοῖς, χρυσᾷ. ¹⁷ καὶ ἐποίησε τὴν λυχνίαν ἣ φωτίζει, χρυσοῦν, στερεὰν τὸν καυλόν, καὶ

καὶ τοὺς καλαμίσκους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν αὐτῆς. ¹⁸ ἐκ τῶν καλαμίσκων αὐτῆς οἱ βλαστοὶ ἐξέχοντες. τρεῖς ἐκ τούτου, καὶ τρεῖς ἐκ τούτου, ἐξιούμενοι ἀλλήλοις. ¹⁹ — ²² καὶ τὰ λαμπάδια αὐτῶν, ἃ ἔστιν ἐπὶ τῶν ἄκρων, καρυωτὰ ἐξ αὐτῶν. καὶ τὰ ἐνθέματα ἐξ αὐτῶν, ἵνα ὥσιν οἱ λύχνοι ἐπ' αὐτῶν. καὶ τὸ ἐνθέμιον τὸ ἐβδομον, τὸ ἐπ' ἄκρου τοῦ λαμπαδίου, ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἄνωθεν, στερεὸν ὅλον χρυσοῦν. ²³ καὶ ἐπτά λύχνους ἐπ' αὐτῆς χρυσοῦς, καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς χρυσᾶς, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῶν χρυσᾶς. Cap. 36, 34 — 36. οὗτος περιηργύρωσε τοὺς στύλους, καὶ ἐχώνευσεν τῷ στύλῳ δακτυλίους χρυσοῦς, καὶ ἐχρυσώσε τοὺς μοχλοὺς χρυσίῳ. καὶ κατεchrυσώσε τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος χρυσίῳ. καὶ ἐποίησε τὰς ἀγκύλας χρυσᾶς. οὗτος ἐποίησε καὶ τοὺς κρίκους τῆς σκηνῆς χρυσοῦς, καὶ τοὺς κρίκους τῆς αὐλῆς, καὶ κρίκους εἰς τὸ ἐκτείνειν τὸ κατακάλυμμα ἄνωθεν χαλκοῦς. οὗτος ἐχώνευσεν τὰς κεφαλίδας τὰς ἀργυρᾶς τῆς σκηνῆς, καὶ τὰς κεφαλίδας τὰς χαλκᾶς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν πύλην τῆς αὐλῆς. καὶ ἀγκύλας ἐποίησεν τοῖς στύλοις ἀργυρᾶς, ἐπὶ τῶν στύλων. οὗτος περιηργύρωσεν αὐτάς. Cap. 38, 20. οὗτος ἐποίησε τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς χαλκοῦς. ¹ οὗτος ἐποίησε τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐκ τῶν πυρείων τῶν χαλκῶν, ἃ ἦσαν τοῖς ἀνδράσι τοῖς καταστασιάσασιν μετὰ τῆς Κορῆ συναγωγῆς. ³ οὗτος ἐποίησε πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ τὴν βάσιν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς κρατῆρας τὰς χαλκᾶς. ⁴ οὗτος ἐποίησε θυσιαστήριον παράθεμα, ἔργον δικτυωτὸν κατωθεν τοῦ πυρείου ὑπὸ αὐτὸ ἕως τοῦ ἡμίους αὐτοῦ. ^{5. 6} καὶ ἐπέθηκεν αὐτῷ τέσσαρας δακτυλίους ἐκ τῶν τεσσάρων μερῶν τοῦ παραθέματος τοῦ θυσιαστηρίου χαλκοῦς, ⁷ εὐρεῖς τοῖς μοχλοῖς, ὥστε αἶρην ἐν αὐτοῖς τὸ θυσιαστήριον. Cap. 37, 29. οὗτος ἐποίησε τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως τὸ ἅγιον, καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ θυμιάματος καθαρὸν ἔργον

μυρεψοῦ. Cap. 38, 8. οὗτος ἐποίησε τὸν λουτήρα τὸν χαλκοῦν, καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκῇν ἐκ τῶν κατόπτρων τῶν νηστευσσῶν, αἱ ἐνήστευσαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπῆγεν αὐτήν. Cap. 40, 30. ³¹ καὶ ἐποίησε τὸν λουτήρα, ἵνα νίπτωνται ἐξ αὐτοῦ Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας, ³² εἰς πορευομένων αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ᾗ ὅταν προσπορευῶνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν, ἐνίπτοντο ἐξ αὐτοῦ, καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

ΚΕΦ. ΛΘ'.

Cap. 38, 24. **Π**ᾶν τὸ χρυσίον, ὃ καταεργάσθη εἰς τὰ ἔργα κατὰ πᾶσαν τὴν ἐργασίαν τῶν ἁγίων, ἐγένετο χρυσίον τοῦ τῆς ἀπαρχῆς, ἐνέα καὶ εἴκοσι τάλαντα, καὶ ἑπτακόσιοι εἴκοσι σίκλοι κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. ²⁵ καὶ ἀργυρίου ἀφαίρεμα παρὰ τῶν ἐπισκευμένων ἀνδρῶν τῆς συναγωγῆς ἑκατὸν τάλαντα, καὶ χίλιοι ἑπτακόσιοι ἐβδομηκονταπέντε σίκλοι. ²⁶ δραχμὴ μία τῇ κεφαλῇ τοῦ ἡμίους τοῦ σίκλου, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. πᾶς ὁ παραπορευόμενος τὴν ἐπίσκεψιν ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἐξήκοντα μυριάδας καὶ τρις χίλιοι πεντακόσιοι καὶ πεντήκοντα. ²⁷ καὶ ἐγενήθη τὰ ἑκατὸν τάλαντα τοῦ ἀργυρίου εἰς τὴν χώνευσιν τῶν ἑκατὸν κεφαλίδων τῆς σκηνῆς, καὶ εἰς τὰς κεφαλίδας τοῦ καταπετάσματος, ἑκατὸν κεφαλίδες εἰς τὰ ἑκατὸν τάλαντα, τάλαντον τῇ κεφαλίδι. ²⁸ καὶ τοὺς χιλίους ἑπτακόσιους ἐβδομηκονταπέντε σίκλους ἐποίησεν εἰς τὰς ἀγκύλας τοῖς στύλοις. καὶ κατεchrυσώσε τὰς κεφαλίδας αὐτῶν, καὶ κατεκόσμησεν αὐτούς. ²⁹ καὶ ὁ χαλκὸς τοῦ ἀφαίρεματος ἐβδομήκοντα τάλαντα, καὶ χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι. ³⁰ καὶ ἐποίησαν ἐξ αὐτοῦ τὰς βάσεις τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰς βάσεις τῆς αὐλῆς κύκλῳ, ³¹ καὶ τὰς βάσεις τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς πασσάλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ τὸ παράθεμα τὸ χαλκοῦν τοῦ θυσιαστηρίου,

ρίου, και πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου, και πάντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς σκηπῆς τοῦ μαρτυρίου. Cap. 39, 32. και ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν. τὸ δὲ λοιπὸν χρυσοῖον τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκευὴ εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἐναντι κυρίου. ¹ και τὴν καταλειφθεῖσαν ὑάκινθον, και πορφύραν, και τὸ κόκκινον ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς Ἀαρὼν, ὥστε λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ. ³³ και ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωυσῇ, και τὴν σκηνὴν, και τὰ σκεύη αὐτῆς, τὰς βάσεις και τοὺς μογλοὺς αὐτῆς, και τοὺς στύλους. ³⁵ και τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, και τοὺς διωστήρας αὐτῆς. ³⁸ και τὸ θυσιαστήριον, και πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ. και τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, και τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, ³⁷ και τὴν λυχνίαν τὴν καθαρὰν, και τοὺς λύχνους αὐτῆς, λύχνους τῆς καύσεως, και τὸ ἔλαιον τοῦ φωτός. ³⁶ και τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως, και πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, και τοὺς ἄρτους τοὺς προκειμένους. ⁴¹ και τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου, αἱ εἰσιν Ἀαρὼν, και τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερατείαν. ⁴⁰ και τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, και τοὺς στύλους. και τὸ καταπέτασμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, και τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, και πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς, και πάντα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς. ³⁴ και τὰς διφθέρας δέρματα κριῶν ἡρυθροδανωμένα, και τὰ καλύμματα υακίνθινα, και τῶν λοιπῶν τὰ ἐπικαλύμματα. ⁴⁰ και τοὺς πασσάλους, και πάντα τὰ ἐργαλεῖα τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁴² ὅσα συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν. ⁴³ και εἶδε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα, και ᾔσαν πεποιμνικοίες αὐτὰ ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν αὐτὰ. και εὐλόγησεν αὐτοὺς Μωυσῆς.

ΚΕΦ. Μ'.

Και ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῇ, λέγων. ² ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νομηνία στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. ³ και θήσεις τὴν κιβω-

τὸν τοῦ μαρτυρίου, και σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπέτασματι. ⁴ και ἐξοίσας τὴν τράπεζαν, και προθήσεις τὴν πρόθεσιν αὐτῆς. και ἐξοίσας τὴν λυχνίαν, και ἐπιθήσεις τοὺς λύχνους αὐτῆς. ⁵ και θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμᾶν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ. και ἐπιθήσεις κάλυμμα καταπέτασματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ⁶ και τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁸ και περιθήσεις τὴν σκηνὴν, και πάντα τὰ αὐτῆς ἁγιάσεις κύκλω. ⁹ και λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, και χρίσεις τὴν σκηνὴν, και πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, και ἁγιάσεις αὐτήν, και πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, και ἔσται ἁγία. ¹⁰ και χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων, και πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ. και ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον, και ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων. ¹² και προσάξεις Ἀαρὼν και τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, και λούσεις αὐτοὺς ὕδατι. ¹³ και ἐνδύσεις Ἀαρὼν τὰς στολὰς τῆς ἁγίας, και χρίσεις αὐτὸν, και ἁγιάσεις αὐτὸν, και ἱερατεύσει μοι. ¹⁴ και τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις, και ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας. ¹⁵ και ἀλείψεις αὐτοὺς ὃν τρόπον ἤλειψας τὸν πατέρα αὐτῶν, και ἱερατεύσουσί μοι. και ἔσται, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χρίσμα ἱερατείας εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. ¹⁶ και ἐποίησε Μωυσῆς πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος, οὕτως ἐποίησε. ¹⁷ και ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, τῷ δευτέρῳ ἔτι, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου νομηνία, ἐστάθη ἡ σκηνή. ¹⁸ και ἔστησε Μωυσῆς τὴν σκηνὴν, και ἐπέθηκε τὰς κεφαλίδας, και διενέβαλε τοὺς μογλοὺς, και ἔστησε τοὺς στύλους. ¹⁹ και ἐξέτεινε τὰς αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνὴν, και ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπὶ αὐτὴν ἄνωθεν, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²⁰ και λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτὸν. και ὑπέθηκε τοὺς διωστήρας ὑπὸ τὴν κιβωτὸν, ²¹ και εἰρήνευκε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνὴν, και ἐπέθηκε τὸ κατα-

Κ

κάλυμ-

κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος, καὶ ἐσκέπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²² καὶ ἐπέθηκε τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, τὸ πρὸς βορρᾶν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τῆς σκηνῆς. ²³ καὶ προσέθηκεν ἐπ' αὐτῆς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔναντι κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²⁴ καὶ ἔθηκε τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, εἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον. ²⁵ καὶ ἐπέθηκε τοὺς λύχνους αὐτῆς ἔναντι κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²⁶ καὶ ἔθηκε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος, ²⁷ καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²⁹ καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν κερπωμάτων ἔθηκε παρὰ τὰς θύρας

τῆς σκηνῆς. ³³ καὶ ἔστησε τὴν αὐλὴν κυκλῶ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα. ³⁴ καὶ ἐκάλυπεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. καὶ δόξης κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή. ³⁵ καὶ οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς ἐξελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης κυρίου ἐνεπλήσθη ἡ σκηνή. ³⁶ ἥνίκα δ' ἂν ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἀνεζευγνυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν. ³⁷ εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη, οὐκ ἀνεζευγνυσαν ἕως ἡμέρας, ἥς ἀνέβη ἡ νεφέλη. ³⁸ νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας, καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς νυκτός ἑναντίον παντός Ἰσραὴλ, ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν.

Τέλος τῆς ἐξόδου.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ.

ΚΕΦ. Α'.

Καὶ ἀνεκάλεσε Μωυσῆν, καὶ ἐλάλησεν κύριος αὐτῷ ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγων. ² λαλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτοὺς. ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἂν προσαγάγῃ δῶρα τῷ κυρίῳ, ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων προσοίσατε τὰ δῶρα ὑμῶν. ³ ἂν ὀλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ, ἐκ τῶν βοῶν ἄρσεν ἄμωμον προσάξει πρὸς τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, προσοίσει αὐτὸ δεκτὸν ἑναντίον κυρίου. ⁴ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κερπωματος δεκτὸν αὐτῷ, ἐκλάσασθαι περὶ αὐτοῦ. ⁵ καὶ σφάζουσι τὸν μόσχον ἑναντι κυρίου, καὶ προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, καὶ προσχεοῦσι τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυκλῶ τὸ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁶ καὶ ἐκδείρυντες τὸ ὀλοκαύτωμα μελιοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη, ⁷ καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἐπιστοιβάσουσι ξύ-

λα ἐπὶ τὸ πῦρ. ⁸ καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός τα ὄντα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ⁹ τὰ δὲ ἐγκοιλια καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι. καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. κερπωμὰ ἐστι θυσιά ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. ¹⁰ ἂν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ, ἀπὸ τε τῶν ἄρνων, καὶ τῶν ἐρίφων εἰς ὀλοκαυτώματα, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτό. καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ¹¹ καὶ σφάζουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίου τοῦ θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν ἑναντι κυρίου. καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυκλῶ. ¹² καὶ διλοῦσιν αὐτὸ κατὰ μέλη, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ στέαρ. καὶ ἐπιστοιβάσουσιν οἱ ἱερεῖς αὐτὰ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός τα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ¹³ καὶ τὰ ἐγκοιλια, καὶ τοὺς πόδας πλυνοῦσιν ὕδατι. καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάν-

τα,

τα, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. κάρπωμά ἐστι θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. ¹⁴ ἂν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν κάρπωμα προσφέρει δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ, καὶ προσοίσαι ἀπὸ τῶν τρυγόνων, ἢ ἀπὸ τῶν περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ στραγγίει τὸ αἷμα πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. ¹⁶ καὶ ἀφελεί τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς, καὶ ἐκβάλει αὐτὸ παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατ' ἀνατολὰς εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ. ¹⁷ καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερυγίων, καὶ οὐ διελεῖ, καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ τοῦ πυρός. κάρπωμά ¹ ἐστι θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ.

ΚΕΦ. Β'.

Εὰν δὲ ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ κυρίῳ, σμιδαλις ἐστὶ τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ ἐπιχειῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον. θυσία ἐστὶ. ² καὶ οἶσιν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς ἱερεῖς. καὶ δραξάμενος ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δρακά ἀπὸ τῆς σμιδάλεως σὺν τῷ ἐλαίῳ, καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. ³ καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ τῆς θυσίας Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυσιῶν κυρίου. ⁴ ἂν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐκ κλιβάνου δῶρον κυρίῳ ἐκ σμιθάλεως, ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεκριμένα ἐν ἐλαίῳ. ⁵ ἂν δὲ θυσία ἀπὸ τηγάνου τὸ δῶρόν σου, σμιδαλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ, ἄζυμά ἐστι. ⁶ καὶ διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, καὶ ἐπιχειῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον. θυσία ἐστὶ κυρίῳ. ⁷ ἂν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρόν σου, σμιδαλις ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται. ⁸ καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν ἣν ἂν ποιῇ ἐκ τούτων τῷ κυρίῳ, καὶ προσοίσει πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον ⁹ ἀφελεί ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς

θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. κάρπωμα ὁσμὴ εὐωδίας κυρίῳ. ¹⁰ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας, Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ἅγια τῶν ἁγίων ὑπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου. ¹¹ πᾶσαν θυσίαν, ἣν ἂν προσφέρητε κυρίῳ, οὐ ποιήσετε ζυμωτόν. πᾶσαν γὰρ ζύμην, καὶ πᾶν μέλι οὐ προσοίσετε ἀπ' αὐτοῦ, καρπωῶσαι κυρίῳ. ¹² δῶρον ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ κυρίῳ, ἐπὶ δὲ τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ¹³ καὶ πᾶν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἀλλ' ἁλισθήσεται. οὐ διαπαύσατε ἄλας διαθήκης κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν. ἐπὶ παντὸς δώρου ὑμῶν προσοίσετε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἄλας. ¹⁴ ἂν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ κυρίῳ, νέα πεφυρμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ κυρίῳ. καὶ προσοίσεις τὴν θυσίαν τῶν πρωτογεννημάτων, ¹⁵ καὶ ἐπιχειῖς ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον, καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον, θυσία ἐστὶ. ¹⁶ καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ τῶν χίδρων σὺν τῷ ἐλαίῳ, καὶ πάντα τὸν λίβανον αὐτῆς. κάρπωμά ἐστι κυρίῳ.

ΚΕΦ. Γ'.

Εὰν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ κυρίῳ, ἂν μὲν ἐκ τῶν βοῶν αὐτὸ παραγάγῃ, ἂν τε ἄρσεν, ἂν τε θῆλυ, ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἐναντι κυρίου. ² καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου, καὶ σφάξει αὐτὸ ἐναντίον κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κύκλῳ. ³ καὶ προσάξουσιν ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα κυρίῳ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας. ⁴ καὶ τοὺς δύο νεφρούς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ. ⁵ καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ὀλοκαυτώ-

ματα ἐπὶ τὰ ξύλα, τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. κάρπωμα ὁσμῇ εὐωδίας κυρίου. ⁶ ἔαν δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ θυσία σωτηρίου τῷ κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἄμωμον προσοίσει αὐτό. ⁷ ἔαν ἄρνα προσάγῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, προσάξει αὐτὸ ἔναντι κυρίου. ⁸ καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου αὐτοῦ, καὶ σφάξει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ προσχεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. ⁹ καὶ προσοίσει ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου κάρπωμα τῷ κυρίῳ. τὸ στέαρ καὶ τὴν ὄσφιν ἄμωμον σὺν ταῖς ψόαις περιελεῖ αὐτό. καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτει τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, ¹⁰ καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελών, ¹¹ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ὁσμὴ εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ. ¹² ἔαν δὲ ἀπὸ τῶν αἰγῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ, καὶ προσάξει ἔναντι κυρίου. ¹³ καὶ ἐπιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἔναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ προσχεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. ¹⁴ καὶ ἀνοίσει ἀπ' αὐτοῦ κάρπωμα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτει τὴν κοιλίαν, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας. ¹⁵ καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ, ¹⁶ καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. κάρπωμα ὁσμῇ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. πᾶν τὸ στέαρ τῷ κυρίῳ ¹⁷ νόμιμον εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. πᾶν στέαρ καὶ πᾶν αἷμα οὐκ ἔδισθε.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων. ψυχὴ ἔαν ἁμάρτη ἔναντι κυρίου ἀκουσίως ἀπὸ πάντων

τῶν προσταγμάτων κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ ποιήσῃ ἐν τι ἀπ' αὐτῶν. ³ ἔαν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ χειρισμένος ἁμάρτη τοῦ τὸν λαὸν ἁμαρτεῖν, καὶ προσάξει περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἡμαρτε, μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας. ⁴ καὶ προσάξει τὸν μόσχον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου, καὶ σφάξει τὸν μόσχον ἐνώπιον κυρίου. ⁵ καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ὁ τετελειωμένος τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ εἰσοίσει αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. ⁶ καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δακτύλον εἰς τὸ αἷμα, καὶ προσρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπτάκις ἔναντι κυρίου, κατὰ τὸ καταπέτασμα τὸ ἅγιον. ⁷ καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τὸ θυμιάματος τῆς συνθέσεως τοῦ ἐναντίον κυρίου, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. καὶ πᾶν τὸ αἷμα τοῦ μόσχου ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, ὃ ἐστὶ παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁸ καὶ πᾶν τὸ στέαρ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας, περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτει τὰ ἐνδοσθία, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων, ⁹ καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς περιελεῖ αὐτό, ¹⁰ ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται αὐτὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς καρπώσεως ¹¹ καὶ τὸ δέρμα τοῦ μόσχου, καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ. ¹² καὶ ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μόσχον ἐξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, οὗ ἐκχεοῦσι τὴν σποδιάν. καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρὶ. ἐπὶ τῆς ἐκχυσεως τῆς σποδιάς καυθήσεται. ¹³ ἔαν δὲ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ἀκουσίως, καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὅσων θαλμῶν τῆς συναγωγῆς,

αγωγῆς, καὶ ποιήσωσι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου, ἢ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσωσι. ¹⁴ καὶ γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία, ἣν ἤμαρτον ἐν αὐτῇ, καὶ προσάξει ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ προσάξει αὐτὸν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹⁵ καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου ἔναντι κυρίου, καὶ σφάξουσιν τὸν μόσχον ἔναντι κυρίου. ¹⁶ καὶ εἰσίοισι ὁ ἱερεὺς ὁ χριστὸς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. ¹⁷ καὶ βάψει ὁ ἱερεὺς τὸν δακτύλον ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ῥανεῖ ἐπτάκις ἔναντι κυρίου, κατενώπιον τοῦ καταπέτασματος τοῦ ἁγίου. ¹⁸ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυσιῶν τῆς συνθέσεως, ὃ ἐστὶν ἐνώπιον κυρίου, ὃ ἐστὶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. καὶ τὸ πᾶν αἷμα ἐκχεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν καρπώσεων, τοῦ πρὸς τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹⁹ καὶ τὸ πᾶν στέαρ περιελεῖ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ²⁰ καὶ ποιήσει τὸν μόσχον, ὃν τρόπον ἐποίησε τὸν μόσχον τὸν τῆς ἁμαρτίας, οὕτω ποιηθήσεται. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία. ²¹ καὶ ἐξιόσουσι τὸν μόσχον ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ κατακάψουσιν τὸν μόσχον, ὃν τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον τὸν πρότερον. ἁμαρτία συναγωγῆς ἐστίν. ²² ἐὰν δὲ ὁ ἄρχων ἁμαρτή, καὶ ποιῇσιν μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ἢ οὐ ποιηθήσεται ἀκουσίως, καὶ ἁμαρτῇ καὶ πλημμελήσῃ. ²³ καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἣν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἄρσεν ἄμωμον. ²⁴ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χίμαρου, καὶ σφάξουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ, οὐ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου. ἁμαρτία ἐστί. ²⁵ καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς

ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ τὸ πᾶν αἷμα αὐτοῦ ἐκχεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων. ²⁶ καὶ τὸ πᾶν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὡς περὶ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ²⁷ ἐὰν δὲ ψυχὴ μία ἁμαρτῇ ἀκουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, ἐν τῷ ποιῆσαι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου, ἢ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσῃ. ²⁸ καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἁμαρτία ἣν ἤμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ οἴσιν χίμαιραν ἐξ αἰγῶν, θήλειαν ἄμωμον οἴσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας, τῆς ἡμαρτε. ²⁹ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χίμαρτος αὐτοῦ, καὶ σφάξουσιν τὴν χίμαιραν τὴν τῆς ἁμαρτίας ἐν τῷ τόπῳ, οὐ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα. ³⁰ καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων. καὶ πᾶν τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκχεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. ³¹ καὶ πᾶν τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιριῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου. καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίου. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ³² ἐὰν δὲ πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας, θήλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό. ³³ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἁμαρτίας. καὶ σφάξουσιν αὐτὸ ἐν τόπῳ, οὐ σφάζουσιν τὰ ὀλοκαυτώματα. ³⁴ καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἁμαρτίας τῷ δακτύλῳ, ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαρπώσεως. καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἐκχεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως. ³⁵ καὶ πᾶν αὐτοῦ τὸ στέαρ περιελεῖ, ὃν τρόπον περιαιριῖται στέαρ προβάτου ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐπιθήσει αὐτό ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα κυρίου. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς

περὶ

περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἡμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

ΚΕΦ. Ε'.

Εὰν δὲ ψυχὴ ἁμάρτη, καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὀρκισμοῦ, καὶ οὗτος μάρτυς ἡ ἐώρακεν ἡ συνοιδεν, ἐὰν μὴ ἀπαγγείλῃ, λήψεται τὴν ἁμαρτίαν. ² ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἥτις ἐὰν ἀψηται παντὸς πραγματος ἀκαθάρτου, ἡ θνησιμαίου, ἡ θηριαλώτου ἀκαθάρτου, ἡ τῶν θνησιμαίων βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων, ἡ τῶν θνησιμαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων. ³ ἡ ἀψηται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας αὐτοῦ, ἧς ἂν ἀψάμενος μιανθῇ, καὶ ἔλαθεν αὐτόν, μετὰ τούτου δὲ γνῶ, καὶ πλημμελήσῃ. ⁴ ἡ ψυχὴ ἡ ἄνομος, ἡ διαστελλούσα τοῖς χεῖλεσι κακοποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν διαστείλῃ ὁ ἄνθρωπος μεθ' ὅρκου, καὶ λάθῃ αὐτὸν πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ οὗτος γνῶ, καὶ ἁμάρτη ἐντί τούτων. ⁵ καὶ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν περὶ ὧν ἡμάρτηκε κατ' αὐτῆς. ⁶ καὶ οἷσι περὶ ὧν ἐπλημμέλησε κυρίῳ, περὶ τῆς ἁμαρτίας ἧς ἡμαρτε, θήλῃ ἀπὸ τῶν προβάτων. ἁμνάδα ἡ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἡμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία. ⁷ ἐὰν δὲ μὴ ἰσχύῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον, οἷσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἡμαρτε, δυο τρυγόνας, ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν κυρίῳ, ἓνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἓνα εἰς ὀλοκαυτώμα. ⁸ καὶ οἷσι αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας πρότερον. καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σπονδύλου, καὶ οὐ διελεῖ. ⁹ καὶ ῥανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου. τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγίλει ἐπὶ τὴν βράσιν τοῦ θυσιαστηρίου. ἁμαρτία γὰρ ἐστὶ. ¹⁰ καὶ τὸ δεύτερον ποιήσει ὀλοκάρπωμα, ὡς καθήκει. καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἡμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ¹¹ ἐὰν δὲ μὴ εὗρισκῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ζεύγος τρυγόνων,

ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν, καὶ οἷσι τὸ θυρὸν αὐτοῦ περὶ οὗ ἡμαρτε τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σμιδάλεως περὶ ἁμαρτίας. οὐκ ἐπιχεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτῷ λίβανον, ὅτι περὶ ἁμαρτίας ἐστὶ. ¹² καὶ οἷσι αὐτὸ πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δρύκα, τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κυρίῳ. ἁμαρτία ἐστὶ. ¹³ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἡμαρτεν ἀφ' ἐνὸς τούτων, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. τὸ δὲ καταλειφθὲν ἔσται τῷ ἱερεῖ, ὡς θυσία τῆς σμιδάλεως. ¹⁴ καὶ ἐλάλησει κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹⁵ ψυχὴ ἡ ἂν λάθῃ αὐτὸν λήθῃ, καὶ ἁμάρτη ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἁγίων κυρίου, καὶ οἷσι τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ κυρίῳ κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμῆς ἀργυρίου σίκλων, τῷ σίκλῳ τῶν ἁγίων, περὶ οὗ ἐπλημμέλησε. ¹⁶ καὶ ὁ ἡμαρτεν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποτίσει αὐτὸ, καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτὸ, καὶ δώσει αὐτὸ τῷ ἱερεῖ. καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ¹⁷ καὶ ἡ ψυχὴ ἡ ἂν ἁμάρτη, καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ οὐκ ἔγνω, καὶ πλημμελήσῃ, καὶ λάβῃ τὴν ἁμαρτίαν, ¹⁸ καὶ οἷσι κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων, τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμελίαν πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ, ἧς ἡγνόησε, καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει. καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. ¹⁹ ἐπλημμέλησε γὰρ πλημμελείᾳ ἐναντὶ κυρίου.

ΚΕΦ. ς'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² ψυχὴ ἡ ἂν ἁμάρτη, καὶ παρῶν παρὶδὼς ἐντολάς κυρίου, καὶ ψεύσῃται τὰ πρὸς τὸν πλησίον ἐν παρῶν, ἢ περὶ κοινωνίας, ἢ περὶ ἀρπαγῆς, ἢ ἡδίκησέ τι τὸν πλησίον, ³ ἢ εὗρεν ἀπώλειαν, καὶ ψεύσῃται περὶ αὐτῆς, καὶ ὁμώσει ἀδίκως περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων, ὧν ἐὰν ποιήσῃ ὁ ἄνθρωπος, ὥστε ἁμαρτεῖν ἐν τούτοις.

⁴ καὶ

⁴ καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν ἀμάρτη, καὶ πλημμελήσῃ, καὶ ἀποδῶ τὸ ἄσφαγμα, ὃ ἤρπασεν, ἢ τὸ ἀδίκημα, ὃ ἠδίκησεν, ἢ τὴν παραθήκην, ἣτις παρετέθη αὐτῷ, ἢ τὴν ἀπώλειαν, ἣν εὗρεν ⁵ ἀπὸ παντός πράγματος, οὐ ὥμοσε περὶ αὐτοῦ ἀδίκως, καὶ ἀποτίσει αὐτὸ τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσεται ἐπ' αὐτὸ, τίνος ἐστίν, αὐτῷ ἀποδώσει ἢ ἡμέρα ἐλεγχθῇ. ⁶ καὶ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἴσιν τῷ κυρίῳ κρινόν ἀπὸ τῶν προβάτων ἄμωμον, τιμῆς, εἰς ὃ ἐπλημμέλησε, ⁷ καὶ ἐξίλασται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναντι κυρίου, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἐνός ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησε καὶ ἐπλημμέλησεν ἐν αὐτῷ. ⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων, ⁹ ἔντιλαι τῷ Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων, οὗτος ὁ νόμος τῆς ὀλοκαυτώσεως. αὐτῇ ἢ ὅλοκαύτως ἐπὶ τῆς καύσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ὅλην τὴν νύκτα ἕως τοπρωτοῦ, καὶ τὸ πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου καυθήσεται ἐπ' αὐτοῦ, οὐ σβεσθήσεται. ¹⁰ καὶ ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινοῦν, καὶ περισκελὲς λινοῦν ἐνδύσεται περὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀφελὲ τὴν κατακάριπσιν, ἣν ἂν καταναλώσῃ τὸ πῦρ, τὴν ὀλοκαύτωσιν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ παραθήσεται αὐτὸ ἐχόμενον τοῦ θυσιαστηρίου. ¹¹ καὶ ἐκδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται στολὴν ἄλλην. καὶ ἐξοίσει τὴν κατακάριπσιν ἐξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν. ¹² καὶ πῦρ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καυθήσεται ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οὐ σβεσθήσεται, καὶ καύσει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ξύλα τοπρωτοῦ πρωτοῦ, καὶ στοιβάσει ἐπ' αὐτοῦ τὴν ὀλοκαύτωσιν. καὶ ἐπιθήσεται ἐπ' αὐτὸ τὸ στέαρ τοῦ σωτηρίου. ¹³ καὶ πῦρ διαπαντός καυθήσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, οὐ σβεσθήσεται. ¹⁴ οὗτος ὁ νόμος τῆς θυσίας, ἣν προσάξουσιν αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἐναντι κυρίου, ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου. ¹⁵ καὶ ἀφελὲ ἀπ' αὐτοῦ τῇ θρακὶ ἀπὸ τῆς σιμυδάλεως τῆς θυσίας σὺν τῷ ἐλαίῳ αὐτῆς, καὶ σὺν παντὶ τῷ λιβάνῳ αὐτῆς τὰ ὄντα ἐπὶ τῆς θυσίας. καὶ ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας, τὸ μνημοσύ-

νον αὐτῆς τῷ κυρίῳ. ¹⁶ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπ' αὐτῆς ἔδεται Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. ἄζυμα βρωθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἕδονται αὐτήν. ¹⁷ οὐ πεφθῇσεται ἐξωμωμένη. μερίδα αὐτὴν ἔδωκαν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου. ἁγία ἁγίων ἐστίν, ὥσπερ τὸ τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας. ¹⁸ πᾶν ἀρσενικὸν τῶν ἱερέων ἕδονται αὐτήν. νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου. πᾶς ὃς ἐὰν ᾄψηται αὐτῶν, ἁγιασθήσεται. ¹⁹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων, ²⁰ τοῦτο τὸ δῶρον Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, ὃ προσοίσουσι κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἢ ἂν χοίσης αὐτόν, τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σιμιδάλεως εἰς θυσίαν διαπαντός, τὸ ἥμισυ αὐτῆς τοπρωτῷ, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς τοδελιμόν. ²¹ ἐπὶ τηγάνον ἐν ἐλαίῳ ποιηθήσεται, πεφυραμένην οἴσιν αὐτὴν ἐλικτὰ, θυσίαν ἐκ κλασμάτων, θυσίαν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ²² ὁ ἱερεὺς ὁ χριστός ὁ ἀντ' αὐτοῦ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ποιήσιν αὐτήν. νόμος αἰώνιος. ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται, ²³ καὶ πᾶσα θυσία ἱερέως ὀλοκαυτός ἐσται, καὶ οὐ βρωθήσεται. ²⁴ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων, ²⁵ λάλησον τῷ Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων, οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀμαρτίας, ἐν τόπῳ οὐ σφάζουσιν τὸ ὀλοκαύτωμα, σφάζουσι τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἐναντι κυρίου. ἁγία ἁγίων ἐστίν. ²⁶ ὁ ἱερεὺς ὁ ἀναφέρων αὐτήν, ἔδεται αὐτήν. ἐν τόπῳ ἁγίῳ βρωθήσεται, ἐν αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ²⁷ πᾶς ὁ ἀπτόμετος τῶν κρεῶν αὐτῆς, ἁγιασθήσεται, καὶ ὡς ἐὰν ἐπιβάψανται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἱμάτιον ὡς ἐὰν βαντισθῇ ἐπ' αὐτὸ, πλυθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ. ²⁸ καὶ σκεῦος ὀστράκινον οὐ ἐὰν ἐψηθῇ ἐν αὐτῷ, συντριβήσεται. ἐὰν δὲ ἐν σκευεῖ χαλκῷ ἐψηθῇ, ἐκτρίψει αὐτὰ, καὶ ἐκκλύσει ὕδατι. ²⁹ πᾶς ἄρσεν ἐν τοῖς ἱερεῦσι φάγεται αὐτά. ἁγία ἁγίων ἐστὶ κυρίῳ. ³⁰ καὶ πάντα τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας, ὧν ἐὰν ἐξεγεθῇ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ἐξίλασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, οὐ

οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. ¹ καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ κυρίου τοῦ περὶ τῆς πλημμελείας. ἅγια ἁγίων ἐστίν. ² ἐν τόπῳ οὐ σφάζουσι τὸ ὀλοκαύτωμα, σφάζουσι τὸν κριὸν τῆς πλημμελείας ἐναντὶ κυρίου. καὶ τὸ αἷμα προσχεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κυκλῶ. ³ καὶ πᾶν τὸ στέαρ αὐτοῦ προσοίσει ἀπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀσφυν καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ κατακαλυπτον τὰ ἐνδόσθια, καὶ πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδόσθιων. ⁴ καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, τὸ ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος σὺν τοῖς νεφροῖς, περιελεῖ αὐτά. ⁵ καὶ ἀνοίσει αὐτά ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κάρπωμα τῶ κυρίῳ, περὶ πλημμελείας ἐστί. ⁶ πᾶς ἄρσην ἐκ τῶν ἱερέων ἐδεται αὐτά, ἐν τόπῳ ἁγίῳ ἐδονται αὐτά. ἅγια ἁγίων ἐστίν. ⁷ ὥσπερ τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, οὕτω καὶ τὸ τῆς πλημμελείας. νόμος εἰς αὐτῶν. ὁ ἱερεὺς ὃς τις ἐξιλιάσεται ἐν αὐτῷ, αὐτῷ ἔσται. ⁸ καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ προσάγων ὀλοκαύτωμα ἀνθρώπου, τὸ δέσμα τῆς ὀλοκαυτώσεως, ἧς προσφέρει αὐτὸς, αὐτῷ ἔσται. ⁹ καὶ πᾶσα θυσία ἣτις ποιηθήσεται ἐν τῷ κλιβάνῳ, καὶ πᾶσα ἣτις ποιηθήσεται ἐπ' ἐσχάρας, ἥ ἐπὶ τηγάνου, τοῦ ἱερέως τοῦ προσφέροντος αὐτήν, αὐτῷ ἔσται. ¹⁰ καὶ πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, καὶ μὴ ἀναπεποιημένη, πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔσται ἐκάστῳ τὸ ἴσον.

Κ Ε Φ. Ζ'.

¹¹ Οὗτος ὁ νόμος θυσίας σωτηρίου, ἣν προσοίσουσι κυρίῳ. ¹² ἐὰν μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αὐτήν, καὶ προσοίσει ἐπὶ τῆς θυσίας τῆς αἰνέσεως ἄρτους ἐκ σμιδάλεως ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυμα διακεκρισμένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ σμιδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ. ¹³ ἐπ' ἄρτοις ζυμίταις προσοίσει τὰ δῶρα αὐτοῦ ἐπὶ θυσίᾳ αἰνέσεως σωτηρίου. ¹⁴ καὶ προσάξει ἐν ἀπὸ πάντων τῶν δῶρων αὐτοῦ, ἀφάρημα κυρίῳ. τῷ ἱερεὶ τῷ προσχέοντι τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται. ¹⁵ καὶ τὰ κρέα θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου, αὐτῷ ἔσται. καὶ ἐν ἡ ἡμέρᾳ δο-

ρεῖται, βρωθήσεται. οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωῒ. ¹⁶ καὶ ἐὰν εὐχὴ ἦ, ἡ ἐκούσιον θυσιάζῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, ἡ ἂν ἡμέρα προσάγῃ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, βρωθήσεται καὶ τῇ αὐριον. ¹⁷ καὶ τὸ καταλειφθὲν ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. ¹⁸ ἐὰν δὲ φαγὼν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, οὐ δεχθήσεται αὐτῷ τῷ προσφέροντι αὐτό. οὐ λογισθήσεται αὐτῷ, μiasmá ἐστιν. ἡ δὲ ψυχὴ ἣτις ἐὰν φάγῃ ἀπ' αὐτοῦ, τὴν ἁμαρτίαν λήψεται. ¹⁹ καὶ κρέα ὅσα ἐὰν ἄψηται παντός ἀκαθάρτου, οὐ βρωθήσεται, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. πᾶς καθαρὸς φάγεται κρέα. ²⁰ ἡ δὲ ψυχὴ ἣτις ἐὰν φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὃ ἐστι κυρίου, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ²¹ καὶ ἡ ψυχὴ ἡ ἂν ἄψηται παντός πράγματος ἀκαθάρτου, ἡ ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἡ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων, ἡ παντός βδελύγματος ἀκαθάρτου, καὶ φάγῃ ἀπὸ τῶν κρεῶν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ὃ ἐστι κυρίου, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ²² καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ²³ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. πᾶν στέαρ βοῶν, καὶ προβάτων, καὶ αἰζῶν οὐκ ἐδεσθε. ²⁴ καὶ στέαρ θνησμάτων καὶ θηριαλῶτων ποιηθήσεται εἰς πᾶν ἔργον, καὶ εἰς βρώσιν οὐ βρωθήσεται. ²⁵ πᾶς ὁ ἐσθων στέαρ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, ὧν προσάξει ἀπ' αὐτῶν κάρπωμα κυρίῳ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ²⁶ πᾶν αἷμα οὐκ ἐδεσθε ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν ἀπὸ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν. ²⁷ πᾶσα ψυχὴ ἡ ἂν φάγῃ αἷμα, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ²⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ²⁹ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων. ὁ προσφέρων θυσίαν σωτηρίου, οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ καὶ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου. ³⁰ αἱ χεῖρες αὐτοῦ προσοίσουσιν τὰ κάρπωματα κυρίῳ. τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τοῦ στηθνίου, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος προσ-

προзоίσει αὐτὰ, ὥστε ἐπιτιθέναι δόμα ἐναντί κυρίου. ³¹ καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ στέαρ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἔσται τὸ στήθυνιον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ³² καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν δώσετε ἀφαιρέμα τῷ ἱερεὶ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν. ³³ ὁ προσφέρων τὸ αἷμα τοῦ σωτηρίου, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀαρὼν, αὐτῷ ἔσται ὁ βραχίων ὁ δεξιὸς ἐν μερίδι. ³⁴ τὸ γὰρ στήθυνιον τοῦ ἐπιθέματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ ἔδωκα αὐτὰ Ἀαρὼν τῷ ἱερεὶ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, νόμιμον αἰώνιον παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ³⁵ αὕτη ἡ κρίσις Ἀαρὼν, καὶ ἡ κρίσις τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου, ἐν ἡ ἡμέρᾳ προσηγάγετο αὐτοὺς τοῦ ἱερατεῖναι τοῦ κυρίου, ³⁶ καθὰ ἐνετείλατο κύριος δοῦναι αὐτοῖς ἡ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτοὺς παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. ³⁷ οὗτος ὁ νόμος τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ θυσίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, καὶ τῆς πλημμελείας, καὶ τῆς τελειώσεως, καὶ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, ³⁸ ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, ἡ ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, προσφέρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἐναντί κυρίου ἐν τῇ ἐρημῳ Σινᾶ.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων, ² λαβε Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολὰς αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοὺς δύο κριοὺς, καὶ τὸ κανοὺν τῶν ἀζύμων, ³ καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησίασον ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁴ καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτῷ κύριος. καὶ ἐξεκκλησίασε τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ⁵ καὶ εἶπε Μωυσῆς τῇ συναγωγῇ. τοῦτό ἐστι τὸ ῥῆμα, ὃ ἐνετείλατο κύριος ποιῆσαι. ⁶ καὶ προσήνεγκε Μωυσῆς τὸν Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔλουσεν αὐτοὺς ὕδατι. ⁷ καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα, καὶ ἐξώσεν αὐτὸν τὴν ζώνην, καὶ

ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν ὑποδύτην, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτὸν τὴν ἐπαμίδα, καὶ συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν τῆς ἐπαμίδος, καὶ συνέσφιγγεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ. ⁸ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ αὐτὴν τὸ λογιῶν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λογιῶν τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν ἀληθειαν. ⁹ καὶ ἐπέθηκε τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ καθηγιασμένον ἄγιον, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ¹⁰ καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, ¹¹ καὶ ἔρρανεν ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπτάκις. καὶ ἔχρισεν τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἡγίασεν αὐτό, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὸν λουτήρα, καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ, καὶ ἡγίασεν αὐτά. καὶ ἔχρισεν τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἡγίασεν αὐτήν. ¹² καὶ ἐπέχεε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀαρὼν. καὶ ἔχρισεν αὐτὸν, καὶ ἡγίασεν αὐτόν. ¹³ καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν, καὶ ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας, καὶ ἐξώσεν αὐτοὺς ζώνας, καὶ περιέθηκεν αὐτοῖς κιθάραις, καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ¹⁴ καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας. καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μόσχου τοῦ τῆς ἁμαρτίας. ¹⁵ καὶ ἔσφαξεν αὐτόν. καὶ ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐκαθάρισε τὸ θυσιαστήριον. καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἡγίασεν αὐτό, τοῦ ἐξίλασθαι ἐπ' αὐτό. ¹⁶ καὶ ἔλαβε Μωυσῆς πᾶν τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκε Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ¹⁷ καὶ τὸν μόσχον, καὶ τὴν βύρσαν αὐτοῦ, καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ, καὶ τὴν κόπρον αὐτοῦ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ¹⁸ καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὸν κριὸν τὸν εἰς ὀλοκαύτωμα. καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ

υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. ¹⁹ καὶ ἔσφαξε Μωσῆς τὸν κριόν. καὶ προσέχευε Μωσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλω. ²⁰ καὶ τὸν κριὸν ἔκρεανόμησε κατὰ μέλη, καὶ ἀνήνεγκε Μωσῆς τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ μέλη, καὶ τὸ στέαρ. ²¹ καὶ τὴν κοιλίαν, καὶ τοὺς πόδας ἐπλυνεν ὕδατι. καὶ ἀνήνεγκε Μωσῆς ὅλον τὸν κριὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ὁλοκαύτωμά ἐστιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. κάρπωμά ἐστι τῷ κυρίῳ, καθάπερ ἐνετείλατο κυριος τῷ Μωσῇ. ²² καὶ προσήγαγε Μωσῆς τὸν κριόν, τὸν δεύτερον κριὸν τελειώσεως. καὶ ἐπέθηκεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ κριοῦ. ²³ καὶ ἔσφαξεν αὐτόν. καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός Ἀαρὼν τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ. ²⁴ καὶ προσήγαγε Μωσῆς τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν. καὶ ἐπέθηκε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς λοβούς τῶν ὠτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν τῶν δεξιῶν. καὶ προσέχευε Μωσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλω. ²⁵ καὶ ἔλαβε τὸ στέαρ καὶ τὴν ὁσφύν, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπὶ αὐτῶν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν. ²⁶ καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς τελειώσεως, τοῦ ὄντος ἔναντι κυρίου, ἔλαβεν ἄρτον ἓνα αἷψμον, καὶ ἄρτον ἑξ ἐλαίου ἓνα, καὶ λάγανον ἓν. καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στέαρ, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν. ²⁷ καὶ ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ἀαρὼν, καὶ ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφαιρέμα ἔναντι κυρίου. ²⁸ καὶ ἔλαβεν Μωσῆς ἀπὸ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως, ὃ ἐστιν ὁσμὴ εὐωδίας, κάρπωμά ἐστι τῷ κυρίῳ. ²⁹ καὶ λαβὼν Μωσῆς τὸ στήθιον ἀφείλεν αὐτὸ ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου, ἀπὸ τοῦ κριοῦ τῆς τελειώσεως.

καὶ ἐγένετο Μωσῇ ἐν μερίδι, καθὰ ἐνετείλατο κυριος τῷ Μωσῇ. ³⁰ καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ προσέβραθεν ἐπὶ Ἀαρὼν, καὶ τὰς στολάς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολάς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἡγίασεν Ἀαρὼν, καὶ τὰς στολάς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς στολάς τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ³¹ καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ. ἐψησάτε τὰ κρέα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τόπῳ ἁγίῳ. καὶ ἐκεῖ φάγεσθε αὐτὰ, καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἐν τῷ κανῷ τῆς τελειώσεως, ὃν τρόπον συντέτακται μοι, λέγων. Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ φαγονται αὐτὰ. ³² καὶ τὸ καταλειφθὲν τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἄρτων ἐν πυρὶ κατακάυσате. ³³ καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας, ἕως ἡμέρας πληρωθῇ, ἡμέρα τελειώσεως ὑμῶν. ἑπτὰ γὰρ ἡμέρας τελειώσει τὰς χεῖρας ὑμῶν, ³⁴ καθάπερ ἐποίησεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἣ ἐνετείλατο κυριος τοῦ ποιῆσαι, ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ ὑμῶν. ³⁵ καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καθήσεσθε ἑπτὰ ἡμέρας, ἡμέραν καὶ νύκτα. φυλάξεσθε τὰ φυλαγμάτα κυρίου, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. οὕτω γὰρ ἐνετείλατο μοι κυριος ὁ θεός. ³⁶ καὶ ἐποίησεν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξε κυριος τῷ Μωσῇ.

Κ Ε Θ. Θ'.

Καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐκάλεσε Μωσῆς Ἀαρὼν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὴν γερούσιαν Ἰσραὴλ. ² καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν. λάβε σταντῶ μοσχάριον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριόν εἰς ὁλοκαύτωμα ἁμάρμα, καὶ προσένεγκε αὐτὰ ἔναντι κυρίου, ³ καὶ τῇ γερούσιᾳ Ἰσραὴλ λάλησον, λέγων. λάβετε χίμαρον ἑξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ μοσχάριον, καὶ ἄμνον ἐνιαυσίον εἰς ὁλοκαρπῶσιν, ἁμάρμα, ⁴ καὶ μόσχον, καὶ κριόν εἰς θυσίαν σωτηρίου ἔναντι κυρίου, καὶ σμιῖδαλιν πεφυραμένην ἐν ἐλαίῳ, ὅτι σήμερον

κύριος

κύριος ὁφθήσεται ἐν ὑμῖν. ⁵ καὶ ἔλαβον καθὼ ἐνετείλατο Μωυσῆς ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ προσῆλθεν πᾶσα συναγωγὴ, καὶ ἔστησαν ἔναντι κυρίου. ⁶ καὶ εἶπε Μωυσῆς. τοῦτο τὸ ῥῆμα, ὃ εἶπε κύριος, ποιήσατε, καὶ ὁφθήσεται ἐν ὑμῖν ἡ δόξα κυρίου. ⁷ καὶ εἶπε Μωυσῆς τῷ Ἀαρὼν. πρόσελθε πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ποιήσον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου, καὶ ἐξίλασαι περὶ σεαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου σου. καὶ ποιήσον τὰ δῶρα τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξίλασαι περὶ αὐτῶν, καθάπερ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ. ⁸ καὶ προσῆλθεν Ἀαρὼν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσφαξε τὸ μοσχάριον τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ. ⁹ καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν. καὶ ἔβαψε τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἷμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. ¹⁰ καὶ τὸ στέαρ καὶ τοὺς νεφροὺς καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος τοῦ περὶ τῆς ἁμαρτίας ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ. ¹¹ καὶ τὰ κρέα καὶ τὴν βύρσαν κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ, ἔξω τῆς παρεμβολῆς. ¹² καὶ ἔσφαξε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷμα πρὸς αὐτόν. καὶ προσέχεεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλω. ¹³ καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα προσήνεγκαν αὐτὸ κατὰ μέλη. αὐτὰ καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ¹⁴ καὶ ἐπλυε τὴν κοιλίαν καὶ τοὺς πόδας ὕδατι. καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ¹⁵ καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον τοῦ λαοῦ. καὶ ἔλαβε τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. καὶ ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἐκαθάρισεν αὐτόν, καθὰ καὶ τὸν πρώτον. ¹⁶ καὶ προσήνεγκε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς καθήκει. ¹⁷ καὶ προσήνεγκε τὴν θυσίαν, καὶ ἔπλησε τὰς χεῖρας ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον χωρὶς τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ πρωϊνοῦ. ¹⁸ καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον, καὶ τὸν κριὸν τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου τῆς τοῦ λαοῦ. καὶ προσήνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν τὸ αἷ-

μα πρὸς αὐτόν, καὶ προσέχεε πρὸς τὸ θυσιαστήριον κύκλω. ¹⁹ καὶ τὸ στέαρ τὸ ἀπὸ τοῦ μόσχου, καὶ τοῦ κριοῦ τὴν ὀσφύν, καὶ τὸ στέαρ τὸ κατακαλυπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τοὺς δύο νεφροὺς, καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος. ²⁰ καὶ ἐπέθηκε τὰ στέατα ἐπὶ τὰ στηθύνια. καὶ ἀνήνεγκε τὰ στέατα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ²¹ καὶ τὸ στηθύνιον, καὶ τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν ἀφείλεν Ἀαρὼν ἀφαίρεμα ἔναντι κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²² καὶ ἔσφαρας Ἀαρὼν τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν λαόν, εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ κατέβη ποιήσας τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὀλοκαύτωματα, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου. ²³ καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐξελθόντες εὐλόγησαν πάντα τὸν λαόν. καὶ ὥσθη δόξα κυρίου παντὶ τῷ λαῷ. ²⁴ καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ κυρίου, καὶ κατέφαγε τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, τὰ τε ὀλοκαύτωματα, καὶ τὰ στέατα. καὶ εἶδε πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἐξέστη καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον.

Κ Ε Φ. Γ.

Καὶ λαβόντες οἱ δύο υἱοὶ Ἀαρὼν Ναδάβ καὶ Ἀβihuδ, ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὸ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸ θυμίαμα, καὶ προσήνεγκαν ἔναντι κυρίου πῦρ ἄλλοτριον, ὃ οὐ προσέταξε κύριος αὐτοῖς. ² καὶ ἐξῆλθε πῦρ παρὰ κυρίου, καὶ κατέφαγεν αὐτούς, καὶ ἀπέθανον ἔναντι κυρίου. ³ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν. τοῦτό ἐστιν, ὃ εἶπε κύριος, λέγων. ἐν τοῖς ἐγγίζουσὶ μοι ἁγιασθῆσθαι, καὶ ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ δοξασθῆσθαι, καὶ κατενύχθη Ἀαρὼν. ⁴ καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς τὸν Μισαδάη, καὶ τὸν Ἐλισαφάν, υἱοὺς Ὀζιήλ, υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς Ἀαρὼν, καὶ ἔλεν αὐτοῖς. προσέλθατε καὶ ἀράτε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ προσώπου τῶν ἁγίων ἔξω τῆς παρεμβολῆς. ⁵ καὶ προσῆλθον, καὶ ἦσαν αὐτοὺς ἐν τοῖς χιτῶσιν αὐτῶν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον εἶπε Μωυσῆς. ⁶ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ Ἐλᾶζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς κατα-

λειμ-

λελειμμένους. τὴν κεφαλὴν ὑμῶν οὐκ ἀποκιδαρώσετε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν οὐ διαῤῥήξετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θυμός. οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὑμῶν πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κλαύουσιν τὸν ἐμπυρισμόν, ὃν ἐνεπυρίσθησαν ὑπὸ κυρίου. ⁷ καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε. τὸ ἔλαιον γὰρ τῆς χρίσεως τὸ παρὰ κυρίου ἐφ' ὑμῖν. καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ῥῆμα Μωσῆ. ⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος τῷ Ἀαρὼν, λέγων. ⁹ οἶνον καὶ σίκερα οὐ πίνετε σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ, ἥνικα ἔαν ἐκπορευῆσθε εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἵνα μὴ ἀπορευνωμένων ὑμῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε. νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ¹⁰ διαστείλαι ἀναμέσον τῶν ἁγίων καὶ τῶν βεβήλων, καὶ ἀναμέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν καθαρῶν, ¹¹ καὶ συμβιβάζειν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἅπαντα τὰ νόμιμα, ἃ ἐλάλησε κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωσῆ. ¹² καὶ εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλειφθέντας. λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου, καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον, ἅγια ἁγίων ἐστί. ¹³ καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ. νόμιμον γάρ σοι ἐστί, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ τῶν καρπωμάτων κυρίου. οὕτω γὰρ ἐντέταλτά μοι. ¹⁴ καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος, καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ ὁ οἶκός σου μετὰ σοῦ. νόμιμον γάρ σοι, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἔδοθη ἀπὸ τῶν θυσιῶν τοῦ σωτηρίου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁵ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος, καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ τῶν καρπωμάτων τῶν στείων προσοίσουσιν ἀφόρισμα ἀφορίσαι ἔναντι κυρίου. καὶ ἔσται σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωσῆ. ¹⁶ καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας ζητῶν ἐξεξήτησε

Μωσῆς. καὶ ὁ δὲ ἐνεπεπύριστο. καὶ ἐδυμώθη Μωσῆς ἐπὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς καταλειμμένους, λέγων. ¹⁷ διατί οὐκ ἐγάγετε τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ; ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων ἐστί, τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν, ἵνα ἀφέλῃτε τὴν ἀμαρτίαν τῆς συναγωγῆς, καὶ ἐξέλκασθητε περὶ αὐτῶν ἔναντι κυρίου. ¹⁸ οὐ γὰρ εἰσῆχθη τοῦ αἵματος αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον. κατὰ πρόσωπον ἔσω φάγεσθε αὐτὸ ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃν τρόπον μοι συνέταξε κύριος. ¹⁹ καὶ ἐλάλησεν Ἀαρὼν πρὸς Μωσῆν, λέγων. εἰ σήμερον προσαγῶχασι τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν ἔναντι κυρίου, καὶ συμβέβηκέ μοι τοιαῦτα, καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς ἀμαρτίας σήμερον, μὴ ἀρεστόν ἐσται κυρίῳ; ²⁰ καὶ ἤκουσε Μωσῆς, καὶ ἤρεσεν αὐτῷ.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ² λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες. ταῦτα τὰ κτήνη, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. ³ πᾶν κτήνος διχηλοῦν ὄπλῃν καὶ ὀνυχιστῆρας ὀνυχίζον δύο χηλῶν, καὶ ἀνάγον μνηρυσμόν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε. ⁴ πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε, ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μνηρυσμόν, καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὀπλάς, καὶ ὀνυχίζοντων ὀνυχιστῆρας. τὸν κάμηλον, ὅτι ἀνάγει μνηρυσμόν τοῦτο, ὄπλῃν δὲ οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν. ⁵ καὶ τὸν δασύποδα, ὅτι οὐκ ἀνάγει μνηρυσμόν τοῦτο, καὶ ὄπλῃν οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν. ⁶ καὶ τὸν χοιρογρύλλιον, ὅτι οὐκ ἀνάγει μνηρυσμόν τοῦτο, καὶ ὄπλῃν οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν. ⁷ καὶ τὸν ὕν, ὅτι διχηλεῖ ὄπλῃν τοῦτο, καὶ ὀνυχίζει ὄνυχας ὄπλῃς, καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μνηρυσμόν, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν. ⁸ ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε, καὶ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε. ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν. ⁹ καὶ ταῦτα, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι. πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πετερίγια καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ ἐν ταῖς θαλάσ-

θαλάσσαις, καὶ ἐν τοῖς χεῖμαρσιν, ταῦτα φάγεσθε. ¹⁰ καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πετερίγια, οὐδὲ λεπίδες ἐν τῷ ὕδατι, ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν τοῖς χεῖμαρσιν, ἀπὸ πάντων ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα, καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς τῆς ζωῆς ἐν τῷ ὕδατι, βδελυγμὰ ἐστὶ, ¹¹ καὶ βδελύγματα ἔσονται ὑμῖν. ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἐδεσθε, καὶ τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βδελύξεσθε. ¹² καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἔστιν αὐτοῖς πετερίγια, οὐδὲ λεπίδες τῶν ἐν τοῖς ἰῤῥασιν, βδελυγμα τοῦτό ἐστιν ὑμῖν. ¹³ καὶ ταῦτα, ἃ βδελύξεσθε ἀπὸ τῶν πετεινῶν, καὶ οὐ βρωθήσεται, βδελυγμὰ ἐστὶ. τὸν ἀετὸν, καὶ τὸν γρύπα, καὶ τὸν ἀλκίετον, ¹⁴ καὶ τὸν γύπα, καὶ τὸν ἰκτινον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. ¹⁵ καὶ στρουθὸν, καὶ γλαυκά, καὶ λάρον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. ¹⁶ καὶ πάντα κύρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. καὶ ἰέρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. ¹⁷ καὶ νυκτικύρακα, καὶ καταράκτην, καὶ ἴβιν, ¹⁸ καὶ πορφυρίωνα, καὶ πελεκάνα, καὶ κύκνον, ¹⁹ καὶ ἐρωδιὸν, καὶ χαρδριὸν, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. καὶ ἐποπα, καὶ νυκτερίδα. ²⁰ καὶ πάντα τὰ ἐρπετά τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, βδελύγματα ἐστὶν ὑμῖν. ²¹ ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν τῶν πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πληθύν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς. ²² καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν. τὸν βρουχόν, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. καὶ τὸν ἀττάκην, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. καὶ ὀφιόμαχην, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. καὶ τὴν ἀκρίδα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῇ. ²³ πᾶν ἐρπετὸν ἀπὸ τῶν πετεινῶν, οἷς εἰσι τέσσαρες πόδες, βδελύγματα ἐστὶν ὑμῖν, ²⁴ καὶ ἐν τούτοις μιανθήσεσθε. πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ²⁵ καὶ πᾶς ὁ αἶρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ²⁶ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς κτήνεσιν ὃ ἐστὶ διχηλοῦν ὀπλήν, καὶ ὄνουκτιῆρας ὄνουχι, καὶ μηρυκιμόν οὐ μρυκαίται, ἀκάθαρτα ἔσονται ὑμῖν. πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.

²⁷ καὶ πᾶς ὃς πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πᾶσι τοῖς θηρίοις, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἀκάθαρτα ἐστὶν ὑμῖν. πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας, ²⁸ καὶ ὁ αἶρων τῶν θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστὶν ὑμῖν. ²⁹ καὶ ταῦτα ὑμῖν ἀκάθαρτα ἀπὸ τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. ἡ γαλῆ, καὶ ὁ μῦς, καὶ ὁ κροκοδείλος, ὁ χερσαῖος, ³⁰ μυγᾶλη, καὶ χημαιλέων, καὶ χαλαβώτης, καὶ σαύρα, καὶ ἀσπάλαις. ³¹ ταῦτα ἀκάθαρτα ὑμῖν ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῶν τεθνηκυῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ³² καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἐπιπέσῃ ἀπ' αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ τεθνηκυῶν αὐτῶν, ἀκάθαρτον ἔσται ἀπὸ παντός σκευὸς ξυλίνου ἢ ἱματίου ἢ δερματός ἢ σάκκου. πᾶν σκεῦος, ὃ ἂν ποιηθῇ ἔργον ἐν αὐτῷ, εἰς ὕδωρ βαφήσεται, καὶ ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἐσπέρας, καὶ καθαρὸν ἔσται. ³³ καὶ πᾶν σκεῦος ὀστράκινον, εἰς ὃ ἔαν πέσῃ ἀπὸ τούτων ἐνδον, ὅσα ἔαν ἐνδον ᾗ, ἀκάθαρτα ἔσται, καὶ αὐτὸ συντριβήσεται. ³⁴ καὶ πᾶν βρωμα, ὃ ἐσθεται, εἰς ὃ ἂν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸ ὕδωρ, ἀκάθαρτον ἔσται. καὶ πᾶν ποτὸν, ὃ πίνεται ἐν παντὶ ἀγγείῳ, ἀκάθαρτον ἔσται. ³⁵ καὶ πᾶν ὃ ἔαν ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσται. κλίβανοι καὶ χυτροπόδες καθαίρεθήσονται. ἀκάθαρτα ταῦτά ἐστι, καὶ ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἔσονται. ³⁶ πλην πηγῶν ὑδάτων καὶ λάκκου καὶ συναγωγῆς ὑδάτος, ἔσται καθαρὸν. ὁ δὲ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται. ³⁷ ἔαν δὲ ἐπιπέσῃ ἀπὸ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπὶ πᾶν σπέρμα σπόριμον, ὃ σπαρήσεται, καθαρὸν ἔσται. ³⁸ ἔαν δὲ ἐπιχυθῇ ὕδωρ ἐπὶ πᾶν σπέρμα, καὶ ἐπιπέσῃ τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσται ὑμῖν. ³⁹ ἔαν ὃ ἐκποθῇ τῶν κτηνῶν, ὃ ἐστὶν ὑμῖν φαγεῖν τοῦτο, ὁ ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ⁴⁰ καὶ ὁ ἐσθίων ἀπὸ τῶν θνησιμαίων τούτων πλυνεῖ τὰ

τὰ ἱμάτια, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. καὶ ὁ αἶρων ἀπὸ θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. ⁴¹ καὶ πᾶν ἔρπετον, ὃ ἔρπει ἐπὶ τῆς γῆς, βδελύγμα ἔσται τοῦτο ὑμῖν, οὐ βρωθήσεται. ⁴² καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ κοιλίας, καὶ πᾶς ὁ πορευόμενος ἐπὶ τέσσαρα διαπαντός, ὁ πολυπληθεὶ ποσὶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, οὐ φάγεσθε αὐτό, ὅτι βδελύγμα ὑμῖν ἔστι. ⁴³ καὶ οὐ μὴ βδελύξητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν τούτοις, καὶ οὐκ ἀκάθαρτοι ἔσεσθε ἐν αὐτοῖς, ⁴⁴ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. καὶ ἁγιασθήσεσθε, καὶ ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. καὶ οὐ μιανεῖτε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν πᾶσι τοῖς ἔρπετοῖς τοῖς κινουμένοις ἐπὶ τῆς γῆς, ⁴⁵ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ ἀναγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἶναι ὑμῶν Θεός. καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγὼ κύριος. ⁴⁶ οὗτος ὁ νόμος περὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν πετεινῶν καὶ πάσης ψυχῆς τῆς κινουμένης ἐν τῷ ὕδατι, καὶ πάσης ψυχῆς ἔρπουσης ἐπὶ τῆς γῆς, ⁴⁷ διαστείλαι ἀναμέσον τῶν ἀκαθάρτων καὶ ἀναμέσον τῶν καθαρῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν ζωογονούντων τὰ ἐσθιόμενα, καὶ ἀναμέσον τῶν ζωογονούντων τὰ μὴ ἐσθιόμενα.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς. γυνὴ ἥτις ἔαν σπερματισθῇ, καὶ τέκῃ ἄρσεν, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἐπτά ἡμέρας, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ χωρισμοῦ τῆς ἀφέδρου αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται. ³ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. ⁴ καὶ τριᾶκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας καθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς. παντὸς ἀγίου οὐκ ἄψεται, καὶ εἰς τὸ ἁγιασθῆθαι οὐκ εἰσελεύσεται, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς. ⁵ ἔαν δὲ θῆλυ τέκῃ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται δις ἐπτά ἡμέρας, κατὰ τὴν ἄφε-

δρον αὐτῆς. καὶ ἐξήκοντα ἡμέρας καὶ ἕξ καθιεσθήσεται ἐν αἵματι ἀκαθάρτῳ αὐτῆς. ⁶ καὶ ὅταν ἀναπληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι καθάρσεως αὐτῆς ἐφ' οὗ αὐτῇ ἐπὶ θυγατρὶ, προσοίσει ἁμὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ νοσὸν περιστεῖρας ἢ τρυγὸνα περὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τὴν θυραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα. ⁷ καὶ προσοίσει αὐτὸν ἐναντι κυρίου. καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαριεῖ αὐτὴν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς. οὗτος ὁ νόμος τῆς τικτούσης ἄρσεν ἢ θῆλυ. ⁸ ἔαν δὲ μὴ εὐρίσκῃ ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἱκανὸν εἰς ἁμὸν, καὶ λήψεται δύο τρυγόνas ἢ δύο νοσσούς περιστερῶν, μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαριεσθήσεται.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ² ἀνθρώπων ἔαν τι γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ οὐλὴ σημασίας τηλαυγῆς, καὶ γένηται ἐν δέρματι χρωτὸς αὐτοῦ ἀφ' ἑλπίρας, ἀχθῆσεται πρὸς Ἀαρὼν τὸν ἱερέα, ἢ ἓνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῶν ἱερέων. ³ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν ἐν δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ἡ θριξὶς ἐν τῇ ἀφῇ μεταβάλλῃ λευκὴ, καὶ ἡ ὄψις τῆς ἀφῆς ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος τοῦ χρωτὸς, ἀφ' ἑλπίρας ἐστί. καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ μιανεῖ αὐτόν. ⁴ ἔαν δὲ καὶ τηλαυγῆς λευκὴ ἢ ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ, καὶ ταπεινὴ μὴ ἢ ἡ ὄψις αὐτῆς ἀπὸ τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θριξὶς αὐτοῦ οὐ μετέβαλε τρίχα λευκὴν, αὕτῃ δὲ ἐστὶν ἁμυνὰ, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν ἐπτά ἡμέρας. ⁵ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφὴ μένει ἐναντίον αὐτοῦ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφὴ ἐν τῷ δέρματι, καὶ ἀφοριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς ἐπτά ἡμέρας τοδεύτερον. ⁶ καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ τοδεύτερον. καὶ ἰδοὺ ἁμυνὰ ἡ ἀφὴ, οὐ μετέπεσεν ἡ ἀφὴ ἐν τῷ δέρματι. καὶ καθαριεῖ αὐτόν ὁ ἱερεὺς, σημασία γὰρ ἐστί. καὶ πλυνάμενος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καθαρὸς ἔσται. ⁷ ἔαν δὲ

δὲ μεταβαλοῦσα μεταπέσῃ ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, μετὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἱερέα τοῦ καθαρῶσαι αὐτὸν, καὶ ὁφθῇ-
σεται τοδεύτερον τῷ ἱερεῖ. ⁸ καὶ ὅψε-
ται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέπεσεν
ἡ σημασία ἐν τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ
αὐτὸν ὁ ἱερεὺς. λέπρα ἐστὶ. ⁹ καὶ ἀφῇ
λέπρας ἐὰν γένηται ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ
ᾗξει πρὸς τὸν ἱερέα. ¹⁰ καὶ ὅψεται ὁ
ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ οὐλὴ λευκὴ ἐν τῷ δέρ-
ματι, καὶ αὕτη μετέβαλε τρίχα λευκὴν,
καὶ ἀπὸ τοῦ ὑγιούς τῆς σαρκὸς τῆς ζω-
σης ἐν τῇ οὐλῇ, ¹¹ λέπρα παλαιουμένη
ἐστὶν ἐν τῷ δέρματι τοῦ χρωτὸς, καὶ
μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφοριεῖ αὐ-
τὸν, ὅτι ἀκάθαρτος ἐστίν. ¹² ἐὰν δὲ
ἀνθούσῃ ἐξανθήσῃ λέπρα ἐν τῷ δέρ-
ματι, καὶ καλύψῃ ἡ λέπρα πᾶν τὸ δέρ-
μα τῆς ἀφῆς ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν,
καθ' ὅλην τὴν ὄρασιν τοῦ ἱερέως. ¹³ καὶ
ὅψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἐκάλυψεν ἡ
λέπρα πᾶν τὸ δέρμα τοῦ χρωτὸς, καὶ
καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν, ὅτι
πᾶν μετέβαλε λευκὸν, καθαρὸν ἐστὶ.
¹⁴ καὶ ἡ ἂν ἡμέρα ὁφθῇ ἐν αὐτῷ χρῶς
ζῶν, μιανθήσεται. ¹⁵ καὶ ὅψεται ὁ ἱε-
ρεὺς τὸν χρωτὰ τὸν ὑγιῆ, καὶ μιανεῖ
αὐτὸν ὁ χρῶς ὁ ὑγιῆς, ὅτι ἀκάθαρτος
ἐστὶ. λέπρα ἐστίν. ¹⁶ ἐὰν δὲ ἀποκατα-
στῇ ὁ χρῶς ὁ ὑγιῆς, καὶ μεταβάλλῃ λευ-
κῇ, καὶ ἐλευσεται πρὸς τὸν ἱερέα. ¹⁷ καὶ
ὅψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέβαλεν ἡ
ἀφῆ εἰς τὸ λευκόν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱε-
ρεὺς τὴν ἀφῆν, καθαρὸς ἐστὶ. ¹⁸ καὶ
σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ
ἐλκος, καὶ ὑγιασθῇ, ¹⁹ καὶ γένηται ἐν
τῷ τόπῳ τοῦ ἐλκους οὐλὴ λευκὴ, ἡ
τηλαυγὴς λευκαίνουσα, ἡ πυθρίζουσα,
καὶ ὁφθῇσεται τῷ ἱερεῖ. ²⁰ καὶ ὅψεται
ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ ἡ ὅψις ταπεινότερα
τοῦ δέρματος, καὶ ἡ θριξ αὐτῆς μετέ-
βαλεν εἰς λευκὴν, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ
ἱερεὺς, ὅτι λέπρα ἐστίν. ἐν τῷ ἐλκει
ἐξηγήθησεν. ²¹ ἐὰν δὲ ἰδῇ ὁ ἱερεὺς, καὶ
ἰδοὺ οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ θριξ λευκὴ,
καὶ ταπεινὸν μὴ ἢ ἀπὸ τοῦ δέρματος
τοῦ χρωτὸς, καὶ αὕτη ἢ ἄμαυρά, καὶ
ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπτά ἡμέρας.
²² ἐὰν δὲ διαχύσῃ διαχέγεται ἐν τῷ δέρ-
ματι, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἀφῆ
λέπρας ἐστίν. ἐν τῷ ἐλκει ἐξηγήθησεν.

²³ ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνῃ τὸ τηλαύ-
γμα καὶ μὴ διαχέγεται, οὐλὴ τοῦ ἐλ-
κους ἐστὶ, καὶ καθαριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς.
²⁴ καὶ σὰρξ ἐὰν γένηται ἐν τῷ δέρματι
αὐτοῦ, κατὰ καυμα πυρὸς, καὶ γένηται
ἐν τῷ δέρματι αὐτοῦ τὸ ὑγιασθῆν τοῦ
κατακαύματος ἀυγάζον τηλαυγὴς λευ-
κόν, ὑποπυθρίζον ἢ ἐκλεκκον. ²⁵ καὶ
ὅψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδοὺ μετέ-
βαλε θριξ λευκὴ εἰς τὸ αὐγάζον, καὶ ἡ
ὅψις αὐτοῦ ταπεινὴ ἀπὸ τοῦ δέρματος,
λέπρα ἐστίν. ἐν τῷ κατακαύματι ἐξη-
γήθησεν. καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, ἀφῆ
λέπρας ἐστίν. ²⁶ ἐὰν δὲ ἰδῇ ὁ ἱερεὺς,
καὶ ἰδοὺ οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ αὐγάζοντι
θριξ λευκὴ, καὶ ταπεινὸν μὴ ἢ ἀπὸ
τοῦ δέρματος, αὐτὸ δὲ ἄμαυρον, καὶ
ἀφοριεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς ἐπτά ἡμέρας.
²⁷ καὶ ὅψεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἐβδόμῃ, ἐὰν δὲ διαχύσῃ διαχέγεται ἐν
τῷ δέρματι, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς,
ἀφῆ λέπρας ἐστίν. ἐν τῷ ἐλκει ἐξη-
γήθησεν. ²⁸ ἐὰν δὲ κατὰ χώραν μείνῃ τὸ
αὐγάζον, καὶ μὴ διαχυνθῇ ἐν τῷ δέρ-
ματι, αὕτη δὲ ἄμαυρά ἢ, οὐλὴ τοῦ
κατακαύματος ἐστὶ, καὶ καθαριεῖ αὐ-
τὸν ὁ ἱερεὺς. ὁ γὰρ χαρακτὴρ τοῦ κα-
τακαύματος ἐστὶ. ²⁹ καὶ ἀνδρὶ ἢ γυ-
ναικὶ ἐὰν γένηται ἐν αὐτοῖς ἀφῆ λέ-
πρας ἐν τῇ κεφαλῇ ἢ ἐν τῷ πώγωνι.
³⁰ καὶ ὅψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν, καὶ
ἰδοὺ ἡ ὅψις αὐτῆς ἐγκοιλότερα τοῦ
δέρματος, ἐν αὐτῇ δὲ θριξ ξανθίζουσα
λεπτὴ, καὶ μιανεῖ αὐτὸν ὁ ἱερεὺς,
θραύσμα ἐστὶ, λέπρα τῆς κεφαλῆς ἢ
λέπρα τοῦ πώγωνος ἐστὶ. ³¹ καὶ ἐὰν
ἰδῇ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν τοῦ θραύσματος,
καὶ ἰδοὺ οὐκ ἡ ὅψις ἐγκοιλότερα τοῦ
δέρματος, καὶ θριξ ξανθίζουσα οὐκ
ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν
ἀφῆν τοῦ θραύσματος ἐπτά ἡμέρας.
³² καὶ ὅψεται ὁ ἱερεὺς τὴν ἀφῆν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἰδοὺ οὐ διεχύθη
τὸ θραῦσμα, καὶ θριξ ξανθίζουσα οὐκ
ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ ὅψις τοῦ θραύ-
σματος οὐκ ἐστὶ κοιλὴ ἀπὸ τοῦ δέρμα-
τος. ³³ καὶ ξυρηθήσεται τὸ δέρμα, τὸ
δὲ θραῦσμα οὐ ξυρηθήσεται, καὶ
ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ θραῦσμα ἐπτά
ἡμέρας τὸ δευτέρον. ³⁴ καὶ ὅψεται ὁ
ἱερεὺς τὸ θραῦσμα τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδό-
μῃ.

μη, και ιδου ου διεχυθη το θραυσμα εν τω δερματι μετα το ξυρηθηναι αυτον, και η οψις του θραυσματος ουκ εστι κολλη απο του δερματος, και καθαριει αυτον ο ιερευσ, και πλυναμενος τα ιματια καθαρως εσται. ³⁵ εαν δε διαχυσει διαχεηται το θραυσμα εν τω δερματι μετα το καθαρισθηναι αυτον. ³⁶ και οψεται ο ιερευσ, και ιδου διακεχυται το θραυσμα εν τω δερματι, ουκ επισκεπεται ο ιερευσ περι της τριγως της ξανθης, οτι ακαθαρτος εστιν. ³⁷ εαν δε ενωπιον μεινη επι χωρας το θραυσμα, και θριξ μελαινα ανατειλη εν αυτω, υγιακε το θραυσμα, καθαρως εστι, και καθαριει αυτον ο ιερευσ. ³⁸ και ανδρι η γυναικι, εαν γενηται εν δερματι της σαρκος αυτου αυγασματα αυγαζοντα λευκανθιζοντα. ³⁹ και οψεται ο ιερευσ, και ιδου εν δερματι της σαρκος αυτου αυγασματα αυγαζοντα λευκανθιζοντα αλφος εστιν, εξανθει εν τω δερματι της σαρκος αυτου, καθαρως εστι. ⁴⁰ εαν δε τινη μαδηση η κεφαλη αυτου, φαλακρος εστιν, καθαρως εστιν. ⁴¹ εαν δε κατα προσωπον μαδηση η κεφαλη αυτου, αναφαλαντος εστι, καθαρως εστιν. ⁴² εαν δε γενηται εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου αφη λευκη η πυρριζουσα, λεπρα εστιν εν τω φαλακρωματι αυτου, η εν τω αναφαλαντωματι αυτου. ⁴³ και οψεται αυτον ο ιερευσ, και ιδου η οψις της αφης λευκη η πυρριζουσα εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω φαλαντωματι αυτου ως ειδος λεπρας εν δερματι της σαρκος αυτου, ⁴⁴ ανθρωπος λεπρος εστι. μιαναι μιανει αυτον ο ιερευσ, εν τη κεφαλη αυτου η αφη αυτου. ⁴⁵ και ο λεπρος εν ω εστιν η αφη, τα ιματια αυτου εστω παλαια, και η κεφαλη αυτου ακαλυπτος, και περι το στομα αυτου περιβαλεσθω, και ακαθαρτος κεκλησεται ⁴⁶ πασας τας ημερας, οσας εαν η επ αυτον η αφη, ακαθαρτος ων ακαθαρτος εσται, κχωρισμενος καθιησεται, εξω της παρεμβολης αυτου εσται η διατριβη. ⁴⁷ και ιματιω εαν γενηται αφη εν αυτω λεπρας εν ιματιω ερεω, η εν ιματιω

στυππυνω, ⁴⁸ η εν στημονι, η εν κροκη, η εν τοις λινοις, η εν τοις ερεοις, η εν δερματι, η εν παντι εργασιμω δερματι, ⁴⁹ και γενηται η αφη χλωριζουσα η πυρριζουσα εν τω δερματι, η εν τω ιματιω, η εν τω στημονι, η εν τη κροκη, η εν παντι σκευει εργασιμω δερματος, αφη λεπρας εστι. και διειξε τω ιερεϊ, ⁵⁰ και οψεται ο ιερευσ την αφην και αφορει ο ιερευσ την αφην επτα ημερας. ⁵¹ και οψεται ο ιερευσ την αφην τη ημερα τη εβδωμη. εαν δε διαχεηται η αφη εν τω ιματιω, η εν τω στημονι, η εν τη κροκη, η εν τω δερματι, κατα παντα οσα εαν ποιηθη δερματα εν τη εργασιμω, λεπρα εμονος εστιν η αφη, ακαθαρτος εστι. ⁵² κατακαυσει το ιματιον, η τον στημονα, η την κροκην εν τοις ερεοις, η εν τοις λινοις, η εν παντι σκευει δερματινω, εν ω αν η εν αυτω η αφη, οτι λεπρα εμονος εστιν, εν πυρι κατακαυθησεται. ⁵³ εαν δε ιδη ο ιερευσ, και μη διαχεηται η αφη εν τω ιματιω, η εν τω στημονι, η εν τη κροκη, η εν παντι σκευει δερματινω. ⁵⁴ και συνταξει ο ιερευσ, και πλυνει εφ ου εαν η επ αυτου η αφη, και αφορει ο ιερευσ την αφην επτα ημερας το δευτερον. ⁵⁵ και οψεται ο ιερευσ μετα το πλυθηναι αυτο την αφην, και ηδε ου μη μετεβαλεν η αφη την οψιν, και η αφη ου διαχεεται, ακαθαρτον εστιν, εν πυρι κατακαυθησεται. εστηρικται εν τω ιματιω, η εν τω στημονι, η εν τη κροκη. ⁵⁶ και εαν ιδη ο ιερευσ, και η αμαυρα η αφη μετα το πλυθηναι αυτο, απορρηξει αυτο απο του ιματιου, η απο του στημονος, η απο της κροκης, η απο του δερματος. ⁵⁷ εαν δε οφθη ετι εν τω ιματιω, η εν τω στημονι, η εν τη κροκη, η εν παντι σκευει δερματινω, λεπρα εξανθουσα εστιν, εν πυρι κατακαυθησεται εν ω εστιν η αφη. ⁵⁸ και το ιματιον, η ο στημων, η η κροκη, η παν σκευος δερματινον, ο πλυθησεται, και αποστησεται απ αυτου η αφη, και πλυθησεται το δευτερον, και καθαρων εσται. ⁵⁹ ουτος ο νομος αφης λεπρας ιματιου ερεου, η στυππυνου, η στημονος, η κροκης, η παντος

παντός σκέυους δερματίνου, εἰς τὸ καθάρισαι αὐτὸ ἢ μᾶναι αὐτό.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ² οὗτος ὁ νόμος τοῦ λεπροῦ. ἢ ἂν ἡμέρα καθαρισθῇ, καὶ προσαχθῇται πρὸς τὸν ἱερέα. ³ καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ὄψεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ἰδὼν ἰσται ἡ ἀφή τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ λεπροῦ. ⁴ καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ λήψονται τῷ κεκαθαρισμένῳ δύο ὀρνίθια ζῶντα καθαρά, καὶ ἔϋλον κέδρινον, καὶ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ ὕσσωπον. ⁵ καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ σφάξουσι τὸ ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς ἀγχείον ὀστράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι. ⁶ καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λήψεται αὐτό, καὶ τὸ ἔϋλον τὸ κέδρινον, καὶ τὸ κλωστόν κόκκινον, καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ βάψει αὐτὰ καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ σφαγέντος ἐφ' ὕδατι ζῶντι. ⁷ καὶ περιβράνει ἐπὶ τὸν καθαρισθέντα ἀπὸ τῆς λέπρας ἐπτάκις, καὶ καθαρὸς ἔσται. καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς τὸ πεδion. ⁸ καὶ πλυνεῖ ὁ καθαρισθεὺς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ξυρθηθήσεται αὐτοῦ πᾶσαν τὴν τρίχα, καὶ λούσεται ἐν ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται. καὶ μετὰ ταῦτα εἰςελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ διατρίψει ἔξω τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐπτά ἡμέρας. ⁹ καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, ξυρθηθήσεται πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν πῶγωνα, καὶ τὰς ἀφρὺς, καὶ πᾶσαν τὴν τρίχα αὐτοῦ ξυρθηθήσεται. καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται. ¹⁰ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται δύο ἄμνους ἀμώμους ἐνιαυσίους, καὶ πρόβατον ἀμώμον ἐνιαυσίον, καὶ τρία δέκατα σμιδάλως εἰς θυσίαν πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν. ¹¹ καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς ὁ καθαρίζων τὸν ἄνθρωπον τὸν καθαρίζομενον καὶ ταῦτα ἔναντι κυρίου, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹² καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνον τὸν ἓνα, καὶ προσάξει αὐτὸν τῆς πλημμελείας,

καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, καὶ ἀφορεῖ αὐτὰ ἀφόρισμα ἔναντι κυρίου. ¹³ καὶ σφάξουσι τὸν ἄμνον ἐν τόπῳ, οὐ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας, ἐν τόπῳ ἁγίῳ. ἔστι γὰρ τὸ περὶ ἁμαρτίας, ὥσπερ τὸ τῆς πλημμελείας ἐστὶ τῷ ἱερεῖ. ἅγια ἅγιον ἐστὶ. ¹⁴ καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαρίζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ. ¹⁵ καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κοτύλης τοῦ ἐλαίου ἐπιχεῖ ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν. ¹⁶ καὶ βάψει τὸν δακτύλον τὸν δεξιὸν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄντος ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς ἀριστερᾶς. καὶ ρανεῖ τῷ δακτύλῳ ἐπτάκις ἔναντι κυρίου. ¹⁷ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἐλαίον τοῦ ὄν ἐν τῇ χειρὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαρίζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ, ἐπὶ τὸν ὅπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας. ¹⁸ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἐλαίον τὸ ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου. ¹⁹ καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαρίζομένου ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ. καὶ μετὰ τοῦτο σφάξει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα. ²⁰ καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ τὴν θυσίαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἔναντι κυρίου. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ καθαρισθήσεται. ²¹ ἔαν δὲ πένηται, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ μὴ εὐρίσκη, λήψεται ἄμνον ἓνα εἰς ὃ ἐπλημμελήσεν εἰς ἀσάρεμα, ὥστε ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ δέκατον σμιδάλως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν, καὶ κοτύλην ἐλαίου μίαν, ²² καὶ δύο τρυγόνας, ἢ δύο νοσοὺς περιστερῶν, ὅσα εὕρην ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἡ μία περὶ ἁμαρτίας, καὶ ἡ μία εἰς ὀλοκαύτωμα. ²³ καὶ προσοίσει αὐτὰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ εἰς τὸ καθάραι αὐτὸν πρὸς τὸν ἱερέα,

Η

ρέα,

ρέα, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἔναντι κυρίου. ²⁴ καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν ἄμνον τῆς πλημμελείας, καὶ τὴν κοτύλην τοῦ ἐλαίου, ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπίθεμα ἔναντι κυρίου. ²⁵ καὶ σφάζει τὸν ἄμνον τὸν τῆς πλημμελείας, καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τοῦ δεξιοῦ. ²⁶ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου ἐπιχειεῖ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως τὴν ἀριστεράν. ²⁷ καὶ ῥανεῖ ὁ ἱερεὺς τῷ θακτύλῳ τῷ δεξιῷ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ ἐπτάκις ἔναντι κυρίου. ²⁸ καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λοβὸν τοῦ ὠτός τοῦ καθαριζομένου τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ, ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ αἵματος τοῦ τῆς πλημμελείας. ²⁹ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τοῦ ὄν ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως ἐπιθήσει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ καθαρισθέντος. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου. ³⁰ καὶ ποιήσει μίαν ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν νοσσοῶν τῶν περιστερῶν, καθότι εὗρεν αὐτοῦ ἡ χεῖρ, ³¹ τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὴν μίαν εἰς ὁλοκαύτωμα σὺν τῇ θυσίᾳ. καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἔναντι κυρίου. ³² οὗτος ὁ νόμος ἐν ᾧ ἐστὶν ἡ ἀφή τῆς λέπρας, καὶ τοῦ μὴ εὐρίσκοντος τῇ χειρὶ εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ. ³³ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσὴν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ³⁴ ὡς ἂν ἐξελθῇτε εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναταίων, ἡν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσιν, καὶ δώσω ἀφήν λέπρας ἐν ταῖς οἰκίαις τῆς γῆς τῆς ἐγκτήτου ὑμῶν. ³⁵ καὶ ἴξει τινὸς αὐτοῦ ἡ οἰκία, καὶ ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεῖ, λέγων. ὥσπερ ἀφή ἐώραται μοι ἐν τῇ οἰκίᾳ. ³⁶ καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς ἀποσκευάσαι τὴν οἰκίαν, πρὸ τοῦ ἐξελθόντα τὸν ἱερέα ἰδεῖν τὴν ἀφήν, καὶ οὐ μὴ ἀκαθάρτα γένηται ὅσα ἂν ᾖ ἐν τῇ οἰκίᾳ. καὶ μετὰ ταῦτα εἰς-

εἰλεῖται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν τὴν οἰκίαν. ³⁷ καὶ ὄψεται τὴν ἀφήν, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀφή ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας, κοιλιάδας γλαυρίζουσας, ἢ πυρρίζουσας, καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ταπεινότερα τῶν τοίχων. ³⁸ καὶ ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς οἰκίας ἐπὶ τὴν θύραν τῆς οἰκίας, καὶ ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν ἐπτά ἡμέρας. ³⁹ καὶ ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ὄψεται τὴν οἰκίαν, καὶ ἰδοὺ διχυρὴν ἡ ἀφή ἐν τοῖς τοίχοις τῆς οἰκίας. ⁴⁰ καὶ προστάξει ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐξελεύσιν τοὺς λίθους ἐν οἷς ἐστὶν ἡ ἀφή, καὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον. ⁴¹ καὶ τὴν οἰκίαν ἀποξυσουσιν ἑσῶθεν κύκλῳ, καὶ ἐκχεοῦσι τὸν χοῦν τὸν ἀπεξυσμένον ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον. ⁴² καὶ λήψονται τοὺς ἀπεξυσμένους ἐτέρους, καὶ ἀντιθήσουσιν ἀντὶ τῶν λίθων. καὶ χοῦν ἕτερον λήψονται, καὶ ἐξαλείψουσι τὴν οἰκίαν. ⁴³ ἂν δὲ ἐπέλθῃ πάλιν ἡ ἀφή, καὶ ἀνατελεῖν ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξελεῖν τοὺς λίθους, καὶ μετὰ τὸ ἀποξυσθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι, ⁴⁴ καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἱερεὺς, καὶ ὄψεται εἰ διακέχυται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ, λέπρα ἔμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτός ἐστι. ⁴⁵ καὶ καθιλοῦσι τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς, καὶ τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ πάντα τὸν χοῦν ἐξοίσουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον. ⁴⁶ καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν πάσας τὰς ἡμέρας, ὡς ἀφωρισμένη ἐστὶν, ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας. ⁴⁷ καὶ ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ πλινθεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας. ⁴⁸ καὶ ὁ ἐσθὼν ἐν τῇ οἰκίᾳ πλινθεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἑσπέρας. ⁴⁹ ἂν δὲ παραγενόμενος ἐξελθῇ ὁ ἱερεὺς καὶ ἴδῃ, καὶ ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχέται ἡ ἀφή ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τὸ ἐξαλειφθῆναι τὴν οἰκίαν, καὶ καθαριεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν οἰκίαν, ὅτι ἰάθη ἡ ἀφή. ⁴⁹ καὶ λήψεται ἀφανίσαι τὴν οἰκίαν δύο ὀρνίθια ζῶντα καθάρα, καὶ ξύλον κέδρινον, καὶ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ ὑσσώπον. ⁵⁰ καὶ σφάζει τὸ ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς σκευὸς ὀστρακι-

νον ἐφ' ὕδατι ζῶντι. ⁵¹ καὶ λήψεται τὸ ξύλον τὸ κεδρίνον, καὶ τὸ κεκλωσμένον κόκκινον, καὶ τὸν ὕσσωπον, καὶ τὸ ὀρνιθίον τὸ ζῶν. καὶ βάψει αὐτὸ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ ἐσφαγμένου ἐφ' ὕδατι ζῶντι. καὶ περιβράνει ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐπτάκις, ⁵² καὶ ἀφαινεῖ τὴν οἰκίαν ἐν τῷ αἵματι τοῦ ὀρνιθίου, καὶ ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζῶντι, καὶ ἐν τῷ ὀρνιθίῳ τῷ ζῶντι, καὶ ἐν τῷ ξύλῳ τῷ κεδρίνῳ, καὶ ἐν τῷ ὕσσῳπῳ, καὶ ἐν τῷ κεκλωσμένῳ κοκκίνῳ. ⁵³ καὶ ἔξαποστελεῖ τὸ ὀρνιθίον τὸ ζῶν ἐξω τῆς πόλεως εἰς τὸ πεδion. καὶ ἐξιλάσεται περὶ τῆς οἰκίας, καὶ καθαρὰ ἔσται. ⁵⁴ οὗτος ὁ νόμος κατὰ πᾶσαν ἀφῆν λέπρας, καὶ θραύσματος, ⁵⁵ καὶ τῆς λέπρας ἱματίου, καὶ οἰκίας, ⁵⁶ καὶ οὐλῆς, καὶ σημασίας, καὶ τοῦ αὐγάζοντος, ⁵⁷ καὶ τοῦ ἐξηγησασθαι ἡ ἡμέρα ἀκάθαρτον, καὶ ἡ ἡμέρα καθαρισθῆσεται. οὗτος ὁ νόμος τῆς λέπρας.

Κ Ε Φ. Ι Ε.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσὴν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς. ἀνδρὶ ἀνδρὶ ὡς ἐάν γένηται ῥύσις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἡ ῥύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτός ἐστι. ³ καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ. ῥέων γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς ῥύσεως ἧς συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, αὕτη ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ. πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως σώματος αὐτοῦ ἡ συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ῥύσεως, ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐστι. ⁴ πᾶσα κοίτη ἐφ' ἧς ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς ὁ γονοῤῥυῆς, ἀκάθαρτός ἐστι, καὶ πᾶν σκεῦός ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονοῤῥυῆς, ἀκάθαρτος ἔσται. ⁵ καὶ ἄνθρωπος, ὃς ἐάν ἄψηται τῆς κοίτης αὐτοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ⁶ καὶ ὁ καθημέριος ἐπὶ τοῦ σκεύους ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ὁ γονοῤῥυῆς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ⁷ καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ χρωτὸς τοῦ γονοῤῥυοῦς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ⁸ ἐάν δὲ

προσεκλήσῃ ὁ γονοῤῥυῆς ἐπὶ τὸν καθαρόν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ⁹ καὶ πᾶν ἐπίσκαμα ὄνου, ἐφ' ὃ ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονοῤῥυῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ¹⁰ καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος ὅσα ἂν ἡ ὑποκάτω αὐτοῦ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. καὶ ὁ αἶρων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ¹¹ καὶ ὅσων ἐάν ἄψηται ὁ γονοῤῥυῆς, καὶ τὰς χεῖρας οὐ νέμνται ὕδατι, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ¹² καὶ σκεῦος ὀστράκινον, οὐ ἂν ἄψηται ὁ γονοῤῥυῆς, συτριβήσεται. καὶ σκεῦος ξύλινον νιφθήσεται ὕδατι, καὶ καθαρὸν ἔσται. ¹³ ἐάν δὲ καθαρισθῇ ὁ γονοῤῥυῆς ἐκ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐξαριθμηθήσεται αὐτῷ ἐπτά ἡμέρας εἰς τὸν καθαρισμὸν αὐτοῦ, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ καθαρὸς ἔσται. ¹⁴ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται ἑαυτῷ δύο τρυγόνας, ἡ δύο νοσοῦς περιστερῶν, καὶ οἷσι αὐτὰ ἔναντι κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ δώσει αὐτὰ τῷ ἱερεῖ. ¹⁵ καὶ ποιήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου ἀπὸ τῆς ῥύσεως αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἄνθρωπος. ὡς ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ¹⁷ καὶ πᾶν ἱμάτιον, καὶ πᾶν δέσμα ἐφ' ὃ ἂν ἡ ἐπ' αὐτὸ κοίτη σπέρματος, καὶ πλυνθήσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ¹⁸ καὶ γυνὴ ἐάν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λούσονται ὕδατι, καὶ ἀκάθαροι ἔσονται ἕως ἐσπέρας. ¹⁹ καὶ γυνὴ ἣτις ἂν ἡ ῥέουσα αἵματι, καὶ ἔσται ἡ ῥύσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς, ἐπτά ἡμέρας ἔσται ἐν τῇ ἀφῆδρῳ αὐτῆς. πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. ²⁰ καὶ πᾶν, ἐφ' ὃ ἂν κοιτάζῃται ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφῆδρῳ αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται. καὶ πᾶν, ἐφ' ὃ ἂν ἐπικαθίσῃ ἐπ' αὐτὸ,

ἀκάθαρτον ἔσται. ²¹ καὶ πᾶς, ὃς ἂν ἄψῃται τῆς κοίτης αὐτῆς, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. ²² καὶ πᾶς ὁ ἀπτόμενος παντὸς σκευους, οὗ ἔαν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. ²³ ἔαν δὲ ἐν τῇ κοίτῃ αὐτῆς οὖσῃς, ἢ ἐπὶ τοῦ σκεύους, οὗ ἔαν καθίσῃ ἐπ' αὐτῷ ἐν τῷ ἄπτεσθαι αὐτὸν αὐτῆς, ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. ²⁴ ἔαν δὲ κοίτῃ κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς, καὶ γένηται ἡ ἀκαθαρσία αὐτῆς ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτος ἔσται ἐπτά ἡμέρας. καὶ πᾶσα κοίτη, ἐφ' ἣν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῇ, ἀκάθαρτος ἔσται. ²⁵ καὶ γυνὴ ἔαν ῥέῃ ῥύσει αἵματος ἡμέρας πλείους, οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφόδου αὐτῆς, ἔαν καὶ ῥέῃ μετὰ τὴν ἀφόδον αὐτῆς, πᾶσαι αἱ ἡμέραι ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καθάπερ αἱ ἡμέραι τῆς ἀφόδου αὐτῆς, ἔσται ἀκάθαρτος. ²⁶ καὶ πᾶσα κοίτη, ἐφ' ἣς ἂν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ῥύσεως, κατὰ τὴν κοίτην τῆς ἀφόδου ἔσται αὐτῇ. καὶ πᾶν σκεῦος, ἐφ' ὃ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ, ἀκάθαρτον ἔσται κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀφόδου. ²⁷ πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς ἀκάθαρτος ἔσται, καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια καὶ λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. ²⁸ ἔαν δὲ καθαρισθῇ ἀπὸ τῆς ῥύσεως, καὶ ἐξαριθμῇται αὐτῇ ἐπτά ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα καθαρισθήσεται. ²⁹ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ λήψεται αὕτη δύο τρυγόνας, ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν, καὶ οἶσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερέα ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ³⁰ καὶ ποιήσει ὁ ἱερεὺς τὴν μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὴν μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῆς ὁ ἱερεὺς ἐναντι κυρίου ἀπὸ ῥύσεως ἀκαθαρσίας αὐτῆς. ³¹ καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν. καὶ οὐκ ἀποθάνουνται διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῶν, ἐν τῷ μιαίνειν αὐτοὺς τὴν σκηνὴν μου τὴν ἐν αὐτοῖς. ³² οὗτος ὁ νόμος τοῦ γονοῶντος. καὶ ἔαν τι ἐξελεθῇ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρ-

ματος, ὥστε μανθῆναι ἐν αὐτῇ. ³³ καὶ τῇ αἰμοῤῥοοῦσῃ ἐν τῇ ἀφόδῳ αὐτῆς, καὶ ὁ γονοῶντος ἐν τῇ ῥύσει αὐτοῦ τῷ ἄρσενι ἢ τῇ θηλείᾳ, καὶ τῷ ἀνδρὶ, ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἀποκαθήμενης.

Κ Ε Φ. Ις'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν μετὰ τὸ τελευτῆσαι τοὺς δύο υἱοὺς Ἀαρῶν ἐν τῷ προσάγειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἐναντι κυρίου, καὶ ἐτελεύτησαν. ² καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. λάλησον πρὸς Ἀαρῶν τὸν ἀδελφόν σου, καὶ μὴ εἰσπορεύεσθω πᾶσαν ὥραν εἰς τὸ ἅγιον ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος εἰς πρόσκωπον τοῦ ἱλαστηρίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται. ἐν γὰρ νεφέλῃ ὁφθῆσονται ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου. ³ οὕτως εἰσελεύσεται Ἀαρῶν εἰς τὸ ἅγιον. ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁴ καὶ χιτῶνα λινοῦν ἡγιασμένον ἐνδύσεται, καὶ περισκελές λινοῦν ἔσται ἐπὶ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ. καὶ ζώνῃ λινῇ ζώσεται, καὶ κίδαριν λινὴν περιθήσεται, ἱμάτια ἁγιά ἐστι. καὶ λούσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται αὐτά. ⁵ καὶ παρὰ τῆς συναγωγῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψεται δύο χιμάρους ἐξ αἰγῶν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κριὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁶ καὶ προσάξει Ἀαρῶν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. ⁷ καὶ λήψεται τοὺς δύο χιμάρους, καὶ στήσει αὐτοὺς ἐναντι κυρίου παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁸ καὶ ἐπιθήσει Ἀαρῶν ἐπὶ τοὺς δύο χιμάρους κλήρους. κλῆρον ἓνα τῷ κυρίῳ, καὶ κλῆρον ἓνα τῷ ἀποπομπαίῳ. ⁹ καὶ προσάξει Ἀαρῶν τὸν χιμάρων, ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τῷ κυρίῳ, καὶ προσοίσει περὶ ἁμαρτίας. ¹⁰ καὶ τὸν χιμάρων, ἐφ' ὃν ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτὸν ὁ κλῆρος τοῦ ἀποπομπαίου, στήσει αὐτὸν ζῶντα ἐναντι κυρίου, τοῦ ἐξιλάσασθαι ἐπ' αὐτοῦ, ὥστε ἀποστεῖλαι αὐτὸν εἰς τὴν ἀποπομπήν, καὶ ἀφήσει αὐτὸν εἰς τὴν ἐρημόν. ¹¹ καὶ προσάξει Ἀαρῶν τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσεται περὶ ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου

οίκου. καὶ σφάζει τὸν μόσχον περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ. ¹² καὶ λήγεται τὸ πυρεῖον πλήρες ἀνθρώπων πυρὸς ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ ἀπέναντι κυρίου. καὶ πλήρει τὰς χεῖρας θυμιάματος συνθέστως λεπτῆς. καὶ εἰκοίσει ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος. ¹³ καὶ ἐπιθήσει τὸ θυμιάμα ἐπὶ τὸ πῦρ ἔναντι κυρίου. καὶ καλύψει ἡ ἀτμὶς τοῦ θυμιάματος τὸ ἱλαστήριον τὸ ἐπὶ τῶν μαρτυρίων, καὶ οὐκ ἀποθανεῖται. ¹⁴ καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ῥανεῖ τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον κατὰ ἀνατολάς. κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου ῥανεῖ ἑπτὰκις ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ. ¹⁵ καὶ σφάζει τὸν χίμαρον τὸν περὶ ἁμαρτίας, τὸν περὶ τοῦ λαοῦ ἔναντι κυρίου. καὶ εἰκοίσει τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, καὶ ποιήσει τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐποίησε τὸ αἷμα τοῦ μόσχου. καὶ ῥανεῖ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱλαστηρίου. ¹⁶ καὶ ἐξιλιάσεται τὸ ἅγιον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. καὶ οὕτω ποιήσει τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου τῇ ἐκτισμένῃ ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν. ¹⁷ καὶ πᾶς ἄνθρωπος οὐκ ἔσται ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, εἰσπορευόμενος αὐτοῦ ἐξιλιάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἕως ἂν ἐξέλθῃ. καὶ ἐξιλιάσεται περὶ ἐαυτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὄν ἀπέναντι κυρίου, καὶ ἐξιλιάσεται ἐπ' αὐτοῦ. καὶ λήψεται ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μόσχου, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ χίμαρου, καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου κύκλῳ. ¹⁹ καὶ ῥανεῖ ἐπ' αὐτὸ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῷ δακτύλῳ ἑπτὰκις, καὶ καθαριεῖ αὐτὸ, καὶ ἁγιάσει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ²⁰ καὶ συντελέσει ἐξιλιασόμενος τὸ ἅγιον, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν καθαριεῖ. καὶ προσάξει τὸν χίμαρον τὸν ζῶντα. ²¹ καὶ ἐπιθήσει Ἀαρὼν τὰς χεῖρας αὐ-

τοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χίμαρου τοῦ ζῶντος, καὶ εξαγορεύσει ἐπ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἀνομίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ πάσας τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. καὶ ἐπιθήσει αὐτὰς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χίμαρου τοῦ ζῶντος. καὶ εξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνθρώπου ἐτοίμου εἰς τὴν ἔρημον. ²² καὶ λήψεται ὁ χίμαρος, ἔφ' ἐαυτῷ τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς γῆν ἄβατον. καὶ εξαποστελεῖ τὸν χίμαρον εἰς τὴν ἔρημον. ²³ καὶ εἰσελεύσεται Ἀαρὼν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐκδέσεται τὴν στολὴν τὴν λεγὴν, ἣν ἐνδύκει, εἰσπορευομένου αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον. καὶ ἀποθήσει αὐτὴν ἐκεῖ. ²⁴ καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι ἐν τόπῳ ἁγίῳ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐξέλθων ποιήσει τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὸ ὁλοκάρπωμα τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ περὶ τοῦ λαοῦ, ὡς περὶ τῶν ἱερῶν. ²⁵ καὶ τὸ στέαρ τὸ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀνοίσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ²⁶ καὶ ὁ εξαποστέλλων τὸν χίμαρον τὸν δισταλμένον εἰς ἄφειδιν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν. ²⁷ καὶ τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς ἁμαρτίας, ὧν τὸ αἷμα εἰσρηνέχθη ἐξιλιάσασθαι ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐξοίσουσιν αὐτὰ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ κατακύσουσιν αὐτὰ ἐν πυρὶ, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν καὶ τὰ κρέα αὐτῶν καὶ τὴν κόπρον αὐτῶν. ²⁸ ὁ δὲ κατακαίων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν. ²⁹ καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον. ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ δεκάτῃ τοῦ μηνός ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ὁ αὐτοχθὼν, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν. ³⁰ ἐν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐξιλιάσεται περὶ ὑμῶν, καθαρίσαι ὑμᾶς ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν ἔναντι κυρίου, καὶ καθαρισθήσεσθε. ³¹ σάββατα σαββάτων ἀνάπαυσις αὕτη ἔσται ὑμῖν. καὶ ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, νόμιμον

μιμον αἰώνιον. ³² ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς ὃν ἂν χρίσωσιν αὐτόν, καὶ ὃν ἂν τελειώσωσι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἱερατεύειν μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσεται τὴν στολὴν τὴν λινὴν στολὴν ἁγίαν. ³³ καὶ ἐξιλιάσεται τὸ ἅγιον τοῦ ἁγίου, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξιλιάσεται, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν, καὶ περὶ πάσης συναγωγῆς ἐξιλιάσεται. ³⁴ καὶ ἔσται τοῦτο ὑμῖν νομιμον αἰώνιον ἐξιλιάσκεσθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. ἅπαξ τοῦ ἑνιαυτοῦ ποιηθήσεται, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² λάλησον πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο κύριος, λέγων. ³ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἡ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν σφάξῃ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶλα ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ⁴ καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ, ὥστε ποιῆσαι αὐτὸ εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ σωτήριον κυρίῳ δεκτὸν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. καὶ ὃς ἂν σφάξῃ ἔξω, καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ αὐτό, ὥστε προσενέγκαι δῶρον τῷ κυρίῳ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς κυρίου, καὶ λογισθήσεται τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ αἷμα. αἷμα ἐξέχεεν, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ⁵ ὅπως ἀναφέρωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν, ὅσας ἂν αὐτοὶ σφάζουσιν ἐν τοῖς πεδίοις καὶ οἰσουσιν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ θύσουσι θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ αὐτά. ⁶ καὶ προσχεῖ ὁ ἱερεὺς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυκλῶ ἀπέναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἀνοίσει τὸ στέαρ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ⁷ καὶ οὐ θύσουσιν ἐτι τὰς θυσίας αὐτῶν τοῖς ματαίοις, οἷς αὐτοὶ ἐκπορνέουσιν ὅπισθα αὐτῶν. νόμιμον αἰώνιον ἔσται ὑμῖν εἰς τὰς γε-

νεὰς ὑμῶν. ⁸ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν ποιῇ ὀλοκαύτωμα ἢ θυσίαν, ⁹ καὶ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου μὴ ἐνέγκῃ ποιῆσαι αὐτὸ τῷ κυρίῳ, ἐξολοθρευθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἡ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν φάγῃ πᾶν αἷμα, καὶ ἐπιστήσῃ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἐσθουσάν το αἷμα, καὶ ἀπολώ αὐτὴν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ¹¹ ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστί, καὶ ἐγὼ δέδωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξιλιάσκεσθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν. τὸ γὰρ αἷμα αὐτοῦ ἀντὶ ψυχῆς ἐξιλιάσεται. ¹² διὰ τοῦτο εἶρηκα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, πᾶσα ψυχὴ ἐξ ὑμῶν οὐ φάγεται αἷμα. καὶ ὁ προσήλυτος ὁ προσκείμενος ἐν ὑμῖν οὐ φάγεται αἷμα. ¹³ καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἡ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων ἐν ὑμῖν, ὃς ἂν θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον, ἢ πετεινόν, ὃ ἐσθεται, καὶ ἐκκεῖ τὸ αἷμα, καὶ καλυψεί αὐτὸ τῇ γῇ. ¹⁴ ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστί. καὶ εἶπα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. αἷμα πάσης σαρκὸς οὐ φάγεσθε, ὅτι ἡ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστί. πᾶς ὁ ἐσθὼν αὐτὸ ἐξολοθρευθήσεται. ¹⁵ καὶ πᾶσα ψυχὴ, ἥτις φάγεται θνησιμαῖον, ἢ θηριάλωτον ἐν τοῖς αὐτόχθοσιν, ἢ ἐν τοῖς προσηλύτοις, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἐσπερας, καὶ καθαρὸς ἔσται. ¹⁶ ἐὰν δὲ μὴ πλύνῃ τὰ ἱμάτια, καὶ τὸ σῶμα μὴ λούσῃται ὕδατι, καὶ λήψεται ἀνόμιμα αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ³ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου, ἐν ᾗ κατρωκῆσατε ἐπ' αὐτῇ, οὐ ποιήσετε. καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα γῆς Χαναάν, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ, οὐ ποιήσετε, καὶ τοῖς νομίμοις αὐτῶν

τῶν οὐ πορεύσεσθε. ⁴ τὰ κρίματα μου ποιήσετε, καὶ τὰ προστάγματά μου φυλάξεσθε, καὶ πορευέσθε ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ⁵ καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ πάντα τὰ κρίματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά. ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ⁶ ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκία σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσελεύσεται ἀποκαλύψαι ἀσχημοσύνην. ἐγὼ κύριος. ⁷ ἀσχημοσύνην πατρός σου, καὶ ἀσχημοσύνην μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, μήτηρ γὰρ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. ⁸ ἀσχημοσύνην γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη πατρός σου ἐστίν. ⁹ ἀσχημοσύνην τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου ἐνδογενοῦς ἢ γεγεννημένης ἔξω, οὐκ ἀποκαλύψεις ἀσχημοσύνην αὐτῶν. ¹⁰ ἀσχημοσύνην θυγατρὸς υἱοῦ σου ἢ θυγατρὸς θυγατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, ὅτι σὴ ἀσχημοσύνη ἐστίν. ¹¹ ἀσχημοσύνην θυγατρὸς γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ὁμοπατρία ἀδελφῆ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. ¹² ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκία γὰρ πατρός σου ἐστίν. ¹³ ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς μητρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκία γὰρ μητρός σου ἐστίν. ¹⁴ ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ τοῦ πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ, συγγενὴς γὰρ σου ἐστίν. ¹⁵ ἀσχημοσύνην νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις, γυνὴ γὰρ υἱοῦ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. ¹⁶ ἀσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ἀσχημοσύνη ἀδελφοῦ σου ἐστίν. ¹⁷ ἀσχημοσύνην γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις. τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῶν, οἰκία γὰρ σου εἰσιν. ἀσεβημὰ ἐστὶ. ¹⁸ γυναῖκα ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀντίζηλον ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς ἐπὶ αὐτῇ, ἐστὶ ζώσης αὐτῆς. ¹⁹ καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν

χωρισμῷ ἀκαθαρσίας αὐτῆς οὐκ εἰσελεύσῃ ἀποκαλύψαι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. ²⁰ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου οὐ δώσεις κοίτην σπέρματος σου, ἐκμανθῆναι πρὸς αὐτήν. ²¹ καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος σου οὐ δώσεις λατρεῖν ἄρχοντι. καὶ οὐ βεβηλώσεις τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου. ἐγὼ κύριος. ²² καὶ μετὰ ἄρσεως οὐ κοιμηθήσῃ κοίτην γυναικείαν, βδελυγμα γὰρ ἐστὶ. ²³ καὶ πρὸς πᾶν τεράπουν οὐ δώσεις τὴν κοίτην σου εἰς σπερματισμόν, ἐκμανθῆναι πρὸς αὐτό. καὶ γυνὴ οὐ στήσεται πρὸς πᾶν τεράπουν βιβασθῆναι, μυσαρὸν γὰρ ἐστὶ. ²⁴ μὴ μιαινέσθῃ ἐν πᾶσι τούτοις. ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις ἐμιάνθησαν τὰ ἔθνη, ἃ ἐγὼ ἐξαποστέλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν, ²⁵ καὶ ἐξεμιάνθη ἡ γῆ, καὶ ἀνταπέδωκα ἀδικίαν αὐτοῖς διὰ αὐτήν, καὶ προσώχθισεν ἡ γῆ τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπ' αὐτῆς. ²⁶ καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ νομίματά μου, καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ οὐ ποιήσετε ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων ὃ ἐγὼ κύριος, καὶ ὃ προσγεγνημένος προσήλυτος ἐν ὑμῖν. ²⁷ πάντα γὰρ τὰ βδελύγματα ταῦτα ἐποίησαν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς, οἱ ὄντες πρότερον ὑμῶν, καὶ ἐμιάνθη ἡ γῆ. ²⁸ καὶ ἵνα μὴ προσωχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ ἐν τῷ μαίνειν ὑμᾶς αὐτήν, ὃν τρόπον προσωχθισε τοῖς ἔθνεσι τοῖς πρὸ ὑμῶν. ²⁹ ὅτι πᾶς ὃς ἐὰν ποιήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τούτων, ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ποιοῦσαι ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν. ³⁰ καὶ φυλάξετε τὰ προστάγματά μου, ὅπως μὴ ποιήσητε ἀπὸ πάντων τῶν νομίμων τῶν ἐβδελυγμένων, ἃ γέγονε πρὸ τοῦ ὑμᾶς. καὶ οὐ μιανθήσεσθε ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωσῆν, λέγων. ² λάλησον τῇ συναγωγῇ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς. ἅγιοι ἔσεσθε, ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ³ ἕκαστος πατέρα ἑαυτοῦ καὶ μητέρα αὐτοῦ φοβεσθῶν, καὶ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε, ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ⁴ οὐκ ἐπακολουθήσετε εἰδώλοις, καὶ θεοὺς χωνευτοὺς οὐ ποιή-

ποιήσετε ὑμῖν, ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
⁵ καὶ ἐὰν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ, δεκτὴν ὑμῶν θύσετε. ⁶ ἢ ἂν ἡμέρα θύσετε, βρωθήσεται καὶ τῇ αὐριον. καὶ ἐὰν καταλειφθῇ ἕως ἡμέρας τρίτης, ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. ⁷ ἐὰν δὲ βρώσῃ βρωθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, ἄθυτον ἔστιν, οὐ δεχθήσεται. ⁸ ὁ δὲ ἔσθων αὐτὸ ἁμαρτίαν λήψεται, ὅτι τὰ ἅγια κυρίου ἐβηβήλωσε. καὶ ἐξολοθρευθήσονται αἱ ψυχαὶ αἱ ἐσθουσαὶ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν. ⁹ καὶ ἐκθριζόντων ὑμῶν τὸν θειρισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸν θειρισμὸν ὑμῶν τοῦ ἀργοῦ σου ἐκθερίσαι, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θειρισμοῦ σου οὐ συλλέξετε, ¹⁰ καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐκ ἐπαναφυγῆσαι, οὐδὲ τὰς ῥώγας τοῦ ἀμπελῶνός σου συλλέξετε. τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ καταλείψετε αὐτά. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ¹¹ οὐ κλέψετε, οὐ ψεύσεσθε, οὐδὲ συκοφαντήσει ἕκαστος τὸν πλησίον. ¹² καὶ οὐκ ὀμώσθε τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ, καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ ὑμῶν. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ¹³ οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον. καὶ οὐχ ἄρπᾶ, καὶ οὐ μὴ κοιμηθῇσεται ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ σου παρὰ σοὶ ἕως πρωῒ. ¹⁴ οὐ κακίαι ἐρεῖς κωφόν, καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ προσθήσεις σκάνδαλον. καὶ φοβηθήσῃ κύριον τὸν θεόν σου. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ¹⁵ οὐ ποιήσετε ἀδικίαν ἐν κρίσει. οὐ λήψῃ πρόσωπον πτωχοῦ, οὐδὲ μὴ θανάσεως πρόσωπον δυνάστου. ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον σου. ¹⁶ οὐ πορεύσῃ δόλω ἐν τῷ ἔθνει σου. οὐκ ἐπιστήσῃ ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον σου. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ¹⁷ οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ σου. ἐλεγμῷ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου, καὶ οὐ λήψῃ δι' αὐτὸν ἁμαρτίαν. ¹⁸ καὶ οὐκ ἐκδικάται σου ἡ χεὶρ. καὶ οὐ μηνιεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου. καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ἐγὼ εἰμι κύριος. ¹⁹ τὸν νόμον μου φυλάξεσθε. τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτεροζύγῳ, καὶ τὸν ἀμπελῶνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον. καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο ὑφασμένον κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς

σεαυτῷ. ²⁰ καὶ ἐὰν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς κοίτην σπέρματος, καὶ αὕτη ἢ οἰκέτις διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπων. καὶ αὕτη λύτροις οὐ λελύτρωται, ἢ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ, ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτοῖς, οὐκ ἀποθανοῦνται, ὅτι οὐκ ἀπηλευθερώθη. ²¹ καὶ προῶξε τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ κυρίῳ παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κριὸν πλημμελείας. ²² καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας ἐναντι κυρίου περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἧς ἡμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἣν ἡμαρτεν. ²³ ὅταν δὲ εἰςέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἢν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, καὶ καταφυτεύετε πᾶν ξύλον βρώσιμον, καὶ περικαθαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ. ὁ καρπὸς αὐτοῦ τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερικαθάartos, οὐ βρωθήσεται. ²⁴ καὶ τῷ ἔτει τὰ τετάρτῳ ἔσται πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἁγίος ἀνεὶτός τοῦ κυρίου. ²⁵ ἐν δὲ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν, πρόσθεμα ὑμῖν τὰ γεννήματα αὐτοῦ. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ²⁶ μὴ ἔσθῃτε ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ οὐκ οἰωνεῖσθε, οὐδὲ ὀρνιθοσκοπήσεσθε. ²⁷ οὐ ποιήσετε σισσην ἐκ τῆς κομῆς τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθιρέτε τὴν ὄψιν τοῦ πάγωνος ὑμῶν. ²⁸ καὶ ἐντομίδας οὐ ποιήσετε ἐπὶ ψυχῇ ἐν τῷ σώματι ὑμῶν. καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ²⁹ οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου ἐκπορνέουσαι αὐτήν. καὶ οὐκ ἐκπορνέουσι ἡ γῆ, καὶ ἡ γῆ πλησθήσεται ἀνομίας. ³⁰ τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε. καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε. ἐγὼ εἰμι κύριος. ³¹ οὐκ ἐπακολουθήσετε ἑγγαστριμύθους, καὶ τοῖς ἐπασιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε, ἐκμανθῆναι ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ³² ἀπὸ προσώπου πολλοῦ ἐξαναστήσῃ, καὶ τιμῆσις πρόσωπον πρεσβυτέρου. καὶ φοβηθήσῃ τὸν θεόν σου. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ³³ ἐὰν δὲ τις προσέλθῃ ὑμῖν προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὐ θλίψετε αὐτόν. ³⁴ ὡς ὁ αὐτοχθὼν ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ προσήλυτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀγαπήσεις αὐτόν ὡς σεαυτόν.

τόν. ὅτι προσήλutoι ἐγενήθητε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ³⁵ οὐ ποιήσετε ἄδικον ἐν κρίσει, ἐν μέτροις καὶ ἐν σταθμίαις καὶ ἐν ζυγαίᾳ. ³⁶ ζυγὰ δίκαια καὶ σταθμία δίκαια καὶ ζυγὸς δίκαιος ἔσται ἐν ὑμῖν. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ³⁷ καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν νόμον μου, καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ² καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις. ἔάν τις ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ ἀπὸ τῶν γεγεννημένων προσελύτων ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν δῶ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, θανάτῳ θανατούσθω. τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτὸν ἐν λίθοις. ³ καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ ἀπολῶ αὐτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἄρχοντι, ἵνα μίανῃ τὰ ἅγια μου, καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγιασμένων μοι. ⁴ ἔάν δὲ ὑπερόψει ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἐν τῷ δοῦναι αὐτὸν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄρχοντι, τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν. ⁵ καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ ἀπολῶ αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ὁμονοούντας αὐτῷ, ὥστε ἐκπορνεύειν αὐτὸν εἰς τοὺς ἄρχοντας ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν. ⁶ καὶ ψυχὴ ἢ ἂν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθοις ἢ ἐπαοιδοῖς, ὥστε ἐκπορνεύσαι ὅπισω αὐτῶν, ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην, καὶ ἀπολῶ αὐτήν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ⁷ καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ⁸ καὶ φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά. ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς. ⁹ ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἂν κακῶς εἴπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθω. πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν, ἔνοχος ἔσται. ¹⁰ ἄνθρωπος ὃς ἂν μοιχέυσῃται γυναῖκα ἀνδρός, ἢ ὃς ἂν μοιχέυσῃται γυναῖκα

τοῦ πλησίον, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη. ¹¹ καὶ ἔάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναῖκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἀμφοτέροι ἐνοχοὶ εἰσι. ¹² καὶ ἔάν τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφοτέροι, ἡσθερήκασιν γὰρ, ἐνοχοὶ εἰσιν. ¹³ καὶ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικὸς, βδελύγμα ἐποίησαν ἀμφοτέροι, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἐνοχοὶ εἰσιν. ¹⁴ ὃς ἂν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, ἀνόμημα ἔστιν, ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν καὶ αὐτὰς, καὶ οὐκ ἔσται ἀνομία ἐν ὑμῖν. ¹⁵ καὶ ὃς ἂν δῶ κοιτασίαν αὐτοῦ ἐν τετράποδι, θανάτῳ θανατούσθω, καὶ τὸ τετράπουν ἀποκτενεῖτε. ¹⁶ καὶ γυνή, ἣτις προσελύσεται πρὸς πᾶν κτῆνος βιβασθῆναι αὐτὴν ὑπ' αὐτοῦ, ἀποκτενεῖτε τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτῆνος, θανάτῳ θανατούσθωσαν, ἐνοχοὶ εἰσιν. ¹⁷ ὃς ἂν λάβῃ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἐκ πατρὸς αὐτοῦ ἢ ἐκ μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἰδῇ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καὶ αὕτη ἰδῇ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ, ὄνειδος ἔστιν, ἐξολοθρευθήσονται ἐνώπιον υἱῶν γένους αὐτῶν, ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, ἀμαρτίαν κομμοῦνται. ¹⁸ καὶ ἄνθρω, ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς ἀποκαθημένης, καὶ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, τὴν πηγὴν αὐτῆς ἀπεκάλυψε, καὶ αὕτη ἀπεκάλυψε τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος αὐτῆς, ἐξολοθρευθήσονται ἀμφοτέροι ἐκ τῆς γενεᾶς αὐτῶν. ¹⁹ καὶ ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρὸς σου, καὶ ἀδελφῆς μητρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις. τὴν γὰρ οὐκείότητα ἀπεκάλυψε, ἀμαρτίαν ἀποίσσονται. ²⁰ ὃς ἂν κοιμηθῇ μετὰ τῆς συγγενοῦς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τῆς συγγενείας αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, ἀτεκνοὶ ἀποθανοῦνται. ²¹ ὃς ἔάν λάβῃ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀκαθαρσία ἔστιν. ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, ἀτεκνοὶ ἀποθανοῦνται. ²² καὶ φυλάξασθε πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ τὰ κρίματά μου, καὶ ποιήσετε αὐτά, καὶ οὐ μὴ προσοχθίῃ ὑμῖν ἡ γῆ, εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεί κατὸν

κεῖν

καὶ ἐπ' αὐτῆς. ²³ καὶ οὐχὶ πορεύεσθε τοῖς νομίμοις τῶν ἐθνῶν, οὓς ἐξαποστέλλω ἀφ' ὑμῶν, ὅτι ταῦτα πάντα ἐποίησαν, καὶ ἐβδελυξάμην αὐτούς. ²⁴ καὶ εἶπα ὑμῖν. ὑμεῖς κληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κτῆσει, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὃς διωρίσα ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν. ²⁵ καὶ ἀφοριεῖτε αὐτοὺς ἀναμέσον τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀναμέσον τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων, καὶ ἀναμέσον τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων. καὶ οὐ βδελύξετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς κτήνεσι, καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐρπετοῖς τῆς γῆς, ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἐν ἀκαθαρσίᾳ. ²⁶ καὶ ἐπεσθέ μοι ἅγιοι, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἀφορίσας ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἶναι μοι. ²⁷ καὶ ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ἂν γένηται αὐτῶν ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαοιδὸς, θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι, λίθοις λιθοβολήσετε αὐτούς, ἐνοχοὶ εἰσι.

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. εἰπον τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἐν ταῖς ψυχαῖς οὐ μανθήσονται ἐν τῷ ἐθνει αὐτῶν, ² ἀλλ' ἢ ἐν τῷ οἰκίῳ τῷ ἐγγίῳ αὐτῶν, ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ, καὶ υἱοῖς καὶ θυγατράσιν, ἐπ' ἀδελφῷ ³ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ παρθένῳ τῇ ἐγγιζούσῃ αὐτῷ, τῇ μὴ ἐκδεδομένη ἀνδρὶ, ἐπὶ τούτοις μανθήσεται. ⁴ οὐ μανθήσεται ἐξάπινα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς βεβήλωσιν αὐτοῦ. ⁵ καὶ φαλακρωμα οὐ ξυρηθήσεσθε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ νεκρῷ. καὶ τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος οὐ ξυρησονται. καὶ ἐπὶ τὰς σάρκας αὐτῶν οὐ κατατεμοῦσιν ἐντομίδας. ⁶ ἅγιοι ἔσονται τῷ θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν. τὰς γὰρ θυσίας κυρίου δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτῶν αὐτοὶ προσφέρουσι, καὶ ἔσονται ἅγιοι. ⁷ γυναῖκα πόρνην καὶ βεβηλωμένην οὐ λήψονται, καὶ γυναῖκα ἐκβεβηλωμένην ἀπὸ ἀνδρὸς αὐτῆς, ὅτι ἅγιός ἐστι κύριος τῷ θεῷ αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἁγιάσεις αὐτοί. τὰ δῶρα κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν

οὗτος προσφέρει, ἅγιος ἔσται. ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς. ⁹ καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερώς ἐὰν βεβηλωθῇ τοῦ ἐκπορνεῦσαι, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτῆς αὕτῃ βεβηλοῖ, ἐπὶ πυρὸς κατακαυθήσεται. ¹⁰ καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τοῦ ἐπικεχυμένου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χριστοῦ καὶ τετελειωμένου ἐνδύσασθαι τὰ ἱμάτια, τὴν κεφαλὴν οὐκ ἀποκιδαρώσει, καὶ τὰ ἱμάτια οὐ διαρρήξει, ¹¹ καὶ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ εἰςλεύσεται, ἐπὶ πατρὶ αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ μητρὶ αὐτοῦ οὐ μιανθήσεται, ¹² καὶ ἐκ τῶν ἁγίων οὐκ ἐξελεύσεται, καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιασμένον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ ἅγιον ἔλαιον τὸ χριστὸν τοῦ θεοῦ ἐπ' αὐτῷ. ἐγὼ κύριος. ¹³ οὗτος γυναῖκα παρθένον ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ λήψεται. ¹⁴ χήραν δὲ καὶ ἐκβεβηλωμένην καὶ βεβηλωμένην καὶ πόρνην, ταύτας οὐ λήψεται, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ λήψεται γυναῖκα. ¹⁵ καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ. ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτόν. ¹⁶ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹⁷ εἰπον Ἀαρὼν. ἀνθρώπος ἐκ τοῦ γένους σου εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, τινὲς ἐὰν ἦ ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται προσφέρειν τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. ¹⁸ πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος, οὐ προσελεύσεται. ἀνθρώπος τυφλός, ἢ χωλός, ἢ κολοβόριν, ἢ ὠτότμητος. ¹⁹ ἢ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἦ ἐν αὐτῷ σύντριμμα χειρὸς, ἢ σύντριμμα ποδός, ²⁰ ἢ κυρτός, ἢ ἑφελος, ἢ πτίλλος τοὺς ὀφθαλμούς. ἢ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἦ ἐν αὐτῷ ψώρα ἀγρία, ἢ λειχήν, ἢ μονόρρις, ²¹ πᾶς ὃς ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν τοῦ ἱερώς, οὐκ ἐγγιεῖ τοῦ προσεγγεῖν τὰς θυσίας τῷ θεῷ σου, ὅτι μῶμος ἐν αὐτῷ. τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ οὐ προσελεύσεται προσεγγεῖν. ²² τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων φάγεται. ²³ πλην πρὸς τὸ καταπέτασμα οὐ προσελεύσεται, καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἐγγιεῖ, ὅτι μῶμος ἔχει. καὶ οὐ βεβηλώσει τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐγὼ εἰμι

κύριος

κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς. ²⁴ καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς Ἀαρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. ΚΒ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² εἶπον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. καὶ προσεμέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου μου, ὅσα αὐτοὶ ἀγιάζουσιν μοι. ἐγὼ κύριος. ³ εἶπον αὐτοῖς. εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν προσελθῇ ἀπὸ παντός τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια, ὅσα ἂν ἀγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ, καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἢ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἀπ' ἐμοῦ. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ⁴ καὶ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, καὶ οὗτος λεπρᾶ ἢ γονορροεῖ, τῶν ἁγίων οὐκ ἔδεται, ἕως ἂν καθαρισθῇ. καὶ ὁ ἀπτόμενος πάσης ἀκαθαρσίας ψυχῆς, ἢ ἄνθρωπος ὡς ἂν ἐξέλθῃ ἐξ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, ⁵ ἢ ὅστις ἂν ἀψηται παντὸς ἐρπετοῦ ἀκαθάρτου, ὃ μιανεῖ αὐτόν, ἢ ἐπ' ἀνθρώπῳ, ἐν ᾧ μιανεῖ αὐτόν κατὰ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ. ⁶ ψυχὴ ἥτις ἐὰν ἀψηται αὐτῶν, ἀκαθάρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας. οὐκ ἔδεται ἀπὸ τῶν ἁγίων, ἐὰν μὴ λουσηται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, ⁷ καὶ δυῇ ὁ ἥλιος, καὶ καθαρὸς ἔσται. καὶ τότε φάγεται τῶν ἁγίων, ὅτι ἄρτος αὐτοῦ ἐστὶ. ⁸ θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ φάγεται, μιανθῆναι αὐτόν ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ κύριος. ⁹ καὶ φυλάσσονται τὰ φυλάγματα μου, ἵνα μὴ λάβωσι δι' αὐτὰ αμαρτίαν, καὶ ἀποθάνωσι δι' αὐτὰ, ἐὰν βεβηλώσωσιν αὐτά. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὁ ἀγιάζων αὐτούς. ¹⁰ καὶ πᾶς ἄλλογενὴς οὐ φάγεται ἅγια. παροικὸς ἱερέως, ἢ μισθωτὸς οὐ φάγεται ἅγια. ¹¹ ἐὰν δὲ ἱερεὺς κτήσῃται ψυχὴν ἐγκτητον ἀργυρίου, οὗτος φάγεται ἐκ τῶν ἁγίων αὐτοῦ. καὶ οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ οὗτοι φάγονται τῶν ἁγίων αὐτοῦ. ¹² καὶ θυγάτηρ ἀνθρώπου ἱερέως ἐὰν γένῃται ἀνδρὶ ἄλλογενεῖ, αὐτῇ τῶν ἀπαρχῶν ἁγίου οὐ φάγεται. ¹³ καὶ θυγάτηρ ἱερέως ἐὰν γένῃται χή-

ρα ἢ ἐκβεβλημένη, σπέρμα δὲ μὴ ἢ αὐτῇ, ἐπαναστρέψει ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν κατὰ τὴν νεότητά αὐτῆς. ἀπὸ τῶν ἁγίων τοῦ πατρὸς αὐτῆς φάγεται. καὶ πᾶς ἄλλογενὴς οὐ φάγεται ἀπ' αὐτῶν. ¹⁴ καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν φάγῃ ἅγια κατ' ἄγνοίαν, καὶ προσθήσεται τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ ἐπ' αὐτό, καὶ δώσει τῷ ἱερεῖ τὸ ἅγιον. ¹⁵ καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἃ αὐτοὶ ἀφαιροῦσι τῷ κυρίῳ. ¹⁶ καὶ ἐπάξουσιν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀνομίαν πλημμελείας ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοῦ, τὰ ἅγια αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ἀγιάζων αὐτούς. ¹⁷ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹⁸ λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ πάση συναγωγῇ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκίς πρὸς αὐτούς. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἢ τῶν προσηλύτων τῶν προσκειμένων πρὸς αὐτούς ἐν Ἰσραὴλ, ὃς ἂν προσενέγκῃ τὰ δῶρα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν ὁμολογίαν αὐτῶν, ἢ κατὰ πᾶσαν αἵρεσιν αὐτῶν, ὅσα ἂν προσενέγκωσι τῷ θεῷ εἰς ὀλοκαύτωμα. ¹⁹ δεκτὰ ὑμῖν ἄμωμα ἄρσενά ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν. ²⁰ πάντα ὅσα ἂν ἔχη μῶμον ἐν αὐτῷ οὐ προσάξουσιν κυρίῳ, διότι οὐ δεκτὸν ἔσται ὑμῖν. ²¹ καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν προσενέγκῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ, διαστείλας εὐχὴν ἢ κατὰ αἵρεσιν ἢ ἐν ταῖς ἐορταῖς ὑμῶν, ἐκ τῶν βουκολίων ἢ ἐκ τῶν προβάτων, ἄμωμον ἔσται εἰς δεκτὸν, πᾶς μῶμος οὐκ ἔσται ἐν αὐτῷ. ²² τυφλὸν ἢ συνετριμμένον ἢ γλωσσότμητον ἢ μυρμηκιώτα ἢ ψωραχρῶντα ἢ λειχήνας ἔχοντα, οὐ προσάξουσιν αὐτὰ τῷ κυρίῳ, καὶ εἰς καρπωσιν οὐ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ. ²³ καὶ μόσχον ἢ πρόβατον ὠτότμητον, ἢ κολοβοκυκὸν σφάγια ποιήσῃς αὐτὰ σεαυτῷ, εἰς δὲ εὐχὴν σου οὐ δεχθήσεται. ²⁴ θλαδίαν καὶ ἐκτεθλιμμένον καὶ ἐκτομίαν καὶ ἀπτεπασμένον οὐ προσάξεις αὐτὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν οὐ ποιήσετε. ²⁵ καὶ ἐκ χειρὸς ἄλλογενοῦς οὐ προσοίσετε τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἀπὸ παντὸς τούτων. ὅτι θάναματά ἐστιν ἐν αὐτοῖς, μῶμος ἐν αὐτοῖς, οὐ δεχθή-

δεχθήσεται ταῦτα ὑμῖν. ²⁶ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ²⁷ μόσχον ἢ πρόβατον ἢ αἶγα, ὡς ἂν τεχθῇ, καὶ ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας ὑπὸ τῆν μητέρα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐπέκεινα δεχθήσεται εἰς δῶρα, κάρπωμα κυρίῳ. ²⁸ καὶ μόσχον καὶ πρόβατον, αὐτὴν καὶ τὰ παιδιά αὐτῆς, οὐ σφάξεις ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. ²⁹ ἐὰν δὲ θύσης θυσίαν εὐχὴν χαρμοσύνης κυρίῳ, εἰςδεκτὸν ὑμῖν θυσετε αὐτό. ³⁰ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ βρωθήσεται. οὐκ ἀπολείψετε ἀπὸ τῶν κρεῶν εἰς τοπρωῖ. ἐγὼ εἰμι κύριος. ³¹ καὶ φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου, καὶ ποιήσετε αὐτάς. ³² καὶ οὐ βιβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, καὶ ἁγιασθήσονται ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς, ³³ ὁ ἔξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός. ἐγὼ κύριος.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. αἱ ἑορταὶ κυρίου αὐς καλέσετε αὐτάς κλητὴ ἀγία, αὐταὶ εἰσιν αἱ ἑορταὶ μου. ³ ἔξ ἡμέρας ποιήσεις ἔργα, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σαββάτα ἀναπαυαίς κλητὴ ἀγία τῷ κυρίῳ. πᾶν ἔργον οὐ ποιήσεις, σάββατά ἐστι τῷ κυρίῳ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. ⁴ αὐταὶ αἱ ἑορταὶ τῷ κυρίῳ κληταὶ ἅγιοι, αὐς καλέσετε αὐτάς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. ⁵ ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ ἐν τῇ τεσσαρεσκαideκατῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ἀναμέσον τῶν ἐσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ. ⁶ καὶ ἐν τῇ πεντεκαideκατῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός τούτου ἑορτὴ τῶν αἰψύμων τῷ κυρίῳ. ἑπτὰ ἡμέρας αἶψυμα ἐδεσθε. ⁷ καὶ ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ⁸ καὶ προσεῖξτε ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἑβδόμη κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ⁹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ¹⁰ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ὅταν εἰσελθῆτε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ θερίζετε τὸν θειρισμὸν αὐτῆς, καὶ οἴσετε τὸ δράγμα ἀπαρχὴν τοῦ θειρισμοῦ ὑμῶν πρὸς τὸν ἱερέα. ¹¹ καὶ ἀνοίσει τὸ δράγ-

μα ἔναντι κυρίου δεκτὸν ὑμῖν, τῇ ἐπαύριον τῆς πρώτης ἀνοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς. ¹² καὶ ποιήσετε ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ ἂν φέρετε τὸ δράγμα, πρόβατον ἁμῶν ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ. ¹³ καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ δυο δεκάτα σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ, θυσία τῷ κυρίῳ, ὁσμὴ εὐωδίας κυρίῳ, καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἑν οἴνου. ¹⁴ καὶ ἄρτον, καὶ πεφρυγμένα χιθρα νέα οὐ γάγεσθε. ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἕως ἂν προσενέγκητε ὑμεῖς τὰ δῶρα τῷ θεῷ ὑμῶν. νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. ¹⁵ καὶ ἀριθμήσετε ὑμῖν ἀπὸ τῆς ἐπαύριον τῶν σαββάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἣς ἂν προσενέγκητε τὸ δράγμα τοῦ ἐπιθέματος, ἑπτὰ ἑβδομαίως ὀλοκλήρους, ¹⁶ ἕως τῆς ἐπαύριον τῆς ἐσχάτης ἑβδομάδος ἀριθμήσετε πεντηκοντα ἡμέρας, καὶ προσοίσετε θυσίαν νέαν τῷ κυρίῳ, ¹⁷ ἀπὸ τῆς κατοικίας ὑμῶν προσοίσετε ἄρτους ἐπίθεμα, δυο ἄρτους. ἐκ δυο δεκάτων σμιδάλεως ἔσονται, ἐξυμωμένοι πεφθῇσονται πρωτογεννημάτων τῷ κυρίῳ. ¹⁸ καὶ προσεῖξτε μετὰ τῶν ἄρτων ἑπτὰ ἄμνους ἁμῶνους ἐνιαυσίους, καὶ μόσχον ἕνα ἐκ βουκολίου, καὶ κριούς δυο ἁμῶνους, καὶ ἔσονται ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ. καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ. ¹⁹ καὶ ποιήσουσι χίμαρον ἔξ αἰγῶν ἕνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ δυο ἁμνους ἐνιαυσίους εἰς θυσίαν σωτηρίου μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννηματος. ²⁰ καὶ ἐπιθήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν ἄρτων τοῦ πρωτογεννηματος ἐπίθεμα ἐναντίον κυρίου μετὰ τῶν δυο ἁμνῶν, ἅγια ἔσονται τῷ κυρίῳ. τῷ ἱερεῖ τῷ προσφέροντι αὐτὰ αὐτῶ ἔσται. ²¹ καὶ καλέσετε ταύτην τὴν ἡμέραν κλητὴν. ἀγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ. νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ὑμῶν. ²² καὶ ὅταν θερίζετε τὸν θειρισμὸν τῆς γῆς ὑμῶν, οὐ συντελέσετε τὸ λοιπὸν τοῦ θειρισμοῦ τοῦ ἀγροῦ σου ἐν τῷ θερίζειν σε, καὶ τὰ ἀποπίπτοντα τοῦ θειρισμοῦ σου οὐ συλλέξεις.

τῷ

τῷ πτωχῷ καὶ τῷ προσηλύτῳ ὑπολεί-
ψεις αὐτά. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.
23 καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν,
λέγων. 24 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λέγων. τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου μὲτ' τοῦ
μηνὸς ἔσται ὑμῖν ἀνάπαισις, μνημό-
συνον σαλπίγγων. κλητὴ ἁγία ἔσται
ὑμῖν. 25 πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιή-
σετε. καὶ προσάξετε ὀλοκαύτωμα κυ-
ρίῳ. 26 καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυ-
σὴν, λέγων. 27 καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μη-
νὸς τοῦ ἐβδόμου τούτου ἡμέρα ἐξι-
λασμοῦ, κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν. καὶ
ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ
προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ.
28 πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ. ἔστι γὰρ ἡμέρα ἐξιλα-
σμοῦ αὐτῇ ὑμῖν, ἐξιλάσασθαι περὶ
ὑμῶν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.
29 πᾶσα ψυχὴ, ἣτις μὴ ταπεινωθῇσε-
ται ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐξολο-
θρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 30 καὶ
πᾶσα ψυχὴ, ἣτις ποιήσει ἔργον ἐν αὐ-
τῇ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀπολείπει ἡ ψυχὴ
ἐκινή ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 31 πᾶν ἔργον
οὐ ποιήσετε. νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γε-
νεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις κατοικίαις ὑμῶν.
32 σαββάτα σαββάτων ἔσται ὑμῖν. καὶ
ταπεινώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. ἀπὸ
ἐνάτης τοῦ μηνὸς, ἀπὸ ἐσπέρας ἕως
ἐσπέρας σαββατιεῖτε τὰ σαββάτα ὑ-
μῶν. 33 καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυ-
σὴν, λέγων. 34 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, λέγων. τῇ πεντεκαδικῇ τοῦ
μηνὸς τοῦ ἐβδόμου τούτου ἑορτὴ σκη-
νῶν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ κυρίῳ. 35 καὶ ἡ
ἡμέρα ἡ πρώτη κλητὴ ἁγία, πᾶν ἔρ-
γον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. 36 ἑπτὰ
ἡμέρας προσάξετε ὀλοκαυτώματα τῷ
κυρίῳ, καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ὀγδόη κλητὴ
ἁγία ἔσται ὑμῖν. καὶ προσάξετε ὀλο-
καυτώματα κυρίῳ, ἐξοδιὸν ἔστι. πᾶν
ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. 37 αὗται
ἑορταὶ κυρίῳ, αἷς καλέσετε κλητὰς
ἁγίας, ὥστε προσενέγκαι καρπώματα
τῷ κυρίῳ, ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας
αὐτῶν, καὶ σπονδὰς αὐτῶν τὸ καθ'
ἡμέραν εἰς ἡμέραν, 38 πλὴν τῶν σαβ-
βάτων κυρίου, καὶ πλὴν τῶν δομάτων
ὑμῶν, καὶ πλὴν πασῶν τῶν εὐχῶν
ὑμῶν, καὶ πλὴν τῶν ἐκουσίῳν ὑμῶν,

ἃ ἂν δῶτε τῷ κυρίῳ. 39 καὶ ἐν τῇ πεν-
τεκαδικῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ
ἐβδόμου τούτου, ὅταν συντελέσητε τὰ
γεννήματα τῆς γῆς, ἑορτάσατε τῷ κυ-
ρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας. τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ
ἀνάπαισις, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ
ἀνάπαισις. 40 καὶ λήψεσθε τῇ ἡμέρᾳ
τῇ πρώτῃ καρπὸν ξύλου ὠραίου, καὶ
καλλυνθρα φοινίκων, καὶ κλάδους ξύ-
λου δασεῖς, καὶ ἱτέας, καὶ ἄγνον κλά-
δους ἐκ χεμαθρίου, εὐφρανθῆναι ἔναντι
κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἑπτὰ ἡμέρας
41 τοῦ ἐνιαυτοῦ, νόμιμον αἰώνιον εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν. ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδό-
μῳ ἑορτάσατε αὐτήν, 42 ἐν σκηναῖς
κατοικήσετε ἑπτὰ ἡμέρας. πᾶς ὁ αὐ-
τόχθων ἐν Ἰσραὴλ κατοικήσει ἐν σκη-
ναῖς, 43 ὅπως ἰδῶσιν αἱ γενεαὶ ὑμῶν,
ὅτι ἐν σκηναῖς κατοίκησα τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἔξαχαγῇ με αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν. 44 καὶ ἐλάλησε Μωσὴς τὰς
ἑορτὰς κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν,
λέγων. 2 ἐντείλει τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ λαβέτωσάν σοι ἔλαιον ἐλαῖνον κα-
θαρὸν κεκομμένον εἰς φῶς, καύσαι
λύχνον διαπαντός, 3 ἐξωθεν τοῦ κα-
ταπετάσματος ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρ-
τυρίου. καὶ καύσουσιν αὐτὸ Ἀαρὼν
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἀπὸ ἐσπέρας ἕως
πρωῇ ἐνώπιον κυρίου ἐνδieleγῶς, νόμι-
μον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. 4 ἐπὶ
τῆς λυχνίας τῆς καθαρᾶς καύσετε τοὺς
λύχνους ἐναντίον κυρίου ἕως εἰς το-
πρωῇ. 5 καὶ λήψεσθε σμειδαλιν, καὶ
ποιήσετε αὐτὴν δῶδεκα ἄρτους. δύο
δεκατὸν ἔσται ὁ ἄρτος ὁ εἷς. 6 καὶ ἐ-
πιθήσετε αὐτοὺς δύο θέματα, ἐξ ἄρ-
τους τὸ ἐν θέμα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τὴν
καθαράν ἔναντι κυρίου. 7 καὶ ἐπιθή-
σετε ἐπὶ τὸ θέμα λίβανον καθαρὸν καὶ
ἄλα, καὶ ἔσονται εἰς ἄρτους εἰς ἀνά-
μνησιν προκειμένα τῷ κυρίῳ. 8 τῇ ἡ-
μέρᾳ τῶν σαββάτων προσθήσεται
ἔναντι κυρίου διαπαντός ἐνώπιον τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, διαθήκην αἰώνιον. 9 καὶ
ἔσται Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. καὶ
φάγονται αὐτὰ ἐν τόπῳ ἁγίῳ. ἔστι
γὰρ ἅγια τῶν ὁρίων τοῦτο αὐτῶν ἀπὸ
τῶν

τῶν θυσιάζομένων τῷ κυρίῳ, νόμιμον αἰώνιον. ¹⁰ καὶ ἐξῆλθεν υἱὸς γυναικὸς Ἰσραηλίδος, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς Αἰγυπτίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ ἐμαχέσαστο ἐν τῇ παρεμβολῇ ὁ ἐκ τῆς Ἰσραηλίδος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ Ἰσραηλίτης. ¹¹ καὶ ἐπονομάσας ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς Ἰσραηλίδος τὸ ὄνομα κατηράσατο. καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς Μωυσῆν. καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαλωμειδ θυγάτηρ Δαβροὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν. ¹² καὶ ἀπέθεντο αὐτὸν εἰς φυλακὴν διακρίναι αὐτὸν διὰ προστάγματος κυρίου. ¹³ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹⁴ ἔξαγαγε τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐπιθήσουσιν πάντες οἱ ἀκούσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ. ¹⁵ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λάλησον, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἄνθρωπος ὃς ἔαν καταράσῃται θιόν, ἁμαρτίαν λήψεται. ¹⁶ ὀνομάζων δὲ τὸ ὄνομα κυρίου, θανάτω θανατούσθω. λίθους λιθοβολεῖτω αὐτὸν πᾶσα ἡ συναγωγὴ Ἰσραὴλ. ἔαν τε προσήλυτος ἔαν τε αὐτόχθων, ἐν τῷ ὀνομάσαι αὐτὸν τὸ ὄνομα κυρίου, τελευτάτω. ¹⁷ καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν πατάξῃ ψυχὴν ἀνθρώπου, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτω θανατούσθω. ¹⁸ καὶ ὃς ἂν πατάξῃ κτήνος, καὶ ἀποθάνῃ, ἀποτινάξτω ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς. ¹⁹ καὶ ἔαν τις δῶ μῶμον τῷ πλησίον, ὡς ἐποίησεν αὐτῷ, ὡσαύτως ἀντιποιηθήσεται αὐτῷ. ²⁰ σύντριμμα ἀντὶ συντριμματος, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, καθότι ἂν δῶ μῶμον τῷ ἀνθρώπῳ, οὕτω δοθήσεται αὐτῷ. ²¹ ὃς ἂν πατάξῃ ἄνθρωπον, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτω θανατούσθω. ²² δικαιοσύνη μία ἔσται τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ἐγγχωρίῳ, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ²³ καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ ἐξηγαγὼν τὸν καταρασάμενον ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐλιθοβολήσαν αὐτὸν ἐν λίθοις. καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐποίησαν καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κ Ε Φ. Κ Ε .

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν

ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ὅταν ἐξέλθητε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἀναπαύσεται ἡ γῆ, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, σάββατα τῷ κυρίῳ. ³ ἔξ ἔτη σπερεῖς τὸν ἀγρόν σου, καὶ ἔξ ἔτη τεμεῖς τὴν ἀμπελὸν σου, καὶ συνάξεις τὸν καρπὸν αὐτῆς. ⁴ τῷ δὲ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ σάββατα. ἀνάπαυσις ἔσται τῇ γῇ, σάββατα τῷ κυρίῳ. τὸν ἀγρόν σου οὐ σπερεῖς, καὶ τὴν ἀμπελὸν σου οὐ τεμεῖς, ⁵ καὶ τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκθερίσεις, καὶ τὴν σταφυλὴν τοῦ ἀγροῦ σου οὐκ ἐκτρυγήσεις. ἐνιαυτὸς ἀναπαύσεως ἔσται τῇ γῇ. ⁶ καὶ ἔσται τὰ σάββατα τῆς γῆς βρώματά σοι, καὶ τῷ παιδί σου, καὶ τῇ παιδικῇ σου, καὶ τῷ μισθῷ σου, καὶ τῷ παροίκῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς σέ. ⁷ καὶ τοῖς κτηνεῖς σου, καὶ τοῖς θηρίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ σου ἔσται πᾶν τὸ γέννημα αὐτοῦ εἰς βρώσιν. ⁸ καὶ ἔξαριθμήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἀναπαύσεις ἐτῶν, ἑπτὰ ἔτη ἑπτάκις. καὶ ἔσονται σοι ἑπτὰ ἐβδομάδες ἐτῶν ἐντέα καὶ τεσσαράκοντα ἔτη. ⁹ διαγγελεῖτε σάλπιγγος φωνὴ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ τῇ δεκατῇ τοῦ μηνός. τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἱλασμοῦ διαγγελεῖτε σάλπιγγι ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν. ¹⁰ καὶ ἀγιασέτε τὸ ἔτος τὸν πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸν, καὶ διαβοήσετε ἄφεισιν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν. ἐνιαυτὸς ἀφέσεως σημασία αὕτη ἔσται ὑμῖν. καὶ ἀπελεύσεται εἰς ἕκαστος εἰς τὴν κτήσιν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν πατριὰν αὐτοῦ ἀπελεύσεται. ¹¹ ἀφέσεως σημασία αὕτη τὸ ἔτος τὸ πεντηκοστὸν ἐνιαυτὸς ἔσται ὑμῖν. οὐ σπερεῖτε, οὐδὲ ἀμείψετε τὰ αὐτόματα ἀναβαίνοντα αὐτῆς, καὶ οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς, ¹² ὅτι ἀφέσεως σημασία ἔστιν. ἅγιον ἔσται ὑμῖν. ἀπὸ τῶν πεδίων φάγεσθε τὰ γεννήματα αὐτῆς. ¹³ ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως σημασίας αὐτῆς ἐπανελεύσεται εἰς τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ. ¹⁴ ἔαν δὲ ἀποδῶ πράσιν τῷ πλησίον σου, ἔαν δὲ καὶ κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον σου, μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον. ¹⁵ κατὰ ἀριθμὸν

μὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήση παρὰ τοῦ πλησίον, κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γεννημάτων ἀποδώσεται σοι. ¹⁶ καθότι ἂν πλεῖον τῶν ἐτῶν πληθυνεῖ τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ, καὶ καθότι ἂν ἔλαττον τῶν ἐτῶν ἔλαττονώσει τὴν ἔγκτησιν αὐτοῦ. ὅτι ἀριθμὸν γεννημάτων αὐτοῦ, οὕτως ἀποδώσεται σοι. ¹⁷ μὴ θλιβέτω ἄνθρωπος τὸν πλησίον. καὶ φοβηθήσῃ κυρίον τὸν θεόν σου. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ¹⁸ καὶ ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάσας τὰς κρίσεις μου, καὶ φυλάξεσθε, καὶ ποιήσετε αὐτά, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες. ¹⁹ καὶ δώσει ἡ γῆ τὰ ἐκφόρια αὐτῆς, καὶ γάγεσθε εἰς πλημμονὴν, καὶ κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ' αὐτῆς. ²⁰ ἔαν δὲ λέγητε, τί φαγόμεθα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ τούτῳ, ἔαν μὴ σπείρωμεν μὴ δὲ συναγάγωμεν τὰ γεννήματα ἡμῶν; ²¹ καὶ ἀποστέλλω τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ, καὶ ποιήσῃ τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἔτη. ²² καὶ σπερεῖτε τὸ ἔτος τὸ ὄγδοον, καὶ γάγεσθε ἀπὸ τῶν γεννημάτων παλαιὰ ἕως τοῦ ἔτους τοῦ ἐνατοῦ. ἕως ἂν ἔλθῃ τὸ γέννημα αὐτῆς, γάγεσθε παλαιὰ παλαιῶν. ²³ καὶ ἡ γῆ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν. ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ γῆ, διότι προσηλυτοὶ καὶ πάροιχοι ὑμεῖς ἐστε ἐναντίον μου. ²⁴ καὶ κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχέσεως ὑμῶν λύτρα δώσετε τῆς γῆς. ²⁵ ἔαν δὲ πένθῃ ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ ὁ ἀρχιστεῦν ὁ ἐγγίζων αὐτῷ, καὶ λυτρώσεται τὴν πρᾶσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ²⁶ ἔαν δὲ μὴ ᾖ τινὶ ὁ ἀρχιστεῦν καὶ εὐπορηθῇ τῇ χειρὶ καὶ εὐρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανὸν λύτρα αὐτοῦ, ²⁷ καὶ συλλογήσῃ τὰ ἔτη τῆς πρᾶσεως αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσῃ ὁ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ, ὃ ἀπέδοτο αὐτὸ αὐτῷ, καὶ ἀπελευθεύεται εἰς τὴν κατάσχῃσιν αὐτοῦ. ²⁸ ἔαν δὲ μὴ εὐπορηθῇ αὐτοῦ ἡ χεὶρ τοῦ ἱκανὸν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ, καὶ ἔσται ἡ πρᾶσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἕως τοῦ ἔκτου ἔτους τῆς ἀφέσεως, καὶ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει, καὶ ἀπελευθεύεται εἰς τὴν κατάσχῃσιν αὐτοῦ. ²⁹ ἔαν

δὲ τις ἀποδῶται οἰκίαν οἰκητὴν ἐν πόλει τετειγισμένη, καὶ ἔσται ἡ λυτρωσις αὐτῆς, ἕως πληρωθῇ. ἐνιαυτὸς ἡμερῶν ἔσται ἡ λυτρωσις αὐτῆς. ³⁰ ἔαν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἕως ἂν πληρωθῇ αὐτῆς ἐνιαυτὸς ὅλος, κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὖσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τεῖχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσεται ἐν τῇ ἀφέσει. ³¹ αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν, αἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς τεῖχος κύκλῳ, πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογισθήσονται. λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται, καὶ ἐν τῇ ἀφέσει ἐξελεύσονται. ³² καὶ αἱ πόλεις τῶν Λευιτῶν οἰκίαι τῶν πόλεων κατασχέσεως αὐτῶν λυτρωταὶ διαπαντὸς ἔσονται τοῖς Λευίταις. ³³ καὶ ὃς ἂν λυτρώσῃται παρὰ τῶν Λευιτῶν καὶ ἐξελεύσεται ἡ διάπρασις αὐτῶν οἰκιῶν πόλεως κατασχέσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἀφέσει, ὅτι οἰκίαι τῶν πόλεων τῶν Λευιτῶν κατάσχῃσιν αὐτῶν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ. ³⁴ καὶ οἱ ἀγροὶ ἀφωρισμένοι ταῖς πόλεσιν αὐτῶν οὐ πραθήσονται, ὅτι κατάσχῃσιν αἰωνία τοῦτο αὐτῶν ἐστίν. ³⁵ ἔαν δὲ πένθῃ ὁ ἀδελφός σου ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἀδυνατήσῃ ταῖς χερσὶ παρὰ σοί, ἀντιλήψῃ αὐτοῦ ὡς προσηλυτοῦ καὶ παροίκου, καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ. ³⁶ οὐ λήψῃ παρ' αὐτοῦ τόκον, οὐδὲ ἐπὶ πλήθει, καὶ φοβηθήσῃ τὸν θεόν σου. ἐγὼ κύριος. καὶ ζήσεται ὁ ἀδελφός σου μετὰ σοῦ. ³⁷ τὸ ἀργυρίον σου οὐ δώσεις αὐτῷ ἐπὶ τοκῷ, καὶ ἐπὶ πλεονασμῷ οὐ δώσεις αὐτῷ τὰ βρώματά σου. ³⁸ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἔξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δοῦναι ὑμῖν τὴν γῆν Χαναάν, ὥστε εἶναι ὑμῶν θεός. ³⁹ ἔαν δὲ ταπεινωθῇ ὁ ἀδελφός σου παρὰ σοί, καὶ πραθῇ σοι, οὐ δουλεύσει σοι δουλείαν οἰκέτου. ⁴⁰ ὡς μισθωτὸς ἢ πάροιχος ἔσται σοι. ἕως τοῦ ἔτους τῆς ἀφέσεως ἐργάται παρὰ σοί. ⁴¹ καὶ ἐξελεύσεται τῇ ἀφέσει, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται εἰς τὴν γενεάν αὐτοῦ, εἰς τὴν κατάσχῃσιν τὴν πατρικὴν ἀποδραμῖται. ⁴² διότι οἰκέται μου εἰδὼν οὗτοι, οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου. οὐ πραθήσεται ἐν πρᾶσι οἰκέ-

οικέτου. ⁴³ οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ, καὶ φοβηθήσῃ κυρίον τὸν θεόν σου. ⁴⁴ καὶ παῖς καὶ παιδίσκη ὅσοι ἂν γένωνται σοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὅσοι κύκλω σου εἰσὶν ἀπ' αὐτῶν κτήσεσθε δούλον καὶ δούλην, ⁴⁵ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν παροίκων τῶν ὄντων ἐν ὑμῖν, ἀπὸ τούτων κτήσεσθε καὶ ἀπὸ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅσοι ἂν γένωνται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἔστωσαν ὑμῖν εἰς κατάσχεσιν. ⁴⁶ καὶ καταμεριεῖτε αὐτοὺς τοῖς τέκνοις ὑμῶν μεθ' ὑμᾶς. καὶ ἔσονται ὑμῖν κατοχμοὶ εἰς τὸν αἰῶνα. τῶν δὲ ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐ κατατενεῖ αὐτὸν ἐν τοῖς μόχθοις. ⁴⁷ ἐὰν δὲ εὗρῃ ἡ χεὶρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοί, καὶ ἀπορηθῇς ὁ ἀδελφός σου πρᾶθῇ τῷ προσηλύτῳ ἢ τῷ παροίκῳ τῷ παρὰ σοί, ἢ ἐκ γενετῆς προσηλύτῳ, ⁴⁸ μετὰ το πρᾶθῆναι αὐτῷ, λύτρωσις ἔσται αὐτοῦ. εἰς τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ λυτρώσεται αὐτόν. ⁴⁹ ἀδελφός πατὴρ αὐτοῦ, ἢ υἱός ἀδελφοῦ πατὴρ λυτρώσεται αὐτόν, ἢ ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ λυτρώται αὐτόν. ἐὰν δὲ εὐπορηθῇς ταῖς χερσὶ λυτρώται ἑαυτόν. ⁵⁰ καὶ συλλογίζεται πρὸς τὸν κεκτημένον αὐτόν ἀπὸ τοῦ ἔτους οὐ ἀπέδοτο ἑαυτόν αὐτῷ ἕως τοῦ ἑνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως. καὶ ἔσται τὸ ἀργύριον τῆς πράσεως αὐτοῦ ὡς μισθίου. ἔτος ἕξ ἔτους ἔσται μετ' αὐτοῦ. ⁵¹ ἐὰν δὲ τι πλεῖον τῶν ἑτῶν ἢ, πρὸς ταῦτα ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τῆς πράσεως αὐτοῦ. ⁵² ἐὰν δὲ ὀλίγον καταλειφθῇ ἀπὸ τῶν ἑτῶν εἰς τὸν ἑνιαυτὸν τῆς ἀφέσεως. καὶ συλλογίζεται αὐτῷ κατὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσει τὰ λύτρα αὐτοῦ ὡς μισθωτός. ⁵³ ἑνιαυτὸν ἕξ ἑνιαυτοῦ ἔσται μετ' αὐτοῦ. οὐ κατατενεῖς αὐτὸν ἐν τῷ μόχθῳ ἐνώπιόν σου. ⁵⁴ ἐὰν δὲ μὴ λυτρώται κατὰ ταῦτα, ἐξελεύσεται ἐν τῷ ἔτει τῆς ἀφέσεως αὐτός καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ⁵⁵ ὅτι ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἰκέται εἰσὶν, παῖδές μου οὐτοὶ εἰσιν, οὓς ἐξήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κ Ε Φ. Κς'.

Εγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς χειροποίητα, οὐδὲ γλυπτὰ, οὐδὲ στήλην ἀναστήσετε ὑμῖν, οὐδὲ λίθον σκοπὸν θήσετε ἐν τῇ γῇ ὑμῶν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ² τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε, καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε. ἐγὼ εἰμι κύριος. ³ ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύσθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιήσῃτε αὐτάς. ⁴ καὶ δώσω τὸν ὑέτον ὑμῖν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. ⁵ καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητόν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπόρον. καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν. καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν, ⁶ καὶ δώσω εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ὑμῶν. καὶ κοιμηθήσεσθε, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν. καὶ ἀπολῶ θηρία πονηρὰ ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν. ⁷ καὶ διώξεσθε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ πεσοῦνται ἐναντίον ὑμῶν φόνοι. ⁸ καὶ διώξονται ἕξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατόν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐναντίον ὑμῶν μαχαίρα. ⁹ καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ αὐξάνω ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν. ¹⁰ καὶ φάγεσθε παλαιὰ καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. ¹¹ καὶ θήσω τὴν σκηνήν μου ἐν ὑμῖν, καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς, ¹² καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν. καὶ ἔσομαι ὑμῶν θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. ¹³ ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὄντων ὑμῶν δούλων. καὶ συνέτριψα τὸν δεσμὸν τοῦ ζυγοῦ ὑμῶν, καὶ ἤγαγον ὑμᾶς μετὰ παύρησias ¹⁴ ἐὰν δὲ μὴ ὑπακούσητέ μου, μὴ δὲ ποιήσῃτε τὰ προστάγματα μου ταῦτα, ¹⁵ ἀλλὰ ἀπειθήσῃτε αὐτοῖς, καὶ τοὺς κρίμασί μου προσοχίσῃτε ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥστε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, ὥστε διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ¹⁶ καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν

ὑμῖν. καὶ ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπο-
ρίαν, τὴν τε ψῶραν, καὶ τὸν ἵκτερα
σφακελλόντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν,
καὶ τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἐκτέκουσαν. καὶ
σπεριεῖτε διακενῆς τὰ σπέρματα ὑμῶν,
καὶ ἔδονται οἱ ὑπεραντίοι ὑμῶν. ¹⁷ καὶ
ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς,
καὶ πεισίσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς οἱ μισοῦν-
τες ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε οὐδενὸς διώ-
κοντος ὑμᾶς. ¹⁸ καὶ ἔαν ἕως τούτου
μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ προσθήσω
τοῦ παιδεῦσαι ὑμᾶς ἐπτάκις ἐπὶ ταῖς
ἁμαρτίαις ὑμῶν. ¹⁹ καὶ συντρίψω τὴν
ὑβρίν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν. καὶ θή-
σω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν σιδηροῦν, καὶ
τὴν γῆν ὑμῶν ὡσεὶ χαλκῆν. ²⁰ καὶ ἔσται
εἰς κενὸν ἡ ἰσχύς ὑμῶν. καὶ οὐ δώσει
ἡ γῆ ὑμῶν τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὸ
ξύλον τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν
καρπὸν αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἔαν μετὰ ταῦτα
πορεύσθε πλάγιοι, καὶ μὴ βούλησθε
ὑπακούειν μου, προσθήσω ὑμῖν πλη-
γὰς ἐπτά κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.
²² καὶ ἀποστέλλω ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία
τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ κατέδεται ὑμᾶς,
καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ
ὀλιγοστοὺς ποιήσω ὑμᾶς, καὶ ἐρημο-
θήσονται αἱ ὁδοὶ ὑμῶν. ²³ καὶ ἐπὶ
τούτοις ἔαν μὴ παιδευθῆτε, ἀλλὰ πο-
ρεύσθε πρὸς με πλάγιοι, ²⁴ πορευ-
σόμεαι κἀγὼ μεθ' ὑμῶν θυμῷ πλα-
γίῳ, καὶ καταΐξω ὑμᾶς κἀγὼ ἐπτάκις
ἀντὶ τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν. ²⁵ καὶ ἐπάξω
ἐφ' ὑμᾶς μάχαιραν ἐκδικούσαν δίκην
διαθήκης, καὶ καταφεύξεσθε εἰς τὰς
πόλεις ὑμῶν. καὶ ἐξαποστελῶ θάνα-
τον εἰς ὑμᾶς, καὶ παραδοθήσεσθε εἰς
χεῖρας τῶν ἐχθρῶν. ²⁶ ἐν τῷ θλίψαι
ὑμᾶς σιτοδεία ἄρτων, καὶ πέψουσιν δέ-
κα γυναῖκες τοὺς ἄρτους ὑμῶν ἐν κλι-
βάνῳ ἐνί, καὶ ἀποδώσουσι τοὺς ἄρ-
τους ὑμῶν ἐν σταθμῷ, καὶ φάγεσθε,
καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῆτε. ²⁷ ἔαν δὲ ἐπὶ
τούτοις μὴ ὑπακούσητέ μου, καὶ πο-
ρεύσθε πρὸς με πλάγιοι, ²⁸ καὶ αὐ-
τὸς πορεύσόμεαι μεθ' ὑμῶν ἐν θυμῷ
πλαγίῳ, καὶ παιδεύσω ὑμᾶς ἐγὼ ἐπτά-
κις κατὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. ²⁹ καὶ
φάγεσθε τὰς σάρκας τῶν υἱῶν ὑμῶν,
καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων ὑμῶν

φάγεσθε. ³⁰ καὶ ἐρημώσω τὰς στήλας
ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ ξύλινα χει-
ροποίητα ὑμῶν, καὶ θήσω τὰ κῶλα
ὑμῶν ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων ὑμῶν,
καὶ προσοχθιεῖ ἡ ψυχὴ μου ὑμῖν.
³¹ καὶ θήσω τὰς πόλεις ὑμῶν ἐρήμους,
καὶ ἐξηρμώσω τὰ ἅγια ὑμῶν, καὶ οὐ
μὴ ὁσφρανθῶ τῆς ὁσμῆς τῶν θυσιῶν
ὑμῶν. ³² καὶ ἐξηρμώσω ἐγὼ τὴν γῆν
ὑμῶν, καὶ θανατώνονται ἐπ' αὐτῇ οἱ
ἐχθροὶ ὑμῶν, οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
³³ καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ
ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη ἡ μά-
χαιρα, καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἐρημος,
καὶ αἱ πόλεις ὑμῶν ἔσονται ἐρημοί.
³⁴ τότε εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα
αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρημώ-
σεως αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε ἐν τῇ γῇ
τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. τότε σαββατιεῖ ἡ
γῆ, καὶ εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα
αὐτῆς. ³⁵ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ἐρη-
μώσεως αὐτῆς σαββατιεῖ ἢ οὐκ ἐσαβ-
βάτισεν ἐν τοῖς σαββάτοις ὑμῶν, ἥνικα
κατωκίετ αὐτήν. ³⁶ καὶ τοῖς κατα-
λειφθέντων ἐξ ὑμῶν ἐπάξω δουλείαν
εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν. καὶ διώζεται αὐτοὺς
φωνὴ φύλλου φερομένου, καὶ φεύγον-
ται ὡς φεύγοντες ἀπὸ πολέμου, καὶ
πεσοῦνται οὐθενὸς διώκοντος. ³⁷ καὶ
ὑπερόψεται ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφόν
ὡσεὶ ἐν πολέμῳ, οὐθενὸς κατατρέχον-
τος. καὶ οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι τοῖς
ἐχθροῖς ὑμῶν. ³⁸ καὶ ἀπολείσθε ἐν
τοῖς ἔθνεσι, καὶ κατέδεται ὑμᾶς ἡ γῆ
τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. ³⁹ καὶ οἱ κατα-
λειφθέντες ἀφ' ὑμῶν καταφθαρήσου-
νται διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ διὰ
τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων αὐτῶν.
ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τακῆσον-
ται. ⁴⁰ καὶ ἐξαγορεύσουσι τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν
πατέρων αὐτῶν, ὅτι παρέβησαν καὶ
ὑπερέβδον με, καὶ ὅτι ἔπορεύθησαν
ἐναντίον μου πλάγιοι, ⁴¹ καὶ ἐγὼ ἐπο-
ρεύθην μετ' αὐτῶν ἐν θυμῷ πλα-
γίῳ. καὶ ἀπολῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν
ἐχθρῶν αὐτῶν. τότε ἐντραπηρεῖται ἡ
καρδία αὐτῶν ἡ ἀπερίμητος, καὶ τότε
εὐδοκήσουσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
⁴² καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης Ἰα-
κώβ,

καὶ τῆς διαθήκης Ἰσαακ, καὶ τῆς διαθήκης Ἀβραάμ μνησθήσομαι. καὶ τῆς γῆς μνησθήσομαι, ⁴³ καὶ ἡ γῆ ἐγκαταλειφθήσεται ἀπ' αὐτῶν. τότε προσδέξεται ἡ γῆ τὰ σάββατα αὐτῆς, ἐν τῷ ἐρημωθῆναι αὐτὴν δι' αὐτοὺς. καὶ αὐτοὶ προσδέξονται τὰς αὐτῶν ἀνομίας, ἀνθ' ὧν τὰ κρίματά μου ὑπερεῖδον, καὶ τοῖς προστάγμασί μου προσώχθισαν τῇ ψυχῇ αὐτῶν. ⁴⁴ καὶ οὐδ' ὡς ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν οὐχ ὑπερεῖδον αὐτοὺς, οὐδὲ προσώχθισα αὐτοῖς ὥστε ἐξαναλῶσαι αὐτούς τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου τὴν πρὸς αὐτούς. ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν. ⁴⁵ καὶ μνησθήσομαι διαθήκης αὐτῶν τῆς προτέρας, ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας ἔναντι τῶν ἔθνων, τοῦ εἶναι αὐτῶν θεός. ἐγὼ εἰμι κύριος. ⁴⁶ ταῦτα τὰ κρίματά μου, καὶ τὰ προστάγματά μου. καὶ ὁ νόμος ὃν ἔδωκε κύριος ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² λαλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς. ὅς ἂν εὐξῆται εὐχὴν ὥστε τιμὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τῷ κυρίῳ, ³ ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος ἀπὸ εἰκοσαετοῦς ἕως ἐξηκονταετοῦς, ἔσται αὐτοῦ ἡ τιμὴ πεντήκοντα δίδραγμα ἀργυρίου τῷ σταθμῷ τῷ ἁγίῳ. ⁴ τῆς δὲ θηλείας ἔσται ἡ συντίμησις τριακοντα δίδραγμα. ⁵ ἐὰν δὲ ἀπὸ πενταετοῦς ἕως εἰκοσι ἐτῶν, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος εἰκοσι δίδραγμα. τῆς δὲ θηλείας δέκα δίδραγμα. ⁶ ἀπὸ δὲ μηνιαίου ἕως πενταετοῦς, ἔσται ἡ τιμὴ τοῦ ἄρσενος πέντε δίδραγμα. τῆς δὲ θηλείας τρία δίδραγμα ἀργυρίου. ⁷ ἐὰν δὲ ἀπὸ ἐξηκονταετῶν καὶ ἐπάνω, ἐὰν μὲν ἄρσεν ᾖ, ἔσται ἡ τιμὴ αὐτοῦ πεντεκαίδεκα δίδραγμα ἀργυρίου. ἐὰν δὲ θῆλεια, δέκα δίδραγμα. ⁸ ἐὰν δὲ ταπεινός ᾖ τῇ τιμῇ, στήσεται ἑναντίον τοῦ ἱερέως, καὶ τιμῆσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς. καθάπερ ἰσχύει ἡ χεὶρ τοῦ εὐξαμένου, τιμῆσεται αὐτὸν ὁ ἱερεὺς. ⁹ ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν προσφερομέ-

νων ἀπ' αὐτῶν δώρον τῷ κυρίῳ, ὃς ἂν δῶ ἀπὸ τούτων τῷ κυρίῳ, ἔσται ἅγιον. ¹⁰ οὐκ ἀλλάξει αὐτὸ καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ πονηρὸν καλῷ. ἐὰν δὲ ἄλ-
λασσῶν ἀλλάξῃ αὐτὸ κτήνος κτήνι, ἔσται αὐτὸ καὶ τὸ ἄλλαγμα ἅγια. ¹¹ ἐὰν δὲ πᾶν κτήνος ἀκάθαρτον, ἀφ' ὧν οὐ προσφέρεται ἀπ' αὐτῶν δώρον τῷ κυρίῳ, στήσεται τὸ κτήνος ἔναντι τοῦ ἱερέως, ¹² καὶ τιμῆσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἀναμέσον καλοῦ καὶ ἀναμέσον πονηροῦ. καὶ καθότι ἂν τιμῆσεται αὐτὸ ὁ ἱερεὺς, οὕτως στήσεται. ¹³ ἐὰν δὲ λυτρούμενος λυτρώσῃται αὐτὸ, προσθήσεται τὸ ἐπίπεμπτον πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀγιάσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἁγίαν τῷ κυρίῳ, καὶ τιμῆσεται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς ἀναμέσον καλῆς καὶ ἀναμέσον πονηρᾶς. ὡς ἂν τιμῆσῃται αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, οὕτως σταθίσεται. ¹⁵ ἐὰν δὲ ὁ ἀγιάσας αὐτὴν λυτῶται τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, προσθήσεται ἐπ' αὐτὸ τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου τῆς τιμῆς, καὶ ἔσται αὐτῷ. ¹⁶ ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ἀγιάσῃ ἄνθρωπος τῷ κυρίῳ, καὶ ἔσται ἡ τιμὴ κατὰ τὸν σπόρον αὐτοῦ, κόρου κριθῶν πεντήκοντα δίδραγμα ἀργυρίου. ¹⁷ ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἑνιαυτοῦ τῆς ἀφείσεως ἀγιάσῃ τὸν ἄγρον αὐτοῦ, κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ στήσεται. ¹⁸ ἐὰν δὲ ἔσχατον μετὰ τὴν ἀφείσιν ἀγιάσῃ τὸν ἄγρον αὐτοῦ, προσλογίεται αὐτῷ ὁ ἱερεὺς τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὰ ἔτη τὰ ἐπιλοιπα, ἕως εἰς τὸν ἑνιαυτὸν τῆς ἀφείσεως, καὶ ἀνθυφαιρεθήσεται ἀπὸ τῆς συντιμῆσεως αὐτοῦ. ¹⁹ ἐὰν δὲ λυτῶται τὸν ἄγρον ὁ ἀγιάσας αὐτόν, προσθήσεται τὸ ἐπίπεμπτον τοῦ ἀργυρίου πρὸς τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ ἔσται αὐτῷ. ²⁰ ἐὰν δὲ μὴ λυτῶται τὸν ἄγρον, καὶ ἀποδῶται τὸν ἄγρον ἀνθρώπῳ ἑτέρῳ, οὐκέτι μὴ λυτῶσεται αὐτόν. ²¹ ἀλλ' ἔσται ὁ ἄγρος ἐξεληλυθείας τῆς ἀφείσεως ἅγιος τῷ κυρίῳ, ὥσπερ ἡ γῆ ἡ ἀφωρισμένη τῷ ἱερὶ ἔσται κατασχέσις αὐτοῦ. ²² ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ οὐ κένηται, ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀγιάσῃ τῷ κυρίῳ, ²³ λογίεται πρὸς αὐτόν ὁ ἱερεὺς τὸ τέλος τῆς τιμῆς

μῆς ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς ἀφέσεως, καὶ ἀποδώσει τὴν τιμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἁγίαν τῷ κυρίῳ. ²⁴ καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς ἀφέσεως ἀποδοθήσεται ὁ ἀγρὸς τῷ ἀνθρώπῳ παρ' οὗ κέκτηται αὐτόν, οὗ ἦν ἡ κατασχεσις τῆς γῆς. ²⁵ καὶ πᾶσα τιμὴ ἔσται σταθμίσις ἀγίοις, εἰκοσι ὀβολοὶ ἔσται τὸ δίδραχμον. ²⁶ καὶ πᾶν πρωτότοκον ὃ ἐὰν γένηται ἐν τοῖς κτήνεσί σου, ἔσται τῷ κυρίῳ, καὶ οὐ καθ'αγιάσει αὐτὸ οὐδεὶς. ἐὼν τε μόσχον, ἐὼν τε πρόβατον, τῷ κυρίῳ ἔστιν. ²⁷ ἐὰν δὲ τῶν τετραπόδων τῶν ἀκαθάρτων, ἀλλάξῃ κατὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ, καὶ προσθήσῃ τὸ ἐπιπεμπτον πρὸς αὐτό, καὶ ἔσται αὐτῷ. ἐὰν δὲ μὴ λυτρώται, πρᾶθῇσεται κατὰ τὸ τίμημα αὐτοῦ. ²⁸ πᾶν δὲ ἀνάθεμα, ὃ ἂν ἀναθῇ ἄνθρωπος τῷ κυρίῳ ἀπὸ πάντων, ὅσα αὐτῷ ἔστιν, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἀπὸ ἀγροῦ κατασχέσεως αὐτοῦ, οὐκ ἀποδώσεται,

οὐδὲ λυτρώσεται. πᾶν ἀνάθεμα ἅγιον ἁγίων ἔσται τῷ κυρίῳ. ²⁹ καὶ πᾶν, ὃ ἐὰν ἀνατεθῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, οὐ λυτρωθήσεται, ἀλλὰ θανάτῳ θανατωθήσεται. ³⁰ πᾶσα δεκάτῃ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς, καὶ τοῦ καρποῦ τοῦ ῥυλίνου, τῷ κυρίῳ ἔστιν, ἅγιον τῷ κυρίῳ. ³¹ ἐὰν δὲ λυτρώται λύτρω ἄνθρωπος τὴν δεκάτην αὐτοῦ, τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσῃ πρὸς αὐτόν, καὶ ἔσται αὐτῷ. ³² καὶ πᾶσα δεκάτῃ βοῶν, καὶ προβάτων, καὶ πᾶν ὃ ἂν ἐλθῇ ἐν τῷ ἀριθμῷ ὑπὸ τὴν ῥάβδον, τὸ δέκατον ἔσται ἅγιον τῷ κυρίῳ. ³³ οὐκ ἀλλάξεις καλὸν πονηρῷ, οὐδὲ πονηρὸν καλῷ. ἐὰν δὲ ἀλλάσῃς ἀλλὰξῃς αὐτό, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτοῦ ἔσται ἅγιον, οὐ λυτρωθήσεται. ³⁴ αὐταὶ εἰσιν αἱ ἐντολαί, ἃς ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ, πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ὄρει Σινᾷ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦ. Α'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Σινᾷ, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου, ἔτους δευτέρου ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων. ² λάβετε ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς Ἰσραὴλ κατὰ συγγενίας, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν. ³ πᾶς ἄρσῃ ἀπὸ εἰκοσαετοῦ, καὶ ἐπάνω, πᾶς ὃ ἐκπορευόμενος ἐν δυνάμει Ἰσραὴλ, ἐπισκέψασθε αὐτοὺς σὺν δυνάμει αὐτῶν. σὺ καὶ Ἀαρὼν ἐπισκέψασθε αὐτούς. ⁴ καὶ μεθ' ὑμῶν ἔσονται ἕκαστος κατὰ φυλὴν ἕκαστος ἀρχόντων, κατ' οἴκους πατριῶν ἔσονται. ⁵ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἱ τινες παραστήσονται μεθ' ὑμῶν. τῶν Ρουβὴν, Ἐλισούρ υἱὸς Σιδιούρ. ⁶ τῶν Συμεων, Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαί. ⁷ τῶν Ἰουδα, Ναασσών υἱὸς Ἀμναδαβ. ⁸ τῶν Ἰσάακ, Ναθαναήλ υἱὸς Σωγάρ. ⁹ τῶν Ζαβουλών, Ἐλιαβ υἱὸς Χαιλών.

τῶν υἱῶν Ἰωσήφ τῶν Ἐφραΐμ, Ἐλισαμά υἱὸς Ἐμιούδ. ¹⁰ τῶν Μανασσῆ, Γαμαλιήλ υἱὸς Φαθαπουρ. ¹¹ τῶν Βενιαμίν, Ἀβιδαν υἱὸς Γαδωνί. ¹² τῶν Δάν, Ἀχιξερ υἱὸς Ἀμισαδαί. ¹³ τῶν Ἀσῆρ, Φαγαίηλ υἱὸς Ἐγράν. ¹⁴ τῶν Γαδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ραγουήλ. ¹⁵ τῶν Νεφθαλί, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν. ¹⁶ οὗτοι ἐπὶ κλητοὶ τῆς συναγωγῆς, ἄρχοντες τῶν φυλῶν κατὰ πατρίδας αὐτῶν, χιλιάρχοι Ἰσραὴλ εἰσι. ¹⁷ καὶ ἔλαβε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν τοὺς ἀνδρας τούτους τοὺς ἀνακληθέντας ἐξ ὀνόματος, ¹⁸ καὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν συνήγαγον ἐν μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους. καὶ ἐπῆξονουσιν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ πατρίδας αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶν ἀρενικόν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, ¹⁹ ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. καὶ ἐπεσκέψαν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινᾶ. ²⁰ καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ρουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ κατὰ συγγενίας αὐτῶν, κατὰ

I 2

δήμους

δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ²¹ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβὴν, ἐξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ²² τοῖς υἱοῖς Συμεὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ²³ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν, ἐννέα καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. ²⁶ τοῖς υἱοῖς Ἰούδα κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ²⁷ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, τέσσαρες καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. ²⁸ τοῖς υἱοῖς Ἰσάχαρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ²⁹ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ, τέσσαρες καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ³¹ τοῖς υἱοῖς Ζαβουλὼν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ³¹ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, ἑπτὰ καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ³² τοῖς υἱοῖς Ἰωσήφ υἱοῖς Ἐφραΐμ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ³³ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν, ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ, τεσ-

σσράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ³⁴ τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ³⁵ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι. ³⁶ τοῖς υἱοῖς Βενιαμὴν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ³⁷ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ²⁴ τοῖς υἱοῖς Γὰδ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ²⁵ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ, πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πενήκοντα. ³⁸ τοῖς υἱοῖς Λὲν κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ³⁹ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Λὲν, δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι. ⁴⁰ τοῖς υἱοῖς Ἀσὴρ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ⁴¹ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ, μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ⁴² τοῖς υἱοῖς Νεφθαλὶ κατὰ συγγενείας αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, πάντα ἀρσενικά ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος

κενόμενος ἐν τῇ δυνάμει, ⁴³ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλί, τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες· καὶ τετρακόσιοι. ⁴⁴ αὕτῃ ἡ ἐπίσκεψις, ἣν ἐπεσκέψαντο Μωυσῆς· καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ, δώδεκα ἄνδρες, ἀνῆρ εἰς κατὰ φυλὴν μίαν, κατὰ φυλὴν οἰκων πατριᾶς ἦσαν. ⁴⁵ καὶ ἐγένετο πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ σὺν δυνάμει αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς· καὶ ἐπάρω, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παρατάσσασθαι ἐν Ἰσραὴλ, ⁴⁶ ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ τριεξήκιοι καὶ πεντακόσιοι καὶ πενήκοντα. ⁴⁷ οἱ δὲ Λευῖται ἐκ τῆς φυλῆς πατριᾶς αὐτῶν οὐκ ἐπεσκέπησαν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ⁴⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ⁴⁹ ὅρα τὴν φυλὴν Λεὺν οὐ συνεπισκέψη, καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οὐ λήψῃ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁵⁰ καὶ σὺ ἐπίστησον τοῖς Λευῖταις ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάντα ὅσα ἔστιν ἐν αὐτῇ. ἀροῦσιν αὐτοὶ τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς· καὶ αὐτοὶ λειτουργήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ κύκλω τῆς σκηνῆς παρεμβάλουσι. ⁵¹ καὶ ἐν τῷ ἑξαίρειν τὴν σκηνὴν, καθελούσιν αὐτὴν οἱ Λευῖται, καὶ ἐν τῷ παρεμβάλλειν τὴν σκηνὴν, ἀναστήσουσι. καὶ ὁ ἄλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθάνεται. ⁵² καὶ παρεμβάλουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἀνῆρ ἐν τῇ ἑαυτοῦ τάξει, καὶ ἀνῆρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἡγεμονίαν, σὺν δυνάμει αὐτῶν. ⁵³ οἱ δὲ Λευῖται παρεμβάλετόωσαν ἐναντίοι κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ οὐκ ἔσται ἁμαρτημα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ φυλάξουσιν οἱ Λευῖται αὐτοὶ τὴν φυλακὴν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁵⁴ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα, ἃ ἐνετειλάτο κύριος τῷ Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν, οὕτως ἐποίησαν.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ² ἄνθρωπος ἐχόμενος αὐτοῦ κατὰ τάγμα, κατὰ σημαίας, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, παρεμβαλλέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐναντίοι, κύκλω τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου παρεμβάλουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

³ καὶ οἱ παρεμβάλλοντες πρῶτοι κατὰ ἀνατολὰς, τάγμα παρεμβολῆς· Ἰούδα σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰουδα, Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ. ⁴ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι τέσσαρες· καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες· καὶ ἑξακόσιοι. ⁵ καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ἰσάαχαρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἰσάαχαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ. ⁶ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, τέσσαρες καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ⁷ καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Ζαβουλὼν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζαβουλὼν, Ἐλῖαβ υἱὸς Χαϊλὼν. ⁸ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, ἑπτὰ καὶ πενήκοντα χιλιάδες· καὶ τετρακόσιοι. ⁹ πάντες οἱ ἐπισκεμμένοι ἐκ τῆς παρεμβολῆς· Ἰούδα, ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες· καὶ ἑκακισχίλιοι, καὶ τετρακόσιοι, σὺν δυνάμει αὐτῶν πρῶτοι ἑξαροῦσι. ¹⁰ τάγματα παρεμβολῆς· Ρουβὴν πρὸς λίβα δύναμις αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ρουβὴν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ. ¹¹ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, ἕξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες· καὶ πεντακόσιοι. ¹² καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Συμεὼν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισαδαί. ¹³ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, ἑννέα καὶ πενήκοντα χιλιάδες· καὶ τριακόσιοι. ¹⁴ καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Γαδ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Γαδ, Ἐλισάφ υἱὸς Ραγουήλ. ¹⁵ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, πέντε καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι καὶ πενήκοντα, ¹⁶ πάντες οἱ ἐπισκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς· Ρουβὴν, ἑκατὸν πενήκοντα μία χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα, σὺν δυνάμει αὐτῶν δευτέρῳ ἑξαροῦσι. ¹⁷ καὶ ἀρθήσεται ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ παρεμβολὴ τῶν Λευιτῶν μέσον τῶν παρεμβολῶν. ὥς καὶ παρεμβάλουσιν, οὕτω καὶ ἑξαροῦσιν ἕκαστος ἐχόμενος καθ' ἡγεμονίας. ¹⁸ τάγμα παρεμβολῆς· Ἐφραΐμ παραθάλασσαν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, Ἐλίσαμ υἱὸς Ἐμιοὺδ. ¹⁹ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, τεσσαράκοντα χιλιάδες· καὶ πεν-

πεντακόσιοι. ²⁰ καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιήλ υἱὸς Φαδασσοῦ. ²¹ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ διακόσιοι. ²² καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Βενιαμίν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμίν, Ἀβιδάν υἱὸς Γαδεωνί. ²³ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ²⁴ πάντες οἱ ἐπισκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ἐφραϊμ, ἑκατὸν χιλιάδες καὶ οκτακίχλιοι καὶ ἑκατὸν, σὺν δυνάμει αὐτῶν τρίτοι ἔξαρουσι. ²⁵ τάγμα παρεμβολῆς Ἀν πρὸς βορρᾶν σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀν, Ἀχιέζερ υἱὸς Ἀμισαδαί. ²⁶ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, δύο καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι. ²⁷ καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆ Ἀσῆρ, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Ἀσῆρ, Φαγεήλ υἱὸς Ἐχράν. ²⁸ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, μία καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ²⁹ καὶ οἱ παρεμβάλλοντες ἐχόμενοι φυλῆς Νεφθαλί, καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρέ υἱὸς Αἰνάν. ³⁰ δύναμις αὐτοῦ οἱ ἐπισκεμμένοι, τρεῖς καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ³¹ πάντες οἱ ἐπισκεμμένοι τῆς παρεμβολῆς Ἀν, ἑκατὸν καὶ πενήκονταεπτὰ χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι, ἔσχατοι ἔξαρουσι κατὰ τάγμα αὐτῶν. ³² αὕτη ἡ ἐπίσκεψις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν παρεμβολῶν σὺν ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν, ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ τριςχίλιοι πεντακόσιοι πενήκοντα. ³³ οἱ δὲ Λευῖται οὐ συνεπισκέπησαν ἐν αὐτοῖς, καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ. ³⁴ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πάντα ὅσα συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτω παρενέβαλον κατὰ τάγμα αὐτῶν, καὶ οὕτως ἔξηρον ἕκαστος ἐχόμενοι κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.

ΚΕΦ. Γ'.

Καὶ αὗται αἱ γενέσεις Ἀαρῶν καὶ Μωυσῆ, ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐλάλησε κύριος τῷ Μωυσῇ ἐν ὄρει Σινᾶ. ² καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρῶν. προ-

τόκοκος Ναδάβ, καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ. ³ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἀαρῶν, οἱ ἱερεῖς οἱ ἡλειμμένοι, οὓς ἐτελείωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἱερατεύειν. ⁴ καὶ ἐτελεύτησε Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ ἐναντι κυρίου, προσφερόντων αὐτῶν πῦρ ἀλλότριον ἐναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, καὶ παιδία οὐκ ἦν αὐτοῖς. καὶ ἱεράτευsen Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ μετὰ Ἀαρῶν τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ⁵ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ⁶ λάβε τὴν θυλήν Λευὶ, καὶ στήσεις αὐτοὺς ἐναντίον Ἀαρῶν τοῦ ἱερέως, καὶ λειτουργήσουσιν αὐτῷ, ⁷ καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλάκας αὐτοῦ, καὶ τὰς φυλάκας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς. ⁸ καὶ φυλάξουσιν πάντα τὰ σκεύη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰς φυλάκας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάντα τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς. ⁹ καὶ δώσεις τοὺς Λευίτας Ἀαρῶν, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τοῖς ἱερεῦσι. δεδομένοι δόμα οὗτοί μοι εἰσὶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ Ἀαρῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καταστήσεις ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ φυλάξουσιν τὴν ἱερατείαν αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ κατὰ τὸν βωμὸν, καὶ ἔσω τοῦ καταπετάσματος. καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθάνειται. ¹¹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹² καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἴληφα τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀντὶ παντὸς πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτραν παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. λύτρα αὐτῶν ἔσονται, καὶ ἔσονται ἐμοὶ οἱ Λευῖται. ¹³ ἐμοὶ γὰρ πᾶν πρωτότοκον. ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἡγίασα ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν Ἰσραὴλ. ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοὶ ἔσονται. ἐγὼ κύριος. ¹⁴ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, λέγων. ¹⁵ ἐπίσκειπαι τοὺς υἱοὺς Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν. πᾶν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἑπάνω, ἐπισκέψασθε αὐτούς. ¹⁶ καὶ ἐπισκέψαντο αὐτοὺς Μωυσῆς καὶ Ἀαρῶν διὰ φωνῆς κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτοῖς κύριος.

ριος.¹⁷ καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ υἱοὶ Λευὶ ἐξ ὀνομάτων αὐτῶν. Γεδσών, Καάθ, καὶ Μιραρί.¹⁸ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσών, κατὰ δήμους αὐτῶν. Δοβενὶ καὶ Σεμί.¹⁹ καὶ υἱοὶ Καάθ κατὰ δήμους αὐτῶν. Ἀμράμ καὶ Ἰσσαὰρ, Χεβρών καὶ Ὀζιήλ.²⁰ καὶ υἱοὶ Μιραρί κατὰ δήμους αὐτῶν. Μοολί, καὶ Μουσί. οὗτοι εἰσι δῆμοι τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν.²¹ τῷ Γεδσών δήμος τοῦ Δοβενί, καὶ δῆμος τοῦ Σεμί. οὗτοι δῆμοι τοῦ Γεδσών.²² ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ ἀριθμὸν πεντὸς ἄρσενικου ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν, ἔπτακιχίλιοι καὶ πεντακόσιοι.²³ καὶ οἱ υἱοὶ Γεδσών ὅπισθα τῆς σκηνῆς παρεμβалоῦσι παρὰ θάλασσαν.²⁴ καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριᾶς τοῦ δήμου τοῦ Γεδσών, Ἐλισαφ υἱὸς Δαηλ.²⁵ καὶ ἡ φυλακὴ υἱῶν Γεδσών ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, ἡ σκηνὴ καὶ τὸ κάλυμμα, ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου,²⁶ καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ καταπέτασμα τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ καταλοιπα πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.²⁷ τῷ Καάθ δῆμος ὁ Ἀμράμ εἰς, καὶ δῆμος ὁ Ἰσσαὰρ εἰς, καὶ δῆμος ὁ Χεβρών εἰς, καὶ δῆμος ὁ Ὀζιήλ εἰς. οὗτοι εἰσιν οἱ δῆμοι τοῦ Καάθ,²⁸ κατὰ ἀριθμὸν. πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ὀκτακιχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι, φυλάσσοντες τὰς φυλακάς τῶν ἁγίων.²⁹ οἱ δῆμοι τῶν υἱῶν Καάθ παρεμβалоῦσιν ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς κατὰ λίβα.³⁰ καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τῶν δῆμων τοῦ Καάθ Ἐλισαφάν, υἱὸς Ὀζιήλ.³¹ καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἡ κυβωτός, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ λυχνία, καὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ σκευὴ τοῦ ἁγίου ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὸ κατακάλυμμα, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.³² καὶ ὁ ἄρχων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων τῶν Λευιτῶν Ἐλίζαρ ὁ υἱὸς Δαράων τοῦ ἱερέως, καθιστάμενος φυλάσσειν τὰς φυλακάς τῶν ἁγίων.³³ τῷ Μιραρί δῆμος ὁ Μοολί, καὶ δῆμος ὁ Μουσί. οὗτοι εἰσι δῆμοι τοῦ Μιραρί.³⁴ ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν

κατὰ ἀριθμὸν, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, ἑξακιχίλιοι καὶ πεντήκοντα.³⁵ καὶ ὁ ἄρχων οἴκου πατριῶν τοῦ δήμου τοῦ Μιραρί, Σουριήλ υἱὸς Ἀβιχαὶλ, ἐκ πλαγίων τῆς σκηνῆς παρεμβалоῦσι πρὸς βορρᾶν.³⁶ ἡ ἐπίσκεψις τῆς φυλακῆς υἱῶν Μιραρί, τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν,³⁷ καὶ τοὺς στύλους τῆς αὐλῆς κύκλω, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους, καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν.³⁸ οἱ παρεμβάλλοντες κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ ἀνατολῆς, Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, φυλάσσοντες τὰς φυλακάς τοῦ ἁγίου εἰς τὰς φυλακάς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ὁ ἀλλογενὴς ὁ ἀπτόμενος ἀποθάνειται.³⁹ πᾶσα ἡ ἐπίσκεψις τῶν Λευιτῶν, οὓς ἐπισκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς κυρίου κατὰ δῆμους αὐτῶν, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες.⁴⁰ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ἐπίσκειναι πᾶν πρωτότοκον ἄρσεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω. καὶ λάβετε τὸν ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος.⁴¹ καὶ λήψῃ τοὺς Λευίτας ἔμοι, ἐγὼ κύριος, ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων ἐν τοῖς κτήνεσι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.⁴² καὶ ἐπισκέψατο Μωυσῆς ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.⁴³ καὶ ἐγένετο πάντα τὰ πρωτότοκα τὰ ἄρσενικὰ κατὰ ἀριθμὸν ἐξ ὀνόματος ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακόσιοι.⁴⁴ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ⁴⁵ λάβε τοὺς Λευίτας ἀντὶ πάντων τῶν πρωτοτόκων υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὰ κτήνη τῶν Λευιτῶν ἀντὶ τῶν κτηνῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἔμοι οἱ Λευῖται. ἐγὼ κύριος. ⁴⁶ καὶ τὰ λύτρα τριῶν καὶ ἑβδομήκοντα καὶ διακοσίων οἱ πλεονάζοντες παρὰ τοὺς Λευίτας ἀπὸ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν

υἱὸν Ἰσραὴλ. ⁴⁷ καὶ λήψῃ πέντε σίκλους κατὰ κεφαλὴν, κατὰ τὸ δίδραχμον τὸ ἄγιον λήψῃ, ἑκοσι ὀβολοὺς τοῦ σίκλου. ⁴⁸ καὶ δώσεις τὸ ἀργύριον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λύτρα τῶν πλεονάζοντων ἐν αὐτοῖς. ⁴⁹ καὶ ἔλαβε Μωσῆς τὸ ἀργύριον τὰ λύτρα τῶν πλεονάζοντων εἰς τὴν ἐκλύτρωσιν τῶν Λευιτῶν. ⁵⁰ παρὰ τῶν πρωτοτόκων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, χίλιους τριακοσίους ἑξηκονταπέντε σίκλους, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἄγιον. ⁵¹ καὶ ἔδωκε Μωσῆς τὰ λύτρα τῶν πλεονάζοντων Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ φωνῆς κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωσῇ.

ΚΕΦ. Δ.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ² λάβε τὸ κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καὰθ ἐκ μέσου υἱῶν Λευι, κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ³ ἀπὸ ἑκοσι καὶ πέντε ἑτῶν καὶ ἐπάνω ἕως πενήκοντα ἑτῶν, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ⁴ καὶ ταῦτα τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ἅγιον τῶν ἁγίων. ⁵ καὶ εἰς-λεύσεται Ἀαρὼν καὶ υἱοὶ αὐτοῦ, ὅταν ἑξαίρῃ ἡ παρεμβολή, καὶ καθελούσιν τὸ καταπέτασμα τὸ συσκαίρον, καὶ κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῷ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου. ⁶ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ κατακάλυμμα δέρμα ὑακίνθινον, καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὀλόν ὑακίνθινον ἄνωθεν, καὶ διεμβалоῦσι τοὺς ἀναφορεῖς. ⁷ καὶ ἐπὶ τὴν γράπεζαν τὴν προκειμένην ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον ὀλοπόφυρον, καὶ τὰ τρυβλία, καὶ τὰς θυψίκας, καὶ τοὺς κυάθους, καὶ τὰ σπονδεῖα ἐν οἷς σπένδει, καὶ οἱ ἄρτοι οἱ διαπαντός ἐπ' αὐτῆς ἔσονται. ⁸ καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ἱμάτιον κόκκινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὴν καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ, καὶ διεμβалоῦσι δι' αὐτῆς τοὺς ἀναφορεῖς. ⁹ καὶ λήψονται ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσι τὴν λυχρίαν τὴν φωτίζουσαν, καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, καὶ τὰς λαβίδας αὐτῆς, καὶ τὰς ἐπαρυστρίδας αὐτῆς, καὶ πάν-

τα τὰ ἄγγεῖα τοῦ ἐλαίου οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς. ¹⁰ καὶ ἐμβалоῦσιν αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν αὐτὴν ἐπ' ἀναφορεῖς. ¹¹ καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐπικαλύψουσιν ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὸ καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ, καὶ διεμβалоῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ. ¹² καὶ λήψονται πάντα τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἐν τοῖς ἁγίοις. καὶ ἐμβалоῦσιν εἰς ἱμάτιον ὑακίνθινον, καὶ καλύψουσιν αὐτὰ καλύμματι δερματίνῳ ὑακίνθινῳ, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς. ¹³ καὶ τὸν καλυπτῆρα ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπικαλύψουσιν ἐπ' αὐτὸ ἱμάτιον ὀλοπόφυρον. ¹⁴ καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ σκεύη ὅσοις λειτουργοῦσιν ἐπ' αὐτῷ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὸν καλυπτῆρα, καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἐπιβαλοῦσιν ἐπ' αὐτὸ κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ διεμβалоῦσι τοὺς ἀναφορεῖς αὐτοῦ. καὶ λήψονται ἱμάτιον πορφύρου, καὶ συγκαλύψουσι τὸν λουτήρα καὶ τὴν βύσιν αὐτοῦ, καὶ ἐμβалоῦσιν αὐτὸ εἰς κάλυμμα δερμάτινον ὑακίνθινον, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ ἀναφορεῖς. ¹⁵ καὶ συντελέσουσιν Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καλύπτοντες τὰ ἅγια, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, ἐν τῷ ἑξαίρειν τὴν παρεμβολὴν, καὶ μετὰ ταῦτα εἰςλεύσονται υἱοὶ Καὰθ αἶφιν, καὶ οὐχ ἄψονται τῶν ἁγίων, ἵνα μὴ ἀποθάνωσι. ταῦτα ἀροῦσιν οἱ υἱοὶ Καὰθ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ¹⁶ ἐπισκοπος Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως, τὸ ἐλαίον τοῦ φωτός, καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καὶ ἡ θυμία ἡ καθ' ἡμέραν, καὶ τὸ ἔλαιον τῆς χρίσεως, ἡ ἐπισκοπὴ ὅλης τῆς σκηνῆς, καὶ ὅσα ἔστιν ἐν αὐτῇ ἐν τῷ ἁγίῳ, ἐν πάσι τοῖς ἔργοις. ¹⁷ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ¹⁸ μὴ ὀλοθρεύσητε τῆς φυλῆς τὸν δῆμον τὸν Καὰθ ἐκ μέσου τῶν Λευιτῶν. ¹⁹ τοῦτο ποιήσατε αὐτοῖς, καὶ ζήσουνται καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι, προσπορευομέ-

ροεσμένων αὐτῶν πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων. Ἀαρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ προσπορευέσθωσαν, καὶ καταστήσουσιν αὐτοὺς ἕκαστον κατὰ τὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ, ²⁰ καὶ οὐ μὴ εἰσέλθωσιν ἰδεῖν ἐξάπινα τὰ ἅγια, καὶ ἀποθάνουνται. ²¹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ²² λαβε τὴν ἀρχὴν τῶν υἱῶν Γεδσών, καὶ τούτους κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, κατὰ δῆμους αὐτῶν, ²³ ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπισκεψαι αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν, ποιεῖν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ²⁴ αὕτη ἡ λειτουργία τοῦ δήμου τοῦ Γεδσών, λειτουργεῖν καὶ αἰρεῖν. ²⁵ καὶ ἀρεῖ τὰς δέξρεις τῆς σκηνῆς, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὸ κάλυμμα αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα τὸ ὑακίνθινον τὸ ὄν ἐπ' αὐτῆς ἄνωθεν, καὶ τὸ κάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ²⁶ καὶ τὰ ἱστία τῆς αὐλῆς, ὅσα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὰ περισσὰ καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ λειτουργικὰ ὅσα λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ποιήσουσι. ²⁷ κατὰ στόμα Ἀαρὼν καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἔσται ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσών κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας αὐτῶν, καὶ κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ἐπισκέψῃ αὐτοὺς ἐξ ὀνόματος πάντα τὰ ἄρτα ὑπ' αὐτῶν. ²⁸ αὕτη ἡ λειτουργία τῶν υἱῶν Γεδσών ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ φυλακὴ αὐτῶν ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. ²⁹ οἱ υἱοὶ Μεραρὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν ἐπισκέψασθε αὐτούς, ³⁰ ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς ἐπισκέψασθε αὐτούς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ³¹ καὶ ταῦτα τὰ φυλάγματα τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν κατὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, τὰς κεφαλίδας τῆς σκηνῆς, καὶ τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς στύλους αὐτῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῆς, καὶ τὸ κατακάλυμμα, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ οἱ στύλοι αὐτῶν, καὶ τὸ κατακάλυμμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, ³² καὶ τοὺς

στύλους τῆς αὐλῆς κύκλῳ, καὶ αἱ βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς στύλους τοῦ καταπετάσματος τῆς πύλης τῆς αὐλῆς, καὶ τὰς βάσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς πασσάλους αὐτῶν, καὶ τοὺς κάλους αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ λειτουργήματα αὐτῶν, ἐξ ὀνομάτων ἐπισκέψασθε αὐτούς, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τῆς φυλακῆς τῶν αἰρομένων ὑπ' αὐτῶν. ³³ αὕτη ἡ λειτουργία δήμου υἱῶν Μεραρὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἐν χειρὶ Ἰθάμαρ τοῦ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. ³⁴ καὶ ἐπισκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς υἱοὺς Καὰθ κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ³⁵ ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ³⁶ καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν, διςχίλιοι ἑπτακόσιοι πεντήκοντα. ³⁷ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου Καὰθ, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καθὰ ἐπισκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ. ³⁸ καὶ ἐπισκέπησαν υἱοὶ Γεδσών κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ³⁹ ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν καὶ ποιεῖν τὰ ἔργα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ⁴⁰ καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, διςχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα. ⁴¹ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου υἱῶν Γεδσών, πᾶς ὁ λειτουργῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, οὗς ἐπισκέψατο Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς κυρίου, ἐν χειρὶ Μωυσῆ. ⁴² ἐπισκέπησαν δὲ καὶ δῆμος υἱῶν Μεραρὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ⁴³ ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ εἰσπορευόμενος λειτουργεῖν πρὸς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁴⁴ καὶ ἐγενήθη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, τριςχίλιοι καὶ διακόσιοι. ⁴⁵ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις δήμου

δήμου υἱῶν Μεραρί, οὓς ἐπισκέψατο Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν διὰ φωνῆς κυρίου, ἐν χειρὶ Μωϋσῆ. ⁴⁶ πάντες οἱ ἐπισκηνωμένοι, οὓς ἐπισκέψατο Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ τοὺς Λευίτας, κατὰ δῆμους καὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ⁴⁷ ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἕως πεντηκονταετοῦς, πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τὸ ἔργον τῶν ἔργων, καὶ τὰ ἔργα τὰ αἰρομένα ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ⁴⁸ καὶ ἐγενήθησαν οἱ ἐπισκεπέντες, ὀκτακισχίλιοι πεντακόσιοι ὀρθόκοντα. ⁴⁹ διὰ φωνῆς κυρίου ἐπισκέψατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωϋσῆ ἄνδρα κατὰ ἄνδρα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ ἐπὶ ὧν αἰρούσιν αὐτοί. καὶ ἐπισκέπησαν, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωϋσῇ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων. ² πρόσταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαποστείλατωσαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς πάντα λεπρὸν, καὶ πάντα γορβύνην, καὶ πάντα ἀκάθαρτον ἐπὶ ψυχῇ, ³ ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἕως θηλυκοῦ, ἐξαποστείλατε ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐ μὴ μιν οὖσι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγὼ καταγίνομαι ἐν αὐτοῖς. ⁴ καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς ἔξω τῆς παρεμβολῆς. καθὰ ἐλάλησε κύριος Μωϋσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων. ⁶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. ἄνθρωπος ἢ γυνή, ὅς τις ἂν ποιήσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ παριδὼν παρίδῃ καὶ πλημμέλῃσῃ ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ⁷ ἐξαγορεύσει τὴν ἁμαρτίαν, ἣν ἐποίησε, καὶ ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν. τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ ἐπίπεμπτον αὐτοῦ προσθήσει ἐπ' αὐτό, καὶ ἀποδώσει τινὶ ἐπλημμέλησεν αὐτῷ. ⁸ ἔαν δὲ μὴ ᾖ τῷ ἀνθρώπῳ ὁ ἀγχιστεύων ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ τὸ πλημμέλημα πρὸς αὐτόν, τὸ πλημμέλημα τὸ ἀποδιδόμενον κυρίῳ, τῷ ἱερεὶ ἔσται, πλην τοῦ κριοῦ τοῦ ἱλασμοῦ, δι' οὗ ἔξιλασεται ἐν αὐτῷ περὶ αὐτοῦ. ⁹ καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ κατὰ πάντα τὰ ἁγιαζόμενα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅσα ἔαν προσφέρωσι κυρίῳ,

τῷ ἱερεὶ αὐτῷ ἔσται, ¹⁰ καὶ ἐκάστου τὰ ἡγιασμένα αὐτοῦ ἔσται. καὶ ἄνθρωπος ὅς ἂν δῶ τῷ ἱερεὶ, αὐτῷ ἔσται. ¹¹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων. ¹² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἔαν παραβῇ ἢ γυνή αὐτοῦ, καὶ ὑπεριδούσα παρίδῃ αὐτόν, ¹³ καὶ κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λάθῃ ἐξ ὁφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ κρυψῇ, αὐτὴ δὲ ἡ μεμιασμένη, καὶ μάρτυς μὴ ᾖ μετ' αὐτῆς, καὶ αὐτὴ μὴ ᾖ συνειλημμένη, ¹⁴ καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μεμιάσεται, ἢ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μὴ ᾖ μεμιασμένη, ¹⁵ καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς, τὸ δέκατον τοῦ οἴφι ἄλευρον κριθίνον, οὐκ ἐπιχειεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον. ἔστι γὰρ θυσία ζηλοτυπίας, θυσία μνημοσύνου, ἀναμνηνέσκουσα ἁμαρτίαν. ¹⁶ καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ στήσει αὐτὴν ἔναντι κυρίου. ¹⁷ καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγεῖῳ ὀστρακίνῳ, καὶ τῆς γῆς τῆς οὐσῆς ἐπὶ τοῦ ἔδαφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβάλεϊ εἰς τὸ ὕδωρ. ¹⁸ καὶ στήσει ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἔναντι κυρίου, καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναίκος, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου, τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγχμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου. ¹⁹ καὶ ὀρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐρεῖ τῇ γυναίκα. εἰ μὴ κεικοίμηται τις μετὰ σοῦ, εἰ μὴ παραβέβηκας μιν εἶναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς, ἂθῶα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγχμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου. ²⁰ εἰ δὲ σὺ παραβέβηκας ὑπὸ ἄνδρος οὐσα ἡ μεμιασμένη, καὶ ἔδοκέ τις τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν σοὶ, πλην τοῦ ἀνδρὸς σου, ²¹ καὶ ὀρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὅρκις τῆς ἀράς ταύτης. καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυναίκα. δῶך σε κύριος ἐν ἀρᾷ καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ

τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ δοῦναι κύριον τὸν
μυρόν σου διαπεπτωκότα, καὶ τὴν
κοιλίαν σου πεπρησμένην. ²² καὶ ἐξ-
ελεύσεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρῶμενον
τοῦτο εἰς τὴν κοιλίαν σου πρῆσαι γα-
στέρα, καὶ διαπρεσείν μυρόν σου. καὶ
ἐρεῖ ἡ γυνή. γένοιτο γένοιτο. ²³ καὶ
γράψει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀράς ταύτας εἰς
βιβλίον, καὶ ἐξαλείψει εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ
ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρῶμενου. ²⁴ καὶ
ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγ-
μοῦ τοῦ ἐπικαταρῶμενου. καὶ ἐξελευ-
σεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικατα-
ρῶμενον τοῦ ἐλεγμοῦ. ²⁵ καὶ λήψε-
ται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναίκος τὴν
θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, καὶ ἐπιθήσει
τὴν θυσίαν ἔναντι κυρίου, καὶ προσ-
οίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον.
²⁶ καὶ δραξεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυ-
σίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ ἀνοίσει-
ται αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ
μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ
ὕδωρ. ²⁷ καὶ ἔσται, ἔαν ἡ μεμιασμένη
καὶ λήθῃ λάθῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ
ἐξελευσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ
ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρῶμενον, καὶ πρη-
σθήσεται τὴν κοιλίαν, καὶ διαπρεσείται
ὁ μνηρὸς αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς
ἀράν τῷ λαῷ αὐτῆς. ²⁸ ἔαν δὲ μὴ
μιανθῇ ἡ γυνή, καὶ καθαρὰ ᾗ, καὶ
ἀθῶα ἔσται καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα.
²⁹ οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ὃν
ἂν παραβῇ ἡ γυνὴ ὑπανδρὸς οὕσα, καὶ
μιανθῇ. ³⁰ ἡ ἄνθρωπος δὲ ἔαν ἐπέλθῃ
ἐπὶ αὐτὸν πνεῦμα ζηλώσεως, καὶ ζη-
λώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ στήσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔναντι κυρίου, καὶ
ποιήσῃ αὐτῇ ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν νό-
μον τούτον, ³¹ καὶ ἀθῶος ἔσται ὁ ἄν-
θρωπος ἀπὸ ἁμαρτίας. καὶ γυνὴ ἐκέ-
νῃ λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς.

Κ Ε Φ. ζ'.

Καὶ ἑλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν,
λέγων. ² λαλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἄνθρωπος ἡ γυνή
ὅς ἂν μεγάλως εὐξῇται εὐχὴν ἀφαγνί-
σασθαι ἁγνίαν κυρίου, ³ ἀπὸ οἴνου
καὶ σίκερα ἁγνισθῇσεται. καὶ ὅξος ἐξ
οἴνου καὶ ὅξος ἐκ σίκερα οὐ πίνεται.
καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ
πίεται. καὶ σταφυλὴν πρὸςφατον καὶ

σταφίδα οὐ φάγεται ⁴ πάσας τὰς ἡμέ-
ρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ. ἀπὸ πάντων
ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου οἶνον ἀπὸ
στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται
⁵ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ ἁγνισμού. ἔυ-
ρον οὐκ ἐπιλείσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι,
ὅσας ἠΐστατο κυρίῳ. ἅγιος ἔσται τρέ-
φων κομὴν τρίχα κεφαλῆς. ⁶ πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς κυρίῳ. ἐπὶ πάσῃ
ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ ἐξελεύσεται.
⁷ ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ, καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ
καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ, οὐ μιανθήσεται ἐπὶ
αὐτοῖς ἀποθανόντων αὐτῶν, ὅτι εὐ-
χὴ Θεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῇ
αὐτοῦ. ⁸ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς
αὐτοῦ ἅγιος ἔσται κυρίῳ. ⁹ ἔαν δὲ τις
ἀποθάνῃ ἐπὶ αὐτῷ ἐξ ἁπνείας, παρα-
χρημα μιανθήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς
αὐτοῦ. καὶ ἔυρησεται τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ἢ ἂν ἡμέρα καθαρισθῇ. τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἔυρηθήσεται. ¹⁰ καὶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ οἴσει δύο τρυγόνες, ἡ
δύο νοσοῦς περιστερῶν πρὸς τὸν ἱε-
ρεῖα, ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ
μαρτυρίου. ¹¹ καὶ ποιήσῃ ὁ ἱερεὺς
μίαν περὶ ἁμαρτίας, καὶ μίαν εἰς ὀλο-
καῦτωμα. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ
ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν ἡμαρτε περὶ τῆς ψυ-
χῆς. καὶ ἁγιασέη τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ¹² ἡ ἡγιασθῇ κυρίῳ,
τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς. καὶ προσάξει
ἄμνον ἐνιαυσιον εἰς πλημμέλειαν. καὶ
αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἄλογοι ἔσον-
ται, ὅτι ἐμιανθῇ ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐ-
τοῦ. ¹³ καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξα-
μένου. ἢ ἂν ἡμέρα πληρώσῃ ἡμέρας
εὐχῆς αὐτοῦ, προσοίσει αὐτὸς παρὰ
τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου.
¹⁴ καὶ προσάξει τὸ δάρον αὐτοῦ κυρίῳ
ἄμνον ἐνιαυσιον ἁμωμον ἓνα εἰς ὀλο-
καῦτωσιν, καὶ ἄμναντα ἐνιαυσίαν μίαν
ἁμωμον εἰς ἁμαρτίαν, καὶ κριὸν ἓνα
ἁμωμον εἰς σπτήρην, ¹⁵ καὶ κανοὺν
ἄζυμον σμιδαλέως ἄρτους ἀναπε-
ποιημένους ἐν ἐλαίῳ, καὶ λάγανα ἄζυ-
μα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ, καὶ θυσίαν
αὐτῶν, καὶ σπορὴν αὐτῶν. ¹⁶ καὶ
προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου, καὶ
ποιήσῃ τὸ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ
τὸ ὀλοκαῦτωμα αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ τὸν

κριόν

κριὼν ποιήσῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῶ τῶν ἁγίων. καὶ ποιήσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ξυρῆσεται ὁ ἡγούμενος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσῃ τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πῦρ, ὃ ἔστιν ὑπὸ τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου. ¹⁹ καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν βραχίονα ἐκθὼν ἀπὸ τοῦ κριοῦ, καὶ ἄρτον ἓνα ἄζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ, καὶ λάγανον ἄζυμον ἓν, καὶ ἐπιθήσῃ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ ἡγούμενου μετὰ τὸ ξυρησασθαι αὐτὸν τὴν εὐχὴν αὐτοῦ, ²⁰ καὶ προσοίσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ἐπιθέμα ἑναντι κυρίου. ἅγιον ἔσται τῷ ἱερεῖ ἐπὶ τοῦ στηθυνίου τοῦ ἐπιθέματος, καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἀφαιρέματος. καὶ μετὰ ταῦτα πλέται ὁ ἡγούμενος ὄϊνον. ²¹ οὗτος ὁ νόμος τοῦ εὐξαμένου, ὅς ἂν εὕξηται κυρίῳ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ περὶ τῆς εὐχῆς, χωρὶς ὧν ἂν εὕρῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ κατὰ δυνάμιν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ, ἣν ἂν εὕξηται κατὰ νόμον ἀγνείας. ²² καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσὴν, λέγων. ²³ λάλησον Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων. οὕτως εὐλογήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες αὐτοῖς. ²⁴ εὐλογῆσαι σε κύριος, καὶ φυλάξαι σε. ²⁵ ἐπιφάναι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ, καὶ ἐλεῆσαι σε. ²⁶ ἑπάραι κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ, καὶ δώῃ σοι εὐρίνην. ²⁷ καὶ ἐπιθήσουσι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ κύριος εὐλογήσω αὐτούς.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ συνετέλεσε Μωυσὴς, ὥστε ἀναστήσῃ τὴν σκηνήν, καὶ ἔχρισεν αὐτὴν, καὶ ἡγίασεν αὐτὴν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἔχρισεν αὐτὰ, καὶ ἡγίασεν αὐτὰ. ² καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες Ἰσραὴλ δώδεκα ἄρχοντες οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν. οὗτοι οἱ ἄρχοντες φυλῶν, οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐπὶ τῆς ἐπισκοπῆς. ³ καὶ ἤνεγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν ἑναντι κυρίου, ἕξ ἁμάξας λαμπρῆς, καὶ δώδεκα βόας. ἅμαξαν παρὰ δύο ἄρχόντων, καὶ μόσχον παρὰ

ἐκάστου. καὶ προσήγαγον ἑναντίον τῆς σκηνῆς. ⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. λάβε παρ' αὐτῶν, καὶ ἔσονται πρὸς τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις, ἐκάστῳ κατὰ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν. ⁶ καὶ λαβὼν Μωυσὴς τὰς ἁμάξας καὶ τοὺς βόας, ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις. ⁷ καὶ τὰς δύο ἁμάξας καὶ τοὺς τέσσαρας βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Γεδσών κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν. ⁸ καὶ τὰς τέσσαρας ἁμάξας καὶ τοὺς ὀκτὼ βόας ἔδωκε τοῖς υἱοῖς Μισαοὶ κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν, διὰ Ἰθάμαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. ⁹ καὶ τοῖς υἱοῖς Καθθ οὐ δέδωκεν, ὅτι τὰ λειτουργήματα τοῦ ἁγίου ἔχουσιν. ἐπ' ὧμων ἀρῶσιν. ¹⁰ καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἔχρισεν αὐτό, καὶ προσήνεγκαν οἱ ἄρχοντες τὰ δῶρα αὐτῶν ἑναντι τοῦ θυσιαστηρίου. ¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν. ἄρχων εἰς καθ' ἡμέραν, ἄρχων καθ' ἡμέραν προσοίσει τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου. ¹² καὶ ἦν ὁ προσφέρων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ, Ναασσῶν υἱὸς Ἀμιναδάβ, ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰούδα. ¹³ καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριακοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκῇ αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. ἀμφοτέρα πλήρη σμιδάλεως ἀνατεθειμένης ἐν ἑλαίῳ εἰς θυσίαν. ¹⁴ θυῖσκειν μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος. ¹⁵ μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἑνιαυσίον εἰς ὀλοκαύτωμα. ¹⁶ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. ¹⁷ καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τράγους πέντε, ἀμνάδας ἑνιαυσίας πέντε. τοῦτο δῶρον Ναασσῶν υἱοῦ Ἀμιναδάβ. ¹⁸ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ προσήνεγκε Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ, ὁ ἄρχων τῆς φυλῆς Ἰσασάαρ. ¹⁹ καὶ προσήνεγκε τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἐν, τριακοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκῇ αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. ἀμφοτέρα πλήρη

πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν
ἐλαίῳ εἰς θυσίαν. ²⁰ θυῖσκη μίαν δέ-
κα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος. ²¹ μό-
σχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν
ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα. ²² καὶ
χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.
²³ καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις
δύο, κριοὺς πέντε, τραγούς πέντε,
ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ
δῶρον Ναθαναὴλ υἱοῦ Σωγάρ ²⁴ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Ζα-
βουλων, Ἐλισβ υἱὸς Χαϊλὼν. ²⁵ τὸ
δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν,
τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ.
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον.
ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἀναπε-
ποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν. ²⁶ θυῖ-
σκη μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιά-
ματος. ²⁷ μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν
ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύ-
τωμα. ²⁸ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα πε-
ρὶ ἁμαρτίας. ²⁹ καὶ εἰς θυσίαν σωτη-
ρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε, τρα-
γούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε.
τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισβ υἱοῦ Χαϊλὼν.
³⁰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἄρχων τῶν
υἱῶν Ρουβὴν, Ἐλισοὺρ υἱὸς Σεδιούρ.
³¹ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν
ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ.
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα σί-
κλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον. ἀμ-
φότερα πλήρη σμιδάλεως ἀναπεποιη-
μένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν. ³² θυῖσκη
μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιάματος.
³³ μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν
ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύτωμα. ³⁴ καὶ
χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.
³⁵ καὶ εἰς θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις
δύο, κριοὺς πέντε, τραγούς πέντε,
ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέντε. τοῦτο τὸ
δῶρον Ἐλισοὺρ υἱοῦ Σεδιούρ. ³⁶ τῇ
ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ ἄρχων τῶν υἱῶν Συ-
μεὼν, Σαλαμιήλ υἱὸς Σουρισαδαί. ³⁷ τὸ
δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν,
τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ.
φιάλην μίαν ἀργυρᾶν, ἑβδομήκοντα
σίκλων κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον.
ἀμφότερα πλήρη σμιδάλεως ἀναπε-
ποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν. ³⁸ θυῖ-
σκη μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη θυμιά-

ματος. ³⁹ μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν
ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλοκαύ-
τωμα. ⁴⁰ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα
περὶ ἁμαρτίας. ⁴¹ καὶ εἰς θυσίαν σω-
τηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε,
τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέν-
τε. τοῦτο τὸ δῶρον Σαλαμιήλ υἱοῦ
Σουρισαδαί. ⁴² τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ ἄρ-
χων τῶν υἱῶν Γαδ, Ἐλισταφ υἱὸς Ρα-
γουήλ. ⁴³ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον
ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὀλκή αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον
τὸν ἅγιον. ἀμφότερα πλήρη σμιδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυ-
σίαν. ⁴⁴ θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος. ⁴⁵ μόσχον ἓνα ἐκ
βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον
εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁴⁶ καὶ χίμαρον ἕξ αἰ-
γῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. ⁴⁷ καὶ εἰς θυ-
σίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυ-
σίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισταφ
υἱοῦ Ραγουήλ. ⁴⁸ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ, Ἐλισαμά
υἱὸς Ἑμοὺδ. ⁴⁹ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυ-
βλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ ἑκα-
τὸν ὀλκή αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον
τὸν ἅγιον. ἀμφότερα πλήρη σμιδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυ-
σίαν. ⁵⁰ θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος. ⁵¹ μόσχον ἓνα ἐκ
βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον
εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁵² καὶ χίμαρον ἕξ αἰ-
γῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. ⁵³ καὶ εἰς θυ-
σίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυ-
σίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἐλισαμά
υἱοῦ Ἑμοὺδ. ⁵⁴ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιήλ
υἱὸς Φαδασσοὺρ. ⁵⁵ τὸ δῶρον αὐτοῦ,
τρυβλίον ἀργυροῦν ἔν, τριάκοντα καὶ
ἑκατὸν ὀλκή αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἀρ-
γυρᾶν, ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν
σίκλον τὸν ἅγιον. ἀμφότερα πλήρη σμι-
δάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς
θυσίαν. ⁵⁶ θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος. ⁵⁷ μόσχον ἓνα ἐκ
βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνὸν ἓνα ἐνιαύσιον
εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁵⁸ καὶ χίμαρον ἕξ αἰ-
γῶν

γῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. ⁵⁹ καὶ εἰς θυ-
σίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυ-
σίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Γαμαλήλ
υἱοῦ Φαδασσοῦρ. ⁶⁰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐνα-
τῇ ἄρχων τῶν υἱῶν Βενιαμὴν, Ἀβιδὰν
υἱὸς Γαδεωνί. ⁶¹ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυ-
βλίον ἄργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκα-
τὸν ὀλκή αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἄργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον
τὸν ἅγιον. ἀμφοτέρω πλήρη σμιδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυ-
σίαν. ⁶² θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος. ⁶³ μόσχον ἓνα ἐκ
βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνον ἓνα ἐνιαύσιον
εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁶⁴ καὶ χίμαρον ἕξ αἰ-
γῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. ⁶⁵ καὶ εἰς θυ-
σίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυ-
σίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀβιδὰν
υἱοῦ Γαδεωνί. ⁶⁶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δεκάτῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Δαν, Ἀχιέζερ υἱὸς
Ἀμισαδαί. ⁶⁷ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυ-
βλίον ἄργυροῦν ἓν, τριακόντα καὶ ἑκα-
τὸν ὀλκή αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἄργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον
τὸν ἅγιον. ἀμφοτέρω πλήρη σμιδάλεως
ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυσίαν.
⁶⁸ θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν, πλήρη
θυμιάματος. ⁶⁹ μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν,
κριὸν ἓνα, ἄμνον ἓνα ἐνιαύσιον εἰς ὀλο-
καύτωμα. ⁷⁰ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα
περὶ ἁμαρτίας. ⁷¹ καὶ εἰς θυσίαν σω-
τηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς πέντε,
τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυσίας πέν-
τε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιέζερ υἱοῦ Ἀμι-
σαδαί. ⁷² τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑνδεκάτῃ ἄρ-
χων τῶν υἱῶν Ἀσερ, Πατὴλ υἱὸς
Ἐχράν. ⁷³ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον
ἄργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὀλκή αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἄργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον
τὸν ἅγιον. ἀμφοτέρω πλήρη σμιδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυ-
σίαν. ⁷⁴ θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος. ⁷⁵ μόσχον ἓνα ἐκ
βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνον ἐνιαύσιον ἓνα
εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁷⁶ καὶ χίμαρον ἕξ αἰ-
γῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. ⁷⁷ καὶ εἰς θυ-
σίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυ-

σίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Πατὴλ
υἱοῦ Ἐχράν. ⁷⁸ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δωδεκάτῃ
ἄρχων τῶν υἱῶν Νεφθαλί, Ἀχιρὲ υἱὸς
Αἰνάν. ⁷⁹ τὸ δῶρον αὐτοῦ, τρυβλίον
ἄργυροῦν ἓν, τριάκοντα καὶ ἑκατὸν
ὀλκή αὐτοῦ. φιάλην μίαν ἄργυρᾶν,
ἑβδομήκοντα σίκλων κατὰ τὸν σίκλον
τὸν ἅγιον. ἀμφοτέρω πλήρη σμιδά-
λεως ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ εἰς θυ-
σίαν. ⁸⁰ θυῖσκη μίαν δέκα χρυσῶν,
πλήρη θυμιάματος. ⁸¹ μόσχον ἓνα ἐκ
βοῶν, κριὸν ἓνα, ἄμνον ἓνα ἐνιαύσιον
εἰς ὀλοκαύτωμα. ⁸² καὶ χίμαρον ἕξ αἰ-
γῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. ⁸³ καὶ εἰς θυ-
σίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριοὺς
πέντε, τραγούς πέντε, ἀμνάδας ἐνιαυ-
σίας πέντε. τοῦτο τὸ δῶρον Ἀχιρὲ
υἱοῦ Αἰνάν. ⁸⁴ οὗτος ὁ ἐγκαινισμὸς
τοῦ θυσιαστηρίου τῇ ἡμέρᾳ ἔχοισεν αὐ-
τὸ παρὰ τῶν ἀρχόντων τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, τρυβλία ἄργυρᾶ δώδεκα, φιάλαι
ἄργυρᾶι δώδεκα, θυῖσκαι χρυσαῖ δώ-
δεκα. ⁸⁵ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν σίκλων
τὸ τρυβλίον τὸ ἓν, καὶ ἑβδομήκοντα
σίκλων ἡ φιάλη ἡ μία. πᾶν τὸ ἀργύ-
ριον τῶν σκευῶν, διςχίλιοι καὶ τετρα-
κόσιοι σίκλοι. σίκλοι, ἐν τῷ σίκλῳ τῷ
ἁγίῳ. ⁸⁶ θυῖσκαι χρυσαῖ δώδεκα, πλή-
ρεις θυμιάματος. πᾶν τὸ χρυσίον τῶν
θυῖσκῶν, ἑκοσι καὶ ἑκατὸν χρυσοῖ.
⁸⁷ πᾶσαι αἱ βόες αἱ εἰς ὀλοκαύτωσιν,
μόσχοι δώδεκα, κριοὶ δώδεκα, ἄμνοι
ἐνιαύσιοι δώδεκα, καὶ αἱ θυεῖαι αὐ-
τῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. καὶ χίμα-
ροι ἕξ αἰγῶν δώδεκα περὶ ἁμαρτίας.
⁸⁸ πᾶσαι αἱ βόες εἰς θυσίαν σωτηρίου,
δαμάλεις εἰκοσιτέσσαρες, κριοὶ ἑξηκον-
τα, τραγοὶ ἑξηκοντα ἐνιαύσιοι, ἀμνά-
δες ἑξηκοντα ἐνιαύσιοι ἄμωμοι. αὕτη
ἡ ἐγκαίνωσις τοῦ θυσιαστηρίου, μετὰ
τὸ πληρῶσαι τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ
μετὰ τὸ χρίσαι αὐτόν, ⁸⁹ ἐν τῷ εἰς-
πορεύεσθαι Μωυσῆν εἰς τὴν σκηνὴν
τοῦ μαρτυρίου λαλήσαι αὐτῷ. καὶ
ἤκουσε τὴν φωνὴν κυρίου λαλοῦντος
πρὸς αὐτὸν ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου,
ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυ-
ρίου, ἀναμέσον τῶν δύο Χερουβὶμ, καὶ
ἐλάλει πρὸς αὐτόν.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν,
λέγων.

λέγων. ² λάλησον τῷ Ἀαρὼν, καὶ ἱρεῖς πρὸς αὐτόν. ὅταν ἐπιτιθῇς τοὺς λύχνους, ἐκ μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας φωτισοῦσιν οἱ ἑπτὰ λύχνοι. ³ καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἀαρὼν. ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους κατὰ πρόσωπον τῆς λυχνίας ἐξῆψε τοὺς λύχνους αὐτῆς, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ⁴ καὶ αὐτῇ ἡ κατεσκευὴ τῆς λυχνίας. στερεὰ, χρυσῇ ὁ καυλὸς αὐτῆς, καὶ τὰ κρίνα αὐτῆς στερεὰ ὅλη. κατὰ τὸ εἶδος ὃ ἐδείξε κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησε τὴν λυχνίαν. ⁵ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ⁶ λάβε τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφαγνίσαι αὐτούς. ⁷ καὶ οὕτω ποιήσεις αὐτοῖς τὸν ἁγνισμὸν αὐτῶν. περιῶσαι αὐτοὺς ὕδωρ ἁγνισμοῦ. καὶ ἐπελείψεται ξυρὸν ἐπὶ πᾶν τὸ σῶμα αὐτῶν, καὶ πλυνοῦσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ καθαροὶ ἔσονται. ⁸ καὶ λήψονται μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, καὶ τούτου θυσίαν σμιδαλιν ἀναπεποιημένην ἐν ἐλαίῳ. καὶ μόσχον ἐνιαύσιον ἐκ βοῶν λήψῃ περὶ ἁμαρτίας. ⁹ καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ συναΐξεις πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ προσάξεις τοὺς Λευίτας ἔναντι κυρίου, καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Λευίτας. ¹¹ καὶ ἀφοριεῖ Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας ἀπόδομα ἔναντι κυρίου παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἔσονται ὥστε ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα κυρίου. ¹² οἱ δὲ Λευῖται ἐπιθήσουσι τὰς χεῖρας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν μόσχων. καὶ ποιήσεις τὸν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὸν ἓνα εἰς ὀλοκαύτωμα κυρίῳ ἐξιλάσασθαι περὶ αὐτῶν. ¹³ καὶ στήσεις τοὺς Λευίτας ἔναντι κυρίου, καὶ ἔναντι Ἀαρὼν, καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἀπόδομα ἔναντι κυρίου. ¹⁴ καὶ διαστελεῖς τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔσονται μοι. ¹⁵ καὶ μετὰ ταῦτα εἰςελύσονται οἱ Λευῖται ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ καθαριεῖς αὐτούς, καὶ ἀποδώσεις αὐτοὺς ἔναντι κυρίου. ¹⁶ ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοι μοι εἰσὶν ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ. ἀντὶ τῶν διανοιγόντων πᾶσαν μῆτραν

πρωτοτόκων πάντων ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐילהα αὐτοὺς ἐμοί. ¹⁷ ὅτι ἐμοὶ πᾶν πρωτότοκον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνθρώπων ἕως κτήνους. ἡ ἡμέρα ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοί, ¹⁸ καὶ ἔλαβον τοὺς Λευίτας ἀντὶ παντός πρωτοτόκου ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ. ¹⁹ καὶ ἀπέδωκα τοὺς Λευίτας ἀπόδομα δεδομένους Ἀαρὼν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἐκ μέσου υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐξιλάσκεισθαι περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ προσεγγίζων πρὸς τὰ ἅγια. ²⁰ καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις καθὰ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ²¹ καὶ ἡγνίσαντο οἱ Λευῖται, καὶ ἐπλύναντο τὰ ἱμάτια. καὶ ἀπέδωκεν αὐτοὺς Ἀαρὼν ἀπόδομα ἔναντι κυρίου, καὶ ἐξιλάσατο περὶ αὐτῶν Ἀαρὼν ἀφαγνίσασθαι αὐτούς. ²² καὶ μετὰ ταῦτα εἰςῆλθον οἱ Λευῖται λειτουργεῖν τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἔναντι Ἀαρὼν, καὶ ἔναντι τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ περὶ τῶν Λευιτῶν, οὕτως ἐποίησαν αὐτοῖς. ²³ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ²⁴ τοῦτό ἐστι τὸ περὶ τῶν Λευιτῶν, ἀπὸ πέντε καὶ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω εἰςελύσονται ἐνερθεῖν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ²⁵ καὶ ἀπὸ πεντηκονταετοῦς ἀποστήσεται ἀπὸ τῆς λειτουργίας καὶ οὐκ ἐργᾶται ἐν τῇ. ²⁶ καὶ λειτουργήσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακίας, ἔργα δὲ οὐκ ἐργᾶται. οὕτως ποιήσεις τοῖς Λευίταις ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Θ.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾷ ἐν τῷ ἔτη τῷ δευτέρῳ, ἐξιλθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, λέγων. ² ἔβον, καὶ ποιείτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα καθ' ὥραν αὐτοῦ, ³ τῇ τσσαρεσκαιδεκτῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου πρὸς ἐσπέραν ποιήσεις αὐτὸ κατὰ

κατὰ καιρούς. κατὰ τὸν νόμον αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ποιήσεις αὐτό. ⁴ καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πάσχα ⁵ ἐναχομένου τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἐν τῇ ἑρῆμῳ τοῦ Σινα. καθὰ συνέταξε κυριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ⁶ καὶ παρεγένοντο οἱ ἄνδρες οἱ ἦσαν ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἠδύναντο ποιῆσαι τὸ πάσχα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ προσῆλθον ἐναντίον Μωυσῇ καὶ Ἀαρὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ⁷ καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες ἐκείνοι πρὸς αὐτόν. ἡμεῖς ἀκάθαρτοι ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, μὴ οὖν ὑστερήσωμεν προσεγγεῖναι τὸ δῶρον κυρίῳ κατὰ καιρὸν αὐτοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ; ⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς. στήτε αὐτοῦ, καὶ ἀκούσμαι τί ἐντελεῖται κύριος περὶ ὑμῶν. ⁹ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ¹⁰ λαλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὃς ἔαν γένηται ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἀνθρώπου, ἢ ἐν ὁδῷ μακρὰν ὑμῖν, ἢ ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιῇσι τὸ πάσχα κυρίῳ ¹¹ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ. τὸ πρὸς ἐσπέραν ποιήσουσιν αὐτό, ἐπ' αἰσμάτων καὶ πικριδίων φάγονται αὐτό. ¹² οὐ καταλείψουσιν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτ, καὶ ὁστοῦν οὐ σιντριβινοῦσιν ἀπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα ποιήσουσιν αὐτό. ¹³ καὶ ἄνθρωπος ὃς ἔαν καθαρὸς ᾖ, καὶ ἐν ὁδῷ μακρὰν οὐκ ἔστι, καὶ ὑστερήσῃ ποιῆσαι τὸ πάσχα, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ὅτι τὸ δῶρον κυρίῳ ὅν προσήνεγκε κατὰ τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ἁμαρτίαν αὐτοῦ ληψεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. ¹⁴ ἔαν δὲ προσέλθῃ πρὸς ὑμᾶς προσήλυτος ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, καὶ ποιήσῃ τὸ πάσχα κυρίῳ κατὰ τὸν νόμον τοῦ πάσχα, καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ποιῇσι αὐτό. νόμος εἰς ἔσται ὑμῖν, καὶ τῷ προσηλύτῳ, καὶ τῷ αὐτόχθονι τῆς γῆς. ¹⁵ καὶ τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἔσταθῃ ἡ σκηνή, ἐκάλυπεν ἡ νεφέλῃ τὴν σκηνήν, τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου. καὶ τὸ ἐσπέρας ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὡς εἶδος πυρὸς ἕως

πρωῖ. ¹⁶ οὕτως ἐγένετο διαπαντός. ἡ νεφέλῃ ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας, καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα. ¹⁷ καὶ ἦν ἡ ἀνέβῃ ἡ νεφέλῃ ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἂν ἔσθῃ ἡ νεφέλῃ, ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ¹⁸ διὰ προστάγματος κυρίου παρεμβάλουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσι. πᾶσας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς σκιαῖς ἡ νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, παρεμβάλουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ¹⁹ καὶ ὅταν ἐφέλκηται ἡ νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας πλείους, καὶ φυλάσσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἐξάρωσι. ²⁰ καὶ ἔσται ὅταν σκεπαῖσῃ ἡ νεφέλῃ ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς κυρίου παρεμβάλοῦσι, καὶ διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσι. ²¹ καὶ ἔσται ὅταν γένηται ἡ νεφέλῃ ἀφ' ἐσπέρας ἕως πρωῖ, καὶ ἀναβῇ ἡ νεφέλῃ τοπρῶτ, καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἡ νυκτός. ²² μηνὸς ἡμέρας πλεονάζουσης τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς, παρεμβάλουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν. ²³ ὅτι διὰ προστάγματος κυρίου ἀπαροῦσι. τὴν φυλακὴν κυρίου ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Κ Ε Φ. Γ.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² ποιήσου σιαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυράς, ἐλατὰς ποιήσεις αὐτάς. καὶ ἔσονται σοι ἀνακαλεῖν τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολάς. ³ καὶ σαλπικεῖς ἐν αὐταῖς, καὶ συναχθήσεται πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁴ ἔαν δὲ ἐν μιᾷ σαλπίσῳ, προσελεύσονται πρὸς σὲ πάντες οἱ ἄρχοντες ἀρχηγοὶ Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ σαλπικεῖτε σημασίαν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι ἀνατολάς. ⁶ καὶ σαλπικεῖτε σημασίαν δευτέραν, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι λίβα. καὶ σαλπικεῖτε σημασίαν τρίτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι παρὰ θάλασσαν. καὶ σαλπικεῖτε σημασίαν τετάρτην, καὶ ἐξαροῦσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι

λουσαι πρὸς βορρᾶν. σημασίᾳ σαλπι-
οῦσιν ἐν τῇ ἐξάρσει αὐτῶν. ⁷ καὶ ὅταν
συναγάγητε τὴν συναγωγὴν, σαλπιδί-
τε, καὶ οὐ σημασίᾳ. ⁸ καὶ οἱ υἱοὶ Ἀα-
ρων οἱ ἱερεῖς σαλπιοῦσιν ταῖς σάλπιγ-
ξι. καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον εἰς
τάς γενεάς ὑμῶν. ⁹ ἂν δὲ ἐξέλθῃτε
εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν πρὸς τοὺς
ὑπεναντίους τοὺς ἀντιστηκότας ὑμῖν,
καὶ σημανεῖτε ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἀνα-
μνησθήσεσθε ἔναντι κυρίου, καὶ δια-
σωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν.
¹⁰ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς εὐφροσύνης
ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, καὶ
ἐν ταῖς νομηνίαις ὑμῶν, σαλπιδίτε
ταῖς σάλπιγξιν ἐπὶ τοῖς ὀλοκαυτώμα-
σι, καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων
ὑμῶν. καὶ ἔσται ὑμῖν ἀνάμνησις ἔναντι
τοῦ θεοῦ ὑμῶν. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑ-
μῶν. ¹¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνιαιτῷ τῷ
δευτέρῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι
τοῦ μηνὸς, ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς
σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹² καὶ ἐξῆραν
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν ἀπαρτίαις αὐτῶν
ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. καὶ ἔσθη ἡ νεφέλη
ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν. ¹³ καὶ ἐξῆ-
ραν πρῶτοι διὰ φωνῆς κυρίου ἐν χειρὶ
Μωυσῆ. ¹⁴ καὶ ἐξῆραν τάγμα παρεμ-
βολῆς υἱῶν Ἰούδα πρῶτοι σὺν δυνά-
μει αὐτῶν. καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐ-
τῶν, Ναασσὼν υἱὸς Ἀμιναδάβ. ¹⁵ καὶ
ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἰσά-
χαρ, Ναθαναὴλ υἱὸς Σωγάρ. ¹⁶ καὶ
ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ζαβου-
λὼν, Ἐλιᾶβ υἱὸς Χαιλὼν. ¹⁷ καὶ καθ-
ελοῦσι τὴν σκηνήν, καὶ ἔξαρουσιν οἱ
υἱοὶ Γιδσὼν, καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρὶ, οἱ
αἰρόντες τὴν σκηνήν. ¹⁸ καὶ ἐξῆραν
τάγμα παρεμβολῆς Ρουβὴν σὺν δυνά-
μει αὐτῶν. καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐ-
τῶν, Ἐλισούρ υἱὸς Σιδιούρ. ¹⁹ καὶ
ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Συμεὼν,
Σαλαμιὴλ υἱὸς Σουρισεαῖ. ²⁰ καὶ ἐπὶ
τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Γαδ, Ἐλι-
σαφ ὁ τοῦ Ραγουὴλ. ²¹ καὶ ἔξαρου-
σιν οἱ υἱοὶ Καῶθ αἰρόντες τὰ ἅγια.
καὶ στησουσι τὴν σκηνήν ἕως παραγέ-
νωνται. ²² καὶ ἔξαρουσιν τάγμα παρ-
εμβολῆς Ἐφραΐμ σὺν δυνάμει αὐτῶν.
καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ἐλισαμὰ
υἱὸς Σιμουὺ. ²³ καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως

φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, Γαμαλιὴλ ὁ
τοῦ Φαδασπούρ. ²⁴ καὶ ἐπὶ τῆς δυνά-
μεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμὴν, Ἀβιδὰν ὁ
τοῦ Γαδιωνί. ²⁵ καὶ ἔξαρουσιν τάγμα
παρεμβολῆς υἱῶν Δὰν ἔσχατοι πασῶν
τῶν παρεμβολῶν σὺν δυνάμει αὐτῶν.
καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, Ἀχιέζερ
ὁ τοῦ Ἀμισαδαῖ. ²⁶ καὶ ἐπὶ τῆς δυνά-
μεως φυλῆς υἱῶν Ἀσήρ, Φαγεὴλ υἱὸς
Ἐχράν. ²⁷ καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυ-
λῆς υἱῶν Νεφθαλὶ, Ἀχιρὲ υἱὸς Αἰνάν.
²⁸ αὗται αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ἰσραὴλ.
καὶ ἐξῆραν σὺν δυνάμει αὐτῶν. ²⁹ καὶ
εἶπε Μωυσῆς τῷ Ὁυάβ υἱῷ Ραγουὴλ
τῷ Μαδιανίτῃ τῷ γαμβρῷ Μωυσῆ.
ἐξαίρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε
κύριος, τοῦτον δώσω ὑμῖν. δεῦρο μεθ'
ἡμῶν, καὶ εὖ σε ποιήσομεν, ὅτι κύριος
ἐλάλησε καλὰ περὶ Ἰσραὴλ. ³⁰ καὶ εἶ-
πε πρὸς αὐτόν. οὐ πορεύσομαι, ἀλλὰ
εἰς τὴν γῇν μου, καὶ εἰς τὴν γενεάν μου.
³¹ καὶ εἶπε. μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς οὐ
ἔνεκεν ἧσθα μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καὶ ἔσθ' ἐν ἡμῖν πρεσβύτης. ³² καὶ ἔ-
σται ἂν πορευθῇς μεθ' ἡμῶν, καὶ ἔ-
σται τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα ὅσα ἂν ἀγαθο-
ποιήσῃ κύριος ἡμᾶς, καὶ εὖ σε ποιήσο-
μεν. ³³ καὶ ἐξῆραν ἐκ τοῦ ὄρους κυρί-
ου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν. καὶ ἡ κιβωτὸς
τῆς διαθήκης κυρίου προεπορεύετο
προτέρα αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν κα-
ταςκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν. ³⁵ καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν κιβωτὸν,
καὶ εἶπε Μωυσῆς. Ἐξεγέρθητι κύ-
ριε, καὶ διασκορπισθῇτωσαν οἱ ἐχθροί
σου, φυγέτωσαν πάντες οἱ μισοῦντές
σε. ³⁶ καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν.
ἐπίστρεφε κύριε χιλιάδας μυριάδας ἐν
τῷ Ἰσραὴλ. ³⁴ καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο
σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας, ἐν τῷ
ἐξαίρειν αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἔ-
ναντι κυρίου. καὶ ἠκούσε κύριος, καὶ
ἐθυμώθη ὀργῇ, καὶ ἔξεκαύθη ἐν αὐ-
τοῖς πῦρ παρὰ κυρίου, καὶ κατέφαγε
μέρος τι τῆς παρεμβολῆς. ² καὶ ἐκέ-
κραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν. καὶ ᾤ-
ξατο Μωυσῆς πρὸς κύριον, καὶ ἐκό-
πασε τὸ πῦρ. ³ καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα
τοῦ τόπου ἐκεῖνου, ἐμπυρισμός. ὅτι

Κ

ἔξε-

ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς παρὰ κυρίου. ⁴ καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπεθύμησεν ἐπιθυμίαν. καὶ καθίσαντες ἐκλαίον καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν. τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα; ⁵ ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας, οὓς ἡσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ θωραῖαν, καὶ τοὺς σικύους, καὶ τοὺς πέπονας, καὶ τὰ πράσα, καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὰ σκόρδα. ⁶ νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατὰξενος. οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μάννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. ⁷ τὸ δὲ μάννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου ἐστὶ, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου. ⁸ καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλεγον, καὶ ἤληθον αὐτὸ ἐν τῷ μύλῳ, καὶ ἔτριβον ἐν τῇ θύτᾳ, καὶ ἤψουν αὐτὸ ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐποίησαν αὐτὸ ἐγκρουφίας. καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὥσει γεῦμα ἐγκρίς ἐξ ἐλαίου. ⁹ καὶ ὅταν κατέβῃ ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτός, κατέβαινε τὸ μάννα ἐπ' αὐτῆς. ¹⁰ καὶ ἤκουσε Μωυσῆς κλαίωντων αὐτῶν κατὰ δήμεους αὐτῶν, ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ. καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ κυρίου σφόδρα, καὶ ἔναντι Μωυσῆ ἦν πονηρόν. ¹¹ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς κύριον. ἰνατί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου, καὶ διατί οὐχ εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐπιθεῖναι τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ τούτου ἐπ' ἐμέ; ¹² μὴ ἐγὼ ἐν γαστρὶ ἔλαβον πάντα τὸν λαὸν τούτον, ἃ ἐγὼ ἔτεκον αὐτούς, ὅτι λέγεις μοι, λαβεῖ αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον σου, ὥσει ἄραι τιθηνὸς τὸν θηλάζοντα, εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ¹³ πόθεν μοι κρέα δοῦναι παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ; ὅτι κλαίουσιν ἐπ' ἐμοί, λέγοντες. δὸς ἡμῖν κρέα, ἵνα φάγωμεν. ¹⁴ οὐ δύνησμαι ἐγὼ μόνος φέρειν τὸν λαὸν τούτον, ὅτι βαρύτερόν μοι ἐστὶ τὸ ῥῆμα τούτο. ¹⁵ εἰ δ' οὕτω σὺ ποιεῖς μοι, ἀπόκτεινόν με ἀναιρέσει, εἰ εὗρηκα ἔλεος παρὰ σοί, ἵνα μὴ ἴδω τὴν κἀκωσίν μου. ¹⁶ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. συνάγαγε μοι ἱερωτάτους ἀνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, οὓς αὐτὸς σὺ οἶδας, ὅτι οὗτοί εἰσι πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ καὶ γραμματεῖς αὐτῶν. καὶ ἄξεις αὐτοὺς πρὸς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ στήσονται ἐκεῖ μετὰ σοῦ. ¹⁷ καὶ καταβήσομαι,

καὶ λαλήσω ἐκεῖ μετὰ σοῦ, καὶ ἀφελῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπὶ σοί, καὶ ἐπιθήσω ἐπ' αὐτούς. καὶ συναγίλησονται μετὰ σοῦ τὴν ὁρμὴν τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ οἴσεις αὐτούς σὺ μόνος. ¹⁸ καὶ τῷ λαῷ ἐρεῖς. ἀγνίσασθε εἰς αὐρίον, καὶ φάγεσθε κρέα. ὅτι ἐκλαύσατε ἐναντὶ κυρίου, λέγοντες. τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα; ὅτι καλὸν ἡμῖν ἐστὶν ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ δώσει κύριος ὑμῖν φαγεῖν κρέα, καὶ φάγεσθε κρέα. ¹⁹ οὐχ ἡμέραν μίαν φάγεσθε, οὐδὲ δύο, οὐδὲ πέντε ἡμέρας, οὐδὲ δέκα ἡμέρας, οὐδὲ εἰκοσι ἡμέρας, ²⁰ ἕως μηνὸς ἡμερῶν φάγεσθε, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν μυκτῆρων ὑμῶν. καὶ ἔσται ὑμῖν εἰς χολέραν, ὅτι ἠπειθήσατε κυρίῳ, ὃς ἐστὶν ἐν ὑμῖν, καὶ ἐκλαύσατε ἐναντίον αὐτοῦ, λέγοντες. ἰνατί ἡμῖν ἐξέλθειν ἐξ Αἰγύπτου; ²¹ καὶ εἶπε Μωυσῆς. ἐξακόσαιοι χιλιάδες πεζῶν ὁ λαός, ἐν οἷς εἰμι ἐν αὐτοῖς. καὶ σὺ εἶπας. κρέα δώσω αὐτοῖς φαγεῖν, καὶ φάγονται μῆνα ἡμερῶν. ²² μὴ πρόβατα καὶ βοῆς σφαγῇσονται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς, ἢ πᾶν τὸ ὄψος τῆς θαλάσσης συναχθήσεται αὐτοῖς, καὶ ἀρκέσει αὐτοῖς; ²³ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. μὴ χεὶρ κυρίου οὐκ ἐξαρκέσει; ἤδη γινώσκεις ἐπικαταλήψεται σε ὁ λόγος μου ἢ οὐ. ²⁴ καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν λαὸν τὰ ῥήματα κυρίου. καὶ συνήγαγεν ἱερωτάτους ἀνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς κύκλῳ τῆς σκηνῆς. ²⁵ καὶ κατέβῃ κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν. καὶ παρεῖλατο ἀπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τοὺς ἱερωτάτους ἀνδρας τοὺς πρεσβυτέρους. ὥς δὲ ἐπαυσατο πνεῦμα ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπροφῆτευσαν, καὶ οὐκ ἔτι προσέθεντο. ²⁶ καὶ κατέλειψαν δύο ἄνδρες ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὄνομα τῷ ἐνὶ Ἑλλάδ, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Μωδάδ. καὶ ἐπαυσατο ἐπ' αὐτοὺς πνεῦμα. καὶ οὗτοι ἦσαν τῶν καταγεγραμμένων, καὶ οὐκ ἦλθον πρὸς τὴν σκηνήν. καὶ ἐπροφῆτευσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. ²⁷ καὶ προσδραμὼν ὁ νεανίσκος, ἀπήγγειλε Μωυσῇ. καὶ εἶπε, λέγων. Ἑλλάδ καὶ Μω-

Μωδὰδ προφητεύουσιν ἐν τῇ παρεμβολῇ. ²⁸ καὶ ἀποκριθεὶς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ὁ παρεστῆκώς Μωυσῇ ὁ ἐκλεκτός, εἶπε κύριε Μωυσῇ, κάλυσον αὐτούς. ²⁹ καὶ εἶπε Μωυσὴς αὐτῷ. μὴ ζήλοὺς ἐμέ; καὶ τίς δόξῃ πάντα τὸν λαὸν κυρίου προφήτας, ὅταν δῶ κύριος; τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς; ³⁰ καὶ ἀπῆλθε Μωυσὴς εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ. ³¹ καὶ πνεῦμα ἐξῆλθε παρὰ κυρίου, καὶ ἐξεπέρασεν ὀρνυγομήτραν ἀπὸ τῆς θαλάσσης; καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν ὁδὸν ἡμέρας ἑντεῦθεν, καὶ ὁδὸν ἡμέρας; ἑντεῦθεν, κυκλῶ τῆς παρεμβολῆς, ὡς εἰ δίπηνν ἀπὸ τῆς γῆς. ³² καὶ ἀναστὰς ὁ λαὸς ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον, καὶ σινηγῶν τὴν ὀρνυγομήτραν. ὁ τὸ ὀλίγον, συνήγαγε δέκα κόρους. καὶ ἔψυξαν ἑαυτοῖς ψυγμοὺς κυκλῶ τῆς παρεμβολῆς. ³³ τὰ κρέα ἐτι ἦν ἐν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν πρὶν ἢ ἐκλείπειν. καὶ κύριος ἐθυμώθη εἰς τὸν λαόν, καὶ ἐπάταξε κύριος τὸν λαὸν πληγὴν μεγάλην σφόδρα. ³⁴ καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, μνήματα τῆς ἐπιθυμίας. ὅτι ἐκεῖ ἔθουσαν τὸν λαὸν τὸν ἐπιθυμήτην. ³⁵ ἀπὸ μνημάτων ἐπιθυμίας ἐξῆρξεν ὁ λαὸς εἰς Ἀσινωθ. καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Ἀσινωθ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἐλάλησε Μαριάμ καὶ Ἀαρὼν κατὰ Μωυσῇ ἔνεκεν τῆς γυναίκος τῆς Αἰθιοπίσσης ἣν ἔλαβε Μωυσὴς, ὅτι γυναῖκα Αἰθιοπίσσαν ἔλαβε. ² καὶ εἶπαν. μὴ Μωυσῇ μόνῳ ἐλάληκε κύριος; οὐχὶ καὶ ἡμῖν ἐλάλησε; καὶ ἤκουσε κύριος. ³ καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσὴς; πρὸς σφόδρα παρὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας ἐπὶ τῆς γῆς. ⁴ καὶ εἶπε κύριος παραχρῆμα πρὸς Μωυσῇ, καὶ Ἀαρὼν, καὶ Μαριάμ. ἐξέλθετε ὑμεῖς οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐξῆλθον οἱ τρεῖς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. ⁵ καὶ κατέβη κύριος ἐν στύλῳ νεφέλης, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐκλήθησαν Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ, καὶ ἐξῆλθον ἀμφότε-

ροι. ⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἀκούσατε τῶν λόγων μου. ἐὰν γένηται προφήτης ὑμῶν κυρίῳ, ἐν ὁράματι αὐτῷ γνωσθήσεται, καὶ ἐν ὑπνῷ λαλήσω αὐτῷ. ⁷ οὐχ οὕτως; ὁ θεράπων μου Μωυσὴς, ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ μου πιστός ἐστι. ⁸ στομα κατὰ στόμα λαλήσω αὐτῷ ἐν εἰδῇ, καὶ οὐ δι' αἰνιγμάτων, καὶ τὴν δόξαν κυρίου εἶδε, καὶ διατί οὐκ ἐφοβήθητε καταλαλήσαι κατὰ τοῦ θεράποντός μου Μωυσὴ; ⁹ καὶ ὀργή θυμοῦ κυρίου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἀπῆλθεν. ¹⁰ καὶ ἡ νεφέλη ἀπέστη ἀπὸ τῆς σκηνῆς. καὶ ἰδοὺ Μαριάμ λεπτῶσα ὡς εἰ χιών. καὶ ἐπέβλεψεν Ἀαρὼν ἐπὶ Μαριάμ, καὶ ἰδοὺ λεπτῶσα. ¹¹ καὶ εἶπεν Ἀαρὼν πρὸς Μωυσῇ. δέομαι κύριε μὴ συνεπιθῇ ἡμῖν ἁμαρτίαν, διότι ἠγνοήσαμεν καθ' ὅτι ἡμαρτομεν. ¹² μὴ γένηται ὡς εἰ ἴσον θανάτῳ, ὡς εἰ ἐκτρωμα ἐκπορευόμενον ἐκ μήτρας μητρὸς, καὶ κατεσθίει τὸ ἥμισυ τῶν σαρκῶν αὐτῆς. ¹³ καὶ ἐβόησε Μωυσὴς πρὸς κύριον, λέγων. ὁ θεὸς δέομαι σου, ἴασαι αὐτήν. ¹⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῇ. εἰ ὁ πατὴρ αὐτῆς πτύον ἐνέπυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, οὐκ ἐντραπήσεται ἑπτὰ ἡμέρας; ἀφορισθῇ τῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται. ¹⁵ καὶ ἀφωρίσθη Μαριάμ ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐξῆρξεν, ἕως ἐκαθαρίσθη Μαριάμ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆρξεν ὁ λαὸς ἐξ Ἀσινωθ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν. ² καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῇ, λέγων. ³ ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρα, καὶ κατασκευάσθωσαν τὴν γῆν τῶν Χανααίων, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν. ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν, κατὰ δῆμον; πατριῶν αὐτῶν, ἀποστέλει αὐτούς, πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν. ⁴ καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσὴς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαράν διὰ φωνῆς κυρίου. πάντες; ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι. ⁵ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν. τῆς φυλῆς Ρουβὴν, Σαμουὴλ υἱὸς Ζαχοὺρ. ⁶ τῆς φυλῆς Συμεὼν, Σαφὰτ υἱὸς Σουρί. ⁷ τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χαλεβ υἱὸς

Ἰερωνή. ⁸ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ, Ἰλαὰλ υἱὸς Ἰωσήφ. ⁹ τῆς φυλῆς Ἐφραΐμ, Αὐσὴ υἱὸς Ναυή. ¹⁰ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν, Φαλτὶ υἱὸς Ραφού. ¹¹ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, Γουδιήλ υἱὸς Σουδί. ¹² τῆς φυλῆς Ἰωσήφ τῶν υἱῶν Μανασσῆ, Γαδδί, υἱὸς Σουσί. ¹³ τῆς φυλῆς Λαβν, Ἀμιήλ υἱὸς Γαμαλί. ¹⁴ τῆς φυλῆς Ἀσήρ, Σαδούρ υἱὸς Μιχαήλ. ¹⁵ τῆς φυλῆς Νεφθαλί, Ναβί, υἱὸς Σαβί. ¹⁶ τῆς φυλῆς Γὰδ, Γουδιήλ υἱὸς Μακχί. ¹⁷ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀπέστειλε Μωσῆς κατασκέπασθαι τὴν γῆν. καὶ ἐπωνόμασε Μωσῆς τὸν Αὐσὴ υἱὸν Ναυή, Ἰησοῦν. ¹⁸ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωσῆς κατασκέπασθαι τὴν γῆν Χαναάν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἀναβῆτε ταύτη τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀναβησθε εἰς τὸ ὄρος, ¹⁹ καὶ ὁψεσθε τὴν γῆν τίς ἐστι, καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐγκαθήμενον ἐπ' αὐτῆς, εἰ ἰσχυρὸς ἐστὶν ἢ ἀσθενής, ἢ ὀλίγοι εἰσὶν ἢ πολλοί. ²⁰ καὶ τίς ἡ γῆ εἰς ἣν οὗτο ἐγκαθίσταται ἐπ' αὐτῆς, ἡ καλὴ ἐστὶν ἢ πονηρά. καὶ τίνες αἱ πόλεις αἷς οὗτο κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς, εἰ ἐν τετραχόρῳ ἢ ἐν ἀτειχίστοις. ²¹ καὶ τίς ἡ γῆ, ἡ πίων ἢ παρεμένη. εἰ ἐστὶν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ οὐ. καὶ προσκαρτερήσαντες λήψεσθε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. καὶ αἱ ἡμέραι, ἡμέραι ἑαρος, πρόσδρομοι σταφυλῆς. ²² καὶ ἀναβάντες κατεσκέψαντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σὶν ἕως Ροδβ, εἰσπορευομένων Αἰμάθ. ²³ καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν ἐρήμον, καὶ ἀπῆλθον ἕως Χεβρών, καὶ ἐκεῖ Ἀχιμάν, καὶ Σεσσί, καὶ Θελαμί, γινεαὶ Ἐνάχ, καὶ Χεβρών ἑπτὰ ἔτεσιν ὠκοδομήθη πρὸ τοῦ Τανὶν Αἰγύπτου. ²⁴ καὶ ἦλθον ἐως φάραγγος βότρυος, καὶ κατεσκέψαντο αὐτήν. καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλῆμα καὶ βότρυν σταφυλῆς ἓνα ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἦσαν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσι, καὶ ἀπὸ τῶν ῥοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν. ²⁵ καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐπωνόμασαν φάραγξ βότρυος, διὰ τὸν βότρυν, ὃν ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ²⁶ καὶ ἀπέστρεψαν ἐκεῖθεν κατασκέψαμενοι τὴν γῆν μετὰ τισσάρακοντα ἡμέρας. ²⁷ καὶ πορευθέντες ἦλθον πρὸς Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν καὶ

πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἐρήμον Φαράν Κάδης. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥῆμα καὶ πάθη συναγωγῇ, καὶ ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς, ²⁸ καὶ διηγήσαντο αὐτῷ καὶ εἶπαν. ἦλθामεν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς. ²⁹ ἀλλ' ἢ ὅτι θρασὺ τὸ ἔθνος τὸ κατοικοῦν ἐπ' αὐτῆς, καὶ πόλεις ὄχυραι τετειχισμέναι μεγάλα σφόδρα. καὶ τὴν γενεάν Ἐνάχ ἐωράκαμεν ἐκεῖ. ³⁰ καὶ Ἀμαλὶκ κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς νότον. καὶ ὁ Χετταῖος, καὶ ὁ Εὐαῖος, καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος, καὶ ὁ Ἀμορφαῖος κατοικεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ. καὶ ὁ Χαναταῖος κατοικεῖ παρά θάλασσαν, καὶ παρά τὸν Ἰορδάνην ποταμόν. ³¹ καὶ κατεσιώπησε Χάλεβ τὸν λαὸν πρὸς Μωσῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. οὐχί, ἀλλὰ ἀναβάντες ἀναβησόμεθα, καὶ κατακληρονομήσομεν αὐτήν, ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς. ³² καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ εἶπαν. οὐκ ἀναβαίνομεν, ὅτι οὐ μὴ δυνάμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος, ὅτι ἰσχυρότερον ἡμῶν ἐστὶ μάλλον. ³³ καὶ ἐξηνεγκαν ἑκτασίην τῆς γῆς ἣν κατεσκέψαντο αὐτὴν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες. τὴν γῆν ἣν παρήλθομεν αὕτην κατασκέψασθαι, γῇ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστὶ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὃν ἐωράκαμεν ἐν αὐτῇ, ἄνδρες ὑπερμήκεις. ³⁴ καὶ ἐκεῖ ἐωράκαμεν τοὺς γίγαντας, καὶ ἤμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὥσπερ ἀκρίδες. ἀλλὰ καὶ οὕτως ἤμεν ἐνώπιον αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἀναλαβούσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐνέδωκε φωνήν. καὶ ἔκλαιεν ὁ λαὸς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην, ² καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς πᾶσα ἡ συναγωγὴ. ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἣ ἀπεθάνομεν. ³ καὶ ἵνατί κύριος εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ; αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παῖδια ἔσονται εἰς διαρπαγὴν. νῦν οὖν βελτιόν ἐστιν ἀποστραφῆναι εἰς Αἴγυπτον. ⁴ καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ.

ἐτέρω. δώμην ἀρχηγόν, καὶ ἀποστρέψωμιν εἰς Αἴγυπτον. ⁵ καὶ ἔπαιε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁶ Ἰησοῦς δὲ ὁ τοῦ Ναυή, καὶ Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφονῆ τῶν κατασκοπευμένων τὴν γῆν, διέβόησαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ⁷ καὶ ἔπαυαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγοντες. ἡ γῆ, ἣν κατεσκοπεύαμεθα αὐτήν, ἀγαθὴ ἐστὶ σφόδρα σφόδρα. ⁸ εἰ ἀρετίζει ἡμᾶς κύριος, ἐκείνη ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ δώσει αὐτὴν ἡμῖν. γῆ ἥτις ἐστὶ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι. ⁹ ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κυρίου μὴ ἀποσταταί γίνεσθε. ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαὸν τῆς γῆς, ὅτι καταβρομα ἡμῖν ἐστίν. ἀφέστηκε γὰρ ὁ καιρὸς ἀπ' αὐτῶν. ὁ δὲ κύριος ἐν ἡμῖν, μὴ φοβηθῆτε αὐτούς. ¹⁰ καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολῆσαι αὐτούς ἐν λίθοις. καὶ ἡ δόξα κυρίου ὠφθη ἐν τῇ νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν. ἕως τίνος παροξύνει με ὁ λαὸς οὗτος; καὶ ἕως τίνος οὐ πιστεύουσίν μοι ἐπὶ πᾶσι τοῖς σημείοις, οἳς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς; ¹² πατάξω αὐτούς θανάτω, καὶ ἀπολωῶ αὐτούς. καὶ ποιήσω σε καὶ τὸν οἶκόν τοῦ πατρός σου εἰς ἔθνος μέγα, καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο. ¹³ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς κύριον. καὶ ἀκούσεται Αἴγυπτος, ὅτι ἀνήγαγες τῇ ἰσχύϊ σου τὸν λαὸν τοῦτον ἐξ αὐτῶν. ¹⁴ ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν, ὅτι σὺ εἰ κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, ὅστις ὀφθαλμοῖς κατ' ὀφθαλμούς ὀπτάξῃ, κυρίε, καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκε ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης σὺ πορεύῃ πρότερος αὐτῶν τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα. ¹⁵ καὶ ἐκτρίψῃς τὸν λαὸν τοῦτον ὥς ἐν ἀνθρωπίνῳ ἔνα, καὶ ἐροῦσιν τὰ ἔθνη ὅσοι ἀκηκόασιν τὸ ὄνομά σου, λέγοντες. ¹⁶ παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κύριον ἐξαγαγεῖν τὸν λαὸν τοῦτον εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσαν αὐτοῖς, κατέστρωσεν αὐτούς ἐν τῇ ἐρήμῳ. ¹⁷ καὶ νῦν ὑψωθῆτω ἡ ἰσχὺς σου κύριε ὃν τρόπον εἶπας, λέγων. ¹⁸ κύριος μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός, ὑφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἀ-

μαρτίας, καὶ καθαρισμῷ σὺ καθαρῶν τὸν ἔνοχον, ἀποδίδους ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς. ¹⁹ ἀφες τὴν ἀμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου, καθάπερ ἔλεος ἐγένου αὐτοῖς ἀπ' Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν. ²⁰ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν. Ἰκεὶς αὐτοῖς ἐγὼ κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ²¹ ἀλλὰ ἴδ' ἐγὼ καὶ ἴδων τὸ ὄνομά μου, καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν. ²² ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀρώντες τὴν δόξαν μου, καὶ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπειράσαν με τοῦτο δέκατον, καὶ οὐκ ἐζήκουσαν τῆς φωνῆς μου, ²³ ἢ μὴν οὐκ ὄψονται τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν. ἀλλ' ἢ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐστὶ μετ' ἐμοῦ ὧδε, ὅσοι οὐκ οἶδασιν ἀγαθὸν οὐδὲ κακόν, πᾶς νεώτερος ἄπειρος, τοῦτο δὲ δώσω τὴν γῆν. πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με οὐκ ὄψονται αὐτήν. ²⁴ ὁ δὲ παῖς μου Χάλεβ, ὅτι πνεῦμα ἔτερον ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπηκολούθησέ μοι, ἐξέσω αὐτὸν εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἐζητήθην ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν. ²⁵ ὁ δὲ Ἀμαλήκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι. αὐριοὶ ἐπιστράφητε καὶ ἀπαρταεῖτε ὑμεῖς εἰς τὴν ἐρήμον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν. ²⁶ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ²⁷ ἕως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηρὰν ταύτην, ἃ αὐτοὶ γογγυζοῦσιν ἐναντίον μου. τὴν γόγγυσιν πρὸς υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν, ἀκήκοα. ²⁸ εἶπον αὐτοῖς. ἴδ' ἐγὼ, λέγει κύριος. ἢ μὴν ὃν τρόπον λελαλήκατε εἰς τὰ ὠτά μου, οὕτω ποιήσω ὑμῖν. ²⁹ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσέτω τὰ κῶλα ὑμῶν, καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν καὶ οἱ καθηριθήμενοί ὑμῶν ἀπὸ ἐκκοσαστέους καὶ ἐπάνω, ὅσοι ἐγόγγυσαν ἐπ' ἐμοί. ³⁰ εἰ ὑμεῖς ἐξελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτινα τὴν χεῖρά μου κατασκηνώσαι ὑμᾶς ἐπ' αὐτῆς. ἀλλ' ἢ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφονῆ, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή, ³¹ καὶ τὰ παιδία ἃ εἶπατε ἐν διαρπαγῇ ἕσσεσθαι, ἐκείτω αὐτούς εἰς τὴν γῆν. καὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν, ἣν ὑμεῖς ἀπέσχητε ἀπ' αὐτῆς. ³² καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν πεσέτω

ἐν

ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. ³³ οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη. καὶ ἀνοίσουσι τὴν πορείαν ὑμῶν, ἕως ἂν ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ³⁴ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὅσας κατεσκέψασθε τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν τοῦ ἑαυτοῦ λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη. καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου. ³⁵ ἐγὼ κύριος ἐλάλησα. ἢ μὴν οὕτω ποιήσω τῇ συναγωγῇ τῇ πονηρᾷ ταύτῃ, τῇ ἐπισυνισταμένῃ ἐπ' ἐμέ. ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἔξαναλωθῶσονται, καὶ ἐκεῖ ἀποθάνονται. ³⁶ καὶ οἱ ἄνθρωποι, οὓς ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέψασθαι τὴν γῆν, καὶ παραγενθέντες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς τὴν συναγωγὴν ἔξενγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς. ³⁷ καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ κατείπαντες πονηρὰ κατὰ τῆς γῆς ἐν τῇ πληγῇ ἔναντι κυρίου. ³⁸ καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ, καὶ Χαλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ἔζησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκέψασθαι τὴν γῆν. ³⁹ καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς σφόδρα. ⁴⁰ καὶ ὀρθρίσαντες τοπρωτὶ ἀνέβρισαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, λέγοντες. ἰδοὺ οὐδε ἡμεῖς ἀναβροῦμεθα εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε κύριος, ὅτι ἡμάρτομεν. ⁴¹ καὶ εἶπε Μωυσῆς. ἰνατί υμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥῆμα κυρίου; οὐκ εὐδοα ἔσται ὑμῖν. ⁴² μὴ ἀναβαίνετε, οὐ γάρ ἐστι κύριος μεθ' ὑμῶν. καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, ⁴³ ὅτι ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ ἔμπροσθεν ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε ματαίῳ, οὗ εἵνεκεν ἀπεστράφητε ἀπειθοῦντες κύριω, καὶ οὐκ ἔσται κύριος ἐν ὑμῖν. ⁴⁴ καὶ διαβιβάσμενοι ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. ἢ δὲ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου καὶ Μωυσῆς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς. ⁴⁵ καὶ κατέβη ὁ Ἀμαλὴκ καὶ ὁ Χαναναῖος ὁ ἐγκαθήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ, καὶ ἐτρέψαντο αὐτοὺς, καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως Ἐρμαῖν, καὶ ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

Κ Ε Φ. Ι Ε'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς. ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, ³ καὶ ποιήσεις ὁλοκαυτώματα κυρίῳ, ὁλοκαρπώματα ἢ θυσίαν, μεγαλύναι εὐχὴν ἢ καθ' ἐκούσιον, ἢ ἐν ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν ποιῆσαι ὁσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ, εἰ μὴν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων. ⁴ καὶ προσοίσετε ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ κυρίῳ, θυσίαν σμιδαλῆως δέκατον τοῦ οἴφι ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἴν. ⁵ καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἴν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὁλοκαυτώσεως, ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας. τῷ ἁμνῷ τῷ ἐνὶ ποιήσεσι τοσοῦτο, κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας τῷ κυρίῳ. ⁶ καὶ τῷ κριῷ, ὅταν ποιῇτε αὐτὸν εἰς ὁλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν, ποιήσεις θυσίαν σμιδαλῆως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ τὸ τρίτον τοῦ ἴν. ⁷ καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἴν προσοίσετε εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ⁸ ἂν δὲ ποιῇτε ἀπὸ τῶν βοῶν εἰς ὁλοκαύτωσιν ἢ εἰς θυσίαν μεγαλύναι εὐχὴν ἢ εἰς σωτήριον κυρίῳ, ⁹ καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σμιδαλῆως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἡμῖν τοῦ ἴν, ¹⁰ καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἡμῖν τοῦ ἴν, κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ¹¹ οὕτω ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, ἢ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ, ἢ τῷ ἁμνῷ τῷ ἐνὶ ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν. ¹² κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὧν ἔαν ποιήσῃτε, οὕτως ποιήσετε τῷ ἐνὶ, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. ¹³ πᾶς ὁ αὐτόχθων ποιήσει οὕτως τοιαῦτα προσεγγκαὶ καρπώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ¹⁴ ἔαν δὲ προσήλυτος ἐν ὑμῖν προσγενήται ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, ἢ ὅς ἂν γενήται ἐν ὑμῖν ἐν ταῖς γενεαῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσει κάρπωμα ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ, ὃν τρόπον ποιεῖτε υμεῖς, οὕτω ποιήσει ἢ συναγωγὴ κυρίῳ. ¹⁵ νόμος εἰς ἔσται ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς προσκεκλιμένοις ἐν ὑμῖν, νόμος αἰώνιος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. ὥς υμεῖς, καὶ ὁ προσήλυτος ἔσται ἔναντι κυρίου. ¹⁶ νόμος εἰς ἔσται καὶ δικαίωμα ἐν ἔσται ὑμῖν

ὑμῖν καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκει-
μένῳ ἐν ὑμῖν. ¹⁷ καὶ ἐλάλησε κύριος
πρὸς Μωυσήν, λέγων. ¹⁸ λάλησον τοῖς
υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς.
ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν,
εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ, ¹⁹ καὶ
ἔσται ὅταν ἐσθῆτε ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἄρ-
των τῆς γῆς, ἀφελεῖτε ἀφαίρεμα ἀφο-
ρισμα κυρίῳ, ²⁰ ἀπαρχὴν φυράματος
ὑμῶν. ἄρτον ἀφοριεῖτε ἀφαίρεμα αὐ-
τό. ὡς ἀφαίρεμα ἀπὸ ἄλλω, οὕτως
ἀφελεῖτε αὐτόν, ²¹ ἀπαρχὴν φυράμα-
τος ὑμῶν, καὶ δώσετε κυρίῳ ἀφαίρεμα
εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. ²² ὅταν δὲ δια-
μαρτητὴ καὶ μὴ ποιήσῃτε πᾶσας τὰς
ἐντολάς ταύτας, ἃς ἐλάλησε κύριος
πρὸς Μωυσήν, ²³ καθὰ συνέταξε κύ-
ριος πρὸς ὑμᾶς ἐν χειρὶ Μωυσῆ, ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἣ συνέταξε κύριος πρὸς
ὑμᾶς καὶ ἐπέκεινα εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν,
²⁴ καὶ ἔσται ἐὰν ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συν-
αγωγῆς γενηθῇ ἀκουσίως, καὶ ποιήσῃ
πᾶσα ἡ συναγωγὴ μῦθον ἓνα ἐκ βῶων
ἁμῶν εἰς ὀλοκαυτωμα εἰς ὁσμὴν εὐω-
δίας κυρίῳ, καὶ θυσίαν τούτου καὶ
σπονδὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν συντάξιν, καὶ
χίμαρον ἐξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.
²⁵ καὶ ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ πάσης
συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀφεθήσε-
ται αὐτοῖς, ὅτι ἀκουσίον ἐστι. καὶ αὐ-
τοὶ ἵνηγκαν τὸ δῶρον αὐτῶν κάρπωμα
κυρίῳ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν ἔναντι
κυρίου περὶ τῶν ἀκουσίων αὐτῶν.
²⁶ καὶ ἀφεθήσεται κατὰ πᾶσαν συν-
αγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσ-
ηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ πρὸς ὑμᾶς, ὅτι
παντὶ τῷ λαῷ ἀκουσίον. ²⁷ ἐὰν τε ψυ-
χὴ μία ἁμάρτη ἀκουσίως, προσάξει
αἶμα μίαν ἐνιαυσίαν περὶ ἁμαρτίας.
²⁸ καὶ ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ψυ-
χῆς τῆς ἀκουσιασθείσης καὶ ἁμαρτού-
σης ἀκουσίως ἔναντι κυρίου, ἐξίλασα-
σθαι περὶ αὐτοῦ. ²⁹ τῷ ἐγγωρίῳ ἐν
υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ
προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς νόμος εἰς ἔσται
αὐτοῖς, ὅς ἐάν ποιήσῃ ἀκουσίως. ³⁰ καὶ
ψυχὴ ἥτις ποιήσῃ ἐν χειρὶ ὑπερφανίας
ἀπὸ τῶν αὐτοχθόνων ἢ ἀπὸ τῶν
προσηλύτων, τὸν θεὸν οὗτος παρο-
ξυνεῖ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη
ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς, ³¹ ὅτι τὸ ῥῆμα κυ-

ρίου ἐφαύλασε, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ
διεσκέδασεν. ἐκτρίψει ἐκτρίβησεται ἡ
ψυχὴ ἐκείνη, ἡ ἁμαρτία αὐτῆς ἐν αὐτῇ.
³² καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρη-
μῳ, καὶ εὗρον ἄνδρα συλλέγοντα ξύλα
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ³³ καὶ προσ-
ήγαγον αὐτόν οἱ εὐρόντες συλλέγοντα
ξύλα τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων πρὸς
Μωυσήν καὶ Ἀαρὼν καὶ πρὸς πᾶσαν
συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ. ³⁴ καὶ ἀπέ-
θεντο αὐτόν εἰς φυλακὴν, οὐ γὰρ συν-
έκριναν τί ποιήσωσιν αὐτόν. ³⁵ καὶ
ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων.
θανάτῳ θανατούσθω ὁ ἄνθρωπος.
λιθοβολήσατε αὐτόν λίθοις πᾶσα ἡ
συναγωγὴ. ³⁶ καὶ ἐξήγαγον αὐτόν πᾶ-
σα ἡ συναγωγὴ ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
καὶ ἐλιθοβολήσεν αὐτόν πᾶσα ἡ συν-
αγωγὴ λίθοις ἔξω τῆς παρεμβολῆς,
καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.
³⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέ-
γων. ³⁸ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. καὶ ποιησάτω-
σαν ἑαυτοῖς κράσπεδα ἐπὶ τὰ πτερύ-
για τῶν ἱματίων αὐτῶν εἰς τὰς γενεὰς
αὐτῶν. καὶ ἐπιθήσεται ἐπὶ τὰ κράσπε-
δα τῶν πτερυγίων κλωσμα ὑακίνθινον.
³⁹ καὶ ἔσται ὑμῖν ἐν τοῖς κράσπεδοις,
καὶ ὄψεσθε αὐτά. καὶ μνησθήσεσθε
πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου, καὶ ποιή-
σετε αὐτάς. καὶ οὐ διαστραφήσεσθε
ὀπίσω τῶν διανοιῶν ὑμῶν, καὶ τῶν
ὀφθαλμῶν ἐν οἷς ὑμεῖς ἐκπορνεύετε
ὀπίσω αὐτῶν, ⁴⁰ ὅπως ἂν μνησθῆτε
καὶ ποιήσῃτε πᾶσας τὰς ἐντολάς μου,
καὶ ἔσεσθε ἅγιοι τῷ θεῷ ὑμῶν. ⁴¹ ἐγὼ
κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἶναι ὑμῶν θεός.
ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν.

Κ Ε Φ. Ις'.

Καὶ ἐλάλησε Κορὲ υἱὸς Ἰσαὰρ υἱοῦ
Καὰθ υἱοῦ Λευὶ, καὶ Λαθὰν καὶ Αβει-
ρῶν υἱοὶ Ἐλιαβ, καὶ Ἄυν υἱὸς Φα-
λεθ υἱοῦ Ρουβὴν. ² καὶ ἀνέστησαν
ἔναντι Μωυσῆ, καὶ ἄνδρες τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ πενήτηκοντα καὶ διακόσιοι, ἀρ-
χηγοὶ συναγωγῆς σύγκλητοι βουλῆς,
καὶ ἄνδρες ὀνομαστοί. ³ συνέστησαν
ἐπὶ Μωυσήν καὶ Ἀαρὼν, καὶ εἶπαν.
ἔχέτω ὑμῖν ὅτι πᾶσα ἡ συναγωγὴ
πάντες ἅγιοι, καὶ ἐν αὐτοῖς κύριος.
καὶ

καὶ διατί κατατίστασθε ἐπὶ τὴν συναγωγὴν κυρίου; ⁴ καὶ ἀκούσας Μωυσῆς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον. ⁵ καὶ ἔλαλησε πρὸς Κορὲ καὶ πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν συναγωγὴν, λέγων. ἐπέσκειπται καὶ ἔγνω ὁ Θεὸς τοὺς ὄντας αὐτοῦ καὶ τοὺς ἁγίους, καὶ προσηγάρτετο πρὸς ἑαυτόν. καὶ οὗς ἐξελέξατο ἑαυτῷ, προσηγάρτετο πρὸς ἑαυτόν. ⁶ τοῦτο ποιήσατε. λάβετε ὑμῖν αὐτοῖς πυρεῖα Κορὲ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ, ⁷ καὶ ἐπιθέτε ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπιθέτε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα ἔναντι κυρίου αὐρίου, καὶ ἔσται ὁ ἀνὴρ ὃν ἐκλέλεκται κύριος, οὗτος ἅγιος. ἱκανούσθω ὑμῖν υἱοὶ Λεὺί. ⁸ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κορὲ. εἰσακούσατέ μου υἱοὶ Λεὺί. ⁹ μὴ μικρὸν ἔστι τοῦτο ὑμῖν, ὅτι διέστειλεν ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ὑμᾶς ἐκ συναγωγῆς Ἰσραὴλ, καὶ προσηγάρτετο ὑμᾶς πρὸς ἑαυτὸν λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς κυρίου, καὶ παρατίστασθαι ἔναντι τῆς σκηνῆς λατρεῖν αὐτοῖς. ¹⁰ καὶ προσηγάρτετό σε καὶ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς σου υἱοὺς Λεὺί μετὰ σοῦ, καὶ ζητεῖτε καὶ ἱερατεύειν. ¹¹ οὕτως σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ σου ἡ συνηθροισμένη πρὸς τὸν Θεόν. καὶ Ἀαρὼν τίς ἐστιν, ὅτι διαγογγύζετε κατ' αὐτοῦ; ¹² καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς καλεῖσαι Δαθὰν καὶ Ἀβιερῶν υἱοὺς Ἐλιάβ. καὶ εἶπαν. οὐκ ἀναβαίνομεν. ¹³ μὴ μικρὸν τοῦτο, ὅτι ἀνήγαγες ἡμᾶς εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ἀποκτεῖναι ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι κατάρχεις ἡμῶν; ἄρχων εἶ. ¹⁴ καὶ σὺ εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι εἰσήγαγες ἡμᾶς, καὶ ἔδωκας ἡμῖν κληρὸν ἄγρου καὶ ἀμπελῶνας. τοὺς δογματικούς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἂν ἐξέκοψας. οὐκ ἀναβαίνομεν. ¹⁵ καὶ ἐβαρυνθῆμῃσε Μωυσῆς σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς κύριον. μὴ πρόσχης εἰς τὴν θυσίαν αὐτῶν. οὐκ ἐπιθυμημα οὐδενὸς αὐτῶν εἰληφα, οὐδὲ ἐκάκωσα οὐδένα αὐτῶν. ¹⁶ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς Κορὲ. ἁγιάσον τὴν συναγωγὴν σου, καὶ γίνεσθε ἑτοιμοὶ ἔναντι κυρίου σὺ καὶ Ἀαρὼν καὶ αὐτοὶ αὐρίου. ¹⁷ καὶ λάβετε ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσετε ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα, καὶ προσάξετε ἔναντι κυρίου

ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, πεντήκοντα καὶ διακόσια πυρεῖα, καὶ σὺ καὶ Ἀαρὼν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἔλαβεν ἕκαστος τὸ πυρεῖον αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτὰ πῦρ, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὰ θυμίαμα. καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν. ¹⁹ καὶ ἐπισυνέστησεν ἐπ' αὐτοὺς Κορὲ τὴν πᾶσαν αὐτοῦ συναγωγὴν παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ᾤφθη ἡ δόξα κυρίου πάση τῇ συναγωγῇ. ²⁰ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ²¹ ἀποσχίσθητε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύτης, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰσαπαῆξ. ²² καὶ ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπαν. Θεὸς θὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός. εἰ ἄνθρωπος εἰς ἡμαρτεν, ἐπὶ πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ὀργὴ κυρίου; ²³ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ²⁴ λάλησον τῇ συναγωγῇ, λέγων. ἀναχωρήσατε κύκλῳ ἀπὸ τῆς συναγωγῆς Κορὲ. ²⁵ καὶ ἀνέστη Μωυσῆς, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαθὰν καὶ Ἀβιερῶν καὶ συνεπορεύθησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ. ²⁶ καὶ ἐλάλησε πρὸς τὴν συναγωγὴν, λέγων. ἀποσχίσθητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν σκληρῶν τούτων καὶ μὴ ἄπειθε ἀπὸ πάντων, ὧν ἐστιν αὐτοῖς, μὴ συναπόλησθε ἐν πάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτῶν. ²⁷ καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς σκηνῆς Κορὲ κύκλῳ. καὶ Δαθὰν καὶ Ἀβιερῶν ἐξηλθον, καὶ εἰστήκεισαν παρὰ τὰς θύρας τῶν σκηνῶν αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἡ ἀποσκευὴ αὐτῶν. ²⁸ καὶ εἶπε Μωυσῆς. ἐν τούτῳ γνώσεσθε ὅτι κύριος ἀπέστείλε με ποιῆσαι πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, ὅτι οὐκ ἂν ἔμαυτοῦ. ²⁹ εἰ κατὰ θάνατον πάντων ἀνθρώπων ἀποθάνονται οὗτοι, εἰ καὶ κατ' ἐπίσκεψιν πάντων ἀνθρώπων ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτῶν, οὐκ ἔστι κύριος ἀπέσταλκέ με; ³⁰ ἀλλ' ἢ ἐν φάσματι δεῖξει κύριος, καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καταπνέεται αὐτούς, καὶ τοὺς οὐκους αὐτῶν, καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ καταβήσονται ζῶντες εἰς ᾄδου, καὶ γνώσεσθε,

σθε, ὅτι παρώξυναν οἱ ἄνθρωποι οὐ-
τοι τὸν κύριον. ³¹ ὥς δὲ ἐπαύσατο λα-
λῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, ἔθ-
ράγη ἡ γῆ ὑποκάτω αὐτῶν. ³² καὶ
ἠνοίχθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιεν αὐτοὺς,
καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ πάντας
τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὄντας μετὰ Κο-
ρὲ, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. ³³ καὶ κατ-
έβησαν αὐτοὶ, καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῶν
ζῶντα εἰς ᾄδου, καὶ ἐκάλυπεν αὐτοὺς
ἡ γῆ, καὶ ἀπώλοντο ἐκ μέσου τῆς συν-
αγωγῆς. ³⁴ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κύκλοι
αὐτῶν ἔφυγον ἀπὸ τῆς φωνῆς αὐτῶν,
ὅτι λέγοντες. μὴ ποτε καταπίῃ ἡμᾶς
ἡ γῆ. ³⁵ καὶ πῦρ ἐξῆλθε παρὰ κυρίου,
καὶ κατέφαγε τοὺς πεντήκοντα καὶ
διακοσίους ἄνδρας τοὺς προσφέροντας
τὸ θυμίαμα. ³⁶ καὶ ἔλπε κύριος πρὸς
Μωσῆν, ³⁷ καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν
υἱὸν Ἀαρὼν τὸν ἱερέα. ἀνέλυσθε τὰ
πυρεῖα τὰ χαλκᾶ ἐκ μέσου τῶν κατα-
κεκαυμένων, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἀλλοτριον
τοῦτο σπείρον ἐκεῖ, ὅτι ἡγίασαν τὰ
πυρεῖα τῶν ἁμαρτωλῶν τούτων ἐν
ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, ³⁸ καὶ ποιήσων
αὐτὰ λεπίδας ἐλατὰς περὶ τοῦ θυ-
σιαστηρίου, ὅτι προσηνέχθησαν ἐναντι
κυρίου καὶ ἡγιάσθησαν. καὶ ἐγένοντο
εἰς σημεῖον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ³⁹ καὶ
ἔλαβεν Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρὼν τοῦ ἱε-
ρέως τὰ πυρεῖα τὰ χαλκᾶ, ὅσα προσ-
ῆνγκαν οἱ κατακεκαυμένοι, καὶ προσ-
έθηκαν αὐτὰ περὶ τοῦ θυσιαστη-
ρίου. ⁴⁰ μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
ὅπως ἂν μὴ προσέλθῃ μηδεὶς ἀλλογε-
νῆς ὃς οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σπέρματος
Ἀαρὼν, ἐπιθεῖναι θυμίαμα ἐναντι κυ-
ρίου, καὶ οὐκ ἔσται ὥσπερ Κορὲ καὶ
ἡ ἐπισύστασις αὐτοῦ, καθὰ ἐλάλησε
κύριος ἐν χειρὶ Μωσῆν αὐτῷ. ⁴¹ καὶ
ἐγόγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῇ ἐπαύριον
ἐπὶ Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγοντες.
ὕμεῖς ἀπεκτάγκατε τὸν λαὸν κυρίου.
⁴² καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιουστρέφειν
τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωσῆν καὶ Ἀα-
ρὼν, καὶ ὤρμησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ
μαρτυρίου. καὶ τήνδε ἐκάλυπεν αὐτὴν
ἡ νεφέλη, καὶ ὥφθη ἡ δοῦσα κυρίου.
⁴³ καὶ ἐξῆλθε Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν
κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
τυρίου. ⁴⁴ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς

Μωσῆν καὶ Ἀαρὼν, λέγων. ⁴⁵ ἐκχω-
ρήσατε ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς ταύ-
της, καὶ ἐξαναλώσω αὐτοὺς εἰς ἀπαξ.
καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν. ⁴⁶ καὶ
εἶπε Μωσῆς πρὸς Ἀαρὼν. λάβε τὸ
πυρεῖον, καὶ ἐπίθεε ἐπ' αὐτὸ πῦρ ἀπὸ
τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐπίβαλε ἐπ'
αὐτὸ θυμίαμα, καὶ ἀπένεγκε τοτάχος
εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἐξίλασαι περὶ
αὐτῶν. ἐξῆλθε γὰρ ὀργὴ ἀπὸ προς-
ώπου κυρίου, ἤρκεται θραῖνεν τὸν λαόν.
⁴⁷ καὶ ἔλαβεν Ἀαρὼν καθύπερ ἐλά-
λησεν αὐτῷ Μωσῆς, καὶ ἔδραμεν εἰς
τὴν συναγωγὴν. καὶ ἦδη ἐνῆρκετο ἡ
θραῦσις ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἐπέβαλε τὸ
θυμίαμα, καὶ ἐξίλασατο περὶ τοῦ λαοῦ.
⁴⁸ καὶ ἔσθη ἀναμέσον τῶν τεθνηκότων
καὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐκόπασεν ἡ
θραῦσις. ⁴⁹ καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκό-
τες ἐν τῇ θραύσει τεσσαρεσκαίδεκα χι-
λιάδες καὶ ἑπτακόσιοι, χωρὶς τῶν τε-
θνηκότων ἑνεκεν Κορέ. ⁵⁰ καὶ ἐπέ-
στρεψεν Ἀαρὼν πρὸς Μωσῆν ἐπὶ τὴν
θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ
ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

Κ Ε Θ. ΙΖ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωσῆν,
λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
καὶ λάβε παρ' αὐτῶν ῥάβδον, ῥάβδον
κατ' οἴκους πατριῶν παρὰ πάντων
τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, κατ' οἴκους πα-
τριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους. καὶ
ἐκάστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπίγραψον
ἐπὶ τῆς ῥάβδου. ³ καὶ τὸ ὄνομα Ἀα-
ρὼν ἐπίγραψον ἐπὶ τῆς ῥάβδου Λευί.
ἐστὶ γὰρ ῥάβδος μία. κατὰ φυλὴν οἴ-
κου πατριῶν αὐτῶν δώσουσι. ⁴ καὶ
θήσεις αὐτὰς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυ-
ρίου, κατέναντι τοῦ μαρτυρίου, ἐν οἷς
γνωστοίσομαι σοι ἐκεῖ. ⁵ καὶ ἔσται ὁ
ἄνθρωπος ὃν ἂν ἐκλέξωμαι αὐτὸν, ἡ
ῥάβδος αὐτοῦ ἐκβλαστήσει. καὶ περι-
λώ ἀπ' ἐμοῦ τὸν γογγυσμὸν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐφ' ὑμῖν.
⁶ καὶ ἐλάλησε Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ. καὶ ἔδωκαν αὐτῷ πάντες οἱ ἄρ-
χοντες αὐτῶν ῥάβδον. τῷ ἄρχοντι τῷ
ἐνὶ ῥάβδον κατ' ἄρχοντα, κατ' οἴκους
πατριῶν αὐτῶν, δώδεκα ῥάβδους. καὶ
ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἀναμέσον τῶν ῥάβ-
δων αὐτῶν. ⁷ καὶ ἀπέθηκε Μωσῆς
τας

τάς ῥάβδους ἐναντι κυρίου ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. ⁸ καὶ ἐγένετο τῇ ἑπαύριον, καὶ ἐξῆλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἰδοὺ ἐβλάστηεν ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν εἰς οἶκον Λευὶ, καὶ ἐξῆνγκε βλαστὸν, καὶ ἐξῆνθησεν ἄνθη, καὶ ἐβλάστησε κάρυα. ⁹ καὶ ἐξῆνγκε Μωυσῆς πάσας τὰς ῥάβδους ἀπὸ προσώπου κυρίου πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ εἶδον, καὶ ἔλαβον ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἀπόθες τὴν ῥάβδον Ἀαρὼν ἐνώπιον τῶν μαρτυρίων εἰς διατήρησιν, σημεῖον τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνηκόων. καὶ παυσάσθω ὁ γογγυσμὸς αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωσι. ¹¹ καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν καθά συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν. ¹² καὶ ἔβαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες. ἰδοὺ ἔξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, παρανηλώμεθα. ¹³ πᾶς ὁ ἀπτόμενος τῆς σκηνῆς κυρίου ἀποθνήσκει. ἕως εἰς τέλος ἀποθάνωμεν.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἀαρὼν, λέγων. σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῶν ἁγίων, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου λήψεσθε τὰς ἁμαρτίας τῆς ἱερατείας ὑμῶν. ² καὶ τοὺς ἀδελφούς σου φυλὴν Λευὶ ἄγγον τοῦ πατρὸς σου παραγαγόνου πρὸς σεαυτὸν, καὶ προστεθήτωσαν σοι, καὶ λειτουργήτωσαν σοι καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ ἀπέναντι τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ³ καὶ φυλάξονται τὰς φυλακάς σου, καὶ τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς. πλην πρὸς τὰ σκεύη τὰ ἅγια καὶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον οὐ προσελεύσονται, καὶ οὐκ ἀποθаноῦνται καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς. ⁴ καὶ προστεθήσονται πρὸς σέ, καὶ φυλάξονται τὰς φυλακάς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, κατὰ πάσας τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς. καὶ ὁ ἄλλογενὴς οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ. ⁵ καὶ φυλάξεσθε τὰς φυλακάς τῶν ἁγίων, καὶ τὰς φυλακάς τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ οὐκ ἔσται θυμὸς ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ⁶ καὶ ἐγὼ εἴληφα τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν τοὺς Λευίτας ἐκ μέσου τῶν υἱῶν Ἰσ-

ραὴλ δόμα δεδομένον κυρίῳ, λειτουργεῖν τὰς λειτουργίας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁷ καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ διατηρήσετε τὴν ἱερατείαν ὑμῶν, κατὰ πάντα τρόπον τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὸ ἐνδοθεν τοῦ καταπιτάσματος. καὶ λειτουργήσετε τὰς λειτουργίας δόμα τῆς ἱερατείας ὑμῶν. καὶ ὁ ἄλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανέται. ⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Ἀαρὼν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα ὑμῖν τὴν διατήρησιν τῶν ἀπαρχῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἡγιασμένων μοι παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. σοὶ δέδωκα αὐτὰ εἰς γέρας, καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ νόμιμον αἰώνιον. ⁹ καὶ τοῦτο ἔστω ὑμῖν ἀπὸ τῶν ἡγιασμένων ἁγίων τῶν καρπωμάτων ἀπὸ πάντων τῶν δώρων αὐτῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θυσιασμάτων αὐτῶν, καὶ ἀπὸ πάσης πλημμελείας αὐτῶν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ὅσα ἀποδιδόασί μοι ἀπὸ πάντων τῶν ἁγίων, σοὶ ἔσται καὶ τοῖς υἱοῖς σου. ¹⁰ ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων φάγεσθε αὐτά. πᾶν ἀρσενικὸν φάγεται αὐτά. σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου. ἅγια ἔσται σοι. ¹¹ καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν ἀπαρχῶν δομάτων αὐτῶν, ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιθεμάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. σοὶ δέδωκα αὐτά καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον. πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά. ¹² πᾶσα ἀπαρχὴ ἐλαίου, καὶ πᾶσα ἀπαρχὴ οἴνου, οἴτου ἀπαρχὴ αὐτῶν, ὅσα ἂν δώσι τῷ κυρίῳ, σοὶ δέδωκα αὐτά. ¹³ τὰ πρωτογενήματα πάντα ὅσα ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ὅσα ἂν ἐνέγκωσι κυρίῳ, σοὶ ἔσται. πᾶς καθαρὸς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἔδεται αὐτά. ¹⁴ πᾶν ἀνατεθιματισμένον ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ σοὶ ἔσται. ¹⁵ καὶ πᾶν διανοῖγον μήτραν ἀπὸ πάσης σαρκός, ὅσα προσφέρουσι κυρίῳ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτηνούς, σοὶ ἔσται. ἀλλ' ἢ λύτροις λυτρωθήσεται τὰ πρωτότοκα τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων λυτρώσῃ. ¹⁶ καὶ ἡ λύτρωσις αὐτοῦ ἀπὸ μηνιαίου. ἡ συντίμησις πέντε σίκλων, κατὰ τὸν σίκλον τὸν ἅγιον, εἴκοσι ὄβολοι εἰσι. ¹⁷ πλην πρωτότοκα μὴσχων καὶ

καὶ πρωτότοκα προβάτων καὶ πρωτότοκα αἰγῶν οὐ λυτρώσῃ. ἅγια ἔστι καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν προσχεῖς πρὸς τὸ θυσιαστηρίον, καὶ τὸ στέαρ ἀνοίσεις κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ.¹⁸ καὶ τὰ κρέα ἔσται σοι, καθά καὶ τὸ στήθυνιον τοῦ ἐπιδέκατος. καὶ κατὰ τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν, σοὶ ἔσται.¹⁹ πᾶν ἀφαιρέμα τῶν ἁγίων, ὅσα ἐὰν ἀφέλωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κυρίῳ, δέδωκα σοι καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατρᾶσι σου μετὰ σοῦ, νόμιμον αἰῶνινον. διαθήκη ἁλὸς αἰωνίου ἔστιν ἐναντι κυρίου, σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου μετὰ σέ.²⁰ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Ἀαρών. ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ κληρονομήσεις, καὶ μερίς οὐκ ἔσται σοι ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ μερίς σου καὶ κληρονομία σου ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.²¹ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀεὶ ἰδοὺ δέδωκα πᾶν ἐπιδέκατον ἐν Ἰσραὴλ ἐν κλήρῳ ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν αὐτῶν, ὅσα αὐτοὶ λειτουργοῦσι λειτουργίαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.²² καὶ οὐ προσελύσσονται ἔτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου λαβεῖν ἁμαρτίαν θανατηφόρον.²³ καὶ λειτουργήσει ὁ Ἀεὶτῆς αὐτὸς τὴν λειτουργίαν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ αὐτοὶ λήψονται τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, νόμιμον αἰῶνιον εἰς τὰς γενεάς αὐτῶν. καὶ ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρονομίαν.²⁴ ὅτι τὰ ἐπιδέκατα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅσα ἐὰν ἀφορίσῃσι κυρίῳ, ἀφαιρέμα δέδωκα τοῖς Ἀεὶταις ἐν κλήρῳ. διὰ τοῦτο εἴρηκα αὐτοῖς, ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ κληρονομήσουσι κληρὸν.²⁵ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων.²⁶ καὶ τοῖς Ἀεὶταις καλήσεις, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ἔὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐπιδέκατον, ὃ δέδωκα ὑμῖν παρ' αὐτῶν ἐν κλήρῳ, καὶ ἀφελεῖτε ὑμεῖς ἀπ' αὐτοῦ ἀφαιρέμα κυρίῳ ἐπιδέκατον ἀπὸ τοῦ ἐπιδέκατου,²⁷ καὶ λογισθῇται ὑμῖν τὰ ἀφαιρέματα ὑμῶν ὡς σίτος ἀπὸ ἄλλου, καὶ ἀφαιρέμα ἀπὸ ληνοῦ.²⁸ οὕτως ἀφελεῖτε αὐτούς καὶ ὑμεῖς ἀπὸ πάντων τῶν ἀφαιρεμάτων κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν ἐπιδεκάτων ὑμῶν, ὅσα

ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ δώσετε ἀπ' αὐτῶν ἀφαιρέμα κυρίῳ Ἀαρών τῷ ἱερεῖ.²⁹ ἀπὸ πάντων τῶν δομάτων ὑμῶν ἀφελεῖτε ἀφαιρέμα κυρίῳ, ἢ ἀπὸ πάντων τῶν ἀπαρχῶν τοῦ ἡγιασμένου ἀπ' αὐτοῦ.³⁰ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ὅταν ἀφαιρῇτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ λογισθῇται τοῖς Ἀεὶταις ὡς γέννημα ἀπὸ ἄλλου, καὶ ὡς γέννημα ἀπὸ ληνοῦ.³¹ καὶ ἐδεσθε αὐτὸ ἐν παντὶ τόπῳ ὑμεῖς καὶ οἱ οἰκοὶ ὑμῶν, ὅτι μισθὸς οὗτος ὑμῖν ἐστιν ἀντὶ τῶν λειτουργιῶν ὑμῶν τῶν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου.³² καὶ οὐ λήψεσθε δι' αὐτὸ ἁμαρτίαν, ὅτι ἂν ἀφαιρῇτε τὴν ἀπαρχὴν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ τὰ ἅγια τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ βεβηλώσετε, ἵνα μὴ ἀποθάνητε.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν καὶ Ἀαρών, λέγων.² αὕτη ἡ διαστολὴ τοῦ νόμου, ὅσα συνέταξε κύριος, λέγων. καλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ λαβέτωσαν πρὸς σὲ δαμαλινὴν πυρρὰν ἄμμον, ἥτις οὐκ ἔχει ἐν αὐτῇ μῶμον, καὶ ἡ οὐκ ἐπιβλήθη ἐπ' αὐτὴν ζυγός.³ καὶ δώσεις αὐτὴν πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα. καὶ ἐξάξουσιν αὐτὴν ἐξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, καὶ σφάξουσιν αὐτὴν ἐνώπιον αὐτοῦ.⁴ καὶ λήψεται Ἐλεάζαρ ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ῥανεῖ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς ἐπτάκις.⁵ καὶ κατακαύσουσιν αὐτὴν ἐναντίον αὐτοῦ. καὶ τὸ δέρμα καὶ τὰ κρέα αὐτῆς καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς σὺν τῇ κόπρῳ αὐτῆς κατακαυθήσεται.⁶ καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ξύλον κέδρινον καὶ ὕσσωπον καὶ κόκκινον, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς μέσον τοῦ κατακαυμάτος τῆς δαμάλεως.⁷ καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσεται εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀκαθάρτος ἔσται ὁ ἱερεὺς ἕως ἐσπέρας.⁸ καὶ ὁ κατακαίων αὐτὴν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἀκαθάρτος ἔσται ἕως ἐσπέρας.⁹ καὶ σὺν ἀξίῳ ἄνθρωπος καθαρὸς τὴν σποδὸν τῆς δαμάλεως, καὶ ἀποθήσει ἐξω τῆς παρεμ-

παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρόν. καὶ ἔσται τῇ συναγωγῇ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς διατηρήσιν. ὕδωρ ῥαντισμοῦ ἄγνισμά ἐστι. ¹⁰ καὶ ὁ συνάγων τὴν σποδιὰν τῆς δαμάλεως πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. καὶ ἔσται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τοῖς προσηλύτοις προσκειμένοις νόμιμον αἰώνιον. ¹¹ ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος πάσης ψυχῆς ἀνθρώπου ἀκάθαρτος ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας. ¹² οὗτος ἄγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ καθαρὸς ἔσται. ἂν δὲ μὴ ἀφαγνισθῇ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, οὐ καθαρὸς ἔσται. ¹³ πᾶς ὁ ἀπτόμενος τοῦ τεθνηκότος ἀπὸ ψυχῆς ἀνθρώπου, ἂν ἀποθάνῃ καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, τὴν σκηνὴν κυρίου ἐμίανεν. ἐκτριβήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνῃ ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεῤῥαντίσθη ἐπ' αὐτόν. ἀκάθαρτός ἐστιν. ἐτι ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστι. ¹⁴ καὶ οὗτος ὁ νόμος. ἀνθρώπος ἂν ἀποθάνῃ ἐν οἰκίᾳ, πᾶς ὁ ἐξπορευόμενος εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ὅσα ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτα ἔσται ἑπτὰ ἡμέρας. ¹⁵ καὶ πᾶν σκεὺς ἀνηγμένον ὅσα οὐχὶ δεσμὸν καταδέδεται ἐπ' αὐτῷ, ἀκάθαρτά ἐστι. ¹⁶ καὶ πᾶς ὃς ἂν ἄψῃται ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τραυματίου ἢ νεκροῦ ἢ ὀστεοῦ ἀνθρωπίνου ἢ μνήματος, ἑπτὰ ἡμέρας ἀκάθαρτος ἔσται. ¹⁷ καὶ λήψονται τῷ ἀκαθάρτῳ ἀπὸ τῆς σποδιᾶς τῆς κατακεκαυμένης τοῦ ἄγνισμοῦ, καὶ ἐκχεοῦσιν ἐπ' αὐτὴν ὕδωρ ζῶν εἰς σκεῦος. ¹⁸ καὶ λήψεται ὕσσωπον, καὶ βάψει εἰς τὸ ὕδωρ ἀνὴρ καθαρὸς, καὶ περιεῤῥανεῖ ἐπὶ τὸν οἶκον, καὶ ἐπὶ τὰ σκεῦη, καὶ ἐπὶ τὰς ψυχὰς, ὅσαι ἂν ᾖσιν ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τὸν ἡμέμενον τοῦ ὀστεοῦ ἀνθρωπίνου, ἢ τοῦ τραυματίου, ἢ τοῦ τεθνηκότος, ἢ τοῦ μνήματος. ¹⁹ καὶ περιεῤῥανεῖ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸν ἀκάθαρτον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀφαγνισθήσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. καὶ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ λούσεται ὕδατι, καὶ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. ²⁰ καὶ ἀνθρώπος ὃς ἂν μανθῇ, καὶ μὴ ἀφαγνισθῇ, ἔξο-

λοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνῃ ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, ὅτι τὰ ἅγια κυρίου ἐμίανεν, ὅτι ὕδωρ ῥαντισμοῦ οὐ περιεῤῥαντίσθη ἐπ' αὐτόν, ἀκάθαρτός ἐστι. ²¹ καὶ ἔσται ὕμιν νόμιμον αἰώνιον. καὶ ὁ περιεῤῥαίνων ὕδωρ ῥαντισμοῦ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ ὕδατος τοῦ ῥαντισμοῦ ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας. ²² καὶ παντὸς οὗ ἂν ἄψῃται αὐτοῦ ὁ ἀκάθαρτος, ἀκάθαρτον ἔσται. καὶ ψυχὴ ἢ ἀπτομένη ἀκάθαρτος ἔσται ἕως ἑσπέρας.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, καὶ κατέμεινεν ὁ λαὸς ἐν Κάδης. καὶ ἐτελεύτησεν ἐκεῖ Μαριὰμ, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ. ² καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ συναγωγῇ, καὶ ἠθοροίσθησαν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρών. ³ καὶ ἔλοισδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες. ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐναντὶ κυρίου. ⁴ καὶ ἵνατί ἀνηγάγετε τὴν συναγωγὴν κυρίου εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτεῖναι ἡμᾶς, καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν; ⁵ καὶ ἵνατί τοῦτο; ἀνηγάγετε ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου παραγενέσθαι εἰς τὸν τόπον τὸν πονηρὸν τοῦτον. τόπος οὗ οὐ σπείρεται, οὐδὲ σκαθεῖ, οὐδὲ ἄμπελοι, οὔτε ῥοαί, οὔτε ὕδωρ ἐστὶ πιεῖν. ⁶ καὶ ἦλθε Μωυσῆς καὶ Ἀαρών ἀπὸ προσώπου τῆς συναγωγῆς ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔπτεσον ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ᾤφθη ἡ δύεα κυρίου πρὸς αὐτούς. ⁷ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ⁸ λάβε τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἐκκλησίασον τὴν συναγωγὴν σὺ καὶ Ἀαρών ὁ ἀδελφός σου, καὶ λαλήσατε πρὸς τὴν πέτραν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ δώσει τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ ἐξοίσατε αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ ποτιέτε τὴν συναγωγὴν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. ⁹ καὶ ἔλαβε Μωυσῆς τὴν ῥάβδον τὴν ἀπέναντι κυρίου, καὶ θὰ συνέταξε κύριος. ¹⁰ καὶ ἐξεκλήσιασε Μωυσῆς καὶ Ἀαρών τὴν συναγωγὴν ἀπέναντι τῆς πέτρας, καὶ ἔλεπε πρὸς αὐτούς. ἀκούσατέ μου οἱ ἀπειθεῖς. μὴ ἐκ τῆς πέτρας ταύτης ἐξάξο-

μεν

μεν ὑμῖν ἕδωρ; ¹¹ καὶ ἐπάρας Μωυ-
σῆς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπάταξε τὴν πέ-
τραν τῇ ῥάβδῳ δις. καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ
πολὺ, καὶ ἔπιεν ἡ συναγωγὴ, καὶ τα-
κῆνη αὐτῶν. ¹² καὶ εἶπε κύριος πρὸς
Μωυσὴν καὶ Ἀαρών. ὅτι οὐκ ἐπιστεύ-
σατε ἀγιάσαι με ἐναντίον τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο οὐκ εἰσέξετε ὑμεῖς
τὴν συναγωγὴν ταύτην εἰς τὴν γῆν ἣν
δédωκα αὐτοῖς. ¹³ τοῦτο τὸ ὕδωρ ἀν-
τιλογίας, ὅτι ἐλοιδορήθησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐναντι κυρίου, καὶ ἡγιάσθη ἐν
αὐτοῖς. ¹⁴ καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς ἀγ-
γέλους ἐκ Κάδης πρὸς βασιλεῖα Ἐδὼμ,
λέγων. τάδε λέγει ὁ ἀδελφός σου Ἰσ-
ραήλ. σὺ ἐπίστη πάντα τὸν μόχθον
τὸν ἐυρόντα ἡμᾶς. ¹⁵ καὶ κατέβησαν οἱ
πατέρες ἡμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρ-
ωκήσαμεν ἐν Αἰγύπτῳ ἡμέρας πλεί-
ους, καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι
καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν. ¹⁶ καὶ ἀν-
εβόησαμεν πρὸς κύριον, καὶ εἰζήκουσε
κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ ἀποστεί-
λας ἄγγελον ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύ-
πτου. καὶ νῦν ἐσμέν ἐν Κάδης πόλει,
ἐκ μέρους τῶν ὁρίων σου. ¹⁷ παρελευ-
σόμεθα διὰ τῆς γῆς σου. οὐ διελευσό-
μεθα δι' ἀγρῶν, οὐδὲ δι' ἀμπελώνων,
οὐδὲ πτόμεθα ὕδωρ ἐκ λακκου σου.
ὁδῶ βασιλικῇ πορευσόμεθα. οὐκ ἐκ-
κλινοῦμεν δεξιὰ οὐδὲ ἐνώνυμα, ἕως
ἂν παρελθωμεν τὰ ὄριά σου. ¹⁸ καὶ
εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐδὼμ. οὐ διελεύσει
δὲ ἐμοῦ. εἰ δὲ μὴ, ἐν πολέμῳ ἐξελεύσο-
μαι εἰς συνάντησίν σοι. ¹⁹ καὶ λέγου-
σαν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. παρὰ τὸ
ὄρος παρελευσόμεθα. ἐάν δὲ τοῦ ὕδα-
τός σου πῖωμεν ἐγὼ τε καὶ τὰ κτήνη
μου, δώσω τιμὴν σοι. ἀλλὰ τὸ πρᾶγ-
μα οὐδὲν ἐστί. παρὰ τὸ ὄρος παρε-
λευσόμεθα. ²⁰ ὁ δὲ εἶπεν. οὐ διελεύσει
δὲ ἐμοῦ. καὶ ἐξῆλθεν Ἐδὼμ εἰς συνάν-
τησιν αὐτῷ ἐν ὄλῳ βαρεῖ, καὶ ἐν χει-
ρὶ ἰσχυρᾷ. ²¹ καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἐδὼμ
δοῦναι τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν διὰ τῶν
ὁρίων αὐτοῦ. καὶ ἐξέκλινεν Ἰσραὴλ
ἀπ' αὐτοῦ. ²² καὶ ἀπῆσαν ἐκ Κάδης.
καὶ παρεγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶσα
ἡ συναγωγὴ εἰς ὼρ τὸ ὄρος. ²³ καὶ
εἶπε κύριος πρὸς Μωυσὴν καὶ Ἀαρών
ἐν ὼρ τῷ ὄρει ἐπὶ τῶν ὁρίων γῆς

Ἐδὼμ, λέγων. ²⁴ προστεθῆτω Ἀαρών
πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐ μὴ εἰς-
έλθῃτε εἰς τὴν γῆν ἣν δédωκα τοῖς υἱ-
οῖς Ἰσραὴλ, διότι παρωξύνάτε με ἐπὶ
τοῦ ὕδατος τῆς λοιδορίας. ²⁵ λάβε
τὸν Ἀαρών καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ, καὶ ἀναβίβασον αὐτοὺς εἰς ὼρ
τὸ ὄρος ἐναντι πάσης τῆς συναγωγῆς.
²⁶ καὶ ἐκδυσον Ἀαρών τὴν στολὴν αὐ-
τοῦ, καὶ ἐνδυσον Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν
αὐτοῦ. καὶ Ἀαρών προστεθείς ἀπο-
θανέτω ἐκεῖ. ²⁷ καὶ ἐποίησε Μωυσῆς
καθὰ συνέταξε κύριος αὐτῷ. καὶ ἀν-
εβίβασεν αὐτὸν εἰς ὼρ τὸ ὄρος ἐναντί-
ον πάσης τῆς συναγωγῆς. ²⁸ καὶ ἐξέ-
δυσε τὸν Ἀαρών τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ
ἐνέδυσε αὐτὰ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ. καὶ ἀπέθανεν Ἀαρών ἐπὶ τῆς
κορυφῆς τοῦ ὄρους. καὶ κατέβη Μωυ-
σῆς καὶ Ἐλεάζαρ ἐκ τοῦ ὄρους. ²⁹ καὶ
εἶδε πᾶσα ἡ συναγωγὴ, ὅτι ἀπελύθη
Ἀαρών. καὶ ἔκλυσαν τὸν Ἀαρών τρι-
άκοντα ἡμέρας πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Καὶ ἤκουσεν ὁ Χανανεὺς βασιλεὺς
Ἀραβ ὁ κατοικῶν κατὰ τὴν ἐρημον,
ὅτι ἦλθεν Ἰσραὴλ ὁδὸν Ἀθαρεῖν, καὶ
ἐπολέμησε πρὸς Ἰσραὴλ, καὶ κατε-
προεινόμευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν.
² καὶ ῥῆξαιτο Ἰσραὴλ ἐν γῇ κυρίῳ,
καὶ εἶπεν. ἐάν μοι παραδῶς τὸν λαὸν
τουτοῦ ὑποχείριον, ἀναθηματιῶ αὐ-
τὸν καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ. ³ καὶ εἰζή-
κουσε κύριος τῆς φωνῆς Ἰσραὴλ, καὶ
παρέδωκε τὸν Χανανεῖν ὑποχείριον
αὐτοῦ. καὶ ἀνεθημάτισεν αὐτὸν καὶ
τὰς πόλεις αὐτοῦ. καὶ ἐπικάλεσαν τὸ
ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀνάθημα.
⁴ καὶ ἀπάραντες ἐξ ὼρ τοῦ ὄρους ὁ-
δὸν ἐπὶ θαλάσσαν ἐρυθρὰν περιέκυ-
κλωσαν γῆν Ἐδὼμ. καὶ ὠλιγοψύχη-
σεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ὁδῷ. ⁵ καὶ κατέλα-
λε ὁ λαὸς πρὸς τὸν θεὸν καὶ κατὰ
Μωυσῆ, λέγοντες. ἰνατί τοῦτο; ἐξή-
γαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, ἀποκτεῖναι
ἐν τῇ ἐρήμῳ. ὅτι οὐκ ἐστὶν ἄρτος οὐ-
δὲ ὕδωρ. ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προζωχτι-
σεν ἐν τῷ ἄρτῳ τῷ διακένῳ τουτῷ.
⁶ καὶ ἀπέστειλε κύριος εἰς τὸν λαὸν
τούς ὄφεις τοὺς θανατοῦντας, καὶ ἔ-
δακνον τὸν λαόν, καὶ ἀπέθανε λαὸς
πολὺς

πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ παρα-
γενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν, ἔλε-
γον. ὅτι ἡμάρτομεν, ὅτι καταλαλήσα-
μεν κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ σοῦ.
εἴξα οὖν πρὸς κύριον, καὶ ἀφελέτω
ἅψ ἡμῶν τὸν ὄφιν. καὶ ἡῤετο Μωυ-
σῆς πρὸς κύριον περὶ τοῦ λαοῦ. ⁸ καὶ
εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. ποιήσον
σεαυτῷ ὄφιν, καὶ θές αὐτόν ἐπὶ ση-
μίου. καὶ ἔσται ἂν δάκη ὄφεις ἄν-
θρωπον, πᾶς ὁ δεδηγμένος ἰδὼν αὐ-
τόν ζήσεται. ⁹ καὶ ἐποίησε Μωυσῆς
ὄφιν χαλκοῦν, καὶ ἔστησεν αὐτόν ἐπὶ
σημίου. καὶ ἐγένετο ὅταν ἔδακνεν ὄ-
φεις ἄνθρωπον, καὶ ἐπέβλεπεν ἐπὶ τὸν
ὄφιν τὸν χαλκοῦν, καὶ ἔζη. ¹⁰ καὶ ἀπ-
ῆσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ παρενέβα-
λον ἐν Ὠβώθ. ¹¹ καὶ ἐξάραντες ἐξ
Ὠβώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀχαλαί
ἐκ τοῦ πέραν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἣ ἐστὶ κα-
τὰ πρόσωπον Μωάβ κατ' ἀνατολὰς
ἡλίου. ¹² καὶ ἐκείθεν ἀπῆραν, καὶ
παρανέβαλον εἰς φάραγγα Ζαρέδ.
¹³ καὶ ἐκείθεν ἀπάραντες παρενέβα-
λον εἰς τὸ πέραν Ἀρνῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ
τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ἀμορ-
ραίων. ἐστὶ γὰρ Ἀρνῶν ὄρια Μωάβ
ἀναμέσον Μωάβ καὶ ἀναμέσον τοῦ
Ἀμορραίου. ¹⁴ διὰ τοῦτο λέγεται ἐν
βιβλίῳ. πόλεμος τοῦ κυρίου τὴν Ζωδὶ
ἐφλόγισε, καὶ τοὺς χιμάρζους Ἀρνῶν,
¹⁵ καὶ τοὺς χιμάρζους κατέστησε κατ-
οικίσαι Ἡρ. καὶ πρόκειται τοῖς ὁρί-
οις Μωάβ. ¹⁶ καὶ ἐκείθεν τὸ φρέαρ.
τοῦτο φρέαρ, ὃ εἶπε κύριος πρὸς Μωυ-
σῆν. συνάγαγε τὸν λαόν, καὶ δώσω
αὐτοῖς ὕδωρ πιεῖν. ¹⁷ τότε ᾔσεν Ἰσ-
ραὴλ τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ τοῦ φρέατος.
ἐξάρχετε αὐτῷ ¹⁸ φρέαρ. ὥρυξαν αὐτὸ
ἄρχοντες, ἐξελατόμησαν αὐτὸ βασιλεῖς
ἔθνων ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν, ἐν τῷ
κυριεῦσαι αὐτῶν. καὶ ἀπὸ φρέατος
εἰς Μανθαναιν. ¹⁹ καὶ ἀπὸ Μανθα-
ναειν εἰς Νααλιή. καὶ ἀπὸ Νααλιή
εἰς Βαμώθ. ²⁰ καὶ ἀπὸ Βαμώθ εἰς
Ἰανὴν ἣ ἐστὶν ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ ἀπὸ
κορυφῆς τοῦ λελαξευμένου τὸ βλέπον
κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου. ²¹ καὶ
ἀπέστειλε Μωυσῆς πρέσβεις πρὸς Ση-
ῶν βασιλέα Ἀμορραίων λόγοις εἰρηγι-
κοῖς, λέγων. ²² παρελευσόμεθα διὰ

τῆς γῆς σου. τῇ ὁδῷ πορευσόμεθα.
οὐκ ἐκκλινοῦμεν οὔτε εἰς ἄγρον, οὔτε
εἰς ἀμπελῶνα. οὐ πίομεθα ὕδωρ ἐκ
φρέατός σου. ὁδῷ βασιλικῇ πορευσό-
μεθα, ἕως παρελθῶμεν τὰ ὄρια σου.
²³ καὶ οὐκ ἔδωκε Σηῶν τῷ Ἰσραὴλ
παραλθεῖν διὰ τῶν ὁρίων αὐτοῦ. καὶ
συνήγαγε Σηῶν πάντα τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ, καὶ ἐξῆλθε παρατάξασθαι τῷ
Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἐρῆμον. καὶ ἦλθεν εἰς
Ἰασσα, καὶ παρετάξατο τῷ Ἰσραὴλ.
²⁴ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν Ἰσραὴλ φόνῳ
μαχαίρας. καὶ κατεκυρίευσαν τῆς γῆς
αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως Ἰαβὼκ, ἕως
υἱῶν Ἀμμάν. ὅτι Ἰαζήρ ὄρια υἱῶν
Ἀμμάν ἐστὶ. ²⁵ καὶ ἔλαβεν Ἰσραὴλ
πᾶσας τὰς πόλεις ταύτας. καὶ κατώ-
κησεν Ἰσραὴλ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι
τῶν Ἀμορραίων ἐν Ἑσεβῶν, καὶ ἐν
πάσαις ταῖς συγκυρούσαις αὐτῇ. ²⁶ ἐ-
στὶ γὰρ Ἑσεβῶν πόλις Σηῶν τοῦ βα-
σιλεως τῶν Ἀμορραίων ἐστίν. καὶ οὗ-
τος ἐπολέμησε βασιλεὺς Μωάβ τὸ πρό-
τερον. καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν γῆν αὐ-
τοῦ ἀπὸ Ἀροήρ ἕως Ἀρνῶν. ²⁷ διὰ
τοῦτο ἐροῦσιν οἱ αἰνιγματισταί. ἐλ-
θετε εἰς Ἑσεβῶν, ἵνα οἰκοδομηθῇ καὶ
κατασκευασθῇ πόλις Σηῶν. ²⁸ ὅτι
πῦρ ἐξῆλθεν ἐξ Ἑσεβῶν, φλόξ ἐκ πό-
λεως Σηῶν, καὶ κατέφαγεν ἕως Μω-
άβ, καὶ κατέπτε στήλας Ἀρνῶν. ²⁹ οὐ-
αὶ σοὶ Μωάβ. ἀπώλου καὶ Χαμώς.
ἀπεδόθησαν οἱ υἱοὶ αὐτῶν διασώζε-
σθαι, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν αἰχμά-
λωτοι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων
Σηῶν, ³⁰ καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπο-
λείται Ἑσεβῶν ἕως Δαιβῶν. καὶ αἱ
γυναῖκες ἐπὶ προσέξικανσαν πῦρ ἐπὶ
Μωάβ. ³¹ κατώκησε δὲ Ἰσραὴλ ἐν
πάσαις ταῖς πόλεσι τῶν Ἀμορραίων.
³² καὶ ἀπέστειλε Μωυσῆς κατασκέ-
ψασθαι τὴν Ἰαζήρ, καὶ κατέλαβοντο
αὐτήν, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. καὶ ἐξέ-
βαλον τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦν-
τα ἐκεῖ. ³³ καὶ ἐπιστρέφοντες ἀνέβη-
σαν ὁδὸν τὴν εἰς Βασάν. καὶ ἐξῆλθεν
Ὁρ βασιλεὺς τῆς Βασάν εἰς συνάντη-
σιν αὐτοῖς, καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς
πόλεμον εἰς Ἑδραεῖν. ³⁴ καὶ εἶπε κύ-
ριος πρὸς Μωυσῆν. μὴ φοβηθῇς αὐ-
τόν, ὅτι εἰς τὰς χεῖράς σου παραδέ-
δοκε

δωκα αὐτόν, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ καθὼς ἐποίησας τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, ὃς κατώκει ἐν Ἑσβεῖων. ³⁵ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ ζωγραφίαν, καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρεβίβησαν ἐπὶ δυσμῶν Μωᾶβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχώ. ² καὶ ἰδὼν Βαλακ υἱὸς Σεφῶρ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰσραὴλ τῷ Ἀμορραίῳ, ³ καὶ ἐφοβήθη Μωᾶβ τὸν λαὸν σφόδρα ὅτι πολλοὶ ἦσαν, καὶ προσώχθισε Μωᾶβ ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ εἶπε Μωᾶβ τῇ γερούσιᾳ Μαδιάμ. νῦν ἐκλείξει ἡ συναγωγὴ αὐτῆς πάντας τοὺς κυκλῶ ἡμῶν, ὥς ἐκλείξει ὁ μόσχος τὰ χλωρὰ ἐκ τοῦ πεδίου. καὶ Βαλακ υἱὸς Σεφῶρ βασιλεὺς Μωᾶβ ἦν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. ⁵ καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Βαλαὰμ υἱὸν Βεῶρ Φαθουρά, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ γῆς υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ, καλέσαι αὐτόν, λέγων. ἰδοὺ λαὸς ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἰδοὺ κατεκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου. ⁶ καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι ἰσχύει οὗτος ἡ ἡμεῖς. ἐὰν δυνάμεθα πατάξαι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτούς ἐκ τῆς γῆς. ὅτι οἶδα οὐς ἐὰν εὐλογῇς σὺ, εὐλογηγῇται. καὶ οὐς ἂν καταράσῃ σὺ, κεκατήρανται. ⁷ καὶ ἐπορεύθη ἡ γερούσιᾳ Μωᾶβ, καὶ ἡ γερούσιᾳ Μαδιάμ. καὶ τὰ μαντεῖα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαὰμ, καὶ εἶπαν αὐτῷ τὰ ῥήματα Βαλακ. ⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. καταλυσάτε αὐτοῦ τὴν νύκτα, καὶ ἀποκριθῆσθαι ὑμῖν πράγματα ἃ ἂν λαλήσῃ κύριος πρὸς μέ. καὶ κατέμειναν οἱ ἄρχοντες Μωᾶβ παρὰ Βαλαὰμ. ⁹ καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλαὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί οἱ ἄνθρωποι οὗτοι παρὰ σοί; ¹⁰ καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς τὸν θεόν. Βαλακ υἱὸς Σεφῶρ βασιλεὺς Μωᾶβ ἀπέστειλεν αὐτούς πρὸς μέ, λέγων. ¹¹ ἰδοὺ λαός

ἐξελήλυθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κεκάλυψεν τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὗτος ἐγκάθηται ἐχόμενός μου. καὶ νῦν δεῦρο ἄρασαί μοι αὐτόν, εἰ ἄρα δυνήσομαι πατάξαι αὐτόν, καὶ ἐκβαλῶ αὐτόν ἀπὸ τῆς γῆς. ¹² καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλαὰμ. οὐ πορεύσῃ μετ' αὐτῶν, οὐδὲ καταράσῃ τὸν λαόν. ἐστὶ γὰρ εὐλογημένος. ¹³ καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ τοπρῶτ' εἶπε τοῖς ἄρχουσιν Βαλακ. ἀποτρέγετε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν. οὐκ ἀφίησί με ὁ θεὸς πορευέσθαι μετ' ὑμῶν. ¹⁴ καὶ ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες Μωᾶβ ἦλθον πρὸς Βαλακ, καὶ εἶπαν. οὐ θέλει Βαλαὰμ πορευθῆναι μετ' ἡμῶν. ¹⁵ καὶ προσέθετο Βαλακ εἶτι ἀποστείλαι ἄρχοντας πλείους, καὶ ἐντιμοτέρους τούτων. ¹⁶ καὶ ἦλθον πρὸς Βαλαὰμ, καὶ λέγουσιν αὐτῷ. τάδε λέγει Βαλακ ὁ τοῦ Σεφῶρ. ἀξίω σε, μὴ ὀκνήσῃς ἐλθεῖν πρὸς μέ. ¹⁷ ἐντίμως γὰρ τιμῆσω σε, καὶ ὅσα ἐὰν εἴπῃς, ποιήσω σοι. καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον. ¹⁸ καὶ ἀπεκρίθη Βαλαὰμ, καὶ εἶπε τοῖς ἄρχουσιν Βαλακ. ἐὰν δῶ μοι Βαλακ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δυνήσομαι παραβῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ, ποιῆσαι αὐτὸ μικρὸν ἢ μέγα ἐν τῇ διανοίᾳ μου. ¹⁹ καὶ νῦν ὑπομένετε αὐτοῦ καὶ ὑμεῖς τὴν νύκτα ταύτην, καὶ γνώσομαι τί προσθήσει κύριος λαλήσαι πρὸς μέ. ²⁰ καὶ ἦλθεν ὁ θεὸς πρὸς Βαλαὰμ νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἰ καλέσαι σε παρέσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἀναστὰς ἀκολούθησον αὐτοῖς. ἀλλὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐὰν λαλήσω πρὸς σέ, τοῦτο ποιήσεις. ²¹ καὶ ἀναστὰς Βαλαὰμ τοπρῶτ' ἐπέσασε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τῶν ἄρχόντων Μωᾶβ. ²² καὶ ὠρίσθη θυμῷ ὁ θεός, ὅτι ἐπορεύθη αὐτός. καὶ ἀνέστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ διαβαλεῖν αὐτόν. καὶ αὐτὸς ἐπιβεβήκει ἐπὶ τῆς ὄνου αὐτοῦ, καὶ οἱ δύο παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ²³ καὶ ἰδοὺσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ ἀνθεατηκότα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐξέκλινεν ἡ ὄνος ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδίον. καὶ ἐπάταξε τὴν ὄνον ἐν τῇ ῥάβδῳ

ῥάβδω αὐτοῦ τοῦ εὐθύναι αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ. ²⁴ καὶ ἔστη ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς αὐλαξὶ τῶν ἀμπέλων. φραγμὸς ἐντεύθεν, καὶ φραγμὸς ἐντεύθεν. ²⁵ καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ, προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἀπέθλιψε τὸν πόδα Βαλαὰμ πρὸς τὸν τοῖχον. καὶ προσέθετο ἔτι μαστίξαι αὐτὴν. ²⁶ καὶ προσέθετο ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ. καὶ ἀπείλθων ὑπέστη ἐν τῷ στενωῷ, εἰς ὃν οὐκ ἦν ἐκκλῖναι δεξιὰν οὐδὲ ἀριστεράν. ²⁷ καὶ ἰδοῦσα ἡ ὄνος τὸν ἄγγελον τοῦ θεοῦ συνεκάθισεν ὑποκάτω Βαλαὰμ. καὶ ἐθυμώθη Βαλαὰμ, καὶ ἔκτυπε τὴν ὄνον τῇ ῥάβδῳ. ²⁸ καὶ ἤνοιξεν ὁ θεὸς τὸ στόμα τῆς ὄνου, καὶ λέγει τῷ Βαλαὰμ. τί ἐποίησά σοι, ὅτι πέπαικάς με τρίτον τοῦτο; ²⁹ καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῇ ὄνῳ. ὅτι ἐμπέπαιχάς μοι, καὶ εἰ εἶχον μάχαιραν ἐν τῇ χειρὶ, ἥδη ἂν ἐξεκέντησά σε. ³⁰ καὶ λέγει ἡ ὄνος τῷ Βαλαὰμ. οὐκ ἐγὼ ἡ ὄνος σου, ἐφ' ἧς ἐπείβαινες ἀπὸ νεότητός σου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας; μὴ ὑπεροράσει ὑπεριδούσα ἐποίησά σοι οὕτως; ὁ δὲ εἶπεν. οὐχί. ³¹ ἀπεκάλυψε δὲ ὁ θεὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς Βαλαὰμ, καὶ ὅρα τὸν ἄγγελον κυρίου ἀνθεστηκότα ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ κύψας προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτοῦ. ³² καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ. διατί ἐπάταξας τὴν ὄνον σου τοῦτο τρίτον; καὶ ἰδὼ ἐξῆλθον εἰς διαβολὴν σου, ὅτι οὐκ ἀσπεία ἡ ὁδός σου ἐναντίον μου, ³³ καὶ ἰδοῦσά με ἡ ὄνος ἐξέκλινεν ἀπ' ἐμοῦ τρίτον τοῦτο, καὶ εἰ μὴ ἐξέκλινεν, νῦν οὖν σὲ μὲν ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ' ἂν περιποιήσαμην. ³⁴ καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῷ ἄγγέλῳ κυρίου. ἡμάρτηκα. οὐ γὰρ ἠπιστάμην, ὅτι σύ μοι ἀνθέστηκας ἐν τῇ ὁδῷ εἰς συνάντησιν. καὶ νῦν εἰ μὴ σοι ἄρκείσει, ἀποστραφήσομαι. ³⁵ καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ πρὸς Βαλαὰμ. συμπορευθήτι μετὰ τῶν ἀνθρώπων. πλην τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν εἴπω πρὸς σέ, τοῦτο φυλάξῃ λαλήσαι. καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων Βαλὰκ. ³⁶ καὶ ἀκούσας Βαλὰκ, ὅτι ἦκει Βαλαὰμ, ἐξῆλθεν εἰς συνάν-

τησιν αὐτῷ, εἰς πόλιν Μωάβ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ὀρίων Ἀρνῶν, ἣ ἐστὶν ἐκ μέσους τῶν ὀρίων. ³⁷ καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλαὰμ. οὐχὶ ἀπέστειλά πρὸς σέ καλέσαι σε; διατί οὐκ ἤρχου πρὸς μέ; ὄντως οὐ δυνήσομαι τιμῆσαι σε. ³⁸ καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλὰκ. ἰδοὺ ἤκω πρὸς σέ νῦν. δυνατὸς ἔσομαι λαλήσαι τί; τὸ ῥῆμα ὃ ἐὰν ἐμβάλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο λαλήσω. ³⁹ καὶ ἐπορεύθη Βαλαὰμ μετὰ Βαλὰκ, καὶ ἦλθον εἰς πόλεις ἐπαύλεων. ⁴⁰ καὶ ἔδυσε Βαλὰκ πρόβατα καὶ μόσχους, καὶ ἀπέστειλε τῷ Βαλαὰμ καὶ τοῖς ἀρχουσι τοῖς μετ' αὐτοῦ. ⁴¹ καὶ ἐγενήθη πρωΐ. καὶ παραλαβὼν Βαλὰκ τὸν Βαλαὰμ ἀνέβιβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ Βαὰλ, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ ἐκτείνεν μέρος τι τοῦ λαοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Γ'.

Καὶ εἶπε Βαλαὰμ τῷ Βαλὰκ. οἰκοδόμησόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἐτοίμασόν μοι ἐνταῦθα ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἑπτὰ κριοὺς. ² καὶ ἐποίησε Βαλὰκ ὃν τρόπον εἶπεν αὐτῷ Βαλαὰμ. καὶ ἀνήνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. ³ καὶ εἶπε Βαλαὰμ πρὸς Βαλὰκ. παράστηθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, καὶ πορεύσομαι εἰ μοι φανέται ὁ θεὸς ἐν συναντήσῃ, καὶ ῥῆμα, ὃ ἐὰν μοι δείξῃ, ἀναγγελῶ σοι. καὶ παρέστη Βαλὰκ ἐπὶ τῆς θυσίας αὐτοῦ. καὶ Βαλαὰμ ἐπορεύθη ἐπερωτῆσαι τὸν θεόν. καὶ ἐπορεύθη εὐθεῖαν. ⁴ καὶ ἐφάνη ὁ θεὸς τῷ Βαλαὰμ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βαλαὰμ. τοὺς ἑπτὰ βωμοὺς ἡτοίμασα, καὶ ἀνέβιβασα μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. ⁵ καὶ ἐνέβαλεν ὁ θεὸς ῥῆμα εἰς τὸ στόμα Βαλαὰμ, καὶ εἶπεν. ἐπιστραφεὶς πρὸς Βαλὰκ οὕτω λαλήσεις. ⁶ καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν. καὶ ὁ δὲ ἐφαστήκει ἐπὶ τῶν ὀλοκαυμάτων αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἀρχοντες Μωάβ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐγενήθη πνεῦμα θεοῦ ἐπ' αὐτῷ. ⁷ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν. ἐκ Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με Βαλὰκ βασιλεὺς Μωάβ ἐξ ὀρέων ἀπ' ἀνατολῶν, λέγων. δεῦρο ἀράσαι μοι τὸν Ἰακώβ, καὶ δεῦρο ἐπικατάρασαι μοι

μοι τὸν Ἰσραὴλ. ⁸ τί ἀράσωμαι ὃν μὴ ᾄραται κύριος; ἢ τί καταρασώμαι ὃν μὴ καταράται ὁ θεός; ⁹ ὅτι ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ὄψομαι αὐτόν, καὶ ἀπὸ βουνῶν προσγρησώ αὐτόν. ἰδοὺ λαὸς μόνος κατοικήσει, καὶ ἐν ἔθνεσιν οὐ συλλογισθήσεται. ¹⁰ τίς ἐξηκριβάσατο τὸ σπέρμα Ἰακώβ, καὶ τίς ἐξαριθμῆσεται δῆμους Ἰσραὴλ; ἀποθά- νοι ἡ ψυχὴ μου ἐν ψυχαῖς δικαίων, καὶ γένοιτο τὸ σπέρμα μου ὡς τὸ σπέρμα τούτων. ¹¹ καὶ εἶπε Βαλακ πρὸς Βαλαάμ. τί πεποίηκάς μοι; εἰς κατάρα- σιν ἐχθρῶν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ εὐλόγηκας εὐλογίαν. ¹² καὶ εἶπε Βα- λαάμ πρὸς Βαλάκ. οὐχὶ ὅσα ἂν ἐμ- βάλλῃ ὁ θεὸς εἰς τὸ στόμα μου, τοῦτο φυλάξω λαλῆσαι; ¹³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Βαλακ. δεῦρο ἔτι μετ' ἐμοῦ εἰς τόπον ἄλλον ἐξ οὗ οὐκ ὄψει αὐτόν ἐκείθεν, ἀλλ' ἡ μέρος τι αὐτοῦ ὄψει, πόντας δὲ οὐ μὴ ἴδῃς, καὶ κατάρασαι μοι αὐτόν ἐκείθεν. ¹⁴ καὶ παρέλαβεν αὐτόν εἰς ἀγροῦ σκοπιὰν ἐπὶ κορυφὴν λελαξευμένου. καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἀνέβιβασε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. ¹⁵ καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ. παραστήθι ἐπὶ τῆς θυσίας σου, ἐγὼ δὲ πορεύσομαι ἑπερωτῆσαι τὸν θεόν. ¹⁶ καὶ συνήν- τησεν ὁ θεὸς τῷ Βαλαάμ, καὶ ἐνέβαλε ῥῆμα εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ἀποστράφηθι πρὸς Βαλάκ, καὶ τάδε λαλήσεις. ¹⁷ καὶ ἀπεστράφη πρὸς αὐτόν. καὶ ὁ δὲ ἐφειστήκει ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Μωαβ μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Βαλάκ. τί ἐλάλησε κύριος; ¹⁸ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶ- πεν. ἀνάστηθι Βαλάκ καὶ ἄκουε, ἐν- ώτισαι μάρτυς υἱὸς Σεπδώρ. ¹⁹ οὐχ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς διαρτηθῆναι, οὐδ' ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι. αὐτοὺς εἶπας, οὐχὶ ποιήσει; λαλήσει, καὶ οὐχὶ ἐμμενεῖ; ²⁰ ἰδοὺ εὐλογεῖν παρελημμαι. εὐλογήσω, καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω. ²¹ οὐκ ἔσται μόχθος ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ ὀφθήσεται πόνος ἐν Ἰσ- ραὴλ. κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ τὰ ἐνδοξα ἄρχοντων ἐν αὐτῷ. ²² θεὸς ὁ ἐξαγαγὼν αὐτόν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς

δόξα μονοκέρωτος αὐτῷ. ²³ οὐ γὰρ ἔστιν οἰωνισμὸς ἐν Ἰακώβ, οὐδὲ μαν- τεία ἐν Ἰσραὴλ. κατὰ καιρὸν ῥηθήσε- ται Ἰακώβ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ τι ἐπιτε- λήσει ὁ θεός. ²⁴ ἰδοὺ λαὸς ὡς σκύμνος ἀναστήσεται, καὶ ὡς λέων γαυρωθή- σεται. οὐ κοιμηθήσεται ἕως φάγη θῆ- ραν, καὶ αἷμα τραυματιῶν πίεται. ²⁵ καὶ εἶπε Βαλακ πρὸς Βαλαάμ. οὔτε κατάραις καταράσῃ μοι αὐτόν, οὔτε εὐλογῶν μὴ εὐλογῆσῃς αὐτόν. ²⁶ καὶ ἀποκριθεὶς Βαλαάμ εἶπε τῷ Βαλάκ. οὐκ ἐλάλησά σοι λέγων, τὸ ῥῆμα ὃ ἔαν λαλήσῃ ὁ θεός, τοῦτο ποιήσω; ²⁷ καὶ εἶπε Βαλάκ πρὸς Βαλαάμ. δεῦ- ρο παραλάβω σε εἰς τόπον ἄλλον, εἰ ἄρῃσι τῷ θεῷ, καὶ κατάρασαι μοι αὐ- τὸν ἐκείθεν. ²⁸ καὶ παρέλαβε Βαλακ τὸν Βαλαάμ ἐπὶ κορυφῇ τοῦ Φογῶρ, τὸ παρατείνον εἰς τὴν ἐρήμον. ²⁹ καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλάκ. οἰκοδό- μησόν μοι ὡδὲ ἑπτὰ βωμοὺς, καὶ ἐτοι- μασόν μοι ὡδὲ ἑπτὰ μόσχους, καὶ ἑπτὰ κριοὺς. ³⁰ καὶ ἐποίησε Βαλάκ καθά- περ εἶπεν αὐτῷ Βαλαάμ. καὶ ἀνῆνεγκε μόσχον καὶ κριὸν ἐπὶ τὸν βωμόν.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

Καὶ ἰδὼν Βαλαάμ ὅτι καλὸν ἔστιν ἐναγτίον κυρίου εὐλογεῖν τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ εἰσθὸς αὐτῷ εἰς συνάντησιν τοῖς οἰωνοῖς, καὶ ἀπέ- στρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἐρη- μον. ² καὶ ἔξαρξας Βαλαάμ τοὺς ὀφθαλ- μούς αὐτοῦ, καθορᾷ τὸν Ἰσραὴλ ἑστρατοπεδευκότα κατὰ φυλάς. καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ. ³ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε. φησὶ Βαλαάμ υἱὸς Βεῶρ, φησὶν ὁ ἄν- θρωπος ὁ ἀληθινῶς ὄραν, ⁴ φησὶν ἀκούσαν λόγια ἰσχυροῦ, ὅστις ὄραν θεοῦ εἶδεν ἐν ὕπνῳ. ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. ⁵ ὡς καλοὶ οἱ οἰ- κοὶ σου Ἰακώβ, αἱ σκηναὶ σου Ἰσραὴλ. ⁶ ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι, καὶ ὡσεὶ πα- ράδεισοι ἐπὶ ποταμῷ, καὶ ὡσεὶ σκηναί, ἃς ἐπηξεν κύριος, καὶ ὡσεὶ κέδροι παρ' ὕδατα. ⁷ ἐξελεῖσθαι ἀνθρώπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν. καὶ ὑψωθήσεται ἡ Γῶγ βα- σιλεῖα, καὶ αὐθῆθήσεται βασιλεῖα αὐ- τοῦ. ⁸ θεὸς ὠδήγησεν αὐτόν ἐξ Αἰ- γύπτου,

Λ

γύπτου,

γύπτου, ὡς δόξα μονοκέρωτος αὐτῶ. ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελίει, καὶ ταῖς βολίαις αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρόν. ⁹ κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος. τίς ἀναστήσει αὐτόν; οἱ ἐυλογούντες σε εὐλόγηται. καὶ οἱ καταραμένοι σε κεκατήρηνται. ¹⁰ καὶ ἐθυμώθη Βαλακ ἐπὶ Βαλαάμ, καὶ συνεκρότησε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ εἶπε Βαλακ πρὸς Βαλαάμ. καταρᾶσθαι τὸν ἐχθρόν μου κέκληκά σε, καὶ ἰδοὺ εὐλογῶν εὐλόγησας τρίτον τοῦτο. ¹¹ νῦν οὖν φεύγε εἰς τὸν τόπον σου. εἶπα τιμήσω σε, καὶ νῦν ἐστέρησέ σε κύριος τῆς δόξης. ¹² καὶ εἶπε Βαλαάμ πρὸς Βαλακ. οὐχὶ καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου, οὓς ἀπέστειλας πρὸς με, ἐλάλησα, λέγων; ¹³ ἔάν μοι δῶ Βαλακ πλήρη τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀργυρίου καὶ χρυσίου, οὐ δύνησμαι παραβῆναι τὸ ῥήμα κυρίου ποιῆσαι αὐτὸ καλὸν ἢ πονηρὸν παρ' ἑμαυτοῦ. ὅσα ἂν εἴπῃ ὁ θεός, ταῦτα ἐρῶ. ¹⁴ καὶ νῦν ἰδοὺ ἀποτρέχω εἰς τὸν τόπον μου. δέυρο συμβουλεύσω σοι, τί ποιήσῃ ὁ λαὸς οὗτος τὸν λαόν σου ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν. ¹⁵ καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπε. φησὶ Βαλαάμ υἱὸς Βεῶρ, φησὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν, ¹⁶ ἀκούων λόγια θεοῦ, ἐπιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ ὑψίστου, καὶ ὄρασιν θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ. ἀποκεκαλυμμένοι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. ¹⁷ δεῖξω αὐτῶ, καὶ οὐχὶ νῦν. μακαρίζω, καὶ οὐκ ἐγγί-
 ζει. ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακώβ, ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ. καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγούς Μωαβ, καὶ προνομήσει πάντας υἱούς Σήθ. ¹⁸ καὶ ἔσται Ἐδώμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἡσαὺ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ. καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἐν ἰσχυί. ¹⁹ καὶ ἐξεγερθήσεται ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἀπολεῖ σωζόμενον ἐκ πολέως. ²⁰ καὶ ἰδὼν τὸν Ἀμαλὴκ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν. ἀρχὴ ἐθνῶν Ἀμαλὴκ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπολείται. ²¹ καὶ ἰδὼν τὸν Κεναΐον, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν. ἰσχυρὰ ἡ κατοικία σου. καὶ ἐὰν θῇς ἐν πέτρᾳ τὴν νοσσιάν σου, ²² καὶ ἐὰν γέ-

νηται τῷ Βεῶρ νοσσιὰ πανουργίας, Ἀσσύριοι αἰχμαλωτεύσουσί σε. ²³ καὶ ἰδὼν τὸν Ὀγ, καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ, εἶπεν. ὦ ὦ, τίς ζήσεται, ὅταν θῇ ταῦτα ὁ θεός; ²⁴ καὶ ἐξελεύσεται ἐκ χειρῶν Κιτταίων, καὶ κακώσουσιν Ἀσσοὺρ, καὶ κακώσουσιν Ἑβραίους, καὶ αὐτοὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπολύνται. ²⁵ καὶ ἀναστὰς Βαλαάμ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ Βαλακ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτόν.

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Καὶ κατέλυσεν Ἰσραὴλ ἐν Σαττεν, καὶ ἐβιβρώσθη ὁ λαὸς ἐμπορευῆσαι εἰς τὰς θυγατέρας Μωαβ, ² καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς τὰς θυσίας τῶν εἰδώλων αὐτῶν, καὶ ἔφαγεν ὁ λαὸς τῶν θυσιῶν αὐτῶν, καὶ προσκύνησαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, ³ καὶ ἐτελέσθη Ἰσραὴλ τῷ Βεελεγκώρ, καὶ ὠργισθῇ θυμῷ κύριος τῷ Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ εἶπε κύριος τῷ Μωυσῇ. λάβε πάντας τοὺς ἀρχηγούς τοῦ λαοῦ, καὶ παραδειγμάτισον αὐτοὺς κυρίῳ κατέναντι τοῦ ἡλίου, καὶ ἀποστραφήσεται ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἀπὸ Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ εἶπε Μωυσῆς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ. ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν οἰκεῖόν αὐτοῦ τὸν τετελεσμένον τῷ Βεελεγκώρ. ⁶ καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐλθὼν προσήγαγε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μαδιανίτιν ἐναντίον Μωυσῆ, καὶ ἐναντίον πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ, αὐτοὶ δὲ ἔκλαιον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ⁷ καὶ ἰδὼν Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως ἑξανέστη ἐκ μέσου τῆς συναγωγῆς, καὶ λαβὼν σιρομάστιγην ἐν τῇ χειρὶ ⁸ εἰσῆλθεν ὀπίσω τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίτου εἰς τὴν κάμνον, καὶ ἀπενέτησεν ἀμφοτέρους, τὸν τε ἄνθρωπον τὸν Ἰσραηλίτην, καὶ τὴν γυναῖκα διὰ τῆς μητρας αὐτῆς, καὶ ἐπαύσατο ἡ πληγὴ ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁹ καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκότες ἐν τῇ πληγῇ, τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες. ¹⁰ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. ¹¹ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως κατέπαυσε τὸν θυμὸν μου ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζηλώσει μου τὸν ζῆλον ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ

οὐκ ἐξανήλωσα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ζήλω μου. ¹² οὕτως εἶπον. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτῷ διαθήκην εἰρήνης, ¹³ καὶ ἔσται αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν διαθήκη ἱερατείας αἰωνία, ἀνθ' ὧν ἐξήλωσε τῷ θεῷ αὐτοῦ, καὶ ἐξήλασας περὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁴ τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ἰσραηλίου τοῦ πεπληγότος, ὃς ἐπλήγη μετὰ τῆς Μαδιανίτιδος, Ζαμβρί, υἱὸς Σαλμων ἄρχων οἴκου πατρίας τῶν Συμεῶν. ¹⁵ καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ τῇ Μαθανίτιδι τῇ πεπληγυῖα, Χασβί, θυγάτηρ Σούρ, ἄρχοντος ἔθνους Οὐμωθ, οἴκου πατρίας ἐστὶ τῶν Μαδιάμ. ¹⁶ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν, λέγων. λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. ¹⁷ ἐχθραίνετε τοῖς Μαδιιναίοις καὶ πατάξατε αὐτοὺς, ¹⁸ ὅτι ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν ἐν δολοχτείᾳ, ὅσα δολοχεύουσιν ὑμᾶς διὰ Φογὼρ καὶ διὰ Χασβὶ θυγατέρα ἄρχοντος Μαδιάμ ἀδελφὴν αὐτῶν τὴν πεπληγυῖαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ Φογὼρ.

Κ Ε Φ. Κς'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν, καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, λέγων. ² λάβε τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, πᾶς ὁ ἐμπορευόμενος παρατάσσασθαι ἐν Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ, λέγων. ⁴ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου, ⁵ Ρουβὴν πρωτότοκος Ἰσραὴλ. υἱοὶ δὲ Ρουβὴν Ἐνώχ, καὶ ἄρχων τοῦ Ἐνώχ. τῷ Φαλλού, ἄρχων τοῦ Φαλλού. ⁶ τῷ Ἀσρων, ἄρχων τοῦ Ἀσρωνί. τῷ Χαρμί, ἄρχων τοῦ Χαρμί. ⁷ οὗτοι δῆμοι Ρουβὴν. καὶ ἐγένετο ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαρακοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα. ⁸ καὶ υἱοὶ Φαλλοῦ, Ἐλιάβ. ⁹ καὶ υἱοὶ Ἐλιάβ, Ναμουήλ, καὶ Λαθάν, καὶ Ἀβριων. οὗτοι ἐπικλητοὶ τῆς συναγωγῆς. οὗτοι εἰσιν οἱ ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωυσῇ καὶ Ἀσρων ἐν τῇ συναγωγῇ Κορὲ, ἐν τῇ

ἐπισυστάσει κυρίου. ¹⁰ καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς καὶ Κορὲ, ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ, ὅτε κατέφαγε τὸ πῦρ τοὺς πεντήκοντα καὶ διακοσίους, καὶ ἐγενήθησαν ἐν σημείῳ. ¹¹ οἱ δὲ υἱοὶ Κορὲ οὐκ ἀπέθανον. ¹² καὶ οἱ υἱοὶ Συμεῶν, ὁ δῆμος τῶν υἱῶν Συμεῶν. τῷ Ναμουήλ, δῆμος ὁ Ναμουηλί. τῷ Ἰαμὶν, δῆμος ὁ Ἰαμινί. τῷ Ἰαχὶν, δῆμος Ἰαχινί. ¹³ τῷ Ζαρά, δῆμος ὁ Ζαραί. τῷ Σαουλ, δῆμος ὁ Σαουλί. ¹⁴ οὗτοι δῆμοι Συμεῶν ἐκ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι. ¹⁵ υἱοὶ δὲ Ἰούδα, Ἦρ καὶ Αἰνάν. καὶ ἀπέθανον Ἦρ καὶ Αἰνάν ἐν γῇ Χαναάν. ²⁰ καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Ἰούδα κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ Σηλὼν, δῆμος ὁ Σηλωνί. τῷ Φαρέ, δῆμος ὁ Φαρεσί. τῷ Ζαρά, δῆμος ὁ Ζαραί. ²¹ καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Φαρέ, τῷ Ἀσρων, δῆμος ὁ Ἀσρωνί. τῷ Ἰαμουὶν, δῆμος ὁ Ἰαμουνί. ²² οὗτοι δῆμοι τοῦ Ἰούδα κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτῶν, ἑξ καὶ ἑβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ²³ καὶ υἱοὶ Ἰσάακ κατὰ δῆμους αὐτῶν. τῷ Θωλᾷ, δῆμος ὁ Θωλαί. τῷ Φουᾷ, δῆμος ὁ Φουαί. ²⁴ τῷ Ἰασουβ, δῆμος ὁ Ἰασουβί. τῷ Σαμράμ, δῆμος ὁ Σαμραμί. ²⁵ οὗτοι δῆμοι Ἰσάακ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ²⁶ υἱοὶ Ζαβουλὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν. τῷ Σαρὲδ, δῆμος ὁ Σαοεδί. τῷ Ἀλλων, δῆμος ὁ Ἀλλωνί. τῷ Ἀλλήλ, δῆμος ὁ Ἀλληλί. ²⁷ οὗτοι δῆμοι Ζαβουλων ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ¹⁵ υἱοὶ Γαδ κατὰ δῆμους αὐτῶν. τῷ Σαφὼν, δῆμος ὁ Σαφωνί. τῷ Ἀγγί, δῆμος ὁ Ἀγγί. τῷ Σουνί, δῆμος ὁ Σουνί. ¹⁶ τῷ Ἀζενί, δῆμος ὁ Ἀζενί. τῷ Ἀδδί, δῆμος ὁ Ἀδδί. ¹⁷ τῷ Ἀροαδί, δῆμος ὁ Ἀροαδί. τῷ Ἀριήλ, δῆμος ὁ Ἀριηλί. ¹⁸ οὗτοι δῆμοι υἱῶν Γαδ ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τέσσαρες καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ⁴⁴ υἱοὶ Ἀσερ κατὰ δῆμους αὐτῶν. τῷ Ἰαμὶν, δῆμος ὁ Ἰαμινί. τῷ Ἰεσοῦ, δῆμος ὁ Ἰεσουί. τῷ Βαριά, δῆμος ὁ Βαριαί. ⁴⁵ τῷ Χοβέρ, δῆμος ὁ Χοβερί. τῷ

L 2

Μελ.

Μελχιήλ, δῆμος ὁ Μελχιηλί. ⁴⁶ καὶ τὸ ὄνομα θυγατρὸς Ἀσὴρ, Σάρα. ⁴⁷ οὗτοι δῆμοι Ἀσὴρ ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ²⁸ υἱοὶ Ἰωσήφ κατὰ δῆμους αὐτῶν, Μανασσῆ καὶ Ἐφραΐμ. ²⁹ υἱοὶ Μανασσῆ, τῷ Μαχίρ, δῆμος ὁ Μαχιρί. καὶ Μαχίρ ἐγέννησε τὸν Γαλααδ. τῷ Γαλααδ δῆμος ὁ Γαλααδί. ³⁰ καὶ οὗτοι υἱοὶ Γαλααδ. Ἀχιέζρ, δῆμος ὁ Ἀχιεζρί. τῷ Χελέ, δῆμος ὁ Χελεγί. ³¹ τῷ Ἐσριήλ, δῆμος ὁ Ἐσριηλί. τῷ Συχέμ, δῆμος ὁ Συχεμί. ³² τῷ Συμαέρ, δῆμος ὁ Συμαερί. καὶ τῷ Ὀφέρ, δῆμος ὁ Ὀφερί. ³³ καὶ τῷ Σαλπαὰδ υἱὸς Ὀφὲρ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ υἱοί, ἀλλ' ἡ θυγατέρες. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπαὰδ. Μαλά, καὶ Νουά, καὶ Ἐγλά, καὶ Μέλχα, καὶ Θεσαά. ³⁴ οὗτοι δῆμοι Μανασσῆ ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ πενήκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι. ³⁵ καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἐφραΐμ. τῷ Σουθαλά, δῆμος ὁ Σουθαλαΐ. τῷ Τανὰχ, δῆμος ὁ Ταναχί. ³⁶ οὗτοι υἱοὶ Σουθαλά. τῷ Ἐδὲν, δῆμος ὁ Ἐδενί. ³⁷ οὗτοι δῆμοι Ἐφραΐμ ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. οὗτοι δῆμοι υἱῶν Ἰωσήφ κατὰ δῆμους αὐτῶν. ³⁸ υἱοὶ Βενιαμὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν. τῷ Βαλέ, δῆμος ὁ Βαλί. τῷ Ἀσυβήρ, δῆμος ὁ Ἀσυβηρί. τῷ Ἰαχριάν, δῆμος ὁ Ἰαχριανί. ³⁹ τῷ Σωφάν, δῆμος ὁ Σωφανί. ⁴⁰ καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Βαλέ, Ἀδάρ, καὶ Νοεμάν. τῷ Ἀδάρ, δῆμος ὁ Ἀδαρί. καὶ τῷ Νοεμάν, δῆμος ὁ Νοεμανί. ⁴¹ οὗτοι υἱοὶ Βενιαμὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ⁴² καὶ υἱοὶ Δάν κατὰ δῆμους αὐτῶν. τῷ Σαμέ, δῆμος ὁ Σαμεΐ. οὗτοι δῆμοι Δάν κατὰ δῆμους αὐτῶν. ⁴³ πάντες οἱ δῆμοι Σαμεὶ κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν, τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. ⁴⁸ υἱοὶ Νεφθαλί κατὰ δῆμους αὐτῶν. τῷ Αἰηλί, δῆμος ὁ Αἰσηλί. τῷ Γαυνί, δῆμος ὁ Γαυνί. ⁴⁹ τῷ Ἰεσέρ, δῆμος ὁ Ἰεσερί. τῷ Σέλλημ, δῆμος ὁ Σέλλημί. ⁵⁰ οὗτοι δῆμοι Νεφθαλί ἔξ ἐπισκέ-

ψεως αὐτῶν, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. ⁵¹ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις υἱῶν Ἰσραὴλ, ἑξακόσιαι χιλιάδες καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τρίακοντα. ⁵² καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ⁵³ τοῦτοις μερισθήσεται ἡ γῆ, κληρονομεῖν ἔξ ἀριθμοῦ ὀνομάτων. ⁵⁴ τοῖς πλείοσι πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν, καὶ τοῖς ἐλάττοσι ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. ἕκαστω καθὼς ἐπισκέπησαν, δοθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν. ⁵⁵ διὰ κλήρων μερισθήσεται ἡ γῆ τοῖς ὀνόμασι, κατὰ φυλὰς πατρῴων αὐτῶν κληρονομήσουσιν. ⁵⁶ ἐκ τοῦ κλήρου μεριεῖς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἀναμέσον πολλῶν καὶ ὀλίγων. ⁵⁷ καὶ υἱοὶ Λεβὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν. τῷ Γεδσών, δῆμος ὁ Γεδσωνί. τῷ Καὰθ, δῆμος ὁ Κααθί. τῷ Μεραρί, δῆμος ὁ Μεραρί. ⁵⁸ οὗτοι δῆμοι υἱῶν Λεβὶ. δῆμος ὁ Λοβενί, δῆμος ὁ Χεβρωνί, δῆμος ὁ Κορέ, καὶ δῆμος ὁ Μουσί. καὶ Καὰθ ἐγέννησε τὸν Ἀμραμ. ⁵⁹ τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναίκος αὐτοῦ Ἰωχαβὲδ, θυγάτηρ Λεβὶ, ἡ ἔτεκε τούτους τῷ Λεβὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔτεκε τῷ Ἀμράμ τὸν Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆν, καὶ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. ⁶⁰ καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Ἀαρὼν, ὁ, τε Ναδάβ, καὶ Ἀβιουδ, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ. ⁶¹ καὶ ἀπέθαιε Ναδάβ καὶ Ἀβιουδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πῦρ ἀλλότριον ἐναντι κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. ⁶² καὶ ἐγενήθησαν ἔξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τρεῖς καὶ εἴκοσι χιλιάδες, πᾶν ἄρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω. οὐ γὰρ συνεπισκέπησαν ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι οὐ δίδοται αὐτοῖς κλῆρος ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁶³ καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις Μωυσῆ καὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἱ ἐπισκέψαντο τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ. ⁶⁴ καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν ἄνθρωπος τῶν ἐπισκεμμένων ὑπὸ Μωυσῆ καὶ Ἀαρὼν, οὓς ἐπισκέψαντο τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. ⁶⁵ ὅτι εἶπε κύριος αὐτοῖς, θανάτω ἀποθανοῦνται ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐ κατελείφθη ἔξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς, πλην Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυή.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Καὶ προσελθούσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ υἱοῦ Ὀφὲρ, υἱοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μαχίρ, τοῦ δήμου Μανασσῆ, τῶν υἱῶν Ἰωσήφ, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Μααλά, καὶ Νουά, καὶ Ἐγλά, καὶ Μελέχα, καὶ Θερεά, ² καὶ στάσαι ἐναντὶ Μωυσῆ, καὶ ἐναντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐναντὶ πάσης συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, λέγουσιν. ³ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυστάσεως ἐναντὶ κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορὲ, ὅτι δι' ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ. ⁴ μὴ ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός. δότε ἡμῖν κατάσχεσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν. ⁵ καὶ προσήγαγε Μωυσῆς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐναντὶ κυρίου. ⁶ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ⁷ ὀρθῶς θυγατέρες Σαλπαὰδ λελαλήκασι. δόμα δώσεις αὐταῖς κατάσχεσιν κληρονομίας ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν, καὶ περιθήσεις τὸν κληρὸν τοῦ πατρὸς αὐτῶν αὐταῖς. ⁸ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων. ἄνθρωπος ἐὰν ἀποθάνῃ καὶ υἱὸς μὴ ᾖ αὐτῷ, περιθήσετε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ. ⁹ ἐὰν δὲ μὴ ᾖ θυγάτηρ αὐτῷ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ¹⁰ ἐὰν δὲ μὴ ᾖσιν αὐτῷ ἀδελφοί, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ¹¹ ἐὰν δὲ μὴ ᾖσιν ἀδελφοί τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ οἰκίῳ τῷ ἔγγιστῳ αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ, κληρονομήσαι τὰ αὐτοῦ. καὶ ἔσται τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ δικαίωμα κρίσεως, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ¹² καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσῆν. ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦτο τὸ ὄρος Ναβαὺν, καὶ ἴδε τὴν γῆν Χαναὰν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν κατασχεσί. ¹³ καὶ ὅπῃ αὐτὴν, καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου καὶ σὺ, καθὰ προσετέθη Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν ὄρει

τῷ ὄρει. ¹⁴ διότι παρίβητε τὸ ῥῆμά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν, ἐν τῷ ἀντιπίπτειν τὴν συναγωγὴν ἀγιάσαι με, οὐχ ἡγιάσατέ με ἐπὶ τῷ ὕδατι ἐναντὶ αὐτῶν. τοῦτ' ἔστι τὸ ὕδωρ ἀντιλογίας ἐν Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν. ¹⁵ καὶ εἶπε Μωυσῆς πρὸς κυρίον. ¹⁶ ἐπισκεψάσθω κύριος ὁ θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς συναγωγῆς ταύτης, ¹⁷ ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτούς, καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγωγὴ κυρίου, ὥστε πρόβατα οὐκ ἔσσι ποιμῖν. ¹⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. λάβε πρὸς σεαυτὸν Ἰησοῦν υἱὸν Ναυη, ἄνθρωπον ὅστις ἔχει πνεῦμα ἐν αὐτῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖρας σου ἐπ' αὐτόν. ¹⁹ καὶ στήσεις αὐτὸν ἐναντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐντέλῃ αὐτῷ ἐναντὶ πάσης συναγωγῆς, καὶ ἐντέλῃ περὶ αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν. ²⁰ καὶ δώσεις τῆς δόξης σου ἐπ' αὐτόν, ὅπως ἂν εἰσακούσωσιν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ²¹ καὶ ἐναντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως στήσεται, καὶ ἐπερωτήσουσιν αὐτὸν τὴν κρίσιν τῶν δηλῶν ἐναντὶ κυρίου. ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ἐξελεύσονται, καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ ἐξελεύσονται αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδόν, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ. ²² καὶ ἐποίησε Μωυσῆς καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος. καὶ λαβὼν τὸν Ἰησοῦν ἔστησεν αὐτὸν ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντίον πάσης συναγωγῆς, ²³ καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ συνέστησεν αὐτὸν καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ.

Κ Ε Φ. ΚΗ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ² ἐντείλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, λέγων. τὰ δῶρά μου δόματά μου καρπώματά μου εἰς ὁσμὴν εὐωδίας διατηρήσετε προσφέρειν ἔμοι ἐν ταῖς ἐορταῖς μου. ³ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ταῦτα τὰ καρπώματα ὅσα προσάξετε κυρίῳ, ἀμνούς ἐνιαυσίους ἁμαρμους δύο τὴν ἡμέραν εἰς ὁλοκαύτως ἐνδελιχώς. ⁴ τὸν ἀμνὸν

ἀμνὸν τὸν ἓνα ποιήσεις τὸ τοπρωί, καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἑσπέραν. ⁵ καὶ ποιήσεις τὸ δέκατον τοῦ οἴφι σμιδάλιν εἰς θυσίαν ἀναπεποιημένην ἐν ἔλαιῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἔν. ⁶ ὀλοκαύτωμα ἐνδελειχισμού, ἡ γενομένη ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ⁷ καὶ σπονδὴν αὐτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ ἔν τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί. ἐν τῷ ἁγίῳ σπείσεις σπονδὴν σίκερα κυρίῳ. ⁸ καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν δεύτερον ποιήσεις τὸ πρὸς ἑσπέραν. κατὰ τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσετε εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ⁹ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων προσάξετε δύο ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἀμώμους, καὶ δύο δέκατα σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἔλαιῳ εἰς θυσίαν καὶ σπονδὴν ¹⁰ ὀλοκαύτωμα σαββάτων ἐν τοῖς σαββάτοις, ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις προσάξετε ὀλοκαύτωμα τῷ κυρίῳ, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, καὶ κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους. ¹² τρία δέκατα σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἔλαιῳ τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ δύο δέκατα σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἔλαιῳ τῷ κριῷ τῷ ἐνί. ¹³ δέκατον δέκατον σμιδάλεως ἀναπεποιημένης ἐν ἔλαιῳ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, θυσίαν ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ. ¹⁴ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τοῦ ἔν ἔσται τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί. καὶ τὸ τρίτον τοῦ ἔν ἔσται τῷ κριῷ τῷ ἐνί. καὶ τὸ τέταρτον τοῦ ἔν ἔσται τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί οἴνου, τοῦτο τὸ ὀλοκαύτωμα μῆνα ἐκ μηνὸς εἰς τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ. ¹⁵ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας κυρίῳ, ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός ποιηθήσεται. καὶ ἡ σπονδὴ αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς πᾶσα κυρίῳ. ¹⁷ καὶ τῇ πεντεκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τούτου ἑορτὴ, ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα εἴσθε. ¹⁸ καὶ ἡ ἡμέρα ἡ πρώτη ἐπικλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ¹⁹ καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα κάρπωμα κυρίῳ, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ. ἄμωμοι ἔσονται

ταῖς ὑμῖν. ²⁰ καὶ θυσία αὐτῶν σμιδάλις ἀναπεποιημένη ἐν ἔλαιῳ. τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνί. ²¹ δέκατον δέκατον ποιήσεις τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς, ²² καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλιάσασθαι περὶ ὑμῶν. ²³ πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός τῆς πρωϊνῆς, ὅ ἐστιν ὀλοκαύτωμα ἐνδελειχισμού. ταῦτα ²⁴ κατὰ ταῦτα ποιήσετε τὴν ἡμέραν εἰς τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, δῶρον κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ, ἐπὶ τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διαπαντός ποιήσεις τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἡμέρα ἡ ἐβδόμη κλητὴ ἁγία ἔσται ὑμῖν, πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ. ²⁶ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν νέων, ὅταν προσφέρητε θυσίαν νέαν κυρίῳ τῶν ἐβδομάδων, ἐπικλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ²⁷ καὶ προσάξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ, μόσχους ἐκ βοῶν δύο, κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους. ²⁸ ἡ θυσία αὐτῶν σμιδάλις ἀναπεποιημένη ἐν ἔλαιῳ. τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνί. ²⁹ δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς. ³⁰ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλιάσασθαι περὶ ὑμῶν. ³¹ πλὴν τοῦ ὀλοκαυτώματος τοῦ διαπαντός. καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν ποιήσετέ μοι, ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΚΘ'.

Καὶ τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ, μᾶ τοῦ μηνὸς, ἐπικλητος ἁγία ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν. ² καὶ ποιήσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ, μόσχον ἓνα ἐκ βοῶν, κριὸν ἓνα, ἀμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ ἀμώμους. ³ ἡ θυσία αὐτῶν σμιδάλις ἀναπεποιημένη ἐν ἔλαιῳ. τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνί, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνί. ⁴ δέκατον δέκατον τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί, τοῖς ἑπτὰ ἀμνοῖς. ⁵ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλιάσασθαι περὶ ὑμῶν. ⁶ πλὴν τῶν ὀλοκαυτῶματων τῆς νομηνίας. καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν

τῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τὸ διαπαντός. καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ. ⁷ καὶ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου ἐπικλήτος ἅγια ἔσται ὑμῖν. καὶ κακώσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε. ⁸ καὶ προσοίσετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ καρπώματα κυρίῳ, μόσχον ἐκ βοῶν ἓνα, κριὸν ἓνα, ἄμνους ἐνιαυσίους ἑπτὰ. ἄμωμοι ἔσονται ὑμῖν. ⁹ ἡ θυσία αὐτῶν σμεῖδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ. ¹⁰ δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ, εἰς τοὺς ἑπτὰ ἄμνους. ¹¹ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλιάσασθαι περὶ ὑμῶν. πλὴν τὸ περὶ τῆς ἁμαρτίας τῆς ἐξιλιάσεως, καὶ ἡ ὀλοκαύτωσις ἡ διαπαντός. ἡ θυσία αὐτῆς, καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῆς κατὰ τὴν σύγκρισιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κάρπωμα κυρίῳ. ¹² καὶ τῇ πεντεκαδικῇ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐβδόμου τούτου ἐπικλήτος ἅγια ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε. καὶ ἐορτάσατε αὐτὴν ἐορτὴν κυρίῳ ἑπτὰ ἡμέρας. ¹³ καὶ προσάξατε ὀλοκαυτώματα κάρπωμα εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ, τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ μόσχους ἐκ βοῶν τρεῖς καὶ δέκα, κριούς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας. ἄμωμοι ἔσονται. ¹⁴ αἱ θυσίαι αὐτῶν σμεῖδαλις ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, τρία δέκατα τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ, τοῖς τριςκαδικοῖς μόσχοις. καὶ δύο δέκατα τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ, ἐπὶ τοὺς δύο κριούς. ¹⁵ δέκατον δέκατον τῷ ἄμνῳ τῷ ἐνὶ, ἐπὶ τοὺς τέσσαρας καὶ δέκα ἄμνους. ¹⁶ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας, πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός, αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. ¹⁷ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ μόσχους δώδεκα, κριούς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἄμωμους. ¹⁸ ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. ¹⁹ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. πλὴν τῆς ὀλοκαυ-

τώσεως τῆς διαπαντός. αἱ θυσίαι αὐτῶν, καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. ²⁰ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ μόσχους ἑνδεκα, κριούς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἄμωμους. ²¹ ἡ θυσία αὐτῶν καὶ ἡ σπονδὴ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. ²² καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός. αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. ²³ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ μόσχους δέκα, κριούς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἄμωμους. ²⁴ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. ²⁵ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός. αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. ²⁶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ μόσχους ἑνέα, κριούς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους τέσσαρας καὶ δέκα ἄμωμους. ²⁷ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. ²⁸ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός. αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. ²⁹ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ μόσχους ὀκτώ, κριούς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἄμωμους. ³⁰ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. ³¹ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός. αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. ³² τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ μόσχους ἑπτὰ, κριούς δύο, ἄμνους ἐνιαυσίους δεκατέσσαρας ἄμωμους. ³³ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν τοῖς μόσχοις καὶ τοῖς κριοῖς καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν, κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. ³⁴ καὶ χίμαρον ἕξ αἰγῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας. πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαντός. αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. ³⁵ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξοδίου

ἐξοδιον ἔσται ὑμῖν. πᾶν ἔργον λατρευ-
τόν οὐ ποιήσετε ἐν αὐτῇ. ³⁶ καὶ προσ-
ᾶξετε ὀλοκαυτώματα εἰς ὁσμὴν εὐω-
δίας καρπῶματα τῷ κυρίῳ, μόσχον
ἓνα, κριὸν ἓνα, ἄμνοὺς ἐνιαυσίους ἑπτὰ
ἀμνοὺς. ³⁷ αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ
σπονδαὶ αὐτῶν τῷ μόσχῳ καὶ τῷ κριῷ
καὶ τοῖς ἄμνοις κατὰ ἀριθμὸν αὐτῶν,
κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν. ³⁸ καὶ χί-
μαρον ἐξ αἰῶν ἓνα περὶ ἁμαρτίας.
πλὴν τῆς ὀλοκαυτώσεως τῆς διαπαν-
τός. αἱ θυσίαι αὐτῶν καὶ αἱ σπονδαὶ
αὐτῶν. ³⁹ ταῦτα ποιήσετε κυρίῳ ἐν
ταῖς ἑορταῖς ὑμῶν, πλὴν τῶν ἐυχῶν
ὑμῶν, καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν, καὶ τὰ
ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰς θυσίας
ὑμῶν, καὶ τὰς σπονδὰς ὑμῶν, καὶ τὰ
σωτήρια ὑμῶν.

ΚΕ Φ. Α'.

Καὶ ἐλάλησε ὁ Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύ-
ριος τῷ Μωυσῇ. ² καὶ ἐλάλησε Μωυ-
σῆς πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων. τοῦτο τὸ ῥῆμα
ὃ συνέταξε κύριος. ³ ἄνθρωπος ἄνθρω-
πος ὃς ἂν εὖζηται εὐχὴν κυρίῳ, ἢ ὁμο-
ση ὄρκον, ἢ ὀρίσῃται ὀρισμῷ περὶ τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ, οὐ βεβηλώσει τὸ ῥῆμα
αὐτοῦ. πάντα ὅσα ἂν ἐξελθῇ ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ, ποιήσει. ⁴ ἔαν δὲ
εὖζηται γυνὴ εὐχὴν κυρίῳ, ἢ ὀρίσῃται
ὀρισμὸν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς
ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς, ⁵ καὶ ἀκούσῃ ὁ
πατὴρ αὐτῆς τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ
τοὺς ὀρισμοὺς αὐτῆς, οὐς ὠρίσατο
κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ παρασιω-
πήσῃ αὐτῆς ὁ πατὴρ, καὶ στήσονται
πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ
ὀρισμοί, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, μενοῦσιν αὐτῇ. ⁶ ἔαν δὲ ἀνα-
νεύων ἀνανεύσῃ ὁ πατὴρ αὐτῆς, ἢ ἂν
ἡμέρα ἀκούσῃ πᾶσας τὰς εὐχὰς αὐτῆς
καὶ τοὺς ὀρισμοὺς, οὓς ὠρίσατο κατὰ
τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ στήσονται. καὶ
κύριος καθαριεῖ αὐτήν, ὅτι ἀνένευσεν
ὁ πατὴρ αὐτῆς. ⁷ ἔαν δὲ γενομένη γέ-
νηται ἄνδρὶ, καὶ αἱ εὐχαὶ αὐτῆς ἐπ'
αὐτῇ κατὰ τὴν διαστολὴν τῶν χειλέων
αὐτῆς, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, ⁸ καὶ ἀκούσῃ ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς, καὶ
παρασιωπήσῃ αὐτῇ ἢ ἂν ἡμέρα ἀκού-

σῃ, καὶ οὕτω στήσονται πᾶσαι αἱ εὐ-
χαὶ αὐτῆς, καὶ οἱ ὀρισμοὶ αὐτῆς, οὓς
ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, στή-
σονται. ⁹ ἔαν δὲ ἀνανεύων ἀνανεύσῃ
ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς ἢ ἔαν ἡμέρα ἀκούσῃ,
πᾶσαι αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ οἱ ὀρισμοὶ
αὐτῆς, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, οὐ μενοῦσιν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀνένευ-
σεν ἀπ' αὐτῆς, καὶ κύριος καθαριεῖ
αὐτήν. ¹⁰ καὶ εὐχὴ χήρας καὶ ἐκβεβλη-
μένης ὅσα ἔαν εὖζηται κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, μενοῦσιν αὐτῇ. ¹¹ ἔαν δὲ ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἢ εὐχὴ αὐτῆς,
ἢ ὁ ὀρισμὸς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς
μεθ' ὄρκου, ¹² καὶ ἀκούσῃ ὁ ἄνθρωπος
αὐτῆς, καὶ παρασιωπήσῃ αὐτῇ, καὶ μὴ
ἀνανεύσῃ αὐτῇ, καὶ στήσονται πᾶσαι
αἱ εὐχαὶ αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ὀρισμοὶ
αὐτῆς, οὓς ὠρίσατο κατὰ τῆς ψυχῆς
αὐτῆς, στήσονται κατ' αὐτῆς. ¹³ ἔαν
δὲ περιελθὼν περιελθῇ ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς
ἢ ἂν ἡμέρα ἀκούσῃ πάντα ὅσα ἔαν
ἐξελθῇ ἐκ τῶν χειλέων αὐτῆς κατὰ
τὰς εὐχὰς αὐτῆς, καὶ κατὰ τοὺς ὀρι-
σμοὺς τοὺς κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς, οὐ
μενεῖ αὐτῇ. ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς περιεῖλε, καὶ
κύριος καθαριεῖ αὐτήν. ¹⁴ πᾶσα εὐχὴ
καὶ πᾶς ὄρκος δεσμοὺς κακῶσαι ψυχὴν,
ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς στήσῃ αὐτῇ, καὶ ὁ ἄνθρωπος
αὐτῆς περιεῖλε. ¹⁵ ἔαν δὲ σιωπῶν πα-
ρασιωπήσῃ αὐτῇ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας,
καὶ στήσῃ αὐτῇ πᾶσας τὰς εὐχὰς αὐ-
τῆς, καὶ τοὺς ὀρισμοὺς τοὺς ἐπ' αὐτῆς
στήσῃ αὐτῇ, ὅτι ἐσιώπησεν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ ἢ ἡκούσεν. ¹⁶ ἔαν δὲ περιελθὼν
περιελθῇ ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς μετὰ τὴν ἡμέραν
ἣν ἡκούσε, καὶ λήψεται τὴν ἁμαρτίαν
αὐτοῦ. ¹⁷ ταῦτα τὰ δικαιώματα, ὅσα
ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ, ἀναμέ-
σον ἄνδρὸς καὶ γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ
ἀναμέσον πατρὸς καὶ θυγατρὸς ἐν
νεότητι ἐν οἴκῳ πατρὸς.

ΚΕ Φ. ΑΑ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν,
λέγων. ² ἐκδίκει τὴν ἐκδίκησιν υἱῶν
Ἰσραὴλ ἐκ τῶν Μαδιανιτῶν, καὶ ἔσχα-
τον προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου.
³ καὶ ἐλάλησε ὁ Μωυσῆς πρὸς τὸν λαόν,
λέγων. ἐξοπλίσατε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας,
καὶ παρατάσασθε ἐναντὶ κυρίου ἐπὶ
Μαδιάν, ἀποδοῦναι ἐκδίκησιν παρὰ
τοῦ

τοῦ κυρίου τῇ Μαδιάν ⁴ χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς, ἐκ πασῶν φυλῶν υἰὼν Ἰσραὴλ, ἀποστείλατε παρατάξασθαι. ⁵ καὶ ἐξηρόθμωσαν ἐκ τῶν χιλιάδων Ἰσραὴλ χιλίους ἐκ φυλῆς, δώδεκα χιλιάδας ἐνωπλισμένοι εἰς παράταξιν. ⁶ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσὴς χιλίους ἐκ φυλῆς, χιλίους ἐκ φυλῆς· σὺν δυνάμει αὐτῶν, καὶ Φινεὺς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως. καὶ τὰ σκευὴ τὰ ἅγια, καὶ αἱ σάλπιγγες τῶν σημειωσίων ἐν ταῖς χειρὶν αὐτῶν. ⁷ καὶ παρετάξαντο ἐπὶ Μαδιάν, καθὰ ἐνετείλατο κύριος Μωυσῇ. καὶ ἀπέκτειναν πᾶν ἄρσενικόν. ⁸ καὶ τοὺς βασιλεῖς Μαδιάν ἀπέκτειναν ἅμα τοῖς τραυματίαις αὐτῶν. καὶ τὸν Εὐδὴν, καὶ τὸν Ροκὸν, καὶ τὸν Σούρ, καὶ τὸν Οὐρ, καὶ τὸν Ροβὸκ, πέντε βασιλεῖς Μαδιάν. καὶ τὸν Βαλαάμ υἱὸν Βεωρ ἀπέκτειναν ἐν βομφαίᾳ σὺν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν. ⁹ καὶ ἐπρονόμωσαν τὰς γυναῖκας Μαδιάν, καὶ τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἔγκτηα αὐτῶν. καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονόμωσαν, ¹⁰ καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν τὰς ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν, καὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ. ¹¹ καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομίην αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκύλα αὐτῶν ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους. ¹² καὶ ἤγαγον πρὸς Μωυσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκύλα, καὶ τὴν προνομίην εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Ἀραβὸθ Μωάβ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχῶ. ¹³ καὶ ἐξῆλθε Μωυσὴς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἔξω τῆς παρεμβολῆς. ¹⁴ καὶ ὠργίσθη Μωυσὴς ἐπὶ τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, χιλιάρχοις καὶ ἑκατοντάρχοις τοῖς ἐρχομένοις ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσὴς. ἰνατί ἐζωγῆσατε πᾶν θῆλυ; ¹⁶ αὐταὶ γὰρ ἦσαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κατὰ τὸ ῥῆμα Βαλαάμ τοῦ ἀποστῆσαι καὶ ὑπεριδεῖν τὸ ῥῆμα κυρίου, ἐνεκεν Φογοῶρ. καὶ ἐγένετο ἡ πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου.

¹⁷ καὶ νῦν ἀποκτείνετε πᾶν ἄρσενικόν ἐν πάσῃ τῇ ἀπαρτίᾳ, πᾶσαν γυναῖκα, ἣτις ἐγὼ κοίτην ἄρσεως ἀποκτείνετε. ¹⁸ καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρτίαν τῶν γυναικῶν, ἣτις οὐκ οἶδε κοίτην ἄρσεως, ζωγρήσατε αὐτάς. ¹⁹ καὶ ὑμεῖς παρεμβάλετε ἔξω τῆς παρεμβολῆς ἑπτὰ ἡμέρας. πᾶς ὁ ἀνέλων καὶ ὁ ἀπτόμενος τοῦ τετρωμένου ἀγνισθῆσεται τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ὑμεῖς καὶ ἡ αἰχμαλωσία ὑμῶν. ²⁰ καὶ πᾶν περιβλήμα καὶ πᾶν σκεῦος δερμάτινον, καὶ πᾶσαν ἐργασίαν ἐξ αἰγίας, καὶ πᾶν σκεῦος ξύλινον ἀφαινεῖτε. ²¹ καὶ εἶπεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοὺς ἐρχομένους ἐκ τῆς παρατάξεως τοῦ πολέμου. τοῦτο τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου ὃ συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ. ²² πληρὴν τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μολίβου καὶ κασιτέρου. ²³ πᾶν πρᾶγμα ὃ διελύσεται ἐν πυρὶ, καὶ καθαρισθῆσεται, ἀλλ' ἢ τῷ ὕδατι τοῦ ἁγνισμοῦ ἀγνισθῆσεται. καὶ πάντα ὅσα ἐὰν μὴ διαπορευῇται διὰ πυρὸς, διελύσεται δι' ὕδατος. ²⁴ καὶ πλυνεῖσθε τὰ ἱμάτια τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ καθαρισθῆσεσθε. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελύσεσθε εἰς τὴν παρεμβολήν. ²⁵ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. ²⁶ λαβε τὸ κεφάλαιον τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους σὺ καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῆς συναγωγῆς. ²⁷ καὶ διμεῖτε τὰ σκύλα ἀναμέσον τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν, καὶ ἀναμέσον πάσης συναγωγῆς. ²⁸ καὶ ἀφείλετε τέλος κυρίῳ παρα τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὴν παράταξιν, μίαν ψυχὴν ἀπὸ πεντακοσίων, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων. ²⁹ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσου αὐτῶν λήψετε. καὶ δώσεις Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεῖ τὰς ἀπαρχὰς κυρίου. ³⁰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσου τοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ λήψῃ ἓνα ἀπὸ πεντήκοντα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπὸ τῶν βοῶν, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ

καὶ ἀπὸ τῶν ὄνων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν. καὶ δώσεις αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλάκας ἐν τῇ σκηνῇ κυρίου. ³¹ καὶ ἐποίησε Μωσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωσῇ. ³² καὶ ἐγενήθη τὸ πλεόνασμα τῆς προνομῆς ὃ προεβόλευσαν οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀπὸ τῶν προβάτων, ἑξακόσιοι χιλιάδες καὶ ἑβδομηκοντα καὶ πέντε χιλιάδες. ³³ καὶ βόες, δύο καὶ ἑβδομηκοντα χιλιάδες. ³⁴ καὶ ὄνοι, μία καὶ ἑξήκοντα χιλιάδες. ³⁵ καὶ ψυχὰι ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν γυναικῶν, αἱ οὐκ ἔγνωσαν κοίτην ἀνδρὸς, πᾶσαι ψυχαί, δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδες. ³⁶ καὶ ἐγενήθη τὸ ἡμίσευμα ἡ μερὶς τῶν ἐκπεπορευμένων εἰς τὸν πόλεμον ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προβάτων, τριακόσιοι καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια. ³⁷ καὶ ἐγένετο τὸ τέλος κυρίῳ ἀπὸ τῶν προβάτων ἑξακόσιοι ἑβδομηκοντα πέντε. ³⁸ καὶ βόες, ἑξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος κυρίῳ, δύο καὶ ἑβδομηκοντα. ³⁹ καὶ ὄνοι, τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι, καὶ τὸ τέλος κυρίῳ, εἰς καὶ ἑξήκοντα. ⁴⁰ καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων, ἑκακίδεκα χιλιάδες, καὶ τὸ τέλος αὐτῶν κυρίῳ δύο καὶ τριάκοντα ψυχαί. ⁴¹ καὶ ἔδωκε Μωσῆς τὸ τέλος κυρίῳ τὸ ἀφαίρεμα τοῦ θεοῦ Ἐλεάζαρ τῷ ἱερεῖ, καθὰ συνέταξε κύριος τῷ Μωσῇ. ⁴² ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οὓς διεῖλε Μωσῆς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν. ⁴³ καὶ ἐγένετο τὸ ἡμίσευμα ἀπὸ τῆς συναγωγῆς ἀπὸ τῶν προβάτων, τριακόσιοι καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλια καὶ πεντακόσια. ⁴⁴ καὶ βόες, ἑξ καὶ τριάκοντα χιλιάδες. ⁴⁵ ὄνοι, τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. ⁴⁶ καὶ ψυχαὶ ἀνθρώπων, ἑξ καὶ δέκα χιλιάδες. ⁴⁷ καὶ ἔλαβε Μωσῆς ἀπὸ τοῦ ἡμισεύματος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τὸ ἐν ἀπὸ τῶν πενήκοντα, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ τοῖς Λευίταις τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλάκας τῆς σκηνῆς κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωσῇ. ⁴⁸ καὶ προσήλ-

θον πρὸς Μωσῆν πάντες οἱ καθεσταμένοι εἰς τὰς χιλιάρχιας τῆς δυνάμεως· χιλιάρχοι καὶ ἑκατοντάρχοι, ⁴⁹ καὶ εἶπαν πρὸς Μωσῆν. οἱ παῖδες σου εἰλήφασιν τὸ κεφάλαιον τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ οὐ διαπεφώνηκεν ἀπ' αὐτῶν οὐδὲ εἰς. ⁵⁰ καὶ προσεγενόχαμεν τὸ δῶρον κυρίῳ ἀνὴρ ὃ εὖρε σκευὸς χρυσοῦν καὶ χλιδῶνα καὶ ψέλλιον καὶ δακτύλιον καὶ περιδέξιον καὶ ἐμπλόκιον ἑξίλασθαι περὶ ἡμῶν ἐναντι κυρίου. ⁵¹ καὶ ἔλαβε Μωσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρ' αὐτῶν πᾶν σκευὸς ἐργασμένον. ⁵² καὶ ἐγένετο πᾶν τὸ χρυσίον τὸ ἀφαίρεμα ὃ ἀφῆλον κυρίῳ, ἑκακίδεκα χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι καὶ πενήκοντα σίκλοι παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων. ⁵³ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐπρονόμυσαν ἕκαστος ἑαυτῷ. ⁵⁴ καὶ ἔλαβε Μωσῆς καὶ Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς τὸ χρυσίον παρὰ τῶν χιλιάρχων καὶ παρὰ τῶν ἑκατοντάρχων, καὶ εἰς-ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, μνημόσυρον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐναντι κυρίου.

Κ Ε Φ. ΔΒ'.

Καὶ κτήνη πλήθος ἦν τοῖς υἱοῖς Ρουβὴν, καὶ τοῖς υἱοῖς Γαδ, πλήθος σφόδρα. καὶ εἶδον τὴν χώραν Ἰαζήρ, καὶ τὴν χώραν Γαλαάδ. καὶ ἦν ὁ τόπος τόπος κτήνσι. ² καὶ προσελθόντες οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ εἶπαν πρὸς Μωσῆν καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς συναγωγῆς, λέγοντες. ³ Ἀταρωθ καὶ Δαιβὼν, καὶ Ἰαζήρ, καὶ Ναμρά, καὶ Ἑσεβὼν, καὶ Ἐλεαλή, καὶ Σεβαμά, καὶ Ναβαὺ, καὶ Βαϊάν, ⁴ τὴν γῆν ἣν παρὰδédωκε κύριος ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, γῆ κτηνοτρόφος ἐστὶ, καὶ τοῖς παισὶ σου κτήνη ὑπάρχει. ⁵ καὶ ἔλεγον. εἰ εὕρομεν χάριν ἐνώπιον σου, δοθήτω ἡ γῆ αὕτῃ τοῖς οἰκέταις σου ἐν κατασχέσει, καὶ μὴ διαβιβάσης ἡμᾶς τὸν Ἰορδάνην. ⁶ καὶ εἶπε Μωσῆς τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τοῖς υἱοῖς Ρουβὴν. οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν πορεύονται εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὑμεῖς καθήσθετε αὐτοῦ; ⁷ καὶ ἵνατί διαστρέφετε τὰς δια-

νοίας

νοίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μὴ διαβῆναι εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος δίδωσιν αὐτοῖς; ⁸ οὐχ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν, ὅτε ἀπέστειλα αὐτοὺς ἐκ Κὰδης Βαρὴν κατανοῆσαι τὴν γῆν; ⁹ καὶ ἀνέβησαν φάραγγα βότρου, καὶ κατενόησαν τὴν γῆν, καὶ ἀπέστησαν τὴν καρδίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅπως μὴ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκεν κύριος αὐτοῖς. ¹⁰ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ὤμοσε, λέγων. ¹¹ εἰ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἑπάνω, οἱ ἐπιστάμενοι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν, τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, οὐ γὰρ συνεπηκολούθησαν ὀπίσω μου, ¹² πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ὁ διακεχωρισμένος, καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυὴ, ὅτι συνεπηκολούθησαν ὀπίσω κυρίου. ¹³ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. καὶ κατερομβευσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, ἕως ἐξανήλωθ' ἡ πόσις ἡ γενεά, οἱ ποιοῦντες τὰ πονηρὰ ἐναντὶ κυρίου. ¹⁴ ἰδοὺ ἀνέστητε ἀντὶ τῶν πατέρων ὑμῶν, συντριμμα ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, προσθίνειν ἔτι ἐπὶ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς κυρίου ἐπὶ Ἰσραὴλ. ¹⁵ ὅτι ἀποστραφῆσαθε ἀπ' αὐτοῦ προσθίνειν ἔτι καταλπίνει αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀνομιᾶτε εἰς ὅλην τὴν συναγωγὴν ταύτην. ¹⁶ καὶ προσῆλθον αὐτῷ, καὶ ἔλεγον. ἐπαύλεις προβάτων οἰκοδομήσομεν ὡς τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν, καὶ πόλεις ταῖς ἀποσκευαῖς ἡμῶν. ¹⁷ καὶ ἡμεῖς ἐνοπλισάμενοι προφυλακὴν πρότεροι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἀγάγωμεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἑαυτῶν τόπον, καὶ κατοικήσῃ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν ἐν πόλεσι τετειχισμέναις διὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, ¹⁸ οὐ μὴ ἀποστραφῶμεν εἰς τὰς οἰκίας ἡμῶν, ἕως ἂν καταμερισθῶσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ οὐκέτι κληρονομήσομεν ἐν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐπέκεινα, ὅτι ἀπέχομεν τοὺς κληρούς ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν ἀνατολαῖς. ²⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς. ἐὰν ποιήσητε κατὰ τὸ ῥῆμα

τοῦτο, ἐὰν ἐξοπλισάσθε ἐναντὶ κυρίου εἰς πόλεμον, ²¹ καὶ παρελεύσεται ὑμῶν πᾶς ὀπλίτης τὸν Ἰορδάνην ἐναντὶ κυρίου, ἕως ἂν ἐκτρίβῃ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ²² καὶ κατακυριευθῇ ἡ γῆ ἐναντὶ κυρίου. καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστραφῆσαθε καὶ ἑσταθὲ ἀθῶοι ἐναντὶ κυρίου, καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ. καὶ ἔσται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν κατασχέσει ἐναντὶ κυρίου. ²³ ἐὰν δὲ μὴ ποιήσῃτε οὕτως, ἁμαρτήσαθε ἐναντὶ κυρίου. καὶ γνώσαθε τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν, ὅταν ὑμᾶς καταλάβῃ τὰ κακά. ²⁴ καὶ οἰκοδομήσατε ὑμῖν ἑαυτοῖς πόλεις τῇ ἀποσκευῇ ὑμῶν, καὶ ἐπαύλεις τοῖς κτήνεσιν ὑμῶν. καὶ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τῶν στόματος ὑμῶν ποιήσετε. ²⁵ καὶ εἶπαν υἱοὶ Ρουβὴν καὶ υἱοὶ Γαδ πρὸς Μωυσῆν, λέγοντες. οἱ παῖδές σου ποιήσουσι καθὰ ὁ κύριος ἡμῶν ἐντέλλεται. ²⁶ ἡ ἀποσκευὴ ἡμῶν, καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ πάντα τὰ κτήνη ἡμῶν ἔσονται ἐν ταῖς πόλεσι Γαλαὰδ. ²⁷ οἱ δὲ παῖδές σου παρελεύσονται πάντες ἐνοπλισμένοι καὶ ἐκτεταγμένοι ἐναντὶ κυρίου εἰς τὸν πόλεμον, ὃν τρόπον ὁ κύριος λέγει. ²⁸ καὶ συνέστησεν αὐτοῖς Μωυσῆς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα, καὶ Ἰησοῦν υἱὸν Ναυὴ, καὶ τοὺς ἄρχοντας πατρῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ. ²⁹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Μωυσῆς. ἐὰν διαβῶσιν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ μεθ' ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, πᾶς ἐνοπλισμένος εἰς πόλεμον ἐναντὶ κυρίου, καὶ κατακυριεύσῃτε τῆς γῆς ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ δώσετε αὐτοῖς τὴν γῆν Γαλαὰδ ἐν κατασχέσει. ³⁰ ἐὰν δὲ μὴ διαβῶσιν ἐνοπλισμένοι μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν πόλεμον ἐναντὶ κυρίου, καὶ διαβιβάσῃτε τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν πρότερον ὑμῶν εἰς γῆν Χαναάν, καὶ συγκατακληρονομηθήσονται ἐν ὑμῖν ἐν τῇ γῇ Χαναάν. ³¹ καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ, λέγοντες. ὅσα ὁ κύριος λέγει τοῖς θεράπουσιν, οὕτω ποιήσομεν. ³² ἡμεῖς. διαβησόμεθα ἐνοπλισμένοι ἐναντὶ κυρίου εἰς γῆν Χαναάν, καὶ δώσετε τὴν κατάσχσιν ἡμῖν ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. ³³ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυ-

σῆς

σῆς τοῖς υἱοῖς Γὰδ, καὶ τοῖς υἱοῖς
 'Ρουβὴν, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασ-
 σὴ υἱῶν Ἰωσήφ, τὴν βασιλείαν Σηὼν
 βασιλέως Ἀμορραίων, καὶ τὴν βασι-
 λεῖαν Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν, τὴν
 γῆν καὶ τὰς πόλεις σὺν τοῖς ὁρίοις αὐ-
 τῆς, πόλεις τῆς γῆς κύκλῳ. ³⁴ καὶ ὠ-
 κοδόμησαν οἱ υἱοὶ Γὰδ τὴν Δαιβὼν,
 καὶ τὴν Ἀταρώθ, καὶ τὴν Ἀροήρ,
³⁵ καὶ τὴν Σοφάρ, καὶ τὴν Ἰαζήρ, καὶ
 ὕψωσαν αὐτάς, ³⁶ καὶ τὴν Ναμράμ
 καὶ τὴν Βαιθαράν πόλεις ὄχυράς, καὶ
 ἐπαύλεις προσβάτων. ³⁷ καὶ οἱ υἱοὶ
 'Ρουβὴν ὠκοδόμησαν τὴν Ἑσεβὼν, καὶ
 Ἑλεάλην, καὶ Καραθαμ, ³⁸ καὶ τὴν
 Βελεμῶν, περικυκλωμένας, καὶ τὴν
 Σεβαμά. καὶ ἐπωνόμασαν κατὰ τὰ
 ὀνόματα αὐτῶν τὰ ὀνόματα τῶν πό-
 λεων, ἃς ὠκοδόμησαν. ³⁹ καὶ ἐπορεύ-
 θη υἱὸς Μαχίρ υἱοῦ Μανασσὴ Γα-
 λαὰδ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπώλεσε
 τὸν Ἀμορραῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν
 αὐτῇ. ⁴⁰ καὶ ἔδωκε Μωσῆς τὴν Γα-
 λαὰδ τῷ Μαχίρ υἱῷ Μανασσὴ, καὶ
 κατώκησεν ἐκεῖ. ⁴¹ καὶ Ἰαῖρ ὁ τοῦ
 Μανασσὴ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὰς
 ἐπαύλεις αὐτῶν, καὶ ἐπωνόμασεν αὐ-
 τὰς ἐπαύλεις Ἰαῖρ. ⁴² καὶ Ναβαὺ
 ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὴν Καὰθ καὶ
 τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ ἐπωνόμασεν αὐ-
 τὰς Ναβῶθ ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΔΓ'.

Καὶ οὗτοι οἱ σταθμοὶ τῶν υἱῶν Ἰσ-
 ραὴλ, ὡς ἐξῆλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου
 σὺν δυνάμει αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ
 καὶ Ἀαρών. ² καὶ ἔγραψε Μωσῆς
 τὰς ἀπαρσεις αὐτῶν, καὶ τοὺς σταθ-
 μούς αὐτῶν διὰ ῥήματος κυρίου. καὶ
 οὗτοι σταθμοὶ τῆς πορείας αὐτῶν.
³ ἀπῆραν ἐκ Ῥαμεσσὴ τῷ μηνὶ τῷ
 πρώτῳ τῇ πεντεκαδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ
 μηνὸς τοῦ πρώτου, τῇ ἐπαύριον τοῦ
 πάσχα ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν χει-
 ρὶ ὑψηλῇ ἐναντίον πάντων τῶν Αἰγυ-
 πτίων. ⁴ καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἔθαπτον
 ἐξ αὐτῶν τοὺς τεθνηκότας πάντας,
 οὓς ἐπάταξε κυριος, πᾶν πρωτότοκον
 ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν τοῖς θεοῖς αὐ-
 τῶν ἐποίησε τὴν ἐκδίκησιν κύριος.
⁵ καὶ ἀπάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ
 Ῥαμεσσὴ παρενέβαλον εἰς Σοκχωθ.

⁶ καὶ ἀπάραντες ἐκ Σοκχωθ παρενέ-
 βαλον εἰς Βουθάν, ὃ ἐστὶ μέρος τι τῆς
 ἐρήμου. ⁷ καὶ ἀπῆραν ἐκ Βουθάν,
 καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ στόμα Εἰρώθ,
 ὃ ἐστὶν ἀπέναντι Βελεσεφῶν, καὶ
 παρενέβαλον ἀπέναντι Μαχδωλου.
⁸ καὶ ἀπῆραν ἀπέναντι Εἰρώθ, καὶ
 διέβησαν μέσον τῆς θαλάσσης εἰς τὴν
 ἐρήμον. καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τριῶν
 ἡμερῶν διὰ τῆς ἐρήμου αὐτοῖς, καὶ
 παρενέβαλον ἐν Πικρίαῖς. ⁹ καὶ ἀπῆ-
 ραν ἐκ Πικριῶν, καὶ ἦλθον εἰς Αἰλίμ.
 καὶ ἐν Αἰλίμ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων,
 καὶ ἐβδομήκοντα στελέχη φοινίκων,
 καὶ παρενέβαλον ἐκεῖ παρὰ τὸ ὕδωρ.
¹⁰ καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλίμ, καὶ παρενέ-
 βαλον ἐπὶ θάλασσαν ἐρυθράν, ¹¹ καὶ
 ἀπῆραν ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ
 παρενέβαλον εἰς τὴν ἐρήμον Σίν. ¹² καὶ
 ἀπῆραν ἐκ τῆς ἐρήμου Σίν, καὶ παρεν-
 έβαλον εἰς Ῥαφακά. ¹³ καὶ ἀπῆραν
 ἐκ Ῥαφακά, καὶ παρενέβαλον ἐν Αἰ-
 λους. ¹⁴ καὶ ἀπῆραν ἐξ Αἰλούς, καὶ
 παρενέβαλον ἐν Ῥαφιδίν. καὶ οὐκ ἦν
 ἐκεῖ ὕδωρ τῷ λαῷ πνεῖν. ¹⁵ καὶ ἀπῆ-
 ραν ἐκ Ῥαφιδίν, καὶ παρενέβαλον ἐν
 τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. ¹⁶ καὶ ἀπῆραν ἐκ τῆς
 ἐρήμου Σινᾶ, καὶ παρενέβαλον ἐν
 μνημασι τῆς ἐπιθυμίας. ¹⁷ καὶ ἀπῆ-
 ραν ἐκ μνημάτων τῆς ἐπιθυμίας, καὶ
 παρενέβαλον ἐν Ἀσηρώθ. ¹⁸ καὶ ἀπῆ-
 ραν ἐξ Ἀσηρώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν
 Ῥαθαμά. ¹⁹ καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥαθαμά,
 καὶ παρενέβαλον ἐν Ῥεμμὼν Φαρές,
²⁰ καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥεμμὼν Φαρές, καὶ
 παρενέβαλον εἰς Λεβωνᾶ. ²¹ καὶ ἀπῆ-
 ραν ἐκ Λεβωνᾶ, καὶ παρενέβαλον εἰς
 Ῥεσσάν. ²² καὶ ἀπῆραν ἐκ Ῥεσσάν,
 καὶ παρενέβαλον εἰς Μακελλάθ. ²³ καὶ
 ἀπῆραν ἐκ Μακελλάθ, καὶ παρενέβα-
 λον εἰς Σαφάρ. ²⁴ καὶ ἀπῆραν ἐκ Σα-
 φάρ, καὶ παρενέβαλον εἰς Χαραδάθ.
²⁵ καὶ ἀπῆραν ἐκ Χαραδάθ, καὶ πα-
 ρενέβαλον εἰς Μακκλωθ. ²⁶ καὶ ἀπῆ-
 ραν ἐκ Μακκλωθ, καὶ παρενέβαλον
 εἰς Καταάθ. ²⁷ καὶ ἀπῆραν ἐκ Κα-
 ταάθ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ταράθ.
²⁸ καὶ ἀπῆραν ἐκ Ταράθ, καὶ παρεν-
 έβαλον εἰς Μαθεκκά. ²⁹ καὶ ἀπῆραν
 ἐκ Μαθεκκά, καὶ παρενέβαλον εἰς
 Σελμωνᾶ. ³⁰ καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνᾶ,

καὶ

καὶ παρενέβαλον εἰς Μασουρούθ.
³¹ καὶ ἀπῆραν ἐκ Μασουρούθ, καὶ
 παρενέβαλον εἰς Βαναία. ³² καὶ ἀπῆ-
 ραν ἐκ Βαναία, καὶ παρενέβαλον εἰς
 τὸ ὄρος Γαδγὰδ. ³³ καὶ ἀπῆραν ἐκ
 τοῦ ὄρους Γαδγὰδ, καὶ παρενέβαλον
 εἰς Ἑτεβαθά. ³⁴ καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἑτε-
 βαθά, καὶ παρενέβαλον εἰς Ἐβρωνά.
³⁵ καὶ ἀπῆραν ἐξ Ἐβρωνά, καὶ παρεν-
 έβαλον εἰς Γεσιών Γάβερ. ³⁶ καὶ ἀπῆ-
 ραν ἐκ Γεσιών Γάβερ, καὶ παρεν-
 έβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν. καὶ ἀπῆραν
 ἐκ τῆς ἐρήμου Σίν, καὶ παρενέβαλον
 εἰς τὴν ἐρήμον Φαράν. αὕτη ἐστὶ Κά-
 δης. ³⁷ καὶ ἀπῆραν ἐκ Κάδης, καὶ
 παρενέβαλον εἰς Ὠρ τὸ ὄρος πλησίον
 γῆς Ἐδωμ. ³⁸ καὶ ἀνέβη Ἀαρὼν ὁ ἱε-
 ρεὺς διὰ προστάγματος κυρίου, καὶ ἀπ-
 έθανεν ἐκεῖ ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει
 τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ μιᾷ τοῦ
 μηνός. ³⁹ καὶ Ἀαρὼν ἦν τριῶν καὶ εἴ-
 κοσι καὶ ἑκατὸν ἔτων, ὅτε ἀπέθνησκεν
 ἐν Ὠρ τῷ ὄρει. ⁴⁰ καὶ ἀκούσας ὁ Χα-
 νανὶς βασιλεὺς Ἀράδ, καὶ οὗτος κατῴ-
 κει ἐν γῇ Χαναάν, ὅτε ἐξεπορεύοντο
 οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ⁴¹ καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὠρ
 τοῦ ὄρους, καὶ παρενέβαλον εἰς Σελ-
 μωνά. ⁴² καὶ ἀπῆραν ἐκ Σελμωνά, καὶ
 παρενέβαλον εἰς Φινώ. ⁴³ καὶ ἀπῆραν
 ἐκ Φινώ, καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠρῶθ.
⁴⁴ καὶ ἀπῆραν ἐξ Ὠρῶθ, καὶ παρενέ-
 βαλον ἐν Γαῖ, ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν
 ὄριων Μωάβ. ⁴⁵ καὶ ἀπῆραν ἐκ Γαῖ,
 καὶ παρενέβαλον εἰς Δαιβὼν Γὰδ.
⁴⁶ καὶ ἀπῆραν ἐκ Δαιβὼν Γὰδ, καὶ
 παρενέβαλον ἐν Γέλμων Δεβλαθαίμ.
⁴⁷ καὶ ἀπῆραν ἐκ Γέλμων Δεβλαθαίμ,
 καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀβα-
 ρίμ, ἀπέναντι Ναβαῦ. ⁴⁸ καὶ ἀπῆραν
 ἀπὸ ὀρέων Ἀβαρίμ, καὶ παρενέβαλον
 ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου
 κατὰ Ἱεριχώ. ⁴⁹ καὶ παρενέβαλον πα-
 ρὰ τὸν Ἰορδάνην ἀναμέσον Αἰσιμῶθ,
 ἕως Βελσά τὸ κατὰ δυσμὰς Μωάβ.
⁵⁰ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν
 ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδά-
 νην κατὰ Ἱεριχώ, λέγων. ⁵¹ λάλησον
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐ-
 τοὺς. ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην
 εἰς γῆν Χαναάν. ⁵² καὶ ἀπολέετε πάν-

τας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ πρὸ
 προσώπου ὑμῶν, καὶ ἐξαερεῖτε τὰς σκο-
 πιάς αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἰδῶλα τὰ
 χωνευτὰ αὐτῶν ἀπολέετε αὐτά, καὶ
 πάσας τὰς στήλας αὐτῶν ἐξαερεῖτε.
⁵³ καὶ ἀπολέετε πάντας τοὺς κατοι-
 κοῦντας τὴν γῆν, καὶ κατοικήσετε ἐν
 αὐτῇ, ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτῶν
 ἐν κλήρῳ. ⁵⁴ καὶ κατακληρονομήσετε
 τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ κατὰ φυλάς
 ὑμῶν, τοῖς πλείοσι πληθυνεῖτε τὴν
 κατάσχεσιν αὐτῶν, καὶ τοῖς ἐλάττοσιν
 ἐλαττώσετε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν, εἰς
 ὃ ἂν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκεῖ αὐ-
 τοῦ ἐστὶ, κατὰ φυλάς πατριῶν ὑμῶν
 κληρονομήσετε. ⁵⁵ ἐὰν δὲ μὴ ἀπολέση-
 τε τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ
 προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσται οὗς ἐὰν
 καταλίπητε ἐξ αὐτῶν, σκόλοπες ἐν
 τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ βολίδες ἐν
 ταῖς πλευραῖς ὑμῶν, καὶ ἐχθρεύουσιν
 ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοι-
 κήσετε. ⁵⁶ καὶ ἔσται καθότι διεγνώ-
 κειν ποιῆσαι αὐτοὺς, ποιήσω ὑμᾶς.

Κ Ε Φ. ΛΔ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσήν,
 λέγων. ² ἐντείλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς. ὑμεῖς ἐξορευ-
 ῃθε εἰς τὴν γῆν Χαναάν, αὕτη ἐστὶ
 ὑμῖν εἰς κληρονομίαν, γῆ Χαναάν σὺν
 τοῖς ὀρίοις αὐτῆς. ³ καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ
 κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ ἐρήμου Σίν
 ἕως ἐχόμενον Ἐδωμ, καὶ ἔσται ὑμῖν
 τὰ ὄρια πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους τῆς
 θαλάσσης τῆς ἀλκυῆς ἀπὸ ἀνατολῶν.
⁴ καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὄρια ἀπὸ λι-
 βὸς πρὸς ἀνάβασιν Ἀραβίαν, καὶ παρ-
 ελεύσεται Ἐννὰχ, καὶ ἔσται ἡ διεξόδος
 αὐτοῦ πρὸς λίβα Κάδης τοῦ Βαρνῆ,
 καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἐπαυλὴν Ἀράδ, καὶ
 παρελεύσεται Ἀσιμωνᾶ. ⁵ καὶ κυκλώ-
 σαι τὰ ὄρια ἀπὸ Ἀσιμωνᾶ χεμαρῶν
 Αἰγύπτου, καὶ ἔσται ἡ διεξόδος ἡ θά-
 λασσα. ⁶ καὶ τὰ ὄρια τῆς θαλάσσης
 ἔσται ὑμῖν, ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀρεῖ,
 τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια τῆς θαλάσ-
 σης. ⁷ καὶ τοῦτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὄρια
 πρὸς βορρᾶν, ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς
 μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς
 παρὰ τὸ ὄρος τὸ ὄρος. ⁸ καὶ ἀπὸ τοῦ
 ὄρους τὸ ὄρος καταμετρήσετε αὐτοὺς,
 εἰς-

εἰσπορευομένων εἰς Ἑμάθ, καὶ ἔσται ἡ διεξοδος αὐτοῦ τὰ ὄρια Σαραδάκ.
 9 καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὄρια Λεφρωνά, καὶ ἔσται ἡ διεξοδος αὐτοῦ Ἀρσεναιν, τοῦτο ἔσται ὑμῖν ὄρια ἀπὸ βορῆα.
 10 καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὄρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ἀρσεναιν Σεφμαρ.
 11 καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἀπὸ Σεφμαρ Βηλά ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγὰς, καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια Βηλά, ἐπὶ ῥώτου θαλάσσης Χενερέθ ἀπὸ ἀνατολῶν.
 12 καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔσται ἡ διεξοδος θαλάσσης ἡ ἀλμύκη. αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς κύκλω.
 13 καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. αὕτη ἡ γῆ ἣν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ κλήρου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος δοῦναι αὐτὴν ταῖς ἑννέα φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ.
 14 ὅτι ἔλαβε φυλὴ υἱῶν Ρουβὴν, καὶ φυλὴ υἱῶν Γαδ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἀπέλαβον τοὺς κληρούς αὐτῶν.
 15 δύο φυλαὶ καὶ ἡμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κληρούς αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχὼ ἀπὸ ῥότου κατ' ἀνατολάς.
 16 καὶ ἔλαλθε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων.
 17 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἱ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν. Ἐλάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυή.
 18 καὶ ἄρχοντα ἓνα ἐκ φυλῆς λήψετε κατακληρονομήσαι ὑμῖν τὴν γῆν.
 19 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν. τῆς φυλῆς Ἰούδα, Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ.
 20 τῆς φυλῆς Συμεὼν, Σαλαμὶὴ υἱὸς Σεμιούδ.
 21 τῆς φυλῆς Βενιαμὴν, Ἐλδὰδ υἱὸς Χασλὼν.
 22 τῆς φυλῆς Δάν, ἄρχων Βακχιρ υἱὸς Ἐγλί.
 23 τῶν υἱῶν Ἰασήφ φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ, ἄρχων Ἀνιήλ υἱὸς Σουφί.
 24 τῆς φυλῆς υἱῶν Ἐφραὶμ, ἄρχων Καμουήλ υἱὸς Σαβαθάν.
 25 τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν, ἄρχων Ἐλισαφάν υἱὸς Φαρνάχ.
 26 τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰσάακ, ἄρχων Φαλτιήλ υἱὸς Ὀκά.
 27 τῆς φυλῆς υἱῶν Ἀσέρ, ἄρχων Ἀχιωρ υἱὸς Σελεμί.
 28 τῆς φυλῆς Νεφθαλί, ἄρχων Φαδαήλ υἱὸς Ἰαμιούδ.
 29 τοῦτοις ἐνετείλατο κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν.

Κ Ε Φ. Α Ε'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρὰ τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἱεριχὼ, λέγων.
 2 σύνταξον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ δώσουσι τοῖς Λευίταις ἀπὸ τῶν κλήρων κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ προάστεια τῶν πόλεων κύκλω αὐτῶν δώσουσι τοῖς Λευίταις.
 3 καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτηνεῖν αὐτῶν, καὶ πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν.
 4 καὶ τὰ συγκυροῦντα τῶν πόλεων, ὥς δώσετε τοῖς Λευίταις, ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω διςχιλίους πήγχεις κύκλω.
 5 καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολάς διςχιλίους πήγχεις, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα διςχιλίους πήγχεις, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν διςχιλίους πήγχεις, καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορῆαν διςχιλίους πήγχεις. καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου ἔσται ὑμῖν, καὶ τὰ ὅμορα τῶν πόλεων.
 6 καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις, τὰς ἔξ πόλεως τῶν φυγαδευτηρίων ὥς δώσετε φυγεῖν ἐκεί τῷ φωνεύσαντι, καὶ πρὸς ταύταις τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις.
 7 πάσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ πόλεις. ταύτας καὶ τὰ προάστεια αὐτῶν.
 8 καὶ τὰς πόλεις ὥς δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀπὸ τῶν τὰ πολλὰ, πολλὰ. καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων, ἐλάττω. ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν κατακληρονομήσουσι, δώσουσιν ἀπὸ τῶν πόλεων τοῖς Λευίταις.
 9 καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων.
 10 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναάν.
 11 καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις. φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεί τὸν φωνεῦτην, πᾶς ὁ πατάξας πυρρὴν ἀκουσίως.
 12 καὶ ἔσονται αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φωνεῦν ἕως ἂν στῇ ἔναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.
 13 καὶ αἱ πόλεις ὥς δώσετε τὰς ἔξ πόλεις, φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν.
 14 τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε

πέραν

πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῇ Χαναάν. φυγαδεῖον ἔσται ¹⁵ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν. ἔσονται αἱ πόλεις αὐταὶ εἰς φυγαδευτήριον, φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως. ¹⁶ ἔὰν δὲ ἐν σκευῇ σιδήρου πατάξῃ αὐτὸν, καὶ τελευτήσῃ, φονευτὴς ἔστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής. ¹⁷ ἔὰν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρὸς ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ αὐτὸν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτὴς ἔστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής. ¹⁸ ἔὰν δὲ ἐν σκευῇ ξυλίνῳ ἐκ χειρὸς ἔξ οὗ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ πατάξῃ αὐτὸν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτὴς ἔστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής. ¹⁹ ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα, οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα. ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ οὗτος, ἀποκτενεῖ αὐτόν. ²⁰ ἔὰν δὲ δι' ἐχθρὰν ὥσῃ αὐτόν, καὶ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος ἔξ ἐνέδρου, καὶ ἀποθάνῃ, ²¹ ἢ διὰ μῆνιν ἐπάταξεν αὐτόν τῇ χειρὶ, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω ὁ πατάξας, φονευτὴς ἔστι, θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεύων. ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντῆσαι αὐτῷ. ²² ἔὰν δὲ ἑξάπινα οὐ δι' ἐχθρὰν ὥσῃ αὐτόν, ἢ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτόν πᾶν σκεῦος οὐκ ἔξ ἐνέδρου, ²³ ἢ παντὶ λίθῳ, ἐν ᾧ ἀποθανεῖται ἐν αὐτῷ οὐκ εἰδώς, καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἦν, οὐδὲ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν. ²⁴ καὶ κρινεῖ ἡ συναγωγὴ ἀναμέσον τοῦ πατάξαντος καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, κατὰ τὰ κρίματα ταῦτα. ²⁵ καὶ ἐξελεῖται ἡ συναγωγὴ τὸν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτὸν ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτήριου αὐτοῦ, οὐ κατέφυγε, καὶ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃν ἔχρισαν αὐτὸν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ. ²⁶ ἔὰν δὲ ἐξῴδω ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὅρια τῆς πόλεως εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ, ²⁷ καὶ εὔρῃ αὐτὸν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ, καὶ φονεύσῃ ὁ ἀγχιστεύων

τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα, οὐκ ἔνοχός ἐστι. ²⁸ ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικεῖτω ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, ἐπαναστραφῇσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ. ²⁹ καὶ ἔσται ταῦτα ὑμῖν εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν. ³⁰ πᾶς πατάξας ψυχὴν, διὰ μαρτύρων φονεύσεις τὸν φονεύσαντα, καὶ μάρτυς εἴς οὐ μαρτυρήσῃ ἐπὶ ψυχὴν ἀποθανεῖν. ³¹ καὶ οὐ λήψεσθε λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναιρεθῆναι, θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται. ³² οὐ λήψεσθε λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν τῶν φυγαδευτηρίων, τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῇ γῆς, ἕως ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ³³ καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσητε τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε, τὸ γὰρ αἷμα τοῦτο φονοκτονεῖ τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐξίλασθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος. ³⁴ καὶ οὐ μianεῖτε τὴν γῆν ἐφ' ἣς κατοικεῖτε ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἣς ἐγὼ κατασκηנῶ ἐν ὑμῖν. ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος κατασκηנῶν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

ΚΕΦ. Λε'.

Καὶ προσελθόν οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱῶν Γαλαὰδ υἱοῦ Μαχίρ υἱοῦ Μανασσὴ ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰωσήφ, καὶ ἐλάλησαν ἐναντι Μωυσῆ, καὶ ἐναντι Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντι τῶν ἀρχόντων οἰκῶν πατριῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ² καὶ ἔβαν. τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν κλήρῳ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ τῷ κυρίῳ συνέταξε κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Σαλπαὰδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ. ³ καὶ ἔσονται ἐνὶ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γυναῖκες. καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κληρὸς αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται. ⁴ ἔὰν δὲ γένηται ἡ ἀφαιρετὴ τῶν

τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ προστεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἂν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατριᾶς ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν. ⁵ καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ διὰ προσητάγματος κυρίου, λέγων. οὕτως φυλὴ υἱῶν Ἰωσήφ λέγουσι. ⁶ τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ συνέταξε κύριος ταῖς θυγατρᾶσι Σαλπαὰδ, λέγων. οὐ ἀρέσκη ἐναντίον αὐτῶν, ἔστωσαν γυναῖκες, πλὴν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἔστωσαν γυναῖκες. ⁷ καὶ οὐχὶ περιστραφήσεται κληρονομία τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀπὸ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν, ὅτι ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ τῆς φυλῆς τῆς πατριᾶς αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ πᾶσα θυγάτηρ ἀγχιστεύουσα κληρονομίαν ἐκ τῶν φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐνὶ τῶν ἐκ τοῦ δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἔδονται γυναῖκες, ἵνα

ἀγχιστεύωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕκαστος τὴν κληρονομίαν τὴν πατρικὴν αὐτοῦ. ⁹ καὶ οὐ περιστραφήσεται ὁ κλῆρος ἐκ φυλῆς ἐπὶ φυλὴν ἑτέραν, ἀλλ' ἕκαστος ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ προσκολληθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ¹⁰ ὃν τρόπον συνέταξε κύριος Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν θυγατρᾶσι Σαλπαὰδ. ¹¹ καὶ ἐγένοντο Θερᾶ καὶ Ἐγλά καὶ Μελχὰ καὶ Νούα καὶ Μαλαὰ θυγατέρες Σαλπαὰδ τοῖς ἀνέμοις αὐτῶν, ¹² ἐκ τοῦ δήμου τοῦ Μανασσὴ υἱῶν Ἰωσήφ ἐγενήθησαν γυναῖκες. καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν φυλὴν δήμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ¹³ αὗται αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Μωυσῇ ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἱεριχώ.

Τέλος τῶν ἀριθμῶν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ.

Κ Ε Φ. Α'.

Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε Μωυσῆς παντὶ Ἰσραὴλ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς δυσμαῖς πλησίον τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀναμέσον Φαράν Τοφὸλ, καὶ Δοβὸν, καὶ Αὐλῶν, καὶ Καταχρύστα. ² ἑνδεκά ἡμερῶν ἐκ Χωρῆβ ὁδὸς ἐπ' ὄρος Σηεῖρ ἕως Κάδης Βαρνή. ³ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ ἔτει ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ μὲν τοῦ μηνός, ἐλάλησε Μωυσῆς πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος αὐτῷ πρὸς αὐτοὺς, ⁴ μετὰ τὸ πατάξαι Σηὼν βασιλέα Ἀμορρᾶϊων τὸν κατοικήσαντα ἐν Εἰσβῶν, καὶ τὸν Ὑγ βασιλέα τῆς Βασάν τὸν κατοικήσαντα ἐν Ἀσταρῶθ καὶ ἐν Ἐδραῖν, ⁵ ἐν ταῖς πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ Μωάβ, ἤρξατο Μωυσῆς διασαφῆσαι τὸν νόμον τοῦτον, λέγων. ⁶ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Χωρῆβ, λέγων. ἱκανοῦσθω ὑμῖν κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. ⁷ ἐπιστρέψατε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς καὶ εἰσπορεύε-

σθε εἰς ὄρος Ἀμορρᾶϊων, καὶ πρὸς πάντας τοὺς περιοίκους Ἀραβα, εἰς ὄρος καὶ πεδίον, καὶ πρὸς λίββα, καὶ παραλίαν γῆν Χαναναίων, καὶ Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου. ⁸ ἴδετε παραδεδωκεν ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσπορευθέντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς. ⁹ καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. ¹⁰ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὥσπερ τὰ ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. ¹¹ κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθήκῃ ὑμῖν ὥς ἐστὲ χιλοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. ¹² πῶς δυνήσομαι μόνος φέρειν τὸν κόπον ὑμῶν καὶ τὴν ὑπόστασιν ὑμῶν καὶ τὰς ἀντιλογίας ὑμῶν; ¹³ ὅτε ἐαυτοῖς ἀνδράς σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς εἰς τὰς φυλάς

φυλάς ὑμῶν, καὶ καταστήσω ἐφ' ὑμῶν
 ἡγουμένους ὑμῶν. ¹⁴ καὶ ἀπεκρίθητέ
 μοι, καὶ εἶπατε, καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλά-
 λησας ποιῆσαι. ¹⁵ καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν
 ἄνδρας σοφούς καὶ ἐπιστήμονας καὶ
 συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεί-
 σθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἑκατον-
 τάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκ-
 άρχους, καὶ γραμματοεξαγωγαίς τοῖς
 κριταῖς ὑμῶν. ¹⁶ καὶ ἐνετείλαμην τοῖς
 κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέ-
 γων. διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν
 ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον
 ἄνθρωπος καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ, καὶ
 ἀναμέσον προσήλυτου αὐτοῦ. ¹⁷ οὐκ
 ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ
 τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς,
 οὐ μὴ ὑποστειλῇ πρόσωπον ἀνθρώ-
 που. ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θεοῦ ἐστὶ. καὶ τὸ
 ῥῆμα ὃ ἐὰν σκληρὸν ᾖ ἀφ' ὑμῶν, ἀνολί-
 σσετε αὐτὸ ἐπ' ἐμέ, καὶ ἀκούσομαι αὐ-
 τοῦ. ¹⁸ καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ και-
 ρῷ ἐκείνῳ πάντας τοὺς λόγους, οὓς
 ποιήσετε. ¹⁹ καὶ ἀπάραντες ἐκ Χωρηθῆ
 ἐπορεύθημεν πᾶσαν τὴν ἔρημον τὴν
 μεγάλην καὶ τὴν φοβερὰν ἐκείνην, ἣν εἶ-
 δετε ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορρᾶίου, καθ-
 ότι ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
 ὑμῖν, καὶ ἤλθομεν ἕως Καδης Βαρνή.
²⁰ καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς. ἤλθατε ἕως
 τοῦ ὄρους τοῦ Ἀμορρᾶίου, ὁ κύριος ὁ
 θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν. ²¹ ἴδετε πα-
 ραδέδωκε ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν
 πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν γῆν, ἀναβάν-
 τες κληρονομήσατε, ὃν τρόπον εἶπε κύ-
 ριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμῖν.
 μὴ φοβέσθε, μὴ δὲ δειλιάσητε. ²² καὶ
 προσήλθατέ μοι πάντες, καὶ εἶπατε.
 ἀποστείλωμεν ἄνδρας προτέροισ ἡμῶν,
 καὶ ἐφορευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν, καὶ
 ἀναγγελάτωσαν ἡμῖν ἀποκρισιν τὴν
 ὁδὸν δι' ἧς ἀναβησόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ
 τὰς πόλεις εἰς ἃς εἰσπορευσόμεθα εἰς
 αὐτάς. ²³ καὶ ἤρρεον ἐναντίον μου τὸ
 ῥῆμα. καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν δώδεκα ἄν-
 δρας, ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν. ²⁴ καὶ
 ἐπιστραφέντες ἀνέβρισαν εἰς τὸ ὄρος,
 καὶ ἤλθοσαν ἕως φαράγγος βότρυος,
 καὶ κατεσκόπευσαν αὐτήν. ²⁵ καὶ ἔλα-
 βosan ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ
 καρποῦ τῆς γῆς, καὶ κατήνεγκαν πρὸς

ὑμᾶς, καὶ ἔλεγον. ἀγαθὴ ἡ γῆ, ἣν κύ-
 ριος ὁ θεὸς ὑμῶν δίδωσιν ἡμῖν. ²⁶ καὶ
 οὐκ ἠθέλησατε ἀναβῆναι, ἀλλ' ἠπει-
 θήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ
 ὑμῶν. ²⁷ καὶ διεγογγύζετε ἐν ταῖς σκη-
 ναῖς ὑμῶν, καὶ εἶπατε. διὰ τὸ μισεῖν
 κύριον ἡμᾶς, ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς
 Αἰγύπτου παραδόναι ἡμᾶς εἰς χεῖρας
 Ἀμορρᾶϊων, ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς.
²⁸ ποὺ ἡμεῖς ἀναβαινόμεν; οἱ δὲ ἀδελ-
 φοὶ ὑμῶν ἀπέστησαν τὴν καρδίαν
 ὑμῶν, λέγοντες. ἔθνος μέγα καὶ πολὺ
 καὶ δυνατώτερον ἡμῶν, καὶ πόλεις
 μεγάλαι καὶ τετειχισμέναι ἕως τοῦ οὐ-
 ρανοῦ, ἀλλὰ καὶ υἱοὺς γιγάντων ἐω-
 ράκαμεν ἐκεῖ. ²⁹ καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς. μὴ
 πτήξετε, μὴ δὲ φοβηθῇτε ἀπ' αὐτῶν.
³⁰ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ προπορευό-
 μενος πρὸ προσώπου ὑμῶν, αὐτὸς συν-
 εκπολεμήσει αὐτοὺς μεθ' ὑμῶν κατὰ
 πάντα ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν γῇ Αἰγύ-
 πτω, ³¹ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταυτῇ ἣν εἶ-
 δετε ὁδὸν ὄρους τοῦ Ἀμορρᾶίου. ὥς
 τροφοφορήσει σε κύριος ὁ θεὸς σου,
 ὥς εἴτις τροφοφορήσῃ ἀνθρώπος τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ, κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν εἰς
 ἣν ἐπορεύθητε ἕως ἡλθετε εἰς τὸν τό-
 πον τούτον. ³² καὶ ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ
 οὐκ ἐνεπιστεύσατέ κυρίῳ τῷ θεῷ
 ὑμῶν, ³³ ὃς προπορεύεται πρότερος
 ὑμῶν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκλέγεσθαι ὑμῖν τό-
 πον, ὁδηγῶν ὑμᾶς ἐν πυρὶ νυκτός, δει-
 κνύων ὑμῖν τὴν ὁδὸν καθ' ἣν πορευέ-
 σθε ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐν νεφελῇ ἡμέρας.
³⁴ καὶ ἤκουσε κύριος τὴν φωνὴν τῶν
 λόγων ὑμῶν, καὶ παροξυνθεὶς ὤμοσε,
 λέγων. ³⁵ εἰ ὄψεται τις τῶν ἀνδρῶν
 τούτων τὴν γῆν ἀγαθὴν ταύτην, ἣν
 ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν. ³⁶ πλην
 Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ, οὗτος ὄψεται
 αὐτὴν, καὶ τούτῳ δώσω τὴν γῆν ἐφ'
 ἣν ἐπέβη, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, διὰ τὸ
 προσκείσθαι αὐτὸν τα πρὸς κύριον.
³⁷ καὶ ἐμοὶ ἐθυμώθη κύριος δι' ὑμᾶς,
 λέγων. οὐδὲ σύ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐκεῖ.
³⁸ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὶ ὁ παρεπτηκώς
 σοι, οὗτος εἰσέλευσεται ἐκεῖ. αὐτὸν κατ-
 είσχυσον, ὅτι αὐτὸς κατακληρονομή-
 σει αὐτὴν τῷ Ἰσραὴλ. ³⁹ καὶ πᾶν
 παιδίον νέον ὅστις οὐκ οἶδε σήμερον
 ἀγαθὸν ἢ κακόν, οὗτοι εἰσέλευσονται

Μ

ἐκεῖ,

ἐκεῖ, καὶ τούτοις δώσω αὐτήν, καὶ αὐτοὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. ⁴⁰ καὶ ὑμεῖς ἐπιστραφέντες ἐστρατοπεδεύσατε εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν τὴν ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. ⁴¹ καὶ ἀπεκρίθητε, καὶ εἶπατε. ἡμάρτομεν ἐναντὶ κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἡμεῖς ἀναβάντες πολεμήσομεν κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν. καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτοῦ, καὶ συναθροισθέντες ἀνεβαίνομεν εἰς τὸ ὄρος. ⁴² καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. εἶπον αὐτοῖς. οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ μὴ πολεμήσετε, οὐ γάρ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ συντριβῇτε ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. ⁴³ καὶ ἐλάλησα ὑμῖν, καὶ οὐκ εἰσκούσατέ μου, καὶ παρέβητε τὸ ῥῆμα κυρίου. καὶ παραβιάσασθε ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος. ⁴⁴ καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἀμορραῖος ὁ κατοικῶν ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ εἰς συνάντησιν ὑμῖν, καὶ κατεδίωξεν ὑμᾶς ὥς ἐι ποιήσαισαν αἱ μέλισσαι, καὶ ἐτίτρωσκον ὑμᾶς ἀπὸ Σηιρ ἕως Ἐρμα. ⁴⁵ καὶ καθίσαντες ἐκλαίετε ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ οὐκ εἰσῆκουσε κύριος τῆς φωνῆς ὑμῶν οὐδὲ προσέσχεν ὑμῖν. ⁴⁶ καὶ ἐνεκάθησθε ἐν Κάδης ἡμέρας πολλὰς, ὅσας ποτὲ ἡμέρας ἐνεκάθησθε.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ ἐπιστραφέντες ἀπήραμεν εἰς τὴν ἔρημον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν, ὃν τρόπον ἐλάλησε κύριος πρὸς μέ, καὶ ἐκυκλώσαμεν τὸ ὄρος τὸ Σηιρ ἡμέρας πολλὰς. ² καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ³ ἱκανούσθω ὑμῖν κυκλοῦν τὸ ὄρος τοῦτο. ἐπιστραφθε οὖν ἐπὶ βορρᾶν. ⁴ καὶ τῷ λαῷ ἐντείλει, λέγων. ὑμεῖς παραπορεύεσθε διὰ τῶν ὁρίων τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἡσαῦ, οἱ κατοικοῦσιν ἐν Σηιρ, καὶ φοβηθήσονται ὑμᾶς, καὶ εὐλαβηθήσονται ὑμᾶς σφόδρα. ⁵ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, οὐ γὰρ δῶ ὑμῖν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν οὐδὲ βῆμα ποδός, ὅτι ἐν κληρῳ δέδωκα τοῖς υἱοῖς Ἡσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηιρ. ⁶ ἀργυρίου βρώματα ἀγοράσατε παρ' αὐτῶν καὶ φάγεσθε, καὶ ἰδῶρ μέτρω λήψεσθε παρ' αὐτῶν ἀργυρίου καὶ πίεσθε. ⁷ ὁ γὰρ κύριος ὁ

Θεὸς ἡμῶν εὐλόγησέ σε ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου. διάνοθι πῶς διήλθες τὴν ἔρημον τὴν μεγάλην καὶ τὴν φοβεράν ἐκείνην. ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη κύριος ὁ Θεὸς σου μετὰ σοῦ. οὐκ ἐπεδεήθης ῥήματος. ⁸ καὶ παρήλθομεν τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν υἱούς Ἡσαῦ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν Σηιρ παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν Ἀραβα ἀπὸ Αἰλῶν καὶ ἀπὸ Γεσιῶν Γάβρη. καὶ ἐπιστρέψαντες παρήλθομεν ὁδὸν ἔρημον Μωαβ. ⁹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. μὴ ἐχθραίνετε τοῖς Μωαβίταις, καὶ μὴ συνάψητε πρὸς αὐτοὺς πόλεμον, οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν ὑμῖν ἐν κληρῳ, τοῖς γὰρ υἱοῖς Ἀὼτ δέδωκα τὴν Ἀροὴρ κληρονομεῖν. ¹⁰ οἱ Ὀμμὶν πρότεροι ἐνεκάθητο ἐπ' αὐτῆς ἐθνὸς μέγα καὶ πολὺ καὶ ἰσχύοντες, ὥσπερ οἱ Ἐνακίμ. ¹¹ Ῥαφαὶν λογισθήσονται καὶ οὗτοι ὥσπερ καὶ οἱ Ἐνακίμ. καὶ οἱ Μωαβῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ὀμμὶν. ¹² καὶ ἐν Σηιρ ἐνεκάθητο ὁ Χορράιος τὸ πρότερον, καὶ υἱοὶ Ἡσαῦ ἀπώλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξέτριψαν αὐτούς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ κατωκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐποίησεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, ἣν δέδωκε κύριος αὐτοῖς. ¹³ νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς, καὶ παραπορεύεσθε τὴν φάραγγα Ζαρέτ. ¹⁴ καὶ αἱ ἡμέραι ἅς παρεπορεύθημεν ἀπὸ Κάδης Βαρη ἕως οὗ παρήλθομεν τὴν φάραγγα Ζαρέτ, τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἕως οὗ διέπεισι πᾶσα γενεὰ ἀνδρῶν πολεμιστῶν ἀποθνήσκοντες ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καθότι ὤμοσε κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτοῖς ἐξανάλωσαι αὐτοὺς ἐκ μέσου τῆς παρεμβολῆς, ἕως οὗ διέπτεσαν. ¹⁶ καὶ ἐγενήθη ἐπειδὴ ἔπεισαν πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἀποθνήσκοντες ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ, ¹⁷ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς μέ, λέγων. ¹⁸ σὺ παραπορεύσθ' σημερον τὰ ὅρια Μωαβ τὴν Ἀροὴρ, ¹⁹ καὶ προσάξετε ἐγγὺς υἱῶν Ἀμμὴν. μὴ ἐχθραίνετε αὐτοῖς, μὴ δὲ συνάψητε αὐτοῖς εἰς πόλεμον. οὐ γὰρ μὴ δῶ ἀπὸ τῆς γῆς υἱῶν Ἀμμὴν σοι ἐν κληρῳ, ὅτι τοῖς υἱοῖς Ἀὼτ δέδωκα αὐτήν

αὐτὴν ἐν κλήρῳ. ²⁰ γῆ Ῥαφαὶν λογι-
σθήσεται, καὶ γὰρ ἐπ' αὐτῆς κατώ-
κουν οἱ Ῥαφαὶν τὸ πρότερον, καὶ οἱ
Ἀμμανῖται ἐπονομάζουσιν αὐτοὺς Ζο-
χομῖν. ²¹ ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ
δυνατώτερον ἡμῶν, ὥσπερ καὶ οἱ Ἑ-
νακίμ. καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς κύριος
πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κατεκλη-
ρονόμησαν, καὶ κατοκίσθησαν ἀντ'
αὐτῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²² ὥς-
περ ἐποίησαν τοῖς υἱοῖς Ἡσαὺ τοῖς
κατοικοῦσιν ἐν Σηεὶρ, ὃν τρόπον ἐξέ-
τριψαν τὸν Χορράϊον ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν αὐ-
τοὺς, καὶ κατοκίσθησαν ἀντ' αὐτῶν
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²³ καὶ οἱ
Εὐαῖοι οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀσηδωθ
ἕως Γάζης, καὶ οἱ Καππάδοκες οἱ ἐξ-
ελθόντες ἐκ Καππαδοκίας ἐξέτριψαν
αὐτοὺς, καὶ κατοκίσθησαν ἀντ' αὐ-
τῶν. ²⁴ νῦν οὖν ἀνάστητε καὶ ἀπά-
ρατε, καὶ παρέλθετε ὑμεῖς τὴν φά-
ραγγα Ἀρμών. ἰδοὺ παραδέδωκα εἰς
τὰς χεῖράς σου τὸν Σηὼν βασιλεῖα Ἑ-
σεβῶν τὸν Ἀμορῳαῖον, καὶ τὴν γῆν
αὐτοῦ. ἐνάρχου κληρονομεῖν. συναπτε
πρὸς αὐτὸν πόλεμον. ²⁵ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ. ἐνάρχου δοῦναι τὸν τρόπον
σου καὶ τὸν φόβον σου ἐπὶ προσώπου
πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ὑποκάτω τοῦ
οὐρανοῦ, οἳ τινες ἀκούσαντες τὸ ὄνο-
μά σου ταραχθήσονται, καὶ ὠδῖνας
ἐξουσιν ἀπὸ προσώπου σου. ²⁶ καὶ
ἀπίστευτα πρέσβεις ἐκ τῆς ἐρήμου
Κεδαμὼθ πρὸς Σηὼν βασιλεῖα Ἑσε-
βῶν λόγοις εἰρηικοῖς, λέγων. ²⁷ παρ-
ελεύσομαι διὰ τῆς γῆς σου. ἐν τῇ ὁδῷ
πορεύσομαι, οὐκ ἐκκλινῶ δεξιὰ οὐδ'
ἀριστερά. ²⁸ βρώματα ἀργυρίου ἀπο-
δώσω μοι, καὶ φάγομαι. καὶ ὕδωρ ἀρ-
γυρίου ἀποδώσω μοι, καὶ πίωμαι.
πλὴν ὅτι παρελεύσομαι τοῖς ποσὶ,
²⁹ καθὼς ἐποίησάν μοι οἱ υἱοὶ Ἡσαὺ
οἱ κατοικοῦντες ἐν Σηεὶρ, καὶ οἱ Μω-
αβῖται οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀροῇ ἕως
ἐν παρέλθω τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν
ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν ἡμῖν.
³⁰ καὶ οὐκ ἠθέλησε Σηὼν βασιλεὺς
Ἑσεβῶν παρελθεῖν ἡμᾶς δι' αὐτοῦ,
ὅτι ἐσκήρυνε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ
πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ κατέσχυσε τὴν καρ-

δίαν αὐτοῦ, ἵνα παραδοθῇ εἰς τὰς
χεῖράς σου ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.
³¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἰδοὺ ἔρχο-
μαι παραδοῦναι πρὸ προσώπου σου
τὸν Σηὼν βασιλεῖα Ἑσεβῶν τὸν Ἀμορ-
ραῖον, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐναρξά-
μαι κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτοῦ. ³² καὶ
ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἑσεβῶν εἰς συ-
άντησιν ἡμῖν, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς
αὐτοῦ εἰς πόλεμον εἰς Ἰασσά. ³³ καὶ
παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
πρὸ προσώπου ἡμῶν. καὶ ἐπατάξαμεν
αὐτὸν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πάντα
τὸν λαὸν αὐτοῦ. ³⁴ καὶ ἐκρατήσαμεν
πασῶν τῶν πόλεων αὐτοῦ ἐν τῷ και-
ρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξωλοθρέυσσαμεν πᾶσαν
πόλιν, ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν
καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. οὐ κατελίπομεν
ζωογρίαν. ³⁵ πλὴν τὰ κτήνη ἐπρονο-
μεύσαμεν, καὶ τὰ σκύλα τῶν πόλεων
ἐλάβομεν ³⁶ ἐξ Ἀροῇ, ἣ ἐστὶ παρὰ
τὸ χεῖλος χιμαῤῥου Ἀρμών, καὶ τὴν
πόλιν τὴν οὖσαν ἐν τῇ φάραγγι, καὶ
ἕως ὄρους τοῦ Γαλααδ. οὐκ ἐγενήθη
πόλις ἣτις διέφυγεν ἡμᾶς. τὰς πάσας
παρέδωκε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὰς
χεῖράς ἡμῶν. ³⁷ πλὴν ἐγγυς υἱῶν Ἀμ-
μὰν οὐ προσήλθομεν, πάντα τὰ συγ-
κυροῦντα χιμαῤῥου Ἰαβὼκ καὶ τὰς
πόλεις τὰς ἐν τῇ ὁρεινῇ, καθότι ἐνε-
τείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἐπιστραφέντες ἀνέβημεν ὁδὸν
τὴν εἰς Βασάν. καὶ ἐξῆλθεν Ὁρ βα-
σιλεὺς τῆς Βασάν εἰς συνάντησιν ἡμῖν,
αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς πόλε-
μον εἰς Ἐδραῖμ. ² καὶ εἶπε κύριος πρὸς
μέ. μὴ φοβηθῇς αὐτὸν, ὅτι εἰς τὰς
χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτὸν, καὶ πᾶσαν
τὴν γῆν αὐτοῦ. καὶ ποιήσεις αὐτῷ,
ὥσπερ ἐποίησας Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀ-
μορῳαίων, ὃς κατώκει ἐν Ἑσεβῶν. ³ καὶ
παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ τὸν Ὁρ βασι-
λεῖα τῆς Βασάν, καὶ πάντα τὸν λαὸν
αὐτοῦ. καὶ ἐπατάξαμεν αὐτὸν, ἕως
τοῦ μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ σπέρμα.
⁴ καὶ ἐκρατήσαμεν πασῶν τῶν πόλεων
αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. οὐκ ἦν πό-
λις, ἣν οὐκ ἐλάβομεν παρ' αὐτῶν. ἐξῆ-

κοντα πόλεις, πάντα τὰ περίχωρα Ἀργὸβ βασιλείως ὧν ἐν Βασάν. ⁵ πᾶσαι πόλεις ὄχυραι, τείχη ὑψηλά, πύλαι καὶ μοχλοί. πλὴν τῶν πόλεων τῶν Φερεζαίων τῶν πολλῶν σφόδρα ⁶ ἐξωλοθρευόμεναι ὥσπερ ἐποίησαμεν τὸν Σηὼν βασιλέα Ἐσεβὼν, καὶ ἐξωλοθρεύσαμεν πᾶσαν πόλιν, ἐξῆς καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ παῖδια, ⁷ καὶ πάντα τὰ κτήνη. καὶ τὰ σκύλα τῶν πόλεων ἐπρονομήσαμεν ἑαυτοῖς. ⁸ καὶ ἐλάβομεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν γῆν ἐκ χειρὸν δύο βασιλέων τῶν Ἀμορραίων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ τοῦ χειμᾶρρου Ἀρνῶν καὶ ἕως Ἀερμών. ⁹ οἱ Φοίνικες ἐπονομάζουσι τὸ Ἀερμών Σανιὼρ, καὶ ὁ Ἀμορραῖος ἐπωνόμασεν αὐτὸ Σανίρ. ¹⁰ πᾶσαι πόλεις Μισὼρ, καὶ πᾶσα Γαλαὰδ, καὶ πᾶσα Βασάν ἕως Ἐλχᾶ καὶ Ἐδραῖμ, πόλεις βασιλείας τοῦ ὧν ἐν τῇ Βασάν. ¹¹ ὅτι πλὴν ὧν βασιλεὺς Βασάν κατελείφθη ἀπὸ τῶν Ραφαῖν. ἰδοὺ ἡ κλίνη αὐτοῦ κλίνη σιδηρᾶ, ἰδοὺ αὕτη ἐν τῇ ἄκρᾳ τῶν υἱῶν Ἀμμάν. ἐννέα πήχων τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ τεσσαρὶν πήχων τὸ εὖρος αὐτῆς ἐν πήχει ἀνδρός. ¹² καὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐκληρονομήσαμεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Ἀροῆρ, ἣ ἐστι παρὰ τὸ χεῖλος χειμᾶρρου Ἀρνῶν, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους Γαλαὰδ. καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ ἔδωκα τῷ Ρουβὴν καὶ τῷ Γαδ. ¹³ καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ Γαλαὰδ, καὶ πᾶσαν τὴν Βασάν βασιλείαν ὧν ἔδωκα τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ, καὶ πᾶσαν περίχωρον Ἀργὸβ, πᾶσαν Βασάν ἐκείνην, γῆ Ῥαφαῖν λογισθήσεται. ¹⁴ καὶ Ἰαὴρ υἱὸς Μανασσῆ ἔλαβε πᾶσαν τὴν περίχωρον Ἀργὸβ ἕως τῶν ὁρίων Γαργασὶ καὶ Μαχαθί. ἐπωνόμασεν αὐτὰς ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Βασάν Θανὼθ Ἰαὴρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁵ καὶ τῷ Μαχίρ ἔδωκα τὴν Γαλαὰδ. ¹⁶ καὶ τῷ Ρουβὴν καὶ τῷ Γαδ δέδωκα, ὑπὸ τῆς Γαλαὰδ ἕως χειμᾶρρου Ἀρνῶν μέσον τοῦ χειμᾶρρου ὁρίον καὶ ἕως τοῦ Ἰαβὼκ. ὁ χειμᾶρρὸς ὁρίον τοῖς υἱοῖς Ἀμμάν. ¹⁷ καὶ ἡ Ἀραβα καὶ ὁ Ἰορδάνης ὁρίον Μαχαναρέθ, καὶ ἕως θαλάσσης Ἀραβα, θαλάσσης ἁλυκῆς ὑπὸ

Ἀσθδὼθ τὴν Φασγὰ ἀνατολῶν. ¹⁸ καὶ ἐνετείλαμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην ἐν κλήρῳ. ἐνοπίσασαμεν προπορεύεσθαι πρὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πᾶς δυνατός. ¹⁹ πλὴν αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν, οἶδα ὅτι πολλὰ κτήνη ὑμῖν, κατοικεῖτωσαν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, αἱ, ἔδωκα ὑμῖν, ²⁰ ἕως ἂν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, ὥσπερ καὶ ὑμᾶς, καὶ κατακληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐπαναστραφήσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν ἔδωκα ὑμῖν. ²¹ καὶ τῷ Ἰησοὶ ἐνετείλαμην ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασι πάντα, ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοῖς δυοῖ βασιλεῦσι τούτοις. οὕτως ποιήσει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶσας τὰς βασιλείας ἐφ' αἷς σὺ διαβαίνεις ἐκεῖ. ²² οὐ φοβηθήσεσθε ἀπ' αὐτῶν, ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτοὺς πολεμήσει περὶ ὑμῶν. ²³ καὶ ἐδεήθη ἡ κυρία ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. ²⁴ κύριε θεὲ σὺ ἤρξω δεῖξαι τῷ σῷ θεράποντι τὴν ἰσχύ σου καὶ τὴν δύναμίν σου, καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν. τίς γὰρ ἐστι θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ποιήσει καθὰ ἐποίησας σὺ καὶ κατὰ τὴν ἰσχύ σου; ²⁵ διαβὰς οὖν ὁψομαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην τὴν οὖσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὄρος τοῦτο τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸν Ἀντιλίβανον. ²⁶ καὶ ὑπερέϊδε κύριος ἐμὲ ἐνκεν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐξήκουσέ μου. καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἰκανούσθω σοι, μὴ προσθῇς ἐτι λαλῆσαι τὸν λόγον τούτον. ²⁷ ἀναβῆθι ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ λελαξευμένου, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατὰ θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ λίβα καὶ ἀνατολάς. καὶ ἰδε τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τούτον. ²⁸ καὶ ἐντείλει Ἰησοὶ καὶ κατίσχυσον αὐτὸν καὶ παρακάλεσον αὐτὸν, ὅτι οὗτος διαβήσεται πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ

λαοῦ τούτου, καὶ οὗτος κατακληρονομήσει αὐτοῖς πᾶσαν τὴν γῆν ἣν ἐώρακας. ²⁹ καὶ ἐνεκαθήμεθα ἐν νάπη συνέγγυς οἴκου Φαγώρ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ νῦν Ἰσραὴλ ἄκουε τῶν δικαιομάτων καὶ τῶν κριμάτων, ὅσα ἐγὼ διδάσκω ὑμᾶς σήμερον ποιεῖν, ἵνα ζῆτε, καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ ἐξελεθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν. ² οὐ προσθήσετε πρὸς τὸ ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀφελείτε ἀπ' αὐτοῦ. φυλάσσεσθε τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον. ³ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐωράκασι πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τῷ Βεελφεγώρ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὅστις ἐπορεύθη ὀπίσω Βεελφεγώρ, ἐξέτριψεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐξ ὑμῶν. ⁴ ὑμεῖς δὲ οἱ προσκείμενοι κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ζῆτε πάντες ἐν τῇ σήμερον. ⁵ ἴδετε, δέδεικα ὑμῖν δικαιώματα καὶ κρίσεις καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος, ποιῆσαι οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς ἐξπορεύεσθε ἐκτὶ κληρονομίῃν αὐτῇ, ⁶ καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε. ὅτι αὕτη ἡ σοφία ὑμῶν καὶ ἡ συνέσις ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνων, ὅσοι ἂν ἀκούσωσι πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα. καὶ ἐροῦσιν. ἰδοὺ λαὸς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. ⁷ ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα, ὃ ἔστιν αὐτῷ θεὸς ἐγγύζων αὐτοῖς, ὥς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἐν αὐτὸν ἐπικαλεσώμεθα; ⁸ καὶ ποῖον ἔθνος μέγα, ὃ ἔστιν αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίματα δίκαια κατὰ πάντα τὸν νόμον τούτου, ὃν ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον; ⁹ προσέχε σεαυτῷ, καὶ φυλάξον τὴν ψυχὴν σου σφόδρα. μὴ ἐπιλάθῃ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου, καὶ μὴ ἀποστήτωσαν ἀπὸ τῆς καρδίας σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱοὺς σου καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου ¹⁰ ἡμέραν ἣν ἔσθῃ ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐν Χωρηβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας, ὅτι εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἐκκλησίασον πρὸς μέ τὸν

λαὸν, καὶ ἀκουσάτωσαν τὰ ῥήματά μου, ὅπως μάθωσι φοβεῖσθαι με πάσας τὰς ἡμέρας ἃς αὐτοὶ ζώσιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν διδάξουσι. ¹¹ καὶ προσήλθετε καὶ ἑσθῇτε ὑπὸ τὸ ὄρος. καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ. σκότος, γνόφος, θύελλα. ¹² καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς φωνὴν ῥημάτων, ἣν ὑμεῖς ἠκούσατε. καὶ ὁμοίωμα οὐκ εἶδετε, ἀλλ' ἡ φωνήν. ¹³ καὶ ἀνήγγειλεν ὑμῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἣν ἐνετείλατο ὑμῖν ποιεῖν τὰ δέκα ῥήματα, καὶ ἔγραψεν αὐτὰ ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας. ¹⁴ καὶ ἐμοὶ ἐνετείλατο κύριος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διδάξαι ὑμᾶς δικαιώματα καὶ κρίσεις ποιῆν ὑμᾶς αὐτὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς ἐξπορεύεσθε ἐκτὶ κληρονομῆσαι αὐτῇ. ¹⁵ καὶ φυλάξεσθε σφόδρα τὰς ψυχὰς ὑμῶν, ὅτι οὐκ εἶδετε ὁμοίωμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν Χωρηβ ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς. ¹⁶ μὴ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίωμα, πᾶσαν εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ. ¹⁷ ὁμοίωμα παντὸς κτήνους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς. ὁμοίωμα παντὸς ὀρνέου πτερωτοῦ, ὃ πέταται ὑπὸ τὸν οὐρανόν. ¹⁸ ὁμοίωμα παντὸς ἐρπετοῦ, ὃ ἐρπει ἐπὶ τῆς γῆς. ὁμοίωμα παντὸς ἰχθύος, ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς. ¹⁹ καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἰδὼν τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας, καὶ πάντα τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ, λαλῆθεις προσκυρήσης αὐτοῖς, καὶ λατρεύσης αὐτοῖς, ἃ ἀπένημι κύριος ὁ θεὸς σου αὐτὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τοῖς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ. ²⁰ ὑμᾶς δὲ ἔλαβε ὁ θεός, καὶ ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ τῆς καμίνου τῆς σιδηρᾶς ἐξ Αἰγύπτου, εἶναι αὐτῷ λαὸν ἑγκληρον ὥς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ²¹ καὶ κύριος ὁ θεὸς ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ' ὑμῶν. καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν Ἰορδάνην τούτον, καὶ ἵνα μὴ ἐξελθῶ εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσι σοι ἐν κλήρῳ. ²² ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ οὐ διαβαίνω τὸν Ἰορδάνην τούτον. ὑμεῖς

ὑμεῖς δὲ διαβαίνετε, καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην. ²³ προσ-
 εχετε ὑμῖν, μὴ ἐπιλάβησθε τὴν δια-
 θήκην κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἣν διέ-
 θετο πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνομήσητε, καὶ
 ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτὸν ὁμοίω-
 μα πάντων ὧν συνέταξέ σοι κύριος ὁ
 Θεός σου. ²⁴ ὅτι κύριος ὁ Θεός σου
 πῦρ καταναλίσκον ἐστὶ, Θεὸς ζηλω-
 τής. ²⁵ ἂν δὲ γεννήσῃς υἱούς καὶ υἰούς
 τῶν υἱῶν σου, καὶ χρονίσῃτε ἐπὶ τῆς
 γῆς, καὶ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε γλυ-
 πτόν ὁμοίωμα παντός, καὶ ποιήσητε
 τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου τοῦ Θεοῦ
 ὑμῶν παροργίσει αὐτόν, ²⁶ διαμαρ-
 τύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν
 καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπολεία ἀπολεῖσθε
 ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε
 τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι. οὐχὶ
 πολυχρονεῖτε ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ'
 ἡ ἐκτριβὴ ἐκτριβήσεσθε. ²⁷ καὶ δια-
 σπερεῖ κύριος ὑμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνε-
 σι, καὶ καταλειφθήσεσθε ὁλόγῳ ἀριθ-
 μῷ ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς εἰς-
 ἀξει κύριος ὑμᾶς ἐκεῖ. ²⁸ καὶ λυτρεύ-
 σετε ἐκεῖ θεοῖς ἐτέροις, ἔργοις χειρῶν
 ἀνθρώπων, ξύλοις καὶ λίθοις, οἳ οὐκ
 ὄψονται, οὔτε μὴ ἀκούσωσιν, οὔτε μὴ
 φάγωσιν, οὔτε μὴ ὀσφρανθῶσι. ²⁹ καὶ
 ζητήσετε ἐκεῖ κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν,
 καὶ εὐρήσετε αὐτόν, ὅταν ἐκζητήσετε
 αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ
 ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου.
³⁰ καὶ εὐρήσουσί σε πάντες οἱ λόγοι
 οὗτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν ἡμερῶν, καὶ ἐπι-
 στραφήσῃ πρὸς κύριον τὸν Θεόν σου,
 καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ³¹ ὅτι
 Θεὸς οἰκτιρῶν κύριος ὁ Θεός σου. οὐκ
 ἐγκαταλείψει σε, οὐδὲ μὴ ἐκτρίψει σε.
 οὐκ ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην τῶν πα-
 τέρων σου, ἣν ὥμοσεν αὐτοῖς κύριος.
³² ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτέρας τὰς
 γενομένας προτέρας σου ἀπὸ τῆς ἡμέ-
 ρας, ἧς ἐκτίσεν ὁ Θεός ἀνθρώπον ἐπὶ
 τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ οὐρα-
 νοῦ ἕως τοῦ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, εἰ
 γέγονε κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο,
 εἰ ἡκουσται τοιοῦτο. ³³ εἰ ἀκήκοεν
 ἔθνος φωνὴν Θεοῦ ζῶντος λαλοῦντος
 ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὃν τρόπον ἀκή-
 κοας σὺ καὶ ἔζησας. ³⁴ εἰ ἐπείρασεν ὁ

Θεός εἰσελθὼν λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ
 μέσου ἔθνους ἐν πειρασμῷ, καὶ ἐν ση-
 μείοις, καὶ ἐν τέρασιν, καὶ ἐν πολεμί-
 ον, καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι
 ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις, κα-
 τὰ πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ Θεός
 ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέ-
 ποντος. ³⁵ ὥστε εἰδῆσαί σε, ὅτι κύριος
 ὁ Θεός σου οὗτος Θεός ἐστι, καὶ οὐκ
 ἔστιν ἑτι πλην αὐτοῦ. ³⁶ ἐκ τοῦ οὐ-
 ρανοῦ ἀκουστὴ ἐγένετο ἡ φωνὴ αὐτοῦ
 παιδεῦσαι σε, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἐδιδέξ-
 σοι τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα, καὶ τὰ ῥή-
 ματα αὐτοῦ ἤκουσας ἐκ μέσου τοῦ πυ-
 ρός. ³⁷ διὰ τὸ ἀγαπήσαι αὐτόν τοὺς
 πατέρας σου, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα
 αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς, καὶ ἐξηγαγε
 σε αὐτός ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ
 ἐξ Αἰγύπτου, ³⁸ ἐξολοθρεῦσαι ἔθνη
 μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα σου πρὸ προς-
 ῶπου σου, εἰσαγαγεῖν σε δοῦναι σοι
 τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομεῖν, καθὼς
 ἔχεις σήμερον. ³⁹ καὶ γνώσῃ σήμερον
 καὶ ἐπιστραφήσῃ τῇ διανοίᾳ, ὅτι κύ-
 ριος ὁ Θεός σου οὗτος Θεός ἐν τῷ οὐ-
 ρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ
 οὐκ ἔστιν ἑτι πλην αὐτοῦ. ⁴⁰ καὶ φυ-
 λάξασθε τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ
 δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλο-
 μαί σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι γένηται
 καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σε, ὅπως μα-
 κροήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύ-
 ριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι πάσας τὰς
 ἡμέρας. ⁴¹ τότε ἀφώρισε Μωυσῆς
 τρεῖς πόλεις πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ
 ἀνατολῶν ἡλίου, ⁴² φυγεῖν ἐκεῖ τὸν
 φονεὺν, ὃς ἂν φονεύσῃ τὸν πλησίον
 οὐκ εἰδώς, καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτόν
 πρὸ τῆς χθὲς καὶ τῆς τρίτης, καὶ κα-
 ταφεύξεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τού-
 των, καὶ ζήσεται. ⁴³ τὴν Βοσὸρ ἐν τῇ
 ἐρήμῳ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ τῷ Ροῦβὴν,
 καὶ τὴν Ραμωθ ἐν Γαλαὰδ τῷ Γαδ-
 δι, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν Βασάν τῷ
 Μανασσῇ. ⁴⁴ οὗτος ὁ νόμος ὃν παρ-
 ἔδετο Μωυσῆς ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ.
⁴⁵ ταῦτα τὰ μαρτύρια, καὶ τὰ δικαιώ-
 ματα, καὶ τὰ κρίματα ὅσα ἐλάλησε
 Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐξελθόν-
 των αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ⁴⁶ ἐν τῷ
 πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐν φάραγγι, ἐγ-
 γυς

γὺς οἴκου Φογώρ, ἐν γῇ Σηὼν βασι-
λέως τῶν Ἀμορφαίων, ὃς κατοικεῖ ἐν
Ἐσιβὼν, ὃν ἐπάταξε Μωυσῆς καὶ οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου. ⁴⁷ καὶ ἐκκληρονόμησαν τὴν
γῆν αὐτοῦ, καὶ τὴν γῆν Ὠγ βασιλείως
τῆς Βασάν, δύο βασιλείων τῶν Ἀμορ-
φαίων, οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου
κατὰ ἀνατολὰς ἡλίου ⁴⁸ ἀπὸ Ἀροὴρ,
ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χεῖλους χιμαῶρου Ἀρ-
νῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ Σηὼν, ὃ
ἐστὶν Ἀερμῶν. ⁴⁹ πᾶσαν τὴν Ἀραβα
πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ ἀνατολὰς
ἡλίου ὑπὸ Ἀσηδὼθ τὴν λαφευτὴν.

ΚΕ Φ. Ε'.

Καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντας Ἰσραὴλ,
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἀκούε Ἰσραὴλ
τὰ δικαιοῦματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα
ἐγὼ λαλῶ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ μαθήσεσθε αὐτὰ
καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν αὐτά. ² κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν διέθετο πρὸς ὑμᾶς δια-
θήκην ἐν Χωρὴβ. ³ οὐχὶ τοῖς πατέ-
ρσιν ὑμῶν διέθετο κύριος τὴν διαθήκην
ταύτην, ἀλλ' ἡ πρὸς ὑμᾶς. ὑμεῖς ὥδε
πάντες ζῶντες σημερον. ⁴ πρὸς ὅσον
κατὰ πρόσωπον ἐλάλησε κύριος πρὸς
ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός.
⁵ κἀγὼ εἰστήκειν ἀναμείνον κυρίου καὶ
ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀγαγγεῖλαι
ὑμῖν τὰ ῥήματα κυρίου, ὅτι ἐφοβή-
θητε ἀπὸ προσώπου τοῦ πυρός, καὶ
οὐκ ἀνέβητε εἰς τὸ ὄρος, λέγων. ⁶ ἐγὼ
εἰμι κύριος ὁ θεὸς σου ὁ ἔξαγαγὼν σε
ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας.
⁷ οὐκ ἔσονται σοὶ θεοὶ ἕτεροι πρὸ
προσώπου μου. ⁸ οὐ ποιήσεις σεαυτῷ
εἰδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα
ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ
κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκά-
τω τῆς γῆς. ⁹ οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς,
οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοὺς, ὅτι ἐγὼ
εἰμι κύριος ὁ θεός σου, θεὸς ζῆλωτής,
ἀποδιδούς ἁμαρτίαν πατέρων ἐπὶ τέ-
κνᾳ ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν
τοῖς μισοῦσί με, ¹⁰ καὶ ποιῶν ἔλεος
εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς
φυλάσσουσιν τὰ προστάγματα μου.
¹¹ οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ
σου ἐπὶ ματαίῳ, οὐ γὰρ μὴ καθαρὴς
κύριος ὁ θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ

ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ. ¹² φυλάξαι
τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἀγιαζέιν
αὐτήν, ὃν τρόπον ἐντεταλτό σοι κύ-
ριος ὁ θεός σου. ¹³ ἐξ ἡμέρας ἐργᾶ
καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου, ¹⁴ τῇ
δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα κυρίῳ
τῷ θεῷ σου. οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν
ἔργον σὺ καὶ ὁ υἱός σου καὶ ἡ θυγά-
τηρ σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ παιδίσκη
σου, ὁ βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζυγίόν σου,
καὶ πᾶν κτήνός σου, καὶ προσήλυτος
ὁ παροικῶν ἐν σοί, ἵνα ἀναπαύσῃται
ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ
τὸ ὑποζυγίόν σου, ὥσπερ καὶ σύ. ¹⁵ καὶ
μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ, καὶ ἐξηγαγέ σε κύριος ὁ θεός
σου ἐκείθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν
βραχίονι ὑψηλῷ. διὰ τοῦτο συνέταξέ
σοι κύριος ὁ θεός σου, ὥστε φυλάσσε-
σθαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ
ἀγιαζεῖν αὐτήν. ¹⁶ τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα σου, ὃν τρόπον ἐν-
τεταλτό σοι κύριος ὁ θεός σου, ἵνα εὖ
σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ
ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ θεός σου δι-
δωσί σοι. ¹⁷ οὐ φονεύσεις. ¹⁸ οὐ μοι-
χεύσεις. ¹⁹ οὐ κλέψεις. ²⁰ οὐ ψευδο-
μαρτυρήσεις κατὰ τὸν πλησίον σου
μαρτυρίαν ψευδῇ. ²¹ οὐκ ἐπιθυμήσεις
τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπι-
θυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου,
οὔτε τὸν ἀγρόν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα
αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ,
οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑπο-
ζυγίου αὐτοῦ, οὔτε παντὸς κτήνους
αὐτοῦ, οὔτε πάντα ὅσα τὰ πλησίον
σου ἐστί. ²² ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησε
κύριος πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν ὑμῶν
ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός. σκό-
τος, γνόφος, θύελλα, φωνὴ μεγάλη,
καὶ οὐ προσέδθηκε. καὶ ἔγραψεν αὐτὰ
ἐπὶ δύο πλάκας λιθίνας, καὶ ἔδωκε
μοι. ²³ καὶ ἐγένετο ὡς ἠκούσατε τὴν
φωνὴν ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ τὸ
ὄρος ἑκαίετο πυρὶ, καὶ προσήλθετε
πρὸς με πάντες οἱ ἠγούμενοι τῶν γι-
λῶν ὑμῶν, καὶ ἡ γερουσία ὑμῶν, ²⁴ καὶ
ἐλέγετε. ἰδοὺ ἔδωκεν ἡμῖν κύριος ὁ
θεός ἡμῶν τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τὴν
φωνὴν αὐτοῦ ἠκούσαμεν ἐκ μέσου τοῦ
πυρός. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰδόμεν, ὅτι
λαλήσει

λαλήσει ὁ θεὸς πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ζήσεται. ²⁵ καὶ νῦν μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι ἐξαπαλώσει ἡμᾶς τὸ πῦρ τοῦ μέγα τούτου, ἐὰν προσθώμεθα ἡμεῖς ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἔτι, καὶ ἀποθανούμεθα. ²⁶ τίς γὰρ σὰρξ ἦτις ἤκουσε φωνὴν θεοῦ ζῶντος, λαλοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός, ὥς ἡμεῖς, καὶ ζήσεται; ²⁷ πρόσελθε σὺ καὶ ἄκουσον πάντα ὅσα ἂν εἴπῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ σὺ λαλήσεις πρὸς ἡμᾶς πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς σέ, καὶ ἀκουσόμεθα καὶ ποιήσομεν. ²⁸ καὶ ἤκουσε κύριος τὴν φωνὴν τῶν λόγων ὑμῶν λαλούντων πρὸς μέ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων τοῦ λαοῦ τούτου ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ. ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν. ²⁹ τίς δώσει εἶναι οὕτω τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, ὥστε φοβέσθαι με καὶ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς μου πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα εὖ ᾦ αὐτοῖς, καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν δι' αἰῶνος; ³⁰ βράδιον, εἶπον αὐτοῖς. ἀποστράφητε ὑμεῖς εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν. ³¹ σὺ δὲ αὐτοῦ στήθι μετ' ἐμοῦ, καὶ λαλήσω πρὸς σέ τὰς ἐντολάς καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα διδάξεις αὐτοὺς, καὶ ποιήσωσαν οὕτως ἐν τῇ γῇ, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς ἐν κλήρῳ. ³² καὶ φυλάξεσθε ποιεῖν ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου. οὐκ ἐκκλινεῖτε εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά. ³³ κατὰ πᾶσαν τὴν ὁδόν, ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, ὅπως καταπαύσῃ σε, καὶ εὖ σοι ᾦ. καὶ μακρομερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν κληρονομήσετε.

Κ Ε Φ. ζ'.

Καὶ αὐταὶ αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν διδάξαι ὑμᾶς ποιεῖν οὕτως ἐν τῇ γῇ εἰς ἣν ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκτὶ κληρονομήσαι αὐτήν. ² ἵνα φοβῆσθε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, φυλάσσεσθε πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, ἵνα μακρο-

μερεύσητε. ³ καὶ ἄκουσον Ἰσραὴλ, καὶ φύλαξον ποιεῖν ὅπως εὖ σοι ᾦ, καὶ ἵνα πληθυνθῇτε σφόδρα, καθάπῃ ἐλάλησε κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δοῦναι σοι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ⁴ καὶ ταῦτα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, ὅσα ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ἄκουε Ἰσραὴλ, κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν κύριος εἰς ἔσθι. ⁵ καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου. ⁶ καὶ ἔσται τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου. ⁷ καὶ προοιβάσεις αὐτὰ τοῖς υἱοῖς σου, καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς καθ' ἡμέρας ἐν οἴκῳ, καὶ πορευόμενος ἐν ὁδῷ, καὶ κοιταζόμενος, καὶ διανιστάμενος. ⁸ καὶ ἀφάψεις αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν σου. ⁹ καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φάλιας τῶν οἰκίων ὑμῶν, καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν. ¹⁰ καὶ ἔσται ὅταν εἰσαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσι σου τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι σοι πόλεις μεγάλας καὶ καλὰς ἃς οὐκ ὠποδύμησας, ¹¹ οἰκίας πλήρεις πάντων ἀγαθῶν ἃς οὐκ ἐνέπληθας, λάκκους λειτομημένους, οὓς οὐκ ἐξελατόμησας, ἀμπελώνας καὶ ἐλαιώνας, οὓς οὐ κατεφύτευσας, καὶ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς, ¹² πρόσχε σεαυτῷ μὴ ἐπιλάβῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ¹³ κύριον τὸν θεόν σου φοβήθησθαι, καὶ ἀπαμὼν μόνην λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ. ¹⁴ οὐ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἑτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω ὑμῶν, ¹⁵ ὅτι ὁ θεὸς ζήλων κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί. μὴ ὀργισθεὶς θυμῷ κύριος ὁ θεός σου σοὶ ἐξολοθρεύῃ σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. ¹⁶ οὐκ ἐκπεράσεις κύριον τὸν θεόν σου, ὃν τρόπον ἐκπεράσατε ἐν τῷ πειρασμῷ. ¹⁷ φυλάσσω φυλάξῃ τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τὰ μαρ-

τύρια,

τύρια, καὶ τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετεί-
 λατό σοι. ¹⁸ καὶ ποιήσεις τὸ ἀρεστὸν
 καὶ τὸ καλὸν ἔναντι κυρίου τοῦ Θεοῦ
 σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ εἰς ἐλθῇς
 καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν τὴν ἀγα-
 θὴν, ἣν ὥμοσε κύριος τοῖς πατράσιν
 ὑμῶν. ¹⁹ ἐκδιώξαι πάντας τοὺς ἐχθρούς
 σου πρὸ προσώπου σου, καθά ἐλάλησε
 κύριος. ²⁰ καὶ ἔσται ὅταν ἐρωτήσῃ
 σε ὁ υἱός σου αὐρίον, λέγων. τί ἐστὶ
 τα μαρτύρια καὶ τὰ δικαιώματα καὶ
 τὰ κρίματα ὅσα ἐνετείλατο κύριος ὁ
 θεὸς ἡμῶν ἡμῖν; ²¹ καὶ ἐρεῖς τῷ υἱῷ
 σου. οἰκέται ἡμεῖς τῷ Φαραῶ ἐν γῇ
 Αἰγύπτῳ, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος
 ἐκείθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βρα-
 χίονι ὑψηλῷ. ²² καὶ ἔδωκε κύριος ση-
 μεῖα καὶ τέρατα μεγάλα καὶ πονηρὰ ἐν
 Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῶ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ
 αὐτοῦ ἐνώπιον ἡμῶν, ²³ καὶ ἡμᾶς ἐξή-
 γαγεν ἐκείθεν δούναί ἡμῖν τὴν γῆν ταύ-
 την, ἣν ὥμοσε δούναί τοις πατράσιν ἡ-
 μῶν. ²⁴ καὶ ἐνετείλατο ἡμῖν κύριος ποι-
 εῖν πάντα τὰ δικαιώματα ταῦτα. φοβεῖ-
 σθαι κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἵνα εὖ ᾖ ἡ-
 μῖν πάσας τὰς ἡμέρας, ἵνα ζῶμεν ὥσπερ
 καὶ σήμερον. ²⁵ καὶ ἐλεημοσύνη ἔσται
 ἡμῖν ἔαν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας
 τὰς ἐντολάς ταύτας ἐναντίον κυρίου
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καθά ἐνετείλατο ἡμῖν.

ΚΕΦ. Ζ.

Εἰ δὲ ἐξάγῃ σε κύριος ὁ θεὸς σου
 εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἐξπορεύῃ ἐκεῖ κλη-
 ρονομήσαι αὐτήν, καὶ ἐξάρῃ ἔθνη με-
 γάλα ἀπὸ προσώπου σου, τὸν Χετ-
 ταῖον καὶ Γεργισαῖον καὶ Ἀμορραῖον
 καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ
 Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, ἑπτὰ ἔθνη
 πολλὰ καὶ ἰσχυρότερα ὑμῶν. ² καὶ πα-
 ραδώσει αὐτοὺς κύριος ὁ θεός σου εἰς
 τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις αὐτούς.
 ἀφανισμῷ ἀφανίεις αὐτούς. οὐ διαθη-
 σῇ πρὸς αὐτούς διαθήκην, οὐδὲ μὴ ἐ-
 λήσῃσιν αὐτούς, ³ οὐδὲ μὴ γαμβρεύ-
 σῃ πρὸς αὐτούς. τὴν θυγατέρα σου
 οὐ δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τὴν θυ-
 γατέρα αὐτοῦ οὐ λήψῃ τῷ υἱῷ σου.
⁴ ἀποστήσει γὰρ τὸν υἱόν σου ἀπ' ἐ-
 μοῦ, καὶ λατρεύσει θεοῖς ἐτέροις. καὶ
 ὀργισθήσεται θυμῷ κύριος εἰς ὑμᾶς,
 καὶ ἐξολοθρεύσει σε τοτάρχος. ⁵ ἀλλ'

οὕτω ποιήσετε αὐτοῖς. τοὺς βοῦνους
 αὐτῶν καθελείτε, καὶ τὰς στήλας αὐ-
 τῶν συντρίβετε, καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν
 ἐκκόμψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν
 αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ. ⁶ ὅτι λαὸς
 ἅγιος εἰ κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. καὶ σὲ
 προεῖλετο κύριος ὁ θεός σου εἶναι αὐ-
 τῷ λαῷ περιούσιον παρὰ πάντα τὰ
 ἔθνη, ὅσα ἐπὶ προσώπῳ τῆς γῆς.
⁷ οὐχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρὰ πάντα
 τὰ ἔθνη, προεῖλετο κύριος ὑμᾶς, καὶ
 ἐξελέξατο κύριος ὑμᾶς. ὑμεῖς γὰρ ἐστέ
 ὀλιγοστοὶ παρὰ πάντα τὰ ἔθνη. ⁸ ἀλ-
 λά παρὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον ὑμᾶς, καὶ
 διατηρῶν τὸν ὄρκον ὃν ὥμοσε τοῖς πα-
 τράσιν ὑμῶν, ἐξήγαγεν ὑμᾶς κύριος ἐν
 χειρὶ κραταιᾷ. καὶ ἐλυτρώσατό σε κύ-
 ριος ἐξ οἴκου δουλείας, ἐκ χειρὸς Φα-
 ραῶ βασιλέως Αἰγύπτου. ⁹ καὶ γνώσῃ,
 ὅτι κύριος ὁ θεός σου, οὗτος θεός.
 Θεὸς πιστός, ὁ φυλάσσων διαθήκην
 καὶ ἔλεος τοῖς ἀγαπᾶσιν αὐτὸν καὶ
 τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ
 εἰς χιλίας γενεάς. ¹⁰ καὶ ἀποδιδοὺς
 τοῖς μισοῦσιν κατὰ πρόσωπον ἐξολο-
 θρεύσει αὐτούς. καὶ οὐχὶ βραδυνεῖ
 τοῖς μισοῦσι. κατὰ πρόσωπον ἀποδώ-
 σιν αὐτοῖς. ¹¹ καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντο-
 λὰς, καὶ τὰ δικαιώματα, καὶ τὰ κρί-
 ματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι
 σήμερον ποιεῖν. ¹² καὶ ἔσται ἡνῖκα ἂν
 ἀκούσῃτε τὰ δικαιώματα ταῦτα, καὶ
 φυλάξῃτε καὶ ποιήσῃτε αὐτὰ, καὶ δια-
 φυλάξῃ κύριος ὁ θεός σου σοὶ τὴν δια-
 θήκην καὶ τὸ ἔλεος, ὃ ὥμοσε τοῖς πα-
 τράσιν ὑμῶν. ¹³ καὶ ἀγαπήσῃ σε, καὶ
 εὐλογήσῃ σε, καὶ πληθυνεῖ σε, καὶ εὐ-
 λογήσῃ τὰ ἔγγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ
 τὸν καρπὸν τῆς γῆς σου, τὸν οἶόν σου,
 καὶ τὸν οἶόν σου, καὶ τὸν οἶόν σου, τὰ
 βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια
 τῶν προβάτων σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς ὥ-
 μοσε κύριος τοῖς πατράσι σου δούναί
 σοι. ¹⁴ εὐλογητός ἔσῃ παρὰ πάντα τὰ
 ἔθνη. οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος οὐδὲ
 στεῖρα καὶ ἐν τοῖς κτηνεῖ σου. ¹⁵ καὶ
 περιελεῖ κύριος ὁ θεός σου ἀπὸ σοῦ πᾶ-
 σαν μαλακίαν, καὶ πάσας νόσους Αἰγύ-
 πτου τὰς πονηράς, ἃς ἐώρακας, καὶ
 ὅσα ἐγνώκ, οὐκ ἐπιθήσει ἐπὶ σέ, καὶ
 ἐπιθήσει αὐτὰ ἐπὶ πάντας τοὺς μι-
 σούν-

σοῦντάς σε. ¹⁰ καὶ φαγῇ πάντα τὰ σκῦ-
λα τῶν ἐθνῶν, ἃ κύριος ὁ θεός σου
δίδωσί σοι. οὐ φέισεται ὁ ὀφθαλμός
σου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ λατρεύσης
τοῖς θεοῖς αὐτῶν. ὅτι σκῶλον τοῦτο
ἐστί σοι. ¹⁷ ἐὰν δὲ λέγῃς ἐν τῇ διανοίᾳ
σου, ὅτι πολὺ τὸ ἔθνος τοῦτο ἢ ἐγὼ,
πῶς δινησομαι ἐξολοθρεύσαι αὐτούς;
¹⁸ οὐ φοβήσῃ αὐτούς. μνεία μνη-
σθήσῃ, ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεός σου
τῷ Φαραὼ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις.
¹⁹ τοὺς περασμοὺς τοὺς μεγάλους, οὓς
ἴδωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα
καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκείνα, τὴν
χείρα τὴν κραταίαν, καὶ τὸν βραχίονα
τὸν ὑψηλόν. ὥς ἐξήγαγέ σε κύριος ὁ
θεός σου, οὕτω ποιήσῃ κύριος ὁ θεός
ὑμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὓς σὺ φοβῇ
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ²⁰ καὶ τὰς
σφηκίας ἀποστελεῖ κύριος ὁ θεός σου
εἰς αὐτούς, ἕως ἂν ἐκτριβῶσιν οἱ κα-
ταλειμμένοι καὶ οἱ κειρομμένοι ἀπὸ
σοῦ. ²¹ οὐ τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν, ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐν σοί,
θεός μέγας καὶ κραταίος. ²² καὶ κατα-
ναλώσει κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη
ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μι-
κρὸν μικρόν. οὐ δινησῇ ἐξαναλώσαι
αὐτοὺς τοτάχος, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ
ἐρημος, καὶ πληθυνθῇ ἐπὶ σέ τὰ θη-
ρία τὰ ἄγρια. ²³ καὶ παραδώσει αὐ-
τοὺς κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖρας
σου, καὶ ἀπολεῖς αὐτοὺς ἀπωλεία με-
γάλη, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃτε αὐτούς.
²⁴ καὶ παραδώσει τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν
εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπολεῖτε τὸ
ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου.
οὐκ ἀντιστήσεται οὐθίς κατὰ πρόσω-
πόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃς αὐτούς.
²⁵ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ
σετε πυρί. οὐκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον
οὐδὲ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν οὐ λήψῃ σε-
αὐτῶ, μὴ πταίῃς δι' αὐτό, ὅτι βδέ-
λυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστί. ²⁶ καὶ
οὐκ εἰσίοισις βδέλυγμα εἰς τὸν οἶκόν
σου, καὶ ἀνάθεμα ἐσὶ ὥσπερ τοῦτο.
προσοχθίσματι προσοχθίεις, καὶ βδε-
λυγματι βδελύξῃ, ὅτι ἀνάθεμά ἐστι.

Κ Ε Φ. Η'.

Πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἐγὼ ἐντέλλο-
μαι ὑμῖν σήμερον φυλάξασθε ποιεῖν,

ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε, καὶ
εἰσελθῆτε καὶ κληρονομήσῃτε τὴν γῆν,
ἣν ὤμοσε κύριος ὁ θεός ὑμῶν τοῖς πα-
τεράσιν ὑμῶν. ² καὶ μνησθήσῃ πᾶσαν
τὴν ὁδόν, ἣν ἤγαγέ σε κύριος ὁ θεός
σου ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅπως ἂν κακώσῃ σε
καὶ πειράσῃ σε, καὶ διαγνώσῃ τὰ ἐν
τῇ καρδίᾳ σου, εἰ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς
αὐτοῦ ἢ οὐ. ³ καὶ ἐκάκωσέ σε, καὶ ἐ-
λιμαγχονησέ σε, καὶ ἐψώμισέ σε τὸ
μᾶννα, ὃ οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες σου.
ἵνα ἀναγγεῖλῃ σοι, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ
μόνῳ ζῆσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ
στόματος θεοῦ ζῆσεται ὁ ἄνθρωπος. ⁴
τὰ ἱματῖά σου οὐκ ἐπαλαιώθῃ ἀπὸ
σοῦ, τὰ ὑποδήματά σου οὐ κατετριβῇ
ἀπὸ σοῦ. οἱ πόδες σου οὐκ ἐτυλώθη-
σαν, ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη. ⁵ καὶ
γνώσῃ τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὥς εἰς ἄν-
θρωπος παιδεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕ-
τω κύριος ὁ θεός σου παιδεύσει σε.
⁶ καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ
θεοῦ σου πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐ-
τοῦ, καὶ φοβεῖσθαι αὐτόν. ⁷ ὁ γὰρ
κύριος ὁ θεός σου ἐξάξει σε εἰς γῆν ἀ-
γαθὴν καὶ πολλήν, οὐ χεῖμα ἔθροιο ὑδά-
των, καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμε-
ναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὁρέων.
⁸ γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς, ἄμπελοι, συ-
καῖ, ῥοαὶ, γῆ ἐλαιᾶς ἐλαίου καὶ μέλι-
τος. ⁹ γῆ ἔφ' ἧς οὐ μετὰ πτωχείας φα-
γῇ τὸν ἄρτον σου, καὶ οὐκ ἐνδεηθήσῃ
ἐπ' αὐτῆς οὐδέν. γῆ ἧς οἱ λίθοι σίδη-
ρος, καὶ ἐκ τῶν ὁρέων αὐτῆς μεταλ-
λευσεις χαλκόν. ¹⁰ καὶ φαγῇ καὶ ἐμ-
πλησθήσῃ, καὶ εὐλογήσῃς κύριον τὸν
θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς
δέδωκέ σοι. ¹¹ προσέχει σεαυτῷ μὴ ἐπι-
λάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τοῦ μὴ
φυλάξαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ
κρίματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ,
ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον. ¹² μὴ
φαγῶν καὶ ἐμπλησθῆς καὶ οἰκίας κα-
λὰς οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν
αὐταῖς, ¹³ καὶ τῶν βοῶν σου καὶ τῶν
προβάτων σου πληθυνθέντων σοι, ἀρ-
γυρίου καὶ χρυσίου πληθυνθέντος σοι,
καὶ πάντων ὧν σοι ἐστί πληθυνθέν-
των σοι, ¹⁴ ὑψωθῇς τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπι-
λάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τοῦ ἐξαγα-
γόν-

γόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας. ¹⁵ τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης καὶ τῆς φοβεῆς ἐκείνης, οὐ ὅφρι δακνῶν, καὶ σκορπίος, καὶ δίψα, οὐ οὐκ ἦν ὕδωρ. τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγὴν ὕδατος. ¹⁶ τοῦ ψωμάσαντός σε τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃ οὐκ ἤθεις σὺ, καὶ οὐκ ἤθειςαν οἱ πατέρες σου, ἵνα κακώσῃ σε, καὶ ἐκπειράσῃ σε, καὶ εὖ σε ποιήσῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου. ¹⁷ μὴ ἐπίπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου. ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ κράτος τῆς χειρός μου ἐποίησέ μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην. ¹⁸ καὶ μνησθήσῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχύν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν, καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ᾤμοσε κύριος τοῖς πατέράσι σου ὡς σήμερον. ¹⁹ καὶ ἔσται ἕαν λήθῃ ἐπιλάθῃ κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ πορευθῇς ὀπίσω θεῶν ἐτέρων, καὶ λατρεύῃς αὐτοῖς, καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς, διαμαρτυρομαι ὑμῶν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλεία ἀπολείψῃ. ²⁰ καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔσθῃ, ὅσα κύριος ὁ θεὸς ἀπολλύει πρὸ προσώπου ὑμῶν, οὕτως ἀπολείψῃ, ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

ΚΕΦ. Θ'.

Ἄκουε Ἰσραὴλ, σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομήσαι ἔσθῃ μεγάλη καὶ ἰσχυρότερα μᾶλλον ἢ υμεῖς, πόλεις μεγάλας καὶ τειχήρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ, ² λαὸν μέγαν καὶ πολὺν καὶ εὐμήκη, υἱοὺς Ἐναν, οὓς σὺ οἶσθα, καὶ σὺ ἀκήκοας. τίς ἀντιστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ἐνάν; ³ καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι κύριος ὁ θεός σου οὗτος προπορεύεται πρὸ προσώπου σου. πῦρ καταναλίσκον ἐστίν. οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἀπολεῖ αὐτοὺς ἐν τάξει, καθάπερ εἶπέ σοι κύριος. ⁴ μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἔξανταλῶσαι κύριον τὸν θεόν σου τὰ ἔσθῃ ταῦτα πρὸ προσώπου σου, λέγων. διὰ τὴν δικαιοσύνην μου εἰσήγαγέ με κύριος κληρονομήσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην. ⁵ οὐχὶ διὰ τὴν

δικαιοσύνην σου, οὐδὲ διὰ τὴν ὁσιότητα τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἔθνων τούτων κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην, ἣν ᾤμοσε κύριος τοῖς πατέράσι ἡμῶν τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ. ⁶ καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δικαιοσύνας σου κύριος ὁ θεός σου δίδωσι σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομήσαι, ὅτι λαὸς σκληροτραχήλος ἐστίν. ⁷ μνησθήτι μὴ ἐπιλαθῇ ὅσα παρωξύνας κύριον τὸν θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἦλθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ἀπειθοῦντες διετελεῖτε τὰ πρὸς κύριον. ⁸ καὶ ἐν Χωρρήβ παρωξύνετε κύριον, καὶ ἐδυνάσθη κύριος ἐφ' ὑμῶν ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς, ⁹ ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης, ἃς διέθετο κύριος πρὸς ὑμᾶς. καὶ κατεγεγόνει ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον. ¹⁰ καὶ ἔδωκέ μοι κύριος τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγγέγραπτο πάντες οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἡμέρα ἐκκλησίας. ¹¹ καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ διὰ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκε κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης. ¹² καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἀνάστηθι, καταβῆθι τοτάχος ἐντεῦθεν, ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαός σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου. παρεβήσαντα ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐντείλω αὐτοῖς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα. ¹³ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ, λέγων. λελάληκα πρὸς σὲ ἅπαξ καὶ δις, λέγων. ἑώρακα τὸν λαόν τοῦτον, καὶ ἰδοὺ λαὸς σκληροτραχήλος ἐστίν. ¹⁴ καὶ νῦν ἄσπὸν με ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρόν, καὶ πολὺ μᾶλλον ἢ τοῦτο. ¹⁵ καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους. καὶ τὸ ὄρος

ὅρος ἑκατέο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ. καὶ αἱ δύο πλάκες τῶν μαρτυριῶν ἐπὶ ταῖς δυσὶ χερσὶ μου. ¹⁶ καὶ ἰδὼν ὅτι ἡμάρτετε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐποιήσατε ὑμῖν αὐτοῖς χειρὸν, καὶ παρέβητε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλατο κύριος ὑμῖν ποιεῖν, ¹⁷ καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν ἐβρίψα αὐτάς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου, καὶ συνέτριψα ἐναντίον ὑμῶν. ¹⁸ καὶ ἐδεήθην ἑναντίον κυρίου δεύτερον καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν, ὧν ἡμάρτετε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ παροξύναι αὐτόν. ¹⁹ καὶ ἐκφοβὸς εἰμι διὰ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν, ὅτι παρωξύνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς. καὶ εἰσῆκουσε κύριος ἑμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ. ²⁰ καὶ ἐπὶ Ἀαρὼν ἐθυμώθη ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν, καὶ ἠυξάμην καὶ περὶ Ἀαρὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ²¹ καὶ τὴν ἁμαρτίαν ὑμῶν ἦν ἐποιήσατε τὸν μοσχὸν ἔλαβον αὐτόν, καὶ κατέκαυσα αὐτόν ἐν πυρὶ, καὶ συνέκοψα αὐτόν καταλάσας σφόδρα ἕως ἐγένετο λεπτὸν, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτός, καὶ ἐβρίψα τὸν κονιορτὸν εἰς τὸν χειμάρρῳ τὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ὄρους. ²² καὶ ἐν τῷ ἐκπυρισμῷ, καὶ ἐν τῷ πειρασμῷ, καὶ ἐν τοῖς μῆμασι τῆς ἐπιθυμίας παροξύναντες ἦτε κύριον. ²³ καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς κύριος ἐκ Κάδης Βαρινῆ, λέγων. ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἡπειθήσατε τῷ ῥήματι κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ²⁴ ἀπειθοῦντες ἦτε τὰ πρὸς κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἐγνώσθη ὑμῖν. ²⁵ καὶ ἐδεήθην ἐναντι κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ὅσας ἐδεήθην, εἶπε γὰρ κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς. ²⁶ καὶ εὐξάμην πρὸς τὸν θεόν, καὶ εἶπα. κύριε βασιλεῦ τῶν θεῶν μὴ ἐξολοθρεύσης τὸν λαόν σου καὶ τὴν μερίδα σου, ἣν ἔλυτρώσω, οὓς ἐξηγάγεις ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῇ

χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ, καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ. ²⁷ μνησθῆτι Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν θεματοντων σου, οἱς ὥμοσας κατὰ σταντοῦ. μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τὰ ἀπειρήματα, καὶ ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν. ²⁸ μὴ εἰπωσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὅθεν ἐξηγάγεις ἡμᾶς ἐκεῖθεν, λέγοντες. παρὰ τὸ μὴ δυνασθαι κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτούς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπεν αὐτοῖς. καὶ παρὰ τὸ μῆσσαι αὐτούς, ἐξηγάγεν αὐτούς ἐν τῇ ἐρημῳ ἀποκτεῖναι αὐτούς. ²⁹ καὶ οὗτοι λαός σου καὶ κληρὸς σου, οὓς ἐξηγάγεις ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ, καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.

Κ Ε Φ. Ι'.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπε κύριος πρὸς μέ. λάξουσιν σταντῷ δύο πλάκας λιθίνας ὡςπερ τὰς πρώτας, καὶ ἀνάβηθι πρὸς μέ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ποιήσεις σταντῷ κιβωτὸν ξυλῆν. ² καὶ γραψῇς ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις ὡς συνέτριψας, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτάς εἰς τὴν κιβωτόν. ³ καὶ ἐποίησα κιβωτὸν ἐκ ξυλῶν ἀσήπτων, καὶ ἐλάξευσα τὰς πλάκας λιθίνας ὡς αἱ πρώται, καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος, καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσὶ μου. ⁴ καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δέκα λόγους, οὓς ἐλάλησε κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ ἔδωκεν αὐτάς κύριος ἑμοί. ⁵ καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτόν ἣν ἐποίησα. καὶ ἦσαν ἐκεῖ, καθὰ ἐνετείλατό μοι κύριος. ⁶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆραν ἐκ Βηρσὶν υἱῶν Ἰακίμ Μισαδαῖ. ἐκεῖ ἀπέθανεν Ἀαρὼν, καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁷ ἐκεῖθεν ἀπῆραν εἰς Γαδγὰδ. καὶ ἀπὸ Γαδγὰδ εἰς Ἐτσεβαθα, γῇ χεῖμαβόοι ὕδατων. ⁸ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλε κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευὶ, αἴρειν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, παρεστάναι ἐναντι κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς

τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁹ διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι τοῖς Αινίταις μερίς καὶ κληρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, κύριος αὐτὸς κληρος αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ.

¹⁰ καὶ γὰρ εἰσῆλθον ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ εἰσηκουσε κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς. ¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. βράδιε, ἄπαρον ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ εἰσπορευέσθωσαν καὶ κληρονομήτωσαν τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι αὐτοῖς. ¹² καὶ νῦν Ἰσραὴλ τί κύριος ὁ θεός σου αἰτεῖται παρα σοῦ ἀλλ' ἢ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου, καὶ πορευέσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ἀγαπᾶν αὐτόν, καὶ λατρεῖν κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ¹³ φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι ᾔ; ¹⁴ ἰδοὺ κύριος τοῦ θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. ¹⁵ πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προεῖλετο κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταυτην. ¹⁶ καὶ περιτεμίσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε. ¹⁷ ὁ γὰρ κύριος ὁ θεός ὑμῶν οὗτος θεὸς τῶν θιῶν, καὶ κύριος τῶν κυρίων, ὁ θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. ¹⁸ ποιῶν κρίσιν προσήλυτῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ χηρᾶ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱματίον. ¹⁹ καὶ ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον, προσήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. ²⁰ κύριον τὸν θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτόν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ. ²¹ οὗτος καυχημά σου, καὶ οὗτος θεός σου, ὅστις ἐποίησε ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐνδοξα ταῦτα, ἃ ἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου. ²² ἐν ἑβδομήκοντα ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἴγυ-

πτον, νυνὶ δὲ ἐποίησέ σε κύριος ὁ θεός σου ὥς τε τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.

Κ Ε Φ. Ι Α'.

Καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου, καὶ φυλάξῃ τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. ² καὶ γνώσεσθε σήμερον, ὅτι οὐχὶ τὰ παιδία ὑμῶν, ὅσοι οὐκ οἶδαν οὐδὲ ἶδον τὴν παιδείαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ, καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιὰν, καὶ τὸν βραχίονα τὸν ὑψηλόν, ³ καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ, ὅσα ἐποίησεν ἐν μέσῳ Αἰγύπτου Φαραὼ βασιλεῖ Αἰγύπτου, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ, ⁴ καὶ ὅσα ἐποίησε τὴν δυναμὶν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν, καὶ τὴν ἵππον αὐτῶν, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν, ὡς ἐπέκλυσε τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν καταδιωκόντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπίσω ὑμῶν, καὶ ἀπώλεσεν αὐτοὺς κύριος ἕως τῆς σημερον ἡμέρας, ⁵ καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἕως ἡλθετε εἰς τὸν τόπον τούτον, ⁶ καὶ ὅσα ἐποίησε τῷ Δαθὰν καὶ Ἀβιρὼν υἱοῖς Ἐλίας υἱοῦ Ρουβὴν, οὓς ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς κατέπιεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν, καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μέσῳ παντὸς Ἰσραὴλ. ⁷ ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἑώρακαν πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὰ μεγάλα ὅσα ἐποίησεν ἐν ὑμῖν σήμερον. ⁸ καὶ φυλάξεσθε πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἵνα ζήτε, καὶ πολυπλασιασθῇτε, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσετε τὴν γῆν, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεί κληρονομήσαι αὐτήν. ⁹ ἵνα μακροημερεύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὥμοσε κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ¹⁰ ἔστι γὰρ ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ὑμεῖς ἐκεί κληρονομήσαι αὐτήν, οὐχ ὥσπερ γῆ Αἰγύπτου ἐστίν, ὅθεν ἐκτεπόρευσθε ἐκείθεν, ὅταν ἀπείρωσι τὸν σπόρον, καὶ ποτί-

ζωσι

ζωσι τοῖς ποσὶν αὐτῶν, ὥς κῆπον λαχανείας. ¹¹ ἡ δὲ γῆ εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, γῆ ὀρεινὴ καὶ πεδινὴ, ἐκ τοῦ ὑέτου τοῦ οὐρανοῦ πίεται ὕδωρ. ¹² γῆ, ἣν κύριος ὁ θεός σου ἐπισκοπεῖται αὐτὴν διαπαντός, οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἑνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἑνιαυτοῦ. ¹³ ἔὰν δὲ ἀκοῇ ἀκούσῃτε πάσας τὰς ἐντολάς, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν σου, καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου. ¹⁴ καὶ δώσει τὸν ὑέτον τῇ γῇ σου καθ' ὥραν πρωΐμον καὶ ὄψιμον, καὶ εἰσίοσις τὸν σίτον σου, καὶ τὸν οἶνον σου, καὶ τὸ ἐλάϊόν σου. ¹⁵ καὶ δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσί σου. ¹⁶ καὶ φαγὼν καὶ ἐμπλησθεὶς πρόσχε σεαυτῷ μὴ πλατυνθῇ ἡ καρδία σου, καὶ παραβῇ, καὶ λατρεύῃτε θεοῖς ἑτέροις, καὶ προσκυνήσῃτε αὐτοῖς. ¹⁷ καὶ θυμωθεὶς ὀργὴ κύριος ἐφ' ὑμῖν, καὶ συγχῇ τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ ἔσται ὑέτος, καὶ ἡ γῆ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἀπολείσθῃ ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἣς κύριος ἔδωκεν ὑμῖν. ¹⁸ καὶ ἐμβαλεῖτε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ψυχὴν ὑμῶν, καὶ ἀφάψετε αὐτὰ εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἔσται ἀσάλευτον πρὸ ὀφθαλμῶν ὑμῶν. ¹⁹ καὶ διδάξετε αὐτὰ τὰ τέκνα ὑμῶν λαλεῖν ἐν αὐτοῖς καθημένου σου ἐν οἴκῳ, καὶ πορευομένου σου ἐν ὁδῷ, καὶ καθεύδοντός σου καὶ διανισταμένου σου. ²⁰ καὶ γράψετε αὐτὰ ἐπὶ τὰς φλιάς αὐτῶν εἰς οἰκίαν ὑμῶν, καὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν, ²¹ ἵνα μακροήμερεύσῃτε, καὶ αἱ ἡμέραι τῶν ἡμερῶν ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ἣς ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. ²² καὶ ἔσται ἔὰν ἀκοῇ ἀκούσῃτε πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ποιῆν, ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεόν ἡμῶν, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ προσκολλησθαι αὐτῷ, ²³ καὶ ἐκβαλεῖ κύριος πάντα τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ κληρονομήσετε ἔθνη μεγάλα

καὶ ἰσχυρά μᾶλλον, ἢ ὑμεῖς. ²⁴ πάντα τὸν τόπον οὗ ἔὰν πατήσῃ τὸ ἵχνος τοῦ ποδὸς ὑμῶν, ὑμῖν ἔσται. ἀπὸ τῆς ἐρήμου καὶ Ἀντιλιβάνου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐπὶ δυσμῶν ἔσται τὰ ὄρια σου. ²⁵ οὐκ ἀντιστήσεται οὐδεὶς κατὰ πρόσωπον ὑμῶν. καὶ τὸν φόβον ὑμῶν καὶ τὸν τρόμον ὑμῶν ἐπιθήσει κύριος ὁ θεός ὑμῶν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ἐφ' ἣς ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς. ²⁶ ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σημεῖον τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν. ²⁷ τὴν εὐλογίαν, ἔὰν ἀκούσῃτε τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον. ²⁸ καὶ τὴν κατάραν, ἔὰν μὴ ἀκούσῃτε τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, καὶ πλανηθῇτε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἣς ἐνετείλαμην ὑμῖν, πορευθέντες λατρεύειν θεοῖς ἑτέροις, οὓς οὐκ οἴδατε. ²⁹ καὶ ἔσται ὅταν ἐξαγάγῃ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν διαβαίνεις ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, καὶ δώσεις εὐλογίαν ἐπ' ὄρος Γαρίζιν, καὶ τὴν κατάραν ἐπ' ὄρος Γαβαλ. ³⁰ οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὀπίσω ὁδὸν δυσμῶν ἡλίου ἐν γῇ Χαναὰν τὸ κατοικοῦν ἐπὶ δυσμῶν ἐχόμενον τοῦ Γολγὸλ πλησίον τῆς θροῦς τῆς ὑψηλῆς. ³¹ ὑμεῖς γὰρ διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην, εἰσελθόντες κληρονομήσαι τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός ἡμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ. ³² καὶ φυλάξετε τοῦ ποιῆν πάντα τὰ προσταγμάτων αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις ταύτας, ὅσας ἐγὼ δίδωμι ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ταῦτα τὰ προσταγμάτων καὶ αἱ κρίσεις, ἃς φυλάξετε τοῦ ποιῆν ἐν τῇ γῇ, ἣν κύριος ὁ θεός τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν ἐν κλήρῳ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ὑμεῖς ζῆτε ἐπὶ τῆς γῆς. ² ἀπωλεία ἀπολείτε πάντας τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐλάτρευσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὓς ὑμεῖς κληρονομεῖτε αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ὁρέων τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐπὶ

ταῶν

τῶν θινῶν, καὶ ὑποκάτω δένδρου δασείως. ³ καὶ κατασκάψετε τοὺς βωμοὺς αὐτῶν, καὶ συντρίψετε τὰς στήλας αὐτῶν, καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν ἐκπονεῖτε, καὶ τὰ γλυπτά τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρὶ, καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου ἐκείνου. ⁴ οὐ ποιήσετε οὕτω κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. ⁵ ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων ὑμῶν, ἐπονομάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ ἐπικληθῆναι, καὶ ἐκζητήσετε καὶ ἐλεύσεσθε ἐκεῖ. ⁶ καὶ οἴσεται ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν, καὶ τὰς εὐχὰς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐκούσια ὑμῶν, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ὑμῶν, καὶ τῶν προβάτων ὑμῶν. ⁷ καὶ φάγεσθε ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐπὶ πᾶσιν, οὐ ἔαν ἐπιβάλητε τὴν χεῖρα, ὑμεῖς καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν, καθότι εὐλόγησέ σε κύριος ὁ θεός σου. ⁸ οὐ ποιήσετε πάντα ὅσα ἡμεῖς ποιοῦμεν ὡς σήμερον ἕκαστος τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ. ⁹ οὐ γὰρ ἤκατε ἕως τοῦ νῦν εἰς τὴν κατάπαυσιν, καὶ εἰς τὴν κληρονομίαν, ἣν κύριος ὁ θεός ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν. ¹⁰ καὶ διαβήσεσθε τὸν Ἰορδάνην, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἥς κύριος ὁ θεός ὑμῶν κατακληρονομεῖ ὑμῖν, καὶ καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν τῶν κύκλων, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας. ¹¹ καὶ ἔσται ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ἐκεῖ οἴσεται πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον. τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ θυσιάσματα ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ πᾶν ἐκλεκτὸν τῶν θωρῶν ὑμῶν, ὅσα ἂν εὐξήσθε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν. ¹² καὶ εὐφρανθήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ παῖδες ὑμῶν, καὶ αἱ παιδίσκαι ὑμῶν, καὶ ὁ Δεῦτῃς ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὑμῶν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερὶς οὐδὲ κληρὸς μεθ' ὑμῶν. ¹³ πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἀνενέγκῃς τὰ ὀλοκαυτώματά σου

ἐν παντὶ τόπῳ οὐ ἔαν ἴδῃς, ¹⁴ ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν, ἐν μιᾷ τῶν φυλῶν σου, ἐκεῖ ἀνοίσετε τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ ἐκεῖ ποιήσεις πάντα ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον. ¹⁵ ἀλλ' ἢ ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ σου θύσεις, καὶ φαγῇ κρέα κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἣν ἔδωκέ σοι ἐν πάσῃ πόλει. ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ἐπὶ τὸ αὐτὸ φαγεται αὐτό, ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφος. ¹⁶ πληρὸν τὸ αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεῖτε αὐτό, ὡς ὕδωρ. ¹⁷ οὐ θυήσῃ φαγεῖν ἐν ταῖς πόλεσι σου τὸ ἐπιδέκατον τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου, καὶ τῶν προβάτων σου, καὶ πάσας τὰς εὐχὰς, ὅσας ἂν εὐξήσῃ, καὶ τὰς ὁμολογίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν χειρῶν σου. ¹⁸ ἀλλ' ἢ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου φαγῇ αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ, ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ, σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν. καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ πάντα, οὐ ἔαν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου. ¹⁹ πρόσεχε σεαυτῷ μὴ ἐγκαταλίπῃς τὸν Δεῦτῃν πάντα τὸν χρόνον ὅσον ἂν ζῇς ἐπὶ τῆς γῆς. ²⁰ ἔαν δὲ ἐμπλατύνῃ κυριος ὁ θεός σου τὰ ὄρια σου, καθάπερ ἐλάλησέ σοι. καὶ ἔρεῖς, φάγομαι κρέα. ἔαν ἐπιθυμήσῃ ἡ ψυχὴ σου, ὥστε φαγεῖν κρέα, ἐν πάσῃ ἐπιθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου φαγῇ κρέα. ²¹ ἔαν δὲ μακρὰν ἀπέχῃ σου ὁ τόπος, ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖ ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, καὶ θύσεις ἀπὸ τῶν βοῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν προβάτων σου, ὧν ἂν δῶ ὁ θεός σοι, ὃν τρόπον ἐνετειλάμην σοι, καὶ φαγῇ ἐν ταῖς πόλεσι σου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου. ²² ὡς ἔσθεται ἡ δορκάς καὶ ἡ ἔλαφος, οὕτω φαγῇ αὐτό. ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ καὶ ὁ καθαρὸς ὡς αὐτὸς ἔδειται. ²³ πρόσεχε ἰσχυρώς τοῦ μὴ φαγεῖν αἷμα, ὅτι αἷμα αὐτοῦ ψυχὴ. οὐ βρωθήσεται ψυχὴ μετὰ τῶν κρεῶν. ²⁴ οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεῖτε αὐτό

αὐτὸ ὡς ὕδαρ. ²⁵ οὐ φαγῇ αὐτὸ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου μετὰ σέ ἐαν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ²⁶ πλὴν τὰ ἁγία σου, ἐὰν γένηται σοι, καὶ τὰς εὐχὰς σου λαβὼν ἦξῃς εἰς τὸν τόπον, ὃν ἂν ἐκλεξῇται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. ²⁷ καὶ ποιήσεις τὰ ὀλοκαυτώματά σου, τὰ κρέα ἀνοίσεις ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τὸ δὲ αἷμα τῶν θυσιῶν σου προσχεῖς πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ σου, τὰ δὲ κρέα φαγῇ. ²⁸ φυλάσσου καὶ ἄκουε καὶ ποιήσεις πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ τοῖς υἱοῖς σου δι' αἰῶνος, ἐὰν ποιήσῃς τὸ ἀρεστὸν καὶ τὸ καλὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ²⁹ ἐὰν δὲ ἐξολοθρεύσῃ κύριος ὁ θεός σου τὰ ἔθνη, εἰς οὓς εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ κατοικήσῃς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ³⁰ πρόσχε σεαυτῷ μὴ ἐκλήτῃσης ἐπακολοθῆσαι αὐτοῖς μετὰ τὸ ἐξολοθρευθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, λέγων. πῶς ποιοῦσι τὰ ἔθνη ταῦτα τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ποιήσω καὶ γὰρ. ³¹ οὐ ποιήσεις οὕτω τῷ θεῷ σου. τὰ γὰρ βδελύγματα κυρίου, ἃ ἐμίσησεν, ἐποίησαν ἐν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν κατακαίουσιν ἐν πυρὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν. ³² πᾶν ῥῆμα ὃ ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, τοῦτο φυλάξῃ ποιεῖν. οὐ προσθήσεις ἐπ' αὐτὸ, οὐδὲ ἀφείλῃς ἀπ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ι Γ'.

Ἐὰν δὲ ἀναστῇ ἐν σοὶ προφήτης ἢ ἐνυπνιαζόμενος τὸ ἐνύπνιον, καὶ δῶ σοι σημεῖον ἢ τέρας, ² καὶ ἔλθῃ τὸ σημεῖον ἢ τὸ τέρας ὃ ἐλάλησε πρὸς σέ, λέγων. πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἐτέροις οὓς οὐκ οἶδατε, ³ οὐκ ἀκούσεσθε τῶν λόγων τοῦ προφήτου ἐκείνου ἢ τοῦ ἐνυπνιαζομένου τὸ ἐνύπνιον ἐκεῖνο, ὅτι πειράζει κύριος ὁ θεός σου ὑμᾶς εἰδέναι, εἰ ἀγαπᾶτε τὸν θεὸν ὑμῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν. ⁴ ὅπως

κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν πορεύσεσθε, καὶ τοῦτον φοβηθήσεσθε, καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσεσθε, καὶ αὐτῷ προστεθήσεσθε. ⁵ καὶ ὁ προφήτης ἐκεῖνος ἢ ὁ τὸ ἐνύπνιον ἐνυπνιαζόμενος ἐκεῖνος ἀποθάνειται. ἐλάλησε γὰρ πλανῆσαι σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, τοῦ λυτρώσανό σου ἐκ τῆς δουλείας, ἐξῶσαι σε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ ἀφανίει τὸ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ⁶ ἐὰν δὲ παρακαλέσῃ σε ὁ ἀδελφός σου ἐκ πατρὸς σου ἢ ἐκ μητρὸς σου, ἢ ὁ υἱός σου, ἢ ἡ θυγάτηρ, ἢ ἡ γυνὴ σου ἢ ἐν κόλπῳ σου, ἢ φίλος ἴσος τῇ ψυχῇ σου, λάθρα λέγων. βαδίσωμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἐτέροις, οὓς οὐκ ᾔδεις σὺ καὶ οἱ πατέρες σου, ⁷ ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περὶ κύκλῳ ὑμῶν, τῶν ἐγγιζόντων σοι ἢ τῶν μακρὰν ἀπὸ σου, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, ⁸ οὐ συνθέλῃς αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐξακούσῃ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ, οὐκ ἐπιποθήσεις ἐπ' αὐτῷ, οὐδ' οὐ μὴ σκεπάσῃς αὐτόν. ⁹ ἀναγγέλλων ἀναγγελεῖς περὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἔσονται ἐπ' αὐτὸν ἐν πρώτοις ἀποκτεῖναι αὐτόν, καὶ αἱ χεῖρες παντὸς τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτῳ. ¹⁰ καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις, καὶ ἀποθάνειται, ὅτι ἐζητήσεν ἀποστήσαι σε ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ¹¹ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐ προσθήσει ποιῆσαι ἐτι κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν. ¹² ἐὰν δὲ ἀκούσῃς ἐν μαρτύρων πόλεων σου, ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κατοικεῖν ἐκεῖ, λέγοντων. ¹³ ἐξηλθοσαν ἄνδρες παρὰ νομοὶ ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀπέστησαν πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν αὐτῶν, λέγοντες. πορευθῶμεν καὶ λατρεύσωμεν θεοῖς ἐτέροις, οὓς οὐκ ᾔδειτε, ¹⁴ καὶ ἐτάσεις καὶ ἐρωτήσεις, καὶ ἐρυνήσεις σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθὴς σαφῶς ὁ λόγος γεγενῆται, τὸ βδελύγμα τοῦτο ἐν ὑμῖν, ¹⁵ ἀναιρῶν ἀνελίς πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ ἐν φόνῳ μαχα-

μαχαίρας, ἀναθέματι ἀναθεματιεῖτε αὐτήν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ. ¹⁶ καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς συνάξεις εἰς τὰς διόδους αὐτῆς, καὶ ἐμπρήσεις τὴν πόλιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς πανθῆμει ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. καὶ ἔσται ἀοίκητος εἰς τὸν αἰῶνα, οὐκ ἀνοικοδομηθήσεται ἔτι. ¹⁷ καὶ οὐ προσκολληθήσεται οὐδὲν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος ἐν τῇ χειρὶ σου, ἵνα ἀποστραφῇ κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ δώσῃ σοι ἔλεος, καὶ ἐλεήσει σε, καὶ πληθύνῃ σε, ὃν τρόπον ὥμοσε τοῖς πατράσι σου. ¹⁸ ἐὰν ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ποιεῖν τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου.

Κ Ε Φ. Ι Δ .

Υἱοὶ ἔστε κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, οὐκ ἐπιθήσετε φαλακρῶμα ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν ἐπὶ νεκρῷ. ² ὅτι λαὸς ἅγιος εἰ κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καὶ σε ἐξελέξατο κύριος ὁ θεός σου γενέσθαι σε λαὸν αὐτῷ περιούσιον ἀπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἐπὶ προσώπῳ τῆς γῆς. ³ οὐ φάγεσθε πᾶν βδελύμμα. ⁴ ταῦτα κτήνη ἃ φάγεσθε, μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ ἄμνον ἐκ προβάτων, καὶ χίμαρον ἐξ αἰγῶν. ⁵ ἔλαφον, καὶ δορκάδα, καὶ πύγαργον, ὄρυγα, καὶ καμηλοπάρδαλιν. ⁶ πᾶν κτήνος διχηλοῦν ὄπλῃν, καὶ ὄνυχιστῆρας ὄνυχίζον δύο χηλῶν, καὶ ἀνάγον μνηρυσμὸν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε. ⁷ καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπὸ τῶν ἀναγόντων μνηρυσμὸν, καὶ ἀπὸ τῶν διχηλούντων τὰς ὀπλάς, καὶ ὄνυχίζοντων ὄνυχιστῆρας, τὸν κάμηλον, καὶ δασύποδα, καὶ χοιρογρύλιον. ὅτι ἀνάγουσι μνηρυσμὸν, καὶ ὄπλῃν οὐ διχηλοῦσιν, ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν ἐστι. ⁸ καὶ τὸν ὕν, ὅτι διχηλεῖ ὄπλῃν τοῦτο, καὶ ὄνυχίζει ὄνυχιστῆρας ὄπλῃς, καὶ τοῦτο μνηρυσμὸν οὐ μνηρυσμῶν, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν. ἀπὸ τῶν κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε, τῶν θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψεσθε. ⁹ καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ παντῶν τῶν ἐν τῷ ὕδατι, πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πτερυγία καὶ λεπίδες, φάγεσθε.

¹⁰ καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς πτερυγία καὶ λεπίδες, οὐ φάγεσθε. ἀκάθαρτα ὑμῖν ἐστὶν. ¹¹ πᾶν ὄρνειον καθαρὸν φάγεσθε. ¹² καὶ ταῦτα οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν, τὸν αἰτὸν, καὶ τὸν γρύπα, καὶ τὸν ἀλιαλετον. ¹³ καὶ τὸν γύπα, καὶ τὸν ἰκτινον, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. ¹⁵ καὶ στρουθὸν, καὶ γλαῦκα, καὶ λᾶρον, ¹⁶ καὶ ἐρωδιόν, καὶ κυκνον, καὶ ἰβιν, ¹⁷ καὶ καταράκτην, καὶ ἱέρακα, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. καὶ ἔποπα, καὶ νυκτικόρακα, ¹⁸ καὶ πελεκᾶνα, καὶ χαρადριόν, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῶ. καὶ πορφυρίωνα, καὶ νυκτερίδα. ¹⁹ πάντα τὰ ἐρπετὰ τῶν πετεινῶν ἀκάθαρτα ἐστὶν ὑμῖν. οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν. ²⁰ πᾶν πετεινὸν καθαρὸν φάγεσθε, ²¹ πᾶν θησιμαῖον οὐ φάγεσθε. τῷ παροικῶ τῷ ἐν ταῖς πόλεσι σου δοθήσεται καὶ φάγεται, ἡ ἀποδώσῃ τῷ ἀλλοτρίῳ, ὅτι λαὸς ἅγιος εἰ κυρίῳ τῷ θεῷ σου. οὐχ ἐψησεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ. ²² δεκάτην ἀποδεκατώσεις παντὸς γεννήματος τοῦ σπέρματός σου, τὸ γέννημα τοῦ ἀγροῦ σου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν. ²³ καὶ φάγῃ αὐτὸ ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἐὰν ἐκλεξῇται κύριος ὁ θεός σου, ἐπικληθῇναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. οἴσετε τὰ ἐπιδέκατα τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου, τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν σου, καὶ τῶν προβάτων σου, ἵνα μάθης φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου πᾶσας τὰς ἡμέρας. ²⁴ ἐὰν δὲ μακρὰν γένηται ἡ ὁδὸς ἀπὸ σοῦ, καὶ μὴ δύνη ἀναφέρειν αὐτὰ, ὅτι μακρὰν ἀπὸ σοῦ ὁ τόπος ὃν ἂν ἐκλεξῇται κύριος ὁ θεός σου, ἐπικληθῇναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, ὅτι εὐλογῇ σε κύριος ὁ θεός σου, ²⁵ καὶ ἀποδώσῃ αὐτὰ ἀργυρίον, καὶ λήψῃ τὸ ἀργυρίον ἐν ταῖς χερσὶ σου, καὶ πορεύῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλεξῇται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν. ²⁶ καὶ δώσεις ἀργυρίον ἐπὶ παντὸς οὗ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, ἐπὶ βουσὶν ἢ ἐπὶ προβάτοις, ἢ ἐπ' οἴνῳ ἢ ἐπὶ σίκερα, ἢ ἐπὶ παντὸς οὗ ἂν ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου, καὶ φάγῃ ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου, ²⁷ καὶ ὁ Λεβίτης ὁ ἐν ταῖς πόλεσι σου, ὅτι οὐκ

Ν

ἔστιν

ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κληρὸς μετὰ σου. ²⁸ μετὰ τρία ἔτη ἐξοίσεις πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου, ἐν τῷ ἑνιαυτῷ ἐκίον θήσεις αὐτὸ ἐν ταῖς πόλεσί σου, ²⁹ καὶ ἐλεύσεται ὁ Λευίτης, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ μερίς οὐδὲ κληρὸς μετὰ σοῦ, καὶ ὁ προσηλύτος καὶ ὁ ὀρφανὸς καὶ ἡ χήρα ἣ ἐν ταῖς πόλεσί σου, καὶ ἀάγονται καὶ ἐμπλησθίσονται, ἵνα εὐλογῇ σε κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις οἷς ἔαν ποιῇς.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Δι' ἐπτά ἔτων ποιήσεις ἄφαισι, ² καὶ οὕτω τὸ πρόσταγμα τῆς ἀφέσεως. ἀφήσεις πᾶν χρέος ἰδιον, ὃ ὀφείλει σοι ὁ πλησίον, καὶ τὸν ἀδελφόν σου οὐκ ἀπαιτήσεις. ἐπικέκληται γὰρ ἄφαισι κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. ³ τὸν ἀλλότριον ἀπαιτήσεις ὅσα ἔαν ᾗ σοι παρ' αὐτῷ, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου ἄφαισι ποιήσεις τοῦ χρέους σου. ⁴ ὅτι οὐκ ἔσται ἐν σοὶ ἐνδεής, ὅτι εὐλογῶν εὐλογήσει σε κύριος ὁ Θεός σου ἐν τῇ γῇ, ἣ κυριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ κατακληρονομεῖν σε αὐτήν. ⁵ ἔαν δὲ ἀκοῇ εἰσακούσητε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν φυλάσκειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ⁶ ὅτι κύριος ὁ Θεός σου εὐλόγησέ σε ὃν τρόπον ἐλάλησέ σοι, καὶ δανιεῖς ἔθνησι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανειῇ, καὶ ἄρξεις ἐθνῶν πολλῶν, σοὺ δὲ οὐκ ἄρξουσιν. ⁷ ἔαν δὲ γένηται ἐν σοὶ ἐνδεής ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ἐν τῇ γῇ, ἣ κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, οὐκ ἀποστέρεις τὴν καρδίαν σου, οὐδ' οὐ μὴ συσφίγξεις τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ ἐπιδομένου. ⁸ ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου αὐτῷ, καὶ δάνειον δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται, καθότι ἐνδεΐται. ⁹ πρόσχε σεαυτῷ μὴ γένηται ῥῆμα κρυπτόν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀνόμημα, λέγων. ἐγγίξει τὸ ἔτος τὸ ἔβδομον, ἔτος τῆς ἀφέσεως, καὶ πονηρεύσεται ὁ ὀφθαλμός σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ ἐπιδομένῳ, καὶ οὐ δώσεις αὐτῷ, καὶ καταβोधσεται κατὰ σοῦ πρὸς κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία μεγάλη. ¹⁰ διδοὺς δώσεις αὐτῷ, καὶ δάνειον δανιεῖς αὐτῷ ὅσον ἐπιδέεται,

καθότι ἐνδεΐται. καὶ οὐ λυπηθῇσῃ τῇ καρδίᾳ σου διδόντος σου αὐτῷ, ὅτι διὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο εὐλογήσει σε κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις, καὶ ἐν πᾶσιν οὐ ἂν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου. ¹¹ οὐ γὰρ μὴ ἐκλήπη ἐνδεής ἀπὸ τῆς γῆς σου. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο, λέγων. ἀνοίγων ἀνοίξεις τὰς χεῖράς σου τῷ ἀδελφῷ σου τῷ πέννῃ καὶ τῷ ἐπιδομένῳ τῷ ἐπὶ τῆς γῆς σου. ¹² ἔαν δὲ πρᾶθῃ σοι ὁ ἀδελφός σου ὁ Ἑβραῖος ἢ Ἑβραία, δουλεύσει σοι ἕξ ἔτη, καὶ τῷ ἐβδόμῳ ἐξαποστειλεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ. ¹³ ὅταν δὲ ἐξαποστειλῇς αὐτὸν ἐλεύθερον ἀπὸ σοῦ, οὐκ ἐξαποστειλεῖς αὐτὸν κενόν. ¹⁴ ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτὸν ἀπὸ τῶν προβάτων σου, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴτου σου, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου σου. καθὰ εὐλόγησέ σε κύριος ὁ Θεός σου, δώσεις αὐτῷ. ¹⁵ καὶ μνησθῇσῃ ὅτι οἰκέτης οἶσθα ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἐλυτρώσατο σε κύριος ὁ Θεός σου ἐκείθεν. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο. ¹⁶ ἔαν δὲ λέγῃ πρὸς σέ, οὐκ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἡγάπηκέ σε καὶ τὴν οἰκίαν σου, ὅτι εὐ ἔστιν αὐτῷ παρὰ σοί. ¹⁷ καὶ λήψῃ τὸ ὀπῆτιον, καὶ τρυπήσεις τὸ ὠτίον αὐτοῦ πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἔσται σοι οἰκέτης εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὴν παιδίαν σου ὡς αὐτῶς ποιήσεις. ¹⁸ οὐ σκληρόν ἔσται ἐναντίον σου ἐξαποστελλομένων αὐτῶν ἐλευθέρων ἀπὸ σοῦ, ὅτι ἐπέτιμον μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ ἐδούλευσέ σοι ἕξ ἔτη, καὶ εὐλόγησέ σε κύριος ὁ Θεός σου ἐν πᾶσιν οἷς ἔαν ποιῇς. ¹⁹ πᾶν πρωτότοκον ὃ ἔαν τεχθῇ ἐν ταῖς βουσί σου, καὶ ἐν τοῖς προβάτοις σου, τὰ ἀρσενικά ἁγιάσεις κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. οὐκ ἔργα εἰς τὸν πρωτότοκον μόσχου σου, καὶ οὐ μὴ κείρης τὰ πρωτότοκα τῶν προβάτων σου. ²⁰ ἐναντι κυρίου φάγῃ αὐτὸ ἑνιαυτὸν ἕξ ἑνιαυτοῦ ἐν τῷ τοπῷ ᾧ ἔαν ἐκλεχθῇ κύριος ὁ Θεός σου, σὺ καὶ ὁ οἶκος σου. ²¹ ἔαν δὲ ᾗ ἐν αὐτῷ μῶμος, χωλὸν ἢ τυφλόν, μῶμον πονηρόν, οὐ θύσεις αὐτὸ κυρίῳ τῷ Θεῷ σου. ²² ἐν ταῖς πόλεσί σου φάγῃ αὐτό. ὁ ἀκάθαρτος ἐν σοὶ, καὶ ὁ κα-

θα-

θαρός ὡς αὐτῶς ἔδεται ὡς δορκάδα ἢ ἔλαφον. ²³ πλὴν αἷμα οὐ φάγεσθε, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχεῖς αὐτὸ ὡς ὕδωρ.

Κ Ε Φ. Ις'.

Φύλαξαι τὸν μῆνα τῶν νέων, καὶ ποιήσεις τὸ πάσχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου, ὅτι ἐν τῷ μηνὶ τῶν νέων ἐξῆλθες ἐξ Αἰγύπτου νυκτός. ² καὶ θύσεις τὸ πάσχα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πρόβατα καὶ βόας ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. ³ οὐ φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ζύμην. ἑπτὰ ἡμέρας φαγῇ ἐπ' αὐτοῦ ἄζυμα, ἄρτον κακώσεως, ὅτι ἐν σπουδῇ ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου, ἵνα μνησθῇτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοδίας ὑμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν. ⁴ οὐκ ὀφθῇται σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ οὐ κοιμηθῇται ἀπὸ τῶν κριῶν ὧν ἐὰν θύσης τὸ ἑσπέρας τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ εἰς τοπρῶν. ⁵ οὐ δύνησιν θύσαι τὸ πάσχα ἐν οὐδεμιᾷ τῶν πόλεων σου ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. ⁶ ἀλλ' ἢ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, θύσεις τὸ πάσχα ἑσπέρας πρὸς δυσμὰς ἡλίου ἐν τῷ καιρῷ ὃ ἐξῆλθε; ἐξ Αἰγύπτου. ⁷ καὶ ἐψησεις καὶ ὀπτήσεις καὶ φαγῇ ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν. καὶ ἀποστραφήσιν τοπρῶν, καὶ ἐλεύσιν εἰς τοὺς οἴκους σου. ⁸ ἐξ ἡμέρας φαγῇ ἄζυμα, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐξοδίων ἑορτὴ κυρίῳ τῷ θεῷ σου. οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, πλὴν ὅσα ποιηθῇται ψυχῇ. ⁹ ἑπτὰ ἑβδομάδας ἔξαριθμῆσαι σεαυτῷ, ἀρχαμένου σου δρέπανον ἐπ' ἀμητόν ἀρξῇ ἔξαριθμῆσαι ἑπτὰ ἑβδομάδας. ¹⁰ καὶ ποιήσεις ἑορτὴν ἑβδομάδων κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καθὼς ἡ χεὶρ σου ἰσχύει, ὅσα ἂν δῶ κύριος ὁ θεός σου. ¹¹ καὶ εὐφρανθήσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ προσήλυτος, καὶ ὁ ὀρφανός, καὶ ἡ χήρα ἢ οὐσα ἐν ὑμῖν, ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτόν, ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ.

¹² καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἔγενου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ φυλάξῃ καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολάς ταύτας. ¹³ ἑορτὴν σκητῶν ποιήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἡμέρας ἐν τῷ συναγαγεῖν σε ἐκ τῆς ἀλωνός σου καὶ ἀπὸ τῆς ληνοῦ σου. ¹⁴ καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν τῇ ἑορτῇ σου σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, καὶ ὁ Λευίτης, καὶ ὁ προσήλυτος, καὶ ὁ ὀρφανός, καὶ ἡ χήρα ἢ οὐσα ἐν ταῖς πόλεσί σου. ¹⁵ ἑπτὰ ἡμέρας ἑορτάσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου αὐτῷ. ἐὰν δὲ εὐλογῇ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι γεννήμασί σου, καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἔσῃ εὐφραίνόμενος, ¹⁶ τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθῇται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἐὰν ἐκλέξῃται αὐτόν κύριος, ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἀζύμων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν ἑβδομάδων, καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς σκηνοπηγίας. οὐκ ὀφθῇσιν ἐνωπίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου κενός. ¹⁷ ἕκαστος κατὰ δύναμιν τῶν χειρῶν ὑμῶν, κατὰ τὴν εὐλογίαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἣν ἔδωκέ σοι. ¹⁸ κριτὰς καὶ γραμματοεισαγωγεῖς ποιήσεις σεαυτῷ ἐν ταῖς πόλεσί σου, αἱς κυρίως ὁ θεός σου δίδωσί σοι κατὰ φυλάς, καὶ κρινουσί τὸν λαὸν κρίσιν δικαίαν. ¹⁹ οὐκ ἐκκλινούσι κρίσιν, οὐδὲ ἐπιγνώσονται πρόσωπον, οὐδὲ λήψονται δῶρον. τὰ γὰρ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν, καὶ ἔξαίρει λόγους δικαίων. ²⁰ δικαίως τὸ δίκαιον διώξῃ, ἵνα ζῇτε, καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. ²¹ οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλλοσος. πᾶν ξύλον παρὰ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ σου οὐ ποιήσεις σεαυτῷ. ²² οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην, ἃ ἐμίσησε κύριος ὁ θεός σου.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Οὐ θύσεις κυρίῳ τῷ θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον, ἐν ᾧ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μῶμος, πᾶν ὄμμα πονηρόν, ὅτι βδελύγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστίν. ² ἐὰν δὲ εὐρεθῇ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου, ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὃς ποιῇσι τὸ πονηρόν ἐναντίον κυ-

ρίου τοῦ θεοῦ σου, παρελθεῖν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ³ καὶ ἐλθόντες λατρεύσωσι θεοῖς ἑτέροις, καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς, τῷ ἡλίῳ ἢ τῇ σελήνῃ, ἢ παντὶ τῶν ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ, ἃ οὐ προέταξέ σοι, ⁴ καὶ ἀναγγέλι σοι καὶ ἐκζητήσης σφόδρα, καὶ ἰδοὺ ἀληθῶς γέγονε τὸ ῥῆμα, γεγένηται τὸ βδελυγμα τοῦτο ἐν Ἰσραὴλ, ⁵ καὶ ἐξάξεις τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, ἢ τὴν γυναῖκα ἐκείνην, καὶ λιθοβολήσετε αὐτοὺς ἐν λίθοις, καὶ τελευτήσουσιν. ⁶ ἐπὶ δυοὶ μάρτυσιν ἢ ἐπὶ τρισὶ μάρτυσιν ἀποδανείται. ὁ ἀποδνησκων οὐκ ἀποδανείται ἕξ ἐνὶ μαρτυρί. ⁷ καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτύρων ἔσται ἐπ' αὐτῶ ἐν πρώτοις θανατώσαι αὐτὸν, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ λαοῦ ἐπ' ἐσχάτων. καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ⁸ ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σοῦ ῥῆμα ἐν κρίσει ἀναμέσον αἵμα αἵματος, καὶ ἀναμέσον κρίσις κρίσις, καὶ ἀναμέσον ἀφ' ἀφῆς, καὶ ἀναμέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας ῥήματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἀναστάς ἀναβήσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖ, ⁹ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς Λευίτας καὶ πρὸς τὸν κριτὴν ὃς ἂν γένῃται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῦσί σοι τὴν κρίσιν, ¹⁰ καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγμα ὃ ἂν ἀναγγεῖλωσί σοι ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἐὰν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός σου, καὶ φυλάξῃ ποιῆσαι πάντα ὅσα ἂν νομοθετηθῇ σοι. ¹¹ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἂν εἴπωσί σοι, ποιήσεις. οὐκ ἐκκλινείς ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὗ ἐὰν ἀναγγεῖλωσί σοι δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά. ¹² καὶ ὁ ἄνθρωπος ὃς ἐὰν ποιήσῃ ἐν ὑπερηφανίᾳ ὥστε μὴ ὑπακοῦσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἢ τοῦ κριτοῦ ὃς ἂν ἦ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀποθάνεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ. ¹³ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβηθήσεται, καὶ οὐκ ἀσεβήσῃ ἔτι. ¹⁴ ἐὰν δὲ εἰσελθῇς εἰς τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, καὶ κληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτήν, καὶ εἴπῃς, καταστή-

σω ἐπ' ἐμαυτὸν ἄρχοντα, καθὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ μου, ¹⁵ καθιστῶν καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα, ὃν ἂν ἐκλέξῃται κύριος ὁ θεός αὐτόν. ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἄρχοντα. οὐ δυνήσῃ καταστήσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἄνθρωπον ἄλλότριον, ὅτι οὐκ ἀδελγός σου ἔστι. ¹⁶ διότι οὐ πληθυνεῖ ἐαυτῷ ἵππον, οὐδὲ μὴ ἀποστρέψῃ τὸν λαὸν εἰς Αἴγυπτον, ὅπως μὴ πληθύνῃ αὐτῷ ἵππον. ὁ δὲ κύριος εἶπεν, οὐ προσθήσεσθε ἀποστρέψαι τῇ ὁδῷ ταύτῃ ἔτι. ¹⁷ καὶ οὐ πληθυνεῖ ἐαυτῷ γυναῖκας, ἵνα μὴ μεταστῇ αὐτοῦ ἡ καρδία. καὶ ἄργυριον καὶ χρυσίον οὐ πληθυνεῖ ἐαυτῷ σφόδρα. ¹⁸ καὶ ὅταν καθίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, καὶ γράψῃ αὐτῷ τὸ δευτερονόμιον τοῦτο εἰς βιβλίον παρὰ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν, ¹⁹ καὶ ἔσται μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγνώσεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἵνα μάθῃ φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν σου, καὶ φυλάσσεσθαι πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ποιεῖν. ²⁰ ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἵνα μὴ παραβῇ ἀπὸ τῶν ἐντολῶν δεξιὰ ἢ ἀριστερά, ὅπως ἂν μακροχρονίσῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ αὐτός καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Οὐκ ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις ὅλη φυλὴ Λευὶ μερὶς οὐδὲ κληρὸς μετὰ Ἰσραὴλ. καρπῶματα κυρίου ὁ κληρὸς αὐτῶν, φάγονται αὐτά. ² κληρὸς δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν. κύριος αὐτὸς κληρὸς αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ. ³ καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ παρὰ τῶν θυόντων τὰ θύματα, ἐάν τε μόσχον, ἐάν τε πρόβατον. καὶ δώσεις τὸν βραχίονα τῷ ἱερεῖ καὶ τὰ σιαγόνα καὶ τὸ ἐνυστρον. ⁴ καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου, καὶ τοῦ οἴνου σου, καὶ τοῦ ἐλαίου σου. καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις αὐτῷ. ⁵ ὅτι αὐτὸν ἐξέλεξατο κύριος ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου, παρεστάναι ἕναντι κυρίου τοῦ θεοῦ, λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι

ματι αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ⁶ ἔὰν δὲ παρ-
γένηται ὁ Λευίτης ἐκ μιᾶς τῶν πόλεων
ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οὗ αὐ-
τὸς παρακίει, καθ' ὅτι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυ-
χὴ αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξη-
ται, ⁷ λειτουργήσει τῷ ὀνόματι κυρίου
τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὡς περ πάντες οἱ ἁ-
δελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ παρεστη-
κότες ἐκεῖ ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ
σου. ⁸ μερίδα μεμερισμένην γάγεται,
πλὴν τῆς πράσεως τῆς κατὰ πατριάν.
⁹ ἔὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος
ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, οὐ μαθήσῃ
ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν
ἐκείνων. ¹⁰ οὐχ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ πε-
ρικαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ τὴν
θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρὶ, μαντευόμε-
νος μαντείαν, κληθονίζόμενος, καὶ οἰ-
ωνίζόμενος, φαρμακός· ¹¹ ἐπαεῖδων ἐπ-
αιδὴν, ἔγγαστριμυθος, καὶ τερατο-
σκόπος, ἐπρωτῶν τοὺς νεκρούς. ¹² ἔ-
στι γὰρ βδελύγμα κυρίῳ τῷ Θεῷ σου
πᾶς ποιών ταῦτα. ἔνεκεν γὰρ τῶν
βδελυγμάτων τούτων κύριος ἐξόλο-
θρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου.
¹³ τέλειος ἔσῃ ἐναντίον κυρίου τοῦ Θε-
οῦ σου. ¹⁴ τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα, οὓς σὺ
κατακληρονομεῖς αὐτοὺς, οὗτοι κλη-
δόνων καὶ μαντείων ἀκούσονται. καὶ
σοι οὐχ οὕτως ἔδωκε κύριος ὁ Θεός
σου. ¹⁵ προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν
σου, ὡς ἐμέ, ἀναστήσει σοι κύριος ὁ
Θεός σου. αὐτοῦ ἀκούσεσθε. ¹⁶ κατὰ
πάντα ὅσα ἡγήσω παρὰ κυρίου τοῦ
Θεοῦ σου ἐν Χωρὴβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκ-
κλησίας, λέγοντες, οὐ προσθήσομεν
ἀκούσαι τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ Θεοῦ
σου, καὶ τὸ πῦρ τοῦτο τὸ μέγα οὐκ
ὀψόμεθα ἔτι, οὐδὲ μὴ ἀποθανώμεν.
¹⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ὀρθῶς
πάντα ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σέ. ¹⁸ προ-
φήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτῶν, ὡς περ σέ. καὶ δώσω τὰ
ῥήματα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λα-
λήσει αὐτοῖς καθ' ὅτι ἂν ἐντείλωμαι
αὐτῷ. ¹⁹ καὶ ὁ ἄνθρωπος ὅς ἐστιν μὴ
ἀκούσῃ ὅσα ἂν λαλήσῃ ὁ προφήτης
ἐκείνος ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδι-
κῆσω ἐξ αὐτοῦ. ²⁰ πλὴν ὁ προφήτης
ὅς ἂν ἀσεβήσῃ λαλῆσαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι

τί μου ῥῆμα ὃ οὐ προσέταξα λαλῆσαι,
καὶ ὃς ἂν λαλήσῃ ἐν ὀνόματι Θεῶν ἐ-
τέρων, ἀποθάνεται ὁ προφήτης ἐκεῖ-
νος. ²¹ ἔὰν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου,
πῶς γνωσόμεθα τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλα-
λήσε κύριος; ²² ὅσα ἔὰν λαλήσῃ ὁ
προφήτης ἐκείνος τῷ ὀνόματι κυρίου,
καὶ μὴ γένηται, καὶ μὴ συμβῇ, τοῦτο
τὸ ῥῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε κύριος. ἐν ἁ-
σβεῖς ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκείνος.
οὐκ ἀφῆεσθε αὐτόν.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Ἐὰν δὲ ἀγανάσῃ κύριος ὁ Θεός σου
τὰ ἔθνη, ἃ ὁ Θεός δίδωσί σοι τὴν γῆν,
καὶ κατακληρονομήσῃτε αὐτοὺς, καὶ
κατοικήσῃτε ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν,
καὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν, ² τρεῖς πό-
λεις διαστειλὲς σεαυτῶ ἐν μέσῳ τῆς γῆς
σου, ἥς κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.
³ στοχασαί σοι τὴν ὁδόν, καὶ τριμερι-
εῖς τὰ ὅρια τῆς γῆς σου, ἣν καταμερί-
ζει σοι κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἔσται
ἐκεῖ καταφυγὴ παντὶ φοιτητῇ. ⁴ τοῦτο
δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φοιτευτοῦ,
ὃς ἂν φυγῇ ἐκεῖ, καὶ ζῆσεται, ὃς ἂν
πατάξῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ εἰδώς,
καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς
χθὲς καὶ τρίτης. ⁵ καὶ ὃς ἔστιν εἰσέλθῃ
μετὰ τοῦ πλησίον εἰς τὸν δρυμὸν συν-
αγαγεῖν ξύλα, καὶ ἐκκρουσθῇ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ἐπ' αἶψαν κόπτοντος τὸ ξύλον,
καὶ ἐκτεσθὼν τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύ-
λου τυχῇ τοῦ πλησίον, καὶ ἀποθάνῃ,
οὗτος καταφεύξει εἰς μίαν τῶν πό-
λεων τούτων, καὶ ζῆσεται. ⁶ ἵνα μὴ
διώξας ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὁ-
πίσω τοῦ φονεύσαντος, ὅτι παρατε-
θέρμανται τῇ καρδίᾳ, καὶ καταλάβῃ
αὐτόν, ἐὰν μακροτέρα ἢ ἡ ὁδός, καὶ
πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν. καὶ οὕτω οὐκ
ἔστι κρίσις θανάτου, ὅτι οὐ μισῶν ἦν
αὐτόν πρὸ τῆς χθὲς, οὐδὲ πρὸ τῆς
τρίτης. ⁷ διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλο-
μαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, λέγων. τρεῖς πό-
λεις διαστειλὲς σεαυτῶ. ⁸ ἔὰν δὲ ἐμ-
πλατύνῃ κύριος ὁ Θεός σου τὰ ὅρια
σου, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι
σου, καὶ δῶ σοι κύριος πᾶσαν τὴν γῆν,
ἣν εἶπε δοῦναι τοῖς πατράσι σου. ⁹ ἔὰν
ἀκούσῃς ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς
ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμε-
ρον,

ρον, ἀγαπῶν κύριον τὸν θεὸν σου, πο-
ρευέσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ
πάσας τὰς ἡμέρας, προσθήσεις σιαν-
τῷ ἔτι τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς
ταύτας. ¹⁰ καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷμα
ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ, ἣ κύριος ὁ θεὸς
σου δίδωσί σοι ἐν κληρῷ, καὶ οὐκ ἔ-
σται ἐν σοὶ αἵματι ἔνοχος. ¹¹ ἔὰν δὲ
γένηται ἐν σοὶ ἀνθρώπος μισῶν τὸν
πλησίον, καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτὸν, καὶ
ἐπαναστῇ ἐπ' αὐτὸν, καὶ πατάξῃ αὐ-
τοῦ ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ φύγῃ
εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων. ¹² καὶ
ἀποστελοῦσιν ἡ γενοῦσα τῆς πόλεως
αὐτοῦ, καὶ λήψονται αὐτὸν ἐκείθεν,
καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας
τῶν ἀρχιστενόντων τοῦ αἵματος, καὶ
ἀποθανεῖται. ¹³ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλ-
μὸς σου ἐπ' αὐτῷ, καὶ καθαριεῖς τὸ
αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ εὖ
σοι ἔσται. ¹⁴ οὐ μετακινήσεις ὅρια τοῦ
πλησίον ᾧ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν
τῇ κληρονομίᾳ, ἣ κατεκληρονομήθης
ἐν τῇ γῇ, ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί
σοι ἐν κληρῷ. ¹⁵ οὐκ ἐμμενεῖ μάρτυς
εἰς μαρτυρῆσαι κατὰ ἀνθρώπου κατὰ
πᾶσαν ἀδικίαν, καὶ κατὰ πᾶν ἁμάρ-
τημα, καὶ κατὰ πᾶσαν ἁμαρτίαν, ἣν
ἔαν ἁμάρτη. ἐπὶ στόματος δύο μαρ-
τύρων, καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρ-
τύρων, στήσεται πᾶν ῥήμα. ¹⁶ ἔὰν δὲ
καταστῇ μάρτυς ἄδικος κατὰ ἀνθρώ-
που, καταλέγων αὐτοῦ ἀσέβειαν, ¹⁷ καὶ
στήσονται οἱ δύο ἄνθρωποι οἷς ἔστιν
αὐτοῖς ἡ ἀντιλογία ἐναντι κυρίου, καὶ
ἐναντι τῶν ἱερέων, καὶ ἐναντι τῶν κρι-
τῶν, οἱ ἂν ὥσιν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις, ¹⁸ καὶ ἐξετάσωσιν οἱ κριταὶ ἀ-
κριβῶς, καὶ ἰδοὺ μάρτυς ἄδικος ἑμαρ-
τύρησεν ἄδικα, ἀντέστη κατὰ τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ, ¹⁹ καὶ ποιήσετε αὐτῷ
ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιῆσαι κα-
τὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔξαρεῖς τὸ
πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ²⁰ καὶ οἱ
ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται,
καὶ οὐ προσήσουσιν ἔτι ποιῆσαι κα-
τὰ τὸ ῥήμα τὸ πονηρὸν τοῦτο ἐν ὑμῖν.
²¹ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου ἐπ' αὐ-
τῷ, ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀν-
τὶ ὀφθαλμοῦ, ὄδοντα ἀντὶ ὀδόντος,
χεῖρα ἀντὶ χειρὸς, πόδα ἀντὶ ποδός.

Κ Ε Φ. Κ'.

² Ἐὰν δὲ ἐξέλθῃς εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς
ἐχθρούς σου, καὶ ἰδῇς ἵππον καὶ ἀνα-
βάτην καὶ λαὸν πλείονά σου, οὐ φο-
βηθήσῃ ἀπ' αὐτῶν, ὅτι κύριος ὁ θεός
σου μετὰ σου, ὁ ἀναβιάσας σε ἐκ γῆς
Αἰγύπτου. ² καὶ ἔσται ὅταν ἐγγίῃς
τῷ πολέμῳ, καὶ προσεγγίσας ὁ ἱερεὺς
λαλήσει τῷ λαῷ ³ καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐ-
τούς, ἀκούε Ἰσραὴλ. ὑμεῖς πορευέ-
σθε σήμερον εἰς τὸν πόλεμον ἐπὶ τοὺς
ἐχθρούς ὑμῶν, μὴ ἐκλυέσθω ἡ καρδιά
ὑμῶν, μὴ φοβείσθε μηδὲ θραυνέσθε μη-
δὲ ἐκκλίνετε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν.
⁴ ὅτι κύριος ὁ θεός ὑμῶν ὁ προπο-
ρευόμενος μετ' ὑμῶν, συνεκπολεμήσαι
ὑμῖν τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν διασῶσαι ὑ-
μᾶς. ⁵ καὶ λαλήσουσιν οἱ γραμματεῖς
πρὸς τὸν λαὸν, λέγοντες. τίς ὁ ἄνθρω-
πος ὁ οἰκοδομήσας οἰκίαν καινὴν, καὶ
οὐκ ἐνεκαίνισεν αὐτήν; πορευέσθω
καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ
ἄνθρωπος ἕτερος ἔγκαινιέ αὐτήν.
⁶ καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐφύτευ-
σεν ἀμπελῶνα, καὶ οὐκ εὐφράνθῃ ἐξ
αὐτοῦ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφή-
τω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, μὴ ἀποθάνῃ
ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἄνθρωπος ἕτερος
εὐφρανθήσεται ἐξ αὐτοῦ. ⁷ καὶ τίς ὁ
ἄνθρωπος ὅστις μεμνηστέυται γυναῖ-
κα, καὶ οὐκ ἔλαβεν αὐτήν; πορευέσθω
καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ, μὴ ἀποθάνῃ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ
ἄνθρωπος ἕτερος λήψεται αὐτήν. ⁸ καὶ
προσθήσουσιν οἱ γραμματεῖς λαλήσαι
πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἐροῦσι. τίς ὁ ἄν-
θρωπος ὁ φοβούμενος καὶ δειλὸς τῇ
καρδίᾳ; πορευέσθω καὶ ἀποστραφή-
τω εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἵνα μὴ δει-
λιάνῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐ-
τοῦ, ὥςπερ ἡ αὐτοῦ, ⁹ καὶ ἔσται ὅταν
παύσωνται οἱ γραμματεῖς λαλοῦντες
πρὸς τὸν λαόν, καὶ καταστήσουσιν
ἄρχοντας τῆς στρατιᾶς προηγουμέ-
νους τοῦ λαοῦ. ¹⁰ ἔὰν δὲ προσέλθῃς
πρὸς πόλιν ἐκπολεμήσαι αὐτούς, καὶ
ἐκκαλέσαι αὐτούς μετ' εἰρήνης. ¹¹ ἔὰν
μὲν εἰρηνικὰ ἀποκριθῶσί σοι, καὶ ἀν-
οίξωσί σοι, ἔσται πᾶς ὁ λαός οἱ εὐρε-
θέντες ἐν αὐτῇ ἔσονται σοι φορολό-
γητοι

γῆτοι καὶ ὑπὴκοοί σου, ¹² ἂν δὲ μὴ ὑπακούσῃ σοι, καὶ ποιῶσι πρὸς σὲ πόλεμον, περικαθίεις αὐτήν, ¹³ ἕως ἂν παραδῷ σοι αὐτήν κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ πατάξεις πᾶν ἀρσενικὸν αὐτῆς ἐν ῥόῳ μαχαίρας, ¹⁴ πλὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς. καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τῇ πόλει, καὶ πᾶσαν τὴν ἀπαρχὴν προνομιεύσεις σεαυτῷ, καὶ φαγῇ πᾶσαν τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν σου, ὧν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. ¹⁵ οὕτω ποιήσεις πᾶσας τὰς πόλεις τὰς μακρὰν οὐσας σου σφόδρα, οὐχὶ ἐκ τῶν πόλεων τῶν ἐσθῶν τούτων, ¹⁶ ἂν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομίην τὴν γῆν αὐτῶν, οὐ ζωγράφετε πᾶν ἐμπνέον, ¹⁷ ἀλλ' ἡ ἀναθέματι ἀναθεματίζεται αὐτούς, τὸν Χετταῖον, καὶ Ἀμορραῖον, καὶ Χαναταῖον, καὶ Φερεζαῖον, καὶ Εὐαῖον, καὶ Ἰβουσαῖον, καὶ Γεργεσαῖον, ὃν τρόπον ἐντείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου, ¹⁸ ἵνα μὴ διδάξωσι ποιεῖν ὑμᾶς πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν, ὅσα ἐποίησαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἁμαρτήσεσθε ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν. ¹⁹ ἂν δὲ περικαθίσῃς περὶ πόλιν μίαν ἡμέρας πλείους ἐκπολεμήσας αὐτὴν εἰς κατάληψιν αὐτῆς, οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὰ δένδρα αὐτῆς, ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὰ σίδηρον, ἀλλ' ἡ ἀπ' αὐτοῦ φαγῇ, αὐτὸ δὲ οὐκ ἐκκοψεις, μὴ ἄνθρωπος τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ ἀγρῷ εἰσελθεῖν ἀπὸ προσώπου σου εἰς τὸν χάρακα; ²⁰ ἀλλὰ ξύλον ὃ ἐπίστασαι ὅτι οὐ καρποφόρον ἐστί, τοῦτο ὀλοθρεύσεις καὶ ἐκκόψεις καὶ οἰκοδομήσεις χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ἣτις ποιεῖ πρὸς σὲ τὸν πόλεμον, ἕως ἂν παραδοθῇ.

ΚΕΦ. ΚΑ'.

Ἐὰν δὲ εὐρεθῇ τραυματίας ἐν τῇ γῇ, ἢ κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, πεπτωκὸς ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ οὐκ οἶδαι τὸν πατάξαντα, ² ἐξελεύσεται ἡ γερουσία σου καὶ οἱ κριταί σου, καὶ ἐκμετρήσουσιν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλῳ τοῦ τραυματίου, ³ καὶ ἔσται ἡ πόλις ἣ ἐγγύζουσα τῷ τραυματίᾳ, καὶ ληψεται ἡ γερουσία τῆς

πόλεως ἐκείνης δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἣτις οὐκ εἰργασται, καὶ ἣτις οὐχ εἰλκυσε ζυγόν, ⁴ καὶ καταβιβάσουσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης δάμαλιν εἰς φάραγγα τραχείαν, ἣτις οὐκ εἰργασται οὐδὲ σπείρεται, καὶ νευροκοπήσουσι τὴν δάμαλιν ἐν τῇ φάραγγι. ⁵ καὶ προσελεύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, ὅτι αὐτοὺς ἐπέλεξεν κύριος ὁ θεός παρεστηκέναι αὐτῷ, καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τῷ στόματι αὐτῶν ἔσται πᾶσα ἀντιλογία, καὶ πᾶσα ἀφή. ⁶ καὶ πᾶσα ἡ γερουσία τῆς πόλεως ἐκείνης οἱ ἐγγύζοντες τῷ τραυματίᾳ νίψονται τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς δαμάλεως τῆς νενευροκοπημένης ἐν τῇ φάραγγι. ⁷ καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν. αἱ χεῖρες ἡμῶν οὐκ ἐξέχεαν τὸ αἷμα τοῦτο, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν οὐχ ἐωράκασιν, ⁸ ὡς γενοῦ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, οὓς ἐλυτρώσω κύριε, ἵνα μὴ γένηται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἐξιλασθῇσεται αὐτοῖς τὸ αἷμα. ⁹ σὺ δὲ ἐξαεῖς τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ ὑμῶν αὐτῶν, ἂν ποιήσῃς τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀριστὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ¹⁰ ἂν δὲ ἐξελθῶν εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ παραδῷ σοι κύριος ὁ θεός σου εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ προνομιεύσῃς τὴν προνομὴν αὐτῶν, ¹¹ καὶ ὥς ἐν τῇ προνομῇ γυναῖκα καλὴν τῷ εἶδει, καὶ ἐνθυμηθῇς αὐτῆς, καὶ λάβῃς αὐτὴν σεαυτῷ γυναῖκα, ¹² καὶ εἰσαῖς αὐτὴν ἐνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ξυρήσεις τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ περιονυχίεις αὐτήν, ¹³ καὶ περιελίξῃς τὰ ἱμάτια τῆς αἰχμαλωσίας ἀπ' αὐτῆς, καὶ καθιεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, καὶ κλαύσεται τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μητρὸς ἡμέρας, καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ πρὸς αὐτὴν καὶ συν-οικισθῇ αὐτῇ, καὶ ἔσται σου γυνή. ¹⁴ καὶ ἔσται ἂν μὴ θέλῃς αὐτήν, ἐξαποστελεῖς αὐτὴν ἐλευθέραν, καὶ πρᾶσι οὐ πραθήσεται ἀργυρίου. οὐκ ἀθετήσεις αὐτήν, διότι ἐταπείνωσας αὐτήν. ¹⁵ ἂν δὲ γένωνται ἀνθρώπῳ δύο γυναῖκες, μία αὐτῶν ἡγαπημένη, καὶ μία αὐτῶν μισουμένη, καὶ τέκωσιν αὐτῷ ἡ ἡγαπημένη καὶ ἡ μισουμένη, καὶ γένηται

γένηται υἱὸς πρωτότοκος τῆς μισουμένης, ¹⁶ καὶ ἔσται ἢ ἂν ἡμέρα κατακληρονομή τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται πρωτότοκεῦσαι τῷ υἱῷ τῆς ἡγαπημένης, ὑπεριδὼν τὸν υἱὸν τῆς μισουμένης τὸν πρωτότοκον, ¹⁷ ἀλλὰ τὸν πρωτότοκον υἱὸν τῆς μισουμένης ἐπιγνώσεται δοῦναι αὐτῷ διπλᾶ ἀπὸ πάντων ὧν ἂν ἐυρεθῇ αὐτῷ, ὅτι οὗτος ἐστὶν ἀρχὴ τέκνων αὐτοῦ, καὶ τούτῳ καθήκει τὰ πρωτότοκεῖα. ¹⁸ ἔαν δέ τινι ἢ υἱὸς ἀπειθής καὶ ἐρεθιστής, οὐχ ὑπακούων φωνὴν πατρὸς καὶ φωνὴν μητρός, καὶ παιδεύουσιν αὐτὸν, καὶ μὴ εἰσακούῃ αὐτῶν, ¹⁹ καὶ συλλαβόντες αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἐξάξουσιν αὐτὸν ἐπὶ τὴν γερουσίαν τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ τόπου. ²⁰ καὶ ἐροῦσι τοῖς ἀνδράσι τῆς πόλεως αὐτῶν, ὁ υἱὸς ἡμῶν οὗτος ἀπειθεῖ καὶ ἐρεθίζει, οὐχ ὑπακούει τῆς φωνῆς ἡμῶν, συμβολοκοπῶν οἰνοφλυγίῃ. ²¹ καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανεῖται. καὶ ἔξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀκούσαντες φοβηθήσονται. ²² ἔαν δὲ γένηται ἐν τινι ἁμαρτία κρίμα θανάτου, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ κρεμάσῃτε αὐτὸν ἐπὶ ξύλου, ²³ οὐ κοιμηθήσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου, ἀλλὰ ταφῇ θάψετε αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι κεκατηραμένος ὑπὸ Θεοῦ πᾶς κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου. καὶ οὐ μὴ μιανεῖτε τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ Θεὸς σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

Μῇ ἰδὼν τὸν μόσχον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸ πρόβατον αὐτοῦ πλανώμενα ἐν τῇ ὁδῷ ὑπεριδὼς αὐτά. ἀποστροφῇ ἀποστρέψεις αὐτὰ τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ. ² ἔαν δὲ μὴ ἐγρίῃ ὁ ἀδελφός σου πρὸς σέ, μὴ δὲ ἐπίστη αὐτὸν, συναΐξεις αὐτὸν ἔνδον εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ ἔσται μετὰ σοῦ ἕως ἂν ζητήσῃ αὐτὰ ὁ ἀδελφός σου, καὶ ἀποδώσεις αὐτῷ. ³ οὕτω ποιήσεις τὸν ὄνον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις τὸ ἵμάτιον αὐτοῦ, καὶ οὕτω ποιήσεις κατὰ πᾶσαν ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ

σου. ὅσα ἔαν ἀπολήται παρ' αὐτοῦ καὶ εὗρης, οὐ δυνήσῃ ὑπεριδεῖν. ⁴ οὐκ ὀψῃ τὸν ὄνον τοῦ ἀδελφοῦ σου ἢ τὸν μόσχον αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῇ ὁδῷ, μὴ ὑπεριδὼς αὐτούς, ἀνιστῶν ἀναστήσεις μετ' αὐτοῦ. ⁵ οὐκ ἔσται σκευὴ ἀνδρός ἐπὶ γυναικί, οὐδὲ μὴ ἐνδύσεται ἀνὴρ στολὴν γυναικίαν, ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστὶ πᾶς ποιῶν ταῦτα. ⁶ ἔαν δὲ συναντήσῃς νοσσιὰ ὀρνέων πρὸ προσώπου σου ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἐπὶ παντὶ δένδρῳ, ἢ ἐπὶ τῆς γῆς νοσσοῖς ἢ ὥοις, καὶ ἡ μήτηρ θάλπη ἐπὶ τῶν νοσσῶν ἢ ἐπὶ τῶν ὥων, οὐ λήψῃ τὴν μητέρα μετὰ τῶν τέκνων. ⁷ ἀποστολῇ ἀποστελεῖς τὴν μητέρα, τὰ δὲ παιδιὰ λήψῃ σεαυτῷ, ἵνα εὐ σοι γένηται καὶ πολυήμερος γένῃ. ⁸ ἔαν οἰκοδομήσῃς οἰκίαν καινὴν, καὶ ποιήσεις στεφανὴν τῷ δωματί σου, καὶ οὐ ποιήσεις φόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἔαν πέσῃ ὁ πεσὼν ἀπ' αὐτοῦ. ⁹ οὐ κατασπερεῖς τὸν ἀμπελῶνα σου διάφορον, ἵνα μὴ ἁγιασθῇ τὸ γέννημα καὶ τὸ σπέρμα ὃ ἔαν σπείρῃς μετὰ τοῦ γεννήματος τοῦ ἀμπελῶνος σου. ¹⁰ οὐκ ἀροτριάσεις ἐν μόσχῳ καὶ ὄνῳ ἐπὶ τὸ αὐτό. ¹¹ οὐκ ἐνδύσῃ κίβδηλον, ἔρια καὶ λίνον ἐν τῷ αὐτῷ. ¹² στρεπτὰ ποιήσεις σεαυτῷ ἐπὶ τῶν τεσσάρων κρασπέδων τῶν περιβολαίων σου, ἃ ἔαν περιβάλῃς ἐν αὐτοῖς. ¹³ ἔαν δέ τις λάβῃ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ μισήσῃ αὐτὴν ¹⁴ καὶ ἐπιθῇ αὐτῇ προφασιστικούς λόγους, καὶ κατενέγκῃ αὐτῆς ὄνομα πονηρὸν καὶ λέγῃ, τὴν γυναῖκα ταύτην εἴληφα, καὶ προσελθὼν αὐτῇ οὐχ εὗρηκα αὐτῆς τὰ παρθένια, ¹⁵ καὶ λαβὼν ὁ πατήρ τῆς παιδὸς καὶ ἡ μήτηρ ἐξοίσουσι τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν ἐπὶ τὴν πύλην, ¹⁶ καὶ ἐρεῖ ὁ πατήρ τῆς παιδὸς τῇ γερουσίᾳ. τὴν θυγατέρα μου ταύτην δίδωκα τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ γυναῖκα, καὶ μισήσας αὐτὴν ¹⁷ νῦν οὗτος ἐπιτίθειν αὐτῇ προφασιστικούς λόγους, λέγων. οὐχ εὗρηκα τῇ θυγατρὶ σου παρθένια. καὶ ταῦτα τὰ παρθένια τῆς θυγατρὸς μου. καὶ ἀναπτύξουσιν τὸ ἱμάτιον ἐναντίον τῆς γερουσίας τῆς πόλεως. ¹⁸ καὶ λήγεται ἡ γερουσία

ρουσία τῆς πόλεως ἐκείνης· τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, καὶ παιδεύσουσιν αὐτόν, ¹⁹ καὶ ζημιώσουσιν αὐτὸν ἑκατὸν σίκλους, καὶ δώσουσι τῷ πατρὶ τῆς νεανίδος, ὅτι ἐξήνεγκεν ὄνομα πονηρὸν ἐπὶ παρθένον Ἰσραηλίτιν, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή. οὐ δυνήσεται ἐξαποστεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον. ²⁰ ἂν δὲ ἐπ' ἀληθείας γένηται ὁ λόγος οὗτος, καὶ μὴ εὐρεθῇ παρθένια τῇ νεανίδι, ²¹ καὶ ἐξάξουσιν τὴν νεάνιν ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ λιθοβολήσουσιν αὐτὴν ἐν λίθοις καὶ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐποίησεν ἀφροσύνην ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐκπορευῆσαι τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς. καὶ ἔξαρείς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ²² ἂν δὲ εὐρεθῇ ἄνθρωπος κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς συνωκισμένης ἀνδρὶ, ἀποκτενεῖτε ἀμφοτέρους, τὸν ἄνδρα τὸν κοιμώμενον μετὰ τῆς γυναικὸς, καὶ τὴν γυναῖκα. καὶ ἔξαρείς τὸν πονηρὸν ἐξ Ἰσραὴλ. ²³ ἂν δὲ γένηται παῖς παρθένου μεμνηστευμένη ἀνδρὶ, καὶ εὐρὼν αὐτὴν ἄνθρωπος ἐν πόλει κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, ²⁴ ἐξάξετε ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν πύλιν τῆς πόλεως αὐτῶν, καὶ λιθοβοληθήσονται ἐν λίθοις, καὶ ἀποθανοῦνται. τὴν νεάνιν, ὅτι οὐκ ἐβόησεν ἐν τῇ πόλει. καὶ τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἐταπείνωσε τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον. καὶ ἔξαρείς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ²⁵ ἂν δὲ ἐν πεδίῳ εὐρὼ ἄνθρωπος τὴν παιδα τὴν μεμνηστευμένην, καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, ἀποκτενεῖτε τὸν κοιμώμενον μετ' αὐτῆς μόνον. ²⁶ καὶ τῇ νεανίδι οὐκ ἔστι ἁμάρτημα θανάτου. ὥς εἰ τις ἐπαναστῇ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸν πλησίον, καὶ φονευσῇ αὐτοῦ ψυχὴν, οὕτω τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ²⁷ ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ εὐρεν αὐτὴν. ἐβόησεν ἡ νεάνις ἡ μεμνηστευμένη, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθήσων αὐτῇ. ²⁸ ἂν δὲ τις εὐρὼ τὴν παιδα τὴν παρθένον, ἥτις οὐ μεμνηστεται, καὶ βιασάμενος κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς, καὶ εὐρεθῇ, ²⁹ δώσει ὁ ἄνθρωπος ὁ κοιμηθεὶς μετ' αὐτῆς τῷ πατρὶ τῆς νεανίδος πεντήκοντα δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ αὐτοῦ ἔσται γυνή, ἀνθ' ὧν ἐταπείνωσεν αὐτὴν. οὐ δυνήσεται ἐξαπο-

στεῖλαι αὐτὴν τὸν ἅπαντα χρόνον. ³⁰ οὐ λήφεται ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀποκαλύψει συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Οὐκ εἰσλεύσεται θλαδίας, οὐδὲ ἀποκεκομμένος εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. ² οὐκ εἰσλεύσεται ἐκ πόρνῆς εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. ³ οὐκ εἰσλεύσεται Ἀμμανίτης καὶ Μωαβίτης εἰς ἐκκλησίαν κυρίου, καὶ ἕως δεκάτης γενεᾶς οὐκ εἰσλεύσεται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου καὶ ἕως ἐξ τὸν αἰῶνα, ⁴ παρὰ τὸ μὴ συναντῆσαι αὐτοὺς ὑμῖν μετὰ ἄρτων καὶ ὕδατος ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐμισθώσαντο ἐπὶ σὲ τὸν Βαλαάμ υἱὸν Βεὼρ ἐκ τῆς Μισσοποταμίας καταρᾶσθαι σε. ⁵ καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος ὁ θεός σου εἰσακοῦσαι τοῦ Βαλαάμ. καὶ μετέστρεψε κύριος ὁ θεός σου τὰς κατάρas εἰς εὐλογίαν, ὅτι ἠγάπησέ σε κύριος ὁ θεός σου. ⁶ οὐκ προσαγορεύσεις ἐιρηνικά αὐτοῖς καὶ συμφέροντα αὐτοῖς πᾶσας τὰς ἡμέρας σου εἰς τὸν αἰῶνα. ⁷ οὐ βδελύξῃ Ἰδοῦμαίον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστίν. οὐ βδελύξῃ Αἰγύπτιον, ὅτι παροικος ἐγένου ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. ⁸ υἱοὶ ἂν γεννηθῶσιν αὐτοῖς, γενεὰ τρίτῃ εἰσλεύσονται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. ⁹ ἂν δὲ ἐξέλθῃς παρεμβολαῖν ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ φυλάξῃ ἀπὸ παντὸς ῥήματος πονηροῦ. ¹⁰ ἂν ᾗ ἐν σοὶ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἔσται καθαρὸς ἐκ ὕσεως αὐτοῦ νυκτός, καὶ ἐξελεύσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ οὐκ εἰσλεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν, ¹¹ καὶ ἔσται τὸ πρὸς ἐσπέραν λούσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι, καὶ δευκότος ἡλίου εἰσλεύσεται εἰς τὴν παρεμβολήν. ¹² καὶ τόπος ἔσται σοι ἔξω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐξελεύσῃ ἐκεῖ ἔξω. ¹³ καὶ πάσσαλος ἔσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου, καὶ ἔσται ὅταν διακαθιζάνῃς ἔξω, καὶ ὀρύξεις ἐν αὐτῷ καὶ ἐπαγῶν καλύψεις τὴν ἀσχημοσύνην σου. ¹⁴ ὅτι κύριος ὁ θεός σου ἐμπεριπατεῖ ἐν τῇ παρεμβολῇ σου, ἐξελεσθαι σε καὶ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου πρὸ προσώπου σου. καὶ ἔσται ἡ παρεμβολή σου ἁγία, καὶ οὐκ ὀφθῇται ἐν σοὶ ἀσχημοσύνη πράγματος,

ματος, καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ σοῦ. ¹⁵ οὐ παραδώσεις παῖδα τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, ὃς προστέθειται σοὶ παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ. ¹⁶ μετὰ σοῦ κατοικήσει, ἐν ὑμῖν κατοικήσει οὐ ἂν ἀρέσῃ αὐτῷ, οὐ θλίψεις αὐτόν. ¹⁷ οὐκ ἔσται πόρνη ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται πορνέων ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. οὐκ ἔσται τελεσφόρος ἀπὸ θυγατέρων Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἔσται τελεσκόμενος ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁸ οὐ προσοίσεις μίσθωμα πόρνης, οὐδὲ ἀλλαγμα κυνὸς εἰς τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ σου πρὸς πᾶσαν εὐχὴν, ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστὶ καὶ ἀμφότερα. ¹⁹ οὐκ ἔκτοκις τῷ ἀδελφῷ σου τόκον ἀργυρίου, καὶ τόκον βρωμάτων, καὶ τόκον παντός πράγματος, οὐ ἐν ἐκδανείῳ. ²⁰ τῷ ἄλλοτρίῳ ἐκτοκις, τῷ δὲ ἀδελφῷ σου οὐκ ἔκτοκις, ἵνα εὐλογῇ σε κύριος, ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. ²¹ ἐὰν δὲ εὗξῃ εὐχὴν κυρίῳ τῷ θεῷ σου, οὐ χροονεῖς ἀποδοῦναι αὐτήν, ὅτι ἐκζητῶν ἐκζητήσει κύριος ὁ θεός σου παρὰ σοῦ, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία. ²² ἐὰν δὲ μὴ θέλῃς εὐξασθαι, οὐκ ἔστι ἐν σοὶ ἁμαρτία. ²³ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων σου φυλάξῃ, καὶ ποιήσεις, ὃν τρόπον ἠῦξεν κυρίῳ τῷ θεῷ σου, ὃ ἐλάλησας τῷ στοματί σου.

Κ Ε Φ. Κ Δ.

²⁵ Ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς ἀμνητὸν τοῦ πλησίον σου, καὶ σὺλλέξῃς ἐν ταῖς χερσὶ σου στάχυς, καὶ δρέπανον οὐ μὴ ἐπιβάλλῃς ἐπ' ἀμνητὸν τοῦ πλησίον σου. ²⁴ ἐὰν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὸν ἀμπελῶνα τοῦ πλησίον σου, κατὰ σταφυλὴν, ὅσον ψυχὴν σου ἐμπλησθῇ, εἰς δὲ ἄγγος οὐκ ἐμβάλλῃς. ¹ ἐὰν δὲ τις λαβὴ γυναῖκα, καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ, καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εὕρῃ χάριν ἐναντίον αὐτοῦ, ὅτι εὗρεν ἐν αὐτῇ ἄσχημον πράγμα, καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου, καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ ἔξαποστελεῖ αὐτήν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ² καὶ ἀπελθούσα γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, ³ καὶ μισήσῃ αὐτήν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, καὶ γράψῃ αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου, καὶ δώσει εἰς τὰς

χεῖρας αὐτῆς, καὶ ἔξαποστελεῖ αὐτήν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ καὶ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἔσχατος, ὃς ἔλαβεν αὐτήν ἐαυτῷ γυναῖκα, ⁴ οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ ἔξαποστείλας αὐτήν ἐπαναστρέφας λαβεῖν αὐτήν ἐαυτῷ γυναῖκα, μετὰ τὸ μιανθῆναι αὐτήν, ὅτι βδέλυγμα ἐστὶν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κληρῷ. ⁵ ἐὰν δὲ τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως, οὐκ ἐξελύσεται εἰς πόλεμον, καὶ οὐκ ἐπιβληθήσεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα. ἄθως ἐστὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ἐνιαυτὸν ἓνα εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἣν ἔλαβεν. ⁶ οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον, οὐδὲ ἐπιμύλον, ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει. ⁷ ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἄνθρωπος κλέπτων ψυχὴν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδώται, ἀποθάνεται ὁ κλέπτης ἐκεῖνος. καὶ ἔξαρείς τὸν ποιητὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ⁸ πρόσχε σεαυτῷ ἐν τῇ ἀφῇ τῆς λέπρας. φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον ὃν ἂν ἀναγγείλωσιν ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται. ὃν τρόπον ἐνετείλαμην ὑμῖν, φυλάξασθε ποιεῖν. ⁹ μνήσθητι ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεός σου τῇ Μαριάμ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου. ¹⁰ ἐὰν ὀφείλημα ᾖ ἐν τῷ πλησίον σου, ὀφείλημα ὀτιοῦν, οὐκ ἐξελύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ. ¹¹ ἔξω στήσῃ, καὶ ὁ ἀνὴρ οὐ τὸ δάνειόν σου ἐστὶν ἐν αὐτῷ, ἐξοίσει σοι τὸ ἐνέχυρον ἔξω. ¹² ἐὰν δὲ ὁ ἀνθρώπος πένηται, οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνέχυρῳ αὐτοῦ. ¹³ ἀποδόσει ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ πρὸς δυσμὰς ἡλίου, καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ, καὶ εὐλογῇ σε, καὶ ἔσται σοι ἐλεημοσύνη ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ¹⁴ οὐκ ἀπαδικήσεις μισθὸν πένητος καὶ ἐνδοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου, ἢ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσι σου. ¹⁵ αὐθιμερὸν ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ, οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πένης ἐστὶ, καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα, καὶ καταβόησεται κατὰ σοῦ πρὸς κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ

σοὶ ἁμαρτία. ¹⁶ οὐκ ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ οἱ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων. ἕκαστος ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθάνειται. ¹⁷ οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας. οὐκ ἐνεχυράσεις ἱματίον χήρας. ¹⁸ καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐλυτρωσατό σε κύριος ὁ θεός σου ἐκείθεν. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο. ¹⁹ ἂν δὲ ἀμῆσης ἀμητόν ἐν τῷ ἄγρῳ σου, καὶ ἐπιλάβῃ θράγμα ἐν τῷ ἄγρῳ σου, οὐκ ἀναστραφήσῃ λαβεῖν αὐτό. τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, ἵνα εὐλογῇ σε κύριος ὁ θεός σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου. ²⁰ ἂν δὲ ἐλαιολογῇς, οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμῆσασθαι τὰ ὀπίσσω σου. τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο. ²¹ ἂν δὲ τρυγῇς τὸν ἀμπέλωνά σου, οὐκ ἐπανατρυγήσῃς αὐτὸν τὰ ὀπίσω σου. τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, ²² καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ῥῆμα τοῦτο.

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Ἐὰν δὲ γένηται ἀντιλογία ἀναμέσον ἀνθρώπων, καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν, καὶ κρίνωσι, καὶ δικαιώσωσι τὸ δίκαιον, καὶ καταγνώσι τοῦ ἀσεβοῦς, ² καὶ ἔσται ἕαν ἄξιός ᾗ πληγῶν ὁ ἀσεβῶν, καθίεις αὐτὸν ἐναντι τῶν κριτῶν, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ, ³ καὶ ἀριθμῶν τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν, οὐ προσθήσουσιν. ἂν δὲ προσθῇς μαστιγῶσαι ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἀσχημονήσει ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου. ⁴ οὐ φιδώσεις βουὴν ἀλοῶντα. ⁵ ἂν δὲ κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἀποθάνῃ εἰς ἕξ αὐτῶν, σπέρμα δὲ μὴ ᾗ αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἕξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι, ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτήν, καὶ λήψεται αὐτήν ἑαυτῷ γυναῖκα,

καὶ συνοικήσει αὐτῇ. ⁶ καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὃ ἕαν τέκῃ, κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος, καὶ οὐκ ἐξελιφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραὴλ. ⁷ ἂν δὲ μὴ βούληται ὁ ἄνθρωπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν πυλὴν ἐπὶ τὴν γερούσιαν καὶ ἐρεῖ. οὐ θέλει ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός μου ἀναστήσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός μου. ⁸ καὶ καλέσουσιν αὐτόν ἡ γερούσια τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ. καὶ στάς ἐπη, οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτήν. ⁹ καὶ προσελθούσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐναντι τῆς γερούσιαις, καὶ υπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ποδὸς αὐτοῦ, καὶ ἐμπτύσεται κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀποκριθεῖσα ἐρεῖ. οὕτω ποιήσουσι τῷ ἀνθρώπῳ, ὃς οὐκ οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, ¹⁰ καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οἶκος τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα. ¹¹ ἂν δὲ μάχωνται ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ προσέλθῃ ἡ γυνὴ ἐνός αὐτῶν ἐξελεσθαι τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἐκ χειρὸς τοῦ τύπτοντος αὐτόν, καὶ ἐκτείνασα τὴν χεῖρα ἐπιλάβηται τῶν διδύμων αὐτοῦ, ¹² ἀποκοψεί τὴν χεῖρα. οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῇ. ¹³ οὐκ ἔσται ἐν τῷ μαρσίπῳ σου στάθμιον καὶ στάθμιον, μέγα ἢ μικρόν. ¹⁴ οὐκ ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ σου μέτρον καὶ μέτρον, μέγα ἢ μικρόν. ¹⁵ στάθμιον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, καὶ μέτρον ἀληθινὸν καὶ δίκαιον ἔσται σοι, ἵνα πολυμμερὶς γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι ἐν κληρῷ. ¹⁶ ὅτι βδέλυγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου πᾶς ποίαν ταῦτα, πᾶς ποιῶν ἄδικον. ¹⁷ μνησθήτι ὅσα ἐποίησέ σοι Ἀμαλῆκ ἐν τῇ ὁδῷ ἐκπορευομένου σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ¹⁸ πῶς ἀντίστη σοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἐκοψέ σου τὴν οὐραγίαν τοὺς κοπιῶντας ὀπίσω σου, σὺ δὲ ἐπείνας καὶ ἐκοπίας, καὶ οὐκ ἐφοβήθη τὸν θεόν. ¹⁹ καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν καταπαύσῃ σε κύριος ὁ θεός σου

σου ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου τῶν κύκλῳ σου ἐν τῇ γῇ ἣ κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, ἐξαλείψεις τὸ ὄνομα Ἀμυλκῆ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ οὐ μὴ ἐπιλάβῃ.

Κ Ε Φ. Κς'.

Καὶ ἔσται ἐὰν εἰέλθῃς εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι κληρονομῆσαι, καὶ κατακληρονομήσῃς αὐτήν, καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτήν, ² καὶ λήψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου, ἥς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς καρταλλον, καὶ πορεύσῃ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ἐκλέξηται κύριος ὁ θεός σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. ³ καὶ ἐλευσθὶ πρὸς τὸν ἱερέα ὃς ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτόν. ἀναγγέλλω σημεῖον κυρίου τῷ θεῷ μου, ὅτι εἰσέλθῃθα εἰς τὴν γῆν ἣν ὡμοσε κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν δοῦναι ἡμῖν. ⁴ καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν καρταλλον ἐκ τῶν χειρῶν σου, καὶ θῇσιν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. ⁵ καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ἔναντι κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Συρίαν ἀπέβαλεν ὁ πατήρ μου, καὶ κατέβη εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρώκησεν ἐκεῖ ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, καὶ ἐγένετο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πλήθος πολὺ. ⁶ καὶ ἐκάκωσαν ἡμᾶς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἐταπείνωσαν ἡμᾶς, καὶ ἐπέθηκαν ἡμῖν ἔργα σκληρά. ⁷ καὶ ἀνεβόησαμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ εἰσῆκουσε κύριος τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ εἶδε τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ τὸν μόχθον ἡμῶν, καὶ τὸν θλιμμόν ἡμῶν. ⁸ καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς κύριος ἐξ Αἰγύπτου αὐτός ἐν ἰσχυί αὐτοῦ τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐν ὀράμασι μεγάλοις, καὶ ἐν σημείοις, καὶ ἐν τέρασι. ⁹ καὶ εἰσῆγαγεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν τὴν γῆν ταυτην, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ¹⁰ καὶ νῦν ἰδοὺ ἐνήνοχα τὴν ἀπαρχὴν τῶν γεννημάτων τῆς γῆς, ἥς ἔδωκάς μοι κύριε, γῆν ῥέουσάν γάλα καὶ μέλι. καὶ ἀφῆρσις αὐτὸ ἀπέναντι κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ προσκυνήσεις ἔναντι κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ¹¹ καὶ εὐφρανθήσῃ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς

ἔδωκέ σοι κύριος ὁ θεός σου, καὶ ἡ οἰκία σου, καὶ ὁ Λευίτης καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν σοί. ¹² ἐὰν δὲ συντελέσῃς ἀποδεκατῶσαι πᾶν τὸ ἐπιδέκατον τῶν γεννημάτων σου ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ, τὸ δεύτερον ἐπιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, καὶ ἀγαγονταὶ ἐν ταῖς πόλεσί σου, καὶ εὐφρανθήσονται. ¹³ καὶ ἐρεῖς ἔναντι κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Ἐξεκάθαρα τὰ ἄγια ἐκ τῆς οἰκίας μου, καὶ ἔδωκα αὐτὰ τῷ Λευίτῃ καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ, κατὰ πάσας τὰς ἐντολάς ἃς ἐνετείλω μοι, οὐ παρήλθον τὴν ἐντολήν σου, καὶ οὐκ ἐπειθαθόμην. ¹⁴ καὶ οὐκ ἔφαγον ἐν ὁδῷ μου ἀπ' αὐτῶν, οὐκ ἐκάρωσα ἀπ' αὐτῶν εἰς ἀκάθαρτον, οὐκ ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν τῷ τετηνηκότι, ὑπήκουσα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐποίησα καθὰ ἐνετείλω μοι. ¹⁵ κἀτίδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εὐλόγησον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκάς αὐτοῖς, καθὰ ὡμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ¹⁶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ κύριος ὁ θεός σου ἐνετείλατό σοι ποιῆσαι πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα. καὶ φυλάξεσθε καὶ ποιήσετε αὐτὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν. ¹⁷ τὸν θεὸν εἴλω σημεῖον εἶναί σου θεόν, καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα, καὶ ὑπακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ κύριος ἐλάτῳ σε σημεῖον γενέσθαι σε αὐτῷ λαὸν περιούσιον, καθάπερ εἶπε φυλάττειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ¹⁹ καὶ εἶναί σε ὑπεράνω πάντων τῶν ἐθνῶν, ὡς ἐποίησέ σε ὀνομαστόν καὶ καύχημα καὶ δοξαστὸν, εἶναί σε λαὸν ἅγιον κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καθὼς ἐλάλησε.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Καὶ προσέταξε Μωυσὴς καὶ ἡ γερούσια Ἰσραὴλ, λέγων. φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας, ὅσας ἔγω ἐντέλλομαι ὑμῖν σημεῖον. ² καὶ ἔσται ἡ ἂν ἡμέρα διαβῇτε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι,

σοι, καὶ στήσεις σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία. ³ καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων τούτων πάντα τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἂν διαβῇτε τὸν Ἰορδάνην, ἥνικα ἂν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν ἣν κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου δίδωσί σοι, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὃν τρόπον εἶπε κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων σου ποί. ⁴ καὶ ἔσται ὡς ἂν διαβῇτε τὸν Ἰορδάνην, στήσεις τοὺς λίθους τούτους, οὓς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἐν ὄρει Γαιβάλ, καὶ κονιάσεις αὐτοὺς κονία. ⁵ καὶ οἰκοδομήσεις ἐκεῖ θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου, θυσιαστήριον ἐκ λίθων. οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτὸ σίδηρον. ⁶ λίθους ὀλοκλήρους οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καὶ ἀνοίσεις ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώματα κυρίῳ τῷ θεῷ σου. ⁷ καὶ θύσεις ἐκεῖ θυσίαν σωτηρίου. καὶ φαγῇ, καὶ ἐμπλησθήσῃ, καὶ εὐφρανθήσῃ ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ⁸ καὶ γράψεις ἐπὶ τῶν λίθων πάντα τὸν νόμον τούτον σαφῶς σφόδρα. ⁹ καὶ ἐλάβῃσι Μωυσῆς καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ, λέγοντες. σιῶπα καὶ ἄκουε Ἰσραὴλ. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ γέγονας εἰς λαὸν κυρίῳ τῷ θεῷ σου, ¹⁰ καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον. ¹¹ καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς τῷ λαῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων. ¹² οὐτοι στήσονται εὐλογεῖν τὸν λαὸν ἐν ὄρει Γαριζὶν διαβάντες τὸν Ἰορδάνην, Συμεὼν, Λευί, Ἰούδας, Ἰσάαχαρ, Ἰωσήφ, καὶ Βενιαμίν. ¹³ καὶ οὗτοι στήσονται ἐπὶ τῆς κατάρας ἐν ὄρει Γαιβάλ, Ρουβὴν, Γαδ, καὶ Ἀσῆρ, Ζαβουλὼν, Δάν, καὶ Νεφθαλί. ¹⁴ καὶ ἀποκριθέντες ἐροῦσιν οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ. ¹⁵ ἐπικατάρatos ἄνθρωπος ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χανυτὸν, βδέλυγμα κυρίῳ, ἔργον χειρῶν τεχνιτῶν, καὶ θήσει αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς ἐροῦσι. γένοιτο. ¹⁶ ἐπικατάρatos ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός.

γένοιτο. ¹⁷ ἐπικατάρatos ὁ μετατιθεὶς ὅρια τοῦ πλησίον. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ¹⁸ ἐπικατάρatos ὁ πλανῶν τυγλὸν ἐν ὁδῷ. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ¹⁹ ἐπικατάρatos ὃς ἂν ἐκκλινῇ κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ²⁰ ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀπεκάλυψε συγκάλυμμα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ²¹ ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ παντὸς κτήνους. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ²² ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ²³ ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ νύμφης αὐτοῦ. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ²⁴ ἐπικατάρatos ὁ τύπτων τὸν πλησίον δόλῳ. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ²⁵ ἐπικατάρatos ὃς ἂν λάβῃ δῶρα πατάξει ψυχὴν αἵματος ἀδίκου. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ²⁶ ἐπικατάρatos πᾶς ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις τοῦ νόμου τούτου ποιῆσαι αὐτούς. καὶ ἐροῦσι πᾶς ὁ λαός. γένοιτο.

ΚΕ Φ. ΚΗ'.

Καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσειν καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς ταύτας ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, καὶ δώσει σε κύριος ὁ θεὸς σου ὑπεράνω ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ² καὶ ἤξουσιν ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ εὐλογίαι αὐταί, καὶ εὐρήσουσιν σε. ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ³ εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ. ⁴ εὐλογημένα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, καὶ τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποιμνία τῶν προβάτων σου. ⁵ εὐλογημένοι αἱ ἀποθῆκαί σου, καὶ τὰ ἐγκαταλείμματα σου. ⁶ εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαί σε, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε. ⁷ παραδῶ
κὺ-

κύριος ὁ θεός σου τοὺς ἐχθρούς σου τοὺς ἀνθιστηκότας σοι συνετριμμένους πρὸ προσώπου σου. ὁδῶ μὴ ἐξελεύσονται πρὸς σέ, καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύχονται ἀπὸ προσώπου σου. ⁸ ἀποστείλαι κύριος ἐπὶ σέ τὴν εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμίαις σου, καὶ ἐπὶ πάντα οὗ ἂν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. ⁹ ἀναστήσαι σε κύριος ἐαυτῷ λαὸν ἅγιον, ὃν τρόπον ὥμοσε τοῖς πατράσι σου. ἂν ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ πορευθῇς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, ¹⁰ καὶ ὀψονταί σε πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικέκληται σοι, καὶ θροβήθουσιν σε. ¹¹ καὶ πληθυνεῖ σε κύριος ὁ θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου, καὶ ἐπὶ τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς σου, ἐπὶ τῆς γῆς σου ἧς ὥμοσε κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναί σοι. ¹² ἀνοῖξαι σοι κύριος τὸν οὐρανὸν αὐτοῦ τὸν ἀγαθόν, τὸν οὐρανὸν, δοῦναι τὸν ὑπερὸν τῇ γῇ σου ἐπὶ καιροῦ. εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. καὶ δανειεῖς ἔθνησι πολλοῖς, σὺ δὲ οὐ δανιεῖς, καὶ ἄρξεις σὺ ἐθνῶν πολλῶν, σοὺ δὲ οὐκ ἄρξουσιν. ¹³ καταστήσαι σε κύριος ὁ θεός σου εἰς κεφαλὴν, καὶ μὴ εἶς οὐραν, καὶ ἔσῃ τότε ἑπάνω καὶ οὐκ ἔσῃ ὑποκάτω. ἂν ἀκούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον φυλάσσειν, ¹⁴ οὐ παραβῆσῃ ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν ὧν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερὰ, πορεύεσθαι ὅπῃσω θεῶν ἐτέρων λατρεύειν αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ ἔσται ἂν μὴ εἰσακούσης τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ σου, φυλάσσεισθαι πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, καὶ ἐλεύσονται ἐπὶ σέ πᾶσαι αἱ κατὰραι αὐταί, καὶ καταλήψονται σε. ¹⁶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν πόλει, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν ἀγρῷ. ¹⁷ ἐπικατάρατοι αἱ ἀποθῆκαί σου, καὶ τὰ ἐγκαταλείμματά σου. ¹⁸ ἐπικατάρατα τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ ποίμνια τῶν

προβάτων σου. ¹⁹ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι σε, καὶ ἐπικατάρατος σὺ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε. ²⁰ ἀποστείλαι κύριος ἐπὶ σέ τὴν ἔνδειαν καὶ τὴν ἐκλιμίαν καὶ τὴν ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα οὗ ἂν ἐπιβάλης τὴν χεῖρά σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά σου, διότι ἐγκατέλειπες με. ²¹ προσκολλησάι κύριος εἰς σέ τὸν θάνατον, ἕως ἂν ἐξανάλῃσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. ²² πατάξαι σε κύριος ἐν ἀπορίᾳ, καὶ πυρετῷ, καὶ ῥίγι, καὶ ἐρεθισμῷ, καὶ ἀνέμοφθορίᾳ, καὶ τῇ ἀχρᾳ, καὶ καταδιώξονται σε ἕως ἂν ἀπολέσῃς σε. ²³ καὶ ἔσται σοι ὁ οὐρανὸς ὁ ὑπὲρ κεφαλῆς σου χαλκοῦς, καὶ ἡ γῆ ἡ ὑποκάτω σου σιδηρᾶ. ²⁴ δώῃ κύριος ὁ θεός σου τὸν ὑπερὸν τῆς γῆς σου κοριορτὸν, καὶ χροῦς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβήσεται, ἕως ἂν ἐκτριψῇ σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει. ²⁵ δώῃ σε κύριος ἐπὶ κοπήν ἑναντίον τῶν ἐχθρῶν. ἐν ὁδῷ μὴ ἐξελεύσῃ πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐν ἑπτὰ ὁδοῖς φεύξῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ ἔσῃ διασπορά ἐν πάσαις βασιλείαις τῆς γῆς. ²⁶ καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν κατάβρωμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν. ²⁷ πατάξαι σε κύριος ἐλκεῖ Αἰγυπτίῳ εἰς τὴν ἔδραν, καὶ ψώρα ἀγρία, καὶ κνήφῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι σε ἰαθῆναι. ²⁸ πατάξαι σε κύριος παραπληξίᾳ, καὶ ἀορασίᾳ, καὶ ἐκστάσει διανοίας. ²⁹ καὶ ἔσῃ ψηλαφῶν μεσημβρίας, ὥστε τις ψηλαφῇσαι τυφλὸς ἐν τῷ σκότει, καὶ οὐκ εὐδώσῃ τὰς ὁδοὺς σου. καὶ ἔσῃ τότε ἀδικούμενος, καὶ διαρπαζόμενος πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐκ ἔσται ὁ βοηθῶν. ³⁰ γυναῖκα λήψῃ, καὶ ἀνὴρ ἕτερος ἔξῃ αὐτήν. οἰκίαν οἰκοδομήσεις, καὶ οὐκ οἰκήσεις ἐν αὐτῇ. ἀμπελῶνα φυτεύσεις, καὶ οὐκ μὴ τρυγήσεις αὐτόν. ³¹ ὁ μόσχος σου ἑσφαγμένος ἑναντίον σου, καὶ οὐ φάγῃ ἐξ αὐτοῦ. ὁ ὄνος σου ἡσπασμένος ἀπο σοῦ, καὶ οὐκ ἀποδοθῇσεται σοι. τὰ πρόβατά σου δεδομένα τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ οὐκ ἔσται σοι ὁ βοηθῶν. ³² οἱ υἱοὶ σου καὶ

καὶ αἱ θυγατέρες σου δεδομένα ἔθνη
 ἑτέρω, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέπον-
 ται σφακελίζοντες εἰς αὐτά, οὐκ ἰσχύ-
 σει ἡ χεὶρ σου. ³³ τὰ ἐκφόρια τῆς γῆς
 σου, καὶ πάντα τοὺς πόρους σου φα-
 ρεται ἔθνος, ὃ οὐκ ἐπίστασαι. καὶ ἔ-
 σθ' ἀδικούμενος καὶ τεθραυσμένος πά-
 σας τὰς ἡμέρας. ³⁴ καὶ ἔσθ' παρά-
 πληκτος διὰ τὰ ὁράματα τῶν ὀφθαλ-
 μῶν σου, ἃ βλέψη. ³⁵ παταξαι σε κύ-
 ριος ἐν ἑλκει πονηρῷ ἐπὶ τὰ γόνατα
 καὶ ἐπὶ τὰς κνήμας, ὥστε μὴ δύνα-
 σθαι ἰαθῆναι σε ἀπὸ ἰγνους τῶν πο-
 δῶν σου ἕως τῆς κορυφῆς σου. ³⁶ ἀπ-
 αργοὶ κύριός σε καὶ τοὺς ἄρχοντας
 σου οὓς ἂν καταστήσης ἐπὶ σεαυτὸν
 ἐπ' ἔθνος ὃ οὐκ ἐπίστασαι σὺ καὶ οἱ
 πατέρες σου, καὶ λατρεύσεις ἐκεῖ θε-
 οὓς ἑτέροισι, ξύλοι· καὶ λίθοις. ³⁷ καὶ
 ἔσθ' ἐκεῖ ἐν αἰνίγματι καὶ παραβολῇ
 καὶ διηγῆματι ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,
 εἰς οὓς ἂν ἀπαγάγῃ σε κύριος ἐκεῖ.
³⁸ σπέρμα πολὺ ἐξοίσεις εἰς τὸ πε-
 δῖον, καὶ ὀλίγα εἰσίοις, ὅτι κατέδε-
 ται αὐτὰ ἡ ἀκρίς. ³⁹ ἀμπέλωνά φυ-
 τεύσεις καὶ κατεργᾷ, καὶ ὀλινον οὐ πί-
 σαι, οὐδὲ εὐφρανθήσῃ ἐξ αὐτοῦ, ὅτι
 καταφάγεται αὐτὰ ὁ σκώληξ. ⁴⁰ ἐλαῖ-
 αι ἔσονται σοὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις
 σου, καὶ ἔλαιον οὐ χρῆσθ, ὅτι ἐκρυη-
 σεται ἡ ἐλαία σου. ⁴¹ υἱοὺς καὶ θυ-
 γατέρας γεννήσεις καὶ οὐκ ἔσονται,
 ἀπτελεύσονται γὰρ ἐν αἰχμαλωσίᾳ.
⁴² πάντα τὰ ξυλινὰ σου, καὶ τὰ γεν-
 νήματα τῆς γῆς σου ἐξανάλωσεν ἡ ἐ-
 ρισύβη. ⁴³ ὁ προσήλυτος, ὃς ἔστιν ἐν
 σοί, ἀναβήσεται ἄνω ἄνω, σὺ δὲ κα-
 ταβήσῃ κάτω κάτω. ⁴⁴ οὗτος δανειῖ
 σοὶ σὺ δὲ τούτῳ οὐ δανειῖς. οὗτος
 ἔσται κεφαλὴ, σὺ δὲ ἔσθ' οὐρά. ⁴⁵ καὶ
 ἐλεύσονται ἐπὶ σὲ πᾶσαι αἱ κατάραι
 αὐται, καὶ καταδιώξονται σε, καὶ κα-
 ταλήψονται σε, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ
 σε, καὶ ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε. ὅτι οὐκ
 εἰσέκουσας τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θε-
 οῦ σου, φυλάξαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ,
 καὶ τὰ δικαιώματα ὅσα ἐνετείλατο
 σοί. ⁴⁶ καὶ ἔσται ἐν σοὶ σημεῖα καὶ
 τέρατα ἐν τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ
 αἰῶνος, ⁴⁷ ἀνθ' ὧν οὐκ ἐλάτρευσας
 κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐν εὐφροσύνῃ

καὶ ἀγαθῇ διανοίᾳ διὰ τὸ πλῆθος
 πάντων. ⁴⁸ καὶ λατρεύσεις τοῖς ἔχ-
 θροῖς σου, οὓς ἐπαποστελεῖ κύριος
 ἐπὶ σὲ, ἐν λιμῷ, καὶ ἐν δίψει, καὶ ἐν
 γυμνότητι, καὶ ἐν ἐκλείψει πάντων.
 καὶ ἐπιθήσῃ κλοιὸν σιδηροῦν ἐπὶ τὸν
 τράχηλόν σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε.
⁴⁹ ἐπάξει ἐπὶ σὲ κύριος ἔθνος μακρό-
 θεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὥστε ὄρημα
 αὐτοῦ, ἔθνος ὃ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς
 αὐτοῦ, ⁵⁰ ἔθνος ἀναιδὲς προσωποῦ,
 οὓς οὐ θαυμάσει προσωποῦν πρεσβύ-
 του, καὶ νέον οὐκ ἔλεησι. ⁵¹ καὶ κατέ-
 δεται τὰ ἔκγονα τῶν κτηνῶν σου, καὶ
 τὰ γεννήματα τῆς γῆς σου, ὥστε μὴ
 καταλιπεῖν σοὶ σῖτον, οἶνον, ἔλαιον,
 τὰ βουκόλια τῶν βοῶν σου, καὶ τὰ
 ποιμνία τῶν προβάτων σου, ἕως ἂν
 ἀπολέσῃ σε, ⁵² καὶ ἐκτρίψῃ σε ἐν ταῖς
 πόλεσιν σου. ἕως ἂν καθαιρεθῶσι τὰ
 τεῖχη τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ ὄρηα, ἐφ' οἷς
 οὐ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς, ἐν πάσῃ τῇ
 γῇ σου. καὶ θλίψει σε ἐν ταῖς πόλεσιν
 σου, αἷς ἔδωκέ σοι. ⁵³ καὶ φαγῇ τὰ
 ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, κρέα υἱῶν σου
 καὶ θυγατέρων σου, ὅσα ἔδωκέ σοι,
 ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου καὶ ἐν τῇ θλί-
 ψει σου, ἣ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου.
⁵⁴ ὁ ἀπαλός ὁ ἐν σοὶ καὶ ὁ τρυφερός
 σφόδρα βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ αὐ-
 τοῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν γυ-
 ναῖκα τὴν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, καὶ
 τὰ καταλειμμένα τέκνα, ἃ ἂν κατα-
 λειφθῇ αὐτῷ ⁵⁵ ὥστε δοῦναι ἐνὶ αὐ-
 τῶν ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν τέκνων αὐ-
 τοῦ, ὧν ἂν κατέσθῃ διὰ τὸ μὴ κατα-
 λειφθῆναι αὐτῷ οὐδὲν ἐν τῇ στενοχω-
 ρίᾳ σου, καὶ ἐν τῇ θλίψει σου, ἣ ἂν
 θλίψωσί σε οἱ ἐχθροὶ σου ἐν πάσαις
 ταῖς πόλεσιν σου. ⁵⁶ καὶ ἡ ἀπαλὴ ἐν
 ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερά, ἥς οὐχὶ πείραν
 ἔλαβεν ὁ πούς αὐτῆς βαινὲν ἐπὶ τῆς
 γῆς διὰ τὴν τρυφερότητα καὶ διὰ τὴν
 ἀπαλότητα, βασκανεῖ τῷ ὀφθαλμῷ
 αὐτῆς τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν ἐν κόλπῳ
 αὐτῆς, καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὴν θυγατέρα
 αὐτῆς. ⁵⁷ καὶ τὸ χόριον αὐτῆς τὸ ἐξ-
 ελθὼν διὰ τῶν μηρῶν αὐτῆς, καὶ τὸ
 τέκνον αὐτῆς ὃ ἐὰν τέκῃ. καταφάγε-
 ται γὰρ αὐτὰ διὰ τὴν ἐνδύειαν πάντων
 κρυφῇ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ σου, καὶ ἐν

τῇ

τῇ θλίψει σου ἢ θλίψει σε ὁ ἐχθρός σου ἐν ταῖς πόλεσι σου, ⁵⁸ ἐὰν μὴ ἐκτακούς ποιῇ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου, τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, φοβεῖσθαι τὸ ὄνομα τὸ ἐντιμον τὸ θαυμαστὸν τοῦτο, κύριον τὸν θεόν σου. ⁵⁹ καὶ παραδοξάσει κύριος τὰς πληγὰς σου, καὶ τὰς πληγὰς τοῦ σπέρματος σου, πληγὰς μεγάλας καὶ θαυμαστάς, καὶ νοσοὺς πονηρὰς καὶ πιστάς. ⁶⁰ καὶ ἐπιστρέψει πᾶσαν τὴν δούλην Αἰγύπτου τὴν πονηράν, ἣν διευλαβοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ κολληθήσονται ἐν σοί. ⁶¹ καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ πᾶσαν πληγὴν τὴν μὴ γεγραμμένην, καὶ πᾶσαν τὴν γεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, ἐπάξει κύριος ἐπὶ σέ, ἕως ἂν ἐξολοθρεύῃ σε, ⁶² καὶ καταλειφθήσεσθαι ἐν ἀριθμῷ βραχεῖ, ἀνθ' ὧν ὅτι ἦτε ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πληθύνει, ὅτι οὐκ ἐξηκουσας τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. ⁶³ καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφράνθη κύριος ἐφ' ὑμῖν εὐ ποιῆσαι ὑμᾶς, καὶ πληθύναι ὑμᾶς, οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεύσαι ὑμᾶς. καὶ ἐξαρθήσεσθε ἐν τάχει ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ἐκπορεύη ἐκεῖ κληρονομησάμενοι αὐτήν. ⁶⁴ καὶ διασπερῇ σε κύριος ὁ Θεός σου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀπ' ἁκροῦ τῆς γῆς, ἕως ἁκροῦ τῆς γῆς, καὶ δουλεύσεις ἐκεῖ θεοῖς ἐτέροις, ξύλοις καὶ λίθοις, οὓς οὐκ ἠπίστω σὺ καὶ οἱ πατέρες σου. ⁶⁵ ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε, οὐδ' οὐ μὴ γένηται στάσις τῷ ἔγναι τοῦ ποδοῦ σου. καὶ ὅσῃ σοι κύριος ἐκεῖ καρδίαν ἐτέραν ἀπειθούσαν, καὶ ἐκλειπόντας ὀφθαλμούς, καὶ τηχομένην ψυχὴν. ⁶⁶ καὶ ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμασμένη ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. καὶ φοβηθήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ οὐ πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου. ⁶⁷ τοπρωτὶ ἔρεῖς, πῶς ἂν γένοιτο ἐσπέρα. καὶ τὸ ἐσπέρας ἔρεῖς, πῶς ἂν γένοιτο πρωτὶ, ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου ἃ φοβηθήσῃ, καὶ ἀπὸ τῶν ὁραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου ὧν ὄψῃ. ⁶⁸ καὶ ἀποστρέψει σε κύριος εἰς Αἰγύπτου ἐν πλοίοις ἐν τῇ ὁδῷ ἣ εἶπα, οὐ προσθή-

σῃ ἐτι ἰδεῖν αὐτήν, καὶ παραθήσεσθαι ἐκεῖ τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν εἰς παῖδας καὶ παιδικὰς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κτώμενος.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Οὗτοι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης, οὓς ἐνετείλατο κύριος Μωυσῇ στήσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Μωᾶβ, πλην τῆς διαθήκης ἣς διέθετο αὐτοῖς ἐν Χωρῆβ. ² καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ὑμεῖς ἐώρακατε πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐνώπιον ὑμῶν Φαραὼ καὶ τοῖς θράψουσιν αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ. ³ τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους οὓς ἐώρακατε οἱ ὀφθαλμοί σου, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα ἐκεῖνα. ⁴ καὶ οὐκ ἔδωκε κύριος ὁ Θεός ὑμῖν καρδίαν εἰδέναι, καὶ ὀφθαλμοὺς βλέπειν, καὶ ὠτα ἀκούειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁵ καὶ ἤγαγεν ὑμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἔρημῳ. οὐκ ἐπαλαιώθη τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν οὐ κατετρίβη ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν. ⁶ ἄρτον οὐκ ἐφάγετε, οἶνον καὶ σίκερα οὐκ ἐπίετε, ἵνα γνῶτε ὅτι κύριος ὁ Θεός ὑμῶν ἐγώ. ⁷ καὶ ἤλθετε ἕως τοῦ τόπου τούτου. καὶ ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἑσβεκὼν, καὶ Ἰζρ βασιλεὺς Βασάν εἰς συνάντησιν ἡμῖν ἐν πολέμῳ. καὶ ἐπατάξαμεν αὐτούς, ⁸ καὶ ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἔδωκα αὐτήν ἐν κληρῳ τῷ Ῥουβὴν, καὶ τῷ Γαδδί, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῇ. ⁹ καὶ φυλάξεσθε ποιῆν πάντα τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, ἵνα συνῆτε πάντα ὅσα ποιήσετε. ¹⁰ ὑμεῖς ἐστήκατε πάντες ἡμέρον ἐναντίον κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, οἱ ἀρχίφυλοι ὑμῶν, καὶ ἡ γερονσία ὑμῶν, καὶ οἱ κριταὶ ὑμῶν, καὶ οἱ γραμματοεισαγωγαῖς ὑμῶν, πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ. ¹¹ αἱ γυναῖκες ὑμῶν, καὶ τὰ ἔκγονα ὑμῶν, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς ὑμῶν, ἀπὸ ξυλοκόπου ὑμῶν καὶ ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν, ¹² παρελθὲν ἐν τῇ διαθήκῃ κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ, ὅσα κύριος ὁ Θεός σου διατίθεται πρὸς σέ σήμερον. ¹³ ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ εἰς λαόν, καὶ αὐτὸς ἔσται σου Θεός, ὃν τρόπον εἶπέ σοι,

σοι, καὶ ὃν τρόπον ὥμοσε τοῖς πα-
τράσι σου Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰα-
κώβ. ¹⁴ καὶ οὐχ ὑμῖν μόνοις ἐγὼ δια-
τίθεμαι τὴν διαθήκην ταύτην καὶ τὴν
ἀράν ταύτην, ¹⁵ ἀλλὰ καὶ τοῖς ὡδε
οὔσι μεθ' ὑμῶν σήμερον ἐναντίον κυ-
ρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, καὶ τοῖς μὴ οὔσι
μεθ' ὑμῶν ὡδε σήμερον. ¹⁶ ὅτι ὑμεῖς
οἴδατε πῶς κατοικήσαμεν ἐν γῇ Αἰγύ-
πτῳ, ὡς παρήλθομεν ἐν μέσῳ τῶν
ἐθνῶν οὗς παρήλθετε. ¹⁷ καὶ ἴδετε τὰ
βδελύγματα αὐτῶν, καὶ τὰ εἰδωλα αὐ-
τῶν, ξύλον καὶ λίθον, ἀργύριον καὶ
χρυσίον, ἃ ἐστί παρ' αὐτοῖς. ¹⁸ μή τις
εὐτὶν ἐν ὑμῖν ἀνὴρ ἢ γυνὴ ἢ πατριὰ ἢ
φυλὴ, τινὸς ἡ διανοία ἐξέκλινεν ἀπο
κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, πορευθέντες
λατρεύειν τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν ἐκεί-
νων. μή τις ἐστὶν ἐν ὑμῖν ὄψα ἄνω
φύουσα ἐν χολῇ καὶ πικρίᾳ. ¹⁹ καὶ
ἔσται ἂν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀρᾶς
ταύτης, καὶ ἐπιφημίσῃται ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτοῦ, λέγων. ὅσα μοι γένοιτο,
ὅτι ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς καρδίας
μου πορευσομαι, ἵνα μὴ συναπολέσῃ
ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον. ²⁰ οὐ
μὴ θείλῃσι ὁ θεὸς εὐίλατεῦσαι αὐτῶν,
ἀλλ' ἡ τότε ἐκκαυθήσεται ὁργὴ κυρίου
καὶ ὁ ζήλος αὐτοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
ἐκείνῳ. καὶ κολληθήσονται ἐν αὐτῷ
πᾶσαι αἱ ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης,
αἱ γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
καὶ ἐξαλείψει κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν. ²¹ καὶ δια-
στελεῖ αὐτὸν κύριος εἰς κακὰ ἐκ πάν-
των υἱῶν Ἰσραὴλ, κατὰ πάσας τὰς
ἀρὰς τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας
ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου. ²² καὶ
ἐροῦσιν ἡ γενεὰ ἡ ἐτέρα οἱ υἱοὶ ὑμῶν,
οἳ ἀναστήσονται μεθ' ὑμᾶς, καὶ ὁ ἁλ-
λότριος ὃς ἂν ἔλθῃ ἐκ γῆς μακρόθεν,
καὶ ὅσωνται τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκεί-
νης καὶ τὰς νόσους αὐτῆς, ὥς ἀπεστεί-
λε κύριος ἐπ' αὐτήν, ²³ θεῖον καὶ ἄλλα
κατακακαυμένον, πᾶσα ἡ γῇ αὐτῆς οὐ
σπαρήσεται, οὐδὲ ἀνατελεῖ, οὐδὲ μὴ
ἀναβῇ ἐπ' αὐτὴν πᾶν χλωρον. ὥσπερ
κατεστράφη Σόδομα καὶ Γόμορρά, Ἀδαμὰ καὶ Σεβωίμ, ὥς κατέστρεψε
κύριος ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ. ²⁴ καὶ ἐροῦσι
πάντα τὰ ἔθνη. διὰ τί ἐποίησε κύριος

οὕτω τῇ γῇ ταύτῃ; τίς ὁ θυμὸς τῆς
ὀργῆς ὁ μέγας οὗτος; ²⁵ καὶ ἐροῦσιν.
ὅτι κατέλιπον τὴν διαθήκην κυρίου
τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, ἃ διέ-
θετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτε ἐξηγα-
γεν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ²⁶ καὶ
πορευθέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἐτέροις
οὓς οὐκ ᾔπισταντο, οὐδὲ διένειμεν αὐ-
τοῖς. ²⁷ καὶ ὠργίσθη θυμὸς κυρίου ἐπὶ
τὴν γῆν ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτήν
κατὰ πάσας τὰς κατάραις τὰς γεγραμ-
μένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου.
²⁸ καὶ ἐξῆρξεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ τῆς
γῆς αὐτῶν ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ καὶ παρ-
οξυσμῷ μεγάλῳ σφόδρα, καὶ ἐξέβαλεν
αὐτοὺς εἰς γῆν ἐτέραν ὡσεὶ νῦν. ²⁹ τὰ
κρυπτά κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὰ δὲ
φανερὰ ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς
τὸν αἰῶνα, ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα
τοῦ νόμου τούτου.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἔσται ὡς ἂν ἔλθωσιν ἐπὶ σὲ πάν-
τα τὰ ῥήματα ταῦτα, ἡ εὐλογία καὶ
ἡ κατὰρα, ἣν ἔδωκα πρὸ προσώπου
σου, καὶ δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, οὐ ἂν διασκορπίσῃ
σε κύριος ἐκεῖ, ² καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ
κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ εἰσακούσῃ
τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου, ³ καὶ ἰσάσεται κύριος τὰς ἁμαρ-
τίας σου, καὶ ἐλεήσει σε, καὶ πάλιν
συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἰς
οὓς διεσκορπίσας σε κύριος ἐκεῖ. ⁴ ἂν
ἢ ἡ διασπορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἐκείθεν
συνάξει σε κύριος ὁ θεός σου, καὶ ἐκεῖ-
θεν λήψεται σε κύριος ὁ θεός σου.
⁵ καὶ εἰσάξει σε ὁ θεός σου ἐκείθεν εἰς
τὴν γῆν, ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες
σου. καὶ κληρονομήσεις αὐτήν, καὶ εὖ
σε ποιήσει, καὶ πλεοναστὸν σε ποιήσει
ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου. ⁶ καὶ περι-
καθαριεῖ κύριος τὴν καρδίαν σου, καὶ
τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου, ἀγα-
πᾶν κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
σου, ἵνα ζῇς σύ. ⁷ καὶ δώσει κύριος
ὁ θεός σου τὰς ἀρὰς ταύτας ἐπὶ τοὺς
ἐχθρούς σου, καὶ ἐπὶ τοὺς μισοῦντάς
σε,

σε, οὐ δίδωξάν σε. ⁸ καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον. ⁹ καὶ εὐλογῇ σε κύριος ὁ Θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου, καὶ ἐν τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς σου, ὅτι ἐπιστρέψει κύριος ὁ Θεός σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σοὶ εἰς ἀγαθὰ, καθότι εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσι σου. ¹⁰ ἂν εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, ἂν ἐπιστραφῇς ἐπὶ κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου. ¹¹ ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη, ἣν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, οὐχ ὑπερβολὴς ἐστίν, οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἐστίν. ¹² οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶ, λέγων. τίς ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτήν, καὶ ἀκούσαντες αὐτήν ποιήσομεν; ¹³ οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶ, λέγων. τίς διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ λάβῃ ἡμῖν αὐτήν, καὶ ἀκουστῇ ἡμῖν ποιῆσιν αὐτήν, καὶ ποιήσομεν; ¹⁴ ἐγγὺς σου ἐστὶ τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ταῖς χερσὶ σου ποιεῖν αὐτό. ¹⁵ ἰδοὺ δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζῶν καὶ τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν. ¹⁶ ἂν εἰσακούσῃς τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὥς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, ἀγαπᾷν κύριον τὸν Θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ζῆσεσθε, καὶ πολλοὶ ἔσεσθε, καὶ εὐλογῇ σε κύριος ὁ Θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομησαὶ αὐτήν. ¹⁷ καὶ ἂν μεταστῇ ἡ καρδία σου, καὶ μὴ εἰσακούσῃς, καὶ πλανηθεῖς προσκυνήσῃς τοῖς ἐτέροις καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς, ¹⁸ ἀναγγέλλω σοι σήμερον, ὅτι ἀπωλεία ἀπολεισθε, καὶ οὐ μὴ πολυήμεροι γένησθε ἐπὶ τῆς γῆς,

εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. ¹⁹ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν ζῶν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάραν. ἔκλεξαι τὴν ζῶν σὺ, ἵνα ζῇσῃς σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου, ²⁰ ἀγαπᾷν κύριον τὸν Θεόν σου, εἰσακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἔχεσθαι αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου, τὸ κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσι σου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ δούναι αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. ΛΑ'.

Καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ² καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ἔτων ἐγὼ εἰμι σήμερον. οὐ δυνήσομαι ἐτι εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι. κύριος δὲ εἶπε πρὸς μέ. οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τούτων. ³ κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, οὗτος ἐξολοθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσεις αὐτούς, καὶ Ἰησοὺς ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, καθὰ ἐλάλησε κύριος. ⁴ καὶ ποιήσει κύριος ὁ Θεός σου αὐτοῖς καθὼς ἐποίησε Σηὼν καὶ Ὠγ δυοὶ βασιλεῖσι τῶν Ἀμορρᾶϊων, οἳ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τῇ γῇ αὐτῶν, καθότι ἐξολοθρεύσεν αὐτούς. ⁵ καὶ παρέδωκεν αὐτούς κύριος ὑμῖν. καὶ ποιήσετε αὐτοῖς, καθότι ἐνετείλαμην ὑμῖν. ⁶ ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ φοβοῦ, μὴδὲ δειλιάσῃς, μὴδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ὅτι κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν, οὔτε μὴ σε ἀνῆ, οὔτε μὴ σε ἐγκαταλίπη. ⁷ καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐναντι παντὸς Ἰσραὴλ. ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, σὺ γὰρ εἰσέλευσθαι πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δούναι αὐτοῖς, καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτοῖς. ⁸ καὶ κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σοῦ οὐκ ἀνήσει σε, οὐδὲ μὴ σε ἐγκαταλίπη. μὴ φοβοῦ, μὴδὲ δειλιά. ⁹ καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰ ῥήματα τοῦ νόμου

νόμου τούτου εἰς βιβλίον, καὶ ἔδωκε τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀβὶ τοῖς αἰρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, καὶ τοῖς πρεσβυτέροις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ ἐνετείλατο Μωσὴς αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων. μετὰ ἑπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφίσσεως ἐν ἑορτῇ σκηνοπηγίας, ¹¹ ἐν τῷ συμπορεύεσθαι πάντα Ἰσραὴλ ὁφθῆναι ἐνώπιον κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ἐν τῷ τόπῳ ᾧ ἂν ἐκλεξῆται κύριος, ἀναγνώσεσθε τὸν νόμον τοῦτον ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν, ¹² ἐκκλησιάσας τὸν λαόν, τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα, καὶ τὸν προσηλυτὸν τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, ἵνα ἀκούσωσι, καὶ ἵνα μάθωσι φοβεῖσθαι κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν. καὶ ἀκούσονται ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου. ¹³ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, οἱ οὐκ οἶδασιν, ἀκούσονται, καὶ μαθήσονται φοβεῖσθαι κύριον τὸν Θεόν σου πάσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομησάμενοι αὐτήν. ¹⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωσὴν. ἰδοὺ ἐγγίκασιν αἱ ἡμέραι τοῦ θανάτου σου. κάλεσον Ἰησοῦν, καὶ πῆγτε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἐντελούμαι αὐτῷ. καὶ ἐπορεύθη Μωσὴς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἔστησαν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹⁵ καὶ κατέβη κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ ἔστη παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἔφη ὁ στύλος τῆς νεφέλης παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ¹⁶ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωσὴν. ἰδοὺ σὺ κοιμᾷ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστὰς οὗτος ὁ λαὸς ἐκπορεύεσσι ὀπίσω θῶν ἄλλοτριῶν τῆς γῆς, εἰς ἣν οὗτος εἰσπορεύεται, καὶ καταλείψουσί με, καὶ διασκηδάσουσι τὴν διαθήκην μου, καὶ διεθέμην αὐτοῖς. ¹⁷ καὶ ὀργισθήσονται θυμῷ εἰς αὐτοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ καταλείψω αὐτοὺς, καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔσται κατάβρωμα. καὶ εὐρήσουσιν αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις. καὶ ἐρεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. διότι οὐκ ἔστι κύ-

ριος ὁ Θεός μου ἐν ἐμοί, εὐροσάν με τὰ κακὰ ταῦτα. ¹⁸ ἐγὼ δὲ ἀποστροφῇ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διὰ πάσας τὰς κακίας ἃς ἐποίησαν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίους. ¹⁹ καὶ νῦν γράψατε τὰ ῥήματα τῆς ὁδῆς ταύτης, καὶ διδάξατε αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐμβαλεῖτε αὐτὴν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἵνα γένηται μοι ἡ ὁδὸς αὐτὴ κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ. ²⁰ εἰσάξω γὰρ αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. καὶ φάγονται, καὶ ἐμπλησθέντες κορησοῦσι, καὶ ἐπιστραφήσουσι ἐπὶ θεοὺς ἄλλοτρίους, καὶ λατρεύουσιν αὐτοῖς, καὶ παροξυνούσιν με, καὶ διασκηδάσουσι τὴν διαθήκην μου. ²¹ καὶ ἀντικαταστήσεται ἡ ὁδὸς αὕτη κατὰ πρόσωπον μαρτυροῦσα. οὐ γὰρ μὴ ἐπιλησθῇ ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ἀπὸ στόματος τοῦ σπέρματος αὐτῶν. ἐγὼ γὰρ οἶδα τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ὅσα ποιούσιν ὥδε σήμερον, πρὸ τοῦ εἰσγαγεῖν με αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν. ²² καὶ ἔγραψε Μωσὴς τὴν ὁδὴν ταύτην ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ²³ καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν. ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε, σὺ γὰρ εἰσάξεις τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς κύριος, καὶ αὐτὸς ἔσται μετὰ σοῦ. ²⁴ ἥνικα δὲ συνετέλεσε Μωσὴς γράφων πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον ἕως εἰς τέλος, ²⁵ καὶ ἐνετείλατο τοῖς Ἀεὶταῖς τοῖς αἰρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, λέγων. ²⁶ λαβόντες τὸ βιβλίον τοῦ νόμου τούτου θήσετε αὐτὸ ἐκ πλαγίων τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. καὶ ἔσται ἐκεῖ ἐν σοὶ εἰς μαρτύριον, ²⁷ ὅτι ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν ἐρεθισμὸν σου, καὶ τὸν τραχήλόν σου τὸν σκληρόν. ἔτι γὰρ ἐμοὶ ζῶντος μεθ' ὑμῶν σήμερον, παραπικραίνοντες ἦτε τὰ πρὸς τὸν Θεόν, πῶς οὐχὶ καὶ ἔσχατον τοῦ θανάτου μου; ²⁸ ἐκκλησιάσατε πρὸς με τοὺς φυλαρχοὺς ὑμῶν, καὶ τοὺς πρεσβυτέ-

ρους ὑμῶν, καὶ τοὺς κριτὰς ὑμῶν, καὶ τοὺς γραμματοὺς αἰσθασιῶν ὑμῶν, ἵνα λαλήσω εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ διαμαρτύρομαι αὐτοῖς τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ²⁹ οἶδα γὰρ ὅτι ἔσχατον τῆς τελευτῆς μου ἀνομία ἀνομήσετε, καὶ ἐκκλινέετε ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐνετείλαμην ὑμῖν, καὶ συναντήσεται ὑμῖν τὰ κακὰ ἐσχατῶν τῶν ἡμερῶν, ὅτι ποιήσετε τὰ πονηρὰ ἐναντίον κυρίου παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν.

ΚΕΦ. ΛΒ'.

³⁰ Καὶ ἐλάλησε Μωυσῆς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας τὰ ῥήματα τῆς φθῆς ταύτης ἕως εἰς τέλος. ¹ πρόσχε οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω ἡ γῆ ῥήματα ἐκ στοματός μου. ² προσδοκῶ ὡς ὑετός τὸ ἀπόφθεγμα μου, καὶ καταβήτω ὡς θρόνος τὰ ῥήματα μου, ὡς εἰ ὄμβρος ἐπ' ἄρρωστιν, καὶ ὡς εἰ νιφετός ἐπὶ χόρτον. ³ ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου ἐκάλεσα. δότε μεγαλωσύνην τῷ θεῷ ἡμῶν. ⁴ Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις. Θεὸς πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία. δίκαιος καὶ ὁσιος κύριος. ⁵ ἡμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά. γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ⁶ ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδετε; οὗτω λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός; οὐκ αὐτός οὗτός σου πατὴρ ἐκτίρασά το σε καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἐπλασέ σε; ⁷ μνησθήτε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη γενεῶν γενεαῖς. ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου καὶ ἐροῦσί σοι. ⁸ ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱὸς Ἀδάμ, ἔστησεν ὅρια ἔθνων κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ. ⁹ καὶ ἐγενήθη μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ. σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁰ αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ. ἐκύκλωσεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευsen αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. ¹¹ ὡς ἀέτος σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νοσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε. διείς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτούς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ. ¹² κύριος μόνος ἤγεν αὐτούς,

οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν θεὸς ἄλλότριος. ¹³ ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχύον τῆς γῆς. ἐψώμισεν αὐτοὺς γεννηματα ἀγρῶν. ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεάς πέτρας. ¹⁴ βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἶμα σταφυλῆς ἐπιεν οἶνον. ¹⁵ καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος, ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε τὸν θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ θεοῦ σωτήρος αὐτοῦ. ¹⁶ παρώξυνάν με ἐπ' ἄλλοτριούς. ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν παρεπίκρανάν με. ¹⁷ ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ οὐ θεῷ. τοῖς, οἷς οὐκ ᾔδεισαν. καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἦκασιν, οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν. ¹⁸ θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε. ¹⁹ καὶ εἶδε κύριος, καὶ ἐξήλωσε. καὶ παρωξύνθη δι' ὀργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων, ²⁰ καὶ εἶπεν. ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δεῖξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν, ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἔστιν. υἱοὶ οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. ²¹ αὐτοὶ παρξήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ. παρώξυνάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. κίχων παραξήλωσεν αὐτούς ἐπ' οὐκ ἔθνη. ἐπὶ ἔθνη ἀνυέτω παροργιῶ αὐτούς. ²² ὅτι πῦρ ἐκκέκασται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ἄβου κάτω. καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γεννηματα αὐτῆς. φλέξει θεμέλια ὀρέων. ²³ συναΐσω εἰς αὐτούς κακὰ, καὶ τὰ βέλη μου συμπολέμησω εἰς αὐτούς. ²⁴ τηκόμενοι λυμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνιάτος. ὀδόντας θηρίων ἐπαποστειλῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ γῆν. ²⁵ ἔξωθεν ἀτεκνώσει αὐτούς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόβος. νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου. ²⁶ εἶπα, διασπερῶ αὐτούς, πᾶνσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. ²⁷ εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι. μὴ εὐπώσιν, ἢ χεῖρ ἡμῶν ἢ ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ

οὐχὶ κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.
²⁸ ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλὴν ἔστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη. ²⁹ οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι. ταῦτα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον. ³⁰ πῶς διώζεται εἰς χιλιούς, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς, καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτούς; ³¹ ὅτι οὐκ εἰσὶν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν οἱ θεοὶ αὐτῶν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀγόητοι. ³² ἐκ γὰρ ἀμπέλου Σοδόμων ἡ ἀμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματοῖς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας. σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς. ³³ θυμὸς θρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος. ³⁴ οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου; ³⁵ ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω ὅταν σφαλῇ ὁ πούς αὐτῶν, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτοῖς, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν. ³⁶ ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. εἶδε γὰρ παραλελυμένους αὐτοὺς καὶ ἐκλειπόμενους ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρεμμένους. ³⁷ καὶ εἶπε κύριος. ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς; ³⁸ ὡς τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἡσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν. ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γεννηθήτωσαν ὑμῖν σκεπάσεις. ³⁹ ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλην ἐμοῦ. ἐγὼ ἀποκτείνω, καὶ ζῆν ποιῶ. πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι. καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελίεται ἐκ τῶν χειρῶν μου. ⁴⁰ ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὁμοῦμαι τὴν δεξιάν μου. καὶ ἐρῶ. ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα. ⁴¹ ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω. ⁴² μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐχθρῶν. ⁴³ εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνήσάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ

λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ, ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικᾶται. καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει. καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ⁴⁴ καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὴν ᾠδὴν ταύτην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ ἐξηγήθη Μωυσῆς, καὶ ἐλάλησε πάντα τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, αὐτοὺς καὶ Ἰησοῦ ὁ τοῦ Ναυῆ. ⁴⁵ καὶ ἐξετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν παντὶ Ἰσραὴλ. ⁴⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. προσέχετε τῇ καρδίᾳ ἐπὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐγὼ διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον. ἂ ἐντελεισθε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, φυλάσσειν καὶ ποιῆν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου. ⁴⁷ ὅτι οὐχὶ λόγος κενὸς οὗτος ὑμῖν. ὅτι αὕτη ἡ ζωὴ ὑμῶν, καὶ ἐνεκεν τοῦ λόγου τούτου μακροημερεύσετε ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκτὶ κληρονομίᾳς. ⁴⁸ καὶ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, λέγων. ⁴⁹ ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ Ἀβαρίμ, τοῦτο ὄρος Ναβαῦ ὃ ἐστὶν ἐν γῇ Μωάβ κατὰ πρόσωπον Ἰεριχὼ, καὶ ἴδε τὴν γῆν Χαναάν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ⁵⁰ καὶ τελευτὰ ἐν τῷ ὄρει εἰς ὃ ἀναβαίνεις ἐκεῖ, καὶ προστέθῃ πρὸς τὸν λαόν σου, ὃν τρόπον ἀπέθαναν Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν ὄρει τῷ ὄρει, καὶ προστέθῃ πρὸς τὸν λαόν αὐτοῦ, ⁵¹ ὅτι ἡπειθήσατε τῷ ἐλήματι μου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἀντιλογίας Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σιν, διότι οὐκ ἠγιασάτε με ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ⁵² ἀπέθανε ὅψει τὴν γῆν, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ.

Κ Ε Φ. Α Γ.

Καὶ αὕτη ἡ εὐλογία ἦν ἡ εὐλόγησε Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πρὸ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. ² καὶ εἶπε. κύριος ἐκ Σινὰ ἤκει, καὶ ἐπέφανεν ἐκ Σηεὶρ ἡμῖν, καὶ κατέσπευσεν ἐξ ὄρους Φαράν, σὺν μυριάσι Κάδης ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ. ³ καὶ ἐφείπατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἡγιασμένοι ὑπὸ τὰς χεῖρας

ράς σου. καὶ οὗτοι ὑπὸ σὲ εἰσὶ. καὶ ἔδεδεξάτο ἀπὸ τῶν λόγων αὐτοῦ ⁴ νόμον, ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν Μωυσῆς, κληρονομίαν συνάγωγαις Ἰακώβ. ⁵ καὶ ἔσται ἐν τῷ ἡγαπημένῳ ἄρχων, συναρχθέντων ἀρχόντων λαῶν ἅμα φυλαῖς Ἰσραὴλ. ⁶ ἔζητο Ρουβὴν, καὶ μὴ ἀποθανέτω, καὶ ἔστω πολὺς ἐν ἀριθμῷ. ⁷ καὶ αὕτη Ἰούδα. εἰσάκουσον κύριε φωνῆς Ἰούδα, καὶ εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἔλθοις ἄν. αἱ χεῖρες αὐτοῦ διακρινουσιν αὐτῶ, καὶ βοηθός ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἔσθ. ⁸ καὶ τῷ Λευὶ εἶπε. δότε Λευὶ δῆλους αὐτοῦ, καὶ ἀληθείαν αὐτοῦ τῷ ἀνδρὶ τῷ ὅσῳ, ὃν ἐπέλασαν αὐτὸν ἐν πείρᾳ. ἐλοιδορήσαν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ἀντιλογίας. ⁹ ὁ λέγων τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ οὐχ ἑώρακά σε, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνω, καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ ἀπέγνω. ἐφύλαξε τὰ λόγια σου, καὶ τὴν διαθήκην σου διετήρησε. ¹⁰ δηλώσουσι τὰ δικαιώματά σου τῷ Ἰακώβ, καὶ τὸν νόμον σου τῷ Ἰσραὴλ. ἐπιθήσουσι θυμίαμα ἐν ὀργῇ σου διαπαντός ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου. ¹¹ εὐλόγησον κύριε τὴν ἰσχύν αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ δέξαι. κάταξον ὁσφὺν ἐχθρῶν ἐπανεστηκότων αὐτῶ, καὶ οἱ μισούντες αὐτὸν μὴ ἀναστήτῃσαν. ¹² καὶ τῷ Βενιαμὴν εἶπεν. ἡγαπημένος ὑπὸ κυρίου κατασκηνώσει πεποιθώς, καὶ ὁ θεὸς σκιαῖμι ἐπ' αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἀναμέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ κατέπαυσε. ¹³ καὶ τῷ Ἰωσήφ εἶπεν. ἀπ' εὐλογίας κυρίου ἡ γῆ αὐτοῦ, ἀπὸ ὠρῶν οὐρανοῦ καὶ δρόσου, καὶ ἀπὸ ἀβύσσων πηγῶν κάτωθεν. ¹⁴ καὶ καθ' ὥραν γεννημάτων ἡλίου τροπῶν, καὶ ἀπὸ συνόδων μηνῶν, ¹⁵ ἀπὸ κορυφῆς ὀρέων ἀρχῆς, καὶ ἀπὸ κορυφῆς βουνῶν ἀενάων. ¹⁶ καὶ καθ' ὥραν γῆς πληρώσῃς. καὶ τὰ δεκτὰ τῷ ὀφθέντι ἐν τῇ βράτῃ ἐλθοῖσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωσήφ, καὶ ἐπὶ κορυφῆς δοξασθεὶς ἐπ' ἀδελφοῖς. ¹⁷ πρωτότοκος ταύρου τὸ κάλλος αὐτοῦ. κέρατα μονοκέρωτος τὰ κέρατα αὐτοῦ. ἐν αὐτοῖς ἔθνη κεραιεῖ ἅμα, ἕως ἀπ' ἄκρου γῆς. αὐταὶ μυριάδες Ἐφραιμ, καὶ αὗται χιλιάδες Μανασσῆ. ¹⁸ καὶ τῷ Ζαβουλὼν

εἶπεν. εὐφράνθητι Ζαβουλὼν ἐν ἔξοδίᾳ σου, καὶ Ἰσάχαρ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτοῦ. ¹⁹ ἔθνη ἐξολοθρεύσουσι. καὶ ἐπικαλέσῃσθε ἐκεῖ, καὶ θύσετε ἐκεῖ θυσίαν δικαιοσύνης, ὅτι πλοῦτος θαλάσσης θηλάσει σε, καὶ ἐμπόρια παράλιον κατοικούντων. ²⁰ καὶ τῷ Γαδ εἶπεν. εὐλογημένος ἐμπλατύνων Γαδ. ὡς λέων ἀνεπαύσατο, συντρίψας βραχίονα καὶ ἄρχοντα. ²¹ καὶ εἶδεν ἀπαρχὴν αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖ ἐμερίσθη γῆ ἀρχόντων συνηγμένων ἅμα ἀρχηγοῖς λαῶν. δικαιοσύνην κύριος ἐποίησε, καὶ κρίσιν αὐτοῦ μετὰ Ἰσραὴλ. ²² καὶ τῷ Δάν εἶπεν. Δάν σκύμνος λέοντος, καὶ ἐκπληθήσεται ἐκ τοῦ βασάν. ²³ καὶ τῷ Νεφθαλί εἶπε. Νεφθαλί πλησμονῇ δεκτῶν. καὶ ἐμπλησθήτω εὐλογίας παρὰ κυρίου. θάλασσαν καὶ λίβα κληρονομήσει. ²⁴ καὶ τῷ Ἀσὴρ εἶπεν. εὐλογημένος ἀπὸ τέκνων Ἀσὴρ. καὶ ἔσται δεκτὸς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. βάψει ἐν ἑλαίῳ τὸν πόδα αὐτοῦ. ²⁵ σίδηρος καὶ χαλκὸς τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ ἔσται. ὡς αἱ ἡμέραι σου ἡ ἰσχὺς σου, ²⁶ οὐκ ἔστιν ὥστερ ὁ θεὸς τοῦ ἡγαπημένου. ὁ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὸν οὐρανὸν βοηθός σου, καὶ ὁ μεγαλοπρεπὴς τοῦ στερεώματος. ²⁷ καὶ σκεπάσει σκεθροῦ ἀρχῆ, καὶ ὑπὸ ἰσχύν βραχιόνων ἀενάων. καὶ ἐκβαλεῖ ἀπὸ προσώπου σου ἐχθρὸν, λέγων. ἀπόλοιτο. ²⁸ καὶ κατασκηνώσει Ἰσραὴλ πεποιθὼς μόνος ἐπὶ γῆς Ἰακώβ. ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ. καὶ ὁ οὐρανὸς σοι συνηγῆς δρόσῳ. ²⁹ μακάριος σὺ Ἰσραὴλ, τίς ὁμοίός σοι λαὸς σωζόμενος ὑπὸ κυρίου; ὑπερασπιεῖ ὁ βοηθός σου, καὶ ἡ μάχαιρα καύχημά σου. καὶ ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου, καὶ σὺ ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ.

Κ Ε Φ. Λ Δ'.

Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς ἀπὸ Ἀραβωθ Μωάβ ἐπὶ τὸ ὄρος Ναβαῦ, ἐπὶ κορυφὴν Φασγὰ ἣ ἐστὶ ἐπὶ προσώπου Ἰεριχώ. καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κύριος πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ ἕως Δάν. ² καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Νεφθαλί, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἐφραιμ, καὶ Μανασσῆ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἰούδα ἕως τῆς θαλάσσης, καὶ τῆς ἐσχάτης. ³ καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τὰ

τὰ περιχώρα Ἰεριχώ, πόλιν φοινίκων ἕως Σηγώρ. ⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Μωυσήν. αὕτη ἡ γῆ ἦν ὥμοσα τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ λέγων, τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν. καὶ ἔδειξα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκεῖ οὐκ εἰσελεύσῃ. ⁵ καὶ ἐτέλευσε Μωυσῆς ὁ οἰκέτης κυρίου ἐν γῇ Μωάβ διὰ ῥήματος κυρίου. ⁶ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Γαὶ ἑγγὺς οἴκου Φογώρ. καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὴν ταφὴν αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁷ Μωυσῆς δὲ ἦν ἑκατὸν καὶ εἰκοσι ἑτῶν ἐν τῷ τελευτᾷ αὐτόν. οὐκ ἡμυρωδύθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐκθάρσαν τὰ χεῖλα αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἐκλαυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ Μωυσήν ἐν Ἀραβωθ Μωάβ ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ τριάκοντα ἡμέρας. καὶ συνετελέσθησαν αἱ ἡμέ-

ραι πένθους κλαυθμοῦ Μωυσῆ. ⁹ καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ ἐνεπλήσθη πνεύματος συνέσεως, ἐπέθηκε γὰρ Μωυσῆς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. καὶ εἰσῆκουσαν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐποίησαν καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ. ¹⁰ καὶ οὐκ ἀνέστη ἐτι προφήτης ἐν Ἰσραὴλ ὡς Μωυσῆς, ὃν ἔγνω κύριος αὐτὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον. ¹¹ ἐν πᾶσι τοῖς σημείοις καὶ τέρασιν, ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ποιῆσαι αὐτὰ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ Φαραὼ καὶ τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ, καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ. ¹² τὰ θαυμάσια τὰ μέγαλα, καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταιάν, ἃ ἐποίησε Μωυσῆς ἐναντι παντὸς Ἰσραὴλ.

Τέλος τοῦ δευτερονομίου.

ΙΗΣΟΥΣ ΝΑΥΗ.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Μωυσῆ εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυῆ τῷ ὑπουργῷ Μωυσῆ, λέγων. ² Μωυσῆς ὁ θεράπων μου τετελεύτηκε. νῦν οὖν ἀναστὰς διάβηθι τὸν Ἰορδάνην σὺ καὶ πᾶς ὁ λαὸς οὗτος εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐγὼ δίδωμι αὐτοῖς. ³ πᾶς ὁ τόπος ἐφ' ὃν ἂν ἐπιβῇτε τῷ ἔρρει τῶν ποδῶν ὑμῶν, ὑμῖν δώσω αὐτόν, ὃν τρόπον εἰρηκα τῷ Μωυσῇ. ⁴ τὴν ἔρημον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου, καὶ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς ἐσχάτης. ἀφ' ἧλιόν δυσμῶν ἔσται τὰ ὄρια ὑμῶν. ⁵ οὐκ ἀντιστήσεται ἄνθρωπος κατενώπιον ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. καὶ ὥσπερ ἤμην μετὰ Μωυσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω σε, οὐδ' ὑπερόψομαι σὲ. ⁶ ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, σὺ γὰρ ἀποδιελθὲς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς. ⁷ ἴσχυε οὖν καὶ ἀνδρίζου φυλάσσεσθαι καὶ ποιεῖν καθότι ἐνετείλατό σοι Μωυσῆς ὁ παῖς μου. καὶ οὐκ ἐκκλινεῖς ἀπ' αὐτῶν εἰς δεξιὰ οὐ-

δὲ εἰς ἀριστερά, ἵνα συνῆς ἐν πᾶσιν οἰκῇς ἐὰν πράσῃς. ⁸ καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἡ βίβλος τοῦ νόμου τούτου ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ μελετήσεις ἐν αὐτῇ ἡμέρας καὶ νυκτός, ἵνα εἰδῇς ποιεῖν πάντα τὰ γεγραμμένα. τότε εὐδοθήσῃ, καὶ εὐδοώσῃς τὰς ὁδοὺς σου, καὶ τότε συνήσεις. ⁹ ἴδου ἐντέταλμαί σοι. ἴσχυε καὶ ἀνδρίζου, μὴ δειλιάσῃς, μὴ δὲ φοβηθῇς, ὅτι μετὰ σοῦ κύριος ὁ θεός σου εἰς πάντα οὗ ἐὰν πορεύῃ. ¹⁰ καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς γραμματεῦσι τοῦ λαοῦ, λέγων. ¹¹ εἰσελθότε κατὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ἐντείλασθε τῷ λαῷ, λέγοντες. ἐτοιμάζεσθε ἐπισιτισμόν, ὅτι ἐτι τρεῖς ἡμέραι καὶ ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην τούτον, εἰσελθόντες κατασχεῖν τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεός τῶν πατέρων ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν. ¹² καὶ τῷ Ρουβὴν, καὶ τῷ Γαδ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῇ Μανασσῆ, εἶπεν Ἰησοῦς. ¹³ μνησθήτε τὸ ῥῆμα ὃ ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου, λέγων. κύριος ὁ θεός ὑμῶν κατέπαυσεν ὑμᾶς, καὶ ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν ταύτην. ¹⁴ αἱ γυναῖκες ὑμῶν καὶ τὰ παιδιά ὑμῶν καὶ

καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν κατοικεῖωσαν ἐν τῇ γῇ, ἣ ἔδωκεν ὑμῖν. ὑμεῖς δὲ διαβήσεσθε εὐζωοι. πρότεροι τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν πᾶς ὁ ἰσχυῶν. καὶ συμμαχησετε αὐτοῖς. ¹⁵ ἕως ἂν καταπαύσῃ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, ὡς περ καὶ ὑμᾶς, καὶ κληρονομήσωσι καὶ οὗτοι τὴν γῆν, ἣν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν δίδωσιν αὐτοῖς. καὶ ἀπελεύσεσθε ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς· εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολῶν ἡλίου. ¹⁶ καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ εἶπαν. πάντα ὅσα ἔαν ἐντείλῃ ἡμῖν ποιήσωμεν, καὶ εἰς πάντα τόπον, οὗ ἔαν ἀποστείλῃς ἡμᾶς, πορευσόμεθα. ¹⁷ κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν Μωυσῆ, ἀκουσόμεθα σου. πλὴν ἔστω κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ σοῦ, ὃν τρόπον ἦν μετὰ Μωυσῆ. ¹⁸ ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἂν ἀπειθήσῃ σοι, καὶ ὅστις μὴ ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων σου καθότι ἔαν ἐντείλῃ αὐτῷ, ἀποθανέντω. ἀλλὰ ἰσχυε καὶ ἀνδρίζου.

ΚΕΦ. Β'.

Καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοὺς υἱὸς Ναυῆ ἐκ Σαττὶν δύο νεανίσκους κατασκοπεῦσαι, λέγων. ἀνάβητε καὶ ἴδετε τὴν γῆν καὶ τὴν Ἱεριχῶ. καὶ πορευθέντες οἱ δύο νεανίσκοι ἐξήλθον εἰς Ἱεριχῶ. καὶ ἐξήλθον εἰς οἰκίαν γυναικὸς πόρνης, ἣ ὄνομα Ραάβ. καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ. ² καὶ ἀπηγγέλῃ τῷ βασιλεὶ Ἱεριχῶ, λέγοντες. εἰσπεπόρευνται ὧδε ἄνδρες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν. ³ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἱεριχῶ, καὶ εἶπε πρὸς Ραάβ, λέγων. ἐξαγάγε τοὺς ἄνδρας τοὺς εἰσπεπορευμένους εἰς τὴν οἰκίαν σου τὴν νύκτα, κατασκοπεύσαι γὰρ τὴν γῆν ἥκασι. ⁴ καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τοὺς δύο ἄνδρας ἔκρυπεν αὐτούς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγουσα. ἐξεληλύθασι πρὸς μὲ οἱ ἄνδρες, ⁵ ὡς δὲ ἡ πύλη ἐκλείετο ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἄνδρες ἐξήλθον, οὐκ ἐπίσταμαι ποῦ πεπορευνται. καταδιώξατε ὅπως αὐτῶν, εἰ καταλήψεσθε αὐτούς. ⁶ αὕτη δὲ ἀνέβιβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα, καὶ ἔκρυπεν αὐτοὺς ἐν τῇ λινοκαλαμῇ τῇ ἐτοιμασμένῃ αὐτῇ ἐπὶ τοῦ δώματος. ⁷ καὶ οἱ ἄνδρες κατεδίωξαν ὀπίσω αὐ-

τῶν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου ἐπὶ τὰς διαβάσεις, καὶ ἡ πύλη ἐκλείσθη. ⁸ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθον αὐτοὶ διωκοντες ὀπίσω αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ δὲ πρὶν ἢ κοιμηθῆναι αὐτοὺς, αὕτη δὲ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὸ δῶμα, ⁹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. ἐπίσταμαι ὅτι ἔδωκε ὑμῖν κύριος τὴν γῆν, ἐπιπέτωκε γὰρ ὁ φόβος ὑμῶν ἐφ' ἡμᾶς. ¹⁰ ἀκηκοαμεν γὰρ ὅτι κατεξήρανε κύριος ὁ θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, ὅτε ἐξεπορεύεσθε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς θυσι βασιλεῦσι τῶν Ἀμορραίων, οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τῷ Σηὼν καὶ Ὠγ, οὓς ἐξολοθρεύσατε αὐτούς. ¹¹ καὶ ἀκουσάντες ἡμεῖς ἐξέστημεν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι ἐν πνεύμα ἐν οὐδενὶ ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. ¹² καὶ νῦν ὁμολογεῖται μοι κύριον τὸν θεόν, ὅτι ποιῶ ὑμῖν ἔλεος, καὶ ποιήσατε καὶ ὑμεῖς ἔλεος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου. ¹³ καὶ ζωογήσατε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, τὴν μητέρα μου, καὶ τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ πάντα τὸν οἶκόν μου, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς, καὶ ἐξελεῖσθε τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου. ¹⁴ καὶ εἶπαν αὐτῇ οἱ ἄνδρες. ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀνθ' ὑμῶν εἰς θάνατον. καὶ αὕτη εἶπεν. ὡς ἂν παραδῶ κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν, ποιήσατε εἰς ἐμὲ ἔλεος καὶ ἀλήθειαν. ¹⁵ καὶ κατεγάλασεν αὐτοὺς διὰ τῆς θυρίδος, ¹⁶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. εἰς τὴν ὁρενὴν ἀπέλθιτε, μὴ συναντήσωσιν ὑμῖν οἱ καταδιώκοντες, καὶ κρυβήσεσθε ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἕως ἂν ἀποστρέψωσιν οἱ καταδιώκοντες ὀπίσω ὑμῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. ¹⁷ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄνδρες. ἄθωοι ἐσμεν τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ. ¹⁸ ἰδοὺ ἡμεῖς εἰσπορευόμεθα εἰς μέρος τῆς πόλεως, καὶ θήσεις τὸ σπριγγόν, τὸ σπαρτίον τὸ κόκκινον τοῦτο ἐκθήσεις εἰς τὴν θυρίδα δι' ἧς κατεβίβασας ἡμᾶς δι' αὐτῆς. τὸν δὲ πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου συνάξεις πρὸς σεαυτὴν εἰς τὴν οἰκίαν σου. ¹⁹ καὶ ἔσται

ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐξέλθῃ τὴν θύραν τῆς οἰκίας σου ἔξω, ἐνοχὸς ἑαυτῷ ἔσται, ἡμεῖς δὲ ἂθῶοι τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ. καὶ ὅσοι ἐὰν γένωνται μετὰ σοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου, ἡμεῖς ἐνοχοὶ ἐσόμεθα. ²⁰ ἐὰν δὲ τις ἡμᾶς ἀδικήσῃ ἢ καὶ ἀποκαλύψῃ τοὺς λόγους ἡμῶν τούτους, ἐσόμεθα ἂθῶοι τῷ ὄρκῳ σου τούτῳ. ²¹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. κατὰ τὸ ῥῆμα ὑμῶν ἔστω. καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτούς, ²² καὶ ἐπορεύθησαν. καὶ ἦλθον εἰς τὴν ὀρεινὴν, καὶ κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας. καὶ ἐξελήθησαν οἱ καταδιωκόντες πασας τὰς ὁδοὺς, καὶ οὐχ εὗροσαν. ²³ καὶ ὑπέστρεψαν οἱ δύο νεανίσκοι, καὶ κατέβησαν ἐκ τοῦ ὄρους. καὶ διεβήσαν πρὸς Ἰησοῦν υἱὸν Ναυῆ, καὶ διηγῶντο αὐτῷ πάντα τὰ συμβεβηκότα αὐτοῖς. ²⁴ καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν, ὅτι παραδέδωκε κύριος πάσαν τὴν γῆν ἐν χειρὶ ἡμῶν, καὶ κατέπτηχε πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν γῆν ἐκείνην ἀφ' ἡμῶν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ὠρθησεν Ἰησοῦς τοπρῶτ, καὶ ἀπῆρεν ἐκ Σαττὶν, καὶ ἦλθον εἰς τοὺς Ἰορδάνου, καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ πρὸ τοῦ διαβῆναι. ² καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας διῆλθον οἱ γραμματεῖς διὰ τῆς παρεμβολῆς ³ καὶ ἐντετέλλαντο τῷ λαῷ, λέγοντες. ὅταν ᾤητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς Λευίτας αἰρόντας αὐτήν, ἀπαρεῖτε ἀπὸ τῶν τόπων ὑμῶν, καὶ πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῆς. ⁴ ἀλλὰ μακρὰν ἔστω ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης, ὅσον δις-χιλίους πήχεις στήσεσθε. μὴ προσεγγίσητε αὐτῇ, ἵνα ἐπίστησθε τὴν ὁδόν, ἣν πορεύεσθε αὐτήν. οὐ γὰρ πεπόρευσατε τὴν ὁδὸν ἀπ' ἐχθρῶν καὶ τρίτης ἡμέρας. ⁵ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ. ἀγνίσασθε εἰς αὐριον, ὅτι αὐριον ποιήσει κύριος ἐν ὑμῖν θαυμαστά. ⁶ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ἱερεῦσιν. ἄρατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, καὶ πορεύεσθε τοῦ λαοῦ. καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. ⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀρχομαι ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ, ἵνα

γνώσιν ὅτι, καθότι ἤμην μετὰ Μωυσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. ⁸ καὶ νῦν ἐντεῖλαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἵρονσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, λέγων. ὡς ἂν εἰσέλθῃτε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῳ στήσεσθε. ⁹ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. προσεγάγετε ὧδε, καὶ ἀκούσατε τὸ ῥῆμα κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ¹⁰ ἐν τούτῳ γνώσεσθε, ὅτι θεὸς ζῶν ἐν ὑμῖν, καὶ ὀλοθρεύων ὀλοθρεύσει ἀπὸ προσώπου ἡμῶν τὸν Χαναναῖον, καὶ τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Φεριζαῖον, καὶ τὸν Εὐαῖον, καὶ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ τὸν Γεργεσαῖον, καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον, ¹¹ ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει τὸν Ἰορδάνην. ¹² προχειρίσαθε ὑμῖν δώδεκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς. ¹³ καὶ ἔσται ὡς ἂν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκλείψει, τὸ δὲ ὕδωρ τὸ καταβαῖνον στήσεται. ¹⁴ καὶ ἀπῆρεν ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι τὸν Ἰορδάνην, οἱ δὲ ἱερεῖς ἦρσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου πρότεροι τοῦ λαοῦ. ¹⁵ ὡς δὲ εἰσπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἵροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐβάφησαν εἰς μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ ὡς εἰ ἡμέραι θεραισμοῦ πυρρῶν. ¹⁶ καὶ ἔστη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, ἔστη πῆγμα ἐν ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα σφοδρῶς ἕως μέρους Καριαθιαρίμ. τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἀραβα θάλασσαν ἄλως ἕως εἰς τὸ τέλος ἐξέλιπε. καὶ ὁ λαὸς εἰσῆλθε ἀπέναντι Ἱεριχώ. ¹⁷ καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἵροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐπὶ Ξηρας ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου. καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβαινον διὰ Ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Κεφ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐπεὶ συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην, καὶ εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῦ, λέγων. ² παραλαβὼν ἄνδρα· ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ἓνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς, ³ σύνταξον αὐτοὺς. καὶ ἀνέλεσθε ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου ἐτοιμοὺς δώδεκα λίθους, καὶ τούτους διακομίσαντες ἅμα ὑμῖν αὐτοῖς, θέτε αὐτοὺς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ὑμῶν, οὗ ἂν παρεμβάλῃτε ἐκεῖ τὴν νύκτα. ⁴ καὶ ἀνακαλεσάμενος Ἰησοὺς δώδεκα ἄνδρας τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἓνα ἀφ' ἑκάστης φυλῆς, ⁵ εἶπεν αὐτοῖς. προσ-αγάγετε ἔμπροσθέν μου πρὸ προσώπου κυρίου εἰς μέσον τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἀνελόμενος ἐκεῖθεν ἕκαστος λίθον ἄρτον ἐπὶ τὸν ὄμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ⁶ ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενον διαπαντός. ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε ὁ υἱὸς σου αὐρίον λέγων, τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι ἡμῖν; ⁷ καὶ σὺ δηλώσεις τῷ υἱῷ σου λέγων, ὅτι ἐξέλιπεν ὁ Ἰορδάνης· ποταμὸς ἀπὸ προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου πάσης τῆς γῆς, ὡς διέβαιναν αὐτόν. καὶ ἔσονται οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος. ⁸ καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἀναλαβόντες δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, καθάπερ συνέταξε κύριος τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ συνελεύσει τῆς διαβάσεως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διεκόμισαν ἅμα ἑαυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἀπέθηκαν ἐκεῖ. ⁹ ἔστησε δὲ Ἰησοὺς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ἰορδάνῃ ἐν τῷ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου, καὶ εἰσιν ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ¹⁰ εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἕως οὗ συνετέλεσεν Ἰησοὺς πάντα ἃ ἐνετείλατο κύριος ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ. καὶ ἔσπευσεν ὁ λαός, καὶ διέβησαν. ¹¹ καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβῆναι, καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου, καὶ οἱ λίθοι ἔμπροσθεν αὐτῶν. ¹² καὶ διέ-

βησαν οἱ υἱοὶ Ῥοβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Γὰδ, καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσῆ διεσκευασμένοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσῆς. ¹³ τετρακισμύριοι εὐζωνοὶ εἰς μάχην διέβησαν ἐναντίον κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Ἱεριχώ πόλιν. ¹⁴ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἠύξησε κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον τοῦ παντὸς γένους Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβούντο αὐτόν, ὥςπερ Μωυσῆν, ὅσον χόρον ἔζη. ¹⁵ καὶ εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῦ, λέγων. ¹⁶ ἐντείλαι τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς αἰρῶσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ μαρτυρίου κυρίου, ἐκβῆναι ἐκ τοῦ Ἰορδάνου. ¹⁷ καὶ ἐντείλατο Ἰησοὺς τοῖς ἱερεῦσι, λέγων. ἐκβῆτε ἐκ τοῦ Ἰορδάνου. ¹⁸ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξέβησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐκ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἔθηκαν τοὺς πόδας ἐπὶ τῆς γῆς, ὥρμησε τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ χωρὰν, καὶ ἐπορεύετο καθὰ χθές καὶ τρίτην ἡμέραν δι' ὅλης τῆς κρηπίδος. ¹⁹ καὶ ὁ λαὸς ἀνέβη ἐκ τοῦ Ἰορδάνου δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. καὶ κατεστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Γαλγάλοις κατὰ μέρος τὸ πρὸς ἡλίου ανατολὰς ἀπὸ τῆς Ἱεριχώ. ²⁰ καὶ τοὺς δώδεκα λίθους τοὺτους οὓς ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου ἔστησεν Ἰησοὺς ἐν Γαλγάλοις, ²¹ λέγων. ὅταν ἐρωτῶμεν ὑμᾶς οἱ υἱοὶ ὑμῶν λέγοντες, τί εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι; ²² ἀναγγεῖλατε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, ὅτι ἐπὶ ξηρᾷ διέβη Ἰσραὴλ τὸν Ἰορδάνην τοῦτον, ²³ ἀποξηράναντος κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκ τῶν ἔμπροσθεν αὐτῶν, μέχρις οὗ διέβησαν. καθάπερ ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ἣν ἀπέξηρανε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἔμπροσθεν ἡμῶν, ἕως παρήλθομεν. ²⁴ ὅπως γινώσι πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ κυρίου ἰσχυρὰ ἐστὶ, καὶ ἵνα ὑμεῖς σέβησθε κυρίον τὸν θεὸν ἡμῶν ἐν παντί ἔργῳ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς Φοινίκης οἱ παρὰ τὴν θάλασσαν, ὅτι ἀπεξήρανε

ἤθραν κύριος ὁ θεὸς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ διαβαίνειν αὐτοὺς, καὶ ἐτάκυσαν αὐτῶν αἱ διάνοιαι καὶ κατεπλάγησαν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς φόβος οὐδεμία ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ² ὑπὸ δὲ τούτου τὸν καιρὸν εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῖ. ποιήσον σεαυτῷ μαχαίρας πετρίνας ἐκ πέτρας ἀκροτόμου, καὶ περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ δευτέρου. ³ καὶ ἐποίησεν Ἰησοὺς μαχαίρας πετρίνας ἀκροτόμους, καὶ περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ καλουμένου τόπου, βουρὸς τῶν ἀκροβυστιῶν. ⁴ ὃν δὲ τρόπον περιεκάθαρεν Ἰησοὺς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, ὅσοι ποτὲ ἐγένοντο ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὅσοι ποτὲ ἀπερίτμητοι ἦσαν τῶν ἐξεληλυθόντων ἐξ Αἰγύπτου, πάντας τούτους περιέτεμεν Ἰησοὺς. ⁶ τισσάρακοντα γάρ καὶ δύο ἔτη ἀνέστραπται Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαβδαρίτιδι. διὸ ἀπερίτμητοι ἦσαν οἱ πλείστοι αὐτῶν τῶν μαχίμων τῶν ἐξεληλυθόντων ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οἱ ἀπειθήσαντες τῶν ἐντολῶν τοῦ θεοῦ, οἷς καὶ διώρισε μὴ ἰδεῖν αὐτοὺς τὴν γῆν, ἣν ᾤμοσε κύριος τοῖς πατράσιν αὐτῶν δοῦναι γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ⁷ ἀντὶ δὲ τούτων ἀντικατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, οὓς Ἰησοὺς περιέτεμεν, διὰ τὸ αὐτοὺς γεννηθῆσαι κατὰ τὴν ὁδὸν ἀπεριτμήτους. ⁸ περιτμηθέντες δὲ ἡσυχίαν εἶχον αὐτόθι καθήμενοι ἐν τῇ παρεμβολῇ ἕως ὑγιασθῆσαν. ⁹ καὶ εἶπε κύριος τῷ Ἰησοῖ υἱῷ Ναυῆ. ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀφείλον τὸν ὀνειδισμόν Αἰγύπτου ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Γάλαλα. ¹⁰ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πάσχα τῇ τισσαρεςκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς ἀφ' ἑσπέρας ἐπὶ δυσμῶν Ἰεριχώ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πέδιw. ¹¹ καὶ ἐφάγosan ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἄλυσμα καὶ νεά. ¹² ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέλιπε τὸ μάννα μετὰ τὸ βρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι ὑπῆρχε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μάννα. ἐκαρπίσαντο δὲ τὴν γῶραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνw. ¹³ καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοὺς ἐν Ἰεριχώ, καὶ

ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν ἀνθρώπον ἐστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ προσελθὼν Ἰησοὺς εἶπεν αὐτῷ. ἡμέτερος εἶ, ἡ τῶν ὑπεναντίων; ¹⁴ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ. ἐγὼ ἀρχιστράτηγος δυνάμειw κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. καὶ Ἰησοὺς εἶπεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. θέσποτα, τί προστάσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; ¹⁵ καὶ λέγει ὁ ἀρχιστράτηγος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν. λῦσαι τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου, ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' ᾧ νυν ἐστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιος ἐστι.

Κ Ε Φ. 5'.

¹⁶ Καὶ Ἰεριχώ συγκεκλεισμένη καὶ ὠχυρωμένη, καὶ οὐδεὶς ἐξεπορεύετο ἐξ αὐτῆς, οὐδὲ εἰσπορεύετο. ¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν. ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑποχειρίον σοι τὴν Ἰεριχώ, καὶ τὸν βασιλεῖα αὐτῆς τὸν ἐν αὐτῇ, δυνατοὺς ὄντας ἐν ἰσχύϊ. ² σὺ δὲ περιέστησον αὐτῇ τοὺς μαχίμους κύκλw. ⁴ καὶ ἔσται ὡς ἂν σαλπίσσῃ τῇ σάλπιγγι, ἀνακραγέτω πᾶς ὁ λαὸς ἅμα, καὶ ἀνακραγόντων αὐτῶν πεσεῖται αὐτόματα τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, καὶ εἰσέλυσεται πᾶς ὁ λαὸς ὀρμήσας ἕκαστος κατὰ πρόσωπον εἰς τὴν πόλιν. ⁵ καὶ εἰσῆλθεν Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυῆ πρὸς τοὺς ἱερεῖς. ⁶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς, λέγων. παραγγέλματα τῷ λαῷ περιελθεῖν, καὶ κυκλῶσαι τὴν πόλιν. καὶ οἱ μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ἐνωπλισμένοι ἐναντίον κυρίου. ⁷ καὶ ἑπτὰ ἱερεῖς ἔχοντες ἑπτὰ σάλπιγγας ἱερὰς παρελθέτωσαν ὡσαύτως ἐναντίον τοῦ κυρίου, καὶ σημερινέωσαν εὐτόνως. καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης κυρίου ἐπακολουθεῖτω. ⁸ οἱ δὲ μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ἔμπροσθεν, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ οὐραγοῦντες ὀπίσω τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου σαλπίζοντες. ⁹ τῷ δὲ λαῷ ἐνετείλατο Ἰησοὺς, λέγων. μὴ βοάτε, μηδὲ ἀκουσάτω μηδεὶς τὴν φωνὴν ὑμῶν, ἕως ἂν ἡμέραν διαγγείλῃ αὐτοὺς ἀναβοῆσαι, καὶ τότε ἀναβοήσετε. ¹⁰ καὶ περιελθούσα ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολὴν, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. ¹¹ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἀνέστη

στη Ἱησοῦς τοπρῶν, καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου. ¹² καὶ οἱ ἑπτὰ ἱερεῖς οἱ φέροντες τὰς σάλπιγγας τὰς ἑπτὰ προεπορεύοντο ἐναντίον κυρίου. καὶ μετὰ ταῦτα εἰσπορεύοντο οἱ μάχιμοι, καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ὀπισθεν τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης κυρίου. καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιξι, καὶ ὁ λοιπὸς ὄχλος ἅπας περιεκύκλωσε τὴν πόλιν ἐξ ἁκίς ἐγγύθεν, ¹³ καὶ ἀπῆλθεν πάλιν εἰς τὴν παρεμβολήν. οὕτως ἐποίει ἐπὶ ἑξ ἡμέρας. ¹⁴ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀνέστησαν ὄρθρου, καὶ περιήλθουσιν τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἑπτακίς. ¹⁵ καὶ ἐγένετο τῇ περιόδῳ τῇ ἑβδόμῃ ἐσάλπισαν οἱ ἱερεῖς. καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. κεκραῖσθε, παρῆδωκε γὰρ κύριος ὑμῖν τὴν πόλιν. ¹⁶ καὶ ἔσται ἡ πόλις ἀνάθημα, αὐτὴ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, κυρίῳ Σαβαωθ. πλὴν Ῥαάβ τὴν πόρνην περιποιήσασθε αὐτήν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς. ¹⁷ ἀλλὰ ὑμεῖς φυλάξεσθε σφόδρα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, μήποτε ἐνθυμηθέντες ὑμεῖς αὐτοὶ λάβητε ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος· καὶ ποιήσητε τὴν παρεμβολὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἀνάθημα, καὶ ἐκτρίψετε ἡμᾶς. ¹⁸ καὶ πᾶν ἀργύριον ἢ χρυσίον, ἢ χαλκὸς ἢ σίδηρος, ἅγιον ἔσται τῷ κυρίῳ. εἰς θησαυρὸν κυρίου εἰσενεχθήσεται. ¹⁹ καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιξι οἱ ἱερεῖς. ὥς δὲ ἤκουσεν ὁ λαὸς τῶν σάλπιγγων, ἠλάλαξε πᾶς ὁ λαὸς ἅμα ἀλαλαγμῷ μεγάλῳ καὶ ἰσχυρῷ. καὶ ἔπεσεν ἅπαν τὸ τεῖχος κύκλῳ. καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὴν πόλιν. ²⁰ καὶ ἀνθεματίσεν αὐτὴν Ἰησοῦς, καὶ ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἑως νεανίσκου, ἀπὸ νεανίσκου καὶ ἑως πρεσβύτου, καὶ ἑως μόσχου καὶ ὑποζυγίου ἐν στόματι βομφαίας. ²¹ καὶ τοῖς δυσὶ νεανίσκοις τοῖς κατασκοπεύσασιν εἶπεν Ἰησοῦς. εἰσελθατε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξαγάγετε αὐτὴν ἐκείθεν, καὶ ὅσα ἐστὶν αὐτῇ. ²² καὶ εἰσῆλθον οἱ δύο νεανίσκοι οἱ κατασκοπεύσαντες τὴν πόλιν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξηγάγουν Ῥαάβ τὴν πόρνην, καὶ τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ

τὴν μητέρα αὐτῆς, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς, καὶ τὴν συγγένειαν αὐτῆς, καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῇ. καὶ κατέστησαν αὐτὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ. ²³ καὶ ἡ πόλις ἐνεπρήσθη ἐν πυρίσμῳ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῇ. πλὴν ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν κυρίου εἰσενεχθῆναι. ²⁴ καὶ Ῥαάβ τὴν πόρνην, καὶ πάντα τὸν οἶκον αὐτῆς τὸν πατρικὸν ἔξωγερσεν Ἰησοῦς καὶ κατῳκισεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, διότι ἔκρυψε τοὺς κατασκοπεύσαντας, οὓς ἀπέστειλεν Ἰησοῦς κατασκοπεύσαι τὴν Ἰερicho. ²⁵ καὶ ὥρμισεν Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐναντίον κυρίου, λέγων. ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οἰκοδομήσῃ τὴν πόλιν ἐκείνην. ἐν τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ θεμελιώσῃ αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ αὐτοῦ ἐπιστήσῃ τὰς πύλας αὐτῆς. καὶ οὕτως ἐποίησεν Ὁς ἂν ὁ ἐκ Βαιθήλ. ἐν τῷ Ἀβιρὼν τῷ πρωτοτόκῳ ἔθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ διασωθέντι ἐπέστησε τὰς πύλας αὐτῆς. ²⁶ καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰησοῦ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ πάσαν τὴν γῆν.

ΚΕΦ. Ζ'.

Καὶ ἐπλημμέλησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλημμέλειαν μεγάλην, καὶ ἐνοσφίσαντο ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος. καὶ ἔλαβεν Ἀχαρ υἱὸς Χαρμὶ υἱοῦ Ζαμβρὶ υἱοῦ Ζαρά ἐκ τῆς φυλῆς Ἰουδα ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος. καὶ ἐθυμώθη κύριος ὀργῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ² καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς ἄνδρας εἰς Γαί ἣ ἐστὶ κατὰ Βαιθήλ, λέγων. κατασκέψασθε τὴν Γαί. ³ καὶ ἀνέβησαν οἱ ἄνδρες καὶ κατεσκέψαντο τὴν Γαί, καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰησοῦν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν. μὴ ἀναβῆτω πᾶς ὁ λαός, ἀλλ' ὥςτις διςχιλιοὶ ἢ τριςχιλιοὶ ἄνδρες ἀναβήτωσαν καὶ ἐκπολιορκησάτωσαν τὴν πόλιν. μὴ ἀναγάγῃς ἐκτὶ τὸν λαὸν ἅπαντα, ὀλίγοι γὰρ εἰσι. ⁴ καὶ ἀνέβησαν ὥςτις τριςχιλιοὶ ἄνδρες, καὶ ἐφυγον ἀπὸ προσώπου ἀνδρῶν Γαί. ⁵ καὶ ἀπέκτειναν ἀπ' αὐτῶν ἄνδρες Γαί, εἰς τριακονταεὶς ἄνδρας, καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης, καὶ συνέτριψαν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ καταφεροῦς. καὶ

ἐπτοήθη

ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ, καὶ ἐγένετο ὡς περὶ ὕδαρ. ⁶ καὶ διέρρηξεν Ἰησοὺς τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ ἔπενεν Ἰησοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον κυρίου ἕως ἑσπέρας, αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ. καὶ ἐπεβάλλοντο γούν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. ⁷ καὶ εἶπεν Ἰησοὺς. δέομαι κύριε. ἵνατί διεβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην παραδόναι αὐτὸν τῷ Ἀμορραῖῳ, ἀπολέσθαι ἡμᾶς; καὶ εἰ κατεμείναμεν καὶ κατωκίσθημεν παρὰ τὸν Ἰορδάνην. ⁸ καὶ τί ἐρῶ ἐπεὶ μετέβαλεν Ἰσραὴλ αὐχένα ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ; ⁹ καὶ ἀκούσας ὁ Χαναταῖος καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν περικυκλώσουσιν ἡμᾶς, καὶ ἐκτρίψουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ τί ποιήσεις τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα; ¹⁰ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν. ἀναστηθι, ἵνατί τοῦτο σὺ πέπτωκας ἐπὶ πρόσωπόν σου; ¹¹ ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς καὶ παρεβή τὴν διαθήκην, ἣν διεθέμην πρὸς αὐτοὺς, κλέψαντες ἀπὸ τοῦ ἀναθήματος ἐνέβαλον εἰς τὰ σκεύη αὐτῶν, ¹² καὶ οὐ μὴ δύνωνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὑποστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. αὐχένα ὑποστρέψουσιν ἐναντι τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθησαν ἀνάθεμα. οὐ προσθήσω ἔτι εἰναι μεθ' ὑμῶν, ἐὰν μὴ ἐξάρῃτε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. ¹³ ἀναστὰς ἀγίασον τὸν λαόν, καὶ εἶπον ἀγιασθῆναι εἰς αὐρίον. τότε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. τὸ ἀνάθεμά ἐστιν ἐν ὑμῖν. οὐ δυνήσεσθε ἀντιστῆναι ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, ἕως ἂν ἐξάρῃτε τὸ ἀνάθεμα ἐξ ὑμῶν. ¹⁴ καὶ συναχθήσεσθε πάντες τοπρωτὶ κατὰ φυλὰς, καὶ ἔσται ἡ φυλὴ ἣν ἂν δείξῃ κύριος, προσάξετε κατὰ δῆμους. καὶ τὸν δῆμον ὃν ἂν δείξῃ κύριος, προσάξετε κατ' οἶκον. καὶ τὸν οἶκον ὃν ἂν δείξῃ κύριος, προσάξετε κατ' ἄνδρα. ¹⁵ καὶ ὅς ἂν ἐνδείχθῃ, κατακαυθήσεται ἐν πυρὶ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῶ. ὅτι παρεβή τὴν διαθήκην κυρίου, καὶ ἐποίησεν ἀνόμημα ἐν Ἰσραὴλ. ¹⁶ καὶ ὥρθησεν Ἰησοὺς, καὶ προσήγαγε τὸν λαὸν κατὰ φυλὰς. καὶ ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ Ἰούδα. ¹⁷ καὶ προσήχθη κατὰ δῆμους, καὶ

ἐνεδείχθη δῆμος Ζααρά. καὶ προσήχθη κατ' ἄνδρα, ¹⁸ καὶ ἐνεδείχθη Ἀχαρ υἱὸς Ζαμβοὶ υἱοῦ Ζαρά. ¹⁹ καὶ εἶπεν Ἰησοὺς τῷ Ἀχαρ. δὸς δόξαν σήμερον τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ, καὶ δὸς τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ ἀνάγγελόν μοι τί ἐποίησας, καὶ μὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ. ²⁰ καὶ ἀπεκρίθη Ἀχαρ τῷ Ἰησοῦ, καὶ εἶπεν. ἀληθῶς ἤμαρτον ἐναντίον κυρίου τὸ θεοῦ Ἰσραὴλ. οὕτως καὶ οὕτως ἐποίησα. ²¹ εἶδον ἐν τῇ προνομῇ ψιλὴν ποικίλην, καὶ διακόσια δίδραχμα ἀργυρίου, καὶ γλώσσαν μίαν χρυσοῦν πενήκοντα δίδραχμων, καὶ ἐνθυμηθεῖς αὐτῶν ἔλαβον. καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἐγκέρυπται ἐν τῇ σκηνῇ μου, καὶ τὸ ἀργύριον κέρυπται ὑποκάτω αὐτῶν. ²² καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοὺς ἀγγέλους, καὶ ἔδραμον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολήν. καὶ ταῦτα ἦν κεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν. ²³ καὶ ἐξήνεγκαν αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς, καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκαν αὐτὰ ἐναντι κυρίου. ²⁴ καὶ ἔλαβεν Ἰησοὺς τὸν Ἀχαρ υἱὸν Ζαρά, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς φάραγα Ἀχώρ, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ τοὺς μόσχους αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑποζύγια αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ. καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς εἰς Ἐμεκαχώρ. ²⁵ καὶ εἶπεν Ἰησοὺς τῷ Ἀχαρ. τί ὠλόθρευσας ἡμᾶς; ἐξολοθρεύσαι σε κύριος, καθὰ καὶ σήμερον. καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν λίθοις πᾶς Ἰσραὴλ, ²⁶ καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων μέγαν. καὶ ἐπαύσατο κύριος τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς. διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν αὐτὸ Ἐμεκαχώρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν. μὴ φοβηθῇς, μηδὲ δειλιάσῃς. λάβε μετὰ σου παντας τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστάς, καὶ ἀναστὰς ἀναβῆθι εἰς Γαί. ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν βασιλεῖα Γαί, καὶ τὴν γῆν αὐτοῦ. ² καὶ ποιήσεις τὴν Γαί, ὃν τρόπον ἐποίησας τῇ

τὴν Ἱερικῶν, καὶ τὸν βασιλεία αὐτῆς. καὶ τὴν προνομήν τῶν κτηνῶν προνομεύσεις σιαινωτῶ. κατὰστησον δὲ σιαινωτῶ ἔνδρα τῇ πόλει εἰς τὰ ὀπίσω. ³ καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολέμιος ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαί. ἐπέλεξεν δὲ Ἰησοῦς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς νυκτός. ⁴ καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων. ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πόλεως. μὴ μακρὰν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ ἔσεσθε πάντες ἔτοιμοι. ⁵ καὶ ἐγὼ καὶ πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν. καὶ ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικοῦντες Γαί εἰς συνάντησιν ἡμῶν καθάπερ καὶ πρῶν, καὶ φευξόμεθα ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ⁶ καὶ ὡς ἂν ἐξέλθωσιν ὀπίσω ἡμῶν, ἀποσπάσομεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως. καὶ ἐρούσι. φεύγουσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου ἡμῶν ὃν τρόπον καὶ ἔμπροσθεν. ⁷ ὑμεῖς δὲ ἔξαναστησεσθε ἐκ τῆς ἐνδράς, καὶ πορεύεσθε εἰς τὴν πόλιν. ⁸ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ποιήσετε. ἰδοὺ ἐντέταλμαι ὑμῖν. ⁹ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνδραν. καὶ ἐνεκάθισαν ἀναμέσον Βαιθὴλ καὶ ἀναμέσον Γαί, ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαί. ¹⁰ καὶ ὀρθρίσας Ἰησοῦς τοπὼν, ἐπεσκέψατο τὸν λαόν. καὶ ἀνέβησαν αὐτὸς καὶ οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαί. ¹¹ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολέμιος μετ' αὐτοῦ ἀνέβησαν. καὶ πορευόμενοι ἦλθον ἔξεναντίας τῆς πόλεως ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ τὰ ἔνδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης. ¹² καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν βασιλεὺς Γαί, ἔσπευσεν καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει, ὅτι ἔνδρα αὐτῶ ἔστιν ὀπίσω τῆς πόλεως. ¹³ καὶ εἶδε, καὶ ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ¹⁴ καὶ ἐπείθετο ὡς εἶδεν βασιλεὺς Γαί, ἔσπευσεν καὶ ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς οὐκ ᾔδει, ὅτι ἔνδρα αὐτῶ ἔστιν ὀπίσω τῆς πόλεως. ¹⁵ καὶ εἶδε, καὶ ἀνεχώρησεν Ἰησοῦς καὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ¹⁶ καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως. ¹⁷ οὐ κατεδίωξεν οὐδεὶς ἐν τῇ Γαί, ὃς οὐ κατεδίωξεν ὀπίσω Ἰσραὴλ. καὶ κατέλιπον τὴν πόλιν ἡνωγμένην, καὶ κατεδίωξαν ὀπίσω Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ εἶπε

κύριος πρὸς Ἰησοῦν. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐν τῷ γαισῶ τῷ ἐν τῇ χειρὶ σου ἐπὶ τὴν πόλιν, εἰς γὰρ τὰς χεῖρας σου παραδίδωκα αὐτήν. καὶ τὰ ἔνδρα ἔξαναστήρονται ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν. καὶ ἐξέτεινεν Ἰησοῦς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν γαισὸν ἐπὶ τὴν πόλιν. ¹⁹ καὶ τὰ ἔνδρα ἔξανέστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ ἐξῆλθοσαν ὅτε ἐξέτεινε τὴν χεῖρα. καὶ ἐξῆλθοσαν ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ κατέλαβοντο αὐτήν. καὶ σπεύσαντες ἐνέπρησαν τὴν πόλιν ἐν πυρὶ. ²⁰ καὶ περιβλέψαντες οἱ κάτοικοι Γαί εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐθεώρουν καπνὸν ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ οὐκ ἔτι ἔλχον ποῦ φύγουσιν ὧδε ἢ ὧδε. ²¹ καὶ Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἶδον, ὅτι ἔλαβον τὰ ἔνδρα τὴν πόλιν, καὶ ὅτι ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ μεταβαλλόμενοι ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς Γαί. ²² καὶ οὗτοι ἐξῆλθοσαν ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν. καὶ ἐγενήθησαν ἀναμέσον τῆς παρεμβολῆς, οὗτοι ἐντεῦθεν καὶ οὗτοι ἐντεῦθεν. καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σσωσμένον καὶ διασφευγόντα. ²³ καὶ τὸν βασιλεία τῆς Γαί συνέλαβον ζῶντα, καὶ προσήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἰησοῦν. ²⁴ καὶ ὡς ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀποκτεννόντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαί, καὶ τοὺς ἐν τοῖς πεδίοις, καὶ ἐν τῷ ὄρει ἐπὶ τῆς καταβάσεως, οὐ κατεδίωξαν αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς εἰς τέλος, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰησοῦς εἰς Γαί, καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν ἐν στόματι ῥομφαίας. ²⁵ καὶ ἐγενήθησαν οἱ πᾶσόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἕως γυναικὸς, δώδεκα χιλιάδες πάντας τοὺς κατοικοῦντας Γαί. ²⁶ πλὴν τῶν σκύλων τῶν ἐν τῇ πόλει πάντα ἃ ἐπρονόμυσαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πρόσταγμα κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Ἰησοῦ. ²⁷ καὶ ἐνεπύρριεν Ἰησοῦς τὴν πόλιν ἐν πυρὶ. χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν αὐτὴν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²⁸ καὶ τὸν βασιλεία τῆς Γαί ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου. καὶ ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἐσπέρας. καὶ ἐπιδύνοντος τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοῦς,

σοῦς, καὶ καθείλσαν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕλου, καὶ ἔρριψαν αὐτὸ εἰς τὸν βόθρον. καὶ ἐπέστησαν αὐτῷ σωρὸν λίθων, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. Θ'.

Ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορραίων οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, οἱ ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ οἱ ἐν τῇ πεδυνῇ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ παραλίᾳ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης, καὶ οἱ πρὸς τῷ Ἀντιλιβάνῳ, καὶ οἱ Χετταῖοι, καὶ οἱ Χαναναῖοι, καὶ οἱ Φιριζαῖοι, καὶ οἱ Εὐαῖοι, καὶ οἱ Ἀμορραῖοι, καὶ οἱ Γεργεσαῖοι, καὶ οἱ Ἰβουσαῖοι, ² συνήλθουσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκπολεμῆσαι Ἰησοῦς καὶ Ἰσραὴλ ἅμα πάντες. **Κ. 8. 30.** τότε ὠκοδόμησεν Ἰησοῦς θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραὴλ ἐν ὄρει Γαιβάλ. ³¹ καθότι ἐνετείλατο Μωσῆς ὁ θεράπων κυρίου τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καθὰ γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆ, θυσιαστήριον λίθων ὁλοκλήρων, ἐφ' οὓς οὐκ ἐπιβλήθῃ σίδηρος. καὶ ἀνέβιβασεν ἐκεῖ ὁλοκαυτώματα κυρίῳ, καὶ θυσίαν σωτηρίου. ³² καὶ ἔγραψεν Ἰησοῦς ἐπὶ τῶν λίθων τὸ δευτερονόμιον, νόμον Μωσῆ, ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ³³ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν, καὶ οἱ δικασταί, καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν παρεπορεύοντο ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῆς κιβωτοῦ ἀπέναντι. καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου. καὶ ὁ προσήλυτος καὶ ὁ αὐτόχθων, οὗ ἦσαν ἡμισυ πλησίον ὄρους Γαριζίν, καὶ οὗ ἦσαν ἡμισυ πλησίον ὄρους Γαιβάλ, καθότι ἐνετείλατο Μωσῆς ὁ θεράπων κυρίου εὐλογῆσαι τὸν λαὸν ἐν πρώτοις. ³⁴ καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως ἀνέγνω Ἰησοῦς πάντα τὰ ῥήματα τοῦ νόμου τούτου τὰς εὐλογίας καὶ τὰς κατάρας κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆ. ³⁵ οὐκ ἦν ῥήμα ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο Μωσῆς τῷ Ἰησοῖ, ὃ οὐκ ἀνέγνω Ἰησοῦς εἰς τὰ ὦτα πάσης ἐκκλησίας υἱῶν Ἰσραὴλ τοῖς ἀνδράσι καὶ ταῖς γυναῖξι καὶ τοῖς παιδίοις καὶ τοῖς προσεληλύτοις τοῖς προσπορευομένοις τῷ Ἰσραὴλ. **κ. 9. 3.** καὶ οἱ κατοικοῦντες Γαβων ἤκουσαν

πάντα ὅσα ἐποίησε κύριος τῇ Ἱεριχᾷ καὶ τῇ Γαί. ⁴ καὶ ἐποίησαν καὶ γε αὐτοὶ μετὰ πανουργίας. καὶ ἐλθόντες ἐπιστῆσαντο καὶ ἡτοιμάσαντο. καὶ λαβόντες σάκκους παλαιούς ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν, καὶ ἀσκούς οἴνου παλαιούς καὶ κατερύωγους ἀποδιεμένους. ⁵ καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν, καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ καταπεπλεγμένα ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν. καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν πεπαλαιωμένα ἐπάνω αὐτῶν. καὶ ὁ ἄρτος αὐτῶν τοῦ ἐπισιτισμοῦ ξηρὸς καὶ εὐρωτίων καὶ βεβρωμένος. ⁶ καὶ ἤλθουσαν πρὸς Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ εἰς Γάλλα, καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν καὶ Ἰσραὴλ. ἐκ γῆς μακρόθεν ἤκαμεν. καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν διαθήκην. ⁷ καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Χορράϊον. ὄρα μὴ ἐν ἐμοὶ κατοικῇς. καὶ πῶς σοι διαθῶμαι διαθήκην; ⁸ καὶ εἶπαν πρὸς Ἰησοῦν. οἰκεῖται σου ἑσμέν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ἰησοῦς. πόθεν ἐστὲ, καὶ πόθεν παραγεγόνατε; ⁹ καὶ εἶπαν. ἐκ γῆς μακρόθεν σφόδρα ἤκασιν οἱ παῖδες σου ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ἀηκόαμεν γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐποίησεν ἐν Αἰγύπτῳ, ¹⁰ καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς βασιλεῦσι τῶν Ἀμορραίων, οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου. τῷ Σηὼν βασιλεῖ τῶν Ἀμορραίων, καὶ τῷ Ὁρ βασιλεῖ τῆς Βασίν, ὃς κατῶκει ἐν Ἀσταρῶθ καὶ ἐν Ἐδραῖν. ¹¹ καὶ ἀκούσαντες εἶπαν πρὸς ἡμᾶς οἱ πρεσβύτεροι ἡμῶν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἡμῶν, λέγοντες. λάβετε ἑαυτοὺς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδόν, καὶ πορεύθητε εἰς συνάντησιν αὐτῶν, καὶ ἐρεῖτε πρὸς αὐτούς. οἰκεῖται σου ἑσμέν, καὶ νῦν διάθεσθε ἡμῖν τὴν διαθήκην. ¹² οὗτοι οἱ ἄρτοι, θερμούς ἐξωδιασθημεν αὐτούς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐξηλθομεν παραγενέσθαι πρὸς ὑμᾶς. νῦν δὲ ἐξηράνθησαν, καὶ γεγόνασι βεβρωμένοι. ¹³ καὶ οὗτοι οἱ ἀσκοὶ τοῦ οἴνου οὓς ἐπλήσαμεν καινοὺς, καὶ οὗτοι ἐρύωγας. καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ἡμῶν πεπαλαιῶται ἀπὸ τῆς πολλῆς ὁδοῦ σφόδρα. ¹⁴ καὶ ἔλαβον οἱ ἄρχοντες τοῦ ἐπισιτισμοῦ

τισμοῦ αὐτῶν, καὶ κύριον οὐκ ἐπηρεώ-
τησαν. ¹⁵ καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς
αὐτοὺς εἰρήνην, καὶ διέθιτο πρὸς αὐ-
τοὺς διαθήκην τοῦ διασῶσαι αὐτούς.
καὶ ὤμοσαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες τῆς
συναγωγῆς. ¹⁶ καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς
ἡμέρας μετὰ τὸ διαθέσθαι πρὸς αὐ-
τοὺς διαθήκην, ἤκουσαν ὅτι ἐγγυθεν
αὐτῶν εἶσι, καὶ ὅτι ἐν αὐτοῖς κατοι-
κοῦσι. ¹⁷ καὶ ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
καὶ ἦλθον εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν. αἱ δὲ
πόλεις αὐτῶν Γαβῶν καὶ Κεφίρα
καὶ Βηθὼτ, καὶ πόλεις Ἰαρίν. ¹⁸ καὶ
οἱ ἐμαχέσαντο αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσρα-
ὴλ, ὅτι ὤμοσαν αὐτοῖς πάντες οἱ ἄρ-
χοντες κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ. καὶ
διεγόγγυσαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ
τοῖς ἄρχουσι. ¹⁹ καὶ εἶπαν οἱ ἄρχον-
τες πᾶσι τῇ συναγωγῇ. ἡμεῖς ὠμόσα-
μεν αὐτοῖς κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ,
καὶ νῦν οὐ δυνησόμεθα ἀψασθαι αὐ-
τῶν. ²⁰ τοῦτο ποιήσομεν. ζωοῦρησαι
αὐτοὺς καὶ περιποιήσόμεθα αὐτούς.
καὶ οὐκ ἔσται καθ' ἡμῶν ὀργὴ διὰ τὸν
ὄρκον, ὃν ὠμόσαμεν αὐτοῖς. ²¹ ζήσον-
ται, καὶ ἔσονται ξυλοκόποι καὶ ὑδρο-
φόροι πᾶσι τῇ συναγωγῇ, καθάπερ
εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄρχοντες. ²² καὶ συν-
εκάλεσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς. διατὶ παρελόγισασθέ με λέγον-
τες, μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἔσμεν σφόδρα.
ὅμως δὲ ἐγγώριοι ἐστέ τῶν κατοικούν-
των ἐν ἡμῖν; ²³ καὶ νῦν ἐπικατάρρα-
τοί ἐστε, οὐ μὴ ἐκλείπη ἐξ ὑμῶν δοῦ-
λος οὐδὲ ξυλοκόπος οὐδὲ ὑδροφόρος
ἐμοὶ καὶ τῷ θεῷ μου. ²⁴ καὶ ἀπεκρί-
θησαν τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες. ἀνγγέλη
ἡμῖν ὅσα συνέταξε κύριος ὁ θεὸς σου
Μωυσῇ τῷ παιδί σου, δοῦναι ὑμῖν
τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐξολοθρεῦσαι ἡ-
μᾶς καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας
ἐπ' αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. καὶ
ἐφοβήθημεν σφόδρα περὶ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἐποι-
ησαμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο. ²⁵ καὶ νῦν
ἰδοὺ ἡμεῖς ὑποχείριοι ὑμῖν, ὥς ἀρέσκει
ὑμῖν καὶ ὥς δοκεῖ ὑμῖν, ποιήσατε ἡμῖν.
²⁶ καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς οὕτως. καὶ
ἐξέλιτο αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐκ χειρῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ
ἀνέκλον αὐτούς. ²⁷ καὶ κατέστησεν

αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυ-
λοκόπους καὶ ὑδροφόρους πᾶσι τῇ
συναγωγῇ καὶ τῷ θυσιαστηρίῳ τοῦ
θεοῦ. διὰ τοῦτο ἐγένοντο οἱ κατοι-
κούντες Γαβῶν ξυλοκόποι καὶ ὑδρο-
φόροι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θεοῦ ἕως
τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ εἰς τὸν τό-
πον ὃν ἂν ἐκλέξεται κύριος.

Κ Ε Φ. Ι'.

Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἀδωνιβεξέξ βασιλεὺς
Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἔλαβεν Ἰησοῦς τὴν
Γαί, καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτήν, ὃν τρο-
πον ἐποίησαν τὴν Ἱερὴν καὶ τὸν βα-
σιλέα αὐτῆς, οὕτως ἐποίησαν καὶ τὴν
Γαί καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ὅτι
ἠυτομόλησαν οἱ κατοικοῦντες Γαβῶν
πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς Ἰσραὴλ, ² καὶ
ἐφοβήθησαν ἀπ' αὐτῶν σφόδρα. ἦδει
γὰρ ὅτι πόλις μεγάλη Γαβῶν, ὡσεὶ
μία τῶν μητροπόλεων, καὶ πάντες οἱ
ἄνδρες αὐτῆς ἰσχυροί. ³ καὶ ἀπέστει-
λεν Ἀδωνιβεξέξ βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ
πρὸς Ἐλαμ βασιλέα Χεβρών, καὶ
πρὸς Φιδῶν βασιλέα Ἱεριμουθ, καὶ
πρὸς Ἰεφθᾶ βασιλέα Λαχίς, καὶ πρὸς
Λαβὶν βασιλέα Ὀδολλάμ, λέγων. ⁴ δεῦ-
τε ἀνάβητε πρὸς με καὶ βοηθήσατέ
μοι, καὶ ἐκπολεμήσωμεν Γαβῶν. ἠυ-
τομόλησαν γὰρ πρὸς Ἰησοῦν καὶ πρὸς
τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ ἀνέβησαν
οἱ πέντε βασιλεῖς τῶν Ἰερουσαίων,
βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ, καὶ βασιλεὺς
Χεβρών, καὶ βασιλεὺς Ἱεριμουθ, καὶ
βασιλεὺς Λαχίς, καὶ βασιλεὺς Ὀδολ-
λάμ, αὐτοὶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτῶν.
καὶ περιεκάθισαν τὴν Γαβῶν, καὶ
ἐξεπολιόρκουν αὐτήν. ⁶ καὶ ἀπέστει-
λαν οἱ κατοικοῦντες Γαβῶν πρὸς
Ἰησοῦν εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ
εἰς Γαλγάλα, λέγοντες. μὴ ἐκλύσῃς
τὰς χεῖράς σου ἀπὸ τῶν παίδων σου.
ἀνάβηθι πρὸς ἡμᾶς τοτᾶρος, καὶ βοή-
θησον ἡμῖν καὶ ἐξέλυ ἡμᾶς. ὅτι συν-
ηγμένοι εἰσιν ἐφ' ἡμᾶς πάντες οἱ βα-
σιλεῖς τῶν Αἰουρῶν, οἱ κατοικοῦν-
τες τὴν ὀρεινὴν. ⁷ καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς
ἐκ Γαλγάλων, αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ, πᾶς δυνα-
τὸς ἐν ἰσχύϊ. ⁸ καὶ εἶπε κύριος πρὸς
Ἰησοῦν. μὴ φοβηθῇς αὐτούς, εἰς γὰρ
τὰς χεῖράς σου παραδέδωκα αὐτούς.
οὐχ

οὐχ ὑπολειφθήσεται ἐξ αὐτῶν οὐδεὶς ἐνώπιον ὑμῶν. ⁹ καὶ ἐπεὶ παρεγένετο Ἰησοῦς ἐπ' αὐτοὺς ἄνω, ὅλην τὴν νύκτα εἰεπορεύθη ἐκ Γαλιλάων. ¹⁰ καὶ ἐξέστησεν αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ συνέτριψεν αὐτοὺς κύριος συντρίψει μεγάλην ἐν Γαβαὼν. καὶ κατεδίωξαν αὐτοὺς ὁδὸν ἀναβάσεως Ὠρωνὶν, καὶ κατέκοπτον αὐτοὺς ἕως Ἀζηκά καὶ ἕως Μακκῆδᾶ. ¹¹ ἐν δὲ τῷ φεύγειν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς καταβάσεως Ὠρωνὶν, καὶ κύριος ἐπέθριψεν αὐτοὺς λίθους χαλαΐζης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕως Ἀζηκά. καὶ ἐγένοντο πλείους οἱ ἀπρθανόντες διὰ τοὺς λίθους τῆς χαλαΐζης, ἣ οὐς ἀπέκτειναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μαχαίρᾳ ἐν τῷ πολέμῳ. ¹² τότε ἐλάλησεν Ἰησοῦς πρὸς κύριον, ἥ ἡμέρα παρεδωκεν ὁ θεὸς τὸν Ἀμορραῖον ὑποχείριον Ἰσραὴλ, ἥνικα συνέτριψεν αὐτοὺς ἐν Γαβαὼν, καὶ συνέτριψαν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν Ἰησοῦς, στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαὼν, καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα Αἰλιῶν. ¹³ καὶ ἔσθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἐν στάσει, ἕως ἡμῖνατο ὁ θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν. καὶ ἔσθη ὁ ἥλιος κατὰ μέσον τοῦ οὐρανοῦ. οὐ προεπορεύετο εἰς δυσμὰς εἰς τέλος ἡμέρας μίας. ¹⁴ καὶ οὐκ ἐγένετο ἡμέρα τοιαυτή οὐδὲ τὸ πρότερον οὐδὲ τὸ ἔσχατον ὥστε ἐπακοῦσαι θεὸν ἀνθρώπου, ὅτι κύριος συνεξεπολέμησε τῷ Ἰσραὴλ. ¹⁵ καὶ ἔφυγον οἱ πέντε βασιλεῖς οὗτοι, καὶ κατεκρύβησαν εἰς τὸ σπηλαῖον τὸ ἐν Μακκῆδᾶ. ¹⁶ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες. εὐρηνται οἱ πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν Μακκῆδᾶ. ¹⁷ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες. εὐρηνται οἱ πέντε βασιλεῖς κεκρυμμένοι ἐν τῷ σπηλαίῳ τῷ ἐν Μακκῆδᾶ. ¹⁸ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς. κυλίσατε λίθους ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου, καὶ καταστήσατε ἄνδρας φυλάσσειν ἐπ' αὐτοὺς. ¹⁹ ὑμεῖς δὲ μὴ ἐστήκατε καταδιώκοντες ὀπίσω τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ καταλάβετε τὴν οὐραγίαν αὐτῶν, καὶ μὴ ἀφήτε εἰσελθεῖν εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν, παρέδωκε γὰρ αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν. ²⁰ καὶ ἐγένετο ὡς κατέπαυσεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς υἱὸς Ἰσραὴλ

κόπτοντες αὐτοὺς κοπὴν μεγάλην σφόδρα ἕως εἰς τέλος, καὶ οἱ διασωζόμενοι διεσώθησαν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὁχυράς. ²¹ καὶ ἀπεστράφη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν εἰς Μακκῆδᾶ ὑγιεῖς, καὶ οὐκ ἔγρυψε οὐδεὶς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ τῇ γλώσσει αὐτοῦ. ²² καὶ εἶπεν Ἰησοῦς. ἀνοίξατε τὸ σπήλαιον, καὶ ἐξαγάγετε τοὺς πέντε βασιλεῖς τούτους ἐκ τοῦ σπηλαίου. ²³ καὶ ἐξηγάσσαν τοὺς πέντε βασιλεῖς ἐκ τοῦ σπηλαίου, τὸν βασιλέα Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν βασιλέα Χιθρὼν, καὶ τὸν βασιλέα Ἱεριμούθ, καὶ τὸν βασιλέα Ἀχαῖς, καὶ τὸν βασιλέα Ὀδολλάμ. ²⁴ καὶ ἐπεὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς πρὸς Ἰησοῦν, καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοῦς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς ἐναρχομένους τοῦ πολέμου τοὺς συμπορευομένους αὐτῷ, λέγων αὐτοῖς. προπορεύεσθε καὶ ἐπίθετε τοὺς πόδας ὑμῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν. καὶ προσελθόντες ἐπέθηκαν τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν. ²⁵ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς. μὴ φοβηθῆτε αὐτοὺς, μηδὲ δειλιασθε, ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε, ὅτι οὕτω ποιήσει κύριος πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν, οὓς ὑμεῖς καταπολεμεῖτε αὐτούς. ²⁶ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, καὶ ἐκρέμασεν αὐτοὺς ἐπὶ πέντε ξύλων. καὶ ἦσαν κρεμάμενοι ἐπὶ τῶν ξύλων ἕως ἐσπέρας. ²⁷ καὶ ἐγενήθη πρὸς ἡλίου δυσμὰς, ἐνετείλατο Ἰησοῦς, καὶ καθεῖλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ξύλων, καὶ ἐξύψαν αὐτοὺς εἰς τὸ σπήλαιον, εἰς ὃ κατεφύγουν ἐκεῖ, καὶ ἐπεκύλισαν λίθους ἐπὶ τὸ σπήλαιον ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ²⁸ καὶ τὴν Μακκῆδᾶ ἐλάβσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐφόρουν αὐτὴν ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξολόθρυσαν πᾶν ἐμπνέον ὃ ἦν ἐν αὐτῇ. καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεὶς ἐν αὐτῇ διασσωσμένος καὶ διαπεφευγώς. καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Μακκῆδᾶ, ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεῖ Ἱεριχώ. ²⁹ καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Μακκῆδᾶ εἰς Λιβνά, καὶ ἐπολιόρκει Λιβνά. ³⁰ καὶ παρέδωκε αὐτὴν κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ. καὶ ἔλαβον αὐτὴν, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ ἐφόρουν αὐτὴν ἐν στό-

ματι ξίφους, καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ. καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ διασπασμένος καὶ διαπεφυγώς. καὶ ἐποίησαν τῷ βασιλεὶ αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐποίησαν τῷ βασιλεὶ Ἰεριχώ. ³¹ καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λεβνά εἰς Λαχίς. καὶ περιεκάθισεν αὐτήν, καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν. ³² καὶ παρέδωκε κύριος τὴν Λαχίς εἰς τὰς χεῖρας Ἰσραὴλ. καὶ ἔλαβεν αὐτήν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, καὶ ἐφόνευσαν αὐτήν ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτήν, ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Λεβνά. ³³ τότε ἀνέβη Ἐλάμ βασιλεὺς Γαζερ βοηθήσων τῇ Λαχίς. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰησοῦς ἐν στόματι ξίφους, καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σπασμένον καὶ διαπεφυγόντα. ³⁴ καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Λαχίς εἰς Ὀδολλάμ, καὶ περιεκάθισεν αὐτήν, καὶ ἐξεπολιόρκειν αὐτήν. ³⁵ καὶ παρέδωκεν αὐτήν κύριος ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἔλαβεν αὐτήν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐφόνευσεν αὐτήν ἐν στόματι ξίφους, καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐφόνευσαν, ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Λαχίς. ³⁶ καὶ ἀπῆλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ εἰς Χεβρών. καὶ περιεκάθισεν αὐτήν, ³⁷ καὶ ἐπάταξεν αὐτήν ἐν στόματι ξίφους, καὶ πᾶν τὸ ἐμπνέον ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ. οὐκ ἦν διασπασμένος. ὃν τρόπον ἐποίησαν τὴν Ὀδολλάμ, ἐξωλόθρευσαν αὐτήν, καὶ ὅσα ἦν ἐν αὐτῇ. ³⁸ καὶ ἀπέστρεψεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ εἰς Λαβίρ. καὶ περιεκάθισαν αὐτήν ³⁹ ἔλαβον αὐτήν, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. καὶ ἐπάταξεν αὐτήν ἐν στόματι ξίφους, καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτήν, καὶ πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ. καὶ οὐ κατέλιπον αὐτῇ οὐδένα διασπασμένον. ὃν τρόπον ἐποίησαν τῇ Χεβρών καὶ τῷ βασιλεὶ αὐτῆς, οὕτως ἐποίησαν τῇ Λαβίρ καὶ τῷ βασιλεὶ αὐτῆς. ⁴⁰ καὶ ἐπάταξεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τῆς ὀρεινῆς καὶ τὴν Ναγέβ, καὶ τὴν πεδινὴν, καὶ τὴν Ἀσηδωθ, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῆς οὐ κατέλιπον αὐτῶν σπασμένον. καὶ πᾶν ἐμπνέον ζωῆς ἐξωλόθρευσεν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος

ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ⁴¹ ἀπὸ Κάδης Βαρνή ἕως Γάζης πᾶσαν τὴν Γοσσὴν ἕως τῆς Γαβαὼν. ⁴² καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπάταξεν Ἰησοῦς εἰσαπαξ. ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ συνεπολέμει τῷ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Ι Α'.

Ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰαβίς βασιλεὺς Ἀσώρ, ἀπέστειλε πρὸς Ἰωβαβ βασιλέα Μαρωῶν, καὶ πρὸς βασιλέα Συμοῶν, καὶ πρὸς βασιλέα Ἀζίφ, ² καὶ πρὸς βασιλεῖς τοῦς κατὰ Σιδώνα τὴν μεγάλην, εἰς τὴν ὀρεινὴν καὶ εἰς Ἀραβα ἀπέναντι Κενερῶθ, καὶ εἰς τὸ πεδίον καὶ εἰς Φιναεδδώρ, ³ καὶ εἰς τοὺς παραλίους Χαναναίους ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ εἰς τοὺς παραλίους Ἀμοῦρῆιους, καὶ τοὺς Χετταίους, καὶ Φορζαίους, καὶ Ἰεβουσαίους τοὺς ἐν τῷ ὄρει, καὶ τοὺς Εὐαίους, καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀερμῶν εἰς γῆν Μασσῦμα. ⁴ καὶ ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν μετ' αὐτῶν, ὥσπερ ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης τῷ πληθύνει, καὶ ἵπποι καὶ ἄρματα πολλὰ σφόδρα. ⁵ καὶ συνῆλθον πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τοῦ ὕδατος Μαρωῶν πολεμῆσαι τὸν Ἰσραὴλ. ⁶ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν. μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι αὐριοὶ ταύτην τὴν ὥραν ἐγὼ παραδίδωμι τετροπωμένους αὐτοὺς ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ. τοὺς ἵππους αὐτῶν νευροκόπησεις, καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν κατακαύσεις ἐν πυρὶ. ⁷ καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ πολεμιστῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ὕδωρ Μαρωῶν ἑξαπίνα. καὶ ἐπέπυσαν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὀρεινῇ. ⁸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ὑποχειρίους Ἰσραὴλ. καὶ κόπτοντες αὐτῶν κατεδίωκον ἕως Σιδωῶνος τῆς μεγάλης, καὶ ἕως Μασερῶν, καὶ ἕως τῶν πεδίων Μασσῶχ κατ' ἀνατολάς. καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν διασπασμένον. ⁹ καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς Ἰησοῦς, ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος. τοὺς ἵππους αὐτῶν ἐνευροκόπησεν, καὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν ἐνέπρησε πυρὶ. ¹⁰ καὶ ἐπιστράφη Ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ κατέλαβeto Ἀσώρ, καὶ τὸν βασιλέα αὐτῆς.

ἡν

ἦν δὲ Ἀσὼρ τοπρότερον ἄρχουσα πα-
σῶν τῶν βασιλειῶν τούτων. ¹¹ καὶ
ἀπέκτειναν πᾶν ἐμπνέον ἐν αὐτῇ ἐν
ξίφει, καὶ ἐξωλόθρευσαν πάντας, καὶ
οὐ κατελείφθη ἐν αὐτῇ ἐμπνέον. καὶ
τὴν Ἀσὼρ ἐνέπρησαν ἐν πυρί. ¹² καὶ
πάσας τὰς πόλεις τῶν βασιλειῶν, καὶ
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν Ἰησοῦς,
καὶ ἀνείλεν αὐτοὺς ἐν στόματι ξίφους.
καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτοὺς, ὃν τρόπον
συνέταξε Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου. ¹³ ἄλ-
λὰ πάσας τὰς πόλεις τὰς κηρωματι-
σμένας οὐκ ἐνέπρησεν Ἰσραὴλ. πλὴν
Ἀσὼρ μόνην ἐνέπρησεν Ἰσραὴλ, ¹⁴ καὶ
πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς ἐπρονομευσαν
ἐαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. αὐτοὺς δὲ
πάντας ἐξωλόθρευσαν ἐν στόματι ξί-
φους, ἕως ἀπόκλεισεν αὐτοὺς, οὐ κατ-
έλιπον ἐξ αὐτῶν οὐδὲν ἐμπνέον. ¹⁵ ὃν
τρόπον συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ τῷ
παιδί αὐτοῦ, καὶ Μωυσῆς ὡσαύτως
ἐνετείλατο τῷ Ἰησοῖ. καὶ οὕτως ἐποίη-
σεν Ἰησοῦς, οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπὸ
πάντων ὧν συνέταξε αὐτῷ Μωυσῆς.
¹⁶ καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν
τὴν ὀρεινὴν, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Να-
γέβ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γοσοῦμ, καὶ
τὴν πεδινὴν, καὶ τὴν πρὸς δυσμαῖς, καὶ
τὸ ὄρος Ἰσραὴλ, καὶ τὰ ταπεινά ¹⁷ τὰ
πρὸς τῷ ὄρει ἀπὸ ὄρους Χελχὰ, καὶ
ὁ προσαναβαίνει εἰς Σηεῖρ, καὶ ἕως
Βαλαγαδ, καὶ τὰ πεδία τοῦ Λιβάνου
ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ἀερμών. καὶ πάντας
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβε, καὶ ἀνεί-
λεν καὶ ἀπέκτεινε. ¹⁸ καὶ ἡμέρας πλείους
ἐποίησεν Ἰησοῦς πρὸς τοὺς βασιλεῖς
τούτους τὸν πόλεμον. ¹⁹ καὶ οὐκ ἦν
πόλις, ἣν οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ. πάντα
ἐλάβοσαν ἐν πολέμῳ. ²⁰ ὅτι διὰ κυρίου
ἐγένετο κατισχύσαι αὐτῶν τὴν καρ-
δίαν συναντᾶν εἰς πόλεμον πρὸς Ἰσ-
ραὴλ, ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν, ὅπως μὴ
δοθῇ αὐτοῖς ἔλιος, ἀλλ' ἵνα ἐξολο-
θρευθῶσιν ὃν τρόπον εἶπε κύριος πρὸς
Μωυσῆν. ²¹ καὶ ἦλθεν Ἰησοῦς ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐξωλόθρευσεν τοὺς
Ἐνακίμ ἐκ τῆς ὀρεινῆς ἐκ Χεβρών καὶ
ἐκ Λαβιρ, καὶ ἐξ Ἀναβῶθ, καὶ ἐκ
παντὸς γένους Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ παντὸς
ὄρους Ἰούδα σὺν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν,
καὶ ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς Ἰησοῦς. ²² οὐ

κατελείφθη τῶν Ἐνακίμ ἀπὸ τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀλλὰ πλὴν ἐν Γάζῃ καὶ
ἐν Γεθ, καὶ ἐν Ἀσελδῶ κατελείφθη.
²³ καὶ ἔλαβεν Ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν,
καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ.
καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς Ἰησοῦς ἐν κληρο-
νομίᾳ Ἰσραὴλ ἐν μερισμῷ κατὰ φυ-
λὰς αὐτῶν. καὶ ἡ γῆ κατέπαυσεν πο-
λεμουμένην.

Κ Ε Φ. Ι Β'.

Καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οὓς
ἀνείλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ κατεκλη-
ρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν πέραν τοῦ
Ἰορδάνου ἄφ' ἡλίου ἀνατολῶν ἀπὸ
φάραγγος Ἀρνωῶν ἕως τοῦ ὄρους Ἀερ-
μών, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἀραβα ἀπ'
ἀνατολῶν. ² Σηὼν τὸν βασιλέα τῶν
Ἀμορρᾶιων, ὃς κατοικεῖ ἐν Ἐσβεῶν,
κυριεύων ἀπὸ Ἀρνωῶν, ἣ ἐστιν ἐν τῇ
φάραγγι κατὰ μέρος τῆς φάραγγος,
καὶ τὸ ἥμισυ τῆς Γαλααδ ἕως Ἰαβὸκ,
ὅρια υἱῶν Ἀμμων. ³ καὶ Ἀραβα ἕως
τῆς θαλάσσης Χενερέθ κατ' ἀνατολὰς,
καὶ ἕως τῆς θαλάσσης Ἀραβα, θάλασ-
σαν τῶν ἁλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ὁδὸν
τὴν κατὰ Ἀσιμῶθ, ἀπὸ Θαιμὰν τὴν
ὑπὸ Ἀσηρῶθ Φαργά. ⁴ καὶ Ὁγ βα-
σιλεὺς Βασάν ὑπελείφθη ἐκ τῶν Γι-
γάντων, ὁ κατοικῶν ἐν Ἀσταρῶθ καὶ
ἐν Ἐδραῖν, ⁵ ἄρχων ἀπὸ ὄρους Ἀερ-
μών καὶ ἀπὸ Σεκχαί. καὶ πᾶσαν τὴν
γῆν Βασάν ἕως ὀρίων Γεργασι, καὶ
τὴν Μαχί, καὶ τὸ ἥμισυ Γαλααδ ὀ-
ρίων Σηων βασιλείως Ἐσβεῶν. ⁶ Μω-
υσῆς ὁ παῖς κυρίου καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἐπάταξαν αὐτοὺς. καὶ ἔδωκεν αὐτὴν
Μωυσῆς ἐν κληρονομίᾳ Ρουβὴν, καὶ
Γὰδ, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῇ.
⁷ καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀμορρᾶιων
οὓς ἀνείλεν Ἰησοῦς καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θά-
λασσαν Βαλαγαδ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Λι-
βάνου καὶ ἕως ὄρους τοῦ Χελχὰ ἀνα-
βαινόντων εἰς Σηεῖρ. καὶ ἔδωκεν αὐ-
τὴν Ἰησοῦς ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κλη-
ρονομεῖν κατὰ κληρὸν αὐτῶν ⁸ ἐν τῷ
ὄρει, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἐν Ἀραβα,
καὶ ἐν Ἀσηδῶθ, καὶ ἐν τῇ ἐρημῳ, καὶ
Ναγέβ, τὸν Χετταῖον, καὶ τὸν Ἀμορ-
ρᾶιον, καὶ τὸν Χαναναῖον, καὶ τὸν
Φερεζαῖον, καὶ τὸν Εὐαῖον, καὶ τὸν

Ἰερουσαϊόν. ⁹ τὸν βασιλέα Ἰεριχώ καὶ τὸν βασιλέα τῆς Γαί, ἡ ἐστὶ πλησίον Βαιθίλ, ¹⁰ βασιλέα Ἰερουσαλήμ, βασιλέα Χεβρών, ¹¹ βασιλέα Ἰεριμούθ, βασιλέα Λαχίς, ¹² βασιλέα Αἰλαμ, βασιλέα Γαζερ, ¹³ βασιλέα Λαβιρ, βασιλέα Γαδέρ, ¹⁴ βασιλέα Ερμαθ, βασιλέα Ἀδέρ, ¹⁵ βασιλέα Λεβνὰ, βασιλέα Ὀδολλάμ, ¹⁶ βασιλέα Ἠλὰθ, ¹⁷ βασιλέα Ταφούτ, βασιλέα Ὀφέρ, ¹⁸ — ²² βασιλέα Ὀφεί τῆς Ἀρών, βασιλέα Ἀσώμ, βασιλέα Συμωών, βασιλέα Μαμβρώθ, βασιλέα Ἀζίφ, βασιλέα Κάδης, βασιλέα Ζαχάκ, βασιλέα Μαρδωθ, βασιλέα Ἰεκὺ τοῦ Χερμελ, ²³ βασιλέα Ὀδολλάμ τοῦ Φενιαλδώρ, βασιλέα Γεὶ τῆς Γαλιλαίας, ²⁴ βασιλέα Θερσά. πάντες οὗτοι βασιλεῖς· εἰκοσιεννέα.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ Ἰησοῦς πρεσβύτερος, προβεβηκὼς τῶν ἡμερῶν. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰησοῦν. σὺ προβέβηκας τῶν ἡμερῶν, καὶ ἡ γῆ ὑπολείπεται πολλὴ εἰς κληρονομίαν. ² καὶ αὕτη ἡ γῆ καταλείμνη, ὅρια Φυλιστιεῖμ. ὁ Γεσιρὶ, καὶ ὁ Χαναναῖος, ³ ἀπὸ τῆς ἀσκήτου τῆς κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου ἕως τῶν ὁρίων Ἀκκαρῶν ἐξ εὐνύμων τῶν Χαναναίων προσλογίζεται ταῖς πέντε σατραπείαις τῶν Φυλιστιεῖμ, τῷ Γαζαίῳ, καὶ τῷ Ἀζωτίῳ, καὶ τῷ Ἀσκαλωνίτῃ, καὶ τῷ Γετθαίῳ, καὶ τῷ Ἀκκαρωνίτῃ, καὶ τῷ Εὐαίῳ, ⁴ ἐκ Θαιμάν καὶ παση γῇ Χαναάν ἐναντίον Γαζης, καὶ οἱ Σιδωνιοὶ ἕως Ἀφὲκ ἕως τῶν ὁρίων τῶν Ἀμορραίων. ⁵ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Γαλιὰθ Φυλιστιεῖμ, καὶ πάντα τὸν Λίβανον ἀπὸ ἀνατολῶν ἤλιου ἀπὸ Γαλαλ ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ἀερμών ἕως τῆς εἰσόδου Ἐμαθ, ⁶ πᾶς ὁ κατοικῶν τὴν ὀρεινὴν ἀπὸ τοῦ Λίβανου ἕως τῆς Μασρεθ Μεμφωμαίμ, πάντας τοὺς Σιδωνίους, ἐγὼ αὐτοὺς ἐξολοθρεύσω ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ. ἀλλὰ διάδος αὐτὴν ἐν κλήρῳ τῷ Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον σοὶ ἐνετείλαμην. ⁷ καὶ νῦν μέρισον τὴν γῆν ταύτην ἐν κληρονομίαι ταῖς ἐννέα φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῇ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης κατὰ δυσμας

ἡλίου δώσεις αὐτήν. ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀρεῖ. ⁸ ταῖς δυσὶ φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῇ, τῷ Ρουβὴν, καὶ τῷ Γαδ ἔδωκεν Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. κατ' ἀνατολὰς ἡλίου δέδωκεν αὐτῷ Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου ⁹ ἀπὸ Ἀροὴρ ἡ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χεῖλους χιμαρῶν Ἀρμών. καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐν μέσῳ τῆς φαραγγος, καὶ πᾶσαν τὴν Μισωρ ἀπὸ Μαυδαβάν. ¹⁰ πᾶσας τὰς πόλεις Σηὼν βασιλείας Ἀμορραίων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἑσθῶν ἕως τῶν ὁρίων υἱὸν Ἀμμών. ¹¹ καὶ τὴν Γαλααδίτιδα καὶ τὰ ὅρια Γεσιρὶ, καὶ τοὺς Μαχατὶ πᾶν ὄρος Ἀερμών, καὶ πᾶσαν τὴν Βασανίτιν ἕως Ἀχά. ¹² πᾶσαν τὴν βασιλείαν Ὀγ ἐν τῇ Βασανίτιδι, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσταρῶθ καὶ ἐν Ἑδραῖν. οὗτος κατελείφθη ἀπὸ τῶν Γιγάντων, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Μωυσῆς, καὶ ἐξωλόθρευσε. ¹³ καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν Γεσιρὶ, καὶ τὸν Μαχατὶ, καὶ τὸν Χαναναίων. καὶ κατῴκει βασιλεὺς Γεσιρὶ καὶ ὁ Μαχατὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ¹⁴ πλὴν τῆς φυλῆς Λευὶ, οὐκ ἐδόθη κληρονομία. κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, οὗτος κληρονομία αὐτῶν, καθὰ εἶπεν αὐτοῖς κύριος. καὶ οὗτος ὁ καταμερισμὸς, ὃν κατεμέρισε Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν Ἀραβὸθ Μωάβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ. ¹⁵ καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῇ φυλῇ Ρουβὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν. ¹⁶ καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀροὴρ ἡ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον φαραγγος Ἀρμών, καὶ ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ φαραγγί Ἀρμών. καὶ πᾶσαν τὴν Μισωρ ¹⁷ ἕως Ἑσθῶν, καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τὰς οὐσας ἐν τῇ Μισωρ, καὶ Λαιβῶν, καὶ Βαιμῶν Βαάλ, καὶ οἴκου Μελβῶθ, ¹⁸ καὶ Βασάν, καὶ Βακιθμῶθ, καὶ Μαυραάδ, ¹⁹ καὶ Καριαθαίμ, καὶ Σεβαμί, καὶ Σεραδά, καὶ Σιών ἐν τῷ ὄρει Ἐνάβ. ²⁰ καὶ Βαιθφογῶρ, καὶ Ἀσρῶθ Φαγὰ, καὶ Βαιθθασεινώθ. ²¹ καὶ πᾶσας τὰς πόλεις τοῦ Μισωρ. καὶ πᾶσαν τὴν βασιλείαν τοῦ Σηὼν βασιλείας τῶν Ἀμορραίων, ὃν ἐπάταξε Μωυσῆς αὐτὸν καὶ τοὺς ἡγουμένους Μαδιάμ, καὶ τὸν

Εἰί,

Εὐί, καὶ τὸν Ροβὸκ, καὶ τὸν Σοῦρ, καὶ τὸν Οὐρ, καὶ τὸν Ροβὲ ἄρχοντα Ἐναρὰ Σιών, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιών. ²² καὶ τὸν Βαλαάμ τὸν τοῦ Βαιώρ τὸν μάντιν ἀπέκτειναν ἐν τῇ ῥοπῇ. ²³ ἐγένετο δὲ τὰ ὅρια Ρουβὴν, Ἰορδάνης ὄριον. αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Ρουβὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν. ²⁴ ἔδωκε δὲ Μωυσῆς τοῖς υἱοῖς Γαδ κατὰ δῆμους αὐτῶν. ²⁵ καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζήρ. πᾶσαι πόλεις Γαλαὰδ καὶ τὸ ἡμισυ γῆς υἱῶν Ἀμμων ἕως Ἀραβα, ἡ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον Ἀράδ. ²⁶ καὶ ἀπὸ Ἑσεβὼν ἕως Ἀραβῶθ κατὰ τὴν Μασσηφά. καὶ Βοτανίμ, καὶ Μαάν ἕως τῶν ὁρίων Δαιβὼν ²⁷ καὶ Ἐναδὼμ καὶ Ὁθαργαὶ καὶ Βαινθαναβρά καὶ Σοκχωθὰ καὶ Σαφάν καὶ τὴν λοιπὴν βασιλείαν Σῶν βασιλέως Ἑσεβὼν. καὶ ὁ Ἰορδάνης ὁρίει ἕως μέρους τῆς θαλάσσης Χενερίθ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἀπ' ἀνατολῶν. ²⁸ αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Γαδ κατὰ δῆμους αὐτῶν καὶ κατὰ πόλεις αὐτῶν. κατὰ δῆμους αὐτῶν αὐχένα ἐπιστρέφουσιν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ὅτι ἐγενήθη κατὰ δῆμους αὐτῶν αἱ πόλεις αὐτῶν, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν. ²⁹ καὶ ἔδωκε Μωυσῆς τῷ ἡμίσει φυλῇ Μανασσὴ κατὰ δῆμους αὐτῶν. ³⁰ καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ Μαάν, καὶ πᾶσα βασιλεία Βασάν, καὶ πᾶσα βασιλεία Ὠγ βασιλέως τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς κώμας Ἰαῖρ, αἱ εἰσιν ἐν τῇ Βασανίτιδι, ἐξήκοντα πόλεις. ³¹ καὶ τὸ ἡμισυ τῆς Γαλαὰδ. καὶ ἐν Ἀσταρὼθ, καὶ ἐν Ἐδραὶν πόλεις βασιλείας Ὠγ ἐν τῇ Βασανίτιδι, τοῖς υἱοῖς Μαχίρ υἱοῖς Μανασσῆ. καὶ τοῖς ἡμίσειν υἱοῖς Μαχίρ υἱοῖς Μανασσῆ κατὰ δῆμους αὐτῶν. ³² οὗτοι οὖς κατεκληρονόμησε Μωυσῆς πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν Ἀραβῶθ Μωάβ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἰεριχώ ἀπ' ἀνατολῶν.

Κ Ε Φ. Ι Δ.

Καὶ οὗτοι οἱ κατακληρονομησαντες υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ Χανααν, οἱ κατακληρονόμησαν αὐτοῖς Ἐλάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, καὶ οἱ

ἄρχοντες πατριῶν φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ² κατὰ κληροῦς ἐκληρονόμησαν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος ἐν χειρὶ Ἰησοῦ ταῖς ἐννέα φυλαῖς, καὶ τῷ ἡμίσει φυλῇς ³ ἀπὸ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. καὶ τοῖς Λευίταις οὐκ ἔδωκε κληρὸν ἐν αὐτοῖς. ⁴ ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ δύο φυλαὶ Μανασσῆ καὶ Ἐφραΐμ. καὶ οὐκ ἔδόθη μερίς ἐν τῇ γῇ τοῖς Λευίταις, ἀλλ' ἡ πόλις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀσφαρισμένα αὐτῶν τοῖς κτήνεσιν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. ⁵ ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ, οὕτως ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐμερίσαν τὴν γῆν. ⁶ καὶ προσήλθοσαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα πρὸς Ἰησοῦν ἐν Γαλιλαίᾳ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Χαλεβὸς ὁ τοῦ Ἰεφονὴ ὁ Κενεαῖος. σὺ ἐπίστη τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε κύριος πρὸς Μωυσῆν ἀνθρώπον τοῦ θεοῦ περὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ ἐν Κādης Βαρνῇ, ἵεσσαράκοντα γὰρ ἔτων ἤμην ὅτε ἀπέστείλε με Μωυσῆς ὁ παῖς τοῦ θεοῦ ἐκ Κādης Βαρνῇ κατασκοπεῦσαι τὴν γῆν. καὶ ἀπεκρίθην αὐτῷ λόγον κατὰ τὸν νοῦν αὐτοῦ. ⁸ οἱ ἀδελφοί μου οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ μετέστησαν τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ, ἐγὼ δὲ προσετέθην ἐπακολοθεῖν κυρίῳ τῷ θεῷ μου. ⁹ καὶ ὡμοσε Μωυσῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγων. ἡ γῆ, ἐφ' ἣν ἐπέβης, σοὶ ἐστί ἐν κληρῷ καὶ τοῖς τέκνοις σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι προσετέθης ἐπακολοθεῖν κυρίῳ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ¹⁰ καὶ νῦν διέθρεψέ με κύριος ὃν τρόπον εἶπε. τοῦτο τεσσαράκοστον καὶ πέμπτον ἔτος, ἀφ' οὗ ἐλάλησε κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο πρὸς Μωυσῆν. καὶ ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ σήμερον ὀδοῦν καὶ πέντε ἔτων. ¹¹ ἔτι εἰμὶ σήμερον ἰσχύων ὥς τε ἀπέστείλε με Μωυσῆς, ὡς αὐτὸς ἰσχύων νῦν ἐξελθεῖν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸν πόλεμον. ¹² καὶ νῦν αἰτοῦμαι σε τὸ ὄρος τοῦτο καθὰ εἶπε κύριος τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι σὺ ἀκήκως τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. νῦν δὲ οἱ Ἐνακίμ ἐκεῖ εἰσι πόλεις ὄχυραι καὶ μεγάλαι. ἐὰν οὖν κύριος μετ' ἐμοῦ ἢ, ἐξολοθρεύσω αὐτούς ὃν τρόπον εἶπε μοι κύριος. ¹³ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν Ἰησοῦς, καὶ ἔδωκε Χε-
βρων

βρών τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφονῇ υἱῷ Κενεζῇ ἐν κλήρῳ. ¹⁴ διὰ τοῦτο ἐγενήθη ἡ Χεβρών τῷ Χάλεβ τῷ τοῦ Ἰεφονῇ τοῦ Κενεζαίου ἐν κλήρῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, διὰ τὸ αὐτὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ προστάγματι κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁵ τὸ δὲ ὄνομα τῆς Χεβρών ἦν τὸ πρότερον πόλις Ἀργὸβ μητρόπολις τῶν Ἐνακίμ αὕτη. καὶ ἡ γῆ ἐκόπασε τοῦ πολέμου.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια φυλῆς Ἰούδα κατὰ δήμους αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῆς Ἰουμαίας ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σιν εἰς Κάδης πρὸς λίββα. ² καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ λιβὸς ἕως μέρους θαλάσσης τῆς ἄλυκῆς ἀπὸ τῆς λοφίας τῆς φερουσῆς ἐπὶ λίββα. ³ καὶ διαπορεύεται ἀπέναντι τῆς προαναβάσεως Ἀκραβίν. καὶ ἐκπεριπορεύεται Σενά, καὶ ἀναβαίνει ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ Κάδης Βαρνη. καὶ ἐκπορεύεται Ἀσωρῶν, καὶ προαναβαίνει εἰς Σάραδα. καὶ ἐκπορεύεται τὴν κατὰ δυσμὰς Κάδης, ⁴ καὶ ἐκπορεύεται ἐπὶ Σέλωμαν, καὶ διεκβάλλει ἕως φάραγος Αἰγύπτου. καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ τὴν θάλασσαν. τοῦτο ἔστιν αὐτῶν ὅρια ἀπὸ λιβὸς. ⁵ καὶ τὰ ὅρια ἀπὸ ἀνατολῶν πᾶσα ἡ θάλασσα ἡ ἄλυκῇ ἕως τοῦ Ἰορδάνου. καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἀπὸ τῆς λοφίας τῆς θαλάσσης καὶ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Ἰορδάνου ⁶ ἐπιβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ Βαιθαγλαάμ. καὶ παραπορεύεται ἀπὸ βορρᾶ ἐπὶ Βαιθάραβα, καὶ προαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ λίθον Βαιὼν υἱοῦ Ρουβὴν. ⁷ καὶ προαναβαίνει τὰ ὅρια ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς φάραγος Ἀχώρ, καὶ καταβαίνει ἐπὶ Γαλγὰλ, ἡ ἐστὶν ἀπέναντι τῆς προσβάσεως Ἀδαμὶν, ἡ ἐστὶ κατὰ λίββα τῇ φάραγγι, καὶ διεκβάλλει ἐπὶ τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς τοῦ ἡλίου. καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξοδος πηγῇ Ρωγήλ. ⁸ καὶ ἀναβαίνει τὰ ὅρια εἰς φάραγγα Ἐννὸμ ἐπὶ νότου τοῦ Ἰεβους ἀπὸ λιβὸς. αὕτη ἐστὶν Ἰερουσαλήμ. καὶ διεκβάλλει τὰ ὅρια ἐπὶ κορυφὴν ὄρους ἡ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον φάραγος Ἐννὸμ πρὸς θαλάσσης, ἡ ἐστὶν ἐκ μέρους γῆς Ραφαὶν ἐπὶ βορρᾶ.

⁹ καὶ διεκβάλλει τὸ ὄριον ἀπὸ κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθω, καὶ διεκβάλλει εἰς τὸ ὄρος Ἐφρων. καὶ ἄξει τὸ ὄριον εἰς Βαάλ. αὕτη ἐστὶ πόλις Ἰαρὶμ. ¹⁰ καὶ περπαλεῖται ὄριον ἀπὸ Βαάλ ἐπὶ θάλασσαν, καὶ παρελεύσεται εἰς ὄρος Ἀσάρ ἐπὶ νότου πόλιν Ἰαρὶν ἀπὸ βορρᾶ. αὕτη ἐστὶ Χασλὼν. καὶ καταβήσεται ἐπὶ πόλιν ἡλίου, καὶ παρελεύσεται ἐπὶ λίββα. ¹¹ καὶ διεκβάλλει τὸ ὄριον κατὰ νότου Ἀκκαρῶν ἐπὶ βορρᾶν, καὶ διεκβαλεῖ τὰ ὅρια εἰς Σοκκῶθ, καὶ παρελεύσεται ὅρια ἐπὶ λίββα, καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ Ἀβνὰ, καὶ ἔσται ἡ διεξοδος τῶν ὁρίων ἐπὶ θάλασσαν, ¹² καὶ τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης. ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὁμι. ταῦτα τὰ ὅρια υἱῶν Ἰούδα κύκλῳ κατὰ δήμους αὐτῶν. ¹³ καὶ τῷ Χάλεβ υἱῷ Ἰεφονῇ ἔδωκε μερίδα ἐν μέσῳ υἱῶν Ἰούδα ἐκ προσταγματος τοῦ Θεοῦ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Ἀργὸβ μητρόπολιν Ἐνάκ. αὕτη ἐστὶ Χεβρών. ¹⁴ καὶ ἐξωλόθρευσεν ἐκείθιν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφονῇ τοὺς τρεῖς υἱοὺς Ἐνάκ τὸν Σουσί καὶ Θολαμί καὶ τὸν Ἀχιμᾶ. ¹⁵ καὶ ἀνέβη ἐκείθιν Χάλεβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Δαβίρ. τὸ δὲ ὄνομα Δαβίρ ἦν τὸ πρότερον πόλις γραμμάτων. ¹⁶ καὶ εἶπε Χάλεβ. ὃς ἂν λάβῃ καὶ ἐκκόψῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ κυριεύσῃ αὐτῆς, δώσω αὐτῷ τὴν Ἀσχάν θυγάτέρα μου εἰς γυναῖκα. ¹⁷ καὶ ἔλαβεν αὐτὴν Γοθονιήλ υἱὸς Κενεζῆ ἀδελφοῦ Χάλεβ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσχάν θυγάτέρα αὐτοῦ γυναῖκα. ¹⁸ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν καὶ συμβουλευσατο αὐτῷ, λέγουσα. αἰτήσομαι τὸν πατέρα μου ἄγρόν. καὶ ἐβόησεν ἐκ τοῦ ὄνου. καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ. τί ἐστὶ σοι; ¹⁹ καὶ εἶπεν αὐτῷ. δός μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν Ναγέβ δέδωκάς με. δός μοι τὴν Βοτθανίς. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ τὴν Γοναϊθλάν τὴν ἄνω καὶ τὴν Γοναϊθλάν τὴν κάτω. ²⁰ αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰούδα. ²¹—²⁴ ἐγενήθησαν δὲ πόλεις αὐτῶν πόλεις πρὸς τῇ φυλῇ υἱῶν Ἰούδα ἐφ' ὁρίων Ἐδὼμ ἐπὶ τῆς ἐρήμου καὶ Βαισλεήλ, καὶ Ἀρά, καὶ Ἀσωρ, καὶ

καὶ Ἰκίμ, καὶ Ρεγμά, καὶ Ἀρουήλ, καὶ Κάδης, καὶ Ἀσοριωναῖν, καὶ Μαινίμ, καὶ Βαλμεινάν, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ αἱ πόλεις. ²⁵ Ἀσιρών, αὐτῇ Ἀσώρ. ²⁶ καὶ Σήν, καὶ Σαλμαά, καὶ Μωλαδᾶ, ²⁷ καὶ Σιρί, καὶ Βαιφαλαθ, ²⁸ καὶ Χολασειωλά, καὶ Βηρσαβεέ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν. ²⁹ Βαλά, καὶ Βακώκ, καὶ Ἀσόμ, ³⁰ καὶ Ἐλβωῦδαδ, καὶ Βαιθῆλ, καὶ Ἐρμά, ³¹ καὶ Σικελάκ, καὶ Μαχαρίμ, καὶ Σεθεννάκ, ³² καὶ Ααβώς, καὶ Σαλή, καὶ Ἐρωμώθ, πόλεις ἐικοσινενία, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ³³ ἐν τῇ πεδινῇ Ἀσταὼλ, καὶ Ράα, καὶ Ἀσσα, καὶ Ράμεν, ³⁴ καὶ Τανώ, καὶ Ἰλουθώθ, καὶ Μαιανί, ³⁵ καὶ Ἰερμουθ, καὶ Ὀδολλάμ, καὶ Μιμβρά, καὶ Σαχωχ, καὶ Ἰαζήκ, ³⁶ καὶ Σακαρίμ, καὶ Γάδθρα, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς, πόλεις δεκατέσσαρες, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ³⁷ Σεννά, καὶ Ἀδασάν, καὶ Μαγαδαλαδ, ³⁸ καὶ Δαλαδ, καὶ Μασφά, καὶ Ἰαχαρεήλ, καὶ Βασηδῶθ, καὶ Ἰδαδαλεά, καὶ Χαβρά, καὶ Μαχές, καὶ Μασχώς, ⁴¹ καὶ Γεδδώρ, καὶ Βαγαδιήλ, καὶ Νωμάν, καὶ Μαχηδάν, πόλεις ἑκατίδεκα. καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ^{42. 43} Λεβνά, καὶ Ἰθάκ, καὶ Ἀνώχ, καὶ Ἰανὰ, καὶ Νουσίβ, ⁴⁴ καὶ Κεϊλάμ, καὶ Ἀκίξι, καὶ Κεζίβ, καὶ Βαθησαρ, καὶ Αἰλώμ, πόλεις δέκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ⁴⁵ Ἀκάρων, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν. ⁴⁶ ἀπὸ Ἀκκάρων Γεμνά. καὶ πᾶσαι ὅσαι εἰσὶ πλησίον Ἀσηθῶθ. καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ⁴⁷ Ἀσιεδῶθ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῆς. Γάζα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, καὶ ἐπαύλεις αὐτῆς ἕως τοῦ χεμμαδδου Αἰγύπτου, καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη διορίζει. ⁴⁸ καὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ Σαμίρ καὶ Ἰεθέρ, καὶ Σωχά, ⁴⁹ καὶ Ρεννά, καὶ πόλεις γραμμάτων. αὕτη Λαβίρ. ⁵⁰ καὶ Ἀνών, καὶ Ἐς, καὶ Μάν, καὶ Αἰσάμ, ⁵¹ καὶ Γοσόμ, καὶ Χαλού, καὶ Χαννά, καὶ Γηλώμ, πόλεις ἑνδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ⁵² Αἰρέμ, καὶ Ρεμνά, καὶ Σομά, ⁵³ καὶ Ἰεμαῖν, καὶ Βαιθαχού, καὶ Φακονά, ⁵⁴ καὶ Εὐμά, καὶ πόλις Ἀρβόκ. αὕτη

ἐστὶ Χεβρών. καὶ Σωραῖθ, πόλεις ἐννέα, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν. ⁵⁵ Μωώρ, καὶ Χερμελ, καὶ Ὀζίβ, καὶ Ἰγάν, ⁵⁶ καὶ Ἰαριήλ, καὶ Ἀρικάμ, καὶ Ζακαναῖμ, ⁵⁷ καὶ Γαβαά, καὶ Θαμναθά, πόλεις ἑννέα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ⁵⁸ Αἰλουά, καὶ Βηθσοῦρ, καὶ Γεδδων, ⁵⁹ καὶ Μαγαρώθ, καὶ Βαιθανάμ, καὶ Θεκούμ, πόλεις ἑξ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. Θεκώ, καὶ Ἐφραθά. αὕτη ἐστὶ Βαιθλέεμ. καὶ Φαγώρ, καὶ Αἰγάν, καὶ Κουλόν, καὶ Τατάμ, καὶ Θωβίης, καὶ Καρέμ, καὶ Γαλέμ, καὶ Θεθέρ, καὶ Μανογώ, πόλεις ἑνδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ⁶⁰ Καριαθβαάλ, αὕτη ἡ πόλις Ἰαρίμ. καὶ Σωθηβᾶ, πόλεις δύο, καὶ αἱ ἐπαύλεις αὐτῶν. ⁶¹ καὶ Βαδδαργίς, καὶ Θαραβαάμ, καὶ Αἰνών, καὶ Αἰοχιόζα, ⁶² καὶ Ναφλαζών. καὶ αἱ πόλεις Σαδών καὶ Ἀγκάδης, πόλεις ἑπτὰ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ⁶³ καὶ ὁ Ἰερουσαῖος κατόπκει ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἠδυνασθησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἀπολέσαι αὐτούς. καὶ κατακνησαν οἱ Ἰερουσαῖοι ἐν Ἱερουσαλήμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κ Ε Φ. Ιε'.

Καὶ ἐγένετο τὰ ὅρια υἱῶν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἱεριχώ ἀπὸ ἀνατολῶν. καὶ ἀναβήσεται ἀπὸ Ἱεριχώ εἰς τὴν ὀρεινὴν τὴν ἔρημον εἰς Βαιθῆλ Λουζά. ² καὶ ἐξελεύσεται εἰς Βαιθῆλ, καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὰ ὅρια τοῦ Ἀχαταρωθί. ³ καὶ διελεύσεται ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἐπὶ τὰ ὅρια Ἀπταλίμ ἕως τῶν ὀρίων Βαιθωρὼν τὴν κάτω, καὶ ἔσται ἡ διεξοδος αὐτῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ⁴ καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ Ἐφραΐμ καὶ Μανασσῆ. ⁵ καὶ ἐγενήθη ὅρια υἱῶν Ἐφραΐμ κατὰ δήμους αὐτῶν. καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν ἀπ' ἀνατολῶν Ἀταρώθ καὶ Ἐρώκ ἕως Βαιθωρὼν τὴν ἄνω, καὶ Γαζαρά. ⁶ καὶ ἐλεύσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὴν θάλασσαν εἰς Ἰκασμὸν ἀπὸ βορρᾶ Θερεμᾶ. περιελεύσεται ἐπ' ἀνατολὰς εἰς Θηρασά, καὶ Σέλλης, καὶ παρελεύσεται ἀπ' ἀνατολῶν εἰς Ἰανωκά, ⁷ καὶ εἰς Μαχὼ, καὶ Ἀταρώθ, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. καὶ ἐλεύσεται ἐπὶ Ἱεριχώ, καὶ διεκβαλεῖ ἐπὶ τὸν

τὸν Ἰορδάνην. ⁸ καὶ ἀπὸ Τάφου πορεύεται τὰ ὄρια ἐπὶ θάλασσαν ἐπὶ Χέλκανά. καὶ ἔσται ἡ διεξοδος αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν. αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς Ἐφραὶμ κατὰ δῆμους αὐτῶν. ⁹ καὶ αἱ πόλεις αἱ ἀφορισθεῖσαι τοῖς υἱοῖς Ἐφραὶμ ἀναμέσον τῆς κληρονομίας υἱῶν Μανασσῆ, πᾶσαι αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ¹⁰ καὶ οὐκ ἀπόλεισεν Ἐφραὶμ τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζέρ. καὶ κατοίκει ὁ Χαναναῖος ἐν τῷ Ἐφραὶμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἕως ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἐνέπρησεν αὐτήν ἐν πυρὶ. καὶ τοὺς Χαναναίους καὶ τοὺς Φερίλαιους, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Γαζέρ ἐξεκέντησαν. καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Φαραὼ ἐν φερνῇ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἐγένετο τὰ ὄρια φυλῆς υἱῶν Μανασσῆ ὅτι οὗτος πρωτότοκος τῷ Ἰωσήφ, τῷ Μαχίρ πρωτοτόκῳ Μανασσῆ πατρὶ Γαλαὰδ, ἀνὴρ γὰρ πολεμιστὴς ἦν, ἐν τῇ Γαλααδίτιδι καὶ ἐν τῇ Βασανίτιδι. ² καὶ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ τοῖς λοιποῖς κατὰ δῆμους αὐτῶν. τοῖς υἱοῖς Ἰεζὶ, καὶ τοῖς υἱοῖς Κελεξ, καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰεζιήλ, καὶ τοῖς υἱοῖς Συχέμ, καὶ τοῖς υἱοῖς Συμαρίμ, καὶ τοῖς υἱοῖς Ὀφέρ. οὗτοι ἄρσενες κατὰ δῆμους αὐτῶν. ³ καὶ τῷ Σαλπαὰδ υἱῷ Ὀφέρ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοὶ ἀλλ' ἡ θυγατέρις. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων Σαλπαὰδ. Μααλά, καὶ Νουά, καὶ Ἐγλά, καὶ Μελχά, καὶ Θερσά. ⁴ καὶ ἔστησαν ἐναντίον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐναντίον Ἰησοῦ, καὶ ἐναντίον τῶν ἀρχόντων, λέγουσαι. ὁ θεὸς ἐνετείλατο διὰ χειρὸς Μωυσῆ δούναι ἡμῖν κληρονομίαν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. καὶ ἐδόθη αὐταῖς διὰ προστάγματος κυρίου κληρὸς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ⁵ καὶ ἔπασεν ὁ σχοινοδόξος αὐτῶν ἀπὸ Ἀνάσσα καὶ πεδίον Λαβὲκ ἐκ τῆς γῆς Γαλαὰδ, ἣ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. ⁶ ὅτι θυγατέρες υἱῶν Μανασσῆ ἐκληρονόμησαν κληρὸν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. ἡ δὲ γῆ Γαλαὰδ ἐγενήθη τοῖς υἱοῖς Μανασσῆ τοῖς κατα-

λειμμένους. ⁷ καὶ ἐγενήθη ὄρια υἱῶν Μανασσῆ Ἀηλανὰθ, ἣ ἐστὶ κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ἀνάθ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὰ ὄρια ἐπὶ Ἰαμὶν καὶ Ἰασοῖβ ἐπὶ πηγὴν Θαφθῶθ. ⁸ τῷ Μανασσῇ ἔσται. καὶ Θαφθῶθ ἐπὶ τῶν ὁρίων Μανασσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἐφραὶμ. ⁹ καὶ καταβήσεται τὰ ὄρια ἐπὶ φάραγγα Καρανά ἐπὶ λίβα κατὰ φάραγγα Ἰαριήλ τερέμινθος τῷ Ἐφραὶμ ἀναμέσον πολλῶς Μανασσῆ. καὶ ὄρια Μανασσῆ ἐπὶ τὸν βορρᾶν εἰς τὸν χιμαρῶν. καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξοδος θάλασσα ¹⁰ ἀπὸ λιβὸς τῷ Ἐφραὶμ. καὶ ἐπὶ βορρᾶν Μανασσῆ. καὶ ἔσται ἡ θάλασσα ὄρια αὐτοῖς. καὶ ἐπὶ Ἀσηβ συναφουσιν ἐπὶ βορρᾶν. καὶ τῷ Ἰσάχαρ ἀπὸ ἀνατολῶν. ¹¹ καὶ ἔσται Μανασσῆ ἐν Ἰσάχαρ καὶ ἐν Ἀσηρ Βαιθσάν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δῶρ, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Μαγεδδῶ, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὸ τρίτον τῆς Μανφετά, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. ¹² καὶ οὐκ ἡδυνάσθησαν οἱ υἱοὶ Μανασσῆ ἐξολοθρεῦσαι τὰς πόλεις ταύτας. καὶ ἤρχετο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. ¹³ καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπεὶ κατίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησαν τοὺς Χαναναίους ὑπηκόους, ἐξολοθρεῦσαι δὲ αὐτοὺς οὐκ ἐξολοθρέυσαν. ¹⁴ ἀντίπαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ τῷ Ἰησοῖ, λέγοντες. διατί ἐκληρονόμησας ἡμᾶς κληρὸν ἓνα, καὶ σχοινοῖςμα ἓν; ἐγὼ δὲ λαὸς πολὺς εἰμι, καὶ ὁ θεὸς εὐλόγησέ με. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰησοῦς. εἰ λαὸς πολὺς εἶ, ἀναβήθι εἰς τὸν δρυμὸν, καὶ ἐκκάθαρον στενωτῷ εἰ στενωχωρεῖ σε τὸ ὄρος τὸ Ἐφραὶμ. ¹⁶ καὶ εἶπαν. οὐκ ἀρέσκει ἡμῖν τὸ ὄρος τὸ Ἐφραὶμ. καὶ ἵππος ἐπίλεκτος, καὶ σίδηρος τῷ Χαναναίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν αὐτῷ ἐν Βαιθσάν, καὶ ἐν ταῖς κώμας αὐτῆς, ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζρεὲλ. ¹⁷ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰωσήφ. εἰ λαὸς πολὺς εἶ, καὶ ἰσχύον μεγάλην ἔχεις, οὐκ ἔσται σοι κληρὸς εἰς. ¹⁸ ὁ γὰρ δρυμὸς ἔσται σοι, ὅτι δρυμὸς ἐστὶ, καὶ ἐκκαθαριεῖς αὐτὸν, καὶ ἔσται σοι. καὶ ὅταν ἐξολοθρεύσῃς τὸν Χαναναῖον, ὅτι ἵππος ἐπίλε-

κτος

πτος αὐτῷ ἐστι. σὺ γὰρ ὑπερισχύεις αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΙΗ'.

Καὶ ἐξεκλησιάσθη πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Σηλῶ, καὶ ἐπῆξαν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ γῆ ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν. ² καὶ κατελείφθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐ οὐκ ἐκληρονόμησαν, ἑπτὰ φυλαί. ³ καὶ ἔπειν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ἕως τίνος ἐκλυθήσεσθε κληρονομήσαντι τὴν γῆν ἣν ἔδωκεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν; ⁴ δότε ἐξ ὑμῶν ἄνδρας τρεῖς ἐκ φυλῆς, καὶ ἀναστάντες διελθέτωσαν τὴν γῆν, καὶ διαγραφάτωσαν αὐτὴν ἐναντίον μου, καθὰ δεήσει διελεῖν αὐτήν. καὶ διήλθοσαν πρὸς αὐτόν, ⁵ καὶ διεῖλεν αὐτοῖς ἑπτὰ μερίδας. Ἰούδας στήσεται αὐτοῖς ὄριον ἀπὸ λιβός, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ στήσονται αὐτοῖς ἀπὸ βορρᾶ. ⁶ ὑμεῖς δὲ μερίσατε τὴν γῆν ἑπτὰ μερίδας, καὶ ἐνέγκατε ὧδε πρὸς με, καὶ ἔξοισω ὑμῖν κλῆρον ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ⁷ οὐ γάρ ἐστι μερίς τοῖς υἱοῖς Λευὶ ἐν ὑμῖν. ἱερατεία γὰρ κυρίου μερίς αὐτοῦ. καὶ Γαδ καὶ Ρουβὴν καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασσὴ ἐλάβοσαν τὴν κληρονομίαν αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐπ' ἀνατολῆς, ἣν ἔδωκεν αὐτοῖς Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου. ⁸ καὶ ἀναστάντες οἱ ἄνδρες ἐπορεύθησαν. καὶ ἐνετείλατο Ἰησοῦς τοῖς ἀνδράσι τοῖς πορευομένοις χωροβατῆσαι τὴν γῆν, λέγων. πορεύεσθε καὶ χωροβατῆσατε τὴν γῆν, καὶ παραγενήθητε πρὸς με, καὶ ὧδε ἔξοισω ὑμῖν κλῆρον ἐναντι κυρίου ἐν Σηλῶ. ⁹ καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐχωροβάτησαν τὴν γῆν. καὶ εἶδον αὐτήν, καὶ ἔγραψαν αὐτὴν κατὰ πόλεις ἑπτὰ μερίδας εἰς βιβλίον, καὶ ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν. ¹⁰ καὶ ἐνέβαλεν αὐτοῖς Ἰησοῦς κλῆρον ἐν Σηλῶ ἐναντι κυρίου. ¹¹ καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος φυλῆς Βενιαμὶν πρῶτος κατὰ δόμους αὐτῶν. καὶ ἐξῆλθεν ὄρια τοῦ κλήρου αὐτῶν ἀναμέσον υἱῶν Ἰούδα καὶ ἀναμέσον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ. ¹² καὶ ἐγενήθη αὐτῶν τὰ ὅρια ἀπὸ βορρᾶ, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου προσαναβήσεται τὰ ὅρια κατὰ νότον Ἰεριχῶ ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ ὄρος ἐπὶ τὴν

θάλασσαν, καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξοδος ἡ Μαβδαρίτις Βαιθῶν. ¹³ καὶ διελεύσεται ἐκείθεν τὰ ὅρια Λουζᾶ ἐπὶ νότον Λουζᾶ ἀπὸ λιβός αὐτῆς. αὕτη ἐστὶ Βαιθὴλ. καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια Μααταρῶβ Ὀρεχ ἐπὶ τὴν ὄρειν, ἣ ἐστὶ πρὸς λίβα Βαιθωρὼν ἡ κατω. ¹⁴ καὶ διελεύσεται τὰ ὅρια καὶ παρελεύσεται ἐπὶ τὸ μέρος τὸ βλέπον παρὰ θάλασσαν ἀπὸ λιβός ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπὶ πρόσωπον Βαιθωρὼν λίβα. καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξοδος εἰς Καριαθ Βαάλ. αὕτη ἐστὶ Καριαθιαρὶν, πόλις υἱῶν Ἰούδα. τοῦτο ἐστὶ τὸ μέρος τὸ πρὸς θάλασσαν. ¹⁵ καὶ μέρος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους Καριαθ Βαάλ. καὶ διελεύσεται ὅρια εἰς Γασὶν, ἐπὶ πηγὴν ὕδατος Ναφθῶ. ¹⁶ καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ μέρους, τοῦτο ἐστὶ κατὰ πρόσωπον νάπης Σοννάμ, ὃ ἐστὶν ἐκ μέρους Ἐμεκ Ραφαὶν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ καταβήσεται Γαίεννα ἐπὶ νότον Ἰεβουσαι ἀπὸ λιβός. καταβήσεται ἐπὶ πηγὴν Ρωγὴλ. ¹⁷ καὶ διελεύσεται ἐπὶ πηγὴν Βαιθσαμὺς, καὶ παρελεύσεται ἐπὶ Γαλιλῶθ, ἣ ἐστὶν ἀπέναντι πρὸς ἀνάβασιν Αἰθαμίν. καὶ καταβήσεται ἐπὶ λίθον Βαιὼν υἱῶν Ρουβὴν. ¹⁸ καὶ διελεύσεται κατὰ νότον Βαιθάραβα ἀπὸ βορρᾶ, καὶ καταβήσεται ¹⁹ ἐπὶ τὰ ὅρια ἐπὶ νότον θάλασσαν ἀπὸ βορρᾶ. καὶ ἔσται ἡ διεξοδος τῶν ὀρίων ἐπὶ λοφίαν τῆς θαλάσσης τῶν ἀλῶν ἐπὶ βορρᾶν εἰς μέρος τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ λιβός. ταῦτα τὰ ὅρια ἐστὶν ἀπὸ λιβός. ²⁰ καὶ ὁ Ἰορδάνης ὀριεῖ ἀπὸ μέρους ἀνατολῶν. αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμὶν τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλω κατὰ δόμους. ²¹ καὶ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις τῶν υἱῶν Βενιαμὶν κατὰ δόμους αὐτῶν Ἰεριχῶ, καὶ Βεθγαϊὼ, καὶ Ἀμεκασίς, ²² καὶ Βαιθαβαρά, καὶ Σαρά, καὶ Βησανά, ²³ καὶ Αἰὶν, καὶ Φαρά, καὶ Εφραθὰ, ²⁴ καὶ Καραφά, καὶ Κεφιρὰ, καὶ Μο-νὶ, καὶ Γαβαά. πόλεις δώδεκα, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ²⁵ Γαβαὼν, καὶ Ραμὰ, καὶ Βεθρωθὰ, ²⁶ καὶ Μασσημὰ, καὶ Μιρὼν, καὶ Ἀμωκὴ, ²⁷ καὶ Φιρὰ, καὶ Καφὰν, καὶ Νακὰν, καὶ Σέληκαν, καὶ Θαιρελὰ, ²⁸ καὶ Ἰεβουῖς. αὕτη ἐστὶν Ἱερουσαλήμ. καὶ Γαβαθ, Ἰα-
ρίμ,

ρίμ, πόλεις δεκατρεῖς, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. αὕτη ἡ κληρονομία υἱῶν Βενιαμὴν κατὰ δῆμους αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἐξῆλθεν ὁ δευτερός κλῆρος τῶν υἱῶν Συμεὼν. καὶ ἐγενήθη ἡ κληρονομία αὐτῶν ἀναμέσον κλήρων υἱῶν Ἰούδα. ² καὶ ἐγενήθη ὁ κλῆρος αὐτῶν Βηρσαβὲ καὶ Σαμαά, καὶ Καλαδάμ, ³ καὶ Ἀρσολά, καὶ Βολά, καὶ Ἰασόν, ⁴ καὶ Ἐρθουλά, καὶ Βουλά, καὶ Ἐρμά, ⁵ καὶ Σικελάν, καὶ Βαιθμαχερεβ, καὶ Σαρσουσίν, ⁶ καὶ Βαθραβῶθ, καὶ οἱ ἀγροὶ αὐτῶν, πόλεις δεκατρεῖς, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ⁷ Ἐρεμῶν, καὶ Θαλά, καὶ Ἰεθέρ, καὶ Ἀσάν, πόλεις τέσσαρες, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν ⁸ κύκλω τῶν πόλεων αὐτῶν ἕως Βαλέκ πορευομένων Βαμὲθ κατὰ λίβα. αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν. ⁹ ἀπὸ τοῦ κλήρου τοῦ Ἰούδα ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Συμεὼν, ὅτι ἐγενήθη ἡ μερίς υἱῶν Ἰούδα μετῶν τῆς αὐτῶν, καὶ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Συμεὼν ἐν μέσῳ τοῦ κλήρου αὐτῶν. ¹⁰ καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τρίτος τῷ Ζαβουλὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν. ἔσται τὰ ὅρια τῆς κληρονομίας αὐτῶν, Ἐσδεκχωλά ὅρια αὐτῶν. ¹¹ ἡ θάλασσα καὶ Μαγελδά, καὶ συνάψει ἐπὶ Βαιθάραβα εἰς τὴν φάραγγα, ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον Ἰεκμάν. ¹² καὶ ἀνέστρεψεν ἀπὸ Σεδδούκ ἐξ ἐναντίας ἀπὸ ἀνατολῶν Βαιθσαμύς ἐπὶ τὰ ὅρια Χασελωθαῖθ, καὶ διελεύσεται ἐπὶ Λαβιρῶθ, καὶ προσαναβήσεται ἐπὶ Φαγγαί. ¹³ καὶ ἐκείθεν περιελεύσεται ἐξ ἐναντίας ἐπ' ἀνατολὰς ἐπὶ Γιβερὲ ἐπὶ πόλιν Κατασὲμ, καὶ διελεύσεται ἐπὶ Ρεμμωναὰ Μαθαραοά. ¹⁴ καὶ περιελεύσεται ὅρια ἐπὶ βορρᾶν ἐπὶ Ἀμῶθ, καὶ ἔσται ἡ διεξοδος αὐτῶν ἐπὶ Γαιφαήλ, ¹⁵ καὶ Κατανάθ, καὶ Ναβαάλ, καὶ Συμοῶν, καὶ Ἰεριχώ, καὶ Βαιθμάν. ¹⁶ αὕτη ἡ κληρονομία τῆς φυλῆς υἱῶν Ζαβουλὼν κατὰ δῆμους αὐτῶν. πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ¹⁷ καὶ τῷ Ἰσαάχαρ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ τέταρτος. ¹⁸ καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἰαζήλ, καὶ Χασαλιῶθ, καὶ Σουνάμ, ¹⁹ καὶ Ἀγίν, καὶ Σιωνά,

καὶ Περῶθ, ²⁰ καὶ Ἀναχερεθ, καὶ Λαβιρῶν, καὶ Κισῶν, καὶ Ρεβές, ²¹ καὶ Ρεμμάς, καὶ Ἰεὼν, καὶ Τομμάν, καὶ Αἰμαρέκ, καὶ Βηρσαφής. ²² καὶ συνάψει τὰ ὅρια ἐπὶ Γαιθβῶρ, καὶ ἐπὶ Σαλίμ κατὰ θάλασσαν καὶ Βαιθσαμύς. καὶ ἔσται αὐτοῦ ἡ διεξοδος τῶν ὁρίων ὁ Ἰορδάνης. ²³ αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἰσαάχαρ κατὰ δῆμους αὐτῶν. αἱ πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ²⁴ καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ πέμπτος Ἀσήρ κατὰ δῆμους αὐτῶν. ²⁵ καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Ἐξελειθ, καὶ Ἀλέφ, καὶ Βαιθὸν, καὶ Κεάφ, ²⁶ καὶ Ἑλμελέχ, καὶ Ἀμιήλ, καὶ Μασαά. καὶ συνάψει τῷ Καρμὴλ κατὰ θάλασσαν, καὶ τῷ Σιών, καὶ Λαβανάθ. ²⁷ καὶ ἐπιστρέψει ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ Βαιθγεγενθ, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλῶν καὶ Ἐγκαί, καὶ Φθαίηλ κατὰ βορρᾶν, καὶ εἰσελεύσεται ὅρια Σαφθαιβαιθμὲ, καὶ Ἰναήλ, καὶ διελεύσεται εἰς Χωβαμασοὺλ, ²⁸ καὶ Ἐλβὼν, καὶ Ρααβ, καὶ Εμεμαὼν, καὶ Κανθάν ἕως Σιδῶνος τῆς μεγάλης. ²⁹ καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια εἰς Ραμὰ καὶ ἕως πηγῆς Μασφασσάτ καὶ τῶν Τυρίων, καὶ ἀναστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ Ἰασίφ, καὶ ἔσται ἡ διεξοδος αὐτοῦ ἡ θάλασσα, καὶ Ἀπολές, καὶ Ἐρχοβ, ³⁰ καὶ Ἀρχοβ, καὶ Ἀφέκ, καὶ Ρααῦ. ³¹ αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Ἀσήρ κατὰ δῆμους αὐτῶν. πόλεις καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. ³² καὶ τῷ Νεφθαλί ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἕκτος. ³³ καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Μοολάμ, καὶ Μωλά, καὶ Βεσιμῖν, καὶ Ἀρμέ, καὶ Ναβὸκ, καὶ Ἰεφθαμαί ἕως Ἀωδαμ. καὶ ἐγενήθησαν αἱ διεξοδοὶ αὐτοῦ Ἰορδάνης. ³⁴ καὶ ἐπιστρέψει τὰ ὅρια ἐπὶ θάλασσαν ἐν Ἀθθαβῶρ, καὶ διελεύσεται ἐκείθεν Ἰακανά, καὶ συνάψει τῷ Ζαβουλῶν ἀπὸ νότου, καὶ Ἀσήρ συνάψει κατὰ θάλασσαν, καὶ ὁ Ἰορδάνης ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. ³⁵ καὶ αἱ πόλεις τεχνήρεις τῶν Τυρίων. Τύρος, καὶ Ὠμαθαδάκεθ, καὶ Κενερέθ, ³⁶ καὶ Ἀρμαῖθ, καὶ Ἀραήλ, καὶ Ἀσῶρ, ³⁷ καὶ Κάδες, καὶ Ἀσσαρί, καὶ πηγὴ Ἀσὸρ, ³⁸ καὶ Κερωὲ, καὶ Μεγαλααρίμ, καὶ Βαιθθαμέ, καὶ Θεσσαμύς. ³⁹ αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς

φυλῆς υἱῶν Νεφθαλί. ⁴⁰ καὶ τῷ Δάν ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος ὁ ἑβδομος. ⁴¹ καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αὐτῶν Σαραθ, καὶ Ἀσά, καὶ πόλεις Σαμμάς, ⁴² καὶ Σαλαμίν, καὶ Ἀμμών, καὶ Σιλαθὰ, ⁴³ καὶ Ἐλὼν, καὶ Θαμναθὰ, καὶ Ἀκκαρῶν, ⁴⁴ καὶ Ἀλκαθὰ, καὶ Βεγεθὼν, καὶ Γεβειλάν, ⁴⁵ καὶ Ἀζὼρ, καὶ Βαναιβακάτ, καὶ Γεθρεμμών, ⁴⁶ καὶ ἀπὸ θαλάσσης Ἰεράκων ὄριον πλησίον Ἰοππης. ⁴⁸ αὕτη ἡ κληρονομία φυλῆς υἱῶν Δάν κατὰ δῆμους αὐτῶν, αἱ πόλεις αὐτῶν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῶν. καὶ οὐκ ἐξέθλιψαν οἱ υἱοὶ Δάν τὸν Ἀμορραῖον τὸν θλίβοντα αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει. καὶ οὐκ εἶδον αὐτοὺς οἱ Ἀμορραῖοι καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα, καὶ ἐθλίψαν ἀπ' αὐτῶν τὸ ὄριον τῆς μερίδος αὐτῶν. ⁴⁷ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Δάν καὶ ἐπολέμησαν τὴν Ἀαχίς, καὶ κατελάβοντο αὐτήν, καὶ ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ κατώκησαν αὐτήν, καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτῆς Λασενδάν. καὶ ὁ Ἀμορραῖος ὑπέμεινε τοῦ κατοικεῖν ἐν Ἐλῶν καὶ ἐν Σαλαμίν. καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ τοῦ Ἐφραὶμ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον. ⁴⁹ καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεύσαι τὴν γῆν κατὰ τὸ ὄριον αὐτῶν. καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κληρὸν τῷ Ἰησοὶ τῷ υἱῷ Ναυῆ ἐν αὐτοῖς ⁵⁰ διὰ προστάγματος τοῦ θεοῦ. καὶ ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πόλιν ἣν ἡτήσατο Θαμνασαρά, ἣ ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραὶμ. καὶ ὠκοδόμησε τὴν πόλιν, καὶ κατοικεῖ ἐν αὐτῇ. ⁵¹ αὗται αἱ διαιρέσεις αἱ κατεκληρονόμησεν Ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ κατὰ κλήρους ἐν Σηλῶ, ἐναντι κυρίου παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. καὶ ἐπορεύθησαν ἐμβατεύσαι τὴν γῆν.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐλάλησε κύριος τῷ Ἰησοὶ, λέγων. ² λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων. δότε τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, ὥς εἶπα πρὸς ὑμᾶς διὰ Μωυσῆ. ³ φυγαδευτήριον τῷ φονευτῇ τῷ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως, καὶ ἐδόνται ὑμῖν αἱ πόλεις φυγαδευτηρίων, καὶ οὐκ ἀπο-

θανεῖται ὁ φονευτὴς ὑπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστῇ ἐναντίον τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν. ⁷ καὶ διέστειλεν τὴν Κάδθ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ Νεφθαλί, καὶ Συχὲμ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραὶμ, καὶ τὴν πόλιν Ἀρβὸκ, αὕτη ἐστὶν Χεβρών, ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἰούδα. ⁸ καὶ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἔδωκε Βοσορ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ πεδίῳ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ρουβὴν, καὶ Ἀρμὼθ ἐν τῇ Γαλαὰδ ἐκ τῆς φυλῆς Γὰδ, καὶ τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανίτιδι ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσῆ. ⁹ αὗται αἱ πόλεις αἱ ἐπίκλητοι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ τῷ προσηλύτῳ τῷ προσκειμένῳ ἐν αὐτοῖς καταφυγεῖν ἐκεί παντὶ παῖοντι ψυχὴν ἀκουσίως, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ ἐν χειρὶ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, ἕως ἂν καταστῇ ἐναντι τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Καὶ προσήλθοσαν οἱ ἀρχιπατριῶται τῶν υἱῶν Λευὶ πρὸς Ἐλεάζαρ τὸν ἱερέα καὶ Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχιφύλους πατριῶν ἐκ τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ. ² καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς ἐν Σηλῶ ἐν γῇ Χαναάν, λέγοντες. ἐνετίματο κυριος ἐν χειρὶ Μωυσῆ δοῦναι ἡμῖν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ περισπόρια τοῖς κτήνεσιν ἡμῶν. ³ καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις ἐν τῷ κατακληρονομεῖν διὰ προστάγματος κυρίου τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν. ⁴ καὶ ἐξῆλθεν ὁ κλῆρος τῷ δήμῳ Καάθ, καὶ ζέγνετο τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις ἀπὸ φυλῆς Ἰούδα καὶ ἀπὸ φυλῆς Συμεὼν καὶ ἀπὸ φυλῆς Βενιαμὴν κληρωτὶ πόλεις δεκατριῖς. ⁵ καὶ τοῖς υἱοῖς Καάθ τοῖς καταλειμμένοις ἐκ τῆς φυλῆς Ἐφραὶμ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δάν καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσου φυλῆς Μανασσῆ κληρωτὶ πόλεις δέκα. ⁶ καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἰσάαχαρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Νεφθαλί καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσου φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασάν πόλεις δεκατριῖς. ⁷ καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρί κατὰ δῆμους αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ρουβὴν καὶ ἀπὸ φυλῆς Γὰδ καὶ ἀπὸ φυλῆς Ζαβουλὼν κληρωτὶ πόλεις δώδεκα. ⁸ καὶ ἔδωκαν

ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ κληρωτί. ⁹ καὶ ἔδωκεν ἡ φυλὴ υἱῶν Ἰούδα καὶ ἡ φυλὴ υἱῶν Συμεὼν καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς υἱῶν Βενιαμὴν τὰς πόλεις ταύτας. καὶ ἐπεκλήθησαν ¹⁰ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἀπὸ τοῦ δήμου τοῦ Καὰθ τῶν υἱῶν Λευὶ, ὅτι τούτοις ἐγενήθη ὁ κληρος. ¹¹ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν Καριαθαρβὼκ μητρόπολιν τῶν Ἑνακ. αὕτη ἐστὶ Χιβρὼν ἐν τῷ ὄρει Ἰούδα. τὰ δὲ περισπόρια κύκλω αὐτῆς, ¹² καὶ τοὺς ἀγρούς τῆς πόλεως καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκεν Ἰησοὺς τοῖς υἱοῖς Χαλεβ υἱοῦ Ἰεφονῆ ἐν κατασχέσει. ¹³ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν ἔδωκε τὴν πόλιν φυγαδευτήριον τῷ φονεύσαντι, τὴν Χιβρὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ συν αὐτῇ. καὶ τὴν Λεμνά, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ πρὸς αὐτῇ. ¹⁴ καὶ τὴν Αἰλώμ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Τεμά, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. ¹⁵ καὶ τὴν Γελλά, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Λαβρί, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. ¹⁶ καὶ Ἀσά, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ Τανὺ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ Βαιθσαμὺς, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις ἐννέα παρὰ τῶν δυο φυλῶν τούτων. ¹⁷ καὶ παρὰ τῆς φυλῆς Βενιαμὴν τὴν Γαβαὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ Γαθιθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. ¹⁸ καὶ Ἀναθὼθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ Γάμαλα, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. ¹⁹ πᾶσαι αἱ πόλεις υἱῶν Ἀαρὼν τῶν ἱερέων δεκατρεῖς. ²⁰ καὶ τοῖς δήμοις υἱοῖς Καὰθ τοῖς Λευίταις τοῖς καταλελειμένοις ἀπὸ τῶν υἱῶν Καὰθ, καὶ ἐγενήθη ἡ πόλις τῶν ἱερέων αὐτῶν ἀπὸ φυλῆς Ἐφραΐμ. ²¹ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτήριου τὴν τοῦ φονεύσαντος, τὴν Συγέμ καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ Γάζαρα καὶ τὰ πρὸς αὐτὴν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. ²² καὶ Βαιθωρὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα τὰ αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. ²³ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Δὰν τὴν Ἐλκωθαίμ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Γεθεδάν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. ²⁴ καὶ Αἰλών, καὶ τὰ

ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Γεθερεμὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. ²⁵ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίους φυλῆς Μανασσὴ τὴν Ταναχ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Ἰεβαθά, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις δύο. ²⁶ πᾶσαι πόλεις δέκα, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ τὰ πρὸς αὐταῖς τοῖς δήμοις υἱῶν Καὰθ τοῖς ὑπολελειμμένοις. ²⁷ καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσὼν τοῖς Λευίταις ἐκ τοῦ ἡμίους φυλῆς Μανασσὴ τὰς πόλεις τὰς ἀφωρισμένας τοῖς φονεύσαντι, τὴν Γαυλὼν ἐν τῇ Βασανίτιδι, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Βοσοράν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις δύο. ²⁸ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ τὴν Κισσὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Διββά, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. ²⁹ καὶ τὴν Ρεμμάθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ Πηγὴν γραμμάτων, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. ³⁰ καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσὴρ τὴν Βασιλάν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Λαββὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. ³¹ καὶ Χέλκάτ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Ραάβ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τέσσαρες. ³² καὶ ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλὶ, τὴν πόλιν τὴν ἀφωρισμένην τῷ φονεύσαντι, τὴν Καδὲς ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ τὴν Νεμμάθ, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ. καὶ Θεμὼν, καὶ τὰ ἀφωρισμένα αὐτῇ, πόλεις τρεῖς. ³³ πᾶσαι αἱ πόλεις τοῦ Γεδσὼν κατὰ δήμους αὐτῶν πόλεις δεκατρεῖς. ³⁴ καὶ τῷ δήμῳ υἱῶν Μεραρί τοῖς Λευίταις τοῖς λοιποῖς ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν τὴν Μαάν, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. καὶ τὴν Κάδης, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. ³⁵ καὶ Σέλλα, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, πόλεις τρεῖς. ³⁶ καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ κατὰ Ἰεριχώ ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβὴν τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύσαντος, τὴν Βοσόρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. τὴν Μισώ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. καὶ τὴν Ἰαζήρ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. ³⁷ καὶ τὴν Δεκμὼν, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. καὶ τὴν Μαφά, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, πόλεις τέσσαρες. ³⁸ καὶ ἀπὸ τῆς φυλῆς Γαδ τὴν πόλιν τὸ φυγαδευτήριον τοῦ φονεύ-

φορεύσαντος καὶ τὴν Ῥαμὼθ ἐν τῇ Γαλααδ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. τὴν Καμὴν, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. ³⁹ καὶ τὴν Ἑσβὼν, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. καὶ τὴν Ἰαζήρ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, πάσαι αἱ πόλεις τέσσαρες. ⁴⁰ πᾶσαι αἱ πόλεις τοῖς υἱοῖς Μεραοὶ κατὰ δήμους αὐτῶν τῶν καταλειμμένων ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Λευί. καὶ ἐγενήθη τὰ ὅρια αἱ πόλεις δεκαδύο. ⁴¹ πᾶσαι πόλεις τῶν Λευιτῶν ἐν μέσῳ κατασχέσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, τεσσαρακονταοκτὶ πόλεις, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων, ⁴² πόλεις καὶ τὰ περισπόρια κύκλῳ τῆς πόλεως πάσαις ταῖς πόλεσι ταύταις. καὶ συνετέλεσεν Ἰησοὺς διαμερίσας τὴν γῆν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μερίδα τῷ Ἰησοῦ διὰ πρόσταγμα κυρίου. ἔδωκαν αὐτῷ τὴν πόλιν, ἣν ᾔησαστο. τὴν Θαμνασαχάρ ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ. καὶ ᾠκοδόμησεν Ἰησοὺς τὴν πόλιν, καὶ ᾤκησεν ἐν αὐτῇ. καὶ ἔλαβεν Ἰησοὺς τὰς μαχαίρας τὰς πετρίνας, ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς γινομένους ἐν τῇ ὁδῷ ἐν τῇ ἐρημῳ, καὶ ἔθρηνεν αὐτὰς ἐν Θαμνασαχάρ. ⁴³ καὶ ἔδωκε κύριος τῷ Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν ἣν ᾤμοσε δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κατεκληρονόμησαν αὐτήν, καὶ κατᾤκησαν ἐν αὐτῇ. ⁴⁴ καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κύριος κυκλόθεν, καθότι ᾤμοσε τοῖς πατράσιν αὐτῶν. οὐκ ἀντέστη οὐθεὶς κατενώπιον αὐτῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν παρέδωκεν κύριος εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. ⁴⁵ οὐ διέπεισεν ἀπὸ πάντων τῶν ῥημάτων τῶν καλῶν, ὧν ἐλάλησε κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, πάντα παρεγένετο.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Τότε συνεκάλεσεν Ἰησοὺς τοὺς υἱοὺς Ρουβὴν, καὶ τοὺς υἱοὺς Γαδ, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ, ² καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς ἀνηκόατε πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου, καὶ ὑπηκούσατε τῆς φωνῆς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὑμῖν. ³ οὐκ ἐγκαταλειοίπατε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν

ταύτας τὰς ἡμέρας πλείους. ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας ἐφυλάξατε τὴν ἐντολὴν κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν. ⁴ νῦν δὲ κατέπαυσε κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν, ὃν τρόπον εἶπεν αὐτοῖς. νῦν οὖν ἀποστραφέντες ἀπέλθατε εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν, καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν ἣν ἔδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. ⁵ ἀλλὰ φυλάξασθε σφόδρα ποιεῖν τὰς ἐντολὰς καὶ τὸν νόμον, ὃν ἐνετείλατο ἡμῖν ποιεῖν Μωυσῆς ὁ παῖς κυρίου, ἀγαπᾶν κυριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, πορεύεσθαι πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάξασθαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ προσκείσθαι αὐτῷ, καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὑμῶν. ⁶ καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Ἰησοὺς, καὶ ἔξαπέστειλεν αὐτοὺς, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. ⁷ καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ ἔδωκε Μωυσῆς ἐν τῇ Βασανίτιδι, καὶ τῷ ἡμίσει ἔδωκεν Ἰησοὺς μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου παρὰ θάλασσαν. καὶ ἡνίκα ἔξαπέστειλεν αὐτοὺς Ἰησοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, ⁸ καὶ ἐν χρήμασι πολλοῖς ἀπλήθυσαν εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. καὶ κτήνη πολλὰ σφόδρα, καὶ ἀργύριον, καὶ χρυσίον, καὶ σίδηρον, καὶ ἱματισμὸν πολὺν διείλαντο τὴν προνομὴν τῶν ἐχθρῶν μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. ⁹ καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Σηλῷ ἐν γῇ Χαναάν ἀπέλθειν εἰς τὴν Γαλααδ εἰς γῆν κατασχέσεως αὐτῶν, ἣν ἐκληρονόμησαν αὐτὴν διὰ προστάγματος κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ. ¹⁰ καὶ ἦλθον εἰς Γαλααδ τοῦ Ἰορδάνου, ἣ ἐστὶν ἐν γῇ Χαναάν. καὶ ᾠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐκεῖ βωμὸν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου βωμὸν μέγαν τοῦ ἰδεῖν. ¹¹ καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λεγόντων. ἰδοὺ ᾠκοδομήκασιν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσῆ βωμὸν ἐφ' ὁρίων γῆς Χαναάν ἐπὶ τοῦ Γαλααδ τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πέραν υἱῶν Ἰσρα-

Ἰσραὴλ. ¹² καὶ συνθηροῖσθῃσαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Σηλὼ ὥστε ἀναβάντες ἐκπολεμῆσαι αὐτούς. ¹³ καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γαδ καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς ἡμισυ φυλῆς Μανασσὴ εἰς γῆν Γαλααδ τὸν τε Φινεὺς υἱὸν Ἐλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἀρχιερέως ¹⁴ καὶ δέκα τῶν ἀρχόντων μετ' αὐτοῦ. ἄρχων εἰς ἀπὸ οἴκου πατριᾶς ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ. ἀρχοντας οἶκων πατριῶν εἰσιν χιλιάρχοι Ἰσραὴλ. ¹⁵ καὶ παρεγένοντο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ῥουβὴν, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς Γαδ, καὶ πρὸς τοὺς ἡμίσεις φυλῆς Μανασσὴ εἰς γῆν Γαλααδ. καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτούς, λέγοντες. ¹⁶ τάδε λέγει πᾶσα ἡ συναγωγὴ κυρίου. τίς ἡ πλημμυλεια αὕτη, ἣν ἐπλημμυλῆσατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ ἀποστραφῆναι σήμερον ἀπὸ κυρίου οἰκοδομήσαντες ὑμῖν ἑαυτοῖς βωμὸν, ἀποστάτας ὑμᾶς γενέσθαι ἀπὸ τοῦ κυρίου; ¹⁷ μὴ μικρὸν ὑμῖν τὸ ἁμάρτημα Φογῶρ, ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθημεν ἀπ' αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης; καὶ ἐγενήθη πληγὴ ἐν τῇ συναγωγῇ κυρίου. ¹⁸ καὶ ὑμεῖς ἀπεστράφητε σήμερον ἀπὸ κυρίου. καὶ ἔσται ἐὰν ἀποστῇτε σήμερον ἀπὸ κυρίου καὶ αὐριον, ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ ἔσται ἡ ὀργή. ¹⁹ καὶ νῦν εἰ μικρὰ ἡ γῆ ὑμῶν τῆς κατασχέσεως ὑμῶν, διάβητε εἰς τὴν γῆν τῆς κυρίου κατασχέσεως, οὐ κατασκηνοῖ ἐκεῖ ἡ σκηνὴ κυρίου καὶ κατακληρονομήσετε ἐν ἡμῖν, καὶ μὴ ἀπὸ θεοῦ ἀποστάται γενήθητε, καὶ ὑμεῖς μὴδ' ἀποστήτε ἀπὸ κυρίου, διὰ τὸ οἰκοδομῆσαι ὑμᾶς βωμὸν ἔξω τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ²⁰ οὐκ ἰδοὺ Ἀχαρ ὁ τοῦ Ζαρά πλημμυλεια ἐπλημμυλῆσεν ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος, καὶ ἐπὶ πᾶσαν πωγαγωγὴν Ἰσραὴλ ἐγενήθη ὀργή; καὶ οὗτος εἰς αὐτὸς ἀπέθανεν τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ. ²¹ καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν, καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ, καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασσὴ, καὶ ἐλάλησαν τοῖς χιλιάρχοις Ἰσραὴλ, λέγοντες. ²² ὁ θεὸς θεὸς κυρίου ἐστι, καὶ ὁ θεὸς θεὸς αὐτὸς οἶδε, καὶ Ἰσραὴλ αὐτὸς γινώσκειται. εἰ ἐν ἀποστασίᾳ ἐπλημμυλῆσαμεν ἐναν-

τι τοῦ κυρίου, μὴ ῥύσαιτο ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ²³ καὶ εἰ ὠκοδομήσαμεν ἑαυτοῖς βωμὸν ὥστε ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὥστε ἀναβιβᾶσαι ἐπ' αὐτὸν θυσίαν ὀλοκαυμάτων, ὥστε ποιῆσαι ἐπ' αὐτοῦ θυσίαν σωτηρίου, κύριος ἐκζητήσει. ²⁴ ἀλλ' ἐνεκεν εὐλαβείας ὀήματος ἐποίησαμεν τοῦτο, λέγοντες, ἵνα μὴ εἴπωσι αὐριον τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν. τί ὑμῖν καὶ κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραὴλ; ²⁵ καὶ ὅρια ἔθηκε κύριος ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν τὸν Ἰορδάνην, καὶ οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερίς κυρίου, καὶ ἀπαλλοτριώσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν τοὺς υἱοὺς ἡμῶν, ἵνα μὴ σέβωνται κύριον. ²⁶ καὶ εἵπαμεν ποιῆσαι οὕτω τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν βωμὸν τοῦτον οὐχ ἔνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἐνεκεν θυσιῶν, ²⁷ ἀλλ' ἵνα ἡ τοῦτο μαρτύριον ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν γενεῶν ἡμῶν μεθ' ἡμᾶς τοῦ λατρεῖν λατρείαν κυρίου ἐναντίον αὐτοῦ, ἐν τοῖς καρπωμασιν ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις ἡμῶν καὶ ἐν ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ἡμῶν. καὶ οὐκ ἐροῦσι τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις ἡμῶν αὐριον, οὐκ ἔστιν ὑμῖν μερίς κυρίου. ²⁸ καὶ εἵπαμεν. ἐὰν γένηται ποτε καὶ λαλήσωσι πρὸς ἡμᾶς, ἡ ταῖς γενεαῖς ἡμῶν αὐριον, καὶ ἐροῦσιν, ἰδοὺ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου, ὃ ἐποίησαν οἱ πατέρες ἡμῶν οὐχ ἔνεκεν καρπωμάτων οὐδὲ ἐνεκεν θυσιῶν, ἀλλὰ μαρτύριον ἐστὶν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον ἡμῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν υἱῶν ἡμῶν. ²⁹ μὴ γένοιτο οὖν ἡμᾶς ἀποστραφῆναι ἀπὸ κυρίου ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου, ὥστε οἰκοδομῆσαι ἡμᾶς θυσιαστήριον τοῖς καρπωμασι καὶ ταῖς θυσίαις Σαλαμὶν καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ σωτηρίου, πλὴν τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ὃ ἐστὶν ἐναντίον τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. ³⁰ καὶ ἀκούσας Φινεὺς ὁ ἱερεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς Ἰσραὴλ οἱ ᾗσαν μετ' αὐτοῦ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησαν οἱ υἱοὶ Ῥουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γαδ καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασσὴ, καὶ ἤρρεσεν αὐτοῖς. ³¹ καὶ εἶπε Φινεὺς ὁ ἱερεὺς τοῖς υἱοῖς Ῥουβὴν καὶ τοῖς υἱοῖς Γαδ καὶ τῷ

τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῆ. σήμερον ἐγνωκαμεν ὅτι μεθ' ἡμῶν κύριος διότι οὐκ ἐπλημμέλησατε ἐναντίον κυρίου πλημμέλειαν, καὶ ὅτι ἐρρύσασθε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς κυρίου. ³² καὶ ἀπέστρεψε Φινεὺς ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ῥουβὴν καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γαδ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ ἐκ τῆς Γαλααδ εἰς γῆν Χαναὰν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς τοὺς λόγους. ³³ καὶ ἤρρεσεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ εὐλόγησαν τὸν θεὸν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἔπλαν μκρέτι ἀναβῆναι πρὸς αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἐξολοθρεῦσαι τὴν γῆν τῶν υἱῶν Ῥουβὴν καὶ τῶν υἱῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ. καὶ κατώκησαν ἐπ' αὐτῆς. ³⁴ καὶ ἐπωνόμασεν Ἰησοὺς τὸν βωμὸν τῶν Ῥουβὴν καὶ τῶν Γαδ καὶ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ, καὶ ἔλεπεν ὅτι μαρτύριον ἔστιν ἀναμέσον αὐτῶν, ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἔστι.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πλείους μετὰ τὸ καταπαῦσαι κύριον τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλόθεν, καὶ Ἰησοὺς πρεσβύτερος προβεβηκώς ταῖς ἡμέραις. ² καὶ συνεκάλεσεν Ἰησοὺς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ τὴν γερουσίαν αὐτῶν καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστὰς αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν, καὶ ἔλεπε πρὸς αὐτούς. ἐγὼ γεγήρακα καὶ προβέβηκα ταῖς ἡμέραις. ³ ὑμεῖς δὲ ἐωράκατε ὅσα ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τούτοις ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὅτι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ὁ ἐκπολεμήσας ἡμῖν. ⁴ ἴδετε ὅτι ἐπεύριψα ὑμῖν τὰ ἔθνη τὰ καταλειμμένα ὑμῖν ταῦτα ἐν τοῖς κληθήναι εἰς τὰς φυλάς ὑμῶν, ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐξολόθρευσα, καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὁρεῖ ἐπὶ δυσμὰς ἡλίου. ⁵ κύριος δὲ ὁ θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ἕως ἂν ἀπόλωνται. καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς τὰ θηρία τὰ ἄγρια ἕως ἂν ἐξολοθρευθῇ αὐτοὺς καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἀ-

πὸ προσώπου ὑμῶν. καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, καθὰ ἐλάλησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ὑμῖν. ⁶ κατισχύσατε οὖν σφόδρα φυλάσσειν καὶ ποιῆν πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου Μωυσῆ, ἵνα μὴ ἐκκλίνητε εἰς δεξιὰ ἢ εὐώνυμα, ⁷ ὅπως μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὰ ἔθνη τὰ καταλειμμένα ταῦτα. καὶ τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομασθήσεται ἐν ὑμῖν, οὐδὲ μὴ λατρεύσητε, οὐδὲ μὴ προσκυνήσητε αὐτοῖς, ⁸ ἀλλὰ κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν προσκολληθήσεσθε, καθάπερ ἐποίησατε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁹ καὶ ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς κύριος ἀπὸ προσώπου ὑμῶν ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρά. καὶ οὐδεὶς ἀντίστη κατενώπιον ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁰ εἰς ὑμῶν ἰδίῳξε χιλίους, ὅτι κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν οὗτος ἐξεπολέμη ὑμῖν, καθάπερ ἔλεπεν ἡμῖν. ¹¹ καὶ φυλάξεσθε σφόδρα τὸν ἀγαπᾶν κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν. ¹² ἐὰν γὰρ ἀποστραφῇτε καὶ προσθῇσθε τοῖς ὑπολειφθεῖσιν ἔθνεσι τούτοις τοῖς μεθ' ὑμῶν, καὶ ἐπιγαμίας ποιήσητε πρὸς αὐτούς, καὶ συγκαταμιγῇτε αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ὑμῖν, ¹³ γινώσκετε ὅτι οὐ μὴ προσθῇ κύριος τοῦ ἐξολοθρεῦσαι τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς παγίδας καὶ εἰς σκάνδαλα καὶ εἰς ἡλούς ἐν ταῖς πτέρυναις ὑμῶν, καὶ εἰς βολίδας ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ἕως ἂν ἀπόλῃσθε ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης ἣν ἔδωκεν ὑμῖν κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ¹⁴ ἐγὼ δὲ ἀποτρέχω τὴν ὁδόν, καθὰ καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ γινώσκεσθε τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ τῇ ψυχῇ ὑμῶν, διότι οὐκ ἔπεισεν εἰς λόγος ἀπὸ πάντων τῶν λόγων ὧν ἔλεπε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς πάντα τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν, οὐ διεφώνησεν ἔξ αὐτῶν. ¹⁵ καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦκει πρὸς ἡμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ καλὰ ἃ ἐλάλησε κύριος ἐφ' ὑμᾶς, οὕτως ἐπάξει κύριος ὁ θεὸς ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ῥήματα τὰ πονηρὰ ἕως ἂν ἐξολοθρευθῇ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ταύτης, ἣς ἔδωκεν κύριος ὑμῖν, ¹⁶ ἐν τῷ παραβῆναι ὑμᾶς τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἣν ἐνετείλατο ἡμῖν, καὶ πορευθέντες λα-

λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Καὶ συνήγαγεν Ἰησοῦς πάσας φυλάς Ἰσραὴλ εἰς Σηλῶ, καὶ συνεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν καὶ τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς δικαστάς αὐτῶν, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς ἀπέναντι τοῦ θεοῦ. ² καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς πάντα τὸν λαόν. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. πέραν τοῦ ποταμοῦ παρώκησαν οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ ἀπαρχῆς, Θάρα ὁ πατὴρ Ἀβραάμ, καὶ ὁ πατὴρ Ναχωρ, καὶ ἐλάτρευσαν θεοῖς ἑτέροις. ³ καὶ ἔλαβον τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν Ἀβραάμ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ὠδήγησα αὐτὸν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. καὶ ἐπληθυνα αὐτοῦ σπέρμα, καὶ ἔδωκα αὐτῷ τὸν Ἰσαάκ, ⁴ καὶ τῷ Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ. καὶ ἔδωκα τῷ Ἡσαῦ τὸ ὄρος τὸ Σηεῖρ κληρονομήσαι αὐτόν. καὶ Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ καὶ κραταῖον. καὶ ἐκάκωσαν αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι. ⁵ καὶ ἐπάταξα τὴν Αἴγυπτον ἐν σημείοις οἷς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς. καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήγαγεν ⁶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἰσῆλθατε εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν. καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἵπποις εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθράν. ⁷ καὶ ἀνέβοήσαμεν πρὸς κύριον. καὶ ἔδωκε νεφέλην καὶ γνοφον ἀναμέσον ἡμῶν, καὶ ἀναμέσον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν θάλασσαν καὶ ἐκάλυπεν αὐτοὺς. καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὅσα ἐποίησε κύριος ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἥτε ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας πλείους. ⁸ καὶ ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς γῆν Ἀμορρᾶιων τῶν κατοικούντων πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. καὶ κατεκληρονομήσατε τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ ἐξωλοθρεύσατε αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. ⁹ καὶ ἀνέστη Βαλακ ὁ τοῦ Σεφωρ βασιλεὺς Μωάβ, καὶ ἀπετάξατο τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστείλας ἐκάλεσε τὸν Βαλαάμ ἀράσα-

σθαι ἡμῖν. ¹⁰ καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος ὁ θεὸς σου ἀπολῆσαι σε. καὶ εὐλόγησας εὐλόγησεν ἡμᾶς, καὶ ἐξείλατο ἡμᾶς ἐκ χειρῶν αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτούς. ¹¹ καὶ διέβητε τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρεγενήθητε εἰς Ἱεριχὼ. καὶ ἐπολέμησαν πρὸς ἡμᾶς οἱ κατοικοῦντες Ἱεριχὼ ὁ Ἀμορρᾶιος, καὶ ὁ Χαναταῖος, καὶ ὁ Φερεζαῖος, καὶ ὁ Εὐαῖος, καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος, καὶ ὁ Χετταῖος, καὶ ὁ Γεργεσαῖος. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν. ¹² καὶ ἐξαπέστειλε προτέραν ὑμῶν τὴν σφηκίαν. καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου ἡμῶν δώδεκα βασιλεῖς τῶν Ἀμορρᾶιων, οὐκ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ σου οὐδὲ ἐν τῷ τόξῳ σου. ¹³ καὶ ἔδωκεν ὑμῖν γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἐκοπιάσατε ἐπ' αὐτῆς, καὶ πόλεις ἃς οὐκ ᾤκοδομήκατε, καὶ κατῳκίσθητε ἐν αὐταῖς. καὶ ἀμπελώνας καὶ ἐλαιώνας, οὓς οὐκ ἐφυτεύσατε ὑμεῖς, ἔδεσθε. ¹⁴ καὶ νῦν ῥοβήθητε κύριον, καὶ λατρεύσατε αὐτῷ ἐν εὐθύτῃ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ περιέλειπε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτρίους, οἷς ἐλάτρευσαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ λατρεύσατε κυρίῳ. ¹⁵ εἰ δὲ μὴ ἄρεσκε ὑμῖν λατρεῖν κυρίῳ, ἐκλέξασθε ὑμῖν αὐτοῖς σήμερον τίνι λατρεύσητε, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων ὑμῶν, τοῖς ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ, εἴτε τοῖς θεοῖς τῶν Ἀμορρᾶιων ἐν οἷς ὑμεῖς κατοικεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν. ἐγὼ δὲ καὶ ἡ οἰκία μου λατρεύσομεν κυρίῳ, ὅτι ἁγίός ἐστι. ¹⁶ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ λαὸς εἶπε. μὴ γένοιο ἡμῖν καταλιπεῖν κύριον, ὥστε λατρεῖν θεοῖς ἑτέροις. ¹⁷ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν αὐτὸς θεὸς ἐστίν. αὐτὸς ἀνήγαγεν ἡμᾶς καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ διεφύλαξεν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθημεν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν πάσι τοῖς ἔθνεσιν οὓς παρήλθομεν δι' αὐτῶν. ¹⁸ καὶ ἐξέβαλε κύριος τὸν Ἀμορρᾶιον καὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κατοικοῦντα τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς λατρεύσομεν κυρίῳ, οὗτος γὰρ θεὸς ἡμῶν ἔστι. ¹⁹ καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν. οὐ μὴ δύνησθε λατρεῖν κυρίῳ, ὅτι ὁ θεὸς ἁγίος

ἅγιός ἐστι. καὶ ζῆλώσας οὗτος οὐκ ἀνήσει τὰ ἀμαρτήματα ὑμῶν καὶ τὰ ἀνομιήματα ὑμῶν, ²⁰ ἥνίκα ἂν ἐγκαταλίπητε κύριον καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτέροις. καὶ ἐπελθὼν κακώσει ὑμᾶς καὶ ἐξανάλωσει ὑμᾶς ἀνθ' ὧν εὖ ἐποίησεν ὑμᾶς. ²¹ καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν. οὐχί, ἀλλὰ κυρίῳ λατρεύσομεν. ²² καὶ εἶπεν Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν. μαρτυρεῖτε ὑμεῖς καθ' ὑμῶν, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε κυρίῳ λατρεύειν αὐτῷ. ²³ καὶ νῦν περιέλεσθε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτριούς τοὺς ἐν ὑμῖν, καὶ εὐθύνετε τὴν καρδίαν ὑμῶν πρὸς κύριον θεὸν Ἰσραὴλ. ²⁴ καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ἰησοῦν. κυρίῳ λατρεύσομεν, καὶ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουσόμεθα. ²⁵ καὶ διέθετο Ἰησοῦς διαθήκην πρὸς τὸν λαόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ νόμον καὶ κρίσιν ἐν Σηλῷ ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ. ²⁶ καὶ ἔγραψε τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς βιβλίον νόμων τοῦ θεοῦ. καὶ ἔλαβεν λίθον μέγαν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν Ἰησοῦς ὑπὸ τὴν τέρμινθον ἀπέναντι κυρίου. ²⁷ καὶ εἶπε Ἰησοῦς πρὸς τὸν λαόν. ἰδοὺ ὁ λίθος οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, ὅτι αὐτὸς ἀκήκοε πάντα τὰ λεχθέντα αὐτῷ ὑπὸ κυρίου. ὅτι ἐλάλησε πρὸς ὑμᾶς σήμερον, καὶ οὗτος ἔσται ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον ἐπ' ἔσχατων τῶν ἡμερῶν, ἥνίκα ἂν ψύσησθε κυρίῳ τῷ θεῷ μου. ²⁸ καὶ ἀπέστειλεν Ἰησοῦς τὸν λαόν, καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ³¹ καὶ ἐλάτρευσεν Ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν πρεσβυτέρων ὅσοι ἐφείλκυσαν τὸν χρόνον μετὰ Ἰησοῦ, καὶ ὅσοι εἶδον πάν-

τα τὰ ἔργα κυρίου ὅσα ἐποίησε τῷ Ἰσραὴλ. ²⁹ καὶ ἐγένετο μετ' ἐκείνα καὶ ἀπέθανεν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ δούλος κυρίου ἑκατὸν δέκα ἔτων. ³⁰ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν πρὸς τοῖς ὁρίοις τοῦ κλήρου αὐτοῦ ἐν Θαμνασαράχ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραὶμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους τοῦ Γαλααδ. ἐκεῖ ἔθηκαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ μνημα εἰς ὃ ἔθαψαν αὐτὸν ἐκεῖ τὰς μαχαίρας τὰς πετρίδας, ἐν αἷς περιέτεμε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Γαλγαλίοις, ὅτε ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς κύριος. καὶ ἐκεῖ εἰσιν ἕως τῆς σημερον ἡμέρας. ³² καὶ τὰ ὁσα Ἰωσήφ ἀνήγαγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ κατῴρυσαν ἐν Σικίμοις ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἀγροῦ οὐ ἐκτήσατο Ἰακώβ παρὰ τῶν Ἀμορραίων τῶν κατοικούντων ἐν Σικίμοις ἀμνάδων ἑκατὸν, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰωσήφ ἐν μερίδι. ³³ καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ Ἐλεάζαρ υἱὸς Ἀαρῶν ὁ ἀρχιερεὺς ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐν Γαβααρ Φινεὺς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐφραὶμ. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λαβόντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ περιεφέρσαν ἐν ἑαυτοῖς. καὶ Φινεὺς ἱεράτευσεν ἀντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἕως ἀπέθανε, καὶ κατωρύγη ἐν Γαβααρ τὴν ἑαυτοῦ. οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν πόλιν. καὶ ἐσέβοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν Ἀστάρτην, καὶ Ἀστάρωθ, καὶ τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ αὐτῶν. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς χεῖρας Ἑγλῶμ τῷ βασιλεῖ Μωάβ, καὶ ἐκυρίευσεν αὐτῶν ἔτη δεκαοκτῶ.

Κ Ρ Ι Τ Α Ι

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰησοῦ καὶ ἐπρωτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διὰ τοῦ κυρίου, λέγοντες. τίς ἀναβήσεται ἡμῖν πρὸς τοὺς Χαναναίους ἀφηγούμενος τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς; ² καὶ εἶπε κύριος. Ἰούδας ἀναβήσεται,

ἰδοὺ δέδωκα τὴν γῆν ἐν χειρὶ αὐτοῦ. ³ καὶ εἶπεν Ἰούδας τῷ Συμεὼν ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἀνάβηθι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ κλήρῳ μου, καὶ παραταξώμεθα πρὸς τοὺς Χαναναίους, καὶ πορεύσομαι καὶ γὰρ μετὰ σοῦ ἐν τῷ κλήρῳ σου. καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτοῦ Συμεών. ⁴ καὶ ἀνέβη

ἀνέβη Ἰούδας· καὶ παρέδωκε κύριος τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ ἔκοψαν αὐτοὺς ἐν Βεζεκ εἰς δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν.⁵ καὶ κατέλαβον τὸν Ἀδωνιβεζεκ ἐν τῇ Βεζεκ, καὶ παρετάξαντο πρὸς αὐτόν· καὶ ἔκοψαν τὸν Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον.⁶ καὶ ἔφυγεν Ἀδωνιβεζεκ· καὶ κατέδραμον ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἔλαβον αὐτόν, καὶ ἀπέκοψαν τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτοῦ καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτοῦ.⁷ καὶ εἶπεν Ἀδωνιβεζεκ· ἐβδομήκοντα βασιλεῖς τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀποκεκομμένοι ἦσαν συλλέγοντες τὰ ὑποκάτω τῆς τροπέης μου· καθὼς οὐκ ἐποίησα, οὕτως ἀναπέδωκέ μοι ὁ θεός· καὶ ἄγουσιν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ.⁸ καὶ ἐπολέμουν υἱοὶ Ἰούδα τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατέλαβον αὐτήν, καὶ ἐπάταξαν αὐτήν ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ.⁹ καὶ μετὰ ταῦτα κατέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα πολεμῆσαι πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν ὀρεινὴν καὶ τὸν νότον καὶ τὴν πεδινὴν.¹⁰ καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας πρὸς τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Χεβρών· καὶ ἐξῆλθε Χεβρὼν ἐξ ἐναντίας· καὶ τὸ ὄνομα ἦν Χεβρὼν τὸ πρότερον Καριαθαρθοκσεφέρ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Σισσι καὶ Ἀχιμάν καὶ Θολμί γεννήματα τοῦ Ἐνακ.¹¹ καὶ ἀνέβησαν ἐκείθεν πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Δαβίρ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς Δαβίρ ἦν ἔμπροσθεν Καριαθαρθοκσεφέρ, πόλις γραμμάτων.¹² καὶ εἶπε Χάλεβ· ὃς ἂν πατάξῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμάτων καὶ προκαταλάβῃται αὐτήν, δώσω αὐτῷ τὴν Ἀσχά θυγατέρα μου εἰς γυναῖκα.¹³ καὶ προκαταλάβετο αὐτὴν Γοθονιήλ υἱὸς Κενὲς ἀδελφοῦ Χάλεβ ὁ νεώτερος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Χάλεβ τὴν Ἀσχά θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα.¹⁴ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εἰσόδῳ αὐτῆς, καὶ ἐπέσειεν αὐτὴν Γοθονιήλ τοῦ αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἄγρῳν· καὶ ἐγόγγυζεν καὶ ἔκραζεν ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου· εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαι με· καὶ εἶπεν αὐτῇ Χάλεβ, τί ἐστὶ σοι;¹⁵ καὶ εἶπεν αὐ-

τῷ Ἀσχά· δὸς δὴ μοι εὐλογίαν, ὅτι εἰς γῆν νότου ἐκδέδοσαι με, καὶ δώσεις μοι λύτρωσιν ὑδάτος· καὶ ἔδωκεν αὐτῇ Χάλεβ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς λύτρωσιν μετῴρων καὶ λύτρωσιν ταπεινῶν.¹⁶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσθὼρ τοῦ Κιναίου τοῦ γαμβροῦ Μωυσῆ ἀνέβησαν ἐκ πόλεως τῶν φοινίκων μετὰ τῶν υἱῶν Ἰούδα εἰς τὴν ἔρημον τὴν οὐσαν ἐν τῷ νότῳ Ἰούδα ἣ ἐστὶν ἐπὶ καταβάσειος Ἀράδ, καὶ κατώκησαν μετὰ τοῦ λαοῦ.¹⁷ καὶ ἐπορεύθη Ἰούδας μετὰ Συμεὼν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔκοψε τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα Σεφείθ, καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς· καὶ ἐκάλεσεν τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, Ἀνάθεμα.¹⁸ καὶ οὐκ ἐκληρονόμησεν Ἰούδας τὴν Γάζαν οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς, οὐδὲ τὴν Ἀσκάλωνα οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀκκαρὼν οὐδὲ τὰ ὄρια αὐτῆς, τὴν Ἀζωτον οὐδὲ τὰ περισπόρια αὐτῆς.¹⁹ καὶ ἦν κύριος μετὰ Ἰούδα· καὶ ἐκληρονόμησε τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἠδυνάσθησαν ἐξολοθρεῖν αὐτοὺς κατοικοῦντας τὴν κοιλάδα, ὅτι Ῥηχὺβ διεστείλατο αὐτοῖς.²⁰ καὶ ἔδωκεν τῷ Χάλεβ τὴν Χιβρὼν, καθὼς ἐλάλησε Μωυσῆς· καὶ ἐκληρονόμησεν ἐκείθεν τὰς τρεῖς πόλεις τῶν υἱῶν Ἐνακ.²¹ καὶ τὸν Ἱερουσαῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἐκληρονόμησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμίν· καὶ κατώκησεν ὁ Ἱερουσαῖος μετὰ τῶν υἱῶν Βενιαμίν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.²² καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰωσήφ καὶ γε αὐτοὶ εἰς Βαιθήλ· καὶ κύριος ἦν μετ' αὐτῶν.²³ καὶ παρενέβαλον, καὶ κατέσκέψαντο Βαιθήλ· τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως ἦν ἔμπροσθεν Λουζά.²⁴ καὶ εἶδον οἱ φυλάσσοντες, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξεπορευέτο ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἔλαβον αὐτόν· καὶ εἶπον αὐτῷ· δεῖξον ἡμῖν τῆς πόλεως τὴν εἰσόδον, καὶ ποιήσομεν μετὰ σοῦ ἔλεος.²⁵ καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὴν εἰσόδον τῆς πόλεως· καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας· τὸν δὲ ἄνδρα καὶ τὴν συγγενίαν αὐτοῦ ἐξαπέστειλαν.²⁶ καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ εἰς γῆν Χεττίν· καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ πόλιν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτῆς Λουζά· τοῦτο ὄνομα αὐτῆς.

αὐτῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²⁷ καὶ οὐκ ἔξῃρε Μανασσῇ τὴν Βαιθσάν ἣ ἐστὶ Σκυθῶν πόλις, οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς, οὐδὲ τὴν Θανάκ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τὸν κατοικοῦντα Βαλακ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Μαγδω οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Ἰεβλααμ οὐδὲ τὰ περίοικα αὐτῆς οὐδὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς. καὶ ἤρξατο ὁ Χαναναῖος κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. ²⁸ καὶ ἐγένετο ὅτε ἐνίσχυσεν Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησεν τὸν Χαναναῖον εἰς φόρον, καὶ ἐξαιρῶν οὐκ ἔξῃρεν αὐτόν. ²⁹ καὶ Ἐφραὶμ οὐκ ἔξῃρε τὸν Χαναναῖον τὸν κατοικοῦντα ἐν Γαζερ. καὶ κατώκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτοῦ ἐν Γαζερ, καὶ ἐγένετο εἰς φόρον. ³⁰ καὶ Ζαβουλὼν οὐκ ἔξῃρε τοὺς κατοικοῦντας Κέθρων, οὐδὲ τοὺς κατοικοῦντας Δωμανά. καὶ κατώκησεν ὁ Χαναναῖος ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐγένετο αὐτῶ εἰς φόρον. ³¹ καὶ Ἀσὴρ οὐκ ἔξῃρε τοὺς κατοικοῦντας Ἀκχώ, καὶ ἐγένετο αὐτῶ εἰς φόρον, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Δωρ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Σιδῶνα, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Λαλαφ, τὸν Ἀσχαζὶ, καὶ τὸν Χερδὰ, καὶ τὸν Ναϊ, καὶ τὸν Ἐρεώ. ³² καὶ κατώκησεν ὁ Ἀσὴρ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν, ὅτι οὐκ ἠδυνήθη ἔξαιρα αὐτόν. ³³ καὶ Νεφθαλὶ οὐκ ἔξῃρε τοὺς κατοικοῦντας Βαιθσαμὺς, καὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαιθανάχ. καὶ κατώκησε Νεφθαλὶ ἐν μέσῳ τοῦ Χαναναίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν. οἱ δὲ κατοικοῦντες Βαιθσαμὺς καὶ τὴν Βαιθενεθ ἐγένοντο αὐτοῖς εἰς φόρον. ³⁴ καὶ ἐξεθλίψεν ὁ Ἀμορραῖος τοὺς υἱοὺς Δαν εἰς τὸ ὄρος, ὅτι οὐκ ἀφῆκαν αὐτόν καταβῆναι εἰς τὴν κοιλάδα. ³⁵ καὶ ἤρξατο ὁ Ἀμορραῖος κατοικεῖν ἐν τῷ ὄρει τῷ ὀστρακωδεῖ ἐν ᾧ αἱ ἄρκοι καὶ ἐν ᾧ αἱ ἀλωπεκες ἐν τῷ Μυρσινῶνι, καὶ ἐν Θαλαβίν. καὶ ἐβαρύνθη ἡ χεὶρ οἴκου Ἰωσηφ ἐπὶ τὸν Ἀμορραῖον, καὶ ἐγε-

νήθη αὐτοῖς εἰς φόρον. ³⁶ καὶ τὸ ὄριον τοῦ Ἀμορραίου ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ἀκραβὶν ἀπὸ τῆς πέτρας καὶ ἐπάνω.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ ἀνέβη ἄγγελος κυρίου ἀπὸ Γαλαζὰ ἐπὶ τὸν Κλαυθμῶνα καὶ ἐπὶ Βαιθὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. ἀνέβιβασα ὑμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, καὶ εἰσῆγαγον ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν. καὶ εἶπα. οὐ διασκεδάσω τὴν διαθήκην μου τὴν μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα. ² καὶ ὑμεῖς οὐ διαθήσεσθε διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις εἰς τὴν γῆν ταύτην, οὐδὲ τοῖς θεοῖς αὐτῶν προσκυνήσετε, ἀλλὰ τὰ γλυπτὰ αὐτῶν συντρίψετε, τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν καθελεῖτε. καὶ οὐκ εἰσκηούσατε τῆς φωνῆς μου, ὅτι ταῦτα ἐποιήσατε. ³ κἀγὼ εἶπον. οὐ μὴ ἐξάρω αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῖν εἰς συνοχάς, καὶ οἱ θεοὶ αὐτῶν ἔσονται ὑμῖν εἰς σκάνδαλον. ⁴ καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν ὁ ἄγγελος κυρίου τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπῆραν ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν. ⁵ καὶ ἐπιστόμασαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κλαυθμῶνες. καὶ ἐθυσίασαν ἐκὶ τῷ κυρίῳ. ⁶ καὶ ἐξαπέστειλεν Ἰησοὺς τὸν λαόν, καὶ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ κατακληρονομήσας τὴν γῆν. ⁷ καὶ ἐδούλευσεν ὁ λαὸς τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰησοῦ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῶν προσβυτέρων, ὅσοι ἐμακροήμερευσαν μετὰ Ἰησοῦ, ὅσοι ἐγνώσαν πᾶν τὸ ἔργον κυρίου τὸ μέγα ὅσα ἐποίησε ἐν τῷ Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ ἐτελεύτησεν Ἰησοὺς υἱὸς Ναυὴ δούλος κυρίου υἱὸς ἐκατὸν δέκα ἔτων. ⁹ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ὄρει τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν Θαμναθαρές, ἐν ὄρει Ἐφραὶμ ἀπὸ βορρᾶ τοῦ ὄρους Γαας. ¹⁰ καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη προσετέθησαν πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν. καὶ ἀνέστη γενεὰ ἑτέρα μετ' αὐτούς, οἳ οὐκ ἐγνώσαν τὸν κυρίον, καὶ γε τὸ ἔργον ὃ ἐποίησε ἐν τῷ Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλίμ. ¹² καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύ-

ριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν ἔξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω θεῶν ἐτέρων ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς. καὶ παρώρισαν τὸν κύριον ¹³ καὶ ἐγκατέλιπον αὐτὸν, καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βαάλ καὶ ταῖς Ἀστάρταις. ¹⁴ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας προνομευόντων, καὶ κατεπρονομήυσαν αὐτούς. καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐτι ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ¹⁵ ἐν πάσιν οἷς ἐπορεύοντο. καὶ χεὶρ κυρίου ἦν ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακὰ, καθὼς ἐλάλησε κύριος, καὶ καθὼς ὡμοσε κύριος αὐτοῖς, καὶ ἐξέθλιψεν αὐτοὺς σφόδρα. ¹⁶ καὶ ἤγειρε κύριος κριτὰς, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς κύριος ἐκ χειρὸς τῶν προνομευόντων αὐτούς. ¹⁷ καὶ γε τῶν κριτῶν οὐχ ὑπήκουσαν, ὅτι ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν ἐτέρων, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς. καὶ ἐξέκλιναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ εἰσακοῦναι τῶν λόγων κυρίου. οὐκ ἐποίησαν οὕτω. ¹⁸ καὶ ὅτι ἤγειρε κύριος αὐτοῖς κριτὰς, καὶ ἦν κύριος μετὰ τοῦ κριτοῦ, καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κριτοῦ, ὅτι παρεκλήθη κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιορκούντων αὐτοὺς καὶ ἐκθλιβόντων αὐτούς. ¹⁹ καὶ ἐγένετο ὡς ἀπέθνησκεν ὁ κριτὴς, καὶ ἀπέστρεψαν καὶ πάλιν διεφθείραν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἐτέρων, λατρεύοντες αὐτοῖς καὶ προσκυνοῦντες αὐτοῖς. οὐκ ἀπέβρύχον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὰς σκληράς. ²⁰ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν. ἀνθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ οὐκ εἰσῆκουσαν τῆς φωνῆς μου, ²¹ καὶ ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ ἔξαραι ἄνδρα ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὧν κατέλειπεν Ἰησοὺς υἱὸς Ναυῆ ἐν τῇ γῇ. καὶ ἀφῆκε ²² τοῦ περάσαι ἐν αὐτοῖς

τὸν Ἰσραὴλ, εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν κυρίου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὃν τρόπον ἐφύλαξαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἡ οὐ. ²³ καὶ ἀφῆκε κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἔξαραι αὐτὰ τὸ τάχος, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χειρὶ Ἰησοῦ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη ἃ ἀφῆκε κύριος αὐτὰ ὥστε πειρᾶσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ πάντας τοὺς μὴ ἐγνωκότας τοὺς πολέμους Χαναάν. ² πλὴν διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ἰσραὴλ τοῦ διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον, πλὴν οἱ ἐμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐγνωσαν αὐτά. ³ τὰς πέντε στρατείας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάντα τὸν Χανααῖον, καὶ τὸν Σιδωνίον, καὶ τὸν Εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν Λιβανὸν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ Ἀερμών ἕως Λαβωμάθ. ⁴ καὶ ἐγένετο ὥστε πειρᾶσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ, γινῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολάς κυρίου, ἃς ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χειρὶ Μωυσῆ. ⁵ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατώκησαν ἐν μέσῳ τοῦ Χανααῖου, καὶ τοῦ Χιτταίου, καὶ τοῦ Ἀμορραίου, καὶ τοῦ Φερεζαίου, καὶ τοῦ Εὐαῖου, καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου. ⁶ καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς θεοῖς αὐτῶν. ⁷ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου. καὶ ἐπελάθοντο κύριον τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλσεσι. ⁸ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Χουσαρσαθαὶμ βασιλέως Συρίας ποταμῶν. καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Χουσαρσαθαίμ ἔτη ὀκτώ. ⁹ καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον. καὶ ἤγειρε κύριος σωτήρα τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔσωσεν αὐτούς, τὸν Γοθονιηλ υἱὸν Κενὲξ ἀδελφοῦ Χάλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτόν. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ. καὶ ἐξῆλθεν εἰς πόλεμον πρὸς Χουσαρσαθαίμ. καὶ παρέδωκε κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Χουσαρσαθαίμ βασιλεῖα Συρίας ποταμῶν. καὶ ἐκραταιώθη χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Χουσαρσαθαίμ. ¹¹ καὶ ἡσύχασεν

ἡ γῆ ἔτη τεσσαράκοντα. καὶ ἀπέθανε Γοθονιήλ υἱὸς Κενέζ. ¹² καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἐνίσχυσε κύριος τὸν Ἑλῶμ βασιλέα Μωάβ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τὸ πεποιθέναι αὐτοὺς τὸ πονηρὸν ἐναντι κυρίου. ¹³ καὶ συνηγάγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς υἱοὺς Ἀμμων καὶ Ἀμαλῆκ, καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκληρονόμησε τὴν πόλιν τῶν φοινίκων. ¹⁴ καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ Ἑλῶμ βασιλεὶ Μωάβ ἔτη δεκαοκτώ. ¹⁵ καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον. καὶ ἤγειρεν αὐτοῖς σωτήρα τὸν Ἀῶδ υἱὸν Γηρά υἱὸν τοῦ Ἰμεριῖ ἄνδρα ἀμφοτεροδέξιον. καὶ ἐξαπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δῶρα ἐν χειρὶ αὐτοῦ τῷ Ἑλῶμ βασιλεὶ Μωάβ. ¹⁶ καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀῶδ μάχαιραν δίστομον σπιθαμῆς τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ περιεζώσατο αὐτὴν ὑπὸ τὸν μανθῦαν ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸν δεξιόν. ¹⁷ καὶ ἐπορεύθη καὶ προσήνεγκε τὰ δῶρα τῷ Ἑλῶμ βασιλεὶ Μωάβ. καὶ Ἑλῶμ ἀνὴρ ἀστείος σφόδρα. ¹⁸ καὶ ἐγένετο ἡνίκα συνετέλεσεν Ἀῶδ προσφέρων τὰ δῶρα, καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς φέροντας τὰ δῶρα ¹⁹ καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῶν γλυπτῶν τῶν μετὰ τῆς Γαλαλ. καὶ εἶπεν Ἀῶδ. λόγος μοι κρύφιος πρὸς σέ βασιλεῦ. καὶ εἶπεν Ἑλῶμ πρὸς αὐτόν. σιῶπα. καὶ ἐξαπέστειλεν ἀφ' ἑαυτοῦ πάντας τοὺς ἐφεστῶτας ἐπ' αὐτόν. ²⁰ καὶ Ἀῶδ ἐκῆλθε πρὸς αὐτόν. καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν τῷ ὑπερώῳ τῷ θειρῷ τῷ ἑαυτοῦ μονώτατος. καὶ εἶπεν Ἀῶδ. λόγος Θεοῦ μοι πρὸς σέ βασιλεῦ. καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου Ἑλῶμ ἐγγὺς αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀναστῆναι αὐτόν, καὶ ἐξέτεινεν Ἀῶδ τὴν χεῖρα τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε τὴν μάχαιραν ἐπάνωθεν τοῦ μηροῦ αὐτοῦ τοῦ δεξιοῦ, καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν ἐν τῇ νοίλιᾳ αὐτοῦ, ²² καὶ ἐπιεξηγήκει καὶ γε τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς φλογός, καὶ ἀπέκλεισε τὸ στέαρ κατὰ τῆς φλογός, ὅτι οὐκ ἐξέσπασε τὴν μάχαιραν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ. ²³ καὶ ἐξῆλθεν Ἀῶδ τὴν προσταδὰ. καὶ ἐξῆλθε τοὺς διατεταγμέ-

νους, καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐσφηνώσαε. ²⁴ καὶ αὐτὸς ἐξῆλθε, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπῆλθον καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ ὑπερώου ἐσφηνωμέναι. καὶ εἶπαν. μή ποτε ἀποκνεοὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ τῷ θειρῷ, ²⁵ καὶ ὑπέμειναν ἕως ἡσυχύνοντο. καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὁ ἀνοίγων τὰς θύρας τοῦ ὑπερώου. καὶ ἔλαβον τὴν κλεῖδα, καὶ ἤνοιξαν. καὶ ἰδοὺ ὁ κύριος αὐτῶν πεπτωκὼς ἐπὶ τὴν γῆν τεθνηκώς. ²⁶ καὶ Ἀῶδ διεσώθη ἕως ἐθορυβοῦντο, καὶ οὐκ ἦν ὁ προσνοῶν αὐτῷ. καὶ αὐτὸς παρῆλθε τὰ γλυπτὰ, καὶ διεσώθη εἰς Σετιρωθά. ²⁷ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθεν Ἀῶδ εἰς γῆν Ἰσραὴλ καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραῖμ, καὶ κατέβησαν σὺν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ αὐτὸς ἐμπροσθεν αὐτῶν. ²⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. καταβήτε ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκε κύριος ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν τῇ Μωάβ ἐν χειρὶ ἡμῶν. καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ προκατελάβοντο τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τῆς Μωάβ, καὶ οὐκ ἀφῆκεν ἄνδρα διαβῆναι. ²⁹ καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωάβ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὥς τε δεκά χιλιάδας ἀνδρῶν πᾶν ληπαρὸν, καὶ πάντα ἄνδρα δυνάμεως, καὶ οὐ διεσώθη ὁ ἀνὴρ. ³⁰ καὶ ἐνετράπη Μωάβ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ χεῖρα Ἰσραὴλ, καὶ ἡσυχάσεν ἡ γῆ ὀδοσκηνοτα ἔτη. καὶ ἔκρινεν αὐτοὺς Ἀῶδ ἕως οὐ ἀπέθανε. ³¹ καὶ μετ' αὐτὸν ἀνέστη Σαμγάρ υἱὸς Διναχ, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους εἰς ἑξακοσίους ἄνδρας ἐν τῷ ἀροτρόποδι τῶν βοῶν, καὶ ἐσώσαε καὶ γε αὐτὸς τὸν Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. καὶ Ἀῶδ ἀπέθανε. ² καὶ ἀπέδοτο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ κύριος ἐν χειρὶ Ἰαβὶν βασιλέως Χανααν, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἀσώρ. καὶ ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ Σισάρα, καὶ αὐτὸς κατῴκει ἐν Ἀρισώθ τῶν ἐθνῶν. ³ καὶ ἐκέκραξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον, ὅτι ἐννακόσια ἄρματα σιδηρὰ ἦν αὐτῷ. καὶ αὐτὸς ἐθλίψεν τὸν Ἰσραὴλ κατακρά-

τος εἴκοσιν ἔτη. ⁴ καὶ Δεββώρα γυνὴ προφήτις γυνὴ Λαφιδάθ, αὕτη ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ⁵ καὶ αὕτη ἐκάθητο ὑπὸ φοῖνικα Δεββώρα ἀναμέσον τῆς Ῥαμὰ καὶ ἀναμέσον τῆς Βαιθὴλ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραιμ, καὶ ἀνέβαινον πρὸς αὐτὴν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν. ⁶ καὶ ἀπέστειλε Δεββώρα καὶ ἐκάλεσε τὸν Βαρακ υἱὸν Ἀβινεὺ ἐκ Κάδης Νεφθαλί, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. οὐχὶ ἐνετείλατο κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ σοι, καὶ ἀπελεύσῃ εἰς ὄρος Θαβώρ, καὶ λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλί, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαβουλῶν, ⁷ καὶ ἐπάξω πρὸς σέ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισῶν ἐπὶ τὸν Σισάρα ἀρχοῦντα τῆς δυνάμεως Ἰαβὶν, καὶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ παραδώσω αὐτὸν εἰς χεῖράς σου. ⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Βαρακ. ἂν πορευθῇς μετ' ἐμοῦ πορεύσομαι, καὶ ἂν μὴ πορευθῇς οὐ πορεύσομαι, ὅτι οὐκ οἶδα τὴν ἡμέραν ἐν ἣ εὐδοῇ κύριος τὸν ἄγγελόν μετ' ἐμοῦ. ⁹ καὶ εἶπε. πορευομένη πορεύσομαι μετὰ σοῦ. πλὴν γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά σου ἐπὶ τὴν ὁδὸν ἣν σὺ πορεύῃ, ὅτι ἐν χειρὶ γυναικὸς ἀποδώσεται κύριος τὸν Σισάρα. καὶ ἀνέστη Δεββώρα, καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ Βαρακ ἐκ Κάδης. ¹⁰ καὶ ἔβροσε Βαρακ τὸν Ζαβουλῶν καὶ τὸν Νεφθαλί ἐκ Κάδης, καὶ ἀνέβησαν κατὰ πόδας αὐτοῦ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν, καὶ ἀνέβη Δεββώρα μετ' αὐτοῦ. ¹¹ καὶ Χαβέρ ὁ Κιναῖος ἐχωρίσθη ἀπὸ Καινᾶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰωβὰβ γαμβροῦ Μωυσῆ. καὶ ἐπῆξε τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἕως δρυὸς πλεονεκτούντων, ἣ ἐστὶν ἐχόμενα Κεδές. ¹² καὶ ἀγγεγέλη Σισάρα, ὅτι ἀνέβη Βαρακ υἱὸς Ἀβινεὺ εἰς ὄρος Θαβώρ. ¹³ καὶ ἐκάλεσε Σισάρα πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ ἐννακόςια ἄρματα σιδηρᾶ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Ἀρισῶθ τῶν ἐθνῶν εἰς τὸν χειμάρρουν Κισῶν. ¹⁴ καὶ εἶπε Δεββώρα πρὸς Βαρακ. ἀνάστηθι, ὅτι αὕτη ἡ μέρα, ἐν ἣ παρέδωκε κύριος τὸν Σισάρα ἐν τῇ χειρὶ σου, ὅτι κύριος ἐξελεύσεται ἐμπροσθέν σου. καὶ κατέβη Βαρακ κατὰ τοῦ ὄρους Θαβώρ,

καὶ δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ὀπίσω αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἐξέστησε κύριος τὸν Σισάρα καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ ἐν στόματι ῥομφαίας ἐνώπιον Βαρακ. καὶ κατέβη Σισάρα ἐπ' ἀνωθέν τοῦ ἄρματος αὐτοῦ, καὶ ἔαρυγε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ Βαρακ διώκων ὀπίσω τῶν ἁρμάτων καὶ ὀπίσω τῆς παρεμβολῆς ἕως Ἀρισῶθ τῶν ἐθνῶν. καὶ ἐπίσε πᾶσα παρεμβολὴ Σισάρα ἐν στόματι ῥομφαίας. οὐ κατελείφθη ἕως ἐνός. ¹⁷ καὶ Σισάρα ἐφυγεν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἰς σκηνὴν Ἰαὴλ γυναικὸς Χαβέρ ἐταίρου τοῦ Κιναίου, ὅτι εἰρήνη ἦν ἀναμέσον Ἰαβὶν βασιλέως Ἀσώρ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Χαβέρ τοῦ Κιναίου. ¹⁸ καὶ ἐξῆλθεν Ἰαὴλ εἰς συνάντησιν Σισάρα, καὶ εἶπεν αὐτῇ. ἐκκλινον κίριέ μου, ἐκκλινον πρὸς μέ, μὴ φοβοῦ. καὶ ἐξέκλινε πρὸς αὐτὴν εἰς τὴν σκηνήν. καὶ περιέβαλεν αὐτὸν ἐπιβολαίῳ. ¹⁹ καὶ εἶπε Σισάρα πρὸς αὐτήν. πότισόν με δὴ μικρὸν ὕδωρ, ὅτι ἐδίψησα. καὶ ἤνοιξε τὴν ἀσκὸν τοῦ γάλακτος, καὶ ἐπότισεν αὐτόν, καὶ περιέβαλεν αὐτόν. ²⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν Σισάρα. στήθι δὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἔσται ἐὰν ἀνὴρ ἔλθῃ πρὸς σε, καὶ ἐρωτήσῃ σε, καὶ εἴπῃ εἰ ἔστιν ὧδε ἀνὴρ, καὶ ἐρεῖς, οὐκ ἔστι. ²¹ καὶ ἔλαβεν Ἰαὴλ γυνὴ Χαβέρ τὸν πάσσαλον τῆς σκηνῆς καὶ ἔθηκε τὴν σφύραν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν ἐν κρυφῇ, καὶ ἐπῆξε τὸν πάσσαλον ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ, καὶ διεξῆλθεν ἐν τῇ γῇ. καὶ αὐτὸς ἐξεστῶς ἐσκοτώθη, καὶ ἀπέθανε. ²² καὶ ἰδοὺ Βαρακ διώκων τὸν Σισάρα, καὶ ἐξῆλθεν Ἰαὴλ εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. δεῦρο καὶ εἰδεῖω σοι τὸν ἄνδρα ὃν σὺ ζητεῖς. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. καὶ ἰδοὺ Σισάρα ἐρρύμμιμος νεκρὸς, καὶ ὁ πάσσαλος ἐν τῷ κροτάφῳ αὐτοῦ. ²³ καὶ ἐτρόπωσεν ὁ θεὸς τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναὰν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐμπροσθέν υἱῶν Ἰσραὴλ. ²⁴ καὶ ἐπορεύετο χεῖρ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πορευομένη καὶ σκληρυνομένη ἐπὶ Ἰαβὶν βασιλέα Χαναὰν, ἕως οὗ ἐξολόθρευσαν τὸν Ἰαβὶν βασιλέα Χαναὰν.

Κεφ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Και ᾤσαν Δεββώρα καὶ Βαρακ υἱὸς Ἀβινεὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγοντες. ² ἀπεκαλύθη ἀποκάλυμμα ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἔκνουσασθῆναι λαόν, εὐλογεῖτε κύριον. ³ ἀκούσατε βασιλεῖς, καὶ ἐνωτίσασθε πατράπαι. ἄσχομαι ἐγὼ εἰμι τῷ κυρίῳ ἐγὼ εἰμι, ψαλῶ τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ Ἰσραὴλ. ⁴ κύριε, ἐν τῇ ἐξόδῳ σου ἐν Σηεὶρ ἐν τῷ ἀπαίρειν σε ἐξ ἄγρου Ἐδώμ γῇ ἐσείσθη καὶ ὁ οὐρανὸς ἔσταξε δρόσους, καὶ αἱ νεφέλαι ἔσταξαν ὕδωρ. ⁵ ὅρῃ ἐσαλεύθησαν ἀπὸ προσώπου κυρίου Ἐλωῖ, τοῦτο Σινὰ ἀπὸ προσώπου κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. ⁶ ἐν ἡμέραις Σαμεγάρ υἱοῦ Ἀνάθ ἐν ἡμέραις Ἰαήλ ἐξέλιπον ὁδοὺς, καὶ ἐπορεύθησαν ἀτραπούς, ἐπορεύθησαν ὁδοὺς διεστραμμένas. ⁷ ἐξέλιπον δυνατοὶ ἐν Ἰσραὴλ, ἐξέλιπον ἕως οὗ ἀνέστη Δεββώρα, ἕως οὗ ἀνέστη μήτηρ ἐν Ἰσραὴλ. ⁸ ἐξέλεξαντο θεοὺς καινοὺς, τότε ἐπολέμησαν πόλεις ἀρχόντων. θυρεὸς ἐὰν ὀφθῇ καὶ λόγχη ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἐν Ἰσραὴλ, ⁹ ἡ καρδίᾳ μου εἰς τὰ διατεταγμένα τῷ Ἰσραὴλ, οἱ ἔκνουσάζομενοι ἐν λαῷ εὐλογεῖτε κύριον. ¹⁰ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ὄνου θηλείας μεσημβρίας, καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου καὶ πορευόμενοι ἐπὶ ὁδοῦς συνόδων ἐφ' ὁδῷ. ¹¹ διηγείσθε ἀπὸ φωνῆς ἀνακρουομένων ἀναμέσον ὑδρευομένων. ἐκεῖ δώσουσι δικαιοσύνας. κύριε δικαιοσύνας αὕξησον ἐν Ἰσραὴλ. τότε κατέβη εἰς τὰς πόλεις λαὸς κυρίου. ¹² ἐξεγείρου ἐξεγείρου Δεββώρα. ἐξεγείρου ἐξεγείρου λάλησον ᾠδὴν, ἀνάστα Βαρακ, καὶ αἰχμαλωτίσον αἰχμαλωσίαν σου υἱὸς Ἀβινεὺ. ¹³ τότε κατέβη κατάλειμμα τοῖς ἰσχυροῖς. λαὸς κυρίου κατέβη αὐτῷ ἐν τοῖς κραταίοις ἐξ ἐμοῦ. ¹⁴ Ἐφραὶμ ἐξεχύοντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ἀμαλῃ, ὅπισω σου Βενιαμὴν ἐν τῷς λαοῖς σου. ἐν ἔμοι Μαχὶρ κατέβησαν ἔξιρυνῶντες. καὶ ἀπὸ Ζαβουλων ἔλκοντες ἐν ῥάβδῳ διηγῆσταις γραμματέας. ¹⁵ καὶ ἀρχηγοὶ ἐν Ἰσάχαρ μετὰ Δεββώρας καὶ Βαρακ. οὕτω Βαρακ ἐν κοιλάσιν ἀπέστειλεν ἐν ποσὶν αὐτοῦ, εἰς τὰς μερίδας Ῥουβὴν, μεγάλοι ἐξικνούμενοι καρδίαν.

¹⁶ εἰς τί ἐκάθισαν ἀναμέσον τῆς διγομίας τοῦ ἀκούσαι συρισμοῦ ἀγγέλων εἰς διαιρέσεις Ῥουβὴν; μεγάλοι ἐξετασμοὶ καρδίας ¹⁷ Γαλαὰδ. ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου οὐ ἐσκήνωσε. καὶ Δάν εἰς τί παροικεῖ πλοίοις; Ἀσὴρ ἐκάθισεν παραλίαν θαλασσῶν, καὶ ἐπὶ διεξόδοις αὐτοῦ σκηνώσει. ¹⁸ Ζαβουλὼν λαὸς ὠνεῖδισε ψυχὴν αὐτοῦ εἰς θάνατον, καὶ Νεφθαλί ἐπὶ ὕψι ἀγροῦ ¹⁹ ἦλθον αὐτῶν. βασιλεῖς παρετάξαντο, τότε ἐπολέμησαν βασιλεῖς Χαναάν ἐν Θαναὰχ ἐπὶ ὕδατι Μαγεδδώ, δώρον ἀργυρίου οὐκ ἔλαβον. ²⁰ ἐξ οὐρανοῦ παρετάξαντο οἱ ἀστέρες, ἐκ τρίβων αὐτῶν παρετάξαντο μετὰ Σισάρα. ²¹ χειμάρρους Κισῶν ἐξέστυρον αὐτοὺς, χειμάρρους ἀρχαίων χειμάρρους Κισῶν. καταπατήσῃ αὐτὸν ψυχὴ μου δυνατή. ²² ὅτε ἐνποδίσθησαν πτέραι ἵππου, σπουδῇ ἐσπείσαν ἰσχυροὶ αὐτοῦ ²³ καταρᾶσθαι Μηρώς, εἶπεν ἄγγελος κυρίου, καταρᾶσθε. ἐπικατάρτος πᾶς ὁ κατοικῶν αὐτὴν, ὅτι οὐκ ἦλθσαν εἰς βοήθειαν κυρίου, εἰς βοήθειαν ἐν δυνατοῖς. ²⁴ εὐλογηθεῖ ἐν γυναιξὶν Ἰαήλ γυνὴ Χαβὴρ τοῦ Κιναίου, ἀπὸ γυναικῶν ἐν σκηναῖς εὐλογηθεῖ. ²⁵ ὕδωρ ᾔτησεν, γάλα ἔδωκεν ἐν λεκάνῃ. ὑπερέχοντες προσήνεγκε βούτυρον. ²⁶ χεῖρα αὐτῆς ἀρίστηρὰν εἰς πάσσαλον ἐξέτεινε, καὶ δεξιὰν αὐτῆς εἰς σφύραν κοπιῶντων, καὶ ἐσφυροκόπησεν Σισάρα, διήλωσεν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν, διήλωσεν κρότυπον αὐτοῦ, ²⁷ ἀναμέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς κατεκυλίσθη. ἔπεσεν καὶ ἐκοιμήθη ἀναμέσον τῶν ποδῶν αὐτῆς, κατεκλιθεὶς ἔπεσεν, καθὼς κατεκλίθη ἐκεῖ ἔπεσεν ἐξοδευθεὶς. ²⁸ διὰ τῆς θυρίδος παρέκυσεν μήτηρ Σισάρα ἐκτός τοῦ τοξικοῦ, διότι ᾔσχυνθη ἄρμα αὐτοῦ. διότι ἐχρόνισαν πόδες ἄρμάτων αὐτοῦ, ²⁹ αἱ σοφαὶ ἄρχουσαι αὐτῆς ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὴν, καὶ αὐτὴ ἀπέστρεψεν λόγους αὐτῆς ἐαυτῇ. ³⁰ οὐχ εὐρήσουσιν αὐτὸν διαμερίζοντα σκῦλα. οἰκτιρῶν οἰκτιρήσῃ εἰς κεφαλὴν ἀνδρός. σκῦλα βαμμάτων τῷ Σισάρα, σκῦλα βαμμάτων ποικιλίας, βάμματα ποικιλτῶν αὐτὰ τῷ τραχίλῳ αὐτοῦ

αὐτοῦ σκῦλα. ³¹ οὕτως ἀπόλοιτο πάντες οἱ ἔχθροί σου κύριε. καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτόν, ὡς ἐξοδος ἡλίου ἐν δυνάμει αὐτοῦ. καὶ ἡσυχασεν ἡ γῆ τεσσαρακοντα ἔτη.

Κ Ε Φ. ζ'.

Καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Μαδιάμ ἐπτά ἔτη. ² καὶ ἴσχυσε χεὶρ Μαδιάμ ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ τὰς τρυμνίας τὰς ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ τὰ σπηλαία, καὶ τὰ κρεμαστά. ³ καὶ ἐγένετο ἔαν ἐσπειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβαινον Μαδιάμ καὶ Ἀμαλῆκ, καὶ οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς, καὶ παρενέβαλον εἰς αὐτούς, ⁴ καὶ διέφθειρον τοὺς καρπούς αὐτῶν ἕως ἔλθειν εἰς Γάζαν. καὶ οὐ κατελείποντο ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ, οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταύρων καὶ ὄνων. ⁵ ὅτι αὐτοὶ καὶ αἱ κτήσεις αὐτῶν ἀνέβαινον, καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν παργίνοντο, καθὼς ἄκρις εἰς πλήθος, καὶ αὐτοῖς καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμός. καὶ ἤρχοντο εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ διέφθειρον αὐτήν. ⁶ καὶ ἐπτῶχευσεν Ἰσραὴλ σφόδρα ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. ⁷ καὶ ἐξαπέστειλε κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἐγὼ εἰμι ὃς ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξήγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ὑμῶν. ⁹ καὶ ἐξῆρσάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Αἰγύπτου καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλαβόντων ὑμᾶς, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν. καὶ ἔδωκα ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν. ¹⁰ καὶ εἶπα ὑμῖν. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τοῦ Ἀμορρᾶίου, ἐν οἷς ὑμεῖς καθήσθε ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ οὐκ εἰσκηνοῦσατε τῆς φωνῆς μου. ¹¹ καὶ ἤλθεν ἄγγελος κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν τερέμινθον τὴν ἐν Ἐφραθὰ ἐν γῇ Ἰωᾶς πατρὸς τοῦ Εὐδρί. καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ῥαβδίῳ σίτον ἐν ληνῷ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ Μα-

διάμ. ¹² καὶ ὤφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. κύριος μετὰ σοῦ ἰσχυρὸς τῶν δυνάμεων. ¹³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν. ἐν ἐμοί, κύριέ μου. καὶ εἰ ἔστι κύριος μεθ' ἡμῶν, εἰς τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἔστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ διηγῆσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν, λέγοντες. μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς κύριος; καὶ νῦν ἐξεβόρεινεν ἡμᾶς καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ. ¹⁴ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ εἶπεν. πορεύου ἐν τῇ ἰσχυί σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ. ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. ¹⁵ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν. ἐν ἐμοί, κύριέ μου, ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ἡ χιλιὰς μου ἡσθένησεν ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγὼ εἰμι μικρότερος ἐν οἴκῳ τοῦ πατρός μου. ¹⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος κυρίου. κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὴν Μαδιάμ ὥσει ἄνδρα ἓνα. ¹⁷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν Γεδεὼν. εἰ δὴ εὗρον ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὃ, τι ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ, ¹⁸ μὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν ἕως τοῦ ἔλθειν με πρὸς σέ, καὶ ἐξίσωσιν τὴν θυσίαν καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. καὶ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι καθίσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. ¹⁹ καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε καὶ ἐποίησεν ἐριφον αἰγῶν καὶ οἰαὶ ἀλεύρου ἄζυμα, καὶ τὰ κρέα ἐθῆκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξηνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτόν ὑπὸ τὴν τερέμινθον καὶ προσήγγισεν. ²⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ. λαβε τὰ κρέα καὶ τὰ ἄζυμα, καὶ θές πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔχχε. καὶ ἐποίησεν οὕτως. ²¹ καὶ ἐξετείνειν ὁ ἄγγελος κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἀζύμων. καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους. καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἐπορεύθη ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ²² καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτός ἐστι. καὶ εἶπε Γεδεὼν. ἃ ἂν κύριέ μου κύριε, ὅτι εἶδον τὸν ἄγγελον κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. ²³ καὶ

²³ καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος. εἰρήνη σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. ²⁴ καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπεκάλεισεν αὐτῷ, εἰρήνη κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἔτι αὐτοῦ ὄντος ἐν Ἐφραθᾷ πατρὸς τοῦ Ἑσθρί. ²⁵ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος. λάβε τὸν μόσχον τὸν ταῦρον ὃς ἐστὶ τῷ πατρί σου, καὶ μόνον δευτερον ἐπταετή, καὶ καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ ὃ ἐστὶ τῷ πατρί σου, καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτὸ ὀλοθρεύσεις. ²⁶ καὶ οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐπὶ κορυφῇ Μωαβί· τοῦτου ἐν τῇ παρατάξει, καὶ λήψῃ τὸν μόσχον τὸν δευτερον, καὶ ἀνοίσεις ὀλοκαυτάματα ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ ἄλσους, οὐ ἔξολοθρεύσεις. ²⁷ καὶ ἔλαβε Γεδεὼν δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καὶ ἐποίησε ὃν τρόπον ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν κύριος. καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας, καὶ ἐποίησε νυκτός. ²⁸ καὶ ὠρθρισαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τοπρωί. καὶ ἰδοὺ καθήρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ, καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ ὠλόθρευτο. καὶ εἶδον τὸν μόσχον τὸν δευτερον, ὃν ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὠκοδομημένον. ²⁹ καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. τίς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ ἐπεξήγησαν καὶ ἡρενησαν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο. ³⁰ καὶ εἶπαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἰωᾶς. ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου, καὶ ἀποθανέντω, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον τοῦ Βάαλ, καὶ ὅτι ὠλόθρευσεν τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ. ³¹ καὶ εἶπε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς τοῖς ἀνδράσι πᾶσιν, οἱ ἐπανεστῆσαν αὐτῷ. μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ τοῦ Βααλ; ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν; ὃς ἔαν δικασθῇ αὐτῷ, θανατωθήτω ἕως πρωῒ. εἰ θεὸς ἐστὶ, δικαζέσθω αὐτῷ, ὅτι καθεῖλε τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ. ³² καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ Ἱεροβάαλ, λέγων. δικαζέσθω ἐν αὐτῷ ὁ Βάαλ, ὅτι καθηρέθη τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ. ³³ καὶ πᾶσα Μα-

διάμ, καὶ Ἀμαλήκ, καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνηχθήσαν ἐπὶ τοσαῦτο, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ἰεζραέλ. ³⁴ καὶ πνεῦμα κυρίου ἐνέδυσεν τὸν Γεδεὼν, καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ ἐβόησεν Ἀβιέξερ ὀπίσω αὐτοῦ. ³⁵ καὶ ἀγγέλους ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα Μανασσῇ, καὶ ἐν Ἀσὴρ, καὶ ἐν Ζαβουλὼν, καὶ ἐν Νεφθαλί. καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν. ³⁶ καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν θεόν. εἰ σὺ σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησας, ³⁷ ἰδοὺ ἐγὼ τίθῃμι τὸν πόκον τοῦ ἐρίου ἐν τῇ ἄλῳ. ἔαν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γινώσκω ὅτι σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησας. ³⁸ καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ὠρθρισε τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐξεπιάσε τὸν πόκον, καὶ ἔσταξε δρόσος ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνη ὕδατος. ³⁹ καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν θεόν. μὴ δὴ ὀργισθῆτω ὁ θυμὸς σου ἐν ἐμοί, καὶ λαλήσω ἐτι ἀπαξ, πεντάσω δὴ καὶ γε ἐτι ἀπαξ ἐν τῷ πόκῳ, καὶ γενέσθω ἡ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος. ⁴⁰ καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ ὠρθρισεν Ἱεροβάαλ, αὐτὸς ἐστὶ Γεδεὼν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ πηγὴν Ἀραβ. καὶ παρεμβολὴ Μαδιάμ ἦν αὐτῷ ἀπὸ βορρᾶ ἀπὸ Γαβααθαμωραὶ ἐν κοιλάδι. ² καὶ εἶπε κύριος πρὸς Γεδεὼν. πολὺς ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, ὥστε μὴ παραδοῦναι με τὴν Μαδιάμ ἐν χειρὶ αὐτῶν, μὴ ποτε καυχῆσθαι Ἰσραὴλ ἐπ' ἐμὲ, λέγων. ἡ χεὶρ μου ἔσασέ με. ³ καὶ νῦν λαλήσον δὴ ἐν ὧσὶ τοῦ λαοῦ, λέγων. τίς ὁ φοβούμενος καὶ δειλός; ἐπιστραφέτω καὶ ἐκχωρεῖτω ἀπὸ ὄρους Γαλαὰδ. καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ λαοῦ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες, καὶ δέκα χιλιάδες ὑπελείφθησαν. ⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Γεδεὼν. ἔτι ὁ λαὸς πολὺς ἐστὶ. κατένεγκον αὐτοὺς πρὸς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκκαθαρῶ σοι αὐτόν ἐκεῖ. καὶ ἔσται ὃν ἔαν εἶπω πρὸς σέ, οὐτος

οὗτος πορεύσεται σὺν σοί, αὐτὸς πορεύσεται σὺν σοί. καὶ πᾶς ὃν ἂν εἶπω πρὸς σέ, οὗτος οὐ πορεύσεται μετὰ σου, αὐτὸς οὐ πορεύσεται μετὰ σου. ⁵ καὶ κατήνεγκε τὸν λαὸν πρὸς τὸ ὕδωρ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Γεδεὼν. πᾶς ὃς ἂν λάψῃ τῇ γλώσῃ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὡς ἕαν λάψῃ ὁ κύων, πτήσεις αὐτὸν κατὰ μόνας, καὶ πᾶς ὃς ἕαν κλίνῃ ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ πιεῖν. ⁶ καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῶν λαψάντων ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς τὸ στόμα αὐτῶν, τριακόσιοι ἄνδρες. καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐκλιναν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῶν πιεῖν ὕδωρ. ⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Γεδεὼν. ἐν τοῖς τριακοσίοις ἀνδράσι τοῖς λάψαισι σῶσω ὑμᾶς, καὶ δώσω τὴν Μαδιάμ ἐν χειρὶ σου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς πορεύσονται ἀνὴρ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἔλαβον τὸν ἐπισιτισμὸν τοῦ λαοῦ ἐν χειρὶ αὐτῶν, καὶ τὰς κερατίνας αὐτῶν. καὶ τὸν πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἐξαπέστειλεν ἄνδρα εἰς σκηνὴν αὐτοῦ. καὶ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας κατίσχυσεν. καὶ ἡ παρεμβολὴ Μαδιάμ ἦσαν αὐτοῦ ὑποκάτω ἐν τῇ κοιλάδι. ⁹ καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν κύριος. ἀνάστα κατάβηθι ἐν τῇ παρεμβολῇ, ὅτι παρέδωκα αὐτὴν ἐν τῇ χειρὶ σου. ¹⁰ καὶ εἰ φοβῇ σὺ καταβῆναι, κατάβηθι σὺ καὶ Φαραὶ τὸ παιδάριόν σου εἰς τὴν παρεμβολήν, ¹¹ καὶ ἀκούσῃ τί λαλήσουσι, καὶ μετὰ τοῦτο ἰσχύσουσιν αἱ χεῖρές σου καὶ καταβήσῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ. καὶ κατέβη αὐτὸς καὶ Φαραὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ πρὸς ἀρχὴν τῶν πεντήκοντα, οἱ ἦσαν ἐν τῇ παρεμβολῇ. ¹² καὶ Μαδιάμ καὶ Ἀμαλῆκ, καὶ πάντες οἱ υἱοὶ ἀνατολῶν βεβλημένοι ἐν τῇ κοιλάδι ὡς ἄκρις εἰς πλῆθος, καὶ ταῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμὸς, ἀλλ' ἦσαν ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ χεῖλους τῆς θαλάσσης εἰς πλῆθος. ¹³ καὶ ἦλθε Γεδεὼν, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐξηγούμενος τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐνύπνιον, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον, καὶ ἰδοὺ μαγὶς ἄρτου κριθίνου στρεφομένη ἐν τῇ παρεμβολῇ Μαδιάμ, καὶ ἦλθεν ἕως τῆς σκηνῆς, καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ ἔπεισεν, καὶ ἀνέστρεψεν

αὐτὴν ἄνω, καὶ ἔπεισεν ἡ σκηνή. ¹⁴ καὶ ἀπεκρίθη ὁ πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. οὐκ ἔστιν αὕτη εἰ μὴ ῥομφαία Γεδεὼν υἱοῦ Ἰωᾶν ἀνδρὸς Ἰσραὴλ. παρέδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὴν Μαδιάμ καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολήν. ¹⁵ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Γεδεὼν τὴν ἐξηγήσιν τοῦ ἐνυπνίου καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ, καὶ προσεκίνησε κυρίῳ, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν παρεμβολήν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν. ἀνάστητε, ὅτι παρέδωκε κύριος ἐν χειρὶ ἡμῶν τὴν παρεμβολήν Μαδιάμ. ¹⁶ καὶ διεῖλε τοὺς τριακοσίους ἄνδρας εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ ἔδωκε κερατίνας ἐν χειρὶ πάντων καὶ ὑδρίας κενὰς καὶ λαμπάδας ἐν ταῖς ὑδρίαις, ¹⁷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἀπ' ἐμοῦ ὄψεσθε, καὶ οὕτω ποιήσετε. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰσπορεύομαι ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔσται καθὼς ἂν ποιήσω, οὕτω ποιήσετε. ¹⁸ καὶ σαλπῶ ἐν τῇ κερατίνῃ ἐγὼ, καὶ πάντες μετ' ἐμοῦ σαλπικεῖτε ἐν ταῖς κερατίναις κύκλω ὅλην τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐρεῖτε, τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν. ¹⁹ καὶ εἰςῆλθε Γεδεὼν καὶ οἱ ἑκατὸν ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν ἀρχῇ τῆς παρεμβολῆς ἐν ἀρχῇ τῆς φυλακῆς μέσης. καὶ ἐγείροντες ἤγειραν τοὺς φυλάσσοντας, καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς κερατίναις, καὶ ἐξετίναξαν τὰς ὑδρίας τὰς ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. ²⁰ καὶ ἐσάλπισαν αἱ τρεῖς ἀρχαὶ ἐν ταῖς κερατίναις, καὶ συνέτριψαν τὰς ὑδρίας, καὶ ἐκρατήσαν ἐν χερσὶν ἀριστεραῖς αὐτῶν τὰς λαμπάδας, καὶ ἐν χερσὶ δεξιαῖς αὐτῶν τὰς κερατίνας τοῦ σαλπῆξεν. καὶ ἀνέκραξαν, ῥομφαία τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Γεδεὼν. ²¹ καὶ ἐστήσεν ἀνὴρ ἐφ' ἑαυτῷ κύκλω τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔδραμεν πᾶσα ἡ παρεμβολή, καὶ ἐσήμεσαν καὶ ἐφυγον. ²² καὶ ἐσάλπισαν ἐν ταῖς τριακοσίοις κερατίναις, καὶ ἐθήκε κύριος τὴν ῥομφαίαν ἀνδρὸς ἐν τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ. καὶ ἐφυγεν ἡ παρεμβολή ἕως Βηθσεὶδ Ταγαραγαθα Ἀβελμουλά ἐπὶ Ταβάθ. ²³ καὶ ἐβόησαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ Νεφθαλί, καὶ ἀπὸ Ἀσήρ, καὶ ἀπὸ παντὸς Μανασσῆ, καὶ ἐδιώξαν ὀπίσω Μαδιάμ. ²⁴ καὶ ἀγγέλου ἀπέστειλε Γεδεὼν ἐν

παν-

παντί ὄρει Ἐφραιμ, λέγων. καταβῆτε εἰς συνάντησιν Μαδιάμ, καὶ καταλάβετε ἑαυτοὺς τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρά καὶ τὸν Ἰορδάνην. καὶ ἐβόησε πᾶς ἀνὴρ Ἐφραιμ, καὶ προκατελάβοντο τὸ ὕδωρ ἕως Βαιθηρά καὶ τὸν Ἰορδάνην.²⁵ καὶ συνέλαβοντο τοὺς ἄρχοντας Μαδιάμ καὶ τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ, καὶ ἀπέκτειναν τὸν Ὠρήβ ἐν Σοὺρ Ὠρήβ, καὶ τὸν Ζήβ ἀπέκτειναν ἐν Ἰακεφζήφ. καὶ κατεδίωξαν τὴν Μαδιάμ, καὶ τὴν κεφαλὴν Ὠρήβ καὶ Ζήβ ἤνεγκαν πρὸς Γεδεὼν ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ εἶπαν πρὸς Γεδεὼν ἀνὴρ Ἐφραιμ. τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν τοῦ μὴ καλέσαι ἡμᾶς ὅτε ἐπορεύθης παρατάξασθαι ἐν Μαδιάμ; καὶ διέλεξαντο πρὸς αὐτὸν ἰσχυρῶς.² καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. τί ἐποίησα νῦν καθως ὑμεῖς; ἢ οὐχὶ κρείττων ἐπιφυλλίς Ἐφραιμ ἢ τρυγητὸς Ἀβιζέιρ;³ ἐν χειρὶ ὑμῶν παρέδωκε κύριος τοὺς ἄρχοντας Μαδιάμ, τὸν Ὠρήβ καὶ τὸν Ζήβ. καὶ τί ἡδυνήθητε ποιῆσαι ὡς ὑμεῖς; τότε ἀνέθῃ τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν τὸν λόγον τοῦτον.⁴ καὶ ἦλθε Γεδεὼν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ διέβη αὐτὸς καὶ οἱ τριακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ πηωνντες καὶ διωκοντες.⁵ καὶ εἶπε τοῖς ἀνδράσι Σοκχωθ. ὁδοὶ δὴ ἄρτους εἰς τροφήν τῷ λαῷ τούτῳ τῷ ἐν ποσίν μου ὅτι ἐκλείπουσιν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι διώκων ὀπίσω τοῦ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά βασιλέων Μαδιάμ.⁶ καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες Σοκχωθ. μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά νῦν ἐν χειρὶ σου, ὅτι δώσομεν τῇ δυνάμει σου ἄρτους;⁷ καὶ εἶπε Γεδεὼν. διὰ τοῦτο ἐν τῷ δοῦναι κύριον τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά ἐν χειρὶ μου, καὶ ἐγὼ ἀλόησω τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου, καὶ ἐν ταῖς Βαρκηνίμ.⁸ καὶ ἀνέβη ἐκεῖθεν εἰς Φανουήλ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς ὡς αὐτῶς. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Φανουήλ ὃν τρόπον ἀπεκρίθησαν ἄνδρες Σοκχωθ.⁹ καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς ἄνδρας Φανουήλ. ἐν ἐπιστροφῇ μου μετ' εἰρήνης κατασκάψω τὸν πύργον τοῦτον.¹⁰ καὶ Ζεβεὲ καὶ

Σαλμανά ἐν Καρκάρ, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτῶν μετ' αὐτῶν ὥς ἐκαπέντε χιλιάδες. πάντες οἱ καταλειμμένοι ἀπὸ πάσης παρεμβολῆς ἄλλοι ὅλων, καὶ οἱ πεπτωκότες, ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν σπωμένων ῥομφαίαν.¹¹ καὶ ἀνέβη Γεδεὼν ὁδὸν τῶν σκηνοῦντων ἐν σκηναῖς ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς Ναβαὶ καὶ Ἰεγεβάλ. καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολήν, καὶ ἡ παρεμβολὴ ἦν πεποθυῖα,¹² καὶ ἔφυγον Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά. καὶ ἰδιώξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐκράτησε τοὺς δύο βασιλεῖς Μαδιάμ τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά, καὶ πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν ἐξέστησε.¹³ καὶ ἐπέστρεψε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς ἀπὸ τῆς παρατάξεως, ἀπὸ ἐπάνωθεν τῆς παρατάξεως Ἀρές.¹⁴ καὶ συνέλαβε παιδάριον ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν Σοκχωθ, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν. καὶ ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ὀνόματα τῶν ἀρχόντων Σοκχωθ καὶ τῶν πρεσβυτέρων αὐτῶν, ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ ἄνδρας.¹⁵ καὶ παρεγένετο Γεδεὼν πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σοκχωθ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά ἐν οἷς ὠνεῖσάτέ με, λέγοντες. μὴ χεὶρ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά νῦν ἐν χειρὶ σου, ὅτι δώσομεν τοῖς ἀνδράσι σου τοῖς ἐκλείπουσιν ἄρτους;¹⁶ καὶ ἔλαβε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως ἐν ταῖς ἀκάνθαις τῆς ἐρήμου καὶ ταῖς Βαρκηνίμ, καὶ ἠλόησεν ἐν αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως.¹⁷ καὶ τὸν πύργον Φανουήλ κατέστρεψε, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως.¹⁸ καὶ εἶπε πρὸς Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά. ποῦ οἱ ἄνδρες οὓς ἀπεκτείνετε ἐν Θαβώρ; καὶ εἶπαν. ὡς σὺ, ὡς αὐτοὶ, εἰς ὁμοίωμα υιοῦ βασιλέως.¹⁹ καὶ εἶπε Γεδεὼν. ἀδελφοί μου καὶ υἱοὶ τῆς μητρός μου ἦσαν, ζῇ κύριος εἰ ἐξωογονηκεῖτε αὐτούς, οὐκ ἂν ἀπέκτεινα ὑμᾶς.²⁰ καὶ εἶπεν Ἰεθὲρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ. ἀναστὰς ἀπόκτεινον αὐτούς. καὶ οὐκ ἔσπασε τὸ παιδάριον τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὅτι ἔτι νεώτερος ἦν.²¹ καὶ εἶπε Ζεβεὲ καὶ Σαλμανά ἀνάστα σὺ καὶ συνάντησον ἡμῖν, ὅτι ὡς ἀνδρὸς ἡ δυνάμις σου. καὶ ἀνέστη Γεδεὼν, καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ζεβεὲ καὶ τὸν Σαλμανά. καὶ ἔλαβε τοὺς μνησκούς

σκους τοὺς ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμῆλων αὐτῶν. ²² καὶ εἶπον ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς Γεδεὼν. κύριε ἄρξον ἡμῶν καὶ σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ὁ υἱός τοῦ υἱοῦ σου, ὅτι σὺ ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ. ²³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν. οὐκ ἄρξω ἐγώ, καὶ οὐκ ἄρξει ὁ υἱός μου ἐν ὑμῖν. κύριος ἄρξει ὑμῶν. ²⁴ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Γεδεὼν. αἰτήσονται παρ' ὑμῶν αἰτήματα, καὶ δότε μοι ἀνὴρ ἐνώτιον ἐκ σκύλων αὐτοῦ, ὅτι ἐνώτια χρυσᾶ αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν Ἰσμαηλίται. ²⁵ καὶ εἶπαν. διδόντες δώσομεν. καὶ ἀνέπτυξε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἔβαλεν ἐκεῖ ἀνὴρ ἐνώτιον σκύλων αὐτοῦ. ²⁶ καὶ ἐγένετο ὁ σταθμὸς τῶν ἐνωτίων τῶν χρυσῶν ὧν ἤτησε, χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι χρυσοὶ παρὲς τῶν μηνίσκων καὶ τῶν στραγγαλίδων καὶ τῶν ἱματίων καὶ πορφυρίδων τῶν ἐπὶ βασιλεῦσι Μαδιάμ, καὶ ἐκτὸς τῶν περιθεμάτων ἃ ἦν ἐν τοῖς τραχήλοις τῶν καμῆλων αὐτῶν. ²⁷ καὶ ἐποίησεν αὐτὸ Γεδεὼν εἰς Ἐφρὰθ, καὶ ἔστησεν αὐτὸ ἐν πόλει αὐτοῦ ἐν Ἐφραθᾶ. καὶ ἐξεπόρνευσε πᾶς Ἰσραὴλ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκεῖ. καὶ ἐγένετο τῷ Γεδεὼν καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ εἰς σκῶλον. ²⁸ καὶ συνεστάλη Μαδιάμ ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ προσέθηκαν ἄραι κεφαλὴν αὐτῶν. καὶ ἠσύχασεν ἡ γῆ τεσσαρακοντα ἔτη ἐν ἡμέραις Γεδεὼν. ²⁹ καὶ ἐπορεύθη Ἰεροβάαλ υἱὸς Ἰωᾶς, καὶ ἐκάθισεν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ. ³⁰ καὶ τῷ Γεδεὼν ἦσαν υἱοὶ ἐβδομήκοντα ἐκπορευόμενοι ἐκ μηρῶν αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκες πολλαὶ ἦσαν αὐτῷ. ³¹ καὶ παλλακὴ αὐτοῦ ἦν ἐν Συχέμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ καὶ γε αὐτῇ υἱόν, καὶ ἔθηκε τὸ ὄνομα, Ἀβιμέλεχ. ³² καὶ ἀπέθανε Γεδεὼν υἱὸς Ἰωᾶς ἐν πόλει αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ ταφῷ Ἰωᾶς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Ἐφραθᾶ Ἀβὶ Ἐσδρὶ. ³³ καὶ ἐγενήθη ὡς ἀπέθανε Γεδεὼν, καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεπόρνευσαν ὀπίσω τῶν Βααλὶμ, καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς τῷ Βαάλ διαθήκην τοῦ εἶναι αὐτοῖς αὐτὸν εἰς θεόν. ³⁴ καὶ οὐκ ἐμνησθήσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ ῥυσαμένου αὐτοὺς ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων αὐτοὺς κυκλοθεν. ³⁵ καὶ οὐκ

ἐποίησαν ἔλεος μετὰ τοῦ οἴκου Ἰεροβάαλ, αὐτὸς ἐστι Γεδεὼν, κατὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησε μετὰ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ υἱὸς Ἰεροβάαλ εἰς Συχέμ πρὸς ἀδελφούς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πᾶσαν συγγένειαν οἴκου πατρὸς μητρὸς αὐτοῦ, λέγων. ² λαλήσατε δὴ ἐν τοῖς ὡσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχέμ. τί τὸ ἀγαθὸν ὑμῖν κυριεῦσαι ὑμῶν ἐβδομήκοντα ἀνδρας πάντας υἱούς Ἰεροβάαλ, ἣ κυριεῦν ἡμῶν ἄνδρα ἓνα; καὶ μνησθήτε ὅτι ὅστων ὑμῶν καὶ σὰρξ ὑμῶν εἰμι. ³ καὶ ἐλάλησαν περὶ αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἐν τοῖς ὡσὶ πάντων τῶν ἀνδρῶν Συχέμ πάντας τοὺς λόγους τούτους. καὶ ἐκλινεν ἡ καρδία αὐτῶν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ, ὅτι εἶπαν, ἀδελφὸς ἡμῶν ἐστι. ⁴ καὶ ἔδωκαν αὐτῷ ἐβδομήκοντα ἀργυρίου ἐξ οἴκου Βααλβερίθ. καὶ ἐμισθώσατο ἑαυτῷ Ἀβιμέλεχ ἀνδρας κενούς καὶ δειλούς, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτοῦ. ⁵ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Ἐφραθᾶ, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ υἱούς Ἰεροβάαλ ἐβδομήκοντα ἀνδρας ἐπὶ λίθον ἓνα. καὶ κατελείφθη Ἰωάθαμ υἱὸς Ἰεροβάαλ ὁ νεώτερος, ὅτι ἐκρύβη. ⁶ καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Σικίμων, καὶ πᾶς οἶκος Βηθμαβλὼ, καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἀβιμέλεχ πρὸς τῇ βαλάνῳ τῇ εὐρετῇ τῆς στάσεως τῆς ἐν Σικίμοις. ⁷ καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἰωάθαμ, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔστη ἐπὶ κορυφῇ ὄρους Γαριζίν, καὶ ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἐκλαυσε. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἀκούσατέ μου ἄνδρες Σικίμων, καὶ ἀκούσεται ὑμῶν ὁ θεός. ⁸ πορευόμενα ἐπορεύθη τὰ ξύλα τοῦ χρίσαι ἐφ' ἑαυτὰ βασιλεία, καὶ εἶπον τῇ ἐλαίᾳ. βασιλεύσον ἐφ' ἡμῶν. ⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία. μὴ ἀπολείψασα τὴν πίστητά μου, ἐν ἣ δοξάσουσι τὸν θεὸν ἄνδρες, πορευέσονται κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων; ¹⁰ καὶ εἶπον τὰ ξύλα τῇ συκῇ. δέυρο βασιλεύσον ἐφ' ἡμῶν. ¹¹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκὴ. μὴ ἀπολείψασα ἐγὼ τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὰ γεννήματά μου

τὰ ἀγαθὰ, πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων; ¹² καὶ εἶπαν τὰ ξύλα πρὸς τὴν ἀμπελον. δεῦρο βασιλεύσον ἐφ' ἡμῶν. ¹³ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἀμπελος. μὴ ἀπολείψασα τὸν οἶνον μου τὸν εὐφραίνοντα θεὸν καὶ ἀνθρώπους πορεύσομαι κινεῖσθαι ἐπὶ τῶν ξύλων; ¹⁴ καὶ εἶπαν πάντα τὰ ξύλα τῇ ῥάμῳ. δεῦρο σὺ βασιλεύσον ἐφ' ἡμῶν. ¹⁵ καὶ εἶπεν ἡ ῥάμμος πρὸς τὰ ξύλα. εἰ ἐν ἀληθείᾳ χρίτέ με ὑμεῖς τοῦ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς, δεῦτε ὑπόστητε ἐν τῇ σκιᾷ μου. καὶ εἰ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπ' ἐμοῦ καὶ καταφάγοι τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. ¹⁶ καὶ νῦν εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε, καὶ ἐβασιλεύσατε τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ εἰ ἀγαθωσύνην ἐποιήσατε μετὰ Ἱεροβάαλ, καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ εἰ ὡς ἀνταπόδοσις χειρὸς αὐτοῦ ἐποιήσατε αὐτῷ, ¹⁷ ὡς παρετάξατο ὁ πατήρ μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἐξεῆρξεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξεναντίας, καὶ ἐξόψασατο ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Μαδιάμ, ¹⁸ καὶ ὑμεῖς ἐπανέστητε ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου σήμερον, καὶ ἀπεκτείνετε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐβδομήκοντα ἄνδρας ἐπὶ λίθον ἓνα, καὶ ἐβασίλευσατε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν παιδίσκης αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Σικίμων, ὅτι ἀδελφὸς ὑμῶν ἐστι. ¹⁹ καὶ εἰ ἐν ἀληθείᾳ καὶ τελειότητι ἐποιήσατε μετὰ Ἱεροβάαλ, καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, εὐφρανθεῖτε ἐν Ἀβιμέλεχ, καὶ εὐφρανθεῖη καὶ γε αὐτὸς ἐφ' ὑμῖν. ²⁰ εἰ δὲ οὐ, ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ Ἀβιμέλεχ, καὶ καταφάγοι τοὺς ἄνδρας Σικίμων καὶ τὸν οἶκον Βηθμααλῶ, καὶ ἐξέλθοι πῦρ ἀπὸ ἄνδρων Σικίμων, καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Βηθμααλῶ, καὶ καταφάγοι τὸν Ἀβιμέλεχ. ²¹ καὶ ἔφυγεν Ἰωάθαμ καὶ ἀπεδρα καὶ ἐπορεύθη ἕως Βαιήρ, καὶ ὤκησεν ἐκεῖ ἀπὸ προσώπου Ἀβιμέλεχ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ²² καὶ ἤρξεν Ἀβιμέλεχ ἐπὶ Ἰσραὴλ τρία ἔτη. ²³ καὶ ἔξαπέστειλεν ὁ θεὸς πνεῦμα πονηρὸν ἀναμίσειον Ἀβιμέλεχ καὶ ἀναμίσειον τῶν ἀνδρῶν Σικίμων, καὶ ἠθέτησαν ἄνδρες Σικίμων ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ, ²⁴ τοῦ ἐπαγαγεῖν τὴν ἀδικίαν τῶν ἐβδομήκοντα υἱῶν Ἱεροβάαλ, καὶ τὰ αἵματα

αὐτῶν τοῦ θείναι ἐπὶ Ἀβιμέλεχ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ὃς ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ ἄνδρας Σικίμων, ὅτι ἐνίσχισαν τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀποκτείνειν τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἔθηκαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων ἐνεδρεύοντας ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὁρέων, καὶ διήρπαζον πάντα ὃς παρεπορεύετο ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Ἀβιμέλεχ. ²⁶ καὶ ἦλθε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ παρεῆλθον ἐν Σικίμοις, καὶ ἦλπισαν ἐν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Σικίμων. ²⁷ καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀγρὸν, καὶ ἐτρυγῆσαν τοὺς ἀμπέλωνας αὐτῶν, καὶ ἐπάτησαν, καὶ ἐποίησαν Ἑλλουλίμ. καὶ εἰσῆνεγκαν εἰς οἶκον θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ κατηράσαντο τὸν Ἀβιμέλεχ. ²⁸ καὶ εἶπε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ. τίς ἐστιν Ἀβιμέλεχ, καὶ τίς ἐστιν υἱὸς Συγέμ, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ; οὐχ υἱὸς Ἱεροβάαλ, καὶ Ζεβούλ ἐπίσκοπος αὐτοῦ, δούλος αὐτοῦ σὺν τοῖς ἀνδράσιν Ἑμμώρ πατρὸς Συγέμ; καὶ τί ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ ἡμεῖς; ²⁹ καὶ τίς δὴ τὸν λαὸν τοῦτον ἐν χειρὶ μου; καὶ μεταστήσω τὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν. πλήθυνον τὴν δυνάμιν σου καὶ ἐξελθε. ³⁰ καὶ ἤκουσε Ζεβούλ ἄρχων τῆς πόλεως τοὺς λόγους Γαὰλ υἱοῦ Ἰωβὴλ, καὶ ὠργίσθη θυμῷ αὐτός. ³¹ καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν κρυφῇ, λέγων. ἰδοὺ Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔρχονται εἰς Συγέμ, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ περικάθηται τὴν πόλιν ἐπὶ σέ. ³² καὶ νῦν ἀνάστηθι νυκτὸς, καὶ ὁ λαὸς ὁ μετὰ σοῦ, καὶ ἐνεδρεύσον ἐν τῷ ἀγρῷ, ³³ καὶ ἔσται τοπρῶν ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, ὀφθρεῖς; καὶ ἐκτενεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν. καὶ ἰδοὺ αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐκπορεύονται πρὸς σέ, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χεὶρ σου. ³⁴ καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἐνήδρευσαν ἐπὶ Συγέμ τέτρασιν ὁρχαῖς. ³⁵ καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ, καὶ ἔστη πρὸς τὴν θύραν τῆς πύλης τῆς πόλεως, καὶ ἀνέστη Ἀβιμέλεχ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου. ³⁶ καὶ εἶδε Γαὰλ υἱὸς Ἰωβὴλ τὸν λαόν, καὶ εἶπε πρὸς Ζεβούλ.

Ζεβούλ. ἰδοὺ λαὸς καταβαίνει ἀπὸ τῶν κεφαλῶν τῶν ὄρεων. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζεβούλ. τὴν σκιάν τῶν ὄρεων σὺ βλέπεις ὡς ἄνδρας. ³⁷ καὶ προσέθετο ἔτι Γαὰλ τοῦ λαλῆσαι, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ λαὸς καταβαίνων κατὰ θάλασσαν ἀπὸ τοῦ ἐρχόμενα ὀμφαλοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀρχὴ ἐτέρα ἔρχεται δι' ὁδοῦ Ἠλωνμαωνενίμ. ³⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ζεβούλ. καὶ ποῦ ἐστι τὸ στόμα σου ὡς ἐλάλησας, τίς ἐστιν Ἀβιμέλεχ, ὅτι δουλεύσωμεν αὐτῷ; μὴ οὐχὶ οὗτος ὁ λαὸς ὃν ἐξουδένωσας; ἔξελθε δὴ νῦν καὶ παρατάξαι αὐτῷ. ³⁹ καὶ ἐξῆλθε Γαὰλ ἐνώπιον ἀνδρῶν Συχέμ, καὶ παρετάξατο πρὸς Ἀβιμέλεχ. ⁴⁰ καὶ ἐδίδωξεν αὐτὸν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον τραυματῖαι πολλοὶ ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης. ⁴¹ καὶ εἰσῆλθεν Ἀβιμέλεχ ἐν Ἀρημᾷ, καὶ ἐξέβαλε Ζεβούλ τὸν Γαὰλ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, μὴ οἰκεῖν ἐν Συχέμ. ⁴² καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ ἀνῆγγελε τῷ Ἀβιμέλεχ. ⁴³ καὶ ἔλαβε τὸν λαόν, καὶ διέειλεν αὐτοὺς εἰς τρεῖς ἀρχάς, καὶ ἐνήδρευεν ἐν ἀγρῷ. καὶ εἶδε. καὶ ἰδοὺ λαὸς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἀνέστη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπάταξεν αὐτούς. ⁴⁴ καὶ Ἀβιμέλεχ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐξέτειναν, καὶ ἔσθυσαν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης τῆς πόλεως. καὶ αἱ δύο ἀρχαὶ ἐξέτειναν ἐπὶ πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ ἐπάταξαν αὐτούς. ⁴⁵ καὶ Ἀβιμέλεχ παρετάσσετο ἐν τῇ πόλει ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν, καὶ τὸν λαόν τὸν ἐν αὐτῇ ἀπέκτεινεν, καὶ τὴν πόλιν καθείλε καὶ ἔσπειρεν αὐτὴν ἅλας. ⁴⁶ καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Συχέμ, καὶ ἦλθον εἰς συνέλευσιν Βαιθιληβεριθ. ⁴⁷ καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβιμέλεχ, ὅτι συνήχθησαν πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Συχέμ. ⁴⁸ καὶ ἀνέβη Ἀβιμέλεχ εἰς ὄρος Σελμών, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν Ἀβιμέλεχ τὰς ἀξίνας ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔκοψε κλάδον ξύλου, καὶ ἤρην, καὶ ἔσθην ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ. καὶ εἶπε τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ. ὁ εἶδετέ με ποιῶντα, ταχέως ποιήσατε ὡς ἐγώ. ⁴⁹ καὶ

ἔκοψαν καὶ γε ἄνθρωποι κλάδον πᾶς ἄνθρωποι, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω Ἀβιμέλεχ, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν συνέλευσιν, καὶ ἐνεπύρισαν ἐπ' αὐτοὺς τὴν συνέλευσιν ἐν πυρὶ. καὶ ἀπέθανον καὶ γε πάντες οἱ ἄνδρες πύργου Σικίμων ὥς τε χίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες. ⁵⁰ καὶ ἐπορεύθη Ἀβιμέλεχ ἐκ Βαιθιληβεριθ, καὶ παρενέβαλεν ἐν Θήβης, καὶ κατέλαβεν αὐτήν. ⁵¹ καὶ πύργος ἰσχυρὸς ἦν ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, καὶ ἔφυγον ἐκεῖ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς πόλεως, καὶ ἔκλεισαν ἔξωθεν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ δῶμα τοῦ πύργου. ⁵² καὶ ἦλθεν Ἀβιμέλεχ ἕως τοῦ πύργου, καὶ παρετάξαντο αὐτῷ. καὶ ἤγγισεν Ἀβιμέλεχ ἕως τῆς θύρας τοῦ πύργου τοῦ ἐμπροσθέν αὐτὸν ἐν πυρὶ. ⁵³ καὶ ἔρριψε γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμύμιον ἐπὶ κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ, καὶ ἔκλασε τὸ κρανίον αὐτοῦ. ⁵⁴ καὶ ἔβησε ταχὺ πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἶφρον τὰ σκεῖν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. σπάσον τὴν ῥομφαίαν μου καὶ θανάτωσόν με, μὴ ποτε εἴπωσιν, γυνὴ ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ ἐξεκέντησεν αὐτὸν τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε. ⁵⁵ καὶ εἶδεν ἄνθρωπος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀπέθανεν Ἀβιμέλεχ. καὶ ἐπορεύθησαν ἄνθρωποι εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ⁵⁶ καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς τὴν πονηρίαν Ἀβιμέλεχ ἣν ἐποίησε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἀποκτείναντας τοὺς ἐβδουμήκοντα ἀδελφούς αὐτοῦ. ⁵⁷ καὶ τὴν πᾶσαν πονηρίαν ἀνδρῶν Συχέμ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς εἰς κεφαλὴν αὐτῶν. καὶ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ κατάρα Ἰωαθαμ υἱοῦ Ἰεροβαάλ.

Κ Ε Φ. Ι.

Καὶ ἀνέστη μετὰ Ἀβιμέλεχ τοῦ σώσαι τὸν Ἰσραὴλ Θωλὰ υἱὸς Φουά, υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ, ἄνθρωπος Ἰσάχαρ, καὶ αὐτὸς ὤκει ἐν Σαμίρ ἐν ὄρει Ἐφραιμ. ² καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσι τρία ἔτη, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμίρ. ³ καὶ ἀνέστη μετ' αὐτὸν Ἰαῖρ ὁ Γαλαὰδ, καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσι δύο ἔτη. ⁴ καὶ ἦσαν αὐτῷ τριακόνη καὶ δύο υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ τριακόνη δύο πώλους, καὶ τριακόνη δύο πόλεις αὐτοῖς. καὶ ἐκάλουν αὐτὰς ἐπαύλεις. Ἰαῖρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν

ἐν γῇ Γαλααδ. ⁵ καὶ ἀπέθανεν Ἰαῖρ, καὶ ἐτάφη ἐν Ῥαμνών. ⁶ καὶ προσέθεντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐδούλευσαν τοῖς Βααλίμ, καὶ ταῖς Ἀστάρωθ, καὶ τοῖς θεοῖς Ἀράμ, καὶ τοῖς θεοῖς Σιδῶνος, καὶ τοῖς θεοῖς Μωάβ, καὶ τοῖς θεοῖς υἱῶν Ἀμμών, καὶ τοῖς θεοῖς Φυλιστιῖμ, καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον, καὶ οὐκ ἐδούλευσαν αὐτῷ. ⁷ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κυρίου ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Φυλιστιῖμ, καὶ ἐν χειρὶ υἱῶν Ἀμμών. ⁸ καὶ ἐθλίψαν καὶ ἐθλάσαν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὀκτωκαίδεκα ἔτη τοὺς πάντας υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν γῇ τοῦ Ἀμορρί τοῦ ἐν Γαλααδ. ⁹ καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμών τὸν Ἰορδάνην παρατάσσασθαι πρὸς Ἰούδαν, καὶ Βενιαμὴν, καὶ πρὸς Ἐφραΐμ. καὶ ἐθλίβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σφόδρα. ¹⁰ καὶ ἐβόησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον, λέγοντες. ἡμάρτομέν σοι, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν θεόν, καὶ ἐδουλεύσαμεν τῷ Βααλίμ. ¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. μὴ οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀμορραίου, καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμών, καὶ ἀπὸ Φυλιστιῖμ, ¹² καὶ Σιδωνίων, καὶ Ἀμαλίκ, καὶ Μαδιὰμ, οἱ ἐθλίψαν ὑμᾶς; καὶ ἐβόησατε πρὸς μέ, καὶ ἐσώσα ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν; ¹³ καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ με, καὶ ἐδουλεύσατε θεοῖς ἐτέροις; διὰ τοῦτο οὐ προσθήσω τοῦ σῶσαι ὑμᾶς. ¹⁴ πορεύεσθε καὶ βοήσατε πρὸς τοὺς θεοὺς οὓς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ αὐτοὶ σωσάτωσαν ὑμᾶς ἐν καιρῷ θλίψεως ὑμῶν. ¹⁵ καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον. ἡμάρτομεν, ποιήσον σὺ ἡμῖν κατὰ πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὁφθαλμοῖς σου, πλην ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ¹⁶ καὶ ἐξέκλιναν τοὺς θεοὺς τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἐδούλευσαν τῷ κυρίῳ μόνῳ, καὶ ὀλιγώθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν κόπῳ Ἰσραὴλ. ¹⁷ καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμών, καὶ παρενέβαλον ἐν Γαλααδ. καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ σκοπιᾷ. ¹⁸ καὶ εἶπον ὁ λαὸς οἱ ἄρχοντες Γαλααδ, ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον

αὐτοῦ. τίς ὁ ἀνὴρ ὅστις ἂν ἄρξεται παρατάσσασθαι πρὸς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ ἔσται εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλααδ;

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ Ἰεφθαὲ ὁ Γαλααδίτης ἐπηρμένος δυνάμει, καὶ αὐτὸς υἱὸς γυναικὸς πόρνης, ἥ ἐγέννησε τῷ Γαλααδ τὸν Ἰεφθαῖ. ² καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Γαλααδ αὐτῷ υἱόν, καὶ ἡδρύνθησαν οἱ υἱοὶ τῆς γυναικὸς, καὶ ἐξέβαλον τὸν Ἰεφθαῖ, καὶ εἶπαν αὐτῷ. οὐ κληρονομήσεις ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι υἱὸς γυναικὸς ἐταίρας σὺ. ³ καὶ ἔφυγεν Ἰεφθαῖ ἀπὸ προσώπου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ Τῳβ. καὶ συνεστράφησαν πρὸς Ἰεφθαῖ ἄνδρες κενοὶ, καὶ ἐξήλθον μετ' αὐτοῦ. ⁵ καὶ ἐγένετο ἡνίκα παρετάξαντο οἱ υἱοὶ Ἀμμών μετὰ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ λαβεῖν τὸν Ἰεφθαῖ ἀπὸ τῆς γῆς Τῳβ, ⁶ καὶ εἶπαν τῷ Ἰεφθαῖ. δεῦρο καὶ εἶη ἡμῖν εἰς ἀρχηγόν, καὶ παραταξόμεθα πρὸς υἱοὺς Ἀμμών. ⁷ καὶ εἶπεν Ἰεφθαῖ τοῖς πρεσβυτέροις Γαλααδ. οὐχὶ ὑμεῖς ἐμισήσατέ με, καὶ ἐξεβάλετέ με ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου, καὶ ξαπεστείλατέ με ἄφ' ὑμῶν; καὶ διατί ἦλθατε πρὸς μέ νῦν ἡνίκα χρῆζετε; ⁸ καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ πρὸς Ἰεφθαῖ. διὰ τοῦτο νῦν ἐπεστρέψαμεν πρὸς σέ, καὶ πορεύθη μετ' ἡμῶν, καὶ παρατάξῃ πρὸς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ εἶη ἡμῖν εἰς ἄρχοντα πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Γαλααδ. ⁹ καὶ εἶπεν Ἰεφθαῖ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Γαλααδ. εἰ ἐπιστρέφετέ με ὑμεῖς παρατάσσασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμών, καὶ παραδῶ αὐτοὺς κύριος ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι εἰς ἄρχοντα. ¹⁰ καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Γαλααδ πρὸς Ἰεφθαῖ. κύριος ἔστω ἀκούων ἀναμέσον ἡμῶν, εἰ μὴ κατὰ τὸ ῥῆμά σου οὕτω ποιήσομεν. ¹¹ καὶ ἐπορεύθη Ἰεφθαῖ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων Γαλααδ, καὶ ἐθίκαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐπ' αὐτοὺς εἰς κεφαλὴν καὶ εἰς ἀρχηγόν. καὶ ἐλάλησεν Ἰεφθαῖ πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐνώπιον κυρίου ἐν Μασσηφά. ¹² καὶ ἀπέστειλεν Ἰεφθαῖ ἀγγέλους πρὸς βασιλεία υἱῶν Ἀμμών, λέγων.

λέγων. τί ἐμοὶ καὶ σοί, ὅτι ἤλθεις πρὸς με τοῦ παρατάξασθαι ἐν τῇ γῇ μου; ¹³ καὶ εἶπε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν πρὸς τοὺς ἀγγέλους Ἰεφθάε. ὅτι ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν μου ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου ἀπὸ Ἀρνῶν ἕως Ἰαβὼκ καὶ ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ νῦν ἐπιστρεψον αὐτάς ἐν εἰρήνῃ καὶ πορεύσονται. ¹⁴ καὶ προσέθηκε ἐτι Ἰεφθάε, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν, ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ. οὕτω λέγει Ἰεφθάε. οὐκ ἔλαβεν Ἰσραὴλ τὴν γῆν Μωάβ, καὶ τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμὼν, ¹⁶ ὅτι ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπορεύθη Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρημῷ ἕως θαλάσσης Σίφ, καὶ ἤλθεν εἰς Κάδης. ¹⁷ καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς βασιλέα Ἐδῶμ, λέγων. παρελεύσομαι διη ἐν τῇ γῇ σου. καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς Ἐδῶμ. καὶ γε πρὸς βασιλέα Μωάβ ἀπέστειλε, καὶ οὐκ εὐδόκησεν. καὶ ἐκάθισεν Ἰσραὴλ ἐν Κάδης, ¹⁸ καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρημῷ. καὶ ἐκύκλωσε τὴν γῆν Ἐδῶμ καὶ τὴν γῆν Μωάβ. καὶ ἤλθεν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου τῇ γῇ Μωάβ, καὶ παρενέβαλεν ἐν πέραν Ἀρνῶν, καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ἐν ὁρίοις Μωάβ, ὅτι Ἀρνῶν ὄριον Μωάβ. ¹⁹ καὶ ἀπέστειλεν Ἰσραὴλ ἀγγέλους πρὸς Σηὼν βασιλέα τοῦ Ἀμορῳαίου βασιλέα Ἑσβῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσραὴλ. παρελθωμεν διη ἐν τῇ γῇ σου ἕως τοῦ τόπου ἡμῶν. ²⁰ καὶ οὐκ ἐνεπίστευσεν Σηὼν τῷ Ἰσραὴλ παρελθεῖν ἐν τῷ ὁρίῳ αὐτοῦ. καὶ συνῆξε Σηὼν πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ παρενέβαλον εἰς Ἰασά, καὶ παρατάξατο πρὸς Ἰσραὴλ. ²¹ καὶ παρέδωκε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τὸν Σηὼν καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν χειρὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν. καὶ ἐκληρονόμησεν Ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν γῆν τοῦ Ἀμορῳαίου τοῦ κατοικοῦντος τὴν γῆν ἐκείνην ²² ἀπὸ Ἀρνῶν καὶ ἕως τοῦ Ἰαβὼκ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρημου ἕως τοῦ Ἰορδάνου. ²³ καὶ νῦν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐξῆρε τὸν Ἀμορῳαῖον ἀπὸ προσώπου λαοῦ αὐτοῦ Ἰσραὴλ, καὶ σὺ κληρονομήσεις αὐτόν; ²⁴ οὐχὶ ἂ ἐὰν κληρονομήσει σε Χαμῶς ὁ θεός σου, αὐτὰ κληρονομήσεις, καὶ τοὺς πάντας,

οὓς ἐξῆρε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἀπὸ προσώπου υἱῶν, αὐτοὺς κληρονομήσομεν; ²⁵ καὶ νῦν μὴ ἐν ἀγαθῷ ἀγαθώτερος σὺ ὑπὲρ Βαλακ υἱὸν Σεφωὺρ βασιλέως Μωάβ; μὴ μαχόμενος ἐμαχέσατο μετὰ Ἰσραὴλ, ἡ πολέμων ἐπολέμησεν αὐτόν ²⁶ ἐν τῷ οἰκῆσαι ἐν Ἑσβῶν καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, καὶ ἐν γῇ Ἀροὴν καὶ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι ταῖς παρὰ τὸν Ἰορδάνην τριακόσια ἔτη; καὶ διατί οὐκ ἐρύσω αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ; ²⁷ καὶ νῦν ἐγὼ εἰμι οὐχ ἡμαρτὸν σοι, καὶ σὺ ποιεῖς μετ' ἐμοῦ πονηρίαν τοῦ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί. κρίναι κύριος ὁ κρίνων σημερον ἀναμέσον υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἀναμέσον υἱῶν Ἀμμὼν. ²⁸ καὶ οὐκ ἤκουσε βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν τῶν λόγων Ἰεφθάε, ὧν ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν. ²⁹ καὶ ἐγένετο ἐπὶ Ἰεφθάε πνεῦμα κυρίου, καὶ παρῆλθε τὸν Γαλααδ, καὶ τὸν Μανασσῆ, καὶ παρῆλθε τὴν σκοπιὰν Γαλααδ εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμὼν. ³⁰ καὶ ἠΰστατο Ἰεφθάε εὐχὴν τῷ κυρίῳ, καὶ εἶπεν. ἐὰν διδοὺς ὧς μοι τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἐν τῇ χειρὶ μου, ³¹ καὶ ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος ὃς ἂν ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ οἴκου μου εἰς συνάντησιν μου ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἔσται τῷ κυρίῳ, ἀνοίσω αὐτόν ὁλοκαύτωμα. ³² καὶ παρῆλθεν Ἰεφθάε πρὸς υἱοὺς Ἀμμὼν παρατάξασθαι πρὸς αὐτούς. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ. ³³ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀπὸ Ἀροὴ ἕως ἐλθεῖν ἄχρις Ἀρνῶν ἐν ἀριθμῷ ἑικοσι πόλεις καὶ ἕως Ἐβελχαρμίμ πληγὴν μεγάλην σφόδρα. καὶ συνεστάλησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. ³⁴ καὶ ἤλθεν Ἰεφθάε εἰς Μασσηφα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξεπορεύετο εἰς ὑπάντησιν ἐν τυμπάνοις καὶ χοροῖς. καὶ αὐτὴ ἦν μονογενὴς αὐτῷ. οὐκ ἦν αὐτῷ ἕτερος υἱὸς ἢ θυγάτηρ. ³⁵ καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν αὐτὴν αὐτὸς, διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ὦ ὦ θυγάτηρ μου ταράχῃ ἐτάραξάς με, καὶ σὺ ἦς ἐν τῷ ταράχω μου, καὶ ἐγὼ εἰμι ἡνοῖξα κατὰ σοῦ τὸ στόμα μου πρὸς κυρίον, καὶ οὐ θυνησομαι

σομαι ἀποστρέψαι. ³⁶ ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν. πάτερ ἤνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς κύριον; ποιήσόν μοι ὃν τρόπον ἐξῆλθεν ἐκ στόματός σου ἐν τῷ ποιῆσαι σοι κύριον ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν σου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμων. ³⁷ καὶ ἦδε εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς. ποιήσω δὴ ὁ πατήρ μου τὸν λόγον τοῦτον. ἔασόν με δύο μῆνας καὶ πορεύσομαι καὶ καταβήσομαι ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ παρθενία μου ἐγὼ εἰμι καὶ αἱ συνεταίριδες μου. ³⁸ καὶ εἶπε. πορεύου. καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν δύο μῆνας. καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συνεταίριδες αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσεν ἐπὶ τὰ παρθενία αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη. ³⁹ καὶ ἐγένετο ἐν τέλει τῶν δύο μηνῶν, καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ ἣν ᾠκείατο. καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ἄνδρα. καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα ἐν Ἰσραὴλ. ⁴⁰ ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐπορευόντο θυγατέρες Ἰσραὴλ θρηγεῖν τὴν θυγατέρα Ἰεφθαί τοῦ Γαλααδίτου ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῷ ἐνιαυτῷ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἐβόησεν ἄνῃ Ἐφραὶμ καὶ παρῆλθον εἰς βορρᾶν, καὶ εἶπαν πρὸς Ἰεφθαί. διατί παρῆλθες παρατάξασθαι ἐν υἱοῖς Ἀμμων, καὶ ἡμᾶς οὐ κέκληκας πορευθῆναι μετὰ σοῦ; τὸν οἶκόν σου ἐμπρήσομεν ἐπὶ σὲ ἐν πυρί. ² καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰεφθαί. ἀνὴρ μαχητῆς ἦμην ἐγὼ καὶ ὁ λαός μου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμων σφόδρα. καὶ ἐβόησα ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἐσώσατέ με ἐκ χειρὸς αὐτῶν. ³ καὶ εἶδον ὅτι οὐκ εἴ σωτήρ, καὶ ἔθνηκα τὴν ψυχὴν μου ἐν χειρὶ μου, καὶ παρῆλθον πρὸς υἱοὺς Ἀμμων, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ μου. καὶ εἰς τί ἀνέβητε ἐπ' ἐμὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ παρατάξασθαι ἐν ἐμοί; ⁴ καὶ συνέστρεψεν Ἰεφθαί πάντας τοὺς ἄνδρας Γαλααδ, καὶ παρετάξατο τῷ Ἐφραΐμ. καὶ ἐπάταξαν ἄνδρες Γαλααδ τὸν Ἐφραΐμ, ὅτι εἶπαν οἱ διασωζόμενοι τοῦ Ἐφραΐμ, ὑμεῖς Γαλααδ ἐν μέσῳ τοῦ Ἐφραΐμ καὶ ἐν μέσῳ τοῦ Μανασσῆ. ⁵ καὶ προκατελάβετε Γαλααδ τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Ἐφραΐμ. καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ διασωζό-

μενοι Ἐφραΐμ. διαβῶμεν. καὶ εἶπαν αὐτοῖς οἱ ἄνδρες Γαλααδ. μὴ Ἐφραθίτης εἶ; καὶ εἶπεν. οὐ. ⁶ καὶ εἶπαν αὐτῷ. εἶπον δὴ στάχυς. καὶ οὐ κατενύθην τοῦ λαλῆσαι οὕτως. καὶ ἐπελαβοντο αὐτοῦ, καὶ ἔθυσαν αὐτὸν πρὸς τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἔπεσαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ Ἐφραΐμ δύο καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες. ⁷ καὶ ἔκρινεν Ἰεφθαί τὸν Ἰσραὴλ ἔξ ἔτη. καὶ ἀπέθανεν Ἰεφθαί ὁ Γαλααδίτης, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει αὐτοῦ Γαλααδ. ⁸ καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Ἀβαισᾶν ἀπὸ Βηθλέμ. ⁹ καὶ ἦσαν αὐτῷ τριάκοντα υἱοί, καὶ τριάκοντα θυγατέρες, ὥς ἐξαπέστειλεν ἔξω, καὶ τριάκοντα θυγατέρας εἰσνεγκεν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἔξωθεν. καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἑπτὰ ἔτη. ¹⁰ καὶ ἀπέθανεν Ἀβαισᾶν, καὶ ἐτάφη ἐν Βηθλέμ. ¹¹ καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Αἰλῶμ ὁ Ζαβουλωνίτης δέκα ἔτη. ¹² καὶ ἀπέθανεν Αἰλῶμ ὁ Ζαβουλωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν Αἰλῶμ ἐν γῇ Ζαβουλών. ¹³ καὶ ἔκρινε μετ' αὐτὸν τὸν Ἰσραὴλ Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλήλ ὁ Φαραθωνίτης. ¹⁴ καὶ ἦσαν αὐτῷ τεσσαράκοντα υἱοί, καὶ τριάκοντα υἱῶν υἱοὶ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ἑβδομήκοντα πώλους. καὶ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ὀκτὼ ἔτη. ¹⁵ καὶ ἀπέθανεν Ἀβδὼν υἱὸς Ἑλλήλ ὁ Φαραθωνίτης, καὶ ἐτάφη ἐν Φαραθῶν ἐν γῇ Ἐφραὶμ ἐν ὄρε τοῦ Ἀμαλῆκ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ προσέθηκαν ἐτι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ Φυλιστιίμ τεσσαράκοντα ἔτη. ² καὶ ἦν ἄνῃρ εἰς ἀπὸ Σαραὰ ἀπὸ δῆμου συγγενείας τοῦ Δανὶ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανασῆ, καὶ γυνὴ αὐτοῦ στείρα καὶ οὐκ ἔτεκεν. ³ καὶ ὥφθη ἄγγελος κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. ἰδοὺ οὐ στείρα καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν. ⁴ καὶ νῦν φύλαξαι δὴ καὶ μὴ πῆξαι οἶνον καὶ μέθυσμα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ⁵ ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχῃς καὶ τέξῃ υἱόν. καὶ σίδηρος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ οὐκ ἀναβήσεται, ὅτι Ναζὶρ θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς κοιλίας, καὶ αὐτὸς

R

ἀρξεται

ἄρξεται σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Φυλιστιῖμ. ⁶ καὶ ἐλθὼν ἡ γυνὴ καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα. ἄνθρωποι τοῦ θεοῦ ἦλθε πρὸς μέ, καὶ εἶδος αὐτοῦ ὡς εἶδος ἄγγελου θεοῦ, φοβερόν σφόδρα, καὶ οὐκ ἠρώτησα αὐτὸν πόθεν ἐστὶ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλέ μοι. ⁷ καὶ εἶπέ μοι. Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις καὶ τέξῃ υἱόν. καὶ νῦν μὴ πῖνς οἶνον καὶ μέθυσμα, καὶ μὴ φαγῆς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι θεοῦ ἄριστον ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστροῦ ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. ⁸ καὶ προσηύξατο Μανωὲ πρὸς κύριον, καὶ εἶπεν. ἐν ἐμοὶ κύριε Ἀδωναιῖ, τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἐτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ συμβιβασάτω ἡμᾶς; τί ποιήσωμεν τῷ παιδίῳ τῷ τικτομένῳ. ⁹ καὶ ἐλήχουσεν ὁ θεὸς τῆς φωνῆς Μανωῆ, καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἐτι πρὸς τὴν γυναῖκα. καὶ αὕτη ἐκάθητο ἐν ἀγρῷ, καὶ Μανωὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ ἦν μετ' αὐτῆς. ¹⁰ καὶ ἐταχυνεν ἡ γυνὴ καὶ ἔδραμε καὶ ἀνήγγειλε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἰδοὺ ὥπται πρὸς μέ ὁ ἀνὴρ ὃς ἦλθεν ἐν ἡμέρᾳ πρὸς μέ. ¹¹ καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Μανωὲ ὀπίσω τῆς γυναίκος αὐτοῦ, καὶ ἦλθε πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἰ σὺ εἰ ὁ ἀνὴρ ὁ λαλήσας πρὸς τὴν γυναῖκα; καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος. ἔγω. ¹² καὶ εἶπε Μανωὲ. νῦν ἐλεύσεται ὁ λόγος, τίς ἔσται κρίσις τοῦ παιδίου καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ; ¹³ καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Μανωῆ. ἀπὸ πάντων ὧν εἶρηκα πρὸς τὴν γυναῖκα φυλάξεται, ¹⁴ ἀπὸ παντός ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου τοῦ οἴνου, σὺ φάγεταί, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα μὴ πιέτω, καὶ πᾶν ἀκάθαρτον μὴ φαγέτω, πάντα ὅσα ἐνετείλαμην αὐτῇ, φυλάξεται. ¹⁵ καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγγελον κυρίου. κατὰσχωμεν ὡδέ σε, καὶ ποιήσωμεν ἐνώπιον σου ἔριον αἰγῶν. ¹⁶ καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Μανωῆ. ἐὰν κατάσχης, οὐ φάγομαι ἀπὸ τῶν ἄρτων σου. καὶ ἐὰν ποιήσης ὀλοκαύτωμα, τῷ κυρίῳ ἀνοίσῃς αὐτό. ὅτι οὐκ ἔγω Μανωῆ, ὅτι ἄγγελος κυρίου αὐτός. ¹⁷ καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν ἄγ-

γελον κυρίου. τί τὸ ὄνομά σοι, ὅτι ἔλθοι τὸ ῥῆμά σου, καὶ δοξασομέν σε; ¹⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου. εἰς τί τοῦτο ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτὸ ἐστὶ θαυμαστόν. ¹⁹ καὶ ἔλαβε Μανωὲ τὸν ἔριον τῶν αἰγῶν καὶ τὴν θυσίαν, καὶ ἀνηνεγκεν ἐπὶ τὴν πέτραν τῷ κυρίῳ, καὶ διεχώρισε ποιῆσαι, καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες. ²⁰ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀναβῆναι τὴν φλόγα ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀνέβη ὁ ἄγγελος κυρίου ἐν τῇ φλογί. καὶ Μανωὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ βλέποντες, καὶ ἔπεσον ἐπὶ προσώπον αὐτῶν ἐπὶ τὴν γῆν. ²¹ καὶ οὐ προσέθηκεν ἐτι ὁ ἄγγελος κυρίου ὁφθῆναι πρὸς Μανωῆ καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. τότε ἔγνω Μανωὲ, ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτος. ²² καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. θανάτω ἀποθανοῦμεθα, ὅτι θεὸν εἶδομεν. ²³ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. εἰ ἤθελεν ὁ κύριος θανατῶσαι ἡμᾶς, οὐκ ἂν ἔλαβεν ἐκ χειρὸς ἡμῶν ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίαν, καὶ οὐκ ἂν ἔδειξεν ἡμῖν ταῦτα πάντα, καὶ καθὼς καιρὸς; οὐκ ἂν ἠκούτισεν ἡμᾶς ταῦτα. ²⁴ καὶ ἔτεκεν ἡ γυνὴ υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σαμψών. καὶ ἡδρύνθη τὸ παιδάριον, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸ κύριος. ²⁵ καὶ ἤρξατο πνεῦμα κυρίου συνεκπορεύεσθαι αὐτῷ ἐν παρεμβολῇ Δαν καὶ ἀναμέσον Σαρὰ καὶ ἀναιμέσον Ἐσθαὸλ.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ κατέβη Σαμψὼν εἰς Θαμναθὰ, καὶ εἶδε γυναῖκα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀλλοφύλων. ² καὶ ἀνέβη καὶ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπε. γυναῖκα ἐώρακα ἐν Θαμναθὰ ἀπὸ τῶν θυγατέρων Φυλιστιῖμ, καὶ νῦν λαβετε αὐτὴν μοι εἰς γυναῖκα. ³ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μητὴρ αὐτοῦ. μὴ οὐκ εἰσὶ θυγατέρες; τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ ἐκ παντός; τοῦ λαοῦ μου γυνή, ὅτι σὺ πορεύῃ λαβεῖν γυναῖκα ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τῶν ἀπεριτμητῶν; καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. ταύτην λαβε μοι, ὅτι αὕτη εὐθεῖα ἐν ὁφθαλμοῖς μου. ⁴ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ

αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν, ὅτι παρὰ κυρίου ἐστίν, ὅτι ἐκδίκησαν αὐτὸς ζῆτεῖ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀλλοφύλοι κυριεύοντες ἐν Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ κατέβη Σαμψὼν καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μητήρ αὐτοῦ εἰς Θαμναθὰ. καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀμπελῶνος Θαμναθὰ, καὶ ἰδοὺ σκύμνος λέοντος ὠρνόμενος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἤλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου, καὶ συνέτριψεν αὐτὸν ὥς συντρίψει ἔρπον αἰῶν, καὶ οὐδὲν ἦν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ὃ ἐποίησε. ⁷ καὶ κατέβησαν καὶ ἐλάλησαν τῇ γυναίκῃ, καὶ ἠνθύνθη ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμψίων. ⁸ καὶ ὑπέστρεψε μεθ' ἡμέρας λαβεῖν αὐτήν, καὶ ἐξεκάλειν ἰδεῖν τὸ πτώμα τοῦ λέοντος, καὶ ἰδοὺ συναγωγὴ μελισσῶν ἐν τῷ στόματι τοῦ λέοντος καὶ μέλι. ⁹ καὶ ἐξέλειν αὐτὸ εἰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐσθίων. καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἔφαγον, καὶ οὐκ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ στόματος τοῦ λέοντος ἐξέιλε τὸ μέλι. ¹⁰ καὶ κατέβη ὁ πατήρ αὐτοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ Σαμψίων πότον ἡμέρας ἑπτὰ, ὅτι οὕτως ποιοῦσιν οἱ νεανίσκοι. ¹¹ καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον αὐτὸν, καὶ ἔλαβον τριάκοντα κλητὸν, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ. ¹² καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψίων. πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι, ἐὰν ἀπαγγέλλοντες ἀπαγγέλητε αὐτὸ ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις τοῦ πότου καὶ εὐρητε, δώσω ὑμῖν τριάκοντα σινδόνας καὶ τριάκοντα στολὰς ἱματίων. ¹³ καὶ ἐὰν μὴ δύνησθε ἀπαγγεῖλαι μοι, δώσετε ὑμεῖς ἐμοὶ τριάκοντα ὀθόνια καὶ τριάκοντα ἀλλασσομένας στολὰς ἱματίων. καὶ εἶπαν αὐτῷ. προβάλλου τὸ πρόβλημα σου, καὶ ἀκουσόμεθα αὐτό. ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τί βρωτὸν ἐξηλήθεν ἐκ βιβρώσκοντος, καὶ ἀπὸ ἰσχυροῦ γλυκύ. καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπαγγεῖλαι τὸ πρόβλημα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. ¹⁵ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, καὶ εἶπαν τῇ γυναίκῃ Σαμψίων. ἀπάτησον δὴ τὸν ἄνδρα σου καὶ ἀπαγγεῖλατω

σοι τὸ πρόβλημα, μὴ ποτε κατακασωμένῃ σε καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἐν πυρὶ. ἡ ἐκβῆσαι ἡμᾶς κεκλήκατε, ¹⁶ καὶ ἐκλαυσεν ἡ γυνὴ Σαμψίων πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν. πλην μεμίσηκας με καὶ οὐκ ἠγάπησάς με, ὅτι τὸ πρόβλημα ὃ προεβάλλου τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ ἀπήγγειλās μοι αὐτό. καὶ εἶπεν αὐτῇ Σαμψίων. εἰ τῷ πατρὶ μου καὶ τῇ μητρὶ μου οὐκ ἀπήγγειλα, σοὶ ἀπαγγέλω; ¹⁷ καὶ ἐκλαυσεν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, ἃς ἦν αὐτοῖς ὁ πότος. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ ὅτι παρηγόλησεν αὐτῷ. καὶ αὐτῇ ἀπήγγειλε τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ αὐτῆς. ¹⁸ καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον. τί γλυκύτερον μέλιτος καὶ τί ἰσχυρότερον λέοντος; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψίων. εἰ μὴ ἡροτριάσατε ἐν τῇ δαμάλῃ μου, οὐκ ἂν ἔγνων τὸ πρόβλημα μου. ¹⁹ καὶ ἤλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἐπάταξεν ἐξ αὐτῶν τριακοντα ἄνδρας, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔδωκε τὰς στολὰς τοῖς ἀπαγγεῖλασι τὸ πρόβλημα. καὶ ὠργίσθη θυμῷ Σαμψίων, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἐγένετο ἡ γυνὴ Σαμψίων ἐνὶ τῶν φίλων αὐτοῦ, ὧν ἐφιλίασεν.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν, καὶ ἐπεσκέψατο Σαμψίων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐν ῥίφῳ αἰῶν, καὶ εἶπεν. ἐξελύσομαι πρὸς τὴν γυναῖκα μου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον. καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτῆς ἐξελεθεῖν. ² καὶ εἶπεν ὁ πατήρ αὐτῆς, λέγων. εἶπα ὅτι μισῶν ἐμίσησας αὐτήν, καὶ ἔδωκα αὐτήν ἐνὶ τῶν ἐκ τῶν φίλων σου, μὴ οὐχὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡ νεότερα ἀγαθότερα ὑπὲρ αὐτῆς; ἔστω δὴ σοι ἀντὶ αὐτῆς. ³ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψίων. ἡθώωμαι καὶ τὸ ὑπαῖ ἀπὸ ἀλλοφύλων, ὅτι ποιῶ ἔργον μετ' αὐτῶν πονηρίαν. ⁴ καὶ ἐπορεύθη Σαμψίων, καὶ συνέλαβε τριακοσίας ἀλώπεκας, καὶ ἔλαβε λαμπάδας, καὶ ἐπέστρεψε κέρκον πρὸς κέρκον, καὶ

R 2

ἔθρηκι

ἔθηκε λαμπάδα μίαν ἀναμέσον τῶν δύο κέρκων καὶ ἔδησεν. ⁵ καὶ ἐξέκαυσε πῦρ ἐν ταῖς λαμπάσαι, καὶ ἐξαπέστειλεν ἐν τοῖς στάχυσι τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐκάησαν ἀπὸ ἄλλωνος καὶ ἕως σταχυῶν ὁδοῶν, καὶ ἕως ἀμπελιῶνος καὶ ἐλαίας. ⁶ καὶ εἶπαν οἱ ἀλλοφύλοι. τίς ἐποίησε ταῦτα; καὶ εἶπαν. Σαμψὼν ὁ νυμφίος τοῦ Θαμνὶ, ὅτι ἔλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ. καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλοφύλοι, καὶ ἐνέπρῃσαν αὐτήν, καὶ τὸν ὄλκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐν πυρί. ⁷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν. ἂν ποιήσῃτε οὕτως ταύτην, ὅτι ἢ μὴν ἐκδικήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἐσχάτον κοπάσω. ⁸ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς κνήμην ἐπὶ μηρὸν πληγὴν μεγάλην. καὶ κατέβη καὶ ἐκάθισεν ἐν τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας Ἡτάμ. ⁹ καὶ ἀνέβησαν οἱ ἀλλοφύλοι, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἰουδα. καὶ ἐξεζήφισαν ἐν Λεγί. ¹⁰ καὶ εἶπαν ἀνὴρ Ἰουδα. εἰς τί ἀνέβητε ἐφ' ἡμᾶς; καὶ εἶπον οἱ ἀλλοφύλοι. δῆσαι τὸν Σαμψὼν ἀνέβημεν, καὶ ποιῆσαι αὐτῷ ὃν τρόπον ἐποίησεν ἡμῖν. ¹¹ καὶ κατέβησαν τρις-χίλιοι ἀπὸ Ἰουδα ἄνδρες εἰς τρυμαλιὰν πέτρας Ἡτάμ, καὶ εἶπαν πρὸς Σαμψὼν. οὐκ οἶδας ὅτι κυριεύουσιν οἱ ἀλλοφύλοι ἡμῶν, καὶ τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν. ὃν τρόπον ἐποίησάν μοι, οὕτως ἐποίησα αὐτοῖς. ¹² καὶ εἶπαν αὐτῷ. δῆσαι σε κατέβημεν τοῦ δοῦναί σε ἐν χειρὶ ἀλλοφύλων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαμψὼν. ὁμολογῶ μοι μὴ ποτε συναντήσῃτε ἐν ἐμοὶ ὑμεῖς. ¹³ καὶ εἶπον αὐτῷ, λέγοντες. οὐχὶ ὅτι ἀλλ' ἡ δεσμῷ δῆσομέν σε, καὶ παραδώσωμέν σε ἐν χειρὶ αὐτῶν, καὶ θανάτῳ οὐ θανατώσωμέν σε. καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν δυσὶ καλωδίοις καινοῖς, καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς πέτρας ἐκείνης, ¹⁴ καὶ ἤλθον ἕως Σιαγόρος. καὶ οἱ ἀλλοφύλοι ἠλάλαξαν, καὶ ἔθραμον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ. καὶ ἤλατο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου. καὶ ἐγενήθη τὰ καλῶδια τὰ ἐπὶ βραχίουσιν αὐτοῦ ὥς τι στυπτήν ὃ ἐξεκαύθη ἐν πυρί. καὶ ἐτάκῃσαν δεσμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ χειρῶν αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ εὗρε σιαγὼνα ὄνου ἐξεζήμιμένην, καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα

αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ χιλίους ἄνδρας. ¹⁶ καὶ εἶπε Σαμψὼν. ἐν σιαγόνι ὄνου ἐξαλείψων ἐξήλειψα αὐτούς, ὅτι ἐν τῇ σιαγόνι τοῦ ὄνου ἐπάταξα χιλίους ἄνδρας. ¹⁷ καὶ ἐγένετο ὥς ἐπαύσατο λαλῶν, καὶ ἐῤῥηψε τὴν σιαγὼνα ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον, Ἀναίρεισις σιαγόρος. ¹⁸ καὶ ἐδίψησε σφόδρα, καὶ ἐκλάυσε πρὸς κύριον, καὶ εἶπε. σὺ εὐδόκησας ἐν χειρὶ δούλου σου τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ νῦν ἀποθανοῦμαι τῷ δίδμει καὶ ἐμπεσοῦμαι ἐν χειρὶ τῶν ἀπειριμήτων; ¹⁹ καὶ ἐῤῥήξεν ὁ θεὸς τὸν λάκκον τὸν ἐν τῇ σιαγόνι, καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ ὕδωρ, καὶ ἔπιε. καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἔζησεν. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς, πηγὴ τοῦ ἐπικαλομένου, ἡ ἔστιν ἐν σιαγόνι, ἕως τῆς ἡμέρας ταυτῆς. ²⁰ καὶ ἐκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις ἀλλοφύλων εἰκοσιν ἔτη.

Κ Ε Φ. Ις'.

Καὶ ἐπορεύθη Σαμψὼν εἰς Γάζαν, καὶ εἶδεν ἐκεῖ γυναῖκα πόρνην, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν. ² καὶ ἀνηγγέλη τοῖς Γαζαίοις, λέγοντες. ἦκει Σαμψὼν ὧδε. καὶ ἐκύκλωσαν, καὶ ἐνέδρευσαν ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως. καὶ ἐκώφευσαν ὅλην τὴν νύκτα, λέγοντες. ἕως διαφάσῃ ὁ ὄρθρος, καὶ φωνεύσωμεν αὐτόν. ³ καὶ ἐκοιμήθη Σαμψὼν ἕως μεσονυκτίου, καὶ ἀνέστη ἐν ἡμίσει τῆς νυκτὸς, καὶ ἐπελάβετο τῶν θυρῶν τῆς πύλης τῆς πόλεως σὺν τοῖς δυσὶ σταθμοῖς, καὶ ἀνέβασταξεν αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ ὤμων αὐτοῦ. καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους τοῦ ἐπὶ προσώπῳ τοῦ Χεβρόν, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐκεῖ. ⁴ καὶ ἐγένετο μετὰ τοῦτο, καὶ ἠγάπησε γυναῖκα ἐν Ἀλωρήχ. καὶ ὄνομα αὐτῇ Δαλιδὰ. ⁵ καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτήν οἱ ἀρχόντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ εἶπαν αὐτῇ. ἀπάτησον αὐτόν, καὶ ἴδε ἐν τίνι ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἡ μεγάλη, καὶ ἐν τίνι δυνατόςμεθα αὐτῷ, καὶ ἡσομεν αὐτόν τοῦ ταπεινώσαι αὐτόν. καὶ ἡμεῖς δώσομέν σοι ἀνὴρ χιλίους, καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου. ⁶ καὶ εἶπε Δαλιδὰ πρὸς Σαμψὼν. ἀπαγγέλον

δη

δὴ μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη, καὶ ἐν τίνι δεθήσῃ τοῦ ταπεινωθῆναι σε. ⁷ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν Σαμψών. ἔὰν ὀφθαλμοὶ μου ἐν ἑπτὰ νευραῖς ὑγραῖς μὴ διεφθαρμέναις, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων. ⁸ καὶ ἀνέγκαν αὐτῇ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων ἑπτὰ νευράς ὑγραῖς μὴ διεφθαρμένας, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν αὐταῖς. ⁹ καὶ τὸ ἐνέδωκεν αὐτῇ ἐκάθιστο ἐν τῷ ταμείῳ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών. καὶ διέσπασεν τὰς νευράς ὡς εἰ τις ἀποσπάσει στρέμμα σπιππου ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ πυρὸς, καὶ οὐκ ἐγνωσθῇ ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, ¹⁰ καὶ εἶπε Δαλιὰ πρὸς Σαμψών. ἰδοὺ ἐπλάνησάς με, καὶ ἐλάλησας πρὸς με ψευδῇ. νῦν οὖν ἀναγγεῖλον μοι ἐν τίνι δεθήσῃ. ¹¹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν. ἔὰν δισμεύοντες, δηλώσω με ἐν καλωδίαις καινοῖς οἷς οὐκ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἔργον, καὶ ἀσθενήσω καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων. ¹² καὶ ἔλαβε Δαλιὰ καλωδία καινὰ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ἐνέδρα ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ταμείου. καὶ εἶπεν. ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών. καὶ διέσπασεν αὐτὰ ἀπὸ βραχιόνων αὐτοῦ ὡς ἐκ σπαργίου. ¹³ καὶ εἶπε Δαλιὰ πρὸς Σαμψών. ἰδοὺ ἐπλάνησάς με, καὶ ἐλάλησας πρὸς με ψευδῇ. ἀναγγεῖλον δὴ μοι ἐν τίνι δεθήσῃ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὴν. ἔὰν ὑφάνης τὰς ἑπτὰ σειράς τῆς κεφαλῆς μου σὺν τῷ διάσματι, καὶ ἐγκρούσης τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ ἔσομαι ὡς εἷς τῶν ἀνθρώπων ἀσθενῆς. ¹⁴ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κοιμᾶσθαι αὐτὸν, καὶ ἔλαβε Δαλιὰ τὰς ἑπτὰ σειράς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὑφανεῖν ἐν τῷ διάσματι, καὶ ἔπηξεν τῷ πασσάλῳ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ εἶπεν. ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών. καὶ ἐξυπνίσθη ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ ἐξῆρε τὸν πάσσαλον τοῦ ὑφάσματος ἐκ τοῦ τοίχου. ¹⁵ καὶ εἶπε πρὸς Σαμψών Δαλιὰ. πῶς λέγεις, ἡγάπηκα σε, καὶ ἡ καρδιά σου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ; τοῦτο τρίτον ἐπλάνησάς με, καὶ οὐκ ἀπήγγελάς μοι ἐν τίνι ἡ ἰσχύς σου ἡ μεγάλη. ¹⁶ καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξέθλιψεν αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ ἔσπετο

χώρησεν αὐτὸν, καὶ ὠλιγοψύχησεν ἕως τοῦ ἀποθανεῖν. ¹⁷ καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ ἔπεν αὐτῇ, σίδηρος οὐκ ἀνέβη ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, ὅτι ἅγιος θεοῦ ἐγὼ εἰμι ἀπὸ κοιλίας μητρὸς μου, ἔὰν οὖν ξυρῶμαι, ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου καὶ ἀσθενήσω, καὶ ἔσομαι ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι. ¹⁸ καὶ εἶδε Δαλιὰ, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτῇ πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀλλοφύλων, λέγουσα. ἀνάβητε ἐπὶ τὸ ἄπαξ τοῦτο, ὅτι ἀπήγγειλέ μοι πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ. καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀνέγκαν τὸ ἀργυριον ἐν χειρὶν αὐτῶν. ¹⁹ καὶ ἔκοιμισε Δαλιὰ τὸν Σαμψών ἐπὶ τὰ γόνατά αὐτῆς. καὶ ἐκάλεσεν ἄνδρα, καὶ ἐξύρῃσε τὰς ἑπτὰ σειράς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο ταπεινῶσαι αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. ²⁰ καὶ εἶπε Δαλιὰ. ἀλλόφυλοι ἐπὶ σὲ Σαμψών. καὶ ἐξυπνίσθη ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ἐξελευσομαι ὡς ἄπαξ καὶ ἄπαξ, καὶ ἐκτιναχθήσομαι. καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι ὁ κύριος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ ἐξέκοψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ κατήνεγκαν αὐτὸν εἰς Γάζαν, καὶ ἐπέδωκαν αὐτὸν ἐν πέδαις χαλκείαις. καὶ ἦν ἀλήθως ἐν οἴκῳ τοῦ δεσμοτηρίου. ²² καὶ ἤρξατο θριῖς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βλαστάνειν καθὼς ἐξυρῃσατο. ²³ καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων συνήχθησαν θυσίαςαι θυσίασμα μέγα τῷ Λαγὼν Θεῷ αὐτῶν, καὶ εὐφρανθήναι, καὶ εἶπαν. ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ ἡμῶν τὸν Σαμψών τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν. ²⁴ καὶ εἶδον αὐτὸν ὁ λαὸς, καὶ ὤμνησαν τὸν θεὸν αὐτῶν, ὅτι παρέδωκεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ἐν χειρὶ ἡμῶν, τὸν ἐρημούντα τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ ὃς ἐπλήθυνε τοὺς τραυματίας ἡμῶν. ²⁵ καὶ ὅτε ἡγαθύνθη ἡ καρδιά αὐτῶν, καὶ εἶπαν. καλέσατε τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ παιξάτω ἐνώπιον ἡμῶν. καὶ ἐκάλεσαν τὸν Σαμψὼν ἐξ οἴκου δεσμοτηρίου, καὶ ἐπαίξεν ἐνώπιον αὐτῶν. καὶ ἐρράπιζον αὐτὸν,

τὸν, καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀναμέσον τῶν κίωνων. ²⁶ καὶ εἶπε Σαμψὼν πρὸς τὸν νεανίαν τὸν κρατοῦντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ. ἄφες με, καὶ ψηλαφήσω τοὺς κίονας ἐφ' οἷς ὁ οἶκος ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπιστηριχθήσομαι ἐπ' αὐτούς, ²⁷ καὶ ὁ οἶκος πλήρης τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐπὶ τὸ δῶμα ὡσεὶ τριςχίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες οἱ θεοροῦντες ἐν παιγνίαις Σαμψῶν. ²⁸ καὶ ἔκλειυσεν Σαμψὼν πρὸς κυρίον, καὶ εἶπε. Ἀδωναῖ ἐ κύριε μνήσθητι δὴ μου, καὶ ἐνίσχυσόν με ἐτι τὸ ἅπαξ τοῦτο θεέ, καὶ ἀνταποδώσω ἀνταπόδοσιν μίαν περὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου τοῖς ἀλλοφύλοις. ²⁹ καὶ περιέλαβε Σαμψὼν τοὺς δύο κίονας τοῦ οἴκου ἐφ' οὓς ὁ οἶκος εἰστήκει, καὶ ἐπεστηρίχθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐκράτησεν ἓνα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ ἓνα τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ. ³⁰ καὶ εἶπε Σαμψὼν. ἀποθάνετω ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐβάσταξεν ἐν ἰσχυί, καὶ ἔπεσεν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ. καὶ ἦσαν οἱ τεθνηκότες οὓς ἐθανάτωσε Σαμψὼν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, πλείους ἢ οὓς ἐθανάτωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. ³¹ καὶ κατέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἔλαβον αὐτόν. καὶ ἀνέβησαν καὶ ἐθαψαν αὐτὸν ἀναμέσον Σαραὰ καὶ ἀναμέσον Ἑσθαὸλ ἐν τῷ τάφῳ Μανωὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσιν ἔτη.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἀπὸ ὅρους Ἐφραὶμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μιχαίας ² καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτοῦ. οἱ χίλιοι καὶ ἑκατὸν οὓς ἔλαβες ἀργυρίου σεαυτῇ, καὶ με ἡράσω, καὶ προσεῖπας ἐν ὧσί μου. ἰδοὺ τὸ ἀργύριον παρ' ἐμοῦ, ἐγὼ ἔλαβον αὐτό. καὶ εἶπεν ἡ μητηρ αὐτοῦ. εὐλογητός ὁ υἱός μου τῷ κυρίῳ. ³ καὶ ἀπέδωκε τοὺς χιλίους καὶ ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἡ μητηρ αὐτοῦ. ἀγιάζουσα ἡγίασα τὸ ἀργύριον τῷ κυρίῳ ἐκ τῆς χειρός μου τῷ υἱῷ μου τοῦ ποιῆσαι γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, καὶ νῦν ἀποδώσω αὐτό σοι.

⁴ καὶ ἀπέδωκε τὸ ἀργύριον τῇ μητρὶ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν ἡ μητηρ αὐτοῦ διακοσίους ἀργυρίου, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ἀργυροκόπτῳ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν. καὶ ἐγενήθη ἐν οἴκῳ Μιχαίας. ⁵ καὶ ὁ οἶκος Μιχαίας αὐτῷ οἶκος θεοῦ. καὶ ἐποίησεν Ἐφωδ καὶ Θεοραφίν. καὶ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα ἀπὸ ἐνὸς υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα. ⁶ ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ. ἀνὴρ τὸ εὐθὺς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐποίει. ⁷ καὶ ἐγενήθη νεανίας ἐκ Βηθλέεμ δὴ μου Ἰούδα, καὶ αὐτὸς Λευίτης, καὶ οὗτος παρῳκεῖ ἐκεῖ. ⁸ καὶ ἐπορεύθη ὁ ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλέεμ τῆς πόλεως Ἰούδα παροικῆσαι ἐν ᾧ ἔαν εὕρῃ τόπων. καὶ ἦλθεν ἕως ὅρους Ἐφραὶμ, καὶ ἕως οἴκου Μιχαίας τοῦ ποιῆσαι ὁδὸν αὐτοῦ. ⁹ καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας. πόθεν ἔρχῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Λευίτης εἰμι ἐκ Βηθλέεμ Ἰούδα, καὶ ἐγὼ πορεύομαι παροικῆσαι ἐν ᾧ ἔαν εὕρῃ τόπων. ¹⁰ καὶ εἶπεν αὐτῷ Μιχαίας. κάθου μετ' ἐμοῦ, καὶ γίνου μοι εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα, καὶ ἐγὼ δώσω σοι δέκα ἀργυρίου εἰς ἡμέραν, καὶ στολὴν ἱματίων, καὶ τὰ πρὸς ζωὴν σου. ¹¹ καὶ ἐπορεύθη ὁ Λευίτης, καὶ ἤρξατο παροικεῖν παρὰ τῷ ἀνδρὶ. καὶ ἐγενήθη ὁ νεανίας αὐτῷ ὡς εἰς ἀπὸ υἱῶν αὐτοῦ. ¹² καὶ ἐπλήρωσε Μιχαίας τὴν χεῖρα τοῦ Λευίτου, καὶ ἐγένετο αὐτῷ εἰς ἱερέα, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ Μιχαίας. ¹³ καὶ εἶπε Μιχαίας. νῦν ἔγνων ὅτι ἀγαθυνεῖ μοι κύριος, ὅτι ἐγένετό μοι ὁ Λευίτης εἰς ἱερέα.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡ φυλὴ Δὰν ἐζήτει ἑαυτῇ κληρονομίαν κατοικῆσαι, ὅτι οὐκ ἐνέπεσεν αὐτῇ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν μέσῳ φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ κληρονομία. ² καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Δὰν ἀπὸ δῆμων αὐτῶν πέντε ἄνδρας υἱοὺς δυναμῶς ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἑσθαὸλ τοῦ κατασκέπασθαι τὴν γῆν καὶ ἐξιχνιάσαι αὐτήν. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτούς. πορεύεσθε καὶ ἐξιχνιάσατε τὴν γῆν. καὶ ἦλθον ἕως ὅρους Ἐφραὶμ ἕως;

ἔως οἴκου Μιχαία. καὶ ἠύλισθησαν αὐτοὶ ἐκεῖ ³ ἐν οἴκῳ Μιχαία, καὶ αὐτοὶ ἐπέγνωσαν τὴν φωνὴν τοῦ νεανίσκου τοῦ Δευίτου, καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ, καὶ εἶπαν αὐτῷ. τίς ἦνεγκέν σε ὧδε; καὶ σὺ τί ποιεῖς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ; καὶ τί σοι ὧδε; ⁴ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. οὕτω καὶ οὕτως ἐποίησέ μοι Μιχαίας, καὶ ἐμισθώσατό με, καὶ ἐγενόμην αὐτῷ εἰς ἱερέα. ⁵ καὶ εἶπαν αὐτῷ. ἐπερώτησον δὴ ἐν τῷ θεῷ, καὶ γνωσόμεθα εἰ εὐδοκῶθήσεται ἡ ὁδὸς ἡμῶν, ἐν ᾗ ἡμεῖς πορευόμεθα ἐν αὐτῇ ⁶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἱερεὺς, πορευέσθε ἐν εἰρήνῃ. ἐνώπιον κυρίου ἡ ὁδὸς ὑμῶν, ἐν ᾗ πορευέσθε ἐν αὐτῇ. ⁷ καὶ ἐπορευθῆσαν οἱ πέντε ἄνδρες, καὶ ἦλθον εἰς Λαϊσά. καὶ εἶδον τὸν λαὸν τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καθήμενον ἐπ' ἐλπίδι ὡς κρίσις Σιδωνίων ἡσυχάζουσα, καὶ οὐκ ὄσιν διατρέπων ἡ καταισχύνων λόγον ἐν τῇ γῇ, κληρονόμος ἐκπιάζων θησαυρούς, καὶ μακρὰν εἰσι Σιδωνίων, καὶ λόγον οὐκ ἔχουσι πρὸς ἄνθρωπον. ⁸ καὶ ἦλθον οἱ πέντε ἄνδρες πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν εἰς Σαραὰ καὶ Ἑσθαὺλ, καὶ εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν. τί ὑμεῖς κάθησθε; ⁹ καὶ εἶπαν. ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς, ὅτι εἶδομεν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὴ σφόδρα, καὶ ὑμεῖς ἡσυχάζετε. μὴ οἰκῆσητε τοῦ πορευθῆναι, καὶ εἰσελθεῖν τοῦ κληρονομήσαι τὴν γῆν. ¹⁰ καὶ ἦνίκα ἐὰν ἔλθῃτε, εἰσελεύσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἡ γῆ πλαταῖα, ὅτι ἔδωκεν αὐτὴν ὁ θεὸς ἐν χειρὶ ὑμῶν. τόπος ὅπου οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὑστέρημα παντὸς ῥήματος τῶν ἐν τῇ γῇ. ¹¹ καὶ ἀπέβραν ἐκείθεν ἀπὸ δήμων τοῦ Δὲν ἀπὸ Σαραὰ καὶ ἀπὸ Ἑσθαὺλ ἑξακόσιοι ἄνδρες ἔξωσμένοι σκευὴ παρατάξεως. ¹² καὶ ἀνέβησαν καὶ παρενέβαλον ἐν Καριαθαρίμ ἐν Ἰουδα. διὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, παρεμβολὴ Δὲν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ἰδοὺ ὅπισω Καριαθαρίμ. ¹³ καὶ παρήλθον ἐκείθεν ὄρος Ἐφραΐμ, καὶ ἦλθον ἕως οἴκου Μιχαία. ¹⁴ καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευόμενοι κατασκέπασθαι τὴν γῆν Λαϊσά, καὶ εἶπαν πρὸς τοὺς ἀδελφούς.

ἔγνωτε ὅτι ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ Ἐφωδ καὶ Θεραφὶν καὶ γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν. καὶ νῦν γνῶτε ὅτι ποιήσετε. ¹⁵ καὶ ἐξέκλιναν ἐκεῖ, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ νεανίσκου τοῦ Δευίτου εἰς τὸν οἶκον Μιχαία, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν εἰς ἐρῆνῃν. ¹⁶ καὶ οἱ ἑξακόσιοι ἄνδρες οἱ ἀνεξωσμένοι τὰ σκευὴ τῆς παρατάξεως αὐτῶν ἐστῶτες παρὰ θύρας τῆς πύλης οἱ ἐκ τῶν υἱῶν Δὲν. ¹⁷ καὶ ἀνέβησαν οἱ πέντε ἄνδρες οἱ πορευθέντες κατασκέπασθαι τὴν γῆν, ¹⁸ καὶ εἰσῆλθον ἐκεῖ εἰς οἶκον Μιχαία, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐστῶς, καὶ ἔλαβον τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ Ἐφωδ καὶ τὸ Θεραφὶν καὶ τὸ χωνευτὸν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς ὁ ἱερεὺς, τί ὑμεῖς ποιείτε; ¹⁹ καὶ εἶπαν αὐτῷ. κώφευσον. ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ στόμα σου, καὶ δευρὸς μεθ' ἡμῶν, καὶ γένου ἡμῖν εἰς πατέρα καὶ εἰς ἱερέα. -μὴ ἁγαθὸν εἶναι σε ἱερέα οἴκου ἀνδρὸς ἐνὸς ἢ γενέσθαι σε ἱερέα φυλῆς καὶ οἴκου εἰς δῆμον Ἰσραὴλ; ²⁰ καὶ ἡγαθύνθη ἡ καρδία τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλαβε τὸ Ἐφωδ καὶ τὸ Θεραφὶν καὶ τὸ γλυπτὸν καὶ τὸ χωνευτὸν, καὶ ἦλθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ. ²¹ καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἀπῆλθον καὶ ἔθνηκαν τὰ τέκνα καὶ τὴν κτῆσιν καὶ τὸ βάρος ἐμπροσθεν αὐτῶν. ²² αὐτοὶ ἐμάκρυναν ἀπὸ οἴκου Μιχαία, καὶ ἰδοὺ Μιχαίας, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἐν ταῖς οἰκίαις ταῖς μετὰ οἴκου Μιχαία ἐβόησαν καὶ κατέλαβοντο τοὺς υἱούς Δὲν. ²³ καὶ ἐπέστρεψαν οἱ υἱοὶ Δὲν τὸ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπαν τῷ Μιχαίᾳ. τί ἔστι σοι, ὅτι ἐβόησας; ²⁴ καὶ εἶπε Μιχαίας. ὅτι τὸ γλυπτὸν μου ὃ ἐποίησα ἔλάβετε καὶ τὸν ἱερέα, καὶ ἐπορεύθητε, καὶ τί μοι ἔτι; καὶ τί τοῦτο λέγετε πρὸς με, τί κράζετε; ²⁵ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν οἱ υἱοὶ Δὲν. μὴ ἀκουσθήτω δὴ φωνὴ σου μεθ' ἡμῶν, μὴ ποτε συναντήσωσιν ἡμῖν ἄνδρες πικροὶ ψυχῇ, καὶ προσθήσουσι ψυχὴν σου, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ οἴκου σου. ²⁶ καὶ ἐπορευθῆσαν οἱ υἱοὶ Δὲν εἰς ὁδὸν αὐτῶν. καὶ εἶδε Μιχαίας, ὅτι δυνατώτεροί εἰσιν ὑπὲρ αὐτόν. καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ²⁷ καὶ οἱ υἱοὶ Δὲν ἔλαβον ὃ ἐποίησε Μιχαίας,

ας, και τον ιερέα ὃς ἦν αὐτῶ, καὶ ἤλ-
θον ἐπὶ Λαΐσα ἐπὶ λαὸν ἠσυχάζοντα
καὶ πεποιθότα ἐπ' ἐλπίδι. καὶ ἐπά-
ταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας,
καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ,
²⁸ καὶ οὐκ ἦν ὁ ῥυόμενος, ὅτι μακρὰν
ἔστιν ἀπὸ Σιδωνίων, καὶ λόγος οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς μετὰ ἀνθρώπου, καὶ αὐ-
τὴ ἐν τῇ κοιλαδί τοῦ οἴκου Ῥαβ. καὶ
οἰκοδόμησαν τὴν πόλιν, καὶ κατεσκή-
νωσαν ἐν αὐτῇ, ²⁹ καὶ ἐκάλεσαν τὸ
ὄνομα τῆς πόλεως Δάν, ἐν ὀνόματι
Δάν πατρὸς αὐτῶν, ὃς ἐτέχθη τῷ Ἰσ-
ραήλ, καὶ ἦν Ὑλλαμαῖς ὄνομα τῆς πό-
λεως τοπρότερον. ³⁰ καὶ ἔστησαν ἐ-
αυτοὺς οἱ υἱοὶ Δαν τὸ γλῶττον. καὶ
Ἰωνάθαν υἱὸς Γερσὼν υἱὸς Μανασ-
σῆ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν ἱε-
ρεῖς τῇ φυλῇ Δαν ἕως ἡμέρας τῆς ἀπ-
οικίας τῆς γῆς. ³¹ καὶ ἔθηκαν ἑαυτοῖς
τὸ γλῶττον ὃ ἐποίησε Μιχαίας πάσας
τὰς ἡμέρας αἷς ἦν ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐν
Σηλωμ. ¹ καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραήλ.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἐγένετο ἀνὴρ Λευίτης παροικῶν
ἐν μηροῖς ὄρους Ἐφραιμ, καὶ ἔλαβεν
αὐτῶ γυναῖκα παλλακὴν ἀπὸ Βηθ-
λεὲμ Ἰούδα. ² καὶ ἐπορεύθη ἀπ' αὐ-
τοῦ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθε
παρ' αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτῆς
εἰς Βηθλεὲμ Ἰούδα, καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέ-
ρας μηνῶν τεσσάρων. ³ καὶ ἀνέστη ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐ-
τῆς τοῦ λαλῆσαι ἐπὶ καρδίαν αὐτῆς,
τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτὴν αὐτῶ. καὶ νε-
ανίας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ζεύγος
ὄνων. ἡ δὲ εἰσηγγενεν αὐτὸν εἰς οἶκον
πατρὸς αὐτῆς. καὶ εἶδεν αὐτὸν ὁ πα-
τὴρ τῆς νεανίδος, καὶ ἠυφράνθη εἰς
συναντησθαι αὐτοῦ. ⁴ καὶ κατέσχεεν αὐ-
τὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ πατὴρ τῆς
νεανίδος, καὶ ἐκάθισε μετ' αὐτοῦ ἐπὶ
τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον
καὶ ἠύλισθησαν ἐκεῖ. ⁵ καὶ ἐγένετο τῇ
ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, καὶ ὠρθρισαν το-
πρῶτ' καὶ ἀνέστη τοῦ πορευθῆναι, καὶ
εἶπεν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος πρὸς τὸν
νυμφίον αὐτοῦ. στήρισον τὴν καρδίαν
σου ψωμῷ ἄρτου, καὶ μετὰ τοῦτο πο-
ρεύσεσθε ⁶ καὶ ἐκάθισαν καὶ ἔφαγον

οἱ δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἔπιον. καὶ εἶ-
πεν ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος πρὸς τὸν
ἄνδρα. ἄγε δὴ αὐλίσθητι. καὶ ἀγα-
θυνθήσεται ἡ καρδία σου. ⁷ καὶ ἀνέστη
ὁ ἀνὴρ τοῦ πορεύεσθαι αὐτός. καὶ
ἐβιάσατο αὐτὸν ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ, καὶ
ἐκάθισε καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ. ⁸ καὶ ὠρ-
θρισε τοπρῶτ' τῇ ἡμέρᾳ τῇ πέμπτῃ
τοῦ πορευθῆναι. καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ
τῆς νεανίδος. στήρισον δὴ τὴν καρδίαν
σου, καὶ στράτευσον ἕως κλῖναι τὴν
ἡμέραν, καὶ ἔφαγον οἱ δύο. ⁹ καὶ ἀνέ-
στη ὁ ἀνὴρ τοῦ πορευθῆναι αὐτός,
καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, καὶ ὁ νεανίας
αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῶ ὁ γαμβρὸς αὐ-
τοῦ ὁ πατὴρ τῆς νεανίδος. ἰδοὺ δὴ
ἡσθάνησεν ἡμέρα εἰς τὴν ἐπέεραν.
αὐλίσθητι ὡδε καὶ ἀγαθυνθήσεται ἡ
καρδία σου, καὶ ὀρθριεῖτε αὐρίον εἰς
ὁδὸν ὑμῶν, καὶ πορεύση εἰς τὸ σκῆ-
νωμά σου. ¹⁰ καὶ οὐκ εὐδόκησεν ὁ ἀ-
νὴρ αὐλίσθῃναι, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπ-
ῆλθε καὶ ἦλθεν ἕως ἀπέναντι Ἰερου-
σαλὴμ, αὐτὴ ἔστιν Ἰερουσαλὴμ, καὶ μετ' αὐ-
τοῦ ζεύγος ὄνων ἐπιστεσασμένων, καὶ
ἡ παλλακὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, ¹¹ καὶ
ἦλθον ἕως Ἰερουζ. καὶ ἡ ἡμέρα
προβέβηκε σφόδρα, καὶ εἶπεν ὁ νε-
ανίας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. δεῦρο δὴ
καὶ ἐκκλινώμεν εἰς πόλιν τοῦ Ἰερουζ.
ταύτην, καὶ αὐλισθώμεν ἐν αὐτῇ.
¹² καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος αὐ-
τοῦ. οὐκ ἐκκλινώμεν εἰς πόλιν ἄλλο-
τρίαν ἐν ἣ οὐκ ἔστιν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ
ὡδε, καὶ παρελευσόμεθα ἕως Γαβαά.
¹³ καὶ εἶπε τῷ νεανίᾳ αὐτοῦ. δεῦρο
καὶ ἐγγίσσωμεν ἐνὶ τῶν τόπων, καὶ αὐ-
λισθώμεθα ἐν Γαβαά ἢ ἐν Ῥαμᾷ.
¹⁴ καὶ παρήλθον καὶ ἐπορεύθησαν,
καὶ ἔδω αὐτοῖς ὁ ἥλιος ἐχόμενα τῆς
Γαβαά, ἣ ἐστὶ ἐν τῷ Βενιαμίν. ¹⁵ καὶ
ἐξεκλιναν ἐκεῖ τοῦ εἰσελθεῖν αὐλισθῆ-
ναι ἐν Γαβαά. καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐκα-
θισαν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως, καὶ
οὐκ ἦν ἀνὴρ συνάγων αὐτοὺς εἰς οἰ-
κίαν αὐλισθῆναι. ¹⁶ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ
πρεσβύτης ἤρχετο ἐξ ἔργων αὐτοῦ ἐξ
ἀγροῦ ἐν ἑσπέρᾳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν ἐξ ὄ-
ρους Ἐφραιμ, καὶ αὐτὸς παρῶκε ἐν
Γαβαά, καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου υἱοὶ
Βενιαμίν. ¹⁷ καὶ ᾤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ,

αὐτοῦ, καὶ εἶδε τὸν ὁδοιπόρον ἄνδρα ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως. καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ ὁ πρεσβύτερος. ποῦ πορεύῃ, καὶ ποθεν ἔρχῃ; ¹⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτον. παραπορευόμεθα ἡμεῖς ἀπὸ Βηθλεὲμ Ἰουδα ἕως μεμνῶν ὄρους Ἐφραΐμ. ἐκείθεν ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐπορεύθην ἕως Βηθλεὲμ Ἰουδα, καὶ εἰς τὸν οἶκόν μου ἐγὼ πορεύομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν. ¹⁹ καὶ γε ἄχρῳ καὶ χορτάσματά ἐστι τοῖς ὄνοις ἡμῶν, καὶ ἄρτος καὶ οἶνος ἔστιν ἐμοὶ καὶ τῇ παιδίᾳ καὶ τῷ νεανίσκῳ μετὰ τῶν παιδῶν σου, οὐκ ἔστιν ὑστέρημα παντός πράγματος. ²⁰ καὶ εἶπεν ὁ ἀνὴρ πρεσβύτερος. εἰρήνη σοι. πλὴν πᾶν τὸ ὑστέρημά σου ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐν τῇ πλατείᾳ οὐ μὴ αὐλισθήσῃ. ²¹ καὶ εἰσηγγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τόπον ἐποίησε τοῖς ὄνοις, καὶ αὐτοὶ ἐνίψαντο τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. ²² αὐτοὶ δὲ ἀγαθύνοντες καρδίαν αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες τῆς πόλεως υἱοὶ παρανομῶν ἐκύκλωσαν τὴν οἰκίαν, κρουόντες ἐπὶ τὴν θύραν. καὶ εἶπον πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν κύριον τοῦ οἴκου τὸν πρεσβύτερον, λέγοντες. ἔξενιγκε τὸν ἄνδρα ὃς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σου, ἵνα γνῶμεν αὐτόν. ²³ καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ ἀνὴρ ὁ κύριος τοῦ οἴκου, καὶ εἶπε. μὴ ἀδελφοί, μὴ κακοποίησθε τὴν μετὰ τὸ εἰσελθεῖν τὸν ἄνδρα τούτον εἰς τὴν οἰκίαν μου, μὴ ποιήσθε τὴν ἀφροσύνην ταύτην. ²⁴ ἴδε ἡ θυγάτηρ μου ἡ παρθένος, καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ. ἔξάξω αὐτάς, καὶ ταπεινώσατε αὐτάς, καὶ ποιήσατε αὐταῖς τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μὴ ποιήσθε τὸ ῥῆμα τῆς ἀφροσύνης ταύτης. ²⁵ καὶ οὐκ εἰδόκησαν οἱ ἄνδρες τοῦ εἰσακοῦσαι αὐτοῦ. καὶ ἐπελάβετο ὁ ἀνὴρ τῆς πολλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς ἔξω. καὶ ἔγνωσαν αὐτήν, καὶ ἐνέπαιζον ἐν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα ἕως τοπρωῇ, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτήν ὡς ἀνέβη τοπρωῇ. ²⁶ καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ὄρθρον, καὶ ἔπαισε παρὰ τὴν θύραν τοῦ οἴκου οὗ ἦν αὐτῆς ἐκεῖ ὁ ἀνὴρ, ἕως οὗ διέφραυσεν. ²⁷ καὶ ἀνέστη ὁ ἀνὴρ αὐτῆς

τοπρωῇ, καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ ἐξῆλθε τοῦ πορευθῆναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡ παλλακὴ πεπτωκυῖα παρὰ τὰς θύρας τοῦ οἴκου, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἐπὶ τὸ πρόθυρον. ²⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. ἀνάστα καὶ ἀπέλθωμεν. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, ὅτι ἦν νεκρά. καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ²⁹ καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐκράτησε τὴν παλλακὴν αὐτοῦ. καὶ ἐμέλισεν αὐτὴν εἰς ὀσδεκα μέλη, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὰ ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραὴλ. ³⁰ καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ βλέπων ἔλεγεν. οὐκ ἐγένετο καὶ οὐχ ἐώραται ἀπὸ ἡμέρας ἀναβάσεως υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ὡς αὕτη. θέσθε ὑμῖν αὐτοῖς βουλὴν ἐπ' αὐτὴν καὶ λαλήσατε.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐξῆλθον πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεκκλησιάσθη ἡ συναγωγὴ ὡς ἀνὴρ εἰς ἀπὸ Λὰν καὶ ἕως Βηρσαβέ, καὶ γῇ τοῦ Γαλαὰδ πρὸς κυριον εἰς Μασσephά. ² καὶ ἐστάθισαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶσαι αἱ φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ τετρακόσαι χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἔλκοντες ῥομφαίαν. ³ καὶ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν, ὅτι ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς Μασσephά. καὶ ἐλθόντες ἔπαιον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, λαλήσατε ποῦ ἐγένετο ἡ πονηρία αὕτη; ⁴ καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ Λευΐτης, ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῆς φονευθείσης, καὶ εἶπεν. εἰς Γαβαὰ τῆς Βενιαμὴν ἦλθον ἐγὼ καὶ ἡ παλλακὴ μου τοῦ αὐλισθῆναι, ⁵ καὶ ἀνέστησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ἄνδρες τῆς Γαβαὰ, καὶ ἐκύκλωσαν ἐπ' ἐμέ ἐπὶ τὴν οἰκίαν νυκτός. ἐμέ ἠθέλησαν φονεῦσαι, καὶ τὴν παλλακὴν μου ἐταπείνωσαν, καὶ ἀπέθανε. ⁶ καὶ ἐκράτησα τὴν παλλακὴν μου, καὶ ἐμέλισα αὐτήν, καὶ ἐξαπέστειλα ἐν παντὶ ὁρίῳ κληρονομίας υἱῶν Ἰσραὴλ. ὅτι ἐποίησαν ζῆμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ἰσραὴλ. ⁷ ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς υἱοὶ Ἰσραὴλ ὁδοὶ αὐτοῖς λόγον καὶ βουλὴν ἐκεῖ. ⁸ καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς, λέγοντες. οὐκ ἀπελευσόμεθα ἀνὴρ εἰς οὐκ

σκήνωμα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπιστρέψομεν ἀνὴρ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ⁹ καὶ νῦν τοῦτο τὸ ὅμα, ὃ ποιηθῆσεται ἐν Γαβαᾶ. ἀναβησόμεθα ἐπ' αὐτὴν ἐν κληρῷ. ¹⁰ πλὴν ληψόμεθα δέκα ἄνδρας τοῖς ἑκατὸν εἰς πάσας φυλάς Ἰσραὴλ, καὶ ἑκατὸν τοῖς χιλίοις, καὶ χιλίους τοῖς μυρίοις, λαβεῖν ἐπιστιμὸν τοῦ ποιῆσαι ἔλθεῖν αὐτοὺς εἰς Γαβαὰ Βενιαμὴν, ποιῆσαι αὐτῇ κατὰ πᾶν τὸ ὑπόπτωμα, ὃ ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ συνήχθη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν ὡς ἀνὴρ εἰς, ¹² καὶ ἀπέστειλαν αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ ἄνδρας ἐν πάσῃ φυλῇ Βενιαμὴν, λέγοντες. τίς ἡ πονηρία αὐτῇ ἡ γενομένη ἐν ὑμῖν; ¹³ καὶ νῦν δότε τοὺς ἀνδρας τοὺς παρανόμων τοὺς ἐν Γαβαᾶ, καὶ θανατώσωμεν αὐτοὺς, καὶ ἐκκαθαριοῦμεν πονηρίαν ἀπὸ Ἰσραὴλ. καὶ οὐκ εὐδόκησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁴ καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν εἰς Γαβαὰ ἐξελεθῆν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ¹⁵ καὶ ἐπισκέπησαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν πόλεων εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες ἀνὴρ ἑλκων ῥομφαίαν, ἔκτος τῶν οἰκούντων τὴν Γαβαὰ, οἱ ἐπισκέπησαν ἑπτακόσιοι ἄνδρες ἑκλεκτοὶ ¹⁶ ἐκ παντὸς λαοῦ ἀμφοτεροδεξιοί. πάντες οὗτοι σφενδονῆται ἐν λίθοις πρὸς τρίχα, καὶ οὐκ ἐξαμαρτάνοντες. ¹⁷ καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπισκέπησαν ἔκτος τοῦ Βενιαμὴν, τετρακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν ἑλκόντων ῥομφαίαν. πάντες οὗτοι ἄνδρες παρατάξως. ¹⁸ καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀνέβησαν εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἠρώτησαν ἐν τῷ θεῷ. καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. τίς ἀναβήσεται ἡμῖν ἐν ἀρχῇ εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν; καὶ εἶπε κύριος. Ἰούδας ἐν ἀρχῇ ἀναβήσεται ἀφ' ἡγουμένου. ¹⁹ καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοπρωτοί, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Γαβαὰ. ²⁰ καὶ ἐξῆλθον πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἰς παράταξιν πρὸς Βενιαμὴν, καὶ συνῆψαν αὐτοῖς ἐπὶ Γαβαὰ. ²¹ καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ἀπὸ τῆς Γαβαὰ, καὶ διάφθειραν ἐν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δύο καὶ εἴκοσι χιλιά-

δας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν. ²² καὶ ἐνίσχυσαν ἀνὴρ Ἰσραὴλ, καὶ προσέθηκαν συνάψαι παράταξιν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου συνῆψαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ. ²³ καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔκλαυσαν ἐνώπιον κυρίου ἕως ἑσπέρας, καὶ ἠρώτησαν ἐν κυρίῳ, λέγοντες. εἰ προσθῶμεν ἐγγίσει εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν ἀδελφούς ἡμῶν; καὶ εἶπε κύριος. ἀνάβητε πρὸς αὐτούς. ²⁴ καὶ προσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ. ²⁵ καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς Γαβαὰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, καὶ διάφθειραν ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐτι ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὴν γῆν. πάντες οὗτοι ἔλκοντες ῥομφαίαν. ²⁶ καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς, καὶ ἦλθον εἰς Βαιθὴλ. καὶ ἔκλαυσαν, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἐνήστευσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀνῆνγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας ἐνώπιον κυρίου. ²⁷ ὅτι ἐκεῖ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου τοῦ θεοῦ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ²⁸ καὶ Φινεὺς υἱὸς Ἑλεάζαρ υἱοῦ Ἀαρὼν παρεστηκὼς ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. καὶ ἐπηρώτησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν κυρίῳ, λέγοντες. εἰ προσθῶμεν ἐτι ἐξελεθῆν εἰς παράταξιν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν ἀδελφούς ἡμῶν; καὶ εἶπε κύριος. ἀνάβητε, αὐριοι δώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ὑμῶν. ²⁹ καὶ ἐθήκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἑνεδρα τῇ Γαβαὰ κύκλῳ. ³⁰ καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς υἱοὺς Βενιαμὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ συνῆψαν πρὸς τὴν Γαβαὰ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ. ³¹ καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν εἰς συνάντησιν τοῦ λαοῦ, καὶ ἐξεκινώθησαν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ᾗξαντο πατάσσειν ἀπὸ τοῦ λαοῦ τραυματίας ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἧ ἔστι μία ἀναβαίνουσα εἰς Βαιθὴλ, καὶ μία εἰς Γαβαὰ ἐν ἀγρῷ, ὡς τριάκοντα ἄνδρας ἐν Ἰσραὴλ. ³² καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν. πῶς πτοῦσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς τὸ πρῶτον. καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν. φύγωμεν καὶ ἐκκινώσωμεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πό-

λεως.

λεως εἰς τὰς ὁδοὺς. καὶ ἐποίησαν οὕτω. ³³ καὶ πᾶς ἀνὴρ ἀνέστη ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ συνησαν ἐν Βαὰλ Θαμάρ. καὶ τὸ ἔνεδρον Ἰσραὴλ ἐπηρετο ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἀπὸ Μα-
ρααθαβέ. ³⁴ καὶ ἦλθον ἐξεναντίας Γαβαα δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ. καὶ παράταξις βαρεῖα. καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ἡ κακία. ³⁵ καὶ ἐπάταξε κύριος τὸν Βενιαμὶν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ διέφθειραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἑικοσι καὶ πέντε χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἀνδρας. πάντες οὗτοι ἔλκον ῥομφαίαν. ³⁶ καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν ὅτι ἐπλήγησαν. καὶ ἔδωκεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ Βενιαμὶν τόπον, ὅτι ἤλπισαν πρὸς τὸ ἔνεδρον ὃ ἔθηκαν ἐπὶ τῇ Γαβαά. ³⁷ καὶ ἐν τῷ αὐτοὺς ὑποχωρῆσαι, καὶ τὸ ἔνεδρον ἐκινήθη. καὶ ἐξέτειναν ἐπὶ τὴν Γαβαά, καὶ ἐξεχύθη τὸ ἔνεδρον, καὶ ἐπάταξαν τὴν πόλιν ἐν στόματι ῥομφαίας. ³⁸ καὶ σημείον ἦν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ μετὰ τοῦ ἐνέδρου τῆς μάχης ἀνενέγκαι αὐτοὺς σύσσημον καπνοῦ ἀπὸ τῆς πόλεως. ³⁹ καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι προκατελάβετο τὸ ἔνεδρον τὴν Γαβαά, καὶ ἵστησαν ἐν τῇ παρατάξει καὶ Βενιαμὶν ἤρξατο πατάσσειν τραυματίας ἐν ἀνδράσιν Ἰσραὴλ ὡς τριάκοντα ἀνδρας, ὅτι εἶπαν. πάλιν πτώσει πίπτουσιν ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ἡ παράταξις ἡ πρώτη. ⁴⁰ καὶ τὸ σύσσημον ἀνέβη ἐπὶ πλεῖον ἐπὶ τῆς πόλεως ὡς στύλος καπνοῦ. καὶ ἐπέβλεψε Βενιαμὶν ὅπισω αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἀνέβη συντέλεια τῆς πόλεως ἕως οὐρανοῦ. ⁴¹ καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψε. καὶ ἔσπευσαν ἀνδρες Βενιαμὶν, ὅτι εἶδον ὅτι συνήντησεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ πονηρία. ⁴² καὶ ἐπέβλεψαν ἐνώπιον υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐρήμου, καὶ ἔφυγον. καὶ ἡ παρατάξις ἔφθασεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων διέφθειρον αὐτοὺς ἐν μέσῳ αὐτῶν, ⁴³ καὶ κατέκοπτον τὸν Βενιαμὶν, καὶ ἐδίωξαν αὐτὸν ἀπὸ Νουὰ κατὰ πόδα αὐτοῦ ἕως ἀπέναντι Γαβαὰ πρὸς ἀνατολὰς ἡλίου. ⁴⁴ καὶ ἔπεσον ἀπὸ Βενιαμὶν οκτωκαίδεκα χι-

λιάδες ἀνδρῶν, οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως. ⁴⁵ καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ, καὶ ἔφευγον εἰς τὴν ἐρήμον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμῶν. καὶ ἐκαλαμήσαντο ἐξ αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πεντακισχιλίους ἀνδρας. καὶ κατέβησαν ὀπίσω αὐτῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως Γεδάν, καὶ ἐπάταξαν ἐξ αὐτῶν διςχιλίους ἀνδρας. ⁴⁶ καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ πεπτωκότες ἀπὸ Βενιαμὶν, ἑικοσιπέντε χιλιάδες ἀνδρῶν ἐλκόντων ῥομφαίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οἱ πάντες οὗτοι ἄνδρες δυνάμεως. ⁴⁷ καὶ ἐπέβλεψαν οἱ λοιποὶ, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἐρήμον πρὸς τὴν πέτραν τοῦ Ῥεμμῶν ἑξακόσιοι ἀνδρες, καὶ ἐκάθισαν ἐν πέτρᾳ Ῥεμμῶν τέσσαρας μῆνας. ⁴⁸ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπέστρεψαν πρὸς υἱοὺς Βενιαμὶν, καὶ ἐπάταξαν αὐτοὺς ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ πόλεως Μεθλά καὶ ἕως κτήνους, καὶ ἕως παντὸς τοῦ εὐρισκομένου εἰς πάσας τὰς πόλεις. καὶ τὰς πόλεις τὰς εὐρεθείσας ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὤμοσαν ἐν Μασσηφάθ, λέγοντες. ἀνὴρ ἐξ ἡμῶν οὐ δώσει θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Βενιαμὶν εἰς γυναῖκα. ² καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς Βαιθίλ, καὶ ἐκάθισαν ἐκεῖ ἕως ἐσπέρας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. καὶ ἦσαν φωνὴ αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν κλαυθμὸν μέγαν, ³ καὶ εἶπαν. εἰς τί κύριε θεέ Ἰσραὴλ ἐγενήθη αὕτη τοῦ ἐπισκεπῆναι σημερον ἀπὸ Ἰσραὴλ φυλὴν μίαν; ⁴ καὶ ἐγένετο τῇ ἑπαυρίῳ, καὶ ὤρθισεν ὁ λαὸς, καὶ ὠκοδομήσαν ἐκεῖ θυσιαστήριον, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ τελείας. ⁵ καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. τίς οὐκ ἀνέβη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ πρὸς κύριον; ὅτι ὁ ὄρκος μέγας ἦν τοῖς οὐκ ἀναβιβηκόσι πρὸς κύριον εἰς Μασσηφάθ, λέγοντες. θανάτῳ θανατωθήσεται. ⁶ καὶ παρεκλήθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Βενιαμὶν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ εἶπαν. ἐξεκόπη σημερον φυλὴ μία ἀπὸ Ἰσραὴλ. ⁷ τί ποιήσωμεν αὐτοῖς τοῖς περισσοῖς τοῖς ὑπολειφθεῖσιν εἰς γυναῖκας; καὶ ἡμεῖς ὠμόσαμεν ἐν κυρίῳ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς ἀπὸ τῶν θυγατέρων

τέρων ἡμῶν εἰς γυναῖκας. ⁸ καὶ εἶπαν. τίς εἰς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ, ὃς οὐκ ἀνέβη πρὸς κύριον εἰς Μασσηφάθ; καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦλθεν ἀνὴρ εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπὸ Ἰαβεὶς Γαλαὰδ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ⁹ καὶ ἐπεσκέπη ὁ λαὸς, καὶ οὐκ ἦν ἐκεῖ ἀνὴρ ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβεὶς Γαλαὰδ. ¹⁰ καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἡ συναγωγὴ δώδεκα χιλιάδας ἀνδρῶν ἀπὸ υἱῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐνετείλαντο αὐτοῖς, λέγοντες. πορεύεσθε καὶ πατάξατε τοὺς οἰκούντας Ἰαβεὶς Γαλαὰδ ἐν στόματι βομφαίας, ¹¹ καὶ τοῦτο ποιήσετε. πᾶν ἄρσεν καὶ πᾶσαν γυναῖκα εἰδυῖαν κοίτην ἄρσενος, ἀναθεματιεῖτε. τὰς δὲ παρθένους περιποιήσετε. καὶ ἐποίησαν οὕτως. ¹² καὶ εὗρον ἀπὸ οἰκούντων Ἰαβεὶς Γαλαὰδ τετρακοσίας νεανίδας παρθένους, αἵ τινες οὐκ ἔγνωσαν ἄνδρα εἰς κοίτην ἄρσενος, καὶ ἤνεγκαν αὐτάς εἰς τὴν παρεμβολὴν εἰς Σηλωμ τὴν ἐν γῇ Χαναάν. ¹³ καὶ ἀπέστειλαν πᾶσα ἡ συναγωγὴ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς υἱοὺς Βενιαμὴν ἐν τῇ πέτρᾳ Ῥεμμὼν, καὶ ἐκάλεσαν αὐτοὺς εἰς ἐιρήνην. ¹⁴ καὶ ἐπέστρεψε Βενιαμὴν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς γυναῖκας ἃς ἔξωποίησαν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Ἰαβεὶς Γαλαὰδ. καὶ ἤρρεσαν αὐτοῖς οὕτω. ¹⁵ καὶ ὁ λαὸς παρεκλήθη ἐπὶ τῷ Βενιαμίν, ὅτι ἐποίησε κύριος διακοπήν ἐν ταῖς φυλαῖς Ἰσραὴλ. ¹⁶ καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς. τί ποιήσωμεν τοῖς περισσοῖς εἰς γυναῖκας; ὅτι ἡφανίσθη ἀπὸ Βενιαμίν γυνή. ¹⁷ καὶ εἶπαν. κληρονομία διασῳζομένων τῶν Βενιαμίν. καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται φυλὴ ἀπὸ Ἰσραὴλ, ¹⁸ ὅτι ἡμεῖς οὐ δυνα-

σόμεθα δοῦναι αὐτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων ἡμῶν, ὅτι ὠμόσασμεν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες. ἐπικατάρατος ὁ διδούς γυναῖκα τῷ Βενιαμίν. ¹⁹ καὶ εἶπαν. ἰδοὺ δὴ ἑορτὴ κυρίου ἐν Σηλωμ ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, ἣ ἐστὶν ἀπὸ βορρᾶ τῆς Βαιθήλ κατ' ἀνατολάς ἡλίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβαίνουσας ἀπὸ Βαιθήλ εἰς Συχέμ, καὶ ἀπὸ νότου τῆς Λεβωνᾶ. ²⁰ καὶ ἐνετείλαντο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν, λέγοντες. πορεύεσθε καὶ ἐνδεδευσάτε ἐν τοῖς ἀμπέλωσι, ²¹ καὶ ὤψεσθε, καὶ ἰδοὺ, ἂν ἐξέλθωσιν αἱ θυγατέρες τῶν οἰκούντων Σηλῷ χορεύειν ἐν τοῖς χοροῖς, καὶ ἐξελιύσεσθε ἐκ τῶν ἀμπελῶνων, καὶ ἀρπάσατε αὐτοῖς ἀνὴρ γυναῖκα ἀπὸ τῶν θυγατέρων Σηλωμ, καὶ πορεύεσθε εἰς γῆν Βενιαμίν. ²² καὶ ἔσται ὅταν ἔλθωσιν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κρίνεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐροῦμεν αὐτοῖς, ἔλαβον ποιήσατε ἡμῖν αὐτάς, ὅτι οὐκ ἐλάβομεν ἀνὴρ γυναῖκα αὐτοῦ ἐν τῇ παρατάξει, ὅτι οὐχ ὑμεῖς ἐδώκατε αὐτοῖς ὡς κληρὸς πλημμελήσατε. ²³ καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Βενιαμίν. καὶ ἔλαβον γυναῖκας εἰς ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν χορευουσῶν ὧν ἤρπασαν. καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ υπέστρεψαν εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν. καὶ ὠκοδόμησαν τὰς πόλεις, καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐταῖς. ²⁴ καὶ περιεπάτησαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνὴρ εἰς φυλὴν αὐτοῦ καὶ εἰς συγγένειαν αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλθον ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ²⁵ ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν βασιλεὺς ἐν Ἰσραὴλ. ἀνὴρ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐποίει.

Τέλος τῶν κριτῶν.

Ρ Ο Υ Θ.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρίνῃ τοὺς κριτάς, καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῇ. καὶ ἐπορεύθη ἀνὴρ ἀπὸ Βηθλέεμ Ἰουδα τοῦ παροικῆσαι ἐν ἀγρῷ Μωαβ, αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ δυο υἱοὶ

αὐτοῦ. ² καὶ ὄνομα τῷ ἀνδρὶ Ἐλμέλεχ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Νωεμὴν, καὶ ὄνομα τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτοῦ Μααλὼν, καὶ Χελαιὼν, Ἐφραθαῖοι ἐκ Βηθλέεμ τῆς Ἰουδα. καὶ ἦλθσαν εἰς ἀγρὸν Μωαβ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ. ³ καὶ ἀπέθα-

ἀπέθανεν Ἑλμελέχ ὁ ἀνὴρ τῆς Νωεμίν, καὶ κατελείφθη αὕτη καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτῆς. ⁴ καὶ ἐλάβοσαν ἑαυτοῖς γυναῖκα· Μωαβίτιδας. ὄνομα τῇ μιᾷ, Ὀρφά. καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Ροῦθ. καὶ κατοικήσαν ἐκεῖ ὡς δέκα ἔτη. ⁵ καὶ ἀπέθανον καὶ γε ἀμφότεροι Μωαβίων καὶ Χελαιῶν. καὶ κατελείφθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῶν δύο υἱῶν αὐτῆς. ⁶ καὶ ἀνέστη αὕτη καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψαν ἐξ ἁγροῦ Μωαβ, οἳ ἤκουσεν ἐν ἁγρῷ Μωαβ ὅτι ἐπισκεπτεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, δοῦναι αὐτοῖς ἄρτους. ⁷ καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἦν ἐκεῖ, καὶ αἱ δύο νύμφαι αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς τὴν γῆν Ἰούδα. ⁸ καὶ εἶπε Νωεμὶν ταῖς δυσὶ νύμφαις αὐτῆς· πορεύεσθε δὴ ἀποστράφητε ἐκάστη εἰς οἶκον μητρὸς αὐτῆς· ποιήσαι κύριος μεθ' ὑμῶν ἔλεος, καθὼς· ἐποιήσατε μετὰ τῶν τεθνηκότων καὶ μετ' ἐμοῦ. ⁹ ὧρ' κύριος ὑμῖν καὶ εὐρίη ἀνάπαυσιν ἐκάστη ἐν οἴκῳ ἀνδρὸς αὐτῆς. καὶ κατεφίλησεν αὐτάς. καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν. ¹⁰ καὶ εἶπαν αὐτῇ. μετὰ σοῦ ἐπιστρέφομεν εἰς τὸν λαὸν σου. ¹¹ καὶ εἶπε Νωεμίν· ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου. καὶ ἵνατί πορεύεσθε μετ' ἐμοῦ; μὴ ἔτι μοι υἱοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ ἔσονται ἡμῖν εἰς ἄνδρας; ¹² ἐπιστράφητε δὴ θυγατέρες μου, διότι γεγήρακα τοῦ μὴ εἶναι ἀνδρὶ. ὅτι εἶπα, ὅτι ἔστι μοι ὑπόστασις τοῦ γεννηθῆναι με ἀνδρὶ. καὶ τέξομαι υἱούς. ¹³ μὴ αὐτοὺς προσδέξωθε ἕως οὗ ἀδυνάθωσιν; ἢ αὐτοῖς κατασχεθῆσεσθε τοῦ μὴ γενέσθαι ἀνδρὶ; μὴ δὴ θυγατέρες μου, ὅτι ἐπικράνθη μοι ὑπὲρ ὑμᾶς, ὅτι ἐξῆλθεν ἐν ἐμοὶ χεὶρ κυρίου. ¹⁴ καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἔτι. καὶ κατεφίλησεν Ὀρφά τὴν πενθερὰν αὐτῆς, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν λαὸν αὐτῆς, Ροῦθ δὲ ἠκολούθησεν αὐτῇ. ¹⁵ καὶ εἶπε Νωεμίν πρὸς Ροῦθ. ἰδοὺ ἀνέστρεψε σύννυμφός σου πρὸς λαὸν αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς αὐτῆς, ἐπιστράφηθι δὴ καὶ σὺ ὅπισω τῆς σύννυμφου σου. ¹⁶ εἶπε δὲ Ροῦθ. μὴ ἀπάν-

τησαί μοι τοῦ καταλιπεῖν σε, ἡ ἀποστρέψαι ὅπισθέν σου, ὅτι σὺ ὅπου ἔαν πορευθῆς, πορεύσομαι, καὶ οὐ ἔαν αὐλισθῆς, αὐλισθήσομαι. ὁ λαός σου, λαός μου, καὶ ὁ θεός σου, θεός μου. ¹⁷ καὶ οὐ ἔαν ἀποθάνῃς, ἀποθανοῦμαι, καὶ κἂν ταφῇσομαι. τάδε ποιήσαι μοι κύριος, καὶ τάδε προσθήη, ὅτι θάνατος διαστειλὲ ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ. ¹⁸ ἰδοῦσα δὲ Νωεμίν ὅτι κραταιοῦται αὕτη τοῦ πορεύεσθαι μετ' αὐτῆς, ἐκόπασε τοῦ λαλήσαι πρὸς αὐτὴν ἔτι. ¹⁹ ἐπορεύθησαν δὲ ἀμφότεραι, ἕως τοῦ παραγενέσθαι αὐτάς εἰς Βηθλέεμ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔλθειν αὐτάς εἰς Βηθλέεμ, καὶ ἤχησε πᾶσα ἡ πόλις ἐπ' αὐτάς, καὶ εἶπον. εἰ αὕτη ἔστι Νωεμίν; ²⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτάς· μὴ δὴ καλεῖτέ με Νωεμίν. καλέσατέ με πικραν, ὅτι ἐπικράνθη ἐν ἐμοὶ ὁ ἱκανὸς σφόδρα. ²¹ ἐγὼ πληρῆς ἐπορεύθην, καὶ κενὴν ἀπέστρεψέ με ὁ κύριος. καὶ ἵνατί καλεῖτέ με Νωεμίν, καὶ κύριος ἐταπείνωσέ με, καὶ ὁ ἱκανὸς ἐκάκωσε με; ²² καὶ ἐπέστρεψε Νωεμίν καὶ Ροῦθ ἡ Μωαβίτις ἡ νύμφη αὐτῆς ἐπιστρέφουσαι ἐξ ἁγροῦ Μωαβ. αὐταὶ δὲ παρεγενήθησαν εἰς Βηθλέεμ ἐν ἀρχῇ θερисμοῦ κριθῶν.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ τῇ Νωεμίν ἀνὴρ γνώριμος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὁ δὲ ἀνὴρ δυνατός· ἰσχύϊ ἐκ τῆς συγγενείας Ἑλμελέχ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Βοοζ. ² καὶ εἶπε Ροῦθ ἡ Μωαβίτις πρὸς Νωεμίν· πορευθῶ δὴ εἰς ἄγρον, καὶ συναῶ ἐν τοῖς στάχυσι κατόπισθεν οὐ ἔαν εὗρω χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. εἶπε δὲ αὕτη· πορεύου θυγάτερ. ³ καὶ ἐπορεύθη. καὶ ἔλθοῦσα συνέλεξεν ἐν τῷ ἁγρῷ κατόπισθε τῶν θερίζοντων. καὶ περιέπιπε περιπτώματι τῇ μερίδι τοῦ ἁγροῦ Βοοζ τοῦ ἐκ τῆς συγγενείας Ἑλμελέχ. ⁴ καὶ ἰδοὺ Βοοζ ἦλθεν ἐκ Βηθλέεμ, καὶ εἶπε τοῖς θερίζουσι· κύριος μεθ' ὑμῶν. καὶ εἶπον αὐτῷ· εὐλογῆσαι σε κύριος. ⁵ καὶ εἶπε Βοοζ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ ἐκτετῶτι ἐπὶ τοὺς θερίζοντας· τίνας ἢ νεᾶνις αὕτη; ⁶ καὶ ἀπεκρίθη τὸ παιδάριον τὸ ἐφιστὸς ἐπὶ τοὺς θερίζοντας, καὶ εἶπεν· ἡ παῖς ἡ Μωαβίτις ἐστίν·

ἔστιν ἡ ἀποστραφεῖσα μετὰ Νωεμὶν ἐξ ἀγροῦ Μωάβ. ⁷ καὶ εἶπε. συλλέξω διῆ καὶ συναΐξω ἐν τοῖς δράγμασιν ὀπισθεν τῶν θεριζόντων. καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἀπὸ πρωῒθεν καὶ ἕως ἑσπέρας, οὐ κατέπαυσεν ἐν τῷ ἀγρῷ μικρὸν. ⁸ καὶ εἶπε Βοὸς πρὸς Ροῦθ. οὐκ ἤκουσας θύγατερ; μὴ πορευθῆς ἐν ἀγρῷ συλλέξαι ἑτέρω. καὶ σὺ οὐ πορεύσῃ ἐντευθεν, ὡδε κολλήθητι μετὰ τῶν κορασιῶν μου. ⁹ οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὸν ἀγρὸν οὐ ἔαν θερίζωσι, καὶ πορεύσῃ κατοπιασθῇ αὐτῶν. ἰδοὺ ἐνετείλαμην τοῖς παιδαρίοις τοῦ μὴ ἀφασθαι σου. καὶ ὅτε διψήσεις καὶ πορευθῇς εἰς τὰ σκεύη, καὶ πίεσαι ὅθεν ἔαν ὑδρεύωνται τὰ παιδαρία. ¹⁰ καὶ ἔπειθεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τί ὅτι εὖρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ ἐπιγινῶναι με, καὶ ἐγὼ εἰμι ξένη; ¹¹ καὶ ἀπεκρίθη Βοὸς, καὶ εἶπεν αὐτῇ. ἀπαγγέλῃς ἀπηγγέλη μοι ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς πενθερά σου μετὰ τὸ ἀποδυναίνειν τὸν ἄνδρα σου. καὶ πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου καὶ τὴν γῆν γενέσκάς σου, καὶ ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ἤθεις ἐχθὲς καὶ τρίτης. ¹² ἀποτίσαι κύριος τὴν ἐργασίαν σου. γένοιτο ὁ μισθός σου πλήρης; παρὰ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ, πρὸς ὃν ἦλθες πεποιθέναι ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ. ¹³ ἡ δὲ εἶπεν. εὖροιμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριε, ὅτι παρεκάλεσάς με, καὶ ὅτι ἐλάλησας ἐπὶ καρδίαν τῆς δούλης σου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔσομαι ὡς μία τῶν παιδισκῶν σου. ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτῇ Βοὸς. ἦδη ὥρα τοῦ φαγεῖν, πρόσελθε ὡδε καὶ φάγεσθαι τῶν ὕψτων, καὶ βάψεις τὸν ψωμόν σου ἐν τῷ ὄξει. καὶ ἐκάθισε Ροῦθ ἐκ πλαγίων τῶν θεριζόντων. καὶ ἐβούνησεν αὐτῇ Βοὸς ἄλφιτον, καὶ ἔφαγε καὶ ἐνεπλήσθη καὶ κατέλιπε, ¹⁵ καὶ ἀνέστη τοῦ συλλέγειν. καὶ ἐνετείλατο Βοὸς τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, λέγων. καὶ γε ἀνάμεσον τῶν δραγμάτων συλλεγέτω, καὶ μὴ κατασχυνῇτε αὐτήν. ¹⁶ καὶ βαστάζοντες βαστάσατε αὐτῇ, καὶ γε παραβάλλοντες παραβαλεῖτε αὐτῇ ἐκ τῶν βεβουνισμένων, καὶ φάγεται καὶ συλ-

λέξει, καὶ οὐκ ἐπιτιμήσετε αὐτῇ. ¹⁷ καὶ συνέλεξεν ἐν τῷ ἀγρῷ ἕως ἑσπέρας, καὶ ἐβράβδισεν ἅ συνέλεξε, καὶ ἐγενήθη ὡς οἴφι κριθῶν. ¹⁸ καὶ ἤρε καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. καὶ εἶδεν ἡ πενθερά αὐτῆς ἃ συνέλεξε, καὶ ἐξενέγκασα Ροῦθ ἰδῶσιν αὐτῇ ἃ κατέλιπεν ἐξ ὧν ἐτεπλήσθη. ¹⁹ καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ πενθερά αὐτῆς. ποῦ συνέλεξας σήμερον καὶ ποῦ ἐποίησας; εἴη ὁ ἐπιγινούς σε εὐλογημένος. καὶ ἀνῆγγαίε Ροῦθ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς ποῦ ἐποίησε, καὶ εἶπε. τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός μεθ' οὗ ἐποίησα σήμερον, Βοὸς. ²⁰ εἶπε δὲ Νωεμὶν τῇ νύμφῃ αὐτῆς. εὐλογητός ἐστι τῷ κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπε τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετὰ τῶν ζώτων καὶ μετὰ τῶν τεθνηκότων. καὶ εἶπεν αὐτῇ Νωεμὶν. ἐγγίβε ἡμῖν ὁ ἀνὴρ, ἐκ τῶν ἀγχιστευόντων ἡμῖν ἐστι. ²¹ καὶ εἶπε Ροῦθ πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς. καὶ γε ὅτι εἶπε πρὸς μέ, μετὰ τῶν κορασιῶν τῶν ἐμῶν προσκολλήθητι ἕως ἂν τελέσωσιν ὅλον τὸν ἄμητον ὃς ὑπάρχει μοι. ²² καὶ εἶπε Νωεμὶν πρὸς Ροῦθ τὴν νύμφην αὐτῆς. ἀγαθὸν θύγατερ, ὅτι ἐξῆλθες μετὰ τῶν κορασιῶν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπαντήσονται σοι ἐν ἀγρῷ ἑτέρῳ. ²³ καὶ προσεκολλήθη Ροῦθ τοῖς κορασίοις τοῦ Βοὸς τοῦ συλλέγειν ἕως τοῦ συντελέσαι τὸν θερισμὸν τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἐκάθισεν μετὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς. ¹ εἶπε δὲ αὐτῇ Νωεμὶν ἡ πενθερά αὐτῆς. θύγατερ, σὺ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπαυσιν ἵνα εὐ γένηται σοι; ² καὶ νῦν οὐχὶ Βοὸς γνώριμος ἡμῶν οὗ ἦς μετὰ τῶν κορασιῶν αὐτοῦ; ἰδοὺ αὐτὸς λιμᾶ τὸν ἄλωνα τῶν κριθῶν ταύτη τῇ νυκτί. ³ σὺ δὲ λούσῃ καὶ ἀλείψῃ, καὶ περιθήσεις τὸν ἱματισμόν σου ἐπὶ σέ, καὶ ἀναβῇς ἐπὶ τὸν ἄλωνα. μὴ γνωρισθῇς τῷ ἀνδρὶ ἕως τοῦ συντελέσαι αὐτόν τὸν φαγεῖν καὶ παῖν. ⁴ καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν, καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται ἐκεῖ, καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψῃς τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ, καὶ κοιμηθήσῃ, καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ἃ ποιήσεις. ⁵ εἶπε δὲ Ροῦθ πρὸς αὐτήν. πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς

εἴπης ποιήσω. ⁶ καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄλω, καὶ ἐποίησε κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερά αὐτῆς. ⁷ καὶ ἔφαγε Βοὺζ καὶ ἔπιε, καὶ ἡγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἤλθε κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς. ἡ δὲ ἤλθεν ἐν κορυφῇ, καὶ ἀπεκάλυψε τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ. ⁸ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἐξέστη ὁ ἀνὴρ, καὶ ἐταράχθη, καὶ ἰδοὺ γυνὴ κοιμάται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ, ⁹ εἶπε δέ. τίς εἰ σύ; ἡ δὲ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι 'Ρούθ ἡ δούλη σου, καὶ περιβαλεῖς τὸ περικύβιν σου ἐπὶ τὴν δούλην σου, ὅτι ἀγχιστεὺς εἰ σύ. ¹⁰ καὶ εἶπε Βοὺζ. εὐλογημένη σὺ τῷ κυρίῳ θεῷ θύγατερ, ὅτι ἡγάθυνας τὸ ἔλεος σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον μὴ πορευθῆναι σε ὅπισω νεανίων εἰτοιπατὼς εἶσι πλοῦσις. ¹¹ καὶ νῦν θύγατερ μὴ φοβοῦ, πάντα ὅσα ἐὰν εἴπης ποιήσω σοι. οἶδε γὰρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἰ σύ. ¹² καὶ νῦν ὁ ἀληθὺς ἀγχιστεὺς ἐγὼ εἰμι. καὶ γε ἔστιν ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ. ¹³ αὐλίσθητι τὴν νύκτα, καὶ ἔσται τοπρῶ ἐὰν ἀγχιστεύσῃ σε, ἀγαθόν. ἀγχιστεύσαι σε, ἀγχιστεύσω σε ἐγώ. ζῇ κύριος. κοιμήθητι ἕως τοπρῶ. ¹⁴ καὶ ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν αὐτοῦ ἕως πρωῒ. ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ ἐπιγυνῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ. καὶ εἶπε Βοὺζ. μὴ γνωσθῇτω, ὅτι ἤλθε γυνὴ εἰς τὸν ἄλω. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῇ. φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω σου. καὶ ἐκράτησεν αὐτὸ, καὶ ἐμέτρησεν ἕξ κριθῶν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτήν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. ¹⁶ καὶ Ρούθ εἰσῆλθε πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς. ἡ δὲ εἶπεν αὐτῇ, θύγατερ, καὶ εἶπεν αὐτῇ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνὴρ. ¹⁷ καὶ εἶπεν αὐτῇ. τὰ ἕξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέ μοι, ὅτι εἶπε πρὸς μέ. μὴ ἐκέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθερὰν σου. ¹⁸ ἡ δὲ εἶπε. κάθου θύγατερ ἕως τοῦ ἐπιγυνῶναι σε πῶς οὐ πεσεῖται ῥῆμα. οὐ γὰρ μὴ ῥησάσῃ ὁ ἀνὴρ ἕως ἂν τελεσθῇ τὸ ῥῆμα σήμερον.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ Βοὺζ ἀνέβη ἐπὶ τὴν πύλην, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγχιστεὺς

παρεπορεύετο ὃν ἐλάλησε Βοὺζ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Βοὺζ. ἐκκλίνας κάθισον ὧδε κρύψαι. καὶ ἐξέκλινε καὶ ἐκάθισεν. ² καὶ ἔλαβε Βοὺζ δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῆς πόλεως, καὶ εἶπε. καθίσαιτε ὧδε. καὶ ἐκάθισαν. ³ καὶ εἶπε Βοὺζ τῷ ἀγχιστεῖ. τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ ἣ ἐστὶ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν τοῦ Ἑλμελέχ ἡ δεδοται Νωεμὶν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ ἐξ ἀγροῦ Μωάβ, ⁴ ἀγὼ εἶπα, ἀποκαλύψω τὸ οὐς σου λέγων, κτήσῃ ἐναντίον τῶν καθημένων, καὶ ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ μου. εἰ ἀγχιστεύεις, ἀγχίστευε. εἰ δὲ μὴ ἀγχιστεύεις, ἀναγγεῖλόν μοι καὶ γνώσομαι, ὅτι οὐκ ἔστι παρὲς σοῦ τοῦ ἀγχιστεύσαι, ἀγὼ εἰμι μετὰ σέ. ὁ δὲ εἶπεν. ἐγὼ εἰμι, ἀγχιστεύσω. ⁵ καὶ εἶπε Βοὺζ. ἐν ἡμέρᾳ τοῦ κτήσασθαι σε τὸν ἀγρὸν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν καὶ παρὰ 'Ρούθ τῆς Μωαβίτιδος γυναικὸς τοῦ τεθνηκότος, καὶ αὐτὴν κτήσασθαι σε δεῖ, ὥστε ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ. ⁶ καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεύσαι ἑμαυτῷ, μή ποτε διαφθερῶ τὴν κληρονομίαν μου. ἀγχιστεύσον σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου, ὅτι οὐ δυνήσομαι ἀγχιστεύσαι. ⁷ καὶ τοῦτο τὸ δικαίωμα ἐμπροσθεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀγχιστείαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἀνταλλάγμα τοῦ στήσαι πάντα λόγον, καὶ ὑπελύετο ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ, καὶ ἔδιδον τὸ πλησίον αὐτοῦ τῷ ἀγχιστεύοντι τὴν ἀγχιστείαν αὐτοῦ. καὶ τοῦτο ἦν μαρτύριον ἐν Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ εἶπεν ὁ ἀγχιστεὺς τῷ Βοὺζ. κτήσαι σεαυτῷ τὴν ἀγχιστείαν μου, καὶ ὑπελύσατο τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ. ⁹ καὶ εἶπε Βοὺς τοῖς πρεσβυτέροις καὶ παντὶ τῷ λαῷ. μαρτυρεῖ ὑμεῖς σήμερον, ὅτι κέκτημαι πάντα τὰ τοῦ Ἑλμελέχ, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει τῷ Χελαίων, καὶ τῷ Μααλὼν ἐκ χειρὸς Νωεμὶν. ¹⁰ καὶ γε 'Ρούθ τὴν Μωαβίτιν τὴν γυναῖκα Μααλὼν κέκτημαι ἑμαυτῷ εἰς γυναικα, τοῦ ἀναστῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐπὶ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθῇ τὸ ὄνομα τοῦ τεθνηκότος ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.

τοῦ, καὶ ἐκ τῆς φυλῆς λαοῦ αὐτοῦ. μάρτυρες ὑμεῖς σήμερον. ¹¹ καὶ εἶπosan πᾶς ὁ λαὸς οἱ ἐν τῇ πύλῃ. μάρτυρες, καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπosan. δῶν κύριος τὴν γυναῖκα σου τὴν εἰσπορευομένην εἰς τὸν οἶκόν σου ὡς Ῥαχήλ καὶ ὡς Διαν, αἱ ὠκοδόμησαν ἀμφοτέραι τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησαν δύναμιν ἐν Ἐφραθαί, καὶ ἔσται ὄνομα ἐν Βηθλέμ. ¹² καὶ γένοιτο οἶκος σου, ὡς οἶκος Φαρές, ὃν ἔτεκε Θάμαρ τῷ Ἰουδα, ἐκ τοῦ σπέρματος οὗ δώσει κύριός σοι ἐκ τῆς παιδίσκης ταύτης. ¹³ καὶ ἔλαβε Βοὸζ τὴν Ῥούθ, καὶ ἐγένεθ' αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐζήλθε πρὸς αὐτήν. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος κληρὸν, καὶ ἔτεκεν υἱόν. ¹⁴ καὶ εἶπαν αἱ γυναῖκες πρὸς Νωεμὶν. εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐ κατέλυσε σοι σήμερον τὸν ἀγγιστέα, καὶ καλεῖσαι τὸ ὄνομά σου ἐν Ἰσραὴλ. ¹⁵ καὶ ἔσται σοι εἰς ἐπιστρέφοντα ψυχὴν, καὶ τοῦ διαθρεῖναι

τὴν πολιάν σου, ὅτι ἡ νύμφη ἡ ἀγαπήσασα σε, ἔτεκεν αὐτόν, ἡ ἔστιν ἀγαθὴ σοι ὑπὲρ ἑπτὰ υἱούς. ¹⁶ καὶ ἔλαβε Νωεμὶν τὸ παιδίον, καὶ ἔθηκεν εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς τιθηνόν. ¹⁷ καὶ ἐκάλεσαν αὐτοῦ αἱ γείτονες ὄνομα, λέγουσαι. ἐτέχθη υἱὸς τῇ Νωεμὶν, καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὁββὴδ. οὗτος πατὴρ Ἰεσσαὶ πατρὸς Δαυὶδ. ¹⁸ καὶ αὐταὶ αἱ γενέσεις Φαρές. Φαρές ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ. ¹⁹ Ἐσρώμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ. καὶ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ. ²⁰ καὶ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσών. καὶ Ναασσών ἐγέννησε τὸν Σαλμών. ²¹ καὶ Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοὸζ. καὶ Βοὸζ ἐγέννησε τὸν Ὁββὴδ. ²² καὶ Ὁββὴδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί. καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησε τὸν Δαυὶδ.

Τέλος τῆς Ῥουθ.

Β Α Σ Ι Δ Ε Ι Ω Ν Π Ρ Ω Τ Η.

Κ Ε Φ. Α'.

Ἄνθρωπος ἦν ἐξ Ἀρμαθαίμ Σιφά, ἔξ ὅρου Ἐφραΐμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἐλκανά υἱὸς Ἰερμεὴλ υἱοῦ Ἡλίου υἱοῦ Θοκὲ ἐν Νασιβ Ἐφραΐμ. ² καὶ τούτῳ δύο γυναῖκες. ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἄννα. καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ, Φεννάνα. καὶ ἦν τῇ Φεννάνα παιδίον. καὶ τῇ Ἄννᾳ οὐκ ἦν παιδίον. ³ καὶ ἀνέβαινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐκ πόλεως αὐτοῦ ἐξ Ἀρμαθαίμ προσκυνεῖν καὶ θύειν κυρίῳ τῷ θεῷ Σαβαώθ ἐν Σηλῳμ. καὶ ἐκεῖ Ἡλὶ καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὁφνὶ καὶ Φινεὲς ἱερεῖς τοῦ κυρίου. ⁴ καὶ ἐγενήθη ἡμέρα, καὶ ἔθυσεν Ἐλκανά, καὶ ἔδωκε τῇ Φεννάνα γυναικὶ αὐτοῦ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς μερίδας. ⁵ καὶ τῇ Ἄννᾳ ἔδωκε μερίδα μίαν, ὅτι οὐκ ἦν αὐτῇ παιδίον, πλην ὅτι τὴν Ἄνναν ἠγάπα Ἐλκανά ὑπὲρ ταύτην. καὶ κύριος ἀπέκλεισε τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς, ⁶ ὅτι οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ κύριος παιδίον κατὰ τὴν θλίψιν

αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν ἀθυμίαν τῆς θλίψεως αὐτῆς. καὶ ἠθύμει διὰ τοῦτο, ὅτι συνέκλεισε κύριος τὰ περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς τοῦ μὴ δοῦναι αὐτῇ παιδίον. ⁷ οὕτως ἐποίει ἐν αὐτῷ κατ' ἐνιαυτὸν, ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν εἰς οἶκον κυρίου. καὶ ἠθύμει, καὶ ἔκλαιε, καὶ οὐκ ἤσθιε. ⁸ καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἐλκανά ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. Ἄννα. καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἰδοὺ ἐγὼ κύριε. καὶ εἶπεν αὐτῇ. τί ἐστὶ σοι ὅτι κλαίεις; καὶ ἵνατί οὐκ ἐσθίεις; καὶ ἵνατί τυπτε σε ἡ καρδία σου; οὐκ ἀγαθὸς ἐγὼ σοι ὑπὲρ δέκα τέκνα; ⁹ καὶ ἀνέστη Ἄννα μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτοὺς ἐν Σηλῳμ, καὶ κατέστη ἐνώπιον κυρίου, καὶ Ἠλὶ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῦ δίφρου ἐπὶ τῶν φλῶν ναοῦ κυρίου. ¹⁰ καὶ αὐτὴ κατώδυνος ψυχῇ, καὶ προσηύξατο πρὸς κύριον, καὶ κλαίουσα ἔκλαυσε. ¹¹ καὶ ἠύξατο εὐχὴν κυρίῳ, λέγουσα. Ἀδωναὶ κύριε Ἐλωὲ Σαβαώθ, ἐὰν ἐπιβλέπων ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης σου, καὶ

καὶ μνηστῆς μου, καὶ δῶς τῇ δούλῃ σου σπέρμα ἀνδρῶν, καὶ δώσω αὐτὸν ἐνώπιόν σου δοτὸν ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πύματα, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.¹² καὶ ἐγενήθη ὅτε ἐπλήθυνε προσευχομένη ἐνώπιον κυρίου, καὶ Ἡλὶ ὁ ἱερεὺς ἐφύλαξε τὸ στόμα αὐτῆς.¹³ καὶ αὕτη ἐλάλει ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ τὰ χεῖλη αὐτῆς ἐκινεῖτο, καὶ φωνὴ αὐτῆς οὐκ ἤκουετο. καὶ ἐλογίσαστο αὐτὴν Ἡλὶ εἰς μεθύουσιν.¹⁴ καὶ εἶπεν αὕτῃ τὸ παιδάριον Ἡλὶ. ἕως πότε μεθύσῃ; περιελὼν τὸν οἶνον σου, καὶ πορεύου ἐκ προσώπου κυρίου.¹⁵ καὶ ἀπεκρίθη Ἄννα, καὶ εἶπεν. οὐκί κύριε. γυνὴ ἡ σκληρὰ ἡμέρα ἐγὼ εἰμι, καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα οὐ πέπωκα, καὶ ἐκῆξω τὴν ψυχὴν μου ἐνώπιον κυρίου.¹⁶ μὴ δῶς τὴν δούλῃν σου εἰς θυγατέρα λοιμῇ, ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως νῦν.¹⁷ καὶ ἀπεκρίθη Ἡλὶ, καὶ εἶπεν αὐτῇ. πορεύου εἰς εἰρήνην, ὁ θεὸς Ἰσραὴλ δῶή σοι πᾶν αἰτήμα σου, ὃ ἤτησας παρ' αὐτοῦ.¹⁸ καὶ εἶπεν. εὗρεν ἡ δούλη σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῆς. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάλυμα αὐτῆς, καὶ ἔφαγε μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ ἔπιε, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς οὐ συνέπεσεν ἔτι.¹⁹ καὶ ὀρθρῶσιν ταπρῶ καὶ προσκυνοῦσι τῷ κυρίῳ, καὶ πορεύονται τὴν ὁδὸν αὐτῶν. καὶ εἰσῆλθεν Ἐλκανὰ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ Ἀρμαθαίμ, καὶ ἔγνω τὴν Ἄνναν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς κύριος,²⁰ καὶ συνέλαβε. καὶ ἐγενήθη τῷ καιρῷ τῶν ἡμερῶν, καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν. ὅτι παρά κυρίου θεοῦ Σαβωὴ ἤτησάμην αὐτόν.²¹ καὶ ἀνέβη ὁ ἄνθρωπος Ἐλκανὰ καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ θῦσαι ἐν Σηλὼμ τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν, καὶ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ, καὶ πάσας τὰς δεκάτας τῆς γῆς αὐτοῦ.²² καὶ Ἄννα οὐκ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἕως τοῦ ἀναβῆναι τὸ παιδάριον, ἕαν ἀπογαλακτίσω αὐτό, καὶ ὀφθῇσεται τῷ προσώπῳ κυρίου, καὶ καθήσεται ἕως αἰῶνος ἐκεί.

²³ καὶ εἶπεν αὕτῃ Ἐλκανὰ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. ποίη τὸ αγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καθου ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃς αὐτό, ἀλλὰ στήσαι κύριος τὸ ἐξελθόν ἐκ τοῦ στόματός σου. καὶ ἐκαθίσεν ἡ γυνὴ καὶ ἐθήλασε τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως ἂν ἀπογαλακτίσῃ αὐτόν.²⁴ καὶ ἀνέβη μετ' αὐτοῦ εἰς Σηλὼμ ἐν μόσχῳ τριετίστοι, καὶ ἄρτοις, καὶ οἶφι σμιδαλέως, καὶ νέβελ οἴνου. καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον κυρίου ἐν Σηλὼμ, καὶ τὸ παιδάριον μετ' αὐτῶν. καὶ προσήγαγον ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἔσφαξεν ὁ πατήρ αὐτοῦ τὴν θυσίαν ἣν ἐποίη ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας τῷ κυρίῳ. καὶ προσήγαγε τὸ παιδάριον,²⁵ καὶ ἔσφαξε τὸν μόσχον. καὶ προσήγαγεν Ἄννα ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου πρὸς Ἡλὶ,²⁶ καὶ εἶπεν. ἐν ἔμοι κύριε, ζῇ ἡ ψυχὴ σου. ἐγὼ ἡ γυνὴ ἡ κατατάσσα ἐνωπίον σου μετὰ σοῦ ἐν τῷ προσεύεσθαι πρὸς κύριον,²⁷ ὑπὲρ τοῦ παιδαρίου τούτου προσηνέαμην. καὶ ἔδωκέ μοι κύριος τὸ αἰτήμα μου ὃ ἤτησάμην παρ' αὐτοῦ.²⁸ καὶ γὰρ κηρῶ αὐτόν τῷ κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας ἄς ζῇ αὐτός, χρῆσιν τῷ κυρίῳ.¹ καὶ εἶπεν.

Κ Ε Φ. Β'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν θεῷ μου, ἐπλάτυνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίᾳ σου.² ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου.³ μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ. μὴ ἐξελθέτω μεγαλοῦρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν, ὅτι θεὸς γνώσεων κύριος, καὶ θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.⁴ τόξον δυνάτων ἠσθένησε, καὶ ἀσθενούντες περιέκωσαντο δυνάμιν.⁵ πλήρεις ἄρτων ἡλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν. ὅτι στείρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.⁶ κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ἄβου καὶ ἀνάγει.⁷ κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοὶ καὶ ἀνυψοῖ.⁸ ἀνίστα ἀπὸ γῆς πένθητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, καθίστα μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνον δόξης κατακληρονομῶν αὐτοῖς,⁹ διδούς

S

εὐχὴν

εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ. καὶ εὐλόγησεν ἐπὶ δικαίου, ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνὴρ.
¹⁰ κύριος ἀσθενῇ ποιήσει ἀντίδικον αὐτοῦ, κύριος ἅγιος. μὴ καυχάσθω ὁ φρόνιμος ἐν τῇ φρονήσει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ. ἀλλ' ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιεὶν καὶ γινώσκειν τὸν κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανούς, καὶ ἐβρόντησεν. αὐτὸς κοινεῖ ἄκρα γῆς, καὶ δίδωσιν ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστοῦ αὐτοῦ. ¹¹ καὶ κατέλιπεν αὐτὸν ἐκεῖ ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαίμ. καὶ τὸ παιδάριον ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ κυρίου ἐνώπιον Ἡλὶ τοῦ ἱερέως. ¹² καὶ οἱ υἱοὶ Ἡλὶ τοῦ ἱερέως υἱοὶ λοιμοί, οὐκ εἰδότες τὸν κύριον. καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἱερέως παρὰ τοῦ λαοῦ παντὸς τοῦ θύοντος. ¹³ καὶ ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως ὡς ἂν ἡψήθη τὸ κρέας, καὶ κρεάγγρα τριόδους ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ¹⁴ καὶ ἐπάταξεν αὐτὴν εἰς τὸν λέβητα τὸν μέγαν ἡ εἰς τὸ χαλκεῖον ἡ εἰς τὴν χύτραν, καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἀνέβη ἐν τῇ κρεάγρᾳ, ἐλάμβανεν ἑαυτῷ ὁ ἱερεὺς. κατὰ τὰδε ἐποιοῦν παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς ἐρχομένοις θυῦσαι κυρίῳ ἐν Σηλώμ. ¹⁵ καὶ πρὶν θυμιαθῆναι τὸ στέαρ, ἤρχετο τὸ παιδάριον τοῦ ἱερέως, καὶ ἔλεγε τῷ ἀνδρὶ τῷ θύοντι. δὸς κρέας ὀπτηῆσαι τῷ ἱερεῖ, καὶ οὐ μὴ λάβω παρὰ σοῦ κρέας ἐφ'θὸν ἐκ τοῦ λέβητος. ¹⁶ καὶ ἔλεγεν ὁ ἀνὴρ ὁ θύων. θυμιαθῆτω πρῶτον ὡς καθήκει τὸ στέαρ, καὶ λάβε σεαυτῷ ἐκ πάντων ὧν ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου. καὶ ἔπεν. οὐχί. ὅτι νῦν δώσεις. καὶ ἐὰν μὴ, λήψομαι κραταιῶς. ¹⁷ καὶ ἦν ἡ ἁμαρτία ἐνώπιον κυρίου τῶν παιδαρίων μεγάλῃ σφόδρα, ὅτι ἠθέλουν τὴν θυσίαν κυρίου. ¹⁸ καὶ Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν ἐνώπιον κυρίου παιδάριον περικωσμένον Ἐφουὶδ Βάδ. ¹⁹ καὶ διπλοῖδα μικρὰν ἐποίησεν αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέφερεν αὐτῷ ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτὴν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θυῦσαι τὴν θυσίαν τῶν ἡμερῶν. ²⁰ καὶ

εὐλόγησεν Ἡλὶ τὸν Ἐλκανὰ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, λέγων. ἀποτίσαι σοι κύριος σπέρμα ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τοῦ χρέους οὗ ἔχρησας τῷ κυρίῳ. καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἀνδρῶπιος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἐπεσκέψατο κύριος τὴν Ἄνναν, καὶ ἔτεκεν ἔτι τρεῖς υἱούς, καὶ δύο θυγατέρας. καὶ ἐμεγάλυνθη τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐνώπιον κυρίου. ²² καὶ Ἡλὶ πρεσβύτες σφόδρα. καὶ ἤκουσεν ἃ ἐποιοῦν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ²³ καὶ ἔπεν αὐτοῖς. ἱναὶ τί ποιεῖτε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος παντὸς τοῦ λαοῦ κυρίου; ²⁴ μὴ τέκνα, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοή ἣν ἐγὼ ἀκούω. μὴ ποιεῖτε οὕτως, ὅτι οὐκ ἀγαθαὶ αἱ ἀκοαὶ ἃς ἐγὼ ἀκούω τοῦ μὴ δουλεύειν λαὸν θεῷ. ²⁵ ἐὰν ἁμαρτάνω ἁμαρτη ἀνὴρ εἰς ἀνδρα, καὶ προσεύχονται ὑπὲρ αὐτοῦ πρὸς κύριον. καὶ ἐὰν τῷ κυρίῳ ἁμαρτη, τίς προσεύξεται ὑπὲρ αὐτοῦ; καὶ οὐκ ἤκουον τῆς φωνῆς τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὅτι βουλόμενος ἐβούλετο κύριος διαφθεῖραι αὐτούς. ²⁶ καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορευέτο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων. ²⁷ καὶ ἦλθεν ὁ ἀνθρώπος θεοῦ πρὸς Ἡλὶ, καὶ ἔπε. τὰδε λέγει κύριος. ἀποκαλυφθεὶς ἀπεκαλύφθη πρὸς οἶκον τοῦ πατρὸς σου ὄντων αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ δούλων τῷ οἴκῳ Φαραῶ, ²⁸ καὶ ἐξελέξαμην τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἐκ πάντων τῶν σκῆπτρων Ἰσραὴλ ἐμοὶ ἱερατεύειν, τοῦ ἀναβαίνειν ἐπὶ θυσιαστήριόν μου, καὶ θυμῶν θυμίαμα, καὶ αἶρειν Ἐφουὶδ. καὶ ἔδωκα τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου τὰ πάντα τοῦ πυρὸς υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς βρώσιν. ²⁹ καὶ ἱναὶ ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸ θυμίαμά μου καὶ εἰς τὴν θυσίαν μου ἀναιδεῖ ὀφθαλμῷ; καὶ ἐδόξασας τοὺς υἱούς σου ὑπὲρ ἐμὲ ἐνευλογεῖσθαι ἀπαρχῆς πάσης θυσίας τοῦ Ἰσραὴλ ἐμπροσθέν μου; ³⁰ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. εἶπα, ὁ οἶκος σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου διελείσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος. καὶ νῦν φησι κύριος. μηδαμῶς ἐμοί, ὅτι ἀλλ' ἡ τοὺς δοξάζοντας με δοξάσω. καὶ ὁ ἐξουθενῶν με ἀτιμωθήσεται.

31. 32 ἰδοὺ

31. 32 ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι, καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου καὶ τὸ σπέρμα οἴκου πατρός σου. καὶ οὐκ ἔσται σοι πρεσβύτης ἐν οἴκῳ μου πάσας τὰς ἡμέρας. 33 καὶ ἄνδρα οὐκ ἐξολοθρεύσω σοι ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου μου, ἐκλείπειν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ καταβρεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ πᾶς περισσεύων οἴκου σου πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ ἀνδρῶν. 34 καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον ὃ ἔξει ἐπὶ τοὺς δύο υἱούς σου, Ὁφνὶ καὶ Φινεές, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀποθανοῦνται ἀμφοτέρω. 35 καὶ ἀναστήσω ἐμαυτῷ ἱερεῖα πιστὸν, ὃς πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ μου ποιήσει. καὶ οἰκοδομήσω αὐτῷ οἶκον πιστὸν, καὶ διελύσεται ἐνώπιον χριστοῦ μου πάσας τὰς ἡμέρας. 36 καὶ ἔσται ὁ περισσεύων ἐν οἴκῳ σου ἔξει προσκυνεῖν αὐτῷ ὀβολοῦ ἀργυρίου, λέγων. παράρξιπόν με ἐπὶ μίαν τῶν ἱερατειῶν σου φαγεῖν ἄρτον.

ΚΕΦ. Γ'.

Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν τῷ κυρίῳ ἐνώπιον Ἑλὶ τοῦ ἱερέως. καὶ ῥῆμα κυρίου ἦν τίμιον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, οὐκ ἦν ὅρασις διαστέλλουσα. 2 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ Ἑλὶ ἐκάθευδεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι, καὶ οὐκ ἠδύναντο βλέπειν. 3 καὶ ὁ λύχνος τοῦ θεοῦ πρὶν ἐπισκευασθῆναι, καὶ Σαμουὴλ ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ οὗ ἡ κιβωτός τοῦ θεοῦ. 4 καὶ ἐκάλεσε κύριος. Σαμουὴλ Σαμουὴλ. καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ. 5 καὶ εἶδραμε πρὸς Ἑλὶ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκας με. καὶ εἶπεν. οὐ κέκληκας σε, ἀνάστρεφε, κάθευδε, καὶ ἀνέστρεψε καὶ ἐκάθευδε. 6 καὶ προσέθετο κύριος, καὶ ἐκάλεσε. Σαμουὴλ Σαμουὴλ. καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἑλὶ τὸ δεύτερον, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκας με. καὶ εἶπεν. οὐ κέκληκας σε, ἀνάστρεφε, κάθευδε. 7 καὶ Σαμουὴλ πρὶν γινῶναι θεόν, καὶ ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ ῥῆμα κυρίου. 8 καὶ προσέθετο κύριος καλεσαι Σαμουὴλ ἐν τρίτῳ. καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἑλὶ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ, ὅτι κέκληκας με. καὶ ἐσοφίσατο Ἑλὶ ὅτι κύριος

κέκληκε τὸ παιδάριον, 9 καὶ εἶπεν. ἀνάστρεφε, κάθευδε τέκνον. καὶ ἔσται ἔὰν καλέσῃ σε, καὶ ἔρξεις. λάλει, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου. καὶ ἐπορεύθη Σαμουὴλ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. 10 καὶ ἦλθε κύριος καὶ κατέστη, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ. καὶ εἶπε Σαμουὴλ. λάλει, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου. 11 καὶ εἶπε κύριος πρὸς Σαμουὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν Ἰσραὴλ, παντὸς ἀκουοντος αὐτά, ἤχησι ἀμφοτέρω τὰ ὦτα αὐτοῦ. 12 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερῶ ἐπὶ Ἑλὶ πάντα ὅσα ἐλάλησα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἄρξομαι καὶ ἐπιτελέσω. 13 καὶ ἀνήγγειλα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐγὼ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ, ὅτι κακολογοῦντες θεόν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς. καὶ οὐδ' οὕτως. 14 ὥμοσα τῷ οἴκῳ Ἑλὶ, εἰ ἐξιλασθῇται ἀδικία οἴκου Ἑλὶ ἐν θυμιάματι καὶ ἐν θυσίαις ἕως αἰῶνος. 15 καὶ κοιμάται Σαμουὴλ ἕως πρωῒ, καὶ ὥρθησε τοπρῶι καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας οἴκου κυρίου. καὶ Σαμουὴλ ἐφοβήθη ἀπαγγεῖλαι τὴν ὄρασιν, 16 καὶ εἶπεν Ἑλὶ πρὸς Σαμουὴλ. Σαμουὴλ τέκνον. καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγώ. 17 καὶ εἶπε. τί τὸ ῥῆμα τὸ λαληθὲν πρὸς σέ; μὴ δὴ κρίψῃς ἀπ' ἐμοῦ. τάδε ποιήσαι σοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθέτῃ, ἔὰν κρίψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων τῶν λαληθέντων σοι ἐν τοῖς ὡαί σου. 18 καὶ ἀπήγγειλε Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους, καὶ οὐκ ἔκρυπεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἑλὶ. κύριος αὐτός το ἀγαθὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει. 19 καὶ ἐμεγαλύνθη Σαμουὴλ, καὶ ἦν κύριος μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ πάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. 20 καὶ ἔγνωσαν πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δάν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, ὅτι πιστὸς Σαμουὴλ εἰς προφήτην τῷ κυρίῳ. 21 καὶ προσέθετο κύριος δηλωθῆναι ἐν Σηλώμ, ὅτι ἀπεκαλύφθη κύριος πρὸς Σαμουὴλ. καὶ ἐπιστεύθη Σαμουὴλ τοῦ προφήτης γενέσθαι τῷ κυρίῳ εἰς πάντα Ἰσραὴλ ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρων. καὶ Ἑλὶ πρεσβύτες σφόδρα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πορευόμενοι ἐπο-

ρέοντο, καὶ πονηρὰ ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐνώπιον κυρίου.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον. καὶ ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον. καὶ παρεμβάλλουσιν ἐπὶ Ἀβεν-ἔζερ. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παρεμβάλλουσιν ἐν Ἀφείκ. ² καὶ παρατάσσονται ἀλλόφυλοι εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἔκλινεν ὁ πόλεμος, καὶ ἔπταισεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἀλλοφύλων, καὶ ἐπληγῃσαν ἐν τῇ παρατάξει ἐν ἀγρῷ τέσσαρες χιλιάδες ἀνδρῶν. ³ καὶ ἦλθεν ὁ λαὸς εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ εἶπαν οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ. κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς κύριος σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων; λάβωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐκ Σηλὼμ, καὶ ἐξελεθῶμεν ἐκ μέσου ἡμῶν, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν. ⁴ καὶ ἀπέστειλεν ὁ λαὸς εἰς Σηλὼμ, καὶ αἵρουσιν ἐκείθεν τὴν κιβωτὸν κυρίου καθήμενου Χερουβίμ. καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἠλὶ μετὰ τῆς κιβωτοῦ Ὁφνὶ καὶ Φινεές. ⁵ καὶ ἐγενήθη ὡς ἦλθεν ἡ κιβωτὸς κυρίου εἰς τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀνέκραξε πᾶς Ἰσραὴλ φωνὴ μεγάλη, καὶ ἤχησεν ἡ γῆ. ⁶ καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς κραυγῆς, καὶ εἶπον οἱ ἀλλόφυλοι. τίς ἡ κραυγὴ ἡ μεγάλη αὕτη ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἑβραίων; καὶ ἔγνωσαν ὅτι κιβωτὸς κυρίου ἦκει εἰς τὴν παρεμβολήν. ⁷ καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ εἶπον. οὗτοι οἱ θεοὶ ἤκασι πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν παρεμβολήν. οὐαὶ ἡμῖν, ἐξελοῦ ἡμᾶς κύριε σήμερον, ὅτι οὐ γέγονε τοιαύτη ἐχθὲς καὶ τρίτην. ⁸ οὐαὶ ἡμῖν, τίς ἐξελεῖται ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν θεῶν τῶν στερεῶν τούτων; οὗτοι οἱ θεοὶ, οἱ πατάξαντες τὴν Αἰγύπτου ἐν πάσῃ πληγῇ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ⁹ κραταιούσθε καὶ γίνεσθε εἰς ἄνδρας ἀλλόφυλοι, ὅπως μὴ δουλεύσητε τοῖς Ἑβραίοις, καθὼς ἐδούλευσαν ἡμῖν, καὶ ἔσεσθε εἰς ἄνδρας καὶ πολεμήσατε αὐτούς. ¹⁰ καὶ ἐπολέμησαν αὐτούς. καὶ πταίνει ἀνὴρ Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς σκηνῶμα αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο πληγὴ

μεγάλῃ σφόδρα. καὶ ἔπεσον ἐξ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ταγματῶν. ¹¹ καὶ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήφθη, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ Ἠλὶ ἀπέθανον, Ὁφνὶ καὶ Φινεές. ¹² καὶ ἔδραμεν ἀνὴρ Ἰεμναῖος ἐκ τῆς παρατάξεως, καὶ ἦλθεν εἰς Σηλὼμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ταῖς ἱμάτιας αὐτοῦ διεσφώγῳτα, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. ¹³ καὶ ἦλθε, καὶ ἰδοὺ Ἠλὶ ἐπὶ τοῦ δίφρου παρὰ τὴν πύλην σκοπεύων τὴν ὁδόν, ὅτι ἦν καρδία αὐτοῦ ἐξεστηκυῖα περὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ ὁ ἀνθρώπος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἀπαγγεῖλαι. καὶ ἀνέβροσεν ἡ πόλις. ¹⁴ καὶ ἤκουσεν Ἠλὶ τὴν φωνὴν τῆς βοῆς, καὶ εἶπε. τίς ἡ φωνὴ τῆς βοῆς ταύτης; καὶ ὁ ἀνθρώπος σπεύσας εἰσῆλθε, καὶ ἀπηγγεῖλε τῷ Ἠλὶ. ¹⁵ καὶ Ἠλὶ υἱὸς ἐνεγκοντα ἔτων, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπανεστῆσαν καὶ οὐκ ἐπέβλεπε, καὶ εἶπεν Ἠλὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς περιεστηκόσιν αὐτῷ. τίς ἡ φωνὴ τοῦ ἤχου τούτου; ¹⁶ καὶ ὁ ἀνὴρ σπεύσας προσῆλθε πρὸς Ἠλὶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἦκων ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ γὰρ πέφηνγα ἐκ τῆς παρατάξεως σήμερον. καὶ εἶπεν Ἠλὶ. τί τό γεγονός ὅημα τέκνον; ¹⁷ καὶ ἀπεκρίθη τό παιδαριον, καὶ εἶπε. πέφηνγεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ ἐγένετο πληγὴ μεγάλη ἐν τῷ λαῷ, καὶ ἀμφότεροι οἱ υἱοὶ σου τεθνήκασι, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐλήφθη. ¹⁸ καὶ ἐγένετο ὡς ἐμνήσθη τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ δίφρου ὀπισθίως ἐχόμενος τῆς πύλης, καὶ συνετρίβη ὁ νῶτος αὐτοῦ καὶ ἀπέθανεν, ὅτι πρεσβύτης ὁ ἀνθρώπος καὶ βαρὺς, καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσιν ἔτη. ¹⁹ καὶ νύμφη αὐτοῦ γυνὴ Φινεές συνεληφκυῖα τοῦ τεκνίου, καὶ ἤκουσε τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐλήφθη ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ὅτι τεθνήκην ὁ πενθερὸς αὐτῆς καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἔκλαυσε καὶ ἔτεκεν, ὅτι ἐπιστραφῆσαν ἐπ' αὐτὴν ὠδίνες αὐτῆς, ²⁰ καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῆς ἀποθνήσκει. καὶ εἶπον αὐτῇ αἱ γυναῖκες αἱ παρεστηκυῖαι αὐτῇ. μὴ φοβῶ, ὅτι υἱὸν τέτοκας. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἡ καρδία αὐτῆς. ²¹ καὶ ἐκά-

ἐκάλεσεν τὸ παιδάριον Οὐαμβαρχα-
βωθ ὑπὲρ τῆς κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
ὑπὲρ τοῦ πενθεροῦ αὐτῆς, καὶ ὑπὲρ
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. ²² καὶ εἶπαν. ἀπα-
κιστὰι δοῦα Ἰσραὴλ ἐν τῷ ληφθῆναι
τὴν κιβωτὸν κυρίου.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἀλλόφυλοι ἔλαβον τὴν κιβωτὸν
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξήνεγκαν αὐτὴν ἐξ Ἀ-
βενέξερ εἰς Ἀζωτον, ² καὶ ἔλαβον ἀλ-
λόφυλοι τὴν κιβωτὸν κυρίου, καὶ ἐξ-
ήνεγκαν αὐτὴν εἰς οἶκον Δαγών, καὶ
παρέστησαν αὐτὴν παρὰ Δαγών. ³ καὶ
ᾤρθρισαν οἱ Ἀζωῖται, καὶ ἐξῆλθαν
εἰς οἶκον Δαγών. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ
Δαγὼν πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐ-
τοῦ ἐνώπιον κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. καὶ
ἤγκισαν τὸν Δαγών, καὶ κατέστησαν
εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. καὶ ἐβαρυνθῇ
χεὶρ κυρίου ἐπὶ τοὺς Ἀζωῖτους, καὶ
ἐβασάνισεν αὐτούς. καὶ ἐπάταξεν αὐ-
τοὺς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν, τὴν Ἀζω-
τον καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς. ⁴ καὶ ἐγένετο
ὅτε ᾤρθρισαν τοπρωῖ, καὶ ἰδοὺ Δα-
γὼν πεπτωκὼς ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐνώπιον κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου.
καὶ κεφαλὴ Δαγών καὶ ἀμφοτέρω τὰ
ἔχνη χειρῶν αὐτοῦ ἀφηρημένα ἐπὶ τὰ
ἐμπροσθία Ἀμαφεθ ἕκαστοι, καὶ ἀμ-
φότεροι οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτοῦ
πεπτωκότες ἐπὶ τὸ πρόθυρον, πλὴν
ἡ ῥάχis Δαγὼν ὑπέλειφθη. ⁵ διὰ του-
το οὐκ ἐπιβαίνουσιν οἱ ἱερεῖς Δαγών,
καὶ πᾶς ὁ ἐμπορευόμενος εἰς οἶκον
Δαγών ἐπὶ βαθμὸν οἴκου Δαγών ἐν
Ἀζώτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι
ὑπερβαίνοντες ὑπερβαίνουσι. ⁶ καὶ ἐ-
βαρυνθῇ ἡ χεὶρ κυρίου ἐπὶ Ἀζωτον,
καὶ ἐπήγαγεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέξισεν αὐ-
τοῖς εἰς τὰς ναῦς, καὶ μέσον τῆς χώ-
ρας αὐτῆς ἀνεφύησαν μύες. καὶ ἐγένε-
το σύγχυσις θανάτου μεγάλῃ ἐν τῇ
πόλει. ⁷ καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἀζώτου
ὅτι οὕτως, καὶ λέγουσιν. ὅτι οὐ καθή-
σεται κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ μεθ'
ἡμῶν, ὅτι ἀκλήρη χεὶρ αὐτοῦ ἐφ' ἡ-
μᾶς καὶ ἐπὶ Δαγὼν θεὸν ἡμῶν. ⁸ καὶ
ἀποστελλουσι καὶ συνάγουσι τοὺς σα-
τράπας τῶν ἀλλοφύλων πρὸς αὐτούς,
καὶ λέγουσι. τί ποιῶμεν τῇ κιβωτῷ
Θεοῦ Ἰσραὴλ; καὶ λέγουσιν οἱ Γεθαῖ-

οι. μετελθέτω κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ πρὸς
ἡμᾶς. καὶ μετῆλθεν κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ
Ἰσραὴλ εἰς Γεθ. ⁹ καὶ ἐγενήθη μετὰ
τὸ μετελθεῖν αὐτὴν, καὶ γίνεται χεὶρ
κυρίου τῇ πόλει, τάραχος μέγας σφό-
δρα. καὶ ἐπάταξε τοὺς ἄνδρας τῆς
πόλεως ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ
ἐπάταξεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἔδρας αὐτῶν.
καὶ ἐποίησαν οἱ Γεθαῖοι ἐαυταῖς ἔ-
δρας, ¹⁰ καὶ ἐξαποστέλλουσι τὴν κι-
βωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς Ἀσκάλωνα. καὶ
ἐγενήθη ὡς ἐξῆλθεν κιβωτὸς Θεοῦ εἰς
Ἀσκάλωνα, καὶ ἐβόησαν οἱ Ἀσκαλω-
νῖται, λέγοντες. τί ἀπειστρέψατε τὴν
κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ πρὸς ἡμᾶς
θανατώσαι ἡμᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν;
¹¹ καὶ ἐξαποστελλουσι καὶ συναγουσι
τοὺς σατράπας τῶν ἀλλοφύλων, καὶ
εἶπον. ἐξαποστείλατε τὴν κιβωτὸν τοῦ
Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ καθιζήτω εἰς τὸν
τόπον αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ θανατώσῃ ἡ-
μᾶς καὶ τὸν λαὸν ἡμῶν. ὅτι ἐγενήθη
σύγχυσις ἐν ὅλῃ τῇ πόλει βαρεῖα σφό-
δρα, ὡς ἐξῆλθεν κιβωτὸς Θεοῦ Ἰσρα-
ὴλ ἐκεῖ. ¹² καὶ οἱ ζῶντες καὶ οὐκ ἀπο-
θανόντες ἐπλήγησαν εἰς τὰς ἔδρας.
καὶ ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς πόλεως εἰς τὸν
οὐρανόν.

Κ Ε Φ. ς'.

Καὶ ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλ-
λοφύλων ἑπτὰ μῆνας, καὶ ἐξέξισεν ἡ
γῆ αὐτῶν μύες. ² καὶ καλοῦσιν ἀλλό-
φυλοι τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντις καὶ
τοὺς ἐπαοιδοὺς αὐτῶν, λέγοντες. τί
ποιῶμεν τῇ κιβωτῷ κυρίου; γνωρί-
σατε ἡμῖν ἐν τίνι ἀποστελοῦμεν αὐτὴν
εἰς τὸν τόπον αὐτῆς. ³ καὶ εἶπαν. εἰ
ἐξαποστελέτε ὑμεῖς τὴν κιβωτὸν δια-
θήκης κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, μὴ δὲ ἐξ-
αποστείλητε αὐτὴν κενὴν, ἀλλὰ ἀπο-
διδόντες ἀπόδοτε αὐτῇ τῆς βασάνου,
καὶ τότε ἱαθήσεσθε, καὶ ἐξίλασθήσε-
ται ὑμῖν. μὴ οὐκ ἀποστῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ἀφ' ὑμῶν. ⁴ καὶ λέγουσι. τί τὸ τῆς
βασάνου ἀποδώσομεν αὐτῇ; καὶ εἶ-
παν. κατὰ ἀριθμὸν τῶν σατραπῶν
τῶν ἀλλοφύλων πέντε ἔδρας χρυσᾶς,
ὅτι πταῖσμα ἐν ὑμῖν καὶ τοῖς ἀρχουσιν
ὑμῶν καὶ τῷ λαῷ, ⁵ καὶ μὴ χρυσοῦς
ὁμοίωμα τῶν μυῶν ὑμῶν τῶν διαφθι-
ρόντων τὴν γῆν. καὶ δώατε τῷ κυ-
ρίῳ

ρίω δόξαν, ὅπως κουφίσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν. ⁶ καὶ ἰναὶ βαρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐβάρυνεν Αἴγυπτος καὶ Φαραὼ τὴν καρδίαν αὐτῶν; οὐχὶ ὅτε ἐνέπαιξεν αὐτοῖς, ἐξαπέστειλαν αὐτοὺς καὶ ἀπῆλθον; ⁷ καὶ νῦν λάβετε καὶ ποιήσατε ἅμαξαν καινὴν, καὶ δύο βόας πρωτοτοκούσας ἀνεν τῶν τέκνων. καὶ ζεύξατε τὰς βόας ἐν τῇ ἀμάξῃ, καὶ ἀπαγάγετε τὰ τέκνα ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῶν εἰς οἶκον. ⁸ καὶ λήψετε τὴν κιβωτὸν, καὶ θήσετε αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἅμαξαν, καὶ τὰ σκεύη τὰ χρυσὰ ἀποδώσατε αὐτῇ τῆς βασάνου, καὶ θήσατε ἐν θεματί Βεροεχθάν ἐκ μέρους αὐτῆς. καὶ ἐξαποστελεῖτε αὐτήν, καὶ ἀπελάσατε αὐτήν, καὶ ἀπελεύσεσθε, ⁹ καὶ ὄψεσθε, εἰ ὁδὸν ὁρίων αὐτῆς πορεύεται μετὰ Βαιθσαμὺς, αὐτὸς ποιήκειν ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην ταύτην. καὶ ἂν μὴ, καὶ γνωσόμεθα ὅτι οὐ χεῖρ αὐτοῦ ἦται ἡμῶν, ἀλλὰ σύμπτωμα τοῦτο γέγονεν ἡμῖν. ¹⁰ καὶ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι οὕτω. καὶ ἔλαβον δύο βόας πρωτοτοκούσας, καὶ ἐζεύξαν αὐτὰς ἐν τῇ ἀμάξῃ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπεκώλωσαν εἰς οἶκον. ¹¹ καὶ ἔθεντο τὴν κιβωτὸν κυρίου ἐπὶ τὴν ἅμαξαν, καὶ τὸ θέμα Ἐργάβ καὶ τοὺς μῦς τοὺς χρυσοὺς. ¹² καὶ κατεύθυναν αἱ βόες ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ὁδὸν Βαιθσαμὺς, ἐν τριβῷ ἐνὶ ἐπορεύοντο καὶ ἐκοπίων, καὶ οὐ μεθίσταντο δεξιὰ οὐδὲ ἀριστερά. καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύοντο ὀπίσω αὐτῆς ἕως ὁρίων Βαιθσαμὺς. ¹³ καὶ οἱ ἐν Βαιθσαμὺς ἐθέριζον θρισμὸν πυρῶν ἐν κοιλάδι. καὶ ἦσαν ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶδον κιβωτὸν κυρίου, καὶ ἠυφράνθησαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς. ¹⁴ καὶ ἡ ἅμαξα εἰσῆλθεν εἰς ἀγρὸν Ὀσηὲ τὸν ἐν Βαιθσαμὺς, καὶ ἔστησαν ἐκεῖ παρ' αὐτῇ λίθον μέγαν. καὶ σκίζουσι τὰ ξύλα τῆς ἀμάξης, καὶ τὰς βόας ἀνήνεγκαν εἰς ὀλοκαύτως τὴν κυρίω. ¹⁵ καὶ οἱ Λευῖται ἀνήνεγκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου, καὶ τὸ θέμα Ἐργάβ μετ' αὐτῆς καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς σκεύη τὰ χρυσὰ, καὶ ἔθεντο ἐπὶ τοῦ λίθου τοῦ με-

γάλου. καὶ οἱ ἄνδρες Βαιθσαμὺς ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις καὶ θυσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῷ κυρίῳ. ¹⁶ καὶ οἱ πέντε σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων ἑώρων, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἀσκάλωνα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ¹⁷ καὶ αὐταὶ αἱ ἰδοὶ αἱ χρυσαῖ, ἃς ἀπέδωκαν οἱ ἀλλόφυλοι τῆς βασάνου τῷ κυρίῳ, τῆς Ἀζάτου μίαν, τῆς Γάζης μίαν, τῆς Ἀσκάλωνος μίαν, τῆς Γεδμ μίαν, τῆς Ακκαρῶν μίαν. ¹⁸ καὶ μὺς οἱ χρυσοὶ κατ' ἀριθμὸν πασῶν πόλεων τῶν ἀλλοφύλων τῶν πέντε σατραπῶν ἐκ πόλεως ἐστερωμένης καὶ ἕως κώμης τοῦ Φερεαίου, καὶ ἕως λίθου τοῦ μεγάλου, οὗ ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτοῦ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου, τοῦ ἐν ἀγρῷ Ὀσηὲ τοῦ Βαιθσαμυσίου. ¹⁹ καὶ οὐκ ἡμένισαν οἱ υἱοὶ Ἰεχονίου ἐν τοῖς ἀνδράσι Βαιθσαμὺς, ὅτι εἶδαν κιβωτὸν κυρίου. καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἄνδρας, καὶ πενήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν. καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς, ὅτι ἐπάταξε κύριος ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην σφόδρα. ²⁰ καὶ ἔπαιον οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ Βαιθσαμὺς. τίς δυνήσεται διελθεῖν ἐνώπιον κυρίου τοῦ Θεοῦ τοῦ ἁγίου τούτου; καὶ πρὸς τίνα ἀναβήσεται κιβωτὸς κυρίου ἀφ' ἡμῶν; ²¹ καὶ ἀποστελλουσιν ἀγγέλους πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Καριαθιαρίμ, λέγοντες. ἀπεστροφάσιν ἀλλόφυλοι τὴν κιβωτὸν κυρίου, καταβήητε καὶ ἀναγάγετε αὐτὴν πρὸς ἑαυτούς.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ ἔρχονται οἱ ἄνδρες Καριαθιαρίμ, καὶ ἀνάγουσιν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου. καὶ εἰσάγουσιν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀμναδαβ τὸν ἐν τῷ βουνῷ. καὶ τὸν Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἡγήασαν φυλάσσειν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου. ² καὶ ἐγενήθη ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦν ἡ κιβωτὸς ἐν Καριαθιαρίμ, ἐπληθύναν αἱ ἡμέραι. καὶ ἐγένετο εἴκοσι ἔτη, καὶ ἐπέβλεψεν πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὀπίσω κυρίου. ³ καὶ ἔπεε Σαμουὴλ πρὸς πάντα οἶκον Ἰσραὴλ, λέγων. εἰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν ὑμεῖς ἐπιστρέφετε πρὸς κύριον, περιέλετε Θεοὺς ἄλλοτρίους ἐκ μέσου ὑμῶν καὶ τὰ ἄλση, καὶ ἐτοιμάσατε τὰς καρδίας ὑμῶν πρὸς

πρὸς κύριον καὶ δουλεύσατε αὐτῷ μό-
 ρῳ, καὶ ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἄλ-
 λοφύλων. ⁴ καὶ περιεῖλον οἱ υἱοὶ Ἰσ-
 ραὴλ τὰς Βααλὶμ καὶ τὰ ἄλση Ἀστα-
 ρωθ, καὶ ἐδούλευσαν κυρίῳ μόρῳ.
⁵ καὶ εἶπε Σαμουὴλ. ἀθροίσате πάν-
 τα Ἰσραὴλ εἰς Μασσηγάθ, καὶ προσ-
 εῦξομαι περὶ ὑμῶν πρὸς κύριον. ⁶ καὶ
 συνήχθησαν εἰς Μασσηγάθ, καὶ ὑ-
 δρευονταὶ ὕδρῳ, καὶ ἐξέχεαν ἐνώπιον
 κυρίου ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐνήστευσαν
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπαν. ἡμαρ-
 τήκαμεν ἐνώπιον κυρίου, καὶ εἰδικάζε
 Σαμουὴλ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς Μασ-
 σηγάθ. ⁷ καὶ ἤκουσαν οἱ ἄλλοφυλοι
 ὅτι συνηθροίσθησαν πάντες οἱ υἱοὶ
 Ἰσραὴλ εἰς Μασσηγάθ, καὶ ἀνέβησαν
 σατράπαι ἄλλοφύλων ἐπὶ Ἰσραὴλ.
 καὶ ἀκούουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐ-
 φοβήθησαν ἀπὸ προσώπου ἄλλοφύ-
 λων. ⁸ καὶ εἶπαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς
 Σαμουὴλ. μὴ παρασιωπήσης ἀφ' ἡ-
 μῶν τοῦ μὴ βοᾶν πρὸς κύριον θεόν
 σου, καὶ σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἄλλο-
 φύλων. ⁹ καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ ἄρνα
 γαλαθηνὸν ἓνα, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν
 ὀλοκαύτωσιν σὺν παντὶ τῷ λαῷ τῷ
 κυρίῳ. καὶ ἐβόησε Σαμουὴλ πρὸς κύ-
 ριον περὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπηκούσεν αὐ-
 τοῦ κυρίου. ¹⁰ καὶ ἦν Σαμουὴλ ἀνα-
 φέρων τὴν ὀλοκαύτωσιν. καὶ ἄλλο-
 φυλοι προσήγον εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσ-
 ραὴλ. καὶ ἐβρόντησε κύριος ἐν φωνῇ
 μεγάλῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τοὺς
 ἄλλοφύλους, καὶ συνεχύθησαν καὶ ἐ-
 πταίσαν ἐνώπιον Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ ἐξηλ-
 θον ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ Μασσηγάθ,
 καὶ κατεδίωξαν τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ
 ἐπάταξαν αὐτοὺς ἕως ὑποκάτω τοῦ
 Βαιθγόρ. ¹² καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ λί-
 θον ἓνα, καὶ ἐστήσεν αὐτὸν ἀναμέσον
 Μασσηγάθ καὶ ἀναμέσον τῆς παλαι-
 ας, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβεν-
 ἔξερ, λίθος τοῦ βοηθοῦ. καὶ εἶπεν.
 ἕως ἐνταῦθα ἐβοήθησεν ἡμῖν κύριος.
¹³ καὶ ἐταπείνωσε κύριος τοὺς ἄλλο-
 φύλους, καὶ οὐ προσέθεντο ἐτι προσ-
 ελθεῖν εἰς ὄριον Ἰσραὴλ. καὶ ἐγενήθη
 χεῖρ κυρίου ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους πά-
 σας τὰς ἡμέρας τοῦ Σαμουὴλ. ¹⁴ καὶ
 ἀπιδόθησαν αἱ πόλεις ὥς ἔλαβον οἱ

ἄλλοφυλοι παρὰ τῶν νιῶν Ἰσραὴλ,
 καὶ ἀπέδωκαν αὐτὰς τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ
 Ἀσκάλωνος ἕως Ἀζόβ. καὶ τὸ ὄριον
 Ἰσραὴλ ἀφείλοντο ἐκ χειρὸς ἄλλοφύ-
 λων. καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμέσον Ἰσραὴλ
 καὶ ἀναμέσον τοῦ Ἀμορρῶν. ¹⁵ καὶ
 εἰδικάζε Σαμουὴλ τὸν Ἰσραὴλ πάσας
 τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ
 ἐπορεύετο κατ' ἐναντὶν ἐναντὶν καὶ
 ἐκύκλου Βαιθὴλ καὶ τὴν Γαλγαλά
 καὶ τὴν Μασσηγάθ. καὶ εἰδικάζε τὸν
 Ἰσραὴλ ἐν πᾶσι τοῖς ἡγιασμένοις τού-
 τοις. ¹⁷ ἡ δὲ ἀποστοφὴ αὐτοῦ εἰς
 Ἀμαθαιν, ὅτι ἐκεῖ ἦν ὁ οἶκος αὐτοῦ,
 καὶ εἰδικάζεν ἐκεῖ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ὠκο-
 δόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἐγήρασε Σαμουὴλ,
 καὶ κατέστησε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δικα-
 στὰς τῷ Ἰσραὴλ. ² καὶ ταῦτα τὰ ὀ-
 νόματα τῶν νιῶν αὐτοῦ. πρωτότοκος·
 Ἰωὴλ καὶ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἀβιά,
 δικασταὶ ἐν Βηρσαβέ. ³ καὶ οὐκ ἐπο-
 ρεύθησαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν ὁδῷ αὐ-
 τοῦ. καὶ ἐξεκλιναν ὀπίσω τῆς συνε-
 λείας, καὶ ἐλάμβανον δῶρα, καὶ ἐξέ-
 κλινον δικαίωματα. ⁴ καὶ συναθροί-
 ζονται ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ παραγίνο-
 νται εἰς Ἀμαθαιν πρὸς Σαμουὴλ, ⁵ καὶ
 εἶπαν αὐτῷ. ἰδοὺ σὺ γεγηράκας, καὶ
 οἱ υἱοὶ σου οὐ πορεύονται ἐν τῇ ὁδῷ
 σου, καὶ νῦν κατὰστησον ἐφ' ἡμᾶς
 βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς καθὰ καὶ τὰ
 λοιπὰ ἔθνη. ⁶ καὶ πονηρὸν τὸ ῥῆμα
 ἐν ὀφθαλμοῖς Σαμουὴλ, ὡς εἶπαν, δὸς
 ἡμῖν βασιλέα δικάζειν ἡμᾶς, καὶ προσ-
 ηύξατο Σαμουὴλ πρὸς κύριον. ⁷ καὶ
 εἶπε κύριος πρὸς Σαμουὴλ, ἄκουε τῆς
 φωνῆς τοῦ λαοῦ, καθὰ ἂν λαλῶσί
 σοι, ὅτι οὐ σὲ ἐξουθενήκασιν, ἀλλ' ἡ
 ἐμὲ ἐξουθενώκασιν τοῦ μὴ βασιλεύειν
 ἐπ' αὐτῶν. ⁸ κατὰ πάντα τὰ ποιήμα-
 τα ἃ ἐποίησάν μοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνῆ-
 γαγον αὐτοὺς ἐξ Αἰγυπτίου ἕως τῆς
 ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐγκατελείπον με,
 καὶ ἐδούλευον θεοῖς ἐτέροις, οὕτως
 αὐτοὶ ποιοῦσι καὶ σοί. ⁹ καὶ νῦν ἄκουε
 τῆς φωνῆς αὐτῶν, πλὴν ὅτι διαμαρτυ-
 ρόμενος διαμαρτύρησιν αὐτοῖς, καὶ ἀπ-
 αγγελεῖς αὐτοῖς τὸ δικαίωμα τοῦ βα-
 σιλέως ὃς βασιλεύσει ἐπ' αὐτούς. ¹⁰ καὶ
 εἶπε

εἶπε Σαμουὴλ πᾶν τὸ ῥῆμα τοῦ κυρίου πρὸς τὸν λαὸν τοὺς αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ βασιλέα. ¹¹ καὶ εἶπε τοῦτο ἔσται τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως ὃς βασιλεύσει ἐφ' ὑμᾶς. τοὺς υἱοὺς ὑμῶν λήψεται, καὶ θήσεται αὐτοὺς ἐν ἀρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν ἵππευσιν αὐτοῦ, καὶ προτρέχοντας τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ, ¹² καὶ θέσθαι αὐτοὺς ἑαυτῷ ἑκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους, καὶ θερίζειν θερισμὸν αὐτοῦ, καὶ τρυγᾶν τρυγητὸν αὐτοῦ, καὶ ποιεῖν σκεύη πολεμικὰ αὐτοῦ, καὶ σκεύη ἀρμάτων αὐτοῦ. ¹³ καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν λήψεται εἰς μυρεψοὺς, καὶ εἰς μαγειρίσας, καὶ εἰς πεισοῦσας. ¹⁴ καὶ τοὺς ἀγροὺς ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελώνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιώνας ὑμῶν τοὺς ἀγαθοὺς λήψεται, καὶ δώσει τοῖς δούλοις ἑαυτοῦ. ¹⁵ καὶ τὰ σπέρματα ὑμῶν καὶ τοὺς ἀμπελώνας ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ δώσει τοῖς εὐνούχοις αὐτοῦ, καὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ τοὺς δούλους ὑμῶν καὶ τὰς δούλας ὑμῶν καὶ τὰ βουκόλια ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς ὄνους ὑμῶν λήψεται, καὶ ἀποδεκατώσει εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ τὰ ποιμνία ὑμῶν ἀποδεκατώσει, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε αὐτῷ δούλοι. ¹⁸ καὶ βοήσεσθε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου βασιλέως ὑμῶν οὗ ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς, καὶ οὐκ ἐπακουσεται κύριος ὑμῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὅτι ὑμεῖς ἐξελέξασθε ἑαυτοῖς βασιλέα. ¹⁹ καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ λαὸς ἀκοῦσαι τοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπαν αὐτῷ. οὐγί, ἀλλ' ἡ βασιλεὺς ἔσται ἐφ' ἡμᾶς, ²⁰ καὶ ἔσομεθα καὶ ἡμεῖς καθὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ δικάσει ἡμᾶς βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ ἐξελεύσεται ἔμπροσθεν ἡμῶν, καὶ πολεμήσει τὸν πόλεμον ἡμῶν. ²¹ καὶ ἤκουσε Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους τοῦ λαοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὦτα κυρίου. ²² καὶ εἶπε κύριος πρὸς Σαμουὴλ. ἄκουε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ βασιλεύσουσιν αὐτοῖς βασιλεῖα. καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς ἄνδρας Ἰσραὴλ. ἀποτρίχέτω ἕκαστος εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ἀνὴρ ἐξ υἱῶν Βενιαμὴν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Κίς, υἱὸς Ἀβιήλ, υἱοῦ Ἰαρέδ,

υἱοῦ Βαχίρ, υἱοῦ Ἀφὲκ, υἱοῦ ἀνδρὸς Ἰεμιναιου, ἀνὴρ δυνατός. ² καὶ τοῦτω υἱός, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαοὺλ, εὐμεγέθης, ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ οὐκ ἦν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ἀγαθὸς ὑπὲρ αὐτὸν, ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω ὑψηλὸς ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν. ³ καὶ ἀπώλοντο αἱ ὄνοι Κίς πατρὸς Σαοὺλ. καὶ εἶπε Κίς πρὸς Σαοὺλ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. λάβε μετὰ σεαυτοῦ ἐν τῶν παιδαρίων, καὶ ἀνάστητε καὶ πορεύθητε καὶ ζητήσατε τὰς ὄνους. ⁴ καὶ διήλθον δι' ὄρους Ἐφραΐμ, καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Σελᾶ, καὶ οὐκ εὑρον. καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Σεγαλίμ, καὶ οὐκ ἦν. καὶ διήλθον διὰ τῆς γῆς Ἰαμίν, καὶ οὐκ εὑρον. ⁵ αὐτῶν δὲ ἐλθόντων εἰς τὴν Σίφ, καὶ Σαοὺλ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ. δεῦρο καὶ ἀποστρέψωμεν, μὴ ἀνέις ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους φροντίξῃ τὰ περὶ ἡμῶν. ⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον. ἰδοὺ δὴ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐνδοξος, πᾶν ὃ ἐὰν λαλήσῃ παραχινόμενον παρέσται. καὶ νῦν πορευθῶμεν, ὅπως ἀπαγγεῖλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν ἐπορεύθημεν ἐπ' αὐτήν. ⁷ καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ πορευσόμεθα. καὶ τί οἶσομεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλειοίπασιν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν, καὶ πλεον οὐκ ἔστι μεθ' ἡμῶν εἰς γενεαὴν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν; ⁸ καὶ προσέθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ εὑρηται ἐν τῇ χειρὶ μου τέταρτον σίκλου ἀργυρίου, καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ, καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν. ⁹ καὶ ἐμπροσθεν ἐν Ἰσραὴλ ταδε ἔλεγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορευέσθαι ἐπερωτᾶν τὸν θεόν. δεῦρο καὶ πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα. ὅτι τὸν προφήτην ἐκάλεε ὁ λαὸς ἐμπροσθεν, ὁ βλέπων. ¹⁰ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ. ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα, δεῦρο καὶ πορευθώμεν. καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν πόλιν οὗ ἦν ἐκεῖ ὁ ἄνθρωπος ὁ τοῦ θεοῦ. ¹¹ αὐτῶν ἀναβαινόντων τὴν ἀνάβασιν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοὶ εὗρισκον αὐτὰ κοράσια ἐξεληλυθότα ὑδρεύεσθαι ὕδωρ

δωρ, και λεγουσιν αὐταις. εἴ ἔστιν ἐν-
ταῦθα ὁ βλέπων; ¹² και ἀπεκρίθη τὰ
κοράσια αὐτοῖς, και λεγουσιν αὐτοῖς,
ἔστιν. ἰδοὺ κατὰ πρόσωπον ὑμῶν. νῦν
διὰ τὴν ἡμέραν ἦκει εἰς τὴν πόλιν, ὅτι
θυσία σημερον τῷ λαῷ ἐν Βαμᾶ. ¹³ ὡς
ἂν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν πόλιν, οὕτως εὐ-
ρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει, πρὶν ἀνα-
βῆναι αὐτὸν εἰς Βαμᾶ τοῦ φαγεῖν. ὅτι
οὐ μὴ φάγῃ ὁ λαὸς ἕως τοῦ εἰσελθεῖν
αὐτόν, ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θυσίαν,
και μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι.
και νῦν ἀνάβητε, ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν
εὐρήσετε αὐτόν. ¹⁴ και ἀναβαίνουσιν
τὴν πόλιν. αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς
μέσον τῆς πόλεως, και ἰδοὺ Σαμουὴλ
ἐξῆλθεν εἰς τὴν ἀπάντησιν αὐτῶν, τοῦ
ἀναβῆναι εἰς Βαμᾶ. ¹⁵ και κύριος ἀπε-
κάλυψε τὸ ὥτιον Σαμουὴλ ἡμέρα μιᾶ
ἐμπροσθεν τοῦ ἔλθεῖν πρὸς αὐτόν
Σαοὺλ, λέγων. ¹⁶ ὡς ὁ καιρὸς, αὐρίον
ἀποστελῶ πρὸς σὲ ἄνδρα ἐκ γῆς Βενι-
αμὴν, και χρῖσεις αὐτόν εἰς ἄρχοντα
ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, και σώσει
τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, ὅτι
ἐπέβλευα ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τοῦ λαοῦ
μου, ὅτι ἤλθε βοή αὐτῶν πρὸς μέ.
¹⁷ και Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαοὺλ, και
κύριος ἀπεκρίθη αὐτῷ. ἰδοὺ ὁ ἄνθρω-
πος ὃν εἶπά σοι, οὗτος ἄρξαι ἐν τῷ
λαῷ μου. ¹⁸ και προσήγαγε Σαοὺλ
πρὸς Σαμουὴλ εἰς μέσον τῆς πόλεως,
και εἶπεν. ἀπαγγεῖλον δὴ ποῖος ὁ οἶκος
τοῦ βλέποντος. ¹⁹ και ἀπεκρίθη Σα-
μουὴλ τῷ Σαοὺλ, και εἶπεν. ἐγὼ εἰμι
αὐτός. ἀνάβηθι ἐμπροσθέν μου εἰς
Βαμᾶ, και φάγε μετ' ἐμοῦ σήμερον,
και ἔξαποστελῶ σε πρὸς και πάντα
τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοι.
²⁰ και περὶ των ὄνων σου των ἀπολω-
λυῶν σήμερον τριταίων, μὴ θῆς τὴν
καρδίαν σου αὐταῖς, ὅτι εὕρηται. και
τίνι τὰ ὠρατα τοῦ Ἰσραὴλ, οὐ σοί,
και τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου; ²¹ και
ἀπεκρίθη Σαοὺλ, και εἶπεν. οὐχὶ ἄν-
δρὸς υἱὸς Ἰεμυαίου ἐγὼ εἰμι τοῦ μι-
κροῦ σκιητροῦ φυλῆς Ἰσραὴλ; και
τῆς φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλου σκήπ-
τροῦ Βενιαμὴν; και ἵνατί ἐλάλησας
πρὸς ἐμέ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο; ²² και
ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ και τὸ

παιδάριον αὐτοῦ, και εἰσῆγαγεν αὐ-
τούς εἰς τὸ κατάλυμα, και ἔθετο αὐ-
τοῖς ἐκεῖ τόπον ἐν πρώτοις των κεκλη-
μένων ὡς εἰς ἑβδομήκοντα ἀνδρῶν. ²³ και
εἶπε Σαμουὴλ τῷ μαγερῷ. δός μοι
τὴν μερίδα ἣν ἔδωκά σοι, ἣν εἶπά σοι
θεῖναι αὐτὴν παρὰ σοί. ²⁴ και ἤψησεν
ὁ μάγειρος τὴν κωλέαν, και παρέσθην
αὐτὴν ἐνώπιον Σαοὺλ. και εἶπε Σα-
μουὴλ τῷ Σαοὺλ. ἰδοὺ ὑπόλειμμα,
παράθες αὐτὸ ἐνώπιόν σου και φάγε,
ὅτι εἰς μαρτύριον τέθειται σοι παρὰ
τούς ἄλλους, ἀποκνίξε. και ἔφαγε
Σαοὺλ μετὰ Σαμουὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ. ²⁵ και κατέβη ἐκ τῆς Βαμᾶ εἰς
τὴν πόλιν. και διέστρωσαν τῷ Σαοὺλ
ἐπὶ τῷ δώματι, και ἐκοιμήθη. ²⁶ και
ἐγένετο ὡς ἀνέβαινεν ὁ ὄρθρος, και
ἐκάλεσε Σαμουὴλ τὸν Σαοὺλ ἐπὶ τῷ
δώματι, λέγων. ἀνάστα, και ἔξαπο-
στελῶ σε. και ἀνέστη Σαοὺλ, και ἐξῆλ-
θεν αὐτὸς και Σαμουὴλ ἕως ἔξω.
²⁷ αὐτῶν καταβαινόντων εἰς μέρος τῆς
πόλεως, και Σαμουὴλ εἶπε τῷ Σαοὺλ.
εἶπον τῷ νεανίσκῳ, και διελθέτω ἐμ-
προσθεν ἡμῶν. και σὺ στήθι ὡς ση-
μερον, και ἄκουσον ῥῆμα θεοῦ.

Κ Ε Φ. Γ.

Και ἔλαβε Σαμουὴλ τὸν φακὸν τοῦ
ἐλαίου, και ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ. και ἐβίβλησεν αὐτόν, και εἶπεν
αὐτῷ. οὐχὶ κέχρικέ σε κύριος εἰς ἄρ-
χοντα ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ;
και σὺ ἄρξεις ἐν λαῷ κυρίου, και σὺ
σώσεις αὐτόν ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν αὐτοῦ.
² και τοῦτο σοι τὸ σημεῖον, ὅτι ἐχρῖσέ
σε κύριος ἐπὶ κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς
ἄρχοντα. ὡς ἂν ἀπέλθῃς σήμερον ἀπ'
ἐμοῦ, και εὐρήσεις δύο ἄνδρας πρὸς
τοῖς τάφοις Ραχὴλ ἐν τῷ ὄρει Βενια-
μὴν ἀλλομένους μεγάλα, και ἐροῦσά
σοι. εὕρηται αἱ ὀνοὶ ἃς ἐπορεύθητε
ζητεῖν. και ἰδοὺ ὁ πατήρ σου ἀποτε-
ταίκεται τὸ ῥῆμα των ὄνων, και ἔδα-
ψιλεύσατο δι' ὑμᾶς, λέγων. τί ποιήσω
ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου; ³ και ἀπελεύσῃ
ἐκείθεν, και ἐπέκεινα ἦξεις ἕως τῆς
δρυὸς Θαβῶρ, και εὐρήσεις ἐκεῖ τρεῖς
ἄνδρας ἀναβαίνοντας πρὸς τὸν θεόν
εἰς Βαιθὴλ, ἕνα αἰρόντα τρία αἰγίδια,
και ἕνα αἰρόντα τρία ἀγνεία ἄρτων,
και

καὶ ἓνα αἶροντα ἀσκὸν οἴνου· ⁴ καὶ ἐρωτήσουσί σε τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ δώσουσί σοι δύο ἀπαρχὰς ἄρτων, καὶ λήψῃ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. ⁵ καὶ μετὰ ταῦτα εἰσελεύσῃ εἰς τὸν βουνὸν τοῦ θεοῦ, οὗ ἐστὶν ἐκεῖ τὸ ἀνάστημα τῶν ἀλλοφύλων. ἐκεῖ Νασιβὸ ἀλλόφυλος. καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσέλθῃτε ἐκεῖ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσεις χορὴν προφητῶν καταβαινόντων ἐκ τῆς Βαμᾶ, καὶ ἔμπροσθεν αὐτῶν νάβλα, καὶ τύμπανον, καὶ αὐλὸς, καὶ κινύρα, καὶ αὐτοὶ προφητεύοντες. ⁶ καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα κυρίου, καὶ προφητεύσεις μετ' αὐτῶν, καὶ στραφήσῃ εἰς ἄνδρα ἄλλον. ⁷ καὶ ἔσται ὅταν ᾗξῃ τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπὶ σὲ, ποίει πάντα ὅσα ἔαν εὐρῇ ἡ χεὶρ σου, ὅτι θεὸς μετὰ σου. ⁸ καὶ καταβήσῃ ἔμπροσθεν τῆς Γαλγᾶλ, καὶ ἰδοὺ καταβαίνω πρὸς σὲ ἀνενεγκεῖν ὀλοκαύτωσιν καὶ θυσίαις εἰρηκίαις. ἑπτὰ ἡμέρας διαλείψεις ἕως τοῦ ἔλθειν με πρὸς σὲ, καὶ γνωρίσω σοι ἃ ποιήσεις. ⁹ καὶ ἐγενήθη ὥστε ἐπιστραφῆναι τῷ ὄμφῳ αὐτοῦ ἀπελθεῖν ἀπὸ Σαμουὴλ, μετέστρεψεν αὐτῷ ὁ θεὸς καρδίαν ἄλλην. καὶ ἦλθε πάντα τὰ σημεῖα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ¹⁰ καὶ ἔρχεται ἐκείθεν εἰς τὸν βουνόν, καὶ ἰδοὺ χορὸς προφητῶν ἑξεναντίας αὐτοῦ. καὶ ἦλτα ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ, καὶ προεφῆτευσεν ἐν μέσῳ αὐτῶν. ¹¹ καὶ ἐγενήθησαν πάντες οἱ εἰδότες αὐτὸν ἐχθὲς καὶ τρίτης καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐν μέσῳ τῶν προφητῶν. καὶ ἔπεν ὁ λαὸς ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. τί τοῦτο τὸ γεγονός τῷ υἱῷ Κίς; ἢ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις; ¹² καὶ ἀπεκρίθη τις αὐτῶν, καὶ εἶπε. καὶ τίς πατήρ αὐτοῦ; καὶ διὰ τοῦτο ἐγενήθη εἰς παραβολήν, ἢ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις; ¹³ καὶ συνετέλεσε προφητεύων, καὶ ἔρχεται εἰς τὸν βουνόν. ¹⁴ καὶ ἔπεν ὁ οἰκεῖος αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ. ποῦ ἐπορεύθητε; καὶ εἶπαν. ζητεῖν τὰς ὄνους, καὶ εἶδαμεν ὅτι οὐκ εἰσὶ, καὶ εἰσῆλθομεν πρὸς Σαμουὴλ. ¹⁵ καὶ ἔπεν ὁ οἰκεῖος πρὸς Σαοὺλ. ἀπάγγειλον δὴ μοι τί εἶπέ σοι Σαμουὴλ; ¹⁶ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν

οἰκεῖον αὐτοῦ. ἀπήγγειλεν ἀπαγγέλλων μοι, ὅτι εὐρηνται αἱ ὄνοι. τὸ δὲ ῥῆμα τῆς βασιλείας οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῷ. ¹⁷ καὶ παρηγγεῖλε Σαμουὴλ παντὶ τῷ λαῷ πρὸς κύριον εἰς Μασσηφάθ. ¹⁸ καὶ εἶπε πρὸς υἱοὺς Ἰσραὴλ. τάδε εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων. ἐγὼ ἀνήγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἐξελάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν θλιβουσῶν ὑμᾶς. ¹⁹ καὶ ὑμεῖς σήμερον ἔξουθενήκατε τὸν θεόν, ὃς αὐτός ἐστιν ὑμῶν σωτὴρ ἐκ πάντων τῶν κακῶν ὑμῶν καὶ θλίψεων ὑμῶν. καὶ εἶπате. οὐχί, ἀλλ' ἡ ὅτι βασιλεία καταστρίψε ἐφ' ἡμῶν. καὶ νῦν κατὰσθητε ἐνώπιον κυρίου κατὰ τὰ σκήπτρα ὑμῶν καὶ κατὰ τὰς φυλάς ὑμῶν. ²⁰ καὶ προσῆγαγε Σαμουὴλ πάντα τὰ σκήπτρα Ἰσραὴλ. καὶ κατακληροῦται σκήπτρον Βενιαμὴν, ²¹ καὶ προσάγει σκήπτρον Βενιαμὴν εἰς φυλάς, καὶ κατακληροῦται φυλὴ Ματταρί. καὶ προσάγουσι τὴν φυλὴν Ματταρί εἰς ἄνδρας, καὶ κατακληροῦται Σαοὺλ υἱὸς Κίς. καὶ ἔζητει αὐτὸν, καὶ οὐχ' εὐρίσκειτο. ²² καὶ ἐπρωτόησε Σαμουὴλ ἔτι ἐν κυρίῳ. εἰ ἔρχεται ὁ ἀνὴρ ἐνταῦθα; καὶ εἶπε κύριος. ἰδοὺ αὐτὸς κέκρυπται ἐν τοῖς σκεύεσι. ²³ καὶ ἔθραμε καὶ λαμβάνει αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ κατέστησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, καὶ ὑψώθη ὑπὲρ πάντα τὸν λαὸν ὑπερωμίαν καὶ ἐπάνω. ²⁴ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα τὸν λαόν. εἰ ἐωράκατε ὃν ἐκλέλεκται ἐαυτῷ κύριος, ὅτι οὐκ ἐστὶν ὅμοιος αὐτῷ ἐν πᾶσιν υἱαῖν; καὶ ἔγνωσαν πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἶπαν. ζήτω ὁ βασιλεὺς. ²⁵ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν τὸ δικαίωμα τοῦ βασιλέως. καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ, καὶ ἔθηκεν ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἔξαπέστειλε Σαμουὴλ πάντα τὸν λαόν, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ²⁶ καὶ Σαοὺλ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Γαθα. καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ δυνάμεων, ὧν ἦψατο κύριος καρδίας αὐτῶν μετὰ Σαοὺλ. ²⁷ καὶ υἱοὶ λοιμοὶ εἶπαν. τίς σώσει ὑμᾶς οὗτος; καὶ ἤτιμασαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἤνεγκαν αὐτῷ δῶρα.

Κεφ.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Καὶ ἐγενήθη ὡς μετὰ μῆνα, καὶ ἀνέβη Νάας ὁ Ἀμμανίτης, καὶ παρεμβάλλει ἐπὶ Ἰαβίς Γαλαάδ. καὶ ἦσαν πάντες οἱ ἄνδρες Ἰαβίς πρὸς Νάας τὸν Ἀμμανίτην. διαδοῦ ἡμῖν διαθήκη, καὶ δουλεύσομέν σοι. ² καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Νάας ὁ Ἀμμανίτης. ἐν ταύτῃ διαθήσομαι διαθήκη ὑμῖν, ἐν τῷ ἔξοριζαι ὑμῶν πάντα ὀφθαλμὸν δεξιόν, καὶ θήσομαι ὄνειδος ἐπὶ Ἰσραὴλ. ³ καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ ἄνδρες Ἰαβίς. ἄνεγ ἡμῖν ἐπτά ἡμέρας, καὶ ἀποστελοῦμεν ἀγγέλους εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ. ἐὰν μὴ ἡ ὁ σῶζων ἡμᾶς, ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς. ⁴ καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι εἰς Γαβαὰ πρὸς Σαοὺλ, καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ. καὶ ᾤοντο πᾶς ὁ λαὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν. ⁵ καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἤρχετο μετὰ τοπρωῇ ἐξ ἄγρου. καὶ εἶπε Σαοὺλ. τί ὅτι κλαίει ὁ λαός; καὶ διηγοῦνται αὐτῷ τὰ ῥήματα τῶν ἀνδρῶν Ἰαβίς. ⁶ καὶ ἐφῆλτο πνεῦμα κυρίου ἐπὶ Σαοὺλ ὡς ἤκουσε τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐθυμώθη ἐπ' αὐτοὺς ὀργῇ αὐτοῦ σφόδρα. ⁷ καὶ ἔλαβε δύο βόας, καὶ ἐμέλειεν αὐτάς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλων, λέγων. ὅς οὐκ ἔστιν ἐμπορευόμενος ὀπίσω Σαοὺλ καὶ ὀπίσω Σαμουὴλ, κατὰ τάδε ποιήσουσι τοῖς βουσίην αὐτοῦ. καὶ ἐπῆλθεν ἔκστασις κυρίου ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐβόησαν ὡς ἀνὴρ εἰς. ⁸ καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Βεζέκ ἐν Βαμὰ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ ἑξακοσίας χιλιάδας, καὶ ἄνδρας Ἰουδα ἑβδομήκοντα χιλιάδας, ⁹ καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἐρχομένοις. τάδε ἐρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβίς. αὐριοὶ ἡμῖν ἡ σωτηρία διαθερμάναντος τοῦ ἡλίου, καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαγγέλλουσι τοῖς ἀνδράσιν Ἰαβίς, καὶ εὐφράνθησαν. ¹⁰ καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Ἰαβίς πρὸς Νάας τὸν Ἀμμανίτην. αὐριοὶ ἐξελευσόμεθα πρὸς ὑμᾶς, καὶ ποιήσετε ἡμῖν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιον ὑμῶν. ¹¹ καὶ ἐγενήθη μετὰ τὴν αὐριον, καὶ ἔθετο Σαοὺλ τὸν λαὸν εἰς τρεῖς ἄρχας, καὶ ἐκπορεύονται μεσσησὶν τῆς παρεμβολῆς ἐν φυλακῇ τῇ ἐνω-

θιῇ, καὶ ἔτυπτον τοὺς υἱοὺς Ἀμμων ἕως διεθερμάνθη ἡ ἡμέρα. καὶ ἐγενήθη καὶ ὑπολειμμένοι διεσπάρησαν, καὶ οὐκ ὑπελείφθησαν ἐν αὐτοῖς δύο κατὰ τὸ αὐτό. ¹² καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ. τίς ὁ εἶπας ὅτι Σαοὺλ οὐ βασιλεύσει ἡμῶν; παράδος τοὺς ἄνδρας, καὶ θανατώσομεν αὐτούς. ¹³ καὶ εἶπε Σαοὺλ. οὐκ ἀποθανεῖται οὐδεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι σήμερον ἐποίησε κυριὸς σωτηρίαν ἐν Ἰσραὴλ. ¹⁴ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, λέγων. πορευθώμεν εἰς Γάλαλα, καὶ ἐγκαίνισωμεν ἐκεῖ τὴν βασιλείαν. ¹⁵ καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς εἰς Γάλαλα, καὶ ἔχρισε Σαμουὴλ ἐκεῖ τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλέα ἐνώπιον κυρίου ἐν Γαλααίᾳ. καὶ ἔθυεν ἐκεῖ θυσίας καὶ εἰρηνικὰς ἐνώπιον κυρίου. καὶ εὐφράνθη Σαμουὴλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὥς τε λίαν.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς πάντα Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἤκουσα φωνῆς ὑμῶν εἰς πάντα ὅσα ἐπατέ μοι, καὶ ἐβασίλευσα ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα, ² καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς διαπορεύεται ἐνώπιον ὑμῶν. κἀγὼ γεγήρακα καὶ καθήσομαι, καὶ οἱ υἱοί μου ἰδοὺ ἐν ὑμῖν. κἀγὼ ἰδοὺ διελήλυθα ἐνώπιον ὑμῶν ἐκ νεότητος καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ³ ἰδοὺ ἐγὼ, ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐνώπιον χριστοῦ αὐτοῦ, μόσχον τίνος εἴληφα ἢ ὄνον τίνος εἴληφα ἢ τίνα κατεδυνάστευσα ὑμῶν, ἢ τίνα ἐξεπίεσα, ἢ ἐκ χειρὸς τίνος εἴληφα ἐξίλασμα καὶ ὑποδῆμα; ἀποκρίθητε κατ' ἐμοῦ, καὶ ἀποδώσω ὑμῖν, ⁴ καὶ εἶπαν πρὸς Σαμουὴλ. οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς, καὶ οὐ κατεδυνάστευσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐθλάσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ εἴληφας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδέν. ⁵ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν. μάρτυς κυριὸς ἐν ὑμῖν, καὶ μάρτυς χριστὸς αὐτοῦ σήμερον ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι οὐκ εὐρήκατε ἐν χειρὶ μου οὐδέν. καὶ εἶπαν. μάρτυς. ⁶ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν, λέγων. μάρτυς κυριὸς ὁ ποιήσας τὸν Μωυσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν, ὁ ἀναγαγὼν τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου. ⁷ καὶ νῦν κατὰσχητε καὶ δικάσω ὑμᾶς ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἀπαγγεῶ ὑμῖν τὴν πᾶσαν

πᾶσαν δικαιοσύνην κυρίου, ἃ ἐποίησεν ἐν ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ⁸ ὥς εἰσῆλθεν Ἰακώβ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτούς Αἴγυπτος. καὶ ἐβόησαν οἱ πατέρες ἡμῶν πρὸς κύριον, καὶ ἀπέστειλε κύριος τὸν Μωσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν, καὶ ἐξήγαγον τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐξ Αἱγύπτου, καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ⁹ καὶ ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς εἰς χεῖρας Σισάρα ἀρχιστρατήγῳ Ἰαβὶς βασιλέως Ἀσώρ, καὶ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Μωάβ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτοῖς. ¹⁰ καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον, καὶ ἔλεγον. ἡμάρτομεν, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὸν κύριον, καὶ ἐδουλεύσαμεν τοῖς Βααλὶμ καὶ τοῖς ἄλσεσιν. καὶ νῦν ἐξελού ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ δουλεύσομέν σοι. ¹¹ καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰερὼβαὰλ, καὶ τὸν Βαράκ, καὶ τὸν Ἰεφθά, καὶ τὸν Σαμουὴλ, καὶ ἐξέλατο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ἡμῶν τῶν κυκλόθεν, καὶ κατωκίετε πεποιθότες. ¹² καὶ ἴδετε ὅτι Νάας βασιλεὺς υἱὸν Ἀμμὼν ἦλθεν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εἶπατε. οὐχί, ἀλλ' ἡ ὅτι βασιλεὺς βασιλεύσει ἐφ' ἡμῶν. καὶ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν βασιλεὺς ἡμῶν. ¹³ καὶ νῦν ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ὃν ἐξελέξασθε. καὶ ἰδοὺ δέδωκε κύριος ἐφ' ὑμᾶς βασιλέα. ¹⁴ ἐὰν φοβήθητε τὸν κύριον, καὶ δουλεύσητε αὐτῷ, καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι κυρίου, καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύων ἐφ' ὑμῶν ὅπισθεν κυρίου πορευόμενοι. ¹⁵ ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς κυρίου, καὶ ἐρίσητε τῷ στόματι κυρίου, καὶ ἔσται χεὶρ κυρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν. ¹⁶ καὶ νῦν κατὰσθητε, καὶ ἴδετε τὸ ῥῆμα τὸ μέγα τοῦτο, ὃ ὁ κύριος ποιήσει ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν. ¹⁷ οὐχὶ θερμὸς πυρὼν σήμερον; ἐπικαλέσονται κύριον, καὶ δώσει φωνὰς καὶ ὑετόν. καὶ γινώτε καὶ ἴδετε, ὅτι ἡ κακία ὑμῶν μεγάλη ἦν ἐποιήσατε ἐνώπιον κυρίου, αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα. ¹⁸ καὶ ἐπικαλέσατο Σαμουὴλ τὸν κύριον, καὶ ἔδωκε κύριος φωνὰς καὶ ὑετόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

καὶ ἐφοβήθησαν πᾶς ὁ λαὸς τὸν κύριον σφόδρα καὶ τὸν Σαμουὴλ. ¹⁹ καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Σαμουὴλ. πρόσευξαι ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς κύριον θεόν σου, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν, ὅτι προστεθείκαμεν πρὸς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν κακίαν, αἰτήσαντες ἑαυτοῖς βασιλέα. ²⁰ καὶ οἱ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς τὸν λαόν. μὴ φοβείσθε, ὑμεῖς πεποιθήκατε τὴν πᾶσαν κακίαν ταύτην, πλην μὴ ἐκκλίνετε ἀπὸ ὀπίσθεν κυρίου, καὶ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν. ²¹ καὶ μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν μηθὲν ὄντων, οὐ οὐ περαιοῦσιν οὐθέν. ²² καὶ οἱ εἶπε ἐξελούνται, ὅτι οὐθέν εἰσιν. ²³ ὅτι οὐκ ἀπόσεται κύριος τὸν λαόν αὐτοῦ διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ὅτι ἐπιεικὴς κύριος προσελάβετο ὑμᾶς ἑαυτῷ εἰς λαόν. ²⁴ καὶ ἐμοὶ μηδαμῶς τοῦ ἁμαρτεῖν τῷ κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσευχέσθαι περὶ ὑμῶν. καὶ δουλεύσω τῷ κυρίῳ, καὶ δεῖξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθείαν. ²⁵ πλην φοβείσθε τὸν κύριον, καὶ δουλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ὅτι ἴδετε ἃ ἐμεγάλυνε μεθ' ὑμῶν. ²⁶ καὶ ἐὰν κακία κακοποιήσητε, καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεὺς ὑμῶν προστεθήσεσθε.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

² Καὶ ἐκλέγεται ἑαυτῷ Σαοὺλ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἦσαν μετὰ Σαοὺλ δις χίλιοι οἱ ἐν Μαχμᾶς, καὶ ἐν τῷ ὄρει Βαιθὴλ, καὶ χίλιοι ἦσαν μετὰ Ἰωνάθαν ἐν Γαβαὰ τοῦ Βενιαμίν. καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἐξαπέστειλεν ἑκαστος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. ³ καὶ ἐπάταξεν Ἰωνάθαν τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον τὸν ἐν τῷ βουνῷ. καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ Σαοὺλ σάλπιγγι σαλπίζει εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λέγων. ἤθετήκασιν οἱ δούλοι. ⁴ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἤκουσε λεγόντων, πέπαυκε Σαοὺλ τὸν Νασιβ τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἡσχύνθησαν Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις. καὶ ἀνέβησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὀπίσω Σαοὺλ ἐν Γαλαάδαις. ⁵ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συναγόνται εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἀναβαίνουν ἐπὶ Ἰσραὴλ τριάκοντα χιλιάδες ἀρμάτων, καὶ ἐξ ἑκατῶν χιλιάδων,

πίων, καὶ λαὸς ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν τῷ πληθεῖ. καὶ ἀναβαίνουναι καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν Μαχμαῖς· ἐξ ἐναντίας Βαιθωρῶν κατὰ νοτου. ⁶ καὶ ἀνὴρ Ἰσραὴλ εἶδεν ὅτι στενὸς αὐτῷ μὴ προσάγειν αὐτόν, καὶ ἐκρύβη ὁ λαὸς ἐν τοῖς σπηλαίοις, καὶ ἐν ταῖς μάνδραις, καὶ ἐν ταῖς πέτραις, καὶ ἐν τοῖς βόθροις, καὶ ἐν τοῖς λάκκοις. ⁷ καὶ οἱ διαβαίνοντες διέβησαν τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Γὰδ καὶ Γαλαὰδ. καὶ Σαοὺλ ἔτι ἦν ἐν Γαλαάλοις, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξέστη ὀπίσω αὐτοῦ. ⁸ καὶ διελύπειν ἑπτὰ ἡμέρας τῷ μαρτυρίῳ ὡς εἶπε Σαμουὴλ, καὶ οὐ παρεγένετο Σαμουὴλ εἰς Γάλαλα, καὶ διεσπάρη ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. ⁹ καὶ εἶπε Σαοὺλ, προσάγετε ὅπως ποιήσω ὀλοκαύτωσιν καὶ εἰρηνικάς. καὶ ἀνήνεγκε τὴν ὀλοκαύτωσιν. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσεν ἀνασφάρον τὴν ὀλοκαύτωσιν, καὶ Σαμουὴλ παραγίνεται. καὶ ἐξῆλθε Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ εὐλογῆσαι αὐτόν. ¹¹ καὶ εἶπε Σαμουὴλ, τί πεποιήκας; καὶ εἶπε Σαοὺλ, ὅτι εἶδον ὡς διεσπάρη ὁ λαὸς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ σὺ οὐ παρεγένου ὡς διετάξω ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῶν ἡμερῶν, καὶ οἱ ἀλλοφύλοι συνηχθήσαν εἰς Μαχμαῖς, ¹² καὶ εἶπα, νῦν καταβήσονται οἱ ἀλλοφύλοι πρὸς με εἰς Γάλαλα, καὶ τοῦ προσώπου τοῦ κυρίου οὐκ ἔδεηθην, καὶ ἐνεκρατευσάμην καὶ ἀνήνεγκα τὴν ὀλοκαύτωσιν. ¹³ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαοὺλ, μεματαιώταί σοι, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολὴν μου ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος, ὡς νῦν ἡτοίμασε κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος. ¹⁴ καὶ νῦν ἡ βασιλεία σου οὐ στήσεται σοι, καὶ ζητήσῃ κύριος ἑαυτῷ ἄνθρωπον κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ. καὶ ἐντελείται κύριος αὐτῷ εἰς ἄρχοντα ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐφύλαξας ὅσα ἐνετείλατό σοι κύριος. ¹⁵ καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν ἐκ Γαλαάλων. καὶ τὸ κατάλειμμα τοῦ λαοῦ ἀνέβη ὀπίσω Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν ὀπίσω τοῦ λαοῦ τοῦ πολεμιστοῦ. αὐτῶν παραγενομένων ἐκ Γαλαάλων εἰς Γαβαὰ Βενιαμὴν, καὶ ἐπισκέψατο Σαοὺλ τὸν λαὸν τὸν εὐρεθέντα μετ'

αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιους ἄνδρας. ¹⁶ καὶ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς οἱ εὐρεθέντες μετ' αὐτῶν ἐκάθισαν ἐν Γαβαὰ Βενιαμὴν καὶ ἔκλειον, καὶ οἱ ἀλλοφύλοι παρεμβέβηκτισαν ἐν Μαχμαῖς. ¹⁷ καὶ ἐξῆλθε διαφθείρων ἐξ ἄγρου ἀλλοφύλων τρισὶν ἄρχαῖς. ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γογερά ἐπὶ γῆν Σωγάλ, ¹⁸ καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Βαιθωρῶν, καὶ ἡ ἀρχὴ ἡ μία ἐπιβλέπουσα ὁδὸν Γαβαὰ τὴν εἰσκύπτουσαν ἐπὶ Γαὶ τὴν Σαβὶμ. ¹⁹ καὶ τέκτων σιδήρου οὐκ εὐρίσκειτο ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπον οἱ ἀλλοφύλοι, μὴ ποιήσωσιν οἱ Ἑβραῖοι ῥομφαίας καὶ δόρυ. ²⁰ καὶ κατέβαινον πᾶς Ἰσραὴλ εἰς γῆν ἀλλοφύλων χαλκευεῖν ἑκαστος τὸ θέριστρον αὐτοῦ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ, καὶ ἑκαστος τὴν ἀξίνην αὐτοῦ καὶ τὸ δρέπανον αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἦν ὁ τρυγητὸς ἑτοιμος τοῦ θερίζειν. τὰ δὲ σκεῦη ἦν τρεῖς σίκοι εἰς τὸν ὁδόντα, καὶ τῇ ἀξίνῃ καὶ τῷ δρεπάνῳ ὑπόστασις ἦν ἡ αὕτη. ²² καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πολέμου Μαχμαῖς, καὶ οὐχ' εὐρέθη ῥομφαία καὶ δόρυ ἐν χειρὶ παντός τοῦ λαοῦ τοῦ μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ Ἰωνάθαν. καὶ εὐρέθη τῷ Σαοὺλ καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ αὐτοῦ. ²³ καὶ ἐξῆλθεν ἐξ ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν Μαχμαῖς.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ γίνεται ἡ ἡμέρα, καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν υἱὸς Σαοὺλ τῷ παιδαρίῳ τῷ αἵροντι τὰ σκεῦη αὐτοῦ. δέυρο καὶ διαβῶμεν εἰς Μεσσὰβ τῶν ἀλλοφύλων τὴν ἐν τῷ πέραν ἐκείνου. καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ οὐκ ἀπήγγειλε. ² καὶ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐπ' ἄκρου τοῦ βουνοῦ ὑπὸ τὴν ῥοὰν τὴν ἐν Μαγδῶν, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς ἑξακόσιοι ἄνδρες. ³ καὶ Ἀχιὰ υἱὸς Ἀχιτῶβ ἀδελφοῦ Ἰωαβηὶδ υἱοῦ Φινεὲς υἱοῦ Ἡλὶ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ ἐν Σηλῶμ αἶρων Ἐφούδ. καὶ ὁ λαὸς οὐκ ᾔδει ὅτι πεπόρευται Ἰωνάθαν. ⁴ καὶ ἀναμέσον τῆς διαβάσεως οὐ ἐζήτην Ἰωνάθαν διαβῆναι εἰς τὴν ὑπόστασιν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ὁδοὺς πέτρας ἐκ τούτου, καὶ ὁδοὺς πέτρας ἐκ τούτου. ὄνομα τῷ ἐνὶ Βασίς, καὶ ὄνομα τῷ

τῷ ἄλλῳ Σενά. ⁵ ἡ ὁδὸς ἡ μία ἀπὸ βορρᾶ ἔρχομένη Μαχίας, καὶ ἡ ὁδὸς ἡ ἄλλη ἀπὸ νότου ἔρχομένη Γαβαῖ. ⁶ καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸ παιδάριον τὸ αἰρων τὰ σκεύη αὐτοῦ. δεῦρο διαβώμεν εἰς Μεσσαβ τῶν ἀπεριτμητῶν τούτων εἰτι ποιῆσαι κύριος ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἔστι τῷ κυρίῳ συνεχόμενον σώζειν ἐν πολλοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις. ⁷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ αἰρων τὰ σκεύη αὐτοῦ. ποίει πᾶν ὃ ἐὰν ἡ καρδιά σου ἐκκλίνῃ, ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, ὡς ἡ καρδιά σου καρδιά μου. ⁸ καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν. ἰδοὺ ἡμεῖς διαβαίνομεν πρὸς τοὺς ἀνδρας, καὶ κατακυλισθῶμεθα πρὸς αὐτούς. ⁹ ἐὰν τῷδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, ἀπόστητε ἐκεῖ ἕως ἂν ἀπαγγεῖλωμεν ὑμῖν. καὶ στήσόμεθα ἐφ' ἑαυτοὺς καὶ οὐ μὴ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτούς. ¹⁰ ἐὰν τῷδε εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς, ἀναβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀναβησόμεθα, ὅτι παραδέσκακεν αὐτούς κύριος εἰς χεῖρας ἡμῶν. τοῦτο ἡμῖν τὸ σημεῖον. ¹¹ καὶ εἰςῆλθον ἀμφοτέρους εἰς Μεσσαβ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ λέγουσιν οἱ ἀλλόφυλοι. ἰδοὺ Ἑβραῖοι ἐκπορεύονται ἐκ τῶν τρωγλῶν αὐτῶν, οὐ ἐκρύβησαν ἐκεῖ. ¹² καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἄνδρες Μεσσαβ πρὸς Ἰωνάθαν καὶ πρὸς τὸν αἰρωνα τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ λέγουσιν. ἀνάβητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ γνωριούμεν ὑμῖν ἥματα. καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς τὸν αἰρωνα τὰ σκεύη αὐτοῦ. ἀνάβηθι ὀπίσω μου, ὅτι παρέδωκεν αὐτούς κύριος εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ. ¹³ καὶ ἀνέβη Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ὁ αἰρων τὰ σκεύη αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐπέβλεψαν κατὰ προσώπον Ἰωνάθαν, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς. καὶ ὁ αἰρων τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπεδίδου ὀπίσω αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ ἐγενήθη ἡ πληγὴ ἡ πρώτη ἣν ἐπάταξεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἰρων τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὡς εἴκοσιν ἄνδρες ἐν βολίσσι καὶ ἐν πετροβόλοις καὶ ἐν κόχλαξι τοῦ πεδίου. ¹⁵ καὶ ἐγενήθη ἔκστασις ἐν τῇ παρεμβολῇ καὶ ἐν ἀγρῷ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ ἐν Μεσσαβ, καὶ οἱ διαφθείροντες ἐξέστησαν, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἤθελον ποιεῖν. καὶ ἐθάμβησεν ἡ γῆ, καὶ ἐγενήθη ἔκστασις παρὰ κυρίου. ¹⁶ καὶ εἶδον οἱ σκοποὶ τοῦ Σαοὺλ ἐν

Γαβαὰ Βενιαμίν, καὶ ἰδοὺ ἡ παρεμβολὴ τεταραγμένη ἐνθεν καὶ ἐνθεν. ¹⁷ καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ. ἐπισκέψασθε δὴ, καὶ ἰδετε τίς πεπόρευται ἐξ ὑμῶν. καὶ ἐπεσκέψαντο, καὶ ἰδοὺ οὐχ' εὐρίσκετο Ἰωνάθαν καὶ ὁ αἰρων τὰ σκεύη αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ Ἀχιζ. προσάγαγε τὸ Ἐφουδ, ὅτι αὐτὸς ἦρεν τὸ Ἐφουδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐνώπιον Ἰσραὴλ. ¹⁹ καὶ ἐγενήθη ὡς λαλεῖ Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὁ ἡχος ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων ἐπορεύετο πορευόμενος καὶ ἐπλήθυνε. καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν ἱερέα. συνάγαγε τὰς χεῖράς σου. ²⁰ καὶ ἀνέβη Σαοὺλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ πολέμου. καὶ ἰδοὺ ἐγένετο ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ, σύγχυσις μεγάλη σφόδρα. ²¹ καὶ οἱ δούλοι οἱ ὄντες ἔχθες καὶ τρίτην ἡμέραν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, οἱ ἀναβάντες εἰς τὴν παρεμβολήν, ἐπεστράφησαν καὶ αὐτοὶ εἶναι μετὰ Ἰσραὴλ τῶν μετὰ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν. ²² καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἤκουσαν ὅτι πεφεύγασιν οἱ ἀλλόφυλοι. καὶ συνάπτουσι καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτῶν εἰς πόλεμον. ²³ καὶ ἔσωσε κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν Ἰσραὴλ. καὶ ὁ πόλεμος διήλθε τὴν Βαμωθ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν μετὰ Σαοὺλ ὡς δέκα χιλιάδες ἀνδρῶν. καὶ ἦν ὁ πόλεμος διεσπαρμένος εἰς ὅλην πόλιν ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ. ²⁴ καὶ Σαοὺλ ἠγνόησεν ἀγνοίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀράται τῷ λαῷ, λέγων. ἐπικατάρτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς φάγεται ἄρτον ἕως ἐσπέρας. καὶ ἐκδικῶν τὸν ἐχθρόν μου. καὶ οὐκ ἐγένυστο πᾶς ὁ λαὸς ἄρτον. καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἡρίστα. ²⁵ καὶ Ἰαὰλ θυμὸς ἦν μελίσσωνος κατὰ προσώπον τοῦ ἀγροῦ. ²⁶ καὶ εἰςῆλθεν ὁ λαὸς εἰς τὸν μελίσσωνά, καὶ ἰδοὺ ἐπορεύετο λαλῶν. καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἐπιστρέφων τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν ὄρκον κυρίου. ²⁷ καὶ Ἰωνάθαν οὐκ ἀκηκόει ἐν τῷ ὀρκίσσειν τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν λαόν. καὶ ἐξέτεινε τὸ ἄκρον τοῦ σκεπτρου αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔβαψεν αὐ-

τὸ

τὸ εἰς τὸ κηρίον τοῦ μέλιτος, καὶ ἐπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀνέβλεψαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. ²⁸ καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπεν. ὀρκίσας ὥρκισε τὸν λαὸν ὁ πατήρ σου, λέγων. ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται ἄρτον σήμερον, καὶ ἐξελύθη ὁ λαός. ²⁹ καὶ ἔγνων Ἰωνάθαν, καὶ εἶπεν. ἀπήλλαχεν ὁ πατήρ μου τὴν γῆν. ἰδε διότι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου ὅτι ἐγευσάμην βραχὺ τι τοῦ μέλιτος τούτου, ³⁰ ἀλλ' ὅτι ἔφαγεν ἐσθὼν σήμερον ὁ λαὸς τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὧν εὗρεν, ὅτι νῦν ἂν μεῖζων ἦν ἡ πληγὴ ἢ ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις. ³¹ καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν Μαχμάς. καὶ ἐκοπίασεν ὁ λαὸς σφόδρα. ³² καὶ ἐκλίθη ὁ λαὸς εἰς τὰ σκύλα. καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς ποίμνια, καὶ βουκόλια, καὶ τέκνα βοῶν, καὶ ἔσφαξεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἦσθιν ὁ λαὸς σὺν τῷ αἵματι. ³³ καὶ ἀπηγγέλει Σαούλ, λέγοντες. ἡμάρτηκεν ὁ λαὸς· τῷ κυρίῳ, φαγὼν σὺν τῷ αἵματι. καὶ εἶπε Σαούλ. ἐκ Γεθθαίμ κυλίσατέ μοι λίθον ἐνταῦθα μέγαν. ³⁴ καὶ εἶπε Σαούλ. διασπάρετε ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἶπατε αὐτοῖς προσαγαγεῖν ἐνταῦθα ἕκαστος τὸν μόσχον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸ πρόβατον αὐτοῦ, καὶ σφαξέτω ἐπὶ τούτου, καὶ οὐ μὴ ἡμάρτητε τῷ κυρίῳ τοῦ ἐσθίειν σὺν τῷ αἵματι. καὶ προσῆγεν ὁ λαὸς ἕκαστος τὸ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσφαζον ἐκεῖ. ³⁵ καὶ ὠκοδόμησιν ἐκεῖ Σαούλ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ. τοῦτο ἤρξατο Σαούλ οἰκοδομῆσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ. ³⁶ καὶ εἶπε Σαούλ. καταβῶμεν ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων τὴν νύκτα, καὶ διαρπάσωμεν ἐν αὐτοῖς ἕως διαφύσεως ἡμέρα, καὶ μὴ ὑπολείπωμεν ἐν αὐτοῖς ἀνδρά. καὶ εἶπαν. πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει. καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς. προσέλθωμεν ἐνταῦθα πρὸς τὸν θεόν. ³⁷ καὶ ἐπηρώτησε Σαούλ τὸν θεόν. εἰ καταβῶ ὀπίσω τῶν ἀλλοφύλων, εἰ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ἰσραὴλ; καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ³⁸ καὶ εἶπε Σαούλ. προσαγάγετε ἐνταῦθα πάσας τὰς γωνίας τοῦ Ἰσραὴλ,

καὶ γνῶτε καὶ ἰδετε ἐν τίνι γέγονεν ἡ ἁμαρτία αὕτη σήμερον. ³⁹ ὅτι ζῇ κύριος ὁ σῶσας τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἐὰν ἀποκριθῇ κατὰ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου, θανάτῳ ἀποθανεῖται. καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀποκρινόμενος ἐκ παντός τοῦ λαοῦ. ⁴⁰ καὶ εἶπε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ. ὑμεῖς ἐπεσθε εἰς δουλείαν, καὶ ἐγὼ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς μου ἐσόμεθα εἰς δουλείαν. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαούλ. τὸ ἀγαθὸν ἐνώπιόν σου ποίει. ⁴¹ καὶ εἶπε Σαούλ. κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, τί ὅτι οὐκ ἀπεκρίθης τῷ δούλῳ σου σήμερον; εἰ ἐν ἐμοὶ ἦ ἐν Ἰωνάθαν τῷ υἱῷ μου ἡ ἀδικία; κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ δὸς δόλους. καὶ ἐὰν τάδε εἴπῃ, δὸς δὴ τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, δὸς δὴ ὁσίοτητα. καὶ κληροῦται Ἰωνάθαν καὶ Σαούλ, καὶ ὁ λαὸς ἐξῆλθε. ⁴² καὶ εἶπε Σαούλ. βάλλετε ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὀναμέσον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ μου. ὃν ἂν κατακληρώσεται κύριος, ἀποθανέτω. καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαούλ. οὐκ ἔστι τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ κατεκράτησε Σαούλ τοῦ λαοῦ, καὶ βάλλουσιν ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ κατακληροῦται Ἰωνάθαν. ⁴³ καὶ εἶπε Σαούλ πρὸς Ἰωνάθαν. ἀπάγγελόν μοι τί πεποίηκας. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε. γευόμενος ἐγευσάμην ἐν ἄκρῳ τῷ σκήπτρῳ τῷ ἐν τῇ χειρὶ μου βραχὺ μέλι, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω. ⁴⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαούλ. τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθιῇ, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ σήμερον. ⁴⁵ καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Σαούλ. εἰ σήμερον θανατωθήσεται ὁ ποιήσας τὴν σωτηρίαν τὴν μεγάλην ταυτην ἐν Ἰσραὴλ; ζῇ κύριος, εἰ πεσῆται τριχὸς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ θεοῦ ἐποίησεν τὴν ἡμέραν ταύτην. καὶ προσῆυξάτο ὁ λαὸς περὶ Ἰωνάθαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἀπέθανε. ⁴⁶ καὶ ἀνέβη Σαούλ ἀπὸ ὀπισθε τῶν ἀλλοφύλων. καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀπῆλθον τὸν τόπον αὐτῶν. ⁴⁷ καὶ Σαούλ ἔλαχε τοῦ βασιλεύειν, κατακληροῦται ἔργον ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἐπολέμι κυκλω πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὸν Μωάβ, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς

υίους Ἐδὼμ, καὶ εἰς τὸν Βαιθαιῶρ, καὶ εἰς βασιλέα Σουβά, καὶ εἰς τοὺς ἀλλοφύλους. οὐ ἂν ἐστράφη, ἐσώζετο. ⁴⁸ καὶ ἐποίησε δύναμιν, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἀμαλῆκ. καὶ ἐξέλειτο τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς τῶν καταπατούντων αὐτόν. ⁴⁹ καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Σαουλ Ἰωνάθαν, καὶ Ἰεσσιὸν, καὶ Μελχισά. καὶ ὀνόματα τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ὄνομα τῇ πρωτοτόκῳ Μιρόβ, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Μελχόλ. ⁵⁰ καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀχινοὺμ, θυγάτηρ Ἀχιμαάς. καὶ ὄνομα τῷ ἀρχιστρατήγῳ αὐτοῦ Ἀβεννήρ, υἱὸς Νήρ, υἱοῦ οἰκείου Σαουλ. ⁵¹ καὶ Κίς πατήρ Σαουλ, καὶ Νήρ πατήρ Ἀβεννήρ υἱὸς Ἰαμὶν, υἱοῦ Ἀβιήλ. ⁵² καὶ ἦν ὁ πόλεμος κραταῖος ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους πάσας τὰς ἡμέρας Σαουλ. καὶ ἰδὼν Σαουλ πάντα ἀνδρα δυνατὸν, καὶ πάντα ἄνδρα υἱὸν δυνάμειος, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτόν.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαουλ. ἐμὲ ἀπέστειλε κύριος χρίσαι σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ νῦν ἀκουε τῆς φωνῆς κυρίου. ² τὰδε εἶπε κύριος Σαβαώθ. νῦν ἐκδικήσω ἃ ἐποίησεν Ἀμαλῆκ τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἀπῆντησεν αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντος αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου. ³ καὶ νῦν πορεύου, καὶ καταξείψαι τὸν Ἀμαλῆκ καὶ Ἰεριμ καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ οὐ περιποιήσῃς ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσεις αὐτόν. καὶ ἀναθεματίεις αὐτόν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ οὐ φείσῃς ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἀποκτενεῖς ἀπὸ ἀνδρὸς καὶ ἐως γυναικὸς καὶ ἀπὸ ρηπίου ἐως θηλαζόντος, καὶ ἀπὸ μόσχου ἐως προβάτου, καὶ ἀπὸ καμήλου ἐως ὄνου. ⁴ καὶ παρήγγειλε Σαουλ τῷ λαῷ, καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλγάλοις τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων, καὶ τὸν Ἰούδαν τριάκοντα χιλιάδας ταγμάτων. ⁵ καὶ ἦλθε Σαουλ ἐως τῶν πολεων Ἀμαλῆκ, καὶ ἐνῆδρευσεν ἐν τῷ χεϊμάρῳ. ⁶ καὶ εἶπε Σαουλ πρὸς τὸν Κιναῖον. ἀπελθε καὶ ἐκκλινον ἐκ μέσου τοῦ Ἀμαληκίτου, μὴ προσθῶ σε μετ' αὐτοῦ, καὶ σὺ ἐποίησας ἔλεος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἀναβαίνειν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου.

καὶ ἐξέκλινεν ὁ Κιναῖος ἐκ μέσου Ἀμαλῆκ. ⁷ καὶ ἐπάταξε Σαουλ τὸν Ἀμαλῆκ ἀπὸ Εὐλάτᾳ ἐως Σουρ ἐπὶ προσώπου Αἰγύπτου. ⁸ καὶ συνέλαβε τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλῆκ ζῶντα, καὶ πάντα τὸν λαὸν καὶ Ἰεριμ ἀπέκτεινεν ἐν στόματι ῥομφαίας. ⁹ καὶ περιεποίησας Σαουλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἀγὰγ ζῶντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ποιμνίων, καὶ τῶν βουκολίων, καὶ τῶν ἰδεσμάτων, καὶ τῶν ἀμπελώνων, καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ οὐκ ἐβούλοντο ἐξολοθρεῦσαι αὐτά. καὶ πᾶν ἔργον ἡτιμωμένον καὶ ἐξουδενωμένον ἐξολόθρυσαν. ¹⁰ καὶ ἐγενήθη ῥῆμα κυρίου πρὸς Σαμουὴλ, λέγων. ¹¹ παρακέκλημαι ὅτι ἐβασίλευσας τὸν Σαουλ εἰς βασιλέα, ὅτι ἀπέστρεψεν ἀπὸ ὀπισθέ μου, καὶ τοὺς λόγους μου οὐκ ἐτήρησε. καὶ ἡθύμησε Σαμουὴλ, καὶ ἐβόησε πρὸς κύριον ὅλην τὴν νύκτα. ¹² καὶ ὥρθησε Σαμουὴλ, καὶ ἐπορεύθη εἰς ἀπάντησιν Ἰσραὴλ τοπρωῖ. καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαουλ, λέγοντες. ἦκει Σαμουὴλ εἰς Κάρμηλον, καὶ ἀνέστακεν αὐτῷ χεῖρα. καὶ ἐπέστρεψε τὸ ἄρμα, καὶ κατέβη εἰς Γάλγαλα ¹³ πρὸς Σαουλ, καὶ ἰδὼν αὐτὸς ἀνέφερεν ὀλοκαυτῶσιν τῷ κυρίῳ, τὰ πρῶτα τῶν σκύλων ὧν ἤνεγκεν ἐξ Ἀμαλῆκ. καὶ παρεγένετο Σαμουὴλ πρὸς Σαουλ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαουλ. εὐλογητὸς σὺ τῷ κυρίῳ. ἔστησα πάντα ὅσα ἐλάλησε κύριος. ¹⁴ καὶ εἶπε Σαμουὴλ. καὶ τίς ἡ φωνὴ τοῦ ποιμνίου τούτου ἐν τοῖς ὡσί μου, καὶ φωνὴ τῶν βοῶν ἣν ἐγὼ ἀκούω; ¹⁵ καὶ εἶπε Σαουλ. ἐξ Ἀμαλῆκ ἤνεγκα αὐτά ἃ περιεποίησατο ὁ λαὸς τὰ κράτιστα τοῦ ποιμνίου, καὶ τῶν βοῶν, ὅπως τυθῇ κυρίῳ τῷ θεῷ σου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐξολόθρυσας. ¹⁶ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαουλ. ἄνεις, καὶ ἀπαγγέλω σοι ἃ ἐλάλησε κύριος πρὸς μετὰ τὴν νύκτα. καὶ εἶπεν αὐτῷ. λάλησον. ¹⁷ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Σαουλ. οὐχὶ μικρὸς εἰ σὺ ἐνώπιον αὐτοῦ ἡγούμενος σκήπτρου φυλῆς Ἰσραὴλ; καὶ ἔχρισέ σε κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ ἀπέστειλέ σε κύριος ἐν ὁδῷ, καὶ εἶπέ σοι, πορεύθητι, καὶ ἐξολόθρυσον. ἀνελείς τοὺς ἁμαρτάνοντας εἰς ἐμὲ, τὸν Ἀμαλῆκ,

λήκ, καὶ πολεμήσεις αὐτοὺς ἕως συν-
τελέσης αὐτούς. ¹⁹ καὶ ἵνατί οὐκ ἤκου-
σας φωνῆς κυρίου, ἀλλ' ὠρμησας τοῦ
θεοῦ ἐπὶ τὰ σκύλα, καὶ ἐποίησας
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου; ²⁰ καὶ
εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ. διὰ τὸ
ἀκοῦσαι με τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, καὶ
ἐπορεύθην τῇ ὁδῷ ἣ ἀπέστειλέ με κύ-
ριος, καὶ ἤγαγον τὸν Ἀγὰγ βασιλέα
Ἀμαλήκ, καὶ τὸν Ἀμαλήκ ἐξωλόθρευ-
σα. ²¹ καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῶν σκύλων
ποιμνα καὶ βουκόλα τὰ πρῶτα τοῦ
ἐξολοθρευμάτος, θύσαι ἐνώπιον κυ-
ρίου θεοῦ ἡμῶν ἐν Γαλαάδ. ²² καὶ
εἶπε Σαμουὴλ· εἰ θελήτῃς τῷ κυρίῳ
ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὡς τὸ ἀκού-
σαι φωνῆς κυρίου; ἰδοὺ ἀκοή ὑπὲρ
θυσίαν ἀγαθὴν, καὶ ἡ ἐπακρόασις
ὑπὲρ στέαρ κριῶν. ²³ ὅτι ἁμαρτία οὐ-
νισμὰ ἐστίν, ὀδύνῃ καὶ πόνους θερα-
φιν ἐπάγουσιν. ὅτι ἐξουδένωσας τὸ
ῥῆμα κυρίου, καὶ ἐξουδένωσας σε κύριος
μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ. ²⁴ καὶ
εἶπε Σαοὺλ πρὸς Σαμουὴλ. ἡμάρτηκα,
ὅτι παρέβην τὸν λόγον κυρίου καὶ τὸ
ῥῆμά σου, ὅτι ἐφοβήθην τὸν λαόν, καὶ
ἤκουσα τῆς φωνῆς αὐτῶν. ²⁵ καὶ νῦν
ἄρον δὴ τὸ ἁμάρτημά μου, καὶ ἀνά-
στρεψον μετ' ἐμοῦ, καὶ προσκυνήσω
κυρίῳ τῷ θεῷ σου. ²⁶ καὶ εἶπε Σα-
μουὴλ πρὸς Σαοὺλ. οὐκ ἀναστρέψω
μετὰ σοῦ, ὅτι ἐξουδένωσας τὸ ῥῆμα
κυρίου. καὶ ἐξουδένωσαι σε κύριος τοῦ
μὴ εἶναι βασιλέα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.
²⁷ καὶ ἐπέστρεψε Σαμουὴλ τὸ πρὸς-
ωπον αὐτοῦ τοῦ ἀπελθεῖν, καὶ ἐκρα-
τησε Σαοὺλ τοῦ πτερυγίου τῆς διπλοῦ-
δος αὐτοῦ, καὶ διέῤῥηξεν αὐτό. ²⁸ καὶ
εἶπε πρὸς αὐτὸν Σαμουὴλ. διέῤῥηξε
κύριος τὴν βασιλείαν σου ἀπὸ Ἰσραὴλ
ἐκ χειρὸς σου σήμερον, καὶ δώσει αὐ-
τὴν τῷ πλησίον σου τῷ ἀγαθῷ ὑπὲρ
σέ. ²⁹ καὶ διαιρεθῆσεται Ἰσραὴλ εἰς
δύο, καὶ οὐκ ἀποστρέψει οὐδὲ μετα-
νοήσει, ὅτι οὐχ ὡς ἄνθρωπός ἐστι τοῦ
μετανοῆσαι αὐτός. ³⁰ καὶ εἶπε Σαοὺλ.
ἡμάρτηκα, ἀλλὰ δόξασόν με δὴ ἐνώ-
πιον πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ ἐν-
ώπιον λαοῦ μου, καὶ ἀναστρεψον μετ'
ἐμοῦ καὶ προσκυνήσω κυρίῳ τῷ θεῷ
σου. ³¹ καὶ ἀνέστρεψε Σαμουὴλ ὅπισω

Σαοὺλ, καὶ προσεκύνησε τῷ κυρίῳ.
³² καὶ εἶπε Σαμουὴλ. προσαγαγετέ μοι
τὸν Ἀγὰγ βασιλέα Ἀμαλήκ. καὶ προσ-
ῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἀγὰγ τρέμων. καὶ
εἶπεν Ἀγὰγ. εἰ οὕτω πικρὸς ὁ θάνα-
τος; ³³ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἀγὰγ.
καθὼς ἤτεκνωσε γυναῖκάς ἡ φομαῖα
σου, οὕτως ἀτεκνωθήσεται ἐκ γυναι-
κῶν ἡ μήτηρ σου. καὶ ἐσφαξε Σαμουὴλ
τὸν Ἀγὰγ ἐνώπιον κυρίου ἐν Γαλαά.
³⁴ καὶ ἀπῆλθεν Σαμουὴλ εἰς Ἀρμα-
θαΐμ. καὶ Σαοὺλ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ εἰς Γαβαά. ³⁵ καὶ οὐ προσέθετο
εἰς Σαμουὴλ ἰδεῖν τὸν Σαοὺλ ἕως ἡμέ-
ρας θανάτου αὐτοῦ, ὅτι ἐπένθει Σα-
μουὴλ ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ κύριος μετεμε-
λήθη ὅτι ἐβασίλευσε τὸν Σαοὺλ ἐπὶ
Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Ιε'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς Σαμουὴλ. ἕως
πότε σὺ πενθεῖς ἐπὶ Σαοὺλ, κἀγὼ
ἐξουδένωκα αὐτόν, μὴ βασιλεύειν ἐπὶ
Ἰσραὴλ; πλησον τὸ κέρας σου ἐλαίου,
καὶ δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Ἰεσσαὶ
ἕως Βηθλέεμ, ὅτι ἔωρακα ἐν τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ ἐμοὶ βασιλέα. ² καὶ εἶπε
Σαμουὴλ. πῶς πορευθῶ; καὶ ἀκού-
σεται Σαοὺλ, καὶ ἀποκτενεῖ με. καὶ
εἶπε κύριος. δάμαλιν βοῶν λάβε ἐν τῇ
χειρί σου καὶ ἔρεῖς, θῦσαι τῷ κυρίῳ
ἡκω. ³ καὶ καλέσεις τὸν Ἰεσσαὶ εἰς τὴν
θυσίαν, καὶ γνωριῶ σοι ἃ ποιήσεις.
καὶ χρίσεις ὃν ἂν εἴπω πρὸς σέ.
⁴ καὶ ἐποίησε Σαμουὴλ πάντα ἃ ἐλά-
λησεν αὐτῷ κύριος. καὶ ἦλθεν εἰς
Βηθλέεμ, καὶ ἐξέστησαν οἱ πρεσβύτε-
ροι τῆς πόλεως τῇ ἀπαντήσῃ αὐτοῦ,
καὶ εἶπαν. ἡ εἰρήνη ἡ εἰσόδός σου ὁ
βλέπων; ⁵ καὶ εἶπεν. εἰρήνη. θῦσαι τῷ
κυρίῳ ἡκω, ἀγιάσθητε καὶ εὐφράν-
θητε μετ' ἐμοῦ σήμερον. καὶ ἡγίασε
τὸν Ἰεσσαὶ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ
ἐκάλεσεν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν. ⁶ καὶ
ἐγενήθη ἐν τῷ εἰσιέναι αὐτοὺς, καὶ εἶδε
τὸν Ελιάβ, καὶ εἶπεν. ἀλλὰ καὶ ἐν-
ώπιον κυρίου χριστὸς αὐτοῦ. ⁷ καὶ
εἶπε κύριος πρὸς Σαμουὴλ. μὴ ἐπιβλέ-
ψης ἐπὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ, μηδὲ εἰς τὴν
ἐξὶν μεγέθους αὐτοῦ, ὅτι ἐξουδένωκα
αὐτόν. ὅτι οὐχ ὡς ἐμβλένεται ἄνθρω-
πος, ὁψεται ὁ θεός. ὅτι ἄνθρωπος
ὁψεται

Τ

ὄψεται εἰς πρόσωπον, ὁ δὲ θεὸς ὄψεται εἰς καρδίαν. ⁸ καὶ ἐκάλεσεν Ἰεσσαὶ τὸν Ἀμινάδαβ, καὶ παρήλατο κατὰ πρόσωπον Σαμουὴλ, καὶ εἶπεν. οὐδὲ τοῦτον ἐξελέξατο ὁ θεός. ⁹ καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τὸν Σαμὰ. καὶ εἶπε. καὶ ἐν τούτῳ οὐκ ἐξελέξατο κύριος. ¹⁰ καὶ παρήγαγεν Ἰεσσαὶ τοὺς ἑπτὰ υἱοὺς αὐτοῦ ἐνώπιον Σαμουὴλ. καὶ εἶπε Σαμουὴλ. οὐκ ἐξελέξατο κύριος ἐν τούτοις. ¹¹ καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαί. ἐκλελοίπασι τὰ παιδάρια; καὶ εἶπεν. ἔτι ὁ μικρὸς ἰδοὺ ποιμαίνει ἐν τῷ ποιμνίῳ. καὶ εἶπε Σαμουὴλ πρὸς Ἰεσσαί. ἀπόστειλον καὶ λάβε αὐτόν, ὅτι οὐ μὴ κατακληθῶμεν ἕως τοῦ ἰλθεῖν αὐτόν. ¹² καὶ ἀπέστειλε καὶ εἰργάγεν αὐτόν. καὶ αὐτὸς πυθόακῃς μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν, καὶ ἀγαθὸς ὁράσει κυρίῳ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Σαμουὴλ. ἀνάστα καὶ χρίσον τὸν Δαυὶδ, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀγαθός. ¹³ καὶ ἔλαβε Σαμουὴλ τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου, καὶ ἔχρισεν αὐτόν ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. καὶ ἐφήλατο πνεῦμα κυρίου ἐπὶ Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἐπάνω. καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ἀρμαθαΐμ. ¹⁴ καὶ πνεῦμα κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαοὺλ, καὶ ἐπνίγεν αὐτόν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ κυρίου. ¹⁵ καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαοὺλ πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ διὴ πνεῦμα κυρίου πονηρὸν πνίγει σε, ¹⁶ εἰπάτωσαν διὴ οἱ δοῦλοί σου ἐνώπιόν σου, καὶ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κινύρα. καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοί, καὶ ψαλῆ ἐν τῇ κινύρᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀγαθὸν σοι ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε. ¹⁷ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. ἴδετε διὴ μοι ἄνδρα ὀρθῶς ψάλλοντα, καὶ εἰσαγάγετε αὐτόν πρὸς μέ. ¹⁸ καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παιδαρίων αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἑώρακα νιδόν τῷ Ἰεσσαί Βηθλεεμίτην καὶ αὐτόν εἰδότα ψαλμῶν, καὶ ὁ ἀνὴρ συνετός, καὶ πολημιγής, καὶ σοφὸς λόγῳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἶδει, καὶ κύριος μετ' αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους πρὸς Ἰεσσαί, λέγων. ἀπόστειλον πρὸς με τὸν υἱόν σου Δαυὶδ τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ σου. ²⁰ καὶ ἔλαβεν Ἰεσσαὶ γόμορ

ἄρτων, καὶ ἀσπὸν οἴνου, καὶ ἔριον αἰγῶν ἓνα, καὶ ἔξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς Σαοὺλ. ²¹ καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, καὶ παρειστήκει ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἡγάπησεν αὐτόν σφόδρα. καὶ ἐγενήθη αὐτῷ αἶρων τὰ σκεύη αὐτοῦ. ²² καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ πρὸς Ἰεσσαί, λέγων. παριστάσθω διὴ Δαυὶδ ἐνώπιον ἐμοῦ, ὅτι εὖρε χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου. ²³ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ ἐλάμβανε Δαυὶδ τὴν κινύραν, καὶ ἐψάλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνέπνυγε Σαοὺλ, καὶ ἀγαθὸν αὐτῷ, καὶ ἀφίστατο ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ συνάγονται ἀλλόφυλοι τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς πόλεμον, καὶ συναγονται εἰς Σοκωθ τῆς Ἰουδαίας, καὶ παρεμβάλλουσιν ἀναμέσον Σοκωθ, καὶ ἀναμέσον Ἀζηκὰ Ἐφιρμέν. ² καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ συνάγονται, καὶ παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ κοιλάδι αὐτοί, καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον ἑξεναντίας τῶν ἀλλοφύλων. ³ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἴστανται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ Ἰσραὴλ ἴσταται ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα, καὶ ὁ αὐλὼν ἀναμέσον αὐτῶν. ⁴ καὶ ἐξῆλθεν ἀνὴρ δυνατός ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν ἀλλοφύλων, Γολιάθ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ Γεθ, ὕψος αὐτοῦ τεσσάρων πῆχεων καὶ σπιθαμῆς. ⁵ καὶ περικεφαλαία ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ θώρακα ἀλυσιδωτόν αὐτός ἐνδεδυκώς. καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ θώρακος αὐτοῦ, πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκοῦ καὶ σιδήρου. ⁶ καὶ κνημίδες χαλκαὶ ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτοῦ, καὶ ἄσπις χαλκῇ ἀναμέσον τῶν ὤμων αὐτοῦ. ⁷ καὶ ὁ κοντός τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὥσει μέσакλον ὑφαινότων, καὶ ἡ λόγχη αὐτοῦ ἑξακοσίων σίκλων σιδήρου. καὶ ὁ αἶρων τὰ ὅπλα αὐτοῦ προεπορεύετο αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἔσθη καὶ ἀνέβησεν εἰς τὴν παρατάξιν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τί ἐκπορεύεσθε παρατάξασθαι πολέμῳ ἑξεναντίας ἡμῶν; οὐκ ἐγὼ εἰμι ἀλλόφυλος, καὶ ὑμεῖς Ἑβραῖοι τοῦ Σαοὺλ; ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς ἄνδρα, καὶ καταβήτω πρὸς με. ⁹ καὶ ἐὰν δυνήσῃ πολεμῆσαι

λεμῆσαι πρὸς με καὶ ἐὰν πατάξῃ με, καὶ ἐσόμεθα ὑμῖν εἰς δούλους. ἐὰν δὲ ἐγὼ θυνηθῶ καὶ πατάξω αὐτόν, ἔσονται ἡμῖν εἰς δούλους καὶ δουλεύσετε ἡμῖν.
¹⁰ καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος. ἰδοὺ ἐγὼ ὠνείδισα τὴν παρατάξιν Ἰσραὴλ σήμερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτε μοι ἄνδρα, καὶ μονομαχήσομεν ἀμφοτέροι.
¹¹ καὶ ἤκουσε Σαοὺλ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ τὰ ῥήματα τοῦ ἀλλοφύλου ταῦτα, καὶ ἐξέστησαν καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.
¹² καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ. μὴ δὴ συμπεσέτω καρδίᾳ τοῦ κυρίου μου ἐπ' αὐτόν. ὁ δούλος σου πορεύεται καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀλλοφύλου τούτου.
¹³ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν Δαυὶδ. οὐ μὴ θυνῇσθαι πορευθῆναι πρὸς τὸν ἀλλόφυλον τοῦ πολεμῆν μετ' αὐτοῦ, ὅτι παιδάριον εἶ σύ, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολεμιστῆς ἐκ νεότητος αὐτοῦ.
¹⁴ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ. ποιμαίνων ἦν ὁ δούλος σου τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ποιμνίῳ. καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ λέων, καὶ ἡ ἄρκος, καὶ ἐλάμβανε πρόβατον ἐκ τῆς ἀγέλης, ¹⁵ καὶ ἐξεπορεύομην ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπάταξα αὐτόν, καὶ ἐξέσπασα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. καὶ εἰ ἐπανίστατο ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐκράτησα τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξα, καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν.
¹⁶ καὶ τὸν λέοντα καὶ τὴν ἄρκον ἐτυπτεν ὁ δούλος σου, καὶ ἔσται ὁ ἀλλόφυλος ὁ ἀπερίτμητος ὡς ἐν τούτων. οὐχὶ πορεύσομαι καὶ πατάξω αὐτόν, καὶ ἀφελῶ σήμερον ὄνειδος ἐξ Ἰσραὴλ; διότι τίς ὁ ἀπερίτμητος οὗτος, ὃς ὠνείδισε παρατάξιν θεοῦ ζῶντος;
¹⁷ κύριος ὃς ἐξέλατό με ἐκ χειρὸς τοῦ λέοντος καὶ ἐκ χειρὸς τῆς ἄρκου, αὐτὸς ἐξελεῖταιί με ἐκ χειρὸς τοῦ ἀλλοφύλου τοῦ ἀπεριτμήτου τούτου. καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ. πορεύου, καὶ ἔσται κύριος μετὰ σοῦ.
¹⁸ καὶ ἐνέδυσε Σαοὺλ τὸν Δαυὶδ μανθῦαν, καὶ τὴν περικεφαλαίαν χαλκὴν περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ¹⁹ καὶ ἔβωσε τὸν Δαυὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπάνω τοῦ μανθύου αὐτοῦ, καὶ ἐκόπιασε περιπατήσας ἅπαξ καὶ δις. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ. οὐ μὴ θυνώμαι πορευθῆναι ἐν τούτοις, ὅτι οὐ πεπείραμαι. καὶ ἀφαιροῦσιν αὐτὰ ἀπ'

αὐτοῦ.
²⁰ καὶ ἔλαβε τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ πέντε λίθους λείους ἐκ τοῦ χειμάρρου, καὶ ἔθετο αὐτούς ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ τῷ ὄντι αὐτῷ εἰς συλλογὴν, καὶ σφενδόνῃ αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ προσῆλθε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἀλλόφυλον.
²¹ καὶ εἶδε Γολιάθ τὸν Δαυὶδ, καὶ ἐξητίμασεν αὐτόν. ὅτι αὐτὸς ἦν παιδάριον καὶ αὐτὸς πυρρᾶκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν.
²² καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ. ὥσει κύων ἐγὼ ἐίμι, ὅτι σὺ ἐρχῇ ἐπ' ἐμὲ ἐν ῥάβδῳ καὶ λίθοις; καὶ εἶπε Δαυὶδ. οὐχί, ἀλλ' ἡ χεῖρων κυνός. καὶ κατηράσατο ὁ ἀλλόφυλος τὸν Δαυὶδ ἐν τοῖς θεοῖς αὐτοῦ.
²³ καὶ εἶπεν ὁ ἀλλόφυλος πρὸς Δαυὶδ. δεῦρο πρὸς με, καὶ δώσω τὰς σάρκας σου τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς κτήνεσι τῆς γῆς.
²⁴ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἀλλόφυλον. σὺ ἐρχῇ πρὸς με ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν δόρατι καὶ ἐν ἀσπίδι, κἀγὼ πορεύομαι πρὸς σὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ Σαββᾶθ παρατάξεως Ἰσραὴλ, ἣν ὠνείδισας σήμερον,
²⁵ καὶ ἀποκλείσει σε κύριος σήμερον εἰς τὴν χεῖρά μου, καὶ ἀποκτενῶ σε, καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν σου ἀπὸ σοῦ, καὶ δώσω τὰ κῶλά σου καὶ τὰ κῶλα παρεμβολῆς ἀλλοφύλων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι ἔστι θεὸς ἐν Ἰσραὴλ.
²⁶ καὶ γινώσεται πᾶσα ἡ ἐκκλησία αὕτη, ὅτι οὐκ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ δόρατι σώζει κύριος, ὅτι τοῦ κυρίου ὁ πόλεμος, καὶ παραδώσει κύριος ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν.
²⁷ καὶ ἀνέστη ὁ ἀλλόφυλος καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Δαυὶδ.
²⁸ καὶ ἐξέτεινε Δαυὶδ τὴν χεῖρά αὐτοῦ εἰς τὸ κἀδιον, καὶ ἔλαβεν ἐκείθεν λίθον ἓνα, καὶ ἐσφενδόνησε καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ διέδω ὁ λίθος διὰ τῆς περικεφαλαίας εἰς τὸ μέτωπον αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν.
²⁹ καὶ ἔδραμε Δαυὶδ, καὶ ἐπέστη ἐπ' αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἀφείλεν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ εἶδον οἱ ἀλλόφυλοι, ὅτι τέθνηκεν.

κιν ὁ θνατός αὐτῶν, καὶ ἔφυγον.
⁵² καὶ ἀνίστανται ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ
 Ἰούδα, καὶ ἠλάλαξαν, καὶ κατεδιώξαν
 ὀπίσω αὐτῶν ἕως εἰσόδου Γέθ καὶ ἕως
 τῆς πύλης Ἀσκάλωνος. καὶ ἔπασον
 τραυματίαι τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ
 ὁδῷ τῶν πυλῶν καὶ ἕως Γέθ, καὶ ἕως
 Ἀκκαραῶν. ⁵³ καὶ ἀνέστρεψαν ἄνδρες
 Ἰσραὴλ ἐκκλίνοντες ὀπίσω τῶν ἀλλο-
 φύλων, καὶ κατεπάτουν τὰς παρεμβο-
 λὰς αὐτῶν. ⁵⁴ καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν
 κεφαλὴν τοῦ ἀλλοφύλου, καὶ ἤνεγκεν
 αὐτὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰ σκεῦη
 αὐτοῦ ἔθνηκεν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

⁶ Καὶ ἐξῆλθον αἱ χορεύουσαι εἰς συν-
 ἀντησιν Δαυὶδ ἐκ πασῶν πόλεων Ἰσ-
 ραὴλ ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν χαρμοσύνῃ,
 καὶ ἐν κυμβάλοις. ⁷ καὶ ἐξήρχον αἱ
 γυναῖκες, καὶ ἔλεγον. ἐπάταξε Σαοὺλ
 ἐν χιμάσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυ-
 ριασιν αὐτοῦ. ⁸ καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ
 ῥῆμα ἐν ὀφθαλμοῖς Σαοὺλ περὶ τοῦ
 λόγου τούτου, καὶ εἶπεν. τῷ Δαυὶδ
 ἔδωκαν τὰς μυριάδας, καὶ ἐμοὶ ἔδω-
 καν τὰς χιμάδας. ¹² καὶ ἐφοβήθη
 Σαοὺλ ἀπὸ προσώπου Δαυὶδ, ¹³ καὶ
 ἀπέστησεν αὐτὸν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ κατέ-
 ἔστησεν αὐτὸν ἐαυτῷ χιλιάρχον, καὶ
 ἐξεπορεύετο καὶ ἐξεπορεύετο ἐμπρο-
 σθεν τοῦ λαοῦ. ¹⁴ καὶ ἦν Δαυὶδ ἐν
 πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ συνιῶν, καὶ
 κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ εἶδε
 Σαοὺλ ὡς αὐτὸς συνιῇ σφόδρα, καὶ
 εὐλαβείτο ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ
 πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἡγάπα
 Δαυὶδ, ὅτι αὐτὸς ἐξεπορεύετο καὶ ἐξε-
 πορεύετο πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ.
²⁰ καὶ ἡγάπησε Μελχὼλ ἡ θυγάτηρ
 Σαοὺλ τὸν Δαυὶδ. καὶ ἀπηγγέλη τῷ
 Σαοὺλ, καὶ ἠθύνθη ἐν τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς αὐτοῦ. ²¹ καὶ εἶπε Σαοὺλ. δώσω
 αὐτὴν αὐτῷ, καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς σκάν-
 δαλον. καὶ ἦν ἐπὶ Σαοὺλ χεὶρ ἀλλο-
 φύλων. ²² καὶ ἐνετείλατο Σαοὺλ τοῖς
 παισὶν αὐτοῦ, λέγων. λαλήσατε ὑμεῖς
 λάθρα τῷ Δαυὶδ, λέγοντες. ἰδοὺ θέλει
 ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ παῖ-
 δες αὐτοῦ ἀγαπῶσι σε, καὶ σὺ ἐπιγάμ-
 βρευσον τῷ βασιλεῖ. ²³ καὶ ἐλάλησαν
 οἱ παῖδες Σαοὺλ εἰς τὰ ὦτα Δαυὶδ τὰ

ῥήματα ταῦτα. καὶ εἶπε Δαυὶδ. εἰ κοῦ-
 φον ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ἐπιγαμβρεῦ-
 σαι βασιλεῖ; καὶ γὰρ ἀνὴρ ταπεινός, καὶ
 οὐχὶ ἐνδοξός. ²⁴ καὶ ἀπήγγειλαν οἱ
 παῖδες Σαοὺλ αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα
 ταῦτα ἃ ἐλάλησε Δαυὶδ. ²⁵ καὶ εἶπε
 Σαοὺλ. τάδε ἐρεῖτε τῷ Δαυὶδ. οὐ βού-
 λεται ὁ βασιλεὺς ἐν δόματι, ἀλλ' ἢ ἐν
 ἑκατὸν ἀκροβυστίαις ἀλλοφύλων ἐκδι-
 κῆσαι ἐχθροὺς τοῦ βασιλέως, καὶ
 Σαοὺλ ἐλογίσατο ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς
 χεῖρας τῶν ἀλλοφύλων. ²⁶ καὶ ἀπαγ-
 γέλλουσιν οἱ παῖδες Σαοὺλ τῷ Δαυὶδ
 τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠθύνθη ὁ λό-
 γος ἐν ὀφθαλμοῖς Δαυὶδ ἐπιγαμβρεῦ-
 σαι τῷ βασιλεῖ. ²⁷ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ,
 καὶ ἐπορεύθη αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐ-
 τοῦ, καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις
 ἑκατὸν ἄνδρας. καὶ ἠνέγεκε τὰς ἀκρο-
 βυστίας αὐτῶν, καὶ ἐπιγαμβρεύεται
 τῷ βασιλεῖ, καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὴν
 Μελχὼλ θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυ-
 ναῖκα. ²⁸ καὶ εἶδε Σαοὺλ ὅτι κύριος
 μετὰ Δαυὶδ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἡγάπα
 αὐτόν. ²⁹ καὶ προσέθετο εὐλαβεῖσθαι
 ἀπὸ Δαυὶδ ἔτι.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἐλάλησε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ πρὸς πάντας τοὺς
 παῖδας αὐτοῦ θανατώσαι τὸν Δαυὶδ,
² καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Σαοὺλ ἤρειτο
 τὸν Δαυὶδ σφόδρα. καὶ ἀπηγγέλει
 Ἰωνάθαν τῷ Δαυὶδ, λέγων. Σαοὺλ
 ζητεῖ θανατώσαι σε. φύλαξαι οὖν αὐ-
 ριον πρῶτ', καὶ κρύβηθι καὶ κάθισον
 κρυφῇ, ³ καὶ ἐγὼ ἐξελεύσομαι καὶ
 στήσομαι ἐχόμενος τοῦ πατρός μου
 ἐν ἀγρῷ οὐ ἐάν ᾖς ἐκεῖ. καὶ ἐγὼ λα-
 λήσω περὶ σοῦ πρὸς τὸν πατέρα μου,
 καὶ ὅσῳμαι ὅ, τι δάν ᾖ, καὶ ἀπαγγεῶ
 σοι. ⁴ καὶ ἐλάλησεν Ἰωνάθαν περὶ
 Δαυὶδ ἀγαθὰ πρὸς Σαοὺλ τὸν πατέ-
 ρα αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. μὴ
 ἀμαρτησάτω ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν δού-
 λόν σου Δαυὶδ, ὅτι οὐχ ἡμάρτηκεν εἰς
 σέ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ ἀγαθὰ
 σφόδρα, ⁵ καὶ ἔθετο τὴν ψυχὴν αὐ-
 τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε
 τὸν ἀλλόφυλον, καὶ ἐποίησε κύριος
 σωτηρίαν μεγάλην, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ
 εἶδον, καὶ ἐχάρησαν, καὶ ἵνατί ἀμαρ-
 τάνεις

τάνευς εἰς αἷμα ἀθῶον θανατῶσαι τὸν Δαυὶδ δωρεάν; ⁶ καὶ ἤκουσε Σαοὺλ τῆς φωνῆς Ἰωνάθαν, καὶ ὤμοσε Σαοὺλ, λέγων. ζῇ κύριος, εἰ ἀποθάνῃται. ⁷ καὶ ἐκάλεσεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ, καὶ ἀπηγγείλεν αὐτῷ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἐξήγαγεν Ἰωνάθαν τὸν Δαυὶδ πρὸς Σαοὺλ, καὶ ἦν ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς ἐχθρὸς καὶ τρίτην ἡμέραν. ⁸ καὶ προσέθετο ὁ πόλεμος γενέσθαι πρὸς Σαοὺλ, καὶ κατέσχευσε Δαυὶδ, καὶ ἐπολέμησε τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην σφόδρα, καὶ ἔστυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἐγένετο πνεῦμα θεοῦ πονηρὸν ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ αὐτὸς ἐν οἴκῳ καθιύδων, καὶ δόρυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἔψαλλεν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ἐζήτηε Σαοὺλ πατάξαι τὸ δόρυ εἰς Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν Δαυὶδ ἐκ προσώπου Σαοὺλ. καὶ ἐπάταξε τὸ δόρυ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ Δαυὶδ ἀνεχώρησε καὶ διεσώθη. ¹¹ καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους εἰς οἶκον Δαυὶδ φυλάξαι αὐτὸν τοῦ θανατῶσαι αὐτὸν πρωτῇ, καὶ ἀπηγγείλε τῷ Δαυὶδ Μελχὼλ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα. ἔὰν μὴ σὺ σώσῃς τὴν ψυχὴν σου τοῦ τὴν νύκτα ταύτην, αὐριον θανατωθήσῃ. ¹² καὶ κατάγει ἡ Μελχὼλ τὸν Δαυὶδ διὰ τῆς θυρίδος, καὶ ἀπῆλθε καὶ ἔφυγε καὶ σωζεται. ¹³ καὶ ἔλαβεν ἡ Μελχὼλ τὰ κενοτάφια, καὶ ἔθηκε ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ ἡ καρτὼν αἰγῶν ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκάλυπεν αὐτὰ ἱματίῳ. ¹⁴ καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ λέγουσιν ἐνοχλεῖσθαι αὐτόν. ¹⁵ καὶ ἀποστέλλει ἐπὶ τὸν Δαυὶδ, λέγων. ἀγάγετε αὐτόν ἐπὶ τῆς κλίνης πρὸς με τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. ¹⁶ καὶ ἔρχονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἰδοὺ τὰ κενοτάφια ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ ἡ καρτὼν αἰγῶν πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ εἶπε Σαοὺλ τῇ Μελχὼλ. ἵνατί οὕτως παρελογίσω με, καὶ ἑξαπέστειλεις τὸν ἐχθρόν μου, καὶ διεσώθη; καὶ εἶπε Μελχὼλ τῷ Σαοὺλ. αὐτὸς εἶπεν, ἑξαπέστειλόν με, εἰ δὲ μὴ, θανατώσω σε. ¹⁸ καὶ Δαυὶδ ἔφυγε καὶ διεσώθη, καὶ παραγίνεται πρὸς Σαμουὴλ εἰς Ἀρμα-

θαίμ, καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ Σαοὺλ. καὶ ἐπορεύθη Σαμουὴλ καὶ Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισαν ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ. ¹⁹ καὶ ἀπηγγείλη τῷ Σαοὺλ, λέγοντες. ἰδοὺ Δαυὶδ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ. ²⁰ καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους λαβεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ εἶδον τὴν ἐκκλησίαν τῶν προφητῶν, καὶ Σαμουὴλ εἰστήκει καθεστῆκως ἐπ' αὐτῶν. καὶ ἐγενήθη ἐπὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Σαοὺλ πνεῦμα θεοῦ, καὶ προφητεύουσιν. ²¹ καὶ ἀπηγγείλη τῷ Σαοὺλ, καὶ ἀπέστειλε ἀγγέλους ἐτέρους, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί. καὶ προσέθετο Σαοὺλ ἀποστέλλαι ἀγγέλους τρίτους, καὶ ἐπροφήτευσαν καὶ αὐτοί. ²² καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ Σαοὺλ, καὶ ἐπορεύθη καὶ αὐτὸς εἰς Ἀρμαθαίμ, καὶ ἐρχεται ἕως τοῦ φρέατος τοῦ ἄλλο τοῦ ἐν τῷ Σεφί, καὶ ῥωτήσῃ καὶ εἶπε. ποῦ Σαμουὴλ καὶ Δαυὶδ; καὶ εἶπαν. ἰδοὺ ἐν Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ. ²³ καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ, καὶ ἐγενήθη καὶ ἐπ' αὐτῷ πνεῦμα θεοῦ, καὶ ἐπορεύετο προφητεύων ἕως τοῦ ἔλθεῖν αὐτόν εἰς Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ. ²⁴ καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπροφήτευσεν ἐνώπιον αὐτῶν. καὶ ἔπεσε γυμνὸς ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα. διὰ τοῦτο ἔλεγον, εἰ καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἀπέδρα Δαυὶδ ἐκ Ναυὰθ ἐν Ῥαμᾷ, καὶ ἐρχεται ἐνώπιον Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε. τί πεποίηκα, καὶ τί τὸ ὀδίκημά μου, καὶ τί ἡμάρτηκα ἐνώπιον τοῦ πατρὸς σου, ὅτι ἐπιζητεῖ τὴν ψυχὴν μου; ² καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωνάθαν. μηδαμῶς σοι, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. ἰδοὺ οὐ μὴ ποιήσῃ ὁ πατήρ μου ῥῆμα μέγα, ἢ μικρόν, καὶ οὐκ ἀποκαλύψει τὸ ὠτίον μου. καὶ τί ὅτι κρύψει ὁ πατήρ μου ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο; οὐκ ἔστι τοῦτο. ³ καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε. γινώσκων οἶδεν ὁ πατήρ σου, ὅτι εὗρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ εἶπε. μὴ γινώσκαι τοῦτο Ἰωνάθαν, μὴ οὐ βούληται. ἀλλὰ ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, ὅτι καθὼς εἶπον, ἐμπέπλησται ἀναμέσον ἐμοῦ

μοῦ καὶ τοῦ θανάτου. ⁴ καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ. τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου, καὶ τί ποιήσω σοι; ⁵ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν. ἰδοὺ δὴ νεομηνία αὐρίου, καὶ ἐγὼ καθίσας οὐ καθήσομαι φαγεῖν, καὶ ἔξαποστελεῖς με καὶ κρυβήσομαι ἐν τῷ πεδίῳ ἕως δείλης. ⁶ καὶ ἂν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκεπῇται με ὁ πατήρ σου, καὶ ἐρεῖς. παραιτούμενος παρητήσατο ἀπ' ἐμοῦ Δαυὶδ δραμεῖν ἕως εἰς Βηθλέεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ, ὅτι θυσία τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ ὅλη τῇ φυλῇ. ⁷ ἂν τὰδε εἴπῃ, ἀγαθῶς, εἰρήνῃ τῷ δούλῳ σου. καὶ ἂν σκληρῶς ἀποκριθῇ σοι, γινώθι ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρ' αὐτοῦ. ⁸ καὶ ποιήσεις ἔλεος μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐκίχηγας εἰς διαθήκην κυρίου τὸν δούλον σου μετὰ σεαυτοῦ. καὶ εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν τῷ δούλῳ σου, θανάτωσόν με σὺ, καὶ ἕως τοῦ πατρός σου ἵνατί οὕτως ἐξάγεις με; ⁹ καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν, μηδαμῶς σοι, ὅτι ἂν γινώσκων γινῶ ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἔλθειν ἐπὶ σέ, καὶ ἂν μὴ ἦ εἰς τὰς πόλεις σου, ἐγὼ ἀπαγγέλω σοι. ¹⁰ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωνάθαν, τίς ἀπαγγέλλῃ μοι, ἂν ἀποκριθῇ ὁ πατήρ σου σκληρῶς; ¹¹ καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ, πορευού, καὶ μένε εἰς ἄγρον, καὶ ἐκπορεύονται ἀμφοτεροὶ εἰς ἄγρον. ¹² καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν πρὸς Δαυὶδ. κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁρᾷ, ὅτι ἀνακρινῶ τὸν πατέρα μου ὡς ἂν ὁ καιρὸς τρισῶς, καὶ ἰδοὺ ἀγαθὸν ἢ περὶ Δαυὶδ, καὶ οὐ μὴ ἀποστείλω πρὸς σέ εἰς ἄγρον, ¹³ τὰδε ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ Ἰωνάθαν καὶ τὰδε προσεθίῃ, ὅτι ἀνοίσω τὰ κακὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἀποκαλύψω τὸ ὅτιόν σου, καὶ ἔξαποστελεῶ σε καὶ ἀπελεύσῃς εἰς εἰρήνην, καὶ ἔσται κύριος μετὰ σοῦ καθὼς ἦν μετὰ τοῦ πατρός μου. ¹⁴ καὶ ἂν μεν ἔτι μου ζῶντος καὶ ποιήσεις ἔλεος μετ' ἐμοῦ. καὶ ἂν θανάτῳ ἀποθάνω, ¹⁵ οὐκ ἔξαρεῖς ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ εἰ μὴ, ἐν τῷ ἔξαιρῃν κύριον τοὺς ἐχθροὺς Δαυὶδ ἕκαστον ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, εὗρεθῇαι τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωνάθαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἐκζη-

τῆσαι κύριος ἐχθροὺς τοῦ Δαυὶδ. ¹⁷ καὶ προσέθετο ἔτι Ἰωνάθαν ὁμοῦσαι τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἡγάπησε ψυχὴν ἀγαπῶντος αὐτόν. ¹⁸ καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν. αὐρίου νεομηνία καὶ ἐπισκεπήσῃ, ὅτι ἐπισκεπήσεται καθέδρα σου. ¹⁹ καὶ τρισσεύσεις καὶ ἐπισκεπῇ καὶ ἦξεις εἰς τὸν τόπον σου οὐ κρυβῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ, καὶ καθήσῃ παρὰ τὸ Ἐργάβ ἐκεῖνο. ²⁰ καὶ ἐγὼ τρισσεύσω ταῖς σχίζαις ἀκοντίζων, ἐκπέμπων εἰς τὴν Ἀματταρί. ²¹ καὶ ἰδοὺ ἀποστείλω τὸ παιδάριον, λέγων. δεῦρο εὗρέ μοι τὴν σχίζαν. ἂν εἴπω λέγων τῷ παιδαρίῳ, ὡδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ὡδε, λάβε αὐτήν, παραγίνου, ὅτι εἰρήνῃ σοι, καὶ οὐκ ἔστι λόγος. ²² ἂν τὰδε εἴπω τῷ νεανίσκῳ. ὡδε ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπένεκα, πορεύου ὅτι ἔξαπέσταλκέ σε κύριος. ²³ καὶ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησαμεν ἐγὼ καὶ σὺ, ἰδοὺ κύριος μάρτυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ ἕως αἰῶνος. ²⁴ καὶ κρυπτεται Δαυὶδ ἐν ἄγρῳ, καὶ παραγίνεται ὁ μὴν, καὶ ἐρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ φαγεῖν. ²⁵ καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν καθέδραν αὐτοῦ ὡς ἅπαξ καὶ ἅπαξ ἐπὶ τῆς καθέδρας παρὰ τοῖχον, καὶ προέφθασε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκάθισεν Ἀβεννήρ ἐκ πλαγίων Σαοὺλ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος Δαυὶδ. ²⁶ καὶ οὐκ ἐλάλησε Σαοὺλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι εἰρηκὲς σύμπτωμα φαίνεται, μὴ καθαρὸς εἶναι, ὅτι οὐ κεκαθάρισται. ²⁷ καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ, καὶ ἐπεσκέπη ὁ τόπος τοῦ Δαυὶδ. καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τί ὅτι οὐ παραέγρονεν ὁ υἱός Ἰεσσαὶ καὶ ἐχθές καὶ σημερον ἐπὶ τὴν τράπεζαν; ²⁸ καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαοὺλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. παρήτηται παρ' ἐμοῦ Δαυὶδ ἕως εἰς Βηθλέεμ τὴν πόλιν αὐτοῦ πορευθῆναι. ²⁹ καὶ εἶπεν, ἐξαπόστειλον δὴ με, ὅτι θυσία τῆς φυλῆς ἡμῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐνετείλαντο πρὸς με οἱ ἀδελφοί μου. καὶ νῦν εἰ εὗρηκα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σοι, διαβήσομαι δὴ καὶ ὄψομαι τοὺς ἀδελφούς μου. διὰ τοῦτο οὐ παραέγρονεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως. ³⁰ καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ

ὀργῇ Σαούλ ἐπὶ Ἰωνάθαν σφόδρα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. υἱὲ κορασίων αὐτομολούντων, οὐ γὰρ οἶδα ὅτι μέτοχος εἶ σὺ τῷ υἱῷ Ἰεσσαὶ εἰς αἰσχύνην σου, καὶ εἰς αἰσχύνην ἀποκαλύψεως μητρὸς σου; ³¹ ὅτι πάσας τὰς ἡμέρας αἱς ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐχ ἑτοιμασθήσεται ἡ βασιλεία σου. νῦν οὖν ἀποστείλας λάβε τὸν νεανίαν, ὅτι υἱὸς θανάτου οὗτος. ³² καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν τῷ Σαούλ. ἰνατί ἀποθνήσκω; τί πεποίηκεν; ³³ καὶ ἐπῆρε Σαούλ τὸ δόρυ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν θανατώσων αὐτόν, καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν ὅτι συντελεσται ἡ κακία αὐτῇ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θανατώσων τὸν Δαυὶδ. ³⁴ καὶ ἀνέπηδησεν Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐν ὀργῇ θυμοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ μητρὸς ἄρτον, ὅτι ἐθραυσθῇ ἐπὶ τὸν Δαυὶδ, ὅτι συντελεσεν ἐπ' αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ. ³⁵ καὶ ἐγενήθη πρωτὶ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀγρόν, καθὼς ἐτάξατο εἰς τὸ μαρτύριον Δαυὶδ, καὶ παιδάριον μικρὸν μετ' αὐτοῦ, ³⁶ καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ. δράμε, εὗρέ μοι τὰς σχῖζας ἐν αἷς ἐγὼ ἀκονίζω. καὶ τὸ παιδάριον ἔδραμε, καὶ αὐτὸς ἠκόντισε τῇ σχίῃ, καὶ παρήγαγεν αὐτήν. ³⁷ καὶ ἦλθε τὸ παιδάριον ἕως τοῦ τόπου τῆς σχίζης οὗ ἠκόντιζεν Ἰωνάθαν. ³⁸ καὶ ἀνέβοησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ νεανίου, καὶ εἶπεν. ἐκεῖ ἡ σχίζα ἀπὸ σοῦ καὶ ἐπέκεινα. καὶ ἀνέβοησεν Ἰωνάθαν ὀπίσω τοῦ παιδαρίου αὐτοῦ, λέγων. ταχύνας σπεῦσον, καὶ μὴ στῆς. καὶ ἀνέλεξε τὸ παιδάριον Ἰωνάθαν τὰς σχῖζας, καὶ ἠνεγκεν τὰς σχῖζας πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. ³⁹ καὶ τὸ παιδάριον οὐκ ἔγνω οὐθέν πάρεξ Ἰωνάθαν καὶ Δαυὶδ. ⁴⁰ καὶ Ἰωνάθαν ἔδωκε τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐπὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ. πορεύου, εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν. ⁴¹ καὶ ὡς εἰσῆλθε τὸ παιδάριον, καὶ Δαυὶδ ἀνέστη ἀπὸ τοῦ Ἀργαβ, καὶ ἐπέσειεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ τρίς, καὶ κατεφίλησεν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἔκλαυσεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, ἕως συντελείας μεγάλης. ⁴² καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τῷ Δαυίδ. πο-

ρεύου εἰς εἰρήνην, καὶ ὡς ὁμωμόκαμεν ἡμεῖς· ἀμφοτέροι ἐν ὀνόματι κυρίου, λέγοντες. κύριος· ἔσται μαρτυς ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός μου, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματος σου ἕως αἰῶνος. ⁴³ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ ἀπῆλθε, καὶ Ἰωνάθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Καὶ ἔρχεται Δαυὶδ εἰς Νομβὰ πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν ἱερέα. καὶ ἐξέστη Ἀβιμέλεχ τῇ ἀπαντησῇ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, τί ὅτι σὺ μόνος, καὶ οὐδεὶς μετὰ σοῦ; ² καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ. ὁ βασιλεὺς ἐντέταλται μοι ῥῆμα σήμερον, καὶ εἶπέ μοι. μηδεὶς γινώτω τὸ ῥῆμα περὶ οὗ ἐγὼ ἀποστέλλω σε καὶ ὑπὲρ οὗ ἐγὼ ἐντέταλμαι σοι, καὶ τοῖς παιδαρίοις διαμεμαρτύρημαι ἐν τῷ τόπῳ τῷ λεγομένῳ θεοῦ πίστις Φιλλανὶ Μαμμωνί. ³ καὶ νῦν εἰ εἰσιν ὑπὸ τὴν χεῖρά σου πέντε ἄρτοι, δός εἰς χεῖρά μου τὸ εὐρεθέν. ⁴ καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς τῷ Δαυίδ, καὶ εἶπεν. οὐκ εἰσιν ἄρτοι βέβηλοι ὑπὸ τὴν χεῖρά μου, ὅτι ἀλλ' ἡ ἄρτοι ἅγιοι εἰσιν. εἰ πεφυλαγμένα τὰ παιδάρια ἐστὶ πλην ἀπὸ γυναικὸς καὶ φάγεται. ⁵ καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ ἱερεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀλλὰ ἀπὸ γυναικὸς ἀπεσχήμεθα ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν. ἐν τῷ ἐξελθεῖν με εἰς ὁδὸν γέγονε πάντα τὰ παιδία ἡγισμένα, καὶ αὕτῃ ἡ ὁδὸς βέβηλος, διότι ἁγιασθήσεται σήμερον διὰ τὰ σκεύη μου. ⁶ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβιμέλεχ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, ὅτι ἐκεῖ οὐκ ἦν ἄρτοι, ἀλλ' ἡ ἄρτοι τοῦ προσώπου οἱ ἁγρημένοι ἐκ προσώπου κυρίου, τοῦ παρατεθῆναι ἄρτον θερμὸν ἢ ἡμέρᾳ ἔλαβεν αὐτούς. ⁷ καὶ ἐκεῖ ἦν ἐν τῶν παιδαρίων τοῦ Σαούλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συνεχόμενος Νεκσσαρὰν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ὄνομα αὐτῷ Δωὴκ ὁ Σύρος νέμων τὰς ἡμιόνας Σαούλ. ⁸ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιμέλεχ. ὡς εἰ ἔστιν ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν χεῖρά σου δόρυ, ἢ ῥομφαία, ὅτι τὴν ῥομφαίαν μου καὶ τὰ σκεύη οὐκ εἴληφα ἐν τῇ χειρὶ μου, ὅτι ἦν τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως κατὰ σπουδὴν. ⁹ καὶ εἶπεν ὁ ἱερεὺς. ἰδοὺ ἡ ῥομφαία Γολιάθ τοῦ ἀλ-

λοφύλου,

λοφύλου, ὃν ἐπάταξας ἐν τῇ κοιλάδι Ἠλᾶ. καὶ αὕτη ἐνεκλημένη ἦν ἐν ἱματίῳ. εἰ ταύτην λήψῃ, σεαυτῷ λάβε, οὔτι οὐκ ἔστιν ἑτέρα παρέξ ταύτης ἐνταῦθα. καὶ εἶπε Δαυὶδ. ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ὥσπερ αὐτή. δός μοι αὐτήν. ¹⁰ καὶ ἔδωκεν αὐτήν αὐτῷ. καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἐφυγεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ προσώπου Σαοὺλ. καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς βασιλέα Γέθ, ¹¹ καὶ εἶπον οἱ παῖδες Ἀγχοῦς πρὸς αὐτόν. οὐχὶ οὗτος Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς τῆς γῆς; οὐχὶ τούτῳ ἐξηρχοῦν αἱ χορεύουσαι, λέγουσαι. ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιᾶσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ; ¹² καὶ ἔθηκετο Δαυὶδ τὰ ὄρηματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου Ἀγχοῦς βασιλέως Γέθ. ¹³ καὶ ἠλλόιωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ προσεποιήσατο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐτυμπάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως, καὶ παρεφέρετο ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιπτεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς πύλης, καὶ τὰ σιελα αὐτοῦ κατέβριζε ἐπὶ τὸν πώγωνα αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. ἰδοὺ ἴδετε ἄνδρα ἐπιληπτον, ἵνατί εἰσργάγετε αὐτὸν πρὸς μέ; ¹⁵ μὴ ἐλαττοῦμαι ἐπιλήπτων ἐγὼ, ὅτι εἰσαγροῦν αὐτὸν ἐπιληπτέυσθαι πρὸς μέ; οὗτος οὐκ εἰσελεύσεται εἰς οἰκίαν.

Κ Ε Φ. Κ Β .

Καὶ ἀπῆλθεν ἐκείθεν Δαυὶδ, καὶ διεσώθη, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ σπῆλαιον τὸ Ὀδολλάμ, καὶ ἀκούουσιν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ καταβαίνουσιν πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ. ² καὶ συνήγοντο πρὸς αὐτὸν πᾶς ἐν ἀνάγκῃ, καὶ πᾶς ὑπόχρεως, καὶ πᾶς κατόδυνος ψυχῇ, καὶ ἦν ἐπ' αὐτῶν ἡγούμενος, καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακοσιοὶ ἄνδρες. ³ καὶ ἀπῆλθεν Δαυὶδ ἐκείθεν εἰς Μασσηφάθ τῆς Μωάβ, καὶ εἶπε πρὸς βασιλέα Μωάβ. γινέσθωσαν δὴ ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου παρὰ σοῦ, ἕως ὅτου γνῶ τί ποιήσει μοι ὁ θεός, ⁴ καὶ παρεκάλεσε τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Μωάβ, καὶ κατώκουν μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ὅντος τοῦ Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ. ⁵ καὶ εἶπε

Γὰρ ὁ προφήτης πρὸς Δαυὶδ. μὴ κάθου ἐν τῇ περιοχῇ. πορεύου, καὶ ἔξεις εἰς γῆν Ἰούδα. καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ἐν πόλει Σαρίκ. ⁶ καὶ ἤκουσε Σαοὺλ, ὅτι ἐγνωσταὶ Δαυὶδ, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ. καὶ Σαοὺλ ἐκάθητο ἐν τῷ βουνῷ ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ῥαμᾶ, καὶ τὸ δορυ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ παρειστήκεισαν αὐτῷ. ⁷ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς παρεστηκότας αὐτῷ. ἀκούσατε δὴ υἱοὶ Βενιαμὴν, εἰ ἀληθῶς πᾶσιν ὑμῖν δώσει ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ ἀγροὺς καὶ ἀμπελώνας, καὶ πάντας ὑμᾶς τάξει ἐκατοντάρχους καὶ χιλιάρχους; ⁸ ὅτι σύγκεισθε πάντες ὑμεῖς ἐπ' ἐμέ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀποκαλύπτων τὸ ὥτίον μου, ἐν τῷ διαθεῖσθαι τὸν υἱόν μου διαθήκην μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ οὐκ ἔστι πονῶν περὶ ἐμοῦ ἐξ ὑμῶν, καὶ ἀποκαλύπτων τὸ ὥτίον μου, ὅτι ἐπηγγειρεν ὁ υἱὸς μου τὸν δούλόν μου ἐπ' ἐμέ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ⁹ καὶ ἀποκρίνεται Δαὶκ ὁ Σύρος ὁ καθεστῆκως ἐπὶ τὰς ἡμίονους Σαοὺλ, καὶ εἶπεν. ἐώρακα τὸν υἱόν Ἰεσσαὶ παραγινόμενον εἰς Νομβᾶ πρὸς Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτῶβ τὸν ἱερέα. ¹⁰ καὶ ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπισπασμὸν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ τὴν ῥομφαίαν Γολιάθ τοῦ ἀλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ. ¹¹ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτῶβ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβᾶ, καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα. ¹² καὶ εἶπε Σαοὺλ. ἄκουε δὴ υἱὲ Ἀχιτῶβ. καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγὼ, λάλε κύριε. ¹³ καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαοὺλ. ἵνατί συνέθου κατ' ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ δοῦναι σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ῥομφαίαν, καὶ ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ θέσθαι αὐτὸν ἐπ' ἐμέ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη; ¹⁴ καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε. καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις σου ὡς Δαυὶδ πιστός; καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως, καὶ ἄρχων παντὸς παραγγελματός σου, καὶ ἐνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου; ¹⁵ ἡ σήμερον ἤρξατο ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ θεοῦ; μηδαμῶς, μὴ δότω

ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον καὶ ἐφ' ὅλον τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, ὅτι οὐκ ἦδει ὁ δούλός σου ἐν πᾶσι τούτοις ῥῆμα μικρὸν, ἢ μέγα. ¹⁶ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαοὺλ. θανάτω ἀποθανῇ Ἀβιμέλεχ σὺ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου. ¹⁷ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσι τοῖς ἐφιστηκόσι πρὸς αὐτόν. προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαυὶδ, καὶ ὅτι ἐγνώσαν ὅτι φεύγει αὐτός, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὥτιόν μου, καὶ οὐκ ἐβούληθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς κυρίου. ¹⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δωὴκ. ἐπιστρέφου σὺ, καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς. καὶ ἐπεστράφη Δωὴκ ὁ Σύρος, καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τριακοσίους καὶ πέντε ἄνδρας, πάντας αἰρόντας Ἐφρούδ. ¹⁹ καὶ τὴν Νομβᾶ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ῥομφαίας ἀπὸ ἁνδρός ἕως γυναικὸς, ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος, καὶ μόσχου, καὶ ὄνου, καὶ προβάτου. ²⁰ καὶ διασώζεται υἱὸς εἰς τῷ Ἀβιμέλεχ υἱῷ Ἀχιτῶβ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἔφυγεν ὀπίσω Δαυὶδ. ²¹ καὶ ἀπήγγειλεν Ἀβιάθαρ τῷ Δαυὶδ, ὅτι ἐθανάτωσε Σαοὺλ πάντας τοὺς ἱερεῖς τοῦ κυρίου. ²² καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Ἀβιάθαρ. ἦδειν ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι Δωὴκ ὁ Σύρος ὅτι ἀπαγγέλλων ἀπαγγελεῖ τῷ Σαοὺλ. ἐγὼ εἰμι αἴτιος τῶν ψυχῶν οἴκου τοῦ πατρὸς σου. ²³ κάθου μετ' ἐμοῦ. μὴ φοβοῦ, ὅτι οὐ ἔάν ζητῶ τῇ ψυχῇ μου τόπον, ζητήσω καὶ τῇ ψυχῇ σου, ὅτι πεφύλαξαι σὺ παρ' ἐμοί.

Κ Ε Φ. Κ Γ'.

Καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ, λέγοντες. ἰδοὺ οἱ ἄλλοφυλοι πολιοῦσιν ἐν τῇ Κεῖλᾳ καὶ αὐτοὶ διαρπάξουσιν, καταπατοῦσι τοὺς ἄλλω. ² καὶ ἐπρωῶτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ κυρίου, λέγων. εἰ πορευθῶ, καὶ πατάξω τοὺς ἄλλοφύλους τούτους; καὶ εἶπε κύριος. πορεύου, καὶ πατάξεις ἐν τοῖς ἄλλοφύλοις τούτοις, καὶ σώσεις τὴν Κεῖλᾳ. ³ καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τοῦ Δαυὶδ πρὸς αὐτόν.

ἰδοὺ ἡμεῖς ἐνταῦθα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φοβούμεθα, καὶ πῶς ἔσται ἐὰν πορευθῶμεν εἰς Κεῖλᾳ, εἰς τὰ σκῆλα τῶν ἄλλοφύλων εἰσπορευσόμεθα; ⁴ καὶ προσέθετο Δαυὶδ ἐτι ἐπερωτῆσαι διὰ τοῦ κυρίου, καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀνάστηθι καὶ κατάρθῃ εἰς Κεῖλᾳ, ὅτι ἐγὼ παραδώσω τοὺς ἄλλοφύλους εἰς χεῖράς σου. ⁵ καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς Κεῖλᾳ, καὶ ἐπολέμησε τοῖς ἄλλοφύλοις. καὶ ἔφυγον ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγε τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην, καὶ ἔσωσε Δαυὶδ τοὺς κατοικοῦντας Κεῖλᾳ. ⁶ καὶ ἐγενετο ἐν τῷ φεύγειν Ἀβιάθαρ υἱὸν Ἀχιμέλεχ πρὸς Δαυὶδ, καὶ αὐτός μετὰ Δαυὶδ εἰς Κεῖλᾳ κατέβη ἔχων Ἐφρούδ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαοὺλ, ὅτι ἦκει ὁ Δαυὶδ εἰς Κεῖλᾳ, καὶ εἶπε Σαοὺλ. πέπρακεν αὐτόν ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖράς μου, ὅτι ἀποκλείσται ἐξεκλιθὼν εἰς πόλιν θυρῶν καὶ μοχλῶν. ⁸ καὶ παρήγγειλε Σαοὺλ παντὶ τῷ λαῷ καταβαίνειν εἰς πόλεμον εἰς Κεῖλᾳ, συνέχειν τὸν Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἔγνω Δαυὶδ, ὅτι οὐ παρασιωπᾷ Σαοὺλ περὶ αὐτοῦ τὴν κακίαν. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα. προσαγάγε τὸ Ἐφρούδ κυρίου. ¹⁰ καὶ εἶπε Δαυὶδ. κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούων ἀκήκοεν ὁ δούλός σου, ὅτι ζητεῖ Σαοὺλ ἐλθεῖν ἐπὶ Κεῖλᾳ διαφθεῖραι τὴν πόλιν δι' ἐμὲ, ¹¹ εἰ ἀποκλεισθήσεται; καὶ νῦν εἰ καταβήσεται Σαοὺλ καθὼς ἤκουσεν ὁ δούλός σου; κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπαγγεῖλον τῷ δούλῳ σου. καὶ εἶπε κύριος. ἀποκλεισθήσεται. ¹³ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὡς τετρακόσιοι, καὶ ἐξῆλθον ἐκ Κεῖλᾳ, καὶ ἐπορεύοντο, οὐ ἔαν ἐπορεύοντο. καὶ τῷ Σαοὺλ ἀπηγγέλη, ὅτι διασέσωσται Δαυὶδ ἐκ Κεῖλᾳ, καὶ ἀνῆκεν τοῦ ἐλθεῖν. ¹⁴ καὶ ἐκάθισεν ἐν Μασβερέμ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τοῖς στενοῖς, καὶ ἐκάθητο ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τῷ ὄρει Ζιφ, ἐν τῇ γῇ τῇ αὐμωοδεῖ. καὶ ἐζητεῖ αὐτὸν Σαοὺλ πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτόν κύριος εἰς τὰς χεῖρας

ρας αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ εἶδε Δαυὶδ, ὅτι ἐξέρχεται Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν τὸν Δαυὶδ. καὶ Δαυὶδ ἦν ἐν τῷ ὄρει τῷ αὐχμῶδε ἐν τῇ Καινῇ Ζίφ. ¹⁶ καὶ ἀνέστη Ἰωνάθαν υἱὸς Σαοὺλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Δαυὶδ εἰς καινήν, καὶ ἐκραταίωσε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν κυρίῳ, ¹⁷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. μὴ φοβοῦ, ὅτι οὐ μὴ εὖρη σε ἡ χεὶρ Σαοὺλ τοῦ πατρὸς μου, καὶ οὐ βασιλεύσεις ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἔσομαι σοι εἰς δεῦτερον, καὶ Σαοὺλ ὁ πατὴρ μου οἶδεν οὕτως. ¹⁸ καὶ διέθιντο ἀμφότεροι διαθήκην ἐνώπιον κυρίου. καὶ ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν Καινῇ, καὶ Ἰωνάθαν ἀπῆλθεν εἰς οἶκον αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ ἀνέβησαν οἱ Ζιφαῖοι ἐκ τῆς αὐχμῶδος πρὸς Σαοὺλ ἐπὶ τὸν βουνόν, λέγοντες. οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ κρύπται παρ' ἡμῶν ἐν Μεσσαρὰ ἐν τοῖς στενοῖς ἐν τῇ Καινῇ ἐν τῷ βουνῷ τοῦ Ἐχελᾶ τοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαίμου; ²⁰ καὶ νῦν πᾶν τὸ πρὸς ψυχὴν τοῦ βασιλέως εἰς καταβασιν καταβαίνετω πρὸς ἡμᾶς. κεκλείκασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως. ²¹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Σαοὺλ. εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, ὅτι ἐπονέσατε περὶ ἐμοῦ. ²² πορεύθητε δὴ καὶ ἐτοιμάσατε ἔτι, καὶ γινώτε τὸν τόπον αὐτοῦ οὗ ἔσται ὁ πους αὐτοῦ ἐν τάχει ἐκεῖ οὗ εἶπατε, ἢ ποτε πανουργησῆται. ²³ καὶ ἴδετε καὶ γινώτε, καὶ πορεύσονται μεθ' ὑμῶν. καὶ ἔσται εἰ ἔστιν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐξερευνήσω αὐτὸν ἐν πάσαις ῥημάσιν Ἰούδα. ²⁴ καὶ ἀνέστησαν οἱ Ζιφαῖοι, καὶ ἐπορεύθησαν ἔμπροσθεν Σαοὺλ. καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Μαὼν καθ' ἑσπέραν ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἰεσσαίμου. ²⁵ καὶ ἐπορεύθη Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ζητεῖν αὐτόν. καὶ ἀπηγγείλαν τῷ Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν πέτραν τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Μαὼν. καὶ ἤκουσε Σαοὺλ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω Δαυὶδ εἰς τὴν ἐρημὸν Μαὼν. ²⁶ καὶ πορεύονται Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ τούτου, καὶ ἦν Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ ὄρους ἐκ τούτου. καὶ ἦν Δαυὶδ σκεπαζόμενος πορεύεσθαι ἀπὸ προσώπου Σαοὺλ. καὶ Σαοὺλ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεν-

έβαλον ἐπὶ Δαυὶδ καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, συλλαβεῖν αὐτούς. ²⁷ καὶ πρὸς Σαοὺλ ἦλθεν ἄγγελος, λέγων. σπεῦδε καὶ δεῦρο, ὅτι ἀλλόφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὴν γῆν. ²⁸ καὶ ἀνέστρεψε Σαοὺλ μὴ καταδιώκειν ὀπίσω Δαυὶδ, καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν τῶν ἀλλοφύλων. διὰ τοῦτο ἐπεκλήθη ὁ τόπος ἐκεῖνος, πέτρα ἡ μερισθείσα.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκείθεν, καὶ ἐκάθισεν ἐν τοῖς στενοῖς Ἐγγαδδί. ² καὶ ἐγενήθη ὡς ἀνέστρεψε Σαοὺλ ἀπὸ ὀπισθεν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων. ὅτι Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἐγγαδδί. ³ καὶ ἔλαβε μεθ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν ἐκ παντὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ζητεῖν τὸν Δαυὶδ, καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον Σαδδαίμ. ⁴ καὶ ἦλθεν εἰς τὰς ἀγέλας τῶν ποιμνίων τὰς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἦν ἐκεῖ σπηλαίον. καὶ Σαοὺλ ἐζητήετο παρασκευάσασθαι, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐσώτερον τοῦ σπηλαίου ἐκάθητο. ⁵ καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες Δαυὶδ πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη, ἣν εἶπε κύριος πρὸς σέ παραδοῦναι τὸν ἐχθρόν σου εἰς τὰς χεῖρας σου, καὶ ποιήσεις αὐτῷ ὡς ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ ἀφῆκε τὸ πτερύγιον τῆς διπλοῖδος τοῦ Σαοὺλ λαθραίως. ⁶ καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε καρδίᾳ Δαυὶδ αὐτόν, ὅτι ἀφῆκε τὸ πτερύγιον τῆς διπλοῖδος αὐτοῦ. ⁷ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ. μηδαμῶς μοι παρὰ κυρίου, εἰ ποιῶ τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ μου τῷ χριστῷ κυρίου ἐπενέγκαι χεῖρά μου ἐπ' αὐτόν, ὅτι χριστὸς κυρίου ἐστὶν οὗτος. ⁸ καὶ ἐπίεισε Δαυὶδ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ ἐν λόγοις, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀναστάντας θῦσαι τὸν Σαοὺλ. καὶ ἀνέστη Σαοὺλ καὶ κατέβη τὴν ὁδόν. ⁹ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκ τοῦ σπηλαίου. καὶ ἐβόησεν Δαυὶδ ὀπίσω Σαοὺλ, λέγων. κύριε βασιλεῦ. καὶ ἐπέβλεψε Σαοὺλ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἔκυψε Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκίνησεν αὐτῷ. ¹⁰ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς

πρὸς Σαοὺλ. ἵνατί ἀκούεις τῶν λόγων τοῦ λαοῦ λεγόντων, ἰδοὺ Δαυὶδ ζητεῖ τὴν ψυχὴν σου; ¹¹ ἰδοὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἑωράκασιν οἱ ὀφθαλμοί σου ὡς παρέδωκε σε κύριος σημεῖον εἰς χεῖράς μου ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ οὐκ ἤβουλή-θην ἀποκτεῖναι σε, καὶ ἐφεισάμην σου καὶ εἶπα, οὐκ ἐποίησω χεῖρά μου ἐπὶ κύριόν μου, ὅτι χριστὸς κυρίου οὗτός ἐστι. ¹² καὶ ἰδοὺ τὸ πτερύγιον τῆς δι-πλοῖδος σου ἐν τῇ χειρὶ μου, ἐγὼ ἀφ-ήρηκα τὸ πτερύγιον, καὶ οὐκ ἀπέκτα-γὰ σε. καὶ γινώθι καὶ ἴδε σήμερον, ὅτι οὐκ ἔστι κακία ἐν τῇ χειρὶ μου οὐδὲ ἀσέβεια καὶ ἀθέτησις, καὶ οὐχ ἡμάρ-τηκα εἰς σέ, καὶ σὺ δεσμεύεις τὴν ψυ-χὴν μου λαβεῖν αὐτήν. ¹³ δικάσαι κύ-ριος ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ ἐκδι-κῆσαι σοι κύριος ἐκ σοῦ. καὶ ἡ χεῖρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ, ¹⁴ καθὼς λέγε-ται ἡ παραβολὴ ἡ ἀρχαία. Ἐξ ἀνόμων ἐξελεύσεται πλημμέλεια. καὶ ἡ χεῖρ μου οὐκ ἔσται ἐπὶ σέ. ¹⁵ καὶ νῦν ὀπίσω τί-νος σὺ ἐκπορεύῃ βασιλεῦ Ἰσραὴλ; ὀπί-σω τίνος καταδιώκεις σὺ; ὀπίσω κυ-ρὸς τεθνηγότος, καὶ ὀπίσω φύλλου ἐνός; ¹⁶ γένοιτο κύριος εἰς κριτὴν καὶ δικαστὴν ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον σου, ἵδοι κύριος καὶ κρίναι τὴν κρίσιν μου καὶ δικάσαι μοι ἐκ χειρὸς σου. ¹⁷ καὶ ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Δαυὶδ τὰ ῥήματα ταῦτα λαλῶν πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶπε Σαοὺλ. ἡ φωνὴ σου αὕτη τέκνον Δαυὶδ; καὶ ἤρε Σαοὺλ τὴν φωνὴν αὐ-τοῦ, καὶ ἔκλαυσε. ¹⁸ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ. δίκαιος σὺ ὑπὲρ ἐμέ, ὅτι σὺ ἀνταπέδωκάς μοι ἀγαθὰ, ἐγὼ δὲ ἀνταπέδωκά σοι κακὰ. ¹⁹ καὶ σὺ ἀπ-ήγγειλās μοι σήμερον ᾧ ἐποίησάς μοι ἀγαθὰ, ὡς ἀπέκλεισέ με κύριος εἰς χεῖράς σου σήμερον, καὶ οὐκ ἀπέκτε-νās με. ²⁰ καὶ ὅτι εἰ εὐρὸι τις τὸν ἐχ-θρὸν αὐτοῦ ἐν θλίψει, καὶ ἐκπέμψοι αὐτὸν ἐν ὀδῷ ἀγαθῇ, καὶ κύριος ἀπο-τίσει αὐτῷ ἀγαθὰ, καθὼς πεποίηκας σήμερον. ²¹ καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ γινώσκω, εἶπε βασιλευὼν βασιλεύσεις, καὶ στή-σεται ἐν χειρὶ σου ἡ βασιλεία Ἰσραὴλ. ²² καὶ νῦν ὁμοσόν μοι ἐν κυρίῳ, ὅτι οὐκ ἐξολοθρεύσεις τὸ σπέρμα μου ὀπί-σω μου, οὐκ ἀφανιεῖς τὸ ὄνομά μου ἐκ

τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς μου. ²³ καὶ ὤμοσε Δαυὶδ τῷ Σαοὺλ, καὶ ἀπῆλθε Σαοὺλ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν Μεσσαρὰ στενὴν.

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Καὶ ἀπέθανε Σαμουὴλ, καὶ συνα-θροζονται πᾶς Ἰσραὴλ, καὶ κόπτον-ται αὐτὸν, καὶ θάπτουσι αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Ἀρμαθαίμ. καὶ ἀνέστη Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Μασὼν. ² καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν τῇ Μασὼν, καὶ τὰ ποίμνια αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμὴλ, καὶ ὁ ἄνθρωπος μέγας σφό-δρα. καὶ τούτῳ ποίμνια τρισχίλια, καὶ αἶγες χίλια. καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ κείρειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν τῷ Καρμὴλ, ³ καὶ ὄνομα τῷ ἀνθρώπῳ Νάβαλ, καὶ ὄνομα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀβιγαία. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἀγαθὴ συνέσει καὶ ἀγα-θὴ τῷ εἶδει σφόδρα, καὶ ὁ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ πονηρὸς ἐν ἐπιτηδεύμασι, καὶ ὁ ἄνθρωπος κυνικός. ⁴ καὶ ἤκουσε Δαυὶδ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι κείρει Νάβαλ ὁ Καρμηλιος τὸ ποίμνιον αὐτοῦ. ⁵ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ δέκα παιδάρια, καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις. ἀνάβητε εἰς Καρμὴλον καὶ ἀπέλθατε πρὸς Νάβαλ, καὶ ἐρωτήσατε αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου εἰς εἰρήνην, ⁶ καὶ ἐρεῖτε τάδε. εἰς ὥρας καὶ σὺ ὑγιαίνων καὶ ὁ οἶκός σου, καὶ πάντα τὰ σὰ ὑγιαίνοντα. ⁷ καὶ νῦν ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι κείρουσί σοι νῦν οἱ ποιμένες σου οἱ ἦσαν μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἀπεκωλύσαμεν αὐ-τούς, καὶ οὐκ ἐνετείλαμεθα αὐτοῖς οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας ὄντων αὐτῶν ἐν Καρμὴλ. ⁸ ἐρωτήσων τὰ παιδάρια σου, καὶ ἀπαγγελοῦσί σοι, καὶ εὐρέτω-σαν τὰ παιδάρια σου χάριν ἐν ὀφθαλ-μοῖς σου, ὅτι ἐφ' ἡμέραν ἀγαθὴν ἤκο-μεν. δὸς δὴ ὁ ἐάν εὐρῇ ἡ χεῖρ σου τῷ υἱῷ σου τῷ Δαυὶδ. ⁹ καὶ ἐρχονται τὰ παιδάρια, καὶ λαλοῦσι τοὺς λόγους τούτους πρὸς Νάβαλ κατὰ πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῷ ὀνόματι Δαυὶδ. καὶ ἀνεπήδησε ¹⁰ καὶ ἀπεκρίθη Νάβαλ τοῖς παισὶ Δαυὶδ, καὶ εἶπε. τίς ὁ Δα-υὶδ, καὶ τίς ὁ υἱός Ἰεσσαί; σήμερον πεπληθυμμένοι εἰσὶν οἱ δούλοι ἀναχω-ροῦντες

ρουντες ἕκαστος ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ. ¹¹ καὶ λήψομαι τοὺς ἄρτους μου καὶ τὸν οἶνον μου καὶ τὰ θυμάτα μου ἃ τέθυκα τοῖς κείρουσί μου τὰ πρόβατα, καὶ δώσω αὐτὰ ἀνδράσιν, οὗς οὐκ οἶδα πόθεν εἰσι; ¹² καὶ ἀπεστράφησαν τὰ παιδάρια Δαυὶδ εἰς ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἤλθον, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυὶδ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ¹³ καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ. ζώσασθε ἕκαστος τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ. καὶ ἀνέβησαν ὅπισσω Δαυὶδ ὡς τετρακόσιοι ἄνδρες. καὶ οἱ διακόσιοι ἐκάθισαν μετὰ τῶν σκευῶν. ¹⁴ καὶ τῇ Ἀβιγαίᾳ γυναικὶ Ναβαλ ἀπήγγειλεν ἐν τῶν παιδαρίων, λέγων. ἰδοὺ Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἄγγέλους ἐκ τῆς ἐρήμου εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν. ¹⁵ καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαθοὶ ἡμῖν σφόδρα οὐκ ἀπεκώλυσαν ἡμᾶς, οὐδὲ ἐνετείλαντο ἡμῖν οὐδὲν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἤμεν παρ' αὐτοῖς. ¹⁶ καὶ ἐν τῷ εἶναι ἡμᾶς ἐν ἀγρῷ, ὡς τεῖχος ἦσαν περὶ ἡμᾶς καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἤμεν παρ' αὐτοῖς ποιμαίνοντες τὸ ποίμνιον. ¹⁷ καὶ νῦν γινώθι καὶ ἴδε σὺ τί ποιήσεις, ὅτι συντετέλεσται ἡ κακία εἰς τὸν κύριον ἡμῶν καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ οὗτος υἱὸς λοιμῶς, καὶ οὐκ ἔστι λαλῆσαι πρὸς αὐτόν. ¹⁸ καὶ ἔσπευσεν Ἀβιγαία καὶ ἔλαβε διακοσίους ἄρτους καὶ δυο ἄγγια οἴνου, καὶ πέντε πρόβατα πεποιημένα, καὶ πέντε οἰφί ἀλφίτου, καὶ γόμορ ἑν σταφίδος, καὶ διακοσίας παλάθας, καὶ ἔθηκε ἐπὶ τοὺς ὄνους. ¹⁹ καὶ εἶπε τοῖς παιδαρίοις αὐτῆς. πορευέσθε ἔμπροσθέν μου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὅπισω ὑμῶν παραγίνομαι, καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς οὐκ ἀπήγγειλε. ²⁰ καὶ ἐγενήθη, αὐτῆς ἐπιβεβηκυῖς ἐπὶ τὴν ὄνον καὶ καταβαινούσης ἐν σκέπῃ τοῦ ὄρου, καὶ ἰδοὺ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ κατέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῆς, καὶ ἀπῆντησαν αὐτοῖς. ²¹ καὶ Δαυὶδ εἶπε. ὥσως εἰς ἄδικον πεφύλακα πάντα τα αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ ἐνετειλάμεθα λαβεῖν ἐκ πάντων τῶν αὐτοῦ οὐθέν, καὶ ἀνταπέδωκε μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν. ²² τότε ποιῆσαι

ὁ θεὸς τῷ Δαυὶδ καὶ τότε προσθείη, εἰ ὑπολείψομαι ἐκ πάντων τῶν τοῦ Ναβαλ ἕως πρὸς οὐρουντα πρὸς τοῦτον. ²³ καὶ εἶδεν Ἀβιγαία τὸν Δαυὶδ καὶ ἔσπευσε καὶ κατεπήδησεν ἀπὸ τῆς ὄνου, καὶ ἔπεισεν ἐνώπιον Δαυὶδ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν. ²⁴ ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. ἐν ἐμοὶ κύριε μου ἡ ἀδικία μου, λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου εἰς τὰ ὥτα σου, καὶ ἄκουσον λόγον τῆς δούλης σου. ²⁵ μὴ δὴ θέσθω ὁ κύριός μου καρδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν λοιμὸν τοῦτον, ὅτι κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὗτός ἐστι. Ναβαλ ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἄφροσύνη μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἡ δούλη σου οὐκ εἶδον τὰ παιδάρια τοῦ κυρίου μου ἃ ἀπέστειλας. ²⁶ καὶ νῦν κύριέ μου, ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, καθὼς ἐκώλυσέ σε κύριος τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς αἶμα ἀθῶον, καὶ σώξαι τὴν χεῖρά σου σοί. καὶ νῦν γένοιτο ὡς Ναβαλ οἱ ἐχθροὶ σου καὶ οἱ ζητοῦντες τῷ κυρίῳ μου κακὰ. ²⁷ καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν ταύτην, ἣν ἐνέηνοχεν ἡ δούλη σου τῷ κυρίῳ μου, καὶ δώσεις τοῖς παιδαρίοις τοῖς παρεστηκόσι τῷ κυρίῳ μου. ²⁸ ἄρον δὴ τὸ ἀνόμημα τῆς δούλης σου, ὅτι ποιῶν ποιῆσαι κύριος τῷ κυρίῳ μου οἶκον πιστόν, ὅτι πόλεμον κυρίου μου ὁ κύριος πολέμει, καὶ κακία οὐχ εὐρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε. ²⁹ καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος καταδιώκων σε καὶ ζητῶν τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἔσται ψυχὴ κυρίου μου ἐνδεδεμένη ἐν δεσμῷ τῆς ζωῆς παρὰ κυρίῳ τῷ θεῷ, καὶ ψυχὴν ἐχθρῶν σου σφενδονήσεις ἐν μέσῳ τῆς σφενδόνης. ³⁰ καὶ ἔσται ὅτε ποιήσῃ κύριος τῷ κυρίῳ μου πάντα ὅσα ἐλάλησεν ἀγαθὰ ἐπὶ σέ, καὶ ἐντελεῖται σοι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ. ³¹ καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο βδελυγμός καὶ σκάνδαλον τῷ κυρίῳ μου ἐκχαί αἶμα ἀθῶον δωρεάν, καὶ σῶσαι χεῖρα κυρίῳ μου αὐτῷ. καὶ ἀγαθῶσαι κύριος τῷ κυρίῳ μου, καὶ μνησθήσῃ τῆς δούλης σου ἀγαθῶσαι αὐτῇ. ³² καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ Ἀβιγαίᾳ. εὐλογητός κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπέστειλέ σε σήμερον ἐν ταύτῃ εἰς ἀπάντησίν μοι. ³³ καὶ εὐλογητὸς

γῆτός ὁ τρόπος σου, καὶ εὐλογημένη
 συ ἡ ἀποκαλύψασά με σήμερον ἐν ταύ-
 τη μὴ ἐλθεῖν εἰς αἵματα, καὶ σῶσαι
 χεῖρά μου ἐμοί. ³⁴ πλὴν ὅτι ζῇ κύριος·
 ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἀπεκώλυσέ με σή-
 μερον τοῦ κακοποιῆσαι σε, ὅτι εἰ μὴ
 ἐσπευσας καὶ παρεγένου εἰς ἀπάντησίν
 μοι, τότε εἶπα. εἰ ὑποληφθῇσεται τῷ
 Νάβαλ ἕως φωτός τοῦ πρωῒ οὐρῶν
 πρὸς τοίχον. ³⁵ καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ
 χειρὸς αὐτῆς πάντα ἃ ἔφερον αὐτῷ,
 καὶ ἔπεν αὐτῇ. ἀνάβηθι εἰς εἰρήνῃν
 εἰς οἶκόν σου, βλέπε, ἤκουσα τῆς φω-
 νῆς σου, καὶ ἡρέτισα τὸ προσωπὸν
 σου. ³⁶ καὶ παρεγενήθη Ἀβιγαία πρὸς
 Νάβαλ. καὶ ἰδοὺ αὐτῷ πότος ἐν οἴκῳ
 αὐτοῦ, ὡς πότος βασιλέως. καὶ ἡ
 καρδιά Νάβαλ ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν. καὶ
 αὐτὸς μεθύων ἕως σφόδρα. καὶ οὐκ
 ἀπήγγειλεν αὐτῷ ῥῆμα μικρὸν ἢ μέγα
 ἕως φωτός τοῦ πρωῒ. ³⁷ καὶ ἐγένετο
 πρωῒ, ὡς ἐξένηπεν ἀπὸ τοῦ οἴνου Νά-
 βαλ, ἀπήγγειλεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὰ ῥή-
 ματα ταῦτα. καὶ ἐναπέθανεν ἡ καρδιά
 αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς γίνεται ὡς
 λίθος. ³⁸ καὶ ἐγένετο ὡσεὶ δέκα ἡμέ-
 ραι, καὶ ἐπάταξε κύριος τὸν Νάβαλ,
 καὶ ἀπέθανε. ³⁹ καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ
 εἶπεν. εὐλογητὸς κύριος, ὃς ἔκρινε τὴν
 κρίσιν τοῦ σνειδισμοῦ μου ἐκ χειρὸς
 Νάβαλ, καὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ περιε-
 ποιήσατο ἐκ χειρὸς κακῶν, καὶ τὴν
 κακίαν Νάβαλ ἀπέστρεψε κύριος εἰς
 κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ
 καὶ ἐλάλησε περὶ Ἀβιγαίας, λαβεῖν
 αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. ⁴⁰ καὶ ἦλ-
 θον οἱ παῖδες Δαυὶδ πρὸς Ἀβιγαίαν
 εἰς Κάρμηλον, καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ,
 λέγοντες. Δαυὶδ ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς
 σέ λαβεῖν σε αὐτῷ εἰς γυναῖκα. ⁴¹ καὶ
 ἀνέστη καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν
 ἐπὶ προσωπὸν, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἡ δοῦλη
 σου εἰς παιδίσκην νύμφαι πόδας τῶν
 παίδων σου. ⁴² καὶ ἀνέστη Ἀβιγαία,
 καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὴν ὄνον, καὶ πέντε κο-
 ράσια ἠκολούθουν αὐτῇ, καὶ ἐπορεύ-
 θη ὁπίσω τῶν παίδων Δαυὶδ, καὶ γί-
 νεται αὐτῷ εἰς γυναῖκα. ⁴³ καὶ τὴν
 Ἀχιναὰμ ἔλαβε Δαυὶδ ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ
 ἀμφότεραι ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες. ⁴⁴ καὶ
 Σαουλ ἔδωκε Μιχὸλ τὴν θυγατέρα

αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Δαυὶδ τῷ Φαλτί
 υἱῷ Ἀμὶς τῷ ἐκ Ῥομμᾶ.

Κ Ε Φ. Κς'.

Καὶ ἔρχονται οἱ Ζιζαῖοι ἐκ τῆς αὐχ-
 μώδους πρὸς τὸν Σαουλ εἰς τὸν βουνόν,
 λέγοντες. ἰδοὺ Δαυὶδ σκεπάζεται μεθ'
 ἡμῶν ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχέλα, κατὰ
 προσωπὸν τοῦ Ἰεσσαίου. ² καὶ ἀνέστη
 Σαουλ καὶ κατέβη εἰς τὴν ἔρημον Ζίφ,
 καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιμᾶδες ἀνδρῶν
 ἐκλεκτοὶ ἐξ Ἰσραὴλ, ζητεῖν τὸν Δαυὶδ
 ἐν τῇ ἐρήμῳ Ζίφ. ³ καὶ παρενέβαλε
 Σαουλ ἐν τῷ βουνῷ τῷ Ἐχέλα τῷ ἐπὶ
 προσωποῦ τοῦ Ἰεσσαίου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ,
 καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ
 εἶδε Δαυὶδ, ὅτι ἦκει Σαουλ ὁπίσω αὐ-
 τοῦ εἰς τὴν ἔρημον. ⁴ καὶ ἀπέστειλε
 Δαυὶδ κατασκοπούς, καὶ ἔγνων ὅτι
 ἦκει Σαουλ ἑτοιμος ἐκ Κεῖλά. ⁵ καὶ
 ἀνέστη Δαυὶδ λάθρα, καὶ εἰσπορεύε-
 ται εἰς τὸν τόπον οὗ ἐκάθειυεν ἐκτὶ
 Σαουλ, καὶ ἐκτὶ Ἀβεννὴρ υἱὸς Νῆρ
 ἀρχιστράτηγος αὐτοῦ, καὶ Σαουλ ἐκά-
 θειυεν ἐν λαμπήρῃ, καὶ ὁ λαὸς παρεμ-
 βλητικῶς κύκλω αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἀπεκρί-
 θη Δαυὶδ, καὶ εἶπε πρὸς Ἀβιμέλεχ τὸν
 Χετταῖον, καὶ πρὸς Ἀβισσά υἱὸν Σα-
 ρουῖτας ἀδελφόν Ἰσαβ, λέγων. τίς
 εἰςκελεύσεται μετ' ἐμοῦ πρὸς Σαουλ εἰς
 τὴν παρεμβολήν; καὶ εἶπεν Ἀβισσά.
 ἐγὼ εἰςκελεύσομαι μετὰ σοῦ. ⁷ καὶ εἰς-
 πορεύεται Δαυὶδ καὶ Ἀβισσά εἰς τὸν
 λαὸν τὴν νύκτα. καὶ ἰδοὺ Σαουλ καθ-
 εὐδων ὑπνω ἐν λαμπήρῃ, καὶ τὸ δόρυ
 αὐτοῦ ἐμπειρηγὸς εἰς τὴν γῆν πρὸς κε-
 φαλῆς αὐτοῦ. καὶ Ἀβεννὴρ καὶ ὁ λαὸς
 αὐτοῦ ἐκάθειυε κύκλω αὐτοῦ. ⁸ καὶ
 εἶπεν Ἀβισσά πρὸς Δαυὶδ. ἀπέκλεισε
 κύριος σήμερον τὸν ἐχθρόν σου εἰς χεῖ-
 ρας σου, καὶ νῦν πατάξω αὐτὸν τῷ
 δόρατι εἰς τὴν γῆν ἅπαξ καὶ οὐ δευτε-
 ρώσω αὐτῷ. ⁹ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
 Ἀβισσά. μὴ ταπεινώσῃς αὐτόν, ὅτι
 τίς ἐποίησε χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ χριστὸν κυ-
 ρίου καὶ ἀθωωθήσεται; ¹⁰ καὶ εἶπε
 Δαυὶδ. ζῇ κύριος, ἐάν μὴ κύριος πάλῃ
 αὐτόν, ἢ ἡμέρα αὐτοῦ ἔλθῃ καὶ ἀπο-
 θάνῃ, ἢ εἰς πόλεμον καταβῇ καὶ προς-
 τεθῇ, ¹¹ μηδαμῶς μοι παρὰ κυρίου
 ἐπινεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν κυ-
 ρίου. καὶ νῦν λάβε δὴ τὸ δόρυ ἀπὸ
 προσ-

προςκεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀπέλθωμεν ἡμεῖς καθ' ἑαυτούς. ¹² καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸ δόρυ καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος ἀπὸ προςκεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθον καθ' ἑαυτούς. καὶ οὐκ ἦν ὁ βλέπων, καὶ οὐκ ἦν ὁ γινώσκων, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξεγερόμενος, πάντες ὑπνοῦντες, ὅτι θάμβος κυρίου ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς. ¹³ καὶ διέβη Δαυὶδ εἰς τὸ πέραν, καὶ ἔστη ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους μακρόθεν, καὶ πολλή ἡ ὁδὸς ἀναμέσον αὐτῶν. ¹⁴ καὶ προσεκάλεσάτο Δαυὶδ τὸν λαόν, καὶ τῷ Ἀβεννήρ ἑλάλησε, λέγων. οὐκ ἀποκριθῆσθ' Ἀβεννήρ; καὶ ἀπεκρίθη Ἀβεννήρ, καὶ εἶπε. τίς εἰ σὺ ὁ καλῶν; ¹⁵ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβεννήρ. οὐκ ἀνὴρ σὺ; καὶ τίς ὡς σὺ ἐν Ἰσραὴλ; καὶ διατί οὐ φυλάσσεις τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα; ὅτι εἰςῆλθεν εἰς ἐκ τοῦ λαοῦ διαφθεῖραι τὸν κύριόν σου τὸν βασιλέα. ¹⁶ καὶ οὐκ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὃ πεποιήκας. ἔζη κύριος, ὅτι υἱοὶ θανατώσεως ὑμεῖς, οἱ φυλάσσοντες τὸν βασιλέα τὸν κύριον ὑμῶν τὸν χριστὸν κυρίου. καὶ νῦν ἴδε δὴ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος ποῦ ἐστι τὰ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἐπέγνω Σαοὺλ τὴν φωνὴν Δαυὶδ, καὶ εἶπε. ἡ φωνὴ σου αὕτη τέκνον Δαυὶδ; καὶ εἶπε Δαυὶδ. δοῦλός σου κύριε βασιλεῦ, ¹⁸ καὶ εἶπε. ἵνατί τοῦτο καταδιώκει ὁ κύριος ὀπίσω τοῦ δούλου αὐτοῦ; ὅτι τί ἡμαρτηκα; καὶ τί εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα; ¹⁹ καὶ νῦν ἀκουσάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τοῦ δούλου αὐτοῦ, εἰ ὁ θεὸς ἐπισείει σε ἐπ' ἐμὲ, ὁσφρανθεῖν θυσία σου. καὶ εἰ υἱοὶ ἀνθρώπων, ἐπικατάρατοι οὗτοι ἐνώπιον κυρίου, ὅτι ἐξέβαλόν με σήμερον μὴ ἐσθρήϊχθαι ἐν κληρονομίᾳ κυρίου, λέγοντες. πορεύου, δούλευε θεοῖς ἑτέροις. ²⁰ καὶ νῦν μὴ πέσοι τὸ αἷμά μου ἐπὶ τὴν γῆν ἐξεναντίας προσώπου κυρίου, ὅτι ἐξεληλυθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ζητεῖν ψυχὴν μου καθὼς καταδιώκει ὁ νυκτικόραξ ἐν τοῖς ὄρεσι. ²¹ καὶ εἶπε Σαοὺλ. ἡμάρτηκα, ἐπίστρεφε τέκνον Δαυὶδ, ὅτι οὐ κακοποιήσω σε ἀντ' ὧν ἐντιμος ψυχῇ μου ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐν τῇ σήμε-

ρον μεματαιώμαι καὶ ἡγνόηκα πολλὰ σφόδρα. ²² καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως, διελθέτω εἰς τῶν παιδαρίων καὶ λαβέτω αὐτό, ²³ καὶ κύριος ἐπιστρέψει ἐκάστῳ κατὰ τὰς δικαιοσύνας αὐτοῦ καὶ τὴν πίστιν αὐτοῦ. ὡς παρέδωκε σε κύριος σήμερον εἰς χεῖράς μου, καὶ οὐκ ᾔτέλησα ἐπενεγκεῖν χεῖρά μου ἐπὶ χριστὸν κυρίου. ²⁴ καὶ ἰδοὺ καθὼς ἐμεγαλύνθη ἡ ψυχὴ σου σήμερον ἐν ταύτῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, οὕτως μεγαλυνθεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐνώπιον κυρίου, καὶ σκεπασαί με, καὶ ἐξελεῖται με ἐκ πάσης θλίψεως. ²⁵ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς Δαυὶδ. εὐλογημένος σὺ τέκνον, καὶ ποιῶν ποιήσεις, καὶ δυνάμενος δυνήσῃ. καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ Σαοὺλ ἀπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Καὶ εἶπε Δαυὶδ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων. νῦν προστεθήσομαι ἐν ἡμέρᾳ μᾶ εἰς χεῖρας Σαοὺλ, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἀγαθὸν ἔαν μὴ σωθῶ εἰς γῆν ἀλλοφύλων καὶ ἀγὴ ἀπ' ἐμοῦ Σαοὺλ τοῦ ζητεῖν με εἰς πᾶν ὅριον Ἰσραὴλ, καὶ σωθήσομαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. ² καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ οἱ ἐξακόσιοι ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἀγχοῦς υἱὸν Ἀμμάχ βασιλεῖα Γεθ. ³ καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ μετὰ Ἀγχοῦς αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἕκαστος καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ καὶ ἀμφοτέραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ Ἀχινάαμ Ἰεζραηλίτις καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου. ⁴ καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαοὺλ ὅτι πέφευγε Δαυὶδ εἰς Γεθ, καὶ οὐ προσέθετο ἔτι ζητεῖν αὐτόν. ⁵ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς. εἰ δὴ εὗρηκεν ὁ δούλός σου χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, δότωσαν δὴ μοι τόπον ἐν μᾶ τῶν πόλεων τῶν κατ' ἄγρον καὶ καθήσομαι ἐκεῖ, καὶ ἵνατί καθήσκει ὁ δούλός σου ἐν πόλει βασιλευμένη μετὰ σοῦ; ⁶ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνη τὴν Σεκελάκ. διὰ τοῦτο ἐγενήθη Σεκελάκ τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁷ καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ὧν ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν ἀγρῶ τῶν ἀλλοφύλων, τέσσερας μῆνας. ⁸ καὶ ἀνέβαινε

ἀνέβαινε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐπετίθεντο ἐπὶ πάντα τὸν Γεσιρί καὶ ἐπὶ τὸν Ἀμαληκίτην. καὶ ἰδοὺ ἡ γῆ κατῳκίετο ἀπὸ ἀνηκόντων ἢ ἀπὸ Γελαμφοῦρ τετεχισμένων καὶ ἕως γῆς Ἀγύπτου. ⁹ καὶ ἔκλυπε τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἔξωογόνη ἀνδρα ἢ γυναῖκα. καὶ ἐλάμβανον ποίμνια καὶ βουκόλια καὶ ὄνους καὶ καμήλους καὶ ἱματισμόν, καὶ ἀνέστρεψαν καὶ ἤρχοντο πρὸς Ἀγχοῦς. ¹⁰ καὶ ἔλεπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ. ἐπὶ τίνα ἐπέθεσθε σήμερον; καὶ ἔλεπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς. κατὰ νότον τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ νότον Ἰσμερὰ καὶ κατὰ νότον τοῦ Κενεζὶ, ¹¹ καὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα οὐκ ἔξωογόνησα τοῦ ἐξαγαγεῖν εἰς Γέθ, λέγων. μὴ ἀναγγείλωσιν εἰς Γέθ καθ' ἡμῶν, λέγοντες, τάδε Δαυὶδ ποιῇ. καὶ τότε τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ὥς ἐκάθητο Δαυὶδ ἐν ἀγρῷ τῶν ἀλλοφύλων. ¹² καὶ ἐπιστεύθη Δαυὶδ ἐν τῷ Ἀγχοῦς σφόδρα, λέγων. ἡσχυνταὶ αἰσχυνομένοις ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔσται μοι δοῦλος εἰς τὸν αἰῶνα.

Κ Ε Φ. Κ Η'.

Καὶ ἐγενήθη ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συναθροίζονται ἀλλόφυλοι ἐν ταῖς παρεμβολαῖς αὐτῶν ἐξελθεῖν πολεμεῖν μετὰ Ἰσραὴλ. καὶ ἔλεπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ. γινώσκων γνώση, ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐξελεύσῃ εἰς πόλεμον σὺ, καὶ οἱ ἄνδρες σου. ² καὶ ἔλεπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς. οὕτως νῦν γνώση ἃ ποιήσει ὁ δοῦλός σου. καὶ ἔλεπεν Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ. οὕτως ἀρχισωματοφύλακα θήσομαι σε πάσας τὰς ἡμέρας. ³ καὶ Σαμουὴλ ἀπέθανε, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν παρὰ Ἰσραὴλ, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν Ἀρμαθαίμ ἐν πόλει αὐτοῦ. καὶ Σαοὺλ περιέτελλε τοὺς ἑγγαστριμύθους καὶ τοὺς γενώστας ἀπὸ τῆς γῆς. ⁴ καὶ συναθροίζονται οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ ἔρχονται καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Σωνάμ. καὶ συναθροῖς Σαοὺλ πάντα ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ παρεμβάλλουσιν εἰς Γελβουέ. ⁵ καὶ εἶδε Σαοὺλ τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐφοβήθη καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτοῦ σφόδρα. ⁶ καὶ ἐπηρώτησε Σαοὺλ διὰ κυρίου, καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ κύριος ἐν τοῖς ἐνυπνίοις

καὶ ἐν τοῖς δῆλοις καὶ ἐν τοῖς προφήταις. ⁷ καὶ ἔλεπε Σαοὺλ τοῖς παισὶν αὐτοῦ. ζητήσατέ μοι γυναῖκα ἑγγαστριμύθον, καὶ πορεύσομαι πρὸς αὐτήν, καὶ ζητήσω ἐν αὐτῇ. καὶ ἔλεπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ γυνὴ ἑγγαστριμύθος ἐν Ἀενδώρ. ⁸ καὶ συνεκαλύψατο Σαοὺλ καὶ περιεβάλετο ἱμάτια ἕτερα, καὶ πορεύεται αὐτὸς καὶ δύο ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται πρὸς τὴν γυναῖκα νυκτός, καὶ ἔλεπεν αὐτῇ. μαντεύσαι δή μοι ἐν τῷ ἑγγαστριμύθῳ. καὶ ἀναγάγε μοι ὃν ἐάν εἴπω σοι. ⁹ καὶ ἔλεπεν αὐτῇ ἡ γυνή. ἰδοὺ δὴ σὺ οἶδας ὅσα ἐποίησε Σαοὺλ, ὥς ἐξαλόθρευσε τοὺς ἑγγαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἵνατί σὺ παγιδεύεις τὴν ψυχὴν μου θανατῶσαι αὐτήν; ¹⁰ καὶ ᾤμωσεν αὐτῇ Σαοὺλ, λέγων. ζῇ κύριος, εἰ ἀπαντήσεται σοὶ ἀδικία ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. ¹¹ καὶ ἔλεπεν ἡ γυνή. τίνα ἀναγάγω σοι; καὶ ἔλεπε. τὸν Σαμουὴλ ἀναγάγε μοι. ¹² καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ τὸν Σαμουὴλ, καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ. καὶ ἔλεπεν ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ. ἵνατί παρελογίσω με; καὶ σὺ εἶ Σαοὺλ. ¹³ καὶ ἔλεπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς. μὴ φοβοῦ, εἰπον τίνα ἐώρακας. καὶ ἔλεπεν αὐτῇ ἡ γυνή. θεοὺς ἐώρακα ἀναβαίνοντας ἐκ τῆς γῆς. ¹⁴ καὶ ἔλεπεν αὐτῇ. τί ἐγνων; καὶ ἔλεπε αὐτῇ. ἄνδρα ὀρθιον ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς γῆς, καὶ οὗτος διπλοῖδα ἀναβλημένος. καὶ ἔγνων Σαοὺλ, ὅτι οὗτος Σαμουὴλ, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. ¹⁵ καὶ ἔλεπε Σαμουὴλ. ἵνατί παρηνώχλησάς μοι ἀναβῆναί με; καὶ ἔλεπε Σαοὺλ. θλίβομαι σφόδρα, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι πολεμοῦσιν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ θεὸς ἀφέστηκεν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐπακήκοέ μοι ἐτι καὶ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν καὶ ἐν τοῖς ἐνυπνίοις. καὶ νῦν κέκληκά σε γνωρίσαι μοι τί ποιήσω. ¹⁶ καὶ ἔλεπε Σαμουὴλ. ἵνατί ἐπερωτῆς με, καὶ κύριος ἀφέστηκεν ἀπὸ σοῦ, καὶ γέγονε μετὰ τοῦ πλησίον σου; ¹⁷ καὶ πεποίηκε κύριος σοι, καθὼς ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ μου, καὶ διαβῶν ὁ κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σου, καὶ δώσει αὐτήν τῷ πλησίον σου τῷ Δαυίδ.

Δαυίδ. ¹⁸ διότι οὐκ ἤκουσας φωνῆς κυρίου, καὶ οὐκ ἐποίησας θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ ἐν Ἀμαλῇ, διὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐποίησε κύριος σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ¹⁹ καὶ παραδώσει κύριος τὸν Ἰσραὴλ μετὰ σοῦ εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων, καὶ αὐριον σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ πεσοῦνται, καὶ τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ δώσει κύριος εἰς χεῖρας ἀλλοφύλων. ²⁰ καὶ ἔσπευσε Σαοὺλ καὶ ἔπεσεν ἐσθρῶς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐφοβήθη σφόδρα ἀπὸ τῶν λόγων Σαμουὴλ, καὶ ἐν αὐτῷ οὐκ ἦν ἰσχύς ἔτι, οὐκ γὰρ ἔφαγεν ἄρτον ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην. ²¹ καὶ ἐζηήτην ἡ γυνὴ πρὸς Σαοὺλ, καὶ εἶδεν ὅτι ἔσπευσε σφόδρα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Ἰδοὺ δὴ ἤκουσεν ἡ δούλη σου τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐθέμην τὴν ψυχὴν μου ἐν τῇ χειρὶ μου, καὶ ἤκουσα τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησάς μοι. ²² καὶ νῦν ἀκουσον δὴ φωνῆς τῆς δούλης σου, καὶ παραθήτω ἐνώπιόν σου ψωμὸν ἄρτου καὶ φάγε, καὶ ἔσται σοὶ ἰσχύς ὅτι πορεύῃ ἐν ὁδῷ. ²³ καὶ οὐκ ἐβουλήθη φαγεῖν. καὶ παρεβιάζοντο αὐτόν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἡ γυνή, καὶ ἤκουσε τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ ἀνέστη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν δίφρον. ²⁴ καὶ τῇ γυναικὶ ἡ δαμαλὶς νομάς ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἔσπευσε καὶ ἔθυσεν αὐτήν. καὶ ἔλαβεν ἄλευρα καὶ ἐψύρασε, καὶ ἔπεψεν ἄζυμα, ²⁵ καὶ προσήγαγεν ἐνώπιον Σαοὺλ, καὶ ἐνώπιον τῶν παιδῶν αὐτοῦ. καὶ ἔφαγον καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπῆλθον τὴν νύκτα ἐκείνην.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Καὶ συναθροίζουσιν ἀλλόφυλοι πάσας τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν εἰς Ἀφὲκ, καὶ Ἰσραὴλ παρενέβαλεν ἐν Αἰνδώρ τὴν ἐν Ἰσραὴλ. ² καὶ οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων παρεπορεύοντο εἰς ἐκαστάδας καὶ χιλιάδας, καὶ Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ παρεπορεύοντο ἐπὶ ἐσχάτων μετὰ Ἀγχοῦς. ³ καὶ εἶπον οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων. τίνες οἱ διαπορευόμενοι οὗτοι; καὶ εἶπεν Ἀγχοῦς πρὸς τοὺς στρατηγούς τῶν ἀλλοφύλων. οὐχ οὗτος Δαυὶδ ὁ δούλος Σαοὺλ βασιλέως Ἰσραὴλ; γέγονε μεθ' ἡμῶν ἡμέρας τοῦτο δευτερον ἔτος, καὶ

οὐχ εὗρηκα ἐν αὐτῷ οὐθέν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνέπεσε πρὸς μὲ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁴ καὶ ἐλυπηθήσαν ἐπ' αὐτῷ οἱ στρατηγοὶ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ λέγουσιν αὐτῷ. ἀποστρέψον τὸν ἄνδρα, καὶ ἀποστραφήτω εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, οὐ κατέστησας αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μὴ ἐρχέσθω μεθ' ἡμῶν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ μὴ γινέσθω ἐπιβουλὸς τῆς παρεμβολῆς. καὶ ἐν τίνι διαλλαγήσεται οὗτος; τῷ κυρίῳ αὐτοῦ; οὐχὶ ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων; ⁵ οὐχ οὗτος Δαυὶδ, ὃς ἐξηρχον ἐν χοροῖς, λέγοντες, ἐπάταξε Σαοὺλ ἐν χιλιᾷσιν αὐτοῦ, καὶ Δαυὶδ ἐν μυριάσιν αὐτοῦ; ⁶ καὶ ἐκάλεσεν Ἀγχοῦς τὸν Δαυὶδ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὦ κύριος, ὅτι εὐθύς σὺ καὶ ἀγαθός ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἡ ἐξοδός σου καὶ ἡ εἰσοδός σου μετ' ἐμοῦ ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ οἱ οὐχ εὗρηκα κατὰ σοῦ κακίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦκες πρὸς μὲ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν οὐκ ἀγαθὸς σὺ. ⁷ καὶ νῦν ἀνάστρεφε καὶ πορεύου εἰς εἰρήνην, καὶ οὐ μὴ ποιήσης κακίαν ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν σατραπῶν τῶν ἀλλοφύλων. ⁸ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀγχοῦς. τί πεποίηκά σοι καὶ τί εὔρες ἐν τῷ δούλῳ σου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἦμην ἐνώπιόν σου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, ὅτι οὐ μὴ ἔλθω πολεμήσας τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως; ⁹ καὶ ἀπεκρίθη Ἀγχοῦς πρὸς Δαυὶδ. οἶδα ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐν ὀφθαλμοῖς μου, ἀλλ' οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων λέγουσιν, οὐχ ἤξει μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον. ¹⁰ καὶ νῦν ὀρθρίσον τοπρῶν σὺ καὶ οἱ παῖδες τοῦ κυρίου σου οἱ ἦκοντες μετὰ σοῦ, καὶ πορεύεσθε εἰς τὸν τόπον οὗ κατέστησα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ λόγον λοιμὸν μὴ θῆς ἐν καρδίᾳ σου, ὅτι ἀγαθὸς σὺ ἐνώπιόν μου, καὶ ὀρθρίσατε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ φωτισάτω ὑμῖν καὶ πορεύητε. ¹¹ καὶ ὠρθρίσεν Δαυὶδ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπέλθειν καὶ φυλάσσειν τὴν γῆν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἀνέβησαν πολεμεῖν ἐπὶ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐγενήθη εἰσελθόντος Δαυὶδ καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ τὴν Σικελᾶν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ Ἀμαλῇ ἐπέθετο ἐπὶ

ἐπὶ τὸν νότον καὶ ἐπὶ τὴν Σεκελάκ, καὶ ἐπάταξε τὴν Σεκελάκ καὶ ἐνεπύρισαν αὐτὴν ἐν πυρὶ. ² καὶ τὰς γυναῖκας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου οὐκ ἐθανάτωσαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ἀλλ' ἠχμαλώτευσαν, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶν. ³ καὶ ἦλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ ἐμπεπύρισται ἐν πυρὶ, αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν ἠχμαλωτευμένοι. ⁴ καὶ ἦρε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ τὴν φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἔκλαυσαν ἕως ὅτου οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ἰσχύς ἐτι τοῦ κλαίνειν. ⁵ καὶ ἀμφοτέραι αἱ γυναῖκες Δαυὶδ ἠχμαλωτεύθησαν Ἀχιναὰμ ἡ Ἰεζραηλίτις, καὶ Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Ναβαλ τοῦ Καρμηλίου. ⁶ καὶ ἐθλίβη Δαυὶδ σφόδρα, ὅτι εἶπεν ὁ λαὸς λιθοβολῆσαι αὐτὸν, ὅτι κατώδυνος ψυχὴ παντός τοῦ λαοῦ ἐκάστου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ ἐκραταιώθη Δαυὶδ ἐν κυρίῳ Θεῷ αὐτοῦ. ⁷ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα υἱὸν Ἀχιμέλεχ· προσάγαγε τὸ Ἐφροῦδ. ⁸ καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ διὰ τοῦ κυρίου, λέγων· εἰ καταδιώξω ὀπίσω τοῦ Γεδδούρ τούτου, εἰ καταλήψομαι αὐτούς; καὶ εἶπεν αὐτῷ· καταδίωκε, ὅτι καταλαμβάνων καταλήψῃ αὐτούς, καὶ ἔξαιρου-μενος ἔξειλῃ. ⁹ καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ αὐτούς καὶ οἱ ἑκατόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔρχονται ἕως τοῦ χεϊμάρρου Βοσόρ, καὶ οἱ περσσοὶ ἔσθησαν, ¹⁰ καὶ κατεδίωξεν ἐν τετρακοσίοις ἀνδράσιν. ὑπέστησαν δὲ διακοσίοι ἀνδρες οἱ τινες ἐκάθισαν πέραν τοῦ χεϊμάρρου τοῦ Βοσόρ. ¹¹ καὶ εὗρισκουν ἄνδρα Αἰγύπτιον ἐν ἀγρῷ, καὶ λαμβανουσιν αὐτὸν καὶ ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ. καὶ διδῶσιν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπότισαν αὐτὸν ὕδωρ. ¹² καὶ διδῶσιν αὐτῷ κλάσμα παλάθης καὶ ἔφαγε, καὶ κατέσθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, ὅτι οὐ βεβρώκει ἄρτον καὶ οὐ πετώκει ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ¹³ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· τίνος σὺ εἶ, καὶ πόθεν εἶ; καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ Αἰγύπτιον· ἐγὼ εἰμι δούλος ἀνδρὸς Ἀμαληκίτου, καὶ κατ-

ἐλίπε με ὁ κύριός μου, ὅτι ἠγνωχθήην ἐγὼ σήμερον τριταῖος. ¹⁴ καὶ ἡμεῖς ἐπεθέμεθα ἐπὶ τὸν νότον τοῦ Χελοθι, καὶ ἐπὶ τὰ τῆς Ἰουδαίας μέρη, καὶ ἐπὶ νότον Χελοῦθ, καὶ τὴν Σεκελάκ ἐνεπύρισamen ἐν πυρὶ. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ· εἰ καταΐξεις με ἐπὶ τὸ Γεδδούρ τούτο; καὶ εἶπεν· ὁμοσον δὴ μοι κατὰ τοῦ Θεοῦ μὴ θανατώσῃς με, καὶ μὴ παραδοῦναι με εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου μου, καὶ καταΐξω σε ἐπὶ τὸ Γεδδούρ τούτο. ¹⁶ καὶ κατήγαγεν αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ οὗτοι διακεχυμένοι ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, ἐσθιόντες καὶ πίνοντες καὶ εορταζόντες ἐν πᾶσι τοῖς σκύλοις τοῖς μεγάλοις οἱς ἔλαβον ἐκ γῆς ἀλλοφυλῶν καὶ ἐκ γῆς Ἰούδα. ¹⁷ καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς ἀπὸ ἑωσφόρου ἕως δειλῆς καὶ τῇ ἐπαύριον, καὶ οὐκ ἐσώθη ἔξ αὐτῶν ἄνθρωπος, ὅτι ἀλλ' ἡ τετρακόσια παιδάρια ἃ ἦν ἐπιβεβηκότα ἐπὶ τὰς καμήλους, καὶ ἔφυγον. ¹⁸ καὶ ἀφείλατο Δαυὶδ πάντα ἃ ἔλαβον οἱ Ἀμαληκίται, καὶ ἀμφοτέρας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ ἔξεϊλατο. ¹⁹ καὶ οὐ διεφώνησεν αὐτοῖς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἕως νύων καὶ θυγατέρων, καὶ ἕως πάντων ὧν ἔλαβον αὐτῶν, καὶ πάντα ἐπέστρεψε Δαυὶδ. ²⁰ καὶ ἔλαβε πάντα τὰ ποίμνια, καὶ τὰ βουκόλια, καὶ ἀπήγαγεν ἐμπροσθεν τῶν σκύλων, καὶ τοῖς σκύλοις ἐκείνοις ἐλέγετο· ταῦτα τὰ σκύλα Δαυὶδ. ²¹ καὶ παραγίνεται Δαυὶδ πρὸς τοὺς διακοσίους ἀνδρας τοὺς ὑπολειφθέντας τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισεν αὐτοὺς ἐν τῷ χεϊμάρρῳ τοῦ Βοσόρ, καὶ ἐξηλθον εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λαοῦ τοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ προσήγαγε Δαυὶδ ἕως τοῦ λαοῦ, καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην. ²² καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἄνθρωπος λοιμὸς καὶ πονηρὸς τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμιστῶν τῶν πορευθέντων μετὰ Δαυὶδ, καὶ εἶπον ὅτι οὐ κατεδίωξαν μεθ' ἡμῶν, οὐ δώσομεν αὐτοῖς ἐκ τῶν σκύλων ὧν ἔξιλόμεθα, ὅτι ἀλλ' ἡ ἑκάστος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπαγέσθωσαν, καὶ ἀποστρεφέτωσαν. ²³ καὶ

εἶπε Δαυὶδ. οὐ ποιήσετε οὕτως, μετὰ τὸ παραδοῦναι τὸν κύριον ἡμῖν καὶ φυλάξαι ἡμᾶς, καὶ παρέδωκε κύριος τὸν Γεδδούρ τὸν ἐπερχόμενον ἐφ' ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἡμῶν. ²⁴ καὶ τίς ἐπακούσεται ὑμῶν τῶν λόγων τούτων; ὅτι οὐχ ἦττον ἡμῶν εἰσι, διότι κατὰ τὴν μερίδα τοῦ καταβαλινόντος εἰς τὸν πόλεμον, οὕτως ἔσται ἡ μερίς τοῦ καθημένου ἐπὶ τὰ σκευή, κατὰ τὸ αὐτὸ μεριούνται. ²⁵ καὶ ἐγενήθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἐπάνω καὶ ἐγένετο εἰς πρόσταγμα καὶ εἰς δικαίωμα τῷ Ἰσραὴλ ἕως τῆς σημερον. ²⁶ καὶ ἦλθε Δαυὶδ εἰς Σκελάκ, καὶ ἀπέστειλε τοῖς πρεσβυτέροις τῶν σκύλων Ἰουδα καὶ τοῖς πλησίον αὐτοῦ, λέγων. ἰδοὺ ἀπὸ τῶν σκύλων τῶν ἐχθρῶν κυρίου, ²⁷ τοῖς ἐν Βαιθσοῦρ, καὶ τοῖς Ῥαμὰ νότου, καὶ τοῖς ἐν Γεθόρ, ²⁸ καὶ τοῖς ἐν Ἀροήρ, καὶ τοῖς ἐν Ἀμμαδί, καὶ τοῖς ἐν Σαφί, καὶ τοῖς ἐν Ἑσθιέ, ²⁹ καὶ τοῖς ἐν Γέθ, καὶ τοῖς ἐν Κιμάθ, καὶ τοῖς ἐν Σαφέκ, καὶ τοῖς ἐν Θημάθ, καὶ τοῖς ἐν Καρμήλω, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰερεμήλ, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι τοῦ Κεγεζι, ³⁰ καὶ τοῖς ἐν Ἰεριμούθ, καὶ τοῖς ἐν Βηρσαβέ, καὶ τοῖς ἐν Νομβέ, ³¹ καὶ τοῖς ἐν Χεβρών, καὶ πάντας τοὺς τόπους οὓς διῆλθε Δαυὶδ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΛΑ'.

Καὶ οἱ ἀλλόφυλοι ἐπολέμουν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐκ προσώπου τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πίπτουσι τραυματῆαι ἐν τῷ ὄρει τῷ Γέλβουέ. ² καὶ συνάπτουσιν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαοὺλ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τυπτοῦσιν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμναδάβ καὶ τὸν Μέλχισᾶ υἱὸν Σαοὺλ. ³ καὶ βαρύνεται ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαοὺλ, καὶ εὐρίσκουσιν αὐτὸν οἱ ἀκοντισταὶ ἄνδρες τοξόται, καὶ ἐτραυματίσθη εἰς τὰ ὑποχόνδρια. ⁴ καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τὸν αἵροντα τὰ σκευή

αὐτοῦ. σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου καὶ ἀποκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίτμητοι οὗτοι καὶ ἀποκεντήσωσί με καὶ ἐμπαῖξωσιν ἐμοί. καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἷρων τὰ σκευή αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβήθη σφόδρα. καὶ ἔλαβε Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν. ⁵ καὶ εἶδεν ὁ αἷρων τὰ σκευή αὐτοῦ ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ, καὶ ἐπέπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε μετ' αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ καὶ οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ αἷρων τὰ σκευή αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ τὸ αὐτό. ⁷ καὶ εἶδον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ οἱ ἐν τῷ πέραν τῆς κοιλάδος καὶ οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅτι ἔφυγον οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ καταλείπουσι τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ φεύγουσι. καὶ ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι καὶ κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς. ⁸ καὶ ἐγενήθη τῇ ἐπαύριον ἔρχονται οἱ ἀλλόφυλοι ἐκδιδύσκειν τοὺς νεκροὺς, καὶ εὐρίσκουσιν τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐπὶ τὰ ὄρη Γέλβουέ. ⁹ καὶ ἀποστρέφουσιν αὐτὸν, καὶ ἐξέδυσαν τὰ σκευή αὐτοῦ, καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ. ¹⁰ καὶ ἀνέστηκαν τὰ σκευή αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀσταρτεῖον, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει Βαιθσάμ. ¹¹ καὶ ἀκούουσιν οἱ κατοικοῦντες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαοὺλ. ¹² καὶ ἀνέστησαν πᾶς ἀνὴρ δυνάμειος, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τείχους Βαιθσάμ, καὶ φέρουσιν αὐτοὺς εἰς Ἰαβὶς, καὶ κατακαίουσιν αὐτοὺς ἐκεῖ. ¹³ καὶ λαμβάνουσι τὰ ὀστέα αὐτῶν, καὶ θάπτουσιν ὑπὸ τὴν ἄρουραν τὴν ἐν Ἰαβὶς, καὶ νηστεύουσιν ἑπτὰ ἡμέρας.

Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Ω Ν

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Σαοὺλ, καὶ Δαυὶδ ἀνέστρεψε τύπτων τὸν Ἀμαλῆκ, καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν Σεκιλάκ ἡμέρας δύο. ² καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἦλθεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐκ τοῦ λαοῦ Σαοὺλ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ διεῤῥώγτο, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ. ³ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ. πόθεν σὺ παραγίνῃ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ἐκ τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ ἐγὼ διασέσωμαι. ⁴ καὶ ἔπεν αὐτῷ Δαυὶδ. τίς ὁ λόγος οὗτος; ἀπάγγειλον μοι. καὶ εἶπεν, ὅτι ἔφυγεν ὁ λαὸς ἐκ τοῦ πολέμου, καὶ πεπτῶκασιν πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ἀπέθανον, καὶ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπέθανε. ⁵ καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ. πῶς οἶδας ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ; ⁶ καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τὸ ἀπαγγέλλον αὐτῷ. περιπτῶματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει τῷ Γέλβου, καὶ ἰδοὺ Σαοὺλ ἐπεσιτήρικτο ἐπὶ τὸ δόρυ αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἵππαρχαι συνῆψαν αὐτῷ. ⁷ καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἶδε με, καὶ ἐκάλεσέ με, καὶ εἶπα. ἰδοὺ ἐγώ. ⁸ καὶ εἶπέ μοι. τίς εἰ σὺ; καὶ εἶπα. Ἀμαλῆκίτης ἐγὼ εἰμι. ⁹ καὶ εἶπε πρὸς μέ. στήθι δὴ ἐπάνω μου καὶ θανάτωσόν με, ὅτι κατέσχε με σκότος θεινόν, ὅτι πᾶσα ἡ ψυχὴ μου ἐν ἐμοί. ¹⁰ καὶ ἐπέστην ἐπ' αὐτόν καὶ ἐθανάτωσα αὐτόν, ὅτι ᾔδειν ὅτι οὐ ζήσεται μετὰ τὸ πεισεῖν αὐτόν. καὶ ἔλαβον τὸ βασίλειον τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τὸν χλιδόνα τὸν ἐπὶ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, καὶ ἐνῆνοχα αὐτὰ τῷ κυρίῳ μου ὡδε. ¹¹ καὶ ἐκράτησε Δαυὶδ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ διεῤῥήξεν αὐτά. καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ διεῤῥήξαν τὰ ἱμάτια

αὐτῶν. ¹² καὶ ἐκόψαντο καὶ ἔκλυσαν καὶ ἐνήστυσαν ἕως δαίλης ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπλήγησαν ἐν ῥομφαίᾳ. ¹³ καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ παιδαρίῳ τῷ ἀπαγγέλλοντι αὐτῷ. πόθεν εἰ σὺ; καὶ εἶπεν. υἱὸς ἀνδρὸς παροίκου Ἀμαλῆκτου ἐγὼ εἰμι. ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ. πῶς οὐκ ἐφοβήθης ἐπενεγκεῖν χεῖρά σου διαφθεῖραι τὸν χριστὸν κυρίου; ¹⁵ καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ ἐν τῶν παιδαρίων αὐτοῦ, καὶ εἶπε. προσελθὼν ἀπάντησον αὐτῷ. ¹⁶ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἀπέθανε. ¹⁷ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Δαυὶδ. τὸ αἷμά σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, ὅτι τὸ στόμα σου ἀπεκρίθη κατὰ σοῦ λέγον, ὅτι ἐγὼ ἐθανάτωσα τὸν χριστὸν κυρίου. ¹⁸ καὶ ἐθρήνησε Δαυὶδ τὸν θρήνον τοῦτον ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ¹⁹ καὶ εἶπε τοῦ διδάξαι τοὺς υἱοὺς Ἰούδα. ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ βιβλίου τοῦ εὐθου. ²⁰ στήλωσον Ἰσραὴλ ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματιῶν. πῶς ἐπῆσαν δυνατοί; ²¹ μὴ ἀναγγεῖλητε ἐν Γέθ, καὶ μὴ εὐαγγελίσθητε ἐν ταῖς ἐξόδοις Ἀσκάλωνος, μὴ ποτε εὐφρανθῶσι θυγατέρες ἀλλοφύλων, μὴ ποτε ἀγαλλιάσωνται θυγατέρες τῶν ἀπεριτμήτων. ²² ὅρη τὰ ἐν Γέλβου μὴ καταβάτω δρόσος καὶ μὴ ὑετός ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν, ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν. θυρεὸς Σαοὺλ οὐκ ἐχρίσθη ἐν ἐλαίῳ. ²³ ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ ἀπὸ στέατος δυνατῶν, τόξον Ἰωνάθαν οὐκ ἀπιστράφη κενὸν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ῥομφαία Σαοὺλ οὐκ ἀνέκαμψε κενή. ²⁴ Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν οἱ ἡγαπημένοι καὶ ὠραῖοι οὐ διακεχωρισμένοι, εὐπρεπεῖς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν οὐ διεχωρίσθησαν. ὑπὲρ αὐτοὺς κοῦφοι, καὶ ὑπὲρ λέοντας ἐκραταιώθησαν. ²⁵ θυγατέρες Ἰσραὴλ ἐπὶ Σαοὺλ

Σαούλ κλάυσατε, τὸν ἐνδιδύσκοντα ὑμᾶς κόκκινᾳ μετὰ κόσμου ὑμῶν, τὸν ἀναφέροντα κόσμον χρυσοῦν ἐπὶ τὰ ἐνδύματα ὑμῶν. ²⁵ πῶς ἔπесαν δυνατοὶ ἐν μέσῳ τοῦ πολέμου, Ἰωνάθαν ἐπὶ τὰ ὕψη σου τραυματαῖαι; ²⁶ ἄλγῳ ἐπὶ σοὶ ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν, ὥραιώθης μοι σφόδρα, ἐθαυμαστώθῃ ἡ ἀγαπήσις σου ἐμοὶ ὑπὲρ ἀγάπησιν γυναικῶν. ²⁷ πῶς, ἔπесαν δυνατοὶ, καὶ ἀπώλοντο σκευὴ πολεμικὰ;

Κ Ε Φ. Β .

Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐπηρώτησε Δαυὶδ ἐν κυρίῳ, λέγων. εἰ ἀναβῶ εἰς μίαν τῶν πόλεων Ἰούδα; καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν. ἀνάβηθι. καὶ εἶπε Δαυὶδ. ποῦ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν. εἰς Χεβρών, καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ ἀμφότεραι αἱ γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινάμ ἡ Ἰζραηλίτις, καὶ Ἀβιγαῖα ἡ γυνὴ Νάβαλ τοῦ Καρμηλίου. ³ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ ἕκαστος, καὶ ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ κατώκουν ἐν ταῖς πόλεσι Χεβρών. ⁴ καὶ ἔρχονται ἄνδρες τῆς Ἰουδαίας, καὶ χροῖουσιν τὸν Δαυὶδ ἐκεῖ τὸν βασιλεύειν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Δαυὶδ, λέγοντες. ὅτι οἱ ἄνδρες Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος ἐθάψαν τὸν Σαοὺλ. ⁵ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ ἀγγέλους πρὸς τοὺς ἡγουμένους Ἰαβὶς τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Δαυὶδ. εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ἔλεος τοῦτο ἐπὶ τὸν κύριον ὑμῶν ἐπὶ Σαοὺλ τὸν χριστὸν κυρίου, καὶ ἐθάψατε αὐτὸν καὶ Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ⁶ καὶ νῦν ποιῆσαι κύριος μετ' ὑμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν, καὶ ἐν ἐγῷ ποιῆσω μετ' ὑμῶν τὸ ἀγαθὸν τοῦτο, ὅτι ἐποιήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο. ⁷ καὶ νῦν κραταιούσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοὺς, ὅτι τέθνηκεν ὁ κύριος ὑμῶν Σαοὺλ, καὶ γε ἐνέ κέχρικεν ὁ οἶκος Ἰούδα ἐφ' ἑαυτὸν εἰς βασιλείαν. ⁸ καὶ Ἀβεννὴρ υἱὸς Νῆρ ἄρχιστράτηγος τοῦ Σαοὺλ ἔλαβε τὸν Ἰεσοθὲ υἱὸν Σαοὺλ, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς Μαναὲμ, ⁹ καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν Γαλααδί-

τιν, καὶ ἐπὶ τὸν Θασιρὶ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰζραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἐφραῖμ, καὶ ἐπὶ τὸν Βενιαμὴν, καὶ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ. ¹⁰ τεσσαράκοντα ἐτῶν Ἰεσοθὲ υἱὸς Σαοὺλ, ὅτε ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ δύο ἐτὴ ἐβασίλευσε, πλην τοῦ οἴκου Ἰούδα, οἱ ᾗσαν ὀπίσω Δαυὶδ. ¹¹ καὶ ἐγένοντο αἱ ἡμέραι ἃς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρὼν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, ἑπτὰ ἐτὴ καὶ μῆνας ἕξ. ¹² καὶ ἐξῆλθεν Ἀβεννὴρ υἱὸς Νῆρ, καὶ οἱ παῖδες Ἰεσοθὲ υἱοῦ Σαοὺλ ἐκ Μαναὲμ εἰς Γαβαὼν. ¹³ καὶ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουῖα, καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐξῆλθον ἐκ Χεβρών, καὶ συναντῶσιν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κρήνην τὴν Γαβαὼν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ ἐκάθισαν οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν, καὶ οὗτοι ἐπὶ τὴν κρήνην ἐντεῦθεν. ¹⁴ καὶ εἶπεν Ἀβεννὴρ πρὸς Ἰωάβ. ἀναστήτωσαν δὴ τὰ παιδιάρια, καὶ παζάτωσαν ἐνώπιον ἡμῶν. καὶ εἶπεν Ἰωάβ. ἀναστήτωσαν. ¹⁵ καὶ ἀνέστησαν καὶ παρήλθον ἐν ἀριθμῷ τῶν παίδων Βενιαμὴν δώδεκα τῶν Ἰεσοθὲ υἱοῦ Σαοὺλ, καὶ δώδεκα ἐκ τῶν παίδων Δαυὶδ. ¹⁶ καὶ ἐκράτησαν ἕκαστος τῇ χειρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ μάχισαν αὐτοῦ εἰς πλευρὰν τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ πίπτουσι κατὰ τὸ αὐτό. καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Μερὶς τῶν ἐπιβούλων, ἧ ἔστιν ἐν Γαβαὼν. ¹⁷ καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος σκληρὸς ὥστε λίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκίνη. καὶ ἔπτασαν Ἀβεννὴρ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνώπιον παίδων Δαυὶδ. ¹⁸ καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ τρεῖς υἱοὶ Σαρουῖα, Ἰωάβ, καὶ Ἀβεσσα, καὶ Ἀσαήλ. καὶ Ἀσαήλ κοῦφος τοῖς ποσὶν αὐτοῦ, ὥσπερ μία δορκας ἐν ἀγρῷ. ¹⁹ καὶ κατεδίωξεν Ἀσαήλ ὀπίσω Ἀβεννὴρ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ πορεύεσθαι εἰς δεξιὰ οὐδὲ εἰς ἀριστερά κατόπισθεν Ἀβεννὴρ. ²⁰ καὶ ἐπέβλεπεν Ἀβεννὴρ εἰς τὰ ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. εἰ σὺ εἶ αὐτὸς Ἀσαήλ; καὶ εἶπεν. ἐγὼ εἰμ. ²¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβεννὴρ. ἐκκλινον σὺ εἰς τὰ δεξιὰ ἢ εἰς τὰ ἀριστερά, καὶ κάτασχε σεαυτῷ ἐν τῶν παιδιάρων, καὶ λάβε σεαυτῷ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ. καὶ οὐκ ᾔθελεν Ἀσαήλ ἐκκλίνειν ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ.

αὐτοῦ. ²² καὶ προσέθετο ἔτι Ἀβεννήρ λέγων τῷ Ἀσαήλ. ἀπόστηθι ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ πατάξω σε εἰς τὴν γῆν. καὶ ἵνα μὴ ἀρῶ τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Ἰωάβ; ²³ καὶ πού ἐστι ταῦτα; ἐπίστρεφε πρὸς Ἰωάβ τὸν ἀδελφόν σου. καὶ οὐκ ἐβούλετο τοῦ ἀποστῆναι. καὶ τυπτεῖ αὐτὸν Ἀβεννήρ ἐν τῷ ὀπίσω τοῦ δόρυτος ἐπὶ τὴν ψῆαν, καὶ διεξῆλθε τὸ δόρυ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ πίπτει ἐκεῖ καὶ ἀποθνήσκει ὑποκάτω αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ἐρχόμενος ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔπεσεν ἐκεῖ Ἀσαήλ καὶ ἀπέθανε καὶ ὑφίστατο. ²⁴ καὶ κατεδίωξεν Ἰωάβ καὶ Ἀβессά ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ ὁ ἥλιος ἔδυνε. καὶ αὐτοὶ εἰσῆλθον ἕως τοῦ βουνοῦ Ἀμμάν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ προσώπου Γαί, ὁδὸν ἔρημον Γαβαών. ²⁵ καὶ συναθροίζονται οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν οἱ ὀπίσω Ἀβεννήρ, καὶ ἐγνηθησαν εἰς συνάντησιν μίαν, καὶ ἐστησαν ἐπὶ κεφαλὴν βουνοῦ ἑνός. ²⁶ καὶ ἐκάλεσεν Ἀβεννήρ Ἰωάβ, καὶ εἶπεν. μὴ εἰς νίκας καταφάγεται ἡ ῥομφαία; ἢ οὐκ οἶδας ὅτι πικρά ἐσται εἰς τὰ ἔσχατα; καὶ ἕως πότε οὐ μὴ εὔπης τῷ λαῷ ἀποστρέφειν ἀπὸ ὀπίσθε τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν; ²⁷ καὶ εἶπεν Ἰωάβ. ζῇ κύριος, ὅτι εἰ μὴ ἐλάλησας, δίοτι τότε ἐκ πρωϊοῦθεν ἀνέβη ἂν ὁ λαὸς ἕκαστος κατόπισθε τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ²⁸ καὶ ἐσάλπιεν Ἰωάβ τῇ σάλπιγγι, καὶ ἀπέστησαν πᾶς ὁ λαὸς καὶ οὐ κατεδίωξαν ὀπίσω τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι τοῦ πολεμεῖν. ²⁹ καὶ Ἀβεννήρ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἀπῆλθον εἰς δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην, καὶ διέβαινον τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἐπορεύθησαν ὅλην τὴν παρατείνουσαν, καὶ ἐρχονται εἰς τὴν παρεμβολήν. ³⁰ καὶ Ἰωάβ ἀνέστρεψεν ὀπίσθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβεννήρ, καὶ συνήθροισεν πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπεσκέπησαν τῶν παίδων Δαυὶδ ἑννεακαίδεκα ἄνδρες. ³¹ καὶ Ἀσαήλ καὶ οἱ παῖδες Δαυὶδ ἐπάταξαν τῶν υἱῶν Βενιαμὶν τῶν ἀνδρῶν Ἀβεννήρ τριακοσίους ἐξήκοντα ἄνδρας παρ αὐτοῦ. ³² καὶ αἰρουσι τὸν Ἀσαήλ, καὶ θάπτουσιν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Βηθλεέμ. καὶ ἐπορεύθη Ἰωάβ καὶ οἱ ἄν-

δρες οἱ μετ' αὐτοῦ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ διέφανυσεν αὐτοῖς ἐν Χεβρών.

Κ Ε Φ. Γ.

Καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐπὶ πολὺ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Δαυὶδ. καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ ἐπορεύετο καὶ ἐκραταίουτο, καὶ ὁ οἶκος Σαουλ ἐπορεύετο καὶ ἡσθένει. ² καὶ ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ υἱοὶ ἐν Χεβρών, καὶ ἦν ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ Ἀμνὼν τῆς Ἀχινοὸμ τῆς Ἰεζραηλίδος, ³ καὶ ὁ δευτέρος αὐτοῦ Δαλουΐα τῆς Ἀβιγαίας τῆς Καρμηλίας, καὶ ὁ τρίτος Ἀβισσαλωμ υἱὸς Μααχά θυγατρὸς Ὀλομὶ βασιλέως Γεσσέρ, ⁴ καὶ ὁ τέταρτος Ὀρνία υἱὸς Ἀγγὶθ, καὶ ὁ πέμπτος Σαφατία τῆς Ἀβιτὰλ, ⁵ καὶ ὁ ἕκτος Ἰεθεραὶμ τῆς Αἰγὰλ γυναικὸς Δαυὶδ. οὗτοι ἐτέχθησαν τῷ Δαυὶδ ἐν Χεβρών. ⁶ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι τὸν πόλεμον ἀναμέσον τοῦ οἴκου Σαουλ καὶ ἀναμέσον τοῦ οἴκου Δαυὶδ, καὶ Ἀβεννήρ ἦν κρατῶν τοῦ οἴκου Σαουλ. ⁷ καὶ τῷ Σαουλ παλλακὴ Ῥεφα θυγάτηρ Ἰωλ, καὶ εἶπεν Ἰεβουσθὲ υἱὸς Σαουλ πρὸς Ἀβεννήρ. τί ὅτι εἰσῆλθες πρὸς τὴν παλλακὴν τοῦ πατρὸς μου; ⁸ καὶ ἐθυμώθη σφόδρα Ἀβεννήρ περὶ τοῦ λόγου τούτου τῷ Ἰεβουσθέ. καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς αὐτόν. μὴ κεφαλὴ κυνὸς ἐγὼ εἰμι; ἐποίησα σημεῖον ἑλεος μετὰ τοῦ οἴκου Σαουλ τοῦ πατρὸς σου, καὶ περὶ ἀδελφῶν καὶ περὶ γνωρίμων, καὶ οὐκ ἠτομόλησα εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπιζητεῖς ἐπ' ἐμὲ σὺ ὑπὲρ ἀδικίας γυναικὸς σήμερον; ⁹ τάδε ποιήσαι ὁ θεὸς τῷ Ἀβεννήρ καὶ τάδε προσθεῖη αὐτῷ, ὅτι καθὼς ὥμοσε κύριος τῷ Δαυὶδ ὅτι οὕτως ποιήσω αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταυτῇ, ¹⁰ περιελεῖν τὴν βασιλείαν ἀπὸ τοῦ οἴκου Σαουλ, καὶ τοῦ ἀναστῆσαι τὸν θρόνον Δαυὶδ ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν ἀπὸ Δὶν ἕως Βηρσεβέ. ¹¹ καὶ οὐκ ἠδυνάσθη ἔτι Ἰεβουσθὲ ἀποκριθῆναι τῷ Ἀβεννήρ ῥῆμα, ἀπὸ τοῦ φοβεῖσθαι αὐτόν. ¹² καὶ ἀπέστειλεν Ἀβεννήρ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ εἰς Θαλάμ οὗ ἦν παραχρῆμα, λέγων. διάθου διαθήκην σου μετ' ἐμοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ χεὶρ μου μετὰ σοῦ

σοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς σέ πάντα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ. ¹³ καὶ εἶπε Δαυὶδ. καλῶς ἐγὼ διαθήσομαι πρὸς σέ διαθήκην, πλὴν λόγον ἓνα ἐγὼ αἰτούμαι παρὰ σοῦ, λέγων. οὐκ ὤψει τὸ πρόσωπόν μου, ἐὰν μὴ ἀγάγῃς τὴν Μετχολ θυγατέρα Σαοὺλ παραγινόμενου σου ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου. ¹⁴ καὶ ἐξάπεστείλε Δαυὶδ πρὸς Ἰεβοσθὲ υἱὸν Σαοὺλ ἀγγέλλων, λέγων. ἀπόδος μοι τὴν γυναῖκά μου τὴν Μετχολ, ἣν ἔλαβον ἐν ἑκατὸν ἀκροβυστίας ἀλλοφύλων. ¹⁵ καὶ ἀπέστειλεν Ἰεβοσθὲ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ Φαλτιήλ υἱοῦ Σέλλης. ¹⁶ καὶ ἐπορεύετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς μετ' αὐτῆς κλαίων ὀπίσω αὐτῆς ἕως Βαρακίμ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀβεννήρ. πορεύου, ἀνάστρεφε. καὶ ἀνέστρεψε. ¹⁷ καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, λέγων. χθὲς καὶ τρίτην ἐζητεῖτε τὸν Δαυὶδ βασιλεύειν ἐφ' ὑμᾶς. ¹⁸ καὶ νῦν ποιήσατε, ὅτι κύριος ἐλάλησε περὶ Δαυὶδ, λέγων. ἐν χειρὶ τοῦ δούλου μου Δαυὶδ σώσω τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς ἀλλοφύλων, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. ¹⁹ καὶ ἐλάλησεν Ἀβεννήρ ἐν τοῖς ὡσὶ Βενιαμίν, καὶ ἐπορεύθη Ἀβεννήρ τοῦ λαλήσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Δαυὶδ εἰς Χεβρων πάντα ὅσα ἤρесе ἐν ὀφθαλμοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς οἴκου Βενιαμίν. ²⁰ καὶ ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρων καὶ μετ' αὐτοῦ εἴκοσι ἄνδρες. καὶ ἐποίησε Δαυὶδ τῷ Ἀβεννήρ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ πότον. ²¹ καὶ εἶπεν Ἀβεννήρ πρὸς Δαυὶδ. ἀναστήσομαι ἡ καὶ πορεύσομαι καὶ συναθροίσω πρὸς κυριάν μου τὸν βασιλέα πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διαθήσομαι μετ' αὐτοῦ διαθήκην, καὶ βασιλεύσεις ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπιθυμῇ ἡ ψυχὴ σου. καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν Ἀβεννήρ, καὶ ἐπορεύθη ἐν εἰρήνῃ. ²² καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδες Δαυὶδ καὶ Ἰωάβ παρεγγόντο ἐκ τῆς ἑξοδίας, καὶ σκύλα πολλὰ ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν. καὶ Ἀβεννήρ οὐκ ἦν μετὰ Δαυὶδ εἰς Χεβρων, ὅτι ἀπεστάλκει αὐτὸν, καὶ ἀπεληλύθει ἐν εἰρήνῃ. ²³ καὶ Ἰωάβ καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἦλθον, καὶ ἀπηγ-

γέλῃ τῷ Ἰωάβ, λέγοντες. ἦκει Ἀβεννήρ υἱὸς Νήρ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέσταλκεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ. ²⁴ καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπε. τί τοῦτο ἐποίησας; ἰδοὺ ἦλθεν Ἀβεννήρ πρὸς σέ, καὶ ἰνατί ἐξαπέσταλκας αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ; ²⁵ ἢ οὐκ οἶδας τὴν κακίαν Ἀβεννήρ υἱοῦ Νήρ, ὅτι ἀπατήσαι σε παρεγγένοτο καὶ γυνῶνα τὴν ἐξοδὸν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου καὶ γυνῶνα ἀπαντα ὅσα σύ ποιεῖς; ²⁶ καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἀβεννήρ ὀπίσω, καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ γράτος τοῦ Σειρᾶμ, καὶ Δαυὶδ οὐκ ᾔδει. ²⁷ καὶ ἐπέστρεψε τὸν Ἀβεννήρ εἰς Χεβρων, καὶ ἐξεκλινεν αὐτὸν Ἰωάβ ἐκ πλαγίων τῆς πύλης, λαλήσαι πρὸς αὐτὸν ἐνεδρεύων. καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν ψῶαν, καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ αἵματι Ἀσαήλ τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάβ. ²⁸ καὶ ἤκουσε Δαυὶδ μετὰ ταῦτα, καὶ εἶπεν. ἀθῶός εἰμι ἐγὼ καὶ ἡ βασιλεία μου ἀπὸ κυρίου καὶ ἕως αἰῶνος ἀπὸ τῶν αἱμάτων Ἀβεννήρ υἱοῦ Νήρ. ²⁹ κατανησάτωσαν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰωάβ καὶ ἐπὶ πάντα τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκλείποι ἐκ τοῦ οἴκου Ἰωάβ γονορρύτης καὶ λεπρός καὶ κρατῶν σκυτάλης, καὶ πίπτων ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἑλασσούμενος ἄρτοις. ³⁰ Ἰωάβ δὲ καὶ Ἀβσά ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαπαρετρουνοῦντο τὸν Ἀβεννήρ ἀνδ' ὧν ἐθανάτωσε τὸν Ἀσαήλ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν ἐν Γαβαὼν, ἐν τῷ πολέμῳ. ³¹ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ. διαβρῆξατε τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ περιζώσατε σάκκους, καὶ κοπτεσθε ἐνώπιον Ἀβεννήρ. καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπορεύετο ὀπίσω τῆς κλίνης. ³² καὶ θάπτουσι τὸν Ἀβεννήρ ἐν Χεβρων. καὶ ἦρεν ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐκλαυσεν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ, καὶ ἐκλαυσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἀβεννήρ. ³³ καὶ ἐθρήνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Ἀβεννήρ, καὶ εἶπεν. εἰ κατὰ τὸν θάνατον Νάβαλ ἀποθανεῖται Ἀβεννήρ; ³⁴ αἱ χεῖρές σου οὐκ ἐδέσθραν, οἱ πόδες σου οὐκ ἐν πέδιλοις. οὐ προσή-

γαγεν

γαγεν ὡς Νάβαλ, ἐνώπιον υἱῶν ἀδικίας ἔπτεας. καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς τοῦ κλαῦσαι αὐτόν. ³⁵ καὶ ἦλθε πᾶς ὁ λαὸς περιδεντῆσαι τὸν Δαυὶδ ἄρτοις ἐν οὐσῃς ἡμέρας. καὶ ὠμοσε Δαυὶδ, λέγων. τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθῆναι, ὅτι ἐὰν μὴ δύῃ ὁ ἥλιος οὐ μὴ γευσωμαι ἄρτου ἢ ἀπὸ παντός τιнос. ³⁶ καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαός, καὶ ἤρρεσεν ἐνώπιον αὐτῶν πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. ³⁷ καὶ ἔγνω πᾶς ὁ λαὸς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῦ βασιλέως θανάτωσαι τὸν Ἀβεννὴρ υἱὸν Νῆρ. ³⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. οὐκ οἴδατε, ὅτι ἡγούμενος μέγας πέπτωκεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐν τῷ Ἰσραὴλ; ³⁹ καὶ ὅτι ἐγὼ εἰμι συγγενὴς σημερον καὶ καθεσταμένους ὑπὸ βασιλέως; οἱ δὲ ἄνδρες οὗτοι υἱοὶ Σαβρουάσας σκληροτέροί μου εἰσίν. ἀποδώ κύριος τῶν ποιοῦντι τὰ πονηρὰ κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἤκουσε Ἰεβοσθέ υἱὸς Σαοὺλ, ὅτι τέθνηκεν Ἀβεννὴρ υἱὸς Νῆρ ἐν Χεβρών, καὶ ἐξελεύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες Ἰσραὴλ παρεῖθσαν. ² καὶ δύο ἄνδρες ἡγούμενοι συστρεμμάτων τῷ Ἰεβοσθῇ υἱῷ Σαοὺλ. ὄνομα τῷ ἐνι, Βαανὰ. καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Ρῆχαβ, υἱοὶ Ρεμμῶν τοῦ Βηρωθαίου ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν, ὅτι Βηρωθ ἐλογίζετο τοῖς υἱοῖς Βενιαμίν. ³ καὶ ἀπέδρασαν οἱ Βηρωθαῖοι εἰς Γεθαίμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ παροικοῦντες ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁴ καὶ τῷ Ἰωνάθαν υἱῷ Σαοὺλ υἱὸς πεπληγὼς τοὺς πόδας υἱὸς ἐτῶν πέντε, καὶ οὗτος ἐν τῷ ἔλθειν τὴν ἀγγελίαν Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ ἦρεν αὐτὸν ἡ τιμὴν αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπεύδειν αὐτόν καὶ ἀναχωρεῖν, καὶ ἔπεισε καὶ ἐχωλάνθη, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μεμφιβοσθέ. ⁵ καὶ ἐπορεύθησαν υἱοὶ Ρεμμῶν τοῦ Βηρωθαίου Ρῆχαβ καὶ Βαανὰ, καὶ εἰσῆλθον ἐν τῷ καυματι τῆς ἡμέρας εἰς οἶκον Ἰεβοσθέ, καὶ αὐτὸς ἐκαθυθεν ἐν τῇ κοίτῃ τῆς μεσημβρίας. ⁶ καὶ

ἰδοὺ ἡ θυρωρὸς τοῦ οἴκου ἐκάθαιρε πυρούς, καὶ ἐνύσταξε καὶ ἐκαθυδε, καὶ Ρῆχαβ καὶ Βαανὰ οἱ ἀδελφοὶ διέλαθον, ⁷ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον. καὶ Ἰεβοσθέ ἐκαθυθεν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ, καὶ τυπτουσιν αὐτόν καὶ θανατοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀφαιροῦσι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπῆλθον ὁδὸν τὴν κατὰ δυσμὰς ὅλην τὴν νύκτα. ⁸ καὶ ἤνεγκαν τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθέ τῷ Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ εἶπον πρὸς τὸν βασιλέα. ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ἰεβοσθέ υἱοῦ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου, ὃς ἐζητε τὴν ψυχὴν σου, καὶ ἔδωκε κύριος τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη ἐκ Σαοὺλ τοῦ ἐχθροῦ σου καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἀπεκρίθη Δαυὶδ τῷ Ρῆχαβ καὶ τῷ Βαανὰ ἀδελφῶ αὐτοῦ υἱοῖς Ρεμμῶν τοῦ Βηρωθαίου, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ζῆ κύριος, ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως, ¹⁰ ὅτι ὁ ἀπαγγέλλας μοι ὅτι τέθνηκε Σαοὺλ, καὶ αὐτὸς ἦν ὡς εὐαγγελιζόμενος ἐνώπιόν μου, καὶ κατέσχον αὐτόν καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν ἐν Σικελὰκ, ὡς ἔδει με δοῦναι εὐαγγέλιον. ¹¹ καὶ νῦν ἄνδρες πονηροὶ ἀπεκτάγκασιν ἄνδρα δίκαιον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ. καὶ νῦν ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἐξολοθρεύσω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς. ¹² καὶ ἐντεταίκατο Δαυὶδ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, καὶ ἀποκτεννοῦσιν αὐτούς, καὶ κολοβοῦσι τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἐκρέμασαν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς κρήνης ἐν Χεβρών, καὶ τὴν κεφαλὴν Ἰεβοσθέ ἔθαψαν ἐν τῷ ταφῷ Ἀβεννὴρ υἱοῦ Νῆρ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ παραγίνονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ εἰς Χεβρών, καὶ εἶπαν αὐτῷ. ἰδοὺ ὅσα σου, καὶ σάρκες σου ἡμεῖς. ² καὶ ἐχθὲς καὶ τρίτην ὄντος Σαοὺλ βασιλέως ἐφ' ἡμῖν, σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ ἐξαγων τὸν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς σέ. σὺ ποιμανεῖς τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἔσῃ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἔρχονται πάντες οἱ πρεσβύ-

προεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών, καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρών ἐνώπιον κυρίου, καὶ χρίουσι τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλεία ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ. ⁴ υἱὸς τριάκοντα ἐτῶν Δαυὶδ ἐν τῷ βασιλεύσει αὐτὸν, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐβασίλευσεν. ⁵ ἐπὶ τὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, καὶ τριάκοντα τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδαν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁶ καὶ ἀπῆλθε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν Ἰεβουσαῖον τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν, καὶ ἐρρόθθη τῷ Δαυὶδ. οὐκ εἰςέλευσθ ὥδε, ὅτι ἀντέστησαν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ χωλοὶ λέγοντες, ὅτι οὐκ εἰςελεύσεται Δαυὶδ ὥδε. ⁷ καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τὴν περιοχὴν Σιών. αὕτη ἡ πόλις τοῦ Δαυὶδ. ⁸ καὶ εἶπε Δαυὶδ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, πᾶς τύπτων Ἱεβουσαῖον ἀπτέσθω ἐν παραξιδίῳ καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς καὶ τοὺς μισοῦντας τὴν ψυχὴν Δαυὶδ. διὰ τοῦτο ἐροῦσι τυφλοὶ καὶ χωλοὶ οὐκ εἰςελεύσονται εἰς οἶκον κυρίου. ⁹ καὶ ἐκάθισε Δαυὶδ ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐκλήθη αὕτη ἡ πόλις Δαυὶδ. καὶ ὠκοδόμησεν αὐτὴν πόλιν κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἄκρας, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ διεπορευέτο Δαυὶδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἀπέστειλε Χειράμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ καὶ ξύλα κέδρινα, καὶ τέκτονας ξύλων καὶ τέκτονας λίθων, καὶ ὠκοδόμησαν οἶκον τῷ Δαυὶδ. ¹² καὶ ἔγνων Δαυὶδ, ὅτι ἠτοίμασεν αὐτὸν κύριος εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἐπῆρθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ¹³ καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἔτι γυναῖκας καὶ παλλακάς ἕξ Ἱερουσαλὴμ μετὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐκ Χεβρών. καὶ ἐγένοντο τῷ Δαυὶδ ἔτι υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ¹⁴ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν γεννηθέντων αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ. Σαμμὺς, καὶ Σωβάβ, καὶ Νάθαν, καὶ Σαλωμών, ¹⁵ καὶ Ἐβταρ, καὶ Ἐλισουὲ, καὶ Ναφὲκ, καὶ Ἰαφίς, ¹⁶ καὶ Ἐλισαμὰ, καὶ Ἐλιδαὲ, καὶ Ἐλιφαλάθ, Σαμαὲ, Ἰεσιβαθ, Νάθαν, Γαλαμαὰν, Ἰεβααρ, Θεησοῦς,

Ἐλφαλάτ, Ναγὲδ, Ναφὲκ, Ἰανάθαν, Λεασαμὺς, Βααλιμαθ, Ἐλιφαάθ. ¹⁷ καὶ ἤκουσαν οἱ ἀλλόφυλοι ὅτι κέχρισται Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητεῖν τὸν Δαυὶδ. καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ κατέβη εἰς τὴν περιοχὴν. ¹⁸ καὶ οἱ ἀλλόφυλοι παραγίνονται, καὶ συνέπεσαν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν Τιτάνων. ¹⁹ καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ διὰ κυρίου, λέγων. εἰ ἀναβῶ πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους καὶ παραδώσεις αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπε κύριος πρὸς Δαυὶδ. ἀναβαίνει, ὅτι παραδιδούς παραδώσω τοὺς ἀλλοφύλους εἰς τὰς χεῖράς σου. ²⁰ καὶ ἦλθε Δαυὶδ ἐκ τῶν ἐπάνω διακοπῶν, καὶ ἔκοψε τοὺς ἀλλοφύλους ἐκεῖ. καὶ εἶπε Δαυὶδ. δέκοψε κύριος τοὺς ἐχθροὺς ἀλλοφύλους ἐνώπιον ἐμοῦ, ὥς διακόπτεται ὕδατα. διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Ἐπάνω διακοπῶν. ²¹ καὶ καταλιμπάνουσιν ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἔλαβον αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' αὐτοῦ. ²² καὶ προσέθεντο ἔτι ἀλλόφυλοι τοῦ ἀναβῆναι, καὶ συνέπεσαν ἐν τῇ κοιλάδι τῶν Τιτάνων. ²³ καὶ ἐπῆρωτησε Δαυὶδ διὰ κυρίου. καὶ εἶπε κύριος. οὐκ ἀναβήσῃ εἰς συνάντησιν αὐτῶν, ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρέσθι αὐτοὺς πλησίον τοῦ κλαυθμῶνος. ²⁴ καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκοῦσαι σε τὴν φωνὴν τοῦ συγκλεισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἄλσους τοῦ κλαυθμῶνος, τότε καταβήσῃ πρὸς αὐτοὺς, ὅτι τότε ἐξελεύσεται κύριος ἐμπροσθέν σου κόπτειν ἐν τῷ πολέμῳ τῶν ἀλλοφύλων. ²⁵ καὶ ἐποίησε Δαυὶδ καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους ἀπὸ Γαβαὼν ἕως τῆς γῆς Γαζηρά.

Κ Ε Φ. ζ'.

Καὶ συνήγαγεν ἔτι Δαυὶδ πάντα νεανίαν ἕξ Ἰσραὴλ, ὥς ἐβδόμηκοντα χιλιάδας. ² καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰούδα ἐν ἀναβάσει τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου τῶν δυνάμεων καθήμενου ἐπὶ τῶν Χερουβὶν ἐπ' αὐτῆς. ³ καὶ ἐπεβίβασαν τὴν κιβωτὸν κυρίου

ἐφ'

ἐφ' ἅμαξαν καινὴν, καὶ ἦσαν αὐτὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδαβ τοῦ ἐν τῷ βουνῷ. καὶ Ὁζὰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἀμιναδαβ ἦσαν τὴν ἅμαξαν ⁴ σὺν τῇ κιβωτῷ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ. ⁵ καὶ Δαυὶδ καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ παίζοντες ἐνώπιον κυρίου ἐν ὄργανοις ἡρμουςμένοις ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἐν ψαλμοῖς, καὶ ἐν κινύραις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν αὐλοῖς, ⁶ καὶ παραγίνονται ἕως αἰῶς Ναχώρ. καὶ ἐξετέινεν Ὁζὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κατασχεῖν αὐτήν, καὶ ἐκράτησεν αὐτήν, ὅτι περιέσπασεν αὐτὴν ὁ μόσχος. ⁷ καὶ ἐθυμώθη ὁρῇ κυρίου τῷ Ὁζᾷ, καὶ ἔπαισεν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ θεός, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ παρὰ τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ⁸ καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ ὑπὲρ οὗ διέκοψε κύριος διακοπὴν ἐν τῷ Ὁζᾷ. καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἐκείνος Διακοπή Ὁζᾶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁹ καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων. πῶς εἰσέλυσεται πρὸς με ἡ κιβωτὸς κυρίου; ¹⁰ καὶ οὐκ ἐβούλετο Δαυὶδ τοῦ ἐκκλῖναι πρὸς αὐτὸν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ. καὶ ἀπέκλινεν αὐτὴν Δαυὶδ εἰς οἶκον Ἀβεδδαρά τοῦ Γεθαίου, ¹¹ καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ κυρίου εἰς οἶκον Ἀβεδδαρά τοῦ Γεθαίου μῆνας τρεῖς. καὶ εὐλόγησε κύριος ὅλον τὸν οἶκον Ἀβεδδαρά, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ. ¹² καὶ ἀπηγγέλη τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ, λέγοντες. εὐλόγησε κύριος τὸν οἶκον Ἀβεδδαρά καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ ἕνεκα τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ, καὶ ἀνήγαγε τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου ἐκ τοῦ οἴκου Ἀβεδδαρά εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἐν εὐφροσύνῃ. ¹³ καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ αἰροντες τὴν κιβωτὸν ἑπτὰ χοροὶ, καὶ θύμα μόσχος καὶ ἄρνες. ¹⁴ καὶ Δαυὶδ ἀνεκρούετο ἐν ὄργανοις ἡρμουςμένοις ἐνώπιον κυρίου, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐνδεδυκὼς στολὴν ἐξαίλων. ¹⁵ καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀνήγαγον τὴν κιβωτὸν κυρίου μετὰ κρουγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος. ¹⁶ καὶ ἐγένετο τῆς κιβωτοῦ παραγινομένης ἕως πόλεως Δαυὶδ, καὶ

Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ διέκλυπε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα Δαυὶδ ὀρχουμένον, καὶ ἀνακρούοντον ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ¹⁷ καὶ φέρουσι τὴν κιβωτὸν τοῦ κυρίου, καὶ ἀνέθηκεν αὐτὴν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς εἰς μέσον τῆς σκηνῆς, ἧς ἐπῆξεν αὐτῇ Δαυὶδ. καὶ ἀνήνεγκε Δαυὶδ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον κυρίου, ἐιρηνικάς. ¹⁸ καὶ συνετέλεσε Δαυὶδ συναναφέρων τὰς ὀλοκαυτώσεις καὶ τὰς ἐιρηνικάς, καὶ εὐλόγησε τὸν λαὸν ἐν ὀνόματι κυρίου τῶν δυνάμεων. ¹⁹ καὶ διμερίσκει παντὶ τῷ λαῷ εἰς πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ Ἀν ἕως Βηρσαβέ, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικὸς ἕκαστω κολλυρίδα ἄροτον, καὶ ἐσχαρίτην, καὶ λάγανον ἀπὸ τηγάνου. καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε Μελχὸλ ἡ θυγάτηρ Σαοὺλ εἰς ἀπάντησιν Δαυὶδ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ εἶπε. τί δεδόξασται σήμερον ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ; ὅς ἀπεκαλύφθη σήμερον ἐν ὀφθαλμοῖς παιδισκῶν τῶν δούλων ἑαυτοῦ, καθὼς ἀποκαλύπτεται ἀποκαλυφθεὶς εἰς τῶν ὀρχουμένων. ²¹ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Μελχὸλ. ἐνώπιον κυρίου ὀρχήσομαι. εὐλογητὸς κύριος ὃς ἐξελέξατό με ὑπὲρ τὸν πατέρα σου καὶ ὑπὲρ πάντα τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ καταστήσαι με εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ παῖξομαι καὶ ὀρχήσομαι ἐνώπιον κυρίου, ²² καὶ ἀποκαλυφθήσομαι ἔτι οὕτως, καὶ ἔσομαι ἀρχεὶος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ μετὰ τῶν παιδισκῶν ὧν εἰπᾶς με μὴ δοξασθῆναι. ²³ καὶ τῇ Μελχὸλ θυγατρὶ Σαοὺλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτήν.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ κύριος κατεκληρονόμησεν αὐτὸν κύκλῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ τῶν κύκλῳ. ² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην. ἰδοὺ δὴ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ κάθεται ἐν μέσῳ τῆς σκηνῆς. ³ καὶ εἰ-

πει

πεν Νάθαν πρὸς τὸν βασιλέα. πάντα ὅσα ἂν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, βάδιζε καὶ ποίει, ὅτι κύριος μετὰ σοῦ. ⁴ καὶ ἐγένετο τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Νάθαν, λέγων. ⁵ πορεύου, καὶ εἰπον πρὸς τὸν δούλον μου Δαυὶδ, τάδε λέγει κύριος, οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαι με. ⁶ ὅτι οὐ κατώκηκα ἐν οἴκῳ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνῆγαγον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἤμην ἐμπεριπατῶν ἐν καταλύματι καὶ ἐν σκηνῇ. ⁷ ἐν πᾶσιν οἷς διήλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ. εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ ὥς ἐνετείλαμην ποιμαίνειν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, λέγων. ἵνατί οὐκ ὠκοδομήκατέ μοι οἶκον κέδρινον; ⁸ καὶ νῦν τάδε ἔρεῖς τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ, τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ, ἐλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας τῶν προβάτων τοῦ εἶναι σε εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, ⁹ καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύου, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησα σε ὀνομαστόν κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁰ καὶ θήσομαι τόπον τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ, καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατασκηνώσει καθ' ἑαυτόν, καὶ οὐ μεριμνήσει οὐκέτι. καὶ οὐ προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινῶσαι αὐτόν, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς, ¹¹ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὧν ἔταξα κριτάς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. καὶ ἀναπαύσω σε ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν σου. καὶ ἀπαγγελεῖ σοι κύριος, ὅτι οἶκον οἰκοδομήσεις αὐτῷ. ¹² καὶ ἔσται ἐὰν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι σου, καὶ κοιμηθῇ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσῃ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. ¹³ αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁴ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν. καὶ ἐὰν ἐλθῇ ἡ ἀδικία αὐτοῦ, καὶ ἐλέγξω αὐτόν ἐν ῥάβδῳ ἀνδρῶν, καὶ ἐν ἀφαῖς υἱῶν ἀνθρώπων. ¹⁵ τὸ δὲ ἑλὸς μου οὐκ ἀποστήσῃ ἀπ' αὐτοῦ καθὼς ἀπέστησα

ἀφ' ὧν ἀπέστησα ἐκ προσώπου μου. ¹⁶ καὶ πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιόν μου. καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁷ κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὄρασιν ταύτην. οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ. ¹⁸ καὶ εἰςῆλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἐκάθισεν ἐνώπιον κυρίου, καὶ εἶπε. τίς εἰμι ἐγὼ κύριέ μου κύριε, καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἡγάπησάς με ἕως τούτων; ¹⁹ καὶ κατεσμικρύνθη μικρὸν ἐνώπιόν σου κύριέ μου κύριε, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου εἰς μακράν. οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου κύριέ μου κύριε. ²⁰ καὶ τί προσθήσει Δαυὶδ ἐτι τοῦ λαλήσαι πρὸς σέ; καὶ νῦν σὺ οἶδας τὸν δούλόν σου κύριέ μου κύριε, ²¹ καὶ διὰ τὸν δούλόν σου πεποίησας, καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας πᾶσαν τὴν μεγαλωσύνην ταύτην, γνωρίσαι τῷ δούλῳ σου, ²² ἔνεκεν τοῦ μεγαλύναι σε κύριέ μου. ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς σὺ, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλην σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἡκούσαμεν ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν. ²³ καὶ τίς ὡς ὁ λαός σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἄλλο ἐν τῇ γῇ; ὡς ὠδήγησεν αὐτόν ὁ θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι αὐτῷ λαόν, τοῦ θέσθαι σε ὄνομα, τοῦ ποιῆσαι μεγαλωσύνην καὶ ἐπιφάνειαν, τοῦ ἐκβαλεῖν σε ἐκ προσώπου τοῦ λαοῦ σου, οὓς ἐλυτρώσω σεαυτῷ ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη καὶ σκηνώματα. ²⁴ καὶ ἡτοίμασας σεαυτῷ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ εἰς λαόν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ κύριε ἐγένου αὐτοῖς εἰς θεόν. ²⁵ καὶ νῦν κύριέ μου, ῥῆμα ὃ ἐλάλησας περὶ τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πίστωσον ἕως τοῦ αἰῶνος, κύριε παντοκράτωρ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ νῦν καθὼς ἐλάλησας, ²⁶ μεγαλυνθήη τὸ ὄνομά σου ἕως αἰῶνος. ²⁷ κύριε παντοκράτωρ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπεκάλυψας τὸ ὄντιον τοῦ δούλου σου λέγων, οἶκον οἰκοδομήσω σοι. διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ δούλός σου τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ τοῦ προσευξασθαι πρὸς σέ τὴν προσεσχῆν ταύτην. ²⁸ καὶ νῦν κύριέ μου κύριε, σὺ εἰ θεός, καὶ οἱ λόγοι σου ἔσονται ἀληθινοί, καὶ ἐλάλησας ὑπὲρ τοῦ δούλου σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα.

ταῦτα. ²⁹ καὶ νῦν ἄρξαι καὶ εὐλόγησον τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου, τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιόν σου, ὅτι σὺ κύριέ μου κύριε ἐλάλησας, καὶ ἀπὸ τῆς εὐλογίας σου εὐλογηθήσεται ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς. καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὴν ἀφωρισμένην ἐκ χειρὸς τῶν ἄλλοφυλῶν. ² καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν Μωᾶβ, καὶ διεμέτρησεν αὐτούς ἐν σχοινοῖς, κοιμίσας αὐτούς ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐγένετο τὰ δύο σχοινίσματα τοῦ θανατώσαι, καὶ τὰ δύο σχοινίσματα ἐξώγρησε. καὶ ἐγένετο Μωᾶβ τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια. ³ καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζάρ υἱὸν Ῥαᾶβ βασιλέα Σουβᾶ, πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστήσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην. ⁴ καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ τῶν αὐτοῦ χίλια ἄρματα, καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἵππων, καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν. καὶ παρέλυσε Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα, καὶ ὑπελείπετο ἑαυτῷ ἑκατὸν ἄρματα. ⁵ καὶ παραγίνεται Συρία Δαμασκοῦ βοηθῆσαι τῷ Ἀδρααζάρ βασιλεῖ Σουβᾶ, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἰκοσιδύο χιλιάδας ἀνδρῶν. ⁶ καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Δαμασκόν, καὶ ἐγένετο ὁ Σύρος τῷ Δαυὶδ εἰς δούλους φέροντας ξένια. καὶ ἔσωσε κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορευέτο. ⁷ καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς χιλιῶνας τοὺς χρυσοῦς οἳ ἦσαν ἐπὶ τῶν παίδων τῶν Ἀδρααζάρ βασιλέως Σουβᾶ, καὶ ἦνεγεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔλαβεν αὐτὰ Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἐν τῷ ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέραις Φοβοᾶμ υἱοῦ Σολομῶντος. ⁸ καὶ ἐκ τῆς Μετεβὰκ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τοῦ Ἀδρααζάρ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ χαλκὸν πολλὸν σφόδρα. ἐν αὐτῷ ἐποίησε Σαλωμὼν τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῇν, καὶ τοὺς στύλους, καὶ τοὺς λουτήρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη. ⁹ καὶ ἤκουσε Θεοῦ ὁ βασιλεὺς Ἡμαῖθ, ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀδρααζάρ, ¹⁰ καὶ

ἀπέστειλε Θεοῦ Ἰεθδουράμ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πρὸς βασιλέα Δαυὶδ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς ἐρήνην, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν Ἀδρααζάρ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, ὅτι ἀντικείμενος ἦν τῷ Ἀδρααζάρ, καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἦσαν σκευὴ ἀργυρᾶ, καὶ σκευὴ χρυσᾶ, καὶ σκευὴ χαλκᾶ. ¹¹ καὶ ταῦτα ἤγασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ μετὰ τοῦ χρυσοῦ οὗ ἤγασεν εἰς πιασὼν τῶν πόλεων ὧν κατεδυνάστευσεν, ¹² ἐκ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἐκ τῆς Μωᾶβ, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐκ τῶν ἄλλοφυλῶν, καὶ ἐξ Ἀμαλῆκ, καὶ ἐκ τῶν σκύλων Ἀδρααζάρ υἱοῦ Ῥαᾶβ βασιλέως Σουβᾶ. ¹³ καὶ ἐποίησε Δαυὶδ ὄνομα. καὶ ἐν τῷ ἀνακαμπτεῖν αὐτὸν ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν Γεβελὴμ εἰς ὅκτω καὶ δέκα χιλιάδας. ¹⁴ καὶ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ φρουρὰν ἐν πάσῃ τῇ Ἰδουμαίᾳ. καὶ ἐγένοντο πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι δούλοι τῷ βασιλεῖ. καὶ ἔσωσε κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορευέτο. ¹⁵ καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ. καὶ ἦν Δαυὶδ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ Ἰωᾶβ υἱὸς Σαρουίας ἐπὶ τῆς στρατιᾶς. καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιλουὶ ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων. ¹⁷ καὶ Σαδὼκ υἱὸς Ἀχιτωβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθαρ, ἱερεῖς. καὶ Σασά ὁ γραμματεὺς. ¹⁸ καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδὰς σύμβουλος. καὶ ὁ Χελεθὶ, καὶ ὁ Φελετὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Δαυὶδ αὐλάρχαι ἦσαν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ εἶπε Δαυὶδ. εἰ ἔστιν ἔτι ὑπολειμμένος ἐν τῷ οἴκῳ Σαοὺλ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος ἕνεκεν Ἰωνάθαν· ² καὶ ἐκ τοῦ οἴκου Σαοὺλ ἦν παῖς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σιβᾶ. καὶ καλοῦσιν αὐτὸν πρὸς Δαυὶδ. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς. σὺ εἶ Σιβᾶ; καὶ εἶπεν. ἐγὼ δούλος σός. ³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. εἰ ὑπολείπεται ἐκ τοῦ οἴκου Σαοὺλ ἔτι ἀνὴρ, καὶ ποιήσω μετ' αὐτοῦ ἔλεος Θεοῦ; καὶ εἶπε Σιβᾶ πρὸς τὸν βασιλέα. ἔτι ἔστιν υἱὸς τῷ Ἰωνάθαν πεπληγὼς τοὺς πόδας. ⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ποῦ οὗτος; καὶ εἶπεν Σιβᾶ πρὸς τὸν βασιλέα. ἰδοὺ ἐν οἴκῳ Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιήλ

Ἀμιήλ ἐκ τῆς Λοθάβαρ. ⁵ καὶ ἀπέστει-
 λεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ ἔλαβεν αὐ-
 τὸν ἐκ τοῦ οἴκου Μαχὶρ υἱοῦ Ἀμιήλ
 ἐκ τῆς Λοθάβαρ. ⁶ καὶ παραγίνεται
 Μεμφιβοσθὲς υἱὸς Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ
 πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ, καὶ ἔπαι-
 σεν αὐτὸν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνη-
 σεν αὐτῷ. καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ. Μεμ-
 φιβοσθέ; καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ὁ δούλος σου.
⁷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ. μὴ φοβοῦ,
 ὅτι ποιῶν ποιῶσα μετὰ σοῦ ἔλεος διὰ
 Ἰωνάθαν τὸν πατέρα σου, καὶ ἀπο-
 καταστήσω σοι πάντα ἄγρον Σαοὺλ
 πατρὸς τοῦ πατρὸς σου, καὶ σὺ φαγῇ
 ἄρτον ἐπὶ τῆς τραπέζης μου διαπαν-
 τός. ⁸ καὶ προσεκύνησεν Μεμφιβοσθέ,
 καὶ εἶπε. τίς ἐγὼ ὁ δούλος σου, ὅτι
 ἐπέβλεψας ἐπὶ τὸν κύνά τὸν τεθνη-
 κότα τὸν ὅμοιον ἐμοί; ⁹ καὶ ἐκάλεσεν
 ὁ βασιλεὺς Σιβὰ τὸ παιδάριον Σαοὺλ,
 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. πάντα ὅσα ἐστὶ
 τῷ Σαοὺλ καὶ ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ
 δέδωκα τῷ υἱῷ τοῦ κυρίου σου. ¹⁰ καὶ
 ἐργάσῃ αὐτῷ τὴν γῆν σὺ καὶ οἱ υἱοί σου,
 καὶ οἱ δούλοι σου, καὶ εἰκοσίσεις τῷ
 υἱῷ τοῦ κυρίου σου ἄρτους, καὶ ἔδεται
 ἄρτους, καὶ Μεμφιβοσθέ υἱὸς τοῦ κυ-
 ρίου σου φάγεται διαπαντός ἄρτον ἐπὶ
 τῆς τραπέζης μου. καὶ τῷ Σιβᾷ ἦσαν
 πεντεκαίδεκα υἱοί, καὶ εἴκοσι δούλοι.
¹¹ καὶ εἶπε Σιβὰ πρὸς τὸν βασιλέα.
 κατὰ πάντα ὅσα ἐντέταλται ὁ κύριός
 μου ὁ βασιλεὺς τῷ δούλῳ αὐτοῦ, οὐ-
 τως ποιήσει ὁ δούλος σου. καὶ Μεμ-
 φιβοσθέ ἥσθιεν ἐπὶ τῆς τραπέζης Δα-
 υὶδ καθὼς εἰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ τοῦ
 βασιλέως. ¹² καὶ τῷ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς
 μικρός ἦν, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Μιχά, καὶ
 πᾶσα ἡ κατοίκησις τοῦ οἴκου Σιβὰ
 δούλοι τοῦ Μεμφιβοσθέ. ¹³ καὶ Μεμ-
 φιβοσθέ κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι
 ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως αὐτὸς
 διαπαντός ἥσθιε, καὶ αὐτὸς ἦν χωλὸς
 ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἀπέθανε
 βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐβασίλευσεν
 Ἀννὼν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ² καὶ
 εἶπε Δαυὶδ. ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀννὼν
 υἱοῦ Ναὰς, ὃν τρόπον ἐποίησεν ὁ πα-
 τὴρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος. καὶ ἀπέ-

στειλε Δαυὶδ παρακαλέσαι αὐτὸν ἐν
 χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ περὶ τοῦ πα-
 τρὸς αὐτοῦ, καὶ παρεγένοντο οἱ παῖ-
 δες Δαυὶδ εἰς τὴν γῆν υἱῶν Ἀμμὼν.
³ καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμὼν
 πρὸς Ἀννὼν τὸν κύριον αὐτῶν. μὴ πα-
 ρὰ τὸ δοξάζειν Δαυὶδ τὸν πατέρα σου
 ἐνώπιόν σου, ὅτι ἀπέστείλε σοι παρα-
 καλοῦντας; ἀλλ' ὅπως οὐχὶ ἐρευνή-
 σωσι τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσωσιν
 αὐτὴν καὶ τοῦ κατασκέψασθαι αὐτὴν
 ἀπέστειλε Δαυὶδ τοὺς παῖδας αὐτοῦ
 πρὸς σέ; ⁴ καὶ ἔλαβεν Ἀννὼν τοὺς
 παῖδας Δαυὶδ, καὶ ἐξύρρησε τοὺς πώ-
 γωνας αὐτῶν, καὶ ἀπέκοψε τοὺς μαν-
 δύας αὐτῶν ἐν τῷ ἡμίσει ἕως τῶν
 ἰσχίων αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐ-
 τοὺς. ⁵ καὶ ἀπηγγέλειαν τῷ Δαυὶδ ὑπὲρ
 τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπαν-
 τήν αὐτῶν, ὅτι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἡτι-
 μασμένοι σφόδρα. καὶ εἶπεν ὁ βασι-
 λεὺς. καθίσατε ἐν Ἱεριχώ ἕως τοῦ ἀνα-
 τεῖλαι τοὺς πάγωνας ὑμῶν, καὶ ἐπι-
 στραφήσεσθε. ⁶ καὶ ἰδὼν οἱ υἱοὶ Ἀμ-
 μὼν ὅτι κατησχύνθησαν ὁ λαὸς Δαυὶδ.
 καὶ ἀπέστειλαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ ἐμ-
 σθώσαντο τὴν Συρίαν Βαιθράαμ, καὶ
 τὴν Συρίαν Σουβὰ, καὶ Ῥωῶβ, εἴκοσι
 χιλιάδας πέζων, καὶ τὸν βασιλέα Ἀμα-
 λῆκ χιλίους ἄνδρας, καὶ Ἰστωβ δω-
 δεκα χιλιάδας ἀνδρῶν. ⁷ καὶ ἦκουσε
 Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ καὶ
 πᾶσαν τὴν δύναμιν τοὺς δυνατούς.
⁸ καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ παρ-
 ἐτάξαντο πόλεμον παρὰ τῇ θύρᾳ τῆς
 πύλης Συρίας Σουβὰ καὶ Ῥωῶβ καὶ
 Ἰστωβ καὶ Ἀμαλῆκ μόνοι ἐν ἀγρῷ.
⁹ καὶ ἰδὼν Ἰωάβ ὅτι ἐγενήθη πρὸς αὐ-
 τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ πολέμου ἐκ τοῦ
 κατὰ πρόσωπον ἐξεναντίας καὶ ἐκ τοῦ
 ὀπισθεν, καὶ ἐπελέξατο ἐκ πάντων
 τῶν νεανιῶν Ἰσραὴλ, καὶ παρετάξαντο
 ἐξ ἐναντίας Συρίας. ¹⁰ καὶ τὸ κατὰ-
 λοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβσα-
 ῶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετά-
 ξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμὼν, ¹¹ καὶ
 εἶπεν. ἐὰν κραταιωθῇ Συρία ὑπὲρ ἐμέ,
 καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς σωτηρίαν. καὶ ἐὰν
 κραταιωθῶσιν υἱοὶ Ἀμμὼν ὑπὲρ σέ,
 καὶ ἐσόμεθα τοῦ σῶσαι σε. ¹² ἀνδρί-
 ζου καὶ κραταιωθῶμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ
 ἡμῶν

ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ κύριος ποιήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν ὁφθαλμοῖς αὐτοῦ. ¹³ καὶ προσῆλθεν Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον πρὸς Συρίαν, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδαν ὅτι ἔφυγε Συρία, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ προσώπου Ἀβессά, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἀνέστρεψεν Ἰωάβ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ παρεγένετο εἰς Ἱερουσαλὴμ. ¹⁵ καὶ εἶδε Συρία ὅτι ἔπταισεν ἐμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. ¹⁶ καὶ ἀπέστειλεν Ἀδρααζάρ, καὶ συνέγαγε τὴν Συρίαν τὴν ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαλαμακ, καὶ παρεγένοντο εἰς Αἰλάμ. καὶ Σωβάκ ἄρχων τῆς δυνάμεως Ἀδρααζάρ ἐμπροσθεν αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυίδ, καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην, καὶ παρεγένετο εἰς Αἰλάμ. καὶ παρετάξατο Συρία ἀπέναντι Δαυίδ, καὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἔφυγε Συρία ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέειλε Δαυὶδ ἐκ τῆς Συρίας ἑπτακόσια ἄρματα καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας ἵππέων, καὶ τὸν Σωβάκ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπάταξε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. ¹⁹ καὶ εἶδαν πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ δούλοι Ἀδρααζάρ ὅτι ἔπταισαν ἐμπροσθεν Ἰσραὴλ, καὶ ἠττομόλησαν μετὰ Ἰσραὴλ, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς. καὶ ἐφοβήθη Συρία τοῦ σῶσαι ἔτι τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν.

Κ Ε Φ. Ι Α.

Καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνι-
αυτοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἐξοδίας τῶν
βασιλέων, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν
Ἰωάβ, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ μετ' αὐ-
τοῦ καὶ τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέ-
φθειραν τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν. καὶ διεκά-
θισαν ἐπὶ Ῥαββὰθ. καὶ Δαυὶδ ἐκά-
θισεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ² καὶ ἐγένετο
πρὸς ἐσπέραν, καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἀπὸ
τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ περιεπάτει ἐπὶ
τοῦ δώματος τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως,
καὶ εἶδε γυναῖκα λουομένην ἀπὸ τοῦ
δώματος, καὶ ἡ γυνὴ καλὴ τῷ εἶδει
σφόδρα. ³ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ
ἐζήτησε τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπεν. οὐχὶ

αὕτη Βηρσαβὲ θυγάτηρ Ἐλιάβ γυνὴ
Οὐρίου τοῦ Χετταίου; ⁴ καὶ ἀπέστι-
λεν Δαυὶδ ἀγγέλους, καὶ ἔλαβεν αὐ-
τήν, καὶ ἐκῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἐκοι-
μήθη μετ' αὐτῆς. καὶ αὕτη ἀγιαζομένη
ἀπὸ ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἀπέστρε-
ψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. ⁵ καὶ ἐν γασ-
τρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ. καὶ ἀποστείλασα
ἀπηγγέλει τῷ Δαυίδ, καὶ εἶπεν. ἐγὼ
εἰμι ἐν γαστρὶ ἔχω. ⁶ καὶ ἀπέστειλε
Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ, λέγων. ἀπόστειλον
πρὸς μὲ τὸν Οὐρίαν τὸν Χετταῖον. καὶ
ἀπέστειλεν Ἰωάβ τὸν Οὐρίαν πρὸς Δα-
υίδ. ⁷ καὶ παραγίνεται Οὐρίας καὶ εἰς-
ῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπρωῶτησεν
Δαυὶδ εἰς εἰρήνην Ἰωάβ, καὶ εἰς εἰρή-
νην τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς εἰρήνην τοῦ πο-
λέμου. ⁸ καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Οὐρίᾳ.
κατάβηθι εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ νύμφαι
τοὺς πόδας σου. καὶ ἐξῆλθεν Οὐρίας
ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξῆλθεν
ὀπίσω αὐτοῦ ἄρσις τοῦ βασιλέως. ⁹ καὶ
ἐκοιμήθη Οὐρίας παρὰ τῇ θύρᾳ τοῦ
βασιλέως μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου
αὐτοῦ, καὶ οὐ κατέβη εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ἀνήγγειλαν τῷ Δαυίδ,
λέγοντες. ὅτι οὐ κατέβη Οὐρίας εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐ-
ρίαν. οὐχὶ ἐξ ὁδοῦ σὺ ἔρχῃ; τί ὅτι οὐ
κατέβης εἰς τὸν οἶκόν σου; ¹¹ καὶ εἶπεν
Οὐρίας πρὸς Δαυίδ. ἡ κιβωτὸς, καὶ
Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδας κατοικοῦσιν ἐν
σκηναῖς, καὶ ὁ κύριός μου Ἰωάβ, καὶ
οἱ δούλοι τοῦ κυρίου μου ἐπὶ πρόσω-
πον τοῦ ἀγροῦ παρεμβάλλουσι, καὶ
ἐγὼ εἰς ἐλεῦσμαι εἰς τὸν οἶκόν μου τοῦ
φαγεῖν, καὶ πιεῖν καὶ κοιμηθῆναι μετὰ
τῆς γυναικὸς μου; πῶς; ζῇ ἡ ψυχὴ
σου, εἰ ποιῇσω τὸ ῥημα τοῦτο. ¹² καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Οὐρίαν. κάθισον ἐν-
ταῦθα καὶ γε σήμερον, καὶ αὔριον ἔξα-
ποστελῶ σε. καὶ ἐκάθισεν Οὐρίας ἐν
Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ τῇ
ἐπαύριον. ¹³ καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Δαυὶδ
καὶ ἔφαγεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ἔπιε,
καὶ ἐμέθυσεν αὐτόν, καὶ ἐξῆλθεν ἐσπέ-
ρας τοῦ κοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς κοίτης
αὐτοῦ μετὰ τῶν δούλων τοῦ κυρίου
αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οὐ κατ-
έβη. ¹⁴ καὶ ἐγένετο πρῶτ', καὶ ἔγραψε
Δαυὶδ βιβλίον πρὸς Ἰωάβ, καὶ ἀπέ-
στείλεν

στείλειν ἐν χειρὶ Οὐρίου. ¹⁵ καὶ ἔγραψεν ἐν βιβλίῳ, λέγων. εἰσάγαγε τὸν Οὐρίαν ἔξεναντίας τοῦ πολέμου τοῦ κραταιοῦ, καὶ ἀποστραφήσεσθε ἀπὸ ὀπισθεν αὐτοῦ, καὶ πληγήσεται καὶ ἀποθάνειται. ¹⁶ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ φυλάσσειν Ἰωάβ ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἔθηκεν τὸν Οὐρίαν εἰς τὸν τόπον οὗ ᾗδει ὅτι ἄνδρες δυνάμεως ἐκεῖ. ¹⁷ καὶ ἐξῆλθον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμουν μετὰ Ἰωάβ. καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν δοῦλων Δαυὶδ, καὶ ἀπέθανε καὶ γε Οὐρίας ὁ Χετταῖος. ¹⁸ καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ, καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα. ¹⁹ καὶ ἐνετείλατο τῷ ἄγγέλῳ, λέγων. ἐν τῷ συντελέσαι πάντας τοὺς λόγους τοῦ πολέμου λαλῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα, ²⁰ καὶ ἔσται ἐὰν ἀναβῇ ὁ θυμὸς τοῦ βασιλέως, καὶ εἴπῃ σοι, τί ὅτι ἡγγίσατε πρὸς τὴν πόλιν πολεμῆσαι; οὐκ ᾗδετε ὅτι τοξεύουσιν ἀπάνωθεν τοῦ τείχους; ²¹ τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβσαλ υἱοῦ Νῆφ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψε κλάσμα μύλου ἐπ' αὐτὸν ἀπὸ ἄνωθεν τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; καὶ ἐρεῖς. καὶ γε ὁ δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε. ²² καὶ ἐπορεύθη ὁ ἄγγελος Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρεγένετο καὶ ἀπήγγειλε τῷ Δαυὶδ πάντα ὅσα ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰωάβ πάντα τὰ ῥήματα τοῦ πολέμου. καὶ ἐθυμώθη Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ, καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον. ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολεμῆσαι; οὐκ ᾗδετε ὅτι τοξεύουσιν ἀπὸ τοῦ τείχους; τίς ἐπάταξε τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἱεροβσαλ; οὐχὶ γυνὴ ἔρριψε ἐπ' αὐτὸν κλάσμα μύλου ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἀπέθανεν ἐν Θαμασί; ἵνατί προσηγάγετε πρὸς τὸ τεῖχος; ²³ καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς Δαυὶδ. ὅτι ἐκραταίωσαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες καὶ ἐξῆλθον ἐφ' ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ ἐγενήθημεν ἐπ' αὐτοὺς ἕως τῆς θύρας τῆς πύλης. ²⁴ καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξεύοντες πρὸς τοὺς παῖδάς σου ἀπάνωθεν τοῦ τείχους, καὶ ἀπέθανον τῶν παίδων

τοῦ βασιλέως, καὶ γε ὁ δοῦλός σου Οὐρίας ὁ Χετταῖος ἀπέθανε. ²⁵ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν ἄγγελον. τάδε ἐρεῖς πρὸς Ἰωάβ. μὴ πονηρὸν ἔστω ἐν ὀφθαλμοῖς σου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτε ποτὲ μὲν οὕτως καὶ ποτὲ οὕτως φάγεται ἡ μάχαιρα. κραταίωσον τὸν πόλεμόν σου εἰς τὴν πόλιν, καὶ κατασπάσον αὐτήν, καὶ κραταίωσον αὐτήν. ²⁶ καὶ ἤκουσεν ἡ γυνὴ Οὐρίου ὅτι ἀπέθανεν Οὐρίας ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἐκόψατο τὸν ἀνδρα αὐτῆς. ²⁷ καὶ διηλθε τὸ πένθος, καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ, καὶ συνήγαγεν αὐτήν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν. καὶ πονηρὸν ἐφάνη τὸ ῥῆμα ὃ ἐποίησε Δαυὶδ ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου.

Κ Ε Φ. Ι Β'.

Καὶ ἀπέστειλε κύριος τὸν Νάθαν τὸν προφήτην πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. δυο ἦσαν ἄνδρες ἐν πόλει μᾶ, εἰς πλούσιος, καὶ εἰς πένης. ² καὶ τῷ πλουσίῳ ἦν ποιμνία καὶ βουκόλια πολλὰ σφόδρα. ³ καὶ τῷ πένητι οὐδὲν ἀλλ' ἡ ἀμνάς μία μικρά, ἣν ἐκτήσατο καὶ περιποιήσατο καὶ ἐξέθρεψεν αὐτήν καὶ ἠδρύνθη μετ' αὐτοῦ καὶ μετὰ τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐκ τοῦ ἄρτου αὐτοῦ ἔσθιε, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινε, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκάθευδε, καὶ ἦν αὐτῷ ὡς θυγάτηρ. ⁴ καὶ ἦλθε πάροδος τῷ ἀνδρὶ τῷ πλουσίῳ, καὶ ἐφείσατο λαβεῖν ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν βουκολίων αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι τῷ ξένῳ ὁδοιπόρῳ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλαβε τὴν ἀμνάδα τοῦ πένητος, καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐλθόντι πρὸς αὐτόν. ⁵ καὶ ἐθυμώθη ὁργῇ Δαυὶδ σφόδρα τῷ ἀνδρὶ. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν. ἤ κυριος, ὅτι υἱὸς θανάτου ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο, ⁶ καὶ τὴν ἀμνάδα ἀποτίσει ἐπταπλασίονα ἀνδρῶν ὅτι ἐποίησε τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ περὶ οὐ οὐκ ἐφείσατο. ⁷ καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ. σὺ εἰ ὁ ἀνὴρ ὁ ποιήσας τοῦτο. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἐγὼ εἰμι ὁ χρίσας σε εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ εἰμι ἐξου-

σαῖν

οάμην σε ἐκ χειρὸς Σαουλ. ⁸ καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου σου, καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ κυρίου σου ἐν τῷ κόλπῳ σου. καὶ ἔδωκά σοι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ Ἰουδα, καὶ εἰ μικρὸν ἐστὶ, προσθήσω σοι κατὰ ταῦτα. ⁹ τί ὅτι ἐφραυλίσας τὸν λόγον κυρίου, τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ; τὸν Οὐριάν τὸν Χετταῖον ἐπάταξας ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔλαβες σεαυτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ αὐτὸν ἀπέκτεινας ἐν ῥομφαίᾳ υἱῶν Ἀμμων. ¹⁰ καὶ νῦν οὐκ ἀποστήσεται ῥομφαία ἐκ τοῦ οἴκου σου ἕως αἰῶνος ἀνθ' ὧν ὅτι ἐξουδένωσάς με, καὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ Οὐρίου τοῦ Χετταίου, τοῦ εἶναι σοι εἰς γυναῖκα. ¹¹ τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ σέ κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου σου, καὶ λήψομαι τὰς γυναῖκάς σου κατ' ὀφθαλμοῦς σου, καὶ δώσω τῷ πλησίον σου, καὶ κοιμηθήσεται μετὰ τῶν γυναικῶν σου ἐναντίον τοῦ ἡλίου τούτου. ¹² ὅτι σὺ ἐποίησας κρυβῆ, καὶ γὰρ ποιήσω τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ καὶ ἀπέναντι τοῦ ἡλίου τούτου. ¹³ καὶ εἶπε Δαυὶδ τῷ Νάθαν. ἡμάρτηκα τῷ κυρίῳ. καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ. καὶ κύριος παρεβίβασε τὸ ἁμάρτημά σου, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. ¹⁴ πλην ὅτι παροργίζων παρώργισας τοὺς ἐχθροὺς κυρίου ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ, καὶ γε ὁ υἱός σου ὁ τεχθεὶς σοι θανάτῳ ἀποθανέεται. ¹⁵ καὶ ἀπῆλθε Νάθαν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ ἔθραυσε κύριος τὸ παιδίον ὃ ἔτεκεν ἡ γυνὴ Οὐρίου τοῦ Χετταίου τῷ Δαυίδ, καὶ ἠρῶσθησε. ¹⁶ καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸν θεὸν περὶ τοῦ παιδαρίου, καὶ ἐνήστευσε Δαυὶδ νηστείαν, καὶ εἰςῆλθε καὶ ἠύλισθη ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁷ καὶ ἀνέστησαν ἐπ' αὐτὸν οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγχεῖραι αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἠθέλησε, καὶ οὐ συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον. ¹⁸ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ ἀπέθανε τὸ παιδάριον. καὶ ἐφοβήθησαν οἱ δοῦλοι Δαυὶδ ἀναγγεῖλαι αὐτῷ, ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, ὅτι εἶπον. ἰδοὺ ἐν τῷ τῷ παιδαρίῳ ἐτι ζῆν ἐλαλήσαμεν πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐκ εἰσῆκουσε τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ πῶς εἰπωμεν πρὸς αὐτὸν

ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον, καὶ ποιήσει κακὰ; ¹⁹ καὶ συνῆκε Δαυὶδ ὅτι οἱ παῖδες αὐτοῦ ψιθυρίζουσι, καὶ ἐνόησε Δαυὶδ ὅτι τέθνηκε τὸ παιδάριον. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. εἰ τέθνηκε τὸ παιδάριον; καὶ εἶπαν. τέθνηκε. ²⁰ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐλούσατο, καὶ ἠλείψατο, καὶ ἥλλαξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἰςῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ εἰςῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ᾤσεν ἄρτον φαγεῖν, καὶ παρέθηκεν αὐτῷ ἄρτον καὶ ἔφαγε. ²¹ καὶ εἶπαν οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ἐποίησας ἐνεκα τοῦ παιδαρίου; ἐτι ζῶντος ἐνήστευες καὶ ἔκλαιες καὶ ἡγρύπνεις, καὶ ἤνικα ἀπέθανε τὸ παιδάριον, ἀνέστης καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ πέπωκας; ²² καὶ εἶπεν Δαυὶδ. ἐν τῷ τῷ παιδαρίῳ ἐτι ζῆν ἐνήστευσα καὶ ἔκλαυσα, ὅτι εἶπα, τίς οὐδεν εἰ ἐλέησει με κύριος, καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον; ²³ καὶ νῦν τέθνηκεν, ἵνατί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω; μὴ δυνήσομαι ἐπιστρέψαι αὐτὸν ἐτι; ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς οὐκ ἀναστρέψει πρὸς μέ. ²⁴ καὶ παρεκάλεσε Δαυὶδ Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἰςῆλθε πρὸς αὐτήν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σαλωμών, καὶ κύριος ἡγάπησεν αὐτόν. ²⁵ καὶ ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεσσεδὶ ἐνεκεν κυρίου. ²⁶ καὶ οἱ υἱοὶ λέμψεν Ἰωάβ ἐν Ραββὰθ υἱὸς τὸν λόμων, καὶ κατέλαβε τὴν αὐτῶς ἐγένετο. ²⁷ καὶ ἀπέστειλε Ἰωάβ ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν. ἐπολέμησα ἐν Ραββὰθ, καὶ κατέλαβον τὴν πόλιν τῶν υδάτων. ²⁸ καὶ νῦν συναγαγε τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ, καὶ παρέμβαλε ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ προκαταλαβοῦ αὐτήν, ἵνα μὴ προκαταλωμαι ἐγὼ τὴν πόλιν, καὶ κληθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν. ²⁹ καὶ συνήγαγε Δαυὶδ πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐπορεύθη εἰς Ραββὰθ, καὶ ἐπολέμησεν ἐν αὐτῇ καὶ κατελάβετο αὐτήν. ³⁰ καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον Μολχὸν τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ σταθμὸς

σταθμός αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Δαυὶδ, καὶ σκῦλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα. ³¹ καὶ τὸν λαὸν τὸν ὄντα ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ ἔθνηκεν ἐν τῷ πρίονι καὶ ἐν τοῖς τριβόλοις τοῖς σιδηροῖς, καὶ ὑποτομέυσι σιδηροῖς, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πλινθίου. καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς πόλεσιν υἱῶν Ἀμμών. καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα καὶ τῷ Ἀβσσαλωμ υἱῷ Δαυὶδ ἀδελφῇ καλῇ τῷ εἶδει σφόδρα, καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ, καὶ ἠγάπησεν αὐτὴν Ἀμμών υἱὸς Δαυὶδ. ² καὶ ἐθλίβετο Ἀμμών ὥστε ἀβρῶστειν διὰ Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, ὅτι παρθένος ἦν αὕτη, καὶ ὑπερόγκον ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀμμών τοῦ ποιησαί τι αὐτῇ. ³ καὶ ἦν τῷ Ἀμμών ἐταῖρος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωναδάβ, υἱὸς Σαμαά τοῦ ἀδελφοῦ Δαυὶδ. καὶ Ἰωναδάβ, ἀνὴρ σοφὸς σφόδρα, ⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί σοι ὅτι σὺ οὕτως ἀσθενῇς υἱὲ τοῦ βασιλέως τοπρῶϊ πρῶϊ; οὐκ ἀπαγγέλλεις μοι; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀμμών. Θημάρ τὴν ἀδελφὴν Ἀβσσαλωμ τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐγὼ ἀγαπῶ. ⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωναδάβ. κοιμήθητι ἐπὶ τῆς κοίτης σου καὶ μαλακίσθητι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ πατήρ σου τοῦ ἰδεῖν σε, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτόν. ἐλθέτω δὴ Θημάρ ἡ ἀδελφὴ μου, καὶ ψαμυσάτω με, καὶ ποιησάτω κατ' ὀφθαλμούς μου βρῶμα, ὅπως ἴδω καὶ φάγω ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῆς. ⁶ καὶ ἐκοιμήθη Ἀμμών καὶ ἠρρώσθησε, καὶ εἰσῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν αὐτόν. καὶ εἶπεν Ἀμμών πρὸς τὸν βασιλέα. ἐλθέτω δὴ Θημάρ ἡ ἀδελφὴ μου πρὸς μέ, καὶ κολλυρίσάτω ἐν ὀφθαλμοῖς μου δύο κολλυρίδας, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς. ⁷ καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ πρὸς Θημάρ εἰς τὸν οἶκον, λέγων. πορεύθητι δὴ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ ποιήσον αὐτῷ βρῶμα. ⁸ καὶ ἐπορεύθη Θημάρ εἰς τὸν οἶκον Ἀμμών ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ αὐτὸς κοιμώμενος. καὶ ἔλαβε τὸ σταῖς καὶ ἐφύρασε, καὶ ἐκολύρισε κατ' ὀφθαλμούς αὐτοῦ, καὶ ἦ-

ψησε τὰς κολλυρίδας. ⁹ καὶ ἔλαβε τὸ τήγανον καὶ κατεκένωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησε φαγεῖν. καὶ εἶπεν Ἀμμών. ἐξαγάγετε πάντα ἄνδρα ἀπὸ ἐπάνωθέν μου. καὶ ἐξήγαγον πάντα ἄνδρα ἐπάνωθεν αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ εἶπεν Ἀμμών πρὸς Θημάρ. εἰσένεγκε τὸ βρῶμα εἰς τὸ ταμίειον, καὶ φάγομαι ἐκ τῆς χειρὸς σου. καὶ ἔλαβε Θημάρ τὰς κολλυρίδας ἃς ἐποίησε, καὶ εἰσένεγκε τῷ Ἀμμών ἀδελφῷ αὐτῆς εἰς τὸν κοιτῶνα. ¹¹ καὶ προσήγαγεν αὐτῷ τοῦ φαγεῖν, καὶ ἐπελάβετο αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ. δεῦρο κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ ἀδελφῇ μου. ¹² καὶ εἶπεν αὐτῷ. μὴ ἀδελφὲ μου μὴ ταπεινώσης με, διότι οὐ ποιηθήσεται οὕτως ἐν Ἰσραὴλ, μὴ ποιήσης τὴν ἀφροσύνην ταύτην. ¹³ καὶ ἐγὼ ποῦ ἀποίσω τὸ ὄνειδός μου; καὶ σὺ ἔση ὡς εἰς τῶν ἀφρόνων ἐν Ἰσραὴλ. καὶ νῦν λάλησον δὴ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι οὐ μὴ κωλύσῃ με ἀπὸ σου. ¹⁴ καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμμών τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς. καὶ ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὴν, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτὴν, καὶ ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς. ¹⁵ καὶ ἐμίσησεν αὐτὴν Ἀμμών μῖσος μέγα σφόδρα, ὅτι μέγα τὸ μῖσος ὃ ἐμίσησεν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν αὐτὴν, ὅτι μελλῶν ἡ κακία ἡ ἐσχάτη ἢ ἡ πρώτη. καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀμμών. ἀνάστηθι, καὶ πορεύου. ¹⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ Θημάρ περὶ τῆς κακίας τῆς μεγάλης ταύτης ὑπὲρ ἐτέραν ἣν ἐποίησας μετ' ἐμοῦ τοῦ ἐξαποστείλαι με. καὶ οὐκ ἠθέλησεν Ἀμμών ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆς. ¹⁷ καὶ ἐκάλεσε τὸ παιδάριον αὐτοῦ τὸν προεστηκότα τοῦ οἴκου, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐξαποστείλατε δὴ ταύτην ἀπ' ἐμοῦ ἔξω, καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς. ¹⁸ καὶ ἐπ' αὐτῆς ἦν χιτῶν καρπωτός, ὅτι οὕτως ἐνεδιδύσκοντο αἱ θυγατέρες τοῦ βασιλέως αἱ παρθένοι τοὺς ἐπενδύτας αὐτῶν. καὶ ἐξήγαγεν αὐτὴν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ ἔξω, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν ὀπίσω αὐτῆς. ¹⁹ καὶ ἔλαβε Θημάρ σποδὸν, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. καὶ τὸν χιτῶνα τὸν καρπωτὸν τὸν ἐπ' αὐτῆς διέρύηξε, καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφα-

κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐπορεύθη πορευομένη καὶ κρᾶζουσα. ²⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἀβессαλώμ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς. μὴ Ἀμὼν ὁ ἀδελφός σου ἐγένετο μετὰ σου; καὶ νῦν ἀδελφὴ μου κώφευσον, ὅτι ἀδελφός σου ἐστί. μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου τοῦ λαλῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἐκάθισε Θημάρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβессαλώμ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. ²¹ καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐθυμώθη σφόδρα, καὶ οὐκ ἐλύπησε τὸ πνεῦμα Ἀμὼν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὅτι ἡγάπα αὐτόν, ὅτι πρωτότοκος αὐτοῦ ἦν. ²² καὶ οὐκ ἐλάλησεν Ἀβессαλώμ μετὰ Ἀμὼν ἀπὸ πονηροῦ ἕως ἀγαθοῦ, ὅτι ἐμίσει Ἀβессαλώμ τὸν Ἀμὼν ἐπὶ λόγου οὗ ἐταπείνωσε Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ. ²³ καὶ ἐγένετο εἰς διηγηρίδα ἡμερῶν καὶ ἦσαν κείροντες τῷ Ἀβессαλώμ ἐν Βελασὼρ τῇ ἐχόμενῃ Ἐφραϊμ, καὶ ἐκάλεσεν Ἀβессαλώμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. ²⁴ καὶ ἦλθεν Ἀβессαλώμ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ δὴ κείρουσι τῷ δούλῳ σου, πορευθήτω δὴ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετὰ τοῦ δούλου σου. ²⁵ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀβессαλώμ. μὴ δὴ υἱέ μου, μὴ πορευθῶμεν πάντες ἡμεῖς, καὶ οὐ μὴ καταβαρυνθῶμεν ἐπὶ σέ. καὶ ἐβιάσατο αὐτόν, καὶ οὐκ ἠθέλησε τοῦ πορευθῆναι, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν. ²⁶ καὶ εἶπεν Ἀβессαλώμ πρὸς αὐτόν. καὶ εἰ μὴ, πορευθήτω δὴ μεθ' ἡμῶν Ἀμὼν ὁ ἀδελφός μου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ἰνατί πορευθῇ μετὰ σοῦ; ²⁷ καὶ ἐβιάσατο αὐτόν Ἀβессαλώμ, καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ τὸν Ἀμὼν καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως. καὶ ἐποίησεν Ἀβессαλώμ πότον κατὰ τὸν πότον τοῦ βασιλέως. ²⁸ καὶ ἐνετείλατο Ἀβессαλώμ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, λέγων. ἴδετε ὡς ἂν ἀγαθυνθῇ ἡ καρδιά Ἀμὼν ἐν τῷ οἴνῳ, καὶ εἴπω πρὸς ὑμᾶς, πατάξατε τὸν Ἀμὼν, καὶ θανατώσατε αὐτόν. μὴ φοβηθῆτε, ὅτι οὐχὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ἐντελλόμενος ὑμῖν; ἀνδρίζεσθε καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνάμεις. ²⁹ καὶ ἐποίησαν τὰ παιδαρία Ἀβессαλώμ τῷ Ἀμὼν, καθὰ ἐνετεί-

λατο αὐτοῖς Ἀβессαλώμ. καὶ ἀνέστησαν πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπεκάθισαν ἀνὴρ ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον. ³⁰ καὶ ἐγένετο αὐτῶν ὄντων ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθε πρὸς Δαυὶδ, λέγων. ἐπάταξεν Ἀβессαλώμ πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ οὐ κατελείφθη ἕξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς. ³¹ καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ περιμωτῶτες αὐτῷ διέῤῥηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. ³² καὶ ἀπεκρίθη Ἰωναδὰβ υἱὸς Σαμαὰ ἀδελφοῦ Δαυὶδ, καὶ εἶπε. μὴ εἰπάτω ὁ κυριὸς μου ὁ βασιλεὺς ὅτι πάντα τὰ παιδαρία τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσεν, ὅτι Ἀμὼν μονώτατος ἀπέθανεν, ὅτι ἐπὶ στόματος Ἀβессαλώμ ἦν κείμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐταπείνωσε Θημάρ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ. ³³ καὶ νῦν μὴ θέσθω ὁ κυριὸς μου ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ῥῆμα, λέγων. πάντες οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἀπέθανον, ὅτι ἀλλ' ἢ Ἀμὼν μονώτατος ἀπέθανε. ³⁴ καὶ ἀπέδρα Ἀβессαλώμ. καὶ ᾤρε τὸ παιδάριον ὁ σκοπὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶδε. καὶ ἰδοὺ λαὸς πολλὸς πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ ὅπισθεν αὐτοῦ ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐν τῇ καταβάσει. καὶ παρεγένετο ὁ σκοπὸς καὶ ἀπηγγεῖλε τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπεν. ἄνδρας ἑώρακα ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ὠρωνῆν ἐκ μέρους τοῦ ὄρους. ³⁵ καὶ εἶπεν Ἰωναδὰβ πρὸς τὸν βασιλέα. ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως πάρεσι, κατὰ τὸν λόγον τοῦ δούλου σου οὕτως ἐγένετο. ³⁶ καὶ ἐγένετο ἡνῖκα συνετέλεσε λαλῶν καὶ ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως ἦλθον, καὶ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν καὶ ἔκλαυσαν, καὶ γε ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἔκλαυσαν κλανθμόν μέγαν σφόδρα. ³⁷ καὶ Ἀβессαλώμ ἔφυγε καὶ ἐπορεύθη πρὸς Θολμὶ υἱὸν Ἐμοιὸν βασιλεᾶ Γεδσοῦρ εἰς γῆν Χεμααχὰδ. καὶ ἐπένθησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐπὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. ³⁸ καὶ Ἀβессαλώμ ἀπέδρα, καὶ ἐπορευθῇ εἰς Γεδσοῦρ, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕτη τρία. ³⁹ καὶ ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοῦ ἐξελθεῖν πρὸς Ἀβессαλώμ, ὅτι

ὅτι παρεκλήθη ἐπὶ Ἀμνὼν ὅτι ἀπέθανε.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἔγνω Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας ὅτι ἡ καρδία τοῦ βασιλέως ἐπὶ Ἀβессαλώμ. ² καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάβ εἰς Θεκωε, καὶ ἔλαβεν ἐκείθεν γυναῖκα σοφὴν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. πένθησον δὴ καὶ ἔνδυσαι ἱμάτια πενθικά, καὶ μὴ ἀλείψῃς ἔλαιον, καὶ ἔσθ' ὡς γυνὴ πενθοῦσα ἐπὶ τεθνηκότι τοῦτο ἡμέρας πολλὰς, ³ καὶ ἔλυσεν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἔθηκεν Ἰωάβ τοὺς λόγους ἐν τῷ στόματι αὐτῆς. ⁴ καὶ ἐσηλθον ἡ γυνὴ ἡ Θεκωίτις πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἔπαισεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν γῆν, καὶ προσκύνησεν αὐτῷ, καὶ εἶπε. σῶσον βασιλεῦ, σῶσον. ⁵ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν ὁ βασιλεὺς. τί ἔστι σοι; ἡ δὲ εἶπε. καὶ μάλα γυνὴ χήρα ἐγὼ εἰμι, καὶ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ μου. ⁶ καὶ γε τῇ δούλῃ σου δύο υἱοί, καὶ ἐμαχέσαντο ἑαυτοῖς ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἀναμέσον αὐτῶν. καὶ ἔπαισεν ὁ εἰς τὸν ἑνα ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. ⁷ καὶ ἰδοὺ ἐπανεστῆ ὅλη ἡ πατριὰ πρὸς τὴν δούλην σου, καὶ ἔπαισαν. δὸς τὸν παῖσαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ θανατώσωμεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὗ ἀπέκτεινε, καὶ ἐξαρούμεν καὶ γε τὸν κληρονόμον ὑμῶν. καὶ σβέσουσι τὸν ἀνθρακὰ μου τὸν καταλειφθέντα ὥστε μὴ θέσθαι τῷ ἀνδρὶ μου κατάλειμμα καὶ ὄνομα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. ⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν γυναῖκα. ὑγαίνουσα βράδιζε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ γὰρ ἐντελοῦμαι περὶ σοῦ. ⁹ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ Θεκωίτις πρὸς τὸν βασιλέα. ἐπ' ἐμὲ κύριέ μου βασιλεῦ ἡ ἀνομία καὶ ἐπὶ τὸν οἶκόν τοῦ πατρὸς μου, καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἀθῶως. ¹⁰ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. τίς ὁ λαλῶν πρὸς σέ, καὶ ἄξις αὐτὸν πρὸς ἐμέ, καὶ οὐ προσθήσει ἔτι ἀψασθαι αὐτοῦ. ¹¹ καὶ εἶπεν. μνημονεύσάτω δὴ ὁ βασιλεὺς τὸν κύριον θεὸν αὐτοῦ πληθυνθῆναι ἀγχιστεία τοῦ αἵματος τοῦ διαφθεῖραι, καὶ οὐ μὴ ἐξάρῃσι τὸν υἱόν μου. καὶ

εἶπε. ὦ κύριος, εἰ πεσιῖται ἀπὸ τῆς τριχὸς τοῦ υἱοῦ σου ἐπὶ τὴν γῆν. ¹² καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ. λαλησάτω δὴ ἡ δούλη σου πρὸς τὸν κύριόν μου βασιλέα ῥήμα. καὶ εἶπε. λαλήσον. ¹³ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ. ἵνατί ἐλογίσω τοιοῦτο ἐπὶ λαὸν θεοῦ; ἢ ἐκ στόματος τοῦ βασιλέως ὁ λόγος οὗτος ὡς πλημμέλεια, τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα τὸν ἐξωσμένον αὐτοῦ; ¹⁴ ὅτι θανάτω ἀποθανούμεθα, καὶ ὥσπερ τὸ ὕδωρ τὸ καταφερόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ὃ οὐ συναχθήσεται, καὶ λήψεται ὁ θεὸς ψυχὴν, καὶ λογιζόμενος τοῦ ἐξῶσαι ἀπ' αὐτοῦ ἐξωσμένον. ¹⁵ καὶ νῦν ὁ ἄλλος λαλήσας πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κύριόν μου τὸ ῥῆμα τοῦτο, ὅτι ὄψεται με ὁ λαὸς, καὶ ἔρεῖ ἡ δούλη σου. λαλησάτω δὴ πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, εἰπως ποιήσει ὁ βασιλεὺς τὸ ῥῆμα τῆς δούλης αὐτοῦ, ¹⁶ ὅτι ἀκούσει ὁ βασιλεὺς. ῥησάσθω τὴν δούλην αὐτοῦ ἐκ χειρὸς τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ζητοῦντος ἐξῆραι με καὶ τὸν υἱόν μου ἀπὸ κληρονομίας θεοῦ. ¹⁷ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ. εἰ ἤδη ὁ λόγος τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως εἰς θυσίας. ὅτι καθὼς ἄγγελος θεοῦ, οὕτως ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τοῦ ἀκούειν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρὸν, καὶ κύριος ὁ θεός σου ἔσται μετὰ σοῦ. ¹⁸ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα. μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα, ὃ ἐγὼ ἐπερωτῶ σε. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ. λαλησάτω δὴ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς. ¹⁹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. μὴ ἡ χεὶρ Ἰωάβ ἐν παντὶ τούτῳ μετὰ σοῦ; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ βασιλεῖ. ὦ ψυχὴ σου κύριέ μου βασιλεῦ, εἰ ἔστιν εἰς τὰ δεξιά ἢ εἰς τὰ ἀριστερά ἐκ πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ὁ δούλός σου Ἰωάβ αὐτὸς ἐντελεμάτο μοι, καὶ αὐτὸς ἔθετο ἐν τῷ στόματι τῆς δούλης σου πάντας τοὺς λόγους τούτους. ²⁰ ἔνεκεν τοῦ περιελθεῖν τὸ πρόσωπον τοῦ ῥήματος τούτου ὃ ἐποίησεν ὁ δούλός σου Ἰωάβ τὸν λόγον τούτον. καὶ ὁ κύριός μου σοφὸς καθὼς σοφία ἀγγέλου τοῦ θεοῦ τοῦ γνῶναι πάντα τὰ ἐν τῇ γῇ. ²¹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ. ἰδοὺ δὴ ἐποίησα σοι κατὰ τὸν λόγον

λόγον σου τούτον. πορεύου, ἐπίστρεψον τὸ παιδάριον τὸν Ἀβессαλωμ.²² καὶ ἔπεσεν Ἰωάβ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησε, καὶ εὐλόγησε τὸν βασιλέα. καὶ ἔπεν Ἰωάβ. σημερον ἔγνω ὁ δούλος σου ὅτι εὖρον χαριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι ἐποίησεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον τοῦ δούλου αὐτοῦ.²³ καὶ ἀνέστη Ἰωάβ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γεδσοῦρ, καὶ ἤγαγε τὸν Ἀβессαλωμ εἰς Ἱερουσαλήμ.²⁴ καὶ ἔπεν ὁ βασιλεὺς. ἀποστραφῆτω εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπόν μου μὴ βλέπω. καὶ ἀπέστρεψεν Ἀβессαλωμ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.²⁵ καὶ ὡς Ἀβессαλωμ οὐκ ἦν ἀνὴρ ἐν παντί Ἰσραὴλ αἰνετὸς σφόδρα, ἀπὸ ἵχνους ποδοῦ αὐτοῦ καὶ ἔως κορυφῆς αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ μῶμος.²⁶ καὶ ἐν τῷ κείρεσθαι αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἀπ' ἀρχῆς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας ὡς ἂν ἐκείρετο, ὅτι κατεβαρυνετο ἐπ' αὐτόν, καὶ κειρόμενος αὐτὴν ἔστησε τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους ἐν τῷ σίκλῳ τῷ βασιλικῷ.²⁷ καὶ ἐτέχθησαν τῷ Ἀβессαλωμ τρεῖς υἱοὶ, καὶ θυγάτηρ μία. καὶ ὄνομα αὐτῇ Θημάρ. αὕτη ἦν γυνὴ καλὴ σφόδρα. καὶ γίνεται γυνὴ Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμών, καὶ τίκει αὐτῷ τὸν Ἀβιά.²⁸ καὶ ἐκάθισεν Ἀβессαλωμ ἐν Ἱερουσαλὴμ δύο ἔτη ἡμερῶν, καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδε.²⁹ καὶ ἀπέστειλεν Ἀβессαλωμ πρὸς Ἰωάβ ἀποστέλλαι αὐτόν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἔλθειν πρὸς αὐτόν. καὶ ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν, καὶ οὐκ ἠθέλησε παραγενέσθαι.³⁰ καὶ ἔπεν Ἀβессαλωμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. ἴδετε ἡ μερίς ἐν ἀγρῷ τοῦ Ἰωάβ ἐχόμενά μου, καὶ αὐτῷ ἐκεῖ κριθαί, πορεύεσθε καὶ ἐμπερήσατε αὐτὴν ἐν πυρί. καὶ ἐνέπρησαν οἱ παῖδες Ἀβессαλωμ τὴν μερίδα. καὶ παραγίνονται οἱ δούλοι Ἰωάβ πρὸς αὐτὸν διερχόμενοι τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔπεν. ἐνεπύρισαν οἱ δούλοι Ἀβессαλωμ τὴν μερίδα ἐν πυρί.³¹ καὶ ἀνέστη Ἰωάβ, καὶ ἦλθε πρὸς Ἀβessa-

λωμ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔπεν πρὸς αὐτόν. ἱνατί ἐνεπύρισαν οἱ παῖδες σου τὴν μερίδα τὴν ἐμὴν ἐν πυρί; ³² καὶ ἔπεν Ἀβессαλωμ πρὸς Ἰωάβ. ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σέ λέγων, ἦκε ὠδε, καὶ ἀποστειλὼ σε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων, ἵνα τί ἦλθον ἐκ Γεδσοῦρ; ἀγαθὸν μοι ἦν εἶναι ἐκεῖ. καὶ νῦν ἰδοὺ τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως οὐκ εἶδον. εἰ δέ ἐστιν ἐν ἐμοὶ ἀδικία, καὶ θανάτωσόν με. ³³ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ. καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἀβессαλωμ. καὶ ἐξῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως. καὶ κατεφίλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀβессαλωμ.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Ἀβессαλωμ ἄρματα καὶ ἵππους, καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχαν ἐμπροσθεν αὐτοῦ.² καὶ ὠρθρισεν Ἀβессαλωμ, καὶ ἔστη ἀνά χεῖρα τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης. καὶ ἐγένετο πᾶς ἀνὴρ ὃς ἐγένετο κρίσις, ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς κρίσιν, καὶ ἐβόησε πρὸς αὐτόν Ἀβессαλωμ, καὶ ἔλεγεν αὐτῷ. ἐκ ποίας πόλεως σὺ εἶ; καὶ ἔπεν. ἐκ μιᾶς φυλῶν Ἰσραὴλ ὁ δούλος σου.³ καὶ ἔπτε πρὸς αὐτόν ὁ Ἀβессαλωμ. ἰδοὺ οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὐκτοιοι, καὶ ὁ ἀκούων οὐκ ἐστι σοι παρὰ τοῦ βασιλέως.⁴ καὶ ἔπεν Ἀβессαλωμ. τίς με καταστήσει κριτὴν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἐλεύσεται πᾶς ἀνὴρ ὃς ἂν ἦ ἀντιλογία καὶ κρίσις, καὶ δικαιοῶσω αὐτόν; ⁵ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίζειν ἄνδρα τοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ, καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπέλαμβάνετο αὐτόν καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.⁶ καὶ ἐποίησεν Ἀβессαλωμ κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο παντὶ Ἰσραὴλ τοῖς παραγινόμενοις εἰς κρίσιν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἰδιοποιεῖτο Ἀβессαλωμ τὴν καρδίαν ἀνδρῶν Ἰσραὴλ.⁷ καὶ ἐγένετο ἀπὸ τέλους τεσσαρακοντα ἐτῶν, καὶ ἔπεν Ἀβессαλωμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. πορεύσομαι δὴ, καὶ ἀποτίσω τὰς εὐχὰς μου ἃς ἠψάμην τῷ κυρίῳ ἐν Χειβρῶν.⁸ ὅτι εὐχὴν ἠψάτο ὁ δού-

λός σου ἐν τῷ οἰκεῖν με ἐν Γεδσοῦρ ἐν Συρίᾳ, λέγων. ἂν ἐπιστρέψω ἐπιστρέψῃ με κύριος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ λατρεύσω τῷ κυρίῳ. ⁹ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. βαδίξε εἰς εἰρήνην. καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη εἰς Χεβρών. ¹⁰ καὶ ἀπέστειλεν Ἀβессαλώμ κατασκόπους ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ, λέγων. ἐν τῷ ἀκοῦσαι ὑμᾶς τὴν φωνὴν τῆς κεραιῆς καὶ ἔρειτε, βεβασιλευκε βασιλεὺς Ἀβессαλώμ ἐν Χεβρών. ¹¹ καὶ μετὰ Ἀβессαλώμ ἐπορεύθησαν διακόσιοι ἄνδρες ἐξ Ἱερουσαλὴμ κλητοί. καὶ πορευόμενοι τῇ ἀπλότῃ αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν πᾶν ῥῆμα. ¹² καὶ ἀπέστειλεν Ἀβессαλώμ τῷ Ἀχιτόφελ τῷ Θεκωνί σύμβουλον Δαυὶδ ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ ἐκ Γολὰ ἐν τῷ θυσιάζειν αὐτόν. καὶ ἐγένετο σύντριμμα ἰσχυρόν. καὶ ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος καὶ πολλὸς μετὰ Ἀβессαλώμ. ¹³ καὶ παρεγένετο ἀπαγγέλλων πρὸς Δαυὶδ, λέγων. ἐγενήθη ἡ καρδία ἀνδρῶν Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἀβессαλώμ. ¹⁴ καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἀνάστητε καὶ φύγωμεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν σωτηρία ἀπὸ προσώπου Ἀβессαλώμ. ταχυνάτε τοῦ πορευθῆναι ἵνα μὴ ταῦνῃ καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς, καὶ ἐξώσῃ ἐφ' ἡμᾶς τὴν κακίαν, καὶ πατάξῃ τὴν πόλιν ἐν στόματι μαχαίρας. ¹⁵ καὶ εἶπον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν βασιλέα. κατὰ πάντα ὅσα αἰρεῖται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς, ἰδοὺ οἱ παῖδες σου. ¹⁶ καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ τοῖς ποσὶν αὐτῶν. καὶ ἀφῆκεν ὁ βασιλεὺς δέκα γυναῖκας τῶν παλλακῶν αὐτοῦ φυλάσσειν τὸν οἶκον. ¹⁷ καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ πεζῇ, καὶ ἔστησαν ἐν οἰκῷ τῷ μακρῶν. ¹⁸ καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀνά χειρὰ αὐτοῦ παρήγον, καὶ πᾶς Χελεθὶ καὶ πᾶς ὁ Φελεθὶ, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῆς ἐλαίας ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπορεύετο ἐχόμενος αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτόν, καὶ πάντες οἱ ἀδριοὶ αὐτοῦ. καὶ παρήσαν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ. καὶ πᾶς ὁ Χελεθὶ, καὶ πᾶς ὁ

Φελεθὶ, καὶ πάντες οἱ Γεθαῖοι οἱ ἐξ-
κόσιοι ἄνδρες οἱ ἐλθόντες τοῖς ποσὶν
αὐτῶν ἐκ Γεθ, καὶ πορευόμενοι ἐπὶ
πρόσωπον τοῦ βασιλέως. ¹⁹ καὶ εἶπεν
ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἐθὶ τὸν Γεθαῖον.
ἰνατὶ πορεύῃ καὶ σὺ μεθ' ἡμῶν; ἐπί-
στρεφε, καὶ οἶκί μετὰ τοῦ βασιλέως,
ὅτι ξένος εἶ σὺ καὶ ὅτι μετώκηκας σὺ
ἐκ τοῦ τόπου σου. ²⁰ εἰ ἐχθὲς παρα-
γέγονας, καὶ σήμερον κινήσω σε μεθ'
ἡμῶν; καὶ γε μεταναστήσεις τὸν τό-
πον σου. χθὲς ἡ ἐξέλευσίς σου, καὶ
σήμερον μετακινήσω σε μεθ' ἡμῶν τοῦ
πορευθῆναι; καὶ ἐγὼ πορευοίμαι οὐ
ἐὰν ἐγὼ πορευθῶ. ἐπιστρέφου καὶ
ἐπίστρεψον τοὺς ἀδελφούς σου μετὰ
σοῦ, καὶ κύριος ποιήσει μετὰ σοῦ εἰεος
καὶ ἀλήθειαν. ²¹ καὶ ἀπεκρίθη Ἐθὶ
τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε. ᾤ κύριος καὶ ᾤ
ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι εἰς τὸν
τόπον οὐ ἐὰν ᾤ ὁ κύριός μου, καὶ ἐὰν
εἰς θάνατον καὶ ἐὰν εἰς ζωὴν, ὅτι ἐκεί-
ἐσται ὁ δοῦλός σου. ²² καὶ εἶπεν ὁ βα-
σιλεὺς πρὸς Ἐθὶ. δέυρο, καὶ διαβαίνει
μετ' ἐμοῦ. καὶ παρήλθεν Ἐθὶ ὁ Γε-
θαῖος καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ πάντες οἱ
παῖδες αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ὁ μετ'
αὐτοῦ. ²³ καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἐκλαίει φωνῇ
μεγάλῃ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς παρεπο-
ρεύοντο ἐν τῷ χειμαρρῷ τῶν κέδρων.
καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη τὸν χειμαρρὸν
Κέδρων. καὶ πᾶς ὁ λαὸς καὶ ὁ βασι-
λεὺς παρεπορεύοντο ἐπὶ πρόσωπον ὁ-
δοῦ τὴν ἔρημον. ²⁴ καὶ ἰδοὺ καὶ γε
Σαδὼκ καὶ πάντες οἱ Λευῖται μετ' αὐ-
τοῦ, αἰρόντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης
κυρίου ἀπὸ Βαιθάρ. καὶ ἔστησαν τὴν
κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ. καὶ ἀνέβη Ἀβια-
θαρ ἕως ἐπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς παρ-
ελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως. ²⁵ καὶ εἶπεν ὁ
βασιλεὺς πρὸς τὸν Σαδὼκ. ἀποστρέ-
ψον τὴν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πό-
λιν. ἐὰν εὖρῳ χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς κυ-
ρίου, καὶ ἐπιστρέψῃ με, καὶ δεῖξί μοι
αὐτὴν καὶ τὴν εὐπρέπειαν αὐτῆς. ²⁶ καὶ
ἐὰν εἴπῃ οὕτως. οὐκ ἠθέληκα ἐν σοὶ,
ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι, ποιέτω μοι κατὰ τὸ ἁ-
γαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. ²⁷ καὶ
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σαδὼκ τῷ ἱερεῖ.
ἰδετε, σὺ ἐπιστρέψας εἰς τὴν πόλιν ἐν
εἰρήνῃ, καὶ Ἀχιμᾶς ὁ υἱός σου, καὶ
Ἰωνά-

Ἰωνάθαν ὁ υἱὸς Ἀβιάθαρ οἱ δύο υἱοὶ ὑμῶν μετ' ὑμῶν. ²⁸ ἴδετε, ἐγὼ εἰμι στρατευόμενος ἐν Ἀραβῶν τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ ἐλθεῖν ῥῆμα παρ' ὑμῶν τοῦ ἀπαγγεῖλαι μοι. ²⁹ καὶ ἀπέστρεψε Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ. ³⁰ καὶ Δαυὶδ ἀνέβαινε ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν ἀναβαίνων καὶ κλαίων, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος, καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο ἀνυπόδετος. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ ἐπεκάλυψεν ἀνὴρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἀνέβαινον ἀναβαίνοντες καὶ κλαίοντες. ³¹ καὶ ἀνηγγέλη Δαυὶδ, λέγοντες, καὶ Ἀχιτόφελ ἐν τοῖς συστρεφόμενοις μετὰ Ἀβισσαλώμ. καὶ εἶπε Δαυὶδ, διασκέδασον δὴ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ, κύριε ὁ θεός μου. ³² καὶ ἦν Δαυὶδ ἐρχόμενος ἕως τοῦ Ῥῶς, οὐ προσεκυνήσεν ἐκεῖ τῷ θεῷ. καὶ ἰδοὺ εἰς ἀπαντὴν αὐτῷ Χουσί ὁ ἀρχιεταῖρος Δαυὶδ διεβήκως τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, καὶ γῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. ³³ καὶ εἶπεν αὐτῷ Δαυὶδ, ἐὰν μὲν διαβῇς μετ' ἐμοῦ, καὶ ἔσῃ ἐπ' ἐμὲ εἰς βράσταγμα. ³⁴ καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃς ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ ἔρεῖς τῷ Ἀβισσαλώμ, διηγήλυθασιν οἱ ἀδελφοί σου. καὶ ὁ βασιλεὺς κατόπισθέ μου διηγήλυθεν ὁ πατήρ σου. καὶ νῦν παῖς σου εἰμι βασιλεῦ, ἑσόν με ζῆσαι. παῖς τοῦ πατρός σου ἦμην τότε καὶ ἀρτίως, καὶ νῦν ἐγὼ δούλος σός, καὶ διασκεδάσεις μοι τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ. ³⁵ καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετὰ σοῦ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ οἱ ἱερεῖς. καὶ ἔσται πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσῃς ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπαγγεῖλεις τῷ Σαδὼκ καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τοῖς ἱερεῦσιν. ³⁶ ἰδοὺ ἐκεῖ μετ' αὐτῶν δύο υἱοὶ αὐτῶν Ἀχιμάς υἱὸς τῷ Σαδὼκ, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς τῷ Ἀβιάθαρ, καὶ ἀποστείλετε ἐν χειρὶ αὐτῶν πρὸς με πᾶν ῥῆμα ὃ ἐὰν ἀκούσῃτε. ³⁷ καὶ ἐξῆλθε Χουσί ὁ ἐταῖρος Δαυὶδ εἰς τὴν πόλιν, καὶ Ἀβισσαλώμ ἄρτι εἰσπορεύετο εἰς Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. Ις :

Καὶ Δαυὶδ παρήλθε βραχὺ τι ἀπὸ τῆς Ῥῶς, καὶ ἰδοὺ Σιβά τὸ παιδάριον Μεμφιβοσθέ εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ. καὶ

ζεύγος ὄνων ἐπισεσαγμένων, καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόσιοι ἄρτοι, καὶ ἑκατὸν σταφίδες, καὶ ἑκατὸν φοίνικες, καὶ νέβελ οἴνου. ² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιβά, τί ταῦτά σοι; καὶ εἶπε Σιβά, τὰ ὑποζύγια τῇ οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐπικαθῆσθαι, καὶ οἱ ἄρτοι καὶ οἱ φοίνικες εἰς βρώσιν τοῖς παιδαρίοις, καὶ ὁ οἶνος πιεῖν τοῖς ἐκλελυμένοις ἐν τῇ ἐρήμῳ. ³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ποῦ ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου σου; καὶ εἶπε Σιβά πρὸς τὸν βασιλέα, ἰδοὺ καθῆται ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι εἶπε, σημερον ἐπιστρέψουσιν μοι οἶκος Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τοῦ πατρός μου. ⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Σιβά, ἰδοὺ σοι πάντα ὅσα ἐστὶ Μεμφιβοσθέ. καὶ εἶπε Σιβά προσκυνήσας, εὐροίμι χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου κύριέ μου βασιλεῦ. ⁵ καὶ ἤλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἕως Βαουρίμ. καὶ ἰδοὺ ἐκείθεν ἀνὴρ ἐξεπορεύετο ἐκ συγγενείας οἴκου Σαοὺλ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σεμεὶ υἱὸς Γηρά. ἐξῆλθε ἐκπορευόμενος καὶ καταρώμενος ⁶ καὶ λιθάων ἐν λίθοις τὸν Δαυὶδ, καὶ πάντας τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως Δαυὶδ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦν, καὶ πάντες οἱ δυνατοὶ ἐκ δειῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων τοῦ βασιλέως. ⁷ καὶ οὕτως ἔλεγε Σεμεὶ ἐν τῷ καταράσθαι αὐτόν, ἐξέλθε ἐξέλθε ἀνὴρ αἱμάτων καὶ ἀνὴρ ὁ παρανομός. ⁸ ἐπέστρεψεν ἐπὶ σέ κύριος πάντα τὰ αἱμάτα τοῦ οἴκου Σαοὺλ, ὅτι ἐβασίλευσας ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ἔδωκε κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ Ἀβισσαλώμ τοῦ υἱοῦ σου. καὶ ἰδοὺ σὺ ἐν τῇ κακίᾳ σου, ὅτι ἀνὴρ αἱμάτων σὺ. ⁹ καὶ εἶπεν Ἀβισσά υἱὸς Σαρουίας πρὸς τὸν βασιλέα, ἵνατί καταράται ὁ κύων ὁ τεθνηκώς οὗτος τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα; διαβήσομαι δὴ καὶ ἀφελῶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουίας; καὶ ἄφετε αὐτόν, καὶ οὕτως καταράσθω, ὅτι κύριος εἶπεν αὐτῷ καταράσθαι τὸν Δαυίδ. καὶ τίς ἐρεῖ, ὥς τί ἐποίησας οὕτως; ¹¹ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀβισσά καὶ πρὸς πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ἰδοὺ ὁ υἱὸς μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιτίας μου ζητεῖ τὴν ψυχὴν μου, καὶ προσέτι νῦν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεμινί. ἄφετε αὐτόν

αὐτὸν καταρᾶσθαι, ὅτι εἶπεν αὐτῷ κύριος. ¹² εἰπὼς ἰδοὺ κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει μου, καὶ ἐπιστρέψει μοι ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρσεως αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ¹³ καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ Σεμὶ ἐπορεύετο ἐκ πλευρᾶς τοῦ ὄρους ἐρχόμενα αὐτοῦ πορευόμενος καὶ καταρώμενος καὶ λιθάζων ἐν λίθοις ἐκ πλαγίων αὐτοῦ καὶ τῷ χοῦ πάσων. ¹⁴ καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ ἐκλιμένοι, καὶ ἀνέψυνξαν ἐκεῖ. ¹⁵ καὶ Ἀβessαλώμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐξηλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἀχιτόφελ μετ' αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἐγενήθη ἡνίκα ἦλθε Χουσί ὁ ἀρχιμεταῖρος Δαυὶδ πρὸς Ἀβessαλώμ, καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβessαλώμ. ζῆτω ὁ βασιλεὺς. ¹⁷ καὶ εἶπεν Ἀβessαλώμ πρὸς Χουσί. τοῦτο τὸ ἔλεός σου μετὰ τοῦ ἐταίρου σου; ἵνατί οὐκ ἀπῆλθες μετὰ τοῦ ἐταίρου σου; ¹⁸ καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβessαλώμ, οὐχί, ἀλλὰ κατόπισθεν οὐ ἐξελέξατο κύριος καὶ ὁ λαὸς οὗτος καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ, αὐτῷ ἔσομαι, καὶ μετὰ αὐτοῦ καθήσομαι. ¹⁹ καὶ τὸ δεύτερον τίνι ἐγὼ δουλεύσω, οὐχί ἐνώπιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ; καθάπερ ἐδούλευσα ἐνώπιον τοῦ πατρός σου, οὕτως ἔσομαι ἐνώπιόν σου. ²⁰ καὶ εἶπεν Ἀβessαλώμ πρὸς Ἀχιτόφελ. φέρετε ἑαυτοῖς βουλήν τί ποιήσωμεν; ²¹ καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβessαλώμ. εἰσέλθε πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός σου ἃς κατέλιπε φυλάσσειν τὸν οἶκόν αὐτοῦ, καὶ ἀκούσεται πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι κατήσχυνας τὸν πατέρα σου, καὶ ἐνισχυσοῦσιν αἱ χεῖρες πάντων τῶν μετὰ σοῦ. ²² καὶ ἐπῆξαν τὴν σκηνὴν τῷ Ἀβessαλώμ ἐπὶ τῷ ὄρει, καὶ ἐξηλθεν Ἀβessαλώμ πρὸς τὰς παλλακὰς τοῦ πατρός αὐτοῦ κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς Ἰσραὴλ. ²³ καὶ ἡ βουλὴ Ἀχιτόφελ ἦν ἐβουλευσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρώταις, ὃν τρόπον ἐπερωτήσῃ τις ἐν λόγῳ τοῦ θεοῦ, οὕτως πᾶσα ἡ βουλὴ τοῦ Ἀχιτόφελ καὶ γε τῷ Δαυὶδ καὶ γε τῷ Ἀβessαλώμ.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ εἶπεν Ἀχιτόφελ πρὸς Ἀβessαλώμ. ἐπιλέξω δὴ ἑμαυτῷ δώδεκα χι-

λιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἀναστήσομαι καὶ καταδιώξω ὀπίσω Δαυὶδ τὴν νύκτα. ² καὶ ἐπελεύσομαι ἐπ' αὐτὸν καὶ αὐτὸς κοπιῶν καὶ ἐκλεινόμενος χερσὶ, καὶ ἐκστήσω αὐτὸν καὶ φεύξεται πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ, καὶ πατάξω τὸν βασιλεῖα μονώτατον. ³ καὶ ἐπιστρέψω πάντα τὸν λαὸν πρὸς σέ, ὃν τρόπον ἐπιστρέψει ἡ νύμφη πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς, πλην ψυχὴν ἀνδρὸς ἐνὸς σὺ ζητεῖς, καὶ παντὶ τῷ λαῷ ἔσται εἰρήνη. ⁴ καὶ εὐθύς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς Ἀβessαλώμ, καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ εἶπεν Ἀβessαλώμ. καλέσατε δὴ καὶ γε τὸν Χουσί τὸν Ἀραχί, καὶ ἀκούσωμεν τί ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ καὶ γε αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἐξηλθε Χουσί πρὸς Ἀβessαλώμ, καὶ εἶπεν Ἀβessαλώμ πρὸς αὐτὸν, λέγων, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐλάλησεν Ἀχιτόφελ. ποιήσομεν κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ; εἰ δὲ μὴ, σὺ λάλησον. ⁷ καὶ εἶπε Χουσί πρὸς Ἀβessαλώμ. οὐκ ἀγαθὴ αὕτη ἡ βουλὴ ἣν ἐβουλευσατο Ἀχιτόφελ τὸ ἀπάεξ τοῦτο. ⁸ καὶ εἶπε Χουσί. σὺ οἶδας τὸν πατέρα σου καὶ τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ εἰσι σφόδρα καὶ κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν. ὥς ἄρκος ἡτεκνωμένη ἐν ἀγρῷ, καὶ ὡς ὅς τραχεῖα ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ ὁ πατήρ σου ἀνὴρ πολεμιστῆς, καὶ οὐ μὴ καταλύσῃ τὸν λαόν. ⁹ ἰδοὺ γὰρ αὐτὸς νῦν κέκρυπται ἐν ἐνὶ τῶν βουνῶν ἢ ἐν ἐνὶ τῶν τόπων. καὶ ἔσται ἐν τῷ ἐπιπεσεῖν αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ, καὶ ἀκούσῃ ἀκούων καὶ εἴπῃ, ἐγενήθη θραύσις ἐν τῷ λαῷ τῷ ὀπίσω Ἀβessαλώμ. ¹⁰ καὶ γε αὐτὸς υἱὸς δυνάμεως, οὐ ἡ καρδία καθὼς ἡ καρδία τοῦ λέοντος τηκομένη τακτίζεται, ὅτι οἶδεν πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι δυνατὸς ὁ πατήρ σου, καὶ υἱοὶ δυνάμεως, οἱ μετ' αὐτοῦ. ¹¹ ὅτι οὕτως συμβουλευσάν ἐγὼ συνεβούλευσα, καὶ συναγόμενος συναχθήσεται ἐπὶ σέ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβέ, ὡς ἡ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πληθός. καὶ τὸ πρὸς-ωπὸν σου πορευόμενον ἐν μέσῳ αὐτῶν. ¹² καὶ ἤξομεν πρὸς αὐτὸν εἰς ἓνα τῶν τόπων οὗ ἂν εὕρωμεν αὐτὸν ἐκεῖ καὶ παρεμβαλοῦμεν ἐπ' αὐτὸν, ὡς πίπτει δρόσος

δρόσος ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ οὐκ ὑπολειψομεθα ἐν αὐτῷ καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτοῦ τοῖς μετ' αὐτοῦ καὶ γε ἓνα.¹³ καὶ ἔαν εἰς τὴν πόλιν συναχθῇ, καὶ λήψεται πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὴν πόλιν ἐκείνην σχοινία, καὶ συροῦμεν αὐτὴν ἕως εἰς τὸν χειμάρρουν, ὅπως μὴ καταλειφθῇ ἐκεῖ μηδὲ λίθος.¹⁴ καὶ εἵπεν Ἀβессαλώμ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ. ἀγαθὴ ἡ βουλὴ Χουσί τοῦ Ἀραχί ὑπὲρ τὴν βουλὴν Ἀχιτόφελ. καὶ κύριος ἐνετείλατο διασκεδάσαι τὴν βουλὴν τοῦ Ἀχιτόφελ τὴν ἀγαθὴν, ὅπως ἂν ἐπαγάγῃ κύριος ἐπὶ Ἀβессαλώμ τὰ κακὰ πάντα.¹⁵ καὶ εἶπε Χουσί ὁ τοῦ Ἀραχί πρὸς Σαδὼν καὶ Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς. οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσεν Ἀχιτόφελ τῷ Ἀβессαλώμ καὶ τοῖς πρεσβυτέροις Ἰσραὴλ. καὶ οὕτως καὶ οὕτως συνεβούλευσα ἐγώ.¹⁶ καὶ νῦν ἀποστείλατε ταχὺ καὶ ἀναγγεῖλατε τῷ Δαυὶδ, λέγοντες. μὴ αὐλισθῇς τὴν νύκτα ἐν Ἀραβάθ τῆς ἐρήμου, καὶ γε διαβαίνειν σπεύσον μὴ ποτε καταπέσις τὸν βασιλεῖα, καὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ.¹⁷ καὶ Ἰωνάθαν καὶ Ἀχιμάας εἰστήκεισαν ἐν τῇ πηγῇ Ῥωγῆλ, καὶ ἐπορεύθη ἡ παιδίσκη, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς. καὶ αὐτοὶ πορεύονται καὶ ἀναγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ, ὅτι οὐκ ἤδυναντο ὁρῆσθαι τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν.¹⁸ καὶ εἶδεν αὐτοὺς παιδάριον, καὶ ἀνήγγειλε τῷ Ἀβессαλώμ. καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ταχέως, καὶ εἰσῆλθαν εἰς οἰκίαν ἀνδρὸς ἐν Βαουρίμ. καὶ αὐτῷ λάκκος ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ κατέβησαν ἐκεῖ.¹⁹ καὶ ἔλαβεν ἡ γυνή, καὶ διεπέτασε τὸ ἐπικάλυμμα ἐπὶ πρόσωπον τοῦ λάκκου καὶ ἔψυξεν ἐπ' αὐτῷ Ἀραφάθ, καὶ οὐκ ἐγνωσθῇ ὄημα.²⁰ καὶ ἦλθον οἱ παῖδες Ἀβессαλώμ πρὸς τὴν γυναῖκα εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ εἶπαν. ποῦ Ἀχιμάας καὶ Ἰωνάθαν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ γυνή. παρῆλθαν μικρὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἐζήτησαν, καὶ οὐκ εὔραν, καὶ ἀνέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ.²¹ ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς, καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ ἐπορεύθησαν. καὶ ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ Δαυὶδ, καὶ εἶπαν πρὸς Δαυὶδ. ἀνάστητε καὶ διάβητε

ταχέως τὸ ὕδωρ, ὅτι οὕτως ἐβουλεύσατο περὶ ὑμῶν Ἀχιτόφελ.²² καὶ ἀνέστη Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ καὶ διέβησαν τὸν Ἰορδάνην ἕως τοῦ φωτός τοῦ πρωῒ, ἕως ἐνός οὐκ ἔλαθεν ὅς οὐ διῆλθε τὸν Ἰορδάνην.²³ καὶ Ἀχιτόφελ εἶδεν ὅτι οὐκ ἐγενήθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ, καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ. καὶ ἐνετείλατο τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἀπήγγατο καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.²⁴ καὶ Δαυὶδ διῆλθεν εἰς Μαναΐμ, καὶ Ἀβессαλώμ διέβη τὸν Ἰορδάνην αὐτὸς καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ.²⁵ καὶ τὸν Ἀμεισαὶ κατέστησεν Ἀβессαλώμ ἀντὶ Ἰωάβ ἐπὶ τῆς δυνάμεως, καὶ Ἀμεισαὶ υἱὸς ἀνδρὸς, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰεθέρ ὁ Ἰεζραηλίτης, οὗτος εἰσῆλθε πρὸς Ἀβιγαίαν θυγατέρα Νάας ἀδελφῆν Σαρουίας μητρὸς Ἰωάβ.²⁶ καὶ παρενέβαλεν πᾶς Ἰσραὴλ καὶ Ἀβессαλώμ εἰς τὴν γῆν Γαλαὰδ.²⁷ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἦλθε Δαυὶδ εἰς Μαναΐμ καὶ Οὐεβὶ υἱὸς Νάας ἐκ Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμων, καὶ Μαχίρ υἱὸς Ἀμιήλ ἐκ Ἀωδαβά, καὶ Βερεζέλλι ὁ Γαλααδίτης ἐκ Ῥωγελίμ.²⁸ ἤνεγκαν δέκα κοίτας ἀμμιτάπους, καὶ λείρητας δέκα, καὶ σκευὴ κεράμους, καὶ πυροὺς καὶ κριθίας, καὶ ἄλευρον καὶ ἄλφατον, καὶ κύμαρον, καὶ φακόν,²⁹ καὶ μέλι, καὶ βούτυρον, καὶ πρόβατα, καὶ Σαρῶν βοῶν. καὶ προσήνεγκαν τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ φαγεῖν. ὅτι εἶπεν, ὁ λαὸς πεινῶν καὶ ἐκλελυμένος καὶ διψῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ ἐπεσκέψατο Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους.² καὶ ἀπέστειλε Δαυὶδ τὸν λαὸν τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἀβессαίου υἱοῦ Σαρουίας ἀδελφοῦ Ἰωάβ, καὶ τὸ τρίτον ἐν χειρὶ Ἐθὶ τοῦ Γεθαίου. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν λαόν. ἐξελθὼν ἐξελεύσομαι καὶ γε ἐγὼ μετ' ὑμῶν.³ καὶ εἶπον. οὐκ ἐξελεύσῃ, ὅτι ἔαν φυγῇ φύγωμεν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν. καὶ ἔαν ἀποθάνωμεν

τὸ

τὸ ἡμῖν ἡμῶν, οὐ θήσουσιν ἐφ' ἡμᾶς καρδίαν, ὅτι σὺ ὡς ἡμεῖς δέκα χιλιάδες. καὶ νῦν ἀγαθόν, ὅτι ἔση ἡμῖν ἐν τῇ πόλει βοήθεια τοῦ βοηθεῖν. ⁴ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς. ὁ ἐὰν ἀρέσῃ ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, ποιήσω. καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἀνά χεῖρα τῆς πύλης. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐξεπορευέτο εἰς ἑκατοντάδας καὶ εἰς χιλιάδας. ⁵ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωάβ καὶ τῷ Ἀβессαλὼμ καὶ τῷ Ἐθὶ, λέγων. φέισασθέ μοι τοῦ παιδαρίου τοῦ Ἀβессαλὼμ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤκουσεν ἐντελομένου τοῦ βασιλέως πᾶσι τοῖς ἀρχουσιν ὑπὲρ Ἀβессαλὼμ. ⁶ καὶ ἐξῆλθε πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὸν δρυμὸν Ἰσραὴλ. καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν τῷ δρυμῷ Ἐφραΐμ. ⁷ καὶ ἔπαισαν ἐκεῖ ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν παιδίων Δαυὶδ, καὶ ἐγένετο ἡ θραύσις μεγάλη ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰκοσι χιλιάδες ἀνδρῶν. ⁸ καὶ ἐγένετο ἐκεῖ ὁ πόλεμος διασπαρμένος ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. καὶ ἐπλεόνασεν ὁ δρυμὸς τοῦ καταφαγεῖν ἐκ τοῦ λαοῦ ὑπὲρ οὓς κατέφαγεν ἐν τῷ λαῷ ἡ μάχαιρα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ⁹ καὶ συνήντησεν Ἀβессαλὼμ ἐνώπιον τῶν παιδίων Δαυὶδ, καὶ Ἀβессαλὼμ ἦν ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ τοῦ ἡμίονου αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ ἡμίονος ὑπὸ τὸ ὄσπος τῆς δρυὸς τῆς μεγάλης, καὶ περιεπλάκη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐν τῇ δρυὶ, καὶ ἐκρεμασθὴ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναμέσον τῆς γῆς, καὶ ὁ ἡμίονος ὑποκάτω αὐτοῦ παρῆλθε. ¹⁰ καὶ εἶδεν ἀνὴρ εἰς καὶ ἀνῆγγειλε τῷ Ἰωάβ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐώρακα τὸν Ἀβессαλὼμ κοιμώμενον ἐν τῇ δρυὶ. ¹¹ καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀναγγέλλοντι αὐτῷ. καὶ ἰδοὺ ἐώρακας, τί ὅτι οὐκ ἐπάταξας αὐτὸν ἐκεῖ εἰς τὴν γῆν; καὶ ἐγὼ ἂν δέδωκεν σοι δέκα ἀργυρίου καὶ παραζώνην μίαν. ¹² εἶπε δὲ ὁ ἀνὴρ πρὸς Ἰωάβ. καὶ ἐγὼ εἰμι ἴσθημι ἐπὶ τὰς χεῖράς μου χιλίους σίκλους ἀργυρίου, οὐ μὴ ἐπιβάλω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, ὅτι ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς σοι καὶ τῷ Ἀβессα καὶ τῷ Ἐθὶ λέγων, φυλάξατέ μοι τὸ παιδάριον τὸν Ἀβессαλὼμ, ¹³ μὴ ποιῆσαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐ-

τοῦ ἀδικον, καὶ πᾶς ὁ λόγος οὐ λήσεται ἀπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ σὺ στήσῃ ἔξεναντίας. ¹⁴ καὶ εἶπεν Ἰωάβ. τοῦτο ἐγὼ ἀρξομαι, οὐχ οὕτως μενῶ ἐνώπιόν σου. καὶ ἔλαβεν Ἰωάβ τρία βέλη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐνέπηξεν αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ Ἀβессαλὼμ ἐν αὐτοῦ ζώοντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς δρυὸς. ¹⁵ καὶ ἐκύνκλωσαν δέκα παιδάρια αἰρόντα τὰ σκευὴ Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἀβессαλὼμ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν. ¹⁶ καὶ ἐσάλπισεν Ἰωάβ ἐν κερατίνῃ, καὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς τοῦ μὴ διώκειν ὀπίσω Ἰσραὴλ, ὅτι ἐφείδετο Ἰωάβ τοῦ λαοῦ. ¹⁷ καὶ ἔλαβεν τὸν Ἀβессαλὼμ, καὶ ἔβριψεν αὐτὸν εἰς χάσμα μέγα ἐν τῷ δρυμῷ εἰς τὸν βοθρὸνον τὸν μέγαν, καὶ ἐστήλωσεν ἐπ' αὐτὸν σωρὸν λίθων μέγαν σφόδρα. καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ Ἀβессαλὼμ ἐν ζῶν ἔλαβε καὶ ἔστησεν ἑαυτῷ τὴν στήλην ἐν ᾗ ἐλήφθη καὶ ἐστήλωσεν αὐτὴν λαβεῖν τὴν στήλην τὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι εἶπεν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱὸς ἔνεκα τοῦ ἀναμῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἐκάλεσε τὴν στήλην Χεῖρ Ἀβессαλὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁹ καὶ Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ εἶπε. δράμω δὴ καὶ εὐαγγελιωῦ τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἔκρινεν κύριος ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ. ²⁰ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωάβ. οὐκ ἀνὴρ εὐαγγελίας σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ εὐαγγελιῇ ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ. ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ οὐκ εὐαγγελιῇ, οὐ εἵνεκεν ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἀπέθανε. ²¹ καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ Χουσί. βαδίσας ἀνάγγειλον τῷ βασιλεῖ ὅσα εἶδες. καὶ προσεκύνησε Χουσί τῷ Ἰωάβ, καὶ ἐξῆλθε. ²² καὶ προσέθετο ἐπὶ Ἀχιμάας υἱὸς Σαδὼκ, καὶ εἶπε πρὸς Ἰωάβ. καὶ ἔστω, ὅτι δράμω καὶ γε ἐγὼ ὀπίσω τοῦ Χουσί. καὶ εἶπεν Ἰωάβ. ἵνατί σὺ τοῦτο τρέχεις νιέ μου; δέυρο, οὐκ ἔστι σοι εὐαγγελία εἰς ὠφέλειαν πορευομένου. ²³ καὶ εἶπεν. τί γὰρ ἐὰν δράμω; καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰωάβ. δράμε. καὶ ἔδραμεν Ἀχιμάας τὴν ὁδὸν τὴν τοῦ Κεχαρ, καὶ ὑπερέβη τὸν Χουσί. ²⁴ καὶ Δαυὶδ ἐκάθητο ἀναμέσον τῶν δύο πυλῶν. καὶ ἐπορεύθη ὁ σκοπὸς εἰς τὸ δῶμα τῆς

τῆς πύλης πρὸς τὸ τεῖχος, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ τρέγων μόνος ἐνώπιον αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἀνέβησεν ὁ σκοπὸς καὶ ἀπηγγεῖλε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. εἰ μόνος ἐστίν, εὐαγγέλια ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. καὶ ἐπορευέτο πορευόμενος καὶ ἐγγίζων. ²⁶ καὶ εἶδεν ὁ σκοπὸς ἄνδρα ἕτερον τρέγοντα. καὶ ἐβόησεν ὁ σκοπὸς πρὸς τὴν πύλην, καὶ εἶπεν. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἕτερος τρέγων μόνος. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. καὶ γε οὗτος εὐαγγελιζόμενος. ²⁷ καὶ εἶπεν ὁ σκοπός. ἐγὼ ὁρῶ τὸν δρόμον τοῦ πρώτου ὡς δρόμον Ἀχιμάας υἱοῦ Σαδώκ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ἀνὴρ ἀγαθὸς οὗτος, καὶ γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται. ²⁸ καὶ ἐβόησεν Ἀχιμάας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, εἰρήνη. καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ προσώπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς σου ὃς ἀπέκλεισε τοὺς ἀνδρας τοὺς ἐπαραιμένους τὴν χεῖρα αὐτῶν ἐν τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ. ²⁹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβессαλώμ; καὶ εἶπεν Ἀχιμάας. εἶδον τὸ πλήθος τὸ μέγα τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν δούλον τοῦ βασιλέως Ἰωάβ καὶ τὸν δούλον σου, καὶ οὐκ ἔγνων τί ἐκέῖ. ³⁰ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ἐπίστρεψον, στηλώθητι ὡδε. καὶ ἐπιστράφη, καὶ ἔστη. ³¹ καὶ ἰδοὺ ὁ Χουσί παρεγένετο, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ. εὐαγγελισθῆτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἔκρινέ σοι κύριος σήμερον ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐπεγειρομένων ἐπὶ σέ. ³² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Χουσί. εἰ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ τῷ Ἀβессαλώμ; καὶ εἶπεν ὁ Χουσί. γένοιτο ὡς τὸ παιδάριον οἱ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ πάντες ὅσοι ἐπανεστήσαν ἐπ' αὐτὸν εἰς κακὰ. ³³ καὶ ἐταραχθῇ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀνέβῃ εἰς τὸ ὑπερῶον τῆς πύλης, καὶ ἐκλαυσε, καὶ οὕτως εἶπεν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτόν. υἱέ μου Ἀβессαλώμ, υἱέ μου υἱέ μου Ἀβессαλώμ, τίς δώῃ τὸν θάνατόν μου ἀντὶ σοῦ; ἐγὼ ἀντὶ σοῦ Ἀβессαλώμ, υἱέ μου υἱέ μου.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Καὶ ἀνηγγέλῃ τῷ Ἰωάβ, λέγοντες.

ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς κλαίει καὶ πενθεῖ ἐπὶ Ἀβессαλώμ. ² καὶ ἐγένετο ἡ σωτηρία ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς πένθος παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων, ὅτι λυπεῖται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ³ καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καθὼς διακλέπτεται ὁ λαὸς οἱ αἰσχυρόμενοι ἐν τῷ αὐτοῦ φεύγων ἐν τῷ πολέμῳ. ⁴ καὶ ὁ βασιλεὺς ἔκρυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ ἔκραξεν ὁ βασιλεὺς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων. υἱέ μου Ἀβессαλώμ, Ἀβессαλώμ υἱέ μου. ⁵ καὶ εἰσῆλθεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον, καὶ εἶπε. κατήσχυνας σήμερον τὰ προσώπα πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἔξαιρουμένων σε σήμερον, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν υἱῶν σου, καὶ τῶν θυγατέρων σου, καὶ τὴν ψυχὴν τῶν γυναικῶν σου, καὶ τῶν παλλακῶν σου, ⁶ τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς μισοῦντάς σε, καὶ μπεῖν τοὺς ἀγαπῶντάς σε. καὶ ἀνηγγείλας σήμερον, ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ ἀρχόντες σου, οὐδὲ παῖδες. ὅτι ἐγνώκα σήμερον, ὅτι εἰ Ἀβессαλώμ ἔζη, πάντες ἡμεῖς σήμερον νεκροὶ, ὅτι τότε τὸ εὐθὺς ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. ⁷ καὶ νῦν ἀναστὰς ἐξέλθε καὶ λάλησον εἰς τὴν καρδίαν τῶν δούλων σου, ὅτι ἐν κυρίῳ ὤμοσα ὅτι εἰ μὴ ἔκπορευε σήμερον, εἰ ἀλλυσθήσεται ἀνὴρ μετὰ σοῦ τὴν νύκτα ταυτην. καὶ ἐπίγνωθι σεαυτῷ καὶ κακὸν σοι τοῦτο ὑπὲρ πᾶν τὸ κακὸν τὸ ἐπελθόν σοι ἐκ νεότητός σου ἕως τοῦ νῦν. ⁸ καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνηγγείλαν, λέγοντες. ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς καθῆται ἐν τῇ πύλῃ. καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν πύλην. καὶ Ἰσραὴλ ἐφυγεν ἀπὸ τῶν σκηνώματων αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἦν πᾶς ὁ λαὸς κοινόμενος ἐν πάσαις φυλακῇ Ἰσραὴλ, λέγοντες. ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐβόούσατο ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ αὐτὸς ἐξέμελλετο ἡμᾶς ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων. καὶ νῦν πέφεν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Ἀβессαλώμ. ¹⁰ καὶ Ἀβессαλώμ, ὃν ἐχρίσαμεν ἐφ' ἡμῶν, ἀπέθανεν ἐν τῷ πολέμῳ. καὶ νῦν

ἰνατί

ἵνατί ὑμεῖς κοφεύετε τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα; καὶ τὸ ῥῆμα παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα. ¹¹ καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἀπέστειλε πρὸς Σαδὼκ καὶ πρὸς Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς, λέγων. λαλήσατε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα, λέγοντες. ἵνατί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; καὶ λόγος παντὸς Ἰσραὴλ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ¹² ἀδελφοί μου ὑμεῖς, ὅστᾳ μου καὶ σάρκες μου ὑμεῖς, ἵνατί γίνεσθε ἔσχατοι τοῦ ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ; ¹³ καὶ τῷ Ἀμεσσαὶ ἔρεῖτε. οὐχὶ ὅσπουν μου καὶ σὰρξ μου εἶ; καὶ νῦν τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προστεῖναι, εἰ μὴ ἄρχων δυνάμεως ἔσῃ ἐνώπιον ἐμοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἀντὶ Ἰωάβ. ¹⁴ καὶ ἐκλινε τὴν καρδίαν παντὸς ἀνδρὸς Ἰούδα ὡς ἀνδρὸς ἑνός. καὶ ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες. ἐπιστρέφῃθι σὺ καὶ πάντες οἱ δούλοι σου. ¹⁵ καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἄνδρες Ἰούδα ἦλθαν εἰς Γάλαγα τοῦ πορεύεσθαι εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως, διαβιβᾶσαι τὸν βασιλέα τὸν Ἰορδάνην. ¹⁶ καὶ ἐτάχυνε Σιμεὶ υἱὸς Γηρὰ υἱοῦ τοῦ Ἰεμὶν ἐκ Βαουρίμ, καὶ κατέβη μετὰ ἀνδρὸς Ἰουδα εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ, ¹⁷ καὶ χίλιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βενιαμὶν, καὶ Σιβὰ τὸ παιδάριον τοῦ οἴκου Σαοὺλ, καὶ πεντεκαίδεκα υἱοὶ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι δούλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ κατευθύναν τὸν Ἰορδάνην ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, ¹⁸ καὶ ἐλειτούργησαν τὴν λειτουργίαν τοῦ διαβιβᾶσαι τὸν βασιλέα. καὶ διέβη ἡ διάβασις τοῦ ἐξεγείραι τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὺς ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. καὶ Σιμεὶ υἱὸς Γηρὰ ἔπεισεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως διαβαλόντος αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην, ¹⁹ καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα. μὴ δὴ λογισάσθω ὁ κύριός μου ἀνομίαν, καὶ μὴ μνησθῇς ὅσα ᾤκνησεν ὁ παῖς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ὁ κύριός μου ἐξεπορεύετο ἐξ Ἱερουσαλὴμ, τοῦ θέσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὴν καρδίαν αὐ-

τοῦ. ²⁰ ὅτι ἐγὼ ὁ δούλός σου ὅτι ἐγὼ ἤμαρτον, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἤλθον σήμερον πρότερος παντὸς Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰωσήφ, τοῦ καταβῆναι με εἰς ἀπαντὴν τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. ²¹ καὶ ἀπεκρίθη Ἀβессαὶ υἱὸς Σαρουῖας, καὶ εἶπε. μὴ ἀντὶ τούτου οὐ θανατωθήσεται Σιμεὶ, ὅτι κατηράσατο τὸν χριστὸν κυρίου; ²² καὶ εἶπε Δαυὶδ. τί ἐμοὶ καὶ ὑμῖν υἱοὶ Σαρουῖας, ὅτι γίνεσθέ μοι σήμερον εἰς ἐπίβουλον; σήμερον οὐ θανατωθήσεται τις ἀνὴρ ἐξ Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ οἶδα εἰ σήμερον βασιλεύω ἐγὼ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. ²³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σιμεὶ. οὐ μὴ ἀποθάνῃς. καὶ ὥμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ²⁴ καὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸς υἱοῦ Σαοὺλ κατέβη εἰς ἀπαντὴν τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἐθεράπευσε τοὺς πόδας αὐτοῦ, οὐδὲ ὠνυχίατο, οὐδὲ ἐποίησε τὸν μύστακα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ οὐκ ἀπέπλυνεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἕως τῆς ἡμέρας ἧς αὐτὸς παρεγένετο ἐν εἰρήνῃ. ²⁵ καὶ ἐγένετο ὅτε εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς ἀπάντησιν τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. τί ὅτι οὐκ ἐπορεύθης μετ' ἐμοῦ Μεμφιβοσθὲ; ²⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Μεμφιβοσθὲ. κύριέ μου βασιλεῦ, ὁ δούλος μου παρελογίσάτο με, ὅτι εἶπεν ὁ παῖς σου αὐτῷ, ἐπίσᾳξόν μοι τὴν ὄνον καὶ ἐπιβῶ ἐπ' αὐτὴν καὶ πορεύσομαι μετὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι χωλὸς ὁ δούλός σου, ²⁷ καὶ μεθώδευσεν ἐν τῷ δούλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα. καὶ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς ὡς ἀγγελὸς τοῦ θεοῦ, καὶ ποίησεν τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. ²⁸ ὅτι οὐκ ἦν πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρός μου, ἀλλ' ἡ ὅτι ἄνδρες θανάτου τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔθηκας τὸν δούλόν σου ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου. καὶ τί ἔστι μοι ἐτι δικαίωμα, καὶ τοῦ κερραγέμαι με ἐτι πρὸς τὸν βασιλέα; ²⁹ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ἵνατί λαλεῖς ἐτι τοὺς λόγους σου; εἶπον. σὺ καὶ Σιβὰ δικλείσθε τὸν ἀγρόν. ³⁰ καὶ εἶπε Μεμφιβοσθὲ πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ γε τὰ πάντα λαβέτω μετὰ τὸ παραγενέσθαι τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα ἐν εἰρήνῃ εἰς

εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ³¹ καὶ Βερζελλὶ ὁ Γαλααδίτης κατέβη ἐκ Ῥωγελλὶμ, καὶ διέβη μετὰ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰορδάνην ἐκπέμψαι αὐτὸν τὸν Ἰορδάνην. ³² καὶ Βερζελλὶ ἀνὴρ πρεσβύτερος σφόδρα υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν, καὶ αὐτὸς διέθρεψε τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν Μαναΐμ, ὅτι ἀνὴρ μέγας ἦν σφόδρα. ³³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Βερζελλί. σὺ διαβήσῃ μετ' ἐμοῦ, καὶ διαθρέψω τὸ γῆρας σου μετ' ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ³⁴ καὶ εἶπε Βερζελλὶ πρὸς τὸν βασιλέα. πόσαι ἡμέραι ἐτῶν ζωῆς μου, ὅτι ἀναβησομαι μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλὴμ; ³⁵ υἱὸς ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐγὼ εἰμι σήμερον. εἰ μὴ γινώσκωμαι ἀναμέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ; εἰ γεύσεται ὁ δούλος σου ἐτι ὁ φάγομαι ἢ πίομαι; ἢ ἀκούσομαι ἐτι φωνὴν ἄδοντων καὶ ἄδουσῶν; καὶ ἵνα τί ἐσται ἐτι ὁ δούλος σου εἰς φορτίον ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα; ³⁶ ὥς βραχὺ διαβήσεται ὁ δούλος σου τὸν Ἰορδάνην μετὰ τοῦ βασιλέως; καὶ ἵνα τί ἀνταποδιδώσι μοι ὁ βασιλεὺς τὴν ἀνταπόδοσιν ταύτην; ³⁷ καθίσάτω δὴ ὁ δούλος σου, καὶ ἀποθανοῦμαι ἐν τῇ πόλει μου παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ πατρὸς μου καὶ τῆς μητρὸς μου. καὶ ἰδοὺ ὁ δούλος σου Χαμαὰμ διαβήσεται μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, καὶ ποιήσων αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. ³⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. μετ' ἐμοῦ διαβήτω Χαμαὰμ, καὶ γὰρ ποιήσω αὐτῷ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ πάντα ὅσα ἂν ἐκλέξῃ ἐπ' ἐμοὶ ποιήσω σοι. ³⁹ καὶ διέβη πᾶς ὁ λαὸς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ βασιλεὺς διέβη, καὶ κατεφύλησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βερζελλί, καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ⁴⁰ καὶ διέβη ὁ βασιλεὺς εἰς Γαλαλα, καὶ Χαμαὰμ διέβη μετ' αὐτοῦ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς Ἰουδα διαβαίνοντες μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ γε τὸ ἥμισυ τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ. ⁴¹ καὶ ἰδοὺ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ παρεγένοντο πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν πρὸς τὸν βασιλέα. τί ὅτι ἐκλεψάν σε οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀνὴρ Ἰούδα, καὶ διεβίβασαν τὸν βασιλέα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν Ἰορδάνην, καὶ πάντες

ἄνδρες Δαυὶδ μετ' αὐτοῦ; ⁴² καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα πρὸς ἄνδρα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν. διότι ἐγγίζει πρὸς μὲ ὁ βασιλεὺς. καὶ ἵνατί οὕτως ἐδυμώθης περὶ τοῦ λόγου τούτου; μὴ βρώσει ἐφάγαμεν ἐκ τοῦ βασιλέως, ἢ δόμα ἐδωκεν, ἢ ἄρσιν ἤσεν ἡμῖν; ⁴³ καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ Ἰσραὴλ τῷ ἀνδρὶ Ἰούδα, καὶ εἶπεν. δέκα χεῖρές μοι ἐν τῷ βασιλεῖ, καὶ πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σὺ, καὶ γε ἐν τῷ Δαυὶδ εἰμι ὑπὲρ σέ. καὶ ἵνατί τούτο ὕβρισάς με, καὶ οὐκ ἐλογίσθη ὁ λόγος μου πρῶτός μοι τοῦ Ἰούδα ἐπιστρέψαι τὸν βασιλέα ἐμοί; καὶ ἐσκληρύνθη ὁ λόγος ἀνδρὸς Ἰούδα ὑπὲρ τὸν λόγον ἀνδρὸς Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐκεῖ ἐπικαλουμένος υἱὸς παράνομος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Σαβεὶ, υἱὸς Βοχορί ἀνὴρ ὁ Ἰεμινί, καὶ ἐσάλπισε τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν. οὐκ ἐστὶν ἡμῖν μερίς ἐν Δαυὶδ, οὐδὲ κληρονομία ἡμῖν ἐν τῷ νιῷ Ἰεσσαί. ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα σου Ἰσραὴλ. ² καὶ ἀνέβη πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἀπὸ ὅπισθεν Δαυὶδ ὀπίσω Σαβεὶ υἱοῦ Βοχορί. καὶ ἀνὴρ Ἰούδα ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἕως Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τὰς δέκα γυναῖκας τὰς παλλὰς αὐτοῦ ἅς ἀφῆκε φυλάσσειν τὸν οἶκον, καὶ ἔδοκεν αὐτάς ἐν οἴκῳ φυλακῆς, καὶ διέθρεψεν αὐτάς, καὶ πρὸς αὐτάς οὐκ εἰσῆλθε, καὶ ἦσαν συνεχόμεναι ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτῶν χηραὶ ζῶσαι. ⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀμεσσαῖ. βόησόν μοι τὸν ἄνδρα Ἰούδα τρεῖς ἡμέρας, σὺ δὲ αὐτὸ στήθι. ⁵ καὶ ἐπορεύθη Ἀμεσσαῖ τοῦ βοῆσαι τὸν Ἰούδαν, καὶ ἐχρόνισεν ἀπὸ τοῦ καιροῦ οὗ ἐτάξατο αὐτῷ Δαυὶδ. ⁶ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ἀμεσσαῖ. νῦν κακοποιήσῃ ἡμᾶς Σαβεὶ υἱὸς Βοχορί ὑπὲρ Ἀβεσσαλωμ. καὶ νῦν σὺ λάβε μετὰ σεαυτοῦ τοὺς παῖδας τοῦ κυρίου σου, καὶ καταδιώξον ὀπίσω αὐτοῦ, μή ποτε ἑαυτῷ εὕρῃ πόλεις ὀχυράς, καὶ σκιάσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν. ⁷ καὶ ἐξήλθον ὀπίσω αὐτοῦ Ἀβεσσαῖ καὶ οἱ ἄνδρες Ἰωάβ, καὶ ὁ Χερεθὶ καὶ ὁ Φιλεθὶ

Φελεθὶ καὶ πάντες οἱ δυνατοί, καὶ ἐξῆλθον ἐξ Ἱερουσαλὴμ διώξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί. ⁸ καὶ αὐτοὶ παρὰ τῷ λίθῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐν Γαβαὼν. καὶ Ἀμεσσαὶ ἐξῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῶν. καὶ Ἰωάβ περιέκωσμένους μανθῦαν τὸ ἐνδύμα αὐτοῦ, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἔκωσμένος μάχαιραν ἐξευγμένην ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ἐν κολεῷ αὐτῆς. καὶ ἡ μάχαιρα ἐξῆλθε. καὶ αὐτὴ ἐξῆλθε καὶ ἔπεσε. ⁹ καὶ εἶπεν Ἰωάβ τῷ Ἀμεσσαί. εἰ υἱαῖνεις σὺ ἀδελφέ; καὶ ἐκράτησεν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωάβ τοῦ πωγανός Ἀμεσσαί τοῦ καταφιλήσαι αὐτόν. ¹⁰ καὶ Ἀμεσσαί οὐκ ἐφυλάξατο τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῇ χειρὶ Ἰωάβ. καὶ ἔπαισεν αὐτόν ἐν αὐτῇ Ἰωάβ εἰς τὴν ψῆαν, καὶ ἐξεχύθη ἡ κοιλία αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐδευτέρωσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέθανε. καὶ Ἰωάβ καὶ Ἀβεσσαὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐδιώξεν ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί. ¹¹ καὶ ἀνὴρ ἔσθη ἐπ' αὐτόν τῶν παιδαρίων Ἰωάβ, καὶ εἶπε. τίς ὁ βουλόμενος Ἰωάβ, καὶ τίς τοῦ Δαυὶδ, ὀπίσω Ἰωάβ; ¹² καὶ Ἀμεσσαὶ πεφυρμένος ἐν τῷ αἵματι ἐν μέσῳ τῆς τρίβου. καὶ εἶδεν ἀνὴρ, ὅτι εἰστῆκει πᾶς ὁ λαός. καὶ ἀπέστρεψε τὸν Ἀμεσσαί ἐκ τῆς τρίβου εἰς ἀγρόν. καὶ ἐπέβριψεν ἐπ' αὐτόν ἱμάτιον, καθ' ὅτι εἶδεν πάντα τὸν ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν ἐστῆκότα. ¹³ ἦνικα δὲ ἔφθασεν ἐκ τῆς τρίβου, παρῆλθε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὀπίσω Ἰωάβ τοῦ διώξαι ὀπίσω Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί. ¹⁴ καὶ διηλθεν ἐν πάσαις φυλαῖς Ἰσραὴλ εἰς Ἀβέλ καὶ εἰς Βεθμαχά. καὶ πάντες ἐν Χαρβὶ καὶ ἐκκλησιάσθησαν, καὶ ἦλθον κατόπισθεν αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ παρεγενήθησαν καὶ ἐπολιόρκουν ἐπ' αὐτόν ἐν Ἀβέλ καὶ Φερμαχά. καὶ ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ἔσθη ἐν τῷ προτειγίσματι. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰωάβ ἐνοούσαν καταβαλεῖν τὸ τεῖχος. ¹⁶ καὶ ἐβόησε γυνὴ σοφὴ ἐκ τοῦ τεύχους, καὶ εἶπεν. ἀκούσατε ἀκούσατε, ἰπατε δὴ πρὸς Ἰωάβ, ἔγγισον ἕως ὧδε, καὶ λαλήσω πρὸς αὐτόν. ¹⁷ καὶ προσήγγισε πρὸς αὐτήν. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ. εἰ σὺ εἰ Ἰωάβ; ὁ δὲ εἶπεν. ἐγώ. εἶπε δὲ αὐτῷ. ἀκουσον τοὺς λόγους τῆς δούλης σου. καὶ

εἶπεν Ἰωάβ. ἀκούω ἐγώ εἰμι. ¹⁸ καὶ εἶπε λέγουσα. λόγον ἐλάλησαν ἐν πρώτοις, λέγοντες. ἡρωτημένους ἡρωτήθη ἐν τῇ Ἀβέλ καὶ ἐν Δὰν εἰ ἐξέλειπον ἂν ἔθεντο οἱ πιστοὶ τοῦ Ἰσραὴλ. ἐρωτῶντες ἐπερωτήσουσιν ἐν Ἀβέλ, καὶ οὕτως εἰ ἐξέλειπον. ¹⁹ ἐγώ εἰμι ἰερηνικά τῶν στηριγμάτων Ἰσραὴλ, σὺ δὲ ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ἰσραὴλ. ἰνατί καταποντίζεις κληρονομίαν κυρίου; ²⁰ καὶ ἀπεκρίθη Ἰωάβ, καὶ εἶπεν. Ὡς μοι Ὡς μοι εἰ καταποντιῶ καὶ εἰ φθερῶ. ²¹ οὐχ οὕτως ὁ λόγος, ὅτι ἀνὴρ ἐξ ὄρους Ἐφραιμ, Σαβεὲ υἱὸς Βοχορί ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Δαυὶδ. δοτε αὐτόν μοι μόνον, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπάνανθεν τῆς πόλεως. καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωάβ. ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ῥιφήσεται πρὸς σὲ δια τοῦ τεύχους. ²² καὶ ἐξῆλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐλάλησε πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς. καὶ ἀφῆκε τὴν κεφαλὴν Σαβεὲ υἱοῦ Βοχορί. καὶ ἀφῆκε καὶ ἔβαλε πρὸς Ἰωάβ. καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ, καὶ διεσπάρησαν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπ' αὐτοῦ ἀνὴρ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ. καὶ Ἰωάβ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα. ²³ καὶ ὁ Ἰωάβ πρὸς πάσῃ τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ. καὶ Βαυαίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθί, καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθί. ²⁴ καὶ Ἀδωνιρὰμ ἐπὶ τοῦ φόρου. καὶ Ἰωσαφὰθ υἱὸς Ἀχιλουθ ἀναμνησκαν. ²⁵ καὶ Σουσά γραμματεὺς. καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς. ²⁶ καὶ γε Ἰρὰς ὁ Ἰαροὶν ἦν ἱερεὺς τῷ Δαυὶδ.

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν ταῖς ἡμέραις Δαυὶδ τρία ἔτη, ἑνιαυτὸς ὁ ἐρχόμενος ἑνιαυτοῦ. καὶ ἐζήτησε Δαυὶδ τὸ πρόσωπον κυρίου. καὶ εἶπε κύριος. ἐπὶ Σαοὺλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀδικία ἐν θανάτῳ αἱμάτων αὐτοῦ, περὶ οὗ ἐθανάτωσε τοὺς Γαβαωνίτας. ² καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τοὺς Γαβαωνίτας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. καὶ οἱ Γαβαωνῖται οὐχ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰσιν ὅτι ἄλλ' ἢ ἐκ τοῦ ἑλλείμματος τοῦ Ἀμορφαίου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ὥμοσαν αὐτοῖς,

αὐτοῖς. καὶ ἐξήγησε Σαοὺλ πατάξαι αὐτοὺς ἐν τῷ ζηλώσει αὐτὸν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. ³ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς τοὺς Γαβαωνίτας. τί ποιήσω ὑμῖν, καὶ ἐν τίνι ἐξιλάσωμαι, καὶ εὐλογήσετε τὴν κληρονομίαν κυρίου; ⁴ καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ Γαβαωνίται. οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀργύριον ἢ χρυσίον μετὰ Σαοὺλ καὶ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνὴρ θανατώσας ἐν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπε. τί ὑμεῖς λέγετε, καὶ ποιήσω ὑμῖν; ⁵ καὶ εἶπαν πρὸς τὸν βασιλεῖα. ὁ ἀνὴρ ὃς συνετέλεσεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐδίωξεν ἡμᾶς ὃς παρελογίσαστο ἐξολοθρεῦσαι ἡμᾶς, ἀφανίσωμεν αὐτὸν, τοῦ μὴ εἶσταναι αὐτὸν ἐν παντὶ ὁρίῳ Ἰσραὴλ. ⁶ δότω ἡμῖν ἑπτὰ ἄνδρας ἐκ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξηλιάσωμεν αὐτοὺς τῷ κυρίῳ ἐν τῷ Γαβαὼν Σαοὺλ ἐκλεκτοὺς κυρίου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ἐγὼ δώσω. ⁷ καὶ ἐφείσαστο ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Μεμφιβοσθὲ υἱὸν Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ διὰ τὸν ὄρκον κυρίου τὸν ἀναμέσον αὐτῶν, καὶ ἀναμέσον Δαυὶδ, καὶ ἀναμέσον Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ. ⁸ καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο υἱοὺς Ῥεσφᾶ θυγατρὸς Αἰᾶ οὓς ἔτεκε τῷ Σαοὺλ, τὸν Ἑρμωνοῦ καὶ τὸν Μεμφιβοσθὲ, καὶ τοὺς πέντε υἱοὺς τῆς Μιχὸλ θυγατρὸς Σαοὺλ οὓς ἔτεκε τῷ Ἑσδριὴλ υἱῷ Βερζελλὶ τῷ Μωουλαθί. ⁹ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ τῶν Γαβαωνιτῶν, καὶ ἐξηλίασαν αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει ἐναντὶ κυρίου. καὶ ἔπασαν οἱ ἑπτὰ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ αὐτοὶ δὲ ἐθανατώθησαν ἐν ἡμέραις θειρισμοῦ, ἐν πρώτοις, ἐν ἀρχῇ θειρισμοῦ κριθῶν. ¹⁰ καὶ ἔλαβε Ῥεσφᾶ θυγάτηρ Αἰᾶ τὸν σάκκον καὶ ἔπηξεν αὐτῇ πρὸς τὴν πέτραν ἐν ἀρχῇ θειρισμοῦ κριθῶν, ἕως ἑσταξεν ἐπ' αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ οὐκ ἔδωκε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καταπαῦσαι ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ νυκτός. ¹¹ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Δαυὶδ ὅσα ἐποίησε Ῥεσφᾶ θυγάτηρ Αἰᾶ παλλακὴ Σαοὺλ, καὶ ἐξελύθησαν. καὶ κατέλαβεν αὐτοὺς Λάν υἱὸς Ἰωᾶ ἐκ τῶν ἀπογόνων τῶν γιγάντων. ¹² καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ καὶ ἔλαβε τὰ ὀστέα Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστέα

Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνδρῶν υἱῶν Ἰαβὶς Γαλαὰδ οἱ ἐκλεψαν αὐτοὺς ἐκ τῆς πλατείας Βαιθσάν, ὅτι ἔστησαν αὐτοὺς ἐκεῖ οἱ ἀλλόφυλοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπάταξαν οἱ ἀλλόφυλοι τὸν Σαοὺλ ἐν Γεθβουέ. ¹³ καὶ ἀνήνεγκεν ἐκεῖθεν τὰ ὀστέα Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστέα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ συνήγαγε τὰ ὀστέα τῶν ἐξηλιασμένων. ¹⁴ καὶ ἔθαψαν τὰ ὀστέα Σαοὺλ καὶ τὰ ὀστέα Ἰωνάθαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστέα τῶν ἡλιασθέντων ἐν γῇ Βενιαμὴν ἐν τῇ πλευρᾷ ἐν τῷ τάφῳ Κίς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐποίησαν πάντα ὅσα ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς. καὶ ἐπήκουσεν ὁ θεὸς τῇ γῇ μετὰ ταῦτα. ¹⁵ καὶ ἐγενήθη ἔτι πόλεμος τοῖς ἀλλοφύλοις μετὰ Ἰσραὴλ. καὶ κατέβη Δαυὶδ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐπορεύθη Δαυὶδ ¹⁶ καὶ Ἰεσβὶ ὃς ἦν ἐν τοῖς ἐκγόνοις τοῦ Ῥαφᾶ, καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ δόρατος αὐτοῦ, τριακοσίων σίκλων ὅλην χαλκοῦ. καὶ αὐτὸς περιεώσμενος κορυνῆν, καὶ διανοεῖτο τοῦ πατάξαι τὸν Δαυὶδ. ¹⁷ καὶ ἐβόηθησεν αὐτῷ Ἀβεσσά υἱὸς Σαρουΐας, καὶ ἐπάταξε τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. τότε ὤμοσαν οἱ ἄνδρες Δαυὶδ, λέγοντες. οὐκ ἐξελεύσῃ ἔτι μεθ' ἡμῶν εἰς πόλεμον, καὶ οὐ μὴ σβέσης τὸν λύχον Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ ἐγενήθη μετὰ ταῦτα ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. τότε ἐπάταξε Σεβοῦχά ὁ Ἀσταφωθὶ τὸν Σέφ ἐν τοῖς ἐγγόνοις τοῦ Ῥαφᾶ. ¹⁹ καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος ἐν Ῥὸμ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ἐπάταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἀριωργίμ ὁ Βαιθλεεμίτης τὸν Γολιάθ τὸν Γεθαῖον. καὶ τὸ ξύλον τοῦ δόρατος αὐτοῦ ὡς ἀντίον υφανόντων. ²⁰ καὶ ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γεθ. καὶ ἦν ἀνὴρ Μαδὼν, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἕξ καὶ ἕξ, εἰκοσιτέσσαρες ἀριθμῷ. καὶ γε αὐτὸς ἐτέχθη τῷ Ῥαφᾶ. ²¹ καὶ ὠνείδισε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωνάθαν υἱὸς Σεμεὶ ἀδελφοῦ Δαυὶδ. ²² οἱ τέσσαρες οὗτοι ἐτέχθησαν ἀπόγονοι τῶν γιγάντων ἐν Γεθ τῷ Ῥαφᾶ οἴκος, καὶ ἔπασαν ἐν

χειρὶ

χειρὶ Δαυὶδ καὶ ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ.

ΚΕΦ. ΚΒ'.

Καὶ ἐλάλησε Δαυὶδ τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὥδης ταύτης ἐν ἡμέρᾳ ἐξέλειτο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς παντῶν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαοὺλ. ² καὶ εἶπεν ὡδὴ. κύριε πέτρα μου καὶ ὁχύρωμά μου, καὶ ἐξαιρούμενός με ἐμοί, ³ ὁ θεός μου φύλαξ μου ἔσται μοι, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ. ὑπερασπιστὴς μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγὴ μου σωτηρίας μου, ἐξ ἀδίκου σώσεις με. ⁴ αἰνετὸν ἐπικαλέσομαι κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι. ⁵ ὅτι περιέσχον με συντριμμοὶ θανάτου, χεῖμαρρόι ἀνομίας ἐθάμβησάν με. ⁶ ὠδίνες θανάτου ἐκύκλωσάν με, προέφθασάν με σκληρότητες θανάτου. ⁷ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπικαλέσομαι τὸν κύριον, καὶ πρὸς τὸν θεὸν μου βοήσομαι, καὶ ἐπακουσεται ἐκ ναοῦ αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐν τοῖς ὡσὶν αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἐταράχθη καὶ ἐσέλισθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τοῦ οὐρανοῦ συνεταράχθησαν καὶ ἐσπαράχθησαν, ὅτι ἐθυμώθη κύριος αὐτοῖς. ⁹ ἀνέβη καπνὸς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐκ στόματος αὐτοῦ κατέδετα. ἄνθρωποι ἐξεκαύθησαν ἀπ' αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ἐκλίεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη, καὶ γρόφος ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἐπεκάθισεν ἐπὶ τῷ Χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, καὶ ὤφθη ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμου, ¹² καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφῆν αὐτοῦ. κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ σκότος ὑδάτων, ἐπάχυνεν ἐν νεφέλαις ἀέρος. ¹³ ἀπὸ τοῦ φέγγους ἐναντίον αὐτοῦ ἐξεκαύθησαν ἄνθρωποι πυρός. ¹⁴ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἀπέστειλε βέλη, καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς. καὶ ἥστραψεν ἀστραπὴν, καὶ ἐξέστησεν αὐτούς. ¹⁶ καὶ ὥφθησαν ἀφέσεις θαλάσσης, καὶ ἀπεκαλύφθη θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἐν τῇ ἐπιτιμῇ μου κυρίου ἀπὸ πνοῆς πνεύματος θυμοῦ αὐτοῦ. ¹⁷ ἀπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, εἰλκυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. ¹⁸ ἐρύσαστό με ἐξ

ἐχθρῶν μου ἰσχύος, ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. ¹⁹ προέφθασάν με ἡμέραι θλίψεώς μου. καὶ ἐγένετο κύριος ἐπιστήριγμά μου, ²⁰ καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν, καὶ ἐξέλειτό με, ὅτι ἠυδόκησεν ἐν ἐμοί. ²¹ καὶ ἀνταπέδωκέ μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαρίότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταπέδωκέ μοι. ²² ὅτι ἐφύλαξα ὁδοὺς κυρίου, καὶ οὐκ ᾔσβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου. ²³ ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ κατεναντίον μου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστην ἀπ' αὐτῶν. ²⁴ καὶ ἔσομαι ἄμωμος αὐτῷ, καὶ προφυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. ²⁵ καὶ ἀποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαρίότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ²⁶ μετὰ ὁσίου ὀσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς τελείου τελειωθήσῃ. ²⁷ καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτός ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ στρεβλωθήσῃ. ²⁸ καὶ τὸν λαὸν τὸν πτωχὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐπὶ μετῴρων ταπεινώσεις. ²⁹ ὅτι σὺ ὁ λύχνος μου κύριε, καὶ κύριος ἐκλάμψει μοι τὸ σκότος μου. ³⁰ ὅτι ἐν σοὶ δραμοῦμαι μονόζωνος, καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος. ³¹ ὁ ἰσχυρὸς ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. τὸ ῥῆμα κυρίου κραταῖον πεπευρωμένον. ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πᾶσι τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' αὐτόν. ³² τίς ἰσχυρὸς πλην κυρίου; καὶ τίς κτίστης ἐστὶ πλην τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; ³³ ὁ ἰσχυρὸς ὁ κραταιὸς με δυνάμει, καὶ ἐξετίναξεν ἄμωμον τὴν ὁδόν μου. ³⁴ τίθεις τοὺς πόδας μου ὡς ἐλάφων, καὶ ἐπὶ τὰ ὕψη ἰστών με. ³⁵ διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον, καὶ κατάξας τοξὸν χαλκῶν ἐν βραχίονί μου. ³⁶ καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμόν σωτηρίας μου, καὶ ἡ ὑπακοή σου ἐπλήθυνέ με ³⁷ εἰς πλατυσμόν εἰς τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἐσαλεύθησαν τὰ σκέλη μου. ³⁸ διώξω ἐχθρούς μου, καὶ ἀφανιῶ αὐτούς, καὶ οὐκ ἀναστρέψω ἕως ἂν συντελέσω αὐτούς. ³⁹ καὶ θλάσω αὐτούς καὶ οὐκ ἀναστήσονται, καὶ πεσούνηται ὑπὸ τοὺς πόδας μου. ⁴⁰ καὶ ἐνισχύσεις με δυνάμει εἰς πόλεμον, κάμψεις

ψεις τοὺς ἐπιστανομένους μοι ὑποκάτω μου. ⁴¹ καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, τοὺς μισοῦντάς με, καὶ ἐθανάτωσας αὐτούς. ⁴² βοήθονται καὶ οὐκ ἔστι βοηθός, πρὸς κύριον, καὶ οὐκ ἐπήκουσεν αὐτῶν. ⁴³ καὶ ἐλέανσα αὐτούς ὡς χοῦν γῆς, ὡς πληθὸν ἐξόδων ἐλέπτυνα αὐτούς. ⁴⁴ καὶ ῥύσῃ με ἐκ μάχης λαῶν, φυλάξεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. λαὸς ὃν οὐκ ἔγνω ἔδουλεύσαν μοι, ⁴⁵ υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι, εἰς ἀκοὴν αὐτίου ἠκούσαν μου. ⁴⁶ υἱοὶ ἀλλότριοι ἀπορῥιπῆσονται, καὶ σφαλοῦσιν ἐκ τῶν συγκλεισμῶν αὐτῶν. ⁴⁷ τῇ κύριος, καὶ εὐλογητός ὁ φύλαξ μου, καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός μου ὁ φύλαξ τῆς σωτηρίας μου. ⁴⁸ ἰσχυρὸς κύριος ὁ δίδους ἐκδικήσεις ἐμοί, παιδεύων λαοὺς ὑποκάτω μου. ⁴⁹ καὶ ἐξάγων με ἐξ ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν ἐπεγειρομένων μοι ὑψώσεις με, ἐξ ἀνδρὸς ἀδικημάτων ῥύσῃ με. ⁵⁰ διὰ τοῦτο ἐξομολογησάμην σοι κυριε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ, ⁵¹ μεγαλύνων τὰς σωτηρίας βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χρηστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι Δαυὶδ οἱ ἔσχατοι. πιστὸς Δαυὶδ υἱὸς Ἰεσσαί, καὶ πιστὸς ἀνὴρ ὃν ἀνέστησε κύριος ἐπὶ χριστὸν θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἐμπρεπτεῖς ψαλμοὶ Ἰσραὴλ. ² πνεῦμα κυρίου ἐλάλησεν ἐν ἐμοί, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἐπὶ γλώσσης μου. ³ λέγει ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἐμοὶ ἐλάλησε φύλαξ ἐξ Ἰσραὴλ παραβολὴν, εἰπον ἐν ἀνθρώπῳ. πῶς κραταιώσητε φόβον χριστοῦ, ⁴ καὶ ἐν φωτὶ θεοῦ πρωίας; ἀνατίλαι ἡλιος τοπρωῖ, οὐ κύριος παρῆλθεν ἐκ φέγγους, καὶ ὡς ἐξ ὑετοῦ γλοῆς ἀπὸ γῆς. ⁵ οὐ γὰρ οὕτως ὁ οἶκός μου μετὰ ἰσχυροῦ. διαθήκην γὰρ αἰώνιον ἔθετό μοι ἑτοιμὴν ἐν πατρί καιρῷ πεφυλαγμένην. ὅτι πᾶσα σωτηρία μου καὶ πᾶν θέλημα, ὅτι οὐ μὴ βλαστήσῃ ὁ παρανομός. ⁶ ὡς περ ἄκανθα ἐξωσμένη πάντες οὗτοι, ὅτι οὐ χειρὶ ληφθήσονται, ⁷ καὶ ἀνὴρ οὐ κοπιᾷ ἐν αὐτοῖς. καὶ πληρεῖς σιδήρου, καὶ ξύλον δόρατος, καὶ ἐν πυρὶ

καύσει, καὶ καυθήσονται αἰσχύνῃ αὐτῶν. ⁸ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν δυνατῶν Δαυὶδ. Ἰεβοσθέ ὁ Χαναναῖος, ἄρχων τοῦ τρίτου ἐστίν. Ἀδινὼν ὁ Ἀσωναῖος, οὗτος ἑσπασατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ ὀκτακοσίους στρατιώτας εἰςάπαξ. ⁹ καὶ μετ' αὐτὸν Ἐλεανὰν υἱὸς πατραδέλφου αὐτοῦ υἱὸς Δουδὶ τοῦ ἐν τοῖς τρισὶν δυνατοῖς μετὰ Δαυὶδ. καὶ ἐν τῷ ὀνειδίσει αὐτὸν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἀνέβησεν ἀνὴρ Ἰσραὴλ. ¹⁰ αὐτὸς ἀνέστη καὶ ἐπάταξεν ἐν τοῖς ἀλλοφύλοις, ἕως οὗ ἐκοπίασεν ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ προσεκολλήθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν μάχαιραν. καὶ ἐποίησε κύριος σωτηρίαν μεγάλην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ ὁ λαὸς ἐκάθητο ὀπίσω αὐτοῦ πλην ἐκδιδύσκων. ¹¹ καὶ μετ' αὐτὸν Σαμαΐα υἱὸς Ἰσαάκ ὁ Ἀρουχαῖος. καὶ συνήχθησαν οἱ ἀλλοφύλοι εἰς Θηρία. καὶ ἦν ἐκεῖ μερίς τοῦ ἀγροῦ πληρῆς φακοῦ. καὶ ὁ λαὸς ἔστυγεν ἐκ προσώπου ἀλλοφύλων, ¹² καὶ ἐστηλώθη ἐν μέσῳ τῆς μερίδος. καὶ ἐξεΐλατο αὐτήν, καὶ ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύλους. καὶ ἐποίησε κύριος σωτηρίαν μεγάλην. ¹³ καὶ κατέβησαν τρεῖς ἀπὸ τῶν τριάκοντα καὶ κατέβησαν εἰς Κασίων πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπηλαιὸν Ὀδολλάμ, καὶ τάγμα τῶν ἀλλοφύλων. καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ῥαφαὶν. ¹⁴ καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ τὸ ὑπόστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ. ¹⁵ καὶ ἐπεθύμησε Δαυὶδ, καὶ εἶπε. τίς ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; τὸ δὲ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλεέμ. ¹⁶ καὶ διεῖρήξαν οἱ τρεῖς δυνατοὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ὕδρευσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλεέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ. καὶ ἔλαβαν καὶ παρεγένοντο πρὸς Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό. καὶ ἐσπεισεν αὐτό τῷ κυρίῳ, ¹⁷ καὶ εἶπε. ἱλαῶς μοι κύριε τοῦ ποιῆσαι τοῦτο, εἰ αἷμα τῶν ἀνδρῶν τῶν πορευθέντων ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν πίομαι. καὶ οὐκ ἠθέλησε πιεῖν αὐτό. ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί. ¹⁸ καὶ Ἀβεσσα ὁ ἀδελφὸς Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας αὐτὸς ἄρχων ἐν τοῖς

τοῖς τρισὶ, καὶ αὐτὸς ἐξήγειρε τὸ δόρυ αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας. καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν, ¹⁹ ἐκ τῶν τριῶν ἐκείνων ἐνδοξος, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἦλθε. ²⁰ καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωαβ ἀνὴρ αὐτὸς πολλοστός ἐργοῖς ἀπὸ Καβσεὶλ, καὶ αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς δύο υἱοὺς Ἀριήλ τοῦ Μωάβ. καὶ αὐτὸς κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν λέοντα ἐν μέσῳ τοῦ λακου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς χιόνος. ²¹ αὐτὸς ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα ὁρατὸν, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ ὡς ξύλον διαβάθρας. καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἤρπασε τὸ δόρυ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἀπέκτεινε αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐτοῦ. ²² ταῦτα ἐποίησε Βαναίας υἱὸς Ἰωαβ, καὶ αὐτῷ ὄνομα ἐν τοῖς τρισίν τοῖς δυνατοῖς, ²³ ἐκ τῶν τριῶν ἐνδοξος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς οὐκ ἦλθε, καὶ ἔταξεν αὐτὸν Δαυὶδ πρὸς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ. καὶ ταῦτα τα ὀνόματα τῶν δυνατῶν Λαυὶ τοῦ βασιλέως. ²⁴ Ἀσηλ ἀδελφὸς Ἰωάβ. οὗτος ἐν τοῖς τριάκοντα. Ἐλεανὰν υἱὸς Δουδὶ πατραδέλφου αὐτοῦ ἐν Βηθλέεμ. ²⁵ Σαίμα ὁ Ρουθαῖος. ²⁶ Σελλὴς ὁ Κελωθί. Ἰρας υἱὸς Ἰσκα ὁ Θεκωΐτης. ²⁷ Ἀβιέξερ ὁ Ἀνωθίτης, ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἀνωθίτου. ²⁸ Ἐλλων ὁ Ἀούτης. Νοιρὲ ὁ Νετωφατίτης. ²⁹ Ἐσθαὶ υἱὸς Ῥιβᾶ ἐκ Γαβαῖθ υἱὸς Βενιαμὴν τοῦ Ἐφραθαίου. ³¹ Ἀσμὼθ ὁ Βαρδιαμίτης. ³² Ἐμασὺν ὁ Σαλαβωνίτης. υἱοὶ Ἀσάν. Ἰωνάθαν. ³³ Σαμνὰν ὁ Ἀρωδίτης. Ἀμνὰν υἱὸς Ἀραὶ Σαραουρίτης. ³⁴ Ἀλφαλὲθ υἱὸς τοῦ Ἀσβίτου, υἱὸς τοῦ Μαχαχαχί. Ἠλιάβ υἱὸς Ἀχιτόφελ τοῦ Γελωνίτου. ³⁵ Ἀσα-ραὶ ὁ Καρμηλιος τοῦ Οὐραιοερχί. ³⁶ Γαὰλ υἱὸς Ναθανά. Πολυδυνάμεως υἱὸς Γαλααδδί. ³⁷ Ἠλιὲ ὁ Ἀμμανίτης. Ἀδρὸι ἀπὸ χιμαῶρων. Γαδαβίηλ υἱὸς τοῦ Αραβωθαίου. Γελωρὲ ὁ Βηθω-ραῖος αἰρων τὰ σκευή. Ἰωάβ υἱὸς Σα-ρουῖας. ³⁸ Ἰρας ὁ Ἐθιραῖος. Γηράβ ὁ Ἐθιναῖος. ³⁹ Οὐρίας ὁ Χετταῖος. οἱ πάντες τριάκοντα καὶ ἑπτὰ.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Καὶ προσέθετο ὀργὴν κύριος ἐκκα-

ναὶ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπέσειε τὸν Δα-υὶδ ἐν αὐτοῖς, λέγων. βάρδιζε, ἀριθμη-σον τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰουδαν. ² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ ἄρχοντα τῆς ἰσχύος τὸν μετ' αὐτοῦ. διέλθε δὴ πάσας φυλάς Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα ἀπὸ Δαν καὶ ἕως Βηρσαβέ, καὶ ἐπίσκειψαι τὸν λαόν, καὶ γνώσεται τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαοῦ. ³ καὶ εἶπεν Ἰωάβ πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ προσθιτὴ κύριος ὁ θεὸς πρὸς τὸν λαόν ὥσπερ αὐτοὺς καὶ ὥς-περ αὐτοὺς ἑκατονταπλασίονα, καὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασι-λέως ὁρῶντες. καὶ ὁ κύριός μου ὁ βα-σιλεὺς ἵνατί βούλεται ἐν τῷ λόγῳ τού-τω; ⁴ καὶ ὑπερίσχυεν ὁ λόγος τοῦ βα-σιλέως πρὸς Ἰωάβ καὶ εἰς τοὺς ἄρχον-τας τῆς δυνάμεως. καὶ ἐξῆλθεν Ἰωάβ καὶ οἱ ἄρχοντες τῆς ἰσχύος ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ἐπισκέψασθαι τὸν λαόν τὸν Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ διέβησαν τὸν Ἰορ-δάνην, καὶ παρενέβαλον ἐν Ἀροὴρ ἐκ δεξιῶν τῆς πόλεως τῆς ἐν μέσῳ τῆς φαραγγοῦ Γὰδ καὶ Ἠλιέξερ. ⁶ καὶ ἦλ-θον εἰς Γαλααδ καὶ εἰς γῆν Θαβασων ἥ ἐστιν Ἀδασαί, καὶ παρεγένοντο εἰς Δανιδὰν καὶ Οὐδὰν, καὶ ἐκύκλωσαν Σιδῶνα. ⁷ καὶ ἦλθον εἰς Μάψαρ Τύ-ρου καὶ εἰς πάσας τὰς πόλεις τοῦ Εὐ-αίου καὶ τοῦ Χαναναίου. καὶ ἦλθαν κατὰ νότον Ἰουδα εἰς Βηρσαβέ, ⁸ καὶ περιώδυνον ἐν πάσῃ τῇ γῇ. καὶ παρ-εγένοντο ἀπὸ τέλους ἐννέα μηνῶν καὶ εἴκοσι ἡμερῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁹ καὶ ἔδωκεν Ἰωάβ τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐπισκέ-ψεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ ἐγένετο Ἰσραὴλ, ὀκτακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν δυνάμεως σπωμένων ῥομφαί-αν. καὶ ἀνὴρ Ἰουδα, πεντακοσίοι χι-λιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν. ¹⁰ καὶ ἐπά-ταξε καρδίᾳ Δαυὶδ αὐτὸν μετὰ τὸ ἀ-ριθμῆσαι τὸν λαόν. καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς κύριον. ἡμαρτον σφόδρα ὁ ἐ-ποίησα νῦν κύριε. παραβίβασον δὴ τὴν ἀνομίαν τοῦ δούλου σου, ὅτι ἐμω-ρανθὼν σφόδρα. ¹¹ καὶ ἀνέστη Δαυὶδ τοπρωτῇ. καὶ λόγος κυρίου ἐγένετο πρὸς Γὰδ τὸν προφήτην τὸν ὁρῶντα, λέγων. ¹² πορεύθητι καὶ λάλησον πρὸς Δαυὶδ, λέγων. τάδε λέγει κύριος. τρία ἐγὼ εἰμι αἶρω ἐπὶ σέ, καὶ ἐκλέξαι σε-
αυτῷ

αὐτῷ ἐν ἑξ αὐτῶν καὶ ποιήσω σοί.
¹³ καὶ εἰσῆλθε Γαδ πρὸς Δαυὶδ, καὶ ἀνήγγειλε, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐκλεξαί σε αὐτῷ γενέσθαι, εἰ ἔλθῃ σοι τρία ἔτη λιμοὶ ἐν τῇ γῇ σου, ἢ τρεῖς μῆνας φεύγῃς σε ἐμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἔσονται διώκοντές σε, ἢ γενέσθαι τρεῖς ἡμέρας θάνατον ἐν τῇ γῇ σου. νῦν οὖν γινώθι καὶ ἴδε τί ἀποκριθῶ τῷ ἀποστείλαντί με ῥῆμα. ¹⁴ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γαδ. στενα μοι πάντοθεν σφόδρα ἐστί. ἐμπροστούμαι δὴ εἰς χεῖρας κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ σφόδρα, εἰς δὲ χεῖρας ἀνθρώπου οὐ μὴ ἐμπέσω. ¹⁵ καὶ ἐξελέξατο ἑαυτῷ Δαυὶδ τὸν θάνατον. καὶ ἡμέραι θερисμοῦ πυρῶν, καὶ ἔδωκε κύριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ ἀπὸ πρωΐθεν ἕως ὥρας ἁρίστου, καὶ ῥῆζαντο ἡ θραύσις ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἀπέθανον ἐκ τοῦ λαοῦ ἀπὸ Ἀν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ, ἑβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. ¹⁶ καὶ ἐξετείνεν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ παρεκλήθη κύριος ἐπὶ τῇ κακίᾳ, καὶ εἶπε τῷ ἁγγέλῳ τῷ διαφθεῖροντι ἐν τῷ λαῷ. πολὺ νῦν, ἄνευ τῆς χεῖρά σου. καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἦν παρα τῇ ἁλῷ Ὀρνά τοῦ Ἰερουσαίου. ¹⁷ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς κύριον, ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν τὸν ἄγγελον τὸν τύποντα ἐν τῷ λαῷ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι ἡδίκησα. καὶ οὗτοι τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; γενέσθω δὴ ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοί, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου. ¹⁸ καὶ ἦλθε Γαδ πρὸς Δαυὶδ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ εἶπεν αὐ-

τῷ. ἀνάβηθι, καὶ στήσον τῷ κυρίῳ θυσιαστήριον ἐν τῷ ἁλῷ Ὀρνά τοῦ Ἰερουσαίου. ¹⁹ καὶ ἀνέβη Δαυὶδ κατὰ τὸν λόγον Γαδ, καθ' ὃν τρόπον ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος. ²⁰ καὶ διέκωπεν Ὀρνά, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ παραπορευομένους ἐπάνω αὐτοῦ. καὶ ἐξῆλθεν Ὀρνά, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. ²¹ καὶ εἶπεν Ὀρνά. τί ὅτι ἦλθεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν δοῦλον αὐτοῦ; καὶ εἶπε Δαυὶδ. κτήσασθαι παρὰ σοῦ τὸν ἅλωνα τοῦ οἰκοδομήσαι θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ, καὶ συσχεθῇ ἡ θραύσις ἐπάνω τοῦ λαοῦ. ²² καὶ εἶπεν Ὀρνά πρὸς Δαυὶδ. λαβέτω καὶ ἀνεγκάτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τῷ κυρίῳ τὸ ἄγαθόν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. ἰδοὺ οἱ βόες εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ οἱ τροχοὶ καὶ τὰ σκεύη τῶν βοῶν εἰς ξύλα. ²³ τὰ πάντα ἔδωκεν Ὀρνά τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν Ὀρνά πρὸς τὸν βασιλέα. κύριος ὁ θεός σου εὐλογησάι σε. ²⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀρνά. οὐχί, ὅτι ἄλλα κτώμενος κτήσομαι παρὰ σοῦ ἐν ἀναλλάγματι, καὶ οὐκ ἄνοισῶ τῷ κυρίῳ μου θεῷ ὀλοκαύτωμα δωρεάν. καὶ ἐκτήσατο Δαυὶδ τὸν ἅλωνα καὶ τοὺς βόας ἐν ἀργυρίῳ σίλων πεντήκοντα. ²⁵ καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον κυρίῳ, καὶ ἀνήνεγκεν ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικάς, καὶ προσέθηκε Σαλωμών ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπ' ἐσχάτῳ, ὅτι μικρόν ἦν ἐν πρώτοις. καὶ ἐπήκουσε κύριος τῇ γῇ, καὶ συνεσχέθη ἡ θραύσις ἐπάνωθεν Ἰσραὴλ.

Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Ω Ν

Τ Ρ Ι Τ Η.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ πρεσβύτερος προβεβηκὼς ἡμέραις, καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἱματίους, καὶ οὐκ ἔθιμοναίνετο. ² καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ. ζητήσωσαν τῷ βασιλεῖ παρθένον νεανίδα, καὶ παραστήσεται τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπουσα, καὶ κοιμηθή-

σεται μετ' αὐτοῦ, καὶ θερμανθήσεται ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς. ³ καὶ ἐζήτησαν νεάνδα καλὴν ἐκ παντός ὀρίου Ἰσραὴλ. καὶ ἔυρον τὴν Ἀβισὰν τὴν Σωμαντίν, καὶ ἤνεγκαν αὐτήν πρὸς τὸν βασιλέα. ⁴ καὶ ἡ νεάνις καλὴ ἕως σφόδρα. καὶ ἦν θάλπουσα τὸν βασιλέα, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. καὶ ὁ βασιλεὺς

Υ

σιλεύς οὐκ ἔγνω αὐτήν. ⁵καὶ Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγιθ ἔπηρετο, λέγων. ἐγὼ βασιλεύσω. καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἄρματα καὶ ἵππεις, καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ⁶καὶ οὐκ ἀπεκώλυεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ οὐδέποτε λέγων, διατί σὺ ἐποίησας; καί γε αὐτὸς ὥρατος τῇ ὀψει σφόδρα, καὶ αὐτὸν ἔτικεν ὀπίσω Ἀβισσαλωμ. ⁷καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτοῦ μετὰ Ἰωάβ τοῦ υἱοῦ Σαρουίας, καὶ μετὰ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέως, καὶ ἐβοήθουν ὀπίσω Ἀδωνίου. ⁸καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαῆ, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης, καὶ Σεμεὶ, καὶ Ῥηοὶ, καὶ υἱοὶ δυνατοὶ τοῦ Δαυὶδ οὐκ ἦσαν ὀπίσω Ἀδωνίου. ⁹καὶ ἐθυσίασεν Ἀδωνίας πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἄρνας μετὰ αἰθῆ τοῦ Ζωελεθι, ὃς ἦν ἐχόμενος τῆς Ῥωγῆλ. καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀδρούς Ἰουδα παῖδας τοῦ βασιλέως, ¹⁰καὶ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναϊάν, καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τὸν Σαλωμών ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσε. ¹¹καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Βηρσαβεὲ μητέρα Σαλωμών, λέγων. οὐκ ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγιθ, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Δαυὶδ οὐκ ἔγνω; ¹²καὶ νῦν θεῖρο συμβουλεύσω σοι δὴ συμβουλίαν, καὶ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν σου, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου Σαλωμών. ¹³θεῖρο εἰσελθε πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, λέγουσα. οὐχὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ ὥμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων, ὅτι ὁ υἱός σου Σαλωμών βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθιέται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου; καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας; ¹⁴καὶ ἰδοὺ ἐτι λαλοῦσθαι σου ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὀπίσω σου, καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου. ¹⁵καὶ εἰσῆλθε Βηρσαβεὲ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμῖον. καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφόδρα. καὶ Ἀβισαὴ ἡ Σωμανίτις ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ. ¹⁶καὶ ἔκυνε Βηρσαβεὲ, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. τί ἐστὶ σοι; ¹⁷ἡ δὲ εἶπε. κυριε σὺ ὥμοσας ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ

σου τῇ δούλῃ σου λέγων, ὅτι ὁ υἱός σου Σαλωμών βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ καθίσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου. ¹⁸καὶ νῦν ἰδοὺ Ἀδωνίας ἐβασίλευσε, καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ οὐκ ἔγνω; ¹⁹καὶ ἐθυσίασε μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱούς τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα, καὶ Ἰωάβ τὸν ἀρχοντα τῆς δυνάμεως, καὶ τὸν Σαλωμών τὸν δούλόν σου οὐκ ἐκάλεσε. ²⁰καὶ σὺ κύριέ μου βασιλεῦ οἱ ὀφθαλμοὶ παντός Ἰσραὴλ πρὸς σέ. ἀπάγγειλαι αὐτοῖς τίς καθίσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν. ²¹καὶ ἔσται ὡς ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔσομαι ἐγὼ καὶ Σαλωμών ὁ υἱός μου ἁμαρτωλός. ²²καὶ ἰδοὺ ἐτι αὐτῆς λαλοῦσθαι μετὰ τοῦ βασιλέως, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης ἤλθε. ²³καὶ ἀγγέλη τῷ βασιλεῖ, ἰδοὺ Νάθαν ὁ προφήτης. καὶ εἰσῆλθε κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. ²⁴καὶ εἶπεν Νάθαν, κύριέ μου βασιλεῦ σὺ εἶπας, Ἀδωνίας βασιλεύσει ὀπίσω μου, καὶ αὐτὸς καθίσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου; ²⁵ὅτι κατέβη σήμερον καὶ ἐθυσίασε μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς υἱούς τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς ἀρχοντας τῆς δυνάμεως, καὶ Ἀβιάθαρ τὸν ἱερέα. καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐσθιοντες καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπαν. ζήτω ὁ βασιλεὺς Ἀδωνίας. ²⁶καὶ ἐμέ αὐτὸν τὸν δούλόν σου, καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Βαναϊάν υἱὸν Ἰωδαῆ, καὶ Σαλωμών τὸν δούλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν. ²⁷εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐγνωρίζω τῷ δούλῳ σου τίς καθίσταται ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν; ²⁸καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ, καὶ εἶπε. καλέσατέ μοι τὴν Βηρσαβεὲ. καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ. ²⁹καὶ ὥμοσεν ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε. ζῇ κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ πάσης θλίψεως, ³⁰ὅτι

καθὼς

καθὼς ᾤμοσά σοι ἐν κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ λέγων, ὅτι Σαλωμών ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμέ, καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ' ἐμοῦ, οὔτω ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ³¹ καὶ ἔκυψε Βηρσαβέ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε. ζήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἰς τὸν αἰῶνα. ³² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ. καλέσατέ μοι Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναίαν υἱὸν Ἰωδαέ. καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ³³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς. λάβετε τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μετ' ὑμῶν καὶ ἐπιβίβασατε τὸν υἱόν μου Σαλωμών ἐπὶ τὴν ἡμίονον τὴν ἐμὴν, καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς τὴν Γιῶν, ³⁴ καὶ χρυσάτω αὐτὸν ἐκεῖ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ σαλπιάσατε κερατίνῃ, καὶ ἐρεῖτε. ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών. ³⁵ καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ. καὶ ἐγὼ ἐνετελάμην τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. ³⁶ καὶ ἀπεκρίθη Βαναίας υἱός Ἰωδαέ τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπε. γένοιτο οὕτως. πιστώσαι κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως. ³⁷ καθὼς ἦν κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως, οὕτως εἴη μετὰ Σαλωμών, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως Δαυὶδ. ³⁸ καὶ κατέβη Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Νάθαν ὁ προφήτης, καὶ Βαναίας υἱός Ἰωδαέ, καὶ ὁ Χερεθὶ, καὶ ὁ Φελεθὶ, καὶ ἐπικάθισαν τὸν Σαλωμών ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως Δαυὶδ, καὶ ἀπηγάγον αὐτὸν εἰς τὴν Γιῶν. ³⁹ καὶ ἔλαβε Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σπηρῆς, καὶ ἔχρισεν τὸν Σαλωμών, καὶ ἐσαλπίασε τῇ κερατίνῃ. καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαός. ζήτω ὁ βασιλεὺς Σαλωμών. ⁴⁰ καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραίνόμενοι εὐφροσύνην μεγάλην, καὶ ἐξόραγῃ ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν. ⁴¹ καὶ ἤκουσεν Ἀδωνίας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν. καὶ ἤκουσεν Ἰωάβ

τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, καὶ εἶπε. τίς ἡ φωνὴ τῆς πόλεως ἠχούσης; ⁴² ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, καὶ ἰδοὺ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀβιάθαρ τοῦ ἱερέως εἰσῆλθε. καὶ εἶπεν Ἀδωνίας. ἐξέλθε, ὅτι ἀνὴρ δυναμῆος εἰ σύ, καὶ ἀγαθὰ εὐαγγέλισαι. ⁴³ καὶ ἀπεκρίθη Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε. καὶ μάλα, ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ ἐβασίλευσε τὸν Σαλωμών, ⁴⁴ καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα, καὶ Νάθαν τὸν προφήτην, καὶ Βαναίαν τὸν υἱὸν Ἰωδαέ, καὶ τὸν Χερεθὶ, καὶ τὸν Φελεθὶ, καὶ ἐπικάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως. ⁴⁵ καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς καὶ Νάθαν ὁ προφήτης ἐν τῇ Γιῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραίνόμενοι, καὶ ἤχησεν ἡ πόλις. αὕτη ἡ φωνὴ ἦν ἠκούσατε. ⁴⁶ καὶ ἐκάθισε Σαλωμών ἐπὶ τὸν θρόνον βασιλείας, ⁴⁷ καὶ εἰσῆλθον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἡμῶν τὸν βασιλέα Δαυὶδ, λέγοντες. ἀγαθὸν αἰ ὁ θεὸς τὸ ὄνομα Σαλωμών ὑπὲρ τὸ ὄνομα σου, καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου. καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην. ⁴⁸ καὶ γε οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἔδωκε σήμερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσι. ⁴⁹ καὶ ἐξέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ τοῦ Ἀδωνίου, καὶ ἦλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ⁵⁰ καὶ Ἀδωνίας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου Σαλωμών, καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε καὶ ἐπέλαβετο τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. ⁵¹ καὶ ἀνηγγέλη τῷ Σαλωμών, λέγοντες. ἰδοὺ Ἀδωνίας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα Σαλωμών, καὶ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων. ὁμοσάτω μοι σήμερον Σαλωμών, εἰ οὐ θανατώσει τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ. ⁵² καὶ εἶπε Σαλωμών. ἐὰν γένηται εἰς υἱὸν δυνάμεως, εἰ πεσῇται τῶν τριῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἐὰν κακία εὐρεθῇ ἐν αὐτῷ, θανατωθήσεται. ⁵³ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ κατήνεγκαν αὐτὸν ἀπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ εἰσῆλθε, καὶ προσεκύνησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών. καὶ

εἶπεν αὐτῷ Σαλωμών. δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου.

ΚΕΦ. Β'.

Καὶ ἤγγισαν αἱ ἡμέραι Δαυὶδ ἀποθανεῖν αὐτόν, καὶ ἀπεκρίνατο Σαλωμών νῖῳ αὐτοῦ, λέγων. ² ἐγὼ εἰμι πορεύομαι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς. καὶ ἰσχυσεῖς, καὶ ἔσῃ εἰς ἄνδρα, ³ καὶ φυλάξεις φυλακὴν κυρίου θεοῦ σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, φυλάσσων τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως. ἵνα συνήσης ἃ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι. ⁴ ἵνα στήσῃ κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ ὃν ἐλάλησε, λέγων. ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν πορεύεσθαι ἐνώπιόν μου ἐν ἀληθείᾳ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγων. οὐκ ἐξολοθρευθήσεται σοι ἄνθρωπος ἐπ' αὐτῶν θρόνου Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ γε σὺ ἔγνων ὅσα ἐποίησέ μοι Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας, ὅσα ἐποίησε τοῖς δυσὶν ἀρχούνοις τῶν δυνάμεων Ἰσραὴλ. τῷ Ἀβεννήρ νῖῳ Νήρ, καὶ τῷ Ἀμεσαὶ νῖῳ Ἰεθέρ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, καὶ ἐτάξε τὰ αἵματα πολέμου ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἔδωκεν αἷμα ἁθῶν ἐν τῇ ζῳῇ αὐτοῦ τῇ ἐν τῇ ὁσφύϊ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὑποδήματι αὐτοῦ τῷ ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ. ⁶ καὶ ποιήσεις κατὰ τὴν σοφίαν σου, καὶ οὐ καταΐξεις τὴν πολλὰν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ εἰς ἄδου. ⁷ καὶ τοῖς υἱοῖς Βεζελλὶ τοῦ Γαλααδῖτου ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἐσθίουσι τὴν τράπεζάν σου. ὅτι οὕτως ἤγγισάν μοι ἐν τῷ με ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Ἀβσσαλὼμ τοῦ ἀδελφοῦ σου. ⁸ καὶ ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σεμεὶ υἱὸς Γηρὰ υἱὸς τοῦ Ἰμενὶ ἐκ Βαουρίμ, καὶ αὐτὸς καθηρασάτο με κατὰραν ὀδυνήραν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς, καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς ἀπαντὴν μου εἰς τὸν Ἰορδάνην. καὶ ὡμοσα αὐτῷ ἐν κυρίῳ, λέγων. εἰ θανατώσω σε ἐν ῥομφαίᾳ. ⁹ καὶ οὐ μὴ ἁθωώσης αὐτόν, ὅτι ἄνθρωπος σφοδρὸς εἰ σὺ, καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτόν, καὶ καταΐξεις τὴν πολλὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ἄδου. ¹⁰ καὶ ἐκοιμήθη Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δα-

νὶδ. ¹¹ καὶ αἱ ἡμέραι ὧς ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, τεσσαράκοντα ἔτη. ἐν Χεβρών ἐβασίλευσεν ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τριακονταετία ἔτη. ¹² καὶ Σαλωμών ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐτοῦ σφόδρα. ¹³ καὶ ἐζηλθεν Ἀδωνίας υἱὸς Ἀγγίθ πρὸς Βηρσαβέ μητέρα Σαλωμών, καὶ προσκύνησεν αὐτῇ. ἣ δὲ εἶπεν. εἰρήνῃ ἢ εἰς ὁδοὺς σου; καὶ εἶπεν. εἰρήνῃ. ¹⁴ λόγος μοι πρὸς σέ. καὶ ἔπεν αὐτῷ. λάλησον. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῇ. σὺ οἶδας, ὅτι ἐμοὶ ἦν βασιλεία, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔθετο πᾶς Ἰσραὴλ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς βασιλείαν, καὶ ἐστράφη ἡ βασιλεία, καὶ ἐγένετο τῷ ἀδελφῷ μου, ὅτι παρὰ κυρίου ἐγενήθη αὐτῷ. ¹⁶ καὶ νῦν αἰτήσιν μίαν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ Βηρσαβέ. λάλει. ¹⁷ καὶ εἶπεν αὐτῇ. εἰπον δὴ πρὸς Σαλωμών τὸν βασιλέα, ὅτι οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ δώσει μοι τὴν Ἀβισὰν τὴν Σωμανίτιν εἰς γυναῖκα. ¹⁸ καὶ ἔπεν Βηρσαβέ. καλῶς. ἐγὼ λαλήσω περὶ σοῦ τῷ βασιλεῖ. ¹⁹ καὶ ἐζηλθε Βηρσαβέ πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών λαλήσαι αὐτῷ περὶ Ἀδωνίου. καὶ ἔξανεστη ὁ βασιλεὺς εἰς ἀπαντὴν αὐτῇ, καὶ κατεφίλησεν αὐτήν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου. καὶ ἐτέθη θρόνος τῇ μητρὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ δεξιὰ αὐτοῦ. ²⁰ καὶ εἶπεν αὐτῷ. αἰτήσιν μίαν μικρὰν ἐγὼ αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν μου. καὶ εἶπεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς. αἰτήσαι μήτερ ἐμὴ, καὶ οὐκ ἀποστρέψω σε. ²¹ καὶ εἶπε. δοθήτω δὴ Ἀβισὰν ἡ Σωμανίτις τῷ Ἀδωνίᾳ τὸν ἀδελφῷ σου εἰς γυναῖκα. ²² καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ εἶπε τῇ μητρὶ αὐτοῦ. καὶ ἵνατί σὺ ἤτησαι τὴν Ἀβισὰν τῷ Ἀδωνίᾳ; καὶ αἰτῆσαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν, ὅτι οὗτος ἀδελφός μου ὁ μέγας ὑπὲρ ἐμέ, καὶ αὐτῷ Ἀβιαθάρ ὁ ἱερεὺς, καὶ αὐτῷ Ἰωάβ υἱὸς Σαρουίας ἀρχιστράτηγος ἐταῖρος. ²³ καὶ ὡμοσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών κατὰ τοῦ κυρίου, λέγων. τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ

τάδε

τάδε προσθήῃ, ὅτι κατὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐλάλησεν Ἀδωνίας τὸν λόγον τούτου. ²⁴ καὶ νῦν ζῇ κύριος ὃς ἡτοίμασέ με καὶ ἔθηκε ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ αὐτὸς ἐποίησέ μοι οἶκον καθὼς ἐλάλησε κύριος, ὅτι σήμερον θανατωθήσεται Ἀδωνίας. ²⁵ καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐν χειρὶ Βαναίου υἱοῦ Ἰωδαῆ, καὶ ἀνέλεν αὐτόν, καὶ ἀπέθανεν Ἀδωνίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ²⁶ καὶ τῷ Ἀβιάθαρ τῷ ἱερεὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, ἀπότρεχε σὺ εἰς Ἀναθὼθ εἰς ἀγρόν σου, ὅτι ἀνὴρ θανάτου εἶ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ οὐ θανατώσω σε, ὅτι ἤρας τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κυρίου ἐνώπιον τοῦ πατρός μου, καὶ ὅτι ἐκακουχθήσῃς ἐν πᾶσιν οἷς ἐκακουχθήσῃ ὁ πατήρ μου. ²⁷ καὶ ἐξέβαλε Σαλωμών τὸν Ἀβιάθαρ τοῦ μὴ εἶναι ἱερέα τοῦ κυρίου, πληρωθῆναι τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν οἶκον Ἡλὶ ἐν Σηλωμ. ²⁸ καὶ ἡ ἀκοὴ ἦλθεν ἕως Ἰωάβ υἱοῦ Σαρουίας, ὅτι Ἰωάβ ἦν κεκληκὼς ὅπισθ' Ἀδωνίου, καὶ ὅπισθ' Ἀδωνίου οὐκ ἔκλειν. καὶ ἔφυγεν Ἰωάβ εἰς τὸ σκῆνωμα τοῦ κυρίου, καὶ κατέσχε τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. ²⁹ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμὼν λέγοντες, ὅτι πέφευγεν Ἰωάβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου, καὶ ἰδοὺ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἰωάβ, λέγων, τί γέγονε σοι, ὅτι πέφευγας εἰς τὸ θυσιαστήριον; καὶ εἶπεν Ἰωάβ, ὅτι ἐφοβήθην ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἔφυγον πρὸς κύριον. καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωδαῆ, λέγων, πορεύου καὶ ἀνέλε αὐτόν, καὶ θάψον αὐτόν. ³⁰ καὶ ἦλθε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαῆ πρὸς Ἰωάβ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ, τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, ἐξέλθε. καὶ εἶπεν Ἰωάβ, οὐκ ἐκπορεύομαι, ὅτι ὥδε ἀποθανοῦμαι. καὶ ἐπέστρεψε Βαναίας υἱὸς Ἰωδαῆ καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ, λέγων, τάδε λελάληκεν Ἰωάβ, καὶ τάδε ἀποκρίνεται μοι. ³¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, πορεύου, καὶ ποιήσον αὐτῷ καθὼς εἶρηκε, καὶ ἀνέλε αὐτόν καὶ θάψαι αὐτόν καὶ ἑξαρεῖς σήμερον τὸ αἷμα ὃ

δωρεὰν ἐξέχεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου. ³² καὶ ἐπέστρεψε κύριος τὸ αἷμα τῆς ἀδικίας αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡς ἀπῆγγεσε τοῖς δυσὶν ἀνθρώποις τοῖς δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς ὑπὲρ αὐτὸν, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ ὁ πατήρ μου Δαυὶδ οὐκ ἔγνω τὸ αἷμα αὐτῶν. τὸν Ἀβεννήρ υἱὸν Νῆρ ἀρχιστράτηγον Ἰσραὴλ, καὶ τὸν Ἀμσαῖ υἱὸν Ἰεθέρ ἀρχιστράτηγον Ἰούδα. ³³ καὶ ἐπιστράφη τὰ αἵματα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἰς κεφαλὴν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ τῷ Δαυὶδ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ γένοιτο εἰρήνῃ ἕως αἰῶνος παρὰ κυρίου. ³⁴ καὶ ἀνέβη Βαναίας υἱὸς Ἰωδαῆ, καὶ ἀπῆντρην αὐτῷ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἔθαψεν αὐτόν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ³⁵ καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βαναίου υἱὸν Ἰωδαῆ ἀντὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν στρατηγίαν. καὶ ἡ βασιλεία κατωρθοῦτο ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ Σαδὼκ τὸν ἱερέα ἔδωκεν αὐτόν ὁ βασιλεὺς εἰς ἱερέα πρῶτον ἀντὶ Ἀβιάθαρ. καὶ Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔδωκε κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμὼν, καὶ σοφίαν πολλὴν σφόδρα, καὶ πλάτος καρδίας, ὥς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὴν θάλασσαν.

Κ Ε Φ. Γ'.

¹ Καὶ ἐπληθύνθη ἡ φρόνησις Σαλωμών σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων νιῶν ἀρχαίων, καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου. καὶ ἔλαβε τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὴν εἰς πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτόν οἰκοδομήσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶκον κυρίου ἐν πρώτοις, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κυκλόθεν. ἐν ἑπτὰ ἔτεσιν ἐποίησε καὶ συνετέλεσε. καὶ ἦν τῷ Σαλωμὼν ἐβδομήκοντα χιλιάδες αἰῶντες ἄρσιν, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδες λατόμων ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὴν θάλασσαν, καὶ τὰ ὑποστηρίγματα, καὶ τοὺς λουτήρας τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς στύλους, καὶ τὴν κρήνην τῆς αὐλῆς, καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκὴν. καὶ ὠκοδόμησεν τὴν ἄκρην

ἄκραν ἔπαλξιν ἐπ' αὐτῆς, διέκοιπε τὴν πόλιν Δαυὶδ. οὕτως θυγάτηρ Φαραὼ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς πόλεως Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ὃν ὠκοδόμησεν αὐτῇ. τότε ὠκοδόμησε τὴν ἄκραν, καὶ Σαλωμών ἀνέφερε τρεῖς ἐν τῷ ἑνιαυτῷ ὀλοκαυτώσεις καὶ εἰρηνικὰς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ὠκοδόμησε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐθυμία ἐνώπιον κυρίου, καὶ συνετέλεσε τὸν οἶκον. καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες οἱ καθισταμένοι ἐπὶ τὰ ἔργα τοῦ Σαλωμών, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακοσιοὶ ἐπιτάται τοῦ λαοῦ τῶν ποιούντων τὰ ἔργα. καὶ ὠκοδόμησε τὴν Ἀσσοῦρ, καὶ τὴν Μαγδώ, καὶ τὴν Γαζερ, καὶ τὴν Βαιθωρὼν ἐπάνω, καὶ τὰ Βαλλάθ. πλην μετὰ τὸ οἰκοδομῆσαι αὐτὸν τὸν οἶκον τοῦ κυρίου, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κυκλῶ, μετὰ ταῦτα ὠκοδόμησε τὰς πόλεις ταύτας. καὶ ἐν τῷ ἔτι Δαυὶδ ἤν, ἐνετείλατο τῷ Σαλωμών, λέγων. ἰδοὺ μετὰ σοῦ Σμεὶ υἱὸς Γηρά υἱὸς τοῦ σπέρματος τοῦ Ἰεμεὶ ἐκ Χεβρων. οὗτος καταρσάσθαι με κατάραν ὀδυνηρὰν ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐπορευόμην εἰς παρεμβολάς, καὶ αὐτὸς κατέβαινεν εἰς ἀπαντὴν μοι ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὥμοσα αὐτῷ κατὰ τοῦ κυρίου λέγων, εἰ θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ. καὶ νῦν μὴ ἀθώωσῃς αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ φρόνιμος σύ. καὶ γνώσῃ ἃ ποιήσεις αὐτῷ, καὶ κατὰξῃς τὴν πολιὰν αὐτοῦ ἐν αἵματι εἰς ἄδου. ³⁶ καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς τὸν Σμεὶ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. οἰκοδόμησον σεαυτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ κάθου ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐκεῖθεν οὐδαμοῦ. ³⁷ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξόδου σου καὶ διαβίῃς τὸν χεῖμαρρόν Κέδρων, γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ. τὸ αἷμα σου ἔσται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου. καὶ ὥρκισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ³⁸ καὶ εἶπε Σμεὶ πρὸς τὸν βασιλέα. ἀγαθὸν τὸ ὅμμα ὃ ἐλάλησας κυρίῳ μου βασιλεῦ. οὕτω ποιῇσι ὁ δούλος σου. καὶ ἐκάθισε Σμεὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τρία ἔτη. ³⁹ καὶ ἐγενήθη μετὰ τὰ τρία ἔτη, καὶ ἀπέδρασαν δύο δούλοι τοῦ Σμεὶ πρὸς Ἀγγούς υἱὸν Μααχά βασιλέα Γέθ. καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σμεὶ, λέγοντες. ἰδοὺ οἱ δούλοι σου ἐν Γέθ. ⁴⁰ καὶ

ἀνέστη Σμεὶ καὶ ἐπέσασκε τὴν ὄνον αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Γέθ πρὸς Ἀγγούς τοῦ ἐκζητῆσαι τοὺς δούλους αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύθη Σμεὶ, καὶ ἤγαγε τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκ Γέθ. ⁴¹ καὶ ἀπηγγέλη τῷ Σαλωμών, λέγοντες. ὅτι ἐπορεύθη Σμεὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γέθ, καὶ ἀνέστρεψε τοὺς δούλους αὐτοῦ. ⁴² καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν ἐκάλεσε τὸν Σμεὶ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. οὐχὶ ὥρκισά σε κατὰ τοῦ κυρίου, καὶ ἐπεμαρτυράμην σοι, λέγων. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐξέλθῃς ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ πορευθῇς εἰς δεξιὰ ἢ εἰς ἀριστερά, γινώσκων γνώσῃ ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ; ⁴³ καὶ τί ὅτι οὐκ ἐφύλαξας τὸν ὅρκον κυρίου, καὶ τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλαμην κατὰ σοῦ; ⁴⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Σμεὶ. σὺ οἶδας πᾶσαν τὴν κακίαν σου ἣν οἶδεν ἡ καρδία σου, ἃ ἐποίησας Δαυὶδ τῷ πατρί μου, καὶ ἀνταπέδωκε κύριος τὴν κακίαν σου εἰς κεφαλὴν σου. ⁴⁵ καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών εὐλογημένος, καὶ ὁ θρόνος Δαυὶδ ἔσται ἑτοιμος ἐνώπιον κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα. ⁴⁶ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τῷ Βαναία υἱῷ Ἰωδαὲ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἀνείλεν αὐτόν. καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών φρόνιμος σφόδρα καὶ σοφός. καὶ Ἰοῦδα καὶ Ἰσραὴλ πολλοὶ σφόδρα, ὥς ἥ ἄμμος ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἰς πληθος, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ χαίροντες. καὶ Σαλωμών ἦν ἄρχων ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις. καὶ ἦσαν προσφέροντες δῶρα, καὶ ἐδούλευον τῷ Σαλωμών πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. καὶ Σαλωμών ἤρξατο ἀνοίγειν τὰ δυναστεύματα τοῦ Λιβάνου. καὶ αὐτὸς ὠκοδόμησε τὴν Θερμαὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ τοῦτο τὸ ἄριστον τῷ Σαλωμών. τριακοντα κόροι σμιδαλέως, καὶ ἐξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανισμένου. δέκα μόσχοι ἐλεκτοὶ, καὶ εἴκοσι βόες νομάδες, καὶ ἑκατὸν πρόβατα, ἐκτὸς ἐλαφῶν καὶ δορκάδων καὶ ὀρνίθων ἐλεκτῶν νομάδων. ὅτι ἦν ἄρχων ἐν παντὶ πέραν τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ Ῥαφὶ ἕως Γαζης ἐν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι πέραν τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνῃ ἐκ πάντων τῶν μερῶν αὐτοῦ κυκλόθεν. καὶ κατώκει Ἰοῦδα

Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ πεποιθότες ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἀμπελον αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν συκὴν αὐτοῦ, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες καὶ ἐορτάζοντες ἀπὸ Δὴν καὶ ἕως Βηρσαβεὲ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών. καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τοῦ Σαλωμών. Ἀχαρίου υἱὸς Σαδώκ τοῦ ἱερέως, καὶ Ὀρνίου υἱὸς Νάθαν ἄρχων τῶν ἐφεστηκότων. καὶ ἔδραμεν ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ Σουβὰ γραμματεὺς, καὶ Βασὰ υἱὸς Ἀχιθαλάμ ἀναμνησκων, καὶ Ἀβὶ υἱὸς Ἰωαβ ἀρχιστράτηγος, καὶ Ἀχιρὲ υἱὸς Ἐδραὶ ἐπὶ τὰς ἄρσεις, καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τῆς αὐλαρχίας καὶ ἐπὶ τοῦ πλινθίου, καὶ Καχούρ υἱὸς Νάθαν ὁ συμβάσιος. καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμὼν τεσσαράκοντα χιλιάδες τοκάδες ἵπποι εἰς ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππων. καὶ ἦν ἄρχων ἐν πᾶσι τοῖς βασιλευσίν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίων Αἰγύπτου. καὶ Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλὴμ. ² πλὴν ὁ λαὸς ἦσαν θυμῶντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς, ὅτι οὐκ ὠκοδομήθη οἶκος τῷ κυρίῳ ἕως τοῦ νῦν. ³ καὶ ἠγάπησε Σαλωμών τὸν κύριον πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασι Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, πλὴν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἔθηκε καὶ ἔδνυμια. ⁴ καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Γαβαὼν θῦσαι ἐκεῖ, ὅτι αὕτη ὑψηλοτάτη, καὶ μεγάλη. χιλίαν ὀλοκαυτῶσιν ἀνήνεγκε Σαλωμών ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Γαβαὼν. ⁵ καὶ ὤφθη κύριος τῷ Σαλωμὼν ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Σαλωμών. αἶτησαί τι αἶτημα σεαυτῷ. ⁶ καὶ εἶπε Σαλωμών. σὺ ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου ἔλεος μέγα, καθὼς διηλθεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ, καὶ ἐφύλαξας αὐτῷ τὸ ἔλεος τὸ μέγα τοῦτο δυνάει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη. ⁷ καὶ νῦν κύριε ὁ θεός μου, σὺ ἔδωκας τὸν δούλόν σου ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου. καὶ ἐγὼ εἰμι παιδάριον μικρὸν, καὶ οὐκ οἶδα τὴν ἐξοδὸν μου καὶ τὴν εἰσοδὸν μου. ⁸ ὁ δὲ δούλος σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ὃν

ἐξελέξω λαόν πολλόν, ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται. ⁹ καὶ δώσεις τῷ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν καὶ διακρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοῦ συνεῖν ἀναμέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ. ὅτι τίς δυνηθήσεται κρίνειν τὸν λαόν σου τὸν βαρὺν τοῦτον; ¹⁰ καὶ ἤρρεσεν ἐνώπιον κυρίου, ὅτι ᾔτήσατο Σαλωμών τὸ ῥῆμα τοῦτο. ¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν. ἀνθ' ὧν ᾔτησας παρ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ᾔτησας σεαυτῷ ἡμέρας πολλὰς, καὶ οὐκ ᾔτησας πλοῦτον, οὐδὲ ᾔτησας ψυχὰς ἐχθρῶν σου, ἀλλ' ᾔτησας σεαυτῷ τοῦ συνεῖν τοῦ εἰσακουῖν κρίμα, ¹² ἰδοὺ πεποίηκα κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ἰδοὺ δέδωκά σοι καρδίαν φρονίμην καὶ σοφὴν. ὥς σὺ οὐ γέγονεν ἐμπροσθέν σου, καὶ μετὰ σέ οὐκ ἀναστήσεται ὁμοίος σοι. ¹³ καὶ ἃ οὐκ ᾔτησας δέδωκά σοι καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν, ὥς οὐ γέγονεν ἀλλήρ ὁμοίος σοι ἐν βασιλεῦσι. ¹⁴ καὶ ἐὰν πορευθῇς ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσεις τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου, ὥς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, καὶ πληθυνῶ τὰς ἡμέρας σου. ¹⁵ καὶ ἐξυπνίσθη Σαλωμών, καὶ ἰδοὺ ἐνύπνιον. καὶ ἀνέστη καὶ παραγίνεται εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστη κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον κυβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐν Σιών, καὶ ἀνήγαγεν ὀλοκαυτῶσεις, καὶ ἐποίησεν εἰρηνικὰς, καὶ ἐποίησε πότον μέγαν ἑαυτῷ καὶ πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ. ¹⁶ τότε ὤφθησαν δύο γυναῖκες πόρνοι τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ μία. ἐν ἐμοὶ κύριε, ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη ὠκοῦμεν ἐν οἴκῳ ἐνὶ, καὶ ἐτέκομεν ἐν τῷ οἴκῳ. ¹⁸ καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκούσης μου ἔτεκε καὶ ἡ γυνὴ αὕτη. καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ αὐτό. καὶ οὐκ ἔστιν οὐθεὶς μεθ' ἡμῶν παρέξ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ. ¹⁹ καὶ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναίκος ταύτης τὴν νύκτα ὥς ἐπεκοιμήθη ἐπ' αὐτόν. ²⁰ καὶ ἀνέστη μέσης τῆς νυκτός καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν μου ἐκ τῶν ἀγκαλιῶν μου, καὶ ἐκοίμειεν αὐτόν ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῆς, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν τεθνηκότα ἐκοίμειεν ἐν τῷ κόλπῳ μου. ²¹ καὶ ἀνέστην τοτρωῖ

τοπρωῖ θηλάσαι τὸν υἱόν μου, καὶ ἐκείνος ἦν τεθνηκώς. καὶ ἰδοὺ κατενόησα αὐτὸν πρῶτ', καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ὁ υἱός μου ὃν ἔτεκον. ²² καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ ἑτέρα. οὐχί, ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, ὁ δὲ υἱός σου ὁ τεθνηκώς. καὶ ἐλάλησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ²³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐταῖς. σὺ λέγεις, οὗτος ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱός ταύτης ὁ τεθνηκώς. καὶ σὺ λέγεις οὐχί, ἀλλὰ ὁ υἱός μου ὁ ζῶν, καὶ ὁ υἱός σου ὁ τεθνηκώς. ²⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, λάβετε μάχαιραν. καὶ προσηγγεγκαν τὴν μάχαιραν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ²⁵ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. διέλετε τὸ παιδίον τὸ ζῶν τὸ θηλάζον εἰς δύο, καὶ δότε τὸ ἡμῖν αὐτοῦ ταύτη, καὶ τὸ ἡμῖν αὐτοῦ ταύτη. ²⁶ καὶ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ ἥς ἦν ὁ υἱός ὁ ζῶν, καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι ἐταραχθῇ ἡ μήτρα αὐτῆς ἐπὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς, καὶ εἶπεν. ἐν ἐμοὶ κύριε, δότε αὐτῇ τὸ παιδίον, καὶ θανάτω μὴ θανατωσῇτε αὐτό. καὶ αὕτη εἶπε. μὴτε ἐμοὶ μὴτε αὐτῇ ἔστω, διέλεγε. ²⁷ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε. δότε τὸ παιδίον τῇ εἰπούσῃ, δότε αὐτῇ αὐτό, καὶ θανάτω μὴ θανατωσῇτε αὐτό, αὕτη ἡ μήτηρ αὐτοῦ. ²⁸ καὶ ἤκουσαν πᾶς Ἰσραὴλ τὸ κρίμα τοῦτο ὃ ἐκρίνει ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως, ὅτι εἰδον ὅτι φρόνησις θεοῦ ἐν αὐτῷ τοῦ ποιεῖν δικαίωμα.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών βασιλεύων ἐπὶ Ἰσραὴλ. ² καὶ οὗτοι ἄρχοντες οἱ ἦσαν αὐτῷ. Ἀζαρίας υἱὸς Σαδωκ. ³ Ἐλιάφ καὶ Ἀχιά υἱὸς Σηβά γραμματεῖς. καὶ Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀχιλὺδ ἀναμνηστικῶν. ⁴ καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τῆς δυνάμεως. καὶ Σαδὼκ καὶ Ἀβιάθαρ ἱερεῖς. ⁵ καὶ Ὀρνία υἱὸς Νάθαν ἐπὶ τῶν καθεσταμένων. καὶ Ζαβούθ υἱὸς Νάθαν ἐταῖρος τοῦ βασιλέως. ⁶ καὶ Ἀχιάρ ἦν οἰκονόμος. καὶ Ἐλιάκ ὁ οἰκονόμος. καὶ Ἐλιάβ υἱὸς Σάφ ἐπὶ τῆς πατριάς. καὶ Ἀδωνιραμ υἱὸς Αὐδὼν ἐπὶ τῶν φόρων. ⁷ καὶ τῷ Σαλωμών δώδεκα καθεσταμένοι ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, χορηγεῖν τῷ βασιλεὶ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, μῆνα ἐν

τῷ ἐνιαυτῷ ἐγίνετο ἐπὶ τὸν ἓνα χορηγεῖν. ⁸ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Βεὲν υἱὸς Ὁρ ἐν ὄρει Ἐφραὶμ εἰς. ⁹ υἱὸς Λακάρ ἐν Μακὲς, καὶ ἐν Σαλαβὶν, καὶ Βαιθσαμὺς, καὶ Ἐλὼν ἕως Βηθανάν εἰς. ¹⁰ υἱὸς Ἐσθὶ ἐν Ἀραβῶθ, αὐτοῦ Σωχώ καὶ πᾶσα ἡ γῆ Ὀφέρ. ¹¹ υἱοῦ Ἀμιναδάβ πᾶσα Νεφθαδωρ. Τεφάθ θυγάτηρ Σαλωμών ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, εἰς. ¹² Βανα υἱὸς Ἀχιλὺθ τὴν Ἰθανάχ, καὶ Μαγεδδώ, καὶ πᾶς ὁ οἶκος Σάν ὁ παρὰ Σεσάθαν ὑποκάτω τοῦ Ἑσραὲ, καὶ ἐκ Βηθσάν ἕως Σαβελμαουλά, ἕως Ματβέρ Λουκάμ, εἰς. ¹³ υἱὸς Ναβέρ ἐν Ραβῶθ Γαλααδ. τούτω σχοίνισμα Ἐργαβ ἐν τῇ Βασάν, ἐξήκοντα πόλεις μεγάλαι τειχῆρεις καὶ μοχλοὶ χαλκοῖ, εἰς. ¹⁴ Ἀχινάδαβ υἱὸς Σαδδώ Μααναῖμ. ¹⁵ Ἀχιμαὰς ἐν Νεφθαλίμ. καὶ οὗτος ἔλαβε τὴν Βασεμμάθ θυγατέρα Σαλωμών εἰς γυναῖκα, εἰς. ¹⁶ Βαανᾶ υἱὸς Χουσί ἐν Ἀσὴρ καὶ ἐν Βααλωθ. ¹⁷ Σεμεὶ υἱὸς Ἡλᾶ ἐν τῷ Βενιαμίν. ¹⁸ Γαβέρ υἱὸς Ἀδαὶ ἐν τῇ γῇ Γὰδ Σηὼν βασιλέως τοῦ Ἑσεβὼν καὶ Ὁγ βασιλέως τοῦ Βασάν, καὶ Νασιφ εἰς ἐν γῇ Ἰουδα. ¹⁹ Ἰωσαφάτ υἱὸς Φουασοῦδ ἐν Ἰσάχαρ. ²¹ καὶ ἐχορήγουν οἱ καθεσταμένοι οὕτως τῷ βασιλεὶ Σαλωμών. καὶ πάντα τὰ διαγγέλματα ἐπὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως ἕκαστος μῆνα αὐτοῦ οὐ παραλλάσσουσι λόγον. ²⁸ καὶ τὰς κριθὰς καὶ τὸ ἄχυρον τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄρμασιν ἤρον εἰς τὸν τόπον οὐ ἂν ἡ ὁ βασιλεὺς ἕκαστος κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ. ²² καὶ ταῦτα τὰ δέοντα τῷ Σαλωμών. ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τριάκοντα κόροι σειμδαίλους, καὶ ἐξήκοντα κόροι ἀλεύρου κεκοπανημένου, ²³ καὶ δέκα μόσχοι ἐκλεκτοὶ, καὶ εἴκοσι βοεὶς νομάδες, καὶ ἑκατὸν πρόβατα ἐκτός ἐλάφων καὶ δορκάδων ἐκλεκτῶν σιτευτά, ²⁴ ὅτι ἦν ἄρχων πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν αὐτῷ εἰρήνη ἐκ πάντων τῶν μερῶν κυκλόθεν. ²⁹ καὶ ἔδωκε κύριος φρόνησιν τῷ Σαλωμών καὶ σοφίαν πολλήν σφόδρα καὶ χύμα καρδίας, ὥς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν. ³⁰ καὶ ἐπληθύνθη Σαλωμών σφόδρα ὑπὲρ τὴν φρόνησιν πάντων ἀρχαίων

χαίων ἀνθρώπων, καὶ ὑπὲρ πάντας φρονίμους Αἰγύπτου. ³¹ καὶ ἐσοφίσαστο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους. καὶ ἐσοφίσαστο ὑπὲρ Γαϊθὰν τὸν Ζαρίτην, καὶ τὸν Αἶναν, καὶ τὸν Χαλκαδ καὶ Δαράλα υἱοὺς Μάλ. ³² καὶ ἐλάλησε Σαλωμών τρισχιλίας παραβολάς, καὶ ἦσαν ὡδαὶ αὐτοῦ πεντακισχίλια. ³³ καὶ ἐλάλησε ὑπὲρ τῶν ξύλων ἀπὸ τῆς κέδρου τῆς ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ἕως τῆς ὑσσώπου τῆς ἐκπορευομένης διὰ τοῦ τοίχου. καὶ ἐλάλησε περὶ τῶν κτηνῶν καὶ περὶ τῶν πετεινῶν καὶ περὶ τῶν ἐρπετῶν καὶ περὶ τῶν ἰχθύων. ³⁴ καὶ παρεγίνοντο πάντες οἱ λαοί, ἀκούσαι τῆς σοφίας Σαλωμών. καὶ παρὰ πάντων τῶν βασιλείων τῆς γῆς, ὅσοι ἤκουον τῆς σοφίας αὐτοῦ. καὶ ἔλαβε Σαλωμών τὴν θυγατέρα Φαραὼ αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ εἰσηγαγεν αὐτὴν εἰς τὴν πόλιν Δαυὶδ ἕως συντελέσαι αὐτὸν τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ. τότε ἀνέβη Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ προκατελάβετο τὴν Γαζέρ, καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν, καὶ τὸν Χανανίτην τὸν κατοικοῦντα ἐν Μεργάβ. καὶ ἔδωκεν αὐτὰς Φαραὼ ἀποστολάς θυγατρὶ αὐτοῦ γυναικὶ Σαλωμών, καὶ Σαλωμών ᾠκοδόμησε τὴν Γαζέρ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἀπέστειλε Χιράμ βασιλεὺς Τύρου τοὺς παῖδας αὐτοῦ χρίσαι τὸν Σαλωμών ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀγαπῶν ἦν Χιράμ τὸν Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας. ² καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών πρὸς Χιράμ, λέγων. ³ σὺ οἶδας τὸν πατέρα μου Δαυὶδ, ὅτι οὐκ ἠδύνατο οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου Θεοῦ μου ἀπὸ προσώπου τῶν πολέμων τῶν κυκλωσάντων αὐτόν, ἕως τοῦ δοῦναι κύριον αὐτοῦς ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ⁴ καὶ νῦν ἀνέπαυσε κύριος ὁ Θεός μου ἔμοι κυκλόθεν, οὐκ ἔστιν ἐπίβουλος καὶ οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα πονηρόν. ⁵ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λέγω οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου Θεοῦ μου, καθὼς ἐλάλησε κύριος ὁ Θεός πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, λέγων. ὁ υἱός σου ὃν δώ-

σω ἀντὶ σοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. ⁶ καὶ νῦν ἐντείλει, καὶ κοψάτωσάν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου. καὶ ἰδοὺ οἱ δούλοι μου μετὰ τῶν δούλων σου, καὶ τὸν μισθὸν δουλείας σου δώσω σοι κατὰ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς, ὅτι σὺ οἶδας, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν εἰδὼς ξύλα κόπτειν καθὼς οἱ Σιδώνιοι. ⁷ καὶ ἐγενήθη καθὼς ἤκουσε Χιράμ τῶν λόγων Σαλωμών, ἐγάρη σφόδρα, καὶ εἰπεν. εὐλογητὸς ὁ Θεός σημερον, ὃς ἔδωκε τῷ Δαυὶδ υἱὸν φρόνιμον ἐπὶ τὸν λαὸν τὸν πολὺν τοῦτον. ⁸ καὶ ἀπέστειλε πρὸς Σαλωμών, λέγων. ἀκήκοα περὶ πάντων ὧν ἀπέσταλκας πρὸς μέ. ἐγὼ ποιήσω πᾶν θέλημά σου. ξύλα κέδρινα καὶ πεύκινα ⁹ οἱ δούλοι μου καταξουσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ Λιβάνου εἰς τὴν θάλασσαν, ἐγὼ θήσομαι αὐτὰ σχεδίας, ἕως τοῦ τόπου οὗ ἔαν ἀποστείλῃς πρὸς μέ, καὶ ἐκτινάξω αὐτὰ ἐκεῖ καὶ σὺ ἄρεις. καὶ ποιήσεις τὸ θέλημά μου, τοῦ δοῦναι ἄρτους τῷ οἴκῳ μου. ¹⁰ καὶ ἦν Χιράμ διδούς τῷ Σαλωμών κέδρους καὶ πεύκας καὶ πᾶν θέλημα αὐτοῦ. ¹¹ καὶ Σαλωμών ἔδωκε τῷ Χιράμ εἴκοσι χιλιάδας κόρους πυροῦ καὶ μαχεῖρ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ εἴκοσι χιλιάδας βαίθ ἐλαίου κεκομμένον. κατὰ τοῦτο ἔδιδον Σαλωμών τῷ Χιράμ κατ' ἐνιαυτόν. ¹² καὶ κύριος ἔδωκε σοφίαν τῷ Σαλωμών καθὼς ἐλάλησεν αὐτῷ. καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμέσον Χιράμ καὶ ἀναμέσον Σαλωμών, καὶ διέθεντο διαθήκην ἀναμέσον αὐτῶν. ¹³ καὶ ἀνῆγεγεν ὁ βασιλεὺς φόρον ἐκ παντός Ἰσραὴλ, καὶ ἦν ὁ φόρος τριάκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν. ¹⁴ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν Λίβανον, δέκα χιλιάδες ἐν τῷ μηνὶ ἀλλασσόμενοι. μῆνα ἦσαν ἐν τῷ Λίβανῳ, καὶ δύο μῆνας ἐν οἴκῳ αὐτῶν. καὶ Ἀδωνιράμ ἐπὶ τοῦ φόρου. ¹⁵ καὶ ἦν τῷ Σαλωμών ἐρδομηκοντα χιλιάδες αἰρόντες ἄρσιν, καὶ ὀδοκοντα χιλιάδες λατόμου ἐν τῷ ὄρει, ¹⁶ χωρὶς τῶν ἀρχόντων τῶν καθεσταμένων ἐπὶ τῶν ἔργων τῷ Σαλωμών, τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι ἐπιστάται οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα. ¹⁸ καὶ ἡτοίμασαν τοὺς λίθους καὶ τὰ ξύλα τρία ἔτη.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ε'.

Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τεσσαρακοστῷ καὶ τετρακοσιοστῷ ἔτει τῆς ἐξόδου υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ βασιλεύοντος τοῦ βασιλέως Σαλωμών ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, c. 5, 17. καὶ ἐντειλάτο ὁ βασιλεὺς ἵνα αἰρῶσι λίθους μεγάλους τιμίους εἰς τὸν θεμέλιον τοῦ οἴκου καὶ λίθους ἀπελεκήτους. c. 5, 18. καὶ ἐπέλεκσαν οἱ υἱοὶ Σαλωμών, καὶ οἱ υἱοὶ Χιράμ, καὶ ἔβαλαν αὐτούς. ³⁷ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἐθεμελίωσε τὸν οἶκον κυρίου ἐν μηνὶ Ζιουῦ, καὶ τῷ δευτέρῳ μηνὶ. ³⁸ ἐν ἑνδεκάτῳ ἡμερᾶ, ἐν μηνὶ Βαὰλ, οὗτος ὁ μὴν ὁ ὀρθοῦς, συνετέλεσθη ὁ οἶκος εἰς πάντα λόγον αὐτοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν διάταξιν αὐτοῦ. ² καὶ ὁ οἶκος ὃν ὠκοδόμησεν ὁ βασιλεὺς τῷ κυρίῳ, τεσσαράκοντα ἐν πῆχει μῆκος αὐτοῦ, καὶ εἰκοσιν ἐν πῆχει πλάτος αὐτοῦ, καὶ πέντε καὶ εἰκοσιν ἐν πῆχει τὸ ὕψος αὐτοῦ. ³ καὶ τὸ αἰλᾶν κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ εἰκοσιν ἐν πῆχει μῆκος αὐτοῦ εἰς τὸ πλάτος τοῦ οἴκου κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου. καὶ ὠκοδόμησε τὸν οἶκον, καὶ συνετέλεσεν αὐτόν. ⁴ καὶ ἐποίησε τῷ οἴκῳ θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς. ⁵ καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τὸν τοίχον τοῦ οἴκου μέλαθρα κυκλόθεν τῷ ναῷ καὶ τῷ θαβίρ. ⁶ ἡ πλευρὰ ἡ ὑποκάτω πέντε πῆχων ἐν πῆχει τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ τὸ μέσον ἕξ, καὶ ἡ τρίτη ἑπτὰ ἐν πῆχει τὸ πλάτος αὐτῆς. ὅτι διάστημα ἔδωκε τῷ οἴκῳ κυκλόθεν ἔξωθεν τοῦ οἴκου, ὅπως μὴ ἐπιλαμβάνωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου. ⁷ καὶ ὁ οἶκος ἐν τῷ οἰκοδομῆσθαι αὐτὸν λίθοις ἀκροτόμοις ἀργοῖς ὠκοδομήθη. καὶ σφύρα καὶ πέλεκυς καὶ πᾶν σκεῦος σιδηροῦν οὐκ ἤκουσθη ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ οἰκοδομῆσθαι αὐτόν. ⁸ καὶ ὁ πυλὼν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν ὑπὸ τῇ ὁμίαν τοῦ οἴκου τὴν δεξιὰν, καὶ ἑλκτὴ ἀνάβασις εἰς τὸ μέσον, καὶ ἐκ τῆς μέσης ἐπὶ τὰ τριόροφα. ⁹ καὶ ὠκοδόμησε τὸν οἶκον καὶ συνετέλεσεν αὐτόν. καὶ ἐκοιλοστάθμησε τὸν οἶκον κέδροις. ¹⁰ καὶ ὠκοδόμησε τοὺς ἐνδύμους δι' ὅλου τοῦ οἴκου πέντε ἐν πῆχει τὸ ὕψος

αὐτοῦ, καὶ συνέσχε τὸν σύνδεσμον ἐν ξύλοις κεδρίνοις. ¹⁵ καὶ ὠκοδόμησε τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου ἔσωθεν διὰ ξύλων κεδρίνων ἀπὸ τοῦ ἑδάφους τοῦ οἴκου καὶ ἔως τῶν τοίχων καὶ ἔως τῶν δοκῶν. ἐκοιλοστάθμησε συνεχόμενα ξύλοις ἔσωθεν. καὶ περιέσχε τὸ ἔσω τοῦ οἴκου ἐν πλευραῖς πενκίναις. ¹⁶ καὶ ὠκοδόμησε τοὺς εἰκοσι πῆχεις ἀπ' ἀκρου τοῦ τοίχου τὸ πλεονόν τὸ ἐν ἀπὸ τοῦ ἑδάφους ἔως τῶν δοκῶν. καὶ ἐποίησεν ἐκ τοῦ θαβίρ εἰς τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων. ¹⁷ καὶ τεσσαράκοντα πῆχεων ἦν ὁ ναὸς ¹⁹ κατὰ πρόσωπον τοῦ θαβίρ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἔσωθεν δοῦναι ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου. ²⁰ εἰκοσι πῆχεις μῆκος, καὶ εἰκοσι πῆχεις πλάτος, καὶ εἰκοσι πῆχεις τὸ ὕψος αὐτοῦ. καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ συγκεκλιμένῳ. καὶ ἐποίησε θυσιαστήριον κατὰ πρόσωπον τοῦ θαβίρ, καὶ περιέσχεν αὐτὸ χρυσίῳ. ²¹ καὶ ὅλον τὸν οἶκον περιέσχε χρυσίῳ, ἔως συντελείας παντὸς τοῦ οἴκου. ²³ καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ θαβίρ δύο Χερουβὶμ δέκα πῆχων μέγεθος ἑσταθωμένον. ²⁴ καὶ πέντε πῆχων πτερυγίων τοῦ Χερουβὶμ τοῦ ἑνὸς, καὶ πέντε πῆχων πτερυγίων αὐτοῦ τοῦ δευτέρου ἐν πῆχει δέκα ἀπὸ μέρους πτερυγίου αὐτοῦ εἰς μέρος πτερυγίου αὐτοῦ. ²⁵ οὕτως τῷ Χερουβὶμ τῷ δευτέρῳ ἐν μέτρῳ ἐνὶ συντέλειᾳ μία ἀμφοτέροις. ²⁶ καὶ τὸ ὕψος τοῦ Χερουβὶμ τοῦ ἑνὸς δέκα ἐν πῆχει. καὶ οὕτως τῷ Χερουβὶμ τῷ δευτέρῳ. ²⁷ καὶ ἀμφοτέρα Χερουβὶμ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου τοῦ ἑσωτάτου. καὶ διεπέτασε τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἤπτετο πτέρυξ μία τοῦ τοίχου, καὶ πτέρυξ Χερουβὶμ τοῦ δευτέρου ἤπτετο τοῦ τοίχου τοῦ δευτέρου. καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου ἤπτοντο πτέρυξ πτέρυγος. ²⁸ καὶ περιέσχε τὰ Χερουβὶμ χρυσίῳ. ²⁹ πάντας τοὺς τοίχους τοῦ οἴκου κύκλῳ, ἔγκολλαπτὰ ἔγραψε γραφίδι Χερουβὶμ, καὶ φοίνικας τῷ ἑσωτέρῳ καὶ τῷ ἑξωτέρῳ. ³⁰ καὶ τὸ ἑδάφος τοῦ οἴκου περιέσχε χρυσίῳ τοῦ ἑσωτάτου καὶ τοῦ ἑξωτάτου. ³¹ καὶ τῷ θυρώματι τοῦ θαβίρ ἐποίησε θύρας ξύλων ἀρκευθί-
ρων,

νων, ³³ στοαὶ τετραπλῶς, ³⁴ ἐν ἀμφοτέραις ταῖς θύραις ξύλα πεύκινα. δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ μία καὶ στροφεῖς αὐτῶν, καὶ δύο πτυχαὶ ἡ θύρα ἡ δευτέρα στρεφόμενα ³⁵ ἐγκολλημένα Χερουβὶμ καὶ φοῖνικες, καὶ διαπεπτασμένα πέταλα, καὶ περιεχόμενα χρυσίῳ καταγομένῳ ἐπὶ τὴν ἐκτύπωσιν. ³⁶ καὶ ὠκοδόμησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτάτην. τρεῖς στίχους ἀπέλεκτων, καὶ στίχος κατειργασμένης κέδρου κυκλόθεν. καὶ ὠκοδόμησε τὸ καταπέτασμα τῆς αὐλῆς τοῦ αἵλαμ τοῦ οἴκου τοῦ κατὰ προσώπον τοῦ ναοῦ.

Κ Ε Φ. Ζ'.

¹³ Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ ἔλαβε τὸν Χιράμ ἐκ Τύρου ¹⁴ υἱὸν γυναικὸς χήρας, καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς φυλῆς τῆς Νεφθαλίμ. καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἄνθρωπος Τύριος, τέκτων χαλκοῦ καὶ πεπληρωμένος τῆς τέχνης καὶ συνέσεως καὶ ἐπιγνώσεως τοῦ ποιεῖν πᾶν ἔργον ἐν χαλκῷ. καὶ εἰσηνέχθη πρὸς τὸν βασιλεῖα Σαλωμών. καὶ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα. ¹⁵ καὶ ἐγώνευσε τοὺς δύο στύλους τῷ αἵλαμ τοῦ οἴκου. ὀκτωκαίδεκα πήγεις ὕψος τοῦ στύλου. καὶ περίμετρον τεσσαρεσκαίδεκα πήγεις ἐκύκλου αὐτὸν τὸ πάχος τοῦ στύλου. τεσσάρων δακτύλων τὰ κοιλώματα. καὶ οὕτως ὁ στύλος ὁ δεύτερος. ¹⁶ καὶ δύο ἐπιθέματα ἐποίησε δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων χωνευτά. πέντε πήγεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ ἐνός, καὶ πέντε πήγεις τὸ ὕψος τοῦ ἐπιθέματος τοῦ δευτέρου. ¹⁷ καὶ ἐποίησε δύο δίκτυα περικαλύψαι τὸ ἐπίθεμα τῶν στύλων. καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ ἐνὶ, καὶ δίκτυον τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ. ¹⁸ καὶ ἔργον κρεμαστὸν, δύο στίχοι ῥῶν χαλκῶν, δεδικτυωμένοι ἔργον κρεμαστὸν. στίχος ἐπὶ στίχον. καὶ οὕτως ἐποίησε τῷ ἐπιθέματι τῷ δευτέρῳ. ²¹ καὶ ἔστησε τοὺς στύλους τοῦ αἵλαμ τοῦ ναοῦ. καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν ἕνα, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαχούμ. καὶ ἔστησε τὸν στύλον τὸν δεύτερον, καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βολῶς. ¹⁹ καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων ἔργον κρίνου κατὰ τὸ αἵλαμ τεσσαρῶν

πήγων. ²⁰ καὶ μέλαθρον ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν στύλων. καὶ ἐπάνωθεν τῶν πλευρῶν ἐπίθεμα τὸ μέλαθρον τῷ πάχει. ²³ καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν δέκα ἐν πήχει ἀπὸ τοῦ χείλους αὐτῆς ἕως τοῦ χείλους αὐτῆς, στρογγύλον κύκλῳ τὸ αὐτό. πέντε ἐν πήχει τὸ ὕψος αὐτῆς. καὶ συνηγμένη τρεῖς καὶ τριακόντα ἐν πήχει. ²⁴ καὶ ὑποστηρίγματα ὑποκάτωθεν τοῦ χείλους αὐτῆς κυκλόθεν ἐκύκλου αὐτὴν δέκα ἐν πήχει κυκλόθεν. καὶ τὸ χείλος αὐτῆς ὡς ἔργον χείλους ποτηρίου βλαστοῦ κρίνου. καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ παλαιστῆς. ²⁵ καὶ δώδεκα βόες ὑποκάτω τῆς θαλάσσης. οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες βοῶν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες θάλασσαν, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες νότον, καὶ οἱ τρεῖς ἐπιβλέποντες ἀνατολήν. καὶ πάντα τὰ ὀπίσθια εἰς τὸν οἶκον καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἐπάνωθεν. ²⁷ καὶ ἐποίησε δέκα μεχωνῶθ χαλκᾶς. πέντε πήγεις μῆκος τῆς μεχωνῶθ τῆς μιᾶς, καὶ τέσσαρες πήγεις τὸ πλάτος αὐτῆς, καὶ ἕξ ἐν πήχει ὕψος αὐτῆς. ²⁸ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν μεχωνῶθ συγκλειστὸν αὐτοῖς, καὶ συγκλειστὸν ἀναμέσον τῶν ἐξεχόμενων. ²⁹ καὶ ἐπὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῶν ἀναμέσον ἐξεχόμενων λέοντες καὶ βόες καὶ Χερουβὶμ. καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεχόμενων οὕτως καὶ ἐπάνωθεν, καὶ ὑποκάτωθεν τῶν λεόντων καὶ τῶν βοῶν χῶραι, ἔργον καταβάσεως. ³⁰ καὶ τέσσαρες τροχοὶ χαλκοὶ τῇ μεχωνῶθ τῇ μιᾷ καὶ τὰ προσέχοντα χαλκᾶ καὶ τέσσαρα μέρη αὐτῶν, ὁμίαι ὑποκάτω τῶν λουτήρων. ³² καὶ χεῖρες ἐν τοῖς τροχοῖς ἐν τῇ μεχωνῶθ. καὶ τὸ ὕψος τοῦ τροχοῦ τοῦ ἐνός πήγεις καὶ ἡμίους. ³³ καὶ τὸ ἔργον τῶν τροχῶν ἔργον τροχῶν ἄρματος. αἱ χεῖρες αὐτῶν καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν καὶ ἡ πραγματεία αὐτῶν πάντα χωνευτά. ³⁴ αἱ τέσσαρες ὁμίαι ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς μεχωνῶθ τῆς μιᾶς, ἐκ τῆς μεχωνῶθ οἱ ὅμοι αὐτῆς. ³⁵ καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνῶθ ἡμισυ τοῦ πήγεις μέγεθος αὐτῆς στρογγύλον κύκλῳ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μεχωνῶθ. καὶ ἀρχὴ χειρῶν αὐτῆς καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς

τῆς. καὶ ἠνοίγετο ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῶν χειρῶν αὐτῆς. ³⁶ καὶ τὰ συγκλείσματα αὐτῆς Χερουβὶμ καὶ λέοντες καὶ φοῖνικες ἐστῶτα, ἐχόμενον ἕκαστον κατὰ πρόσωπον ἔσω καὶ τὰ κυκλόθεν. ³⁷ κατ' αὐτὴν ἐποίησε πάσας τὰς δέκα μεγωνῶθ τάξιν μίαν καὶ μέτρον ἐν πασαις. ³⁸ καὶ ἐποίησε δέκα χυτροκαύλους χαλκοῦς τεσσαράκοντα χεῖς χωροῦντα τὸν ἕνα χυτρόκαυλον μετρήσει τεσσάρων πηχῶν. χυτρόκαυλος ὁ εἰς ἐπὶ τῇ μεγωνῶθ τῇ μιᾷ ταῖς δέκα μεγωνῶθ. ³⁹ καὶ ἔθετο τὰς πέντε μεγωνῶθ ἀπὸ τῆς ὁμίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν, καὶ πέντε ἀπὸ τῆς ὁμίας τοῦ οἴκου ἐξ ἀριστερῶν. καὶ ἡ θάλασσα ἀπὸ τῆς ὁμίας τοῦ οἴκου ἡ δεξιῶν κατ' ἀνατολὰς ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ νότου. ⁴⁰ καὶ ἐποίησε Χιράμ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμαστρεῖς καὶ τὰς φιάλας. καὶ συνετέλεσε Χιράμ ποιῶν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών ἐν οἴκῳ κυρίου. ⁴¹ στύλους δύο καὶ τὰ στρεπτά τῶν στύλων ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο. καὶ τὰ δίκτυα δύο τοῦ καλύπτειν ἀμφοτέρω τὰ στρεπτά τῶν γλυφῶν τὰ ὄντα ἐπὶ τῶν στύλων. ⁴² τὰς ῥοὰς τετρακοσίας ἀμφοτέροις τοῖς δικτύοις. δύο στίχοι ῥῶν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ περικαλύπτειν ἀμφοτέρω τὰ ὄντα τὰ στρεπτά τῆς μεγωνῶθ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς στύλοις. ⁴³ καὶ τὰ μεγωνῶθ δέκα, καὶ τοὺς χυτροκαύλους δέκα ἐπὶ τῶν μεγωνῶθ. ⁴⁴ καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τοὺς βόας δώδεκα ὑποκάτω τῆς θαλάσσης. ⁴⁵ καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμαστρεῖς καὶ τὰς φιάλας καὶ πάντα τὰ σκεύη, ἃ ἐποίησε Χιράμ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών τῷ οἴκῳ κυρίου. καὶ οἱ στύλοι τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ οἴκου κυρίου. πάντα τὰ ἔργα τοῦ βασιλέως ἃ ἐποίησε Χιράμ χαλκῷ ἄρδην. ⁴⁷ οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ οὐ ἐποίησε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα ἐκ πλήθους σφόδρα. οὐκ ἦν τέρμα τῶν σταθμῶν τοῦ χαλκοῦ. ⁴⁸ ἐν τῷ περὶ οἴκῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐχώνευσεν αὐτὰ ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἀναμέσον Σοκκῶθ καὶ ἀναμέσον Σιρά. ⁴⁸ καὶ ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς

Σαλωμών τὰ σκεύη ἃ ἐποίησεν ἐν οἴκῳ κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι τῆς προσφορᾶς χρυσῇ. ⁴⁹ καὶ τὰς λυχνίας πέντε ἐξ ἀριστερῶν, καὶ πέντε ἐκ δεξιῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θασίῳ χρυσῶς συγκλειομένας, καὶ τὰ λαμπάδια, καὶ τοὺς λυχνοὺς, καὶ τὰς ἐπαρύστερας χρυσᾶς. ⁵⁰ καὶ τὰ πρόθυρα, καὶ οἱ ἥλοι, καὶ αἱ φιάλαι, καὶ τὰ τρυβλία, καὶ αἱ θυῖσκαὶ χρυσαῖ, συγκλειστά. καὶ τὰ θυρώματα τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου τοῦ ἐσωτάτου ἁγίου τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ χρυσᾶς. ⁵¹ καὶ ἀνεπληρώθη τὸ ἔργον ὃ ἐποίησε Σαλωμών οἴκῳ κυρίου. καὶ εἰσηγγε Σαλωμών τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἅγια Σαλωμών, τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσοῖον καὶ τὰ σκεύη ἔδωκεν εἰς τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου. ¹ καὶ τὸν οἶκον ἑαυτοῦ ὠκοδόμησε Σαλωμών τριςκαίδεκα ἔτεσι. ² καὶ ὠκοδόμησε τὸν οἶκον δρυμῷ τοῦ Λιβάνου. ἑκατὸν πήχεις μήκος αὐτοῦ, καὶ πενήτηκοντα πήχεις πλάτος αὐτοῦ, καὶ τριάκοντα πηχῶν ὕψος αὐτοῦ. καὶ τριῶν στίχων στύλων κεδρίνων, καὶ ὁμίαι κεδρίναι τοῖς στύλοις. ³ καὶ ἐφάτνωσε τὸν οἶκον ἄνωθεν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν στύλων. καὶ ἀριθμὸς τῶν στύλων τεσσαράκοντα καὶ πέντε ὁ στίχος, ⁴ καὶ μέλαθρα τρία, καὶ χῶρα ἐπὶ χῶραν τρισσῶς. ⁵ καὶ πάντα τὰ θυρώματα, καὶ αἱ χῶραι τετράγωνοι μεμελαθρωμένοι. καὶ ἀπὸ τοῦ θυρώματος ἐπὶ θύραν τρισσῶς. ⁶ καὶ τὸ αἶλμα τῶν στύλων, πενήτηκοντα μήκος, καὶ πενήτηκοντα ἐν πλάτει ἐξυγνώμενα αἶλαμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν. καὶ στύλοι καὶ πάχος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς τοῖς αἰλαμίν. ⁷ καὶ τὸ αἶλμα τῶν θρόνων οὐ κρινεῖ ἐκεῖ, αἶλμα τοῦ κριτηρίου. ⁸ καὶ ὁ οἶκος αὐτῶν ἐν ᾧ καθήσεται ἐκεῖ, αὐλὴ μία ἐξελισσομένη τοῦτος κατὰ τὸ ἔργον τοῦτο. καὶ οἶκον τῇ θυγατρὶ Φαραὼ ἣν ἔλαβε Σαλωμών κατὰ τὸ αἶλμα τοῦτο. ⁹ πάντα ταῦτα ἐκ λίθων τιμίων κεκολλημένα ἐκ διαστήματος ἔσωθεν καὶ ἐκ τοῦ θεμελίου ἕως τῶν χεισῶν. καὶ ἔξωθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην

μεγάλην ¹⁰ τὴν τεθεμελιωμένην ἐν τιμίοις λίθοις· μεγάλοις λίθοις δεκαπήχῃσι καὶ τοῖς ὀκταπήχεσι. ¹¹ καὶ ἐπάνωθεν τιμίοις κατὰ τὸ μέτρον ἀπελεκήτων. καὶ κέδρου· ¹² τῆς αὐλῆς τῆς μεγάλης· κύκλῳ τρεῖς στίχοι ἀπελεκήτων, καὶ στίχος κεκολλημένης κέδρου. καὶ συνετέλεσε Σαλωμων ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμων τοῦ οἰκοδομήσαι τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ μετὰ εἴκοσι ἔτη, τότε ἐξεκκλησίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμων πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἐνεγκεῖν τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ, αὕτη ἔστι Σιών, ² ἐν μηνὶ Ἀθανί. ³ καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τῆν κιβωτὸν ⁴ καὶ τὸ πικνῶμα τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ σκηνώματι τοῦ μαρτυρίου. ⁵ καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες, προσβατὰ βόας ἀναρίθμητα. ⁶ καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὑπὸ τὰς πέτρους τῶν Χερουβίμ. ⁷ ὅτι τὰ Χερουβίμ διαπεπετασμένα ταῖς πέτραις ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ. καὶ περιεκαλυπτον τὰ Χερουβίμ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνωθεν, ⁸ καὶ ὑπερέιχον τὰ ἡγιασμένα. καὶ ἐνεβλήοντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἡγιασμένων ἐκ τῶν ἁγίων εἰς πρόσωπον τοῦ δαβίρ, καὶ οὐκ ὤπτανοντο ἐξω. ⁹ οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πληρὴ δυοπλαῆες λίθιναι, πλαῆες τῆς διαθήκης ἃς ἔθηκεν Μωυσῆς ἐν Χωρήβ, ἃς διέθετο κύριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλησε τὸν οἶκον. ¹¹ καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στήκειν λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλησε δόξα κυρίου τὸν οἶκον. ¹⁴ καὶ ἀπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς πάντα Ἰσραὴλ. καὶ πᾶσα ἐκκλησία Ἰσραὴλ εἰστήκει. ¹⁵ καὶ ἔπεν. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσρα-

ὴλ σήμερον ὃς ἐλάλησεν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ περὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐπληρώσε, λέγων. ¹⁶ ἂψ ἡς ἡμέρας ἐξήγαγον τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἐν ἐνὶ σκῆπτρῳ Ἰσραὴλ τοῦ οἰκοδομήσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. καὶ ἐξελεξάμην ἐν Ἱερουσαλὴμ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. καὶ ἐξελεξάμην τὸν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. ¹⁷ καὶ ἐγένετο ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ πατρὸς μου οἰκοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ ἔπεε κύριος πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου. ἂνθ' ὧν ἦλθεν ἐπὶ τὴν καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομήσαι οἶκον τῷ ὀνόματι μου, καλῶς ἐποίησας ὅτι ἐγενήθη ἐπὶ τὴν καρδίαν σου. ¹⁹ πληρὴ σου οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ἀλλ' ἡ ὁ υἱός σου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῶν πλευρῶν σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. ²⁰ καὶ ἀνέστησε κύριος τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὃ ἐλάλησε. καὶ ἀνέστην ἀντὶ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ θρόνου Ἰσραὴλ καθὼς ἐλάλησε κύριος, καὶ ὠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. ²¹ καὶ ἐθέμην ἐκεῖ τόπον τῇ κιβωτῷ ἐν ᾗ ἔστιν ἐκεῖ διαθήκη κυρίου ἣν διέθετο κύριος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ²² καὶ ἀνέστη Σαλωμων κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ. καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, ²³ καὶ ἔπεν. κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, φυλάσσωσιν διαθήκην καὶ ἔλεος τῷ δούλῳ σου τῷ πορευομένῳ ἐνώπιόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ²⁴ ἃ ἐφύλαξας τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου. καὶ γὰρ ἐλάλησας ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν χερσὶ σου ἐπληρώσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ²⁵ καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ φύλαξον τῷ δούλῳ σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ, λέγων. οὐκ ἐξαρθήσεται σου ἀνὴρ ἐκ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, πληρὴ

πλήν ἐὰν φυλάσσονται τὰ τέκνα σου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τοῦ πορευέσθαι ἐνώπιόν μου καθὼς ἐπορεύθης ἐνώπιον ἐμοῦ. ²⁶ καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, πιστωθήτω διὰ τὸ ῥῆμά σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου. ²⁷ ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει ὁ θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πλήν καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὃν ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; ²⁸ καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς προσευχῆς ἧς ὁ δούλός σου προσευχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σέ σήμερον ²⁹ τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἡνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκτε τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς ἧς προσευχεται ὁ δούλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. ³⁰ καὶ εἰσακούσῃ τῆς δέησεως τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν οὐρανῷ. καὶ ποιήσεις καὶ ἰλεως ἔσῃ. ³¹ ὅσα ἂν ἁμαρτή ἕκαστος τῶ πλησίον αὐτοῦ. καὶ ἐὰν λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἄρᾶν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἐξαγορεύσῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, ³² καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις. καὶ κρινεῖς τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ, ἀνομηθῆναι ἄνομον δοῦναι τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τοῦ διακαιῶσαι δίκαιον δοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. ³³ ἐν τῷ πταῖσαι τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐνώπιον ἐχθρῶν, ὅτι ἁμαρτήσονται σοι. καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσεύξονται καὶ δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, ³⁴ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστρέψῃς αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν. ³⁵ ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑετὸν ὅτι ἁμαρτήσονται σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐ-

τῶν ἀποστρέψουσιν ὅταν ταπεινώσῃς αὐτοὺς, ³⁶ καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰλεως ἔσῃ ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ δούλου σου καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ. ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν πορευέσθαι ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου ἐν κληρονομίᾳ. ³⁷ λιμὸς ἐὰν γένηται, θάνατος ἐὰν γένηται, ὅτι ἐστὶ ἐμπυρισμὸς, βροῦχος, ἐρυσίβη ἐὰν γένηται, καὶ ἐὰν θλίψῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων αὐτοῦ, πᾶν συνάντημα, πᾶν πόνον, ³⁸ πᾶσαν προσευχὴν, πᾶσαν δέησιν ἐὰν γένηται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὥς ἂν γνῶσιν ἕκαστος ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, καὶ διαπετάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ³⁹ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου καὶ ἰλεως ἔσῃ, καὶ ποιήσεις καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καθὼς ἂν γνῶς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὅτι σὺ μονώτατος οἶδας τὴν καρδίαν πάντων υἱῶν ἀνθρώπων, ⁴⁰ ὅπως φοβῶνται σε πᾶσας τὰς ἡμέρας ὅσας αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν ἡμῶν. ⁴¹ καὶ τῷ ἀλλοτριῷ ὃς οὐκ ἔστιν ἀπὸ λαοῦ σου οὗτος, ⁴² καὶ ἥξουσιν καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ⁴³ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπικαλέσῃται σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως γνῶσι πάντες οἱ λαοὶ τὸ ὄνομά σου, καὶ φοβῶνται σε, καθὼς ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ, καὶ γνῶσιν ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ὠκοδόμησα. ⁴⁴ ὅτι ἐξελεύσεται ὁ λαὸς σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐν ὁδῷ ἧς ἐπιστρέψῃς αὐτοὺς, καὶ προσεύξονται ἐν ὀνόματι κυρίου ὁδὸν τῆς πόλεως ἧς ἐξελεῖς ἐν αὐτῇ, καὶ τοῦ οἴκου οὗ ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου, ⁴⁵ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τῆς δέησεως αὐτῶν, καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτοῖς, ⁴⁶ ὅτι ἁμαρτήσονται σοι, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνθρωπος ὃς οὐκ ἁμαρτήσεται. καὶ ἐπάξεις αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς ἐνώπιον ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτιοῦσιν οἱ αἰχμαλωτιζόντες εἰς γῆν μακρὰν

μακράν ἢ ἐγγύς, ⁴⁷ καὶ ἐπιστρέψουσιν καρδίας αὐτῶν ἐν τῇ γῇ οὐ μετηχθῆσαν ἐκεῖ, καὶ ἐπιστρέψωσι ἐν γῇ μετοικίας αὐτῶν καὶ δεηθῶσί σου λέγοντες, ἡμαρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἠνομήσαμεν, ⁴⁸ καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σέ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτῶν καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἐχθρῶν αὐτῶν οὐ μετήγαγες αὐτούς, καὶ προσεύξονται πρὸς σέ ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἣς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως ἣς ἐξελέξω, καὶ τοῦ οἴκου οὐ ᾠκοδόμηκα τῷ ὀνόματί σου, ⁴⁹ καὶ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξετολμοῦ κατοικητηρίου σου, ⁵⁰ καὶ ἴλιως ἔσῃ ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν αἷς ἡμαρτόν σοι, καὶ κατὰ πάντα τὰ ἀθετήματα αὐτῶν, ἃ ᾠθέτησάν σοι. καὶ δώσεις αὐτοὺς εἰς οἰκτιμούς ἐνώπιον αἰχμαλωτευόντων αὐτούς, καὶ οἰκτιρήσουσιν εἰς αὐτούς, ⁵¹ ὅτι λαός σου καὶ κληρονομία σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ μέσου χωνευτηρίου σιδήρου. ⁵² καὶ ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου καὶ τὰ ὠτά σου ἠνωγμένα εἰς τὴν δέησιν τοῦ δούλου σου, καὶ εἰς τὴν δέησιν τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, εἰσακούειν αὐτῶν ἐν πᾶσιν οἷς ἂν ἐπικαλέσωνταί σε. ⁵³ ὅτι σὺ διέστειλας αὐτοὺς σαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, καθὼς ἐλάλησας ἐν χειρὶ δούλου σου Μωυσῆ, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου κυρίε κυρίε. τότε ἐλάλησε Σαλωμών ὑπὲρ τοῦ οἴκου ὡς συνετέλεσε τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτόν. ἥλιον ἐγνώρισεν ἐν οὐρανῷ. κύριος εἶπε τοῦ κατοικεῖν ἐν γνώφῳ. οἰκοδόμησον ὀκόν μου. οἶκον εὐπρεπῆ σαυτῷ τοῦ κατοικεῖν ἐπὶ καινότητος. οὐκ ἰδοὺ αὐτῇ γέγραπται ἐν βιβλίῳ τῆς ᾠδῆς; ⁵⁴ καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε Σαλωμών προσευχόμενος πρὸς κύριον ὅλην τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δέησιν ταύτην, καὶ ἀνέστη ἀπὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ὀκλακῶς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ διαπεπτασμέναι εἰς τὸν οὐρανόν. ⁵⁵ καὶ ἔστη καὶ εὐλόγησε πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ φωνῇ μεγάλῃ, λέγων. ⁵⁶ εὐλογητός κύριος σημερον ὃς ἔδωκε κατάπαντι τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα

ἐλάλησεν. οὐ διεφώνησε λόγος εἰς ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Μωυσῆ. ⁵⁷ γένοιτο κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν μετ' ἡμῶν καθὼς ἦν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν. μὴ ἐγκαταλίποιο ἡμᾶς μηδὲ ἀποστρέφοιο ἡμᾶς; ⁵⁸ ἐπικλίνει καρδίας ἡμῶν ἐπ' αὐτόν τοῦ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ φυλάσσειν πάσας ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ τα προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν. ⁵⁹ καὶ ἔστωσαν οἱ λόγοι οὗτοι ὡς θεδέημαι ἐνώπιον κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, ἐγγίζοντες πρὸς κύριον Θεὸν ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός, τοῦ ποιεῖν τὸ δικαίωμα τοῦ δούλου σου, καὶ τὸ δικαίωμα λαοῦ Ἰσραὴλ ἥημα ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ ἑνιαυτοῦ. ⁶⁰ ὅπως γινῶσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς, ὅτι κύριος ὁ θεὸς, αὐτὸς θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἕτι. ⁶¹ καὶ ἔστωσαν αἱ καρδίαι ἡμῶν τέλειαι πρὸς κύριον Θεὸν ἡμῶν, καὶ ὁσίως πορεύεσθαι ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καὶ φυλάσσειν ἐντολάς αὐτοῦ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ⁶² καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἔθυσαν θυσίαν ἐνώπιον κυρίου. ⁶³ καὶ ἔθυσεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ἃς ἔθυσεν τῷ κυρίῳ, βοῶν δύο καὶ εἴκοσι χιλιάδας, προβάτων ἑκατόν καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ ἐνεκαίνισεν τὸν οἶκον κυρίου ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. ⁶⁴ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡγάσεν ὁ βασιλεὺς τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τὸ κατὰ προσώπον τοῦ οἴκου κυρίου. ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας καὶ τὰ στέατα τῶν εἰρηνικῶν, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκὸν τὸ ἐνώπιον κυρίου μικρόν τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ὀλοκαύτωσιν καὶ τὰς θυσίας τῶν εἰρηνικῶν ὑπενεγκεῖν ⁶⁵ καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὴν ἑορτὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη ἀπὸ τῆς εἰσόδου Ἡμᾶθ ἕως ποταμοῦ Αἰγύπτου ἐνώπιον κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησεν ἐσθίων καὶ πίνων καὶ εὐφραίνόμενος ἐνώπιον κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἑπτὰ ἡμέρας. ⁶⁶ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδῇ ἐξαπέστειλε τὸν λαόν, καὶ εὐλόγησαν τὸν βασιλέα, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος

ἐκάστος εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ χαίροντες. καὶ ἀγαθὴ ἡ καρδία ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς οἷς ἐποίησε κύριος τῷ Δαυὶδ δούλῳ αὐτοῦ καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ἐγενήθη ὡς συνετέλεσεν Σαλωμών οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πᾶσαν τὴν πραγματείαν Σαλωμών, ὅσα ἡθέλησε ποιῆσαι, ² καὶ ᾤφθη κύριος τῷ Σαλωμῶν δευτέρον καθὼς ᾤφθη ἐν Γαββών, ³ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν κύριος. ἤκουσα τῆς φωνῆς τῆς προσευχῆς σου, καὶ τῆς δεησέως σου ἧς ἐδεήθης ἐνώπιόν μου. πεποίηκά σοι κατὰ πᾶσαν τὴν προσευχὴν σου, ἡγίακα τὸν οἶκον τοῦτον ὃν ᾠκοδόμησας τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία μου πᾶσας τὰς ἡμέρας. ⁴ καὶ σὺ ἐὰν πορευθῇς ἐνώπιον ἐμοῦ, καθὼς ἐπορεύθη Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, ἐν ὁσιότητι καρδίας καὶ ἐν εὐθύτητι, καὶ τοῦ ποιεῖν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλαμην αὐτῷ, καὶ τὰ προστάγματα μου καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάξῃς, ⁵ καὶ ἀναστήσω τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ἐν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα καθὼς ἐλάλησα Δαυὶδ πατρί σου λέγων, οὐκ ἔξαρθήσεται σοι ἀνὴρ ἡγούμενος ἐν Ἰσραὴλ. ⁶ ἐὰν δὲ ἀποστραφέντες ἀποστραφῇτε ὑμεῖς καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ φυλάξῃτε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ ἔδωκε Μωυσῆς ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ πορευθῇτε καὶ δουλεύσητε θεοῖς ἑτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς, ⁷ καὶ ἔξαρω τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί μου, ἀπορρίνω ἐκ προσώπου μου. καὶ ἔσται Ἰσραὴλ εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς λάλημα εἰς πάντας τοὺς λαούς. ⁸ καὶ ὁ οἶκος οὗτος ἔσται ὁ ὑψηλός, πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτοῦ ἐκστῆσεται καὶ συριεῖ, καὶ ἐροῦσιν. ἔνεκεν τίνος ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ; ⁹ καὶ ἐροῦσιν. ἂνθ' ὧν ἐγκατέλιπον κύριον θεὸν αὐτῶν, ὃς ἐξηγάγε τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας, καὶ ἀν-

έλαβοντο θεῶν ἄλλοτριῶν καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, διὰ τοῦτο ἐπήγαγε κύριος ἐπ' αὐτοὺς τὴν κακίαν ταύτην. τότε ἀνήγαγε Σαλωμών τὴν θυγατέρα Φαραῶ ἐκ πόλεως Δαυὶδ εἰς οἶκον αὐτοῦ, ὃν ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ¹⁰ εἰκοσιν ἔτη ἐν οἷς ᾠκοδόμησε Σαλωμών τοὺς δύο οἴκους, τὸν οἶκον κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, ¹¹ Χιράμ βασιλεὺς Τύρου ἀντελάβετο τοῦ Σαλωμών ἐν ξύλοις κεκρίνοις καὶ ἐν ξύλοις πευκίνοις, καὶ ἐν χρυσίῳ, καὶ ἐν παντὶ θελήματι αὐτοῦ. τότε ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τῷ Χιράμ εἰκοσι πόλεις ἐν τῇ γῇ τῇ Γαλιλαίᾳ. ¹² καὶ ἐξῆλθε Χιράμ ἐκ Τύρου, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Γαλιλαίαν τοῦ ἰδεῖν τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν αὐτῷ Σαλωμών. καὶ οὐκ ἤρεσαν αὐτῷ, ¹³ καὶ εἶπε. τί αἱ πόλεις αὗται ἃς ἔδωκάς μοι ἀδελφέ; καὶ ἐκάλεσεν αὐτάς Ὅριον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁴ καὶ ἤνεγκε Χιράμ τῷ Σαλωμῶν ἑκατὸν καὶ εἰκοσι τάλαντα χρυσίου. ¹⁵ καὶ ναὺν ὑπὲρ οὗ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐν Γασίῳ Γαβὴρ τὴν οὖσαν ἔχουμένην Αἰλάθ ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς ἐσχάτης θαλάσσης ἐν γῇ Ἐδῶμ. ¹⁶ καὶ ἀπέστειλε Χιράμ ἐν τῇ νηὶ τῶν παίδων αὐτοῦ ἄνδρας ναυτικούς ἐλαύνειν εἰδότες θάλασσαν μετὰ τῶν παίδων Σαλωμών. ¹⁷ καὶ ἦλθον εἰς Σωφίρα, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν χρυσίου ἑκατὸν καὶ εἰκοσι τάλαντα, καὶ ἤνεγκαν τῷ βασιλεῖ Σαλωμών.

Κ Ε Φ. Ι'.

Καὶ βασίλισσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα Σαλωμών καὶ τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ ἦλθε πειράσαι αὐτὸν ἐν αἰνίγμασι. ² καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα. καὶ κάμηλοι αἰρῶσαι ἡδύσματα καὶ χρυσὸν πολὺν σφόδρα καὶ λίθον τίμιον. καὶ εἰσῆλθε πρὸς Σαλωμών, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ³ καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμών πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς. οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ τοῦ βασιλέως, ὃν οὐκ ἀπήγγειλεν αὐτῇ. ⁴ καὶ εἶδε βασίλισσα Σαβὰ πᾶσαν τὴν φρόνησιν Σαλωμών, καὶ τὸν οἶκον ὃν ᾠκοδόμησε, ⁵ καὶ τὰ βρώματα

βρώματα Σαλωμών, καὶ τὴν καθέδραν παίδων αὐτοῦ, καὶ τὴν στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ, καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς οἰνοχοοὺς αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀλοκαύτως αὐτοῦ ἣν ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἐξ ἑαυτῆς ἐγένετο. ⁶ καὶ εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα Σαλωμών. ἄλληθινὸς ὁ λόγος ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου ⁷ περὶ τοῦ λόγου σου καὶ περὶ τῆς φρονήσεώς σου. καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λαλοῦσί μοι ἕως ὅτου παρεγενόμην καὶ εἰσάκασιν οἱ ὀφθαλμοί μου. καὶ ἰδοὺ οὐκ εἰσι τὸ ἥμισυ καθὼς ἀπηγγεῖλαν μοι. προστεθεικάσαι ἀγαθὰ πρὸς αὐτὰ ἐπὶ πάσαν τὴν ἀκοήν ἣν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου. ⁸ μακάριαι αἱ γυναῖκές σου. μακάριοι οἱ παῖδες σου οὗτοι οἱ παρεστηκότες ἐνώπιόν σου διόλου, οἱ ἀκούοντες πάσαν τὴν φρόνησίν σου. ⁹ γένοιτο κύριος ὁ θεός σου εὐλογημένος, ὃς ἠθέλησεν ἐν σοὶ δοῦναί σε ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ ἀγαπᾶν κύριον τὸν Ἰσραὴλ στήσαι εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἔθετό σε βασιλέα ἐπ' αὐτούς, τοῦ ποιεῖν κρίμα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν κρίμασιν αὐτῶν. ¹⁰ καὶ ἔδωκε τῷ Σαλωμών ἑκατὸν εἴκοσι τάλαντα χρυσοῦ, καὶ ἡδύσματα πολλὰ σφόδρα, καὶ λίθον τίμιον. οὐκ ἐληλύθει κατὰ τὰ ἡδύσματα ἐκεῖνα ἔτι εἰς πληθος, ἃ ἔδωκε βασιλίσσα Σαβὰ τῷ βασιλεῖ Σαλωμών. ¹¹ καὶ ἡ ναὺς Χιράμ ἡ αἰρουσα τὸ χρυσίον ἐκ Σουφίρ, ἤνεγκε ξύλα πελεκητὰ πολλὰ σφόδρα καὶ λίθον τίμιον. ¹² καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ πελεκητὰ ὑποστηρίγματα τοῦ οἴκου κυρίου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ νάβλας καὶ κινύρας τοῖς ὤδοις. οὐκ ἐληλύθει τοιαῦτα ξύλα ἀπελέκητα ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὥφθησάν που ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹³ καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἔδωκε τῇ βασιλίσσῃ Σαβὰ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὅσα ᾗτήσατο, ἐκτὸς πάντων ὧν ἐδεδώκει αὐτῇ διὰ χεὶρὸς τοῦ βασιλέως Σαλωμών. καὶ ἀπεστράφη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτῆς αὕτη καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς. ¹⁴ καὶ ἦν ὁ σταθμὸς τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐλληλυθότος τῷ Σαλωμών ἐν ἑνιαυτῷ ἐνί, ἑκακόσια καὶ ἑξηκονταεῖς τάλαντα χρυσοῦ, ¹⁵ χωρὶς τῶν

φόρων τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ πάντων τῶν βασιλείων τοῦ πέραν, καὶ τῶν σιτραπῶν τῆς γῆς. ¹⁶ καὶ ἐποίησε Σαλωμών τριακόσια δόρατα χρυσοῦ ἑλατά. τριακόσιοι χρυσοὶ ἐπῆσαν ἐπὶ τὸ δόρυ τὸ ἐν. ¹⁷ καὶ τριακόσια ὅπλα χρυσοῦ ἑλατά. καὶ τρεῖς μναὶ ἐνήσαν χρυσοῦ εἰς τὸ ὄπλον τὸ ἐν. καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον δρυμοῦ τοῦ Αἰβάνου. ¹⁸ καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάντινον μέγαν, καὶ περιεχύρωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ. ¹⁹ ἐξ ἀναβαθμοῖ τῷ θρόνῳ, καὶ προτομαὶ μοσχῶν τῷ θρόνῳ ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ χεῖρες ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς καθέδρας, καὶ δύο λέοντες ἐστηκότες παρὰ τὰς χεῖρας, ²⁰ καὶ δωδεκα λέοντες ἐστῶτες ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀναβαθμῶν ἐνθεν καὶ ἐνθεν. οὐ γέγονεν οὕτως πάση βασιλείᾳ. ²¹ καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ ὑπὸ τοῦ Σαλωμών γεγνότα χρυσοῦ, καὶ λουτήρες χρυσοῦ, καὶ πάντα τὰ σκευὴ οἴκου δρυμοῦ τοῦ Αἰβάνου χρυσίῳ συγκεκλεισμένα. οὐκ ἦν ἀργύριον, ὅτι οὐκ ἦν λογιζόμενον ἐν ταῖς ἡμέραις Σαλωμών. ²² ὅτι ναῦς Θαρσίς τῷ βασιλεῖ Σαλωμών ἐν τῇ θαλάσῃ μετὰ τῶν νηῶν Χιράμ. μία διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο τῷ βασιλεῖ ναῦς ἐκ Θαρσίς χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου καὶ λίθων τορευτῶν καὶ πελεκητῶν. αὕτη ἦν ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς ἧς ἀνένεγκεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὴν ἄκραν, τοὺς περιφράξει τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ, καὶ τὴν Ἀσσοῦρ, καὶ τὴν Μαγδάλ, καὶ τὴν Γαζέρ, καὶ τὴν Βαιθωρὼν τὴν ἀνωτέρω, καὶ τὴν Ἰεθιρμὰθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἀρματων, καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἵππῶν, καὶ τὴν πραγματείαν Σαλωμών ἣν ἐπραγματεύσατο οἰκοδομῆσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ τοῦ μὴ κατάρχει αὐτοῦ πάντα τὸν λαὸν τὸν ὑπολειμμένον ὑπὸ τοῦ Χετταίου καὶ τοῦ Ἀμορραίου καὶ τοῦ Φερεζαίου καὶ τοῦ Χαναταίου καὶ τοῦ Εὐαίου καὶ τοῦ Ἰεβουσαίου καὶ τοῦ Γεργεσαίου τῶν

μή ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὄντων, τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ὑπολειμμένα μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ, οὓς οὐκ ἐδύναντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, καὶ ἀνῆγαγεν αὐτούς Σαλωμών ἐκ φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμών πρᾶγμα, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἄνδρες οἱ πολεμισταί, καὶ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἄρχοντες καὶ τριακοὶ αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντες τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ, καὶ ἵππεῖς αὐτοῦ. ²³ καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμών ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς· πλούτω καὶ φρονήσει. ²⁴ καὶ πάντες βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμών, τοῦ ἀκούσαι τῆς φρονήσεως αὐτοῦ ἣς ἔδωκε κύριος τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. ²⁵ καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἱματισμόν, στακτὴν καὶ ἡδύσματα καὶ ἵππους καὶ ἡμιόνους· τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτῷ. ²⁶ καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμών τέσσαρες χιλιάδες θῆλειαι ἵπποι εἰς ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἱππέων. καὶ ἔθετο αὐτὰς ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἁρμάτων καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἦν ἡγοῦμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων καὶ ἕως ὀρίων Αἰγύπτου. ²⁷ καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κίδρους ἔδωκεν ὡς συκαμίνους· τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πληθός. ²⁸ καὶ ἡ ἐξοδος Σαλωμών τῶν ἱππέων καὶ ἔξ Αἰγύπτου καὶ ἐκ Θεκουὲ ἔμποροι τοῦ βασιλέως. καὶ ἐλάμβανον ἐκ Θεκουὲ ἐν ἀλλάγματι, ²⁹ καὶ ἀνέβαινεν ἡ ἐξοδος ἔξ Αἰγύπτου ἄρμα ἀντὶ ἑκατὸν ἀργυρίου, καὶ ἵππος ἀντὶ πενήτηκοντα ἀργυρίου. καὶ οὕτως πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι Χετταῖν καὶ βασιλεῦσι Συρίας κατὰ θάλασσαν ἐξεπορεύοντο.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἦν φιλόγυνος. ³ καὶ ἦσαν αὐτῷ γυναῖκες ἄρχουσαι ἐπακόσiai, καὶ παλλακαὶ τριακόσαι. ¹ καὶ ἔλαβε γυναῖκας ἀλλοτρίας, καὶ τὴν θυγατέρα Φαραὼ, Μωαβίτιδας, Ἀμμανίτιδας, Σύρας, καὶ Ἰδουμαίας, Χετταίας, καὶ Ἀμοδ-

ράϊας, ² ἐκ τῶν ἐθνῶν ὧν ἀπέειπε κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, οὐκ ἐξελεύσεσθαι εἰς αὐτούς, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἐξελεύσονται εἰς ὑμᾶς, μὴ ἐκκλίνωσι τὰς καρδίας ὑμῶν ὀπίσω εἰδῶλων αὐτῶν, εἰς αὐτούς ἐκολληθῇ Σαλωμών, τοῦ ἀγαπήσαι. ⁴ καὶ ἐγενήθη ἐν καιρῷ γήρους Σαλωμών, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἡ καρδία Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ³ καὶ ἐξέκλιναν γυναῖκες αἱ ἄλλοτριαί· τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὀπίσω θεῶν αὐτῶν. ⁷ τότε ᾤκοδόμησε Σαλωμών ὑψηλὸν τῷ Χαμῶς, εἰδῶλῳ Μωαβ, καὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν εἰδῶλῳ υἱῶν Αμμων, ⁵ καὶ τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων. ⁸ καὶ οὕτως ἐποίησε πάσαις ταῖς γυναῖξιν αὐτοῦ ταῖς ἄλλοτρίαις, αἱ ἐθυμίαν καὶ ἐθνον τοῖς εἰδῶλοις αὐτῶν. ⁶ καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. οὐκ ἐπορεύθη ὀπίσω κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατήρ αὐτοῦ. ⁹ καὶ ὠργίσθη κύριος ἐπὶ Σαλωμών, ὅτι ἐξέκλινε καρδίαν αὐτοῦ ἀπὸ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ, τοῦ ὁφθέντος αὐτῷ δις, ¹⁰ καὶ ἐνετείλαμένου αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ λόγου τούτου τὸ παράπαν μὴ πορευθῆναι ὀπίσω θεῶν ἐτέρων, καὶ φυλάσσεσθαι ποιῆσαι ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ κύριος ὁ θεός. οὐδ' ἦν ἡ καρδία αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου κατὰ τὴν καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Σαλωμών. ἀνθ' ὧν ἐγένετο ταῦτα μετὰ σου, καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἃ ἐνετείλαμην σοι, διαρρήσσω διαρρήξω τὴν βασιλείαν σου ἐκ χειρὸς σου, καὶ δώσω αὐτὴν τῷ δούλῳ σου. ¹² πλην ἐν ταῖς ἡμέραις σου οὐ ποιήσω αὐτὰ διὰ Δαυὶδ τὸν πατέρα σου. ἐκ χειρὸς υἱοῦ σου λήψομαι αὐτήν. ¹³ πλην ὅλην τὴν βασιλείαν οὐ μὴ λάβω. σκηπτρον ἐν δώσω τῷ υἱῷ σου διὰ Δαυὶδ τὸν δούλόν μου καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελέξαμην. ¹⁴ καὶ ἤγχιρε κύριος Σαγὰν τῷ Σαλωμών τὸν Ἀδὲρ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ τὸν Ἐσρῶν υἱὸν Ἑλιαδά· τὸν ἐν Ραταμ Ἀδαδῆε βασιλέα Σουβὰ κύριον αὐτοῦ. καὶ συνηθροίσθησαν ἐπ' αὐτὸν ἄνδρες, καὶ ἦν ἄρχων

συστρέμ-

συστρέμματος, και προκατελάβετο τὴν Λαμασεκ. και ἦσαν Σατὰν τῷ Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Σαλωμών, και Ἄδερ ὁ Ἰδουμαῖος ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας ἐν Ἰδουμαίᾳ. ¹⁵ και ἐγένετο ἐν τῷ ἐξολοθρεῦσαι Δαυὶδ τὸν Ἐδὼμ ἐν τῷ πορευθῆναι Ἰωάβ ἀρχοντα τῆς στρατιᾶς θάπτειν τοὺς τραυματίας, και ἔκοψαν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ. ¹⁶ ὅτι ἐξ μηνᾶς ἐνεκαθῆτο ἐκεῖ Ἰωάβ και πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, ἕως οὗτου ἐξολοθρεῦσεν πᾶν ἀρσενικὸν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ. ¹⁷ και ἀπέδρα Ἄδερ αὐτὸς και πάντες ἄνδρες Ἰδουμαῖοι τῶν παίδων τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, και ἐξῆλθον εἰς Αἴγυπτον, και Ἄδερ παιδαριον μικρὸν. ¹⁸ και ἀνίστανται ἄνδρες ἐκ τῆς πόλεως Μαδιάμ, και ἔρχονται εἰς Φαράν, και λαμβάνουσιν ἄνδρας μεθ' αὐτῶν, και ἔρχονται πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου. και ἐξῆλθεν Ἄδερ πρὸς Φαραὼ, και ἔδωκεν αὐτῷ οἶκον, και ἄρτους διέταξεν αὐτῷ. ¹⁹ και εὐρεν Ἄδερ χάριν ἐναντίον Φαραὼ σφόδρα, και ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα ἀδελφὴν τῆς γυναίκος αὐτοῦ, ἀδελφὴν Θεκεμῖνας μεῖζω. ²⁰ και ἔτεκεν αὐτὴ ἡ ἀδελφὴ Θεκεμῖνας τῷ Ἄδερ τὸν Γανηβὰθ υἱὸν αὐτῆς. και ἐξέθρεψεν αὐτὸν Θεκεμῖνα ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραὼ. και ἦν Γανηβὰθ ἐν μέσῳ υἱῶν Φαραὼ. ²¹ και Ἄδερ ἤκουσεν ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι νεκοῖμῃται Δαυὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, και ὅτι τέθνηκεν Ἰωάβ ὁ ἀρχων τῆς στρατιᾶς, και εἶπεν Ἄδερ πρὸς Φαραὼ. ἐξαποστείλον με, και ἀποστρέψω εἰς τὴν γῆν μου. ²² και εἶπε Φαραὼ τῷ Ἄδερ. τί σοι ἐλάττω μετ' ἐμοῦ; και ἰδοὺ σὺ ζητεῖς ἀπελθεῖν εἰς τὴν γῆν σου; και εἶπεν αὐτῷ Ἄδερ, ὅτι ἐξαποστέλλων ἐξαποστείλες με. και ἀνέστρεψεν Ἄδερ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. αὕτη ἡ κακία ἦν ἐποίησεν Ἄδερ. και ἐβαρυνθύμῃσεν Ἰσραὴλ, και ἐβασίλευσεν ἐν γῇ Ἐδὼμ. ²⁶ και Ἰεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ ὁ Ἐφραθὶ ἐκ τῆς Σαριρᾶ υἱὸς γυναϊκὸς χηρας δούλου Σαλωμών. ²⁷ και τοῦτο τὸ πρᾶγμα ὡς ἐπῆρατο χεῖρας ἐπὶ βασιλεῖα Σαλωμών. και ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ὠκοδόμησε τὴν ἄκραν, συνέκλεισε

τὸν φραγμὸν τῆς πόλεως Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ²⁸ και ὁ ἄνθρωπος Ἰεροβοὰμ ἰσχυρὸς δυνάμει. και εἶδε Σαλωμών τὸ παιδάριον ὅτι ἀνὴρ ἐργων ἐστὶ, και κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἀρσεις οἴκου Ἰωσήφ. ²⁹ και ἐγενήθη ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, και Ἰεροβοὰμ ἐξῆλθεν ἐξ Ἰερουσαλὴμ, και εὐρεν αὐτὸν Ἀχιά ὁ Σηλωνίτης ὁ προφῆτης ἐν τῇ ὁδῷ, και ἀπέστησεν αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ. και Ἀχιά περιβεβλημένος ἱματίῳ καινῷ, και ἀμφότεροι μόνοι ἐν τῷ πεδίῳ. ³⁰ και ἐπελάβετο Ἀχιά τοῦ ἱματίου αὐτοῦ τοῦ καινοῦ τοῦ ἐπ' αὐτῷ, και διεῤῥήξεν αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα, ³¹ και εἶπε τῷ Ἰεροβοὰμ. λαβε σεαυτῷ δέκα ῥήγματα, ὅτι ταδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ ῥήσω τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς Σαλωμών, και δώσω σοι δέκα σκήπτρα. ³² και δύο σκήπτρα ἔσονται αὐτῷ, διὰ τὸν δούλον μου Δαυὶδ, και διὰ Ἰερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἣν ἐξελεξάμην ἐν αὐτῇ ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, ³³ ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπέ με και ἐποίησε τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων, και τῷ Χαμῶς και τοῖς εἰδώλοις Μωάβ και τῷ βασιλεὶ αὐτῶν προσοχθίσματι υἱῶν Ἀμμὼν, και οὐκ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς μου τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ³⁴ και οὐ μὴ λάβω τὴν βασιλείαν ὅλην ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, διότι ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, διὰ τὸν Δαυὶδ τὸν δούλον μου ὃν ἐξελεξάμην αὐτόν. ³⁵ και λήψομαι τὴν βασιλείαν ἐκ χειρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, και δώσω σοι τὰ δέκα σκήπτρα. ³⁶ τῷ δὲ υἱῷ αὐτοῦ δώσω τὰ δύο σκήπτρα, ὅπως ἡ θείσις τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ πάσας τὰς ἡμέρας ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἰερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξελεξάμην ἑμαυτῷ τοῦ θέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. ³⁷ και σὲ λήψομαι και βασιλεύσεις ἐν οἷς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου, και σὺ ἔσῃ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. ³⁸ και ἔσται ἐὰν φυλάξῃς πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, και πορευθῇς ἐν ταῖς ὁδοῖς μου, και ποιήσῃς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ φυλάξασθαι τὰ προστάγματά μου και τὰς ἐντολάς μου,

μου, καθὼς ἐποίησε Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ καὶ οἰκοδομήσω σοι οἶκον πιστόν, καθὼς ὠκοδομησα τῷ Δαυὶδ. ⁴⁰ καὶ ἐξήγησε Σαλωμών θανατώσαι τὸν Ἱεροβοάμ. καὶ ἀνέστη καὶ ἀπέδρα εἰς Αἴγυπτον πρὸς Σουσακίμ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ ἕως οὗ ἀπέθανε Σαλωμών. ⁴¹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σαλωμών καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ πᾶσαν τὴν φρόνησιν αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βιβλίῳ ῥημάτων Σαλωμών; ⁴² καὶ αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐβασίλευε Σαλωμών ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη. ⁴³ καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμών μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβὰτ, καὶ αὐτοῦ ἔτι ὄντος ἐν Αἰγύπτῳ ὡς ἐφυγεν ἐκ προσώπου Σαλωμών καὶ ἐκάθητο ἐν Αἰγύπτῳ, κατευνάζει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν Σαριρά τὴν ἐν ὄρει Ἐφραΐμ. καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών ἐκοιμήθη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοάμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ πορεύεται βασιλεὺς Ῥοβοάμ εἰς Σίκιμα, ὅτι εἰς Σίκιμα ἤρχοντο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεύσαι αὐτόν. ³ καὶ ἐλάλησεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα Ῥοβοάμ, λέγοντες. ⁴ ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέως, οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομέν σοι. ⁵ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἀπέλθετε ἕως ἡμερῶν τριῶν, καὶ ἀναστρέψατε πρὸς μέ. καὶ ἀπῆλθον. ⁶ καὶ ἀπηγγείλει ὁ βασιλεὺς τοῖς πρεσβυτέροις, οἱ ἦσαν παρεστῶτες ἐνώπιον Σαλωμών τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ, λέγων. πῶς ὑμεῖς βουλεύεσθε καὶ ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ λόγον; ⁷ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν, λέγοντες. εἰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἔση δοῦλος τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ δουλεύσεις αὐτοῖς, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς λόγους ἀγαθοὺς, καὶ ἔσονται σοι δούλοι πάσας τὰς ἡμέρας. ⁸ καὶ ἐγκατέλιπε

τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαριῶν τῶν ἐκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν παρεστηκότων πρὸ προσώπου αὐτοῦ. ⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τί ὑμεῖς συμβουλευετέ; καὶ τί ἀποκριθῶ τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λέγουσι πρὸς μέ λεγόντων, κούφισον ἀπὸ τοῦ κλοιοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς; ¹⁰ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν τὰ παιδάρια τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ οἱ παρεστηκότες πρὸ προσώπου αὐτοῦ, λέγοντες. τάδε λαλήσεις τῷ λαῷ τούτῳ τοῖς λαλήσασι πρὸς σέ λέγοντες, ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ἡμῶν, καὶ σὺ νῦν κούφισον ἀφ' ἡμῶν. τάδε λαλήσεις πρὸς αὐτούς. ἡ μικρότης μου παχυτέρα τῆς ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου. ¹¹ καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπεσάσθητο ὑμᾶς κλοιῷ βαρεῖ, καγὰρ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν. ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, ἐγὼ δὲ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. ¹² καὶ παρεγένοντο πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα Ῥοβοάμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καθότι ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, λέγων. ἀναστράφητε πρὸς μέ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. ¹³ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν λαὸν σκληρῶς. καὶ ἐγκατέλιπε Ῥοβοάμ τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων ἃ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ, ¹⁴ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν παιδαριῶν, λέγων. ὁ πατήρ μου ἐβάρυνε τὸν κλοιὸν ὑμῶν, καγὰρ προσθήσω ἐπὶ τὸν κλοιὸν ὑμῶν. ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, καγὰρ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. ¹⁵ καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ κυρίου, ὅπως στήσῃ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ ὁ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχιά τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ. ¹⁶ καὶ ἰδὼν πᾶς Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν. καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς τῷ βασιλεῖ, λέγων. τίς ἡμῖν μερίς ἐν Δαυὶδ; καὶ οὐκ ἔστι ἡμῖν κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί. ἀπότερχε Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα σου, νῦν βόσκει τὸν οἶκόν σου Δαυὶδ. καὶ ἀπῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιράμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου,

φόρου, καὶ ἐλιθοβολήσαν αὐτὸν ἐν λίθοις καὶ ἀπέθανε. καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἔφθασεν ἀναβῆναι τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ. ¹⁹ καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²⁰ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε πᾶς Ἰσραὴλ ὅτι ἀνέκαμψεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἦν ὀπίσω οἴκου Δαυὶδ παρὲς σκήπτρου Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν μόνοι. ²¹ καὶ Ῥοβοὰμ ἐξῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξεκκλησίασε τὴν συναγωγὴν Ἰούδα καὶ σκήπτρον Βενιαμὴν ἑκατὸν καὶ ἑκοσι χιλιάδας νεανίων ποιοῦντων πόλεμον, τοῦ πολεμεῖν πρὸς οἶκον Ἰσραὴλ ἐπιστρέφειν τὴν βασιλείαν Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμών. ²² καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαϊάν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ, λέγων. ²³ εἰπον τῷ Ῥοβοὰμ υἱῷ Σαλωμών βασιλεῖ Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ τῷ καταλοίπῳ τοῦ λαοῦ, λέγων. ²⁴ τάδε λέγει κύριος. οὐκ ἀναβήσεσθε οὐδὲ πολεμήσετε μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ἀποστρέφετω ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον ἑαυτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου κυρίου, καὶ κατέπαυσαν τοῦ πορευθῆναι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου. καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών κοιμᾶται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, υἱὸς ὧν ἐξαΐδεκα ἐτῶν ἐν τῷ βασιλευμένῳ αὐτόν, καὶ δώδεκα ἐτὴ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ναανὰν, θυγάτηρ Ἀνά υἱοῦ Ναὰς βασιλέως υἱῶν Ἀμμων. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐξ ὅρους Ἐφραὶμ δοῦλος τῷ Σαλωμών, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἱεροβοὰμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαριρὰ, γυνὴ πόρνη. καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Σαλωμών εἰς ἄρχοντα σκυτάλης ἐπὶ ἄρχεις οἴκου Ἰωσήφ. καὶ ᾠκοδόμησε τῷ Σαλωμών τὴν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραὶμ. καὶ ἦσαν

αὐτῷ τριακόσια ἄρματα ἵππων. οὗτος ᾠκοδόμησε τὴν ἀκρὰν ἐν ταῖς ὑψέσσιν οἴκου Ἐφραὶμ, οὗτος συνέκλεισε τὴν πόλιν Δαυὶδ, καὶ ἦν ἐπαιρούμενος ἐπὶ τὴν βασιλείαν. καὶ ἐζήτηε Σαλωμών θανατώσαι αὐτόν. καὶ ἐφοβήθη καὶ ἀπέδρα αὐτὸς πρὸς Σουσακὶμ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως ἀπέθανε Σαλωμών. καὶ ἤκουσεν Ἱεροβοὰμ ἐν Αἰγύπτῳ ὅτι τέθνηκε Σαλωμών, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὰ ὠτα Σουσακὶμ βασιλέως Αἰγύπτου, λέγων. ἔξαπόστειλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι ἐγὼ εἰς τὴν γῆν μου. καὶ εἶπεν αὐτῷ Σουσακὶμ. αἴτησά τι αἶτημα, καὶ δώσω σοι. καὶ Σουσακὶμ ἔδωκε τῷ Ἱεροβοὰμ τὴν Ἀνὰ ἀδελφὴν Θεκεμίναν τὴν προσηυτέραν τῆς γυναῖκος αὐτοῦ αὐτῷ εἰς γυναῖκα. αὕτη ἦν μεγάλη ἐν μέσῳ τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως, καὶ ἔτεκε τῷ Ἱεροβοὰμ τὸν Ἀβιά υἱὸν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς Σουσακὶμ. ὄντως ἔξαπόστειλόν με, καὶ ἀπελεύσομαι. καὶ ἐξῆλθεν Ἱεροβοὰμ ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Σαριρὰ τὴν ἐν ὄρει Ἐφραὶμ. καὶ συνάγεται ἐκεῖ πᾶν σκήπτρον Ἐφραὶμ. καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἱεροβοὰμ χάρακα. καὶ ἠβώσθησε τὸ παιδαριον αὐτοῦ ἀβώστίᾳ κραταίᾳ σφόδρα. καὶ ἐπορευθὴ Ἱεροβοὰμ ἐρωτήσας περὶ τοῦ παιδαρίου. καὶ εἶπε πρὸς Ἀνὰ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ἀνάστηθι, πορεύου, ἐπερώτησον τὸν θεόν περὶ τοῦ παιδαρίου εἰ ζήσεται ἐκ τῆς ἀβώστιάς αὐτοῦ. καὶ ἄνθρωπος ἦν ἐν Σηλῳμ, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἀχιά, καὶ οὗτος ἦν υἱὸς ἐξήκοντα ἐτῶν, καὶ ῥῆμα κυρίου μετ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ἀνάστηθι, καὶ λαβεῖ εἰς τὴν χεῖρά σου τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ ἄρτους καὶ κολλύρια τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, καὶ σταφυλὴν, καὶ στάμνον μελίτος. καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ, καὶ ἔλαβε εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆς ἄρτους καὶ δύο κολλύρια, καὶ σταφυλὴν, καὶ στάμνον μελίτος τῷ Ἀχιά. καὶ ὁ ἄνθρωπος προσηύτερος, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἠμβλυώπουν τοῦ ἰδεῖν. καὶ ἀνέστη ἐκ Σαριρὰ καὶ πορεύεται. καὶ ἐγένετο ἐλθούσης αὐτῆς εἰς τὴν πόλιν πρὸς Ἀχιά τὸν Σηλω-

Σηλωνίτην, καὶ εἶπεν Ἀχιά τῷ παιδα-
ρίῳ αὐτοῦ. ἔξελθε δὴ εἰς ἀπαντὴν Ἀ-
νὼ τῇ γυναικὶ Ἱεροβοάμ, καὶ ἔρεῖς αὐ-
τῇ. εἰσελθε, καὶ μὴ στήῃς, ὅτι τάδε λέγει
κύριος. σκληρὰ ἐγὼ ἐπαποστείλω ἐπὶ
σέ, καὶ εἰσῆλθεν Ἀνὼ πρὸς τὸν ἀνθρω-
πον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ Ἀχιά.
ἵνατί ἐνήνοχάς μοι ἄρτους, καὶ στα-
φυλὴν, καὶ κολλύρια, καὶ στάμνον μέ-
λιτος; τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ σὺ ἀπ-
ελεύσῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἔσται εἰσελθού-
σης σου τὴν πόλιν εἰς Σαριρὰ, καὶ τὰ
κοράσια σου ἐξελεύσονται σοι εἰς συν-
άντησιν καὶ ἐροῦσί σοι, τὸ παιδάριον
τέθνηκεν. ὅτι τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξολοθρεύσω τὸν Ἱεροβοάμ οὐ-
ροῦντα πρὸς τοῖχον, καὶ ἔσονται οἱ
τεθνηκότες τοῦ Ἱεροβοάμ ἐν τῇ πόλει
καταφάγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τέ-
θνηκὸτα ἐν τῷ ἀγρῷ καταφάγεται τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ παιδά-
ριον κόψεται. οὐαὶ κύριε, ὅτι εὐρέθῃ
ἐν αὐτῷ ῥῆμα καλὸν περὶ τοῦ κυρίου.
καὶ ἀπῆλθεν ἡ γυνὴ, ὡς ἤκουσεν. καὶ
ἐγένετο ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Σαριρὰ,
καὶ τὸ παιδάριον ἀπέθανε. καὶ ἐξῆλ-
θεν ἡ κραυγὴ εἰς ἀπαντὴν. καὶ ἐπο-
ρεύθη Ἱεροβοάμ εἰς Σίκιμα τὴν ἐν ὄρει
Ἐφραὶμ, καὶ συνήθροισεν ἐκεῖ τὰς φυ-
λάς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη ἐκεῖ Ῥο-
βοάμ υἱὸς Σαλωμών. καὶ λόγος κυρίου
ἐγένετο πρὸς Σαμαίαν τὸν Ἐνλαμί,
λέγων. λάβε σεαυτῷ ἱμάτιον καινὸν τὸ
οὐκ εἰσεληλυθὸς εἰς ὕδωρ, καὶ ῥῆξον
αὐτὸ δώδεκα ῥήγματα, καὶ δώσεις τῷ
Ἱεροβοάμ, καὶ ἔρεῖς αὐτῷ. τάδε λέγει
κύριος. λάβε σεαυτῷ δέκα ῥήγματα
τοῦ περιβαλέσθαι σε. καὶ ἔλαβεν Ἱε-
ροβοάμ. καὶ εἶπε Σαμαίας. τάδε λέγει
κύριος ἐπὶ τὰς δέκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.
καὶ εἶπεν ὁ λαὸς πρὸς Ῥοβοάμ υἱὸν
Σαλωμών. ὁ πατὴρ σου ἐβάρυνε τὸν
κλοιὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐβάρυνε
τὰ βρωμάτα τῆς τραπέζης αὐτοῦ. καὶ
νῦν κομφιεῖς ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσο-
μέν σοι. καὶ εἶπεν Ῥοβοάμ πρὸς τὸν
λαόν. ἔτι τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἀποκρι-
θήσομαι ὑμῖν ῥῆμα. καὶ εἶπεν Ῥοβοάμ.
εἰσαγάγετε μοι τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ
συμβουλευέσονται μετ' αὐτῶν τί ἀπο-
κριθῶ τῷ λαῷ ῥῆμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ

τρίτῃ, καὶ ἐλάλησε Ῥοβοάμ εἰς τὰ ὦτα
αὐτῶν, καθὼς ἀπέστειλεν ὁ λαὸς πρὸς
αὐτόν. καὶ εἶπον οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ. οὕτως ἐλάλησεν πρὸς σέ ὁ λαός.
καὶ διεσκέδασε Ῥοβοάμ τὴν βουλὴν αὐ-
τῶν, καὶ οὐκ ἤρρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ.
καὶ ἀπέστειλε, καὶ εἰσῆγαγε τοὺς συν-
τρόφους αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς.
ταῦτα καὶ ταῦτα ἀπέσταλκεν ὁ λαός
πρὸς μὲ λέγων. καὶ εἶπαν οἱ σύντρο-
φοι αὐτοῦ. οὕτως λαλήσεις πρὸς τὸν
λαόν, λέγων. ἡ μικρότης μου παχυτέρα
ὑπὲρ τὴν ὀσφύν τοῦ πατρός μου. ὁ
πατὴρ μου ἐμαστίγουν ὑμᾶς μάστιξιν,
ἐγὼ δὲ καταρξῶ ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.
καὶ ἤρρεσε τὸ ῥῆμα ἐνώπιον Ῥοβοάμ.
καὶ ἀπεκρίθη τῷ λαῷ καθὼς συνεβού-
λευσαν αὐτῷ οἱ σύντροφοι αὐτοῦ τὰ
παιδάρια. καὶ εἶπεν πᾶς ὁ λαὸς ὡς
ἄνθρωπος εἰς ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ,
καὶ ἀνέκραξαν ἅπαντες, λέγοντες. οὐ
μερίς ἡμῖν ἐν Δαυὶδ οὐδὲ κληρονομία
ἐν νύῃ Ἰεσσαί. ἕκαστος εἰς τὰ σκηνώ-
ματά σου Ἰσραὴλ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος
οὗτος οὐκ εἰς ἄρχοντα οὐδὲ εἰς ἡγού-
μενον. καὶ διεσπάρη πᾶς ὁ λαὸς ἐκ Σι-
κίμων, καὶ ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὸ
σκήνωμα αὐτοῦ. καὶ κατεκράτησε Ῥο-
βοάμ, καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ
ἄρμα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἱερου-
σαλήμ. καὶ πορεύονται ὅπως αὐτοῦ
πᾶν σκῆπτρον Ἰούδα, καὶ πᾶν σκῆπ-
τρον Βενιαμίν. καὶ ἐγένετο ἐνισταμέ-
νου τοῦ ἐναντιοῦ, καὶ συνήθροισε Ῥο-
βοάμ πάντα ἄνδρα Ἰούδα καὶ Βενια-
μίν, καὶ ἀνέβη τοῦ πολεμεῖν πρὸς Ἱε-
ροβοάμ εἰς Σίκιμα. καὶ ἐγένετο ῥῆμα
κυρίου πρὸς Σαμαίαν ἄνθρωπον τοῦ
Θεοῦ, λέγων. εἰπον τῷ Ῥοβοάμ βασι-
λεῖ Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα οἶκον Ἰού-
δα καὶ Βενιαμίν, καὶ πρὸς τὸ κατὰ-
λειμμα τοῦ λαοῦ, λέγων. τάδε λέγει
κύριος. οὐκ ἀναθήσεσθε οὐδὲ πολεμή-
σετε πρὸς τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν υἱούς
Ἰσραὴλ, ἀναστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ γέγονε τὸ
ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἤκουσαν τοῦ λόγου
κυρίου, καὶ ἀνέσχον μὴ πορευθῆναι
κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου. ²⁵ καὶ ὠκοδό-
μησεν Ἱεροβοάμ τὴν Σίκιμα τὴν ἐν
ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ κατόκει ἐν αὐτῇ, καὶ
ἐξῆλθεν

ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ὠκοδόμησε τὴν
 Φανουήλ. ²⁶ καὶ εἶπεν Ἱεροβοὰμ ἐν
 τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. ἰδοὺ νῦν ἐπιστρέψει
 ἡ βασιλεία εἰς οἶκον Δαυὶδ. ²⁷ ἂν ἄ-
 ναβῇ ὁ λαὸς οὗτος ἀναφέρειν θυσίαν
 ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ
 ἐπιστραφήσεται καρδία τοῦ λαοῦ πρὸς
 κύριον καὶ κύριον αὐτῶν πρὸς Ῥοβο-
 ᾶμ βασιλέα Ἰουδα, καὶ ὑποκτανοῦσί
 με. ²⁸ καὶ ἐβουλευσατο ὁ βασιλεὺς,
 καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησε δύο θαμά-
 λεις χρυσᾶς, καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν.
 ἱκανοῦσθω ὑμῖν ἀναβαίνειν εἰς Ἱερου-
 σαλὴμ. ἰδοὺ θεοὶ σου Ἰσραὴλ οἱ ἀνα-
 γαγόντες σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ²⁹ καὶ
 ἔθετο τὴν μίαν ἐν Βαιθὴλ, καὶ τὴν
 μίαν ἐδωκεν ἐν Δαν. ³⁰ καὶ ἐγένετο ὁ
 λόγος οὗτος εἰς ἁμαρτίαν. καὶ ἐπο-
 ρεύετο ὁ λαὸς πρὸ προσώπου τῆς μιᾶς
 ἕως Δαν, καὶ ἔιασαν τὸν οἶκον κυρίου.
³¹ καὶ ἐποίησεν οἴκους ἐφ' ὑψηλῶν,
 καὶ ἐποίησεν ἱερεῖς μέρος τι ἐκ τοῦ
 λαοῦ, οἳ οὐκ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν Λευί.
³² καὶ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ ἑορτὴν ἐν
 τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ πεντεκαίδε-
 κάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς κατὰ τὴν ἑορ-
 τὴν τὴν ἐν γῇ Ἰουδα, καὶ ἀνέβη ἐπὶ
 τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησεν ἐν Βαι-
 θήλ τοῦ θύειν ταῖς θαμάλεσιν αἷς ἐ-
 ποιήσε, καὶ παρεστήσεν ἐν Βαιθὴλ
 τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησεν.
³³ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ
 ἐποίησε τῇ πεντεκαδικῇ ἡμέρᾳ ἐν
 τῷ μηνὶ τῷ ὀγδόῳ ἐν τῇ ἑορτῇ ἣ ἐ-
 πλασατο ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐ-
 πείσεν ἑορτὴν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
 καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ
 ἐπιθῦσαι.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐξ
 Ἰουδα παρεγένετο ἐν λόγῳ κυρίου εἰς
 Βαιθὴλ, καὶ Ἱεροβοὰμ εἰστέκει ἐπὶ τὸ
 θυσιαστήριον ἐπιθῦσαι. ² καὶ ἐπεκά-
 λησεν πρὸς τὸ θυσιαστήριον ἐν λόγῳ
 κυρίου, καὶ εἶπε. θυσιαστήριον θυσια-
 στήριον, ταδε λέγει κύριος. ἰδοὺ υἱὸς
 τίκεται τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, Ἰωσίας ὄνο-
 μα αὐτῷ, καὶ θύσει ἐπὶ σὲ τοὺς ἱερεῖς
 τῶν ὑψηλῶν τῶν ἐπιθυόντων ἐπὶ σέ,
 καὶ ὅτῃ ἀνθρώπων καύσει ἐπὶ σέ,
 καὶ δώσει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τέρας,

λέγων. τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε κύριος
 λέγων, ἰδοὺ τὸ θυσιαστήριον ῥήγνυται,
 καὶ ἐκχυθῆσεται ἡ πῖότης ἡ ἐπ' αὐτῷ.
⁴ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
 Ἱεροβοὰμ τῶν λόγων τοῦ ἀνθρώπου
 τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπικαλεσαμένου ἐπὶ τὸ
 θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθὴλ, καὶ ἐξε-
 τεινεν ὁ βασιλεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ
 τοῦ θυσιαστηρίου, λέγων. συλλάβετε
 αὐτόν, καὶ ἰδοὺ ἐξηράνθη ἡ χεὶρ αὐ-
 τοῦ, ἣν ἐξετεινεν ἐπ' αὐτόν, καὶ οὐκ
 ἐδυνήθη ἐπιστρέψαι αὐτὴν πρὸς αὐ-
 τόν. ⁵ καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐρράγη,
 καὶ ἐξηχύθη ἡ πῖότης ἀπὸ τοῦ θυσια-
 στηρίου κατὰ τὸ τέρας ὃ ἔδωκεν ὁ ἄν-
 θρωπος τοῦ θεοῦ ἐν λόγῳ κυρίου.
⁶ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἱεροβοὰμ τῷ
 ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ. δέηθαι τοῦ
 προσώπου κυρίου τοῦ θεοῦ σου, καὶ
 ἐπιστρέψάτω ἡ χεὶρ μου πρὸς ἐμέ. καὶ
 ἐδεήθη ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τοῦ
 προσώπου κυρίου, καὶ ἐπέστρεψε τὴν
 χεῖρα τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτόν, καὶ
 ἐγένετο καθὼς τὸ πρότερον. ⁷ καὶ ἐ-
 λάλησεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἄνθρω-
 πον τοῦ θεοῦ. εἰσέλθε μετ' ἐμοῦ εἰς
 οἶκον, καὶ ἀρίστησον, καὶ δώσω σοι
 δόμα. ⁸ καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ
 θεοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. ἂν δῶς μοι
 τὸ ἥμισυ τοῦ οἴκου σου, οὐκ εἰς ἐλεύ-
 σομαι μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγω ἄρτον,
 οὐδὲ μὴ πῖω ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.
⁹ ὅτι οὕτως ἐνετείλατό μοι κύριος ἐν
 λόγῳ, λέγων. μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ
 πῖῃς ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐν τῇ
 ὁδῷ ἣ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ. ¹⁰ καὶ ἀπ-
 ῆλθεν ἐν ὁδῷ ἄλλῃ, καὶ οὐκ ἀνέστρε-
 ψεν ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν ἐν αὐτῇ εἰς
 Βαιθὴλ. ¹¹ καὶ προφήτης εἰς πρεσβύ-
 τηι κατῳκει ἐν Βαιθὴλ, καὶ ἔρχονται
 οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ διηγῆσαντο αὐτῷ
 πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ὁ ἄνθρω-
 πος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν
 Βαιθὴλ, καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐλάλησε
 τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπέστρεψαν τὸ προς-
 ὡπον τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ¹² καὶ ἐλά-
 λησε πρὸς αὐτοὺς ὁ πατὴρ αὐτῶν,
 λέγων. ποία ὁδὸς πεπόρευται; καὶ
 δεικνύουσιν αὐτῷ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὴν
 ὁδὸν ἐν ἣ ἠνῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ
 θεοῦ ὃ ἐλθὼν ἐξ Ἰουδα. ¹³ καὶ εἶπε
 τοῖς

τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ἐπιστάξατέ μοι τὸν ὄνον. καὶ ἐπέσαξαν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέβη ἐπ' αὐτόν. ¹⁴ καὶ ἐπορεύθη κατόπισθεν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ εὗρεν αὐτὸν καθήμενον ὑπὸ δρύν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἰ σὺ εἶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐληλυθὼς ἐξ Ἰούδα; καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐγώ. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ. δειρὸ μετ' ἐμοῦ, καὶ φάγε ἄρτον. ¹⁶ καὶ εἶπεν. οὐ μὴ δύναμαι τοῦ ἐπιστρέψαι μετὰ σοῦ, οὐδὲ μὴ φάγομαι ἄρτον οὐδὲ πίομαι ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ¹⁷ ὅτι οὕτως ἐντέταται μοι ἐν λόγῳ κύριος, λέγων. μὴ φάγῃς ἄρτον ἐκεῖ καὶ μὴ πίνῃς ὕδωρ καὶ μὴ ἐπιστρέψῃς ἐκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθης ἐν αὐτῇ. ¹⁸ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. καὶ γὰρ προφήτης εἰμι καθὼς σὺ, καὶ ἄγγελος λελάληκε πρὸς με ἐν ῥήματι κυρίου, λέγων. ἐπιστρέψον αὐτὸν πρὸς σεαυτὸν εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ φάγέτω ἄρτον καὶ πιέτω ὕδωρ, καὶ ἐψεύσαστο αὐτῷ. ¹⁹ καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν καὶ ἔφαγεν ἄρτον καὶ ἐπιν ὕδωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἐγένετο αὐτῶν καθήμενων ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς τὸν προφήτην τὸν ἐπιστρέψαντα αὐτόν. ²¹ καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ τὸν ἥκοντα ἐξ Ἰούδα, λέγων. τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν παρεπίκρανας τὸ ῥῆμα κυρίου, καὶ οὐκ ἐφύλαξας τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου, ²² καὶ ἐπέστρεψας καὶ ἔφαγες ἄρτον καὶ ἐπιν ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ᾧ ἐλάλησε πρὸς σέ λέγων, οὐ μὴ φάγῃς ἄρτον καὶ μὴ πίνῃς ὕδωρ, οὐ μὴ εἰσέλθῃ τὸ σῶμα σου εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων σου. ²³ καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ φαγεῖν αὐτὸν ἄρτον καὶ πιεῖν ὕδωρ, καὶ ἐπέσαξεν αὐτῷ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθε. ²⁴ καὶ εὗρεν αὐτὸν λέων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. καὶ ἦν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος εἰστήκει παρ' αὐτό, καὶ ὁ λέων εἰστήκει παρὰ τὸ σῶμα. ²⁵ καὶ ἰδοὺ ἄνδρες παραπορευόμενοι καὶ εἶδον τὸ θνησιμαῖον ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ λέων εἰστήκει ἐχόμενα τοῦ θνησιμαίου. καὶ ἐκῆλθον, καὶ ἐλάλησαν ἐν τῇ πόλει

οὗ ὁ προφήτης ὁ πρεσβύτερος κατῴκει ἐν αὐτῇ. ²⁶ καὶ ἤκουσεν ὁ ἐπιστρέψας αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ οὗτός ἐστιν ὃς παρεπίκρανε τὸ ῥῆμα κυρίου, ²⁸ καὶ ἐπορεύθη καὶ εὗρε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριμμένον ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὁ ὄνος καὶ ὁ λέων εἰστήκεισαν παρὰ τὸ σῶμα, καὶ οὐκ ἔφαγεν ὁ λέων τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ οὐ συνέτριψε τὸν ὄνον. ²⁹ καὶ ᾔρην ὁ προφήτης τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπέθηκεν αὐτὸ ἐπὶ τὸν ὄνον, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν εἰς τὴν πόλιν. ³⁰ ὁ προφήτης, τοῦ θάψαι αὐτόν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, καὶ ἐκόψαντο αὐτόν, οὐαὶ ἀδελφέ. ³¹ καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ κόψασθαι αὐτόν, καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, λέγων. ἐὰν ἀποθάνω, θάψατέ με ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ οὗ ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τέθνηται ἐν αὐτῷ, παρὰ τὰ ὁστά αὐτοῦ θέτε με, ἵνα σωθῶσι τὰ ὁστά μου μετὰ των ὁστών αὐτοῦ. ³² ὅτι γινόμενον ἔσται τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐν λόγῳ κυρίου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν Βαιθὴλ καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τοὺς ὑψηλοὺς τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ. ³³ καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἐπέστρεψεν Ἱεροβοὰμ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν καὶ ἐποίησεν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἱερεῖς ὑψηλοῦ. ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά. ³⁴ καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο εἰς ἁμαρτίαν τῷ οἴκῳ Ἱεροβοὰμ καὶ εἰς ὅλεθρον καὶ εἰς ἀφανισμόν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

²¹ Καὶ Ῥοβοὰμ υἱὸς Σαλωμών ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰούδαν. υἱὸς τεσσαράκοντα καὶ ἐνὸς ἐνιαυτῶν Ῥοβοὰμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ ἐπτακαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει, ἣν ἐξέλεξτο κύριος θεῖσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Νααμὰ ἡ Ἀμμωνίτις. ²² καὶ ἐποίησεν Ῥοβοὰμ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. καὶ παρεξήλωσεν αὐτόν ἐν πάσιν οἷς ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν αἰς ἡμέarton. ²³ καὶ ὠκοδόμησεν ἑαυτοῖς ὑψηλά καὶ στή-

στήλας καὶ ἄλῃ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου συσκίου. ²⁴ καὶ συνθέσμιος ἐγενήθη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐποίησαν ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. ²⁵ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ πέμπτῳ βασιλεύοντος Ῥοβοὰμ, ἀνέβη Σουσάκιμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ. ²⁶ καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ τὰ δόρατα τὰ χρυσᾶ ἃ ἔλαβε Δαυὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παίδων Ἀδραζαάρ βασιλέως Σουβᾶ. καὶ εἰσῆνεγκεν αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλήμ τὰ πάντα ἃ ἔλαβεν ὅπλα τὰ χρυσᾶ, ὅσα ἐποίησεν Σαλωμών, καὶ ἀπήνεγκεν αὐτὰ εἰς Αἴγυπτον, ²⁷ καὶ ἐποίησε Ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς ὅπλα χαλκᾶ ἀντὶ αὐτῶν. καὶ ἐπέθεντο ἐπ' αὐτὸν οἱ ἡγουμένοι τῶν παρατρεχόντων οἱ φυλάσσοντες τὸν πυλῶνα οἴκου βασιλέως. ²⁸ καὶ ἐγένετο ὅτε ἐξεπορεύετο ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου, καὶ ἤρρον αὐτὰ οἱ παρατρεχόντες καὶ ἀπηρείδοντο αὐτὰ εἰς τὸ θεῖς τῶν παρατρεχόντων. ²⁹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ῥοβοὰμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; ³⁰ καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ῥοβοὰμ καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοὰμ πάσας τὰς ἡμέρας. ³¹ καὶ ἐκοιμήθη Ῥοβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιού ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλεύοντος Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ βασιλεὺς Ἀβίου υἱὸς Ῥοβοὰμ ἐπὶ Ἰούδαν. ² καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ. καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μααχά, θυγάτηρ Ἀβισσαλωμ. ³ καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτοῦ αἷς ἐποίησεν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἡ καρδιά αὐτοῦ τελεία μετὰ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ ὡς ἡ καρδιά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ⁴ ὅτι δια Δαυὶδ ἔδωκεν αὐτῷ κύριος κατάλειμμα, ἵνα στήσῃ τὰ τέκνα αὐτοῦ μετ'

αὐτὸν, καὶ στήσῃ τὴν Ἱερουσαλήμ, ⁵ ὡς ἐποίησε Δαυὶδ τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ πάντων ὧν ἐνετείλατο αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. ⁷ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀβίου καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀβίου καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοὰμ. ⁸ καὶ ἐκοιμήθη Ἀβίου μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τετάρτῳ ἔτει τοῦ Ἱεροβοὰμ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ βασιλεὺς Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁹ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Ἱεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραὴλ βασιλεὺς Ἀσά ἐπὶ Ἰούδαν, ¹⁰ καὶ τσσαράκοντα καὶ ἐν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνὰ θυγάτηρ Ἀβισσαλωμ. ¹¹ καὶ ἐποίησεν Ἀσά τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ¹² καὶ ἀφῆκε τὰς τελετάς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐξαπέστειλε πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. ¹³ καὶ τὴν Ἀνὰ τὴν μητέρα ἑαυτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι ἡγουμένην, καθὼς ἐποίησε σύνοδον ἐν τῷ ἄλσει αὐτῆς. καὶ ἐξέκοψεν Ἀσά τὰς καταδύσεις αὐτῆς, καὶ ἐνέπρησε πυρὶ ἐν τῷ χεϊμάρῳ τῶν Κέδρων. ¹⁴ τὰ δὲ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρε. πληρὴ ἡ καρδιά Ἀσά ἦν τελεία μετὰ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ εἰσῆνεγκε τοὺς κίονας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τοὺς κίονας αὐτοῦ εἰσῆνεγκεν εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἀργυροὺς καὶ χρυσοὺς καὶ σκεύη. ¹⁶ καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀσά καὶ ἀναμέσον Βαασά βασιλέως Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ἀνέβη Βαασά βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ὠκοδόμησε τὴν Ῥαμὰ, τοῦ μὴ εἶναι ἐκπορευόμενον καὶ εἰσπορευόμενον τῷ Ἀσά βασιλεῖ Ἰούδα. ¹⁸ καὶ ἔλαβεν Ἀσά σύμπαν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν τοῖς θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ ἐν τοῖς θησαυροῖς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς χεῖρας παιδῶν αὐτοῦ. καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Ἀσά πρὸς υἱὸν

υἱὸν Ἀδερ υἱὸν Ταβερεμά υἱοῦ Ἀζιν βασιλέως Συρίας τοῦ κατοικοῦντος ἐν Λαμασκῶ, λέγων. ¹⁹ διὰ τοῦ διαθήκη-
 κην ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον σοῦ
 καὶ ἀναμέσον τοῦ πατρός μου καὶ τοῦ
 πατρός σου. ἰδοὺ ἐξαπέσταλκά σοι
 δῶρα ἀργύριον καὶ χρυσίον. δέυρο δια-
 σκίδασον τὴν διαθήκην σου τὴν πρὸς
 Βασαά βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβή-
 σεταί ἀπ' ἐμοῦ. ²⁰ καὶ ἤκουσεν υἱὸς
 Ἀδερ τοῦ βασιλέως Ἀσά, καὶ ἀπέ-
 στειλε τοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων
 αὐτοῦ ταῖς πόλεσι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
 ἐπάταξαν τὴν Αἰν, τὴν Δαν, καὶ τὴν
 Ἀβέλ οἴκου Μασχά, καὶ πᾶσαν τὴν
 Χεννερῆθ, ἕως πασης τῆς γῆς Νεφθα-
 λί. ²¹ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσε Βασαά,
 καὶ διέλιπε τοὺς οἰκοδομῆν τὴν Ῥαμά,
 καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Θερσά. ²² καὶ ὁ
 βασιλεὺς Ἀσά παρηγγεῖλε παντὶ Ἰούδα
 εἰς Ἐνακίμ, καὶ αἰροῦσι τοὺς λίθους
 τῆς Ῥαμά, καὶ τὰ ξύλα αὐτῆς ἃ ὠκο-
 δομήσῃ Βασαά, καὶ ὠκοδόμησεν ἐν αὐ-
 τοῖς ὁ βασιλεὺς Ἀσά πᾶν βουνὸν Βεν-
 ιαμὶν καὶ τὴν σκοπιάν. ²³ καὶ τὰ λοι-
 πὰ τῶν λόγων Ἀσά καὶ πᾶσα ἡ δυνα-
 στία αὐτοῦ ἦν ἐποίησε, καὶ τὰς πόλεις
 αἷς ὠκοδόμησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γε-
 γραμμένα ἐστὶν ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν
 ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; πλὴν
 ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γήρως αὐτοῦ ἐπόνεσε
 τὴν πόδα αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἐκοιμήθη
 Ἀσά μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ
 θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν
 πόλει Δαυὶδ πατρός αὐτοῦ. καὶ βα-
 σιλεύει Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐ-
 τοῦ. ²⁵ καὶ Ναβὰτ υἱὸς Ἱεροβοάμ βα-
 σιλεύει ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ἔτει δευτέρῳ τοῦ
 Ἀσά βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσεν
 ἐν Ἰσραὴλ ἔτη δύο. ²⁶ καὶ ἐποίησε τὸ
 πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐπορεύ-
 θη ἐν ὁδῷ τοῦ πατρός αὐτοῦ, καὶ ἐν
 ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξήμαρτε
 τὸν Ἰσραὴλ. ²⁷ καὶ περιεκάθισεν αὐ-
 τὸν Βασαά υἱὸς Ἀχιά ἐπὶ τὸν οἶκον
 Βεκαὰν υἱοῦ Ἀχιά, καὶ ἡγάραξεν αὐ-
 τὸν ἐν Γαβαθὼν τῇ τῶν ἀλλοφύλων.
 καὶ Ναβὰτ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ περιε-
 κάθητο ἐπὶ Γαβαθῶν. ²⁸ καὶ ἐθανά-
 τωσεν αὐτὸν Βασαά ἐν ἔτει τρίτῳ
 τοῦ Ἀσά υἱοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα,

καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. ²⁹ καὶ
 ἐγένετο ὡς ἐβασίλευσεν, καὶ ἐπάταξεν
 ὅλον τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ καὶ οὐχ ὑπε-
 λείπετο πᾶσαν πνοὴν τοῦ Ἱεροβοάμ
 ἕως τοῦ ἐξολοθρεῖν αὐτὸν κατὰ τὸ
 ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δού-
 λου αὐτοῦ Ἀχιά τοῦ Σηλωνίτου ³⁰ πε-
 ρὶ τῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοάμ, ὃς ἐξήμαρ-
 τε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν τῷ παροργισμῷ
 αὐτοῦ ὃ παρώργισε τὸν κύριον Θεὸν
 τοῦ Ἰσραὴλ. ³¹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λό-
 γων Ναβὰτ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν,
 οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐστὶν ἐν
 βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασι-
 λεῦσιν Ἰσραὴλ; ³³ καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ
 τρίτῳ τοῦ Ἀσά βασιλέως Ἰούδα βασι-
 λεύει Βασαά υἱὸς Ἀχιά ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν
 Θερσά εἰκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη. ³⁴ καὶ
 ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου,
 καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ Ἱεροβοάμ υἱοῦ
 Ναβὰτ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ
 ὡς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Ις'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἰού-
 υιοῦ Ἀνανὶ πρὸς Βασαά. ² ἀνθ' ὧν
 ὑψώσῃ σε ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐδωκά σε
 ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ,
 καὶ ἐπορεύθης ἐν τῇ ὁδῷ Ἱεροβοάμ,
 καὶ ἐξήμαρτες τὸν λαόν μου τὸν Ἰσ-
 ραὴλ, τοῦ παροργίσαι με ἐν τοῖς μα-
 ταιαῖς αὐτῶν, ³ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω
 ὀπίσω Βασαά καὶ ὅπισθεν τοῦ οἴκου
 αὐτοῦ, καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς
 τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ. ⁴ τὸν
 τεθνηκότα τοῦ Βασαά ἐν τῇ πόλει
 καταφάγονται αὐτὸν οἱ κύνες, καὶ τὸν
 τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ κατα-
 φάγονται αὐτὸν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρα-
 νοῦ. ⁵ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Βασαά
 καὶ πάντα ἃ ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι
 αὐτοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν
 βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασι-
 λεῶν Ἰσραὴλ; ⁶ καὶ ἐκοιμήθη Βασαά
 μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτε-
 ται ἐν Θερσά, καὶ βασιλεύει Ἡλὰ υἱὸς
 αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἐν χειρὶ Ἰού-
 υιοῦ Ἀνανὶ ἐλάλησε κύριος ἐπὶ Βασαά
 καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, πᾶσαν τὴν
 κακίαν ἣν ἐποίησεν ἐνώπιον κυρίου
 τοῦ παροργίσαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις
 τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ εἶναι κατὰ τὸν
 οἶκον

οἶκον Ἱεροβοάμ, καὶ ὑπὲρ τοῦ πατά-
 ξαι αὐτόν. ⁸ καὶ Ἡλὰ υἱὸς Βαασά
 ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ δύο ἔτη ἐν
 Θερσαῖ. ⁹ καὶ συνεστρεψεν ἐπ' αὐτὸν
 Ζαμβρί ὁ ἄρχων τῆς ἡμίσεως τῆς ἴπ-
 που, καὶ αὐτὸς ἦν ἐν Θερσαῖ πίνων με-
 θυῶν ἐν τῷ οἴκῳ Ῥασά τοῦ οἰκονόμου,
 ἐν Θερσαῖ. ¹⁰ καὶ εἰσῆλθε Ζαμβρί καὶ
 ἐπάταξεν αὐτόν καὶ ἐθανάτωσεν αὐ-
 τόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. ¹¹ καὶ
 ἐγενήθη ἐν τῷ βασιλεύσει αὐτόν ἐν τῷ
 καθίσει αὐτόν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ,
 καὶ ἐπάταξεν ὅλον τὸν οἶκον Βαασά
¹² κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε κύριος ἐπὶ
 τὸν οἶκον Βαασά, καὶ πρὸς Ἰού τὸν
 προφῆτην ¹³ περὶ πασῶν τῶν ἁμαρ-
 τιῶν Βαασά καὶ Ἡλὰ τοῦ υἱοῦ αὐ-
 τοῦ, ὡς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, τοῦ
 παροργίσει κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ ἐν
 τοῖς ματαίοις αὐτῶν. ¹⁴ καὶ τὰ λοιπὰ
 τῶν λόγων Ἡλὰ ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ
 ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν
 ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ; ¹⁵ καὶ
 Ζαμβρί ἐβασίλευσεν ἐν Θερσαῖ ἡμέρας
 ἑπτὰ. καὶ ἡ παρεμβολὴ Ἰσραὴλ ἐπὶ
 Γαβαθὼν τὴν τῶν ἀλλοφύλων. ¹⁶ καὶ
 ἤκουσεν ὁ λαὸς ἐν τῇ παρεμβολῇ, λε-
 γόντων. συνεστράφη Ζαμβρί καὶ ἐπαι-
 σε τὸν βασιλέα. καὶ ἐβασίλευσαν ἐν
 Ἰσραὴλ τὸν Ἀμβρί τὸν ἡγούμενον τῆς
 στρατίας ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
 νῃ ἐν τῇ παρεμβολῇ. ¹⁷ καὶ ἀνέβη Ἀμ-
 βρί καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ ἐκ Γα-
 βαθῶν, καὶ περιεκάθισαν ἐπὶ Θερσαῖ.
¹⁸ καὶ ἐγενήθη ὡς εἶδε Ζαμβρί ὅτι προ-
 κατείληπται αὐτοῦ ἡ πόλις, καὶ πο-
 ρεύεται εἰς ἄντρον τοῦ οἴκου τοῦ βα-
 σιλέως, καὶ ἐνεπύρισεν ἐπ' αὐτόν τὸν
 οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέθανεν
¹⁹ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίη-
 σε τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον
 κυρίου πορευθῆναι ἐν ὁδῷ Ἱεροβοάμ
 υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
 αὐτοῦ ὡς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ²⁰ καὶ
 τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαμβρί καὶ τὰς
 συνάψεις αὐτοῦ ἃς συνηψεν, οὐκ ἰδοὺ
 ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων
 τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ;
²¹ τότε μερίζεται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ. ἤμισυ
 τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Θαμνὶ υἱοῦ
 Γωνὰθ τοῦ βασιλεύσαν αὐτόν, καὶ τὸ

ἤμισυ τοῦ λαοῦ γίνεται ὀπίσω Ἀμβρί.
²² ὁ λαὸς ὁ ὧν ὀπίσω Ἀμβρί ὑπερε-
 κράτησε τὸν λαὸν τὸν ὀπίσω Θαμνὶ
 υἱοῦ Γωνὰθ. καὶ ἀπέθανε Θαμνὶ καὶ
 Ἰωράμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ
 ἐκείνῳ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμβρί μετὰ
 Θαμνὶ. ²³ ἐν τῷ ἔτι τῷ τριακοστῷ
 καὶ πρώτῳ τοῦ βασιλείως Ἀσά βασι-
 λεύει Ἀμβρί ἐπὶ Ἰσραὴλ δώδεκα ἔτη.
 ἐν Θερσαῖ βασιλεύει ἐξ ἔτη. ²⁴ καὶ ἐκτη-
 σατο Ἀμβρί τὸ ὄρος τὸ Σεμερῶν παρὰ
 Σεμὴρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους ἐν δύο
 ταλάντων ἀργυρίου. καὶ ᾠκοδόμησε
 τὸ ὄρος, καὶ ἐπικάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ
 ὄρους οὐ ᾠκοδόμησεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 Σεμὴρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους Σεμερῶν.
²⁵ καὶ ἐποίησεν Ἀμβρί τὸ πονηρὸν ἐν-
 ὥπιον κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ
 πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν
 αὐτοῦ. ²⁶ καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ
 Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἐν ταῖς
 ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἷς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσ-
 ραὴλ, τοῦ παροργίσει τὸν κύριον θεὸν
 Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ματαίοις αὐτῶν. ²⁷ καὶ
 τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμβρί καὶ πάντα
 ἃ ἐποίησε, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐ-
 τοῦ, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν
 βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασι-
 λέων Ἰσραὴλ; ²⁸ καὶ ἐκοιμήθη Ἀμβρί
 μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτε-
 ται ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ βασιλεύει Ἀχαάβ
 ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ
 ἐνιαυτῷ τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτι τοῦ Ἀμβρί
 βασιλεύει Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀσά ἑτῶν
 τριακοντα καὶ πέντε ἐν τῇ βασιλείᾳ
 αὐτοῦ, καὶ εἰκοσιπέντε ἔτη ἐβασίλευ-
 σεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ὄνομα τῆς μη-
 τρὸς αὐτοῦ Γαζουβὰ, θυγάτηρ Σιλί.
 καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ὁδῷ Ἀσά τοῦ πα-
 τρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐ-
 τῆς τοῦ ποιεῖν τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυ-
 ρίου. πλην τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆραν.
 ἔθνον ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, καὶ ἐθυμίων.
 καὶ ἃ συνέθετο Ἰωσαφὰτ μετὰ βασι-
 λέως Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία
 ἣν ἐποίησε, καὶ οὐς ἐπολέμησεν, οὐκ
 ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λό-
 γων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰου-
 δα; καὶ τὰ λοιπὰ τῶν συμπλοκῶν ἃς
 ἐπέθετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀσά τοῦ
 πατρὸς αὐνοῦ ἐξῆρην ἀπὸ τῆς γῆς. καὶ
 βασι-

βασιλεὺς οὐκ ἦν ἐν Συρίᾳ. Νασιβ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰωσαφάτ ἐποίησε ναῦν εἰς Θαρσίς πορεύεσθαι εἰς Σωφὶρ ἐπὶ τὸ χρυσίον. καὶ οὐκ ἐπορεύθη, ὅτι συνεγρίβη ἡ ναὺς ἐν Γασίων Γαβέρ. τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ. ἔξαποστειλῶ τοὺς παῖδάς σου καὶ τὰ παιδιάρια μου ἐν τῇ νηϊ, καὶ οὐκ ἐβούλετο Ἰωσαφάτ. καὶ ἐκοιμήθη Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ θάπτεται μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωραμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.²⁹ ἐν ἑτὶ δευτέρῳ τοῦ Ἰωσαφάτ βασιλείᾳς Ἰούδα Ἀχαάβ υἱὸς Ἀμβρί ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἰκοσι καὶ δύο ἔτη.³⁰ καὶ ἐποίησεν Ἀχαάβ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐπονηρεύσατο ὑπὲρ πάντας τοὺς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.³¹ καὶ οὐκ ἦν αὐτῷ ἱκανὸν τοῦ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἀμαρτίαις Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ, καὶ ἔλαβε βασιλῆα τὴν Ἰεζάβελ θυγατέρα Ἰεθεβαὶ βασιλέως Σιδωνίων. καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.³² καὶ ἔστησε θυσιαστήριον τῷ Βάαλ ἐν οἴκῳ τῶν προσοχθισμάτων αὐτοῦ, ὃν ὠκοδόμησεν ἐν Σαμαρείᾳ.³³ καὶ ἐποίησεν Ἀχαάβ ἄλσος. καὶ προσέθηκεν Ἀχαάβ τοῦ ποιῆσαι παροργισματα, τοῦ παροργίσαι τὸν κύριον θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ ἐξολοθρευθῆναι, ἐκακοποίησεν ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς Ἰσραὴλ τοὺς γενομένους ἔμπροσθεν αὐτοῦ.³⁴ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ὠκοδόμησεν Ἀχιλὴ ὁ Βαιθηλίτης τὴν Ἱεριχώ, ἐν τῷ Ἀβριῶν πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ τῷ Σιγοῦβ τῷ νεωτέρῳ αὐτοῦ ἐπέστησε θύρας αὐτῆς κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ.

Κ Ε Φ. ΙΖ.

Καὶ εἶπεν Ἠλίου ὁ προφῆτης Θεσβίτης ὁ ἐκ Θεσβίων τῆς Γαλαὰδ πρὸς Ἀχαάβ. ὦ κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὃ παρέστη ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα θρόσος καὶ ὑετός, ὅτι εἰ μὴ διὰ στόματος λόγου μου.² καὶ ἐγένετο ῥῆμα

κυρίου πρὸς Ἠλίου.³ πορεύου ἐνγεῦθεν κατὰ ἀνατολάς, καὶ κούρηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορβάθ τοῦ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου.⁴ καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ.⁵ καὶ ἐποίησεν Ἠλίου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορβάθ ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου.⁶ καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τοπρωῖ, καὶ κρέα τοδείλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἐπινεν ὕδωρ.⁷ καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ χειμάρρους, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετός ἐπὶ τῆς γῆς.⁸ καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἠλίου.⁹ ἀναστήθι, καὶ πορεύου εἰς Σαρεπτὰ τῆς Σιδωνίας. ἰδοὺ ἐντέλλομαι ἐκεῖ γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε.¹⁰ καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεπτὰ, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα. καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠλίου, καὶ εἶπεν αὐτῇ. λαβε δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι.¹¹ καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν, καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἠλίου, καὶ εἶπεν. λήψη δὴ μοι ψωμὸν ἄρτου τοῦ ἐν τῇ χειρὶ σου.¹² καὶ εἶπεν ἡ γυνή. ὦ κύριος ὁ θεὸς σου εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ ὅσον δραχὲ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἐλαίου ἐν τῷ καψάκῃ. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ συλλέξω δύο ξυλάρια, καὶ εἰςελεύσομαι καὶ ποιήσω αὐτὸ ἑμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα.¹³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἠλίου. θάρσει, εἰςέλθε καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίας μικρὸν, καὶ ἐξοίσεις μοι ἐν πρώτοις, παυτὴ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτῳ.¹⁴ ὅτι τάδε λέγει κύριος. ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι κύριον τὸν ὑετὸν ἐπὶ τῆς γῆς.¹⁵ καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε καὶ ἥσθιν αὐτὴ καὶ αὐτὸς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς.¹⁶ καὶ ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἠλίου.¹⁷ καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἡρῶν

ἠρώσθησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τοῦ οἴκου. καὶ ἦν ἡ ἄρρωστία αὐτοῦ κραταία σφόδρα ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. ¹⁸ καὶ εἶπε πρὸς Ἡλιοῦ. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ; εἰσῆλθες πρὸς με τοῦ ἀναμνησαί ἀδικίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; ¹⁹ καὶ εἶπεν Ἡλιῦ πρὸς τὴν γυναῖκα. δός μοι τὸν υἱόν σου. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήγειρεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερώων ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισε αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης. ²⁰ καὶ ἀνέβόησεν Ἡλιῦ, καὶ εἶπεν. οἱ μοι κύριε, ὁ μάρτυς τῆς χήρας μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ κεκάκωκας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱόν αὐτῆς. ²¹ καὶ ἐνεφύσησε τὸν παιδάριον τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν κύριον, καὶ εἶπε. κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτόν. ²² καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ἀνέβόησε ²³ τὸ παιδάριον. καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἡλιῦ. βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου. ²⁴ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιῦ. ἰδοὺ ἔγνωνκα ὅτι σὺ ἄνθρωπος Θεοῦ, καὶ ῥῆμα κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς, καὶ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο πρὸς Ἡλιῦ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγων. πορεύθητι, καὶ ὄφθητι τῷ Ἀχαάβ, καὶ δώσω ὑετὸν ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς. ² καὶ ἐπορεύθη Ἡλιῦ τοῦ ὀφθῆναι τῷ Ἀχαάβ, καὶ ἡ ἡμὸς κραταία ἐν Σαμαρείᾳ. ³ καὶ ἐκάλεσεν Ἀχαάβ τὸν Ἀβδιὸν τὸν οἰκονόμον. καὶ Ἀβδιὸν ἦν φοβούμενος τὸν κύριον σφόδρα. ⁴ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τύπτειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς προφήτας κυρίου, καὶ ἔλαβεν Ἀβδιὸν ἑκατὸν ἄνδρας προφήτας καὶ κατέκρυψεν αὐτοὺς κατὰ πενήκοντα ἐν σπηλαίῳ, καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι. ⁵ καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἀβδιὸν. δεῦρο, καὶ διέλθωμεν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ πηγὰς τῶν ὑδάτων καὶ ἐπὶ χιμαῖρους, ἕαν πως εὕρωμεν βοτάνην, καὶ περιποιήσωμεθα ἵππους καὶ ἡμίονους, καὶ οὐκ ἐξολοθρευθῇσονται ἀπὸ

τῶν σκηνῶν. ⁶ καὶ ἐμέρισαν ἑαυτοῖς τὴν ὁδὸν τοῦ διελθεῖν αὐτήν. Ἀχαάβ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ μιᾷ, καὶ Ἀβδιὸν ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ ἄλλῃ μόνος. ⁷ καὶ ἦν Ἀβδιὸν ἐν τῇ ὁδῷ μόνος. καὶ ἦλθεν Ἡλιῦ εἰς συνάντησιν αὐτοῦ μόνος. καὶ Ἀβδιὸν ἔσπευσε καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. εἰ σὺ εἰ αὐτὸς κύριέ μου Ἡλιῦ; ⁸ καὶ εἶπεν Ἡλιῦ αὐτῷ. ἐγώ. πορεύου, λέγε τῷ κυρίῳ σου, ἰδοὺ Ἡλιῦ. ⁹ καὶ εἶπεν Ἀβδιὸν. τί ἡμάρτηκα, ὅτι δίδως τὸν δούλόν σου εἰς χεῖρα Ἀχαάβ τοῦ θανατῶσαι με; ¹⁰ ζῇ κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστιν ἔθνος ἡ βασιλεία, οὐ οὐκ ἀπέστειλεν ὁ κύριός μου ζῆτείν σε, καὶ εἰ εἶπον, οὐκ ἔστι. καὶ ἐνέπρησε τὴν βασιλείαν καὶ τὰς χώρας αὐτῆς, ὅτι οὐχ εὗρηκέ σε. ¹¹ καὶ νῦν σὺ λέγεις, πορεύου ἀνάγγελε τῷ κυρίῳ σου, ἰδοὺ Ἡλιῦ. ¹² καὶ ἔσται ἕαν ἐγὼ ἀπέλθω ἀπὸ σοῦ, καὶ πνεῦμα κυρίου ἀρεῖ σε εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ οἶδα, καὶ εἰσελεύσομαι ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἀχαάβ, καὶ οὐχ εὗρήσει σε, καὶ ἀποκτενέῃ με. καὶ ὁ δούλος σου ἔστί φοβούμενος τὸν κύριον ἐκ νεότητος αὐτοῦ. ¹³ ἢ οὐκ ἀπηγγέλη σοι τῷ κυρίῳ μου, ὅσα πεποίηκα ἐν τῷ ἀποκτείνειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς προφήτας κυρίου, καὶ ἔκρυψα ἀπὸ τῶν προφητῶν κυρίου ἑκατὸν ἄνδρας, ἀνα πενήτηκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ ἐθρέψα ἐν ἄρτοις καὶ ὕδατι; ¹⁴ καὶ νῦν σὺ λέγεις μοι, πορεύου, λέγε τῷ κυρίῳ σου, ἰδοὺ Ἡλιῦ, καὶ ἀποκτενέῃ με; ¹⁵ καὶ εἶπεν Ἡλιῦ. ζῇ κύριος τῶν δυνάμεων ᾧ παρέστη ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι σήμερον ὀφθήσομαι αὐτῷ. ¹⁶ καὶ ἐπορεύθη Ἀβδιὸν εἰς συνάντην τῷ Ἀχαάβ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ. καὶ ἐξέδραμεν Ἀχαάβ, καὶ ἐπορεύθη εἰς συνάντησιν Ἡλιῦ. ¹⁷ καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἡλιῦ, καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἡλιῦ. εἰ σὺ εἰ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ; ¹⁸ καὶ εἶπεν Ἡλιῦ. οὐ διαστρέφω τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι ἀλλ' ἡ σὺ καὶ οἶκος τοῦ πατρός σου ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν, καὶ ἐπορεύθησθε, ὅπισω τῶν Βααλὶμ. ¹⁹ καὶ νῦν ἀπόστελλον, συνάθροισον πρὸς με πάντα Ἰσραὴλ εἰς ὄρος τὸ

Καρ-

Καρμήλιον καὶ τοὺς προφῆτας τῆς αἰσχύνης τετρακοσίους καὶ πενήκοντα, καὶ τοὺς προφῆτας τῶν ἁλῶν τετρακοσίους ἐσθίοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ. ²⁰ καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαάβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφῆτας εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον. ²¹ καὶ προσήγγαγεν Ἥλιου πρὸς πάντας· καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἥλιου· ἕως πότε ὑμεῖς χωλενεῖτε ἐπὶ ἀμφοτέροις ταῖς ἡγνυαῖς; εἰ ἔστι κύριος ὁ θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. εἰ δὲ Βάαλ, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον. ²² καὶ εἶπεν Ἥλιου πρὸς τὸν λαόν· ἐγὼ ὑπολέλειμμαί προφήτης τοῦ κυρίου μονώτατος· καὶ οἱ προφῆται τοῦ Βάαλ τετρακόσιοι καὶ πενήκοντα ἄνδρες, καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἄλλους τετρακόσιοι, ²³ ὁσώσαν ἡμῖν δύο βόας, καὶ ἐκλεξασθώσαν ἑαυτοῖς τὸν ἕνα, καὶ μελισάτωσαν, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βούν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ οὐ μὴ ἐπιθῶ. ²⁴ καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι θεῶν ὑμῶν, καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔσται ὁ θεός, ὃς ἂν ἐπακούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος θεός. καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶς ὁ λαός, καὶ εἶπον· καλὸν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησας. ²⁵ καὶ εἶπεν Ἥλιου τοῖς προφῆταις τῆς αἰσχύνης· ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόσχον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, ὅτι πολλοὶ ὑμεῖς. καὶ ἐπικαλέσασθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῇτε. ²⁶ καὶ ἔλαβον τὸν μόσχον καὶ ἐποίησαν, καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν ὀνόματι τοῦ Βάαλ ἐκ πρωῒθεν ἕως μεσημβρίας, καὶ εἶπον· ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Βάαλ ἐπάκουσον ἡμῶν. καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις. καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου οὐ ἐποίησαν. ²⁷ καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμνηκῆρισεν αὐτοὺς Ἥλιου ὁ Θεοβίτης, καὶ εἶπεν· ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλη, ὅτι θεός ἐστιν, ὅτι ἀδολεσχία αὐτῷ ἐστιν, καὶ ἅμα μὴ ποτε χρηματίζῃ αὐτός, ἢ μὴ ποτε καθεύδῃ αὐτός, καὶ ἔξανασθησεται. ²⁸ καὶ ἐπεκαλοῦντο ἐν φωνῇ μεγάλῃ, καὶ κατετέμνοντο κατὰ τὸν ἐθισμόν αὐτῶν ἐν μαχαίραις

καὶ σειρομάσταις ἕως ἐκχύσεως αἵματος ἐπ' αὐτούς, ²⁹ καὶ προσεήτευον ἕως οὐ παρήλθε τὸ δειλινόν. καὶ ἐγένετο ὡς ὁ καιρὸς τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, καὶ ἐλάλησεν Ἥλιου ὁ Θεοβίτης πρὸς τοὺς προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων· μεταστῆτε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά μου. καὶ μετέστησαν, καὶ ἀπῆλθον. ³⁰ καὶ εἶπεν Ἥλιου πρὸς τὸν λαόν· προσάγαγετε πρὸς μέ. καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. ³¹ καὶ ἔλαβεν Ἥλιου δώδεκα λίθους κατὰ ἀριθμὸν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε κύριος πρὸς αὐτόν λέγων, Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. ³² καὶ ὠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκευασμένον. καὶ ἐποίησε θάλασσαν χωροῦσαν δύο μετρητάς σπέριματος κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου. ³³ καὶ ἐστοίβασε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε. καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ³⁴ καὶ εἶπε· λάβετε μοι τέσσαρας ὕδρας ὕδατος καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. καὶ ἐποίησαν οὕτως. καὶ εἶπε· δευτερώσατε. καὶ ἔδευτέρωσαν. καὶ εἶπε· τρισώσατε. καὶ ἐτρισώσαν. ³⁵ καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλασσαν ἐπλησαν ὕδατος. ³⁶ καὶ ἀνέβόησεν Ἥλιου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· κύριε ὁ θεός Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰσραὴλ, ἐπάκουσόν μου κύριε, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ, καὶ γινώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἰ κύριος ὁ θεός Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλός σου, καὶ διὰ σέ πεποίηκα τὰ ἔργα ταῦτα. ³⁷ ἐπάκουσόν μου κύριε, ἐπάκουσόν μου, καὶ γινώτω ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἰ κύριος ὁ θεός, καὶ σὺ ἔστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω. ³⁸ καὶ ἔπесе πῦρ παρὰ κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέγαγε τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς σχίδακας καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τοὺς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. ³⁹ καὶ ἔπесе πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον· ἀληθῶς κύριος ὁ θεός

θεὸς αὐτὸς ὁ θεός. ⁴⁰ καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν. συλλάβετε τοὺς προφήτας τοῦ Βααλ, μηδεις σωθῆτω ἐξ αὐτῶν. καὶ συνέλαβον αὐτούς, καὶ κατὰγει αὐτούς Ἡλιοῦ εἰς τὸν χειμάρρουν Κισσῶν, καὶ ἔσφαξεν αὐτούς ἐκεῖ. ⁴¹ καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ τῷ Ἀχαάβ. ἀνάβηθι, καὶ φάγε καὶ πίε, ὅτι φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ. ⁴² καὶ ἀνέβη Ἀχαάβ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν. καὶ Ἡλιοῦ ἀνέβη ἐπὶ τὴν Κάρμηλον καὶ ἔκρυπεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀναμέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, ⁴³ καὶ εἶπε τῷ παιδάρῳ αὐτοῦ. ἀνάβηθι, καὶ ἐπὶβλεψον ὁδὸν τῆς θαλάσσης. καὶ ἐπέβλεψε τὸ παιδάριον, καὶ εἶπεν. οὐκ ἔστιν οὐθέν. καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ. καὶ σὺ ἐπίστρεψον ἐπτάκις. ⁴⁴ καὶ ἐπέστρεψε τὸ παιδάριον ἐπτάκις. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔβδωμ, καὶ ἰδὺν νεφέλη μικρά ὡς ἰχνος ἀνδρός ἀνάγουσα ὕδωρ. καὶ εἶπεν. ἀνάβηθι, καὶ εἶπον Ἀχαάβ. ζεύξον τὸ ἄρμα σου καὶ καταβήθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὑετός. ⁴⁵ καὶ ἐγένετο ἕως ὧδε καὶ ὧδε, καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασε νεφέλαις καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετός μέγας. καὶ ἔκλαιεν καὶ ἐπορεύετο Ἀχαάβ ἕως Ἰσραὴλ. ⁴⁶ καὶ χεὶρ κυρίου ἐπὶ τὸν Ἡλιοῦ, καὶ συνεσφίγχε τὴν ὀσφυν αὐτοῦ, καὶ ἔτρεχεν ἐμπροσθεν Ἀχαάβ εἰς Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαάβ τῇ Ἰεζάβελ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα ἃ ἐποίησεν Ἡλιοῦ, καὶ ὡς ἀπέκτεινε τοὺς προφήτας ἐν ῥομφαίᾳ. ² καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν. εἰ σὺ εἶ Ἡλιοῦ καὶ ἐγὼ Ἰεζάβελ, τάδε ποιήσαι μοι ὁ θεός καὶ τάδε προσθήη, ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὐριον θήσεται τὴν ψυχὴν σου καθὼς ψυχὴν ἐνός ἐξ αὐτῶν. ³ καὶ ἐφοβήθη Ἡλιὸς καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβέ γῆν Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. ⁴ καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω Ραθμὲν, καὶ ἡτήσατο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀποθανεῖν. καὶ εἶπεν. ἱκανοῦσθω νῦν, λάβε δὴ τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ κύριε, ὅτι οὐ κρείσσων ἐγὼ ἐμὲ ὑπὲρ

τούς πατέρας μου. ⁵ καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὑπνῶσεν ἐκεῖ ὑπὸ φυτόν. καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀνάστηθι καὶ φάγε. ⁶ καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιὸς. καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης καὶ καψάκης ὕδατος. καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἐπῖε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. ⁷ καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἀνάστα φάγε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. ⁸ καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἐπῖε. καὶ ἐπορεύθη ἐν ἰσχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἕως ὄρους Χωρηβ. ⁹ καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυεν ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ῥῆμα κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε. τί σὺ ἐνταῦθα Ἡλιοῦ; ¹⁰ καὶ εἶπεν Ἡλιὸς. ζηλῶν ἐξήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπόν σε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. ¹¹ καὶ εἶπεν. ἐξελεῦση αὐριον, καὶ στήσῃ ἐνώπιον κυρίου ἐν τῷ ὄρει. ἰδοὺ παρελεύσεται κύριος. καὶ ἰδοὺ πνεῦμα μέγα κραταῖον διαλύον ὄρη καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον κυρίου, οὐκ ἐν τῷ πνεύματι κύριος. καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ κύριος. ¹² καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ κύριος. καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὖρας λεπτῆς. ¹³ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιὸς, καὶ ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μῆλωτι αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη ὑπὸ σπήλαιον. καὶ ἰδοὺ πρὸς αὐτόν φωνή, καὶ εἶπε. τί σὺ ἐνταῦθα Ἡλιοῦ; ¹⁴ καὶ εἶπεν Ἡλιὸς. ζηλῶν ἐξήλωκα τῷ κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέβηκαν, καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολείμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. ¹⁵ καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν. πορεύου ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ἦξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Λαμασκοῦ. καὶ ἦξεις καὶ

καὶ χρίσας τὸν Ἀζαήλ εἰς βασιλεία τῆς Συρίας. ¹⁶ καὶ τὸν Ἰού υἱὸν Ναμεσσὶ χρίσας εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραήλ. καὶ τὸν Ἐλισαῖ υἱὸν Σαφαὶ χρίσας εἰς προφήτην ἀντὶ σοῦ. ¹⁷ καὶ ἔσται τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἀζαήλ θανάτωσι Ἰού. καὶ τὸν σωζόμενον ἐκ ῥομφαίας Ἰού θανάτωσι Ἐλισαῖ. ¹⁸ καὶ καταλείψεις ἐν Ἰσραήλ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν, πάντα γόνατα ἃ οὐκ ὠκλάσαν γόνυ τῷ Βαάλ, καὶ πᾶν σωμα ὃ οὐ προσεκύνησεν αὐτῷ. ¹⁹ καὶ ἀπῆλθεν ἐκείθεν καὶ εὗρίσκει τὸν Ἐλισαῖ υἱὸν Σαφαὶ, καὶ αὐτὸς ἡγορία ἐν βουσί. δώδεκα ζεύγη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα. καὶ ἀπῆλθεν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. ²⁰ καὶ κατέλιπον Ἐλισαῖ τὰς βόας, καὶ κατέδραμεν ὀπίσω Ἥλιου, καὶ εἶπε. καταφιλήσω τὸν πατέρα μου, καὶ ἀκολουθήσω ὀπίσω σου. καὶ εἶπεν Ἥλιος. ἀνάστρεφε, ὅτι πεποίηκά σοι. ²¹ καὶ ἀνέστρεψεν ἔξ ὀπισθεν αὐτοῦ. καὶ ἔλαβε τὰ ζεύγη τῶν βοῶν, καὶ ἔθυσε καὶ ἤψησεν αὐτὰ ἐν τοῖς σκέυεισι τῶν βοῶν, καὶ ἔδωκε τῷ λαῷ καὶ ἔφαγον. καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἥλιου, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ.

ΚΕΦ. Κ'. (C. 21.)

Καὶ ἀμπελῶν εἰς ἣν τῷ Ναβουθαί τῷ Ἰζραηλίτῃ παρὰ τῇ ἄλῳ Ἀχαάβ βασιλέως Σαμαρείας. ² καὶ ἐλάλησεν Ἀχαάβ πρὸς Ναβουθαί, λέγων. δός μοι τὸν ἀμπελῶνα σου, καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων, ὅτι ἐγγύζων οὗτος τῷ οἴκῳ μου, καὶ δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτόν. εἰ δὲ ἀρέσκει ἐνοπιόν σου, δώσω σοι ἀργύριον ἀλλαγὰ ἀμπελῶνός σου τούτου, καὶ ἔσται μοι εἰς κῆπον λαχάνων. ³ καὶ εἶπεν Ναβουθαί πρὸς Ἀχαάβ. μὴ γένοιτό μοι παρὰ θεοῦ μου δοῦναι κληρονομίαν πατέρων μου σοί. ⁴ καὶ ἐγένετο τὸ πνεῦμα Ἀχαάβ τεταραγμένον, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ συνεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔφαγεν ἄρτον. ⁵ καὶ εἰσῆλθεν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν. τί τὸ πνεῦμά σου τεταραγμένον, καὶ οὐκ εἶ σὺ ἐσθίων

ἄρτον; ⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. ὅτι ἐλάλησα πρὸς Ναβουθαί τὸν Ἰζραηλίτην, λέγων. δός μοι τὸν ἀμπελῶνα σου ἀργυρίου. εἰ δὲ βούλη, δώσω σοι ἀμπελῶνα ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ. καὶ εἶπεν. οὐ δώσω σοι κληρονομίαν πατέρων μου. ⁷ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. σὺ νῦν οὕτως ποιῇς βασιλεῦ ἐπὶ Ἰσραήλ; ἀνάστηθι καὶ φάγε ἄρτον καὶ σαυτοῦ γενοῦ, ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαί τοῦ Ἰζραηλίτου. ⁸ καὶ ἔγραψε βιβλίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἀχαάβ, καὶ ἐσφραγίσαστο τῇ σφραγίδι αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε τὸ βιβλίον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς ἐλευθέρους τοὺς κατοικοῦντας μετὰ Ναβουθαί. ⁹ καὶ ἐγέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις, λέγων. νηστεύσατε νηστείαν, καὶ καθίσαι τὸν Ναβουθαί ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ. ¹⁰ καὶ ἐκαθίσαι δύο ἀνδρας υἱοὺς παρανόμων ἐξεναντίας αὐτοῦ, καὶ καταμαρτυρησάτωσαν αὐτοῦ, λέγοντες. εὐλόγησε θεὸν καὶ βασιλεῦ, καὶ ἐξαγαγέτωσαν αὐτόν, καὶ λιθοβολησάτωσαν αὐτόν, καὶ ἀποθανέτω. ¹¹ καὶ ἐποίησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἐλεύθεροι, οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ, καθὼς ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς Ἰεζάβελ, καὶ καθὰ ἐγέγραπτο ἐν τοῖς βιβλίοις οἷς ἀπέστειλε πρὸς αὐτούς. ¹² καὶ ἐκάλεσαν νηστείαν, καὶ ἐκάθισαν τὸν Ναβουθαί ἐν ἀρχῇ τοῦ λαοῦ. ¹³ καὶ εἰσῆλθον δύο ἄνδρες υἱοὶ παρανόμων, καὶ ἐκάθισαν ἐξεναντίας αὐτοῦ, καὶ καταμαρτύρησαν αὐτοῦ, λέγοντες. εὐλόγηκας θεὸν καὶ βασιλεῦ. καὶ ἐξήγαγον αὐτόν ἐξω τῆς πόλεως, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτόν ἐν λίθοις, καὶ ἀπέθανε. ¹⁴ καὶ ἀπέστειλαν πρὸς Ἰεζάβελ, λέγοντες. λιθοβολήθητι Ναβουθαί, καὶ τέθνηκε. ¹⁵ καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν Ἰεζάβελ, καὶ εἶπεν πρὸς Ἀχαάβ. ἀνάστα κληρονομίαι τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαί τοῦ Ἰζραηλίτου, ὅς οὐκ ἔδωκε σοι ἀργυρίου, ὅτι οὐκ ἔστι Ναβουθαί ζῶν, ὅτι τέθνηκε. ¹⁶ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀχαάβ ὅτι τέθνηκε Ναβουθαί ὁ Ἰζραηλίτης, καὶ διεῖρθε ταῖς ἱματίαις αὐτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον. καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἀνέστη

στη

στη καὶ κατέβη Ἀχαάβ εἰς τὸν ἀμπελῶνα Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλῆτου κληρονομήσαι αὐτόν. ¹⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἡλιὺν τὸν Θεσβίτην, λέγων. ¹⁸ ἀνάστηθι καὶ καταβῆθι εἰς ἀπαντὴν Ἀχαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, ὅτι οὗτος ἐν ἀμπελῶνι Ναβουθαί, ὅτι καταβέβηκεν ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτόν. ¹⁹ καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτόν, λέγων. τάδε λέγει κύριος. ὡς σὺ ἐφόνευσας καὶ ἐκληρονόμησας, διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἐν παντί τόπῳ ὃ ἐλείξαι αἱ ὕες καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα Ναβουθαί, ἐκεῖ λείξουσιν αἱ κύνες τὸ αἷμά σου, καὶ αἱ πόρραι λούσονται ἐν τῷ αἵματί σου. ²⁰ καὶ εἶπεν Ἀχαάβ πρὸς Ἡλιού. εἰ εὐρηκάς με ὁ ἐχθρός μου; καὶ εἶπεν. εὐρηκα, διότι μάτην πέπρασαι, ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, παροργίσαι αὐτόν. ²¹ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ κακά. καὶ ἐκκαύσω ὀπίσω σου καὶ ἐξολοθρεύσω τοῦ Ἀχαάβ οὐρόντα πρὸς τοῖχον καὶ συνεχόμενον καὶ ἐγκαταλειμμένον ἐν Ἰσραὴλ. ²² καὶ δώσω τὸν οἶκόν σου ὡς τὸν οἶκον Ἰεροβοάμ υἱοῦ Ναβατ, καὶ ὡς τὸν οἶκον Βαασά υἱοῦ Ἀχιά περὶ τῶν παροργισμάτων ὧν παρωργίσας καὶ ἐξημαρτες τὸν Ἰσραὴλ. ²³ καὶ τῇ Ἰεζάβελ ἐλάλησε κύριος, λέγων. οἱ κύνες καταφάγονται αὐτὴν ἐν τῷ προτειχίσματι τοῦ Ἰεζαὲλ. ²⁴ τὸν τεθνηκότα τοῦ Ἀχαάβ ἐν τῇ πόλει φαγονται οἱ κύνες, καὶ τὸν τεθνηκότα αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ φάγονται τὰ πεταμένα τοῦ οὐρανοῦ. ²⁵ πλὴν ματαιῶς Ἀχαάβ ὃς ἐπράθη ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, ὡς μετέθηκεν αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. ²⁶ καὶ ἐβδελύχθη σφόδρα πορευεσθαι ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν ὁ Ἀμορραῖος, ὃν ἐξολοθρεύσε κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. ²⁷ καὶ ὑπὲρ τοῦ λόγου ὡς κατενύγη Ἀχαάβ ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου, καὶ ἐπορεύετο κλαίων, καὶ διέψῃξε τὸν χιτῶνα αὐτοῦ, καὶ ἐξώσατο σάκκον ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐνήστευσεν. καὶ περιβάλετο σάκκον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐπάταξεν Ναβουθαί τὸν Ἰεζραηλίτην, καὶ ἐπορεύθη. ²⁸ καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου

ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἡλιού περὶ Ἀχαάβ, καὶ εἶπε κύριος. ²⁹ ἰωρακας ὡς κατενύγη Ἀχαάβ ἀπὸ προσώπου μου; οὐκ ἐπάξω τὴν κακίαν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπάξω τὴν κακίαν.

Κ Ε Φ: ΚΑ'. (C. 20.)

Καὶ συνήθροισεν υἱὸς Ἄδερ πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ ἀνέβη καὶ περικαθίσεν ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ τριακονταδύο βασιλεῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ πᾶς ἵππος καὶ ἄρμα. καὶ ἀνέβησαν καὶ περικαθίσαν ἐπὶ Σαμάρειαν, καὶ ἐπολέμησαν ἐπ' αὐτήν. ² καὶ ἀπέστειλεν πρὸς Ἀχαάβ βασιλέα Ἰσραὴλ εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει υἱὸς Ἄδερ. ³ τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου ἐμὸν ἐστί, καὶ αἱ γυναῖκές σου καὶ τὰ τέκνα σου ἐμά ἐστι. ⁴ καὶ ἀπεκρίθη βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε. καθὼς ἐλάλησας κύριέ μου βασιλεῦ, σὸς ἐγὼ εἰμι καὶ πάντα τὰ ἐμά. ⁵ καὶ ἀνέστρεψαν οἱ ἄγγελοι, καὶ εἶπαν. τάδε λέγει ὁ υἱὸς Ἄδερ. ἐγὼ ἀπέστειλα πρὸς σέ λέγων. τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα σου δώσεις ἐμοί, ⁶ ὅτι ταύτην τὴν ὥραν αὔριον ἀποστελῶ τοὺς παῖδας μου πρὸς σέ, καὶ ἐρευνήσουσι τὸν οἶκόν σου καὶ τοὺς οἴκους τῶν παιδῶν σου, καὶ ἔσται πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐφ' ἃ ἂν ἐπιβάλωσι τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ λήψονται. ⁷ καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς πρεσβυτέρους τῆς γῆς, καὶ εἶπε. γινώτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι κακίαν οὗτος ζητεῖ, ὅτι ἀπέσταλκε πρὸς μὲ περὶ τῶν γυναικῶν μου καὶ περὶ τῶν υἱῶν μου καὶ περὶ τῶν θυγατέρων μου. τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου οὐκ ἀπεκώλυσα ἀπ' αὐτοῦ. ⁸ καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ πρεσβύτεροι καὶ πᾶς ὁ λαός. μὴ ἀκούσης, καὶ μὴ θελίσης. ⁹ καὶ εἶπε τοῖς ἀγγέλοις υἱοῦ Ἄδερ. λέγετε τῷ κυρίῳ ὑμῶν. πάντα ὅσα ἀπέσταλκας πρὸς τὸν δούλόν σου ἐν πρώτοις ποιήσω, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο οὐ δυνήσομαι ποιῆσαι. καὶ ἀπῆραν οἱ ἄνδρες, καὶ ἐπέστρεψαν αὐτῷ λόγον. ¹⁰ καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτόν υἱὸς Ἄδερ, λέγων.

Αα

γων.

γων. τάδε ποιῆσαι μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθῆι, εἰ ἐκποιήσῃ ὁ κυρὸς Σαμαρείας ταῖς ἀλώπεξι παντὶ τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου. ¹¹ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν. ἱκανούσθω. μὴ καυχασθῶ ὁ κυρτὸς, ὡς ὁ ὀρθός. ¹² καὶ ἐγένετο ὅτε ἀπεκρίθη αὐτῷ τὸν λόγον τούτου, πίνων ἦν αὐτὸς καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν σκηναῖς. καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ. οἰκοδομήσατε χάρακα. καὶ ἔθεντο χάρακα ἐπὶ τὴν πόλιν. ¹³ καὶ ἰδοὺ προφήτης εἰς προσῆλθε τῷ Ἀχαάβ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε. τάδε λέγει κύριος, εἰ ἑώρακας τὸν ὄχλον τὸν μέγαν τούτου; ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτὸν σήμερον εἰς χεῖρας σὰς, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος. ¹⁴ καὶ εἶπεν Ἀχαάβ. ἐν τίνι; καὶ εἶπε. τάδε λέγει κύριος. ἐν τοῖς παιδαριοῖς τῶν ἀρχόντων τῶν χωρῶν. καὶ εἶπεν Ἀχαάβ. τίς συνάψει τὸν πόλεμον; καὶ εἶπεν. σύ. ¹⁵ καὶ ἐπισκέψατο Ἀχαάβ τοὺς ἀρχοντας τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν. καὶ ἐγένοντο διακόσια τριάκοντα. καὶ μετὰ ταῦτα ἐπισκέψατο τὸν λαὸν πάντα υἱὸν δυνάμεως, ἑπτὰ χιλιάδας. ¹⁶ καὶ ἐξῆλθε μεσημβρίας. καὶ υἱὸς Ἄδερ πίνων μεθύων ἐν Σοκχώθ αὐτὸς καὶ οἱ βασιλεῖς, τριάκοντα καὶ δύο βασιλεῖς συμφοῖτο αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἐξῆλθον ἀρχοντες παιδάρια τῶν χωρῶν ἐν πρώτοις. καὶ ἀποστελλοῦσι καὶ ἀπαγγέλλουσι τῷ βασιλεῖ Συρίας, λέγοντες. ἄνδρες ἐξεληλύθασιν ἐκ Σαμαρείας. ¹⁸ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. εἰ εἰς εἰρήνην ἐκπορεύονται, συλλαβεῖν αὐτοὺς ζῶντας, καὶ εἰ εἰς πόλεμον, ζῶντας συλλαβεῖν αὐτούς. ¹⁹ καὶ μὴ ἐξεληθάωσαν ἐκ τῆς πόλεως ἀρχοντα τὰ παιδάρια τῶν χωρῶν. καὶ ἡ δύναμις ὀπίσω αὐτῶν ²⁰ ἐπάταξεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ. καὶ ἐδευτέρωσεν ἕκαστος τὸν παρ' αὐτοῦ. καὶ ἔφυγε Συρία. καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἰσραὴλ. καὶ σῶζεται υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἐφ' ἵππου ἱππέως. ²¹ καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς ἵππους καὶ τὰ ἄρματα, καὶ ἐπάταξε πληγὴν μεγάλην ἐν Συρία. ²² καὶ προσῆλθεν ὁ προφήτης πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε. κρα-

ταιοῦ καὶ γνώθι καὶ ἴδε τί ποιήσεις, ὅτι ἐπιστρέφοντος τοῦ ἐνιαιτοῦ υἱὸς Ἄδερ βασιλεὺς Συρίας ἀναβαίνει ἐπὶ σὲ ²³ καὶ οἱ παῖδες βυσιλέως Συρίας, καὶ εἶπον. θεὸς ὀρέων θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων, διὰ τοῦτο ἐκραταίωσεν ὑπὲρ ἡμᾶς. ἐὰν δὲ πολεμήσωμεν αὐτούς κατ' εὐθὺ, εἰ μὴν κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς. ²⁴ καὶ τὸ ὄμμα τοῦτο ποιήσων. ἀπόστησον τοὺς βασιλεῖς ἕκαστον εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ θοῦ ἀντ' αὐτῶν σατράπας, ²⁵ καὶ ἀλλάξομέν σοι δύναμιν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν πεσοῦσαν, καὶ ἵππον κατὰ τὴν ἵππον, καὶ ἄρματα κατὰ τὰ ἄρματα, καὶ πολεμήσομεν πρὸς αὐτούς κατ' εὐθὺ, καὶ κραταιώσομεν ὑπὲρ αὐτούς. καὶ ἵκονσε τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν οὕτως. ²⁶ καὶ ἐγένετο ἐπιστρέψαντος τοῦ ἐνιαιτοῦ, καὶ ἐπισκέψατο υἱὸς Ἄδερ τὴν Συρίαν, καὶ ἀνέβη εἰς Ἀφεκά εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἰσραὴλ. ²⁷ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπισκέπησαν. καὶ παρεγένοντο εἰς ἀπαντὴν αὐτῶν. καὶ παρενέβαλεν Ἰσραὴλ ἐξεναντίας αὐτῶν ὥσει δύο ποίμνια αἰγῶν. καὶ Συρία ἐπλησε τὴν γῆν. ²⁸ καὶ προσῆλθεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ. τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν εἶπε Συρία, θεὸς ὀρέων κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ καὶ οὐ θεὸς κοιλάδων αὐτὸς, καὶ δώσω τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην εἰς χεῖρα σὴν, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος. ²⁹ καὶ παρεμβάλλουσιν οὗτοι ἀπέναντι τούτων ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, καὶ προσήγαγεν ὁ πόλεμος, καὶ ἐπάταξεν Ἰσραὴλ τὴν Συρίαν ἑκατὸν χιλιάδας πεζῶν μιᾷ ἡμέρᾳ. ³⁰ καὶ ἔφυγον οἱ καταλοιποὶ εἰς Ἀφεκά εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔπασε τὸ τεῖχος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν τῶν καταλοιπῶν. καὶ υἱὸς Ἄδερ ἔφυγε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κοιτῶνος, εἰς τὸ ταμιεῖον. ³¹ καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ. οἶδα ὅτι βασιλεῖς Ἰσραὴλ βασιλεῖς ἐλέους εἰσίν. ἐπιθώμεθα δι' ἡμᾶς ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ ἐξελθώμεν πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ εἰ πως ζωογονήσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν

ἡμῶν. ³² καὶ περιέζωσαντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, καὶ ἔδισαν σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ. δοῦλός σου υἱὸς Ἄδερ λέγει. ζῆσάτω δὴ ἡ ψυχὴ ἡμῶν. καὶ εἶπεν. εἰ ἔτι ζῇ, ἀδελφός μου ἐστί. ³³ καὶ οἱ ἄνδρες οἰωνίσαντο, καὶ ἐσπέισαντο. καὶ ἀνέλεξαντο τὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ εἶπον. ἀδελφός σου υἱὸς Ἄδερ. καὶ εἶπεν. ἐξέλθατε καὶ λάβετε αὐτόν. καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν υἱὸς Ἄδερ, καὶ ἀναβιβάζουσιν αὐτόν πρὸς αὐτόν ἐπὶ τὸ ἄρμα. ³⁴ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τὰς πόλεις ἃς ἔλαβεν ὁ πατήρ μου παρὰ τοῦ πατρὸς σου ἀποδώσω σοι. καὶ ἐξοδους θήσεις σεαυτῷ ἐν Λαμασκῷ, καθὼς ἔθετο ὁ πατήρ μου ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐγὼ ἐν διαθήκῃ ἐξαποστελῶ σε. καὶ διέθετο αὐτῷ διαθήκην, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτόν. ³⁵ καὶ ἄνθρωπος εἰς ἐκ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν εἶπε πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ κυρίου. πάταξον δὴ με. καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος πατάξαι αὐτόν. ³⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ἀνθ' ὧν οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς κυρίου, καὶ ἰδοὺ σὺ ἀποτρέχεις ἀπ' ἐμοῦ, καὶ πατάξει σε λέων. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εὗρίσκει αὐτόν λέων, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν. ³⁷ καὶ εὗρίσκει ἄνθρωπον ἄλλον, καὶ εἶπε. πάταξον με δὴ. καὶ ἐπάταξεν αὐτόν ὁ ἄνθρωπος, πατάξας καὶ συνέτριψε. ³⁸ καὶ ἐπορεύθη ὁ προφήτης καὶ ἔστη τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ κατεδήσατο ἐν τελαμῶνι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. ³⁹ καὶ ἐγένετο ὡς παρεπορεύετο ὁ βασιλεὺς, καὶ οὗτος ἐβόα πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν. ὁ δοῦλός σου ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν στρατιάν τοῦ πολέμου, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἰςῆγαγε πρὸς με ἄνδρα, καὶ εἶπε πρὸς μέ. φύλαξον τοῦτον τὸν ἄνδρα, ἕαν δὲ ἐκπηδῶν ἐκπηδήσῃ, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ ταλαντον ἀργυρίου στήσεις. ⁴⁰ καὶ ἐγενήθη, περιεβλέψατο ὁ δοῦλός σου ὡς καὶ ὡς, καὶ οὗτος οὐκ ᾔν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ καὶ τὰ ἐνεδρα παρ' ἐμοῖ ἐφάνευσας. ⁴¹ καὶ ἐσπέισε καὶ ἀφείλε

τὸν τελαμῶνα ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. καὶ ἐπέγνω αὐτόν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐκ τῶν προφητῶν οὗτος. ⁴² καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν. τὰδε λέγει κύριος. δι-
 ὅτι ἐξηνεγκας σὺ ἄνδρα ὀλέθριον ἐκ τῆς χειρὸς σου, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ λαός σου ἀντὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ⁴³ καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ συγκεχυμένος καὶ ἐκλελυμένος, καὶ ἔρχεται εἰς Σαμάρειαν.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

Καὶ ἐκάθισε τὰ τρία ἔτη, καὶ οὐκ ἦν πόλεμος ἀναμέσον Συρίας καὶ ἀναμέσον Ἰσραὴλ. ² καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, καὶ κατέβη Ἰωσαφὰς βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ. ³ καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. εἰ οὐδαὶ ὅτι ἡμῖν Ῥεμμαθ Γαλαὰδ, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν λαβεῖν αὐτὴν ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας; ⁴ καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ. ἀναβῆσθ μεθ' ἡμῶν εἰς Ῥεμμαθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον; καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ. καθὼς ἐγὼ, καὶ σὺ οὕτως. καθὼς ὁ λαός μου, ὁ λαός σου. καθὼς οἱ ἵπποι μου, οἱ ἵπποι σου. ⁵ καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ. ἐπερωτήσατε δὴ σήμερον τὸν κύριον. ⁶ καὶ συνήθροισεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πάντας τοὺς προφήτας ὡς τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς. εἰ πορευθῶ εἰς Ῥεμμαθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπισχῶ; καὶ εἶπον. ἀνάβαινε, καὶ δίδου δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως. ⁷ καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ. οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου, καὶ ἐπερωτήσομεν τὸν κύριον δι' αὐτοῦ; ⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ. εἰς ἐστὶν ἀνὴρ εἰς τὸ ἐπερωτήσαι δι' αὐτοῦ τὸν κύριον, καὶ ἐγὼ μεμίσσηκα αὐτόν, ὅτι οὐ λαλεῖ περὶ ἐμοῦ καλὰ ἀλλ' ἡ κακὰ, Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλαά. καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα. μὴ λεγέτω ὁ βασιλεὺς οὕτως. ⁹ καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐυνούχον ἓνα, καὶ εἶπε. τοτᾶχος Μιχαίαν υἱὸν Ἰεμβλαά. ¹⁰ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα ἐκάθηντο ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ἐνοπλοὶ ἐν ταῖς πύλαις

A a 2

Σαμα-

Σαμαρείας. και πάντες οἱ προφῆται ἐπροφῆτεον ἐνώπιον αὐτῶν. ¹¹ και ἐποίησεν ἑαυτῷ Σεδεκίας υἱός· Χανα-
 ἄν κέρατα σιδηρᾶ, και εἶπε. τάδε λέ-
 γει κύριος. ἐν τούτοις κρατιεῖς τὴν
 Συρίαν ἕως συντελεσθῇ. ¹² και πάν-
 τες οἱ προφῆται ἐπροφῆτεον οὕτως,
 λέγοντες. ἀνάβαινε εἰς Ῥεμμάθ Γα-
 λαὰδ, και εὐδοῶσει και δώσει κύριος
 εἰς χεῖράς σου και τὸν βασιλέα Συρί-
 ας. ¹³ και ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς κα-
 λέσαι τὸν Μιχαῖαν ἐλάλησεν αὐτῷ
 λέγων. ἰδοὺ δὴ λαλοῦσι πάντες οἱ
 προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ καλά περὶ
 τοῦ βασιλέως, γίνου δὴ και σὺ εἰς τους
 λόγους σου κατὰ τοὺς λόγους ἐνός
 τούτων, και λάλησον καλά. ¹⁴ και εἶ-
 πε Μιχαίας. ζῇ κύριος ὅτι ἂν εἴπῃ
 κύριος πρὸς με, ταῦτα λαλήσω. ¹⁵ και
 ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα. και εἶπεν αὐ-
 τῷ ὁ βασιλεὺς. Μιχαία, εἰ ἀναβῶ εἰς
 Ῥεμμάθ Γαλαὰδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπι-
 σχῶ, και εἶπεν. ἀνάβαινε, και εὐδοῶ-
 σει κύριος· εἰς χεῖρα τοῦ βασιλέως.
¹⁶ και εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ποσά-
 κισ ἐγὼ ὀρκίζω σε, ὅπως λαλήσης πρὸς
 με ἀληθῆαι ἐν ὀνόματι κυρίου; ¹⁷ και
 εἶπε. οὐχ οὕτως. εἶδρακα πάντα τὸν
 Ἰσραὴλ διεσπαρμένον ἐν τοῖς ὄρεσιν
 ὡς ποιμνιον, ὃ οὐκ ἔστι ποιμὴν. και
 εἶπε κύριος. οὐ κύριος τούτοις θεός;
 ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ
 ἀναστρεφέτω. ¹⁸ και εἶπε βασιλεὺς
 Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰου-
 δα. οὐκ εἶπα πρὸς σέ, ὅτι οὐ προφη-
 τεύει οὗτός μοι καλά, διότι ἀλλ' ἢ κα-
 κά; ¹⁹ και εἶπε Μιχαίας. οὐχ οὕτως.
 οὐκ ἐγώ. ἄκουε ῥῆμα κυρίου. οὐχ οὕ-
 τως. εἶδον θεὸν Ἰσραὴλ καθήμενον
 ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, και πᾶσα ἡ στρα-
 τία τοῦ οὐρανοῦ εἰστήκει περὶ αὐτὸν
 ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ και ἐξ ἐκωνόμων αὐ-
 τοῦ. ²⁰ και εἶπε κύριος. τίς ἀπατήσῃ
 τὸν Ἀχαάβ βασιλέα Ἰσραὴλ, και ἀνα-
 βήσεται, και πεσέτω ἐν Ῥεμμάθ Γα-
 λαὰδ; και εἶπεν οὕτως οὕτως, και οὕ-
 τως οὕτως. ²¹ και ἐξῆλθε πνεῦμα και
 ἔπη ἐνώπιον κυρίου, και εἶπεν. ἐγὼ
 ἀπατήσω αὐτόν. ²² και εἶπε πρὸς αὐ-
 τὸν κύριος. ἐν τίνι; και εἶπεν. ἐξιλεύ-
 σομαι, και ἔσομαι πνεῦμα ψευδὲς εἰς

τὸ στόμα πάντων τῶν προφητῶν αὐ-
 τοῦ. και εἶπεν. ἀπατήσεις, και γε δυ-
 νήσῃ. ἐξέλθε και ποιήσον οὕτως.
²³ και νῦν ἰδοὺ ἔδωκε κύριος πνεῦμα
 ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προ-
 φητῶν σου τούτων, και κύριος ἐλάλη-
 σεν ἐπὶ σέ κακά. ²⁴ και προσῆλθε Σε-
 δεκίας υἱός Χαναάν, και ἐπάταξε τὸν
 Μιχαῖαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα, και εἶπε.
 ποῖον πνεῦμα κυρίου τὸ λαλήσαν ἐν
 σοί; ²⁵ και εἶπε Μιχαίας. ἰδοὺ σὺ ὀ-
 ψη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν εἰέλθῃς
 ταμεῖον τοῦ ταμεῖου τοῦ κρυβῆναι ἐ-
 κεῖ. ²⁶ και εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ.
 λάβετε τὸν Μιχαῖαν, και ἀποστρέψα-
 τε αὐτὸν πρὸς Σιμὲρ τὸν βασιλέα τῆς
 πόλεως. και τῷ Ἰωᾶς υἱῷ τοῦ βασι-
 λέως ²⁷ εἶπον θέσθαι τούτον ἐν φυ-
 λακῇ, και ἐσθίειν αὐτὸν ἄρτον θλίψε-
 ως και ὕδωρ θλίψεως ἕως τοῦ ἐπι-
 στρέψαι με ἐν εἰρήνῃ. ²⁸ και εἶπε Μι-
 χαίας. ἔαν ἐπιστρέψω ἐπιστρέψῃς ἐν
 εἰρήνῃ, οὐ λελάηκε κύριος ἐν ἔμοι.
²⁹ και ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ και Ἰω-
 σαφὰτ βασιλεὺς Ἰουδα μετ' αὐτοῦ εἰς
 Ῥεμμάθ Γαλαὰδ. ³⁰ και εἶπε βασιλεὺς
 Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰου-
 δα. συγκαλύψομαι και ἐξιλεύσομαι
 εἰς τὸν πόλεμον, και σὺ ἐνδύσαι τὸν
 ἱματισμόν μου. και συγκαλύψωτο βα-
 σιλεὺς Ἰσραὴλ, και ἐξῆλθεν εἰς τὸν
 πόλεμον. ³¹ και βασιλεὺς Συρίας ἐνε-
 τέιλτο τοῖς ἄρχουσιν τῶν ἁρμάτων αὐ-
 τοῦ τριακόντα και δυοὶ, λέγων. μὴ
 πολεμεῖτε μικρὸν και μέγαν, ἀλλ' ἡ
 τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ μονάτατον. ³² και
 ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἁρ-
 μάτων τὸν Ἰωσαφὰτ βασιλέα Ἰουδα,
 και αὐτοὶ εἶπαν. φαίνεται βασιλεὺς
 Ἰσραὴλ οὗτος, και ἐκυκλώσαν αὐτὸν
 πολεμῆσαι. και ἀνέκραξεν Ἰωσαφὰτ.
³³ και ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες
 τῶν ἁρμάτων ὅτι οὐκ ἔστι βασιλεὺς
 Ἰσραὴλ οὗτος, και ἀνέστρεψαν ἀπ'
 αὐτοῦ. ³⁴ και ἐπέτεινεν εἰς τὸ τόξον
 εὐστόχως, και ἐπάταξε τὸν βασιλέα
 Ἰσραὴλ ἀναμέσον τοῦ πνεύμονος και
 ἀναμέσον τοῦ θώρακος. και εἶπε τῷ
 ἡνίοχῳ αὐτοῦ. ἐπίστρεψον τὰς χεῖράς
 σου και ἐξαγάγε με ἐκ τοῦ πολέμου,
 ὅτι τέτρομαι. ³⁵ και ἐτροπώθη ὁ πό-
 λεμος

λεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ βασι-
 λεύς ἦν ἐστῆκως ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἐξε-
 ναντίας Συρίας ἀπὸ πρῶτ' ἕως ἐσπέ-
 ρας, καὶ ἀπέκυνε τὸ αἷμα ἀπὸ τῆς
 πληγῆς εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἄρματος,
 καὶ ἀπέθανεν ἐσπέρας, καὶ ἐξεπορεύε-
 το τὸ αἷμα τῆς τροπῆς ἕως τοῦ κόλ-
 που τοῦ ἄρματος. ³⁶ καὶ ἔσθη ὁ στρα-
 τοκῆρυξ δύνοντος τοῦ ἡλίου, λέγων.
 ἕκαστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ εἰς
 τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ³⁷ ὅτι τέθνηκεν ὁ βα-
 σιλεύς. καὶ ἦλθον εἰς Σαμαρείαν, καὶ
 ἐθαψαν τὸν βασιλεὺς ἐν Σαμαρείᾳ.
³⁸ καὶ ἀπένιψαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὴν κρη-
 νην Σαμαρείας, καὶ ἐξέλιξαν αἱ ὕες
 καὶ οἱ κύνες τὸ αἷμα, καὶ αἱ πόρνοι
 ἐλούσαντο ἐν τῷ αἵματι κατὰ τὸ ῥή-
 μα κυρίου ὃ ἐλάλησε. ³⁹ καὶ τὰ λοιπὰ
 τῶν λόγων Ἀχαάβ καὶ πάντα ἃ ἐποί-
 ησε, καὶ οἶκον ἐλεφάντινον ὃν ὠκοδό-
 ησε, καὶ πάσας τὰς πόλεις ἃς ἐποίη-
 σεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐν βι-
 βλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων
 Ἰσραὴλ; ⁴⁰ καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαάβ μετὰ
 τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν
 Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁴¹ καὶ
 Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἀσά ἐβασίλευσεν ἐπὶ
 Ἰουδαν. ἐνέτει τετάρτου τοῦ Ἀχαάβ βα-
 σιλέως Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ⁴² Ἰωσα-
 φάτ, υἱὸς τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν
 ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν. καὶ εἵκοσι
 καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσα-

λήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβά
 θυγάτηρ Σαλαί. ⁴³ καὶ ἐπορεύθη ἐν
 πάσῃ ὁδῷ Ἀσά τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, οὐκ
 ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ
 εὐθὲς ἐν ὁφθαλμοῖς κυρίου. ⁴⁴ πλὴν
 τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρκεν. ἔτι ὁ λαὸς
 ἐθυσίαζε καὶ ἐθυσίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς.
⁴⁵ καὶ εἰρήνευσεν Ἰωσαφάτ μετὰ βα-
 σιλέως Ἰσραὴλ. ⁴⁶ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
 λόγων Ἰωσαφάτ καὶ αἱ δυναστεῖαι
 αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα
 γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμε-
 ρῶν βασιλέων Ἰούδα; ⁵¹ καὶ ἐκοιμή-
 θη Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐ-
 τοῦ, καὶ ἐτάφη παρὰ τοῖς πατράσιν
 αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐ-
 τοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωράμ υἱὸς αὐ-
 τοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁵² καὶ Ὀχοζίας υἱὸς
 Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σα-
 μαρείᾳ. ἐν εἰσι ἑπτακαίδεκα τοῦ Ἰω-
 σαφάτ βασιλέως Ἰούδα Ὀχοζίας υἱὸς
 Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ ἐν Σα-
 μαρείᾳ δύο ἔτη. ⁵³ καὶ ἐποίησε τὸ πο-
 νηρὸν ἐναντίον κυρίου, καὶ ἐπορεύθη
 ἐν ὁδῷ Ἀχαάβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ
 ἐν ὁδῷ Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ
 ἐν ταῖς ἁμαρτίαις οἴκου Ἱεροβοάμ νι-
 οῦ Ναβάτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ.
⁵⁴ καὶ ἐδούλευσε τοῖς Βααλὶμ καὶ
 προσεκύνῃσιν αὐτοῖς, καὶ παρωργίσε
 τὸν κύριον θεὸν Ἰσραὴλ κατὰ πάντα
 τὰ γινόμενα ἐμπροσθεν αὐτοῦ.

Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Ω Ν

Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἠθέτησε Μωάβ ἐν Ἰσραὴλ μετὰ
 τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαάβ. ² καὶ ἔπεισεν
 Ὀχοζίας διὰ τοῦ δικτυωτοῦ τοῦ ἐν τῷ
 ὑπερώῳ αὐτοῦ τῷ ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ
 ἠρρώσθη. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους,
 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. δεῦτε καὶ ἐπι-
 ζητήσατε ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν
 Ἀκκαρῶν, εἰ ζήσομαι ἐκ τῆς ἀρρώστί-
 ας μου ταύτης. καὶ ἐπορεύθησαν ἐπε-
 ρωτῆσαι δι' αὐτόν. ³ καὶ ἄγγελος κυ-
 ρίου ἐκάλεσεν Ἠλιὺν τὸν Θεσβίτην,
 λέγων. ἀναστὰς δεῦρο εἰς συνάντησιν

τῶν ἀγγέλων Ὀχοζίου βασιλέως Σα-
 μαρείας, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτούς.
 εἰ παρὰ τὸ μὴ εἶναι θεὸν ἐν Ἰσραὴλ
 ὑμεῖς πορευέσθε ἐπιζητῆσαι ἐν τῷ Βά-
 αλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν; καὶ οὐχ οὕ-
 τως. ⁴ ὅτι ταῦτα λέγει κύριος. ἡ κλίνη
 ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ'
 αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ. καὶ ἐπο-
 ρεύθη Ἠλιὺν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς.
⁵ καὶ ἐπεστράφησαν οἱ ἄγγελοι πρὸς
 αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. τί ὅτι
 ἐπεστρέψατε; ⁶ καὶ εἶπαν πρὸς αὐ-
 τόν. ἀνὴρ ἀνέβη εἰς συνάντησιν ἡμῶν,
 καὶ

καὶ εἶπε πρὸς ἡμᾶς. δεῦτε ἐπιστρά-
γητε πρὸς τὸν βασιλέα τὸν ἀποστεί-
λанта ὑμᾶς, καὶ λαλήσατε πρὸς αὐ-
τόν. τάδε λέγει κύριος. εἰ παρὰ τὸ μὴ
εἶναι θεὸν ἐν Ἰσραὴλ σὺ πορεύῃ ἐπι-
ζητήσαι ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκ-
καρῶν; οὐχ' οὕτως. ἡ κλίνη ἐφ' ἧς
ἀνέβης ἐκεῖ οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς,
ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ. καὶ ἐπιστρέ-
ψαντες ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ καθὰ
ἐλάλησεν Ἡλιοῦ. ⁷ καὶ ἐλάλησε πρὸς
αὐτούς. τίς ἡ κρίσις τοῦ ἀνδρὸς τοῦ
ἀναβάντος εἰς συνάντησιν ὑμῖν καὶ λα-
λήσαντος πρὸς ὑμᾶς τοὺς λόγους τού-
τους; ⁸ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. ἀνὴρ
δασύς, καὶ ζώονην δερματίνην περιέζω-
γμένος τὴν ὁσφὺν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν.
Ἡλιὸς ὁ Θεοβίτης οὗτός ἐστι. ⁹ καὶ
ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πεντηκόνταρ-
χον καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ, καὶ
ἀνέβη πρὸς αὐτόν. καὶ ἰδοὺ Ἡλιοῦ
ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους.
καὶ ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς
αὐτόν, καὶ εἶπεν. ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ,
ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσέ σε, καταβῇθι.
¹⁰ καὶ ἀπεκρίθη Ἡλιὸς, καὶ εἶπεν
πρὸς τὸν πεντηκόνταρχον. καὶ εἰ ἄν-
θρωπος θεοῦ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ καταφάγεται σε
καὶ τοὺς πεντήκοντά σου. καὶ κατέβη
πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν
αὐτόν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.
¹¹ καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς, καὶ ἀπέ-
στειλε πρὸς αὐτὸν ἄλλον πεντηκόνταρ-
χον, καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ. καὶ
ἐλάλησεν ὁ πεντηκόνταρχος πρὸς αὐ-
τόν, καὶ εἶπεν. ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ,
τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, ταχέως κατέ-
βηθι. ¹² καὶ ἀπεκρίθη Ἡλιὸς καὶ ἐ-
λάλησε πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν. εἰ ἄν-
θρωπος θεοῦ ἐγώ, καταβήσεται πῦρ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ καταφάγεται σε
καὶ τοὺς πεντήκοντά σου. καὶ κατέβη
πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν
αὐτόν καὶ τοὺς πεντήκοντα αὐτοῦ.
¹³ καὶ προσέθετο ὁ βασιλεὺς ἔτι ἀπο-
στεῖλαι ἡγούμενον καὶ τοὺς πενήκοντα
αὐτοῦ. καὶ ἦλθεν ὁ πεντηκόνταρ-
χος ὁ τρίτος, καὶ ἐκαμψεν ἐπὶ τὰ γό-
νατα αὐτοῦ κατέναντι Ἡλιοῦ, καὶ ἐ-
δεήθη αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν,

καὶ εἶπεν. ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, ἐντι-
μωθήτω ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ψυχὴ τῶν
δούλων σου τούτων τῶν πεντηκοντα
ἐν ὀφθαλμοῖς σου. ¹⁴ ἰδοὺ κατέβη πῦρ
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τοὺς
δύο πεντηκοντάρχους τοὺς πρώτους.
καὶ νῦν ἐντιμωθήτω δὴ ἡ ψυχὴ μου ἐν
ὀφθαλμοῖς σου. ¹⁵ καὶ ἐλάλησεν ἄγ-
γελος κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, καὶ εἶπε.
καταβῇθι μετ' αὐτοῦ, μὴ φοβηθῇς ἀ-
πὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ ἀνέστη Ἡ-
λιὸς καὶ κατέβη μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν
βασιλέα, ¹⁶ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτόν,
καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ. τάδε λέγει κύριος.
τί ὅτι ἀπέστειλας ἀγγέλους ἐκζητήσαι
ἐν τῷ Βάαλ μυῖαν θεὸν Ἀκκαρῶν;
οὐχ' οὕτως. ἡ κλίνη ἐφ' ἧς ἀνέβης ἐκεῖ
οὐ καταβήσῃ ἀπ' αὐτῆς, ὅτι θανάτῳ
ἀποθανῇ. ¹⁷ καὶ ἀπέθανε κατὰ τὸ
ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν Ἡλιὸς. ¹⁸ καὶ
τα λοιπὰ τῶν λόγων Ὀχοζίου ἃ ἐποίη-
σεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν
βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασι-
λεῦσιν Ἰσραὴλ; καὶ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχα-
άβ βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ
ἔτη δεκάδι, ἐν ἔτει ὀκτακαιδέκατῳ
Ἰωσαφὰτ βασιλέως Ἰούδα. καὶ ἐποί-
ησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. πλην
οὐχ' ὡς οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, οὐδὲ ὡς ἡ
μητηρ αὐτοῦ. καὶ ἀπέστρεψε τὰς στή-
λας τοῦ Βάαλ ἃς ἐποίησεν ὁ πατήρ
αὐτοῦ, καὶ συνέτριψεν αὐτάς. πλην
ἐν ταῖς ἁμαρτίαις οἴκου Ἱεροβοάμ ὃς
ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ ἐκολλήθη, οὐκ
ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἐθυμώθη ὁρ-
γῇ κύριος εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν κύριον ἐν
συσσεισμῷ τὸν Ἡλιοῦ ὡς εἰς τὸν οὐ-
ρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλιὸς καὶ Ἐλι-
σαιὲ ἐκ Γαλαζάων. ² καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ
πρὸς Ἐλσαιέ. κάθου δὴ ἐνταῦθα,
ὅτι ὁ θεὸς ἀπέταλλέ με ἕως Βαιθήλ.
καὶ εἶπεν Ἐλσαιέ. ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ
ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. καὶ ἦλ-
θον εἰς Βαιθήλ. ³ καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ
τῶν προφητῶν οἱ ἐν Βαιθήλ πρὸς
Ἐλσαιέ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. εἰ ἔ-
γνων, ὅτι κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν
κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου;
καὶ εἶπε. κἀγὼ ἐγνώκα, σιωπάτε.

⁴ καὶ

⁴ καὶ εἶπεν Ἠλιού πρὸς Ἑλισαιέ. κά-
θου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι κύριος ἀπέσταλ-
κέ με εἰς Ἱεριχώ, καὶ εἶπεν. ζῇ κύριος
καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω
σε. καὶ ἦλθον εἰς Ἱεριχώ, ⁵ καὶ ἤγγι-
σαν οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱερι-
χῷ πρὸς Ἑλισαιέ, καὶ εἶπον πρὸς αὐ-
τόν. εἰ ἔγνως, ὅτι σήμερον λαμβάνει
κύριος τὸν κύριόν σου ἐπάνωθεν τῆς
κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε. καὶ γὰρ ἐγὼ
ἔγνων, σιωπάτε. ⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἠ-
λιού. κάθου δὴ ὧδε, ὅτι κύριος ἀπέ-
σταλκέ με ἕως εἰς τὸν Ἰορδάνην. καὶ
εἶπεν Ἑλισαιέ. ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυ-
χή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. καὶ ἐπο-
ρεύθησαν ἀμφότεροι ⁷ καὶ πενήκοντα
ἄνδρες υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ ἔστη-
σαν ἔξεναντίον μακρόθεν. καὶ ἀμφο-
τεροὶ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. ⁸ καὶ
ἔλαβεν Ἠλιού τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ
εἴλησε καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διη-
ρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα. καὶ διέ-
βησαν ἀμφότεροι ἐν ἐρήμῳ. ⁹ καὶ ἐγέ-
νετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτοὺς, καὶ Ἠ-
λιού εἶπε πρὸς Ἑλισαιέ. αἰτήσω τί
ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναληφθῆναι με
ἀπὸ σοῦ. καὶ εἶπεν Ἑλισαιέ. γενηθήτω
δὴ διπλᾶ ἐν πνεύματι σου ἐπ' ἐμέ.
¹⁰ καὶ εἶπεν Ἠλιού. ἐσκληρύνεις τοῦ
αἰτήσασθαι. ἐὰν ἰδῃς με ἀναλαμβάνον-
μενον ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔσται σοι οὕτως.
καὶ ἐὰν μὴ, οὐ μὴ γένῃται. ¹¹ καὶ ἐγέ-
νετο αὐτῶν πορευομένων, ἐπορεύοντο
καὶ ἐλάλουν. καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός καὶ
ἵπποι πυρός, καὶ διέστειλεν ἀναμέσον
ἀμφοτέρων. καὶ ἀνελήφθη Ἠλιού ἐν
συσσειμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. ¹² καὶ
Ἑλισαιέ ἑώρα, καὶ ἔβρα. πάτερ πάτερ
ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππευς αὐτοῦ. καὶ
οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἔτι. καὶ ἐπελάβετο
τῶν ἱματίων αὐτοῦ, καὶ διέβηξεν αὐ-
τὰ εἰς δύο ῥήγματα. ¹³ καὶ ὑψωσεν
τὴν μηλωτὴν Ἠλιού, ἣ ἔπασεν ἐπάνω-
θεν Ἑλισαιέ. καὶ ἐπέστρεψεν Ἑλισαιέ,
καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χειλὸς τοῦ Ἰορδά-
νου. ¹⁴ καὶ ἔλαβε τὴν μηλωτὴν Ἠλιού
ἣ ἔπασεν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε
τὸ ὕδωρ, καὶ εἶπε. ποῦ ὁ Θεὸς Ἠλιού
ἄφω; καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ
διεβόησεν ἐνθα καὶ ἐνθα. καὶ διέβη
Ἑλισαιέ. ¹⁵ καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ

τῶν προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχῷ ἔξεναν-
τίας, καὶ εἶπον. ἐπαναπέπνυται τὸ
πνεῦμα Ἠλιού ἐπὶ Ἑλισαιέ. καὶ ἦλ-
θον εἰς συναντήν αὐτόν, καὶ προσκύ-
νησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ¹⁶ καὶ εἶπον
πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ δὴ μετὰ τῶν παίδων
σου πενήκοντα ἄνδρες υἱοὶ δυνάμειος.
πορευθέντες δὴ ζητήσαύσαν τὸν κύ-
ριόν σου, μή ποτε ἦρεν αὐτὸν πνεῦμα
κυρίου, καὶ ἐβρίμην αὐτὸν ἐν τῷ Ἰορ-
δάνῃ ἢ ἐφ' ἐν τῶν ὀρέων ἢ ἐφ' ἐνα τῶν
βουνῶν. καὶ εἶπεν Ἑλισαιέ. οὐκ ἀπο-
στελεῖτε. ¹⁷ καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν,
ἕως οὗ ῥακύνετο. καὶ εἶπεν. ἀποστεί-
λατε. καὶ ἀπέστειλαν πενήκοντα ἄν-
δρας, καὶ ἐζήτησαν τρεῖς ἡμέρας, καὶ
οὐκ εὗρον αὐτόν. ¹⁸ καὶ ἀνέστρεψαν
πρὸς αὐτόν. καὶ αὐτοὶ ἐκάθητο ἐν Ἱε-
ριχῷ, καὶ εἶπεν Ἑλισαιέ. οὐκ εἶπον
πρὸς ὑμᾶς μὴ πορευθῆτε; ¹⁹ καὶ εἶπον
οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἑλισαιέ.
ἰδοὺ ἡ κατοικίῃς τῆς πόλεως ἀγαθὴ,
καθὼς ὁ κύριος βλέπει, καὶ τὰ ὕδατα
πονηρὰ, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνονυμένη. ²⁰ καὶ
εἶπεν Ἑλισαιέ. λάβετε μοι ὑδρίσκην
καινὴν, καὶ θέτε ἐκεῖ ἄλα. καὶ ἔλαβον,
καὶ ἤνεγκαν πρὸς αὐτόν. ²¹ καὶ ἐξῆλ-
θεν Ἑλισαιέ εἰς τὴν διεξοδὸν τῶν ὑδά-
των καὶ ἐβρίμην ἐκεῖ ἄλα, καὶ εἶπε.
τάδε λέγει κύριος. ἵαμαι τὰ ὕδατα ταῦ-
τα, οὐκ ἔσται ἐτι ἐκείθεν θάνατος καὶ
ἀτεκνονυμένη. ²² καὶ λαθῶσαν τὰ ὕδατα
ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης κατὰ τὸ ῥῆμα
Ἑλισαιέ ὃ ἐλάλησε. ²³ καὶ ἀνέβη ἐκεῖ-
θεν εἰς Βαιθήλ. καὶ ἀναβαίνοντος αὐ-
τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ παιδάρια μικρὰ
ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως καὶ κατέπαιζον
αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ. ἀνάβαινε φα-
λακρὲ, ἀνάβαινε. ²⁴ καὶ ἐγένεον ὅπῃ-
σω αὐτῶν, καὶ εἶδεν αὐτὰ, καὶ κατη-
ράσατο αὐτοῖς ἐν ὀνόματι κυρίου. καὶ
ἰδοὺ ἐξῆλθον δύο ἄρκοι ἐκ τοῦ δρυ-
μοῦ, καὶ ἀνέβρῃσαν ἀπ' αὐτῶν τεσσα-
ράκοντα καὶ δύο παῖδας. ²⁵ καὶ ἐπο-
ρεύθη ἐκείθεν εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμή-
λιον, καὶ ἐκείθεν ἐπέστρεψεν εἰς Σαμα-
ρειαν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν
ἐν Ἰσραὴλ ἐν ἔτει ὀκτωκαίδεκάτῳ Ἰω-
σαφὰτ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐβασί-
λευσε

λευσε δώδεκα ἔτη. ² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου. πλην οὐχ ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὡς ἡ μητὴρ αὐτοῦ. καὶ μετέστρεψε τὰς στήλας τοῦ Βάαλ, ἃς ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ³ πλην ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ ἐκολλήθη, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς. ⁴ καὶ Μωσὰ βασιλεὺς Μωάβ ἦν Νωκιδ, καὶ ἐπέστρεψε τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐπαναστάσει ἑκατὸν χιλιάδας ἄρτων, καὶ ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπὶ πόκων. ⁵ καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀχαάβ, καὶ ἠθέτησε βασιλεὺς Μωάβ ἐν βασιλεῖ Ἰσραὴλ. ⁶ καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Ἰωράμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ Σαμαρείας, καὶ ἐπέσκεψατο τὸν Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐξαπέστειλε πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλέα Ἰούδα, λέγων. βασιλεὺς Μωάβ ἠθέτησεν ἐν ἐμοί, εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Μωάβ εἰς πόλεμον; καὶ εἶπεν. ἀναβῆσμαι. ὁμοίός μοι, ὁμοίός σοι. ὡς ὁ λαός μου, ὁ λαός σου. ὡς οἱ ἵπποι μου, οἱ ἵπποι σου. ⁸ καὶ εἶπε. ποία ὁδὴ ἀναβῶ; καὶ εἶπεν. ὁδὸν ἔρημον Ἐδῶμ. ⁹ καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ ὁ βασιλεὺς Ἐδῶμ, καὶ ἐκύκλωσαν ὁδὸν ἑπτὰ ἡμερῶν. καὶ οὐκ ἦν ὕδωρ τῇ παρεμβολῇ καὶ τοῖς κτήνεσι τοῖς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν. ¹⁰ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ. ὦ, ὅτι κέκληκε κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς παρερχομένους δοῦναι αὐτοὺς ἐν χειρὶ Μωάβ. ¹¹ καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ. οὐκ ἔστιν ὥδε προφήτης τοῦ κυρίου καὶ ἐπιζητήσωμεν τὸν κύριον παρ' αὐτοῦ; καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παίδων τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν. ὥδε Ἐλισαίε υἱὸς Σαφάτ, ὃς ἐπέχεεν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας Ἡλιοῦ. ¹² καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ. ἐστὶν αὐτῷ ὄμμα κυρίου. καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ βασιλεὺς Ἐδῶμ. ¹³ καὶ εἶπεν Ἐλισαίε πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ. τί ἐμοὶ καὶ σοί; δ्यूρο πρὸς τοὺς προφῆτας τοῦ πατρός σου καὶ τοὺς προφῆτας τῆς μητρός σου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ. μὴ ὅτι κέκληκε κύριος τοὺς τρεῖς βασιλεῖς τοῦ παραδούναι

αὐτοὺς εἰς χεῖρας Μωάβ; ¹⁴ καὶ εἶπεν Ἐλισαίε. ἤ κύριος τῶν δυνάμεων ὧς παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅτι εἰ μὴ πρόσωπον Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα ἐγὼ λαμβάνω, εἰ ἐπέβλεψα πρὸς σέ, καὶ εἰδὼν σε. ¹⁵ καὶ νῦν λάβε μοι ψάλλοντα. καὶ ἐγένετο ὡς ἐψάλλον ὁ ψάλλων, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν χεὶρ κυρίου, ¹⁶ καὶ εἶπε. τάδε λέγει κύριος. ποιήσατε τὸν χεῖμαρῶν τούτου βοθῶντος βοθῶντος. ¹⁷ ὅτι τάδε λέγει κύριος. οὐκ ὤψεσθε πνεῦμα, καὶ οὐκ ὤψεσθε ὑετὸν, καὶ ὁ χεῖμαρῶν οὗτος πλησθήσεται ὕδατος, καὶ πίεσθε ὑμεῖς καὶ αἱ κτήσεις ὑμῶν καὶ τὰ κτήνη ὑμῶν. ¹⁸ καὶ κούφη αὕτη ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου. καὶ παραδῶσω τὴν Μωάβ ἐν χειρὶ ὑμῶν. ¹⁹ καὶ πατάξετε πᾶσαν πόλιν ὀχυρὰν, καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβλαθεῖτε, καὶ πᾶσας πηγὰς ὕδατος ἐμφράξεσθε, καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἀρχειώσετε ἐν λίθοις. ²⁰ καὶ ἐγένετο πρῶτ' ἀναβαινούσης τῆς θυσίας, καὶ ἰδοὺ ὕδατα ἤρχοντο ἐξ ὁδοῦ Ἐδῶμ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ὕδατος. ²¹ καὶ πᾶσα Μωάβ ἤκουσαν ὅτι ἀνέβησαν οἱ τρεῖς βασιλεῖς πολεμεῖν αὐτοὺς. καὶ ἀνέβόησαν ἐκ παντός περιεζωσμένοι ζῶνῃ. καὶ εἶπον. ὦ. καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ ὁρίου, ²² καὶ ὠρθησαν τοπρωῖ, καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν ἐπὶ τὰ ὕδατα. καὶ εἶδε Μωάβ ἐξεναντίας τὰ ὕδατα πυρρὰ ὡς αἷμα. ²³ καὶ εἶπον. αἷμα τοῦτο τῆς ῥομφαίας. καὶ ἐμαχέσαντο οἱ βασιλεῖς, καὶ ἐπάταξεν ἀνὴρ τὸν πλησίον αὐτοῦ. καὶ νῦν ἐπὶ τὰ σκῦλα Μωάβ. ²⁴ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰσραὴλ. καὶ Ἰσραὴλ ἀνέστησαν καὶ ἐπάταξαν τὴν Μωάβ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ εἰσῆλθον εἰς πορευόμενοι καὶ τύπτοντες τὴν Μωάβ, ²⁵ καὶ τὰς πόλεις καθεῖλον. καὶ πᾶσαν μερίδα ἀγαθὴν ἔρριψαν ἀνὴρ τὸν λίθον καὶ ἐνέπλησαν αὐτήν, καὶ πᾶσαν πηγὴν ἐνέφραξαν, καὶ πᾶν ξύλον ἀγαθὸν κατέβαλον ἕως τοῦ καταλιπεῖν τοὺς λίθους τοῦ τοίχου καθηρημένους. καὶ ἐκύκλωσαν οἱ σφενδονῆται, καὶ ἐπάταξαν αὐτήν. ²⁶ καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς Μωάβ ὅτι ἐκραταίωσεν ὑπὲρ αὐτὸν ὁ πόλεμος, καὶ ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτα-

ἑπτακοσίους ἄνδρας ἐσπασμένους ὁμοφαίαν διακόψαι πρὸς βασιλέα Ἐδωμ, καὶ οὐκ ἡδυνήθησαν. ²⁷ καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον ὃν ἔβασιλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ὀλοκαύτωμα ἐπὶ τοῦ τείρους, καὶ ἐγένετο μετὰ μελος μέγας ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἀπῆραν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ γυνὴ μία ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἔβρα πρὸς τὸν Ἐλισαίη, λέγουσα. ὁ δούλός σου ἀνὴρ μου ἀπέθανε, καὶ σὺ ἐγνώως, ὅτι δούλός σου ἦν φοβούμενος τὸν κύριον. καὶ ὁ δανειστής ἤλθε λαβεῖν τοὺς δύο υἱούς μου ἐαυτῷ εἰς δούλους. ² καὶ εἶπεν Ἐλισαίη. τί ποιήσω σοι; ἀναγγεῖλόν μοι τί ἔστιν σοι ἐν τῷ οἴκῳ; καὶ ἡ δὲ εἶπεν. οὐκ ἔστι τῇ δούλῃ σου οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ, ὅτι ἀλλ' ἢ ὁ ἀλείψομαι ἔλαιον. ³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν. δέυρο αἰτῆσαι σεαυτῇ σκεύη ἔξωθεν παρὰ πάντων τῶν γειτόνων σκεύη κενά, μὴ ὀλιγώσης. ⁴ καὶ ἐξέλευσεν καὶ ἀποκλείσει τὴν θύραν καὶ σοὺ καὶ κατὰ τῶν υἱῶν σου, καὶ ἀποχεῖς εἰς τὰ σκεύη ταῦτα, καὶ τὸ πληρωθὲν ἀρεῖς. ⁵ καὶ ἀπῆλθε παρ' αὐτοῦ. καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατ' ἐαυτῆς καὶ κατὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς. αὐτοὶ προσγγίζον πρὸς αὐτήν, καὶ αὐτὴ ἐπέχεν ἕως ἐπληρώθησαν τὰ σκεύη. ⁶ καὶ εἶπε πρὸς τοὺς υἱούς αὐτῆς. ἐργάσατε ἔτι πρὸς μὲ τὸ σκεῦος. καὶ εἶπον αὐτῇ. οὐκ ἔστιν ἔτι σκεῦος, καὶ ἔστη τὸ ἔλαιον. ⁷ καὶ ἤλθε, καὶ ἀπήγγειλε τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ. καὶ εἶπεν Ἐλισαίη. δέυρο καὶ ἀπόδου τὸ ἔλαιον, καὶ ἀποτίσεις τοὺς τόκους σου, καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου ζήσεσθι ἐν τῷ ἐπιλοιπῷ ἔλαιῳ. ⁸ καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ διέβη Ἐλισαίη εἰς Σιομάν, καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον. καὶ ἐγένετο ἅψ ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν, ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν. ⁹ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. ἰδοὺ δὴ ἐγνων ὅτι ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διαπαντός. ¹⁰ ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερώων τόπον μικρόν, καὶ θώμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην, καὶ τρα-

πέξαν, καὶ δίφρον, καὶ λυγρίαν. καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ. ¹¹ καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινε εἰς τὸ ὑπερώων, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. ¹² καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ. κάλεσον μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην. καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ. ¹³ καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἶπον δὴ πρὸς αὐτήν, ἰδοὺ ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἐκστασιν ταύτην, τί δεῖ ποιῆσαι σοι; εἰ ἔστι λόγος σοὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἢ πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως; ἡ δὲ εἶπεν. ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐγὼ εἰμι οἰκῶ. ¹⁴ καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ. τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ; καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ. καὶ μάλα υἱός οὐκ ἔστιν αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνηρ αὐτῆς πρεσβύτης. ¹⁵ καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν. ¹⁶ καὶ εἶπεν Ἐλισαίη πρὸς αὐτήν. εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὥς ἡ ὥρα, ζῶσα σὺ, περιεμνηστεύει υἱόν. ἡ δὲ εἶπε. μὴ κύριε, μὴ διαψεύσῃ τὴν δούλην σου. ¹⁷ καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ ἔτεκεν υἱόν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον ὥς ἡ ὥρα, ζῶσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτήν Ἐλισαίη. ¹⁸ καὶ ἡδυνήθη τὸ παιδάριον. καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς θεορίζοντας, ¹⁹ καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. τὴν κεφαλὴν μου, τὴν κεφαλὴν μου. καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ. ἄρον αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἤρην αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε. ²¹ καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε, ²² καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἶπεν. ἀπόστειλον δὴ μοι ἐν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπιστρέψω. ²³ καὶ εἶπε. τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον, οὐ νεομηνία οὐδὲ σαββάτον; ἡ δὲ εἶπεν. εἰρήνη. ²⁴ καὶ ἐπέσασε τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς. ἄγε πορεύου, μὴ ἐπίσῃς μοι τοῦ ἐπιβῆναι ὅτι ἐὰν εἴπω σοι. ²⁵ δέυρο καὶ πορεύσῃ καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἀνθρώπον τοῦ θεοῦ

θεοῦ εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον. καὶ ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ εἰς τὸ ὄρος. καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἐλισαῖ ἐρχομένην αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ. ἰδοὺ δὴ ἡ Σωμανίτις ἐκτείνῃ. ²⁶ νῦν δρᾶμε εἰς ἀπαντὴν αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς. ἡ εἰρήνη σοι; ἡ εἰρήνη τῷ ἀνδρὶ σου; ἡ εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ; ἡ δὲ εἶπεν. εἰρήνη. ²⁷ καὶ ἦλθε πρὸς Ἐλισαῖ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ. καὶ ἡγγισεν Γιεζὶ ἀπώσασθαι αὐτήν. καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ. ἄφες αὐτήν. ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατὰ ὄνους αὐτῇ, καὶ κύριος ἀπέκρουσεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγιλέ μοι. ²⁸ ἡ δὲ εἶπε. μὴ ἤτησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ κυρίου μου; ὅτι οὐκ εἶπα, οὐ πλανήσεις μετ' ἐμοῦ; ²⁹ καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ τῷ Γιεζὶ. ζῶσαι τὴν ὁσφύν σου, καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ δεῦρο, ὅτι ἂν εὗρῃς ἄνδρα, οὐκ εὐλογῆσεις αὐτόν, καὶ ἂν εὐλόγησῃ σε ἄνθρωπος, οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ. καὶ ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου. ³⁰ καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου. ζῇ κύριος καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. καὶ ἀνέστη Ἐλισαῖ, καὶ ἐπορεύθη ὑπίσω αὐτῆς. ³¹ καὶ Γιεζὶ διῆλθεν ἐμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἀπέθηκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου, καὶ οὐκ ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις. καὶ ἐπέστρεψεν εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων. οὐκ ἡγέρθη τὸ παιδάριον. ³² καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαῖ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκὸς κεκοιμισμένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. ³³ καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισαῖ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο αὐτῶν. καὶ προσερχεσάτο πρὸς κύριον. ³⁴ καὶ ἀνέβη καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον. καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ. καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτόν, καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου. ³⁵ καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐνθεν καὶ ἐνθεν. καὶ ἀνέβη καὶ συνέκαμψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον

ἕως ἐπτάκις. καὶ ἤνοιξε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. ³⁶ καὶ ἐξέβόησεν Ἐλισαῖ πρὸς Γιεζὶ, καὶ εἶπε. κάλεσον τὴν Σωμανίτιν ταύτην. καὶ ἐκάλεσεν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν. καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ. λάβε τὸν υἱόν σου. ³⁷ καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ προσκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθε. ³⁸ καὶ Ἐλισαῖ ἐπέστρεψεν εἰς Γάλγαλα. καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ γῇ, καὶ υἱοὶ τῶν προφητῶν ἐκάθηντο ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ τῷ παιδαρίῳ αὐτοῦ. ἐπίστησον τὸν λέβητα τὸν μέγαν. καὶ ἔψε ἐψεμα τοῖς υἱοῖς τῶν προφητῶν. ³⁹ καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν ἀγρὸν συλλεῖσαι Ἀριώθ. καὶ εὗρεν ἄμπελον ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ συνέλεξε ἀπ' αὐτῆς τολύπην ἀγρίαν πληρῆς τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λέβητα τοῦ ἐψέματος, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν. ⁴⁰ καὶ ἐνέχει τοῖς ἀνδράσι φαγεῖν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐσθίειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἐψέματος, καὶ ἰδοὺ ἀνέβόησαν καὶ εἶπαν. θάνατος ἐν τῷ λέβητι ἀνθρώπε τοῦ θεοῦ. καὶ οὐκ ἠδύναντο φαγεῖν. ⁴¹ καὶ εἶπε. λάβετε ἄλευρον, καὶ ἐμβαλέτε εἰς τὸν λέβητα. καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον. ἔγχει τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν. καὶ οὐκ ἐγενήθη ἐκεῖ ἔτι ῥῆμα πονηρὸν ἐν τῷ λέβητι. ⁴² καὶ ἄνθρωπος διῆλθεν ἐκ Βαιθαρσά, καὶ ἦνεγκε πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ πρωτογεννημάτων εἰκοσι ἄρτους κριθίνους καὶ παλάδας, καὶ εἶπε. δότε τῷ λαῷ, καὶ ἐσθιέτωσαν. ⁴³ καὶ εἶπεν ὁ λειτουργὸς αὐτοῦ. τί δῶ τοῦτο ἐνώπιον ἑκατὸν ἀνδρῶν; καὶ εἶπε. δὸς τῷ λαῷ καὶ ἐσθιέτωσαν, ὅτι τὰδε λέγει κύριος. φάγονται καὶ καταλείψουσιν. ⁴⁴ καὶ ἔφαγον καὶ κατέλιπον κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ Ναϊμὰν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας ἦν ἄνθρωπος μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ τεθαυμασμένος προσώπων, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκε κύριος σωτηρίαν Συρίᾳ. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἦν δυνατὸς ἰσχυρῶς λελερωμένος. ² καὶ Συρία ἐξῆλθον μονόζωνοι, καὶ ἡμαλωτεύσαν ἐκ γῆς Ἰσραὴλ νεάνιδα μικράν, καὶ ἦν ἐνώπιον

ἐνώπιον τῆς γυναῖκος Ναϊμάν. ³ ἡ δὲ εἶπε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς. ὀφείλον ὁ κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ, τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ. ⁴ καὶ εἰσῆλθε καὶ ἀπηγγείλε τῷ κυρίῳ ἐαυτῆς, καὶ εἶπεν. οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεάνις ἡ ἐκ γῆς Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ εἶπε βασιλεὺς Συρίας πρὸς Ναϊμάν. δεῦρο, εἰσελθε καὶ ἐξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ. καὶ ἐπορεύθη καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου, καὶ ἑξακισχίλιους χρυσοῦς, καὶ δέκα ἀλλασσομένας στολὰς. ⁶ καὶ ἦνεγκε τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων. καὶ νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ, ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σέ Ναϊμάν τὸν δούλόν μου, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἐγένετο ὡς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὸ βιβλίον, διεβύβηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπε. ὁ θεὸς ἐγὼ τοῦ θανατώσαι καὶ ζωοποιῆσαι, ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρὸς μέ ἀποσυνάξει ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ; ὅτι πλὴν γινώτε δή καὶ ἴδετε, ὅτι προφασίζεται οὗτός μοι. ⁸ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισαῖ, ὅτι διεβύβηξεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων. ἵνατί διεβύβηξας τὰ ἱμάτια σου; ἐλθέτω δή πρὸς μέ Ναϊμάν καὶ γνώτω, ὅτι ἐστὶ προφήτης ἐν Ἰσραὴλ. ⁹ καὶ ἦλθε Ναϊμάν ἐν ἵππῳ καὶ ἄρματι, καὶ ἔσθη ἐπὶ θύρας οἴκου Ἐλισαί. ¹⁰ καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισαῖ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν, λέγων. πορευθεὶς λούσαι ἐπτάκις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου σοὶ καὶ καθαρῶσθῃ. ¹¹ καὶ ἐθυμώθη Ναϊμάν καὶ ἀπήλθε, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ εἶπον, πρὸς μέ πάντως ἐξελεύσεται καὶ στήσεται, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον, καὶ ἀποσυνάξει τὸ λεπρόν. ¹² οὐχὶ ἀγαθὸς Ἀβὰν καὶ Φαρφάρ ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρῶσθῃσομαι; καὶ ἐξέκλινε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. ¹³ καὶ ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐ-

τοῦ, καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν. μέγα λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ. οὐχὶ ποιήσεις; καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λούσαι καὶ καθαρῶσθῃ. ¹⁴ καὶ κατέβη Ναϊμάν καὶ ἐβαπτίσθη ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαί. καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὡς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη. ¹⁵ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Ἐλισαῖ αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἦλθε καὶ ἔσθη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγνωκα ὅτι οὐκ ἐστὶ θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ὅτι ἄλλ' ἢ ἐν τῷ Ἰσραὴλ. καὶ νῦν λάβε τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου σου. ¹⁶ καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ. ζῇ κύριος ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ, εἰ λήψομαι. καὶ παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν, καὶ ἠπειθήσε. ¹⁷ καὶ εἶπε Ναϊμάν. καὶ εἰ μὴ, δοθήτω δή τῷ δούλῳ σου γόμος τέλους ἡμιῶν, ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δούλος σου ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίασμα θεοῖς ἑτέροις ἄλλ' ἢ τῷ κυρίῳ τῷ ῥήματι τούτῳ. ¹⁸ καὶ ἵλάσεται κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰς-πορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον Ῥεμμάν προσκυνῆσαι ἐκεῖ. καὶ αὐτὸς ἐπανάπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρὸς μου, καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ Ῥεμμάν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ Ῥεμμάν, καὶ ἵλάσεται ὁ κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ. ¹⁹ καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ πρὸς Ναϊμάν. δεῦρο εἰς εἰρήνην. καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς Λεβραθὰ τῆς γῆς. ²⁰ καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἐλισαί. ἰδοὺ ἐφείσατο ὁ κύριός μου τοῦ Ναϊμάν τοῦ Σύρου τούτου, τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἃ ἐνήνοχε. ζῇ κύριος, ὅτι εἰ μὴ δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ λήψομαι ἀπ' αὐτοῦ τι. ²¹ καὶ ἐδίωξε Γιεζὶ ὀπίσω τοῦ Ναϊμάν. καὶ εἶδεν αὐτὸν Ναϊμάν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς ἀπαντήν αὐτοῦ καὶ εἶπεν. εἰρήνη. ²² ὁ κύριός μου ἀπέστειλέ με λέγων, ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρὸς μέ δύο παιδάκια ἐξ ὅρων Ἐφραιμ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν. δός δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου, καὶ δύο ἀλλασσομένας στολὰς. ²³ καὶ εἶπε. λάβε διττάλαντον ἀργυρίου. καὶ ἔλαβε δύο τάλαντα ἀργυρίου ἐν δυσὶ θυλακοῖς, καὶ

καὶ δύο ἀλλασπομένας στολὰς, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτοῦ, καὶ ἤραν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σκοτεινόν, καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέθηκεν ἐν οἴκῳ, καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς ἀνδρας. ²⁵ καὶ αὐτὸς εἰσῆλθε, καὶ παρειστήκει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαίε. πόθεν Γιεζί; καὶ εἶπε Γιεζί. οὐ πεπόρευται ὁ δούλός σου ἐν-θα καὶ ἐνθα. ²⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλισαίε. οὐχὶ ἡ καρδιά μου ἐπορεύθη μετὰ σου ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς συναντήν σοι; καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον, καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια, καὶ ἐλαιώνας καὶ ἀμπελώνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας, ²⁷ καὶ ἡ λέπρα Ναϊμὰν κοληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελερωμένος ὥς ἐν χιῶν.

Κ Ε Φ. ζ'.

Καὶ εἶπον υἱοὶ τῶν προφητῶν πρὸς Ἐλισαίε. ἰδοὺ δὴ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡμεῖς οἰκοῦμεν ἐνώπιόν σου στενὸς ἀφ' ἡμῶν. ² πορευθῶμεν δὴ ἕως τοῦ Ἰορδάνου, καὶ λάβωμεν ἐκεῖθεν ἀνὴρ εἰς δοκὸν μίαν, καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ τοῦ οἰκεῖν ἐκεῖ. καὶ εἶπε. δεῦτε. ³ καὶ εἶπεν ὁ εἰς ἐπιεικῶς. δεῦρο μετὰ τῶν δούλων σου. καὶ εἶπεν. ἐγὼ πορευέσμαι. ⁴ καὶ ἐπορεύθη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔτεμνον τὰ ξύλα. ⁵ καὶ ἰδοὺ ὁ εἰς καταβάλλων τὴν δοκόν, καὶ τὸ σιδήριον ἐξέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐβόησεν ὦ κύριε, καὶ αὐτὸ κεκρυμμένον. ⁶ καὶ εἶπεν ὁ ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ. ποῦ ἔπασε; καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τὸν τόπον. καὶ ἀπέκτισε ξύλον καὶ ἐβόησεν ἐκεῖ, καὶ ἐπεπόλασε τὸ σιδήριον. ⁷ καὶ εἶρχεν. ὕψωσον σεαυτὸν. καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, καὶ ἔλαβεν αὐτό. ⁸ καὶ ὁ βασιλεὺς Συρίας ἦν πολεμῶν ἐν Ἰσραὴλ. καὶ ἐβουλεύσατο πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, λέγων. εἰς τὸν τόπον τόνδε τινα ἔλμωνι παρεμβάλω. ⁹ καὶ ἀπέπειλεν Ἐλισαίε πρὸς τὸν βασιλεῖα Ἰσραὴλ, λέγων. φύλαξαι μὴ παρελθεῖν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὅτι ἐκεῖ Συρία κέρυπται. ¹⁰ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον ὃν εἰ-

πεν αὐτῷ Ἐλισαίε, καὶ ἐφυλάξατο ἐκεῖθεν οὐ μίαν οὐδὲ δύο. ¹¹ καὶ ἐξεκινήθη ἡ ψυχὴ βασιλέως Συρίας περὶ τοῦ λόγου τούτου. καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. οὐκ ἀναγγελλεῖ μοι τίς προδίδωσί με βασιλεῖ Ἰσραὴλ; ¹² καὶ εἶπεν εἰς τῶν παίδων αὐτοῦ. οὐχὶ κύριέ μου βασιλεῦ, ὅτι Ἐλισαίε ὁ προφήτης ὁ ἐν Ἰσραὴλ ἀναγγέλλει τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἔαν λαλήσῃς ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ κοιτῶνός σου. ¹³ καὶ εἶπε. δεῦτε ἴδετε ποῦ οὗτος, καὶ ἀποστείλας λήψομαι αὐτόν. καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες. ἰδοὺ ἐν Δωθαῖμ. ¹⁴ καὶ ἀπέστειλεν ἐκεῖ ἵππον καὶ ἄρμα καὶ δύναμιν βαρεῖαν, καὶ ἦλθον νυκτός καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν. ¹⁵ καὶ ὠρθησεν ὁ λειτουργὸς Ἐλισαίε ἀναστήναι, καὶ ἐξῆλθε. καὶ ἰδοὺ δύναις κυκλοῦσα τὴν πόλιν, καὶ ἵππος καὶ ἄρμα. καὶ εἶπε τὸ παιδάριον πρὸς αὐτόν. ὦ κύριε, πῶς ποιήσομεν; ¹⁶ καὶ εἶπεν Ἐλισαίε. μὴ φοβοῦ, ὅτι πλείους οἱ μετ' ἡμῶν ὑπὲρ τοὺς μετ' αὐτῶν. ¹⁷ καὶ προσήξατό Ἐλισαίε, καὶ εἶπε. κύριε, διάνοιξον δὴ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ παιδαρίου καὶ ἴδέτω. καὶ διήνοιξε κύριος τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ καὶ εἶδε. καὶ ἰδοὺ τὸ ὄρος πλήρες ἵππων, καὶ ἄρμα πυρὸς περικύκλω Ἐλισαίε, ¹⁸ καὶ κατέβησαν πρὸς αὐτόν. καὶ προσήξατο πρὸς κύριον καὶ εἶπε. πατάξω δὴ τὸ ἔθνος τοῦτο ἀορασίᾳ. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἀορασίᾳ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαίε. ¹⁹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἐλισαίε. οὐχὶ αὕτη ἡ πόλις καὶ αὕτη ἡ ὁδός. δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ἄξω ὑμᾶς πρὸς τὸν ἀνδρα ὃν ζητεῖτε. καὶ ἀπήγαγεν αὐτοὺς πρὸς Σαμαρείαν. ²⁰ καὶ ἐγένετο ὥς εἰσῆλθον εἰς Σαμαρείαν, καὶ εἶπεν Ἐλισαίε. ἀνοῖξον δὴ κύριε τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν καὶ ἴδέτωσαν. καὶ διήνοιξε κύριος τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν καὶ εἶδον. καὶ ἰδοὺ ἦσαν ἐν μέσῳ Σαμαρείας. ²¹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἐλισαίε, ὥς εἶδεν αὐτοὺς. εἰ πατάξεις πατάξω πάτερ; ²² καὶ εἶπεν. οὐ πατάξεις, εἰ μὴ οὓς ἡχημαλώ-τευσας, ἐν ῥομφαίᾳ σου καὶ τοῖς σου σὺ τύπτεις. παράθες ἄρτους καὶ ὕδωρ ἐνώπιον

ἐνώπιον αὐτῶν καὶ φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν, καὶ ἀπελθέτωσαν πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν. ²³ καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς παραθέσειν μεγάλην καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς, καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν. καὶ οὐ προσέθεντο ἔτι μονοζῶνοι Συρίας τοῦ ἔλθεῖν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. ²⁴ καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἤθροισεν υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας πᾶσαν τὴν παρεμβολὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη, καὶ περιεκάθισε ἐπὶ Σαμαρείαν. ²⁵ καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐν Σαμαρείᾳ. καὶ ἰδοὺ περιεκάθητο ἐπ' αὐτὴν ἕως οὗ ἐγενήθη κεφαλὴ ὄνου πενήκοντα ἀργυρίου, καὶ τέταρτον τοῦ κάβου κόπρου περιπετρῶν πέντε ἀργυρίου. ²⁶ καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ διαπορευόμενος ἐπὶ τοῦ τείχους. καὶ γυνὴ ἐβόησε πρὸς αὐτόν, λέγουσα. σῶσον κυριε βασιλεῦ. ²⁷ καὶ εἶπεν αὕτη. μὴ σὲ σῶσαι κύριος. πόθεν σῶσω σέ, μὴ ἀπὸ ἄλωνος ἢ ἀπὸ ληνοῦ; ²⁸ καὶ εἶπεν αὕτη ὁ βασιλεὺς. τί ἐστί σοι; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ. αὕτη εἶπεν πρὸς μέ, δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φαγόμεθα αὐτὸν σήμερον. καὶ τὸν υἱόν μου φαγόμεθα αὐτὸν αὔριον. ²⁹ καὶ ἠψήσαμεν τὸν υἱόν μου καὶ ἐφάγομεν αὐτόν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ. δὸς τὸν υἱόν σου καὶ φάγωμεν αὐτόν, καὶ ἔκρουψεν τὸν υἱὸν αὐτῆς. ³⁰ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς λόγους τῆς γυναικὸς, διεβόηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διεπορευετο ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὸν σάκκον ἐπὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἔσωθεν. ³¹ καὶ εἶπεν. τάδε ποιήσαί μοι ὁ θεὸς καὶ τάδε προσθείη. εἰ στήσεται ἡ κεφαλὴ Ἑλισαιὲ ἐπ' αὐτῷ σήμερον. ³² καὶ Ἑλισαιὲ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἐκάθητο μετ' αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν ἄνδρα πρὸ προσώπου αὐτοῦ πρὶν ἔλθεῖν τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν, καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους. εἰ εἶδετε ὅτι ἀπέστειλε ὁ υἱὸς τοῦ φονευτοῦ οὗτος ἀφελῆν τὴν κεφαλὴν μου; ἴδετε ὡς ἂν ἔλθῃ ὁ ἄγγελος, ἀποκλείσατε τὴν θύραν, καὶ παραθλίψατε αὐτόν ἐν τῇ θύρᾳ. οὐχὶ φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου αὐτοῦ

κατόπισθεν αὐτοῦ; ³⁵ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος μετ' αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κατέβη πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπεν. ἰδοὺ αὕτη ἡ κακία παρὰ κυρίου, τί ὑπομείνω τῷ κυρίῳ ἔτι;

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ εἶπεν Ἑλισαιέ. ἀκουσον λόγον κυρίου, τάδε λέγει κύριος. ὡς ἡ ὥρα αὐτῇ, αὔριον μέτρον σιμιδάλως σίκλου, καὶ διμέτρον κριθῶν σίκλου ἐν ταῖς πύλαις Σαμαρείας. ² καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστάτης ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῷ Ἑλισαιέ, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ποιήσει κύριος καταράκτας ἐν οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ Ἑλισαιὲ εἶπεν. ἰδοὺ οὐ ὅψι τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκίθεν οὐ φάγῃ. ³ καὶ τέσσαρες ἄνδρες ἦσαν λεπροὶ παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως, καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. τί ἡμεῖς καθήμεθα ὧδε ἕως ἀποθάνωμεν; ⁴ ἐὰν εἰπωμεν, εἰσελθωμεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει καὶ ἀποθανούμεθα ἐκεῖ. καὶ ἐὰν καθίσωμεν ὧδε, καὶ ἀποθανούμεθα. καὶ νῦν δεῦτε, καὶ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας. ἐὰν ζωογονήσωσιν ἡμᾶς, καὶ ζήσόμεθα. καὶ ἐὰν θανατώσωσιν ἡμᾶς, καὶ ἀποθανούμεθα. ⁵ καὶ ἀνέστησαν ἐν τῷ σκότει εἰσελθεῖν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας. καὶ ἦλθον εἰς μέρος παρεμβολῆς Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐκεῖ. ⁶ καὶ κύριος ἀκουστὴν ἐποίησε παρεμβολὴν τὴν Συρίας φωνὴν ἄρματος καὶ φωνὴν ἵππου φωνὴν θυνάμειος μεγάλης. καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. νῦν ἐμισθώσατο ἐφ' ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς βασιλεῖς τῶν Χετταίων καὶ τοὺς βασιλεῖς Αἰγύπτου τοῦ ἔλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ⁷ καὶ ἀνέστησαν καὶ ἀπέδρασαν ἐν τῷ σκότει καὶ ἐγκατέλιπον τὰς σκηνάς αὐτῶν, καὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν, καὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἐν τῇ παρεμβολῇ ὡς ἐστί, καὶ ἐφυγον πρὸς τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν. ⁸ καὶ εἰσῆλθον οἱ λεπροὶ οὗτοι ἕως μέρους τῆς παρεμβολῆς, καὶ εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν μίαν, καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον, καὶ ἦσαν ἐκίθεν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱματισμόν. καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπέστρεψαν ἐκίθεν καὶ εἰσῆλθον

εἰσῆλθον εἰς σκηνὴν ἄλλην, καὶ ἔλαβον ἐκείθεν καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ κατέκρουσαν. ⁹ καὶ εἶπεν ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. οὐχ οὕτως ἡμεῖς ποιοῦμεν; ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμέρα εὐαγγελίας ἐστὶ, καὶ ἡμεῖς σιωπῶμεν καὶ μένομεν ἕως φωτός τοῦ πρωῒ, καὶ εὐρῆσομεν ἀνομίαν. καὶ νῦν δεῦρο, καὶ εἰσελθόμεν καὶ ἀναγγελλόμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως. ¹⁰ καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐβόησαν πρὸς τὴν πύλιν τῆς πόλεως, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτοῖς λέγοντες. εἰσῆλθομεν εἰς τὴν παρεμβολὴν Συρίας, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ φωνὴ ἀνθρώπου, ὅτι εἰ μὴ ἵππων δεδιμένοι καὶ ὄνος, καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν ὡς εἰσὶ. ¹¹ καὶ ἐβόησαν οἱ θυρωροὶ, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως ἔσω. ¹² καὶ ἀνέστη ὁ βασιλεὺς νυκτός, καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ. ἀναγγελῶ δὴ ὑμῖν ἃ ἐποίησεν ὑμῖν Συρία. ἔγνωσαν ὅτι πεινώμεν ἡμεῖς, καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκρούβησαν ἐν τῷ ἄγρῳ, λέγοντες. ὅτι ἐξελευσονται ἐκ τῆς πόλεως, καὶ συλληφόμεθα αὐτοὺς ζῶντας, καὶ εἰς τὴν πόλιν εἰσελευσόμεθα. ¹³ καὶ ἀπεκρίθη εἰς τῶν παιδῶν αὐτοῦ, καὶ εἶπε. λαβέτωσαν δὴ πέντε τῶν ἵππων τῶν ὑπολειμμένων οὗ κατελείφθησαν ὧδε, ἰδοὺ εἰσι πρὸς πᾶν τὸ πλῆθος Ἰσραὴλ τὸ ἐκλείπον, καὶ ἀποστελούμεν ἐκεῖ καὶ ὀψόμεθα. ¹⁴ καὶ ἔλαβον δύο ἐπιβάτας ἵππων, καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ὀπίσω τοῦ βασιλέως Συρίας, λέγων. δεῦτε, καὶ ἴδετε. ¹⁵ καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν ἕως τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ ὁδὸς πλήρης ἱματίων καὶ σκευῶν ὧν ἐξόριψε Συρία ἐν τῷ θαυμάζεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ. ¹⁶ καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς καὶ διηρπασαν τὴν παρεμβολὴν Συρίας. καὶ ἐγένετο μέτρον σιμιδάλεως σίκλου, κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, καὶ διμέτρον κριθῶν σίκλου. ¹⁷ καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησε τὸν τριστατὴν ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πύλης, καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε καθὰ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θείου, ὃς

ἐλάλησεν ἐν τῷ καταβῆναι τὸν ἄγγελον πρὸς αὐτόν. ¹⁸ καὶ ἐγένετο καθὰ ἐλάλησεν Ἐλισαῖ πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων. διμέτρον κριθῆς σίκλου καὶ μέτρον σιμιδάλεως σίκλου. καὶ ἔσται ὡς ἡ ὥρα αὐρίου ἐν τῇ πύλῃ Σαμαρείας. ¹⁹ καὶ ἀπεκρίθη ὁ τριστατὴς τῷ Ἐλισαί, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ κύριος ποιεῖ καταράκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, μὴ ἔσται τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαῖ. ἰδοὺ ὅψει τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἐκείθεν οὐ μὴ φάγῃ. ²⁰ καὶ ἐγένετο οὕτως, καὶ συνεπάτησαν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἀπέθανε.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ Ἐλισαῖ ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναῖκα ἧς ἐξωπύρῃσε τὸν υἱόν, λέγων. ἀνάστηθι καὶ δεῦρο σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ παροίκει οὐ ἐὰν παροικῇς, ὅτι κέκληκε κύριος λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γε ἦλθεν ἐπὶ τὴν γῆν ἑπτὰ ἔτη. ² καὶ ἀνέστη ἡ γυνὴ καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἐλισαῖ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, καὶ παρώκει ἐν γῇ ἄλλοφύλων ἑπτὰ ἔτη. ³ καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ ἐτῶν, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ γυνὴ ἐκ γῆς ἄλλοφύλων εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἦλθε βοῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἐαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν αὐτῆς. ⁴ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλάλει πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον Ἐλισαῖ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, λέγων. διηγησάτω μοι πάντα τὰ μεγάλα ἃ ἐποίησεν Ἐλισαῖ. ⁵ καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἐξηγουμένου τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐξωπύρῃσεν υἱὸν τεθνηκότα, καὶ ἰδοὺ ἡ γυνὴ ἧς ἐξωπύρῃσε τὸν υἱὸν αὐτῆς Ἐλισαῖ, βοῶσα πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τοῦ οἴκου ἐαυτῆς καὶ περὶ τῶν ἀγρῶν ἐαυτῆς. καὶ εἶπε Γιεζὶ. κύριε βασιλεῦ, αὕτη ἡ γυνὴ καὶ οὗτος ὁ υἱὸς αὐτῆς ὃν ἐξωπύρῃσεν Ἐλισαῖ. ⁶ καὶ ἐπρωῶσθη ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα. καὶ διηγήσατο αὐτῷ. καὶ ἔδωκεν αὐτῇ ὁ βασιλεὺς εὐνοῦχον ἓνα, λέγων. ἐπίστρεψον πάντα τὰ αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ γεννηματα τοῦ ἀγροῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς κατέλιπε τὴν γῆν ἕως τοῦ νῦν. ⁷ καὶ ἦλθεν Ἐλισαῖ εἰς Λαμασκόν. καὶ υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἠρξάσθησε. καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ, λέγοντες. ἦκει ὁ ἄνθρωπος

θρῶπος τοῦ θεοῦ ἕως ὧδε. ⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἀζαήλ. λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου μανὰ, καὶ δέυρο εἰς ἀπαντήν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπιζητήσων τὸν κύριον παρ' αὐτοῦ λέγων, εἰ ζήσονται ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης; ⁹ καὶ ἐπορεύθη Ἀζαήλ εἰς ἀπαντήν αὐτοῦ, καὶ ἔλαβε μανὰ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ Δαμασκού, ἄρσιν τεσσαράκοντα καμήλων, καὶ ἦλθε καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς Ἐλισαίε. υἱὸς σου υἱὸς Ἀδερ βασιλεὺς Συρίας ἀπέστειλέ με πρὸς σέ ἐπερωτήσαι λέγων, εἰ ζήσονται ἐκ τῆς ἀρρώστιας μου ταύτης; ¹⁰ καὶ εἶπεν Ἐλισαίε. δέυρο εἰπον, ζώῃ ζῆσῃ, καὶ ἔδειξέ μοι κύριος ὅτι θανάτῳ ἀποθανῇ. ¹¹ καὶ παρέστη τῷ προσώπῳ αὐτοῦ, καὶ ἔθρην ἕως αἰσχύνῃ. καὶ ἔκλασεν ὁ ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ. ¹² καὶ εἶπεν Ἀζαήλ. τί ὅτι ὁ κύριός μου κλαίει; καὶ εἶπεν. ὅτι οἶδα ὅσα ποιήσεις τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ κακὰ. τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν ἔξαποστελεῖς ἐν πυρὶ, καὶ τοὺς ἔκλεκτούς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενεῖς, καὶ τὰς ἐν νηπία αὐτῶν ἐνσείσεις, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας αὐτῶν ἀναβύβξεις. ¹³ καὶ εἶπεν Ἀζαήλ. τίς ἐστὶν ὁ δοῦλός σου ὁ κύων ὁ τεθνηκώς ὅτι ποιήσει τὸ ῥῆμα τοῦτο; καὶ εἶπεν Ἐλισαίε. ἔδειξέ μοι κύριος σὲ βασιλεύοντα ἐπὶ Συρίαν. ¹⁴ καὶ ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἐλισαίε, καὶ ἐξῆλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί ἐπέσοι Ἐλισαίε; καὶ εἶπεν. εἶπέ μοι, ζώῃ ζῆσῃ. ¹⁵ καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον, καὶ ἔλαβε τὸ μαχβαρ καὶ ἔβαιεν ἐν τῷ ὕδατι, καὶ περιέβαλεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε. καὶ ἐβασίλευσεν Ἀζαήλ ἀντ' αὐτοῦ. ¹⁶ ἐν ἔτει πέμπτῳ τῷ Ἰωράμ υἱῷ Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωράμ υἱὸς Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα. ¹⁷ υἱὸς τριακοντα καὶ δύο ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ὀκτῶ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλῇ. ¹⁸ καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ καθὼς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαάβ ἦν αὐτῷ εἰς γυναῖκα, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. ¹⁹ καὶ οὐκ ἠθέλησε κύ-

ριος διαφθεῖραι τὸν Ἰούδα διὰ Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ, καθὼς εἶπε δούναι αὐτῷ λύχρον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. ²⁰ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκαταθέν χειρὸς Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' αὐτὸν βασιλεῖα. ²¹ καὶ ἀνέβη Ἰωράμ εἰς Σιών, καὶ πάντα τὰ ἄρματα τὰ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀναστάντος, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἐδὼμ τὸν κυκλώσαντα ἐπ' αὐτόν, καὶ τοὺς ἄρματα; τῶν ἁρμάτων, καὶ ἐφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν. ²² καὶ ἠθέτησεν Ἐδὼμ ὑποκάτω τῆς χειρὸς Ἰούδα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. τότε ἠθέτησεν Δοβνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ²³ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωράμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλεύειν Ἰούδα; ²⁴ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωράμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ὁχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ²⁵ ἐν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ἰωράμ υἱῷ Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὁχοζίας υἱὸς Ἰωράμ. ²⁶ υἱὸς εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν Ὁχοζίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἐναυτὸν ἕνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλῇ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβρί βασιλέως Ἰσραὴλ. ²⁷ καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καθὼς ὁ οἶκος Ἀχαάβ. ²⁸ καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωράμ υἱοῦ Ἀχαάβ εἰς πόλεμον μετὰ Ἀζαήλ βασιλέως ἁλλοφύλων ἐν Ρεμμὼθ Γαλαὰδ, καὶ ἐπάταξαν οἱ Σύροι τὸν Ἰωράμ. ²⁹ καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς Ἰωράμ τοῦ ἱατρυνθῆναι ἐν Ἰεζράελ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν ἐπάταξαν αὐτόν ἐν Ρεμμὼθ, ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτόν μετὰ Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας, καὶ Ὁχοζίας υἱὸς Ἰωράμ κατέβη τοῦ ἰδεῖν τὸν Ἰωράμ υἱὸν Ἀχαάβ ἐν Ἰεζράελ, ὅτι ἠρῶσται αὐτός.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ Ἐλισαίε ὁ προφήτης ἐκάλεσεν ἕνα τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ζῶσαι τὴν ὁσφύν σου, καὶ λάβε τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου τούτου ἐν τῇ

χειρὶ

χειρί σου, καὶ δεῦρο εἰς Ῥεμμωθ Γα-
λααδ. ² καὶ εἰζελεύθη ἐκεῖ, καὶ ὤψει
ἐκεῖ Ἰοῦ υἱὸν Ἰωσαφάτ υἱοῦ Ναμεσσί,
καὶ εἰζελεύθη καὶ ἀναστήσεις αὐτὸν ἐκ
μέσου τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ εἰς-
αἷξας αὐτὸν εἰς τὸ ταμεῖον ἐν ταμείῳ.
³ καὶ λήμῃ τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου, καὶ
ἐπιχειεῖ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ
εἶπον. τάδε λέγει κύριος, κέχρικά σε εἰς
βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ ἀνοίξεις τὴν
θύραν, καὶ φύξῃ καὶ οὐ μενεῖς. ⁴ καὶ
ἐπορεύθη τὸ παιδάριον ὁ προφήτης
εἰς Ῥεμμωθ Γαλααδ, ⁵ καὶ εἰσῆλθε.
καὶ ἰδοὺ οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως ἐ-
κάθηντο, καὶ εἶπε. λόγος μοι πρὸς σέ
ὁ ἄρχων. καὶ εἶπεν Ἰοῦ. πρὸς τίνα ἐκ
πάντων ἡμῶν; καὶ εἶπε. πρὸς σέ ὁ
ἄρχων. ⁶ καὶ ἀνέστη καὶ εἰσῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον, καὶ ἐπέχεν τὸ ἔλαιον ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ.
τάδε λέγει κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, κέ-
χρικά σε εἰς βασιλεία ἐπὶ λαὸν κυρίου
ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ ἐξολοθρεύσεις
τὸν οἶκον Ἀχαάβ τοῦ κυρίου σου ἐκ
προσώπου μου, καὶ ἐκδικήσεις τὰ αἵ-
ματα τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν,
καὶ τὰ αἵματα πάντων τῶν δούλων
κυρίου ἐκ χειρὸς Ἰεζάβελ, ⁸ καὶ ἐκ χει-
ρὸς ὅλου τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐξολο-
θρεύσεις τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ οὐρούντα
πρὸς τοῖχον, καὶ συνηγομῶν καὶ ἐγκα-
ταλειμμένον ἐν Ἰσραὴλ. ⁹ καὶ δώσω
τὸν οἶκον Ἀχαάβ ὡς τὸν οἶκον Ἱερο-
βοάμ υἱοῦ Ναβατ, καὶ ὡς τὸν οἶκον
Βασαά υἱοῦ Ἀχιά. ¹⁰ καὶ τὴν Ἰεζάβελ
καταφάγονται οἱ κύνες ἐν τῇ μερίδι
Ἰεζαὴλ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ θάπτων. καὶ
ἤνοιξε τὴν θύραν καὶ ἔφυγεν. ¹¹ καὶ
Ἰοῦ ἐξῆλθε πρὸς τοὺς παῖδας τοῦ κυ-
ρίου αὐτοῦ, καὶ εἶπαν αὐτῷ. εἰρήνη;
τί ὅτι εἰσῆλθεν ὁ ἐπιληπτος οὗτος
πρὸς σέ; καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς οὐ-
δατε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ἀδολεσχίαν
αὐτοῦ. ¹² καὶ εἶπον. ἄδικον, ἀπάγ-
γειλον δὴ ἡμῖν. καὶ εἶπεν Ἰοῦ πρὸς
αὐτούς. οὕτω καὶ οὕτω ἐλάλησε πρὸς
μέ λέγων, καὶ εἶπε. τάδε λέγει κύριος,
κέχρικά σε εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰσραὴλ.
¹³ καὶ ἀκούσαντες ἔσπευσαν, καὶ ἔλα-
βεν ἕκαστος τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἔ-
θηκαν ὑποκάτω αὐτοῦ ἐπὶ τὸ γαρεμ

τῶν ἀναβάθμων. καὶ ἐσάλπισαν ἐν
κερατίνῃ, καὶ εἶπαν. ἐβασίλευσεν Ἰοῦ.
¹⁴ καὶ συνεστράφη Ἰοῦ υἱὸς Ἰωσαφάτ
υἱοῦ Ναμεσσί πρὸς Ἰωράμ. καὶ Ἰω-
ράμ αὐτὸς ἐβύλασεν ἐν Ῥεμμωθ Γα-
λααδ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου
Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας. ¹⁵ καὶ ἀπέ-
στρεψεν Ἰωράμ ὁ βασιλεὺς ἱατροεuth-
ναι ἐν Ἰεζαὴλ ἀπὸ τῶν πληγῶν ὧν
ἐπαισαν αὐτὸν οἱ Σύριοι ἐν τῷ πολε-
μῇ αὐτὸν μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συ-
ρίας. καὶ εἶπεν Ἰοῦ. εἰ ἔστι ψυχὴ ὑ-
μῶν μετ' ἐμοῦ, μὴ ἐξελθῆτω ἐκ τῆς πό-
λεως διαπεφηνγὼς τοῦ πορευθῆναι καὶ
ἀπαγγεῖλαι ἐν Ἰεζαὴλ. ¹⁶ καὶ ἔπνευ-
σε καὶ ἐπορεύθη Ἰοῦ, καὶ κατέβη εἰς
Ἰεζαὴλ, ὅτι Ἰωράμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
ἐθεραπεύετο ἐν τῷ Ἰεζαὴλ ἀπὸ τῶν
τοξενμάτων ὧν κατετόξευσαν αὐτὸν
οἱ Ἀραμῖν ἐν τῇ Ῥαμμάθ ἐν τῷ πολέ-
μῳ μετὰ Ἀζαὴλ βασιλέως Συρίας, ὅτι
αὐτὸς δυνατὸς καὶ ἀνὴρ δυνάμεως.
καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα κατέβη
ἰδεῖν τὸν Ἰωράμ. ¹⁷ καὶ ὁ σκοπὸς ἀνέ-
βη ἐπὶ τὸν πύργον Ἰεζαὴλ, καὶ εἶδε
τὸν κοινορτὸν Ἰοῦ ἐν τῷ παραγίνε-
σθαι αὐτὸν, καὶ εἶπε. κοινορτὸν ἐγὼ
βλέπω. καὶ εἶπεν Ἰωράμ. λάβε ἐπιβά-
την, καὶ ἀπόστειλον ἔμπροσθεν αὐτῶν
καὶ εἰπάτω, ἡ εἰρήνη. ¹⁸ καὶ ἐπορεύ-
θη ἐπιβάτης ἵππου εἰς ἀπαντὴν αὐ-
τῶν, καὶ εἶπεν. τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς,
ἡ εἰρήνη. καὶ εἶπεν Ἰοῦ. τί σοι καὶ
εἰρήνη; ἐπιστρέφε εἰς τὰ ὀπίσω μου.
καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς, λέγων. ἤλ-
θεν ὁ ἄγγελος ἕως αὐτῶν, καὶ οὐκ ἀν-
έστρεψεν. ¹⁹ καὶ ἀπέστειλεν ἐπιβάτην
ἵππου δεύτερον, καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν
καὶ εἶπεν. τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς. ἡ εἰ-
ρήνη. καὶ εἶπεν Ἰοῦ. τί σοι καὶ εἰρή-
νη; ἐπιστρέφου εἰς τὰ ὀπίσω μου.
²⁰ καὶ ἀπήγγειλεν ὁ σκοπὸς, λέγων.
ἦλθεν ἕως αὐτῶν καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν,
καὶ ὁ ἄρχων ἦγεν τὸν Ἰοῦ υἱὸν Ναμε-
σσί, ὅτι ἐν παραλλαγῇ ἐγένετο. ²¹ καὶ
εἶπεν Ἰωράμ. ζευξον. καὶ ἐζευξεν ἄρ-
μα. καὶ ἐξῆλθεν Ἰωράμ βασιλεὺς Ἰο-
ραὴλ, καὶ Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰούδα,
ἀνὴρ ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλ-
θεν εἰς ἀπαντὴν Ἰοῦ, καὶ εὗρον αὐτὸν
ἐν τῇ μερίδι Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλί-
του.

του. ²² και ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἰωράμ τὸν Ἰού, και εἶπεν. ἡ εἰρήνη Ἰού; και εἶπεν Ἰού. τί εἰρήνη; ἐταίᾳ πορνείᾳ Ἰεζάβελ τῆς μητρὸς σου και τὰ φάρμακα αὐτῆς τὰ πολλά. ²³ και ἐπέστρεψεν Ἰωράμ τὰς χεῖρας αὐτοῦ και ἔφυγε. και εἶπε πρὸς Ὀχοζιαν. δόλος Ὀχοζία. ²⁴ και ἐπλησεν Ἰού τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ τόξῳ, και ἐπάταξε τὸν Ἰωράμ ἀναμέσον τῶν βραχιόνων αὐτοῦ, και ἐξῆλθε τὸ βέλος αὐτοῦ διὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ, και ἔκαμψεν ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ. ²⁵ και εἶπε πρὸς Βαδεδὰρ τὸν τριστατὴν αὐτοῦ. ῥίψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι ἀγροῦ Ναβουθαί τοῦ Ἰεζραηλίου, ὅτι μνημονεύω ἐγὼ και σὺ ἐπιβεβηκότες ἐπὶ ζεύγη ὀπίσω Ἀχαάβ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, και κύριος ἔλαβεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λῆμμα τοῦτο. ²⁶ εἰ μὴ τὰ αἵματα Ναβουθαί και τὰ αἵματα τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἶδον ἐχθές, φησι κύριος, και ἀνταποδώσω αὐτῷ ἐν τῇ μερίδι αὐτῇ, φησὶ κύριος. και νῦν ἄρας δὴ ῥίψον αὐτὸν ἐν τῇ μερίδι κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου. ²⁷ και Ὀχοζίας βασιλεὺς Ἰουδα εἶδε και ἔφυγεν ὁδὸν Βαιθγὰν. και ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ Ἰού, και εἶπε, και γε αὐτόν. και ἐπάταξεν αὐτόν πρὸς τῷ ἄρματι ἐν τῷ ἀναβαίνειν Γαῖ, ἡ ἔστιν Ἰεβλαὰμ, και ἔφυγεν εἰς Μαγεδδὰ, και ἀπέθανεν ἐκεῖ. ²⁸ και ἐπετίβασαν αὐτόν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἄρμα, και ἤγαγον αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ, και ἔθαψαν αὐτόν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυίδ. ²⁹ και ἐν ἔτει ἐνδεκάτῳ Ἰωράμ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας ἐπὶ Ἰούδα. ³⁰ και ἦλθεν Ἰού ἐπὶ Ἰεζραὴλ. και Ἰεζάβελ ἤκουσε και ἐστιμμίσατο τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, και ἠγάθυνε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, και διέκυψε διὰ τῆς θυρίδος. ³¹ και Ἰού εἰσπορεύετο ἐν τῇ πόλει, και εἶπεν. ἡ εἰρήνη Ζαμβρί ὁ φονεὺς τοῦ κυρίου αὐτοῦ; ³² και ἐπῆρεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θυρίδα, και εἶδεν αὐτήν, και εἶπε. τίς εἰ σὺ; κατάρηθι μετ' ἐμοῦ. και κατέκυψαν πρὸς αὐτὸν δυο εὐνοῦχοι. ³³ και εἶπε. κυλίσατε αὐτήν, και ἐκύλισαν αὐτήν, και ἐξόαντισθὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς πρὸς τὸν

τοίχον και πρὸς τοὺς ἵππους, και συνεπάτησαν αὐτήν. ³⁴ και ἐξῆλθε και ἔφαγε και ἐπινε, και εἶπεν. ἐπισκέψασθε δὴ τὴν κατηραμένην ταύτην, και θάψατε αὐτήν, ὅτι θυγάτηρ βασιλεὺς ἔστί. ³⁵ και ἐπορεύθησαν θάψαι αὐτήν, και οὐκ εὗρον ἐν αὐτῇ ἄλλο τι ἢ τὸ κρανίον και οἱ πόδες και τὰ ἵχνη τῶν χειρῶν. ³⁶ και ἐπέστρεψαν και ἀνήγγειλαν αὐτῷ. και εἶπε. λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλίου τοῦ Θεοβίτου, λέγων. ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραὴλ καταφάγονται οἱ κύνες τὰς σάρκας Ἰεζάβελ. ³⁷ και ἔσται τὸ θνησιμαῖον Ἰεζάβελ ὡς κοπρία ἐπὶ προσώπου τοῦ ἀγροῦ ἐν τῇ μερίδι Ἰεζραὴλ, ὥστε μὴ εἰπεῖν αὐτοὺς, Ἰεζάβελ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Και τῷ Ἀχαάβ ἐβδομήκοντα υἱοὶ ἐν Σαμαρείᾳ. και ἔγραψεν Ἰού βιβλίον, και ἀπέστειλεν ἐν Σαμαρείᾳ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Σαμαρείας και πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους, και πρὸς τοὺς τιθηνοὺς Ἀχαάβ, λέγων. ² και νῦν ὡς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς ὑμᾶς, και μεθ' ὑμῶν οἱ υἱοὶ τοῦ κυρίου ὑμῶν, και μεθ' ὑμῶν τὸ ἄρμα και οἱ ἵπποι και πόλεις ὀχυραί και τὰ ὄπλα. ³ και ὤψεσθε τὸν ἀγαθὸν και τὸν εὐθὴ ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ κυρίου ὑμῶν, και καταστήσετε αὐτὸν ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, και πολεμεῖτε ὑπὲρ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ὑμῶν. ⁴ και ἐφοβήθησαν σφόδρα, και εἶπον. ἰδοὺ οἱ δυο βασιλεῖς οὐκ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, και πῶς στησόμεθα ἡμεῖς; ⁵ και ἀπέστειλαν οἱ ἐπὶ τοῦ οἴκου και οἱ ἐπὶ τῆς πόλεως και οἱ πρεσβύτεροι και οἱ τιθηνοὶ πρὸς Ἰού, λέγοντες. παῖδες σου ἡμεῖς, και ὅσα ἐὰν εἴπῃς πρὸς ἡμᾶς ποιήσομεν, οὐ βασιλεύσομεν ἄνδρα, τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ποιήσομεν. ⁶ και ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς Ἰού βιβλίον δεύτερον, λέγων. εἰ ἔμοι ὑμεῖς, και τῆς φωνῆς μου ὑμεῖς εἰσακούετε, λάβετε τὴν κεφαλὴν ἀνδρῶν τῶν υἱῶν τοῦ κυρίου ὑμῶν, και ἐνέγκατε πρὸς με, ὡς ἡ ὥρα αὖριον ἐν Ἰεζραὴλ. και οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλεὺς ἦσαν ἐβδομήκοντα ἄνδρες, οὗτοι ἄνδρὶ τῆς πόλεως ἐξέτρεφον αὐτούς. ⁷ και

B b

ἐγέ-

ἐγένετο ὡς ἦλθε τὸ βιβλίον πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔλαβον τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, καὶ ἔσφαξαν αὐτοὺς ἑβδομήκοντα ἄνδρας, καὶ ἔθρηναν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐν καρτάλλοις, καὶ ἀπέστειλαν αὐτάς πρὸς αὐτὸν εἰς Ἰεζράελ.⁸ καὶ ἦλθεν ὁ ἄγγελος καὶ ἀπηγγείλε, λέγων. ἤνεγκαν τὰς κεφαλὰς τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. καὶ εἶπε. θέτε αὐτάς βουνούς δύο παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης εἰς πρωΐ.⁹ καὶ ἐγένετο πρωΐ. καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν. δίκαιοι ὑμεῖς, ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι συνεστράφην ἐπὶ τὸν κυρίον μου, καὶ ἀπέκτεινα αὐτόν. καὶ τίς ἐπάταξε πάντας τούτους; ¹⁰ ἴδετε ἄφωδ, ὅτι οὐ πεσεῖται ἀπὸ τοῦ ῥήματος κυρίου εἰς τὴν γῆν οὐ ἐλάλησε κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἀχαάβ. καὶ κύριος ἐποίησεν ὅσα ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἠλιού.¹¹ καὶ ἐπάταξεν Ἰοὺ πάντας τοὺς καταληφθέντας ἐν τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ ἐν Ἰεζράελ, καὶ πάντας τοὺς ἀδρούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς γνωστοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὥστε μὴ καταλιπεῖν αὐτοῦ κατάλειμμα. ¹² καὶ ἀνέστη καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαμαρείαν, αὐτὸς ἐν Βαιθακαθ τῶν ποιμένων ἐν τῇ ὁδῷ.¹³ καὶ Ἰοὺ εὔρε τοὺς ἀδελφούς Ὀχοζίου βασιλέως Ἰούδα, καὶ εἶπε. τίνες ὑμεῖς; καὶ εἶπον. ἀδελφοὶ Ὀχοζίου ἡμεῖς, καὶ κατέβημεν εἰς ἐρηρίαν τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν υἱῶν τῆς δυναστευούσης. ¹⁴ καὶ εἶπε. συλλάβετε αὐτοὺς ζῶντας. καὶ ἔσφαξαν αὐτούς εἰς Βαιθακαθ τεσσαράκοντα καὶ δύο ἄνδρας. οὐ κατέλιπεν ἄνδρα ἐξ αὐτῶν. ¹⁵ καὶ ἐπορεύθη ἐκεῖθεν καὶ εὔρε τὸν Ἰωναθάβ υἱὸν Ῥηχάβ εἰς ἀπαντήν αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν. καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἰοὺ. εἰ ἔστι καρδιά σου μετὰ καρδίας μου εὐθεία καθὼς ἡ καρδιά μου μετὰ τῆς καρδίας σου; καὶ εἶπεν Ἰωναθάβ. ἔστιν. καὶ εἶπεν Ἰοὺ. καὶ εἰ ἔστι, δὸς τὴν χεῖρά σου. καὶ ἔδωκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ ἀνεβίβασεν αὐτὸν πρὸς αὐτόν ἐπὶ τὸ ἄρμα, ¹⁶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. δεῦρο μετ' ἐμοῦ, καὶ ἰδε ἐν τῷ ζηλωσαί με τῷ κυρίῳ. καὶ ἐπεκάθισεν αὐτόν ἐν τῷ ἄρματι αὐτοῦ, ¹⁷ καὶ εἰσῆλθεν εἰς

Σαμαρείαν. καὶ ἐπάταξε πάντας τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Ἀχαάβ ἐν Σαμαρείᾳ ἕως τοῦ ἀφανίσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου, ὃ ἐλάλησεν πρὸς Ἠλιού.¹⁸ καὶ συνήθροισεν Ἰοὺ πάντα τὸν λαόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Ἀχαάβ ἐδούλευσε τῷ Βάαλ ὀλίγα, Ἰοὺ δούλευσι αὐτῷ πολλὰ. ¹⁹ καὶ νῦν πάντες οἱ προφῆται τοῦ Βάαλ πάντας τοὺς δούλους αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ καλέσατε πρὸς μέ, ἄνθρωποι μὴ ἐπισκεπήτω, ὅτι θυσία μεγάλη μοι τῷ Βάαλ. πᾶς ὃς ἐὰν ἐπισκεπή, οὐ ζήσεται. καὶ Ἰοὺ ἐποίησεν ἐν πετρῳσμῷ, ἵν' ἀπολέσῃ τοὺς δούλους τοῦ Βάαλ.²⁰ καὶ εἶπεν Ἰοὺ. ἀγιάσατε ἱερίαν τῷ Βάαλ. καὶ ἐκήρυξαν. ²¹ καὶ ἀπέστειλεν Ἰοὺ ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, λέγων. καὶ νῦν πάντες οἱ δούλοι, καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ, μηδεὶς ἀπολειφένθω, ὅτι θυσίαν μεγάλην ποιῶ. ὃς ἂν ἀπολειφθῇ, οὐ ζήσεται. καὶ ἦλθον πάντες οἱ δούλοι τοῦ Βάαλ, καὶ πάντες οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ προφῆται αὐτοῦ. οὐ κατέλειφθ' ἄνθρωπος ὃς οὐ παρεγένετο. καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βάαλ. καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ Βάαλ στόμα εἰς στόμα. ²² καὶ εἶπεν τῷ ἐπὶ τοῦ οἴκου μεσθάαι. ἐξάγαγε ἐνδυμα πᾶσι τοῖς δούλοις τοῦ Βάαλ. καὶ ἐξήνεγκεν αὐτοῖς ὁ στολιστής.²³ καὶ εἰσῆλθεν Ἰοὺ καὶ Ἰωναθάβ υἱὸς Ῥηχάβ εἰς οἶκον τοῦ Βάαλ, καὶ εἶπε τοῖς δούλοις τοῦ Βάαλ. ἐρευνήσατε καὶ ἴδετε, εἰ ἔστι μεθ' ὑμῶν τῶν δούλων κυρίου, ὅτι ἄλλ' ἢ οἱ δούλοι τοῦ Βάαλ μονώτατοι. ²⁴ καὶ εἰσῆλθε τοῦ ποιῆσαι τὰ θύματα καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα. καὶ Ἰοὺ ἔταξεν ἑαυτῷ ἕξω ὀδοθήκοντα ἄνδρας, καὶ εἶπεν. ἄνθρωπος ὃς ἐὰν διασωθῇ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ὧν ἐγὼ ἀνάγω ἐπὶ χεῖρα υμῶν, ἢ ψυχὴ αὐτοῦ ἀντὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε ποιῶν τὴν ὀλοκαύτωσιν, καὶ εἶπεν Ἰοὺ τοῖς παρατρέχουσιν καὶ τοῖς τριστάταις. εἰελθόντες πατάξατε αὐτούς, μὴ ἐξελθᾶτω ἐξ αὐτῶν ἄνθρωπος. καὶ ἐπάταξαν αὐτούς ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ ἐξόβυσαν οἱ παρατρέχοντες καὶ οἱ τριστάται

ται

ται. καὶ ἐπορεύθησαν ἕως πόλεως οἴκου τοῦ Βάαλ. ²⁶ καὶ ἐξήνεγκαν τὴν στήλην τοῦ Βάαλ, καὶ ἐνέπρησαν αὐτήν. ²⁷ καὶ κατέσπασαν τὰς στήλας τοῦ Βάαλ, καὶ ἔταξαν αὐτὸν εἰς λυτῶνα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²⁸ καὶ ἠφάνισεν Ἰοὺ τὸν Βάαλ ἐξ Ἰσραὴλ. ²⁹ πλὴν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπέστη Ἰοὺ ἀπὸ ὀπισθεν αὐτῶν. αἱ δαμαλῆαι αἱ χροσαὶ ἐν Βαιθήλ, καὶ ἐν Λάν. ³⁰ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ἰοὺ. ἀνθ' ὧν ὅσα ἡγάθυνας ποιῆσαι τὸ εὐθὺς ἐν ὀφθαλμοῖς μου κατὰ πάντα ὅσα ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἐποίησας τῷ οἴκῳ Ἀχαάβ, υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοὶ ἐπὶ θρόνον Ἰσραὴλ. ³¹ καὶ Ἰοὺ οὐκ ἐφύλαξε πορεύεσθαι ἐν νόμῳ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ. οὐκ ἀπέστη ἀπάνωθεν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοάμ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ³² ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο κύριος συγκοπτειν ἐν τῷ Ἰσραὴλ. καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς Ἀζαὴλ ἐν παντὶ ὀρίῳ Ἰσραὴλ, ³³ ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου κατ' ἀνατολὰς ἡλίου πᾶσαν τὴν γῆν Γαλαὰδ τοῦ Γαδδί, καὶ τοῦ Ρουβὴν, καὶ τοῦ Μανασσῆ, ἀπὸ Ἀροὴρ ἣ ἐστιν ἐπὶ τοῦ χειλὸς χεμαρῶν Ἀρῶν, καὶ τὴν Γαλαὰδ καὶ τὴν Βασάν. ³⁴ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰοὺ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, καὶ τὰς συνάψεις αὐς συνῆψεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσιν Ἰσραὴλ; ³⁵ καὶ ἐκοιμήθη Ἰοὺ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωαχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ³⁶ καὶ αἱ ἡμέραι αὐς ἐβασίλευσεν Ἰοὺ ἐπὶ Ἰσραὴλ, εἰκοσιοκτὼ ἔτη ἐν Σαμαρείᾳ.

Κ Ε Φ. Ι Α'.

Καὶ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι ἀπέθανεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἀπώλεσε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας. ² καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὶ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωράμ ἀδελφῇ Ὀχοζίου τὸν Ἰωᾶς υἱὸν ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ ἐκλείψεν αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων, αὐτὸν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ ταμείῳ

τῶν κλινῶν, καὶ ἐκρυψεν αὐτὸν ἀπὸ προσώπου Γοθολίας καὶ οὐκ ἔθανατώθη. ³ καὶ ἦν μετ' αὐτῆς κρηβόμος ἐν οἴκῳ κυρίου ἐξ ἔτη. καὶ Γοθολία βασιλεύουσα ἐπὶ τῆς γῆς. ⁴ καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ ἀπέστειλεν Ἰωδαὲ, καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους τῶν Χορρί καὶ τῶν Ρασίμ, καὶ ἀπηγάγεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν εἰς οἶκον κυρίου, καὶ διέθετο αὐτοῖς διαθήκην κυρίου, καὶ ὥρκωσε. καὶ εἰξεν αὐτοὺς Ἰωδαὲ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως ⁵ καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων. οὗτος ὁ λόγος ὃν ποιήσετε. τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσελθέτω τὸ σάββατον, καὶ φυλάξατε φυλακὴν οἴκου τοῦ βασιλέως ἐν τῷ πυλῶνι, ⁶ καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῶν ὁδῶν, καὶ τὸ τρίτον τῆς πύλης ὅπως τῶν παρατρεχόντων, καὶ φυλάξατε τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου. ⁷ καὶ δύο χεῖρες ἐν ὑμῖν. πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος τὸ σάββατον, καὶ φυλάξουσι τὴν φυλακὴν οἴκου κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα. ⁸ καὶ κυκλώσατε ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνῆρ, καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὰς σάδρα ἀποθάνειται. καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἐκπορευέσθαι αὐτὸν καὶ ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι αὐτόν. ⁹ καὶ ἐποίησαν οἱ ἑκατοντάρχοι πάντα ὅσα ἐνετείλατο Ἰωδαὲ ὁ συνετός, καὶ ἔλαβεν ἀνῆρ τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ καὶ τοὺς εἰσπορευομένους τὸ σάββατον μετὰ τῶν ἐκπορευομένων τὸ σάββατον, καὶ εἰσῆλθον πρὸς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα. ¹⁰ καὶ ἔδωκεν ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις τοὺς σειρομάστας καὶ τοὺς τρισσοὺς τοῦ βασιλέως Δαυὶδ τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹¹ καὶ ἔστησαν οἱ παρατρέχοντες ἀνῆρ καὶ τὸ σκεῦος αὐτοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὠμίας τοῦ οἴκου τῆς εὐωνύμου τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλῳ. ¹² καὶ ἔξαπέστειλε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν νεῖρε καὶ τὸ μαρτύριον, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸν καὶ ἔχρισεν αὐτόν. καὶ ἐκρότησαν τῇ χειρὶ, καὶ εἶπαν. ζήτω ὁ βασιλεὺς. ¹³ καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τῶν τρεχόντων τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν

Bb 2

τὸν λαὸν εἰς οἶκον κυρίου ¹⁴ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς εἰσῆλκεν ἐπὶ τοῦ στύλου κατὰ τὸ κρίμα. καὶ οἱ ὧδοι καὶ αἱ σάλπιγγες πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς χαίρων καὶ σαλπίζων ἐν σάλπιγγι. καὶ διέβηξε Γοθολία τὰ ἱμάτια αὐτῆς, καὶ ἐβόησε. συνδεσμος σύνδεσμος. ¹⁵ καὶ ἐντείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις τοῖς ἐπισκόποις τῆς δυνάμεως, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἔξαγάγετε αὐτὴν ἔσωθεν τῶν σαδρῶθ. ὁ εἰσπορευόμενος οὕτως αὐτῆς θανάτου θανατωθήσεται ἐν ῥομφαίᾳ, ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς, καὶ μὴ ἀποθάνῃ ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹⁶ καὶ ἐπέθηκαν αὐτῇ χεῖρας, καὶ εἰσῆλθον ὁδὸν εἰσόδου τῶν ἵππων οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. ¹⁷ καὶ διέθετο Ἰωδαὲ διαθήκην ἀναμέσον κυρίου καὶ ἀναμέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀναμέσον τοῦ λαοῦ τοῦ ἔναι εἰς λαὸν τῷ κυρίῳ. καὶ ἀναμέσον τοῦ βασιλέως καὶ ἀναμέσον τοῦ λαοῦ. ¹⁸ καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον τοῦ Βάαλ καὶ κατέσπασαν αὐτὸν, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ συνέτριψαν ἀγαθῶς. καὶ τὸν Μαθὰν τὸν ἱερέα τοῦ Βάαλ ἀπέκτειναν κατὰ πρόσωπον τῶν θυσιαστηρίων. καὶ ἔθνηκεν ὁ ἱερεὺς ἐπισκόπους εἰς τὸν οἶκον κυρίου. ¹⁹ καὶ ἔλαβεν τοὺς ἑκατοντάρχους, καὶ τὸν Χοῦρὶ, καὶ τὸν Ρασίμ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ κατήγαγον τὸν βασιλέα ἐξ οἴκου κυρίου. καὶ εἰσῆλθον ὁδὸν πύλης τῶν παρατρεχόντων οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκαθισαν αὐτὸν ἐπὶ θρόνου τῶν βασιλέων. ²⁰ καὶ ἐχάρη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε. καὶ τὴν Γοθολίαν ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως. ²¹ υἱὸς ἑπτὰ ἑτῶν Ἰωᾶς ἐν τῷ βασιλεῦν αὐτόν.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Εν ἔτει ἑβδόμῳ τῷ Ἰου ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς, καὶ τεσσαρακοντα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Σαβία ἐκ τῆς Βηρσαβεί. ² καὶ ἐποίησεν Ἰωᾶς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας αἱ ἐφώτισεν αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς. ³ πλὴν

τῶν ὑψηλῶν οὐ μετεστάθησαν, καὶ ἐκεῖ ἐτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε, καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. ⁴ καὶ εἶπεν Ἰωᾶς πρὸς τοὺς ἱερεῖς. πᾶν τὸ ἀργύριον τῶν ἁγίων τὸ εἰσοδιζόμενον ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ἀργύριον συντιμῆσεως, ἀνὴρ ἀργύριον λαβὼν συντιμῆσεως, πᾶν ἀργύριον ὃ ἐὰν ἀναβῇ ἐπὶ καρδίαν ἀνδρὸς ἐν γυναικὶ ἐν οἴκῳ κυρίου, ⁵ λαβέτωσαν ἑαυτοῖς οἱ ἱερεῖς ἀνὴρ ἀπὸ τῆς πράσεως αὐτοῦ, καὶ αὐτοὶ κρατήσουσι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου εἰς πᾶντα οὗ ἐὰν εὐρεθῇ ἐκεῖ βεδεκ. ⁶ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ βασιλεὶ Ἰωᾶς οὐκ ἐκραταίωσαν οἱ ἱερεῖς τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου. ⁷ καὶ ἐκάλεσεν Ἰωᾶς ὁ βασιλεὺς Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. τί ὅτι οὐκ ἐκραταίωτε τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου; καὶ νῦν μὴ λαβήτε ἀργύριον ἀπὸ τῶν πράσεων ὑμῶν, ὅτι εἰς τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου δώσετε αὐτό. ⁸ καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ, καὶ τοῦ μὴ ἐνισχύσαι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου. ⁹ καὶ ἔλαβεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς κιβωτὸν μίαν, καὶ ἔτρησε τρωγλὴν ἐπὶ τῆς σαλίδος αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν παρὰ Ἀμμαζεβὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου κυρίου. καὶ ἔδωκεν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν τῇ κιβωτῷ, καὶ ἀνέβη ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἐσφίγξαν καὶ ἡρίθμησαν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹¹ καὶ ἔδωκεν τὸ ἀργύριον τὸ ἐτοιμασθὲν ἐπὶ χεῖρας ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκοπῶν οἴκου κυρίου. καὶ ἐξέδωσαν τοὺς τέκτους τῶν ξύλων, καὶ τοῖς οἰκοδόμοις τοῖς ποιούσιν ἐν οἴκῳ κυρίου, ¹² καὶ τοῖς τεχνισταῖς καὶ τοῖς λατόμοις τῶν λίθων τοῦ κησασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοῦς τοῦ κατασκευᾶν τὸ βεδεκ οἴκου κυρίου, εἰς πάντα ὅσα ἐξωδιάσθη ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κραταιώσαι. ¹³ πλὴν οὐ ποιηθήσονται οἶκῳ κυρίου θυραὶ ἀργυραῖ, ἡλοι, φιάλαι, καὶ σάλπιγγες, πᾶν σκεῦος χρυσοῦν καὶ σκεῦος ἀργυροῦν ἐκ
του

τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσνεχθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου, ¹⁴ ὅτι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα δώσουσιν αὐτό. καὶ ἐκραταίωσαν ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον κυρίου. ¹⁵ καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς ἄνδρας οἷς ἐδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα, ὅ, τι ἐν πίστει αὐτῶν ποιοῦσιν. ¹⁶ ἀργύριον περὶ ἀμαρτίας καὶ ἀργύριον περὶ πλημμελείας, ὅ, τι εἰσνήχθη ἐν οἴκῳ κυρίου, τοῖς ἱερεῦσιν ἐγένετο. ¹⁷ τότε ἀνέβη Ἀζαήλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἐπολέμησεν ἐπὶ Γέθ, καὶ προκατελάβετο αὐτήν. καὶ ἐτάξεν Ἀζαήλ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀναβῆναι ἐπὶ Ἱερουσαλήμ. ¹⁸ καὶ ἔλαβεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰούδα πάντα τὰ ἅγια ὅσα ἡγίασεν Ἰωσαφὰτ καὶ Ἰωράμ καὶ Ὀχοζίας οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ τὰ ἅγια αὐτοῦ, καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ εὑρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστηλε τῷ Ἀζαήλ βασιλεῖ Συρίας καὶ ἀνέβη ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. ¹⁹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; ²⁰ καὶ ἀνέστησαν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ καὶ ἔδωσαν πάντα σὺνδρισμον, καὶ ἐπάταξαν τὸν Ἰωᾶς ἐν οἴκῳ Μαλλὼ τῷ ἐν Σελά. ²¹ καὶ Ἰεζιοχάρ υἱὸς Ἰεμουάθ, καὶ Ἰεζεβούθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σωμὴρ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέθανε, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμεσσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Εν ἔτει ἑκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ Ἰωᾶς υἱῷ Ὀχοζίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωαχὰς υἱὸς Ἰού ἐν Σαμαρείᾳ ἑπτακαίδεκα ἔτη. ² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ὅπως ἁμαρτιῶν Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῆς. ³ καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἀζαήλ βασιλέως Συρίας, καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ Ἀδερ υἱοῦ Ἀζαήλ πάσας τὰς ἡμέρας. ⁴ καὶ ἔδεηθη Ἰωαχὰς τοῦ προσώπου κυρίου, καὶ

ἐπήκουσεν αὐτοῦ κύριος, ὅτι εἶδε τὴν θλίψιν Ἰσραὴλ, ὅτι ἐθλίψεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας. ⁵ καὶ ἔδωκε κύριος σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξῆλθεν ὑποκάτωθεν χειρὸς Συρίας. καὶ ἐκάθισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν καθὼς ἐχθρὸς καὶ τρίτης. ⁶ πλην οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ ἁμαρτιῶν οἴκου Ἱεροβοάμ ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν αὐτῇ ἐπορεύθη. καὶ γε τὸ ἅλσος ἐστάθη ἐν Σαμαρείᾳ. ⁷ ὅτι οὐκ ὑπελείφθη τῷ Ἰωαχὰς λαὸς ἀλλ' ἡ πεντήκοντα ἱππεῖς καὶ δέκα ἄρματα καὶ δέκα χιλιάδες πεζῶν, ὅτι ἀπώλεσεν αὐτοὺς βασιλεὺς Συρίας, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ὡς χοῦν εἰς καταπάτησιν. ⁸ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωαχὰς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; ⁹ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωαχὰς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ. καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ¹⁰ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει τῷ Ἰωᾶς βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰωᾶς υἱὸς Ἰωαχὰς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἑκαίδεκα ἔτη. ¹¹ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου. οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πάσης Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβὰτ ἁμαρτίας ὃς ἐξήμαρτε τὸν Ἰσραὴλ, ἐν αὐτῇ ἐπορεύθη. ¹² καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ ἃς ἐποίησε μετὰ Ἀμεσσίας βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; ¹³ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωᾶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ Ἱεροβοάμ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ. ¹⁴ καὶ Ἐλισαῖ ἡρῳώστηκε τὴν ἀρρώστίαν αὐτοῦ, δι' ἣν ἀπέθανε. καὶ κατέβη πρὸς αὐτὸν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐκλαυσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἔλεπεν. πάτερ πάτερ ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἔλεπεν αὐτῷ Ἐλισαῖ. λάβε τόξον καὶ βέλη. καὶ ἔλαβε πρὸς ἑαυτὸν τόξον καὶ βέλη. ¹⁶ καὶ ἔλεπε τῷ βασιλεῖ. ἐπιβίβασον τὴν χειρά σου ἐπὶ τὸ τόξον. καὶ ἐπεβίβασεν

σεν Ἰωᾶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ. καὶ ἐπέθηκεν Ἐλισαίη τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως, ¹⁷ καὶ εἶπεν. ἀν-
οῖζον τὴν θυρίδα κατ' ἀνατολὰς. καὶ
ἤνοιξε. καὶ εἶπεν Ἐλισαίη. τόξευσον.
καὶ ἐτόξευσε. καὶ εἶπε. βέλος σωτηρίας
τῷ κυρίῳ, καὶ βέλος σωτηρίας ἐν Συ-
ρίᾳ, καὶ πατάξεις τὴν Συρίαν ἐν Ἀφὲκ
ἕως συντελείας. ¹⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἐ-
λισαίη. λάβε τόξα. καὶ ἔλαβεν. καὶ εἶπε
τῷ βασιλεῖ Ἰσραὴλ. πατάξον εἰς τὴν
γῆν. καὶ ἐπάταξεν ὁ βασιλεὺς τρεῖς, καὶ
ἔστη. ¹⁹ καὶ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ ὁ ἄν-
θρωπος τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπεν. εἰ ἐπά-
ταξας πεντάκις ἢ ἑξάκις, τότε ἂν ἐπά-
ταξας τὴν Συρίαν ἕως συντελείας, καὶ
νῦν τρεῖς πατάξεις τὴν Συρίαν. ²⁰ καὶ
ἀπέθανεν Ἐλισαίη, καὶ ἔθαψαν αὐτόν.
καὶ μονόζωνοι Μωᾶβ ἦλθον ἐν τῇ γῇ,
ἐλθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. ²¹ καὶ ἐγένετο
αὐτῶν θαπτόντων τὸν ἄνδρα, καὶ
ἰδοὺ ἰδὼν τὸν μονόζωνον, καὶ ἐῤῥιψαν
τὸν ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ Ἐλισαίη. καὶ
ἐπορεύθη καὶ ἦψατο τὸν ὅστέων Ἐλι-
σαίη, καὶ ἔζησε καὶ ἀνέστη ἐπὶ τοὺς
πόδας αὐτοῦ. ²² καὶ Ἀχαὴλ ἐξέθλιψε
τὸν Ἰσραὴλ πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωά-
χαζ. ²³ καὶ ἠλέησε κύριος αὐτοὺς καὶ
ῥαπτεῖρησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπ'
αὐτοὺς διὰ τὴν διαθήκην αὐτοῦ τὴν
μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ,
καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος διαφθεῖραι
αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀπέρριψεν αὐτοὺς
ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἀπ-
έθανεν Ἀχαὴλ βασιλεὺς Συρίας, καὶ
ἐβασίλευσεν υἱὸς Ἀδερ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωᾶς υἱὸς
Ἰωάχαζ, καὶ ἔλαβε τὰς πόλεις ἐκ χει-
ρὸς υἱοῦ Ἀδερ υἱοῦ Ἀχαὴλ, ὥς ἔλα-
βεν ἐκ χειρὸς Ἰωάχαζ τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. τρεῖς ἐπάταξεν αὐ-
τὸν Ἰωᾶς, καὶ ἐπέστρεψε τὰς πόλεις
Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Ἐν ἔτι δευτέρῳ τῷ Ἰωᾶς υἱῷ Ἰωά-
χαζ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν
Ἀμεισσίας υἱὸς Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰούδα.
² υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἦν ἐν τῷ
βασιλεύειν αὐτόν, καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα
ἐτὴ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἰωαδὴμ ἐξ

Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὲς ἐν
ὀφθαλμοῖς κυρίου, πλην οὐχ ὡς Δα-
νιὴδ ὁ πατήρ αὐτοῦ. κατὰ πάντα ὅσα
ἐποίησε Ἰωᾶς ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐποίη-
σεν. ⁴ πλην τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν. ἔτι
ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς
ὕψηλοις. ⁵ καὶ ἐγένετο ὅτε κατίσχυσεν
ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε
τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς πατάξαντας
τὸν πατέρα αὐτοῦ. ⁶ καὶ τοὺς υἱούς
τῶν πατάξαντων οὐκ ἐθανάτωσε, κα-
θὼς γέγραπται ἐν βιβλίῳ νόμων Μωυ-
σῆ, ὡς ἐνετείλατο κύριος, λέγων. οὐκ
ἀποθανοῦνται πατέρες ὑπὲρ υἱῶν,
καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πα-
τέρων. ὅτι ἀλλ' ἡ ἕκαστος ἐν ταῖς
ἀμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται. ⁷ αὐ-
τὸς ἐπάταξε τὴν Ἑδὼμ ἐν Γεμελὶδ δέ-
κα χιλιάδας, καὶ συνέλαβε τὴν πέτρην
ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα
αὐτῆς Ἰεθὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.
⁸ τότε ἀπέστειλεν Ἀμεισσίας ἀγγέλους
πρὸς Ἰωᾶς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰού βα-
σιλέως Ἰσραὴλ, λέγων. δεῦρο ὀφθαλ-
μοὶ προσώποις. ⁹ καὶ ἀπέστειλεν Ἰωᾶς
βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμεισσίαν βασι-
λέα Ἰούδα, λέγων. ὁ ἄκαν ὁ ἐν τῷ
Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κέδρον
τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ λέγων, δὸς τὴν θυ-
γατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα,
καὶ διήλθον τὰ θῆρια τοῦ ἀγροῦ τὰ
ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ συνεπάτρησαν τὴν
ἄκανα. ¹⁰ τύπτων ἐπάταξας τὴν Ἰδου-
μαίαν, καὶ ἐπῆρέ σε καρδία σου, ἐνδο-
ξάσθητι καθήμενος ἐν τῷ οἴκῳ σου,
καὶ ἵνατί ἐροῖς ἐν κακίᾳ σου; καὶ πε-
σῇ σὺ καὶ Ἰούδας μετὰ σοῦ. ¹¹ καὶ οὐκ
ἤκουσεν Ἀμεισσίας. καὶ ἀνέβη Ἰωᾶς
βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὠφθησαν προς-
ώποις αὐτὸς καὶ Ἀμεισσίας βασιλεὺς
Ἰούδα ἐν Βαιθσαμὺς τῇ τοῦ Ἰούδα,
¹² καὶ ἐπταίσεν Ἰούδας ἀπὸ προσώπου
Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἀνὴρ εἰς τὸ σῆν-
ωμα αὐτοῦ. ¹³ καὶ τὸν Ἀμεισσίαν υἱὸν
Ἰωᾶς υἱοῦ Ὀχοζίου συνέλαβεν Ἰωᾶς
βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμὺς. καὶ
ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ καθεῖλεν
ἐν τῷ τείχει Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ πύλῃ
Ἐφραὶμ ἕως πύλης τῆς γωνίας τετρα-
κοσίων πῆχους. ¹⁴ καὶ ἔλαβε τὸ χρυ-
σίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ πάντα τὰ
σκεῖνη

σκεύη τὰ εὑρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμίζων, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Σαμαρείαν. ¹⁵ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωᾶς ὅσα ἐποίησεν ἐν δυναστείᾳ αὐτοῦ, ἃ ἐπολέμησε μετὰ Ἀμεσίου βασιλέως Ἰούδα, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; ¹⁶ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωᾶς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ μετὰ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἔζησεν Ἀμεσίας υἱὸς Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωᾶς υἱὸν Ἰωαχὰζ βασιλέα Ἰσραὴλ, πεντεκαίδεκα ἔτη. ¹⁸ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμεσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; ¹⁹ καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν σύστρεμμα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐφυγεν εἰς Λαχίς, καὶ ἀπέστειλαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Λαχίς, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ. ²⁰ καὶ ᾤον αὐτὸν ἐφ' ἵππων, καὶ ἐτάφη ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ. ²¹ καὶ ἔλαβε πᾶς ὁ λαὸς Ἰούδα τὸν Ἀζαρίαν, καὶ αὐτὸς υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀμεσίου. ²² αὐτὸς ὠκοδόμησε τὴν Αἰλωθ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰούδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. ²³ ἐν ἔτει πεντεκαϊδεκάτῳ τοῦ Ἀμεσίου υἱῷ Ἰωᾶς βασιλεὶ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ἰεροβοὰμ υἱὸς Ἰωᾶς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ τεσσαράκοντα καὶ ἑν ἔτος. ²⁴ καὶ ἐποίησε τὸ ποιηρὸν ἐν ὧπιον κυρίου. οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ²⁵ αὐτὸς ἀπέστησε τὸ ὄριον Ἰσραὴλ ἀπὸ εἰσόδου Αἰμάθ ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Ἀραβα, κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ δούλου αὐτοῦ Ἰωνά υἱοῦ Ἀμαθὶ τοῦ προφήτου τοῦ ἐκ Γεθχοφέρ. ²⁶ ὅτι εἶδε κύριος τὴν ταπείνωσιν Ἰσραὴλ πικρὰν σφόδρα, καὶ ὀλιγοστοὺς συνεχομένους, καὶ ἐσπανισμένους, καὶ ἐγκαταλειμμένους, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοή-

θῶν τῷ Ἰσραὴλ. ²⁷ καὶ οὐκ ἐλάλησε κύριος ἐξαλεῖψαι τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρὸς Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ἰωᾶς. ²⁸ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰεροβοὰμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ αἱ δυναστεῖαι αὐτοῦ, ὅσα ἐπολέμησε, καὶ ὅσα ἐπέστρεψε τὴν Λαμασκὸν καὶ τὴν Αἰμάθ τῷ Ἰούδα ἐν Ἰσραὴλ, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; ²⁹ καὶ ἐκοιμήθη Ἰεροβοὰμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ μετὰ βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐβασίλευσε Ζαχαρίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ ἐβδόμῳ τῷ Ἰεροβοὰμ βασιλεὶ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἀζαρίας υἱὸς Ἀμεσίου βασιλέως Ἰούδα. ² υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἦν ἐν τῷ βασιλεῦν αὐτὸν, καὶ πεντηκονταδύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἐξ Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀμεσίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ⁴ πλην τῶν ὑψηλῶν οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. ⁵ καὶ ἦν αὐτοῦ κύριος τὸν βασιλέα, καὶ ἦν λελερωμένος ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν οἴκῳ ἀφ' οὐσῶθ. καὶ Ἰωαθὰμ υἱὸς τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῷ οἴκῳ κρίνων τὸν λαὸν τῆς γῆς. ⁶ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀζαρίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; ⁷ καὶ ἐκοιμήθη Ἀζαρίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωαθὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁸ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ὀγδόῳ τῷ Ἀζαρίου βασιλεὶ Ἰούδα ἐβασίλευσεν Ζαχαρίας υἱὸς Ἰεροβοὰμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἐξάμηνον. ⁹ καὶ ἐποίησε τὸ ποιηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν Ἰεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ ὃς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ συνεστράφησαν ἐπ' αὐτὸν Σέλλοι υἱὸς

υἱὸς Ἰαβὶς. καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν Κεβλαὰμ καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. ¹¹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ζαχαρίου υἱοῦ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ. ¹² ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησε πρὸς Ἰοὺ λέγων, υἱοὶ τέταρτοι καθήσονται σοι ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, καὶ ἐγένετο οὕτως. ¹³ καὶ Σελλούμ υἱὸς Ἰαβὶς ἐβασίλευσεν. καὶ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐννάτῳ Ἀζαρία βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Σελλούμ μῆνα ἡμερῶν ἐν Σαμαρείᾳ. ¹⁴ καὶ ἀνέβη Μαναῆμ υἱὸς Γαδδὶ ἐκ Θαρσιλά, καὶ ἦλθεν εἰς Σαμάρειαν, καὶ ἐπάταξε τὸν Σελλούμ υἱὸν Ἰαβὶς ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. ¹⁵ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Σελλούμ, καὶ ἡ συστροφή αὐτοῦ ἢ συνεστράφη, ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ. ¹⁶ τότε ἐπάταξε Μαναῆμ καὶ τὴν Θερσά καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς ἀπὸ Θερσά, ὅτι οὐκ ἦνοιξαν αὐτῷ, καὶ ἐπάταξεν αὐτήν, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας ἀνέζῳξε. ¹⁷ ἐν ἔτει τριακοστῷ καὶ ἐννάτῳ τῷ Ἀζαρία βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Μαναῆμ υἱὸς Γαδδὶ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δέκα ἔτη. ¹⁸ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ¹⁹ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φουὰ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ Μαναῆμ ἔδωκε τῷ Φουὰ χίλια τάλαντα ἀργυρίου εἶναι τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἐξήνεγκε Μαναῆμ τὸ ἀργύριον ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐπὶ πᾶν δυνατὸν ἰσχύϊ δοῦναι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων πεντήκοντα σίκλους τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνί. καὶ ἀπέστρεψε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἔστη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ. ²¹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μαναῆμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ; ²² καὶ ἐκοιμήθη Μαναῆμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Φακεσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ²³ ἐν ἔτει πεντηκοστῷ τοῦ Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φα-

κεσίας υἱὸς Μαναῆμ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ δύο ἔτη. ²⁴ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ²⁵ καὶ συνεστράφη ἐπ' αὐτὸν Φακεῖ υἱὸς Ῥομελίου ὁ τριστατὴς αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν Σαμαρείᾳ ἐναντίον οἴκου τοῦ βασιλέως μετὰ τοῦ Ἀργὸβ καὶ μετὰ τοῦ Ἀρία, καὶ μετ' αὐτοῦ πενήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν τετρακοσίων, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ. ²⁶ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ εἰσι γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ. ²⁷ ἐν ἔτει πενήκοντῳ καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀζαρίου βασιλεῖ Ἰούδα ἐβασίλευσε Φακεῖ υἱὸς Ῥομελίου ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ εἰκοσιν ἔτη. ²⁸ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, οὐκ ἀπέστη ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβατ ὃς ἐξῆμαρτε τὸν Ἰσραὴλ. ²⁹ ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεῖ βασιλέως Ἰσραὴλ ἦλθε Θαλγαθφέλλασαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔλαβε τὴν Αἰν καὶ τὴν Ἀβέλ καὶ τὴν Θαμααχα καὶ τὴν Ἀνωχ καὶ τὴν Κενὴ καὶ τὴν Ἀσὼρ καὶ τὴν Γαλααν καὶ τὴν Γαλιλαίαν πᾶσαν γῆν Νεφθαλί, καὶ ἀπώκισεν αὐτούς εἰς Ἀσσυρίους. ³⁰ καὶ συνέστρεψε σύστρεμμα Ῥσῆ υἱὸς Ἡλὰ ἐπὶ Φακεῖ υἱὸν Ῥομελίου, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσεν, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει εἰκοστῷ Ἰωάθαμ υἱοῦ Ἀζαρίου. ³¹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Φακεῖ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσραὴλ. ³² ἐν ἔτει δευτέρῳ Φακεῖ υἱοῦ Ῥομελίου βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς Ἀζαρίου βασιλέως Ἰούδα. ³³ υἱὸς εἰκοσι καὶ πέντε ἔτων ἦν ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσα θυγάτηρ Σαδὼκ. ³⁴ καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἀζαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ³⁵ πλην τὰ ὑψηλὰ οὐκ ἐξῆρεν, ἔτι ὁ λαὸς

λαὸς ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς. αὐτὸς ὠκοδόμησε τὴν πύλιν οἴκου κυρίου τὴν ἐπάνω. ³⁶ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάθαμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίου λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα; ³⁷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἤρξατο κύριος ἐξαποστέλλειν ἐν Ἰουδᾷ τὸν Ῥασσῶν βασιλέα Συρίας, καὶ τὸν Φακεὶ υἱὸν Ῥομελίου. ³⁸ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντὶ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ις'.

Ἐν ἔτει ἐπτακαδικατῷ Φακεὶ υἱὸν Ῥομελίου ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς Ἰωάθαμ βασιλέως Ἰουδα. ² υἱὸς εἰκοσι ἑτῶν ἦν Ἀχαζ ἐν τῷ βασιλεῦν αὐτὸν, καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθεὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου θεοῦ αὐτοῦ πιστῶς ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ³ καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ γε τὸν υἱὸν αὐτοῦ διηγεν ἐν πυρὶ κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἔξῃρε κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους. ⁵ τότε ἀνέβη Ῥασσῶν βασιλεὺς Συρίας καὶ Φακεὶ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ ἐπολιοῦρκουν ἐπὶ Ἀχαζ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πολεμεῖν. ⁶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπέστρεψε Ῥασσῶν βασιλεὺς Συρίας τὴν Αἰλαθ τῇ Συρίᾳ, καὶ ἐξέβαλε τοὺς Ἰουδαίους ἐξ Αἰλαθ, καὶ Ἰδουμαίῳ ἤλθον εἰς Αἰλαθ, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁷ καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαζ ἀγγέλους πρὸς Θαλαφθιλλασάρ βασιλέα Ἀσσυρίων, λέγων. δούλός σου καὶ υἱός σου ἐγώ, ἀνάβηθι σῶσόν με ἐκ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραὴλ, τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ. ⁸ καὶ ἔλαβεν Ἀχαζ ἀργύριον καὶ χρυσίον τὸ εὐρεθὲν ἐν θησαυροῖς οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε τῷ βασιλεῖ δῶρα. ⁹ καὶ ἤκου-

σεν αὐτοῦ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἀσσυρίων εἰς Λαμασκόν, καὶ συνέλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀπέκτισεν αὐτὴν, καὶ τὸν Ῥασσῶν βασιλέα ἐθανάτωσε. ¹⁰ καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἀχαζ εἰς Λαμασκόν εἰς ἀπαντὴν Θαλαφθιλλασάρ βασιλεῖ Ἀσσυρίων εἰς Λαμασκόν. καὶ εἶδε τὸ θυσιαστήριον ἐν Λαμασκῷ. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ πρὸς Οὐρίαν τὸν ἱερέα τὸ ὁμοίωμα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὸν ῥυθμὸν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν ποίησιν αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ὠκοδόμησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον κατὰ πάντα ὅσα ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ ἐκ Λαμασκῷ. ¹² καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτό, ¹³ καὶ ἐθυμίασε τὴν ὀλοκαύτωσιν αὐτοῦ, καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ, καὶ προσέχεε τὸ αἷμα τῶν ἐιρηνικῶν τῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. ¹⁴ τὸ χαλκοῦν τὸ ἀπέναντι κυρίου. καὶ προσήγαγε τὸ πρόσωπον τοῦ οἴκου κυρίου ἀπὸ τοῦ ἀναμέσον τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀναμέσον τοῦ οἴκου κυρίου. καὶ ἔδειξεν αὐτό ἐπὶ μὲν τοῦ θυσιαστηρίου κατὰ βοήθῃαν. ¹⁵ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ τῷ Οὐρίᾳ τῷ ἱερεῖ, λέγων. ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ μέγα πρόσφερε τὴν ὀλοκαύτωσιν τὴν πρωΐνην καὶ τὴν θυσίαν τὴν ἑσπερινήν, καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν τοῦ βασιλείου καὶ τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀλοκαύτωσιν παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν θυσίαν αὐτῶν καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῶν, καὶ πᾶν αἷμα ὀλοκαυτώσεως, καὶ πᾶν αἷμα θυσίας ἐπ' αὐτῷ ἐκχεεῖς. καὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἔσται μοι εἰς τοπρῶν. ¹⁶ καὶ ἐποίησεν Οὐρίας ὁ ἱερεὺς κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ. ¹⁷ καὶ συνέκοψεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ τὰ συγκλείσματα τῶν μεγανῶν, καὶ μετήρην ἀπ' αὐτῶν τὸν λουτήρα, καὶ τὴν θάλασσαν καθεῖλεν ἀπὸ τῶν βοῶν τῶν χαλκῶν τῶν ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐπὶ βράσιν λιθίνην. ¹⁸ καὶ τὸν θεμέλιον τῆς καθέδρας ὠκοδόμησεν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ τὴν εἰσόδον τοῦ βασιλέως τὴν ἔξω ἐπέστρεψεν ἐν οἴκῳ κυρίου ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσυρίων.

συρίων. ¹⁹ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀχαζ ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα; ²⁰ καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Εν ἔτει δωδεκάτῳ τῷ Ἀχαζ βασιλέως Ἰουδα ἐβασίλευσεν Ὡσηε υἱὸς Ἠλλὰ ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐννέα ἔτη. ² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, πλὴν οὐχ ὡς οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ οἱ ἦσαν ἔμπροσθεν αὐτοῦ. ³ ἐπ' αὐτὸν ἀνέβη Σαλαμανασῶρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ὡσηε δοῦλος, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτῷ μαναὰς. ⁴ καὶ εὗρε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν τῷ Ὡσηε ἀδικίαν, ὅτι ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Σηγῶρ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἦνεγκεν μαναὰ τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ φυλακῆς. ⁵ καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἀνέβη εἰς Σαμαρείαν, καὶ ἐπολιόρκησεν ἐπ' αὐτὴν τρία ἔτη. ⁶ ἐν ἔτει ἐννάτῳ Ὡσηε συνέλαβε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμαρείαν, καὶ ἀπώκισεν Ἰσραὴλ εἰς Ἀσσυρίους, καὶ κατήκτισεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαε καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμοῖς Γωζάν, καὶ ὅρη Μήδων. ⁷ καὶ ἐγένετο ὅτι ἡμαρτον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν τῷ ἀναγαγόντι αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὑποκάτωθεν χειρὸς Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ ἐφοβήθησαν Θεοῦς ἐτέροις, ⁸ καὶ ἐπορεύθησαν τοῖς δικαιώμασι τῶν ἐθνῶν ὧν ἔξηρε κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ ὅσοι ἐποίησαν, ⁹ καὶ ὅσοι ἡμφέσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λόγους. οὐχ οὕτως κατὰ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν. καὶ ᾤκοδόμησαν ἑαυτοῖς ὑψηλὰ ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀπὸ πύργου φυλασσόντων ἕως πόλεως ὀχυρᾶς. ¹⁰ καὶ ἐστήλωσαν ἑαυτοῖς στήλας καὶ ἄλση ἐπὶ παντὶ βουνῷ ὑψηλῷ καὶ ὑποκάτω παντός ξύλου ἀλσώδους. ¹¹ καὶ ἐθυμίσαν ἐκεῖ ἐν πᾶσιν ὑψηλοῖς, καθὼς τὰ ἔθνη

ἃ ἀπώκησε κύριος ἐκ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν κοινωνούς, καὶ ἐχάραξαν τοῦ παροργίσαι τὸν κύριον. ¹² καὶ ἐλάτρευσαν τοῖς ἐιδώλοις οἷς ἐπεκύριος αὐτοῖς, οὐ ποιήσετε τὸ ῥῆμα τοῦτο τῷ κυρίῳ. ¹³ καὶ διεμαρτύρατο κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν τῷ Ἰουδα καὶ ἐν χειρὶ πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παντὸς ὁρῶντος λέγων, ἀποστράφητε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάντα τὸν νόμον ὃν ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ὅσα ἀπέστειλα αὐτοῖς ἐν χειρὶ τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν. ¹⁴ καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐσκληρύναν τὸν νῶτον αὐτῶν ὑπὲρ τὸν νῶτον τῶν πατέρων αὐτῶν. ¹⁵ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ ὅσα διεμαρτύρατο αὐτοῖς οὐκ ἐφύλαξαν, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν καὶ ὀπίσω τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλω αὐτῶν, ὧν ἐνετείλατο κύριος αὐτοῖς μὴ ποιῆσαι κατὰ ταῦτα. ¹⁶ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα δύο δαμάλεις, καὶ ἐποίησαν ἄλση, καὶ προσεκύνησαν πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐλάτρευσαν τῷ Βάαλ. ¹⁷ καὶ διήγον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, καὶ ἐμαντεύοντο μαγείας, καὶ ὀκνηζόντο. καὶ ἐπράθυσαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου παροργίσαι αὐτόν. ¹⁸ καὶ ἐθυμώθη κύριος σφόδρα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὑπελείφθη πλὴν φυλὴ Ἰουδα μονωτάτη. ¹⁹ καὶ γε Ἰουδὰς οὐκ ἐφύλαξε τὰς ἐντολάς κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν. καὶ ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς δικαιώμασιν Ἰσραὴλ οἷς ἐποίησαν, ²⁰ καὶ ἀπέωσαντο τὸν κύριον. καὶ ἐθυμώθη κύριος παντὶ σπέρματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐσάλυψεν αὐτοὺς, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ διαπραζόντων αὐτοὺς, ἕως οὐ ἀπέρριπεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. ²¹ ὅτι πλὴν Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν οἴκου Δαυὶδ. καὶ ἐβασίλευσαν τὸν Ἰεροβοάμ υἱὸν Ναβατ, καὶ ἐξέωσεν Ἰεροβοάμ τὸν Ἰσραὴλ ἐξόπισθε κυρίου, καὶ ἐξήμαρ-

ΤΕΝ

τον αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην. ²² καὶ ἐπορεύθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πάσῃ ἁμαρτίᾳ Ἱεροβοάμ ἧς ἐποίησεν. οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' αὐτῆς ²³ ἕως οὗ μετέστησε κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καθὼς ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ πάντων τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. καὶ ἀπωκίσθη Ἰσραὴλ ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ εἰς Ἀσσυρίους ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²⁴ καὶ ἤγαγε βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐκ Βαβυλωνος τὸν ἐκ Χουθὰ ἀπὸ Αἰά, καὶ ἀπὸ Αἰμάθ, καὶ Σεφφαρουαίμ, καὶ κατώκισθησαν ἐν πόλεσιν Σαμαρείας ἀντὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκλήρονόμησαν τὴν Σαμάρειαν, καὶ κατώκισθησαν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῆς. ²⁵ καὶ ἐγένετο ἐν ἀρχῇ τῆς καθέδρας αὐτῶν οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν κύριον, καὶ ἀπέστειλε κύριος ἐν αὐτοῖς τοὺς λέοντας, καὶ ἦσαν ἀποκτεννόντες ἐν αὐτοῖς. ²⁶ καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, λέγοντες. τὰ ἔθνη ἃ ἀπόκτισας καὶ ἀντεκάθισας ἐν πόλεσι Σαμαρείας οὐκ ἐγγινωσκον τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς τοὺς λέοντας, καὶ ἰδοὺ εἰσι θανατοῦντες αὐτοὺς καθότι οὐκ οἶδασιν τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς. ²⁷ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, λέγων. ἀπαγάγετε ἐκείθεν, καὶ πορευέσθωνται, καὶ κατοικήτωσαν ἐκεῖ, καὶ φωτισθῶσιν αὐτοὺς τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ τῆς γῆς. ²⁸ καὶ ἤγαγον ἓνα τῶν ἱερέων ὧν ἀπόκτισαν ἀπὸ Σαμαρείας, καὶ ἐκάθισεν ἐν Βαιθὴλ, καὶ ἦν φωτίζων αὐτοὺς πῶς φοβηθῶσι τὸν κύριον. ²⁹ καὶ ἦσαν ποιοῦντες ἔθνη ἔθνη θεοὺς αὐτῶν. καὶ ἐθήκαν ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν ὧν ἐποίησαν οἱ Σαμαρεῖται ἔθνη ἔθνη ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἐν αἷς κατώκουν. ³⁰ καὶ οἱ ἄνδρες Βαβυλωνος ἐποίησαν τὴν Σωκχωθ Βενιδ, καὶ οἱ ἄνδρες Χουθ ἐποίησαν τὴν Ἐργέλ, καὶ οἱ ἄνδρες Αἰμάθ ἐποίησαν τὴν Αἰμάθ, ³¹ καὶ οἱ Εὐαῖοι ἐποίησαν τὴν Ἐβλαζέρ καὶ τὴν Θαρθάκ, καὶ ὁ Σεφφαρουαίμ ἡνίκα κατέκαιον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ τῷ Ἀδραμέλεχ καὶ Ἀνημέλεχ θεοῖς Σεφφαρουαίμ. ³² καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν κύριον. καὶ κατώκισαν τὰ βδε-

λύματα αὐτῶν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ὑψηλῶν ἃ ἐποίησαν ἐν Σαμαρείᾳ ἔθνος ἔθνος ἐν πόλει, ἐν ᾗ κατώκουν ἐν αὐτῇ. καὶ ἦσαν φοβούμενοι τὸν κύριον. καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἐν οἴκῳ τῶν ὑψηλῶν. ³³ καὶ τὸν κύριον ἐφοβούντο, καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν ἐλάτρευον κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἔθνων, ὅθεν ἀπόκτισαν αὐτοὺς ἐκεῖθεν. ³⁴ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης αὐτοὶ ἐποιοῦν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν. αὐτοὶ φοβούνται καὶ αὐτοὶ ποιοῦσι κατὰ τὰ δικαιώματα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν ἐντολὴν, ἣν ἐνετείλατο κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰακώβ οὗ ἔθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ³⁵ καὶ διέθετο κύριος μετ' αὐτῶν διαθήκην, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων. οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους, καὶ οὐ προσκυνήσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ λατρεύσετε αὐτοῖς, καὶ οὐ θυσιάσετε αὐτοῖς, ³⁶ ὅτι ἄλλ' ἢ τῷ κυρίῳ ὃς ἀνήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ἰσχυρῇ μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ. αὐτὸν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτῷ προσκυνήσετε, αὐτῷ θύσετε. ³⁷ τὰ δικαιώματα καὶ τὰ κρίματα καὶ τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολὰς, ἃς ἔγραψεν ὑμῖν ποιεῖν, φυλάσσεσθε πάσας τὰς ἡμέρας καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους. ³⁸ καὶ τὴν διαθήκην ἣν δέκετο μετ' ὑμῶν οὐκ ἐπιλήσεσθε. καὶ οὐ φοβηθήσεσθε θεοὺς ἐτέρους, ³⁹ ἀλλ' ἢ τὸν κύριον θεὸν ὑμῶν φοβηθήσεσθε, καὶ αὐτὸς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. ⁴⁰ καὶ οὐκ ἀκούσεσθε ἐπὶ τῷ κρίματι αὐτῶν, ὃ αὐτοὶ ποιοῦσι. ⁴¹ καὶ ἦσαν τὰ ἔθνη ταῦτα φοβούμενοι τὸν κύριον, καὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν ἦσαν δουλεύοντες. καὶ γε οἱ υἱοὶ καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν καθὰ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῶν, ποιοῦσιν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ ἐγένετο ἐν ἔτει τρίτῳ τῷ Ὁσηὲ υἱῷ Ἠλὰ βασιλεῖ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς Ἀχαζ βασιλέως Ἰούδα. ² υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἐν τῷ βασιλεῦσιν αὐτὸν, καὶ εἴκοσι καὶ ἑννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ

καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἄβου θυγάτηρ Ζαχαρίου. ³καὶ ἐποίησε τὸ εὐ-
θές ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.
⁴αὐτὸς ἐξῆρε τὰ ὑψηλὰ, καὶ συνέτρι-
ψε τὰς στήλας, καὶ ἐξωλόθρευσε τὰ
ἄσκη, καὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκὸν ὃν
ἐποίησε Μωυσῆς, ὅτι ἕως τῶν ἡμερῶν
ἐκείνων ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ θυμῶν-
τες αὐτῷ. καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Νεε-
σθάν. ⁵ἐν κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ ἤλπισε,
καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἐγενήθη ὁμοιος
αὐτῷ ἐν βασιλεῦσιν Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς
γενομένοις ἐμπροσθεν αὐτοῦ, ⁶καὶ
ἐκολλήθη τῷ κυρίῳ. οὐκ ἀπέστη ὅπι-
σθεν αὐτοῦ, καὶ ἐφύλαξε τὰς ἐντολὰς
αὐτοῦ ὅσας ἐνετείλατο Μωυσῆς. ⁷καὶ
ἦν κύριος μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν πᾶσιν οἷς
ἐποίει συνῆκε. καὶ ἡθέτησεν ἐν τῷ
βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ οὐκ ἐδούλευσεν
αὐτῷ. ⁸αὐτὸς ἐπάταξε τοὺς ἀλλοφύ-
λους ἕως Γάζης καὶ ἕως ὀρίου αὐτῆς
ἀπὸ πυργοῦ φυλασσόντων καὶ ἕως
πόλεως υχυραῶς. ⁹καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἔτει τῷ τετάρτῳ βασιλεῖ Ἐζεκία, αὐ-
τὸς ἐνιαυτὸς ὁ ἑβδομος τῷ Ῥαβὲ υἱῷ
Ἡλὰ βασιλεῖ Ἰσραὴλ, ἀνέβη Σαλαμα-
νασάρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σα-
μάρειαν, καὶ ἐπολιοῖκε ἐπ' αὐτήν,
¹⁰καὶ κατελάβετο αὐτήν ἀπὸ τέλους
τρίων ἑτῶν ἐν ἔτει ἕκτῳ τῷ Ἐζεκία,
αὐτὸς ἐνιαυτὸς ἐνναυτοῦ τῷ Ῥαβὲ βα-
σιλεῖ Ἰσραὴλ, καὶ συνελήφθη Σαμάρ-
εια. ¹¹καὶ ἀπώκισεν βασιλεὺς Ἀσ-
συρίων τὴν Σαμάρειαν εἰς Ἀσσυρί-
ους, καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Ἀλαῇ
καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμῷ Γωζάν καὶ ὄρη
Μήδων, ¹²ἀνθ' ὧν οἱ οὐκ ἤκουσαν
τῆς φωνῆς κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ
παρέβησαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ πάν-
τα ὅσα ἐνετείλατο Μωυσῆς ὁ δοῦλος
κυρίου, καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἐποι-
ησαν. ¹³καὶ τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει
τοῦ βασιλείως Ἐζεκίου ἀνέβη Σεννα-
χηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πό-
λεις Ἰούδα τὰς ὀχυράς, καὶ συνέλαβεν
αὐτάς. ¹⁴καὶ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας βα-
σιλεὺς Ἰούδα ἀγγέλους πρὸς βασιλέα
Ἀσσυρίων εἰς Λαχίς, λέγων. ἡμάρτη-
κα, ἀποστράφηθι ἀπ' ἐμοῦ. ὃ ἐάν
ἐπιθῇς ἐπ' ἐμὲ, βασιτάσω. καὶ ἐπέθε-
ν

κεν ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Ἐζεκίαν
βασιλέα Ἰούδα τριακόσια τάλαντα
ἀργυρίου, καὶ τριακόνητα τάλαντα χρυ-
σίου. ¹⁵καὶ ἔδωκεν Ἐζεκίας πᾶν τὸ
ἀργύριον τὸ εὑρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου,
καὶ ἐν θησαυροῖς οἴκου τοῦ βασιλείως.
¹⁶ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέκομιν Ἐζε-
κίας τὰς θύρας ναοῦ, καὶ τὰ ἐστημιγ-
μένα ἃ ἐχύρσωσιν Ἐζεκία ὁ βασιλεὺς
Ἰούδα, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ βασιλεῖ Ἀσ-
συρίων. ¹⁷καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσ-
συρίων τὸν Θαρθάν καὶ τὸν Ῥαφίς
καὶ τὸν Ῥαψάκην ἐκ Λαχίς πρὸς τὸν
βασιλέα Ἐζεκίαν ἐν δυνάμει βαρεῖα ἐπὶ
Ιερουσαλήμ. καὶ ἀνέβησαν καὶ ἦλθον
εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ ἔστησαν ἐν τῷ ὑ-
δραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἁγῆς,
ἣ ἐστιν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γνα-
φέως. ¹⁸καὶ ἐβόησαν πρὸς Ἐζεκίαν,
καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν Ἐλιακὶμ υἱὸς
Χελαιὸν ὁ οἰκονόμος, καὶ Σωμνάς ὁ
γραμματεὺς, καὶ Ἰωᾶς ὁ υἱὸς Σαφάτ
ὁ ἀναμνηστικῶν. ¹⁹καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τοὺς Ῥαψάκης. εἰπατε δὴ πρὸς Ἐζε-
κίαν. τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας
βασιλεὺς Ἀσσυρίων. τί ἡ πεποιθήσις
αὕτη ἣν πέποιθας; ²⁰εἶπας. πλην
λόγοι χειλέων, βουλὴ καὶ δύναμις εἰς
πόλεμον. νῦν οὖν τίμη πεποιθὼς ἡθέ-
τησας ἐν ἐμοί; ²¹νῦν ἰδοὺ πέποιθας
σαυτῷ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην
τὴν τετλασμένην ταύτην ἐπὶ Αἴγυ-
πτον; ὅς ἂν στηριχθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐ-
τήν, καὶ εἰσέλυσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐ-
τοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν. οὕτως Φαραὼ
βασιλεὺς Αἰγύπτου πᾶσι τοῖς πεποι-
θόσιν ἐπ' αὐτόν. ²²καὶ ὅτι εἶπας
πρὸς μὲ, ἐπὶ κύριον θεὸν πεποιθάμεν.
οὐχὶ αὐτὸς οὗτος ἀπέστησεν Ἐζεκίας
τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καὶ τὰ θυσιαστήρια
αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα καὶ τῇ Ιε-
ρουσαλήμ ἐνώπιον τοῦ θυσιαστηρίου
τούτου προσκυνήσετε ἐν Ἰερουσαλήμ;
²³καὶ νῦν μίχθητε δὴ τῷ κυρίῳ μου
βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω σοι δις-
χιλίους ἵππους, εἰ δυνήσῃ δοῦναι σε-
αυτῷ ἐπιβάτας ἐπ' αὐτούς. ²⁴καὶ πῶς
ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπον τοπάρχου
ἐνὸς τῶν δούλων τοῦ κυρίου μου τῶν
ἐλαχίστων; καὶ ἤλπισας σαυτῷ ἐπ'
Αἴγυπτον εἰς ἄρματα καὶ ἵππεῖς. ²⁵καὶ
νῦν

νὺν μὴ ἄνευ κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ διαφθεῖραι αὐτόν; κύριος εἶπε πρὸς μὲ, ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ διάφθειρον αὐτήν. ²⁶ καὶ εἶπεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου καὶ Σωμνάς καὶ Ἰωᾶς πρὸς Ῥαψάκην. λάλησον δὴ πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστί, ὅτι ἀκούομεν ἡμεῖς, καὶ οὐ λαλήσεις μεθ' ἡμῶν Ἰουδαῖστί, καὶ ἵνατί λαλεῖς ἐν τοῖς ὡσὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ τείχους; ²⁷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαψάκης. μὴ ἐπὶ τὸν κύριόν σου καὶ πρὸς σέ ἀπέστείλῃ με ὁ κύριός μου λαλήσαι τοὺς λόγους τούτους, οὐχὶ ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καθημένους ἐπὶ τοῦ τείχους, τοῦ φαγεῖν τὴν κόπρον αὐτῶν, καὶ πίνειν τὸ οὖρον αὐτῶν μεθ' ὑμῶν ἅμα; ²⁸ καὶ ἔστη Ῥαψάκης καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαῖστί, καὶ ἐλάλησε καὶ εἶπεν. ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων. ²⁹ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς. μὴ ἐπαιρέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λόγοις, ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὑμᾶς ἐξελεσθαι ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. ³⁰ καὶ μὴ ἐπελπιζέτω ὑμᾶς Ἐζεκίας πρὸς κύριον, λέγων. ἐξαιρούμενος ἐξελεῖται κύριος, οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων. ³¹ μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου, ὅτι τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. ποιήσατε μετ' ἐμοῦ εὐλογίαν, καὶ ἐξέλθατε πρὸς μὲ, καὶ πίεται ἄνθρωπος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος τὴν συκὴν αὐτοῦ φάγεται, καὶ πίεται ὕδωρ τοῦ λάκκου αὐτοῦ, ³² ἕως ἔλθω καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν ὡς γῆ ὑμῶν, γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτου καὶ ἀμπελώνων, γῆ ἐλαιᾶς ἐλαίου καὶ μέλιτος, καὶ ζῆσετε καὶ οὐ μὴ ἀποθάνητε. καὶ μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου ὅτι ἀπατᾷ ὑμᾶς λέγων, κύριος ὀύσεται ὑμᾶς. ³³ μὴ ὀύομενοι ἐβόυσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων; ³⁴ ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς Αἰμαθ, καὶ Ἀρφαθ; ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς Σεπραουραῖμ Ἀνά καὶ Ἀβᾶ, ὅτι ἐξέιλαντο Σαμάρειαν ἐκ χειρὸς μου; ³⁵ τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν γαιῶν, οὗ ἐξέιλαντο τὰς γὰς αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ὅτι ἐξελεῖται κύριος τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς μου; ³⁶ καὶ ἐκώφευσαν καὶ οὐκ ἀπεκρίθη-

σαν αὐτῷ λόγον, ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως λέγων, οὐκ ἀποκριθήσεσθε αὐτῷ. ³⁷ καὶ εἰσῆλθεν Ἐλιακὶμ υἱὸς Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σωμνάς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωᾶς υἱὸς Σαφᾶτ ὁ ἀναμνησκὼν πρὸς Ἐζεκίαν διεβήχοντες τὰ ἱμάτια, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαψάκου.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἐζεκίας, καὶ διεβήχε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ εἰσῆλθεν εἰς οἶκον κυρίου. ² καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακὶμ τὸν οἰκονόμον, καὶ Σωμνάν τὸν γραμματέα, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους πρὸς Ἡσαΐαν τὸν προφητὴν υἱὸν Ἀμώς, ³ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει Ἐζεκίας. ἡμέρα θλίψεως καὶ ἐλεγμοῦ καὶ παροργισμοῦ ἡ ἡμέρα αὕτη. ὅτι ἦλθον υἱοὶ ἕως ὠδίνων, καὶ ἰσχύς οὐκ ἔστι τῇ τικτούσῃ. ⁴ εἴ πως εἰσακούσεται κύριος ὁ θεός σου πάντας τοὺς λόγους Ῥαψάκου ὃν ἀπέστειλεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὁ κύριος αὐτοῦ ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα καὶ βλασφημεῖν ἐν λόγοις οἷς ἤκουσε κύριος ὁ θεός σου, καὶ λήψῃ προσευχὴν περὶ τοῦ λείμματος τοῦ ευρισκομένου. ⁵ καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς Ἡσαΐαν, ⁶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας. τάδε ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν, τάδε λέγει κύριος. μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, ὧν ἐβλασφήμησαν τὰ παιδάκια βασιλέως Ἀσσυρίων. ⁷ ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐν αὐτῷ πνεύμα καὶ ἀκούσεται ἀγγελία ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἐπέστρεψε Ῥαψάκης, καὶ εὗρε τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολιοῦντα ἐπὶ Λοβνά, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἐκ Λαχίς. ⁹ καὶ ἤκουσε περὶ Θαρακά βασιλέως Αἰθίοπων λέγων, ἰδοὺ ἐξῆλθε πολεμεῖν μετὰ σοῦ. καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων. ¹⁰ μὴ ἐπαιρέτω σε ὁ θεός σου ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας ἐν αὐτῷ λέγων, οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων. ¹¹ ἰδοὺ σὺ ἤκουσας πάντα ὅσα ἐποίη-

ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσαις ταῖς γαίαις τοῦ ἀναθεματίσαι αὐτάς, καὶ σὺ ῥυσθήσῃ; ¹² μὴ ἐξαιρουμένοι ἐξέιλαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὓς διέφθειραν οἱ πατέρες μου, τὴν τε Γωζάν, καὶ τὴν Χαρράν, καὶ τὴν Ραφίς, καὶ υἱοὺς Ἐδέμ τοὺς ἐν Θασιθέν; ¹³ ποῦ ἐστὶν ὁ βασιλεὺς Αἰμάθ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀρσάδ; καὶ ποῦ ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως Σεπαρουαῖν Ἀνά καὶ Ἀβά; ¹⁴ καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὰ βιβλία ἐκ χειρὸς τῶν ἀγγέλων καὶ ἀνέγνω αὐτά. καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον κυρίου, καὶ ἀνέπτυεν αὐτὰ Ἐζεκίας ἐναντίον κυρίου ¹⁵ καὶ εἶπεν. κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος ἐν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ¹⁶ κλῖνον κυριε τὸ οὖς σου καὶ ἀκουσον, ἀνοιξον κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε καὶ ἀκουσον τοὺς λόγους Σενναχηρίμ οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα. ¹⁷ ὅτι ἀληθεῖα κύριε ἡρῆμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὰ ἔθνη, ¹⁸ καὶ ἔδωκαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ, ὅτι οὐ θεοὶ εἰσιν, ἀλλ' ἡ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων ξύλα καὶ λίθος, καὶ ἀπόλεσαν αὐτούς. ¹⁹ καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ γνωσθῶνται πάσαι αἱ βασιλείαι τῆς γῆς, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς μόνος. ²⁰ καὶ ἀπέστειλεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων. τὰδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων θεὸς Ἰσραὴλ. ἃ προσήψω πρὸς μετὰ περὶ Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ἤκουσα. ²¹ οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε κύριος ἐπ' αὐτόν. ἔξουθενώσέ σε καὶ ἐμνηστηρίσέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν αὐτῆς ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ. ²² τίνα ὀνειδίσας καὶ τίνα ἐβλασφημῆσας; καὶ ἐπὶ τίνα ὕψωσας φωνήν, καὶ ᾄδας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου; εἰς τὸν ἄγιον τοῦ Ἰσραὴλ. ²³ ἐν χειρὶ ἀγγέλων σου ὀνειδίσας κύριον, καὶ εἰπας. ἐν τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων μου ἐγὼ ἀναβήσομαι εἰς ὕψος ὁρέων μεγάλων τοῦ Λιβάνου, καὶ ἐκοῦσα τὸ μέγεθος τῆς κίδρου αὐτοῦ, τὰ ἐκλεκτὰ κυπαρίσσω αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς μέ-

σον ὄρουμ καὶ Καρμήλου. ²⁴ ἐγὼ ἐψύξα καὶ ἐπιον ὕδατα ἀλλότρια, καὶ ἐξηρῆμωσα τῷ ἵχνι τοῦ ποδός μου πάντας ποταμούς περιοχῆς. ²⁵ ἐπλάσσα αὐτήν, συνήγαγον αὐτήν. καὶ ἐγενήθη εἰς ἐπαρσεις ἀποικισίων μαχίμων πόλεις ὀχυράς. ²⁶ καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς ἠσθένησαν τῇ χειρὶ, ἐπτήξαν καὶ κατησχύνθησαν. ἐγένοντο χόρτος ἄγρου, ἡ γλωρὰ βοτάνη, γλὼς δαμάτων, καὶ πάτημα ἀπέναντι ἐσθλότητος. ²⁷ καὶ τὴν καθέδραν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου ἐγνων, καὶ τὸν θυμὸν σου ἐπ' ἐμέ, ²⁸ διὰ τὸ ὀργισθῆναι σε ἐπ' ἐμέ, καὶ τὸ στρῆνος σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσί μου. καὶ θῆσω τὰ ἄγκιστρα μου ἐν τοῖς μυκτηρίσι σου, καὶ χαλινὸν ἐν τοῖς χεῖλεσί σου, καὶ ἀποστρέψω σε ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ. ²⁹ καὶ τοῦτό σοι τὸ σημεῖον. φαγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν αὐτομάτα, καὶ τῷ ἔτι τῷ δευτέρῳ τὰ ἀνατέλλοντα, καὶ ἔτι τρίτῳ σπορὰ καὶ ἀμητὸς καὶ φυτεία ἀμπελώνων, καὶ ἀγαγέσθι τὸν καρπὸν αὐτῶν. ³⁰ καὶ προσθήσει τὸν διαπισσωμένον οἶκον Ἰουδα τὸ ὑπολειφθὲν ὥζαν κάτω, καὶ ποιήσει καρπὸν ἄνω. ³¹ ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἐξελεύσεται κατάλειμμα, καὶ ἀνασωσόμενος ἐξ ὄρους Σιών. ὁ ὑψὸς κυρίου τῶν δυνάμεων ποιήσει τοῦτο. ³² οὐχ οὗτος; τὰδε λέγει κύριος πρὸς βασιλέα Ἀσσυρίων. οὐκ εἰςλεύσεται εἰς τὴν πόλιν ταύτην, καὶ οὐ τοξεύσει ἐκεῖ βέλος, καὶ οὐ προφθάσει ἐπ' αὐτὴν θυρεὸς, καὶ οὐ μὴ ἐκχέῃ πρὸς αὐτὴν πρόσχωμα. ³³ τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐκ εἰςλεύσεται, λέγει κύριος. ³⁴ καὶ ὑπερασπίω ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμέ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου. ³⁵ καὶ ἐγένετο νυκτὸς, καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἐπάταξεν ἐν τῇ παρεμβολῇ τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας, καὶ ὠρθρισαν τοπροῦ, καὶ ἰδοὺ πάντες σώματα νεκρά. ³⁶ καὶ ἀπῆρε καὶ ἐπορευθὴ καὶ ἀπέστρεψε Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευῇ. ³⁷ καὶ ἐγένετο αὐτοῦ προσκυνούντος ἐν οἴκῳ Μισεράχ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ Ἀδραμέlech καὶ Σαρασάρ

οὶ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ. καὶ αὐτοὶ ἐσώθησαν εἰς γῆν Ἀραράθ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσσορδάν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντὶ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Κ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρῶσθησεν Ἐζεκίας εἰς θάνατον. καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει κύριος. ἐντεταίκα τῷ οἴκῳ σου, ἀποθνήσκεις σὺ καὶ οὐ ζήσῃ. ² καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας πρὸς τὸν τοίχον, καὶ ἠΐχαστο πρὸς κύριον, λέγων. ³ κύριε μνησθῇτι δὴ ὅσα περιεπάτησα ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ καρδίᾳ πλήρει, καὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου ἐποίησα. καὶ ἐκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ. ⁴ καὶ ἦν Ἡσαΐας ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ, καὶ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτόν, λέγων. ⁵ ἐπίστρεψον, καὶ ἐρῶς πρὸς Ἐζεκιάν τὸν ἡγουμένον τοῦ λαοῦ μου. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς σου. ἤκουσα τῆς προσηχῆς σου, εἶδον τὰ δακρυῶτά σου. ἰδοὺ ἐγὼ ἰάσομαι σε. τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναβήσῃ εἰς οἶκον κυρίου. ⁶ καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰς ἡμέρας σου πεντεκαίδεκα ἔτη. καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων σώσω σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης δι' ἐμέ καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου. ⁷ καὶ εἶπε. λαβέτωσαν παλάθην σύκων, καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τὸ ἔλκος, καὶ ὑγιαίνει. ⁸ καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν. τί τὸ σημεῖον ὅτι ἰάσεται με κύριος, καὶ ἀναβήσομαι εἰς οἶκον κυρίου τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ; ⁹ καὶ εἶπεν Ἡσαΐας. τοῦτο τὸ σημεῖον παρὰ κυρίου, ὅτι ποιήσῃ κύριος τὸν λόγον ὃν ἐλάλησε. πορεύσεται ἡ σκιά δέκα βαθμοῦς, ἐὰν ἐπιστρέψῃ δέκα βαθμοῦς. ¹⁰ καὶ εἶπεν Ἐζεκίας. κούφον τὴν σκιάν κλίνει δέκα βαθμοῦς. οὐχί, ἀλλ' ἐπιστραφήτω ἡ σκιά ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς δέκα βαθμοῦς εἰς τὰ ὀπίσω. ¹¹ καὶ ἐβόησεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς κύριον, καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σκιά ἐν τοῖς ἀναβαθμοῖς εἰς τὰ ὀπίσω δέκα βαθμοῦς. ¹² ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδάχ Βαλαδάν υἱὸς Βαλαδάν βασιλεὺς Βαβυλῶνος βιβλία

καὶ ματὰ πρὸς Ἐζεκιάν, ὅτι ἤκουσεν ὅτι ἠρῶσθησεν Ἐζεκίας. ¹³ καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας, καὶ ἐδιέξεν αὐτοῖς ὅλον τὸν οἶκον τοῦ νεχωθά, τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον, τὰ ἀρώματα καὶ τὸ ἔλαιον τὸ ἀγαθόν, καὶ τὸν οἶκον τῶν σκευῶν, καὶ ὅσα ἠυρέθη ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ, οὐκ ἦν λόγος, ὃν οὐκ ἐδιέξεν αὐτοῖς Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἔξουσίᾳ αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ εἰσῆλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκιάν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τί ἐλάλησαν οἱ ἄνδρες οὗτοι, καὶ πόθεν ἤκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας. ἐκ γῆς πόρρωθεν ἤκασι πρὸς μέ ἐκ Βαβυλῶνος. ¹⁵ καὶ εἶπε. τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπε. πάντα ὅσα ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον, οὐκ ἦν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ ἐδιέξα αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου. ¹⁶ καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς Ἐζεκιάν. ἄκουσον λόγον κυρίου. ¹⁷ ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται, καὶ ληφθήσεται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ὅσα ἐθήρσασάν σου οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα. καὶ οὐχ ὑπολειφθήσεται ῥῆμα ὃ εἶπε κύριος. ¹⁸ καὶ οἱ υἱοὶ σου οἱ ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ οὐς γεννήσεις λήψεται, καὶ ἔσονται εὐνοῦχοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος. ¹⁹ καὶ εἶπεν Ἐζεκίας πρὸς Ἡσαΐαν. ἀγαθὸς ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν, ἔστω εἰρήνῃ ἐν ταῖς ἡμέραις μου. ²⁰ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου καὶ πᾶσα ἡ δυναστεία αὐτοῦ, καὶ ὅσα ἐποίησε, τὴν κρήνην καὶ τὸν ὕδραγωγόν, καὶ εἰσῆγαγε τὸ ὕδωρ εἰς τὴν πόλιν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσάν Ἰουδα; ²¹ καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντὶ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Υἱὸς δώδεκα ἐτῶν Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλευεῖν αὐτόν, καὶ πεντήκοντα καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀψιβά. ² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ὧν ἐξῆρε κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν

τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἐπέστρεψε καὶ ὠκοδόμησε τὰ ὑψηλὰ ἃ κατέσπασεν Ἐξείκας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστησε θυσιαστήριον τῇ Βαὰλ, καὶ ἐποίησε τὰ ἅλλα καθὼς ἐποίησεν Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ προσεκύνησε πᾶσιν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς. ⁴ καὶ ὠκοδόμησε θυσιαστήριον ἐν οἴκῳ κυρίου, ὡς εἶπε, ἐν Ἱερουσαλὴμ θήσω τὸ ὄνομά μου. ⁵ καὶ ὠκοδόμησε θυσιαστήριον πᾶσιν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κυρίου. ⁶ καὶ διῆγε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν πυρὶ, καὶ ἐκλήθονίζετο καὶ οἰωνίζετο. καὶ ἐποίησε τεμένη, καὶ γνῶστας ἐπλήθυνε τοῦ ποιεῖν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου παροργίζσαι αὐτόν. ⁷ καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτόν τοῦ ἁλσους ἐν τῷ οἴκῳ ὡς εἶπε κύριος πρὸς Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἣ ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα, ⁸ καὶ οὐ προσθήσω τοῦ σαλευσάι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατέραςιν αὐτῶν, οἳ τινες φυλάξουσιν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην κατὰ πᾶσαν τὴν ἐντολὴν ἣν ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ δούλος μου Μωυσῆς. ⁹ καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς Μανασσῆς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου ὑπὲρ τὰ ἔθνη, ἃ ἠφάνισεν κύριος ἐκ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν, λέγων. ¹¹ ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησε Μανασσῆς ὁ βασιλεὺς Ἰούδα τὰ βδελύγματα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἀπὸ πάντων ὧν ἐποίησεν ὁ Ἀμορραίος ὁ ἐμ-προσθεν, καὶ ἐξήμαρτε καὶ γε τὸν Ἰούδαν ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. ¹² οὐχ οὕτως. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ φέρω κακὰ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰούδαν, ὥστε παντὸς ἀκούοντος ἡχῆσει ἀμφότερα τὰ ὄτα αὐτοῦ. ¹³ καὶ ἐκτενῶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τὸ μέτρον Σαμαρείας καὶ τὸ στάθμιον οἴκου Ἀχαάβ. καὶ ἀπαλείψω τὴν Ἱερουσαλὴμ καθὼς ἀπαλείφεται ὁ ἀλάστρος ἀπαλειφόμενος καὶ καταστρέφεται ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ

ἀπεώσομαι τὸ ὑπόλειμμα τῆς κληρονομίας μου, καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔσονται εἰς διαρπαγὴν καὶ εἰς προνομίην πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, ¹⁵ ἀνθ' ὧν ὅσα ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἦσαν παροργίζοντές με ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξηγαγον τοὺς πατέρας αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁶ καὶ γε αἷμα ἀθῶον ἐξέχεε Μανασσῆς πολὺ σφόδρα ἕως οὐ ἐπλησε τὴν Ἱερουσαλὴμ στόμα εἰς στόμα, πληρὴν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ὧν ἐξήμαρτε τὸν Ἰούδαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου. ¹⁷ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ἣν ἤμαρτε, οὐκ ἔαυτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; ¹⁸ καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐν κήπῳ Ὁζά. καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμὼς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ¹⁹ υἱὸς εἰκοσι καὶ δύο ἔτων Ἀμὼς ἐν τῷ βασιλεῦναι αὐτόν, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Μεσολλὰμ θυγάτηρ Ἀρούς ἐξ Ἰετέβα. ²⁰ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καθὼς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ ἣ ἐπορεύθη ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐλάτρευσε τοῖς εἰδώλοις οἷς ἐλάτρευεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτοῖς. ²² καὶ ἐγκατέλιπε τὸν κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ κυρίου. ²³ καὶ συνεστράφησαν οἱ παῖδες Ἀμὼς πρὸς αὐτόν, καὶ ἐθανάτωσαν τὸν βασιλέα ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς πάντας τοὺς συστραφέντας ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμὼς, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσίαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ²⁵ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἀμὼς ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; ²⁶ καὶ ἐθάψαν αὐτόν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ἐν τῷ κήπῳ Ὁζά, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

Υἱὸς ὁκτώ ἐτῶν Ἰωσίας ἐν τῷ βασι-
λεύειν αὐτὸν, καὶ τριάκοντα καὶ ἐν
ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεδία θυγάτηρ
Ἑδεῖα ἐκ Βασουρῶθ. ² καὶ ἐποίησε
τὸ εὐθὲς ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου, καὶ
ἐπορεύθη ἐν πάσῃ ὁδῷ Δαυὶδ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἀπέστη διεξία καὶ ἀρι-
στερά. ³ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ὁκτωκαι-
δεκάτῳ ἔτει τῷ βασιλεῖ Ἰωσία ἐν τῷ
μηνὶ τῷ ὀρθῷ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
τὸν Σαπφάν υἱὸν Ἐξελίου υἱοῦ Με-
σολλάμ τὸν γραμματέα οἴκου κυρίου,
λέγων. ⁴ ἀναβῆθι πρὸς Χελκίαν τὸν
ιερέα τὸν μέγαν, καὶ σφράγισον τὸ
ἀργύριον τὸ ἐξενεχθὲν ἐν οἴκῳ κυ-
ρίου ὃ συνηγάγον οἱ φυλάσσοντες τὸν
σταθμὸν παρὰ τοῦ λαοῦ, ⁵ καὶ δώτω-
σαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα
τῶν καθεσταμένων ἐν οἴκῳ κυρίου.
καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τοῖς ποιούσι τὰ ἔργα
τοῖς ἐν οἴκῳ κυρίου τοῦ κατισχύσαι τὸ
βεδεκ τοῦ οἴκου ⁶ τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς
οικοδόμοις καὶ τοῖς τειχισταῖς καὶ τοῦ
κτῆσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομη-
τούς, τοῦ κραταιῶσαι τὸ βεδεκ τοῦ
οἴκου. ⁷ πλὴν οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτοὺς
τὸ ἀργύριον τὸ διδόμενον αὐτοῖς, ὅτι
ἐν πίστει αὐτοὶ ποιοῦσι. ⁸ καὶ εἶπε
Χελκίας ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας πρὸς Σαπφάν
τὸν γραμματέα. βιβλίον τοῦ νόμου εὗ-
ρον ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἔδωκε Χελ-
κίας τὸ βιβλίον πρὸς Σαπφάν, καὶ
ἀνέγνω αὐτό. ⁹ καὶ εἰσῆλθεν ἐν οἴκῳ
κυρίου πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέ-
στρεψε τῷ βασιλεῖ ῥῆμα, καὶ εἶπεν.
ἔχωνενυσαν οἱ δούλοι σου τὸ ἀργύριον
τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἔδωκαν
αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα
καθεσταμένων ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹⁰ καὶ
εἶπε Σαπφάν ὁ γραμματεὺς πρὸς τὸν
βασιλέα, λέγων. βιβλίον ἔδωκέ μοι Χελ-
κίας ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαπ-
φάν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ¹¹ καὶ ἐγέ-
νετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λό-
γους βιβλίου τοῦ νόμου, καὶ διεῖρξεν
τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ. ¹² καὶ ἐνετείλατο ὁ
βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ τῷ ἱερεῖ, καὶ τῷ
Ἀχικὰμ υἱῷ Σαπφάν, καὶ τῷ Ἀχοβὼρ
υἱῷ Μιχαίου, καὶ τῷ Σαπφάν τῷ

γραμματεῖ, καὶ τῷ Ἀσασίᾳ δούλῳ τοῦ
βασιλέως, λέγων. ¹³ δεῦτε ἐκζητήσατε
τὸν κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς
τοῦ λαοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ Ἰούδα
καὶ περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ
εὐρεθέντος τούτου, ὅτι μεγάλη ἡ ὀργὴ
κυρίου ἐκκαυμένη ἐν ἡμῖν, ὑπὲρ οὗ
οὐκ ἤκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λό-
γων τοῦ βιβλίου τούτου τοῦ ποιεῖν
κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα καθ' ἡμῶν.
¹⁴ καὶ ἐπορεύθη Χελκίας ὁ ἱερεὺς, καὶ
Ἀχικὰμ, καὶ Ἀχοβὼρ, καὶ Σαπφάν,
καὶ Ἀσασίας πρὸς Ὀλδαν τὴν προηῆ-
τιν μητέρα Σελλήμ υἱοῦ Θεκουάν υἱοῦ
Ἀρας τοῦ ἱματιοφύλακος. καὶ αὕτη
κατῶκε ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ μασειᾷ.
καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτήν. ¹⁵ καὶ εἶπεν
αὐτοῖς. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσ-
ραὴλ. ἐπάτε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστεί-
λαντι ὑμᾶς πρὸς μὲ, ¹⁶ τάδε λέγει κύ-
ριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ τὸν
τόπον τούτον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικούν-
τας αὐτὸν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βι-
βλίου οὓς ἀνέγνω βασιλεὺς Ἰούδα,
¹⁷ ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον με καὶ ἐθυ-
μίωθ' ἐν τοῖς ἐτέροις, ὅπως παροργίσωσί
με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν,
καὶ ἐκκαυθήσεται θυμὸς μου ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ καὶ οὐ σβεσθήσεται. ¹⁸ καὶ
πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαν-
τα ὑμᾶς ἐπιζητήσαι τὸν κύριον, τάδε
ἐρεῖτε πρὸς αὐτόν. τάδε λέγει κύριος
ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. οἱ λόγοι οὓς ἤκουσας,
¹⁹ ἀνθ' ὧν ὅτι ἠπαλύνθη ἡ καρδία
σου καὶ ἐνετράπης ἀπὸ προσώπου ὡς
ἤκουσας ὅσα ἐλάλησα ἐπὶ τὸν τόπον
τούτον καὶ ἐπὶ τοὺς ἐνοικούντας αὐ-
τόν τοῦ εἶναι εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς
κατάραν, καὶ διεῖρξας τὰ ἱμάτια σου
καὶ ἐκλανσας ἐνώπιόν μου, καὶ γὰρ ἐγὼ
ἤκουσα, λέγει κύριος. ²⁰ οὐχ οὕτως,
ἰδοὺ προστίθην σε πρὸς τοὺς πατέρας
σου, καὶ συναχθήσῃ εἰς τὸν τάφον σου
ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὀφθήσεται ἐν τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἷς
ἐγὼ εἰμι ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τούτον.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Καὶ ἐπέστρεψαν τῷ βασιλεῖ τὸ ῥῆμα.
καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ συν-
ῆγαγε πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς πρε-
σβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ.

Сс

² καὶ

² καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰουδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ μετ' αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ προφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὐρεθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου. ³ καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στυλόν, καὶ διέθετο διαθήκην ἐνώπιον κυρίου τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω κυρίου, τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ, τοῦ ἀναστῆσαι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τὸ βιβλίον τούτου. καὶ ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ διαθήκῃ. ⁴ καὶ ἐντείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χειλκίᾳ τῷ ἱερεὶ τῷ μεγάλῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσι τῆς δευτερώσεως καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὸν σταθμὸν, τοῦ ἔξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ κυρίου πάντα τὰ σκεύη τὰ πεποιημένα τῷ Βάαλ καὶ τῷ ἄλσει καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ. καὶ κατέκαυσεν αὐτὰ ἔξω Ἱερουσαλὴμ ἐν σαδμημὼθ Κέδρων, καὶ ἔβαλε τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς Βαιθλῆλ. ⁵ καὶ κατέκαυσε τοὺς Χωμαρίμ οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰουδα. καὶ ἐθυμίων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ τοῖς περικύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοὺς θυμιῶντας τῷ Βάαλ, καὶ τῷ ἡλίῳ, καὶ τῇ σελήνῃ, καὶ τοῖς μαζουρώθ, καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ. ⁶ καὶ ἐξηγγεκε τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου κυρίου ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν χειμάρρουν Κέδρων καὶ κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν τῷ χειμάρρῳ Κέδρων, καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν. καὶ ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ. ⁷ καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν Καθησὶμ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, οὗ αἱ γυναῖκες ὕφαινον ἐκεῖ Χεττίμ τῷ ἄλσει. ⁸ καὶ ἀνήγαγεν πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ πόλεως Ἰουδα, καὶ ἐμίανε τὰ ὑψηλά οὗ ἐθυμίανεν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ Γαιβὰλ καὶ ἕως Βηρσαβέ. καὶ καθεῖλε τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τὸν παρὰ τὴν θύραν τῆς πύλης Ἰησοῦ ἀρχοντος τῆς πόλεως τῶν ἐξ ἀριστερῶν ἀνδρὸς ἐν τῇ πύλῃ τῆς πόλεως. ⁹ πλὴν οὐκ

ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι εἰ μὴ ἔφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. ¹⁰ καὶ ἐμίανε τὸν Ταφῆθ τὸν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ διαγαγεῖν ἄνδρα τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἄνδρα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μολὼχ ἐν πυρὶ. ¹¹ καὶ κατέκαυσε τοὺς ἵππους οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς Ἰουδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ εἰσοδῷ οἴκου κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλάκιον Νάθαν βασιλέως τοῦ εὐνούχου ἐν Φαρουρίμ. καὶ τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου κατέκαυσεν πυρὶ, ¹² καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δώματος τοῦ ὑπερώου Ἀχαζ, ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰουδα. καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐποίησε Μανασσῆς ἐν ταῖς δυσὶν ὑψαῖς οἴκου κυρίου καθεῖλεν ὁ βασιλεὺς καὶ κατέσπασεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔρριψεν τὸν χοῦν αὐτῶν εἰς τὸν χειμάρρουν Κέδρων. ¹³ καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ πρόσωπον Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους τοῦ Μοσθὰθ ὃν ᾠκοδόμησε Σαλωμὼν βασιλεὺς Ἰσραὴλ τῇ Ἀστάρτη προσοχθίσματι Σιδωνίων, καὶ τῷ Χωμὼς προσοχθίσματι Μωάβ, καὶ τῷ Μολὼχ βδελυγματι υἱῶν Ἀμμὼν, ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς. ¹⁴ καὶ συνέτριψε τὰς στήλας, καὶ ἐξωλόθρευσε τὰ ἄλση, καὶ ἐπλήσθη τοὺς τόπους αὐτῶν ὀστέων ἀνθρώπων. ¹⁵ καὶ γε τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν Βαιθλῆλ τὸ ὑψηλὸν ὃ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβατ ὃς ἐξημαρτε τὸν Ἰσραὴλ, καὶ γε τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο τὸ ὑψηλὸν κατέσπασε, καὶ συνέτριψε τοὺς λίθους αὐτοῦ καὶ ἐλέπτυνεν εἰς χοῦν, καὶ κατέκαυσε τὸ ἄλσος. ¹⁶ καὶ ἐγένευσεν Ἰωσίας καὶ εἶδε τοὺς τάφους τοὺς ἐκεῖ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἀπέστειλε, καὶ ἔλαβε τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν τάφων, καὶ κατέκαυσεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐμίανεν αὐτὸ κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου ὃ ἐλάλησεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐστάναι Ἱεροβοὰμ ἐν τῇ εορτῇ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἐπιστρέψας ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ τοῦ λαλήσαντος τοὺς λόγους τούτους, ¹⁷ καὶ εἶπεν. τί τὸ σκόπελον ἐκίνο ὃ ἐγὼ ὤρω; καὶ εἶπον αὐτῷ οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως. ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ὁ ἐξεληλυθὼς ἐξ Ἰουδα, καὶ ἐπι-
καλε-

καλεσάμενος τοὺς λόγους τούτους οὐς ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Βαιθίλ. ¹⁸ καὶ εἶπεν. ἄφειτε αὐτόν, ἀνὴρ μὴ κινήσάτωσαν τὰ ὀσᾶ αὐτοῦ. καὶ ἐρύσθησαν τὰ ὀσᾶ αὐτοῦ μετὰ τῶν ὀστών τοῦ προφήτου τοῦ ἡκόντος ἐκ Σαμαρείας. ¹⁹ καὶ γε πάντας τοὺς οἴκους τῶν ὑψηλῶν τοὺς ἐν ταῖς πόλεσι Σαμαρείας, οὓς ἐποίησαν βασιλεῖς Ἰσραὴλ παροργίζειν κύριον, ἀπέστησεν Ἰωσίας, καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησεν ἐν Βαιθίλ. ²⁰ καὶ ἐδυοσίασε πάντας τοὺς ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τοὺς ὄντας ἐκεῖ ἐπὶ τῶν θυσιαστηρίων, καὶ κατέκαυσε τὰ ὀσᾶ τῶν ἀνθρώπων ἐπ' αὐτὰ, καὶ ἐπεστράφη εἰς Ἱερουσαλὴμ. ²¹ καὶ ἐντείλατο ὁ βασιλεὺς παντὶ τῷ λαῷ, λέγων. ποιήσατε πάσχα τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν καθὼς γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ τῆς διαθήκης ταύτης. ²² ὅτι οὐκ ἐγενήθη τὸ πάσχα τοῦτο ἀφ' ἡμερῶν τῶν κριτῶν οἱ ἔκρινον τὸν Ἰσραὴλ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ βασιλέων Ἰούδα. ²³ ὅτι ἀλλ' ἢ τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἰωσίου ἐγενήθη τὸ πάσχα τῷ κυρίῳ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²⁴ καὶ γε τοὺς θελήτας, καὶ τοὺς γνωριστάς, καὶ τὰ θεράφιν, καὶ τὰ εἰδῶλα, καὶ πάντα τὰ προσοχθίσματα τὰ γεγονότα ἐν τῇ γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐξῆρεν Ἰωσίας, ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν οἴκῳ κυρίου. ²⁵ ὁμοίως αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἐμπροσθεν αὐτοῦ βασιλεὺς, ὃς ἐπέστρεψε πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὁμοίος αὐτῷ. ²⁶ πλην οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ τῆς μεγάλης οὗ ἐθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς παροργισμούς, οὓς παρώργισεν αὐτὸν Μανασσῆς. ²⁷ καὶ εἶπε κύριος. καὶ γε τὸν Ἰούδα ἀποστήσω ἀπὸ τοῦ προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέψομαι τὴν πόλιν ταύτην ἣν ἐξελεξάμην τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἶκον οὗ εἰ-

πον, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. ²⁸ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωσίου καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐχὶ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; ²⁹ ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη Ἰωσία; εἰς ἀπαντὴν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτὸν Νεχαὼ ἐν Μαγεδδῷ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτόν. ³⁰ καὶ ἐπεβίβασαν αὐτόν οἱ παῖδες αὐτοῦ νεκρὸν ἐκ Μαγεδδῶ, καὶ ἤγαγον αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐθάψαν αὐτόν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου, καὶ ἔχρισαν αὐτόν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτόν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ³¹ υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν ἦν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεῦναι αὐτόν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιταλ θυγάτηρ Ἱερεμίου ἐκ Λοβνά. ³² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. ³³ καὶ μετέστησεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Βαβλῳάμ ἐν γῇ Ἐμὰθ τοῦ μη βασιλεῦναι ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔδωκεν ζήμιαν ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑκατὸν τάλαντα χρυσίου, ³⁴ καὶ ἐβασίλευσε Φαραὼ Νεχαὼ ἐπ' αὐτούς τὸν Ἐλιακὴν υἱὸν Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐπέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ. καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἔλαβε καὶ εἰσήνεγκεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. ³⁵ καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκεν Ἰωακίμ τῷ Φαραῷ, πλην ἐτιμογράφησε τὴν γῆν τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόματος Φαραῶ. ἀνὴρ κατὰ τὴν συντίμησιν αὐτοῦ ἔδωκεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον μετὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοῦ δοῦναι τῷ Φαραῷ Νεχαῶ. ³⁶ υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακίμ ἐν τῷ βασιλεῦναι αὐτόν, καὶ ἑνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰελδὰφ θυγάτηρ Φαδαὶλ ἐκ Ρουμά. ³⁷ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐγενήθη αὐτῷ Ἰωακὴμ δούλος τρία ἔτη, καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἠθέτησεν ἐν αὐτῷ. ² καὶ ἀπέστειλε κυριος αὐτῷ τοὺς μονοζῶνους τῶν Χαλδαίων, καὶ τοὺς μονοζῶνους Συρίας, καὶ τοὺς μονοζῶνους Μωαβ, καὶ τοὺς μονοζῶνους νιῶν Ἀμμων, καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα τοῦ κατισχυῖναι κατὰ τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. ³ πλὴν ἐπὶ τὸν θυμὸν κυρίου ἦν ἐν τῷ Ἰούδα ἀποστῆσαι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐν ἁμαρτίαις Μανασσῆ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε. ⁴ καὶ γε τὸ αἷμα ἁθῶν ἐξέχεε, καὶ ἐπλησε τὴν Ἱερουσαλὴμ αἵματος ἁθῶν, καὶ οὐκ ἠθέλησε κυριος ἱλασθῆναι. ⁵ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακὴμ καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; ⁶ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωακὴμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁷ καὶ οὐ προσέτετο ἔτι βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐξελεῖσθαι ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ χειμάρρου Αἰγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου πάντα ὅσα ἦν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου. ⁸ υἱὸς ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν Ἰωακὴμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Νέσθα, θυγάτηρ Ἑλλανασθαμ ἐξ Ἱερουσαλὴμ. ⁹ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ¹⁰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ. ¹¹ καὶ εἰς ἦλθεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς πόλιν, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπολιόρχουν ἐπ' αὐτήν. ¹² καὶ ἐξῆλθεν Ἰωακὴμ βασιλεὺς Ἰούδα ἐπὶ βασιλείᾳ Βαβυλῶνος, αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ, καὶ οἱ εὐνοῦχοι αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν αὐτὸν βασιλεὺς

Βαβυλῶνος ἐν τῷ ὁρόδῳ ἔτι τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ¹³ καὶ ἐξηγγικεν ἐκείθεν πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ συνέκοψε πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσὰ ἃ ἐποίησε Σαλωμών ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν τῷ ναῷ κυρίου κατὰ τὸ ῥῆμα κυρίου. ¹⁴ καὶ ἀπώκισε τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνατοὺς ἰσχυροὺς αἰχμαλωσίας δέκα χιλιάδας αἰχμαλωτίας καὶ πᾶν τέκνονα καὶ τὸν συγκλείοντα, καὶ οὐκ ὑπέλειφθη πλὴν οἱ πτωχοὶ τῆς γῆς. ¹⁵ καὶ ἀπώκισε τὸν Ἰωακὴμ εἰς Βαβυλῶνα καὶ τὴν μητέρα τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς γυναῖκας τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς εὐνοῦχους αὐτοῦ. καὶ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς ἀπήγαγεν εἰς ἀποικισίαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα. ¹⁶ καὶ πάντας τοὺς ἄνδρας τῆς δυναμὸς ἑπτακισχιλίους, καὶ τὸν τέκνονα καὶ τὸν συγκλείοντα χιλίους. πάντες δυνατοὶ ποιοῦντες πόλεμον. καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος μετοικισίαν εἰς Βαβυλῶνα. ¹⁷ καὶ ἐβασίλευσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Βαθθανιάν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Σιδεκίας. ¹⁸ υἱὸς εἴκοσι καὶ ἐνὸς ἐνιαυτῶν Σιδεκίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἐνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτὰλ θυγάτηρ Ἱερεμίου. ¹⁹ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἰωακὴμ. ²⁰ ὅτι ἐπὶ τὸν θυμὸν κυρίου ἦν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδα, ἕως ἀπέρριψεν αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἠθέτησε Σιδεκίας ἐν τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

Κ Ε Φ. ΚΕ'.

Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτι τῷ ἐννάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. καὶ παρεβάλεν ἐπ' αὐτήν, καὶ ᾤκοδόμησεν ἐπ' αὐτήν περίτεχος κύκλω. ² καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ ἕως τοῦ ἐνδεκάτου ἔτους τοῦ βασιλέως Σιδεκίου ἐννάτῃ τοῦ μηνός. ³ καὶ ἐνίσχυσεν ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι

τῷ

τῷ λαῷ τῆς γῆς. ⁴ καὶ ἐρράγη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου ἐξῆλθον νυκτὸς ὁδὸν πύλης τῆς ἀναμέσον τῶν τευχῶν, αὕτη ἐστὶ τοῦ κήπου τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τὴν πόλιν κυκλῶ. καὶ ἐπορεύθη ὁδὸν τὴν Ἀραβίαν, ⁵ καὶ ἐδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαιῶν ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν Ἀραβίᾳ. ⁶ καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν ἐν Ἀραβίᾳ, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διασπάρη ἐπάνωθεν αὐτοῦ. ⁷ καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς βασιλέα Βαβυλωνος εἰς Ῥεβλαθά. καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ κρίσιν. ⁸ καὶ τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου ἐσφαξε κατ' ὀφθαλμούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν πέδαις, καὶ ἤγαγεν εἰς Βαβυλῶνα. ⁹ καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ἐβδόμη τοῦ μηνός, αὐτὸς ἐνιαυτός ἐννεακαίδεκατος τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὶ Βαβυλωνος, ἦλθε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος ἐστὼς ἐνώπιον βασιλέως Βαβυλωνος εἰς Ἱερουσαλήμ. ¹⁰ καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάντας τοὺς οἴκους Ἱερουσαλήμ, καὶ πᾶν οἶκον ἐνέπρησεν ὁ ἀρχιμάγειρος. ¹¹ καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλήμ κυκλόθεν κατέσπασεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαιῶν. ¹² καὶ τὸν λαὸν τοῦ λαοῦ τὸν καταλειφθέν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας οὗ ἐνέπεσον πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλωνος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ στηρίγματος μετῆρε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος. ¹³ καὶ ἀπὸ τῶν πτωχῶν τῆς γῆς ὑπέλειπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουροὺς καὶ εἰς γαβὶν. ¹⁴ καὶ τοὺς ἐμπεπτωκότας οὗ ἐνέπεσον πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλωνος, καὶ τὰς θυλάκας, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς ἔλαβε. ¹⁵ καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυλάκας, καὶ τὰς ἀργυρὰς ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος, ¹⁶ στύλους δύο, καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τὰς μηχανὰς αὐτοῦ ἐποίησε Σαλωμὼν τῷ οἴκῳ

κυρίου. οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ πάντων τῶν σκευῶν. ¹⁷ ὅκτωκαίδεκα πῆχων ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός, καὶ τὸ χῶθαρ ἐπ' αὐτοῦ τὸ χαλκοῦν. καὶ τὸ ὕψος τοῦ χῶθαρ τριῶν πῆχων σαβάρη, καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τῷ χῶθαρ κυκλῶ τὰ πάντα χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ἐπὶ τῷ σαβάρῃ. ¹⁸ καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν Σαραϊάν ἱερέα τὸν πρῶτον, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν τῆς δευτερώσεως, καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάσσοντας τὸν σταθμὸν. ¹⁹ καὶ ἐκ τῆς πόλεως ἔλαβον εὐνούχον ἓνα, ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ πέντε ἄνδρας τῶν ὁρώντων τὸ πρὸςῶπον τοῦ βασιλέως τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματεῖα τοῦ ἀρχοντος τῆς δυνάμεως τὸν ἐκτάσσοντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἐξήκοντα ἄνδρας τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει. ²⁰ καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλωνος εἰς Ῥεβλαθά. ²¹ καὶ ἔπαισεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Βαβυλωνος, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτοὺς εἰς Ῥεβλαθά ἐν γῇ Αἰμαθ, καὶ ἀπωκίσθη Ἰούδας ἐπάνωθεν τῆς γῆς αὐτοῦ. ²² καὶ ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἐν τῇ γῇ Ἰούδα οὐς κατέλιπε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνος, καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτῶν τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχικὰμ υἱὸν Σαφάν. ²³ καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλωνος τὸν Γοδολίαν, καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφάθ, καὶ Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ Ἰωνὰ υἱὸς Καρήθ, καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναμὰθ ὁ Νετωφαθίτης, καὶ Ἰεζονίας υἱὸς τοῦ Μαχαθὶ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν. ²⁴ καὶ ὤμοσε Γοδολίας αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνδράσι αὐτῶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. μὴ φοβείσθε πάροdon τῶν Χαλδαιῶν, καθίστατε ἐν τῇ γῇ, καὶ δουλεύατε τῷ βασιλεὶ Βαβυλωνος, καὶ καλῶς ἔσται ὑμῖν. ²⁵ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλισαμὰ ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν βασιλέων, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὸν Γοδολίαν καὶ ἀπέθα-

νε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Χαλδαίους, οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφά. ²⁶ καὶ ἀνέστη πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν δυνάμεων, καὶ ἐξηλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων. ²⁷ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς ἀποικίας τοῦ Ἰωαχὶμ βασιλέως Ἰούδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐβδόμῃ καὶ ἐκὰδι τοῦ μηνὸς, ὕψωσεν Εὐαλιμαρῶδεκ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν Ἰωαχὶμ τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐξη-

γαγεν αὐτὸν ἐξ οἴκου φυλακῆς αὐτοῦ. ²⁸ καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ἀγαθὰ, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνωθεν τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι. ²⁹ καὶ ἠλλοίωσε τὰ ἱμάτια τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἡσθιεν ἄρτον διαπαντὸς ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. ³⁰ καὶ ἡ ἐστιατορία αὐτοῦ ἐστιατορία διαπαντὸς ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

Π Ρ Ω Τ Ο Ν .

Κ Ε Φ. Α .

Ἀδὰμ, Σῆθ, Ἐνῶς, ² καὶ Καϊνὰν, Μαλέηλ, Ἰαρεθ, ³ Ἐνᾶχ, Μαθουσάλα, Λάμεχ, ⁴ Νῶε. υἱοὶ Νῶε, Σῆμ, Χάμ, Ἰαφεθ. ⁵ υἱοὶ Ἰαφεθ, Γαμέρ, Μαγῶγ, Μαδάϊμ, Ἰωῦν, Ἐλισά, Θοβέλ, Μοσόχ, καὶ Θίρας. ⁶ καὶ οἱ υἱοὶ Γαμέρ, Ἀσχανάζ, καὶ Ριφάθ, καὶ Θοργαμά. ⁷ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωῦν, Ἐλισά, καὶ Θαρσίς, Κίτιοι, καὶ Ρόδιοι. ⁸ καὶ υἱοὶ Χάμ, Χούς, καὶ Μεσραΐμ, Φούδ, καὶ Χαναάν. ⁹ καὶ υἱοὶ Χούς, Σαβὰ, καὶ Εὐίλα, καὶ Σαβαθὰ, καὶ Ρεγμά, καὶ Σεβεθαγά. καὶ υἱοὶ Ρεγμά, Σαβὰ, καὶ Λαδάν. ¹⁰ καὶ Χούς ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ. οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας κυνηγὸς ἐπὶ τῆς γῆς. ¹¹ υἱοὶ Σῆμ, Αἰλὰμ, καὶ Ἀσσοῦρ, καὶ Ἀρφαξάδ, ¹² Σάλα, ¹³ Ἐβερ, Φαλέγ, Ραγὰν, ¹⁴ Σερούχ, Ναχώρ, Θάρβρα, ¹⁵ Ἀβραάμ. ¹⁶ υἱοὶ δὲ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰσμαὴλ. ¹⁷ αὐταὶ δὲ αἱ γενεαὶ αὐτῶν. πρωτότοκος Ἰσμαὴλ, Ναβιαῶθ, καὶ Κηρὰρ, Ναβδεὴλ, Μασσάμ, ¹⁸ Μασμὰ, Ἰδουμὰ, Μασσὴ, Χορδάν, Θαιμάν, ¹⁹ Ἰεττούρ, Ναφές, Κεδυά. οὗτοι υἱοὶ Ἰσμαὴλ. ²⁰ καὶ υἱοὶ Χεττούρας παλλακῆς Ἀβραάμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ζεμβράμ, Ἰξάν, Μαδιάμ, Μαδάμ, Σοβάκ, Σωέ. καὶ υἱοὶ Ἰξάν, Δαιδάν, καὶ Σαβαί. ²¹ καὶ υἱοὶ Μαδιάμ, Γεφάρ, καὶ Ὀφέρ, καὶ Ἐνώχ, καὶ Ἀ-

βιδά, καὶ Ἑλδαδά. πάντες οὗτοι υἱοὶ Χεττούρας. ²² καὶ ἐγέννησεν Ἀβραάμ τὸν Ἰσαὰκ. καὶ υἱοὶ Ἰσαὰκ, Ἰακώβ, καὶ Ἡσαι. ²³ υἱοὶ Ἡσαι, Ἐλιφὰς, καὶ Ραγουήλ, καὶ Ἰεοὺλ, καὶ Ἰεγλὸμ, καὶ Κορέ. ²⁴ υἱοὶ Ἐλιφὰς, Θαιμάν, καὶ Ὠμάρ, Σωφάρ, καὶ Γοωθάμ, καὶ Κενέζ, καὶ Θαμνὰ, καὶ Ἀμαλήκ. ²⁵ καὶ υἱοὶ Ραγουήλ, Ναχές, Ζαρὲ, Σομέ, καὶ Μοζέ. ²⁶ υἱοὶ Σῆμ, Ἀωτάν, Σωβάλ, Σεβεγών, Ἀνά, Ἀσηών, Ὠσάρ, καὶ Λισάν. ²⁷ καὶ υἱοὶ Ἀωτάν, Χορρί, καὶ Αἰμάν, ἀδελφὴ δὲ Ἀωτάν Θαιμνὰ. ²⁸ υἱοὶ Σωβάλ, Ἀλὼν, Μαχανάθ, Ταιβήλ, Σωφι, καὶ Ὠνάν. υἱοὶ δὲ Σεβεγών, Αἰθ, καὶ Σωνάν. ²⁹ υἱοὶ Σωνάν, Δαισών. υἱοὶ δὲ Δαισών, Ἐμερῶν, καὶ Ἀσιβών, καὶ Ἰεθράμ, καὶ Χαρβάν. ³⁰ καὶ υἱοὶ Ὠσάρ, Βαλαάμ, καὶ Ζουκάμ, καὶ Ἀκάν. υἱοὶ Λισάν, Ὠς, καὶ Ἀράν. ³¹ καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν. Βαλὰκ υἱὸς Βεὼρ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ, Λεγναβά. ³² καὶ ἀπέθανε Βαλὰκ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωβαβ υἱὸς Ζαρά ἐκ Βοσόφρας. ³³ καὶ ἀπέθανεν Ἰωβαβ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀσὸμ ἐκ γῆς Θαιμανῶν. ³⁴ καὶ ἀπέθανεν Ἀσὸμ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδὰδ υἱὸς Βαράδ, ὁ πατάξας Μαδιάμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωαβ, καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ

τοῦ Γεθαίμ. ⁴⁷ καὶ ἀπέθανεν Ἀδὰδ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σιβλὰ ἐκ Μασεκκᾶς. ⁴⁸ καὶ ἀπέθανε Σιβλὰ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σαοὺλ ἐκ Ῥωβῶθ τῆς παρὰ ποταμόν. ⁴⁹ καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Βαλαεννῶρ υἱὸς Ἀχωβῶρ. ⁵⁰ καὶ ἀπέθανε Βαλαεννῶρ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀδὰδ υἱὸς Βαραδ. καὶ ὄνομα τῇ πόλει αὐτοῦ, Φογῶρ. ⁵¹ ἡγεμόνες Ἐδῶμ, ἡγεμῶν Θαμνὰ, ἡγεμῶν Γωλαδὰ, ἡγεμῶν Ἰεθέρ, ἡγεμῶν Ἐλιβαμάς, ἡγεμῶν Ἡλίας, ἡγεμῶν Φινῶν, ἡγεμῶν Κενεῖ, ἡγεμῶν Θαιμάν, ἡγεμῶν Βαβσάρ, ἡγεμῶν Μαγεδιήλ, ἡγεμῶν Ζαφωῖν. οὗτοι ἡγεμόνες Ἐδῶμ.

Κ Ε Φ. Β'.

Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Ῥουβὴν, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδα, Ἰσάχαρ, Ζαβουλὼν, ² Δαν, Ἰωσήφ, Βενιαμὴν, Νεφθαλί, Γὰδ, Ἀσήρ. ³ υἱοὶ Ἰούδα, Ἡρ, Αὐνάν, Σηλῶμ. τρεῖς ἐγεννήθησαν αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς Σαύας τῆς Χανανίτιδος. καὶ ἦν Ἡρ ὁ πρωτότοκος Ἰούδα πονηρὸς ἐναντίον κυρίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. ⁴ καὶ Θαμαρ ἡ νύμφη αὐτοῦ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Φαρές, καὶ τὸν Ζαρά. πάντες υἱοὶ Ἰούδα πέντε. ⁵ υἱοὶ Φαρές, Ἐσρὼμ, καὶ Ἰμουήλ. ⁶ καὶ υἱοὶ Ζαρά, Ζαμβρί, καὶ Αἰθὰμ, καὶ Αἰμουάν, καὶ Καλχὰλ, καὶ Δαράδ, πάντες πέντε. ⁷ καὶ υἱοὶ Χαρμί, Ἀχάρ ὁ ἐμποδοστάτης Ἰσραὴλ, ὃς ἠθέτησεν εἰς τὸ ἀνάθεμα. ⁸ καὶ υἱοὶ Αἰθὰμ, Ἀζαρίας. ⁹ καὶ υἱοὶ Ἐσρὼμ οὗ ἐτέχθησαν αὐτῷ, ὁ Ἰεραμαήλ, καὶ ὁ Ἀράμ, καὶ ὁ Χαλέβ. ¹⁰ καὶ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν Ναασσῶν ἀρχόντα οἴκου Ἰούδα. ¹¹ καὶ Ναασσῶν ἐγέννησε τὸν Σαλμών, καὶ Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοὺζ, ¹² καὶ Βοὺζ ἐγέννησε τὸν Ὠβηδ, καὶ Ὠβηδ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί, ¹³ καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησε τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ τὸν Ἐλιάρ. Ἀμιναδάβ ὁ δεύτερος, Σαμαὰ ὁ τρίτος, ¹⁴ Ναθαναήλ ὁ τέταρτος, Ζαβδαὶ ὁ πέμπτος, ¹⁵ Ἀσάμ ὁ ἕκτος, Δαυὶδ ὁ ἕβδομος, ¹⁶ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῶν Σαρουῖα, καὶ Ἀβιγαία. καὶ υἱοὶ Σαρουῖα,

Ἀβισὰ, καὶ Ἰωάβ, καὶ Ἀσαήλ, τρεῖς. ¹⁷ καὶ Ἀβιγαία ἐγέννησε τὸν Ἀμεισαβ. καὶ πατὴρ Ἀμεισαβ Ἰοθὰρ ὁ Ἰσμαηλίτης. ¹⁸ καὶ Χαλέβ υἱὸς Ἐσρὼμ ἔλαβε τὴν Γαζουβὰ γυναῖκα, καὶ τὴν Ἰεριώθ. καὶ οὗτοι υἱοὶ αὐτῆς, Ἰασάρ, καὶ Σουβάβ, καὶ Ἀρδῶν. ¹⁹ καὶ ἀπέθανε Γαζουβὰ, καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Χαλέβ τὴν Ἐφραθ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ὑρ. ²⁰ καὶ Ὑρ ἐγέννησε τὸν Οὐρί. καὶ Οὐρί ἐγέννησε τὸν Βεσιεήλ. ²¹ καὶ μετὰ ταῦτα ἐζήλθεν Ἐσρὼν πρὸς τὴν θυγατέρα Μαχίρ πατρὸς Γαλαὰδ, καὶ αὐτὸς ἔλαβεν αὐτήν, καὶ αὐτὸς ἐξηκονταπέντε ἐτῶν ἦν. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Σερούχ. ²² καὶ Σερούχ ἐγέννησε τὸν Ἰαῖρ. καὶ ἦσαν αὐτῷ εἰκοσι καὶ τρεῖς πόλεις ἐν τῇ Γαλαὰδ. ²³ καὶ ἔλαβε Γεδσουρ καὶ Ἀράμ τὰς κόμας Ἰαῖρ ἐξ αὐτῶν, τὴν Κανάθ καὶ τὰς κόμας αὐτῆς, ἐξήκοντα πόλεις. πᾶσαι αὗται υἱῶν Μαχίρ πατρὸς Γαλαὰδ. ²⁴ καὶ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἐσρὼν ἦλθε Χαλέβ εἰς Ἐφραθὰ. καὶ ἡ γυνὴ Ἐσρὼν Ἀβιά. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀσχὼ πατέρα Θεκωέ. ²⁵ καὶ ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰεραμεὴλ πρωτοτόκου Ἐσρὼν, ὁ πρωτότοκος Ῥάμ, καὶ Βαναὰ, καὶ Ἀράμ, καὶ Ἀσάν ἀδελφοί αὐτοῦ. ²⁶ καὶ ἡ γυνὴ ἐτέρα τῷ Ἰεραμεὴλ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἀτάρα. αὕτη ἐστὶ μήτηρ Ὁζόμ. ²⁷ καὶ ἦσαν υἱοὶ Ῥάμ πρωτοτόκου Ἰεραμεὴλ, Μάας, καὶ Ἰαμίν, καὶ Ἀκόρ. ²⁸ καὶ ἦσαν υἱοὶ Ὁζόμ, Σαμαῖ, καὶ Ἰαθαέ. καὶ υἱοὶ Σαμαῖ, Ναδάβ, καὶ Ἀβισούρ. ²⁹ καὶ ὄνομα τῆς γυναικὸς Ἀβισούρ, Ἀβιγαία. καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀγαβάρ, καὶ τὸν Μωήλ. ³⁰ καὶ υἱοὶ Ναδάβ, Σαλαδ, καὶ Ἀπφαίν. καὶ ἀπέθανε Σαλαδ οὐκ ἔχων τέκνα. ³¹ καὶ υἱοὶ Ἀπφαίν Ἰσεμὴλ. καὶ υἱοὶ Ἰσεμὴλ, Σωσάν. καὶ υἱοὶ Σωσάν, Δαδαί. ³² καὶ υἱοὶ Δαδαί, Ἀχισαμάς, Ἰεθέρ, Ἰωνάθαν. καὶ ἀπέθανεν Ἰεθέρ οὐκ ἔχων τέκνα. ³³ καὶ υἱοὶ Ἰωνάθαν, Φαλέθ, καὶ Ὁζάμ. οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Ἰεραμεὴλ. ³⁴ καὶ οὐκ ἦσαν τῷ Σωσάν υἱοί, ἀλλ' ἡ θυγατέρες. καὶ τῷ Σωσάν παῖς Αἰγύπτιος, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωχήλ. ³⁵ καὶ ἔδωκε Σωσάν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Ἰωχήλ

χήλ παιδί αὐτοῦ εἰς γυναῖκα, καὶ ἔτε-
κεν αὐτῷ τὸν Ἐθί. ³⁶ καὶ Ἐθί ἐγέννη-
σε τὸν Ναθάν. καὶ Ναθάν ἐγέννησε
τὸν Ζαβιὲδ. ³⁷ καὶ Ζαβιὲδ ἐγέννησε τὸν
Ἀφαιήλ. καὶ Ἀφαιήλ ἐγέννησε τὸν
ᾠβιήδ. ³⁸ καὶ ᾠβιήδ ἐγέννησε τὸν Ἰηοῦ.
καὶ Ἰηοῦ ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν. ³⁹ καὶ
Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Χελλῆς. καὶ
Χελλῆς ἐγέννησε τὸν Ἐλεασά. ⁴⁰ καὶ
Ἐλεασά ἐγέννησε τὸν Σοσομαΐ. καὶ
Σοσομαΐ ἐγέννησε τὸν Σαλούμ. ⁴¹ καὶ
Σαλούμ ἐγέννησε τὸν Ἰεχυμῖαν. καὶ
Ἰεχυμῖας ἐγέννησε τὸν Ἐλισαμά. καὶ
Ἐλισαμά ἐγέννησε τὸν Ἰσμαήλ. ⁴² καὶ
υἱοὶ Χαλεὶβ ἀδελφοῦ Ἰεραμὴλ, Μα-
ρισά ὁ πρωτότοκος αὐτοῦ. οὗτος πα-
τήρ Ζίφ. καὶ υἱοὶ Μαρися πατρὸς
Χεβρών. ⁴³ καὶ υἱοὶ Χεβρών Κορέ,
καὶ Θαφφούς, καὶ Ρεκὸμ, καὶ Σαμαά.
⁴⁴ καὶ Σαμαά ἐγέννησε τὸν Ραῆμ πα-
τέρα Ἰεκλάν. καὶ Ἰεκλάν ἐγέννησε τὸν
Σαμαΐ. ⁴⁵ καὶ υἱὸς αὐτοῦ Μάων. καὶ
Μάων πατήρ Βαιθσοῦρ. ⁴⁶ καὶ Γαι-
φά ἡ παλλακὴ Χαλεὶβ ἐγέννησε τὸν Ἀ-
ράμ, καὶ τὸν Μοσά, καὶ τὸν Γεζονέ.
⁴⁷ καὶ υἱοὶ Ἀδδαΐ, Ραγέμ, καὶ Ἰωά-
θαμ, καὶ Σωγάρ, καὶ Φαλέκ, καὶ
Γαιφά, καὶ Σαγαε. ⁴⁸ καὶ ἡ παλλα-
κὴ Χαλεὶβ Μωχά ἐγέννησε τὸν Σαβερ,
καὶ τὸν Θαραμ. ⁴⁹ καὶ ἐγέννησε Σαγαε
πατέρα Μαδμηνά, καὶ τὸν Σαοὺ πα-
τέρα Μαχαβηνα, καὶ πατέρα Γαιβάλ.
καὶ θυγατὴρ Χαλεὶβ, Ἀσχά. ⁵⁰ οὗτοι
ἦσαν υἱοὶ Χαλεὶβ. υἱοὶ ᾠρ πρωτοτό-
κου Ἐφραθά. Σωβάλ πατήρ Καραθ-
ιάρημ. ⁵¹ Σαλωμών πατήρ Βαιθά.
Λαμμὼν πατήρ Βαιθαλαέμ. καὶ Ἀ-
ρίμ πατήρ Βεθγεδώρ. ⁵² καὶ ἦσαν υἱ-
οὶ τῷ Σωβάλ πατρὶ Καραθιάρημ Ἀ-
ραά καὶ Αἰσί, καὶ Ἀμμανὶθ, ⁵³ καὶ
Οὐμασφαε, πόλεις Ἰαῖρ, Αἰθαλίμ,
καὶ Μιφιθίμ, καὶ Ησαμαθίμ, καὶ ἡ
Μασαραίμ. ἐκ τούτων ἐξήλθον οἱ
Σαραθαῖοι, καὶ υἱοὶ Ἐσθαῖμ, ⁵⁴ υἱ-
οὶ Σαλωμών Βαιθαλαέμ ὁ Νετωφα-
τί, Ἀταρωθ οἴκου Ἰωάβ, καὶ ἡμισυ τῆς
Μαλαθι, Ἡσαρί, ⁵⁵ πατριαὶ γραμ-
ματέων κατοικοῦντες ἐν Ἰάβις Θαρ-
γαθίμ, καὶ Σαμαθίμ, καὶ Σωχαθίμ.
οὗτοι οἱ Κιναῖοι οἱ ἐλθόντες ἐξ Αἰ-
μάθ πατρὸς οἴκου Ρηχάβ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ οὗτοι ἦσαν υἱοὶ Δαυὶδ οἱ τε-
χθέντες αὐτῷ ἐν Χεβρών. ὁ πρωτό-
τοκος Ἀμνὼν τῇ Ἀχινάμ τῇ Ἰεραη-
λίτιδι. ὁ δεύτερος Δαμνιήλ τῇ Ἀβι-
γαίᾳ τῇ Καρμηλίᾳ. ² ὁ τρίτος Ἀβεσ-
σαλὼμ, υἱὸς Μωχά θυγατρὸς Θολμαΐ
βασιλέως Γεδσοῦρ. ὁ τέταρτος Ἀδω-
νία υἱὸς Ἀγγίθ. ³ ὁ πέμπτος Σαφα-
τία τῆς Ἀβιτάλ. ὁ ἕκτος Ἰεθραῖμ τῇ
Ἀγλαῇ γυναικὶ αὐτοῦ. ⁴ ἔξ ἐγεννηθη-
σαν αὐτῷ ἐν Χεβρών. καὶ ἐβασίλευ-
σεν ἐκεῖ ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἐξάμηνον. καὶ
τριάκοντα καὶ τρία ἔτη ἐβασίλευσεν
ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁵ καὶ οὗτοι ἐτέθησαν
αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ. Σαμαά, Σωβάβ,
Νάθαν, καὶ Σαλωμών. τέσσαρες τῇ
Βηρσαβιὲ θυγατρὶ Ἀμυήλ. ⁶ καὶ Ἐβα-
άρ, καὶ Ἐλισά, καὶ Ἐλφαλίθ, ⁷ καὶ
Ναγαί, καὶ Ναφέκ, καὶ Ἰαφιέ, ⁸ καὶ
Ἐλισαμά, καὶ Ἐλιαδὰ, καὶ Ἐλιφαλά,
ἐννέα. ⁹ πάντες υἱοὶ Δαυὶδ, πλην τῶν
υἱῶν τῶν παλλακῶν, καὶ Θήμαρ ἀδελ-
φὴ αὐτῶν. ¹⁰ υἱοὶ Σαλωμών, Ῥοβοάμ,
Ἀβιά υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσά υἱὸς αὐτοῦ,
Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐτοῦ, ¹¹ Ἰωράμ υἱὸς
αὐτοῦ, Ὁχοζίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωάς υἱὸς
αὐτοῦ, ¹² Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἀζα-
ρίας υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωάθαν υἱὸς αὐτοῦ,
¹³ Ἀχάζ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐζεκίας υἱὸς αὐ-
τοῦ, Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ, ¹⁴ Ἀμὼν
υἱὸς αὐτοῦ, Ἰωσία υἱὸς αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ
υἱοὶ Ἰωσία, πρωτότοκος Ἰωανὰν, ὁ
δεύτερος Ἰωακίμ, ὁ τρίτος Σιδεκίας,
ὁ τέταρτος Σαλούμ. ¹⁶ καὶ υἱοὶ Ἰωα-
κίμ, Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ, Σιδεκίας
υἱὸς αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ υἱοὶ Ἰεχονία, Ἀσιρ,
Σαλαθιήλ υἱὸς αὐτοῦ, ¹⁸ Μελχιράμ,
καὶ Φαδαΐας καὶ Σανασάρ, καὶ Ἰεκι-
μία, καὶ Ῥοσαμάθ, καὶ Ναβαδίας.
¹⁹ καὶ υἱοὶ Φαδαΐας, Ζοροβάβελ, καὶ
Σεμεΐ. καὶ υἱοὶ Ζοροβάβελ, Μοσολ-
λάμ, καὶ Ἀνανία, καὶ Σαλωμεθὶ ἀδελ-
φὴ αὐτῶν, ²⁰ καὶ Ἀσουβέ, καὶ Ὀδλ,
καὶ Βαραχία, καὶ Ἀσαδία, καὶ Ἀσο-
βεδ, πέντε. ²¹ καὶ υἱοὶ Ἀνανία, Φα-
λεττία, καὶ Ἰεσίας υἱὸς αὐτοῦ, Ραχάβ
υἱὸς αὐτοῦ, Ὀρνά υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβδία
υἱὸς αὐτοῦ, Σεχενίας υἱὸς αὐτοῦ. ²² καὶ
υἱὸς Σεχενία, Σαμαΐα. καὶ υἱοὶ Σα-
μαΐα, Χαττούς, καὶ Ἰωήλ, καὶ Βερόϊ,
καὶ

καὶ Νωαδία, καὶ Σαφᾶθ, ἔξ. ²³ καὶ υἱοὶ Νωαδία, Ἐλιθενάν, καὶ Ἐζεκία, καὶ Ἐζρικὰμ, τρεῖς. ²⁴ καὶ υἱοὶ Ἐλιθενάν, Ὀδολία, καὶ Ἐλμασεβών, καὶ Φαδαΐα, καὶ Ἀκούβ, καὶ Ἰωανάν, καὶ Δαλααΐα, καὶ Ἀνάν, ἑπτά.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ υἱοὶ Ἰούδα, Φαρές, Ἑσρώμ, καὶ Χαρμί, καὶ Ὠρ, Σουβάλ, ² καὶ Ράδα υἱὸς αὐτοῦ. καὶ Σουβάλ ἐγέννησε τὸν Ἰεθ. καὶ Ἰεθ ἐγέννησε τὸν Ἀχμαΐ, καὶ τὸν Λααδ. αὗται αἱ γενέσεις τοῦ Ἀραθί. ³ καὶ οὗτοι υἱοὶ Αἰτάμ, Ἰεζραήλ, καὶ Ἰεσμάν, καὶ Ἰεβδάς. καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτῶν Ἐσηλεββών. ⁴ καὶ Φαρουήλ πατὴρ Γεδωρ, καὶ Ἰαζήρ πατὴρ Ὠσαν. οὗτοι υἱοὶ Ὠρ τοῦ πρωτοτόκου Ἐφραθά πατρὸς Βαιθθαλεν. ⁵ καὶ τῷ Ἀσοῦρ πατρὶ Θεκού ἦσαν δύο γυναῖκες Ἀωδά, καὶ Θααδά. ⁶ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ Ἀωδά τὸν Ὠχαία, καὶ τὸν Ἡφᾶλ, καὶ τὸν Θαιμάν, καὶ τὸν Ἀσσήρ. πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀωδάς. ⁷ καὶ υἱοὶ Θααδάς, Σερέθ, καὶ Σαάρ, καὶ Ἐσθανάμ. ⁸ καὶ Κωε ἐγέννησε τὸν Ἐνώβ, καὶ τὸν Σαβαθά. καὶ γενήσεις ἀδελφοῦ Ῥηχάβ, υἱοῦ Ἰαρίν. ⁹ καὶ ἦν Ἰαβὴς ἐνδοξος ὑπὲρ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. καὶ ἡ μήτηρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰαβὴς, λεγούσα. ἔτεκεν ὡς γαβὴς. ¹⁰ καὶ ἐπεκαλέσατο Ἰαβὴς τὸν Θεὸν Ἰσραήλ, λέγων. ἐὰν εὐλογῶν εὐλόγησής με, καὶ πληθύνῃς τὰ ὄρια μου, καὶ ἡ ἡ χεὶρ σου μετ' ἐμοῦ, καὶ ποιήσης γινῶσιν τοῦ μὴ ταπεινώσαι με. καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πάντα ὅσα ᾔτησατο. ¹¹ καὶ Χαλεβ πατὴρ Ἀσχά ἐγέννησε τὸν Μαχίρ. οὗτος πατὴρ Ἀσασθων. ¹² ἐγέννησε τὸν Βαθραϊάν, καὶ τὸν Βεσσηέ, καὶ τὸν Θαιμάν πατέρα πόλεως Νααῶς ἀδελφοῦ Ἐσελὼμ τοῦ Κενεζί. οὗτοι ἄνδρες Ῥηχάβ. ¹³ καὶ υἱοὶ Κενεζ, Γοθονιήλ, καὶ Σαραΐα. καὶ υἱοὶ Γοθονιήλ, Ἀθαθ. ¹⁴ καὶ Μαναθὶ ἐγέννησε τὸν Γοφερά. καὶ Σαραΐα ἐγέννησε τὸν Ἰωβάβ, πατέρα Ἀγαδδαῖρ, οἱ τέκτονες ἦσαν. ¹⁵ καὶ υἱοὶ Χαλεβ υἱοῦ Ἰεφονή Ἡο, Ἀδὰ, καὶ Νοόμ. καὶ υἱοὶ Ἀδὰ Κενεζ, ¹⁶ καὶ υἱοὶ Ἀλεήλ, Ζίβ, καὶ Ζεφά, καὶ Θιριά, καὶ Ἐσερήλ. ¹⁷ καὶ υἱοὶ Ἐσρί, Ἰεθέρ, Μωράδ, καὶ Ἀφερ, καὶ Ἰα-

μών. καὶ ἐγέννησεν Ἰεθέρ τὸν Μωρών, καὶ τὸν Σεμί, καὶ τὸν Ἰεσβά πατέρα Ἐσθαιμών. ¹⁸ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ αὐτῇ Ἀδία ἔτεκε τὸν Ἰαρεθ πατέρα Γεδωρ, καὶ τὸν Ἀβέρ πατέρα Σωχών, καὶ τὸν Χετιήλ πατέρα Ζαμών. καὶ οὗτοι υἱοὶ Βεθθία θυγατρὸς Φαραῶ, ἣν ἔλαβε Μωρῆδ. ¹⁹ καὶ υἱοὶ γυναικὸς τῆς Ἰδουΐας ἀδελφῆς Ναχαΐμ πατρὸς Κεϊλά, Γαρμί, καὶ Ἐσθαιμών, Νωχαθί. ²⁰ καὶ υἱοὶ Σεμίων, Ἀμνών, καὶ Ἀνὰ υἱὸς Φανά, καὶ Ἰνών. καὶ υἱοὶ Σεΐ, Ζωάν, καὶ υἱοὶ Ζωάβ, ²¹ υἱοὶ Σηλὼμ υἱοῦ Ἰούδα, Ἡο πατὴρ Ἀηχάβ. καὶ Λααδὰ πατὴρ Μαρισά. καὶ γενέσεις οἰκείων Ἐφραθαβὰν τῷ οἴκῳ Ἐσοβὰ, ²² καὶ Ἰωακίμ, καὶ ἄνδρες Χωζήβ, καὶ Ἰωάς, καὶ Σαράφ, οἱ κατώκησαν ἐν Μωάβ. καὶ ἀπέστρεψεν αὐτοὺς Ἀβιδηρίν, Ἀθουκίμ. ²³ οὗτοι κερამεῖς οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀταΐμ καὶ Γαδιρά μετὰ τοῦ βασιλέως. ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐνίσχυσαν, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ. ²⁴ υἱοὶ Σεμίων, Ναμουήλ, καὶ Ἰαμίν, Ἰαρίβ, Ζαρές, Σαοὺλ, ²⁵ Σαλέμ υἱὸς αὐτοῦ, Μabasάμ υἱὸς αὐτοῦ, Μασμά υἱὸς αὐτοῦ, ²⁶ Ἀμουήλ υἱὸς αὐτοῦ, Σαβουδ υἱὸς αὐτοῦ, Ζακχούρ υἱὸς αὐτοῦ, Σεμί υἱὸς αὐτοῦ. ²⁷ τῷ Σεμί υἱοὶ ἐκκαίδεκα, καὶ θυγατέρες ἔξ. καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν οὐκ ἦσαν υἱοὶ πολλοί. καὶ πᾶσαι αἱ πατρίαι αὐτῶν οὐκ ἐπλεόνασαν ὡς υἱοὶ Ἰούδα. ²⁸ καὶ κατώκησαν ἐν Βηρσαβεὲ, καὶ Μωλαδὰ, καὶ ἐν Ἐσερσουαλ, ²⁹ καὶ ἐν Βαλαὰ, καὶ ἐν Αἰσέμ καὶ ἐν Θωλαδ, ³⁰ καὶ ἐν Βαθονιήλ, καὶ ἐν Ἐρμὰ, καὶ ἐν Σικελαχ, ³¹ καὶ ἐν Βαιθμαριμῶθ, καὶ Ἡμμουσσεσίν, καὶ οἶκον Βαρουσεωρίμ. αὗται αἱ πόλεις αὐτῶν ἕως βασιλείως Δαυίδ. ³² καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν Αἰτάν, καὶ Ἡν, Ῥεμῶν, καὶ Θοκκά, καὶ Αἰσάρ, πόλεις πέντε. ³³ καὶ πᾶσαι ἐπαύλεις αὐτῶν κύκλῳ τῶν πόλεων τούτων ἕως Βααλ. αὕτη κατασχέσεις αὐτῶν, καὶ ὁ καταλογισμὸς αὐτῶν. ³⁴ καὶ Μοσσωβὰβ, καὶ Ἰεμολὼχ, καὶ Ἰωσία υἱὸς Ἀμασία, ³⁵ καὶ Ἰωήλ, καὶ Ἰηού υἱὸς Ἀσαβία, υἱὸς Σαραῦ, υἱὸς Ἀσιήλ, ³⁶ καὶ Ἐλιωναΐ, καὶ

καὶ Ἰωκαβὰ, καὶ Ἰασουῖα, καὶ Ἀσαῖα, καὶ Ἰεδιήλ, καὶ Ἰσμαήλ, καὶ Βαναίας, ³⁷ καὶ Ζουζὰ υἱὸς Σαφὰι υἱοῦ Ἀλὼν, υἱοῦ Ἰεδιὰ, υἱοῦ Σεμὶ, υἱοῦ Σαμαίου. ³⁸ οὗτοι οἱ διελθόντες ἐν ὀνόμασιν ἀρχόντων ἐν ταῖς γενέσεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν οἰκοῖς πατριῶν αὐτῶν ἐπληθύνθησαν εἰς πλῆθος, ³⁹ καὶ ἐπορεύθησαν ἕως τοῦ ἔλθειν Γέραρα ἕως τῶν ἀνατολῶν τῆς Γαί, τοῦ ζητῆσαι νομάς τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν. ⁴⁰ καὶ εὗρον νομάς πλείονας καὶ ἀγαθὰς. καὶ ἡ γῆ πλατεῖα ἐναντίον αὐτῶν, καὶ εἰρήνη καὶ ἡσυχία, ὅτι ἐκ τῶν υἱῶν Χαμ τῶν κατοικούντων ἐκεῖ ἔμπροσθεν. ⁴¹ καὶ ἦλθον οὗτοι οἱ γεγραμμένοι ἐπ' ὀνόματος ἐν ἡμέραις Ἐξεκίου βασιλέως Ἰουδα, καὶ ἐπάταξαν τοὺς οἴκους αὐτῶν καὶ τοὺς Μιναίους οὓς εὗρσαν ἐκεῖ, καὶ ἀνεθιμάτισαν αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ὥκισαν ἀντ' αὐτῶν, ὅτι νομαὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν ἐκεῖ. ⁴² καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῶν υἱῶν Συμὼν ἐπορεύθησαν εἰς ὄρος Σηὶρ ἄνδρες πεντακόσιοι, καὶ Φαλαεττία, καὶ Νωαδία, καὶ Ραφαῖα, καὶ Ὀζιήλ υἱοὶ Ἰεσὶ ἀρχόντες αὐτῶν. ⁴³ καὶ ἐπάταξαν τοὺς καταλοιπούς τοὺς καταλειφθέντας τοῦ Ἀμαλὴκ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ υἱοὶ Ρουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ, ὅτι οὗτος ὁ πρωτοτόκος, καὶ ἐν τῷ ἀναβῆναι ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσήφ υἱῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγενεαλογήθη εἰς πρωτοτόκια, ² ὅτι Ἰούδας δυνατὸς ἰσχύϊ καὶ ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ εἰς ἡγούμενον ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ἰωσήφ. ³ υἱοὶ Ρουβὴν πρωτοτόκου Ἰσραὴλ Ἐνωχ, καὶ Φαλλοῦς, Ἀσρώμ, καὶ Χαρμί. ⁴ υἱοὶ Ἰωήλ, Σεμεῖ, καὶ Βαναία υἱὸς αὐτοῦ. καὶ υἱοὶ Γούγ υἱοῦ Σεμεῖ, ⁵ υἱὸς αὐτοῦ Μιχά, υἱὸς αὐτοῦ Ῥηά, υἱὸς αὐτοῦ Ἰωήλ, ⁶ υἱὸς αὐτοῦ Βεήλ, ὃν μετόπισκε Θαγλαφάλας βασιλεὺς Ἀσσοῦρ. οὗτος ἀρχὼν τῶν Ρουβην. ⁷ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἐν τοῖς καταλογισμοῖς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν,

ὁ ἀρχὼν Ἰωήλ, καὶ Ζαχαρία, ⁸ καὶ Βαλέκ υἱὸς Ἀζούζ, υἱὸς Σαμά, υἱὸς Ἰωήλ. οὗτος κατώκησεν ἐν Ἀροὴρ, καὶ ἐπὶ Ναβαῦ, καὶ Βεέλμασσών. ⁹ καὶ πρὸς ἀνατολὰς κατώκησεν ἕως ἐρχομένων τῆς ἐρήμου, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, ὅτι κτήνη αὐτῶν πολλὰ ἐν γῇ Γαλαὰδ. ¹⁰ καὶ ἐν ἡμέραις Σαοὺλ ἐποίησαν πόλεμον πρὸς τοὺς παροίκους, καὶ ἔπεσον ἐν χερσὶν αὐτῶν κατοικούντες ἐν σκηναῖς αὐτῶν πάντες κατ' ἀνατολὰς τῆς Γαλαὰδ. ¹¹ υἱοὶ Γαδ κατέναντι αὐτῶν κατώκησαν ἐν γῇ Βασάν ἕως Σελά. ¹² Ἰωὴλ πρωτότοκος, καὶ Σαφὰμ ὁ δευτέρος, καὶ Ἰανὶν ὁ γραμματεὺς ἐν Βασάν. ¹³ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. Μιχαὴλ, Μοσολάμ, καὶ Σιβεῖ, καὶ Ἰωρεῖ, καὶ Ἰωαχάν, καὶ Ζουὲ, καὶ Ὠβηδ, ἑπτά. ¹⁴ οὗτοι υἱοὶ Ἀβιχαιά υἱοῦ Οὐρί, υἱοῦ Ἰδαῖ, υἱοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μιχαὴλ, υἱοῦ Ἰεσαῖ, υἱοῦ Ἰεδδαῖ, υἱοῦ Βουζ ¹⁵ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀβδιήλ, υἱοῦ Γουνι, ἀρχὼν οἴκου πατριῶν. ¹⁶ κατώκουν ἐν Γαλαὰδ, ἐν Βασάν, καὶ ἐν ταῖς κώμας αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ περὶ ὄρη Σαρὼν ἕως ἔξοδου. ¹⁷ πάντων ὁ καταλογισμὸς ἐν ἡμέραις Ἰσάθαμ βασιλέως Ἰουδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοάμ βασιλέως Ἰσραὴλ. ¹⁸ υἱοὶ Ρουβην, καὶ Γαδ καὶ ἡμισυ φυλῆς Μανασσῆ ἐξ υἱῶν δυνάμεως, ἄνδρες αἰρόντες ἀσπίδας καὶ μάχαιραν, καὶ τείνοντες τόξον, καὶ δεδιδαγμένοι πόλεμον, τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἑπτάκόσιοι καὶ ἐξηκοντα ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν. ¹⁹ καὶ ἐποιοῦν πόλεμον μετὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ Ἰτουραίων, καὶ Ναφισαίων, καὶ Ναδαβαίων, ²⁰ καὶ κατίσχυσαν ἐπ' αὐτῶν. καὶ ἐδόθησαν εἰς χεῖρας αὐτῶν Ἀγαράοι, καὶ πάντα τὰ σκηνώματα αὐτῶν, ὅτι πρὸς τὸν θεὸν ἐβόησαν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῖς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν. ²¹ καὶ ἡχηλώτευσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν, καμῆλους πεντακισχιλίας, καὶ προβατῶν διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας, ὄνους δις χιλίους, καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν ἑκατὸν χιλιάδας. ²² ὅτι τραυματῖαι πολλοὶ ἔπεσον, ὅτι παρὰ τοῦ

τοῦ θεοῦ ὁ πόλεμος. καὶ κατώκησαν ἀντ' αὐτῶν ἕως μετοικεσίας. ²³ καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσὴ κατώκησαν ἀπὸ Βασάν ἕως Βαῦλ, Ἐρμών, καὶ Σανὶρ, καὶ ὄρος Ἀερμών. καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ αὐτοὶ ἐπλεονάσθησαν. ²⁴ καὶ οὗτοι ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν αὐτῶν, Ὁφὲρ, καὶ Σεῖ, καὶ Ἐλὶήλ, καὶ Ἰερεμία, καὶ Ὠδοῦϊα, καὶ Ἰεδιήλ. ἄνδρες ἰσχυροὶ δυνάμει, ἄνδρες ὀνομαστοὶ, ἀρχόντες τῶν οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν. ²⁵ καὶ ἡθέτησαν ἐν θεῷ πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐπόρευον ὅπισω θεῶν τῶν πατρὶς τῆς γῆς, οὓς ἔξηρεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ²⁶ καὶ ἐπήγειρεν ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τὸ πνεῦμα Φαλωχ βασιλέως Ἀσσοῦρ, καὶ τὸ πνεῦμα Θαυλαφαλλασάρ βασιλέως Ἀσσοῦρ, καὶ μετώκισεν τὸν Ῥουβὴν, καὶ τὸν Γαδδί, καὶ τὸ ἥμισυ φυλῆς Μανασσὴ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Χαῶχ, καὶ Χαβῶρ, καὶ ἐπὶ ποταμὸν Γωζαν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Κ Ε Φ. ε'.

Υἱοὶ Λευὶ, Γεδσών, Καῶθ, καὶ Μεραρί. ² καὶ υἱοὶ Καῶθ, Ἀμβραμ, καὶ Ἰσσαάρ, Χεβρών, καὶ Ὀζιήλ. ³ καὶ υἱοὶ Ἀμβραμ, Ἀαρών, καὶ Μωυσῆς, καὶ Μαριάμ. καὶ υἱοὶ Ἀαρών, Ναδάβ, καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ. ⁴ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Φινεές. Φινεές ἐγέννησε τὸν Ἀβισού. ⁵ Ἀβισού ἐγέννησε τὸν Βοκκί. καὶ Βοκκί ἐγέννησε τὸν Ὀζι. ⁶ Ὀζι ἐγέννησε τὸν Ζαραία. Ζαραία ἐγέννησε τὸν Μαριήλ. ⁷ καὶ Μαριήλ ἐγέννησε τὸν Ἀμαρία. καὶ Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτῶβ. ⁸ καὶ Ἀχιτῶβ ἐγέννησε τὸν Σαδῶκ. καὶ Σαδῶκ ἐγέννησε τὸν Ἀχιμάας. ⁹ καὶ Ἀχιμάας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν. καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Ἰωανάν. ¹⁰ καὶ Ἰωανάν ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν. οὗτος ἱερατευσεν ἐν τῷ οἴκῳ ὧν ὠκοδόμησε Σαλωμών ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹¹ καὶ ἐγέννησεν Ἀζαρίας τὸν Ἀμαρία. καὶ Ἀμαρία ἐγέννησε τὸν Ἀχιτῶβ. ¹² καὶ Ἀχιτῶβ ἐγέννησε τὸν Σαδῶκ. καὶ Σαδῶκ ἐγέννησε τὸν Σαλώμ. ¹³ καὶ Σαλώμ ἐγέννησε τὸν Χελκίαν. καὶ Χελκίας ἐγέννησε τὸν Ἀζαρίαν. ¹⁴ καὶ Ἀζαρίας ἐγέννησε τὸν Σαραία. καὶ Σαραίας

ἐγέννησε τὸν Ἰωσαδὰκ. ¹⁵ καὶ Ἰωσαδὰκ ἐπορεύθη ἐν τῇ μετοικίᾳ μετὰ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ. ¹⁶ υἱοὶ Λευὶ, Γεδσών, Καῶθ, καὶ Μεραρί. ¹⁷ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Γεδσών, Λοβενὶ, καὶ Σεμέι. ¹⁸ υἱοὶ Καῶθ, Ἀμβραμ, καὶ Ἰσσαάρ, Χεβρών, καὶ Ὀζιήλ. ¹⁹ υἱοὶ Μεραρί, Μοολὶ, καὶ ὁ Μουσί. καὶ αὐταὶ αἱ πατριαὶ τοῦ Λευὶ κατὰ πατριὰς αὐτῶν. ²⁰ τῷ Γεδσών, τῷ Λοβενὶ υἱῷ αὐτοῦ, Ἰεθ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαμμάθ υἱὸς αὐτοῦ, ²¹ Ἰωάβ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀδδὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ζαρά υἱὸς αὐτοῦ, Ἰεθρι υἱὸς αὐτοῦ. ²² υἱοὶ Καῶθ, Ἀμναδάβ υἱὸς αὐτοῦ, Κορὲ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσὴρ υἱὸς αὐτοῦ, ²³ Ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβισάφ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσὴρ υἱὸς αὐτοῦ, ²⁴ Θαῶθ υἱὸς αὐτοῦ, Οὐριήλ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζία υἱὸς αὐτοῦ, Σαοὺλ υἱὸς αὐτοῦ. ²⁵ καὶ υἱοὶ Ἐλκανὰ, Ἀμεσσί, καὶ Ἀχιμῶθ, ²⁶ Ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ, Σουφι υἱὸς αὐτοῦ, Καϊναῶθ υἱὸς αὐτοῦ, ²⁷ Ἐλιαβ υἱὸς αὐτοῦ, Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλκανὰ υἱὸς αὐτοῦ. ²⁸ υἱοὶ Σαμουὴλ, ὁ πρωτότοκος Σανὶ, καὶ Ἀβιά. ²⁹ υἱοὶ Μεραρί, Μοολὶ, Λοβενὶ υἱὸς αὐτοῦ, Σεμὶ υἱὸς αὐτοῦ, Ὀζὰ υἱὸς αὐτοῦ, ³⁰ Σαμαὰ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀγγία υἱὸς αὐτοῦ, Ἀσαΐας υἱὸς αὐτοῦ. ³¹ καὶ οὗτοι οὓς κατέστησε Δαυὶδ ἐπὶ χειρας ἀδόντων ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν τῇ καταπαύσει τῆς κιβωτοῦ. ³² καὶ ἦσαν λειτουργοῦντες ἐναντίον τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν ὄργανοις ἕως οὗ ὠκοδόμησε Σαλωμών τὸν οἶκον κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔστησαν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐπὶ τὰς λειτουργίας αὐτῶν. ³³ καὶ οὗτοι οἱ ἑστηκότες, καὶ υἱοὶ αὐτῶν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Καῶθ, Αἰμὰν ὁ ψαλτηρδὸς υἱὸς Ἰωήλ, υἱοῦ Σαμουὴλ, ³⁴ υἱοῦ Ἐλκανὰ, υἱοῦ Ἱεροβοὰμ, υἱοῦ Ἐλὶήλ, υἱοῦ Θεοῦ, ³⁵ υἱοῦ Σούφ, υἱοῦ Ἐλκανὰ, υἱοῦ Μαῶθ, υἱοῦ Ἀμαθὶ, ³⁶ υἱοῦ Ἐλκανὰ, υἱοῦ Ἰωήλ, υἱοῦ Ἀζαρία, υἱοῦ Σαφάνια, ³⁷ υἱοῦ Θαῶθ, υἱοῦ Ἀσὴρ, υἱοῦ Ἀβισάφ, υἱοῦ Κορὲ, ³⁸ υἱοῦ Ἰσσαρ, υἱοῦ Καῶθ, υἱοῦ Λευὶ, υἱοῦ Ἰσραὴλ. ³⁹ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀσάφ ὁ ἑστηκὼς ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ. Ἀσάφ υἱὸς Βαραχία,

ραχία, υἱοῦ Σαμαά, ⁴⁰ υἱοῦ Μιχαήλ, υἱοῦ Βαασία, υἱοῦ Μελχία, ⁴¹ υἱοῦ Ἀθανί, υἱοῦ Ζααράϊ, υἱοῦ Ἀδαϊ, ⁴² υἱοῦ Αἰθάμ, υἱοῦ Ζαμμάμ, υἱοῦ Σεμεϊ, ⁴³ υἱοῦ Ἰεθ, υἱοῦ Γεδσών, υἱοῦ Λεβί. ⁴⁴ καὶ υἱοὶ Μεραρί οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐξ ἀριστερῶν. Αἰθάμ υἱὸς Κισά, υἱοῦ Ἀβαϊ, υἱοῦ Μαλῶχ, ⁴⁵ υἱοῦ Ἀσεβί, ⁴⁶ υἱοῦ Ἀμεσσία, υἱοῦ Βανί, υἱοῦ Σεμὴρ, ⁴⁷ υἱοῦ Μοολί, υἱοῦ Μουσί, υἱοῦ Μεραρί, υἱοῦ Λεβί. ⁴⁸ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, οἱ Λευῖται οἱ δεδομένοι εἰς πᾶσαν ἐργασίαν λειτουργίας σκηνῆς οἴκου τοῦ θεοῦ. ⁴⁹ καὶ Ἀαρὼν, καὶ υἱοὶ αὐτοῦ θυμιῶντες ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων, καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων εἰς πᾶσαν ἐργασίαν ἁγία τῶν ἁγίων, καὶ ἐξιλάσκεσθαι περὶ Ἰσραὴλ κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο Μωσῆς παῖς τοῦ θεοῦ. ⁵⁰ καὶ οὗτοι υἱοὶ Ἀαρῶν. Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ, Φινεὲς υἱὸς αὐτοῦ, Ἀβισού υἱὸς αὐτοῦ, ⁵¹ Βοκκί υἱὸς αὐτοῦ, Ὅξι υἱὸς αὐτοῦ, Σαράϊ υἱὸς αὐτοῦ, ⁵² Μαριήλ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀμαρία υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχιτῶβ υἱὸς αὐτοῦ, ⁵³ Σαδὼκ υἱὸς αὐτοῦ, Ἀχμᾶας υἱὸς αὐτοῦ. ⁵⁴ καὶ αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν, ἐν τοῖς ὄρισις αὐτῶν τοῖς υἱοῖς Ἀαρῶν τῇ πατρίδι αὐτῶν τοῖς Κααθί, ὅτι αὐτοῖς ἐγένετο ὁ κλήρος. ⁵⁵ καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὴν Χεβρὼν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς κυκλῶ αὐτῆς. ⁵⁶ καὶ τὰ πεδία τῆς πόλεως, καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἔδωκαν τῷ Χαλεβ υἱῷ Ἰεφοννῇ. ⁵⁷ καὶ τοῖς υἱοῖς Ἀαρῶν ἔδωκαν τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, τὴν Χεβρὼν, καὶ τὴν Δοβὰν, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Σελνὰ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἑσθαρῶν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, ⁵⁸ καὶ τὴν Ἰεθάρ, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Λαβίρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, ⁵⁹ καὶ τὴν Ἀσάν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Βαιθσαμὺς καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, ⁶⁰ καὶ ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν τὴν Γαβαϊ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Γαλειάθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀναθὼθ καὶ

τὰ περισπόρια αὐτῆς. πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῶν τρισκαίδεκα πόλεις κατὰ πατριὰς αὐτῶν. ⁶¹ καὶ τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλοῖποις ἐκ τῶν πατριῶν ἐκ τῆς φυλῆς ἐκ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ, κλήρω πόλεις δέκα. ⁶² καὶ τοῖς υἱοῖς Γεδσών κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλί ἐκ φυλῆς Μανασσῆ ἐν τῇ Βασάν, πόλεις τρισκαίδεκα. ⁶³ καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρί κατὰ πατριὰς αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ρουβὴν, ἐκ φυλῆς Γὰδ, ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, κλήρω πόλεις δεκάδυο. ⁶⁴ καὶ ἔδωκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς Λευίταις τὰς πόλεις καὶ τὰ περισπόρια αὐτῶν. ⁶⁵ καὶ ἔδωκαν ἐν κλήρῳ ἐκ φυλῆς υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Συμεὼν, καὶ ἐκ φυλῆς υἱῶν Βενιαμὴν τὰς πόλεις ταύτας ἃς ἐκάλεσεν αὐτὰς ἐπ' ὀνόματος, ⁶⁶ καὶ ἀπὸ τῶν πατριῶν υἱῶν Κααθ. καὶ ἐγένοντο πόλεις τῶν ὀριῶν αὐτῶν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ. ⁶⁷ καὶ ἔδωκαν αὐτοῖς τὰς πόλεις τῶν φυγαδευτηρίων, τὴν Συγχέμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ τὴν Γαζέρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, ⁶⁸ καὶ τὴν Ἰεκμαὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Βαιθωρὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, ⁶⁹ καὶ τὴν Αἰλὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Γεθρεμμὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. ⁷⁰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ τὴν Ἀνὰρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰεμβλάαν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, κατὰ πατριὰν τοῖς υἱοῖς Κααθ τοῖς καταλοῖποις. ⁷¹ τοῖς υἱοῖς Γεδσών ἀπὸ πατριῶν ἡμίσεος φυλῆς Μανασσῆ τὴν Γωλάν ἐκ τῆς Βασάν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἀσηρῶθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. ⁷² καὶ ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ τὴν Κέδες, καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Δεβερέ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Λαβὼρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, ⁷³ καὶ τὴν Ραμῶθ, καὶ τὴν Αἰνὰν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. ⁷⁴ καὶ ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ τὴν Μασαὰλ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. καὶ τὴν Ἀβδὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, ⁷⁵ καὶ τὴν Ἀνάκ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ρωὼβ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. ⁷⁶ καὶ ἀπὸ φυλῆς Νεφθαλί

Νεφθαλί τὴν Κέδες ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Χαμῶθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Κριαθαΐμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. ⁷⁷ τοῖς υἱοῖς Μεραρί τοῖς καταλοιποῖς ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν τὴν Ῥεμμὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Θαβῶρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, ⁷⁸ ἐκ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου τὴν Ἰεριχὼ κατὰ δυσμὰς τοῦ Ἰορδάνου. ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν τὴν Βοσόρ ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰασά καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, ⁷⁹ καὶ τὴν Καδμῶθ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Μαεφλά καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς. ⁸⁰ ἐκ φυλῆς Γαδ τὴν Ῥαμμῶθ Γαλαὰδ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Μααναΐμ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, ⁸¹ καὶ τὴν Ἑσεβὼν καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰαζήρ καὶ τὰ περισπόρια αὐτῆς.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσάχαρ Θωλὰ, καὶ Φουὰ, καὶ Ἰασοῦβ, καὶ Σεμιρῶν, τέσσαρες. ² καὶ υἱοὶ Θωλὰ, Ὀζι, Ῥαφαΐα, καὶ Ἰεριήλ, καὶ Ἰαμαΐ, καὶ Ἰεμασάν, καὶ Σαμουήλ, ἄρχοντες οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν τῷ Θωλὰ ἰσχυροὶ δυνάμει κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν ἡμέραις Δαυὶδ, εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ ἑξακόσιοι. ³ καὶ υἱοὶ Ὀζι, Ἰεζραΐα. καὶ υἱοὶ Ἐζραΐα, Μιχαήλ, Ἀβδιού, καὶ Ἰωήλ, καὶ Ἰεσία, πέντε, ἄρχοντες πάντες. ⁴ καὶ ἐπ' αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἰσχυροὶ παρατάξασθαι εἰς πόλεμον, τριακοντα καὶ ἑξ χιλιάδες, ὅτι ἐπλήθυναν γυναῖκας καὶ υἱούς. ⁵ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς πάσας πατριάς Ἰσάχαρ, καὶ ἰσχυροὶ δυνάμει, ὀδοηκοντα καὶ ἑπτα χιλιάδες, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν τῶν πάντων. ⁶ υἱοὶ Βενιαμὴν, καὶ Βαλὲ, καὶ Βαχίρ, καὶ Ἰεδιήλ, τρεῖς. ⁷ καὶ υἱοὶ Βαλὲ, Ἑσεβὼν, καὶ Ὀζι, καὶ Ὀζιήλ, καὶ Ἰεριμούθ, καὶ Οὐρί, πέντε. ἄρχοντες οἰκῶν πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδες καὶ τριακοντατέσσαρες. ⁸ καὶ υἱοὶ Βαχίρ, Ζεμιρά, καὶ Ἰωὰς, καὶ Ἐλιέζερ, καὶ Ἐλιθενάν, καὶ Ἀμαρία, καὶ Ἰεριμούθ, καὶ Ἀβιουδ, καὶ Ἀναθῶθ,

καὶ Ἐλημιθ, πάντες οὗτοι υἱοὶ Βαχίρ, ⁹ καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν, ἄρχοντες οἰκῶν πατριῶν αὐτῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, εἴκοσι χιλιάδες καὶ διακόσιοι. ¹⁰ καὶ υἱοὶ Ἰεδιήλ, Βαλαάν. καὶ υἱοὶ Βαλαάν, Ἰαούς, καὶ Βενιαμὴν, καὶ Ἀῶθ, καὶ Χαναὰν, καὶ Ζαιθαν, καὶ Θαρσί, καὶ Ἀχισαάρ, ¹¹ πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰεδιήλ. ἄρχοντες τῶν πατριῶν ἰσχυροὶ δυνάμει, ἑπτακαίδεκα χιλιάδες καὶ διακόσιοι, ἐκπορευόμενοι δυνάμει πολεμῶν, ¹² καὶ Σαπφὶν, καὶ Ἀπφίν. καὶ υἱοὶ Ὠρ, Ἀσὼμ, υἱὸς αὐτοῦ Ἀόρ. ¹³ υἱοὶ Νεφθαλί, Ἰασιήλ, Γωνί, καὶ Ἀσηρ, καὶ Σέλλουμ, υἱοὶ αὐτοῦ. Βαλάμ υἱὸς αὐτοῦ. ¹⁴ υἱοὶ Μανασσῆ, Ἑσριήλ, ὃν ἔτεκεν ἡ παλλακὴ αὐτοῦ ἡ Σύρα, ἔτεκε δὲ αὐτῷ καὶ Μαχίρ πατέρα Γαλαὰδ. ¹⁵ καὶ Μαχίρ ἔλαβε γυναῖκα τῷ Ἀπφίν καὶ Σαπφίν. καὶ ὄνομα ἀδελφῆς αὐτοῦ Μωωγά, καὶ ὄνομα τῷ δευτέρῳ Σαπφαὰδ. ἐγεννήθησαν δὲ τῷ Σαπφαὰδ θυγατέρες. ¹⁶ καὶ ἔτεκε Μωωγά γυνὴ Μαχίρ υἱόν. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Φαρές. καὶ ὄνομα ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σούρος. υἱοὶ αὐτοῦ Οὐλάμ, καὶ Ῥοκόμ. ¹⁷ καὶ υἱοὶ Οὐλάμ, Βαδάμ. οὗτοι υἱοὶ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μαχίρ, υἱοῦ Μανασσῆ. ¹⁸ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἡ Μαλεγεθ ἔτεκε τὸν Ἰσοῦδ, καὶ τὸν Ἀβιέζερ, καὶ τὸν Μαελά. ¹⁹ καὶ ἦσαν υἱοὶ Σεμιρά, Ἀίμ, καὶ Συχήμ, καὶ Λακίμ, καὶ Ἀνιάν. ²⁰ καὶ υἱοὶ Ἑφραΐμ, Σωθλαὰθ, καὶ Βαραδ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Θαὰδ υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλαδὰ υἱὸς αὐτοῦ, Σαὰθ υἱὸς αὐτοῦ, ²¹ καὶ Ζαβὰδ υἱὸς αὐτοῦ, Σωθελε υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Ἀζέρ, καὶ Ἐλεὰδ. καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς οἱ ἄνδρες Γεδθ, οἱ τεχθέντες ἐν τῇ γῇ, ὅτι κατέβησαν τοῦ λαβεῖν τὰ κτήνη αὐτῶν, ²² καὶ ἐπένθησεν Ἑφραΐμ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἡμέρας πολλὰς. καὶ ἤλθον ἀδελφοὶ αὐτοῦ τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν. ²³ καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱόν. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Βεριά, ὅτι ἐν κατοίᾳ ἐγένετο ἐν οἴκῳ μου. ²⁴ καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Σαραὰ. καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς καταλοιποῖς. καὶ ὠκοδόμησε τὴν Βαιθωρὼν τὴν κάτω καὶ

καὶ τὴν ἄνω. καὶ υἱοὶ Ὁζὰν Σηρὰ,
²⁵ καὶ Ῥαφὴ υἱὸς αὐτοῦ, Σαράφ καὶ
 Θαλεῖς υἱοὶ αὐτοῦ, Θαέν υἱὸς αὐτοῦ.
²⁶ τῷ Λααδὰν υἱῷ αὐτοῦ υἱὸς Ἀμιουδ,
 υἱὸς Ἑλισαμαί, ²⁷ υἱὸς Νούν, υἱὸς
 Ἰησουὲ, υἱοὶ αὐτοῦ. ²⁸ καὶ κατὰσχευσις
 αὐτῶν καὶ κατοικία αὐτῶν Βαιθὴλ,
 καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς κατ' ἀνατολάς
 Νοαράν πρὸς δυσμαῖς Γάζερ καὶ αἱ
 κῶμαι αὐτῆς. καὶ Συγὲμ καὶ αἱ κῶμαι
 αὐτῆς ἕως Γάζης, καὶ αἱ κῶμαι αὐ-
 τῆς, ²⁹ καὶ ἕως ὁρίων υἱῶν Μανασσῆ,
 Βαιθσαὰν καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Θα-
 νὰχ καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, Μαγεδδώ καὶ
 αἱ κῶμαι αὐτῆς, Δωρ καὶ αἱ κῶμαι
 αὐτῆς. ἐν ταυτῇ κατώκησαν υἱοὶ Ἰω-
 σήφ υἱοῦ Ἰσραὴλ. ³⁰ υἱοὶ Ἀσηρ, Ἰμνὰ,
 καὶ Σουῖα, καὶ Ἰσουὲ, καὶ Βεριὰ, καὶ
 Σορέ ἀδελφὴ αὐτῶν. ³¹ καὶ υἱοὶ Βε-
 ριὰ, Χάβερ, καὶ Μελχίηλ. οὗτος πα-
 τὴρ Βερθαῖθ. ³² καὶ Χάβερ ἐγέννησε
 τὸν Ἰαφλὴτ, καὶ τὸν Σαμηρ, καὶ τὸν
 Χωθὰν, καὶ τὴν Σωλὰ ἀδελφὴν αὐ-
 τῶν. ³³ καὶ υἱοὶ Ἰαφλὴτ, Φασέκ, καὶ
 Βαμαήλ, καὶ Ἀσιθ. οὗτοι υἱοὶ Ἰα-
 φλῆ. ³⁴ καὶ υἱοὶ Σεμμήρ, Ἀχι, καὶ
 Ροογὰ, καὶ Ἰαβὰ, καὶ Ἀράμ, ³⁵ καὶ
 Βανηλάμ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σωφὰ, καὶ
 Ἰμανὰ, καὶ Σέλλης, καὶ Ἀμάλ. ³⁶ υἱοὶ
 Σωφὰς, Σουὲ καὶ Ἀρναφάρ, καὶ Σου-
 δὰ, καὶ Βαρίν, καὶ Ἰμράν, ³⁷ καὶ Βα-
 σάν, καὶ Ῥα, καὶ Συμὰ, καὶ Σαλισὰ,
 καὶ Ἰεθρὰ, καὶ Βεηρ. ³⁸ καὶ υἱοὶ Ἰε-
 θήρ, Ἰεγινὰ, καὶ Ῥασφὰ, καὶ Ἀρά.
³⁹ καὶ υἱοὶ Ὀλὰ, Ὀρέχ, Ἀνιήλ, καὶ
 Ῥασιὰ. ⁴⁰ πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἀσηρ,
 πάντες ἄρχοντες πατριῶν, ἐκλεκτοὶ
 ἰσχυροὶ δυνάμει, ἄρχοντες ἡγούμενοι.
 ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς παραταξίν τοῦ
 πολέμου, ἀριθμὸς αὐτῶν ἄνδρες εἰκο-
 σὲξ χιλιάδες.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ Βενιαμὴν ἐγέννησε Βαλέ πρωτό-
 τοκον αὐτοῦ, καὶ Ἀσβὴλ τὸν δεύτε-
 ρον, Ἀαρά τὸν τρίτον, ² Νωὰ τὸν τέ-
 тарτον, καὶ Ῥαφὰ τὸν πέμπτον. ³ καὶ
 ἦσαν υἱοὶ τῷ Βαλέ, Ἀδίο, καὶ Γηρά,
 καὶ Ἀβιουδ, ⁴ καὶ Ἀβισσουὲ, καὶ
 Νοαμὰ, καὶ Ἀχιὰ, ⁵ καὶ Γερά, καὶ
 Σεφουαίμ, καὶ Οὐράμ. ⁶ οὗτοι υἱοὶ
 Ἀδὼδ, οὗτοι εἰσιν ἄρχοντες πατριῶν

τοῖς κατοικοῦσι Γαβεέ. καὶ μετῴκησαν
 αὐτοὺς εἰς Μαχαναθί, ⁷ καὶ Νοομὰ,
 καὶ Ἀχιὰ, καὶ Γηρά. οὗτος Ἰεγλαὰμ,
 καὶ ἐγέννησε τὸν Ἀζὰ, καὶ τὸν Ἰαχιγώ.
⁸ καὶ Σααρίν ἐγέννησεν ἐν τῷ πεδίῳ
 Μωάβ μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ὠσίμ
 καὶ τὴν Βααδὰ γυναῖκα αὐτοῦ. ⁹ καὶ
 ἐγέννησεν ἐκ τῆς Ἀδὰ γυναῖκός αὐτοῦ
 τὸν Ἰωλάβ, καὶ τὸν Σεβιά, καὶ τὸν
 Μισὰ, καὶ τὸν Μελχὰς, ¹⁰ καὶ τὸν Ἰε-
 βους, καὶ τὸν Ζαβία, καὶ τὸν Μαριά.
 οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν. ¹¹ καὶ ἐκ τῆς
 Ὠσίμ ἐγέννησε τὸν Ἀβιταῖλ, καὶ τὸν
 Ἀλφαὰλ. ¹² καὶ υἱοὶ Ἀλφαὰλ, Ὠβήδ,
 Μισαὰλ, Σεμμήρ. οὗτος ὠκοδόμησε
 τὴν Ὠνὰν, καὶ τὴν Λωδ καὶ τὰς κῶ-
 μαις αὐτῆς. ¹³ καὶ Βεριὰ, καὶ Σαμά.
 οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τοῖς κατο-
 ικοῦσιν Αἰλάμ, καὶ οὗτοι ἐξεδίωξαν
 τοὺς κατοικοῦντας Γέθ. ¹⁴ καὶ ἀδελ-
 φὸς αὐτοῦ Σωσήκ, καὶ Ἀριμωθ, ¹⁵ καὶ
 Ζαβαδία, καὶ Ῥρηθ, καὶ Ἔδερ, ¹⁶ καὶ
 Μιχαήλ, καὶ Ἰεσαὰ, καὶ Ἰωδὰ, υἱοὶ
 Βεριὰ, ¹⁷ καὶ Ζαβαδία, καὶ Μοσολ-
 λάμ, καὶ Ἀζακί, καὶ Ἀβάρ, ¹⁸ καὶ Ἰσα-
 μαρί, καὶ Ἰεζίας, καὶ Ἰωβαβ, υἱοὶ
 Ἐλφαὰλ. ¹⁹ καὶ Ἰακίμ, καὶ Ζαχοὶ, καὶ
 Ζαβδί, ²⁰ καὶ Ἐλιωναῖ, καὶ Σαλαθί,
 καὶ Ἐλιηλ, ²¹ καὶ Ἀδαῖα, καὶ Βα-
 ραῖα, καὶ Σαμαράθ υἱοὶ Σαμαῖθ.
²² καὶ Ἰεσφάν, καὶ Ὠβήδ, καὶ Ἐλεήλ,
²³ καὶ Ἀβδών, καὶ Ζεχοὶ, καὶ Ἀνάν,
²⁴ καὶ Ἀναρία, καὶ Ἀμβροί, καὶ Αἰ-
 λάμ, καὶ Ἀναθώθ, ²⁵ καὶ Ἰαθὶν, καὶ
 Ἰεφαδίας, καὶ Φανουήλ, υἱοὶ Σωσήκ,
²⁶ καὶ Σαμσαρί, καὶ Σααρίας, καὶ Γο-
 θολία, ²⁷ καὶ Ἰαρασία, καὶ Εῤρια, καὶ
 Ζιχρί υἱὸς Ἰροάμ. ²⁸ οὗτοι ἄρχοντες
 πατριῶν κατὰ γενέσεις αὐτῶν ἄρχον-
 τες. οὗτοι καταῶκησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ.
²⁹ καὶ ἐν Γαβαὼν κατώκησε πατὴρ
 Γαβαὼν. καὶ ὄνομα γυναῖκί αὐτοῦ
 Μοαχὰ, ³⁰ καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς ὁ πρω-
 τότοκος Ἀβδών, καὶ Σούρ, καὶ Κίς,
 καὶ Βαὰλ, καὶ Ναδὰβ, καὶ Νήρ, ³¹ καὶ
 Γεδούρ καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Ζακ-
 χούρ, ³² καὶ Μακλωθ. καὶ Μακλωθ
 ἐγέννησε τὸν Σαμαὰ. καὶ γὰρ οὗτοι
 κατέναντι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατώ-
 κησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ μετὰ τῶν ἀδελ-
 φῶν αὐτῶν. ³³ καὶ Νήρ ἐγέννησε τὸν

Κίς.

Κίς, καὶ Κίς ἐγέννησε τὸν Σαοὺλ, καὶ Σαοὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Μελχισουὲ, καὶ τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ τὸν Ἀσαβάλ. ³⁴ καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν Μεριβαάιλ. καὶ Μεριβαάιλ ἐγέννησε τὸν Μιγά. ³⁵ καὶ υἱοὶ Μιγά, Φιθων, καὶ Μελάχ, καὶ Θαραχ, καὶ Ἀχάζ, ³⁶ καὶ Ἀχάζ ἐγέννησε τὸν Ἰαδά. καὶ Ἰαδά ἐγέννησε τὸν Σαλαιμάθ καὶ τὸν Ἀσμώθ, καὶ τὸν Ζαμβρί. καὶ Ζαμβρί ἐγέννησε τὸν Μαισά. ³⁷ καὶ Μαισά ἐγέννησε τὸν Βαανά. Ῥαφαία υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασά υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτοῦ. ³⁸ καὶ τῷ Ἐσὴλ ἕξ υἱοί. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ἐζρικὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαραΐα, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἀνάν, καὶ Ἀσά. πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἐσὴλ. ³⁹ καὶ υἱοὶ Ἀσὴλ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, Αἰλάμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰὰς ὁ δεύτερος, καὶ Ἐλιφαλὲτ ὁ τρίτος. ⁴⁰ καὶ ἦσαν υἱοὶ Αἰλάμ ἰσχυροὶ ἄνδρες δυνάμει, τείνοντες τόξον, καὶ πληθύνοντες υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν, ἑκατὸν πενήκοντα. πάντες οὗτοι ἕξ υἱῶν Βενιαμίν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ συλλοχισμὸς αὐτῶν, καὶ οὗτοι καταγεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλείων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα μετὰ τῶν ἀποικισθέντων εἰς Βαβυλῶνα ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, ² καὶ οἱ κατοικοῦντες πρότερον ἐν ταῖς κατασχέσεσιν αὐτῶν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰσραὴλ. οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, καὶ οἱ δεδωμένοι. ³ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατώκησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Βενιαμίν, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραΐμ, καὶ Μανασσῆ. ⁴ καὶ Γνωθὶ, καὶ υἱὸς Σαμιαὺ υἱοῦ Ἀμυρ, υἱοῦ Ἀμβραΐμ, υἱοῦ Βουνὶ, υἱοῦ υἱῶν Φαρές, υἱοῦ Ἰούδα. ⁵ καὶ ἐκ τῶν Σηλωνι, Ἀσαΐα πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ⁶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαρά Ἰεὴλ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἑξακόσιοι καὶ ἑννεήκοντα. ⁷ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βενιαμίν Σαλώμ υἱὸς Μοσολλάμ υἱοῦ Ῥδουά, υἱοῦ Ἀσιγοῦ. ⁸ καὶ Ἰεμναά υἱὸς Ἱεροβαὰμ, καὶ Ἡλώ. οὗτοι υἱοὶ Ὅζι υἱοῦ Μαχίρ. καὶ Μοσολλάμ υἱὸς Σαφατία, υἱοῦ Ραγουήλ, υἱοῦ Ἰεμναά. ⁹ καὶ ἀδελ-

φοὶ αὐτῶν κατὰ γενεαίς αὐτῶν ἑξακόσιοι πενήκονταἕξ, πάντες οἱ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. ¹⁰ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων Ἰωθαὲ, καὶ Ἰωαρὶμ, καὶ Ἰαχίν, ¹¹ καὶ Ἀζαρία υἱὸς Χιλκία υἱοῦ Μοσολλάμ, υἱοῦ Σαδώκ, υἱοῦ Μαραϊῶθ, υἱοῦ Ἀχιτῶβ ἡγουμένου οἴκου τοῦ Θεοῦ. ¹² καὶ Ἀδαΐα υἱὸς Ἰραὰμ υἱοῦ Φασχώρ, υἱοῦ Μελχία, καὶ Μασααία υἱὸς Ἀδιήλ, υἱοῦ Ἐζιρά, καὶ Μοσολλάμ, υἱοῦ Μασελμῶθ, υἱοῦ Ἐμμήρ. ¹³ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἄρχοντες οἴκων πατριῶν αὐτῶν χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ ἑξήκοντα, ἰσχυροὶ δυνάμει εἰς ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου τοῦ Θεοῦ. ¹⁴ καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν Σαμαΐα υἱὸς Ἀσώβ, υἱοῦ Ἐζρικὰμ, υἱοῦ Ἀσαβία ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί. ¹⁵ καὶ Βακβακάρ, καὶ Ἀρήρ, καὶ Γαλααὺλ, καὶ Ματθανία, υἱὸς Μιχὰ, υἱοῦ Ζεχρί, υἱοῦ Ἀσάφ. ¹⁶ καὶ Ἀβδία υἱὸς Σαμία, υἱοῦ Γαλααὺλ, υἱοῦ Ἰδιθούρ, καὶ Βαραχία υἱὸς Ὅσα υἱοῦ Ἐλκανά, ὁ κατοικῶν ἐν ταῖς κώμαις Νωτεφεατί. ¹⁷ οἱ πυλῶροί, Σαλώμ, Ἀκούμ, Τελμὼν, καὶ Διμάν, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν, Σαλώμ ὁ ἄρχων ¹⁸ καὶ ἕως ταύτης ἐν τῇ πύλῃ τοῦ βασιλείως κατ' ἀνατολάς. αὗται αἱ πύλαι τῶν παρεμβολῶν υἱῶν Λευί. ¹⁹ καὶ Σέλλοιμ υἱὸς Κορὲ υἱοῦ Ἀβιασαφ, υἱοῦ Κορέ. καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς οἶκον πατρὸς αὐτοῦ, οἱ Κορίται ἐπὶ τῶν ἔργων τῆς λειτουργίας φυλάσσοντες τὰς φυλάκας τῆς σκηνῆς. καὶ πατέρες αὐτῶν ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς κυρίου φυλάσσοντες τὴν εἴσοδον. ²⁰ καὶ Φινέες υἱὸς Ἐλεάζαρ ἡγούμενος ἦν ἐπ' αὐτῶν ἐμπροσθεν κυρίου, καὶ οὗτοι μετ' αὐτοῦ. ²¹ Ζαχαρίας υἱὸς Μοσολλάμ πυλῶρός τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. ²² πάντες οἱ ἐκλεκτοὶ ἐπὶ τῆς πύλης ἐν ταῖς πύλαις διακόσιοι καὶ δεκαδύο. οὗτοι ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν, ὁ καταλοχισμὸς αὐτῶν. τούτους ἔστησε Δαυὶδ καὶ Σαμουὴλ ὁ βλέπων τῇ πίστει αὐτῶν. ²³ καὶ οὗτοι καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν πυλῶν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἐν οἴκῳ τῆς σκηνῆς τοῦ φυλάσσειν. ²⁴ κατὰ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἦσαν αἱ πύλαι, κατὰ ἀνατολάς, θάλασσαν, βορρᾶν,

βορῶν, νότον. ²⁵ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν τοῦ εἰσπορευέσθαι κατὰ ἑπτὰ ἡμέρας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μετὰ τούτων. ²⁶ ὅτι ἐν πίστει εἰσὶ τέσσαρες δυνατοὶ τῶν πυλῶν. καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν ἐπὶ τῶν παστοφορίων, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν οἴκου τοῦ θεοῦ παρεμβάλλουσιν, ²⁷ ὅτι ἐπ' αὐτοὺς ἡ φυλακή. καὶ οὗτοι ἐπὶ τῶν κλειδῶν τοπρῶι πρωτῷ ἀνοίγειν τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ, ²⁸ καὶ ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, ὅτι ἐν ἀριθμῷ εἰσίσουσιν, καὶ ἐν ἀριθμῷ ἐξίσουσιν. ²⁹ καὶ ἐξ αὐτῶν καθισταμένοι ἐπὶ τὰ σκεύη, καὶ ἐπὶ πάντα σκεὴν τὰ ἅγια, καὶ ἐπὶ τῆς σμιδάλεως, τοῦ οἴνου, τοῦ ἐλαίου, τοῦ λιβαντοῦ, καὶ τῶν ἀρωμάτων. ³⁰ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερῶν ἦσαν μυρεψοὶ τοῦ μύρου, καὶ εἰς τὰ ἀρώματα. ³¹ καὶ Ματθαθίας ἐκ τῶν Λευιτῶν, οὗτος ὁ πρωτότοκος τῷ Σαλώμ τῷ Κορίτῃ ἐν τῇ πίστι ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς θυσίας τοῦ τηράνου τοῦ μεγάλου ἱερέως. ³² καὶ Βαναΐας ὁ Κααθίτης ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄρτων τῆς προθέσεως, τοῦ ἐτοιμάσαι σάββατον κατὰ σάββατον. ³³ καὶ οὗτοι ψαλτωδοὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν διατεταγμένοι ἐφημερίαι, ὅτι ἡμέρα καὶ νύξ ἐπ' αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔργοις. ³⁴ οὗτοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Λευιτῶν κατὰ γενεάς αὐτῶν, ἄρχοντες οὗτοι κατώκησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ³⁵ καὶ ἐν Γαβῶν κατώκησε πατὴρ Γαβῶν Ἰεὴλ. καὶ ὄνομα γυναικὸς αὐτοῦ Μωσχά. ³⁶ καὶ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρωτότοκος Ἀβδὼν, καὶ Σοῦρ, καὶ Κίς, καὶ Βαῦλ, καὶ Νήρ, καὶ Ναδὰβ, ³⁷ καὶ Γεδούρ καὶ ἀδελφός, καὶ Ζακχοῦρ καὶ Μακελῶθ. ³⁸ καὶ Μακελῶθ ἐγέννησε τὸν Σαμαά. καὶ οὗτοι ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατώκησαν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. ³⁹ καὶ Νήρ ἐγέννησε τὸν Κίς, καὶ Κίς ἐγέννησε τὸν Σαοὺλ, καὶ Σαοὺλ ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ τὸν Μελχισοῦε, καὶ τὸν Ἀμιναδάβ, καὶ τὸν Ἀσαβάλ. ⁴⁰ καὶ υἱὸς Ἰωνάθαν Μεριβαάλ. καὶ Μεριβαάλ ἐγέννησε τὸν Μιχά. ⁴¹ καὶ υἱοὶ Μιχά Φιθῶν, καὶ Μαλάχ, καὶ Θαράχ. ⁴² καὶ Ἀχάξ ἐγέννησε

τὸν Ἰαδά. καὶ Ἰαδὰ ἐγέννησε τὸν Γαλεμέθ, καὶ τὸν Γαζμῶθ, καὶ τὸν Ζαμβρί. καὶ Ζαμβροὶ ἐγέννησε τὸν Μασσά, ⁴³ καὶ Μασσά ἐγέννησε τὸν Βασνά, καὶ Ῥαφαῖα υἱὸς αὐτοῦ, Ἐλασά υἱὸς αὐτοῦ, Ἐσὴλ υἱὸς αὐτοῦ. ⁴⁴ καὶ τῷ Ἐσὴλ ἐξ υἱοί. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Ἐζρικὰμ πρωτότοκος αὐτοῦ, καὶ Ἰσμαὴλ, καὶ Σαραῖα, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἀνάν, καὶ Ἀσά. οὗτοι υἱοὶ Ἐσὴλ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἀλλόφυλοι ἐπολέμησαν πρὸς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγον ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων, καὶ ἔπεσον τραυματῖαι ἐν ὄρει Γελβουέ. ² καὶ κατεδίωξαν οἱ ἀλλόφυλοι ὀπίσω Σαοὺλ καὶ ὀπίσω τῶν υἱῶν αὐτοῦ. καὶ ἐπάταξαν ἀλλόφυλοι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τὸν Ἀμιναδάβ καὶ τὸν Μελχισοῦε υἱοὺς Σαοὺλ. ³ καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος ἐπὶ Σαοὺλ. καὶ εὗρον αὐτὸν οἱ τόξοι ἐν τόξοις καὶ πόνοις, καὶ ἐπόνεσαν ἀπὸ τῶν τόξων. ⁴ καὶ εἶπε Σαοὺλ τῷ αἰρῶντι τὰ σκεύη αὐτοῦ. σπάσαι τὴν ῥομφαίαν σου, καὶ ἐκκέντησόν με ἐν αὐτῇ, μὴ ἔλθωσιν οἱ ἀπερίμητοι οὗτοι καὶ ἐμπαίξωσί μοι. καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ αἰρὼν τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβεῖτο σφόδρα. καὶ ἔλαβε Σαοὺλ τὴν ῥομφαίαν, καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτήν. ⁵ καὶ εἶδεν ὁ αἰρὼν τὰ σκεύη αὐτοῦ, ὅτι ἀπέθανε Σαοὺλ, καὶ ἔπεσε καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ, καὶ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ πᾶς ὁ οἶκος αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπέθανε. ⁷ καὶ εἶδε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ὅτι ἐν τῷ αὐλῶνι ὅτι ἔφυγεν Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ἀπέθανε Σαοὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ κατέλιπον τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ ἔφυγον. καὶ ἦλθον οἱ ἀλλόφυλοι, καὶ κατώκησαν ἐν αὐταῖς. ⁸ καὶ ἐγένετο τῇ ἐχομένῃ, καὶ ἦλθον ἀλλόφυλοι τοῦ σκυλευεῖν τοὺς τραυματίας, καὶ εὗρον τὸν Σαοὺλ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεπτωκότας ἐν τῷ ὄρει Γελβουέ. ⁹ καὶ ἐξέδυσαν αὐτὸν, καὶ ἔλαβον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς γῆν ἀλλοφύλων κύκλῳ τοῦ εὐαγγελισασθαι τοῖς εἰδώλοισι αὐτῶν, καὶ τῷ λαῷ. ¹⁰ καὶ ἔθηκαν τὰ σκεύη αὐτῶν ἐν οἴκῳ θεοῦ αὐτῶν. καὶ τὴν

τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐθήκαν ἐν οἴκῳ Δαγών. ¹¹ καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Γαλαὰδ ἅπαντα ἃ ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι τῷ Σαοὺλ καὶ τῷ Ἰσραήλ. ¹² καὶ ἠγέρθησαν ἐκ Γαλαὰδ πᾶς ἀνὴρ δυνατός, καὶ ἔλαβον τὸ σῶμα Σαοὺλ καὶ τὸ σῶμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν αὐτὰ εἰς Ἰαβίς, καὶ ἐθαψαν τὰ ὀστέα αὐτῶν ὑπὸ τὴν δρυὶν ἐν Ἰαβίς. καὶ ἐνήστευσαν ἑπτὰ ἡμέρας. ¹³ καὶ ἀπέθανε Σαοὺλ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτοῦ, αἷς ἠνόμησεν τῷ θεῷ κατὰ τὸν λόγον κυρίου. διότι οὐκ ἐφύλαξεν, ὅτι ἐπρωτότησεν Σαοὺλ ἐν τῷ ἔγγραφον ὀφειλόμεν τῷ ζῆτῃ, καὶ ἀπέκριντο αὐτῷ Σαμουὴλ ὁ προφῆτης, ¹⁴ καὶ οὐκ ἐζήτησε κυρίον. καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεψε τὴν βασιλείαν τῷ Δαυὶδ υἱῷ Ἰεσσαί.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ἦλθε πᾶς Ἰσραὴλ πρὸς Δαυὶδ ἐν Χεβρών λέγοντες. ἰδοὺ ὅσῃ σου καὶ σαρκεὶ σου ἡμεῖς, ² καὶ ἐχθρὲς καὶ τριτήν ὄντος Σαοὺλ βασιλέως, σὺ ἦσθα ὁ ἐξάγων καὶ εἰσάγων τὸν Ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ κύριός σοι. σὺ ποιμαίνεις τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σὺ ἐσθὲ εἰς ἡγούμενον ἐπὶ Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἦλθον πάντες πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Χεβρών. καὶ διέθετο αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ διαθήκην ἐν Χεβρών ἐναντι κυρίου, καὶ ἔχρισαν τὸν Δαυὶδ εἰς βασιλέα ἐπὶ Ἰσραὴλ κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ χειρὸς Σαμουὴλ. ⁴ καὶ ἐπορεύθη ὁ βασιλεὺς καὶ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, αὕτη Ἰεβούς, καὶ ἐκεῖ οἱ Ἰεβουσαῖοι οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ⁵ εἶπον τῷ Δαυίδ. οὐκ εἰσελεύσῃ ὧδε. καὶ προκατελάβετο τὴν περιοχὴν Σιών. αὕτη ἡ πόλις Δαυίδ. ⁶ καὶ εἶπε Δαυίδ. πᾶς ὑπῆκον Ἰεβουσαῖον ἐν πρώτοις, καὶ ἐσθαι εἰς ἄρχοντα καὶ εἰς στρατηγόν. καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἐν πρώτοις Ἰωάβ υἱὸς Σαρουῖα, καὶ ἐγένετο εἰς ἄρχοντα. ⁷ καὶ ἐκάθισε Δαυίδ ἐν τῇ περιοχῇ. διὰ τοῦτο ἐκάλεσεν αὐτὴν, πόλιν Δαυίδ. ⁸ καὶ ὠκοδόμησε τὴν πόλιν κύκλῳ. ⁹ καὶ ἐπορεύετο Δαυίδ πορευόμενος καὶ μεγαλυνόμενος, καὶ κύριος παντοκράτωρ μετ' αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες

τῶν δυνατῶν, οἱ ἦσαν τῷ Δαυίδ, οἱ κατισχύοντες μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μετὰ παντός Ἰσραὴλ, τοῦ βασιλεύσαι αὐτόν κατὰ τὸν λόγον κυρίου ἐπὶ Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνατῶν τοῦ Δαυίδ. Ἰεσεββα υἱὸς Ἀχαμὰν πρῶτος τῶν τριάκοντα. οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἅπαξ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνί. ¹² καὶ μετ' αὐτόν Ἑλεάζαρ υἱὸς Δωδαὶ ὁ Ἀχωῖ, οὗτος ἦν ἐν τοῖς τρισὶ δυνατοῖς. ¹³ οὗτος ἦν μετὰ Δαυὶδ ἐν Φασοδαμίν, καὶ οἱ ἀλλόφυλοι συνήχθησαν ἐκεῖ εἰς πόλεμον, καὶ ἦν μερὶς τοῦ ἀγροῦ πλήρης κριθῶν, καὶ ὁ λαὸς ἐφυγεν ἀπὸ προσώπου ἀλλοφύλων. ¹⁴ καὶ ἐσθὲ ἐν μέσῳ τῆς μερίδος, καὶ ἐσωσεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐποίησε κύριος σωτηρίαν μεγάλην. ¹⁵ καὶ κατέβησαν τρεῖς ἐκ τῶν τριακοντα ἄρχοντων εἰς τὴν πέτραν πρὸς Δαυὶδ εἰς τὸ σπήλαιον Ὀδολλάμ, καὶ παρεμβολὴ τῶν ἀλλοφύλων ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων. ¹⁶ καὶ Δαυὶδ τότε ἐν τῇ περισσῇ, καὶ τὸ σύστημα τῶν ἀλλοφύλων τότε ἐν Βηθλέμ. ¹⁷ καὶ ἐπεθύμησε Δαυὶδ, καὶ εἶπε. τί ποτιεῖ με ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου Βηθλέμ τοῦ ἐν τῇ πύλῃ; ¹⁸ καὶ διέδύρξαν οἱ τρεῖς τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων. καὶ ὑδρεύσαντο ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βηθλέμ, ὃς ἦν ἐν τῇ πύλῃ, καὶ ἔλαβον καὶ ἦλθον πρὸς Δαυίδ. καὶ οὐκ ἠθέλησε Δαυὶδ τοῦ πιεῖν αὐτό, καὶ ἐσπείσεν αὐτό τῷ κυρίῳ, ¹⁹ καὶ εἶπεν. Ὡς μοι ὁ θεὸς τοῦ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο, εἰ αἷμα ἀνδρῶν τούτων πίομαι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν, ὅτι ἐν ψυχαῖς αὐτῶν ἤνεγκαν. καὶ οὐκ ἐβούλετο πιεῖν αὐτό. ταῦτα ἐποίησαν οἱ τρεῖς δυνατοί. ²⁰ καὶ Ἀβισὰ ἀδελφὸς Ἰωάβ, οὗτος ἦν ἄρχων τῶν τριῶν, οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τριακοσίους τραυματίας ἐν καιρῷ ἐνί, καὶ οὗτος ἦν ὀνομαστός ἐν τοῖς τρισίν. ²¹ ἀπὸ τῶν τριῶν ὑπὲρ τοὺς δύο ἐνδοξος, καὶ ἦν αὐτοῖς εἰς ἄρχοντα, καὶ ἕως τῶν τριῶν οὐκ ἤρχετο. ²² καὶ Βαναία υἱὸς Ἰωδαὶ υἱὸς ἀνδρὸς δυνατοῦ, πολλὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπὲρ Καθασαήλ. οὗτος ἐπάταξε τοὺς δύο ἀριεὶς Μωάβ,

καὶ οὗτος κατέβη καὶ ἐπάταξε τὸν
λέοντα ἐν τῷ λακκῷ ἐν ἡμέρᾳ χιόνος,
²³ καὶ οὗτος ἐπάταξε τὸν ἄνδρα τὸν
Αἰγύπτιον, ἄνδρα ὁρατὸν πεντάπη-
χυν, καὶ ἐν χειρὶ τοῦ Αἰγυπτίου δόρυ
ὡς ἄντιον ὑφαινότων, καὶ κατέβη ἐπ'
αὐτὸν Βαναία ἐν ῥάβδῳ, καὶ ἀγέλατο
ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Αἰγυπτίου τὸ δόρυ,
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ δόρατι αὐ-
τοῦ. ²⁴ ταῦτα ἐποίησε Βαναία υἱὸς
Ἰωθαὲ, καὶ τούτῳ ὄνομα ἐν τοῖς τρισὶ
τοῖς δυνατοῖς, ²⁵ ὑπὲρ τῶν τριάκοντα
ἦν ἐνδοξος οὗτος, καὶ πρὸς τοὺς τρεῖς
οὐκ ἤρχετο, καὶ κατέστησεν αὐτὸν Λα-
νιδ ἐπὶ τὴν πατριὰν αὐτοῦ. ²⁶ καὶ δυ-
νατοὶ τῶν δυνάμεων Ἀσάη ἀδελφὸς
Ἰωάβ, Ἐλεανὰν υἱὸς Δωθωὲ ἐκ Βηθ-
λεέμ. ²⁷ Σαμαὼθ ὁ Ἀρωῖ, Χελλὴς
ὁ Φελωνί, ²⁸ Ὠρὰ υἱὸς Ἐκκίς ὁ Θε-
κωί, Ἀβιέζερ ὁ Ἀναθωθί, ²⁹ Σοβοκαὶ
ὁ Οὐσαθί, Ἥλι ὁ Ἀγωνί, ³⁰ Μαράι
ὁ Νετωφαθί, Χθαὼ υἱὸς Νοοζὰ ὁ
Νετωφαθί, ³¹ Αἰοὶ υἱὸς Ῥεβιὲ ἐκ βου-
νοῦ Βενιαμὴν, Βαναίας ὁ Φαραθωνί,
³² Οὐοὶ ἐκ Ναχαλὶ Γάας, Ἀβιήλ ὁ Γα-
ρβαθιθί, ³³ Ἄζβων ὁ Βαρωμί, Ἐλια-
βὰ ὁ Σαλαβωρί, ³⁴ υἱὸς Ἀσάμ τοῦ Γι-
ζωνίτου, Ἰωνάθαν υἱὸς Σωλὰ ὁ Ἀρα-
ρεῖ, ³⁵ Ἀχιμ υἱὸς Ἀχὰρ ὁ Ἀραρεῖ, Ἐλ-
φατ υἱὸς Οὐροφαρ ³⁶ ὁ Μιχωραθροί,
Ἀχία ὁ Φελλωνί, ³⁷ Ἡσιερὲ ὁ Χαρμα-
δαῖ, Νααραι υἱὸς Ἀζοβαί, ³⁸ Ἰωήλ
υἱὸς Νύθαν, Μεθαὶλ υἱὸς Ἀγαοί,
³⁹ Σελὴ ὁ Ἀμμωνί, Ναχώρ ὁ Βηρωθί,
αἰῶν σκευὴ υἱὸς Σαρουαία, ⁴⁰ Ἰρά ὁ
Ἰεθροί, Γαρήβ ὁ Ἰεθροί, ⁴¹ Οὐρία ὁ
Χεττί, Ζαβερ υἱὸς Ἀγαῖα, ⁴² Ἀδινὰ
υἱὸς Σαῖζα τοῦ Ρουβὴν ἄρχων, καὶ
ἐπ' αὐτῷ τριάκοντα. ⁴³ Ἀνὰν υἱὸς
Μωωχὰ, καὶ Ἰωσαφὰτ ὁ Ματθανί,
⁴⁴ Ὀζία ὁ Ἀταρωθί, Σαμαθὰ, καὶ
Ἰεὶήλ υἱοὶ Χωθὰμ τοῦ Ἀραρεῖ, ⁴⁵ Ἰε-
διήλ υἱὸς Σαμερὶ, καὶ Ἰωθαὲ ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ ὁ Θωσαῖ, ⁴⁶ Ἐλιήλ ὁ
Μαωῖ, καὶ Ἰαριβί, καὶ Ἰωσία υἱὸς αὐ-
τοῦ, Ἐλλαὰμ καὶ Ἰεθαμὰ ὁ Μωαβί-
της, ⁴⁷ Λαλιήλ, καὶ Ὠβήθ, καὶ Ἰε-
σιήλ ὁ Μεσωβία.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ οὗτοι οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυὶδ εἰς
Σικελὰγ, ἔτι συνεχομένου ἀπὸ προς-

ώπου Σαουλ υἱοῦ Κίς. καὶ οὗτοι ἐν
τοῖς δυνατοῖς βοηθοῦντες ἐν πολέμῳ
² καὶ τόξῳ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν,
καὶ σφειδονήγαι ἐν λίθοις καὶ τόξοις.
ἐκ τῶν ἀδελφῶν Σαουλ ἐκ Βενιαμὴν
³ ὁ ἄρχων Ἀχιέζερ, καὶ Ἰωῆς υἱὸς
Ἀσὰ τοῦ Γαβαθίτου, καὶ Ἰωήλ, καὶ
Ἰωσαφὰτ υἱοὶ Ἀσμὼθ, καὶ Βεργίμ
καὶ Ἰηοὺλ ὁ Ἀναθωθί, ⁴ καὶ Σαμαῖς
ὁ Γαβαωνίτης δυνατὸς ἐν τοῖς τριά-
κοντα. καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα Ἱερε-
μία, καὶ Ἰεζιήλ, καὶ Ἰωανὰν, καὶ Ἰωα-
ζαβὰθ ὁ Γαδαραθίμ, ⁵ Ἀζαί, καὶ
Ἀριμουθ, καὶ Βααλιά, καὶ Σαμαραῖα,
καὶ Σαφατίας ὁ Χαραιφιήλ, ⁶ Ἐλκα-
νὰ, καὶ Ἰησουνί, καὶ Ὀζριήλ, καὶ Ἰω-
ζαρά, καὶ Σοβοκάμ, καὶ οἱ Κορίται,
⁷ καὶ Ἰελία, καὶ Ζαβαδία υἱοὶ Ἰροάμ,
καὶ οἱ τοῦ Γεδώρ. ⁸ καὶ ἀπὸ τοῦ Γαδ-
δι ἐχωρίσθησαν πρὸς Δαυὶδ ἀπὸ τῆς
ἐρήμου ἰσχυροὶ δυνατοὶ ἄνδρες παρα-
τάξεως πολέμου, αἰρόντες θυρεοὺς καὶ
δόρατα, καὶ πρόσωπον λέοντος τὰ
πρόσωπα αὐτῶν, καὶ κοῦφοι ὡς δορ-
κάδες ἐπὶ τῶν ὀρέων τῷ τάχει. ⁹ Ἀζὰ
ὁ ἄρχων, Ἀβδία ὁ δευτέρως, Ἐλιαβ ὁ
τρίτος, ¹⁰ Μασμανὰ ὁ τέταρτος, Ἱε-
ρεμίας ὁ πέμπτος, ¹¹ Ἰεθὶ ὁ ἕκτος, Ἐ-
λιαβ ὁ ἑβδομος, ¹² Ἰωανὰν ὁ ὀγδοος,
Ἐλιαζερ ὁ ἔννατος, ¹³ Ἱερεμία ὁ δέκα-
τος, Μελχαβανὰ ὁ ἐνδέκατος. ¹⁴ οὗ-
τοι ἐκ τῶν υἱῶν Γαδ ἄρχοντες τῆς
στρατιᾶς, εἰς τοῖς ἑκατὸν μικροὺς καὶ
μέγας τοὺς χιλιούς. ¹⁵ οὗτοι οἱ διαβάν-
τες τὸν Ἰορδάνην ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώ-
τῳ. καὶ οὗτος πεπληρωκὴς ἐπὶ πᾶσαν
κρηπίδα αὐτοῦ. καὶ ἐξειδίωξαν πάντας
τοὺς κατοικοῦντας αὐλῶνας ἀπὸ ἀνα-
τολῶν ἕως δυσμῶν. ¹⁶ καὶ ἦλθον ἀπὸ
τῶν υἱῶν Βενιαμὴν καὶ Ἰούδα εἰς βοή-
θειαν τοῦ Δαυὶδ. ¹⁷ καὶ Δαυὶδ ἐξηλ-
θεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν, καὶ ἔπεν
αὐτοῖς. εἰ εἰς εἰρήνην ἦκατε πρὸς μέ,
εἴη μοι καρδιά καθ' ἑαυτὴν ἐφ' ὑμᾶς.
καὶ εἰ τοῦ παραδοῦναι με τοῖς ἐχθροῖς
μου οὐκ ἐν ἀληθείᾳ χειρὸς, ἴδοι ὁ θεὸς
τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ ἐλέγξαιτο.
¹⁸ καὶ πνεῦμα ἐνέδυσε τὸν Ἀμασαὶ ἄρ-
χοντα τῶν τριάκοντα, καὶ ἔπεν. πο-
ρεύου καὶ ὁ λαὸς σου Δαυὶδ υἱὸς Ἰε-
σαι, εἰρήνη εἰρήνη σοι, καὶ εἰρήνη τοῖς
βοηθοῖς

βοηθοῖς σου, ὅτι ἐβοήθησέ σοι ὁ θεός σου. καὶ προσεδέξατο αὐτοὺς Δαυὶδ, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς ἄρχοντας τῶν δυνάμεων. ¹⁹ καὶ ἀπὸ Μανασσῆ προσχώρησαν πρὸς Δαυὶδ ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς ἄλλοφύλους ἐπὶ Σαοὺλ εἰς πόλεμον. καὶ οὐκ ἐβοήθησεν αὐτοῖς ὅτι ἐν βουλῇ ἐγένετο παρὰ τῶν στρατηγῶν τῶν ἄλλοφύλων λεγόντων, ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἐπιστρέψει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Σαοὺλ. ²⁰ ἐν τῷ πορευθῆναι τὸν Δαυὶδ εἰς Σικελὰν προσχώρησαν αὐτῷ ἀπὸ Μανασσῆ Ἐδνα, καὶ Ἰωαβὰθ, καὶ Ρωδιήλ, καὶ Μιχαὴλ, καὶ Ἰωσαβαίθ, καὶ Ἑλμουθ, καὶ Σμαθὶ, ἄρχηγοὶ χιλιάδων εἰσὶ τοῦ Μανασσῆ. ²¹ καὶ αὐτοὶ συνεμαχῆσαν τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τὸν Γεδδούρ, ὅτι δυνατοὶ ἰσχύος πάντες. καὶ ἦσαν ἡγούμενοι ἐν τῇ στρατιᾷ ἐν τῇ δυνάμει, ²² ὅτι ἡμέραν ἕξ ἡμέρας ἤρχοντο πρὸς Δαυὶδ εἰς δύναμιν μεγάλην ὡς δύναμις τοῦ θεοῦ. ²³ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων τῆς στρατιᾶς, οἱ ἐλθόντες πρὸς Δαυὶδ εἰς Χιβρὼν τοῦ ἀποστρέψαι τὴν βασιλείαν Σαοὺλ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸν λόγον κυρίου. ²⁴ υἱοὶ Ἰούδα θυρεοφόροι καὶ δορατοφόροι, ἕξ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ παρατάξεως. ²⁵ τῶν υἱῶν Συμεὼν, δυνατοὶ ἰσχύος εἰς παρατάξιν, ἑπτὰ χιλιάδες καὶ ἑκατόν. ²⁶ τῶν υἱῶν Λευὶ, τετρακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι. ²⁷ καὶ Ἰωαβὰς ὁ ἡγούμενος τῷ Ἀαρὼν, καὶ μετ' αὐτοῦ τρεῖς χιλιάδες καὶ ἑπτακόσιοι. ²⁸ καὶ Σαδὼκ νέος δυνατὸς ἰσχύϊ, καὶ τῆς πατρικῆς οἰκίας αὐτοῦ ἄρχοντες εἰκοσιδυο. ²⁹ καὶ τῶν υἱῶν Βενιαμὴν τῶν ἀδελφῶν Σαοὺλ, τρεῖς χιλιάδες. καὶ ἔτι τὸ πλεῖστον αὐτῶν ἀπεισκόπει τὴν φυλακὴν οἴκου Σαοὺλ. ³⁰ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐφραὶμ, εἰκοσι χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι δυνατοὶ ἰσχύϊ ἄνδρες ὀνομαστοὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. ³¹ καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως φυλῆς Μανασσῆ, δεκαοκτὼ χιλιάδες, καὶ οἱ ὠνομασθήσαν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ. ³² καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσάαχαρ γινώσκοντες ἀνεσιν εἰς τοὺς διακούς, γινώσκοντες τί ποιῇσαι Ἰσραὴλ διακόσιοι, καὶ πάν-

τες ἀδελφοὶ αὐτῶν μετ' αὐτῶν. ³³ καὶ ἀπὸ Ζαβουλὼν ἐκπορευόμενοι εἰς παράταξιν πολέμου ἐν πᾶσι σκένεσι πολεμικοῖς πεντήκοντα χιλιάδες βοηθήσαι τῷ Δαυὶδ οὐ χεροκένως. ³⁴ καὶ ἀπὸ Νεφθαλὶ ἄρχοντες χίλιοι, καὶ μετ' αὐτῶν ἐν θυρεοῖς καὶ δορασι τριακονηταεπτα χιλιάδες. ³⁵ καὶ ἀπὸ τῶν Δανιτῶν παρατασσόμενοι εἰς πόλεμον εἰκοσιοκτὼ χιλιάδες καὶ ὀκτακόσιοι. ³⁶ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀσὴρ ἐκπορευόμενοι βοηθήσαι εἰς πόλεμον, τεσσαράκοντα χιλιάδες. ³⁷ καὶ ἐκ πέρας τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ Ῥουβὴν, καὶ Γαδδὶ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως φυλῆς Μανασσῆ ἐν πᾶσι σκένεσι πολεμικοῖς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες. ³⁸ πάντες οὗτοι ἄνδρες πολεμισταὶ παρατασσόμενοι παρατάξιν ἐν ψυχῇ εἰρηνικῇ. καὶ ἦλθον εἰς Χιβρὼν τοῦ βασιλεύσαι τὸν Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ. καὶ ὁ κατάλοιπος Ἰσραὴλ ψυχὴ μία τοῦ βασιλεῦσαι τὸν Δαυὶδ. ³⁹ καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς ἐσθίοντες καὶ πίνοντες, ὅτι ἡτοίμασαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν. ⁴⁰ καὶ οἱ ὁμοροῦντες αὐτοῖς ἕως Ἰσάαχαρ καὶ Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλὶ, ἔφερον αὐτοῖς ἐπὶ τῶν καμήλων καὶ τῶν ὄνων καὶ τῶν ἡμίονων καὶ ἐπὶ τῶν μόσχων βρωμάτα, ἄλευρα, παλάθας, σταφίδας, ὄλινον, καὶ ἔλαιον, μόσχους καὶ πρόβατα εἰς πλήθος, ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ ἐβουλεύσατο Δαυὶδ μετὰ τῶν χιλιάρχων καὶ τῶν ἑκατοντάρχων παντὶ ἡγουμένῳ. ² καὶ εἶπε Δαυὶδ πάσῃ ἐκκλησίᾳ Ἰσραὴλ. εἰ ἐφ' ὑμῖν ἀγαθὸν καὶ παρὰ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν εὐοδωθῇ, ἀποστείλωμεν πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν τοὺς ὑπολειμμένους ἐν πάσῃ γῇ Ἰσραὴλ, καὶ μετ' αὐτῶν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται ἐν πόλεσι κατασχέσως αὐτοὶ, καὶ συναχθήσονται πρὸς ἡμᾶς, ³ καὶ μετενέγκωμεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἐξήτησαν αὐτὴν ἀφ' ἡμερῶν Σαοὺλ. ⁴ καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία τοῦ ποιῆσαι οὕτως, ὅτι εὐθύς ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ. ⁵ καὶ ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσραὴλ ἀπὸ ὁρίων Αἰγύπτου καὶ ἕως εἰσόδου

Ἡμᾶθ τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐκ πόλεως Ἰαρίμ. ⁶ καὶ ἀνῆγαγεν αὐτὴν Δαυὶδ. καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἀνέβη εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣ ἦν τοῦ Ἰούδα, τοῦ ἀναγαγεῖν ἐκεῖθεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ κυρίου καθήμενου ἐπὶ Χερουβὶμ, οὗ ἐπεκλήθη ὄνομα αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἐπέθηκαν τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἐφ' ἅμαξαν καὶνὴν ἐξ οἴκου Ἀμιναδάβ. καὶ Ὅζά καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἤγον τὴν ἅμαξαν. ⁸ καὶ Δαυὶδ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παίζοντες ἐναντίον τοῦ θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ ἐν ψαλμοδοίς, καὶ ἐν κινύραις, καὶ ἐν ῥάβδαις, ἐν τυμπάνοις, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν σάλπιγξι. ⁹ καὶ ἤλθοσαν ἕως τῆς ἁλωνος. καὶ ἐξέτεινεν Ὅζά τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ κατασεχεῖν τὴν κιβωτὸν, ὅτι ἐξέκλινεν αὐτὴν ὁ μόσχος. ¹⁰ καὶ ἐθυμώθη κύριος ὀργῇ ἐπὶ Ὅζά, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐκεῖ διὰ τὸ ἐκτείνειν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ ἀπέναντι τοῦ θεοῦ. ¹¹ καὶ ἠθύμησε Δαυὶδ, ὅτι δέκοψε κύριος διακοπὴν ἐν Ὅζά, καὶ ἐκάλεσε τὸν τόπον ἐκεῖνον Διακοπὴ Ὅζά ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹² καὶ ἐφοβήθη Δαυὶδ τὸν θεὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγων. πῶς εἰσοίσω τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ πρὸς ἑμαυτόν; ¹³ καὶ οὐκ ἀπέστρεψε Δαυὶδ τὴν κιβωτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς πόλιν Δαυὶδ, καὶ ἐξέκλινεν αὐτὴν εἰς οἶκον Ἀβιδδαρά τοῦ Γεθαίου. ¹⁴ καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ θεοῦ ἐν οἴκῳ Ἀβιδδαρά τρεῖς μῆνας. καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς Ἀβιδδαρά, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἀπέστειλε Χειράμ βασιλεὺς Τύρου ἀγγέλους πρὸς Δαυὶδ, καὶ ξύλα κέδρινα, καὶ οἰκοδόμους, καὶ τέκτονας ξύλων, τοῦ οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον. ² καὶ ἔγνω Δαυὶδ ὅτι ἠτοίμασεν αὐτὸν κύριος εἰς βασιλείαν ἐπὶ Ἰσραὴλ, ὅτι ἠῤῥώθη εἰς ὕψος ἡ βασιλεία αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἔλαβε Δαυὶδ ἑτὶ γυναῖκας ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἐτέχθησαν Δαυὶδ ἑτὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες. ⁴ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν τῶν τεχθέντων οἱ ἦσαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ. Σαμαά, Σωβάβ, Νάθαν, καὶ Σιλωμών, ⁵ καὶ Βαάρ, καὶ

Ἐλισά, καὶ Ἐλιφαλῆθ, ⁶ καὶ Ναγέθ, καὶ Ναφάθ, καὶ Ἰαφιέ, ⁷ καὶ Ἐλισαμαέ, καὶ Ἐλιαδέ καὶ Ἐλιφαλά. ⁸ καὶ ἤκουσαν ἀλλόφυλοι ὅτι ἐγρίσθη Δαυὶδ βασιλεὺς ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ. καὶ ἀνέβησαν πάντες οἱ ἀλλόφυλοι ζητῆσαι τὸν Δαυὶδ. καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς. ⁹ καὶ ἀλλόφυλοι ἦλθον, καὶ συνέπεσον ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων. ¹⁰ καὶ ἐπρωτήθη Δαυὶδ διὰ τοῦ θεοῦ, λέγων. εἰ ἀναβῶ ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς μου; καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος. ἀνάβηθι, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖράς σου. ¹¹ καὶ ἀνέβη εἰς Βαὰλ Φαρασὶν, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς ἐκεῖ Δαυὶδ. καὶ εἶπε Δαυὶδ. δέκοψεν ὁ θεὸς τοὺς ἐχθρούς μου ἐν χειρὶ μου, ὥς διακοπὴν ὕδατος. διὰ τοῦτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου, Διακοπὴ Φαρασὶν. ¹² καὶ ἐγκατέλιπον ἐκεῖ τοὺς θεοὺς αὐτῶν οἱ ἀλλόφυλοι. καὶ εἶπε Δαυὶδ κατακαῦσαι ἐν πυρὶ. ¹³ καὶ προσέθεντο ἐν τῇ κοιλάδι τῶν γιγάντων. ¹⁴ καὶ ἠρώτησε Δαυὶδ ἑτὶ ἐν θεῷ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός. οὐ πορεύσῃ ὀπίσω αὐτῶν. ἀποστρέφου ἀπ' αὐτῶν. καὶ παρέσθαι αὐτοῖς πλησίον τῶν ἀπίων. ¹⁵ καὶ ἔσται ἐν τῷ ἀκούσαις σε τὴν φωνὴν τοῦ συσσεισμοῦ αὐτῶν ἄκρων τῶν ἀπίων, τότε εἰσελεύσῃ εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι ἐξῆλθεν ὁ θεός ἐμπροσθέν σου τοῦ πατάξαι τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων. ¹⁶ καὶ ἐποίησε καθὼς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ θεός. καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων ἀπὸ Γαβαὼν ἕως Γαζηρά. ¹⁷ καὶ ἐγένετο ὄνομα Δαυὶδ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ κύριος ἔδωκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ ἐποίησεν αὐτῷ οἰκίας ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἠτοίμασε τὸν τόπον τῇ κιβωτῷ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτῇ σκηνήν. ² τότε εἶπε Δαυὶδ. οὐκ ἔστιν ἄραι τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἡ τοὺς Λευίτας, ὅτι αὐτοὺς ἐξελέξατο κύριος αἰρεῖν τὴν κιβωτὸν κυρίου, καὶ λειτουργεῖν αὐτῷ ἕως αἰῶνος. ³ καὶ

ἐξεκ-

ἐξεκκλησίασε Δαυὶδ τὸν πάντα Ἰσρα-
 ῆλ ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἀνενέγκαι τὴν
 κιβωτὸν κυρίου εἰς τὸν τόπον ὃν ἡτοί-
 μασεν αὐτῇ. ⁴ καὶ συνήγαγε Δαυὶδ
 τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν τοὺς Λευίτας. ⁵ τῶν
 υἱῶν Καὰθ Οὐριήλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἑκατὸν εἰκοσι. ⁶ τῶν
 υἱῶν Μεραρὶ Ἀσαΐα ὁ ἄρχων καὶ οἱ
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ, διακόσιοι εἰκοσι. ⁷ τῶν
 υἱῶν Γεδσὼν Ἰωήλ ὁ ἄρχων καὶ οἱ
 ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἑκατὸν τριάκοντα. ⁸
 τῶν υἱῶν Ἐλυσάφατ Σμεὶ ὁ ἄρχων
 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, διακόσιοι.
⁹ τῶν υἱῶν Χεβρώμ Ἐλιήλ ὁ ἄρχων
 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὀγδοήκοντα.
¹⁰ τῶν υἱῶν Ὀζιήλ Ἀμινὰδὰβ ὁ ἄρχων
 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἑκατὸν δεκαδύο.
¹¹ καὶ ἐκάλεσε Δαυὶδ τὸν Σαδὼκ καὶ
 Ἀβιάθαρ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευί-
 τας, τὸν Οὐριήλ, Ἀσαΐαν, καὶ Ἰωήλ,
 καὶ Σμαϊαν, καὶ Ἐλιήλ, καὶ Ἀμινὰ-
 δὰβ, ¹² καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὑμεῖς ἄρχον-
 τες πατριῶν τῶν Λευιτῶν, ἀγνίσθητε
 ὑμεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, καὶ ἀνοί-
 σετε τὴν κιβωτὸν τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ, οὗ
 ἡτοίμασα αὐτῇ. ¹³ ὅτι οὐκ ἐν τῷ πρό-
 τερον ὑμᾶς εἶναι διέκοψεν ὁ θεὸς ἡ-
 μῶν ἐν ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐξεζητήσαμεν ἐν
 κοίματι. ¹⁴ καὶ ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς
 καὶ οἱ Λευῖται, τοῦ ἀνενέγκαι τὴν κι-
 βωτὸν θεοῦ Ἰσραήλ. ¹⁵ καὶ ἔλαβον οἱ
 υἱοὶ τῶν Λευιτῶν τὴν κιβωτὸν τοῦ
 θεοῦ, ὡς ἐνετείλατο Μωυσῆς ἐν λόγῳ
 θεοῦ κατὰ τὴν γραφὴν, ἐν ἀναφορεῦ-
 σιν ἐπ' αὐτοὺς. ¹⁶ καὶ εἶπε Δαυὶδ τοῖς
 ἄρχουσιν τῶν Λευιτῶν. στήσατε τοὺς
 ἀδελφούς αὐτῶν τοὺς ψαλτωδοὺς ἐν
 ὀργάνοις, νάβλαις, κινύραις, καὶ κυμ-
 βάλαις τοῦ φωνῆσαι εἰς ὕψος ἐν φωνῇ
 εὐφροσύνης. ¹⁷ καὶ ἔστησαν οἱ Λευί-
 ται τὸν Αἰμὰν υἱὸν Ἰωήλ. ἐκ τῶν ἀ-
 δελφῶν αὐτοῦ Ἀσαφ υἱὸς Βαραχία.
 καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρὶ ἀδελφῶν αὐ-
 τοῦ Αἰθὰν υἱὸς Κισαίου. ¹⁸ καὶ μετ'
 αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ δευτέροι,
 Ζαχαρίας, καὶ Ὀζιήλ, καὶ Σεμραμὼθ,
 καὶ Ἰεὺλ, καὶ Ἐλισήλ, καὶ Ἐλιὰβ,
 καὶ Βαναΐα, καὶ Μασσαΐα, καὶ Ματ-
 θαθία, καὶ Ἐλιφενὰ, καὶ Μακελλία,
 καὶ Ἀβδεδομ, καὶ Ἰεὺλ, καὶ Ὀζίας,
 οἱ πυλωροί. ¹⁹ καὶ οἱ ψαλτωδοί, Αἰ-

μὰν, Ἀσαφ, καὶ Αἰθὰν ἐν κυμβάλοις
 χαλκοῦς τοῦ ἀκουσθῆναι ποιῆσαι.
²⁰ Ζαχαρίας, καὶ Ὀζιήλ, Σεμραμὼθ,
 Ἰεὺλ, Ἐνι, Ἐλιὰβ, Μασσαΐας, Βα-
 ναΐας ἐν νάβλαις ἐπὶ ἀλαιμῶθ. ²¹ καὶ
 Ματταθίας, καὶ Ἐλιφαλὸν, καὶ Μα-
 κενία, καὶ Ἀβδεδομ, καὶ Ἰεὺλ, καὶ
 Ὀζίας ἐν κινύραις ἀμασενὶθ τοῦ ἐνισχυ-
 σαι. ²² καὶ Χωνενία ἄρχων τῶν Λευι-
 τῶν ἄρχων τῶν ᾠδῶν, ὅτι συνετὸς ἦν.
²³ καὶ Βαραχία καὶ Ἐλκανὰ πυλωροὶ
 τῆς κιβωτοῦ. ²⁴ καὶ Σομνία, καὶ Ἰω-
 σαφατ, καὶ Ναθαναήλ, καὶ Ἀμασαΐ,
 καὶ Ζαχαρία, καὶ Βαναΐα, καὶ Ἐλιέ-
 ζερ οἱ ἱερεῖς σάλπιγγοντες ταῖς σάλπιγ-
 ξιν ἐμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ.
 καὶ Ἀβδεδομ, καὶ Ἰεὺα πυλωροὶ τῆς
 κιβωτοῦ τοῦ θεοῦ. ²⁵ καὶ ἦν Δαυὶδ
 καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ καὶ οἱ χι-
 λιαρχοὶ οἱ πορευόμενοι, τοῦ ἀναγα-
 γεῖν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐξ οἴ-
 κου Ἀβδεδομ ἐν εὐφροσύνῃ. ²⁶ καὶ ἐ-
 γένετο ἐν τῷ κατισχύσαι τὸν θεὸν τοὺς
 Λευίτας αἰρόντας τὴν κιβωτὸν τῆς
 διαθήκης κυρίου, καὶ ἔδυσαν ἀν' ἑπτὰ
 μόσχους, καὶ ἀν' ἑπτὰ κριοὺς. ²⁷ καὶ
 Δαυὶδ περιέζωσμένος ἐν στολῇ βυσσί-
 νη, καὶ πάντες οἱ Λευῖται αἰρόντες
 τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου, καὶ οἱ
 ψαλτωδοί, καὶ Χωνενίας ὁ ἄρχων τῶν
 ᾠδῶν τῶν ᾄδόντων, καὶ πᾶς Δαυὶδ
 στολῇ βυσσίνῃ. ²⁸ καὶ ὅτι ὅτι Ἰσραὴλ
 ἀνάγοντες τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυ-
 ρίου ἐν σημασίᾳ, καὶ ἐν φωνῇ σωφῆρ,
 καὶ ἐν σάλπιγι, καὶ ἐν κυμβάλοις ἀ-
 ναφωνοῦντες ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύ-
 ραις. ²⁹ καὶ ἐγένετο ἡ κιβωτὸς διαθή-
 κης κυρίου, καὶ ἦλθεν ἕως πόλεως Δα-
 υὶδ. καὶ Μελχὶὸλ ἡ θυγάτηρ Σαουλ
 παρέκυνε διὰ τῆς θυρίδος, καὶ εἶδε
 τὸν βασιλέα Δαυὶδ ὀρχούμενον καὶ
 παίζοντα, καὶ ἐξουδένωσεν αὐτὸν ἐν
 τῇ ψυχῇ αὐτῆς.

ΚΕ Φ. Ις'.

Καὶ εἰσῆγεν τὴν κιβωτὸν τοῦ θε-
 οῦ, καὶ ἀπρηξάντο αὐτὴν ἐν μέσῳ
 τῆς σκηνῆς ἧς ἐπήξεν αὐτῇ Δαυὶδ, καὶ
 προσῆγεν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ σω-
 τηρίου ἐναντίον τοῦ θεοῦ. ² καὶ συνε-
 τέλεσε Δαυὶδ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώμα-
 τα καὶ σωτηρίου, καὶ εὐλόγησε τὸν
 λαόν

λαὸν ἐν ὀνόματι κυρίου. ³ καὶ διεμέρισε παντὶ ἀνδρὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ ἀνδρός καὶ ἕως γυναικός, τῷ ἀνδρὶ ἄρτον ἕνα ἄρτοκοπικόν, καὶ ἄμορτιν. ⁴ καὶ ἔταξε κατὰ πρόσωπον τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐκ τῶν Λευιτῶν λειτουργοῦντας ἀναφωνοῦντας, καὶ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν κύριον τὸν θεὸν Ἰσραὴλ. ⁵ Ἀσάφ ὁ ἡγούμενος, καὶ δευτερεύων αὐτῷ Ζαχαρίας, Ἰεὺλ, Σιμιραμὼθ, καὶ Ἰεὺλ, Ματταθίας, Ἐλιαβ, καὶ Βαναΐας, καὶ Ἀβδεδὸμ. καὶ Ἰεὺλ ἐν ὄργανοις, νάβλαις, κινύραις, καὶ Ἀσάφ ἐν κυμβάλοις ἀναφωνῶν. ⁶ καὶ Βαναΐας, καὶ Ὀζιήλ οἱ ἱερεῖς ἐν ταῖς σάλπιγξι διαπαντὸς ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης τοῦ θεοῦ. ⁷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τότε ἔταξε Δαυὶδ ἐν ὀρχῇ τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ἐν χειρὶ Ἀσάφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. ⁸ ΩΔΗ'. ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ἐπικαλεῖσθε αὐτὸν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ. γνωρίσατε ἐν λαοῖς τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ, ⁹ ἄσατε αὐτῷ καὶ ὑμνήσατε αὐτῷ, διηγῆσασθε πᾶσι τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε κύριος. ¹⁰ αἰνεῖτε ἐν ὀνόματι ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐφρανθήσεται καρδίᾳ ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ. ¹¹ ζητήσατε τὸν κύριον καὶ ἰσχύσατε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. ¹² μνημονεύετε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε, τέρατα καὶ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. ¹³ σπέρμα Ἰσραὴλ παῖδες αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. ¹⁴ αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. ¹⁵ μνημονεύομεν εἰς αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. λόγον αὐτοῦ ὃν ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς, ¹⁶ ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τὸν ὄρκον αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. ¹⁷ ἔσθῃσιν αὐτὸν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, τῷ Ἰσραὴλ διαθήκην αἰώνιον, ¹⁸ λέγων. σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν σχολίνουίς κληρονομίας ὑμῶν. ¹⁹ ἐν τῷ γενέσθαι αὐτοὺς ὀλιγοστούς ἀριθμῶ ὡς ἐμικρύνθησαν, καὶ παρωκισαν ἐν αὐτῇ. ²⁰ καὶ ἐπορεύθησαν ἀπὸ ἐθνῶν εἰς ἔθνος, καὶ ἀπὸ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. ²¹ οὐκ ἄφηκεν ἄνδρα τοῦ δυναστεῦσαι αὐτούς. καὶ ἤλεγξε περὶ αὐτῶν βασιλεῖς. ²² μὴ ἄ-

ψησθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφηταῖς μου μὴ πονηρεύσεθε. ²³ ἄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῇ, ἀναγγεῖλατε ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν σωτηρίαν αὐτοῦ. ²⁴ ἐξηγείσθε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. ²⁵ ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς. ²⁶ ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν ἰδῶλα, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν οὐρανοὺς ἐποίησε. ²⁷ δόξα καὶ ἔπαινος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, ἰσχύς καὶ καύχημα ἐν τόπῳ αὐτοῦ. ²⁸ δότε τῷ κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, δότε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ ἰσχύν, ²⁹ δότε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. λάβετε ὄρα καὶ ἐνέγκετε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε κυρίῳ ἐν αὐλαῖς ἁγίαις αὐτοῦ. ³⁰ φοβηθῆτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῇ, κατορθωθῆτω ἡ γῇ, καὶ μὴ σαλευθῆτω. ³¹ εὐφρανθῆτω ὁ οὐρανὸς καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῇ, καὶ εἰπάτωσαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κυριὸς βασιλεύων. ³² βομβήσει ἡ θάλασσα σὺν τῷ πληρώματι, καὶ ξύλον ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ. ³³ τότε εὐφρανθήσεται τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἤλθε κρίναι τὴν γῆν. ³⁴ ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ³⁵ καὶ εἴπατε, σωσον ἡμᾶς, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, καὶ ἄθροισον ἡμᾶς, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, τοῦ αἰνεῖν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου, καὶ καυχᾶσθαι ἐν ταῖς αἰνεσεσί σου. ³⁶ εὐλογημένος κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, καὶ ἔρει πᾶς ὁ λαὸς, ἀμήν. καὶ ᾗνουν τὸν κυρίῳ. ³⁷ καὶ κατέλιπον ἐκεῖ ἐναντι τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου τὸν Ἀσάφ καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, τοῦ λειτουργεῖν ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ διαπαντὸς τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν. ³⁸ καὶ Ἀβδεδὸμ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἐξηκοντα καὶ ὀκτώ. καὶ Ἀβδεδὸμ υἱὸς Ἰδιθούν, καὶ Ὅσα εἰς τοὺς πυλωρούς. ³⁹ καὶ τὸν Σαδὼκ τὸν ἱερέα καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς ἐναντίον τῆς σκηνῆς κυρίου ἐν Βαμὰ τῇ ἐν Γαβαὼν, ⁴⁰ τοῦ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ τοῦ

θυ-

Θυσιάστριον τῶν ὀλοκαυμάτων διαπαντός τοπρὸ καὶ τοιοσπέρας, καὶ κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου ὅσα ἐνετείλατο ἐφ' υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ Μωυσῆ τοῦ θεράποντος τοῦ Θεοῦ. ⁴¹ καὶ μετ' αὐτοῦ Αἰμάν καὶ Ἰδιθὺν, καὶ οἱ λοιποὶ ἐκλεγέντες ἐπ' ὀνόματος τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλκος αὐτοῦ. ⁴² καὶ μετ' αὐτῶν σάλπιγγες καὶ κύμβαλα τοῦ ἀναφρονεῖν καὶ ὄργανα τῶν ᾠδῶν τοῦ Θεοῦ, οἱ δὲ υἱοὶ Ἰδιθὺν εἰς τὴν πύλην. ⁴³ καὶ ἐπορεύθη πᾶς ὁ λαὸς ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψε Δαυὶδ τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἐγένετο ὡς κατώκησε Δαυὶδ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Νάθαν τὸν προφήτην. ἰδοὺ ἐγὼ κατοικῶ ἐν οἴκῳ κεδρίνῳ, καὶ ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου ὑποκάτω δένδρεων. ² καὶ εἶπε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ. πᾶν τὸ ἐν τῇ ψυχῇ σου ποίει, ὅτι θεὸς μετὰ σοῦ. ³ καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Νάθαν. ⁴ πορεύου καὶ εἰπον πρὸς Δαυὶδ τὸν δούλόν μου. οὕτως εἶπε κύριος. οὐ σὺ οἰκοδομήσεις μοι οἶκον τοῦ κατοικῆσαι με ἐν αὐτῷ. ⁵ ὅτι οὐ κατώκησα ἐν οἴκῳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνήγαγον τὸν Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἤμην ἐν σκηνῇ καὶ ἐν καλύμματι. ⁶ ἐν πᾶσιν οἷς διήλθον ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, εἰ λαλῶν ἐλάλησα πρὸς μίαν φυλὴν τοῦ Ἰσραὴλ οἷς ἐνετείλαμην τοῦ ποιμαίνειν τὸν λαόν μου λέγων, ὅτι οὐκ ὠκοδομήσατέ μοι οἶκον κεδρίνον. ⁷ καὶ νῦν οὕτως ἐρέτε τῷ δούλῳ μου Δαυὶδ. τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐγὼ ἔλαβόν σε ἐκ τῆς μάνδρας ἐξόπισθεν τῶν ποιμνίων τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, ⁸ καὶ ἤμην μετὰ σοῦ ἐν πᾶσιν οἷς ἐπορεύθης, καὶ ἐξωλόθρευσα πάντας τοὺς ἐχθρούς σου ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἐποίησα σοι ὄνομα κατὰ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. ⁹ καὶ θήσονται τόπον τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ, καὶ καταφυτεύσω αὐτόν, καὶ κατασκευάσει καθ' ἑαυτόν, καὶ οὐ μεριμνήσει ἔτι, καὶ οὐ

προσθήσει υἱὸς ἀδικίας τοῦ ταπεινώσαι αὐτόν καθὼς ἀρχῆς, ¹⁰ καὶ ἀφ' ἡμερῶν ὧν ἔταξα κοιτάς ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ ἐταπεινώσω πάντας τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ αὐξήσω σε καὶ οἶκον οἰκοδομήσει σοι κύριος. ¹¹ καὶ ἔσται ὅταν πληρωθῶσιν ἡμέραι σου καὶ κοιμηθῇ μετὰ τῶν πατέρων σου, καὶ ἀναστήσω τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ ὃς ἔσται ἐκ τῆς κοιλίας σου, καὶ ἐτοιμάσω τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. ¹² αὐτὸς οἰκοδομήσει μοι οἶκον, καὶ ἀνορθώσω τὸν θρόνον αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. ¹³ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν. καὶ τὸ ἔλκος μου οὐκ ἀποστήσω ἀπ' αὐτοῦ, ὡς ἀπέστησα ἀπὸ τῶν ὄντων ἐμπροσθέν σου. ¹⁴ καὶ πιστώσω αὐτόν ἐν οἴκῳ μου καὶ ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος ἕως αἰῶνος. ¹⁵ κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν ὅρασιν ταύτην, οὕτως ἐλάλησε Νάθαν πρὸς Δαυὶδ. ¹⁶ καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι κυρίου, καὶ εἶπε. τίς εἰμι ἐγὼ κύριε ὁ Θεός; καὶ τίς ὁ οἶκός μου, ὅτι ἡγάπησάς με ἕως αἰῶνος; ¹⁷ καὶ ἐσμικρυνθῇ ταῦτα ἐνώπιόν σου ὁ Θεός, καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου ἐκ μακρῶν, καὶ ἐπέιδές με ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ὑψώσας με κύριε ὁ Θεός. ¹⁸ τί προσθήσει ἔτι Δαυὶδ πρὸς σέ τοῦ δοξάσαι; καὶ σὺ τὸν δούλόν σου οἶδας, ¹⁹ καὶ κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας τὴν πᾶσαν μεγαλωσύνην. ²⁰ κύριε οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν σου κατὰ πάντα ὅσα ἠκούσαμεν ἐν ὧσιν ἡμῶν. ²¹ καὶ οὐκ ἔστιν ὡς ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ ἔθνος ἔτι ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὠδήγησεν αὐτόν ὁ Θεὸς τοῦ λυτρώσασθαι λαὸν ἑαυτοῦ, τοῦ θέσθαι ἑαυτῷ ὄνομα μέγα καὶ ἐπιφανές, τοῦ ἐκβαλεῖν ἀπὸ προσώπου λαοῦ σου οὓς ἐλυτρώσω ἐξ Αἰγύπτου ἔθνη. ²² καὶ ἔδωκας τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ σεαυτῷ λαόν ἕως αἰῶνος, καὶ σὺ κύριος ἐγενήθης αὐτοῖς εἰς Θεόν. ²³ καὶ νῦν κύριε ὁ λόγος σου ὃν ἐλάλησας πρὸς τὸν παῖδά σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, πιστωθῆτω ἕως αἰῶνος. καὶ ποιήσον καθὼς ἐλάλησας, ²⁴ καὶ πιστω-

πιστωθήτω καὶ μεγαλυνθήτω τὸ ὄνομα σου ἕως αἰῶνος, λεγόντων, κύριε κύριε παντοκράτωρ θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος Δαυὶδ παῖδός σου ἀνωρθώμενος ἐναντίον σου. ²⁵ ὅτι σὺ κύριος ὁ θεός μου ἤνοιξας τὸ οὖς τοῦ παιδός σου τοῦ οἰκοδομήσαι αὐτῷ οἶκον, διὰ τοῦτο εὗρεν ὁ παῖς σου τοῦ προσεύξασθαι κατὰ πρόσωπόν σου. ²⁶ καὶ νῦν κύριε σὺ εἰ αὐτός θεός, καὶ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. ²⁷ καὶ νῦν ἤρξει τοῦ εὐλογῆσαι τὸν οἶκον τοῦ παιδός σου, τοῦ εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα ἐναντίον σου. ὅτι σὺ κύριε εὐλόγησας, καὶ εὐλόγησον εἰς τὸν αἰῶνα.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τοὺς ἄλλοφύλους καὶ ἐτροπώσατο αὐτούς, καὶ ἔλαβε τὴν Γεθ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἐκ χειρὸς ἄλλοφύλων. ² καὶ ἐπάταξε τὴν Μωάβ, καὶ ἦσαν Μωάβ παῖδες τῷ Δαυὶδ φέροντες δῶρα. ³ καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ τὸν Ἀδρααζάρ βασιλέα Σουβὰ Ἡμαθ πορευομένου αὐτοῦ ἐπιστήσαι χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ποταμὸν Εὐφράτην. ⁴ καὶ προκατελάβετο Δαυὶδ αὐτῶν χίλια ἄρματα καὶ ἑπτὰ χιλιάδας ἵππων καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πεζῶν. καὶ παρέλυσεν Δαυὶδ πάντα τὰ ἄρματα, καὶ ὑπελείπετο ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν ἄρματα, ⁵ καὶ ἦλθε Σύρος ἐκ Λαμασκου βοηθῆσαι Ἀδρααζάρ βασιλεῖ Σουβὰ, καὶ ἐπάταξε Δαυὶδ ἐν τῷ Σύρῳ εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας ἀνδρῶν. ⁶ καὶ ἔθετο Δαυὶδ φρουρὰν ἐν Συρίᾳ τῇ κατὰ Λαμασκόν, καὶ ἦσαν τῷ Δαυὶδ εἰς παῖδας φέροντας δῶρα. καὶ ἔσωσε κύριος Δαυὶδ ἐν πάσιν οἷς ἐπορεύετο. ⁷ καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τοὺς κλοιούς τοὺς χρυσοὺς οἳ ἦσαν ἐπὶ τοὺς παῖδας Ἀδρααζάρ, καὶ ἠνεγκεν αὐτούς εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁸ καὶ ἐκ τῆς Ματαβέθ καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν πόλεων τῶν Ἀδρααζάρ ἔλαβε Δαυὶδ χαλκὸν πολὺν σφόδρα. ἐξ αὐτοῦ ἐποίησεν Σαλωμών τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν, καὶ τοὺς σῦλους καὶ τὰ σκεύη τα χαλκᾶ. ⁹ καὶ ἤκουσε Θωὰ βασιλεὺς Ἡμαθ, ὅτι ἐπάταξε Δαυὶδ τὴν πᾶσαν δύναμιν Ἀδρααζάρ βασιλέως Σουβὰ. ¹⁰ καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἀδουράμ υἱόν

αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Δαυὶδ τοῦ ἐρωτῆσαι αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην, καὶ τοῦ εὐλογῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ οὗ ἐπολέμησε τὸν Ἀδρααζάρ καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, ὅτι ἀνὴρ πολέμιος Θωὰ ἦν τῷ Ἀδρααζάρ. καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ, καὶ τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χαλκᾶ, ¹¹ καὶ ταῦτα ἤρτισεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ κυρίῳ μετὰ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσίου οὗ ἔλαβεν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, ἐξ Ἰδουμαίας, καὶ Μωάβ, καὶ ἐξ υἱῶν Ἀμμων, καὶ ἐκ τῶν ἄλλοφύλων, καὶ ἐξ Ἀμαλῆ. ¹² καὶ Ἀβιὰ υἱὸς Σαρουΐας ἐπάταξε τὴν Ἰδουμαίαν ἐν κοιλάδι τῶν ἁλῶν, ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας. ¹³ καὶ ὅτιετο ἐν τῇ κοιλάδι φρουρὰς, καὶ ἦσαν πάντες οἱ Ἰδουμαῖοι παῖδες Δαυὶδ. καὶ ἔσωσε κύριος τὸν Δαυὶδ ἐν πάσιν οἷς ἐπορεύετο. ¹⁴ καὶ ἐβασίλευσε Δαυὶδ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἦν ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην τῷ παντὶ λαῷ αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ Ἰωαβ υἱὸς Σαρουΐας οὗ τῆς στρατιᾶς, καὶ Ἰωσαφὰτ υἱὸς Ἀχιλὸυδ ὁ ὑπομνηματογράφος, ¹⁶ καὶ Σιδάκ υἱὸς Ἀχιτωβ καὶ Ἀχιμέλεχ υἱὸς Ἀβιάθου οἱ ἱερεῖς, καὶ Σουσά γραμματεὺς, ¹⁷ καὶ Βαναίας υἱὸς Ἰωδαὲ ἐπὶ τοῦ Χερεθὶ καὶ ἐπὶ τοῦ Φελεθί. καὶ υἱοὶ Δαυὶδ οἱ πρῶτοι διάδοχοι τοῦ βασιλείως.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα ἀπέθανε Ναὰς βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀνὰν υἱὸς αὐτοῦ ἀντὶ αὐτοῦ. ² καὶ εἶπε Δαυὶδ. ποιήσω ἔλεος μετὰ Ἀνὰν υἱοῦ Ναὰς, ὥς ἐποίησεν ὁ πατήρ αὐτοῦ μετ' ἐμοῦ ἔλεος. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους Δαυὶδ τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἦλθον παῖδες Δαυὶδ εἰς γῆν υἱῶν Ἀμμων πρὸς Ἀνὰν τοῦ παρακαλέσαι αὐτόν. ³ καὶ εἶπον ἄρχοντες υἱῶν Ἀμμων πρὸς Ἀνὰν. μὴ δοξάζων Δαυὶδ τὸν πατέρα σου ἐναντίον σου ἀπέστειλὲ σοι παρακαλοῦντας; οὐχί, ὅπως ἐξευνήσωσι τὴν πόλιν, καὶ τοῦ κατασκοπῆσαι τὴν γῆν ἦλθον παῖδες αὐτοῦ πρὸς σέ; ⁴ καὶ ἔλαβεν Ἀνὰν τοὺς παῖδας Δαυὶδ καὶ ἐξύρρησεν αὐτούς καὶ ἀφείλε τῶν μανδύων αὐτῶν τὸ ἥμισυ ἕως τῆς ἀναβολῆς, καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς. ⁵ καὶ ἦλθον

θον ἀπαγγέλλαι τῷ Δαυὶδ περὶ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ἡτιωμένοι σφόδρα. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. καθίσαιτε ἐν Ἱερικῶ ἕως τοῦ ἀνατεῖλαι τοὺς πῶγωνας ὑμῶν, καὶ ἀνακάμψατε. ⁶ καὶ εἶδον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ὅτι ᾔσχυθη λαὸς Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλεν Ἀνὰν καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν χίλια τάλαντα ἀργυρίου τοῦ μισθώσασθαι ἑαυτοῖς ἐκ Συρίας Μεσποταμίας καὶ ἐκ Συρίας Μααχά καὶ παρὰ Σωβὰλ ἄρματα καὶ ἵππεις. ⁷ καὶ ἐμισθώσαντο ἑαυτοὺς δύο καὶ τριάκοντα χιλιάδας ἄρμάτων, καὶ τὸν βασιλεῖα Μααχά καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἦλθον καὶ παρενέβαλον κατέναντι Μηδαβά. καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν συνήχθησαν ἐκ τῶν πόλεων αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸ πολεμῆσαι. ⁸ καὶ ἤκουσε Δαυὶδ, καὶ ἀπέστειλε τὸν Ἰωάβ καὶ πᾶσαν τὴν στρατιάν τῶν δυνατῶν. ⁹ καὶ ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν, καὶ παρατάσσονται εἰς πόλεμον παρὰ τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ ἐλθόντες παρενέβαλον καθ' ἑαυτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ. ¹⁰ καὶ εἶδεν Ἰωάβ ὅτι γέγονασιν ἀντιπρόσωποι τοῦ πολεμεῖν πρὸς αὐτὸν κατὰ πρόςωπον καὶ ἐξόπισθε, καὶ ἐξελέξατο ἐκ παντὸς νεανίου ἐξ Ἰσραὴλ καὶ παρετάξαντο ἐναντίον τοῦ Σύρου. ¹¹ καὶ τὸ κατάλοιπον τοῦ λαοῦ ἔδωκεν ἐν χειρὶ Ἀβισαὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ παρετάξαντο ἐξεναντίας υἱῶν Ἀμμὼν. ¹² καὶ εἶπεν. ἔάν κρατήσῃ ὑπὲρ ἐμέ ὁ Σύρος καὶ ἔσῃ μοι εἰς σωτηρίαν. καὶ ἔάν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν κρατήσωσιν ὑπὲρ σέ, καὶ σώσω σε. ¹³ ἀνδρίζου, καὶ ἐνισχύσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν πόλεων τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ κυριεῖ τὸ ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ποιήσῃ. ¹⁴ καὶ παρετάξατο Ἰωάβ καὶ ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ κατέναντι Σύρων εἰς πόλεμον, καὶ ἔφυγον ἀπ' αὐτῶν. ¹⁵ καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν εἶδον ὅτι ἔφυγον οἱ Σύροι, καὶ ἔφυγον καὶ αὐτοὶ ἀπὸ προσώπου Ἀβισαὶ, καὶ ἀπὸ προσώπου Ἰωάβ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν. καὶ ἦλθεν Ἰωάβ εἰς Ἱερουσαλὴμ. ¹⁶ καὶ εἶδεν ὁ Σύρος ὅτι ἐτροπώσατο αὐτὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους. καὶ ἐξήγαγον τὸν

Σύρον ἐκ τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σωφάθ ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Ἀδρααζάρ ἐμπροσθεν αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ἀπηγγέλλη τῷ Δαυὶδ, καὶ συνήγαγε τὸν πάντα Ἰσραὴλ, καὶ διέβη τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτούς, καὶ παρετάξατο ἐπ' αὐτούς. καὶ παρατάσσεται Δαυὶδ ἐξεναντίας τοῦ Σύρου εἰς πόλεμον. καὶ ἐπολέμησαν αὐτόν. ¹⁸ καὶ ἔφυγε Σύρος ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ. καὶ ἀπέκτεινε Δαυὶδ ἀπὸ τοῦ Σύρου ἑπτὰ χιλιάδας ἄρμάτων, καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδας πζῶν, καὶ τὸν Σωφάθ ἀρχιστράτηγον δυνάμεως ἀπέκτεινε. ¹⁹ καὶ εἶδον παῖδες Ἀδρααζάρ ὅτι ἐπταίकाσιν ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ, καὶ διέθεντο μετὰ Δαυὶδ, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Σύρος τοῦ βοηθηῖσαι τοῖς υἱοῖς Ἀμμὼν ἐτι.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπιόντι ἐτι ἐν τῇ ἐξόδῳ τῶν βασιλέων, καὶ ἦγαγεν Ἰωάβ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς στρατιᾶς, καὶ ἐφθειραν τὴν χώραν υἱῶν Ἀμμὼν. καὶ ἦλθε καὶ περιεκαθίσαι τὴν Ραββὰ, καὶ Δαυὶδ ἐκάθισεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἐπάταξεν Ἰωάβ τὴν Ραββὰ, καὶ κατέσκαψεν αὐτήν. ² καὶ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν στέφανον Μολχὸμ τοῦ βασιλεῶς αὐτῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς· αὐτοῦ, καὶ εὐρέθη ὁ σταθμὸς αὐτοῦ τάλαντον χρυσίου, καὶ ἐν αὐτῷ λίθος τίμιος, καὶ ἦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Δαυὶδ. καὶ σκύλα τῆς πόλεως ἐξήνεγκε πολλὰ σφόδρα, ³ καὶ τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῇ ἐξήγαγε, καὶ διέπρισε πρίοσι, καὶ ἐν σκεπάροισι σιδηροῖς, καὶ ἐν διασχίζουσι. καὶ οὕτως ἐποίησε Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν υἱοῖς Ἀμμὼν. καὶ ἀνέστρεψε Δαυὶδ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁴ καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐγένετο ἐτι πόλεμος ἐν Γαζερ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. τότε ἐπάταξε Σοβοχαὶ Σωσαθὶ τὸν Σαφούτ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν γιγάντων, καὶ ἐταπείνωσεν αὐτόν. ⁵ καὶ ἐγένετο ἐτι πόλεμος μετὰ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ ἐπάταξεν Ἐλεανὰν υἱὸς Ἰαῖρ τὸν Λαχμι ἀδελφὸν Γολιάθ τοῦ Γεθθαίου, καὶ ἔβυλον δόρατος αὐτοῦ ὥς ἀντίον ὑφαινόντων. ⁶ καὶ ἐγένετο ἐτι πόλεμος ἐν Γέθ, καὶ ἦν ἀνὴρ ὑπερμεγέθης, καὶ

καὶ δάκτυλοι αὐτοῦ ἔξ καὶ ἔξ εἰκοσι-
τέσσαρες, καὶ οὗτος ἦν ἀπόγονος γι-
γάντων. ⁷ καὶ ὠνείδισε τὸν Ἰσραὴλ,
καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν Ἰωναθαν υἱὸς Σα-
μαὰ ἀδελφοῦ Δαυὶδ. ⁸ οὗτοι ἐγένοντο
τῷ Ῥαφὰ ἐν Γεδ, πάντες ἦσαν τέσσα-
ρες γίγαντες, καὶ ἔπесον ἐν χειρὶ Δα-
υὶδ, καὶ ἐν χειρὶ παιδῶν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Καὶ ἔστη διάβολος ἐν τῷ Ἰσραὴλ,
καὶ ἐπέσειε τὸν Δαυὶδ τοῦ ἀριθμῆ-
σαι τὸν Ἰσραὴλ. ² καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς Δαυὶδ πρὸς Ἰωάβ καὶ πρὸς τοὺς
ἀρχοντας τῆς δυνάμεως. πορεύθητε
ἀριθμῆσατε τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσα-
βεὲ καὶ ἕως Δαν, καὶ ἐνέγκατε πρὸς
μέ, καὶ γνώσομαι τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.
³ καὶ εἶπεν Ἰωάβ. προσθεῖη κύριος ἐπὶ
τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὥς αὐτοὶ ἐκατοντα-
πλασίως, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κυρίου
μου τοῦ βασιλέως βλέποντες, πάντες
τῷ κυρίῳ μου παῖδες. ἵνατί ζητεῖ κύ-
ριός μου τοῦτο ἵνα μὴ γέννηται εἰς
ἁμαρτίαν τῷ Ἰσραὴλ; ⁴ τὸ δὲ ῥῆμα
τοῦ βασιλέως ἰσχυσεν ἐπὶ Ἰωάβ, καὶ
ἐξηλθεν Ἰωάβ, καὶ διήλθεν ἐν παντὶ
Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ.
⁵ καὶ ἔδωκεν Ἰωάβ τὸν ἀριθμὸν τῆς
ἐπισκέψεως τοῦ λαοῦ τῷ Δαυίδ. καὶ
ἦν πᾶς Ἰσραὴλ χίλιαι χιλιάδες καὶ ἑκα-
τὸν χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπασμένων μά-
χαιραν. καὶ υἱοὶ Ἰούδα τετρακόσιοι καὶ
ἐβδομήκοντα χιλιάδες ἀνδρῶν ἐσπα-
σμένων μάχαιραν. ⁶ καὶ τὸν Λευὶ καὶ
τὸν Βενιαμὶν οὐκ ἡρίθμησεν ἐν μέσῳ
αὐτῶν, ὅτι κατίσχυσε λόγος τοῦ βασι-
λέως τὸν Ἰωάβ. ⁷ καὶ πονηρὸν ἐναν-
τίον τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ πράγματος
τούτου, καὶ ἐπάταξε τὸν Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς τὸν Θεόν. ἡμάρτηκα
σφόδρα, ὅτι ἐποίησα τὸ πρᾶγμα τού-
το, καὶ νῦν περιέλε δὴ τὴν κακίαν παι-
δός σου, ὅτι ἐματαιώθην σφόδρα. ⁹ καὶ
ἐλάλησε κύριος πρὸς Γαδ τὸν ὀρών-
τα, λέγων. ¹⁰ πορεύου καὶ λάλησον
πρὸς Δαυὶδ, λέγων. οὕτω λέγει κύριος.
τρία αἰρῶ ἐγὼ ἐπὶ σέ, ἔκλεξαι σεαυτῷ
ἐν ἔξ αὐτῶν, καὶ ποιήσω σοι. ¹¹ καὶ
ἦλθε Γαδ πρὸς Δαυὶδ, καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ. οὕτως λέγει κύριος. ἐκλεξαι σεαυ-
τῷ ¹² ἢ τρία ἔτη λιμοῦ, ἢ τρεῖς μῆνας

φεύγειν σε ἐκ προσώπου ἐχθρῶν σου,
καὶ μάχαιρα ἐχθρῶν σου τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι, ἢ τρεῖς ἡμέρας ῥομφαίαν κυ-
ρίου καὶ θάνατον ἐν τῇ γῇ, καὶ ἄγγε-
λος κυρίου ἐξολοθρεύων ἐν πάσῃ κλη-
ρονομίᾳ Ἰσραὴλ. καὶ νῦν ἴδε τί ἀπο-
κριθῶ τῷ ἀποστέλλαντι λόγον. ¹³ καὶ
εἶπε Δαυὶδ πρὸς Γαδ. στενά μοι καὶ
τὰ τρία σφόδρα. ἐμπεσοῦμαι δὴ εἰς
χείρας κυρίου, ὅτι πολλοὶ οἱ οἰκτιρμοὶ
αὐτοῦ σφόδρα, καὶ εἰς χείρας ἀνθρώ-
πων οὐ μὴ ἐμπέσω. ¹⁴ καὶ ἔδωκε κύ-
ριος θάνατον ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἔπесον
ἔξ Ἰσραὴλ ἐβδομήκοντα χιλιάδες ἀν-
δρῶν. ¹⁵ καὶ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς ἄγγε-
λον εἰς Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι
αὐτήν. καὶ ὡς ἐξωλόθρευεν, εἶδε κύ-
ριος, καὶ μετεμελήθη ἐπὶ τῇ κακίᾳ. καὶ
εἶπε τῷ ἄγγελῳ τῷ ἐξολοθρεύοντι.
ἱκανοῦσθαι σοι, ἄνεξ τὴν χεῖρά σου.
καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἐστῶς ἐν τῷ ἄλῳ
Ὅρνά τοῦ Ἱερουσαίου, ¹⁶ καὶ ἐπῆρε
Δαυὶδ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ. καὶ
εἶδε τὸν ἄγγελον κυρίου ἐστῶτα ἀνα-
μέσον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἡ
ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ ἐκτεταμένη ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἔπесε Δαυὶδ καὶ οἱ πρεσβύτεροι
περιβεβλημένοι ἐν σάκκοις ἐπὶ πρός-
ωπον αὐτῶν. ¹⁷ καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς
τὸν Θεόν. οὐκ ἐγὼ εἶπα τοῦ ἀριθμῆ-
σαι ἐν τῷ λαῷ; καὶ ἐγὼ εἰμι ὁ ἁμαρ-
τῶν, κακοποιῶν ἑκακοποίησα, καὶ
ταῦτα τὰ πρόβατα τί ἐποίησαν; κύ-
ριε ὁ Θεὸς γενηθῇ τὴν χεῖρά σου ἐν ἐμοί,
καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου, καὶ
μὴ ἐν τῷ λαῷ σου εἰς ἀπώλειαν κυρίου.
¹⁸ καὶ ἄγγελος κυρίου εἶπε τῷ Γαδ τοῦ
εἰπεῖν πρὸς Δαυὶδ, ἵνα ἀναβῇ τοῦ στή-
σαι θυσιαστήριον κυρίῳ ἐν ἄλῳ Ὅρνά
τοῦ Ἱερουσαίου. ¹⁹ καὶ ἀνέβη Δαυὶδ
κατὰ τὸν λόγον Γαδ, ὃν ἐλάλησεν ἐν
ὀνόματι κυρίου. ²⁰ καὶ ἐπέστρεψεν
Ὅρνά, καὶ εἶδε τὸν βασιλέα, καὶ τέσ-
σaras υἱοὺς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ μεθ'
ἄχαβιν. καὶ Ὅρνά ἦν ἄλοῦν πυρούς.
²¹ καὶ ἦλθε Δαυὶδ πρὸς Ὅρνά, καὶ
Ὅρνά ἐξηλθεν ἐκ τῆς ἄλῳ καὶ προσε-
κύνησεν τῷ Δαυίδ τῷ προσώπῳ ἐπὶ
τὴν γῆν. ²² καὶ εἶπε Δαυὶδ πρὸς Ὅρνά.
δοσ μοι τὸν τόπον σου τῆς ἄλῳ, καὶ
οἰκο-

οικοδομήσω ἐπ' αὐτῷ θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ, ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ δός μοι αὐτόν, καὶ παύσεται ἡ πληγὴ ἐκ τοῦ λαοῦ. ²³ καὶ εἶπεν Ὁρνά πρὸς Δαυὶδ. λάβε σεαυτῷ, καὶ ποιήσῃς τὸ ἅγαθόν ὃ κύριός μου ὁ βασιλεὺς τὸ ἅγαθόν ἐναντίον ἑαυτοῦ. ἰδε δέδωκα τοὺς μόσχους εἰς ὀλοκαύτωςιν καὶ τὸ ἄροτρον εἰς ξύλα καὶ τὸν σῖτον εἰς θυσίαν, τὰ πάντα δέδωκα. ²⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τῷ Ὁρνά. οὐχί, ὅτι ἀγοράζων ἀγοράσω ἐν ἀργυρίῳ ἀξίῳ, ὅτι οὐ μὴ λάβω ἅ ἐστί σοι κυρίῳ, τοῦ ἀνεγέγκαι ὀλοκαύτωςιν δωρεάν κυρίῳ. ²⁵ καὶ ἔδωκε Δαυὶδ τῷ Ὁρνά ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ σίκλους χρυσοῦ ὀλκῆς ἑξακοσίους. ²⁶ καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Δαυὶδ θυσιαστήριον κυρίῳ, καὶ ἀνέγεικεν ὀλοκαυτώματα καὶ σωτηρίαν. καὶ ἐβόησε πρὸς κύριον, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ ἐν πυρὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως, καὶ κατήγαλωσε τὴν ὀλοκαύτωςιν. ²⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς τὸν ἄγγελον. καὶ κατέθηκε τὴν ῥομφαίαν εἰς τὸν κολεὸν αὐτῆς. ²⁸ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν τῷ ἰδεῖν τὸν Δαυὶδ ὅτι ἐπήκουσεν αὐτῷ κύριος ἐν ἄλλῳ Ὁρνά τοῦ Ἰερουσαίου, καὶ ἐθυσίασεν ἐκεῖ. ²⁹ καὶ σκηνὴ κυρίου ἦν ἐποίησε Μωυσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐν Βαμὰ ἐν Γαβαὼν. ³⁰ καὶ οὐκ ἔδύνατο Δαυὶδ τοῦ πορευθῆναι ἔμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ ζητῆσαι τὸν θεόν, ὅτι οὐ κατέσπευσεν ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας ἀγγέλου κυρίου.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

Καὶ εἶπε Δαυὶδ. οὗτός ἐστιν ὁ οἶκος κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦτο τὸ θυσιαστήριον εἰς ὀλοκαύτωςιν τῷ Ἰσραήλ. ² καὶ εἶπε Δαυὶδ συναγαγεῖν πάντας τοὺς προσηλύτους τοὺς ἐν γῇ Ἰσραήλ, καὶ κατέστησε λατόμους λατομῆσαι λίθους ξυστοὺς τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ θεῷ. ³ καὶ σίδηρον πολὺν εἰς τοὺς ἥλους τῶν θυρωμάτων καὶ τῶν πυλῶν, καὶ τοὺς στροφεῖς ἡτοίμασε Δαυὶδ καὶ χαλκὸν εἰς πληθός, οὐκ ἦν σταθμός. ⁴ καὶ ξύλα κέδρινα, οὐκ ἦν ἀριθμός. ὅτι ἐφέροσαν οἱ Σιδωνιοὶ καὶ

οἱ Τύριοι ξύλα κέδρινα εἰς πληθός τῷ Δαυίδ. ⁵ καὶ εἶπε Δαυίδ. Σαλωμών ὁ υἱός μου παιδάριον ἀπαλόν, καὶ ὁ οἶκος τοῦ οἰκοδομῆσαι τῷ κυρίῳ εἰς μεγαλυσύνην ἄνω, εἰς ὄνομα καὶ εἰς δόξαν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἡτοιμάσας αὐτῷ. καὶ ἡτοίμασε Δαυίδ εἰς πληθός ἔμπροσθεν τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἐκάλεσε Σαλωμών τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραήλ. ⁷ καὶ εἶπεν Δαυίδ Σαλωμῶν. τέκνον, ἐμοὶ ἐγένετο ἐπὶ ψυχῇ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ. ⁸ καὶ ἐγένετό μοι λόγος κυρίου, λέγων. αἷμα εἰς πληθός ἐξέχεας, καὶ πολέμους μεγάλους ἐποίησας, οὐκ οἰκοδομησεις οἶκον τῷ ὀνόματί μου, ὅτι αἵματα πολλὰ ἐξέχεας ἐπὶ τὴν γῆν ἐναντίον ἐμοῦ. ⁹ ἰδοὺ υἱός τίκτεται σοι, οὗτος ἔσται ἀνὴρ ἀναπαύσας, καὶ ἀναπαύσω αὐτόν ἀπὸ πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κυκλοθὲν, ὅτι Σαλωμών ὄνομα αὐτῷ, καὶ εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν δώσω ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ. ¹⁰ οὗτος οἰκοδομήσει οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὗτος ἔσται μοι εἰς υἱόν, κἀγὼ αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ ἀνορθώσω θρόνον βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ ἕως αἰῶνος. ¹¹ καὶ νῦν υἱέ μου ἔσται μετὰ σοῦ κύριος, καὶ εὐδώσει καὶ οἰκοδομήσεις οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ σου, ὥς ἐλάλησε περὶ σοῦ. ¹² ἀλλ' ἡ δώῃ σοι σοφίαν καὶ συνέσεις κύριος καὶ κατισχύσει σε ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ φυλάσσεισθαι καὶ τοῦ ποιεῖν τὸν νόμον κυρίου τοῦ θεοῦ σου. ¹³ τότε εὐδώσει ἔαν φυλάξης τοῦ ποιεῖν τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα ἃ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ ἐπὶ Ἰσραὴλ. ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοηθῆς. ¹⁴ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κατὰ τὴν πτωχείαν μου ἡτοίμασα εἰς οἶκον κυρίου χρυσοῦ ταλάντων ἑκατὸν χιλιάδας, καὶ ἀγυρίου ταλάντων χιλίας χιλιάδας, καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον, οὐ οὐκ ἔστι σταθμός, ὅτι εἰς πληθός ἐστι. καὶ ξύλα καὶ λίθους ἡτοίμασα, καὶ πρὸς ταῦτα πρόσθετες. ¹⁵ καὶ μετὰ σοῦ πρόσθετες εἰς πληθός ποιοῦντων ἔργα, τεχνῖται καὶ οἰκοδόμοι λίθων, καὶ τέκτονες ξύλων, καὶ

πᾶς

πᾶς σοφὸς ἐν παντὶ ἔργῳ, ¹⁶ ἐν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ, οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. ἀνάστηθι καὶ ποίει, καὶ κύριος μετὰ σοῦ. ¹⁷ καὶ ἐνετείλατο Δαυὶδ τοῖς πᾶσιν ἄρχουσιν Ἰσραὴλ ἀντιλαβέσθαι τῷ Σαλωμών υἱῷ αὐτοῦ. ¹⁸ οὐχὶ κύριος μεθ' ὑμῶν; καὶ ἀνέπαισεν ὑμᾶς κυκλόθεν, ὅτι ἔδωκεν ἐν χερσὶν ὑμῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, καὶ ὑπετάγη ἡ γῆ ἐναντίον κυρίου καὶ ἐναντίον λαοῦ αὐτοῦ. ¹⁹ νῦν δότε καρδίας ὑμῶν καὶ ψυχὰς ὑμῶν τοῦ ζητήσαι τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ ἐγέρθητε καὶ οἰκοδομήσατε ἅγιασμα τῷ θεῷ ὑμῶν, τοῦ εἰσενέγκαι τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου, καὶ σκεύη τὰ ἅγια τοῦ θεοῦ εἰς οἶκον τὸν οἰκοδομοῦμενον τῷ ὀνόματι κυρίου.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Καὶ Δαυὶδ πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐβασίλευσε Σαλωμών τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀνθ' αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ. ² καὶ συνήγαγε τοὺς πάντας ἄρχοντας Ἰσραὴλ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας. ³ καὶ ῥοιθίμωσαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τριακονταετοῦς καὶ ἐπάνω, καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν εἰς ἄνδρας τριάκοντα καὶ ὀκτὼ χιλιάδας, ⁴ ἀπὸ τῶν ἐργοδιακτῶν ἐπὶ τὰ ἔργα οἴκου κυρίου εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες, καὶ γραμματεῖς καὶ κριταὶ ἑξακιχίλιοι. ⁵ καὶ τέσσαρες χιλιάδες πυλωροὶ, καὶ τέσσαρες χιλιάδες αἰνοῦντες τῷ κυρίῳ ἐν ὄργανοις οἷς ἐποίησεν τοῦ αἰνεῖν τῷ κυρίῳ. ⁶ καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυὶδ ἐφημερίας τοῖς υἱοῖς Λευὶ, τῷ Γεδσών, Καάθ, καὶ Μεραρί. ⁷ καὶ τῷ Γεδσών, Ἐδάν καὶ Σεμεὶ. ⁸ υἱοὶ τῷ Ἐδάν ἄρχων Ἰεὶλ, καὶ Ζηθάν, καὶ Ἰωήλ, τρεῖς. ⁹ υἱοὶ Σεμεὶ, Σαλωμιθ, Ἰεὶλ, καὶ Δάν, τρεῖς. οὗτοι ἄρχοντες πατριῶν τῶν Ἐδάν. ¹⁰ καὶ τοῖς υἱοῖς Σεμεὶ, Γέθ, καὶ Ζιζά, καὶ Ἰωᾶς, καὶ Βεριά, οὗτοι υἱοὶ Σεμεὶ τέσσαρες. ¹¹ καὶ ἦν Γέθ ὁ ἄρχων, καὶ Ζιζά ὁ δευτέρος. καὶ Ἰωᾶς, καὶ Βεριά οὐκ ἐπλήθυναν υἱοὺς, καὶ ἐγένοντο εἰς οἶκον πατριᾶς εἰς ἐπίσκειν μίαν. ¹² υἱοὶ Καάθ, Ἀμβράμ, Ἰσαάρ, Χεβρών, Ὀξιήλ, τέσσαρες. ¹³ υἱοὶ Ἀμβράμ, Ἀαρὼν καὶ Μωυσῆς. καὶ διεστάλη Ἀαρὼν τοῦ

ἁγιασθῆναι ἅγια ἁγίων αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, τοῦ θυμιᾶν ἐναντίον τοῦ κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. ¹⁴ καὶ Μωυσῆς ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ, υἱοὶ αὐτοῦ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τοῦ Λευὶ. ¹⁵ υἱοὶ Μωυσῆ, Γηρσάμ, καὶ Ἐλιέξερ. ¹⁶ υἱοὶ Γηρσάμ, Σουβαήλ ὁ ἄρχων. ¹⁷ καὶ ἦσαν υἱοὶ τῷ Ἐλιέξερ, Ραβιά ὁ ἄρχων. καὶ οὐκ ἦσαν τῷ Ἐλιέξερ υἱοὶ ἑτέροι. καὶ υἱοὶ Ραβιά ἠνῆχθήσαν εἰς ὕψος. ¹⁸ υἱοὶ Ἰσαάρ, Σαλωμῶθ ὁ ἄρχων. ¹⁹ υἱοὶ Χεβρών, Ἰεριά ὁ ἄρχων, Ἀμαριά ὁ δευτέρος, Ἰεὶλ ὁ τρίτος, Ἰεκείας ὁ τέταρτος. ²⁰ υἱοὶ Ὀξιήλ, Μιχά ὁ ἄρχων, καὶ Ἰσιά ὁ δευτέρος. ²¹ υἱοὶ Μεραρί, Μοολὶ, καὶ ὁ Μουσί. υἱοὶ Μοολὶ, Ἐλεάζαρ, καὶ Κίς. ²² καὶ ἀπέθανεν Ἐλεάζαρ, καὶ οὐκ ἦσαν αὐτῷ υἱοί, ἀλλ' ἡ θυγατέρες. καὶ ἔλαβον αὐτὰς υἱοὶ Κίς ἀδελφοὶ αὐτῶν. ²³ υἱοὶ Μουσί, Μοολὶ καὶ Ἐδέρ, καὶ Ἰαριμῶθ, τρεῖς. ²⁴ οὗτοι υἱοὶ Λευὶ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, ἄρχοντες τῶν πατριῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπίσκειν αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, ποιοῦντες τὰ ἔργα λειτουργείας οἴκου κυρίου ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω. ²⁵ ὅτι εἶπε Δαυὶδ. κατέπαυσε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἕως αἰῶνος. ²⁶ καὶ οἱ Λευῖται οὐκ ἦσαν αἰρόντες τὴν σκηνὴν καὶ τὰ πάντα σκεύη αὐτῆς εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῆς. ²⁷ ὅτι ἐν τοῖς λόγοις Δαυὶδ τοῖς ἑσχατοῖς ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς υἱῶν Λευὶ ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω. ²⁸ ὅτι ἐστῆσεν αὐτοὺς ἐπὶ χειρὶ Ἀαρὼν τοῦ λειτουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπὶ τὰς αὐλὰς καὶ ἐπὶ τὰ παστοφόρια, καὶ ἐπὶ τὸν καθαρισμόν τῶν πάντων ἁγίων, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα λειτουργείας οἴκου τοῦ θεοῦ. ²⁹ καὶ εἰς τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, καὶ εἰς τὴν σείμδαλιν τῆς θυσίας, καὶ εἰς τὰ λάγανα τὰ ἄζυμα, καὶ εἰς τήγανον, καὶ εἰς τὴν πεφυραμένην καὶ εἰς πᾶν μέτρον, ³⁰ καὶ τοῦ στήναι πρῶτὸ τοῦ αἰνεῖν καὶ ἑξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ, καὶ οὕτω τοιςπέρας. ³¹ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ἀναγερομένων ὁλοκαυτω-

καυτωμάτων τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς σαββά-
τοις καὶ ἐν ταῖς νεομηνίαις καὶ ἐν ταῖς
ἐορταῖς, κατὰ ἀριθμὸν, κατὰ τὴν κρί-
σιν ἐπ' αὐτοῖς διαπαντός τῷ κυρίῳ.
³² καὶ φυλάξουσι τὰς φυλακὰς σκηνῆς
τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ
ἁγίου, καὶ τὰς φυλακὰς υἱῶν Ἀαρὼν
ἀδελφῶν αὐτῶν, τοῦ λειτουργεῖν ἐν
οἴκῳ κυρίου.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

Καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν διατρέσει Να-
δάβ καὶ Ἀβιούδ, καὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθά-
μαρ. ² καὶ ἀπέθανε Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ
ἐναντίον τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ υἱοὶ
οὐκ ἦσαν αὐτοῖς, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεά-
ζαρ καὶ Ἰθάμαρ υἱοὶ Ἀαρὼν. ³ καὶ
διέειλεν αὐτοὺς Δαυὶδ καὶ Σαδὼκ ἐκ
τῶν υἱῶν Ἐλεάζαρ, καὶ Ἀχιμέλεχ ἐκ
τῶν υἱῶν Ἰθάμαρ, κατὰ τὴν ἐπίσκε-
ψιν αὐτῶν, κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐ-
τῶν, κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. ⁴ καὶ
εὐρέθησαν οἱ υἱοὶ Ἐλεάζαρ πλείους εἰς
ἄρχοντας τῶν δυνατῶν παρὰ τοὺς υἱοὺς
Ἰθάμαρ. καὶ διέειλεν αὐτοὺς τοῖς υἱοῖς
Ἐλεάζαρ ἄρχοντας εἰς οἴκους πατριῶν
ἐκκαίδεκα, τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ κατ' οἴ-
κους πατριῶν ὀκτώ. ⁵ καὶ διέειλεν αὐ-
τοὺς κατὰ κλήρους, τούτους πρὸς τού-
τους, ὅτι ἦσαν ἄρχοντες τῶν ἁγίων,
καὶ ἄρχοντες κυρίου ἐν τοῖς υἱοῖς Ἐ-
λεάζαρ καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰθάμαρ. ⁶ καὶ
ἐγραψεν αὐτοὺς Σααταίας υἱὸς Ναθα-
ναήλ ὁ γραμματεὺς ἐκ τοῦ Λευὶ κατ-
ἐναντι τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἄρχόν-
των, καὶ Σαδὼκ ὁ ἱερεὺς, καὶ Ἀχιμέλεχ
υἱὸς Ἀβιάθαρ, καὶ ἄρχοντες τῶν πα-
τριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν οἴ-
κου πατριᾶς εἰς εἰς τῷ Ἐλεάζαρ, καὶ
εἰς εἰς τῷ Ἰθάμαρ. ⁷ καὶ ἐξηλθεν ὁ
κλῆρος ὁ πρῶτος τῷ Ἰωακὶμ, τῷ Ἰε-
δία ὁ δεύτερος, ⁸ τῷ Χαριβ ὁ τρίτος,
τῷ Σεωρίμ ὁ τέταρτος, ⁹ τῷ Μελχία
ὁ πέμπτος, τῷ Μιαιμὶν ὁ ἕκτος, ¹⁰ τῷ
Κῶς ὁ ἑβδόμος, τῷ Ἀβία ὁ ὄγδοος,
¹¹ τῷ Ἰησοῦ ὁ ἔννατος, τῷ Σεχενία ὁ
δέκατος, ¹² τῷ Ἐλιαβὶ ὁ ἐνδέκατος,
τῷ Ἰακίμ ὁ δωδέκατος, ¹³ τῷ Ὀπαῶ
ὁ τρισκαίδεκατος, τῷ Ἰεσβαὺλ ὁ τεσ-
σαρεσκαίδεκατος, ¹⁴ τῷ Βελγὰ ὁ πεν-
τεκαίδεκατος, τῷ Ἐμμὴρ ὁ ἑκκαίδεκα-
τος, ¹⁵ τῷ Χηζὶν ὁ ἑπτακαίδεκατος,

τῷ Ἀφισῇ ὁ ὀκτωκαίδεκατος, ¹⁶ τῷ
Φεταία ὁ ἐννεκακαίδεκατος, τῷ Ἐζεκήλ
ὁ εἰκοστός, ¹⁷ τῷ Ἀχὶμ ὁ εἰς καὶ εἰκο-
στός, τῷ Γαμουὺλ ὁ δεύτερος καὶ εἰκο-
στός, ¹⁸ τῷ Ἀδαλλαὶ ὁ τρίτος καὶ εἰ-
κοστός, τῷ Μασαὶ ὁ τέταρτος καὶ
εἰκοστός. ¹⁹ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν
κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν τοῦ εἰς-
πορεύεσθαι εἰς οἶκον κυρίου κατὰ τὴν
κρίσιν αὐτῶν διὰ χειρὸς Ἀαρὼν πα-
τρός αὐτῶν, ὡς ἐνετείλατο κύριος ὁ
θεὸς Ἰσραὴλ. ²⁰ καὶ τοῖς υἱοῖς Λευὶ
τοῖς καταλοιποῖς, τοῖς υἱοῖς Ἀμβράμ
Σωβαήλ. τοῖς υἱοῖς Σωβαήλ Ἰεδία
²¹ τῷ Ρααβία ὁ ἄρχων. ²² καὶ τῷ
Ἰσααρί, Σαλωμῶθ. τοῖς υἱοῖς Σαλω-
μῶθ, Ἰάθ. ²³ υἱοὶ Ἐκδιού, Ἀμαδία ὁ
δευτερος, Ἰαζήλ ὁ τρίτος, Ἰεκμοαμ
ὁ τέταρτος. ²⁴ τοῖς υἱοῖς Ὀζιήλ, Μι-
χὰ. υἱοὶ Μιχὰ, Σαμήρ. ²⁵ ἀδελφὸς
Μιχὰ Ἰσία. υἱὸς Ἰσία, Ζαχαρία. ²⁶ υἱοὶ
Μεραρί, Μοολὶ καὶ ὁ Μουσί. υἱοὶ
Ὀζία ²⁷ τοῦ Μεραρί τῷ Ὀζία. υἱοὶ
αὐτοῦ Ἰσοάμ, καὶ Σακχούρ, καὶ Ἀβαΐ.
²⁸ τῷ Μοολὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἰθάμαρ.
καὶ ἀπέθανεν Ἐλεάζαρ καὶ οὐκ ἦσαν
αὐτῷ υἱοί. ²⁹ τῷ Κίς, υἱοὶ τοῦ Κίς
Ἰεραμεήλ. ³⁰ καὶ υἱοὶ τοῦ Μουσί, Μοο-
λί, καὶ Ἐδέρ καὶ Ἰερμαῶθ. οὗτοι υἱοὶ
τῶν Λευιτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐ-
τῶν. ³¹ καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ κλήρους
καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν υἱοὶ Ἀαρὼν
ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ Σαδὼκ,
καὶ Ἀχιμέλεχ, καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πα-
τριῶν τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν
πατριάρχαι Ἀραάβ, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ οἱ νεώτεροι.

Κ Ε Φ. ΚΕ'.

Καὶ ἔστησε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ
ἄρχοντες τῆς δυναμείας εἰς τὰ ἔργα
τοὺς υἱοὺς Ἀσάφ, καὶ Αἰμάν, καὶ
Ἰδιθουν, τοὺς ἀποφθεγγομένους ἐν
κινύραις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν κυμ-
βάλοις. καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν
κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν ἐργαζομένων ἐν
τοῖς ἔργοις αὐτῶν. ² υἱοὶ Ἀσάφ, Σακ-
χούρ, Ἰωσήφ, καὶ Ναθανίας, καὶ Ἐ-
ραήλ. υἱοὶ Ἀσάφ ἐχόμενοι τοῦ βασι-
λέως. ³ τῷ Ἰδιθουν, υἱοὶ Ἰδιθουν,
Γοδολίας, καὶ Σουρί, καὶ Ἰσέας, καὶ
Ἀσαβίας, καὶ Ματθαθίας, ἐξ μετὰ
τὸν

τὸν πατέρα αὐτῶν Ἰδιθὺν, ἐν κινύρα ἀνακρουόμενοι ἐξομολόγησιν καὶ αἰνεσιν τῷ κυρίῳ. ⁴ τῷ Αἰμάν, υἱοὶ Αἰμάν, Βουκίας, καὶ Ματθανίας, καὶ Ὀζιήλ, καὶ Σουβαήλ, καὶ Ἰεριμῶθ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἀνάν, καὶ Ἐλιαθά, καὶ Γοδολλαθι, καὶ Ῥωμεθτιέξερ, καὶ Ἰεσβασακά, καὶ Μαλλιθι, καὶ Ὠθηρὶ, καὶ Μιαζῶθ. ⁵ πάντες οὗτοι υἱοὶ τῷ Αἰμάν τῷ ἀνακρουομένῳ τῷ βασιλεῖ ἐν λόγοις θεοῦ, ὑψῶσαι κέρας. καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς τῷ Αἰμάν υἱοὺς τεσσαρεσκαιδεκα, καὶ θυγατέρας τρεῖς. ⁶ πάντες οὗτοι μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὑμνωδοῦντες ἐν οἴκῳ θεοῦ, ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν νάρβαλις, καὶ ἐν κινύραις εἰς τὴν δουλείαν οἴκου τοῦ θεοῦ, ἐχόμενα τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀσάφ, καὶ Ἰδιθὺν, καὶ Αἰμάν. ⁷ καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μετὰ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν δεδιδαγμένοι ἄδειν κυρίῳ πᾶς συγῶν, διακόσιοι ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ. ⁸ καὶ ἔβαλον καὶ αὐτοὶ κλήρους ἐφημεριῶν κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν τελείων καὶ μανθανόντων. ⁹ καὶ ἐξῆλθεν ὁ κληρὸς ὁ πρῶτος υἱῶν αὐτοῦ καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ τῷ Ἀσάφ τοῦ Ἰωσήφ, Γοδολίας. ὁ δεῦτερος Ἠνεΐα, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹⁰ ὁ τρίτος Ζαχχοῦρ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹¹ ὁ τέταρτος Ἰεσρὶ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹² ὁ πέμπτος Νάθαν, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹³ ὁ ἕκτος Βουκίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹⁴ ὁ ἑβδόμος Ἰσκριήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹⁵ ὁ ὀγδοὺς Ἰωνία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹⁶ ὁ ἔννατος Ματθανίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹⁷ ὁ δέκατος Σιμεΐα, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹⁸ ὁ ἐνδέκατος Ἀσριήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ¹⁹ ὁ δωδέκατος Ἀσαβία, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²⁰ ὁ τρισκαιδέκατος Σουβαήλ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²¹ ὁ τεσσαρεσκαιδέκατος Ματθαθίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²² ὁ πεντεκαιδέκατος Ἰερι-

μῶθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²³ ὁ ἑκαδικαίκατος Ἀναι, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²⁴ ὁ ἑπτακαιδέκατος Ἰεσβασακ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²⁵ ὁ ὀκτωκαιδέκατος Ἀνανίας, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²⁶ ὁ ἔννεκακαιδέκατος Μαλλιθι, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²⁷ ὁ εἰκοστός Ἐλιαθά, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²⁸ ὁ εἰκοστός πρῶτος Ὠθηρὶ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ²⁹ ὁ εἰκοστός δεῦτερος Γοδολλαθι, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ³⁰ ὁ εἰκοστός τρίτος Μιαζῶθ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο. ³¹ ὁ εἰκοστός τέταρτος Ῥωμεθτιέξερ, υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαδύο.

Κ Ε Φ. Κς'.

Καὶ εἰς διαιρέσεις τῶν πυλῶν υἱοὶ Κορεῖμ Μοσελλεμία ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσάφ. ² καὶ τῷ Μοσελλαμία υἱὸς Ζαχαρίας ὁ πρωτότοκος, Ἰαθιήλ ὁ δεῦτερος, Ζαβαδία ὁ τρίτος, Ἰεουήλ ὁ τέταρτος, ³ Ἰωλαμ ὁ πέμπτος, Ἰωνάθαν ὁ ἕκτος, Ἐλιωναὶ ὁ ἑβδόμος, ⁴ Ἀβδεδομ ὁ ὀγδοὺς. καὶ τῷ Ἀβδεδομ υἱοὶ Σαμαίας ὁ πρωτότοκος, Ἰωζαβὰδ ὁ δεῦτερος, Ἰωᾶθ ὁ τρίτος, Σαχαρὶ ὁ τέταρτος, Ναθαναήλ ὁ πέμπτος, ⁵ Ἀμιήλ ὁ ἕκτος, Ἰσάχαρ ὁ ἑβδόμος, Φελαθι ὁ ὀγδοὺς, ὅτι εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός. ⁶ καὶ τῷ Σαμαίᾳ υἱῶν αὐτοῦ ἐτέχθησαν υἱοὶ τοῦ πρωτοτόκου Ῥωσαι εἰς τὸν οἶκον τὸν πατρικὸν αὐτοῦ, ὅτι δυνατοὶ ἦσαν. ⁷ υἱοὶ Σαμαῖ, Ὀθρι, καὶ Ῥαφαήλ, καὶ Ὠβηθ, καὶ Ἐλζαβὰθ, καὶ Ἀχιούδ, υἱοὶ δυνατοὶ Ἐλιού, καὶ Σαβαχία, καὶ Ἰσβακώμ. ⁸ πάντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀβδεδομ, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιοῦντες δυνατῶς ἐν τῇ ἐργασίᾳ οἱ πάντες ἐξηκονταδύο τῷ Ἀβδεδομ. ⁹ καὶ τῷ Μοσελλεμία υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ δεκακαριοκτῶ δυνατοί. ¹⁰ καὶ τῷ Ὁσᾶ τῶν υἱῶν Μεραρι υἱοὶ φυλάσσοντες τὴν ἀρχὴν, ὅτι οὐκ ἦν πρωτότοκος. καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἄρχοντα τῆς διαιρέσεως τῆς δευτέρας. ¹¹ Χελκίας ὁ δεῦτερος, Ταβλαὶ ὁ τρίτος,

ὡς, Ζαχαρίας ὁ τέταρτος. πάντες οὐ-
τὼν υἱοὶ καὶ ἀδελφοὶ τῷ Ὁσᾷ τριςκαί-
δεκα. ¹² τούτοις αἱ διαιρέσεις τῶν πυ-
λῶν τοῖς ἄρχουσιν τῶν δυνατῶν ἐφημε-
ραὶ, καθὼς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν λει-
τουργεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹³ καὶ ἐβάλον
κληρούς κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν
μέγαν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς
πυλῶνα καὶ πυλῶνα. ¹⁴ καὶ ἐπέστη ὁ
κληρὸς τῶν πρὸς ἀνατολὰς τῷ Σιλε-
μίᾳ, καὶ Ζαχαρίᾳ. υἱοὶ Σωᾶς τῷ Με-
λ-
χιά ἐβάλον κληρούς, καὶ ἐξῆλθεν ὁ
κληρὸς Βορῆᾳ. ¹⁵ τῷ Ἀβδεδὸμ Νότον
κατέναντι οἴκου Ἑσεφίμ. ¹⁶ εἰς δευτε-
ρον τῷ Ὁσᾷ πρὸς δυσμαῖς μετὰ τὴν
πύλην παστοφορίου τῆς ἀναβάσεως.
φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς. ¹⁷ πρὸς
ἀνατολὰς ἔξ την ἡμέραν. Βορῆᾳ τῆς
ἡμέρας τέσσαρες. Νότον τῆς ἡμέρας
τέσσαρες. καὶ εἰς τὸν Ἑσεφίμ δύο ¹⁸ εἰς
διαδεχομένους. καὶ τῷ Ὁσᾷ πρὸς δυ-
σμαῖς μετὰ τὴν πύλην τοῦ παστοφο-
ρίου τρεῖς. φυλακὴ κατέναντι φυλακῆς
τῆς ἀναβάσεως πρὸς ἀνατολὰς τῆς
ἡμέρας ἔξ, καὶ τῷ Βορῆᾳ τέσσαρες,
καὶ τῷ Νότῳ τέσσαρες. καὶ Ἑσεφίμ
δύο εἰς διαδεχομένους, καὶ πρὸς δυ-
σμαῖς τέσσαρες, καὶ εἰς τὸν τρίβον δύο
διαδεχομένους. ¹⁹ αὗται αἱ διαιρέσεις
τῶν πυλῶν τοῖς υἱοῖς τοῦ Κορέ,
καὶ τοῖς υἱοῖς Μεραρί. ²⁰ καὶ οἱ Λευί-
ται ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν θησαυρῶν
οἴκου κυρίου καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν
τῶν καθηγιασμένων. ²¹ υἱοὶ Λαδὰν
οὗτοι, υἱοὶ τῷ Γηρσωνί. τῷ Λαδὰν
ἄρχοντες πατριῶν τῷ Λαδὰν, τῷ Γηρ-
σωνί Ἰειήλ. ²² υἱοὶ Ἰειήλ Ζεθὸμ, καὶ
Ἰωήλ οἱ ἀδελφοὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν
οἴκου κυρίου. ²³ τῷ Ἀμβράμ καὶ Ἰσ-
σαὰρ Χεβρών, καὶ Ὁζιήλ. ²⁴ καὶ Σου-
βαήλ ὁ τοῦ Γηρσάμ τοῦ Μωυσῆ ἐπὶ
τῶν θησαυρῶν. ²⁵ καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τοῦ Ἐλιέζρ Ραβίας υἱὸς, καὶ Ἰωσίας,
καὶ Ἰωρὰμ, καὶ Ζεχρί, καὶ Σαλωμῶθ.
²⁶ αὐτοὺς Σαλωμῶθ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ ἐπὶ πάντων τῶν θησαυρῶν τῶν
ἁγίων, οὓς ἡγάγετο Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς
καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν χιλιάρχοι
καὶ ἑκατόνταρχοι καὶ ἀρχηγοὶ τῆς δυ-
νάμεως. ²⁷ ἃ ἔλαβεν ἐκ πόλεων καὶ ἐκ
τῶν λαφύρων, καὶ ἡγάσεν ἀπ' αὐτῶν

τοῦ μὴ καθυστερῆσαι τὴν οἰκοδομὴν
τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. ²⁸ καὶ ἐπὶ πάν-
των τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Σαμουὴλ τοῦ
προφήτου, καὶ Σαουλ τοῦ Κίς, καὶ
Ἀβινηρ τοῦ Νῆρ, καὶ Ἰωάβ τοῦ Σα-
ρουϊά, πᾶν ὃ ἡγάσαν διὰ χιρὸς Σα-
λωμῶθ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. ²⁹ τῷ
Ἰσσααρί Χωνενία, καὶ υἱοὶ τῆς ἐργα-
σίας τῆς ἔξω ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
γραμματεῦν καὶ διακρίνειν. ³⁰ τῷ Χε-
βρωνί Ἀσαβίας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
υἱοὶ δυνατοὶ, χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι
ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἰσραὴλ, πέ-
ραν τοῦ Ἰορδάνου πρὸς δυσμαῖς εἰς
πάσαν λειτουργίαν κυρίου καὶ ἐργα-
σίαν τοῦ βασιλέως. ³¹ τοῦ Χεβρωνί
Οὐρίας ὁ ἄρχων τῶν Χεβρωνί κατὰ
γενέσεις αὐτῶν κατὰ πατρίαν, ἐν τῷ
τεσσαρακοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐ-
τοῦ ἐπεσκέψαν, καὶ εὗρέθη ἀνὴρ
δυνατὸς ἐν αὐτοῖς ἐν Ἰαζῆρ τῆς Γα-
λααδίτιδος. ³² καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
υἱοὶ δυνατοὶ διςχίλιοι ἑπτακόσιοι οἱ
ἄρχοντες τῶν πατριῶν, καὶ κατέστη-
σεν αὐτοὺς Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ
Ρουβηνί, καὶ Γαδδί, καὶ ἡμίους γα-
λῆς Μανασῆ εἰς πᾶν προστάγμα κυ-
ρίου καὶ λόγον βασιλέως.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Καὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ ἀριθμὸν αὐ-
τῶν ἄρχοντες τῶν πατριῶν χιλιάρχοι
καὶ ἑκατόνταρχοι, καὶ γραμματεῖς οἱ
λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ καὶ εἰς πᾶν
λόγον τοῦ βασιλέως κατὰ διαιρέσεις,
πᾶν λόγον τοῦ ἐκπορευομένου καὶ ἐκ-
πορευομένου μῆνα ἐκ μηνός, εἰς πᾶν-
τας τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ, διαίρε-
σις μία εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες.
² καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τῆς πρώτης
τοῦ μηνός τοῦ πρώτου, Ἰαβοᾶς ὁ τοῦ
Ζαβδιήλ, ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴ-
κοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ³ ἀπὸ τῶν
υἱῶν Φαρές, ἄρχων πάντων τῶν ἁρ-
χόντων τῆς δυνάμεως τοῦ μηνός τοῦ
πρώτου. ⁴ καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ
μηνός τοῦ δευτέρου Λωδία ὁ ἐκ Χωμ,
καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ, καὶ Μα-
κελλῶθ ὁ ἡγούμενος, καὶ ἐπὶ τῆς διαι-
ρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χι-
λιάδες ἄρχοντες δυνάμεως. ⁵ ὁ τρίτος
τὸν μῆνα τὸν τρίτον Βαναΐας ὁ τοῦ
Ἰωδὰ

Ἰωδαὶ ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ⁶ αὐτοὺς Βαναΐας ὁ δυνατώτερος τῶν τριάκοντα καὶ ἐπὶ τῶν τριάκοντα. καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ Ζαβαδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. ⁷ ὁ τέταρτος εἰς τὸν μῆνα τὸν τέταρτον Ἀσαήλ ὁ ἀδελφός Ἰωάβ, καὶ Ζαβαδίας υἱὸς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ⁸ ὁ πέμπτος τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ ὁ ἡγούμενος Σαμαωθ ὁ Ἰεραεὶ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ⁹ ὁ ἕκτος τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ Ὀδουΐας ὁ τοῦ Ἐκκῆς ὁ Θεκωΐτης, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ¹⁰ ὁ ἑβδομος τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ Χελλῆς ὁ ἐκ Φαλλοῦς ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραιμ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ¹¹ ὁ ὀγδοὺς τῷ μηνὶ τῷ ὀγδῷ Σοβοχαΐ, ὁ Οὔσαθὶ τῷ Ζαραΐ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ¹² ὁ ἔννατος τῷ μηνὶ τῷ ἔννατῳ Ἀβιέρ ὁ ἐξ Ἀναθωθ ὁ ἐκ γῆς Βενιαμιν, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ τέσσαρες καὶ εἴκοσι χιλιάδες. ¹³ ὁ δέκατος τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ Μεηρά ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Ζαραΐ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ¹⁴ ὁ ἑνδέκατος τῷ μηνὶ τῷ ἑνδεκάτῳ Βαναΐας ὁ ἐκ Φαραθῶν ἐκ τῶν υἱῶν Ἐφραιμ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ¹⁵ ὁ δωδέκατος εἰς τὸν μῆνα τὸν δωδέκατον, Χολδία ὁ ἐκ Νετωφαθὶ τῷ Γοθονιήλ, καὶ ἐπὶ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἴκοσι καὶ τέσσαρες χιλιάδες. ¹⁶ καὶ ἐπὶ τῶν φυλῶν Ἰσραήλ, τῷ Ρουβὴν ἡγούμενος Ἐλιέζερ ὁ τοῦ Ζεφρί. τῷ Συμεὼν, Σαφατίας ὁ τοῦ Μασχά. ¹⁷ τῷ Λευὶ, Ἀσάβιας ὁ τοῦ Καμουήλ. τῷ Ἀαρὼν, Σαδώκ. ¹⁸ τῷ Ἰούδα, Ἐλιάβ τῶν ἀδελφῶν Δαυὶδ. τῷ Ἰσάακ, Ἀμβροὶ ὁ τοῦ Μιχαήλ. ¹⁹ τῷ Ζαβουλὼν, Σαμαΐας ὁ τοῦ Ἀβδίου. τῷ Νεφθαλὶ, Ἰεριμωθ ὁ τοῦ Ὀζιήλ. ²⁰ τῷ Ἐφραιμ, Ὡσὴ ὁ τοῦ Ὀζίου. τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῇ, Ἰωήλ υἱὸς Φαδαΐα. ²¹ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσῇ τῷ ἐν γῇ Γα-

λαὰδ, Ἰαθαὶ ὁ τοῦ Ζαδαίου. τοῖς υἱοῖς Βενιαμιν, Ἰασιήλ ὁ τοῦ Ἀβενγήρ. ²² τῷ Δὺν, Ἀζαριήλ ὁ τοῦ Ἰρωάβ. οὗτοι πατριάρχαι τῶν φυλῶν Ἰσραήλ. ²³ καὶ οὐκ ἔλαβε Δαυὶδ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ κάτω, ὅτι εἶπε κύριος πληθύναι τὸν Ἰσραήλ ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ. ²⁴ καὶ Ἰωάβ ὁ τοῦ Σαρουΐα ἤρξατο ἀριθμεῖν ἐν τῷ λαῷ, καὶ οὐ συνετέλεσε. καὶ ἐγένετο ἐν τούτοις ὀργὴ ἐπὶ Ἰσραήλ, καὶ οὐ κατεργασθῇ ὁ ἀριθμὸς ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ. ²⁵ καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ βασιλέως, Ἀσμωθ ὁ τοῦ Ὀδιήλ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν ἀργῷ καὶ ἐν ταῖς κωμαῖς καὶ ἐν τοῖς ἐποίκιλοις καὶ ἐν τοῖς πύργοις Ἰωνάθαν ὁ τοῦ Ὀζίου. ²⁶ καὶ ἐπὶ τῶν γεωργούντων τὴν γῆν τῶν ἐργαζομένων, Ἑσδρι ὁ τοῦ Χελούβ. ²⁷ καὶ ἐπὶ τῶν χωρίων Σεμεὶ ὁ ἐκ Ραήλ, καὶ ἐπὶ τῶν θησαυρῶν τῶν ἐν τοῖς χωρίοις τοῦ οἴνου, Ζαβδὶ ὁ τοῦ Σεφνί. ²⁸ καὶ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶνων, καὶ ἐπὶ τῶν συκαμίνων τῶν ἐν τῇ πεδιτῇ, Βαλλανὰν ὁ Γεδωρίτης, ἐπὶ δὲ τῶν θησαυρῶν τοῦ ἐλαίου, Ἰωάς. ²⁹ καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν νομάδων τῶν ἐν τῷ Σαρὼν, Σατραΐ ὁ Σαρωνίτης. καὶ ἐπὶ τῶν βοῶν τῶν ἐν τοῖς αὐλώσι, Σωφάτ ὁ τοῦ Ἀδλί. ³⁰ ἐπὶ δὲ τῶν καμήλων, Ἀβίας ὁ Ἰσραηλῆτης. ἐπὶ δὲ τῶν ὄνων, Ἰαδίας ὁ ἐκ Μισραθῶν. ³¹ καὶ ἐπὶ τῶν προβάτων, Ἰαζιζ ὁ Ἀγαρίτης. πάντες οὗτοι προστάται ὑπαρχόντων Δαυὶδ τοῦ βασιλέως. ³² καὶ Ἰωνάθαν ὁ πατέραδελφός Δαυὶδ σύμβουλος, ἄνθρωπος συνετός. καὶ Ἰεήλ ὁ τοῦ Ἀγαμί μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ βασιλέως. ³³ Ἀχιτόφελ σύμβουλος τοῦ βασιλέως, καὶ Χουσί ὁ πρῶτος φίλος τοῦ βασιλέως. ³⁴ καὶ μετὰ τούτων Ἀχιτόφελ ἐχόμενος Ἰωδαὶ ὁ τοῦ Βαναίου, καὶ Ἀβιάθαρ, καὶ Ἰωάβ ἀρχιστράτηγος τοῦ βασιλέως.

Κ Ε Φ. Κ Η'.

Καὶ ἐξεκλήρυσεν Δαυὶδ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰσραήλ ἄρχοντας τῶν κριτῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐφημεριῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως, καὶ ἄρχοντας τῶν χιλιάρχων καὶ

καὶ τῶν ἑκατοντάδων, καὶ τοὺς γαζο-
φύλακας, καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπαρχόν-
των αὐτοῦ, καὶ πάσης τῆς κτήσεως
τοῦ βασιλείως, καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ σὺν
τοῖς εὐνούχοις, καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ
τοὺς μαχητὰς τῆς στρατίας ἐν Ἱερου-
σαλὴμ. ² καὶ ἔστη Δαυὶδ ἐν μέσῳ τῆς
ἐκκλησίας, καὶ εἶπεν. ἀκούσατέ μου
ἀδελφοί μου, καὶ λαὸς μου. ἐμοὶ ἐγέ-
νετο ἐπὶ καρδίαν οἰκοδομῆσαι οἶκον
ἀναπαύσεως τῆς κιβωτοῦ διαθήκης
κυρίου, καὶ στήσιν ποδῶν κυρίου ἡμῶν,
καὶ ἡτοιμάσα τὰ εἰς τὴν κατασκήνωσιν
ἐπιτήδεια, ³ καὶ ὁ θεὸς εἶπεν. οὐκ οἰ-
κοδομήσεις ἐμοὶ οἶκον τοῦ ἑπονομάσαι
τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ὅτι ἄνθρω-
πος πολεμιστὴς εἰ σὺ, καὶ αἷμα ἐξέ-
χεις. ⁴ καὶ ἐξελέξατο κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ ἐν ἐμοὶ ἀπὸ παντὸς οἴκου πα-
τρός μου εἶναι βασιλεῖα ἐπὶ Ἰσραὴλ εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ ἐν Ἰουδα ἡρέτικε τὸ
βασιλεῖον, καὶ ἐξ οἴκου Ἰουδα τὸν οἶ-
κον τοῦ πατρός μου. καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς
τοῦ πατρός μου, ἐν ἐμοὶ ἠθέλησε τοῦ
γενέσθαι με εἰς βασιλεῖα ἐπὶ παντὶ Ἰσ-
ραὴλ. ⁵ καὶ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν
μου, ὅτι πολλοὺς υἱοὺς ἔδωκέ μοι κύ-
ριος, ἐξελέξατο ἐν Σαλωμών τῷ υἱῷ
μου καθίσαι αὐτὸν ἐπὶ θρόνον βασι-
λείας κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. ⁶ καὶ εἶ-
πέ μοι ὁ θεός. Σαλωμών ὁ υἱός σου
οἰκοδομήσει τὸν οἶκόν μου καὶ τὴν αὐ-
λήν μου, ὅτι ἡρέτικα ἐν αὐτῷ εἶναι
μου υἱόν, καὶ γὰρ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πα-
τέρα. ⁷ καὶ κατορθώσω τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος, ἐὰν ἰσχύσῃ τοῦ φυ-
λάσασθαι τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰ
κρίματά μου ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ⁸ καὶ
νῦν κατὰ πρόσωπον πάσης ἐκκλησίας
κυρίου, καὶ ἐν ὧσι θεοῦ ἡμῶν, φυλά-
ξασθε καὶ ζητήσατε πάσας τὰς ἐντο-
λάς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἵνα κλη-
ρονομήσῃτε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ
κατακληρονομήσῃτε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν
μεθ' ὑμᾶς ἕως αἰῶνος. ⁹ καὶ νῦν Σα-
λωμών υἱέ, γινώθι τὸν θεὸν τῶν πα-
τέρων σου, καὶ δούλευε αὐτῷ ἐν καρ-
δίᾳ τελείᾳ καὶ ψυχῇ θελούσῃ, ὅτι πᾶ-
σας καρδίας ἐτάζει κύριος, καὶ πᾶν
ἐνθύμημα γινώσκει. ἐὰν ζητήσῃς αὐ-
τὸν, εὐρεθήσεται σοι. καὶ ἐὰν κατα-

λείψῃς αὐτὸν, καταλείψει σε εἰς τέλος.
¹⁰ ἴδε νῦν, ὅτι κύριος ἡρέτικε σε οἰκο-
δομῆσαι αὐτῷ οἶκον εἰς ἀγίασμα, ἵσχυε
καὶ ποίει. ¹¹ καὶ ἔδωκε Δαυὶδ Σαλω-
μών τῷ υἱῷ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα τοῦ
ναοῦ καὶ τῶν οἰκῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν
ζακχῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν ὑπερώων, καὶ
τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἐσωτέρων, καὶ
τοῦ οἴκου τοῦ ἐξίλασμού. ¹² καὶ τὸ
παράδειγμα ὃ εἶχεν ἐν πνεύματι αὐτοῦ,
τῶν αὐτῶν οἰκῶν κυρίου καὶ πάντων
τῶν παστοφορίων τῶν κύκλῳ τῶν εἰς
τὰς ἀποθήκας οἴκου κυρίου, καὶ τῶν
ἀποθηκῶν τῶν ἁγίων, ¹³ καὶ τῶν
καταλυμάτων, καὶ τῶν ἐφημεριῶν τῶν
ιερέων, καὶ τῶν λευιτῶν εἰς πᾶσαν
ἐργασίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου,
καὶ τῶν ἀποθηκῶν τῶν λειτουργησί-
μων σκευῶν τῆς λατρείας οἴκου κυρίου.
¹⁴ καὶ τὸν σταθμὸν τῆς ὀλκῆς αὐτῶν
τῶν τε χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν ¹⁵ λυχνιῶν
τὴν ὀλκὴν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τῶν λύχ-
νων. ¹⁶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁμοίως τὸν
σταθμὸν τῶν τραπέζων τῆς προθέ-
σεως, ἐκάστης τραπέζης χρυσοῦς, καὶ
ὡς αὐτῶς τῶν ἀργυρῶν. ¹⁷ καὶ τῶν
κρεαγρῶν καὶ σπονδείων καὶ τῶν για-
λῶν τῶν χρυσῶν. καὶ τὸν σταθμὸν
τῶν χρυσῶν καὶ τῶν ἀργυρῶν, καὶ θυῖ-
σκων κεφουρῆς ἐκάστου σταθμοῦ. ¹⁸ καὶ
τῶν τῶν θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμά-
των ἐκ χρυσοῦ δοκίμου σταθμὸν ὑπέ-
δειξεν αὐτῷ, καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ
ἄρματος τῶν Χερουβὶμ τῶν διαπεπε-
τασμένων ταῖς πτέρυξι καὶ σκιαζόντων
ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου.
¹⁹ πάντα ἐν γραφῇ χειρὸς κυρίου ἔδωκε
Δαυὶδ Σαλωμών, κατὰ τὴν περιγεννη-
θεῖσαν αὐτῷ σύνεισιν τῆς κατεργασίας
τοῦ παραδείγματος. ²⁰ καὶ εἶπε Δαυὶδ
Σαλωμών τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἵσχυε καὶ ἄν-
δρίζου καὶ ποίει, μὴ φοβοῦ μηδὲ πτοη-
θῇς, ὅτι κύριος ὁ θεός μου μετὰ σοῦ,
οὐκ ἀνήσει σε καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ
ἕως τοῦ συνελέσαι σε πᾶσαν ἐργα-
σίαν λειτουργίας οἴκου κυρίου. καὶ
ἰδοὺ τὸ παράδειγμα τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ
οἴκου αὐτοῦ, καὶ ζακχῶ αὐτοῦ, καὶ
τὰ ὑπερώα καὶ τὰς ἀποθήκας τὰς
ἐσωτέρας, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἱλασμοῦ,
καὶ τὸ παράδειγμα οἴκου κυρίου. ²¹ καὶ

Εἰς

ἰδοὺ

ἰδοὺ αἱ ἡμέραιαι τῶν ἱερῶν καὶ τῶν
Λευιτῶν εἰς πᾶσαν λειτουργίαν οἴκου
κυρίου, καὶ μετὰ σοῦ ἐν πάσῃ πραγ-
ματείᾳ. καὶ πᾶς πρόθυμος ἐν σοφίᾳ
κατὰ πᾶσαν τέχνην, καὶ οἱ ἄρχοντες
καὶ πᾶς ὁ λαὸς εἰς πάντας τοὺς λό-
γους σου.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Καὶ εἶπε Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς πάσῃ τῇ
ἐκκλησίᾳ. Σαλωμών ὁ υἱός μου εἰς ὃν
ἡρέτικεν ἐν αὐτῷ κύριος, νέος καὶ ἀπα-
λός, καὶ τὸ ἔργον μέγα, ὅτι οὐκ ἀν-
θρώπων, ἀλλ' ἡ κυρίῳ θεῷ. ² κατὰ
πᾶσαν τὴν δύναμιν ἡτοίμακα εἰς οἶκον
θεοῦ μου χρυσίον, ἀργύριον, χαλκόν,
σίδηρον, ξύλα, λίθους σοάμ, καὶ πλη-
ρώσεις λίθους πολυτελεῖς καὶ ποικί-
λους, καὶ πάντα λίθον τίμιον, καὶ Πά-
ριον πολύν. ³ καὶ ἔτι ἐν τῷ εὐδοκῆ-
σαι με ἐν οἴκῳ θεοῦ μου, ἔστι μοι ὁ
περιπεποιήμενος χρυσίον καὶ ἀργύριον,
καὶ ἰδοὺ δέδωκα εἰς οἶκον θεοῦ μου εἰς
ὑψος, ἔκτος ὧν ἡτοίμακα εἰς τὸν οἶκον
τῶν ἁγίων, ⁴ τρισχίλια τάλαντα χρυ-
σίου τοῦ ἐκ Σουφίρ, καὶ ἑπτακισχίλια
τάλαντα ἀργυρίου δοκίμου ἐξαλιφῆναι
ἐν αὐτοῖς τοὺς τοίχους τοῦ ἱεροῦ, ⁵ εἰς
τὸ χρυσίον τῷ χρυσίῳ, καὶ εἰς τὸ ἀρ-
γύριον τῷ ἀργυρίῳ, καὶ εἰς πᾶν ἔργον
διὰ χειρὸς τῶν τεχνιτῶν. καὶ τίς ὁ
προθυμouμένος πληρῶσαι τὰς χεῖρας
αὐτοῦ σήμερον κυρίου; ⁶ καὶ προεθυ-
μήθησαν ἄρχοντες πατριῶν, καὶ οἱ
ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ χι-
λιάρχοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι, καὶ οἱ
προστάται τῶν ἔργων, καὶ οἱ οἰκοδό-
μοι τοῦ βασιλέως. ⁷ καὶ ἔδωκαν εἰς τὰ
ἔργα τοῦ οἴκου κυρίου χρυσίου τάλαν-
τα πεντακισχίλια, καὶ χρυσοῦς μυρίους.
καὶ ἀργυρίου ταλάντων δέκα χιλιάδας,
καὶ χαλκοῦ τάλαντα μυρία ὀκτακισχί-
λια, καὶ σιδήρου ταλάντων χιλιάδας
ἑκατόν. ⁸ καὶ οἷς εὐρέθη παρ' αὐτοῖς
λίθος, ἔδωκαν εἰς τὰς ἀποθήκας οἴκου
κυρίου διὰ χειρὸς Ἰεὶήλ τοῦ Γεδωνί.
⁹ καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ προ-
θυμηθῆναι, ὅτι ἐν καρδίᾳ πλήρει προε-
θυμηθήσαν τῷ κυρίῳ. καὶ Δαυὶδ ὁ
βασιλεὺς εὐφράνθη μεγάλως, ¹⁰ καὶ
εὐλόγησεν ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ τὸν κύριον
ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας, λέγων. εὐλο-

γητὸς εἰ κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ πατὴρ
ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. ¹¹ σοὶ κύριε ἡ μεγαλωσύνη,
καὶ ἡ δύναμις, καὶ τὸ καύχημα, καὶ
ἡ νίκη, καὶ ἡ ἰσχύς, ὅτι σὺ πάντων
τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς δε-
σπόεις. ἀπὸ προσώπου σου ταράσ-
σεται πᾶς βασιλεὺς, καὶ ἔθνος. ¹² παρὰ
σοῦ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα, σὺ πάντων
ἄρχεις κύριε, ὁ ἄρχων πάσης ἀρχῆς,
καὶ ἐν χειρὶ σου ἰσχύς καὶ δυναστεία,
καὶ ἐν χειρὶ σου παντοκράτωρ μεγα-
λύναι καὶ κατισχύσαι τὰ πάντα. ¹³ καὶ
νῦν κύριε ἐξομολογούμεθά σοι, καὶ αἰ-
νοῦμεν τὸ ὄνομα τῆς καυχῆσάς σου.
¹⁴ καὶ τίς εἰμι ἐγώ, καὶ τίς ὁ λαὸς μου
ὅτι ἰσχύσαμεν προθυμηθῆναι σοι κατὰ
ταῦτα; ὅτι σὰ τὰ πάντα, καὶ ἐκ τῶν
σῶν δεδώκαμέν σοι. ¹⁵ ὅτι πάροικοι
ἔσμεν ἐναντίον σου, καὶ παροικούντες
ὡς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν. ὡς σκία
αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ γῆς, καὶ οὐκ ἔστιν
ὑπομονή. ¹⁶ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν πρὸς
πάν τὸ πλῆθος τοῦτο, ὁ ἡτοίμακα οἰ-
κοδομηθῆναι οἶκον τῷ ὀνόματι τῷ
ἁγίῳ σου, ἐκ χειρὸς σου ἐστὶ, καὶ σοὶ
τὰ πάντα. ¹⁷ καὶ ἔγνω κύριε, ὅτι σὺ
εἰ ὁ ἐτάζων καρδίας, καὶ δικαιοσύνην
ἀγαπᾷς. ἐν ἀπλότητι καρδίας προε-
θυμήθη ταῦτα πάντα, καὶ νῦν τὸν
λαόν σου τὸν εὐρεθέντα ὡδε εἶδον ἐν
εὐφροσύνῃ προθυμηθέντα σοι. ¹⁸ κύ-
ριε ὁ θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ
Ἰσραὴλ τῶν πατέρων ἡμῶν φύλαξον
ταῦτα ἐν διανοίᾳ καρδίας λαοῦ σου εἰς
τὸν αἰῶνα, καὶ κατεύθυνον τὰς καρ-
δίας αὐτῶν πρὸς σέ. ¹⁹ καὶ Σαλωμών
τῷ υἱῷ μου δὸς καρδίαν ἀγαθὴν ποιῆν
τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτύριά
σου, καὶ τὰ προστάγματά σου, καὶ τοῦ
ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὴν κατασκευὴν τοῦ
οἴκου σου. ²⁰ καὶ εἶπε Δαυὶδ πᾶσιν τῇ
ἐκκλησίᾳ. εὐλόγησate κύριον τὸν θεὸν
ἡμῶν. καὶ εὐλόγησε πᾶσα ἡ ἐκκλησία
κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.
καὶ κάμψαντες τὰ γόνατα προσκύνη-
σαν κυρίῳ καὶ τῷ βασιλεῖ. ²¹ καὶ ἔθυσσε
Δαυὶδ τῷ κυρίῳ θυσίας, καὶ ἀνήνεγκεν
ὀλοκαυτώματα τῷ θεῷ τῇ ἐπαύριον
τῆς πρώτης ἡμέρας μόσχους χιλίους,
κρίους χιλίους, ἄρνας χιλίους, καὶ τὰς
σπονδάς

σπονδὰς αὐτῶν, καὶ θυσίας εἰς πλη-
θος παντὶ τῷ Ἰσραὴλ. ²² καὶ ἔφαγον
καὶ ἔπιον ἐναντίον τοῦ κυρίου ἐν ἐκί-
τῃ τῇ ἡμέρᾳ μετὰ χαρᾶς, καὶ ἐβασί-
λευσαν ἐκ δευτέρου τὸν Σαλωμών υἱ-
ὸν Δαυὶδ, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν τῷ κυ-
ρίῳ εἰς βασιλέα, καὶ Σαδὼκ εἰς ἱερω-
σύνην. ²³ καὶ ἐκάθισε Σαλωμών ἐπὶ
θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
εὐδοκῆθη, καὶ ὑπήκουσαν αὐτοῦ πᾶς
Ἰσραὴλ. ²⁴ οἱ ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνά-
σται, καὶ πάντες υἱοὶ Δαυὶδ τοῦ βα-
σιλέως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὑπετάγησαν
αὐτῷ. ²⁵ καὶ ἐμεγάλυνε κύριος τὸν
Σαλωμών ἐπάνωθεν παντός Ἰσραὴλ,
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν βασιλέως, ὃ
οὐκ ἐγένετο ἐπὶ παντός βασιλέως ἐμ-

προσθεν αὐτοῦ. ²⁶ καὶ Δαυὶδ υἱὸς
Ἰεσσαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ²⁷ ἔτη
τεσσαράκοντα, ἐν Χιβρων ἔτη ἑπτὰ,
καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη τριακοντατρία.
²⁸ καὶ ἐτελεύτησεν ἐν γῆρᾳ καλῷ, πλη-
ρης ἡμερῶν, πλούτου καὶ δόξης, καὶ ἐ-
βασίλευσε Σαλωμών υἱὸς αὐτοῦ ἀντ'
αὐτοῦ. ²⁹ οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βα-
σιλέως Δαυὶδ οἱ πρότεροι καὶ οἱ ὕστε-
ροι, γεγραμμένοι εἰσὶν ἐν λόγοις Σα-
μουὴλ τοῦ βλέποντος, καὶ ἐπὶ λόγων
Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ λόγων
Γαδ τοῦ βλέποντος ³⁰ περὶ πάσης τῆς
βασιλείας αὐτοῦ, καὶ τῆς δυναστείας
αὐτοῦ, καὶ οἱ καιροὶ οἱ ἐγένοντο ἐπ'
αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ
πάσας βασιλείας τῆς γῆς.

ΠΑΡΑΔΕΙΠΟΜΕΝΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦ. Α'.

Καὶ ἐνίσχυσε Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ
ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ κύριος
ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐμεγά-
λυνεν αὐτὸν εἰς ὕψος. ² καὶ εἶπε Σαλω-
μών πρὸς πάντα Ἰσραὴλ τοῖς χιλιάρ-
χοις, καὶ τοῖς ἑκατοντάρχοις, καὶ τοῖς
κριταῖς, καὶ πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν ἐναν-
τίον Ἰσραὴλ τοῖς ἄρχουσιν τῶν πατρι-
ῶν. ³ καὶ ἐπορεύθη Σαλωμών καὶ
πᾶσα ἡ ἐκκλησία εἰς τὴν ὑψηλὴν τὴν
ἐν Γαβῶν, οὗ ἐκεῖ ἦν ἡ σκηνὴ τοῦ
μαρτυρίου τοῦ θεοῦ, ἣν ἐποίησε Μω-
υσῆς παῖς κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ. ⁴ ἀλ-
λὰ κιβωτὸν τοῦ θεοῦ ἀνήνεγκε Δαυὶδ
ἐκ πόλεως Καριαθιαρίμ, ὅτι ἡτοίμα-
σεν αὐτῇ Δαυὶδ, ὅτι ἐπήρξεν αὐτῇ σκη-
νὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁵ καὶ τὸ θυσια-
στήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησε Βεσε-
λεὴλ υἱὸς Οὐριού, υἱοῦ Ὁρ, ἐκεῖ ἦν
ἐναντι τῆς σκηνῆς κυρίου. καὶ ἐξεξῆ-
τησεν αὐτὸ Σαλωμών καὶ ἡ ἐκκλησία,
⁶ καὶ ἤνεγκε Σαλωμών ἐκεῖ ἐπὶ τὸ θυ-
σιαστήριον τὸ χαλκοῦν ἐνώπιον κυ-
ρίου τὸ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἤνεγκεν ἐπ'
αὐτῷ ὀλοκαύτωσιν χιλίαν. ⁷ ἐν τῇ
νυκτὶ ἐκείνῃ ὤφθη θεὸς τῷ Σαλωμών,
καὶ εἶπεν αὐτῷ. αἰτησαι τί σοι δώ-

⁸ καὶ εἶπε Σαλωμών πρὸς τὸν θεόν.
σὺ ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρὸς
μου ἔλεος μέγα, καὶ ἐβασίλευσάς με
ἀντ' αὐτοῦ, ⁹ καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς
πιστωθήτω δὴ τὸ ὄνομά σου ἐπὶ Δα-
υὶδ τὸν πατέρα μου, ὅτι σὺ ἐβασίλευ-
σάς με ἐπὶ λαὸν πολὺν, ὥς ὁ χοῦς τῆς
γῆς. ¹⁰ νῦν σοφίαν καὶ σύνεσιν δός
μοι, καὶ ἐξελεύσομαι ἐνώπιον τοῦ λα-
οῦ τούτου καὶ εἰς ἐλεύσομαι, ὅτι τίς
κρινεῖ τὸν λαόν σου τὸν μέγαν τούτον;
¹¹ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Σαλωμών.
ἀνθ' ὧν ἐγένετο τοῦτο ἐν τῇ καρδίᾳ
σου, καὶ οὐκ ἠτήσω πλούτον χρημά-
των, οὐδὲ δόξαν, οὐδὲ τὴν ψυχὴν τῶν
ὑπεναντίων, καὶ ἡμέρας πολλὰς οὐκ
ἠτήσω, καὶ ἤτησας σεαυτῷ σοφίαν
καὶ σύνεσιν, ὅπως κρίνης τὸν λαόν
μου, ἐφ' ὃν ἐβασίλευσά σε ἐπ' αὐτόν.
¹² τὴν σοφίαν, καὶ τὴν σύνεσιν δίδωμί
σοι, καὶ πλούτον καὶ χρήματα, καὶ δό-
ξαν δώσω σοι, ὥς οὐκ ἐγενήθη ὁμοίος
σοι ἐν τοῖς βασιλεῦσι τοῖς ἐμπροσθέν
σου, καὶ μετὰ σέ οὐκ ἔσται οὕτως.
¹³ καὶ ἦλθε Σαλωμών ἐκ Βαμὰ τῆς ἐν
Γαβῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸ προσώ-
που τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ
ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ. ¹⁴ καὶ συνή-
γαγε

γαγε Σαλωμών ἄρματα καὶ ἵππεις, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ χίλια καὶ τετρακόσια ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππείων. καὶ κατέλιπεν αὐτὰ ἐν πόλεσι τῶν ἀρμάτων, καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλήμ. ¹⁵ καὶ ἔθηκεν ὁ βασιλεὺς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐν Ἱερουσαλήμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος. ¹⁶ καὶ ἡ ἐξοδος τῶν ἵππων Σαλωμών ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἐμπορῶν τοῦ βασιλέως πορεύεσθαι, καὶ ἡ ὁράζον. ¹⁷ καὶ ἐνέβαινον καὶ ἐξήγον ἐξ Αἰγύπτου ἄρμα ἐν ἑξακοσίῳ ἀργυρίου, καὶ ἵππον πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου. καὶ οὕτω πᾶσι τοῖς βασιλεῦσι τῶν Χετταίων, καὶ τοῖς βασιλεῦσι Συρίας ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐφερον.

ΚΕΦ. Β'.

Καὶ εἶπε Σαλωμών τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου, καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ² καὶ συνήγαγε Σαλωμών ἐβδομήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν νατοφόρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατόμων ἐν τῷ ὄρει, καὶ οἱ ἐπιστάται ἐπ' αὐτῶν τριςχίλιοι ἑξακόσιοι. ³ καὶ ἀπέστειλε Σαλωμών πρὸς Χιράμ βασιλέα Τύρου, λέγων. ὡς ἐποίησας μετὰ Δαυὶδ τοῦ πατρός μου, καὶ ἀπέστειλας αὐτῷ κέδρους τοῦ οἰκοδομῆσαι ἐαυτῷ οἶκον κατοικῆσαι ἐν αὐτῷ, ⁴ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὁ υἱὸς αὐτοῦ οἰκοδομῶ οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ μου, ἀγιάσαι αὐτὸν αὐτῷ τοῦ θυμῶν ἀπέναντι αὐτοῦ θυμιάμα καὶ πρόσθεσιν διαπαντός, καὶ τοῦ ἀναφέρειν ὀλοκαυτώματα διαπαντός τοπρῶν καὶ τοδεύλης, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς τοῦ κυρίου θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτο ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας, ὅτι μέγας κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεοὺς. ⁶ καὶ τίς ἰσχύσει οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον; ὅτι ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐ φέρουσι τὴν δόξαν αὐτοῦ. καὶ τίς ἐγὼ οἰκοδομῶν αὐτῷ οἶκον; ὅτι ἀλλ' ἡ τοῦ θυμῶν κατέναντι αὐτοῦ. ⁷ καὶ νῦν ἀπόστει-

λόν μοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα τοῦ ποιῆσαι ἐν τῷ χρυσίῳ, καὶ ἐν τῷ ἀργυρίῳ, καὶ ἐν τῷ χαλκῷ, καὶ ἐν τῷ σιδήρῳ, καὶ ἐν τῇ πορφύρᾳ, καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ ἐπιστάμενον γλύψαι γλυφὴν μετὰ τῶν σοφῶν τῶν μετ' ἐμοῦ ἐν Ἰουδα, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἃ ἠτοίμασε Δαυὶδ ὁ πατὴρ μου. ⁸ καὶ ἀποστείλόν μοι ξύλα κέδρινα καὶ ἀρκεῦθινα καὶ πευκίνα ἐκ τοῦ Λιβάνου, ὅτι ἐγὼ οἶδα ὡς οἱ δοῦλοί σου οἶδαν κόπτεν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου. καὶ ἰδοὺ οἱ παῖδές σου μετὰ τῶν παιδῶν μου ⁹ πορεύσονται ἐτοιμάσαι μοι ξύλα εἰς πλῆθος, ὅτι ὁ οἶκος ὃν ἐγὼ οἰκοδομῶ μέγας καὶ ἐνδοξος. ¹⁰ καὶ ἰδοὺ τοῖς ἐργαζομένοις τοῖς κόπτοις ξύλα εἰς βρώματα δέδωκα σίτον εἰς δόματα τοῖς παισὶ σου κόρων πυροῦ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ κριθῶν κόρων εἴκοσι χιλιάδας, καὶ οἴνου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας, καὶ ἐλαίου μέτρων εἴκοσι χιλιάδας. ¹¹ καὶ εἶπε Χιράμ βασιλεὺς Τύρου ἐν γραφῇ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Σαλωμών, λέγων. ἐν τῷ ἀγαπήσαι κύριον τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἔδωκέ σε ἐπ' αὐτοὺς βασιλέα. ¹² καὶ εἶπε Χιράμ. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὃς ἔδωκε τῷ Δαυὶδ τῷ βασιλεῖ υἱὸν σοφόν, καὶ ἐπιστάμενον ἐπιστήμην καὶ σύνεσιν, ὃς οἰκοδομήσει οἶκον τῷ κυρίῳ, καὶ οἶκον τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ¹³ καὶ νῦν ἀπέστειλα σοι ἄνδρα σοφὸν καὶ εἰδότα σύνεσιν Χιράμ τὸν πατέρα μου, ¹⁴ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπὸ θυγατέρων Δαν, καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἀνὴρ Τύριος, εἰδότα ποιῆσαι ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ, καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν σιδήρῳ, καὶ ἐν λίθοις, καὶ ξύλοις, καὶ ὑφαίνειν ἐν τῇ πορφύρᾳ, καὶ ἐν τῇ ὑακίνθῳ, καὶ ἐν τῇ βύσσῳ, καὶ ἐν τῷ κοκκίνῳ, καὶ γλύψαι γλυφάς, καὶ διανοεῖσθαι πᾶσαν διανόησιν, ὅσα ἂν δῶς αὐτῷ μετὰ τῶν σοφῶν σου, καὶ σοφῶν Δαυὶδ κυρίου μου πατρός σου. ¹⁵ καὶ νῦν τὸν σίτον καὶ τὴν κριθὴν, καὶ τὸ ἐλαίον, καὶ τὸν οἶνον ἃ εἶπεν ὁ κύριος μου, ἀποστείλατω τοῖς παισὶν αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἡμεῖς κόψομεν ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου κατὰ

πάντων

πᾶσαν τὴν χρεῖαν σου, καὶ ἄξομεν αὐτὰ σχεδιαίαις ἐπὶ θάλασσαν Ἰσππης, καὶ σὺ ἄξεις αὐτὰ εἰς Ἱερουσαλὴμ. ¹⁷ καὶ συνήγαγε Σαλωμών πάντας τοὺς ἀνδρας τοὺς προσηλυτὺς τοὺς ἐν γῇ Ἰσραὴλ μετὰ τὸν ἀριθμὸν ὃν ἠρίθμησεν αὐτοὺς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ εὐρέθησαν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδες καὶ τριζήλιοι ἑξακόσιοι. ¹⁸ καὶ ἐποίησεν ἐξ αὐτῶν ἑβδομήκοντα χιλιάδας νωτοφόρων, καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας λατῶων, καὶ τριζήλιους ἑξακοσίους ἐργοδιώκτας ἐπὶ τὸν λαόν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἤρξατο Σαλωμών τοῦ οἰκοδομεῖν τὸν οἶκον κυρίου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄρει τοῦ Ἀμωρία, οὗ ὤφθη κύριος τῷ Δαυὶδ πατρὶ αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ, ὃ ἡτοίμασε Δαυὶδ ἐν ἄλῳ Ὅραν τοῦ Ἱερουσαίου. ² καὶ ἤρξατο οἰκοδομῆσαι ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ ἔτι τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ³ καὶ ταῦτα ἤρξατο Σαλωμών τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, μῆκος πήγμων ἢ διαμέτρῳις ἢ πρώτῃ πήγμων ἑξήκοντα, καὶ εὖρος πήγμων εἰκοσι. ⁴ καὶ αἶλαμ κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου μῆκος ἐπὶ πρόσωπον πλάτους τοῦ οἴκου πήγμων εἰκοσι, καὶ ὕψος πήγμων ἑκατὸν εἰκοσι, καὶ κατεχύρῳσεν αὐτὸν ἑσῳθεν χρυσίῳ καθαρῷ. ⁵ καὶ τὸν οἶκον τὸν μέγαν ἐξύλωσε ξύλοις κεδρίνοις, καὶ κατεχύρῳσσε χρυσίῳ καθαρῷ. καὶ ἔγλυψεν ἐπ' αὐτοῦ προῖνικας καὶ χαλαστά. ⁶ καὶ ἐκόσμησε τὸν οἶκον λίθοις τιμίοις εἰς δόξαν, καὶ ἐχύρῳσσε χρυσίῳ χρυσοῦ τοῦ ἐκ Φαρουῖμ, ⁷ καὶ ἐχύρῳσσε τὸν οἶκον, καὶ τοὺς τοίχους αὐτοῦ, καὶ τοὺς πυλῶνας, καὶ τὰ ὀροφώματα, καὶ τὰ θυρώματα χρυσίῳ, καὶ ἔγλυψε Χερουβὶμ ἐπὶ τῶν τοίχων. ⁸ καὶ ἐποίησε τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, μῆκος αὐτοῦ ἐπὶ πρόσωπον, πλάτος τοῦ οἴκου πήγμων εἰκοσι, καὶ τὸ μῆκος πήγμων εἰκοσι, καὶ ἐχύρῳσεν αὐτὸν χρυσίῳ καθαρῷ εἰς Χερουβὶμ εἰς τάλαντα ἑξακόσια. ⁹ καὶ ὅλην τῶν ἡλῶν, ὅλην τοῦ ἐνὸς πεντήκοντα σίκλου χρυσίου, καὶ τὸ ὑπερῶν ἐχύρῳσσε χρυσίῳ. ¹⁰ καὶ ἐποίησεν ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἁγίῳ τῶν ἁγίων Χερου-

βὶμ δύο, ἔργον ἐκ ξύλων. καὶ ἐχύρῳσεν αὐτὰ χρυσίῳ. ¹¹ καὶ αἱ πτέρυγες τῶν Χερουβὶμ τὸ μῆκος πήγμων εἰκοσι, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ μία πήγμων πέντε ἀπτομένη τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου, καὶ ἡ πτέρυξ ἡ ἑτέρα πήγμων πέντε ἀπτομένη τῆς πτέρυγος τοῦ Χερουβὶμ τοῦ ἑτέρου. ¹³ καὶ αἱ πτέρυγες τῶν Χερουβὶμ τούτων διαπεπετασμέναι πήγμων εἰκοσι, καὶ αὐτὰ ἐσθηκότα ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον. ¹⁴ καὶ ἐποίησε τὸ καταπέτασμα ὑακίνθου, καὶ πορφύρας, καὶ κοκκίνου, καὶ βύσσου, καὶ ὕφανεν ἐν αὐτῷ Χερουβὶμ. ¹⁵ καὶ ἐποίησεν ἐμπροσθεν τοῦ οἴκου στύλους δύο πήγμων τριακονταπέντε τὸ ὕψος, καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πήγμων πέντε. ¹⁶ καὶ ἐποίησε σιρσέρῳθ ἐν τῷ δαυὶρ, καὶ ἔδωκεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων, καὶ ἐποίησε ῥοῖσκους ἑκατὸν, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τῶν χαλαστῶν. ¹⁷ καὶ ἐσθησε τοὺς στύλους κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ τὸν ἓνα ἐξ ἐωνύμων, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ ἐκ δεξιῶν Κατόρθωσις, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐξ ἀριστερῶν Ἰσχύς.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐποίησε θυσιαστήριον χαλκοῦν, εἰκοσι πήγμων τὸ μῆκος, καὶ εἰκοσι πήγμων τὸ εὖρος, καὶ δέκα πήγμων τὸ ὕψος. ² καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν κυτὴν, δέκα πήγμων τὴν διαμέτρησιν, στρογγύλην κυκλόθεν, καὶ πέντε πήγμων τὸ ὕψος, καὶ τὸ κύκλωμα τριακοντα πήγμων. ³ καὶ ὁμοίωμα μόσχων ὑποκάτω αὐτῆς κυκλω κυκλοῦσιν αἰτήν. δέκα πήγμεις περιέχουσι τὸν λουτήρα κυκλόθεν. δύο γένη ἐχώνευσαν τοὺς μόσχους ἐν τῇ χωνευσί αὐτῶν ⁴ ἢ ἐποίησαν αὐτοὺς δώδεκα μόσχους, οἱ τρεῖς βλέποντες Βορρᾶν, καὶ οἱ τρεῖς δυσμᾶς, καὶ οἱ τρεῖς Νότον, καὶ οἱ τρεῖς κατ' ἀνατολᾶς, καὶ ἡ θάλασσα ἐπ' αὐτῶν ἄνω, ἦσαν τὰ ὀπίσθια αὐτῶν ἔσω. ⁵ καὶ τὸ πάχος αὐτῆς παλαιστής, καὶ τὸ χεῖλος αὐτῆς, ὡς χεῖλος ποτηρίου, διαγεγλυμμένα βλαστὸν κρίνου, χωρῶσαν μετροτάς τριζήλιους, καὶ ἔξετέλεσε. ⁶ καὶ ἐποίησε λουτήρας δέκα, καὶ ἔθηκε τοὺς πέντε ἐκ δεξι-

δεξιῶν καὶ τοὺς πέντε ἐξ ἁριστερῶν, τοῦ πλύνειν ἐν αὐτοῖς τὰ ἔργα τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἀποκλύζειν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ θάλασσα εἰς τὸ νήπτεσθαι τοὺς ἱερεῖς ἐν αὐτῇ. ⁷ καὶ ἐποίησε τὰς λυχνίας τὰς χρυσᾶς δέκα κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ ἁριστερῶν. ⁸ καὶ ἐποίησε τραπέζας δέκα, καὶ ἔθηκεν ἐν τῷ ναῷ, πέντε ἐκ δεξιῶν καὶ πέντε ἐξ εὐωνυμίων, καὶ ἐποίησε φιάλας χρυσᾶς ἕκατόν, ⁹ καὶ ἐποίησε τὴν αὐλὴν τῶν ἱερέων, καὶ τὴν αὐλὴν τὴν μεγάλην, καὶ θυρὰς τῇ αὐλῇ, καὶ θυρώματα αὐτῶν κατακεχαλκωμένα χαλκῷ. ¹⁰ καὶ τὴν θάλασσαν ἔθηκεν ἀπὸ γωνίας τοῦ οἴκου ἐκ δεξιῶν ὡς πρὸς ἀνατολὰς κατέναντι. ¹¹ καὶ ἐποίησε Χιράμ τὰς κρεάγρας, καὶ τὰ πυρεῖα, καὶ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτοῦ. καὶ συνετέλεσε Χιράμ ποιῆσαι πᾶσαν τὴν ἐργασίαν ἣν ἐποίησε Σαλωμών τῷ βασιλεῖ ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ¹² στύλους δύο καὶ ἐπ' αὐτῶν γωλαθ τῇ χωθαρεθ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων δύο, καὶ δίκτυα δύο συγκαλύψαι τὰς κεφαλὰς τῶν χωθαρεθ ἃ ἔστιν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν στύλων, ¹³ καὶ κώδωνας χρυσοῦς τετρακοσίους εἰς τὰ δύο δίκτυα, καὶ δύο γένη ῥοῦσκων ἐν τῷ δικτύῳ τῷ ἐνὶ τοῦ συγκαλύψαι τὰς δύο γωλαθ τῶν χωθαρεθ ἃ ἔστιν ἐπάνω τῶν στύλων. ¹⁴ καὶ τοὺς μηχανῶθ ἐποίησε δέκα, καὶ τοὺς λουτήρας ἐποίησεν ἐπὶ τοὺς μηχανῶθ, ¹⁵ καὶ τὴν θάλασσαν μίαν, καὶ τοὺς μόσχους τοὺς δώδεκα ὑποκάτω αὐτῆς. ¹⁶ καὶ τοὺς ποδιστήρας, καὶ τοὺς ἀναλημπτήρας, καὶ τοὺς λέβητας καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν ἃ ἐποίησε Χιράμ, καὶ ἀνήνεγκε τῷ βασιλεῖ Σαλωμών ἐν οἴκῳ κυρίου χαλκοῦ καθαροῦ. ¹⁷ ἐν τῷ περικύρῳ τοῦ Ἰορδάνου ἐκάνευσεν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς ἐν οἴκῳ Σοκκῶθ καὶ ἀναμέσων Σαρηθαθά. ¹⁸ καὶ ἐποίησε Σαλωμών πάντα τὰ σκεύη ταῦτα εἰς πλήθος σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐξέλιπεν ὀλκὴ τοῦ χαλκοῦ. ¹⁹ καὶ ἐποίησε Σαλωμών πάντα τὰ σκεύη οἴκου κυρίου, καὶ τὸ θυσια-

στήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἄρτοι προθέσεως. ²⁰ καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τοὺς λυχνοὺς τοῦ φωτὸς κατὰ τὸ κρίμα καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ δαβὶρ χρυσοῦν καθαροῦ, ²¹ καὶ λαβίδες αὐτῶν, καὶ οἱ λυχνοὶ αὐτῶν, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυώσκας καὶ τὰ πυρεῖα χρυσοῦν καθαροῦ, ²² καὶ ἡ θύρα τοῦ οἴκου ἡ ἐσωτέρα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ τὰς θυρὰς τοῦ οἴκου τοῦ ναοῦ χρυσαῖς. C. 5, 1. καὶ συνετελέσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἣν ἐποίησε Σαλωμών ἐν οἴκῳ κυρίου.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ εἰσῆνεγκε Σαλωμών τὰ ἅγια Λαοὺ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσοῦν, καὶ τὰ σκεύη, καὶ ἔδωκεν εἰς θησαυρὸν οἴκου κυρίου. ² τότε ἐξεκκλησίασε Σαλωμών πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν φυλῶν τοὺς ἡγουμένους πατριῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἀνεγέγκαι κιβωτὸν διαθήκης κυρίου ἐκ πόλεως Δαυὶδ, αὕτη Σιών. ³ καὶ ἐξεκκλησιάσθησαν πρὸς τὸν βασιλέα πᾶς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἑορτῇ, οὗτος ὁ μὴν ἑβδομος. ⁴ καὶ ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι Ἰσραὴλ, καὶ ἔλαβον πάντες οἱ Λευῖται τὴν κιβωτὸν, ⁵ καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ ἀνήνεγκαν αὐτὴν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται. ⁶ καὶ ὁ βασιλεὺς Σαλωμών, καὶ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ φοβούμενοι, καὶ οἱ ἐπισυνηγμένοι αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς κιβωτοῦ θύοντες μόσχους καὶ πρόβατα οἱ οὐκ ἀριθμηθήσονται καὶ οἱ οὐ λογισθήσονται ἀπὸ τοῦ πληθους. ⁷ καὶ εἰσῆνεγκαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν διαθήκης κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ὑποκάτω τῶν πτερύγων τῶν Χερουβίμ. ⁸ καὶ ἦν τὰ Χερουβίμ διαπεπτετακότα τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς κιβωτοῦ, καὶ συνεκάλυπτε τὰ Χερουβίμ ἐπὶ τὴν κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀναφορεῖς αὐτῆς ἐπάνωθεν, ⁹ καὶ ὑπερεῖχον οἱ ἀναφορεῖς, καὶ ἐβλέποντο αἱ κεφαλαὶ τῶν ἀναφορέων ἐκ τῶν ἁγίων

γίαν εἰς πρόσωπον τοῦ βαβίρ, οὐκ ἐβλέποντο ἔξω, καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁰ οὐκ ἦν ἐν τῇ κιβωτῷ πλην δύο πλάκες ἃς ἔθηκε Μωϋσῆς ἐν Χωρηβ, ἃ διέθετο κυριος μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ¹¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξελθεῖν τοὺς ἱερεῖς ἐκ τῶν ἀγίων, ὅτι πάντες οἱ ἱερεῖς οἱ εὐρεθέντες ἡγιάσθησαν, οὐκ ἦσαν διατεταγμένοι κατ' ἐφημερίαν. ¹² καὶ οἱ Λευῖται οἱ ψαλτωδοὶ πάντες τοῖς υἱοῖς Ἀσάφ τῷ Αἰμιάν τῷ Ἰδιθούν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ τῶν ἐνδεδυμένων στολάς βυσσίνας ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν κινύραις, ἐστηκότες κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ μετ' αὐτῶν ἱερεῖς ἑκατὸν εἰκοσι σαλπίζοντες ταῖς σάλπιγξι. ¹³ καὶ ἐγένετο μία φωνὴ ἐν τῷ σαλπίζειν καὶ ἐν τῷ ψαλτωδεῖν καὶ ἐν τῷ ἀναφωνεῖν φωνῇ μιᾷ τοῦ ἐξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τὸν κυρίω. καὶ ὡς ὕψισαν φωνὴν ἐν σάλπιγξι, καὶ ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν ὄργανοις τῶν ᾠδῶν, καὶ ἔλεγον. ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη νεφέλης δόξης κυρίου. ¹⁴ καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς τοῦ στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐνέπλησε δόξα κυρίου τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ.

Κ Ε Φ. 5.

Τότε εἶπε Σαλωμών. κύριος εἶπε τοῦ κατασκευᾶσαι ἐν γνώφῳ, ² καὶ ἐγὼ ᾠκοδόμηκα οἶκον τῷ ὀνόματί σου ἁγίόν σοι καὶ ἑτοιμον τοῦ κατασκευᾶσαι εἰς τοὺς αἰῶνας. ³ καὶ ἐπέστρεψεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὴν πᾶσαν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ παρειστήκει. ⁴ καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησεν ἐν στόματι αὐτοῦ πρὸς Δαυὶδ τὸν πατέρα μου, καὶ ἐν χερσὶν αὐτοῦ ἐπλήρωσε, λέγων. ⁵ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἀνήγαγον τὸν λαόν μου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ ἐξελεξάμην ἐν πόλει ἀπὸ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τοῦ εἶναι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, καὶ οὐκ ἐξελεξάμην ἐν ἀνδρὶ τοῦ εἶναι εἰς

ἡγούμενον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. ⁶ καὶ ἐξελεξάμην τὴν Ἱερουσαλὴμ γενέσθαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ καὶ ἐξελεξάμην ἐν Δαυὶδ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου, τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ εἶπε κύριος πρὸς Δαυὶδ πατέρα μου. διότι ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν σου τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματί μου, καλῶς ἐποίησας, ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τὴν καρδίαν σου. ⁹ πλην σὺ οὐκ οἰκοδομήσεις τὸν οἶκον, ὅτι ὁ υἱός σου ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τῆς σπύγης σου, οὗτος οἰκοδομήσει τὸν οἶκον τῷ ὀνόματί μου. ¹⁰ καὶ ἀνέστησε κύριος τὸν λόγον τοῦτον, ὃν ἐλάλησε, καὶ ἐγενήθη ἐναντὶ Δαυὶδ πατρὸς μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ τὸν θρόνον Ἰσραὴλ, καθὼς ἐλάλησε κύριος. καὶ ᾠκοδόμησα τὸν οἶκον τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ, ¹¹ καὶ ἔθνηκα ἐκεῖ τὴν κιβωτὸν ἐν ἣ ἐκεῖ διαθήκη κυρίου, ἣν διέθετο τῷ Ἰσραὴλ. ¹² καὶ ἔστη κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου ἐναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ¹³ ὅτι ἐτόρῃσε Σαλωμών βάσιν χαλκῆν, καὶ ἔθηκεν αὐτὴν ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, πέντε πήχεων τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ πέντε πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ ἐστη ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ γόνατα ἐναντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, ¹⁴ καὶ εἶπε. κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὁμοίος σοι θεὸς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, φυλάσσω τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἔλεος τοῖς παισὶ σου τοῖς πορευομένοις ἐναντίον σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, ¹⁵ ἃ ἐφιλάξας τῷ παιδί σου Δαυὶδ τῷ πατρί μου, ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων, καὶ ἐλάλησας ἐν στόματί σου, καὶ ἐν χερσὶ σου ἐπλήρωσας ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ¹⁶ καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ φυλάξον τῷ παιδί σου τῷ Δαυὶδ τῷ πατρί μου ἃ ἐλάλησας αὐτῷ λέγων, οὐκ ἐκλείψει σοι ἀνὴρ ἀπὸ προσώπου μου καθήμενος ἐπὶ θρόνου Ἰσραὴλ, πλην ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοὶ σου τὴν ὁδὸν αὐτῶν τοῦ πορευέσθαι

σθαι ἐν τῷ νόμῳ μου, ὡς ἐπορεύθης ἐναντίον μου. ¹⁷ καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου ὃ ἐλάλησας τῷ παιδί σου τῷ Δαβὶδ, ¹⁸ ὅτι εἰ ἀληθῶς κατοικήσει θεὸς μετὰ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς; εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, καὶ τίς ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα; ¹⁹ καὶ ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν παιδὸς σου καὶ ἐπὶ τὴν δέησίν μου κύριε ὁ θεός, τοῦ ἐπακούσαι τῆς δέησεως καὶ τῆς προσευχῆς ἧς ὁ παῖς σου προσεύχεται ἐναντίον σου σήμερον, ²⁰ τοῦ εἶναι ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὃν εἶπας ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ, τοῦ ἀκούσαι τῆς προσευχῆς ἧς προσεύχεται ὁ παῖς σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ²¹ καὶ ἀκούσῃ τῆς δέησεως τοῦ παιδός σου, καὶ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἃ ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀκούσῃ καὶ ἴλεως ᾔσῃ. ²² ἔ-αν ἀμάρτη ἀνὴρ τὸ πλῆσιον αὐτοῦ καὶ λάβῃ ἐπ' αὐτὸν ἀρὰν τοῦ ἀρᾶσθαι αὐτόν, καὶ ἔλθῃ καὶ ἀράσῃται κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, ²³ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσεις, καὶ κρινεῖς τοὺς δούλους σου τοῦ ἀποδοῦναι τῷ ἀνόμῳ καὶ ἀποδοῦναι ὁδούς αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ τοῦ δικαιῶσαι δίκαιον τοῦ ἀποδοῦναι αὐτῷ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἔαν θρασυθῇ ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ κατέναντι τοῦ ἐχθροῦ, ἔαν ἀμάρτωσί σοι, καὶ ἐπιστρέψῃς καὶ ἐξομολογήσωνται τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσεύξωνται καὶ δεηθῶσιν ἐναντίον σου ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, ²⁵ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἴλεως ᾔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψεις αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκας αὐτοῖς καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν. ²⁶ ἐν τῷ συσχεθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γενέσθαι ὑ-τόν, ὅτι ἀμαρτήσονται σοι, καὶ προσεύξονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ αἰ-νέσουσι τὸ ὄνομά σου, καὶ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν, ὅτι

ταπεινώσεις αὐτούς. ²⁷ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴλεως ᾔσῃ ταῖς ἀμαρτίαις τῶν παιδῶν καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅτι δηλώσεις αὐτοῖς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν, ἐν ἣ πορεύσονται ἐν αὐτῇ, καὶ δώσεις ὑ-τόν ἐπὶ τὴν γῆν σου, ἣν ἔδωκας τῷ λαῷ σου εἰς κληρονομίαν. ²⁸ λυμὸς ἔαν γένηται ἐπὶ τῆς γῆς, θάνατος ἔαν γένηται, ἀνεμο-φθορία καὶ ἱκτερός, ἀκρίς καὶ βροῦ-χος ἔαν γένηται, καὶ ἔαν θλίψῃ αὐτόν ὁ ἐχθρὸς κατέναντι τῶν πόλεων αὐ-τῶν, κατὰ πᾶσαν πληγὴν καὶ πάντα πόνον, ²⁹ καὶ πᾶσα προσευχὴ, καὶ πᾶσα δέησις ἣ ἔαν γένηται παντὶ ἀν-θρώπῳ καὶ παντὶ λαῷ σου Ἰσραὴλ, ἔαν γινῶ ἀνθρώπος τὴν ἀφῆν αὐτοῦ καὶ τὴν μαλακίαν αὐτοῦ, καὶ διαπε-τάσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ³⁰ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου, καὶ ἴλασῃ, καὶ δώσεις ἀνδρὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, ὡς ἂν γινῶς τὴν καρ-δίαν αὐτοῦ, ὅτι μόνος γινώσκεις τὴν καρδίαν υἱῶν ἀνθρώπων, ³¹ ὅπως φοβῶνται πᾶσας ὁδοὺς σου πᾶσας τὰς ἡμέρας ὥς αὐτοὶ ζῶσιν ἐπὶ πρόσ-ωπον τῆς γῆς, ἧς ἔδωκας τοῖς πατρά-σιν ἡμῶν. ³² καὶ πᾶς ἀλλότριος ὃς οὐκ ἐκ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ ἔστιν αὐτός, καὶ ἔλθῃ ἐκ γῆς μακροθῆν διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα, καὶ τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιάν, καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλόν, καὶ ἔλθωσι καὶ προσ-εύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ³³ καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕξ ἐτοί-μου κατοικητηρίου σου, καὶ ποιήσεις κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐπικαλέσῃται σε ὁ ἀλλότριος, ὅπως γινῶσι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς τὸ ὄνομά σου, καὶ τοῦ φοβεῖσθαι σε, ὡς ὁ λαὸς σου Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ γινῶναι ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπι-κέκληται ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν ᾠ-κοδόμησα. ³⁴ ἔαν δὲ ἐξέλθῃ ὁ λαὸς σου εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐ-τοῦ ἐν ὁδῷ ἣ ἀποστείλεις αὐτούς, καὶ προσεύξωνται πρὸς σε κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως ταύτης ἣν ἐξελεξω ἐν αὐ-τῇ, καὶ οἴκου οὐ ᾠκοδόμηκα τῷ ὀνό-ματί σου, ³⁵ καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρα-νοῦ τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δε-σεως

σεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις τὸ δικαίωμα αὐτῶν. ³⁶ ὅτι ἁμαρτήσονται σοι, ὅτι οὐκ ἔσται ἄνθρωπος ὃς οὐχ ἁμαρτήσεται, καὶ πατάξεις αὐτοὺς καὶ παραδώσεις αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν, καὶ αἰχμαλωτεύουσιν αὐτοὺς οἱ αἰχμαλωτεύοντες αὐτοὺς εἰς γῆν ἐχθρῶν εἰς γῆν μακρὰν ἢ ἐγγύς, ³⁷ καὶ ἐπιστρέψωσι καρδίαν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐ μετήχθησαν ἐκεῖ, καὶ γε ἐπιστρέψωσι καὶ δεηθῶσί σου ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ αὐτῶν, λέγοντες. ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν, ἡδικήσαμεν. ³⁸ καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτῶν ἐν γῇ αἰχμαλωτευσάντων αὐτοὺς, ὅπου ἡχμαλωτεύσαν αὐτοὺς, καὶ προσεύξονται ὁδὸν γῆς αὐτῶν ἧς ἔδωκας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ τῆς πόλεως ἧς ἐξέλεξω καὶ τοῦ οἴκου οὐ ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου, ³⁹ καὶ ἀκούσῃ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου τῆς προσευχῆς αὐτῶν καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ποιήσεις κρίματα, καὶ ἴλεως ἔσθι τῷ λαῷ τῷ ἁμαρτῶντί σοι. ⁴⁰ καὶ νῦν κύριε ἔστωσαν δὴ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνωγμένοι, καὶ τὰ ὠτά σου ἐπήκοα εἰς τὴν δέσιν τοῦ τόπου τούτου. ⁴¹ καὶ νῦν ἀνάσθητι κύριε ὁ θεὸς εἰς τὴν κατάπανοίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτός τῆς ἰσχύος σου. ἱερεῖς σου κύριε ὁ θεὸς ἐνδύσαιντο σωτηρίαν, καὶ οἱ υἱοὶ σου εὐφρανθήτωσαν ἐν ἀγαθοῖς. ⁴² κύριε ὁ θεὸς μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου, μνήσθητι τὰ ἔλεη Δαυὶδ τοῦ δούλου σου.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ ὡς συνετέλεσε Σαλωμών προσευχόμενος, καὶ τὸ πῦρ κατέβη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας, καὶ δόξα κυρίου ἔπλησε τὸν οἶκον. ² καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι ἔπλησε δόξα κυρίου τὸν οἶκον. ³ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐώρων καταβαίνειν τὸ πῦρ, καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ τὸν οἶκον. καὶ ἔπεισον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν ἐπὶ τὸ λιθόστρωτον, καὶ προσεκύνησαν καὶ ἤνουν τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⁴ καὶ

ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς θύοντες θύματα ἐναντί κυρίου. ⁵ καὶ ἐθυσίασεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών τὴν θυσίαν μόσχων ἑικοσι καὶ δύο χιλιάδας, βοσκημάτων ἑκατὸν καὶ ἑικοσι χιλιάδας, καὶ ἐνεκαίνισε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶς ὁ λαός. ⁶ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν ἑστηκότες, καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργανοῖς ᾠδῶν κυρίου τοῦ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως, τοῦ ἐξομολογῆσαι ἐναντί κυρίου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἐν ὕμνοις Δαυὶδ διὰ χειρὸς αὐτῶν. καὶ οἱ ἱερεῖς σάλπιγγοντες ταῖς σάλπιγγιν ἐναντίον αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἑστηκώς. ⁷ καὶ ἡγίασε Σαλωμών τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τῆς ἐν οἴκῳ κυρίου, ὅτι ἐποίησεν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα τῶν σωτηρίων, ὅτι τὸ θυσιαστήριον τὸ χαλκοῦν ὃ ἐποίησε Σαλωμών οὐκ ἐξέποιε δεῖξασθαι τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ μανὰ καὶ τὰ στέατα. ⁸ καὶ ἐποίησε Σαλωμών τὴν ἐορτὴν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ, ἐκκλησία μεγάλη σφόδρα ἀπὸ εἰσοδοῦ Αἰμαθ καὶ ἕως χεϊμαθίου Αἰγύπτου. ⁹ καὶ ἐποίησε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον, ὅτι ἐγκαινισμὸν τοῦ θυσιαστηρίου ἐποίησεν ἑπτὰ ἡμέρας ἐορτὴν, ¹⁰ καὶ ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἀπέστειλε τὸν λαὸν εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν ἐμφραίνομένους καὶ ἀγαθῇ καρδίᾳ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς ὃς ἐποίησε κύριος τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ Σαλωμῶντι, καὶ τῷ Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. ¹¹ καὶ συνετέλεσε Σαλωμών τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐν τῇ ψυχῇ Σαλωμών τοῦ ποιῆσαι ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ ἐνωδῶθη. ¹² καὶ ᾤφθη κύριος τῷ Σαλωμῶν τὴν νύκτα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἤκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ ἐξελέξαμην ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἑμαυτῷ εἰς οἶκον θυσίας. ¹³ ἐὰν συσχῶ τὸν οὐρανὸν καὶ μὴ γένηται ὑετός, καὶ ἐὰν ἐντεῖλωμαι τῇ ἀκρίδι καταφαγεῖν τὸ ξυλόν, καὶ ἐὰν ἀποστεῖλω θάνατον ἐν τῷ λαῷ μου, ¹⁴ καὶ ἐὰν ἐντραπῇ ὁ λαός μου ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ προσεύξονται καὶ ζητήσωσι

σσωσι τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν ποιησάντων, καὶ ἐγὼ εἰσακούσομαι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴλωμαι ἔσομαι ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν, καὶ ἰάσομαι τὴν γῆν αὐτῶν. ¹⁵ καὶ νῦν οἱ ὀφθαλμοί μου ἔσονται ἀνωγμένοι, καὶ τὰ ὠτά μου ἐπήκοα τῇ προσευχῇ τοῦ τόπου τούτου. ¹⁶ καὶ νῦν ἐξελέξαμην καὶ ἡγίακα τὸν οἶκον τούτον, τοῦ εἶναι ὄνομά μου ἐκεῖ ἕως αἰῶνος, καὶ ἔσονται οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἡ καρδία μου ἐκεῖ πάσας τὰς ἡμέρας. ¹⁷ καὶ σὺ ἕαν πορευθῇς ἐναντίον μου ὡς Δαυὶδ ὁ πατήρ σου, καὶ ποιήσης κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλαμην σοι, καὶ τὰ προστάγματα μου καὶ τὰ κριματά μου φυλάξῃ, ¹⁸ καὶ ἀναστήσῃ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας σου ὡς διεθέμην Δαυὶδ τῷ πατρί σου λέγων, οὐκ ἐξαρθήσεται σοι ἡγούμενος ἀνὴρ ἐν Ἰσραὴλ. ¹⁹ καὶ ἕαν ἀποστρέψῃτε ὑμεῖς, καὶ ἐγκαταλείπητε τὰ προστάγματα μου καὶ τὰς ἐντολάς μου ἃς ἔδωκα ἐναντίον ὑμῶν, καὶ πορευθῇτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἐτέροις καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς. ²⁰ καὶ ἐξαρῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς. καὶ τὸν οἶκον τούτον ὃν ἡγίασα τῷ ὀνόματί μου ἀποστρέψω ἐκ προσώπου μου, καὶ δώσω αὐτὸν εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. ²¹ καὶ ὁ οἶκος οὗτος ὁ ὑψηλὸς πᾶς ὁ διαπορευόμενος αὐτὸν ἐκστήσεται καὶ ἐρεῖ, χάριν τίνος ἐποίησε κύριος τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ; ²² καὶ ἐροῦσι. διότι ἐγκατέλιπον κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, τὸν ἔξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἀντελάβοντο θεῶν ἐτέρων, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν τὴν κακίαν ταύτην.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ εἰκοσιν ἔτη ἐν οἷς ὠκοδόμησε Σαλωμών τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ² καὶ τὰς πόλεις ἃς ἔδωκεν Χιράμ τῷ Σαλωμῶν, ὠκοδόμησεν αὐτὰς Σαλωμών, καὶ κατώκισεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἦλθε Σαλωμών εἰς Βαισῶβα, καὶ κατίσχυσεν αὐτήν. ⁴ καὶ ὠκοδόμησε τὴν Θεοῦ

μόρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὄχυνάς αὐς ὠκοδόμησεν ἐν Ἡμάθ. ⁵ καὶ ὠκοδόμησε τὴν Βαιθωρῶν τὴν ἄνω καὶ τὴν Βαιθωρῶν τὴν κάτω, πόλεις ὄχυνάς. τεῖχη, πύλαι, καὶ μοχλοί. ⁶ καὶ τὴν Βαλαάθ, καὶ πάσας τὰς πόλεις τὰς ὄχυνάς αἱ ἦσαν τῷ Σαλωμῶν. καὶ πάσας τὰς πόλεις τῶν ἁρμάτων, καὶ τὰς πόλεις τῶν ἱππέων. καὶ ὅσα ἐπεθύμησε Σαλωμών κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ οἰκοδομήσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ⁷ πᾶς ὁ λαὸς ὁ καταλειφθεὶς ἀπὸ τοῦ Χετταίου, καὶ τοῦ Ἀμορραίου, καὶ τοῦ Φερεζαίου, καὶ τοῦ Εὐαίου, καὶ τοῦ Ἰερουσαίου οἱ οὐκ εἰσιν ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ, ⁸ ἀλλ' ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῶν τῶν καταλειφθέντων μετ' αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ, οὓς οὐκ ἐξωλοθρέυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς Σαλωμών εἰς φόρον ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁹ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐκ ἔδωκε Σαλωμών εἰς παιδάς τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ὅτι ἰδοὺ ἄνδρες πολεμισταὶ καὶ ἄρχοντες, καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ ἄρχοντες ἁρμάτων καὶ ἱππέων. ¹⁰ καὶ οὗτοι ἄρχοντες τῶν προστατῶν βασιλέως Σαλωμών, πενήκοντα καὶ διακόσιοι ἐργοδιακτοῦντες ἐν τῷ λαῷ. ¹¹ καὶ τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἀνήγαγε Σαλωμών εἰς πόλιν Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον ὃν ὠκοδόμησεν αὐτῇ, ὅτι εἶπεν. οὐ κατοικήσει ἡ γυνή μου ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, ὅτι ἅγιός ἐστιν οὐ ἐκλήθην ἐκεῖ κιβωτὸς κυρίου. ¹² τότε ἀνήνεγκε Σαλωμών ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ὠκοδόμησε κυρίῳ ἀπέναντι τοῦ ναοῦ ¹³ κατὰ τὸν λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ, τοῦ ἀναφέρειν κατὰ τὰς ἐντολάς Μωυσῆ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν τοῖς μηνί, καὶ ἐν ταῖς ἐορταῖς, τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἀζύμων, καὶ ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἐβδομάδων, καὶ ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν σκηνῶν. ¹⁴ καὶ ἔστρεψε κατὰ τὴν κρίσιν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὰς διαιρέσεις τῶν ἱερέων, καὶ κατὰ τὰς λειτουργίας αὐτῶν. καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν, τοῦ αἰνεῖν καὶ λειτουργεῖν κατέναντι τῶν ἱερέων κατὰ

τοῦ

τὸν λόγον ἡμέρας ἐν τῇ ἡμέρᾳ. καὶ οἱ
 πύλωροί κατα τὰς διαιρέσεις αὐτῶν
 εἰς πύλην καὶ πύλην, ὅτι οὕτως ἐντο-
 λαὶ Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. ¹⁵ οὐ
 παρήλθον τὰς ἐντολάς τοῦ βασιλέως
 περὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Λευιτῶν εἰς
 πάντα λόγον, καὶ εἰς τοὺς θησαυρούς.
¹⁶ καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ ἐργασία ἀφ'
 ἧς ἡμέρας ἐθεμελιώθη ἕως οὗ ἐτελείω-
 σε Σαλωμών τὸν οἶκον κυρίου. ¹⁷ τότε
 ᾤχετο Σαλωμών εἰς Γασίν Γαβέρ,
 καὶ εἰς τὴν Αἰλάθ τὴν παραθαλασ-
 σίαν ἐν γῇ Ἰδουμαίᾳ. ¹⁸ καὶ ἀπέστειλε
 Χιράμ ἐν χειρὶ παιδῶν αὐτοῦ πλοῖα
 καὶ παῖδας εἰδότας θάλασσαν, καὶ
 ᾤχοντο μετὰ τῶν παιδῶν Σαλωμών
 εἰς Σωφισιὰ, καὶ ἔλαβον ἐκεῖθεν τὰ
 τετρακοσια καὶ πεντηκοντα τάλαντα
 χρυσοῦ, καὶ ἤλθον πρὸς τὸν βασιλεῆα
 Σαλωμών.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ βασίλισσα Σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνο-
 μα Σαλωμών, καὶ ἦλθε τοῦ περᾶσαι
 Σαλωμών ἐν αἰνίσμασιν εἰς Ἱερουσα-
 λὴμ ἐν δυνάμει βαρεῖα σφόδρα, καὶ κά-
 μηλοι αἰρούσαι ἀρώματα εἰς πληθος,
 καὶ χρυσίον, καὶ λίθον τίμιον. καὶ ἦλ-
 θε πρὸς Σαλωμών, καὶ ἐλάλησεν πρὸς
 αὐτὸν πάντα ὅσα ἦν ἐν τῇ ψυχῇ αὐ-
 τῆς. ² καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ Σαλωμών
 πάντας τοὺς λόγους αὐτῆς, καὶ οὐ
 παρήλθε λόγος ἀπὸ Σαλωμών ὃν οὐκ
 ἀπηγγέλειν αὐτῇ. ³ καὶ εἶδε βασίλισσα
 Σαβὰ τὴν σοφίαν Σαλωμών καὶ τὸν
 οἶκον ὃν ᾠκοδόμησε, ⁴ καὶ τὰ βρώματα
 τῶν τραπεζῶν, καὶ καθέδραν παιδῶν
 αὐτοῦ, καὶ στάσιν λειτουργῶν αὐτοῦ,
 καὶ ἱματισμὸν αὐτῶν, καὶ οἰνοχόους
 αὐτοῦ, καὶ στολισμὸν αὐτῶν, καὶ τὰ
 ὀλοκαυτώματα ἃ ἀνέφερεν ἐν οἴκῳ κυ-
 ρίου, καὶ ἔξ ἑαυτῆς ἐγένετο. ⁵ καὶ εἶπε
 πρὸς τὸν βασιλεῆα. ἀληθινὸς ὁ λόγος
 ὃν ἤκουσα ἐν τῇ γῇ μου περὶ τῶν λό-
 γων σου, καὶ περὶ τῆς σοφίας σου.
⁶ καὶ οὐκ ἐπίστευσα τοῖς λόγοις ἕως
 οὗ ἦλθον καὶ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου,
 καὶ ἰδού οὐκ ἀπηγγέλη μοι ἡμισυ τοῦ
 πληθους τῆς σοφίας σου, προσέθηκας
 ἐπὶ τὴν ἀκοὴν ἣν ἤκουσα. ⁷ μακάριοι
 οἱ ἄνδρες σου, μακάριοι οἱ παῖδες οὗ-
 τοι οἱ παρεστηκότες σοι διαπαντός καὶ

ἀκούοντες τὴν σοφίαν σου. ⁸ ἔστω κύ-
 ριος ὁ Θεός σου εὐλογημένος, ὃς ἠθέ-
 λησεν ἐν σοὶ τοῦ δοῦναι σε ἐπὶ θρόνον
 αὐτοῦ εἰς βασιλεία κυρία Θεῷ σου. ἐν
 τῷ ἀγαπήσαι κύριον τὸν Θεόν σου τὸν
 Ἰσραὴλ τοῦ στήσαι αὐτὸν εἰς αἰῶνα,
 καὶ ἔδωκε σε ἐπ' αὐτοὺς εἰς βασιλεία
 τοῦ ποιῆσαι κρίμα καὶ δικαιοσύνην.
⁹ καὶ ἔδωκε τῷ βασιλεῖ ἑκατὸν εἰκοσι
 τάλαντα χρυσοῦ, καὶ ἀρώματα εἰς
 πληθὸν πολλὸν, καὶ λίθον τίμιον, καὶ
 οὐκ ἦν κατὰ τὰ ἀρώματα ἐκεῖνα ἃ
 ἔδωκε βασίλισσα Σαβὰ τῷ βασιλεῖ Σα-
 λωμών. ¹⁰ καὶ οἱ παῖδες Σαλωμών καὶ
 οἱ παῖδες Χιράμ ἔφερον χρυσίον τῷ
 Σαλωμών ἐκ Σουφίρ, καὶ ξύλα πεύ-
 κυνα, καὶ λίθον τίμιον. ¹¹ καὶ ἐποίησεν
 ὁ βασιλεὺς τὰ ξύλα τὰ πεύκυνα ἀνα-
 βασίς τῷ οἴκῳ κυρίου, καὶ τῷ οἴκῳ
 τοῦ βασιλέως, καὶ κιθάρας καὶ νάβλας
 τοῖς ψδοῖς, καὶ οὐκ ᾤφθησαν τοιαῦτα
 ἔμπροσθεν ἐν γῇ Ἰούδα. ¹² καὶ ὁ βα-
 σιλεὺς Σαλωμών ἔδωκε τῇ βασίλισσῃ
 Σαβὰ πάντα τὰ θελήματα αὐτῆς ἃ
 ἤτησεν ἐκτὸς πάντων ὧν ἤνεγκε τῷ
 βασιλεῖ Σαλωμών, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς
 τὴν γῆν αὐτῆς. ¹³ καὶ ἦν ὁ σταθμὸς
 τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνεχθέντος τῷ Σαλω-
 μὼν ἐν ἐνιαυτῷ ἐνὶ, ἑξακόσια ἑξηκον-
 ταὶ τάλαντα χρυσοῦ, ¹⁴ πλην τῶν
 ἀνδρῶν τῶν ὑποτεταγμένων καὶ τῶν
 ἐμπορευομένων ὧν ἔφερον. καὶ πάν-
 των τῶν βασιλέων τῆς Ἀραβίας καὶ
 σατραπῶν τῆς γῆς, πάντες ἔφερον
 χρυσίον καὶ ἀργύριον τῷ βασιλεῖ Σα-
 λωμών. ¹⁵ καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς
 Σαλωμών διακοσίους θυρεοὺς χρυσοῦς
 ἐλατοὺς, ἑξακόσιοι χρυσοὶ καθαροὶ
 ἐπῆσαν ἐπὶ τὸν ἕνα θυρεόν. ¹⁶ καὶ
 τριακοσίας ἀσπίδας ἐλατὺς χρυσοῦς,
 τριακοσίων χρυσῶν ἀνεγέρετο ἐπὶ τὴν
 ἀσπίδα ἐκάστην, καὶ ἔδωκεν αὐτὰς ὁ
 βασιλεὺς ἐν οἴκῳ δρυμοῦ τοῦ Αἰβάνου.
¹⁷ καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλε-
 φαντίνων ὀδόντων μέγαν, καὶ κατε-
 χρύσωσεν αὐτὸν χρυσίῳ δοκίμῳ. ¹⁸ καὶ
 ἔξ ἀναβαθμοὶ τῷ θρόνῳ ἐνδεδεμένοι
 χρυσῷ, καὶ ἀγκῶνες ἐνθιν καὶ ἐνθιν
 ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς καθέδρας, καὶ δύο
 λέοντες ἐστηκότες παρὰ τοὺς ἀγκῶ-
 νας. ¹⁹ καὶ δώδεκαλέοντες ἐστηκότες
 ἐκεί

ἐκεῖ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀναβαθμῶν ἐνθien καὶ ἐνθien. οὐκ ἐγενήθη οὕτως ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ. ²⁰ καὶ πάντα τὰ σκεύη τοῦ βασιλέως Σαλωμών χρυσίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη οἴκου δρυμοῦ τοῦ Λιβάνου χρυσίῳ κατελιμμένα. οὐκ ἦν ἀργύριον λογιζόμενον ἐν ἡμέραις Σαλωμών εἰς οὐθέν. ²¹ ὅτι ναὺς τῷ βασιλεῖ ἐπορεύετο εἰς Θαρσεῖς μετὰ τῶν παίδων Χιρᾶμ, ἅπαξ διὰ τριῶν ἐτῶν ἤρχετο πλοῖα ἐκ Θαρσεῖς τῷ βασιλεῖ γέμοντα χρυσίου καὶ ἀργυρίου, καὶ ὀδόντων ἐλεφαντίνων, καὶ πιθήκων. ²² καὶ ἐμεγαλύνθη Σαλωμών ὑπὲρ πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ πλούτῳ καὶ σοφίᾳ. ²³ καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐζήτουν τὸ πρόσωπον Σαλωμών ἀκούσαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, ἧς ἔδωκεν ὁ θεὸς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. ²⁴ καὶ αὐτοὶ ἔφερον ἕκαστος τὰ δῶρα αὐτοῦ, σκεύη ἀργυρᾶ καὶ σκεύη χρυσᾶ, καὶ ἱματισμόν, πτακτὴν καὶ ἡδύσματα, ἵππους καὶ ἡμιόνους, τὸ κατ' ἐνιαυτὸν ἐνιαυτόν. ²⁵ καὶ ἦσαν τῷ Σαλωμῶν τέσσαρες χιλιάδες θήλειαι ἵπποι εἰς ἄρματα, καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππέων, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν πόλεσι τῶν ἁρμάτων, καὶ μετὰ τοῦ βασιλέως ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²⁶ καὶ ἦν ἡγούμενος πάντων τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἕως ὁρίων Αἰγύπτου. ²⁷ καὶ ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον ἐν Ἱερουσαλὴμ ὡς λίθους, καὶ τὰς κέδρους ὡς συκαμίνους τὰς ἐν τῇ πεδινῇ εἰς πλῆθος. ²⁸ καὶ ἡ ἐξοδος τῶν ἵππων ἐξ Αἰγύπτου τῷ Σαλωμῶν καὶ ἐκ πάσης τῆς γῆς. ²⁹ καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλωμών οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ οὗτοι γεγραμμένοι ἐπὶ τῶν λόγων Νάθαν τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων Ἀχία τοῦ Σηλωνίτου, καὶ ἐν ταῖς ὁράσεσιν Ἰωὴλ τοῦ ὁρώντος· περὶ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναβᾶτ. ³⁰ καὶ ἐβασίλευσεν Σαλωμών ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη. ³¹ καὶ ἐκοιμήθη Σαλωμών, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσε Ῥοβοάμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Γ.

Καὶ ἦλθε Ῥοβοάμ εἰς Συχέμ, ὅτι εἰς

Συχέμ ἤρχετο πᾶς Ἰσραὴλ βασιλεύσας αὐτόν. ² καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἱεροβοάμ υἱὸς Ναβᾶτ, καὶ αὐτὸς ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς ἔφυγεν ἀπὸ προσώπου Σαλωμών τοῦ βασιλέως καὶ κατώκησεν Ἱεροβοάμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἀπέστρεψεν Ἱεροβοάμ ἐξ Αἰγύπτου. ³ καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἐκάλεσαν αὐτόν, καὶ ἦλθεν Ἱεροβοάμ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία πρὸς Ῥοβοάμ, λέγοντες. ⁴ ὁ πατήρ σου ἐσκήρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν, καὶ νῦν ἄφες ἀπὸ τῆς δουλείας τοῦ πατρὸς σου τῆς σκληρᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ αὐτοῦ τοῦ βαρέος, οὗ ἔδωκεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δουλεύσομεν σοι. ⁵ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πορεύεσθε ἕως τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἔρχεσθε πρὸς μέ. καὶ ἀπῆλθεν ὁ λαός. ⁶ καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ τοὺς πρεσβυτέρους τοὺς ἐστηκότας ἐναντίον τοῦ Σαλωμών τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ ζῆν αὐτόν, λέγων. πῶς ὑμεῖς βουλευέσθε τοῦ ἀποκριθῆναι τῷ λαῷ τούτῳ λόγον; ⁷ καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ, λέγοντες. ἔάν ἐν τῇ σήμερον γένῃ εἰς ἀγαθὸν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ εὐδοκῆσης καὶ καλῆσης αὐτοῖς λόγους ἀγαθοὺς, καὶ ἔσονται σοι παῖδες πᾶσας τὰς ἡμέρας. ⁸ καὶ κατέλιπε τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων, οἱ συνεβουλεύσαντο αὐτῷ. καὶ συνεβουλεύσατο μετὰ τῶν παιδαρίων τῶν συνεκτραφέντων μετ' αὐτοῦ τῶν ἐστηκότων ἐναντίον αὐτοῦ. ⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. τί ὑμεῖς βουλευέσθε, καὶ ἀποκριθῆσομαι λόγον τῷ λαῷ τούτῳ, οὗ ἐλάλησαν πρὸς μέ λέγοντες, ἄνεις ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ οὗ ἔδωκεν ὁ πατήρ σου ἐφ' ἡμᾶς; ¹⁰ καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὰ παιδαρία τὰ ἐκτραφέντα μετ' αὐτοῦ, λέγοντες. οὕτως καλῆσαι τῷ λαῷ τῷ λαλήσαντι πρὸς σέ λέγων, ὁ πατήρ σου ἐβάρυνε τὸν ζυγὸν ἡμῶν καὶ σὺ ἄφες ἀφ' ἡμῶν, οὕτως ἔρις. ὁ μικρὸς δακτυλὸς μου παχύτερος τῆς ὀσφύος τοῦ πατρὸς μου. ¹¹ καὶ νῦν ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ζυγῷ βαρεῖ, κἀγὼ προσθήσω ἐπὶ τὸν ζυγὸν ὑμῶν. ὁ πατήρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, κἀγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις. ¹² καὶ ἦλθεν Ἱεροβοάμ καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ῥοβοάμ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐλάλησεν

ἐλάλησεν ὁ βασιλεὺς λέγων, ἐπιστρέψατε πρὸς με ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.¹³ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς σκληρῶς, καὶ ἐγκατέλιπεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ τὴν βουλὴν τῶν πρεσβυτέρων,¹⁴ καὶ ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὴν βουλὴν τῶν νεωτέρων, λέγων. ὁ πατὴρ μου ἐβάρυνε τὸν ὤγον ὑμῶν, καὶ ἐγὼ προσθήσω ἐπ' αὐτόν. ὁ πατὴρ μου ἐπαίδευσεν ὑμᾶς ἐν μάστιγι, καὶ ἐγὼ παιδεύσω ὑμᾶς ἐν σκορπίοις.¹⁵ καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ, ὅτι ἦν μεταστροφή παρὰ τοῦ θεοῦ, λέγων. ἀνέστησε κυριὸς τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἀχία τοῦ Σηλωνίτου περὶ Ἱεροβοὰμ υἱοῦ Ναβὰτ¹⁶ καὶ παντὸς Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν. καὶ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων. τίς ἡμῶν ἢ μερίς ἐν Δαυὶδ καὶ κληρονομία ἐν υἱῷ Ἰεσσαί; εἰς τὰ σκηνοπηγεῖα σου Ἰσραὴλ, νῦν βλέπε τὸν οἶκόν σου Δαυὶδ. καὶ ἐπορεύθη πᾶς Ἰσραὴλ εἰς τὰ σκηνοπηγεῖα αὐτοῦ.¹⁷ καὶ ἄνδρες Ἰσραὴλ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν πόλεσιν Ἰουδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐπ' αὐτῶν Ῥοβοὰμ.¹⁸ καὶ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτοὺς Ῥοβοὰμ ὁ βασιλεὺς τὸν Ἀδωνιζάμ τὸν ἐπὶ τοῦ φόρου, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ λίθοις, καὶ ἀπέθανε. καὶ ὁ βασιλεὺς Ῥοβοὰμ ἔσπευσε τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ἄρμα, τοῦ φυγεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ.¹⁹ καὶ ἠθέτησεν Ἰσραὴλ ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Καὶ ἦλθε Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξεκκλησίασε τὸν Ἰούδαν καὶ Βενιαμὴν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας νεανίσκων ποιοῦντων πόλεμον, καὶ ἐπολέμει πρὸς Ἰσραὴλ τοῦ ἐπιστρέψαι τὴν βασιλείαν τῷ Ῥοβοὰμ.² καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαϊάν ἄνθρωπον τοῦ θεοῦ, λέγων.³ εἰπον πρὸς Ῥοβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμών καὶ πάντα Ἰούδαν καὶ Βενιαμὴν, λέγων.⁴ τάδε λέγει κύριος. οὐκ ἀναβήσεσθε, καὶ οὐ πολεμήσεσθε πρὸς τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν. ἀποστρέφετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐγένετο τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἐπήκουσαν τοῦ λόγου κυ-

ρίου, καὶ ἀπεστράφησαν τοῦ μὴ πορευθῆναι ἐπὶ Ἱεροβοὰμ.⁵ καὶ κατώκησε Ῥοβοὰμ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὠκοδόμησε πόλεις τευχῆρεις ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.⁶ καὶ ὠκοδόμησε τὴν Βηθλέεμ, καὶ Αἶθαν, καὶ Θεκωῆ,⁷ καὶ Βαιθσουρά, καὶ τὴν Σοχώθ, καὶ τὴν Ὀδολάμ,⁸ καὶ τὴν Γεθ, καὶ τὴν Μαρισάν, καὶ τὴν Ζιφ,⁹ καὶ τὴν Ἀδωραι καὶ Λαχίς, καὶ τὴν Ἀζγκά,¹⁰ καὶ τὴν Σαραά, καὶ τὴν Αἰλὼμ, καὶ τὴν Χεβρών, ἣ ἐστὶ τοῦ Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, πόλεις τευχῆρεις.¹¹ καὶ ὠχύρωσεν αὐτὰς τευχῆρεις, καὶ ἔδωκεν ἐν αὐταῖς ἡγουμένους, καὶ παραθέσεις βρωμάτων, ἔλαιον καὶ οἶνον,¹² κατὰ πόλιν καὶ κατὰ πόλιν θυρεοῦς καὶ δόρατα, καὶ κατίσχυσε αὐτὰς εἰς πλῆθος σφόδρα, καὶ ἦσαν αὐτῷ Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν.¹³ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἦσαν ἐν παντὶ Ἰσραὴλ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἐκ πάντων τῶν ὀρίων.¹⁴ ὅτι ἐγκατέλιπον οἱ Λευῖται τὰ σκηνώματα τῆς καταστροφῆς αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐξέβαλεν αὐτοὺς Ἱεροβοὰμ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μὴ λειτουργεῖν κυρίῳ.¹⁵ καὶ κατέστησεν ἑαυτῷ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν καὶ τοῖς εἰδωλοῖς καὶ τοῖς ματαιαῖς καὶ τοῖς μόσχοις, ἃ ἐποίησεν Ἱεροβοὰμ.¹⁶ καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ φυλῶν Ἰσραὴλ, οἱ ἔδωκαν καρδίαν αὐτῶν τοῦ ζητῆσαι κύριον θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ θύσαι κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν.¹⁷ καὶ κατίσχυσε τὴν βασιλείαν Ἰούδα. καὶ κατίσχυσε Ῥοβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμών εἰς ἔτη τρία, ὅτι ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς Δαυὶδ καὶ Σαλωμών ἔτη τρία.¹⁸ καὶ ἔλαβεν αὐτῷ Ῥοβοὰμ γυναῖκα τὴν Μοολαθ θυγατέρα Ἰερμοιθ υἱοῦ Δαυὶδ, καὶ Ἀβιγαίαν θυγατέρα Ἐλὶάβ τοῦ Ἰεσσαί.¹⁹ καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱούς τὸν Ἰεζὺς, καὶ τὸν Σαμορίαν, καὶ τὸν Ζαάμ.²⁰ καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβεν αὐτῷ τὴν Μααχά θυγατέρα Ἀβισσαλὼμ, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ τὸν Ἀβιά, καὶ τὸν Ἰεθι, καὶ τὸν Ζηζά, καὶ τὸν Σαλημῶθ.²¹ καὶ ἡγάγησε Ῥοβοὰμ τὴν Μααχά θυγατέρα Ἀβισσαλὼμ ἡπέρη πάσας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς παλ-

παλλακὰς αὐτοῦ, ὅτι γυναῖκας δέκα-
οκτὼ εἶχε καὶ παλλακὰς ἐξήκοντα. καὶ
ἐγέννησεν υἱοὺς ἑκοσι καὶ ὀκτὼ, καὶ
θυγατέρας ἐξήκοντα. ²² καὶ κατέστη-
σεν εἰς ἄρχοντα Ἀβιά τὸν τῆς Μααχὰ
εἰς ἡγούμενον ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ,
ὅτι βασιλεῦσαι διενοεῖτο αὐτόν. ²³ καὶ
ἠυξήθη παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς αὐ-
τοῦ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις Ἰουδα καὶ
Βενιαμίν, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυ-
ραῖς, καὶ ἔδωκεν αὐταῖς τροφὰς πλη-
θος πολὺ, καὶ ἤτήσατο πλῆθος γυ-
ναικῶν.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία
Ῥοβοάμ, καὶ ὡς κατεκρατήθη, ἔγκα-
τελιπε τὰς ἐντολάς κυρίου, καὶ πᾶς Ἰσ-
ραὴλ μετ' αὐτοῦ. ² καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ἔτει τῷ πέμπτῳ τῆς βασιλείας Ῥο-
βοάμ ἀνέβη Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰ-
γύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἡμαρτον
ἐναντίον κυρίου, ³ ἐν χιλίοις καὶ δια-
κοσίοις ἄρμασι καὶ ἐξήκοντα χιλιάσιν
ἵππων, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ πλη-
θους τοῦ ἐλθόντος μετ' αὐτοῦ ἐξ Αἰ-
γύπτου, Αἰβυτες, Τρωγοῦται καὶ Αἰ-
θίοπες. ⁴ καὶ κατεκράτησαν τῶν πό-
λεων τῶν ὀχυρῶν, αἱ ἦσαν ἐν Ἰουδα,
καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁵ καὶ Σα-
μαΐας ὁ προφήτης ἦλθε πρὸς Ῥοβοάμ
καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας Ἰουδα τοὺς
συναχθέντας εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πρὸς-
ώπου Σουσακίμ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. οὐ-
τως εἶπε κύριος. ὑμεῖς ἐγκατελίπετέ
με, καὶ ἐγὼ ἐγκαταλείψω ὑμᾶς ἐν χερσὶ
Σουσακίμ. ⁶ καὶ ἡσχύνθησαν οἱ ἄρ-
χοντες Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶ-
παν. δίκαιος ὁ κύριος. ⁷ καὶ ἐν τῷ
ἰδεῖν κυρίον ὅτι ἐντραπήσαν, καὶ ἐγέ-
νετο λόγος κυρίου πρὸς Σαμαϊάν, λέ-
γων. ἐντραπήσαν, οὐ καταφθερῶ αὐ-
τούς, καὶ δώσω αὐτοὺς ὡς μικρὸν εἰς
σωτηρίαν, καὶ οὐ μὴ στάξῃ ὁ θυμὸς
μου ἐν Ἱερουσαλὴμ, ⁸ ὅτι ἔπονται εἰς
παῖδας, καὶ ἡ γνωστοῖαν τὴν δουλείαν
μου, καὶ τὴν δουλείαν τῆς βασιλείας
τῆς γῆς. ⁹ καὶ ἀνέβη Σουσακίμ βασι-
λεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ
κυρίου, καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν
οἴκῳ τοῦ βασιλέως, τὰ πάντα ἔλαβε.

καὶ ἔλαβε τοὺς θυρεοὺς τοὺς χρυσοῦς,
οὓς ἐποίησε Σαλωμών, ¹⁰ καὶ ἐποίησεν
ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ θυρεοὺς χαλκοῦς
ἀντ' αὐτῶν. καὶ κατέστησεν ἐπ' αὐτοῖς
Σουσακίμ ἄρχοντας παρατρεχόντων,
τοὺς φυλάσσοντας τὸν πυλῶνα τοῦ
βασιλείως. ¹¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἰσελ-
θεῖν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου, εἰς-
επορεύοντο οἱ φυλάσσοντες, καὶ οἱ
παρατρεχόντες, καὶ οἱ ἐπιστρέφοντες
εἰς ἀπάντησιν τῶν παρατρεχόντων.
¹² καὶ ἐν τῷ ἐντραπήναι αὐτόν ἀπε-
στράφη ἀπ' αὐτοῦ ὀργὴ κυρίου, καὶ
οὐκ εἰς καταφθοράν εἰς τέλος. καὶ γὰρ
ἐν Ἰουδα ἦσαν λόγοι ἀγαθοί. ¹³ καὶ
κατίσχυσεν ὁ βασιλεὺς Ῥοβοάμ ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἐβασίλευσεν. καὶ τεσ-
σαρακόντα καὶ ἐνὸς ἔτων Ῥοβοάμ ἐν
τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ ἑπτακαί-
δεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ,
ἐν τῇ πόλει ἣ ἐξελέξατο κύριος ἐπονο-
μάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ ἐκ πασῶν
φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς
μητρὸς αὐτοῦ Νοομμά ἡ Ἀμμανίτις.
¹⁴ καὶ ἐποίησε τὸ ποιηρὸν, ὅτι οὐ
κατέθυγε τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκλήτῃ-
σαι τὸν κύριον. ¹⁵ καὶ λόγοι Ῥοβοάμ
οἱ πρῶτοι καὶ ἔσχατοι οὐκ ἴδου γε-
γραμμένοι ἐν τοῖς λόγοις Σαμαΐας τοῦ
προφήτου, καὶ Ἀδδὼ τοῦ ὀρῶντος,
καὶ πράξεις αὐτοῦ; καὶ ἐπολέμησε
Ῥοβοάμ τὸν Ἱεροβοάμ πᾶσας τὰς ἡμέ-
ρας. ¹⁶ καὶ ἀπέθανε Ῥοβοάμ μετὰ τῶν
πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει
Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀβιά υἱὸς αὐ-
τοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκατῷ ἔτει τῆς βα-
σιλείας Ἱεροβοάμ ἐβασίλευσεν Ἀβιά ἐπὶ
Ἰουδαν. ² τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ
Μααχὰ θυγάτηρ Οὐριήλ ἀπὸ Γα-
βαίων. καὶ πόλεμος ἦν ἀναμέσον Ἀβιά
καὶ ἀναμέσον Ἱεροβοάμ. ³ καὶ παρε-
τάξατο Ἀβιά ἐν δυνάμει πολεμιστὰς
δυναμῶς τετρακοσίας χιλιάσιν ἀν-
δρῶν δυνατῶν. καὶ Ἱεροβοάμ παρετά-
ξατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν ὀκτακο-
σίαις χιλιάσιν, δυνατοὶ πολεμισταὶ δυ-
νάμει. ⁴ καὶ ἀνέστη Ἀβιά ἀπὸ τοῦ
ὄρους Σομώρων, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει
Ἐθραιμ.

Ἐφραίμ, καὶ εἶπεν. ἀκούσατε Ἱεροβοὰμ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ. ⁵ οὐκ ὑμῖν γνω-
ναὶ ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἔδωκε
βασιλεία ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν αἰῶνα
τῷ Δαυὶδ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ διαθή-
κη ἀλός; ⁶ καὶ ἀνέστη Ἱεροβοὰμ ὁ τοῦ
Ναβύτ ὁ παῖς Σαλωμών τοῦ Δαυὶδ,
καὶ ἀπέστη ἀπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ.
⁷ καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες
λοιμοὶ υἱοὶ παρανομοὶ, καὶ ἀνέστη
πρὸς Ῥοβοὰμ τὸν τοῦ Σαλωμών, καὶ
Ῥοβοὰμ ἦν νεώτερος καὶ δειλὸς τῇ
καρδίᾳ, καὶ οὐκ ἀντέστη κατὰ πρὸς-
ωπον αὐτοῦ. ⁸ καὶ νῦν ὑμεῖς λέγετε
ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον βασιλείας
κυρίου διὰ χροὸς υἱῶν Δαυὶδ. καὶ
ὑμεῖς πληθὺς πολὺν, καὶ μεθ' ὑμῶν
μόσχοι χρυσοὶ οὓς ἐποίησεν ὑμῖν Ἱε-
ροβοὰμ εἰς θεοὺς. ⁹ ἢ οὐκ ἐξεβάλετε τοὺς
ιερεῖς κυρίου τοὺς υἱοὺς Ἀαρὼν καὶ
τοὺς Λευίτας, καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς
ιερεῖς ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς πάσης; ὁ
προσπορευόμενος πληρῶσαι τὰς χεῖρας
ἐν μόσχῳ ἐκ βοῶν καὶ κριοῦ; ἐπεὶ, καὶ
ἐγένετο εἰς ἱερέα τῷ μὴ ὄντι ἐπ' αὐ-
τῷ. ¹⁰ καὶ ἡμεῖς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν οὐκ ἐγ-
κατελίπομεν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ λει-
τουργοῦσι τῷ κυρίῳ οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν
καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἐν ταῖς ἐφημερίαις
αὐτῶν ¹¹ θυμῶσι τῷ κυρίῳ ὀλοκαύ-
τωμα πρῶτ' καὶ δεῖλης, καὶ θυμίαμα
συνθέστως, καὶ προσθέσει ἄρτων ἐπὶ
τῆς τροπέλης τῆς καθαρᾶς, καὶ ἡ λυχ-
νία ἡ χρυσὴ καὶ οἱ λυχνοὶ τῆς καύσεως
ἀνάψαι δείλης. ὅτι φυλάσσομεν ἡμεῖς
τὰς φυλακὰς κυρίου τοῦ θεοῦ τῶν πα-
τέρων ἡμῶν, καὶ ὑμεῖς ἐγκατελίπετε
αὐτόν. ¹² καὶ ἰδοὺ μεθ' ἡμῶν ἐν ἀρχῇ
κύριος καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ αἱ σαλ-
πιγγες τῆς σημασίας τοῦ σημαίνειν ἐφ'
ἡμᾶς. οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ μὴ πολεμή-
σητε πρὸς κύριον θεὸν τῶν πατέρων
ἡμῶν, ὅτι οὐκ εὐδοῦσεται ὑμῖν. ¹³ καὶ
Ἱεροβοὰμ ἀπέστρεψε τὸ ἐνιδρον ἐλθεῖν
αὐτῷ ἐκ τῶν ὀπισθε, καὶ ἐγένετο ἐμ-
προσθεν Ἰούδα, καὶ τὸ ἐνεδρον ἐκ τῶν
ὀπισθεν. ¹⁴ καὶ ἀπέστρεψεν Ἰούδας,
καὶ ἰδοὺ αὐτοῖς ὁ πόλεμος ἐκ τῶν ἐμ-
προσθε καὶ ἐκ τῶν ὀπισθεν, καὶ ἐβόη-
σαν πρὸς κύριον, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπι-
σαν ταῖς σάλπιγξι. ¹⁵ καὶ ἐβόησαν ἄν-

δρες Ἰούδα, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ βοᾷν
ἄνδρας Ἰούδα, καὶ κύριος ἐπάταξε τὸν
Ἱεροβοὰμ καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐναντίον
Ἀβιά καὶ Ἰούδα. ¹⁶ καὶ ἔφυγον οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου Ἰούδα, καὶ
παρέδωκεν αὐτοὺς κύριος εἰς τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς
Ἀβιά καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ πληγὴν μεγά-
λην, καὶ ἔπεσον τραυματαῖι ἀπὸ Ἰσ-
ραὴλ πεντακόσαιοι χιλιάδες ἄνδρες θυ-
νατοί. ¹⁸ καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατ-
ίσχυσαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα ὅτι ἤλπισαν ἐπὶ
κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. ¹⁹ καὶ
κατεδίωξεν Ἀβιά ὀπίσω Ἱεροβοὰμ, καὶ
προκατελάβετο παρ' αὐτοῦ τὰς πό-
λεις, τὴν Βαιθήλ καὶ τὰς κώμας αὐ-
τῆς, καὶ τὴν Ἰσουν καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐφρών καὶ τὰς κώμας
αὐτῆς. ²⁰ καὶ οὐκ ἔσχεν ἰσχὺν Ἱε-
ροβοὰμ ἐτι πάσας τὰς ἡμέρας Ἀβιά, καὶ
ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος. καὶ ἐτελεύ-
τησε. ²¹ καὶ κατίσχυσεν Ἀβιά, καὶ
ἔλαβεν ἑαυτῷ γυναῖκας δεκατέσσαρας,
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς εἰκοσιδύο καὶ ἐκ-
καίδεκα θυγατέρας. ²² καὶ οἱ λοιποὶ
λόγοι Ἀβιά καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ καὶ
οἱ λόγοι αὐτοῦ, γεγραμμένοι ἐπὶ βι-
βλίῳ τοῦ προφῆτου Ἀδδώ.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἀπέθανεν Ἀβιά μετὰ τῶν πατέ-
ρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πό-
λει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσά υἱὸς
αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἀσά ἡσύχασεν ἡ γῇ Ἰούδα δέκα ἔτη,
² καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθές
ἐνώπιον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. ³ καὶ
ἀπέστησε τὰ θυσιαστήρια τῶν ἄλλο-
τρίων καὶ τὰ ὑψηλά, καὶ συνέτριψε
τὰς στήλας, καὶ ἐξέκοψε τὰ ἄλση, ⁴ καὶ
εἶπε τῷ Ἰούδα ἐκζητῆσαι τὸν κύριον
θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ποιῆ-
σαι τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς. ⁵ καὶ
ἀπέστησεν ἀπὸ πασῶν πόλεων Ἰουδα
τὰ θυσιαστήρια καὶ τὰ εἰδῶλα, καὶ
εἰρήνευσεν ⁶ πόλεις τευχόρους ἐν γῇ
Ἰούδα, ὅτι εἰρήνευσεν ἡ γῇ, καὶ οὐκ
ἦν αὐτῷ πόλεμος ἐν τοῖς ἔτεσι τούτοις,
ὅτι κατέπαυσε κύριος αὐτῷ. ⁷ καὶ εἶπε
τῷ Ἰούδα. οἰκοδομήσωμεν τὰς πόλεις
ταύτας, καὶ ποιήσωμεν τείχη καὶ πύρ-
γους

γους καὶ πύλας καὶ μοχλοὺς, ἐνώπιον τῆς γῆς κυριεύσομεν. ὅτι καθὼς ἐξεζητήσαμεν κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἐξεζητήσεν ἡμᾶς, καὶ κατέπαυσεν ἡμᾶς κυκλόθεν, καὶ εὐώδωσεν ἡμῖν. ⁸ καὶ ἐγένετο δύναμις τῷ Ἀσά ὀπλοφόρων αἰρόντων θυρεοὺς καὶ δόρατα ἐν γῇ Ἰούδα, τριακόσια χιλιάδες, καὶ ἐν γῇ Βενιαμὴν πελτασταὶ καὶ τοξοὶ διακόσια καὶ ὀδοήκοντα χιλιάδες, πάντες οὗτοι πολεμισταὶ δυνάμειος. ⁹ καὶ ἐξῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς Ζαρέ ὁ Αἰθίοψ ἐν δυνάμει ἐν χιλίαις χιλιάσι καὶ ἄρμασι τριακοσίοις, καὶ ἦλθεν ἕως Μαρησά. ¹⁰ καὶ ἐξῆλθεν Ἀσά εἰς συνάντησιν αὐτῷ, καὶ παρετάξατο πόλεμον ἐν τῇ φάραγγι κατὰ Βοδρᾶν Μαρησά. ¹¹ καὶ ἐβόησεν Ἀσά πρὸς κύριον θεὸν αὐτοῦ, καὶ εἶπε. κύριε, οὐκ ἀδυνατεῖ παρὰ σοὶ σῶζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις, κατισχύσων ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποίθαμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἦλθομεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τὸ πολὺν τοῦτο. κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν μὴ κατισχυσάτω πρὸς σέ ἄνθρωπος. ¹² καὶ ἐπάταξε κύριος τοὺς Αἰθίοπας ἐναντίον Ἰούδα, καὶ ἔφυγον Αἰθίοπες, ¹³ καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς Ἀσά καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἕως Γιδώρ. καὶ ἔπεσον Αἰθίοπες ὥστε μὴ εἶναι ἐν αὐτοῖς περιποίησιν, ὅτι συνετρίβησαν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐναντίον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἐσχύλευσαν σκύλα πολλὰ. ¹⁴ καὶ ἐξέκοψαν τὰς κώμας αὐτῶν κύκλῳ Γεδώρ, ὅτι ἐγενήθη ἑκατασις κυρίου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐσχύλευσαν πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν, ὅτι πολλὰ σκύλα ἐγενήθη αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ γε σκηνὰς κτήσαν, καὶ τοὺς Ἀλμαζονεῖς ἐξέκοψαν, καὶ ἔλαβον πρόβατα πολλὰ καὶ καμήλους, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. Ι Ε'.

Καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Ῥαθὴδ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνευμα κύριον. ² καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν Ἀσά καὶ παντὶ Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ εἶπεν. ἀκούσατέ μου Ἀσά, καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν. κύριος μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ εἶναι ὑμᾶς μετ' αὐτοῦ. καὶ ἂν ἐκζητήσητε αὐτόν, εὐρεθήσεται ὑμῖν. καὶ ἂν ἐγ-

καταλείπητε αὐτόν, ἐγκαταλείψει ὑμᾶς. ³ καὶ ἡμέραι πολλαὶ τῷ Ἰσραὴλ ἐν οὐ θεῷ ἀληθινῷ καὶ οὐχ ἱερέως ὑποδεκνύντος, καὶ ἐν οὐ νόμῳ. ⁴ καὶ ἐπιστρέψει αὐτοὺς ἐπὶ κύριον θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ εὐρεθήσεται αὐτοῖς. ⁵ καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ οὐκ ἔστιν εἰρήνῃ τῷ ἐκπορευομένῳ καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ, ὅτι ἑκατασις κυρίου ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὰς χώρας. ⁶ καὶ πολεμήσει ἔθνος πρὸς ἔθνος καὶ πόλις πρὸς πόλιν, ὅτι ὁ θεὸς ἐξέστησεν αὐτοὺς ἐν πάσῃ θλίψει. ⁷ καὶ ὑμεῖς ἰσχύσατε καὶ μὴ ἐκλυέσθωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν, ὅτι ἔστι μισθὸς τῇ ἐργασίᾳ ὑμῶν. ⁸ καὶ ἐν τῷ ἀκούσαι τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν προφητείαν Ἀδὰδ τοῦ προφήτου, καὶ κατίσχυσε καὶ ἐξέβαλε τὰ βδελύγματα ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν καὶ ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν κατέσχεν Ἱεροβοὰμ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἐνεκαίνισεν τὸ θυσιαστήριον κυρίου, ὃ ἦν ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ κυρίου. ⁹ καὶ ἐξεκκλησίασε τὸν Ἰούδαν καὶ Βενιαμὴν καὶ τοὺς προσηλύτους τοὺς παροικοῦντας μετ' αὐτοῦ ἀπὸ Ἐφραΐμ καὶ ἀπὸ Μανασσῆ καὶ ἀπὸ Συμὼν, ὅτι προσετέθησαν πρὸς αὐτόν πολλοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτοὺς, ὅτι κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ συνηχθήσαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἐν τῷ ἔτει τῷ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀσά. ¹¹ καὶ ἔθυσεν τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ τῶν σκύλων ὧν ἠνεγκαν, μόσχους ἑπτακοσίους καὶ πρόβατα ἑπτακισχίλια. ¹² καὶ διῆλθεν ἐν διαθήκῃ ζητήσαι κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς αὐτῶν. ¹³ καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ ἐκζητήσῃ τὸν κύριον θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ἀποθάνεται ἀπὸ νεότερου ἕως πρεσβυτέρου, ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναικός. ¹⁴ καὶ ὤμοσαν ἐν κυρίῳ ἐν φωνῇ μεγάλῃ καὶ ἐν σάλπιγγι καὶ ἐν κερατίνοις. ¹⁵ καὶ εὐφράνθησαν πᾶς Ἰούδα περὶ τοῦ ὅρκου, ὅτι ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς ὤμοσαν, καὶ ἐν πάσῃ θιλήσει ἐζητήσαν αὐτόν, καὶ εὐρέθη αὐτοῖς. καὶ κατέπαυσε κύριος αὐτοῖς κυκλόθεν. ¹⁶ καὶ τὴν Μααχὰ τὴν μητέρα αὐτοῦ

αὐτοῦ μετέστησε τοῦ μὴ εἶναι τῇ Ἀ-
στάφῃ λειτουργοῦσαν, καὶ κατέκοιψε
τὸ εἶδωλον, καὶ κατέκαυσεν ἐν χεϊμάθ-
ρῳ Κεδρων. ¹⁷ πλὴν τὰ ὑψηλά οὐκ
ἀπέστησαν, ἐτι ὑπῆρχεν ἐν τῷ Ἰσραήλ.
ἀλλ' ἡ καρδιά Ἀσά ἐγένετο πλήρης
πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἐξη-
νεγκεν τὰ ἅγια Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
καὶ τὰ ἅγια οἴκου τοῦ θεοῦ, ἀργύριον
καὶ χρυσίον καὶ σκεύη. ¹⁹ καὶ πόλεμος
οὐκ ἦν μετ' αὐτοῦ ἕως τοῦ πέμπτου καὶ
τριακοστοῦ ἔτους τῆς βασιλείας Ἀσά.

Κ Ε Φ. Ις'.

Καὶ ἐν τῷ ὀγδῶ καὶ τριακοστῷ ἔτει
τῆς βασιλείας Ἀσά ἀνέβη βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ᾠκοδόμησε
τὴν Ῥαμὰ τοῦ μὴ δοῦναι ἐξοδὸν καὶ
εἰσοδὸν τῷ Ἀσά βασιλεῖ Ἰούδα. ² καὶ
ἔλαβεν Ἀσά ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐκ
θησαυρῶν οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ
βασιλέως, καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὸν υἱὸν
τοῦ Ἀδερ βασιλέως Συρίας τὸν κατοι-
κοῦντα ἐν Ἀμασκῷ, λέγων. ³ διάθου
διαθήκην ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ, καὶ
ἀναμέσον τοῦ πατρὸς μου καὶ ἀναμέ-
σον τοῦ πατρὸς σου. ἰδοὺ ἀπέσταλκά
σοι χρυσίον καὶ ἀργύριον. δεῦρο καὶ
διασκεδάσας ἀπ' ἐμοῦ τὸν Βαασά βα-
σιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀπελθέτω ἀπ' ἐ-
μοῦ. ⁴ καὶ ἤκουεν υἱὸς Ἀδερ τοῦ
βασιλέως Ἀσά, καὶ ἀπέστειλε τοὺς ἄρ-
χοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπὶ τὰς
πόλεις Ἰσραὴλ, καὶ ἐπάταξε τὴν Αἰὼν,
καὶ τὴν Δάν, καὶ τὴν Ἀβελμαῖν καὶ
πάσας τὰς περιχώρους Νεφθαλί. ⁵ καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι Βαασά, ἀπέλι-
πε τοῦ μηκέτι οἰκοδομεῖν τὴν Ῥαμὰ, καὶ
κατέπαυσε τὸ ἔργον αὐτοῦ. ⁶ καὶ Ἀσά
βασιλεὺς ἔλαβε πάντα τὸν Ἰούδαν, καὶ
ἔλαβε τοὺς λίθους τῆς Ῥαμὰ καὶ τὰ
ξύλα αὐτῆς, ἃ ᾠκοδόμησε Βαασά, καὶ
ᾠκοδόμησεν ἐν αὐτοῖς τὴν Γαβαὲ καὶ
τὴν Μασφά. ⁷ καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ ἤλθεν Ἀνανὶ ὁ προφῆτης πρὸς Ἀ-
σά βασιλέα Ἰούδα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἐν
τῷ πεποιθέναι σε ἐπὶ βασιλέα Συρίας,
καὶ μὴ πεποιθέναι σε ἐπὶ κύριον θεόν
σου, διὰ τοῦτο ἐσώθη ἡ δύναμις Συ-
ρίας ἀπὸ τῆς χειρὸς σου. ⁸ οὐχ οἱ Αἰ-
θίοπες καὶ Αἰθῖυες ἦσαν εἰς δύναμιν
πολλήν, εἰς θάρσος εἰς ἱππεῖς εἰς πλή-

θος σφόδρα; καὶ ἐν τῷ πεποιθέναι σε
ἐπὶ κύριον παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖράς
σου; ⁹ ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπι-
βλέπουσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, κατισχυῶσαι
ἐν πάσῃ καρδίᾳ πληρεὶ πρὸς αὐτόν.
ἡγήνηκας, ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τοῦ νῦν
ἔσται μετὰ σοῦ πόλεμος. ¹⁰ καὶ ἐθυ-
μώθη Ἀσά τῷ προφῆτι, καὶ παρέ-
θετο αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὅτι ὠργίσθη
ἐπὶ τούτῳ. καὶ ἐλυμήνατο Ἀσά ἐν τῷ
λαῷ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ¹¹ καὶ ἰδοὺ
οἱ λόγοι Ἀσά οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχα-
τοι γεγραμμένοι ἐν βιβλίῳ βασιλέων
Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ. ¹² καὶ ἐμαλακί-
σθη Ἀσά ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ καὶ
τριακοστῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοὺς
πόδας, ἕως σφόδρα ἐμαλακίσθη. καὶ ἐν
τῇ μαλακίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐζήτησε τὸν
κύριον, ἀλλὰ τοὺς ἰατρούς. ¹³ καὶ ἐ-
κοιμήθη Ἀσά μετὰ τῶν πατέρων αὐ-
τοῦ, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῷ τεσσαρα-
κοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ
ἐθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ μνήματι, ᾧ ὤρυ-
ξεν ἑαυτῷ ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐκοίμι-
σαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης, καὶ ἐπλη-
σαν ἄρωμάτων καὶ γένη μύρων μυρε-
ψῶν, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ἐφορὰν
μεγάλην ἕως σφόδρα.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφάτ υἱὸς αὐ-
τοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ κατίσχυσεν Ἰω-
σαφάτ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. ² καὶ ἔδωκε
δύναμιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα
ταῖς ὀχυραῖς, καὶ κατέστησεν ἡγουμέ-
νους ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ
ἐν πόλεσιν Ἐφραῖμ, ἃς προκατελάβε-
το Ἀσά ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ³ καὶ ἐγένετο
κύριος μετὰ Ἰωσαφάτ, ὅτι ἐπορεύθη
ἐν ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ταῖς πρῶ-
ταις, καὶ οὐκ ἐξεζήτησε τὰ εἶδωλα,
⁴ ἀλλὰ κύριον τὸν θεὸν τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἐξεζήτησε, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπορεύθη, καὶ οὐχ
ὡς τὰ ἔργα τοῦ Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ κατ-
εύθυνε κύριος τὴν βασιλείαν ἐν χειρὶ
αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε πᾶς Ἰούδα δῶρα τῷ
Ἰωσαφάτ, καὶ ἐγένετο αὐτῷ πλοῦτος
καὶ δόξα πολλή. ⁶ καὶ ὑψώθη ἡ καρ-
διά αὐτοῦ ἐν ὁδῷ κυρίου, καὶ ἐξῆρε
τὰ ὑψηλά καὶ τὰ ἄλσῃ ἀπὸ τῆς γῆς
Ἰούδα. ⁷ καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ τρίτῳ ἔ-

F f

τε

τει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀπέστειλε τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν δυνατῶν, τὸν Ἀβδιαν, καὶ Ζαχαρίαν, καὶ Ναθανῆλ, καὶ Μιχαῖαν, τοῦ διδάσκειν ἐν πόλεσιν Ἰούδα. ⁸ καὶ μετ' αὐτῶν οἱ Λευῖται, Σαμαίαις, καὶ Ναθανίας, καὶ Ζαβδίας, καὶ Ἀσιήλ, καὶ Σιμιραμὼθ, καὶ Ἰωνathan, καὶ Ἀδωνίας, καὶ Θωβίας, καὶ Τωβαδωνίας Λευῖται, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν Ἑλισαμά, καὶ Ἰωρὰμ οἱ ἱερεῖς. ⁹ καὶ ἐδίδασκον ἐν Ἰούδα, καὶ μετ' αὐτῶν βίβλος νόμου κυρίου, καὶ διηλθον ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐδίδασκον τὸν λαόν. ¹⁰ καὶ ἐγένετο ἐκστασις κυρίου ἐπὶ πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς κύκλῳ Ἰούδα, καὶ οὐκ ἐπολέμουν πρὸς Ἰωσαφάτ. ¹¹ καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων ἔφερον τῷ Ἰωσαφάτ δῶρα καὶ ἀργύριον καὶ δόματα. καὶ οἱ Ἀραβες ἔφερον αὐτῷ κριοὺς προβάτων ἑπτακισχιλίους ἑπτακοσίους. ¹² καὶ ἦν Ἰωσαφάτ πορευόμενος μεῖζων ἕως εἰς ὕψος, καὶ ἀκοδόμησεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ οἰκησεις καὶ πόλεις ὀχυράς, ¹³ καὶ ἔργα πολλὰ ἐγένετο αὐτῷ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. καὶ ἄνδρες πολεμιστὰι δυνατοὶ ἰσχυνοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, ¹⁴ καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν. καὶ τῷ Ἰούδα χιλιάρχοι, Ἐδνας ὁ ἀρχων, καὶ μετ' αὐτοῦ υἱοὶ δυνατοὶ δυνάμειος τριακόσαι χιλιάδες. ¹⁵ καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωανὰν ὁ ἡγούμενος, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσαι ὀγδοήκοντα χιλιάδες. ¹⁶ καὶ μετ' αὐτὸν Ἀμασίας ὁ τοῦ Ζαρι, ὁ προθυμούμενος τῷ κυρίῳ, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσαι χιλιάδες δυνατοὶ δυνάμειος. ¹⁷ καὶ ἐκ τοῦ Βενιαμὴν δυνατὸς δυνάμειος καὶ Ἑλιαδὰ, καὶ μετ' αὐτοῦ τοξόται καὶ πέλτασται διακόσαι χιλιάδες. ¹⁸ καὶ μετ' αὐτὸν Ἰωζαβὰδ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδες δυνατοὶ πολέμου. ¹⁹ οὗτοι οἱ λειτουργοῦντες τῷ βασιλεῖ, ἐκτός ὧν ἔδωκεν ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς πόλεσι ταῖς ὀχυραῖς ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ ἐγενήθη τῷ Ἰωσαφάτ ἔτι πλοῦτος καὶ δόξα πολλή, καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Ἀχαάβ. ² καὶ κατέβη

διὰ τέλους ἐτῶν πρὸς Ἀχαάβ εἰς Σαμάρειαν, καὶ ἔθυσεν αὐτῷ Ἀχαάβ πρόβατα καὶ μόσχους πολλοὺς, καὶ τῷ λαῷ τῷ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἡγάπα αὐτὸν τοῦ συναναβῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδίτιδος. ³ καὶ εἶπεν Ἀχαάβ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ βασιλεῖ Ἰούδα. εἰ πορεύσῃ μετ' ἐμοῦ εἰς Ῥαμὼθ τῆς Γαλααδίτιδος; καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὥς ἐγώ, οὕτω καὶ σύ. ὥς ὁ λαός σου, καὶ ὁ λαός μου μετὰ σοῦ εἰς πόλεμον. ⁴ καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ πρὸς βασιλέα Ἰσραὴλ. ζητήσον δι' σήμερον τὸν κύριον. ⁵ καὶ συνήγαγεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τοὺς προφήτας τετρακοσίους ἄνδρας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. εἰ πορευθῶ εἰς Ῥαμὼθ Γαλααδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπαν. ἀναβαίνει, καὶ δώσει ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως. ⁶ καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ. οὐκ ἔστιν ὧδε προφήτης τοῦ κυρίου ἔτι, καὶ ἐπζητήσομεν παρ' αὐτοῦ; ⁷ καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ. ἔτι ἄνθρωπος τοῦ ζητήσαι τὸν κύριον δι' αὐτοῦ, καὶ ἐγὼ ἐμίσησα αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστι προφητῶν περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ, ὅτι πασαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰς κακὰ, οὗτος Μιχαίας υἱὸς Ἰεμβλά. καὶ εἶπεν Ἰωσαφάτ. μὴ λαλεῖτω ὁ βασιλεὺς οὕτως. ⁸ καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς εὐνούχον ἕνα, καὶ εἶπε. τάχος Μιχαῖαν υἱὸν Ἰεμβλά. ⁹ καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα καθήμενοι ἕκαστος ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἐνδεδυμένοι στολὰς, καθήμενοι ἐν τῷ εὐρυχώρῳ θύρας πύλης Σαμαρείας, καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφῆτεον ἐναντίον αὐτῶν. ¹⁰ καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ Σιδικίας υἱὸς Χαναὰν κέρατα σιδηρᾶ, καὶ εἶπε. τάδε λέγει κύριος. ἐν τούτοις κεραιαῖς τὴν Συρίαν ἕως ἂν συντελεσθῇ. ¹¹ καὶ πάντες οἱ προφῆται προεφῆτεον οὕτω λέγοντες, ἀναβαίνει εἰς Ῥαμὼθ Γαλααδ, καὶ εὐδοθήσῃ, καὶ δώσει κύριος εἰς χεῖρας τοῦ βασιλέως. ¹² καὶ ὁ ἄγγελος ὁ πορευθεὶς τοῦ καλέσαι τὸν Μιχαῖαν, ἐλάλησεν αὐτῷ, λέγων. ἰδοὺ ἐλάλησαν οἱ προφῆται ἐν στόματι ἐνὶ ἀγαθὰ περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστωσαν δὴ οἱ λό-
γοι

γοι σου ὡς ἐνός αὐτῶν, καὶ λαλήσεις ἀγαθά. ¹³ καὶ εἶπε Μιχαίας. ζῇ κύριος, ὅτι ὃ ἂν εἶπῃ ὁ θεὸς πρὸς με, αὐτὸ λαλήσω. ¹⁴ καὶ ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. Μιχαία, εἰ πορευθῶ εἰς Ῥαμωθ Γαλααδ εἰς πόλεμον, ἢ ἐπίσχω; καὶ εἶπεν. ἀνάβαινε, καὶ εὐδοῶσεις, καὶ δοθήσονται εἰς χεῖρας ὑμῶν. ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ποσαὶς ὀρκίζω σε ἵνα μὴ λαλήσης πρὸς με πλὴν τὴν ἀληθειαν ἐν ὀνόματι κυρίου; ¹⁶ καὶ εἶπε. εἶδον τὸν Ἰσραὴλ διεσπαρμένους ἐν τοῖς ὄρεσιν ὡς πρόβατα, οἳ οὐκ ἔστι ποιμὴν. καὶ εἶπε κύριος. οὐκ ἔχουσιν ἡγούμενον οὗτοι, ἀναστρεφέτωσαν ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. ¹⁷ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ. οὐκ εἰπὼν σοι, ὅτι οὐ προφητεύει περὶ ἐμοῦ ἀγαθὰ ἀλλ' ἢ κακά; ¹⁸ καὶ εἶπε. οὐχ οὕτως. ἀκούσατε λόγον κυρίου. εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ, καὶ πᾶσα δύναμις τοῦ οὐρανοῦ παριστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ εἶπε κύριος. τίς ἀπατήσει τὸν Ἀχαάβ βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ ἀναβήσεται, καὶ πεσέται ἐν Ῥαμωθ Γαλααδ; καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως, καὶ οὗτος εἶπεν οὕτως. ²⁰ καὶ ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα καὶ ἔστη ἐνώπιον κυρίου, καὶ εἶπεν. ἐγὼ ἀπατήσω αὐτόν. καὶ εἶπε κύριος. ἐν τίνι; ²¹ καὶ εἶπεν. ἐξελεύσονται καὶ ἔσονται πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν. ἀπατήσεται καὶ δυνήσῃ, ἐξέλθε καὶ ποιήσον οὕτω. ²² καὶ νῦν ἰδοὺ ἔδωκε κύριος πνεῦμα ψευδὲς ἐν στόματι τῶν προφητῶν σου τούτων, καὶ κύριος ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακά. ²³ καὶ ἤγγισε Σεδεκίας υἱὸς Χαναάν, καὶ ἐπάταξε τὸν Μιχαίαν ἐπὶ τὴν σιαγόνα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ποία τῇ ὁδῷ παρῆλθε πνεῦμα κυρίου παρ' ἐμοῦ τοῦ λαλήσαι πρὸς σέ; ²⁴ καὶ εἶπε Μιχαίας. ἰδοὺ ὄψῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ᾗ εἰσελεύσῃ ταμεῖον ἐκ ταμείου τοῦ κατακουβήναι. ²⁵ καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ. λάβετε τὸν Μιχαίαν καὶ ἀποστρέψατε πρὸς Ἐμὲ ἄρχοντα τῆς πόλεως, καὶ πρὸς Ἰωᾶς ἄρχοντα υἱόν

τοῦ βασιλέως, ²⁶ καὶ ἐρεῖτε. οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ἀπόθιθε τοῦτον εἰς οἶκον φυλακῆς, καὶ ἐσθιέτω ἄρτον θλίψεως καὶ ὕδωρ θλίψεως, ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι με ἐν εἰρήνῃ. ²⁷ καὶ εἶπεν Μιχαίας. ἂν ἐπιστρέψω ἐπιστρέψῃς ἐν εἰρήνῃ, οὐκ ἐλάλησε κύριος ἐν ἐμοί. καὶ εἶπεν. ἀκούσατε λαοὶ πάντες. ²⁸ καὶ ἀνέβη βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς Ῥαμωθ Γαλααδ. ²⁹ καὶ εἶπε βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσαφάτ. κατακάλυψόν με, καὶ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν πόλεμον, καὶ σὺ ἐνδύσαι τὸν ἱματισμόν μου. καὶ συνεκαλύφατο βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν πόλεμον. ³⁰ καὶ βασιλεὺς Συρίας ἐνετείλατο τοῖς ἀρχουσι τῶν ἀρμάτων τοῖς μετ' αὐτοῦ, λέγων. μὴ πολεμεῖτε τὸν μικρὸν καὶ τὸν μέγαν, ἀλλ' ἢ τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ μόνον. ³¹ καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων τὸν Ἰωσαφάτ, καὶ αὐτοὶ εἶπαν. βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν τοῦ πολεμῆν. καὶ ἐβόησεν Ἰωσαφάτ, καὶ κύριος ἔσωσεν αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτούς ὁ θεὸς ἀπ' αὐτοῦ. ³² καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον οἱ ἄρχοντες τῶν ἀρμάτων, ὅτι οὐκ ἦν βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστρεψαν ἀπ' αὐτοῦ. ³³ καὶ ἀνῆρ ἔτενε τόξον εὐστόχως, καὶ ἐπάταξε τὸν βασιλέα Ἰσραὴλ ἀναμέσον τοῦ πνεύμονος, καὶ ἀναμέσον τοῦ θώρακος. καὶ εἶπε τῷ ἡνιόχῳ. ἐπίστρεφε τὴν χεῖρά σου, ἐξαγάγε με ἐκ τοῦ πολέμου, ὅτι ἐπόνεσα. ³⁴ καὶ ἐτροπώθη ὁ πόλεμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἦν ἐστηκώς ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐξεναντίας Συρίας ἕως ἑσπέρας, καὶ ἀπέθανε δυνοντος τοῦ ἡλίου.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλήμ. ² καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ Ἰηοὺ ὁ τοῦ Ἀνανι ὁ προφήτης. καὶ εἶπεν αὐτῷ. βασιλεὺς Ἰωσαφάτ, εἰ ἁμαρτωλῶ σὺ βοηθεῖς, ἢ μισοῦμένῳ ὑπὸ κυρίῳ φιλάεις; δια τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σέ ὀργὴ παρὰ κυρίου, ³ ὅτι ἀλλ' ἢ λόγοι ἀγαθοὶ ὑπὲρέθησαν ἐν σοὶ ὅτι ἐξῆρας τὰ ἄλλα ἀπὸ τῆς γῆς Ἰουδα,

Ff 2

Ἰούδα, καὶ κατηύθυνας τὴν καρδίαν σου ἐκζητῆσαι τὸν κύριον. ⁴ καὶ κατέκνησεν Ἰωσαφάτ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάλιν ἐξηλθεν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ Βηρσαβεὲ ἕως ὄρους Ἐφραιμ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτοὺς ἐπὶ κύριον θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. ⁵ καὶ κατέστησε τοὺς κριτὰς ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν Ἰούδα ταῖς ὁχυραῖς ἐν πόλει καὶ πόλει. ⁶ καὶ εἶπε τοῖς κοιταῖς, ἴδετε τί ὑμεῖς ποιεῖτε, ὅτι οὐκ ἀνθρώπων ὑμεῖς κρίνετε, ἀλλ' ἡ τῷ κυρίῳ, καὶ μετ' ὑμῶν λόγοι τῆς κρίσεως. ⁷ καὶ νῦν γενέσθω φόβος κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ φυλάσσετε καὶ ποιήσατε, ὅτι οὐκ ἔστι μετὰ κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἀδικία, οὐδὲ θαυμασάσαι πρὸς ὅσον, οὐδὲ λαβεῖν δῶρα. ⁸ καὶ γε ἐν Ἱερουσαλὴμ κατέστησεν Ἰωσαφάτ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν πατριαρχῶν Ἰσραὴλ εἰς κρίσιν κυρίου, καὶ κρίνουν τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁹ καὶ ἐνετείλατο πρὸς αὐτοὺς, λέγων. οὕτω ποιήσετε ἐν φόβῳ κυρίου, ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐν πληρίᾳ καρδίᾳ. ¹⁰ πᾶς ἀνὴρ κρίσιν τὴν ἐλθοῦσαν ἐφ' ὑμᾶς τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν τῶν κατοικούντων ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν ἀναμέσον αἵμα αἵματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσταγματος καὶ ἐντολῆς, καὶ δικαιώματα καὶ κρίματα. καὶ διαστελεῖσθε αὐτοῖς, καὶ οὐχ ἁμαρτήσονται τῷ κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὀργὴ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν. οὕτω ποιήσετε, καὶ οὐχ ἁμαρτήσεσθε. ¹¹ καὶ ἰδοὺ Ἀμαρίας ὁ ἱερεὺς ἡγούμενος ἐφ' ὑμᾶς εἰς πάντα λόγον κυρίου, καὶ Ζαβδιάς υἱὸς Ἰσμαὴλ ὁ ἡγούμενος εἰς ὅκον Ἰούδα πρὸς πάντα λόγον βασιλέως, καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸ προσώπου ὑμῶν. ἰσχύσατε καὶ ποιήσατε, καὶ ἔσται κύριος μετὰ τοῦ ἀγαθοῦ.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθον οἱ υἱοὶ Μωάβ, καὶ υἱοὶ Ἀμμων, καὶ μετ' αὐτῶν ἕκ τῶν Μιναιῶν πρὸς Ἰωσαφάτ εἰς πόλεμον, ² καὶ ἦλθον καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἰωσαφάτ, λέγοντες. ἦκει ἐπὶ σέ πληθὸς πολὺ ἐκ πέραν τῆς θαλάσσης ἀπὸ Συρίας, καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἐν Ἀσασάν Θαμάρ, αὕτη ἐστὶν Ἐγγαδί. ³ καὶ

ἐφοβήθη, καὶ ἔδωκε Ἰωσαφάτ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον, καὶ ἐκήρυξεν νηστειάν ἐν παντί Ἰούδα. ⁴ καὶ συνήχθη Ἰούδα ἐκζητῆσαι τὸν κύριον, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἰούδα ἦλθον ζητῆσαι τὸν κύριον. ⁵ καὶ ἀνέστη Ἰωσαφάτ ἐν ἐκκλησίᾳ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν οἴκῳ κυρίου κατὰ πρόσωπον τῆς αὐλῆς τῆς καινῆς, ⁶ καὶ εἶπε. κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μου, οὐχὶ σὺ εἶ Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ κυριεύεις πασῶν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐθνῶν; καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου ἰσχύς δυναστείας, καὶ οὐκ ἔστι πρὸς σέ ἀντιστῆναι; ⁷ οὐχὶ σὺ ὁ κύριος ὁ ἐξολοθρεύσας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἀπὸ προσώπου τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκας αὐτὴν σπέρματι Ἀβραάμ τῷ ἡγαπημένῳ σου εἰς τὸν αἰῶνα; ⁸ καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ, καὶ ὠκοδόμησαν ἐν αὐτῇ ἁγίασμα τῷ ὀνόματί σου, λέγοντες. ⁹ ἐὰν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακὰ, ῥομφαία, κρίσις, θάνατος, λιμός, στήσόμεθα ἐναντίον τοῦ οἴκου τούτου καὶ ἐναντίον σου, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπὶ τῷ οἴκῳ τούτῳ, καὶ βοησόμεθα πρὸς σέ ἀπὸ τῆς θλίψεως, καὶ ἀκούσῃ καὶ σώσῃς. ¹⁰ καὶ νῦν ἰδοὺ οἱ υἱοὶ Ἀμμων, καὶ Μωάβ, καὶ ὄρος Σηεὶρ εἰς οὓς οὐκ ἔδωκας τῷ Ἰσραὴλ διελθεῖν δι' αὐτῶν, ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξωλόθρευσαν αὐτούς. ¹¹ καὶ νῦν ἰδοὺ αὐτοὶ ἐπιχειροῦσιν ἐφ' ἡμᾶς ἐξελθεῖν ἐκβαλεῖν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κληρονομίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκας ἡμῖν. ¹² κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐ κρίνεις ἐν αὐτοῖς; ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἰσχύς τοῦ ἀντιστῆναι πρὸς τὸ πλῆθος τοῦ πολυτούτο τοῦ ἐλθόντος ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ οἶδαμεν τί ποιήσωμεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἡ ἐπὶ σοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. ¹³ καὶ πᾶς Ἰούδα ἕστηκώς ἐναντι κυρίου, καὶ τὰ παιδιά αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν. ¹⁴ καὶ τῷ Ὄζειλ τῷ τῷ Ζαχαρίῳ τῶν υἱῶν Βαναίου, τῶν υἱῶν Ἐλεὶλ τοῦ Ματθανίου τοῦ Λευίτου ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀσάφ, ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ¹⁵ καὶ εἶπεν. ἀκούσατε πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὁ βασιλεὺς Ἰω-

Ἰωσαφάτ. τάδε λέγει κύριος ὑμῖν αὐτοῖς. μὴ φοβέσθε, μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄχλου τοῦ πολλοῦ τούτου, ὅτι οὐχ ὑμῖν ἐστιν ἡ παράταξις, ἀλλ' ἡ τῷ Θεῷ. ¹⁶ αὐριον καταβῆτε ἐπ' αὐτούς. ἰδοὺ ἀναβαίνουσι κατὰ τὴν ἀνάβασιν Ἀσσεῖς, καὶ εὐρήσετε αὐτούς ἐπ' ἄκρου ποταμοῦ τῆς ἐρήμου Ἰεριήλ. ¹⁷ οὐχ ὑμῖν ἐστι πολεμῆσαι. ταῦτα σύνετε, καὶ ἴδετε τὴν σωτηρίαν κυρίου μεθ' ὑμῶν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ. μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ πτοηθῆτε αὐριον ἐξελθεῖν εἰς ἀπαντησιν αὐτοῖς, καὶ κύριος μεθ' ὑμῶν. ¹⁸ καὶ κύπας Ἰωσαφάτ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ, ἔπασον ἔναντι κυρίου προσκυνῆσαι κυρίῳ. ¹⁹ καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται ἀπὸ τῶν υἱῶν Καάθ, καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Κορέ, αἰνεῖν κυρίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ ἐν φωνῇ μεγάλῃ εἰς ὕψος, ²⁰ καὶ ὠρθρισαν πρῶτ', καὶ ἐξῆλθον εἰς τὴν ἐρήμον Θεαοὶ. καὶ ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτούς, ἔστη Ἰωσαφάτ καὶ εἶβόησε, καὶ εἶπεν. ἀκούσατέ μου Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ. ἐμπιστεύσατε ἐν κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐμπιστευθήσεσθε. ἐμπιστεύσατε ἐν προφῆτῃ αὐτοῦ, καὶ εὐδοθήσεσθε. ²¹ καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τοῦ λαοῦ, καὶ ἔστησε ψαλτωδοὺς καὶ αἰνοῦντας, ἔξομολογεῖσθαι καὶ αἰνεῖν τὰ ἅγια ἐν τῷ ἐξελθεῖν ἐμπροσθεν τῆς δυνάμεως, καὶ ἔλεγον. ἔξομολογήσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²² καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι αὐτούς τῆς αἰνέσεως καὶ τῆς ἔξομολογήσεως, ἔδωκε κύριος πολεμῆναι τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἐπὶ Μωάβ καὶ ὄρος Σηεῖρ τοὺς ἐξελθόντας ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἐτροπώθησαν. ²³ καὶ ἀνέστησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ Μωάβ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ὄρος Σηεῖρ, ἐξολοθρεῦσαι καὶ ἐκτρίψαι αὐτούς. καὶ ὡς συνετέλεσαν τοὺς κατοικοῦντας Σηεῖρ, ἀνέστησαν εἰς ἀλλήλους τοῦ ἐξολοθρευθῆναι. ²⁴ καὶ Ἰούδας ἦλθεν ἐπὶ τὴν σκοπίαν τῆς ἐρήμου, καὶ ἐπέβλεψε, καὶ εἶδε τὸ πλῆθος. καὶ ἰδοὺ πάντες νεκροὶ πεπτωκότες ἐπὶ τῆς γῆς, οὐκ ἦν σωζόμενος. ²⁵ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωσαφάτ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ σκυλευσαι τὰ σκύλα

αὐτῶν, καὶ εὗρον κτήνη πολλὰ, καὶ ἀποσκευῆν, καὶ σκύλα, καὶ σκευὴ ἐπιθυμητὰ, καὶ ἐσκύλευσαν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἐγένοντο ἡμέραι τρεῖς σκυλεόντων αὐτῶν τὰ σκύλα, ὅτι πολλὰ ἦν. ²⁶ καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἐπισυνήχθησαν εἰς τὸν αὐλῶνα τῆς εὐλογίας, ἐκεῖ γὰρ ἠυλόγησαν τὸν κύριον. διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κοιλὰς Εὐλογίας ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ²⁷ καὶ ἐπέστρεψε πᾶς ἀνὴρ Ἰούδα εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ Ἰωσαφάτ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, ὅτι εὐφραίνειν αὐτούς κύριος ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. ²⁸ καὶ εἰσῆλθον εἰς Ἱερουσαλήμ ἐν νάβλαις καὶ κινύραις καὶ ἐν σάλπιγγιν εἰς οἶκον κυρίου. ²⁹ καὶ ἐγένετο ἑκστασις κυρίου ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, ἐν τῷ ἀκούσαι αὐτούς ὅτι κύριος ἐπολέμησε πρὸς τοὺς ὑπεναντίους Ἰσραὴλ. ³⁰ καὶ εἰσῆγγενευσεν ἡ βασιλεία Ἰωσαφάτ, καὶ κατέπαυσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς αὐτοῦ κυκλόθεν. ³¹ καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωσαφάτ ἐπὶ τὸν Ἰούδαν, ὧν ἐτῶν τριακονταπέντε ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ εἴκοσι καὶ πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀζουβὰ θυγατὴρ Σαλί. ³² καὶ ἐπορεύθη ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀσά, καὶ οὐκ ἐξέκλινε τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου. ³³ ἀλλὰ καὶ τὰ ὑψηλὰ ἐτι ὑπῆρχε, καὶ ἐτι ὁ λαὸς οὐ κατεύθυνεν τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. ³⁴ καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωσαφάτ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐν λόγοις Ἰηοῦ τοῦ Ἀνανί, ὃς κατέγραψε βιβλίον βασιλέων Ἰσραὴλ. ³⁵ καὶ μετὰ ταῦτα ἐκοινώνησεν Ἰωσαφάτ βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς Ὀχοζίαν βασιλέα Ἰσραὴλ, καὶ οὗτος ἠνόμησεν, ³⁶ ἐν τῷ ποιῆσαι καὶ πορευθῆναι πρὸς αὐτόν, τοῦ ποιῆσαι πλοῖα τοῦ πορευθῆναι εἰς Θαρσεῖς. καὶ ἐποίησε πλοῖα ἐν Γασίῳ Γαβέρ. ³⁷ καὶ προεφῆτευσεν Ἐλιέξερ ὁ τοῦ Δαδία ἀπὸ Μαρσιῆς ἐπὶ Ἰωσαφάτ, λέγων. ὡς ἐφιλάσας τῷ Ὀχοζία, ἔθραυσε κύριος τὸ ἔργον σου, καὶ συνετρίβη τὰ πλοῖά σου. καὶ οὐκ ἐδυνάσθη πορευθῆναι εἰς Θαρσεῖς.

Κεφ.

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Και ἐκοιμήθη Ἰωσαφάτ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωρὰν υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ² καὶ αὐτῷ ἀδελφοὶ υἱοὶ Ἰωσαφάτ ἔξ, Ἀχαρίας, καὶ Ἰεὺλ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Ἀζαρίας, καὶ Μιχαήλ, καὶ Ζαφατίας. πάντες οὗτοι υἱοὶ Ἰωσαφάτ βασιλέως Ἰούδα. ³ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν δόματα πολλὰ, ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ ὅπλα μετὰ τῶν πόλεων τετελειωμένων ἐν Ἰουδα, καὶ τὴν βασιλείαν ἔδωκε τῷ Ἰωρὰμ, ὅτι οὗτος ὁ πρωτότοκος. ⁴ καὶ ἀνέστη Ἰωρὰμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἐκραταιώθη, καὶ ἀπέκτεινε πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐν ὁμοφίᾳ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰσραὴλ. ⁵ ὅντος αὐτοῦ τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν, κατέστη Ἰωρὰμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ὀκτῶ ἐτὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁶ καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ βασιλέων Ἰσραὴλ, ὡς ἐποίησεν οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι θυγάτηρ Ἀχαάβ ἦν αὐτοῦ γυνή, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου. ⁷ καὶ οὐκ ἐβούλετο κύριος ἐξολοθρεῦσαι τὸν οἶκον Δαυὶδ, διὰ τὴν διαθήκην ἣν διέθετο τῷ Δαυὶδ, καὶ ὡς εἶπεν αὐτῷ, δοῦναι αὐτῷ λύχνον καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. ⁸ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπέστη Ἐδὼμ ἀπὸ τοῦ Ἰούδα, καὶ ἐβασίλευσαν ἐφ' ἐαυτοὺς βασιλεῖα. ⁹ καὶ ᾤχετο Ἰωρὰμ μετὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ πᾶσα ἡ ἵππος μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο καὶ ἠγέρθη νυκτὸς, καὶ ἐπάταξεν Ἐδὼμ τὸν κυκλοῦντα αὐτὸν, καὶ τοὺς ἀρχοντας τῶν ἁρμάτων, καὶ ἐφυγεν ὁ λαὸς εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν. ¹⁰ καὶ ἀπέστη ἀπὸ Ἰούδα Ἐδὼμ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. τότε ἀπέστη Λομνὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπὸ χειρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἐγκατέλιπε κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ. ¹¹ καὶ γὰρ αὐτὸς ἐπώλησεν ὑψηλὰ ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐξεπορνευσε τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπεπλάνησε τὸν Ἰούδα. ¹² καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἐν γραφῇ παρὰ Ἠλίου τοῦ προφήτου, λέγον. ταδε λέγει κύριος θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου. ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης

ἐν ὁδῷ Ἰωσαφάτ τοῦ πατρός σου, καὶ ἐν ὁδοῖς Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα, ¹³ καὶ ἐπορεύθης ἐν ὁδοῖς βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἐξεπορνευσας τὸν Ἰούδα καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς ἐξεπορνευσεν οἶκος Ἀχαάβ, καὶ τοὺς ἀδελφούς σου υἱούς τοῦ πατρός σου τοὺς αγαθοὺς ὑπὲρ σέ ἀπέκτεινας, ¹⁴ ἰδοὺ κύριος πατάξει σε πληγὴν μεγάλην ἐν τῷ λαῷ σου καὶ ἐν τοῖς υἱοῖς σου καὶ ἐν γυναιξὶ σου καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀποσκευῇ σου. ¹⁵ καὶ σὺ ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ, ἐν νόσῳ κοιλίας, ἕως οὗ ἐξέλθῃ ἡ κοιλία σου μετὰ τῆς μαλακίας ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. ¹⁶ καὶ ἐπληγερὲς κύριος ἐπὶ Ἰωρὰμ τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ τοὺς Ἀραβας, καὶ τοὺς ὁμόρους τῆς Αἰθιοπίας. ¹⁷ καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἰούδα, καὶ κατεδυνάστευσαν, καὶ ἀπέστρεψαν πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν ἣν εὗρον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ οὐ κατελείφθη αὐτῷ υἱός, ἀλλ' ἡ Ὀχοζίας ὁ μικρότατος τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ μετὰ ταῦτα πάντα ἐπάταξεν αὐτὸν κύριος εἰς τὴν κοιλίαν μαλακίαν ἣ οὐκ ἔστιν ἰατρία, ¹⁹ καὶ ἐγένετο ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. καὶ ὡς ἦλθεν καιρὸς τῶν ἡμερῶν ἡμέρας δύο, ἐξῆλθεν ἡ κοιλία αὐτοῦ μετὰ τῆς νόσου, καὶ ἀπέθανεν ἐν μαλακίᾳ πονηρᾷ. καὶ οὐκ ἐποίησεν ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐκφορὰν, καθὼς ἐκφορὰν πατέρων αὐτοῦ. ²⁰ ἦν τριάκοντα καὶ δύο ἐτῶν ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ὀκτῶ ἐτὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἐπορεύθη οὐκ ἐν ἐπαίνῳ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ οὐκ ἐν τάφοις τῶν βασιλέων.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Καὶ ἐβασίλευσαν οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὸν Ὀχοζίαν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μικρὸν ἀντ' αὐτοῦ, ὅτι πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἀπέκτεινε τὸ ἐπιλθὸν ἐπ' αὐτοὺς ληστήριον, οἱ Ἀραβες καὶ οἱ Ἀλμαζονεῖς. καὶ ἐβασίλευσεν Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ βασιλέως Ἰούδα. ² ὧν ἐτῶν εἴκοσι Ὀχοζίας ἐβασίλευσε, καὶ ἐνιαυτὸν ἓνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Γοθολία θυγάτηρ Ἀμβολ. ³ καὶ οὗτος ἐπορεύθη ἐν ὁδῷ οἴκου Ἀχαάβ, ὅτι

ὅτι μήτηρ αὐτοῦ ἦν σύμβουλος τοῦ ἀμαρτανεῖν. ⁴ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ὡς οἶκος Ἀχαάβ, ὅτι αὐτοὶ ἦσαν αὐτῷ σύμβουλοι, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν, ⁵ καὶ ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν ἐπορεύθη. καὶ ἐπορεύθη μετὰ Ἰωράμ υἱοῦ Ἀχαάβ βασιλέως Ἰσραὴλ εἰς πόλεμον ἐπὶ Ἀζαήλ βασιλέα Συρίας εἰς Ῥαμὸθ Γαλααδ. καὶ ἐπάταξαν οἱ τοξόται τὸν Ἰωράμ, ⁶ καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωράμ τοῦ ἱατρυνθῆναι εἰς Ἰεζραὲλ ἀπὸ τῶν πληγῶν, ὧν ἐπάταξαν αὐτόν οἱ Σύροι ἐν Ῥαμὸθ ἐν τῷ πολεμῇ αὐτόν πρὸς Ἀζαήλ βασιλέα Συρίας. καὶ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωράμ βασιλεὺς Ἰούδα κατέβη θασασθαι τὸν Ἰωράμ υἱὸν Ἀχαάβ εἰς Ἰεζραὲλ, ὅτι ἠρώσῃται. ⁷ καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐγένετο καταστροφὴ Ὀχοζίας ἐλθεῖν πρὸς Ἰωράμ. καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτόν, ἐξῆλθε μετ' αὐτοῦ Ἰωράμ πρὸς Ἰηοὺ υἱὸν Ναμεσσὶ χριστὸν κυρίου εἰς τὸν οἶκον Ἀχαάβ. ⁸ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξεδίκησεν Ἰηοὺ τὸν οἶκον Ἀχαάβ, καὶ εὗρε τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς Ὀχοζίου λειτουργοῦντας τῷ Ὀχοζίᾳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς. ⁹ καὶ εἶπεν τοῦ ζητῆσαι τὸν Ὀχοζίαν, καὶ κατέλαβον αὐτόν ἱατρευόμενον ἐν Σαμαρείᾳ, καὶ ἤγαγον αὐτόν πρὸς Ἰηοὺ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν, καὶ ἐθάψαν αὐτόν, ὅτι εἶπαν, υἱὸς Ἰωσαφάτ ἐστιν, ὃς ἐζήτησε τὸν κύριον ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ἐν οἴκῳ Ὀχοζίας κατισχύσαι δύναμιν περὶ τῆς βασιλείας. ¹⁰ καὶ Γοθολία ἡ μήτηρ Ὀχοζίου εἶδεν ὅτι τέθηκεν ὁ υἱὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέσθη καὶ ἀπώλειε πᾶν τὸ σπέρμα τῆς βασιλείας ἐν οἴκῳ Ἰούδα. ¹¹ καὶ ἔλαβεν Ἰωσαβεὲθ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τὸν Ἰωᾶς υἱὸν Ὀχοζίου, καὶ ἐκλέψεν αὐτόν ἐκ μέσου υἱῶν τοῦ βασιλέως τῶν θανατουμένων, καὶ ἔδωκεν αὐτόν καὶ τὴν τροφὸν αὐτοῦ εἰς ταμίον τῶν κληῶν, καὶ ἐκρυσεν αὐτόν Ἰωσαβεὲθ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως Ἰωράμ ἀδελφὴ Ὀχοζίου γυνὴ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐκρυσεν αὐτόν ἀπὸ προσώπου τῆς Γοθολίας, καὶ οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν. ¹² καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν

οἴκῳ τοῦ θεοῦ κατακεκρυμμένος ἐξ ἔτη, καὶ Γοθολία ἐβασίλευσε ἐπὶ τῆς γῆς.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Καὶ ἐν τῷ ἔτι τῷ ὀγδόῳ ἐκραταίωσεν Ἰωδαὲ, καὶ ἔλαβε τοὺς ἑκατοντάρχους, τὸν Ἀζαριαν υἱὸν Ἰωράμ, καὶ τὸν Ἰσμαὴλ υἱὸν Ἰωανάν, καὶ τὸν Ἀζαριαν υἱὸν Ὠβὴδ, καὶ τὸν Μασαϊαν υἱὸν Ἀδία, καὶ τὸν Ἐλισαφάν υἱὸν Ζαχαρίου μετ' αὐτοῦ εἰς οἶκον κυρίου. ² καὶ ἐκύκλωσαν τὸν Ἰούδαν, καὶ συνήγαγον τοὺς Λευίτας ἐκ πασῶν τῶν πόλεων Ἰούδα, καὶ ἄρχοντας πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ διέθεντο πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα διαθήκην ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ μετὰ τοῦ βασιλέως. καὶ ἐδίδεχν αὐτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔπεν αὐτοῖς. ἰδοὺ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως βασιλευσάτω καθὼς ἐλάλησε κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ. ⁴ νῦν ὁ λόγος οὗτος, ὃν ποιήσετε. τὸ τρίτον ἐξ ὑμῶν εἰσπορευέσθωσαν τὸ σάββατον τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ εἰς τὰς πύλας τῶν εἰσόδων. ⁵ καὶ τὸ τρίτον ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τὸ τρίτον ἐν τῇ πύλῃ τῇ μέσῃ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου. ⁶ καὶ μὴ εἰσέλθῃτω εἰς οἶκον κυρίου, ἐὰν μὴ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λειτουργοῦντες τῶν Λευιτῶν. αὐτοὶ εἰσελεύσονται ὅτι ἅγιοί εἰσι, καὶ πᾶς ὁ λαὸς φυλασσέτω φυλακὰς κυρίου. ⁷ καὶ κυκλώσουσιν οἱ Λευῖται τὸν βασιλέα κύκλῳ ἀνδρὸς σκευὸς σκευὸς ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος εἰς τὸν οἶκον ἀποθανεῖται, καὶ ἔσονται μετὰ τοῦ βασιλέως ἐκπορευόμενοι καὶ εἰσπορευόμενοι αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἐποίησαν οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰούδα κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτοῖς Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς. καὶ ἔλαβον ἕκαστος τοὺς ἀνδρας αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σαββάτου ἕως ἐξόδου τοῦ σαββάτου, ὅτι οὐ κατέλυσεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τὰς ἐφημερίας. ⁹ καὶ ἔδωκεν Ἰωδαὲ τὰς μαχαίρας καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ ὅπλα ἃ ἦν τοῦ βασιλέως Δαυὶδ ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ. ¹⁰ καὶ ἔστησε τὸν λαὸν πάντα ἕκαστον ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς ὥμιας τοῦ οἴκου τῆς δεξιᾶς ἕως τῆς ὥμιας τῆς ἀριστερᾶς τοῦ θυ-

σιαστη-

σιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου, ἐπὶ τὸν βασιλέα κύκλω. ¹¹ καὶ ἐξήγαγε τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ ἔδωκεν ἐπ' αὐτὸν τὸ βασίλειον καὶ τὰ μαρτυρία, καὶ ἔβασιλευσαν καὶ ἔχρισαν αὐτὸν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπαν, ζήτω ὁ βασιλεὺς. ¹² καὶ ἤκουσε Γοθολία τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ τρεχόντων, καὶ ἔξομολογουμένων, καὶ αἰνούντων τὸν βασιλέα. καὶ εἰσῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου. ¹³ καὶ εἶδε, καὶ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς ἐξόδου οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ σάλπιγγες. καὶ οἱ ἄρχοντες περὶ τὸν βασιλέα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς ἠψυγράνθη, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι. καὶ οἱ ἄδοντες ἐν τοῖς ὄργανοις ᾠδοῖ, καὶ ὑμνοῦντες αἶνον. καὶ διέβηξε Γοθολία τὴν στολὴν αὐτῆς, καὶ ἐβόησε. ἐπιτιθέμενοι ἐπιτίθεσθε. ¹⁴ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐντείλατο Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ἑκατοντάρχοις, καὶ τοῖς ἀρχηγοῖς τῆς δυνάμεως, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐκβάλετε αὐτὴν ἐκτὸς τοῦ οἴκου, καὶ εἰσέλθατε ὀπίσω αὐτῆς, καὶ ἀποθανέτω μαχαίρᾳ, ὅτι εἶπεν ὁ ἱερεὺς, μὴ ἀποθανέτω ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹⁵ καὶ ἔδωκαν αὐτῇ ἄνεσιν, καὶ διήλθε διὰ τῆς πύλης τῶν ἱππέων τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὴν ἐκεῖ. ¹⁶ καὶ διέθετο Ἰωδαὲ διαθήκην ἀναμέσον αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, εἶναι λαὸν τῷ κυρίῳ. ¹⁷ καὶ εἰσῆλθε πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς εἰς οἶκον Βααλ, καὶ κατέσπασαν αὐτὸν καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ τὰ εἰδωλα αὐτοῦ ἐλέπτυναν, καὶ τὸν Ματθᾶν ἱερέα Βααλ ἐθανάτωσαν ἐναντίον τῶν θυσιαστηρίων αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἐνεχείρισεν Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου διὰ χειρὸς ἱερέων καὶ Λευιτῶν, καὶ ἀνέστησε τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ὡς διέστειλε Δαυὶδ ἐπὶ τὸν οἶκον κυρίου, καὶ ἀνεγένεκεν ὀλοκαυτώματα κυρίου, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Μωυσῆ, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἐν ᾠδαῖς διὰ χειρὸς Δαυὶδ. ¹⁹ καὶ ἔστησαν οἱ πυλῶροι ἐπὶ τὰς πύλας οἴκου κυρίου, καὶ οὐκ εἰσλεύσεται ἀκάθαρτος εἰς πᾶν πρᾶγμα. ²⁰ καὶ ἔλαβε τοὺς πατριάρ-

χας, καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, καὶ πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ ἐπεβίβασαν τὸν βασιλέα εἰς οἶκον κυρίου, καὶ εἰσῆλθε διὰ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐκάθισαν τὸν βασιλέα ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας. ²¹ καὶ ἠψυγράνθη πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἡ πόλις ἡσύχασε, καὶ τὴν Γοθολίαν ἐθανάτωσαν.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

Ὡς ἐτῶν ἑπτὰ Ἰωᾶς ἐν τῷ βασιλευν αὐτὸν, καὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἔβασιλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Σαβιά ἐκ Βηρσαβέ. ² καὶ ἐποίησεν Ἰωᾶς τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου πᾶσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως. ³ καὶ ἔλαβεν Ἰωδαὲ δύο γυναῖκας ἑαυτῷ, καὶ ἐγέννησαν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. ⁴ καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἐγένετο ἐπὶ καρδίαν Ἰωᾶς ἐπισκευάσαι τὸν οἶκον κυρίου, ⁵ καὶ συνήγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἐξέλθατε εἰς τὰς πόλεις Ἰούδα καὶ συναγάγετε ἀπὸ παντὸς Ἰσραὴλ ἀργύριον κατασχῦσαι τὸν οἶκον κυρίου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ σπεύσατε λαλῆσαι, καὶ οὐκ ἔσπευσαν οἱ Λευῖται. ⁶ καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωᾶς τὸν Ἰωδαὲ τὸν ἄρχοντα, καὶ εἶπεν αὐτῷ. διατί οὐκ ἐπεσκέψω περὶ τῶν Λευιτῶν τοῦ εἰσενέγκαι ἀπὸ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ τὸ κεκριμένον ὑπὸ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, ὅτι ἐξεκκλησίασε τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου; ⁷ ὅτι Γοθολία ἦν ἡ ἄνομος, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς κατέσπασαν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ γὰρ τὰ ἅγια οἴκου κυρίου ἐποίησαν ταῖς Βααλίμ. ⁸ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. γενήθτω γλωσσόκομον, καὶ τεθήτω ἐν πύλῃ οἴκου κυρίου ἔξω. ⁹ καὶ κηρυξάτωσαν ἐν Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰσενέγκαι κυρίῳ, καθὼς εἶπεν Μωυσῆς πᾶς τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ¹⁰ καὶ ἔδωκαν πάντες ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς, καὶ εἰσέφερον καὶ ἐνέβαλον εἰς τὸ γλωσσόκομον ἕως οὗ ἐπληρώθη. ¹¹ καὶ ἐγένετο ὡς εἰσέφερον τὸ γλωσσόκομον πρὸς τοὺς προστάτας τοῦ βασιλέως διὰ χειρὸς

ρὸς τῶν Λευιτῶν, καὶ ὡς εἶδον ὅτι ἐπλέονασε τὸ ἀργύριον, καὶ ἦλθεν ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλέως καὶ ὁ προστατῆς τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ ἐξεκένωσαν τὸ γλωσσόκομον, καὶ κατέστησαν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. οὕτως ἐποιοῦν ἡμέραν ἕξ ἡμέρας, καὶ συγγαγον ἀργύριον πολὺ. ¹² καὶ ἔδωκεν αὐτὸ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἰωδαὲ ὁ ἱερεὺς τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα εἰς ἐργασίαν οἴκου κυρίου. καὶ ἐμισθοῦντο λατόμους καὶ τέκτονας ἐπισκεύοντας τὸν οἶκον κυρίου, καὶ χαλκίῃσι σιδήρου καὶ χαλκοῦ ἐπισκεύασαι τὸν οἶκον κυρίου. ¹³ καὶ ἐποιοῦν οἱ ποιοῦντες τὰ ἔργα, καὶ ἀνέβη μῆκος τῶν ἔργων ἐν χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἀνέστησαν τὸν οἶκον κυρίου ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ, καὶ ἐνίσχυσαν. ¹⁴ καὶ ὡς συνετέλεσαν, ἤνεγκαν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς Ἰωδαὲ τὸν κατάλοιπον τοῦ ἀργυρίου, καὶ ἐποίησαν σκεύη εἰς οἶκον κυρίου, σκεύη λειτουργικὰ ὀλοκαυτωμάτων, καὶ θυῖσκας χρυσᾶς καὶ ἀργυρᾶς, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις ἐν οἴκῳ κυρίου διαπαντὸς πάσας τὰς ἡμέρας Ἰωδαέ. ¹⁵ καὶ ἐγήρασαν Ἰωδαὲ πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐτελεύτησεν ὢν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἔτων ἐν τῷ τελευτᾷ αὐτόν. ¹⁶ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν πόλει Δαυὶδ μετὰ τῶν βασιλέων, ὅτι ἐποίησεν ἀγαθωσύνην μετὰ Ἰσραὴλ καὶ μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰωδαὲ εἰσῆλθον οἱ ἄρχοντες Ἰούδα, καὶ προσεκύνησαν τὸν βασιλέα. τότε ἐπηκουσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς. ¹⁸ καὶ ἐγκατέλιπον τὸν οἶκον κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐδούλευον ταῖς Ἀσάρταις καὶ τοῖς εἰδώλοις, καὶ ἐγένετο ὀργὴ ἐπὶ Ἰούδα καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ¹⁹ καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς προφῆτας ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον, καὶ οὐκ ἤκουσαν. καὶ διεμαρτύρατο αὐτοῖς, καὶ οὐχ ὑπήκουσαν. ²⁰ καὶ πνεῦμα θεοῦ ἐνέδυσσε τὸν Ἀχαρίαν τὸν τοῦ Ἰωδαὲ τὸν ἱερέα, καὶ ἀνέστη ἐπάνω τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπεν· τάδε λέγει κύριος. τί παραπορεύεσθε τὰς ἐντολὰς κυρίου; καὶ οὐκ εὐοδώθησθε, ὅτι ἐγκατέλιπετε τὸν κύριον,

καὶ ἐγκαταλείψει ὑμᾶς. ²¹ καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ, καὶ ἐλιθοβόλησαν αὐτὸν δι' ἐντολῆς Ἰωᾶς τοῦ βασιλέως ἐν αὐτῇ οἴκῳ κυρίου. ²² καὶ οὐκ ἐμνήσθη Ἰωᾶς τοῦ ἐλέους οὐ ἐποίησεν Ἰωδαὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔθανάτωσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ ὡς ἀπέθνησκεν, εἶπεν. Ἰδοὶ κύριος καὶ κρινάτω. ²³ καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν συντέλειαν τοῦ ἐπιαυτοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν δύναμις Συρίας, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδα καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατέφθειραν πάντας τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ ἐν τῷ λαῷ, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν ἀπέστειλαν τῷ βασιλεῖ Ἀμασσοῦ, ²⁴ ὅτι ἐν ὀλίγοις ἀνδράσι παρεγένετο δύναμις Συρίας. καὶ ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν δύναμιν πολλὴν σφόδρα, ὅτι ἐγκατέλιπον κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. καὶ μετὰ Ἰωᾶς ἐποίησε κρίματα. ²⁵ καὶ μετὰ τὸ ἀπελθεῖν αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῷ ἐγκαταλιπεῖν αὐτὸν ἐν μαλακίαις μεγάλαις, καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐν αἵμασιν υἱοῦ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, καὶ ἔθανάτωσαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανε. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν βασιλέων. ²⁶ καὶ οἱ ἐπιθήμενοι ἐπ' αὐτὸν Ζαββὲδ ὁ τοῦ Σαμααὶθ ὁ Ἀμμανίτης, καὶ Ἰωααβὲδ ὁ τοῦ Σαμαρῆθ ὁ Μωαβίτης, ²⁷ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντες, καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ πάντες. καὶ τὰ λοιπὰ ἰδοὺ γεγραμμένα ἐπὶ τὴν γραφὴν τῶν βασιλέων, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀμασίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Ὡν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν ἐβασίλευσεν Ἀμασίας, καὶ εἰκοσιεννέα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰωαδαὲν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. ² καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, ἀλλ' οὐκ ἐν καρδίᾳ πλήρει. ³ καὶ ἐγένετο ὡς κατέστη ἡ βασιλεία ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔθανάτωσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς φονεύσαντας τὸν βασιλέα πατέρα αὐτοῦ. ⁴ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν οὐκ ἀπέκτεινε κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ νόμου κυρίου, καθὼς γέγραπται ὡς ἐνετείλατο κύριος, λέγων. οὐκ ἀποθαρυν-

θανοῦνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ υἱοὶ οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων, ἀλλ' ἡ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτία ἀποθανοῦνται. ⁵ καὶ συνήγαγεν Ἀμασίας τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἀνέστησεν αὐτοὺς κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν εἰς χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους ἐν παντί Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἠρίθμυσεν αὐτοὺς ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω, καὶ εὗρεν αὐτοὺς τριακοσίας χιλιάδας ἐξελθεῖν εἰς πόλεμον δυνατούς, κρατοῦντας δόρου καὶ θυρεόν. ⁶ καὶ ἐμισθώσατο ἀπὸ Ἰσραὴλ ἑκατὸν χιλιάδας δυνατοὺς ἰσχυροὺς ἑκατὸν τάλαντων ἀργυρίου. ⁷ καὶ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ ἦλθε πρὸς αὐτὸν, λέγων. βασιλεῦ, οὐ πορεύσεται μετὰ σοῦ δύναμις Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἔστι κύριος μετὰ Ἰσραὴλ πάντων τῶν υἰῶν Ἐφραΐμ. ⁸ ὅτι ἐὰν ὑπολάβῃς κατισχύσαι ἐν τούτοις, καὶ τροπώσεται σε κύριος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ὅτι ἔστι παρὰ κυρίου καὶ ἰσχύσαι καὶ τροπώσασθαι. ⁹ καὶ εἶπεν Ἀμασίας τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ. καὶ τί ποιήσω τὰ ἑκατὸν τάλαντα ἃ ἔδωκα τῇ δυνάμει Ἰσραὴλ; καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ. ἔστι τῷ κυρίῳ δοῦναι σοι πλεῖστα τούτων. ¹⁰ καὶ διεχώρισεν Ἀμασίας τῇ δυνάμει τῇ ἐλθοῦσῃ πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἐφραΐμ, ἀπελθεῖν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. καὶ ἐθυμώθησαν σφόδρα ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ἐν ὁρῇ θυμοῦ. ¹¹ καὶ Ἀμασίας κατισχύσε καὶ παρέλαβε τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν κοιλάδα τῶν ἁλῶν, καὶ ἐπάταξεν ἐκεῖ τοὺς υἱοὺς Σηεῖρ, δέκα χιλιάδας. ¹² καὶ δέκα χιλιάδας ἐξώρηνσαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα, καὶ ἔφερον αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ κρημνοῦ, καὶ κατεκρήμνισον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ κρημνοῦ, καὶ πάντες διεθρήγγυντο. ¹³ καὶ υἱοὶ τῆς δυνάμεως οὓς ἀπέστρεψεν Ἀμασίας τοῦ μὴ πορευθῆναι μετ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον, καὶ ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα ἀπὸ Σαμαρείας ἕως Βαιθωράων. καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς τρεῖς χιλιάδας, καὶ ἐσκύλευσαν σκύλα πολλὰ. ¹⁴ καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ ἐλθεῖν Ἀμασίαν πατάξαντος τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἦνεγκε πρὸς αὐτὸν τοὺς θεοὺς υἰῶν

Σηεῖρ, καὶ ἔστησεν αὐτοὺς αὐτῷ εἰς θεοὺς, καὶ ἐναντίον αὐτῶν προσεκύνει, καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ἔθνε. ¹⁵ καὶ ἐγένετο ὁρῇ κυρίου ἐπὶ Ἀμασίαν, καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ προφήτην, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί ἐζήτησας τοὺς θεοὺς τοῦ λαοῦ, οἱ οὐκ ἐξείλοντο τὸν λαὸν ἑαυτῶν ἐκ χειρός σου; ¹⁶ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτῷ πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. μὴ σύμβουλον τοῦ βασιλέως δέδωκά σε; πρόσεχε ἵνα μὴ μαστιγωθῇς. καὶ ἐσωπήσῃς ὁ προφήτης, καὶ εἶπεν. ὅτι γινώσκω, ὅτι ἐβούλετο ἐπὶ σοὶ τοῦ καταφθεῖραι σε, ὅτι ἐποίησας τούτο, καὶ οὐκ ἐπήκουσας τῆς συμβουλίας μου. ¹⁷ καὶ ἐβουλεύσατο Ἀμασίας ὁ βασιλεὺς Ἰούδα, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰωᾶς υἱὸν Ἰωάχαζ υἱοῦ Ἰηοῦ βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων. δεῦρο, καὶ ὀφθῶμεν προσώποις. ¹⁸ καὶ ἀπέστειλεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ πρὸς Ἀμασίαν βασιλέα Ἰούδα, λέγων. ὁ ἀρχοῦχ ὁ ἐν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε πρὸς τὴν κεδρον τὴν ἐν τῷ Λιβάνῳ, λέγων. δος τὴν θυγατέρα σου τῷ υἱῷ μου εἰς γυναῖκα, καὶ ἰδοὺ ἐλεύσεται τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ ἡλθον τὰ θηρία, καὶ κατεπάτησαν τὸν ἀρχοῦχ. ¹⁹ εἶπας, ἰδοὺ ἐπάταξα τὴν Ἰδουμαίαν καὶ ἐπαίρει σε ἡ καρδία σου ἡ βαρεῖα, νῦν κάθισον ἐν οἴκῳ σου, καὶ ἵνατί συμβάλλεις ἐν κακίᾳ, καὶ πεσῇ σὺ καὶ Ἰούδας μετὰ σοῦ; ²⁰ καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀμασίας, ὅτι παρὰ κυρίου ἐγένετο τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας, ὅτι ἐξεζήτησε τοὺς θεοὺς τῶν Ἰδουμαίων. ²¹ καὶ ἀνέβη Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ὤφθησαν ἀλλήλοις αὐτοὺς καὶ Ἀμασίας βασιλεὺς Ἰούδα ἐν Βαιθσαμὺν, ἣ ἐστὶ τοῦ Ἰούδα. ²² καὶ ἐτροπώθη Ἰούδας κατὰ πρόσωπον Ἰσραὴλ, καὶ ἔφυγεν ἕκαστος εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ. ²³ καὶ τὸν Ἀμασίαν βασιλέα Ἰούδα τὸν τοῦ Ἰωᾶς υἱοῦ Ἰωάχαζ κατέλαβεν Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Βαιθσαμὺν, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ κατέσπασεν ἀπὸ τοῦ τείχους Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πύλης Ἐφραΐμ ἕως πύλης γωνίας τετρακοσίων πηγῆς. ²⁴ καὶ πᾶν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ εὐρεθέντα ἐν οἴκῳ κυρίου

κυρίου καὶ παρὰ τῷ Ἀβδεδὸμ, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν συμμύλων, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν. ²⁵ καὶ ἐξη-
σεν Ἀμασίας ὁ τοῦ Ἰωᾶς βασιλεὺς Ἰούδα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἰωᾶς τὸν τοῦ Ἰωαχαῶ βασιλέα Ἰσραὴλ ἐτὶ δε-
καπέντε. ²⁶ καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἀμα-
σίου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι οὐκ ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ; ²⁷ καὶ ἐν τῷ και-
ρῷ ᾧ ἀπέστειλεν Ἀμασίας ἀπὸ κυρίου, καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ ἐπίθεσιν, καὶ ἔφυ-
γεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Λαχίς, καὶ ἀπέστειλαν κατόπισθεν αὐτοῦ εἰς Λα-
χίς, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτὸν ἐκεῖ. ²⁸ καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἵππων, καὶ ἐθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐ-
τοῦ ἐν πόλει Δαυὶδ.

Κ Ε Φ. Κς'.

Καὶ ἔλαβεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ὀζίαν, καὶ αὐτὸς υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν, καὶ ἐβασίλευσαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ Ἀμασίου. ² αὐτὸς ᾠκοδόμη-
σεν τὴν Αἰλάθ, αὐτὸς ἐπέστρεψεν αὐτὴν τῷ Ἰούδα μετὰ τὸ κοιμηθῆναι τὸν βασιλέα μετὰ τῶν πατέρων αὐ-
τοῦ. ³ υἱὸς ἐκκαίδεκα ἐτῶν ἐβασίλευ-
σεν Ὀζίας, καὶ πενήκοντα καὶ δύο ἐτὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰεχελία ἀπὸ Ἱε-
ρουσαλὴμ. ⁴ καὶ ἐποίησε τὸ εὐθεὲς ἐν-
ώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίη-
σεν Ἀμασίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ⁵ καὶ ἦν ἐκζητῶν τὸν κύριον ἐν ταῖς ἡμέραις Ζαχαρίου τοῦ συνιόντος ἐν φόβῳ κυ-
ρίου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐξή-
τησε τὸν κύριον, καὶ εὐώδωσεν αὐτῷ κυριος. ⁶ καὶ ἐξηλθε καὶ ἐπολέμησε πρὸς τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ κατέσπασε τὰ τεῖχη Γέθ, καὶ τὰ τεῖχη Ἰαβνὴρ, καὶ τὰ τεῖχη Ἀζώτου, καὶ ᾠκοδόμησε πόλεις Ἀζώτου, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοφύ-
λοις. ⁷ καὶ κατίσχυσεν αὐτὸν κύριος ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ ἐπὶ τοὺς Ἀραβας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς πέτρας, καὶ ἐπὶ τοὺς Μιναιούς. ⁸ καὶ ἔδωκαν οἱ Μιναιῶτες δῶρα τῷ Ὀζίᾳ, καὶ ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἕως ἐξόδου Αἰγύ-
πτου, ὅτι κατίσχυσεν ἕως ἀνω. ⁹ καὶ ᾠκοδόμησεν Ὀζίας πύργους ἐν Ἱερου-

σαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλιν τῆς γωνίας καὶ ἐπὶ τὴν πύλιν τῆς γάραγγος, καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, καὶ κατίσχυσε. ¹⁰ καὶ ᾠκοδόμησε πύργους ἐν τῇ ἑρήμῳ, καὶ ἐλατόμησε λάκκους πολλούς, ὅτι κτήνη πολλά ὑπῆρχεν αὐτῷ ἐν σερφηλᾷ καὶ ἐν τῇ πεδινῇ, καὶ ἀμπελουργοὶ ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ ἐν τῷ Καρμηλῷ, ὅτι γεωρ-
γὸς ἦν. ¹¹ καὶ ἐγένετο τῷ Ὀζίᾳ δύνα-
μις ποιοῦσα πόλεμον, καὶ ἐκπορευο-
μένη εἰς παράταξιν εἰς πόλεμον καὶ εἰσπορευομένη εἰς παράταξιν εἰς ἀριθ-
μόν. καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν διὰ χει-
ρὸς Ἰειὴλ τοῦ γραμματέως, καὶ Μασ-
σίου τοῦ κριτοῦ, διὰ χειρὸς Ἀνανίου τοῦ διαδόχου τοῦ βασιλέως. ¹² πᾶς ὁ ἀριθμὸς τῶν πατριαρχῶν τῶν δυνα-
τῶν εἰς πόλεμον διεχίλιοι ἑξακόσιοι, ¹³ καὶ μετ' αὐτῶν δυνάμεις πολεμικῆς, τριακόσιοι χιλιάδες καὶ ἑπτακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι. οὗτοι οἱ ποιοῦντες πόλεμον ἐν δυνάμει ἰσχύος βοηθῆσαι τῷ βασιλεῖ ἐπὶ τοὺς ὑπεναντίους. ¹⁴ καὶ ἡτοίμασεν αὐτοῖς Ὀζίας πάσῃ τῇ δυνάμει θυρεοὺς καὶ δόρατα καὶ περικεφαλαίας καὶ θώρακας καὶ τόξα καὶ εἰς λίθους σφενδόνας. ¹⁵ καὶ ἐποίη-
σεν ἐν Ἱερουσαλὴμ μηχανὰς μεμηχανευ-
μένας λογιστοῦ, τοῦ εἶναι ἐπὶ τῶν πύργων καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν, βάλλειν βέλεισι καὶ λίθοις μεγάλοις. καὶ ἡκού-
σθη ἡ κατασκευὴ αὐτῶν ἕως πορθῶ. ὅτι ἐθανεμαστώθη τοῦ βοηθῆσαι ἕως οὗ κατίσχυσε. ¹⁶ καὶ ὡς κατίσχυσεν, ὑψώ-
θη ἡ καρδία αὐτοῦ τοῦ καταφθεῖραι. καὶ ἠδίκησεν ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ, καὶ ἐξηλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου θυμιάσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμά-
των. ¹⁷ καὶ ἐξηλθεν ὅπισθεν αὐτοῦ Ἀ-
ζαρίας ὁ ἱερεὺς, καὶ μετ' αὐτοῦ ἱερεῖς τοῦ κυρίου ὀδοῶντες υἱοὶ δυνατοί. ¹⁸ καὶ ἔστησαν ἐπὶ Ὀζίαν τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν αὐτῷ. οὐ σοὶ Ὀζία θυμιά-
σαι τῷ κυρίῳ, ἀλλ' ἢ τοῖς ἱερεῦσιν υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἡγιασμένοις θύσαι. ἔξελθε ἐκ τοῦ ἁγιασματος, ὅτι ἀπέ-
στης ἀπὸ κυρίου. καὶ οὐκ ἔσται σοι τοῦτο εἰς δόξαν παρὰ κυρίου θεοῦ. ¹⁹ καὶ ἐθυμώθη Ὀζίας, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὸ θυμιατήριον τοῦ θυμιάσαι ἐν τῷ ναῷ. καὶ ἐν τῷ θυμωθῆναι αὐ-
τοῦ

τὸν πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἡ λέπρα ἀνέτειλεν ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἱερέων ἐν οἴκῳ κυρίου ἐπάνω τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυσιῶν. ²⁰ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ πρῶτος καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς λεπρὸς ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ κατέπευσαν αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ γὰρ αὐτὸς ἔσπευσεν ἐξελθεῖν, ὅτι ἤλεγξεν αὐτὸν κύριος. ²¹ καὶ Ὁζίας ὁ βασιλεὺς ἦν λεπρὸς ἕως ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, καὶ ἐν οἴκῳ ἀποφουσῶν ἐκαθίκετο λεπρὸς, ὅτι ἀπεσχίσθη ἀπὸ οἴκου κυρίου. καὶ Ἰωάθαν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ κίνησεν τὸν λαὸν τῆς γῆς. ²² καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ὁζίου οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι, γεγραμμένοι ὑπὸ Ἰεσσαίου τοῦ προφήτου. ²³ καὶ ἐκοιμήθη Ὁζίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τῆς ταφῆς τῶν βασιλέων, ὅτι εἶπαν ὅτι λεπρὸς ἐστί. καὶ ἐβασίλευσεν Ἰωάθαμ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΖ'

Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἔτων Ἰωάθαμ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱερουσα θυγάτηρ Σαδὼκ. ² καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, κατὰ πάντα ἃ ἐποίησεν Ὁζίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἀλλ' οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν κυρίου, καὶ ἔτι ὁ λαὸς κατεφθείρετο. ³ αὐτὸς ᾤκοδόμησε τὴν πύλην οἴκου κυρίου τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἐν τείχει Ὀπὲλ ᾤκοδόμησε πολλὰ, ⁴ ἐν ὅρει Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς δρυμοῖς, καὶ οἰκῆσεις καὶ πύργους. ⁵ αὐτὸς ἐμαχέσατο πρὸς βασιλέα υἱὸν Ἀμμὼν, καὶ κατίσχυσεν ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου, καὶ δέκα χιλιάδας κόρων πυροῦ, καὶ κριθῶν δέκα χιλιάδας. ταῦτα ἔφερεν αὐτῷ βασιλεὺς υἱὸν Ἀμμὼν κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τῷ πρώτῳ ἔτει καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τῷ τρίτῳ. ⁶ κατίσχυσεν Ἰωάθαμ, ὅτι ἡτοίμασε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐναντίον κυρίου θεοῦ αὐτοῦ. ⁷ καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι Ἰωάθαμ καὶ ὁ πόλεμος καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ, ἰδοὺ γεγραμμέ-

ναι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ ἐκοιμήθη Ἰωάθαμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀχαζ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΗ'

Υἱὸς εἴκοσι καὶ πέντε ἔτων ἦν Ἀχαζ ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν, καὶ ἐκκαίδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου, ὡς Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ² καὶ ἐπορεύθη κατὰ τὰς ὁδοὺς βασιλέων Ἰσραὴλ. καὶ γὰρ γλυπτὰ ἐποίησε, ³ καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν ἐν γῇ Βεενγὸμ. καὶ διηγῇ τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ πυρὸς κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξωλόθρευσεν κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ ἐθymiὰ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν δωματίων, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου ἀλσώδους. ⁵ καὶ παρέδωκεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ διὰ χειρὸς βασιλέως Συρίας, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ καὶ ἡχμαλώτευσεν ἐξ αὐτῶν αἰχμαλωσίαν πολλήν, καὶ ἤγαγεν εἰς Ἀμασκὸν, καὶ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἰσραὴλ παρέδωκεν αὐτόν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ πληγὴν μεγάλην. ⁶ καὶ ἀπέκτεινε Φακεὲ ὁ τοῦ Ρομελίας βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐν Ἰουδᾷ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατῶν ἰσχυροῦ, ἐν τῷ καταλιπεῖν αὐτοὺς κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. ⁷ καὶ ἀπέκτεινε Ζεχοὶ ὁ δυνατὸς τοῦ Ἐφραὶμ τὸν Μασσίαν τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, καὶ τὸν Ἐζρικὰν ἡγούμενον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἐλκανὰ τὸν διάδοχον τοῦ βασιλέως. ⁸ καὶ ἡχμαλώτισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν τριακοσίας χιλιάδας, γυναῖκας καὶ υἱοὺς καὶ θυγατέρας. καὶ σκύλα πολλὰ ἐσκύλευσαν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἤνεγκαν τὰ σκύλα εἰς Σαμάρειαν. ⁹ καὶ ἐκεῖ ἦν ὁ προφήτης τοῦ κυρίου, Ὡδὴδ ὄνομα αὐτῷ. καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπαντησὶν τῆς δυνάμεως τῶν ἐρχομένων εἰς Σαμάρειαν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἰδοὺ ὁρῇ κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν ἐπὶ Ἰουδαν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκτείνετε ἐν αὐτοῖς ἐν ὀργῇ καὶ ἕως τῶν οὐρανῶν ἔφθακε. ¹⁰ καὶ νῦν υἱοῦς

υἱοὺς Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ὑμεῖς λέγετε κατακτήσασθαι εἰς δούλους καὶ δούλας. οὐκ ἰδοὺ εἰμι μεθ' ὑμῶν μαρτυρήσαι κυρίῳ θεῷ ὑμῶν; ¹¹ καὶ νῦν ἀκούσατέ μου, καὶ ἀποστρέψατε τὴν αἰχμαλωσίαν ἣν ἡχμαλωτεύσατε τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὅτι ὁργὴ θυμοῦ κυρίου ἐφ' ὑμῖν. ¹² καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἐφραὶμ Οὐδεΐας ὁ τοῦ Ἰωαννοῦ, καὶ Βαραχίας ὁ τοῦ Μωσολαμῶδ, καὶ Ἐζεκίας ὁ τοῦ Σέλλημ, καὶ Ἀμασίας ὁ τοῦ Ἑλδαῖ ἐπὶ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τοῦ πολέμου, ¹³ καὶ εἶπαν αὐτοῖς. οὐ μὴ εἰσαγάγητε τὴν αἰχμαλωσίαν ὡς πρὸς ἡμᾶς, ὅτι εἰς τὸ ἁμαρτάνειν τῷ κυρίῳ ἐφ' ἡμᾶς ὑμεῖς λέγετε προσθεῖναι ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν, ὅτι πολλὴ ἡ ἁμαρτία ἡμῶν καὶ ὁργὴ θυμοῦ κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ. ¹⁴ καὶ ἀφῆκαν οἱ πολειμιστὰι τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὰ σκύλα ἐναντίον τῶν ἀρχόντων καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας. ¹⁵ καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες οἱ ἐπεκλήθησαν ἐν ὀνόματι, καὶ ἀντελάβοντο τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ πάντας τοὺς γυμνοὺς περιέβαλον ἀπὸ τῶν σκύλων, καὶ ἐνέδυσαν αὐτοὺς καὶ ὑπέδησαν αὐτοὺς, καὶ ἔδωκαν φαγεῖν καὶ ἀλείψασθαι καὶ ἀντελάβοντο καὶ ἐν ὑποζυγίοις παντὸς ἀσθενούντος, καὶ κατέστησαν αὐτοὺς εἰς Ἱεριχὼ πόλιν Φοινίκαν πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Σαμάρειαν. ¹⁶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ πρὸς βασιλέα Ἀσσοῦρ βοηθῆσαι αὐτῷ καὶ ἐν τούτῳ, ¹⁷ ὅτι οἱ Ἰδουμαῖοι ἐπέθεντο, καὶ ἐπάταξαν ἐν Ἰούδα, καὶ ἡχμαλώτισαν αἰχμαλωσίαν. ¹⁸ καὶ οἱ ἄλλοφυλοι ἐπέθεντο ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς πεδινῆς, καὶ ἀπὸ λιβὸς τοῦ Ἰούδα, καὶ ἔλαβον τὴν Βαιθσαμὺς, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ τὴν Αἰλὼν, καὶ τὴν Γαλρωῶ, καὶ τὴν Σωχωῶ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Θαμνὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Γαμζῶ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. καὶ κατήρκησαν ἐκεῖ, ¹⁹ ὅτι ἐταπείνωσε κύριος τὸν Ἰούδαν διὰ Ἀχαζ βασιλέα Ἰούδα, ὅτι ἀπέστη ἀποστασεῖ ἀπὸ κυρίου.

²⁰ καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν Θαλγαφίλλασάρ βασιλεὺς Ἀσσοῦρ, καὶ ἐθλίψεν αὐτόν. ²¹ καὶ ἔλαβεν Ἀχαζ τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ τὰ ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἔδωκε τῷ βασιλεῖ Ἀσσοῦρ. καὶ οὐκ εἰς βοήθειαν αὐτῷ ἦν, ²² ἀλλ' ἡ τῷ θλιβῆναι αὐτόν. καὶ προσέθηκε τοῦ ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ. ²³ ἐκλήτησάν τοὺς θεοὺς Ἀμασκού τοὺς τύπτοντάς με, καὶ εἶπεν. ὅτι θεοὶ βασιλέως Συρίας αὐτοὶ κατισχύσουσιν αὐτοὺς, αὐτοῖς τοίνυν θύσω, καὶ ἀντιληφονταί μου. καὶ αὐτοὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς σκῶλον καὶ παντὶ Ἰσραὴλ. ²⁴ καὶ ἀπέστησεν Ἀχαζ τὰ σκεύη οἴκου κυρίου, καὶ κατέκοψεν αὐτά, καὶ ἔκλεισε τὰς θύρας οἴκου κυρίου, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ θυσιαστήρια ἐν πάσῃ γωνίᾳ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ²⁵ καὶ ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἐν Ἰούδα ἐποίησεν ὑψηλὰ θυμῶν θεοῖς ἄλλοτρίοις, καὶ παρώρρισαν κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. ²⁶ καὶ οἱ λοιποὶ λόγοι αὐτοῦ καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ αἱ πρῶται καὶ ἔσχαται, ἰδοὺ γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ. ²⁷ καὶ ἐκοιμήθη Ἀχαζ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαυὶδ, ὅτι οὐκ εἰζήνεγκαν αὐτόν εἰς τοὺς τάφους τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ, καὶ ἱβασίλευσεν Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Καὶ Ἐζεκίας ἱβασίλευσεν ὧν εἴκοσι καὶ πέντε ἔτων, καὶ εἴκοσι ἑννέα ἔτη ἱβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀβιά θυγάτηρ Ζαχαρίου. ² καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε Δαυὶδ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ³ καὶ ἐγένετο ὡς ἔσθη ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ ἀνέωξε τὰς θύρας οἴκου κυρίου καὶ ἐπισκένυαsen αὐτάς. ⁴ καὶ εἰσῆγαγε τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς Λευίτας, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὸ κλῆτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς, ⁵ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἀκούσατε οἱ Λευῖται, νῦν ἀγνίσθητε, καὶ ἀγνίσατε τὸν οἶκον κυρίου θεοῦ τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ ἐκβάλετε τὴν ἀκαθαρσίαν ἐκ τῶν ἁγίων. ⁶ ὅτι

ὅτι ἀπέστησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐγκατέλιπον αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψαν τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐχένα. ⁷ καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ ναοῦ, καὶ ἐσβασαν τοὺς λύχνους, καὶ θυμίαμα οὐκ ἐθυμίασαν, καὶ ὀλοκαυτώματα οὐ προσήνεγκαν ἐν τῷ ἁγίῳ Θεῷ Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ ὠργίσθη ὁργῇ κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς ἔκστασιν καὶ εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συρισμόν, ὥς ὑμεῖς ὁράτε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν. ⁹ καὶ ἰδοὺ πεπλήγασιν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐν γῇ οὐκ αὐτῶν, ὃ καὶ νῦν ἐστίν. ¹⁰ ἐπὶ τούτοις νῦν ἐστὶν ἐπὶ καρδίας διαθῆσθαι διαθήκην μου, διαθήκην κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψει τὴν ὁργὴν τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν. ¹¹ καὶ νῦν μὴ διαλίπητε, ὅτι ἐν ὑμῖν ἤρθετι κυρίως στήναι ἐναντίον αὐτοῦ λειτουργεῖν, καὶ εἶναι αὐτῷ λειτουργοῦντας καὶ θυμιῶντας. ¹² καὶ ἀνέστησαν οἱ Λευῖται Μαὰθ ὁ τοῦ Ἀμασὶ, καὶ Ἰωὴλ ὁ τοῦ Ἀζαρίου ἐκ τῶν υἱῶν Καάθ. καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Μεραρί Κίς ὁ τοῦ Ἀβδὶ, καὶ Ἀζαρίας ὁ τοῦ Παιλήλ. καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Γιδσον, Ἰωδαὰ ὁ τοῦ Ζεμὰθ, καὶ Ἰωαδάμ. οὗτοι υἱοὶ Ἰωαχά. ¹³ καὶ τῶν υἱῶν Ἐλισαφάν, Ζαμβροὶ, καὶ Ἰειήλ. καὶ τῶν υἱῶν Ἀσαφ, Ζαχαρίας καὶ Ματθανίας. ¹⁴ καὶ τῶν υἱῶν Αἰμάν, Ἰειήλ καὶ Σεμεὶ. καὶ τῶν υἱῶν Ἰδιθούν, Σαμαίας, καὶ Ὀζιήλ. ¹⁵ καὶ συνήγαγον τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ ἡγνίσθησαν κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως διὰ προστάγματος κυρίου, καθαρῶσαι τὸν οἶκον κυρίου. ¹⁶ καὶ εἰσῆλθον οἱ ἱερεῖς ἔσω εἰς τὸν οἶκον κυρίου ἀγνίσαι, καὶ ἐξέβαλον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εὐρεθείσαν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου καὶ εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου κυρίου. καὶ ἰδέξαντο οἱ Λευῖται ἐκβαλεῖν εἰς τὸν χεῖμαρρὸν Κέδρων ἔξω. ¹⁷ καὶ ἤρξατο τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ νουμηνία τοῦ πρώτου μηνὸς ἀγνίσαι, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ τοῦ μηνὸς εἰσῆλθαν

εἰς τὸν ναὸν κυρίου, καὶ ἡγνισαν τὸν οἶκον κυρίου ἐν ἡμέραις ὀκτώ, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου συνετέλεσαν. ¹⁸ καὶ εἰσῆλθαν ἔσω πρὸς Ἐzekian τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν. ἡγνίσαμεν πάντα τὰ ἐν οἴκῳ κυρίου, τὸ θυσιαστήριον τῆς ὀλοκαυτώσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ, καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς, ¹⁹ καὶ πάντα τὰ σκεύη ἃ ἐμίανεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποστασίᾳ αὐτοῦ, ἤτοιμακαμεν καὶ ἡγνίσαμεν, ἰδοὺ ἐστὶν ἐναντίον τοῦ θυσιαστηρίου κυρίου. ²⁰ καὶ ὠρθρυσεν Ἐzekias ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε τοὺς ἀρχοντας τῆς πόλεως, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον κυρίου. ²¹ καὶ ἀνήνεκε μόσχους ἑπτὰ, κριοὺς ἑπτὰ, ἄμνους ἑπτὰ, χιμάρους αἰγῶν ἑπτὰ περὶ ἁμαρτίας, περὶ τῆς βασιλείας, καὶ περὶ τῶν ἁγίων, καὶ περὶ Ἰσραὴλ. καὶ εἶπε τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερεῦσιν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου. ²² καὶ ἔθυσαν τοὺς μόσχους, καὶ ἔδέξαντο οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, καὶ προσέχεαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἔθυσαν τοὺς κριοὺς, καὶ προσέχεαν τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἔθυσαν τοὺς ἄμνους, καὶ περιέχεον τὸ αἷμα τῷ θυσιαστηρίῳ. ²³ καὶ προσήγαγον τοὺς χιμάρους τοὺς περὶ ἁμαρτίας ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐπέθηκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. ²⁴ καὶ ἔθυσαν αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς, καὶ ἐξίλασαντο τὸ αἷμα αὐτῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐξίλασαντο περὶ παντὸς Ἰσραὴλ, ὅτι εἶπεν ὁ βασιλεὺς, περὶ παντὸς Ἰσραὴλ ἡ ὀλοκαυτώσις, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας. ²⁵ καὶ ἔστησε τοὺς Λευῖτας ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν κυμβάλοις, καὶ ἐν νάβλαις, καὶ ἐν κινύρας κατὰ τὴν ἐντολὴν Δαυὶδ τοῦ βασιλέως, καὶ Ἰαθ τοῦ ὀρῶντος τῷ βασιλεῖ, καὶ Νάθαν τοῦ προφήτου, ὅτι διὰ ἐντολῆς κυρίου τὸ πρόσταγμα ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν, ²⁶ καὶ ἔπησαν οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις Δαυὶδ, καὶ οἱ ἱερεῖς τὰς σάλπιγξι. ²⁷ καὶ εἶπεν Ἐzekias ἀνενέγκαι τὴν ὀλοκαυτώσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀναφέρειν τὴν ὀλοκαυτώσιν, ἤρξαντο ᾄδην

κυρίῳ,

κυρίῳ, καὶ σάλπιγγες πρὸς τὰ ὄργανα Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ. ²⁸ καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία προσεκύνει, καὶ οἱ ψαλτωδοὶ ᾄδοντες, καὶ σάλπιγγες σαλπίζουσαι ἕως οὗ συνετελέσθῃ ἡ ὀλοκαύτως. ²⁹ καὶ ὡς συνετέλεσαν ἀναφέροντες, ἔκαμψεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ εὐρεθέντες, καὶ προσεκύνησαν. ³⁰ καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τοῖς Λευταῖς, ὑμνεῖν τὸν κύριον ἐν λόγοις Δαυὶδ καὶ Ἀσάφ τοῦ προφήτου. καὶ ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἔπασον καὶ προσεκύνησαν. ³¹ καὶ ἀπεκρίθη Ἐζεκίας, καὶ εἶπε. νῦν ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν κυρίῳ, προσάγαγετε καὶ φέρετε θυσίας αἰνέσεως εἰς οἶκον κυρίου. καὶ ἀνήγγειν ἡ ἐκκλησία θυσίας καὶ αἰνέσεις εἰς οἶκον κυρίου, καὶ πᾶς πρόθυμος τῇ καρδίᾳ ὀλοκαυτώσῃς. ³² καὶ ἐγένετο ὁ ἀριθμὸς τῆς ὀλοκαυτώσεως ἧς ἀνήγγειν ἡ ἐκκλησία, μόσχοι ἑβδόμηκοντα, κριοὶ ἑκατὸν, ἀμνοὶ διακόσιοι, εἰς ὀλοκαύτωςιν κυρίῳ πάντα ταῦτα. ³³ καὶ οἱ ἡγιασμένοι μόσχοι ἑκατόσιοι, πρόβατα τριεχίλια. ³⁴ ἀλλ' ἡ οἱ ἱερεῖς ἦσαν ὀλίγοι, καὶ οὐκ ἠδυνάοντο ἐκδεῖραι τὴν ὀλοκαύτωςιν, καὶ ἀντελάβοντο αὐτῶν οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευταῖ ἐως οὗ συνετελέσθῃ τὸ ἔργον, καὶ ἕως οὗ ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς, ὅτι οἱ Λευταῖ προθύμως ἡγνισαν παρὰ τοὺς ἱερεῖς. ³⁵ καὶ ἡ ὀλοκαυτώσις πολλὴ ἐν τοῖς στέασι τῆς τελειώσεως τοῦ σωτηρίου καὶ τῶν σπονδῶν τῆς ὀλοκαυτώσεως. καὶ κατωρθώθη τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ κυρίου, ³⁶ καὶ ἠυφράνθη Ἐζεκίας καὶ πᾶς ὁ λαὸς, διὰ τὸ ἡτοιμακέναι τὸν θεὸν τῷ λαῷ, ὅτι ἐξάπινα ἐγένετο ὁ λόγος.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἀπέστειλεν Ἐζεκίας ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, καὶ ἐπιστολάς ἐγραψεν ἐπὶ τὸν Ἐφραὶμ καὶ Μανασσὴ ἐλθεῖν εἰς οἶκον κυρίου εἰς Ἱερουσαλὴμ, ποιῆσαι τὸ φασὲκ τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ. ² καὶ ἐβουλεύσατο ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία ἐν Ἱερουσαλὴμ, ποιῆσαι τὸ φασὲκ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ. ³ οὐ γὰρ ἠδυνάσθησαν ποιῆσαι αὐτὸ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι οἱ ἱερεῖς οὐκ ἡγνίσθη-

σαν ἱκανοί, καὶ ὁ λαὸς οὐ συνήχθη εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁴ καὶ ἤρπεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ ἐναντίον τῆς ἐκκλησίας. ⁵ καὶ ἔστησαν λόγον διελθεῖν κήρυγμα ἐν παντὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ Βηρσαβὲ ἕως Λάν, ἐλθόντας ποιῆσαι τὸ φασὲκ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι πλῆθος οὐκ ἐποίησε κατὰ τὴν γραφὴν. ⁶ καὶ ἐπορεύθησαν οὗ τρέχοντες σὺν ταῖς ἐπιστολαῖς παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων εἰς πάντα Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως, λέγοντες. οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψατε πρὸς κύριον θεὸν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιστρέψατε τοὺς ἀνασσωμένους τοὺς καταλιφθέντας ἀπὸ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρῶν. ⁷ καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν, οἱ ἀπέστησαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ πατέρων αὐτῶν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐρήμωσιν καθὼς ὑμεῖς ὁράτε. ⁸ καὶ νῦν μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν, δότε δόξαν κυρίῳ τῷ θεῷ, καὶ ἐξέλθετε εἰς τὸ ἅγιασμα αὐτοῦ ὁ ἡγίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ ἀποστρέψει ἀπ' ὑμῶν θυμὸν ὀργῆς. ⁹ ὅτι ἐν τῷ ἐπιστρέφειν ὑμᾶς πρὸς κύριον, οἱ ἀδελφοὶ ὑμῶν καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν ἔσονται ἐν οἰκτιρμοῖς ἐναντὶ πάντων τῶν αἰχμαλωτισθέντων αὐτοὺς, καὶ ἀποστρέψει εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ὑμῶν, ἐὰν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν. ¹⁰ καὶ ἦσαν οἱ τρέχοντες διαπορευόμενοι πόλιν ἐκ πόλεως ἐν τῷ ὅρῳ Ἐφραὶμ, καὶ Μανασσῇ, καὶ ἕως Ζαβουλῶν. καὶ ἐγένοντο ὡς καταγελῶντες αὐτῶν, καὶ καταμωκώμενοι. ¹¹ ἀλλὰ ἄνθρωποι Ἀσὴρ καὶ ἀπὸ Μανασσῇ καὶ ἀπὸ Ζαβουλῶν ἐνετράπησαν, καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς Ἰούδα. ¹² καὶ ἐγένετο χεὶρ κυρίου δοῦναι αὐτοῖς καρδίαν μίαν ἐλθεῖν, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὰ πρόσταγματα τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν λόγῳ κυρίου. ¹³ καὶ συνήχθησαν εἰς Ἱερουσαλὴμ λαὸς πολλὸς τοῦ ποιῆσαι τὴν

τὴν ἑορτὴν τῶν ἁζύμων ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ, ἐκκλησίᾳ πολλῇ σφόδρα. ¹⁴ καὶ ἀνέστησαν, καὶ καθεῖλαν τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντα ἐν οἷς ἐθυμίων τοῖς ψευδέσι, κατέσπασαν καὶ ἔρριψαν εἰς τὸν χιμάρουον Κεδρων. ¹⁵ καὶ ἔθυσαν τὸ φασέκ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ δευτέρου. καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐνετέρησαν καὶ ἤγνισαν, καὶ ἐζήγγηκαν ὀλοκαυτώματα ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹⁶ καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν, κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐντολὴν Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἔδεχοντο τὰ αἵματα ἐκ χειρὸς τῶν Λευιτῶν. ¹⁷ ὅτι πληθος τῆς ἐκκλησίας οὐχ ἤγνισθη, καὶ οἱ Λευῖται ἦσαν τοῦ θύειν τὸ φασέκ παντὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ἄγνισθῆναι τῷ κυρίῳ. ¹⁸ ὅτι πλεῖστον τοῦ λαοῦ ἀπὸ Ἐφραΐμ, καὶ Μανασσῆ, καὶ Ἰσάακ καὶ Ζαβουλὼν οὐχ ἤγνισαν, ἀλλ' ἔφαγον τὸ φασέκ παρὰ τὴν γραφὴν. τοῦτο καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας περὶ αὐτῶν, λέγων. κύριος ἄγαθός ἐξιλάσθω ¹⁹ ὑπὲρ πάσης καρδίας κατευθυνούσης ἐκζητῆσαι κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ οὐ κατὰ τὴν ἀγνοίαν τῶν ἁγίων. ²⁰ καὶ ἐπήκουσε κύριος τῷ Ἐζεκίᾳ, καὶ ἰάσατο τὸν λαόν. ²¹ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁζύμων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ μεγάλῃ, καὶ καθυμνοῦντες τῷ κυρίῳ ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἐν ὀργάνοις τῷ κυρίῳ. ²² καὶ ἐλάλησεν Ἐζεκίας ἐπὶ πᾶσαν καρδίαν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν συνιόντων σύνειν ἁγαθὴν τῷ κυρίῳ, καὶ συνετέλεσαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἁζύμων ἑπτὰ ἡμέρας θύοντες θυσίαν σωτηρίου, καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ κυρίῳ Θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν. ²³ καὶ ἐβουλεύσατο ἡ ἐκκλησία ἅμα ποιῆσαι ἑπτὰ ἡμέρας ἄλλας. καὶ ἐποίησαν ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ. ²⁴ ὅτι Ἐζεκίας ἀπήρξατο τῷ Ἰουδᾷ τῇ ἐκκλησίᾳ χίλους μόσχους καὶ ἑπτακισχίλια πρόβατα, καὶ οἱ ἄρχοντες ἀπήρξαντο τῷ λαῷ μόσχους χίλους καὶ πρόβατα δέκα χιλιάδας, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἱερέων

εἰς πληθος. ²⁵ καὶ ἠυφράνθη πᾶσα ἡ ἐκκλησία οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰούδα, καὶ οἱ εὐρεθέντες ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ προσήλυτοι οἱ ἐλθόντες ἀπὸ γῆς Ἰσραὴλ, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰούδα. ²⁶ καὶ ἐγένετο εὐφροσύνῃ μεγάλη ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἀπὸ ἡμερῶν Σαλωμών υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ οὐκ ἐγένετο τοιαύτη ἑορτὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²⁷ καὶ ἀνέστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται καὶ εὐλόγησαν τὸν λαόν, καὶ ἐπηκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν, καὶ ἦλθεν ἡ προσευχὴ αὐτῶν εἰς τὸ κατοικητήριον τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

Κ Ε Φ. Λ Δ'.

Καὶ ὡς συνετέλεσθη πάντα ταῦτα, ἐξῆλθε πᾶς Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ συνέτριψαν τὰς στήλας, καὶ ἔκοψαν τὰ ἄλση, καὶ κατέσπασαν τὰ ὑψηλά καὶ τοὺς βωμοὺς ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Βενιαμίν, καὶ ἐξ Ἐφραΐμ, καὶ ἀπὸ Μανασσῆ ἕως εἰς τέλος. καὶ ἐπέστρεψαν πᾶς Ἰσραὴλ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν. ² καὶ ἔταξεν Ἐζεκίας τὰς ἐφημερίας τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τὰς ἐφημερίας ἑκάστου κατὰ τὴν ἑαυτοῦ λειτουργίαν τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις εἰς τὴν ὀλοκαύτωσιν, καὶ εἰς τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου, καὶ αἰνεῖν, καὶ ἐξομολογεσθαι, καὶ λειτουργεῖν ἐν ταῖς πύλαις ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου κυρίου. ³ καὶ μερίς τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ, εἰς τὰς ὀλοκαυτώσεις τὴν προωὶνὴν καὶ τὴν δειληνὴν, καὶ ὀλοκαυτώσεις εἰς τὰ σάββατα, καὶ εἰς τὰς νομηνίας, καὶ εἰς τὰς ἑορτάς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ νόμῳ κυρίου. ⁴ καὶ ἔπλαν τῷ λαῷ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, δοῦναι τὴν μερίδα τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, ὅπως κατισχύσωσιν ἐν τῇ λειτουργίᾳ οἴκου κυρίου. ⁵ καὶ ὡς προσέταξε τὸν λόγον, ἐπλέονασεν Ἰσραὴλ ἀπαρχὴν σίτου, καὶ οἶνου, καὶ ἐλαίου, καὶ μέλιτος, καὶ πᾶν γέννημα ἀγροῦ καὶ ἐπιδέκατα πάντα εἰς πληθος ἤνεγκαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. ⁶ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ αὐτοὶ ἤνεγκαν ἐπιδέκατα μόσχων καὶ προβάτων,

βάτων, καὶ ἐπιδέκατα αἰγῶν, καὶ ἡγίσαν τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν. καὶ εἰργεγκαν καὶ ἔθρκαν σωροὺς σωροὺς. ⁷ ἐν τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ ἤρξαντο οἱ σωροὶ θεμελιουῖσθαι, καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ συνετελέσθησαν. ⁸ καὶ ἦλθεν Ἐζεκίας καὶ οἱ ἄρχοντες, καὶ εἶδον τοὺς σωροὺς, καὶ ἠύλογησαν τὸν κύριον καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ⁹ καὶ ἐπυνθάνετο Ἐζεκίας τὸν ἱερέαν καὶ τὸν Λευιτῶν ὑπὲρ τῶν σωρῶν. ¹⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀζαρίας ὁ ἱερεὺς ὁ ἄρχων εἰς οἶκον Σαδωκ. καὶ εἶπεν. ἔξ οὗ ἤρκεται ἡ ἀπαρχὴ φέρεσθαι εἰς οἶκον κυρίου, ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν καὶ κατελίπομεν ἕως εἰς πλῆθος, ὅτι κύριος ἠύλόγησε τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ κατελίπομεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦτο. ¹¹ καὶ εἶπεν Ἐζεκίας ἔτι ἐτοιμάσαι παστοφορία εἰς οἶκον κυρίου. καὶ ἡτοίμασαν. ¹² καὶ ἤνεγκαν ἐκεῖ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰ ἐπιδέκατα ἐν πίστει, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπιστάτης Χωνενίας ὁ Λευίτης, καὶ Σεμεὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος, ¹³ καὶ Ἰειήλ, καὶ Ὀζίας, καὶ Ναεθ, καὶ Ἀσαήλ, καὶ Ἰεριμὼθ, καὶ Ἰωζαβὰδ, καὶ Ἐλιήλ, καὶ ὁ Σαμαχία, καὶ Μααθ, καὶ Βαναΐας, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθισταμένοι διὰ Χωνενίου καὶ Σεμεὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καθὼς προσέταξεν Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀζαρίας ὁ ἡγούμενος οἴκου κυρίου. ¹⁴ καὶ Κορὴ ὁ τοῦ Ἰεμνὰ ὁ Λευίτης ὁ πυλῶρος κατὰ ἀνατολὰς ἐπὶ τῶν δομάτων, δοῦναι τὰς ἀπαρχὰς κυρίου, καὶ τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ¹⁵ διὰ χειρὸς Ὀδὸμ, καὶ Βενιαμὴν, καὶ Ἰησοὺς, καὶ Σεμεὶ καὶ Ἀμαρίας, καὶ Σεχονίας διὰ χειρὸς τῶν ἱερέων ἐν πίστει, δοῦναι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν κατὰ τὰς ἐφημερίας, κατὰ τὸν μέγαν καὶ τὸν μικρὸν, ¹⁶ ἔκτος τῆς ἐπιγονῆς τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ τριετοῦς καὶ ἐπάνω, παντὶ τῷ εἰσπορευομένῳ εἰς οἶκον κυρίου, εἰς λόγον ἡμερῶν εἰς ἡμέραν, εἰς λειτουργίαν ἐφημερίας διατάξας αὐτῶν. ¹⁷ οὗτος ὁ καταλοχισμὸς τῶν ἱερέων κατ' οἴκους πατριῶν. καὶ οἱ Λευῖται ἐν ταῖς ἐφημερίαις αὐτῶν, ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω ἐν διατάξει ¹⁸ ἐγκαταλοχίσαι ἐν πάσῃ ἐπιγονῇ υἱῶν

αὐτῶν καὶ θυγατέρων αὐτῶν εἰς πᾶν πλῆθος, ὅτι ἐν πίστει ἤγγισαν τὸ ἄγιον. ¹⁹ τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν τοῖς ἱερατεύουσι, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν πόλεων αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει καὶ πόλει ἄνδρες οἱ ὠνομάσθησαν ἐν ὀνόματι, δοῦναι μερίδα παντὶ ἀρσενικῷ ἐν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ παντὶ καταριθμουμένῳ ἐν τοῖς Λευίταις. ²⁰ καὶ ἐποίησεν οὕτως Ἐζεκίας ἐν παντὶ Ἰούδα, καὶ ἐποίησε τὸ καλὸν καὶ τὸ εὐθὲς ἐναντίον τοῦ κυρίου θεοῦ αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ ᾧ ἤρξατο ἐν ἐργασίᾳ ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν ἐξεῆλθε τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε καὶ εὐνοδῶη.

Κ Ε Φ. Α Β'.

Καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἦλθεν Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς τευχῆρας, καὶ εἶπε προκαταλαβεῖσθαι αὐτάς. ² καὶ εἶδεν Ἐζεκίας ὅτι ἦκε Σενναχηρίμ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ ἐβουλεύσατο μετὰ τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ καὶ τῶν δυνατῶν, ἐμφράξαι τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν ἃ ἦν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ συνεπίσχυσαν αὐτῷ. ⁴ καὶ συνηγάγε λαὸν πολὺν, καὶ ἐνέφραξε τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν, καὶ τὸν ποταμὸν τὸν διορίζοντα διὰ τῆς πόλεως, λέγων. μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Ἀσσοῦρ, καὶ εὖρῃ ὕδωρ πολὺ, καὶ κατισχύσῃ. ⁵ καὶ κατίσχυσεν Ἐζεκίας, καὶ ᾤκοδόμησε πᾶν τὸ τεῖχος τὸ κατεσκευασμένον καὶ πύργους καὶ ἔξω προτείχιμα ἄλλα, καὶ κατίσχυσε τὸ ἀνάλημα τῆς πόλεως Δαυὶδ, καὶ κατεσκεύασεν ὅπλα πολλὰ. ⁶ καὶ ἔθετο ἄρχοντας τοῦ πολέμου ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ συνηχθήσαν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὴν πλατείαν τῆς πύλης τῆς φάραγγος, καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν, λέγων. ⁷ ἰσχύσατε καὶ ἀνδριζέσθε, καὶ μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ πτοηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Ἀσσοῦρ, καὶ ἀπὸ προσώπου παντός τοῦ ἔθνους τοῦ μετ' αὐτοῦ, ὅτι μεθ' ἡμῶν πλεονες ἢ μετ' αὐτοῦ. ⁸ μετὰ αὐτοῦ βραχίονες σάρκινοι, μεθ' ἡμῶν δὲ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

G g

ἡμῶν τοῦ σῶζειν καὶ τοῦ πολεμεῖν τὸν πόλεμον ἡμῶν. καὶ κατεθάρσυνεν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα. ⁹ καὶ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τοὺς παῖδας ἑαυτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτὸς ἐπὶ Λαχίς, καὶ πᾶσα ἡ στρατιὰ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἐζεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ πρὸς πάντα Ἰούδα τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, λέγων. ¹⁰ οὐτως λέγου Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. ἐπὶ τί ὑμεῖς πεποίθατε, καὶ καθήσθετε ἐν τῇ περιοχῇ ἐν Ἱερουσαλὴμ; ¹¹ οὐχὶ Ἐζεκίας ἀπατά ὑμᾶς τοῦ παραδόναι ὑμᾶς εἰς θάνατον καὶ εἰς λιμὸν καὶ εἰς δίψαν λέγων, κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν σώσει ἡμᾶς ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσοῦ; ¹² οὐχ οὗτός ἐστιν Ἐζεκίας, ὃς περιεῖλε τὰ θυσιαστήρια αὐτοῦ, καὶ τὰ ὑψηλά αὐτοῦ, καὶ εἶπε τῷ Ἰούδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ λέγων, κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου τούτου προσκυνήσετε, καὶ ἐπ' αὐτῷ θυμιάσετε; ¹³ οὐ γινώσκεσθε ὅτι ἐποίησα ἐγὼ καὶ οἱ πατέρες μου πᾶσι τοῖς λαοῖς τῶν χωρῶν, μὴ δυνάμενοι ἠδύναντο θεοὶ τῶν ἐθνῶν πάσης τῆς γῆς σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου; ¹⁴ τίς ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς τῶν ἐθνῶν τούτων οὐς ἐξολόθρευσαν οἱ πατέρες μου; μὴ ἐδύναντο σῶσαι τὸν λαὸν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, ὅτι δυνήσεται ὁ θεὸς ὑμῶν σῶσαι ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου; ¹⁵ νῦν οὖν μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας, καὶ μὴ πεποιθῆναι ὑμᾶς ποιεῖτω κατὰ ταῦτα, καὶ μὴ πιστεύετε αὐτῷ, ὅτι οὐ μὴ δύνηται ὁ θεὸς παντὸς ἐθνους καὶ βασιλείας τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου καὶ ἐκ χειρὸς πατέρων μου, ὅτι ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ μὴ σώσει ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου. ¹⁶ καὶ ἔτι ἐλάλησαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἐπὶ τὸν κύριον θεόν, καὶ ἐπὶ Ἐζεκίαν παῖδα αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ βίβλιον ἔγραψεν ὀνειδίζειν τὸν κύριον θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ εἶπε περὶ αὐτοῦ, λέγων. ὥς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς οὐκ ἐξείλαντο λαοὺς αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου, οὕτως οὐ μὴ ἐξέλῃται ὁ θεὸς Ἐζεκίου λαὸν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου. ¹⁸ καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαῖσιν ἐπὶ

τὸν λαὸν Ἱερουσαλὴμ τὸν ἐπὶ τοῦ τεύχους, τοῦ βοηθῆσαι αὐτοῖς, καὶ κατασπάσαι, ὅπως προκαταλάβονται τὴν πόλιν. ¹⁹ καὶ ἐλάλησεν ἐπὶ θεὸν Ἱερουσαλὴμ, ὥς καὶ ἐπὶ θεοὺς λαῶν τῆς γῆς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. ²⁰ καὶ προσηύχαστο Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς, καὶ Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ὁ προφήτης περὶ τούτων, καὶ ἐβόησεν εἰς τὸν οὐρανόν. ²¹ καὶ ἀπέστειλε κύριος ἄγγελον καὶ ἐξέτριψε πάντα δυνατόν καὶ πολεμιστὴν καὶ ἄρχοντα καὶ στρατηγόν ἐν τῇ παρεμβολῇ βασιλέως Ἀσσοῦ. καὶ ἀπέστρεψε μετὰ αἰσχύνης προσώπου εἰς τὴν γῆν ἑαυτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς οἶκον θεοῦ αὐτοῦ. καὶ τῶν ἐξελθόντων ἐκ κοιλίας αὐτοῦ κατέβαλον αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ. ²² καὶ ἔσωσε κύριος τὸν Ἐζεκίαν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς Σενναχηρίμ βασιλέως Ἀσσοῦ καὶ ἐκ χειρὸς πάντων, καὶ κατέπαυσεν αὐτοὺς κυκλόθεν. ²³ καὶ πολλοὶ ἔφερον δῶρατα τῷ κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ δόματα τῷ Ἐζεκίᾳ βασιλεὶ Ἰούδα, καὶ ὑπερήρθη κατ' ὀφθαλμοῖς πάντων τῶν ἐθνῶν μετὰ ταῦτα. ²⁴ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠρώσστησεν Ἐζεκίας ἐως θανάτου, καὶ προσηύχαστο πρὸς κύριον, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῷ, καὶ σημεῖον ἔδωκεν αὐτῷ. ²⁵ καὶ οὐ κατὰ τὸ ἀνταπόδομα ὃ ἔδωκεν αὐτῷ ἀνταπέδωκεν Ἐζεκίας, ἀλλὰ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ὀργὴ καὶ ἐπὶ Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ. ²⁶ καὶ ἐταπεινώθη Ἐζεκίας ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καρδίας αὐτοῦ αὐτὸς καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴ κυρίου ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου. ²⁷ καὶ ἐγένετο τῷ Ἐζεκίᾳ πλοῦτος καὶ δόξα πολλὴ σφόδρα. καὶ θησαυροὺς ἐποίησεν αὐτῷ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ τοῦ λίθου τοῦ τιμίου, καὶ εἰς τὰ ἀρώματα, καὶ ὀπλοθήκας, καὶ εἰς σκεύη ἐπιθυμητὰ, ²⁸ καὶ πόλεις εἰς τὰ γεννήματα τοῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ κώμας καὶ γάτνας παντὸς κτήνους, καὶ μάνδρας εἰς τὰ ποιμνία, ²⁹ καὶ πόλεις ἅς ὥκοδόμησεν αὐτῷ καὶ ἀποσκευὴν προβάτων καὶ βοῶν εἰς πληθός, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ κύριος

κύριος ἀποσκυῆν πολλὴν σφόδρα.
³⁰ αὐτὸς Ἐζεκίας ἐνέφραξε τὴν ἐξοδὸν τοῦ ὕδατος γειῶν τὸ ἄνω, καὶ κατηύθυνεν αὐτὰ κάτω πρὸς λίβα τῆς πόλεως Δαυὶδ. καὶ εὐδωθήν Ἐζεκίας ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ³¹ καὶ οὕτως τοῖς πρεσβυταῖς τῶν ἀρχόντων ἀπὸ Βαβυλῶνος τοῖς ἀποσταλαῖσι πρὸς αὐτὸν, πυνθέσθαι παρ' αὐτοῦ τὸ τέρας, ὃ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, ἐγκατέλειπεν αὐτὸν κύριος τὸ πειράσαι αὐτὸν, εἰδέναι τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. ³² καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἐζεκίου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, ἰδοὺ γέγραπται ἐν τῇ προφητείᾳ Ἡσαίου υἱοῦ Ἀμὼς τοῦ προφήτου, καὶ ἐπὶ βιβλίων βασιλείων Ἰουδα καὶ Ἰσραήλ. ³³ καὶ ἐκοιμήθη Ἐζεκίας μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ἀναβάσει τάφων υἱῶν Δαυὶδ. καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἔδωκαν αὐτῷ ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πᾶς Ἰουδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἐβασίλευσεν Μανασσῆς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

ΚΕ Φ. ΔΓ'.

Ὡν δεκαδύο ἔτων Μανασσῆς ἐν τῷ βασιλεῦσαι αὐτὸν, καὶ πενήνκοντα πέντε ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου ἀπὸ πάντων τῶν βδελυγμάτων τῶν ἐθνῶν, οὓς ἐξωλόθρευσε κύριος ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἐπέστρεψε καὶ ᾠκοδόμησε τὰ ὑψηλά, ἃ κατέσπασεν Ἐζεκίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἔστησε στήλας τοῖς Βααλὶμ, καὶ ἐποίησεν ἄλση, καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς. ⁴ καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια ἐν οἴκῳ κυρίου, οὗ εἶπεν κύριος, ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα. ⁵ καὶ ᾠκοδόμησε θυσιαστήρια πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, ἐν ταῖς θυσίαις αὐλαῖς οἴκου κυρίου. ⁶ καὶ αὐτοὺς διήγαγε τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πυρὶ ἐν γῇ Βενεννόμ. καὶ ἐκληρονόμησε καὶ οἰωνίζετο καὶ ἐφάρμακνέτο, καὶ ἐποίησεν ἐγγαστριμύθους καὶ ἐπαιοιδούς, καὶ ἐπληθύνετο τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ παροργίσαι αὐτόν. ⁷ καὶ ἔθηκε τὸ γλυπτὸν, τὸ χωνευτὸν, εἰκόνα ἣν ἐποίησεν ἐν οἴκῳ θεοῦ, οὗ εἶπε θεὸς πρὸς

Δαυὶδ καὶ πρὸς Σαλωμὼν υἱὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἣν ἐξελεξάμην ἐκ πασῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, θήσω τὸ ὄνομά μου εἰς τὸν αἰῶνα. ⁸ καὶ οὐ προσθήσω σαλευῖσαι τὸν πόδα Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, πλην ἂν φυλάσσωνται τοῦ ποιῆσαι πάντα ἃ ἐνετείλαμην αὐτοῖς κατὰ πάντα τὸν νόμον καὶ τὰ προτάγματα καὶ τὰ κρίματα ἐν χειρὶ Μωυσῆ. ⁹ καὶ ἐπλήρησε Μανασσῆς τὸν Ἰούδα καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ὑπὲρ πάντα τα ἔθνη ἃ ἐξῆρε κύριος ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ ἐλάλησε κύριος ἐπὶ Μανασσῇ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπήκουσαν. ¹¹ καὶ ἤγαγε κύριος ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως τοῦ βασιλέως Ἀσσοῦρ, καὶ κατέλαβον τὸν Μανασσῆ ἐν δεσμοῖς, καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν πῆδαις, καὶ ἤγαγον εἰς Βαβυλῶνα. ¹² καὶ ὡς ἐθλίβη, ἐζήτησε τὸ πρόσωπον θεοῦ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἐκατενῶθη σφόδρα ἀπὸ προσώπου θεοῦ πατέρων αὐτοῦ. ¹³ καὶ προσήύατο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐπήκουσε τῆς βοῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψεν αὐτόν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ ἔγνω Μανασσῆς, ὅτι κύριος αὐτοῦ ἐστι θεός. ¹⁴ καὶ μετὰ ταῦτα ᾠκοδόμησε τεῖχος ἔξω τῆς πόλεως Δαυὶδ ἀπὸ Λιβὸς κατὰ Νότον ἐν τῷ χειμάρρῳ, καὶ κατὰ τὴν εἰσόδον τὴν διὰ τῆς πύλης τῆς ἰχθυϊκῆς ἐκπορευομένην τὴν πύλην τὴν κυκλόθεν καὶ εἰς Ὀπελ, καὶ ὕψωσε σφόδρα, καὶ κατέστησεν ἀρχοντας τῆς δυνάμεως ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι ταῖς τειχίρεισιν ἐν Ἰούδᾳ. ¹⁵ καὶ περιεῖλε τοὺς θεοὺς τοὺς ἄλλοτριούς καὶ τὸ γλυπτὸν ἐξ οἴκου κυρίου, καὶ πάντα τὰ θυσιαστήρια, ἃ ᾠκοδόμησεν ἐν ὄρει οἴκου κυρίου καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξώθεν τῆς πόλεως. ¹⁶ καὶ κατωῶσθε τὸ θυσιαστήριον κυρίου, καὶ ἐθυσίασεν ἐπ' αὐτὸ θυσίαν σωτηρίου καὶ αἰνέσεως. καὶ εἶπε τῷ Ἰούδᾳ, τοῦ δουλεῖν κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ. ¹⁷ πλην ἔτι ὁ λαὸς ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν ἐθυσίαζε, πλην κυρίῳ θεῷ αὐτῶν.

¹⁸ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Μανασσῆ καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ ἡ πρὸς τὸν θεὸν καὶ λόγοι τῶν ὁρώντων τῶν λαλούντων πρὸς αὐτὸν ἐπ' ὀνόματι θεοῦ Ἰσραὴλ, ¹⁹ ἰδοὺ ἐπὶ λόγων προσευχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ. καὶ παῖσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ καὶ ἀποστάσεις αὐτοῦ, καὶ οἱ τόποι ἐφ' οἷς ὠκισθόμην ἐν αὐτοῖς τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἔστησεν ἐκεῖ ἄλσιν καὶ γλυπτά, πρὸ τοῦ ἐπιστρέψαι, ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν λόγων τῶν ὁρώντων. ²⁰ καὶ ἐκοιμήθη Μανασσῆς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν παραδείσῳ οἴκου αὐτοῦ. καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ἀμών υἱὸς αὐτοῦ. ²¹ ὧν ἑτῶν εἰκοσι καὶ δύο Ἀμών ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ δύο ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, ὡς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ. καὶ πᾶσι τοῖς εἰδώλοις, οἷς ἐποίησε Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἔδωκεν Ἀμών καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς. ²³ καὶ οὐκ ἐταπινώθη ἐναντίον κυρίου, ὡς ἐταπινώθη Μανασσῆς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι υἱὸς αὐτοῦ Ἀμών ἐπληθύνε πλημμελίαν. ²⁴ καὶ ἐπέθεντο αὐτῷ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν οἴκῳ αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἐπάταξεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς ἐπιθεμένους ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀμών, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωσὶαν υἱὸν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

²⁶ **Κ Ε Φ. ΛΔ'.**
Ὡν ὀκτὼ ἑτῶν Ἰωσὶας ἐν τῷ βασιλεύσει αὐτὸν, καὶ τριακόνη καὶ ἐν ἔτος ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ² καὶ ἐποίησε τὸ εὐθὲς ἐναντίον κυρίου, καὶ ἐπορεύθη ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐξέκλινε δεξιὰ καὶ ἀριστερά. ³ καὶ ἐν τῷ ὀγδῶ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἔτι παιδᾶριον ἤρξατο τοῦ ζητῆσαι κύριον τὸν θεὸν Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἤρξατο τοῦ καθαρῶσαι τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν, καὶ τῶν ἁλῶν, καὶ ἀπὸ τῶν περιβωμίων, καὶ ἀπὸ τῶν χωνευτῶν. ⁴ καὶ κατέσπασε τὰ κατὰ πρὸς-

ωπον αὐτοῦ θυσιαστήρια τῶν Βαβυλίων, καὶ τὰ ὑψηλὰ τὰ ἐπ' αὐτῶν. καὶ ἔκοψε τὰ ἄλσιν καὶ τὰ γλυπτά, καὶ τὰ χωνευτὰ συνέτριψε, καὶ ἐλέπτυνε καὶ ἐξύριψεν ἐπὶ πρόσωπον τῶν μνημάτων τῶν θυσιαζόντων αὐτοῖς. ⁵ καὶ ὅσα ἱερῶν κατέκαυσεν ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια, καὶ ἐκαθάρισε τὸν Ἰούδαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ⁶ καὶ ἐν πόλεσι Μανασσῆ, καὶ Ἐφραὶμ, καὶ Συμεὼν, καὶ Νεφθαλί, καὶ τοῖς τόποις αὐτῶν κυκλῶ. ⁷ καὶ κατέσπασε τὰ θυσιαστήρια, καὶ τὰ ἄλσιν, καὶ εἰδῶλα κατέκοψε λεπτά, καὶ πάντα τὰ ὑψηλὰ ἔκοψεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁸ καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τοῦ καθαρῶσαι τὴν γῆν καὶ τὸν οἶκον ἀπέστειλε τὸν Σαφάν υἱὸν Ἰσοβὰββα, καὶ τὸν Μασσά ἀρχόντα τῆς πόλεως, καὶ τὸν Ἰουάχ υἱὸν Ἰωάχαζ τὸν ὑπομνηματογράφον αὐτοῦ, κραταιῶσαι τὸν οἶκον κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἦλθον πρὸς Χελκίαν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ εἰσενεχθὲν εἰς οἶκον θεοῦ, ὃ συνήγαγον οἱ Λευῖται φυλάσσοντες τὴν πυλὴν ἐκ χειρὸς Μανασσῆ καὶ Ἐφραὶμ, καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπὸ παντός καταλοιποῦ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ υἱῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὴν καὶ οἰκούντων ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹⁰ καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ἐπὶ χεῖρα ποιούντων τὰ ἔργα, οἱ καθιεσταμένοι ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ ποιοῦσι τὰ ἔργα οἱ ἐποιοῦν ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐπισκευάσαι καὶ κατισχύσαι τὸν οἶκον. ¹¹ καὶ ἔδωκαν τοῖς τέκτοσι καὶ τοῖς οικοδόμοις ἀγοράσαι λίθους τετραπέδους καὶ ξύλα εἰς δοκοὺς στεγᾶσαι τοὺς οἴκους οὓς ἐξωλόθρευσαν βασιλεῖς Ἰούδα. ¹² καὶ οἱ ἄνδρες ἐν πίστει ἐπὶ τῶν ἔργων, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐπίσκοποι Ἰεθ καὶ Ἀβδίας οἱ Λευῖται ἐξ υἱῶν Μεραρί, καὶ Ζαχαρίας καὶ Μοσολλάμ ἐκ τῶν υἱῶν Κιὰθ ἐπισκοπεῖν, καὶ πᾶς Λευίτης, καὶ πᾶς συνὼν ἐν ὀργάνοις ᾠδῶν. ¹³ καὶ ἐπὶ τῶν νοτοφόρων, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν ποιούντων τὰ ἔργα, ἐργασία καὶ ἐργασία. καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν γραμματεῖς καὶ κριταὶ καὶ πυλωροί. ¹⁴ καὶ ἐν τῷ

τῷ ἐκφέρειν αὐτοὺς τὸ ἀργύριον τὸ εἰσodισθῆναι εἰς οἶκον κυρίου εὐρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς βιβλίον νόμου κυρίου διὰ χειρὸς Μωυση. ¹⁵ καὶ ἀπεκρίθη Χελκίας, καὶ εἶπε πρὸς Σαφάν τὸν γραμματέα. βιβλίον νόμου εὗρον ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ ἔδωκε Χελκίας τὸ βιβλίον τῷ Σαφάν. ¹⁶ καὶ εἰσῆνεγκε Σαφάν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέδωκεν ἐν τῷ βασιλεῖ λόγον, πᾶν τὸ δοθέν ἀργύριον ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν ποιούντων. ¹⁷ καὶ ἐξώνευσαν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθῆν ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ χεῖρα τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἐπὶ χεῖρα τῶν ποιούντων τὴν ἐργασίαν. ¹⁸ καὶ ἀπήγγειλε Σαφάν ὁ γραμματεὺς τῷ βασιλεῖ λόγον, λέγων. βιβλίον δίδωκέ μοι Χελκίας ὁ ἱερεὺς. καὶ ἀνέγνω αὐτὸ Σαφάν ἐναντίον τοῦ βασιλέως. ¹⁹ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τοῦ νόμου, καὶ διέβρῃξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Χελκίᾳ καὶ τῷ Ἀχικὰμ υἱῷ Σαφάν καὶ τῷ Ἀβδὸμ υἱῷ Μιχαῖα καὶ τῷ Σαφάν τῷ γραμματεῖ καὶ τῷ Ἀσαῖα παιδί τοῦ βασιλέως, λέγων. ²¹ πορευθήτε ζητήσατε τὸν κύριον περὶ ἐμοῦ καὶ περὶ παντὸς τοῦ καταλειφθέντος ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα περὶ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τοῦ εὐρεθέντος, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς κυρίου ἐκκέκασται ἐν ἡμῖν, διότι οὐκ εἰσῆκουσαν οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν λόγων κυρίου, τοῦ ποιῆσαι κατὰ πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. ²² καὶ ἐπορεύθη Χελκίας, καὶ οἱ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ὀλδαν τὴν προφητὴν γυναῖκα Σελλὴμ υἱοῦ Θεκῶ ἐ υἱοῦ Ἀράς, φυλάσσουσιν τὰς ἐντολὰς, καὶ αὕτη κατῴκει ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν μασαναι, καὶ ἐλάλησαν αὐτῇ κατὰ ταῦτα. ²³ καὶ εἶπαν αὐτοῖς. οὕτως εἶπε κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ. εἶπατε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἀποστείλαντι ὑμᾶς πρὸς μέ. ²⁴ οὕτω λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ, τοὺς πάντας λόγους τοὺς γεγραμμένους ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ ἀνεγνωσμένῳ ἐναντίον τοῦ βασιλέως Ἰούδα, ²⁵ ἀνθ' ὧν ἐγκατελίπον με καὶ ἐθυμίασαν θεοῖς ἄλλοτριῶις, ἵνα παρ-

οργίσωσί με ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. καὶ ἐξεκαύθη ὁ θυμὸς μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ οὐ σβεσθήσεται. ²⁶ καὶ ἐπὶ βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα ὑμᾶς τοῦ ζητῆσαι τὸν κύριον, οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ. οὕτω λέγει κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ. τοὺς λόγους οὐς ἤκουσας, ²⁷ καὶ ἐνετράπη ἡ καρδιά σου, καὶ ἐταπεινώθη ἀπὸ προσώπου μου ἐν τῷ ἀκούσαι σε τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτόν, καὶ ἐταπεινώθη ἐναντίον μου, καὶ διερῃξας τὰ ἱμάτια σου, καὶ ἐκλαυσας κατενείκον μου, καὶ ἐγὼ ἤκουσα, φησὶ κύριος. ²⁸ ἰδοὺ προστίθιμί σε πρὸς τοὺς πατέρας σου, καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὰ μνημῆτά σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐκ ὄψονται οἱ ὀφθαλμοί σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς οἱς ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτόν. καὶ ἀπέδωκαν τῷ βασιλεῖ λόγον. ²⁹ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε τοὺς πρεσβυτέρους Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ. ³⁰ καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου, καὶ πᾶς Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἀνέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν πάντας λόγους βιβλίου τῆς διαθήκης τοὺς εὐρεθέντας ἐν οἴκῳ κυρίου. ³¹ καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὸν στύλον, καὶ διέθετο διαθήκην ἐναντίον κυρίου, τοῦ πορευθῆναι ἐνώπιον κυρίου, τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ μαρτύρια καὶ προτάγματα αὐτοῦ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ, ὥστε ποιῆν τοὺς λόγους τῆς διαθήκης τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τῷ βιβλίῳ τούτῳ. ³² καὶ ἔστησε πάντας τοὺς εὐρεθέντας ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ Βενιαμὴν, καὶ ἐποίησαν οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ διαθήκην ἐν οἴκῳ κυρίου Θεοῦ πατέρων αὐτῶν. ³³ καὶ περιεῖλεν Ἰωσίας τὰ πάντα βδελύγματα ἐκ πάσης τῆς γῆς, ἣ ἦν υἱὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐποίησε πάντας τοὺς εὐρεθέντας ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἰσραὴλ, τοῦ δουλεῖν κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, οὐκ ἐξέκλινεν ἀπὸ ὧσινθε κυρίου Θεοῦ πατέρων αὐτοῦ.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΔΕ'.

Καὶ ἐποίησεν Ἰωσίας τὸ φασέκ τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτοῦ, καὶ ἔθυσε τὸ φασέκ τῇ τεσσαρεσκαδικῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. ² καὶ ἔστησε τοὺς ἱερεῖς ἐπὶ τὰς φυλακὰς αὐτῶν, καὶ κατέσχευσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἔργα οἴκου κυρίου. ³ καὶ εἶπε τοῖς Λευίταις τοῖς δυνατοῖς ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, τοῦ ἁγιάσθῃναι αὐτοὺς τῷ κυρίῳ. καὶ ἔθηκαν τὴν κιβωτὸν τὴν ἁγίαν εἰς τὸν οἶκον, ὃν ᾠκοδόμησε Σαλωμών υἱὸς Δαυὶδ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἐπ' ὤμων ἄραι οὐδέν. νῦν οὖν λειτουργήσατε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ ἐτοιμάσθητε κατ' οἴκους πατριῶν ὑμῶν, καὶ κατὰ τὰς ἐφημερίας ὑμῶν, κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ, καὶ διὰ χειρὸς Σαλωμών υἱοῦ αὐτοῦ. ⁵ καὶ στήτε ἐν τῷ οἴκῳ κατὰ τὰς διαιρέσεις οἴκων πατριῶν ὑμῶν τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν υἱοῖς τοῦ λαοῦ, καὶ μερὶς οἴκου πατριᾶς τοῖς Λευίταις. ⁶ καὶ θύσατε τὸ φασέκ, καὶ ἐτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸν λόγον κυρίου διὰ χειρὸς Μωυσῆ. ⁷ καὶ ἀπῆρξατο Ἰωσίας τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ πρόβατα, καὶ ἄμνους, καὶ ἐρίφους ἀπὸ τῶν τέκνων τῶν αἰῶν, πάντα εἰς τὸ φασέκ, καὶ πάντας τοὺς εὐρεθέντας εἰς ἀριθμὸν τριακόντα χιλιάδας, καὶ μόσχων τρεῖς χιλιάδας, ταῦτα ἀπὸ τῆς ὑπάρξεως τοῦ βασιλέως. ⁸ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἀπῆρξαντο τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις. ἔδωκε δὲ Χελκίας καὶ Ζαχαρίας καὶ Ἰειὴλ οἱ ἄρχοντες τοῖς ἱερεῦσιν οἴκου θεοῦ, καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ φασέκ πρόβατα, καὶ ἄμνους, καὶ ἐρίφους δις χίλια ἑξακόσια, καὶ μόσχους τριακοσίους. ⁹ καὶ Χωνίας, καὶ Βαναίας, καὶ Σαμαίας, καὶ Ναθαναὴλ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ Ἀσαβίας, καὶ Ἰειὴλ, καὶ Ἰωζαβὰδ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν ἀπῆρξαντο τοῖς Λευίταις εἰς τὸ φασέκ πρόβατα πεντακισχίλια, καὶ μόσχους πεντακοσίους. ¹⁰ καὶ κατορθώθη ἡ λειτουργία, καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὴν στάσιν αὐτῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἐπὶ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν κα-

τὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως. ¹¹ καὶ ἔθυσαν τὸ φασέκ, καὶ προσέγειον οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς αὐτῶν, καὶ οἱ Λευῖται ἐξέδειραν. ¹² καὶ ἡτοίμασαν τὴν ὀλοκαύτωςιν παραδόναι αὐτοῖς κατὰ τὴν διαίρεσιν κατ' οἴκους πατριῶν τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ, τοῦ προσάγειν τῷ κυρίῳ, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ Μωυσῆ. καὶ οὕτως εἰς τὸ πρωί. ¹³ καὶ ὥπτησαν τὸ φασέκ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν κρίσιν, καὶ τὰ ἅγια ἤψησαν ἐν τοῖς χαλκίοις καὶ ἐν τοῖς λέβησι, καὶ εὐωδίσθη, καὶ ἔδραμον πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ. ¹⁴ καὶ μετὰ τὸ ἐτοιμάσαι αὐτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν, οἱ οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἀναφέρειν τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ στέατα ἕως νυκτός, καὶ οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρῶν. ¹⁵ καὶ οἱ ψαλτωδοὶ υἱοὶ Ἀσάφ ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἐντολὰς Δαυὶδ καὶ Ἀσάφ, καὶ Αἰμάν, καὶ Ἰδισῶμ οἱ προφῆται τοῦ βασιλέως. καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ πυλωροὶ πύλης καὶ πύλης, οὐκ ἦν αὐτοῖς κινῆσθαι ἀπὸ τῆς λειτουργίας τῶν ἁγίων, ὅτι οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἡτοίμασαν αὐτοῖς. ¹⁶ καὶ κατορθώθη καὶ ἡτοιμάσθη πᾶσα ἡ λειτουργία κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τοῦ ποιῆσαι τὸ φασέκ, καὶ ἐνεγκεῖν τὰ ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως Ἰωσίου. ¹⁷ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες τὸ φασέκ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων ἑπτὰ ἡμέρας. ¹⁸ καὶ οὐκ ἐγένετο φασέκ ὅμοιον αὐτῷ ἐν Ἰσραὴλ, ἀπὸ ἡμερῶν Σαμουὴλ τοῦ προφήτου καὶ παντὸς βασιλέως Ἰσραὴλ οὐκ ἐποίησαν τὸ φασέκ ὃ ἐποίησεν Ἰωσίας, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ ὁ εὐρεθείς καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ κυρίῳ. ¹⁹ τῷ ὀκτωκαδικῷ ἔτει τῆς βασιλείας Ἰωσίου ἐποιήθη τὸ φασέκ τοῦτο. μετὰ ταῦτα πάντα ᾧ ἔδρασεν Ἰωσίας ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ τοὺς ἐργαστριμύθους καὶ τοὺς γνώστας καὶ τὰ θεράφιν καὶ τὰ εἰδωλα καὶ τὰ καθρησὶμ ᾧ ἦν ἐν γῇ Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐνεπύρσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωσίας.

Ἰνα

ἵνα στήσῃ τοὺς λόγους τοῦ νόμου τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ τοῦ βιβλίου οὗ εὗρε Χελκίας ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. ὁμοίος αὐτῷ οὐκ ἐγενήθη ἐμπροσθεν αὐτοῦ, ὡς ἐπέστρεψε πρὸς κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ κατὰ πάντα τὸν νόμον Μωυσῆ, καὶ μετ' αὐτὸν οὐκ ἀνέστη ὁμοίος. πλὴν οὐκ ἀπεστράφη κύριος ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ τοῦ μεγάλου, οὗ ὠρίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰούδα, ἐπὶ πάντα τὰ παροργίσματα αὐτοῦ ἃ παρώργισε Μανασσῆς. καὶ εἶπε κύριος. καὶ γε τὸν Ἰούδα ἀποστῆσω ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέστησα τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπωσάμην τὴν πόλιν ἣν ἐξελέξαμην τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν οἶκον ὃν εἶπα, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. ²⁰ καὶ ἀνέβη Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Ἀσσυρίων ἐπὶ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην, καὶ ἐπορεύθη βασιλεὺς Ἰωσίας εἰς συνάντησιν αὐτῷ, ²¹ καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους, λέγων. τί ἔμοι καὶ σοὶ βασιλεῦ Ἰούδα; οὐκ ἐπὶ δὲ ἦκω σήμερον πόλεμον πολεμῆσαι. καὶ ὁ Θεὸς εἶπε τοῦ κατασπεύσαι με. πρόσεχε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τοῦ μετ' ἐμοῦ μὴ καταφθίῃς σε. ²² καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν Ἰωσίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ πολέμειν αὐτὸν ἐκραταιώθη, καὶ οὐκ ἤκουσε τῶν λόγων Νεχαὼ διὰ στόματος Θεοῦ, καὶ ἦλθε τοῦ πολεμῆσαι ἐν τῷ πεδίῳ Μαγιδδώ. ²³ καὶ ἐτόξευσαν οἱ τοξόται ἐπὶ βασιλεῖα Ἰωσίας, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν αὐτοῦ. ἔξαγάγετέ με, ὅτι ἐπόνεσα σφόδρα. ²⁴ καὶ ἐξηγαγον αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἄρματος καὶ ἀνεβίβασαν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτερεῦν ὃ ἦν αὐτῷ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ. καὶ πᾶς Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐπένθησαν ἐπὶ Ἰωσίαν. ²⁵ καὶ ἐδορήνησεν Ἰερεμίας ἐπὶ Ἰωσίαν, καὶ εἶπαν πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ αἱ ἄρχουσαι θρῆνον ἐπὶ Ἰωσίαν ἕως τῆς σήμερον. καὶ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς πρόσταγμα ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἰδοὺ γέγραπται ἐπὶ τῶν θρηνην. ²⁶ καὶ ἦσαν οἱ λοι-

ποὶ λόγοι Ἰωσίου καὶ ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ γεγραμμένα ἐν νόμῳ κυρίου, ²⁷ καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ ἔσχατοι ἰδοὺ γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

Κ Ε Φ. Ας'.

Καὶ ἔλαβεν ὁ λαὸς τῆς γῆς τὸν Ἰωάχαζ υἱὸν Ἰωσίου, καὶ ἐχρίσαν αὐτὸν, καὶ κατέστησαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. ² υἱὸς εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν Ἰωάχαζ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ τρίμηνον ἔβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀμιτάλ, θυγάτηρ Ἰερεμίου ἐκ Δοβνὰ. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου κατὰ πάντα ἃ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. καὶ ἐδῆσεν αὐτὸν Φαραὼ Νεχαὼ ἐν Δεβλαθὰ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, τοῦ μὴ βασιλεύειν αὐτὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ μετήγαγεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐπέβαλε φόρον ἐπὶ τὴν γῆν ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου καὶ τάλαντον χρυσίου. ⁴ καὶ κατέστησε Φαραὼ Νεχαὼ τὸν Ἐλιακίμ υἱὸν Ἰωσίου βασιλεῖα ἐπὶ Ἰούδα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ μετέστρεψε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωακίμ. καὶ τὸν Ἰωάχαζ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔλαβε Φαραὼ Νεχαὼ, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἔδωκε τῷ Φαραῷ. τότε ἤρξατο ἡ γῇ φορολογεῖσθαι τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον ἐπὶ στόμα Φαραῷ. καὶ ἕκαστος κατὰ δύναμιν ἀπῆτει τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, δοῦναι Φαραῷ Νεχαῷ. ⁶ ὦν εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν Ἰωακίμ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἑνδεκα ἔτη ἔβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ζεχωρὰ, θυγάτηρ Νηρίου ἐκ Ραμὰ. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ. ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἦλθε Ναβουχοδοноσόρ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς τὴν γῆν, καὶ ἦν αὐτῷ δουλεύων τρία ἔτη, καὶ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε κύριος ἐπ' αὐτοὺς τοὺς Χαλδαίους, καὶ ληστήρια Σύρων, καὶ ληστήρια Μωαβιτῶν, καὶ υἱὸν Ἀμμὼν, καὶ τῆς Σαμαρείας, καὶ ἀπέστη-

ἀπέστειλαν μετὰ τὸν λόγον τοῦτον κατὰ τὸν λόγον κυρίου ἐν χειρὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ τῶν προφητῶν. πλὴν θυμὸς κυρίου ἦν ἐπὶ Ἰούδαν τοῦ ἀποστῆναι αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας Μανασσῆ ἐν πᾶσιν οἷς ἐποίησε, καὶ ἐν αἵματι ἀθώῳ ᾧ ἐξέγεεν Ἰωακὴμ, καὶ ἐπλησε τὴν Ἱερουσαλὴμ αἵματος ἀθώου, καὶ οὐκ ἠθέλησε κύριος ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. ⁶ καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνος, καὶ ἔδραμεν αὐτὸν ἐν χαλκαῖς πέδαις, καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα. ⁷ καὶ μέρος τῶν σκευῶν οἴκου κυρίου ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι. ⁸ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωακὴμ καὶ πάντα ἃ ἐποίησεν, οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα; καὶ ἐκοιμήθη Ἰωακὴμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν γαοζαῇ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἐβασίλευσεν Ἰεχονίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. ⁹ ὅκτω ἔτων Ἰεχονίας ἐν τῷ βασιλεῦναι αὐτὸν, καὶ τρίμηνον καὶ δέκα ἡμέρας ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. ¹⁰ καὶ ἐπιστρέφοντας τοῦ ἐλαυτοῦ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ, καὶ εἰλῆγεκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα μετὰ τῶν σκευῶν τῶν ἐπιθυμητῶν οἴκου κυρίου. καὶ ἐβασίλευσεν Σιδεκίαν ἀδελφὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Ἰούδαν καὶ Ἱερουσαλὴμ. ¹¹ ἔτων εἴκοσιν υἱὸς καὶ ἐνὸς ἔτους Σιδεκίας ἐν τῷ βασιλεῦναι αὐτὸν, καὶ ἐνδεκά ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹² καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου θεοῦ αὐτοῦ, οὐκ ἐνετράπη ἀπὸ προσώπου Ἱερεμίου τοῦ προφήτου καὶ ἐκ στόματος κυρίου, ¹³ ἐν τῷ τὰ πρὸς τὸν βασιλέα Ναβουχοδονόσορ ἀθετήσαι, ἃ ὥρικισεν αὐτὸν κατὰ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐκλήρουε τὸν τραχὺλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατίσχυσε, τοῦ μὴ ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον θεὸν Ἰσραὴλ. ¹⁴ καὶ πάντες οἱ ἐνδοξοὶ Ἰούδα καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐπλήθυναν τοῦ ἀθετήσαι ἀθετήματα βδελυγμάτων ἐθνῶν, καὶ ἐμίαναν τὸν οἶκον κυ-

ρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹⁵ καὶ ἐξῆπτε ἔστειλε κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν αὐτοῦ, ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλλων τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, ὅτι ἦν φειδόμενος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἁγιάσματος αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἦσαν μυκτηρίζοντες τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐξουθενούντες τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίζοντες ἐν τοῖς προφήταις αὐτοῦ, ἕως ἀνέβη ὁ θυμὸς κυρίου ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἕως οὐκ ἦν ἴαμα. ¹⁷ καὶ ἤγαγεν ἐπ' αὐτούς βασιλέα Χαλδαίων, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν οἴκῳ ἁγιάσματος αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐφείσατο τοῦ Σιδεκίου, καὶ τὰς παρθένους αὐτῶν οὐκ ἤλθεσε, καὶ τοὺς περσιυτέρους αὐτῶν ἀπήγαγον, τὰ πάντα παρῆδωκεν ἐν χερσὶν αὐτῶν, ¹⁸ καὶ πάντα τὰ σκευὴ οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρά, καὶ τοὺς θησαυροὺς οἴκου κυρίου, καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν μεγιστάνων πάντα εἰλῆγεκεν εἰς Βαβυλῶνα. ¹⁹ καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον κυρίου, καὶ κατέσκαψε τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς βάρεις αὐτῆς ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ, καὶ πᾶν σκεῦος ὡραῖον εἰς ἀφανισμόν. ²⁰ καὶ ἀπώκισε τοὺς καταλοιπούς εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἦσαν αὐτῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ εἰς δούλους ἕως βασιλείας Μήδων, ²¹ τοῦ πληρωθῆναι λόγον κυρίου διὰ στόματος Ἱερεμίου, ἕως τοῦ προσδέξασθαι τὴν γῆν τὰ σαββάτα αὐτῆς σαββατίσαι, πάσας τὰς ἡμέρας ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατίσαι εἰς συμπληρῶσιν ἑτῶν ἑβδομήκοντα. ²² ἔτους πρώτου Κύρου βασιλέως Περσῶν, μετὰ τὸ πληρωθῆναι ῥῆμα κυρίου διὰ στόματος Ἱερεμίου, ἐξῆγειρε κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε κηρύξαι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐν γραπτῷ, λέγων. ²³ τάδε λέγει Κύρος βασιλεὺς Περσῶν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς. ἔδωκε μοι κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐνετείλατό μοι οἰκοδομῆσαι οἶκον αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. τίς ἐξ ὑμῶν ἐκ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; ἔσται θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήτω. Τέλος τῶν παραλειπομένων.

ΕΣ-

Ε Σ Δ Ρ Α Σ

Π Ρ Ω Τ Ο Ν .

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἤγαγεν Ἰωσίας τὸ πάσχα ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, καὶ ἔθυσεν τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαίδεκατῇ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ² στήσας τοὺς ἱερεῖς κατ' ἐφημερίας ἐστολισμένους ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ κυρίου. ³ καὶ εἶπε τοῖς Λευίταις ἱεροδοῦλοις τοῦ Ἰσραὴλ, ἀγιάσαι ἑαυτοὺς τῷ κυρίῳ ἐν τῇ θέσει τῆς ἀγίας κιβωτοῦ τοῦ κυρίου ἐν τῷ οἴκῳ ᾧ ᾠκοδόμησε Σαλωμών ὁ τοῦ Δαυὶδ ὁ βασιλεὺς. ⁴ οὐκ ἔσται ὑμῖν ἄραι ἐπ' ὤμων αὐτήν, καὶ νῦν λατρεύετε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν, καὶ θεραπεύετε τὸ ἔθνος αὐτοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐτοιμάσατε κατὰ τὰς πατριὰς καὶ τὰς φυλάς ὑμῶν κατὰ τὴν γραφὴν Δαυὶδ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ τὴν μεγαλειότητα Σαλωμών τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. ⁵ καὶ στάντες ἐν τῷ ἁγίῳ κατὰ τὴν μεριδαρχίαν τὴν πατρικὴν ὑμῶν τῶν Λευιτῶν, τῶν ἐμπροσθεν τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ⁶ ἐν τάξει θύσατε τὸ πάσχα, καὶ τὰς θυσίας ἐτοιμάσατε τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ πάσχα κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ κυρίου τὸ δοθὲν τῷ Μωυσῇ. ⁷ καὶ ἔδωρῆσατο Ἰωσίας τῷ λαῷ τῷ εὐρεθέντι ἀρνῶν καὶ ἐρίφων τριάκοντα χιλιάδας, μόσχους τρισχίλιους. ταῦτα ἐκ τῶν βασιλικῶν ἐδόθη κατ' ἐπαγγελίαν τῷ λαῷ, καὶ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ Λευίταις. ⁸ καὶ ἔδωκε Χελκίας, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Συήλος οἱ ἐπιστάται τοῦ ἱεροῦ τοῖς ἱερεῦσιν εἰς πάσχα πρόβατα δις-χίλια ἑξακόσια, μόσχους τριακοσίους. ⁹ καὶ Ἰερονίας, καὶ Σαμαίας, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀδελφός, καὶ Ἀσαβίας, καὶ Ὀχιήλος, καὶ Ἰωρὰμ χιλίαρχοι ἔδωκαν τοῖς Λευίταις εἰς πάσχα πρόβατα πεντακισχίλια, μόσχους ἑπτακοσίους. ¹⁰ καὶ ταῦτα τὰ γινόμενα εὐπρεπῶς ἐστῆσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, ἔχοντες τὰ ἄζυμα κατὰ τὰς φυλάς καὶ κατὰ τὰς μεριδαρχίας τῶν πατέρων ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ, προσεγγικὴν τῷ κυρίῳ κατὰ

τὰ γεγραμμένα ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ, καὶ οὕτως τὸ προαῖνον. ¹¹ καὶ ὥπτησαν τὸ πάσχα πυρὶ ὥς καθήκει, καὶ τὰς θυσίας ἤψησαν ἐν τοῖς χαλκείοις καὶ λέβησι μετ' εὐωδίας, καὶ ἀπῆνεγκαν πᾶσι τοῖς ἐκ τοῦ λαοῦ. ¹² μετὰ δὲ ταῦτα ἠτοίμασαν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών. ¹³ οἱ γὰρ ἱερεῖς ἀνέφερον τὰ στέατα ἕως ἁωρίας. καὶ οἱ Λευῖται ἠτοίμασαν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἀδελφοῖς αὐτῶν υἱοῖς Ἀαρών. ¹⁴ καὶ οἱ ἱεροψάλται υἱοὶ Ἀσάφ ἦσαν ἐπὶ τῆς τάξεως αὐτῶν, κατὰ τὰ ὑπὸ Δαυὶδ τεταγμένα. καὶ Ἀσάφ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Ἐδδινούς ὁ παρὰ τοῦ βασιλέως. ¹⁵ καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἐκάστου πυλῶνος. οὐκ ἔστι παραβῆναι ἕκαστον τὴν ἑαυτοῦ ἐφημερίαν. οἱ γὰρ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται ἠτοίμασαν αὐτοῖς. ¹⁶ καὶ συνετέλεσθη τὰ τῆς θυσίας τοῦ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀχθῆναι τὸ πάσχα, καὶ προσαχθῆναι τὰς θυσίας ἐπὶ τὸ τοῦ κυρίου θυσιαστήριον, κατὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ βασιλεὺς Ἰωσίου. ¹⁷ καὶ ἠγάγosan οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ εὐρεθέντες ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὸ πάσχα καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁζύμων ἡμέρας ἑπτὰ. ¹⁸ καὶ οὐκ ἦχθη τὸ πάσχα τοιοῦτον ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν χρόνων Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. ¹⁹ καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ ἠγάγosan πάσχα τοιοῦτον, οἷον ἤγαγεν Ἰωσίας, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ὁ εὐρεθείς ἐν τῇ κατοικήσει αὐτῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²⁰ ὀκτωκαίδεκάτῳ ἔτει βασιλευντος Ἰωσίου ἦχθη τὸ πάσχα τοῦτο. ²¹ καὶ ὥρθωθη τὰ ἔργα Ἰωσίου ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ πλήρει εὐσεβείας. ²² καὶ τὰ κατ' αὐτὸν δὲ ἀναγράφονται ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις, περὶ τῶν ἡμαρτηκόντων καὶ ἡσεβηκόντων εἰς τὸν κύριον παρὰ πᾶν ἔθνος καὶ βασιλείαν, καὶ ἃ ἐλύπησαν αὐτόν ἐστι, καὶ οἱ λόγοι τοῦ κυρίου

κυρίου ἀνέστησαν ἐπὶ Ἰσραὴλ. ²³ καὶ μετὰ πᾶσαν τὴν πράξιν ταύτην Ἰωσίου συνέβη Φαραώ βασιλέα Αἰγύπτου ἔλθοντα πόλεμον ἐγείραι ἐν Χαρχαμὺς ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου. καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ Ἰωσίας. ²⁴ καὶ διεπέμψατο πρὸς αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύπτου, λέγων. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἐστὶ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας. ²⁵ οὐχὶ πρὸς σέ ἐξαιέσतालμαι ὑπὸ κυρίου τοῦ θεοῦ. ἐπὶ γὰρ τοῦ Εὐφράτου ὁ πόλεμός μου ἰστί. καὶ νῦν κύριος μετ' ἐμοῦ ἐστὶ, καὶ κύριος μετ' ἐμοῦ ἐπισπεύδων ἐστίν. ἀπόστηθι, καὶ μὴ ἐναντιοῦ τῷ κυρίῳ. ²⁶ καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν ἑαυτὸν Ἰωσίας ἐπὶ τὸ ἄρμα αὐτοῦ, ἀλλὰ πολεμεῖν αὐτὸν ἐπεχείρει, οὗ προερχών ῥήμασιν Ἱερεμίου προφήτου ἐκ στόματος κυρίου, ²⁷ ἀλλὰ συνεστήσατο πρὸς αὐτὸν πόλεμον ἐν τῷ πεδίῳ Μαγεδδῶ. καὶ κατέβησαν οἱ ἄρχοντες πρὸς τὸν βασιλέα Ἰωσίαν. ²⁸ καὶ ἔπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παισὶν ἑαυτοῦ. ἀποστήσατέ με ἀπὸ τῆς μάχης, ἡσθένησα γὰρ λίαν. καὶ εὐθέως ἀπέστησαν αὐτὸν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἀπὸ τῆς παρατάξεως, ²⁹ καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ ἄρμα τὸ δευτέριον αὐτοῦ, καὶ ἀποκατασταθεὶς εἰς Ἱερουσαλὴμ, μετήλλαξε τὸν βίον αὐτοῦ, καὶ ἔταφεν ἐν τῷ πατρικῷ τάφῳ. ³⁰ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ ἐπένησαν τὸν Ἰωσίαν, καὶ ἐθρήνησεν Ἱερεμίας ὁ προφήτης ὑπὲρ Ἰωσίου, καὶ οἱ προκαθήμενοι σὺν γυναιξὶν ἐθρηνοῦσαν αὐτὸν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐξεδόθη τοῦτο γίνεσθαι αἰεὶ εἰς ἅπαν τὸ γένος Ἰσραὴλ. ³¹ ταῦτα δὲ ἀναγράφονται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν ἱστορουμένων περὶ τῶν βασιλέων τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὸ καθ' ἐν πραχθὲν τῆς πράξεως Ἰωσίου, καὶ τῆς δοξης αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ ἐν τῷ νόμῳ κυρίου. τὰ τε προπραχθέντα ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὰ νῦν, ἱστορεῖται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. ³² καὶ ἀναλαβόντες οἱ ἐκ τοῦ ἔθνους τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωσίου, ἀνέδειξαν βασιλέα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅντα ἐτῶν εἴκοσι τριῶν. ³³ καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλὴμ μῆνας τρεῖς. καὶ ἀπέστησεν αὐτὸν βασιλεὺς Αἰγύ-

πτου τοῦ μὴ βασιλεύειν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ³⁴ καὶ ἐξημίωσε τὸ ἔθνος ἀργυρίου ταλάντοις ἑκατὸν καὶ χρυσίου τάλαντων ἐνί. ³⁵ καὶ ἀνέδειξε βασιλεὺς Αἰγύπτου βασιλέα Ἰωακὶμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ. ³⁶ καὶ ἔδhsen Ἰωακὶμ τοὺς μεγιστᾶνας, Ζαράκην δὲ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ συλλαβὼν ἀνήγαγεν ἐξ Αἰγύπτου. ³⁷ ἐτῶν δὲ ἦν εἰκοσιπέντε Ἰωακὶμ, ὅτε ἐβασίλευσε τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου. ³⁸ μετ' αὐτὸν δὲ ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἔδhsen αὐτὸν ἐν χαλκῷ δεσμῷ, καὶ ἀπήγαγεν εἰς Βαβυλῶνα. ³⁹ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν σκευῶν τοῦ κυρίου λαβὼν Ναβουχοδονόσορ καὶ ἀπενέγκας ἀπηρεύσατο ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι. ⁴⁰ τὰ δὲ ἱστορηθέντα περὶ αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτοῦ καὶ δυσσεβείας, ἀναγράφονται ἐν τῇ βίβλῳ τῶν χρόνων τῶν βασιλέων. ⁴¹ καὶ ἐβασίλευσεν ἀντὶ αὐτοῦ Ἰωακὶμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὅτε γὰρ ἀνεδείχθη, ἦν ἐτῶν ὀκτώ. ⁴² βασιλεύει δὲ μῆνας τρεῖς καὶ ἡμέρας δέκα ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐναντὶ κυρίου. ⁴³ καὶ μετ' ἐνιαυτὸν ἀποστείλας Ναβουχοδονόσορ μετήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἅμα τοῖς ἱεροῖς σκευαῖς τοῦ κυρίου, ⁴⁴ καὶ ἀνέδειξε Σιδεκίαν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, ὅντα ἐτῶν εἴκοσι ἑνός. βασιλεύει δὲ ἐτὴ ἑνδεκά, ⁴⁵ καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ οὐκ ἐνετραπή ἀπὸ τῶν ῥηθέντων λόγων ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου ἐκ στόματος τοῦ κυρίου. ⁴⁶ καὶ ὀρκισθεὶς ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ τῷ ὀνόματι κυρίου, ἐπιορκήσας ἀπέστη. καὶ σκληρύνας αὐτοῦ τὸν τράχηλον καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ παρέβη τὰ νόμιμα κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. ⁴⁷ καὶ οἱ ἡγούμενοι δὲ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων πολλὰ ἡσέβησαν καὶ ὑπὲρ πάσας τὰς ἀκαθαρσίας πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐμίαναν τὸ ἱερὸν τοῦ κυρίου τὸ ἁγιαζόμενον ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁴⁸ καὶ ἀπέπειλεν ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ μετακαλέσαι αὐτοὺς, καθότι ἐφείδετο

ἐφείδετο αὐτῶν καὶ τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ. ⁴⁹ αὐτοὶ δὲ ἐμυκτηρίσαν ἐν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. καὶ ἡ ἡμέρα ἐλάλησε κύριος, ἦσαν ἐκπαῖζοντες τοὺς προφῆτας αὐτοῦ, ἕως οὗ θυμῶντα αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ, διὰ τὰ δυσσεβήματα προστάξαι, ἀναβιβάσαι ἐπ' αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς τῶν Χαλδαίων. ⁵⁰ οὗτοι ἀπέκτειναν τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ, περικύκλω τοῦ ἁγίου αὐτῶν ἱεροῦ. καὶ οὐκ ἐφείσαντο νεανίσκου καὶ παρθένου καὶ πρεσβύτου καὶ νεωτέρου, ἀλλὰ πάντας παρέδωκαν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. ⁵¹ καὶ πάντα τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ κυρίου τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ, καὶ τὰς κιβωτοὺς τοῦ κυρίου, καὶ τὰς βασιλικὰς ἀποθήκας ἀναλαβόντες ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα. ⁵² καὶ ἐνεπύρισαν τὸν οἶκον τοῦ κυρίου, καὶ ἔλυσαν τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ, καὶ τοὺς πύργους αὐτῆς ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ, ⁵³ καὶ συνετέλεσαν πάντα τὰ ἐνδοξα αὐτῆς ἀχρεῖῶσαι, καὶ τοὺς ἐπιλοίπους ἀπήγαγεν μετὰ ῥομφαίας εἰς Βαβυλῶνα. ⁵⁴ καὶ ἦσαν παῖδες αὐτῶ καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, μέχρις οὗ βασιλεῦσαι Πέρσας, εἰς ἀναπλήρωσιν ῥήματος τοῦ κυρίου ἐν στόματι Ἱερεμίου. ⁵⁵ ἕως τοῦ εὐδοκῆσαι τὴν γῆν τὰ σάββατα αὐτῆς, πάντα τὸν χρόνον τῆς ἐρημώσεως αὐτῆς σαββατικῇ εἰς συμπλήρωσιν ἑτῶν ἐβδόμηκοντα.

ΚΕ Φ. Β'.

Βασιλεύοντος Κύρου Περσῶν ἔτους πρώτου εἰς συντέλειαν ῥήματος κυρίου ἐν στόματι Ἱερεμίου, ² ἤγειρε κύριος τὸ πνεῦμα Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ ἐκήρυξεν ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἅμα διὰ γραπτῶν, λέγων. ³ τὰδε λέγει ὁ βασιλεὺς Περσῶν Κύρος. ἐμὲ ἀνέδειξε βασιλεὺς τῆς οἰκουμένης ὁ κύριος τοῦ Ἰσραήλ, κύριος ὁ ὑψιστος. ⁴ καὶ ἐσήμηνέ μοι οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἶκον ἐν Ἱερουσαλήμ, τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. ⁵ εἴτις ἐστὶν οὖν ὑμῶν ἐκ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, ἔστω ὁ κύριος αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβὰς εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ τὴν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, οἰκοδομείτω τὸν οἶκον τοῦ κυρίου τοῦ Ἰσραήλ. οὗτος ὁ κύριος, ὁ κατασκηνώσας ἐν Ἱε-

ρουσαλήμ. ⁶ ὅσοι οὖν κατὰ τοὺς τόπους οἰκοῦσι, βοηθεῖτωσαν αὐτῷ οἱ ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ, ἐν δόσεσι μεθ' ἵππων καὶ κτηνῶν σὺν τοῖς ἄλλοις τοῖς κατ' εὐχὰς προστεθειμένοις εἰς τὸ ἱερόν τοῦ κυρίου τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ. ⁷ καὶ καταστήσαντες οἱ ἀρχιγυνοὶ τῶν πατριῶν τῆς Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν φυλῆς, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πάντων ὧν ἤγειρε κύριος τὸ πνεῦμα, ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ κυρίῳ τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, ⁸ καὶ οἱ περὶ κύκλῳ αὐτῶν ἐβοήθησαν ἐν πᾶσιν ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, ἵπποις, κτήνεσιν, καὶ εὐχαῖς ὡς πλείπταις πολλῶν, ὧν ὁ νοῦς ἡγήθη. ⁹ καὶ ὁ βασιλεὺς Κύρος ἐξήνεγκε τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ κυρίου, ἃ μετήνεγκε Ναβουχοδοноσόρ ἐξ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπῆρέαστο αὐτὰ ἐν τῷ εἰδωλείῳ αὐτοῦ. ¹⁰ ἐξένεγκας δὲ αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν παρέδωκεν αὐτὰ Μιθραδάτῃ τῷ ἑαυτοῦ γαζοφύλακι, ¹¹ διὰ δὲ τούτου παρεδόθησαν Σαμανασάρῳ προστάτῃ τῆς Ἰουδαίας. ¹² ὁ δὲ τούτων ἀριθμὸς ἦν, σπονδεῖα χρυσᾶ χίλια, σπονδεῖα ἀργυρᾶ χίλια, θυῖσκαὶ ἀργυραὶ εἰκοσιεννέα, γιάλαι χρυσαὶ τριακόνα, ἀργυραὶ διεχίλια τετρακόσαιο δέκα, καὶ ἄλλα σκεύη χίλια. ¹³ τὰ δὲ πάντα σκεύη ἐκομίσθη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πεντακισχίλια τετρακόσια ἐξηκονταεννέα, ¹⁴ ἀνηνέχθη δὲ ὑπὸ Σαμανασάρου ἅμα τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ. ¹⁵ ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ Ἀρταξέρξου τῶν Περσῶν βασιλείῳ χρόνῳ, κατέγραψαν αὐτῷ κατὰ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλήμ Βήλεμος, καὶ Μιθραδάτης, καὶ Ταβέλλιος, καὶ Ράθυμος, καὶ Βεῖλτεθμος, καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τούτους συντασσόμενοι, οἰκοῦντες δὲ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις τόποις, τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν. ¹⁶ βασιλεῖ Ἀρταξέρξῃ κυρίῳ οἱ παῖδες σου Ράθυμος ὁ τὰ προσπίπτοντα, καὶ Σαμέλλιος ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῆς βουλῆς αὐτῶν, καὶ κριταὶ οἱ ἐν κοίλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ. ¹⁷ καὶ νῦν γνωστὸν ἔστω τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅτι

ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἀναβάντες παρ' ὑμῶν πρὸς ἡμᾶς ἔλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτιν καὶ πονηράν, οἰκοδομοῦσι τὰς τε ἀγορὰς αὐτῆς, καὶ τὰ τείχη θεραπεύουσι, καὶ ναὸν ὑποβάλλονται. ¹⁸ ἔὰν οὖν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τείχη συντελεσθῇ, φορολογίαν οὐ μὴ ὑπομείνωσι δοῦναι, ἀλλὰ καὶ βασιλεῦσιν ἀντιστήσονται. καὶ ἐπεὶ ἐνεργεῖται τὰ κατὰ τὸν ναὸν, καλῶς ἔχην ὑπολαμβάνομεν μὴ ὑπεριδεῖν τὸ τοιοῦτο. ἀλλὰ προσφωνῆσαι τῷ κυρίῳ βασιλεῖ, ὅπως ἂν φαίνηται σοι, ἐπισκεφθῇ ἐν τοῖς ἀπὸ τῶν πατέρων σου βιβλίοις. ¹⁹ καὶ εὐρήσεις ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς γεγραμμένα περὶ τούτων, καὶ γνώσῃ ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἦν ἀποστάτις, καὶ βασιλεῖς καὶ πόλεις ἐνοχλοῦσα, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἀποστάται καὶ πολιορκίας συνιστάμενοι ἐν αὐτῇ ἐτι ἔξ αἰῶνος, δι' ἣν αἰτίαν καὶ ἡ πόλις αὕτη ἠρημώθη. ²⁰ νῦν οὖν ὑποδεικνύομέν σοι κύριε βασιλεῦ ὅτι ἔὰν ἡ πόλις αὕτη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ ταύτης τείχη ἀνασταθῇ, καθόδος οὐκ ἐτι σοι ἔσται εἰς κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην. ²¹ τότε ἀντέγραψεν ὁ βασιλεὺς Ραθὺμα τῷ γράφοντι τὰ προσπιπτόντα, καὶ Βελτεθμω, καὶ Σαμελλῶ γραμματεῖ, καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς συντασσομένοις καὶ οἰκοῦσιν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ, καὶ Συρίᾳ, καὶ Φοινίκῃ τὰ ὑπογεγραμμένα. ²² ἀνέγγων τὴν ἐπιστολὴν ἣν πεπόμφατε πρὸς μέ. ἐπέταξα οὖν ἐπισκέψασθαι. καὶ εὐρέθη ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἐστὶν ἔξ αἰῶνος βασιλεῦσιν ἀντιπαρατάσσουσα, ²³ καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀποστάσεις καὶ πολέμους ἐν αὐτῇ συντελοῦντες, καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ καὶ σκληροὶ ἦσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ κυριεύοντες καὶ φορολογοῦντες κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην. ²⁴ νῦν οὖν ἐπέταξα ἀποκαλῶσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τοῦ οἰκοδομῆσαι τὴν πόλιν, καὶ προνοηθῆναι ὅπως μὴ δὲν παρὰ ταῦτα γίνηται, καὶ μὴ προβῇ ἐπὶ πλεον τὰ τῆς κακίας εἰς τὸ βασιλεῖς ἐνοχλῆσαι. ²⁵ τότε ἀναγνωσθέντων τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου γραφέντων Ράθυμος, καὶ Σαμελλῶς ὁ γραμματεὺς, καὶ οἱ τούτοις

συντασσομένοι, ἀναζεύξαντες εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ σπουδὴν μετ' ἵππου καὶ ὄχλου παρατάξεως, ἤρξαντο κωλύειν τοὺς οἰκοδομοῦντας. καὶ ἤρχει ἡ οἰκοδομὴ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐποίησε δοχὴν μεγάλην πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν, καὶ πᾶσι τοῖς οἰκογενέσιν αὐτοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς μεγιστᾶσι τῆς Μηθίδας καὶ τῆς Περσίδος, ² καὶ πᾶσι τοῖς σατραπαῖς καὶ στρατηγοῖς καὶ τοπαρχαῖς τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρις Αἰθιοπίας ἐν ταῖς ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις. ³ καὶ ἐφάγosan καὶ ἐπίσαν, καὶ ἐμπλήσθέντες ἀνέλυσαν. ὁ δὲ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἀνέλυσεν εἰς τὸν κοιτῶνα ἑαυτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ἔξυπνος ἐγένετο. ⁴ τότε οἱ τρεῖς νεανίσκοι οἱ σωματοφυλάκες οἱ φυλάσσοντες τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως, εἶπαν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον. ⁵ εἰπόμεν ἕκαστος ἡμῶν ἓνα λόγον, ὃς ὑπериσχύσει. καὶ οὐ ἔαν φανῇ τὸ ῥῆμα αὐτοῦ σοφώτερον τοῦ ἑτέρου, δώσει αὐτῷ Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς δωρεὰς μεγάλας, καὶ ἐπινίκια μέγала, ⁶ καὶ πορφύραν περιβαλῆσθαι, καὶ ἐν χρυσῷμασι πίνειν, καὶ ἐπὶ χρυσῷ καθέυδειν, καὶ ἄρμα χρυσοχαλινόν, καὶ κίθαριν βυσσίνην, καὶ μανιάκην περὶ τὸν τραχήλον, ⁷ καὶ δεύτερος καθιεῖται Δαρείου διὰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ, καὶ συγγενὴς Δαρείου κληθήσεται. ⁸ καὶ τότε γράψαντες ἕκαστος τὸν ἑαυτοῦ λόγον, ἐσφραγίσαντο καὶ ἔθηκαν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον Δαρείου τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπαν. ⁹ ὅταν ἐγερθῇ ὁ βασιλεὺς, δώσουσιν αὐτῷ τὸ γράμμα. καὶ ὃν ἂν κρίνῃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ τρεῖς μεγιστᾶνες τῆς Περσίδος ὅτι οὐ ὁ λόγος αὐτοῦ σοφώτερος, αὐτῷ δοθήσεται τὸ νίκος καθὼς γέγραπται. ¹⁰ ὁ εἰς ἔγραψεν, ὑπериσχύει ὁ οἶνος. ¹¹ ὁ ἕτερος ἔγραψεν, ὑπериσχύει ὁ βασιλεὺς. ¹² ὁ τρίτος ἔγραψεν, ὑπериσχύουσιν αἱ γυναῖκες, ὑπὲρ δὲ πάντα νικᾷ ἡ ἀλήθεια. ¹³ καὶ ὅτε ἐξηγέρθη ὁ βασιλεὺς, λαβόντες τὸ γράμμα ἔδωκαν αὐτῷ, καὶ ἀνέγνω. ¹⁴ καὶ ἔξαπο-

στεῖλα;

στείλας ἐκάλεσε πάντας τοὺς μεγιστᾶ-
νας τῆς Περσίδος καὶ τῆς Μηδείας,
καὶ τοὺς σατράπας καὶ στρατηγούς,
καὶ τοπάρχας καὶ ὑπάτους, καὶ ἐκάθι-
σεν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, καὶ ἀνεγνώ-
σθη τὸ γράμμα ἐνώπιον αὐτῶν. ¹⁵ καὶ
εἶπε. καλέσατε τοὺς νεανίσκους, καὶ
αὐτοὶ δηλώσουσι τοὺς λόγους ἑαυτῶν.
καὶ ἐκλήθησαν, καὶ εἰσῆλθουσιν. ¹⁶ καὶ
εἶπαν αὐτοῖς. ἀπαγγεῖλατε ἡμῖν περὶ
τῶν γεγραμμένων. καὶ ἤρξατο ὁ πρῶ-
τος ὁ εἶπας περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ οἴνου,
καὶ εἶπεν οὕτως. ¹⁷ ἄνδρες, πῶς ὑπερ-
ισχύει ὁ οἶνος; πάντας τοὺς ἀνθρώ-
πους; τοὺς πίνοντας αὐτὸν πλανᾷ, τὴν
διάνοιαν. ¹⁸ τοῦ τε βασιλέως καὶ τοῦ
ὀφθαλμοῦ ποιεῖ τὴν διάνοιαν μίαν, τὴν τε
τοῦ οἰκέτου καὶ τὴν τοῦ ἐλευθέρου, τὴν
τε τοῦ πένητος καὶ τὴν τοῦ πλουσίου.
¹⁹ καὶ πᾶσαν διάνοιαν μεταστρέφει
εἰς εὐωχίαν καὶ εὐφροσύνην, καὶ οὐ
μέμνηται πᾶσαν λύπην καὶ πᾶν ὀφεί-
λημα, ²⁰ καὶ πάσας καρδίας ποιεῖ
πλουσίας, καὶ οὐ μέμνηται βασιλέα
οὐδὲ πατρίπην. καὶ πάντα διὰ ταλάν-
των ποιεῖ λαλεῖν, ²¹ καὶ οὐ μέμνηται
ὅταν πίνωσιν φιλιάζειν φίλοις καὶ ἀδελ-
φοῖς, καὶ μετ' οὐ πολὺ σπῶνται τὰς
μαχαίρας. ²² καὶ ὅταν ἀπὸ τοῦ οἴνου
ἐγερωθῶσιν, οὐ μέμνηται ἃ ἐπραξαν.
²³ ὦ ἄνδρες, οὐχ ὑπερισχύει ὁ οἶνος,
ὅτι οὕτως ἀναγκάζει ποιεῖν; καὶ εἰ-
γήσεν οὕτως εἶπας.

ΚΕ Φ. Δ'.

Καὶ ἤρξατο ὁ δεῦτερος λαλεῖν, ὁ εἶ-
πας περὶ τῆς ἰσχύος τοῦ βασιλέως. ² ὦ
ἄνδρες, οὐχ ὑπερισχύουσιν οἱ ἄνθρω-
ποι, τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν κατα-
κρατοῦντες καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς;
³ ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπερισχύει καὶ κυριεύει
αὐτῶν καὶ δεσπόζει αὐτῶν, καὶ πᾶν ὃ
ἐὰν εἴπῃ αὐτοῖς, ἀνακούουσιν. ⁴ ἐὰν εἴ-
πῃ αὐτοῖς ποιῆσαι πόλεμον ἕτερος
πρὸς τὸν ἕτερον, ποιοῦσιν. ἐὰν δὲ ἐξα-
ποστελῇ αὐτοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους,
βαδίζουσι καὶ κατεργάζονται τὰ ὄρη
καὶ τὰ τεῖχη καὶ τοὺς πύργους, ⁵ φο-
νεύουσι καὶ φονεύονται, καὶ τὸν λόγον
τοῦ βασιλέως οὐ παραβαίνουσιν. ἐὰν
δὲ νικῇσιν, τῷ βασιλεῖ κομίζουσι
πάντα, καὶ ἐὰν προνομήσωσι, καὶ τὰ

ἄλλα πάντα. ⁶ καὶ ὅσοι οὐ στρατεύον-
ται οὐδὲ πολεμοῦσιν ἀλλὰ γεωργοῦσι
τὴν γῆν, πάλιν ὅταν σπείρωσι θηρί-
σαντες ἀναφέρουσι, τῷ βασιλεῖ. καὶ
ἕτερος τὸν ἕτερον ἀναγκάζοντες ἀνα-
φέρουσι τοὺς φόρους τῷ βασιλεῖ, ⁷ καὶ
αὐτὸς εἰς μόνος ἐστίν. ἐὰν εἴπῃ ἀπο-
κτεῖναι, ἀποκτεννοῦσιν. ἐὰν εἴπῃ ἀφεί-
ναι, ἀφιοῦσιν. ⁸ εἶπεν πατάξαι, τύπτου-
σιν. εἶπεν ἐρμηῶσαι, ἐρμηοῦσιν. εἶπεν
οἰκοδομῆσαι, οἰκοδομοῦσιν. ⁹ εἶπεν ἐκ-
κόψαι, ἐκκοπτοῦσιν. εἶπε φυτεύσαι,
φυτεύουσι. ¹⁰ καὶ πᾶς ὁ λαὸς αὐτοῦ καὶ
αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἐνακούουσι. πρὸς
δὲ τούτοις, αὐτὸς ἀνάκειται ἐσθίει
καὶ πίνει καὶ καθεύδει, ¹¹ αὐτοὶ δὲ τη-
ροῦσι κύκλῳ περὶ αὐτόν. καὶ οὐ δύ-
ναιτο ἕκαστος ἀπελθεῖν, καὶ ποιεῖν
τὰ ἔργα αὐτοῦ, οὐδὲ παρακούουσιν
αὐτοῦ. ¹² ὦ ἄνδρες, πῶς οὐχ ὑπερ-
ισχύει ὁ βασιλεὺς, ὅτι οὕτως ἐπάκου-
στός ἐστι; καὶ εἰγήσεν. ¹³ ὁ δὲ τρίτος ὁ
εἶπας περὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῆς ἀλ-
θείας, οὗτός ἐστι Ζοροβάβελ, ἤρξατο
λαλεῖν. ἄνδρες, ¹⁴ οὐ μέγας ὁ βασι-
λεὺς, καὶ πολλοὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ
οἶνος ἰσχύει; τίς οὖν ὁ δεσπότης αὐτῶν,
ἢ τίς ὁ κυριεύων αὐτῶν; οὐχ αἱ γυ-
ναῖκες; ¹⁵ αἱ γυναῖκες ἐγέννησαν τὸν
βασιλέα καὶ πάντα τὸν λαὸν ὃς κυ-
ριεύει τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς, ¹⁶ καὶ
ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο, καὶ αὐταὶ ἐξέθρε-
ψαν αὐτοὺς τοὺς φυτεύσαντας τοὺς
ἀμπέλωνας ἐξ ὧν ὁ οἶνος γίνεται,
¹⁷ καὶ αὐταὶ ποιοῦσι τὰς στολάς τῶν
ἀνθρώπων, καὶ αὐταὶ ποιοῦσι δόξαν
τοῖς ἀνθρώποις, καὶ οὐ δύνανται οἱ
ἄνθρωποι χωρὶς τῶν γυναικῶν εἶναι.
¹⁸ ἐὰν δὲ συναγαγῶσι χρυσίον καὶ ἀρ-
γύριον καὶ πᾶν πρᾶγμα ὠραῖον, καὶ
ἰδῶσι γυναῖκα μίαν καλὴν τῷ εἶδει καὶ
τῷ κάλλει, ¹⁹ ταῦτα πάντα ἀφέντες τὸ
στόμα θεωροῦσιν αὐτήν, καὶ πάντες
αὐτήν αἰρετίζουσιν μᾶλλον ἢ τὸ χρυ-
σίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ πᾶν πρᾶγμα
ὠραῖον. ²⁰ ἄνθρωπος τὸν ἑαυτοῦ πα-
τέρα ἐγκαταλείπει ὃς ἐξέθρεψεν αὐτόν,
καὶ τὴν ἰδίαν χώραν, καὶ πρὸς τὴν
ἰδίαν γυναῖκα κολλᾶται, ²¹ καὶ μετὰ
τῆς γυναικὸς ἀφίρσι τὴν ψυχὴν, καὶ
οὕτε

οὔτε τὸν πατέρα μέμνηται, οὔτε τὴν μητέρα, οὔτε τὴν χώραν. ²² καὶ ἐντεῦθεν δεῖ ὑμᾶς γνῶναι, ὅτι αἱ γυναῖκες κυριεύουσιν ὑμῶν. οὐχὶ πονεῖτε, καὶ μοχθεῖτε, καὶ πάντα ταῖς γυναῖξιν δίδοτε καὶ φέρετε; ²³ καὶ λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος τὴν ὁμοφάειαν αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύεται ἐξοδεύειν καὶ ληστεύειν καὶ κλέπτειν, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν πλεῖν καὶ ποταμούς, ²⁴ καὶ τὸν λέοντα θεωρεῖ, καὶ ἐν σκότει βαδίζει. καὶ ὅταν κλέψῃ καὶ ἀρπάσῃ καὶ λωποδυτήσῃ, τῇ ἐρωμένῃ ἀποφέρει. ²⁵ καὶ πλείον ἀγαπᾷ ἄνθρωπος τὴν ἰδίαν γυναῖκα μᾶλλον ἢ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα. ²⁶ καὶ πολλοὶ ἀπενόηθησαν ταῖς ἰδίαις διανοαῖς διὰ τὰς γυναῖκας, καὶ δοῦλοι ἐγένοντο δι' αὐτάς, ²⁷ καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο καὶ ἐσφάλησαν καὶ ἡμάρτισαν διὰ τὰς γυναῖκας. ²⁸ καὶ νῦν οὐ πιστεύετε μοι; οὐχὶ μέγας ὁ βασιλεὺς τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ; οὐχὶ πᾶσαι αἱ χώραι εὐλαβούνται ἄψασθαι αὐτοῦ; ²⁹ ἐθεώρουν αὐτὸν καὶ Ἀπάμην τὴν θυγατέρα Βαρτάκου τοῦ θαυμαστοῦ, τὴν παλλακὴν τοῦ βασιλέως, καθήμενὴν ἐν δεξιᾷ τοῦ βασιλέως. ³⁰ καὶ ἀφαιρούσαν τὸ διάδημα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπιτιθοῦσαν ἐαυτῇ. καὶ ἐξῆρπυξε τὸν βασιλέα τῇ αριστερᾷ, ³¹ καὶ πρὸς τοῦτοισι ὁ βασιλεὺς χασκων τὸ στόμα ἐθεώρει αὐτήν. καὶ ἔαν προσγέλῃ αὐτῷ, γελᾷ. ἔαν δὲ πικρανθῇ ἐπ' αὐτὸν, κολακεύει αὐτήν, ὅπως διαλλαγῇ αὐτῷ. ³² ὦ ἄνδρες, πῶς οὐχὶ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες, ὅτι οὕτως πράσσουσιν; ³³ καὶ τότε ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ μεγιστᾶνες ἐβλεπον εἰς τὸν ἕτερον. καὶ ᾗξαστο λαλεῖν περὶ τῆς ἀληθείας. ³⁴ ἄνδρες, οὐχὶ ἰσχυραὶ αἱ γυναῖκες; μεγάλη ἡ γῆ, καὶ ὑψηλὸς ὁ οὐρανὸς, καὶ ταχὺ τὸ δρόμω ὁ ἥλιος, ὅτι στρέφεται ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάλιν ἀποτρέχει εἰς τὸν αὐτοῦ τόπον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ³⁵ οὐχὶ μέγας ὁς ταῦτα ποιεῖ; καὶ ἡ ἀλήθεια μεγάλη καὶ ἰσχυροτέρα παρὰ πάντα. ³⁶ πᾶσα ἡ γῆ τὴν ἀλήθειαν καλεῖ, καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὴν εὐλογεῖ, καὶ πάντα τὰ ἔργα σίεται καὶ τρέμει, καὶ οὐκ ἔστι μετ' αὐτῆς ἄδικον οὐδέν. ³⁷ ἄδι-

κος ὁ οἶνος, ἄδικος ὁ βασιλεὺς, ἄδικοι αἱ γυναῖκες, ἄδικοι πάντες οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄδικα πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν τὰ τοιαῦτα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια, καὶ ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῶν ἀπολούνται. ³⁸ καὶ ἡ ἀλήθεια μένει καὶ ἰσχύει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζῇ καὶ κρατεῖ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ³⁹ καὶ οὐκ ἔστι παρ' αὐτὴν λαμβάνειν πρόσωπα, οὐδὲ διάφορα, ἀλλὰ τὰ δίκαια ποιεῖ ἀπὸ πάντων τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν. καὶ πάντες εὐδοκοῦσι τοῖς ἔργοις αὐτῆς, ⁴⁰ καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ κρίσει αὐτῆς οὐδὲν ἄδικον. καὶ αὕτη, ἡ ἰσχύς, καὶ τὸ βασίλειον, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ ἡ μεγαλειότης τῶν πάντων αἰώνων. εὐλογητὸς ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας. ⁴¹ καὶ ἐσιώπησε τοῦ λαλεῖν. καὶ πᾶς ὁ λαὸς τότε ἐφώνησε. καὶ τότε εἶπον. μεγάλη ἡ ἀλήθεια, καὶ ὑπερισχύει. ⁴² τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ. αἰτήσαι ὁ θέλεις πλείω τῶν γεγραμμένων, καὶ δώσωμέν σοι ὃν τρόπον εὐρέθης σοφώτερος, καὶ ἐχόμενος μου καθήσῃ, καὶ συγγενῆς μου κληθήσῃ. ⁴³ τότε εἶπε τῷ βασιλεῖ. μνησθήτη τὴν εὐχὴν, ἣν ᾗξω, οἰκοδομῆσαι τὴν Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ τὸ βασίλειόν σου παρέλαβες, ⁴⁴ καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ληφθέντα ἐξ Ἱερουσαλήμ καὶ ἐκπέμψαι ἃ ἐχώρισε Κύρος, ὅτε ᾗξαστο ἐκποῦσαι Βαβυλῶνα, καὶ ᾗξαστο ἐξαποστεῖλαι ἐκεῖ. ⁴⁵ καὶ σὺ ᾗξω οἰκοδομῆσαι τὸν ναὸν ὃν ἐνεπύρισαν οἱ Ἰδουμαῖοι, ὅτε ἡρημώθη ἡ Ἰουδαία ὑπὸ τῶν Χαλδαίων. ⁴⁶ καὶ νῦν τοῦτό ἐστιν ὁ σε ἀξίω κύριε βασιλεῦ, καὶ ὁ αἰτοῦμαί σε, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μεγαλωσύνη ἡ παρὰ σοῦ. δέομαι οὖν ἵνα ποιήσῃς τὴν εὐχὴν, ἣν ᾗξω τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ, ποιήσας ἐκ στόματός σου. ⁴⁷ τότε ἀναστὰς Δαρείος ὁ βασιλεὺς κατεφίλησεν αὐτὸν, καὶ ἔγραψεν αἰτῶ τὰς ἐπιστολάς πρὸς πάντας τοὺς οἰκονόμους, καὶ τοπάρχας, καὶ στρατηγούς, καὶ σατράπας, ἵνα προπεμψῶσιν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ πάντας ἀναβαίνοντας οἰκοδομῆσαι τὴν Ἱερουσαλήμ. ⁴⁸ καὶ πᾶσι τοῖς τοπάρχεις ἐν κοίλῃ Συρίᾳ, καὶ Φοινίᾳ, καὶ τοῖς ἐν τῷ Λιβάνῳ ἔγραψεν ἐπιστολάς, μετα-

μεταφέρειν ξύλα κίδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὅπως οἰκοδομήσῃ μετ' αὐτοὺ τὴν πόλιν. ⁴⁹ καὶ ἔγραψε πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἀναβαίνουσιν ἀπὸ τῆς βασιλείας εἰς τὴν Ἰουδαίαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, πάντα δυνατόν, καὶ τοπαρχήν, καὶ σατράπην, καὶ οἰκονόμον μὴ ἐπέλευσεσθαι ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῶν, ⁵⁰ καὶ πᾶσαν τὴν χώραν, ἣν κρατοῦσιν, ἀφορολόγητον αὐτοῖς ὑπάρχειν. καὶ ἵνα οἱ Ἰδουμαῖοι ἀφίωσι τὰς κώμας, αἷς διακρατοῦσι τῶν Ἰουδαίων. ⁵¹ καὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ἱεροῦ δοθῆναι κατ' ἐνιαυτὸν τάλαντα εἴκοσι μέχρι τοῦ οἰκοδομηθῆναι. ⁵² καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὀλοκαυτώματα καρποῦσθαι καθ' ἡμέραν, καθὰ ἔχουσιν ἐντολήν, ἑπτακαίδεκα προσφέρειν ἄλλα τάλαντα, δέκα κατ' ἐνιαυτὸν. ⁵³ καὶ πᾶσι τοῖς προσβαίνουσιν ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας κτίσαι τὴν πόλιν, ὑπάρχειν τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς προσβαίνουσιν. ⁵⁴ ἔγραψε δὲ καὶ τὴν χορηγίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐν τίνι λατρεύουσιν ἐν αὐτῇ. ⁵⁵ καὶ τοῖς Λευίταις ἔγραψε δοῦναι τὴν χορηγίαν, ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἐπιτελεσθῇ ὁ οἶκος καὶ Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομηθῆναι. ⁵⁶ καὶ πᾶσι τοῖς φρουροῦσι τὴν πόλιν ἔγραψε δοῦναι αὐτοῖς κλήρους καὶ ὀψώνια. ⁵⁷ καὶ ἔξαπέστειλε πάντα τὰ σκευὴ ἃ ἔχωρισε Κύρος ἀπὸ Βαβυλώνης. καὶ πάντα ὅσα εἶπε Κύρος ποιῆσαι, καὶ αὐτὸς ἐπέταξε ποιῆσαι, καὶ ἔξαποστείλαι εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁵⁸ καὶ ὅτε ἐξῆλθεν ὁ νεανίσκος, ἄρας τὸ πρόσωπον εἰς τὸν οὐρανὸν ἐναντίον Ἱερουσαλὴμ εὐλόγησε τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ, λέγων. ⁵⁹ παρὰ σοῦ νίκη, καὶ παρὰ σοῦ ἡ σοφία, καὶ ἡ ὁδός, καὶ ἡ γὰρ σὸς οἰκέτης. ⁶⁰ εὐλογοῖς εἰ, ὃς ἔδωκας μοι σοφίαν, καὶ σὸς ὁμολογῶν δέσποτα τῶν πατέρων. ⁶¹ καὶ ἔλαβε τὰς ἐπιστολάς, καὶ ἐξῆλθε, καὶ ἦλθεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἀπήγγειλε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ πᾶσι. ⁶² καὶ εὐλόγησαν τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν, ὅτι ἔδωκεν αὐτοῖς ἄνεσιν καὶ ἀφρασί, ⁶³ ἀναβῆναι καὶ οἰκοδομῆσαι τὴν Ἱε-

ρουσαλὴμ καὶ τὸ ἱερὸν οὐ ὠνομάσθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ. καὶ ἐκωθωνίζοντο μετὰ μουσικῶν καὶ χαρᾶς ἡμέρας ἑπτά.

Κ Ε Φ. Ε'.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελέγησαν ἀναβῆναι ἀρχηγοὶ οἴκου πατριῶν κατὰ φυλὰς αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ θυγατέρες καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. ² καὶ Δαρείος συναπέστειλε μετ' αὐτῶν ἑπτακιστὸν χιλίοις ἕως τοῦ ἀποκαταστήσαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ μετ' εἰρήνης, καὶ μετὰ μουσικῶν τυμπάνων, καὶ αὐλῶν. ³ καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν παίζοντες, καὶ ἐποίησεν αὐτοὺς συναγαβῆναι μετ' ἐκείνων. ⁴ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀναβαίνόντων κατὰ πατριὰς αὐτῶν εἰς τὰς φυλὰς, ἐπὶ τὴν μεριδάρχίαν αὐτῶν. ⁵ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Φινεὲς, υἱοὶ Δαρῶν, Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ τοῦ Σαραίου καὶ Ἰωακὴμ ὁ τοῦ Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Δαυὶδ, ἐκ τῆς γενεᾶς Φαρές, φυλῆς δὲ Ἰουδα, ⁶ ὃς ἐλάλησεν ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως Περσῶν λόγους σοφοὺς ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ μηνὶ Νισὰν τοῦ πρώτου μηνός. ⁷ εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἀναβάντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς παροικίας, οὓς μετωκισεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνης εἰς Βαβυλῶνα, ⁸ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν λοιπὴν Ἰουδαίαν ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, οἱ ἐλθόντες μετὰ Ζοροβάβελ, καὶ Ἰησοῦ, Νεμίου, Ζαράιου, Ῥησαίου, Ἐννηέος, Μαρδοχαίου, Βελσάρου, Ασφαράσου, Ρελίου, Ροΐμου, Βαανᾶ, τῶν προηγουμένων αὐτῶν. ⁹ ἀριθμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ ἔθνους καὶ οἱ προηγούμενοι αὐτῶν. υἱοὶ Φόρος, δύο χιλιάδες καὶ ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο. υἱοὶ Σαφατ, τετρακόσιοι ἑβδομηκονταδύο. ¹⁰ υἱοὶ Ἀρές, ἑπτακόσιοι πεντηκονταεξί. ¹¹ υἱοὶ Φαᾶθ Μωᾶβ εἰς τοὺς υἱοὺς Ἰησοῦ καὶ Ἰωᾶβ, διςχιλίοι ὀκτακόσιοι δεκαδύο. ¹² υἱοὶ Ἡλὰμ, χιλιοὶ διακόσιοι πεντηκονταεσσαρες. υἱοὶ Ζαθουθ, ἑξακόσιοι ἑβδομηκονταπέντε. υἱοὶ Χορβέ, ἑπτα-

ἐπτακόσιοι πέντε. υἱοὶ Βανί, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ. ¹³ υἱοὶ Βηβαί, ἑξακόσιοι τριακοντατρεῖς. υἱοὶ Ἀργαί, χίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο. ¹⁴ υἱοὶ Ἀδωνικὰν, ἑξακόσιοι τριακονταεπτὰ. υἱοὶ Βαγοῦ, διςχίλιοι ἑξακόσιοι ἑξ. υἱοὶ Ἀδινού, τετρακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. ¹⁵ υἱοὶ Ἀτήρ Ἐζεκίου, ἑννεηκονταδύο. υἱοὶ Κιλάν, καὶ Ἀζηγάν, ἑξηκονταεπτὰ. υἱοὶ Ἀζαρού, τετρακόσιοι τριακονταδύο. ¹⁶ υἱοὶ Ἀννίς, ἑκατὸν εἰς. υἱοὶ Ἀρόμ, τριακονταδύο. υἱοὶ Βασσαι, τριακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. υἱοὶ Ἀρσιφουρίθ, ἑκατὸν δύο. ¹⁷ υἱοὶ Βαιτηρούς, τριςχίλιοι πέντε. υἱοὶ ἐκ Βαιθλωμών, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς. ¹⁸ οἱ ἐκ Νετωφάς, πεντηκονταπέντε. οἱ ἐξ Ἀναθωθ, ἑκατὸν πεντηκονταοκτώ. οἱ ἐκ Βαιθασμών, τεσσαρακονταδίο. ¹⁹ οἱ ἐκ Καριαθιρί, εἰκοσιπέντε. οἱ ἐκ Καφείρας, καὶ Βηρώγ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς. ²⁰ οἱ Χαδιασαι, καὶ Ἀμυίδιοι, τετρακόσιοι εἰκοσιδύο. οἱ ἐκ Κιραμᾶς καὶ Γαββῆς, ἑξακόσιοι εἰκοσι εἰς. ²¹ οἱ ἐκ Μακαλῶν, ἑκατὸν εἰκοσιδύο. οἱ ἐκ Βετολίω, πεντηκονταδύο. υἱοὶ Νιφίς, ἑκατὸν πεντηκονταεξ. ²² υἱοὶ Καλαμολάλου, καὶ Ὠνούς, ἑπτακόσιοι εἰκοσιπέντε. υἱοὶ Ἰερεχού, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. ²³ υἱοὶ Σανάας, τριςχίλιοι τριακόσιοι εἰς. ²⁴ οἱ ἱερεῖς οἱ υἱοὶ Ἰεδδού τοῦ Ἰησοῦ εἰς τοὺς νιούς Σανασιβ, ὀκτακόσιοι ἑβδομηκονταδύο. υἱοὶ Ἐμμηρουθ, διακόσιοι πεντηκονταδύο. ²⁵ υἱοὶ Φασσούρου, χίλιοι τεσσαρακονταεπτὰ. υἱοὶ Χαρμί, διακόσιοι δεκαεπτὰ. ²⁶ οἱ Αὐτίται οἱ υἱοὶ Ἰησοῦ, καὶ Καδορήλου, καὶ Βάννου, καὶ Σουδίου, ἑβδομηκοντατέσσαρες. ²⁷ οἱ ἱεροψάλται υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ. ²⁸ οἱ θυρωροὶ υἱοὶ Σαλούμ, υἱοὶ Ἀτάρ, υἱοὶ Τολμάν, υἱοὶ Λακούβ, υἱοὶ Ἀτητὰ, υἱοὶ Τωβίς, πάντες ἑκατὸν τριακονταεννέα. ²⁹ οἱ ἱερόδουλοι, υἱοὶ Ἡσαῦ, υἱοὶ Ἀσιφά, υἱοὶ Ταβῶθ, υἱοὶ Κηράς, υἱοὶ Σουδὰ, υἱοὶ Παλαίου, υἱοὶ Λαβανὰ, υἱοὶ Ἀγραβὰ, ³⁰ υἱοὶ Ἀκούδ, υἱοὶ Οὐτά, υἱοὶ Κητάβ, υἱοὶ Ἀκκαβὰ, υἱοὶ Συβαῖ, υἱοὶ Ἀνάν, υἱοὶ Καθουὰ, υἱοὶ

Γεδδούρ, ³¹ υἱοὶ Ἰαίρου, υἱοὶ Λαισάν, υἱοὶ Νοεβὰ, υἱοὶ Χασεβὰ, υἱοὶ Καζηρά, υἱοὶ Ὀζίου, υἱοὶ Φινοε, υἱοὶ Ἀσαρά, υἱοὶ Βασθαῖ, υἱοὶ Ἀσανά, υἱοὶ Μανί, υἱοὶ Ναφισί, υἱοὶ Ἀκούφ, υἱοὶ Ἀχιβὰ, υἱοὶ Ἀσουβ, υἱοὶ Παρακίμ, υἱοὶ Βασαλέμ, ³² υἱοὶ Μιεδδὰ, υἱοὶ Κουθὰ, υἱοὶ Χαρέα, υἱοὶ Βαρχονέ, υἱοὶ Σεράρ, υἱοὶ Θομοῖ, υἱοὶ Νασί, υἱοὶ Ἀτεφά. ³³ υἱοὶ παίδων Σαλωμών, υἱοὶ Ἀσσαφωῖθ, υἱοὶ Φαριρά, υἱοὶ Ἰειηλί, υἱοὶ Λοζών, υἱοὶ Ἰσαήλ, υἱοὶ Σαφῦτ, ³⁴ υἱοὶ Ἀγιά, υἱοὶ Φαχαριθ, υἱοὶ Σαβιή, υἱοὶ Σαρωθί, υἱοὶ Μισαίας, υἱοὶ Γὰς, υἱοὶ Ἀδδούς, υἱοὶ Σουβὰ, υἱοὶ Ἀφερῶ, υἱοὶ Βαρωδῖς, υἱοὶ Σαφάγ, υἱοὶ Ἀλλώμ. ³⁵ πάντες οἱ ἱερόδουλοι, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν παίδων Σαλωμών τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο. ³⁶ οὗτοι ἀναβάντες ἀπὸ Θερμελέθ, καὶ Θελρσας, ἡγούμενος αὐτῶν Χαρααθαλάν, καὶ Ἀαλάρ. ³⁷ καὶ οὐκ ἤδύναντο ἀπαγγεῖλαι τὰς πατριὰς αὐτῶν καὶ γενεὰς, ὥς ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ εἰσιν. υἱοὶ Ἀλάν τοῦ υἱοῦ τοῦ Βαενάν, υἱοὶ Νεκωδάν ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο. ³⁸ καὶ ἐκ τῶν ἱερέων οἱ ἐμποιοῦμενοι ἱερωσύνης, καὶ οὐχ εὐρέθσαν. υἱοὶ Ὀρδία, υἱοὶ Ἀβρῶς, υἱοὶ Ἰαδδού τοῦ λαβόντος Ἀνρίαν γυναικα τῶν θυγατέρων Φαζήλδαλου, καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. ³⁹ καὶ τούτων ζητηθείσης τῆς γενικῆς γραφῆς ἐν τῷ καταλοχισμῷ καὶ μὴ εὐρεθείσης, ἐχωρίσθησαν τοῦ ἱερατεῦν. ⁴⁰ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Νεκμίας καὶ Ἀθθαρίας, μὴ μετέχιν τῶν ἁγίων ἕως ἀναστῆ ἀρχιερεῖς ἐνδεδυμένοι τὴν δῆλωσην καὶ τὴν ἀλήθειαν. ⁴¹ οἱ δὲ πάντες Ἰσραὴλ ἦσαν ἀπὸ δωδεκαετοῦς καὶ ἐπάνω χωρὶς παίδων καὶ παιδισκῶν, μυριάδες τέσσαρες διςχίλιοι τριακόσιοι ἑξήκοντα. παῖδες τούτων καὶ παιδίσκαι ἑπτακιςχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτὰ. ψάλται καὶ ψαλτωδοὶ, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. ⁴² κάμηλοι τετρακόσιοι τριακονταπέντε, καὶ ἵπποι ἑπτακιςχίλιοι τριακονταεξ, ἡμίονοι διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε, ὑποζύγια πεντακιςχίλια πεντακόσια εἰκοσιπέντε. ⁴³ καὶ ἐκ τῶν ἡγου-

ἡγουμένων κατὰ τὰς πατριάς ἐν τῷ παραγίγεσθαι αὐτοὺς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ, τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἠΰξαντο ἐγείρει τὸν οἶκον ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ κατὰ τὴν αὐτῶν δύναμιν, ⁴⁴ καὶ δοῦναι εἰς τὸ ἱερὸν χρυσοῦς μνᾶς χιλίας καὶ ἀργυρίου μνᾶς πεντακισχιλίας, καὶ στολάς ἱεραικάς ἑκατόν. ⁴⁵ καὶ κατωκίσθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ τῇ χώρᾳ, οἷτε ἱεροψάλται, καὶ οἱ θυρωροὶ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν. ⁴⁶ ἐνστάτος δὲ τοῦ ἑβδόμου μηνός, καὶ ὄντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἑκάστου ἐν τοῖς ἰδίοις, συνήχθησαν ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ εὐρυχωρον τοῦ πρώτου πυλῶνος τοῦ πρὸς τὴν ἀνατολήν. ⁴⁷ καὶ καταστάς Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ τούτου ἀδελφοί, ἠτοιμάσαν τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ, ⁴⁸ προσεγγέκας ἐπ' αὐτοῦ ὀλοκαυτώσεις ἀκολουθῶν τοῖς ἐν τῇ Μωυσείῳ βίβλῳ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ διηγορευμένοις. ⁴⁹ καὶ ἐπισυνήχθησαν αὐτοῖς ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ κατῴρωσαν τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν, ὅτι ἐν ἔχθρᾳ ἦσαν αὐτοῖς. καὶ κατίσχυσαν αὐτοὺς παντὰ τὰ ἐθνη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀνέφερον θυσίας κατὰ τὸν καιρὸν, καὶ ὀλοκαυτώματα κυρίῳ τὸ πρωῒνόν καὶ τὸ δειλινόν. ⁵⁰ καὶ ἡγάγosan τὴν τῆς σκηνοπηγίας ἐορτήν, ὡς ἐπιτέτακται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ θυσίας καθ' ἡμέραν, ὡς προσήκον ἦν. ⁵¹ καὶ μετὰ ταῦτα προσφορὰς ἐν δαλεχισμοῦ, καὶ θυσίας σαββάτων καὶ νομηνιῶν καὶ ἐορτῶν πασῶν ἡγιασμένων. ⁵² καὶ ὅσοι ἠΰξαντο εὐχὴν τῷ θεῷ ἀπὸ τῆς νομηνίας τοῦ ἑβδόμου μηνός, ἤρξαντο προσφέρειν θυσίας τῷ θεῷ, καὶ ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ οὕτω ὠκοδόμητο. ⁵³ καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τέκτοσι, καὶ ποτὰ καὶ βρώσιν καὶ χάρῃα τοῖς Σιδωνίοις καὶ Τυρίοις εἰς τὸ παράγειν αὐτοὺς ἐκ τοῦ Λιβάνου ξύλα κέδρινα, διαφέρειν σχεδίας εἰς τὸν Ἰόππης λιμένα, κατὰ τὸ πρόσταγμα τὸ γραφέν αὐτοῖς παρὰ

Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως. ⁵⁴ καὶ τῷ δευτέρῳ ἔτι παραγενόμενος εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ μηνός δευτέρου, ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ, καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, καὶ πάντες οἱ παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, ⁵⁵ καὶ ἐθεμελίωσαν τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ τῇ νομηνίᾳ τοῦ δευτέρου μηνός, τοῦ δευτέρου ἑτάου, ἐν τῷ ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλὴμ. ⁵⁶ καὶ ἔστησαν τοὺς Λευῖτας ἀπὸ εἰκοσαετούς ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ κυρίου. καὶ ἔστη Ἰησοὺς, καὶ οἱ υἱοί, καὶ οἱ ἀδελφοί, καὶ Καθμιὴλ ὁ ἀδελφός, καὶ οἱ υἱοὶ Ἡμαδαβούν, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰωδὰ τοῦ Ἡλιαδοὺδ συν τοῖς υἱοῖς καὶ ἀδελφοῖς, πάντες οἱ Λευῖται ὁμοθυμαδὸν ἐργαζόμενοι, ποιοῦντες εἰς τὰ ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κυρίου. καὶ ὠκοδόμησαν οἱ οἰκοδομοὶ τὸν ναὸν τοῦ κυρίου. ⁵⁷ καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἐστολισμένοι μετὰ μουσικῶν καὶ σαλπίγγων, καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἀσάφ ἔχοντες τὰ κνύβαλα ὑμνοῦντες τῷ κυρίῳ, καὶ εὐλογοῦντες κατὰ Δαυὶδ βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ. ⁵⁸ καὶ ἐφώνησαν δι' ὕμνων εὐλογοῦντες τῷ κυρίῳ, ὅτι ἡ χρηστότης αὐτοῦ καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἐν παντὶ Ἰσραὴλ. ⁵⁹ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσάλπισαν καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ, ὑμνοῦντες τῷ κυρίῳ ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τοῦ οἴκου κυρίου. ⁶⁰ καὶ ἤλθοσαν ἐκ τῶν ἱερέων τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν προκαθημένων κατὰ τὰς πατριάς αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ ἑωρακότες τὸν πρὸ τούτου οἶκον πρὸς τὴν τούτου οἰκοδομήν μετὰ κλαυθμοῦ καὶ κραυγῆς μεγάλης, ⁶¹ καὶ πολλοὶ διὰ σαλπίγγων καὶ χαρᾶς μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ⁶² ὥστε τὸν λαὸν μὴ ἀκούειν τῶν σαλπίγγων διὰ τὸν κλαυθμὸν τοῦ λαοῦ. ὁ γὰρ ὄχλος ἦν ὁ σαλπίζων μεγάλως, ὥστε μακρόθεν ἀκούεσθαι. ⁶³ καὶ ἀκούσαντες οἱ ἐχθροὶ τῆς φυλῆς Ἰουδα καὶ Βενιαμίν, ἤλθοσαν ἐπιγινῶναι τίς ἡ φωνὴ τῶν σαλπίγγων, ⁶⁴ καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας οἰκοδομοῦσι τὸν ναὸν τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ. ⁶⁵ καὶ προσελθόντες τῷ Ζοροβάβελ,

H h

καὶ

καὶ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν πατριῶν, λέγουσιν αὐτοῖς, συνοικοδομήσωμεν ὑμῖν. ⁶⁶ ὁμοίως γὰρ ὑμῖν ἀκούομεν τοῦ κυρίου ὑμῶν, καὶ αὐτῷ ἐπιθύομεν ἀφ' ἡμερῶν Ἀσβακαφᾶς βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς μετήγαγεν ἡμᾶς· ἐνταῦθα. ⁶⁷ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοὺς καὶ οἱ ἡγούμενοι τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ. οὐχ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίῳ θεῷ ἡμῶν. ⁶⁸ ἡμεῖς γὰρ μόνοι οἰκοδομήσομεν τῷ κυρίῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἀπολούθως οἷς προσεταξεν ἡμῖν Κύριος ὁ βασιλεὺς Περσῶν. ⁶⁹ τὰ δὲ ἔθνη τῆς γῆς ἐπικοιμώμενα τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ πολιορκοῦντες, εἰργον τοῦ οἰκοδομῆναι. ⁷⁰ καὶ βουλὰς δημιουργοῦντες, καὶ συστάσεις ποιοῦμενοι, ἀπεκώλυσαν τοῦ ἀποτελεσθῆναι τὴν οἰκοδομὴν πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς τοῦ βασιλέως Κύρου. καὶ ἐβόησαν τῆς οἰκοδομῆς ἔτι δύο ἕως τῆς Δαρείου βασιλείας.

Κ Ε Φ. ζ'.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἔτι τῆς Δαρείου βασιλείας ἐπροφήτευσεν Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδῶ οἱ προφῆται ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτούς. ² τότε στάς Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδεκ, ῥῆξαντο οἰκοδομῆναι τὸν οἶκον τοῦ κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, συνόντων τῶν προφητῶν τοῦ κυρίου, βοηθούντων αὐτοῖς. ³ ἐν αὐτῷ τῷ χρόνῳ παρῆν πρὸς αὐτοὺς Σισίννης ὁ ἑπαρχὸς Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης καὶ οἱ συνεταῖροι, καὶ εἶπαν αὐτοῖς. ⁴ τίνος ὑμῖν συντάξαντος τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομεῖτε, καὶ τὴν στέγην ταύτην καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπιτελεῖτε; καὶ τίνες εἰσὶν οἰκοδόμοι οἱ ταῦτα ἐπιτελοῦντες; ⁵ καὶ ἔσχονσαν χάριν ἐπισκοπῆς γενομένης ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν παρὰ τοῦ κυρίου οἱ ποιεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, ⁶ καὶ οὐκ ἐκωλύθησαν τῆς οἰκοδομῆς, μέχρις οὗ ἀποσημανθῆναι Δαρείῳ περὶ αὐτῶν, καὶ προσφωνηθῆναι. ⁷ ἀντίγραφον ἐπιστολῆς ἧς ἔγραψε Δαρείῳ καὶ ἀπέστειλαν. Σι-

σίννης ὁ ἑπαρχὸς Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Σαθραβουζάνης, καὶ οἱ συνεταῖροι οἱ ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίᾳ ἡγέμοντες, βασιλεῖ Δαρείῳ χαίρειν. ⁸ πάντα γνωστά ἐστω τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ, ὅτι παραγεγόμενοι εἰς τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐλθόντες εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν, κατελάβομεν τῆς αἰχμαλωσίας τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ πόλει οἰκοδομοῦντας οἶκον τῷ κυρίῳ μέγαν, καινὸν διὰ λίθων ξυστῶν πολυτελῶν, ξυλῶν τιθεμένων ἐν τοῖς τοίχοις, ⁹ καὶ τὰ ἔργα ἐκεῖνα ἐπὶ σπουδῆς γινόμενα, καὶ εὐδοκούμενον τὸ ἔργον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ἐν πάσῃ δόξῃ, καὶ ἐπιμελείᾳ συντελούμενον. ¹⁰ τότε ἐπυνθανόμεθα τῶν πρεσβυτέρων τούτων, λέγοντες. τίνος ὑμῖν προστάξαντος οἰκοδομεῖτε τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ τὰ ἔργα ταῦτα θεμελιοῦτε; ¹¹ ἐπερωτήσαμεν οὖν αὐτούς, εἵνεκεν τοῦ γνωρίσαι σοι καὶ γράψαι σοι τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀφηγούμενους, καὶ τὴν ὀνοματογραφίαν ἡτοῦμεν αὐτοὺς τῶν προκαθηγουμένων. ¹² οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ἡμῖν, λέγοντες. ἐσμέν παῖδες τοῦ κυρίου τοῦ κτίσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ¹³ καὶ ὠκοδόμητο οἶκος ἔμπροσθεν ἐτῶν πλείωνων διὰ βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ, καὶ ἐπετετέλεσθη. ¹⁴ καὶ ἐπεὶ οἱ πατέρες ἡμῶν παραπικράναντες ἡμαρτον εἰς τὸν κύριον τοῦ Ἰσραὴλ τὸν οὐράνιον, παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλωνῶς βασιλέως τῶν Χαλδαίων. ¹⁵ τὸν τε οἶκον καθιέλοντες ἐνεπύρισαν, καὶ τὸν λαὸν ἡχμαλωτέυσαν εἰς Βαβυλῶνα. ¹⁶ ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἔτι βασιλεύοντος Κύρου χωρὰς Βαβυλωνίας ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς Κύρος τὸν οἶκον τοῦτον οἰκοδομῆσαι, ¹⁷ καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξηγεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπηρεάσατο αὐτὰ ἐν τῷ αὐτοῦ ναῷ, πάλιν ἐξηγεγκεν αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Βαβυλωνίᾳ, καὶ παρεδόθη Σαβανασσάρῳ Ζοροβάβελ τῷ ἐπαρχῳ ¹⁸ καὶ ἐπετάγη αὐτῷ, καὶ ἀπή-

νεγκε

νεγκε πάντα τὰ σκεύη ταῦτα ἀποθεῖναι ἐν τῷ ναῷ τῷ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν ναὸν τοῦ κυρίου οἰκοδομηθῆναι ἐπὶ τοῦ τόπου. ¹⁹ τότε ὁ Σαβανάσ-σαρος παραγενόμενος ἐνέβαλετο τοὺς θεμέλιους τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀπ' ἐκείνου μέχρι τοῦ νῦν οἰκοδομούμενος οὐκ ἔλαβε συντέλειαν. ²⁰ νῦν οὖν εἰ κρίνεται, βασιλεῦ, ἐπισκεπήτω ἐν τοῖς βασιλικαῖς βιβλιοφυλακίαις τοῦ Κύρου, ²¹ καὶ ἐὰν εὐρίσκῃτε μετὰ τῆς γνώμης Κυρίου τοῦ βασιλέως γενομένην τὴν οἰκοδομὴν τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ κρίνεται τῷ κυρίῳ βασιλεῖ ἡμῶν, προσ-φωνησάτω ἡμῖν περὶ τούτων. ²² τότε ὁ βασιλεὺς Δαρείος προσέταξεν ἐπισκέψασθαι ἐν τοῖς βιβλιοφυλακίαις τοῖς κειμένους ἐν Βαβυλῶνι, καὶ εὐρέθη ἐν Ἐκβατάνοις τῇ βαρεὶ τῇ ἐν Μηδείᾳ χώρα τόπος ἐκεῖ, ἐν ᾧ ὑπομνηματιστοτάδε. ²³ ἔτους πρώτου βασιλεύοντος Κυρίου βασιλεὺς Κύρος προσέταξε τὸν οἶκον τοῦ κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ οἰκοδομῆσαι, ὅπου ἐπιθύουσι διὰ πυρὸς ἐνδελεχοῦς, ²⁴ οὐ τὸ ὕψος πηγῶν ἐξήκοντα, πλάτος πηγῶν ἐξήκοντα διὰ δόμων λιθίνων ξυστῶν τριῶν, καὶ δόμου ξυλίνου ἐγχωρίου καὶ αἰνοῦ ἐνός, καὶ τὸ δαπάνημα δοθῆναι ἐκ τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ βασιλέως, ²⁵ καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ οἴκου κυρίου τὰ τε χρυσὰ καὶ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἀπήνεγκεν εἰς Βαβυλῶνα, ἀποκατασταθῆναι εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ, οὐ ἦν κείμενα, ὅπως τεθῇ ἐκεῖ. ²⁶ προσέταξε δὲ ἐπιμεληθῆναι Σισίννη ἐπαρχῷ Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνῃ, καὶ τοῖς συνεταῖροις, καὶ τοῖς ἀποτεταγμένοις ἐν Συρίᾳ καὶ Φοινίᾳ ἡγεμόσιν ἀπέχεσθαι τοῦ τόπου, ἑᾶσαι δὲ τὸν παῖδα κυρίου Ζοροβάβελ, ἐπαρχον δὲ τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, τὸν οἶκον τοῦ κυρίου ἐκείνον οἰκοδομῆν ἐπὶ τοῦ τόπου. ²⁷ καὶ ἐγὼ δὲ ἐπέταξα ὁλοσχερῶς οἰκοδομῆσαι καὶ ἀτενίσαι, ἵνα συμποιώσῃ τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, μέχρι τοῦ ἐπιτελεσθῆναι τὸν οἶκον τοῦ

κυρίου. ²⁸ καὶ ἀπὸ τῆς φορολογίας κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης ἐπιμελῶς σύνταξιν δίδοσθαι τούτοις τοῖς ἀνθρώποις εἰς θυσίαν τῷ κυρίῳ, Ζοροβάβελ ἐπαρχῷ εἰς ταύρους, καὶ κριοὺς, καὶ ἄρνας, ²⁹ ὁμοίως δὲ καὶ πυρὸν, καὶ ἄλλα, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον ἐνδελεχῶς κατ' ἐνιαυτὸν, καθὼς ἂν οἱ ἱερεῖς οἱ ἐν Ἱερουσαλήμ ὑπαγορεύσωσιν ἀναλίσκεισθαι καθ' ἡμέραν ἀναμφισβήτητως, ³⁰ ὅπως προσφέρωνται σπονδαὶ τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν παίδων, καὶ προσευχῶνται περὶ τῆς αὐτῶν ζωῆς, ³¹ καὶ προστάζει ἵνα ὅσοι ἐὰν παραβῶσι τι τῶν γεγραμμένων καὶ ἀκυρωσῶσι, ληφθῆναι ξύλον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ, καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρεμασθῆναι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἶναι βασιλικά. ³² διὰ ταῦτα καὶ ὁ κύριος, οὐ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπικέκληται ἐκεῖ, ἀγατίσαι πάντα βασιλέα καὶ ἔθνος, ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κωλύσαι ἢ κακοποιῆσαι τὸν οἶκον κυρίου ἐκείνον τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. ³³ ἐγὼ βασιλεὺς Δαρείος δεδογμاتيχα ἐπιμελῶς κατὰ ταῦτα γίνεσθαι.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Τότε Σισίννης ἐπαρχὸς κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ Σαθραβουζάνης καὶ οἱ συνεταῖροι κατακολουθήσαντες τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Δαρείου προσταγέσιν, ² ἐπέσταντο τῶν ἱερῶν ἔργων ἐπιμελέστερον συνεργούντες τοῖς πρεσβυτέροις τῶν Ἰουδαίων καὶ ἱεροσταταῖς. ³ καὶ εὐδοα ἐγένετο τὰ ἱερὰ ἔργα, προφητευόντων Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου τῶν προφητῶν. ⁴ καὶ συνετέλεσαν ταῦτα διὰ προσταγματος κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. καὶ μετὰ τῆς γνώμης τοῦ Κυρίου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρταξέρξου βασιλέων Περσῶν, ⁵ συνετέλεσθη ὁ οἶκος ὁ ἅγιος ἕως τρίτης καὶ εἰκαδὸς μηνὸς Ἀδαρ τοῦ ἔκτου ἔτους βασιλέως Δαρείου. ⁶ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας οἱ προστεθέντες ἀκολουθῶς τοῖς ἐν τῇ Μωυσείῳ βίβλῳ. ⁷ καὶ προσήνεγκαν εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ ἱεροῦ τοῦ κυρίου ταύρους ἑκατὸν, κριοὺς διακοσίους, ἄρνας τετρακοσίους,

Η h 2

⁸ χι-

⁸ χιμάρους ὑπὲρ ἁμαρτίας παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα πρὸς ἀριθμὸν, ἐκ τῶν φυλάρχων τοῦ Ἰσραὴλ δώδεκα. ⁹ καὶ ἐστῆσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται κατὰ φυλὰς ἐστολισμένοι ἐπὶ τῶν ἔργων κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ ἀκολουθῶς τῇ Μουσέως βίβλῳ, καὶ οἱ θυρωροὶ ἐφ' ἐκάστου πυλῶνος. ¹⁰ καὶ ἡγάγosan οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῶν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τὸ πάσχα ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνός, ὅτε ἡγνίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἅμα ¹¹ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ τῆς αἰχμαλωσίας, ὅτι ἡγνίσθησαν, ὅτι οἱ Λευῖται ἅμα πάντες ἡγνίσθησαν. ¹² καὶ ἔθυσan τὸ πάσχα πᾶσι τοῖς υἱοῖς τοῖς αἰχμαλωσίας καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερευσί, καὶ αὐτοῖς. ¹³ καὶ ἐγάγosan οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, πάντες οἱ χωρισθέντες ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων τῶν ἔθνων τῆς γῆς, ζητοῦντες τὸν κύριον. ¹⁴ καὶ ἡγάγosan τὴν ἑορτὴν τῶν ἀζύμων ἑπτὰ ἡμέρας εὐφραίνόμενοι ἔναντι κυρίου, ¹⁵ ὅτι μετέστρεψε τὴν βουλὴν τοῦ βασιλεῦς Ἀσσυρίων ἐπ' αὐτοῦς, κατισχύσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἔργα κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ μεταγενέστερος τούτων ἐστὶ, βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλεῦς προσέβη Ἑσδρας Ἀζαραίου, τοῦ Ζαχρίου, τοῦ Χελκίου, τοῦ Σαλήμον, ² τοῦ Σαδδούκου, τοῦ Ἀχιτῶβ, τοῦ Ἀμαρίου, τοῦ Ὀζίου, τοῦ Βοκκά, τοῦ Ἀβισαῖ, τοῦ Φινεῖς, τοῦ Ἑλεάζαρ, τοῦ Ἀαρὼν τοῦ ἱερέως τοῦ πρώτου. ³ οὗτος Ἑσδρας ἀνέβη ἐκ Βαβυλῶνος ὡς γραμματεὺς εὐφυῆς ὢν ἐν τῷ Μουσέως νόμῳ τῷ ἐκδεδομένῳ ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, ⁴ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς δόξαν εὐρόντος χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἀξιώματα αὐτοῦ. ⁵ καὶ συνανέβησαν ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ τῶν ἱερέων, καὶ Λευιτῶν, καὶ ἱεροψαλτῶν, καὶ θυρωρῶν, καὶ ἱεροδούλων εἰς Ἱερουσαλήμ, ⁶ ἔτους ἑβδόμου βασιλεύοντος Ἀρταξέρξου ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί. οὗτος ἐνιαυτὸς ἑβδόμος τῷ βασιλεῖ. ἔξιελθόντες γὰρ ἐκ Βαβυλῶνος τῇ νομηνίᾳ τοῦ πρώτου μηνός, παρεγένον-

το εἰς Ἱερουσαλήμ κατὰ τὴν δοθείσαν αὐτοῖς εὐοδίαν παρὰ τοῦ κυρίου ἐπ' αὐτῷ. ⁷ ὁ γὰρ Ἑσδρας πολλὴν ἐπιστήμην περιεῖχεν εἰς τὸ μηδὲν παραλεπεῖν τῶν ἐκ τοῦ νόμου κυρίου καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν, διδάξει πάντα τὸν Ἰσραὴλ δικαιοῦματα καὶ κρίματα. ⁸ προσπεσόντος δὲ τοῦ γραφέντος προστάγματος παρὰ Ἀρταξέρξου βασιλεῦς πρὸς Ἑσδραν τὸν ἱερέα καὶ ἀναγνώστην τοῦ νόμου κυρίου, οὗ ἐστὶν ἀντίγραφον τὸ ὑποκείμενον. ⁹ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἑσδρα τῷ ἱερεῖ καὶ ἀναγνώστῃ τοῦ νόμου κυρίου χαίρειν, ¹⁰ καὶ τὰ φιλάνθρωπα ἐγὼ κρίνας προσέταξα τοὺς βουλομένους ἐκ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων αἰρετίζοντας, καὶ τῶν ἱερέων, καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τῶνδε ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βασιλείᾳ συμπορεύεσθαί σοι εἰς Ἱερουσαλήμ. ¹¹ ὅσοι οὖν ἐνθυμούνται, συνεξορμασθῶσαν καθάπερ δέδοκται ἔμοι τε, καὶ τοῖς ἑπτὰ φίλοις συμβουλευταῖς, ¹² ὅπως ἐπισκέψωνται τὰ κατὰ τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλήμ ἀκολουθῶς ὡς ἔχει ἐν τῷ νόμῳ κυρίου. ¹³ καὶ ἀπενεγκεῖν δῶρα τῷ κυρίῳ τοῦ Ἰσραὴλ, ἃ ἠξάμην ἐγὼ τε καὶ οἱ φίλοι εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ πᾶν χρυσίον καὶ ἀργύριον ὃ ἐὰν εὕρηθῃ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Βαβυλωνίας τῷ κυρίῳ εἰς Ἱερουσαλήμ σὺν τῷ δειδωρημένῳ ὑπὸ τοῦ ἔθνους εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ κυρίου θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ ¹⁴ συναχθῆναι, τό τε χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰς τὰύρους καὶ κριοὺς καὶ ἄρνας, καὶ τὰ τουτοῖς ἀκολουθῶν, ¹⁵ ὥστε προσενεγκεῖν θυσίας τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ κυρίου θεοῦ αὐτῶν τὸ ἐν Ἱερουσαλήμ. ¹⁶ καὶ πάντα ὅσα ἐὰν βούλῃ μετὰ τῶν ἀδελφῶν σου ποιῆσαι χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, ἐπιτέλει κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ σου. ¹⁷ καὶ τὰ ἱερά σκευὴ τοῦ κυρίου, τὰ διδόμενά σοι εἰς τὴν χρεῖαν τοῦ ἱεροῦ τοῦ θεοῦ σου, ¹⁸ δώσεις ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γαζοφυλακίου. ¹⁹ κἀγὼ ἰδοὺ Ἀρταξέρξης βασιλεὺς προσέταξα τοῖς γαζοφύλαξι Συρίας καὶ Φοινίκης, ἵνα ὅσα ἐὰν ἀποστείλῃ Ἑσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης τοῦ νόμου τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐπιμελῶς διδώσιν αὐτῷ ἕως

ἕως ἀργυρίου ταλάντων ἑκατὸν, ²⁰ ὁμοίως δὲ καὶ ἕως πυροῦ κόρων ἑκατὸν, καὶ οἶνου μετρητῶν ἑκατὸν. ²¹ καὶ ἄλλα ἐκ πλήθους πάντα κατὰ τὸν τοῦ θεοῦ νόμον ἐπιτελεσθῆτω ἐπιμελῶς τῷ θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ἕνεκεν τοῦ μὴ γενέσθαι ὀργὴν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ. ²² καὶ ὑμῖν δὲ λέγεται ὅπως πᾶσι τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, καὶ ἱεροψάλταις καὶ θυρωροῖς καὶ ἱεροδούλοις καὶ πραγματικαῖς τοῦ ἱεροῦ τούτου μηδὲ μία φορολογία, μηδὲ ἄλλη ἐπιβουλή γίνηται, καὶ μηδένα ἔχειν ἐξουσίαν ἐπιβαλεῖν τι τούτοις. ²³ καὶ σὺ Ἑσδρα κατὰ τὴν σοφίαν τοῦ θεοῦ ἀνάδειξον κριτὰς καὶ δικαστὰς, ὅπως δικάζωσιν ἐν ὅλῃ Συρίᾳ καὶ Φοινίκῃ πάντας τοὺς ἐπισταμένους τὸν νόμον τοῦ θεοῦ σου, καὶ τοὺς μὴ ἐπισταμένους διδάξεις. ²⁴ καὶ πάντες ὅσοι ἂν παραβαίνωσι τὸν νόμον τοῦ θεοῦ σου καὶ τὸν βασιλικὸν, ἐπιμελῶς κολασθήσονται, ἐάν τε καὶ θανάτῳ, ἐάν τε καὶ τιμωρίᾳ, ἢ ἀργυρικῇ ζημίᾳ, ἢ ἀπαγωγῇ. ²⁵ καὶ εἶπεν Ἑσδρας ὁ γραμματεὺς· εὐλογητὸς μόνος· κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου, ὁ δὸς ταῦτα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ βασιλέως, δοξάσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²⁶ καὶ ἐμὲ ἐτίμησεν ἐναντίον τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν συμβουλευόντων, καὶ πάντων τῶν φίλων, καὶ μεγιστάνων αὐτοῦ. ²⁷ καὶ ἐγὼ εὐθαρσῆς ἐγενόμην κατὰ τὴν ἀντίληψιν κυρίου τοῦ θεοῦ μου, καὶ συνήγαγον ἄνδρας ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ὥστε συναναβῆναι μοι. ²⁸ καὶ οὗτοι οἱ προηγούμενοι κατὰ τὰς πατρίδας αὐτῶν καὶ τὰς μεριδαρχίας, οἱ ἀναβάντες μετ' ἐμοῦ ἐκ Βαβυλῶνος ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξεως τοῦ βασιλέως. ²⁹ ἐκ τῶν υἱῶν Φινεὶς, Γηρσὼν. ἐκ τῶν υἱῶν Ἰαθαμάρου, Γαμαλιήλ. ἐκ τῶν υἱῶν Λαυὶδ, Λαττούς ὁ Σεκενίου. ³⁰ ἐκ τῶν υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπεγραφῆσαν ἄνδρες ἑκατὸν πενήκοντα. ³¹ ἐκ τῶν υἱῶν Φαάθ Μωάβ, Ἐλιωνίας Ζαχαρίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι. ³² ἐκ τῶν υἱῶν Ζαθόης, Σεκενίας, Ἰεζήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες τριακόσιοι. ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδὶν, Ὁβηθ

Ἰωνάθον, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι πενήκοντα. ³³ ἐκ τῶν υἱῶν Ἥλαμ, Ἰεσίας Γοθολίου καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα. ³⁴ ἐκ τῶν υἱῶν Σαφατίου, Ζαχαρίας Μιχαήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα. ³⁵ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰωάβ, Ἀβαδίας, Ἰεζήλου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες διακόσιοι δεκαδύο. ³⁶ ἐκ τῶν υἱῶν Βανίας, Σαλιμωὶθ Ἰωσαφίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν. ³⁷ ἐκ τῶν υἱῶν Βαβί, Ζαχαρίας Βηβαί, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑκοσιοικτω. ³⁸ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀστάθ, Ἰωάννης Ἀκατὰν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑκατὸν δέκα. ³⁹ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀδωνικάμ, οἱ ἑσχατοὶ καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ἐλισαβὰ τοῦ Γεουήλ καὶ Σαμαίας, καὶ μετ' αὐτῶν ἄνδρες ἑβδομήκοντα. ⁴⁰ ἐκ τῶν υἱῶν Βαγῶ, Οὐθὶ ὁ τοῦ Ἰσταλκούρου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄνδρες ἑβδομήκοντα. ⁴¹ καὶ συνήγαγον αὐτοὺς ἐπὶ τὸν λεγόμενον Θερὰν ποταμὸν, καὶ παρεβέβαλον ἡμέρας τρεῖς αὐτόθι, καὶ κατέμαθον αὐτούς. ⁴² καὶ ἐκ τῶν ἱερέων καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν οὐκ εὐρών ἐκί. ⁴³ ἀπέστειλα πρὸς Ἐλιαζαρον, καὶ Ἰδουήλον, καὶ Μαϊὰ καὶ Μασημάν, καὶ Ἀλναθὰν, καὶ Σαμαϊάν, καὶ Ἰωριβον, Νάθαν, Ἐννατὰν, Ζαχαρίαν, καὶ Μοσόλλαμον τοὺς ἡγουμένους καὶ ἐπιστήμονας, ⁴⁴ καὶ εἶπα αὐτοῖς· ἔλθεῖν πρὸς Λοδδαῖον τὸν ἡγούμενον τὸν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ γαζοφυλακίου, ⁴⁵ ἐντεταλμένος αὐτοῖς διαλεχθῆναι Λοδδαίῳ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς ἐν τῷ τόπῳ γαζοφυλαξίν, ἀποστέλλαι ἡμῖν τοὺς ἱερατεύοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν. ⁴⁶ καὶ ἤγαγον ἡμῖν κατὰ τὴν κραταίαν χεῖρα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἄνδρας ἐπιστήμονας τῶν υἱῶν Μοολὶ τοῦ Λευὶ τοῦ Ἰσραὴλ Ἀσεβηβίαν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀδελφούς, ὄντας δέκα καὶ ὀκτώ. ⁴⁷ καὶ Ἀσιβίαν, καὶ Ἄννουον, καὶ Ὠσαϊάν ἀδελφὸν ἐκ τῶν υἱῶν Χανουναίου, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν εἴκοσι ἄνδρες. ⁴⁸ καὶ ἐκ τῶν ἱεροδούλων ὧν ἔδωκε Λαυὶδ, καὶ οἱ ἡγούμενοι εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν Λευιτῶν, ἱεροδούλους διακόσιους καὶ εἴκοσι. πάντων ἐσημάνθη

ἡ ὀνοματογραφία. ⁴⁹ καὶ εὐζάμην ἐκείνησιν τοῖς νεανίσκοις ἐναντι κυρίου ἡμῶν, ⁵⁰ ζητῆσαι παρ' αὐτοῦ εὐδοκίαν ἡμῶν τε καὶ τοῖς συνοῦσιν ἡμῖν, τέκνοις ἡμῶν, καὶ κτήνεσιν. ⁵¹ ἐνετράπην γὰρ αἰτῆσαι τὸν βασιλέα, πεζοὺς τε καὶ ἵππους, καὶ προπομπὴν ἐνεκεν ἀσφαλείας τῆς πρὸς τοὺς ἐναντιούμενους ἡμῖν. ⁵² εἶπαμεν γὰρ τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ κυρίου ἡμῶν ἔσται μετὰ τῶν ἐπιζητούντων αὐτὸν εἰς πᾶσαν ἐπανόρθωσιν. ⁵³ καὶ πάλιν ἐδέηθημεν τοῦ κυρίου ἡμῶν πάντα ταῦτα, καὶ ἐτύχομεν εὐλάτου. ⁵⁴ καὶ ἐχώρισα τῶν φυλάρχων τῶν ἱερέων ἄνδρας δεκάδύο, καὶ Ἑσρεβίαν καὶ Σαμίαν, καὶ μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἄνδρας δώδεκα. ⁵⁵ καὶ ἔστησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου ἡμῶν, ἃ ἐδωρήσατο ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ μεγιστάνες, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ. ⁵⁶ καὶ στήσας παρέδωκα αὐτοῖς ἀργυρίου τάλαντα ἑξακόσια πενήκοντα, καὶ σκεύη ἀργυρᾶ τάλαντων ἑκατὸν, καὶ χρυσίου τάλαντα ἑκατὸν, καὶ χρυσώματα εἰκοσι, καὶ σκεύη χαλκήκεα ἀπὸ χρηστοῦ χαλκοῦ στίλβοντα χρυσοειδῆ σκεύη δώδεκα. ⁵⁷ καὶ εἶπα αὐτοῖς. καὶ ὑμεῖς ἅγιοι ἔσθε τῷ κυρίῳ. καὶ τὰ σκεύη τὰ ἅγια, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὸ ἀργύριον, εὐχὴ τῷ κυρίῳ, κυρίῳ τῶν πατέρων ἡμῶν. ⁵⁸ ἀγρυπνεῖτε, καὶ φυλάσσετε ἕως τοῦ παραδοῦναι ὑμᾶς αὐτὰ τοῖς φυλάρχοις τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν, καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν τοῖς παστοφορίοις τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ⁵⁹ καὶ οἱ παραλαβόντες οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκεύη τὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἰσήνεγκαν εἰς τὸ ἱερόν τοῦ κυρίου. ⁶⁰ καὶ ἀναεὐξάντες ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Θερά τῇ δωδεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς ἕως εἰσῆλθωμεν εἰς Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ κυρίου ἡμῶν τὴν ἐφ' ἡμῖν. καὶ ἐβόρυσσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἐξόδου ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, καὶ ἦλθωμεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁶¹ καὶ γενομένης αὐτόθι ἡμέρας τρίτης, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ

σταθὲν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρεδόθη ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ἡμῶν Μαρμοθὶ Οὐρία ἱερεῖ, ⁶² καὶ μετ' αὐτοῦ Ἐλεάζαρ ὁ τοῦ Φινεὲς. καὶ ἦσαν μετ' αὐτοῦ Ἰωσαβδὸς Ἰησοῦ, καὶ Μωῦθ Σαβάννου. οἱ δὲ Λευῖται, πρὸς ἀριθμὸν καὶ ὅλην ἅπαντα. καὶ ἐγράφη πᾶσα ἡ ὁλὴ αὐτῶν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. ⁶³ οἱ δὲ παραγενόμενοι ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας προσήνεγκαν θυσίας τῷ θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ κυρίου, ταύρους δώδεκα ὑπὲρ παντὸς Ἰσραὴλ, κριοὺς ἐννεήκοντα, ἄρνas ἐβδομηκονταδύο, τράγους ὑπὲρ σωτηρίου δώδεκα, ἅπαντα θυσίαν τῷ κυρίῳ. ⁶⁴ καὶ ἀπέδωκαν τὰ προστάγματα τοῦ βασιλέως τοῖς βασιλικοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἐπαρχοῖς κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ ἐδόξασαν τὸ ἔθνος καὶ τὸ ἱερόν τοῦ κυρίου. ⁶⁵ καὶ τούτων τελεσθέντων προσήλθοσαν μοι οἱ ἡγούμενοι, λέγοντες. ⁶⁶ οὐκ ἐχώρισαν τὸ ἔθνος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἀρχόντες καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς καὶ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἑδῶν τῶν Χαναταίων, καὶ Χετταίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Ἰβουσαίων, καὶ Μωαβιτῶν, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ Ἰδουμαίων. ⁶⁷ συνώκησαν γὰρ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτῶν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ ἐπέμεινεν τὸ σπέρμα τὸ ἅγιον εἰς τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη τῆς γῆς, καὶ μετείχον οἱ προηγούμενοι καὶ οἱ μεγιστάνες τῆς ἀνομίας ταύτης ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ πράγματος. ⁶⁸ καὶ ἅμα τῷ ἀκοῦσαι με ταῦτα διέρρηξα τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱεράν ἐσθῆτα, καὶ κατέτιλα τοῦ τριχώματος τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος, καὶ ἐκάθισα σύννους καὶ περιλυπός. ⁶⁹ καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς με ὅσοι ποτὲ ἐπεκινούτο ἐπὶ τῷ ῥήματι κυρίου θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἐμοῦ πενθοῦντος ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ, καὶ ἐκαθήμην περιλυπός ἕως τῆς δειλινῆς θυσίας, ⁷⁰ καὶ ἐξεγεσθῆς ἐκ τῆς νηστείας, διεβόηγμένα ἔχων τὰ ἱμάτια καὶ τὴν ἱεράν ἐσθῆτα, κάμψας τὰ γόνατα, καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν κύριον, ἔλεγον. ⁷¹ κύριε, ἡσυχμαὶ καὶ ἐντέτραμμαὶ κατὰ πρόσωπόν σου. ⁷² αἱ γὰρ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐπλέονασαν ὑπὲρ τὰς

τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, καὶ αἱ ἄγνοιαὶ ἡμῶν υπερήνεγκαν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, ⁷³ ἔτι ἀπὸ τῶν χρόνων τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ἐσμέν ἐν μεγάλῃ ἁμαρτία ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ⁷⁴ καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν παρεδόθημεν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν, καὶ σὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ σὶν τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν, τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς εἰς ῥομφαίαν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ προνομὴν μετὰ αἰσχύνῃς μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας. ⁷⁵ καὶ νῦν κατα πόσον τι ἐγενήθη ἡμῖν ἕλκος παρὰ τοῦ κυρίου κυρίου, καταλειφθῆναι ἡμῖν ῥίζαν καὶ ὄνομα ἐν τῷ τόπῳ ἀγιάσματος σου; ⁷⁶ καὶ τοῦ ἀνακαλύψαι φωστῆρα ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, δοῦναι ἡμῖν τροφὴν ἐν τῷ καιρῷ τῆς δουλείας ἡμῶν; καὶ ἐν τῷ δουλεύειν ἡμᾶς οὐκ ἐγκατελείφθημεν ὑπὸ τοῦ κυρίου ἡμῶν, ⁷⁷ ἀλλὰ ἐποίησεν ἡμᾶς ἐν χάριτι ἐνώπιον τῶν βασιλέων Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν τροφὴν, ⁷⁸ καὶ δοξάσαι τὸ ἱερὸν τοῦ κυρίου ἡμῶν, καὶ ἐγεῖραι τὴν ἔρημον Σιών, δοῦναι ἡμῖν στερέωμα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ. ⁷⁹ καὶ νῦν τί ἐροῦμεν κύριε ἔχοντες ταῦτα; παρέβημεν γὰρ τὰ προτάγματατά σου, ἃ ἔδωκας ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν λέγων, ⁸⁰ ὅτι ἡ γῆ εἰς ἣν εἰσερχεσθε κληρονομήσαι, ἔστι γῆ μεμολυσμένη μολυσμῶ τῶν ἁλλογενῶν τῆς γῆς, καὶ τῆς ἀκαθαρσίας αὐτῶν ἐνέπλησαν αὐτήν. ⁸¹ καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ συνοικήσητε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν μὴ λάβητε τοὺς υἱοὺς ὑμῶν, ⁸² καὶ οὐ ζητήσητε εἰρηνεύσαι τὰ πρὸς αὐτοὺς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἵνα ἰσχύσαντες φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ κατακληρονομήσητε τοὺς τέκνους ὑμῶν ἕως αἰῶνος. ⁸³ καὶ τὰ συμβαίνοντα πάντα ἡμῖν γίνεται διὰ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ πονηρὰ, καὶ τὰς μεγάλας ἁμαρτίας ἡμῶν. σὺ γὰρ κύριε ὁ κοφίλας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ⁸⁴ ἔδωκας ἡμῖν ταυτένην ῥίζαν, πάλιν ἀνεκάμψαμεν παραβῆναι τὸν νόμον σου εἰς τὸ ἐπιμνησθῆναι τῇ ἀκαθαρσίᾳ τῶν ἔθνων τῆς γῆς. ⁸⁵ οὐχὶ ὠργίσθης ἡμῖν ἀπολέσαι ἡμᾶς, ἕως τοῦ μὴ καταλιπεῖν

ρίζαν καὶ σπέρμα καὶ ὄνομα ἡμῶν; ⁸⁶ κύριε τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθινός εἰ. κατελείφθημεν γὰρ ῥίζα ἐν τῇ σήμερον. ⁸⁷ ἰδοὺ νῦν ἐσμέν ἐνώπιόν σου ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν. οὐ γὰρ ἐστι στήναι ἐτι ἔμπροσθέν σου ἐπὶ τούτοις. ⁸⁸ καὶ ὅτε προσερχόμενος Ἐσδρα; ἀνθωμολογεῖτο κλαίων χαμαιπετῆς ἔμπροσθεν τοῦ ἱεροῦ, ἐπισυνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ὄχλος πολὺς σάδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, καὶ νεανίαι, κλανθμός γάρ ἦν μέγας ἐν τῷ πλήθει. ⁸⁹ καὶ φωνήσας Ἰερονίας Ἰεήλου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ εἶπεν. Ἐσδρα, ἡμεῖς ἡμάρτομεν εἰς τὸν κύριον. συνωκίσαμεν γυναῖκας ἁλλογενεῖς ἐκ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς. καὶ νῦν ἐστὶν ἐπάνω πᾶς Ἰσραὴλ. ⁹⁰ ἐν τούτῳ γινέσθω ἡμῖν ὀρκωμοσία πρὸς τὸν κύριον, ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναῖκας ἡμῶν τὰς ἐκ τῶν ἁλλογενῶν σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ὥς ἐκρίθη σοι, καὶ ὅσοι πειθαρχοῦσι τοῦ νόμου κυρίου. ⁹¹ ἀναστὰς ἐπιτέλει. πρὸς πᾶ γὰρ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ ἰσχὺν ποιῶν. ⁹² καὶ ἀναστὰς Ἐσδρας ὥρκισε τοὺς φυλάρχους τῶν ἱερέων καὶ Λευιτῶν παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ποιῆσαι κατὰ ταῦτα. καὶ ὤμωσαν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ἀναστὰς Ἐσδρας ἀπὸ τῆς αἰλῆς τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύθη εἰς τὸ παστοφόριον Ἰωνὰν τοῦ Ἑλιασβου, ² καὶ ἀνελπισθεὶς ἐκεῖ, ἄρτου οὐκ ἐγεύσατο οὐδὲ ὕδωρ ἔπιε, πενθῶν ἐπὶ τῶν ἀνομιῶν τῶν μεγάλων τοῦ πλήθους. ³ καὶ ἐγένετο κήρυγμα ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, συναχθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ, ⁴ καὶ ὅσοι ἂν μὴ ἀπαντήσωσιν ἐν δυοῖν ἢ τρισὶν ἡμέραις κατὰ τὸ κρίμα τῶν προκαθημένων πρεσβυτέρων, ἀνιερωθήσονται τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἁλλοτριωθήσεται ἀπὸ τοῦ πλήθους τῆς αἰχμαλωσίας. ⁵ καὶ ἐπισυνήχθησαν πάντες οἱ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν ἐν τρισὶν ἡμέραις εἰς Ἱερουσαλὴμ. οὗτος ὁ μὴν ἔννατος τῇ εἰκάδι τοῦ μηνός. ⁶ καὶ συνεκάθισαν πᾶν τὸ πλῆθος ἐν τῷ εὐρυκώρῳ τοῦ ἱεροῦ, τρέμοντες διὰ τὸν ἐνεστώτα χειμῶνα. ⁷ καὶ ἀναστὰς Ἐσδρας εἶπεν αὐτοῖς.

αὐτοῖς. ὑμεῖς ἡγομήσατε καὶ συνωκίσατε γυναῖξιν ἀλλογενεῖς, τοῦ προσθεῖναι ἀμαρτίας τῷ Ἰσραὴλ. ⁸ καὶ νῦν δότε ὁμολογίαν δόξαν τῷ κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν, ⁹ καὶ ποιήσατε τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ χωρίσθητε ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλογενῶν. ¹⁰ καὶ ἐφώνησεν ἅπαν τὸ πλῆθος, καὶ ἔπον μεγάλη τῇ φωνῇ. οὕτως ὡς εἰρηκας, ποιησόμεν. ¹¹ ἀλλὰ τὸ πλῆθος πολὺ καὶ ὥρα χειμερινή, καὶ οὐκ ἰσχύομεν σῆναι αἰθριοί. καὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡμέρας μίας οὐδὲ δύο. ἐπὶ πλεον γὰρ ἡμάρτομεν ἐν τούτοις. ¹² στήτωσαν δὲ οἱ προηγούμενοι τοῦ πλῆθους, καὶ πάντες οἱ ἐκ τῶν κατοικιῶν ἡμῶν ὅσοι ἔχουσι γυναῖκας ἀλλογενεῖς, παραγενθήτωσαν λαβόντες χρόνον, ¹³ ἕκαστου δὲ τόπου τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς κριτάς, ἕως τοῦ λύσαι τὴν ὀργὴν κυρίου ἀφ' ἡμῶν τοῦ πράγματος τούτου. ¹⁴ Ἰωνάθας Ἀζαήλου, καὶ Ἐζεκίας Θεωκανοῦ ἐπεδέξαντο κατὰ ταῦτα. καὶ Μοσὸλλαμος, καὶ Λευὶς, καὶ Σαββαταῖος συνεβράβευσαν αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ ἐποίησαν κατὰ πάντα ταῦτα οἱ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. ¹⁶ καὶ ἐπελέξατο αὐτῷ Ἑσδρας ὁ ἱερεὺς ἄνδρας ἡγουμένους τῶν πατριῶν αὐτῶν πάντας κατ' ὄνομα, καὶ συνεκλείσθησαν τῇ νομηνίᾳ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου, ἑτάσαι τὸ πρᾶγμα. ¹⁷ καὶ ἤχθη ἐπὶ πέρας τὰ κατὰ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπισυνέχοντας γυναῖκας ἀλλογενεῖς, ἕως τῆς νομηνίας τοῦ πρώτου μηνός. ¹⁸ καὶ εὐρέθησαν τῶν ἱερέων οἱ ἐπισυναχθέντες ἀλλογενεῖς γυναῖκας ἔχοντες, ¹⁹ ἐκ τῶν υἱῶν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδεκ, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Μαθθίᾳς, καὶ Ἐλεάζαρος, καὶ Ἰωριβος, καὶ Ἰωαθάνος. ²⁰ καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐκβαλεῖν τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐξίλασμον κριοὺς ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας αὐτῶν. ²¹ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐμμήρ, Ἀνανίας, καὶ Ζαβδαῖος, καὶ Μάνης, καὶ Σαμαῖος, καὶ Ἰερεὴλ, καὶ Ἀζαρίας. ²² καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Φαισοῦρ, Ἐλιωναῖς, Μασσίας, Ἰσμαῆλος, καὶ Ναθαναῆλος, καὶ Ὠκόδηλος, καὶ Σαλόας. ²³ καὶ ἐκ τῶν Λευιτῶν, Ἰωζαβάδος, καὶ Σεμεῖς, καὶ

Καΐος, οὗτός ἐστι Καλιτᾶς, καὶ Παθαῖος, καὶ Ἰούδας, καὶ Ἰωνάς. ²⁴ ἐκ τῶν ἱεροψαλτῶν, Ἐλιάσβεος, Βακχούρος, ²⁵ ἐκ τῶν θυρωρῶν, Σαλούμος, καὶ Τολβάνης. ²⁶ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῶν υἱῶν Φόρος, Ἰερμάς, καὶ Ἰεζίας, καὶ Μελχίας, καὶ Μαῆλος, καὶ Ἐλεάζαρος, καὶ Ἀσιβίας, καὶ Βαναίας. ²⁷ ἐκ τῶν υἱῶν Ἡλᾶ, Ματθανίας, Ζαχαρίας, καὶ Ἰεζριήλος, καὶ Ἰωαβδῖος, καὶ Ἰερεμῶθ, καὶ Αἰδίας. ²⁸ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ζαμῶθ, Ἐλιαδάς, Ἐλιάσιμος, Ὀθονίας, Ἰαριμῶθ, καὶ Σαβαθος, καὶ Ζεραλίας. ²⁹ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βηθαῖ, Ἰωάννης, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἰωζαβδος, καὶ Ἀμαθίας. ³⁰ ἐκ τῶν υἱῶν Μανὶ, Ὠλαμός, Μαμουχός, Ἰδαῖος, Ἰασούβος, καὶ Ἰασαήλος, καὶ Ἰερεμῶθ. ³¹ καὶ ἐξ υἱῶν Ἀδδὶ, Νάαθος, καὶ Μοοσίας, Λακκοῦνος, καὶ Ναῖδος, Ματθανίας, καὶ Σισθὴλ, καὶ Βαλνούος, καὶ Μανασσίας. ³² καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀνὰν, Ἐλιωνάς, καὶ Ἀσαΐας, καὶ Μελχίας, καὶ Σαββαῖος, καὶ Σίμων, Χοσαμαῖος. ³³ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἀσὺμ, Ἀλταναῖος, καὶ Ματταθίας, καὶ Σαβαναῖος, καὶ Ἐλιφαλάτ καὶ Μανασσῆς, καὶ Σεμεῖ. ³⁴ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Βαανὶ, Ἰερεμίας, Μομδῖος, Ἰσμαῆρος, Ἰουήλ, Μαβδαῖ, καὶ Πεδίας, καὶ Ἀνως, Ραβασίαν, καὶ Ἐνάσιβος, καὶ Μαμνιτάναιμος, Ἐλιάσις, Βαννός, Ἐλιαλὶ, Σομεῖς, Σιλεμίας, Ναθανίας, καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐζωρᾶ, Σεῖς, Ἐσρίλ, Ἀζαήλος, Σαματός, Ζαμβροῖ, Ἰώσηφος. ³⁵ καὶ ἐκ τῶν υἱῶν Ἐθμά, Μαζίτίας, Ζαβδαΐας, Ἡδαῖς, Ἰουήλ, Βαναίας. ³⁶ πάντες οὗτοι συνώκισαν γυναῖκας ἀλλογενεῖς, καὶ ἀπέλυσαν αὐτάς συν τέκνοις. ³⁷ καὶ κατώκησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῇ χώρᾳ τῇ νομηνίᾳ τοῦ μηνός τοῦ ἑβδόμου, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς κατοικίαις αὐτῶν. ³⁸ καὶ συνήχθη πᾶν τὸ πλῆθος ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ εὐρύχωρον τοῦ πρὸς ἀνατολάς τοῦ ἱεροῦ πυλῶνος, ³⁹ καὶ ἔπεν Ἑσδρα τῷ ἱερεὶ καὶ ἀναγνώστη. κόμισαι τὸν νόμον Μωυσῆ, τὸν παραδοθέντα ὑπὸ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ. ⁴⁰ καὶ ἐκόμισεν Ἑσδρας· ὁ ἀρχιερεὺς τὸν νόμον παντὶ τῷ

τῷ πλήθει ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως γυναϊκός, καὶ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν ἀκοῦσαι τοῦ νόμου, νομηνία τοῦ ἐβδόμου μηνός. ⁴¹ καὶ ἀνγίνωσκέν ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἱεροῦ πυλῶνος εὐρυχώρῳ, ἐξ ὀρθρου ἕως μέσης ἡμέρας, ἐνώπιον ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ ἐπέδωκαν πᾶν τὸ πλῆθος τὸν νοῦν εἰς τὸν νόμον. ⁴² καὶ ἔστη Ἑσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἀναγνώστης τοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ ξυλίνου βήματος τοῦ κατασκευασθέντος. ⁴³ καὶ ἔστησαν παρ' αὐτῷ Ματθαθίας, Σαμμουὺς, Ἀνανίας, Ἀζαρίας, Οὐρίας, Ἐζεκίας, Βαάλαμος ἐκ δεξιῶν. ⁴⁴ καὶ ἐξ ἐνωπύμων Φαλδαῖος, καὶ Μισαήλ, Μελχίας, Λωθάσουβος, Ναβαρίας, Ζαχαρίας. ⁴⁵ καὶ ἀναλαβὼν Ἑσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον τοῦ πλῆθους, προεκάθητο ἐπιδόξας ἐνώπιον πάντων, ⁴⁶ καὶ ἐν τῷ λῦσαι τὸν νόμον πάντες ὀρθοὶ ἔστησαν. καὶ εὐλόγησεν Ἑσδρας τῷ κυρίῳ θεῷ ὑψίστῳ θεῷ Σαβαῶθ παντοκράτορι, ⁴⁷ καὶ ἐπεφώνησε πᾶν τὸ πλῆθος, ἀμήν. καὶ ἄραντες ἄνω τὰς χεῖρας, προσπεσόντες ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ. ⁴⁸ Ἰησοῦς,

καὶ Ἀννιὸν, καὶ Σαραβίας, καὶ Ἰαδινὸς, καὶ Ἰάκουβος, Σαβαταῖος, Αὐταίας, Μαϊάννας, καὶ Καλίτας, Ἀζαρίας, καὶ Ἰωζαβδος, καὶ Ἀνανίας, Φαλίας οἱ Λευῖται, ἐδίδασκον τὸν νόμον τοῦ κυρίου, καὶ πρὸς τὸ πλῆθος ἀνγίνωσκον τὸν νόμον τοῦ κυρίου, ἐμφυσιοῦντες ἅμα τὴν ἀνάγνωσιν. ⁴⁹ καὶ εἶπεν Ἀθθαράτης Ἑσδρα τῷ ἀρχιερεῖ καὶ ἀναγνώστῃ καὶ τοῖς Λευῖταις τοῖς διδάσκουσιν τὸ πλῆθος ἐπὶ πάντας. ⁵⁰ ἡ ἡμέρα αὕτη ἐστὶν ἁγία τῷ κυρίῳ. καὶ πάντες ἐκλαῖον ἐν τῷ ἀκοῦσαι τοῦ νόμου. ⁵¹ βαδίσαντες οὖν φάγετε λιπασματα, καὶ πίνετε γλυκίσματα, καὶ ἀποστείλατε ἀποστολὰς τοῖς μὴ ἔχουσιν. ⁵² ἁγία γὰρ ἡ ἡμέρα τῷ κυρίῳ, καὶ μὴ λυπεῖσθε. ὁ γὰρ κυριος δοξάσει ὑμᾶς. ⁵³ καὶ οἱ Λευῖται ἐκέλευον παντὶ τῷ δήμῳ, λέγοντες. ἡ ἡμέρα αὕτη ἁγία, μὴ λυπεῖσθε. ⁵⁴ καὶ ὥχοντο πάντες φαγεῖν καὶ πίνειν καὶ εὐφραίνεσθαι, καὶ δοῦναι ἀποστολὰς τοῖς μὴ ἔχουσιν, καὶ εὐφρανθῆναι μεγάλως, ⁵⁵ ὅτι γὰρ ἐνεφυσιώθησαν ἐν τοῖς ῥήμασιν οἷς ἐδίδαχθησαν καὶ ἐπισυνήχθησαν.

Ε Σ Δ Ρ Α Σ Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ἔτι Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, τοῦ τελεσθῆναι λόγον κυρίου ἀπὸ στόματος Ἰερემίου, ἐξήγγειρε κύριος τὸ πνεῦμα Κυρίου βασιλέως Περσῶν, καὶ παρήγγειλε φωνὴν ἐν πάσῃ βασιλείᾳ αὐτοῦ, καὶ γε ἐν γραπτῷ, λέγων. ² οὕτως εἶπε Κύρος βασιλεὺς Περσῶν. πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἔδωκέ μοι κύριος ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αὐτὸς ἐπισκέψατο ἐπ' ἐμὲ τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον αὐτῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ τῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. ³ τίς ἐν ὑμῖν ἀπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; καὶ ἔσται ὁ θεὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται εἰς Ἱερουσαλὴμ τὴν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ οἰκοδομησάτω τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, αὐτὸς ὁ θεὸς ὁ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁴ καὶ πᾶς ὁ καταλιπό-

μενος ἀπὸ πάντων τῶν τόπων οὗ αὐτὸς παροικεῖ ἐκεῖ, καὶ λήμνεται αὐτὸν ἄνδρες τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐν ἀργυρίῳ, καὶ χρυσίῳ, καὶ ἀποσκευῇ, καὶ κτήνῃ μετὰ τοῦ ἔκουσίου εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁵ καὶ ἀνέστησαν ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῶν Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, πάντων ὧν ἐξήγγειρεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁶ καὶ πάντες οἱ κυκλόθεν ἐνίσχυσαν ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐν σκεύεσιν ἀργυρίου, ἐν χρυσῷ, ἐν ἀποσκευῇ, καὶ ἐν κτήνῃ, καὶ ἐν ξενίοις, κύρεξ τῶν ἔκουσίων. ⁷ καὶ ὁ βασιλεὺς Κύρος ἐξήνεγκε τὰ σκεύη οἴκου κυρίου, ἃ ἔλαβεν Ναβουχοδονόσορ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔδωκεν αὐτὰ ἐν οἴκῳ τοῦ αὐτοῦ.

αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἐξηνεγκαν αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐπὶ χεῖρα Μιθραδάτου Γασβαρηνοῦ, καὶ ἡρίθμησεν αὐτὰ τῷ Σασαβασάρ τῷ ἄρχοντι τοῦ Ἰουδα. ⁹ καὶ οὗτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν. ψυκτῆρες χρυσοῦ τριάκοντα, καὶ ψυκτῆρες ἀργυροῦ χίλιοι, παρηλλαγμένα ἑννέα καὶ εἰκοσι, ¹⁰ κροφουρῆς χρυσοῦ τριάκοντα, καὶ ἀργυροῦ διπλοὶ τετρακόσια δέκα, καὶ σκευὴ ἕτερα χίλια. ¹¹ πάντα τὰ σκευὴ τῷ χρυσῷ καὶ τῷ ἀργυρῷ πεντακίχλια τετρακόσια, τὰ πάντα ἀναβαίνοντα μετὰ Σασαβασάρ ἀπὸ τῆς ἀποικίας ἐκ Βαβυλώνος εἰς Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ οὗτοι οἱ υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβαίνοντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας, ἧς ἀπώκειν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνος εἰς Βαβυλώνα, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἰουδὰ ἀνὴρ εἰς πόλιν αὐτοῦ, ² οἱ ἦλθον μετὰ Ζοροβάβελ, Ἰησοῦς, Νεμίας, Σαραίας, Ρεμίας, Μαρδοχαῖος, Βαλασάν, Μασφάρ, Βαγουαί, Ρεοὺμ, Βαανὰ, ἀνδρῶν ἀριθμὸς λαοῦ Ἰσραὴλ. ³ υἱοὶ Φαρὲς, διςχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο. ⁴ υἱοὶ Σαφατία, τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο. ⁵ υἱοὶ Ἀριε, ἑπτακόσιοι ἑβδομηκονταπέντε. ⁶ υἱοὶ Φαάθ Μαάβ τοῖς υἱοῖς Ἰησουνὲ Ἰωάβ, διςχίλιοι ὀκτακόσιοι δεκαδύο. ⁷ υἱοὶ Αἰλαμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. ⁸ υἱοὶ Ζατθουά, ἑννακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. ⁹ υἱοὶ Ζακχού, ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα. ¹⁰ υἱοὶ Βανουί, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταδύο. ¹¹ υἱοὶ Βαβαί, ἑξακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. ¹² υἱοὶ Ἀγαδ, χίλιοι διακόσιοι εἰκοσιδύο. ¹³ υἱοὶ Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἐξηκονταεξί. ¹⁴ υἱοὶ Βαγυνέ, διςχίλιοι πεντηκονταεξί. ¹⁵ υἱοὶ Ἀδδιν, τετρακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. ¹⁶ υἱοὶ Ἀτὴρ τῷ Ἐζεκία ἐνενηκονταοκτώ. ¹⁷ υἱοὶ Βασσου, τριακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. ¹⁸ υἱοὶ Ἰωρὰ, ἑκατὸν δεκαδύο. ¹⁹ υἱοὶ Ἀσοῦμ, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. ²⁰ υἱοὶ Γαβέρ, ἐνενηκονταπέντε. ²¹ υἱοὶ Βεθλαέμ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς. ²² υἱοὶ Νετωφὰ, πεντηκονταεξί. ²³ υἱοὶ Ἀναθώθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ. ²⁴ υἱοὶ Ἀζμώθ, τεσσαρα-

κοντατρεῖς. ²⁵ υἱοὶ Κυριαθαρὶμ, Χαφρά καὶ Βηρώθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς. ²⁶ υἱοὶ τῆς Ῥαμὰ καὶ Γαβαὰ, ἑξακόσιοι εἰκοσιεῖς. ²⁷ ἄνδρες Μαχμὰς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο. ²⁸ ἄνδρες Βαιθὴλ καὶ Αἰά, τετρακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. ²⁹ υἱοὶ Ναβού, πεντηκονταδύο. ³⁰ υἱοὶ Μαγεβίς, ἑκατὸν πεντηκονταεξί. ³¹ υἱοὶ Ἡλαμάρ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. ³² υἱοὶ Ἡλάμ, τριακόσιοι εἰκοσιν. ³³ υἱοὶ Λοδαδί καὶ Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιπέντε. ³⁴ υἱοὶ Ἰεριχώ, τριακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. ³⁵ υἱοὶ Σενὰ, τριςχίλιοι ἑξακόσιοι τριάκοντα. ³⁶ καὶ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰεδουὰ τῷ οἰκῷ Ἰησοῦ, ἑννακόσιοι ἑβδομηκοντατρεῖς. ³⁷ υἱοὶ Ἐμμὴρ, χίλιοι πεντηκονταδύο. ³⁸ υἱοὶ Φασσοῦρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτὰ. ³⁹ υἱοὶ Ἡρέμ, χίλιοι ἑπτὰ. ⁴⁰ καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἰησοῦ καὶ Καδμὴλ τοῖς υἱοῖς Ὠδουῖα, ἑβδομηκοντατέσσαρες. ⁴¹ οἱ ἄδοντες υἱοὶ Ἀσαφ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ. ⁴² υἱοὶ τῶν πυλῶν, υἱοὶ Σέλλουμ, υἱοὶ Ἀτὴρ, υἱοὶ Τελμῶν, υἱοὶ Ἀκούβ, υἱοὶ Ἀτιτὰ, υἱοὶ Σωβαί, οἱ πάντες ἑκατὸν τριακονταεννέα. ⁴³ οἱ Ναθινίμ. υἱοὶ Σουθία, υἱοὶ Ἀσουφά, υἱοὶ Ταβωθ, ⁴⁴ υἱοὶ Κάδης, υἱοὶ Σιαά, υἱοὶ Φαδών, ⁴⁵ υἱοὶ Λαβανῶ, υἱοὶ Ἀγαβά, υἱοὶ Ἀκούβ, ⁴⁶ υἱοὶ Ἀγαβ, υἱοὶ Σέλαμ, υἱοὶ Ἀγάν, ⁴⁷ υἱοὶ Γεδδὴλ, υἱοὶ Γαὰρ, υἱοὶ Ραῖα, ⁴⁸ υἱοὶ Ραπών, υἱοὶ Νεκωδὰ, υἱοὶ Γαζέμ, ⁴⁹ υἱοὶ Ἀζώ, υἱοὶ Φασή, υἱοὶ Βασί, ⁵⁰ υἱοὶ Ἀσενά, υἱοὶ Μοουνίμ, υἱοὶ Νεφουσίμ, ⁵¹ υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀκουφά, υἱοὶ Ἀροῦρ, ⁵² υἱοὶ Βασιλῶθ, υἱοὶ Μασνδά, υἱοὶ Ἀραά, ⁵³ υἱοὶ Βαρκός, υἱοὶ Σισάρα, υἱοὶ Θεμὰ, ⁵⁴ υἱοὶ Νασθιέ, υἱοὶ Ἀτουφά, ⁵⁵ υἱοὶ δούλων Σαλωμών, υἱοὶ Σωταί, υἱοὶ Σαφρά, υἱοὶ Φαδουρά, ⁵⁶ υἱοὶ Ἰεηλά, υἱοὶ Λαρκών, υἱοὶ Γεδδὴλ, ⁵⁷ υἱοὶ Σαφατία, υἱοὶ Ἀτίλ, υἱοὶ Φαχεράθ, υἱοὶ Ἀσεβωίμ, υἱοὶ Ἡμεί. ⁵⁸ πάντες οἱ Ναθανίμ. καὶ υἱοὶ Ἀβδηηελμὰ, τριακόσιοι ἐνενηκονταδύο. ⁵⁹ καὶ οὗτοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ Θελμειλὲχ, Θελαρχσα, Χερουβ, Ἠδάν, Ἐμμὴρ, καὶ οὐκ ἔδυνάσθησαν τοῦ ἀναγγεῖλαι οἶκον πατριᾶς αὐτῶν καὶ σπέσμα

σπέρμα αὐτῶν εἰ ἐξ Ἰσραὴλ εἰσίν.
⁶⁰ υἱοὶ Δαλαΐα, υἱοὶ Βουά, υἱοὶ Τωβίου, υἱοὶ Νεκωδά, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο. ⁶¹ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων υἱοὶ Λαβία, υἱοὶ Ἀκκούς, υἱοὶ Βερζελλαῖ, ὃς ἔλαβεν ἀπὸ τῶν θυγατέρων Βερζελλαῖ τοῦ Γαλααδίτου γυναικα, καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν. ⁶² οὗτοι ἐζητήσαν γραφὴν αὐτῶν οἱ Μεθωσαιμ, καὶ οὐχ εὐρέθησαν, καὶ ἡγχισταυέθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας. ⁶³ καὶ εἶπεν Ἀθερσασθὰ αὐτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, ἕως ἀναστῆ ἱερεὺς τοῖς φωτίζουσιν καὶ τοῖς τελείοις. ⁶⁴ πᾶσα δὲ ἡ ἐκκλησία ὁμοῦ ὥσεί τέσσαρες μυριάδες διςχίλιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα, ⁶⁵ χωρὶς δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν, οὗτοι ἐπτακισχίλιοι τριακόσιοι τριακονταεπτὰ. καὶ οὗτοι ἄδοντες καὶ ἄδουσαι διακόσιοι. ⁶⁶ ἵπποι αὐτῶν, ἐπτακόσιοι τριακονταεξήμιονοι αὐτῶν, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. ⁶⁷ κάμηλοι αὐτῶν, τετρακόσιοι τριακονταπέντε. ὄνοι αὐτῶν, ἑκακισχίλιοι ἐπτακόσιοι εἰκοσι. ⁶⁸ καὶ ἀπὸ ἀρχόντων πατριῶν ἐν τῷ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἡκουσάσαντο εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ, τοῦ στήσαι αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ, ⁶⁹ ὥς ἡ δύναμις αὐτῶν, ἔδωκαν εἰς θησαυρὸν τοῦ ἔργου, χρυσίον καθαρὸν μναι ἐξ μυριάδης καὶ χίλια, καὶ ἀργυρίον μνᾶς πεντακισχιλίας, καὶ κόθωνοι τῶν ἱερέων ἑκατόν. ⁷⁰ καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ ἄδοντες, καὶ οἱ πυλωροὶ, καὶ οἱ Ναθινὴμ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἔφθασεν ὁ μὴν ὁ ἑβδόμος, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλεσιν αὐτῶν, καὶ συνίχθη ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς εἰς Ἱερουσαλὴμ. ² καὶ ἀνέστη Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἱερεῖς, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ᾠκοδομῆσαν τὸ θυσιαστήριον τοῦ Ἰσραὴλ, τοῦ ἀνενέγκαι ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν νόμῳ Μωυσὴ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ. ³ καὶ ἡτοίμασαν

τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ, ὅτι ἐν καταπλήξει ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τῶν λαῶν τῶν γαιῶν. καὶ ἀνέβη ἐπ' αὐτὸ ὀλοκαυτώσεις τῷ κυρίῳ τοπρῶ καὶ εἰς ἐσπέραν. ⁴ καὶ ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν σκηνῶν κατὰ τὸ γεγραμμένον, καὶ ὀλοκαυτώσεις ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἐν ἀριθμῷ ὡς ἡ κρίσις, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ. ⁵ καὶ μετὰ τοῦτο ὀλοκαυτώσεις ἐνδελειγισμοῦ, καὶ εἰς τὰς νομηνίας καὶ εἰς πᾶσας ἑορτάς τῷ κυρίῳ τὰς ἡγιασμένας, καὶ παντὶ ἑκουσιαζομένῳ ἐκοίσιον τῷ κυρίῳ. ⁶ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου ἤρξαντο ἀναφέρειν ὀλοκαυτώσεις τῷ κυρίῳ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ κυρίου οὐκ ἐθεμελιώθη. ⁷ καὶ ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις καὶ τοῖς τέκτοσι, καὶ βρωμάτα καὶ ποτὰ, καὶ ἔλαιον τοῖς Σιδωνίοις καὶ τοῖς Τυρίοις, ἐνέγκαι ξύλα κέδρινα ἀπὸ τοῦ Λιβάνου πρὸς θάλασσαν Ἰόππης, καὶ ἐπιχωρήσιν Κύρου βασιλέως Περσῶν ἐπ' αὐτούς. ⁸ καὶ ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τοῦ ἔλθεῖν αὐτοὺς εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐν μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἤρξατο Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ, καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ πάντες οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησαν τοὺς Λευῖτας ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἑπάνω ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ κυρίου. ⁹ καὶ ἔστη Ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Καθμιήλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας τὰ ἔργα ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ. υἱοὶ Ἡναδάδ, υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ Λευῖται. ¹⁰ καὶ ἐθεμελιώσαν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου. καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς ἑστολισμένοι ἐν σάλπιγγι, καὶ οἱ Λευῖται υἱοὶ Ἀσάφ ἐν κυμβάλοις τοῦ αἰνεῖν τὸν κύριον ἐπὶ χεῖρας Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ ἀπεκρίθησαν ἐν αὐτῷ καὶ ἀνθομολογήσει τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀγαθόν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ Ἰσραὴλ. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἐσήμεναι φωνῇ μεγάλῃ αἰνεῖν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τῇ θεμελιώσει τοῦ οἴκου κυρίου. ¹² καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν

καὶ

καὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἶδον τὸν οἶκον τὸν πρῶτον ἐν θεμελίωσιν αὐτοῦ, καὶ τοῦτον τὸν οἶκον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, ἔκλειον φωνῇ μεγάλη καὶ ὁ ὄχλος ἐν σμασίᾳ μετ' εὐφροσύνης τοῦ ὑψῶσαι ᾠδὴν. ¹³ καὶ οὐκ ἦν ὁ λαὸς ἐπιγινώσκων φωνὴν σημασίας τῆς εὐφροσύνης ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ λαὸς ἔκραύγασε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἡ φωνὴ ἤκούετο ἕως ἀπὸ μακρόθεν.

Κ Ε Φ. Δ.

Καὶ ἤκουσαν οἱ θλίβοντες Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν, ὅτι υἱοὶ τῆς ἀποικίας οἰκοδομοῦσιν οἶκον τῷ κυρίῳ θεῷ Ἰσραὴλ, ² καὶ ἤγγισαν πρὸς Ζοροβάβελ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν πατριῶν, καὶ εἶπον αὐτοῖς. οἰκοδομήσομεν μεθ' ὑμῶν, ὅτι ὡς ὑμεῖς ἐκζητοῦμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ αὐτῷ ἡμεῖς θυσιάσομεν ἀπὸ ἡμερῶν Ἀσαράδαν βασιλέως Ἀσσοῦρ τοῦ ἐνέγκαντος ἡμᾶς ὧδε. ³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ζοροβάβελ καὶ Ἰησοῦς καὶ οἱ κατάλοιποι τῶν ἀρχόντων τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ. οὐκ ἡμῖν καὶ ὑμῖν τοῦ οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ θεῷ ἡμῶν, ὅτι ἡμεῖς αὐτοὶ ἐπὶ τοσαυτὸ οἰκοδομήσομεν τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, ὡς ἐνετείλατο ἡμῖν Κύριος ὁ βασιλεὺς Περσῶν. ⁴ καὶ ἦν ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐκλύων τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ Ἰουδα, καὶ ἐνεδόξουν αὐτοὺς οἰκοδομεῖν, ⁵ καὶ μισθοῦμενοι ἐπ' αὐτοὺς βουλευόμενοι τοὺς διασκηδάσαι βουλὴν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας Κύρου βασιλέως Περσῶν, καὶ ἕως βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν. ⁶ καὶ ἐν βασιλείᾳ Ἀσσοῦρου, καὶ ἐν ἀρχῇ βασιλείας αὐτοῦ ἔγραψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκοῦντας Ἰουδα καὶ Ἰερουσαλὴμ. ⁷ καὶ ἐν ἡμέραις Ἀρθασασθᾶ ἔγραψεν ἐν εἰρήνῃ Μιθραδάτῃ Ταβέηλ καὶ τοῖς λοιποῖς συνδούλοις. πρὸς Ἀρθασασθᾶ βασιλέα Περσῶν ἔγραψεν ὁ φορολόγος γραφὴν Συριστὶ καὶ ἡρμηνευμένην. ⁸ Ρεοῦμ Βαλτὰμ καὶ Σαμψὰ ὁ γραμματεὺς ἔγραψαν ἐπιστολὴν μίαν κατὰ Ἰερουσαλὴμ τῷ Ἀρθασασθᾶ βασιλεῖ. ⁹ τάδε ἔκρινε Ρεοῦμ Βαλτὰν καὶ Σαμψὰ ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ κατάλοιποι σύνδουλοι ἡμῶν, Λειναῖοι, Ἀφασαθαχαῖοι, Ταρ-

γαλαῖοι, Ἀφασαῖοι, Ἀρχναῖοι, Βαβυλωνῖοι, Σουσαναχαῖοι, Δαναῖοι, ¹⁰ καὶ οἱ κατάλοιποι ἐθνῶν ὧν ἀπώκισεν Ἀσσεναφάρ ὁ μέγας καὶ ὁ τίμιος, καὶ κατῴκισεν αὐτοὺς ἐν πόλει τῆς Σομόρων καὶ τὸ κατάλοιπον πέραν τοῦ ποταμοῦ. ¹¹ αὕτῃ ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς, ἥς ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν. πρὸς Ἀρθασασθᾶ βασιλέα παῖδες σου ἄνδρες πέραν τοῦ ποταμοῦ. ¹² γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον εἰς Ἰερουσαλὴμ τὴν πόλιν τὴν ἀποστάτιν καὶ πονηράν, ἣν οἰκοδομοῦσι. καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς κατηρτισμένα εἰσὶ, καὶ θεμελίους αὐτῆς ἀνύψωσαν. ¹³ νῦν οὖν γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη ἀνοικοδομηθῇ, καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισθῶσι, φόροι οὐκ ἔσονται σοι, οὐδὲ δώσουσι. καὶ τοῦτο βασιλεὺς κακοποιεῖ, ¹⁴ καὶ ἀσχημοσύνην βασιλέως οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν ἰδεῖν. διὰ τοῦτο ἐπέμψαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν τῷ βασιλεῖ, ¹⁵ ἵνα ἐπισκέψῃται ἐν βίβλῳ ὑπομνηματισμοῦ τῶν πατέρων σου, καὶ εὐρήσῃς, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις ἀποστάτις, καὶ κακοποιούσα βασιλεῖς καὶ χώρας, καὶ φυγαδεῖαι δούλων γίνονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος, διὰ ταῦτα ἡ πόλις αὕτη ἡρημώθη. ¹⁶ γνωρίζομεν οὖν ἡμεῖς τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἂν ἡ πόλις ἐκείνη οἰκοδομηθῇ, καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισθῇ, οὐκ ἔστι σοι εἰρήνη. ¹⁷ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ρεοῦμ Βαλτὰμ καὶ Σαμψὰ γραμματεῖα καὶ τοὺς καταλοίπους συνδούλους αὐτῶν τοὺς οἰκοῦντας ἐν Σαμαρείᾳ καὶ τοὺς καταλοίπους πέραν τοῦ ποταμοῦ εἰρήνην. καὶ φησὶν. ¹⁸ ὁ φορολόγος ὃν ἀπέστειλατε πρὸς ἡμᾶς ἐκλήθη ἔμπροσθεν ἐμοῦ, ¹⁹ καὶ παρ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη, καὶ ἐπεσκέψαμεθα καὶ εὐραμεν, ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἀφ' ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖς ἐπαίρεται, καὶ ἀποστάσεις καὶ φυγαδεαὶ γίνονται ἐν αὐτῇ. ²⁰ καὶ βασιλεῖς ἰσχυροὶ ἐγένοντο ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐπικρατοῦντες ὅλης τῆς πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ φόροι πλήρεις καὶ μέρος δίδονται αὐτοῖς. ²¹ καὶ νῦν

θέτε

θέτε γνώμην, καταργῆσαι τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, καὶ ἡ πόλις ἐκείνη οὐκ οἰκοδομηθήσεται ἔτι. ²² ὅπως ἀπὸ τῆς γνώμης πεφυλαγμένοι ἦτε ἄνεσιν ποιῆσαι περὶ τούτου, μὴ ποτε πληθυνθῇ ἀφανισμὸς εἰς κακοποιήσιν βασιλεῦσι. ²³ τότε ὁ φορολόγος τοῦ Ἀρθασασθᾶ βασιλέως ἀνέγνω ἐνώπιον Ῥεῦμ Βαλτάμ καὶ Σαμψά γραμματέως καὶ συνδούλων αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύθησαν σπουδῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἰούδα, καὶ κατήργησαν αὐτοὺς ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει. ²⁴ τότε ἤρξατο τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἦν ἀρχοῦν ἕως δευτέρου ἔτους τῆς βασιλείας Δαρείου βασιλέως Περσῶν.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ προεφῆτευσεν Ἀγγαῖος ὁ προφήτης; καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδᾶ προφητεῖαν ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ὀνόματι θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτούς. ² τότε ἀνέστησαν Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδεκ, καὶ ἤρξαντο οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ μετ' αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ θεοῦ βοηθοῦντες αὐτοῖς. ³ ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς Θανθαναὶ ἑπαρχὸς πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σαθαρβουζαναὶ, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν, καὶ τοιάδε εἶπαν αὐτοῖς. τίς ἐθηκεν ὑμῖν γνώμην τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τούτου, καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι; ⁴ τότε ταῦτα εἶπosan αὐτοῖς. τίνα ἐστὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν οἰκοδομούντων τὴν πόλιν ταύτην; ⁵ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, καὶ οὐ κατήργησαν αὐτοὺς ἕως γνώμῃ τῷ Δαρείῳ ἀπηνέχθη. καὶ τότε ἀπέστειλεν τῷ φορολόγῳ ὑπὲρ τούτου ⁶ διασάφους ἐπιστολῆς, ἧς ἀπέστειλε Θανθαναὶ ὁ ἑπαρχὸς τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ Σαθαρβουζαναὶ, καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν Ἀφασαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ, Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ ⁷ ῥήμασιν ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν. καὶ ταδε γέγραπται ἐν αὐτῷ. Δαρείῳ τῷ βασιλεῖ εἰρήνη πᾶσα. ⁸ γνωστὸν ἔστω τῷ βασιλεῖ, ὅτι ἐπορεύθημεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν

χώραν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ τοῦ μεγάλου, καὶ αὐτοὶ οἰκοδομεῖται λίθοις ἐκλεκτοῖς, καὶ ξύλα ἐντίθεται ἐν τοῖς τοίχοις, καὶ τὸ ἔργον ἐκείνο ἐπιδεξίον γίνεται, καὶ εὐδοῦται ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. ⁹ τότε ἠρωτήσαμεν τοὺς πρεσβυτέρους ἐκείνους, καὶ οὕτως εἶπαμεν αὐτοῖς. τίς ἐθηκεν ὑμῖν γνώμην τὸν οἶκον τούτου οἰκοδομῆσαι, καὶ τὴν χορηγίαν ταύτην καταρτίσασθαι; ¹⁰ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἠρωτήσαμεν αὐτοὺς γνωρίσαι σοι, ὥστε γράψαι σοι τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀρχόντων αὐτῶν. ¹¹ καὶ τοιοῦτο τὸ ῥῆμα ἀπεκρίθησαν ἡμῖν, λέγοντες. ἡμεῖς ἐσμεν δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, καὶ οἰκοδομοῦμεν τὸν οἶκον ὃς ἦν ὠκοδομημένος πρὸ τούτου ἔτη πολλὰ, καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ μέγα ὠκοδομησεν αὐτόν, καὶ κατηρτίσαστο αὐτόν αὐτοῖς. ¹² ἀφοτε δὲ παρώργισαν οἱ πατέρες ἡμῶν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος τοῦ Χαλδαίου, καὶ τὸν οἶκον τούτου καταέλυσε, καὶ τὸν λαὸν ἀπώκισεν εἰς Βαβυλῶνα. ¹³ ἀλλ' ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Κύρος ὁ βασιλεὺς ἔδετο γνώμην τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τούτου οἰκοδομηθῆναι. ¹⁴ καὶ τὰ σκεῦη τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ τὰ χρυσὰ καὶ τὰ ἀργυρὰ, ἃ Ναβουχοδονόσορ ἐξήνεγκεν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπῆνεγκεν αὐτὰ εἰς τὸν ναὸν τοῦ βασιλέως, ἐξήνεγκεν αὐτὰ Κύρος ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ βασιλέως καὶ ἔδωκε τῷ Σαβανασάρ τῷ θησαυροφύλακι, τῷ ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ, ¹⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ. πάντα τὰ σκεῦη λάβε καὶ πορεύου, θές αὐτὰ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν. ¹⁶ τότε Σαβανασάρ ἐκείνος ἦλθε καὶ ἔδωκε θμελίους τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τότε ἕως τοῦ νῦν ὠκοδομηθῇ, καὶ οὐκ ἐτελέσθη. ¹⁷ καὶ νῦν εἰ ἐπὶ τὸν βασιλεῖα ἀγαθὸν, ἐπισκεπήτω ἐν τῷ οἴκῳ τῆς γάξης τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος, ὅπως γνῶς ὅτι ἀπὸ βασιλέως Κύρου ἐτέθη γνώμη οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἐκείνου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ γνοὺς ὁ βασιλεὺς

βασιλεὺς περὶ τούτου πεμψάτω πρὸς ἡμᾶς.

Κ Ε Φ. ζ'.

Τότε Δαρείος ὁ βασιλεὺς ἐθηκε γνῶ-
μην, καὶ ἐπεσκέψατο ἐν ταῖς βιβλιο-
θήκαις ὅπου ἦ γὰρ καίται ἐν Βαβυ-
λώνι. ² καὶ εὗρέθη ἐν πόλει ἐν τῇ
βάρει κεφαλὴς μία, καὶ τούτο γεγραμ-
μένον ἐν αὐτῇ ὑπόμνημα. ³ ἐν ἔτει
πρώτῳ Κύρου βασιλέως. Κύρος ὁ βα-
σιλεὺς ἐθηκε γνῶμην περὶ οἴκου ἱεροῦ
θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. οἶκος οἰκο-
δομηθῆτω, καὶ τόπος οὗ θυσιάζουσι
τὰ θυσιάσματα. καὶ ἐθηκεν ἐπαρμα
ὑψος πῆγεις ἐξήκοντα, πλάτος αὐτοῦ
πῆγχειν ἐξήκοντα, ⁴ καὶ δόμοι λίθινοι
κραταιοὶ τρεῖς, καὶ δόμος ξύλινος εἷς,
καὶ ἡ δαπανὴ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως
δοθήσεται. ⁵ καὶ τὰ σκεύη οἴκου τοῦ
θεοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ Να-
βουχοδονόσορ ἐξηνεγκεν ἀπὸ τοῦ οἴκου
τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ ἐκόμισεν εἰς
Βαβυλώνα, καὶ δοθήτω καὶ ἀπελθέτω
εἰς τὸν ναὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ
τόπου οὗ ἐτέθη ἐν οἴκῳ τοῦ θεοῦ.
⁶ νῦν δώσατε ἐπαρχοὶ πέραν τοῦ πο-
ταμοῦ Σαθαρβουζαναῖ, καὶ οἱ σύνδου-
λοι αὐτῶν Ἀφασαχαῖοι οἱ ἐν τῷ πέ-
ραν τοῦ ποταμοῦ μακρὰν ὄντες ἐκεί-
θεν, ⁷ νῦν ἄφετε τὸ ἔργον οἴκου τοῦ
θεοῦ. οἱ ἀφηγούμενοι τῶν Ἰουδαίων
καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων οἴ-
κον τοῦ θεοῦ ἐκείνον οἰκοδομεῖτωσαν
ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἀπ' ἐμοῦ
γνώμη ἐτέθη, μή ποτέ τι ποιήσητε
μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν Ἰουδαίων
τοῦ οἰκοδομηθῆναι οἶκον τοῦ θεοῦ
ἐκείνον. καὶ ἀπὸ ὑπαρχόντων βασιλέως
τῶν φόρων πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐπι-
μειλὸς δαπάνη ἔστω διδομένη τοῖς ἀν-
δράσιν ἐκείνοις τὸ μὴ καταργηθῆναι,
⁹ καὶ ὁ ἂν ὑστέρημα. καὶ υἱοὺς βοῶν
καὶ κριῶν καὶ ἄμνους εἰς ὀλοκαυτώσεις
τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, πυροὺς, ἄλας,
οἶνον, ἔλαιον, κατὰ τὸ ῥῆμα ἱερέων
τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ ἔστω διδόμενον
αὐτοῖς, ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ὃ ἐὰν αἰτή-
σωσιν, ¹⁰ ἵνα ὡς ἐν εὐσθίας προσφέ-
ροντες τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ προσ-
εύχωνται εἰς ζωὴν τοῦ βασιλέως καὶ
υἱῶν αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη

γνώμη, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἀλλάξει
τὸ ῥῆμα τούτου, καθαιρεθήσεται ξύ-
λον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ὠρθω-
μένος πληθήσεται ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ὁ οἴ-
κος αὐτοῦ τὸ κατ' ἐμὲ ποιηθήσεται.
¹² καὶ ὁ θεὸς οὗ κατασκηνοῖ τὸ ὄνομα
ἐκεῖ, καταστρέψει πάντα βασιλεία καὶ
λαὸν ὃς ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀλ-
λάξει ἢ ἀφανίσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ
τὸν ἐν Ἱερουσαλήμ. ἐγὼ Δαρείος ἐθη-
κα γνώμην, ἐπιμελῶς ἔσται. ¹³ τότε
Θανθαναῖ ὁ ἐπαρχος πέραν τοῦ πο-
ταμοῦ, Σαθαρβουζαναῖ, καὶ οἱ σύν-
δουλοι αὐτοῦ, πρὸς ὃ ἀπέστειλε Δα-
ρείος βασιλεὺς, οὕτως ἐποίησαν ἐπιμε-
λῶς. ¹⁴ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰου-
δαίων ὠκοδομοῦσαν καὶ οἱ Λευῖται ἐν
προφητείᾳ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου,
καὶ Ζαχαρίου υἱοῦ Ἀδδώ. καὶ ἀνωκο-
δόμησαν καὶ κατηρτίσαντο ἀπὸ γνῶ-
μης θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ γνώμης
Κύρου καὶ Δαρείου καὶ Ἀρθασασθά
βασιλέων Περσῶν. ¹⁵ καὶ ἐτέλεσαν τὸν
οἶκον τούτον ἕως ἡμέρας τρίτης μηνὸς
Ἀδάρ, ὃ ἔστιν ἔτος ἕκτον τῆς βασι-
λείας Δαρείου τοῦ βασιλέως. ¹⁶ καὶ
ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἱ ἱερεῖς, καὶ
οἱ Λευῖται, καὶ οἱ κατάλοιποι υἱῶν
ἀποικισίας ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ
ἐν εὐφροσύνῃ. ¹⁷ καὶ προσήνεγκαν εἰς τὰ
ἐγκαίνια τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ μόσχους
ἑκατὸν, κριοὺς διακοσίους, ἄμνους τε-
τρακοσίους, χιμαῖρους αἰγῶν ὑπὲρ
ἁμαρτίας ὑπὲρ παντός Ἰσραὴλ δώδεκα
εἰς ἀριθμὸν φυλῶν Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ
ἔστησαν τοὺς ἱερεῖς ἐν διαιρέσεσιν αὐ-
τῶν, καὶ τοὺς Λευῖτας ἐν μερισμοῖς
αὐτῶν, ἐπὶ δουλείας θεοῦ ἐν Ἱερουσα-
λήμ, κατὰ τὴν γραφὴν βίβλου Μωυσῆ.
¹⁹ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ τῆς ἀποικισίας
τὸ πάσχα τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ
μηνὸς τοῦ πρώτου. ²⁰ ὅτι ἐκαθαρί-
σθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ Λευῖται ἕως εἰς
πάντες καθαροί. καὶ ἔσφαξαν τὸ πά-
σχα τοῖς πᾶσιν υἱοῖς τῆς ἀποικισίας
καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς ἱερεῦσι
καὶ ἑαυτοῖς. ²¹ καὶ ἔφαγον υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ τὸ πάσχα, οἱ ἀπὸ τῆς ἀποικι-
σίας, καὶ πᾶς ὁ χωριζόμενος τῆς ἀκα-
θαρίας ἐθνῶν τῆς γῆς πρὸς αὐτοὺς,
τοῦ ἐκζητῆσαι κύριον θεὸν Ἰσραὴλ.
²² καὶ

²² και ἐποίησαν τὴν ἑορτὴν τῶν ἄν-
μων ἑπτὰ ἡμέρας ἐν εὐφροσύνῃ, ὅτι
εὐφράνεν αὐτοὺς κυρίως, καὶ ἐπέστρε-
ψε καρδίαν βασιλέως Ἀσσοῦρ ἐπ' αὐ-
τοὺς κραταιῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐν
ἐργοῖς οἴκου τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν βασι-
λείᾳ Ἀρθασασθᾶ βασιλέως Περσῶν
ἀνέβη Ἑσδρας υἱὸς Σαραίου υἱοῦ Ἀ-
ζαρίου, υἱοῦ Χελκία, ² υἱοῦ Σειλὺμ,
υἱοῦ Σαδδοὺκ, υἱοῦ Ἀχιτωβ, ³ υἱοῦ
Σαμαρία, υἱοῦ Ἑσριά, υἱοῦ Μαρεῶθ,
⁴ υἱοῦ Ζαραῖα, υἱοῦ Ὀζίου, υἱοῦ Βοκ-
κί, ⁵ υἱοῦ Ἀβισουὲ, υἱοῦ Φινεῖς, υἱοῦ
Ἐλεάζαρ, υἱοῦ Ἀραὶν τοῦ ἱερέως τοῦ
πρώτου. ⁶ αὐτὸς Ἑσδρας ἀνέβη ἐκ
Βαβυλώνης, καὶ αὐτὸς γραμματεὺς
ταχὺς ἐν νόμῳ Μωυσῇ, ὃν ἔδωκε κύ-
ριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
ὁ βασιλεὺς, ὅτι χεὶρ κυρίου θεοῦ αὐ-
τοῦ ἐπ' αὐτόν ἐν πάσιν οἷς ἔζητει αὐ-
τός. ⁷ καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, καὶ ἀπὸ
τῶν Λευιτῶν, καὶ οἱ ἄδοντες, καὶ οἱ
πυλωροὶ, καὶ οἱ Ναθινίμ εἰς Ἱερουσα-
λὴμ ἐν ἔτει ἑβδόμῳ τῷ Ἀρθασασθᾶ
τῷ βασιλεῖ. ⁸ καὶ ἦλθosan εἰς Ἱερου-
σαλὴμ τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, τοῦτο τὸ
ἔτος ἑβδόμον τῷ βασιλεῖ. ⁹ ὅτι ἐν μᾶ-
του μηνὸς τοῦ πρώτου αὐτὸς ἐθεμε-
λίωσε τὴν ἀνάβασιν τὴν ἀπὸ Βαβυλώ-
νος. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ
πέμπτου ἦλθosan εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι
χεὶρ θεοῦ αὐτοῦ ἦν ἀγαθὴ ἐπ' αὐτόν.
¹⁰ ὅτι Ἑσδρας ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ
ζητῆσαι τὸν νόμον, καὶ ποιῆν καὶ δι-
δάσκειν ἐν Ἰσραὴλ προστάγματα καὶ
κοίματα. ¹¹ καὶ αὕτη ἡ διασαφής τοῦ
διατάγματος, οὗ ἔδωκεν Ἀρθασασθᾶ
τῷ Ἑσδρα τῷ ἱερεῖ τῷ γραμματεῖ βι-
βλίου λόγων ἐντολῶν κυρίου καὶ προσ-
ταγμάτων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.
¹² Ἀρθασασθᾶ βασιλεὺς βασιλέων Ἑσ-
δρα γραμματεῖ νόμου κυρίου τοῦ θεοῦ
τοῦ οὐρανοῦ. τετέλεστο λόγος καὶ ἡ
ἀπόκρισις. ¹³ ἀπ' ἐμοῦ ἐτέθη γνώμη,
ὅτι πᾶς ὁ ἐκονοιαζόμενος ἐν βασιλείᾳ
μου ἀπὸ λαοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἱερέων καὶ
Λευιτῶν πορευθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ,
μετὰ σοῦ πορευθῆναι. ¹⁴ ἀπὸ προσ-

ώπου τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἐπτά συμ-
βούλων ἀπεστάλη ἐπισκέψασθαι ἐπὶ
τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ νό-
μῳ θεοῦ αὐτῶν τῷ ἐν χειρὶ σου. ¹⁵ καὶ
εἰς οἶκον κυρίου ἀργύριον καὶ χρυσίον,
ὃ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ σύμβουλοι ἐκου-
σιάσθησαν τῷ θεῷ τοῦ Ἰσραὴλ τῷ ἐν
Ἱερουσαλὴμ κατασκευοῦντι. ¹⁶ καὶ πᾶν
ἀργύριον καὶ χρυσίον, ὃ, τι ἂν εὕρῃς
ἐν πάσῃ χώρᾳ Βαβυλώνης μετὰ ἐκονο-
σιασμοῦ τοῦ λαοῦ, καὶ ἱερέων τῶν
ἐκονοσιαζομένων εἰς οἶκον θεοῦ τὸν ἐν
Ἱερουσαλὴμ. ¹⁷ καὶ πάντα προσπο-
ρευόμενον τοῦτον ἐτοίμως ἔνταξον ἐν
βιβλίῳ τούτῳ, μόσχους, κριούς, ἄμνους,
καὶ θυσίας αὐτῶν, καὶ σπονδάς αὐ-
τῶν. καὶ προσοίσεις αὐτὰ ἐπὶ τοῦ θυ-
σιαστηρίου τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ ὑμῶν
τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹⁸ καὶ εἴτι ἐπὶ σέ
καὶ τοὺς ἀδελφούς σου ἀγαθυνθῇ ἐν
καταλοιπῷ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυ-
σίου ποιῆσαι, ὡς ἀρεστὸν τῷ θεῷ
ὑμῶν ποιήσατε. ¹⁹ καὶ τὰ σκεύη τὰ δι-
δόμενά σοι εἰς λειτουργίαν οἴκου θεοῦ
παράδος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν Ἱερου-
σαλὴμ. ²⁰ καὶ κατάλοιπον χρήας οἴ-
κου θεοῦ σου, ὃ ἂν φανῇ σοι δοῦναι
δώσεις ἀπὸ οἰκῶν γάζης βασιλέως
²¹ καὶ ἀπ' ἐμοῦ. ἔγω Ἀρθασασθᾶ βα-
σιλεὺς ἔθηκα γνώμην πάσαις ταῖς γά-
ζαις ταῖς ἐν πέτρᾳ τοῦ ποταμοῦ, ὅτι
πᾶν ὃ ἂν αἰτήσῃ ὑμᾶς Ἑσδρας ὁ ἱερεὺς
καὶ γραμματεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρα-
νοῦ, ἐτοίμως γινέσθω ²² ἕως ἀργυρίου
ταλάντων ἑκατὸν, καὶ ἕως πυροῦ κό-
ρων ἑκατὸν, καὶ ἕως οἴνου βατῶν ἑκα-
τὸν, καὶ ἕως ἐλαίου βατῶν ἑκατὸν,
καὶ ἄλλας οὐ οὐκ ἔστι γραφῇ. ²³ πᾶν
ὃ ἔστιν ἐν γνώμῃ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ,
γινέσθω. προσέχετε μῆτις ἐπιχειρήσῃ
εἰς τὸν οἶκον θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, μή
ποτε γένηται ὀργὴ ἐπὶ τὴν βασιλείαν
τοῦ βασιλέως καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ.
²⁴ καὶ ὑμῖν ἐγνωρίσται ἐν πᾶσι τοῖς
ιερεῦσι, καὶ τοῖς Λευίταις, ἄδουσι,
πυλωροῖς, Ναθινίμ, καὶ λειτουργοῖς
οἴκου θεοῦ τούτου, φόρος μὴ ἔστω σοι,
οὐκ ἐκονοσιάσεις καταδουλοῦσθαι αὐ-
τούς. ²⁵ καὶ σὺ Ἑσδρα, ὡς ἡ σοφία
τοῦ θεοῦ ἐν χειρὶ σου, κατάρστησον
γραμματαὶς καὶ κριτάς, ἵνα ὡς κρι-
νοῖς

νοντες παντὶ τῷ λαῷ τῷ ἐν πέρα τοῦ ποταμοῦ πᾶσι τοῖς εἰδόσι νόμον τοῦ θεοῦ σου, καὶ τῷ μὴ εἰδοτὶ γνωριεῖτε.
 26 καὶ πᾶς ὃς ἂν μὴ ἦ ποιῶν νόμον τοῦ θεοῦ καὶ νόμον τοῦ βασιλέως ἐτοίμως, τὸ κρίμαί ἐσται γινόμενον ἐξ αὐτοῦ, ἔαν τε εἰς θάνατον ἔαν τε εἰς παιδείαν ἔαν τε εἰς ζημίαν τοῦ βίου ἔαν τε εἰς παράδοσιν. 27 εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ τοῦ βασιλέως οὕτως, τοῦ δοξάσαι τὸν οἶκον κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ, 28 καὶ ἐπ' ἐμὲ ἔκλινεν ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῦ βασιλέως καὶ τῶν συμβούλων αὐτοῦ, καὶ πάντων τῶν ἀρχόντων τοῦ βασιλέως, τῶν ἐπηρμένων. καὶ ἐγὼ ἐκραταιώθην ὡς χεὶρ θεοῦ ἡ ἀγαθὴ ἐπ' ἐμὲ, καὶ συνῆξα ἀπὸ Ἰσραὴλ ἄρχοντας ἀναβῆναι μετ' ἐμοῦ.

Κ Ε Φ. Η.

Καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες πατριῶν αὐτῶν οἱ ὁδηγοὶ ἀναβαίνοντες μετ' ἐμοῦ ἐν βασιλείᾳ Ἀρθασασθᾶ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος. 2 ἀπὸ υἱῶν Φινεὲς, Γηρῶν. ἀπὸ υἱῶν Ἰθάμας, Δανιὴλ, ἀπὸ υἱῶν Δαυὶδ, Ἀττούς, 3 ἀπὸ υἱῶν Σαχανία, καὶ ἀπὸ υἱῶν Φόρος, Ζαχαρίας, καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ σύστρεμμα ἑκατὸν καὶ πενήκοντα. 4 ἀπὸ υἱῶν Φααθ Μωάβ, Ἐλιανὰ υἱὸς Σαραῖτα, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι τὰ ἀρσενικά. 5 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθόης Σχενίας υἱὸς Ἀζιὴλ, καὶ μετ' αὐτοῦ τριακόσια τὰ ἀρσενικά. 6 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀδιν, Ὠβηθ υἱὸς Ἰωνάθαν, καὶ μετ' αὐτοῦ πενήκοντα τὰ ἀρσενικά. 7 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡλām, Ἰσαῖας υἱὸς Ἀθελία, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά. 8 καὶ ἀπὸ υἱῶν Σαφατία, Ζαβαδίας υἱὸς Μιχαὴλ, καὶ μετ' αὐτοῦ ὀγδοήκοντα τὰ ἀρσενικά. 9 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωάβ, Ἀβαδία υἱὸς Ἰεὺλ, καὶ μετ' αὐτοῦ διακόσιοι δεκαοκτὼ τὰ ἀρσενικά. 10 καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Βαανί, Σελιμουθ υἱὸς Ἰωσεφία, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν ἐξήκοντα τὰ ἀρσενικά. 11 καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβί, Ζαχαρίας υἱὸς Βαβί, καὶ μετ' αὐτοῦ εἰκοσιοκτὼ τὰ ἀρσενικά. 12 καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀσγὰδ, Ἰωανάν υἱὸς Ἀκκατάν καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν δέκα τὰ ἀρσενικά. 13 καὶ ἀπὸ υἱῶν

Ἀδωνικάμ ἔσχατοι, καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Ἐλιφαλάτ, Ἰεὺλ, καὶ Σαμαῖτα, καὶ μετ' αὐτῶν ἐξήκοντα τὰ ἀρσενικά. 14 καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαγουαί, Οὐθαῖ καὶ Ζαβουδ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑβδομήκοντα τὰ ἀρσενικά. 15 καὶ συνῆξα αὐτοὺς πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν ἐρχόμενον πρὸς τὸν Εὐὶ, καὶ παρενεβάλομεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς, καὶ συνῆκα ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἀπὸ υἱῶν Λευὶ οὐκ εὗρον ἐκεῖ. 16 καὶ ἀπέστειλα τῷ Ἐλεάζαρ, τῷ Ἀριήλ, τῷ Σεμεῖα, καὶ τῷ Ἀλωναμ, καὶ τῷ Ἰαριβ, καὶ τῷ Ἐλνάθαμ, καὶ τῷ Ναθαν, καὶ τῷ Ζαχαρίᾳ, καὶ τῷ Μεσολλάμ, καὶ τῷ Ἰσαρίμ, καὶ τῷ Ἐλνάθαν συνιέντας. 17 καὶ ἐξήνεγκα αὐτοὺς ἐπὶ ἄρχοντας ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου, καὶ ἔσθηκα ἐν στόματι αὐτῶν λόγους λαλῆσαι πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τῶν Ἀθινιμ ἐν ἀργυρίῳ τοῦ τόπου, τοῦ ἐνέγκαι ἡμῖν ἄδοντας εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν. 18 καὶ ἤλθοσαν ἡμῖν, ὡς χεὶρ θεοῦ ἡμῶν ἀγαθὴ ἐφ' ἡμᾶς, ἀνὴρ σαχῶν ἀπὸ υἱῶν Μοολὶ, υἱοῦ Λευὶ, υἱοῦ Ἰσραὴλ. καὶ ἀρχὴν ἤλθον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δεκαοκτὼ, 19 καὶ τὸν Ἀσιβία, καὶ τὸν Ἰσαῖα ἀπὸ τῶν υἱῶν Μεραρί, ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ υἱοὶ αὐτοῦ εἴκοσι. 20 καὶ ἀπὸ τῶν Ναθινιμ, ὧν ἔδωκε Δαυὶδ καὶ οἱ ἄρχοντες εἰς δουλείαν τῶν Λευιτῶν Ναθινιμ διακόσιοι εἴκοσι, πάντες συνήχθησαν ἐν ὀνόμασι. 21 καὶ ἐκάλεσα ἐκεῖ νηστείαν ἐπὶ τὸν ποταμὸν Λοὺν, τοῦ ταπεινωθῆναι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ζητῆσαι παρ' αὐτοῦ ὁδὸν εὐθείαν ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν καὶ πάσῃ τῇ κτήσει ἡμῶν. 22 ὅτι ἡσχύνθην αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ βασιλέως δύναμιν καὶ ἱππεῖς σῶσαι ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθροῦ ἐν τῇ ὁδῷ, ὅτι εἶπαμεν τῷ βασιλεῖ, λέγοντες. χεὶρ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ πάντας τοὺς ζητοῦντας αὐτὸν εἰς ἀγαθόν, καὶ κράτος αὐτοῦ καὶ θυμὸς αὐτοῦ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐγκαταλείποντας αὐτόν. 23 καὶ ἐνηστεύσαμεν καὶ ἐξητήσαμεν παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν περὶ τούτου, καὶ ἐπήκουσεν ἡμῖν. 24 καὶ διέστειλα ἀπὸ ἀρχόντων τῶν ἱερέων δώδεκα τῷ Σαραῖτα, τῷ Ἀσαβία, καὶ μετ' αὐτῶν ἀπὸ ἀδελφῶν

φών

φῶν αὐτῶν δέκα. ²⁵ καὶ ἔσθησα αὐτοῖς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἀπαρχῆς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν, ἃ ὑψώσεν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ συμβουλοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ οἱ ευρισκόμενοι. ²⁶ καὶ ἔσθησα ἐπὶ χεῖρας αὐτῶν ἀργυρίου τάλαντα ἑξακόσια πεντήκοντα, καὶ σκεύη ἀργυροῦ ἑκατόν, καὶ τάλαντα χρυσοῦ ἑκατόν. ²⁷ καὶ χαφουρῇ χρυσοῖ εἴκοσι εἰς τὴν ὁδὸν χίλιοι, καὶ σκεύη χαλκοῦ στίλβοντος ἀγαθοῦ διάφορα ἐπιθυμητὰ ἐν χρυσοῖς. ²⁸ καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς ἅγιοι τῷ κυρίῳ, καὶ τὰ σκεύη ἅγια, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον ἐκούσια τῷ κυρίῳ θεῷ πατέρων ἡμῶν, ²⁹ ἀργυρνεῖτε καὶ τηρεῖτε ἕως στήτε ἐνώπιον ἀρχόντων τῶν ἱερέων καὶ τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν πατριαῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἰς σκηνὰς οἴκου κυρίου. ³⁰ καὶ ἐδέξαντο οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται σταθμὸν τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν σκευῶν, ἐνεγκύν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς οἶκον Θεοῦ ἡμῶν. ³¹ καὶ ἐξήραμεν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Αὐνὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου τοῦ ἐλθεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ. καὶ χεῖρ Θεοῦ ἡμῶν ἦν ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἐρύσαστο ἡμᾶς ἀπὸ χειρὸς ἐχθροῦ καὶ πολεμίου ἐν τῇ ὁδῷ. ³² καὶ ἦλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκαθίσταμεν ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς. ³³ καὶ ἐγενήθη τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ ἔσθησαμεν τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὰ σκεύη ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ χεῖρα Μεριμὼθ υἱοῦ Οὐρία τοῦ ἱερέως, καὶ μετ' αὐτοῦ Ἐλῆαζαρ υἱὸς Φινεὺς, καὶ μετ' αὐτῶν Ἰωζαβὰδ υἱὸς Ἰησοῦ, καὶ Νωαδία υἱὸς Βαναΐα οἱ Λευῖται, ³⁴ ἐν ἀριθμῷ καὶ ἐν σταθμῷ τὰ πάντα, καὶ ἐγραψα πᾶς ὁ σταθμὸς. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ³⁵ οἱ ἔλθόντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας υἱοὶ τῆς παροικίας προσήνεγκαν ὀλοκαυτώσεις τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ, μόσχους δώδεκα περὶ πατὸς Ἰσραὴλ, κριοὺς ἐνηκονταεξί, ἀμνοὺς ἑβδομηκονταεπτὰ, χιμᾶρους περὶ ἁμαρτίας δώδεκα, τὰ πάντα ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ. ³⁶ καὶ ἔδωκαν τὸ νόμισμα τοῦ βασιλέως τοῖς διοικηταῖς τοῦ βασιλέως καὶ ἐπάρχοις πέραν τοῦ ποταμοῦ. καὶ

ἔδοξασαν τὸν λαὸν καὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ὡς ἐτελέσθη ταῦτα, ἤγγισαν πρὸς μὲ οἱ ἄρχοντες, λέγοντες· οὐχ ἐχωρίσθη ὁ λαὸς Ἰσραὴλ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται ἀπὸ λαῶν τῶν γαιῶν ἐν μακρύμιασιν αὐτῶν, τῷ Χανανὶ ὁ Ἑθὶ, ὁ Φερεζὶ, ὁ Ἰεβουσί, ὁ Ἀμμωνί, ὁ Μωαβί, καὶ ὁ Μοσερί, καὶ ὁ Ἀμορρί, ² ὅτι ἐλάβοσαν ἀπὸ θυγατέρων αὐτῶν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. καὶ παρήχθη σπέερα τὸ ἅγιον ἐν λαοῖς τῶν γαιῶν, καὶ χεῖρ τῶν ἀρχόντων ἐν τῇ ἀσυνθείᾳ ταύτῃ ἐν ἀρχῇ. ³ καὶ ὡς ἤκουσα τὸν λόγον τοῦτον, διέρρηξα τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐπαλλόμην, καὶ ἐτίλλον ἀπὸ τῶν τριῶν τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἀπὸ τοῦ πωγωνός μου, καὶ ἐκαθήμην ἡρεμάζων. ⁴ καὶ συνηχῆσαν πρὸς μὲ πᾶς ὁ διώκων λόγον Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ ἀσυνθείᾳ τῆς ἀποικίας. κἀγὼ καθήμενος ἡρεμάζων ἕως τῆς θυσιᾶς τῆς ἑπερινῆς. ⁵ καὶ ἐν θυσίᾳ τῇ ἑσπερινῇ ἀνέστην ἀπὸ ταπεινώσεως μου. καὶ ἐν τῷ διαβῶνταί με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐπαλλόμην, καὶ κλίνω ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ἐκπετάζω τὰς χεῖράς μου πρὸς κυρίον τὸν Θεόν, ⁶ καὶ εἶπα· κύριε ἡσχύνθη καὶ ἐνετραπήν τοῦ ὑψῶσαι θεὸς μου τὸ πρόσωπόν μου πρὸς σέ, ὅτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν, καὶ αἱ πλημμελίαι ἡμῶν ἐμεγαλυνθήσαν ἕως εἰς τὸν οὐρανόν. ⁷ ἀπὸ ἡμερῶν πατέρων ἡμῶν ἔσμεν ἐν πλημμελείᾳ μεγάλῃ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν παρεδόθημεν ἡμεῖς καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν ἐν χειρὶ βασιλέων τῶν ἐθνῶν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν διαρπαγῇ καὶ ἐν αἰχύνῃ προσώπου ἡμῶν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ⁸ καὶ νῦν ἐπιμεινύσατο ἡμῖν ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλειπεῖν ἡμᾶς εἰς σωτηρίαν, καὶ δοῦναι ἡμῖν στήριγμα ἐν τόπῳ ἁγιάσματος αὐτοῦ, τοῦ φωτίσαι ὀφθαλμούς ἡμῶν καὶ δοῦναι ζωοποιήσιν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν. ⁹ ὅτι δούλοὶ ἔσμεν, καὶ ἐν τῇ δουλείᾳ ἡμῶν οὐκ ἐγκατέλειπεν ἡμᾶς κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ ἐκλινεν ἐφ' ἡμᾶς ἔλεος ἐνώπιον

ἐνώπιον βασιλέων Περσῶν, δοῦναι ἡμῖν ζωοποιήσιν τοῦ ὑψῶσαι αὐτοὺς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀναστῆσαι τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ τοῦ δοῦναι ἡμῖν φραγμὸν ἐν Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλήμ. ¹⁰ τί εἵπαμεν ὁ θεὸς ἡμῶν μετὰ τούτου; ὅτι ἐγκατελίπομεν ἐντολάς σου, ¹¹ ἃς ἔδωκας ἡμῖν ἐν χειρὶ δούλων σου τῶν προφητῶν, λέγων. ἡ γῆ, εἰς ἣν εἰσπορεύσεσθε κληρονομήσαι αὐτήν, γῆ μετακινουμένη ἐστὶν ἐν μετακινήσει λαῶν τῶν ἐθνῶν ἐν μακρυμμασιν αὐτῶν, ὧν ἐπλησαν αὐτὴν ἀπὸ στοματός ἐπὶ στόμα ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν. ¹² καὶ νῦν τὰς θυγατέρας ὑμῶν μὴ δότε τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν μὴ λαβήτε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐκζητήσετε εἰρήνην αὐτῶν καὶ ἀγαθὸν αὐτῶν ἕως αἰῶνος, ὅπως ἐνισχύσῃτε καὶ φάγητε τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ κληροδοτήσῃτε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν ἕως αἰῶνος. ¹³ καὶ μετὰ πᾶν τὸ ἐροχόμενον ἐφ' ἡμᾶς ἐν ποιήμασιν ἡμῶν τοῖς πονηροῖς καὶ ἐν πλημμελείᾳ ἡμῶν τῇ μεγάλῃ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐκούφισας ἡμῶν τὰς ἀνομίας, καὶ ἔδωκας ἡμῖν σωτηρίαν. ¹⁴ ὅτι ἐπιστρέψαμεν διασκεδᾶσαι ἐντολάς σου, καὶ ἐπιγαμβρεῦσαι τοῖς λαοῖς τῶν γαιῶν. μὴ παροξυνθῆς ἐν ἡμῖν ἕως συντελείας, τοῦ μὴ εἶναι ἐγκατάλειμμα καὶ διασωζόμενον. ¹⁵ κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ δίκαιος σὺ, ὅτι κατελείφθημεν διασωζόμενοι, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ἰδοὺ ἡμεῖς ἐναντίον σου ἐν πλημμελείαις ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι στήναι ἐνώπιόν σου ἐπὶ τούτῳ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ὡς προσηύξατο Ἐσδρας, καὶ ὡς ἐξηγόρευσε κλαίων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον οἴκου τοῦ θεοῦ, συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐκκλησία πολλὴ σφόδρα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ νεανίσκοι, ὅτι ἐκλαυσαν ὁ λαὸς, καὶ ὑψωσε κλαίων. ² καὶ ἀπεκρίθη Σεχνίας υἱὸς Ἰεὴλ ἀπὸ υἱῶν Ἠλᾶμ, καὶ εἶπε τῷ Ἐσδρά. ἡμεῖς ἡσυνθετήσαμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐκαθίσαμεν γυναῖκες ἀλλοτρίας ἀπὸ τῶν λαῶν τῆς γῆς. καὶ νῦν ἔστιν ὑπομονὴ τῷ Ἰσραὴλ ἐπὶ τούτῳ. ³ καὶ νῦν διαθώμεθα διαθή-

κην τῷ θεῷ ἡμῶν ἐκβαλεῖν πάσας τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ γενόμενα ἐξ αὐτῶν, ὡς ἂν βούλῃ. ἀνάστηθι, καὶ φοβήσιν αὐτοὺς ἐν ἐντολαῖς θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὡς ὁ νόμος, γενηθήτω. ⁴ ἀνάστα, ὅτι ἐπὶ σέ τὸ ῥῆμα, καὶ ἡμεῖς μετὰ σοῦ. κραταιοῦ καὶ ποιήσον. ⁵ καὶ ἀνέστη Ἐσδρας, καὶ ὥρκισε τοὺς ἄρχοντας, τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευίτας καὶ πάντα Ἰσραὴλ, τοῦ ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τούτου. καὶ ὤμοσαν. ⁶ καὶ ἀνέστη Ἐσδρας ἀπὸ προσώπου οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς γαζοφυλάκιον Ἰωάναν υἱοῦ Ἑλισουβ, καὶ ἐπορεύθη ἐκτὶ ἄρτον οὐκ ἔφαγεν, καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιεν, ὅτι ἐπένθει ἐπὶ τῇ ἀσυνθεσίᾳ τῆς ἀποικίας. ⁷ καὶ παρηνεγκαν φωνὴν ἐν Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ πᾶσι τοῖς υἱοῖς τῆς ἀποικίας, τοῦ συναθροισθῆναι εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁸ πᾶς ὃς ἂν μὴ ἔλθῃ εἰς τρεῖς ἡμέρας ὡς ἡ βουλὴ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀναθεματισθήσεται πᾶσα ἡ ὑπαρξὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς διασταλῇ ἀπὸ ἐκκλησίας τῆς ἀποικίας. ⁹ καὶ συνήχθησαν πάντες ἄνδρες Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὰς τρεῖς ἡμέρας. οὗτος ὁ μὲν ὁ ἐννατος. ἐν ἑκαδὶ τοῦ μηνὸς ἐκάθισε πᾶς ὁ λαὸς ἐν πλατείᾳ οἴκου τοῦ θεοῦ ἀπὸ θορύβου αὐτῶν περὶ τοῦ ῥήματος καὶ ἀπὸ τοῦ χιμῶνος. ¹⁰ καὶ ἀνέστη Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ὑμεῖς ἡσυνθετήκατε, καὶ ἐκαθίσατε γυναῖκας ἀλλοτρίας τοῦ προσθῆναι ἐπὶ πλημμελίαν Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ νῦν δότε αἰνεῖσιν κυρίῳ θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ ποιήσατε τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ διαστάλητε ἀπὸ λαῶν τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἀλλοτρίων. ¹² καὶ ἀπεκρίθησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία, καὶ εἶπαν. μέγα τούτο τὸ ῥῆμά σου ἐφ' ἡμᾶς ποιήσαι. ¹³ ἀλλὰ ὁ λαὸς πολὺς, καὶ ὁ καιρὸς χειμερινὸς, καὶ οὐκ ἔστι δύναμις στήναι ἔξω. καὶ τὸ ἔργον οὐκ εἰς ἡμέραν μίαν καὶ οὐκ εἰς δύο, ὅτι ἐπληθύναμεν τοῦ ἀδικῆσαι ἐν τῷ ῥήματι τούτῳ. ¹⁴ στήντωσαν δὴ ἄρχοντες ἡμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πόλεσιν ἡμῶν ὃς ἐκάθισε γυναῖκας ἀλλοτρίας, ἐλθέτωσαν εἰς καιροὺς ἀπὸ συνταγῶν. καὶ

καὶ μετ' αὐτῶν πρεσβύτεροι πόλεως καὶ πόλεως, καὶ κριταὶ, τοῦ ἀποστρέψαι ὁρχήν θυμοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξ ἡμῶν, περὶ τοῦ ῥήματος τούτου. ¹⁵ πλὴν Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀσαήλ, καὶ Ἰαζίας υἱὸς Θεκωῆ μετ' ἐμοῦ περὶ τούτου. καὶ Μεσολλάμ, καὶ Σαββαθαὶ ὁ Λευίτης βοηθῶν αὐτοῖς. ¹⁶ καὶ ἐποίησαν οὕτως υἱοὶ τῆς ἀποικίας. καὶ διεστάλησαν Ἑσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ ἄνδρες ἄρχοντες πατριῶν τῷ οἴκῳ, καὶ πάντες ἐν ὀνόμασιν, ὅτι ἐπέστρεψαν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ δεκάτου ἐκλήτησαι τὸ ῥήμα. ¹⁷ καὶ ἐτέλεσαν ἐν πᾶσιν ἀνδράσιν, οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτριᾶς, ἕως ἡμέρας μίας τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου. ¹⁸ καὶ εὐρέθησαν ἀπὸ υἱῶν τῶν ἱερέων οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας ἀλλοτριᾶς, ἀπὸ υἱῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ἰωσεδέκ, καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Μασσία, καὶ Ἐλιέξερ, καὶ Ἰαρίβ, καὶ Γαδαλία. ¹⁹ καὶ ἔδωκαν χεῖρα αὐτῶν τοῦ ἐξενέγκαι γυναῖκας ἑαυτῶν καὶ πλημμελείας κριὸν ἐκ προβάτων περὶ πλημμελήσεως αὐτῶν. ²⁰ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἐμμὴρ, Ἀνανί, καὶ Ζαβδία. ²¹ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡράμ, Μασαήλ, καὶ Ἑλία, καὶ Σαμαΐα, καὶ Ἰεήλ, καὶ Ὀζία. ²² καὶ ἀπὸ υἱῶν Φασούρ, Ἐλιωναῖ, Μασσία, καὶ Ἰσμαήλ, καὶ Ναθαναήλ, καὶ Ἰωζαβαδ, καὶ Ἠλασά. ²³ καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Ἰωζαβαδ, καὶ Σαμουὶ, καὶ Κωλία, αὐτὸς Κωλίτας, καὶ Φεθεΐα, καὶ Ἰούδας, καὶ Ἐλιέξερ. ²⁴ καὶ ἀπὸ τῶν ἄδοντων, Ἐλισάβ. καὶ ἀπὸ τῶν πυλωρῶν, Σολμὴν, καὶ Τελμὴν, καὶ Ὠδούθ. ²⁵ καὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ ἀπὸ

υἱῶν Φόρος, Ῥαμία, καὶ Ἀζία, καὶ Μελχία, καὶ Μισαμὴν, καὶ Ἐλιάζαρ, καὶ Ἀσαβία, καὶ Βαναία. ²⁶ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἥλαμ, Ματθανία, καὶ Ζαχαρία, καὶ Ἰαΐηλ, καὶ Ἀβδία, καὶ Ἰαριμωθ, καὶ Ἥλία. ²⁷ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ζαθούα, Ἐλιωναῖ, Ἐλισούβ, Ματθαναῖ, καὶ Ἀρμωθ, καὶ Ζαβὰδ, καὶ Ὀζιζά. ²⁸ καὶ ἀπὸ υἱῶν Βαβεί, Ἰωανὰν, Ἀνανία, καὶ Ζαβού, καὶ Θαλί. ²⁹ καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανουὶ, Μοσολλάμ, Μαλούχ, Ἀδαΐας, Ἰασούβ, καὶ Σαλουΐα, καὶ Ῥημωθ. ³⁰ καὶ ἀπὸ υἱῶν Φαάθ Μωάβ, Ἐδνέ, καὶ Χαλήλ, καὶ Βαναία, Μασσία, Ματθανία, Βισελεήλ, καὶ Βανουὶ, καὶ Μανασσῆ. ³¹ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἡράμ, Ἐλιέξερ, Ἰεσία, Μελχία, Σαμαΐας, Σεμεὼν, ³² Βενιαμὴν, Βαλούχ, Σαμαρία. ³³ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἀσὴμ, Μετθανία, Ματθαθαΐ, Ζαδαβ, Ἐλιφαλέτ, Ἰεραμί, Μανασσῆ, Σεμεί. ³⁴ καὶ ἀπὸ υἱῶν Βανί, Μοοδία, Ἀμράμ, Οὐήλ, ³⁵ Βαναία, Βαδαΐα, Χελκία, ³⁶ Οὐουανία, Μαριμωθ, Ἐλασίφ, ³⁷ Ματθανία, Ματθαναῖ. καὶ ἐποίησαν ³⁸ οἱ υἱοὶ Βανουὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Σεμεί, ³⁹ καὶ Σελεμία, καὶ Νάθαν, καὶ Ἀδαΐα, ⁴⁰ Μαχαδναβού, Σεσιτ, Σαριου, ⁴¹ Ἐζριήλ, καὶ Σελεμία, καὶ Σαμαρία ⁴² καὶ Σελλούμ, Ἀμαρεία, Ἰωσηφ. ⁴³ ἀπὸ υἱῶν Ναβού, Ἰαήλ, Ματθανίας, Ζαβὰδ, Ζεβεννάς, Ἰαδαί, καὶ Ἰωήλ, καὶ Βαναία. ⁴⁴ πάντες οὗτοι ἐλάβοσαν γυναῖκας ἀλλοτριᾶς, καὶ ἐγέννησαν ἐξ αὐτῶν υἱούς.

Ν Ε Ε Μ Ι Α Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Λόγοι Νεεμία υἱοῦ Χελκία. καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Χασελεύ ἔτους εἰκοστοῦ, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν Σουσαν ἀβιρά. ² καὶ ἦλθεν Ἀνανί εἰς ἀπὸ ἀδελφῶν μου, αὐτὸς καὶ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ ἠρώτησα αὐτούς περὶ τῶν σωθέντων, οἱ κατελείφθησαν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ περὶ Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ εἶπον πρὸς μεὶ οἱ καταλειπόμενοι οἱ καταλειφθέν-

τες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ χώρᾳ. ἐν πονηρίᾳ μεγάλη καὶ ἐν ὀνειδισμῷ, καὶ τείχῃ Ἱερουσαλὴμ κατρηγμένα, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐνεπρησθῆσαν ἐν πυρί. ⁴ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαί με τοὺς λόγους τούτους, ἐκάθισα καὶ ἐκλαυσα καὶ ἐπένθησα ἡμέρας, καὶ ἤμην νηστεύων καὶ προσευχόμενος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ. ⁵ καὶ εἶπα. μὴ δὴ κύριε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ

ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας καὶ φοβερός, φυλάσσων τὴν διαθήκην καὶ τὸ ἐλεός σου τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ. ⁶ ἔστω δὴ τὸ οὖς σου προσέχον, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀνεγνώμενοι, τοῦ ἀκοῦσαι προσευχὴν τοῦ δούλου σου, ἣν ἐγὼ προσεύχομαι ἐνώπιόν σου σήμερον ἡμέραν καὶ νύκτα περὶ υἱῶν Ἰσραὴλ δούλων σου. καὶ ἐξαγορεύω ἐπὶ ἁμαρτίαις υἱῶν Ἰσραὴλ αἷς ἡμάρτομέν σοι. καὶ ἐγὼ καὶ ὁ οἶκος πατρός μου ἡμάρτομεν. ⁷ διὰ οὗτοι διελύσαμεν πρὸς σε, καὶ οὐκ ἐφυλάξαμεν τὰς ἐντολάς καὶ τὰ προστάγματα καὶ τὰ κρίματα, ἃ ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου. ⁸ μνησθητι δὴ τὸν λόγον ὃν ἐνετείλω τῷ Μωυσῇ παιδί σου, λέγων. ὑμεῖς ἐὰν ἀσυνθετήσητε, ἐγὼ διασκορπιῶ ὑμᾶς ἐν τοῖς λαοῖς. ⁹ καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃτε πρὸς μέ, καὶ φυλάξῃτε τὰς ἐντολάς μου, καὶ ποιήσῃτε αὐτάς, ἐὰν ἡ διασπορά ὑμῶν ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἐκείθεν συναῶμαι αὐτοὺς, καὶ ἐξάξω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐξελεξάμην κατασκηνοῦσαι τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ. ¹⁰ καὶ αὐτοὶ παῖδες σου καὶ λαὸς σου, οὓς ἐλυτρώσω ἐν τῇ δυνάμει σου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ. ¹¹ μὴ δὴ κύριε. ἀλλὰ ἔστω τὸ οὖς σου προσέχον εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου, καὶ εἰς τὴν προσευχὴν παιδίων σου τῶν θελόντων φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. καὶ εὐόδοσον δὴ τῷ παιδί σου σήμερον, καὶ δὸς αὐτὸν εἰς οἰκτιρομένους ἐνώπιον τοῦ ἀνδρὸς τούτου. καὶ ἐγὼ ἤμην οἰνοχοός τῷ βασιλεῖ.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ ἐγένετο ἐν μηνὶ Νισάν ἔτους ἐικοστοῦ Ἀρθασασθᾶ βασιλεῖ, καὶ ἦν ὁ οἶκος ἐνώπιον ἐμοῦ. καὶ ἔλαβον τὸν οἶνον, καὶ ἔδωκα τῷ βασιλεῖ. καὶ οὐκ ἦν ἕτερος ἐνώπιον αὐτοῦ. ² καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς. διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου πονηρὸν, καὶ οὐκ εἰ μετριάζων; καὶ οὐκ ἔστι τοῦτο, εἰ μὴ πονηρία καρδίας. καὶ ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα, ³ καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ. ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα ζήτω. διὰ τί οὐ μὴ γένηται πονηρὸν τὸ πρόσωπόν μου, διότι ἡ πόλις οἶκος μνημείων πατέρων μου ἡρη-

μώθη, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν ἐν πυρὶ; ⁴ καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς. περὶ τίνος τοῦτο σὺ ζητεῖς; καὶ προσηΐξαμην πρὸς τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, ⁵ καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ. εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν, καὶ εἰ ἀγαθὴν θήσεται ὁ παῖς σου ἐνώπιόν σου, ὥστε πέμψαι αὐτὸν ἐν Ἰουδα εἰς πόλιν μνημείων πατέρων μου, καὶ ἀνοικοδομῆσαι αὐτήν. ⁶ καὶ εἶπέ μοι ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ παλλακὴ ἡ καθημένη ἐχόμενα αὐτοῦ. ἕως πότε ἔσται ἡ πορεία σου, καὶ πότε ἐπιστρέψῃς; καὶ ἡγαθύνθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλέ με, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ὄρον. ⁷ καὶ εἶπα τῷ βασιλεῖ. εἰ ἐπὶ τὸν βασιλέα ἀγαθόν, δότω μοι ἐπιστολάς πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ, ὥστε παραγαγεῖν με ἕως ἐλθω ἐπὶ Ἰουδαν, ⁸ καὶ ἐπιστολήν ἐπὶ Ἀσάφ φυλάκα τοῦ παραδείσου ὃς ἐστὶ τῷ βασιλεῖ, ὥστε δοῦναι μοι ξύλα στεγᾶσαι τὰς πύλας, καὶ εἰς τὸ τεῖχος τῆς πόλεως, καὶ εἰς οἶκον ὃν ἐξελεύσομαι εἰς αὐτόν. καὶ ἔδωκέ μοι ὁ βασιλεὺς ὡς χεὶρ θεοῦ ἡ ἀγαθὴ. ⁹ καὶ ἦλθον πρὸς τοὺς ἐπάρχους πέραν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰς ἐπιστολάς τοῦ βασιλέως. καὶ ἀπέστειλε μετ' ἐμοῦ ὁ βασιλεὺς ἀρχηγούς δυνάμειος καὶ ἰππεῖς. ¹⁰ καὶ ἤκουσε Σαναβαλλάτ ὁ Ἀρωνί, καὶ Γωβία ὁ δοῦλος Ἀμμωνί, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐγένετο, ὅτι ἦκει ὁ ἄνθρωπος ζητῆσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤμην ἐκεῖ ἡμέρας τρεῖς. ¹² καὶ ἀνέστην νυκτὸς ἐγὼ καὶ ἄνδρες ὀλίγοι μετ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἀπήγγεila ἀνθρωπῶ τί ὁ θεὸς δίδωσι εἰς καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ κτήνος οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ, εἰ μὴ τὸ κτήνος ὃ ἐγὼ ἐπιβαίνω ἐπ' αὐτό. ¹³ καὶ ἐξηλθον ἐν πύλῃ τοῦ Γωλήλᾶ καὶ πρὸς στόμα πηγῆς τῶν συκῶν, καὶ εἰς πύλην τῆς κοπρίας. καὶ ἤμην συντριβῶν ἐν τῷ τείχῃ Ἱερουσαλὴμ ὁ αὐτοὶ καθαιροῦσι, καὶ πύλαι αὐτῆς κατεβρώθησαν πυρὶ. ¹⁴ καὶ παρήλθον ἐπὶ πύλην τοῦ Ἀῖν καὶ εἰς κολυμβήθραν τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἦν ὀπίσωτῳ κτήνῃ παρελθεῖν ὑποκάτω μου. ¹⁵ καὶ ἤμην ἀναβαίνων ἐν τῷ

τῷ τείχει χειμάρρου νυκτός. καὶ ἤμην συντρίβων ἐν τῷ τείχει, καὶ ἤμην ἐν πύλῃ τῆς φάραγγος, καὶ ἐπέστρεψα. ¹⁶ καὶ οἱ φυλάσσοντες οὐκ ἔγνωσαν τί ἐπορεύθη, καὶ τί ἐγὼ ποίω. καὶ τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ τοῖς ἐντίμοις, καὶ τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς καταλοίοις τοῖς ποιοῦσι τὰ ἔργα, ἕως τότε οὐκ ἀπήγγειλα. ¹⁷ καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς. ὑμεῖς βλέπετε τὴν πονηρίαν ταυτην, ἐν ᾗ ἐσμέν ἐν αὐτῇ, πῶς Ἱερουσαλὴμ ἐρημος, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐδόθησαν πυρὶ. δεῦτε, καὶ διοικοδομήσωμεν τὸ τείχος Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἐσόμεθα ἔτι ὄνικος. ¹⁸ καὶ ἀπήγγειλα αὐτοῖς τὴν χεῖρα τοῦ θεοῦ ἣ ἔστιν ἀγαθὴ ἐπ' ἐμέ, καὶ πρὸς τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως οὗς εἶπε μοι. καὶ εἶπα. ἀνασταῶμεν, καὶ οἰκοδομήσωμεν. καὶ ἐκραταιώθησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν εἰς τὸ ἀγαθόν. ¹⁹ καὶ ἤκουσε Σαναβαλλάτ ὁ Ἀρωνι, καὶ Τωβία ὁ δοῦλος ὁ Ἀμμωνι, καὶ Γησάμ ὁ Ἀραβι, καὶ ἐξεγέλασαν ἡμᾶς, καὶ ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ εἶπον. τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὃ ὑμεῖς ποιεῖτε; ἢ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμεῖς ἀποστατεῖτε; ²⁰ καὶ ἐπέστρεψα αὐτοῖς λόγον, καὶ εἶπα αὐτοῖς. ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ αὐτὸς εὐδοῶσει ἡμῖν, καὶ ἡμεῖς δούλοι αὐτοῦ καθαροί, καὶ οἰκοδομήσωμεν. καὶ ὑμῖν οὐκ ἔστι μερίς καὶ δικαιοσύνη καὶ μνημόσυνον ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἀνέστη Ἑλιασουβ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὠκοδόμησαν τὴν πύλην τὴν προβατικὴν. αὐτοὶ ἡγίασαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς, καὶ ἕως πύργου τῶν ἑκατὸν ἡγίασαν ἕως πύργου Ἀναμελή. ² καὶ ἐπὶ χεῖρας ἀνδρῶν υἱῶν Ἱεριχώ, καὶ ἐπὶ χεῖρας υἱῶν Ζακχάρου, υἱοῦ Ἀμαρί. ³ καὶ τὴν πύλην τὴν ἰχθυηρὰν ὠκοδόμησαν υἱοὶ Ἀσανά. αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτήν, καὶ ἐστέγασαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς. ⁴ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχεν ἐπὶ Ραμωθ υἱοῦ Οὐρία, υἱοῦ Ἀκωός. καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχε Μοσολλάμ υἱὸς Βαραχίου, υἱοῦ Μαβεβήλ. καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχε

Σαδὼκ υἱὸς Βαανά. ⁵ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν κατέσχεσαν οἱ Θεκωῖμ καὶ Ἀδωρίμ, οὐκ εἰσῆγγεγκαν τράχηλον αὐτῶν εἰς δουλείαν αὐτῶν. ⁶ καὶ τὴν πύλην Ἰασαναὶ ἐκράτησαν Ἰωιδά υἱὸς Φασέκ, καὶ Μεσουλὰμ υἱὸς Βασωδία. αὐτοὶ ἐστέγασαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς. ⁷ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησαν Μαλτίας ὁ Γαβαωνίτης, καὶ Εὐαρων ὁ Μηρωνωθίτης, ἄνδρες τῆς Γαβαῶν καὶ τῆς Μασφά ἕως θρόνου τοῦ ἄρχοντος τοῦ πέραν τοῦ ποταμοῦ. ⁸ καὶ παρ' αὐτὸν παρησφαλίσατο Ὁζιηλ υἱὸς Ἀραχίου πυρωτῶν. καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἀνανίας υἱὸς τοῦ Ρωκείμ, καὶ κατέλειπον Ἱερουσαλὴμ ἕως τοῦ τείχους τοῦ πλατέος. ⁹ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησε Ραφαῖα υἱὸς Σούρ, ἄρχων ἡμίσεως περιχώρου Ἱερουσαλὴμ. ¹⁰ καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν ἐκράτησεν Ἰδαῖα υἱὸς Ἐρωμάφ, καὶ κατέναντι οἰκίας αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ἀτιούθ υἱὸς Ἀσαβανία. ¹¹ καὶ δεῦτερος ἐκράτησε Μελχίας υἱὸς Ἡράμ, καὶ Ἀσουβ υἱὸς Φαάτ Μωάβ, καὶ ἕως πύργου τῶν θανουρίμ. ¹² καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησε Σαλλοὺμ υἱὸς Ἀλλωῆς, ἄρχων ἡμίσεως περιχώρου Ἱερουσαλὴμ, αὐτὸς καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ. ¹³ τὴν πύλην τῆς φάραγγος ἐκράτησαν Ἀνὸν καὶ οἱ κατοικοῦντες Ζανώ, αὐτοὶ ὠκοδόμησαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς, καὶ χιλοὺς πῆχεις ἐν τῷ τείχει ἕως τῆς πύλης τῆς κοπρίας. ¹⁴ καὶ τὴν πύλην τῆς κοπρίας ἐκράτησε Μελχία υἱὸς Πηχαβ, ἄρχων περιχώρου Βηθακχαρίμ, αὐτὸς καὶ υἱοὶ αὐτοῦ. καὶ ἐσκέπασαν αὐτήν, καὶ ἔστησαν θύρας αὐτῆς καὶ κλεῖθρα αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς. ¹⁵ τὴν δὲ πύλην τῆς πηγῆς ἡσφαλίσατο Σαλωμών υἱὸς Χολέξ, ἄρχων μέρους τῆς Μασφά, αὐτὸς ἐξωκοδόμησεν αὐτήν καὶ ἐστέγασεν αὐτήν, καὶ ἔστησε τὰς θύρας αὐτῆς καὶ μοχλοὺς αὐτῆς. καὶ τὸ τείχος κολυμβήθρας τῶν κωδίων τῇ κουρᾷ τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως τῶν κλιμάκων τῶν καταβαινουσῶν ἀπὸ πόλεως Δαυὶδ. ¹⁶ ὅπισω αὐτοῦ ἐκρά-

ἐκράτησεν Νεεμίας υἱὸς Ἀζαβούχ, ἄρχων ἡμίσεως περιχώρου Βηθσοῦρ ἕως κήπου τάφου Δαυὶδ, καὶ ἕως τῆς κολυμβήθρας τῆς γεγονυίας καὶ ἕως Βηθ-αγγαρίμ. ¹⁷ ὀπίσω αὐτοῦ ἐκράτησαν οἱ Δευταῖαι, Ῥαοὺμ υἱὸς Βανί. ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ ἐκράτησεν Ἀσαβία ἄρχων ἡμίσεως περιχώρου Κεῖλὰ τῷ περιχώρῳ αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν ἀδελφοὶ αὐτῶν Βενεὶ υἱὸς Ἡναδάδ, ἄρχων ἡμίσεως περιχώρου Κεῖλὰ. ¹⁹ καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ χεῖρα αὐτοῦ Ἀζοὺρ υἱὸς Ἰησοῦ, ἄρχων τοῦ Μασφαί, μέτρον δεύτερον πύργου ἀναβάσεως τῆς συναπτουσης τῆς γωνίας. ²⁰ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βαροὺχ υἱὸς Ζαβού, μέτρον δεύτερον ἀπὸ τῆς γωνίας ἕως θύρας Βηθελιασοῦβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου. ²¹ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μερωθὺ υἱὸς Οὐρία, υἱοῦ Ἀκκῶς, μέτρον δεύτερον ἀπὸ θύρας Βηθελιασοῦβ ἕως ἐκλείψεως Βηθελιασοῦβ. ²² καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς ἄνδρες ἐκ Χεχάρ. ²³ καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βενιαμὴν καὶ Ἀσοὺβ κατέναντι οἴκου αὐτῶν. καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀζαρίας υἱὸς Μασαίου, υἱοῦ Ἀνανία ἐχόμενα οἴκου αὐτοῦ. ²⁴ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Βανὶ υἱὸς Ἀδάδ, μέτρον δεύτερον ἀπὸ Βηθαζαρία ἕως τῆς γωνίας καὶ ἕως τῆς καμπῆς ²⁵ Φαλαχ υἱοῦ Εὐζαὶ ἐξεναντίας τῆς γωνίας, καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως ὁ ἀνώτερος ὁ τῆς αὐλῆς τῆς φυλακῆς. καὶ μετ' αὐτὸν Φαδαῖτα υἱὸς Φόρος. ²⁶ καὶ οἱ Ναθινίμ ἦσαν οἰκούντες ἐν τῷ Ὠφάλ, ἕως κήπου πύλης τοῦ ὕδατος εἰς ἀνατολάς, καὶ ὁ πύργος ὁ ἐξέχων. ²⁷ καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησαν οἱ Θεκωῖμ, μέτρον δεύτερον ἐξεναντίας τοῦ πύργου τοῦ μεγάλου τοῦ ἐξέχοντος, καὶ ἕως τοῦ τείχους τοῦ Ὀφλά. ²⁸ ἀνώτερον πύλης τῶν ἵππων ἐκράτησαν οἱ ἱερεῖς, ἀνὴρ ἐξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ. ²⁹ καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Σαδδούκ υἱὸς Ἐμμήρ ἐξεναντίας οἴκου ἑαυτοῦ. καὶ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Σαμαΐα υἱὸς Σχενία φύλαξ τῆς πύλης τῆς ἀνατολῆς. ³⁰ μετ' αὐτὸν ἐκράτησεν Ἀνανία υἱὸς Σιλεμία, καὶ Ἀνώμ υἱὸς Σιλέφ ὁ ἔκτος,

μέτρον δεύτερον. μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μεσουλάμ υἱὸς Βαραχία ἐξεναντίας γαζοφυλακίου αὐτοῦ. ³¹ μετ' αὐτὸν ἐκράτησε Μελχία υἱὸς τοῦ Σαρεφὶ ἕως Βηθὰν Ναθινίμ, καὶ οἱ ῥοποπῶλαι ἀπέναντι πύλης τοῦ Μαφικὰδ καὶ ἕως ἀναβάσεως τῆς καμπῆς. ³² καὶ ἀναμέσον τῆς πύλης τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ ῥοποπῶλαι.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσε Σαναβαλλὰτ, ὅτι ἡμεῖς οἰκοδομοῦμεν τὸ τεῖχος, καὶ πονηρὸν αὐτῷ ἐφάνη, καὶ ὠργίσθη ἐπὶ πολὺ, καὶ ἐξεγέλα ἐπὶ τοῖς Ἰουδαίοις. ² καὶ εἶπεν ἐνώπιον τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. αὕτη ἡ δύναμις Σομόρων ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι οὗτοι οἰκοδομοῦσι τὴν ἑαυτῶν πόλιν; ἄρα θυσιάζουσιν; ἄρα δυνήσονται; καὶ σήμερον ἰάσονται τοῖς λίθους μετὰ τὸ ἥωμα γενέσθαι γῆ; καυθέντας; ³ καὶ Τωβίας ὁ Ἀμμανίτης ἐχόμενα αὐτοῦ ἦλθε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. μὴ θυσιάζουσιν ἢ φάγονται ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτῶν; οὐχὶ ἀναβήσεται ἀλώπηξ καὶ καθελεῖ τὸ τεῖχος λίθων αὐτῶν; ⁴ ἀκουσον ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐγενήθημεν εἰς μυκτηρισμὸν, ⁵ καὶ ἐπίστρεψον ὀνειδισμὸν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ δὸς αὐτοὺς εἰς μυκτηρισμὸν ἐν γῇ αἰχμαλωσίας, ⁶ καὶ μὴ καλύψῃς ἐπὶ ἀνομίαν. ⁷ καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν Σαναβαλλὰτ καὶ Τωβία καὶ οἱ Ἀραβεῖς καὶ οἱ Ἀμμανίται, ὅτι ἀνέβη ἡ φη τῷ τοῖς τέχταιν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἤρξαντο αἱ διασφαγαὶ ἀναφράσσειν, καὶ πονηρὸν αὐτοῖς ἐφάνη σφόδρα. ⁸ καὶ συνήχθησαν πάντες ἐπιτοαυτὸ, ἐλθεῖν παρατάξασθαι ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ποιῆσαι αὐτὴν ἀφανῆ. ⁹ καὶ προσηξάμεθα πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐστῆσαμεν προσύλακας ἐπ' αὐτοὺς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ¹⁰ καὶ εἶπεν Ἰούδας. συνετριβὴ ἡ ἰσχύς τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὁ χοῦς πολὺς, καὶ ἡμεῖς οὐ δυνήσομεθα οἰκοδομεῖν ἐν τῷ τείχει. ¹¹ καὶ εἶπαν οἱ θλίβοντες ἡμᾶς. οὐ γνώσονται καὶ οὐκ ὀφθονται ἕως οὗτο ἐλθωμεν εἰς μέσον αὐτῶν καὶ φονεύσωμεν αὐτοὺς καὶ καταπαύσωμεν τὸ ἔργον. ¹² καὶ ἐγένετο ὥς ἦλθον οἱ Ἰουδαῖοι οἱ οἰκῶντες;

κοῦντες ἐγόμενα αὐτῶν, καὶ εἶπσαν ἡμῖν. ἀναβαίνουσιν ἐκ πάντων τῶν τόπων ἐφ' ἡμᾶς. ¹³ καὶ ἔστησα εἰς τὰ κατώτατα τοῦ τόπου κατόπισθεν τοῦ τείχους ἐν τοῖς σκεπεινοῖς, καὶ ἔστησα τὸν λαὸν κατὰ δῆμους μετὰ ῥομφαίων αὐτῶν, λόγχας αὐτῶν καὶ τόξα αὐτῶν. ¹⁴ καὶ εἶδον καὶ ἀνέστην, καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς στρατηγούς καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ. μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, μνησθῆτε τοῦ θεοῦ ἡμῶν τοῦ μεγάλου καὶ φοβεροῦ, καὶ παρατάξασθε περὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, υἱῶν ὑμῶν, θυγατέρων ὑμῶν, γυναικῶν ὑμῶν, καὶ οἰκῶν ὑμῶν. ¹⁵ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἤκουσαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ὅτι ἐγνώσθη ἡμῖν, καὶ διεσκέδασεν ὁ θεὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν. καὶ ἐπιστρέψαμεν πάντες ἡμεῖς εἰς τὸ τεῖχος, ἀνὴρ εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡμῖσι τῶν ἐκτετιναγμένων ἐποίουν τὸ ἔργον, καὶ ἡμῖσι αὐτῶν ἀντείχοντο, καὶ λόγχοι καὶ θυρεοὶ καὶ τόξα καὶ θώρακες καὶ οἱ ἀρχόντες ὀπίσω παντὸς οἴκου Ἰούδα. ¹⁷ τῶν οἰκοδομούντων ἐν τῷ τείχει. καὶ οἱ αἰρόντες ἐν τοῖς ἀργήροισιν ἐν ὅπλοις. ἐν μιᾷ χειρὶ ἐποίει αὐτοὺ τὸ ἔργον, καὶ ἐν μιᾷ ἐκράτει τὴν βολίδα. ¹⁸ καὶ οἱ οἰκοδόμοι ἀνὴρ ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐξωσμένος ἐπὶ τὴν ὄσφυν αὐτοῦ, καὶ ὠκοδομοῦσαν. καὶ ὁ σαλπίζων ἐν τῇ κερατίνῃ ἐγόμενα αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ εἶπα πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ πρὸς τοὺς ἀρχοντας καὶ πρὸς τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ. τὸ ἔργον πλατὺ καὶ πολὺ, καὶ ἡμεῖς σκορπιζόμεθα ἐπὶ τοῦ τείχους μακρὰν ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ²⁰ ἐν τόπῳ οὗ ἔαν ἀκούσητε τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης, ἐκεῖ συναχθήσεσθε πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν πολεμήσει περὶ ἡμῶν. ²¹ καὶ ἡμεῖς ποιοῦντες τὸ ἔργον, καὶ ἡμῖσι αὐτῶν κρατοῦντες τὰς λόγχας ἀπὸ ἀναβάσεως τοῦ ὀρθρου ἕως ἐξόδου τῶν ἀστρῶν. ²² καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπα τῷ λαῷ. ἕκαστος μετὰ τοῦ νεανίσκου αὐτοῦ αὐλίσθητε ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἔστω ὑμῖν ἡ νύξ προφυλακή, καὶ ἡ ἡμέρα ἔργον. ²³ καὶ ἡμῖν ἐγὼ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς προφυλα-

κῆς ὀπίσω μου, καὶ οὐκ ἦν ἐξ ἡμῶν ἐκδιδυσκόμενος ἀνὴρ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἡ κραυγὴ τοῦ λαοῦ καὶ γυναικῶν αὐτῶν μεγάλη πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν τοὺς Ἰουδαίους. ² καὶ ἦσαν τινες λέγοντες. ἐν υἱοῖς ἡμῶν καὶ ἐν θυγατέράσιν ἡμῶν ἡμεῖς πολλοὶ, καὶ ληψόμεθα σῖτον καὶ φαγόμεθα καὶ ζησόμεθα. ³ καὶ εἰσὶ τινες λέγοντες. ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελώνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν, ἡμεῖς διεγγυῶμεν καὶ ληψόμεθα σῖτον καὶ φαγόμεθα. ⁴ καὶ εἰσὶ τινες λέγοντες. ἐδανεισάμεθα ἀργύριον εἰς φόρον τοῦ βασιλέως, ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελώνες ἡμῶν καὶ οἰκίαι ἡμῶν. ⁵ καὶ νῦν ὡς σὰρξ ἀδελφῶν ἡμῶν, σὰρξ ἡμῶν. ὡς υἱοὶ αὐτῶν, υἱοὶ ἡμῶν. καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς καταδυναστεύομεν τοὺς υἱούς ἡμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν εἰς δούλους, καὶ εἰσὶν ἀπὸ θυγατέρων ἡμῶν καταδυναστεύομεναι, καὶ οὐκ ἐστὶ διυναμῖς χειρῶν ἡμῶν, καὶ ἀγροὶ ἡμῶν καὶ ἀμπελώνες ἡμῶν τοῖς ἐντίμοις. ⁶ καὶ ἐλυπήθην σφόδρα καθὼς ἤκουσα τὴν κραυγὴν αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τούτους. ⁷ καὶ ἐβουλεύσατο καρδίᾳ μου ἐπ' ἐμέ. καὶ ἐμαχεσάμην πρὸς τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἀρχοντας, καὶ εἶπα αὐτοῖς. ἀπαιτήσῃ ἀνὴρ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἃ ὑμεῖς ἀπαιτεῖτε; καὶ ἔδωκα ἐπ' αὐτοὺς ἐκκλησίαν μεγάλην, ⁸ καὶ εἶπα αὐτοῖς. ἡμεῖς κεκτήμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς πωλουμένους τοῖς ἔθνεσιν ἐν ἐκουσίῳ ἡμῶν. καὶ ὑμεῖς πωλεῖτε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, καὶ παραδοθήσονται ἡμῖν; καὶ ἡσύχασαν, καὶ οὐκ εὗρον λόγον. ⁹ καὶ εἶπα. οὐκ ἀγαθὸς ὁ λόγος ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε, οὐχ οὕτως ἐν φόβῳ θεοῦ ἡμῶν ἀπελεύσεσθε ἀπὸ ὀνειδισμοῦ τῶν ἐθνῶν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. ¹⁰ καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ οἱ γνωστοί μου καὶ ἐγὼ ἐθήκαμεν ἑαυτοῖς ἀργύριον καὶ σῖτον, ἐγκατελίπομεν δὲ τὴν ἀπαίτησιν ταυτην. ¹¹ ἐπιστρέψατε δὴ αὐτοῖς ὡς σημερον ἀγρούς αὐτῶν καὶ ἀμπελώνας αὐτῶν καὶ ἐλαιῶνας αὐτῶν καὶ οἰκίας αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἐλαιον ἐξενέγκατε ἑαυτοῖς. ¹² καὶ εἶπαν. ἀποδο-

σομεν.

σομεν, καὶ παρ' αὐτῶν οὐ ζητήσομεν, οὕτως ποιήσομεν καθὼς σὺ λέγεις. καὶ ἐκάλεσα τοὺς ἱερεῖς καὶ ὥρκισα αὐτοὺς ποιῆσαι ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο. ¹³ καὶ τὴν ἀναβολὴν μου ἐξετίναξα, καὶ εἶπα. οὐδὲς ἐκτινάξαι ὁ θεὸς πάντα ἄνδρα, ὃς οὐ στήσει τὸν λόγον τοῦτον, ἐκ τοῦ οὐκου αὐτοῦ καὶ ἐκ κόπου αὐτοῦ, καὶ ἔσται οὕτως ἐκτετιναγμένος καὶ κενός. καὶ εἶπε πᾶσα ἡ ἐκκλησία. ἀμήν. καὶ ᾔνεσαν τὸν κύριον. καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο. ¹⁴ ἀπὸ ἡμέρας ἧς ἐνετείλατό μοι εἶναι εἰς ἄρχοντα αὐτῶν ἐν γῇ Ἰούδα, ἀπὸ ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἑως ἔτους τριακοστοῦ καὶ δευτέρου τῷ Ἀρθασασθᾷ ἔτη δώδεκα, ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου βίαν αὐτῶν οὐκ ἔφαγον. ¹⁵ καὶ τὰς βίας τὰς πρώτας ἃς πρὸ ἔμου ἐβράβυναν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάβοσαν παρ' αὐτῶν ἐν ἄρτοις καὶ ἐν οἶνῳ ἔσχατον ἀργύριον διδραχμα τεσσαράκοντα. καὶ οἱ ἐκτετιναγμένοι αὐτῶν ἐξουσιάζονται ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ γὰρ οὐκ ἐποίησα οὕτως ἀπὸ προσώπου φόβου θεοῦ. ¹⁶ καὶ ἐν ἔργῳ τοῦ τείχους τούτων οὐκ ἐκράτησα, ἀγρὸν οὐκ ἐκτησάμην καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐκεῖ ἐπὶ τὸ ἔργον. ¹⁷ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἑκατὸν καὶ πενήκοντα ἄνδρες, καὶ ἐρχόμενοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν κυκλῶ ἡμῶν ἐπὶ τράπεζάν μου. ¹⁸ καὶ ἦν γινόμενον εἰς ἡμέραν μίαν μόσχος εἷς, καὶ πρόβατα ἑξ ἑκλεκτά καὶ χίμαρος ἐγίνοντο μοι. καὶ ἀναμέσον δέκα ἡμερῶν ἐν πᾶσιν οἶνος τῷ πλήθει. καὶ σὺν τούτοις ἄρτους τῆς βίας οὐκ ἐζήτησα, ὅτι βαρεῖα ἡ δουλεία ἐπὶ τὸν λαόν τοῦτον. ¹⁹ μνησθητί μου ὁ θεὸς εἰς ἀγαθὸν πάντα ὅσα ἐποίησα τῷ λαῷ τούτῳ.

Κ Ε Φ. ζ'.

Καὶ ἐγένετο καθὼς ἠκούσθη τῷ Σαναβαλλάτ, καὶ Τωβία, καὶ τῷ Γησάμ τῷ Ἀραβί, καὶ τοῖς καταλοιπίσι ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι ὠκοδόμησα τὸ τεῖχος, καὶ οὐ κατελείφθη ἐν αὐτοῖς πνοὴ ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου, θύρας οὐκ ἐπέστησα ἐν ταῖς πύλαις. ² καὶ ἀπέστειλε Σαναβαλλάτ καὶ Γησάμ πρὸς μέ, λέγων. δεῦρο καὶ συναχθῶμεν ἐπιτοαυτο ἐν ταῖς κώμαις ἐν πεδίῳ Ἰνῳ. καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι ποιῆσαι μοι πονηρίαν.

³ καὶ ἀπέστειλα ἐπ' αὐτοὺς ἀγγέλους, λέγων. ἔργον μέγα ἐγὼ ποιῶ, καὶ οὐ δυνήσομαι καταβῆναι, μὴ ποτε καταπαύσῃ τὸ ἔργον. ὡς ἂν τελειώσω αὐτό, καταβήσομαι πρὸς ὑμᾶς. ⁴ καὶ ἀπέστειλαν πρὸς μέ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο. καὶ ἀπέστειλα αὐτοῖς κατὰ ταῦτα. ⁵ καὶ ἀπέστειλε πρὸς μέ Σαναβαλλάτ τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστολὴν ἀνεωγμένην ἐν χειρὶ αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἦν γεγραμμένον ἐν αὐτῇ. ἐν ἔθνεσιν ἠκούσθη ὅτι σὺ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι λογιζέσθε ἀποστατήσαν, διὰ τοῦτο οὐκοδομεῖς τὸ τεῖχος, καὶ σὺ ἔση αὐτοῖς εἰς βασιλέα. ⁷ καὶ πρὸς τούτοις προφήτας ἔστησας σεαυτῶ, ἵνα καθίσῃς ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς βασιλεία ἐπὶ Ἰούδα. καὶ νῦν ἀπαγγελλήσονται τῷ βασιλεὶ οἱ λόγοι οὗτοι, καὶ νῦν δεῦρο βουλευσώμεθα ἐπιτοαυτο. ⁸ καὶ ἀπέστειλα πρὸς αὐτὸν, λέγων. οὐκ ἐγενήθη ὡς οἱ λόγοι οὗτοι ὡς σὺ λέγεις, ὅτι ἀπὸ καρδίας σου σὺ ψεύδῃ αὐτούς. ⁹ ὅτι πάντες φοβερίζουσιν ἡμᾶς, λέγοντες. ἐκλυθήσονται χεῖρες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔργου τούτου, καὶ οὐ ποιηθήσεται. καὶ νῦν ἐκραταίωσα τὰς χεῖρας μου. ¹⁰ καὶ γὰρ εἰσῆλθον εἰς οἶκον Σμεῖ νιού Σαλαῖα, υἱοῦ Μεταβιήλ, καὶ αὐτὸς συνεχόμενος, καὶ εἶπε. συναχθῶμεν εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ κλείσωμεν τὰς θύρας αὐτοῦ, ὅτι ἔρχονται νυκτὸς φονεῦσαί σε. ¹¹ καὶ εἶπα. τίς ἐστιν ὁ ἀνὴρ ὃς εἰςτελεύσεται εἰς τὸν οἶκον, καὶ ζήσεται; ¹² καὶ ἐπένγων, καὶ ἰδοὺ ὁ θεὸς οὐκ ἀπέστειλεν αὐτὸν, ὅτι ἡ προφητεία λόγος κατ' ἐμοῦ. καὶ Τωβίας καὶ Σαναβαλλάτ ἐμισθώσαντο ¹³ ἐπ' ἐμὲ ὄχλον ὅπως φοβηθῶ, καὶ ποιήσω οὕτως καὶ ἀμάρτῳ καὶ γένωμαι αὐτοῖς εἰς ὄνομα πονηρὸν, ὅπως ὀνειδισωσί με. ¹⁴ μνησθητί ὁ θεὸς Τωβία καὶ Σαναβαλλάτ, ὡς τὰ ποιήματα αὐτοῦ ταῦτα, καὶ τῷ Νωαδία τῷ προφήτῃ, καὶ καταλοιπίσι τῶν προφητῶν, οἱ ἦσαν φοβερίζοντές με. ¹⁵ καὶ ἐτελέσθη τὸ τεῖχος πέμπτη καὶ εἰκάδι τοῦ Ἑλοὺλ μηνὸς εἰς πενήκοντα καὶ δύο ἡμέρας. ¹⁶ καὶ ἐγένετο ἡνίκά ἤκουσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ ἐφοβήθησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν,

ἡμῶν, καὶ ἐπέπεσε φόβος σφόδρα ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ ἔγνωσαν ὅτι παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐγενήθη τελειώθηαι τὸ ἔργον τοῦτο. ¹⁷ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀπὸ πολλῶν ἐντίμων Ἰουδα ἐπιστολαὶ ἐπορεύοντο πρὸς Τωβίαν, καὶ αἱ Τωβία ἤρχοντο πρὸς αὐτούς, ¹⁸ ὅτι πολλοὶ ἐν Ἰουδα ἔνορκοι ἦσαν αὐτῷ, ὅτι γαμβρὸς ἦν τοῦ Σεχενία υἱοῦ Ἡραε. καὶ Ἰωνάν υἱὸς αὐτοῦ ἔλαβε τὴν θυγατέρα Μεσουλὰμ υἱοῦ Βαραχία εἰς γυναῖκα. ¹⁹ καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ ἦσαν λέγοντες πρὸς με, καὶ λόγους μου ἦσαν ἐκφέροντες αὐτῷ. καὶ ἐπιστολὰς ἀπέστειλε Τωβίας φοβερίσαι με.

ΚΕΦ. Ζ'.

Καὶ ἐγένετο ἥνικα ὠκοδομήθη τὸ τεῖχος, καὶ ἔστησαν τὰς θύρας, καὶ ἐπεσκέπησαν οἱ πυλῶροι, καὶ οἱ ἄδοντες, καὶ οἱ Λευῖται. ² καὶ ἐνετείλαμην τῷ Ἀνανία ἀδελφῷ μου, καὶ τῷ Ἀνανία ἄρχοντι τῆς βιρᾶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι αὐτὸς ὡς ἀνὴρ ἀληθὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν παρὰ πολλούς. ³ καὶ εἶπα αὐτοῖς. οὐκ ἀνοιγήσονται πύλαι Ἱερουσαλὴμ ἕως ἅμα τῷ ἡλίῳ. καὶ ἐτι αὐτῶν γρηγοροῦντων κλειέσθωσαν αἱ θύραι, καὶ σφηνούσθωσαν. καὶ στήσῃσιν προφυλάκας οἰκούντων ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἀνὴρ ἐν προφυλακῇ αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἀπέναντι οἰκίας αὐτοῦ. ⁴ καὶ ἡ πόλις πλατεῖα καὶ μεγάλη, καὶ ὁ λαὸς ὀλίγος ἐν αὐτῇ, καὶ οὐκ ἦσαν οἰκίαι ὠκοδομημέναι. ⁵ καὶ ἔδοκεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ συνῆξα τοὺς ἐντίμους καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν εἰς συνοδίας. καὶ εὗρον βιβλίον τῆς συνοδίας οἱ ἀνέβησαν ἐν πρώτοις. καὶ εὗρον γεγραμμένον ἐν αὐτῷ. ⁶ καὶ οὗτοι υἱοὶ τῆς χώρας οἱ ἀναβάντες ἀπὸ αἰχμαλωσίας τῆς ἀποικίας ἧς ἀπώκισε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλωνος, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ εἰς Ἰουδα ἀνὴρ εἰς τὴν πόλιν αὐτοῦ ⁷ μετὰ Ζοροβαβελ, καὶ Ἰησοῦ, καὶ Νεεμία, Ἀζαρία, καὶ Πελμὰ, Ναεμανι, Μαρθαῖος, Βαλσάν, Μασφαραθ, Ἑσδρα, Βογοῦιά, Ἰναοὺμ, Βαστὰ, Μασφάρ, ἄνδρες λαοῦ Ἰσραὴλ. ⁸ υἱοὶ Φόρος, διςχίλιοι ἑκατὸν ἑβδομηκοντα-

δύο. ⁹ υἱοὶ Σαφατία, τριακόσιοι ἑβδομηκονταδύο. ¹⁰ υἱοὶ Ἡρά, ἑξακόσιοι πεντηκονταδύο. ¹¹ υἱοὶ Φααθ Μωάβ τοῖς υἱοῖς Ἰησοῦ καὶ Ἰωαβ, διςχίλιοι ἑξακόσιοι δεκαοκτώ. ¹² υἱοὶ Αἰλάμ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκοντατέσσαρες. ¹³ υἱοὶ Ζαθουῖα, ὀκτακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. ¹⁴ υἱοὶ Ζακχοῦ, ἑπτακόσιοι ἐξήκοντα. ¹⁵ υἱοὶ Βανουῖ, ἑξακόσιοι τεσσαρακονταοκτώ. ¹⁶ υἱοὶ Βηβι, ἑξακόσιοι εἰκοσιοκτώ. ¹⁷ υἱοὶ Ἀσγαδ, διςχίλιοι τριακόσιοι εἰκοσιδύο. ¹⁸ υἱοὶ Ἀδωνικάμ, ἑξακόσιοι ἑξηκονταεπτά. ¹⁹ υἱοὶ Βαγοῖ, διςχίλιοι ἑξηκονταεπτά. ²⁰ υἱοὶ Ἠδὶν, ἑξακόσιοι πεντηκονταπέντε. ²¹ υἱοὶ Ἀτήρ τῷ Ἐζεκία, ἐννηκονταοκτώ. ²² υἱοὶ Ἡσάμ, τριακόσιοι εἰκοσιοκτώ. ²³ υἱοὶ Βεσιῖ, τριακόσιοι εἰκοσιτέσσαρες. ²⁴ υἱοὶ Ἀρίφ, ἑκατὸν δώδεκα. ²⁵ υἱοὶ Ἀσέν, διακόσιοι εἰκοσιτρεῖς. ²⁶ υἱοὶ Γαβαὼν, ἐννηκονταπέντε. ²⁷ υἱοὶ Βαιθαλέμ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς. ²⁸ υἱοὶ Ἀτωφά, πεντηκονταεξ. ²⁹ υἱοὶ Ἀναθὼθ, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ. ³⁰ ἄνδρες Βηθασμῶθ, τεσσαρακονταδύο. ³¹ ἄνδρες Καραθαρίμ, Καφिरὰ, καὶ Βηρωθ, ἑπτακόσιοι τεσσαρακοντατρεῖς. ³² ἄνδρες Ἀραμὰ καὶ Γαβαὰ, ἑξακόσιοι εἴκοσι. ³³ ἄνδρες Μαχμεάς, ἑκατὸν εἰκοσιδύο. ³⁴ ἄνδρες Βαιθηλ καὶ Ἀῖ, ἑκατὸν εἰκοσιτρεῖς. ³⁵ ἄνδρες Ναβία, ἑκατὸν πεντηκονταδύο. ³⁶ ἄνδρες Ηλαμαάρ, χίλιοι διακόσιοι πεντηκονταδύο. ³⁷ υἱοὶ Ἡράμ, τριακόσιοι εἴκοσι. ³⁸ υἱοὶ Ἱεριχὰ, τριακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. ³⁹ υἱοὶ Λοδαδὶδ καὶ Ὠνώ, ἑπτακόσιοι εἰκοσιεῖς. ⁴⁰ υἱοὶ Σανανά, τριςχίλιοι ἐννακόσιοι τριακοντα. ⁴¹ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Ἰωδαὲ εἰς οἶκον Ἰησοῦ, ἐννακόσιοι ἑβδομηκοντατρεῖς. ⁴² υἱοὶ Ἐμμήρ, χίλιοι πεντηκονταδύο. ⁴³ υἱοὶ Φαστεύρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαρακονταεπτά. ⁴⁴ υἱοὶ Ἡράμ, χίλιοι δεκαεπτά. οἱ Λευῖται ⁴⁵ υἱοὶ Ἰησοῦ τοῦ Καδμὴλ τοῖς υἱοῖς τοῦ Οὐδουῖα, ἑβδομηκοντατέσσαρες. ⁴⁶ οἱ ἄδοντες υἱοὶ Ἀσάφ, ἑκατὸν τεσσαρακονταοκτώ. ⁴⁷ οἱ πυλωροὶ υἱοὶ Σαλοῦμ, υἱοὶ Ἀτήρ, υἱοὶ Τελμῶν, υἱοὶ Ἀκούβ, υἱοὶ Ἀτιτά, υἱοὶ Σαβί, ἑκατὸν τριακονταοκτώ. ⁴⁸ οἱ Ναθινὺμ, υἱοὶ Σηὰ, υἱοὶ Ἀσφά, υἱοὶ Ταβαῶθ,

Ταβωθ, ⁴⁷ υἱοὶ Κιράς, υἱοὶ Ἀσουῖα, υἱοὶ Φαδών, ⁴⁸ υἱοὶ Λαβανά, υἱοὶ Ἀγαβά, υἱοὶ Σέλμει, ⁴⁹ υἱοὶ Ἀνάν, υἱοὶ Γαδῆλ, υἱοὶ Γαάρ, ⁵⁰ υἱοὶ Ρααῖα, υἱοὶ Ρασσών, υἱοὶ Νεκωδὰ, ⁵¹ υἱοὶ Γηζάμ, υἱοὶ Ὀζι, υἱοὶ Φεσῆ, ⁵² υἱοὶ Βησί, υἱοὶ Μιῶνών, υἱοὶ Νεφωσασί, ⁵³ υἱοὶ Βακβούκ, υἱοὶ Ἀχιφά, υἱοὶ Ἀρουρ, ⁵⁴ υἱοὶ Βασιλῶθ, υἱοὶ Μιδά, υἱοὶ Ἀδασάν, ⁵⁵ υἱοὶ Βαρκονέ, υἱοὶ Σισαράθ, υἱοὶ Θημά, ⁵⁶ υἱοὶ Νισιά, υἱοὶ Ἀτιφά, ⁵⁷ υἱοὶ δούλων Σαλωμών, υἱοὶ Σουτεῖ, υἱοὶ Σαφαράτ, υἱοὶ Φεριδὰ, ⁵⁸ υἱοὶ Ἰελλή, υἱοὶ Δορκών, υἱοὶ Γαδαῆλ, ⁵⁹ υἱοὶ Σαφατία, υἱοὶ Ἐττήλ, υἱοὶ Φακαράθ, υἱοὶ Σαβαῖμ, υἱοὶ Ἡμίμ, ⁶⁰ πάντες οἱ Ναθινίμ, καὶ υἱοὶ δούλων Σαλωμών, τριακόσιοι ἐνενηκονταδύο. ⁶¹ καὶ οὗτοι ἀνέβησαν ἀπὸ Θελμελέθ, Θελαρησά, Χαρουβ, Ἡρών, Ἰεμρ. καὶ οὐκ ἔδυνάσθησαν ἀπαγγεῖλαι οἴκους πατριῶν αὐτῶν καὶ σπέρμα αὐτῶν, εἰ ἀπὸ Ἰσραὴλ εἴπιν. ⁶² υἱοὶ Δαλαία, υἱοὶ Ταβία, υἱοὶ Νεκωδὰ, ἑκατόσιοι τεσσαρακονταδύο. ⁶³ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων υἱοὶ Ἐβία, υἱοὶ Ἀκώς, υἱοὶ Βερζελλί, ὅτι ἔλαβον ἀπὸ θυγατέρων Βερζελλί τοῦ Γαλααδίτου γυναίκας, καὶ ἐκλήθησαν ἐπὶ ὀνόματι αὐτῶν. ⁶⁴ οὗτοι ἔζητησαν γραφὴν αὐτῶν τῆς συνοδίας καὶ οὐχ εὐρέθη, καὶ ἠγχιστεύθησαν ἀπὸ τῆς ἱερατείας. ⁶⁵ καὶ εἶπεν Ἀθερσασθά, ἵνα μὴ φάγωσιν ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῶν ἁγίων, ἕως ἀναστῇ ἱερεὺς φωτίσω. ⁶⁶ καὶ ἐγένετο πάσα ἡ ἐκκλησία ὥς τεσσαρες μυριάδες διςχιλιοὶ τριακόσιοι ἐξήκοντα, ⁶⁷ πᾶρες δούλων αὐτῶν καὶ παιδισκῶν αὐτῶν. οὗτοι ἑπτακισχιλιοὶ τριακόσιοι τριακονταεπτά. καὶ ἄδοντες καὶ ἄδουσαι, διακόσιοι τεσσαρακονταπέντε. ⁶⁹ ὅνοι διςχιλιοὶ ἑπτακόσιοι. ⁷⁰ καὶ ἀπὸ μέρους ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς τὸ ἔργον τῷ Νεεμίᾳ εἰς θησαυρὸν χρυσοῦς χιλιούς, φιάλας πεντηκοντα, καὶ χρωθωνῶθ τῶν ἱερέων τριάκοντα, ⁷¹ καὶ ἀπὸ ἀρχηγῶν τῶν πατριῶν ἔδωκαν εἰς θησαυροὺς τοῦ ἔργου χρυσοῦ νομίσματος δύο μυριάδας, καὶ ἀργυρίου μνᾶς διςχιλίας τριακοσίας, καὶ ἔδωκαν οἱ

κατάλοιποι τοῦ λαοῦ χρυσοῦ δύο μυριάδας, καὶ ἀργυρίου μνᾶς δυσχιλίας διακοσίας, καὶ χρωθωνῶθ τῶν ἱερέων, ἑξηκονταεπτά. ⁷² καὶ ἐκάθισαν οἱ ἱερεῖς, καὶ Λευῖται, καὶ οἱ πυλωροὶ, καὶ οἱ ἄδοντες, καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ Ναθινίμ, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν πόλεσι αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐφθασεν ὁ μῆν ὁ ἔβδομος, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν πόλεσι αὐτῶν, ¹ καὶ συνήχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ὡς ἀνὴρ εἰς εἰς τὸ πλάτος τὸ ἐμπροσθεν πύλης τοῦ ὕδατος. καὶ εἶπαν τῷ Ἐσδρα τῷ γραμματεῖ ἐνέγκαι τὸ βιβλίον νόμου Μωυσῆ ὃν ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰσραὴλ. ² καὶ ἤνεγκεν Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς τὸν νόμον ἐνωπίον τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ ἀνδρὸς ἕως γυναίκος, καὶ πᾶς ὁ συνίων ἀκούειν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ ἑβδόμου. ³ καὶ ἀνέγνω ἐν αὐτῷ ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ διαφωτίσαι τὸν ἥλιον ἕως ἡμισοῦς τῆς ἡμέρας, ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ αὐτοὶ συνιέντες. καὶ ὅτα παντὸς τοῦ λαοῦ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου. ⁴ καὶ ἔστη Ἐσδρας ὁ γραμματεὺς ἐπὶ βήματος ξυλίνου, καὶ ἔστησαν ἐχόμενα αὐτοῦ Ματθαθίας, καὶ Σαμαῖας, καὶ Ἀνανίας, καὶ Οὐρίας, καὶ Χελκία, καὶ Μασσία ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἐξ ἀριστερῶν Φαδαῖας, καὶ Μισαήλ, καὶ Μελχίας, καὶ Ἀσώμ, καὶ Ἀσαβαδμὰ, καὶ Ζαχαρίας, καὶ Μεσολάμ. ⁵ καὶ ἤνοιξεν Ἐσδρας τὸ βιβλίον ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι αὐτὸς ἦν ἐπάνω τοῦ λαοῦ. καὶ ἐγένετο ἥνικα ἤνοιξεν αὐτὸ, ἔστη πᾶς ὁ λαός. ⁶ καὶ ἠυλόγησεν Ἐσδρας κύριον τὸν θεὸν τὸν μέγαν. καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαός καὶ εἶπαν, ἀμήν, ἐπάραντες τὰς χεῖρας αὐτῶν. καὶ ἔκυσαν καὶ προσεκύνησαν τῷ κυρίῳ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. ⁷ καὶ Ἰησοῦς, καὶ Βαναῖας, καὶ Σαραβίας ἦσαν συνεστίζοντες τὸν λαὸν εἰς τὸν νόμον, καὶ ὁ λαὸς ἐν τῇ στάσει αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐδίδασκεν Ἐσδρας, καὶ διέστειλλεν ἐν ἐπιστῇ κυρίου, καὶ συνῆκεν ὁ λαός ἐν τῇ ἀναγνώσει. ⁹ καὶ εἶπε Νεεμίας καὶ Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς, καὶ οἱ Λευῖται καὶ οἱ

οἱ

οἱ συνεβίζοντες τὸν λαόν. καὶ εἶπαν παντὶ τῷ λαῷ. ἡμέρα ἁγία ἐστὶ τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, μὴ πενθεῖτε μηδὲ κλαίετε. ὅτι ἐκλαίει πᾶς ὁ λαὸς, ὡς ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦ νόμου. ¹⁰ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πορευθεῖτε, φαγετε λιπάσματα, καὶ πίετε γλυκάσματα, καὶ ἀποστείλατε μερίδας τοῖς μὴ ἔχουσιν, ὅτι ἁγία ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῷ κυρίῳ ἡμῶν, καὶ μὴ διαπέσητε, ὅτι ἐστὶ κύριος ἰσχυρὸς ἡμῶν. ¹¹ καὶ οἱ Λευῖται κατεσιώπων πάντα τὸν λαόν, λέγοντες. σιωπάτε, ὅτι ἡμέρα ἁγία, καὶ μὴ καταπίπτετε. ¹² καὶ ἀπῆλθε πᾶς ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀποστέλλειν μερίδας, καὶ ποιῆσαι εὐφροσύνην μεγάλην, ὅτι συνῆκαν ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγνώρισεν αὐτοῖς. ¹³ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ συνήχθησαν οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν σὺν τῷ παντὶ λαῷ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται πρὸς Ἑσδραν τὸν γραμματέα, ἐπιστῆσαι πρὸς πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου. ¹⁴ καὶ εὗροσαν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ, ὃ ἐνετείλατο κύριος τῷ Μωυσῇ, ὅπως κατοικήσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν σκηναῖς ἐν ἑορτῇ ἐν μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ¹⁵ καὶ ὅπως σημάνωσι σάλπιγξιν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ εἶπεν Ἑσδρας. ἐξέλθετε εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐνέγκατε φύλλα ἐλαίας, καὶ φύλλα ξύλων κυπαρισσίων, καὶ φύλλα μυρσίνης, καὶ φύλλα φοινίκων, καὶ φύλλα ξύλου δασέος, ποιῆσαι σκηνάς κατὰ τὸ γεγραμμένον. ¹⁶ καὶ ἐξῆλθεν ὁ λαὸς, καὶ ἤνεγκαν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς σκηνάς ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ δωματος αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ ἐν πλατείας τῆς πόλεως, καὶ ἕως πύλης Ἐφραΐμ. ¹⁷ καὶ ἐποίησαν πᾶσα ἡ ἐκκλησία, οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας σκηνάς, καὶ ἐκάθισαν ἐν σκηναῖς, ὅτι οὐκ ἐποίησαν ἀπὸ ἡμερῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. καὶ ἐγένετο εὐφροσύνη μεγάλη. ¹⁸ καὶ ἀνέγνω ἐν βιβλίῳ νόμου τοῦ θεοῦ ἡμέραν ἐν ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἑσχατῆς. καὶ ἐποίησαν ἑορτὴν ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ

τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ ἐξόδιον κατὰ τὸ κρίμα.

Κ Ε Φ. Θ.

Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τούτου συνήχθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν νηστείᾳ καὶ ἐν σάκκοις καὶ σποδῷ ἐπὶ κεφαλῇς αὐτῶν. ² καὶ ἐχωρίσθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπὸ παντὸς υἱοῦ ἄλλοτρίου, καὶ ἔστησαν καὶ ἐξηγόρευσαν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν. ³ καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῇ στάσει αὐτῶν, καὶ ἀνέγνωσαν ἐν βιβλίῳ νόμου κυρίου θεοῦ αὐτῶν. καὶ ἦσαν ἐξαγορεύοντες τῷ κυρίῳ καὶ προσκυνοῦντες τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν. ⁴ καὶ ἔστη ἐπὶ ἀναβασί τῶν Λευιτῶν Ἰησοῦς, καὶ οἱ υἱοὶ Καθμὴλ, Σεγενία υἱὸς Σαραβία, υἱοὶ Χωνερί. καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν. ⁵ καὶ ἔπосαν οἱ Λευῖται Ἰησοῦς καὶ Καθμὴλ. ἀνάστητε, εὐλογεῖτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. καὶ εὐλογήσουσιν ὄνομα δόξης σου, καὶ ὑψώσουσιν ἐπὶ πάσῃ εὐλογίᾳ καὶ αἰνέσει. ⁶ καὶ εἶπεν Ἑσδρας. σὺ εἰ αὐτὸς κύριος μόνος, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν στάσιν αὐτῶν, τὴν γῆν καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ, τὰς θαλάσσας καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς. καὶ σὺ ζῶοποιεῖς τὰ πάντα, καὶ σοὶ προσκυνοῦσιν αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν. ⁷ σὺ εἰ κύριος ὁ θεός, σὺ ἐξέλεξω ἐν Ἀβραμ, καὶ ἐξήγαγες αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας τῶν Χαλδαίων, καὶ ἐπέθηκας αὐτῷ ὄνομα Ἀβραάμ. ⁸ καὶ εὗρες τὴν καρδίαν αὐτοῦ πιστὴν ἐνώπιόν σου, καὶ διέθου πρὸς αὐτὸν διαθήκην δοῦναι αὐτῷ τὴν γῆν τῶν Χαναανίων, καὶ Χετταίων, καὶ Ἀμορραίων, καὶ Φερεζαίων, καὶ Ἰεβουσαίων, καὶ Γεργεσαίων, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. καὶ ἔστησας τοὺς λόγους σου, ὅτι δίκαιος σὺ. ⁹ καὶ εἶδες τὴν ταπεινῶσιν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῶν ἤκουσας ἐπὶ θάλασσαν ἑρυθράν. ¹⁰ καὶ ἔδωκας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Φαραῷ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὅτι ἐγνώσκει ὅτι ὑπερή-

ὑπερηφάνησαν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὐτή.
 11 καὶ τὴν θάλασσαν ἐβρύξας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ παρήλθοσαν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν ξηρασίᾳ, καὶ τοὺς καταδιώξοντας αὐτοὺς ἐβρύξας εἰς βυθόν, ὡς εἰ λίθον ἐν ὕδατι σφοδρῶ. 12 καὶ ἐν στύλῳ νεφελῆς ὠδήγησας αὐτοὺς ἡμέρας, καὶ ἐν στύλῳ πυρὸς τὴν νύκτα, τοῦ φωτίζειν αὐτοὺς τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύονται ἐν αὐτῇ. 13 καὶ ἐπὶ ὄρος Σινα κατέβης, καὶ ἐλάλησας πρὸς αὐτοὺς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς κρίματα εὐθέα, καὶ νόμους ἀληθείας, προσταγμάτων καὶ ἐντολαὶς ἀγαθαῖς.
 14 καὶ τὸ σάββατόν σου τὸ ἅγιον ἐγνώρισας αὐτοῖς, ἐντολαὶς καὶ προσταγμάτων καὶ νόμον ἐνετείλω αὐτοῖς ἐν χειρὶ Μωϋσῆ δούλου σου. 15 καὶ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ ἔδωκας αὐτοῖς εἰς οἰτοδοτίαν αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξηνεγκας αὐτοῖς εἰς δίψαν αὐτῶν. καὶ εἶπας αὐτοῖς εἰσελθεῖν κληρονομήσαι τὴν γῆν ἐφ' ἣν ἐξέτεινας τὴν χεῖρά σου, δοῦναι αὐτοῖς. 16 καὶ αὐτοί, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπερηφανεύσαντο, καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τραχήλον αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῶν ἐντολῶν σου. 17 καὶ ἀνέρευσαν τοῦ εἰσακοῦσαι, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τῶν θαυμασιῶν σου ὧν ἐποίησας μετ' αὐτῶν. καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τραχήλον αὐτῶν, καὶ ἔδωκαν ἀρχὴν ἐπιστρέφειν εἰς δουλείαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ σὺ ὁ θεὸς ἐλεῆμων καὶ οἰκτίρων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτούς. 18 ἔτι δὲ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς μόσχον χωνευτόν, καὶ εἶπαν. οὗτοι οἱ θεοὶ οἱ ἐξαγαγόντες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου. καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους. 19 καὶ σὺ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸν στύλον τῆς νεφελῆς οὐκ ἐξέκλινας ἀπ' αὐτῶν ἡμέρας, ὁδηγήσαι αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ τὸν στύλον τοῦ πυρὸς τὴν νύκτα, φωτίζειν αὐτοῖς τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύονται ἐν αὐτῇ. 20 καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ἔδωκας συνετίσαι αὐτούς. καὶ τὸ μᾶννα σου οὐκ ἀφυστέρησας ἀπὸ στόματος αὐτῶν, καὶ ὕδωρ ἔδωκας αὐτοῖς ἐν τῷ δίψει αὐτῶν.

21 καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διέθρεψας αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐχ ὑστέρησας αὐτοῖς οὐδέν. ἱμάτια αὐτῶν οὐκ ἐπαλαιώθησαν, καὶ πόδες αὐτῶν οὐ διεβράγησαν. 22 καὶ ἔδωκας αὐτοῖς βασιλείας, καὶ λαοὺς ἐμέρισας αὐτοῖς. καὶ ἐκληρονόμησαν τὴν γῆν Σηὼν βασιλέως Ἑσθῶν, καὶ τὴν γῆν Ὁρ βασιλέως τοῦ Βασάν. 23 καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐπλήθυνας ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν εἶπας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ ἐκληρονόμησαν αὐτήν. 24 καὶ ἐξέτριψας ἐνώπιον αὐτῶν τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, καὶ ἔδωκας αὐτοὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς, ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς ἀρεστόν ἐνώπιον αὐτῶν. 25 καὶ κατέλαβον πόλεις ὑψηλάς, καὶ ἐκληρονόμησαν οἰκίας πληρεῖς πάντων ἀγαθῶν, λάκκους λελατομημένους, ἀμπελώνας καὶ ἐλαιώνας, καὶ πᾶν ξύλον βρώσιμον εἰς πλῆθος. καὶ ἐβάψαν καὶ ἐνεπλήσθησαν καὶ ἐλιπάνθησαν, καὶ ἐτρέφθησαν ἐν ἀγαθῶσύνῃ σου τῇ μεγάλῃ. 26 καὶ ἥλλαξαν, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐβρύσαν τὸν νόμον σου ὀπίσω σώματος αὐτῶν. καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν, οἱ διεμαρτύραντο ἐν αὐτοῖς ἐπιστρέφειν αὐτοὺς πρὸς σέ. καὶ ἐποίησαν παροργισμοὺς μεγάλους. 27 καὶ ἔδωκας αὐτοὺς ἐν χειρὶ θλιβόντων αὐτούς, καὶ ἐθλίψαν αὐτούς. καὶ ἀνέβησαν πρὸς σέ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ σου ἤκουσας, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς μεγάλοις ἔδωκας αὐτοῖς σωτήρας, καὶ ἔσωσας αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλιβόντων αὐτούς. 28 καὶ ὡς ἀνεπαύσαντο, ἐπέστρεψαν ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου. καὶ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ κατήρξαν ἐν αὐτοῖς. καὶ πάλιν ἀνέβησαν πρὸς σέ, καὶ σὺ ἐξ οὐρανοῦ εἰσηκούσας, καὶ ἐβρύσω αὐτοὺς ἐν οἰκτιρμοῖς σου πολλοῖς, 29 καὶ ἐπεμαρτύρω αὐτοῖς ἐπιστρέφειν αὐτοὺς εἰς τὸν νόμον σου. καὶ οὐκ ἤκουσαν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ κρίμασί σου ἡμάρτοσαν, ἃ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. καὶ ἔδωκαν

ἔδωκαν νῶτον ἀπειθοῦντα, καὶ τράχη-
λον αὐτῶν ἐσκήρυναν καὶ οὐκ ἤκου-
σαν. ³⁰ καὶ εἰλκυσας ἐπ' αὐτοὺς ἔτη
πολλὰ, καὶ ἐπεμαρτύρων αὐτοὺς ἐν
πνεύματί σου ἐν χειρὶ προφητῶν σου,
καὶ οὐκ ἐνωτίσαντο, καὶ ἔδωκας αὐ-
τοὺς ἐν χειρὶ λαῶν τῆς γῆς. ³¹ καὶ σὺ
ἐν οἰκτιρμοῖς σου τοῖς πολλοῖς οὐκ
ἐποίησας αὐτοὺς εἰς συντέλειαν, καὶ
οὐκ ἐγκατέλιπες αὐτοὺς, ὅτι ἰσχυρὸς
εἶ καὶ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων. ³² καὶ
νῦν ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἰσχυρὸς ὁ μέγας ὁ
κραταῖος καὶ ὁ φοβερός, φυλάσσων
τὴν διαθήκην σου καὶ τὸ ἔλεός σου,
μὴ ὀλιγοθῆτω ἐνώπιόν σου πᾶς ὁ
μοχθὸς ὃς εὗρεν ἡμᾶς καὶ τοὺς βασι-
λεῖς ἡμῶν, καὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν,
καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν, καὶ τοὺς προφη-
τας ἡμῶν, καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ
ἐν παντὶ τῷ λαῷ σου ἀπὸ ἡμερῶν βα-
σιλέων Ἀσσοῦρ καὶ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. ³³ καὶ σὺ δίκαιος ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ἐρχομένοις ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι ἀλήθειαν
ἐποίησας. καὶ ἡμεῖς ἐξημάρτομεν, ³⁴ καὶ
οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες
ἡμῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς ἡμῶν. καὶ οἱ πα-
τέρες ἡμῶν οὐκ ἐποίησαν τὸν νόμον
σου, καὶ οὐ προσέσχον τῶν ἐντολῶν
σου, καὶ τὰ μαρτύρια σου ἃ διεμαρτύ-
ρω αὐτοῖς. ³⁵ καὶ αὐτοὶ ἐν βασιλείᾳ
σου καὶ ἐν ἀγαθῳσύνῃ σου τῇ πολλῇ
ἣ ἔδωκας αὐτοῖς, καὶ ἐν τῇ γῇ τῇ πλα-
τείᾳ καὶ λιπαρᾷ ἣ ἔδωκας ἐνώπιον αὐ-
τῶν, οὐκ ἐδούλευσάν σοι, καὶ οὐκ ἀπέ-
στρεψαν ἀπὸ ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν
τῶν πονηρῶν. ³⁶ ἰδοὺ σήμερον ἐσμέν
δούλοι, καὶ ἡ γῇ ἣν ἔδωκας τοῖς πα-
τράσιν ἡμῶν φαγῆναι τὸν καρπὸν αὐτῆς
καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, ἰδοὺ ἐσμέν δού-
λοι ἐπ' αὐτῆς, ³⁷ καὶ οἱ καρποὶ αὐτῆς
πολλοὶ τοῖς βασιλεῦσιν οἷς ἔδωκας ἐφ'
ἡμᾶς ἐν ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τὰ
σώματα ἡμῶν ἐξουσιάζουσι, καὶ ἐν
κτῆνεσιν ἡμῶν ὥς ἀρεστὸν αὐτοῖς, καὶ
ἐν θλίψει μεγάλῃ ἐσμέν. ³⁸ καὶ ἐν πᾶσι
τούτοις ἡμεῖς διατιθέμεθα πίστιν καὶ
γράφομεν καὶ ἐπισφραγίζουσαν ἄρχον-
τες ἡμῶν, Λευταῖα ἡμῶν, ἱερεῖς ἡμῶν.

Κ Ε Φ. Ι'.

Καὶ ἐπὶ τῶν σφραγιζόντων Νεεμίας
Ἀρτασασθὰ υἱὸς Ἀχαλία, καὶ Σιδε-

κίας ² υἱὸς Ἀραία, καὶ Ἀζαρία, καὶ
Ἰερεμία, ³ Φασσοῦρ, Ἀμαρία, Μελχία,
⁴ Ἀττούς, Σεβανί, Μαλοῦχ, ⁵ Ἰρῆμ,
Μεραμωθ, Ἀβδία, ⁶ Δανιήλ, Γαννα-
θὼν, Βαρουχ, ⁷ Μεσουλάμ, Ἀβία,
Μιαμίν, ⁸ Μασζία, Βελγαῖ, Σαμαΐα,
οὗτοι ἱερεῖς. ⁹ καὶ οἱ Λευταῖα, Ἰησοῦς
υἱὸς Ἀζανία, Βαναίου ἀπὸ υἱῶν Ἡνα-
δάδ, Καδμιήλ ¹⁰ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ, Σαβανία, Ὠδουΐα, Καλιτάν, Φε-
λία, Ἀνάν, ¹¹ Μιχά, Ῥωῶβ, Ἀσιβίας,
¹² Ζακχώρ, Σαραβία, Σεβανία, ¹³ Ὠ-
δούμ. υἱοὶ Βανουαῖ ¹⁴ ἄρχοντες τοῦ
λαοῦ Φόρος, Φαᾶθ, Μωᾶβ, Ἡλᾶμ,
Ζαθουΐα. υἱοὶ Βανί, ¹⁵ Ἀσαῖ, Βη-
βαῖ, ¹⁶ Ἀδανία, Βαγοῖ, Ἡδίν, ¹⁷ Ἀ-
τήρ, Ἐζεκία, Ἀζούρ, ¹⁸ Ὠδουΐα, Ἡ-
σαμ, Βησί, ¹⁹ Ἀρίφ, Ἀναθωθ, Νω-
βαῖ, ²⁰ Μεγαφῆς, Μεσουλλάμ, Ἡζῖρ,
²¹ Μεσωζεβήλ, Σαδούκ, Ἰεδδούα,
²² Φαλτία, Ἀνάν, Ἀναΐα, ²³ Ὠσηέ,
Ἀνανία, Ἀσοῦβ, ²⁴ Ἀλωῆς, Φαλαῖ,
Σωβῆκ, ²⁵ Ρεοῦμ, Ἐσσαβανᾶ, Μασ-
σία, ²⁶ καὶ Αἴα, Αἰνάν, Ἡνάμ, ²⁷ Μα-
λοῦχ, Ἡράμ, Βαανᾶ, ²⁸ καὶ οἱ κατὰ-
λοιποι τοῦ λαοῦ, οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευταῖα,
οἱ πυλωροὶ, οἱ ἄδοντες, οἱ Ναθινὺμ,
καὶ πᾶς ὁ προσπορευόμενος ἀπὸ λαῶν
τῆς γῆς πρὸς νόμον τοῦ θεοῦ, γυναι-
κες αὐτῶν, υἱοὶ αὐτῶν, θυγατέρες αὐ-
τῶν. πᾶς ὁ εἰδὼς καὶ συνίων, ²⁹ ἐνί-
σχον ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ
κατηρξασαντο αὐτοὺς καὶ εἰσῆλθον
ἐν ἀρᾷ καὶ ἐν ὄρκῳ τοῦ πορεύεσθαι
ἐν νόμῳ τοῦ θεοῦ, ὃς ἐδόθη ἐν χειρὶ
Μωυσῆ δούλου τοῦ θεοῦ, φυλάσσε-
σθαι καὶ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς
κυρίου, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ τὰ
προσταγμάτα αὐτοῦ, ³⁰ καὶ τοὺ μὴ
δοῦναι θυγατέρας ἡμῶν τοῖς λαοῖς
τῆς γῆς, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
οὐ ληψόμεθα τοῖς υἱοῖς ἡμῶν. ³¹ καὶ
λαοὶ τῆς γῆς οἱ φέροντες τοὺς ἀγορα-
σμοὺς καὶ πᾶσαν πρᾶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου ἀποδόσθαι, οὐκ ἀγορῶμεν
παρ' αὐτῶν ἐν σαββάτῳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ
ἀγίᾳ. καὶ ἀνήρσομεν τὸ ἔτος τὸ ἐβδο-
μον, καὶ ἀπαίτησιν πάσης χειρός.
³² καὶ στησομεν ἐφ' ἡμᾶς ἐντολάς δού-
ναι ἐφ' ἡμᾶς τρίτον τοῦ διδράχμου
κατ' ἐνιαυτὸν εἰς δουλείαν οἴκου τοῦ
θεοῦ

θεοῦ ἡμῶν, ³³ εἰς ἄρτους τοῦ προσώπου, καὶ θυσίαν τοῦ ἐνδελειχισμοῦ, καὶ εἰς ὀλοκαύτωμα τοῦ ἐνδελειχισμοῦ τῶν σαββάτων, τῶν νομηνιῶν, εἰς τὰς ἐορτάς, καὶ εἰς τὰ ἅγια, καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας, ἐξιλᾶσθαι περὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς ἔργα οἴκου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ³⁴ καὶ κλήρους ἐβάλομεν περὶ κλήρου ξυλοφορίας οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται καὶ ὁ λαὸς ἐνέγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν, εἰς οἶκον πατρῶν ἡμῶν, εἰς καιροὺς ἀπὸ χρόνων, ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν, ἐκκαῦσαι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου θεοῦ ἡμῶν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ, ³⁵ καὶ ἐνέγκαι τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς ἡμῶν, καὶ πρωτογεννήματα καρποῦ παντός ξύλου ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς οἶκον κυρίου, ³⁶ καὶ τὰ πρωτότοκα υἱῶν ἡμῶν καὶ κτηνῶν ἡμῶν, ὡς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ, καὶ τὰ πρωτότοκα τῶν βοῶν ἡμῶν καὶ ποιμνίων ἡμῶν ἐνέγκαι εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν οἴκῳ θεοῦ ἡμῶν. ³⁷ καὶ τὴν ἀπαρχὴν σίτων ἡμῶν καὶ τὸν καρπὸν παντός ξύλου, οἴνου, καὶ ἐλαίου οἴσομεν τοῖς ἱερεῦσιν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ δεκάτην γῆς ἡμῶν τοῖς Λευῖταις. καὶ αὐτοὶ οἱ Λευῖται δεκατοῦντες ἐν πάσαις πόλεσι δουλείας ἡμῶν. ³⁸ καὶ ἔσται ὁ ἱερεὺς υἱὸς Ἀαρὼν μετὰ τοῦ Λευίτου ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ Λευίτου, καὶ οἱ Λευῖται ἀνοίσουσιν τὴν δεκάτην τῆς δεκάδος εἰς οἶκον θεοῦ ἡμῶν εἰς τὰ γαζοφυλάκια εἰς οἶκον τοῦ θεοῦ. ³⁹ ὅτι εἰς τοὺς θησαυροὺς εἰσίσουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Λευὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τοῦ ἐλαίου, καὶ ἐκεῖ σκεύη τὰ ἅγια, καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ λειτουργοὶ καὶ οἱ πωληροὶ καὶ οἱ ἄδοντες, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψομεν τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ἐκάθισαν οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. καὶ οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ ἐβάλοσαν κλήρους ἐνέγκαι ἓνα ἀπὸ τῶν δέκα καθίσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ πόλει τῇ ἁγίᾳ, καὶ ἐννέα μέρη ἐν ταῖς πόλεσι. ² καὶ εὐλόγησεν ὁ λαὸς τοὺς πάντας ἄνδρας τοὺς ἐκούσια-

ζομένους, καθίσαι ἐν Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῆς χώρας οἱ ἐκάθισαν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα. ἐκάθισαν ἄνῃρ ἐν κατασχέσει αὐτοῦ, ἐν πόλεσιν αὐτῶν Ἰσραὴλ. οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ οἱ Ναθιναῖοι, καὶ οἱ υἱοὶ δούλων Σαλωμών. ⁴ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκάθισαν ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀπὸ υἱῶν Βενιαμίν. ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα, Ἀθαΐα υἱὸς Ἀζία, υἱὸς Ζαχαρία, υἱὸς Σαμαρία, υἱὸς Σαφατία, υἱὸς Μαλελεήλ. καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν Φαρές, ⁵ καὶ Μασσία υἱὸς Βαρουχ, υἱὸς Χαλαζά, υἱὸς Ὀζία, υἱὸς Ἀδαΐα, υἱὸς Ἰωαριβ, υἱὸς Ζαχαρίου, υἱὸς τοῦ Σηλωνί. ⁶ πάντες υἱοὶ Φαρές οἱ καθήμενοι ἐν Ἱερουσαλὴμ, τετρακόσιοι ἐξηκονταοκτὼ ἄνδρες δυνάμεως. ⁷ καὶ οὗτοι υἱοὶ Βενιαμίν, Σηλὼ υἱὸς Μισουλάμ, υἱὸς Ἰωᾶδ, υἱὸς Φαδαΐα, υἱὸς Κυλεΐα, υἱὸς Μασσιού, υἱὸς Ἐθιήλ, υἱὸς Ἰεσία, ⁸ καὶ ὀπίσω αὐτοῦ Γηβέ, Σηλί, ἐννακόσιοι εἰκοσιοκτώ. ⁹ καὶ Ἰωηλ υἱὸς Ζεχρὶ ἐπίσκοπος ἐπ' αὐτούς. καὶ Ἰούδα υἱὸς Ἀσανά ἀπὸ τῆς πόλεως, δευτερός ¹⁰ ἀπὸ τῶν ἱερέων. καὶ Ἰαδία υἱὸς Ἰωαριβ, Ἰαχίν, ¹¹ Σαραΐα υἱὸς Ἐλχία, υἱὸς Μισουλάμ, υἱὸς Σαδδούκ, υἱὸς Μαριώθ, υἱὸς Αἰτώθ ἀπέναντι οἴκου τοῦ θεοῦ. ¹² καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν ποιουντες τὸ ἔργον τοῦ οἴκου, ὀκτακόσιοι εἰκοσιδύο. καὶ Ἀδαΐα υἱὸς Ἰεροάμ υἱοῦ Φαλαλία, υἱοῦ Ἀμασί, υἱὸς Ζαχαρία, υἱὸς Φασσούρ, υἱὸς Μελχία, ¹³ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἄρχοντες πατριῶν, διακόσιοι τεσσαρακονταδύο. καὶ Ἀμασία υἱὸς Ἐσθριήλ, υἱοῦ Μεσσαριμὴθ, υἱοῦ Ἐμμὴρ, ¹⁴ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ δυνατοὶ παρατάξεως, ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ, καὶ ἐπίσκοπος Βαδιήλ υἱὸς τῶν μεγάλων. ¹⁵ καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν Σαμαΐα υἱὸς Ἑσρικάμ, ¹⁷ Ματθανίας υἱὸς Μιχά, καὶ Ἰωβὴβ υἱὸς Σαμουὶ, ¹⁸ διακόσιοι ὀγδοηκοντατέσσαρες. ¹⁹ καὶ οἱ πυλῶροι Ἀκούβ, Τελαμίν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἑκατὸν ἑβδομηκονταδύο. ²² καὶ ἐπίσκοπος Λευιτῶν υἱὸς Βανί, υἱὸς Ὀζι, υἱὸς Ἀσαβία, υἱὸς Μιχά. ἀπὸ υἱῶν Ἀσαφ τῶν ᾄδόντων ἀπέναντι ἔργου οἴκου

κου τοῦ Θεοῦ. ²³ ὅτι ἐντολὴ τοῦ βασιλέως εἰς αὐτούς. ²⁴ καὶ Φαθαῖα υἱὸς Βασηῖα πρὸς χεῖρα τοῦ βασιλέως εἰς πᾶν γόημα τῷ λαῷ, ²⁵ καὶ πρὸς τὰς ἐπαύλεις ἐν ἀγρῷ αὐτῶν, καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰούδα ἐκάθισαν ἐν Καριαθαρβὺκ, ²⁶ καὶ ἐν Ἰησοῦ, ²⁷ καὶ ἐν Βηρσαβιέ, καὶ ἐπαύλεις αὐτῶν ³⁰ Λαχίς καὶ ἄγροί αὐτῆς. καὶ παρενεβάλωσαν ἐν Βηρσαβιέ. ³¹ καὶ οἱ υἱοὶ Βενιαμὴν ἀπὸ Γαβαὰ Μαχμάς. ³⁶ καὶ ἀπὸ τῶν Λευιτῶν μερίδεις Ἰούδα τῷ Βενιαμίν.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Καὶ οὗτοι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται οἱ ἀναβάντες μετὰ Ζοροβάβελ υἱοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦ, Σαραῖα, Ἰερεμία, Ἐσδρα, ² Ἀμαρία, Μαλούχ, ³ Σεχινία. ⁷ οὗτοι οἱ ἄρχοντες τῶν ἱερέων, καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν ἐν ἡμέραις Ἰησοῖ. ⁸ καὶ οἱ Λευῖται, Ἰησοῦ, Βανουῖ, Καδμὴλ, Σαραβία, Ἰωδαί, Μαθανία ἐπὶ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν εἰς τὰς ἐφημερίας. ¹⁰ καὶ Ἰησοὺς ἐγέννησε τὸν Ἰωακὶμ, καὶ Ἰωακὶμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιασίβ, καὶ Ἐλιασίβ τὸν Ἰωδαί, ¹¹ καὶ Ἰωδαί ἐγέννησε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ Ἰωνάθαν ἐγέννησε τὸν Ἰαδού. ¹² καὶ ἐν ἡμέραις Ἰωακὶμ ἀδελφὸν αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν πατριῶν τῷ Σαραῖα, Ἀμαρία. τῷ Ἰερεμίᾳ, Ἀνανία. ¹³ τῷ Ἐσδρα, Μισουλὰμ. τῷ Ἀμαρία, Ἰωανάν. ¹⁴ τῷ Ἀμαλούχ, Ἰωνάθαν. τῷ Σεχινίᾳ, Ἰωσήφ. ¹⁵ τῷ Ἀρὲ, Μαννάς. τῷ Μαριώθ, Ἐλκαῖ. ¹⁶ τῷ Ἀδαθαῖ, Ζαχαρία. τῷ Γαναθωθ, Μισολὰμ. ¹⁷ τῷ Ἀβιά, Ζεχρί. τῷ Μιαμίν, Μαδαῖ. τῷ Φελετί, ¹⁸ τῷ Βυλγὰς, Σαμουέ. τῷ Σεμῖᾳ, Ἰωνάθαν. ¹⁹ τῷ Ἰωαριβ, Μαθαναῖ. τῷ Ἐδίω, Ὀζί. ²⁰ τῷ Σαλαῖ, Καλλαῖ. τῷ Ἀμὲκ, Ἀβιδ. ²¹ τῷ Ἐλκία, Ἀσαβίας. τῷ Ἰεδειοῦ, Ναθαναήλ. ²² οἱ Λευῖται ἐν ἡμέραις Ἐλιασίβ, Ἰωαδὰ, καὶ Ἰωά, καὶ Ἰωανάν, καὶ Ἰδοῦα, γεγραμμένοι ἄρχοντες τῶν πατριῶν. καὶ οἱ ἱερεῖς ἐν βασιλείᾳ Δαρείου τοῦ Πέρσου, ²³ υἱοὶ δὲ Λευὶ ἄρχοντες τῶν πατριῶν γεγραμμένοι ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν, καὶ ἕως ἡμερῶν Ἰωανάν υἱοῦ Ἐλίου. ²⁴ καὶ οἱ ἄρχοντες τῶν Λευιτῶν Ἀσαβία, καὶ Σα-

ραβία, καὶ Ἰησοῦ. καὶ υἱοὶ Καδμὴλ καὶ ἀδελφοὶ αὐτῶν κατεναντίον αὐτῶν εἰς ὕμνον αἰνεῖν ἐν ἐντολῇ Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ ἐφημερίαν πρὸς ἐφημερίαν. ²⁵ ἐν τῷ συναγαγεῖν με τοὺς πυλωροὺς ²⁶ ἐν ἡμέραις Ἰωακὶμ υἱοῦ Ἰησοῦ, υἱοῦ Ἰωσεδέκ, καὶ ἐν ἡμέραις Νεεμία, καὶ Ἐσδρας ὁ ἱερεὺς καὶ γραμματεὺς. ²⁷ καὶ ἐν ἐγκαινίοις τείχους Ἱερουσαλὴμ ἐζήτησαν τοὺς Λευίτας ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν τοῦ ἐνεγκαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ, ποιῆσαι ἐγκαινία καὶ εὐφροσύνην ἐν θωδαθὰ, καὶ ἐν ὥδαῖς κυμβαλίζοντες, καὶ ψαλτήρια, καὶ κινύραι. ²⁸ καὶ συνήχθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἄδόντων καὶ ἀπὸ τῆς περιχώρου κυκλόθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ ἐπαύλειων, ²⁹ καὶ ἀπὸ ἄγρῶν, ὅτι ἐπαύλεις ὠκοδόμησαν ἑαυτοῖς οἱ ἄδοντες ἐν Ἱερουσαλὴμ. ³⁰ καὶ ἐκαθαρίσθησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Λευῖται, καὶ ἐκαθάρισαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς πυλωροὺς καὶ τὸ τεῖχος. ³¹ καὶ ἀνέγκαν τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἐπάνω τοῦ τείχους. καὶ ἔστησαν δύο περὶ αἰνέσεως μεγάλους, καὶ διήλθον ἐκ δεξιῶν ἐπάνω τοῦ τείχους τῆς κοπρίας. ³² καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν Ὡσαῖα καὶ ἤμουν ἄρχοντων Ἰούδα, ³³ καὶ Ἀζαρίας, καὶ Ἐσδρας, καὶ Μισολλὰμ, ³⁴ καὶ Ἰούδα, καὶ Βενιαμίν, καὶ Σαμαῖας, καὶ Ἰερεμία. ³⁵ καὶ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἱερέων ἐν σάλπιγι, Ζαχαρίας υἱὸς Ἰωνάθαν, υἱὸς Σαμαῖα, υἱὸς Μαθανία, υἱὸς Μιχαῖα, υἱὸς Ζακχοῦρ, υἱὸς Ἀσάφ. ³⁶ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Σαμαῖα, καὶ Ὀζιήλ, Γέλωλ, Ἰαμὰ, Ἀῖα, Ναθαναήλ καὶ Ἰούδα, Ἀνανι, τοῦ αἰνεῖν ἐν ὥδαῖς Δαυὶδ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ Ἐσδρας ὁ γραμματεὺς ἐμπροσθεν αὐτῶν ³⁷ ἐπὶ πύλης, τοῦ αἰνεῖν κατέναντι αὐτῶν. καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ κλίμακας πόλεως Δαυὶδ ἐν ἀναβάσει τοῦ τείχους ἐπάνωθεν τοῦ οἴκου Δαυὶδ καὶ ἕως τῆς πύλης τοῦ ὕδατος ³⁹ Ἐσραῖμ, καὶ ἐπὶ τὴν πύλην ἰχθυρᾶν, καὶ πύργῳ Ἀναμὴλ, καὶ ἕως πύλης τῆς προβατικῆς. ⁴² καὶ ἡκούσθησαν οἱ ἄδοντες, καὶ ἐπεσκέπησαν. ⁴³ καὶ ἔθυσαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θυσιάσματα μεγάλα, καὶ ἠψόφρανθησαν, ὅτι

ὅτι ὁ θεὸς ἤφρανεν αὐτοὺς μεγάλως. καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἠυφράνθησαν, καὶ ἠκούσθη ἡ εὐφροσύνη ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ μακρόθεν. ⁴⁴ καὶ κατέστησαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄνδρες ἐπὶ τῶν γαζοφυλακίων, τοῖς θησαυροῖς, ταῖς ἀπαρχαῖς, καὶ ταῖς δεκάταις, καὶ τοῖς συνηγμένοις ἐν αὐτοῖς ἀρχουσι τῶν πόλεων μερίδας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ὅτι εὐφροσύνη ἐν Ἰουδα ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἐπὶ τοὺς Λευίτας τοὺς ἐστῶτας. ⁴⁵ καὶ ἐφύλαξαν φυλακὰς θεοῦ αὐτῶν, καὶ φυλακὰς τοῦ καθαρισμοῦ, καὶ τοὺς ἄδοντας, καὶ τοὺς πυλωροὺς, ὡς ἐντολαὶ Δαυὶδ, καὶ Σαλωμων υἱοῦ αὐτοῦ. ⁴⁶ ὅτι ἐν ἡμέραις Δαυὶδ Ἀσάφ ἀπ' ἀρχῆς πρῶτος τῶν ἄδόντων, καὶ ὕμνον καὶ αἶνεσιν τῷ θεῷ. ⁴⁷ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Νεκείου, διδόντες μερίδας τῶν ἄδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν, λόγον ἡμέρας ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ, καὶ ἀγιάζοντες τοῖς Λευίταις, καὶ οἱ Λευῖται ἀγιάζοντες τοῖς υἱοῖς Λαβών.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεγνώσθη ἐν βιβλίῳ Μωυσῆ ἐν ᾧ οἱ τοῦ λαοῦ. καὶ εὐρέθη γεγραμμένον ἐν αὐτῷ, ὅπως μὴ εἰσελθῶσιν Ἀμμωνῖται καὶ Μωαβῖται ἐν ἐκκλησίᾳ θεοῦ ἕως αἰῶνος, ² ὅτι οὐ συνήνευσαν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι, καὶ ἐμισθώσαντο ἐπ' αὐτὸν τὸν Βαλαάμ καταράσασθαι, καὶ ἐπέστρεψεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὴν κατάραν εἰς εὐλογίαν. ³ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν τὸν νόμον, καὶ ἐχωρίσθησαν πᾶς ἐπίμικτος ἐν Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ πρὸ τούτου Ἐλιασίβ ὁ ἱερεὺς οἰκῶν ἐν γαζοφυλακίῳ οἴκου θεοῦ ἡμῶν ἐγγίων Τωβία. ⁵ καὶ ἐποίησεν ἐαυτῷ γαζοφυλακίον μέγα. καὶ ἐκεῖ ἦσαν πρότερον διδόντες τὴν μαναὰ καὶ τὸν λίβανον καὶ τὰ σκεύη, καὶ τὴν δεκάτην τοῦ σίτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἐντολὴν τῶν Λευιτῶν καὶ τῶν ἄδόντων καὶ τῶν πυλωρῶν, καὶ ἀπαρχὰς τῶν ἱερέων. ⁶ καὶ ἐν παντὶ τούτῳ οὐκ ἦμιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐν ἔτι τριακοστῷ καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἀρθασασθᾶ βασιλέως Βαβυλῶνος ἡλ-

θον πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ἤτησάμην παρὰ τοῦ βασιλέως, ⁷ καὶ ἦλθον εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ συνῆκα ἐν τῇ πονηρίᾳ ἣ ἐποίησεν Ἐλιασίβ τῷ Τωβία, ποιῆσαι αὐτῷ γαζοφυλακίον ἐν αὐτῇ οἴκου τοῦ θεοῦ. ⁸ καὶ πονηρόν μοι ἐφάνη σφόδρα. καὶ ἐῴρισα πάντα τὰ σκεύη οἴκου Τωβία ἐξω ἀπὸ τοῦ γαζοφυλακίου. ⁹ καὶ εἶπα, καὶ ἐκαθάρισαν τὰ γαζοφυλάκια. καὶ ἐπέστρεψα ἐκεῖ σκεύη οἴκου τοῦ θεοῦ τὴν μάννα καὶ τὸν λίβανον. ¹⁰ καὶ ἔγνων ὅτι μερίδες τῶν Λευιτῶν οὐκ ἐδόθησαν. καὶ ἐφύγισαν ἄνθρωποι εἰς ἀγρὸν αὐτοῦ, οἱ Λευῖται καὶ οἱ ἄδοντες ποιοῦντες τὸ ἔργον. ¹¹ καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς στρατηγοῖς, καὶ εἶπα. διὰ τί ἐγκατελείφθη ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ; καὶ συνήγαγον αὐτοὺς, καὶ ἔστησα αὐτοὺς ἐπὶ τῇ στασὶ αὐτῶν. ¹² καὶ πᾶς Ἰουδα ἤνεγκαν δεκάτην τοῦ πυροῦ καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου εἰς τοὺς θησαυροὺς. ¹³ ἐπὶ χεῖρα Σελεμία τοῦ ἱερέως, καὶ Σαδῶκ τοῦ γραμματέως, καὶ Φαδαῖα ἀπὸ τῶν Λευιτῶν. καὶ ἐπὶ χεῖρα αὐτῶν Ἀνὰν υἱὸς Ζαχχοῦρ υἱὸς Ματθαθαίου, ὅτι πιστοὶ ἐλογίσθησαν ἐπ' αὐτοὺς μερίζειν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν. ¹⁴ μνησθῆτί μου ὁ θεὸς ἐν ταύτῃ, καὶ μὴ ἐξαλειφθῇ τὸ ἔλεός μου ὁ ἐποίησα ἐν οἴκῳ κυρίου τοῦ θεοῦ. ¹⁵ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον ἐν Ἰουδα πατοῦντας ληνοὺς ἐν τῷ σαββάτῳ, καὶ φέροντας δράγματα καὶ ἐπιγεμίζοντας ἐπὶ τοὺς ὄνους καὶ οἶνον καὶ σταφυλὴν καὶ σῦκα καὶ πᾶν βόσταν, καὶ φέροντας εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν ἡμέρᾳ πράσεως αὐτῶν. ¹⁶ καὶ ἐκάθισαν ἐν αὐτῇ φέροντες ἰχθύν, καὶ πᾶσαν πρᾶσιν πωλοῦντες τῷ σαββάτῳ τοῖς υἱοῖς Ἰουδα καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹⁷ καὶ ἐμαχεσάμην τοῖς υἱοῖς Ἰουδα τοῖς ἐλευθέροις, καὶ εἶπα αὐτοῖς. τίς ὁ λόγος σῦτος ὁ πονηρὸς, ὃν ὑμεῖς ποιεῖτε; καὶ βεβηλοῦτε τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου; ¹⁸ οὐχὶ οὕτως ἐποίησαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἤνεγκεν ἐπ' αὐτοὺς ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην; καὶ ὑμεῖς

ὕμεις προστίθετε ὄργην ἐπὶ Ἰσραὴλ βεβηλώσαι τὸ σαββάτου; ¹⁹ καὶ ἐγένετο ἡνίκα κατέστησαν πύλαι ἐν Ἱερουσαλὴμ πρὸ τοῦ σαββάτου, καὶ εἶπα. καὶ ἐκλείσαν τὰς πύλας. καὶ εἶπα, ὥστε μὴ ἀνοιγῆναι αὐτὰς ἕως ὑπίσω τοῦ σαββάτου. καὶ ἐκ τῶν παιδαρίων μου ἔστησα ἐπὶ τὰς πύλας, ὥστε μὴ αἰρεῖν βασιτάγματα ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. ²⁰ καὶ ἠυλίσθησαν πάντες, καὶ ἐποίησαν πρᾶσιν ἕξω Ἱερουσαλὴμ ἅπαξ καὶ δις, ²¹ καὶ ἐπεμαρτυράμην ἐν αὐτοῖς, καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς. διὰ τί ὑμεῖς ἀνυλίσσθε ἀπέναντι τοῦ τείχους; ἐὰν δευτερώσητε, ἐκτενῶ χεῖρά μου ἐν ὑμῖν. ἀπὸ τοῦ καιροῦ ἐκείνου οὐκ ἤλθοσαν ἐν σαββάτῳ. ²² καὶ εἶπα τοῖς Λευίταις, οἱ ἦσαν καθαριζόμενοι, καὶ ἐρχόμενοι, φυλάσσοντες τὰς πύλας, ἀγιάζοντες τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου. πρὸς ταῦτα μνησθήτε μου ὁ θεὸς, καὶ φέισαί μου κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου. ²³ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις εἶδον τοὺς Ἰουδαίους οἱ ἐκάθισαν γυναῖκας Ἀζωτίας, Ἀμμανιτίδας, Μωαβίτιδας, ²⁴ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἤμουν λαλοῦντες Ἀζωτιστὶ, καὶ οὐκ εἰσὶν ἐπιγινώσκοντες λαλεῖν Ἰουδαϊστὶ. ²⁵ καὶ ἐμαχεσάμην μετ' αὐτῶν, καὶ κατηρα-

σάμην αὐτούς. καὶ ἐπάταξα ἐν αὐτοῖς ἄνδρας, καὶ ἐμαδάρωσα αὐτούς καὶ ὤρκισα αὐτούς ἐν τῷ θεῷ, ἐὰν δῶτε τὰς θυγατέρας ὑμῶν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, καὶ ἐὰν λάβητε ἀπὸ τῶν θυγατέρων αὐτῶν τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. ²⁶ οὐχ οὕτως ἡμαρτε Σαλωμὼν βασιλεὺς Ἰσραὴλ; καὶ ἐν ἔθνεσι πολλοὶς οὐκ ἦν βασιλεὺς ὅμοιος αὐτῷ, καὶ ἀγαπώμενος τῷ θεῷ ἦν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ θεὸς εἰς βασιλείᾳ ἐπὶ πάντα Ἰσραὴλ, καὶ τοῦτον ἐξέκλιναν αἱ γυναῖκες αἱ ἄλλοτριαι. ²⁷ καὶ ὑμῶν μὴ ἀκουσώμεθα ποιήσαι πᾶσαν πονηρίαν ταύτην, ἀσυνθετῆσαι ἐν τῷ θεῷ ἡμῶν, καθίσαι γυναῖκας ἄλλοτριας. ²⁸ καὶ ἀπὸ υἱῶν Ἰωαδὰ τοῦ Ἐλισοῦβ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου νυμφίου τοῦ Σαναβαλλάτ τοῦ Οὐρανίτου, καὶ ἐξεβράσα αὐτὸν ἀπ' ἐμοῦ. ²⁹ μνησθήτε αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀγχιστεία τῆς ἱερατείας, καὶ διαθήκη τῆς ἱερατείας καὶ τοὺς Λευίτας. ³⁰ καὶ ἐκαθάρισα αὐτούς ἀπὸ πάσης ἁλλοτριώσεως, καὶ ἔστησα ἐφημερίας τοῖς ἱερεῦσι καὶ τοῖς Λευίταις, ἀνὴρ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ. ³¹ καὶ τὸ δῶρον τῶν ξυλοφόρων ἐν καιροῖς ἀπὸ χρόνων, καὶ ἐν τοῖς βακχουρίοις. μνησθήτε μου ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς ἀγαθωσύνην.

Τ Ω Β Ι Τ.

Κ Ε Φ. Α'.

Βίβλος λόγων Τωβίτ, τοῦ Τωβιήλ, τοῦ Ἀνανιήλ, τοῦ Ἀδουήλ, τοῦ Γαβαήλ, ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀσιήλ, ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλί, ² ὃς ἤχημαλωτεύθη ἐν ἡμέραις Ενεμεσσάρου τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων ἐκ Θίβρης, ἥ ἐστιν ἐκ δεξιῶν Κυδίας τῆς Νεφθαλί ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπεράνω Ἀσῆρ. ἐγὼ Τωβίτ ὁδοῖς ἀληθείας ἐπορευόμην καὶ δικαιοσύνης πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. ³ καὶ ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίησα τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ τῷ ἔθνει, τοῖς προπορευομένοις μετ' ἐμοῦ εἰς χώραν Ἀσσυρίων εἰς Νινευῆ. ⁴ καὶ ὅτε ἤμην ἐν τῇ χώρᾳ μου ἐν τῇ γῇ Ἰσραὴλ νεωτέρου μου ὄντος, πᾶσα φυλὴ τοῦ

Νεφθαλί τοῦ πατρός μου ἀπέστη ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἱεροσολύμων, τῆς ἐκλείσεως ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὸ θνσιάζειν πάσας τὰς φυλάς. καὶ ἡγιάσθη ὁ ναὸς τῆς κατασκευῆς τοῦ ὑψίστου, καὶ ὠκοδομήθη εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἵωνος, ⁵ καὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ αἱ συναποστᾶσαι ἔθνον τῇ Βάαλ τῇ δαμάλει, καὶ ὁ οἶκος Νεφθαλί τοῦ πατρός μου. ⁶ καὶ γὰρ μόνος ἐπορευόμην πλεονάκεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν ταῖς ἑορταῖς, καθὼς γέγραπται παντὶ τῷ Ἰσραὴλ, ἐν προστάγματι αἰωνίῳ, τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς δεκάτας τῶν γεννημάτων, καὶ τὰς πρωτοκουρίας ἔχων, ⁷ καὶ ἐδίδουν αὐτὰς τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Ἀαρὼν πρὸς

Κ κ

τὸ

τὸ θυσιαστήριον πάντων τῶν γεννημάτων. τὴν δεκάτην ἐδίδουν τοῖς υἱοῖς Λευι τοῖς θεραπεύουσιν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν δευτέραν δεκάτην ἀπεπατίζομεν, καὶ ἐπορευόμεν καὶ ἔδαπανων αὐτὰ ἐν Ἱεροσολυμοῖς καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, ⁸ καὶ τὴν τρίτην ἐδίδουν οἷς καθήκει, καθὼς ἐνετείλατο Δεββωρὰ ἡ μήτηρ τοῦ πατρός μου, διότι ὀρφανὸς κατελείφθην ὑπὸ τοῦ πατρός μου. ⁹ καὶ ὅτε ἐγενόμην ἀνὴρ, ἔλαβον Ἀνναν γυναῖκα ἐκ τοῦ σπέρματος τῆς πατριᾶς ἡμῶν. καὶ ἐγέννησα ἐξ αὐτῆς Τωβίαν. ¹⁰ καὶ ὅτε ἡχηλωτίσθημεν εἰς Νινευῆ, πάντες οἱ ἀδελφοί μου, καὶ οἱ ἐκ τοῦ γένους μου ἡσθιον ἐκ τῶν ἄρτων τῶν ἐθνῶν, ¹¹ ἐγὼ δὲ συνετήρησα τὴν ψυχὴν μου μὴ φαγεῖν, ¹² καὶ θοτότι ἐμενύμην τοῦ θεοῦ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ μου. ¹³ καὶ ἔδωκεν ὁ ὑψιστος χάριν καὶ μορφὴν ἐνώπιον Ἐνεμεσαῶρου, καὶ ἤμην αὐτοῦ ἀγοραστής, ¹⁴ καὶ ἐπορευόμην εἰς τὴν Μηδίαν καὶ παρεθέμην Γαβαήλω τῷ ἀδελφῷ Γαβρία ἐν Ράγοις τῆς Μηδίας ἀργυρίου τάλαντα δέκα. ¹⁵ καὶ ὅτε ἀπέθανεν Ἐνεμεσαῶρ, ἐβασίλευσε Σενναχηρίμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἡκαταστάθησαν, καὶ οὐκ ἔτι ἡδυνάσθη πορευθῆναι εἰς τὴν Μηδίαν. ¹⁶ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐνεμεσαῶρου ἐλεημοσύνας πολλὰς ἐποίουν τοῖς ἀδελφοῖς μου. ¹⁷ τοὺς ἄρτους μου ἐδίδουν τοῖς πενῶσι, καὶ ἱμάτια τοῖς γυμνοῖς. καὶ εἴ τινα ἐκ τοῦ γένους μου ἐθιόωρον τεθνηκότα καὶ ἐρύμιμνον ὀπίσω τοῦ τείχους Νινευῆ, ἔθαπτον αὐτόν. ¹⁸ καὶ εἴ τινα ἀπέκτεινε Σενναχηρίμ ὁ βασιλεὺς, ὅτε ἦλθε φεύγων ἐκ τῆς Ἰουδαίας, ἔθαψα αὐτοὺς κλέπτων. πολλοὺς γὰρ ἀπέκτεινεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ἐξητήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τὰ σώματα, καὶ οὐκ εὐρέθη. ¹⁹ πορευθεὶς δὲ εἰς τῶν ἐν Νινευῇ, ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι θάπτω αὐτούς, καὶ ἐκρύβην. ἐπιγνοὺς δὲ ὅτι ζητοῦμαι ἀποθανεῖν, φοβηθεὶς ἀνεχώρησα. ²⁰ καὶ διηργάγη πάντα τὰ ὑπαρχοντά μου, καὶ οὐ κατελείφθη μοι οὐδέν, πλὴν Ἀννας τῆς γυναίκός μου, καὶ Τωβίου τοῦ υἱ-

οῦ μου. ²¹ καὶ οὐ διήλθον ἡμέρας πεντήκοντα, ἕως οὐ ἀπέκτειναν αὐτὸν οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ. καὶ ἔφυγον εἰς τὰ ὄρη Ἀραράθ, καὶ ἐβασίλευσε Σαχερδονὸς υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ, καὶ ἔταξεν Ἀχιάχαρον τὸν Ἀναὴλ υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἐκλογιστίαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν διοίκησιν. ²² καὶ ἡξίωσεν Ἀχιάχαρος περὶ ἐμοῦ, καὶ ἦλθον εἰς Νινευῆ. Ἀχιάχαρος δὲ ἦν ὁ οἰνοχόος, καὶ ἐπὶ τοῦ δακτυλίου, καὶ διοικητῆς, καὶ ἐκλογιστῆς, καὶ κατέστησεν αὐτόν ὁ Σαχερδονὸς ἐκ δευτέρας, ἣν δὲ ἐξάδελφός μου.

Κ Ε Φ. Β'.

Ὅτε δὲ κατήλθον εἰς τὸν οἶκόν μου, καὶ ἀπεδόθη μοι Ἀννα ἡ γυνή μου, καὶ Τωβίας ὁ υἱός μου, ἐν τῇ πεντηκοστῇ ἑορτῇ, ἣ ἐστὶ ἀγία ἐπέα ἑβδομάδων, ἐγενήθη ἄριστος καλὸν μοι, καὶ ἀνέπεσα τοῦ φαγεῖν. ² καὶ ἔθασάμην ὅσα πολλὰ, καὶ εἶπα τῷ υἱῷ μου. βάδισον καὶ ἄγαγε ὃν ἂν εὕρης τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐνδεῆ, ὅς μεμνηταὶ τοῦ κυρίου, καὶ ἰδοὺ μὲνω σε. ³ καὶ ἐλθὼν εἶπε. πάτερ, εἰς ἐκ τοῦ γένους ἡμῶν ἐστραγγαλωμένος ἐρύπτεται ἐν τῇ ἀγορᾷ. ⁴ καὶ γὰρ πρὶν ἡγεύσασθαι με, ἀναπνήσας ἀνελύομην αὐτόν εἰς τι οἶκημα ἕως οὐ ἔδυν ὁ ἥλιος. ⁵ καὶ ἐπιστρέψας ἐλουσάμην, καὶ ἡσθιον τὸν ἄρτον μου ἐν λύτῃ. ⁶ καὶ ἐμνήσθην τῆς προφητείας Ἀμώς, καθὼς εἶπεν. στραφήσονται αἱ ἑορταὶ ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πᾶσαι αἱ εὐφροσύναι ὑμῶν εἰς θρήνον. ⁷ καὶ ἔκλαυσα, καὶ ὅτε ἔδυν ὁ ἥλιος, ὠρόμην, καὶ ὀρύξας ἔθαψα αὐτόν. ⁸ καὶ οἱ πλησίον ἐπεγέλων, λέγοντες. οὐκ ἔτι φοβεῖται φονευθῆναι περὶ τοῦ πράγματος τούτου, καὶ ἀπέδρα, καὶ ἰδοὺ πάλιν θάπτει τοὺς νεκρούς. ⁹ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνέλυσα θάψας, καὶ ἐκοιμήθην μεμιαμμένος παρὰ τὸν τοῖχον τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἀκάλυπτον ἦν, ¹⁰ καὶ οὐκ ᾔδειν ὅτι στρουθία ἐν τῷ τοίχῳ ἐστὶ. καὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου ἀνεφρότων, ἀφώδευσαν τὰ στρουθία θερμόν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐγενήθη λευκώματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς

μοῖς μου, καὶ ἐπορεύθην πρὸς ἰατροὺς, καὶ οὐκ ὠφέλησάν με. Ἀχιάχαρος δὲ ἔτρεφε με ἕως οὗ ἐπορεύθην εἰς τὴν Ἑλυμαῖδα. ¹¹ καὶ ἡ θυγάτηρ μου Ἄννα ἠορθεύετο ἐν τοῖς γυναικείοις, ¹² καὶ ἀπέστελλε τοῖς κυρίοις. καὶ ἀπέδωκαν αὐτῇ καὶ αὐτοὶ τὸν μισθὸν, προσδόντες καὶ ἔριφον. ¹³ ὅτε δὲ ἦλθε πρὸς με, ἤρξατο κράζειν. καὶ εἶπα αὐτῇ. πόθεν τὸ ἐρίφιον; μὴ κλεψιμαῖον ἐστίν; ἀπόδος αὐτὸ τοῖς κυρίοις. οὐ γὰρ θεμιτόν ἐστιν φαγεῖν κλεψιμαῖον. ¹⁴ ἡ δὲ εἶπεν. δῶρον δέδοται μοι ἐπὶ τῷ μισθῷ. καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῇ. καὶ ἔλεγον ἀποδιδόναι αὐτὸ τοῖς κυρίοις, καὶ ἡρυνθρίων πρὸς αὐτήν. ἡ δὲ ἀποκριθεῖσα εἶπέ μοι. ποῦ εἰσὶν αἱ ἐλεημοσύναι σου, καὶ αἱ δικαιοσύναι σου; ἴδου γνωστὰ πάντα μετὰ σοῦ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ λυπηθεὶς ἐκλαυσα, καὶ προσευξάμην μετ' ὀδύνης, λέγων. ² δίκαιος εἰ κύριε, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου ἐλεημοσύναι καὶ ἀληθείαι, καὶ κρίσιν ἀληθινὴν καὶ δικαίαν σὺ κρίνεις εἰς τὸν αἰῶνα. ³ μνήσθητί μου, καὶ ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. μὴ με ἐκδικῇς ταῖς ἁμαρτίαις μου καὶ τοῖς ἀγνοήμασί μου καὶ τῶν πατέρων μου, ἃ ἡμαρτον ἐνώπιόν σου. ⁴ παρήκουσαν γὰρ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἔδωκας ἡμᾶς εἰς διαπραγῇ καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ θάνατον καὶ παραβολὴν ὀνειδισμοῦ πᾶσι τοῖς ἐθνέσιν ἐν οἷς ἐσκαρπίσμεθα. ⁵ καὶ νῦν πολλαὶ αἱ κρίσεις σου εἰσὶ καὶ ἀληθιναί. ἔξ ἐμοῦ ποιησάσαι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ τῶν πατέρων μου, ὅτι οὐκ ἐποίησαμεν τὰς ἐντολάς σου, οὐ γὰρ ἐπορυνθήμεν ἐν ἀληθείᾳ ἐνώπιόν σου. ⁶ καὶ νῦν κατὰ τὸ ἀρεστόν ἐνώπιόν σου ποίησον μετ' ἐμοῦ. ἐπίταξον ἀναλαβεῖν τὸ πνεῦμά μου, ὅπως ἀπολυθῶ, καὶ γένημαι γῆ. διότι λυσiteléi μοι ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν. ὅτι ὀνειδισμοὺς ψευδεῖς ἤκουσα, καὶ λύπη ἐστὶ πολλὴ ἐν ἐμοί. ἐπίταξον ἀπολυθῆναι με τῆς ἀνάγκης ἥδη εἰς τὸν αἰώνιον τόπον, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. ⁷ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συνέβη τῇ θυγατρὶ Παγουὴλ Σάρῶ ἐν Ἐκβατάνοις τῆς Μη-

δίας, καὶ ταύτην ὀνειδισθῆναι ὑπὸ παιδισκῶν πατρὸς αὐτῆς, ὅτι ἦν δεδομένη ἀνδράσιν ἑπτὰ, καὶ Ἀσμοδαῖος τὸ πονηρὸν δαιμόνιον ἀπέκτεινεν αὐτούς, πρὶν ἡ γενέσθαι αὐτοὺς μετ' αὐτῆς ὡς ἐν γυναιξί. καὶ εἶπαν αὐτῇ. οὐ συνιεῖς ἀποπνίγουσά σου τοὺς ἄνδρας; ἥδη ἑπτὰ ἔσχεις, καὶ ἑνὸς αὐτῶν οὐκ ὠνόμασθης. ⁹ τί ἡμᾶς μαστιγοῖς; εἰ ἀπέθαναν, βιάδιζε μετ' αὐτῶν, μὴ ἰδοιμὲν σου υἱὸν ἢ θυγατέρα εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁰ ταῦτα ἀκούσασα ἐλυπήθη σφόδρα, ὥστε ἀπάγξασθαι. καὶ εἶπεν. μία μὲν εἰμι τῷ πατρί μου. ἐὰν ποιήσω τοῦτο, ὀνειδος αὐτῷ ἔσται, καὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ καταῆξω μετ' ὀδύνης εἰς ἄβυδον, ¹¹ καὶ ἐδειγθῇ πρὸς τῇ θυρίδι, καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς εἰ κύριε ὁ Θεὸς μου, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα σου τὸ ἅγιον καὶ ἔντιμον εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογῆσαισάν σε πάντα τὰ ἔργα σου εἰς τὸν αἰῶνα. ¹² καὶ νῦν κύριε τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ τὸ πρόσωπόν μου εἰς σέ δέδωκα. ¹³ εἶπον, ἀπολύσαι με ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ μὴ ἀκούσαι με μηκέτι ὀνειδισμόν. ¹⁴ σὺ γινώσκεις κύριε, ὅτι καθαρὰ εἰμι ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας ἀνδρός, ¹⁵ καὶ οὐκ ἐμόλυνα τὸ ὄνομα μου οὐδὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς μου ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου. μονογενὴς εἰμι τῷ πατρί μου, καὶ οὐχ ὑπαρχοῦν αὐτῷ παῖδιον ὃ κληρονομήσει αὐτόν, οὐδὲ ἀδελφὸς ἐγγύς, οὐδὲ ὑπάρχων αὐτῷ υἱός, ἵνα συντηρήσω ἐμαυτὴν αὐτῷ γυναικί, ἥδη ἀπώλοντό μοι ἑπτὰ. ἵνα τί μοι ζῆν; καὶ εἰ μὴ δοκεῖ σοι ἀποκτεῖναι με, ἐπίταξον ἐπιβλέψαι ἐπ' ἐμέ, καὶ μηκέτι ἐλεῆσαι με, καὶ ἀκούσαι με ὀνειδιζόμεν. ¹⁶ καὶ εἰς ἡκούσθῃ προσευχῇ ἀμφοτέρων ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Ραφαὴλ, ¹⁷ καὶ ἀπεισάτῃ ἰασασθαι τοὺς δύο, τοῦ Τωβίτ λεπτοῖσι τὰ λευκώματα, καὶ Σάρῶν τὴν τοῦ Ραγουὴλ δοῦναι Τωβίᾳ τῷ υἱῷ Τωβίτ γυναικί, καὶ δῆσαι Ἀσμοδαῖον τὸ πονηρὸν δαιμόνιον, διότι Τωβίᾳ ἐπιβάλλει κληρονομῆσαι αὐτήν. ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἐπιστρέψας Τωβίτ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ Σάρῶ ἡ τοῦ Ραγουὴλ κατέβη ἐκ τοῦ ὑπεράου αὐτῆς.

ΚΕΦ. Δ'.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐμνήσθη Τωβίτ περὶ τοῦ ἀργυρίου, οὐ παρέθετο Γαβαβὴλ ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας. ² καὶ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ. ἐγὼ ἠτησάμην θάνατον, τί οὐ καλῶ Τωβίαν τὸν υἱόν μου, ἵνα αὐτῷ ὑποδείξω, πρὶν ἀποθανεῖν με; ³ καὶ καλέσας αὐτὸν εἶπεν. παιδίον, ἂν ἀποθάνω θάψον με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν μητέρα σου. τίμα αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ ποιεῖ τὸ ἀρεστὸν αὐτῇ, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτήν. ⁴ μνήσθητι παιδίον, ὅτι πολλοὺς κινδύνους ἑώρακην ἐπὶ σοὶ ἐν τῇ κοιλίᾳ. ὅταν ἀποθάνῃ, θάψον αὐτὴν παρ' ἐμοὶ ἐν ἐνὶ τάφῳ. ⁵ πάσας τὰς ἡμέρας παιδίον κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μνημόνευε, καὶ μὴ θελήσῃς ἁμαρτάνειν καὶ παραβῆναι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. δικαιοσύνην ποιεῖ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου, καὶ μὴ πορευθῇς τὰς ὁδοὺς τῆς ἀδικίας. ⁶ διότι ποιῶντός σου τὴν ἀλήθειαν, εὐδοκίαι ἔσονται ἐν τοῖς ἔργοις σου καὶ πᾶσι τοῖς ποιούσι τὴν δικαιοσύνην. ⁷ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σοὶ ποιεῖ ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθονεσάτω σου ὁ ὀφθαλμός ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπο παντός πτωχοῦ, καὶ ἀπὸ σοῦ οὐ μὴ ἀποστραφῇ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. ⁸ ὥς σοὶ ὑπάρχοι κατὰ τὸ πλῆθος, ποιήσον ἕξ αὐτῶν ἐλεημοσύνην. ἂν ὀλίγον σοὶ ὑπάρχῃ, κατὰ τὸν ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην. ⁹ θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης. ¹⁰ διότι ἐλεημοσύνη ἐκ θανάτου ῥύεται, καὶ οὐκ ἔα ἐξελεθεῖν εἰς τὸ σκότος. ¹¹ δῶρον γὰρ ἀγαθὸν ἐστὶν ἐλεημοσύνη πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου. ¹² πρόσχε σεαυτῷ παιδίον ἀπὸ πάσης πορνείας, καὶ γυναῖκα πρῶτον λάβε ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν πατέρων σου. μὴ λάβῃς γυναῖκα ἄλλοτρίαν, ἥ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ πατέρος σου, διότι υἱοὶ προφητῶν ἔσμεν. ¹³ Νῶε, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ τοῦ αἵματος. μνήσθητι παιδίον ὅτι αὐτοὶ πάντες ἔλαβον γυναῖκας ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, καὶ εὐλο-

γήθησαν ἐν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν ¹³ καὶ νῦν παιδίον ἀγάπα τοὺς ἀδελφούς σου, καὶ μὴ ὑπερηφανεύου τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σου, καὶ τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων τοῦ λαοῦ σου, λαβεῖν σεαυτῷ ἕξ αὐτῶν γυναῖκα. διότι ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ ἀπώλεια καὶ ἀκαταστασία πολλή, καὶ ἐν τῇ ἀχρεϊότητι ἐλάττωσις καὶ ἐνδεια μεγάλη. ἡ γὰρ ἀχρεϊότης μήτηρ ἐστὶ τοῦ λημοῦ. ¹⁴ μισθὸς παντός ἀνθρώπου, ὃς ἂν ἐργάσῃται παρὰ σοὶ, μὴ αὐλισθήτω, ἀλλ' ἀπόδος αὐτῷ παρ' αὐτίκα. ἂν δουλεύσῃς τῷ Θεῷ, ἀποδοθήσεται σοι. πρόσχε σεαυτῷ παιδίον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἴσθι πεπαιδευμένος ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ σου. ¹⁵ καὶ ὁ μισαῖς, μηδενὶ ποιήσῃς. οἶνον εἰς μέθην μὴ πίῃς, καὶ μὴ πορευθῇ μετὰ σοῦ μέθη ἐν τῇ ὁδῷ σου. ¹⁶ ἐκ τοῦ αἵματος σου δίδου πινῶντι, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων σου τοῖς γυμνοῖς. πᾶν ὃ ἐν περισσεύῃ σοι, ποιεῖ ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ φθονεσάτω σου ὁ ὀφθαλμός ἐν τῷ ποιεῖν σε ἐλεημοσύνην. ¹⁷ ἔκχεον τοὺς ἄρτους σου ἐπὶ τὸν τάφον τῶν δικαίων, καὶ μὴ δῶς τοῖς ἀμαρτωλοῖς. ¹⁸ συμβουλίαν παρὰ παντός φρονίμου ζήτησον, καὶ μὴ καταφρονήσῃς ἐπὶ πάσης συμβουλίας χρησίμης. ¹⁹ καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐλόγη κύριον τὸν Θεόν, καὶ παρ' αὐτοῦ αἰτήσον, ὅπως αἱ ὁδοὶ σου εὐθεῖαι γένωνται, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι καὶ βουλαὶ σου εὐδοκῶσιν. διότι πᾶν ἔθνος οὐκ ἔχει βουλήν, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος δίδωσι πάντα τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὃν ἂν θέλῃ, ταπεινοὶ καθὼς βούλεται. καὶ νῦν παιδίον μνημόνευε τῶν ἐντολῶν μου, καὶ μὴ ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ τῆς καρδίας σου. ²⁰ καὶ νῦν ὑποδεικνύω σοὶ τὰ δέκα τάλαντα τοῦ ἀργυρίου, ἃ παρεθήμην Γαβαβίλῳ τῷ τοῦ Γαβρία ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας. ²¹ καὶ μὴ φοβοῦ παιδίον, ὅτι ἔπτωχυσάμεν. ὑπάρχει σοὶ πολλὰ, ἂν φοβῇθῃς τὸν Θεόν, καὶ ἀποστῇς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, καὶ ποιήσῃς τὸ ἀρεστόν ἐνώπιον αὐτοῦ.

Κεφ

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἀποκριθεὶς Τωβίας, εἶπεν αὐτῷ. πᾶτερ ποιήσω πάντα ὅσα ἐντέταλσαι μοι. ² ἀλλὰ πῶς δυνήσομαι λαβεῖν τὸ ἀργύριον, καὶ οὐ γινώσκω αὐτόν; ³ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρόγραφον, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ζήτησον σεαυτῷ ἄνθρωπον ὃς συμπορεύσεται σοι, καὶ δώσω αὐτῷ μισθὸν ἕως ζωῇ, καὶ λάβε πορευθεὶς τὸ ἀργύριον. ⁴ καὶ ἐπορεύθη ζητῆσαι ἄνθρωπον, καὶ εὔρε Ῥαφαὴλ ὃς ἦν ἄγγελος, καὶ οὐκ ᾔδει, ⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἰ δύναμαι πορευθῆναι μετὰ σοῦ ἐν Ῥάγοις τῆς Μηδίας, καὶ εἰ ἐμπειρὸς εἰ τῶν τόπων; ⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος. πορεύσομαι μετὰ σοῦ, καὶ τῆς ὁδοῦ ἐμπειρῶ, καὶ παρὰ Γαβαὴλ τὸν ἀδελφόν ἡμῶν ἠύλισθην. ⁷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβίας. ὑπόμεινόν με, καὶ ἔρω τῷ πατρί. ⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ. πορεύου, καὶ μὴ χρονίσῃς. ⁹ καὶ ἐξελθὼν εἶπεν τῷ πατρί. ἰδοὺ εὗρηκα ὃς συμπορεύσεται μοι. ὃ δὲ εἶπεν. φώνησον αὐτόν πρὸς μέ, ἵνα ἐπιγνῶ ποίας φυλῆς ἐστίν, καὶ εἰ πιστὸς τοῦ πορευθῆναι μετὰ σοῦ. ¹⁰ καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν, καὶ εἰσῆλθε, καὶ ἡσάσσαντο ἀλλήλους. ¹¹ καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβίτ. ἀδελφέ, ἐκ ποίας φυλῆς καὶ ἐκ ποίας πατριᾶς εἰ σύ; ὑπόδειξόν μοι. ¹² καὶ εἶπεν αὐτῷ. φυλὴν καὶ πατριὰν σὺ ζητεῖς; ἡ μίσθισον ὃς συμπορεύσεται μετὰ τοῦ υἱοῦ σου; καὶ εἶπεν αὐτῷ Τωβίτ. βούλομαι ἀδελφε ἐπιγνῶναι τὸ γένος σου, καὶ τὸ ὄνομα. ¹³ ὃς δὲ εἶπεν. ἐγὼ Ἀζαρίας Ἀνανίου τοῦ μεγάλου τῶν ἀδελφῶν σου. ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὑγιαίνων ἔλθοις ἀδελφέ, καὶ μὴ μοι ὀργισθῇς, ὅτι ἐζήτησα τὴν φυλὴν σου, καὶ τὴν πατριαν σου ἐπιγνῶναι. καὶ σὺ τυγχάνεις ἀδελφός μου ἐκ τῆς καλῆς καὶ ἀγαθῆς γενεᾶς. ἐπεγίνωσκον γὰρ ἐγὼ Ἀνανίαν καὶ Ἰωνάθαν τοὺς υἱοὺς Σεμὶ τοῦ μεγάλου, ὡς ἐπορευόμεθα κοινῶς εἰς Ἱερουσόλυμα προσκυνεῖν, ἀναφέροντες τὰ πρωτότοκα, καὶ τὰς δεκάτας τῶν γεννημάτων, καὶ οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανῇ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν. ἐκ ῥίξης καλῆς εἰ ἀδελφέ, ¹⁵ ἀλλὰ ἐπὶν μοι τίνα σοι ἔσομαι μισθὸν διδόναι; δραχμὴν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ δέοντά σοι ὡς καὶ

τῷ υἱῷ μου, ¹⁶ καὶ ἔτι προσθήσω σοι ἐπὶ τὸν μισθόν, ἐὰν ὑγιαίνοντες ἐπιστρέψῃτε. ¹⁷ καὶ εὐδόκησαν οὕτως. καὶ εἶπε πρὸς Τωβίαν. ἔτοιμος γίνου πρὸς τὴν ὁδόν, καὶ εὐδοθεῖσθε. καὶ ἡτοιμάσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὰ πρὸς τὴν ὁδόν. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ πατήρ αὐτοῦ. πορεύου μετὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὃ δὲ ἐν τῷ οὐρανῷ οἰκῶν θεὸς εὐδώσει τὴν ὁδὸν ὑμῶν, καὶ ὁ ἄγγελος αὐτοῦ συμπορευθήτω ὑμῖν. καὶ ἐξῆλθαν ἀμφοτέροι ἀπελθεῖν, καὶ ὁ κύων τοῦ παιδαρίου μετ' αὐτῶν. ¹⁸ ἐκλαυσεν δὲ Ἄννα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ εἶπε πρὸς Τωβίτ. τί ἐξαπέστειλας τὸ παιδίον ἡμῶν; ἢ οὐχὶ ἡ ῥάβδος τῆς χειρὸς ἡμῶν ἐστίν ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν καὶ ἐκπορεύεσθαι ἐνώπιον ἡμῶν; ¹⁹ ἀργύριον τῷ ἀργυρίῳ μὴ φθάσαι, ἀλλὰ περιψήμα τὸ παιδίον ἡμῶν γένοιτο. ²⁰ ὡς γὰρ δέδοται ἡμῖν ζῆν παρὰ τοῦ κυρίου, τοῦτο ἱκανὸν ἡμῖν ὑπάρχει. ²¹ καὶ εἶπεν αὐτῇ Τωβίτ. μὴ λόγον ἔχει ἀδελφή, ὑγιαίνων ἐλεύσεται, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται αὐτόν. ²² ἄγγελος γὰρ ἀγαθὸς συμπορεύσεται αὐτῷ, καὶ εὐδοθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψει ὑγιαίνων.

Κ Ε Φ. 5'.

Καὶ ἐπαύσατο κλαίονσα. ² οἱ δὲ πορευόμενοι τὴν ὁδὸν ἦλθον ἐσπέρας ἐπὶ τὸν Τίγγριν ποταμὸν, καὶ ἠύλιζοντο ἐκεῖ. ³ τὸ δὲ παιδάριον κατέβη περικλύσασθαι, καὶ ἀνέπηδήσεν ἰχθύς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐβουλήθη καταπιεῖν τὸ παιδάριον. ⁴ ὃ δὲ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ. ἐπιλαβοῦ τοῦ ἰχθύος. καὶ ἐκράτησε τὸν ἰχθύν τὸ παιδάριον, καὶ ἀνέβαλεν αὐτόν ἐπὶ τὴν γῆν. ⁵ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος. ἀνάτεμε τὸν ἰχθύν, καὶ λαβὼν τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἥπαρ καὶ τὴν χολήν, θές ἀσφαλῶς. ⁶ καὶ ἐποίησε τὸ παιδάριον ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος. τὸν δὲ ἰχθύν ὀπτήσαντες ἔφαγον. καὶ ὠδυνον ἀμφοτέροι, ἕως οὗ ἤγγισαν ἐν Ἐμβατάνοις. ⁷ καὶ εἶπε τὸ παιδάριον τῷ ἀγγέλῳ. Ἀζαρία ἀδελφέ, τί ἐστὶν ἡ καρδία καὶ τὸ ἥπαρ καὶ ἡ χολὴ τοῦ ἰχθύος; ⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἡ καρδία καὶ τὸ ἥπαρ ἐάν τινα ὀκλῇ δαιμόνιον ἢ πνεῦμα πονηρὸν, ταῦτα

ταῦτα δεῖ καπνίσαι ἐνώπιον ἀνθρώπου, ἢ γυναῖκος, καὶ μηκέτι ὀληθῇ.⁹ ἡ δὲ χολὴ ἐγχεῖται ἀνθρώπων, ὃς ἔχει λευκώματα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ λαθήσεται.¹⁰ ὥς δὲ προσήγγισαν τῇ Ῥάγῃ,¹¹ εἶπεν ὁ ἄγγελος τῷ παιδαρίῳ. ἀδελφε, σήμερον αὐλισθησόμεθα παρὰ Ῥαγουήλ, καὶ αὐτὸς συγγενῆς σου ἐστίν, καὶ ἐστὶν αὐτῷ θυγάτηρ ὀνόματι Σάρρα.¹² λαλήσω περὶ αὐτῆς, τοῦ δοθῆναι σοι αὐτὴν εἰς γυναῖκα, καὶ ὅτι σοι ἐπιβάλλει ἡ κληρονομία αὐτῆς, καὶ σὺ μόνος εἶ ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς, καὶ τὸ κοράσιον καλὸν καὶ φρόνιμον ἐστίν.¹³ καὶ νῦν ἄκουσόν μου, καὶ λαλήσω τῷ πατρὶ αὐτῆς, καὶ ὅταν ὑποστρέψωμεν ἐκ Ῥαγῶν, ποιήσωμεν τὸν γαμὸν. διότι ἐπιστάμαι Ῥαγουήλ ὅτι οὐ μὴ δῶ αὐτὴν ἀνδρὶ ἐτέρῳ κατὰ τὸν νόμον Μωϋσῆ, ἡ ὀφείλῃσι θάνατον, ὅτι τὴν κληρονομίαν σοι καθήκει λαβεῖν, ἢ πάντα ἀνθρώπων.¹⁴ τότε εἶπεν τὸ παιδάριον τῷ ἀγγέλῳ. Ἀζαρία ἀδελφε, ἀκήκοα ἐγὼ τὸ κοράσιον δεδοσθαι ἐπτά ἀνδράσι, καὶ πάντας ἐν τῷ νυμφῶνι ἀπολωλότας.¹⁵ καὶ νῦν ἐγὼ μόνος εἰμὶ τῷ πατρὶ, καὶ φοβοῦμαι μὴ ἐξελθῶν ἀποθάνω καθὼς καὶ οἱ πρότεροι, ὅτι δαιμόνιον φιλεῖ αὐτὴν, ὃ οὐκ ἀδικεῖ οὐδένα πλὴν τῶν προσαγόντων αὐτῇ. καὶ νῦν ἐγὼ φοβοῦμαι μὴ ἀποθάνω, καὶ κατὰξω τὴν ζωὴν τοῦ πατρός μου καὶ τῆς μητρός μου μετ' ὀδύνης ἐπ' ἐμοὶ εἰς τὸν τάφον αὐτῶν, καὶ υἱὸς ἑτέρος οὐχ ὑπάρχει αὐτοῖς ὃς θάψει αὐτούς.¹⁶ εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄγγελος. οὐ μένησαι τῶν λόγων, ὧν ἐνετείλατό σοι ὁ πατήρ σου, ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν σε γυναῖκα ἐκ τοῦ γένους σου; καὶ νῦν ἄκουσόν μου ἀδελφε, διότι σοι ἔσται εἰς γυναῖκα, καὶ τοῦ δαιμονίου μηδένα λόγον ἔχει, ὅτι τὴν νύκτα ταύτην δοθήσεται σοι αὕτη εἰς γυναῖκα.¹⁷ καὶ ἂν ἐξελθῇς εἰς τὸν νυμφῶνα, λήψῃ τέφραν θυμιαμάτων, καὶ ἐπιθήσεις ἀπὸ τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἥπατος τοῦ ἰχθύος, καὶ καπνίσῃς,¹⁸ καὶ ὀσφρανθήσεται τὸ δαιμόνιον, καὶ φεύξεται, καὶ οὐκ ἐπανελεύσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ὅταν δὲ προσπορεύῃ αὐ-

τῇ, ἐγέρθητε ἀμφότεροι, καὶ βοήσατε πρὸς τὸν ἐλεημονα Θεόν, καὶ σώσει ὑμᾶς, καὶ ἔλεησιν. μὴ φοβοῦ, ὅτι σοὶ αὕτη ἡτοιμασμένη ἦν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ σὺ αὐτὴν σώσεις, καὶ πορεύσεται μετὰ σοῦ, καὶ ὑπολαμβάνω ὅτι σοὶ ἔσται ἕξ αὐτῆς παιδία. καὶ ὥς ἤκουσε Τωβίας ταῦτα, ἐφίλησεν αὐτὴν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐκολλήθη σφόδρα αὐτῇ. καὶ ἦλθεν εἰς Ἑκβάταν.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ παρεγένετο εἰς τὴν οἰκίαν Ῥαγουήλ. καὶ Σάρρα δὲ ὑπήντησεν αὐτῷ, καὶ ἐχαιρέτισεν αὐτὸν, καὶ αὐτὸς αὐτούς. καὶ εἰσῆγαγεν αὐτούς εἰς τὴν οἰκίαν.² καὶ εἶπε Ῥαγουήλ Ἔδνα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ. ὥς ὅμοιος ὁ νεανίσκος Τωβίτ τῷ ἀνεψίῳ μου;³ καὶ ἥρωτησεν αὐτούς Ῥαγουήλ. πόθεν ἐστὲ ἀδελφοί; καὶ εἶπον αὐτῷ. ἐκ τῶν υἱῶν Νεφθαλὶ τῶν αἰχμαλωτῶν ἐκ Νινευῆ.⁴ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. γινώσκετε Τωβίτ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν; οἱ δὲ εἶπον. γινώσκομεν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ὑγιαίνει;⁵ οἱ δὲ εἶπαν. καὶ ἔξ, καὶ ὑγιαίνει. καὶ εἶπε Τωβίας. πατήρ μου ἐστί.⁶ καὶ ἀνεπήδησε Ῥαγουήλ, καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν, καὶ ἔκλαυσε,⁷ καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὁ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου υἱός. καὶ ἀκούσας ὅτι Τωβίτ ἀπώλεσε τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, ἐλυπήθη καὶ ἔκλαυσε.⁸ καὶ Ἔδνα ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ Σάρρα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἔκλαυσαν, καὶ ἵπεδεξαντο αὐτοὺς προθύμως.⁹ καὶ ἔδυσαν κριὸν προβάτων, καὶ παρέθηκαν ὅσα πλείονα. εἶπε δὲ Τωβίας τῷ Ῥαφαήλ. Ἀζαρία ἀδελφε, λάλησον ὑπὲρ ὧν ἔλεγες ἐν τῇ πορείᾳ, καὶ τελεσθῇ τὸ πρᾶγμα.¹⁰ καὶ μετέδωκε τὸν λόγον τῷ Ῥαγουήλ. καὶ εἶπε Ῥαγουήλ πρὸς Τωβίαν. φάγε, πίε, καὶ ἡδέως γίνου, σοὶ γάρ καθήκει τὸ παιδίον μου λαβεῖν, πλὴν ὑποδείξω σοι τὴν ἀλήθειαν.¹¹ ἔδωκα τὸ παιδίον μου ἐπτά ἀνδράσι, καὶ ὅποτε ἂν ἐξεπηρεύοντο πρὸς αὐτὴν, ἀπέθνησκον ὑπὸ τὴν νύκτα. ἀλλὰ τὸ νῦν ἔχον, ἡδέως γίνου. καὶ εἶπε Τωβίας. οὐ γενομαι οὐδὲν ὧδε, ἕως ἂν στήσῃτε καὶ σταθῇτε πρὸς μέ. καὶ εἶπε Ῥαγουήλ. κομίζου αὐτὴν ἀπὸ

ἀπὸ τοῦ νῦν κατὰ τὴν κρίσιν. σὺ δὲ ἀδελφὸς εἶ αὐτῆς, καὶ αὕτη σου ἐστίν. ὁ δὲ ἐλεῖμων θεὸς εὐδοῶσει ὑμῖν τὰ κάλλιστα. ¹² καὶ ἐκάλεσε Σάρβαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ λαβὼν τῆς χειρὸς αὐτῆς, παρέδωκεν αὐτὴν Τωβίᾳ γυναῖκα, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ κατὰ τὸν νόμον Μωυσέως κομίζου αὐτήν, καὶ ἄπαγε πρὸς τὸν πατέρα σου. καὶ εὐλόγησεν αὐτούς. ¹³ καὶ ἐκάλεσεν Ἐδναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ λαβὼν βιβλίον ἔγραψε συγγραφὴν, καὶ ἐσφραγίσατο. ¹⁴ καὶ ἤρξαντο ἐσθίειν. ¹⁵ καὶ ἐκάλεσε Ῥαγουὴλ Ἐδναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὕτῃ. ἀδελφὴ ἐτοίμασον τὸ ἔτερον ταμίον, καὶ εἰσάγαγε αὐτήν. ¹⁶ καὶ ἐποίησεν ὥς εἶπε. καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὴν ἐκεῖ, καὶ ἐκλαυσεν. καὶ ἀπεδέξατο τὰ δάκρυα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ. ¹⁷ θάρσει τέκνον, ὁ κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς δῶκε σοι χάριν ἀντὶ τῆς λύπης σου ταύτης, θάρσει θυγατερ.

Κ Ε Φ. Η'.

Ὅτε δὲ συνελέσαν διηπουντες, εἰσῆγαγον Τωβίαν πρὸς αὐτήν. ² ὁ δὲ πορευόμενος ἐμνήσθη τῶν λόγων Ῥαφαὴλ, καὶ ἔλαβε τὴν τέφραν τῶν θυμιαμάτων, καὶ ἐπέθηκε τὴν καρδίαν τοῦ ἱζθύος καὶ τὸ ἥπαρ, καὶ ἐκπνισεν. ³ ὅτε δὲ ὠσφρανθῇ τὸ δαιμόνιον τῆς ὁσμῆς, ἐφυγεν εἰς τὰ ἀνώτατα Αἰγύπτου, καὶ ἔδθησεν αὐτὸ ὁ ἄγγελος. ⁴ ὥς δὲ συνεκλείσθησαν ἀμφοτέροι, ἀνέστη Τωβίας ἀπὸ τῆς κλίνης, καὶ εἶπεν. ἀνάστηθι ἀδελφῇ, καὶ προσευξώμεθα, ἵνα ἐλεήσῃ ἡμᾶς ὁ κύριος. ⁵ καὶ ἤρξατο Τωβίας λέγειν. εὐλογητός εἶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ ἔνδοξον εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογησάτωσάν σε οἱ οὐρανοὶ, καὶ πᾶσαι αἱ κτίσεις σου. ⁶ σὺ ἐποίησας Ἀδὰμ, καὶ ἔδωκας αὐτῷ βοηθὸν Εὐὰν στήριγμα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ἔκ τούτων ἐγενήθη τὸ ἀνθρώπων σπέρμα. σὺ εἶπας, οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον, ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν ὅμοιον αὐτῷ. ⁷ καὶ νῦν κύριε οὐ διὰ πορνείαν ἐγὼ λαμβάνω τὴν ἀδελφὴν μου ταύτην, ἀλλὰ ἐπὶ ἀληθείας ἐπίταξον ἐλεῆσαι

με, καὶ αὕτῃ συγκαταγρᾶσαι. ⁸ καὶ εἶπε μετ' αὐτοῦ, ἁμὴν. ⁹ καὶ ἐκοιμήθησαν ἀμφοτέροι τὴν νύκτα. καὶ ἀναστὰς Ῥαγουὴλ ἐπορεύεθ, καὶ ὠρυξέ τάφον, ¹⁰ λέγων. μὴ καὶ οὗτος ἀποθάνῃ; ¹¹ καὶ ἦλθε Ῥαγουὴλ εἰς τὴν οἰκίαν ἑαυτοῦ, ¹² καὶ εἶπεν Ἐδνα τῇ γυναίκα αὐτοῦ. ἀποστείλον μίαν τῶν παιδισκῶν, καὶ ἰδέτωσαν εἰ ζῇ. εἰ δὲ μὴ, ἵνα θάψωμεν αὐτόν, καὶ μηδεὶς γινῶ. ¹³ καὶ εἰςῆλθεν ἡ παιδίσκη ἀνοίξασα τὴν θύραν, καὶ εὔρε τοὺς δύο καθεύδοντας. ¹⁴ καὶ ἐξελθοῦσα ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, ὅτι ζῇ. ¹⁵ καὶ εὐλόγησε Ῥαγουὴλ τὸν θεόν, λέγων. εὐλογητός εἶ σὺ ὁ θεὸς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ καθαρᾷ καὶ ἁγίᾳ. καὶ εὐλογεῖτωσάν σε οἱ ἅγιοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ κτίσεις σου, καὶ πάντες οἱ ἄγγελοί σου, καὶ οἱ ἐκλεκτοί σου. εὐλογεῖτωσάν σε εἰς τοὺς αἰῶνας. ¹⁶ εὐλογητός εἶ, ὅτι ἠψφρανάς με, καὶ οὐκ ἐγένετό μοι καθὼς ὑπενόουν, ἀλλὰ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου ἐποίησας μετ' ἡμῶν. ¹⁷ εὐλογητός εἶ, ὅτι ἠλέησας δύο μονογενεῖς, ποιήσων αὐτοῖς δέσποτα ἔλεος, συντέλεσον τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν ὑγιείᾳ μετ' εὐφροσύνης καὶ ἐλέους. ¹⁸ ἐκέλευσε δὲ τοῖς οἰκέταις χῶσαι τὸν τάφον, ¹⁹ καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς γάμον ἡμερῶν δεκατεσσάρων. ²⁰ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ῥαγουὴλ πρὶν ἐκτελεσθῆναι τὰς ἡμέρας τοῦ γάμου ἐνόρκως, μὴ ἐξελθεῖν αὐτόν ἐὰν μὴ πληρωθῶσιν αἱ δεκατέσσαρες ἡμέραι τοῦ γάμου, ²¹ καὶ τότε λαβόντα τὸ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ πορευέσθαι μετ' ὑγείας πρὸς τὸν πατέρα, καὶ τὰ λοιπὰ ὅταν ἀποθάνω, καὶ ἡ γυνὴ μου.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ἐκάλεσε Τωβίας τὸν Ῥαφαὴλ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ² Ἀζαρία ἀδελφε, λάβε μετὰ σεαυτοῦ παῖδα καὶ δύο καμηλοὺς, καὶ πορεύθητι ἐν Ῥάροις τῆς Μηδίας παρὰ Γαβαὴλ, καὶ κόμισαί μοι τὸ ἀργύριον, καὶ αὐτὸν ἄγε μοι εἰς τὸν γάμον, ³ διότι ὁκώμοκε Ῥαγουὴλ, μὴ ἐξελθεῖν με. ⁴ καὶ ὁ πατὴρ μου ἀριθμεί τας ἡμέρας, καὶ ἐὰν χρονίσω μέγα, ὀδυνηθήσεται λίαν. ⁵ καὶ ἐπορεύθη Ῥαφαὴλ, καὶ ἠλίσθη παρὰ Γαβαὴλ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ χειρόγραφον. ὃς δὲ

δὲ προήνεγκε τὰ θυλάκια ἐν ταῖς σφραγίσιν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ. ⁶ καὶ ὠρθευσαν κοινῶν, καὶ ἦλθον εἰς τὸν γάμον, καὶ εὐλόγησε Τωβίας τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ι.

Καὶ Τωβίτ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐλογίσατο ἐκάστης ἡμέρας. καὶ ὡς ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς πορείας, καὶ οὐκ ᾔρχετο, ² εἶπε. μήποτε κατήσχηται; ἢ μήποτε ἀπέθανε Γαβαήλ; καὶ οὐδεὶς αὐτῷ δίδωσι τὸ ἀργύριον; ³ καὶ ἐλυπείτο λίαν. ⁴ εἶπε δὲ αὐτῷ ἡ γυνή. ἀπώλετο τὸ παιδίον, διότι κεχρόνικε. καὶ ᾔρξατο θρηνεῖν αὐτὸν, καὶ εἶπεν. ⁵ οὐ μέλει μοι τέκνον ὅτι ἀφῆκά σε τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου. ⁶ καὶ Τωβίτ λέγει αὐτῇ. σίγα, μὴ λόγον ἔχει, ὑγιαίνει. ⁷ καὶ εἶπεν αὐτῷ. σίγα, μὴ πλάνα με, ἀπώλετο τὸ παιδίον μου. καὶ ἐπορεύετο καθ' ἡμέραν εἰς τὴν ὁδὸν ἔξω, οἷας ἀπῆλθεν. ἡμέρας τε ἄρτον οὐκ ᾔσθιε, τὰς δὲ νύκτας οὐ διελίμπανε θρηνοῦσαι Τωβίαν τὸν υἱὸν αὐτῆς, ἕως οὐ συνετέλεσθησαν αἱ δεκατέσσαρες ἡμέραι τοῦ γάμου, ἃς ὤμοσε Ῥαγουήλ ποιῆσαι αὐτὸν ἐκεῖ. εἶπεν δὲ Τωβίας τῷ Ῥαγουήλ. ἐξαπόστείλον με, ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου οὐκέτι ἐλπίζουσιν ὄψεσθαι με. ⁸ εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ πενθερός. μείνον παρ' ἐμοῦ, κἀγὼ ἐξαποστελῶ πρὸς τὸν πατέρα σου, καὶ δηλώσουσιν αὐτῷ τὰ κατὰ σε. ⁹ καὶ Τωβίας λέγει. ἐξαπόστείλον με πρὸς τὸν πατέρα μου. ¹⁰ ἀναστὰς δὲ Ῥαγουήλ ἔδωκεν αὐτῷ Σάρβραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ ἡμισυ τῶν ὑπαρχόντων, σώματα καὶ κτήνη καὶ ἀργύριον, ¹¹ καὶ εὐλόγησας αὐτοὺς ἐξαπέστειλε, λέγων. εὐδοῶσαι ὑμᾶς τέκνα ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ πρὸ τοῦ με ἀποθανεῖν. ¹² καὶ εἶπε τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ. τίμα τοὺς πενθερούς σου, αὐτοὶ νῦν γονεῖς σου εἰσιν, ἀκούσαιμὶ σου ἀκοὴν καλὴν, καὶ ἐφίλησεν αὐτήν. καὶ Ἔδνα εἶπεν πρὸς Τωβίαν. ἀδελφε ἀγαπητέ, ἀποκαταστήσαι σε ὁ κύριος τοῦ οὐρανοῦ, καὶ δώη μοι ἰδεῖν σου παιδιὰ ἐκ Σάρβρας τῆς θυγατρὸς μου, ἵνα εὐφρανθῶ ἐνώπιον τοῦ κυρίου. καὶ ἰδοὺ παρατίθεμαι σοι τὴν θυγατέρα μου

ἐν παρακαταθήκῃ, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτήν. ¹³ μετὰ ταῦτα ἐπορεύετο καὶ Τωβίας εὐλογῶν τὸν θεόν, ὅτι ἐνώδωσε τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ κατευλόγηε Ῥαγουήλ καὶ Ἔδναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἐπορεύετο μέχρις οὗ ἐγγίσας αὐτοὺς εἰς Νινευή.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ εἶπε Ῥαφαήλ πρὸς Τωβίαν. οὐ γινώσκεις ἀδελφε πῶς ἀφῆκας τὸν πατέρα σου; ² προδράμωμεν ἔμπροσθεν τῆς γυναῖκός σου, καὶ ἐτοιμάσωμεν τὴν οἰκίαν, ³ λάβε δὲ παρὰ χεῖρα τὴν χολὴν τοῦ ἰχθύος. καὶ ἐπορεύθησαν, καὶ συνῆλθεν ὁ κύων ὀπισθεν αὐτῶν. ⁴ καὶ Ἄννα ἐκάθιστο περιβλεπομένη εἰς τὴν ὁδὸν τὸν παῖδα αὐτῆς, ⁵ καὶ προσενόησεν αὐτὸν ἐρχόμενον, καὶ εἶπε τῷ πατρὶ αὐτοῦ. ἰδοὺ ὁ υἱός μου ἔρχεται, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁ πορευθεὶς μετ' αὐτοῦ. ⁶ καὶ Ῥαφαήλ εἶπεν. ἐπίσταμαι ἐγὼ, ὅτι ἀνοίξει τοὺς ὀφθαλμούς ὁ πατήρ σου. ⁷ σὺ ἔχρησον τὴν χολὴν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, καὶ δηχθὲς διατρίψει, καὶ ἀποβαλεῖται τὰ λευκώματα, καὶ ὄψεται σε. ⁸ καὶ προσδραμούσα Ἄννα ἐπέτισεν ἐπὶ τὸν τραχήλον τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. εἰδὼν σε παιδίον, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀποθανοῦμαι. καὶ ἔκλαυσαν ἀμφοτέροι. ⁹ καὶ Τωβίτ ἐξῆρχετο πρὸς τὴν θύραν, καὶ προσέκοπτεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ προσέδραμεν αὐτῷ, ¹⁰ καὶ ἐπελάβετο τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ προσέπασε τὴν χολὴν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων. θάρσει πάτερ. ¹¹ ὡς δὲ συνεδήχθησαν, διέτριψε τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, ¹² καὶ ἐλεπίσθη ἀπὸ τῶν κἀνθαν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τὰ λευκώματα. καὶ ἰδὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ, ¹³ καὶ ἔκλαυσε καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς εἰ ὁ θεός, καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ εὐλογημένοι πάντες οἱ ἄγιοί σου ἄγγελοι, ¹⁴ ὅτι ἐμαστιγώσας καὶ ἠλέησάς με. ἰδοὺ βλέπω Τωβίαν τὸν υἱόν μου. καὶ εἰσῆλθεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ χαίρων, καὶ ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὰ μεγαλεῖα τὰ γέγονενα αὐτῷ ἐν τῇ Μηδίᾳ. ¹⁵ καὶ ἐξῆλθε Τωβίτ εἰς συνάντησιν τῇ νύμφῃ αὐτοῦ χαίρων

χαίρων καὶ εὐλογῶν τὸν θεὸν πρὸς τῇ
 πύλῃ Νινευή. καὶ ἐθαύμαζον οἱ θεω-
 ροῦντες αὐτὸν πορευόμενον, ὅτι ἐβλε-
 πτε. ¹⁶ καὶ Τωβίτ ἐξωμολογεῖτο ἐνώ-
 πιον αὐτοῦ, ὅτι ἠλέησεν αὐτοὺς ὁ θεός.
 καὶ ὡς ἤγγισε Τωβίτ Σάρρά τῇ νύμφῃ
 αὐτοῦ, κατευλόγησεν αὐτήν, λέγων.
 ἔλθοις υγιαίνουσα θυγάτηρ. εὐλογη-
 τὸς ὁ θεός, ὃς ἡγάγε σε πρὸς ἡμᾶς,
 καὶ ὁ πατήρ σου καὶ ἡ μήτηρ σου. καὶ
 ἐγένετο χαρὰ πᾶσι τοῖς ἐν Νινευή
 ἀδελφοῖς αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ παρεγένετο Ἀ-
 χιάρχος, καὶ Ναββάς ὁ ἐξαδελφός
 αὐτοῦ, ¹⁸ καὶ ἡχθὴ ὁ γάμος Τωβία
 μετ' εὐφροσύνης ἡμέρας ἑπτὰ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἐκάλεσε Τωβίτ Τωβίαν τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὅρα τέκνον
 μισθὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ συνελθόντι
 σοι, καὶ προσθεῖναι αὐτῷ δεῖ. ² καὶ εἶ-
 πεν. πάτερ, οὐ βλάπτομαι δούς αὐτῷ
 τὸ ἡμισυ ὧν ἐνήνοχα, ³ ὅτι με ἀγχοῦ
 σοι υγιῇ, καὶ τὴν γυναῖκά μου ἐθερά-
 πεισε, καὶ τὸ ἀργύριόν μου ἤνεγκε,
 καὶ σὲ ὁμοίως ἐθεράπευσε. ⁴ καὶ εἶπεν
 ὁ πρεσβύτερος. δικαιοῦται αὐτῷ. ⁵ καὶ
 ἐκάλεσε τὸν ἄγγελον, καὶ εἶπεν αὐτῷ.
 λάβε τὸ ἡμισυ πάντων ὧν ἐνήνοχάτε,
 καὶ ὑπάγε υγιαίνων. ⁶ τότε καλέσας
 τοὺς δύο κρυπτῶς, εἶπεν αὐτοῖς. εὐ-
 λογεῖτε τὸν θεόν, καὶ αὐτῷ ἐξομολο-
 γεῖσθε. καὶ μεγαλῶσύνῃν δίδοτε αὐτῷ,
 καὶ ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ ἐνώπιον πάν-
 των τῶν ζώντων περὶ ὧν ἐποίησε μεθ'
 ὑμῶν. ἀγαθὸν τὸ εὐλογεῖν τὸν θεόν,
 καὶ ὑψοῦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τοὺς λό-
 γους τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ ἐντίμως
 ὑποδεκνύοντες. καὶ μὴ ὀκνεῖτε ἐξομο-
 λογεῖσθαι αὐτῷ. ⁷ μυστήριον βασιλέως
 καλὸν κρύψαι, τὰ δὲ ἔργα τοῦ θεοῦ
 ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως. ἀγαθὸν ποιῆ-
 σατε, καὶ κακὸν οὐχ εὐρήσει ὑμᾶς.
⁸ ἀγαθὸν προσευχῇ μετὰ νηστείας καὶ
 ἐλεημοσύνης καὶ δικαιοσύνης. ἀγαθὸν
 τὸ ὀλίγον μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολὺ
 μετὰ ἀδικίας. καλὸν ποιῆσαι ἐλεημο-
 σύνην ἢ θησαυρίσαι χρυσίον. ⁹ ἐλεη-
 μοσύνη γὰρ ἐκ θανάτου ῥύεται, καὶ
 αὕτη ἀποκαθαριεῖ πᾶσαν ἁμαρτίαν.
 οἱ ποιοῦντες ἐλεημοσύνας καὶ δικαιο-
 σύνας πλησθήσονται ζωῆς. ¹⁰ οἱ δὲ

ἁμαρτάνοντες πολέμοι εἰσὶ τῆς ἐαι-
 τοῦ ζωῆς. ¹¹ οὐ μὴ κρύψω ἀπ' ὑμῶν
 πᾶν ῥήμα. εἰρηκα δὴ μυστήριον βασι-
 λέως κρύψαι καλὸν, τὰ δὲ ἔργα τοῦ
 θεοῦ ἀνακαλύπτειν ἐνδόξως. ¹² καὶ νῦν
 ὅτε προσηῆξω σὺ καὶ ἡ νύμφη σου
 Σάρρά, ἐγὼ προσήγαγον τὸ μνημόσυ-
 νον τῆς προσευχῆς ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ
 ἁγίου. καὶ ὅτε ἐθαπτες τοὺς νεκροὺς,
 ὡσαύτως συμπαρήγημι σοι. ¹³ καὶ ὅτε
 οὐκ ᾤκησας ἀναστῆναι καὶ καταλι-
 πεῖν τὸ ἄριστον σου, ὅπως ἐπιλθὼν
 περιστείλῃς τὸν νεκρόν, οὐκ ἐλαθές με
 ἀγαθοποιῶν, ἀλλὰ σὺν σοὶ ἤμην. ¹⁴ καὶ
 νῦν ἀπέστείλε με ὁ θεός ἰασασθαι σε
 καὶ τὴν νύμφην σου Σάρραν. ¹⁵ ἐγὼ
 εἰμι Ῥαφαήλ, εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἁγίων
 ἀγγέλων οἱ προσαναφέρουσι τὰς προς-
 ευχὰς τῶν ἁγίων, καὶ ἐξπορεύονται
 ἐνώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου. ¹⁶ καὶ
 ἐταράχθησαν οἱ δύο, καὶ ἔπεσον ἐπὶ
 πρόσωπον, ὅτι ἐφοβήθησαν. ¹⁷ καὶ εἶ-
 πεν αὐτοῖς. μὴ φοβεῖσθε, εἰρήνῃ ὑμῶν
 ἔσται. τὸν δὲ θεὸν εὐλογεῖτε εἰς τὸν
 αἰῶνα, ¹⁸ ὅτι οὐ τῇ ἑμαυτοῦ χάριτι,
 ἀλλὰ τῇ θελήσει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἤλ-
 θαν, ὅθεν εὐλογεῖτε αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶ-
 να. ¹⁹ πάσας τὰς ἡμέρας ὥπτανόμην
 ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔφαγον οὐδὲ ἔπιον, ἀλλὰ
 ὁρασιν ὑμεῖς ἐθωροεῖτε. ²⁰ καὶ νῦν ἐξο-
 μολογεῖσθε τῷ θεῷ, διότι ἀναβαίνω
 πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με, καὶ γρά-
 ψατε πάντα τὰ συντελεσθέντα εἰς βι-
 βλίον. ²¹ καὶ ἀνέστησαν, καὶ οὐκ ἔτι
 εἶδον αὐτόν. ²² ἐξωμολογοῦντο τὰ ἔργα
 τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά αὐτοῦ, ὡς
 ὥφθη αὐτοῖς ὁ ἄγγελος κυρίου.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ Τωβίτ ἔγραψε προσευχὴν εἰς
 ἀγαλλίασιν, καὶ εἶπεν. εὐλογητός ὁ
 θεός ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βα-
 σιλεία αὐτοῦ, ² ὅτι αὐτὸς μαστιγοῖ καὶ
 ἐλεεῖ, κατὰγει εἰς ἄδην καὶ ἀνάγει, καὶ
 οὐκ ἔστιν ὃς ἐκφεύξεται τὴν χεῖρα αὐ-
 τοῦ. ³ ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσ-
 ραὴλ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὅτι αὐτὸς
 διδασκεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτοῖς. ⁴ ἐκεῖ ὑπο-
 δεῖξατε τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ, ὑψοῦ-
 τε αὐτὸν ἐνώπιον παντός ζώντος, καθ-
 ὅτι αὐτὸς κύριος ἡμῶν, καὶ θεός αὐτός
 πατήρ ἡμῶν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

καὶ

⁵ και μαστιγώσει ἡμᾶς ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, και πάλιν ἐλεήσει και συνάξει ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, οὗ ἔαν σκορπισθῇτε ἐν αὐτοῖς. ⁶ ἔαν ἐπιστρέψῃτε πρὸς αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, και ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ποιῇσαι ἐνώπιον αὐτοῦ ἀλήθειαν, τότε ἐπιστρέψει πρὸς ὑμᾶς, και οὐ μὴ κρύψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ὑμῶν. και θεάσασθε ἃ ποιήσει μεθ' ὑμῶν, και ἐξομολογήσασθε αὐτῷ ἐν ὅλῳ τῷ στόματι ὑμῶν, και εὐλογήσατε τὸν κύριον τῆς δικαιοσύνης, και ὑψώσατε τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων. ἐγὼ ἐν τῇ γῇ τῆς αἰχμαλωσίας μου ἐξομολογούμεαι αὐτῷ, και δεκνύω τὴν ἰσχύν και τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ ἔθνει ἀμαρτωλῶν. ἐπιστρέψατε ἀμαρτωλοὶ, και ποιῇσατε δικαιοσύνην ἐνώπιον αὐτοῦ. τίς γινώσκει εἰ θελήσει ὑμᾶς, και ποιήσει ἐλεημοσύνην ὑμῖν; ⁷ τὸν Θεόν μου ὑψώ, και ἡ ψυχὴ μου τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ, και ἀγαλλιάσεται τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ. ⁸ λέγέτωσαν πάντες, και ἐξομολογήσθωσαν αὐτῷ ἐν Ἱερουσολύμοις. ⁹ Ἱεροσόλυμα πόλις ἁγίου, μαστιγώσει ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν υἱῶν σου, και πάλιν ἐλεήσει τοὺς υἱοὺς τῶν δικαίων. ¹⁰ ἐξομολογοῦ τῷ κυρίῳ ἀγαθός, και εὐλόγει τὸν βασιλέα τῶν αἰώνων, ἵνα πάλιν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ οἰκοδομηθῇ ἐν σοὶ μετὰ χαρᾶς, και εὐφρανῇ ἐν σοὶ τοὺς αἰχμαλώτους, και ἀγαπήσῃ ἐν σοὶ τοὺς ταλαιπώρους εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος. ¹¹ ἔθνη πολλὰ μακρόθεν ἤξει πρὸς τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ, δῶρα ἐν χερσὶν ἔχοντες και δῶρα τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ. γενεαὶ γενεῶν δώσουσί σοι ἀγαλλίαμα. ¹² ἐπικατάρτοι πάντες οἱ μισοῦντές σε, εὐλογημένοι ἔσονται πάντες οἱ ἀγαπῶντές σε εἰς τὸν αἰῶνα. ¹³ χαρήθῃ και ἀγαλλίασαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς τῶν δικαίων, ὅτι συναχθήσονται και εὐλογήσουσι τὸν κύριον τῶν δικαίων. ¹⁴ ὦ μακάριοι οἱ ἀγαπῶντές σε, χαρήσονται ἐπὶ τῇ ἐιρήνῃ σου. μακάριοι ὅσοι ἐλυπήθησαν ἐπὶ πάσαις ταῖς μᾶστιξι σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ χαρήσονται θεασάμενοι πᾶσαν τὴν δόξαν σου, και εὐφρανθήσονται εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁵ ἡ ψυχὴ μου εὐλογεῖτω τὸν

θεὸν τὸν βασιλέα τὸν μέγαν, ¹⁶ ὅτι οἰκοδομηθήσεται Ἱερουσαλὴμ σασφείρω και σμαράγδω, και λίθω ἐντίμῳ τὰ τείχη σου, και οἱ πύργοι, και οἱ προμαχώνες ἐν χρυσίῳ καθάρῳ, ¹⁷ και αἱ πλατεῖαι Ἱερουσαλὴμ ἐν βηρύλλῳ και ἄνθρακι, και λίθῳ ἐκ Σουφείρ ψηφολογηθήσονται. ¹⁸ και ἐροῦσι πᾶσαι αἱ ῥύμαι αὐτῆς ἀλληλουῖα και αἰνεσιν, λέγοντες. εὐλογητός ὁ θεός, ὃς ὑψώσε πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Και ἐπαύσατο ἐξομολογούμενος Τωβίτ. ² και ἦν ἐτῶν πεντηκονταοκτώ, ὅτε ἀπώλεσε τὰς ὄψεις, και μετὰ ἔτη ὀκτὼ ἀνέβλεπεν. και ἐποίει ἐλεημοσύνας. και προσέθετο φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν, και ἐξομολογεῖτο αὐτῷ. ³ μεγάλως δὲ ἐγήρασεν. και ἐκάλεσε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, και τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, και εἶπεν αὐτῷ. τέκνον λάβε τοὺς υἱοὺς σου, ἰδοὺ γεγήρακα, και πρὸς τὸ ἀποτρέχειν ἐκ τοῦ ζῆν εἰμί. ⁴ ἀπέλθε εἰς τὴν Μηδίαν τέκνον, ὅτι πέπεισμαι ὅσα ἐλάλησεν Ἰωάνᾶς ὁ προφήτης περὶ Νινευῆ, ὅτι καταστραφησεται. ἐν δὲ τῇ Μηδίᾳ ἔσται εἰρήνῃ μάλλον ἔως καιροῦ. και ὅτι οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν ἐν τῇ γῇ σκορπισθήσονται ἀπὸ τῆς ἀγαθῆς γῆς. και Ἱεροσόλυμα ἔσται ἔρημος, και ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῇ κατακαήσεται, και ἔρημος ἔσται μέχρι χρόνου. ⁵ και πάλιν ἐλεήσει αὐτοὺς ὁ θεός, και ἐπιστρέψει αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, και οἰκοδομήσουσι τὸν οἶκον, οὐχ ὁλος ὁ πρότερος, ἔως πληρωθῶσι καιροὶ τοῦ αἰῶνος. και μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν ἐκ τῶν αἰχμαλωσιῶν, και οἰκοδομήσουσιν Ἱερουσαλὴμ ἐντίμως. και ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῇ οἰκοδομηθήσεται ἐνδόξως, καθὼς ἐλάλησαν περὶ αὐτῆς οἱ προφῆται. ⁶ και πάντα τὰ ἔθνη ἐπιστρέψουσιν ἀληθινῶς φοβεῖσθαι κύριον τὸν θεόν, και κατορύξουσιν τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, ⁷ και εὐλογήσουσι πάντα τὰ ἔθνη κύριον. και ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ, και ὑψώσει κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, και χαρήσονται πάντες οἱ ἀγαπῶντες κύριον τὸν θεόν ἐν ἀληθείᾳ και δικαιοσύνῃ, ποιούντες ἔλεος τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν.

⁸ και

⁸ καὶ νῦν τέκνον ἀπέλθε ἀπὸ Νινευῆ, ὅτι πάντως ἔσται ἃ ἐλάλησεν ὁ προφήτης Ἰωνᾶς. ⁹ σὺ δὲ τήρησον τὸν νόμον καὶ τὰ προστάγματα, καὶ γενοῦ φιλελεήμων καὶ δίκαιος, ἵνα σοι καλῶς ᾖ. ¹⁰ καὶ θάψον με καλῶς, καὶ τὴν μητέρα σου μετ' ἐμοῦ, καὶ μηκέτι αὐλισθῇτε εἰς Νινευῆ. τέκνον ἴδε τί ἐποίησεν Ἀμάν Ἀχιαγάρω τῷ θρέψαντι αὐτόν, ὡς ἐκ τοῦ φωτός ἤγαγεν αὐτόν εἰς τὸ σκότος, καὶ ὅσα ἀνταπέδωκεν αὐτῷ. καὶ Ἀχιαγάρων μὲν ἔδωκε, ἐκίνω δὲ τὸ ἀνταπόδομα ἀπεδοθῇ, καὶ αὐτὸς κατέβη εἰς τὸ σκότος. Μανασσῆς ἐποίησεν ἐλεημοσύνην, καὶ ἐσώθη ἐκ παγίδος θανάτου ἧς ἐπῆξεν αὐτῷ. Ἀμάν δὲ ἐνέπεσεν εἰς τὴν παγίδα, καὶ ἀπώλετο. ¹¹ καὶ νῦν παιδία ἴδετε τί ἐλεημοσύνη ποιεῖ, καὶ δικαιο-

σύνη ῥύεται. καὶ ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος, ἐξέλιπεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κλίνης. ἦν δὲ ἐτῶν ἑκατὸν πεντηκονταοκτὼ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐνδόξως. ¹² καὶ ὅτε ἀπέθανεν Ἀννα, ἔθαψεν αὐτὴν μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ἀπῆλθε δὲ Τωβίας μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς Ἐκβατάνα πρὸς Ραγουήλ τὸν πενθερὸν αὐτοῦ, ¹³ καὶ ἐγγράσεν ἐντίμως. καὶ ἐθαψε τοὺς πενθεροὺς αὐτοῦ ἐνδόξως, καὶ ἐκληρονόμησε τὴν οὐσίαν αὐτῶν, καὶ Τωβίτ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ ἀπέθανεν ἐτῶν ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ ἐν Ἐκβατάνοις τῆς Μηδίας. ¹⁵ καὶ ἤκουσε πρηνὴ ἀποθανεῖν αὐτόν τὴν ἀπώλειαν Νινευῆ, ἣν ἤρμαλώτισε Ναβουχοδονόσορ, καὶ Ἀσύρος, καὶ ἐχάρη πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν ἐπὶ Νινευῆ.

Ι Ο Υ Δ Ι Θ.

Κ Ε Φ. Α'.

¹ Ἐτους δωδεκάτου τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων ἐν Νινευῇ τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρφαξάδ, ὃς ἐβασίλευσε Μηδων ἐν Ἐκβατάνοις, ² καὶ ὠκοδόμησεν ἐπ' Ἐκβατάνων καὶ κύκλῳ τείχῃ ἐκ λίθων λελαξευμένων, εἰς πλάτος πηγῶν τριῶν, καὶ εἰς μῆκος πηγῶν ἑξ. καὶ ἐποίησε τὸ ὕψος τοῦ τείχους πηγῶν ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ πηγῶν πενήκοντα. ³ καὶ τοὺς πύργους αὐτοῦ ἔστησεν ἐπὶ ταῖς πύλαις αὐτῆς πηγῶν ἑκατὸν, καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς ἐθμελίωσεν εἰς πήχεις ἑξήκοντα. ⁴ καὶ ἐποίησε τὰς πύλας αὐτῆς πύλας διγεγομένας εἰς ὕψος πηγῶν ἑβδομήκοντα, καὶ τὸ πλάτος αὐτῶν πήχεις τεσσαράκοντα εἰς ἑξόδους δυνάμεων δυνατῶν αὐτοῦ, καὶ διατάξεις τῶν πεζῶν αὐτοῦ. ⁵ καὶ ἐποίησε πόλεμον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ πρὸς βασιλεῖα Ἀρφαξάδ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ μεγάλῳ, τοῦτο ἐστὶν ἐν τοῖς ὁρίοις Ραγαῦ. ⁶ καὶ συνήντησαν πρὸς αὐτόν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινὴν,

καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὸν Εὐφράτην, καὶ τὸν Τίγριν, καὶ τὸν Ὑδάσπην, καὶ πεδίων Εἰριωῶ ὁ βασιλεὺς Ἑλυμαίων. καὶ συνήλθον ἔθνη πολλὰ σφόδρα εἰς παράταξιν υἱῶν Χελτούλ. ⁷ καὶ ἀπέστειλε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Περσίδα, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας πρὸς δυσμαῖς, τοὺς κατοικοῦντας Κιλικίαν καὶ Λαμασκὸν, τὸν Αἶβανον καὶ Ἀντιλίβανον, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας κατὰ πρόσωπον παραλίας, ⁸ καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῦ Καρυήλου, καὶ Γαλαὰδ, καὶ τὴν ἄνω Γαλιλαίαν, καὶ τὸ μέγα πεδίων Ἐσδρηλῶν, ⁹ καὶ πάντας τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ταῖς πόλεσιν αὐτῆς, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἕως Ἱερουσαλὴμ, καὶ Βετάνῃ, καὶ Χελλούς, καὶ Κάδης, καὶ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου, καὶ Ταφνας, καὶ Ραμεσσή, καὶ πᾶσαν γῆν Γεσέμ ¹⁰ ἕως τοῦ ἔλθειν ἐπάνω Τάνεως καὶ Μέμφως, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Αἰγύπτου ἕως τοῦ ἔλθειν ἐπὶ τὰ ὄρια τῆς Αἰθιοπίας. ¹¹ καὶ ἐφάβυσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες πᾶσαν τὴν γῆν

τὸ

τὸ ῥῆμα Ναβουχοδονόσορ τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ οὐ συνήλθον αὐτῷ εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν αὐτὸν, ἀλλ' ἦν ἐναντίον αὐτῶν ὡς ἀνὴρ ἴσος. καὶ ἀνέστρεψαν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ κενούς ἐν ἀτιμίᾳ πρὸ προσώπου αὐτῶν. ¹² καὶ ἐθυμώθη Ναβουχοδονόσορ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταύτην σφόδρα, καὶ ὤμοσε κατὰ τοῦ θρόνου καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, εἰ μὴν ἐκδικήσῃ πάντα τὰ ὅρια τῆς Κιλικίας, καὶ Λαμασκηγῆς καὶ Συρίας, ἀνελὼν τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν γῇ Μωαβ, καὶ τοὺς υἱούς Ἀμμων, καὶ πᾶσαν τὴν Ἰουδαίαν, καὶ πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἕως τοῦ ἰλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τῶν δύο θαλασσῶν. ¹³ καὶ παρετάξατο ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ πρὸς Ἀρφαξάδ βασιλέα ἐν τῷ ἔτι τῷ ἑπτακαίδεκατῳ. καὶ ἐκραταιώθη ἐν τῷ πολέμῳ αὐτοῦ, καὶ ἀνέστρεψε πᾶσαν τὴν δύναμιν Ἀρφαξάδ, καὶ πᾶσαν τὴν ἰππὸν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ¹⁴ καὶ ἐκυρίευσεν τῶν πόλεων αὐτοῦ. καὶ ἀφίκετο ἕως Ἐκβατάνων, καὶ ἐκράτησεν τῶν πύργων, καὶ ἐπρονόμυσεν τὰς πλατείας αὐτῆς, καὶ τὸν κόσμον αὐτῆς ἔθηκεν εἰς ὀνειδος αὐτῆς. ¹⁵ καὶ ἔλαβεν τὸν Ἀρφαξάδ ἐν τοῖς ὅρεσι Ῥαγαῦ, καὶ κατηκρόντισεν αὐτὸν ἐν ταῖς ζιβύναις αὐτοῦ, καὶ ἐξολόθρευσεν αὐτὸν ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης. ¹⁶ καὶ ἀνέστρεψε μετ' αὐτῶν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ σύμμικτος αὐτοῦ, πλήθος ἀνδρῶν πολεμιστῶν πολὺ σφόδρα. καὶ ἦν ἐκείθεσμιων καὶ εὐωχοῦμενος αὐτὸς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐφ' ἡμέρας ἑκατὸν εἰκοσι.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ ἐν τῷ ἔτι τῷ ὀκτωκαίδεκατῳ, δευτέρᾳ καὶ εἰκάδι τοῦ πρώτου μηνός, ἐγένετο λόγος ἐν οἴκῳ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Ἀσσυρίων, ἐκδικήσαν πᾶσαν τὴν γῆν καθὼς ἐλάλησε. ² καὶ συνεκάλεσε πάντας τοὺς θεράποντας αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ, καὶ ἔθηκε μετ' αὐτῶν τὸ μυστήριον τῆς βουλῆς αὐτοῦ. καὶ συνετέλεσε πᾶσαν τὴν κακίαν τῆς γῆς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. ³ καὶ αὐτοὶ ἐ-

κριναν ὀλοθρεῦσαι πᾶσαν σάρκα, οὐ οὐκ ἠκολούθησαν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ. ⁴ καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε τὴν βουλήν αὐτοῦ, ἐκάλεσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ὀλοφέρνην ἀρχιστράτηγον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δευτερον ὄντα μετ' αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ⁵ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς. ἰδοὺ σὺ ἐξελεύσῃ ἐκ τοῦ προσώπου μου, καὶ λήψῃ μετὰ σεαυτοῦ ἀνδρας πεποιθότας ἐν ἰσχύϊ αὐτῶν, πεζῶν εἰς χιλιάδας ἑκατὸν εἰκοσι, καὶ πλήθος ἵππων σὺν ἀναβάταις μυριάδων δεκαδύο, ⁶ καὶ ἐξελεύσῃ εἰς συνάντησιν πάσῃ τῇ γῇ ἐπὶ δυσμὰς, ὅτι ἠπείθησαν τῷ ῥήματι τοῦ στόματός μου. ⁷ καὶ ἀπαγγελεῖς αὐτοῖς ἐτοιμάζειν γῆν καὶ ὕδωρ, ὅτι ἐξελεύσομαι ἐν θυμῷ μου ἐπ' αὐτούς, καὶ καλύψω πᾶν τὸ πρὸσωπον τῆς γῆς ἐν τοῖς ποσὶ τῆς δυνάμεώς μου. καὶ ὧσα αὐτούς εἰς διαπραγνὴν αὐτοῖς, ⁸ καὶ οἱ τραυματῖαι αὐτῶν πληρώσουσι τὰς φάραγγας καὶ τοὺς χεϊμαῖρους αὐτῶν. καὶ ποταμὸς ἐπικλύζαν τοῖς νεκροῖς αὐτῶν πληρωθήσεται. ⁹ καὶ ἄξω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν ἐπὶ τὰ ἄκρα πάσης τῆς γῆς. ¹⁰ σὺ δὲ ἐξελθὼν προκαταλήψῃ μοι πᾶν ὄριον αὐτῶν, καὶ ἐκδώσουσί σοι ἑαυτούς, καὶ διατηρήσεις ἐμοὶ αὐτούς εἰς ἡμέραν ἐλεγμοῦ αὐτῶν. ¹¹ ἐπὶ δὲ τοὺς ἀπειθούντας οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμὸς σου, δοῦναι αὐτούς εἰς φόνον καὶ ἀρπαγὴν ἐν πάσῃ τῇ γῇ σου. ¹² ὅτι ζῶν ἔγω, καὶ τὸ κράτος τῆς βασιλείας μου, ἐλάληκα καὶ ποιήσω ταῦτα ἐν χειρὶ μου. ¹³ καὶ σὺ δὲ οὐ παραβίβῃ ἐν τι τῶν ῥημάτων τοῦ κυρίου σου, ἀλλ' ἐπιτελὼν ἐπιτελέσεις, καθότι προστέταχά σοι, καὶ οὐ μακρυνεῖς τοῦ ποιῆσαι αὐτά. ¹⁴ καὶ ἐξῆλθεν Ὀλοφέρνης ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς στρατηγούς καὶ ἐπιστάτας τῆς δυνάμεως Ἀσσοῦρ, ¹⁵ καὶ ἠρίθμωσεν ἐκλεκτούς ἀνδρας εἰς παράταξιν, καθότι ἐκέλευεν αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ εἰς μυριάδας δεκαδύο, καὶ ἱππεῖς τοξότας μυρίους διςχιλίους, ¹⁶ καὶ διέταξεν αὐτοὺς δι-

τρόπον

τρόπον πολέμου πλήθος συντάσσεται.
¹⁷ και ἔλαβε καμήλους, και ὄνους και ἡμιόνους εἰς τὴν ἡπαρτίαν αὐτῶν, πλήθος πολὺ σφόδρα, και πρόβατα και βόας και αἰγας εἰς τὴν παρασκευὴν αὐτῶν, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς, ¹⁸ και ἐπισιτισμὸν παντὶ ἀνδρὶ εἰς πλήθος, και χρυσίον και ἀργύριον ἐξ οἴκου βασιλέως πολὺ σφόδρα. ¹⁹ και ἐξῆλθεν αὐτός και πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ εἰς πορείαν τοῦ προελθεῖν βασιλέως Ναβουχοδοноσορ, και καλύψαι πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς πρὸς δυσμαῖς ἐν ἄρμασι και ἵππεύσι, και πεζοῖς ἐπιλέκτοισι αὐτῶν. ²⁰ και πολλὺς ὁ ἐπίμικτος ὡς ἀκρίς συνεξῆλθον αὐτοῖς, και ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς. οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς ἀπὸ πληθους αὐτοῦ. ²¹ και ἀπῆλθον ἐκ Νινευὲ ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου Βαικτιλαῖθ, και ἐπιστρατοπέδευσε ἀπὸ Βαικτιλαῖθ πλησίον τοῦ ὄρους τοῦ ἐπ' ἀριστερᾷ τῆς ἄνω Κιλικίας. ²² και ἔλαβε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτοῦ, τοὺς πεζοὺς και τοὺς ἵππεύς, και τὰ ἄρματα αὐτοῦ, και ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν ὀρεινήν. ²³ και διέκοψε τὸ Φουδ και Λουδ, και ἐπρονόμεισαν πάντας νιούς Ῥασαῖς και νιούς Ἰσμαὴλ τοὺς κατὰ πρόσωπον τῆς ἐρήμου πρὸς Νότον τῆς Χελλαίων. ²⁴ και παρήλθε τὸν Εὐφράτην, και διῆλθε τὴν Μεσοποταμίαν, και διέσκαψε πᾶσας τὰς πόλεις τὰς ὑψηλὰς τὰς ἐπὶ τοῦ χειμαρροῦ Ἀβρωνά ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ θάλασσαν. ²⁵ και κατελάβετο τὰ ὅρια τῆς Κιλικίας, και κατέκοψε πάντας τοὺς ἀντιστάνας αὐτῷ. και ἦλθεν ἕως ὁρίων Ἰαφεθ, τὰ πρὸς Νότον κατὰ πρόσωπον τῆς Ἀραβίας. ²⁶ και ἐκύκλωσε πάντας τοὺς νιούς Μαδιάν, και ἐνέπρησε τὰ σκηνώματα αὐτῶν, και ἐπρονόμεισε τὰς μάνδρας αὐτῶν. ²⁷ και κατέβη εἰς πεδῖον Λαμασκού ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν, και ἐνέπρησε πάντας τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν. και τὰ ποιμνία και τὰ βουκόλια ἔδωκεν εἰς ἀφανισμόν, και τὰς πόλεις αὐτῶν ἐσκυλευσε, και τὰ πεδία αὐτῶν ἐξελίχμησε, και ἐπάταξε πάντας τοὺς νεανίσκους αὐτῶν ἐν στόματι ῥομφαίας.

²⁸ και ἐπέπεσεν ὁ φόβος και ὁ τρόμος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν, τοὺς ὄντας ἐν Σιδῶνι και Τύρῳ, και τοὺς κατοικοῦντας Σούρ, και Ὀκινά, και πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἰερμαάν. και οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀζωτῷ και Ἀσκάλων ἐφοβήθησαν αὐτὸν σφόδρα.

Κ Ε Φ. Γ'.

Και ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν ἀγγέλους λόγοις ἐιρηνικοῖς, λέγοντες. ² ἰδοὺ ἡμεῖς οἱ παῖδες Ναβουχοδοноσορ βασιλέως μεγάλου παρακείμεθα ἐνώπιόν σου, χρῆσαι ἡμῖν καθὼς ἀρεστόν ἐστι τῷ προσώπῳ σου. ³ ἰδοὺ αἱ ἐπαύλεις ἡμῶν, και πᾶν πεδῖον πυρῶν, και τὰ ποιμνία και τὰ βουκόλια, και πᾶσαι αἱ μάνδραι τῶν σκηνῶν ἡμῶν παρακινεῖται πρὸ προσώπου σου, χρῆσαι καθ' ὃ ἂν ἀρέσκη σοι. ⁴ ἰδοὺ και αἱ πόλεις ἡμῶν, και οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐταῖς, δοῦλοι σου εἰσίν. ἐλθὼν ἀπάντησον αὐταῖς ὡς ἐστὶν ἀγαθὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου. ⁵ και παρεγένοντο οἱ ἄνδρες πρὸς Ὀλοφέρνην, και ἀπήγγειλαν αὐτῷ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ⁶ και κατέβη ἐπὶ τὴν παραλίαν αὐτὸς και ἡ δύναμις αὐτοῦ, και ἐφρούρησε τὰς πόλεις τὰς ὑψηλὰς. και ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν εἰς συμμαχίαν ἄνδρας ἐπιλέκτους, ⁷ και ἰδέξαντο αὐτὸν αὐτοὶ, και πᾶσα ἡ περιχώρος αὐτῶν μετὰ στεφάνων και χορῶν και τυμπάνων. ⁸ και κατέσκαψε πάντα τὰ ὅρια αὐτῶν, και τὰ ἄλση αὐτῶν ἐξέκοψε. και ἦν δεδογμένον αὐτῷ ἐξολοθρεῦσαι πάντας τοὺς θεοὺς τῆς γῆς, ὅπως αὐτῷ μόνῳ τῷ Ναβουχοδοноσορ λατρεύσωσι πάντα τὰ ἔθνη, και πᾶσαι αἱ γλῶσσαι και πᾶσαι αἱ φυλαὶ αὐτῶν ἐπικαλέσωνται αὐτὸν εἰς Θεόν. ⁹ και ἦλθε κατὰ πρόσωπον Ἑσδρηλῶν πλησίον τῆς Δωταίας, ἣ ἐστὶν ἀπέναντι τοῦ πρίονος τοῦ μεγάλου τῆς Ἰουδαίας, ¹⁰ και κατεστρατοπέδευσε ἀναμέσον Γαιβαῖ και Σκνθῶν πόλεις, και ἦν ἐκεῖ μῆνα ἡμερῶν εἰς τὸ συλλέξαι πᾶσαν τὴν ἡπαρτίαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Και ἤκουσαν οἱ νιοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦν-

οικοῦντες ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ πάντα ὅσα ἐποίησεν Ὀλοφέρνης τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ἀρχιστράτηγος Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ὁν τρόπον ἐκλύλευσε πάντα τὰ ἱερὰ αὐτῶν, καὶ ἔδωκεν αὐτὰ εἰς ἀφανισμόν, ² καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα σφόδρα ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ περὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ ναοῦ κυρίου θεοῦ αὐτῶν ἐταράχθησαν. ³ ὅτι προσφάτως ἦσαν ἀναβεβηκοτες ἐκ τῆς αἰγυπλῶσις, καὶ νειωσὶ πᾶς ὁ λαὸς συνελέλεκτο τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὰ σκεύη, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ὁ οἶκος ἐκ τῆς βεβηλώσεως ἡγιασμένα ἦν, ⁴ καὶ ἀπέστειλαν εἰς πᾶν ὄριον Σαμαρείας, καὶ Κωῶς, καὶ Βαιθωρῶν, καὶ Βελμὴν, καὶ Ἱεριχώ, καὶ εἰς Χωβὰ, καὶ Αἰσωρὰ, καὶ τὸν αὐλῶνα Σαλήμ, ⁵ καὶ προκατελάβοντο πάσας τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν, καὶ ἐτειχίσαντο τὰς ἐν αὐτοῖς κώμας, καὶ παρεθέντο εἰς ἐπισιτισμὸν εἰς παρασκευὴν πολέμου, ὅτι προσφάτως ἦν τὰ πεδία αὐτῶν τετερισμένα. ⁶ καὶ ἔγραψεν Ἰωακὴμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃς ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῖς κατοικοῦσι Βετυλουά, καὶ Βετομεσθαὶμ ἧ ἔστιν ἀπέναντι Ἑσδρηλῶν, κατὰ πρόσωπον τοῦ πεδίου τοῦ πλησίον Δωθαίμ ⁷ λέγων, διακατασχέιν τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς, ὅτι δι' αὐτῶν ἦν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Ἰουδαίαν. καὶ ἦν εὐχερὲς διακωλύσαι αὐτοὺς προσβαίνοντας, στενῆς τῆς προσβάσεως οὐσης, ἐπ' ἀνδρας τοὺς πάντας δύο. ⁸ καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καθὰ συνέταξεν αὐτοῖς Ἰωακὴμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἡ γενεὴ αὐτῶν πατρός δημοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ἐκάθηγον ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁹ καὶ ἀνέβησαν πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν θεὸν ἐν ἐκτενίᾳ μεγάλῃ, καὶ ἐταπεινούσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἐκτενίᾳ μεγάλῃ, ¹⁰ αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ νήπια αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. καὶ πᾶς πάροικος ἡ μισθωτός, καὶ ἀργυροπώτης αὐτῶν ἐπέθεντο σάκκους ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν. ¹¹ καὶ πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ καὶ γυνή, τὰ παῖδια, καὶ οἱ κατοικούντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔπεισον κατὰ πρόσωπον τοῦ

ναοῦ, καὶ ἐσποδώσαντο τὰς μεγάλας αὐτῶν, καὶ ἐξέτειναν τοὺς σάκκους αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυρίου. ¹² καὶ τὸ θυσιαστήριον σάκκῳ περιέβαλον, καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν θεὸν Ἰσραὴλ ὁμοθυμαδὸν ἐκτενωῶς, τοῦ μὴ δοῦναι εἰς διαρπαγὴν τὰ νήπια αὐτῶν καὶ τὰς γυναῖκας εἰς προνομίην, καὶ τὰς πόλεις τῆς κληρονομίας αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν, καὶ τὰ ἅγια εἰς βεβήλωσιν καὶ ὀνειδισμόν, ἐπὶ χάρις τοῖς ἔθνεσι. ¹³ καὶ εἰσῆκουσεν κύριος τῆς φωνῆς αὐτῶν, καὶ εἰσεῖδεν τὴν θλίψιν αὐτῶν. καὶ ἦν ὁ λαὸς νηστευὼν ἡμέρας πλείους ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ, κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων κυρίου παντοκράτορος. ¹⁴ καὶ Ἰωακὴμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ πάντες οἱ παρεστηκότες ἐνώπιον κυρίου, ἱερεῖς καὶ οἱ λειτουργοῦντες κυρίῳ, σάκκους περιεζωσμένοι τὰς ὀσφύας αὐτῶν, προσέφερον τὴν ὀλοκαύτωςιν τοῦ ἐνδελχισμού, καὶ τὰς εὐχὰς, καὶ τὰ ἐκούσια δόματα τοῦ λαοῦ, ¹⁵ καὶ ἦν σποδὸς ἐπὶ τὰς κισσάρεις αὐτῶν. καὶ ἐβόων πρὸς κύριον ἐκ πάσης δυνάμεως εἰς ἀγαθὸν ἐπισκέψασθαι πάντα οἶκον Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἀνηγγέλη Ὀλοφέρνη ἀρχιστράτηγῳ δυνάμειος Ἀσσοῦρ, διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ παρεσκευάσαντο εἰς πόλεμον, καὶ τὰς διόδους τῆς ὀρεινῆς συνέκλεισαν, καὶ ἐτείχισαν πᾶσαν κορυφὴν ὄρους ὑψηλοῦ, καὶ ἔθηκαν ἐν τοῖς πεδίοις σκάνδαλα. ² καὶ ὠργίσθη θυμῷ σφόδρα, καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς ἀρχοντας Μωᾶβ, καὶ τοὺς στρατηγούς Ἀμμὼν, καὶ πάντας σατραπὰς τῆς παραλίας, ³ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἀναγείλατε δὴ μοι υἱοὶ Χαναὰν τίς ὁ λαὸς οὗτος ὁ καθήμενος ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ τίνες αἱ κατοικοῦσι πόλεις; καὶ τὸ πλῆθος τῆς δυνάμεως αὐτῶν, καὶ ἐν τίνι τὸ κράτος αὐτῶν, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, καὶ τίς ἀνέστηκεν ἐπ' αὐτῶν βασιλεὺς ἡγούμενος στρατηγίας αὐτῶν; ⁴ καὶ διὰ τί κατενωτίσαντο τοῦ μὴ ἔλθεῖν εἰς ἀπάντησίν μοι παρὰ πάντας τοὺς κατοικούντας ἐν δυσμαίς. ⁵ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἀχιὼρ ὁ ἡγούμενος

μενος πάντων υἱὼν Ἀμμών. ἀκουσάτω δὴ ὁ κύριός μου λόγον ἐκ στόματος τοῦ δούλου σου, καὶ ἀναγγέλω σοι τὴν ἀλήθειαν περὶ τοῦ λαοῦ, ὃς κατοικεῖ τὴν ὄρεινὴν ταύτην, πλησίον σου οἰκούντος, καὶ οὐκ ἐξελίσσεται ψεύδος ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δούλου σου. ⁶ ὁ λαὸς οὗτός ἐστιν ἀπόγονοι Χαλδαίων, ⁷ καὶ παρώκησαν τὸ πρότερον ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, ὅτι οὐκ ἐβουλήθησαν ἀκολουθῆσαι τοῖς θεοῖς τῶν πατέρων αὐτῶν, οἱ ἐγένοντο ἐν γῇ Χαλδαίων, ⁸ καὶ ἐξέβησαν ἐξ ὁδοῦ τῶν γονέων αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, θεῷ ᾧ ἐπέγνωσαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἔφυγον εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ παρώκησαν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς. ⁹ καὶ εἶπεν ὁ θεὸς αὐτῶν ἐξελεῖν ἐκ τῆς παροικίας αὐτῶν, καὶ πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν, καὶ κατώκησαν ἐκεῖ, καὶ ἐπληθύνθησαν χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ καὶ ἐν κτηνεσὶ πολλοῖς σφόδρα, ¹⁰ καὶ κατέβησαν εἰς Αἴγυπτον, ἐκάλυψε γὰρ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς Χαναάν λιμός, καὶ παρώκησαν ἐκεῖ μέχρις οὗ διετράφησαν. καὶ ἐγένοντο ἐκεῖ εἰς πλῆθος πολὺ, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τοῦ γένους αὐτῶν. ¹¹ καὶ ἐπανάστη αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ κατεσφίεσαν αὐτοὺς ἐν πόνῳ καὶ ἐν πλίνθῳ, καὶ ἐταπείνωσαν αὐτοὺς καὶ ἔθεντο αὐτοὺς εἰς δούλους. ¹² καὶ ἀνέβόησαν πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν, καὶ ἐπαταξε πᾶσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου πληγαῖς, ἐν αἷς οὐκ ἦν ἰασίς. καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ¹³ καὶ κατεξήραναν ὁ θεὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ἐμπροσθεν αὐτῶν, ¹⁴ καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν τοῦ Σιναΐ, καὶ Καδὲς Βαρνὴ, καὶ ἐξέβαλον πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ¹⁵ καὶ ᾤκησαν ἐν γῇ Ἀμορραίων, καὶ πάντας τοὺς Ἑσθωνίτας ἐξώληθρυσαν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν. καὶ διαβαντες τὸν Ἰορδάνην ἐκληρονόμησαν πᾶσαν τὴν ὄρειν. ¹⁶ καὶ ἐξέβαλον ἐκ προσώπου αὐτῶν τὸν Χαναανίον, καὶ τὸν Φερεζαῖον, καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον, καὶ τὸν Συχεμ, καὶ πάντας τοὺς Γεργεταίους, καὶ κατώκησαν ἐν αὐτῇ ἡμέ-

ρας πολλάς. ¹⁷ καὶ ἕως οὐκ ἤμαρτον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ αὐτῶν, ἦν τὰ ἀγαθὰ μετ' αὐτῶν, ὅτι θεὸς μισῶν ἀδικίαν μετ' αὐτῶν ἐστίν. ¹⁸ ὅτε δὲ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἧς διέθετο αὐτοῖς, ἐξώληθρυνθησαν ἐν πολλοῖς πολέμοις ἐπὶ πολὺ σφόδρα, καὶ ἡχμαλωτεύθησαν εἰς γῆν οὐκ ἰδίαν, καὶ ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἐγενήθη εἰς ἑδάφος, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐκρατήθησαν ὑπὸ τῶν ὑπεναντίων. ¹⁹ καὶ νῦν ἐπιστρέψαντες ἐπὶ τὸν θεόν αὐτῶν ἀνέβησαν ἐκ τῆς διασπορᾶς οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ, καὶ κατέσχον τὴν Ἱερουσαλήμ οὐ τὸ ἅγισμα αὐτῶν, καὶ κατωκίσθησαν ἐν τῇ ὄρεινῃ, ὅτι ἦν ἔρημος. ²⁰ καὶ νῦν δέσποτα κύριε εἰ μὲν ἐστὶν ἀγνόημα ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἁμαρτάνουσιν εἰς τὸν θεόν αὐτῶν, καὶ ἐπισκευόμεθα ὁ, τι ἐστὶν ἐν αὐτοῖς σκάνδαλον τοῦτο, καὶ ἀναβησόμεθα, καὶ ἐκπολεμήσομεν αὐτούς. ²¹ εἰ δὲ οὐκ ἐστὶν ἀνομία ἐν τῷ ἔθνει αὐτῶν, παρελθέτω δὴ ὁ κύριός μου, μήποτε ὑπερασπίσῃ ὁ κύριος αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ἐσόμεθα εἰς ὀνειδισμόν ἐναντίον πάσης τῆς γῆς. ²² καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο Ἀχίωρ λαλῶν τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐγόγγυσε πᾶς ὁ λαὸς ὁ κυκλῶν τὴν σκηνὴν καὶ περιεστῶς. καὶ εἶπαν οἱ μεισθῶντες Ὀλοφέρνη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν παραλίαν καὶ τὴν Μωάβ, συγκόψαι αὐτόν, ²³ οὐ γὰρ φοβηθήσομεθα ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. ἰδοὺ γὰρ λαὸς ἐν ᾧ οὐκ ἐστὶ δυνάμεις, οὐδὲ κράτος εἰς πυράταξιν ἰσχυράν. ²⁴ διὸ δὴ ἀναβησόμεθα, καὶ ἐσονται εἰς καταβρωμα πάσης τῆς στρατίας σου δέσποτα Ὀλοφέρνη.

Κ Ε Φ. ζ'.

Καὶ ὡς κατέπαυσεν ὁ Θόρυβος τῶν ἀνδρῶν τῶν κυκλῶ τῆς συνεδρίας, καὶ εἶπεν Ὀλοφέρνης ὁ ἀρχιστράτηγος δυνάμειως Ἀσσοῦ πρὸς Ἀχίωρ ἐναντίον παντός τοῦ δήμου ἀλλοφύλων, καὶ πρὸς πάντας υἱοὺς Μωάβ. ² καὶ τίς εἰ σὺ Ἀχίωρ, καὶ οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραὶμ, ὅτι προεφῆτευσας ἐν ἡμῖν καθὰς σήμερον, καὶ εἶπας. τὸ γένος Ἰσραὴλ μὴ πολεμήσαι, ὅτι ὁ θεὸς αὐτῶν ὑπερασπιεῖ αὐτῶν; καὶ τίς ὁ θεὸς

εἰ

εἰ μὴ Ναβουχοδονόσορ· οὗτος ἀπο-
στελεῖ τὸ κράτος αὐτοῦ, καὶ ἐξολο-
θρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου τῆς
γῆς, καὶ οὐ ῥύσεται αὐτοὺς ὁ θεὸς
αὐτῶν. ³ ἀλλ' ἡμεῖς οἱ δούλοι αὐτοῦ
πατάξομεν αὐτούς ὡς ἀνθρώπον ἑνα,
καὶ οὐχ ὑποστήσονται τὸ κράτος τῶν
ἵππων ἡμῶν. ⁴ κατακαύσομεν γὰρ αὐ-
τούς ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ ὄρη αὐτῶν
μεθυσθήσεται ἐν τῷ αἵματι αὐτῶν,
καὶ τὰ πεδία αὐτῶν πληρωθήσεται νε-
κρῶν αὐτῶν. καὶ οὐκ ἀντιστήσεται τὸ
ἔγχος τὸν ποδῶν αὐτῶν κατὰ πρόσω-
πον ἡμῶν, ἀλλὰ ἀπωλεία ἀπολοῦν-
ται, λέγει ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ
ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς. εἶπε γὰρ, οὐ
ματαιωθήσεται τὰ ῥήματα τῶν λόγων
αὐτοῦ. ⁵ σὺ δὲ Ἀχιὼρ μισθωτὲ τοῦ
Ἀμμὼν, ὃς ἐλάλησας τοὺς λόγους τού-
τους ἐν ἡμέρᾳ ἀδικίας σου, οὐκ ὄψει
εἰ τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης, ἕως οὗ ἐκδικήσω τὸ γένος τῶν
ἐξ Αἰγύπτου. ⁶ καὶ τότε διελεύσεται ὁ
σίδηρος τῆς στρατίας μου καὶ ὁ λαὸς
τῶν θεραπόντων μου τὰς πλευράς σου,
καὶ πεσὶ ἐν τοῖς τραυματίαις αὐτῶν,
οἱ ἀπιστρέψω. ⁷ καὶ ἀποκαταστή-
σουσί σε οἱ δούλοι μου εἰς τὴν ὀρεινὴν,
καὶ θήσουσί σε ἐν μιᾷ τῶν πόλεων τῶν
ἀναβάσεων, ⁸ καὶ οὐκ ἀπολῇ ἕως οὗ
ἐξολοθρευθῇς μετ' αὐτῶν. ⁹ καὶ ἔτι
ἐλπίζεις τῇ καρδίᾳ σου ὅτι οὐ ληφθή-
σονται, μὴ συμπεσέτω σου τὸ πρόσ-
ωπον. ἐλάλησα, καὶ οὐδὲν διαπεσέται
τῶν ῥημάτων μου. ¹⁰ καὶ προσέταξεν
Ὁλοφέρνης τοῖς δούλοις αὐτοῦ, οἱ
ἦσαν παρεστηκότες ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ,
συλλαβεῖν τὸν Ἀχιὼρ καὶ ἀποκαταστή-
σαι αὐτὸν εἰς Βετυλούα, καὶ παρα-
δοῦναι εἰς χεῖρας υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ
συνέλαβον αὐτὸν οἱ δούλοι αὐτοῦ, καὶ
ἤγαγον αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς
τὸ πεδῖον καὶ ἀπῆραν ἐκ μέσου τῆς
πεδινῆς εἰς τὴν ὀρεινὴν, καὶ παρεγέ-
νοντο ἐπὶ τὰς πηγὰς αἱ ἦσαν ὑποκάτω
Βετυλούα. ¹² καὶ ὡς εἶδαν αὐτοὺς οἱ
ἄνδρες τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν κορυφὴν
τοῦ ὄρους, ἀνέλαβον τὰ ὅπλα αὐτῶν,
καὶ ἀπῆλθον ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ τὴν
κορυφὴν τοῦ ὄρους. καὶ πᾶς ἀνὴρ σφεν-
δονητῆς διεκράτησαν τὴν ἀνάβασιν αὐ-

τῶν, καὶ ἔβαλον ἐν λίθοις ἐπ' αὐτούς.
¹³ καὶ ὑποδυσαντες ὑποκάτω τοῦ ὄρους,
εἶδσαν τὸν Ἀχιὼρ, καὶ ἀφῆκαν ἐρριμ-
μένον ὑπὸ τὴν ῥίζαν τοῦ ὄρους, καὶ
ἀπώχοντο πρὸς τὸν κύριον αὐτῶν.
¹⁴ καταβάντες δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς
πόλεως αὐτῶν ἐπέστησαν αὐτῷ, καὶ
λύσαντες αὐτὸν ἀπῆγαγον εἰς τὴν Βε-
τυλούα, καὶ κατέστησαν αὐτὸν ἐπὶ
τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως αὐτῶν, ¹⁵ οἱ
ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ὁζίας
ὁ τοῦ Μιχα ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν, καὶ
Ἀβρις ὁ τοῦ Γοδοιηλ, καὶ Χαριμὶς
υἱὸς Μελχιήλ. ¹⁶ καὶ συνεκάλεσαν πάν-
τας τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως,
καὶ συνέδραμον πᾶς νεανίσκος αὐτῶν
καὶ αἱ γυναῖκες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
ἔστησαν τὸν Ἀχιὼρ ἐν μέσῳ παντὸς
τοῦ λαοῦ αὐτῶν. καὶ ἐπρωτότησεν αὐ-
τὸν Ὁζίας τὸ συμβεβηκός. ¹⁷ καὶ ἀπο-
κριθεὶς ἀπήγγειλεν αὐτοῖς τὰ ῥήματα
τῆς συνδρίας Ὁλοφέρνηου, καὶ πάντα
τὰ ῥήματα ὅσα ἐλάλησεν ἐν μέσῳ τῶν
ἀρχόντων υἱῶν Ἀσσοῦρ, καὶ ὅσα ἐμε-
γαλορῆμόνησεν Ὁλοφέρνης εἰς τὸν
οἶκον Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ πεσόντες ὁ λαὸς
προσεκύνησαν τῷ θεῷ, καὶ ἐβόησαν
λέγοντες. ¹⁹ κύριε ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ,
κατιδε ἐπὶ τὰς ὑπερηφανείας αὐτῶν,
καὶ ἐλέησον τὴν ταπείνωσιν τοῦ γένους
ἡμῶν, καὶ ἐπίβλεπον ἐπὶ τὸ πρόσ-
ωπον τῶν ἡγιασμένων σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ. ²⁰ καὶ παρεκάλεσαν τὸν Ἀχιὼρ,
καὶ ἐπήνεσαν αὐτὸν σφόδρα. ²¹ καὶ
παρέλαβεν αὐτὸν Ὁζίας ἐκ τῆς ἐκκλη-
σίας εἰς οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε πό-
τον τοῖς πρεσβυτέροις. καὶ ἐπεκαλέ-
σαντο τὸν θεὸν Ἰσραὴλ εἰς βοήθειαν
ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Τῇ δ' ἐπαυριον παρήγγειλεν Ὁλο-
φέρνης πᾶσιν τῇ στρατίᾳ αὐτοῦ, καὶ
παντὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ, οἱ παρεγένοντο
ἐπὶ τὴν συμμαχίαν αὐτοῦ, ἀναζευ-
γνύειν ἐπὶ Βετυλούα, καὶ τὰς ἀναβά-
σεις τῆς ὀρεινῆς προκαταλαμβάνεσθαι,
καὶ ποιεῖν πόλεμον πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ. ² καὶ ἀνέβηξεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ πᾶς ἀνὴρ δυνατὸς αὐτῶν, καὶ
ἡ δύναμις αὐτῶν ἀνδρῶν πολεμιστῶν
χιλιάδες ἀνδρῶν πεζῶν ἑκατὸν ἑβδομή-
κοντα,

κοντα, καὶ ἰππέων χιλιάδες δεκαδύο, χωρὶς τῆς ἀποσκευῆς καὶ τῶν ἀνδρῶν, οἵ ᾤσαν πεῖοι ἐν αὐτοῖς, πληθὺς πολὺ σφόδρα. ³ καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι πλησίον Βετυλούα ἐπὶ τῆς πηγῆς, καὶ παρέτειναν εἰς εὖρος ἐπὶ Λωθαίμ καὶ ἔως Βελθὲμ, καὶ εἰς μῆκος ἀπὸ Βετυλούα ἔως Κυαμῶνος, ἣ ἐστὶν ἀπέναντι Ἐσθρηλῶμ. ⁴ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὡς εἶδον αὐτῶν τὸ πληθὺς, ἐταράχθησαν σφόδρα. καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. νῦν ἐκλείξουσιν οὗτοι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς πάσης, καὶ οὔτε τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά, οὔτε αἱ φάραγγες, οὔτε οἱ βουνοὶ ὑποστήσονται τὸ βάρος αὐτῶν. ⁵ καὶ ἀναλαβόντες ἕκαστος τὰ σκεύη τὰ πολεμικὰ αὐτῶν, καὶ ἀνακαύσαντες πυρὰς ἐπὶ τοὺς πύργους αὐτῶν, ἔμενον φυλάσσοντες ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην. ⁶ τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ἐξῆγαγεν Ὀλοφέρνης πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οἵ ᾤσαν ἐν Βετυλούα, ⁷ καὶ ἐπεσκέψατο τὰς ἀναβάσεις τῆς πόλεως αὐτῶν. καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων αὐτῶν ἐφώδυσεν, καὶ προκατελάβετο αὐτάς, καὶ ἐπέστησεν αὐταῖς παρεμβολὰς ἀνδρῶν πολεμιστῶν, καὶ αὐτὸς ἀνέβηκεν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ. ⁸ καὶ προσελθόντες αὐτῷ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν υἱῶν Ἡσαῦ, καὶ πάντες οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ Μωάβ, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῆς παραλίας, εἶπαν. ⁹ ἀκουσάτω δὴ λόγον ὁ δεσπότης ἡμῶν, ἵνα μὴ γένηται θραῦσμα ἐν τῇ δυνάμει σου. ¹⁰ ὁ γὰρ λαὸς οὗτος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οὐ πέποιθαν ἐπὶ τοῖς δόρασιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ὕψεσι τῶν ὀρέων αὐτῶν, ἐν οἷς αὐτοὶ ἐνοικοῦσιν ἐν αὐτοῖς. οὐ γὰρ ἐστὶν εὐχερὲς προσβῆναι ταῖς κορυφαῖς τῶν ὀρέων αὐτῶν. ¹¹ καὶ νῦν δέσποτα μὴ πολέμει πρὸς αὐτοὺς, καθὼς γίνεται πόλεμος παρατάξεως, καὶ οὐ πεσέεται ἐκ τοῦ λαοῦ σου ἀνὴρ εἷς. ¹² ἀνάμεινον ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς σου, διαφυλάσσων πάντα ἄνδρα ἐκ τῆς δυνάμειός σου, καὶ ἐπικρατησάτωσαν οἱ παῖδές σου τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος, ἣ ἐκπορεύεται ἐκ τῆς ῥίξης τοῦ ὄρους, ¹³ διότι ἐκείθεν ὑδρεύονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Βετυλούα, καὶ ἀνέλει αὐ-

τοὺς ἡ δίψα, καὶ ἐκδώσουσι τὴν πόλιν ἑαυτῶν, καὶ ἡμεῖς καὶ ὁ λαὸς ἡμῶν ἀναβησόμεθα ἐπὶ τὰς πλησίον κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ παρεμβολοῦμεν ἐπ' αὐταῖς εἰς προφυλακὴν, τοῦ μὴ ἐξελθεῖν ἐκ τῆς πόλεως ἄνδρα ἓνα. ¹⁴ καὶ τακῆσονται ἐν τῷ λιμῷ αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. καὶ πρὶν ἐλθεῖν τὴν ῥομφαίαν ἐπ' αὐτοὺς, καταστρωθήσονται ἐν ταῖς πλατείαις τῆς οἰκήσεως αὐτῶν, ¹⁵ καὶ ἀνταποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα πονηρὸν, ἀνθ' ὧν ἐστασίασαν, καὶ οὐκ ἀπήντησαν τῷ προσώπῳ σου ἐν εἰρήνῃ. ¹⁶ καὶ ᾤρεσαν οἱ λόγοι αὐτῶν ἐνώπιον Ὀλοφέρνη, καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ συνετάξαν ποιεῖν καθὼς ἐλάλησαν. ¹⁷ καὶ ἀπῆρε παρεμβολὴ υἱῶν Ἀμμῶν, καὶ μετ' αὐτῶν χιλιάδες πέντε υἱῶν Ἀσσοῦρ. καὶ παρενέβαλον ἐν τῷ αὐλῶνι, καὶ προκατελάβοντο τὰ ὕδατα, καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ¹⁸ καὶ ἀνέβησαν υἱοὶ Ἡσαῦ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἀμμῶν, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ὀρεινῇ ἀπέναντι Λωθαίμ, καὶ ἀπέδωκεν ἑξ αὐτῶν πρὸς Νότον καὶ Ἀπηνωτὴν ἀπέναντι Ἐκρεβὴλ ἣ ἐστὶ πλησίον Χουρ, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ χιμαῤῥου Μοχμουρ, καὶ ἡ λοιπὴ στρατιά τῶν Ἀσσυρίων παρενέβαλον ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἐκάλυψαν πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. καὶ αἱ σκηναὶ καὶ αἱ ἀπαρτίαι αὐτῶν κατεστρατοπέδευσαν ἐν ὄλῳ πολλῷ, καὶ ᾤσαν εἰς πληθὺς πολὺ σφόδρα. ¹⁹ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀνέβησαν πρὸς κύριον θεόν αὐτῶν, ὅτι ὠλογοφύησε τὸ πνεῦμα αὐτῶν, ὅτι ἐκύκλωσαν πάντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ οὐκ ἦν διαφυγὴν ἐκ μέσου αὐτῶν. ²⁰ καὶ ἔμεινε κύκλω αὐτῶν πᾶσα παρεμβολὴ Ἀσσοῦρ, οἱ πεζοὶ καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἵππεῖς αὐτῶν, ἡμέρας τριακοντατέσσαρας. καὶ ἔλειπεν πάντας τοὺς κατοικοῦντας Βετυλούα πάντα τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν τῶν ὑδάτων. ²¹ καὶ οἱ λάκκοι ἐξεκένοντο, καὶ οἱ κελχον πιεῖν εἰς πλησμονὴν ὕδαρ ἡμέραν μίαν, ὅτι ἐν μέτρῳ ἐδίδωσαν αὐτοῖς πιεῖν. ²² καὶ ἠθύμηνσαν τὰ νῆπια αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ νε-

νίσκοι ἐξέλιπον ἀπὸ τῆς δίψης. καὶ ἐπιπτον ἐν ταῖς πλατείαις τῆς πόλεως, καὶ ἐν ταῖς διόδοις τῶν πυλῶν, καὶ οὐκ ἦν κραταίωσις ἐπὶ ἐν αὐτοῖς. ²³ καὶ ἐπισυνῆχθησαν πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ὀζίαν καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως, οἱ νεανίσκοι καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παῖδια, καὶ ἀνέβησαν φωνὴ μεγάλη, καὶ εἶπαν ἐναντίον πάντων τῶν πρεσβυτέρων. ²⁴ κοίνοι ὁ θεὸς ἀναμέσον ἡμῶν καὶ ὑμῶν, ὅτι ἐποιήσατε ἐν ἡμῖν ἀδικίαν μεγάλην, οὐ λαλήσαντες εἰρηνικὰ μετὰ τῶν υἱῶν Ἀσσοῦρ. ²⁵ καὶ νῦν οὐκ ἔστι βοηθὸς ἡμῶν, ἀλλὰ πέπρακεν ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, τοῦ καταστρωθῆναι ἐναντίον αὐτῶν ἐν δίψῃ καὶ ἀπωλείᾳ μεγάλῃ. ²⁶ καὶ νῦν ἐπικαλέσασθε αὐτούς, καὶ ἐκδοσθὲ τὴν πόλιν πᾶσαν εἰς προνομὴν τῷ λαῷ Ὀλοφέρνη, καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτοῦ. ²⁷ κρείσσον γὰρ ἡμῖν γεννηθῆναι αὐτοῖς εἰς διαρπαγὴν. εὐόμεθα γὰρ εἰς δούλους, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν, καὶ οὐκ ὀψόμεθα τὸν θάνατον τῶν νηπίων ἡμῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν ἐκλείπουσας τὰς ψυχὰς αὐτῶν. ²⁸ μαρτυρόμεθα ὑμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ κύριον τῶν πατέρων ἡμῶν, ὃς ἐκδικεῖ ἡμᾶς κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ κατὰ τὰ ἁμαρτήματα τῶν πατέρων ἡμῶν, ἵνα μὴ ποιήσῃ κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον. ²⁹ καὶ ἐγένετο κλαυθμὸς μέγας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας πάντων ὁμοθυμαδὸν, καὶ ἐβόησαν πρὸς κύριον τὸν θεὸν φωνὴ μεγάλη. ³⁰ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς Ὀζίας. Θαρσεῖτε ἀδελφοί, διακατερήσωμεν ἐπὶ πέντε ἡμέρας, ἐν αἷς ἐπιστρέψει κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἐγκαταλείψει ἡμᾶς εἰς τέλος. ³¹ ἐὰν δὲ διελθῶσιν αὐταί, καὶ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς βοήθεια, ποιήσω κατὰ τὰ ῥήματα ἡμῶν. ³² καὶ ἐσχόρπισε τὸν λαὸν εἰς τὴν ἐαυτοῦ παρεμβολήν. καὶ ἐπὶ τὰ τεῖχη καὶ τοὺς πύργους τῆς πόλεως αὐτῶν ἀπῆλθον, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν ἐξέπεστείλει. καὶ ἦσαν ἐν ταπεινώσει πολλῇ ἐν τῇ πόλει.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἦκουσεν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις Ἰουδιθ θυγατὴρ Μεραρὶ, υἱοῦ ὨΞ, υἱοῦ Ἰωσφ, υἱοῦ Ὀζιήλ, υἱοῦ Ἐλκία, υἱοῦ Ἡλιοῦ, υἱοῦ Χελκίου, υἱοῦ Ἐλιᾶβ, υἱοῦ Ναθαναήλ, υἱοῦ Σαλαμιήλ, υἱοῦ Σαρσασαδῆ, υἱοῦ Ἰσραήλ. ² καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς Μανασσῆς, τῆς φυλῆς αὐτῆς, καὶ τῆς πατρίδος αὐτῆς, καὶ ἀπέθανεν ἐν ἡμέραις θείους κριθῶν. ³ ἐπέστη γὰρ ἐπὶ τοῦ δεσμεύοντος τοῦ δραῆμα ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ὁ καύσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν κλίνην, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Βετυλούᾳ τῇ πόλει αὐτοῦ, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀναμέσον Λωθαῖμ καὶ Βελαμών. ⁴ καὶ ἦν Ἰουδιθ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς χρηρεύουσα ἔτη τρία καὶ μῆνας τέσσαρας. ⁵ καὶ ἐποίησεν ἑαυτῇ σκηνὴν ἐπὶ τοῦ δωματος τοῦ οἴκου αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν ὁσφύν αὐτῆς σάκκον. καὶ ἦν ἐπ' αὐτῆς τὰ ἱμάτια τῆς χρηρεύσεως αὐτῆς. ⁶ καὶ ἐνῆστευε πάσας τὰς ἡμέρας χρηρεύσεως αὐτῆς χωρὶς προσαββάτων, καὶ σαββάτων, καὶ προνομηνιῶν καὶ νομηνιῶν, καὶ ἑορτῶν, καὶ χαρμοσυνηνῶν οἴκου Ἰσραήλ. ⁷ καὶ ἦν καλὴ τῷ εἶδει, καὶ ὥραία τῇ ὀψει σφόδρα. καὶ ὑπελείπετο αὐτῇ Μανασσῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ παιδὰς καὶ παιδίσκας, καὶ κτήνη καὶ ἄγρους, καὶ ἔμενεν ἐπ' αὐτῶν. ⁸ καὶ οὐκ ἦν ὃς ἐπήνεγκεν αὐτῇ ῥῆμα πονηρὸν, ὅτι ἐφοβείτο τὸν θεὸν σφόδρα. ⁹ καὶ ἤκουσε τὰ ῥήματα τοῦ λαοῦ τὰ πονηρὰ ἐπὶ τὸν ἄρχοντα, ὅτι ὀλιγοψύχησεν ἐπὶ τῇ σπάνι τῶν ὑδάτων. καὶ ἤκουσε πάντας τοὺς λόγους Ἰουδιθ οὓς ἐλάλησε πρὸς αὐτούς Ὀζίας, ὥς ὥμοσεν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν πόλιν μετὰ ἡμέρας πέντε τοῖς Ἀσσυρίοις. ¹⁰ καὶ ἀποστείλασα τὴν ἄβραν αὐτῆς τὴν ἐφεστῶσαν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῆς, ἐκάλεσεν Ὀζίαν καὶ Χαβρίν καὶ Χαρμὴν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αὐτῆς. ¹¹ καὶ ἦλθον πρὸς αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἀκούσατε δὴ μου ἄρχοντες τῶν κατοικούντων ἐν Βετυλούᾳ. ὅτι οὐκ εὐθὺς ὁ λόγος ὑμῶν ὃν ἐλάλησατε ἐναντίον τοῦ

τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐστῆ-
σατε τὸν ὄρκον ὃν ἐλαλήσατε ἀναμέ-
σον τοῦ θεοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ εἵπατε ἐκ-
δώσειν τὴν πόλιν τοῖς ἐχθροῖς ὑμῶν,
ἐὰν μὴ ἐν αὐταῖς ἐπιστρέψῃ ὁ κύριος
βοηθῆσαι ἡμῖν. ¹² καὶ νῦν τίνες ἐστὲ
ὑμεῖς οἱ ἐπεφάσατε τὸν θεὸν ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ σήμερον; καὶ ἴστασθε ὑπὲρ
τοῦ θεοῦ ἐν μέσῳ υἱῶν ἀνθρώπων;
¹³ καὶ νῦν κύριον παντοκράτορα ἐξε-
τάξετε, καὶ οὐδὲν ἐπιγνώσεσθε ἕως
τοῦ αἰῶνος, ¹⁴ ὅτι βαθὸς καρδίας ἀν-
θρώπου οὐκ εὐρήσετε, καὶ λόγους τῆς
διανοίας αὐτοῦ οὐ λήψεσθε, καὶ πᾶς
τὸν θεὸν ὃς ἐποίησε τὰ πάντα ταῦτα
ἐρευνήσετε, καὶ τὸν νοῦν αὐτοῦ ἐπι-
γνώσεσθε, καὶ τὸν λογισμὸν αὐτοῦ
κατανοήσετε; μηδαμῶς ἀδελφοί, μὴ
παροργίζετε κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν,
¹⁵ ὅτι ἐὰν μὴ βούληται ἐν ταῖς πέντε
ἡμέραις βοηθῆσαι ἡμῖν, αὐτὸς ἔχει τὴν
ἐξουσίαν ἐν αἷ; θελεῖ σκεπᾶσαι ἡμέραις,
ἢ καὶ ὀλοθρεῖναι ἡμᾶς πρὸ προσώπου
τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. ¹⁶ ὑμεῖς δὲ μὴ ἐνε-
χυράξετε τὰς βουλὰς κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν, ὅτι οὐκ ὡς ἄνθρωπος ὁ θεὸς
ἀπειληθῆναι, οὐδὲ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου
δαιτηθῆναι. ¹⁷ διόπερ ἀναμένοντες τὴν
παρ' αὐτοῦ σωτηρίαν ἐπικαλεσώμεθα
αὐτὸν ἐκ βοηθίαν ὑμῶν, καὶ ἱσχυρο-
ύμεθα τῆς φωνῆς ὑμῶν, ἐὰν ἢ αὐτῷ
ἀρεστόν. ¹⁸ ὅτι οὐκ ἀνέστη ἐν ταῖς γε-
νεαῖς ὑμῶν, οὐδὲ ἐστὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
σήμερον οὔτε φυλὴ, οὔτε πατριά, οὔτε
δῆμος, οὔτε πόλις ἐξ ὑμῶν, οἱ προς-
κυνοῦσι θεοῖς χειροποίητοις, καθάπερ
ἐγένετο ἐν ταῖς πρότερον ἡμέραις,
¹⁹ ὧν χάριν ἐδόθησαν εἰς ῥομφαίαν καὶ
εἰς διαρπαγὴν οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ἐπε-
σον πτώμα μέγα ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν
ὑμῶν. ²⁰ ἡμεῖς δὲ ἕτερον θεὸν οὐκ
ἐπὶ γένωμεν πλην αὐτοῦ. ὅθεν ἐλπίζομεν
ὅτι οὐκ ὑπερόψεται ἡμᾶς, οὐδ' ἀπὸ
τοῦ γένους ὑμῶν. ²¹ ὅτι ἐν τῷ ληφθῆ-
ναι ἡμᾶς, οὕτως καθήσεται πᾶσα ἡ
Ἰουδαία. καὶ προνομηθήσεται τὰ ἅγια
ὑμῶν, καὶ ζητήσῃ τὴν βεβίλωσιν αὐτῶν
ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν, ²² καὶ τὸν φό-
νον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ τὴν αἰχμα-
λωσίαν τῆς γῆς, καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς
κληρονομίας ὑμῶν ἐπιστρέψῃ εἰς κε-

φαλὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὐ ἐὰν
δουλεύσωμεν ἐκεῖ, καὶ ἐσόμεθα εἰς
πρόσκομμα καὶ εἰς ὄνειδος ἐναντίον
τῶν κτωμένων ἡμᾶς. ²³ ὅτι οὐ κατεν-
θυνηθήσεται ἡ δουλεία ὑμῶν εἰς χάριν,
ἀλλ' εἰς ἀτιμίαν θήσῃ αὐτὴν κύριος ὁ
θεὸς ὑμῶν. ²⁴ καὶ νῦν ἀδελφοί ἐπιδει-
ξώμεθα τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν, ὅτι ἐξ
ὑμῶν κρέμαται ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ
τὰ ἅγια καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ θυσιαστή-
ριον ἐπιστήρικται ἐφ' ἡμῖν. ²⁵ παρὰ
ταῦτα πάντα εὐχαριστήσωμεν κυρίῳ
τῷ θεῷ ὑμῶν, ὃς πειράζει ἡμᾶς καθὰ
καὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν. ²⁶ μνήσθητε
ὅσα ἐποίησε μετὰ Ἀβραάμ, καὶ ὅσα
ἐπέειπας τὸν Ἰσαάκ, καὶ ὅσα ἐγένετο
τῷ Ἰακώβ ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συ-
ρίας ποιμαίνοντι τὰ πρόβατα Ἀάβαν
τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. ²⁷ ὅτι
οὐ καθὼς ἐκείνους ἐπύρωσεν εἰς ἐτα-
σμόν τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἡμᾶς οὐκ
ἐξεδίκησεν, ἀλλ' εἰς νοθεύσῃν μαστι-
γοῖ κύριος τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῷ. ²⁸ καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτὴν Ὁζίας. πάντα ὅσα
εἶπας, ἀγαθὴ καρδίᾳ ἐλάλησας, καὶ
οὐκ ἐστὶν ὃς ἀντιστήσεται τοῖς λόγοις
σου. ²⁹ ὅτι οὐκ ἐν τῇ σήμερον ἡ σο-
φία σου πρόδηλός ἐστιν, ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς
ἡμέρων σου ἔγνων πᾶς ὁ λαὸς
τὴν συνέσιν σου, καθότι ἀγαθὸν ἐστὶ
τὸ πλάσμα τῆς καρδίας σου. ³⁰ ἀλλ'
ὁ λαὸς ἐδίψησε σφόδρα, καὶ ἠνάγκα-
σαν ποιῆσαι ἡμᾶς καθὰ ἐλάλησαμεν
αὐτοῖς, καὶ ἀπαγαγεῖν ὄρκον ἐφ' ἡμᾶς,
ὃν οὐ παραβησόμεθα. ³¹ καὶ νῦν δεῖ-
θητι περὶ ὑμῶν, ὅτι ζυγὴ εὐσεβῆς εἶ,
καὶ ἀποστείλει κύριος τὸν υἱὸν ἐκ
πλήρωσιν τῶν λάκκων ὑμῶν, καὶ οὐκ
ἐκλείψομεν ἐτι. ³² καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τοὺς Ἰουδίθ. ἀκούσατέ μου, καὶ ποιή-
σω πρᾶγμα ὃ ἀφίξεται εἰς γενεὰς γε-
νεῶν υἱοῖς τοῦ γένους ὑμῶν. ³³ ὑμεῖς
στήσεσθε ἐπὶ τῆς πύλης τὴν νυκτὰ
ταύτην, καὶ ἐξελεύσομαι ἐγὼ μετὰ τῆς
ἄβρας μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μεθ'
ἧς εἵπατε παραδώσειν τὴν πόλιν τοῖς
ἐχθροῖς ὑμῶν, ἐπισκέπεται κύριος τὸν
Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ μου. ³⁴ ὑμεῖς δὲ οὐκ
ἐξερευνήσετε τὴν πρᾶξιν μου, οὐ γὰρ
ἐρῶ ὑμῖν, ἕως τοῦ τελεσθῆναι ἃ ἐγὼ
ποιῶ. ³⁵ καὶ εἶπεν Ὁζίας καὶ οἱ ἄρ-
χοντες

χοντες πρὸς αὐτήν. πορεύου εἰς εἰρή-
νην, καὶ κύριος ὁ θεὸς ἐμπροσθέν σου
εἰς ἐκδίκησιν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. ³⁶ καὶ
ἀποστρέψαντες ἐκ τῆς σκηνῆς ἐπορεύ-
θησαν ἐπὶ τὰς διατάξεις αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Ἰουδιθ δὲ ἔπαιεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ
ἐπέθετο σποδὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐ-
τῆς, καὶ ἐγύμνωσεν ὃν ἐνεδιδύσκετο σάκ-
κον. καὶ ἦν ἄρτι προσφερόμενον ἐν Ἱε-
ρουσαλὴμ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸ
θυμίαμα τῆς ἐσπέρας ἐκείνης, καὶ
ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδιθ πρὸς κύ-
ριον, καὶ εἶπε. ² κύριε ὁ θεὸς τοῦ πα-
τρός μου Συμεὼν, ὃ ἔδωκας ἐν χειρὶ
ῥομφαίαν εἰς ἐκδίκησιν ἀλλογενῶν, οἱ
ἐλυσαν μητρὰν παρθένου εἰς μίσμα,
καὶ ἐγύμνωσαν μηρὸν εἰς αἰσχυνήν, καὶ
ἐβιβήλωσαν μήτραν εἰς ὄνειδος. εἴπας
γάρ, οὐχ οὕτως ἔσται. καὶ ἐποίησαν
³ ἀνθ' ὧν ἔδωκας ἄρχοντας αὐτῶν εἰς
φόνον, καὶ τὴν στρωμνὴν αὐτῶν ἢ
ῥέδεσάτο τὴν ἀπάτην αὐτῶν εἰς αἷμα.
καὶ ἐπάταξας δούλους ἐπὶ δουλείαις,
καὶ δυνάστας ἐπὶ θρόνους αὐτῶν. ⁴ καὶ
ἔδωκας γυναῖκας αὐτῶν εἰς προνομίην,
καὶ θυγατέρας εἰς αἰχμαλωσίαν, καὶ
πάντα τὰ σκύλα εἰς διαιρέσιν υἱῶν
ἡγαπημένων ὑπὸ σοῦ, οἱ καὶ ἐξήλωσαν
τὸν ζῆλόν σου, καὶ ἐβδελύσαντο μί-
σμα αἵματος αὐτῶν, καὶ ἐπεκαλέσαντό
σε εἰς βοηθόν. ὁ θεὸς δὲ θεὸς ὁ ἐμὸς,
καὶ εἰς ἀκουσον ἐμοῦ τῆς χήρας. ⁵ σὺ
γὰρ ἐποίησας τὰ πρότερα ἐκείνων, καὶ
ἐκίνα καὶ τὰ μετέπειτα καὶ τὰ νῦν καὶ
τὰ ἐπερχόμενα διανοήθης, καὶ ἐγενή-
θησαν ὡς ἐνενοήθης, ⁶ καὶ παρέστησαν
αἱ ἐβουλεύσεις, καὶ εἴπαν. ἰδοὺ παρῆσμεν.
πᾶσαι γὰρ αἱ ὁδοὶ σου ἔτοιμοι, καὶ ἡ
κοίσις σου ἐν προγνώσει. ⁷ ἰδοὺ γὰρ
Ἀσσύριοι ἐπληθύνθησαν ἐν δυνάμει
αὐτῶν, ὑψώθησαν ἐφ' ἑπτα καὶ ἀνα-
βάτην, ἐγαυρίασαν ἐν βραχίονι πεζῶν,
ἤλπισαν ἐν ἀσπίδι καὶ ἐν γαισῶ καὶ
τόξῳ καὶ σφενδόνη, καὶ οὐκ ἐγνώσαν
ὅτι σὺ εἰ κυρίου συντρίβων πολλέμου.
⁸ κύριος ὄνομά σοι. σὺ ῥάξον αὐτῶν
τὴν ἰσχύν ἐν δυνάμει σου, καὶ κατάξον
τὸ κράτος αὐτῶν ἐν τῷ θυμῷ σου.
ἐβουλεύσαντο γὰρ βεβηλῶσαι τὰ ἄγία
σου, μιᾶναι τὸ σκῆνωμα τῆς καταπαύ-

σεως τοῦ ὀνόματος τῆς δόξης σου, καὶ
καταβαλεῖν σιδήρῳ κέρας θυσιαστη-
ρίου σου. ⁹ βλέψον εἰς υπερηφάνειαν
αὐτῶν, ἀποστείλον τὴν ὀργὴν σου εἰς
κεφαλὰς αὐτῶν. δὸς ἐν χειρὶ μου τῆς
χήρας ὁ διανοήθη κράτος. ¹⁰ πάταξον
δούλον ἐκ χειλέων ἀπάτης μου ἐπὶ
ἄρχοντι, καὶ ἄρχοντα ἐπὶ θεράποντι
αὐτοῦ, θραύσον αὐτῶν τὸ ἀνάστημα
ἐν χειρὶ θηλείας. ¹¹ οὐ γὰρ ἐν πληθει
τὸ κράτος σου, οὐδὲ ἡ δυναστεία σου
ἐν ἰσχύουσιν, ἀλλὰ ταπεινῶν εἰ θεός,
ἐλαττόνων εἰ βοηθός, ἀντιλήπτωρ
ἀσθενούντων, ἀπεγνωσμένων σκεπα-
στής, ἀπληπισμένων σωτήρ. ¹² ναὶ ναὶ
ὁ θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ θεὸς κλη-
ρονομίας Ἰσραὴλ, δέσποτα τῶν οὐρα-
ρῶν καὶ τῆς γῆς, κτίστα τῶν ὑδάτων,
βασιλεὺ πάσης κτίσεώς σου, σὺ εἰς-
ακουσον τῆς δεήσεώς μου, ¹³ καὶ δὸς
λόγον μου καὶ ἀπάτην εἰς τραῦμα καὶ
μῶλῳπα αὐτῶν, οἱ κατὰ τῆς διαθή-
κης σου, καὶ οἴκου ἡγιασμένου σου,
καὶ κορυφῆς Σιών, καὶ οἴκου κατα-
σχέσεως υἱῶν σου ἐβουλεύσαντο σκλη-
ρά. ¹⁴ καὶ ποιήσον ἐπὶ πᾶν τὸ ἔθνος
σου, καὶ πάσης φυλῆς ἐπίγνωνσιν, τοῦ
εἰδῆσαι ὅτι σὺ εἰ ὁ θεὸς πάσης δυνά-
μεως καὶ κράτους, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλ-
λος ὑπερασπίζων τοῦ γένους Ἰσραὴλ,
εἰ μὴ σὺ.

Κ Ε Φ. Ι'.

Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο βοῶσα
πρὸς τὸν θεὸν Ἰσραὴλ, καὶ συνετέλεσε
πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ² καὶ ἀνέστη
ἀπὸ τῆς πτώσεως, καὶ ἐκάλεσε τὴν
ἄβραν αὐτῆς, καὶ κατέβη εἰς τὸν οἶκον
ἐν ᾧ διέτριβεν ἐν αὐτῷ ἐν ταῖς ἡμέραις
τῶν σαββάτων καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐ-
τῆς, ³ καὶ περικίλατο τὸν σάκκον ὃν
ἐνεδεδύκει, καὶ ἐξεδύσατο τὰ ἱμάτια
τῆς χρηστείας αὐτῆς, καὶ περιεκύλιστο
τὸ σῶμα ὑδάτι, καὶ ἐχρίσατο μύρῳ
παχεῖ, καὶ διέταξε τὰς τρίχας τῆς κε-
φαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐπέθετο μίτραν ἐπὶ
αὐτῆς, καὶ ἐνεδύσατο τὰ ἱμάτια τῆς
εὐφροσύνης αὐτῆς, ἐν οἷς ἐστολιζέτο
ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς τοῦ ἀνδρὸς
αὐτῆς Μανασσῆ. ⁴ καὶ ἔλαβε σανδα-
λια εἰς τοὺς πόδας αὐτῆς, καὶ περιέ-
θετο τοὺς χλιδῶνας καὶ τὰ ψέλλια, καὶ
τοὺς

τοὺς δακτυλίους, καὶ τὰ ἐνώτια, καὶ πάντα τὸν κόσμον αὐτῆς. καὶ ἐκαλλωπίσατο σφόδρα εἰς ἀπάτησιν ὁφθαλμῶν ἀνδρῶν, ὅσοι ἂν ἴδωσιν αὐτήν. ⁵ καὶ ἔδωκε τῇ ἄβρᾳ αὐτῆς ἄσκοπτινὴν οἶνον, καὶ καμψικην ἐλαίου, καὶ πηραν ἐπλήρωσεν ἀλείφειν καὶ παλαθῆς καὶ ἄρτων καθαρῶν, καὶ περιεδίπλωσεν πάντα τὰ ἄγγεῖα αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτῇ. ⁶ καὶ ἐξήλθουσιν ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως Βετυλούα, καὶ εὗροσαν ἐφιστῶτας ἐπ' αὐτῆς Ὀζίαν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως Χαρβὸν καὶ Χαρυῖν. ⁷ οὗ δὲ εἰδὼν αὐτήν, καὶ ἦν ἡλλοιωμένον τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ τὴν στολὴν μεταβεβληκυῖαν αὐτῆς, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς ἐπὶ πολὺ σφόδρα. καὶ εἶπαν αὐτῇ. ⁸ ὁ θεὸς ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν δῶκε σε εἰς χάριν, καὶ τελειώσαι τὰ ἐπιτηδεύματά σου εἰς γαυρίαμα υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ὑψώμα Ἱερουσαλήμ. καὶ προσεκύνησε τῷ θεῷ, ⁹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. ἐπιτάξατε ἀνοῖξαι μοι τὴν πύλην τῆς πόλεως, καὶ ἐξελεύσονται εἰς τελειώσιν τῶν λόγων, ὧν ἐλάλησάμε μετ' ἐμοῦ. καὶ συνέταξαν τοῖς νεατίσκοις ἀνοῖξαι αὐτῇ καθότι ἐλάλησαν. ¹⁰ καὶ ἐποίησαν οὕτως. καὶ ἐξῆλθεν Ἰουδιθ, αὐτὴ καὶ ἡ παιδίσκη αὐτῆς μετ' αὐτῆς. ἀπεσκόπευον δὲ αὐτὴν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἕως οὗ κατέβη τὸ ὄρος, ἕως διήλθε τὸν αὐλῶνα, καὶ οὐκ ἔτι ἐθεωροῦν αὐτήν. ¹¹ καὶ ἐπορεύοντο ἐν τῷ αὐλῶνι εἰς εὐθείαν, καὶ συνήντησεν αὐτῇ προφυλακὴ τῶν Ἀσσυρίων. ¹² καὶ συνέλαβον αὐτήν καὶ ἐπηρώτησαν τίνων εἴ, καὶ πόθεν ἔρχη, καὶ ποῦ πορεύη; καὶ εἶπε. θυγατὴρ εἰμι τῶν Ἑβραίων, καὶ ἀποδιδράσκω ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μέλλουσι δίδοσθαι ὑμῖν εἰς κατάβρωμα. ¹³ καὶ γὰρ ἔρχονται εἰς τὸ πρόσωπον Ὀλοφέρνην ἀρχιστρατήγου δυνάμειος ὑμῶν, τοῦ ἀναγγεῖλαι ῥήματα ἀληθείας, καὶ δεῖξω πρὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδόν, καθ' ἣν πορεύσεται, καὶ κυριεύσει πάσης τῆς ὀρεινῆς, καὶ οὐ διαφωνήσει τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ σάρξ μία, οὐδὲ πνεῦμα ζωῆς. ¹⁴ ὡς δὲ ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τὰ ῥήματα αὐτῆς, καὶ κατενόησαν τὸ

πρόσωπον αὐτῆς, καὶ ἦν ἐναντίον αὐτῶν θαυμάσιον τῷ κάλλει σφόδρα, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν. ¹⁵ σέσωκας τὴν ψυχὴν σου, σπένυσσας καταβῆναι εἰς πρόσωπον τοῦ κυρίου ἡμῶν. καὶ νῦν πρόσελθε ἐπὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ ἂψ ἡμῶν προπέμψουσὶ σε ἕως παραδουσουσί σε εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ. ¹⁶ ἐὰν δὲ στῆς ἐναντίον αὐτοῦ, μὴ φοβηθῇς τῇ καρδίᾳ σου, ἀλλὰ ἀναγγεῖλον κατὰ τὰ ῥήματά σου, καὶ εὖ σε ποιήσῃ. ¹⁷ καὶ ἐπέλεξαν ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἑκτόν, καὶ παρέβρεξαν αὐτῇ καὶ τῇ ἄβρᾳ αὐτῆς, καὶ ἤγαγον αὐτὰς ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνην. ¹⁸ καὶ ἐγένετο συνδρομὴ ἐν πάσῃ τῇ παρεμβολῇ. διεβοήθη γὰρ εἰς τὰ σκηνώματα ἡ παρουσία αὐτῆς. καὶ ἐλθόντες ἐκύκλουν αὐτήν ὡς εἰσθήκει ἔξω τῆς σκηνῆς Ὀλοφέρνην, ἕως προσηγγεῖλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς. ¹⁹ καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τῷ κάλλει αὐτῆς, καὶ ἐθαύμαζον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῆς. καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. τίς καταφρονήσει τοῦ λαοῦ τούτου, ὃς ἔχει ἐν ἑαυτῷ γυναῖκας τοιαύτας; ὅτι οὐ καλὸν ἐστὶν ὑπολείπεσθαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἓνα, οὐ ἀφελόντες δυνήσονται κατασπογίσασθαι πᾶσαν τὴν γῆν. ²⁰ καὶ ἐξῆλθον οἱ παρακαθύνοντες Ὀλοφέρνη καὶ πάντες οἱ θεράποντες αὐτοῦ, καὶ εἰσῆγαγον αὐτήν εἰς τὴν σκηνήν. ²¹ καὶ ἦν Ὀλοφέρνης ἀναπαυόμενος ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ ἐν τῷ κωνωπέῳ, ὃ ἦν ἐκ πορφύρας καὶ χρυσοῦ καὶ σμαράγδου καὶ λίθων πολυτελῶν καθυφασμένων. ²² καὶ ἀνῆγγεῖλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸ προσκήνιον, καὶ λαμπάδες ἄργυραὶ προάγουσαι αὐτοῦ. ²³ ὡς δὲ ἦλθε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ Ἰουδιθ καὶ τῶν θεράποντων αὐτοῦ, ἐθαύμασαν πάντες ἐπὶ τῷ κάλλει τοῦ προσώπου αὐτῆς. καὶ πεποιῦσα ἐπὶ πρόσωπον προσεκίνησεν αὐτῷ, καὶ ἤγειραν αὐτήν οἱ δοῦλοι αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὀλοφέρνης. θάρσησον γύναι, μὴ φοβηθῇς τὴν καρδίαν σου, ὅτι ἐγὼ οὐκ ἐκάκωσα ἄνθρωπον ὃς τις ἡρέτικε δουλεύειν βασιλεῖ Ναβουχοδο-

χοδονόσορ πάσης τῆς γῆς. ² καὶ νῦν ὁ λαός σου ὁ κατοικῶν τὴν ὄρεινὴν, εἰ μὴ ἐφάυλισάν με, οὐκ ἂν ἦρα τὸ δόρυ μου ἐπ' αὐτούς, ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἐποίησαν ταῦτα. ³ καὶ νῦν λέγε μοι τίνας ἐνεκεν ἀπέδρας ἀπ' αὐτῶν καὶ ἤλθεις πρὸς ἡμᾶς; ἡκεις γὰρ εἰς σωτηρίαν. θάρσει, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ζῆση, καὶ εἰς τὸ λοιπόν. ⁴ οὐ γάρ ἔστιν ὃς ἀδικήσει σε, ἀλλ' εὖ σε ποιήσει καθὰ γίνεται τοῖς δούλοις τοῦ κυρίου μου βασιλέως Ναβουχοδονόσορ. ⁵ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ιουδιθ. δεῖξαι τὰ ῥήματα τῆς δούλης σου, καὶ λαλησάτω ἡ παιδίσκη σου κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ οὐκ ἀναγγελῶ ψεῦδος τῷ κυρίῳ μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. ⁶ καὶ ἔαν κατακολοθῇς τοῖς λόγοις τῆς παιδίσκης σου, τέλειός προᾶγμα ποιήσει μετὰ σοῦ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἀποπεισείται ὁ κύριός μου τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ. ⁷ ζῇ γὰρ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ πάσης τῆς γῆς, καὶ ζῇ τὸ κράτος αὐτοῦ, ὃς ἀπέστειλέ σε εἰς κατόρθωσιν πάσης ψυχῆς, ὅτι οὐ μόνον ἀνθρώποι διὰ σὲ δουλεύουσιν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τῆς ἰσχύος σου ζῆσονται ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ, καὶ πάντα τὸν ὄλκον αὐτοῦ. ⁸ ἤκουσαμεν γὰρ τὴν σοφίαν σου, καὶ τὰ πανουργήματα τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἀνηγγέλην πᾶσιν τῇ γῇ, ὅτι σὺ μόνος ἀγαθός ἐν πάσῃ βασιλείᾳ, καὶ δυνατός ἐν ἐπιστήμῃ, καὶ θαυμαστός ἐν στρατεύμασι πολέμου. ⁹ καὶ νῦν ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ἀχιὼρ ἐν τῇ συνεδρείᾳ σου, ἤκουσαμεν τὰ ῥήματα αὐτοῦ, ὅτι περιποιήσαντο αὐτὸν οἱ ἄνδρες Βετυλούα, καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς πάντα ὅσα ἐξελάλησεν παρὰ σοί. ¹⁰ διὸ δέσποτα κύριε μὴ παρέλθῃς τὸν λόγον αὐτοῦ, ἀλλὰ κατάρθου αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ἀληθὴς ἔστιν. οὐ γὰρ ἐκδικᾶται τὸ γένος ἡμῶν, οὐ κατισχύει ῥομφαία ἐπ' αὐτούς, ἔαν μὴ ἀμάρτωσιν εἰς τὸν θεὸν αὐτῶν. ¹¹ καὶ νῦν ἴνα μὴ γένηται ὁ κύριός μου ἐκβολός καὶ ἀπρακτός, καὶ ἐπιπεισείται θάνατος ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ κατελάβετο αὐτοὺς ἀμάρτημα ἐν ᾧ παροργισαὶ τὸν θεὸν αὐ-

τῶν, ὀπηρῖκα ἂν ποιήσωσιν ἀτοπίαν. ¹² ἐπεὶ γὰρ ἐξέλιπεν αὐτοὺς τὰ βρώματα, καὶ ἐσπανίσθη πᾶν ὕδωρ, ἐβουλεύσαντο ἐπιβαλεῖν τοῖς κτηνεσιν αὐτῶν, καὶ πάντα ὅσα διετείλατο αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ μὴ φαγεῖν, διέγνωσαν δαπανῆσαι. ¹³ καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου, καὶ τὰς δεκάτας τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου, ἃ διεφύλαξαν ἀγιάσαντες τοῖς ἱερεῦσι τοῖς παρεστηκόσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπέναντι τοῦ προσώπου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, κεκρίκασιν ἐξαναλωσάι, ὧν οὐδὲ ταῖς χερσὶν καθήκειν ἄψασθαι οὐδένα τῶν ἐκ τοῦ λαοῦ. ¹⁴ καὶ ἀπεστάλακσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι καὶ οἱ ἐκεῖ κατοικοῦντες ἐποίησαν ταῦτα, τοὺς μετοικίσαντας αὐτοὺς τὴν ἄφειν παρὰ τῆς ἱερουσίας. ¹⁵ καὶ ἔσται ὡς ἂν ἀναγγεῖλῃ αὐτοῖς καὶ ποιήσωσι, δοθήσονται σοι εἰς ὄλεθρον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ¹⁶ ὅθεν ἐγὼ ἡ δούλη σου ἐπιγινούσα ταῦτα πάντα ἀπέδρων ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. καὶ ἀπέστειλέ με ὁ θεὸς ποιῆσαι μετὰ σοῦ πράγματα, ἐφ' ὅς ἐκοιτῆται πᾶσα ἡ γῇ ὅσοι ἔαν ἀκούσωσιν αὐτά. ¹⁷ ὅτι ἡ δούλη σου θεοσεβὴς ἔστι, καὶ θεραπεύουσα νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ. καὶ νῦν μενῶ παρὰ σοι κύριέ μου, καὶ ἐξελεύσεται ἡ δούλη σου κατὰ νύκτα εἰς τὴν φάραγγα, καὶ προσεύξομαι πρὸς τὸν θεόν. καὶ ἔρεῖ μοι πότε ἐποίησαν τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν. ¹⁸ καὶ ἐλθούσα προσανοίσω σοι, ἐξελεύσῃ σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει σου, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστήσεται σοι ἐξ αὐτῶν. ¹⁹ καὶ ἄξω σε διὰ μέσου τῆς Ἰουδαίας, ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἀπέναντι Ἱερουσαλὴμ. καὶ θῆσω τὸν δίφρον σου ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἄξεις αὐτούς ὡς πρόβατα οἳ οὐκ ἔστι ποιμὴν. καὶ οὐ γρυῖει κυὼν τῇ γλώσσει αὐτοῦ ἀπέναντί σου, ὅτι ταῦτα ἐλάληθι μοι κατὰ πρόγνωσιν μου, καὶ ἀπηγγέλη μοι, καὶ ἀπεστάλην ἀναγγεῖλαί σοι. ²⁰ καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι αὐτῆς ἐναντίον Ὀλοφέρνηου, καὶ ἐναντίον πάντων τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ἐπὶ τῇ σοφίᾳ αὐτῆς, καὶ εἶπαν. ²¹ οὐκ ἔστι τοιαύτη γυνὴ ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου τῆς γῆς καλῶ προς-

ώπω και συνέσει λόγων. ²² και εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὁλοφέρνης. εὖ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀποστείλας σε ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ, τοῦ γεννηθῆναι ἐν χερσὶν ἡμῶν κράτος, ἐν δὲ τοῖς φαυλίσασιν τὸν κύριόν μου ἀπώλειαν. ²³ και νῦν ἀστεία εἰ σὺ ἐν τῷ εἶδει σου, και ἀγαθὴ ἐν τοῖς λόγοις σου. ὅτι ἐὰν ποιήσης καθὰ ἐλάλησας, ὁ θεὸς σου ἔσται μου θεός, και σὺ ἐν οἴκῳ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ καθήσῃ, και ἔσῃ ὀνομαστή παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΚΕΦ. ΙΒ'.

Και ἐκέλευεν εἰσαγαγεῖν αὐτὴν οὐ τίθειτο τὰ ἀργυρώματα, και αὐτοῦ συνέταξε καταστρώσαι αὐτῇ ἀπὸ τῶν ὀσποινημάτων αὐτοῦ, και τοῦ οἴνου αὐτοῦ πίνειν. ² και εἶπεν Ἰουδίθ. οὐ φάγομαι ἐξ αὐτῶν, ἵνα μὴ γένηται σκάνδαλον, ἀλλ' ἐκ τῶν ἡκολουθηκότων μοι χορηγηθήσεται. ³ και εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὁλοφέρνης. ἐὰν δὲ ἐκλίπη τὰ ὄντα μετὰ σοῦ, πόθεν ἐξοίσωμέν σοι δοῦναι ὅμοια αὐτοῖς; οὐ γὰρ ἐστὶ μεθ' ἡμῶν ἐκ τοῦ ἔθνους σου. ⁴ και εἶπεν Ἰουδίθ πρὸς αὐτόν. ζῇ ἡ ψυχὴ σου κύριέ μου, ὅτι οὐ δαπανήσει ἡ δούλη σου τὰ ὄντα μετ' ἐμοῦ, ἕως ἂν ποιήσῃ κύριος ἐν χειρὶ μου ἃ ἐβουλεύσατο. ⁵ και ἠγάγosan αὐτὴν οἱ θεράποντες Ὁλοφέρνου εἰς τὴν σκηνὴν, και ὕπνωσε μέχρι μεσούσης τῆς νυκτός. και ἀνέστη πρὸς τὴν ἐωθινὴν φυλακὴν, ⁶ και ἀπέστειλε πρὸς Ὁλοφέρνην, λέγουσα. ἐπιταξάτω δὴ ὁ κύριός μου, ἑλθεῖν αὐτὴν ἐπὶ προσευχὴν ἐξελεῖν. ⁷ και προσέταξεν Ὁλοφέρνης τοῖς σωματοφύλαξι μὴ διακυβύειν αὐτήν. και παρέμεινεν ἐν τῇ παρεμβολῇ ἡμέρας τρεῖς, και ἐξεπορεύετο κατὰ νύκτα εἰς τὴν φάραγγα Βετυλούα, και ἐβαπτίζετο ἐν τῇ παρεμβολῇ ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος. ⁸ και ὡς ἀνέβη, ἑδέετο τοῦ κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ κατευθύναι τὴν ὁδὸν αὐτῆς εἰς ἀνάστημα τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ⁹ και εἰσπορευομένη καθαρὰ παρέμενε τῇ σκηνῇ, μέχρις οὐ προσηνέγκατο τὴν τροφὴν αὐτῆς πρὸς ἐσπέραν. ¹⁰ και ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τετάρτῃ, ἐποίησεν Ὁλοφέρνης πότον τοῖς δούλοις αὐτοῦ μό-

νοις, και οὐκ ἐκάλεσεν εἰς τὴν χορὴν οὐδένα τῶν πρὸς ταῖς χρεαίαις. ¹¹ και εἶπε Βαγῶα τῷ εὐνούχῳ, ὃς ἦν ἐκτετακώς ἐπὶ πάντων τῶν αὐτοῦ. πείσον δὴ πορευθεὶς τὴν γυναῖκα τὴν Ἑβραίαν ἣ ἐστὶ παρα σοί, τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς, και φαγεῖν και πιεῖν μεθ' ἡμῶν. ¹² ἰδοὺ γὰρ αἰσχροὺς τῷ προσώπῳ ἡμῶν, εἰ γυναῖκα τοιαύτην παραήσωμεν οὐχ ὁμολησαντες αὐτῇ, ὅτι ἐὰν ταύτην μὴ ἐπισπασώμεθα, καταγελάσσεται ἡμῶν. ¹³ και ἐξῆλθε Βαγῶας ἀπὸ προσώπου Ὁλοφέρνου, και εἰσῆλθε πρὸς αὐτὴν, και εἶπε. μὴ ὀκνησάτω δὴ ἡ παιδίσκη ἡ καλὴ αὐτῇ ἐλθούσα πρὸς τὸν κύριόν μου δοξασθῆναι και ἀπρόσῳπον αὐτοῦ, και πίεσαι μεθ' ἡμῶν εἰς εὐφροσύνην οἶνον, και γεννηθῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὡς θυγάτηρ μία τῶν υἱῶν Δασούρ, αἱ παρεστήκασιν ἐν οἴκῳ Ναβουχοδονόσορ. ¹⁴ και εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἰουδίθ. και τίς εἰμι ἐγὼ ἀντεροῦσα τῷ κυρίῳ μου; ὅτι πᾶν ὃ ἐστὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἀρεστόν, σπεύσασα ποιήσω, και ἔσται τοῦτο ἀγαλλίαμα ἕως ἡμέρας θανάτου μου. ¹⁵ και διαναστάσα ἐκοσμήθη τῷ ἱματισμῷ και παντὶ τῷ κόσμῳ τῷ γυναικίῳ. και προσῆλθεν ἡ δούλη αὐτῆς, και ἐστρωσεν αὐτῇ κατέναντι Ὁλοφέρνου χαμαὶ τὰ καὶδια, ἃ ἔλαβε παρὰ Βαγῶου εἰς τὴν καθημερινὴν διαίταν αὐτῆς, εἰς τὸ ἐσθίειν κατακλινομένην ἐπ' αὐτῶν. ¹⁶ και εἰσελθούσα ἀνέπεσεν Ἰουδίθ, και ἐξέστη ἡ καρδία Ὁλοφέρνου ἐπ' αὐτὴν, και ἐσαλεύθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. και ἦν κατεπίθυμος σφόδρα τοῦ συγγενέσθαι μετ' αὐτῆς, και ἐτήρει καιρὸν τοῦ ἀπατήσαι αὐτὴν, ἀφ' ἧς ἡμέρας εἶδεν αὐτὴν. ¹⁷ και εἶπε πρὸς αὐτὴν Ὁλοφέρνης. πῆ δὴ, και γενήθητι μεθ' ἡμῶν εἰς εὐφροσύνην. ¹⁸ και εἶπεν Ἰουδίθ. πῶμαι δὴ κύριε, ὅτι ἐμεγαλύνθη τὸ ζῆν μου ἐν ἐμοὶ σήμερον παρὰ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς γενέσεώς μου. ¹⁹ και λαβούσα ἔφαγε και ἔπιε κατέναντι αὐτοῦ ἃ ἡτοίμασεν ἡ δούλη αὐτῆς. ²⁰ και ἠυφράνθη Ὁλοφέρνης ἀπ' αὐτῆς, και ἔπιεν οἶνον πολὺν σφόδρα ὅσον οὐκ ἔπιε πώποτε ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἀφ' οὗ ἐγεννήθη.

Κεφ.

Κ Ε Φ. Ι Γ'.

Ὁς δὲ ὄψια ἐγένετο, ἐσπούδασαν οἱ δούλοι αὐτοῦ ἀναλυεῖν. καὶ Βαγῶας συνέκλεισε τὴν σκηνὴν ἐξώθεν, καὶ ἀπέκλεισε τοὺς παρεστῶτας ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ ἀπώχοντο εἰς τὰς κοίτας αὐτῶν. ἦσαν γὰρ πάντες κκοπωμένοι, διὰ τὸ ἐπὶ πλεῖον γεγονέναι τὸν πότον. ² ὑπελείφθη δὲ Ἰουδιθ μόνῃ ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ Ὀλοφέρνης προπεπτωκώς ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. ἦν γὰρ περιεχυμένος αὐτῷ ὁ οἶνος. ³ καὶ εἶπεν Ἰουδιθ τῇ δούλῃ αὐτῆς στήναι ἐξω τοῦ κοιτῶνος αὐτῆς, καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ἐξοδὸν αὐτῆς καθάπερ καθ' ἡμέραν, ἐξελεύσεσθαι γὰρ ἔφη ἐπὶ τὴν προσευχὴν αὐτῆς. καὶ τῷ Βαγῶα ἐλάλησε κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ⁴ καὶ ἀπήλθουσιν πάντες ἐκ προσώπου, καὶ οὐδεὶς κατελείφθη ἐν τῷ κοιτῶνι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. καὶ σταῖσα Ἰουδιθ παρὰ τὴν κλίνην αὐτοῦ, εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. κύριε ὁ θεὸς πάσης δυνάμεως, ἐπίβλεψον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μου, εἰς ὕψωμα Ἱερουσαλὴμ, ⁵ ὅτι νῦν καιρὸς ἀντιλαβέσθαι τῆς κληρονομίας σου, καὶ ποιῆσαι τὸ ἐπιτηδεῖμά μου, εἰς θραῦμα ἐχθρῶν οἱ ἐπ' ἀνέστησαν ἡμῖν. ⁶ καὶ προσελθοῦσα τῷ κανόνι τῆς κλίνης ὅς ἦν πρὸς κεφαλῇς Ὀλοφέρνηου καθέειλε τὸν ἀνιάκην αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἐγγίσασα τῆς κλίνης ἐδράξατο τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. κραταίωσόν με ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ. ⁸ καὶ ἐπάταξεν εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ δις ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῆς, καὶ ἀφείλε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, ⁹ καὶ ἀπεκύλισε τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς στρωμνῆς, καὶ ἀφείλε τὸ κωνοπέδιον ἀπὸ τῶν στύλων. καὶ μετ' ὀλίγον ἐξῆλθε, καὶ παρέδωκε τῇ ἄρβῳ αὐτῆς τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνηου, ¹⁰ καὶ ἐνέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν πήραν τῶν βρωμάτων αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθον αἱ δύο ἄμα κατὰ τὸν ἐθισμὸν αὐτῶν. καὶ διελθούσαι τὴν παρεμβολήν, ἐκύκλωσαν τὴν φάραγγα ἐκείνην, καὶ προσανέβησαν τὸ ὄρος Βετυλουά, καὶ ἦλθουσιν πρὸς τὰς πύλας αὐτῆς. ¹¹ καὶ εἶπεν Ἰουδιθ μακρόθεν τοῖς φυλάσσου-

σιν ἐπὶ τῶν πυλῶν. ἀνοῖξατε, ἀνοῖξατε δὴ τὴν πύλην, μετ' ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, ποιῆσαι ἐτι ἰσχύον ἐν Ἰσραὴλ καὶ κράτος κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καθά καὶ σήμερον ἐποίησε. ¹² καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως αὐτῆς τὴν φωνὴν αὐτῆς, ἐσπούδασαν τοῦ καταβῆναι εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως αὐτῶν. καὶ συνεκάλεσαν τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως. ¹³ καὶ συνέδραμον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, ὅτι παράδοξον ἦν αὐτοῖς τὸ ἐλθεῖν αὐτὴν, καὶ ἡγοῖσαν τὴν πύλην, καὶ ὑπεδέξαντο αὐτάς. καὶ ἄφαντες πῦρ εἰς φάουσιν περιεκύκλωσαν αὐτάς. ¹⁴ ἡ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς φωνῇ μεγάλῃ. αἰνεῖτε τὸν θεόν, αἰνεῖτε. αἰνεῖτε τὸν θεόν, ὅς οὐκ ἀπέστησε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἔθραυσε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν διὰ χειρὸς μου ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. ¹⁵ καὶ προκλῶσα τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς πήρας ἔδειξε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ Ὀλοφέρνηου ἀρχιστρατήγου δυνάμεως Ἀσσοῦρ, καὶ ἰδοὺ τὸ κωνοπέδιον ἐν ᾧ κατέκειτο ἐν ταῖς μέθαις αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ὁ κύριος ἐν χειρὶ θηλείας. ¹⁶ καὶ ζῇ κύριος ὃς διεφύλαξέ με ἐν τῇ ὁδῷ μου ἢ ἐπορευθῆν, ὅτι ἠπάτησεν αὐτὸν τὸ πρόσωπόν μου εἰς ἀπώλειαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐποίησεν ἀμάρτημα μετ' ἐμοῦ εἰς μίσημα καὶ αἰσχύνην. ¹⁷ καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα, καὶ κύψαντες προσεκύνησαν τῷ θεῷ, καὶ εἶπαν ὁμοθυμαδόν. εὐλογητὸς εἰ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουθενώσας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σήμερον τοὺς ἐχθροὺς τοῦ λαοῦ σου. ¹⁸ καὶ εἶπεν αὐτῇ Ὀζίας. εὐλογητὴ σὺ θυγάτηρ τοῦ θεοῦ τῷ ἐνίστασθαι παρὰ πάσας τὰς γυναῖκας τὰς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εὐλογημένος κύριος ὁ θεός, ὃς ἐκτίσε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν, ὃς κατεύθυνέ σε εἰς τραῦμα κεφαλῆς ἀρχοντος ἐχθρῶν ἡμῶν, ¹⁹ ὅτι οὐκ ἀποστήσεται ἡ ἐλπίς σου ἀπὸ καρδίας ἀνθρώπων μνημονεύόντων ἰσχύον θεοῦ ἕως αἰῶνος. ²⁰ καὶ ποιῆσαι σοὶ αὐτὰ ὁ θεὸς εἰς ὕψος αἰῶνιον, τοῦ ἐπισκέψασθαι σε ἐν ἀγαθοῖς, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐγένισα τῆς ψυχῆς σου διὰ τὴν ταπείνωσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀλλ' ἐπεξῆλθες πτώματι ἡμῶν, ἐπ' εὐθείαν πορευ-

πορευθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. καὶ εἶπαν πᾶς ὁ λαός. γένοιτο γένοιτο.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἰουδίθ. ἀκούσατε δὴ μου ἀδελφοί, καὶ λαβόντες τὴν κεφαλὴν ταύτην, κραμάσατε αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἐπάλλεως τοῦ τείχους ὑμῶν. ² καὶ ἔσται ἡνίκα ἂν διαφυσῇ ὁ ὄρθρος, καὶ ἐξέλθῃ ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν γῆν, ἀναλήψθετε ἕκαστος τὰ σκευή-τα πολέμου ὑμῶν, καὶ ἐξελεύσεσθε πᾶς ἀνὴρ ἰσχύων ἔξω τῆς πόλεως, καὶ δώσετε ἄρχηρον εἰς αὐτούς, ὥς καταβαίνοντες ἐπὶ τὸ πεδῖον εἰς τὴν προφυλακὴν υἱῶν Ἀσσοῦρ, καὶ οὐ καταβήσεσθε. ³ καὶ ἀναλαβόντες οὗτοι τὰς πανοπλίας αὐτῶν πορεύσονται εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτῶν. καὶ ἐγερῶσι τοὺς στρατηγούς τῆς δυνάμεως Ἀσσοῦρ, καὶ συνδραμοῦνται ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνηου, καὶ οὐκ εὐρήσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιπτεσῖται ἐπ' αὐτοὺς φόβος, καὶ φεύξονται ἀπὸ προσώπου ὑμῶν. ⁴ καὶ ἐπακολουθήσαντες ὑμεῖς, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ, καταστρώσατε αὐτοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. ⁵ πρὸ δὲ τοῦ ποιῆσαι ταῦτα καλέσατέ μοι Ἀχιὼρ τὸν Ἀμμανίτην, ἵνα ἰδὼν ἐπιγνῶ τὸν ἐκφραυλίσαντα τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ αὐτόν ὥς εἰς θάνατον ἀποστειλαντα εἰς ἡμᾶς. ⁶ καὶ ἐκάλεσαν τὸν Ἀχιὼρ ἐκ τοῦ οἴκου Ὁζία. ὥς δὲ ἦλθε, καὶ εἶδε τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνηου ἐν χειρὶ ἀνδρός ἐνός ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ λαοῦ, ἔπαιεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ ἐξελύθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. ⁷ ὥς δὲ ἀνέλαβον αὐτόν, προσέπεσε τοῖς ποσὶν Ἰουδίθ, καὶ προσεκύνησε τῷ προσώπῳ αὐτῆς, καὶ εἶπεν. εὐλογημένη σὺ ἐν παντὶ σκηνώματι Ἰούδα καὶ ἐν παντὶ ἔθνει, οἱ τινεῖς ἀκούσαντες τὸ ὄνομά σου ταραχθήσονται. ⁸ καὶ νῦν ἀνάγγειλόν μοι ὅσα ἐποίησας ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις. καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ Ἰουδίθ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ πάντα ὅσα ἦν πεποιηκῦα, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξῆλθεν ἕως οὗ ἐλάλει αὐτοῖς. ⁹ ὥς δὲ ἐπῶντο λαλοῦσα, ἤλαλαξεν ὁ λαὸς φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἔδωκεν φωνὴν εὐφρόσυνον ἐν τῇ πόλει αὐτῶν. ¹⁰ ἰδὼν δὲ Ἀχιὼρ πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεός,

τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπίστευσε τῷ Θεῷ σφόδρα, καὶ περιετέμετο τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ, καὶ προσετέθη πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹¹ ἡνίκα δὲ ὁ ὄρθρος ἀνέβη, καὶ ἐκρέμασαν τὴν κεφαλὴν Ὀλοφέρνηου ἐκ τοῦ τείχους, καὶ ἀνέλαβε πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ τὰ ὄπλα αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθον κατὰ στείρας ἐπὶ τὰς ἀναβάσεις τοῦ ὄρους. ¹² οἱ δὲ υἱοὶ Ἀσσοῦρ, ὥς εἶδον αὐτοὺς, διέπεμψαν ἐπὶ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν. οἱ δὲ ἦλθον ἐπὶ στρατηγούς καὶ χιλιάρχους καὶ ἐπὶ πάντα ἄρχοντα αὐτῶν. ¹³ καὶ παρεγένοντο ἐπὶ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνηου, καὶ εἶπαν τῷ ὄντι ἐπὶ πάντων τῶν αὐτοῦ. ἔγχιρον δὴ τὸν κύριον ἡμῶν, ὅτι ἐτόλμησαν οἱ δοῦλοι καταβαίνειν ἐφ' ἡμᾶς εἰς πόλεμον, ἵνα ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τέλος. ¹⁴ καὶ εἰσῆλθε Βαγώας, καὶ ἔκρουσε τὴν αὐλαίαν τῆς σκηνῆς. ὑπενόετο γὰρ καθεῦδειν αὐτόν μετὰ Ἰουδίθ. ¹⁵ ὥς δὲ οὐδεὶς ἐπήκουσε, διαστείλας εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα, καὶ εὗρεν αὐτόν ἐπὶ τῆς χελωνίδος ἐρρύμιμένον νεκρὸν, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἀγχιρὸν ἀπ' αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ στεναγμοῦ καὶ βοῆς ἰσχυρᾶς, καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν σκηνὴν οὗ ἦν Ἰουδίθ καταλύουσα, καὶ οὐκ εὗρεν αὐτήν. καὶ ἐξεπήδησεν εἰς τὸν λαόν, κραζών. ¹⁸ ἠθέτησαν οἱ δοῦλοι, ἐποίησαν αἰσχυρὴν μία γυνὴ τῶν Ἑβραίων εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλεῖος Ναβουχοδοноσορ, ὅτι ἰδοὺ Ὀλοφέρνης χαμαί, καὶ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ. ¹⁹ ὥς δὲ ἤκουσαν ταῦτα τὰ ῥήματα οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως Ἀσσοῦρ, τοὺς γιγῶνας αὐτῶν διέρρηξαν, καὶ ἐταράχθη ἡ ψυχὴ αὐτῶν σφόδρα, καὶ ἐγένετο αὐτῶν κραυγὴ καὶ βοή μεγάλη σφόδρα ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ ὥς ἤκουσαν οἱ ἐν τοῖς σκηνώμασιν ὄντες, ἐξέστησαν ἐπὶ τὸ γεγονός, ² καὶ ἐπέπειεν ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος μένων κατὰ πρόσωπον τοῦ πλησίον ἐτι, ἀλλ' ἐκχυθέντες ὁμοθυμαδὸν ἐφευγον ἐπὶ

πάσας

πᾶσαν ὁδὸν τοῦ πεδίου καὶ τῆς ὀρεινῆς. ³ καὶ οἱ παρεμβεβληκότες ἐν τῇ ὀρεινῇ κύκλῳ Βετυλούα καὶ ἐτραπήσαν εἰς φυγὴν. καὶ τότε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πᾶς ἀνὴρ πολεμιστὴς ἐξ αὐτῶν ἐξεχύθησαν ἐπ' αὐτούς. ⁴ καὶ ἀπέστειλεν Ὁζίας εἰς Βαιτομασθαίμ, καὶ Χωβαῖ, καὶ Χωλὰ, καὶ εἰς πᾶν ὄριον Ἰσραὴλ, τοὺς ἀπαγγέλλοντας ὑπὲρ τῶν συντελεσμένων, καὶ ἵνα πάντες ἐπεκυθῶσι τοῖς πολέμοις εἰς τὴν ἀναίρεισιν αὐτῶν. ⁵ ὥς δὲ ἤκουσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, πάντες ὁμοθυμαδὸν ἐπέπεσον ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐκοπτον αὐτούς ἕως Χωβά. ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐξ Ἱερουσαλὴμ παρεγενήθησαν καὶ ἐκ πάσης τῆς ὀρεινῆς. ἀγγέειλαν γὰρ αὐτοῖς τὰ γιγονότα τῇ παρεμβολῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. καὶ οἱ ἐν Γαλααδ καὶ οἱ ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ὑπερέκρυσαν αὐτούς πληγῇ μεγάλῃ, ἕως οὗ παρήλθον Λαμασκόν, καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς. ⁶ οἱ δὲ λοιποὶ οἱ κατοικοῦντες Βετυλούα ἐπέπεισαν τῇ παρεμβολῇ Ἀσσοῦρ, καὶ ἐπρονόμυσαν αὐτούς, καὶ ἐπλούτησαν σφόδρα. ⁷ οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀναστρέψαντες ἀπὸ τῆς κοπῆς ἐκυρίευσαν τῶν λοιπῶν, καὶ αἱ κῶμαι καὶ ἐπαύλεις ἐν τῇ ὀρεινῇ καὶ πεδινῇ ἐκράτησαν πολλῶν λαφύρων, ἦν γὰρ πλῆθος πολὺ σφόδρα. ⁸ καὶ Ἰωακὴμ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἡ γερουσία τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἦλθον τοῦ θεᾶσθαι τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐποίησε κύριος τῷ Ἰσραὴλ, καὶ τοῦ ἰδεῖν τὴν Ἰουδίθ, καὶ λαλῆσαι μετ' αὐτῆς εἰρήνην. ⁹ ὥς δὲ εἰσῆλθον πρὸς αὐτήν, εὐλόγησαν αὐτήν πάντες ὁμοθυμαδόν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτήν: σὺ ὕψωμα Ἰσραὴλ, σὺ γαυρίαμα μέγα τοῦ Ἰσραὴλ, σὺ κυχμημα μέγα τοῦ γένους ἡμῶν. ¹⁰ ἐποίησας πάντα ταῦτα ἐν χειρὶ σου, ἐποίησας τὰ ἀγαθὰ μετὰ Ἰσραὴλ. καὶ εὐδοκήσαι ἐπ' αὐτοῖς ὁ Θεός. εὐλογημένη γίνου παρὰ τῷ παντοκράτορι κυρίῳ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαός. γένοιτο. ¹¹ καὶ ἐλαφύρευσεν πᾶς ὁ λαός τὴν παρεμβολὴν ἐφ' ἡμέρας τριάκοντα, καὶ ἔδωκαν τῇ Ἰουδίθ τὴν σκηνὴν Ὀλοφέρνηου, καὶ πάντα τὰ ἀργυρώματα, καὶ τὰς κλῖνας, καὶ τὰ

ὄπλα, καὶ πάντα τὰ σκευάσματα αὐτοῦ. καὶ λαβούσα αὐτὴ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν ἡμίονον αὐτῆς, καὶ ἐξεῦξε τὰς ἀμάξας αὐτῆς, καὶ ἐσώρευσεν αὐτὰ ἐπ' αὐτῶν. ¹² καὶ συνέδραμε πᾶσα γυνὴ Ἰσραὴλ τοῦ ἰδεῖν αὐτήν, καὶ εὐλόγησαν αὐτήν. καὶ ἐποίησαν αὐτῇ χορόν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔλαβε θύρσους ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆς, καὶ ἔδωκε ταῖς γυναῖξιν ταῖς μετ' αὐτῆς, ¹³ καὶ ἐστεφανώσαντο τὴν ἐλαίαν αὐτῇ καὶ αἱ μετ' αὐτῆς, καὶ προῆλθεν παντός τοῦ λαοῦ ἐν χορείᾳ ἡγουμένη πασῶν τῶν γυναικῶν, καὶ ἠκολούθει πᾶς ἀνὴρ Ἰσραὴλ ἐνωπλισμένοι μετὰ στεφανῶν καὶ ὕμνων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. ¹⁴ καὶ ἐξῆρχεν Ἰουδίθ τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην ἐν παντὶ Ἰσραὴλ, καὶ ὑπεφώνει πᾶς ὁ λαός τὴν αἰνεῖσιν ταύτην.

Κ Ε Φ. Ις'.

Καὶ εἶπεν Ἰουδίθ. ἐξάρχετε τῷ θεῷ μου ἐν τυμπάνοις, ᾗσατε τῷ κυρίῳ μου ἐν κυμβάλοις, ἐναρμόσασθε αὐτῷ ψαλμὸν καινόν, ὕψουτε καὶ ἐπικαλέσασθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ² ὅτι θεὸς συντίβων πολέμους κύριος, ὅτι εἰς παρεμβολὰς αὐτοῦ ἐν μέσῳ λαοῦ ἐξέιλató με ἐκ χειρὸς τῶν καταδιωκόντων με. ³ ἦλθεν Ἀσσοῦρ ἐξ ὀρέων ἀπὸ βορρᾶ, ἦλθεν ἐν μυριάσι δυνάμεως αὐτοῦ, ὡς τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐνέφραξε χιμαῖράρους, καὶ ἡ ἵππος αὐτῶν ἐκάλυψε βουνούς. ⁴ εἶπεν ἐμπρήσεν τὰ ὄρια μου, καὶ τοὺς νεανίσκους μου ἀνελεῖν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὰ θηλάζοντά μου θῆσιν εἰς ἔδαφος, καὶ τὰ νηπία μου δώσιν εἰς προνομὴν, καὶ τὰς παρθένους μου σκυλεύσαι. ⁵ κύριος παντοκράτωρ ἠθέτησεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ θηλείας. ⁶ οὐ γὰρ ὑπέπεσεν ὁ δυνατός αὐτῶν ὑπὸ νεανίσκων, οὐδὲ υἱοὶ Τιτάνων ἐπάταξαν αὐτόν, οὐδὲ ὑψηλοὶ Γίγαντες ἐπέθεντο αὐτῷ, ἀλλὰ Ἰουδίθ θυγάτηρ Μεραρι ἐν κάλλει προσώπου αὐτῆς παρέλυσεν αὐτόν. ⁷ ἔξεδύσατο γὰρ στολὴν χρυσεύσεως αὐτῆς· εἰς ὕψος τῶν πονούντων ἐν Ἰσραὴλ, ἡλείψατο τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐν μωρισμῷ, ⁸ καὶ ἐδήσατο τὰς τρίχας αὐτῆς ἐν μίτρᾳ, καὶ ἔλαβε στολὴν λινὴν εἰς ἀπάτην αὐτοῦ. ⁹ τὸ σανδαλίον αὐτῆς ἤσπασεν ὀφθαλ-

ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, καὶ τὸ κάλλος αὐ-
τῆς ἤχμαλώτισε ψυχὴν αὐτοῦ. διήλ-
θεν ὁ ἀκινάκης τὸν τράχηλον αὐτοῦ,
¹⁰ ἔφριξαν Πέρσαι τὴν τολμάν αὐτῆς,
καὶ Μῆδοι τὸ θράσος αὐτῆς ἐρύαχθη-
σαν. ¹¹ τότε ἠλάλαξαν οἱ ταπεινοί
μου, καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἀσθενούντες
μου, καὶ ἐποτήθησαν. ὕψωσαν τὴν
φωνὴν αὐτῶν, καὶ ἀνετράπησαν. ¹² υἱ-
οὶ κορασιῶν κατεκέντησαν αὐτοὺς, καὶ
ὡς παῖδας αὐτομολούντων ἐτίτρω-
σκον αὐτούς. ἀπώλοντο ἐκ παρατά-
ξεως κυρίου μου. ¹³ ὑμνήσω τῷ θεῷ
μου ὕμνον καινόν. κύριε μέγας εἰ, καὶ
ἐνδοξος, θαυμαστός ἐν ἰσχυρί, ἀνυπέ-
ρβλητος. ¹⁴ σοὶ δουλευσάτω πᾶσα ἡ
κτίσις σου. ὅτι ἐλπας, καὶ ἐγενήθησαν.
ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, καὶ ὥκο-
δόμησε, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιστήσε-
ται τῇ φωνῇ σου. ¹⁵ ὅρη γὰρ ἐκ θε-
μελίων σὺν ὕδασι σαλευθήσεται, πέ-
τραι δὲ ἀπὸ προσώπου σου ὡς κηρὸς
τακῆσονται, ἐπὶ δὲ τοῖς φοβουμένοις
σε σὺ εὐλατεύεις αὐτοὺς. ¹⁶ ὅτι μικρὸν
πᾶσα θυσία εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, καὶ
ἐλάχιστον πᾶν στέαρ εἰς ὀλοκαύτωμά
σοι. ὁ δὲ φοβούμενος τὸν κύριον μέ-
γας διαπαντός. ¹⁷ οὐαὶ ἐθνεσιν ἐπα-
νισταμένοις τῷ γένει μου, κύριος παν-
τοκράτωρ ἐκδικήσει αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ
κρίσεως, δοῦναι πῦρ καὶ σκώληκας εἰς
σάρκας αὐτῶν, καὶ κλαύσονται ἐν αἰ-
σθήσει ἕως αἰῶνος. ¹⁸ ὡς δὲ ἦλθοσαν
εἰς Ἱερουσαλὴμ, προσεκύνησαν τῷ θεῷ.
καὶ ἠνίκα ἐκαθαρίσθη ὁ λαός, ἀνή-
νεγκαν τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν, καὶ

τὰ ἐκούσια αὐτῶν καὶ τὰ δόματα.
¹⁹ καὶ ἀνέθηκεν Ἰουδιθ πάντα τὰ
σκευῆ Ὀλοφέρνην, ὅσα ἔδωκεν ὁ λαός
αὐτῇ, καὶ τὸ κωνωπίον, ὃ ἔλαβεν αὐ-
τῇ ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ, εἰς ἀνάθη-
μα τῷ θεῷ ἔδωκε. ²⁰ καὶ ἦν ὁ λαός
εὐφραίνομενος ἐν Ἱερουσαλὴμ κατὰ
πρόσωπον τῶν ἁγίων ἐπὶ μῆνας τρεῖς,
καὶ Ἰουδιθ μετ' αὐτῶν κατέμεινεν.
²¹ μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀνέξεν-
ξεν ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐ-
τοῦ. καὶ Ἰουδιθ ἀπῆλθεν εἰς Βετυ-
λούα, καὶ κατέμεινεν ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως
αὐτῆς. καὶ ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν
αὐτῆς ἐνδοξος ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ²² καὶ
πολλοὶ ἐπεθύμησαν αὐτὴν, καὶ οὐκ ἔ-
γνω ἀνὴρ αὐτὴν πᾶσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπέ-
θανε Μανασσῆς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ
προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. ²³ καὶ
ἦν προβαίνουσα μεγάλη σφόδρα. καὶ
ἐγήρασαν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐ-
τῆς ἕτη ἑκατὸν πέντε, καὶ ἀφῆκε τὴν
ἄβραν αὐτῆς ἑλευθέραν, καὶ ἀπέθανεν
εἰς Βετυλούα, καὶ ἔθαψαν αὐτὴν ἐν
τῷ σπηλαίῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Μα-
νασσῆ, ²⁴ καὶ ἐπένθησεν αὐτὴν οἶκος
Ἰσραὴλ ἡμέρας ἑπτά. καὶ διῆκε τὰ
ὑπάρχοντα αὐτῆς πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν
αὐτὴν πᾶσι τοῖς ἔγγιστα Μανασσῆ
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ τοῖς ἔγγιστο
τοῦ γένους αὐτῆς. ²⁵ καὶ οὐκ ἦν ἐτι ὁ
ἐκφοβῶν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν ταῖς
ἡμέραις Ἰουδιθ καὶ μετὰ τὸ ἀποθα-
νεῖν αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς.

Τέλος τῆς Ἰουδιθ.

Ε Σ Θ Η Ρ.

^α Κ Ε Φ. Α'.
Ε τους δευτέρου βασιλεύοντος Ἀρτα-
ξέρξου τοῦ μεγάλου βασιλέως τῇ μιᾷ
τοῦ Νισάν, ἐνύπνιον εἶδε Μαρδοχαῖος
ὁ τοῦ Ἰαῖρου, τοῦ Σεμίου, τοῦ Κι-
σαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ἀνθρώπος
Ἰουδαῖος, οἰκῶν ἐν Σούσοις τῇ πόλει,
ἀνθρώπος μέγας, θεραπεύων ἐν τῇ
αὐλῇ τοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ἐκ τῆς αἰχ-
μαλώσεως, ἧς ἤχμαλώτευσεν Ναβου-

χοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐξ
Ἱερουσαλὴμ, μετὰ Ἰερχονίου τοῦ βασι-
λέως τῆς Ἰουδαίας. καὶ τοῦτο αὐτοῦ
τὸ ἐνύπνιον. καὶ ἰδοὺ φωναὶ καὶ θό-
ρυβος, βρονταὶ καὶ σεισμός, τάχαρος
ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἰδοὺ δύο δράκοντες
μεγάλοι, ἔτοιμοι προῆλθον ἀμφοτέρω
παλαίῃν. καὶ ἐγένετο αὐτῶν φωνὴ
μεγάλῃ, καὶ τῇ φωνῇ αὐτῶν ἡτοιμά-
σθη πᾶν ἔθνος εἰς πόλεμον, ὥστε πο-
λεμῇ-

λεμῆσαι δικαίων ἔθνος. καὶ ἰδοὺ ἡμέ-
ρα σκότους καὶ γνόφου, θλίψις καὶ
στενοχωρία, κάκωσις καὶ ταραχος μέ-
γας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐταράχθη πᾶν
ἔθνος δίκαιον φοβούμενοι τὰ ἑαυτῶν
κακά, καὶ ἡτοιμάσθησαν ἀπολέσθαι,
καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν θεόν. ἀπὸ δὲ
τῆς βοῆς αὐτῶν ἐγένετο ὥσαντι ἀπὸ
μικρᾶς πηγῆς ποταμὸς μέγας, ὕδωρ
πολύ. καὶ φῶς καὶ ὁ ἥλιος ἀνέτειλε,
καὶ οἱ ταπεινοὶ ὑψώθησαν, καὶ κατέ-
φαγον τοὺς ἐνδόξους. καὶ διεγερθεὶς
Μαρδοχαῖος ὁ ἑωρακὴς τὸ ἐνυπνιον
τοῦτο, καὶ τί ὁ θεὸς βεβούλευται ποι-
ῆσαι, εἶχεν αὐτὸ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐν
παντὶ λόγῳ ἠθέλην ἐπιγνῶναι αὐτὸ
ἕως τῆς νυκτός. καὶ ἡσύχασε Μαρδο-
χαῖος ἐν τῇ αὐλῇ μετὰ Γαβαθὰ καὶ
Θάδδᾶ τῶν δύο εὐνούχων τοῦ βασιλέ-
ως, τῶν φυλασσόντων τὴν αὐλὴν, ἡ-
κουσέ τε αὐτῶν τοὺς λόγισμους καὶ
τὰς μερίμνας αὐτῶν ἐξηρένησεν. καὶ
ἔμαθεν, ὅτι ἐτοιμάζουσι τὰς χεῖρας
ἐπιβαλεῖν Ἀρταξέρξῃ τῷ βασιλεῖ. καὶ
ὑπέδειξε τῷ βασιλεῖ περὶ αὐτῶν. καὶ
ἐξήτασεν ὁ βασιλεὺς τοὺς δύο εὐνού-
χους, καὶ ὁμολογήσαντες ἀπήχθησαν.
καὶ ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους
τούτους εἰς μνημόσυνον, καὶ Μαρδο-
χαῖος ἔγραψε περὶ τῶν λόγων τούτων.
καὶ ἐπέταξεν ὁ βασιλεὺς Μαρδοχαίῳ
θεραπεύειν ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ δόματα περὶ τούτων. καὶ ἦν
Ἀμάν Ἀμαδάθου Βουγαῖος ἐνδοξὸς
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξήτησε
κακοποιῆσαι τὸν Μαρδοχαῖον καὶ τὸν
λαὸν αὐτοῦ, ὑπὲρ τῶν δύο εὐνούχων
τοῦ βασιλέως. ¹ καὶ ἐγένετο μετὰ τοὺς
λόγους τούτους ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀρ-
ταξέρξου, οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης ἀπὸ
τῆς Ἰνδικῆς ἐκὰν εἰκοσιεπτὰ χωρῶν
ἐκρατήσεν. ² ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις
ὅτε ἐθρονίσθη βασιλεὺς Ἀρταξέρξης
ἐν Σούσοις τῇ πόλει, ³ ἐν τῷ τρίτῳ
ἔτει βασιλεύοντος αὐτοῦ, δοχὴν ἐποί-
ησε τοῖς φίλοις καὶ τοῖς λοιποῖς ἔθνε-
σι, καὶ τοῖς Περσῶν καὶ Μήδων ἐν-
δόξοις, καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν σατρα-
πῶν. ⁴ καὶ μετὰ ταῦτα μετὰ τὸ δεῖ-
ξαι αὐτοῖς τὸν πλοῦτον τῆς βασιλείας
αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξαν τῆς ἐνδοξοσύνης

τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ ἐν ἡμέραις ἑκα-
τὸν ὀγδοήκοντα. ⁵ ὅτε δὲ ἀνεπληρώ-
θησαν αἱ ἡμέραι τοῦ γάμου, ἐποίησεν
ὁ βασιλεὺς πότον τοῖς ἔθνεσι τοῖς εὐ-
ρεθεῖσιν εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ ἡμέρας ἑξ,
ἐν αὐλῇ οἴκου τοῦ βασιλέως. ⁶ κεκο-
σμημένην βυσσίνους καὶ καρπασίνους τε-
ταμένους ἐπὶ σχοινίοις βυσσίνους καὶ
πορφυροῖς, ἐπὶ κύβοις χρυσοῖς καὶ ἄρ-
γυροῖς, ἐπὶ στύλοις παρίνοις καὶ λιθί-
νοις. κλίνας χρυσαῖ καὶ ἄργυραῖ ἐπὶ
λιθοστρώτου σμαραγδῖτου λίθου, καὶ
πιννίνου, καὶ παρίνου λίθου. καὶ
στρωμαὶ διαφανεῖς ποικίλως διηνη-
σμένα, κύκλω ῥόδα πεπασμένα. ⁷ πο-
τήρια χρυσαῖ καὶ ἄργυραῖ, καὶ ἀνθρά-
κινον κυλίκιον προκείμενον ἀπὸ ταλαν-
των τρισμυρίων. οἶνος πολὺς καὶ ἡ-
δύς, ὃν αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἔπινεν. ⁸ ὁ
δὲ πότος οὗτος οὐ κατὰ προκείμενον
νόμον ἐγένετο. οὕτως δὲ ἠθέλησεν ὁ
βασιλεὺς, καὶ ἐπέταξε τοῖς οἰκονόμοις
ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ τῶν
ἀνθρώπων. ⁹ καὶ Ἀστὶν ἡ βασίλισσα
ἐποίησε πότον ταῖς γυναῖξιν ἐν τοῖς
βασιλείοις, ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρ-
ξης. ¹⁰ ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἡ-
δύως γεγόμενος ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ
Ἀμάν, καὶ Βαζάν, καὶ Θάδδᾶ, καὶ
Βαραξί, καὶ Ζαθολθὰ, καὶ Ἀβαταζὰ,
καὶ Θαραβὰ τοῖς ἐπτά εὐνούχοις τοῖς
διακόνους τοῦ βασιλέως Ἀρταξέρξου.
¹¹ εἰσαγαγεῖν τὴν βασίλισσαν πρὸς αὐ-
τὸν, βασιλεύειν αὐτὴν, καὶ περιθεῖναι
αὐτῇ τὸ διάδημα, καὶ δεῖξαι αὐτὴν
τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς ἔθνεσι τὸ κάλ-
λος αὐτῆς, ὅτι καλὴ ἦν. ¹² καὶ οὐκ
εἰσῆκουσεν αὐτοῦ Ἀστὶν ἡ βασίλισσα
ἐλθεῖν μετὰ τῶν εὐνούχων. καὶ ἐλυ-
πήθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὠργίσθη, ¹³ καὶ
εἶπε τοῖς φίλοις αὐτοῦ. κατὰ ταῦτα
ἐλάλησεν Ἀστὶν, ποιήσατε οὖν περὶ
τούτου νόμον καὶ κρίσιν. ¹⁴ καὶ προς-
ῆλθεν αὐτῷ Ἀρκεσαῖος, καὶ Σαρσα-
θαῖος, καὶ Μαλισαῖρ οἱ ἄρχοντες Περ-
σῶν καὶ Μήδων, οἱ ἐγγυὲς τοῦ βασι-
λέως, οἱ πρῶτοι παρακαθήμενοι τῷ
βασιλεῖ, ¹⁵ καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ κα-
τὰ τοὺς νόμους, ὡς δεῖ ποιῆσαι Ἀστὶν
τῇ βασίλισσῃ, ὅτι οὐκ ἐποίησε τὰ ὑπὸ
τοῦ βασιλέως προσηχθέντα διὰ τῶν
εὐ-

ευνούχων. ¹⁶ και εἶπεν ὁ Μουχαῖος πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἄρχοντας. οὐ τὸν βασιλέα μόνον ἠδίκησεν Ἀστὶν ἡ βασίλισσα, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς ἡγουμένους τοῦ βασιλέως. ¹⁷ καὶ γὰρ διηγήσατο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλείας, καὶ ὡς ἀντίειπε τῷ βασιλεῖ. ὡς οὖν ἀντίειπε τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξης, ¹⁸ οὕτω σήμερον αἱ τυραννίδες αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρχόντων Περσῶν καὶ Μήδων ἀκούσασαι τὰ τῷ βασιλεῖ λεχθέντα ὑπ' αὐτῆς, τολμήσουσιν ὁμοίως ἀτιμάσαι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν. ¹⁹ εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, προστάξαι τοὺς βασιλικόν, καὶ γραφῆτω κατὰ τοὺς νόμους Μήδων καὶ Περσῶν, καὶ μὴ ἄλλως χρῆσασθω, μηδὲ ἐκτελέσῃ ἐν τῇ βασιλίᾳ πρὸς αὐτὸν, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῆς δότω ὁ βασιλεὺς γυναίκῃ κρείττονι αὐτῆς. ²⁰ καὶ ἀκουσθήτω ὁ νόμος ὁ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὃν ἔαν ποιῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. καὶ οὕτω πᾶσαι αἱ γυναῖκες περιθήσουσι τιμὴν τοῖς ἀνδράσιν ἑαυτῶν, ἀπὸ πτωχοῦ ἕως πλουσίου. ²¹ καὶ ἤρесе ὁ λόγος τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄρχουσιν. καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς καθά ἐλάλησεν ὁ Μουχαῖος, ²² καὶ ἀπέστειλεν εἰς πᾶσαν τὴν βασιλείαν κατὰ χώραν, κατὰ τὴν λέξιν αὐτῶν, ὥστε εἶναι φόβον αὐτοῖς ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν.

ΚΕΦ. Β'.

Καὶ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἐκόπασεν ὁ βασιλεὺς τοῦ θυμοῦ, καὶ οὐκ ἐτι ἐμνήσθη τῆς Ἀστίν, μνημονεύων ὅσα ἐλάλησε, καὶ ὡς κατέκρινεν αὐτήν. ² καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως. ζητηθήτω τῷ βασιλεῖ κοράσια ἀφθορα κατὰ τῷ εἶδει. ³ καὶ καταστήσει ὁ βασιλεὺς κωμαρχας ἐν πάσαις ταῖς χώραις τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἐπιλεξάτωσαν κοράσια παρθενικά κατὰ τῷ εἶδει εἰς Σούσαν τὴν πόλιν εἰς τὸν γυναικῶνα, καὶ παραδοθήτωσαν τῷ ευνούχῳ τοῦ βασιλέως τῷ φύλακι τῶν γυναικῶν. καὶ δοθήτω σμῆγμα, καὶ ἡ λοιπὴ ἐπιμέλεια. ⁴ καὶ ἡ γυνή, ἡ ἂν ἀρέσῃ τῷ βασιλεῖ, τῷ βασιλεὺς ἀντι Ἀστίν. καὶ ἤρесе τῷ βασιλεῖ τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐποίησεν οὕτως. ⁵ καὶ ἄνθρω-

πος ἦν Ἰουδαῖος ἐν Σούσοις τῇ πόλει, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαΐρου, τοῦ Σιμείου, τοῦ Κισαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ⁶ ὃς ἦν αἰχμαλώτης ἐξ Ἱερουσαλὴμ, ἣν ἰχμαλώτευσεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλωνος. ⁷ καὶ ἦν τούτῳ παῖς θρεπτή, θυγάτηρ Ἀμιναδάβ ἀδελφοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνομα αὐτῇ Ἑσθήρ. ἐν δὲ τῷ μεταλλάξαι αὐτῆς τοὺς γονεῖς, ἐπαίδευσεν αὐτὴν ἑαυτῷ εἰς γυναῖκα. καὶ ἦν τὸ κοράσιον καλὸν τῷ εἶδει. ⁸ καὶ ὅτε ἡκούσθη τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, συνήχθησαν πολλὰ κοράσια εἰς Σούσαν τὴν πόλιν ὑπὸ χεῖρα Γαῖ, καὶ ἤχθη Ἑσθήρ πρὸς Γαῖ τὸν φύλακα τῶν γυναικῶν. ⁹ καὶ ἤρесе αὐτῷ τὸ κοράσιον, καὶ εὗρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ἐπέπευσεν δύναι αὐτῇ τὸ σμῆγμα, καὶ τὴν μερίδα, καὶ τὰ ἑπτὰ κοράσια τὰ ὑποδεδειγμένα αὐτῇ ἐκ βασιλικῶν. καὶ ἐχρήσατο αὐτῇ καλῶς καὶ ταῖς ἄβραις αὐτῆς ἐν τῷ γυναικῶν. ¹⁰ καὶ οὐκ ὑπέδειξεν Ἑσθήρ τὸ γένος αὐτῆς οὐδὲ τὴν πατρίδα, ὃ γὰρ Μαρδοχαῖος ἐνετείλατο αὐτῇ μὴ ἀπαγγεῖλαι. ¹¹ καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν περιεπάτει ὁ Μαρδοχαῖος κατὰ τὴν αὐλὴν τῶν γυναικῶν, ἐπισκοπῶν τί Ἑσθήρ συμβήσεται. ¹² οὗτος δὲ ἦν καιρὸς κορασίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅταν ἀναπληρώσῃ μῆνας δεκάδου. οὕτως γὰρ ἀναπληροῦνται αἱ ἡμέραι τῆς θεραπείας. μῆνας ἕξ ἀλειφομέναις ἐν σμυρνίνῳ ἐλαίῳ, καὶ μῆνας ἕξ ἐν τοῖς ἀρώμασι καὶ ἐν τοῖς σμῆγμασι τῶν γυναικῶν, ¹³ καὶ τότε εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ ὡς ἔαν ἐπὶ παραδῶσιν αὐτὴν συνεισέρχασθαι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ γυναικῶνος ἕως τῶν βασιλείων, ¹⁴ δειλὴς εἰσπορεύεται, καὶ πρὸς ἡμέραν ἀποτρέχει εἰς τὸν γυναικῶνα τὸν δεύτερον, οὗ Γαῖ ὁ ευνούχος τοῦ βασιλέως ὁ φύλαξ τῶν γυναικῶν, καὶ οὐκ ἐτι εἰσπορεύεται πρὸς τὸν βασιλέα, ἔαν μὴ κληθῇ ὀνόματι. ¹⁵ ἐν δὲ τῷ ἀναπληροῦσθαι τὸν χρόνον Ἑσθήρ τῆς θυγατρὸς Ἀμιναδάβ ἀδελφοῦ πατρὸς Μαρδοχαίου εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, οὐδὲν ἠθέτησεν ὧν ἐνετείλατο ὁ ευνούχος ὁ φύλαξ τῶν

τῶν γυναικῶν. ἦν γὰρ Ἑσθὴρ εὐρίσκουσα χάριν παρὰ παντῶν τῶν βλέπόντων αὐτήν. ¹⁶ καὶ ἐξηλθεν Ἑσθὴρ πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα τῷ δωδεκάτῳ μηνί, ὃς ἐστὶν Ἀδάρ, τῷ ἐβδόμῳ ἔτι τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἠράσθη ὁ βασιλεὺς Ἑσθὴρ, καὶ εὗρε χάριν παρὰ πάσας τὰς παρθένους, καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὸ διάδημα τὸ γυναικίον. ¹⁸ καὶ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς πότον πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ ὕψωσε τοὺς γάμους Ἑσθὴρ, καὶ ἄφεισιν ἐποίησε τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. ¹⁹ ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐθεράπευεν ἐν τῇ αὐλῇ. ²⁰ ἡ δὲ Ἑσθὴρ οὐχ ὑπέδειξε τὴν πατρίδα αὐτοῦ. οὕτως γὰρ ἐνετείλατο αὐτῇ Μαρδοχαῖος, φοβέσθαι τὸν θεὸν, καὶ ποιεῖν τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καθὼς ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ Ἑσθὴρ οὐ μετήλλαξε τὴν ἀγωγὴν αὐτῆς. ²¹ καὶ ἑλυπήθησαν οἱ δύο εὐνοῦχοι τοῦ βασιλέως οἱ ἀρχισωματοφύλακες, ὅτι προήχθη Μαρδοχαῖος, καὶ ἔζητουν ἀποκτείναι Ἀρταξέρξην τὸν βασιλέα. ²² καὶ ἐδηλώθη Μαρδοχαίῳ ὁ λόγος, καὶ ἐσήμανεν Ἑσθὴρ, καὶ αὕτη ἐνεφάνησε τῷ βασιλεὶ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς. ²³ ὁ δὲ βασιλεὺς ἤτασε τοὺς δύο εὐνοῦχους, καὶ ἐκρέμασεν αὐτούς. καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς καταχωρῆσαι εἰς μνημόσυνον ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ, ὑπὲρ τῆς εὐνοίας Μαρδοχαίου, ἐν ἔγκωμίῳ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐδόξασεν ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης Ἀμάν Ἀμαδάθου Βουγαῖον, καὶ ὕψωσεν αὐτόν, καὶ ἐπρωτοβάθρῳ πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ, ² καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ αὐλῇ προσκύνουν αὐτῷ. οὕτως γὰρ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ποιῆσαι. ὁ δὲ Μαρδοχαῖος οὐ προσκύνει αὐτῷ. ³ καὶ ἐλάλησαν οἱ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως τῷ Μαρδοχαίῳ. Μαρδοχαεῖ τί παρακούμεis τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα; ⁴ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐλάλουν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπήκουεν αὐτῶν. καὶ ὑπέδειξαν τῷ Ἀμάν Μαρδοχαίῳ τοῖς τοῦ βασιλέως λόγοις ἀντικασιόμενον, καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος ὅτι Ἰου-

δαῖος ἐστὶ. ⁵ καὶ ἐπιγνούς Ἀμάν ὅτι οὐ προσκυνεῖ αὐτῷ Μαρδοχαῖος, ἐθυμώθη σφόδρα ⁶ καὶ ἐβουλευσατο ἀφανίσαι πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν Ἰουδαίους. ⁷ καὶ ἐποίησε ψήφισμα ἐν ἔτι δωδεκάτῳ τῆς βασιλείας Ἀρταξέρξου, καὶ ἔβαλε κληροὺς ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, καὶ μῆνα ἐκ μηνός, ὥστε ἀπολέσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ γένος Μαρδοχαίου. καὶ ἔπεισεν ὁ κληρὸς εἰς τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ μηνός ὃς ἐστὶν Ἀδάρ. ⁸ καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην, λέγων. ὑπάρχει ἔθνος διασπαρμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ σου, οἱ δὲ νόμοι αὐτῶν ἕξ ἄλλοι παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, τῶν δὲ νόμων τοῦ βασιλέως παρακούμενοι, καὶ οὐ συμφέρει τῷ βασιλεὶ ἔασαι αὐτούς. ⁹ εἰ δοκεῖ τῷ βασιλεὶ, δογματίσω αὐτοὺς, καὶ γὰρ διαγράψω εἰς τὸ γαστροφύλακίον τοῦ βασιλέως ἀργυρίου τάλαντα μύρια. ¹⁰ καὶ περιεχόμενος ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον, ἔδωκεν εἰς χεῖρας τῷ Ἀμάν, σφραγίσαι κατὰ τὴν γεγραμμένῳ κατὰ τῶν Ἰουδαίων. ¹¹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν. τὸ μὲν ἀργύριον ἔχει, τῷ δὲ ἔθνει χρῶ ὡς βούλει. ¹² καὶ ἐκλήθησαν οἱ γραμματεῖς τοῦ βασιλέως μηνὶ πρώτῳ τῇ τρισκαυδέκῃ, καὶ ἔγραψαν ὡς ἐπέταξεν Ἀμάν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ἀρχουσι κατὰ πᾶσαν χώραν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας, ταῖς ἑκατὸν εικοσιεπτὰ χώραις, τοῖς τε ἀρχουσι τῶν ἔθνων κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν, διὰ Ἀρταξέρξου τοῦ βασιλέως. ¹³ καὶ ἀπεστάλη διὰ βιβλιαφόρων εἰς τὴν Ἀρταξέρξου βασιλείαν, ἀφανίσαι τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μηνός δωδεκάτου, ὃς ἐστὶν Ἀδάρ, καὶ διαρπάσαι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν. τῆς δὲ ἐπιστολῆς ἐστὶ τὸ ἀντίγραφον τοδε. βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εικοσιεπτὰ χώρων ἀρχουσι καὶ τοπάρχαις ὑποτεταγμένοις τάδε γράφει. πολλῶν ἐπαρξας ἔθνων, καὶ πάσης ἐπικρατήσας οἰκουμένης, ἐβουλήθην μὴ τῷ θράσει τῆς ἐξουσίας ἐπαιρόμενος, ἐπικεκότερον δὲ καὶ μετὰ ἡπιότη-

τος

τος αἰ διζάγων τοὺς τῶν ὑποτεταγμένων ἀκυμάντους διαπαντός καταστῆσαι βίους, τὴν τε βασιλείαν ἡμερον καὶ πορευτὴν μέχρι περάτων παρεξόμενος, ἀνανεώσασθαι τε τὴν ποθομένην τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις εἰρήνην. πυνθομένου δέ μου τῶν συμβούλων, πῶς ἂν ἀχθεῖ τοῦτο ἐπὶ πέρας, ὁ σωφροσύνη παρ' ἡμῖν διενέγκας, καὶ ἐν τῇ εὐνοίᾳ ἀπαρallάκτως καὶ βεβαίᾳ πίστει ἀποδεδειγμένος, καὶ δευτερον τῶν βασιλειῶν γέρας ἀπενηγμένος Ἀμάν, ἐπέδειξεν ἡμῖν ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην φυλαῖς ἀναμείχθαι δυσμενῆ λαόν τινα, τοῖς νόμοις ἀντίθετον πρὸς πᾶν ἔθνος, τὰ τε τῶν βασιλειῶν παραπέμποντας διηκεῖς διατάγματα, πρὸς τὸ μὴ κατατίθεσθαι τὴν ὑφ' ἡμῶν κατευθυνομένην ἀμείπτως συναρχίαν. διεληφότες οὖν τότε τὸ ἔθνος μονώτατον ἐν ἀντιπαραγωγῇ παντὶ διαπαντός ἀνθρώπων κείμενον, διαγωγὴν νόμων ξενίζουσαν παραλλάσσον, καὶ δυσνοοῦν τοῖς ἡμετέροις πράγμασι τὰ χεῖριστα συντελοῦν κακὰ, καὶ πρὸς τὸ μὴ τὴν βασιλείαν εὐσταθείας τυγχάνειν. προστετάχαμεν οὖν τοὺς σημαινομένους ὑμῖν ἐν τοῖς γεγραμμένοις ὑπὸ Ἀμάν τοῦ τεταγμένου ἐπὶ τῶν πραγμάτων, καὶ δευτέρου πατρὸς ἡμῶν, πάντας σὺν γυναίξῃ καὶ τέκνοις ἀπολέσαι ὁλορίζῃ, ταῖς τῶν ἐχθρῶν μαχαίραις ἀνευ παντός οἴκτου καὶ φειδοῦς, τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἀδάρ, τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, ὅπως οἱ πάλοι καὶ νῦν δυσμενεῖς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ βιαίως εἰς τὸν ἄδην κατελθόντες, εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον εὐσταθῇ καὶ ἀτάραχα παρέχουσιν ἡμῖν διὰ τέλους τὰ πράγματα. ¹⁴ τὰ δὲ ἀντίγραφα τῶν ἐπιστολῶν ἐξετίθετο κατὰ χώραν. καὶ προσετάχῃ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐτοιμούς εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην. ¹⁵ ἐπεύθετο δὲ τὸ πρᾶγμα, καὶ εἰς Σούσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν ἐκωδινίζοντο. ἐταράσσεται δὲ ἡ πόλις.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐπιγνοὺς τὸ συντελούμενον διεβόηξε τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἐνεδύσατο σάκκον, καὶ κατε-

πάσατο σποδόν. καὶ ἐκηπδήσας διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ἐβρα φωνῇ μεγάλη. αἰρεται ἔθνος μηδὲν ἡδικηκός. ² καὶ ἦλθεν ἕως τῆς πύλης τοῦ βασιλέως, καὶ ἔστη. οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἔξον εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐλὴν, σάκκον ἔχοντι καὶ σποδόν. ³ καὶ ἐν πάσῃ χώρᾳ, οὗ ἐξετίθετο τὰ γράμματα, κραυγὴ καὶ κοπετός καὶ πένθος μέγα τοῖς Ἰουδαίοις, σάκκον καὶ σποδὸν ἐστρωσαν ἑαυτοῖς. ⁴ καὶ εἰσῆλθον αἱ ἄβραι καὶ οἱ εὐνοῦχοι τῆς βασιλείας, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῇ. καὶ ἐταράχθη ἀκούσασα τὸ γεγονός. καὶ ἀπέστειλε στολίσαι τὸν Μαρδοχαῖον, καὶ ἀφελέσθαι αὐτοῦ τὸν σάκκον. ὁ δὲ οὐκ ἐπέισθη. ⁵ ἡ δὲ Ἑσθὴρ προσεκάλεσα τὸν Ἀρχαθαῖον τὸν εὐνοῦχον αὐτῆς, ὃς παρεστῆκει αὐτῇ, καὶ ἀπέστειλε μαθεῖν αὐτὴ παρὰ τοῦ Μαρδοχαίου τὸ ἀκριβές. ⁷ ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ γεγονός, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν ἣν ἐπηγγέλειτο Ἀμάν τῷ βασιλεῖ εἰς τὴν γάζαν ταλάντων μυρίων, ἵνα ἀπολέσῃ τοὺς Ἰουδαίους. ⁸ καὶ τὸ ἀντίγραφον τὸ ἐν Σούσοις ἐκτεθὲν ὑπὲρ τοῦ ἀπολέσθαι αὐτοὺς ἔδωκεν αὐτῷ δεῖξαι τῇ Ἑσθῇ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐντίκασθαι αὐτῇ εἰσελεύσῃ παραιτήσασθαι τὸν βασιλέα, καὶ ἀξιῶσαι αὐτὸν περὶ τοῦ λαοῦ, μνησθεῖσα ἡμερῶν ταπεινώσεώς σου, ὡς ἐτάφης ἐν χειρὶ μου, διότι Ἀμάν ὁ δευτέρων τῶ βασιλεῖ ἐλάλησε καθ' ἡμῶν εἰς θάνατον. ἐπικάλεσαι τὸν κύριον, καὶ λάλησον τῷ βασιλεῖ περὶ ἡμῶν, ὅυσαι ἡμᾶς ἐκ θανάτου. ⁹ εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀρχαθαῖος ἐλάλησεν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τούτους. ¹⁰ εἶπε δὲ Ἑσθὴρ πρὸς Ἀρχαθαῖον. πορεύθητι πρὸς Μαρδοχαῖον, καὶ εἶπον ¹¹ ὅτι τὰ ἔθνη πάντα τῆς βασιλείας γινώσκου, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἡ γυνή, ὃς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν ἁκλητος, οὐκ ἔστιν αὐτῷ σωτηρία. πλην ὃ ἔκτεινῃ ὁ βασιλεὺς τὴν χουστὴν ῥάβδον, οὗτος σωθήσεται. καὶ γὰρ οὐ κέκλημαι εἰσελθεῖν πρὸς τὸν βασιλέα, εἰσὶν αὐταὶ ἡμέραι τριάνκοντα. ¹² καὶ ἀπήγγειλεν Ἀρχαθαῖος Μαρδοχαίῳ πάντας τοὺς λόγους Ἑσθῆρ. ¹³ καὶ εἶπε

εἶπε Μαρδοχαῖος πρὸς Ἀχραθαῖον. πορεύθητι, καὶ εἰπον αὐτῇ. Ἐσθῆρ, μὴ εἴπῃς σεαυτῇ, ὅτι σωθήσῃ μόνη ἐν τῇ βασιλείᾳ παρὰ πάντας τοὺς Ἰουδαίους. ¹⁴ ὥς ὅτι ἐὰν παρακούσῃς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, ἄλλοθεν βοήθεια καὶ σκέπη ἔσται τοῖς Ἰουδαίοις. σὺ δέ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου ἀπολείσθῃ. καὶ τίς εἶδεν, εἰ εἰς τὸν καιρὸν τούτον ἐβασίλευσας; ¹⁵ καὶ ἐξαπέστειλεν Ἐσθῆρ τὸν ἥκοντα πρὸς αὐτὴν, πρὸς Μαρδοχαῖον, λέγουσα. ¹⁶ βαδίσας ἐκκλησίασον τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἐν Σούσοις, καὶ νηστεύσατε ἐπ' ἐμοί, καὶ μὴ φάγητε, μηδὲ πίνητε ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς νύκτα καὶ ἡμέραν. κἀγὼ δέ καὶ αἱ ἄβραι μου ἀσπτήσομεν. καὶ τότε εἰς-ελεύσομαι πρὸς τὸν βασιλέα παρὰ τὸν νόμον, ἐὰν καὶ ἀπολέσθαι με δέῃ. ¹⁷ καὶ βαδίσας Μαρδοχαῖος ἐποίησεν ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Ἐσθῆρ. καὶ ἐδεήθη κυρίου, μνημονεύων πάντα τὰ ἔργα κυρίου, καὶ εἶπε. κύριε κύριε βασιλεῦ πάντων κρατῶν, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ σου τὸ πᾶν ἔστι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀντιδοξῶν σοι ἐν τῷ θέλειν σε σῶσαι τὸν Ἰσραὴλ. ὅτι σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πᾶν θαυμαζόμενον ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν. καὶ κύριος εἶ πάντων, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιτάσσεται σοι τῷ κυρίῳ. σὺ πάντα γινώσκει. σὺ οἶδας κύριε, ὅτι οὐκ ἐν ὕψει, οὐδὲ ἐν ὑπερηφανείᾳ, οὐδὲ ἐν φιλοδοξίᾳ ἐποίησα τούτο, τὸ μὴ προσκυνεῖν τὸν ὑπερήφανον Ἀμάν. ὅτι ἡυδοκούν φιλεῖν πέλματα ποδῶν αὐτοῦ πρὸς σωτηρίαν Ἰσραὴλ. ἀλλ' ἐποίησα τούτο, ἵνα μὴ θῶ δόξαν ἀνθρώπῳ ὑπεράνω δόξης Θεοῦ. καὶ οὐ προσκυνήσω οὐδένα, πληρὸν σοῦ τοῦ κυρίου μου, καὶ οὐ ποιήσω αὐτὰ ἐν ὑπερηφανείᾳ. καὶ νῦν κύριε ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, φέδσαι τοῦ λαοῦ σου, ὅτι ἐπιβλέπουσιν ἡμῖν εἰς καταφθοράν, καὶ ἐπιθύμησαν ἀπολέσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς κληρονομίαν σου. μὴ ὑπερίδῃς τὴν μερίδα σου, ἣν σεαυτῷ ἐλυτρώσω ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ἐπάκουσον τῆς δεήσεώς μου, καὶ ἰλάσθητι τῷ κληρῷ σου, καὶ στρέψον τὸ πένθος ἡμῶν εἰς εὐωχίαν, ἵνα ζῶντες ὑμνώμεν σου τὸ ὄνομα κύριε, καὶ μὴ ἀφανίσῃς

στόμα αἰνούντων σε κύριε. καὶ πᾶς Ἰσραὴλ ἐκίκραξεν ἐξ ἰσχύος αὐτῶν, ὅτι θάνατος αὐτῶν ἐν ὁφθαλμοῖς αὐτῶν. καὶ Ἐσθῆρ ἡ βασίλισσα κατέαυγεν ἐπὶ τὸν κύριον ἐν ἀγωνίᾳ θανάτου κατελημμένη, καὶ ἀφελομένη τὰ ἱμάτια τῆς δόξης αὐτῆς ἐκδύσατο ἱμάτια στενοχωρίας καὶ πένθους, καὶ ἀντὶ τῶν ὑπερηφάνων ἡδυσμάτων, σποδοῦ καὶ κοπιῶν ἐνέπλησε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐταπείνωσε σφόδρα, καὶ πάντα τόπον κόσμου ἀγαλλιάματος αὐτῆς ἐπλησε στρεπτῶν τριγῶν αὐτῆς. καὶ ἔδειτο κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν. κύριέ μου βασιλεὺς ἡμῶν σὺ εἶ μόνος, βοήθησόν μοι τῇ μόνη, καὶ μὴ ἔχουση βοηθὸν εἰ μὴ σέ, ὅτι κίνδυνός μου ἐν χειρὶ μου. ἐγὼ ἤκουον ἐκ γενετῆς μου ἐν φυλῇ πατριᾶς μου, ὅτι σὺ κύριε ἔλαβες τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πάντων τῶν ἔθνων, καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ πάντων τῶν προγόνων αὐτῶν εἰς κληρονομίαν αἰώνιον, καὶ ἐποίησας αὐτοῖς ὅσα ἐλάλησας. καὶ νῦν ἡμαρτομεν ἐνώπιόν σου, καὶ παρεδώκαμεν ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀνθ' ὧν ἐδοξάσαμεν τοὺς Θεοὺς αὐτῶν. δίκαιος εἶ κύριε. καὶ νῦν οὐχ ἱκανώθησαν ἐν πικρασμῷ δουλείας ἡμῶν, ἀλλ' ἔθῃκαν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὰς χεῖρας τῶν εἰδώλων αὐτῶν, ἔξαραι ὀρισμὸν στόματός σου, καὶ ἀφανίσαι κληρονομίαν σου, καὶ ἐμφράξαι στόμα αἰνούντων σοι, καὶ σβέσαι δόξαν οἴκου σου καὶ θυσιαστηρίου σου, καὶ ἀνοῖξαι στόμα ἐθνῶν εἰς ἄρετὰς ματαίων, καὶ θανατασθῆναι βασιλέα σάρκινον εἰς αἰῶνα. μὴ παραδῶς κύριε τὸ σκῆπτρόν σου τοῖς μὴ οὐαῖ, καὶ μὴ καταγλασάτωσαν ἐν τῇ πτώσει ἡμῶν, ἀλλὰ στρέψον τὴν βουλήν αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. τὸν δὲ ἀρξάμενον ἐφ' ἡμᾶς παραδειγμάτισον. μνησθητι κύριε, γνώσθητι ἐν καιρῷ Ὀλίμειος ἡμῶν, καὶ ἐμὲ θάρσουν βασιλεῖς τῶν θεῶν, καὶ πάσης ἀρχῆς ἐπικρατῶν. δὸς λόγον εὐρυθυμον εἰς τὸ στόμα μου ἐνώπιον τοῦ λέοντος, καὶ μετὰθες τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς μῖσος τοῦ πολεμοῦντος ἡμᾶς, εἰς συντέλειαν αὐτοῦ καὶ τῶν ὁμονοούντων αὐτῷ. ἡμᾶς δὲ ῥύσαι ἐν χειρὶ σου, καὶ

καὶ βοήθησόν μοι τῇ μόνη, καὶ μὴ ἐχούσῃ εἰ μὴ σὲ κύριε. πάντων γινώσκιν ἔχεις, καὶ οἶδας ὅτι ἐμίσησα δόξαν ἀνόμων, καὶ βδελύσσομαι κοίτην ἀπειριτήτων, καὶ παντὸς ἄλλοτρίου. σὺ οἶδας τὴν ἀνάγκην μου, ὅτι βδελύσσομαι τὸ σημεῖον τῆς ὑπερηφανείας μου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἐν ἡμέραις ὀπτασίας μου. βδελύσσομαι αὐτὸ ὡς ῥάκος καταμνήνων, καὶ οὐ φορῶ αὐτὸ ἐν ἡμέραις ἱσχίας μου. καὶ οὐκ ἔφαγεν ἡ δούλῃ σου τράπεζαν Ἀμὰν, καὶ οὐκ ἔδοξασα συμπόσιον βασιλέως, οὐδὲ ἔπιον οἶνον σπονδῶν. καὶ οὐκ ἠυφράνθη ἡ δούλῃ σου ἅψ ἡμέρας μεταβολῆς μου μέχρι νῦν, πλην ἐπὶ σοὶ κύριε ὁ θεὸς Ἀβραάμ. ὁ θεὸς ὁ ἰσχύων ἐπὶ πάντας, εἰσάκουσον φωνῇ ἀνηλπισμένων, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ χειρὸς τῶν πονηρευομένων, καὶ ῥῦσαι με ἐκ τοῦ φόβου μου.

ΚΕΦ. Ε'.

Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ὡς ἐπαύσατο προσευχομένη, ἐξεδύσατο τα ἱμάτια τῆς θεραπείας, καὶ περιβάλλετο τὴν δόξαν αὐτῆς. καὶ γεννηθεῖσα ἐπιφανῆς, ἐπικαλεσαμένη τὸν πάντων ἐπόπτην θεὸν καὶ σωτήρα, παρέλαβε τὰς δύο ἄβρας. καὶ τῇ μὲν μᾶ ἐπηρείδετο ὡς τρυφερευομένη, ἡ δὲ ἑτέρα ἐπηκολουθεῖ κομφίζουσα τὴν ἐνδυσιν αὐτῆς. καὶ αὐτὴ ἐρυθρίωσα ἀκμὴ κάλους αὐτῆς. καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἱλαρὸν, ὡς προσφιλές. ἡ δὲ καρδιά αὐτῆς ἀπειστένωμένη ἀπὸ τοῦ φόβου. καὶ εἰςελθοῦσα πάσας τὰς θύρας κατέστη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν στολὴν τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ἐνδεδύκει, ὅλος διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων πολυτελῶν, καὶ ἦν φοβερός σφόδρα. καὶ ἄρας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πεπτωμένον δόξῃ, ἐν ἀκμῇ θυμοῦ ἔβλεπεν. καὶ ἔπεσεν ἡ βασιλισσα, καὶ μετέβαλε τὸ χρῶμα αὐτῆς ἐν ἐκλύσει. καὶ κατεπέκυπεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἄβρας τῆς προπορευομένης. καὶ μετέβαλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ βασιλέως εἰς πραῦτητα, καὶ ἀγωνιάσας ἀνεπήδησεν ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ἀγ-

κάλας αὐτοῦ μέχρις οὗ κατέστη. καὶ παρεκάλει αὐτὴν λόγοις εἰρηνικοῖς, καὶ ἔλεπεν αὐτῇ. τί ἐστὶν Ἑσθῆρ; ἐγὼ ὁ ἀδελφός σου, θάρσει οὐ μὴ ἀποθάνῃς. ὅτι κοινὸν τὸ πρόσταγμα ἡμῶν ἐστιν. πρόσελθε. ² καὶ ἄρας τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν τραχήλον αὐτῆς, καὶ ἡσπάσατο αὐτὴν, καὶ ἔλεπε. λάλησόν μοι. καὶ ἔλεπεν αὐτῷ. εἰδὼν σε κύριε ὡς ἄγγελον θεοῦ, καὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου ἀπὸ φόβου τῆς δόξης σου, ὅτι θαυμαστός εἰ κύριε, καὶ τὸ πρόσωπόν σου χαρίτων μεστόν. ἐν δὲ τῷ διαλέγεσθαι αὐτὴν ἔπεσεν ἀπὸ ἐκλύσεως. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐταράσσεται, καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὴν. ³ καὶ ἔλεπεν ὁ βασιλεὺς. τί θῆλεις Ἑσθῆρ; καὶ τί σου ἐστὶ τὸ ἀξίωμα; ἕως τοῦ ἡμίους τῆς βασιλείας μου, καὶ ἔσται σοι. ⁴ ἔλεπε δὲ Ἑσθῆρ. ἡμέρα μου ἐπίσημος σήμερόν ἐστι. εἰ οὖν δοκεῖ τῷ βασιλεῖ, ἔλθάτω καὶ αὐτὸς καὶ Ἀμὰν εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιῶσω σήμερον. ⁵ καὶ ἔλεπεν ὁ βασιλεὺς. κατασπεύσατε Ἀμὰν, ὅπως ποιήσωμεν τὸν λόγον Ἑσθῆρ. καὶ παραγίνονται ἀμφοτέροι εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ἔλεπεν Ἑσθῆρ. ⁶ ἐν δὲ τῷ ποτῷ ἔλεπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἑσθῆρ. τί ἐστὶν βασιλισσα Ἑσθῆρ; καὶ ἔσται ὅσα ἀξιοῖς. ⁷ καὶ ἔλεπε. τὸ αἰτημά μου, καὶ τὸ ἀξίωμα. ⁸ εἰ εὖρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἔλθάτω ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμὰν ἔτι τὴν αὐρίον εἰς τὴν δοχὴν, ἣν ποιῶσω αὐτοῖς, καὶ αὐρίον ποιῶσω τὰ αὐτά. ⁹ καὶ ἐξηλθεν ὁ Ἀμὰν ἀπὸ τοῦ βασιλέως ὑπερχαρῆς εὐφραϊνόμενος. ἐν δὲ τῷ ἰδεῖν Ἀμὰν Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ, ἐθυμώθη σφόδρα. ¹⁰ καὶ εἰςελθὼν εἰς τὰ ἴδια, ἐκάλεσε τοὺς φίλους, καὶ Ζωσάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ¹¹ καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸν πλοῦτον αὐτοῦ, καὶ τὴν δόξαν ἣν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὡς ἐποίησεν αὐτὸν πρωτεύειν καὶ ἡγῆσθαι τῆς βασιλείας. ¹² καὶ ἔλεπεν Ἀμὰν. οὐ κέκληκεν ἡ βασιλισσα μετὰ τοῦ βασιλέως οὐδένα εἰς τὴν δοχὴν, ἀλλ' ἡ ἐμε, καὶ εἰς τὴν αὐρίον κέκλημαι. ¹³ καὶ ταῦτά μοι οὐκ ἀρέσκει, ὅταν ἴδω Μαρδοχαῖον τὸν Ἰουδαῖον ἐν τῇ αὐλῇ. ¹⁴ καὶ ἔλεπεν

Mm

πρὸς

πρὸς αὐτὸν Ζωσάρα ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ φίλοι. κοπήτω σοι ξύλον πενήκοντα, ὁρθρον δὲ εἶπον τῷ βασιλεῖ, καὶ κρεμασθήτω Μαρδοχαῖος ἐπὶ τοῦ ξύλου. οὐ δὲ εἰσέλθε εἰς τὴν δοχὴν σὺν τῷ βασιλεῖ, καὶ εὐφραίνου. καὶ ἤρесе τὸ ῥῆμα τῷ Ἀμάν, καὶ ἡτοίμασθη τὸ ξύλον.

Κ Ε Φ. ζ'.

Ὁ δὲ κύριος ἀπέστρεψε τὸν ὕπνον ἀπὸ τοῦ βασιλέως τὴν νύκτα ἐκείνην. καὶ εἶπε τῷ διακόνῳ αὐτοῦ ἐξφέρειν γράμματα μνημόσυνα τῶν ἡμερῶν ἀναγινώσκειν αὐτῷ. ² εὗρε δὲ τὰ γράμματα τὰ γραφέντα περὶ Μαρδοχαίου, ὡς ἀπηγγεῖλε τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν δύο εὐνοῦχων τοῦ βασιλέως ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτούς, καὶ ζητήσαι ἐπιβαλεῖν τὰς χεῖρας Ἀοταξέρξη. ³ εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς. τίνα δόξαν ἢ χάριν ἐποίησαμεν τῷ Μαρδοχαίῳ; καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως. οὐκ ἐποίησας αὐτῷ οὐδέν. ⁴ ἐν δὲ τῷ πυνθάνεσθαι τὸν βασιλέα περὶ τῆς ἐννοίας Μαρδοχαίου, ἰδοὺ Ἀμάν ἐν τῇ αὐλῇ. εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς. τίς ἐν τῇ αὐλῇ; ὁ δὲ Ἀμάν εἰσῆλθεν εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ, κρεμασάσαι τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ τῷ ξύλῳ, ὃ ἡτοίμασε. ⁵ καὶ εἶπαν οἱ διάκονοι τοῦ βασιλέως. ἰδοὺ Ἀμάν ἔστηκεν ἐν τῇ αὐλῇ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. καλέσατε αὐτόν. ⁶ εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν. τί ποιήσω τῷ ἀνθρώπῳ, ὃν ἐγὼ θέλω δοξάσαι; εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ Ἀμάν. τίνα θέλει ὁ βασιλεὺς δοξάσαι εἰ μὴ ἐμέ; ⁷ εἶπε δὲ πρὸς τὸν βασιλέα. ἄνθρωπον ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι, ⁸ ἐνεγκάτωσαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως στολὴν βυσσίνην ἢν ὁ βασιλεὺς περιβάλλεται, καὶ ἵππον ἐφ' ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπιβαίνει, ⁹ καὶ δότω ἐνὶ τῶν φίλων τοῦ βασιλέως τῶν ἐνδόξων, καὶ στολισάτω τὸν ἄνθρωπον ὃν ὁ βασιλεὺς ἀγαπᾷ. καὶ ἀναβιβασάτω αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ κηρυσσέτω διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, λέγων. οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ, ὃν ὁ βασιλεὺς δοξάζει. ¹⁰ εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀμάν. καλῶς ἐλάλησας. οὕτως ποιήσον τῷ Μαρδοχαίῳ τῷ Ἰουδαίῳ, τῷ θεραπεύοντι ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ μὴ παραπεσάτω σου λόγος ὡν ἐλα-

λησας. ¹¹ ἔλαβε δὲ Ἀμάν τὴν στολὴν καὶ τὸν ἵππον, καὶ ἐστόλισε τὸν Μαρδοχαῖον, καὶ ἀνεβίβασεν αὐτόν ἐπὶ τὸν ἵππον, καὶ διηλθε διὰ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, καὶ ἐκήρυσσε λέγων. οὕτως ἔσται παντὶ ἀνθρώπῳ ὃν ὁ βασιλεὺς θέλει δοξάσαι. ¹² ἐπέστρεψε δὲ ὁ Μαρδοχαῖος εἰς τὴν αὐλὴν. Ἀμάν δὲ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια λυπούμενος κατὰ κεφαλῆς. ¹³ καὶ διηγήσατο Ἀμάν τὰ συμβεβηκότα αὐτῷ Ζωσάρα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ τοῖς φίλοις. καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν οἱ φίλοι, καὶ ἡ γυνὴ. εἰ ἐκ γένους Ἰουδαίων Μαρδοχαῖος, ἤρξαι ταπεινοῦσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ, πεσὼν πεσῇ, καὶ οὐ μὴ δύνῃ αὐτὸν ἀμύνασθαι, ὅτι θεὸς ζῶν μετ' αὐτοῦ. ¹⁴ ἔτι αὐτῶν λαλούντων, παραγίνονται οἱ εὐνοῦχοι, ἐπισπεύδοντες τὸν Ἀμάν ἐπὶ τὸν πότον ὃν ἡτοίμασεν Ἑσθῆρ.

Κ Ε Φ. ζ'.

Εἰσῆλθε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν, συμπεῖν τῇ βασιλίσῃ. ² εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἑσθῆρ τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πότῳ. τί ἐστὶν Ἑσθῆρ βασιλίσσα, καὶ τί τὸ αἷτημά σου, καὶ τί τὸ ἀξίωμα σου; καὶ ἔστω σοι ἕως ἡμῖνος τῆς βασιλείας μου. ³ καὶ ἀποκριθεῖσα εἶπεν. εἰ εὖρον χάριν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, δοθήτω ἡ ψυχὴ τῷ αἷτηματί μου, καὶ ὁ λαὸς μου τῷ ἀξιώματί μου. ⁴ ἐπράδηνμεν γὰρ ἐγὼ τί καὶ ὁ λαὸς μου εἰς ἀπώλειαν καὶ διαρπαχὴν καὶ δουλείαν, ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς παιδας καὶ παιδίσκας, καὶ παρηκουσα. οὐ γὰρ ἄξιος ὁ διάβολος τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως. ⁵ εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς. τίς οὗτος, ὃς τις ἐτόλμησε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο; ⁶ εἶπε δὲ Ἑσθῆρ. ἄνθρωπος ἐχθρὸς Ἀμάν ὁ πονηρὸς οὗτος. Ἀμάν δὲ ἐταράχθη ἀπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης. ⁷ ὁ δὲ βασιλεὺς ἐξάνεστη ἀπὸ τοῦ συμποσίου εἰς τὸν κῆπον. ὁ δὲ Ἀμάν παρηγέτο τὴν βασιλίσσαν. ἑώρα γὰρ ἑαυτὸν ἐν κακοῖς ὄντα. ⁸ ἐπέστρεψεν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τοῦ κήπου. Ἀμάν δὲ ἐπιπεπτώκει ἐπὶ τὴν κλίνην, ἀξιών τὴν βασιλίσσαν. εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς. ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα βιάζῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου; Ἀμάν δὲ ἀκούσας διετραπῇ τῷ προσώπῳ. ⁹ εἶπε δὲ

Βου-

Βουγαθάν εἰς τῶν εὐνοούχων πρὸς τὸν βασιλέα. ἰδοὺ καὶ ξύλον ἡτοίμασεν Ἀμάν Μαρδοχαίῳ τῷ λαλήσαντι περὶ τοῦ βασιλέως, καὶ ὥρθωται ἐν τοῖς Ἀμάν ξύλον πηγῶν πεντήκοντα. εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς· σταυρωθήτω ἐπ' αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ἐκρεμάσθη Ἀμάν ἐπὶ τοῦ ξύλου ὃ ἡτοίμασθη Μαρδοχαίῳ. καὶ τότε ὁ βασιλεὺς ἐκόπασε τοῦ θυμοῦ.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης ἐδωρήσατο Ἑσθῆρ ὅσα ὑπέσχετο Ἀμάν τῷ διαβόλῳ, καὶ Μαρδοχαῖος προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ὑπέδειξε γὰρ Ἑσθῆρ, ὅτι ἐνοικίωται αὐτῇ. ² ἔλαβε δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλον ὃν ἀφείλατο Ἀμάν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν Μαρδοχαίῳ, καὶ κατέστηεν Ἑσθῆρ Μαρδοχαῖον ἐπὶ πάντων τῶν Ἀμάν. ³ καὶ προσθεῖσα ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ προσέπεισε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤξιον ἀφείλιν τὴν Ἀμάν κακίαν, καὶ ὅσα ἐποίησε τοῖς Ἰουδαίοις. ⁴ ἐξέτεινε δὲ ὁ βασιλεὺς Ἑσθῆρ τὴν ῥάβδον τὴν χρυσήν. ἐξηγέρθη δὲ Ἑσθῆρ παρεστηκέναι τῷ βασιλεῖ, ⁵ καὶ εἶπεν Ἑσθῆρ. εἰ δοκεῖ σοι, καὶ εὖρον χάριν, πεμφθήτω ἀποστραφῆναι τὰ γράμματα, τὰ ἀπεσταλμένα ὑπὸ Ἀμάν, τὰ γραφέντα ἀπολέσθαι τοὺς Ἰουδαίους, οἱ οἰσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. ⁶ πῶς γὰρ δυνήσομαι ἰδεῖν τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, καὶ πῶς δυνήσομαι σωθῆναι ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τῆς πατρίδος μου; ⁷ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἑσθῆρ. εἰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα Ἀμάν ἔδωκα καὶ ἐχαρισάμην σοι, καὶ αὐτὸν ἐκρέμασα ἐπὶ ξύλου, ὅτι τὰς χεῖρας ἐπήνεγκε τοῖς Ἰουδαίοις, τί ἐτι ἐπιζητεῖς; ⁸ γράψατε καὶ ὑμεῖς ἐκ τοῦ ὀνόματός μου, ὥς δοκεῖ ὑμῖν, καὶ σφραγίσατε τῷ δακτυλίῳ μου. ὅσα γὰρ γράφεται τοῦ βασιλέως ἐπιτάξαντος, καὶ σφραγισθῇ τῷ δακτυλίῳ μου, οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀντιπεῖν. ⁹ ἐκλήθησαν δὲ οἱ γραμματεῖς ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, ὃς ἐστὶ Νισὰν, τρίτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐγράφη τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσα ἐνετείλατο τοῖς οἰκονόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν σατραπῶν, ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰ-

θιοπίας, ἐκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατράπαις κατὰ χώραν καὶ χώραν, κατὰ τὴν αὐτῶν λέξιν. ¹⁰ ἐγράφη δὲ διὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐσφραγίσθη τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ. καὶ ἐξαπέστειλαν τὰ γράμματα διὰ βιβλιοφόρων, ¹¹ ὥς ἐπέταξεν αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς νόμοις αὐτῶν ἐν πάσῃ πόλει, βοηθῆσαι τε αὐτοῖς, καὶ χρῆσθαι τοῖς ἀντιδίοικις αὐτῶν καὶ τοῖς ἀντικειμένοις αὐτῶν, ὥς βούλονται, ¹² ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ Ἀρταξέρξου, τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνός, ὃς ἐστὶν Ἀδάρ. ¹³ ὣν ἐστιν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τὰ ὑπογεγραμμένα. βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἐκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπείαις χωρῶν ἄρχουσι, καὶ τοῖς τὰ ἡμέτερα φρονούσι, χαίρειν. πολλοὶ τῇ πλείστῃ τῶν εὐεργετούντων χρηστότητι πυκνότερον τιμώμενοι μῆζον ἐφρόνησαν, καὶ οὐ μόνον τοὺς ὑποτεταγμένους ἡμῖν ἱζητοῦσι κακοποιεῖν, τὸν τε κόρον οὐ δυνάμενοι φέρειν, καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργέταις ἐπιχειροῦσι μηχανᾶσθαι. καὶ τὴν εὐχαριστίαν οὐ μόνον ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀνταναιρουντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἀπειραγᾶθων κόμοις ἐπαρθέντες, τοῦ τὰ πάντα κατ-οπτεύουστος αἰὶ θεοῦ μισοπόνηρον ὑπολαμβάνοντι ἐκφεύξασθαι δικήν. πολλάκις δὲ καὶ πολλοὺς τῶν ἐπ' ἔξουσίαις τεταγμένων τῶν πιστευθέντων χειρίζειν φίλων τὰ πράγματα, παραμυθία μετόχους αἱμάτων ἀδῶων καταστήσασα περιέβαλε συμφοραῖς ἀνθρώποις, τῷ τῆς κακοθείας ψευδεῖ παραλογισμῷ παραλογισαμένων τὴν τῶν ἐπικρατούντων ἀκέραιον εὐγνωμοσύνην. σκοπεῖν δὲ ἔξεστιν, οὐ τοσοῦτον ἐκ τῶν παλαιότερων ὥς παρεδῶκαμεν ἱστοριῶν, ὅσα ἐστὶ παρὰ πόδας ὑμᾶς ἐκζητούντας ἀνοσίως συντετελεσμένα τῇ τῶν ἀνάξια δυναστευόντων λοιμότητι, καὶ προσέχην εἰς τὰ μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ τὴν βασιλείαν ἀτάραχον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις μετ' εἰρήνης παρεξόμεθα χρώμενοι ταῖς μεταβολαῖς, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν ὅψιν ἐρχόμενα διακρίνοντες αἰὲ μετ' ἐπιεικαστέρας ἀπαντήσεως. ὥς γὰρ Ἀμάν Ἀμαδάθω Μακεδῶν ταῖς

M m 2

ἀληθείαις

ἀληθείαις ἀλλότριος τοῦ τῶν Περσῶν αἵματος, καὶ πολὺ δημοτικῶς τῆς ἡμετέρας χρηστότητος, ἐπιξενωθείς ἡμῖν, ἔτυχεν ἥς ἔχομεν πρὸς πᾶν ἔθνος φιλάνθρωπίας ἐπὶ τοσούτον, ὥστε ἀναγορεύεσθαι ἡμῶν πατέρα, καὶ προσκυνούμενον ὑπὸ πάντων, τὸ δεύτερον τοῦ βασιλικοῦ θρόνου πρόσωπον διατελεῖν. οὐκ ἐνέγκας δὲ τὴν ὑπερφάνειαν ἐπετήδευσε τῆς ἀρχῆς στερεῖσθαι ἡμᾶς, καὶ τοῦ πνεύματος. τὸν τε ἡμέτερον σωτήρα, καὶ διαπαντός εὐεργέτην Μαρδοχαῖον, καὶ τὴν ἀμειπτον τῆς βασιλείας κοινωνὸν Ἑσθῆρ σὺν παντὶ τῷ τούτων ἔθνει πολυπλόκοις μεθόδων παραλογισμοῖς αἰτησάμενος εἰς ἀπώλειαν. διὰ γὰρ τῶν τρόπων τούτων ᾧ ἤθη λαβῶν ἡμᾶς ἐρήμους, τὴν τῶν Περσῶν ἐπικρατησάν εἰς τοὺς Μακεδόνας μετέξει. ἡμεῖς δὲ τοὺς ὑπὸ τοῦ τρισαλιτηρίου παραδεδωμένους εἰς ἀφανισμόν Ἰουδαίους εὐρίσκομεν οὐ κακοῦργους ὄντας, δικαιοτάτους δὲ πολιτευομένους νόμοις, ὄντας δὲ υἱοὺς τοῦ ὑψίστου μεγίστου ζῶντος θεοῦ, τοῦ κατευθύνοντος ἡμῖν τε καὶ τοῖς προγόνοις ἡμῶν τὴν βασιλείαν ἐν τῇ καλλίστῃ διαθέσει. καλῶς οὖν ποιήσετε μὴ προσχρησάμενοι τοῖς ὑπὸ Ἀμᾶν Ἀμαδάθου ἀποσταλταῖς γράμμασι. διὰ τὸ αὐτὸν τὸν ταῦτα ἐξεργασάμενον πρὸς ταῖς Σούσων πύλαις ἐσταυρῶσθαι σὺν τῇ πανοικίᾳ, τὴν καταξίαν τοῦ τὰ πάντα ἐπικρατοῦντος θεοῦ διατάχους ἀποδόντος αὐτῷ κρίναι. τὸ δὲ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐκθέντες ἐν παντὶ τόπῳ μετὰ παρῶν, ἔαν τοὺς Ἰουδαίους χρῆσθαι τοῖς ἑαυτῶν νομίμοις, καὶ συνεπισχύνειν αὐτοῖς, ὅπως τοὺς ἐν καιρῷ θλίψεως ἐπιθεμένους αὐτοῖς ἀμύνωνται τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ δωδεκάτου μηνὸς Ἀδάρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ταύτην γὰρ ὁ τὰ πάντα δυναστεύων θεὸς ἀντιόλεθρίας τοῦ ἐκλεκτοῦ γένους ἐποίησεν αὐτοῖς εὐφροσύνην. καὶ ὑμεῖς οὖν ἐν ταῖς ἐπωνύμοις ὑμῶν ἑορταῖς ἐπίσημον ἡμέραν μετὰ πάσης εὐωχίας ἄγετε, ὅπως καὶ νῦν καὶ μετὰ ταῦτα σωτηρία ᾗ ἡμῖν, καὶ τοῖς εὐνοοῦσι Πέρσαις. τοῖς δὲ ἡμῖν ἐπιβουλεύουσι

μνημόσυνον τῆς ἀπωλείας. πᾶσα δὲ πόλις ἢ χώρα τὸ σύνολον, ἥτις κατὰ ταῦτα μὴ ποιήσῃ, δόρατι καὶ πυρὶ καταναλωθήσεται μετ' ὀργῆς. οὐ μόνον ἀνθρώποις ἄβατος, ἀλλὰ καὶ θηρίοις καὶ πετεινοῖς εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἐχθιστος κατασταθήσεται. τὰ δὲ ἀντίγραφα ἐκτιθέσθωσαν ὀφθαλμοφανῶς ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, ἑτοίμους τε εἶναι πάντας τοὺς Ἰουδαίους εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν, πολεμῆσαι αὐτῶν τοὺς ὑπεναντίους.

Κ Ε Φ. Θ'.

¹⁴ Οἱ μὲν οὖν ἱππεῖς ἐξῆλθον σπεύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν. ἐξετέθη δὲ τὸ πρόσταγμα καὶ ἐν Σούσοις. ¹⁵ ὁ δὲ Μαρδοχαῖος ἐξῆλθεν ἐστολισμένος τὴν βασιλικὴν στολὴν, καὶ στέφανον ἔχων χρυσοῦν, καὶ διάδημα βύσσινον πορφυροῦν. ἰδόντες δὲ οἱ ἐν Σούσοις ἐχάρησαν. ¹⁶ τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἐγένετο φῶς καὶ εὐφροσύνη ¹⁷ κατὰ πόλιν καὶ χωρὰν, οὐ ἂν ἐξετέθη τὸ πρόσταγμα, οὐ ἂν ἐξετέθη τὸ ἔκθεμα. χαρὰ καὶ εὐφροσύνη τοῖς Ἰουδαίοις, κῶθων καὶ εὐφροσύνη. καὶ πολλοὶ τῶν ἐθνῶν περιετέμοντο, καὶ Ἰουδαῖον διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων. ¹ ἐν γὰρ τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός, ὅς ἐστιν Ἀδάρ, παρῆν τα γράμματα τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ² ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἀπώλοντο οἱ ἀντικείμενοι τοῖς Ἰουδαίοις. οὐδεὶς γὰρ ἀντέστη, φοβούμενος αὐτούς. ³ οἱ γὰρ ἄρχοντες τῶν σατραπῶν, καὶ οἱ τύραννοι, καὶ οἱ βασιλικοὶ γραμματεῖς, ἐτίμων τοὺς Ἰουδαίους. ὁ γὰρ φόβος Μαρδοχαίου ἐνέκειτο αὐτοῖς. ⁴ προσέπειρε γὰρ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως ὀνομασθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ. ⁶ καὶ ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἀπέκτειναν οἱ Ἰουδαῖοι ἄνδρας πεντακοσίους, ⁷ τὸν τε Φαρσανῆς, καὶ Διέφῶν, καὶ Φασγά, ⁸ καὶ Φαραδαθᾶ, καὶ Βαριᾶ, καὶ Σαρβακᾶ, ⁹ καὶ Μαρμασιμᾶ, καὶ Ρουφαῖον, καὶ Ἀρσαῖον, καὶ Ζαβουθαῖον, ¹⁰ τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμᾶν Ἀμαδάθου Βουγαίου τοῦ ἑθροῦ τῶν Ἰουδαίων, καὶ διήρπασαν ¹¹ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. ἐπεδόθη τε ὁ ἀριθμὸς τῶ βασιλεῖ τῶν ἀπολω-

ἀπολωλότων ἐν Σούσοις. ¹² εἶπε δὲ ὁ βασιλεὺς πρὸς Ἑσθῆρ. ἀπώλεσαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει ἄνδρας πεντακοσίους, ἐν δὲ τῇ περιχωρῷ πῶς οἱ ἐχρήσαντο; τί οὐν ἀξίους ἐτι, καὶ ἔσται σοι; ¹³ καὶ εἶπεν Ἑσθῆρ τῷ βασιλεῖ. δοθῆτω τοῖς Ἰουδαίοις χρησθαι ὡς αὐτοὺς τὴν αὔριον, ὥστε τοὺς δέκα υἱοὺς Ἀμάν κρεμάσαι. ¹⁴ καὶ ἐπέτρεψεν οὕτως γενέσθαι, καὶ ἐξέθηκε τοῖς Ἰουδαίοις τῆς πόλεως τὰ σώματα τῶν υἱῶν Ἀμάν κρεμάσαι. ¹⁵ καὶ συνήχθησαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ, καὶ ἀπέκτειναν ἄνδρας τριακοσίους, καὶ οὐδὲν διήρπασαν. ¹⁶ οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ συνήχθησαν, καὶ ἑαυτοὺς ἐβοήθουν, καὶ ἀνεπαύσαντο ἀπὸ τῶν πολεμίων. ἀπώλεσαν γὰρ αὐτῶν μυρίους πεντακισχιλίους τῇ τρισκαίδεκάτῃ τοῦ Ἀδάρ, καὶ οὐδὲν διήρπασαν. ¹⁷ καὶ ἀνεπαύσαντο τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ ἤγον αὐτὴν ἡμέραν ἀναπαύσεως μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. ¹⁸ οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐν Σούσοις τῇ πόλει συνήχθησαν καὶ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ, καὶ ἀνεπαύσαντο. ἤγον δὲ καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην μετὰ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης. ¹⁹ διὰ τοῦτο οὖν οἱ Ἰουδαῖοι οἱ διεσπαρμένοι ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξω ἄγουσι τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην τοῦ Ἀδάρ ἡμέραν ἀγαθὴν μετ' εὐφροσύνης, ἀποστέλλοντες μερίδας ἕκαστος τῷ πλησίον. ²⁰ ἔγραψε δὲ Μαρδοχαῖος τοὺς λόγους τούτους εἰς βιβλίον, καὶ ἐξαπεστείλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅσοι ἦσαν ἐν τῇ Ἀρταξέρξου βασιλείᾳ τοὺς ἔγγους καὶ τοὺς μακρὰν, ²¹ στήσαι ταὶς ἡμέρας ταύτας ἀγαθὰς, ἄγειν τε τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην καὶ τὴν πεντεκαίδεκάτην τοῦ Ἀδάρ. ²² ἐν γὰρ ταύταις ταῖς ἡμέραις ἀνεπαύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ τὸν μῆνα, ἐν ᾧ ἐστράφη αὐτοῖς, ὃς ἦν Ἀδάρ, ἀπὸ πένθους εἰς χαρὰν, καὶ ἀπὸ ὀδύνης εἰς ἀγαθὴν ἡμέραν, ἄγειν ὅλον ἀγαθὰς ἡμέρας γάμων καὶ εὐφροσύνης, ἔξαποστέλλοντες μερίδας τοῖς φίλοις καὶ τοῖς πτωχοῖς. ²³ καὶ προσεδέξαντο οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ἔγραψεν αὐτοῖς ὁ Μαρδοχαῖος. ²⁴ πῶς

Ἀμάν Ἀμαδάθου ὁ Μακεδὼν ἐπολέμει αὐτούς, καθὼς ἔθετο ψήφισμα καὶ κλῆρον ἀφανίσαι αὐτούς, ²⁵ καὶ ὡς εἰζήλθε πρὸς τὸν βασιλέα λέγων κρεμάσαι τὸν Μαρδοχαῖον. ὅσα δὲ ἐπεχείρησεν ἐπάξει ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους κακὰ, ἐπ' αὐτὸν ἐγένοντο, καὶ ἐκρεμάσθη αὐτός, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ. ²⁶ διὰ τοῦτο ἐπεκλήθησαν αἱ ἡμέραι αὗται Φρουραὶ διὰ τοὺς κληρούς, ὅτι τῇ διαλέκτῳ αὐτῶν καλοῦνται Φρουραὶ, διὰ τοὺς λόγους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, καὶ ὅσα πεπόνθασι διὰ ταῦτα, καὶ ὅσα αὐτοῖς ἐγένετο, ²⁷ καὶ ἔστησεν. καὶ προσεδέχοντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐφ' ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν καὶ ἐπὶ τοῖς προστεθειμένοις ἐπ' αὐτῶν, οὐδὲ μὴν ἄλλως χρήσονται. αἱ δὲ ἡμέραι αὗται μνημόσυνον ἐπιτελούμενον κατὰ γενεὰν καὶ γενεὰν, καὶ πόλιν, καὶ πατριὰν, καὶ χώραν. ²⁸ αἱ δὲ ἡμέραι αὗται τῶν Φρουρῶν ἀχθήσονται εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν οὐ μὴ ἐκλείπῃ ἐκ τῶν γενεῶν. ²⁹ καὶ ἔγραψεν Ἑσθῆρ ἡ βασίλισσα θυγάτηρ Ἀμινάδαθ, καὶ Μαρδοχαῖος ὁ Ἰουδαῖος, ὅσα ἐποίησαν, τὴν τε στερέωσιν τῆς ἐπιστολῆς τῶν Φρουρῶν. ³⁰ καὶ Μαρδοχαῖος καὶ Ἑσθῆρ ἡ βασίλισσα ἔστησαν ἑαυτοῖς καθ' ἑαυτῶν, καὶ τότε στήσαντες κατὰ τῆς ὑγιείας αὐτῶν καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν. ³¹ καὶ Ἑσθῆρ λόγῳ ἔστησεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἔγραψεν εἰς μνημόσυνον.

Κ Ε Φ. Ι.

Ἐγραψε δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, ² καὶ τὴν ἰσχὴν αὐτοῦ καὶ ἀνδραγαθίαν, πλουτὸν τε καὶ δόξαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ἰδοὺ γέγραπται ἐν βιβλίῳ βασιλέων Περσῶν, καὶ Μήδων, εἰς μνημόσυνον. ³ ὁ δὲ Μαρδοχαῖος διεδέχετο τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην, καὶ μέγας ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ, καὶ δεδοξασμένος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων. καὶ φιλούμενος, διηγεῖτο τὴν ἀγαθὴν παντὶ τῷ ἔθνει αὐτοῦ. καὶ εἶπε Μαρδοχαῖος, παρὰ τοῦ θεοῦ ἐγένετο ταῦτα. ἐμνήσθη γὰρ περὶ τοῦ ἐνυπνίου οὗ εἶδον περὶ τῶν λόγων τούτων. οὐδὲ γὰρ παρῆλθεν ἀπ' αὐτῶν λόγος. ἡ μικρὰ πηγὴ

πηγή ἢ ἐγένετο ποταμός, καὶ ἦν φῶς καὶ ἥλιος καὶ ὕδωρ πολὺ. Ἐσθὴρ ἔστιν ὁ ποταμός, ἦν ἐγάμησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐποίησε βασιλίσσαν. οἱ δὲ δύο δράκοντες, ἐγὼ εἰμι καὶ Ἀμάν. τὰ δὲ ἔθνη τὰ ἐπισυναχθέντα ἀπολέσαι τὸ ὄνομα τῶν Ἰουδαίων. τὸ δὲ ἔθνος τὸ ἐμὸν, οὗτός ἐστιν Ἰσραὴλ, οἱ βοήσαντες πρὸς τὸν θεόν, καὶ σωθέντες. καὶ ἔσωσε κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐρύνατο κύριος ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν κακῶν τούτων. καὶ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ σημεῖα, καὶ τὰ τέρατα τὰ μεγάλα, ἃ οὐ γέγονεν ἐν τοῖς ἔθνεσι. διὰ τοῦτο ἐποίησε κλήρους δύο, ἓνα τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ, καὶ ἓνα πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. καὶ ἦλθον οἱ δύο κλήροι οὗτοι εἰς ὥραν καὶ καιρὸν, καὶ εἰς ἡμέραν κρίσεως,

ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. καὶ ἐμνήσθη ὁ θεὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐδικαίωσε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ ἡμέραι αὐταὶ ἐν μηνὶ Ἀδάρ τῇ τεσσαρεσκαideκάτῃ, καὶ τῇ πεντεκαideκάτῃ τοῦ μηνὸς, μετὰ συναγωγῆς καὶ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, κατὰ γενεὰν εἰς τὸν αἰῶνα ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ. ἐτους τετάρτου βασιλεύοντος Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάτρας εἰσῆνεγκε Λοσιθέος, ὃς ἔφη εἶναι ἱερεὺς καὶ Λευίτης, καὶ Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τὴν προκειμένην ἐπιστολὴν τῶν Φρουραῖ, ἣν ἔφασαν εἶναι καὶ ἡρμηνευκέναι Λυσίμαχον Πτολεμαίου, τὸν ἐν Ἰερουσαλὴμ.

Τέλος τῆς Ἐσθῆρ.

Ι Ω Β.

Κ Ε Φ. Α'.

Ἄνθρωπος τις ἦν ἐν χώρᾳ τῇ Αὐσιτιδι, ᾧ ὄνομα Ἰῶβ. ² καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀληθινός, ἄμεμπτος, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. ² ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ καὶ θυγατέρες τρεῖς. ³ καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι τριςχίλια, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, θήλειαι ὄνοι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα, καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενής τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν. ⁴ συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους ἐποιοῦσαν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν. ⁵ καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰῶβ καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τοπρῶν, καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον ἓνα περὶ ἁμαρτίας περὶ τῶν ψυχῶν αὐτῶν. ἔλεγε γὰρ Ἰῶβ, μή ποτε οἱ υἱοὶ μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐγενόσαν πρὸς θεόν. οὕτως οὖν ἐποίει Ἰῶβ πάσας

τὰς ἡμέρας. ⁶ καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παρατῆναι ἐνώπιον τοῦ κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλθεν μετ' αὐτῶν. ⁷ καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ. πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ διάβολος τῷ κυρίῳ, εἶπε. περιελθὼν τὴν γῆν καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπὸ οὐρανὸν πάρεμι. ⁸ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος. προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ παιδός μου Ἰῶβ; ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς. ἄνθρωπος ἄμεμπτος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; ⁹ ἀπεκρίθη δὲ ὁ διάβολος, καὶ εἶπεν ἐναντίον τοῦ κυρίου. μὴ δωρεὰν Ἰῶβ σέβεται τὸν κύριον; ¹⁰ οὐ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας; καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς; ¹¹ ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἅψαι πάντων ὧν ἔχει. ἢ μην εἰς πρόσωπόν σε εὐλογησεί. ¹² τότε εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ. ἰδοὺ πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρὶ σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ἄψῃ. καὶ

καὶ ἐξῆλθεν ὁ διάβολος παρὰ τοῦ κυρίου. ¹³ καὶ ἦν ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰωβ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ἔπινον οἶνον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ πρεσβυτέρου. ¹⁴ καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς Ἰωβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τὰ ζεύγη τῶν βοῶν ἡροτρία, καὶ αἱ θήλειαι ὄνοι ἐβόσκοντο ἐχόμεναι αὐτῶν. ¹⁵ καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες ἤχμαλῶτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις. σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. ¹⁶ ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος, καὶ εἶπεν πρὸς Ἰωβ. πῦρ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέφαγεν ὁμοίως, σωθεὶς δὲ ἐγὼ μόνος ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. ¹⁷ ἔτι τούτου λαλοῦντος ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος καὶ εἶπε πρὸς Ἰωβ. οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν κεφαλὰς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους, καὶ ἤχμαλῶτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέκτειναν ἐν μαχαίραις, ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. ¹⁸ ἔτι τούτου λαλοῦντος ἄλλος ἄγγελος ἐρχεται λέγων τῷ Ἰωβ. τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθίωντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ¹⁹ ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἐπῆλθεν ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ ἤψατο τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἔπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παιδιά σου, καὶ ἐτελεύτησαν, ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. ²⁰ οὕτως ἀναστὰς Ἰωβ ἐρύηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐκείρατο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς, καὶ πεισὼν χαμαὶ προσεκύνησε, ²¹ καὶ εἶπεν. αὐτὸς γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ. ὁ κύριος ἔδωκεν, ὁ κύριος ἀφείλατο. ὡς τῷ κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο, εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον. ²² ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰωβ ἐναντίον τοῦ κυρίου. καὶ οὐκ ἔδωκεν ἀφροσύνην τῷ θεῷ.

Κ Ε Φ. Β'.

Ἐγένετο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ παραστήναι ἐναντι κυρίου, καὶ ὁ διάβολος ἦλ-

θεν ἐν μέσῳ αὐτῶν παραστήναι ἐναντίον τοῦ κυρίου. ² καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ. πόθεν σὺ ἐρχῃ; τότε εἶπεν ὁ διάβολος ἐνώπιον τοῦ κυρίου. διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, παροίμι. ³ εἶπε δὲ ὁ κύριος πρὸς τὸν διάβολον. προσέσχες οὖν τῷ θεράποντί μου Ἰωβ, ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αὐτὸν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς; ἄνθρωπος ἄκακος, ἀληθινός, ἄμειπτος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἐτι δὲ ἔχεται ἀκακίας. σὺ δὲ εἶπας ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακινήσας ἀπολέσαι. ⁴ ὑπολαβὼν δὲ ὁ διάβολος εἶπε τῷ κυρίῳ. δέρμα ὑπὲρ δερμάτος, ὅσα ὑπάρχει ἄνθρωπον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσις. ⁵ οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χεῖρά σου, ἄψαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ. ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσει. ⁶ εἶπε δὲ ὁ κύριος τῷ διαβόλῳ. ἰδοὺ παραδίδωμί σοι αὐτόν. μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. ⁷ ἐξῆλθε δὲ ὁ διάβολος ἀπὸ τοῦ κυρίου. καὶ ἔπαισεν τὸν Ἰωβ ἔλκει πονήρῳ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. ⁸ καὶ ἔλαβεν ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύη, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας ἕξω τῆς πόλεως. ⁹ χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. μέχρι τίνος καρτερήσεις λέγων; ἰδοὺ ἀναμείνω χρόνον ἐτι μικρόν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου. ἰδοὺ γὰρ ἠφάνισταί σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς. υἱοὶ καὶ θυγατέρες ἐμῆς κοιλίας ὥδινες καὶ πόνοι, οὓς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων. σὺ τε αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωληκῶν κάθησαι διανυκτερεύων ἀδριος, κἀγὼ πλανωμένη καὶ λατρίς τόπον ἐκ τοῦ τοῦ καὶ οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον ποτε δύσεται, ἵνα ἀναπαυσώμαι τῶν μόχθων μου καὶ τῶν ὀδυνῶν αἷ με νῦν συνέχουσιν. ἀλλὰ εἴπὸν τι ἕμαιν εἰς κήριον, καὶ τελεύτα. ¹⁰ ὁ δὲ ἐμβλέψας εἶπεν αὐτῇ. ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ἐλάλησας. εἰ τὰ ἀγαθὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς κυρίου, τὰ κακὰ οὐχ ὑποίσομεν; ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰωβ τοῖς χεῖλεσιν ἐναντίον τοῦ θεοῦ. ¹¹ ἀκούσαντες δὲ οἱ τρεῖς φίλοι

φίλοι αὐτοῦ τὰ κακὰ πάντα τὰ ἐπελθόντα αὐτῷ, παρεγένοντο ἕκαστος ἐκ τῆς ἰδίας χώρας πρὸς αὐτόν. Ἐλιφάξ ὁ Θαυμαίων βασιλεὺς, Βαλδὰδ ὁ Σαυχέων τύραννος, Σωφὰρ Μιναιῶν βασιλεὺς. καὶ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν ὁμοθυμαδόν, τοῦ παρακαλέσαι καὶ ἐπισκεψασθαι αὐτόν. ¹² ἰδόντες δὲ αὐτὸν πόθ' ὤρθην οὐκ ἐπέγνωσαν. καὶ βοήσαντες φωνῇ μεγάλῃ ἔκλαυσαν, ῥήξαντες ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ στολὴν, καὶ καταπασάμενοι γῆν ¹³ παρεκάθισαν αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἑπτὰ νύκτας, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐλάλησεν. ἑώραν γὰρ τὴν πληγὴν δεινὴν οὖσαν καὶ μεγάλην σφόδρα.

Κ Ε Φ. Γ'.

Μετὰ τοῦτο ἤνοιξεν Ἰωβ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ κατηράσατο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, ² λέγων. ³ ἀπόλοιτο ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐγενήθην, καὶ ἡ νύξ ἐκείνη, ἣ ἐῖπαν. ἰδοὺ ἀρσεν. ⁴ ἡ νύξ ἐκείνη εἷς σκότος, καὶ μὴ ἀναζητῆσαι αὐτὴν ὁ κύριος ἄνωθεν, μηδὲ ἔλθοι εἰς αὐτὴν φέγγος. ⁵ ἐκλάβοι δὲ αὐτὴν σκότος καὶ σκιά θανάτου, ἐπέλθοι ἐπ' αὐτὴν γνόφος. καταραθεῖ ἡ ἡμέρα ⁶ καὶ ἡ νύξ ἐκείνη, ἀπενέγκοιτο αὐτὴν σκότος. μὴ εἷς εἰς ἡμέρας ἐνιαυτοῦ, μηδὲ ἀριθμηθεῖ εἰς ἡμέρας μηνῶν. ⁷ ἀλλὰ ἡ νύξ ἐκείνη εἷς ὁδὺν, καὶ μὴ ἔλθοι ἐπ' αὐτὴν εὐφροσύνη, μηδὲ χαρμονή. ⁸ ἀλλὰ καταράσαιοτο αὐτὴν ὁ καταρώμενος τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι, ⁹ σκοταθεῖ τὰ ἄστρα τῆς νυκτὸς ἐκείνης. ὑπομείναι, καὶ εἰς φωτισμὸν μὴ ἔλθοι, καὶ μὴ ἰδοὶ ἑωσφόρον ἀνατέλλοντα. ¹⁰ ὅτι οὐ συνέκλινε πύλας γαστροῦς μητρό μου, ἀπήλλαξε γὰρ ἂν πόνον ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου. ¹¹ διατὶ γὰρ ἐν κοιλίᾳ οὐκ ἐτελεύτησα; ἐκ γαστροῦ δὲ ἐξήλθον, καὶ οὐκ εὐθὺς ἀπώλομην; ¹² ἵνατί δὲ συνήντησάν μοι τὰ γόνата; ἵνατί δὲ μαστοὺς ἐθήλασα; ¹³ νῦν ἂν κοιμηθεὶς ἤσυχασα, ὑπνώσας δὲ ἀνεπαυσάμην ¹⁴ μετὰ βασιλείων βουλευτῶν γῆς, οἱ ἐγαυριῶντο ἐπὶ ξίφεσιν, ¹⁵ ἢ μετὰ ἀρχόντων, ὧν πολλὸς ὁ χρυσός, οἱ ἐπλησαν τοὺς οἴκους αὐτῶν ἀργυρίου, ¹⁶ ἢ ὥσπερ ἔκτρωμα ἐκπο-

ρευόμενον ἐκ μήτρας μητρός, ἢ ὥσπερ νήπιοι οἱ οὐκ εἶδον φῶς. ¹⁷ ἐκεῖ ἀσβεῖς ἐξέκαυσαν θυμὸν ὀργῆς, ἐκεῖ ἀνεπαύσαντο κατὰ κοίπῃ τῷ σώματι. ¹⁸ ὁμοθυμαδὸν δὲ οἱ αἰώνιοι οὐκ ἤκουσαν φωνὴν φορολόγου. ¹⁹ μικρὸς καὶ μέγας ἐκεῖ ἐστί, καὶ θεραπεῖαν δεδοικώς τὸν κύριον αὐτοῦ. ²⁰ ἵνατί γὰρ δέδοται τοῖς ἐν πικρίᾳ φῶς; ζωὴ δὲ ταῖς ἐν ὀδύναις ψυχαῖς, ²¹ οἱ ἱμεῖρονται τοῦ θανάτου καὶ οὐ τυγχάνουσιν ἀνορύσσοντες ὥσπερ θησαυροὺς, ²² περιχαρεῖς δὲ ἐγένοντο ἐὰν κατατύχωσι. ²³ Θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυμα, συνέκλεισε γὰρ ὁ θεὸς κατ' αὐτοῦ. ²⁴ πρὸ γὰρ τῶν σίτων μου στεναγμὸς ἦκει, δακρύων δὲ ἐγὼ συνεχόμενος φόβῳ. ²⁵ φόβος γὰρ ὃν ἐφρόντισα ἤλθε μοι, καὶ ὃν ἐδεδοίκειν, συνήντησέ μοι. ²⁶ οὔτε εἰρήνευσα, οὔτε ἡσύχασα, οὔτε ἀνεπαυσάμην, ἦλθε δὲ μοι ὀργή.

Κ Ε Φ. Δ'.

Υπολαβὼν δὲ Ἐλιφάξ ὁ Θαυμαϊνίτης λέγει. ² μὴ πολλάκις σοι λελάληται ἐν κόπῳ; ἰσχύν δὲ ῥημάτων σου τίς ὑποίσει; ³ εἰ γὰρ σὺ ἐνουθέτησας πολλοὺς, καὶ χεῖρας ἀσθενοῦς παρεκάλεσας, ⁴ ἀσθενούντας τε ἐξανέστησας ῥήμασι, γόνασι τε ἀδυνατοῦσι θάρσος περιέδθηκας. ⁵ νῦν δὲ ἦκει ἐπὶ σὲ πόνος καὶ ἡσπτό σου, σὺ ἐσπούδασας. ⁶ πότερον οὐχ ὁ φόβος σου ἐστὶν ἐν ἀφροσύνῃ, καὶ ἡ ἐλπίς σου καὶ ἡ κακία τῆς ὁδοῦ σου; ⁷ μνήσθητι οὖν, τίς καθαρὸς ὧν ἀπώλετο, ἢ πότε ἀληθινοὶ δολοῦντο ἀπώλοντο; ⁸ καθ' ὃν τρόπον εἶδον τοὺς ἀροτριῶντας τὰ ἄτοπα, οἱ δὲ σπειρόντες αὐτὰ ὀδύνας θειροῦσιν ἑαυτοῖς. ⁹ ἀπὸ προσταγματος κυρίου ἀπολούνται, ἀπὸ δὲ πνεύματος ὀργῆς αὐτοῦ ἀφανισθήσονται. ¹⁰ σθένος λέοντος, φωνὴ δὲ λαίνης, γαυρίαμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη. ¹¹ μυρμηκολέων ὤλετο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν βορὰν, σκύμνοι δὲ λέοντων ἔλιπον ἀλλήλους. ¹² εἰ δέ τι ῥῆμα ἀληθινὸν ἐγενόνη ἐν λόγοις σου, οὐθὲν ἂν σοι τούτων κακὸν ἀπῆντησε. πότερον οὐ δεξιταί μοι τὸ οὐς ἐξαΐσια παρ' αὐτοῦ; ¹³ φόβῳ δὲ καὶ ἥκῳ νυκτερινῇ ἐπιπίπτων φόβος ἐπ' ἀνθρώπους, ¹⁴ αἰ-

¹⁴ φρίκη μοι συνήντησε καὶ τρόμος, καὶ μεγάλως μου τὰ ὀστέα διεείσατε, ¹⁵ καὶ πνεῦμα ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπῆλθεν, ἐφρίξαν δέ μου τρίχες καὶ σάρκες. ¹⁶ ἀνέστην καὶ οὐκ ἐπέγνων, εἶδον καὶ οὐκ ἦν μορφή πρὸ ὀφθαλμῶν μου, ἀλλ' ἡ αὐραν καὶ φωνὴν ἤκουον. ¹⁷ τί γάρ; μὴ καθαρὸς ἐστὶ βροτὸς ἐναντίον τοῦ κυρίου; ἢ ἀπὸ τῶν ἐργῶν αὐτοῦ ἄμεμπτος ἀνὴρ; ¹⁸ εἰ κατὰ παίδων αὐτοῦ οὐ πιστεύει, κατὰ δὲ ἀγγέλων αὐτοῦ σχολίον τι ἐπενόησε. ¹⁹ τοὺς δὲ κατοικοῦντας οἰκίας πληίνας, ἐξ ὧν καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πηλοῦ ἔσμεν, ἔπαισεν αὐτοὺς σῆτος τροπον, ²⁰ καὶ ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ἑσπέρας οὐκ ἔτι εἶσι, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς αὐτοῖς βοηθεῖν ἀπώλονται. ²¹ ἐνεφύση γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐξηράνθησαν, ἀπώλονται παρὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοὺς σοφίαν.

Κ Ε Φ. Ε'.

Επικάλεσαι δὲ εἴ τις σοι ὑπακούσεται, ἢ εἴτινα ἀγγέλων ἀγίων ὄψῃ. ² καὶ γὰρ ἄφρονα ἀναιρεῖ ὀργή, πεπλανημένον δὲ θανατοῖ ζήλος. ³ ἐγὼ δὲ ἔωρακα ἄφρονας ῥίξαν βάλλοντας, ἀλλ' εὐθέως ἐβρώθη αὐτῶν ἡ διαίτα. ⁴ πόθρῳ γένοιτο οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ σωτηρίας, κολαβρισθείσιν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσόνων, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἔξαιρουμένος. ⁵ ἅ γὰρ ἐκείνοι συνήγαγον, δίκαιοι ἔδονται, αὐτοὶ δὲ ἐκ κακῶν οὐκ ἐξαίρετοι ἔσονται. ἐκσιφωνισθεὶς αὐτῶν ἡ ἰσχύς. ⁶ οὐ γὰρ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς γῆς κόπος, οὐδὲ ἐξ ὁρέων ἀναβλαστήσῃ πόνος. ⁷ ἀλλὰ ἄνθρωπος γεννᾷται κόπων, νεοσοὶ δὲ γυπὸς τὰ ὑψηλά πέτονται. ⁸ οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἐγὼ δεηθήσομαι κυρίου, κύριον δὲ τὸν πάντων δεσπότην ἐπικαλέσομαι, ⁹ τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαίσιμα, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. ¹⁰ τὸν διδόντα ὑετὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀποστελλοντα ὕδωρ ἐπὶ τὴν ὑπὸ οὐρανόν. ¹¹ τὸν ποιοῦντα ταπεινοὺς εἰς ὕψος, καὶ ἀπολωλότας ἐξεγείροντα. ¹² διαλλάσσοντα βουλὰς πανούργων, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἀληθείς. ¹³ ὁ καταλαμβάνων σοφοὺς ἐν τῇ φρονήσει, βουλὴν δὲ πολυπλό-

κων ἐξέστησεν. ¹⁴ ἡμέρας συναντήσεται αὐτοῖς σκότος, τὸ δὲ μεσημβρινὸν ψηλαφήσασιν ἰσα νυκτί. ¹⁵ ἀπολιντο δὲ ἐν πολέμῳ, ἀδύνατος δὲ ἐξελθοὶ ἐκ χειρὸς δυνάστου. ¹⁶ εἴη δὲ ἀδυνάτω ἐλπίς, ἀδίκου δὲ στόμα ἐμραχθεῖη. ¹⁷ μακάριος δὲ ἄνθρωπος ὃν ἤλεγξεν ὁ κύριος, νουθέτημα δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου. ¹⁸ αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ, καὶ πάλιν ἀποκαθίστησιν. ἐπαισε, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἴασαντο. ¹⁹ ἐξάκις ἐξ ἀναγκῶν σε ἐξελεῖται, ἐν δὲ τῷ ἐβδόμῳ οὐ μὴ ἄψηταί σου κακόν. ²⁰ ἐν λιμῷ ῥύσεται σε ἐκ θανάτου, ἐν πολέμῳ δὲ ἐκ χειρὸς σιδήρου λύσει σε. ²¹ ἀπὸ μάστιγος γλωσσης σε κρύψει, καὶ οὐ μὴ φοβηθῇς ἀπὸ κακῶν ἐρχομένων. ²² ἀδίκων καὶ ἀνόμων καταγελάσῃ. ἀπὸ δὲ θηρίων ἀγρίων οὐ μὴ φοβηθῇς. ²³ Θῆρες γὰρ ἄγριοι εἰρηνεύσουσί σοι. ²⁴ εἰτα γνώσῃ ὅτι εἰρηνεύσει σου ὁ οἶκος. ἡ δὲ διαίτα τῆς σκηνῆς σου οὐ μὴ ἁμάρτη. ²⁵ γνώσῃ δὲ ὅτι πολὺ τὸ σπέρμα σου, τὰ δὲ τέκνα σου ἔσται ὥσπερ τὸ παμβότανον τοῦ ἀγροῦ. ²⁶ ἐλεύσῃ δὲ ἐν τάφῳ ὥσπερ σῖτος ὥριμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος, ἡ ὥσπερ θυμωνία ἁλωνος καθ' ὥραν συγκομιθεῖσα. ²⁷ ἰδοὺ ταῦτα οὕτως ἐξιχνίασαμεν. ταῦτά ἐστιν ἃ ἀκηκόαμεν. σὺ δὲ γνώθι σεαυτῷ, εἴ τι ἐπραξας.

Κ Ε Φ. ς'.

Υπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ² εἰ γὰρ τις ἰατῶν στήσαι μου τὴν ὀργήν, τὰς δὲ ὀδύνας μου ἄραι ἐν ζυγῷ ὁμοθυμαδόν. ³ καὶ δὴ ἄμμου παραλίας βαρυτέρα ἔσται. ἀλλ' ὥς ἔοικε τὰ ῥήματα μου ἐπὶ φαύλῃ. ⁴ βέλη γὰρ κυρίου ἐν τῷ σώματί μου ἐστίν, ὧν ὁ θυμὸς αὐτῶν ἐκπίνει μου τὸ αἷμα, ὅταν ἄρξωμαι λαλεῖν, κεντούσέ με. ⁵ τί γάρ; μὴ διακενῆς κεκράζεται ὄνος ἄγριος, ἀλλ' ἢ τὰ σῖτα ζητῶν; εἰ δὲ καὶ ῥῆξι φωνὴν βοῦς ἐπὶ φάτνης ἔχων τα βρώματα; ⁶ εἰ βρωθήσεται ἄρτος ἀνευ ἁλός; εἰ δὲ καὶ ἔστι γέφυρα ἐν ῥήμασι κενοῖς; ⁷ οὐ δύναται γὰρ παύσασθαι μου ἡ ὀργή. βρόμον γὰρ ὀρώ τὰ σῖτα μου ὡς περ ὁρμὴν λέοντος. ⁸ εἰ γὰρ δώῃ καὶ ἔλθοι μου ἡ αἰτήσις, καὶ τὴν ἐλπίδα μου

μου δώῃ ὁ κύριος. ⁹ ἄρξάμενος ὁ κύριος τρωσάτω με, εἰς τέλος δὲ μή με ἀνέλκτω. ¹⁰ εἷη δέ μου πόλις ταφος, ἐφ' ἧς ἐπὶ τειχέων ἡλλόμην, ἐπ' αὐτῆς οὐ φείσομαι. οὐ γὰρ ἐψευσάμην ῥήματα ἁγία Θεοῦ μου. ¹¹ τίς γὰρ μου ἡ ἰσχὺς, ὅτι ὑπομένω; ἢ τίς μου ὁ χρόνος, ὅτι ἀνέχεται μου ἡ ψυχὴ; ¹² μή ἰσχὺς λίθων ἡ ἰσχὺς μου; ἢ αἱ σάρκες μου εἰσὶ γάλλεαι, ¹³ ἢ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ἐπιποιόθην; βοήθεια δὲ ἀπ' ἐμοῦ ἄπειπτιν, ¹⁴ ἀπειπάτό με ἔλεος, ἐπισκοπὴ δὲ κυρίου ὑπερεἶδέν με. ¹⁵ οὐ προσεδόν με οἱ ἐγγύτατοί μου, ὥσπερ χιμαῖράρους ἐκλείπων, ἢ ὥσπερ κύμα παρηλθόν με. ¹⁶ οὐτινὲς με διευλαβούνη, νῦν ἐπιτεπνυκάσι μοι ὥσπερ χιῶν ἢ κρύσταλλος πεπηγώς. ¹⁷ καθὼς τακτίσα θέρμης γενομένης, οὐκ ἐπεγνώσθη ὅπερ ἦν, ¹⁸ οὕτω καὶ γὰρ κατελείφθην ὑπὸ πάντων, ἀπωλόμην δὲ καὶ ἐξοικος ἐγενόμην. ¹⁹ ἴδετε ὁδοὺς Θαιμανῶν, ἀτραποὺς Σαβῶν οἱ διορκῶν, ²⁰ καὶ αἰσχύνην ὀφειλίσουσιν, οἱ ἐπὶ πόλει καὶ χρήμασι πεποιθότες. ²¹ ἀτὰρ δὲ καὶ ὑμεῖς ἐπέβητέ μοι ἀνελημόνας, ὥστε ἰδόντες τὸ ἐμὸν τραῦμα φοβήθητε. ²² τί γὰρ; μήτι ὑμᾶς ἤτησα, ἢ τῆς παρ' ὑμῶν ἰσχύος ἐπιδέομαι, ²³ ὥστε σῶσαί με ἐξ ἐχθρῶν, ἢ ἐκ χειρὸς δυναστῶν ῥύσασθαι με; ²⁴ διδάξατέ με, ἐγὼ δὲ καμφεύσω, εἴ τι πεπλάνημαι, φράσατέ μοι. ²⁵ ἀλλ' ὥς ἔοικε φαῦλα ἀληθινοῦ ῥήματα, οὐ γὰρ παρ' ὑμῶν ἰσχυρὸν αἰτούμαι, ²⁶ οὐδὲ ἐλεγχος ὑμῶν ῥήμασί με παύσει, οὐδὲ γὰρ ὑμῶν φθέγμα ῥήματος ἀνέξομαι. ²⁷ πλην ὅτι ἐπ' ὀρφανῷ ἐπιπίπτετε, ἐνάλλεσθε δὲ ἐπὶ φίλῳ ὑμῶν. ²⁸ νυνὶ δὲ εἰςβλέψας εἰς πρόσωπα ὑμῶν οὐ πνεύσομαι. ²⁹ καθίσατε δὴ καὶ μὴ εἷη ἄδικον, καὶ πάλιν τῷ δικαίῳ συνέχεσθε. ³⁰ οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν γλώσσει μου ἄδικον, ἢ ὁ λάρυγξ μου οὐχὶ σύνεσιν μελετᾷ.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Πότερον οὐχὶ περατήριόν ἐστιν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ὥσπερ μισθίου ἀνθημερινοῦ ἡ ζωὴ αὐτοῦ; ² ἢ ὥσπερ θεράπων δεδοικώς τὸν κύριον αὐτοῦ, καὶ τετευχώς σκιάς; ἢ

ὥσπερ μισθωτὸς ἀγαμέων τὸν μισθὸν αὐτοῦ; ³ οὕτως καὶ γὰρ ὑπέμεινα μῆνας κενούς, νῦν τε δὲ ὀδυνῶν δεδομένοι μοι εἰσίν. ⁴ ἐὰν κοιμηθῶ, λέγω, πότε ἡμέρα; ὥς δ' ἂν ἀναστῶ, πάλιν, πότε ἐσπέρα; πλήρης δὲ γίνομαι ὀδυνῶν ἀπὸ ἐσπέρας ἕως πρωῒ. ⁵ φύρεται δὲ μου τὸ σῶμα ἐν σαπρίᾳ σκολήκων, τήκω δὲ βώλακας γῆς ἀπὸ ἰχώρος ξύων. ⁶ ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος λαλίας, ἀπόλωλε δὲ ἐν κενῇ ἐλπίδι. ⁷ μνησθῆτι οὖν ὅτι πνεῦμά μου ἡ ζωὴ, καὶ οὐκ ἔτι ἐπανελεύσεται ὀφθαλμός μου ἰδεῖν ἀγαθόν. ⁸ οὐ περιβλέπεται με ὀφθαλμός ὀργῶντός με, οἱ ὀφθαλμοὶ σου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔτι εἰμί. ⁹ ὥσπερ νέφος ἀποκαθαρθέν ἀπ' οὐρανοῦ. ἐὰν γὰρ ἀνθρωπος; καταβῇ εἰς ἄδην, οὐκ ἔτι μὴ ἀναβῇ, ¹⁰ οὐδ' οὐ μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, οὐδ' οὐ μὴ ἐπιγνῶ αὐτὸν ἔτι ὁ τόπος αὐτοῦ. ¹¹ ἀτὰρ οὖν οὐδὲ ἐγὼ φείσομαι τῷ στόματί μου, λαλήσω ἐν ἀνάγκῃ, ὧν, ἀνοίξω πικρίαν ὑψυχῆς μου συνεχέμενος. ¹² πότερον θάλασσά εἰμι ἢ θράκων, ὅτι κατέταξας ἐπ' ἐμὲ φυλακὴν; ¹³ εἶπα ὅτι παρακαλέσει με ἡ κλίνη μου, ἀνοίσω δὲ πρὸς ἐμαυτὸν ἰδίᾳ λόγον τῇ κοίτῃ μου. ¹⁴ ἐκφοβείς με ἐνυπνίους, καὶ ἐν ὁράμασί με καταπλήσσεις. ¹⁵ ἀπαλλάξεις ἀπὸ πνεύματός μου τὴν ψυχὴν μου, ἀπὸ δὲ θανάτου τὰ ὀστέα μου. ¹⁶ οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ζήσομαι, ἵνα μακροθυμήσω. ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ, κενὸς γάρ μου ὁ βίος. ¹⁷ τί γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτόν; ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτόν; ¹⁸ ἢ ἐπισκοπὴν αὐτοῦ ποιήσῃ ἕως τὸ πρωῒ; καὶ εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς; ¹⁹ ἕως τίνοος οὐκ ἔαξ με, οὐδὲ προΐη με, ἕως ἂν καταπίω τὸν πτύελόν μου; ²⁰ εἰ ἐγὼ ἤμαρτον, τί δυνήσομαι πρᾶξαι, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων; διατί ἐθου με κατέντευκτῃ σου, εἰμί δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον; ²¹ διατί οὐκ ἐποίησω τῆς ἀνομίας μου λήθην, καὶ καθαρισμόν τῆς ἁμαρτίας μου; νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι, ὀρθρῶν δὲ, οὐκ ἔτι εἰμί.

Κεφ.

Κ Ε Φ. Η'.

Υπολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυρίτης λέγει. ²μέχρι τίνος λαλήσεις ταῦτα, πνεῦμα πολυρῥῆμον τοῦ στόματός σου; ³μὴ ὁ κυρίος ἀδικῇσιν κρίνων; ἢ ὁ τὰ πάντα ποιήσας ταραῖσι τὸ δίκαιον; ⁴εἰ οἱ υἱοὶ σου ἡμαρτον ἐναντίον αὐτοῦ, ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀνομίας αὐτῶν. ⁵σὺ δὲ ὀρθρίεις πρὸς κυρίον παντοκράτορα δέομενος. ⁶εἰ καθαρὸς εἶ καὶ ἀληθινὸς, δέησες ἐπακούσεται σου, ἀποκαταστήσει δέ σοι δίκαιαν δικαιοσύνην. ⁷ἔσται οὖν τὰ μὲν πρώτᾳ σου ὀλίγα, τὰ δὲ ἔσχατά σου ἀμύθητα. ⁸ἐπερώτησον γὰρ γενεὰν πρώτην, ἐξιχνιάσον δὲ κατὰ γένος πατέρων. ⁹χθιζοὶ γὰρ ἔσμεν, καὶ οὐκ οὔδαμεν. σκιά γὰρ ἔστιν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ βίος. ¹⁰ἢ οὐχ οὗτοί σε διδάξουσιν, καὶ ἀναγγελοῦσι, καὶ ἐκ καρδίας ἐξάξουσιν ῥήματα; ¹¹μὴ θάλλει πάπυρος ἀνευ ὕδατος, ἢ ὑψωθῇσεται βούτομον ἀνευ πότου; ¹²εἰτι ὃν ἐπὶ ῥίζης, καὶ οὐ μὴ θερισθῇ; πρὸ τοῦ πτεῖν πᾶσα βοτάνη οὐκ ἑξοραίνεται; ¹³οὕτως τοίνυν ἔσται τὰ ἔσχατα πάντων τῶν ἐπιλανθανομένων τοῦ κυρίου. ἑλπίς γὰρ ἀσεβοῦς ἀπολείται. ¹⁴ἀοίκητος γὰρ αὐτοῦ ἔσται ὁ οἶκος. ἄραγνῃ δὲ αὐτοῦ ἀποβήσεται ἡ σκηνή. ¹⁵ἐὰν ὑπερίσῃ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, οὐ μὴ σῇ. ἐπιλαβόμενον δὲ αὐτοῦ, οὐ μὴ ὑπομείνῃ, ¹⁶ὑγρὸς γὰρ ἔστιν ὑπὸ ἡλίου. καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται. ¹⁷ἐπὶ συναγωγὴν λίθων κοιμᾶται. ἐν δὲ μέσῳ χαλίκων ζῆσεται. ¹⁸ἐὰν καταπίῃ, ὁ τόπος ψεύσεται αὐτόν. οὐκ ἐώρακας τοιαῦτα, ¹⁹ὅτι καταστροφὴ ἀσεβοῦς τοιαυτή, ἐκ δὲ γῆς ἄλλον ἀναβλάσθησιν. ²⁰ὁ γὰρ κυρίος οὐ μὴ ἀποποιήσῃται τὸν ἄκακον. πᾶν δὲ δῶρον ἀσεβοῦς οὐ δέξεται. ²¹ἀληθινῶν δὲ στόμα ἐμπλήσει γέλωτος, τὰ δὲ χεῖλη αὐτῶν ἐξομολογήσεως. ²²οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐνδύσονται αἰσχύνῃν, δίαίτα δὲ ἀσεβοῦς οὐκ ἔσται.

Κ Ε Φ. Θ'.

Υπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ²ἐπ' ἀληθείας οἶδα, ὅτι οὕτως ἐστί. πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς παρὰ κύριον; ³ἐὰν γὰρ βούληται κριθῆναι αὐτῷ, οὐ μὴ

ὑπακούσῃ αὐτῷ, ἵνα μὴ ἀντίπῃ πρὸς ἓνα λόγον αὐτοῦ ἐκ χιλίων. ⁴σοφὸς γὰρ ἔστι διανοία, κραταῖός τε καὶ μέγας. τίς σκληρὸς γενόμενος ἐναντίον αὐτοῦ ὑπέμεινεν; ⁵ὁ παλαιῶν ὄρη καὶ οὐκ οὔδασι, ὁ καταστρέφων αὐτὰ ὀργῇ. ⁶ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στύλοι αὐτῆς σαλεύονται. ⁷ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ καὶ οὐκ ἀντέλλει, κατὰ δὲ ἄστρων κατασφραγίζει. ⁸ὁ τανύσας τὸν οὐρανὸν ἑξ ἑνὸς, καὶ περιπατῶν ὡς ἐπ' ἐδάφους ἐπὶ θαλάσσης. ⁹ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ Ἑσπερον καὶ Ἀρκτοῦρον, καὶ ταμεῖα Νότου. ¹⁰ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξέχνιστα, ἐνδοῦξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. ¹¹ἐὰν ὑπερβῇ με, οὐ μὴ ἴδω. ἐὰν παρέλθῃ με, οὐδ' ὡς ἐργῶν. ¹²ἐὰν ἀπαλλάξῃ, τίς ἀποστρέψει, ἢ τίς ἐρεῖ αὐτῷ τί ἐποίησας; ¹³αὐτὸς γὰρ ἀπέστραπται ὀργὴν, ὑπ' αὐτοῦ ἐκαμσθησαν κῆτη τὰ ὑπ' οὐρανόν. ¹⁴ἐὰν δὲ μου ὑπακούσεται, ἡ διακρίνει τὰ ῥήματά μου. ¹⁵ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, οὐκ ἐξακούσεται μου, τοῦ κρίματος αὐτοῦ δεηθήσομαι. ¹⁶ἐὰν τε καλέσω καὶ μὴ ὑπακούσῃ, οὐ πιστεύω ὅτι ἐξακίκοέν μου τῆς φωνῆς. ¹⁷μὴ γνόφω με ἐκτρίψῃ; πολλὰ δὲ μου τα συντριμμὰτα πεποίηκε διακνή. ¹⁸οὐκ ἔξ γὰρ με ἀναπνεῦσαι, ἐνέπλησε δὲ με πικρίας, ¹⁹ὅτι μὲν γὰρ ἰσχύει κράτει. τίς οὖν κρίματι αὐτοῦ ἀντιστήσεται; ²⁰ἐὰν γὰρ ὦ δίκαιος, τὸ στόμα μου ἀσέβησει. ἐὰν τε ὦ ἄμειπτος, σκολιὸς ἀποβήσομαι. ²¹εἴτε γὰρ ἠσέβησα, οὐκ οἶδα τῇ ψυχῇ, πλὴν ἀφαιρεῖται μου ἡ ζωή. ²²διὸ εἶπον, μέγαν καὶ δυνατὴν ἀπολλύει ὀργή, ²³ὅτι φαῦλοι ἐν θανάτῳ ἐξαισίων, ἀλλὰ δίκαιοι καταγελῶνται. ²⁴παραδεδόνται γὰρ εἰς χεῖρας ἀσεβοῦς, πρόσωπα κριτῶν αὐτῆς συγκαλύπτει. εἰ δὲ μὴ αὐτός ἐστι, τίς ἐστιν; ²⁵ὁ δὲ βίος μου ἐστὶν ἐλαφρότερος ὁρομέως. ἀπέδρασαν, καὶ οὐκ εἶδοσαν. ²⁶ἢ καὶ ἐστὶ ναυὴν ἵκνους ὁδοῦ, ἢ αἰετοῦ πετομένου ζυτῶντος βορᾶν. ²⁷ἐὰν τε γὰρ εἶπω, ἐπιλήσομαι λαλῶν, συγκύψας τῷ προσώπῳ στενάξω. ²⁸οἴομαι πᾶσι τοῖς μέλεσιν, οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἀθῶνός με ἐάσεις. ²⁹ἐπειδὴ

²⁹ ἐπειδὴ δέ εἰμι ἀσέβης, διὰ τί οὐκ ἀπέθανον; ³⁰ ἔάν γάρ ἀπολούσωμαι χιόνι, καὶ ἀποκαθαρώμαι χερσὶ καθα-
ραῖς, ³¹ ἱκανῶς ἐν ῥύπῳ με ἔβαψας, ἐβδελύξατο δέ με ἡ στολή. ³² οὐ γὰρ εἰ ἄνθρωπος κατ' ἐμέ, ὥ ἀντικρινουῖ-
μαι, ἵνα ἔλθωμεν ὁμοθυμαδὸν εἰς κρί-
σιν. ³³ εἶθε ἦν ὁ μεσίτης ἡμῶν, καὶ
ἐλέγχων, καὶ διακούων ἀναμέσον ἀμ-
φοτέρων. ³⁴ ἀπαλλαξάτω ἀπ' ἐμοῦ
τὴν ῥάβδον, ὃ δὲ φόβος αὐτοῦ μὴ με
στροβείτω, ³⁵ καὶ οὐ μὴ φοβηθῶ, ἀλλὰ
λαλήσω. οὐ γὰρ οὕτω συνεπίσταμαι.

Κ Ε Φ. Ι'.

Κάμωνν τῇ ψυχῇ μου, στένων ἐπα-
φῆσω ἐπ' αὐτὸν τὰ ῥήματά μου. λα-
λήσω πικρὰ ψυχῆς μου συνεγόμενος,
² καὶ ἔρω πρὸς κύριον. μὴ με ἀσβεῖν
διδασκε. καὶ διατί με οὕτως ἐκρίνας;
³ ἡ καλὸν σοι ἔάν ἀδικήσω; ὅτι ἀπείπω
ἔργα χειρῶν σου, βουλὴ δὲ ἀσεβῶν
προσέσχες. ⁴ ἡ ὥσπερ βροτὸς ὄρα,
καθαρὰς; ἡ καθὼς ὄρα ἄνθρωπος,
βλέψῃ; ⁵ ἡ ὁ βίος σου ἀνθρώπινος
ἐστίν, ἡ τὰ ἔτη σου ἀνδρός; ⁶ ὅτι ἀνε-
ζητήσας τὴν ἀνομίαν μου, καὶ τὰς
ἀμαρτίας μου ἐξηγίνας; ⁷ οἶδας γὰρ
ὅτι οὐκ ἡσέβησα. ἀλλὰ τίς ἐστίν ὁ ἐκ
τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος; ⁸ αἱ χεῖ-
ρες σου ἐπλάσαν με καὶ ἐποίησαν με,
μετὰ ταῦτα μεταβαλὼν με ἐπαισας.
⁹ μνήσθητι, ὅτι πηλὸν με ἔπλασας, εἰς
δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις. ¹⁰ ἡ οὐχ
ὥσπερ γάλα με ἡμέλξας, ἐτύρωσας δέ
με ἴσα τυρῶ; ¹¹ δέρμα δὲ καὶ κρέας με
ἐνέδυσας, ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις με
ἐνείρας. ¹² ζῶνν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ'
ἐμοί, ἡ δὲ ἐπισκοπὴ σου ἐφύλαξέ μου
τὸ πνεῦμα. ¹³ ταῦτα ἔχων ἐν σεαυτῷ
οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι. ἀδυνατεῖ δέ
σοι οὐθέν. ¹⁴ ἔάν τε γὰρ ἀμάρτω, φυ-
λάτσεις με, ἀπὸ δὲ ἀνομίας οὐκ ἀθῶον
με πεποίηκας. ¹⁵ ἔάν τε γὰρ ἀσεβῶ, οἴμοι.
ἔάν δὲ ὦ δίκαιος, οὐ δύναμαι
ἀνακύβειν, πλήρης γὰρ ἀτιμίας εἰμί.
¹⁶ ἀγρεύομαι γὰρ ὥσπερ λέων εἰς σφα-
γὴν. πάλιν γὰρ μεταβαλὼν δεινῶς με
ὀλέκεις, ¹⁷ ἐπανακαίνιζων ἐπ' ἐμέ τὴν
ἐτασίν μου. ὁργὴ δὲ μεγάλη μοι ἐχρή-
σω, ἐπήγαγες δὲ ἐπ' ἐμέ πειρατήρια.
¹⁸ ἵνατί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξηγάγες, καὶ

οὐκ ἀπέθανον, ὁφθαλμός δέ με οὐκ
εἶδε, ¹⁹ καὶ ὥσπερ οὐκ ὦν ἐγενόμενν;
διατί γὰρ ἐκ γαστροῦ εἰς μνήμα οὐκ
ἀπηλλάγην; ²⁰ ἡ οὐκ ὀλίγος ἐστίν ὁ
βίος τοῦ χρόνου μου; ἔασόν με ἀνα-
παύσασθαι μικρόν, ²¹ πρὸ τοῦ με πο-
ρευθῆναι ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω, εἰς
γῆν σκοτεινὴν καὶ γνοφερὰν, εἰς γῆν
σκότους αἰωνίου, οὐ οὐκ ἐστὶ φέγγος,
οὐδὲ ὄρῃν ζῶνν βροτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Υπολαβὼν δὲ Σωφάρ ὁ Μιναῖος
λέγει. ² ὃ τὰ πολλὰ λέγων καὶ ἀντα-
κούσεται. ἡ καὶ ὁ εὐλαλὸς οἰεταὶ εἶναι
δίκαιος; ³ εὐλογημένος γεννητὸς γυναι-
κὸς ὀλιγόβιος. μὴ πολὺς ἐν ῥήμασι γί-
νου, οὐ γὰρ ἐστίν ὁ ἀντικρινόμενός σοι.
⁴ μὴ γὰρ λέγε ὅτι καθαρὸς εἰμι τοῖς
ἔργοις καὶ ἄμεμπτος ἐναντίον αὐτοῦ.
⁵ ἀλλὰ πῶς ἂν ὁ κύριος λαλήσῃ πρὸς
σέ, καὶ ἀνοίξῃ χεῖλῃ αὐτοῦ μετὰ σοῦ;
⁶ εἶτα ἀναγγελεῖ σοι δύναμιν σοφίας,
ὅτι διπλοῦς ἐσται τῶν κατὰ σέ, καὶ
τότε γνώσῃ, ὅτι ἄξιά σοι ἀπέβη ἀπὸ
κυρίου ὦν ἡμάρτηκας. ⁷ ἡ ἔκρους κυρίου
εὐρήσεις, ἡ εἰς τὰ ἐσχάτα ἀφίκου ἃ
ἐποίησεν ὁ παντοκράτωρ; ⁸ ὑψηλὸς
ὁ οὐρανὸς, καὶ τί ποιήσεις; βαθύ-
τερα δὲ τῶν ἐν ἄδου, τί οἶδας; ⁹ ἡ μα-
κρότερα μέτρου γῆς, ἡ ὑρὸς θαλάσ-
σης; ¹⁰ ἔάν δὲ καταστρέψῃ τὰ πάντα,
τίς ἔρει αὐτῷ, τί ἐποίησας; ¹¹ αὐτὸς
γὰρ οἶδεν ἔργα ἀνόμου, ἰδὼν δὲ ἀτοπα
οὐ παρόψεται. ¹² ἄνθρωπος δὲ ἄλλως
νήχεται λόγοις. βροτὸς δὲ γεννητὸς
γυναικὸς, ἴσα ὄνω ἐρημίτη. ¹³ εἰ γὰρ
σὺ καθαρὰν ἔθου τὴν καρδίαν σου,
ὑπτιάξεις δὲ χεῖρας πρὸς αὐτόν. ¹⁴ εἰ
ἀνομὸν τί ἐστίν ἐν χερσί σου, πόρῳ
ποιήσον αὐτὸ ἀπὸ σοῦ, ἀδικία δὲ ἐν
διαίτη σου μὴ αὐλισθῇτω. ¹⁵ οὕτως
γὰρ ἀναλάβει σου τὸ πρόσωπον, ὥς-
περ ὕδωρ καθαρὸν. ἐκδύσῃ δὲ ῥυτίον,
καὶ οὐ μὴ φοβηθήσῃ. ¹⁶ καὶ τὸν κόπον
ἐπιλήσῃ, ὥσπερ κύμα παρελθόν, καὶ
οὐ πτοηθήσῃ. ¹⁷ ἡ δὲ εὐχὴ σου ὥσπερ
ἔως φόρος, ἐκ δὲ μεσημβρίας ἀνατελεῖ
σοι ζῶν. ¹⁸ πεποιοῦσθε τε ἔσθ, ὅτι ἐστί
σοι ἐλπίς, ἐκ δὲ μερίμνης καὶ φροντί-
δος ἀναφανέσθαι σοι εἰρήνη. ¹⁹ ἡ σιγα-
λαὶ γὰρ, καὶ οὐκ ἐστὶ ὁ πολεμῶν σε.
μετα-

μεταβαλόμενοι δὲ πολλοὶ σου δεηθή-
σονται. ²⁰ σωτηρία δὲ αὐτοὺς ἀπολεί-
ψει. ἡ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν ἀπώλεια,
ὀφθαλμοὶ δὲ ἀσεβῶν τακῆσονται.

Κ Ε Φ. Ι Β'.

Υπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ² ἔϊτα ὑμεῖς
ἐστὲ ἄνθρωποι, ἡ μεθ' ὑμῶν τελευτή-
σει σοφία; ³ κἄμοι μὲν καρδία κατ'
ὑμᾶς ἐστίν, ⁴ δίκαιος γὰρ ἄνηρ καὶ
ἀμειπτος ἐγεννήθη εἰς χλεύασμα. ⁵ εἰς
χρόνον γὰρ τακτὸν ἡτοίμαστο πεσεῖν
ὑπὸ ἄλλων, ⁶ οἴκους τε αὐτοῦ ἐκπορ-
θεῖσθαι ὑπὸ ἀνόμων. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ
μηδεὶς πεποιθὲς πονηρὸς ὢν ἀθῶος
ἐσεσθαι, ὅσοι παροργίζουσιν τὸν κύ-
ριον, ὡς οὐχὶ καὶ ἐταῖοι αὐτῶν ἐσται.
⁷ ἀλλὰ δὲ ἐρώτησον τετραποδὰ ἐάν σοι
εἴπωσι, πετεινὰ δὲ οὐρανοῦ ἐάν σοι
ἀπαγγείλωσιν. ⁸ ἐκδιηγῆσαι γῆ, ἐάν
σοι φράσῃ, καὶ ἐξηγήσονται σοι οἱ
ἰχθύες τῆς θαλάσσης. ⁹ τίς οὖν οὐκ
ἔγνω ἐν πᾶσι τούτοις, ὅτι χεὶρ κυρίου
ἐποίησε ταῦτα; ¹⁰ εἰ μὴ ἐν χειρὶ αὐτοῦ
ψυχὴ πάντων ζώντων, καὶ πνεῦμα
παντὸς ἀνθρώπου. ¹¹ οὐς μὲν γὰρ ῥή-
ματα διακρίνει, λαροῦξ δὲ σῖτα γεύε-
ται. ¹² ἐν πολλῷ χρόνῳ σοφία, ἐν δὲ
πολλῷ βίῳ ἐπιστήμη. ¹³ παρ' αὐτῷ
σοφία καὶ δύναμις, αὐτῷ βουλή καὶ
πύξις. ¹⁴ ἐάν καταβάλλῃ, τίς οἰκοδο-
μήσει; ἐάν κλείσῃ κατ' ἀνθρώπων, τίς
ἀνοίξει; ¹⁵ ἐάν κωλύσῃ τὸ ὕδωρ, ξη-
ρανεῖ τὴν γῆν. ἐάν δὲ ἐπαφῇ, ἀπώλε-
σεν αὐτὴν καταστρέψας. ¹⁶ παρ' αὐτῷ
κράτος καὶ ἰσχύς, αὐτῷ ἐπιστήμη καὶ
σύνεισις. ¹⁷ διάγων βουλευτὰς αἰχμα-
λώτους, κριτὰς δὲ γῆς ἐξέστησε. ¹⁸ καθ-
ίζαντων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνους, καὶ
περιέδρασε ζῶντῃ ὀσφύας αὐτῶν. ¹⁹ ἐξα-
ποστέλλων ἱερεῖς αἰχμαλώτους, δυνά-
στας δὲ γῆς κατέστρεψε. ²⁰ διαλλάσ-
σων χεὶρ πιστῶν, σύνεσιν δὲ πρεσβυ-
τέρων ἔγνω. ²¹ ἐκχέων ἀτιμίαν ἐπ'
ἀρχόντας, ταπεινοὺς δὲ ἵασατο. ²² ἀνα-
καλύπτων βαθέα ἐκ σκότους, ἐξήγαγε
δὲ εἰς φῶς σκιὰν θανάτου. ²³ πλα-
τῶν ἔθνη καὶ ἀπολλύων αὐτὰ, κατα-
στρωννύων ἔθνη καὶ καθοδηγῶν αὐ-
τά. ²⁴ διαλλάσσει καρδίας ἀρχόντων
γῆς. ἐπλάνησε δὲ αὐτοὺς ἐν ὁδῷ ἣ
οὐκ ᾔδεισαν. ²⁵ ψηλαφησάσαν σκότος

καὶ μὴ φῶς, πλανηθείσαν δὲ ὥσπερ
ὁ μεθύων.

Κ Ε Φ. Ι Γ'.

Ἰδοὺ ταῦτα ἐώρακέ μου ὁ ὀφθαλ-
μὸς, καὶ ἀκήκοέ μου τὸ οὖς. ² καὶ οἶδα
ὅσα καὶ ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ οὐκ
ἀσυνετώτερός εἰμι ὑμῶν. ³ οὐ μὴν δὲ
ἀλλ' ἐγὼ πρὸς κύριον λαλήσω, ἐλέγξω
δὲ ἐναντίον αὐτοῦ ἐάν βούληται. ⁴ ὑμεῖς
δὲ ἐστὲ ἱατροὶ ἄδικοι, καὶ ἰαταὶ κακῶν
πάντες. ⁵ εἴη δὲ ὑμῖν κωφεῦσαι, καὶ
ἀποβήσεται ὑμῖν σοφία. ⁶ ἀκούσατε δὲ
ἐλέγχον τοῦ στόματός μου, κρίσιν δὲ
χειλέων μου προσέχετε. ⁷ πότερον οὐκ
ἐναντι κυρίου λαλεῖτε, ἐναντι δὲ αὐ-
τοῦ φθέγγεσθε δόλον; ⁸ ἡ ὑποστελεῖ-
σθε; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ κριταὶ γίνεσθε.
⁹ καλὸν γὰρ ἐὰν ἐξηκνιάσῃ ὑμᾶς. εἰ γὰρ
τὰ πάντα ποιοῦντες προσετέθησεσθε
αὐτῷ, ¹⁰ οὐθὲν ἤττον ἐλέγξει ὑμᾶς. εἰ
δὲ καὶ κρυφῇ πρόσωπα θαυμάσεσθε,
¹¹ πότερον οὐχ ἡ δὶνα αὐτοῦ στροβή-
σει ὑμᾶς; ὁ φόβος δὲ παρ' αὐτοῦ ἐπι-
πείσεται ὑμῖν, ¹² ἀποβήσεται δὲ ὑμῶν
τὸ γαυρίαμα ἴσα σποδῷ, τὸ δὲ σῶμα
πῆλινον. ¹³ κωφεύσατε ἵνα λαλήσω καὶ
ἀναπαύσωμαι θυμοῦ, ¹⁴ ἀναλαβὼν τὰς
σάρκας μου τοῖς ὁδοῦσι, ψυχὴν δὲ μου
θήσω ἐν χειρὶ. ¹⁵ ἐάν με χειρώσῃται ὁ
δυναστής, ἐπεὶ καὶ ἥκται, ἡ μὴν λαλή-
σω καὶ ἐλέγξω ἐναντίον αὐτοῦ, ¹⁶ καὶ
τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν,
οὐ γὰρ ἐναντίον αὐτοῦ δόλος εἰςλευ-
σεται. ¹⁷ ἀκούσατε ἀκούσατε τὰ ῥή-
ματά μου, ἀναγγεῖλῶ γὰρ ὑμῶν ἀκουόν-
των. ¹⁸ ἰδοὺ ἐγὼ ἐγγύς εἰμι τοῦ κρίμα-
τός μου, οἶδα ἐγὼ ὅτι δίκαιος ἀναφα-
νούμαι. ¹⁹ τίς γὰρ ἐστίν ὁ κριτῆσόμε-
νός μοι, ὅτι νῦν κωφεύσω καὶ ἐκλείψω;
²⁰ θυεῖν δέ μοι χρῆσι. τότε ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου οὐ κρυβήσομαι. ²¹ τὴν
χεῖρα ἀπ' ἐμοῦ ἀπέχου, καὶ ὁ φόβος
σου μὴ με καταπλησέτω. ²² ἔϊτα κα-
λέσεις, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι, ἡ
λαλήσεις, ἐγὼ δέ σοι δώσω ἀνταπόκρι-
σιν. ²³ πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μου
καὶ ἀνομίαι μου, διδάξόν με τίνες εἰσὶ;
²⁴ διατί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτη, ἡγῆσαι δέ
με ὑπεναντίον σοι; ²⁵ ἡ ὥς φύλλον κι-
νούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθῆσθαι, ἡ
ὥς χόρτω φερομένῳ ὑπὸ πνεύματος
ἀντί-

ἀντίκειναι μοι; ²⁶ ὅτι κατέγραφας κατ' ἐμοῦ κακὰ, περιέθηκας δέ μοι νεότητος ἀμαρτίας. ²⁷ ἔθου δέ μου τὸν πόδα ἐν κωλύματι, ἐφύλαξας δέ μου πάντα τὰ ἔργα, εἰς δὲ ῥίζας τῶν ποδῶν μου ἀφίκου. ²⁸ ὃ παλαιούται ἴσα ἀσκή, ἥ ὥσπερ ἱμάτιον στηρόβρωτον.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Βροτὸς γὰρ γεννητὸς γυναικὸς ὀλιγόβιος καὶ πλήρης ὀργῆς, ² ἥ ὥσπερ ἄνθρωπος ἀνθῆσαν ἐξέπεισεν, ἀπέθρα δὲ ὥσπερ σκιά, καὶ οὐ μὴ στῇ. ³ οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποιήσω, καὶ τούτον ἐποίησας εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου; ⁴ τίς γὰρ καθαρὸς ἔσται ἀπὸ ῥύπου; ἀλλ' οὐθεὶς, ⁵ ἐὰν καὶ μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρ' αὐτοῦ. εἰς χρόνον ἔθου, καὶ οὐ μὴ ὑπερβῇ. ⁶ ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ἡσυχάσῃ, καὶ εὐδοκῇ τὸν βίον, ὥσπερ ὁ μισθωτός. ⁷ ἔστι γὰρ δένδρω ἔλπις, ἐὰν γὰρ ἐκκοπῇ, ἔτι ἐπανθήσει, καὶ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐκλείπῃ. ⁸ ἐὰν γὰρ γηράσῃ ἐν γῇ ἡ ῥίζα αὐτοῦ, ἐν δὲ πέτρα τελευτήσῃ, τὸ στέλεχος αὐτοῦ ⁹ ἀπὸ ὀσμῆς ὕδατος ἀνθήσει. ποιήσει δὲ θεωρισμὸν, ὥσπερ νεοφυτον. ¹⁰ ἀνὴρ δὲ τελευτήσας ὥχeto, πεισὼν δὲ βροτὸς οὐκ ἔτι ἔστί. ¹¹ χρόνῳ γὰρ σπανίζεται θάλασσα, ποταμὸς δὲ ἐρημοθεῖς ἐξηρανθῇ. ¹² ἀνθρωπος δὲ κοιμηθεὶς οὐ μὴν ἀναστῇ ἕως ἂν ὁ οὐρανὸς οὐ μὴ συζῇ, καὶ οὐκ ἐξυπνισθήσονται ἐξ ὕπνου αὐτῶν. ¹³ εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ᾧ με ἐφύλαξας, ἐκρυψας δέ με ἕως ἂν παύσηται σου ἡ ὀργή, καὶ τάξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ μείαν μου ποιήσῃ. ¹⁴ ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος, ζῆσται συντελέσας ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ. ὑπομενῶ ἕως πάλιν γίνωμαι. ¹⁵ εἴτα καλέσεις, ἐγὼ δὲ σοὶ ὑπακούσομαι, τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ ἀποποιού. ¹⁶ ἡρῶν μῆσας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ οὐ μὴ παρελθῇ σε οὐδὲν τῶν ἀμαρτιῶν μου. ¹⁷ ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνομίας ἐν βαλαντίῳ, ἐπισημῆζον δὲ εἴτι ἄκων παρέβην. ¹⁸ καὶ πλὴν ὄρος πίπτον διαπνεύεται, καὶ πέτρα παλαιωθήσεται ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς. ¹⁹ λίθους ἐλέανεν ὕδατα, καὶ κατέκλυ-

σεν ὕδατα ὕπτια τοῦ χόματος τῆς γῆς. καὶ ὑπομονὴν ἀνθρώπου ἀπώλεας. ²⁰ ὥσας αὐτὸν εἰς τέλος, καὶ ὥχeto. ἐπέστρας αὐτῷ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐξαπέστειλας. ²¹ πολλῶν δὲ γονομένων τῶν υἱῶν αὐτοῦ, οὐκ οἶδεν. ἐὰν δὲ ὀλιγοὶ γένωνται, οὐκ ἐπίσταται. ²² ἀλλ' ἡ αἰ σάρκες αὐτοῦ ἤλγησαν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπένθησεν.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Υπολαβὼν δὲ Ἐλιφὰς ὁ Θαιμανίτης λέγει. ² πότερον σοφὸς ἀπόκρισιν δώσει συνέσεως πνεῦμα, καὶ ἐνέπλησε πόνον γαστρός, ³ ἐλέγχων ἐν ῥήμασιν οἷς οὐ δεῖ, καὶ ἐν λόγοις οἷς οὐδὲν ὄφελος; ⁴ οὐ καὶ σὺ ἀπεποιήσω φόβον, συνετελέσω δὲ ῥήματα τοιαῦτα ἐναντι τοῦ κυρίου; ⁵ ἐνοχοὶ εἰ ῥήμασι στόματός σου, οὐδὲ διέκρινας ῥήματα δυναστῶν. ⁶ ἐλέγξαι σε τὸ σὸν στόμα καὶ μὴ ἐγώ, τὰ δὲ χεῖλη σου καταμαρτυρήσουσίν σου. ⁷ τί γάρ; μὴ πρῶτος ἀνθρώπων ἐγενήθης; ἡ πρὸ θινῶν ἐπάγης; ⁸ ἡ συμβούλῃ σοι ἐχρήσατο ὁ θεός; εἰς δὲ σε ἀφίκετο σοφία; ⁹ τί γὰρ οἶδας ὃ οὐκ οἶδαμεν; ἡ τί συνίεις σὺ, ὃ οὐ καὶ ἡμεῖς; ¹⁰ καὶ γε πρεσβύτης καὶ γε παλαιὸς ἐν ἡμῖν, βαρύτερος τοῦ πατρὸς σου ἡμέραις. ¹¹ ὀλίγα ὦν ἡμάρτηκας μεμαστίγῃσαι, μεγάλας υπερβαλλόντως λελάληκας. ¹² τί ἐτόλμησεν ἡ καρδία σου; ἡ τί ἐπῆνεγκαν οἱ ὀφθαλμοί σου; ¹³ ὅτι θυμὸν ἐξῆρξας ἐναντι κυρίου, ἐξήγαγες δὲ ἐκ στόματος ῥήματα τοιαῦτα. ¹⁴ τίς γὰρ ὦν βροτὸς, ὅτι ἔσται ἀμεμπτος; ἡ ὡς ἐσόμνος δίκαιος γεννητὸς γυναικὸς; ¹⁵ εἰ κατὰ ἁγίων οὐ πιστεύει, οὐρανὸς δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ. ¹⁶ εἰ δὲ ἐβδελυγμένος καὶ ἀκάθαρτος ἀνὴρ, πίνων ἀδικίας ἴσα ποτῶ. ¹⁷ ἀναγγελῶ δέ σοι, ἀκούε μου, ἃ δὴ ἐώρακα ἀναγγελῶ σοι, ¹⁸ ἃ σοφοὶ ἐροῦσιν, καὶ οὐκ ἐκρυψαν πατέρες αὐτῶν. ¹⁹ αὐτοῖς μόνοις ἐδόθη ἡ γῇ, καὶ οὐκ ἐπῆλθεν ἀλλογενὴς ἐπ' αὐτούς. ²⁰ πᾶς ὁ βίος ἀσβεβοῦς ἐν φροντίδι, ἔτη δὲ ἀριθμητὰ δεδομένα δυνάστη. ²¹ ὃ δὲ φόβος αὐτοῦ ἐν ὧσιν αὐτοῦ. ὅταν δοκῇ ἡδὴ εἰρηνεύειν, ἤξει αὐτοῦ ἡ καταστροφή. ²² μὴ πιστευέτω

πιστευέτω ἀποστραφῆναι ἀπὸ σκό-
τους. ἐντέταλται γὰρ ἡδὴ εἰς χεῖρας
σιδήρου, ²³ κατατέτακται δὲ εἰς σῖτα
γυφίν. οἶδε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὅτι μένει εἰς
πτῶμα. ²⁴ ἡμέρα δὲ σκοτεινὴ αὐτὸν
στροβήσῃ, ἀνάγκη δὲ καὶ θλίψις αὐ-
τὸν καθέξει, ὥσπερ στρατηγὸς πρωτο-
στάτης πίπτων. ²⁵ ὅτι ἦρκεν χεῖρας
ἐναντίον τοῦ κυρίου, ἐναντι δὲ κυρίου
παντοκράτορος ἐτραχηλίασεν. ²⁶ ἔδρα-
με δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, ὕβρει ἐν πάχει
νώτῳ ἀσπίδος αὐτοῦ. ²⁷ ὅτι ἐκάλυψε
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν στέατι αὐτοῦ,
καὶ ἐποίησε περιστόμιον ἐπὶ τῶν μη-
ρίων. ²⁸ αὐλισθεῖ δὲ πόλεις ἐρήμους,
εἰσέλθοι δὲ εἰς οἴκους ἀοικητοῦς. αἱ δὲ
ἐκείνοι ἡτοίμασαν, ἄλλοι ἀποίσονται.
²⁹ οὔτε μὴ πλουτισθῇ, οὔτε μὴ μείνῃ
αὐτοῦ τὰ ὑπάρχοντα. οὐ μὴ βάλλῃ ἐπὶ
τῇ γῇ σκίαν, ³⁰ οὐδὲ μὴ ἐκφυγῇ τὸ
σκότος. τὸν βλαστὸν αὐτοῦ μαράναι
ἄνεμος, ἐκπέσοι δὲ αὐτοῦ τὸ ἄνθος.
³¹ μὴ πιστευέτω ὅτι ὑπομενεῖ, κενὰ
γὰρ ἀποβήσεται αὐτῷ. ³² ἡ τομὴ αὐ-
τοῦ πρὸ ὥρας φθαρήσεται, καὶ ὁ ῥά-
δαμος αὐτοῦ οὐ μὴ πυκάσῃ. ³³ τρυ-
γηθεῖ δὲ ὡς ὄμαξ πρὸ ὥρας, ἐκπέ-
σοι δὲ ὡς ἄνθος ἐλαίας. ³⁴ μαρτύριον
γὰρ ἀσεβοῦς θάνατος. πῦρ δὲ καύσει
οἴκους ὠροδοκτῶν. ³⁵ ἐν γαστρὶ δὲ
λήψεται ὀδύνας, ἀποβήσεται δὲ αὐτῷ
κενὰ, ἣ δὲ κοιλία αὐτοῦ ὑποίσει δόλον.

Κ Ε Φ. Ις'.

Υ πολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ² ἀκήχοα
τοιαῦτα πολλὰ, παρακλήτορες κακῶν
πάντες. ³ τί γὰρ μὴ τάξις ἐστὶ ῥήμασι
πνεύματος; ἢ τί παρενοχλήσῃ σοι ὅτι
ἀποκρίνῃ; ⁴ κἀγὼ καθ' ὑμᾶς λαλήσω.
εἰ ὑπέκειτό γε ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀντὶ τῆς
ἐμης, εἰ γ' ἐναλοῦμαι ὑμῖν ῥήμασι. κι-
νήσω δὲ καθ' ὑμῶν κεφαλὴν. ⁵ εἴη δὲ
ἰσχυρὸς ἐν τῷ στόματί μου, κίνησιν δὲ
χειλέων οὐ φείσομαι. ⁶ ἐὰν γὰρ λαλή-
σω, οὐκ ἀλγῆσω τὸ τραῦμα. ἐὰν δὲ
καὶ σιωπήσω, τί ἔλαττον τρωθήσο-
μαι; ⁷ τὺν δὲ κατὰσκοπὸν με πεποίηκε
μαρὸν σεσηπότα, ⁸ καὶ ἐπιλάβου μου.
εἰς μαρτύριον ἐγενήθη, καὶ ἀνέστη ἐν
ἐμοὶ τὸ ψεύδος μου, κατὰ πρόσωπόν
μου ἀνταπεκρίθη. ⁹ ὀργῇ χρησάμενος
κατέβαλέ με, ἐβρῦξεν ἐπ' ἐμέ τοὺς

ὀδόντας, βέλη πειρατῶν αὐτοῦ ἐπ'
ἐμοὶ ἐπίσταν. ¹⁰ ἀκίσιν ὀφθαλμῶν ἐνήλα-
το, ὅξεϊ ἐπάσιέ με εἰς τὰ γόνατα, ὁμο-
θυμαδὸν δὲ κατέδραμον ἐπ' ἐμοί.
¹¹ παρέδωκε γὰρ με ὁ κύριος εἰς χεῖρας
ἀδικῶν, ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν ἐβρύβη με.
¹² εἰρηνεύοντα διεσκιδάσε με. λαβίων
με τῆς κόμης διέτιλε, κατέστησέ με ὡς-
περ σκοπὸν. ¹³ ἐκυκλωσάν με λόγχοις
βαλλόντες εἰς νεφρούς μου, οὐ φειδο-
μενοι ἐξέχεαν εἰς τὴν γῆν τὴν χολὴν
μου. ¹⁴ κατέβαλόν με πτῶμα ἐπὶ πτω-
ματι, ἔδραμον πρὸς με δυναμενοι.
¹⁵ σάκκον ἐβύρασαν ἐπὶ βύρσης μου, τὸ
δὲ σθένος μου ἐν γῇ ἐσβέσθη. ¹⁶ ἡ γα-
στὴρ μου συγκέκαυται ἀπὸ κλαυθμοῦ,
ἐπὶ δὲ βλεφάροις μου σκιά. ¹⁷ ἀδικον
δὲ οὐδὲν ᾔν ἐν χειροῖ μου, εὐχὴ δὲ μου
καθαρά. ¹⁸ γῇ μὴ ἐπικαλύψῃς ἐφ' αἵ-
ματι τῆς σαρκός μου, μηδὲ εἴη τόπος
τῇ κραυγῇ μου. ¹⁹ καὶ νῦν ἰδοὺ ἐν οὐ-
ρανοῖς ὁ μάρτυς μου, ὁ δὲ συνίστωρ
μου ἐν ὑψίστοις. ²⁰ ἀφίκοιτό μου ἡ
δέησις πρὸς κύριον, ἐναντι δὲ αὐτοῦ
στάζοι μου ὁ ὀφθαλμός. ²¹ εἴη δὲ
ἐλεγχος ἀνδρὶ ἐναντι κυρίου, καὶ υἱὸς
ἀνθρώπου τῶν πλησίων αὐτοῦ. ²² ἐτῆ
δὲ ἀριθμητὰ ἤκασιν, ὁδῶ δὲ ἧ οὐκ
ἐπαναστραφήσομαι, πορεύσομαι.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Ολέκομαι πνεύματι φερόμενος, δέο-
μαι δὲ ταφῆς, καὶ οὐ τυγχάνω. ² λίσ-
σομαι κάμνων, καὶ τί ποιήσας; ³ ἐκλε-
ψαν δέ μου τὰ ὑπάρχοντα ἄλλοτριον.
τίς ἐστιν οὗτος; τῇ χειρὶ μου συνδεθή-
τω. ⁴ ὅτι καρδίαν αὐτῶν ἐκρυψας ἀ-
πὸ φρονήσεως, διὰ τοῦτο οὐ μὴ ὑψώ-
σης αὐτούς. ⁵ τῇ μερίδι ἀναγγελεῖ κα-
κίας, ὀφθαλμοὶ δὲ ἐφ' υἱοῖς ἐτάκησαν.
⁶ ἔθου δὲ με θρύλλημα ἐν ἐθνει, γέ-
λωσ δὲ ἀντοῖς ἀπέβην. ⁷ πεπώρωνται
γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοὶ μου, πε-
πολιόρκεμαι μεγάλως ὑπὸ πάντων.
⁸ Θαῦμα ἐσγεν ἀληθινούς ἐπὶ τούτῳ,
δίκαιος δὲ ἐπὶ παρανόμῳ ἐπανασταίη.
⁹ σχοίη δὲ πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν,
καθαρὸς δὲ χεῖρας ἀναλάβῃ θάρρους.
¹⁰ οὐ μὴν δὲ ἄλλα πάντες ἐριδίετε καὶ
δεῦτε διῆ, οὐ γὰρ εὐρίσκω ἐν ὑμῖν ἀλη-
θείας. ¹¹ αἱ ἡμέραι μου παρηλθον ἐν
βρόμῳ, ἐρήραγ δὲ τὰ ἄρθρα τῆς καρ-
δίας

δίας μου. ¹² νύκτα εἰς ἡμέραν ἔθνηκα, φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προσώπου σκότους. ¹³ ἔαν γὰρ ὑπομείνω, ἄδης μου ὁ οἶκος, ἐν δὲ γνόφῳ ἑστρωταί μου ἢ στρωμνῇ. ¹⁴ θάνατον ἐπεκαλεσάμην πατέρα μου εἶναι, μητέρα δὲ μου καὶ ἀδελφὴν σαπρίαν. ¹⁵ ποῦ οὖν μου ἐτι ἐστὶν ἡ ἐλπίς, ἢ τὰ ἀγαθὰ μου ὀψομαι; ¹⁶ ἢ μετ' ἐμοῦ εἰς ἄδην καταβήσονται; ἢ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ χώματος καταβησόμεθα;

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Υ πολαβὼν δὲ Βαλδὰδ ὁ Σαυχίτης λέγει. ² μέχρι τίνος οὐ παύσῃ; ἐπίσχες, ἵνα καὶ αὐτοὶ λαλήσωμεν. ³ διατί δὲ ὥσπερ τετράποδα σσειωπήκαμεν ἐναντίον σου; ⁴ κέρηται σοι ὁργή. τί γὰρ, ἔαν σὺ ἀποθάνῃς, αἰκίητος ἢ ὑπ' οὐρανόν; ἢ καταστραφῆσεται ὅρη ἐκ θεμελίων; ⁵ καὶ φῶς ἀσπεῖων σβησθήσεται, καὶ οὐκ ἀποβήσεται αὐτῶν ἡ φλόξ. ⁶ τὸ φῶς αὐτοῦ σκότος ἐν διαίτῃ, ὃ δὲ λύχνος ἐπ' αὐτῷ σβεσθήσεται. ⁷ θηρεύσαισαν ἐλάχιστοι τὰ ὑπαρχοντα αὐτοῦ. σφαλαὶ δὲ αὐτοῦ ἡ βουλή. ⁸ ἐμβέβληται δὲ ὁ ποὺς αὐτοῦ ἐν παγίδι, ἐν δικτύῳ ἐλιχθείη. ⁹ ἔλθοισαν δὲ ἐπ' αὐτὸν παγίδες, κατισχύσει ἐπ' αὐτὸν διψώντας. ¹⁰ κέκρυπται ἐν τῇ γῇ σκιοῖνιον αὐτοῦ, καὶ ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐπὶ τρίβον. κύκλω ¹¹ ὀλέσασαν αὐτὸν ὀδυνά. πολλοὶ δὲ περὶ πόδα αὐτοῦ ἔλθοισαν ἐν λιμῷ στενῷ. ¹² πτώμα δὲ αὐτῷ ἡτοίμασται ἑξαίσιον. ¹³ βρωθείησαν αὐτοῦ κλωῖνες ποδῶν, κατέδετα δὲ αὐτοῦ τὰ ὠραῖα θάνατος. ¹⁴ ἐκραγείη δὲ ἐκ διαίτης αὐτοῦ ἱάσις, σχοίη δὲ αὐτὸν ἀνάγκη αἰτία βασιλικῇ. ¹⁵ κατασκηνώσει ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ ἐν νυκτὶ αὐτοῦ, κατασπαρήσονται τὰ εὐπρεπῆ αὐτοῦ θείῳ. ¹⁶ ὑποκάτωθεν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ ξηρανθήσονται, καὶ ἐπάνωθεν ἐπιπείσεται θρισμὸς αὐτοῦ. ¹⁷ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπόλοιτο ἐκ γῆς, καὶ ὑπάρξει ὄνομα αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἑξώτερον. ¹⁸ ἀπώσκειν αὐτὸν ἐκ φωτός εἰς σκότος. ¹⁹ οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν λαῷ αὐτοῦ, οὐδὲ σεσωσμένος ἐν τῇ ὑπ' οὐρανὸν ὁ οἶκος αὐτοῦ. ἀλλ' ἐν τοῖς αὐτοῦ ζήσονται ἕτεροι, ²⁰ ἐπ'

αὐτῷ ἐστέναξαν ἔσχατοι, πρώτους δὲ ἔσχε θαῦμα. ²¹ οὗτοί εἰσιν οἱ οἶκοι ἀδίκων, οὗτος ὁ τόπος τῶν μὴ ἐδόντων τὸν κύριον.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Υ πολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ² ἕως τί-νος ἔγκοπον ποιήσετε ψυχὴν μου, καὶ καθαιρεῖτε με λόγοις; ³ γνῶτε μόνον ὅτι ὁ κύριος ἐποίησέ με οὕτως. καταλαλεῖτέ μου, οὐκ αἰσχυρόμενοί με ἐπικισθέ μοι. ⁴ ναὶ δὴ ἐπ' ἀληθείας ἐγὼ ἐπλανήθην, παρ' ἐμοὶ δὲ αὐλίζεται πλάνος, λαλῆσαι ῥήματα ἃ οὐκ εἶδει, τὰ δὲ ῥήματα μου πλανᾶται καὶ οὐκ ἐπὶ καιροῦ. ⁵ ἔα δὲ ὅτι ἐπ' ἐμοὶ μεγάλυνεσθε, ἐνάλλεσθε δὲ μοι ὀνειδέι. ⁶ γνῶτε οὖν ὅτι κύριός ἐστιν ὁ ταράξας, ὀχύρωμα δὲ αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ ὕψωσεν. ⁷ ἰδοὺ γελῶ ὀνειδέι, οὐ λαλήσω. κεκράξομαι, καὶ οὐδαμοῦ κρῖμα. ⁸ κύκλω περιωκοδόμημαι, καὶ οὐ μὴ διαβῶ, ἐπὶ πρόσωπόν μου σκότος ἐθετο. ⁹ τὴν δὲ δοῖσαν ἀπ' ἐμοῦ ἐξέδυσεν, ἀφῆκε δὲ στέφανον ἀπὸ κεφαλῆς μου. ¹⁰ διέσπασέ με κύκλω καὶ ὠχόμην, ἐξέκοψε δὲ ὥσπερ δένδρον τὴν ἐλπίδα μου. ¹¹ θεινῶς δὲ μοι ὁργὴ ἐχρήσατο, ἡγήσατο δὲ με ὥσπερ ἐχθρόν. ¹² ὁμοθυμαδὸν δὲ ἦλθον τὰ πειρατήρια αὐτοῦ ἐπ' ἐμοί, ταῖς ὁδοῖς μου ἐκύκλωσαν ἐγκάθετοι. ¹³ ἀπ' ἐμοῦ ἀδελφοί μου ἀπέστησαν, ἔγνωσαν ἄλλοτρίους ἢ ἐμέ. φίλοι δὲ μου ἀνέλεημονες γενοκασιν. ¹⁴ οὐ προσεποιήσαντό με οἱ ἐγγύτατοί μου, καὶ οἱ εἰδότες μου τὸ ὄνομα ἐπέλαθοντό μου. ¹⁵ γείτονες οἰκίας θεράπαιναι τε μου, ἄλλογενὴς ἡμῃ ἐναντίον αὐτῶν. ¹⁶ θεράποντά μου ἐκάλεσα, καὶ οὐχ ὑπήκουσε. στάμα δὲ μου ἐδέετο, ¹⁷ καὶ ἰκέτευον τὴν γυναῖκά μου, προσεκαλούμην δὲ κολακείων υἱοὺς παλλακίδων μου. ¹⁸ οἱ δὲ εἰς τὸν αἰῶνα με ἀπεποιήσαντο, ὅταν ἀναστῶ, κατ' ἐμοῦ λαλοῦσιν. ¹⁹ ἐβδελύξαντό με οἱ ἰδόντες με. οὐς δὴ ἡγάπηkein, ἐπαθέτησαν μοι. ²⁰ ἐν δέροματί μου ἐσάπτησαν αἱ σάρκες μου, τὰ δὲ ὀστά μου ἐν ὁδοῦσιν ἔχεται. ²¹ ἐλεήσατέ με, ἐλεήσατέ με ὡ φίλοι, χεῖρ γὰρ κυρίου ἡ ἀψιμαμένη μου ἐστίν. ²² διατί με διώκετε ὥσπερ καὶ ὁ κύριος;

ἀπὸ

ἀπὸ δὲ σαρκῶν μου οὐκ ἐμπίπλασθε; ²³ τίς γὰρ ἂν δοίη γραφῆναι τὰ ῥήματα μου, τεθῆναι δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα; ²⁴ ἐν γραφείῳ σιδηρῷ καὶ μολίβῳ, ἢ ἐν πέτραις ἱγλυφῆναι; ²⁵ οἶδα γὰρ ὅτι ἀένναός ἐστιν ὁ ἐκλυεῖν με μέλλων, ἐπὶ γῆς; ²⁶ ἀναστῆσαι τὸ δέμα μου τὸ ἀνανελοῦν ταῦτα. παρὰ γὰρ κυρίου ταῦτα μοι συνετελέσθη, ²⁷ ἃ ἐγὼ ἑμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακε, καὶ οὐκ ἄλλος, πάντα δέ μοι συνετελέσται ἐν κόλπῳ. ²⁸ εἰ δὲ καὶ ἐρέιτε, τί ἐροῦμεν ἔναντι αὐτοῦ, καὶ ῥῖξαν λόγου εὐρήσομεν ἐν αὐτῷ; ²⁹ εὐλαβήθητε δὴ καὶ ὑμεῖς ἀπὸ ἐπικαλύμματος, θυμὸς γὰρ ἐπ' ἀνόμους ἐπέλευσται. καὶ τότε γνώσονται, ποῦ ἐστι αὐτῶν ἡ ὕλη.

Κ Ε Φ. Κ'.

Υπολαβὼν δὲ Σωφῶρ ὁ Μιναιὸς λέγει. ² οὐχ οὕτως ὑπελάμβανον ἀντρεῖν σε ταῦτα, καὶ οὐχὶ συνίετε μᾶλλον ἢ καὶ ἐγώ. ³ παιδείαν ἐντροπῆς μου ἀκούσομαι, καὶ πνεῦμα ἐκ τῆς συνέσεως ἀποκρίνεταιί μοι. ⁴ μὴ ταῦτα ἔγνωσ ἀπὸ τοῦ ἔτι, ἀφ' οὗ ἐτέθη ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς; ⁵ εὐφροσύνη δὲ ἀσεβῶν πτώμα ἑξαισιον, χαρμονὴ δὲ παρανόμων ἀπώλεια. ⁶ ἔαν ἀναβῇ εἰς αὐτὸν αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἢ δὲ θυσία αὐτοῦ νεφῶν ἄψηται. ⁷ ὅταν γὰρ δοκῇ ἡδὴ κατεστηρίχθαι, τότε εἰς τέλος ἀπολείται. οἱ δὲ εἰδότες αὐτὸν ἐροῦσι, ποῦ ἐστιν; ⁸ ὥσπερ ἐνύπνιον ἐκπετασθὲν οὐ μὴ εὐρεθῇ, ἔπη δὲ ὥσπερ φάσμα νυκτερινόν. ⁹ ὀφθαλμός παρέβλεψε, καὶ οὐ προσθήσει, καὶ οὐκ ἔτι προσροήσῃ αὐτὸν ὁ τόπος αὐτοῦ. ¹⁰ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὀλέσαισαν ἤττονες, αἱ δὲ χεῖρες αὐτοῦ πυρσεύσαισαν ὀδύνας. ¹¹ ὅσα αὐτοῦ ἐνεπληρώθησαν νεότητος αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ χώματος κοιμηθήσεται. ¹² ἔαν γλυκανθῇ ἐν στόματι αὐτοῦ κακία, κρύψει αὐτὴν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, ¹³ οὐ φείσεται αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει αὐτήν. καὶ συναΐξει αὐτήν ἐν μέσῳ τοῦ λάρυγγος αὐτοῦ, ¹⁴ καὶ οὐ μὴ δυνηθῇ βοηθῆσαι ἑαυτῷ. χολὴ ἀσπίδος ἐν γαστρὶ αὐτοῦ. ¹⁵ πλούτος ἀδίκως συναγόμενος ἐξεμεθήσεται, ἐξ

οἰκίας αὐτοῦ ἐξεκλύσει αὐτὸν ἄγγελος. ¹⁶ θυμὸν δὲ δρακόντων θηλάσειεν, ἀνέλοι δὲ αὐτὸν γλώσσα ὄφειος. ¹⁷ μὴ ἴδοι ἄμελξιν νομάδων, μηδὲ νομάς μέλιτος καὶ βουτύρου. ¹⁸ εἰς κενὰ καὶ μάταια ἐκοπίασεν. πλοῦτον ἐξ οὗ οὐ γέυσεται. ὥσπερ στοίφανος ἀμάσητος, ἀκατάποτος. ¹⁹ πολλῶν γὰρ δυνατῶν οἴκους ἔθλασεν. δαίταν δὲ ἤρπασε, καὶ οὐκ ἔστησεν. ²⁰ οὐκ ἐστιν αὐτοῦ σωτηρία τοῖς ὑπάρχουσιν, ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. ²¹ οὐκ ἐστιν ὑπόλειμμα τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ, διὰ τοῦτο οὐκ ἀνθήσει αὐτοῦ τὰ ἀγαθὰ. ²² ὅταν δὲ δοκῇ ἡδὴ πεπληρωσθαι, θλιβήσεται, πᾶσα δὲ ἀνάγκη ἐπ' αὐτὸν ἐπέλευσται. ²³ εἰ πᾶσι ἐπληρώσαι γαστέρα αὐτοῦ, ἐπαποστείλαι ἐπ' αὐτὸν θυμὸν ὀργῆς, νίψαι ἐπ' αὐτὸν ὀδύνας. ²⁴ καὶ οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς σιδηροῦ. τρώσαι αὐτὸν τόξον χαλκεῖον. ²⁵ διεξέλθοι δὲ διὰ σώματος αὐτοῦ βέλος, ἄστρα δὲ ἐν διαίταις αὐτοῦ. περιπατήσαισαν ἐπ' αὐτῷ φόβοι, ²⁶ πᾶν δὲ σκότος αὐτῷ ὑπομίειναι. κατέδεται αὐτὸν πῦρ ἀκαυστον, κακώσεις δὲ αὐτοῦ ἐπήλυτος τὸν οἶκον. ²⁷ ἀνακαλύψαι δὲ αὐτοῦ ὁ οὐρανός τὰς ἀνομίας, γῇ δὲ ἐπανασταίῃ αὐτῷ. ²⁸ ἐκλύσαι τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπώλεια εἰς τέλος, ἡμέρα ὀργῆς ἐπέλθοι αὐτῷ. ²⁹ αὕτη ἡ μερίς ἀνθρώπου ἀσεβοῦς παρὰ κυρίου, καὶ κτήμα ὑπαρχόντων αὐτῷ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Υπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ² ἀκούσατε ἀκούσατέ μου τῶν λόγων, ἵνα μὴ ᾤ μοι παρ' ὑμῶν αὕτη ἡ παράκλησις. ³ ἄρατέ με, ἐγὼ δὲ λαλήσω, εἴτ' οὐ καταγέλαστέ με. ⁴ τί γάρ; μὴ ἀνθρώπου μου ἡ ἐλεγείς; ἢ διὰ τί οὐ θυμωθήσομαι; ⁵ εἰςβλέψαντες εἰς ἐμὲ θαυμάσατε, χεῖρα θέντες ἐπὶ σιαγόνι. ⁶ ἔαν τε γὰρ μνησθῶ, ἐσπούδακα. ἔχουσι δέ μου τὰς σάκας ὀδύναι. ⁷ διὰ τί ἀσεβεῖς ζῶσι, πεπαλαίνονται δὲ καὶ ἐν πλούτῳ; ⁸ ὁ σπόρος αὐτῶν κατὰ ψυχὴν, τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐν ὀφθαλμοῖς. ⁹ οἱ οἶκοι αὐτῶν εὐθηροῦσι, φόβος δὲ οὐδαμοῦ, μάστιγι δὲ παρὰ κυρίου οὐκ ἐστιν ἐπ' αὐτοῖς. ¹⁰ ἢ βοῦς αὐτῶν

N n

αὐτῶν οὐκ ὠμοτόκησε, διεσώθη δὲ αὐ-
τῶν ἐν γαστρὶ ἔχουσα καὶ οὐκ ἔσφα-
λεν. ¹¹ μένουσι δὲ ὡς πρόβατα αἰῶνια,
τὰ δὲ παιδία αὐτῶν προσπαῖζουσιν.
¹² ἀναλαβόντες ψαλτηριον καὶ κιθά-
ραν, καὶ εὐφραίνονται φωνῇ ψαλμοῦ.
¹³ συνετέλεσαν δὲ ἐν ἀγαθοῖς τὸν βίον
αὐτῶν, ἐν δὲ ἀναπαύσει ἄδου ἐκοιμη-
θσαν. ¹⁴ λέγει δὲ κυρίω, ἀπόστα ἀπ' ἐμοῦ,
ὁδούς σου εἰδέναι οὐ βούλομαι.
¹⁵ τί ἱκανός, ὅτι δουλεύσομεν αὐτῷ;
καὶ τίς ὠφέλεια, ὅτι ἀπαντήσομεν αὐ-
τῷ; ¹⁶ ἐν χειρὶ γὰρ ἦν αὐτῶν τὰ ἀ-
γαθὰ, ἔργα δὲ ἱσπεῶν οὐκ ἐφορᾷ.
¹⁷ οὐ μὴν δὲ ἄλλα καὶ ἀσεβῶν λύγρος
οἴσθεται, ἐπελεύσεται δὲ αὐτοῖς ἡ
καταστροφή, ὠδίνες δὲ αὐτοὺς ἔξου-
σιν ἀπὸ ὁρῆς. ¹⁸ ἔρονται δὲ ὡς περ
ἄχυρα ὑπὸ ἀνέμου, ἡ ὥς περ κοινιορτός
ὃν ὑφείλετο λαίλαψ. ¹⁹ ἐκλείπει υἱοὺς
τὰ υπάρχοντα αὐτοῦ, ἀνταποδώσει
πρὸς αὐτὸν καὶ γνώσεται. ²⁰ ἴδωσαν
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σφα-
γὴν, ἀπὸ δὲ κυρίου μὴ διασωθεῖν.
²¹ ὅτι τὸ θέλημα αὐτοῦ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ
μετ' αὐτοῦ, καὶ ἀριθμοὶ μνηῶν αὐτοῦ
διηρέθησαν. ²² πότερον οὐχὶ ὁ κύριός
ἐστιν ὁ διδάσκων σύνεσι καὶ ἐπιστή-
μην; αὐτὸς δὲ φόβος διακρίνει; ²³ οὐ-
τός ἀποθάνεται ἐν κράτει ἀπλοσύνης
αὐτοῦ, ὅλος δὲ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνῶν.
²⁴ τὰ δὲ ἔγκατα αὐτοῦ πλήρη στέα-
τος, μυελὸς δὲ αὐτοῦ διαχεῖται. ²⁵ ὁ
δὲ τελευτᾷ ὑπὸ πικρίας ψυχῆς, οὐ φα-
γων οὐδὲν ἀγαθόν. ²⁶ ὁμοθυμαδὸν δὲ
ἐπὶ γῆς κοιμῶνται, σαπρία δὲ αὐτοὺς
ἐκάλυψεν. ²⁷ ὥστε οἶδα ὑμᾶς, ὅτι τόλ-
μη ἐπὶ κείσθε μοι ²⁸ ὥστε ἔρεϊτε, ποῦ
ἐστιν οἶκος ἀρχοντος, καὶ ποῦ ἐστιν ἡ
σκέπη τῶν σκηνωμάτων τῶν ἀσεβῶν;
²⁹ ἐρωτήσατε παραπορευομένους ὁδόν,
καὶ ταῖς σημεία αὐτῶν οὐκ ἀπαλλοτρι-
ώσετε. ³⁰ οἱ εἰς ἡμέραν ἀπωλείας
κουφίζεται ὁ πονηρὸς, εἰς ἡμέραν ὁρ-
γῆς αὐτοῦ ἀπαχθήσονται. ³¹ τίς ἀπ-
αγγελεῖ ἐπὶ προσώπου αὐτοῦ τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐποίησε; τίς ἀντα-
ποδώσει αὐτῷ; ³² καὶ αὐτὸς εἰς τα-
φὸς ἀπηνέχθη, καὶ αὐτὸς ἐπὶ σωρῶν
ηγρύπνησεν. ³³ ἐγκυκλάνθησαν αὐτῷ
χάλικες χειμάρρου, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ

παῖ; ἄνθρωπος ἀπελεύσεται, καὶ ἐμ-
προσθεν αὐτοῦ ἀναριθμητοί. ³⁴ πῶς
δὲ παρακαλεῖτέ με κενά; τὸ δὲ ἐμὲ
καταπαύσασθαι ἀφ' ὑμῶν οὐδὲν.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Υπολαβὼν δὲ Ἐλιφᾶς ὁ Θαϊμανίτης
λέγει. ² πότερον οὐχὶ ὁ κυρίος ἐστιν
ὁ διδάσκων σύνεσιν καὶ ἐπιστήμην; ³ τί
γὰρ μέλει τῷ κυρίῳ, ἐὰν σὺ ἦσθα τοῖς
ἔργοις ἄμεμπτος, ἡ ὠφέλεια ὅτι ἀπλώ-
σης τὴν ὁδόν σου; ⁴ ἡ λόγον σου ποι-
ούμενος ἐλέγξεις, καὶ συνεισελεύσεται
σοι εἰς κρίσιν; ⁵ πότερον οὐχὶ ἡ κακία
σου ἐστὶ πολλή, ἀναριθμητοὶ δὲ σου
εἰσὶν αἱ ἀμαρτίαι; ⁶ ἡ ἐνχυράεις δὲ
τοὺς ἀδελφούς σου διακνήθεις, ἀμφίσιν
δὲ γυμνῶν ἀφείλου. ⁷ οὐδὲ ὕδωρ δι-
ψῶντας ἐπότισας, ἀλλὰ πεινῶντων
ἐστέρησας ψυαῖόν. ⁸ ἐθαύμασας δὲ
τινῶν πρόσωπον, ὥκισας δὲ τοὺς ἐπὶ
τῆς γῆς. ⁹ χήρας δὲ ἐξαπέτειλας, κε-
νας, ὄρφανούς δὲ ἐκάκωσας. ¹⁰ τοι-
γαροῦν ἐκύκλωσάν σε παγίδες, καὶ ἐ-
σπουδασέ σε πόλεμος ἐξαίσιος. ¹¹ τὸ
φῶς σοι σκότος ἀπέβη, κοιμηθέντα δὲ
ὕδωρ σε ἐκάλυψε. ¹² μὴ οὐχὶ ὁ τὰ ὑ-
ψηλὰ ναίων ἐφορᾷ; τοὺς δὲ ὕβρις φε-
ρομένους ἐταπεινώσει; ¹³ καὶ εἰπας, τί
ἔγνων ὁ ἰσχυρός, ἡ κατὰ τοῦ γνόφου
κρίνει; ¹⁴ νεφέλη ἀποκρυφῇ αὐτοῦ
καὶ οὐχ ὁραθήσεται, καὶ γῆρον οὐρα-
νοῦ διαπορεύεται. ¹⁵ μὴ τρίβον αἰῶ-
νιον φυλάξεις, ἢν ἐπάτησαν ἄνδρες δί-
καιοι, ¹⁶ οἱ συνελήφθησαν ἄωροι; ποτα-
μὸς ἐπιβρέων οἱ θεμέλιοι αὐτῶν.
¹⁷ οἱ λέγοντες, κύριος τί ποιήσει ἡμῖν;
ἡ τί ἐπαξεται ἡμῖν ὁ παντοκράτωρ;
¹⁸ ὃς δὲ ἐνέπλησε τοὺς οἴκους αὐτῶν
ἀγαθῶν, βουλὴ δὲ ἀσεβῶν πρόβη ἀπ' αὐτοῦ.
¹⁹ ἰδόντες δίκαιοι ἐγάλασαν, ἄμεμπτος δὲ ἐμυκτήρισεν. ²⁰ εἰ μὴ ἡ-
φανίσθη ἡ ὑπόστασις αὐτῶν, καὶ τὸ
κατάλειμμα αὐτῶν καταφάγειται πῦρ.
²¹ γενοῦ δὴ σκληρὸς, ἐὰν ὑπομείνης,
εἰτα ὁ καρπὸς σου ἔσται ἐν ἀγαθοῖς.
²² ἐκλαβε δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξη-
γορίαν, καὶ ἀνάλαβε τὰ ῥήματα αὐτοῦ
ἐν καρδίᾳ σου. ²³ ἐὰν δὲ ἐπιστραφῇς
καὶ ταπεινώσης σεαυτὸν ἐναντὶ κυρίου,
πρόβη ἐποίησας ἀπὸ διαίτης σου ἀδι-
κον. ²⁴ θήσῃ ἐπὶ χῶματι ἐν πέτρᾳ,

καὶ

καίως πέτρα χιμαῶρου σωφίρ.²⁵ ἔσται
οὖν σου ὁ παντοκράτωρ βοηθὸς ἀπὸ
ἐχθρῶν, καθαρὸν δὲ ἀποδώσει σε ὡς-
περ ἀργυρίου πεπτρωμένον.²⁶ εἶτα
παθήσασθῇ ἐναντίον κυρίου ἀνα-
βλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἰλαρῶς.²⁷ εὐ-
ξαμένου δέ σου πρὸς αὐτὸν εἰσακουσ-
ταί σου. δώσει δέ σοι ἀποδοῦναι τὰς
εὐχάς.²⁸ ἀποκαταστήσει δέ σοι δίκαι-
αν δικαιοσύνης, ἐπὶ δὲ ὁδοῖς σου ἔσται
φῆγος.²⁹ ὅτι ἐταπείνωσας σεαυτὸν,
καὶ ἔρεις. ὑπερηφανεύσαστο, καὶ κύ-
φοντα ὀφθαλμοῖς σώσει.³⁰ ῥύσεται
ἀθῶν, καὶ διασώθητι ἐν καθαραῖς
χερσὶ σου.

Κ Ε Φ. Κ Γ'.

Υπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει.² καὶ δὴ
οἶδα ὅτι ἐκ χειρὸς μου ἡ ἐλεγχίς ἐστι,
καὶ ἡ ἔκρη αὐτοῦ βαρεῖα γέγονεν ἐπὶ
ἐμῷ στεναγμῷ.³ τίς δ' ἄρα γνοίη, ὅτι
εὐροῖμι αὐτὸν, καὶ ἔλθοιμι εἰς τέλος;
⁴ εἶποιμι δὲ ἑμαυτοῦ κρίμα, τὸ δὲ στό-
μα μου ἐμπλήσai ἐλέγχων.⁵ γνοίην
δὲ ἱάματα ἃ μοι ἐρεῖ, αἰσθόμην δὲ τίνα
μοι ἀπαγγελεῖ.⁶ καὶ ἐν πολλῇ ἰσχυί
ἐπιλεύσεται μοι, εἶτα ἐν ἀπειλῇ μοι
οὐ χρήσεται.⁷ ἀλήθεια γὰρ καὶ ἐλεγ-
χος παρ' αὐτοῦ, ἐξαγάγοι δὲ εἰς τέλος
τὸ κρίμα μου.⁸ εἰ γὰρ πρῶτος πορευ-
σομαι, καὶ οὐκ ἔτι εἰμι, τὰ δὲ ἐπὶ
ἐσχάτοις, τί οἶδα;⁹ ἀριστερὰ ποιή-
σαντος αὐτοῦ καὶ οὐ κατέσχον, περι-
βαλεῖ δεξιὰ καὶ οὐκ ὄψομαι.¹⁰ οἶδε
γὰρ ἦδη ὁδὸν μου, διέκρινε δέ με ὡς-
περ τὸ χρυσίον.¹¹ ἐξελεύσομαι δὲ ἐν
ἐντάλμασιν αὐτοῦ, ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ
ἐφύλαξα καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνω¹² ἀπὸ ἐν-
ταλμάτων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παρέλ-
θω, ἐν δὲ κόλπῳ μου ἔκρυψα ῥήματα
αὐτοῦ.¹³ εἰ δὲ καὶ αὐτὸς ἔκρινεν οὐ-
τως, τίς ἐστιν ὁ ἀντιπῶν αὐτῷ; ὁ
γὰρ αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἐποίησεν.¹⁵ διὰ
τοῦτο ἐπὶ αὐτῷ ἐσπούδακα. νουθε-
τούμενος δὲ ἐφρόντισα αὐτοῦ. ἐπὶ
τούτῳ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατα-
σπουδασθῶ. κατανοήσω, καὶ πτοη-
θήσομαι ἐξ αὐτοῦ.¹⁶ κύριος δὲ ἔμα-
λακυνε τὴν καρδίαν μου. ὁ δὲ παντο-
κράτωρ ἐσπούδασέν με.¹⁷ οὐ γὰρ ἦδειν
ὅτι ἐπιλεύσεται μοι σκότος, πρὸ προσ-
ώπου δέ μου ἐκάλυψε γνώφος.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Διὰ τί δὲ κύριον ἔλαθον ὥραι, ἀσε-
βεῖς δὲ² ὅριον ὑπερέβησαν, ποίμνιον
σὺν ποιμένι ἀρπάσαντες;³ ὑποζύγιον
ὄραων ἀπήγαγον, καὶ βοῦν χήρας
ἠνεχύρασαν.⁴ ἐξέκλιναν ἀδυνατοὺς ἐξ
οδοῦ δικαίας, ὁμοθυμαδὸν δὲ ἐκρύβη-
σαν πράξεις γῆς.⁵ ἀπέβησαν δὲ ὡς-
περ ὄνοι ἐν ἀγρῷ, ὑπὲρ ἐμοῦ ἐξελθόν-
τες τὴν ἐκείνων τάξιν. ἠδύνθη αὐτῷ
ἄρτος εἰς κωτέρους.⁶ ἄγρον πρὸ ὥρας
οὐκ αὐτῶν ὄντα ἐθέρισαν. ἀδυνατοὶ
ἀμπελῶνας ἀσβεῶν ἀμισθὶ καὶ ἀσιτὶ
εἰργάσαντο.⁷ γυμνοὺς πολλοὺς ἐκοί-
μισαν ἀνευ ἱματίων, ἀμφίαισιν δὲ ψυ-
χῇ; αὐτῶν ἀφείλαντο.⁸ ἀπὸ ψεκᾶδων
ὀρέων ὑγραίνονται, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν
ἐαυτοὺς σκέπη, πέτραν περιβαλόντο.⁹
ἤρπασαν ὀφθαλμὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐκ-
πεπτωκότα δὲ ἐταπείνωσαν.¹⁰ γυμνοὺς
δὲ ἐκοίμισαν ἀδίκως, πεινῶντων δὲ τὸν
ψωμὸν ἀφείλαντο.¹¹ ἐν στενοῖς ἀδί-
κως ἐνήδρευσαν, ὁδὸν δὲ δικαίαν οὐκ
ᾔδεισαν.¹² οὐ ἐκ πόλεως καὶ οἴκων
ἰδίων ἐξεβάλλοντο, πνυχὴ δὲ νηπιῶν ἐστέ-
ναξε μέγα. αὐτὸς δὲ διατὶ τούτων ἐπι-
σκοπὴν οὐ πεποίηται;¹³ ἐπὶ γῆς ὄν-
των αὐτῶν καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν, ὁδὸν
δὲ δικαιοσύνης οὐκ ᾔδεισαν, οὐδὲ ἀτρα-
ποὺς αὐτῶν ἐπορεύθησαν.¹⁴ γνοὺς δὲ
αὐτῶν τὰ ἔργα παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς
σκότος, καὶ νυκτὸς ἔσται ὡς κλέπτῃς.¹⁵
καὶ ὀφθαλμοὺς μοιχοῦ ἐφύλαξε σκό-
τος, λέγων. οὐ προνοήσει με ὀφθαλ-
μὸς, καὶ ἀποκρυβὴν προσώπου ἔθετο.¹⁶
διώρυξεν ἐν σκότει οἰκίας, ἡμέρας
ἐσφράγισαν ἐαυτοὺς, οὐκ ἐπέγνωσαν
φῶς.¹⁷ ὅτι ὁμοθυμαδὸν αὐτοῖς τὸ
πρῶτ' σκία θανάτου, ὅτι ἐπιγνώσεται
τάραχος σκιάς θανάτου.¹⁸ ἐλαφρὸς
ἐστιν ἐπὶ πρόσωπον ὕδατος, καταρα-
θεὴ ἡ μερίς αὐτῶν ἐπὶ γῆς, ἀναφα-
νεὴ δὲ τὰ φυτὰ αὐτῶν ἐπὶ γῆς ξηρά.¹⁹
²⁰ ἀγκαλίδα γὰρ ὀφραίων ἤρπα-
σαν, εἴτ' ἀνεμνήσθη αὐτοῦ ἡ ἁμαρτία.
ὡς περ δὲ οὐμίχλη θρόσου ἀφανὴς ἐγ-
νετο. ἀποδοθεὶ δὲ αὐτῷ ἃ ἔπραξεν,
συντριβείῃ δὲ πᾶς ἄδικος ἴσα ξύλῳ
ἀνιάτῳ.²¹ στείραν δὲ οὐκ εὖ ἐποίησε,
καὶ γύναιον οὐκ ἤλεσε,²² θυμῷ δὲ
κατέστρεψεν ἀδυνατοὺς. ἀναστὰς τοι-

Νη 2

γαροῦν

γαροῦν οὐ μὴ πιστεύσῃ κατὰ τῆς
ἑαυτοῦ ζωῆς. ²³ μαλακισθεὶς μὴ ἐλ-
πιζέτω ὑγιασθῆναι, ἀλλὰ πεσεῖται νό-
σω. ²⁴ πολλοὺς γὰρ ἐκάκωσε τὸ ὑψω-
μα αὐτοῦ, ἐμαράνθη δὲ ὥσπερ μολόχη
ἐν καύματι, ἡ ὥσπερ στάχυς ἀπὸ κα-
λάμης αὐτόματος ἀποπείων. ²⁵ εἰ δὲ
μὴ, τίς ἐστιν ὁ φάμενος ψευδῇ με λέ-
γειν, καὶ θῆσει εἰς οὐδὲν τὰ ῥήματά
μου;

Κ Ε Φ. Κ Ε'.

Υπολαβὼν δὲ Βαλθαδ' ὁ Σαυχίτης
λέγει. ² τί γὰρ προοίμιον ἢ φόβος παρ'
αὐτοῦ ὁ ποῶν τὴν σύμπασαν ἐν ὑψί-
στω; ³ μὴ γὰρ τις ὑπολάβοι ὅτι ἐστὶ
παρέλκυσις, πειραταίς, ἐπὶ τίνας δὲ
οὐκ ἐπελεύσεται ἔνεδρα παρ' αὐτοῦ;
⁴ πῶς γὰρ ἔσται δίκαιος βροτὸς ἐναντι
κυρίου; ἢ τίς ἂν ἀποκαθαρίσῃ αὐτὸν
γεννητὸς γυναικός; ⁵ εἰ σελήνη συν-
τάσσει, καὶ οὐκ ἐπιφάσκει, ἄστρα δὲ
οὐ καθαρὰ ἐναντίον αὐτοῦ. ⁶ ἔα δὲ,
ἄνθρωπος σαπρία καὶ υἱὸς ἀνθρώπου
σκώληξ.

Κ Ε Φ. Κς'.

Υπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει. ² τί νιν
πρόξκισαι, ἢ τί νιν μέλλεις βοηθεῖν; πό-
τερον οὐχ ὥς πολλὴ ἰσχύς, καὶ ὥς βρα-
χίων κραταιός ἐστι; ³ τί νιν συμβεβού-
λευσαι; οὐχ ὥς πᾶσα σοφία; τί νιν ἐπα-
κολουθήσεις; οὐχ ὥς μέγιστη δύναμις;
⁴ τί νιν ἀνγγεῖλας ῥήματα; πνοὴ δὲ τί-
νος ἐστὶν ἡ ἐξελεθούσα ἐκ σου; ⁵ μὴ
γίγαντες μαιωθήσονται ὑποκάτωθεν
ὑδατος καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ; ⁶ γυ-
μνός ὁ ἄδης ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ
ἐπὶ περιβολαίῳ τῇ ἀπωλείᾳ. ⁷ ἐκτεί-
ρων Βορέαν ἐπ' οὐδὲν, κρεμάζων γῆν
ἐπὶ οὐδενός. ⁸ Ἰεσμύνων ὑδωρ ἐν νεφέ-
λαις αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐρῶργη νέφος
ὑποκάτω αὐτοῦ. ⁹ ὁ κρατὶς πρόσωπον
θρόνου, ἐκπετάζων ἐπ' αὐτὸν νέφος
αὐτοῦ. ¹⁰ πρός ταγμα ἐγύρωσεν ἐπὶ
πρόσωπον ὑδατος, μέχρι συντέλειας
φωτὸς μετὰ σκότους. ¹¹ στύλοι οὐρα-
νοῦ ἐπετάσθησαν, καὶ ἐξέστησαν ἀπὸ
τῆς ἐπιτιμῆσεως αὐτοῦ. ¹² ἰσχύϊ κατέ-
παυσε τὴν θάλασσαν, ἐπιστήμη δὲ
ἔστρωται τὸ κῆτος. ¹³ κλειθρὰ δὲ οὐ-
ρανοῦ δεδοίκασιν αὐτόν. πρός ταγματι
δὲ ἐθανάτωσε δράκοντα ἀποστατήν.

¹⁴ ἰδοὺ ταῦτα μέρη ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ
ἐπὶ ἱκμάδα λόγου ἀκουσόμεθα ἐν αὐ-
τῷ. σθένος δὲ βροντῆς αὐτοῦ, τίς οἴ-
δεν ὅποτε κινήσει;

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Ετι δὲ προσθίς Ἰωβ εἶπε τῷ προοι-
μῷ. ² ζῇ ὁ θεὸς, ὃς οὕτω με κέκρικε,
καὶ ὁ παντοκράτωρ ὁ πικράνας μου
τὴν ψυχὴν. ³ εἰ μὴν ἐτι τῆς πνοῆς μου
ἐνούσης, πνεῦμα δὲ θεῖον τὸ περίον
μοι ἐν ῥίνι, ⁴ μὴ λαλήσιν τὰ χεῖλη μου
ἄνομα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ μου μελετήσῃ
ἄδικα. ⁵ μὴ μοι εἴη δικαίους ὑμᾶς ἀπο-
φῆναι ἕως ἂν ἀποθάνω, οὐ γὰρ ἀπαλ-
λάξω μου τὴν ἀκακίαν μου. ⁶ δικαιο-
σύνη δὲ προσέχων οὐ μὴν προῶμαι, οὐ
γὰρ σύννοδα ἑμαυτῷ ἄτοπα πράξας.
⁷ οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ εἴησαν οἱ ἐχθροί μου,
ὥσπερ ἡ καταστροφὴ τῶν ἀσεβῶν, καὶ
οἱ ἐπ' ἐμὲ ἐπανιστάμενοι, ὥσπερ ἡ ἀπώ-
λεια τῶν παρανόμων. ⁸ καὶ τίς γὰρ
ἐστὶν ἐλπὶς ἀσεβεῖ, ὅτι ἐπέχει; πεποι-
θώς ἐπὶ κύριον ἄρα σωθήσεται, ⁹ ἡ
τὴν δέησιν αὐτοῦ εἰσακούσεται ὁ θεός;
ἡ ἐπελθούσης αὐτῷ ἀνάγκης ¹⁰ μὴ
ἔχει τίνα παρῴρησίαν ἐναντι αὐτοῦ; ἡ
ὡς ἐπικαλεσαμένου αὐτοῦ εἰσακουσέ-
ται αὐτοῦ; ¹¹ ἀλλὰ δὴ ἀναγγεῶ ὑμῖν
τί ἐστιν ἐν χειρὶ κυρίου, ἃ ἐστὶ παρὰ
παντοκράτορι, οὐ ψεύσομαι. ¹² ἰδοὺ
πάντες οἴδατε, ὅτι κενὰ κενός ἐπι-
βάλλετε. ¹³ αὕτη ἡ μερίς ἀνθρώπου
ἀπεβούς παρὰ κυρίῳ, κτήμα δὲ θύνα-
στων ἐλεύσεται παρὰ παντοκράτορος
ἐπ' αὐτούς. ¹⁴ ἔαν δὲ πολλοὶ γένων-
ται οἱ υἱοὶ αὐτῶν, εἰς σφαγὴν ἔσονται.
ἔαν δὲ καὶ ἀνδρωθῶσι, προσαιτήσου-
σιν. ¹⁵ οἱ δὲ περιόντες αὐτοῦ ἐν θανά-
τῳ τελευτήσουσι, χήρας δὲ αὐτῶν οὐ-
δεὶς ἔλξεισιν. ¹⁶ ἔαν συναγάγῃ ὥσπερ
γῆν ἀργυρίου, ἴσα δὲ πληρῶ ἐτοιμάσῃ
χρυσίου, ¹⁷ ταῦτα πάντα δίκαιοι περι-
ποιήσονται, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ ἀλη-
θινοὶ καθεξέουσιν. ¹⁸ ἀπέβη δὲ ὁ οἶκος
αὐτοῦ ὥσπερ σῆτες, καὶ ὥσπερ ἀράχ-
νη. ¹⁹ πλοῦσις κοιμηθήσεται καὶ οὐ
προσθήσει, ὅφθαλμοις αὐτοῦ διηνοίξε,
καὶ οὐκ ἔσται. ²⁰ συνήρτησαν αὐτῷ ὥς-
περ ὑδωρ αἱ ὀδύναι, νυκτὶ δὲ ὑπέλειτο
αὐτὸν γνόφος. ²¹ ἀναλήψεται δὲ αὐ-
τὸν καύσων καὶ ἀπελεύσεται, καὶ λικ-
μήσει

μήσει αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.
²² καὶ ἐπιβήσκει ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐ φεί-
 σεταί, ἢ χειρὸς αὐτοῦ φυγῇ φεύξεται.
²³ κροτήσκει ἐπ' αὐτοὺς χείρας αὐτῶν,
 καὶ συριεῖ αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Κ Η'.

Εστι γὰρ ἀργυρίω τόπος ὅθεν γίνε-
 ται, τόπος δὲ χρυσοῦ ὅθεν διηθεῖται.
² σίδηρος μὲν γὰρ ἐκ γῆς γίνεται, χαλ-
 κὸς δὲ ἴσα λίθω λατομεῖται. ³ τάξιν
 ἔθετο σκοτεινὴ, καὶ πᾶν πέρας αὐτὸς
 ἐξακριβάζεται, λίθος σκοτία καὶ σκία
 θανάτου. ⁴ διακοπὴ χιμαῶρου ἀπὸ
 κονίας, οἱ δὲ ἐπιλανθανόμενοι ὁδὸν
 δικαίαν ἡσθένησαν, ἐκ βροτῶν ἐσαλεύ-
 θησαν. ⁵ γῇ ἔξ αὐτῆς ἐξελεύσεται ἄρ-
 τος, ὑποκατω αὐτῆς ἐστράφη ὥς ἐ-
 πύρ. ⁶ τόπος σαπφείρου οἱ λίθοι αὐ-
 τῆς, καὶ χῶμα χρυσοῖον αὐτῶ. ⁷ τρίβος
 οὐκ ἔγνω αὐτὴν πετεινόν, καὶ οὐ παρ-
 ἐβλεπεν αὐτὴν ὀφθαλμὸς γυπτός. ⁸ καὶ
 οὐκ ἐπάτησαν αὐτὸν υἱοὶ ἀλαζόνων, οὐ
 παρῆλθεν ἐπ' αὐτῆς λέων. ⁹ ἐν ἀκρο-
 τώμα ἔξέτεινε χεῖρα αὐτοῦ, κατέστρεψε
 δὲ ἐκ ῥιζῶν ὄρη. ¹⁰ δίνας δὲ ποταμῶν
 διέρρηξε, πᾶν δὲ ἐντιμον εἶδὲ μου ὁ
 ὀφθαλμός. ¹¹ βάθη δὲ ποταμῶν ἀνε-
 κάλυψεν, ἔδειξε δὲ αὐτοῦ δυνάμιν εἰς
 φῶς. ¹² ἡ δὲ σοφία πόθεν εὐρέθη;
 ποῖος δὲ τόπος ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης;
¹³ οὐκ οἶδε βροτὸς ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ
 μὴν εὐρέθη ἐν ἀνθρώποις. ¹⁴ ἄβυσσος
 εἶπεν. οὐκ ἔνεστιν ἐν ἐμοί. καὶ ἡ θά-
 λασσα εἶπεν, οὐκ ἔνεστι μετ' ἐμοῦ. ¹⁵ οὐ
 δώσει συγκλησθὲν ἀντ' αὐτῆς, καὶ οὐ
 σταθήσεται ἀργύριον ἀντάλλαγμα αὐ-
 τῆς. ¹⁶ καὶ οὐ συμβασταχθήσεται χρυ-
 σίω Σωφίῳ, ἐν ὄνυχι τιμῷ καὶ σαπφεί-
 ρῳ. ¹⁷ οὐκ ἰσθώθηται αὐτῇ χρυσοῖον
 καὶ ὕαλος, καὶ τὸ ἄλλαγμα αὐτῆς
 σκευὴ χρυσᾶ. ¹⁸ μετέωρα καὶ γαβὶς οὐ
 μνησθήσεται καὶ ἔλκυσον σοφίαν ὑπὲρ
 τὰ ἔσωτατα. ¹⁹ οὐκ ἰσθώθηται αὐτῇ
 τοπάσιον Αἰθιοπίας, χρυσίῳ καθαρῷ
 οὐ συμβασταχθήσεται. ²⁰ ἡ δὲ σοφία
 πόθεν εὐρέθη; ποῖος δὲ τόπος ἐστὶ
 τῆς συνείσεως; ²¹ λελήθε πάντα ἄν-
 θρωπον, καὶ ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρα-
 νοῦ ἐκρύβη. ²² ἡ ἀπώλεια καὶ ὁ θά-
 νατος εἶπαν, ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ
 κλέος. ²³ ὁ θεὸς εὐ συνέστησεν αὐτῆς

τὴν ὁδόν, αὐτὸς δὲ οἶδε τὸν τόπον αὐ-
 τῆς. ²⁴ αὐτὸς γὰρ τὴν ὑπ' οὐρανὸν
 πᾶσαν ἐφορᾷ, εἰδὼς τὰ ἐν τῇ γῇ, πᾶν-
 τα ἃ ἐποίησεν, ²⁵ ἀνέμων σταθμόν,
 ὕδατος μέτρα ²⁶ ὅτε ἐποίησεν. οὕτω;
 ἰδὼν ἡρίθμησε, καὶ ὁδὸν ἐν τινάγματι
 φωνάς. ²⁷ τότε εἶδεν αὐτὴν, καὶ ἐξηγή-
 σατο αὐτὴν, ἐτοιμάσας ἐξιχνίασεν.
²⁸ εἶπε δὲ ἀνθρώπῳ. ἰδοὺ ἡ θεοσεβεία
 ἐστὶ σοφία, τὸ δὲ ἀπέχεσθαι ἀπὸ κα-
 κῶν ἐστὶν ἐπιστήμη.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Ετι δὲ προσθεὶς Ἰωβ εἶπε τῷ προοι-
 μίῳ. ² τίς ἂν με θεῇ κατὰ μήνα ἐμ-
 προσθεν ἡμερῶν, ὧν με ὁ θεὸς ἐφύ-
 λαξεν; ³ ὥς ὅτε ἡγχεί ὁ λύχνος αὐτοῦ
 ὑπὲρ κεφαλῆς μου, ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ
 ἐπορευόμην ἐν σκοτεινῇ. ⁴ ὅτε ἤμην ἐπι-
 βρίθων ὁδοῦς, ὅτε ὁ θεὸς ἐπισκοπὴν
 ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου. ⁵ ὅτε ἤμην
 ὑλώδης λίαν, κύκλω δὲ μου οἱ παῖδες.
⁶ ὅτε ἐχέοντο αἱ ὁδοί μου βουτύρῳ, τὰ
 δὲ ὄρη μου ἐχέοντο γάλακτι. ⁷ ὅτε ἐξε-
 πορευόμην ὀρθροῖς ἐν πόλει, ἐν δὲ
 πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δῖφος. ⁸ ἰδόν-
 τες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν, πρεσβύτεροι
 δὲ πάντες ἔστησαν. ⁹ ἄνδρσι δὲ ἐπαύ-
 σαντο λαλοῦντες, δάκτυλον ἐπιθέντες
 ἐπὶ στόματι. ¹⁰ οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμα-
 κάρισάν με, καὶ γλώσσα αὐτῶν τοῖς
 λαρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη. ¹¹ ὅτι οὐ
 ἤκουσε καὶ ἐμακάρισέ με, ὀφθαλμὸς δὲ
 ἰδὼν με ἐξέκλινε. ¹² διέσωσα γὰρ πτω-
 χὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου, καὶ ὀρφανῷ
 ὧ οὐκ ἦν βοηθὸς ἐβοήθησα. ¹³ εὐλο-
 γία ἀπολλυμένου ἐπ' ἐμὲ ἔλθοι, στόμα
 δὲ χήρας με εὐλόγησε. ¹⁴ δικαιοσύνην
 δὲ ἐνδεδυκεν, ἡμφιασάμην δὲ κρίμα
 ἴσα διπλοῦν. ¹⁵ ὀφθαλμὸς ἤμην τυ-
 φλῶν, πούς δὲ χωλῶν. ¹⁶ ἐγὼ ἤμην
 πατὴρ ἀδυνάτων, δίκην δὲ ἦν οὐκ ᾔδειν
 ἐξιχνίασα. ¹⁷ συνέτριψα δὲ μύλας ἀδί-
 κων ἐκ μέσου τῶν ὁδόντων αὐτῶν.
 ἄρπαγμα ἐξήρπασα. ¹⁸ εἶπα δὲ, ἡ ἡλι-
 κία μου γρησάει ὥσπερ στέλεχος φοί-
 νικος, πολὺν χρόνον βιώσω. ¹⁹ ἡ ρίζα
 διήνοικται ἐπὶ ὕδατος, καὶ δρόσος ἀν-
 λισθῇσεται ἐν τῷ θερισμῷ μου. ²⁰ ἡ
 δοξα μου κενὴ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ τόξον
 μου ἐν χειρὶ αὐτοῦ πορεύεται. ²¹ ἐμοῦ
 ἀκούσαντες προσέσχον, ἐλιώπησαν δὲ
 ἐπὶ

ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ. ²² ἐπὶ τῷ ἐμῷ ῥήματι οὐ προσθέτεντο, περιχαρεῖς δὲ ἐγίνοντο ὅποταν αὐτοῖς ἐλάλουν. ²³ ὥσπερ γῇ διψῶσα προσδεχομένη τὸν ὑετὸν, οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλίαν. ²⁴ ἂν γέλῃσιν πρὸς αὐτοὺς, οὐ μὴ πιστεύσωσι, καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέπιπτεν. ²⁵ ἐξελέξαμην ὁδὸν αὐτῶν, καὶ ἐκάθισα ἄρχων, καὶ κατασκήνουν ὥσπερ βασιλεῖς ἐν μονοζώνοις, ὁν τρόπον παθεινούς παρακαλῶν.

Κ Ε Φ. Δ.

Νυνὶ δὲ κατεγέλασάν μου ἐλάχιστοι, νῦν νουθετοῦσί με ἐν μέρει. ὧν ἐξουθενούν τοὺς πατέρας αὐτῶν, οὓς οὐχ ἡγησάμην ἀξίους κυνῶν τῶν ἐμῶν νομάδων. ² καὶ γὰρ ἰσχυρὰ χειρὸν αὐτῶν ἵνατί μοι; ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια. ³ ἐν ἐνδεΐᾳ καὶ λιμῷ ἄγονος, οἱ φεύγοντες ἀνδρὸν ἐχθρὸς συνοχὴν καὶ ταλαιπωρίαν. ⁴ οἱ περικυκλοῦντες ἄλιμα ἐπὶ ἡχοῦντι, οἷτινες ἄλιμα ἦν αὐτῶν τὰ σῖτα. ἄτιμοι δὲ καὶ πεφασμι-σμένοι, ἐνδεεῖς παντὸς ἀγαθοῦ, οἱ καὶ ῥίζας ξύλων ἐμασπῶντο ὑπὸ λιμοῦ μεγάλου ἐπανέστησάν μοι κλέπται, ⁶ ὧν οἱ οἶκοι αὐτῶν ἦσαν τρώγλαι πετρῶν. ⁷ ἀναμέσον εὐήχαν βοήσονται, οὐ ὑπὸ φύγαντα ἄγρια διητῶντο. ⁸ ἀγρόνων υἱοὶ καὶ ἀτίμων ὄνομα καὶ κλέος ἐβρε-σμένον ἀπὸ γῆς. ⁹ νυνὶ δὲ κιθάρᾳ ἐγὼ εἰμι αὐτῶν, καὶ ἐμὲ θυρύλλημα ἔχουσιν. ¹⁰ ἐρδελύξαντο δὲ με ἀποστάντες μακρὰν, ἀπὸ δὲ τοῦ προσώπου μου οὐκ ἐφείσαντο πτύελον. ¹¹ ἀνοίξας γὰρ φαρέτραν αὐτοῦ ἐκάκωσέ με, καὶ χαλινὸν τοῦ προσώπου μου ἐξαπέστειλαν. ¹² ἐπὶ δεξιῶν βλαστοῦ ἐπανεστήσαν, πόδα αὐτῶν ἐξέτειναν, καὶ ὠδοποίησαν ἐπ' ἐμέ. τρίβους ἀπωλείας αὐτῶν ¹³ ἐξετρίβισαν τρίβοι μου, ἐξέδυσαν γὰρ μου τὴν στολὴν. ¹⁴ βέλεσιν αὐτοῦ κατηκόντισέ με. κέχρηται δὲ μοι ὡς βούλειται, ἐν ὁδύναϊς πέφυρμαι, ¹⁵ ἐπι-στρέφονται μοι αἱ ὁδοὶ μου, ὥχετό μοι ἡ ἐλπίς ὥσπερ πνεῦμα, καὶ ὥσπερ νέφος ἡ σωτηρία μου. ¹⁶ καὶ νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐκχυθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἔχουσιν δὲ με ἡμέραι ὁδυνῶν. ¹⁷ νυκτὶ δὲ μοι τὰ ὀπτα συγκέχυται, τὰ δὲ νεῦρά μου διαλέλυνται. ¹⁸ ἐν πολλῇ ἰσχυί ἐπελά-

βετό μου τῆς στολῆς, ὥσπερ τὸ περι-στόμιον τοῦ χιτῶνος μου περιέσχε με. ¹⁹ ἡγήσαι δὲ με ἴσα πληθὺ, ἐν γῇ καὶ σποδῷ μου ἡ μερίς. ²⁰ κέκραγα δὲ πρὸς σὲ καὶ οὐκ ἀκούεις μου, ἔστησαν δὲ καὶ κατενόησάν με. ²¹ ἐπέβησαν δὲ μοι ἀνελειμνόνως, χειρὶ κραταιᾷ με ἐμαστί-γωσας. ²² ἔταξας δὲ με ἐν ὁδύναϊς, καὶ ἀπέβρύχθας με ἀπὸ σωτηρίας. ²³ οἶδεν γὰρ ὅτι θάνατος με ἐκτρίψει, οἰκία γὰρ παντὶ θνητῷ γῆ. ²⁴ εἰ γὰρ ὄφελον δυνάμην ἐμαυτὸν χειρώσασθαι, ἡ δεη-θείς γε ἑτέρου, καὶ ποιήσει μοι τοῦτο. ²⁵ ἐγὼ δὲ ἐπὶ παντὶ ἀδυνάτῳ ἐκλαυσα, ἐπένεαξα ἰδὼν ἄνδρα ἐν ἀνάγκαις. ²⁶ ἐγὼ δὲ ἐπέχων ἀγαθοῖς, ἰδοὺ συν-ήντησάν μοι μάλλον ἡμέραι κακῶν. ²⁷ ἡ κοιλία μου ἐξέτεσε καὶ οὐ σιωπή-σεται, προσέφθασάν με ἡμέραι πτω-χείας. ²⁸ στένων πεπορευμαι ἄνευ φι-μοῦ, ἔστηκα δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ κεκραγώς. ²⁹ ἀδελφός γέγονα σειρήνων, ἑταῖρος δὲ στρουθῶν. ³⁰ τὸ δὲ δέρμα μου ἐσκοτώται μεγάλως, τὰ δὲ ὀπτα μου ἀπὸ καύματος. ³¹ ἀπέβη δὲ εἰς πένθος μου ἡ κιθάρα, ὃ δὲ ψαλμός μου εἰς κλαυθμὸν ἐμοί.

Κ Ε Φ. ΛΑ'.

Διαθήκην ἐθέμην τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ οὐ συνήγα ἐπὶ παρθένον. ² καὶ τί ἐμέρισεν ὁ Θεὸς ἄνωθεν, καὶ κληρονομία ἱκανὸν ἐξ ὑψίστων; ³ οὐαὶ ἀπώλεια τῷ ἀδίκῳ καὶ ἀπαλλοτριώσις τοῖς ποιοῦσιν ἀνομίαν. ⁴ οὐχὶ αὐτὸς ὄψεται ὁδὸν μου, καὶ πάντα τὰ δια-βήματά μου ἐξαριθμῆσεται; ⁵ εἰ δὲ ἤμην πεπορευμένος μετὰ γελοισιῶν, εἰ δὲ καὶ ἐσπουδάσεν ὁ πους μου εἰς δόλον. ⁶ ἔσταμαι γὰρ ἐν ζυγῷ δικαίῳ, οἶδε δὲ ὁ κύριος τὴν ἀκακίαν μου. ⁷ εἰ ἐξέκλινεν ὁ πους μου ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰ δὲ καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπηρεκολούθησεν ἡ καρδιά μου, εἰ δὲ καὶ ταῖς χερσὶ μου ἡψάμην δώρων. ⁸ σπείραιμι ἄρα καὶ ἄλλοι φάγοισαν, ἀβύρξος δὲ γενοίμην ἐπὶ γῆς. ⁹ εἰ ἐξηκολούθησεν ἡ καρ-δία μου γυναικὶ ἀνδρὸς ἑτέρου, εἰ καὶ ἐγκαθετος ἐγενόμην ἐπὶ θύραις αὐτῆς. ¹⁰ ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνὴ μου ἑτέρω, τὰ δὲ νῆπιά μου ταπεινωθή. ¹¹ θυ-μός γὰρ ὀργῆς ἀκατάσχετος, τὸ μᾶναι ἀνδρός

ἀνδρὸς γυναῖκα. ¹² πῦρ γάρ ἐστι καί-
μενον ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν, οὐ δ' ἂν
ἐπέλθῃ ἐκ ῥιζῶν ἀπώλειεν. ¹³ εἰ δὲ καὶ
ἐφαύλισα κρίμα θεράποντός μου ἢ θε-
ραπαίτης, κρινομένων αὐτῶν πρὸς μέ-
¹⁴ τί γὰρ ποιήσω ἐὰν ἑτασίμ μου ποιῇ-
ται ὁ κύριος; ἐὰν δὲ καὶ ἐπισκοπὴν τι-
να, ἀποκρισὶν ποιήσομαι; ¹⁵ ποτερον
οὐχ ὥς καὶ ἐγὼ ἐγενόμην ἐν γαστρὶ, καὶ
ἐκείνοι γεγόνασι; γεγόναμεν δὲ ἐν τῇ
αὐτῇ κοιλίᾳ. ¹⁶ ἀδύνατοι δὲ χρεῖαν ἦν
ποτε εἶχον οὐκ ἀπέτυχον, χηρὰς δὲ τὸν
ὀφθαλμὸν οὐκ ἐξέτηξα. ¹⁷ εἰ δὲ καὶ τὸν
ἰσχυρὸν μου ἔφαγον μόνος, καὶ οὐχὶ
ὀρφανῷ μετέδωκα. ¹⁸ ὅτι ἐκ νεότητος
μου ἐξέτρεφον ὡς πατέρα, καὶ ἐκ γα-
στρός μητρός μου ὠδήγησα. ¹⁹ εἰ δὲ
καὶ ὑπερεῖδον γυμνὸν ἀπολλύμενον,
καὶ οὐκ ἠμφίασα αὐτόν. ²⁰ ἀδύνατοι
δὲ εἰ μὴ εὐλόγησάν με, ἀπὸ δὲ κουρᾶς
ἀμνῶν μου ἐθερμάνθησαν οἱ ὦμοι αὐ-
τῶν. ²¹ εἰ ἐπήρα ὀρφανῷ χεῖρα, πε-
ποιθῶς ὅτι πολλὴ μοι βοήθεια περίε-
στιν. ²² ἀποσταίῃ ἄρα ὁ ὦμός μου ἀπὸ
τῆς κλειδός, ὁ δὲ βραχίον μου ἀπὸ τοῦ
ἀγκῶνος συντριβείῃ. ²³ φόβος γὰρ κυ-
ρίου συνέσχε με, ἀπὸ τοῦ λήμματος
αὐτοῦ οὐχ ὑποίσω. ²⁴ εἰ ἔταξα χρυ-
σίον εἰς χοῦν μου, εἰ δὲ καὶ λίθω πο-
λυτελεῖ ἐπεποιθήσα, ²⁵ εἰ δὲ καὶ εὐ-
φράνθην πολλοῦ πλούτου μοι γενομέ-
νου, εἰ δὲ καὶ ἐπ' ἀναριθμήτοις ἐθέ-
μην χεῖρά μου. ²⁶ ἢ οὐχ ὀρωμεν ἥλιον
τὸν ἐπιφάσκοντα ἐκλείποντα, σελή-
νην δὲ φθίνουσαν; οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς
ἐστι. ²⁷ καὶ εἰ ἠπατήθῃ λαθρα ἡ καρ-
διά μου, εἰ δὲ χεῖρά μου ἐπιθείς ἐπὶ
στόματί μου ἐφίλησα. ²⁸ καὶ τοῦτό
μοι ἄρα ἀνομία ἢ μερίστη λογισθεῖν,
ὅτι ἐψευσάμην ἐναντίον κυρίου τοῦ
ὑψίστου. ²⁹ εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρὴς ἐγενό-
μην πτώματι ἐχθρῶν μου. καὶ εἶπεν
ἡ καρδιά μου εὐγε. ³⁰ ἀκούσαι ἄρα τὸ
οὐς μου τὴν κατάραν μου, θρυλλη-
θεῖν δὲ ἄρα ὑπὸ λαοῦ μου κακούμε-
νος. ³¹ εἰ δὲ καὶ πολλὰκις εἶπον αἱ τε-
ραπαῖναι μου, τίς ἂν δαῖη ἡμῖν τῶν
σαρκῶν αὐτοῦ πλησθῆναι; λίαν μου
χρηστοῦ ὄντος. ³² ἔξω δὲ οὐκ ἠύλιζετο
ξένος, ἢ δὲ θύρα μου παντὶ ἐλθόν-
τι ἀνέωκτο. ³³ εἰ δὲ καὶ ἀμαρτῶν

ἀκουσίως ἐκουρῶσα τὴν ἀμαρτίαν μου,
³⁴ οὐ γὰρ διετράπην πολυλογίαν πλη-
θους, τοῦ μὴ ἐξαγορεύσαι ἐνώπιον
αὐτῶν. εἰ δὲ καὶ εἴασα ἀδύνατον ἐξελ-
θεῖν θύραν μου κόλπῳ κενῷ. ³⁵ τίς
δῶθ' ἀκούοντά μου; χεῖρα δὲ κυρίου εἰ
μὴ ἐδεδόκειν, συγγραφὴν δὲ ἦν εἶχον
κατὰ τινος, ³⁶ ἐπ' ὧμοις ἂν περιθέμε-
νος στέφανον ἀνεγίνωσκον, ³⁷ καὶ εἰ μὴ
ῥῆξας αὐτὴν ἀπέδωκα, οὐθὲν λαβὼν
παρὰ χρεωφιλέτου. ³⁸ εἰ ἐπ' ἐμοὶ ποτε
ἦ γῆ ἐστένανξεν, εἰ δὲ καὶ οἱ αὐλάκες
αὐτῆς ἐκλασαν ὁμοθυμαδόν. ³⁹ εἰ δὲ
καὶ τὴν ἰσχύν αὐτῆς ἔφαγον μόνος
ἄνευ τιμῆς, εἰ δὲ καὶ ψυχὴν κυρίου τῆς
γῆς ἐκλαβὼν ἐλύπησα. ⁴⁰ ἀντὶ πυροῦ
ἄρα ἐξέλθου μοι κνίδη, ἀντὶ δὲ κρι-
θῆς βάτος.

Κ Ε Φ. ΑΒ'.

Καὶ ἐπαύσατο Ἰωβ ῥήμασιν. ἡσύ-
χασαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς φίλοι αὐτοῦ ἔτι
ἀντιπεῖν Ἰωβ, ἦν γὰρ Ἰωβ δίκαιος
ἐναντίον αὐτῶν. ² ὠργίσθη δὲ Ἐλιοῦς
ὁ τοῦ Βαραχιήλ ὁ Βουζίτης ἐκ τῆς
συγγενείας Ράμ, τῆς Αὐσιτίδος γῶ-
ρας. ὠργίσθη δὲ τῷ Ἰωβ σφόδρα, διότι
ἀπέφηνεν ἑαυτὸν δίκαιον ἐναντίον κυ-
ρίου. ³ καὶ κατὰ τῶν τριῶν δὲ φίλων
ὠργίσθη σφόδρα, διότι οὐκ ἠδυνήθη-
σαν ἀποκριθῆναι ἀντίθετα Ἰωβ, καὶ
ἔθεντο αὐτὸν εἶναι ἀπερῆ. ⁴ Ἐλιοῦς δὲ
ὑπέμεινε δοῦναι ἀποκρισὶν Ἰωβ, ὅτι
πρεσβύτερος αὐτοῦ εἶπεν ἡμέρας. ⁵ καὶ
εἶδεν Ἐλιοῦς, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀποκρίσις
ἐν στόματι τῶν τριῶν ἀνδρῶν, καὶ
ἐθυμώθη ὀργῇ αὐτοῦ. ⁶ ὑπολαβὼν δὲ
Ἐλιοῦς ὁ τοῦ Βαραχιήλ ὁ Βουζίτης
εἶπεν. ⁷ νεώτερος μὲν εἰμι τῷ χρόνῳ,
ὕμεις δὲ ἐστε πρεσβύτεροι, διὸ ἡσυχά-
σα φοβηθεῖτε τοῦ ὑμῖν ἀναγγεῖλαι τὴν
ἐμαυτοῦ ἐπιστήμην. ⁸ εἶπα δὲ, ὅτι οὐχ
ὁ χρόνος ἐστὶν ὁ λαλῶν, ἐν πολλοῖς δὲ
ἐτεσιν οἰδασι σοφίαν. ⁹ ἀλλὰ πνεῦμά
ἐστὶν ἐν βροτοῖς. πνοὴ δὲ παντοκρά-
τορος ἐστὶν ἡ διδάσκουσα. ¹⁰ οὐχ οἱ
πολυχρόνιοι εἰσιν σοφοί, οὐδ' οἱ γέ-
ροντες οἰδασι κρίμα. ¹¹ διὸ εἶπα, ἀκού-
σατέ μου, καὶ ἀναγγεῖλῶ ὑμῖν ἃ οἶδα.
ἐνωτίζεσθέ μου τὰ ῥήματα. ἐρῶ γὰρ
ὑμῶν ἀκούοντων ἄχρις οὗ ἐτάσσετε λό-
γους, ¹² καὶ μέχρι ὑμῶν συνήσω, καὶ
ἰδοὺ

ἰδοὺ οὐκ ἦν τῷ Ἰωβ ἐλέγχων ἀνταπο-
κρινόμενος ῥήματα αὐτοῦ ἐξ ὑμῶν.
13 ἵνα μὴ εἴπητε, εὗρομεν σοφίαν κυ-
ρίῳ προσθέμενοι. 14 ἀνθρώπων δὲ ἐπε-
τρέψατε λαλήσαι τοιαῦτα ῥήματα.
15 ἐπτοήθησαν, οὐκ ἀπεκρίθησαν ἔτι,
ἐπαλαίωσαν ἐξ αὐτῶν λόγους. 16 ὑπέ-
μεινα, οὐ γὰρ ἐλάλησα, ὅτι ἔστησαν,
οὐκ ἀπεκρίθησαν. 17 ὑπολαβὼν δὲ
Ἐλιοὺς λέγει. 18 πάλιν λαλήσω. πλη-
ρης γάρ εἰμι ῥημάτων, ὠλέκεται γὰρ με
τὸ πνεῦμα τῆς παστροῦς. 19 ἡ δὲ γα-
στήρ μου ὥσπερ ἀσκὸς γλεῦκος ζέων
δεδεμένος, ἡ ὥσπερ φυσητὴρ χαλκῆος
ἐβρόγχως. 20 λαλήσω, ἵνα ἀναπαύσω-
μαι ἀνοίξας τὰ χεῖλη, 21 ἄνθρωπον
γὰρ οὐ μὴ αἰσχυνῶ, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ
βροτὸν οὐ μὴ ἐντραπῶ. 22 οὐ γὰρ ἐπί-
σταμαι θανμάσαι πρόσωπα. εἰ δὲ μὴ,
καὶ ἐμὲ σῆτες ἔδονται.

Κ Ε Φ. ΛΓ'.

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ ἄκουσον Ἰωβ τὰ ῥή-
ματα μου, καὶ λαλίαν ἐνωτίζου μου.
2 ἰδοὺ γὰρ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ
ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου. 3 καθάρᾳ μου
ἡ καρδιά ῥήματα, σύνεσις δὲ χελέων
μου καθάρᾳ νοήσει. 4 πνεῦμα θεῶν τὸ
ποιῆσάν με, πνοὴ δὲ παντοκράτορος
ἡ διδασκουσά με. 5 ἐὰν δύνῃ, δὸς μοι
ἀποκριαί, πρὸς ταῦτα ὑπόμενιν, στή-
θι κατ' ἐμὲ, καὶ ἐγὼ κατὰ σέ. 6 ἐκ πη-
λοῦ διήρτισαι σὺ ὥς καὶ ἐγὼ, ἐκ τοῦ
αὐτοῦ διηρτισμέθᾳ. 7 οὐχ ὁ φόβος μου
σὲ στροβίσει, οὐδὲ ἡ χεὶρ μου βαρεῖται
ἐπὶ σοί. 8 πλὴν εἴπας ἐν ὧσί
μου. φωνὴν ῥημάτων σου ἀκήκοα. 9 διό-
τι λέγεις, καθάρὸς εἰμι οὐχ ἁμαρτῶν,
ἄμειπτός εἰμι, οὐ γὰρ ἠνόμησα. 10 μέμ-
ψιν δὲ κατ' ἐμοῦ εὗρον. ἡγῆται δέ με,
ὥσπερ ὑπεναντίον. 11 ἔδετο δὲ ἐν ξύλῳ
τὸν πόδα μου, ἐφύλαξε δέ μου πάσας
τὰς ὁδοὺς. 12 πῶς γὰρ λέγεις, δίκαιός
εἰμι, καὶ οὐκ ἐπακηκόε μου; αἰώνιος
γὰρ ἐστὶν ὁ ἐπάνω βροτῶν. 13 λέγεις
δὲ, διατὶ τῆς δίκης μου οὐκ ἐπακηκόε
μου πᾶν ῥήμα; 14 ἐν γὰρ τῷ ἁπαλῇ λα-
λήσαι ὁ κύριος, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ,
15 ἐνύπνιον ἢ ἐν μελέτῃ νυκτερινῇ, ὡς
ἦσαν ἐπιπίπτῃ δεινὸς φόβος ἐπ' ἀν-
θρώπους, ἐπὶ νυσταγμάτων ἐπὶ κοι-
της. 16 τότε ἀνακαλύπτει νοῦν ἀνθρώ-

πων, ἐν εἰδεσι φόβου τοιοῦτοις αὐτοῦς
ἐξεφόβησεν. 17 ἀποστρέφει ἄνθρωπον
ἀπὸ ἀδικίας, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ
πτώματος ἐξῶρυστο. 18 ἐφείσατο δὲ
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἀπὸ θανάτου, καὶ
μὴ πεσῖν αὐτὸν ἐν πολέμῳ. 19 πάλιν
δὲ ἤλεγξεν αὐτὸν ἐπὶ μαλακίᾳ ἐπὶ κοι-
της, καὶ πληθὸς ὁσίων αὐτοῦ ἐνάρ-
κησε. 20 πᾶν δὲ βρωτὸν σίτου οὐ μὴ
δύνηται προσδέξασθαι, καὶ ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ βρώσιν ἐπιθυμήσει. 21 ἕως ἂν
σαπῶσιν αὐτοῦ αἱ σάρκες, καὶ ἀπο-
δεῖξῃ τὰ ὀστέα αὐτοῦ κενά. 22 ἡγγίσε
δὲ εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ἡ δὲ
ζωὴ αὐτοῦ ἐν ᾗδῃ. 23 ἐὰν ὥσι χίλιοι
ἄγγελοι θανατηφόροι, εἰς αὐτῶν οὐ
μὴ τρώσῃ αὐτόν. ἐὰν νοῆσῃ τῇ καρδίᾳ
ἐπιστραφῆναι πρὸς κύριον, ἀναγγεῖλη
δὲ ἀνθρώπων τὴν ἐαυτοῦ μέμψιν, τὴν
δὲ ἄνοιαν αὐτοῦ δεῖξῃ, 24 ἀνθ' ἐξέται
τοῦ μὴ πεσεῖν εἰς θάνατον. ἀνανεώσει
δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα ὥσπερ ἁλοιοφὴν ἐπὶ
τοίχῳ, τὰ δὲ ὀστέα αὐτοῦ ἐμπλήσει
μυελοῦ. 25 ἀπαλυνεῖ δὲ αὐτοῦ τὰς σάρ-
κας ὥσπερ νηπίον, ἀποκαταστήσει δὲ
αὐτόν ἀνθρώπῳ ἐν ἀνθρώποις. 26
εὐξάμενος δὲ πρὸς κύριον καὶ δεκτὰ
αὐτῷ ἔσται, εἰς ἐλεύσεται πρὸς ὅπῳ ἱλα-
ρῶ σὺν ἐξηγορίᾳ. ἀποδώσει δὲ ἀνθρώ-
ποις δικαιοσύνην. 27 εἴτα τότε ἀπο-
μέμψεται ἄνθρωπος αὐτὸς ἑαυτῷ, λέ-
γων. οἶα συνετέλουν; καὶ οὐκ ᾄξια
ἦτάσέ με ὧν ἤμαρτον. 28 σῶσον ψυ-
χὴν μου τοῦ μὴ ἐλθεῖν εἰς διαφθοράν,
καὶ ἡ ζωὴ μου φῶς ὄψεται. 29 ἰδοὺ
ταῦτα πάντα ἐργάται ὁ ἰσχυρὸς ὁδούς
τρεῖς μετὰ ἀνδρός. 30 καὶ ἐξῶρυστο τὴν
ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, ἵνα ἡ ζωὴ μου
ἐν φωτὶ αἰνῇ αὐτόν. 31 ἐνωτίζου Ἰωβ
καὶ ἄκουέ μου. κώφευσον, καὶ ἐγὼ
εἰμι λαλήσω. 32 εἰ εἰσὶ σοὶ λόγοι, ἀπο-
κρίθητί μοι. λάλησον, θέλω γὰρ δι-
καιωθῆναι σε. 33 εἰ μὴ, σὺ ἄκουσόν
μου, κώφευσον καὶ διδάξω σε.

Κ Ε Φ. ΛΔ'.

Υ πολαβὼν δὲ Ἐλιοὺς λέγει. 2 ἀκού-
σατέ μου σοφοί, ἐπιστάμενοι ἐνωτί-
ζεσθε. 3 ὅτι οὐς λόγους δοκιμάζει, καὶ
λάρυγξ γεύεται βρώσιν. 4 κρίσιν ἐλώ-
μεθα ἑαυτοῖς, γινώμεν ἀναμέσον ἑαυ-
τῶν, ὅτι καλόν. 5 ὅτι εἰρηκεν Ἰωβ, δί-
καιός

καίος εἰμι. ὁ κύριος ἀπήλλαξέ μου τὸ κρίμα. ⁶ ἔψεύσατο δὲ τῷ κρίματί μου, βίαιον τὸ βέλος μου ἄνευ ἀδικίας. ⁷ τίς ἀνὴρ ὥσπερ Ἰωβ, πίνων μυκτηρισμὸν ὥσπερ ὕδωρ; ⁸ οὐχ ἁμαρτῶν οὐδὲ ἀσεβήσας, ἢ οὐδ' οὐ κοινωνήσας μεταποιούντων τὰ ἄνομα, τοῦ πορευθῆναι μετὰ ἀσεβῶν. ⁹ μὴ γὰρ εἶπης, ὅτι οὐκ ἔσται ἐπισκοπὴ ἀνδρὸς, καὶ ἐπισκοπὴ αὐτῷ παρὰ κυρίου. ¹⁰ διὸ συνετοὶ καρδίας ἀκούσατέ μου, μὴ μοι εἴη ἐναντι κυρίου ἀσεβῆσαι, καὶ ἐναντι παντοκράτορος ταράξαι τὸ δίκαιον. ¹¹ ἀλλὰ ἀποδιδὼ ἀνθρώπων καθὰ ποιεῖ ἕκαστος αὐτῶν, καὶ ἐν τριβῶ ἀνδρὸς εὐρήσει αὐτόν. ¹² οὐεὶ δὲ τὸν κύριον ἄτοπα ποιήσιν; ἢ ὁ παντοκράτωρ ταράξει κρίσιν, ¹³ ὃς ἐποίησεν τὴν γῆν; τίς δὲ ἔστιν ὁ ποιῶν τὴν ὑπ' οὐρανόν, καὶ τὰ ἐνόντα πάντα; ¹⁴ εἰ γὰρ βούλοιοτο συνέχειν, καὶ τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ κατασχεῖν, ¹⁵ τελευτήσει πᾶσα σὰρξ ὁμοθυμαδόν. πᾶς δὲ βροτὸς εἰς γῆν ἀπελευσεται, ὅθεν καὶ ἐπλάσθη. ¹⁶ ἴδε μὴ νουθετῇ, ἀκούε ταῦτα, ἐνωτίζου φωνὴν ῥημάτων. ¹⁷ ἴδε σὺ τὸν μισούντα ἄνομα, καὶ τὸν ὀλλύντα τοὺς πονηροὺς, ὅντα αἰώνιον δίκαιον. ¹⁸ ἀσεβῆς ὁ λέγων βασιλεῖ, παρανομίαις, ἀσεβέστατε τοῖς ἄρχουσιν. ¹⁹ ὃς οὐκ ἐπαισχυνθῇ πρόσωπον ἐντίμου, οὐδὲ οἶδε τιμὴν θεσθαι ἀδριοῖς, θαυματοῦναι προσώπα αὐτῶν. κενὰ δὲ αὐτοῖς ἀποβήσεται, τὸ κεκραγῆναι καὶ δεῖσθαι ἀνδρὸς. ²⁰ ἐχρήσαντο γὰρ παρανόμως, ἐκκληνομένων ἀδυνάτων. ²¹ αὐτὸς γὰρ ὁρατὴς ἔστι ἔργων ἀνθρώπων, λελήθε δὲ αὐτὸν οὐδὲν ὧν πράσσουσιν. ²² οὐδὲ ἔσται τόπος τοῦ κρυβῆναι τοὺς ποιούντας τὰ ἄνομα. ²³ ὅτι οὐκ ἐπ' ἄνδρα θῆσεται. ²⁴ ὁ γὰρ κύριος πάντας ἐφορεῖ. ²⁵ ὁ καταλαμβάνων ἀνέξικησας, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. ²⁶ ὁ γνωρίζων αὐτῶν τὰ ἔργα, καὶ στρέψει νύκτα καὶ ταπεινωθήσονται. ²⁷ ἔσβησε δὲ ἀσεβεῖς, ὁρατοὶ δὲ ἐναντίον αὐτοῦ. ²⁸ ὅτι ἐξεκλιναν ἐκ νόμου θεοῦ, δικαιοῦματα δὲ αὐτοῦ οὐκ ἐπέγνωσαν. ²⁹ τοῦ ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτὸν κραυγὴν πενήτην, καὶ κραυγὴν πτωχῶν εἰσακούσεται. ³⁰ καὶ αὐτὸς

ἡσυχίαν παρέξει, καὶ τίς καταδικάζεται; καὶ κρυψί προώσωπον, καὶ τίς ὀψεται αὐτόν; καὶ κατὰ ἔθρους, καὶ κατὰ ἀνθρώπου ὁμοῦ. ³⁰ βασιλεύων ἀνθρώπων ὑποκριτὴν ἀπὸ δυσκολίας λαοῦ. ³¹ ὅτι πρὸς τὸν ἰσχυρὸν ὁ λέγων, εἴληφα, οὐκ ἐνεχυράσω. ³² ἄνευ ἑμαυτοῦ ὁψομαι. σὺ δεῖξόν μοι, εἰ ἀδικίαν ἐργασάμην, οὐ μὴ προσθῇσω. ³³ μὴ ἀπὸ σοῦ ἀποτίσει αὐτήν, ὅτι σὺ ἀπώσῃ; ὅτι σὺ ἐκλέξῃ, καὶ οὐκ ἐγώ; καὶ τί ἔγνωσ, λάλησον. ³⁴ διὸ συνετοὶ καρδίας ἐροῦσι ταῦτα, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἀκηκόε μου τὸ ῥῆμα. ³⁵ Ἰωβ δὲ οὐκ ἐν συνέσει ἐλάλησεν, τὰ ῥήματα αὐτοῦ οὐκ ἐν ἐπιστημῇ. ³⁶ οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ μάθε Ἰωβ, μὴ ὧς εἴη ἀνταπόκρισιν, ὥσπερ οἱ ἀφρονες. ³⁷ ἵνα μὴ προσθῶμεν ἐφ' ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀνομία δὲ ἐφ' ἡμῖν λογισθήσεται, πολλὰ λαλούντων ῥήματα ἐναντίον τοῦ κυρίου.

Κ Ε Φ. Δ Ε'.

Υπολαβὼν δὲ Ἑλλοὺς λέγει. ² τί τοῦτο ἡγήσω ἐν κρίσει; σὺ τίς εἶ, ὅτι εἴπας, δίκαιός εἰμι ἐναντι κυρίου; ³ ἐγὼ σοι δώσω ἀπόκρισιν, καὶ τοῖς τρισὶ φίλοις σου. ⁴ ἀνάβλεψον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἴδε. κατὰμαθε δὲ νέφη, ὡς ὑψηλὰ ἀπὸ σοῦ. ⁵ εἰ ἡμαρτες, τί πράξεις; εἰ δὲ καὶ πολλὰ ἡνόμησας, τί δύνασαι ποιῆσαι; ⁶ ἐπεὶ δὲ οὖν δίκαιος εἶ, τί δώσεις αὐτῷ, ἢ τί ἐκ χειρός σου λήψεται; ⁷ ἀνδρὶ τῷ ὁμοίῳ σου ἢ ἀσεβείᾳ σου, καὶ υἱῷ ἀνθρώπου ἢ δικαιοσύνῃ σου. ⁸ ἀπὸ πλήθους συκοφαντούμενοι κεκραζοῦνται, βοήσονται ἀπὸ βραχίονος πολλῶν. ⁹ καὶ οὐκ εἶπε, ποῦ ἔστιν ὁ θεὸς ὁ ποιήσας με, ὁ κατατάσων φυλακὰς νυκτερινὰς, ¹⁰ ὁ διορίζων με ἀπὸ τετραπόδων γῆς, ἀπὸ δὲ πετεινῶν οὐρανοῦ. ¹¹ ἐκεῖ κεκράζονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσῃ καὶ ἀπὸ ὕβρεως πονηρῶν. ¹² ἄτοπα γὰρ οὐ βούλεται ἰδεῖν ὁ κύριος, αὐτὸς γὰρ ὁ παντοκράτωρ, ὁρατὴς ἔστι. ¹³ τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα, καὶ σώσει με. κριθῇτι δὲ ἐναντίον αὐτοῦ, εἰ δύνασαι αὐτόν αἰνέσαι, ὡς ἐστὶ ¹⁴ καὶ νῦν. ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπισκεπτόμενος ὁργὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγνωπαράπτωμα τι σφόδρα. ¹⁵ καὶ Ἰωβ ματαίως ἀνοίγει τὸ στόμα,

στόμα, αὐτοῦ ἐν ἀγνωσίᾳ ῥήματα βαρύνει.

Κ Ε Φ. Ας'.

Προσθεῖς δὲ ἐτι Ἐλισὺς λέγει. ² μὲνόν με μικρὸν ἐτι, ἵνα διδάξω σε. ἐτι γὰρ ἐν ἐμοί ἐστι λῆξις. ³ ἀναλαβὼν τὴν ἐπιστήμην μου μακρὰν, ἔργοις δέ μου δίκαια ἐρῶ ἐπ' ἀληθείας, ⁴ καὶ οὐκ ἄδικα ῥήματα ἀδίκως συνιεῖς. ⁵ γίνωσκε δὲ, ὅτι ὁ κύριος οὐ μὴ ἀποποιήσῃται τὸν ἄκακον, δυνατὸς ἰσχυρὶ καρδίας. ⁶ ἀσεβῆ οὐ μὴ ζωοποιήσῃ, καὶ κρίμα πτωχῶν δώσει. ⁷ οὐκ ἀφελῇ ἀπὸ δικαίου ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καί μετὰ βασιλέων εἰς θρόνον, καὶ καθιεῖ αὐτοὺς εἰς νίκος, καὶ ὑψωθήσονται. ⁸ καὶ οἱ πεπεδημένοι ἐν χειροπέδαις πυσχεθήσονται ἐν σχοίνιοις πένιας. ⁹ καὶ ἀναγγελεῖ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ὅτι ἰσχύσουσιν. ¹⁰ ἀλλὰ τοῦ δικαίου εἰσακουσεται. καὶ εἶπεν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐξ ἀδικίας. ¹¹ ἐὰν ἀκούσῃ καὶ δουλεύσῃ, συντελέσῃσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν ἐν εὐπρεπέαις. ¹² ἀσεβεῖς δὲ οὐ διασώζει, παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι αὐτοὺς εἰδέναι τὸν κύριον, καὶ διότι νουθετούμενοι ἀνήκοοι ἦσαν. ¹³ καὶ ὑποκριταὶ καρδίᾳ τάξουσιν θυμὸν, οὐ βοήσονται, ὅτι ἔδρυσεν αὐτούς. ¹⁴ ἀποθάνουσι τοῖνον ἐν νεότητι ἡ ψυχὴ αὐτῶν, ἡ δὲ ζωὴ αὐτῶν τιτρωσκομένη ὑπὸ ἀγγέλων, ¹⁵ ἀνθ' ὧν ἐθλίψαν ἀσθενῇ καὶ ἀδύνατον, κρίμα δὲ πράξεων ἐκθήσει. ¹⁶ καὶ προσεπιπηπάτησέν σε ἐκ στόματος ἐχθροῦ, ἄβυσσος κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς, καὶ κατέβη τραπέζᾳ σου πλήρης πιότητος. ¹⁷ οὐχ ὑστερήσει δὲ ἀπὸ δικαίων κρίμα, ¹⁸ θυμὸς δὲ ἐπ' ἀσεβεῖς ἔσται, δι' ἀσέβειαν δώρων ὧν ἐδέχοντο ἐπ' ἀδικίας. ¹⁹ μή σε ἐκκλινάτω ἑκὼν ὁ νοῦς. δεήσεις ἐν ἀνάγκῃ ὄντων ἀδυνάτων, ²⁰ καὶ πάντας τοὺς κραταιοῦντας ἰσχύν. μὴ ἐξελευσῇς τὴν νύκτα, τοῦ ἀναβῆναι λαοὺς ἀντ' αὐτῶν, ²¹ ἀλλὰ φυλάξαι μὴ πράξῃς ἄτοπα. ἐπὶ τούτων γὰρ ἐξείλω ἀπὸ πτωχείας. ²² ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς κραταιώσῃ ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ. τίς γὰρ ἐστι κατ' αὐτὸν δυνάστης; ²³ τίς δὲ

ἐστὶν ὁ ἐτάζων αὐτοῦ τὰ ἔργα; ἢ τίς ὁ εἰπὼν, ἔπραξεν ἄδικα; ²⁴ μνησθήτη, ὅτι μεγάλη ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὧν ἤρξαν ἄνδρες. ²⁵ πᾶς τρωσκομένος εἰσι βροτοί. ²⁶ ἰδοὺ ὁ ἰσχυρὸς πολὺς, καὶ οὐ γνωσόμεθα. ἀριθμὸς ἑτῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπέραντος. ²⁷ ἀριθμηταὶ δὲ αὐτῶ σταγόνες ὑετοῦ, καὶ ἐπιχυθήσονται ὑετῶ εἰς νεφέλην. ²⁸ ὕψονται παλαιώματα, ἐστιάσει δὲ νεφὴ ἐπὶ ἀμυνθήτω βροτῶ. ὥραν ἔθτεο κτήνεσιν, οὐδασὶ δὲ κοίτης τάξιν. ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἐξίσταται σου ἡ διάνοια, οὐδὲ διαλλάσσεται σου ἡ καρδία ἀπὸ σώματος. ²⁹ καὶ ἐὰν συνῇ ἀπέκτασις νεφέλῃς, ἰσότητα σκηνῆς αὐτοῦ. ³⁰ ἰδοὺ ἐκτενεῖ ἐπ' αὐτὸν ἥδω, καὶ ῥιζώματα τῆς θαλάσσης ἐκάλυψεν. ³¹ ἐν γὰρ αὐτοῖς κρινεῖ λαοὺς, δώσει τροφὴν τῶ ἰσχύοντι. ³² ἐπὶ χειρῶν ἐκάλυψε φῶς, καὶ ἐντείλατο περὶ αὐτῆς ἐν ἀπαντῶντι. ³³ ἀναγγελεῖ περὶ αὐτοῦ φίλον αὐτοῦ κύριος, κτῆσις καὶ περὶ ἀδικίας.

Κ Ε Φ. ΑΖ'.

Καὶ ἀπὸ ταύτης ἐταράχθη ἡ καρδία μου, καὶ ἀπερῶν ἕκ τοῦ τόπου αὐτῆς. ¹ ἄκουε ἀκοὴν ἐν ὀργῇ θυμοῦ κυρίου, καὶ μελέτη ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐξελεύσεται. ² ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ ἐπὶ πτερυγῶν τῆς γῆς. ³ ὅπισθεν αὐτοῦ βοήσεται φωνῇ, βροντήσῃ ἐν φωνῇ ὕβρεως αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἀνταλλάξει αὐτοὺς, ὅτι ἀκούσι φωνὴν αὐτοῦ. ⁴ βροντήσῃ ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ αὐτοῦ θαυμάσια. ἐποίησε γὰρ μεγάλα ἃ οὐκ ἠδεύμεν, ⁵ συντάσσων χιόνι, γίνου ἐπὶ γῆς, καὶ χιμῶν ὑετός, καὶ χιμῶν ὑετὸν δυναστείας αὐτοῦ. ⁶ ἐν χειρὶ παντὸς ἀνθρώπου κατασφραγίζει, ἵνα γνῶ πᾶς ἄνθρωπος τὴν ἐαυτοῦ ἀσθένειαν. ⁷ ἐξήλθε δὲ θηρία ὑπὸ τὴν σκέπην, ἡσυχάσαν δὲ ἐπὶ κοίτης. ⁸ ἐκ ταμιείων ἐπέρχονται ὀδύνη, ἀπὸ δὲ ἀκρωτηρίων ψύχος, ⁹ καὶ ἀπὸ πνοῆς ἰσχυροῦ δώσει πάγος. οἰακίξει δὲ τὸ ὕδωρ ὡς ἐὰν βούληται, ¹⁰ καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλῃ. διασκορπιεῖ νέφος φῶς αὐτοῦ, ¹¹ καὶ αὐτὸς κυκλώματα διαστρέψει, ἐν θε-

βου-

βουλαθῶν, εἰς ἔργα αὐτῶν. πάντα ὅσα ἂν ἐντέλλεται αὐτοῖς, ταῦτα συντέτακται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ¹² ἔαν τε εἰς παιδείαν, ἔαν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἔαν εἰς ἔλκος εὐρήσει αὐτόν. ¹³ ἐνωτίζου ταῦτα, Ἰωβ. στήθι νουθετούμενος δύναμιν κυρίου. ¹⁴ οἶδμεν ὅτι ὁ θεὸς ἔθετο ἔργα αὐτοῦ, φῶς ποιήσας ἐκ σκότους. ¹⁵ ἐπίσταται δὲ διακρίσιν νεφῶν, ἐξαΐσει δὲ πτώματα πονηρῶν. ¹⁶ σοῦ δὲ ἡ στολὴ θερμὴ, ἡσυχάζεται δὲ ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁷ στερεώσεις μετ' αὐτοῦ εἰς παλαιώματα, ἰσχυραὶ ὡς ὄρασις ἐπιχύσεως. ¹⁸ διατὶ διδάξον με, τί ἐροῦμεν αὐτῷ; καὶ παυσώμεθα πολλὰ λέγοντες. ¹⁹ μὴ βίβλος ἡ γραμματεὺς μοι παρεστήκειν, ἵνα ἀνθροπον ἐοτὴκὼς κατασιωπήσω; ²⁰ πᾶσι δὲ οὐχ ὁρατὸν τὸ φῶς, τηλαυγὲς ἐστὶν ἐν τοῖς παλαιώμασιν, ὥσπερ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ νεφῶν. ²¹ ἀπὸ Βορρᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα, ἐπὶ τούτοις μεγάλη ἡ δόξα καὶ τιμὴ παντοκράτορος, ²² καὶ οὐχ εὐρίσκομεν ἄλλον ὅμοιον τῇ ἰσχυί αὐτοῦ. ὁ τὰ δίκαια κρίνων, οὐκ οἶε ἐπακούειν αὐτόν; ²³ διὸ φοβηθήσονται αὐτόν οἱ ἄνθρωποι, φοβηθήσονται δὲ αὐτόν καὶ οἱ σοφοὶ καρδίᾳ.

Κ Ε Φ. ΔΗ'.

Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι Ἐλιὺν τῆς λέξεως εἶπεν ὁ κυριὸς τῷ Ἰωβ διὰ λαίλαπτος καὶ νεφῶν. ² τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν; ³ ζῶσαι ὥσπερ ἄνθρωπὸν τὴν ὁσφύν σου. ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι. ⁴ ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιῶν με τὴν γῆν; ἀπάγγελον δὲ μοι εἰ ἐπίστη σύνεσιν. ⁵ τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; ⁶ ἐπὶ τίνοσ οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; ⁷ ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσαν με φωνῇ μεγάλη πάντες ἄγγελοι μου. ⁸ ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαίωσσε ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη. ⁹ ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφιάσιν, ὁμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα. ¹⁰ ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια, περιθίεις κλειθρα καὶ πύλας. ¹¹ εἶπα δὲ αὐτῇ. μέχρι

τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται σου τὰ κύματα. ¹² ἢ ἐπὶ σοῦ συντέταχα γέγγος πρωϊνόν; ἕως φόρος δὲ εἶδεν τὴν ἑαυτοῦ τάξιν; ¹³ ἐπιλαβέσθαι πετερίγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσβεῖς ἐξ αὐτῆς; ¹⁴ ἢ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν ἐπλάσας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς; ¹⁵ ἀφείλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βρογίανα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας; ¹⁶ ἡλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἵχνεσιν ἄβυσσου περιεπάτησας; ¹⁷ ἀνοίγονται δὲ σοι θόβου πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἐπτήξαν; ¹⁸ γενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν; ἀναγγεῖλον δὲ μοι, πόση τίς ἐστι; ¹⁹ ποία δὲ γῆ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος ὁ τόπος; ²⁰ εἰ ἀγάγοις με εἰς ὄρια αὐτῶν, εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν; ²¹ οἶδα ἅρα ὅτι τότε γεγέννησαι, ἀριθμὸς δὲ ἑτῶν σου πολὺς; ²² ἡλθες δὲ ἐπὶ θησαυροῦς χιόνος, θησαυροὺς δὲ χαλάξης ἐώρακας; ²³ ἀπόκριναι δὲ σοι εἰς ὥραν ἐχθρῶν εἰς ἡμέραν πολέμων καὶ μάχης; ²⁴ πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχη, ἢ διασκεδάννυται Νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν; ²⁵ τίς δὲ ἡτοίμασεν ὑετῶν λάβρω ῥύσιν, ὁδὸν δὲ κυδοιμῶν, ²⁶ τοῦ ἐτίσαι ἐπὶ γῆν οὐ οὐκ ἄνθρωπος ἐρημον οὐ οὐχ ὑπάρχῃ ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ, ²⁷ τοῦ χορτάσαι ἄβυσσον καὶ ἀοίκητον, καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης. ²⁸ τίς ἐστὶν ὑετοῦ πατήρ; τίς δὲ ἐστὶν ὁ τετοκὼς βώλους δρόσου; ²⁹ ἐκ γαστροῦ δὲ τίνοσ ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος; πάχην δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν; ³⁰ ἢ καταβρίναι ὥσπερ ὕδωρ ῥέον; πρόσωπον ἀσεβοῦς τίς ἐπτήξεν; ³¹ συνῆκας δὲ δεσμὸν Πλειάδος, καὶ φραγμὸν Ὠριωνος ἤνοιξας; ³² ἢ διανοίξεις Μαζουρώθ ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ Ἑσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά; ³³ ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ, ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα; ³⁴ καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ, καὶ τρόμῳ ὕδατος λάβρου ὑπακούσεται σου; ³⁵ ἀποστελεῖς δὲ κεραυνούς καὶ πορεύσονται; ἐροῦσι δὲ σοι, τί ἐστι; ³⁶ τίς δὲ ἔδωκε γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν, ἢ ποικιλικτὴν ἐπι-

ἐπιστήμην; ³⁷ τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφία, οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἐκλινε; ³⁸ κέχυται δὲ ὥσπερ γῆ κονία, κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὥσπερ λίθῳ κύβον. ³⁹ Θηρεύσεις δὲ λέουσι βοράν, ψυχὰς δὲ θρακόντων ἐμπλήσεις; ⁴⁰ δεδοίκασι γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν, κάθονται δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες. ⁴¹ τίς δὲ ἡτοίμασε κόρακι βοράν; νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ πρὸς κύριον κεκραγάσι πλανώμενοι, τὰ σῖτα ζητοῦντες.

Κ Ε Φ. ΛΘ'.

Εἰ ἔγνωσ καιρὸν τοκετοῦ τραγελάφων πέτρας, ἐφύλαξας δὲ ὠδῖνας ἐλάφων, ² ἠρίθμωσας δὲ μῆνας αὐτῶν πλήρεις τοκετοῦ αὐτῶν, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἔλυσας, ³ ἐξέθρεψας δὲ αὐτῶν τὰ παιδία ἔξω φόβου, ὠδῖνας δὲ αὐτῶν ἐξαποστείλεις, ⁴ ἀπορρήξουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν, πληθυνθήσονται ἐν γεννήματι. ἐξελεύσονται, καὶ οὐ μὴ ἀνακάμψουσιν αὐτοῖς. ⁵ τίς δὲ ἐστὶν ὁ ἀφείς ὄνον ἄγριον ἐλεύθερον, δεσμούς δὲ αὐτοῦ τίς ἔλυσεν; ⁶ ἐθέμην δὲ τὴν δίαίταν αὐτοῦ ἔρημον, καὶ τὰ σκηνώματα αὐτοῦ ἄλμυρίδα. ⁷ καταγελῶν πολυοχλίας πόλεως, μέμψιν δὲ φορολόγου οὐκ ἀκούων, ⁸ κατασκέπτεται ὄρη νομὴν αὐτοῦ, καὶ ὀπίσω παντὸς χλωροῦ ζητεῖ. ⁹ βουλήσεται δὲ σοι μονοκέρως δουλεῦσαι, ἢ κοιμηθῆναι ἐπὶ φάτνης σου; ¹⁰ δῖσσις δὲ ἐν ἱμάσι ζυγὸν αὐτοῦ, ἢ ἔλκυσει σου αὐλάκας ἐν πεδίῳ; ¹¹ πέποιθας δὲ ἐπ' αὐτῷ, ὅτι πολλή ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, ἐπαφήσεις δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα σου; ¹² πιστεύσεις δὲ, ὅτι ἀποδώσει σοι τὸν σπόρον, εἰσώσει δὲ σοι τὸν ἄλωνα; ¹³ πτέρυξ τεροπομένων νεύσασσα, ἐὰν συλλάβῃ ἀσίδα καὶ νέσσα; ¹⁴ ὅτι ἀφήσει εἰς γῆν τὰ ὡὰ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ χούν θάλπει. ¹⁵ καὶ ἐπελάθετο, ὅτι πούς σκορπιεῖ, καὶ θηρία ἀγροῦ καταπατήσιν. ¹⁶ ἀπεσκλήρυνε τὰ τέκνα ἐαυτῆς, ὥστε μὴ ἐαυτήν. εἰς κενὸν ἐκοπίασεν, ἀνευ φόβου. ¹⁷ ὅτι κατεσιώπησεν αὐτῇ ὁ θεὸς σοφίαν, καὶ οὐκ ἐπεμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει. ¹⁸ κατὰ καιρὸν ἐν ὕψει ὑψώσει, καταγέλασται ἵππου, καὶ τοῦ ἐπιβάτου αὐτοῦ. ¹⁹ ἢ σὺ περιέθῃς ἵππῳ δύναμιν, ἐνεδυσας δὲ τρα-

χήλῳ αὐτοῦ φόβον; ²⁰ περιέθῃς δὲ αὐτῷ πανοπλίαν, δόξαν δὲ στηθέων αὐτοῦ τόλμην; ²¹ ἀνορύσσω ἐν πεδίῳ γαυριᾶ, ἐκπορεύεται δὲ εἰς πεδῖον ἐν ἰσχύϊ. συναντῶν βασιλεῖ ²² καταγέλῃ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἀπὸ σιδήρου. ²³ ἐπ' αὐτῷ γαυριᾶ τόξον καὶ μάχαιρα, ²⁴ καὶ ὄργῃ ἀφανιεῖ τὴν γῆν. καὶ οὐ μὴ πιστεύσει, ἕως ἂν σημάνῃ σάλπιγξ. ²⁵ σάλπιγγος δὲ σημαινούσης λέγει, εὐγε. πόρθωθεν δὲ ὀσφραίνεται πολέμου σὺν ἄλματι καὶ κραυγῇ. ²⁶ ἐκ δὲ τῆς σῆς ἐπιστημῇ, ἔσθῃ ἐν ἱέρει, ἀναπετάσας τὰς πτέρυγας ἀκίνητος, καθορῶν τὰ πρὸς Νότον; ²⁷ ἐπὶ δὲ σῷ προστάγματι ὑψοῦται ἅετός, γυνὴ δὲ ἐπὶ νοσσιᾷ αὐτοῦ ²⁸ καθεσθεις αὐλίζεται, ἐπ' ἐξοχῇ πέτρας, καὶ ἀποκρύφω; ²⁹ ἐκείσε ὧν ζητεῖ τὰ σῖτα, πόρθωθεν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ σκοπεύουσι. ³⁰ νεοσσὸι δὲ αὐτοῦ φύρονται ἐν αἵματι, οὐ δ' ἂν ὥπι τεθνεώτες, παραχορήμα εὐρίσκονται. ³¹ καὶ ἀπεκρίθη κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἰωβ, καὶ εἶπε. ³² μὴ κρίσιν μετὰ ἱκανοῦ ἐκκλίνεις; ἐλέγχων δὲ θεὸν, ἀποκριθῆσεται αὐτῇ. ³³ ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει τῷ κυρίῳ. ³⁴ τί ἐτι ἐγὼ κρίνομαι, νουθετούμενος καὶ ἐλέγχων κύριον, ἀκούων τοιαῦτα οὐθέν ὢν; ἐγὼ δὲ τίνα ἀπόκριαν δώ πρὸς ταῦτα; χεῖρα θήσω ἐπὶ στόματί μου. ³⁵ ἅπαξ λελάληκα, ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ οὐ προσθήσω.

Κ Ε Φ. Μ'

Εἰ τι δὲ ὑπολαβὼν ὁ κύριος εἶπε τῷ Ἰωβ ἐκ τοῦ νέφους. ² μὴ, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἄνθρωπός τὴν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίναι. ³ μὴ ἀποποιῶν μου τὸ κρίμα. οἷς δὲ με ἄλλω; σοὶ κεροηστικέμαι, ἢ ἵνα ἀφανήσῃς δίκαιος; ⁴ ἢ βραχίον σου ἐστὶ κατὰ τοῦ κυρίου, ἢ φωνὴ κατ' αὐτοῦ βροντᾶς; ⁵ ἀνάλαβε δὴ ὕψος καὶ δύναμιν, δόξαν δὲ καὶ τιμὴν ἀμφιάσαι. ⁶ ἀποστείλον δὲ ἀγγέλους ὀργῇ, πάντα δὲ ὕβριστήν ταπείνωσον. ⁷ ὑπερήφανον δὲ σβέσον, σῆψον δὲ ἀσεβεῖς παραχορήμα. ⁸ κούψον δὲ εἰς γῆν ὁμοθυμαδόν, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας ἐμπλήσων. ⁹ ὁμολογήσω ὅτι δύναται ἡ δεξιὰ σου

σου σώσαι. ¹⁰ ἀλλὰ δὴ ἰδοὺ θηρία παρὰ σοί, χόρτον ἴσα βουσίην ἐσθίουσιν. ¹¹ ἰδοὺ δὴ ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐπ' ὀσφύϊ, ἡ δὲ δύναμις αὐτοῦ ἐπ' ὀμφαλοῦ γαστρός. ¹² ἔστησεν οὐρανὸν ὡς κυπάρισσον, τὰ δὲ νεῦρα αὐτοῦ συμπεπλεκται. ¹³ αἱ πλευраὶ αὐτοῦ πλευраὶ χάλκεια, ἡ δὲ ῥάχϊς αὐτοῦ σίδηρος χυτός. ¹⁴ τουτέστιν ἀρχὴ πλάσματος κυρίου. πεποιημένον ἔγκαταπαίξασθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. ¹⁵ ἐπελθὼν δὲ ἐπ' ὄρος ἀκρότομον ἐποίησε χαρμονὴν τετραπόσιν ἐν τῷ ταρταρῷ. ¹⁶ ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμάται, παρὰ πάπυρον καὶ κάλαμον καὶ βούτομον. ¹⁷ σκιάζονται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρα μεγάλα σὺν ῥαδάμνοισι, καὶ κλώνες ἀγροῦ. ¹⁸ ἔαν γένηται πλημυρία, οὐ μὴ αἰσθηθῇ. πέποιθεν, ὅτι προσκρούσει ὁ Ἰορδάνης εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ, ¹⁹ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ δεῖξεται αὐτόν, ἐν σκολινομένῳ τρήσει ῥίνα. ²⁰ ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ, περιθήσεις δὲ φορβαίαν περὶ ῥίνα αὐτοῦ; ²¹ ἢ δήσεις κρίκον ἐν τῷ μυκτήρῳ αὐτοῦ, ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ; ²² λαλήσει δὲ σοι δεήσει, ἵκετηρία μαλακῶς; ²³ θήσεται δὲ μετὰ σου διαθήκην; λήψῃ δὲ αὐτὸν δοῦλον αἰώνιον; ²⁴ παίξῃ δὲ ἐν αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέω; ἢ δήσεις αὐτόν ὥσπερ σερῶνον παιδίῳ; ²⁵ ἐνσιτύνεται δὲ ἐν αὐτῷ ἔθνη, μεριτεύονται δὲ αὐτὸν Φοινίκων ἔθνη, ²⁶ πᾶν δὲ πλωτὸν συνελθὸν οὐ μὴ ἐνέγκωσι βύρσαν μίαν οὐρᾶς αὐτοῦ, καὶ ἐν πλοίοις ἀλίων κεφαλὴν αὐτοῦ. ²⁷ ἐπιθήσεις δὲ αὐτῷ χεῖρα, μνησθεὶς πόλεμον τὸν γινόμενον ἐν σωματι αὐτοῦ, καὶ μηκέτι γινέσθω.

Κ Ε Φ. ΜΑ'.

²⁸ Οὐχ ἑώρακας αὐτόν; οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαύμακας; ¹ οὐ δέδοικας, ὅτι ἡτοίμασται μοι; τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ ἀντιστάς; ² ἢ τίς ἀντιστήσεται μοι, καὶ ὑπομενῇ; εἰ πάσα ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἐμὴ ἐστιν, ³ οὐ σιωπήσομαι δι' αὐτόν, καὶ λόγον δυνάμεως ἑλεήσει τὸν ἴσον αὐτῷ. ⁴ τίς ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ, εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰέλθοι; ⁵ πύλας προσώπου αὐτοῦ τίς ἀνοίξει; κύκλω ὁδόν-

των αὐτοῦ φόβος. ⁶ τὰ ἔγκατα αὐτοῦ ἀσπίδες χάλκεια. σύνδεσμος δὲ αὐτοῦ ὥσπερ σμυρίτης λίθος. ⁷ εἰς τοῦ ἐνὸς κολλῶνται, πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διέλθῃ αὐτόν. ⁸ ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται. συνέχονται καὶ οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν. ⁹ ἐν πταρμῷ αὐτοῦ ἐπιφάνσκειται φέγγος, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἶδος ἕως φορου. ¹⁰ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύονται ὡς λαμπάδες καϊόμεναι, καὶ διαρρήπτουνται ὡς ἔσχαραι πυρός. ¹¹ ἐκ μυκτήρων αὐτοῦ ἐκπορεύεται καπνὸς καμίνου καιομένης πυρὶ ἀνθρώπων. ¹² ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀνθρώποις, φλόξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται. ¹³ ἐν δὲ τραχήλῳ αὐτοῦ αὐλίζεται δύναμις, ἐμπροσθεν αὐτοῦ τρέχει ἀπώλεια. ¹⁴ σάρκες δὲ σώματος αὐτοῦ κεκόλληνται. καταχέει ἐπ' αὐτόν, οὐ σαλευθήσεται. ¹⁵ ἡ καρδιά αὐτοῦ πέπηγεν ὡς λίθος, ἔστηκε δὲ ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος. ¹⁶ στραγέντος δὲ αὐτοῦ, φόβος θηρίοις τετραπόσιν ἐπὶ γῆς ἀλλομένοις. ¹⁷ ἔαν συναρτήσωσιν αὐτῷ λόγχοι, οὐδὲν μὴ ποιήσωσι δόρυ, καὶ θώρακα. ¹⁸ ἤγεται μὲν γὰρ σίδηρον ἄχυρα, χαλκὸν δὲ ὥσπερ ξύλον σαθρόν. ¹⁹ οὐ μὴ τρώσῃ αὐτόν τόξον χάλκινον. ἤγεται μὲν πετροβόλον χόρτον. ²⁰ ὡς καλάμη ἐλογίσθησαν σφυρὰ, καταγελᾷ δὲ σεισμοῦ πυρφόρου. ²¹ ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ ὀβελίσκοι ὀξεῖς, πᾶς δὲ χρυσὸς θαλάσσης ὑπ' αὐτόν ὥσπερ πηλὸς ἀμύθητος. ²² ἀναζει τὴν ἄβυσσον ὥσπερ χαλκεῖον. ἤγεται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἐξαλειπτον, ²³ τὸν δὲ τάρταρον τῆς ἄβυσσου ὥσπερ αἰχμάλωτον. ἐλογίσατο ἄβυσσον εἰς περιπάτον. ²⁴ οὐκ ἐστιν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς ὅμοιον αὐτῷ πεποιημένον ἔγκαταπαίξασθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων μου. ²⁵ πᾶν ὑψηλὸν ὄρεα. αὐτὸς δὲ βασιλεὺς πάντων τῶν ἐν τοῖς ὕδασι.

Κ Ε Φ. ΜΒ'.

Υ πολαβὼν δὲ Ἰωβ λέγει τῷ κυρίῳ. ² οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δὲ σοι οὐδέν. ³ τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οὔται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι ἃ οὐκ ᾔδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστά

μαστὰ ἃ οὐκ ἐπιστάμην; ⁴ ἄκουσον δέ μου κύριε, ἵνα καγὼ λαλήσω. ἔρω-
τήσω δέ σε, σὺ δέ με διδάξον. ⁵ ἀκοήν
μὲν ὡτὸς ἤκουόν σου τὸ πρότερον,
νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακέ σε.
⁶ διὸ ἐφάνυλσα ἑμαυτὸν, καὶ ἐτάκην.
ἤγημαι δὲ ἑμαυτὸν γῆν καὶ σποδόν.
⁷ ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ λαλήσαι τὸν κύ-
ριον πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα τῷ Ἰωβ,
εἶπεν ὁ κύριος Ἐλιφᾶς τῷ Θαιμανίτῃ·
ἡμαρτες σὺ καὶ οἱ δύο φίλοι σου. οὐ
γὰρ ἐλαλήσατε ἐνώπιόν μου ἀληθές
οὐδὲν, ὥσπερ ὁ θεράπων μου Ἰωβ.
⁸ νῦν δὲ λάβετε ἑπτὰ μόσχους, καὶ
ἑπτὰ κριοὺς, καὶ πορεύθητε πρὸς τὸν
θεράποντά μου Ἰωβ, καὶ ποιήσαι καρ-
πωσιν ὑπὲρ ὑμῶν. Ἰωβ δὲ ὁ θεράπων
μου εὐξεται περὶ ὑμῶν, ὅτι εἰ μὴ πρό-
ωπον αὐτοῦ ληψομαι. εἰ μὴ γὰρ δι'
αὐτὸν, ἀπώλεσα ἂν ὑμᾶς, οὐ γὰρ ἐλα-
λήσατε ἀληθές κατὰ τοῦ θεράποντός
μου Ἰωβ. ⁹ ἐπορεύθη δὲ Ἐλιφᾶς ὁ
Θαιμανίτης, καὶ Βαλδαδ ὁ Σαυχίτης,
καὶ Σωφάρ ὁ Μιναῖος, καὶ ἐποίησαν
καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ κύριος. καὶ
ἔλυσεν τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς διὰ Ἰωβ.
¹⁰ ὁ δὲ κύριος ἠύξησε τὸν Ἰωβ. εὐξα-
μένου δὲ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν φίλων
αὐτοῦ ἀφῆκεν αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν.
ἔδωκεν δὲ ὁ κύριος διπλά, ὅσα ἦν ἐμ-
προσθεν Ἰωβ εἰς διπλασιασμόν. ¹¹ ἤ-
κουσαν δὲ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ, πάντα τὰ συμ-
βεβηκότα αὐτῷ, καὶ ἦλθον πρὸς αὐ-
τὸν, καὶ πάντες ὅσοι ἤδεισαν αὐτὸν
ἐκ πρώτου. φαγόντες δὲ καὶ πίνοντες
παρ' αὐτῷ παρεκάλεσαν αὐτὸν, καὶ
ἐθαύμασαν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐπήγαγεν
ἐπ' αὐτῷ ὁ κύριος. ἔδωκεν δὲ αὐτῷ
ἕκαστος ἀμνάδα μίαν, καὶ τετράδραχ-
μον χρυσοῦ καὶ ἀσήμου. ¹² ὁ δὲ κύριος
εὐλόγησε τὰ ἔσχατα Ἰωβ, ἢ τὰ ἔμπρο-
σθεν. ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα

μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακίς-
χίλιοι, ζεύγη βοῶν χίλιοι, ὄνοι θήλειαι
νομάδες χίλιοι. ¹³ γεννῶνται δὲ αὐτῷ
υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς. ¹⁴ καὶ
ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν. τὴν
δὲ δευτέραν, Κασίαν. τὴν δὲ τρίτην,
Ἀμαλθαίας κέρας. ¹⁵ καὶ οὐχ εὐρέθη-
σαν κατὰ τὰς θυγατέρας Ἰωβ βελ-
τίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν. ἔδωκε
δὲ αὐταῖς ὁ πατὴρ κληρονομίαν ἐν τοῖς
ἀδελφοῖς. ¹⁶ ἔζησε δὲ Ἰωβ μετὰ τὴν
πληγὴν ἑτὴ ἑκατὸν ἐβδομήκοντα. τὰ
δὲ πάντα ἑτὴ ἔζησεν, διακόσια τεσσα-
ράκοντα. καὶ εἶδεν Ἰωβ τοὺς υἱοὺς αὐ-
τοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ,
τετάρτην γενεάν. ¹⁷ καὶ ἐτελεύτησεν
Ἰωβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν.
¹⁸ γέγραπται δὲ, αὐτὸν πάλιν ἀναστή-
σεται μεθ' ὧν ὁ κύριος ἀνίστησιν. οὐ-
τος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βί-
βλου, ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι,
ἐπὶ τοῖς ὁρίοις τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀ-
ραβίας. προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα
Ἰωβαβ. λαβὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν
γεννᾷ υἱόν, ᾧ ὄνομα Ἐννών. ἦν δὲ
αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρέ ἐκ τῶν Ἡσαῦ
υἱῶν υἱός, μητὴρ δὲ Βοσοόρρας, ὥστε
εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ. καὶ
οὗτοι οἱ βασιλεῖς οἱ βασιλεύσαντες ἐν
Ἐδωμ, ἧς καὶ αὐτὸς ἤρξε χώρας. πρω-
τος Βαλὰκ ὁ τοῦ Βεωῦ, καὶ ὄνομα τῇ
πόλει αὐτοῦ Λεγναβά. μετὰ δὲ Βαλὰκ,
Ἰωβαβ ὁ καλούμενος Ἰωβ. μετὰ δὲ
τοῦτον, Ἀσώμ ὁ ὑπάρχων ἡγεμὼν ἐκ
τῆς Θαιμανιτίδος χώρας. μετὰ δὲ τοῦ-
τον, Ἀδάδ υἱὸς Βαραδ, ὁ ἐκκόψας
Μαδιάμ ἐν τῷ πεδίῳ Μωάβ, καὶ ὄνο-
μα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθαίμ. οἱ δὲ ἐλ-
θόντες πρὸς αὐτὸν φίλοι, Ἐλιφᾶς τῶν
Ἡσαῦ υἱῶν, Θαιμανῶν βασιλεὺς, Βαλ-
δαδ ὁ Σαυχαίων τύραννος, Σωφάρ ὁ
Μιναίων βασιλεὺς.

Ψ Α Λ Μ Ο Ι.

*Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν
βουλή ἁσιβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτω-*

*λῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν
οὐκ ἐκάθισεν. ² ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ
κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ
νόμῳ*

νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός. ³ καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ. καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορῦνεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατενοδωθήσεται. ⁴ οὐχ οὕτως οἱ ἄσβεῖς οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡς ὁ γρῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. ⁵ διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται οἱ ἄσβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων. ⁶ ὅτι γινώσκει κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἁσβεῶν ἀπολείπεται.

Β'.

Ἰνατί ἐφρόναζαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; ² παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπιτοαυτὸ κατὰ τοῦ κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ. ³ διαφύξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀποφύψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. ⁴ ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλασται αὐτούς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. ⁵ τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξῃ αὐτούς. ⁶ ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιών ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, ⁷ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου. κύριος εἶπε πρὸς μέ, υἱός μου εἰ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. ⁸ αἰτῆσαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατασχεσίην σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. ⁹ ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. ¹⁰ καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. ¹¹ δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιάσθε αὐτῷ ἐν τρόφῳ. ¹² θράξασθε παιδείας, μή ποτε ὀργισθῇ κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. ¹³ ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Γ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ὅποτε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ προσώπου Ἀβισσαλωμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

² Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

³ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ. διάψαλμα. ⁴ σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἰ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. ⁵ φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ. διάψαλμα. ⁶ ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα, ἐξηγέροθην, ὅτι κύριος ἀντιλήψεται μου. ⁷ οὐ φοβήθησμαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ ἐπιτιθεμένων μοι. ⁸ ἀνάστα κύριε, σῶσόν με ὁ θεός μου. ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίοντάς μου ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας. ⁹ τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Δ'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ψαλμοῖς ᾠδῇ τῷ Δαυίδ.

² Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με ἐξήκουσέ μου ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι. οἰκτείρησόν με, καὶ ἐσακούσον τῆς προσευχῆς μου. ³ υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκαρδιοὶ; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; διάψαλμα. ⁴ καὶ γινώτε ὅτι ἐθανυμᾶστωσε κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ, κύριος ἐσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. ⁵ ὀργίξεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε. διάψαλμα. ⁶ θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίζατε ἐπὶ κύριον. ⁷ πολλοὶ λέγουσι, τίς δεῖξει ὑμῖν τὰ ἀγαθὰ; ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κύριε. ⁸ ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. ⁹ ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσονται, καὶ ἀπνέουσιν. ὅτι σὺ κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ε'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομουμένης ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

² Τὰ ῥήματα μου ἐνώτισαι κύριε, σῦνές τῆς κραυγῆς μου, ³ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου. ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι κύριε, ⁴ τοπρῶ ἐσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. τοπρῶ παραστήσῃ μοι.

σοι, καὶ ἐπόψομαι. ⁵ ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρεύμενος, ⁶ οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. ἐμίσησας κύριε πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ⁷ ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κύριος. ⁸ ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πληθῇ τοῦ ἐλέους σου ἐξελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίον σου ἐν φόβῳ σου. ⁹ κύριε ὁδηγήσόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. ¹⁰ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στοματί αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαια. τάφος ἀνεφωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἰδολιούσαν, ¹¹ κρίνον αὐτοῦ; ὁ θεός. ἀποπειράτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πληθὺς τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοῦς, ὅτι παρεπίκρανάν σε κύριε. ¹² καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. καὶ καυχῶνται ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ¹³ ὅτι σὺ εὐλογῆσιν δίκαιον. κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφανώσας ἡμᾶς.

5.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ὑπὲρ τῆς ὁγδόης ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

² Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μὴδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με. ³ ἐλέησον με κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι. ἴασαί με κύριε, ὅτι ἐταράχθην τὰ ὁσῶτά μου. ⁴ καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σὺ κύριε ἕως πότε; ⁵ ἐπίστρεψον κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου. σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου, ⁶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾧ τὴν ἐξομολογησεται σοι; ⁷ ἐκοπίασα ἐν στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω. ⁸ ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου. ⁹ ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσῆκουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

¹⁰ εἰσῆκουσε κύριος τῆς δεήσεώς μου, κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο. ¹¹ αἰσχυνθήσαν καὶ ταραχθεῖσαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐπιστραφεῖσαν καὶ αἰσχυνθήσαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ζ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὃν ᾗσε τῷ κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χουσί υἱοῦ Ἰεμενεί.

² Κύριε ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥύσαι με, ³ μὴ ποτε ἀμψύσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μὴδὲ σωζοντος. ⁴ κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χειρὶ μου, ⁵ εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακὰ, ἀποπέσοιμι ἄρα τῶν ἐχθρῶν μου κενός. ⁶ καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσας εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χροῖν κατασκηνώσας. διάψαλμα. ⁷ ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψωθῇ ἐν τοῖς πέρασιν τῶν ἐχθρῶν μου. ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, ⁸ καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. καὶ ὑπὲρ ταυτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον, ⁹ κύριος κρινεῖ λαούς. κρινόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκρίαν μου ἐπ' ἐμοί. ¹⁰ συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ κατευνεύει δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θεός. ¹¹ δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ σωζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. ¹² ὁ θεός κριτὴς δικαίος, καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος, μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν; ¹³ ἂν μὴ ἐπιστραφῇ, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό. ¹⁴ καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεὴν θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιόμενοις ἐξειργάσατο. ¹⁵ ἰδοὺ ὠδίνῃσιν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν. ¹⁶ λάκκον ὥρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσῆται εἰς βόθρον ὃν ἐιργάσατο. ¹⁷ ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφῇ αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται. ¹⁸ ἐξομολογήσεται κυρίῳ

κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Η΄.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν. ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

² Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ; ὅτι ἐπύρθη ἡ μεγαλοπρέπεια σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. ³ ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρώσῃ αἶνον. ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ καταλύσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν. ⁴ ὅτι ὄψοναι τοὺς οὐρανούς ἐργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας. ⁵ τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μνημόσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπηται αὐτόν; ⁶ ἡλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ’ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, ⁷ καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ⁸ πρόβατα καὶ βόας πάσας, ἐτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου. ⁹ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλάσσω. ¹⁰ κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ;

Θ΄.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

² Ἐξομολόγησά μοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμασία σου. ³ εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὑψίστε. ⁴ ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρὸν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολύνονται ἀπὸ προσώπου σου. ⁵ ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην. ⁶ ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβῆς, τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξῆλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ⁷ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες. ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ’ ἡχου, ⁸ καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει. ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ, ⁹ καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτῃ. ¹⁰ καὶ ἐγένετο κύριος κατα-

φυγὴ τῷ πένθει, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει. ¹¹ καὶ ἐλπίσάτωσαν ἐπὶ σὲ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητούντας σε κύριε. ¹² ψάλατε τῷ κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. ¹³ ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπλάθετο τῆς δεήσεως τῶν πενήτων. ¹⁴ ἐλέησόν με κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὑψίων με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. ¹⁵ ὅπως ἂν ἐξαγγεῖλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών. ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου. ¹⁶ ἐνεπάγρυσαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ἣ ἐποίησαν. ἐν παγίδι ταύτῃ ἣ ἐκρυσαν συνελήφθη ὁ πούς αὐτῶν. ¹⁷ γινώσκειται κυριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός. ὡδὴ διαψάλλματος. ¹⁸ ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ. ¹⁹ ὅτι οὐκ εἰς τέλος ὑπομνηθήσεται ὁ πτωχός, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολείεται εἰς τὸν αἰῶνα. ²⁰ ἀνάστηθι κύριε, μὴ κραταιοῦσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. ²¹ κατάρστησον κύριε νομοθέτην ἐπ’ αὐτούς, γνῶτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν. διάψαλμα. ²² ἵνατί κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψει; ²³ ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυριζέται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίαις οἷς διαλογίζονται. ²⁴ ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλός ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται. ²⁵ παρωξύνει τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλός, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει. οὐκ ἐστὶν ὁ θεός ἐνώπιον αὐτοῦ. ²⁶ βεβηλοῦνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντί καιρῷ. ἀνταναιριεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει. ²⁷ εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἄνευ κακοῦ. ²⁸ οὐ ἄρᾳς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος. ²⁹ ἐγκάθηται ἐνέδρα μετὰ

Ο ο

πλου-

πλουσίων ἐν ἀποκρύφους, τοῦ ἀπο-
κτεῖναι ἁθῶν. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς
τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν. ³⁰ ἐνεδρεύει
ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάντρᾳ
αὐτοῦ. ἐνεδρεύει τοῦ ἀρπάσαι πτωχόν,
ἀρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἐλκῦσαι αὐ-
τόν. ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ³¹ ταπεινώ-
σει αὐτόν, κύψει καὶ πεσῇται ἐν τῷ
αὐτόν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων.
³² εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἐπι-
λέλησται ὁ θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρός-
ωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.
³³ ἀνάστηθι κύριε ὁ θεός, ὑψωθήτω
ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων.
³⁴ ἔνεκεν τίνος παρουσένεν ὁ ἄσεβης τὸν
θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐ
ζητήσῃ. ³⁵ βλέπεις, δὲ σὺ πόνον καὶ
θυμὸν κατανοῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐ-
τούς εἰς χεῖράς σου. σοὶ ἐγκαταλεί-
πται ὁ πτωχός, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοη-
θός. ³⁶ σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ
ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ, ζητηθήσεται
ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ.
³⁷ βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολείσθῃ
ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. ³⁸ τὴν ἐπιθυ-
μίαν τῶν πενήτων εἰσέηκουσε κύριος,
τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν
προσέσχε τὸ οὖς σου. ³⁹ κοῖναι ὀρφα-
νῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι
μεγαλυνεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Γ'.

² Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Ἐπὶ τῷ κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε
τῇ ψυχῇ μου, μεταναστεύου ἐπὶ τὰ
ὄρη ὡς στρουθίου; ² ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη
εἰς φαρέτραν, τοῦ κατατοξεύσαι ἐν
σκοτομένην τοὺς εὐθείας τῇ καρδίᾳ.
³ ὅτι ἂ κατηρτίσω καθεύδον, ὁ δὲ δι-
καιος τί ἐποίησε; ⁴ κύριος ἐν ναῷ
ἀγίῳ αὐτοῦ, κύριος ἐν οὐρανῷ ὁ θρό-
νος αὐτοῦ. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν
πένητα ἀποβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐ-
τοῦ ἔξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων. ⁵ κύριος ἔξετάζει τὸν δίκαιον καὶ
τὸν ἄσεβῃ, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ
τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. ⁶ ἐπιβρέξει ἐπὶ
ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον
καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερίς τοῦ
ποτηρίου αὐτῶν. ⁷ ὅτι δίκαιος κύριος

καὶ δικαιοσύνας ἡγάγησεν, εὐθύτητα
εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΙΑ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, ψαλμὸς
τῷ Δαυίδ.

² Σῶσόν με κύριε, ὅτι ἐκλείοιπεν
ὁσίοις, ὅτι ὠλιγοθήσαν αἱ ἀλήθειαι
ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. ³ μά-
ταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ, χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ
ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν. ⁴ ἐξολοθρεύσαι
κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, καὶ
γλώσσας μεγαλοῤῥήμονα. ⁵ τοὺς ἐι-
πόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνού-
μεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἔστι,
τίς ἡμῶν κύριός ἐστιν; ⁶ ἀπὸ τῆς τα-
λαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ
στεναγμοῦ τῶν πενήτων νῦν ἀναστή-
σομαι λέγει κύριος. θήσομαι ἐν σωτη-
ρίῳ, παθήσασομαι ἐν αὐτῷ. ⁷ τὰ
λόγια κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον
πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκα-
θαρισμένον ἐπταπλασίως. ⁸ σὺ κύριε
φυλάξεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς
ἀπὸ τῆς γενέας ταύτης, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα. ⁹ κύκλω οἱ ἄσεβεις περιπατοῦ-
σι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας
τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΙΒ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
² Ἔως πότε κύριε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέ-
λος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρός-
ωπὸν σου ἀπ' ἐμοῦ; ³ ἕως τίνος θή-
σομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας
ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας; ἕως πότε ὑψω-
θήσεται ὁ ἐχθρὸς μου ἐπ' ἐμέ; ⁴ ἐπί-
βλεψον, εἰσακουσόν μου κύριε ὁ θεός
μου. φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου,
μὴ ποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον. ⁵ μὴ
ποτε εἴποι ὁ ἐχθρὸς μου, ἔκχυσά πρὸς
αὐτόν. οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται
ἐὰν σαλευθῶ. ⁶ ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἔλῃ
σου ἤλπισα. ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία
μου ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. ἄσω τῷ κυ-
ρίῳ τῷ ενεργητήσαντί με, καὶ ψαλῶ
τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

ΙΓ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Ἐἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ
ἔστι θεός. διεφθίραν καὶ ἐβδελύχθη-
σαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν
χοη-

χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. ² κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνίων ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν. ³ πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. ⁴ τάφος ἀνεωγμένος ὁ λαρυγὲς αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιούσαν, ἰδὸς ἀσπίδων τὰ χεῖλη αὐτῶν. ὦν τὸ στόμα ἄραξ καὶ πικρίας γέμει, ὅξεϊς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχαί αἷμα. συντριμμία καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. ⁴ οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατέσθοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου; τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ⁵ ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ, οὗ οὐκ ἦν φόβος. ὅτι ὁ θεὸς ἐν γενεᾷ δικαία. ⁶ βουλὴν πτωχοῦ κατησχύνετε, ὅτι κύριος ἐλπίς αὐτοῦ ἔστι. ⁷ τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσθω Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ.

ΙΔ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, τίς παροικῆσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τοῦ ἁγίου σου; ² πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. ³ ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἔγγιστα αὐτοῦ. ⁴ ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρεύμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους κύριον δοξάζει. ὁ ὁμύνην τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν. ⁵ τὸ ἄργυριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν. ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΙΕ'.

Στηλογραφία τῷ Δαυίδ.

Φύλαξόν με κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. ² ἔπα τῷ κυρίῳ, κυριὸς μου εἰ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις. ³ τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσε, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ

ἐν αὐτοῖς. ⁴ ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἰμάτων, οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χερίων μου. ⁵ κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου, σὺ εἰ ὁ ἀποκαθίστων τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. ⁶ σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοι ἔστιν. ⁷ εὐλόγησά τὸν κύριον τὸν συνετίσαντά με, ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροὶ μου. ⁸ προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἔστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ. ⁹ διὰ τοῦτο ἠυφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι. ¹⁰ ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. ¹¹ ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Ις'.

Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ.

Εἰσάκουσον κυριε τῆς δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου. ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν μου οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις. ² ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξελθόν, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας. ³ ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὐρέθῃ ἐν ἐμοὶ ἀδικία. ⁴ ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χερίων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. ⁵ κατάρτισται τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβους σου, ἵνα μὴ σαλευθῇ τὰ διαβήματά μου. ⁶ ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπηκουσάς μου ὁ θεός, κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου. ⁷ θαυμάστωσον τὰ ἔλεός σου ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. ἐκ τῶν ἀνθεστηκόντων τῇ δεξιᾷ σου, ⁸ φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με, ⁹ ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. οἱ ἐχθροὶ μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον, ¹⁰ τὸ

Οο 2

στίαρ

στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. ¹¹ ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθιγτο ἐκκλῖναι ἐν τῇ γῇ. ¹² ὑπέλαβόν με ὥσεί λέων ἐτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὥσεί σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφους. ¹³ ἀνάστηθι κύριε πρόσφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλιπον αὐτούς, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβούς, ῥομφαίαν σου ¹⁴ ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρὸς σου. κύριε ἀπολύων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτούς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκυρμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. ἐχορτάσθησαν υἱών, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς ἡγίοις αὐτῶν. ¹⁵ ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθῆσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

ΙΖ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ παιδί κυρίου τῷ Ααυιδ, ὃ ἐλάλησε τῷ κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ὠδῆς ταύτης, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐξῆύσατο αὐτὸν κύριος ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ, ² καὶ εἶπεν.

Αγαπήσω σε κύριε ἰσχύς μου. ³ κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύσις μου. ὁ θεὸς μου βοηθός μου, ἐλπίς ἐπ' αὐτόν. ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου. ⁴ αἰνῶν ἐπικαλέσομαι κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθῆσομαι. ⁵ περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, καὶ χεῖμα ῥῆος ἀνομίας ἐξετάραξαν με. ⁶ ὠδίνες ἄδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου. ⁷ καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐπεκαλεσάμην τὸν κύριον, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου ἐκέκραξα. ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῇ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταραχθήσαν, καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θεός. ⁹ ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν, ἄνθρωποις ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ἐκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη, καὶ γνώφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐ-

τοῦ. ¹¹ καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβίμ καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων. ¹² καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ, κύκλω αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων. ¹³ ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρωποι πυρός. ¹⁴ καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κύριος, καὶ ὁ ὑψίστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ ἀστράπας ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς. ¹⁶ καὶ ὥφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης. ἀπὸ ἐπιτιμῆσεως σου κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου. ¹⁷ ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβέτό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. ¹⁸ ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστρεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. ¹⁹ προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο κύριος ἀντιπτήριγμά μου. ²⁰ καὶ ἐξῆγαγέ με εἰς πλατυσμόν, ῥύσεται με, ὅτι ἠθέλησέ με. ²¹ καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι. ²² ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου. ²³ ὅτι πάντα τὰ κλήματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ. ²⁴ καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. ²⁵ καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ²⁶ μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἁθῶου ἁθῶς ἔσῃ. ²⁷ καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις. ²⁸ ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις. ²⁹ ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου κύριε, ὁ θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου. ³⁰ ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθῆσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ θεῷ μου ὑπερήσομαι τεῖχος. ³¹ ὁ θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδός αὐτοῦ, τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστὶ πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν. ³² ὅτι

τίς

τίς θεὸς πλὴν τοῦ κυρίου, καὶ τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν; ³³ ὁ θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμι, καὶ ἔθετο ἄνωμον τὴν ὁδόν μου. ³⁴ ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὥς ἐξέλαφον, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστών με. ³⁵ διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον. καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου, ³⁶ καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμον σωτηρίας μου, καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου. καὶ ἡ παιδεία σου ἀνωρθώσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει. ³⁷ ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἡσθένησαν τὰ ἰχνη μου. ³⁸ καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποτραπήσομαι, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν. ³⁹ ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνανται στήναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοῦ πόδας μου. ⁴⁰ καὶ περιέξωσάς με δύναμις εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου. ⁴¹ καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας. ⁴² ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σῶν, πρὸς κύριον, καὶ οὐκ εἰσῆκουεν αὐτῶν. ⁴³ καὶ λεπυνῶ αὐτούς ὥς χοῦν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὥς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς. ⁴⁴ ῥῦσαι με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν. λαὸς δὲ οὐκ ἔγνω ἐδούλευσέ μοι, ⁴⁵ εἰς ἀκοὴν ὥς ὅπως ὑπήκουσέ μοι. υἱοὶ ἄλλοτριοὶ ἐψεύσαντό μοι, ⁴⁶ υἱοὶ ἄλλοτριοὶ ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν. ⁴⁷ ὦ κύριε, καὶ εὐλογητὸς ὁ θεός μου, καὶ ὑψωθήτω ὁ θεός τῆς σωτηρίας μου. ⁴⁸ ὁ θεός ὁ διδοὺς ἐδικησεις ἐμοί, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ, ⁴⁹ ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν ὀργίλων. ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με. ⁵⁰ διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνει κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. ⁵¹ μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χρηστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυιδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

ΙΗ'.

² **Ο**τε εἰς τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.

ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. ³ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνώσιν. ⁴ οὐκ εἰσὶ λαλαῖαι οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. ⁵ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλύθεν ὁ φόβος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. ⁶ ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νυμῖος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ. ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ, ⁷ ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἐξοδος αὐτοῦ. καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν θέρμην αὐτοῦ. ⁸ ὁ νόμος τοῦ κυρίου ἄνωμος ἐπιστρέφων ψυχάς, ἡ μαρτυρία κυρίου πιστὴ συμφέρουσα νῆπια. ⁹ τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθέα εὐφραίνοντα καρδίαν, ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς. ¹⁰ ὁ φόβος κυρίου ἄγνος διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος, τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό. ¹¹ ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσοῦ καὶ λίθον τίμιον πολὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. ¹² καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτὰ, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή. ¹³ παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρσιόν με, ¹⁴ καὶ ἀπὸ ἁλλοτριῶν φείσαι τοῦ δούλου σου. ἔάν μὴ μου κατακυριεύσῃς, τότε ἄνωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης. ¹⁵ καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός. κύριε βοηθὲ μου, καὶ λυτρώσθαι μου.

ΙΘ'.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυιδ.

² **Ε**πακούσαι σου κύριε ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. ³ ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβητό σου. ⁴ μηνσθεὶ πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω. διάψαλμα. ⁵ δώῃ σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσας. ⁶ ἀγαλλιασόμεθα

μεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθῶμεθα. πληρῶσαι κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. ¹ νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ. ἑπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ. ² οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθῶμεθα. ³ αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμέτεροι δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. ⁴ κύριε σώσον τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Κ'.

Εἰς τὸ τέλος, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
¹ Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. ² τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέσιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν. διάψαλμα. ³ ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. ⁴ ζῶν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ⁵ μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. ⁶ ὅτι δώσεις αὐτῷ ἐυλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν καρδίᾳ μετὰ τοῦ προσώπου σου. ⁷ ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ. ⁸ εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε. ⁹ θήσεις αὐτόν ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου, κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ. ¹⁰ τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων. ¹¹ ὅτι ἐκλιναν εἰς σὲ κακὰ, διελογίσαντο βουλὴν ἥν οὐ μὴ θύωνται στήσαι. ¹² ὅτι θήσεις αὐτοὺς τῶν ἐν τοῖς περιλοίοις σου, ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν. ¹³ ὑψώθητι κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

ΚΑ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἐωθινῆς, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
¹ ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. ² ὁ θεός μου κεκραξομαι ἡμέρας πρὸς σὲ καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἀνοιαν ἔμοι. ³ σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ. ⁴ ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἐξήρῳ αὐτοῦς. ⁵ πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν. ⁶ ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. ⁷ πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισαν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. ⁸ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν, σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν. ⁹ ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκπασας με ἐκ γαστροῦ, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου, ¹⁰ ἐπὶ σὲ ἐπεβόλην ἐκ μήτρας. ἐκ κοιλίας μητρός μου θεός μου εἶ σὺ, ἡ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ. ὅτι θλίψις ἐγγὺς, ¹¹ ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν. ¹² περιεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοὶ, ταῦροι πίνοντες περιέσχον με. ¹³ ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ὁ ἀρπάζων καὶ ὠρῶμενος. ¹⁴ ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστέα μου, ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. ¹⁵ ἐξηράνθη ὡσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγέ με. ¹⁶ ὅτι ἐκυκλώσάν με κύνες πολλοὶ, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με. ὠρύξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας, ¹⁷ ἐξηρίθμωσαν πάντα τὰ ὀστέα μου, αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπείδον με. ¹⁸ διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. ¹⁹ σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες. ²⁰ ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. ²¹ σώσον με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκεράτων τὴν ταπεινώσιν μου.

23 διη-

²³ διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. ²⁴ οἱ φοβούμενοι κύριον αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν, φοβηθήτωσαν αὐτόν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ. ²⁵ ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχτισε τῇ δέήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ κεραιγῆναι με πρὸς αὐτόν εἰσῆκουσέ μου. ²⁶ παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ τὰς εὐχὰς μου ἀποδώσω ἑνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν. ²⁷ φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθῇσονται, καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν, ζῆσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ²⁸ μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφησονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν ἑνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. ²⁹ ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει ἐν ἐθνοῖν. ³⁰ ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πότιες τῆς γῆς, ἑνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν. καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ, ³¹ καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, ³³ καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθισμένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ κύριος.

ΚΒ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει. ² εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με. ³ τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. ὠδήγησέν με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἔνεκον τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. ⁴ ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. ⁵ ἡτοίμασας ἑνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με. ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὡς κρατίστον. ⁶ καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώκεται με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΚΓ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ τῆς μιᾶς σαββάτου.

Τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. ² αὐτὸς ἐπὶ θαλάσσω ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν. ³ τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου, καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; ⁴ ἄθῳος χεροὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὥμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. ⁵ οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θεοῦ σωτήρος αὐτοῦ. ⁶ αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. διάψαλμα. ⁷ ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰῶνιοι, καὶ εἰσέλυσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ⁸ τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ. ⁹ ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰῶνιοι, καὶ εἰσέλυσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. ¹⁰ τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΚΔ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Πρὸς σέ κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου, ² ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθῇ. μὴδὲ καταγελαστώσάν μου οἱ ἐχθροί μου, ³ καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομεινοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν. αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομούντες διακηνῆς. ⁴ τὰς ὁδοὺς σου κύριε γνωρίσόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με. ⁵ ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. ⁶ μνησθῇτι τῶν οἰκτιρισμῶν σου κυριε, καὶ τὰ ἐλεῇ σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν. ⁷ ἀμαρτίας ἰεότητος μου, καὶ ἀγνοίας μου, μὴ μνησθῆς. κατὰ τὸ ἔλεός σου μνησθῇτί μου ἔνεκον τῆς χρηστότητός σου κύριε. ⁸ χρηστός καὶ ἐνὶ ἡσυχίᾳ, διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντα;

νοντας ἐν ὁδῷ, ⁹ ὁδηγήσει πράξεις ἐν κρίσει, διδάξει πράξεις ὁδούς αὐτοῦ. ¹⁰ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. ¹¹ ἔνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἰλάσῃ τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἐστὶ. ¹² τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἣ ἡρετίσατο. ¹³ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλοισθῆσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. ¹⁴ κραταίωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς. ¹⁵ οἱ ὀφθαλμοὶ μου διαπαντός πρὸς τὸν κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκπάσκει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. ¹⁶ ἐπιβλεψὼν ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχὸς εἰμι ἐγώ. ¹⁷ αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. ¹⁸ ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου. ¹⁹ ἴδε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. ²⁰ φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥύσαι με, μὴ καταισχυνθῆην, ὅτι ἥλιπσα ἐπὶ σέ. ²¹ ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε. ²² λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΚΕ΄.

Τοῦ Δαυὶδ.

Κρίνον με κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ σαλευθῶ. ² δοκίμασόν με κύριε καὶ πείρασόν με, πύρρῳ σου τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου. ³ ὅτι τὸ ἔλεος σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. ⁴ οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσελθῶ. ⁵ ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἁσέβων οὐ μὴ καθίσω. ⁶ νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου κύριε. ⁷ τοῦ ἀκοῦσαι φωνῆς αἰνέσεως, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. ⁸ κύριε ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. ⁹ μὴ

συναπολέσης μετὰ ἁσέβων τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου. ¹⁰ ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. ¹¹ ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαι με καὶ ἐλέησόν με. ¹² ὁ πούς μου ἐστὶ ἐν εὐθύτῃ, ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησω σε κύριε.

Κς'.

Τοῦ Δαυὶδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτὴρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; ² ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. οἱ θλίβόντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἡσθένησαν καὶ ἔπεσαν. ³ ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδίᾳ μου. ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. ⁴ μίαν ἡτσηάμην παρὰ κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. τοῦ θεωρεῖν με τὴν τεργνότητα κυρίου, καὶ ἐπισκεπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ. ⁵ ὅτι ἐκρυπὲ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με. ⁶ καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε τὴν κεφαλὴν μου ἐπὶ ἐχθρούς μου. ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ἄσσομαι καὶ ψαλῶ τῷ κυρίῳ. ⁷ εἰσακουσον κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα, ἐλέησόν με, καὶ εἰσακουσον μου. ⁸ σοὶ εἶπεν ἡ καρδίᾳ μου, ἐξεκδήτησα τὸ πρόσωπόν σου, τὸ πρόσωπόν σου κύριε μὴ ζητήσω. ⁹ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὁργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ μου. ¹⁰ ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατελίπόν με, ὁ δὲ κύριος προσελαβέτό με. ¹¹ νομοθέτησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδηγήσον με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. ¹² μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ. ¹³ πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων. ¹⁴ ὑ-

πόμει-

πόμενον τὸν κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιοῦσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμενον τὸν κύριον.

KZ'.

Τοῦ Δαυὶδ.

Πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα, ὁ θεός μου μὴ παρασιωπήσης ἐπ' ἐμοί, μήποτε παρασιωπήσης ἐπ' ἐμοί, καὶ ὁμοιωθῶσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ² εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἰρεῖν με χεῖρας μου εἰς ναὸν ἁγίον σου. ³ μὴ συνελκύσῃς μετὰ ἀμαρτωλῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσης με. τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίων αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. ⁴ δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταποδομα αὐτῶν αὐτοῖς. ⁵ ὅτι οὐ συνηκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καθελείς αὐτούς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς. ⁶ εὐλόγητός κυριος, ὅτι εἰςῆκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. ⁷ κύριος βοήθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθη. καὶ ἀνέσταλεν ἡ σὰρξ μου, καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογησομαι αὐτῷ. ⁸ κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστίν. ⁹ σῶσον ἰὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποιάμανον αὐτούς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

KH'.

^ο Ψαλμός τῷ Δαυὶδ ἐξοδίου σκηνῆς. **Ε**νέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν, ² ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. ³ φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. ⁴ φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχυρί, φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. ⁵ φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους, συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. ⁶ καὶ λεπτυνεῖ αὐτάς

ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερῶτων. ⁷ φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρὸς, ⁸ φωνὴ κυρίου συσσειόντος ἔρημον, συσσειεῖ κύριος τὴν ἔρημον Κἀδης. ⁹ φωνὴ κυρίου καταρτιζομένου ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. ¹⁰ κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ, καὶ καθιέται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. ¹¹ κύριος ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, κύριος εὐλογῇ τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

KΘ'.

**Εἰς τὸ τέλος ψαλμός ᾠδῆς τοῦ ἔγκαι-
νισμοῦ τοῦ οἴκου τοῦ Δαυὶδ.**

² **Υ**ψώσω σε κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὐφρανas τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ. ³ κύριε ὁ θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με. ⁴ κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσώσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. ⁵ ψάλατε τῷ κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιοσύνης αὐτοῦ. ⁶ ὅτι ὁργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ. τοσεπείρας αὐλισθῆσεται κλαυθμός, καὶ εἰς τοπρῶν ἀγαλλίασις. ⁷ ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. ⁸ κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν. ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθη τεταραγμένος. ⁹ πρὸς σέ κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν θεόν μου δεηθήσομαι. ¹⁰ τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματι μου, ἐν τῷ καταβῆναι με εἰς διαφθοράν; μὴ ἐξομολογησεται σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; ¹¹ ἡκούσε κύριος, καὶ ἡλῆσέ με, κύριος ἐγενήθη βοηθός μου. ¹² ἔστρεψας τὸν κοπιετὸν μου εἰς χαρὰν ἐμοί, διέβρῃξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην. ¹³ ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυνῶ. κύριε ὁ θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαι σοι.

Δ'.

**Εἰς τὸ τέλος ψαλμός τῷ Δαυὶδ,
ἐκστάσις.**

² **Ε**πὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθῇ εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσίῃ

καιοσύνη σου ῥῥῆσαι με καὶ ἐξέλου με.
³ κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον
 τοῦ ἐξελεσθαι με. γενοῦ μοι εἰς θεὸν
 ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυ-
 γῆς τοῦ σῶσαι με. ⁴ ὅτι κραταίωμα
 μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἐνε-
 κιν τοῦ ὀνόματος σου ὁδήγήσεις με,
 καὶ διαθρέψεις με. ⁵ ἐξάξεις με ἐκ πα-
 γίδος ταυτῆς ἧς ἐκρυψάν μοι, ὅτι σὺ
 εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε. ⁶ εἰς χει-
 ράς σου παραθήσμαι τὸ πνεῦμά μου,
 ἐλυτρώσω με κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀλη-
 θείας. ⁷ ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσον-
 τας ματαιότητος διακενής. ἐγὼ δὲ ἐπὶ
 τῷ κυρίῳ ἠλπίσα, ⁸ ἀγαλλιάσσομαι
 καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου.
 ὅτι ἐπέιδες τὴν ταπεινώσιν μου, ἔσω-
 σάς ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.
⁹ καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας
 ἐχθροῦ, ἔστησας ἐν εὐρυχωρῇ τοὺς
 πόδας μου. ¹⁰ ἐλέησόν με κύριε, ὅτι
 θλίβομαι. ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλ-
 μός μου, ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ γαστήρ
 μου. ¹¹ ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδυνῇ ἡ ζωὴ
 μου, καὶ τὰ ἔργα μου ἐν στεναγμοῖς.
 ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ
 τὰ ὀστέα μου ἐταράχθησαν. ¹² παρὰ
 πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην
 ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα,
 καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου. οἱ θεω-
 ροῦντές με ἔξω ἐφυγον ἀπ' ἐμοῦ,
¹³ ἐτελέθησεν ὥστε νεκρός ἀπὸ καρδίας.
 ἐγενήθην ὥστε σκεῦος ἀπολωλός, ¹⁴ ὅτι
 ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων
 κυκλόθεν. ἐν τῷ συναθῆναι αὐτοὺς
 ἅμα ἐπ' ἐμὲ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν
 μου ἐβουλεύσαντο. ¹⁵ ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ
 ἠλπίσα κύριε, ἔπα, σὺ εἶ ὁ θεός μου,
¹⁶ ἐν ταῖς χερσὶ σου οἱ κληροὶ μου.
 ῥῥῆσαι με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ
 τῶν καταδιωκόντων με. ¹⁷ ἐπίφανον
 τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δούλον σου,
 σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου. ¹⁸ κύριε μὴ
 καταισχυνθῇς, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.
 αἰσχυνθείσαν οἱ ἀσεβεῖς, καὶ καταχ-
 τήσαν εἰς ἄδου. ¹⁹ ἀλάλα γενήθητω
 τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ
 τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ
 καὶ ἐξουδενώσῃ. ²⁰ ὥς πολὺ τὸ πλη-
 θος τῆς χρηστότητός σου κύριε, ἧς
 ἐκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε. ἐξεῖρ-

γάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον
 τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. ²¹ κατα-
 κρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ
 προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώ-
 πων. σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ
 ἀντιλογίας γλωσσῶν. ²² εὐλογητός κυ-
 ριος, ὅτι ἐθανυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐ-
 τοῦ ἐν πόλει περιοχῆς. ²³ ἐγὼ δὲ ἔπα
 ἐν τῇ ἐκστάσει μου, ἀπέβρίμμαι ἀπὸ
 προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. διὰ
 τοῦτο ἐζήκουνσας κύριε τῆς φωνῆς τῆς
 δεησεώς μου ἐν τῷ κεκραγέει με πρὸς
 σέ. ²⁴ ἀγαπήσατε τὸν κύριον πάντες
 οἱ ὅσοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ
 κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισ-
 σῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. ²⁵ ἀνδρί-
 ζεσθε, καὶ κραταιοῦσθω ἡ καρδία
 ὑμῶν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

ΛΑ'.

Συνέσεως τῷ Δαυίδ.

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι,
 καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.
² μακάριοι ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσῃται
 κυρίως ἁμαρτίαν, οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ
 στοματι αὐτοῦ δόλος. ³ ὅτι ἐσίγησας,
 ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου ἀπὸ τοῦ
 κραίνει με ὅλην τὴν ἡμέραν. ⁴ ὅτι ἡμέ-
 ρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ
 χεὶρ σου, ἐστράψην εἰς τάλαιπω-
 ρίαν ἐν τῷ ἐμπαγγῆαι ἄκανθαν. διά-
 ψαλμα. ⁵ τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώ-
 ρισα, καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυ-
 ψα. ἔπα, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν
 ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας
 τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. διά-
 ψαλμα. ⁶ ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται
 πρὸς σέ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτω.
 πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὕδατων πολ-
 λῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι. ⁷ σὺ μου
 εἶ καταφυγή ἀπὸ θλίψεως τῆς περιε-
 χούσης με, τὸ ἀγαλλιάμα μου λύτρω-
 σαι με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. διά-
 ψαλμα. ⁸ συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ
 σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἧ πορεύσεως, ἐπιστη-
 ριω ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου. ⁹ μὴ
 γίνεσθε ὡς ἵπποι καὶ ἡμίονοι, οἳ οὐκ
 ἔστι σύνεσις. ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς
 σιαγόνας αὐτῶν ἄρξαι τῶν μὴ ἐγγιζόν-
 των πρὸς σέ. ¹⁰ πολλαὶ αἱ μαστιγες
 τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ
 κύριον ἔλεος κυκλώσει. ¹¹ εὐφράνθητε
 ἐπὶ

ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ
καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεις τῇ καρδίᾳ.

ΑΒ'.

Τῷ Δαυιδ.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ,
τοῖς εὐθεσί πρέπει αἰνεσις. ² ἔξομολο-
γεῖσθε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν ψαλ-
τηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ. ³ ᾄσα-
τε αὐτῷ ᾄσμα καινόν, καλῶς ψάλατε
ἐν ἀλαλαγμῷ. ⁴ ὅτι εὐθής ὁ λόγος τοῦ
κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν
πίστει. ⁵ ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρί-
σιν, τοῦ ἐλέους κυρίου πλήρης ἡ γῆ.
⁶ τῷ λόγῳ τοῦ κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστε-
ρεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στό-
ματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.
⁷ συναγὼν ὥς ἐκ οὐρανόθεν θαλάσ-
σης, τεθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.
⁸ φοβηθῆτω τὸν κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ'
αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ
κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. ⁹ ὅτι αὐ-
τὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετεί-
λατο καὶ ἐκτίσθησαν. ¹⁰ κύριος δια-
σκεδάξει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λο-
γισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρ-
χόντων. ¹¹ ἡ δὲ βουλή τοῦ κυρίου εἰς
τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας
αὐτοῦ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς. ¹² μα-
κάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι κύριος ὁ θεὸς
αὐτοῦ, λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρο-
νομίαν ἑαυτοῦ. ¹³ ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλε-
ψεν ὁ κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων, ¹⁴ ἐξ ἐτοιμοῦ κατοι-
κητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας
τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. ¹⁵ ὁ πλά-
σας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν,
ὁ συνιεὶς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. ¹⁶ οὐ
σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν,
καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει
ισχύος αὐτοῦ. ¹⁷ ψευδὴς ἵππος εἰς σω-
τηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυναμείας αὐτοῦ
οὐ σωθήσεται. ¹⁸ ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ
κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τῷ ἔλεος αὐτοῦ.
¹⁹ ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς
αὐτῶν, καὶ διαθρῆναι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.
²⁰ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ κυρίῳ,
ὅτι βοηθός καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν
ἐστι. ²¹ ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ
καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ
ἀγίῳ αὐτοῦ ἡλπίσαμεν. ²² γένοιτο τὸ

ἔλεός σου κύριε ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

ΛΓ'.

Τῷ Δαυιδ, ὅποτε ἡλλόιωσε τὸ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέλεχ, καὶ
ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν.

² Εὐλόγησω τὸν κύριον ἐν παντί και-
ρῷ, διαπαντός ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ
στόματί μου. ³ ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινε-
θήσεται ἡ ψυχὴ μου. ἀκουσάτωσαν
πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. ⁴ μεγα-
λύνετε τὸν κύριον σὺν ἑμοῖς, καὶ ὑψώ-
σωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιτοαυτό.
⁵ ἐξεζήτησα τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ
μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μου
ἐρρύσατό με. ⁶ προσέλαθε πρὸς αὐ-
τόν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα
ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνηθῇ. ⁷ οὗτος ὁ
πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ κύριος εἰς-
ήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλί-
ψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. ⁸ παρεμ-
βαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φο-
βουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.
⁹ γέυσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ
κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπὶ
αὐτόν. ¹⁰ φοβηθήτε τὸν κύριον πάν-
τες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἐστιν ὑστέ-
ρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ¹¹ πλού-
σιοι ἐπτάωρευσαν καὶ ἐπεινάσαν, οἱ
δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κύριον οὐκ ἐλατ-
τωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. διαψαλ-
μα. ¹² δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου,
φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς. ¹³ τίς ἐστιν
ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν
ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθίας; ¹⁴ παῦσον τὴν
γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεὶρ
σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. ¹⁵ ἐκκλι-
νον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν,
ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.
¹⁶ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ
ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. ¹⁷ πρόσ-
ωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ,
τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυ-
νον αὐτῶν. ¹⁸ ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ
ὁ κύριος εἰςῆκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ
πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο
αὐτούς. ¹⁹ ἐγγὺς κύριος τοῖς συντε-
τριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς τα-
πεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. ²⁰ πολ-
λαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ
πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ κύριος.
²¹ φυλάσ-

²¹ φυλάσσει πάντα τὰ ὁστὰ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. ²² θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. ²³ λυτρώσεται κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΔΔ'.

Τῷ Δαυίδ.

Δίκαιον κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. ² ἐπὶ λαβοῦ ὄπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μοι. ³ ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ συγκλειςον ξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με, εἶπον τῇ ψυχῇ μου, σωτηρία σου ἐγὼ εἰμι. ⁴ αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. ⁵ γενηθῇτωσαν ὥσει χροὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. ⁶ γενηθῇτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελοι κυρίου καταδιώκων αὐτούς. ⁷ ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθοράν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠτειδίσαν τὴν ψυχὴν μου. ⁸ ἐλθέτω αὐτοῖς παγίς ἣν οὐ γινώσκουσι, καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψαν συλλαβέτω αὐτούς, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ. ⁹ ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κυρίῳ, τερφεθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. ¹⁰ πάντα τὰ ὁστὰ μου ἐροῦσι, κύριε τίς ὁμοίός σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. ¹¹ ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, ἐπηρώτων με. ¹² ἀνταπεδίδωσαν μοι πονηρὰ ἀντὶ καλῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. ¹³ ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι ἐνεδύομην σάκκον. καὶ ἐταπεινούν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχὴ μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφῆσεται. ¹⁴ ὥς πλησίον ὥς ἀδελφῶν ἡμέτερον οὕτως ἐυχέσθουν, ὥς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην. ¹⁵ καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν, συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἐγνων. διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

¹⁶ ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμὸν, ἐβουξάν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὁδόντας αὐτῶν. ¹⁷ κύριε πότε ἐπόψῃ, ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῇ μου. ¹⁸ ἐξομολογήσομαί σοι καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. ¹⁹ μὴ ἐπιχαυρήσάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ματαίως, οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. ²⁰ ὅτι ἐμοὶ μὲν ἐιρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλους διελογίζοντο. ²¹ καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπαν εὐγε εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοί ἡμῶν. ²² εἶδες κύριε, μὴ παρασιωπήσης, κύριε μὴ ἀποστής ἀπ' ἐμοῦ. ²³ ἐξεγέρθητι κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ θεός μου καὶ ὁ κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου. ²⁴ κρινόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου κύριε ὁ θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαυρήσάν μοι. ²⁵ μὴ εἵποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, εὐγε εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν, μὴδὲ εἵποιεν, κατεπίομεν αὐτόν. ²⁶ αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλοῤῃμονοῦντες ἐπ' ἐμέ. ²⁷ ἀγαλλιάσαιντο, καὶ εὐφρανθείησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου. καὶ ἐπάττωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθείῃ ὁ κύριος, οἱ θέλοντες τὴν ἐιρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. ²⁸ καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινό σου.

ΔΕ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ δούλῳ κυρίου τῷ Δαυίδ.

² Φησὶν ὁ παρὰ νόμον τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ³ ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι. ⁴ τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνίναί τοι ἀγαθῶν. ⁵ ἀνομίαν ἐλογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρεστῇ πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθισε. ⁶ κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεος σου, καὶ ἡ ἀληθεία σου ἕως τῶν νεφελῶν. ⁷ ἡ δικαιοσύνη σου ὥς ὄρη θεοῦ, τὰ κρίματά σου ὥσει ἄβυσσος πολλῇ.

πολλή. ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις κύριε, ⁸ ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός. οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἑλπιούσι. ⁹ μεθύσθησονται ἀπὸ πίοτητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιῖς αὐτούς. ¹⁰ ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. ¹¹ παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. ¹² μὴ ἐλθέτω μοι ποῦς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με. ¹³ ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

Λς'.

Τῷ Δαυίδ.

Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευμένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν. ² ὅτι ὡσεὶ χορτὸς ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται. ³ ἔλπιον ἐπὶ κύριον, καὶ ποιεῖ χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς. ⁴ κατατρώφῃσιν τοῦ κυρίου, καὶ δώσει σοὶ τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. ⁵ ἀποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει. ⁶ καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν. ⁷ ὑποτάγηθι τῷ κυρίῳ, καὶ ἐκένευσον αὐτόν. μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας. ⁸ παύσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεῦσθαι. ⁹ ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν κύριον αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. ¹⁰ καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἁμαρτωλὸς, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς. ¹¹ οἱ δὲ πράξεις κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατρωφήσονται ἐπὶ πληθὺι ἐιρήνης. ¹² παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βουξίει ἐπ' αὐτόν τοὺς ὁδόντας αὐτοῦ. ¹³ ὁ δὲ κύριος ἐκγέλασται αὐτόν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἤξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. ¹⁴ ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτω-

λοὶ, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάζει τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. ¹⁵ ἡ ῥομφαία αὐτὸν ἐξέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη. ¹⁶ κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δίκαιῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν. ¹⁷ ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίξει δὲ τοὺς δικαίους ὁ κύριος. ¹⁸ γινώσκει κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται. ¹⁹ οὐ κατασυνθῇσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται. ²⁰ ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον. ²¹ δαμνῆται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ διδοῖ. ²² ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτόν ἐξολοθρευθήσονται. ²³ παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευνθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θέλει. ²⁴ ὅταν πέσῃ οὐ καταραχθήσεται, ὅτι κύριος ἀντιστηρίξει χεῖρα αὐτοῦ. ²⁵ νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους. ²⁶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανεῖζει, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. ²⁷ ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσῃς ἀγαθόν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ²⁸ ὅτι κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται. ²⁹ δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς. ³⁰ στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. ³¹ ὁ νόμος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ. ³² κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. ³³ ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτόν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ καταδικάσαι αὐτόν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ. ³⁴ ὑπό-
μενον

μεινον τὸν κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσεις σε τοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν, ἐν τῷ ἐξολοθρευεῖσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψει. ³⁵ εἶδον τὸν ἄσεβῃ ὑπερυψούμενον, καὶ ἐπαιρούμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. ³⁶ καὶ παρήλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτόν, καὶ οὐκ εὗρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. ³⁷ φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπων εἰρηνικῶ. ³⁸ οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπιτοαυτὸ, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται. ³⁹ σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως. ⁴⁰ καὶ βοηθήσει αὐτοῖς κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτούς, καὶ ἐξελεῖται αὐτούς ἐξ ἁμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

ΔΖ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ σαββάτου.

² Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μὴδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με. ³ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπестηριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. ⁴ οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου. ⁵ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆσαν τὴν κεφαλὴν μου, ὡς ἐκφορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ. ⁶ προσώψασαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. ⁷ ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. ⁸ ὅτι ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη ἐμπαιγμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου. ⁹ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. ¹⁰ καὶ ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ σοῦ. ¹¹ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. ¹² οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν. καὶ οἱ ἐγγιστά μου μακρόθιν ἔστησαν, ¹³ καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν

ψυχὴν μου. καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν. ¹⁴ ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφος οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἀνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς. ¹⁶ ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, σὺ ἐξακουσῇ κύριε ὁ θεός μου. ¹⁷ ὅτι εἶπα, μὴ ποτε ἐπιχαρῶσιν μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥήμονήσαν. ¹⁸ ὅτι ἐγὼ εἰς μαστιγὰς ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀληθείᾶν μου ἐνώπιόν μου διαπαντός. ¹⁹ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου. ²⁰ οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίνονται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. ²¹ οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην. ²² μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. ²³ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΔΗ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Ἰδιθουν ᾠδὴ τῷ Δαυίδ.

² Εἶπα, φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου. ἐθέμην τῷ στόματι μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστήναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου. ³ ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἀληγμά μου ἀνεκαίνισθη. ⁴ ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ. ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου, ⁵ γνώρισόν μοι κύριε τὸ πέρασ μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ. ⁶ ἰδοὺ παλαιὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ὑπόστασις μου ὡσεὶ οὐθέν ἐνώπιόν σου. πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. διάψαλμα. ⁷ μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται. θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συναΐξει αὐτά. ⁸ καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασις μου παρὰ σοὶ ἐστίν. διάψαλμα. ⁹ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαι με, ὀνειδος

ὄνειδος ἄφρονι ἰδωκάς με. ¹⁰ ἐκωφώ-
θην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ ποιήσας με. ¹¹ ἀποστήσον ἀπ'
ἐμοῦ τὰς μᾶστιγάς σου. ἀπὸ τῆς ἰσχύος
τῆς χειρὸς σου ἐγὼ ἐξέλιπον. ¹² ἐν
ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄν-
θρωπον. καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην ταρασσε-
ται πᾶς ἄνθρωπος. διάψαλμα. ¹³ εἰς-
άκουσον τῆς προσευχῆς μου κύριε
καὶ τῆς δεησεώς μου, ἐνώτισαι τῶν
δακρύων μου. μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι
πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ παρ-
τιδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες
μου. ¹⁴ ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ
με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι μὴ ὑπαρξω.

ΑΘ'.

¹ Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμός.
² Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον, καὶ
προσέσχε μοι, καὶ εἰσέηκουσε τῆς δεή-
σεώς μου. ³ καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου
ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος.
καὶ ἔσθυσεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας
μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.
⁴ καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄσμα
καινόν, ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν. ὄψονται
πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλ-
πιούσιν ἐπὶ κύριον. ⁵ μακάριος ἀνὴρ,
οὗ ἔστι τὸ ὄνομα κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ,
καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ
μανίας ψευδεῖς. ⁶ πολλὰ ἐποίησας σὺ
κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσια σου, καὶ
τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς
ὁμοιωθήσεται σοι. ἀπήγγεila καὶ ἐλά-
λησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.
⁷ θυσίαν καὶ προσφοράν οὐκ ἠθέ-
λησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. ὁλο-
καύτωμα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ᾔτη-
σας. ⁸ τότε εἶπον, ἰδοὺ ἦκω. ἐν κεφα-
λίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, ⁹ τοῦ
ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου
ἠβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέ-
σῳ τῆς καρδίας μου. ¹⁰ εὐηγγελισάμην
δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη, ἰδοὺ
τὰ χεῖρά μου οὐ μὴ κωλύσω. κύριε σὺ
ἐγγώσ ¹¹ τὴν δικαιοσύνην μου, οὐκ
ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀληθειάν
σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. οὐκ
ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀληθειάν
σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. ¹² σὺ δὲ
κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρισμοὺς

σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλή-
θειά σου διαπαντός ἀντελάβοντό μου.
¹³ ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου,
καὶ οὐκ ἠδυνάσθην τοῦ βλέπειν. ἐπλη-
θύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφα-
λῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ
με. ¹⁴ εὐδόκησον κυριε τοῦ ῥύσασθαι
με, κύριε εἰς τὸ βοηθηθῆσαι μοι πρόσχες.
¹⁵ καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν
ἅμα οἱ ζητούντες τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξάραι αὐτήν. ἀποστραφείησαν εἰς τὰ
ὀπίσω, καὶ ἐντραπείησαν οἱ θελοντές
μοι κακὰ. ¹⁶ κομισάσθωσαν παραχρη-
μα αἰσχύνῃν αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι
εὐγε εὐγε. ¹⁷ ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐ-
φρανθείησαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζη-
τούντες σε κύριε, καὶ ἐλπάτωσαν διὰ
παντός, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ
ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. ¹⁸ ἐγὼ
δὲ πτωχὸς καὶ πέννης εἰμι, κύριος φρον-
τιεῖ μου. βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής
μου εἶ σὺ ὁ θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

Μ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμός τῷ Δαυίδ.
² Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ
πέννητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐ-
τὸν ὁ κύριος. ³ κύριος φυλάξει αὐτὸν
καὶ ζῆσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν
ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδοῖ αὐτὸν εἰς
χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ. ⁴ κύριος βοη-
θήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνῃς ὁδύνῃς αὐτοῦ,
ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν
τῇ ἀβύσσῳ αὐτοῦ. ⁵ ἐγὼ εἶπα, κύριε
ἐλέησόν με, ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι
ἡμαρτόν σοι. ⁶ οἱ ἐχθροί μου εἶπαν
κακὰ μοι, πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπο-
λείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ; ⁷ καὶ ἐξ-
επορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ
καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυ-
τῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ⁸ ἐπὶ
τὸ αὐτό. κατ' ἐμοῦ ἐπιθυροῖζον πάν-
τες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζον-
το κακὰ μοι. ⁹ λόγον παράνομον κατε-
θέοντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμώμενος
οὐχὶ προσόσῃαι τοῦ ἀναστῆναι; ¹⁰ καὶ
γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ'
ὃν ἠλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμε-
γάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερισμόν. ¹¹ σὺ δὲ
κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ
ἀντα-

ἀνταποδώσω αὐτοῖς.¹² ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.¹³ ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβελαιώσας με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.¹⁴ εὐλογητός κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο, γένοιτο.

ΜΑ'.

Εἰς τὸ τέλος εἰς συνειν τοῖς υἱοῖς
Κορέ.

² Ὁν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σὲ ὁ θεός.³ ἐδιψήσεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν θεόν, τὸν ζῶντα. πότε ἤξω καὶ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ; ⁴ ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἔμοι ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου; ⁵ ταῦτα ἐμνησθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θανμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ. ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορταζόντων.⁶ ἵνατί περιλύπος εἰ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ θεός μου.⁷ πρὸς ἑμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἐρμωνίμῳ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.⁸ ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταυράκτων σου. πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον.⁹ ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς δηλώσει. παρ' ἐμοὶ προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου,¹⁰ ἔρω τῷ θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἰ, διατί μου ἐπελάθου; ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; ¹¹ ἐν τῷ καταθλάσθαι τὰ ὀστέα μου ὠνείδισάν με οἱ θλιβόντες με. ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου; ¹² ἵνατί περιλύπος εἰ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ θεός μου.

ΜΒ'.

Ψαλμός τῷ Δαυίδ.

Κοῖνόν με ὁ θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὀσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου, καὶ δολίου ῥύσαι με.² ὅτι σὺ εἰ ὁ θεός κραταίωμα μου, ἵνατί ἀπώσω με, καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου; ³ ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτὰ με ὠδήγησαν καὶ ἡγάγον με εἰς ὄρος ἁγίον σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.⁴ καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ, πρὸς τὸν θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου, ἐξομολογήσομαι σοι ἐν κιθάρῃ ὁ θεός ὁ θεός μου.⁵ ἵνατί περιλύπος εἰ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ θεός μου.

ΜΓ'.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορέ εἰς σύνεσιν ψαλμός.

² Ὁ θεός ἐν τοῖς ὠσίν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν, ἔργον ὃ ἐοργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.³ ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.⁴ οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίον αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς, ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίον σου, καὶ ὁ φωτισμός τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.⁵ σὺ εἰ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου, ὁ ἐντελόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.⁶ ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κρατεροῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.⁷ οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἔλπιω, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.⁸ ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισούντας ἡμᾶς κατήσχυνας.⁹ ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεθσόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. διάψαλμα.¹⁰ νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.¹¹ ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς

τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διηρπαζόν ἑαυτοῖς. ¹² ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς. ¹³ ἀπέδου τὸν λαόν σου ἀνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλήθος ἐν τοῖς ἀλαλαγμασιν αὐτῶν. ¹⁴ ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γέιτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κυκλῶ ἡμῶν. ¹⁵ ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς. ¹⁶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με. ¹⁷ ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ παραλαλούντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος. ¹⁸ ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθα σου, καὶ οὐκ ᾔδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου. ¹⁹ καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. ²⁰ ὅτι ἐταπεινώσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυπεν ἡμᾶς σκία θανάτου. ²¹ εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπέτασαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν ἄλλότριον, ²² οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας. ²³ ὅτι ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. ²⁴ ἔξεγέρθητι, ἰνατί ὑπνοῖς κυριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπόσῃ εἰς τέλος. ²⁵ ἰνατί τὸ προσώπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπλανθήνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν; ²⁶ ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ αἰσθήρ ἡμῶν. ²⁷ ἀνάστα κυριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐνεκεν τοῦ ὀνοματός σου.

ΜΛ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν, ὧδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

² Ἐξηρεῦετο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. ³ ὥραϊος κάλλιπαρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξέχυθῃ χάρις ἐν χειλεσί σου, διὰ τοῦτο ἐυλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

⁴ περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ. τῇ ὥραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου, ⁵ καὶ ἐντεινον, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλεύε. ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραύτητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου. ⁶ τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσούνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. ⁷ ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ῥαβδος ἐυθύτητος ἡ ῥαβδος τῆς βασιλείας σου. ⁸ ᾗ ἀπησχέλησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἐχρυσέ σε ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. ⁹ σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἔξ ὧν ἠύφρανάν σε ¹⁰ θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. παρεστή ἡ βασιλίσσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρυσῷ περιβεβλημένη πεποικιλμένη. ¹¹ ἀκουσον θυγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. ¹² ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ κύριος σου. ¹³ καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου ἐν δωροῖς, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλοῦσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς. ¹⁴ πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατὸρ τοῦ βασιλέως ἔσβαλον, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη. ¹⁵ ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθέναι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. ¹⁶ ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. ¹⁷ ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησάν σου υἱοί, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ¹⁸ μνησθήσονται τοῦ ὀνόματος σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΜΕ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ὑπὲρ τῶν κρυφίων ψαλμός.

² ὁ θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. ³ διὰ τοῦτο οὐ φοβηθήσομεθα

Ρρ

Θησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσιῶν. ⁴ ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. διάψαλμα. ⁵ τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα ἐμφαίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ, ἤγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. ⁶ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὐ σαλευθήσεται, βοήθησιν αὐτῇ ὁ θεὸς τῷ προσώπῳ. ⁷ ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἔσαλεύθη ἡ γῆ. ⁸ κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ. διάψαλμα. ⁹ δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ κυρίου, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ¹⁰ ἀνταναίρων πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς, τόξον συντρίψει καὶ συγκλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. ¹¹ σχολάσατε καὶ γνώτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. ¹² κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεός Ἰακώβ.

ΜΖ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ψαλμός.

² Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. ³ ὅτι κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντων τὴν γῆν. ⁴ ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. ⁵ ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησεν. διάψαλμα. ⁶ ἀνέβη ὁ θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. ⁷ ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε. ⁸ ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ θεός, ψάλατε συνετῶς. ⁹ ἐβασίλευσεν ὁ θεός ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ θεός κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. ¹⁰ ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταῖοι τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΜΖ'.

Ψαλμός ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς Κορὲ δευτέρᾳ σαββάτου.

² Μέγας κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ ³ ἐνρίζων ἀγαλλιάματι πάσης

τῆς γῆς, ὄρη Σιών τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου. ⁴ ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. ⁵ ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς συνήχθησαν, ἦλθον ἐπὶ τὸ αὐτό. ⁶ αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἔσαλεύθησαν, ⁷ τρόμος ἐπέλαβeto αὐτῶν. ἐκεῖ ᾠδίνες ὡς τικτούσης. ⁸ ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα θαρσῖς. ⁹ καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ὁ θεός ἐθμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. διάψαλμα. ¹⁰ ὑπελάβομεν ὁ θεός τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. ¹¹ κατὰ τὸ ὄνομα σου ὁ θεός, οὕτως καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου. ¹² εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιών, ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἔνεκα τῶν κριμάτων σου κύριε. ¹³ κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγῆσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς. ¹⁴ θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλθετε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγῆσθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. ¹⁵ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ θεός ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΜΗ'.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός.

² Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην, ³ οἳ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιταυτὸ πλούσιος καὶ πένης. ⁴ τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. ⁵ κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. ⁶ ἵνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με. ⁷ οἱ πεπειθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι. ⁸ ἀδελφός οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ, ⁹ καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

καὶ

καὶ ἐκοπίαςεν εἰς τὸν αἰῶνα, ¹⁰ καὶ
ζήσεται εἰς τέλος. ὅτι οὐκ ὄψεται
καταφθοράν, ¹¹ ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀ-
ποθνήσκοντας, ἐπιταυτοῦ ἄφρων καὶ
ἄνους ἀπολοῦντας. καὶ καταλείψουσιν
ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν, ¹² καὶ
οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν
αἰῶνα, σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεάν
καὶ γενεάν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα
αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. ¹³ καὶ
ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, πα-
ρασυμβλήθη τοῖς κήνεσι τοῖς ἀνοή-
τοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς. ¹⁴ αὕτη ἡ
ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ
μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐ-
λογήσουσιν. διάψαλμα. ¹⁵ ὥς πρό-
βατα ἐν ἄρῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμα-
νεῖ αὐτούς. καὶ κατακυβέσουσιν αὐ-
τῶν οἱ εὐθεῖς τοπρωῖ, καὶ ἡ βοήθεια
αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ἄρῃ ἐκ
τῆς δόξης αὐτῶν. ¹⁶ πλην ὁ θεὸς λυ-
τρῶσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἁ-
δου, ὅταν λαμβάνῃ με. διάψαλμα.
¹⁷ μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρω-
πος, καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ
οἴκου αὐτοῦ. ¹⁸ ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀπο-
θνήσκῃ αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα,
οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα
αὐτοῦ. ¹⁹ ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ
ζῳῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολο-
γήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.
²⁰ εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων
αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.
²¹ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε,
παρασυμβλήθη τοῖς κήνεσι τοῖς ἀ-
νοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

ΜΘ'.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκά-
λεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου
μέχρι δυσμῶν, ² ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια
τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ. ³ ὁ θεὸς ἐμ-
φανῶς ἦξει, ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρα-
σιωπήσεται. πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυ-
θήσεται, καὶ κυκλῶ αὐτοῦ καταγίγς
σφόδρα. ⁴ προσκαλέσεται τὸν οὐρα-
νὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν διακρῖναι τὸν
λαὸν αὐτοῦ. ⁵ συναγάγετε αὐτῷ τοὺς
ἐστίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν
διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. ⁶ καὶ
ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιο-

σύνην αὐτοῦ, ὅτι θεὸς κριτὴς ἐστιν.
διάψαλμα. ⁷ ἄκουσον λαὸς μου καὶ
λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ καὶ διαμαρτυρο-
μαί σοι, ὁ θεὸς ὁ θεὸς σου εἰμὶ ἐγώ.
⁸ οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε,
τὰ δὲ ὀλοκαυτώματά σου ἐνώπιόν μου
ἐστὶ διὰ παντός. ⁹ οὐ δεξομαί ἐκ τοῦ
οἴκου σου μόσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποι-
μνίων σου χιμάρους. ¹⁰ ὅτι ἐμὰ ἐστι
πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ, κτήνη
ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ βόες. ¹¹ ἐγνώκα
πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ὡραιότες ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. ¹² ἐὰν
πεινάσω, οὐ μὴ σοι εἰπῶ, ἐμὴ γὰρ ἐστίν
ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
¹³ μὴ φάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα
τραγῶν πίωμα; ¹⁴ θύσον τῷ θεῷ
θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ὑψί-
στῳ τὰς εὐχάς σου. ¹⁵ καὶ ἐπικάλεσάι
με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ ἐξελοῦμαί
σε, καὶ δοξάσεις με. διάψαλμα. ¹⁶ τῷ
δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ θεός, ἵνατί σὺ
διηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀνα-
λαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στό-
ματός σου; ¹⁷ σὺ δὲ ἐμίσησας παιδεί-
αν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς
τὰ ὀπίσω. ¹⁸ εἰ ἐθεώρῃς κλέπτην,
συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν
μερίδα σου ἐτίθεις. ¹⁹ τὸ στόμα σου
ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου
περιέπλεκε δολιότητα. ²⁰ καθήμενος
κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλει, καὶ
κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις
σκάνδαλον. ²¹ ταῦτα ἐποίησας, καὶ
ἐσίγησα, ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσο-
μαί σοι ὅμοιος. ἐλέγξω σε, καὶ παρα-
στήσω κατὰ πρόσωπόν σου. ²² συνέτε
δὴ ταῦτα οἱ ἐπικανθανόμενοι τοῦ θε-
οῦ, μήποτε ἀρπάσῃ, καὶ μὴ ἡ ὁ ὀνό-
μενος. ²³ θυσία αἰνέσεως δοξάσει με,
καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἡ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτη-
ριον θεοῦ.

Ν'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ² ἐν
τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαν τὸν
προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς

Βηρσαβεί.

³ Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου. ⁴ ἐπιπλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς

Ρρ 2

ἀνο-

ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. ⁵ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. ⁶ σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. ⁷ ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. ⁸ ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄθλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. ⁹ ῥαντίεις με ὑσώπω καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. ¹⁰ ἀκουτιεῖς με ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνῃν, ἀγαλλιάσονται ὅσα τέταπνωμένα. ¹¹ ἀποστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειπον. ¹² καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. ¹³ μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. ¹⁴ ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στηρίξόν με. ¹⁵ διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιτρέψουσι. ¹⁶ ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ θεός ὁ θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. ¹⁷ κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου. ¹⁸ ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. ¹⁹ θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεός οὐκ ἐξουδενώσει. ²⁰ ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ. ²¹ τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΝΑ'.

Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ² ἐν τῷ ἔλθεῖν Δαὶδ τὸν Ἰδουμαῖον, καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαουλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ, ἦλθε Δαυὶδ εἰς τὸν οἶκον

Ἀβιμέλεχ.

³ Τί ἐγκανχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀ-

νομίαν; ὅλην τὴν ἡμέραν ⁴ ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσα σου. ὥς εἰ ξυρόν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον. ⁵ ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην. διάψαλμα. ⁶ ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν. ⁷ διὰ τοῦτο ὁ θεός καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλει σε καὶ μεταναστεύσει σε ἀπὸ σκηνώματος, καὶ τὸ ῥίζωμα σου ἐκ γῆς ζώντων. διάψαλμα. ⁸ καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελᾶσονται καὶ ἐρούσιν. ⁹ ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ κατιότητι αὐτοῦ. ¹⁰ ἐγὼ δὲ ὥς εἰ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ¹¹ ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομένω τὸ ὄνομα σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΝΒ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαελέθ συνέσεως τῷ Δαυὶδ.

² Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός. διεφθεῖραν, καὶ ἐβδελυχθήσαν ἐν ἀνομίαις, οὐκ ἔστι ποιὼν ἀγαθόν. ³ ὁ θεός ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιών, ἢ ἐκλήτων τὸν θεόν. ⁴ πάντες ἐξεκλιναν, ἅμα ἠκραιώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. ⁵ οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐραζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθιόντες τὸν λαόν μου, βρώσει ἄρτου; τὸν θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ⁶ ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος. ὅτι ὁ θεός δισκορπίσει ὅσα ἀνθρωπαρέσκων, κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ θεός ἐξουδένωσεν αὐτοὺς. ⁷ τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἀποστρέφει κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

ΝΓ'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Δαυὶδ, ² ἐν τῷ ἔλθεῖν τοὺς Ζευφαίους, καὶ

καὶ εἰπεῖν τῷ Σαοὺλ, οὐκ ἰδοὺ Δαυὶδ
κέκρυπται παρ' ἡμῖν;

3 Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν
με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με.
4 ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόμα-
τός μου. **5** ὅτι ἄλλοτριοὶ ἐπανεστήσαν
ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐξήτησαν τὴν
ψυχὴν μου, οὐ προέθεντο τὸν θεὸν
ἐνωπίον αὐτῶν. διάψαλμα. **6** ἰδοὺ γὰρ
ὁ θεὸς βοήθει μοι, καὶ ὁ κύριος ἀντι-
λήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. **7** ἀποστρέψει
τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ σου ἐξολοθρεύσουσιν αὐτούς. **8** ἐκου-
σίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ
ὀνόματί σου κύριε, ὅτι ἀγαθόν. **9** ὅτι
ἐκ πάσης θλίψεως ἐρύσω με, καὶ ἐν
τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπείδεν ὁ ὀφθαλ-
μός μου.

ΝΔ'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ
Δαυίδ.

2 Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν
μου, καὶ μὴ υπερβῇς τὴν δέησίν μου,
3 πρόσχεις μοι, καὶ εἰσακούσῃς μου.
ἐλυπηθὴν ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ
ἐταράχθην **4** ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ
ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ. ὅτι ἐξέκλι-
ναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνε-
κότουν μοι. **5** ἡ καρδιά μου ἐταράχθη
ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν
ἐπ' ἐμέ. **6** φόβος καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ'
ἐμέ, καὶ ἐκάλυψε με σκότος. **7** καὶ εἴ-
πα, τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσεί περ-
στερᾶς; καὶ πετασθήσομαι καὶ κατα-
παύσω. **8** ἰδοὺ ἐμακρύνει φυγαδεύων,
καὶ ὑψίστην ἐν τῇ ἐρήμῳ. διάψαλμα.
9 προσεδεχομένη τὸν σῶζόντά με ἀπὸ
ὀλίουψυχίας καὶ καταγίγδοσ. **10** κατα-
πότισσον κύριε καὶ καταδέιλε τὰς γλώσ-
σας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀν-
τιλογίαν ἐν τῇ πόλει. **11** ἡμέρας καὶ
νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη
αὐτῆς, ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐ-
τῆς **12** καὶ ἀδικία, καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ
τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.
13 ὅτι εἰ ἐχθρὸς ἀνέιδισέ με, ὑπῆνεγκα
ἄν, καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοβόη-
μόνησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ. **14** σὺ
δὲ ἀνθρώπε ἰσοψυχε, ἡγεμὼν μου καὶ
γνωστὲ μου. **15** ὃς ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκα-

νας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ
ἐπορεύθην ἐν ὁμοιοῖα. **16** ἐλθέτω
θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτω-
σαν εἰς ᾧδου ζῶντες. ὅτι πονηρία ἐν
ταῖς παροιکیαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν. **17** ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν ἐκέκραξα,
καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσέ μου. **18** ἐσπέ-
ρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγῆσο-
μαι καὶ ἀπαγγεῶ, καὶ εἰσακουσεται
τῆς φωνῆς μου. **19** λυτρώσεται ἐν εἰ-
ρηγῇ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόν-
των μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.
20 εἰσακούσεται ὁ θεὸς καὶ ταπεινώσει
αὐτούς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων.
διάψαλμα. οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἀντάλ-
λαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν θεόν.
21 ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀπο-
διδόναι. ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην
αὐτοῦ, **22** διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς
τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισεν ἡ
καρδιά αὐτοῦ. ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι
αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βο-
λίδες. **23** ἐπὶ ῥάβδῳ ἐπὶ κύριον τὴν μέ-
ριμνάν σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει.
οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δι-
καιῷ. **24** σὺ δὲ ὁ θεὸς κατάρξεις αὐτοὺς
εἰς φεῖαρ διαφθορᾶς. ἄνδρες αἱμά-
των καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι
τὰς ἡμέρας αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ
σὲ κύριε.

ΝΕ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ
τῶν ἁγίων μακαρυμένου τῷ Δαυίδ
εἰς στηλογραφίαν ὅποτε ἐκράτησαν
αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ.

2 Ἐλέησόν με ὁ θεός, ὅτι κατεπάτησέ
με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολε-
μῶν ἐθλίψε με. **3** κατεπάτησάν με οἱ
ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν ἀπὸ
ὑψους ἡμέρας, ὅτι πολλοὶ οἱ πολε-
μουντές με **4** φοβήθησονται, ἐγὼ δὲ
ἐλπῶ ἐπὶ σοί. **5** ἐν τῷ θεῷ ἐπαινήσω
τοὺς λόγους μου, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν
τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβήθησονται τί
ποιήσει μοι σάρξ. **6** ὅλην τὴν ἡμέραν
τοὺς λόγους μου ἐρδελυσσοντο, κατ'
ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς
κακόν. **7** παροικήσουσι καὶ κατακρύ-
ψουσιν αὐτοί, τὴν πτέρναν μου φυλά-
ξουσιν. καθάπερ ὑπέμεινα τῇ ψυχῇ μου.
8 ὑπὲρ τοῦ μηθενοῦ σώσεις αὐτούς, ἐν
ὀργῇ

ὀργῇ λαοὺς κατάρξεις. ὁ θεὸς ⁹ τὴν ζωὴν μου ἐξηγγείλα σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὥς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου. ¹⁰ ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε, ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεὸς μου εἶ σύ. ¹¹ ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον. ¹² ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβήθησμαι τί ποιήσῃ μοι ἄνθρωπος. ¹³ ἐν ἔμοι ὁ θεὸς αἰεuchaί, ὡς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου. ¹⁴ ὅτι ἐξήνυσά τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος, τοῦ εὐαρεσθῆσαι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.

Νς'.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ προσώπου Σαουλ εἰς τὸ σπήλαιον.

² Ἐλέησόν με ὁ θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου. καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερυγῶν σου ἔλπιδω, ὥς οὐ παρέλθῃ ἡ ἀνομία. ³ κεκραξέομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὑψίστον, τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. διάψαλμα. ⁴ ἐξαπέστειλεν ἔξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με. ἐξαπέστειλεν ὁ θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, ⁵ καὶ ἐξήνυσά τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμων, ἐκοιμήθην τεταραγμένος. υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλον καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μαχαίρα ὀξεῖα. ⁶ ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. ⁷ παγίδας ἡτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου. ὥρξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐπέπεσαν εἰς αὐτόν. διάψαλμα. ⁸ ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσμαι καὶ ψαλῶ. ⁹ ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγέρθησμαι ὁρθρον. ¹⁰ ἔξομολογήσονται σοι ἐν λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. ¹¹ ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. ¹² ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΝΖ'.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν.

² Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. ³ καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. ⁴ ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μητρῶν, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδί. ⁵ θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὥς αἱ ἀσπίδες κοφῆς, καὶ βουούσης τὰ ὦτα αὐτῆς, ⁶ ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπαδόντων, φαρμάκον τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ. ⁷ ὁ θεός συνέτριψεν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λέοντων συνέθλασεν ὁ κυριος. ⁸ ἐξουδενώθησονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον, ἔντενέ τὸ τόξον αὐτοῦ ὥς οὐ ἀσθενήσουσιν. ⁹ ὥς αἱ κηρὸς ὁ τακεῖς ἀνταναιρεθήσονται, ἔπεσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον. ¹⁰ πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, ὥς αἱ ζώντας ὥς αἱ ἐν ὀργῇ καταπίεται ὑμᾶς. ¹¹ εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ἀσεβῶν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ. ¹² καὶ ἔρει ἄνθρωπος, εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ θεός κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ.

ΝΗ'.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης, τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν, ὅποτε ἀπέστειλε Σαουλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν οἶκον αὐτοῦ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

² Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαι με. ³ ῥύσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. ⁴ ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί. οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου κυριε. ⁵ ἀνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατέυθυνα. ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε, ⁶ καὶ σὺ κύριε ὁ θεός τῶν δυνάμεων ὁ θεός τοῦ Ἰσραὴλ. πρόσχε τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτιρήσης πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. διάψαλμα. ⁷ ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ

καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώ-
σουσι πόλιν. ⁸ ἰδοὺ ἀποφθέγγονται
ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν
τοῖς χεῖρεσιν αὐτῶν, ὅτι τίς ἤκουσε;
⁹ καὶ σὺ κύριε ἐκγέλασθ' αὐτούς, ἐξου-
δενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. ¹⁰ τὸ κράτος
μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ θεὸς
ἀντιλήπτωρ μου εἶ. ¹¹ ὁ θεός μου, τὸ
ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με, ὁ θεός μου
δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου. ¹² μὴ
ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλα-
θῶνται τοῦ νόμου σου. διασκορπίσον
αὐτούς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ καταγά-
γε αὐτούς ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε.
¹³ ἀμαρτίαν στόματος αὐτῶν, λόγον
χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν
ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. καὶ ἐξ ἀρᾶς
καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ¹⁴ συν-
τέλειαι, ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ
ὑπάρξουσιν. καὶ γινώσκονται, ὅτι ὁ θεός
τοῦ Ἰακώβ διεσπάζει τῶν περάτων τῆς
γῆς. διάψαλμα. ¹⁵ ἐπιστρέψουσιν εἰς
ἐσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ
κυκλώσουσι πόλιν. ¹⁶ αὐτοὶ διασκορ-
πισθήσονται τοῦ φαγεῖν, ἐὰν δὲ μὴ
χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. ¹⁷ ἐγὼ
δὲ ἄσπομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγα-
λιάσομαι τοπρῶι τὸ ἔλεός σου. ὅτι
ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ κατα-
φυγὴ μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.
¹⁸ βοηθός μου, σοὶ ψαλῶ ὁ θεός μου,
ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ θεός μου τὸ
ἔλεός μου.

ΝΘ'.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις
ἔτι εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαυὶδ εἰς δι-
δαχὴν, ² ὅποτε ἐνεπύρισε τὴν Μεσο-
ποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν
Σοβαλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωάβ, καὶ ἐπά-
ταξε τὴν φάραγγα τῶν ἁλῶν, δώδεκα
χιλιάδας.

³ Ὁ θεός ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες
ἡμᾶς, ὠργίσθης καὶ ὤκτειρσας ἡμᾶς.
⁴ συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας
αὐτήν, ἵασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς,
ὅτι ἔσαλευθῇ. ⁵ ἔδειξας τῷ λαῷ σου
σκληρὰ, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύ-
ξεως. ⁶ ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε
σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου
τοῦ σου. διάψαλμα. ⁷ ὅπως ἂν ῥυσθῶ-
σιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ

σου καὶ ἐπακουσόν μου. ⁸ ὁ θεός ἐλά-
λησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλίσο-
μαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοι-
λάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. ⁹ ἔμός
ἔστι Γαλααδ, καὶ ἔμός ἐστι Μανασσῆ,
καὶ Ἐφραΐμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς
μου. Ἰούδας βασιλεὺς μου, ¹⁰ Μωάβ
λέβης τῆς ἐλπίδος μου. ἐπὶ τὴν Ἰδου-
μαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἔμοι
ἄλλοφυλοι ὑπετάγησαν. ¹¹ τίς ἀπάξει
με εἰς πόλιν περιοχῆς; τίς ὁδηγήσει με
ἕως τῆς Ἰδουμαίας; ¹² οὐχὶ σὺ ὁ θεός
ὁ ἀπώσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ
ὁ θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. ¹³ δός
ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαια
σωτηρία ἀνθρώπου. ¹⁴ ἐν τῷ θεῷ
ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδε-
νώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

Ξ.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαυὶδ.
² Εἰσάκουσον ὁ θεός τῆς δεήσεως
μου, πρόσχευ τῇ προσευχῇ μου. ³ ἀπὸ
τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκρα-
ξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου,
ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με. ὠδήγησάς με,
⁴ ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος
ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ. ⁵ παροικῆσω
ἐν τῷ σκηνώματι σου εἰς τοὺς αἰῶνας,
σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερυ-
γων σου. διάψαλμα. ⁶ ὅτι σὺ ὁ θεός εἰς-
ἤκουσας τῶν προσευχῶν μου, ἔδωκας
κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνο-
μά σου. ⁷ ἡμέρας ἐπ' ἡμέρας βασιλεύς
προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας
γενεᾶς καὶ γενεᾶς. ⁸ διαμενεῖ εἰς τὸν
αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ἔλεος καὶ
ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκλήτῃσει αὐτῶν;
⁹ οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματι σου εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τοῦ ἀποδοῦναι με
τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ΞΑ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθούν ψαλμός
τῷ Δαυὶδ.

² Οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ
μου; παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν
μου. ³ καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σω-
τήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σα-
λευθῶ ἐπὶ πλεῖον. ⁴ ἕως πότε ἐπιτί-
θεσθι ἐπ' ἄνθρωπον; φονεύετε πάν-
τες ὡς τοῖχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμαῖ
ᾤσμένῳ. ⁵ πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβούλευ-
σαντο

σαντο ἀπώσασθαι, ἔδραμον ἐν δίψει. τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρώντο. διάψαλμα. ⁶ πλὴν τῷ θεῷ υποτάγηθι ἡ ψυχὴ μου, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου. ⁷ ὅτι αὐτὸς θεός μου καὶ σωτὴρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστέωσω. ⁸ ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτηρίον μου, καὶ ἡ δόξα μου. ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ. ⁹ ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ. ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ θεὸς βοηθὸς ἡμῶν. διάψαλμα. ¹⁰ πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικήσαι, αὐτοὶ ἐκ καταϊότητος ἐπιταυτοῦ. ¹¹ μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἀρπαγματα μὴ ἐπιποθεῖτε. πλοῦτος ἂν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν. ¹² ἀπαξ ἔλαλησεν ὁ θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ, ¹³ καὶ σου κύριε τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ξβ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰδουμαίας.

² Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σέ ὀρθρίζω, ἐδίψησέ σοι ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλάσ σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ, ³ οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ᾤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου. ⁴ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε. ⁵ οὕτως εὐλόγησω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖρας μου. ⁶ ὥς ἐστι στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεὶς ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσθαι αἰνέσει τὸ ὄνομά σου. ⁷ ἐξ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελῶν εἰς σέ. ⁸ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι. ⁹ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὅπισω σου, ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου. ¹⁰ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, ἐξελεύσονται εἰς τὰ κατωτάτα τῆς γῆς, ¹¹ παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥωμαίων, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. ¹² ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ θεῷ, ἔπαινε-

σθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στομα λαλούντων ἄδικα.

Ξγ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ. ² Εἰσακουσον ὁ θεὸς τῆς προσευχῆς μου ἐν τῷ θέσθαι με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐξθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου. ³ ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς ποτηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἄδικιαν. ⁴ οἱ τινες ἠκόνησαν ὥς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον πρᾶγμα πικρὸν, ⁵ τοῦ κατατοξεύσαι ἐν ἀποκρύφοις ἁμωμον, ἐξάπινα κατατοξεύουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φοβηθήσονται. ⁶ ἐκραταίωσαν ἑαυτοὺς λόγον πονηρὸν, διηγῆσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας, ἔλπαν, τίς ὀφείλει αὐτούς; ⁷ ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνησεί. προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα, ⁸ καὶ ὑποθήσεται ὁ θεός. βέλους νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν, ⁹ καὶ ἐξουθένησαν αὐτοὶ αἱ γλώσσαι αὐτῶν. ἐταραχθήσαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς, ¹⁰ καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος. καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν. ¹¹ εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐπαινέθησονται πάντες οἱ εὐθέως τῇ καρδίᾳ.

Ξδ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ ὠδῇ.

² Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεός ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή. ³ εἰσακουσον προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ ἤξει. ⁴ λόγος ἀνόμων ὑπεριδυναμωσαν ἡμᾶς, καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ. ⁵ μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἁγίοις τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου. ⁶ θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. ἐπακουσον ἡμῶν ὁ θεός ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περᾶτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν. ⁷ ἐτοιμάζων ὁρῇ ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, περιέξωσμένος ἐν δυναστείᾳ. ⁸ ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς. ταραχθήσονται τὰ ἔθνη ⁹ καὶ φοβηθήσονται,

θήσονται, οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου. ἔξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις. ¹⁰ ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. ὁ ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων. ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία. ¹¹ τοὺς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόνι αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα. ¹² εὐλογῆσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος. ¹³ πιανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται. ¹⁴ ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνούσι σῖτον, κεκραῶνται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΞΕ'.

Εἰς τὸ τέλος ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.

Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ² ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ, ³ ἐπάτε τῷ θεῷ, ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου; ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ σου. ⁴ πᾶσα ἡ γῆ προσκυνήσάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματι σου. διάψαλμα. ⁵ δευτεῖ καὶ ἰδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ, φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. ⁶ ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί. ἐκεῖ εὐφρανθήσόμεθα ἐπ' αὐτῷ, ⁷ τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψώσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. διάψαλμα. ⁸ εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκούετε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. ⁹ τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου. ¹⁰ ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. ¹¹ εἰσῆγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παρίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν, ¹² ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυ-

χὴν. ¹³ εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχὰς μου, ¹⁴ ὥς διέστειλε τὰ χεῖρά μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. ¹⁵ ὀλοκαυτώματα μεμνηλωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. διάψαλμα. ¹⁶ δευτε ἀκούσατε, καὶ διηγῆσομαι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. ¹⁷ πρὸς αὐτὸν τῷ στόματι μου ἐκέκραξα, καὶ ὑψώσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου. ¹⁸ ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσκουσάτω κύριος. ¹⁹ διὰ τοῦτο εἰσῆκουσέ μου ὁ θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς προσευχῆς μου. ²⁰ εὐλογητός ὁ θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΞΣ'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

² Ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. διάψαλμα. ³ τοῦ γνωθῆναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. ⁴ ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. ⁵ εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν ἐuthτη, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὀδηγήσεις. διάψαλμα. ⁶ ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. ⁷ γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεός, ὁ θεὸς ἡμῶν, ⁸ εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ΞΖ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυίδ ψαλμὸς ᾠδῆς.

² Ἀναστήτω ὁ θεός καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν οἱ μισούντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. ³ ὡς ἐλλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, οὕτως ἀπολιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, ⁴ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ,

θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.
⁵ ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι
ἐπὶ δυσμῶν, κύριος ὄνομα αὐτοῦ, καὶ
ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ. ⁶ ταρα-
χθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ
πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν
χρησίων, ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.
⁷ ὁ θεὸς κατοικεῖ μονοτρόπους ἐν
οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀν-
δρείᾳ. ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας,
τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις. ⁸ ὁ θεὸς
ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ
λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε τὸν ἔρη-
μον. διάψαλμα. ⁹ γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ
οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου
τοῦ θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου
τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁰ βροχὴν ἐκούσιον
ἀφοικίς ὁ θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ
ἡσθένησε, σὺ δὲ κατηγρίσω αὐτήν. ¹¹ τὰ
ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἡτοί-
μασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτω-
χῷ. ὁ θεὸς ¹² κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς
εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ, ¹³ ὁ
βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ
τοῦ ἀγαπητοῦ, καὶ ὠραιότητι τοῦ οὐ-
κου διελέσθαι σκῦλα. ¹⁴ ἐὰν κοιμη-
θῇτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες
περιστράς περιηργυρωμένοι, καὶ τὰ
μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυ-
σίου. ¹⁵ ἐν τῷ διαστελλεῖν τὸν ἐπου-
ράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθή-
σονται ἐν Σέλωμ. ¹⁶ ὅρος τοῦ θεοῦ
ὅρος πῖον, ὅρος τετυρωμένον, ὅρος
πῖον. ¹⁷ ἵνατί ὑπολαμβάνετε ὅρη τε-
τυρωμένα; τὸ ὅρος ὃ εὐδόκησεν ὁ
θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ. καὶ γὰρ ὁ κύ-
ριος κατασκευάσει εἰς τέλος. ¹⁸ τὸ ἄρ-
μα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες
εὐθνηούντων, κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ
ἐν τῷ ἁγίῳ. ¹⁹ ἀναβὰς εἰς ὕψος, ἤχημα-
λώτευσας αἰχμαλωσίαν. ἔλαβες δομα-
τα ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ γὰρ ἀπειθούντες
τοῦ κατασκευῶσαι. ²⁰ κύριος ὁ θεὸς
εὐλογητὸς, εὐλογητὸς κύριος ἡμέραν
καθ' ἡμέραν, καὶ κατευοδῶσι ἡμῖν ὁ
θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν. διάψαλμα.
²¹ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ
τοῦ κυρίου αἱ διεξοδοὶ τοῦ θανάτου.
²² πλην ὁ θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχ-
θρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὺς διαπο-

ρευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.
²³ εἶπε κύριος, ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω,
ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. ²⁴ ὁ-
πως ἂν βαφθῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἡ
γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν
παρ' αὐτοῦ. ²⁵ ἐθελωρήθησαν αἱ πο-
ρεῖαι σου ὁ θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ θεοῦ
μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.
²⁶ προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλ-
λόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανι-
στριῶν. ²⁷ ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν
θεόν, τὸν κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.
²⁸ ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει,
ἄρχοντες Ἰουδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρ-
χοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλί.
²⁹ ἐντεῖλαι ὁ θεὸς τῇ δυνάμει σου,
δυνάμωσεν ὁ θεὸς τοῦτο, ὃ κατηγρίσω
ἐν ἡμῖν. ³⁰ ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἰε-
ρουσαλὴμ σοὶ οἰσοῦσι βασιλεῖς δῶρα.
³¹ ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλᾶ-
μου. ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς
δαμάσεσι τῶν λαῶν τοῦ μὴ ἀποκλει-
σθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἄρ-
γυρίῳ. διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς
πολέμους θέλοντα. ³² ἤξουσι πρέσβεις
ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προσφθάσει
χεῖρα αὐτῆς τῷ θεῷ. ³³ αἱ βασιλεῖαι
τῆς γῆς ἄσατε τῷ θεῷ, ψάλατε τῷ
κυρίῳ. διάψαλμα. ³⁴ ψάλατε τῷ θεῷ
τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ
οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς, ἰδοὺ δώσει
ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.
³⁵ δότε δόξαν τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ
ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις
αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις. ³⁶ θαυμαστὸς
ὁ θεὸς ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κρα-
ταίῳσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ
θεός.

ΞΗ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησο-
μένων τῷ Δαυίδ.

² Σωσόν με ὁ θεός, ὅτι ἐσῆλθον
ὑδάτα ἕως ψυχῆς μου. ³ ἐνεπάγην εἰς
ἴλιν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις.
ἤλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
καταιγὶς κατεπόντισέ με. ⁴ ἐκοπίασα
κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου,
ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ
ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν θεόν μου. ⁵ ἐπλη-
θύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφα-
λῆς

λῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν. ἐκρα-
ταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώ-
κοντές με ἀδίκως. ἃ οὐχ ἤρπασα, τότε
ἀπετινῦνον. ⁶ ὁ θεὸς σὺ ἔγνως τὴν
ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαι
μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν. ⁷ μὴ αἰ-
σχυνθείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε
κύριε τῶν δυναμειῶν, μὴ ἐντραπήσαν
ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς τοῦ
Ἰσραὴλ. ⁸ ὅτι ἕνεκα σου ὑπὴνεγκα
ὀνειδισμὸν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρός-
ωπόν μου. ⁹ ἀπῆλλοτριωμένος ἐγενή-
θην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς
υἱοῖς τῆς μητρός μου. ¹⁰ ὅτι ὁ ζῆλος
τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ
ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδίζοντων σε ἐπέτε-
σον ἐπ' ἐμέ. ¹¹ καὶ συνέκαμψα ἐν νη-
στείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ γενήθη εἰς
ὀνειδισμοὺς ἔμοί. ¹² καὶ ἐθέμην τὸ ἐν-
δυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς
εἰς παραβολήν. ¹³ κατ' ἐμοῦ ἡδολέ-
σχουν οἱ καθημενοὶ ἐν πύλῃ, καὶ εἰς
ἐμέ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.
¹⁴ ἔγω δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ κύ-
ριε, καιρὸς εὐδοκίας ὁ θεός, ἐν τῷ πλη-
θει τοῦ ἔλεους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν
ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου ¹⁵ σῶσόν
με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ. ὀυ-
σθεῖν ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ
τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων. ¹⁶ μὴ με
καταποντισάτω καταιγὶς ὑδάτος, μηδὲ
καταπιέτω με βυθὸς, μηδὲ συσχεῖτω ἐπ'
ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. ¹⁷ εἰσάκου-
σόν μου κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός
σου, κατὰ τὸ πληθος τῶν οἰκτιρισμῶν
σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. ¹⁸ καὶ μὴ ἀπο-
στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ
παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπά-
κουσόν μου. ¹⁹ προσέχες τῇ ψυχῇ μου,
καὶ λύτρωσαι αὐτήν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
μου ῥῦσαί με, ²⁰ σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν
ὀνειδισμὸν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου,
καὶ τὴν ἐντροπήν μου. ἐναντίον σου
πάντες οἱ θλίβοντές με. ²¹ ὀνειδισμὸν
προεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου καὶ ταλαι-
πωρίαν. καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον,
καὶ οὐχ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντα,
καὶ οὐχ εὔρον. ²² καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ
βρώμα μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν
μου ἐποίησάν με ὄξος. ²³ γενηθήτω ἡ
τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς

παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν καὶ
εἰς σκάνδαλον. ²⁴ σκοτισθήτωσαν οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ
τὸν ὥτον αὐτῶν διαπαντὸς συγκα-
ψον. ²⁵ ἔκχον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργὴν
σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου κατα-
λάβοι αὐτούς. ²⁶ γενηθήτω ἡ ἔπαυλις
αὐτῶν ἡρημαμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώ-
μασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.
²⁷ ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατε-
δίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυ-
μάτων μου προσέθηκαν. ²⁸ πρὸς θε-
ς ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ
μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.
²⁹ ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων,
καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφῆτωσαν.
³⁰ πτωχὸς καὶ ἄλγων εἰμι ἐγὼ, καὶ ἡ
σωτηρία τοῦ προσώπου σου ἀντελα-
βετό μου. ³¹ αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ
θεοῦ μου μετ' ὧδης, μεγαλυνῶ αὐτὸν
ἐν αἰνέσει, ³² καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ
μόσχον νέον κέρατα ἐκφέροντα καὶ
ὀπλάς. ³³ ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐ-
φρανθήτωσαν, ἐκζητήσατε τὸν θεόν,
καὶ ζήσονται. ³⁴ ὅτι εἰς ἡκούσε τῶν πε-
νήτων ὁ κύριος, καὶ τοὺς πεπιδνημένους
αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. ³⁵ αἰνεσάτω-
σαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασ-
σα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτοῖς.
³⁶ ὅτι ὁ θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἱ
κοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰου-
δαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρ-
μα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐ-
τήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΞΘ'.

Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ εἰς ἀνάμνησιν,
εἰς τὸ σῶσαι με κύριον.

² Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρό-
σχες, ³ αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπήη-
σαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, ἀπο-
στραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καται-
σχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.
⁴ ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυ-
νόμενοι οἱ λεγοντές μοι εὖγε εὖγε.
⁵ ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν
ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, καὶ
λεγέτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ
θεός, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
⁶ ἔγω δὲ πτωχὸς καὶ πένης, ὁ θεός
βοήθησόν

βοήθησόν μοι. βοηθός μου, καὶ ῥύστης μου εἰ σύ, κύριε μὴ χρονίσῃς.

Ο΄.

Τῷ Δαυὶδ υἱὸν Ἰωναδὰβ, καὶ τῶν πρῶτων αἰχμαλωτισθέντων.

Επὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ κατασχυνθῇν εἰς τὸν αἰῶνα. ² ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με καὶ ἐξελοῦ με, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με. ³ γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὄχυρόν τοῦ σῶσαι με, ὅτι στερεώμα μου καὶ καταφυγή μου εἰ σύ. ⁴ ὁ θεὸς μου ῥύσαι με ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομούντος καὶ ἀδικούντος. ⁵ ὅτι σύ εἶ ἡ ὑπομονή μου κύριε, κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου. ⁶ ἐπὶ σέ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστροῦ, ἐκ κοιλίας μητροῦ μου σύ μου εἶ σκεπαστής. ἐν σοὶ ἡ ὑμνήσις μου διαπαντός. ⁷ ὥς εἰ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σύ βοηθός κραταῖος. ⁸ πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. ⁹ μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσὺν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με. ¹⁰ ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἔμοι, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο ἐπιτοαντό, ¹¹ λέγοντες, ὁ θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος. ¹² ὁ θεὸς μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ θεὸς μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. ¹³ αἰσχυνθῆτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνῃ καὶ ἐντροπῇ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι. ¹⁴ ἐγὼ δὲ διαπαντός ἐλπῶ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰνέσιν σου. ¹⁵ τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνῃν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου. ὅτι οὐκ ἔγνων πραγματείας. ¹⁶ εἰς ἐλεύσομαι ἐν δυναστείᾳ κυρίου, κύριε μνησθησομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου. ¹⁷ ἐδίδασάς με ὁ θεὸς ἐκ νεότητός μου, καὶ μέγχοι νῦν ἀπαγγέλω τὰ θαυμασιά σου, ¹⁸ καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου. ὁ θεὸς μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἕως ἀν' ἀπαγγέλω τὸν βραχίονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ. τὴν δυναστείαν σου ¹⁹ καὶ

τὴν δικαιοσύνην σου ὁ θεὸς ἕως ὑψίστων, ἃ ἐποίησας μεγαλεία. ὁ θεὸς τίς ὁμοίος σοι; ²⁰ ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς, καὶ ἐπιστρέψας ἐξωποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἄβυσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με. ²¹ ἐπλέονσας τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἄβυσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με. ²² καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαι σοι ἐν σκευῇ ψαλμοῦ τὴν ἀληθειάν σου ὁ θεός, ψάλλω σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ. ²³ ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλη μου ὅταν ψάλλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἦν ἐλυτρώσω. ²⁴ ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι.

Ο Α΄.

Εἰς Σαλωμών.

Ο θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. ² κρίνῃν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. ³ ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου, καὶ οἱ βουνοί. ⁴ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνῃ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων. καὶ ταπεινώσει συκοφάντην, ⁵ καὶ συμπαρამενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν. ⁶ καταβήσεται ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον, καὶ ὥς εἰς σταγόνες στάξουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ⁷ ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. ⁸ καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. ⁹ ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσούντα Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσιν. ¹⁰ βασιλεῖς Θαρασίς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσιν, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβα δῶρα προσάξουσιν. ¹¹ καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ. ¹² ὅτι ἐβῆρσας ποταχὸν ἐκ δυναστευ, καὶ πένθητα ὧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. ¹³ φέισεται πτωχοῦ καὶ πνήθους, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. ¹⁴ ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἐντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον

ἐνώπιον αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ζήσεται καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός. ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. ¹⁶ ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἁκρων τῶν ὀρέων. ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. ¹⁷ ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. ¹⁸ εὐλογητὸς κυριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος, ¹⁹ καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῇ. γένοιτο γένοιτο.

Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.

ΟΒ'.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι καρδίᾳ. ² ἐμοὶ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλευθήσαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου. ³ ὅτι ἐξήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, ἐκίρην ἁμαρτωλῶν θειρώων. ⁴ ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀνάνευσιν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ μαστίγῃ αὐτῶν. ⁵ ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγώθησονται. ⁶ διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπερηφάνια, περιβάλλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν. ⁷ ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. διήλθον εἰς διάθεσιν καρδίας, ⁸ διανοήθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν. ⁹ ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁰ διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέρας πληρεῖς εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς. ¹¹ καὶ εἰπαν, πῶς ἔγνω ὁ θεός, καὶ εἰ ἐστὶ γνωστὸς ἐν τῷ ὑψίστῳ; ¹² ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνούντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλούτου. ¹³ καὶ εἶπα, ἄρα ματαίως ἔδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖ-

ράς μου. ¹⁴ καὶ ἐγενόμην μεμαστιγώμενος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωίας. ¹⁵ εἰ ἔλεγον, διηγῆσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἡσυνθέτηκα. ¹⁶ καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι, τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου, ¹⁷ ἕως εἰσελθῶ εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ, συνῶ εἰς τὰ ἴσχατα. ¹⁸ πλην διὰ τὰς δολιότητας ἐθῶν αὐτοῖς, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι. ¹⁹ πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμους; ἔξαπτα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. ²⁰ ὡσεὶ ἐνυπνιον ἐξεγερομένου, κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις. ²¹ ὅτι ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροὶ μου ἠλλοιώθησαν. ²² κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοί. ²³ κἀγὼ διαπαντός μετὰ σου. ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ²⁴ ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσέλαβόν με. ²⁵ τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοὶ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; ²⁶ ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου, ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ θεός εἰς τὸν αἰῶνα. ²⁷ ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολούνται. ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. ²⁸ ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλησθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου. τοῦ εξαγγελῆαι πᾶσας τὰς αἰνήσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

ΟΓ'.

Συνέσσω τῷ Ἀσάφ.

Ἰνατί ἀπώσω ὁ θεός εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; ² μνησθῆτι τῆς συναγωγῆς σου ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. ὄρος Σιών τοῦτο ὁ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. ³ ἔπαρον τὰς χεῖρας σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφάνιας αὐτῶν εἰς τέλος. ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου, ⁴ καὶ ἐνεκαυχῆσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, ⁵ καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν εἰσόδον ὑπεράνω. ὡς ἐν ὀρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν ⁶ τὰς θυγάς αὐτῆς

αὐτῆς ἐπιτοαυτό, ἐν πέλκει καὶ λαξευ-
τηρίῳ κατέρχοντο αὐτήν. ⁷ ἐνεπύρι-
σαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριον σου εἰς
τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ
ὀνόματός σου. ⁸ εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτῶν, ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπιτοαυτό.
δεῦτε, καταπαύσωμεν τὰς ἐορτάς κυ-
ρίου ἀπὸ τῆς γῆς. ⁹ τὰ σημεῖα ἡμῶν
οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης,
καὶ ἡμᾶς οὐ γνωσεται ἔτι. ¹⁰ ἕως ποῦ
ὁ θεός, ὄνειδι ὁ ἐχθρός, παροξύνει
ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;
¹¹ ἵνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου,
καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλ-
που σου εἰς τέλος; ¹² ὁ δὲ θεός βασι-
λεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, ἐργάσατο σω-
τηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. ¹³ σὺ ἐκρα-
ταίωσας ἐν τῇ δυναμει σου τὴν θάλασ-
σαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν
δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ¹⁴ σὺ συν-
έτριψας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος,
ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰ-
θίοσι. ¹⁵ σὺ διέβρῃξας πηγὰς, καὶ χει-
μαρῶνους, σὺ ἐξήρανας ποταμούς Ἡ-
θαῖ. ¹⁶ σὴ ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἔστιν
ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω ἥλιον καὶ σελή-
νην. ¹⁷ σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια
τῆς γῆς, θεός καὶ ἔαρ σὺ ἐποίησας.
¹⁸ μνησθῆτι ταύτης τῆς κτίσεώς σου.
ἐχθρός ὠνείδισε τὸν κύριον, καὶ λαὸς
ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. ¹⁹ μὴ
παράδῃς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολο-
γουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενή-
των σου μὴ ἐπιλάβῃ εἰς τέλος. ²⁰ ἐπί-
βλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι
ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτωμένοι τῆς γῆς
οἴκων ἀνομῶν. ²¹ μὴ ἀποστραφῇτω
τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος,
πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά
σου. ²² ἀνάστα ὁ θεός δίκασον τὴν δι-
κὴν σου, μνησθῆτι τῶν ὀνειδισμῶν σου
τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.
²³ μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν
σου, ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε
ἀναβαίῃ διαπαντός πρὸς σέ.

ΟΔ'.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης, ψαλμός
ὁδῆς, τῷ Ἀσάφ.

² Ἐξομολογησόμεθα σοὶ ὁ θεός, ἐξο-
μολογησόμεθα, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ
ὄνομά σου. διηγῆσομαι πάντα τὰ

θαυμάσιά σου. ³ ὅταν λάβω καιρὸν,
ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ. ⁴ ἐτάκη ἡ γῆ,
καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν,
ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς.
διάψαλμα. ⁵ εἶπα τοῖς παρανομοῦσι,
μὴ παρανομεῖν, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι,
μὴ ὑψοῦτε κέρας. ⁶ μὴ ἐπαιρετε εἰς
ὑψος τὸ κέρας ὑμῶν, μὴ λαλεῖτε κατὰ
τοῦ θεοῦ ἀδικίαν. ⁷ ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξ-
όδων, οὔτε ἀπὸ θυμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρη-
μῶν ὀρέων, ⁸ ὅτι ὁ θεός κριτὴς ἐστί.
τοῦτον ταπεινοῦ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ. ⁹ ὅτι
ποτηρίον ἐν χειρὶ κυρίου, οἴνου ἀκρά-
του πλήρης κερσάματος. καὶ ἔκλινεν ἐκ
τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐ-
τοῦ οὐκ ἐξεκνώθη. πίνοντες πάντες οἱ
ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς. ¹⁰ ἐγὼ δὲ ἄγαλ-
λιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ θεῷ
Ἰακώβ. καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν
ἁμαρτωλῶν συγκλάσω, καὶ ὑψωθῇσι-
ται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

ΟΕ'.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνῳ, ψαλμός τῷ
Ἀσάφ. ὡδὴ πρὸς τὸν Ἀσσυρίον.

² Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θεός, ἐν
τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
³ καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐ-
τοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν
Σιών. ⁴ ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν
τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλε-
μον, διάψαλμα. ⁵ φωτίζεις πᾶσι θανα-
στῶς ἀπὸ ὀρέων αἰώνων, ⁶ ἐταράχ-
θησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ.
ὑπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐκ εὗρον
οὐδέν, πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλοῦτου
ταῖς χειρὶν αὐτῶν. ⁷ ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς
σου ὁ θεός Ἰακώβ ἐνύσταξαν οἱ ἐπι-
βεβηκότες τοὺς ἵππους. ⁸ σὺ φοβερός
εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοὶ ἀπὸ τῆς
ὀργῆς σου; ⁹ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτι-
σας κρίαι, γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠσυχασεν,
¹⁰ ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίαι τὸν θεόν,
τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πρᾶεῖς τῇ
καρδίᾳ. διάψαλμα. ¹¹ ὅτι ἐνθυμῶν
ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοὶ, καὶ
ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἐορτάσει σοι.
¹² εὐχασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ
ἡμῶν, πάντες οἱ κυκλῶ αὐτοῦ οἰσοῦσι
ὄψρα. ¹³ τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ
πνεύματα ἄρχόντων, φοβερῷ παρα-
τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

οε'.

Ος'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθουν ψαλμὸς
τῷ Ἀσάφ.

² Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἡ φωνὴ μου πρὸς τὸν θεόν, καὶ προσέσχε μοι. ³ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. ἀπηνέηκτο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου, ⁴ ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ, καὶ εὐφράνθην, ἡδολέσχησα καὶ ὠλογο-ψύχησε τὸ πνεῦμά μου. διάψαλμα. ⁵ προκατελάβοντο φυλακὰς πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα. ⁶ διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ⁷ ἐμνήσθην, καὶ ἐμέ-λέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἡδολέσχουν, καὶ ἐσκαλλὸν τὸ πνεῦμά μου. ⁸ μή εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπόσεται κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἐτι; ⁹ ἢ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος ἀπὸ γενεᾶς καὶ γενεᾶς; ¹⁰ ἢ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτιρῆσαι ὁ θεός, ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρισμοὺς αὐτοῦ; διάψαλμα. ¹¹ καὶ εἶπα, νῦν ἠρξάμην, αὕτῃ ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου. ¹² ἐμνήσθην τῶν ἔργων κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου, ¹³ καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. ¹⁴ ὁ θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου, τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν; ¹⁵ σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου, ¹⁶ ἐλυ-τρῶσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ. διάψαλμα. ¹⁷ εἰδοσάν σε ὕδατα ὁ θεός, εἰδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. ¹⁸ πληθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται, ¹⁹ φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ, ἔφanan αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. ²⁰ ἐν τῇ θαλάσῃ ἡ ὁδός σου, καὶ αἱ τρίβι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἔγγρα σου οὐ γνωσθήσονται. ²¹ ὠδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών.

ΟΖ'.

Συνέστως τῷ Ἀσάφ.

Προσέχετε λαὸς μου τὸν νόμον μου, κλίνετε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. ² ἀνοιξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς. ³ ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἐγνώμεν αὐτά, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν. ⁴ οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἐτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰῴσιες κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε. ⁵ καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ. ὃν ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, γνωρίσαι αὐτὸν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν, ⁶ ὅπως ἂν γνῶ γενεὰ ἐτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθισόμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. ⁷ ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ. καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. ⁸ ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολία καὶ παραπικρά-νουςα. γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστάθῃ μετὰ τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. ⁹ υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξον ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. ¹⁰ οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύεσθαι. ¹¹ καὶ ἐπιδάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς. ¹² ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐν πεδίῳ Τάνεως. ¹³ διέψῃξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτούς, ἔστησεν ὕδατα ὡς εἰ ἄσκον. ¹⁴ καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐν νεφελῇ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός. ¹⁵ διέψῃξε πέτραν ἐν ἔρημῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτούς ὡς ἐν ἄβυσσῳ πολλῇ. ¹⁶ καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμούς ὕδατα. ¹⁷ καὶ προσέθεντο ἐτι τὸν ἀμαρτάνειν αὐτῷ. παρεπείκρην τὸν ὑψιστον ἐν ἀνύδρῳ, ¹⁸ καὶ ἐξεπείρασεν τὸν θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτήσαι βρώματα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν. ¹⁹ καὶ κατελύθησαν τοῦ

τοῦ θεοῦ, καὶ εἶπαν, μὴ δυνήσεται ὁ
θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;
20 ἔπει ἐπάταξε πέτραι, καὶ ἐξήρυσαν
ὑδάτα, καὶ χεῖμαρῶσι κατεκλύσθησαν.
μὴ καὶ ἄρτον δυνήσεται δοῦναι; ἢ ἐ-
τοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;
21 διὰ τοῦτο ἤκουσε κύριος καὶ ἀνε-
βάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ,
καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ. 22 ὅτι
οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ, οὐδὲ ἠλ-
πίσαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ. 23 καὶ
ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ
θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξε. 24 καὶ ἔβρε-
ξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον
οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. 25 ἄρτον ἀγ-
γέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν
ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.
26 ἀπῆρεν Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ
ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ Αἴ-
βα. 27 καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὥσει
χοῦν σάρκας, καὶ ὥσει ἄμμον θαλασ-
σῶν πετεινὰ πτερωτά. 28 καὶ ἐπέτε-
σον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν,
κύκλω τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. 29 καὶ
ἐφάργασαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα,
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἠνεγκεν αὐ-
τοῖς. 30 οὐκ ἐστέρηθησαν ἀπὸ τῆς
ἐπιθυμίας αὐτῶν. ἔτι τῆς βρώσεως
αὐτῶν οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,
31 καὶ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐ-
τοὺς, καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν
αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐλεεκτοὺς τοῦ Ἰσρα-
ὴλ συνεπόδισεν. 32 ἐν πᾶσι τούτοις
ἡμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τοῖς
θαυμασίοις αὐτοῦ. 33 καὶ ἐξέλειπον ἐν
ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ
ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς. 34 ὅταν
ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἔζητουν αὐτὸν, καὶ
ἐπέστρεφον καὶ ὥρθηζον πρὸς τὸν
θεόν. 35 καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ θεὸς
βοηθὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ θεὸς ὁ ὑψι-
στος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι. 36 καὶ ἡ-
γάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,
καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐ-
τῷ. 37 ἢ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεία
μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ
διαθήκῃ αὐτοῦ. 38 αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰ-
κτίρμων καὶ ἰλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ. καὶ πλη-
θυνεῖ τοῦ ἀποστρέφαι τὸν θυμὸν αὐ-
τοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀρ-

γὴν αὐτοῦ. 39 καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ
εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπι-
στρέφον. 40 ποσάκις παρεπίκραναν
αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐ-
τὸν ἐν γῇ ἀνδρῶν; 41 καὶ ἐπέστρεψαν
καὶ ἐπείρασαν τὸν θεόν, καὶ τὸν ἅγιον
τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν. 42 οὐκ ἐμνή-
σθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας, ἧς
ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβον-
τος. 43 ὥς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ ση-
μεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν
πεδίῳ Τάνεως. 44 καὶ μετέστρεψεν εἰς
αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ
ὄμβροήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν.
45 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμειαν,
καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς, καὶ βάτραχον,
καὶ διέφθειρεν αὐτοὺς. 46 καὶ ἔδωκε
τῇ ἐρουσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ
τοὺς πόρους αὐτῶν τῇ ἀκριδί. 47 ἀπέ-
κτεινεν ἐν χαλᾷ τὴν ἄμπελον αὐτῶν,
καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ παχ-
νῇ. 48 καὶ παρέδωκεν ἐν χαλᾷ τὰ
κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν
τῷ πυρὶ. 49 ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς
ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν
καὶ θλίψιν ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων
πονηρῶν. 50 ὠδοποίησε τρίβον τῇ
ὀργῇ αὐτοῦ, οὐκ ἐβείσατο ἀπὸ θανά-
του τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη
αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε. 51 καὶ
ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ, ἀπαρχὴν πόρων αὐτῶν ἐν τοῖς
σκηνώμασι Χάμ. 52 καὶ ἀπῆρεν ὡς
πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἤγαγεν αὐ-
τοὺς ὥσει ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ. 53 καὶ
ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ
ἐδείλυσαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν
ἐκάλυψε θάλασσα. 54 καὶ εἰςῆγαγεν
αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ,
ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτίσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.
55 καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν
ἔθνη, καὶ ἐκκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν
σχοινίῳ κληροδοσίας, καὶ κατεσκήνω-
σεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς
φυλάδας τοῦ Ἰσραὴλ. 56 καὶ ἐπείρασαν
καὶ παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὑψι-
στον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ
ἐφυλάξαντο. 57 καὶ ἀπέστρεψαν, καὶ
ἡσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες
αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρε-
βλόν. 58 καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ
τοῖς

τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεξήλωσαν αὐτόν. ⁵⁹ ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερέειδε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ. ⁶⁰ καὶ ἀπόσπαστο τὴν σκηνὴν Σηλῶμ, σκηνώμα αὐτοῦ οὐ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις. ⁶¹ καὶ παρεδῶκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα ἐχθροῦ. ⁶² καὶ συνεκλείσεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερέειδε. ⁶³ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπένθησαν. ⁶⁴ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ ἡγῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται. ⁶⁵ καὶ ἐξηγέρθη οὗς ὁ ὑπνῶν κύριος, ὥς δυνατὸς κεραιπαλῆκώς ἐξ οἴνου. ⁶⁶ καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὅπισσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. ⁶⁷ καὶ ἀπόσπαστο τὸ σκηνώμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραΐμ οὐκ ἐξελέξατο. ⁶⁸ καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών ὃ ἠγάπησε. ⁶⁹ καὶ ὠκοδόμησεν ὥς μονοκρεῶν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. ⁷⁰ καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων. ⁷¹ ἐξόπισθεν τῶν λογευομένων ἔλαβεν αὐτόν, ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δούλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ⁷² καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτούς.

ΟΗ΄.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.
Ὁ θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου. ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον, ² ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. ³ ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ, κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων. ⁴ ἐγενήθημεν εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. ⁵ ἕως πότε κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος, ἐκκαυθή-

σεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου; ⁶ ἔκχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ ἐπεγνωκότα σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αὐτὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο. ⁷ ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν. ⁸ μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων, ταχὺ προκαταλάβετῶσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, ὅτι ἐπτωχέυσαμεν σφόδρα. ⁹ βοήθησον ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου. ¹⁰ μὴ ποτε εἰπῶσι ἐν τοῖς ἔθνεσι, ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν. καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου. ¹¹ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων, κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου περιποιήσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων. ¹² ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε κύριε. ¹³ ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθα σοι εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἰνέσιν σου.

ΟΘ΄.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων μαρτύριον τῷ Ἀσάφ, ψαλμὸς ὑπὲρ τοῦ Ἀσσυρίου.

² Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχευς, ὁ ὁδηγῶν ὡς αἱ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐμφάνηθι, ³ ἐναντίον Ἐφραΐμ καὶ Βενιαμὴν καὶ Μανασσῆ, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. ⁴ ὁ θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθῇσόμεθα. ⁵ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσηκὴν τοῦ δούλου σου; ⁶ φομιεῖς ἡμᾶς ἄστον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δακρύοις ἐν μέτρῳ. ⁷ ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογία τῶς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐωκλήρισαν ἡμᾶς. ⁸ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθῇσόμεθα. διάψαλμα. ⁹ ἁμπελον ἐξ Αἰ-

Q 1

γύπτου

γύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν. ¹⁰ ὠδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίνας αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ. ¹¹ ἐκάλυπεν ὄρη ἡ σκία αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ θεοῦ. ¹² ἐξετείνει τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς. ¹³ ἵνατί καθείλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγώσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν οδόν; ¹⁴ ἐλυμήνατο αὐτήν σὺς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν. ¹⁵ ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δὴ, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταυτην. ¹⁶ καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐκρύτευσεν ἡ δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. ¹⁷ ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη, ἀπὸ ἐπιτεμῆσεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται. ¹⁸ γενηθῆτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ. ¹⁹ καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα. ²⁰ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθῆσόμεθα.

Π'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

² Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ἰακώβ. ³ λαβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας. ⁴ σάλπισατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσῆμῳ ἡμέρα ἑορτῆς ὑμῶν. ⁵ ὅτι πρὸς ταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἔστι, καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ἰακώβ. ⁶ μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτόν, ἐν τῷ ἐξελεῖν αὐτόν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν, ⁷ ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ. αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδόυλευσαν, ⁸ ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐξόυσάμην σε. ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας διάψαλμα. ⁹ ἀκούσον λαὸς μου καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ καὶ δια-

μαρτύρομαι σοι. ἔὰν ἀκούσης μου. ¹⁰ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος. οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἄλλοτρίῳ. ¹¹ ἐγὼ γὰρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό. ¹² καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαὸς μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι. ¹³ καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοῦ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. ¹⁴ εἰ ὁ λαὸς μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπυρεύθη, ¹⁵ ἐν τῷ μηδενί ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπεινώσα, καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου. ¹⁶ οἱ ἐχθροὶ κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁷ καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτοὺς.

ΠΑ'.

Ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὁ θεὸς ἔστι ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεῶν διακρινεῖ. ² ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; διάψαλμα. ³ κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχόν, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιοῦσατε. ⁴ ἐξέλθετε πένητα, καὶ πτωχὸν ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε. ⁵ οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορευόμενοι. σαλευθῆσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ⁶ ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἔστε, καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες. ⁷ ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε. ⁸ ἀνάστα ὁ θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΠΒ'.

Ῥιθὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.

² Ὁ θεὸς τίς ὁμοιωθῆσεται σοι; μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραυνῇς ὁ θεός. ³ ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦσαν κεφαλὴν. ⁴ ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ βουλευσάντο κατὰ τῶν ἁγίων σου. ⁵ εἶπαν, δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. ⁶ ὅτι βουλευσάντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπιτοαυτῷ, κατὰ

κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο. ⁷ τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσραηλῖται, Μωᾶβ καὶ οἱ Ἀραρηνοί, ⁸ Γεβὰλ καὶ Ἀμμων καὶ Ἀμαλῆκ, καὶ ἄλλοφυλοι μετὰ τῶν κατοικοῦντων Τύρον. ⁹ καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Ἀωτ. διάψαλμα. ¹⁰ ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιάμ καὶ τῷ Σισάρα, ὡς τῷ Ἰαβεὶν ἐν τῷ χεμαὶόρῳ Κεσὼν. ¹¹ ἐξώλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδώρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ. ¹² τοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὁρήβ καὶ Ζήβ καὶ Ζεβεὶ καὶ Σαλμανά, πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν. ¹³ οἵτινες εἶπαν, κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θεοῦ. ¹⁴ ὁ θεός μου τοῦ αὐτοῦς ὡς τροχόν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ¹⁵ ὡσεὶ πῦρ ὁ διαφλέξει δρυμόν, ὡσεὶ φλόξ κατακαῦσαι ὄρη. ¹⁶ οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὄρῃ σου ταράξεις αὐτούς. ¹⁷ πληρώσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου κύριε. ¹⁸ αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν. ¹⁹ καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος, σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ΠΓ'.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληγῶν τοῖς υἱοῖς Κορέ ψαλμός.

² Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυνάμεων. ³ ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου. ἡ καρδιά μου, καὶ ἡ σὰρξ μου ἡγαλλίασαντο ἐπὶ θεόν ζῶντα. ⁴ καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσίαν ἑαυτῇ, οὐ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου. ⁵ μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνέσουσί σε. διάψαλμα. ⁶ μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ κύριε. ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. ⁷ εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο. καὶ γὰρ εὐλογίας

δώσει ὁ νομοθετῶν, ⁸ πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὁφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών. ⁹ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ θεὸς Ἰακώβ. διάψαλμα. ¹⁰ ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ θεός, καὶ ἐπίβλεπον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. ¹¹ ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας. ἐξελεξάμην παραριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐπὶ σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν. ¹² ἔτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ κύριος, ὁ θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει. κύριος οὐχ ὑστέρησει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ. ¹³ κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΠΔ'.

Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορέ ψαλμός.

² Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ. ³ ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. διάψαλμα. ⁴ κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου. ⁵ ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν. ⁶ μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῇς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; ⁷ ὁ θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί. ⁸ δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν. ⁹ ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἔμοι κύριος ὁ θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν. ¹⁰ πληρὴ ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. ¹¹ ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήνευσαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν. ¹² ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε. ¹³ καὶ γὰρ ὁ κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. ¹⁴ δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Q q 2

ΠΕ'.

ΠΕ'.

Προσευχὴ τῷ Δαυίδ.

Κλῖνον κύριε τὸ οὖς σου καὶ εἰ-
κουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰ-
μι ἐγώ. ² φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι
ὁσιός εἰμι, σῶσον τὸν δούλον σου ὁ
θεός, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. ³ ἐλέησόν
με κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραῶμαι ὅλην
τὴν ἡμέραν. ⁴ εὐφρανόν τὴν ψυχὴν
τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ κύριε ἤρα
τὴν ψυχὴν μου. ⁵ ὅτι σὺ κύριε χρη-
στός καὶ ἐπικηρὸς, καὶ πολυέλεος πᾶσι
τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. ⁶ ἐνώτισαι
κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες
τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. ⁷ ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι
εἰσήκουσάς μου. ⁸ οὐκ ἔστιν ὁμοιός
σοι ἐν θεοῖς κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ
τὰ ἔργα σου. ⁹ πάντα τὰ ἔθνη ὅσα
ἐποίησας ἤξουσιν, καὶ προσκυνήσουσιν
ἐνώπιόν σου κύριε. καὶ δοξάσουσι τὸ
ὄνομά σου, ¹⁰ ὅτι μέγας εἰ σὺ, καὶ
ποιῶν θαυμάσια. σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος,
ὁ μέγας. ¹¹ ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ
ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀλη-
θείᾳ σου. εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου,
τὸν φοβέσθαι τὸ ὄνομα σου. ¹² ἐξο-
μολογήσομαι σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα. ¹³ ὅτι τὸ ἔλεός σου
μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐξόρυσω τὴν ψυχὴν
μου ἐξ ἔθου κατωτάτου. ¹⁴ ὁ θεός,
παράνομοι ἐπαπέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ
συναγωγὴ κραταιῶν ἐζητήσαν τὴν ψυ-
χὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον
αὐτῶν. ¹⁵ καὶ σὺ κύριε ὁ θεὸς οἰκτιρ-
μων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πο-
λυέλεος καὶ ἀληθινός. ¹⁶ ἐπίβλεψον
ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος
σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν
τῆς παιδίσκης σου. ¹⁷ ποιήσον μετ'
ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτω-
σαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτω-
σαν. ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ
παρεκάλεσάς με.

Πζ'.

Τοῖς υἱοῖς Κορὲ ψαλμός

ὠδῆς.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς
ἁγίοις. ² ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας
Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰα-

κώβ. ³ δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ
ἡ πόλις τοῦ θεοῦ, διάψαλμα. ⁴ μνη-
σθήσομαι Ῥαὰβ, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς
γινώσκουσί με. καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι
καὶ Τύροις καὶ λαὸς Αἰθιοπῶν, οὗτοι
ἐγενήθησαν ἐκεί. ⁵ μήτηρ Σιών ἐρεῖ
ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν
αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ
ὑψιστος. ⁶ κύριος διηγῆσεται ἐν γρα-
φῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν
γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. διάψαλμα. ⁷ ὡς
εὐφραينوμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν
σοί.

ΠΖ'.

Ῥιδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορὲ, εἰς τὸ
τέλος ὑπὲρ μαϊεθ τοῦ ἀποκριθῆ-
ναι, συνέσεως Αἱμᾶν τῷ

Ἰσραηλίτῃ.

² **Κ**ύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡ-
μέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον
σου. ³ ἐξεληθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσ-
ευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν
δεήσιν μου κύριε, ⁴ ὅτι ἐπλήρθη κα-
κῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄ-
δῃ ἤγγισε. ⁵ προσελογίσθην μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην
ὡς ἄνθρωπος ἄβοηθτος, ⁶ ἐν νεκροῖς
ἐλεύθερος. ὥς τε τραυματαῖα ἐξῆμμέ-
νοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνή-
σθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου
ἀπώσθησαν. ⁷ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ
κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ
θανάτου. ⁸ ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ
θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετρωρι-
σμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. διάψαλ-
μα. ⁹ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου
ὑπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδελύγμα ἑαυτοῖς.
παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
¹⁰ οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας. καὶ ἐκέκραξα πρὸς σέ κύ-
ριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς
σέ τὰς χεῖράς μου. ¹¹ μὴ τοῖς νεκροῖς
ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἱατροὶ ἀναστή-
σουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι; ¹² μὴ
διηγῆσεται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀληθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
¹³ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου
ἐν γῇ ἐπιληλησμένη; ¹⁴ κἀγὼ πρὸς σέ
κύριε ἐκέκραξα, καὶ τοπρῶ ἡ προσευ-
χή μου προσθήσει σε. ¹⁵ ἵνατί κύριε
ἀπώ-

ἀπωθεῖς τὴν προσευχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; ¹⁶ πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεῖς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην. ¹⁷ ἐπ' ἐμὲ διηλθον αἱ ὄργαι σου, καὶ οἱ φοβερισμοί σου ἐξεταράξαν με. ¹⁸ ἐκύνκλωσάν με ὡς ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα. ¹⁹ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΠΗ'.

Συνέσεως Αἰθάρ τῷ Ἰσραηλίτῃ.
² **Τ**ὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσσομαι, εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἀπαγγελλῶ τὴν ἀληθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. ³ ὅτι εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. ⁴ διέθιμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὥμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου. ⁵ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεάν καὶ γενεάν τὸν θρόνον σου. ⁶ διαψαλμα. ⁶ ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμασιά σου κύριε, καὶ τὴν ἀληθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. ⁷ ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ ἐν υἱοῖς θεοῦ; ⁸ ὁ θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ. ⁹ κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίός σοι; δυνατὸς εἰ κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλω σου. ¹⁰ σὺ δεσπόεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις. ¹¹ σὺ ἐταπεινώσας ὡς τραυματίαν ὑπερήφανον, καὶ ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου. ¹² σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ, τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πληρωμα αὐτῆς σὺ ἐτεμελίωσας. ¹³ τὸν Βορρᾶν καὶ θάλασσαν σὺ ἐτίκτας, Ὁσβὼρ καὶ Ερμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. ¹⁴ σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας. κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὑψώθῃτω ἡ δεξιὰ σου. ¹⁵ δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου. ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου. ¹⁶ μακάριος ὁ λαὸς ὁ

γινώσκων ἀλαλαγμόν. κύριε ἐν τῷ φωτί τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, ¹⁷ καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται. ¹⁸ ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. ¹⁹ ὅτι τοῦ κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλείως ἡμῶν. ²⁰ τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας, ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. ²¹ εὗρον Δαυὶδ τὸν δούλόν μου, ἐν ἐλέει ἁγίῳ ἔχρισα αὐτόν. ²² ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντήσεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν. ²³ οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. ²⁴ καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτόν τροπώσομαι. ²⁵ καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. ²⁶ καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιάν αὐτοῦ. ²⁷ αὐτὸς ἐπικαλέσεται με, πατήρ μου εἰ σὺ, θεὸς μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου. ²⁸ κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. ²⁹ εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. ³⁰ καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. ³¹ ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοὺς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν. ³² ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν. ³³ ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ³⁴ τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου, ³⁵ οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω. ³⁶ ἅπαξ ὥμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι. ³⁷ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου. ³⁸ καὶ

³⁸ καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρητισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. διάψαλμα. ³⁹ σὺ δὲ ἀπέσωσας καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου. ⁴⁰ κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἅγιασμα αὐτοῦ. ⁴¹ καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν. ⁴² διήρπασαν αὐτὸν πάντες οἱ διοδιόντες ὁδὸν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ. ⁴³ ὑψώσας τὴν δεξιάν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, εὐφράνας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. ⁴⁴ ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. ⁴⁵ κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτόν, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρ-
⁴⁶ ῥαξας. ⁴⁷ ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ θρόνου αὐτοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην. διάψαλμα. ⁴⁸ ἕως ποτε κύριε ἀποστρέφη εἰς τέλος, ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὁργή σου; ⁴⁹ μνήσθητι τίς ἡ ὑπόστασίς μου, μὴ γὰρ μεταίως ἐκτίσας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων; ⁵⁰ τίς ἐστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὀψεται θάνατον, ὅψεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς ἄδου; διάψαλμα. ⁵¹ ποῦ ἐστιν τὰ ἔλέη σου τὰ ἀρχαῖα κύριε, ἃ ὤμοσας τῷ Δαυὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου; ⁵² μνήσθητι κύριε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν. ⁵³ οὗ ὀνειδίσαν οἱ ἐχθροὶ σου κύριε, οὗ ὀνειδίσαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου. ⁵⁴ εὐλογητὸς κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. γένοιτο γένοιτο.

ΠΘ'.

Προσευχὴ τοῦ Μωυσῆ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. ² πρὸ τοῦ ὅρη γενηθῆναι καὶ πλάσθῃναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. ³ μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπεινώσιν, καὶ εἴπας, ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων; ⁴ ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθρὸς ἦτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί. ⁵ τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τοπρῶι ὡς εἰ χλόη παρέλθοι.

⁶ τοπρῶι ἀνθρώποι καὶ παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθεὶ καὶ ξηρανθεὶ. ⁷ ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὁργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν. ⁸ ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμόν τοῦ προσώπου σου. ⁹ ὅτι πάσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξελίπον, καὶ ἐν τῇ ὁργῇ σου ἐξελίπομεν. τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀραχὴ ἐμελέτων, ¹⁰ αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομηκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος. ὅτι ἐπῆλθε πραῦτης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. ¹¹ τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὁργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θυμοῦ σου ἐξαριθμῆσασθαι; ¹² τὴν δεξιάν σου οὕτως γινώρισον, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. ¹³ ἐπίστρεψον κύριε. ἕως ποτε; καὶ παρακληθήτη ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. ¹⁴ ἐνεπλήσθημεν τοπρῶι τοῦ ἔλεους σου, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθήμεν, ¹⁵ ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ. ¹⁶ καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδηγήσον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατευθύνον ἐφ' ἡμᾶς.

Ι'.

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ.
 Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. ² ἔρει τῷ κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ μου εἰ καὶ καταφυγὴ μου, ὁ Θεός μου, ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν. ³ ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. ⁴ ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, ⁵ οὗ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πεποιμένου ἡμέρας, ⁶ ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. ⁷ πεσείτῃ ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγυεῖ. ⁸ πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς

μοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδο-
σιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. ⁹ ὅτι σὺ κύριε
ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὑψιστον ἔθου κατα-
φυγὴν σου. ¹⁰ οὐ προσελεύσεται πρὸς
σέ κακὰ, καὶ μάλιστα οὐκ ἐγγιγῇ τῷ
σκηνώματί σου. ¹¹ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις
αὐτοῦ ἐντελείται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυ-
λάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
¹² ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσ-
κόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ¹³ ἐπ'
ἀσπίδα καὶ βασιλικὸν ἐπιβήσῃ, καὶ
καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
¹⁴ ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσσομαι αὐ-
τόν. σκεπᾶσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνο-
μά μου. ¹⁵ ἐπικαλέσεται πρὸς μέ, καὶ
ἐξακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι
ἐν θλίψει, καὶ ἐξελεύμαι αὐτόν, καὶ
δοξάσω αὐτόν. ¹⁶ μακρότητι ἡμερῶν
ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ
σωτήριόν μου.

ζΑ.

Ψαλμὸς ὠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαβ-
βάτου.

² Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυ-
ρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου
ὑψιστε. ³ τοῦ ἀναγγέλλειν τοπρῶτὶ τὸ
ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀληθειάν σου κατὰ
νύκτα, ⁴ ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ μετ'
ὠδῆς ἐν κιθάρᾳ. ⁵ ὅτι εὐφρανάς με κύ-
ριε ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσσομαι.
⁶ ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε,
σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί
σου. ⁷ ἀνὴρ ἄφρων οὐ γινώσκει ταῦτα. ⁸ ἐν τῷ
ἀνατεῖλαι τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρ-
τον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζό-
μενοι τὴν ἀνομίαν. ὅπως ἂν ἐξολο-
θρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
⁹ σὺ δὲ ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κύριε.
¹⁰ ὅτι ἴδου οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται,
καὶ διασκορπισθῶσιν πάντες οἱ ἐρ-
γαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. ¹¹ καὶ ὑψωθή-
σεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου,
καὶ τὸ γῆρας μου ἐν ἐλέῳ πίονι. ¹² καὶ
ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς
μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ'
ἐμέ ποιηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς
μου. ¹³ δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡς
ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθή-
σεται. ¹⁴ πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυ-

ρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἐξανθήσουσιν. ¹⁵ τότε πληθυνθήσον-
ται ἐν γῇ πίονι, καὶ εὐπαθούντες
ἔσονται ¹⁶ τοῦ ἀναγγέλλαι. ὅτι εὐθὺς
κύριος ὁ Θεός μου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδι-
κία ἐν αὐτῷ.

ιβ'.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ προσαββάτου, ὅτε
κατάκειται ἡ γῆ, ἄλνος ὠδῆς τῷ Δα-
νιδ.

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνε-
δύσατο, ἐνεδύσατο κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο. καὶ γὰρ ἐστρέψε τὴν
οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.
² ἔτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. ³ ἐπῆραν οἱ ποτα-
μοὶ κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς
αὐτῶν, ⁴ ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.
θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θα-
λάσσης. θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ κύ-
ριος. ⁵ τὰ μαρτύριά σου ἐπιστάθησαν
σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα
κυριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ιΓ'.

Ψαλμὸς τῷ Δανιδ τετραδί σαββα-
του.

Θεὸς ἐκδικήσων κύριος, ὁ Θεὸς ἐκδι-
κήσων ἐπαρρησίασατο. ² ὑψώθητι ὁ
κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν
τοῖς ὑπερηφάνοις. ³ ἕως πότε ἁμαρ-
τωλοὶ κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυ-
χήσονται; ⁴ φθέγγονται καὶ λαλήσου-
σιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐρ-
γαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. ⁵ τὸν λαόν σου
κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονο-
μίαν σου ἐκάκωσαν. ⁶ χήραν καὶ ὀρ-
φανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον
ἐφόνευσαν. ⁷ καὶ εἴπαν, οὐκ ὀφείτοι
κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰα-
κώβ. ⁸ σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ,
καὶ μωροὶ, ποτε φρονήσατε. ⁹ ὁ φυ-
τεύσας τὸ οὔς, οὐχὶ ἀκούει; ἡ ὁ πλά-
σας τὸν ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ;
¹⁰ ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ δι-
δάσκων ἀνθρώπων γνώσιν; ¹¹ κύριος
γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀν-
θρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. ¹² μακάριος
ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ παιδεύῃς κύ-
ριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐ-
τόν. ¹³ τοῦ πρᾶναι αὐτῷ ἄφ' ἡμερῶν
πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ
βόθρος.

βόθρος. ¹⁴ ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει. ¹⁵ ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. διάψαλμα. ¹⁶ τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένους, ἢ τίς συμπαρστήσεται μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν; ¹⁷ εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρώκησε τῷ ἄδῃ ἡ ψυχὴ μου. ¹⁸ εἰ ἐλείγον σε σάλευται ὁ πους μου, τὸ ἔλδος σου κύριε ἐβοήθει μοι. ¹⁹ κύριε κατὰ τὸ πλήθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν μου. ²⁰ μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ προστάγματι. ²¹ θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἵμα ἄθων καταδικάζονται. ²² καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ ὁ θεὸς μου εἰς βοήθὸν ἐλπίδος μου. ²³ καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ τὴν πονηρίαν αὐτῶν, ἀφανιεῖ αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

47'.

Αἶνος ὠδὴς τῷ Δαυὶδ.

Δεῦτε ἀγαλλιασομεθα τῷ κυρίῳ, ἀλαλέσωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν. ² προσφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολόγησι, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλέσωμεν αὐτῷ. ³ ὅτι θεὸς μέγας κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. ⁴ ὅτι οὐκ ἀπώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστιν. ⁵ ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν. ⁶ δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσέδωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. ⁷ ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ. ⁸ σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε, μὴ σκληρύνῃτε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὥς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πικραμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ⁹ οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν. ἔδοκίμασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. ¹⁰ τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα

τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπα, αἱ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου. ¹¹ ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ ἐξέλουσονται εἰς τὴν καταπαυσίν μου.

48'.

Ὅτε ὁ οἶκος ὠκοδομηταὶ μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν, ὡδὴ τῷ Δαυίδ.

Ἀσάτε τῷ κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ² ᾄσατε τῷ κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. ³ ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. ⁴ ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς. ⁵ ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἔθνων δαιμόνια, ὁ δὲ κύριος τοὺς οὐρανούς ἐποίησεν. ⁶ ἑξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιασμῷ αὐτοῦ. ⁷ ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν, ⁸ ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ. ⁹ προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. ¹⁰ εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὁ κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. ¹¹ εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πληρωμα αὐτῆς. ¹² χαρῆσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ¹³ πρὸ προσώπου τοῦ κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν. κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

45'.

Τῷ Δαυίδ ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται.

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί. ² νεφέλη καὶ γνώφος κυκλῶ αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατώρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. ³ πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ φλογεῖ κυκλῶ τοὺς ἐχθρούς

ἐχθρούς αὐτοῦ. ⁴ ἔβραναι αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. ⁵ τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκισαν ἀπὸ προσώπου κυρίου, ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς. ⁶ ἀνῆγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. ⁷ ἀλοχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνῶντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ. ⁸ ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σιών, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἐνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε. ⁹ ὅτι σὺ εἰ κύριος ὁ ὑψίστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς. ¹⁰ οἱ ἄγαπῶντες τὸν κύριον, μισεῖτε ποτηρόν. φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς. ¹¹ φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη. ¹² εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐξομολογήσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

45'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

¹ Ἀσατε τῷ κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστά ἐποίησεν ὁ κύριος. ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ. ² ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἔθνων ἀπεκαλύψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. ³ ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ⁴ ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ἄσατε καὶ ἀγαλλιάσθε καὶ ψάλατε. ⁵ ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ, ⁶ ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης. ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίῳ, ⁷ σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν. ⁸ ποταμὸν κροτήσουσι χειρὶ ἐπιταυτοῦ, τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται, ⁹ ὅτι ἤκει κρῖναι τὴν γῆν. κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

46'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

¹ Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί. ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. ² κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς. ³ ἐξομολογήσασθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν, ⁴ καὶ τιμὴ βασιλείας κρίσιν ἀγαπᾷ. σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας. ⁵ ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. ⁶ Μωσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλούμενοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἐπικαλοῦντο τὸν κύριον, καὶ αὐτὸς εἰζήκουεν, ⁷ ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς. ⁸ κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν. ὁ θεὸς, εὐλάτος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. ⁹ ὑψοῦτε κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὅρον ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν.

47'.

Ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν.

¹ Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ² δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ. εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίασει, ³ γινώτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστιν ὁ θεός. αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ. ⁴ εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολόγησιν, τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. ἐξομολογήσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ⁵ ὅτι χρηστὸς κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

P'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

¹ Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσμοι σοι κύριε. ² ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμῶν. πότε ἤξει πρὸς μέ; διεπορευόμην ἐν ἀνακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου. ³ οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα. οὐκ ἐκολήθη

λήθη μοι καρδία σκαμβή, ⁴ ἐκκλίνον-
τος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνω-
σκον. ⁵ τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίδωκον. ὑπερ-
ηφανώ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρ-
δίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον. ⁶ οἱ ὀφθαλ-
μοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ
συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ. πο-
ρευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι
ἐλειτούργει. ⁷ οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς
οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν. λα-
λῶν ἀδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον
τῶν ὀφθαλμῶν μου. ⁸ εἰς τὰς πρωίας
ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως
κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀδικίαν.

ΡΑ'.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, ὅταν ἀκηδιάσῃ,
καὶ ἐναντίον κυρίου ἐκκέῃ τὴν δέησιν
αὐτοῦ.

² Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω.
³ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα θλίβομαι, κλι-
νον πρὸς μέ τὸ οὖς σου. ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα
ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ εἰσάκουσόν
μου. ⁴ ὅτι ἐξέλιπον ὥσει καπνὸς αἱ
ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστά μου ὥσει φρύ-
γιον συνεφρύγησαν. ⁵ ἐπλήγην ὥσει χόρ-
τος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι
τελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
⁶ ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολ-
λήθη τὸ ὅστούν μου τῇ σαρκί μου.
⁷ ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενή-
θην ὥσει νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
⁸ ἡγρύνηνσα, καὶ ἐγενήθην ὥσει στρου-
θίον μονάζον ἐπὶ δώματι. ⁹ ὅλην τὴν
ἡμέραν ὠνειδίζον με οἱ ἐχθροί μου, καὶ
οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνουν.
¹⁰ ὅτι σποδὸν ὥσει ἄρτον ἔφαγον, καὶ
τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνω,
¹¹ ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ
τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέβρα-
ξάς με. ¹² αἱ ἡμέραι μου ὥσει σκιά
ἐκλήθην, κἀγὼ ὥσει χόρτος ἐξηράν-
θην. ¹³ σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μέ-
νεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν
καὶ γενεάν. ¹⁴ σὺ ἀναστὰς οἰκτιρήσεις
τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτιρῆσαι
αὐτήν, ὅτι ἤκει καιρὸς. ¹⁵ ὅτι εὐδοκη-

σαν οἱ δούλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς,
καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρήσουσι.
¹⁶ καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνο-
μά σου κυριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς
τὴν δόξαν σου. ¹⁷ ὅτι οἰκοδομήσει κύ-
ριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ. ¹⁸ ἐπέβλεπεν ἐπὶ τὴν
προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξου-
δένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. ¹⁹ γραφήτω
αὕτη εἰς γενεὰν ἐτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτι-
ζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον. ²⁰ ὅτι ἐξέ-
κυψεν ἐξ ὑψίστου ἄγιον αὐτοῦ, κύριος
ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,
²¹ τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πε-
πδημένων, τοῦ λύσαι τοὺς υἱοὺς τῶν
τεθανατωμένων, ²² τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν
Σιών τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ τὴν αἰνε-
σιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²³ ἐν τῷ
συναχθῆναι λαοὺς ἐπιταυτὸ, καὶ βα-
σιλεῖς τοῦ δουλεῦναι τῷ κυρίῳ. ²⁴ ἀπε-
κρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ, τὴν
ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀναγγεῖλον
μοι. ²⁵ μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμε-
ρῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.
²⁶ κατ' ἀρχὰς τὴν γῆν σὺ κύριε ἐθεμε-
λίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν
οἱ οὐρανοί. ²⁷ αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ
δὲ διαμένεις. καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον
παλαιωθήσονται, καὶ ὥσει περιβόλαιον
ἐλθῇς αὐτοὺς καὶ ἀλλαγῇσονται. ²⁸ σὺ
δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκ-
λείψουσιν. ²⁹ οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου
καταπνηρώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐ-
τῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΡΒ'.

Τῷ Δαυίδ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, καὶ
πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ. ² εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύ-
ριον, καὶ ἡ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
αἰνέσεις αὐτοῦ. ³ τὸν εὐλατεύοντα
πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου, τὸν ἰώμενον
πάσας τὰς νόσους σου, ⁴ τὸν λυτρού-
μενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν
στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρ-
μοῖς, ⁵ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου. ἀνακαινισθῇσεται ὡς
ἀετοῦ ἡ νεότης σου. ⁶ ποιῶν ἐλεημο-
σύνας ὁ κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς
ἀδικουμένοις. ⁷ ἐγνώρισεν τὰς ὁδοὺς αὐ-
τοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ
θελή-

Θελήματα αὐτοῦ. ⁸ οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος, μακρόθυμος καὶ πολέλεος. ⁹ οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ. ¹⁰ οὐ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. ¹¹ ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. ¹² καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμακρυνεν ἀπ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. ¹³ καθὼς οἰκτεῖρι πατὴρ υἱούς, ὥκτειρῃσε κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν. ¹⁴ ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν. μνήσθητι ὅτι χεῖρας ἐσμέν. ¹⁵ ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει. ¹⁶ ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἐτι τὸν τόπον αὐτοῦ. ¹⁷ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱούς υἱῶν, ¹⁸ τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοι τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. ¹⁹ κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων διασπάζεται. ²⁰ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυροὶ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. ²¹ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὰ θελήματα αὐτοῦ. ²² εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δυναστείας αὐτοῦ. εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον.

ΠΓ'.

Τῷ Δαυίδ.

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, κύριε ὁ θεός μου ἐμεγαλύνθη σφόδρα. ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω, ² ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δερμίν. ³ ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπεράνω αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, ⁴ ὁ ποιωὺν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ ἡλέ-

γον. ⁵ ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ⁶ ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. ⁷ ἀπὸ ἐπιτιμῆσός σου φεύγονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. ⁸ ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδιάς εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς. ⁹ ὄριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσιν καλύψαι τὴν γῆν. ¹⁰ ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. ¹¹ ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. ¹² ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. ¹³ ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπεράνω αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. ¹⁴ ὁ ἐξανταλλων χορτον τοῖς κτήνεσι, καὶ γλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, ¹⁵ καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. τοῦ ἱλαρύναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στήριζει. ¹⁶ χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσεν. ¹⁷ ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύουσιν, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγείται αὐτῶν. ¹⁸ ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς χοιρογυλλίοις. ¹⁹ ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. ²⁰ ἔθου ἠκότος καὶ ἐγένετο νῦξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. ²¹ σκύμνοι ὠρυόμενοι ἄρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς. ²² ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συναχθήσονται, καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται. ²³ ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. ²⁴ ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου, ²⁵ αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ ἡ ὑρῆχος. ἐκεῖ ἔρπεται ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζωὰ μικρὰ μετὰ μεγάλων. ²⁶ ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ. ²⁷ πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν

τὴν τροφὴν αὐτοῖς εὐκαιρον. ²⁸ δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα, τὰ συμπάντα πληροσθήσονται χρηστότητος. ²⁹ ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. ³⁰ ἔξαποστείλεις τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. ³¹ ἦτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ³² ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτομένος τῶν ὁρέων καὶ καπνίζονται. ³³ ἄσω τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπαρχῶ. ³⁴ ᾠδονθεῖν αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ. ³⁵ ἐκλείπτουσιν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον.

ΡΔ'.

Ἀλληλουῖα.

¹ Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἀπαγγέλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ, ² ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ. διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ³ ἐπαινέσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ. εὐφρανθήτω καρδίαν ζητούντων τὸν κύριον, ⁴ ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε. ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός, ⁵ μνήσθητε τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε. τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. ⁶ σπέρμα Ἀβραὰμ δούλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ. ⁷ αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. ⁸ ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς γιλίας γενεάς. ⁹ ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ. ¹⁰ καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰῶνιον. ¹¹ λέγων, σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν, σχοίνισμα κληρονομίας ἡμῶν. ¹² ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῶ βραχεῖς, ὀλιγοστούς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ. ¹³ καὶ διηλθον ἐξ ἔθνων· εἰς ἔθνος, καὶ

ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον. ¹⁴ οὐκ ἄφηκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ ἡλιγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς. ¹⁵ μὴ ἄψησθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύσθε. ¹⁶ καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριπεν. ¹⁷ ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον, εἰς δούλον ἐπράθη Ἰωσήφ. ¹⁸ ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σιδηρον διηλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. ¹⁹ μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ, τὸ λόγιον τοῦ κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν. ²⁰ ἀπέστειλεν βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν, ἄρχων λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. ²¹ κατέστησεν αὐτόν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτίσεως αὐτοῦ. ²² τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίαι. ²³ καὶ εἰληλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῇ Χάμ. ²⁴ καὶ ἠῤῥησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταίωσε αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. ²⁵ καὶ μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δουλοῦσθαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ. ²⁶ ἔξαπέστειλε Μωυσήν τὸν δούλον αὐτοῦ, Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν. ²⁷ ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων ἐν γῇ Χάμ. ²⁸ ἔξαπέστειλε σκότος καὶ ἔσκοτασεν, καὶ παρεπύκρναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. ²⁹ μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἶμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. ³⁰ ἐξηρῶεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλείων αὐτῶν. ³¹ εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνίπες ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῶν. ³² ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ³³ καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς συκάς αὐτῶν, καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὀρίου αὐτῶν. ³⁴ εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀρισθμός. ³⁵ καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χορτόν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. ³⁶ καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντός πόνου αὐτῶν. ³⁷ καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ οὐκ

οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν. ³⁸ εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. ³⁹ διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίζειν αὐτοὺς τὴν νύκτα. ⁴⁰ ᾔτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγμομήτρα καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς. ⁴¹ διέβρύξε πέτραι, καὶ ἐξήρυσαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνδρῶσι ποταμοί. ⁴² ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραάμ τὸν δούλον αὐτοῦ. ⁴³ καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ. ⁴⁴ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόρους λαῶν ἐκληρονόμησαν. ⁴⁵ ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

PE'.

Ἀλληλουῖα.

Εξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ² τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; ³ μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ. ⁴ μνησθήτη ἡμῶν κυριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. ⁵ τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου. ⁶ ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν. ⁷ οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἔλεός σου. καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. ⁸ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐνεκὸς τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἐπέτιμῃσεν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐξηράνθη. καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἄβυσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ, ¹⁰ καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. ¹¹ ἐκάλυπεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς, εἰς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη. ¹² καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ᾔνεσαν τὴν

αἴνεσιν αὐτοῦ. ¹³ ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλήν αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ. ¹⁵ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἶγλημα αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν. ¹⁶ καὶ παρώργισαν Μωυσήν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ Ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου. ¹⁷ ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν, καὶ ἐκάλυπεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρων. ¹⁸ καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, καὶ φλόξ κατέφαγεν ἁμαρτωλοὺς. ¹⁹ καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ. ²⁰ καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν, ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἑσθοντος χόρτον. ²¹ ἐπελάθοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σωτῆρος αὐτοῦ, τοῦ ποιήσαντος μεγάλην ἐν Αἰγύπτῳ, ²² θαυμάσια ἐν γῇ Χαμ, καὶ φοβερά ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾷ. ²³ καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς, εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτός αὐτοῦ ἔσθην ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι. ²⁴ καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου. ²⁶ καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, τοὺς καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ²⁷ καὶ τοὺς καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. ²⁸ καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν. ²⁹ καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνηθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις. ³⁰ καὶ ἔσθην Φινεὶς καὶ ἐξέλασάτο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις. ³¹ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἕως τοῦ αἰῶνος. ³² καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς. ³³ ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ. ³⁴ οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε κύριος αὐτοῖς, ³⁵ καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν. ³⁶ καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη

ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον. ³⁷ καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις, ³⁸ καὶ ἔξεχαν αἷμα ἀθῶων, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν. καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι, ³⁹ καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν. καὶ ἐπορνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. ⁴⁰ καὶ ὥρ- γίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ⁴¹ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς. ⁴² καὶ ἔθλιψαν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθηκαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. ⁴³ πλεονάκις ἐῤῥύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν. καὶ ἐταπεινώθηκαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. ⁴⁴ καὶ εἶδε κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακούσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν. ⁴⁵ καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμνήσθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλεους αὐτοῦ. ⁴⁶ καὶ ἔδωκεν αὐτούς εἰς οἰκτιρομένους ἐναντίον πάντων τῶν αἵμα- λωτευσάντων αὐτούς. ⁴⁷ σῶσον ἡμᾶς κυριε ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυναγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν. τοῦ ἐξομολογή- σασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἔγκυαυσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου. ⁴⁸ εὐ- λογητός κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαός· γένοιτο γένοιτο.

Ρς'.

Ἀλληλουῖα.

Εξομολογήσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρη- στός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ- τοῦ. ² ἐπάτασαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίῳ, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ, ³ καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγα- γεν αὐτούς. ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυ- σμῶν, καὶ Βορρᾶ, καὶ θαλάσσης. ⁴ ἐ- πλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ. ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὖρον ⁵ πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐ- τῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλειπεν. ⁶ καὶ ἐκέκρα- ξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐ- τοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐῤῥύ- σατο αὐτούς. ⁷ καὶ ὠδήγησεν αὐτούς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς

πόλιν κατοικητηρίου. ⁸ ἐξομολογησά- σθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἔλεα αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν- θρώπων. ⁹ ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κε- νήν, καὶ πεινώσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. ¹⁰ καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θα- νατου, πεπειδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ πιδῆρῳ. ¹¹ ὅτι παρεπύκρναν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψί- στου παρώξυναν. ¹² καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδιά αὐτῶν, ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν. ¹³ καὶ ἐκέκρα- ξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐ- τοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσω- σεν αὐτούς. ¹⁴ καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐκ σκοτόους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμούς αὐτῶν διεῤῥύξεν. ¹⁵ ἐξομολο- γησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἔλεα αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. ¹⁶ ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέ- θλασεν. ¹⁷ ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. ¹⁸ πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἠγγί- σαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. ¹⁹ καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγ- κῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. ²⁰ ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς, καὶ ἐῤῥύσατο αὐτούς ἐκ τῶν διαφθο- ρῶν αὐτῶν. ²¹ ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἔλεα αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυ- μάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώ- πων. ²² καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγεῖλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλίασει. ²³ οἱ καταβαί- νοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποι- ούντες ἔργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς. ²⁴ αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ. ²⁵ εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώ-θη τὰ κύματα αὐτῆς. ²⁶ ἀναβαίνουνσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουνσιν ἕως τῶν ἀβύσσων. ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο, ²⁷ ἐταραχθίσαν, ἐσα- λεύθησαν ὥς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη. ²⁸ καὶ ἐκέ- κραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς. ²⁹ καὶ ἐπέταξε τῇ καται-

καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὐραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς. ³⁰ καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν. ³¹ ἔξομολογήσασθωσαν τῷ κυρίῳ τὰ ἑλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμασία αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. ³² ὑψώσασθωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. ³³ ἔθετο ποταμούς εἰς ἔρημον, καὶ διεξόδους ὕδατων εἰς ὁρίαν. ³⁴ γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. ³⁵ ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων. ³⁶ καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεῖσας. ³⁷ καὶ ἐσπεῖραν ἄγρους, καὶ ἐρύττευσαν ἀμπέλωνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος. ³⁸ καὶ εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε. ³⁹ καὶ ὠλιγόθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὁδύνης. ⁴⁰ ἐξεγύθη ἔξουδένωσις ἐπ' ἀρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ. ⁴¹ καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατρίδος. ⁴² ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. ⁴³ τίς σοφός καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει τὰ ἑλέη τοῦ κυρίου;

PZ'.

^ε Ὡδὴ ψαλμοῦ τῷ Δαυίδ.
² Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἄσμομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. ³ ἔξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσονται ὄρθρου. ⁴ ἔξομολογήσομαι σοι ἐν λαοῖς κυριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν. ⁵ ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. ⁶ ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. ⁷ ὅπως ἂν ῥυθθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου. ⁸ ὁ θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὑψώθησονται καὶ διαμεριῶ Σίμωνα, καὶ τὴν κοιλιάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. ⁹ ἔμός ἐστι Γαλααδ, καὶ ἔμός ἐστι

Μανασσῆς, καὶ Ἐφραΐμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεὺς μου, ¹⁰ Μωσὴς λέβης τῆς ἐλπίδος μου. ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλὼ τὸ ὑποδήμα μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν. ¹¹ τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας; ¹² οὐχὶ σὺ ὁ θεός ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεός ἐν ταῖς δυναμειν ἡμῶν; ¹³ δὸς ἡμῖν βοήθειαν εἰς θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. ¹⁴ ἐν τῷ θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν.

PH'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμός τῷ

Δαυίδ.

^ο Ὁ θεός τὴν αἰνέσιν μου μὴ παρασώπῃς, ² ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοιχθή. ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία, ³ καὶ λόγοις μίσους ἐκύνκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. ⁴ ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δὲ προσηχόμην. ⁵ καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. ⁶ καταστήσων ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ διάβολος στήντω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. ⁷ ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐξελθοὶ καταδικασμένος, καὶ ἡ προσερχῇ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν. ⁸ γεννηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. ⁹ γεννηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. ¹⁰ σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπειτήσάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκπέδων αὐτῶν. ¹¹ ἐξερευνήσάτω δανειστής πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἄλλοτριοι τοὺς πόρους αὐτοῦ. ¹² μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γεννηθῇται οἰκτιρμῶν τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ. ¹³ γεννηθῇτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολοθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ¹⁴ ἀναμνησθεῖ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντὶ κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖ. ¹⁵ γεννηθήτωσαν ἐναντίον κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖ ἐκ

γῆς

γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. ¹⁶ ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνησθῇ ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανενομημένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατώσαι. ¹⁷ καὶ ἡγάπησε κατάραν καὶ ἤξει αὐτῶ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. ¹⁹ γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὁ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη ἥν διαπαντός περιζώννυται. ²⁰ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. ²¹ καὶ σὺ κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. ῥῦσαι με ²² ὅτι πτωχὸς αὐ καὶ πένης εἰμι ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τετάρανται ἐντός μου. ²³ ὡσεὶ σκία ἐν τῷ ἐκκλίνειν αὐτὴν ἀντανηρόθην, ξεστεινάχθην ὡσεὶ ἀκριδὲς. ²⁴ τὰ ῥόνατά μου ἡσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἡλλοιώθη δι' ἔλαιον. ²⁵ καγὰρ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς, εἰδοσάν με, ἐσαλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. ²⁶ βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. ²⁷ καὶ γινώσκω ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη, καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν. ²⁸ καταράσσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις. οἱ ἐπαριστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται. ²⁹ ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβαλλόντές με ἐντροπὴν, καὶ περιβιβλέσθωσαν ὡς διπλοῖδα αἰσχύνῃν αὐτῶν. ³⁰ ἔξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. ³¹ ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδικόντων τὴν ψυχὴν μου.

ΡΘ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου υποπόδιον τῶν ποδῶν σου. ² ῥάβδον δυνάμειος ἐξαποστελεῖ σοι κύριος ἐκ Σιών, κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. ³ μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεως σου, ἐν

ταῖς λαμπρότεσι τῶν ἁγίων σου. ἐκ γαστροῦ πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. ⁴ ὥμοσε κύριος καὶ οὐ μεταμελήσεται. σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. ⁵ κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. ⁶ κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. ⁷ ἐκ χειμαρροῦ ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

ΡΙ'.

Ἀλληλουῖα.

Εξομολογήσομαι σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. ² μεγάλα τὰ ἔργα κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. ³ ἔξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ⁴ μνεῖαν ἐποίησατο τῶν θαναμασίων αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρων ὁ κύριος, ⁵ τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. ⁶ ἰσχύον ἔργων αὐτοῦ ἀνῆγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν. ⁷ ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀληθῆα καὶ κρίσις. πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ⁸ ἐστηριγμένοι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιθμένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. ⁹ ὑπέρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ, ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ¹⁰ ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν. ἡ αἰνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΡΙΑ'.

Ἀλληλουῖα.

Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. ² δυνατόν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. ³ δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ⁴ ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέοις. ἐλεήμων καὶ οἰκτίρων καὶ δίκαιος ⁵ χρηστὸς ἄνθρωπος ὁ οἰκτεῖρων καὶ κικρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ

ἐν

ἐν κρίσει, ⁶ ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται. εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. ⁷ ἀπὸ ἀκοῆς πονηρὰς οὐ φοβηθήσεται. ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ⁸ ἐστηρίκεται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ φοβηθῇ, ἕως οὐ ἐπίθῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. ⁹ ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ. ¹⁰ ἁμαρτωλὸς ὀψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρῦξει καὶ τακήσεται. ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολείπεται.

PIB'.

Ἀλληλουία.

Αἰνεῖτε παῖδες κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου. ² εἰ ἡ τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ³ ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυρίου. ⁴ ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. ⁵ τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, ⁶ καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ; ⁷ ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα. ⁸ τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ. ⁹ ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραίνομένην.

PIΓ'.

Ἀλληλουία.

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οὐκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ² ἐγνήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. ³ ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. ⁴ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὥσει κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὥς ἀρνία προβάτων. ⁵ τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; ⁶ τὰ ὄρη οἱ ἐσκίρτησате ὥσει κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὥς ἀρνία προβάτων; ⁷ ἀπὸ προσώπου κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῇ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰακώβ, ⁸ τοῦ στρεψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. ⁹ μὴ ἤμῃν κύριε μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί

σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. ¹⁰ μὴ ποτε ἐπώσμεν τα ἔθνη, ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν; ¹¹ ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. ¹² τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. ¹³ στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλῆσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὁψονται. ¹⁴ ὥτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥίνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται. ¹⁵ χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. ¹⁶ ὁμοιοὶ αὐτοῖς γένοιτο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. ¹⁷ οἶκος Ἰσραὴλ ἠλπίσεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. ¹⁸ οἶκος Ἀαρὼν ἠλπίσεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. ¹⁹ οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἠλπίσαν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν. ²⁰ κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρὼν. ²¹ εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. ²² προσθέτῃ κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. ²³ εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ²⁴ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. ²⁵ οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου. ²⁶ ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

PIΔ'.

Ἀλληλουία.

Ηγάπησα, ὅτι ἐξακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεησεώς μου. ² ὅτι ἐκλίνε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. ³ περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνοι ᾄδου εὐροσάν με. θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, ⁴ καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην, ὦ κύριε ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου. ⁵ ἐλεῆμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. ⁶ φυλάσπων τὰ νήπια ὁ κύριος, ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσε με.

R r

7 ἐπὶ-

¹ ἐπίστρεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνά-
 παυσίν σου, ὅτι κύριος εὐηργέτησέ σε.
⁸ ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανά-
 του, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρύ-
 ων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθή-
 ματος. ⁹ εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου
 ἐν χορᾷ ζώντων.

PIE'.

Ἀλληλούϊα.

¹ Εἰστένους, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐτα-
 πινώθην σφόδρα. ² ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν
 τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύ-
 στης. ³ τί ἀνταποδώσω τῷ κυρίῳ πε-
 ρὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; ⁴ πο-
 τήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνο-
 μα κυρίου ἐπικαλέσομαι. ⁵ τὰς εὐχὰς
 μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον
 παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ⁶ τίμιος ἐν-
 ἀντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων
 αὐτοῦ. ⁷ ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος σὸς, ἐγὼ
 δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου,
 διεῖρήξας τοὺς δεσμούς μου. ⁸ σοὶ
 θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόμα-
 τι κυρίου ἐπικαλέσομαι. ⁹ τὰς εὐχὰς
 μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον
 παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ¹⁰ ἐν αὐλαῖς
 οἴκου κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

PIG'.

Ἀλληλούϊα.

¹ Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
 ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. ² ὅ-
 τι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡ-
 μᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει
 εἰς τὸν αἰῶνα.

PIZ'.

Ἀλληλούϊα.

¹ Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ² εἰ-
 πάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ³ εἰ-
 πάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⁴ εἰπά-
 τωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
 κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⁵ ἐκ θλίψεως ἐπεκα-
 λεσάμην τὸν κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου
 εἰς πλατυσμόν. ⁶ κύριος ἐμοὶ βοηθός,
 καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι
 ἄνθρωπος. ⁷ κύριος ἐμοὶ βοηθός, κα-
 γὰρ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου. ⁸ ἀ-
 γαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον, ἢ πε-

ποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον. ⁹ ἀγαθὸν
 ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρ-
 χουσι. ¹⁰ πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσαν
 με, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἡμυνάμην
 αὐτούς. ¹¹ κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με,
 καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἡμυνάμην αὐ-
 τούς. ¹² ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι
 κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν
 ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι κυρίου ἡ-
 μυνάμην αὐτούς. ¹³ ὡσθεὶς ἀντεράπην
 τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ κύριος ἀντελάβετό
 μου. ¹⁴ ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ
 κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
¹⁵ φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν
 σκηναῖς δικαίων. δεξιὰ κυρίου ἐποίη-
 σε δύναμιν, ¹⁶ δεξιὰ κυρίου ὕψωσε με.
 δεξιὰ κυρίου ἐποίησε δύναμιν. ¹⁷ οὐκ
 ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διη-
 γήσομαι τὰ ἔργα κυρίου. ¹⁸ παιδεύων
 ἐπαίδευσέ με ὁ κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ
 οὐ παρέδωκέ με. ¹⁹ ἀνοίξατέ μοι πύ-
 λας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς
 ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ. ²⁰ αὕτη ἡ
 πύλη τοῦ κυρίου, δίκαιος εἰσελεύσονται
 ἐν αὐτῇ. ²¹ ἐξομολογήσομαι σοι, ὅτι
 ἐπήκουσάς μου καὶ ἐγένου μοι εἰς σω-
 τηρίαν. ²² λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
 οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κε-
 φαλὴν γωνίας. ²³ παρὰ κυρίου ἐγένε-
 το αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς ἡμῶν. ²⁴ αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποί-
 ησεν ὁ κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐ-
 φρανθώμεν ἐν αὐτῇ. ²⁵ ὦ κύριε σῶ-
 σον δὴ, ὦ κύριε εὐόδωσον δὴ. ²⁶ εὐ-
 λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ-
 ρίου. εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυ-
 ρίου. ²⁷ θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡ-
 μῖν. συστήσασθε ἐορτὴν ἐν τοῖς πυ-
 κάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσια-
 στηρίου. ²⁸ θεὸς μου εἰ σὺ, καὶ ἐξο-
 μολογήσομαι σοι, θεὸς μου εἰ σὺ, καὶ
 ὑψώσω σε. ἐξομολογήσομαι σοι, ὅτι
 ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σω-
 τηρίαν. ²⁹ ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ,
 ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ.

PIH'.

Ἀλληλούϊα.

¹ Μακάριοι ἁμῶμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευό-
 μενοι ἐν νόμῳ κυρίου. ² μακάριοι οἱ
 ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν
 ὁδῷ

ὅλη καρδιά ἐκζητήσουσιν αὐτόν. ³ οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. ⁴ σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα. ⁵ ὅφελον κατευθυνθεῖν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. ⁶ τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου. ⁷ ἐξομολογήσμαι σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. ⁸ τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπης ἕως σφόδρα. ⁹ ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου. ¹⁰ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπωσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. ¹¹ ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι. ¹² εὐλογητὸς εἰ κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. ¹³ ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξηγγίλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου. ¹⁴ ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυριῶν σου ἐτέρφθην, ὥς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. ¹⁵ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου. ¹⁶ ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσονται τῶν λόγων σου. ¹⁷ ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζήσονται καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. ¹⁸ ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. ¹⁹ πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρυψῇς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου. ²⁰ ἐπεποθήσεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. ²¹ ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. ²² περιέλε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτυρία σου ἐξεζήτησα. ²³ καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατέλαλουν, ὁ δὲ δούλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. ²⁴ καὶ γὰρ τὰ μαρτυρία σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλία μου τὰ δικαιώματά σου. ²⁵ ἐκολλήθη τῷ ἑδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζήσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. ²⁶ τὰς ὁδοὺς μου ἐξηγγίλα καὶ ἐπήκουσάς μου, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. ²⁷ ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν

με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. ²⁸ ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. ²⁹ ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με. ³⁰ ὁδὸν ἀληθείας ἡρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπέλαθόμην. ³¹ ἐκολλήθη τῷ μαρτυρίοις σου κύριε, μὴ με καταισχύνῃς. ³² ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου. ³³ νομοθέτησόν με κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός. ³⁴ συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνησάτω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτόν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. ³⁵ ὁδήγησόν με ἐν τῇ τριβῇ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα. ³⁶ κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτυρία σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. ³⁷ ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζήσόν με. ³⁸ στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου. ³⁹ περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσας, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. ⁴⁰ ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζήσόν με. ⁴¹ καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, κύριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου. ⁴² καὶ ἀποκριθῆσμαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἡλίπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. ⁴³ καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα. ⁴⁴ καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ⁴⁵ καὶ ἐπορεύομαι ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. ⁴⁶ καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυρόμην. ⁴⁷ καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἡγάπησα σφόδρα. ⁴⁸ καὶ ἤρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἡγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. ⁴⁹ μνησθῇ τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου ὃν ἐπήλπισάς με. ⁵⁰ αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐζήσέ με. ⁵¹ ὑπερήφανοι παρηγόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλιναν. ⁵² ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου

σου ἀπ' αἰῶνος κύριε, καὶ παρεκλή-
θην. ⁵³ ἄθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρ-
τωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν
νόμον σου. ⁵⁴ ψαλτὰ ἥσαν μοι τὰ δι-
καιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας
μου. ⁵⁵ ἐμνήσθην ἐν νυκτί τοῦ νόμο-
τος σου κύριε, καὶ ἐφυλάξα τὸν νόμον
σου. ⁵⁶ αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δι-
καιώματά σου ἐξεζητήσα. ⁵⁷ μερίς μου
εἶ κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν
νόμον σου. ⁵⁸ ἐδεήθην τοῦ προσώπου
σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησον με κα-
τὰ τὸ λόγιόν σου. ⁵⁹ διελογισάμην
τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς
ποδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. ⁶⁰ ἡ-
τοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ
φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου. ⁶¹ σχοι-
νία ἁμαρτωλῶν περιπλάκησάν μοι,
καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
⁶² μεσονύκτιον ἐξεγείρομην, τοῦ ἔξο-
μολογεῖσθαι σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου. ⁶³ μέτοχος ἐγὼ εἰμι
πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν
φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. ⁶⁴ τοῦ
ἐλέους σου κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δι-
καιώματά σου διδάξον με. ⁶⁵ χρηστό-
τητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου
κύριε κατὰ τὸν λόγον σου. ⁶⁶ χρηστό-
τητα καὶ παιδείαν καὶ γνώσιν διδάξον
με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
⁶⁷ πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐ-
πλημμελήσα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου
ἐφυλάξα. ⁶⁸ χρηστός εἰ σύ κύριε, καὶ
ἐν τῇ χρηστότητί σου διδάξον με τὰ
δικαιώματά σου. ⁶⁹ ἐπληθύνθη ἐπ'
ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅ-
λῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντο-
λάς σου. ⁷⁰ ἐτυρώθῃ ὡς γάλα ἡ καρ-
διά αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμε-
λέτησα. ⁷¹ ἀγαθὸν μοι ὅτι ἐταπείνω-
σάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώμα-
τά σου. ⁷² ἀγαθὸς μοι ὁ νόμος τοῦ
στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ
καὶ ἄργυρου. ⁷³ αἱ χεῖρές σου ἐποίη-
σάν με καὶ ἐπλασάν με, συντίεσόν με
καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. ⁷⁴ οἱ
φοβούμενοί σε ὀψονται με καὶ εὐφραν-
θήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπ-
ήλπισα. ⁷⁵ ἔγνω κύριε ὅτι δικαιο-
σύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία
ἐταπείνωσάς με. ⁷⁶ γενηθήτω δὴ τὸ

ἐλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ
τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου. ⁷⁷ ἐλ-
θέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζή-
σομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐ-
στίν. ⁷⁸ αἰσχυνθήτωσαν ὑπερηφάνοι,
ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμὲ, ἐγὼ δὲ
ἀδολεσχῶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.
⁷⁹ ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί
σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά
σου. ⁸⁰ γενηθήτω ἡ καρδία μου ἁμω-
μος ἐν τοῖς δικαιομασί σου, ὅπως ἂν
μὴ αἰσχυνθῶ. ⁸¹ ἐλπίζει εἰς τὸ σω-
τηριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λό-
γους σου ἐπήλπισα. ⁸² ἐξέλιπον οἱ
ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέ-
γοντες, πότε παρακαλέσεις με; ⁸³ ὅτι
ἐγενήθη ὡς ἄσκος ἐν πάγῃ, τὰ δικαι-
ώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. ⁸⁴ πόσαι
εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου, πότε
ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων
με κρίσιν; ⁸⁵ διγηγήσαντό μοι παρά-
νομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νό-
μος σου κύριε. ⁸⁶ πάσαι αἱ ἐντολαί
σου ἀληθεῖαι. ἀδίκως κατεδίωξάν με,
βοήθησόν μοι. ⁸⁷ παρὰ βραχὺ συνε-
τέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκα-
τέλιπον τὰς ἐντολάς σου. ⁸⁸ κατὰ τὸ
ἐλός σου ζήσόν με, καὶ φυλάξω τὰ
μαρτύρια τοῦ στόματός σου. ⁸⁹ εἰς
τὸν αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμένει
ἐν τῷ οὐρανῷ, ⁹⁰ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
ἡ ἀληθεία σου. ἐθεμελίωσας τὴν γῆν
καὶ διαμένει, ⁹¹ τῇ διατάξει σου δια-
μένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δούλα
σά. ⁹² εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη
μου ἐστίν, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ τα-
πεινώσει μου. ⁹³ εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ
ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιομάτων σου,
ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσάς με. ⁹⁴ σὸς εἰμι
ἐγὼ, σώσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου
ἐξεζητήσα. ⁹⁵ ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτω-
λοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά
σου συνῆκα. ⁹⁶ πάσης συντελείας εἶ-
δον πέρας, πλατεία ἡ ἐντολή σου σφό-
δρα. ⁹⁷ ὡς ἡγάπησα τὸν νόμον σου
κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐ-
στί. ⁹⁸ ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσό-
φισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν. ⁹⁹ ὑπὲρ πάντας τοὺς
διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρ-
τύριά σου μελέτη μου ἐστίν. ¹⁰⁰ ὑπὲρ

πρε-

προσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντο-
λάς σου ἐξεζήτησα. ¹⁰¹ ἐκ πάσης ὁδοῦ
πονηρᾶς ἐκάλυσα τοὺς πόδας μου,
ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.
¹⁰² ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξε-
κλίνα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. ¹⁰³ ὡς
γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου,
ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. ¹⁰⁴ ἀπὸ
τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο
ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. ¹⁰⁵ λύ-
γρος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ
φῶς ταῖς τρίβους μου. ¹⁰⁶ ὥμος καὶ
ἔστησα τοῦ φυλάσασθαι τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου. ¹⁰⁷ ἐταπεινώθην
ἕως σφόδρα κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν
λόγον σου. ¹⁰⁸ τὰ ἐκούσια τοῦ στό-
ματός μου εὐδόκησον δι' κύριε, καὶ τὰ
κρίματά σου διδάξόν με. ¹⁰⁹ ἡ ψυχὴ
μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ
τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. ¹¹⁰ ἔ-
θεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ
τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.
¹¹¹ ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς
τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας
μου εἰσίν. ¹¹² ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου
τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς
τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. ¹¹³ παρα-
νόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἡ-
γάπησα. ¹¹⁴ βοηθός μου, καὶ ἀντιλη-
πτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπῆλπισα. ¹¹⁵ ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πο-
νηρεῦοί μου, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντο-
λάς τοῦ θεοῦ μου. ¹¹⁶ ἀντιλαβοῦ μου
κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζῆσόν με, καὶ
μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδο-
κίας μου. ¹¹⁷ βοηθήσόν μοι, καὶ σω-
θήσομαι, καὶ μελέτησω ἐν τοῖς δικαι-
ώμασί σου διαπαντός. ¹¹⁸ ἔξουδένω-
σας πάντας τοὺς ἀποστατούντας ἀπὸ
τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ
ἐνθύμημα αὐτῶν. ¹¹⁹ παραβαίνοντας
ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς
τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἡγάπησα τὰ μαρ-
τύριά σου. ¹²⁰ καθήλωσον ἐκ τοῦ φό-
βου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν
κριμάτων σου ἐφοβήθην. ¹²¹ ἐποίησα
κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδοῶς
με τοῖς ἀδικουσί με. ¹²² ἐνδύξαι τὸν
δουλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαν-
τησατώσάν με ὑπερήφανοι. ¹²³ οἱ ὀ-
φθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν

σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης
σου. ¹²⁴ ποιήσον μετὰ τοῦ δούλου σου
κατὰ τὸ ἔλεος σου, καὶ τὰ δικαιώμα-
τά σου διδάξόν με. ¹²⁵ δούλός σου εἰ-
μι ἐγώ, συνέτισόν με καὶ γνώσομαι τὰ
μαρτύριά σου. ¹²⁶ καιρὸς τοῦ ποιῆσαι
τῷ κυρίῳ, διεσκεδάσαν τὸν νόμον σου.
¹²⁷ διὰ τοῦτο ἡγάπησα τὰς ἐντολάς
σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάζιον. ¹²⁸ διὰ
τοῦτο πρὸς πᾶσας τὰς ἐντολάς σου
κατωρθόμην, πᾶσαν ὁδὸν ἀδικον ἐ-
μίσησα. ¹²⁹ θανυμαστὰ τὰ μαρτύριά
σου, διὰ τοῦτο ἐξερευνήσεν αὐτὰ ἡ
ψυχὴ μου. ¹³⁰ ἡ δῆλωσις τῶν λόγων
σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους. ¹³¹ τὸ
στόμα μου ἡνοιξα, καὶ ἐβλύσα πνεῦ-
μα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.
¹³² ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με,
κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄ-
νομά σου. ¹³³ τὰ διαβήματά μου κατ-
εύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ
κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.
¹³⁴ λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀν-
θρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
¹³⁵ τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ
τὸν δούλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δι-
καιώματά σου. ¹³⁶ διεξόδους ὑδάτων
κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ
ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. ¹³⁷ δίκαιος εἶ
κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου. ¹³⁸ ἐνε-
τείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου,
καὶ ἀληθεῖαν σφόδρα. ¹³⁹ ἐξετήηξέ με
ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λό-
γων σου οἱ ἐχθροί μου. ¹⁴⁰ πεπτρω-
μένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ
δούλός σου ἡγάπησεν αὐτό. ¹⁴¹ κώ-
τερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ
δικαιώματά σου οὐκ ἐπέλαθόμην. ¹⁴² ἡ
δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰ-
ῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. ¹⁴³ θλί-
ψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με, ἐντολαί
σου μελέτη μου. ¹⁴⁴ δικαιοσύνη τὰ
μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτι-
σόν με, καὶ ζήσομαι. ¹⁴⁵ ἐκέκραξα ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου κύ-
ριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
¹⁴⁶ ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυ-
λάξω τὰ μαρτύριά σου. ¹⁴⁷ προσέφθα-
σα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς
λόγους σου ἐπῆλπισα. ¹⁴⁸ προσέφθα-
σαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον
τοῦ

τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου. ¹⁴⁹ τῆς φωνῆς μου ἀκουσον κύριε κατὰ τὸ ἐλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με. ¹⁵⁰ προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν. ¹⁵¹ ἐγγύς εἰ κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου ἀλήθεια. ¹⁵² κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. ¹⁵³ ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. ¹⁵⁴ κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζήσόν με. ¹⁵⁵ μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζητήσαν. ¹⁵⁶ οἱ οἰκτιρμοὶ σου πολλοὶ κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με. ¹⁵⁷ πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυριῶν σου οὐκ ἐξέκλινα. ¹⁵⁸ εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο. ¹⁵⁹ ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζήσόν με. ¹⁶⁰ ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. ¹⁶¹ ἄρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου. ¹⁶² ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὥς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλά. ¹⁶³ ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. ¹⁶⁴ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. ¹⁶⁵ εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. ¹⁶⁶ προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα. ¹⁶⁷ ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτυρία σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. ¹⁶⁸ ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτυρία σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ μου ἐναντίον σου κύριε. ¹⁶⁹ ἐγγυστάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. ¹⁷⁰ εἰσέλθοι τὸ ἄξιμά μου ἐνώπιόν σου κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῆσαι με. ¹⁷¹ ἐξερεύξαινοι τὰ χεῖλ μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου. ¹⁷² φθέγγαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

¹⁷³ γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην. ¹⁷⁴ ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ. ¹⁷⁵ ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. ¹⁷⁶ ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολλωλός, ζήτησον τὸν δούλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ΡΙΘ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκκράξα, καὶ εἰσέκουσέ μου. ² κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. ³ τί δοθεῖ σοι καὶ τί προστεθεῖ σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν; ⁴ τὰ βέλη τοῦ θυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἀνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. ⁵ οἶμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. ⁶ πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ⁷ ἤμην εἰρηνικός. ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμου με δωρεάν.

ΡΚ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου. ² ἡ βοήθεια μου παρὰ κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ³ μὴ δώξης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. ⁴ ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. ⁵ κύριος φυλάξει σε, κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. ⁶ ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. ⁷ κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ κύριος. ⁸ κύριος φυλάξει τὴν ἐξοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΡΚΑ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον κυρίου πορευοσόμεθα. ² ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλὴμ. ³ Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αἰτῆς ἐπιτοαυτό. ⁴ ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ κυρίου μαρτυριον τῷ Ἰσραήλ. τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι

ματι κυρίου. ⁵ ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἴκῳ Δαυὶδ. ⁶ ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. ⁷ γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. ⁸ ἔνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. ⁹ ἔνεκα τοῦ οἴκου κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐξεκήτησα ἀγαθὰ σοι.

PKB'.

¹Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. ² ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὐ οἰκτιρήσῃ ἡμᾶς. ³ ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. ⁴ ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθιγνοῦσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

PKI'.

¹Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, ² εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ³ ἄρα ἴσωντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ⁴ ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατέποντισεν ἡμᾶς. χεῖμαρδὸν διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν. ⁵ ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. ⁶ εὐλογητὸς κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θῆραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν. ⁷ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. ⁸ ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

PKA'.

¹Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Οἱ πεπαιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὅρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ. ² ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. ³ ὅτι οὐκ ἀφήσει κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρον

τῶν δικαίων. ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. ⁴ ἀγαθὺνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. ⁵ τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίās ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. εἰρήνην ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

PKE'.

¹Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών ἐγενήθημεν ὡς εἰ παρακληθέντες. ² τότε ἐπλήσθη χαρὰς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. τότε ἐρουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. ³ ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι. ⁴ ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χεῖμαρδους ἐν τῷ Νότῳ. ⁵ οἱ σπείροντες ἐν δακρυαῖς ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. ⁶ πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλειον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

PKζ'.

¹Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. ἂν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. ² εἰς μάτην ὑμῖν ἔστι τὸ ὀρθοῦν. ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθιόντες ἄρτον ὀδυνης, ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. ³ ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ. ⁴ ὡς εἰ βέλῃ ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων. ⁵ μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν. οὐ καταισχυνθήσεται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

PKZ'.

¹Ωιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. ² τοὺς πόρους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, μακάριος εἰ καὶ καλῶς σοι ἔσται. ³ ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος εὐθιγνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. οἱ υἱοὶ σου ὡς νεφύτα ἐλαίων κύκλω

κύκλω τῆς τραπέζης σου. ⁴ ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. ⁵ εὐλογῆσαι σε κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἰδοὺς τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. ⁶ καὶ ἰδοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. εἰρήνῃ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΡΚΗ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ. ² πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. ³ ἐπὶ τὸν νῶτον μου ἐτέτανιν οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. ⁴ κύριος δίκαιος συνέκοψεν ἀνέχνας ἁμαρτωλῶν. ⁵ αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφῆτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντές Σιών. ⁶ γενηθήτωσαν ὥσει χορτος δωματίων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκπασθῆναι ἐξηράνθη. ⁷ οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θεοῦ, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. ⁸ καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογῆκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου.

ΡΚΘ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι κύριε, ² κύριε ἐξάκουσον τῆς φωνῆς μου. γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. ³ ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑποστήσεται; ⁴ ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν. ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ⁵ ὑπέμεινά σε κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ⁶ ἥλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν κύριον. ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον. ⁷ ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, ⁸ καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΡΛ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου. οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. ² εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψώσα τὴν ψυχὴν μου. ὦ τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ

τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. ³ ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΡΛΛ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. ² ὡς ὤμοσε τῷ κυρίῳ, ἠΐσατο τῷ θεῷ Ἰακώβ. ³ εἰ ἐξελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. ⁴ εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀναπαύσιν τοῖς κροτάφοις μου. ⁵ ἕως οὗ εὗρον τόπον τῷ κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ θεῷ Ἰακώβ. ⁶ ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. ⁷ ἐξελεύσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ. προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. ⁸ ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτός τοῦ ἁγιάσμάτος σου. ⁹ οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. ¹⁰ ἔνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. ¹¹ ὡμοσε κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. ¹² ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἀ διδάξω αὐτούς. καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιούνηται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. ¹³ ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. ¹⁴ αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω ὅτι ἡρετίσάμην αὐτήν. ¹⁵ τὴν θῆραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογῆσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. ¹⁶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. ¹⁷ ἐκτὶ ἔξαντελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. ¹⁸ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἔξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΡΛΒ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ιδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερονόν, ἀλλ' ἦ

ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπιτοαυτοῦ;
² ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῇς τὸ καταβαί-
 νον ἐπὶ πάγωνα, τὸν πάγωνα τὸν Ἀα-
 ρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥαν τοῦ
 ἐνδύματος αὐτοῦ. ³ ὡς δρόσος Ἀερ-
 μὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.
 ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν εὐλο-
 γίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΡΛΓ'.

Ῥιδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

Ιδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες
 οἱ δούλοι κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ
 κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.
² ἐν ταῖς νύξιν ἐπάρατε τὰς χεῖρας
 ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν
 κύριον. ³ εὐλογῆσαι σε κύριος ἐκ Σιών,
 ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΡΔΔ'.

Ἀλληλουῖα.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου, αἰνεῖται
 δούλοι κυρίου. ² οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ
 κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ ἡμῶν.
³ αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος,
 ψάλλετε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.
⁴ ὅτι τὸν Ἰακωβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ
 κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἑαυ-
 τῷ. ⁵ ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ κύ-
 ριος, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας
 τοὺς θεοὺς. ⁶ πάντα ὅσα ᾔθελεσεν ὁ
 κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν
 τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πά-
 σαις ταῖς ἀβύσσοις. ⁷ ἀνάγνυν νεφέλας
 ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς νετὸν
 ἐποίησεν. ὁ ἐξαγὼν ἀνέμους ἐκ θησαυ-
 ρῶν αὐτοῦ. ⁸ ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτό-
 τοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως
 κτήνους. ⁹ ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέ-
 ρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε, ἐν Φαραῶ
 καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ. ¹⁰ ὃς
 ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε
 βασιλεῖς κραταιοὺς. ¹¹ τὸν Σηὼν βα-
 σιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὠγ-
 βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς
 βασιλείας Χαναάν. ¹² καὶ ἔδωκε τὴν
 γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν
 Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ. ¹³ κύριε τὸ ὄνομά
 σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν
 σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. ¹⁴ ὅτι κρινεῖ
 κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς
 δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. ¹⁵ τὰ
 εἰδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργυρίον καὶ χρυ-

σίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. ¹⁶ στόμα
 ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσι, ὀφθαλμοὺς
 ἔχουσι καὶ οὐκ ὁφνύονται. ¹⁷ ὅτι ἔχουσι
 καὶ οὐκ ἐνωτισθῆνται, οὐδὲ γὰρ
 ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
¹⁸ ὅμοιοι αὐτοῖς γέγοντο οἱ ποιοῦντες
 αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπὶ
 αὐτοῖς. ¹⁹ οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογῆσατε
 τὸν κύριον, οἶκος Ἀαρὼν εὐλογῆσατε
 τὸν κύριον, ²⁰ οἶκος Λευὶ εὐλογῆσατε
 τὸν κύριον, οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον
 εὐλογῆσατε τὸν κύριον. ²¹ εὐλογητὸς κύ-
 ριος ἐν Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ.

ΡΔΕ'.

Ἀλληλουῖα.

Εξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγα-
 θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
² ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τῶν θῶν, ὅτι
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ³ ἐξο-
 μολογεῖσθε τῷ κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⁴ τῷ
 ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⁵ τῷ
 ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
⁶ τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν
 ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
 τοῦ. ⁷ τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόν-
 ῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
⁸ τὸν ἥλιον εἰς ἑξοσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι
 εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⁹ τῷ
 σελήνῃ καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἑξοσίαν
 τῆς νυκτὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ. ¹⁰ τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον
 σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς
 τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἐξα-
 γάγοντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹² ἐν
 χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ,
 ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹³ τῷ
 καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν
 εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα το
 ἔλεος αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ διαγάγοντι τὸν Ἰσ-
 ραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
 να τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ ἐκτινάξαντι
 Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θά-
 λασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
 ἔλεος αὐτοῦ. ¹⁶ τῷ διαγάγοντι τὸν
 λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν
 αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹⁷ τῷ πατάξαντι
 βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
 τὸ

τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ¹⁹ τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορρᾶιων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²⁰ καὶ τὸν Ὁρ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²¹ καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²² κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²³ ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²⁵ ὁ διδούς τροφήν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²⁶ ἔξομολογήσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΡΔζ'.

Τῷ Δαυὶδ Ἱερειοῦ.

Επὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσταμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. ² ἐπὶ ταῖς ἱτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν. ³ ὅτι ἐκεῖ ἐπρωτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον. ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών. ⁴ πῶς ἄσωμεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; ⁵ ἂν ἐπιλάθωμαι σου Ἱερουσαλὴμ, ἐπιλησθεὶς ἡ δεξιὰ μου. ⁶ κολληθεὶς ἡ γλῶσσά μου τῷ λάργυγγί μου, ἂν μὴ σου μνησθῶ. ἂν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. ⁷ μνησθητι κυριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλὴμ. τῶν λεγόντων, ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς. ⁸ θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν. ⁹ μακάριος ὃς κρατήσῃ καὶ ἑδαιφίῃ τὰ νηπία σου πρὸς τὴν πέτραν.

ΡΔΖ'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ, Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Εξομολογήσομαι σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. ² προσκυνή-

σω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, καὶ ἔξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου. ⁴ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ ἐπακουσόν μου. πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. ⁴ ἔξομολογήσασθώσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. ⁶ καὶ ἄσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου. ⁶ ὅτι ὑψηλὸς κύριος, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλά ἀπομακρόθεν γινώσκει. ⁷ ἂν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με. ἐπ' ὁργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου. ⁸ κύριε ἀνταποδώσεις ὑπὲρ ἐμοῦ. κύριε τὸ ἐλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

ΡΔΗ'.

Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
Κύριε ἰδοκίμασάς με, καὶ ἐγνώσ. ² σὺ ἐγνώσ μου καθέδραν μου, καὶ τὴν ἐγερσίν μου. σὺ συνήκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν, ³ τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχολὴν μου ἐξηγίασας, καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προεῖδες, ⁴ ὅτι οὐκ ἔστι λόγος ἄδικος ἐν γλῶσσῃ μου. ἰδοὺ κύριε σὺ ἐγνώσ πάντα ⁵ τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα. σὺ ἐπλάσας με καὶ ἔθνηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. ⁶ ἐθανυμαστῶθῃ ἡ γνώσις σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθῃ, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν. ⁷ ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω; ⁸ ἂν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ, ἂν καταβῶ εἰς τὸν ἅδην, πάρεي. ⁹ ἂν ἀναλάβω τὰς πτέρυγας μου κατ' ὀρθόν, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης, ¹⁰ καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὀδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιὰ σου. ¹¹ καὶ εἴπα, ἄρα σκότος καταπατήσῃ με, καὶ νύξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου. ¹² οὐ σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νύξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται. ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς. ¹³ ὅτι σὺ ἐκτίσω τοὺς νεφροὺς μου κύριε, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρὸς μου. ¹⁴ ἔξομολογήσομαι σοι ὅτι φοβερώς

φοβερώς ἐθαυμαστώθη. θαυμάσια
τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει
σφόδρα. ¹⁵ οὐκ ἐκρύβη τὸ ὅστούν μου
ὑπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ
ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτω τῆς
γῆς. ¹⁶ ἀκατέργαστον μου εἶδον οἱ
ὀφθαλμοί σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου
πάντες γραφήσονται. ἡμέρας πλασθή-
σονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς. ¹⁷ ἔμοι δὲ
λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός,
λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.
¹⁸ ἔξαριθμήσουμι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἅμ-
μων πληθυνθήσονται. ἐξηγέρθη, καὶ
ἔτι εἰμι μετὰ σοῦ. ¹⁹ ἐὰν ἀποκτείνης
ἁμαρτωλοὺς ὁ θεός. ἄνδρες αἱμάτων
ἐκκλίνετε ἀπ' ἐμοῦ, ²⁰ ὅτι ἐρεῖς εἰς
διάλογισμόν. λήψονται εἰς ματαιότητα
τὰς πόλεις σου. ²¹ οὐχὶ τοὺς μισοῦν-
τάς σε κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς
ἐχθροὺς σου ἔξετηκόμην; ²² τελειον μῆ-
σος ἐμίσουν αὐτοὺς, εἰς ἐχθροὺς ἐγέ-
νοντό μοι. ²³ δοκίμασόν με ὁ θεός, καὶ
γνώθι τὴν καρδίαν μου. ἔτασόν με, καὶ
γνώθι τὰς τρίβους μου. ²⁴ καὶ ἴδε εἰ
ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδήγησόν με
ἐν ὁδῷ αἰωνία.

ΡΑΘ'.

² Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμός.

² Ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονη-
ροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῥῶσαι με. ³ οἵ-
τινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ,
ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέ-
μους. ⁴ ἠκονησαν γλώσσας αὐτῶν ὡς εἰ
ὄφως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐ-
τῶν. διάψαλμα. ⁵ φύλαξόν με κύριε ἐκ
χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων
αδίκων ἐξελοῦ με. οἵτινες ἐλογίσαντο
τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου,
⁶ ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι. καὶ
σχοινία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσὶ
μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό
μοι. διάψαλμα. ⁷ εἴπα τῷ κυρίῳ, θεός
μου εἰ συ, ἐνώτισαι κύριε τὴν φωνὴν
τῆς δεησεώς μου. ⁸ κύριε κύριε δύναμις
τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκάσας ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. ⁹ μὴ
παράδῃς με κύριε ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας
μου ἁμαρτωλῶ. διελογίσαντο κατ'
ἐμοῦ, μὴ ἔγκαταλίπης με, μήποτε ὑψω-
θῶσιν. διάψαλμα. ¹⁰ ἡ κεφαλὴ τοῦ
κυκλώματος αὐτῶν, κοπος τῶν χει-

λέων αὐτῶν καλύψει αὐτοὺς. ¹¹ πε-
σοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρωποι πυρός
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν
ταλαιπωρίαις, οὐ μὴ ὑποστῶσιν. ¹² ἄ-
νηρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται
ἐπὶ τῆς γῆς. ἄνδρα ἄδικον κακὰ θη-
ρεῦσει εἰς καταφθοράν. ¹³ ἔγνων ὅτι
ποιήσει κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ,
καὶ τὴν δίκην τῶν πεινῆτων. ¹⁴ πλὴν
δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί
σου, κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ
προσώπῳ σου.

ΡΜ'.

Ψαλμός τῷ Δαυίδ.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν
μου, πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεησεώς
μου, ἐν τῷ κειραγένοι με πρὸς σέ.
² κατευθυνθήτω ἡ προσευχὴ μου ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου. ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή. ³ τοῦ κυ-
ριε φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύ-
ραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου. ⁴ μὴ
ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφά-
σεις ἐν ἁμαρτίαις, σὺν ἀνθρώποις ἐρ-
γαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συν-
δοῖάσω μετὰ τῶν ἐλεκετῶν αὐτῶν.
⁵ παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγ-
ξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπα-
νάτω τὴν κεφαλὴν μου. ὅτι ἐτι καὶ ἡ
προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.
⁶ κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κρα-
ταιοὶ αὐτῶν. ἀκούσονται τὰ ῥήματά
μου ὅτι ἠδύνθησαν. ⁷ ὥσει πάχος γῆς
διεχύραγῃ ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ
ὅσα ἡμῶν παρὰ τὸν ἕδην. ⁸ ὅτι πρὸς
σέ κύριε κύριε οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν
μου. ⁹ φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. ¹⁰ πε-
σοῦνται ἐν ἀμφιβληστρῶ αὐτοῦ ἁμαρ-
τωλοὶ, καταμόνας εἰμι ἐγὼ ἕως οὗ ἂν
παρέλθω.

ΡΜΑ'.

Συνέσω με τῷ Δαυίδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν

ἐν τῷ σπηλαίῳ προσευχῇ.

² Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα,
φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐδέηθην. ³ ἐκχεῶ
ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δεήσειν μου, τὴν
θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελάω.
⁴ ἐν

⁴ ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἐγὼς τὰς τρίβους μου. ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἢ ἐπορευομένην, ἐκρυψαν παγίδα μοι. ⁵ κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με. ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου. ⁶ πρὸς σέ κύριε ἐκέκραξα, καὶ εἶπα, σὺ εἰ ἢ ἐλπίς μου, μερίς μου ἐν γῇ ζώντων. ⁷ πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφοδρὰ. ῥύσαι με ἐκ τῶν καταδικαιόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. ⁸ ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου κύριε, ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

PMB'.

Ψαλμὸς τῷ Δαυὶδ ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς κατεδίδωκε.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ² καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ³ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ζωὴν μου. ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, ⁴ καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου. ἐν ἐμοὶ ἐταραχθὴ ἡ καρδία μου. ⁵ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, καὶ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. ⁶ διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῇ ἀνυδρὸς σοι. διάψαλμα. ⁷ ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ⁸ ἀκουστὸν ποιήσου μοι τοπωτὴ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. γνῶρισόν μοι κύριε ὁδόν, ἐν ἣ πορευσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. ⁹ ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. ¹⁰ διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι θεός μου εἰ σὺ, τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ. ¹¹ ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου. ¹² καὶ ἐν τῇ

ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι δούλός σου εἰμι ἐγώ.

PMΓ'.

Τῷ Δαυὶδ πρὸς τὸν Γολιάδ.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεός μου ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον. ² ἔλεός μου καὶ καταφυγὴ μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστὴς μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ. ³ κύριε τί ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λογίζῃ αὐτόν; ⁴ ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡς ἐξ ἁπλάτους. ⁵ κύριε κλῖνον οὐρανὸν σου καὶ κατάρβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται. ⁶ ἄστραφον ἄστραπην καὶ σκορπιεῖς αὐτούς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς. ⁷ ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥύσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων. ⁸ ὡν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. ⁹ ὁ θεὸς ᾧδὴν καὶ νῆν ἄσμοι σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχορδῷ ψαλῶ σοι. ¹⁰ τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρομένῳ Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας ποτηρᾶς. ¹¹ ῥύσαι με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὡν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. ¹² ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἰδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναί, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ἡτοῦ. ¹³ τὰ ταμεῖα αὐτῶν πληρῇ, ἐξεργεζόμενα ἐκ τούτου εἰς τούτο. τὰ πρόβατα αὐτῶν πολύτοκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν. ¹⁴ οἱ βόες αὐτῶν παχείς. οὐκ ἔστι καταπτώμα φραγμοῦ, οὐδὲ διεξόδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν. ¹⁵ μακάριον τὸν λαόν ᾧ ταῦτα ἐστί, μακάριος ὁ λαὸς οὗ κύριος ὁ θεὸς αὐτοῦ.

PMΔ'.

Αἶνες τοῦ Δαυὶδ.

Ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεὺς μου,

μου, καὶ εὐλογῆσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ² καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. ³ μέγας ὁ κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. ⁴ γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμιν σου ἀπαγγελοῦσι. ⁵ καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιοσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. ⁶ καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. ⁷ μνήμην τοῦ πληθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύσονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. ⁸ οἰκτιρῶν καὶ ἐλεῆμων ὁ κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. ⁹ χρηστὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹⁰ ἔξομολογήσασθωσάν σοι κύριε πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. ¹¹ δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. ¹² τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. ¹³ ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. ¹⁴ πιστὸς κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ὑποστηρῖζει κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερῆαγμένους. ¹⁵ οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουν, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. ¹⁶ ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. ¹⁷ δίκαιος κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. ¹⁸ ἐγγὺς κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. ¹⁹ θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. ²⁰ φυλάσσει κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. ²¹ αἰνεῖσαι κυρίου

λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πάσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

PMΕ'.

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον. ² αἰνέσω κυριον ἐν ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. ³ μὴ πεποιθάτε ἐπ' ἀρχοντας καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία. ⁴ ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολούνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν. ⁵ μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ. ⁶ τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ⁷ ποιοῦντα κῆρμα τοῖς ἀδικουμένοις, δίδόντα τροφήν τοῖς πεινώσι. κύριος λύει πεπεδημένους, ⁸ κύριος σοφοῖ τυφλοὺς, κύριος ἀνορθοῖ κατερῆαγμένους, κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, ⁹ κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους. ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ. ¹⁰ βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ θεὸς σου Σιών εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

PMς'.

Ἀλληλουῖα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός, τῷ θεῷ ἡμῶν ἡδυνθεῖ αἰνεῖσις. ² οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ κύριος, καὶ τὰς διασποράς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει. ³ ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεῶν τὰ συντρίμματα αὐτῶν. ⁴ ὁ ἀριθμῶν πλήθῃ ἄστρον, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν. ⁵ μέγας ὁ κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. ⁶ ἀναλαμβάνων προεῖς ὁ κύριος, ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς. ⁷ ἐξάρξατε τῷ κυρίῳ ἐν ἔξομολογῇ, ψάλατε τῷ θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ. ⁸ τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐτοιμαζόντι τῇ γῇ ὑέτόν. τῷ ἐξανατέλ-

ανατέλλονται ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. ⁹ καὶ δίδονται τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κορακῶν τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν. ¹⁰ οὐκ ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμας τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ. ¹¹ εὐδοκεῖ κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

PMZ .

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Ἐπαίνει Ἰερουσαλὴμ τὸν κύριον, αἶνει τὸν θεόν σου Σιών. ² ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί. ³ ὁ τιθεὶς τὰ ὅρια σου εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. ⁴ ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ. ⁵ τοῦ δίδοντος χιόνα ὥς ἐξ ἔριον, ὀμίχλην ὥς ἐξ σποδὸν πάσσοντος. ⁶ βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὥς ἐξ ψωμῶν, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; ⁷ ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τῆξει αὐτὰ, πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυησεται ὕδατα. ⁸ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ, δικαιοῦματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ. ⁹ οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

PMH'.

Ἀλληλούϊα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. ² αἰνεῖτε αὐτόν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. ³ αἰνεῖτε αὐτόν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. ⁴ αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. ⁵ αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου. ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. ⁶ ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. ⁷ αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. ⁸ πῦρ, χάλαζα, χιών,

κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ. ⁹ τὰ ὄρη καὶ πάντες βουνοὶ, ἔξυλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι. ¹⁰ τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά. ¹¹ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς. ¹² νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεοι μετὰ νεωτέρων. ¹³ αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνον. ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ¹⁴ καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ. ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

PMΘ'.

Ἀλληλούϊα.

Ἀσατε τῷ κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. ² εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. ³ αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλᾶτωσαν αὐτῷ. ⁴ ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. ⁵ καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. ⁶ αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστοιμοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. ⁷ τοῦ ποιῆσαι ἐκδικησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς. ⁸ τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. ⁹ τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτον, δόξα αὐτῇ ἔστιν πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

PN'.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ. ² αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ. ³ αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἡᾷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. ⁴ αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ. ⁵ αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. ⁶ πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.

Οὗτος

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος εἰς Δαυὶδ
καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ, ὅτε ἐμονο-
μάχησε τῷ Γολιάδ.

Μικρὸς ἦμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου,
καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός
μου, ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πα-
τρός μου. αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄρ-
γανον, καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἤρμοσαν
ψαλτήριον. καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ κυ-
ρίῳ μου; αὐτὸς κύριος, αὐτὸς εἰς-
ακουε. αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον
αὐτοῦ, καὶ ἤρέ με ἐκ τῶν προβάτων

τοῦ πατρός μου, καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ
ἐλαίῳ τῆς χρίσεως αὐτοῦ. οἱ ἀδελφοί
μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ ἐνδό-
κησεν ἐν αὐτοῖς κύριος. ἐξηλθὼν εἰς
συνάντησιν τῷ ἄλλοφύλῳ, καὶ ἐπικατ-
ηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ.
ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ
μάχαιραν, ἀπικεφάλαισα αὐτὸν, καὶ
ἤρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραὴλ.

ΒΙΒΛΟΣ ΨΑΛΜΩΝ ΡΝ'.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΑΛΩΜΩΝΤΟΣ.

Κ Ε Φ. Α'.

Παροιμία Σαλωμῶντος υἱοῦ Δαυὶδ,
ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ, ² γινῶναι
σοφίαν καὶ παιδείαν, νοῆσαι τε λόγους
φρονήσεως, ³ δέξασθαι τε στροφάς
λόγων, νοῆσαι τε δικαιοσύνην ἀληθῆ,
καὶ κρίμα κατευθύνειν. ⁴ ἵνα δῶ ἄκα-
κοις πανουργίαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἰσθη-
σὶν τε καὶ ἐννοίαν. ⁵ τῶν δὲ γὰρ ἀκου-
σας σοφὸς σοφώτερος ἔσται, ὁ δὲ νοή-
μων κυβέρνησιν κήσεται. ⁶ νοῆσει τε
παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον, ῥή-
σεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα. ⁷ ἀρχὴ
σοφίας φόβος κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ
πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν. εὐσέβεια δὲ
εἰς θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως, σοφίαν δὲ
καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσουσιν.
⁸ ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, καὶ
μὴ ἀπώσῃ θεισμούς μητρός σου. ⁹ στέ-
φανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σὴ κορυφῇ,
καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σῶ τραχήλῳ.
¹⁰ υἱὲ μὴ σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσε-
βεῖς, μηδὲ βουληθῇς. ¹¹ ἐὰν παρακα-
λέσωσί σε, λέγοντες, ἔλθε μεθ' ἡμῶν
κοινωνήσον αἵματος, κρῦψωμεν δὲ εἰς
γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως, ¹² κατα-
πίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ὕδης ζῶντα,
καὶ ἄρωμεν αὐτοῦ τὴν μνήμην ἐκ γῆς,
¹³ τὴν κτήσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελεῖ κα-
ταλαβώμεθα, πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμε-
τέρους σκύλων. ¹⁴ τὸν δὲ σὸν κληρον
βάλε ἐν ἡμῖν, κοινὸν δὲ βαλάντιον κτη-
σώμεθα πάντες καὶ μαρσιπίπιοι ἐν γε-

νηθῆτω ἡμῖν. ¹⁵ μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ
μετ' αὐτῶν, ἐκκλινον δὲ τὸν πόδα σου
ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν. ¹⁷ οὐ γὰρ ἀδί-
κως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς. ¹⁸ αὐ-
τοὶ γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες θησαυ-
ρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά. ἡ δὲ καταστρο-
φὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακὴ. ¹⁹ αὐταὶ
αἱ ὁδοὶ εἰσι πάντων τῶν συντελούν-
των τὰ ἄνομα. τῇ γὰρ ἀσβεστῇ τῇ
ἐαυτῶν ψυχῇ ἀφαιρούνται. ²⁰ σο-
φία ἐν ἐξοδοῖς ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλα-
τείαις παρῴρησάν ἄγει. ²¹ ἐπ' ἄκρον δὲ
τειχέων κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δι-
ναστῶν παρεδρεύει, ἐπὶ δὲ πύλαις πό-
λεως θαρρόυσα λέγει. ²² ὅσον ἂν χρο-
νον ἄκακοι ἔχονται τῆς δικαιοσύνης
οὐκ αἰσχυνθήσονται. οἱ δὲ ἄφρονες
τῆς ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμῆται, ἀσεβεῖς
γενόμενοι ἐμίσησαν αἴσθησιν, ²³ καὶ
ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχους. ἰδοὺ
προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν, δι-
δάξω δὲ ὑμᾶς τὸν ἐμὸν λόγον. ²⁴ ἐπει-
δὴ ἐκάλουν, καὶ οὐκ ὑπήκουσάτε. καὶ
ἐξέτεινον λόγους, καὶ οὐ προσείχετε.
²⁵ ἀλλὰ ἀκούρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλάς,
τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχους ἡπειθήσατε.
²⁶ τοιγαροῦν κἀγὼ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπω-
λείᾳ ἐπιγέλασμαι, καταχαροῦμαι δὲ
ἡνίκά ἐρχηται ὑμῖν ὀλεθρος. ²⁷ καὶ ὡς
ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφω θόρυβος, ἡ δὲ
καταστροφὴ ὁμοίως καταιγίδι παρῇ,
καὶ ὅταν ἐρχηται ὑμῖν θλίψις καὶ πο-
λιορκία, ἡ ὅταν ἐρχηται ὑμῖν ὀλεθρος.
²⁸ ἔσται

²⁸ ἔσται γὰρ ὅταν ἐπικαλέσῃσθε με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν. ζήτη-
σουσί με κακοί, καὶ οὐχ εὐρήσουσιν.
²⁹ ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ λόγον
τοῦ κυρίου οὐ προέβλεπον, ³⁰ οὐδὲ
ἠθέλον ἐμαῖς προσεγγίνειν βουλαῖς, ἐμ-
πτήριζον δὲ ἔμοις ἐλέγχους. ³¹ τοι-
γαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς
καρπούς, καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀσεβείας
πλησθήσονται. ³² ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδί-
κουν νηπίους, φονευθήσονται, καὶ ἔξε-
τασμός ἀσεβεῖς ὀλεῖ. ³³ ὁ δὲ ἐμοῦ
ἀκούων κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, καὶ
ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

Κ Ε Φ. Β'.

Υἱὲ ἐὰν δεξιόμενος ᾤσιν ἐμῆς ἐντολῆς
κρύψης παρὰ σεαυτῷ, ² ὑπακούσεται
σοφίας τὸ σὺς σου, καὶ παραβαλεῖς
καρδίαν σου εἰς συνέσιν, παραβαλεῖς
δὲ αὐτὴν ἐπὶ νουθέτησιν τῷ νῷ σου.
³ ἐὰν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ
τῇ συνέσει ὡς φωνῇ σου. ⁴ καὶ ἐὰν
ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον, καὶ ὡς
θησαυροὺς ἐξερευνήσῃς αὐτήν. ⁵ τότε
συνήσεις φόβον κυρίου, καὶ ἐπίγνωσιν
θεοῦ εὐρήσεις. ⁶ ὅτι κύριος διδῶσι σο-
φίαν, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνῶ-
σις καὶ συνέσις. ⁷ καὶ θησαυρίζει τοῖς
κατορθοῦσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ τὴν
πορείαν αὐτῶν, ⁸ τοῦ φυλάξει ὁδούς
δικαιωμάτων, καὶ ὁδὸν εὐλαβομένων
αὐτὸν διαφυλάξει. ⁹ τότε συνήσεις δι-
καιοσύνην καὶ κρίμα, καὶ κατορθώσεις
πάντας ἄξονας ἀγαθοῦς. ¹⁰ ἐὰν γὰρ
ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δὲ
αἰσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ,
¹¹ βουλὴ καλὴ φυλάξει σε, ἐννοία δὲ
δοσία τηρήσει σε. ¹² ἵνα ῥύσῃται σε ἀπὸ
ὁδοῦ κακῆς καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλοῦντος
μῆδεν πιστόν. ¹³ ὦ οἱ ἐγκαταλείπον-
τες ὁδούς εὐθείας τοῦ πορεύεσθαι ἐν
ὁδοῖς σκότους. ¹⁴ οἱ εὐφραίνόμενοι ἐπὶ
κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ
κακῇ. ¹⁵ ὧν αἱ τρίβοι σκολιαί, καὶ
καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν, ¹⁶ τοῦ μα-
κράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας,
καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης. υἱὲ
μὴ σε καταλάβῃ κακὴ βουλή. ¹⁷ ἡ ἀπο-
λμποῦσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ δια-
θήκην θεῖαν ἐπιλελησμένη. ¹⁸ ἔθετο
γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐ-

τῆς, καὶ παρὰ τῷ ᾄδῃ μετὰ τῶν γηγε-
νῶν τοὺς ἄξονας αὐτῆς. ¹⁹ πάντες οἱ
πορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψου-
σιν, οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐ-
θείας. οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ
ἐνιαυτῶν ζωῆς. ²⁰ εἰ γὰρ ἐπορεύοντο
τρίβους ἀγαθὰς, εὗροσαν ἂν τρίβους
δικαιοσύνης λείας. ²¹ ὅτι εὐθεῖς κατα-
σκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσοι ὑπολειφθή-
σονται ἐν αὐτῇ. ²² ὁδοὶ ἀσέβων ἐκ γῆς
ὀλοῦνται, οἱ δὲ παράνομοι ἔξωσθη-
σονται ἀπ' αὐτῆς.

Κ Ε Φ. Γ'.

Υἱὲ ἐμῶν νόμιμον μὴ ἐπιδανθάνου,
τὰ δὲ ῥήματά μου τηρεῖτω σὴ καρδία.
² μῆκος γὰρ βίου καὶ ἐτη ζωῆς καὶ
εἰρήνην προσθήσουσί σοι. ³ ἐλεημοσύ-
ναι καὶ πίστεις μὴ ἐκλείπεταισιν σε.
ἄφαιψαι δὲ αὐτάς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ,
καὶ εὐρήσεις χάριν. ⁴ καὶ προνοοῦ κα-
λὰ ἐνωπίον κυρίου καὶ ἀνθρώπων.
⁵ ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ἐπὶ
θεῷ, ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπάρου.
⁶ πάσαις ὁδοῖς σου γνωρίζε αὐτήν, ἵνα
ὀρθοτομῇ τὰς ὁδούς σου. ⁷ μὴ ἴσθι
φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ, φοβοῦ δὲ τὸν
θεόν, καὶ ἐκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ.
⁸ τότε ἄσις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ
ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. ⁹ τίμα τὸν
κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων, καὶ
ἀπαρχὸν αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δι-
καιοσύνης. ¹⁰ ἵνα πίμπληται τὰ τα-
μιεῖά σου πλησμονῆς σίτω, οἶνω δὲ αἱ
ληνοὶ σου ἐκβλύζωσιν. ¹¹ υἱὲ μὴ ὀλε-
γῶρει παιδείας κυρίου, μὴδὲ ἐκλύου
ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. ¹² ὃν γὰρ ἀγα-
πᾷ κύριος ἐλέγχει, μαστιγοῖ δὲ πάντα
υἱὸν ὃν παραδέχεται. ¹³ μακάριος ἄν-
θρωπος ὃς εὖρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς
εἶδε φρόνησιν. ¹⁴ κρείσσον γὰρ αὐτὴν
ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου
θησαυροῦς. ¹⁵ τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λί-
θων πολυτελεῶν, οὐκ ἀντιτάξεται αὐ-
τῇ οὐδὲν πονηρόν. ἐγγνωστός ἐστι πᾶ-
σι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον
οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. ¹⁶ μῆκος γὰρ
βίου καὶ ἐτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς,
ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ
δόξα. ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπο-
ρεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον
ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. ¹⁷ αἱ ὁδοὶ αὐτῆς
ὁδοὶ

ὁδοὶ καλαί, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ. ¹⁸ ἔξυλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεριδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ κύριον ἀσφαλῆς. ¹⁹ ὁ θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοιμάσε δὲ οὐρανούς φρονήσας. ²⁰ ἐν αἰσθήσει ἄβυσσος ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύησαν δρόσους. ²¹ υἱὲ μὴ παραβῶν, τηρήσον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἔννοϊαν. ²² ἵνα ζῇσῃ ἡ ψυχὴ σου, καὶ χάρις ᾗ περὶ σὺ τραχήλω. ἔσται δὲ ἰασίς ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμείλει ταῖς σοῖς ὁστέοις. ²³ ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πᾶσας τὰς ὁδοὺς σου, ὁ δὲ πόυς σου οὐ μὴ προσκόψῃ. ²⁴ ἔαν γὰρ κἀθὴ ἀφοβος ἔσῃ, ἔαν δὲ καθεύδῃς ἡδέως ὑπνώσεις. ²⁵ καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθούσας, οὐδὲ ὁρμάς ἀσεβῶν ἐπερχομένας. ²⁶ ὁ γὰρ κύριος ἐστί ἐπὶ πᾶσιν ὁδῶν σου, καὶ ἐρεῖσει σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῇς. ²⁷ μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῇ, ἥνικα ἂν ἔχῃ ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. ²⁸ μὴ ἐπῆς, ἐπανέλθων ἐπ' ἀνῆκε, αὐριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν. οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιούσα. ²⁹ μὴ τεκτῇνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικούντα καὶ πεποιοῦτά ἐπὶ σοί. ³⁰ μὴ φιλεθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, μήτι σε ἐροῦσθαι κακόν. ³¹ μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνείκη, μὴδὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. ³² ἀκαθαρτος γὰρ ἔναντι κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει. ³³ κατὰρα θεοῦ ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαυλὺς δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. ³⁴ κύριος ὑπερηφάνους ἀντιτάσσει, ταπεινοὺς δὲ δίδωσι χάριν. ³⁵ δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὑψώσαν ἀτιμίαν.

ΚΕΦ. Δ.

Ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρὸς, καὶ προσέχετε γυνῶναι ἔννοϊαν. ² δώρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν, τὸν ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε. ³ υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ πατρὶ ὑπήκοος, καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός. ⁴ οἱ ἔλεγον καὶ ἐδίδασκόν με, ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς τὴν καρδίαν. φύλασσε ἐντολάς, μὴ ἐπιλαθῇ. μὴδὲ παρὰ ὁρῶν ἔλθῃ ἐμὸν στόματος, ⁶ μὴδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτήν, καὶ ἀνθέξεται σου.

ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε. ⁸ περικρακάσπον αὐτήν, καὶ ὑψώσει σε. τίμησον αὐτήν, ἵνα σε περιλάβῃ. ⁹ ἵνα δῶ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων, στεφανῶ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου. ¹⁰ ἄκουε υἱὲ καὶ δεῖξαι ἐμοὺς λόγους, καὶ πληθυνθήσεται ἐτὶ ζωῆς σου, ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου. ¹¹ ὁδοὺς γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάσω δὲ σε τροχιαῖς ὁρθαῖς. ¹² ἔαν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεται σου τὰ διαβήματα, ἔαν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις. ¹³ ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, ἢ ἀφῆς, ἀλλὰ φυλάξον αὐτήν σεαυτῷ εἰς ζωὴν σου. ¹⁴ ὁδοὺς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μὴδὲ ζηλώσῃς ὁδοὺς παρανόμων. ¹⁵ ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ, ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλλαξον. ¹⁶ οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἔαν μὴ κακοποιήσωσι, ἀφῆρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται. ¹⁷ οὔδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας, οἶνον δὲ παρανόμῳ μεθύσκονταί. ¹⁸ αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσιν, προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα. ¹⁹ αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτεῖναι, οὐκ οἶδασι πῶς προσκόπτουσιν. ²⁰ υἱὲ ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς. ²¹ ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαὶ σου, φύλασσε αὐτάς ἐν καρδίᾳ. ²² ζωὴ γὰρ ἐστι τοῖς εὐρίσκουσιν αὐτάς, καὶ πάσῃ σαρκὶ ἰασίς. ²³ πάσῃ φυλακῇ τηρεῖ τὴν καρδίαν, ἐκ γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς. ²⁴ περιελε σεαυτοῦ σκολιὸν στόμα, καὶ ἄδικα χεῖλη μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι. ²⁵ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὁρθὰ βλέπέτωσαν, τὰ δὲ βλέφαρά σου νεύτω δίκαια. ²⁶ ὁρθὰς τροχιάς ποιεῖ σοῖς ποσὶ, καὶ τὰς ὁδοὺς σου κατεύθυνε. ²⁷ μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιά, μὴδὲ εἰς τὰ ἀριστερά, ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς. ὁδοὺς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ θεός, διεστραμμένοι δὲ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν. αὐτὸς δὲ ὁρθὰς ποιήσει τὰς τροχιάς σου, τὰς δὲ πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει.

ΚΕΦ. Ε'.

Υἱὲ ἐμῇ σοφίᾳ πρόσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς, ² ἵνα φυλά-

ξῆς ἐννοίαν ἀγαθὴν. αἰσθησὶς δὲ ἐμῶν
χειλέων ἐντέλλεται σοι. ³ μὴ προσεχε
φαύλῃ γυναικί. μέλι γὰρ ἀποσταζει
ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνῃς, ἢ πρὸς
καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα, ⁴ ὅστε-
ρον μένοι πικρότερον χολῆς εὐρήσεις,
καὶ ἡκονμένον μάλλον μαχαίρας δι-
στόμου. ⁵ τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πό-
δες καταγοῦσι τοὺς χρωμένους αὐτῇ
μετὰ θανάτου εἰς τὸν ᾄδην, τὰ δὲ ἔργα
αὐτῆς οὐκ ἐρεῖδεται. ⁶ ὁδοὺς γὰρ ζωῆς
οὐκ ἐπέρχεται, σφαλεραί δὲ αἱ τροχίαι
αὐτῆς, καὶ οὐκ εὐγνώστοι. ⁷ νῦν οὖν
νιὲ ἀκούε μου, καὶ μὴ ἀκύνουσι ποιή-
σεις ἐμούς λόγους. ⁸ μακράν ποιήσον
ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν. μὴ ἐγγίσῃς πρὸς
θύραις οἰκῶν αὐτῆς, ⁹ ἵνα μὴ προη-
ἄλλοις ζώῃν σου, καὶ σὸν βίον ἀνελή-
μοσιν. ¹⁰ ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἄλλο-
τριοὶ σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς
οἰκὺς ἀλλοτρίων ἔλθωσι. ¹¹ καὶ μι-
ταμνηθῇς ἐπ' ἐσχάτων, ἥνικα ἂν
κατατριβῶσι σάρκες σώματός σου,
¹² καὶ ἔρεις, πῶς ἐμίσησα παιδείαν,
καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου;
¹³ οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντος με
καὶ διδασκοῦτός με, οὐδὲ παρέβαλλον
τὸ οὖς μου. ¹⁴ παρ' ὀλίγον ἐγενόμην
ἐν παντὶ κακῷ, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ
συναγωγῆς. ¹⁵ πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν
ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς.
¹⁶ μὴ ὑπερκεχρίσθω σοὶ ὕδατα ἐκ τῆς
σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπο-
ρευέσθω τὰ σὰ ὕδατα. ¹⁷ ἔστω σοὶ μό-
νῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος
μετασχετέω σοι. ¹⁸ ἡ πηγὴ σου τοῦ
ὑδάτος ἔστω σοὶ ἰδία, καὶ συνευφραί-
νου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός
σου. ¹⁹ ἐλαφὸς φιλίας καὶ πῶλος σῶν
χαρίτων ὁμιλεῖτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγεί-
σθω σου καὶ συνέστω σοὶ ἐν παντὶ και-
ρῷ. ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπερι-
γερόμενος πολλοστός εἶ. ²⁰ μὴ πο-
λὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μηδὲ συνέ-
χου ἀγκάλαις τῆς μὴ ἰδίας. ²¹ ἐνώπιον
γὰρ εἰσι τῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁ-
δοὶ ἀνδρῶς, εἰς δὲ πάσας τὰς τροχίας
αὐτοῦ σκοπεῖν. ²² παρανομίαι ἄνδρα
ἀγρεύουσιν, σιραεὶς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἀ-
μαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται. ²³ οὗτός
τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδευτῶν, ἐκ δὲ πλή-

θους τῆς ἑαυτοῦ βίότητος ἐξεῖράει,
καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.

Κ Ε Φ. ε'.

Υἱὲ ἐὰν ἐγγύησῃ σὸν φίλον, παρα-
δώσεις σὴν χεῖρα ἐχθρῷ. ² παγὶς γὰρ
ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χεῖλη, καὶ ἀλί-
σκεται χεῖλεσιν ἰδίου στομάτος. ³ ποῖα
νιὲ ἂ ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι, καὶ σώζου.
ἦκεις γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φί-
λον, ἴσθι μὴ ἐκλυόμενος, παρόξυνε δὲ
καὶ τὸν φίλον σου ὃν ἐνεγγυήσω. ⁴ μὴ
δῶς ὕπνον σοῖς ὄμμασι, μηδὲ ἐπιτυ-
στάξῃς σοῖς βλεφαροῖς, ⁵ ἵνα σωῇς
ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων, καὶ ὥσπερ
ὄρνειον ἐκ παγίδος. ⁶ ἴθι πρὸς τὸν
μύρμηκα ὡς ὀκνηρὸν, καὶ ζήλωσον ἰδῶν
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ γενοῦ ἐκείνου
σοφώτερος. ⁷ ἐκείνῳ γὰρ γεωργίου μὴ
ὑπάρχοντος, μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα
ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὢν, ⁸ ἐτοι-
μάζεται θεροῦς τὴν τροφήν, πολλὴν τε
ἐν τῷ ἀμνητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν.
ἡ πορεύσῃ πρὸς τὴν μέλισσαν, καὶ
μάθῃ ὡς ἐργάτις ἐστὶ, τὴν τε ἐργασίαν
ὡς σμηνὴν ποιεῖται. ἡς τοὺς πόρους
βασίλει; καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγίαν
προσφέρονται. ποθεινὴ δὲ ἐστὶ πᾶσι
καὶ ἐπιδοξός, καὶ περ οὖσα τῇ ῥώμῃ
ἀσθενῆς, τὴν σοφίαν τιμήσασα προή-
χθη. ⁹ ἕως τίνας ὀκνηρὸν κατάκεισαι;
πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ; ¹⁰ ὀλί-
γον μὲν ὕπνοις, ὀλίγον δὲ κάθῃσαι,
μικρὸν δὲ νυστάξεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκα-
λίσῃ χερσὶ στήθῃ. ¹¹ εἰτ' ἐμπαράγινε-
ται σοὶ ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος ἡ πε-
νία, καὶ ἡ ἐνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς θρο-
μύς. ἐὰν δὲ ἄοκνος ᾖς, ἡξί ὥσπερ
πηγὴ ὁ ἀμνητός σου. ἡ δὲ ἐνδεια, ὥς-
περ κακὸς θρομύς ἀπαιτομολήσῃ.
¹² ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύ-
εται ὁδόν; οὐκ ἀγαθὰς. ¹³ ὁ δ' αὐτός
ἐννευὶ ὀφθαλμῶν. σημαίνει δὲ ποδὶ,
διδάσκει δὲ ἐννεύμασι δακτύλων. ¹⁴ δι-
στραμμένη καρδία τεκταίνεται κακὰ,
ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς
συνίστησι πόλει. ¹⁵ διὰ τοῦτο ἐξεπί-
νῃς ἔρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ, διακο-
πὴ καὶ συγτριβὴ ἀγιάτος. ¹⁶ ὅτι χαίρει
πᾶσιν ὅς μισεῖ ὁ Θεός, συντρίβεται δὲ
δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς. ¹⁷ ὀφθαλμὸς
ὑβριστοῦ, γλῶσσα ἀδικός, χεῖρες ἐκ-
χέου.

χέουσαι αἷμα δικαίου, ¹⁸ καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμούς κακοῦς, καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν. ¹⁹ ἐκαίει ψευδὴ μάρτυς ἄδικος, καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀνάμεσον ἀδελφῶν. ²⁰ υἱὲ φύλασσε νόμους πατρός σου, καὶ μὴ ἀπόσῃ θεομὸν μήτρός σου. ²¹ ἄφαισαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ τῇ ψυχῇ διαπαντός, καὶ ἐγκλοῖώσεις περὶ σωτραχίλῳ. ²² ἥνίκα ἂν περιπατῇς, ἐπάγρου αὐτὴν καὶ μετὰ σοῦ ἔστω, ὥς δ' ἂν καθεύδῃς φυλασσέτω σε, ἵνα ἐχειρομένῳ συλλαλήῃ σοι. ²³ ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς, ὁδὸς ζωῆς, καὶ ἐλεγχος καὶ παιδεία, ²⁴ τοῦ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου καὶ ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἁλλοτριᾶς. ²⁵ μὴ σε νικήσῃ κάλλους ἐπιθυμία, μηδὲ ἀγρευθῇς σοὶ ὀφθαλμοῖς, μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς βλεφάρων. ²⁶ τιμὴ γὰρ πόρονος ὅση καὶ ἐνὸς ἄρτου, γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρευεῖ. ²⁷ ἀποδῇσι τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει· ²⁸ ἢ περιπατήσῃ τις ἐπ' ἀνδράκων πυρός, τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει· ²⁹ οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὑπάνδρον, οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς. ³⁰ οὐ θαυμαστὸν ἐὰν ἄλῳ τις κλέπτῃ, κλέπτει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν πεινῶν. ³¹ ἐὰν δὲ ἄλῳ, ἀποτίσει ἐπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δόντος ῥύσεται ἑαυτὸν. ³² ὁ εἰς μοιρὰς δι' ἐνδεῖαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται, ³³ ὁδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει, τὸ δὲ ὄναδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. ³⁴ μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς, οὐ φείσεται ἐν ἡμέρας κρίσεως. ³⁵ οὐκ ἀνταλλάσσεται οὐδὲνὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δωρων.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Υἱὲ φύλασσε ἑμούςς λόγους, τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύψον παρὰ σεαυτῶ. υἱὲ τίμα τὸν κύριον καὶ ἰσχύσεις, πλην δὲ αὐτοῦ μὴ φοβοῦ ἄλλον. ² φύλαξον ἐμὰς ἐντολὰς καὶ βιώσεις, τοὺς δὲ ἐμούς λόγους ὥσπερ κόρας ὁμμάτων. ³ περιθῶν δὲ αὐτοὺς σοῖς δακτύλοις,

ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σου. ⁴ εἶπον τὴν σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι, τὴν δὲ φρόνησιν γνώριμον περιποιῆσαι σεαυτῶ. ⁵ ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἁλλοτριᾶς καὶ πορνῆας, ἵαν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλληται. ⁶ ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τοῦ οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακυπτουσα, ⁷ ὃν ἂν ἴδῃ τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῇ φρενῶν, ⁸ παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς, καὶ λαλοῦντα ⁹ ἐκ σκοτεινῆς ἐσπερινῆς, ἥνίκα ἂν ἡσυχία νυκτερινῇ καὶ γνοφωδῇ, ¹⁰ ἢ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῶ, εἶδος ἔχουσα πορνικόν, ἢ ποιεῖ νέων ἐξιπτασθαι καρδίας. ¹¹ ἀνεπτρωμένη δὲ ἐστὶ καὶ ἄσματος, ἐν οἴκῳ δὲ οὐκ ἡσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς. ¹² χρόνον γὰρ τινα ἔξω ῥέμβεται, χρόνον δὲ ἐν πλατεταίαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνδορεῖ. ¹³ εἴτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτὸν, ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῶ. ¹⁴ θυσία εἰρηνικὴ μοι ἐστὶ, σημερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχὰς μου. ¹⁵ ἔτεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σοι, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὐχρᾷ σε. ¹⁶ καίριαις τέτακα τὴν κλίνην μου, ἀμφιτάποις δὲ ἐστρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου. ¹⁷ διέδράγκα τὴν κοίτην μου κροκίνῳ, τὸν δὲ οἶκον μου κινναμώμῳ. ¹⁸ ἔλθε καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου, δεῦρο καὶ ἐγκλισθῶμεν ἔρωτι. ¹⁹ οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνὴρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόρευται δὲ ὁδὸν μακρὰν, ²⁰ ἐνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξαι εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ²¹ ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλὴ ὁμιλία, βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν. ²² ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κερπαθθεῖς, ὥσπερ δὲ βούς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται, καὶ ὥσπερ κύνων ἐπὶ δεσμούς, ²³ ἢ ὥς ἐλαφος τοξεύματι πεπληγὼς εἰς τὸ ἦπαρ. σπένδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα, οὐκ εἶδως ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει. ²⁴ νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου, καὶ πρόσεχε ῥήμασι στόματός μου. ²⁵ μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου, ²⁶ πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε, καὶ ἀναρίθμητοὶ εἰσιν οὗς πεφόνευκεν. ²⁷ ὁδοὶ

ἄδου ὁ οἶκος αὐτῆς, καταγούσαι εἰς τὰ ταμεία τοῦ θανάτου.

Κ Ε Φ. Η'.

Σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ. ² ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστίν, ἀναμέσον δὲ τῶν τρίβων ἔστηκε. ³ παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται. ⁴ ὑμᾶς ὡ ἄνθρωποι παρακαλῶ, καὶ προέμειμα ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. ⁵ νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδεῦτοι ἐνθεσθε καρδίαν. ⁶ εἰσακούσατέ μου, σεμνὰ γὰρ ἔρω, καὶ ἀνοίσα ἀπὸ χειλέων ὀρθά. ⁷ ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεὶλῃ ψευδῇ. ⁸ μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἑαυτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες. ⁹ πάντα ἐνώπια τοῖς συνιούσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς ἐνρίσκουσι γινώσκουσιν, ¹⁰ λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γινώσκουσιν ὑπὲρ χρυσίου δεδοκιμασμένον. ¹¹ κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. ¹² ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν καὶ γνώσιν, καὶ ἐννοίαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. ¹³ φόβος κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν καὶ ὁδοὺς πονηρῶν. μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένους ὁδοὺς κακῶν. ¹⁴ ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. ¹⁵ δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσιν, καὶ οἱ δυνάσται γράφουσιν δικαιοσύνην. ¹⁶ δι' ἐμοῦ μεγαστάνες μεγαλύνονται, καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς. ¹⁷ ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι. ¹⁸ πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει, καὶ κτήσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη. ¹⁹ βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθων τίμιων, τὰ δὲ ἐμα γεννήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ. ²⁰ ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀναμέσον τρίβων δικαιοματος ἀναστρέφομαι. ²¹ ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὑπαύξιν, καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν. ἔὰν ἀναγγεῖλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἱερὸν ἡμῶν. ²² κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν

ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ, ²³ πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, ²⁴ καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. ²⁵ πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασοῦνται, πρὸ δὲ πάντων βουνῶν, γεννᾷ με. ²⁶ κύριος ἐποίησε χώρας καὶ οἰκήτους, καὶ ἄκρα οἰκουμένα τῆς ὑπ' οὐρανῶν. ²⁷ ἦνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπαρημὴν αὐτῶ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. ²⁸ καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν, ²⁹ καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ³⁰ ἤμην παρ' αὐτῶ ἀρμόζουσα. ἐγὼ ἤμην, ἡ προσέχαιρεν. καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνομένη ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ. ³¹ ὅτε ἐνευφραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας, καὶ ἐνευφραίνεται ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων. ³² νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου, ³⁴ μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακούσεται μου, καὶ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. ἀργυρίων ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν, τηρῶν σταθμούς ἐμῶν εἰσόδων. ³⁵ αἱ γὰρ ἔξοδοί μου ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θείλησις παρὰ κυρίου. ³⁶ οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς ἐμὲ ἀσβεβούσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, καὶ οἱ μισοῦντές με ἀγαπᾶσι θάνατον.

Κ Ε Φ. Θ'.

Ἡ σοφία ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρεισε στύλους ἐπτά. ² ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοίμασεν τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. ³ ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα, ⁴ ὃς ἐστίν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς μέ. καὶ τοῖς ἐνδείσει φρενῶν εἶπεν, ⁵ ἔλθατε φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν. ⁶ ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν. ⁷ ὁ παιδεύων κακοὺς λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μαμήσεται ἑαυτόν. ⁸ μὴ ἐλέγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. ἐλέγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. ⁹ δίδου σοφῶ

φῶ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται. γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. ¹⁰ ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις. τὸ γὰρ γινῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. ¹¹ τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς σου. ¹² υἱὲ ἂν σοφὸς γένῃ σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον. ἂν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἂν ἀντλήσεις κακὰ. ὃς ἐρεῖδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμαίνει ἀνέμους, ὃ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρενα πετόμενα. ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δὲ ἄξοντας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται. διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου, καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συναγὼν δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν. ¹³ γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνῃ. ¹⁴ ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις, ¹⁵ προσκυλούμενῃ τοὺς παρόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. ¹⁶ ὃς ἐστὶν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς μὲ, καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακλινομαι λέγουσα. ¹⁷ ἄρτων κρυφίων ἠδέως ἄψασθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ. ¹⁸ ὃ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεὶς παρ' αὐτῇ ὀλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ἄδου συναντᾷ. ἀλλὰ ἀποπῆδον, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπιστήσης τὸ σὸν ὄνομα πρὸς αὐτήν, οὕτως γὰρ διαβήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον, ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίης, ἵνα πολὺν ζήσης χρόνον, προστεθῇ δὲ σοι ἔτη ζωῆς.

ΚΕΦ. Γ'.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρί. ² οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου. ³ οὐ λιμοκτονήσει κύριος ψυχὴν δικαίαν, ζῶν δὲ ἄσβην ἀνατρέψει. ⁴ πένια ἄνδρα ταπεινοῦ, χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουν. ⁵ υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται, τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται. διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων, ἀντιμέθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμη-

τῶ υἱὸς παράνομος. ⁶ εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλῇ δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον. ⁷ μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων, ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς σβέννυται. ⁸ σοφὸς καρδίᾳ δεῖξεται ἐντολάς, ὃ δὲ ἄστεγος χεῖλεσι σκολιάζων ὑποσκλησθήσεται. ⁹ ὃς πορεύεται ἀπλῶς, πορεύεται πεποιθῶς. ὃ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, γνωσθήσεται. ¹⁰ ὃ ἐννεύων ὁσαυθαμῶς μετὰ δόλου, συνάγει ἀνδράσι λύπας, ὃ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρόρησίας, εἰρηνοποιεῖ. ¹¹ πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου, στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια. ¹² μῖσος ἐγείρει νεῖκος, πᾶντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικούντας καλύπτει φίλια. ¹³ ὃς ἐκ χειλέων προσφέρει σοφίαν, ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον. ¹⁴ σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν, στόμα δὲ προπετοῦς ἐγγίζει συντριβῇ. ¹⁵ κτήσις πλουσίων πόλις ὀχυρά, συντριβὴ δὲ ἀσθεῶν πένια. ¹⁶ ἔργα δικαίων ζῶν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίας. ¹⁷ ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία, παιδεία δὲ ἀνιξέλεγκτος πλανᾷται. ¹⁸ καλύπτουσιν ἐχθρὰν χεῖλη δίκαια, οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας ἀφρονέστατοί εἰσιν. ¹⁹ ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν, κειδόμενος δὲ χειλέων νοήμων ἔσῃ. ²⁰ ἄργυρος πεπυρωμένος γλώσσα δικαίου, καρδίᾳ δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει. ²¹ χεῖλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλὰ, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδεΐᾳ τελευτῶσιν. ²² εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλῇ δικαίου, αὕτη πλουτίζει, καὶ οὐ μὴ προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ. ²³ ἐν γέλῳ ἄφρων πράσσει κακὰ, ἣ δὲ σοφία ἄνδρὶ τίκει φρόνησιν. ²⁴ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβὴς περιφέρεται, ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτὴ. ²⁵ παραπορευομένης καταιγίδος ἀφανίζεται ἀσεβὴς, δίκαιος δὲ ἐκκλινὰς σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα. ²⁶ ὥσπερ ὄμαξ ὁδοῦσι βλαβερόν καὶ καπνὸς ὄμμασιν, οὕτως παρὰνομία τοῖς χρωμένοις αὐτῇ. ²⁷ φόβος κυρίου προστίθεται ἡμέρας, ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγοθροῦνται. ²⁸ ἐγγροσίζει δικαίους εὐφροσύνη, ἑλπίς δὲ ἀσεβῶν ἀπολείπεται. ²⁹ ὀχύρωμα ὁσίου φόβος κυρίου, συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακὰ. ³⁰ δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδύσει, ἀσεβὴς

ἀσεβεῖς δὲ οὐκ οἰκήσουσι γῆν. ³¹ στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. ³² χεὶρ ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται.

ΚΕ Φ. ΙΑ'.

Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυμα ἐνώπιον κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. ² οὐ ἔαν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία. στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. ⁴ ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετὰ μελόν, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπὶ χάριτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. ⁵ δικαιοσύνη ἁμώμων ὁρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. ⁶ δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὁρθῶν ῥύεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀπώλειᾳ αὐτῶν ἀλίσκονται παρὰ νομοί. ⁷ τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὀλλυται ἔλπις, τὸ δὲ καύχημα τῶν ὑσεβῶν ὀλλυται. ⁸ δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. ⁹ ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἰσθησίς δὲ δικαίων εὐδοξία. ¹⁰ ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατάρθωσε πόλις, ¹¹ στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη. ¹² μυκτηροῖσι πολίτας ἐνδεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρονίμος ἡσυχιᾶν ἄγει. ¹³ ἀνὴρ διγλωσσὸς ἀποκαλύπτει βουλὰς ἐν συνεδρίῳ, πιστὸς δὲ προῇ κρύπτει πράγματα. ¹⁴ οἷς μὴ ὑπάρχει κυβερνήσις, πίπτουσι ὥσπερ φύλλα, σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βουλῇ. ¹⁵ πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμίξῃ δικαίῳ, μισεῖ δὲ ἤχον ἀσφαλείας. ¹⁶ γυνὴ εὐχάριστος ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν, θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δίκαια. πλούτου ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται, οἱ δὲ ἀνδρείοι ἐρίδονται πλούτῳ. ¹⁷ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων, ἐξολλύει δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεήμων. ¹⁸ ἀσεβὴς ποιεῖ ἔργα ἀδίκᾳ, σπέρμα δὲ δικαίων γεννᾶται ἐς ζωὴν, διαγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον. ²⁰ βδέλυγμα κυρίῳ διεστραμμένοι ὁδοί, προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἁμώμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. ²¹ χεὶρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀτιμωρητὸς ἔσται, ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην λήψεται μισθὸν πιστόν. ²² ὥσπερ ἐνώτιον ἐν ῥινὶ υἱός, οὕτως γυναικὶ κακὸς φρονὶς κάλλος. ²³ ἐπιθυ-

μία δικαίων πᾶσα ἀγαθὴ, ἔλπις δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται. ²⁴ εἰσὶν οἱ τὰ ἴδια σπείροντες πλεονα ποιοῦσιν, εἰσὶ δὲ καὶ οἱ συνάγοντες ἐλαττονοῦνται. ²⁵ ψυχὴ εὐλογομένη πᾶσα ἀπλή, ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων. ²⁶ ὁ συνέχων σῖτον ὑπολείποιο αὐτὸν τοῖς ἐθνεσιν. εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος. ²⁷ τεκταινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν ἀγαθὴν, ἐκζητοῦντα δὲ κακα καταλήψεται αὐτόν. ²⁸ ὁ πεπορθὸς ἐπὶ πλούτῳ οὕτως πεσέται, ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων οὕτως ἀνταλεῖ. ²⁹ ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ κληρονομήσῃ ἀνεμον, δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ. ³⁰ ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης αὐτεὶ δένδρον ζωῆς. ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανομῶν. ³¹ εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται;

ΚΕ Φ. ΙΒ'.

Ὁ ἀγαπῶν παιδείαν ἀγαπᾷ αἴσθησιν, ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους, ἄφρων. ² κρείσσων ὁ εὐρὺν χάριν παρὰ κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται. ³ οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται. ⁴ γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἀνδρὰ ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός. ⁵ λογισμοὶ δικαίων κρίματα, κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλους. ⁶ λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι, στόμα δὲ ὁρθῶν ῥύσεται αὐτούς. ⁷ οὐ ἔαν στραφεῖ ὁ ἀσεβὴς ἀφανίζεται, οἶκοι δὲ δικαίων παραμένουσι. ⁸ στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός, νωθροκαρδίας δὲ μυκτηροῖται. ⁹ κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυτοῦ περιτιθεῖς καὶ προσδεόμενος ἄρτου. ¹⁰ δίκαιος οἰκτεῖρε ψυχὰς πνηθῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα. ¹¹ ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐμπλησθήσεται ἄρτων, οἱ δὲ διώκοντες μάταια ἐνδεεῖς φρενῶν. ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνων διατριβαῖς, ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν. ¹² ἐπιθυμία ἀσεβῶν κακαί, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασι. ¹³ δι' ἁμαρτίαν χεῖλέων ἐμπίπτει εἰς παγίδα

παγίδας ἀμαρτωλὸς, ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος. ὁ βλέπων λεία ἐλεγήσεται, ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχάς. ¹⁴ ἀπὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν, ἀνταπόδομα δὲ χελέων αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ. ¹⁵ ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφῶς. ¹⁶ ἄφρων αὐθιμερὸν ἐξαγγέλλει ὁργὴν αὐτοῦ, κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν ἀνὴρ πανούργος. ¹⁷ ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος. ¹⁸ εἰσὶν οἱ λέγοντες τιτρώσκουσι μάχαιρα, γλώσσαι δὲ σοφῶν ἰώνται. ¹⁹ χεὶρ ἀληθινὰ κατορθοῦ μαρτυρίαν, μάρτυς δὲ ταχύς γλώσσαν ἔχει ἄδικον. ²⁰ δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακὰ, οἱ δὲ βουλομένοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται. ²¹ οὐκ ἄρ᾽ ἐστι τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄδικον, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν. ²² βδελυγμα κυρίου χεὶρ ψευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πίστις δεκτὸς παρ' αὐτῷ. ²³ ἀνὴρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως, καρδίᾳ δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἁράϊς. ²⁴ χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς, δόλιοι δὲ ἔσονται ἐν προνομῇ. ²⁵ φοβερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς δικαίου, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν. ²⁶ ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ φίλος ἔσται, ἀμαρτάνοντας δὲ καταδιώξεται κακὰ, ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσῃ αὐτούς. ²⁷ οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας, κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρὸς. ²⁸ ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ, ὁδοὶ δὲ μνησικακῶν εἰς θάνατον.

ΚΕΦ. ΙΓ'.

Υἱὸς πανούργος ὑπήκοος πατρὶ, υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ. ² ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθὸς, ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄωροι. ³ ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτοῦ στόμα τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ προπετής χεῖλεσιν πτοήσῃ ἑαυτόν. ⁴ ἐν ἐπιθυμίαις ἔστι πᾶς ἀεργὸς, χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ. ⁵ λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος, ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐχ ἔξει παύρησιαν. ⁷ εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἑαυτοὺς μηδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ.

⁸ λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, πτωχὸς δὲ οὐχ ὑψίσταται ἀπειλήν. ⁹ φῶς δικαίοις διαπαντός, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται. ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἀμαρτίαις, δίκαιοι δὲ οἰκτείρουσι καὶ ἐλεοῦσι. ¹⁰ κακὸς μετ' ὕβρεως πράσσει κακὰ, οἱ δὲ ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί. ¹¹ ὑπαρξὶς ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας ἐλάσσω γίνεται, ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας πληθυνθήσεται. δίκαιος οἰκτεῖ καὶ κηρᾷ. ¹² κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθῶν καρδίᾳ τοῦ ἐπαγγελιομένου καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος. δένδρον γὰρ ζωῆς ἐπιθυμία ἀγαθῆ. ¹³ ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολὴν, οὗτος υἱαίνει. υἱὸς δολίου οὐδὲν ἔσται ἀγαθόν, οἰκίῃ δὲ σοφῷ εὐδοοὶ ἔσονται πράξεις, καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ. ¹⁴ νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς, ὁ δὲ ἄνους ὑπὸ παγίδος θανέται. ¹⁵ σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν, τὸ δὲ γινῶναι νόμον διανοίας ἔστιν ἀγαθῆς, ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ. ¹⁶ πᾶς πανούργος πράσσει μετὰ γνώσεως, ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν. ¹⁷ βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ, ἄγγελος δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν. ¹⁸ πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους δοξασθήσεται. ¹⁹ ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἠδύνουσι ψυχὴν, ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως. ²⁰ συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἔσθ', ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται. ²¹ ἀμαρτάνοντας καταδιώξεται κακὰ, τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθὰ. ²² ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσῃ υἱὸς υἱῶν, θηραυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν. ²³ δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλὰ, ἄδικοι δὲ ἀπολύνται συντόμος. ²⁴ ὃς φειδεταί τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀγαπῶν, ἐπιμελῶς παιδεύει. ²⁵ δίκαιος ἐσθίων ἐπιπλάτῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεῖς.

ΚΕΦ. ΙΔ'.

Σοφαὶ γυναῖκες ὠκοδομησαν οἶκους, ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς. ² ὁ πορευόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν

τὸν κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται. ³ ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως, χεὶρ δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς. ⁴ οὐ μὴ εἰσι βόες, φάνται καθαραί. οὐ δὲ πολλὰ γεννήματα, φανερά βодος ἰσχύς. ⁵ μάρτυς πιστός οὐ ψεύδεται, ἔκκαίει δὲ ψευδὴ μάρτυς ἄδικος. ⁶ ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῦς καὶ οὐχ εὐρήσεις, αἰσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις ευχερής. ⁷ πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἀφρονι, ὅπλα δὲ αἰσθησεως χεὶρ σοφά. ⁸ σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ἀνοία δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ. ⁹ οἰκίαι παρανόμων ὀφειλίσουσιν καθαρισμόν, οἰκαὶ δὲ δικαίων δεκταί. ¹⁰ καρδιά ἀνδρὸς αἰσθητικῆ, λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅταν δὲ εὐφραίνεται οὐκ ἐπιμίγνεται ὕβρι. ¹¹ οἰκαὶ ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται, σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται. ¹² ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ παρὰ ἀνθρώποις ὀρθὴ εἶναι, τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἐρχεται εἰς πυθμένα ἄβου. ¹³ ἐν ευφροσύναις οὐ προσμίγνεται λύπη, τελευταῖα δὲ χαρὰ εἰς πένθος ἐρχεται. ¹⁴ τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος, ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός. ¹⁵ ἀκακὸς πιστεύει παντὶ λόγῳ, πανούργος δὲ ἐρχεται εἰς μετάνοιαν. ¹⁶ σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθὼς μίγνεται ἀνόμῳ. ¹⁷ ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει. ¹⁸ μεριούνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ πανούργοι κρατήσουσιν αἰσθησεως. ¹⁹ ὀλισθήσουσι κακοὶ ἐναντι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς τετραπύσουσι θύρας δικαίων. ²⁰ φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχοῦς, φίλοι δὲ πλουσίαν πολλοί. ²¹ ὁ ἀτιμάζων πένητας ἀμαρτάνει, ἔλεων δὲ πτωχοῦς μακαριστός. ²² πλανώμενοι τεκταίνουσι κακὰ, ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθοί. οὐκ ἐπίστανται ἔλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν, ἐλεημοσύνη δὲ καὶ πίστις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς. ²³ ἐν παντὶ μεριμῶντι ἐνεστι περισσόν, ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται. ²⁴ στέφανος σοφῶν πανοῦργος, ἣ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακὴ. ²⁵ ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς

πιστός, ἔκκαίει δὲ ψευδὴ δόλιος. ²⁶ ἐν φόβῳ κυρίου ἔλπις ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτοῦ καταλείπει ἔρεισμα. ²⁷ πρόσταγμα κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιῇ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτου. ²⁸ ἐν πολλῷ ἔθνη δόξα βασιλέως, ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συντριβὴ δυναστευτοῦ. ²⁹ μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει, ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς ἄφρων. ³⁰ πραῦθυμος ἀνὴρ καρδίας ἱατρός, σῆς δὲ ὁπτεῶν καρδιά αἰσθητικῆ. ³¹ ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ τιμῶν αὐτόν ἐλεῖ πτωχόν. ³² ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀποσπένθεται ἀσεβής, ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτοῦ ὁσιότητι δίκαιος. ³³ ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγιγνώσκεται. ³⁴ δικαιοσύνη ὑποὶ ἔθνος, ἔλασσονοῦσι δὲ φυλάς ἀμαρτίας. ³⁵ δεκτοὶς βασιλεῖ ὑπηρετῆς νοήμων, τῇ δὲ ἑαυτοῦ εὐστροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Ὁργὴ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους, ἀπύκρισις δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμόν, λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργὰς. ² γλώσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγέλλει κακὰ. ³ ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ κυρίου σκοπεύουσι κακοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς. ⁴ ἄσαις γλώσσης δένδρον ζωῆς, ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται πνεύματος. ⁵ ἄφρων μυκτηρίζει παιδείαν πατρός, ὁ δὲ φυλάσσων ἐντολὰς πανοργότερος. ⁶ ἐν πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχύς πολλή, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὀλόθιζοι ἐκ γῆς ἀπολοῦνται. οἴκοις δικαίων ἰσχύς πολλή, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦνται. ⁷ χεὶρ σοφῶν δίδεται αἰσθήσει, καρδίαι δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς. ⁸ θυσία ἀσεβῶν βδέλυγμα κυρίῳ, εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ. ⁹ βδέλυγμα κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβοῦς, διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ. ¹⁰ παιδεία ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων, οἱ δὲ μισούντες ἐλέγχους τελευτῶσιν αἰχρῶς. ¹¹ ἄθης καὶ ἀπώλεια φανερά παρὰ τῷ κυρίῳ, πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων; ¹² οὐκ ἀγαπήσει ἀπαιδευτός τοὺς ἐλέγχοντας αὐτόν, μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὀμι-

ὁμιλήσει. ¹³ καρδίας εὐφραينوμένης
 πρόσωπον θάλλει, ἐν δὲ λυπαῖς οὐσης
 σινυθοπάξει. ¹⁴ καρδίᾳ ὁρθῇ ζητεῖ
 αἰσθησιν, στόμα δὲ ἀπαιδευτῶν γνώ-
 σεται κακά. ¹⁵ πάντα τὸν χρόνον οἱ
 ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται
 κακά, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσι δια-
 παντός. ¹⁶ κρείσσον μικρὰ μερὶς μετὰ
 φόβου κυρίου, ἢ θησαυροὶ μεγάλοι με-
 τὰ ἀφοβίας. ¹⁷ κρείσσον ξενισμὸς μετὰ
 λαχάνων πρὸς φίλων καὶ χάριν, ἢ πα-
 ραθεῖς μύσχων μετὰ ἐχθρας. ¹⁸ ἀνὴρ
 θυμῶδης παρασκευάζει μάχας. μακρό-
 θυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν κατα-
 πράττει. μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέ-
 σαι κρίσεις, ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μᾶλλον.
¹⁹ ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκανθαίς,
 αἱ δὲ τῶν ἀνδρῶν τετριμμέναι. ²⁰ υἱὸς
 σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων
 μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ. ²¹ ἀνοήτου
 τρίβοι ἐνδεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρονι-
 μος κατευθύνων πορεύεται. ²² ὑπερ-
 τίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες
 συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις βουλευομέ-
 νων μένει βουλή. ²³ οὐ μὴ ὑπακούσει
 ὁ κακὸς αὐτῇ, οὐδὲ μὴ εὔπη καίριόν
 τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ. ²⁴ ὁδοὶ ζωῆς
 διανοήματα συντετοῦ, ἵνα ἐκκλίνας ἐκ
 τοῦ ἔδου σωθῇ. ²⁵ οἴκους ὑβριστῶν
 κατασπᾷ κύριος, ἐσθήρισε δὲ ὄριον χή-
 ρας. ²⁶ βδέλυγμα κυρίου λογισμὸς ἀδι-
 κος, ἀγνῶν δὲ ῥήσις σμεῖναι. ²⁷ ἐξόλλυ-
 σιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν
 δώρων λήψεις σώζεται. C. 16, 6. ἐλεη-
 μοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρον-
 ται ἁμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ κυρίου ἐκ-
 κλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ. C. 15, 28. καρ-
 διαὶ δικαίως μελετῶσι πίστει, στόμα
 δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά. C. 16,
 7. δεκταὶ παρὰ κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων
 δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φί-
 λοι γίνονται. C. 15, 29. μακρὰν ἀπέχει
 ὁ θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ δικαίων
 ἐπακούει. C. 16, 8. κρείσσον ὀλίγη λη-
 ψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννη-
 ματα μετὰ ἀδικίας.

Κ Ε Φ. Ις'.

⁹ Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια,
 ἵνα ὑπὸ τοῦ θεοῦ διορθωθῇ τὰ δια-
 βήματα αὐτοῦ. C. 15, 30. θεωρῶν
 ὀφθαλμὸς καλὰ εὐφραίνει καρδίαν,

ψῆμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὅστᾳ. ³² ὃς
 ἀπωθεῖται παιδείαν μισεῖ ἑαυτὸν, ὁ δὲ
 τηρῶν ἐλέγχους ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτοῦ.
³³ φόβος κυρίου παιδεία καὶ σοφία,
 καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθῆσεται αὐτῇ.
 C. 16, 2. πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ
 φανερά παρὰ τῷ θεῷ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν
 ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται. ⁵ ἀκάθαρτος
 παρὰ θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χειρὶ δὲ
 χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκους οὐκ ἀθωωθή-
 σεται. ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ
 δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ θεῷ μᾶλλον ἢ
 θυεὶν θυσίας. ὁ ζητῶν τὸν κύριον εὐ-
 ρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ
 ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν εὐρήσουσιν εἰ-
 ρήνην. ⁴ πάντα τὰ ἔργα τοῦ κυρίου
 μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ
 ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακῆν. ¹⁰ μαντεῖον
 ἐπὶ χεῖλει βασιλέως, ἐν δὲ κρίσει οὐ
 μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτοῦ. ¹¹ ῥοπή
 ζυγοῦ δικαιοσύνη παρὰ κυρίῳ, τὰ δὲ
 ἔργα αὐτοῦ σταθμια δίκαια. ¹² βδέ-
 λυμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακά, μετὰ
 γὰρ δικαιοσύνης ἐτοιμάζεται θρόνος
 ἀρχῆς. ¹³ δεκτὰ βασιλεῖ χεῖλη δίκαια,
 λόγους δὲ ὀρθοὺς ἀγαπᾷ. ¹⁴ θυμὸς
 βασιλέως ἄγγελος θανάτου, ἀνὴρ δὲ
 σοφὸς ἐξιλιάσεται αὐτόν. ¹⁵ ἐν φωτὶ
 ζωῆς υἱὸς βασιλέως, οἱ δὲ προσδεκτοὶ
 αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον. ¹⁶ νοσηταὶ
 σοφίας αἰρετώτεροι χρυσίου, νοσηταὶ
 δὲ φρονήσεως αἰρετώτεροι ὑπὲρ ἀργύ-
 ριον. ¹⁷ τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουν ἀπὸ
 κακῶν, μῆκος δὲ βίου ὁδοὶ δικαιοσύ-
 νης. ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς
 ἔσται, ὁ δὲ φυλάσσει ἐλέγχους σο-
 φισθήσεται. ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ
 ὁδούς, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἀγα-
 πῶν δὲ ζῶν αὐτοῦ φέισται στόμα-
 τος αὐτοῦ. ¹⁸ πρὸ συντριβῆς ἡγείται
 ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη.
¹⁹ κρείσσον προὔθυμος μετὰ ταπει-
 νώσεως, ἢ ὃς διαρείται σκύλα μετὰ
 ὕβριστῶν. ²⁰ συνετὸς ἐν πράγμασιν
 ευρετὴς ἀγαθῶν, πεποιθὼς δὲ ἐπὶ θεῷ
 μακαριστός. ²¹ τοὺς σοφοὺς καὶ συνε-
 τοὺς φαύλους καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκεῖς
 ἐν λόγῳ πλείονα ἀκούσονται. ²² πηγὴ
 ζωῆς ἐννοια τοῖς κεκτημένοις, παιδεία
 δὲ ἀφρόνων κακὴ. ²³ καρδία σοφοῦ
 νοήσει τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος,
 ἐπὶ

ἐπὶ δὲ χεῖλεσι φορέσει ἐπιγνωμοσύνην.
 24 κηρία μέλιτος λόγοι καλοὶ, γλύ-
 κασμα δὲ αὐτοῦ ἴασις ψυχῆς. 25 εἰσὶν
 ὁδοὶ δοκοῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρὶ, τὰ
 μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς
 πυθμένα ἄδου. 26 ἀνὴρ ἐν πόνοις ποιεῖ
 ἑαυτῷ καὶ ἐκβιάζεται τὴν ἀπώλειαν
 ἑαυτοῦ. ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυ-
 τοῦ στόματι φορεῖ τὴν ἀπώλειαν.
 27 ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακὰ,
 ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων θησαυρί-
 ζει πῦρ. 28 ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται
 κακὰ, καὶ λαμπτήρα δόλου πυρσεύει
 κακοῖς, καὶ διαγορεύει φίλους. 29 ἀνὴρ
 παρὰ νόμος ἀποπειράται φίλων, καὶ
 ἀπάγει αὐτοὺς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθὰς.
 30 στηριζὼν δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ δια-
 λογιέται διεστραμμένα, ὀρίζει δὲ τοῖς
 χεῖλεσιν αὐτοῦ πάντα τὰ κακὰ, οὗτος
 κἀμινός ἐστι κακίας. 31 πτέφανος καυ-
 χήσεως γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύ-
 νης εὐρίσκειται. 32 κρείσσων ἀνὴρ μα-
 κρόθυμος ἰσχυροῦ, ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς
 κρείσσων καταλαμβανομένου πόλιν.
 33 εἰς κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς
 ἀδίκους, παρὰ δὲ κυρίου πάντα τὰ
 δίκαια.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν ἐι-
 ρήνῃ, ἢ οἶκος πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδί-
 κων θυμάτων μετὰ μάχης. 2 οἰκέτης
 νοήμων κρατῆσει δεσποτῶν ἀφρόνων,
 ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελίεται μέρος. 3 ὥσπερ
 δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ
 χρυσός, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ
 κυρίῳ. 4 κακὸς ὑπακούει γλώσσης πα-
 ρανόμων, δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χεί-
 λεσι ψευδέσιν. 5 ὁ καταγελῶν πτωχοῦ
 παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ
 ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ οὐκ ἄθωωθή-
 σεται, ὁ δὲ ἐπιπυλαγχνίζομενος ἐλε-
 θήσεται. 6 στέφανος γερόντων τέκνα
 αὐτῶν. τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος
 τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ
 ὀβολός. 7 οὐκ ἄρμόσει ἀφρονὶ χεῖλη
 πιστὰ, οὐδὲ δικαίῳ χεῖλη ψευδῆ. 8 μι-
 σθὸς χαρίτων παιδεία τοῖς χρωμένοις,
 οὗ δ' ἂν ἐπιστροφή εὐοδωθήσεται.
 9 ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φιλίαν,
 ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν, διώτῃσι φίλους

καὶ οἰκίους. 10 συντρίβει ἀπειλὴ καρ-
 διαν φρονίμου, ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς
 οὐκ αἰσθάνεται. 11 ἀντιλογίας ἐγείρει
 πᾶς κακός, ὁ δὲ κύριος ἀγγέλιον ἀνε-
 λεήμονα ἐκπέμπει αὐτῷ. 12 ἐμπειεῖ-
 ται μέρος ἀνδρὶ νοήμονι, οἱ δὲ ἄφρο-
 νες διαλογιούνται κακὰ. 13 ὃς ἀποδι-
 δωσι κακὰ ἀγνὶ ἀγαθῶν, οὐ κινήθη-
 σεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. 14 ἐξου-
 σίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης,
 προηγείται δὲ τῆς ἐνδίας στάσις καὶ
 μάχη. 15 ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον,
 ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ
 βδελυκτός παρὰ θεῷ. 16 ἵνατί ὑπῆρξε
 χρήματα ἀφρονι; κτήσασθαι γὰρ σο-
 φίαν ἀκαρδίας οὐ δυναίται. ὃς ὑψη-
 λὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συν-
 τριβὴν, ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν
 ἐμπειεῖται εἰς κακὰ. 17 εἰς πάντα και-
 ρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ
 ἐν ἀνάγκαις χρησιμοὶ ἐστώσαν, τούτου
 γὰρ χάριν γεννῶνται. 18 ἀνὴρ ἄφρων
 ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ. ὥς καὶ
 ὁ ἐγγυῶμενος ἐγγύῃ τῶν ἑαυτοῦ φί-
 λων. 19 φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις,
 20 ὁ δὲ σκληροκαρδὸς οὐ συναντᾷ
 ἀγαθοῖς. ἀνὴρ εὐμεταβόλος γλώσση
 ἐμπειεῖται εἰς κακὰ, 21 καρδίᾳ δὲ ἄφρο-
 νος ὀδύνη τῷ κατεκτημένῳ αὐτῇ. οὐκ
 εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ ἀπαιδευ-
 τῷ, υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα
 αὐτοῦ. 22 καρδίᾳ εὐφραινομένη εὐε-
 κτεῖν ποιεῖ, ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ἡρπαι-
 νεται τὰ ὄστα. 23 λαμβάνοντος δῶρα
 ἀδίκως ἐν κόλποις οὐ κατενοδοῦνται
 ὁδοί, ἀσεβῆς δὲ ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιο-
 σύνης. 24 πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς
 σοφοῦ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἄφρονος
 ἐπ' ἄκρα γῆς. 25 ὀργὴ πατρὶ υἱὸς
 ἄφρων, καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν.
 26 ζημοῦν ἄνθρωπος δίκαιον οὐ καλόν,
 οὐδὲ ὅσιν ἐπιβουλεύειν δυναστίαις δι-
 καίοις. 27 ὃς φεvidται ῥῆμα προέσθαι
 σκληρόν, ἐπικνώμων, μακρόθυμος δὲ
 ἀνὴρ φρόνιμος. 28 ἀνοήτῳ ἐπερωτή-
 σαντι σοφίαν σοφία λογισθήσεται,
 ἐνὲν δὲ τις ἑαυτὸν ποιήσας δόξει
 φρόνιμος εἶναι.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Προσάσεις ζητεῖ ἀνὴρ βουλόμενος
 χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ
 καιρῷ

καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται. ² οὐ χρεῖαν ἔχει σοφίας ἐνδεής φρενῶν, μᾶλλον γὰρ ἀγεται ἀφροσύνη. ³ ὅταν ἔλθῃ ἀσεβής εἰς βᾶθος κακῶν, καταφρονεῖ, ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος. ⁴ ὕψω βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμός δὲ ἀναπηροῦει καὶ πηγὴ ζωῆς. ⁵ θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει. ⁶ χεὶλῃ ἀφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακὰ, τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται. ⁷ στόμα ἀφρονος συντριβὴ αὐτῷ, τὰ δὲ χεῖλῃ αὐτοῦ παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. ⁸ ὀκνηροὺς καταβάλλει φόβος, ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν. ⁹ ὁ μὴ ἰώμενος αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀδελφός ἐστί τοῦ λυμαινόμενου ἑαυτοῦ. ¹⁰ ἐκ μεγαλυσύνῃς ἰσχύος ὄνομα κυρίου, αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται. ¹¹ ὑπαρξὶς πλουσίου ἀνδρός πόλις ὀχυρὰ, ἣ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει. ¹² πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρός, καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται. ¹³ ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι, ἀφροσύνη αὐτῷ ἔστι καὶ ὄνειδος. ¹⁴ θυμὸν ἀνδρός προῦναι θεράπων φρόνιμος, ὀλιγόψυχον δὲ ἀνδρα τίς ὑποίσει; ¹⁵ καρδίᾳ φρονίμου κτάται αἴσθησιν, ὥτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἐννοίαν. ¹⁶ δόμα ἀνδρόπου ἐμπλατύνει αὐτόν, καὶ παρὰ θυνάσται καθίζανει αὐτόν. ¹⁷ δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ, ὡς δ' ἂν ἐπιβάλῃ ὁ ἀντιδικὸς ἐλέγχεται. ¹⁸ ἀντιλογίας παυεὶ σιγηρὸς, ἐν δὲ δυναστείαις ὀρίζει. ¹⁹ ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλὴ, ἰσχύει δὲ ὡς περ τεθεμελιωμένον βασιλείον. ²⁰ ἀπὸ καρπῶν στόματος ἀνὴρ πύμπλησι κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται. ²¹ θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης, οἱ δὲ κρατοῦντες αὐτῆς ἔδονται τοὺς καρποὺς αὐτῆς. ²² ὃς εὖρε γυναῖκα ἀγαθὴν, εὖρε χάριτας, ἔλαβεν δὲ παρὰ θεοῦ ἰλαρότητα. ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν, ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ, ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδά ἀφρων καὶ ἀσεβής. C. 19, 3. ἀφροσύνη ἀνδρός λυμαινέται τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, τὸν δὲ θεὸν αἰτιάται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

⁴ Πλούτος προστίθῃσι φίλους πολλοὺς, ὁ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φίλου λείπεται. ⁵ μαρτυρῶν ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύσεται. ⁶ πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα βασιλέων, πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος ἀνδρὶ. ⁷ πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ, καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται. ἐννοία ἀγαθὴ τοῖς ἐιδόσι αὐτὴν ἐγγιεῖ, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὐρήσει αὐτήν. ⁸ ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελεσιουργεῖ κακίαν, ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους οὐ σωθήσεται. ⁹ ὁ κτώμενος φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτόν, ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν, εὐρήσει ἀγαθὰ. ¹⁰ μαρτυρῶν ψευδῆς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται, ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν, ἀπολείπει ὑπ' αὐτῆς. ¹¹ οὐ συμφέρει ἀφρονὶ τρυφή, καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξῃται μετ' ὕβρεως δυναστεύειν. ¹² ἐλεῖμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ, τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμοις. ¹³ βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία βροντῇ λέοντος, ὥς περ δὲ δρόσος ἐπὶ χορτῷ οὕτως τὸ ἴλαρον αὐτοῦ. ¹⁴ αἰσχύνῃ πατρὶ υἱὸς ἀφρων, οὐχ ἀγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἐταίρας. ¹⁵ οἶκον καὶ ὑπαρξὶν μερίζουσι πατέρες παισὶ, παρὰ δὲ κυρίου ἀρμόζεται γυνὴ ἀνδρὶ. ¹⁶ δειλία κατέχει ἀνδρόγυνον, ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πεινάσει. ¹⁷ ὃς φυλάσσει ἐντολήν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν ἀπολιπταί. ¹⁸ δανείζει θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ. ¹⁹ παίδευε υἱόν σου, οὕτως γὰρ ἔσται εὐέλπις, εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρου τῇ ψυχῇ σου. ²⁰ κακὸς φρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται, ἐὰν δὲ λοιμυηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει. ²¹ ἀκούε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς γένη ἐπ' ἐσχάτων σου. ²² πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ἣ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει. ²³ καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη, κρείσσον δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ πλουσίος ψευδῆς. ²⁴ φόβος κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρὶ, ὁ δὲ ἀφροβὸς αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνώσις. ²⁵ ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως, οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ

προσ-

προσενεῖχῃ αὐτάς. ²⁵ λοιμοῦ μαστι-
γουμένου, ἄφρων πανουργότερος γίνε-
ται. ἐὰν δὲ ἐλέγχῃ ἄνδρα φρόνιμον,
νοήσει αἰσθήσιν. ²⁶ ὁ ἀτιμάζων πατέρα
καὶ ἀπαυθύνεμος μητέρα αὐτοῦ κα-
ταισχυρῇσεται καὶ ἐπονείδιστος ἔσται.
²⁷ υἱὸς ἀπολειπομένης φυλάξαι παι-
δείαν πατρός μελετήσει ὅρσεις κακὰς.
²⁸ ὁ ἐγγυώμενος παῖδα ἄφρονα καθυ-
βρίσει δικαίωμα, στόμα δὲ ἀσεβῶν
καταπίεται κρίσεις. ²⁹ ἐτοιμάζονται
ἀκολάστοις μάστιγες, καὶ τιμωρίαί
ὁμοίως ἄφροσιν.

Κ Ε Φ. Κ'.

Ἀκόλαστον οἶνος καὶ ὕβριστικὸν μέ-
θη, πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέ-
κεται. ² οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως
θυμοῦ λέοντος, ὁ δὲ παροξύνων αὐ-
τὸν ἁμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.
³ δόξα ἄνδρι ἀποστρέφεσθαι λοιδορίας,
πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται.
⁴ ὀνειδιζόμενος ὀκνηρὸς οὐκ αἰσχύνε-
ται, ὥσαυτως καὶ ὁ δανειζόμενος σῆτον
ἐν ἀμητῷ. ⁵ ὕδωρ βαθύ, βουλὴ ἐν καρ-
δίᾳ ἀνδρός, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλή-
σει αὐτήν. ⁶ μέγα ἄνθρωπος καὶ τί-
μιον ἀνὴρ ἐλεήμων, ἄνδρα δὲ πιστὸν
ἔργον εὐρεῖν. ⁷ ὃς ἀναστρέφεται ἄμω-
μος ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίους τοὺς
παῖδας αὐτοῦ καταλείψει. ⁸ ὅταν βα-
σιλεὺς δίκαιος καθίσῃ ἐπὶ θρόνου, οὐκ
ἐναντιοῦται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πᾶν
πονηρόν. ⁹ τίς καυχῇσεται ἀγνὴν ἔχειν
τὴν καρδίαν; ἢ τίς παρῆρσιάζεται κα-
θαρός εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν; ²⁰ κακο-
λογούντος πατέρα ἢ μητέρα σβεσθήσεται
λαμπτήρ, αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτοῦ ὀψονται σκότος. ²¹ μερὶς
ἐπισπουδαζομένη ἐν πρώτοις, ἐν τοῖς
τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται. ²² μὴ
εἴπῃς, τίσομαι τὸν ἐχθρόν, ἀλλ' ὑπό-
μεινον τὸν κύριον, ἵνα σοι βοηθήσῃ.
¹⁰ στάθμιον μέγα καὶ μικρόν καὶ μέ-
τρα δισσά, ἀκαθάρτα ἐνώπιον κυρίου
καὶ ἀμφοτέρα, ¹¹ καὶ ὁ ποιῶν αὐτά.
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμπο-
δισθῇσεται νεανίας μετὰ ὀπίου, καὶ
εὐθεῖα ἢ ὁδὸς αὐτοῦ. ¹² οὗς ἀκούει καὶ
ὀφθαλμὸς ὁρᾷ, κυρίου ἔργα καὶ ἀμ-
φότερα. ¹³ μὴ ἀνάπα καταλαλεῖν, ἵνα
μὴ ἐξαρθῇς. διάνοιξον τοὺς ὀφθαλ-

μοὺς σου καὶ ἐμπλησθῇ ἄρτων.
²³ βδέλυγμα κυρίῳ δισπὸν στάθμιον,
καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον
αὐτοῦ. ²⁴ παρὰ κυρίου εὐδύνεται τὰ
διαβήματα ἄνδρι, θνητὸς δὲ πῶς ἂν
νοῆσαι τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ; ²⁵ παγὶς ἀν-
δρὶ ταχύ τῶν ἰδίων ἀγιάσαι, μετὰ
γὰρ τὸ εὖσασθαι μετανοεῖν γίνεταί.
²⁶ λικμήτωρ ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφός,
καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν. ²⁷ φῶς κυ-
ρίου πνοὴ ἀνθρώπων, ὃς ἔρευνᾷ τα-
μεία κοίλας. ²⁸ ἐλεημοσύνη καὶ ἀλή-
θεια φυλακὴ βασιλεῖ, καὶ περικυκλώ-
σουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τὸν θρόνον αὐ-
τοῦ. ²⁹ κόσμος νεανίας σοφία, δόξα δὲ
πρεσβυτέρων πολιαί. ³⁰ ὑπόπτια καὶ
συντριμματα συναντᾷ κακοῖς, πληγαὶ
δὲ εἰς ταμεία κοίλας.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Ὡςπερ ὁρμὴ ὕδατος, οὕτως καρδία
βασιλέως ἐν χερσὶ θεοῦ, οὐ ἐὰν θίλῃ
νεῦσαι, ἐκεῖ ἐκλίνει αὐτήν. ² πᾶς ἀνὴρ
φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος, κατενθύνει δὲ
καρδίας κύριος. ³ ποιεῖν δίκαια καὶ
ἀληθεύειν ἀρεστὰ παρὰ θεῷ μᾶλλον,
ἢ θυσῶν αἷμα. ⁴ μεγάλῳ φρων ἐν ὕ-
βρει θρασυκαρδίας, λαμπτήρ δὲ ἀσε-
βῶν ἁμαρτία. ⁶ ὁ ἐνεργῶν θησαυρί-
σματα γλώσση ψευδὲς μάταια διώκει
ἐπὶ παιγίδας θανάτου. ⁷ ὀλεθρὸς ἀσε-
βέσιν ἐπιξενωθήσεται, οὐ γὰρ βούλον-
ται πράσσειν τὰ δίκαια. ⁸ πρὸς τοὺς
σκολιούς σκολιάς ὁδοὺς ἀποστέλλει ὁ
θεὸς, ἀγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ. ⁹ κρείσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπ-
αίθρου, ἢ ἐν κεκονισμένοις μετὰ ἀ-
δικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ. ¹⁰ ψυχὴ
ἀσεβοῦς οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενός
τῶν ἀνθρώπων. ¹¹ ζημιούμενον ἀκο-
λάστου πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκα-
κος, συνῶν δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν.
¹² συνιεῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν, καὶ
φασίλλει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς. ¹³ ὃς φράσ-
σει τὰ ὦτα αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐπακούσαι
ἀσθενοῦς, καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται καὶ
οὐκ ἔσται ὁ εἰσακούων. ¹⁴ δόσις λά-
θριος ἀνατρέπει ὀργὰς, δώρων δὲ ὁ
φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν. ¹⁵ ἐν-
φροσύνη δίκαιον ποιεῖν κρίμα, ὅσιος
δὲ ἀκαθάρτος παρὰ κακούργους. ¹⁶ ἀ-
νὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης
ἐν

ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται.
 17 ἄνθρωπος ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην,
 φίλων οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον,
 18 περικάθαρμα δὲ δικαίου ἄνομος.
 19 κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἢ μετὰ
 γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους καὶ
 ὀργίλου. 20 θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀ-
 ναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ, ἄ-
 φρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν.
 21 ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης
 εὐρήσει ζωὴν καὶ δόξαν. 22 πόλις ὀχυ-
 ρὰς ἐπέβη σοφός, καὶ καθέλει τὸ ὀχύ-
 ρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεισαν οἱ ἄσεβεῖς.
 23 ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ
 τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ. 24 θρασὺς καὶ αὐθά-
 δης καὶ ἀλαζών λοιμὸς καλεῖται, ὃς δὲ
 μνησικακῇ παράνομος. 25 ἐπιθυμίαι
 ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν, οὐ γὰρ προ-
 αἰρούνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι.
 26 ἄσεβης ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν
 ἐπιθυμίας κακῆς, ὃ δὲ δίκαιος ἐλεᾷ
 καὶ οἰκτεῖρει ἀφειδῶς. 27 θυοίαι ἀσε-
 βὸν βδέλυγμα κυρίῳ, καὶ γὰρ παρα-
 νόμως προσφέρουσιν αὐτάς. 28 μάρ-
 τυς ψευδὴς ἀπολέται, ἄνθρωπος δὲ ὑπὴ-
 κοὸς φυλασσόμενος λαλήσει. 29 ἄσε-
 βης ἄνθρωπος ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώ-
 πῳ. ὃ δὲ εὐθὺς αὐτὸς συνιᾷ τὰς ὁ-
 δούς αὐτοῦ. 30 οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ
 ἔστιν ἀνδρεία, οὐκ ἔστι βουλή πρὸς
 τὸν ἄσεβην. 31 ἵππος ἐτοιμάζεται εἰς
 ἡμέραν πολέμου, παρὰ δὲ κυρίου ἡ
 βοήθεια.

ΚΕΦ. ΚΒ'.

Αἰρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος
 πολὺς, ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον
 χάρις ἀγαθή. 2 πλούσιος καὶ πτωχὸς
 συνήντησαν ἀλλήλοις, ἀμφοτέρους δὲ
 ὁ κύριος ἐποίησε. 3 πανοῦργος ἰδὼν
 πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς αὐ-
 τὸς παιδεύεται, οἱ δὲ ἄφρονες παρελ-
 θόντες ἐξημιώθησαν. 4 γενεὰ σοφίας
 φόβος κυρίου καὶ πλοῦτος καὶ δόξα
 καὶ ζωὴ. 5 τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁ-
 δοῖς σκολιᾶς, ὃ δὲ φυλάσσω τὴν ἐ-
 αὐτοῦ ψυχὴν ἀφεῖξεται αὐτῶν. 6 πλού-
 σιοι πτωχῶν ἄρξουσιν, καὶ οἰκέται ἰδι-
 οὺς δεσποταῖς δανειοῦσιν. 8 ὃ σπείρων
 φαῦλα θερίσει κακὰ, πληγὴν δὲ ἔργων
 αὐτοῦ συντελέσει. ἄνδρα ἱλαρὸν καὶ

δότην εὐλογεῖ ὁ θεός, ματαιότητα δὲ
 ἔργων αὐτοῦ συντελέσει. 9 ὁ ἐλεῶν
 πτωχὸν αὐτὸς διατραφήσεται, τῶν
 γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων ἐδώκεν τῷ πτωχῷ.
 νίκην καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα
 δοὺς, τὴν μέντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται
 τῶν κεκτημένων. 10 ἐκβάλει ἐκ συνε-
 δρίου λοιμὸν, καὶ συνεξελύσεται αὐ-
 τῷ νεῖκος, ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνε-
 δρίῳ πάντας ἀτιμάζει. 11 ἀγαπᾷ κύ-
 ριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ
 πάντες ἄμωμοι. χεῖλεσι ποιμαίνει βα-
 σιλεὺς, 12 οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ κυρίου δια-
 τηροῦσιν αἰσθησθῆναι, φαυλίζει δὲ λόγους
 παράνομος. 13 προφασίζεται καὶ λέ-
 γει ὀκνηρὸς, λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ
 ταῖς πλατείαις φονευταί. 14 βόθρος
 βαθὺς στόμα παρανόμου, ὃ δὲ μιση-
 θεὶς ὑπὸ κυρίου ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν.
 εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρός, καὶ
 οὐκ ἀγαπᾷ τοῦ ἀποστρέφειν ἀπ' αὐ-
 τῶν, ἀποστρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδοῦ
 σκολιᾶς καὶ κακῆς. 15 ἄνοια ἐξηπται
 καρδίας νέου, ῥάβδος δὲ καὶ παιδεία
 μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ. 16 ὁ συκοφαντῶν
 πένθητα πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ, δίδω-
 σι δὲ πλουσίῳ ἐπ' ἐλάσσω. 17 λόγοις
 σοφῶν παραβάλλει σὸν οὐς καὶ ἄκουε
 ἕμῳ λόγον, τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπί-
 στησον ἵνα γνῶς ὅτι καλοὶ εἰσιν. 18 καὶ
 ἔαν ἐμβάλῃς αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν
 σου, εὐφρανοῦσά σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χεί-
 λεσι. 19 ἵνα σου γένηται ἐπὶ κύριον ἡ
 ἐλπίς, καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδόν σου.
 20 καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ
 τρισσῶς, εἰς βουλήν καὶ γνώσιν ἐπὶ τὸ
 πλάτος τῆς καρδίας σου. 21 διδάσκω
 οὖν σε ἀληθῆ λόγον, καὶ γνώσιν ἀγα-
 θὴν ὑπακούειν, τοῦ ἀποκρίνεσθαι σε
 λόγους ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις
 σοι. 22 μὴ ἐπιβαλῶς πένθητα, πτω-
 χὸς γὰρ ἐστὶ καὶ μὴ ἀτιμίας ἀσθενῆ
 ἐν πύλαις. 23 ὁ γὰρ κύριος κρινεῖ αὐ-
 τοῦ τὴν κρίσιν, καὶ ῥύσῃ σὴν ἄσυχλον
 ψυχὴν. 24 μὴ ἴσθι ἐταῖρος ἄνδρὶ θυ-
 μῳδι, φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζου.
 25 μήποτε μάθῃς τῶν ὁδῶν αὐτοῦ,
 καὶ λάβῃς βρόχους τῇ σῇ ψυχῇ. 26 μὴ
 δίδου σεαυτὸν εἰς ἔγγυον αἰσχυρόμενος
 πρόσωπον. 27 ἔαν γὰρ μὴ ἔχη πόθιν
 ἀποτίσῃ, λήσονται τὸ στρώμα τὸ ὑπὸ
 τὰς

τὰς πλευράς σου. ²⁸ μὴ μέταίρει ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σου. ²⁹ ὁρρατικὸν ἄνδρα καὶ ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ βασιλεῦσι διὲ παρεστάναι, καὶ μὴ παρεστάναι ἀνδράσι νωθροῖς.

Κ Ε Φ. Κ Γ'.

Εἰάν καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυνάστου, νοητῶς νοεῖ τὰ παρατιθέμενά σοι. ² καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σου, εἰδὼς ὅτι τοιαυτὰ σε διὲ παρασκευάσαι. εἰ δὲ ἀπληστότερος εἶ, ³ μὴ ἐπιθύμῃς τῶν ἐδεσμάτων αὐτοῦ, ταῦτα γὰρ ἔχειται ζωῆς ψευδοῦς. ⁴ μὴ παρεκτείνου πέννης ὧν πλουσίῳ, τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχου. ⁵ εἰάν ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτὸν, οὐδαμοῦ φανεῖται, κατεσκευάσται γὰρ αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ αἵτου, καὶ ὑποστρέφει εἰς τὸν οἶκον τοῦ προεστηκότος αὐτοῦ. ⁶ μὴ συνδείπνῃς ἀνδρὶ βασκάνῳ, μηδὲ ἐπιθύμῃς τῶν βρωμάτων αὐτοῦ, ⁷ ὃν τρόπον γὰρ εἰ τις καταπίοι τριχὰ, οὕτως ἐσθίει καὶ πίνει. μηδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτὸν, καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν σου μετ' αὐτοῦ, ⁸ ἐξεμέσει γὰρ αὐτὸν καὶ λυμανεῖται τοὺς λόγους σου τοὺς καλοὺς. ⁹ εἰς ὧτα ἄφρονος μὴδὲν λέγε, μήποτε μυκτηρίσῃ τοὺς συνετοὺς λόγους σου. ¹⁰ μὴ μεταθῇς ὅρια αἰώνια, εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ εἰσέλθῃς. ¹¹ ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτοὺς κύριος, κραταιὸς ἐστι, καὶ κρινεῖ τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ. ¹² δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σου, τὰ δὲ ὧτα σου ἐτοιμάσον λόγοις αἰσθήσεως. ¹³ μὴ ἀπόσχῃ νήπιον παιδεύειν, ὅτι εἰάν πατάξῃς αὐτὸν ῥάβδῳ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ. ¹⁴ σύ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου ῥύσῃ. ¹⁵ υἱὲ εἰάν ὀφθῇ γένηταί σου ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ ἔῃν ἐμὴν καρδίαν, ¹⁶ καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ πὰ χεῖλῃ πρὸς τὰ ἐμὰ χεῖλη, εἰάν ὀρθῶ ὦσι. ¹⁷ μὴ ζηλοῦται ἡ καρδία σου ἁμαρτωλοὺς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν. ¹⁸ εἰάν γὰρ τηρήσῃς αὐτὰ, ἔσται σοι ἔγκοινα, ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἂν ἀποστήσεται. ¹⁹ ἄκουε υἱέ, καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας. ²⁰ μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ ἐκτείνου συμβολαῖς, κρεῶν τε ἀγορα-

σμοῖς. ²¹ πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνόκοπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδυσεται διέυρηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης. ²² ἄκουε υἱέ πατρός τοῦ γεννήσαντός σε, καὶ μὴ καταφρόνῃς ὅτι γεγήρακέ σου ἡ μήτηρ. ²⁴ καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. ²⁵ εὐφραίνεται ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοί, καὶ χαίρειν ἡ τεκοῦσά σε. ²⁶ δός μοι υἱέ σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδούς τηρεῖτε. ²⁷ πίδος γὰρ τερημένους ἐστὶν ἀλλότριος οἴκος, καὶ φρέαρ στεγνὸν ἀλλότριον. ²⁸ οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολείται, καὶ πᾶς παράνομος ἀναλωθήσεται. ²⁹ τί νι οὐαί; τί νι θόρυβος; τί νι κρίσεις; τί νι δὲ ἀηδία καὶ λéschai; τί νι συντερίμματα διακένῃς; τί νιος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί; ³⁰ οὐ τῶν ἐγχρονίζόντων ἐν οἴνοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πότοι γίνονται; ³¹ μὴ μεθύσκεσθε ἐν οἴνοις, ἀλλὰ ὀμιλεῖτε ἀνθρώποις δίκαιοις, καὶ ὀμιλεῖτε ἐν περιπάτοις. εἰάν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ὕστερον περιπατήσεις γυνωτεροῦς ὑπέρου. ³² τὸ δὲ ἔσχατον ὥσπερ ὑπὸ ὀφews πεπληγὼς ἐκτείνεται, καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αὐτῷ ὁ ἰός. ³³ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιά. ³⁴ καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλίδωνι. ³⁵ ἐρεῖς δὲ, τυπτουσὶν με καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιξαν μοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ἤδην πότε ὀρθρος ἐσται, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μετ' ὧν συνελεύσομαι.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Υἱέ μὴ ζήλωσῃς κακούς ἀνδρας, μηδὲ ἐπιθυμῇς εἶναι μετ' αὐτῶν. ² ψευδὴ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χεῖλη αὐτῶν λαλεῖ. ³ μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται. ⁴ μετὰ αἰσθήσεως ἐπιτίμπλανται ταμιεῖα, ἐκ παντός πλούτου τιμίον καὶ καλόν. ⁵ κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ, καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου. ⁶ μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος, βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βουλευτικῆς. ⁷ σοφία καὶ

καὶ ἔννοια ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν. σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ στόματος κυρίου, ⁸ ἀλλὰ λογιζονται ἐν συνεδρίοις. ἀπαιδεύονται συναντᾶ θάνατος, ⁹ ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἀμαρτίαις. ἀκαθαρσία δὲ ἀνδρὶ λοιμῶ ἐμολυνθήσεται ¹⁰ ἐν ἡμέρᾳ κακῇ καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ἕως ἂν ἐκλίπῃ. ¹¹ ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον, καὶ ἐκπρίου κτεινομένους, μὴ φείσῃ. ¹² ἔαν δὲ εὔπρης, οὐκ οἶδα τοῦτον, γίνωσκε, ὅτι κύριος καρδίας πάντων γενώσκει. καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν, αὐτὸς οἶδε πάντα, ὃς ἀποδίδωσι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹³ φάγε μέλι υἱέ, ἀγαθὸν γὰρ κηρίον, ἵνα γλυκανθῇ σου ὁ φάρυξ. ¹⁴ οὕτως αἰσθήσῃ σοφίαν τῇ σῇ ψυχῇ, ἔαν γὰρ εὖπρης, ἔσται καλὴ ἡ τελευτὴ σου, καὶ ἔλπις σε οὐκ ἔγκαταλείψει. ¹⁵ μὴ προσαγάγῃς ἀσεβὴ νομῇ δικαίων, μηδὲ ἀπατηθῇς χορτασίᾳ κοιτίας. ¹⁶ ἐπτακίς γὰρ πιστεῖται δίκαιος καὶ ἀναστήσεται, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς. ¹⁷ ἔαν πέσῃ ὁ ἐχθρὸς σου, μὴ ἐπικαρῆς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου. ¹⁸ ὅτι ὄψεται κύριος καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ, καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. ¹⁹ μὴ χαίρῃ ἐπὶ κακοποιοῖς, μηδὲ ζήλου ἀμαρτωλοῦς. ²⁰ οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῶ, λαμπτήρ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται. ²¹ φοβου τὸν θιόν υἱέ καὶ βασιλέα, καὶ μηδ' ἐτέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσῃς. ²² ἐξαίφνης γὰρ τίσσονται τοὺς ἀσεβεῖς, τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γνώσεται; C. 29, 27. λόγον φυλασσόμενος υἱός, ἀπωλείας ἐκτός· ἔπται, δεχόμενος δὲ ἐδέξατο αὐτόν. μηδὲν ψευδὸς ἀπὸ γλώσσης βασιλεὺς λεγέσθω, καὶ οὐδὲν ψευδὸς ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ οὐ μὴ ἐξέλθῃ. μάχαιρα γλώσσα βασιλέως καὶ οὐ σαρκίνη, ὃς δ' ἂν παραδοθῇ, συντριβήσεται. ἔαν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ θυμὸς αὐτοῦ, σὺν νεύροις ἀνθρώπους ἀναλίσκει, καὶ ὅστ' ἀνθρώπων κατατρώγει, καὶ συγκαίει ὥσπερ φλόξ, ὥστε ἄβρωτα εἶναι νεοσσοὺς αἰτῶν. C. 30, 1. τοὺς ἐμούς λόγους υἱέ φοβήθητι, καὶ διξαμένος αὐτοὺς μετανόει. τάδε λέγει ὁ ἄνθρωπος τοῖς πιστεύουσιν θεῷ, καὶ

παύομαι. ² ἀφρονέστατος γὰρ εἰμι ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ φρόνησις ἀνθρώπων οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοί. ³ θεὸς δὲ δίδαχέ με σοφίαν, καὶ γνῶσιν ἁγίων ἔγνωνκα. ⁴ τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη; τίς συνηγάγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ; τίς συνέστρεψε ὕδωρ ἐν ἱματίῳ; τίς ἐκράτησε πάντων τῶν ἁκρῶν τῆς γῆς; τί ὄνομα αὐτῷ; ἢ τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ; ⁵ πάντες γὰρ λόγοι θεοῦ πεπυρωμένοι, ὑπερασπίζει δὲ αὐτοὺς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν. ⁶ μὴ προσθῇς τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε καὶ ψευδὴς γένῃ. ⁷ δύο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀφέλῃς μου χάριν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με. ⁸ μάταιον λόγον καὶ ψευδὴ μακράν μου ποίησον, πλοῦτον δὲ καὶ πένιαν μὴ μοι δῶς, σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη. ⁹ ἵνα μὴ πλησθῇς ψευδὴς γένωμαι, καὶ εἴπω, τίς με ὄρᾳ; ἢ πενηθεὶς κλείψω, καὶ ὁμῶς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ. ¹⁰ μὴ παραδῶς οἰκέτην εἰς χεῖρας δεσπότου, μήποτε καταράσῃται σε καὶ ἀφανισθῇς. ¹¹ ἔκγονον κακὸν πατέρα καταραῖται, τὴν δὲ μέτρα οὐκ εὐλογεῖ. ¹² ἔκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει, τὴν δ' ἐξοδὸν αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν. ¹³ ἔκγονον κακὸν ὑψηλοῦς ὀφθαλμοῦς ἔχει, τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτοῦ ἐπαίρεται. ¹⁴ ἔκγονον κακὸν μαχίρας τοὺς ὁδόντας ἔχει, καὶ τὰς μύλας, τομίδας, ὥστε ἀναλίσκειν καὶ κατεσθίειν τοὺς ταπεινοὺς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τοὺς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων. C. 24. ²³ ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν, αἰδέσθαι πρόσωπον ἐν κρίνει οὐ καλόν. ²⁴ ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ, δίκαιός ἐστιν, ἐπικατάρατος λαοῦς ἔσται καὶ μισητός εἰς ἔν. ²⁵ οἱ δὲ ἐλέγχοντες βέλ. οὗς φανοῦνται, ἐπ' αὐτοὺς δὲ ἤξει εὐλογία. ²⁶ χεῖλη δὲ φιλήσουσιν ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθούς. ²⁷ ἐτοίμαζε εἰς τὴν ἐξοδὸν τὰ ἔργα σου, καὶ παρασκευάζου εἰς τὸν ἄγρον, καὶ πορεύου κατόπισθέν μου καὶ ἀνοικοδομήσεις τὸν οἶκόν σου. ²⁸ μὴ ἴσθι ψευδὴς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην, μηδὲ πλατύνου σοῖς χεῖλεσι. ²⁹ μὴ εἴπῃς, ὃν τρόπον ἐχρήσατό μοι, χρήσμαι αὐτῷ, τίσομαι δὲ αὐτόν ᾧ με

με ἡδίκησεν. ³⁰ ὥσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων, καὶ ὥσπερ ἀμπέλων ἀνθρώπος ἐνδεὴς φρενῶν. ³¹ ἔαν ἀφῆς αὐτὸν, χειρωθήσεται καὶ χορτομανήσῃσι ὅλος, καὶ γίνεται ἐκλελειμμένος, οἱ δὲ φραγμοὶ τῶν λίθων αὐτοῦ κατασκάπτονται. ³² ὕστερον ἐγὼ μετενόησα, ἐπέβλεψα τοῦ ἐκλεξασθαι παιδεῖαν. ³³ ὀλίγον νυστάζω, ὀλίγον δὲ καθυπνῶ, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλιζομαι χειρὶ στήθῃ. ³⁴ ἔαν δὲ τοῦτο ποιῇς, ἤξει προπορευομένη ἡ πενία σου, καὶ ἡ ἐνδεΐα σου ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς. C.30. ¹⁵ τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσει ἀγαπώμεναι, καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ οὐκ ἐνετίμπλασαν αὐτήν, καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν, ἱκανόν. ¹⁶ ἄδης, καὶ ἔρως γυναικὸς, καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπταμένη ὕδατος, καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἰπωσιν, ἀρκεῖ. ¹⁷ ὀφθαλμὸν καταγελῶντα πατὴρ, καὶ ἀτιμάζοντα γῆρας μητρὸς ἐκκόψαισιν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶν φαράγγων, καὶ καταφαγοῖσιν αὐτὸν νεοσσοὶ αἰετῶν. ¹⁸ τρία δὲ ἐστὶν ἀδύνατοι αὐτοὶ νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω. ¹⁹ ἱχνὴ ἀετοῦ πετομένου, καὶ ὁδοὺς ὄφεως ἐπὶ πέτρας, καὶ τρίβους νηὸς πομπούσης, καὶ ὁδοὺς ἀνδρὸς ἐν νεότητι. ²⁰ τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος, ἥ ὅτ' ἂν πράξῃ ἀπονιψαμένη, οὐδὲν φησὶ πεπραχέναι ἄτοπον. ²¹ διὰ τριῶν σέκεται ἡ γῆ, τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν. ²² ἔαν οἰκέτης βασιλεύσῃ, καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων, ²³ καὶ οἰκέτης ἔαν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν, καὶ μιστῇ γυνὴ ἔαν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. ²⁴ τέσσαρα δὲ ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δὲ ἐστὶ σοφώτερα τῶν σοφῶν. ²⁵ οἱ μύρμηκες οὐ μὴ ἔστιν ἰσχύς, καὶ ἐτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν. ²⁶ καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἐθνὸς οὐκ ἰσχυρόν, οἱ ἐποίησαντο ἐν πέτραις τοὺς ἑαυτῶν οἴκους. ²⁷ ἄβασιλευτὸν ἐστὶν ἡ ἀκρίς, καὶ στρατεύει ἀφ' ἐνὸς κελύμενος εὐτάκτως. ²⁸ καὶ καλαβώτης χερσὶν ἐρειδόμενος, καὶ εὐάλωτος ὢν, κατοικεῖ ἐν ὄχυρώμασι βασιλέων. ²⁹ τρία δὲ ἐστὶν ἀεὺδῶς πορεύεται, καὶ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει. ³⁰ σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος

κτῆν, ὃς οὐκ ἀποστρέφεται, οὐδὲ καταπτήσσει κτῆνος. ³¹ καὶ ἀλέκτωρ ἐμπρεπατῶν θηλείας εὐψυχος, καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου, καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει. ³² ἔαν πρόῃ σεαυτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου μετὰ μάχης, ἀτμασθήσῃ. ³³ ἀμέλγε γάλα, καὶ ἔσται βούτυρον. ἔαν δὲ ἐκπιέξῃς μυκτῆρας ἐξελεύσεται αἷμα, ἔαν δὲ ἐξέλκῃς λόγους, ἐξελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι. C.31. ¹ οἱ ἐμοὶ λόγοι εἰρήνται ὑπὸ θεοῦ βασιλέως χρηματισμός, ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. ² τί τέκνον τηρήσεις; τί; ῥήσεις θεοῦ. πρωτογενὲς σοὶ λέγω υἱέ. τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας; τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν; ³ μὴ ὥς γυναιεῖ σὸν πλοῦτον, καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν. ⁴ μετὰ βουλῆς πάντα ποίει, μετὰ βουλῆς οἰνοπότει. οἱ δυνάσται θυμῶδεις εἰσὶν, οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν, ⁵ ἵνα μὴ πίνοντες ἐπιλάβονται τῆς σοφίας, καὶ ὀρθὰ κρίναι οὐ μὴ δύνηνται τοὺς ἀσθενεῖς. ⁶ δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις, καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναϊς, ⁷ ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς πενίας, καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἐτι. ⁸ ἀνοίγε σὸν στόμα λόγῳ θεοῦ, καὶ κρίνε πάντας ὑγιῶς. ⁹ ἀνοίγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ.

ΚΕ Φ. ΚΕ'.

Αὗται αἱ παιδεῖαι Σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι, ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας. ² δόξα θεοῦ κρύπτει λόγον, δόξα δὲ βασιλέως τιμᾷ πράγματα. ³ οὐρανὸς ὑψηλός, γῆ δὲ βαθεῖα, καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος. ⁴ τύπτει ἀδοκίμον ἀργύριον, καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν. ⁵ κτείνει ἀσβεῖς ἐκ προσώπου βασιλέως, καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ. ⁶ μὴ ἀλαζονεύου ἐνώπιον βασιλέως, μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν ὑφίστασο. ⁷ κρεῖσσον γὰρ σοὶ τὸ ῥηθῆναι, ἀναβαίνει πρὸς με, ἢ ταπεινώσαι σε ἐν προσώπῳ δυνάστου. ἂ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου λέγει. ⁸ μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως, ἵνα μὴ μεταμελήθῃς ἐπ' ἐσχάτων. ἡνίκα ἂν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὺς φίλος.

λος, ⁹ ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω. μὴ καταφρόνῃ, ¹⁰ μὴ σε ὀνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος, ἡ δὲ μάχη σου καὶ ἡ ἔχθρα οὐκ ἀπέσται, ἀλλὰ ἔσται σοι ἰση θανάτῳ. χάρις καὶ φιλία ἔλευθεροῖ, ὥς τήρησον σεαυτῷ, ἵνα μὴ ἐπονειδίστος γένη, ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδοὺς σου εὐσυναλλάκτως. ¹¹ μῆλον χρυσοῦν ἐν ὀρμίσκῳ σαρδίου, οὕτως εἰπεῖν λόγον. ¹² εἰς ἐνώτιον χρυσοῦν καὶ σάρδιον πολυτελὲς δέδεται, λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὖς. ¹³ ὥσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἄμειν κατὰ κανύμα ὠφελεῖ, οὕτως ἄγγελος πιστὸς τοὺς ἀποστελλαντας αὐτόν. ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ. ¹⁴ ὥσπερ ἀνέμοι καὶ νέφη καὶ νετοὶ ἐπιφανέστατα, οὕτως ὁ καυχώμενος ἐπὶ δόσει ψευδεῖ. ¹⁵ ἐν μακροθυμίᾳ εὐδοία βασιλεῖσι, γλῶσσαι δὲ μαλακῇ συντρίβει ὄστᾳ. ¹⁶ μέλι εὐρὼν φάγε τὸ ἱκανόν, μήποτε πλησθίεις ἐξέμεσης. ¹⁷ σπάνιον εἰσαγε σὸν πόδα πρὸς σεαυτοῦ φίλον, μήποτε πλησθίεις σου μίσσησιν σε. ¹⁸ ὄπαλον καὶ μάχαιρα καὶ τόξευμα ἀκιδῶν, οὕτως καὶ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν τοῦ φίλου αὐτοῦ μαρτυρίαν ψευδῇ. ¹⁹ ὁδὸς κακοῦ καὶ πούς παρανόμου ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ. ²⁰ ὥσπερ ὄξος ἔλκει ἀσύμφορον, οὕτως προσπεσὼν πάθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ. ὥσπερ σῆς ἐν ἱματίῳ καὶ σκόληξ ξύλῳ, οὕτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν. ²¹ ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψάμμιζε αὐτόν, ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν. ²² τοῦτο γὰρ ποιῶν ἀνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὁ δὲ κύριος ἀνταποδώσει σοι ἀγαθὰ. ²³ ἄνεμος βορέας ἐξεγείρει νέφη, πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεθίζει. ²⁴ κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δωματος, ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδοροῦ ἐν οἰκίᾳ κοινῇ. ²⁵ ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσηγνῆς, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν. ²⁶ ὥσπερ εἴ τις πηγὴν φράσῃ καὶ ὕδατος ἔξοδον λυμαίνοιτο, οὕτως ἄκοσμον δίκαιον πεπτωκέναι ἐνώπιον ἀσεβούς. ²⁷ ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλόν, τιμᾶν δὲ χρὴ λόγον ἐνδοξούς. ²⁸ ὥσπερ πόλις τὰ τεῖχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιστος, οὕτως ἀνὴρ ὃς οὐ μετὰ βουλῆς τι πράσσει.

Κ Ε Φ. Κς'.
Ὡσπερ δρόσος ἐν ἄμειν καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρῃ, οὕτως οὐκ ἔστιν ἄφρονι τιμή. ² ὥσπερ ὄρνεα πέταται καὶ στρουθοὶ, οὕτως ἀρὰ ματαία οὐκ ἐπελευσεται οὐδενί. ³ ὥσπερ μάστιξ ἵππων καὶ κέντρον ὄνῳ, οὕτως ῥάβδος ἐθνεῖ παρανόμῳ. ⁴ μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφροσύνην, ἵνα μὴ ὁμοίος γένη αὐτῷ. ⁵ ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, ἵνα μὴ φαίνεται σοφὸς παρ' αὐτοῦ. ⁶ ἐκ τῶν ὁδῶν ἑαυτοῦ ὀνιδος ποιεῖται ὁ ἀποστείλας δι' ἀγγέλου ἄφρονος λόγον. ⁷ ἀφελὸς πορείαν σκελῶν, καὶ παρανομίαν ἐκ στόματος ἀφρόνων. ⁸ ὃς ἀποδισμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ, ὁμοίος ἔστι τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν. ⁹ ἀκανθὰι φύονται ἐν χειρὶ μεθύσου, δουλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων. ¹⁰ πολλὰ χεῖμας ἐστὶν πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων, συντρίβεται γὰρ ἡ ἐκστασις αὐτῶν. ¹¹ ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἔμετον καὶ μισητὸς γένηται, οὕτως ἄφρων τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἁμαρτίαν. ἔστιν αἰσχυνὴ ἐπάγουσα ἁμαρτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχυνὴ δόξα καὶ χάρις. ¹² εἶδον ἄνδρα δόξαντα παρ' αὐτῷ σοφὸν εἶναι, ἐλπίδα μέντοι ἔσχε μᾶλλον ἄφρων αὐτοῦ. ¹³ λέγει ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδόν, λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φορευταί. ¹⁴ ὥσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τοῦ στροφιγγοῦ, οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. ¹⁵ κούρπας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ στόμα. ¹⁶ σφώτερος ἑαυτῷ ὀκνηρὸς φαίνεται τοῦ ἐν πλησμῳν ἁποκοιμίζοντος ἀγγελίαν. ¹⁷ ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκου κυνὸς, οὕτως ὁ προεστὴς ἀλλοτρίας κρίσεις. ¹⁸ ὥσπερ οἱ ἰώμενοι προβάλλουσι λογους εἰς ἀνθρώπους, ὁ δὲ ἀπαντήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται. ¹⁹ οὕτως πάντες οἱ ἐνδρευνοντες τοὺς ἑαυτῶν φίλους, ὅταν δὲ ὁραθῶσι, λέγουσιν ὅτι παίζων ἔπραξα. ²⁰ ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πύρ, ὅπου δὲ οὐκ ἔστι διδύμος ἡσυχάει μάχη. ²¹ ἐσθρα ἀνθραξὶ καὶ ξύλῳ πυρὶ, ἀνὴρ δὲ λοιδόρος εἰς ταραχὴν μάχης. ²² λόγοι κερ-

Τ ι

κωπων

κόπων μαλακοί, οὗτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμῖα σπλάγγνων. ²³ ἀργυρίον διδόμενον μετὰ δόλου, ὥσπερ ὄστρακον ἡγήτεον. ²⁴ χεῖλη λεία καρδίαν καλύπτει λυπηρὰν. ²⁵ χεῖλεσι πάντα ἐπικεύει ἀποκλαιόμενος ἔχθρος, ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλους. ²⁶ ἂν σου δέηται ὁ ἔχθρος μεγάλη τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῆς, ἐπτα γὰρ εἰσι πονηρίαὶ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. ²⁷ ὁ κρύπτων ἔχθραν συνίστησι δόλον, ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἐαυτοῦ ἀμαρτίας ἐγγυωστος ἐν συνεδρίοις. ²⁸ ὁ ὀρύσσωσιν βοθρὸν τῷ πλησίον ἐμπεσείται εἰς αὐτόν. ὁ δὲ κυλίων λίθον ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει. ²⁹ γλώσσα ψευδὴς μισεῖ ἀληθειαν, στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ ἀκαταστασίας.

Κ Ε Φ. ΚΖ'.

Μη κανυχῶ τὰ εἰς αὐρίον, οὐ γὰρ γινώσκεις· τί τῆται ἡ ἐπιούσα. ² ἐγκωμιάζεται σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χεῖλη. ³ βαρὺ λίθος καὶ δυσβαστακτον ἄμμος, ὀργὴ δὲ ἄφρονος· βαρυτέρα ἀμφοτέρων. ⁴ ἀνελήμων θυμὸς καὶ ὀξεία ὀργή, ἀλλ' οὐδὲν ὑφίσταται ζηλοῦ. ⁵ κρείσσους ἔλεγχος ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας. ⁶ αἰσιοπιστοτερά ἐστι τραύματα φίλου, ἢ ἐκούσια φιλήματα ἔχθρου. ⁷ ψυχὴ ἐν πλημμονῇ οὐσα κηρίοις ἐμπαίζει, ψυχὴ δὲ ἐνδεεὶ καὶ τὰ πικρὰ γλυκέα φαίνεται. ⁸ ὥσπερ ὅταν ὄρνεις καταπετασθῇ ἐκ τῆς ἰδίας νοσσίας, οὕτως ἄνθρωπος δουλοῦται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων. ⁹ μύροις καὶ οἶνοις καὶ θυμιάμασι τέρπεται καρδία, καταυύγγνται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχῇ. ¹⁰ φίλον σὸν ἢ φίλον πατρῶν μὴ ἐγκαταλίπῃς, εἰς δὲ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ σου μὴ ἐλθῇς, ἀτυχών. κρείσσων φίλος ἔγγυς, ἢ ἀδελφὸς μακρὸν οἶκον. ¹¹ σοφὸς γίνου υἱέ, ἵνα σου εὐφραίνηται ἡ καρδία, καὶ ἀπόστρεψον ἀπὸ σοῦ ἐπονειδιστοὺς λόγους. ¹² πανούργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβῃ, ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τίσουσιν. ¹³ ἀφελοῦ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, παρῆλθε γὰρ ὑβριστεῖς, ὅστις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται. ¹⁴ ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον τοπρωτὶ μεγάλη τῇ φωνῇ, καταρωμένου οὐδὲν διαφε-

ρειν δόξει. ¹⁵ σταγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοιδορὸς ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου. ¹⁶ Βορέας σκληρὸς ἀνέμος, ὀνόματι δὲ ἐπιδεξίος καλεῖται. ¹⁷ σιδήρεος σίδηρον ὀξύνει, ἄνθρωπος δὲ παροξύνει πρόσωπον ἐταίρου. ¹⁸ ὃς φυτεύει σуккὴν φάγεται τοὺς καρπούς αὐτῆς, ὃς δὲ φυλάσσει τὸν ἑαυτοῦ κύριον τιμηθήσεται. ¹⁹ ὥσπερ οὐχ ὅμοια πρόσωπα πρόσωποις, οὕτως οὐδὲ αἱ διανοαὶ τῶν ἀνθρώπων. ²⁰ ἄψυχοι καὶ ἀπάλεια οὐκ ἐμπιμπλάνται, ὡς αὐτὰς καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπληστοί. βδελύγμα κυρίῳ στηριζὼν ὀφθαλμόν, καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσσης. ²¹ δοκίμιον ἀργυρίου καὶ χρυσῷ πύρωσις, ἄνθρωπος δὲ δοκιμάζεται διὰ στόματος, ἐγκωμιάζοντων αὐτόν. καρδία ἀνόμου ἐκζητεῖ κακά, καρδία δὲ εὐθὺς ζητεῖ γνώων. ²² ἂν μαστιγοῖς ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίου ἀτιμάζων, οὐ μὴ περιέλῃς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ. ²³ γνωστῶς ἐπιγνωσθῇ ψυχὰς ποιμνίου σου, καὶ ἐπιστήσεις καρδίαν σου σαῖς ἀγέλαις. ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχύς, οὐδὲ παραδιδοῖσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν. ²⁴ ἐπιμελοῦ τῶν ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν, καὶ κερεῖς πόαν, καὶ συναγε χορτόν ὀρεινόν, ἵνα ἔχης πρόβατα εἰς ἱματισμόν. τίμα πείδιον, ἵνα ὥστί σοι ἄρνες. ²⁵ υἱὲ πατ' ἐμοῦ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυράς εἰς τὴν ζωὴν σου, καὶ εἰς τὴν ζωὴν σὼν θεράποντων.

Κ Ε Φ. ΚΗ'.

Φεύγει ἀπεβῆς μηδενός· διώκοντος, δίκαιος δὲ ὥσπερ λέων πέποιθε. ² δι' ἀμαρτίας ἀπεβῶν κρίσεις ἐγείρονται, ἄνθρωπος δὲ πανούργος κατασβέσει αὐτάς. ³ ἀνδρεὶς ἐν ἀσεβείαις συκοφαντεῖ πτωχούς, ὥσπερ ὑέτος λάβρος καὶ ἀνωγελής. ⁴ οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζουσιν ἀσέβειαν, οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον περιβάλλουσιν ἑαυτοὺς τείχος. ⁵ ἄνδρες κακοὶ οὐ συνήσουσι κρίμα, οἱ δὲ ζητούντες τὸν κύριον συνήσουσιν ἐν παντί. ⁶ κρείσσων πτωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ πλουσίου ψευδοῦς. ⁷ φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετός, ὃς δὲ ποιμαίνει ἀπωτίαν ἀτιμάζει

μαίξει πατέρα. ⁸ ὁ πληθύνων τὸν πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν, τῷ ἑλεῶντι πτωχοὺς συναίγει αὐτόν. ⁹ ὁ ἐκκλίνων τὸ οὖς αὐτοῦ μὴ εἰσακοῦσαι νόμου, καὶ αὐτὸς τὴν προσευχὴν αὐτοῦ ἐρδελυκται. ¹⁰ ὃς πλαγῇ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ εἰς διαφθοράν αὐτὸς ἐμπεσεται, οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται ἀγαθὰ, καὶ οὐκ εἰςελεύσονται εἰς αὐτά. ¹¹ σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλούσιος, πένης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτοῦ. ¹² διὰ βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα, ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἀλλοικονταί ἀνθρώποι. ¹³ ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν ἑαυτοῦ οὐκ εὐδοκῶνται, ὁ δὲ ἐξηγούμενος ἐλέγχους ἀγαπηθήσεται. ¹⁴ μακάριος ἀνὴρ ὃς καταπτῆσσει πάντα δι' εὐλάβειαν, ὁ δὲ σκληρὸς τὴν καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς. ¹⁵ λέων πεινῶν καὶ λύκος διψῶν ὃς τυραννεῖ πτωχὸς ὧν ἐθνοὺς πενιχροῦ. ¹⁶ βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων μέγας συκοφάντης, ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν μακρὸν χρόνον ζῆσεται. ¹⁷ ἀνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνου ὁ ἐγγνώμενος, φυγὰς ἔσται καὶ οὐκ ἐν ἀσφαλείᾳ. παίδευε υἱὸν καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ δώσει κόσμον τῇ σῇ ψυχῇ, οὐ μὴ ὑπακούσει ἔθνει παρανόμῳ. ¹⁸ ὁ πορευόμενος δικαίως βεβοήθηται, ὁ δὲ σκολιαῖς ὁδοῖς πορευόμενος ἐμπλακῆσεται. ¹⁹ ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν πλησθήσεται ἄρτων, ὁ δὲ διώκων σχολὴν πλησθήσεται πενίας. ²⁰ ἀνὴρ ἀξιόπιστος πολλὰ εὐλογηθήσεται, ὁ δὲ κακὸς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται. ²¹ ὃς οὐκ αἰσχύνεται πρόσωπα δικαίων, οὐκ ἀγαθὸς, ὁ τοιοῦτος ψωμοῦ ἄρτου ἀποδώσεται ἀνδρα. ²² σπεύδει πλουτεῖν ἀνὴρ βέλτερος, καὶ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλεῶντων κρατῇ αὐτοῦ. ²³ ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁδοῦ χάριτας ἔξει μᾶλλον τοῦ γλωσσοχαριτούντος. ²⁴ ὃς ἀποβάλλεται πατέρα ἢ μητέρα καὶ δοκεῖ μὴ ἁμαρτάνειν, οὗτος κοινῶνός ἐστιν ἀνδρὸς ἀσεβοῦς. ²⁵ ἄπιστος ἀνὴρ κρίνει ἐκκῆ, ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ κύριον ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσται. ²⁶ ὃς πέποιθε θρασείᾳ καρδίᾳ ὁ τοιοῦτός ἄφρων, ὃς δὲ πορεύεται σοφίᾳ σωθήσεται. ²⁷ ὃς δίδωσι πτωχοῖς οὐκ ἐνδεηθήσεται, ὃς δὲ

ἀποστρέφει τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἔσται. ²⁸ ἐν τόποις ἀσεβῶν στένουσι δίκαιοι, ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπωλείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Κρεῖσσον ἀνὴρ ἐλέγχων ἀνδρὸς σκληροτραχήλου, ἐξαπνέων γὰρ φλεγόμενου αὐτοῦ οὐκ ἐστιν ἱάσις. ² ἐγκωμιαζόμενων δικαίων εὐφρανθήσονται λαοί, ἀρχόντων δὲ ἀσεβῶν στένουσιν ἄνδρες. ³ ἀνδρὸς φιλοῦντος σοφίαν εὐφραίνεται πατὴρ αὐτοῦ, ὃς δὲ ποιμαίνει πρόνας ἀπολεῖ πλοῦτον. ⁴ βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησι χώραν, ἀνὴρ δὲ παρανομὸς κατασκάπτει. ⁵ ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ φίλου, δίκτυον περιβάλλει αὐτὸ τοῖς ἑαυτοῦ ποσίν. ⁶ ἁμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγάλη παγίς, δίκαιοι δὲ ἐν χαρᾷ καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσται. ⁷ ἐπίσταται δίκαιοι κρίνειν πενηχοῖς, ὁ δὲ ἀσεβὴς οὐ νοεῖ γνώσιν, καὶ πτωχῷ οὐχ ὑπάσχει νοῦς ἐπιγνώμων. ⁸ ἀνδρες ἄνομοι ἐξέκαυσαν πόλιν, σοφοὶ δὲ ἀπέστρεψαν ὀργήν. ⁹ ἀνὴρ σοφὸς κρίνει ἔθνη, ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος καταγελᾶται καὶ οὐ καταπτῆσται. ¹⁰ ἀνδρες αἱμάτων μέτοχοι μισοῦσιν ὅσιον, οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσουσι ψυχὴν αὐτοῦ. ¹¹ ὅλον τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐκφέρει ἄφρων, σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος. ¹² βασιλεὺς ὑπακούοντος λόγον ἄδικον, πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι. ¹³ δανειστοῦ καὶ χρεωφειλέτου ἁλλήλοις συνελθόντων, ἐπισκοπὴν ἀμφοτέρων ποιεῖται ὁ κύριος. ¹⁴ βασιλεὺς ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντος πτωχοῦς, ὁ θρόνος αὐτοῦ εἰς μαρτύριον κατασταθήσεται. ¹⁵ πληγαὶ καὶ ἐλέγχοι διδόναι σοφίαν, παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνει γονεῖς αὐτοῦ. ¹⁶ πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλοὶ γίνονται ἁμαρτίαι, οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπτόντων κατάφοβοι γίνονται. ¹⁷ παίδευε υἱόν σου καὶ ἀναπαύσει σε, καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σου. ¹⁸ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἐξηγητὴς ἔθνει παρανόμῳ, ὁ δὲ φυλάσσει τὸν νόμον μακαριστός. ¹⁹ λόγους οὐ παιδευθήσεται οἰκέτης σκληρὸς, ἔαν γὰρ καὶ νοήσῃ, ἀλλ' οὐχ ὑπακούσεται. ²⁰ ἔαν ὤψῃ ἀνδρα ταχὺν ἐν λόγοις, γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον

μᾶλλον ὁ ἄφρων αὐτοῦ. ²¹ ὃς κατα-
σπαταλᾷ ἐκ παιδὸς οἰκίτης ἔσται,
ἔσχατον δὲ ὀδυνήσεται ἐφ' ἑαυτῶ.
²² ἀνὴρ θυμῶδης ἐγείρει νεῖκος, ἀνὴρ
δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν ἁμαρτίαν. ²³ ὕβρις
ἄνδρα ταπεινοῦ, τοὺς δὲ ταπεινόφρο-
νας ἐρείδει δόξη κύριος. ²⁴ ὃς μερίζεται
κλέπτη, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. ἐὰν
δὲ ὄρκου προτεθέντος ἀκούσαντες μὴ
ἀναγγεῖλωσι, ²⁵ φοβηθέντες καὶ αἰ-
σχυρθέντες ἀνθρώπους ἐπισκεκλίσθη-
σαν, ὃ δὲ πεποιθὸς ἐπὶ κυρίῳ εὐφραν-
θήσεται. ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσι σφάλ-
μα, ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ τῷ δεσπότη
σωθήσεται. ²⁶ πολλοὶ θεραπεύουσι
πρόσωπα ἡγουμένων, παρὰ δὲ κυρίου
γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρὶ. ²⁷ βδελυγμα
δίκαιος ἀνὴρ ἀνδρὶ ἀδίκῳ, βδελυγμα
δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός. C. 31,
10. γυναικᾶ ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τι-
μιωτέρα δὲ ἔστι λίθων πολυτελεῶν ἡ
τοιαύτη. ¹¹ θαρρεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία
τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. ἡ τοιαύτη καλῶν
σκύλων οὐκ ἀπορήσει. ¹² ἐνεργεῖ γὰρ
τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον.
¹³ μηρομένη ἔρια καὶ λίθον ἐποίησεν
εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. ¹⁴ ἐγέ-
νετο ὥσει ναὺς ἐμπορευομένη μακρό-
θεν, συναγει δὲ αὐτὴ τὸν βίον. ¹⁵ καὶ
ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώ-
ματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θερα-
παιναις. ¹⁶ θεωρήσασα γεώργιον ἐπρία-
το, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατε-
φύτευσε κτήμα. ¹⁷ ἀναζωσαμένη ἰσχυ-
ρῶς τὴν ὀσφύν αὐτῆς ἤρρισε τοὺς βρα-
χιόνας αὐτῆς εἰς ἔργον. ¹⁸ καὶ ἐγεύσα-

το, ὅτι καλὸν ἔστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ
οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὀλην
τὴν νύκτα. ¹⁹ τοὺς πήγεις αὐτῆς ἐκτεί-
νει ἐπὶ τὰ συμμέροντα, τὰς δὲ χεῖρας
αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. ²⁰ χεῖρας
δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ
ἐξέτεινε πτωχῷ. ²¹ οὐ φροντίζει τῶν
ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὅταν που χρο-
νίσῃ, πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδε-
δυμένοι εἰσὶ. ²² δισσὰς χλαίνας ἐποίησε
τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ
πορφύρας αὐτῇ ἐνδύματα. ²³ περί-
βλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν
πύλαις, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ
μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς.
²⁴ σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο περι-
ζώματα τοῖς Χαναναίοις. ²⁵ στόμα
αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννό-
μως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσῃ
αὐτῆς. ²⁶ ἰσχύν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύ-
σατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχά-
ταις. ²⁷ στεγναὶ διατριβαὶ οἰκῶν αὐ-
τῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. τὸ
στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς, καὶ νομοθέ-
σμως, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ²⁸ ἀνέ-
στησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτη-
σαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν.
²⁹ πολλαὶ θυγατέρες ἐκήσαντο πλου-
τον, πολλαὶ ἐποίησαν δυνάμιν, σὺ δὲ
ὑπέρκεισαι, ὑπερήρας πάσας. ³⁰ πνε-
δεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος
γυναικὸς, γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται,
φρόβον δὲ κυρίῳ αὐτὴ αἰνέτω. ³¹ ὅτε
αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ
αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

Κ Ε Φ. Α'.

Ῥήματα ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ
βασιλέως Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ² μα-
ταιότης ματαιότητων εἶπεν ὁ ἐκκλη-
σιαστής, ματαιότης ματαιότητων, τὰ
πάντα ματαιότης. ³ τίς περισσεία τῷ
ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόθῳ αὐτοῦ ὧ
μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον; ⁴ γενεὰ πορεύε-
ται καὶ γενεὰ ἐρχεται, καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν
αἰῶνα ἔστηκε. ⁵ καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος

καὶ δύνει. ὁ ἥλιος καὶ εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ ἔλκει. αὐτὸς ἀνατέλλων ἐκεῖ
⁶ πορεύεται πρὸς Νότον καὶ κυκλοῖ
πρὸς Βορρᾶν. κυκλοῖ κυκλῶν πορεύε-
ται τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπὶ κύκλους αὐτοῦ
ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα. ⁷ πάντες οἱ χεί-
μαῖροι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν,
καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἐμπιπλάμε-
νη. εἰς τὸν τόπον οὐ οἱ χείμαῖροι πο-
ρεύονται, ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιστρέφουσι τοῦ
πορευ-

πορευθῆναι. ⁸ πάντες οἱ λόγοι ἔχο-
ποι, οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν,
καὶ οὐ πληρῶνται ὀφθαλμοὶ τοῦ
δρᾶν, καὶ οὐ πληρῶνται οὐδ' ἀπὸ
ἀκοάσεως. ⁹ τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ
γενησόμενον. καὶ τί τὸ πεποιημένον;
αὐτὸ τὸ ποιηθῆσόμενον. καὶ οὐκ ἔστι
πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον. ¹⁰ ὃς
λαλήσει καὶ ἐρεῖ, ὡς τοῦτο καινόν
ἔστιν, ἥδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς
γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν. ¹¹ οὐκ
ἔστι μνήμη τοῖς πρώτοις, καὶ γε τοῖς
ἐσχάτοις γενομένοις οὐκ ἔσται αὐτῶν
μνήμη μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν
ἐσχάτην. ¹² ἐγὼ ἐκκλησιαστής ἐγενο-
μην βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσα-
λήμ. ¹³ καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ
ἐκζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν
τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων τῶν γινομένων
ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ὅτι περισπασμὸν
πονηρὸν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν
ἀνθρώπων τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.
¹⁴ εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τὰ πε-
ποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον. καὶ ἰδοὺ τὰ
πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύ-
ματος. ¹⁵ διεστραμμένον οὐ δυνήσεται
ἐπικοσμηθῆναι, καὶ ὑπέρημα οὐ δυ-
νήσεται ἀριθμηθῆναι. ¹⁶ ἐλάλησα ἐγὼ
ἐν καρδίᾳ μου τῷ λέγειν, ἰδοὺ ἐγὼ
ἐμεγαλύνθη καὶ προσέθηκα σοφίαν
ἐπὶ πάνιν οὐ ἐγένετο ἔμπροσθέν μου
ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔδωκα καρδίαν
μου τοῦ γινῶναι σοφίαν καὶ γινῶσιν.
¹⁷ καὶ καρδίᾳ μου εἶδεν πολλὰ, σοφίαν
καὶ γινῶσιν, παραβολὰς καὶ ἐπιστή-
μην, ἔγνων ἐγὼ ὅτι καὶ γε τοῦτο ἔστι
προαίρεσις πνεύματος. ¹⁸ ὅτι ἐν πλή-
θει σοφίας πλήθος γνώσεως, καὶ ὁ
προστιθεὶς γινῶσιν προσθήσει ἄλγημα.

Κ Ε Ψ. Β'.

Ἐπὶ ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, δεῦρο δὴ
πειράσω σε ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἰδε ἐν
ἀγαθῷ καὶ ἰδοὺ καὶ γε τοῦτο ματαιό-
της. ² τῷ γέλῳτι εἶπα περιφορὰν, καὶ
τῇ εὐφροσύνῃ τί τοῦτο ποιεῖς; ³ καὶ
κατεσκηπνύμενη εἰ ἡ καρδία μου ἐλκύσει
ὡς οἶνον τὴν σάρκα μου, καὶ καρδία
μου ὠδήγησε ἐν σοφίᾳ καὶ τοῦ κρατῆ-
σαι ἐπ' εὐφροσύνῃν, ἕως οὐ ἴδω ποῖον
τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
ὃ ποιήσουσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἀριθμὸν

ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν. ⁴ ἐμεγάλυνα ποιή-
μα μου, ὥκοδόμησα μοι οἶκους, ἐφύ-
τευσα μοι ἀμπελώνας, ⁵ ἐποίησα μοι
κῆπους καὶ παραδείους, καὶ ἐφύτευσα
ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρποῦ. ⁶ ἐποίησά
μοι κολυμβήθρας ὑδάτων τοῦ ποτίσαι
ἀπ' αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα.
⁷ ἐκτησάμην δούλους καὶ παιδίσκας,
καὶ οἰκογενεῖς ἐγένοντό μοι, καὶ γε
κτῆσις βουκολίῳ καὶ ποιμνίῳ πολλῇ
ἐγένετό μοι ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομέ-
νους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ.
⁸ συνηγαγόν μοι καὶ γε ἀργύριον καὶ
γε χρυσίον, καὶ περιουσιασμούς βασι-
λέων καὶ τῶν χωρῶν. ἐποίησά μοι
ἄδοντας καὶ ἄδουσας, καὶ ἐντροφη-
ματα υἱῶν ἀνθρώπων, οἰνοχόον καὶ
οἰνοχόας. ⁹ καὶ ἐμεγαλύνθη καὶ προσ-
έθηκα παρὰ πάντας τοὺς γενομένους
ἀπὸ ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ,
καὶ γε σοφία μου ἐστάθη μοι. ¹⁰ καὶ
πᾶν ὃ ᾔτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐκ
ἀφείλον ἀπ' αὐτῶν. οὐκ ἀπεκώλυσα
τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύ-
νης μου, ὅτι καρδίᾳ μου εὐφρανθῇ ἐν
παντὶ μόχθῳ μου, καὶ τοῦτο ἐγένετο
μερίς μου ἀπὸ παντός μόχθου μου.
¹¹ καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι ποιήμασί
μου οἷς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μου, καὶ ἐν
μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα τοῦ ποιεῖν, καὶ
ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρε-
σις πνεύματος, καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια
ὑπὸ τὸν ἥλιον. ¹² καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ
τοῦ ἰδεῖν σοφίαν καὶ παραφορὰν καὶ
ἀφροσύνην, ὅτι τίς ἀνθρώπος ὃς ἐπε-
λεύσεται ὀπίσω τῆς βουλῆς; τὰ ὅσα
ἐποίησεν αὐτήν. ¹³ καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι
ἔστι περίσσεια τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τῇ
ἀφροσύνῃν, ὡς περίσσεια τοῦ φωτός
ὑπὲρ τὸ σκότος. ¹⁴ τοῦ σοφοῦ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ
ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται, καὶ
ἔγνων καὶ γε ἐγὼ ὅτι συνάντημα ἐν
συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ
εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, ὡς συνάντη-
μα τοῦ ἀφρονος καὶ γε ἐμοὶ συναντή-
σεται μοι, καὶ ἵνατί ἐσοφισάμην ἐγὼ;
περισσὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου, ὅτι
καὶ γε τοῦτο ματαιότης, διότι ὁ ἄφρων
ἐκ περισσεύματος λαλεῖ. ¹⁶ ὅτι οὐκ
ἔστι ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ
ἀφρονος

ἄφρονος εἰς τὸν αἰῶνα, καθότι ἤδη αἱ ἡμέραι ἐρχόμεναι τὰ πάντα ἐπελήσθη. καὶ πᾶς ἀποθάνεται ὁ σοφός μετὰ τοῦ ἄφρονος; ¹⁷ καὶ ἐμίσησα σὺν τὴν ζωὴν. ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος. ¹⁸ καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σύμπαντα μόχθον μου ὃν ἐγὼ κοπιῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἀφίω αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινόμενῳ μετ' ἐμέ. ¹⁹ καὶ τίς εἶδεν εἰ σοφός ἐσται ἡ ἄφρων; καὶ εἰ ἐξουσιάζεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου, ὃ ἐμόχθησα καὶ ὃ ἐσοφισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον; καὶ γε τοῦτο ματαιότης. ²⁰ καὶ ἐτέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι τὴν καρδίαν μου ἐν παντὶ μόχθῳ μου ὃ ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον, ²¹ ὅτι ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μόχθος αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀνδρίᾳ. καὶ ἄνθρωπος ὃ οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ, καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλη, ²² ὅτι γίνεται ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ καὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτοῦ ὃ αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον. ²³ ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμός αὐτοῦ, καὶ γε ἐν νυκτὶ οὐ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ γε τοῦτο ματαιότης ἐστίν. ²⁴ οὐκ ἐστὶν ἀγαθὸν ἄνθρωπον, ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται καὶ ὃ δεῖξει τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτοῦ. καὶ γε τοῦτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ θεοῦ ἐστίν. ²⁵ ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς πίεται παράξ αὐτοῦ; ²⁶ ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἔδωκεν σοφίαν καὶ γνώσιν καὶ εὐφροσύνην, καὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκεν περισπασμόν τοῦ προσθίνειν καὶ τοῦ συναγαγεῖν, τοῦ δοῦναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

Κ Ε Φ. Γ.

Τοῖς πᾶσιν ὁ χρόνος καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν οὐρανόν. ² καιρὸς τοῦ τεκεῖν καὶ καιρὸς τοῦ ἀποθάνειν, καιρὸς τοῦ φυτεῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκτίλαι τὸ πεφυτευμένον. ³ καιρὸς τοῦ ἀποκτεῖναι καὶ καιρὸς

τοῦ ἰάσασθαι, καιρὸς τοῦ καθελεῖν καὶ καιρὸς τοῦ οἰκοδομεῖν. ⁴ καιρὸς τοῦ κλαῦσαι καὶ καιρὸς τοῦ γελάσαι, καιρὸς τοῦ κόψασθαι καὶ καιρὸς τοῦ ὀρχήσασθαι. ⁵ καιρὸς τοῦ βαλεῖν λίθους καὶ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λίθους, καιρὸς τοῦ περιλαβεῖν καὶ καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήψεως. ⁶ καιρὸς τοῦ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι, καιρὸς τοῦ φυλάξαι καὶ καιρὸς τοῦ ἐκβαλεῖν. ⁷ καιρὸς τοῦ ῥῆξαι καὶ καιρὸς τοῦ ῥάψαι, καιρὸς τοῦ σιγαῖν καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν. ⁸ καιρὸς τοῦ φιλεῖν καὶ καιρὸς τοῦ μισῆσαι, καιρὸς πολέμου καὶ καιρὸς εἰρήνης. ⁹ τίς περίσσεια τοῦ ποιούντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ; ¹⁰ εἶδον σὺν πάντα τὸν περισπασμόν, ὃν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ. ¹¹ τὰ σύμπαντα ἃ ἐποίησε καλὰ ἐν καιρῷ αὐτοῦ. καὶ γε σύμπαντα τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ὅπως μὴ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους. ¹² ἔγνων ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς, εἰ μὴ τοῦ εὐφρανθῆναι καὶ τοῦ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτοῦ. ¹³ καὶ γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται καὶ πίεται καὶ ἔσθι ἀγαθὸν ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, δόμα θεοῦ ἐστίν. ¹⁴ ἔγνων ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ θεὸς αὐτὰ ἐστὶ εἰς τὸν αἰῶνα, ἐπ' αὐτῷ οὐκ ἔστι προσθίνειν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀφελεῖν. καὶ ὁ θεὸς ἐποίησεν, ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. ¹⁵ τὸ γινόμενον ἤδη ἐστὶ, καὶ ὅσα τοῦ γίνεσθαι ἤδη γέγονε, καὶ ὁ θεὸς ζητήσει τὸν διωκόμενον. ¹⁶ καὶ ἐτι εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον τόπον τῆς κρίσεως, ἐκεῖ ὁ ἀσεβής. καὶ τόπον τοῦ δικαίου, ἐκεῖ ὁ εὐσεβής. ¹⁷ καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου. σὺν τὸν δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ κρινεῖ ὁ θεός, ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιήματι. ¹⁸ ἐκεῖ. εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, περὶ λαλίας υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι διακρινεῖ αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσὶ. ¹⁹ καὶ γε αὐτοῖς συνάντημα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ συνάντημα τοῦ κτήνους, συνάντημα ἐν αὐτοῖς. ὡς ὁ θάνατος τοῦ-

του,

του, οὕτως καὶ ὁ θάνατος τούτου. καὶ πνεῦμα ἐν τοῖς πᾶσιν, καὶ τί ἐπε-
ρίσσειεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆ-
νος; οὐδέν. ὅτι πάντα ματαιότης. ²⁰ τὰ
πάντα εἰς τόπον ἕνα, τὰ πάντα ἐγέ-
νετο ἀπὸ τοῦ χοῦς, καὶ τὰ πάντα ἐπι-
στρέφει εἰς τὸν χοῦν. ²¹ καὶ τίς εἶδεν
πνεῦμα υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου, εἰ ἀνα-
βαίνει αὐτὸ ἄνω; καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ
κτῆνους, εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς
γῆν; ²² καὶ εἶδον ὅτι οὐκ ἔστι ἀγαθὸν
εἰ μὴ ὁ εὐφρανθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν
ποιήμασιν αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐ-
τοῦ. ὅτι τίς ἄξει αὐτὸν τοῦ ἰδεῖν ἐν ᾧ
ἐὰν γένηται μετ' αὐτόν;

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ, καὶ εἶδον συμ-
πάσας τὰς συκοφαντίας τὰς γενομένας
ὑπὸ τὸν ἥλιον. καὶ ἰδοὺ δακρυον τῶν
συκοφαντουμένων, καὶ οὐκ ἔστιν αὐ-
τοῖς παρακαλῶν, καὶ ἀπὸ χειρὸς συ-
κοφαντούντων αὐτοῖς ἰσχύς, καὶ οὐκ
ἔστιν αὐτοῖς παρακαλῶν. ² καὶ ἐπή-
νεσα ἐγὼ συμπαντας τοὺς τεθνηκότας
τοὺς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ τοὺς
ζῶντας, ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως τοῦ νῦν.
³ καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τοὺς δύο τούτους
ὅς τις οὐπω ἐγένετο, ὃς οὐκ εἶδε σὺν
πᾶν τὸ ποίημα τὸ πονηρὸν τὸ πεποιη-
μένον ὑπὸ τὸν ἥλιον. ⁴ καὶ εἶδον ἐγὼ
σύμπαντα τὸν μόχθον, καὶ σύμπασαν
ἀνδρίαν τοῦ ποιήματος, ὅτι αὐτὸ ζῆ-
λος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἐταίρου αὐτοῦ.
καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαιρέ-
σις πνεύματος ⁵ ὁ ἄφρων περιέβαλε
τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἔφαγεν τὰς σάρ-
κας αὐτοῦ. ⁶ ἀγαθὸν πλήρωμα δρα-
κὸς ἀναπαύσεως ὑπὲρ πληρώματα δύο
δρακῶν μόχθου καὶ προαιρέσεως πνεύ-
ματος. ⁷ καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ, καὶ εἶδον
ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον. ⁸ ἔστιν εἷς,
καὶ οὐκ ἔστι δεύτερος. καὶ γε υἱὸς καὶ
γε ἀδελφὸς οὐκ ἔστιν αὐτῷ. καὶ οὐκ
ἔστι πειρασμὸς τῷ παντὶ μόχθῳ αὐ-
τοῦ. καὶ γε ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ οὐκ ἐμ-
πίμπλαται πλούτου. καὶ τίς ἐγὼ μοχ-
θῶ, καὶ στερίσκω τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ
ἀγαθωσύνης; καὶ γε τοῦτο ματαιότης
καὶ περισπασμὸς πονηρὸς ἔστι. ⁹ ἀγα-
θοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα, οἷς ἔστιν αὐ-
τοῖς μισθὸς ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν.

¹⁰ ὅτι ἐὰν πέσωσιν, ὁ εἷς ἐγερῇ τὸν
μέτοχον αὐτοῦ. καὶ οὐαὶ αὐτῷ τῷ ἐνί,
ὅταν πέσῃ καὶ μὴ ᾖ δεύτερος ἐγείραι
αὐτόν. ¹¹ καὶ γε ἐὰν κοιμηθῶσιν δύο
καὶ θέρμῃ αὐτοῖς, καὶ ὁ εἷς πῶς θερ-
μανθῇ; ¹² καὶ ἐὰν ἐπικραταιωθῇ ὁ
εἷς, οἱ δύο στήσονται κατέναντι αὐτοῦ,
καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἐντρίτον οὐ τα-
χέως ἀπορῥαγήσεται. ¹³ ἀγαθὸς παῖς
πένης καὶ σοφὸς ὑπὲρ βασιλεία πρε-
σβύτερον καὶ ἄφρονα, ὃς οὐκ ἔγνω
τοῦ προσέχειν ἐτι. ¹⁴ ὅτι ἕξ οἴκου τῶν
δεσμίων ἐξελεύσεται τοῦ βασιλεύσαι.
ὅτι καὶ γε ἐν βασιλείᾳ αὐτοῦ ἐγενήθη
πένης. ¹⁵ εἶδον σύμπαντας τοὺς ζῶντας
τοὺς περιπατοῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον
μετὰ τοῦ νεανίσκου τοῦ δευτέρου, ὃς
στήσεται ἀντ' αὐτοῦ. ¹⁶ οὐκ ἔστι πε-
ρασμὸς τῷ παντὶ λαῷ τοῖς πᾶσιν οἱ
ἐγένοντο ἐμπροσθεν αὐτῶν. καὶ γε οἱ
ἐσχατοὶ οὐκ εὐφρανθήσονται ἐπ' αὐ-
τῷ, ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ
προαιρέσις πνεύματος. ¹⁷ φύλαξον τὸν
ποδὰ σου ἐν ᾧ ἐὰν πορεύῃ εἰς οἶκον
τοῦ θεοῦ. καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀκούειν ὑπὲρ
δόμα τῶν ἀφρόνων θυσία σου, ὅτι οὐκ
εἰσὶν εἰδότες τοῦ ποιῆσαι κακόν.

Κ Ε Φ. Ε'.

Μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου, καὶ
καρδία σου μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενέγ-
χει λόγον πρὸ προσώπου τοῦ θεοῦ.
ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ
ἐπὶ τῆς γῆς. διὰ τοῦτο ἐσώσαν οἱ λό-
γοι σου ὀλίγοι. ² ὅτι παραγίνεται ἐνύ-
πνιον ἐν πλήθει πειρασμοῦ, καὶ φωνὴ
ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων. ³ καθὼς
εὗξῃ εὐχὴν τῷ θεῷ, μὴ χρονίσῃς τοῦ
ἀποδοῦναι αὐτῇ. ὅτι οὐκ ἔστι θέλη-
μα ἐν ἄφροσι. σὺ οὖν ὅσα ἐὰν εὗξῃ
ἀπόδος. ⁴ ἀγαθὸν τὸ μὴ εὗξασθαι σε
ἢ τὸ εὗξασθαι σε καὶ μὴ ἀποδοῦναι.
⁵ μὴ δῶς τὸ στόμα σου τοῦ ἑξαμαρτῆ-
σαι τὴν σάρκα σου, καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ
προσώπου τοῦ θεοῦ, ὅτι ἀγνοία ἔστιν.
ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ θεὸς ἐπὶ φωνῇ σου,
καὶ διαφθείρῃ τὰ ποιήματά χειρῶν
σου. ⁶ ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων καὶ μα-
ταιοτήτων καὶ λόγων πολλῶν, ὅτι σὺ
τὸν θεὸν φοβοῦ. ⁷ ἐὰν συκοφαντίαν
πένητος καὶ ἄρπαγὴν κριματος καὶ δι-
καιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ, μὴ θαυμάσῃς
ἐπὶ

ἐπὶ τῷ πράγματι. ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλοῦ φυλάξαι, καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῖς. ⁸ καὶ περίσσεια γῆς ἐπὶ παντὶ ἔστι βασιλεὺς τοῦ ἀγροῦ ἐργασμένου. ⁹ ἀγαπῶν ἀργύριον οὐ πλησθήσεται ἀργυρίου. καὶ τίς ἡγάπησεν ἐν πληθύνει αὐτῶν γέννημα; καὶ γε τοῦτο ματαιότης. ¹⁰ ἐν πληθύνει ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν ἐσθοντες αὐτήν. καὶ τί ἀνδρεία τῷ παρ' αὐτῆς; ὅτι ἀρχὴ τοῦ ὀργᾶν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. ¹¹ γλυκὺς ὕπνος τοῦ δούλου εἰ ὀλίγον καὶ εἰ πολὺ φάγεται, καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τοῦ πλουτῆσαι. οὐκ ἔστι ἀφίων αὐτὸν τοῦ ὑπνῶσαι. ¹² ἔστιν ἀρρώστια ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, πλουτοῦν φυλασσόμενον τῷ παρ' αὐτοῦ εἰς κακίαν αὐτῷ, ¹³ καὶ ἀπολεῖται ὁ πλοῦτος ἐκείνος ἐν περισπασμῷ πονηρῷ, καὶ ἐγέννησεν υἱόν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ οὐδέν. ¹⁴ καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς αὐτοῦ γυνὸς, ἐπιστρέφει τοῦ πορευθῆναι ὡς ἦκει, καὶ οὐδὲν οὐ λήψεται ἐν μόχθῳ αὐτοῦ, ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ γε τοῦτο πονηρὰ ἀρρώστια. ὥσπερ γὰρ παριγένετο, οὕτως καὶ ἀπελεύσεται. καὶ τίς ἡ περίσσεια αὐτοῦ ἢ μοχθεῖ εἰς ἄνεμον; ¹⁶ καὶ γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἐν σκότει, καὶ ἐν πένθει, καὶ θυμῷ πολλῷ, καὶ ἀρρώστια, καὶ χόλω. ¹⁷ ἰδοὺ εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν, ὃ ἔστι καλὸν τοῦ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ὥς ἐάν μοχθῇ ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτοῦ ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός, ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ γε πᾶς ἄνθρωπος ὡς ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεός πλουτοῦν καὶ ὑπάρχοντα, καὶ ἐξουσίασεν αὐτῷ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ, καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτοῦ, τοῦτο δῶμα θεοῦ ἔστιν. ¹⁹ ὅτι οὐ πολλὰ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεός περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσυνῇ καρδίας αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ζ'.

Εστι πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ πολλῇ ἔστι ὑπὸ τὸν ἄνθρωπον. ² ἄνθρωπος ὡς δώσει αὐτῷ ὁ θεός πλουτοῦν καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν, καὶ οὐκ ἔστι ὑστερῶν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀπὸ

πάντων ὧν ἐπιθυμήσει, καὶ οὐκ ἐξουσίασει αὐτῷ ὁ θεός τοῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι ἄνθρωπος ξένος φάγεται αὐτόν, τοῦτο ματαιότης καὶ ἀρρώστια πονηρὰ ἔστι. ³ ἐάν γεννήσῃ ἄνθρωπος ἑκατόν, καὶ ἔτῃ πολλὰ ζῆσεται, καὶ πληθύνῃ ὅτι ἔσονται αἱ ἡμέραι ἐτῶν αὐτοῦ, καὶ ψυχὴ αὐτοῦ οὐ πλησθήσεται ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης. καὶ γε ταφὴ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ, εἶπα, ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα. ⁴ ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε, καὶ ἐν σκότει πορεύεται, καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται. ⁵ καὶ γε ἥλιον οὐκ εἶδεν, καὶ οὐκ ἔγνω ἀναπαύσεις, τούτῳ ὑπὲρ τούτων. ⁶ καὶ ἐζῆσεν χιλίον ἐτῶν καθόδους καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδεν, μὴ οὐκ εἰς τόπον ἕνα πορεύεται τὰ πάντα; ⁷ πᾶς μόχθος ἀνθρώπου εἰς στόμα αὐτοῦ, καὶ γε ἡ ψυχὴ οὐ πληρωθήσεται. ⁸ ὅτι περίσσεια τῷ σοφῷ ὑπὲρ τὸν ἄφρονα, διότι ὁ πένης οἶδε πορευθῆναι κατέναντι τῆς ζωῆς. ⁹ ἀγαθὸν ὄραμα ὀφθαλμῶν ὑπερπορευόμενον ψυχῇ, καὶ γε τοῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος. ¹⁰ εἴ τι ἐγένετο ἥδη κέκληται ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἐγνώσθη ὃ ἔστιν ἄνθρωπος, καὶ οὐ δυνήσεται κριθῆναι μετὰ τοῦ ἰσχυροτέρου ὑπὲρ αὐτόν. ¹¹ ὅτι εἰσὶν λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Τί περισπῶν τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι τίς οἶδεν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ, ἀριθμὸν ζωῆς ἡμερῶν ματαιότητος αὐτοῦ; καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ἐν σκιᾷ. ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ, τί ἔσται ὀπίσω αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἥλιον; ² ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθόν, καὶ ἡμέρα τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γεννησεως. ³ ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους ἢ ὅτι πορευθῆναι εἰς οἶκον πότου. καθότι τοῦτο τέλος παντός ἀνθρώπου, καὶ ὁ ζῶν δώσει ἀγαθὸν εἰς καρδίαν αὐτοῦ. ⁴ ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα, ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπου ἀγαθυνθήσεται καρδία. ⁵ καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθους, καὶ καρδία ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης. ⁶ ἀγαθὸν τὸ ἀκούσαι ἐπιτίμῃσιν σοφοῦ ὑπὲρ ἄνδρα ἀκούοντα ἄμα ἀφρόνων.

⁷ ὡς

7 ὡς φωνὴ ἀκανθῶν ὑπὸ τὸν λέβητα, οὕτως γέλωσ τῶν ἀφρόνων, καὶ γε τοῦτο ματαιότης. ⁸ ὅτι ἡ συγκοφαντία περιφέρει σοφόν, καὶ ἀπόλλυσι τὴν καρδίαν εὐγενείας αὐτοῦ. ⁹ ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγων ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτοῦ, ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι. ¹⁰ μὴ σπεύσῃς ἐν πνεύματί σου τοῦ θυμοῦσθαι, ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύεται. ¹¹ μὴ εἴπῃς τί ἐγένετο, ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας, ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ τούτου. ¹² ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληρονομίας, καὶ περίσσεια τοῖς θεωροῦσιν τὸν ἥλιον. ¹³ ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιὰ ἀργυρίου, καὶ περίσσεια γνώσεως τῆς σοφίας ζωοποιεῖ τὸν παρ' αὐτῆς. ¹⁴ ἴδε τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ, ὅτι τίς δυνήσεται κοσμήσαι ὃν ἂν ὁ θεὸς διαστρέψῃ αὐτόν; ¹⁵ ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῶ σύνῃς ζῆθι ἐν ἀγαθῷ καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας. ἴδε καὶ γε σὺν τούτῳ συμφῶνως τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ λαλίας, ἵνα μὴ εὖρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτοῦ οὐδέν. ¹⁶ σύμπαντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου. ἐστὶ δίκαιος ἀπολύμενος ἐν δικαίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐστὶν ἀσβήτης μένων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ. ¹⁷ μὴ γίνου δίκαιος πολὺ, μῆδὲ σοφίζου περισσά, μήποτε ἐκπλαγῇς. ¹⁸ μὴ ἀσβήσῃς πολὺ, καὶ μὴ γίνου σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐ καιρῷ σου. ¹⁹ ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαι σε ἐν τούτῳ, καὶ γε ἀπὸ τούτου μὴ μίανῃς τὴν χεῖρά σου, ὅτι φοβούμενοις τὸν θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα. ²⁰ ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντας τοὺς ὄντας ἐν τῇ πόλει. ²¹ ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἐστὶ δίκαιος ἐν τῇ γῇ, ὃς ποιήσῃ ἀγαθὸν καὶ οὐχ ἁμαρτῆται. ²² καὶ γε εἰς πάντας λόγους οὖς λαλήσουσιν ἀσβείς, μὴ θῇς καρδίαν σου, ὅπως μὴ ἀκούσῃς τοῦ δούλου σου καταρωμένου σε. ²³ ὅτι πλειστάκις πονηρεῦσεται σε, καὶ καθόδους πολλὰς κακώσῃ καρδίαν σου, ὅτι ὥς καὶ γε σὺ κατηράσω ἐτέρους. ²⁴ πάντα ταῦτα ἐπείρασεν ἐν σοφίᾳ. εἶπα, σοφισθήσομαι. ²⁵ καὶ αὕτη ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν, καὶ βαθὺ βά-

θος, τίς εὕρησιν αὐτό; ²⁶ ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία μου τοῦ γινῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ τοῦ ζητήσαι σοφίαν καὶ ψῆφον, καὶ τοῦ γινῶναι ἀσεβοῦς ἀφροσύνην καὶ ὀκληρίαν καὶ περιφοράν. ²⁷ καὶ εὕρισκω ἐγὼ αὐτὴν καὶ ἐρῶ πικρότερον ὑπὲρ θάνατον. σὺν τὴν γυναῖκα ἣτις ἐστὶ θῆρμα, καὶ σαγῆναν καρδίαν αὐτῆς, θεσμός ἐστὶς χείρας αὐτῆς. ἀγαθὸς πρό προσώπου τοῦ θεοῦ ἐξαίρεθῆσεται ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἁμαρτάνων συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ. ²⁸ ἴδε τοῦτο εὖρον, εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής. μία τῇ μιᾷ τοῦ εὐρεῖν λογισμὸν, ²⁹ ὃν ἐπέζητησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ οὐκ εὖρον, καὶ ἄνθρωπον ἓνα ἀπὸ χιλίων εὖρον, καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ εὖρον. ³⁰ πλην ἴδε τοῦτο εὖρον, ὃ ἐποίησεν ὁ θεὸς σὺν τὸν ἄνθρωπον εὐθῇ. καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμοὺς πολλοὺς. τίς οἶδε σοφούς, καὶ τίς οἶδε λύσιν ῥήματος;

Κ Ε Φ. Η'.

Σοφία ἄνθρωπον φωτίζει πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀναιδὴς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται. ² στόμα βασιλέως φύλαξον, καὶ περὶ λόγου ὄρκου θεοῦ μὴ σπουδᾶσῃς, ³ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσῃ, μὴ στῇς ἐν λόγῳ πονηρῷ, ὅτι πᾶν ὃ ἐὰν θελήσῃ ποιῆσαι, ⁴ καθὼς βασιλεὺς ἐξουσιάζων, καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ, τί ποιεῖς; ⁵ ὁ φυλάσσων ἐντολὴν οὐ γνώσεται ῥῆμα πονηρὸν, καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδίᾳ σοφοῦ. ⁶ ὅτι παντὶ πράγματι ἐστὶ καιρὸς καὶ κρίσις, ὅτι γνώσις τοῦ ἀνθρώπου πολλὴ ἐπ' αὐτόν. ⁷ ὅτι οὐκ ἐστὶ γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον, ὅτι καθὼς ἐσται, τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ; ⁸ οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι, τοῦ κωλύσαι σὺν τῷ πνεύμα. καὶ οὐκ ἐστὶν ἐξουσία ἐν ἡμέρᾳ θανάτου, καὶ οὐκ ἐστὶν ἀποστολὴ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ οὐ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς. ⁹ καὶ σύμπαν τοῦτο εἶδον, καὶ εἶδον τὴν καρδίαν μου εἰς πᾶν τὸ ποιῆμα, ὃ πεποιτῆται ὑπὸ τὸν ἥλιον, τὰ ὅσα ἐξουσιάσατο ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν. ¹⁰ καὶ τότε εἶδον ἀσβείς εἰς τάφους εἰσαχθέντας, καὶ ἐκ τοῦ ἀγίου. καὶ ἐπο-

ἐπορεύθησαν καὶ ἐπηνέθυσαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι οὕτως ἐποίησαν. καὶ γε τοῦτο ματαιότης. ¹¹ ὅτι οὐκ ἔστιν γινόμενη ἀντιζήρσις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχὺ, διὰ τοῦτο ἐπληροφροῇθη καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν. ¹² ὃς ἡμαρτεν ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἀπὸ τότε καὶ ἀπὸ μακρότητος αὐτῶν. ὅτι καὶ γινώσκω ἐγὼ, ὅτι ἔστιν ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις τὸν θεόν, ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. ¹³ καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ καὶ οὐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιᾷ, ὃς οὐκ ἔστι φοβούμενος ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ. ¹⁴ ἔστι ματαιότης ἡ πεποιθὴς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι εἰσι δίκαιοι ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν, καὶ εἰσὶν ἀσεβεῖς ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν δικαίων. εἶπα, ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης. ¹⁵ καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνῃ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι εἰ μὴ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τοῦ εὐφρανθῆναι. καὶ αὐτὸ συμπρὸςέσται αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ, ὅσας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον. ¹⁶ ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γνῶναι τὴν σοφίαν, καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν τὸν πεπονημένον ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὑπνοῖν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστι βλέπων. ¹⁷ καὶ εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ, ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὐρεῖν σὺν τὸ ποίημα τὸ πεπονημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον. ὅσα ἂν μοχθήσῃ ἄνθρωπος τοῦ ζητῆσαι καὶ οὐχ εὐρήσῃ. καὶ γε ὅσα ἂν εἴπῃ σοφὸς τοῦ γνῶναι οὐ δυνήσεται τοῦ εὐρεῖν. ὅτι σύμπαν τοῦτο ἔδωκα εἰς καρδίαν μου, καὶ καρδία μου σύμπαν εἶδε τοῦτο.

Κ Ε Φ. Θ'.

Ὡς οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ θεοῦ, καὶ γε ἀγάπην καὶ γε μῖσος οὐκ ἔστιν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος. τὰ πάντα πρὸ προσώπου αὐτῶν, ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσιν. ² συνάντημα ἐν τῷ δικαίῳ καὶ τῷ ἀσεβεῖ, τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ, καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ,

καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι. ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἀμαρτάνων, ὡς ὁ ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὄρκον φοβούμενος. ³ τοῦτο πονηρὸν ἐν παντὶ πεπονημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι συνάντημα ἐν τοῖς πᾶσιν. καὶ γε καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐπληρώθη πονηροῦ. καὶ περιφέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν καὶ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς. ⁴ ὅτι τίς ὃς κοινώνει πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας; ἔστιν ἑλπίς ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸνλέοντα τὸν νεκρόν. ⁵ ὅτι οἱ ζῶντες γινώσκονται ὅτι ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσὶ γινώσκοντες οὐδέν. καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἐπὶ μαθὸς, ὅτι ἐπέλησθη ἡ μνήμη αὐτῶν. ⁶ καὶ γε ἀγάπῃ αὐτῶν, καὶ γε μῖσος αὐτῶν, καὶ γε ζήλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο. καὶ γε μερίς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἐτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ πεπονημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον. ⁷ δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ τὸν ἄρτον σου, ὅτι ἡδὴ εὐδόκησεν ὁ θεὸς τὰ ποιήματά σου. ⁸ ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν ἱματῖά σου λευκά, καὶ ἔλαιον ἐπὶ κεφαλῆς σου μὴ ὑστερησάτω. ⁹ καὶ ἴδε ζῶν μετὰ γυναικὸς ἧς ἠγάπησας πάσας τὰς ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός σου, τὰς δοθείσας σου ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι αὐτὸ μερίς σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σου ᾧ σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον. ¹⁰ πάντα ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χεὶρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὡς ἡ δύναμις σου ποιήσον, ὅτι οὐκ ἔστι ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις καὶ σοφία ἐν ᾧ, ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ. ¹¹ ἐπέστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι οὐ τοῖς κούφοις ὁ δρόμος, καὶ οὐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πόλεμος, καὶ γε οὐ τῷ σοφῷ ἄρτος, καὶ γε οὐ τοῖς συνετοῖς πλοῦτος, καὶ γε οὐ τοῖς γινώσκουσι χάρις, ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντήσεται σύμπασιν αὐτοῖς. ¹² ὅτι καὶ γε καὶ οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ὡς οἱ ἰχθυεῖς οἱ θηρευόμενοι ἐν ἀμφιβλήστρῳ κακῷ, καὶ ὡς ὄρεα τὰ θηρευόμενα ἐν παγίδι. ὡς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρὸν, ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ἄφνω. ¹³ καὶ γε τοῦτο εἶδον

σοφίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ μεγάλη ἐστὶ πρὸς μέ. ¹⁴ πόλεις μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν αὐτῇ ὀλίγοι καὶ ἔλθῃ ἐπ' αὐτὴν βασιλεὺς μέγας καὶ κυκλώσῃ αὐτήν, καὶ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακας μεγάλους. ¹⁵ καὶ εὗρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα σοφόν, καὶ διασώσῃ αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἐκείνου. ¹⁶ καὶ εἶπα ἐγὼ, ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμιν. καὶ σοφία τοῦ πένητος ἐξουθενωμένη, καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσακούμενοι. ¹⁷ λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούονται ὑπὲρ κραυγὴν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις. ¹⁸ ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκευὴ πολέμου. καὶ ἁμαρτάνων εἰς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην πολλήν.

Κ Ε Φ. Ι'.

Μυῖαι θανατοῦσαι σαπριοῦσι σκευασίαν ἐλαίου ἡδύσματος. τίμιον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ δοῦξαν ἀφροσύνης μεγάλης. ² καρδιά σοφοῦ εἰς δεξιὸν αὐτοῦ, καὶ καρδιά ἀφρονος εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ. ³ καὶ γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων πορεύηται, καρδιά αὐτοῦ ὑστερήσει, καὶ ἂ λογίζεται πάντα ἀφροσύνη ἐστίν. ⁴ ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιαζόντος ἀνάβῃ ἐπὶ σέ, τόπον σου μὴ ἀφῆς, ὅτι ἰάμα καταπαύσει ἁμαρτίας μεγάλας. ⁵ ἐστὶ πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὡς ἀκούσιον ἐξηλθεν ἀπὸ πρῶτονου ἐξουσιαζόντος. ⁶ ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὑψησι μεγάλοις, καὶ πλούσιοι ἐν ταπεινῷ καθήσονται. ⁷ εἶδον δούλους ἐφ' ἵππους, καὶ ἄρχοντας πορευομένους ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς. ⁸ ὁ ὀρύσσω βόθρον, εἰς αὐτὸν ἐμπεσῆται, καὶ καθαιρούντα φραγμὸν δέχεται αὐτὸν ὄφις. ⁹ ἔξαιρον λίθους διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς. σιγῶν ξύλα κινδυνεύει ἐν αὐτοῖς. ¹⁰ ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον, καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξε. καὶ δυνάμεις δυναμώσῃ, καὶ περισσεῖα τῷ ἀνδρὶ οὐ σοφία. ¹¹ ἐὰν δάκῃ ὄφις ἐν οὐ ψιθυρισμῷ, καὶ οὐκ ἐστὶ περισσεῖα τῷ ἐπαδοντι. ¹² λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις, καὶ χεὶρ ἀφρονος καταποντιοῦσιν αὐτόν. ¹³ ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσύνη, καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ πε-

ριφέρεια πονηρὰ, ¹⁴ καὶ ὁ ἄφρων πληθύνει λόγους. οὐκ ἔγνω ἄνθρωπος τί τὸ γενόμενον, καὶ τί τὸ ἐσομένον, ὅτι ὀπίσω αὐτοῦ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ; ¹⁵ μόχθος τῶν ἀφρόνων κακώσῃ αὐτούς, ὅς οὐκ ἔγνω τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν. ¹⁶ οὐαὶ σοι πόλις ἣς ὁ βασιλεὺς σου νεώτερος, καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρῶτ' ἐσθίουσιν. ¹⁷ μακαρία σύ γῆ, ἣς ὁ βασιλεὺς σου υἱὸς ἐλευθέρων, καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται. ¹⁸ ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις, καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν σταῖσι ἡ οἰκία. ¹⁹ εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον τοῦ εὐφρανθῆναι ζώντας, καὶ τοῦ ἀργυρίου ταπεινώσει ἐπακουσεται τὰ πάντα. ²⁰ καὶ γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράσῃ, καὶ ἐν ταμείοις κοιτῶνων σου μὴ καταράσῃ πλούσιον. ὅτι πετεινὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀποίσει τὴν φωνήν σου, καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον σου.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Ἀπόστειλον τὸν ἄρτον σου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ ὕδατος, ὅτι ἐν πλήθει ἡμερῶν εὐρήσεις αὐτόν. ² δὸς μερίδα τοῖς ἐπτά, καὶ γε τοῖς ὀκτώ, ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἐστὶ πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν. ³ ἐὰν πλησθῶσι τὰ νέφη ὕετοῦ, ἐπὶ τὴν γῆν ἐκχέουσιν. καὶ ἐὰν πέσῃ ξύλον ἐν τῷ Νότῳ, καὶ ἐὰν ἐν τῷ Βορρᾷ, τόπον οὐ πεσεῖται τὸ ξύλον, ἐκεῖ ἐστὶ. ⁴ τηρῶν ἄνεμον οὐ σπείρει, καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις οὐ θερίσει. ⁵ ἐν οἷς οὐκ ἐστὶ γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς τοῦ πνεύματος, ὡς ὁστ' ἐν γαστρὶ κυφοφορήσῃ, οὕτως οὐ γινώσκει τὰ ποιήματα τοῦ θεοῦ, ὅσα ποιῇ τὰ σύμπαντα. ⁶ ἐν τῷ πρῶτ' σπεῖρον τὸ σπέρμα σου, καὶ ἐν ἐσπέρᾳ μὴ ἀφέτω ἡ χεὶρ σου, ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον στοιγήσει ἡ τοῦτο ἢ τοῦτο, καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπιτοαυτὸ, ἀγαθὰ. ⁷ καὶ χλυκὺ τὸ φῶς, καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ βλέπειν σὺν τὸν ἥλιον. ⁸ ὅτι καὶ ἐὰν ἔτῃ πολλὰ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται, καὶ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τοῦ σκότους, ὅτι πολλαὶ ἔσονται. πᾶν τὸ ἐρχόμενον μα-

ματαιότης. ⁹ εὐφραίνου νεανίσκε ἐν νεότητι σου, καὶ ἀγαθυνάτω σε ἡ καρδία σου ἐν ἡμέραις νεότητος σου, καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σου ἄμωμος, καὶ μὴ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σου. καὶ γινώθι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ θεὸς ἐν κρίσει. ¹⁰ καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ καρδίας σου, καὶ πάραγε πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σου, ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἀνοία ματαιότης.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ μνήσθητι τοῦ κτίσαντός σε ἐν ἡμέραις νεότητός σου, ἕως ὅτου μὴ ἐλθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς κακίας. καὶ φθάσουσιν ἐτη ἐν οἷς ἔρεῖς, οὐκ ἔστι μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα. ² ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥλιος, καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες, καὶ ἐπιστρέψουσιν τὰ νέφη ὀπίσω τοῦ ὕετός. ³ ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἔαν σαλευθῶσι φύλακες τῆς οἰκίας, καὶ διασπαρῶσιν ἄνδρες τῆς δυναμείας, καὶ ἤρῃσαν αἱ ἀληθείαι, ὅτι ὠλιγώθησαν, καὶ σκοτάσουσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὁπαῖς. ⁴ καὶ κλείσουσιν θύρας ἐν ἀγορᾷ, ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀληθοῦσης. καὶ ἀναστήσεται εἰς φωνὴν τοῦ στρουθίου, καὶ ταπεινωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τοῦ ἄσματος. ⁵ καὶ εἰς τὸ ὕψος ὄψονται, καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀνθήσῃ τὸ ἀμύγδαλον, καὶ παχυνθῇ ἡ

ἀκρίς, καὶ διασκεδασθῇ ἡ κάππαιρις, ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτοῦ, καὶ ἐκυκλώσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι. ⁶ ἕως ὅτου μὴ ἀνατραπῇ τὸ σχοινίον τοῦ ἀργυρίου καὶ συντριβῇ τὸ ἀνθέμιον τοῦ χρυσοῦ, καὶ συντριβῇ ὑδρία ἐπὶ τῇ πηγῇ, καὶ συντροχάσῃ ὁ τροχὸς ἐπὶ τὸν λάκκον, ⁷ καὶ ἐπιστρέψῃ ὁ χοῦς ἐπὶ τὴν γῆν ὡς ἦν, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν θεὸν ὃς ἔδωκεν αὐτό. ⁸ ματαιότης ματαιότητων εἶπεν ὁ ἐκκλησιαστής, τὰ πάντα ματαιότης. ⁹ καὶ περισπὸν ὅτι ἐγένετο ἐκκλησιαστής; σοφός, ὅτι ἐδίδαξε γινώσιν σὺν τὸν ἄνθρωπον, καὶ οὐκ ἐξιγνιάσεται κόσμιον παραβολῶν. ¹⁰ πολλὰ ἐζήτησεν ἐκκλησιαστής τοῦ εὑρεῖν λόγους θελήματος, καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος λόγους ἀληθείας. ¹¹ λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βουκεντρα, καὶ ὡς ἥλοι πεφτυεμένοι, οἱ παρὰ τῶν συνθεμάτων ἐδοθήσαν ἑῷ ποιμένος ἐνός. ¹² καὶ περισπὸν ἐξ αὐτῶν υἱέ μου φύλαξαι, τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλὰ, οὐκ ἔστι περασμός, καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσης σαρκός. ¹³ τέλος λόγου, τὸ πᾶν ἄκουε. τὸν θεὸν φοβοῦ, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ φύλασσε. ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος. ¹⁴ ὅτι σύμπαν τὸ ποίημα ὁ θεὸς ἄξει ἐν κρίσει, ἐν παντὶ παραωραμένῳ ἔαν ἀγαθὸν καὶ ἔαν πονηρὸν.

Α Σ Μ Α.

Κ Ε Φ. Α'.

Ἄσμα ἁσμάτων, ὃ ἔστι Σαλωμών. ² φίλησάτω με ἀπὸ φίλημάτων στόματος αὐτοῦ. ὅτι ἀγαθοὶ μαστοὶ σου ὑπὲρ οἶνον, ³ καὶ ὁσμὴ μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα. μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομα σου. διὰ τοῦτο νεανίδες ἡγάπησάν σε, ⁴ εἰλικυσάν σε. ὀπίσω σου εἰς ὁσμὴν μύρων σου δραμοῦμεν. εἰζήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ. ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί. ἀγαπήσομεν μαστούς σου ὑπὲρ οἶνον. εὐθύτης ἡγάπησέ σε. ⁵ μέλαινα εἰμι ἐγὼ καὶ καλὴ θυγατέρα; ἴερουσαλὴμ, ὡς σκηνώματα Κηθάρ, ὡς δέξ-

ρεῖς; Σαλωμών. ⁶ μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγὼ εἰμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέν με ὁ ἥλιος, υἱοὶ μητρὸς μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοί. ἔθεντό με αὐλακίσαν ἐν ἀμπελώσιν, ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξε. ⁷ ἀπαγγεῖλόν μοι ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, ποῦ ποιμαίνει, ποῦ κοιτάζει ἐν μεσημβρίᾳ, μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἐταίρων σου. ⁸ ἔαν μὴ γινῶς σεαυτὴν ἢ καλὴ ἐν γυναίξιν, ἐξέλθε σὺ ἐν πτέρυναις τῶν ποιμνίων, καὶ ποιμαίνει τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων. ⁹ τῇ ἰππῳ μου ἐν ἄσματι Φαραὼ ὠμοίωσά σε ἢ πλησίον μου. ¹⁰ τί ὠραιώ-

ὠραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς τρυγό-
ρος, τράχηλός σου ὡς ὀρμίσκοι; ¹¹ ὁ-
μοιωμάτα χρυσοῦ ποιήσομέν σοι μετὰ
στιγμάτων τοῦ ἀργυρίου, ¹² ἕως οὗ ὁ
βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ. νάρδος
μου ἔδωκεν ὄσμην αὐτοῦ. ¹³ ἀπόδεσμος
τῆς στακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοί, ἀνα-
μέσον τῶν μαστῶν μου αὐλισθήσεται.
¹⁴ βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός μου
ἐμοί, ἐν ἀμπελώσιν Ἑγγαδδί. ¹⁵ ἰδοὺ
εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἰ καλὴ.
ὀφθαλμοί σου περιστερεαί. ¹⁶ ἰδοὺ εἰ
καλὸς ἀδελφιδός μου, καὶ γε ὠραῖος
πρὸς κλίνην ἡμῶν οὐσκίος, ¹⁷ δοκοὶ οἰ-
κῶν ἡμῶν κέδροι, φατνώματα ἡμῶν
κυπάρισσοι.

Κ Ε Φ. Β'.

Ἐγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν
κοιλιάδων. ² ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκαν-
θῶν, οὕτως ἡ πλησίον μου ἀναμέσον
τῶν θυγατέρων. ³ ὡς μῆλον ἐν τοῖς
ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, οὕτως ἀδελφιδός
μου ἀναμέσον τῶν υἱῶν. ἐν τῇ σκιά
αὐτοῦ ἐπεθύμησα, καὶ ἐκάθισα, καὶ
καρπὸς αὐτοῦ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μου.
⁴ εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου, τά-
ξατε ἐπ' ἐμέ ἀγάπην. ⁵ στηρίσατέ με
ἐν μύροις, στοιβάσατέ με ἐν μῆλοις,
ὅτι τετραμένη ἀγάπης ἐγώ. ⁶ ἐνώνυ-
μος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ
ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλύψεται με. ⁷ ὥρ-
κισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν
δυνάμει καὶ ἐν ἰσχύσει τοῦ ἀγροῦ.
ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην
ἕως οὗ θείλησιν. ⁸ φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου,
ἰδοὺ οὗτος ἦκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη,
διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς. ⁹ ὁμοίος
ἐστὶν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἡ νε-
βρῶς ἑλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθὴλ. ἰδοὺ
οὗτος ὅπισθον τοῦ τοίχου ἡμῶν, παρα-
κύνπτων διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύνπτων
διὰ τῶν δικτύων. ¹⁰ ἀποκρίνεται ἀδελ-
φιδός μου, καὶ λέγει μοι. ἀνάστα, ἔλθε
ἡ πλησίον μου, καλὴ μου, περιστερεά
μου. ¹¹ ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρήλθεν,
ὁ ὑετός ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἐαυτῷ.
¹² τὰ ἄνθη ὠφθη ἐν τῇ γῇ, καιρὸς τῆς
τομῆς ἐφθάκεν, φωνὴ τῆς τρυγόνος
ἤκουσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν. ¹³ ἡ συκὴ ἐξ-
ηνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς, αἱ ἀμπελοὶ
κυπρίζουσιν, ἔδωκαν ὄσμην. ἀνάστα, ἔλ-

θε ἡ πλησίον μου, καλὴ μου, περιστε-
ρεά μου. καὶ ἔλθε, ¹⁴ σὺ περιστερεά μου,
ἐν σκέπῃ τῆς πέτρας, ἐχόμενα τοῦ προ-
τειχίσματος. δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σου,
καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνήν σου, ὅτι
ἡ φωνὴ σου ἡδέια, καὶ ἡ ὄψις σου
ὠραία. ¹⁵ πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μι-
κροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελώνας, καὶ αἱ
ἀμπελοὶ ἡμῶν κυπρίζουσαι. ¹⁶ ἀδελ-
φιδός μου ἐμοί, καὶ γὰρ αὐτῷ. ὁ ποι-
μαίνων ἐν τοῖς κρίνοις, ¹⁷ ἕως οὗ δια-
πνεύσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ κινήσῃσιν αἱ
σκιαί. ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σὺ
ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκωνι ἡ νεβρῷ
ἐλάφων ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ἐπὶ κοίτην μου ἐν νυξὶν ἐζήτησα ὃν
ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. ἐζήτησα αὐτὸν,
καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν. ἔκαλεσα αὐτόν,
καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου. ² ἀναστήσομαι
δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς
ἀγοραῖς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ
ζητήσω ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. ἐζή-
τησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν.
³ εὔροσάν με οἱ τηροῦντες, οἱ κυκλοῦν-
τες ἐν τῇ πόλει. μὴ ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυ-
χή μου ἴδετε; ⁴ ὡς μικρὸν ὅτε παρήλ-
θον ἀπ' αὐτῶν, ἕως οὗ εὔρον ὃν ἡγά-
πησεν ἡ ψυχὴ μου. ἐκράτησα αὐτόν
καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτόν, ἕως οὗ εἰσῆγα-
γον αὐτόν εἰς οἶκον μητρὸς μου, καὶ
εἰς ταμίαν τῆς συλλαβούσης με. ⁵ ὥρ-
κισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν
ταῖς δυνάμει, καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι
τοῦ ἀγροῦ. ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε
τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θέλησιν. ⁶ τίς αὐτὴ
ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ὡς
στελέχη καπνῶ τοθευμιαμένη σμύρναν
καὶ λιβανὸν ἀπὸ πάντων κοινορτῶν
μυρεψοῦ; ⁷ ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλω-
μῶν, ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς
ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραὴλ. ⁸ πάντες κατ-
έχοντες ῥομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλε-
μον. ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηρὸν
αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξί. ⁹ φορεῖον
ἐποίησεν ἐαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμων
ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου. ¹⁰ στύλους
αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον, καὶ ἀνάκλι-
τον αὐτοῦ χρύσειον. ἐπίβασις αὐτοῦ
πορφυρὰ, ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον,
ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἱερουσαλὴμ.

¹¹ θυγα-

¹¹ θυγατέρες Σιών ἐξέλθατε καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμών, ἐν τῷ στεφάνῳ ὃ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μητηρ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ νυμφεισσεως αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἰδοὺ εἰ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἰ καλὴ. ὀφθαλμοὶ σου περιστεραί, ἐκτός τῆς σιωπῆσεώς σου. τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ. ² ὁδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνούσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς. ³ ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλ σου, καὶ ἡ λαλία σου ὡραία, ὡς λέπυρον ῥοᾶς μῆλον σου ἐκτός τῆς σιωπῆσεώς σου. ⁴ ὡς πύργος Δαυὶδ τράχηλός σου, ὁ ὠκοδομημένος εἰς Θαλπιῶθ. χιμιοὶ θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν. ⁵ δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ διδυμοὶ δορκάδος οἱ νερόμενοι ἐν κρίνοις, ⁶ ὥς οὗ διαπνεύσῃ ἡμέρα καὶ κινήθωσιν αἱ σκιαί. πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου. ⁷ ὅλη καλὴ εἰ πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί. ⁸ δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου νύμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου. ἐλεύσῃ καὶ διελύσῃ ἀπὸ ἀρχῆς πιάτεις. ἀπὸ κεφαλῆς Σανὶρ καὶ Ερμών, ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων. ⁹ ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφὴ μου νύμφη. ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σου. ¹⁰ τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου ἀδελφὴ μου, νύμφη; τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σου ἀπὸ οἶνου, καὶ ὁσμὴ ἱματίων σου ὑπὲρ πάντα ἀρώματα; ¹¹ κηρίον ἀποστάζουσι χεῖλη σου νύμφη. μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσαν σου. καὶ ὁσμὴ ἱματίων σου, ὡς ὁσμὴ Λιβάνου. ¹² κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφὴ μου, νύμφη. κήπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἑσφραγισμένη. ¹³ ἀποστολαὶ σου παραδείσος ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων, κύπροι μετὰ νάρδων. ¹⁴ νάρδος καὶ κρόκος, κάλαμος καὶ κιννάμωμον μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου. σμύρνα ἁλῶθ, μετὰ πάντων πρώτων μύρων, ¹⁵ πηγὴ

κήπου καὶ φρέαρ ὕδατος ῥωγῶς καὶ ῥοιζούντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου. ¹⁶ ἔξεγέρθητι Βορῆα, καὶ ἔρχου Νότε, καὶ διαπνευσον κηπὸν μου, καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματα μου.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καταβήτω ἀδελφιδός μου εἰς κῆπον αὐτοῦ, καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτοῦ. εἰσῆλθον εἰς κηπὸν μου ἀδελφὴ μου νύμφη. ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου, ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μελιτός μου. ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γαλακτός μου. φαγετε πλησίοι καὶ πίετε καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί. ² ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου ἀγρυπνεῖ. φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου κρούει ἐπὶ τὴν θύραν. ἀνοιξόν μου ἡ πλησίον μου ἀδελφὴ μου, περιστέρα μου τελεία μου. ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλήσθη δρόσου, καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός. ³ ἐξεδύσαμην τὸν χιτῶνά μου, πῶς ἐνδύσομαι αὐτόν; ἐνψάμην τοὺς πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς; ⁴ ἀδελφιδός μου ἀπέστειλεν χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς, καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν. ⁵ ἀνέστην ἐγὼ ἀνοιῆσαι τῷ ἀδελφιδῷ μου, χεῖρές μου ἔσταξαν σμύρναν, δάκτυλοί μου σμύρναν πληρὴ ἐπὶ χεῖρας τοῦ κλειθροῦ. ⁶ ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου. ἀδελφιδός μου παρήλθε. ψυχὴ μου ἐξηλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ. ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐκ εὔρον αὐτόν. ἐκάλεσα αὐτόν καὶ οὐκ ὑπήκουσέ μου. ⁷ εὔροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. ἐπάταξάν με, ἐτραυματίασάν με. ᾤραν τὸ θέριστρόν μου ἀπ' ἐμοῦ φύλακες τῶν τεχνῶν. ⁸ ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, ἐν ταῖς δυνάμει καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ. ἐὰν εὔρητε τὸν ἀδελφιδόν μου, τί ἀπαγγεῖλητε αὐτῷ; ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγὼ εἰμι. ⁹ τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; τί ἀδελφιδός σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ὅτι οὕτως ὥρκισας ἡμᾶς; ¹⁰ ἀδελφιδός μου λευκὸς καὶ πυρρός ἐκτελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων. ¹¹ κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον κεφαλῆς, βόστρυχοι αὐτοῦ ἔλαται, μέλαντες ὡς κόραξ. ¹² ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστεραί ἐπὶ πληρώματα ὕδατων λελουσμένοι ἐν γάλακτι.

κτι, καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα. ¹³ σι-
γονες αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος
φύουσαι μυρεψικά, χεῖλη αὐτοῦ κρίνα
στάζοντα σμύρναν πλήρη. ¹⁴ χεῖρες
αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαὶ πεπληρωμέναι
θαυσίς. κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάν-
τινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου. ¹⁵ κνήμαι
αὐτοῦ στύλοι μαρμαρίνοι τεθμελιω-
μένοι ἐπὶ βάσεις χρυσᾶς. εἶδος αὐτοῦ
ὡς λίβανος ἐκλεκτός ὡς κέδροι. ¹⁶ γά-
ρυξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ καὶ ὅλος ἐπι-
θυμία. οὗτος ἀδελφιδός μου καὶ οὗτος
πλησίον μου θυγατέρες Ἱερουσαλήμ.
¹⁷ ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἢ
καλὴ ἐν γυναῖξιν; ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ
ἀδελφιδός σου; καὶ ζητήσομεν αὐτὸν
μετὰ σοῦ.

Κ Ε Φ. ε'.

Ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς κήπον αὐ-
τοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος ποιμαί-
νειν ἐν κήποις, καὶ συλλέγειν κρίνα.
² ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἀδελφι-
δός μου ἐμοί, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρί-
νοις. ³ καλὴ εἴ ἢ πλησίον μου, ὡς εὐ-
δοκία, ὡραία ὡς Ἱερουσαλήμ, θάμβος
ὡς τεταγμένη. ⁴ ἀπόστρεψον ὀφθαλ-
μοὺς σου ἀπεναντίον μου, ὅτι αὐτοὶ
ἀνεπέτρωσάν με. τρίχωμά σου ὡς ἀγέ-
λαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀνεφάνησαν ἀπὸ
τοῦ Γαλασθ. ⁵ ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι
τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ
τοῦ λουτροῦ. αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι,
καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἐστὶν ἐν αὐταῖς. ὡς
σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη σου, καὶ
ἡ λαλιά σου ὡραία. ⁶ ὡς λεπυρον τῆς
ῥοᾶς μῆλόν σου ἐκτός τῆς σιωπῆσεως
σου. ⁷ ἐξήκοντά εἰσι βασιλίσσαι καὶ
ὀγδοήκοντα παλλακαί, καὶ νεάνιδες ὧν
οὐκ ἐστὶν ἀριθμός. ⁸ μία ἐστὶ περι-
στερά μου τελεία μου, μία ἐστὶ τῇ μη-
τρὶ αὐτῆς, ἐλεκτητὴ ἐστὶ τῇ τεκούσῃ
αὐτήν. εἶδον αὐτήν θυγατέρες καὶ
μακαριοῦσιν αὐτήν, βασιλίσσαι καὶ γε
παλλακαί καὶ αἰνέσουσιν αὐτήν. ⁹ τίς
αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ
ὡς σελήνη, ἐλεκτητὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος
ὡς τεταγμένη; ¹⁰ εἰς κήπον καρύας
κατέβην ἰδεῖν ἐν γεννημασι τοῦ χειμᾶ-
ρος, ἰδεῖν εἰ ἦνθησεν ἡ ἄμπελος, ἐξη-
θησαν αἱ ῥοαί. ἐκεῖ δώσω τοὺς μα-
στοὺς μου σοί. ¹¹ οὐκ ἔγνω ἡ ψυχὴ μου.

ἔθετό με ἄρματα Ἀμιναδάβ. ¹² ἐπίστρε-
στρεφε ἐπίστρεφε ἡ Σουναμίτις. ἐπί-
στρεφε ἐπίστρεφε, καὶ ὀφόμεθα ἐν σοί.

Κ Ε Φ. ζ'.

Τί ὤψεσθε ἐν τῇ Σουναμίτιδι; ἡ ἐρ-
χομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν.
¹ ὡραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑπο-
δήμασί σου θύγατερ Ναδαβ. ῥυθμοὶ
μηρῶν ὅμοιοι ὀρμίσκοις, ἔργον τεχνί-
του. ² ὀμφαλός σου κρατὴρ τορευτός,
μὴ ὑπερρούμενος κράμα. κοιλία σου
θημωνία σίτου πεφραγμένη ἐν κρίνοις.
³ δύο μαστοὶ σου, ὡς δύο νεβροὶ δίδυ-
μοι δορκάδος. ⁴ ὁ τραχήλος σου ὡς
πύργος ἐλεφάντινος. οἱ ὀφθαλμοὶ σου
ὡς λίμναι ἐν Ἑσβῶν, ἐν πυλαῖς θυ-
γατρός πολλῶν. μυκτὴρ σου ὡς πύρ-
γος τοῦ Ἀβάνου σκοπεῖων πρὸς ὥπον
Δαμασκού. ⁵ κεφαλὴ σου ἐπὶ σέ ὡς
Καρηλῶν, καὶ πλόκιον κεφαλῆς σου
ὡς πορφύρα. βασιλεὺς δεδωμένος ἐν
παραδρομαῖς. ⁶ τί ὡραιώθης, καὶ τί
ἡδυνῆθης ἀγάπῃ; ἐν τρυφαῖς σου ⁷ τοῦ-
το μέγεθός σου. ὡμοιώθης τῷ φοί-
νικι, καὶ οἱ μαστοὶ σου τοῖς βότρυσιν.
⁸ εἴπα, ἀναβήσομαι ἐπὶ τῷ φοίνικι,
κρατήσω τῶν ὕψων αὐτοῦ. καὶ ἔσον-
ται δὴ μαστοὶ σου, ὡς βότρυες τῆς
ἀμπέλου. καὶ ὁσμὴ ῥιγός σου, ὡς μῆ-
λα. ⁹ καὶ ὁ λαρυγξ σου, ὡς οἶνος ὁ
ἀγαθός. πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μου
εἰς εὐθύτητα, ἱκανούμενος χεῖλεσί μου
καὶ ὁδοῦσιν. ¹⁰ ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου,
καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ. ¹¹ ἐλθε
ἀδελφιδέ μου, ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν.
αὐλισθῶμεν ἐν κόμαις. ¹² ὀρθρίσωμεν
εἰς ἀμπελώνας. ἴδωμεν εἰ ἦνθησεν ἡ
ἀμπελος. ἦνθησεν ὁ κυπρισμός. ἦνθη-
σαν αἱ ῥοαί. ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς
μου σοί. ¹³ οἱ μανδραγόροι ἰδωκαν
ὁσμὴν. καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα
ἀκροδρῦα νέα πρὸς παλαίαι ἀδελφιδέ
μου ἐτήρησά σοι.

Κ Ε Φ. η'.

Τίς δώῃ σε ἀδελφιδέ μου θηλάζοντα
μαστοὺς μητρός μου; εὐροῦσά σε ἐξω
φιλήσω σε, καὶ γε οὐκ ἐξουδενώσουσί
μοι. ² παραλήψομαί σε, ἐξάξω σε εἰς
οἶκον μητρός μου καὶ εἰς ταμίον τῆς
συλλαβούσης με. ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου
τοῦ μυρεψικοῦ, ἀπὸ νάματτος ῥοῶν
μου.

μου. ³ εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με. ⁴ ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ αἰῶνος. ἔαν ἐγείρηται καὶ ἔαν ἐξεγείρηται τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ. ⁵ τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λευκανθισμένη; ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς; ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά σε. ἐκεῖ ὠδίνῃσέ σε ἡ μητηρ σου, ἐκεῖ ὠδίνῃσέ σε ἡ τεκούσά σε. ⁶ θές με ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου. ὅτι κραταία ὡς θάνατος ἀγάπη. σκληρὸς ὡς ἄδης ζῆλος. περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρὸς φλόγες αὐτῆς. ⁷ ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν. ἔαν δῶ ἀνὴρ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν. ⁸ ἀδελφῇ

ἡμῶν μικρὰ καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει. τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἔαν λالηθῇ ἐν αὐτῇ; ⁹ εἰ τεῖχος ἐστίν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτὴν ἐπάλξεις ἀργυρᾶς. καὶ εἰ θύρα ἐστὶ, διαγράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα κεδρίνην. ¹⁰ ἐγὼ τεῖχος, καὶ μαστοὶ μου ὡς πύργοι. ἐγὼ ἤμην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὡς εὐρίσκουσα εἰρήνην. ¹¹ ἀμπέλων ἐγενήθη τῷ Σαλωμῶν ἐν Βεελαμῶν. ἐδῶκεν τὸν ἀμπέλωνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν. ἀνὴρ οἷον ἐν καρπῷ αὐτοῦ χίλιους ἀργυρίου. ¹² ἀμπέλων μου ἕμος ἐνωπίον μου, οἱ χίλιοι Σαλωμῶν καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ. ¹³ ὁ καθήμενος ἐν κήποις, ἐταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ σου. ἀκούτισόν με. ¹⁴ φύγε ἀδελφιδέ μου, καὶ ὁμοιωθῇ τῇ δορκάδι ἡ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὅρῃ τῶν ἀρωμάτων.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΛΩΜΩΝ.

ΚΕΦ. Α'.

Αγαπήσατε δικαιοσύνην οἱ κρίνοντες τὴν γῆν, φρονήσατε περὶ τοῦ κυρίου ἐν ἀγαθότητι, καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν. ² ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειραζούσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. ³ σκολοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ θεοῦ, δοκιμαζομένη τε ἡ δύναμις ἐλέγχει τοὺς ἄφρονας. ⁴ ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσπλεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσῃ ἐν σώματι κατὰ χρεω ἀμαρτίας. ⁵ ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύγεται δόλον, καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων, καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. ⁶ φιάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφία, καὶ οὐκ ἀθώωσιν βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ, ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ θεός, καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθείας, καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής. ⁷ ὅτι πνεῦμα κυρίου πεπληρωκε τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινώσκει ἔχει φωνῆς. ⁸ διὰ τοῦτο φθειγγόμενος ἀδίκᾳ οὐδεὶς μὴ λάθῃ, οὐδὲ μὴ παροδεύσῃ αὐτόν ἐλέγχουσα

ἡ δίκη. ⁹ ἐν γὰρ διαβουλίῳ ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοή πρὸς κύριον ἥξει εἰς ἔλεγχον ἀνομιμάτων αὐτοῦ. ¹⁰ ὅτι οὐκ ἐλπίσας ἀκροᾶται τὰ πάντα, καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται. ¹¹ φυλάξασθε τοῖνυν γογγυσμὸν ἀνωφελῆ, καὶ ἀπὸ καταλαλίας φείσασθε γλώσσης. ὅτι φθέγμα λαθραῖον κενόν οὐ πορεύσεται, στόμα δὲ καταψευδόμενον ἀναιρεῖ ψυχὴν. ¹² μὴ ζηλοῦτε θάνατον ἐν πλάνῃ ζωῆς ὑμῶν, μηδὲ ἐπισπάσθε ὀλέθρον ἔργοις χειρῶν ὑμῶν. ¹³ ὅτι ὁ θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ τέρεται ἐπ' ἀπωλείᾳ ζώντων. ¹⁴ ἔκτισε γὰρ εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα, καὶ σωτήριοι αἱ γενέσεις τοῦ κόσμου, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀλέθρου, οὔτε ἄδου βασιλεῖον ἐπὶ γῆς. ¹⁵ δικαιοσύνη γὰρ ἀθάνατός ἐστιν. ¹⁶ ἀσεβεῖς δὲ ταῖς χειρσὶν καὶ τοῖς λόγοις προσεκαλέσαντο αὐτόν, φίλον ἡγησάμενοι αὐτόν ἐτακῆσαν, καὶ συνῆλκον ἔθνητο πρὸς αὐτόν, ὅτι ἄξιοι εἰσιν τῆς ἐκείνου μερίδος εἶναι.

ΚΕΦ. Β'.

Εἶπον γὰρ ἑαυτοῖς λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς,

ὀρθῶς, ὀλίγος ἐστὶ καὶ λυπηρὸς ὁ βίος
 ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἴσας ἐν τελευτῇ
 ἀνθρώπου, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ὁ ἀνα-
 λυσας ἐξ ἁδου. ² ὅτι αὐτοσχεδίως ἐ-
 γενήθημεν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐσόμεθα
 ὡς οὐχ ὑπάρξαντες, ὅτι καπνὸς ἡ πνοὴ
 ἐν ῥαίῳ ἡμῶν, καὶ ὁ λόγος σπινθήρ
 ἐν κινήσει καρδίας ἡμῶν, ³ οὐ σβε-
 σθέντος τέφρα ἀποβήσεται τὸ σῶμα,
 καὶ τὸ πνεῦμα διαχυθήσεται ὡς χαῦ-
 νος ἀήρ. ⁴ καὶ τὸ ὄνομα ἡμῶν ἐπιλη-
 σθήσεται ἐν χρόνῳ, καὶ οὐθεὶς μνη-
 μονεύσει τῶν ἔργων ἡμῶν, καὶ παρε-
 λυύμεται ὁ βίος ἡμῶν ὡς ἰχθυὶ νεφέλης,
 καὶ ὡς ὁμίχλη διασκεδασθήσεται διω-
 χθεῖσα ὑπὸ ἀκτίνων ἡλίου καὶ ὑπὸ
 θερμότητος αὐτοῦ βαρυνθεῖσα. ⁵ σκιᾶς
 γὰρ παροδος ὁ βίος ἡμῶν, καὶ οὐκ
 ἔστιν ἀναποδισμὸς τῆς τελευτῆς ἡμῶν,
 ὅτι κατεσφραγίσθη, καὶ οὐδεὶς ἀνα-
 στρέψει. ⁶ δευτε οὖν καὶ ἀπολαύσω-
 μεν τῶν ὄντων ἀγαθῶν, καὶ χρησώμε-
 θα τῇ κτίσει ὡς νεότητι σπουδαίως.
⁷ οἴνου πολυτελοῦς καὶ μύρων πλη-
 σθώμεν, καὶ μὴ παροδευσάτω ἡμᾶς
 ἄνθος ἀέρος. ⁸ στεψώμεθα ῥόδων
 κάλυξιν πρὶν ἡ μαρανθῆναι. ⁹ μηδεὶς
 ἡμῶν ἄμοιρος ἔστω τῆς ἡμετέρας ἀγε-
 ρωχίας, πανταῖα καταλίπωμεν συμ-
 βολὰ τῆς εὐφροσύνης, ὅτι αὕτη ἡ με-
 ρὶς ἡμῶν καὶ ὁ κληρὸς οὗτος. ¹⁰ κατα-
 δυναστεύσωμεν πένητα δίκαιον, μὴ
 φεισώμεθα χήρας, μηδὲ πρεσβύτου ἐν-
 τραπώμεν πολιάς πολυχρονίου. ¹¹ ἔ-
 στω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος τῆς δικαι-
 οσύνης, τὸ γὰρ ἀσθενὲς ἄχρηστον ἐ-
 λέγχεται. ¹² ἐνεδρεύσωμεν δὲ τὸν δι-
 καιον, ὅτι δύσχωρητος ἡμῖν ἐστὶ, καὶ
 ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ὀ-
 νειδίξει ἡμῖν ἁμαρτήματα νόμου, καὶ
 ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας
 ἡμῶν. ¹³ ἐπαγγέλλεται γνώσιν ἔχειν
 θεοῦ, καὶ παῖδα κυρίου ἑαυτὸν ὀνο-
 μάξει. ¹⁴ ἐγένετο ἡμῖν εἰς εἴλεχον ἐν-
 νοιῶν ἡμῶν. βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλε-
 πόμενος, ¹⁵ ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις
 ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένα αἱ
 τρίβοι αὐτοῦ. ¹⁶ εἰς κίβδηλον ἐλογί-
 σθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὀ-
 δῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, μακα-
 ρίζει ἔσχατα δικαίων, καὶ ἀλαζονεύε-

ται πατέρα θεόν. ¹⁷ ἴδωμεν εἰ οἱ λό-
 γοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν
 τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. ¹⁸ εἰ γὰρ ἐστὶν
 ὁ δίκαιος υἱὸς θεοῦ, ἀντιλήψεται αὐ-
 τοῦ, καὶ ῥύσεται αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἀν-
 θεστηρῶτων. ¹⁹ ὕβρει καὶ βασιάνῳ ἐ-
 τάσωμεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπι-
 εΐκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν
 ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. ²⁰ θανάτῳ ἀσχη-
 μοι καταδικάσωμεν αὐτὸν, ἔσται γὰρ
 αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ.
²¹ ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθη-
 σαν. ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κα-
 κία αὐτῶν, ²² καὶ οὐκ ἐγνώσαν μυ-
 στήρια θεοῦ, οὐδὲ μισθὸν ἡλπίσαν
 ὁσιότητος, οὐδὲ ἐκρίναν γέρας ψυχῶν
 ἀμώμων. ²³ ὅτι ὁ θεὸς ἐκτίσε τὸν ἄν-
 θρωπον ἐπ' ἀφθαρσίᾳ, καὶ εἰκόνα
 τῆς ἰδίας ιδιότητος ἐποίησεν αὐτόν.
²⁴ φθόνῳ δὲ διαβόλου θάνατος εἰς-
 ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον, ²⁵ πειράζουσι
 δὲ αὐτὸν οἱ τῆς ἐκείνου μερίδος ὄντες.

Κ Ε Φ. Γ'.

Δικαίῳ δὲ ψυχῇ ἐν χειρὶ θεοῦ, καὶ
 οὐ μὴ ἄψεται αὐτῶν βάσανος. ² ἔδο-
 ξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι,
 καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἐξόδος αὐτῶν.
³ καὶ ἡ ἀφ' ἧμων πορεία σύντριμμα,
 οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. ⁴ καὶ γὰρ ἐν ὀ-
 ψει ἀνθρώπων ἔαν κολασθῶσιν, ἡ ἐλ-
 πὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. ⁵ καὶ
 ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετη-
 θήσονται, ὅτι ὁ θεὸς ἐπείρασεν αὐ-
 τοὺς, καὶ εὖρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ.
⁶ ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίᾳ ἐδοκίμα-
 σεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυ-
 σίας προσεδέξατο αὐτοὺς. ⁷ καὶ ἐν
 καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψου-
 σιν, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλαμῇ δια-
 δραμοῦνται. ⁸ κρινούσιν ἔθνη καὶ
 κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσουσι αὐ-
 τῶν κυρίως εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁹ οἱ πε-
 ποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλή-
 θειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προς-
 μενούσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
 τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ. ¹⁰ οἱ δὲ ἀσεβεῖς
 καθὰ ἐλογίσαντο ἔξουσι ἐπιτιμίαν, οἱ
 ἀμελήσαντες τοῦ δικαίου καὶ τοῦ κυ-
 ρίου ἀποστάντες. ¹¹ σοφίαν γὰρ καὶ
 παιδείαν ὁ ἐξουθενῶν ταλαίπωρος,
 καὶ κενὴ ἡ ἐλπίς αὐτῶν, καὶ οἱ κόποι

ἀνόντοι και ἄχρηστα τὰ ἔργα αὐτῶν.
¹² αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄφρονες, καὶ πονηρὰ τὰ τέκνα αὐτῶν. ἐπικατάρatos ἡ γένεσις αὐτῶν, ¹³ ὅτι μακαρία στεῖρα ἢ ἄμικτος, ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι, ἔξει καρπὸν ἐν ἐπισκοπῇ ψυχῶν. ¹⁴ καὶ εὐνοῦχος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, μηδὲ ἐνθυμηθεὶς κατὰ τοῦ κυρίου πονηρὰ, δοθῆσεται γὰρ αὐτῷ τῆς πίστιως χάρις ἔκκλητη, καὶ κληρὸς ἐν ναῷ κυρίου θυμηρέστερος. ¹⁵ ἀγαθῶν γὰρ πόρων καρπὸς εὐκλεῆς, καὶ ἀδιάπτωτος ἡ ῥίζα τῆς φρονήσεως. ¹⁶ τέκνα δὲ μοιχῶν ἀτέλιστα ἔσται, καὶ ἐκ παρανόμου κοίτης σπέρμα ἀφανισθῆσεται. ¹⁷ ἂν τε γὰρ μακροβίοι γένωνται, εἰς οὐθὲν λογισθῇσονται, καὶ ἄτιμον ἐπ' ἐσχάτων τὸ γῆρας αὐτῶν. ¹⁸ ἂν τε ὀξέως τελευτήσωσιν, οὐχ ἔξουσιν ἐλπίδα, οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ διαγνώσεως παραμύθιον. ¹⁹ γενεάς γὰρ ἀδίκου χαλεπὰ τὰ τέλη.

Κ Ε Φ. Δ'.

Κρίσσων ἀτεκνία μετὰ ἀρετῆς, ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἐν μνήμῃ αὐτῆς, ὅτι καὶ παρὰ θεῶ γινώσκειται καὶ παρὰ ἀνθρώποις, ² παρούσαν τε μιμοῦνται αὐτήν, καὶ ποθοῦσιν ἀπελθεύσαν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι στεφανηφοροῦσα πομπεύει τὸν τῶν ἀμιάτων ἀθλῶν ἀγῶνα νικήσασα. ³ πολύγονον δὲ ἀσεβῶν πληθὸς οὐ χρησιμεύει, καὶ ἐκ νόθων μοσχευμάτων οὐ δώσει ῥίζαν εἰς βάθος, οὐδὲ ἀσφαλῆ βάσιν ἐδράσει. ⁴ κἂν γὰρ ἐν κλάδοις πρὸς καιρὸν ἀναθάλλῃ, ἐπισφαλῶς βεβηκότα ὑπὸ ἀνέμου σαλευθήσεται, καὶ ὑπὸ βίας ἀνέμου ἐκρίζωθήσεται. ⁵ περικλασθήσονται κλώνες ἀτέλστοι, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν ἄχρηστος, ἄωρος εἰς βρώσιν καὶ εἰς οὐθὲν ἐπιτήδειος. ⁶ ἐκ γὰρ ἀνόμων ὕπνων τέκνα γεννώμενα μάρτυρες εἰσιν πονηρίας κατὰ γονέων ἐν ἔξετασμῷ αὐτῶν. ⁷ δίκαιος δὲ ἂν φθασῇ τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. ⁸ γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἔτων μεμέτρηται. ⁹ πολὺα δὲ ἐστὶ φρονήσις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀηλίδωτος. ¹⁰ εὐάρεστος τῷ θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρ-

τωλῶν μετετέθη. ¹¹ ἡσπάρχη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνειν αὐτοῦ, ἢ ὁλόος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. ¹² βουσκάνια γὰρ φαυλόγητος ἄμαυροὶ τὰ καλὰ, καὶ ὀμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἄκακον. ¹³ τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσεν χρόνους μακροῦς. ¹⁴ ἀρεστὴ γὰρ ἦν κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτο, ¹⁵ ὅτι χάρις καὶ ἔλος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ. ¹⁶ κατακρινεῖ δὲ δίκαιος καμῶν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς, καὶ νεότης τελεσθεῖσα ταχέως πολυετὲς γῆρας ἀδίκου. ¹⁷ ὄψονται γὰρ τελευτὴν σοφοῦ, καὶ οὐ νοήσουσι τί ἐβουλεύσατο περὶ αὐτοῦ, καὶ εἰς τί ἡσπαλίσατο αὐτὸν ὁ κύριος. ¹⁸ ὄψονται καὶ ἐξουθενήσουσιν, αὐτοὺς δὲ ὁ κύριος ἐκγελάσεται. ¹⁹ καὶ ἔσονται μετὰ τοῦτο εἰς πᾶν μαῖτιμον, καὶ εἰς ὕβριν ἐν νεκροῖς δι' αἰῶνος, ὅτι ῥῆξει αὐτοὺς ἀφάνους προηεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται, καὶ ἔσονται ἐν ὁδῷ, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολείται. ²⁰ ἐλεύσονται ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοὶ, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξεναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Ε'.

Τότε στήσεται ἐν παρῳήῳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτὸν, καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόνους αὐτοῦ. ² ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας. ³ ἐροῦσιν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν πνεύματος στεναῖζοντες. οὗτος ἦν ὃν ἐσχομέν ποτε εἰς γέλωτα καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδιζομένου. ⁴ οἱ ἄφρονες τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. ⁵ πῶς κατελογισθῇ ἐν υἱοῖς θεοῦ, καὶ ἐν ἀγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἐστιν; ⁶ ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. ⁷ ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τριβόις καὶ ἀπωλείας, καὶ διωθεύσα-

μεν ἐρήμους ἀβάτους, τὴν δὲ ὁδὸν κυρίου οὐκ ἐγνώμεν. ⁸ τί ὠφέλησεν ἡμᾶς ἡ ὑπερηφανία; καὶ τί πλοῦτος μετὰ ἀλαζονείας συμβέβηται ἡμῖν; ⁹ παρῆλθεν ἐκεῖνα πάντα ὡς σκία καὶ ὡς ἀγγελία παρατρέχουσα. ¹⁰ ὡς καὺς διερχομένη κυμαινόμενον ὕδωρ, ἧς διαβάσης οὐκ ἔστιν ἵχνος εὐρεῖν, οὐδὲ ἀτραπὸν τρόπιος αὐτῆς ἐν κύμασιν. ¹¹ ἡ ὡς ὀρνέου διπτάντος ἀέρα οὐθὲν εὐρίσκεται τεκμήριον πορείας, πληγὴ δὲ ταρσῶν μαστιζόμενον πνεῦμα κούφον καὶ σχιζόμενον βίᾳ ῥοίζου, κινουμένων πτερύγων διωδεδυθῆ, καὶ μετὰ τοῦτο οὐχ εὐρίθῃ σημείον ἐπιβάσεως ἐν αὐτῷ. ¹² ἡ ὡς βέλους βληθέντος ἐπὶ σκοπὸν, τμηθεὶς ὁ ἀὴρ εὐθέως εἰς ἑαυτὸν ἀνελύθη, ὡς ἀγνοῆσαι τὴν διόδον αὐτοῦ. ¹³ οὕτως καὶ ἡμεῖς γεννηθέντες ἐξελλίπομεν. καὶ ἀρετῆς μὲν σημείον οὐδὲν ἐχομεν δεῖξαι, ¹⁴ ἐν δὲ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδραπηνήθημεν. ¹⁵ ὅτι ἐλπίς ἀσεβοῦς ὡς φερόμενος χεὺς ὑπὸ ἀνέμου, καὶ ὡς παχὴν ὑπὸ λαίλαπος διωχθεῖσα λεπτή, καὶ ὡς καπνὸς ὑπὸ ἀνέμου διεχθῆ, καὶ ὡς μενία καταλύτου μονομέρου παρώδευσε. ¹⁶ δίκαιοι δὲ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. ¹⁷ διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. ¹⁸ λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ¹⁹ ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. ²⁰ λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ²¹ ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παραφρονας. ²² πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται. ²³ καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφισσονται χαλάσαι. ἀγανακτεῖ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ²⁴ ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνά-

μεις, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμῆσει αὐτούς. καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.

Κ Ε Φ. ζ.

Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περᾶτων γῆς. ² ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. ³ ὅτι ἐδόθη παρὰ τοῦ κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου, ⁴ ὃς ἐξετάσει ὑμῶν τὰ ἔργα, καὶ τὰς βούλας διερευνήσει. ⁵ ὅτι ὑπηρεταὶ ὄντες τῆς αὐτοῦ βασιλείας οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς, οὐδὲ ἐφυλάξατε νόμον, οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἐπορεύθητε. ⁶ φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν, ὅτι κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσι γίνεται. ⁷ ὁ γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέους, δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται. ⁸ οὐ γὰρ ὑποστελεῖται προσώπον ὁ πάντων δεσπότης, οὐδὲ ἐντραπήσεται μέγεθος. ὅτι μικρὸν καὶ μέγαν αὐτὸς ἐποίησεν, ὁμοίως τε προνοεῖ περὶ πάντων. ⁹ τοῖς δὲ κραταιοῖς ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. ¹⁰ πρὸς ὑμᾶς οὖν ὡς τυραννοὶ οἱ λόγοι μου, ἵνα ἀκούητε σοφίαν καὶ μὴ παραπέσγητε. ¹¹ οἱ γὰρ φυλάξαντες ὁσίως τὰ ὅσια ὁσιωθήσονται, καὶ οἱ διδασκέντες αὐτὰ εὐρησουσιν ἀπολογίαν. ¹² ἐπιθυμήσατε οὖν τῶν λόγων μου, ποθήσατε καὶ παιδευθήσεσθε. ¹³ λαμπρὰ καὶ ἀμαραντὸς ἐστὶν ἡ σοφία, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν, καὶ εὐρίσκεται ὑπὸ τῶν ζητούντων αὐτήν. ¹⁴ φθάνει τοὺς ἐπιθυμοῦντας προγνωσθῆναι. ¹⁵ ὁ ὀρθρὶσας ἐπ' αὐτήν οὐ κοπιᾷσει, πάρεδρον γὰρ εὐρήσει τῶν πυλῶν αὐτοῦ. ¹⁶ τὸ γὰρ ἐνθυμηθῆναι περὶ αὐτῆς φρονήσεως τελειότης, καὶ ὁ ἀργυρησας δι' αὐτήν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. ¹⁷ ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὕτη περιέρεται ζητούσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς, καὶ ἐν πάσῃ ἐπινοίᾳ ὑπαντᾷ αὐτοῖς. ¹⁸ ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἡ ἀληθεστάτη παιδείας ἐπιθυμία. ¹⁹ φροντίς δὲ παιδείας ἀγάπη, ἀγάπη δὲ τήρησις νόμων αὐτῆς, προσοχὴ δὲ νόμων βεβαίωσις ἀφθαρ-

σίας, ²⁰ ἀφ' αἵματός σου ἐγγύς εἶναι ποιεῖ
 θεοῦ. ²¹ ἐπιθυμία ἄρα σοφίας ἀνά-
 γει ἐπὶ βασιλείαν. ²² εἰ οὖν ᾗδεσθε
 ἐπὶ θρόνοις καὶ σκήπτροις τύραννοι
 λαῶν, ²³ τιμῆσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν
 αἰῶνα βασιλεύσητε. ²⁴ τί δέ ἐστι σο-
 φία καὶ πῶς ἐγένετο, ἀπαγγεῶ καὶ
 οὐκ ἀποκρύψω ὑμῖν μυστήρια, ἀλλὰ
 ἀπ' ἀρχῆς γενέσεως ἐξηγιάσω, καὶ θή-
 σω εἰς τὸ ἐμφανὲς τὴν γνῶσιν αὐτῆς,
 καὶ οὐ μὴ παροδεύσω τὴν ἀλήθειαν.
²⁵ οὐτε μὴ φθόνον τετηκότε συνοδεύ-
 σω, ὅτι οὗτος οὐ κοινωνήσεται σοφία.
²⁶ πλήθος δέ σοφῶν σωτηρία κόσμου,
 καὶ βασιλεὺς φρόνιμος εὐστάθεια δή-
 μου. ²⁷ ὥστε παιδεύεσθε τοῖς ῥήμα-
 σίν μου, καὶ ὡφέληθήσεσθε.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Εἰμι μὲν καὶ γὰρ θνητὸς ἄνθρωπος, ἴσος
 ἅπασιν, καὶ γνησιῶς ἀπογόνονος πρωτο-
 πλάστου. καὶ ἐν κοιλίᾳ μητρὸς ἐγλύφην
 σὰρξ ² δικαμηνιαῖω χρόνῳ, παγεῖς ἐν
 αἵματι ἐκ σπέρματος ἀνδρὸς καὶ ἡδο-
 νῆς ὑπὸν συνελθούσης. ³ καὶ ἐγὼ δὲ
 γενόμενος ἔσπασα τὸν κοινὸν ἄερα,
 καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοιοπαθῆ κατέπεσον γῆν,
 πρῶτην φωνὴν τὴν ὁμοίαν πᾶσιν ἴσα
 κλαίων. ⁴ ἐν σπαργάνοις ἀνετράφην
 καὶ ἐν φροντίσιν. ⁵ οὐδεὶς γὰρ βασι-
 λεὺς ἐτέραν ἔσχεν γενέσεως ἀρχήν. ⁶ μία
 δὲ πάντων εἰσοδος εἰς τὸν βίον, ἔξο-
 δός τε ἴση. ⁷ διὰ τοῦτο ἠξέστην, καὶ
 φρόνησις ἐδόθη μοι, ἐπεκαλέσασθην,
 καὶ ἡλθέ μοι πνεῦμα σοφίας. ⁸ προέ-
 κρινα αὐτὴν σκήπτρων καὶ θρόνων,
 καὶ πλοῦτον οὐδὲν ἡγησάμην ἐν συγ-
 κρίσει αὐτῆς. ⁹ οὐδὲ ὁμοίωσα αὐτῇ
 λίθον ἀτίμητον, ὅτι ὁ πᾶς χρυσὸς ἐν
 ὄψει αὐτῆς ψάμμος ὀλίγη, καὶ ὥς πε-
 λὺς λογισθήσεται ἀργυρὸς ἐναντίον
 αὐτῆς. ¹⁰ ὑπὲρ ὕψους καὶ εὐμορφίαν
 ἡγάπησα αὐτὴν, καὶ προειλομην αὐ-
 τὴν ἀντὶ φωτὸς ἔχειν, ὅτι ἀκοίμητον
 τὸ ἐκ ταυτῆς φέγγος. ¹¹ ἦλθε δέ μοι
 τὰ ἀγαθὰ ὁμοῦ πάντα μετ' αὐτῆς,
 καὶ ἀναρίθμητος πλοῦτος ἐν χερσὶν
 αὐτῆς. ¹² εὐφράνθη δὲ ἐπὶ πάντων,
 ὅτι αὐτῶν ἡγείται σοφία, ἡγνῶουν δὲ
 αὐτὴν γενέτιν εἶναι τούτων. ¹³ ἀδόλως
 τε ἔμαθον, ἀφ' ὀνόματός τε μεταδίδωμι,
 τὸν πλοῦτον αὐτῆς οὐκ ἀποκρύπτο-

μαι. ¹⁴ ἀνεκλιπὴς γὰρ θησαυρὸς ἐστὶν
 ἀνθρώποις, ὃν οἱ χρησάμενοι πρὸς
 θεὸν ἐστεύλαντο φιλίαν διὰ τὰς ἐκ
 παιδείας δωρεὰς συσταθέντες. ¹⁵ ἐμοὶ
 δὲ δῶν ὁ θεὸς ἐπέειπεν κατὰ γνώμην, καὶ
 ἐνθυμηθῆναι ἀξίως τῶν δεδομένων,
 ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστί,
 καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής. ¹⁶ ἐν γὰρ
 χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λόγοι ἡ-
 μῶν, πᾶσα τε φρόνησις καὶ ἐργασιῶν
 ἐπιστήμη. ¹⁷ αὐτὸς γὰρ μοι ἔδωκεν
 τῶν ὄντων γνῶσιν ἀψευδῆ, εἰδέναι σύ-
 στασιν κόσμου καὶ ἐνεργεῖαν στοιχη-
 ῶν, ¹⁸ ἀρχὴν καὶ τέλος καὶ μεσοτίητα
 χρόνων, τροπῶν ἀλλαγὰς καὶ μεταβο-
 λὰς καιρῶν, ¹⁹ ἐν αὐτῶν κύκλους, καὶ
 ἀστέρων θέσεις. ²⁰ φύσεις ζώων καὶ
 θυμῶν θηρίων, πνευμάτων βίας, καὶ
 διαλογισμοὺς ἀνθρώπων, διαφορὰς
 φυτῶν καὶ δυνάμεις ῥιζῶν. ²¹ ὅσα τέ
 ἐστι κρυπτά καὶ ἐμφανῆ ἔγνω. ἡ γὰρ
 πάντων τεχνίτις ἐδίδαξέν με σοφία.
²² ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερὸν,
 ἅγιον, μονογενὲς, πολυμερές, λεπτὸν,
 εὐκίνητον, τρατὸν, ἀμόλυτον, σαφές,
 ἀπῆμαντον, φιλαγαθόν, ὀξύ, ἀκώλυ-
 τον, εὐεργετικόν, ²³ φιλανθρωπον, βέ-
 βαιον, ἀσφαλές, ἀμέριμον, παντοδύ-
 ναμον, πανεπίσκοπον, καὶ διὰ πάντων
 χωροῦν πνευμάτων νοερῶν καθαρῶν
 λεπτοτάτων. ²⁴ πάσης γὰρ κινήσεως
 κινήτικώτερον σοφία, δέχεται δὲ καὶ χω-
 ρεῖ διὰ πάντων διὰ τὴν καθαρότητα.
²⁵ ἀτίμς γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ θεοῦ δυνά-
 μεως, καὶ ἀπόρροια τῆς τοῦ παντο-
 κράτορος δόξης εἰληκρινῆς. διὰ τοῦτο
 οὐδὲν μεισάμενος εἰς αὐτὴν παρεμ-
 πίπτει. ²⁶ ἀπαύγασμα γὰρ ἐστὶ φωτὸς
 αὐτοῦ, καὶ ἔσπετρον ἀκηλίδωτον τῆς
 τοῦ θεοῦ ἐνεργείας, καὶ εἰκὼν τῆς
 ἀγαθότητος αὐτοῦ. ²⁷ μὴ δὲ οὐσα
 πάντα δύναται, καὶ μένουσα ἐν αὐτῇ
 τὰ πάντα καινίζει, καὶ κατὰ γενεὰς εἰς
 ψυχὰς ὁσίας μεταβαλόνουσα φίλους θεοῦ
 καὶ προφήτας κατασκευάζει. ²⁸ οὐθὲν
 γὰρ ἀγαπᾷ ὁ θεός, εἰ μὴ τὸν σοφία
 συνοικοῦντα. ²⁹ ἐστὶ γὰρ αὕτη εὐπρε-
 πεστέρα ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πάσαν ἀστράν
 θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη εὐρίσκεται
 προτέρα. ³⁰ τοῦτο μὲν γὰρ διαδέχεται
 νύξ, σοφίας δὲ οὐκ ἀντισχύει κακία.

Κεφ.

Κ Ε Φ. Η'.

Διατίειν δὲ ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας
 εὐρώστας, καὶ διοικεῖ τὰ πάντα χρη-
 στώς. ² ταυτην ἐφίλησα καὶ ἐξεζήτησα
 ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νυμφην
 ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ, καὶ ἐραστής ἐγε-
 νόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς. ³ εὐγένειαν
 δοξάζει συμβίωσιν θεοῦ ἔχουσα, καὶ
 ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν.
⁴ μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ θεοῦ ἐπι-
 στήμης, καὶ ἀρετὴς τῶν ἔργων αὐτοῦ.
⁵ εἰ δὲ πλουτὸς ἐστὶν ἐπιθυμητὸν κτή-
 μα ἐν βίῳ, τί σοφίας πλουσιώτερον
 τῆς τα πάντα ἐργαζομένης; ⁶ εἰ δὲ
 φρόνησις ἐργάζεται, τίς αὐτῆς τῶν
 ὄντων μᾶλλον ἐστὶ τεχνίτης; ⁷ καὶ εἰ
 δικαιοσύνην ἀγαπᾷ τις, οἱ πόνοι ταύ-
 τῆς εἰσὶν ἀρεταί. σωφροσύνην γὰρ καὶ
 φρόνησιν ἐκδιδάσκει, δικαιοσύνην καὶ
 ἀνδρίαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν
 ἐν βίῳ ἀνθρώποις. ⁸ εἰ δὲ καὶ πολυ-
 πειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ
 τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στρο-
 φὰς λόγων καὶ λύσεις ἀινιγμάτων, ση-
 μεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει καὶ ἐκ-
 βάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. ⁹ ἔκρινα
 τοίνυν ταύτην ἀγαγέσθαι πρὸς συμ-
 βίωσιν, εἰδὼς ὅτι ἔσται μοι σύμβουλος
 ἀγαθῶν, καὶ παραινέσις φροντίδων
 καὶ λύτης. ¹⁰ ἔξω δὲ αὐτὴν δόξαν ἐν
 ὄχλοις, καὶ τιμὴν παρὰ πρεσβυτέροις
 ὁ νέος. ¹¹ ὅξυνς εὐρεθήσομαι ἐν κρίσει,
 καὶ ἐν ὅπῃ δυναστῶν θανυμασθήσο-
 μαι. ¹² σιγῶντά με περιμενοῦσιν, καὶ
 φθεγγομένῳ προσέξουσιν, καὶ λαλοῦν-
 τος ἐπιπλείον, χεῖρα ἐπιθήσουσιν ἐπὶ
 στόμα αὐτῶν. ¹³ ἔξω δὲ αὐτὴν ἀθα-
 νασίαν, καὶ μνήμην αἰώνιον τοῖς μετ'
 ἐμέ ἀπολείψω. ¹⁴ διοικήσω λαοὺς, καὶ
 ἔσθην ὑποταγήσεται μοι. ¹⁵ φοβηθή-
 σονται με ἀκούσαντες τύρανοι φρι-
 κτοὶ, ἐν πλήθει φανοῦμαι ἀγαθός, καὶ
 ἐν πολέμῳ ἀνδρείος. ¹⁶ εἰσελθὼν εἰς
 τὸν οἶκόν μου προσαναπαύσομαι αὐ-
 τῇ. οὐ γὰρ ἔχει πικρίαν ἡ συναναστρο-
 φή αὐτῆς, οὐδὲ ὀδύνην ἡ συμβίωσις
 αὐτῆς, ἀλλὰ εὐφροσύνην καὶ χαρὰν.
¹⁷ ταῦτα λογισάμενος ἐν ἐμαυτῷ, καὶ
 φροντίσας ἐν καρδίᾳ μου, ὅτι ἐστὶ
 ἀθανασία ἐν συγγενείᾳ σοφίας, ¹⁸ καὶ
 ἐν φιλίᾳ αὐτῆς τέρψις ἀγαθῇ, καὶ ἐν

πόνοις χειρῶν αὐτῆς πλοῦτος ἀνεκλι-
 πῆς, καὶ ἐν συγγυμνασίᾳ ὁμιλίας αὐ-
 τῆς φρόνησις, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ
 λόγων αὐτῆς, περιήμιν ζητῶν ὅπως
 λάβω αὐτὴν εἰς ἐμαυτόν. ¹⁹ παῖς δὲ
 ἤμην εὐφυῆς, ψυχῆς τε ἔλαχον ἀγα-
 θῆς, ²⁰ μᾶλλον δὲ ἀγαθὸς ὧν ἦλθον
 εἰς σῶμα ἀμίαντον. ²¹ γνοὺς δὲ ὅτι οὐκ
 ἄλλως ἔσομαι ἐγκρατῆς, ἐὰν μὴ ὁ θεὸς
 δῶ, καὶ τοῦτο δ' ἦν φρονήσεως τὸ εἰ-
 δέναι τίνος ἡ χάρις, ἐνέτυχον τῷ κυ-
 ρίῳ, καὶ ἔδεηθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ
 ὅλης τῆς καρδίας μου.

Κ Ε Φ. Θ'.

Ὡς πατέρων καὶ κύριε τοῦ ἑλέους
 σου, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου,
² καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατεσκεύασας ἄν-
 θρωπον, ἵνα δεσπόῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γε-
 νομένων κτισμάτων, ³ καὶ διέπῃ τὸν
 κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ,
 καὶ ἐν εὐθύτητι ψυχῆς κρίσιν κρίνῃ.
⁴ δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων παρ-
 ὅδου σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσῃς
 ἐκ παιδῶν σου. ⁵ ὅτι ἐγὼ δοῦλός σός
 καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου, ἀνθρώπος
 ἀσθενὴς καὶ ὀλιγοχρόνιος καὶ ἑλάσσων
 ἐν συνέσει κρίσεως καὶ νόμων. ⁶ καὶ
 γὰρ τις ἢ τέλειος ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων,
 τῆς ἀπὸ σοῦ σοφίας ἀπουσίας, εἰς οὐ-
 δὲν λογισθήσεται. ⁷ σύ με προεἴλω
 βασιλεία λαοῦ σου, καὶ δικαστὴν υἱὸν
 σου καὶ θυγατέρον. ⁸ εἴπας, οἰκοδο-
 μῆσαι ναὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ σου, καὶ ἐν
 πόλει κατασκηνώσεώς σου θυσιαστή-
 ριον, μίμημα σκηνῆς ἁγίας ἣν προη-
 τοίμασας ἀπ' ἀρχῆς. ⁹ καὶ μετὰ σοῦ ἡ
 σοφία ἡ εἰδυῖα τὰ ἔργα σου, καὶ παρ-
 οῦσα ὅτε ἐποίεις τὸν κόσμον, καὶ ἐπι-
 σταμένη τί ἀρεστὸν ἐν ὀφθαλμοῖς σου,
 καὶ τί εὐθὲς ἐν ἐντολαῖς σου. ¹⁰ ἔξα-
 πόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίων οὐρανῶν,
 καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου πέμψον
 αὐτὴν, ἵνα συμπαραοῦσά μοι κοπιάσῃ,
 καὶ γνῶ τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί.
¹¹ οἶδὲ γὰρ ἐκίነθ' πάντα καὶ συνιεῖ, καὶ
 ὁδηγήσει με ἐν ταῖς πράξεσί μου σω-
 φρόνως, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐ-
 τῆς. ¹² καὶ ἔσται προσδεκτά τὰ ἔργα
 μου, καὶ διακρινῶ τὸν λαόν σου δι-
 καίως, καὶ ἔσομαι ἄξιος θρόνων πα-
 τρός μου. ¹³ τίς γὰρ ἀνθρώπος γινώ-
 σεται

σεται βουλὴν θεοῦ; ἢ τίς ἐνθυμηθήσεται τί θέλει ὁ κύριος; ¹⁴ λογισμοὶ γὰρ θνητῶν δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπινοιαί ἡμῶν. ¹⁵ φθαρτὸν γὰρ σῶμα βαρύνει ψυχὴν, καὶ βροίθει τὸ γεῶδες σκῆνος τοῦν πολυφροντίδα. ¹⁶ καὶ μόλις εἰκάζομεν τὰ ἐπὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν χερσὶν εὐρίσκομεν μετὰ πόνου, τὰ δὲ ἐν οὐρανοῖς τίς ἐξιχνίασεν; ¹⁷ βουλὴν δέ σου τίς ἔγνω, εἰ μὴ σὺ ἔδωκας σοφίαν, καὶ ἐπέμψας τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα ἀπὸ ὑψίστου; ¹⁸ καὶ οὕτως διωρθώθησαν αἱ τριβοὶ τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τὰ ἀρεστά σου ἐδιδάχθησαν ἄνθρωποι, ¹⁹ καὶ τῇ σοφίᾳ ἐσώθησαν.

Κ Ε Φ. Ι'.

Αὕτη πρωτόπλαστον πατέρα κόσμου μόνον κτισθέντα διεφύλαξεν, καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ παραπτώματος ἰδίου, ² ἔδωκε τε αὐτῷ ἰσχύν κρατῆσαι ἀπάντων. ³ ἀποστάς δὲ ἀπ' αὐτῆς ἄδικος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, ἀδελφοκτόνοις συναπάλετο θυμοῖς. ⁴ δι' ὃν κατακλυζομένην γῆν πάλιν διέσωσε σοφία, δι' εὐτέλειαν ξύλου τὸν δίκαιον κυβερνήσασα. ⁵ αὕτη καὶ ἐν ὁμοιοῖα πονηρίας ἐθνῶν συγχυθέντων εὗρε τὸν δίκαιον, καὶ ἐτήρησεν αὐτὸν ἄμειπτον θεῷ, καὶ ἐπὶ τέκνου σπλάγγνοις ἰσχυρὸν ἐφύλαξεν. ⁶ αὕτη δίκαιον ἐξαπολυμένων ἀσεβῶν ἐρρύσατο φυγόντα πῦρ καταβάσιον Πενταπόλεως. ⁷ οἷς ἐπὶ μαρτύριον τῆς πονηρίας καπνίζομένη καθέστηκε χέρσος, καὶ ἀτελέσιν ὥραις καρποφόρουντα φυτὰ, ἀπιστοῦσης ψυχῆς μνημεῖον ἐστηκενὰ στήλη ἄλός. ⁸ σοφίαν γὰρ παροδεύσαντες οὐ μόνον ἐβλάβησαν τοῦ μὴ γνῶναι τὰ καλὰ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφροσύνης ἀπέλιπον τῷ βίῳ μνημόσυνον, ἵνα ἐν οἷς ἐσφάλησαν μὴδὲ λαθεῖν δυνηθῶσι. ⁹ σοφία δὲ τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο. ¹⁰ αὕτη φυγάδα ὀργῆς ἀδελφοῦ δίκαιον ὠδήγησεν ἐν τριβόις εὐθείαις, ἔδειξεν αὐτῷ βασιλείαν θεοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γνῶσιν ἁγίων, εὐπόρησεν αὐτὸν ἐν μάχοις, καὶ ἐπλήθυνεν τρὺς πόνοις αὐτοῦ. ¹¹ ἐν πλεονεξίᾳ κατισχυόντων αὐτὸν παρέστη, καὶ ἐπλούτισεν αὐτόν. ¹² διεφύλαξεν αὐτὸν ἀπὸ ἐχθρῶν, καὶ ἀπὸ

ἐνεδρευόντων ἡσφαλίσατο, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτῷ, ἵνα γνῷ, ὅτι παντὸς δυνατότερα ἐστὶν εὐσέβεια. ¹³ αὕτη πραθέντα δίκαιον οὐκ ἔγκατέλιπεν, ἀλλὰ ἐξ ἁμαρτίας ἐρρύσατο αὐτόν. ¹⁴ συγκατέβη αὐτῷ εἰς λάκκον, καὶ ἐν δεσμοῖς οὐκ ἀφήκεν αὐτόν, ἕως ἥνεγκεν αὐτῷ σκῆπτρα βασιλείας καὶ ἐξουσίαν τυραννούντων αὐτοῦ, ψευδεῖς τε ἔδειξεν τοὺς μωμησαμένους αὐτόν, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δοξάν αἰώνιον. ¹⁵ αὕτη λαὸν ὅσιον καὶ σπέρμα ἄμειπτον ἐρρύσατο ἐξ ἐθνῶν θλιβόντων. ¹⁶ ἐισήλθεν εἰς ψυχὴν θεραπευontos κυρίου, καὶ ἀντέστη βασιλεῦσι φοβεροῖς ἐν τέρασι καὶ σημείοις. ¹⁷ ἀπέδωκεν ὅσοις μισθὸν κῶπων αὐτῶν, ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν ὁδῷ θαυμαστῇ, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σκέπην ἡμέρας, καὶ εἰς φλόγα ἄστρων τὴν νύκτα. ¹⁸ διεβίβασεν αὐτοὺς θάλασσαν ἐρυθρὰν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς δι' ὕδατος πολλοῦ. ¹⁹ τοὺς δὲ ἐχθροὺς αὐτῶν κατέκλυσε, καὶ ἐκ βάθους ἀβύσσου ἀνέβρασεν αὐτούς. ²⁰ διὰ τοῦτο δίκαιος ἐσκύλευσεν ἀσεβεῖς, καὶ ὕμνησαν κύριε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου, τὴν τε ὑπέρμαχόν σου χεῖρα ἥνεσαν ὁμοθυμαδόν. ²¹ ὅτι ἡ σοφία ἠνοιξε στόμα κωφῶν, καὶ γλώσσας νηπίων ἔθηκεν τρανάς.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Εὐδώσσει τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν χειρὶ προφήτου ἁγίου. ² διαέδωκεν ἐρημον ἀοίκητον, καὶ ἐν ἀβάτοις ἐπήξαν σκηνάς. ³ ἀντέστησαν πολεμίους, καὶ ἡμύναντο ἐχθρούς. ⁴ ἐδίψησαν καὶ ἐπέκαλσαντὸ σε, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὕδωρ, καὶ ἱάμα διψῆς ἐκ λίθου σκληροῦ. ⁵ δι' ὧν ἐκολάσθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, ⁶ διὰ τούτων αὐτοὶ ἀποροῦντες εὐεργετήθησαν. ⁷ ἀντὶ μὲν πηγῆς ἀενάου ποταμοῦ αἵματι λυθρῶδε ταραχθέντες ⁸ εἰς ἔλεγχον νηπιοκτόνου διατάγματος, ἔδωκεν αὐτοῖς δαψιλὲς ὕδωρ ἀνελπίστως. ⁹ δείξας διὰ τοῦ τότε δίψους πῶς τοὺς ὑπεναντίους ἐκόλασας. ¹⁰ ὅτε γὰρ ἐπειράσθησαν, καὶ περ ἐν ἑλέει παιδευόμενοι, ἔγνωσαν πῶς ἐν ὀργῇ κρινόμενοι ἀσεβεῖς ἐβρσανίζοντο. ¹¹ τουτούς μὲν γὰρ ὡς πατὴρ νουθετῶν ἐδοκίμασας.

σας, ἐκείνους δὲ ὡς ἀπότομος βαι-
λεὺς καταδικάζων ἐξητάσας. ¹² καὶ
ἀπόντες δὲ καὶ παρόντες ὁμοίως ἐτρύ-
χοντο. ¹³ διπλῇ γὰρ αὐτοὺς ἔλαβε λύ-
πη, καὶ στεναγμός μνημῶν τῶν παρ-
ελθουσῶν. ¹⁴ ὅτε γὰρ ἤκουσαν διὰ τῶν
ιδίῳν κολάσεων εὐεργετουμένους αὐ-
τοὺς, ἤσθοντο τοῦ κυρίου. ¹⁵ τὸν γὰρ
ἐν ἐκθέσει πάλοι ριπέντα ἀπείπον
χλευάζοντες, ἐπὶ τέλει τῶν ἐκβάσεων
ἐθαύμασαν, οὐχ ὅμοια δίκαιοις διψή-
σαντες. ¹⁶ ἀντὶ δὲ λογισμῶν ἀσυνέτων
ἀδικίας αὐτῶν, ἐν οἷς πλανηθέντες
ἐθρήσκουν ἄλογα ἐρπετὰ καὶ κνώδα-
λα εὐτελῇ, ἐπαπέστειλας αὐτοῖς πλη-
θος ἀλόγων ζώων εἰς ἐκδίκησιν, ¹⁷ ἵνα
γνώσιν ὅτι δι' ὧν τις ἁμαρτάνει, διὰ
τούτων κολάζεται. ¹⁸ οὐ γὰρ ἠπόρει
ἡ παντοδυναμὸς σου χεῖρ καὶ τίσασα
τὸν κόσμον ἐξ ἀμόρφου ὕλης, ἐπιπέμ-
ψαι αὐτοῖς πλήθος ἄρκων, ἡ θρασεῖς
λέοντας, ¹⁹ ἡ νεοκτίστους θυμοῦ πλή-
ρεις θήρας ἀγνώστους, ἥτοι πυρπνόον
φυσῶντας ἄσθμα, ἡ βρόμους λιμνω-
μένους καπνοῦ, ἡ δεινούς ἀπ' ὀμμά-
των σπινθήρας ἀστράπτοντας. ²⁰ ὧν
οὐ μόνον ἡ βλάβη ἡδύνατο συνεκτρί-
ψαι αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ ἡ ὄψις ἐκφο-
βήσασα διολέσαι. ²¹ καὶ χωρὶς δὲ του-
των, ἐνὶ πνεύματι πειθεῖν ἐδύναντο ὑπὸ
τῆς δίκης διωχθέντες, καὶ λιμνηθέντες
ὑπὸ πνεύματος δυναμέως σου, ἀλλὰ
πάντα μέτρον καὶ ἀριθμῶ καὶ σταθμῶ
διέταξας. ²² τὸ γὰρ μεγάλως ἰσχυεῖν
πάρεστιν σοι πάντοτε, καὶ κράτει βρα-
χιονός σου τίς ἀντιστήσεται; ²³ ὅτι ὡς
ροπὴ ἐκ πλαστίγγων ὅλος ὁ κόσμος
ἐναντίον σου, καὶ ὡς ῥανὶς δρόσου
ὀρθρινῇ κατελθοῦσα ἐπὶ γῆν. ²⁴ ἔλεῖς
δὲ πάντα ὅτι πάντα δύνασαι, καὶ
παρορᾷς ἀμαρτήματα ἀνθρώπων εἰς
μετάνοιαν. ²⁵ ἀγαπᾷς γὰρ τὰ ὄντα
πάντα, καὶ οὐδὲν βδελύσσει ὧν ἐποίη-
σας, οὐδὲ γὰρ ἂν μισῶν τι κατεσκεύα-
σας. ²⁶ πῶς δὲ ἔμεινεν ἂν τι εἰ μὴ σὺ
ἠθέλησας; ἡ τὸ μὴ κληθῆν ὑπὸ σοῦ
διετηρήθη; ²⁷ φεῖδι δὲ πάντων, ὅτι
σὰ ἐστι δέσποτα φιλόψυχε.

Κ Ε Φ. Ι Β'.

Τὸ γὰρ ἀφθαρτόν σου πνεῦμά ἐστιν
ἐν πάσι. ² διὸ τοὺς παραπίπτοντας

κατ' ὀλίγον ἐλέγχεις, καὶ ἐν οἷς ἁμαρ-
τανουσιν ὑπομιμνήσκων νοθετεῖς, ἵνα
ἀπαλλαγέντες τῆς κακίας πιστεύσωσιν
ἐπὶ σέ κύριε. ³ καὶ γὰρ τοὺς παλαιούς
οἰκητορας τῆς ἁγίας σου γῆς μισήσας,
⁴ ἐπὶ τῷ ἔχθιστῳ πράσσειν ἔργα φαρ-
μακικῶν, καὶ τελετὰς ἀνοσίους, ⁵ τέ-
κνων τε φονέας ἀνελεήμονας, καὶ
σπλαγχνοφάγων ἀνθρωπίνων σαρκῶν,
θοίναν καὶ αἷματος ἐκ μέσου μυστα-
θείας σου, ⁶ καὶ αὐθέντας γονεῖς ψυ-
χῶν ἀβροθητήν, ἐβουλήθης ἀπολέσαι
διὰ χειρῶν πατέρων ἡμῶν. ⁷ ἵνα ἀξίαν
ἀποικίαν δέξηται θεοῦ παιδῶν ἡ παρὰ
σοὶ πασῶν τιμωτάτη γῆ. ⁸ ἀλλὰ καὶ
τούτων ὡς ἀνθρώπων ἐφείσω, ἀπέ-
στείλας τε προδρόμους τοῦ στρατο-
πέδου σου σφῆκας, ἵνα αὐτοὺς κατα-
βραχῇ ἐξολοθρεύσωσιν. ⁹ οὐκ ἀδυνα-
τῶν ἐν παρατάξει ἀσθεῖς δίκαιοις
ὑποχειρίους δοῦναι, ἡ θηρίοις δεινοῖς,
ἡ λόγῳ ἀποτόμῳ ὑφ' ἐν ἐκτοίρῃ.
¹⁰ κρίνων δὲ καταβραχῇ ἐδίδους τόπον
μετανοίας, οὐκ ἀγνοῶν, ὅτι πονηρὰ
ἡ γένεσις αὐτῶν καὶ ἔμφυτος ἡ κακία
αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐ μὴ ἀλλαχῇ ὁ λογι-
σμός αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. ¹¹ σπέρμα
γὰρ ἦν κατηραμένον ἀπ' ἀρχῆς, οὐδὲ
εὐλαβούμενός τινα ἐφ' οἷς ἡμαρτανον,
ἄδειαν ἐδίδους. ¹² τίς γὰρ ἐρεῖ, τί
ἐποίησας; ἡ τίς ἀντιστήσεται τῷ κρί-
ματί σου; τίς δὲ ἐγκαλέσει σοὶ κατὰ
ἐθνῶν ἀπολωλότεν, ἃ σὺ ἐποίησας;
ἡ τίς εἰς κατάστασιν σοὶ ἐλεύσεται ἐκ-
δικος κατὰ ἀδίκων ἀνθρώπων; ¹³ οὔτε
γὰρ θεὸς ἐστι πλην σοῦ, ᾧ μέλει περὶ
πάντων, ἵνα δείξῃς ὅτι οὐκ ἀδίκως
ἐκρίνας. ¹⁴ οὔτε βασιλεὺς ἡ τύραννος
ἀντοφθαλμῆσαι δυνήσεται σοὶ περὶ
ὧν ἀπόλεσας. ¹⁵ δίκαιοις δὲ ὧν δικαίως
τὰ πάντα διέπεις, αὐτὸν τὸν μὴ ὀφεί-
λοντα κολασθῆναι καταδικάσαι ἀλλό-
τριον ἡγούμενος τῆς σῆς δυνάμεως.
¹⁶ ἡ γὰρ ἰσχύς σου δικαιοσύνης ἀρχή,
καὶ τὸ πάντων σε δεσπόζειν, πάντων
φείδεσθαι ποιεῖ. ¹⁷ ἰσχύν γὰρ ἐνδείκνυ-
σαι ἀπιστουμένους ἐπὶ δυνάμειος τελειό-
τητι, καὶ ἐν τοῖς εἰδοῖς τὸ θρασὺς ἐξε-
λέγχεις. ¹⁸ σὺ δὲ δεσπόζων ἰσχύος ἐν
ἐπιεικείᾳ κρίνεις, καὶ μετὰ πολλῆς φει-
δὸς διοικεῖς ἡμᾶς. πάρεστι γὰρ σοὶ
ὅταν

ὅταν θέλῃς τὸ δύνασθαι, ¹⁹ ἐδίδαξας δέ σου τὸν λαὸν διὰ τῶν τοιούτων ἔργων, ὅτι δεῖ τὸν δίκαιον εἶναι φιλόφρων. καὶ εὐέλπιδας ἐποίησας τοὺς υἱούς σου, ὅτι δίδως ἐπὶ ἁμαρτήμασιν μετάνοιαν. ²⁰ εἰ γὰρ ἐχθροὺς παίδων σου καὶ ὀφειλομένους θανάτῳ μετὰ τῆς αὐτῆς ἐτιμωρήσας προσοχῆς καὶ δέησεως, δούς χρόνους καὶ τοπον δι' ὧν ἀπαλλαγῶσι τῆς κακίας, ²¹ μετὰ πόσης ἀκριβείας ἐκρίνας τοὺς υἱούς σου, ὧν τοὶ πατέραςιν ὄρκους καὶ συνθήκας ἔδωκας ἀγαθῶν ὑποσχέσεων; ²² ἡμᾶς οὖν παιδεύων τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν ἐν μυριότητι μαστιγοῖς, ἵνα σου τὴν ἀγαθότητα μεριμνῶμεν κρίνοντας, κρίνομενοι δὲ προσδοκῶμεν ἔλεος. ²³ ὅθεν καὶ τοὺς ἐν ἀφροσύνῃ ζωῆς βιώσαντας ἀδίκους, διὰ τῶν ἰδίων ἐβασάνισας βδελυγμάτων. ²⁴ καὶ γὰρ τῶν πλάνης ὁδῶν μακρότερον ἐπλανήθησαν, θεοὺς ὑπολαμβάνοντες τὰ καὶ ἐν ζωῶσι τῶν ἐχθρῶν ἄτιμα, νηπίων δίκην ἀφρόνων ψευσθέντες. ²⁵ διὰ τοῦτο ὡς παισὶν ἀλογίστοις τὴν κρίσιν εἰς ἐμπαιγμὸν ἐπεμψας. ²⁶ οἱ δὲ παιγνίους ἐπιτιμῆσεως μὴ νοουθετηθέντες ἀξίαν θεοῦ κρίσιν πειράσουσιν. ²⁷ ἐφ' οἷς γὰρ αὐτοὶ πάσχοντες ἡγανάκτουν, ἐπὶ τούτοις οὐς ἐδόκουν θεοὺς, ἐν αὐτοῖς κολαζόμενοι ἰδόντες ὃν πάλαι ἠρῶντο εἶδέναι, θεὸν ἐπέγνωσαν ἀληθῆ, διὸ καὶ τὸ τέρμα τῆς καταδίκης ἐπ' αὐτοὺς ἐπῆλθεν.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Μάταιοι μὲν γὰρ πάντες ἄνθρωποι φύσει, οἷς παρῇν θεοῦ ἀγνωσία, καὶ ἐκ τῶν ὁρωμένων ἀγαθῶν οὐκ ἴσχυσαν εἰδέναι τὸν ὄντα, οὐτε τοῖς ἔργοις προσχόντες ἐπέγνωσαν τὸν τεχνίτην. ² ἀλλ' ἢ πῦρ, ἢ πνεῦμα, ἢ ταχινὸν αἶρα, ἢ κύκλον ἀστρων, ἢ βίαιον ὕδαρ, ἢ φωστήγας οὐρανοῦ, πρυτάνεις κόσμου θεοὺς ἐνόμισαν. ³ ὧν εἰ μὲν τῇ καλλονῇ τερόμενοι, θεοὺς ὑπελάμβανον, γνωτῶσαν πόσῳ τούτων ὁ δεσπότης ἐστὶ βελτίων. ὁ γὰρ τοῦ κάλους γενεσιάρχης ἐκτίσεν αὐτά. ⁴ εἰ δὲ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ἐκπλαγέντες, νοησάτωσαν ἀπ' αὐτῶν πόσῳ ὁ κατασκευάσας αὐτὰ δυνατώτερός ἐστι. ⁵ ἐκ

γὰρ μεγέθους καλλονῆς κτισμάτων ἀναλόγως ὁ γενεσιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖται. ⁶ ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τούτοις ἐστὶ μέμψις ὀλίγη, καὶ γὰρ αὐτοὶ τάχα πλανῶνται θεὸν ζητοῦντες καὶ θέλοντες εὐρεῖν. ⁷ ἐν γὰρ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀναστρεφόμενοι διερευνῶσιν, καὶ πείθονται τῇ ὄψει, ὅτι καλὰ τὰ βλεπόμενα. ⁸ πάλιν δὲ οὐδ' αὐτοὶ συγγνωστοί. ⁹ εἰ γὰρ τοσοῦτον ἴσχυσαν εἶδέναι, ἵνα δύνανται στοχάσασθαι τὸν αἰῶνα, τὸν τούτων δεσπότην πῶς τάχιον οὐχ εὖρον; ¹⁰ ταλαίπωροι δὲ καὶ ἐν νεκροῖς αἱ ἐλπίδες αὐτῶν, οὔτινες ἐκάλεσαν θεοὺς ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, χρυσὸν καὶ ἄργυρον τέχνης ἐμμελέτημα καὶ ἀπεικασματα ζῶων, ἢ λίθον ἄχρηστον χειρὸς ἔργον ἀρχαίας. ¹¹ εἰ δὲ καὶ τις ὑλοτόμος τέκτων εὐκίνητον φυτὸν ἐκπρίσας, περιέξυσεν εὐμαθῶς πάντα τὸν φλοιὸν αὐτοῦ, καὶ τεγνησάμενος εὐπρεπῶς κατεσκεύασεν χρῆσιμον σκεῦος εἰς ὑπηρεσίαν ζωῆς. ¹² τὰ δὲ ἀποβλήματα τῆς ἐργασίας εἰς ἐτοιμασίαν τροφῆς ἀναλώσας ἐνεπλήσθη. ¹³ τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπόβλημα εἰς οὐθὲν εὐχρηστον, εὐλὸν σχολιὸν, καὶ ὅζοις συμπεφυκὸς, λαβὼν ἐγλύπηεν ἐν ἐπιμελείᾳ ἀργίας αὐτοῦ, καὶ ἐμπειρία συνέσεως ἐτύπωσεν αὐτὸ, ἀπείκασεν αὐτὸ εἰκὸν ἁνθρώπου, ¹⁴ ἢ ζῶῳ τινὶ εὐτέλει ὁμοίωσεν αὐτὸ, καταχρίσας μίλτω καὶ φύκει ἐρυθθῆνας χροᾶν αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν κηλίδα τὴν ἐν αὐτῷ καταχρίσας. ¹⁵ καὶ ποιήσας αὐτῷ αὐτοῦ ἄξιον οἶκημα, ἐν τοίχῳ ἔθηκεν αὐτὸ ἀσφαλισάμενος σιδήρῳ. ¹⁶ ἵνα μὲν οὖν μὴ καταπέσῃ προενόησεν αὐτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἀδυνατεῖ ἑαυτὴ βοηθήσαι, καὶ γὰρ ἐστὶ εἰκὼν καὶ χρεῖαν ἔχει βοηθείας. ¹⁷ περὶ δὲ κτημάτων καὶ γάμων αὐτοῦ καὶ τέκνων προσευχόμενος, οὐκ αἰσχύνεται τῷ ἀψύχῳ προσκαλῶν. καὶ περὶ μὲν ἡγείας τὸ ἀσθενὲς ἐπικαλεῖται, ¹⁸ περὶ δὲ ζωῆς τὸν νεκρὸν ἄξιοι, περὶ δὲ ἐπικουρίας τὸν ἀπειρότατον ἱκετεύει. περὶ δὲ ὁδοιπορίας, τὸ μηδὲ βάσει χρῆσθαι δυνάμενον, ¹⁹ περὶ δὲ πορισμοῦ καὶ ἐργασίας καὶ χειρῶν ἐπιτυχίας τὸ ἀδρανέστατον ταῖς χειρὶν εὐδράνειαν αἰτεῖται.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Πλοῦν τις πάλιν στελλόμενος, καὶ ἄγρια μέλλων διοδεύειν κύματα, τοῦ φέροντος αὐτὸν πλοίου σαθρότερον ξύλον ἐπιβοᾷται. ² ἐκείνο μὲν γὰρ ὄρε-
 ξις πορισμῶν ἐπενόησε, τεχνίτης δὲ σοφία κατεσκεύασεν. ³ ἡ δὲ σὴ πάτερ διακυβερνᾷ πρόνοια, ὅτι ἔδωκας καὶ ἐν θαλάσῃ ὁδὸν καὶ ἐν κύμασι τρίβον ἀσφαλῆ. ⁴ δεικνύς ὅτι δύνασαι ἐκ παν-
 τὸς σωζῆν, ἵνα κἄν ἄνεν τέχνῃς τις ἐπιβῇ. ⁵ θέλεις δὲ μὴ ἄργα εἶναι τὰ τῆς σοφίας σου ἔργα, διὰ τοῦτο καὶ ἐλαχίστω ξύλῳ πιστεύουσιν ἄνθρωποι ψυχας, καὶ διελθόντες κλύδωνα σχεδία διεσώθησαν. ⁶ καὶ ἀρχῆς γὰρ ἀπολλυμένων ὑπερηφάνων γιγάντων, ἡ ἐλ-
 πὶς τοῦ κόσμου ἐπὶ σχεδίας καταφυ-
 γοῦσα ἀπέλιπεν αἰῶνι σπέρμα γενέ-
 σεις τῇ σῇ κυβερνηθείσῃ χειρί. ⁷ εὐ-
 λόγηται γὰρ ξύλον δι' οὗ γίνεται δι-
 καιοσύνη. ⁸ τὸ χειροποίητον δὲ ἐπι-
 κατάρατον αὐτὸ καὶ ὁ ποιήσας αὐτό, ὅτι ὁ μὲν ἐργάζετο, τὸ δὲ φθαρτὸν θεὸς ὠνομάσθη. ⁹ ἐν ἴσῳ γὰρ μισητὰ θεῷ καὶ ὁ ἀσεβῶν καὶ ἡ ἀσέβεια αὐ-
 τοῦ. ¹⁰ καὶ γὰρ τὸ πραχθὲν σὺν τῷ δράσαντι κολασθήσεται. ¹¹ διὰ τοῦτο καὶ ἐν εἰδώλοις ἐθνῶν ἐπισκοπῇ ἔσται, ὅτι ἐν κτίσματι θεοῦ εἰς βδέλυσμα ἐγε-
 νήθησαν καὶ εἰς σκάνδαλα ψυχῶν ἀν-
 θρώπων καὶ εἰς παγίδα ποσὶν ἀφρό-
 νων. ¹² ἀρχὴ γὰρ πορευεῖς ἐπίνοια εἰδώλων, εὐρεῖαι δὲ αὐτῶν φθορὰ ζωῆς. ¹³ οὔτε γὰρ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, οὔτε εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ¹⁴ κενοδοξία γὰρ ἀνθρώπων εἰσῆλθεν εἰς κόσμον, καὶ διὰ τοῦτο σύντομον αὐτῶν τέλος ἐπε-
 νοήθη. ¹⁵ ἄωρον γὰρ πένθει τρυχόμε-
 νος πατὴρ τοῦ ταχέως ἀφαιρεθέντος τέκνου, εἰκόνα ποιήσας τὸν τότε νε-
 κρὸν ἀνθρώπου, νῦν ὡς θεὸν ἐτίμησε, καὶ παρέδωκε τοῖς υποχειρίοις μυστή-
 ρια καὶ τελεάς. ¹⁶ εἶτα ἐν χρόνῳ κρα-
 τυνθὲν τὸ ἀσεβὲς ἔθνος ὡς νόμος ἐφυ-
 λάχθη, καὶ τυράννων ἐπιταγαῖς ἐθρη-
 σκεύετο τὰ γλυπτὰ. ¹⁷ οὓς ἐν ὅψει μὴ
 δυνάμενοι τιμᾶν ἀνθρώποι διὰ τὸ μα-
 κρὰν οἰκεῖν, τὴν πόρρωθεν ὕψιν ἀνα-
 τυπωσάμενοι, ἐμφανῇ εἰκόνα τοῦ τι-
 μωμένου βασιλέως ἐποίησαν, ἵνα τὸν

ἅπαντα ὡς παρόντα κολακεύωσιν διὰ τῆς σπουδῆς. ¹⁸ εἰς ἐπίτασιν δὲ θρη-
 σκείας καὶ τοὺς ἀγνοοῦντας ἡ τοῦ τε-
 χνίτου προτερήσατο φιλοτιμία. ¹⁹ ὁ μὲν γὰρ τάχα τῷ κρατοῦντι βουλόμε-
 νος ἀρεαίς ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τὴν ὁμοιότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον. ²⁰ τὸ δὲ πλῆθος ἐφελκόμενον διὰ τὸ εὐχαρί της ἐργασίας, τὸν πρὸ ὀλίγου τιμηθέντα ἀνθρώπου νῦν σέβασμα ἐλογίσαντο. ²¹ καὶ τοῦτο ἐγένετο τῷ βίῳ εἰς ἐν-
 δρον, ὅτι ἡ συμφορὰ ἡ τυραννίδι δου-
 λεύσαντες ἀνθρώποι τὸ ἀκοινώνητον ὄνομα λίθοις καὶ ξύλοις περιέθεσαν. ²² εἰτ' οὐκ ἤρκεσε τὸ πλανᾶσθαι περὶ τὴν τοῦ θεοῦ γνῶσιν, ἀλλὰ καὶ μεγά-
 λω ζῶντες ἀγνοίας πολέμῳ τὰ το-
 σαῦτα κακὰ εἰρήνην προσαγορεύουσιν. ²³ ἡ γὰρ τεκνοφῶνους τέλετας ἡ κρύφια μυστήρια ἡ ἐμμανεῖς ἐξ ἄλλων θεσμῶν κώμους ἄγοντες, ²⁴ οὔτε βίους οὔτε γάμους καθαρούς ἐτι φυλάσσουσιν, ἕτερος δ' ἕτερον ἢ λοχῶν ἀναιεῖ, ἡ ροθεύων ὁδυνᾷ. ²⁵ πάντας δ' ἐπίμει-
 ξει αἶμα καὶ φόνος, κλοπὴ καὶ δόλος, φθορὰ, ἀπιστία, ταραχή, ἐπιτορκία, θόρυβος ἀγαθῶν, ²⁶ χάριτος ἀμνησία, ψυχῶν μiasmὸς, γενέσεως ἐναλλαγή, γάμων ἀταξία, μοιχεία καὶ ἀσέλγεια. ²⁷ ἡ γὰρ τῶν ἀνωνύμων εἰδώλων θρη-
 σκεία παντὸς ἀρχὴ κακοῦ καὶ αἰτία καὶ πέρας ἐστίν. ²⁸ ἡ γὰρ εὐφραίνου-
 μνοι μεμνημένοι, ἡ προσφειδόμενοι ψευ-
 δῇ, ἡ ζῶσιν ἀδίκως, ἡ ἐπιπορκοῦσι τα-
 χέως. ²⁹ ἀψύχοις γὰρ πεποιθότες εἰ-
 δώλοις κακῶς ὁμόσαντες, ἀδικηθῆναι οὐ προσδέχονται. ³⁰ ἀμφοτέρω δὲ αὐ-
 τοὺς μετελεύσεται τὰ δίκαια, ὅτι κα-
 κῶς ἐφρόνησαν περὶ θεοῦ προσχόντες εἰδώλοις, καὶ ἀδίκως ὡμοσαν ἐν δόλῳ καταφρονήσαντες ὁσιότητος. ³¹ οὐ γὰρ ἡ τῶν ὁμνυομένων δύναμις, ἀλλ' ἡ τῶν ἁμαρτανόντων δίκη ἐπεξέρχεται αἰετὴν τῶν ἀδίκων παραβασιν.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Σὺ δὲ ὁ θεὸς ἡμῶν χρηστὸς καὶ ἀλη-
 θής, μακρόθυμος καὶ ἐν ἐλέει διοικῶν
 τὰ πάντα. ² καὶ γὰρ ἐὰν ἁμάρτανον-
 σοὶ ἔσμεν, εἰδότες σου τὸ κράτος. οὐχ
 ἁμαρτησομεθα δὲ, εἰδότες ὅτι σοὶ λε-
 λογίσμεθα. ³ τὸ γὰρ ἐπίστασθαι σε
 ὁλό-

ὁλόκληρος δικαιοσύνη, καὶ εἰδέναι τὸ κράτος σου ῥῖα ἀθανασίας. ⁴ οὐτε γὰρ ἐπλάνησεν ἡμᾶς ἀνθρώπων κακό-τεχνος ἐπινοία, οὐδὲ σκιαγράφων πό-νος ἄκαρπος, εἶδος σπιλωθέν χρώμασι διηλλαγμένοις. ⁵ ὧν ὅψις ἀφροσιν εἰς ὄνειδος ἔρχεται, ποθεῖ τε νεκρῶς εἰκό-νος εἶδος ἄπνου. ⁶ κακῶν ἔρασταί ἀξιοί τε τοιούτων ἐλπίδων, καὶ οἱ δρωάντες καὶ οἱ ποθοῦντες καὶ οἱ σεβό-μενοι. ⁷ καὶ γὰρ κεραμεὺς ἀπαλὴν γῆν θλίβων ἐπίμοχθον πλάσσει πρὸς ὑπηρεσίαν ἡμῶν ἕκαστον, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐ-τοῦ πηλοῦ ἀνεπλάσαστο τὰ τε τῶν καθαρῶν ἔργων δοῦλα σκεύη, τὰ τε ἐναντίον πάνθ' ὁμοίως, τούτων δὲ ἑκα-τέρου τίς ἑκάστον ἐστὶν ἡ χρῆσις, κρι-τῆς ὁ πηλουργός. ⁸ καὶ κακόμοχθος θεὸν ματαίον ἐκ τοῦ αὐτοῦ πλάσσει πηλοῦ, ὃς πρὸ μικροῦ ἐκ γῆς γεννηθεὶς μετ' ὀλίγον πορεύεται ἐξ ἧς ἐλήφθη, τὸ τῆς ψυχῆς ἀπαιτηθεὶς χρέος. ⁹ ἀλλ' ἐστὶν αὐτῷ φροντίς οὐχ ὅτι μέλλει κάμνειν, οὐδ' ὅτι βραχυτελὴ βίον ἔχει, ἀλλ' ἀντερίζεται μὲν χρυσοουργοῖς καὶ ἀργυροχοοῖς, χαλκοπλάστας τε μιμῆ-ται, καὶ δόξαν ἡγείται ὅτι κίβδηλα πλάσσει. ¹⁰ σποδὸς ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ γῆς εὐτελεστέρα ἡ ἐλπίς αὐτοῦ, πηλὸν τε ἀτιμότερος ὁ βίος αὐτοῦ. ¹¹ ὅτι ἡγνόησε τὸν πλάσαντα αὐτόν, καὶ τὸν ἐμπνεύσαντα αὐτῷ ψυχὴν ἐνεργούσαν, καὶ ἐμφυσήσαντα πνεῦμα ζω-τικόν. ¹² ἀλλ' ἐλογίσαντο παίγνιον εἶ-ναι τὴν ζωὴν ἡμῶν, καὶ τὸν βίον πανη-γυρισμὸν ἐπικερδῆ. δεῖν γὰρ φησὶν ὄθεν δὴ καὶ ἐκ κακοῦ πορίζειν. ¹³ οὐ-τος γὰρ παρὰ πάντας οἶδεν ὅτι ἀμαρ-τάνει, ὕλης γεώδους εὐθραυστα σκεὺς καὶ γλυπτα δημιουργῶν. ¹⁴ πάντες δ' ἀφρονέστατοι καὶ τάλανες ὑπὲρ ψυχὴν νηπίου, οἱ ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ σου κατα-δυναστεύσαντες αὐτόν. ¹⁵ ὅτι καὶ πάντα εἰσῶλα τῶν ἐθνῶν ἐλογίσαντο θεοὺς, οἷς οὔτε ὁμμάτων χρῆσις εἰς ὄρασιν, οὔτε ῥῖνες εἰς συνολκὴν ἀέρος, οὔτε ὠτα ἀκούειν, οὔτε δακτυλοὶ χειρῶν εἰς ψηλάφειν, καὶ οἱ πόδες αὐτῶν ἀργοὶ πρὸς ἐπίβασιν. ¹⁶ ἄνθρωπος γὰρ ἐποίη-σεν αὐτοὺς, καὶ τὸ πνεῦμα δεδανει-σμένος ἐπλάσεν αὐτοὺς, οὐδεὶς γὰρ

αὐτῷ ὅμοιον ἄνθρωπος ἰσχύει πλάσαι θεόν. ¹⁷ θνητὸς δὲ ὧν νεκρὸν ἐργάζε-ται χειρὶν ἀνόμοις, κρείττων γὰρ ἐστὶ τῶν σιβασμάτων αὐτοῦ, ὧν αὐτὸς μὲν ἔζησεν, ἐκείνα δὲ οὐδέποτε. ¹⁸ καὶ τὰ ζῶα δὲ τὰ ἐχθίστα σέβονται, ἀνοια γὰρ συγκρινόμενα τῶν ἄλλων ἐστὶ χεί-ρονα. ¹⁹ οὐδ' ὅσον ἐπιποθῆσαι ὡς ἐν ζώων ὅψει καλὰ τυγχάνει, ἐκπέφευγε δὲ καὶ τὸν τοῦ θεοῦ ἔπαινον καὶ τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ιε'.

Διὰ τοῦτο δι' ὁμοίων ἐκολάσθησαν ἁξίως, καὶ διὰ πλήθους κνωδαλῶν ἔβασανίσθησαν. ² ἀνθ' ἧς κολάσεως εὐεργετίας τὸν λαόν σου, εἰς ἐπιθυ-μίαν ὀρέξεως ξένην γεῦσιν, τροφὴν ἡτοίμασας ὀρυγομήτραν. ³ ἵνα ἐκεί-νοι μὲν ἐπιθυμῶντες τροφὴν διὰ τὴν εἰδέχθειαν τῶν ἐπαπεσταλμένων καὶ τὴν ἀναγκαίαν ὀρεξὶν ἀποστρέφονται, αὐτοὶ δὲ ἐπ' ὀλίγον ἐνδεεῖς γεγόμενοι καὶ ξένης μετασχῶσι γεύσεως. ⁴ εἶδει γὰρ ἐκείνους μὲν ἀπαραιτήτως ἐνδείαν ἐπιλθεῖν τυραννοῦσι, τούτοις δὲ μό-νον δειχθῆναι πῶς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἔβασανίζοντο. ⁵ καὶ γὰρ ὅτε αὐτοῖς δεινὸς ἐπῆλθε θηρίων θυμὸς, δῆγμασι τε σκολιῶν διεφθείροντο ὄφρων, οὐ μέχρι τέλους ἔμεινεν ἡ ὀργὴ σου. ⁶ εἰς νουθεσίαν δὲ πρὸς ὀλίγον ἐταράχθη-σαν, σύμβουλον ἔχοντες σωτηρίας, εἰς ἀνάμνησιν ἐντολῆς νόμου σου. ⁷ ὁ γὰρ ἐπιστραφεὶς οὐ διὰ τὸ θεωρούμενον ἐσώζετο, ἀλλὰ διὰ σέ τὸν πάντων σω-τῆρα. ⁸ καὶ ἐν τούτῳ δὲ ἐπίστας τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑψόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ. ⁹ οὐς μὲν γὰρ ἀκρί-δων καὶ μυιῶν ἀπέκτεινε δῆγματα, καὶ οὐχ εὐρέθη ἴαμα τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὅτι ἄξιοι ἦσαν ὑπὸ τοιούτων κολασθῆναι. ¹⁰ τοὺς δὲ υἱούς σου οὐδὲ ἰοβόλων δρακόντων ἐνίκησαν ὀδόντες, τὸ ἔλεος γὰρ σου ἀντιπαρήλθεν καὶ ἔασατο αὐτούς. ¹¹ εἰς γὰρ ὑπόμνησιν τῶν λο-γίων σου ἐνεκεντρίζοντο, καὶ ὀξέως διεσώζοντο, ἵνα μὴ εἰς βαθεῖαν ἐμπε-σόντες λήθην, ἀπερίπαστοι γέγονται τῆς σῆς εὐεργεσίας. ¹² καὶ γὰρ οὐτε βοτάνῃ οὔτε μάλαγμα ἐθεράπευσεν αὐ-τούς, ἀλλὰ ὁ σὸς κύριε λόγος ὁ πάντα ἰσόμενος.

ζώμενος. ¹³ σὺ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου
ἐξουσίαν ἔχεις, καὶ καταγεις εἰς πύλας
αἴθου καὶ ἀνάγεις. ¹⁴ ἄνθρωπον δὲ
ἀποκτεννεί μὲν τῇ κακίᾳ αὐτοῦ, ἐξελ-
θὼν δὲ πνεῦμα οὐκ ἀναστρέφει, οὐδὲ
ἀναλueι ψυχὴν παραληφθεῖσαν. ¹⁵ τὴν
δὲ σὴν χεῖρα φυγεῖν ἀδύνατόν ἐστι.
¹⁶ ἀρνούμενοι γὰρ σε εἰδέναι ἀσεβεῖς,
ἐν ἰσχυρί βραχίονός σου ἐμαστιγώθη-
σαν, ξένοις υετοῖς καὶ χαλᾶζις καὶ
ὄμβροις διωκόμενοι ἀπαραιτήτοις, καὶ
πυρὶ καταναλισκόμενοι. ¹⁷ τὸ γὰρ πα-
ραδοξότατον ἐν τῷ πάντα σβεννύντι
ὑδάτι πλεῖον ἐνῆργει τὸ πῦρ, ὑπέρμα-
χος γὰρ ὁ κόσμος ἐστὶ δικαίων. ¹⁸ ποτὲ
μὲν γὰρ ἡμεροῦτο φλόξ, ἵνα μὴ κατα-
φλέξῃ τὰ ἐπ' ἀσεβείας ἀποσταλμένα
ζῶα, ἀλλ' αὐτοὶ βλέποντες ἴδωσιν, ὅτι
θεοῦ κρίσει ἐλαύνονται. ¹⁹ ποτὲ δὲ καὶ
μεταξὺ ὑδάτος ὑπὲρ τὴν πυρὸς δύνα-
μιν φλέγει, ἵνα ἀδικῶν γῆς γεννήματα
διαφθείρῃ. ²⁰ ἀνθ' ὧν ἀγγέλων τροφήν
ἐψώμισας τὸν λαόν σου, καὶ ἔτοιμον
ἄρτον αὐτοῖς· ἀπ' οὐρανοῦ ἐπέμψας
ἀκοπιάτως, πᾶσαν ἡδονὴν ἰσχύοντα
καὶ πρὸς πᾶσαν ἀρμόνιον γεῦσιν. ²¹ ἡ
μὲν γὰρ ὑπόστασις σου τὴν σὴν γλυ-
κύτητα πρὸς τέκνα ἐνεφάνισε, τῇ δὲ
τοῦ προσφερομένου ἐπιθυμίᾳ ὑπηρε-
τῶν πρὸς ὃ τις ἐβούλετο μετεκινᾶτο.
²² χῶν δὲ καὶ κρυσταλλοὺς ὑπέμεινε
πῦρ καὶ οὐκ ἐτήκετο, ἵνα γνῶσιν, ὅτι
τοὺς τῶν ἐχθρῶν καρποὺς κατέφθειρε
πῦρ φλεγόμενον ἐν τῇ χαλᾶζῃ, καὶ ἐν
τοῖς υετοῖς διαστράπτει. ²³ τοῦτο πάλιν
δ' ἵνα τραφῶσι δίκαιοι, καὶ τῆς
ιδίας ἐπιτελεθῶσι δυνάμει. ²⁴ ἡ γὰρ
κτίσις σοι τῷ ποιῇσάντι ὑπηρετοῦσα
ἐπιτείνεται εἰς κόλασιν κατὰ τῶν ἀδί-
κων, καὶ ἀνίσταται εἰς εὐεργεσίαν ὑπὲρ
τῶν εἰς σὲ πεποιστότων. ²⁵ διὰ τοῦτο
καὶ τότε εἰς πάντα μεταλλενομένη τῇ
παντοτρόφῳ σου δωρεᾷ ὑπηρετεῖ, πρὸς
τὴν τῶν δεομένων θέλησιν. ²⁶ ἵνα μά-
θωσιν οἱ υἱοὶ σου, οὐς ἡγάπησας κύ-
ριε, ὅτι οὐχ αἱ γενέσεις τῶν καρπῶν
τρέφουσιν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ῥῆμά
σου τοὺς σοὶ πιστεύοντας διατηρεῖ.
²⁷ τὸ γὰρ ὑπὸ πυρὸς μὴ φθειρόμενον
ἀπλῶς ὑπὸ βραχείας ἀκτίνος ἡλίου
θερμαινόμενον ἐτήκετο. ²⁸ ὅπως γνω-

στὸν ἡ, ὅτι δεῖ φθάνειν τὸν ἥλιον ἐπ'
εὐχαριστίαν σου, καὶ πρὸς ἀνατολὴν
φωτὸς ἐντυγχάνειν σοι. ²⁹ ἀχαρίστους
γὰρ ἐλπίς ὥς χιμερίος πάχυνται, τακίσε-
ται, καὶ ῥυήσεται ὥς ὕδωρ ἀχρηστον.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Μεγάλαι γὰρ σου αἱ κρίσεις καὶ δυσ-
διήγητοι. διὰ τοῦτο ἀπαιδεύτοι ψυχαὶ
ἐπλανήθησαν. ² ὑπεilhόστες γὰρ κα-
ταδυναστεύειν ἔθνος ἅγιον ἄνομοι,
δέσμιοι σκότους καὶ μακρὰς πεδῆται
νυκτὸς κατακλεισθέντες ὁρόφοις, φυ-
γάδες τῆς αἰωνίου προνοίας ἔκειντο.
³ λανθάνειν γὰρ νομίζοντες ἐπὶ κου-
φαίοις ἀμαρτήμασιν, ἀφεγγεῖ λήθης
παρακαλύμματι ἐσκορπίσθησαν, θαμ-
βουμένοι δεινῶς καὶ ἰνδάλμασιν ἐκτα-
ρασσόμενοι. ⁴ οὐδὲ γὰρ ὁ κατέχων αὐ-
τοὺς μυχὸς ἀφόβως διεφύλασεν, ἥχοι
δὲ καταράσσοντες αὐτοὺς περιεκόμ-
πουν, καὶ φάσματα ἀμειδίητος κατηφῆ
προσώποις ἐνεφανίζετο. ⁵ καὶ πυρὸς
μὲν οὐδεμία βία κατίσχυε φωτίζειν,
οὔτε ἄστρον ἐκλαμπροὶ φλόγες καταυ-
γάζειν ὑπέμενον τὴν στυγνὴν ἐκείνην
νύκτα. ⁶ διεφαίνετο δ' αὐτοῖς μόνον
αὐτομάτη πυρὰ φόβου πλήρης, ἐκδει-
ματούμενοι δὲ τῆς μὴ θεωρουμένης
ἐκείνης ὄψεως ἡρῶντο χεῖρῳ τὰ βλέ-
πόμενα. ⁷ μαγκίης δὲ ἐμπαίγματα κατ-
έκειτο τέχνης, καὶ τῆς ἐπὶ φρονήσι
ἀλαζονείας ἔλεγχος ἐφύβριστος. ⁸ οἱ
γὰρ ὑπισχνόμενοι δέγματα καὶ ταρα-
χὰς ἀπελαυνεῖν ψυχῆς νοσοῦσης, οὗτοι
καταγέλαστον εὐλαβίαν ἐνόσουν. ⁹ καὶ
γὰρ εἰ μὴδὲν αὐτοὺς ταραχῶδες ἐφό-
βει, κνωδάλων παρόδοις καὶ ἐρπετῶν
συριγμοῖς ἐκασοβημένοι διώλλυντο ἐν-
τρομοί, καὶ τὸν μηδαμόθεν φευκτὸν
ἀέρα προσιδεῖν ἀρνούμενοι. ¹⁰ δειλὸν
γὰρ ἰδίως πονηρία μαρτυρεῖ καταδικα-
ζομένη, αἰεὶ δὲ προσελήφει τὰ χαλεπὰ
συνεχομένη τῇ συνειδήσει. ¹¹ οὐδὲν
γὰρ ἐστὶ φόβος, εἰ μὴ προδοσία τῶν
ἀπὸ λογισμοῦ βοηθημάτων. ¹² ἐνδο-
θεν δὲ οὐσα ἦττων ἢ προσδοκία, πλεό-
να λογίζεται τὴν ἄγνοιαν τῆς παρεχού-
σης τὴν βάσανον αἰτίας. ¹³ οἱ δὲ τὴν
ἀδύνατον ὄντως νύκτα καὶ ἐξ ἀδυνατοῦ
αἴθου μυχῶν ἐπέλθοῦσαν, τὸν αὐτὸν
ἵπτον κοιμώμενοι, ¹⁴ τὰ μὲν τέρασιν
ἡλα-

ἡλαύνοντο φαντασμάτων, τὰ δὲ τῆς ψυχῆς παρελύντο προδοσίᾳ, αἰφνίδιος γὰρ αὐτοῖς καὶ ἀπροσδόκητος φόβος ἐπῆλθεν. ¹⁵ εἴθ' οὕτως, ὃς δῆποτ' οὖν ἦν ἐκεῖ καταπίπτων, ἐφρουρεῖτο εἰς τὴν αἰσθηρὸν εἰρκτὴν κατακλίσσθεις. ¹⁶ εἴτε γὰρ γεωργὸς ἦν τις ἢ ποιμὴν, ἢ τῶν κατ' ἐρημίαν ἐργάτης μόχθων, προληφθεὶς τὴν δυσάλυκτον ἔμενεν ἀνάγκη. ¹⁷ μὴ γὰρ ἀλύσει σκότους πάντες ἐδέθησαν. εἴτε πνεῦμα συρίζον, ἢ περὶ ἀμφιλαφεὶς κλάδους ὀρεῶν ἤχος εὐμελῆς, ἢ ρυθμὸς ὕδατος πορευομένου βίᾳ, ἢ κτύπος ἀπηνῆς καταβρίπτομένων πετρῶν, ¹⁸ ἢ σκιρτῶντων ζῶων δρόμος ἀθηρῖος, ἢ ὠρουμένον ἀπηνεστάτων θηρίων φωνή, ἢ ἀντανακλωμένη ἐκ κοιλοτάτων ὀρεῶν ἠχώ, παρέλυσεν αὐτοὺς ἐκφοβούντα. ¹⁹ ὅλος γὰρ ὁ κόσμος λαμπρῶ κατελάμπετο φωτὶ, καὶ ἀνεμποδίστοις συνέχετο ἔργοις. ²⁰ μόνοις δὲ ἐκείνοις ἐπετέτατο βαρεία νύξ, εἰκὼν τοῦ μέλλοντος αὐτοὺς διαδέχσθαι σκότους, ἑαυτοῖς δὲ ἦσαν βαρύτεροι σκότους.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Τοῖς δὲ ὁσίοις σου μέγιστον ἦν φῶς, ὧν φωνὴν μὲν ἀκούοντες, μορφὴν δὲ οὐχ ὁρῶντες, ὅτι μὲν οὖν καίνοι ἐπεπόνθεισαν, ἑμακάριζον, ² ὅτι δὲ οὐ βλάβησαν προηδικημένοι, εὐχαριστοῦσιν, καὶ τοῦ διενεχθῆναι χάριν ἰδέοντο. ³ ἀνθ' ὧν πυριφλεγὴ στύλον, ὁδηγὸν μὲν ἀγνώστου ὁδοιπορίας, ἥλιον δὲ ἀβλαβὴ φιλοτίμου ξενιτείας παρέσχε. ⁴ ἄξιοι μὲν γὰρ ἐκείνοι στερηθῆναι φωτός, καὶ φυλακισθῆναι ἐν σκότει, οἱ κατακλείστους φυλάξαντες τοὺς υἱούς σου, δι' ὧν ἤμειλλε τὸ ἄφθαρτον νόμου φῶς τῷ αἰῶνι διδοσθαι. ⁵ βουλευσαμένους δ' αὐτοὺς τὰ τῶν ὁσίων ἀποκτείναι νήπια, καὶ ἐνὸς ἐκτεθέντος τέκνου, καὶ σωθέντος, εἰς ἔλεγχον τὸ αὐτῶν ἀφείλω πληθὸς τέκνων, καὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπώλασας ἐν ὕδατι σφοδρῶ. ⁶ ἐκείνῃ ἡ νύξ προεγνώσθη πατράσιν ἡμῶν, ἵνα ἀσφαλῶς εἰδότες οἷς ἐπίστευσαν ὄρκοις, ἐπευθυμήσωσι. ⁷ προσεδέχθη δὲ ὑπὸ λαοῦ σου σωτηρία μὲν δικαίων, ἐχθρῶν δὲ ἀπώλεια. ⁸ ὡς γὰρ ἐτιμωρήσω τοὺς ὑπεναντίους,

τούτῳ ἡμᾶς προσκαλεσάμενος ἐδόξασας. ⁹ κρυφῇ γὰρ ἐθυσίαζον ὅσοι παῖδες ἀγαθῶν, καὶ τὸν τῆς θεοῦ τοῦ νόμου ἐν ὁμοιοῖα διέθεντο, τῶν αὐτῶν ὁμοίως καὶ ἀγαθῶν καὶ κινδύνων μεταλήψεσθαι τοὺς ἀγίους, πατέρων ἡδὴ προαναμελόντων αἶνους. ¹⁰ ἀντήχει δ' ἀσύμφωνος ἐχθρῶν βοή, καὶ οἰκτρὰ διεφέρετο θρηνουμένων παίδων. ¹¹ ὁμοίᾳ δὲ δίκῃ δοῦλος ἅμα δεσπότη κολασθεὶς, καὶ δημότης βασιλεὶ τὰ αὐτὰ πάσχων. ¹² ὁμοθυμαδὸν δὲ πάντες ἐν ἐνὶ ὀνόματι θανάτου νεκροὺς εἶχον ἀναριθμήτους, οὐδὲ γὰρ πρὸς τὸ θάψαι οἱ ζῶντες ἦσαν ἱκανοί, ἐπεὶ πρὸς μίαν ῥοπὴν ἢ ἐντιμότερα γένεσις αὐτῶν διεφθάρη. ¹³ πάντα γὰρ ἀπιστοῦντες διὰ τὰς φαρμακίας ἐπὶ τῷ τῶν πρωτοτόκων ὀλέθρῳ, ὡμολόγησαν θεοῦ υἱὸν λαὸν εἶναι. ¹⁴ ἡσυχὴ γὰρ σιγῆς περιεχούσης τὰ πάντα καὶ νυκτὸς ἐν ἰδίῳ τάχει μεσαζούσης, ¹⁵ ὁ παντοδύναμος σου λόγος ἀπ' οὐρανῶν ἐκ θρόνων βασιλεῶν ἀπτόμενος πολέμιας εἰς μέσον τῆς ὀλεθρίας ἤλατο γῆς. ¹⁶ εἴφορος δὲ τὴν ἀνυπόκριτον ἐπιταγὴν σου φέρων, καὶ στάς ἐπλήρωσεν τὰ πάντα θανάτου. καὶ οὐρανοῦ μὲν ἤπτετο, βεβήκει δ' ἐπὶ γῆς. ¹⁷ τότε παραχρῆμα φαντασίαι μὲν ὄνειρων δεινῶς ἐξεταραξάν αὐτούς, φόβος δὲ ἐπέστησαν ἀδόκητοι. ¹⁸ καὶ ἄλλος ἀλλαγὴ ῥιφεὶς ἡμίθνητος, δι' ἣν ἐθνησκειν αἰτίαν ἐνεφανίζεν. ¹⁹ οἱ γὰρ ὄνειροι θορυβήσαντες αὐτοὺς τοῦτο προεμήνυσαν, ἵνα μὴ ἀγνοοῦντες δι' ὃ κακῶς πάσχουσιν, ἀπώλονται. ²⁰ ἡψατο δὲ καὶ δικαίων πεῖρα θανάτου, καὶ θραύσις ἐν ἐρήμῳ ἐγένετο πληθύνου. ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πολὺ ἔμεινεν ἡ ὁρμή. ²¹ σπένσας γὰρ ἀνὴρ ἄμεμπτος προεμάχησε, τὸ τῆς ἰδίας λειτουργίας ὄπλον, προσευχὴν καὶ θυμιάματος ἐξίλασμόν κομίσας, ἀντέστη τῷ θυμῷ, καὶ πέρας ἐπέθηκε τῇ συμφορᾷ, δεικνύς ὅτι σὸς ἐστί θεράπων. ²² ἐνίκησε δὲ τὸν ὄχλον οὐκ ἰσχυρὸν τοῦ σώματος, οὐχ ὕπλων ἐνεργείᾳ, ἀλλὰ λόγω τὸν κολάζοντα ὑπέταξεν, ὅρκους πατέρων καὶ διαθήκας ὑπομήσας. ²³ σωρηδὸν γὰρ ἡδὴ πεπτωκότων ἐπ' ἀλλήλων νεκρῶν, μεταξὺ

ταξὺ στάς, ἀνέκοιπε τὴν ὀργὴν, καὶ διέσχισε τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁδόν. ²⁴ ἐπὶ γὰρ ποδηροὺς ἐνδύματος ἦν ὁλος ὁ κόσμος, καὶ πατέρων δόξα ἐπὶ τετραστίχου λίθου γλυφῆς, καὶ μεγαλωσύνη σου ἐπὶ διαδηματος κεφαλῆς αὐτοῦ. ²⁵ τούτοις εἶξεν ὁ ὀλοθρευὼν, ταῦτα δὲ ἐφοβήθησαν. ἦν γὰρ μόνη ἡ πείρα τῆς ὀργῆς ἱκανή.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Τοῖς δὲ ἀσεβέσι μέχρι τέλους ἀνελεῖ-
μων θυμὸς ἐπέστη. προῆδει γὰρ αὐ-
τὸν καὶ τὰ μέλλοντα, ² ὅτι αὐτοὶ ἐπι-
στρέψαντες τοῦ ἀπειναι, καὶ μετὰ
σπουδῆς προπέμψαντες αὐτοὺς, διώ-
ξουσιν μεταμεληθέντες. ³ ἔτι γὰρ ἐν χει-
σὶν ἔχοντες τὰ πένθη, καὶ προσοδυ-
ρόμενοι τάφοις νεκρῶν, ἕτερον ἐπε-
σπάσαντο λογισμὸν ἀνοίας, καὶ οὐς
ἰκετεύοντες ἐξέβαλον, τοὺς ὡς φυ-
γάδας ἐδίωκον. ⁴ εἴλεγε γὰρ αὐτοὺς ἡ
ἀξία ἐπὶ τοῦτο τὸ πέρας ἀνάγκη, καὶ
τῶν συμβεβηκότων ἀμνησίαν ἐνέβα-
λεν, ἵνα τὴν λείπουσιν ταῖς βασάνοις
προαναπληρώσωσι κόλασιν. ⁵ καὶ ὁ
μὲν λαὸς σου παραδόξον ὁδοιπορίαν
περάσῃ, ἐκείνοι δὲ ξένον εὐρωσι θάνα-
τον. ⁶ ὅλη γὰρ ἡ κτίσις ἐν ἰδίῳ γένει
πάλιν ἄνωθεν διευτυοῦτο, ὑπηρετοῦ-
σα ταῖς ἰδίαις ἐπιταγαῖς, ἵνα οἱ σοὶ
παῖδες φυλαχθῶσιν ἀβλαβεῖς. ⁷ ἡ τὴν
παρεμβολὴν σκιαζούσα νεφέλη, ἐκ δὲ
προϋφειστώτος ὕδατος ξηρὰς ἀνάδυσις
γῆς ἐθωρήθη, ἐξ ἐρυθρὰς θαλάσσης
ὁδὸς ἀνεμπόδιστος, καὶ χλοηφόρον
πεδίον ἐκ κλύδωνος βιαίου. ⁸ δι' οὗ
πανεθνὴ διήλθον οἱ τῇ σὴ σκεπαζόμε-
νοι χειρὶ, θεωρήσαντες θαυμαστὰ τέ-
ρατα. ⁹ ὡς γὰρ ἵπποι ἐνεμήθησαν, καὶ
ὡς ἄμνοι δισκίρτησαν αἰνούντες σε
κύριε τὸν ῥυόμενον αὐτούς. ¹⁰ ἐμέμνην-
το γὰρ ἔτι τῶν ἐν τῇ παροικίᾳ αὐτῶν,

πῶς ἀντὶ μὲν γενέσθως ζώων ἐξήγαγεν
ἡ γῆ σκνίπα, ἀντὶ δὲ ἐνύδρων ἐξηρεύ-
ξατο ὁ ποταμὸς πλήθος βατραχῶν. ¹¹ ἐφ' ὕστερῳ δὲ εἶδον καὶ νέαν γένε-
σιν ὀρνέων, ὅτι ἐπιθυμία προαχθέντες
ἠτήσαντο ἐδέσματα τρυφῆς. ¹² εἰς γὰρ
παραμυθίαν ἀνέβη αὐτοὺς ἀπὸ θα-
λάσσης ὀρυγομήτρα, καὶ αἱ τιμωρίαι
τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἐπῆλθον, οὐκ ἄνευ
τῶν γεγονότων τεκμηρίων τῇ βίᾳ τῶν
κεραυνῶν. δικαίως γὰρ ἔπασχον ταῖς
ἰδίαις αὐτῶν πονηροίαις, ¹³ καὶ γὰρ
χαλεπωτέραν μισοξενίαν ἐπετηδευαν.
οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἀγνοοῦντας οὐκ ἐδέ-
χοντο παρόντας, οὗτοι δὲ εὐεργέτας
ξένους ἐδουλοῦντο. ¹⁴ καὶ οὐ μόνον,
ἀλλ' ἥτις ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτῶν, ἐπεὶ
ἀπεχθῶς προσεδέχοντο τοὺς ἄλλο-
τρίους. ¹⁵ οἱ δὲ μετὰ ἑορτασμάτων εἰς-
δεξάμενοι τοὺς ἡδὴ τῶν αὐτῶν μετε-
σχηκότας δικαίαν, δεινοὺς ἐκάκωσαν
πονοῖς. ¹⁶ ἐπλήγησαν δὲ καὶ ἀορασίᾳ,
ὥςπερ ἐκείνοι ἐπὶ ταῖς τοῦ δικαίου θυ-
ραις, ὅτε ἀχανεὶ περιβληθέντες σκότει,
ἐκαστος τῶν αὐτοῦ θυρῶν τὴν δίοδον
ἐζήτει. ¹⁷ δι' ἑαυτῶν γὰρ τὰ στοιχεῖα
μεθαρμοζόμενα, ὥςπερ ἐν ψαλτηρίῳ
φθόγγοι τοῦ ῥυθμοῦ τὸ ὄνομα διαλ-
λάσσουσι, πάντοτε μένοντα ἤχῳ, ὅπερ
ἔστιν εἰκάσαι ἐκ τῆς τῶν γεγονότων
ὥψως ἀκριβῶς. ¹⁸ χειρσαῖα γὰρ εἰς
ἐνυδρα μετεβάλλετο, καὶ νηκτὰ μετέ-
βαινεν ἐπὶ γῆς. ¹⁹ πῦρ ἤχυεν ἐν ὕδατι
τῆς ἰδίας δυναμέως, καὶ ὕδιον τῆς οὐ-
στικῆς δυνάμεως ἐπελανθάνετο. ²⁰ φλό-
γες ἀνάπαλιν εὐφθάρτων ζώων οὐκ
ἐμάραναν σάρκας ἐμπεριπατούντων,
οὐδὲ τηκτὸν εὐτηκτον κρυσταλλοειδὲς
γένος ἀμβροσίας τροφῆς. ²¹ κατὰ πάν-
τα γὰρ κύριε ἐμεγάλυνας τὸν λαόν σου
καὶ ἐδόξασας, καὶ οὐχ ὑπερέϊδες ἐν
παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ παριστάμενος.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Πολλῶν καὶ μεγάλων ἡμῖν διὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατ' αὐτοὺς ἠκολουθηκότων δεδομένων, ὑπὲρ ὧν δέον ἐστὶν ἐπαινεῖν τὸν Ἰσραὴλ παιδείας καὶ σοφίας. καὶ ὡς οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς ἀναγινώσκοντας δέον ἐστὶν ἐπιστήμονας γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκτὸς δύνασθαι τοὺς φιλομαθοῦντας χρησίμους εἶναι καὶ λέγοντας καὶ γραφοντας. ὁ πᾶππος μου Ἰησοῦς ἐπὶ πλείον ἐαυτὸν δούς εἰς τὴν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἄλλων πατρίων βιβλίων ἀνάγνωσιν, καὶ ἐν τούτοις ἱκανὴν ἔξιν περιποιησάμενος, προήχθη καὶ αὐτὸς συγγράψαι τι τῶν εἰς παιδείαν καὶ σοφίαν ἀνηκόντων, ὅπως οἱ φιλομαθεῖς, καὶ τούτων ἐνοχοὶ γινόμενοι, πολλῶ μᾶλλον ἐπιπροσθῶσι διὰ τῆς ἐννόμου βιώσεως. παρακέκλησθε οὖν μετ' εὐνοίας καὶ προσοχῆς τὴν ἀνάγνωσιν ποιῆσθαι, καὶ συγγνωμὴν ἔχειν ἐφ' οἷς ἂν δοκῶμεν τῶν κατὰ

τὴν ἐρμηνείαν πεφιλοπονημένων τισὶ τῶν λέξεων ἀδυναμεῖν, οὐ γὰρ ἰσοδυναμεῖ αὐτὰ ἐν ἑαυτοῖς ἑβραϊστὶ λεγόμενα, καὶ ὅταν μεταχθῇ εἰς ἑτέραν γλῶσσαν. οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ νόμος, καὶ αἱ προφητεῖαι, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν βιβλίων οὐ μικρὰν ἔχει τὴν διαφορὰν ἐν ἑαυτοῖς λεγόμενα. ἐν γὰρ τῷ ὀγδόῳ καὶ τριακοστῷ ἔτει ἐπὶ τοῦ Εὐεργέτου βασιλέως παραγεννηθεὶς εἰς Αἴγυπτον καὶ συγχρονίσας, εὗρον οὐ μικρὰς παιδείας ἀρόμοιον. ἀναγκαιοτάτον ἐθέμην αὐτὸς προσενέγκασθαι τινα σπουδὴν καὶ φιλοπονίαν τοῦ μεθερμηνεύσαι τήνδε τὴν βίβλον. πολλὴν γὰρ ἀγρυπνίαν καὶ ἐπιστήμην προσενεγκάμενος ἐν τῷ διαστήματι τοῦ χρόνου πρὸς τὸ ἐπὶ πέρας ἄγοντα τὸ βιβλίον ἐκδόσθαι, καὶ τοῖς ἐν τῇ παροικίᾳ βουλομένοις φιλομαθεῖν, προκατασκευασμένοις τὰ ἥθη ἐν νόμῳ βιοτεύειν.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ.

Κ Ε Φ. Α'.

Πᾶσα σοφία παρὰ κυρίου, καὶ μετ' αὐτοῦ ἐστιν εἰς τὸν αἰῶνα. ² ἄμμον θαλασσῶν καὶ σταγονας ὑετοῦ καὶ ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσῃ; ³ ὕψος οὐρανοῦ καὶ πλάτος γῆς καὶ ἄβυσσον καὶ σοφίαν τίς ἐξιχνιάσει; ⁴ προτέρα πάντων ἐκτίσται σοφία, καὶ σύνεσις φρονήσεως ἔξ αἰῶνος. ⁶ ῥίζα σοφίας τίνι ἀπεκαλύφθη; καὶ τὰ πανουργήματα αὐτῆς τίς ἐγνώ; ⁸ εἰς ἐστι σοφός φοβερός σφόδρα καθημένος ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ. κύριος ⁹ αὐτὸς ἐκτίσεν αὐτὴν, καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμυσεν αὐτήν, καὶ ἐξέχεεν αὐτὴν ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹⁰ μετὰ πάσης σαρκὸς κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, καὶ ἐχορήγησεν αὐτὴν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ¹¹ φόβος κυρίου δόξα καὶ καύχημα καὶ εὐφροσύνη καὶ στέφανος ἀγαλλιάματος. ¹² φόβος κυρίου τέρπει καρδίαν, καὶ δώσει εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καὶ μακροήμερον. ¹³ τῷ φοβουμένῳ τὸν κύριον εὖ ἔσται ἐπ' ἐσχάτων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς αὐτοῦ εὐρήσει χάριν. ¹⁴ ἀρχὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν θεόν, καὶ μετὰ πιστῶν ἐν μήτρᾳ συνεκτίσθη αὐτοῖς. ¹⁵ καὶ μετὰ ἀνθρώπων θεμέλιον αἰῶνος ἐνόσασεν, καὶ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἐμπιστευθήσεται. ¹⁶ πλησμονὴ σοφίας φοβεῖσθαι τὸν κύριον, καὶ μεθύσκει αὐτοὺς ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῆς. ¹⁷ πάντα τὸν ὀλκὸν αὐτῆς ἐμπλήσει ἐπιθυμημάτων, καὶ τὰ ἀποδοχεῖα ἀπὸ τῶν γεννημάτων αὐτῆς. ¹⁸ στέφανος σοφίας φόβος κυρίου, ἀναθάλλων εἰρήνην καὶ υἰγιαὴν ἰάσεως. ¹⁹ καὶ εἶδε καὶ ἐξηρίθμυσεν αὐτήν, ἐπιστήμην καὶ γνῶσιν συνέσεως ἐξώμβρησε, καὶ δόξαν κρατούντων αὐτῆς ἀνύψωσεν. ²⁰ ῥίζα σοφίας φοβεῖσθαι τὸν κύριον, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς μακροήμεροις. ²² οὐ δυνήσεται θυμὸς ἄδικος δικαιωθῆναι, ἢ γὰρ ῥοπὴ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ πτώσῃ αὐτῷ. ²³ ἕως καιροῦ ἀνθίσταται μακρόθυμος, καὶ ὕστερον αὐτῷ ἀναδύ-

σει εὐφροσύνη. ²⁴ ἕως καιροῦ κρύψει τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ χεῖλη πιστῶν ἐκδιηγῆσεται σύνεσιν αὐτοῦ. ²⁵ ἐν θησαυροῖς σοφίας παραβολὴ ἐπιστήμης, βδέλυγμα δὲ ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια. ²⁶ ἐπεθύμησας σοφίαν, διατήρησον ἐντολὰς, καὶ κύριος χορηγήσει σοὶ αὐτήν. ²⁷ σοφία γὰρ καὶ παιδεία φόβος κυρίου, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ πίστις καὶ πραότης. ²⁸ μὴ ἀπειθήσῃς φόβῳ κυρίου, καὶ μὴ προσέλθῃς αὐτῷ ἐν καρδίᾳ δισση. ²⁹ μὴ ὑποκριθῇς ἐν στόμασιν ἀνθρώπων, καὶ ἐν τοῖς χεῖμαί σου πρόσεχε. ³⁰ μὴ ἐξύψου σεαυτὸν, ἵνα μὴ πείσῃ καὶ ἐπαγγελίᾳ τῇ ψυχῇ σου ἀτιμίαν. καὶ ἀποκαλύψει κύριος τὰ κρυπτά σου, καὶ ἐν μέσῳ συναγωγῆς καταβαλεῖ σε, ὅτι οὐ προσήλθες φόβῳ κυρίου, καὶ ἡ καρδία σου πλήρης δόλου.

Κ Ε Φ. Β'.

Τέκνον εἰ προσέρχῃ δουλεύειν κυρίῳ θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν. ² εὐθύνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον, καὶ μὴ σπείσῃς ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς. ³ κολλήθητι αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστής, ἵνα αὐξηθῇς ἐπ' ἐσχάτων σου. ⁴ πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι, καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον. ⁵ ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσός, καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. ⁶ πίστευσον αὐτῷ καὶ ἀντιληψεται σοι, εὐθύνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν. ⁷ οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον ἀναμείνεται τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνητε, ἵνα μὴ πείσῃτε. ⁸ οἱ φοβούμενοι κύριον πιστεύσατε αὐτῷ, καὶ οὐ μὴ πταίσῃ ὁ μισθὸς ὑμῶν. ⁹ οἱ φοβούμενοι κύριον ἐλπίατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους. ¹⁰ ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεάς καὶ ἴδετε, τίς ἐνεπίστευσεν κυρίῳ καὶ κατασχύνθη; ἢ τίς ἐνέμενεν τῷ φόβῳ αὐτοῦ καὶ ἐγκατελείφθη; ἢ τίς ἐπικαλέσατο αὐτόν, καὶ ὑπερέειδεν αὐτόν; ¹¹ διότι οἰκτίρων καὶ ἐλεῆμων ὁ κύριος.

ριος, καὶ ἀφήσιν ἁμαρτίας καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως. ¹² οὐαὶ καρδίαις δειλαῖς καὶ χερσὶν παρειμέναις, καὶ ἁμαρτωλῶ ἐπιβιάοντι ἐπὶ δύο τρίβους. ¹³ οὐαὶ καρδίᾳ παρειμένη, ὅτι οὐ πιστεύει, διὰ τοῦτο οὐ σκεπασθῆσεται. ¹⁴ οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ἀπολωλεκόσι τὴν ὑπομονήν, καὶ τί ποιήσετε ὅταν ἐπισκέπτεται ὁ κύριος; ¹⁵ οἱ φοβούμενοι κύριον οὐκ ἀπειθήσουσι ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν συντηρήσουσιν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. ¹⁶ οἱ φοβούμενοι κύριον ζητήσουσιν εὐδοκίαν αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀγαπῶντες αὐτὸν ἐμπλησθήσονται τοῦ νόμου. ¹⁷ οἱ φοβούμενοι κύριον ἐτοιμάσουσι καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ταπεινώσουσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν. ¹⁸ ἐμπεισούμεθα εἰς χεῖρας κυρίου καὶ οὐκ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. ὥς γὰρ ἡ μεγαλωσύνη αὐτοῦ, οὕτως καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Εμοῦ τοῦ πατρὸς ἀκούσατε τέκνα, καὶ οὕτως ποιήσατε, ἵνα σωθῆτε. ² ὁ γὰρ κύριος ἐδόξασε πατέρα ἐπὶ τέκνοις, καὶ κρίσιν μητρὸς ἐστρέψωσεν ἐφ' υἱοῖς. ³ ὁ τιμῶν πατέρα ἐξιλιάσεται ἁμαρτίας. ⁴ καὶ ὡς ὁ ἀποθησαυρίζων, ὁ δοξάζων μητέρα αὐτοῦ. ⁵ ὁ τιμῶν πατέρα εὐφρανθήσεται ὑπὸ τέκνων, καὶ ἐν ἡμέρᾳ προσευχῆς αὐτοῦ ἐξακουσθήσεται. ⁶ ὁ δοξάζων πατέρα μακροημερεύσει, καὶ ὁ ἐξακούων κυρίου ἀναπαύσει μητέρα αὐτοῦ, ⁷ καὶ ὡς δεσπότης δουλεύσει ἐν τοῖς γενήσασιν αὐτόν. ⁸ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα σου, ἵνα ἐπέλθῃ σοι εὐλογία παρ' αὐτοῦ. ⁹ εὐλογία γὰρ πατρὸς στηρίζει οἴκους τέκνων, κατάρρα δὲ μητρὸς ἐκρίσθι θεμέλια. ¹⁰ μὴ δοξάζῃς ἐν ἀτιμίᾳ πατρός σου, οὐ γὰρ ἐστὶ σοι δόξα πατρὸς ἀτιμία. ¹¹ ἢ γὰρ δόξα ἀνθρώπου ἐκ τιμῆς πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ὄνειδος τέκνοις μήτηρ ἐν ἀδοξίᾳ. ¹² τέκνον ἀντιλαβού ἐν γῇ ἡ πατρὸς σου, καὶ μὴ λυπήσῃς αὐτὸν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. ¹³ κἂν ἀπολείπῃ συνέσιν συγγνώμῃ ἔχε, καὶ μὴ ἀτιμάσῃς αὐτόν ἐν πασῇ ἰσχύϊ σου. ¹⁴ ἐλεημοσύνη γὰρ πατρὸς οὐκ ἐπιλησθήσεται, καὶ ἀντὶ ἁμαρτιῶν προσανοικοδομη-

θήσεται σοι. ¹⁵ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου ἀναμνησθήσεται σοι, ὡς εὐδία ἐπὶ παγετῷ, οὕτως ἀναλυθήσονται σοι αἱ ἁμαρτίαι. ¹⁶ ὡς βλάβος ὁ ἐγκαταλιπὼν πατέρα, καὶ κικατηράμενος ὑπὸ κυρίου ὁ παροργίζων μητέρα αὐτοῦ. ¹⁷ τέκνον ἐν πραύτητι τὰ ἔργα σου διέξαγε, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου δεκτοῦ ἀγαπηθήσῃ. ¹⁸ ὅσῳ μέγας εἰ, τοσούτῳ ταπεινοῦ σεαυτὸν, καὶ ἐναντι κυρίου εὐρήσεις χάριν. ²⁰ ὅτι μεγάλη ἡ δυναστεία τοῦ κυρίου καὶ ὑπὸ τῶν ταπεινῶν δοξάζεται. ²¹ χαλεπώτερά σου μὴ ζήτη, καὶ ἰσχυρότερα σου μὴ ἐξέταξε. ²² ἂ προσετάγῃ σοι, ταῦτα διανοοῦ. οὐ γὰρ ἐστὶ σοι χρεία τῶν κρυπτῶν. ²³ ἐν τοῖς περισσοῖς τῶν ἔργων σου μὴ περιεργάζου. πλείονα γὰρ συνέσεως ἀνθρώπων ὑπέδειχθῇ σοι. ²⁴ πολλὸς γὰρ ἐπλανήσεν ἡ ὑπόληψις αὐτῶν, καὶ ὑπόνοια πονηρὰ ὠλίσθησε διανοίας αὐτῶν. ²⁶ καὶ ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον ἐν αὐτῷ ἐμπεισέται. καρδία σκληρὰ κακωθήσεται ἐπ' ἐσχάτων. ²⁷ καρδία σκληρὰ βαρυνθήσεται πόνοις, καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς προσθήσει ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίας. ²⁸ ἐπαγωγή ὑπερηφάνου οὐκ ἐστὶν ἴσους, φυτὸν γὰρ πονηρίας ἐρρίβωκεν ἐν αὐτῷ. ²⁹ καρδία συνετοῦ διανοηθήσεται παραβολήν, καὶ οὗς ἀκροατοῦ ἐπιθυμία σοφοῦ. ³⁰ πῦρ φλογιζόμενον ἀποσβέσει ὕδωρ, καὶ ἐλεημοσύνη ἐξιλιάσεται ἁμαρτίας. ³¹ ὁ ἀνταποδιδούς χάριτας μέμνηται εἰς τὰ μετὰ ταῦτα, καὶ ἐν καιρῷ πτώσεως εὐρήσει στήριγμα.

Κ Ε Φ. Δ'.

Τέκνον τὴν ζωὴν τοῦ πτωχοῦ μὴ ἀποστερήσῃς, καὶ μὴ παρελκύσῃς ὀφθαλμοὺς ἐπιδειεῖς. ² ψυχὴν πεινώσαν μὴ λυπήσῃς, καὶ μὴ παροργίσῃς ἄνδρα ἐν ἀπορίᾳ αὐτοῦ. ³ καρδίαν παροργισμένην μὴ προσταράξῃς, καὶ μὴ παρελκύσῃς δόσιν προσδεόμενου. ⁴ ἐκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνου, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ πτωχοῦ. ⁵ ἀπὸ δεομένου μὴ ἀποστρέψῃς ὀφθαλμόν, καὶ μὴ δὴς τόπον ἀνθρώπου καταράσασθαι σε. ⁶ καταρωμένον γὰρ σε ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ, τῆς δεήσεως αὐτοῦ ἐπακούσεται

ὁ ποιήσας αὐτόν. ⁷ προσφιλῇ συναγωγῇ σεαυτὸν ποιεῖ, καὶ μεγίστην ταπείνου τὴν κεφαλὴν σου. ⁸ κλῖνον πτωχῷ τὸ οὖς σου, καὶ ἀποκρίθητι αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν πραΰνῃ. ⁹ ἐξελού ἀδικούμενον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος, καὶ μὴ ὀλιγοψυχῆσης ἐν τῷ κρίνειν σε. ¹⁰ γίνου ὀρφανοῖς ὡς πατήρ, καὶ ἀντὶ ἀνδρὸς τῇ μητρὶ αὐτῶν. καὶ ἔσῃ ὡς υἱὸς ὑψίστου, καὶ ἀγαπήσει σε μάλλον ἢ μήτηρ σου. ¹¹ ἡ σοφία υἱοὺς ἐαυτῇ ἀνύψωσε, καὶ ἐπιλαμβάνεται τῶν ζητούντων αὐτήν. ¹² ὁ ἀγαπῶν αὐτήν ἀγαπᾷ ζωὴν, καὶ οἱ ὀρθρίζοντες πρὸς αὐτήν ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης. ¹³ ὁ κρατῶν αὐτῆς κληρονομήσει δόξαν, καὶ οὐ εἰσπορεύεται εὐλογίῃσι κύριος. ¹⁴ οἱ λατρεύοντες αὐτῇ λειτουργήσουσιν ἀγίως, καὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτήν ἀγαπᾷ ὁ κύριος. ¹⁵ ὁ ὑπακούων αὐτῆς κρινεῖ ἔθνη, καὶ ὁ προσελθὼν αὐτῇ κατασκηνώσει πεποιθώς. ¹⁶ ἔὰν ἐμπιστεύσῃς κατακληρονομήσεις αὐτήν, καὶ ἐν κατασχεσί εἰσονται αἱ γενεαὶ αὐτοῦ, ¹⁷ ὅτι διεστραμμένως πορεύεται μετ' αὐτοῦ ἐν πρώτοις. φόβον δὲ καὶ δειλίαν ἐπάξει ἐπ' αὐτόν, καὶ βασανίσει αὐτόν ἐν παιδίᾳ αὐτῆς, ἕως οὗ ἐμπιστεύσῃ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, καὶ πειράσῃ αὐτόν ἐν τοῖς δικαιώμασιν αὐτῆς. ¹⁸ καὶ πάλιν ἐπανήξει κατ' εὐθείαν πρὸς αὐτόν, καὶ εὐφρανέῃ αὐτόν, καὶ ἀποκαλύψει αὐτῷ τὰ κρυπτὰ αὐτῆς. ¹⁹ ἔὰν ἀποπλανηθῇ, ἐγκαταλείψει αὐτόν, καὶ παραδώσει αὐτόν εἰς χεῖρας πτώσεως αὐτοῦ. ²⁰ συντήρησον καιρὸν καὶ φύλαξαι ἀπὸ πονηροῦ, καὶ περὶ τῆς ψυχῆς σου μὴ αἰσχυνθῆς. ²¹ ἔστι γὰρ αἰσχυρὴ ἐπαγούσα ἁμαρτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχύνῃ δόξα καὶ χάρις. ²² μὴ λάβῃς πρόσωπον κατὰ τῆς ψυχῆς σου, καὶ μὴ ἐντραπῆς εἰς πτώσιν σου. ²³ μὴ κωλύσῃς λόγον ἐν καιρῷ σωτηρίας, ²⁴ ἐν γὰρ λόγῳ γνωσθήσεται σοφία, καὶ παιδεία ἐν ῥήματι γλώσσης. ²⁵ μὴ ἀντίλεγε τῇ ἀληθείᾳ, καὶ περὶ τῆς ἀπαίδευσιν σου ἐντραπήθῃ. ²⁶ μὴ αἰσχυνθῇς ὁμολογήσαι ἐφ' ἁμαρτίαις σου, καὶ μὴ βιάζου ῥοῦν ποταμοῦ. ²⁷ καὶ μὴ ὑποστρώσῃς σεαυτὸν ἀν-

θρώπῳ μαρῷ, καὶ μὴ λάβῃς πρόσωπον δυνάστου. ²⁸ ἕως τοῦ θανάτου ἀγωνίσαι περὶ τῆς ἀληθείας, καὶ κύριος ὁ θεὸς πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ. ²⁹ μὴ γίνου τραχὺς ἐν γλώσσῃ σου, καὶ ναθρὸς καὶ παρειμένος ἐν τοῖς ἔργοις σου. ³⁰ μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ φαντασιοκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις σου. ³¹ μὴ ἔστω ἡ χεὶρ σου ἐκτεταμένη εἰς τὸ λαβεῖν, καὶ ἐν τῷ ἀποδιδόναι συνεσταλμένη.

Κ Ε Φ. Ε'.

Μὴ ἔπτεχε ἐπὶ τοῖς χρήμασί σου, καὶ μὴ εἴπῃς, αὐτάρκη μοι ἔστι. ² μὴ ἐξακολούθῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ τῇ ἰσχύϊ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν ἐπιθυμίαις καρδίας σου. ³ καὶ μὴ εἴπῃς, τίς με δύναστεύσει; ὁ γὰρ κύριος ἐκδικῶν ἐκδικήσει σε. ⁴ μὴ εἴπῃς, ἥμαρτον, καὶ τί μοι ἐγένετο; ὁ γὰρ κύριός ἐστι μακροθύμος. ⁵ περὶ ἐξίλασμού μὴ ἄφοβος γίνου, προσθῆναι ἁμαρτίαν ἐφ' ἁμαρτίαις. ⁶ καὶ μὴ εἴπῃς, ὁ οἰκτιρμός αὐτοῦ πολὺς, τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξίλασται. ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ. ⁷ μὴ ἀνάμενε ἐπιστρέψαι πρὸς κύριον, καὶ μὴ ὑπερβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. ἔξ-
 ἀπινα γὰρ ἐξελεύσεται ὀργὴ κυρίου, καὶ ἐν καιρῷ ἐκδικήσεως ἐξολῇ. ⁸ μὴ ἔπτεχε ἐπὶ χρήμασιν ἀδίκους, οὐδὲν γὰρ ὠφελήσεις ἐν ἡμέρᾳ ἐπαγωγῆς. ⁹ μὴ λίξιμα ἐν παντὶ ἀνέμῳ, καὶ μὴ πορεύου ἐν πάσῃ ἀτραπῷ, οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ διγλωσσος. ¹⁰ ἴσθι ἐστηριγμένος ἐν συνέσει σου, καὶ εἰς ἔστω σου ὁ λόγος. ¹¹ γίνου ταχὺς ἐν ἀκροάσει σου, καὶ ἐν μακροθυμίᾳ φθέγγου ἀποκρισιν. ¹² εἰ ἔστιν σοι συνέσις, ἀποκριθῇτι τῷ πλησίον, εἰ δὲ μὴ, ἡ χεὶρ σου ἔστω ἐπὶ στόματί σου. ¹³ δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλίᾳ, καὶ γλώσσα ἀνθρώπου πτώσις αὐτῷ. ¹⁴ μὴ κληθῇς ψίδυρος, καὶ τῇ γλώσσῃ σου μὴ ἐνέδρευε. ἐπὶ γὰρ τῷ κλέπτῃ ἔστιν αἰσχύνῃ, καὶ καταγνωσίς πονηρὰ ἐπὶ διγλώσσου. ¹⁵ ἐν μεγάλῳ καὶ ἐν μικρῷ μὴ ἀγνοεῖ.

Κ Ε Φ. ς'.

Καὶ ἀντὶ φόβου μὴ γίνου ἐχθρὸς.
 Χχ ὄνομα

ὄνομα γὰρ πονηρὸν αἰσχύνῃν καὶ ὄνειδος κληρονομήσει, οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ διγλωσσός. ² μὴ ἐπάγῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ ψυχῆς σου, ἵνα μὴ διαρπαγῇ ὡς ταύρος ἡ ψυχὴ σου. ³ τὰ φύλλα σου καταφάγεται καὶ τοὺς καρπούς σου ἀπολέσεις, καὶ ἀφήσεις σεαυτὸν ὡς ξύλον ξηρόν. ⁴ ψυχὴ πονηρὰ ἀπολεί τὸν κτησάμενον αὐτήν, καὶ ἐπίταγμα ἐχθρῶν ποιήσει αὐτόν. ⁵ λάφυρῷ γλυκύς πληθυνεὶ φίλος αὐτοῦ, καὶ γλώσσα εὐλαλὸς πληθυνεὶ εὐπροηγόρα. ⁶ οἱ εἰρηνεύοντες σοι ἔστωσαν πολλοί, οἱ δὲ σύμβουλοί σου εἰς ἀπὸ χιλίων. ⁷ εἰ κτᾶσαι φίλον, ἐν πειρασμῷ κτῆσαι αὐτόν, καὶ μὴ ταχύ ἐμπιστεύῃς αὐτῷ. ⁸ ἔστι γὰρ φίλος ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως σου. ⁹ καὶ ἔστι φίλος μετασθιθέμενος εἰς ἐχθρὸν, καὶ μάχην ὀνειδισμοῦ σου ἀποκαλύψει. ¹⁰ καὶ ἔστι φίλος κοινωνὸς τραπέζων, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου. ¹¹ καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς σου ἔσται ὡς σὺ, καὶ ἐπὶ τοὺς οὐκίτας σου παρρησιασεται. ¹² ἐὰν ταπεινωθῇς ἔσται κατὰ σοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσεται. ¹³ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σου διαχωρίσθητι, καὶ ἀπὸ τῶν φίλων σου πρόσχε. ¹⁴ φίλος πιστὸς σκέπη κραταῖα, ὁ δὲ εὐρὼν αὐτόν εὗρεν θησαυρόν. ¹⁵ φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀνταλλάγμα, καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ. ¹⁶ φίλος πιστὸς φάρμακον ζωῆς, καὶ οἱ φοβούμενοι κυρίον εὐρήσουσι αὐτόν. ¹⁷ ὁ φοβούμενος κύριον εὐθύνει φίλιαν αὐτοῦ, ὅτι κατ' αὐτόν οὕτως καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ. ¹⁸ τέκνον ἐκ νεότητός σου ἐπίλεξαι παιδείαν, καὶ ἕως πάλων εὐρήσεις σοφίαν. ¹⁹ ὡς ὁ ἀροτριῶν καὶ ὁ σπείρων πρόσελθε αὐτῇ, καὶ ἀνάμενε τοὺς ἀγαθοὺς καρποὺς αὐτῆς. ἐν γὰρ τῇ ἐργασίᾳ αὐτῆς ὀλίγον κοπιάσεις, καὶ ταχύ φάγεται γεννημάτων αὐτῆς. ²⁰ ὡς τραχεῖα ἔστι σφοδρά τοῖς ἀπαιδέυσις, καὶ οὐκ ἐμμενῇ ἐν αὐτῇ ἀκαρδίας. ²¹ ὡς λίθος δοκιμασίας ἰσχυρὸς ἔσται ἐπ' αὐτῷ, καὶ οὐ χρονεῖ ἀπορρίψαι αὐτήν. ²² σοφία γὰρ κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἔστι, καὶ οὐ πολλοῖς ἔστι

φανερὰ. ²³ ἄκουσον τέκνον καὶ δεῖξαι γνώμην μου, καὶ μὴ ἀπανάινου τὴν συμβουλίαν μου. ²⁴ καὶ εἰσένεγκον τοὺς πόδας σου εἰς τὰς πέδας αὐτῆς, καὶ εἰς τὸν κλοιὸν αὐτῆς τὸν τραχήλόν σου. ²⁵ ὑπόθες τὸν ὤμόν σου, καὶ βάσταξον αὐτήν, καὶ μὴ προσοχθίσῃς τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς. ²⁶ ἐν πάσῃ ψυχῇ σου πρόσελθε αὐτῇ, καὶ ἐν ὅλῃ δυνάμει σου συντήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτῆς. ²⁷ ἐξήνευσον καὶ ζήτησον, καὶ γνωσθήσεται σοι, καὶ ἐγκρατὴς γενόμενος μὴ ἀφῇς αὐτήν. ²⁸ ἐπ' ἐσχάτων γὰρ εὐρήσεις τὴν ἀνάπαυσιν αὐτῆς, καὶ στραφήσεται σοι εἰς εὐφροσύνην. ²⁹ καὶ ἔσονται σοι αἱ πέδιλα εἰς σκέπη ἰσχύος, καὶ οἱ κλοιοὶ αὐτῆς εἰς στολὴν δόξης. ³⁰ κόσμος γὰρ χρυσίος ἔστιν ἐπ' αὐτῆς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς κλωσμά ὑακίνθινον. ³¹ στολὴν δόξης ἐνδύσῃ αὐτήν, καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος περιθήσεις σεαυτῷ. ³² ἐὰν θέλῃς τέκνον, παιδευθήσῃ, καὶ ἐὰν δῶς τὴν ψυχὴν σου, πανουργὸς ἔσῃ. ³³ ἐὰν ἀγαπήσῃς ἀκούειν, ἰκδέξῃ, καὶ ἐὰν κλίνης τὸ οὖς σου, σοφὸς ἔσῃ. ³⁴ ἐν πλήθει πρεσβυτέρων στήθι, καὶ τίς σοφός, αὐτῷ προσκολληθήτι. ³⁵ πᾶσαν διηγήσιν θείαν θέλει ἀκούειν, καὶ παροιμίας συνέσεως μὴ ἐκφευγέτωσάν σε. ³⁶ ἐὰν ἰδῇς συνετὸν, ὀρθορῖζε πρὸς αὐτόν, καὶ βαθμοὺς θυρῶν αὐτοῦ ἐκτριβέτω ὁ πούς σου. ³⁷ διανοοῦ ἐν τοῖς προστάγμασι κυρίου, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ μέλετα διαπαντός. αὐτὸς στηριεῖ τὴν καρδίαν σου, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς σοφίας σου δοθήσεται σοι.

Κ Ε Φ. Ζ'

Μὴ ποιεῖς κακά, καὶ οὐ μὴ σε καταλάβῃ κακόν. ² ἀπόστηθι ἀπὸ ἀδίκου, καὶ ἐκκλινεῖ ἀπὸ σοῦ. ³ υἱὲ μὴ σπείρῃς ἐπ' αὐλάκας ἀδικίας, καὶ οὐ μὴ θερίσῃς αὐτὰς ἐπταπλασίως. ⁴ μὴ ζῆτει παρὰ κυρίου ἡγεμονίαν, μηδὲ παρὰ βασιλεὺς καθέδραν δόξης. ⁵ μὴ δικαιοῦ ἐναντὶ κυρίου, καὶ παρὰ βασιλεῖ μὴ σοφίζου. ⁶ μὴ ζῆτει γενέσθαι κριτῆς, μὴ οὐκ ἐξισχύσεις ἐξῆραι ἀδικίας. μήποτε εὐλαβηθῇς ἀπὸ προσώπου δυνάστου, καὶ θήσεις σκάνδαλον ἐν

ἐν εὐθύτητί σου. ⁷ μὴ ἁμάρτανε εἰς πλῆθος πόλεως, καὶ μὴ καταβάλῃς σεαυτὸν ἐν ὄχλῳ. ⁸ μὴ καταδεσμεύσῃς δις ἁμαρτίαν, ἐν γὰρ τῇ μιᾷ οὐκ ἀθώως ἔσῃ. ⁹ μὴ εἴπῃς, τῷ πλήθει τῶν δώρων μου ἐπόψεται, καὶ ἐν τῷ προσ-
ενέγκαι με θεῷ ὑψίστῳ προσδέξεται. ¹⁰ μὴ ὀλιγοψυχῇς ἐν τῇ προσευχῇ σου, καὶ ἐλεημοσύνην ποιῆσαι μὴ παρ-
ίδῃς. ¹¹ μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄν-
τα ἐν πικρίᾳ ψυχῆς αὐτοῦ, ἔστι γὰρ ὁ
ταπεινὸν καὶ ἀνυψῶν. ¹² μὴ ἄροστρία
ψευδὸς ἐπ' ἀδελφῷ σου, μηδὲ φίλῳ τὸ
ὅμοιον ποιεῖ. ¹³ μὴ θελὲ ψευδεσθαι
πᾶν ψευδός, ὁ γὰρ ἐνδελειχισμός αὐ-
τοῦ οὐκ εἰς ἀγαθόν. ¹⁴ μὴ ἀδολέσχει
ἐν πλήθει πρεσβυτέρων, καὶ μὴ δευτε-
ρώσης λόγον ἐν προσευχῇ σου. ¹⁵ μὴ
μισήσῃς ἐπίπονον ἐργασίαν καὶ γεω-
ργίαν ὑπὸ ὑψίστου ἐκτισμένην. ¹⁶ μὴ
προσλογίζου σεαυτὸν ἐν πλήθει ἁμαρ-
τωλῶν. ¹⁷ ταπεινώσον σφόδρα τὴν
ψυχὴν σου, ¹⁸ μνήσθητι ὅτι ὁργὴ οὐ
χρονεῖ, ¹⁹ ὅτι ἐκδίκησις ἀσεβοῦς πῦρ
καὶ σκώληξ. ²⁰ μὴ ἀλλάξῃς φίλον ἐνε-
καὶ ἀδιαφόρου, μὴδ' ἀδελφὸν γνήσιον
ἐν χρυσίῳ Σουφεῖρ. ²¹ μὴ ἀστόχει
γυναικὸς σοφῆς καὶ ἀγαθῆς, καὶ γὰρ
χαρὶς αὐτῆς ὑπὲρ τὸ χρυσίον. ²² μὴ
κακώσης οἰκέτην ἐργαζόμενον ἐν ἀλη-
θείᾳ, μηδὲ μίσθιον δίδοντα ψυχὴν αὐ-
τοῦ. ²³ οἰκέτην συνετὸν ἀγαπάτω σου
ἡ ψυχὴ, μὴ στερήσῃς αὐτὸν ἐλευθε-
ρίας. ²⁴ κτηνὴ σοὶ ἔστιν, ἐπισκέπτου
αὐτὰ, καὶ εἰ ἔστι σοὶ χρήσιμα, ἐμμε-
νέτω σοί. ²⁵ τέκνα σοὶ ἔστι, παιδεύ-
σον αὐτὰ, καὶ κάμψον ἐκ νεότητος
τὸν τράχηλον αὐτῶν. ²⁶ θυγατέρες
σοὶ εἰσι, πρόσεχε τῷ σώματι αὐτῶν,
καὶ μὴ ἱλαρώσῃς πρὸς αὐτάς τὸ πρόσ-
ωπόν σου. ²⁷ ἐκδοῦ θυγατέρα, καὶ
ἔσῃ τετελεσώς ἔργον μέγα, καὶ ἀνδρὶ
συνετῷ δώρησαι αὐτήν. ²⁸ γυνὴ σοὶ
ἐστὶ κατὰ ψυχὴν, μὴ ἐκβάλῃς αὐτήν.
²⁹ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ δόξασον τὸν πατέρα
σου, καὶ μητρὸς ὡδίνας μὴ ἐπιλάθῃ.
³⁰ μνήσθητι ὅτι δι' αὐτῶν ἐγενήθης,
καὶ τί ἀνταποδώσεις αὐτοῖς καθὼς
αὐτοὶ σοί; ³¹ ἐν ὅλῃ ψυχῇ σου εὐλα-
βοῦ τὸν κύριον, καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ
θαύμαζε. ³² ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγάπησον

τὸν ποιήσαντά σε, καὶ τοὺς λειτουρ-
γοὺς αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃς. ³³ φοβοῦ
τὸν κύριον, καὶ δόξασον ἱερέα, καὶ
δὸς τὴν μερίδα αὐτῷ καθὼς ἐντέλε-
ται σοί, ἀπαρχὴν καὶ περὶ πλημμελεί-
ας, καὶ δόσιν βραχιόνων, καὶ θυσίαν
ἀγιασμοῦ καὶ ἀπαρχὴν ἀγίων. ³⁴ καὶ
πτωχῷ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου, ἵνα
τελειωθῇ ἡ εὐλογία σου. ³⁵ χάρις δό-
ματος ἐναντι παντὸς ζῶντος, καὶ ἐπὶ
νεκρῷ μὴ ἀποκυλύσῃς χάριν. ³⁶ μὴ
ὑστέρῃ ἀπὸ κλαίωντων, καὶ μετὰ πεν-
θούντων πένθησον. ³⁷ μὴ ὄκνει ἐπι-
σκέπτεσθαι ἄρρώστον, ἐκ γὰρ τῶν
τοιούτων ἀγαπήθησιν. ³⁸ ἐν πᾶσι τοῖς
λόγοις σου μμνήσκου τὰ ἔσχατά σου,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα οὐχ ἁμαρτήσεις.

Κ Ε Φ. Η'.

Μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώπου δυνά-
στου, μήποτε ἐμπέσῃς εἰς τὰς χεῖρας
αὐτοῦ. ² μὴ ἐρίζε μετὰ ἀνθρώπου
πλουσίου, μήποτε ἀντιστήσῃ σου τὴν
ὀλκὴν. πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν τὸ
χρυσίον, καὶ καρδίας βασιλέων ἐξέ-
κλινεν. ³ μὴ διαμάχου μετὰ ἀνθρώ-
που γλωσσώδους, καὶ μὴ ἐπιστοιβά-
σῃς ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ ξύλα. ⁴ μὴ
πρόσπαιζε ἀπαιδευτῷ, ἵνα μὴ ἀτιμά-
ζωνται οἱ πρόγονοί σου. ⁵ μὴ ὀνειδι-
ζέ ἀνθρωπον ἀποστρέφοντα ἀπὸ ἁ-
μαρτίας, μνήσθητι ὅτι πάντες ἔσμεν
ἐν ἐπιτιμίοις. ⁶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀνθρώ-
πον ἐν γῇ αὐτοῦ, καὶ γὰρ ἐξ ἡμῶν
γερᾶσκουσιν. ⁷ μὴ ἐπὶ χεῖρ ἐπὶ νε-
κρῷ, μνήσθητι ὅτι πάντες τελευτῶμεν.
⁸ μὴ παρίδῃς διήγημα σοφῶν, καὶ ἐν
ταῖς παροιμίαις αὐτῶν ἀναστρέφου,
ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ παιδείαν, καὶ
λειτουργῇσαι μεγιστᾶσιν. ⁹ μὴ ἀστό-
χει διηγήματος γερόντων, καὶ γὰρ αὐ-
τοὶ ἔμαθον παρὰ τῶν πατέρων αὐ-
τῶν, ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ σύνεσιν,
καὶ ἐν καιρῷ χρείας δοῦναι ἀποκρισιν.
¹⁰ μὴ ἔκκαε ἀνθρακας ἀμαρτωλοῦ,
μὴ ἐμπυρισθῇς ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ.
¹¹ μὴ ἐξαναστῇς ἀπὸ προσώπου ὑβρι-
στοῦ, ἵνα μὴ ἐγκαθίσῃ ὡς ἐνέδρον τῷ
στόματί σου. ¹² μὴ δανείσῃς ἀνθρώ-
πῳ ἰσχυροτέρῳ σου, καὶ ἐὰν δανεί-
σῃς, ὡς ἀπολωλεκώς γίνου. ¹³ μὴ ἐγ-
γυήσῃ ὑπὲρ δυνάμιν σου, καὶ ἐὰν ἐγ-
γυήσῃ,

Χ x 2

γυήσῃ,

γυήση, ὡς ἀποτίσων φρόντιζε. ¹⁴ μὴ δικάου μετὰ κριτοῦ, κατὰ γὰρ τὴν δόξαν αὐτοῦ κρινούσιν αὐτῶ. ¹⁵ μετὰ τολμηροῦ μὴ πορεύου ἐν ὁδῶ, ἵνα μὴ βαρύνῃται κατὰ σοῦ, αὐτὸς γὰρ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιήσει, καὶ τῇ ἀφροσύνῃ αὐτοῦ συναπολῇ. ¹⁶ μετὰ θυμώδους μὴ ποιήσης μάχην, καὶ μὴ διαπορεύου μετ' αὐτοῦ τὴν ἔρημον, ὅτι ὡς οὐδὲν ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ αἶμα, καὶ ὅπου οὐκ ἔστιν βοήθεια καταβαλεῖ σε. ¹⁷ μετὰ μαρτοῦ μὴ συμβουλεύου, οὐ γὰρ δυνήσεται λόγον στέξει. ¹⁸ ἐνώπιον ἀλλοτρίου μὴ ποιήσης κρυπτόν, οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται. ¹⁹ παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἔκφαινε σὴν καρδίαν, καὶ μὴ ἀναφερέτω σοι χαριν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Μὴ ζήλου γυναῖκα τοῦ κόλπου σου, μηδὲ διδάξης ἐπὶ σεαυτὸν παιδείαν πονηράν. ² μὴ δῶς γυναικὶ τὴν ψυχὴν σου, ἐπιβῆναι αὐτὴν ἐπὶ τὴν ἰσχύιν σου. ³ μὴ ὑπάντα γυναικὶ ἑταιριζομένη, μηποτε ἐμπέσης εἰς τὰς παγίδας αὐτῆς. ⁴ μετὰ ψαλλούσης μὴ ἐνδελέχῃς, μήποτε ἁλῶς ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασιν αὐτῆς. ⁵ παρθένον μὴ καταμάνθανε, μηποτε σκανδαλισθῇς ἐν τοῖς ἐπιτιμίοις αὐτῆς. ⁶ μὴ δῶς πόρναις τὴν ψυχὴν σου, ἵνα μὴ ἀπολέσῃς τὴν κληρονομίαν σου. ⁷ μὴ περιβλέπου ἐν ῥύμαις πόλεως, καὶ ἐν ταῖς ἐρήμοις αὐτῆς μὴ πλανῶ. ⁸ ἀπόστρεψον ὀφθαλμον ἀπὸ γυναικὸς εὐμόρφου, καὶ μὴ καταμάνθανε κάλλος ἀλλοτρίου. ἐν κάλλει γυναικὸς πολλοὶ ἐπλανήθησαν, καὶ ἐκ τούτου φίλια ὡς πῦρ ἀνακαίεται. ⁹ μετὰ ὑπάνδρου γυναικὸς μὴ κάθου τὸ σύνολον, καὶ μὴ συμβολοκοπήσῃς μετ' αὐτῆς ἐν οἴνῳ, μήποτε ἐκκλίνῃ ἡ ψυχὴ σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ τῷ πνεύματί σου ὀλισθήσῃς εἰς ἀπώλειαν. ¹⁰ μὴ ἐγκαταλίπῃς φίλον ἀρχαῖον, ὁ γὰρ πρόσφατος οὐκ ἔστιν ἔφισος αὐτῷ. οἶνος νέος, φίλος νέος, ἂν παλαιωθῇ, μετ' εὐφροσύνης πίεται αὐτόν. ¹¹ μὴ ζηλώσῃς δόξαν ἀμαρτωλοῦ, οὐ γὰρ οἶδας τί ἔσται ἡ καταστροφή αὐτοῦ. ¹² μὴ εὐδοκήσῃς ἐν εὐδοκίᾳ ἀσεβῶν, μνήσθητι ὅτι ἐὼς

ἄδου οὐ μὴ δικαιωθῶσιν. ¹³ μακρὰν ἄπεχε ἀπὸ ἀνθρώπου ὃς ἔχει ἐξουσίαν τοῦ φονεῖν, καὶ οὐ μὴ ὑποπτεύσῃς φόβον θανάτου. κἂν προσέλθῃς, μὴ πλημμελήσῃς, ἵνα μὴ ἀφέλῃται τὴν ζωὴν σου. ἐπίγνῳθι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις, καὶ ἐπὶ ἐπαλξίων πόλεων περιπατεῖς. ¹⁴ κατὰ τὴν ἰσχύιν σου στόχασαι τοὺς πλησίον, καὶ μετὰ σοφῶν συμβουλεύου, ¹⁵ καὶ μετὰ συνेतῶν ἔστω ὁ διαλογισμός σου, καὶ πᾶσα διήγησίς σου ἐν νόμῳ ὑψίστου. ¹⁶ ἄνδρες δίκαιοι ἔστωσαν σύνδεσμοί σου, καὶ ἐν φόβῳ κυρίου ἔστω τὸ καύχημά σου. ¹⁷ ἐν χειρὶ τεχνιτῶν ἔργον ἐπαινεθήσεται, καὶ ὁ ἡγούμενος λαοῦ σοφὸς ἐν λόγῳ αὐτοῦ. ¹⁸ φοβερὸς ἐν πόλει αὐτοῦ ἄνηρ γλωσσώδης, καὶ ὁ προπετὴς ἐν λόγῳ αὐτοῦ μισηθήσεται.

Κ Ε Φ. Ι'.

Κριτὴς σοφὸς παιδεύσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἡγεμονία συνετοῦ τεταγμένη ἔσται. ² κατὰ τὸν κριτὴν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ οὐτος καὶ οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸν ἡγούμενον τῆς πόλεως πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν. ³ βασιλεὺς ἀπαιδευτὸς ἀπολεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πόλις οἰκισθήσεται ἐν συνέσει δυναστῶν. ⁴ ἐν χειρὶ κυρίου ἐξουσία τῆς γῆς, καὶ τὸν χρησιμον ἔγερει εἰς κληρὸν ἐπ' αὐτῆς. ⁵ ἐν χειρὶ κυρίου εὐδοκία ἀνδρὸς, καὶ προσώπων γραμματέως ἐπιθήσει δόξαν αὐτοῦ. ⁶ ἐπὶ παντὶ ἀδικήματι μὴ μηνιάσῃς τῷ πλησίον, καὶ μὴ πράσῃς μηδὲν ἐν ἔργοις ὕβρεως. ⁷ μισητὴ ἔταντι κυρίου καὶ ἀνθρώπων ὑπερηφανία, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πλημμελήσει ἄδικα. ⁸ βασιλεία ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος μεταγίνεται, διὰ ἀδικίας καὶ ὕβρεις καὶ χρήματα. ⁹ τί ὑπερηφανεύεται γῆ καὶ σποδός; ὅτι ἐν ζωῇ ἔρριπα τὰ ἐνδόσθια αὐτοῦ. ¹⁰ μακρὸν ἀβύσσστημα σκάπτει ἱατρὸς, καὶ βασιλεὺς σήμερον, καὶ αὔριον τελευτήσει. ¹¹ ἐν γὰρ τῷ ἀποθανεῖν ἄνθρωπον, κληρονομήσει ἔρπετὰ καὶ θηρία καὶ σκώληκας. ¹² ἀρχὴ ὑπερηφανίας, ἀνθρώπου ἀφισταμένου ἀπὸ κυρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν ἀπέστη ἡ καρδία αὐτοῦ. ¹³ ὅτι ἀρχή

ἀρχὴ ὑπερηφανίας ἀμαρτία, καὶ ὁ
κρατῶν αὐτῆς ἐξομβρῆσαι βδέλυγμα.
διὰ τοῦτο παρεδόξασε κύριος τὰς ἐπ-
αγωγὰς, καὶ κατέστρεψεν εἰς τέλος
αὐτοὺς. ¹⁴ θρόνους ἀρχόντων καθύ-
λεν ὁ κύριος, καὶ ἐκάθισε πράεις ἀντ'
αὐτῶν. ¹⁵ ῥίξας ἐθνῶν ἐξέστλεν ὁ κύ-
ριος, καὶ ἐφύτευσε ταπεινοὺς ἀντ'
αὐτῶν. ¹⁶ χώρας ἐθνῶν κατέστρεψεν ὁ
κύριος, καὶ ἀπώλεσεν αὐτὰς ἕως θε-
μελίων γῆς. ¹⁷ ἐξήραναν ἐξ αὐτῶν καὶ
ἀπώλεσεν αὐτοὺς, καὶ κατέπαυσεν ἀπὸ
γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. ¹⁸ οὐκ ἔ-
κτισται ἀνθρώποις ὑπερηφανία, οὐδὲ
ὀργὴ θυμοῦ γεννήμασι γυναικῶν.
¹⁹ σπέρμα ἐντιμον ποῖον; σπέρμα
ἀνθρώπου. σπέρμα ἔντιμον ποῖον; οἱ
φοβούμενοι τὸν κύριον. σπέρμα ἄτι-
μον ποῖον; σπέρμα ἀνθρώπου. σπέρ-
μα ἄτιμον ποῖον; οἱ παραβαίνοντες
ἐντολὰς. ²⁰ ἐν μέσῳ ἀδελφῶν ὁ ἡγού-
μενος αὐτῶν ἐντιμος, καὶ οἱ φοβούμε-
νοι κύριον ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ.
²² πλούσιος καὶ ἐνδοξος καὶ πτωχὸς
τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος κυρίου. ²³ οὐ
δίκαιον ἀτιμάσαι πτωχὸν συνετόν, καὶ
οὐ καθήκει δοῦναι ἀνδρὶ ἀμαρτω-
λόν. ²⁴ μεγιστὰν καὶ κριτῆς καὶ δυνά-
στης δοξασθῆσεται, καὶ οὐκ ἔστιν αὐ-
τὸν τις μεῖζων τοῦ φοβουμένου τὸν
κύριον. ²⁵ οἰκῆτὴ σοφῶ ἐλεύθεροι
λειτουργήσουσι, καὶ ἀνὴρ ἐπιστήμων
οὐ γογγύσει. ²⁶ μὴ σοφίζου ποιῆσαι
τὸ ἔργον σου, καὶ μὴ δοξάζου ἐν και-
ρῷ στενοχωρίας σου. ²⁷ κρείσσων ἐρ-
γαζόμενος ἐν πᾶσιν, ἢ περιπατῶν, ἢ
δοξαζόμενος ἀπορῶν ἄρτων. ²⁸ τέ-
κνον ἐν πραΰτητι δοξασον τὴν ψυχὴν
σου, καὶ δὸς αὐτῇ τιμὴν κατὰ τὴν ἀ-
ξίαν αὐτῆς. ²⁹ τὸν ἀμαρτάνοντα εἰς
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίς δικαιώσει; καὶ
τίς δοξάσει τὸν ἀτιμάζοντα τὴν ζωὴν
αὐτοῦ; ³⁰ πτωχὸς δοξάζεται δι' ἐπι-
στήμην αὐτοῦ, καὶ πλούσιος δοξάζε-
ται διὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ. ³¹ ὁ δὲ
δοξαζόμενος ἐν πτωχείᾳ, καὶ ἐν πλού-
τῳ ποσαχῶς; καὶ ὁ ἀδοξος ἐν πλού-
τῳ, καὶ ἐν πτωχείᾳ ποσαχῶς;

Κ Ε Φ. Ι Α.

Σοφία ταπεινοῦ ἀνύψωσε κεφαλὴν,
καὶ ἐν μέσῳ μεγιστάνων καθίσει αὐ-

τόν. ² μὴ αἰνέσεις ἄνδρα ἐν κάλλει
αὐτοῦ, καὶ μὴ βδέλυξῃ ἄνθρωπον ἐν
ὀράσει αὐτοῦ. ³ μικρὰ ἐν πετεινοῖς
μέλισσα, καὶ ἀρχὴ γλυκασμάτων ὁ
καρπὸς αὐτῆς. ⁴ ἐν περιβολῇ ἱματίων
μὴ καυχῇ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ δόξης μὴ
ἐπαίρου, ὅτι θαυμαστὰ τὰ ἔργα κυ-
ρίου, καὶ κρυπτά τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν
ἀνθρώποις. ⁵ πολλοὶ τυραννοὶ ἐκά-
θισαν ἐπὶ ἐδάφους, ὁ δὲ ἀνυπονόητος
ἐφόρεσε διάδημα. ⁶ πολλοὶ δυνάσται
ἡττησάμενοι σφόδρα, καὶ ἐνδοξοὶ
παρεδόθησαν εἰς χεῖρας ἐτέρων. ⁷ πρὶν
ἐξετάσης μὴ μέμψῃ, νόησον πρῶτον
καὶ τότε ἐπιτίμα. ⁸ πρὶν ἢ ἀκοῦσαι
μὴ ἀποκρίνου, καὶ ἐν μέσῳ λόγων μὴ
παρεμβάλλου. ⁹ περὶ πραγματος οὐ
οὐκ ἔστι σοι χρεία, μὴ ἐρίζῃ, καὶ ἐν
κρίσει ἀμαρτωλῶν μὴ συνεδρεῖ. ¹⁰ τέ-
κνον μὴ περὶ πολλὰ ἔστωσαν αἱ πρά-
ξεις σου. ἐὰν πληθυνῇς, οὐκ ἀθωω-
θήσῃ. καὶ ἐὰν διώκῃς, οὐ μὴ κατα-
λάβῃς, καὶ οὐ μὴ ἐκφυγῇς διαδράς.
¹¹ ἔστι κοπιῶν καὶ πονῶν καὶ σπεύ-
δων, καὶ τόσῳ μᾶλλον ὑστερεῖται.
¹² ἔστι νωθρὸς καὶ προσδεόμενος ἀν-
τιληψέως, ὑστερῶν ἰσχυρῇ καὶ πτωχείᾳ
περισσεύει, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου
ἐπέβλεψαν αὐτῷ εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀνῶρ-
θωσιν αὐτὸν ἐκ ταπεινώσεως αὐτοῦ.
¹³ καὶ ἀνύψωσεν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ
ἀπεθανύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοί. ¹⁴ ἀ-
γαθὰ καὶ κακὰ, ζωὴ καὶ θάνατος,
πτωχεία καὶ πλοῦτος παρὰ κυρίου
ἐστί. ¹⁷ δόσις κυρίου παραμένει εὐσε-
βέσι, καὶ ἡ εὐδοκία αὐτοῦ εἰς τὸν ἀκῶ-
να ἐνδοθῆσεται. ¹⁸ ἔστι πλουτῶν
ἀπὸ προσοχῆς καὶ σφιγγίας αὐτοῦ,
καὶ αὕτῃ ἡ μερίς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.
¹⁹ ἐν τῷ εἰπεῖν αὐτόν, εὗρον ἀνάπαν-
σιν, καὶ νῦν φάγωμαι ἐκ τῶν ἀγαθῶν
μου, καὶ οὐκ οἶδεν τίς καιρὸς παρε-
λεύσεται, καὶ καταλείψει αὐτὰ ἐτέροις
καὶ ἀποθανεῖται. ²⁰ στήθῃ ἐν διαθή-
κῃ σου καὶ ὁμίλει ἐν αὐτῇ, καὶ ἐν τῷ
ἔργῳ σου παλαιώθητι. ²¹ μὴ θαύμα-
ζε ἐν ἔργοις ἀμαρτωλοῦ, πίστευε τῷ
κυρίῳ καὶ ἔμμενε τῷ πόνῳ σου. ὅτι
κούφον ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου διὰ τα-
χοὺς ἐξάπινα πλουτῆσαι πέννητα. ²² εὐ-
λογία κυρίου ἐν μισθῷ εὐσεβῶς, καὶ
ἐν

ἐν ὥρᾳ ταχινῇ ἀναθάλλει εὐλογία
αὐτοῦ. ²³ μὴ εἴπῃς, τίς ἐστὶ μου χρεία,
καὶ τίνα ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται μου τὰ
ἀγαθὰ; ²⁴ μὴ εἴπῃς, αὐτάρκη μοι ἐ-
στὶ, καὶ τί ἀπὸ τοῦ νῦν κακωθήσο-
μαι; ²⁵ ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῶν ἀμνησία
κακῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν οὐ μνη-
σθήσεται ἀγαθῶν. ²⁶ ὅτι κούφον
ἐναντι κυρίου ἐν ἡμέρᾳ τελευτῆς; ἀπο-
δοῦναι ἀνθρώπῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐ-
τοῦ. ²⁷ κἀκῶσις ὥρας ἐπιλησμονὴν
ποιεῖ τρυφῆς, καὶ ἐν συντελείᾳ ἀν-
θρώπου ἀποκάλυψις ἔργων αὐτοῦ.
²⁸ πρὸ τελευτῆς μὴ μακαρίζε μηδένα,
καὶ ἐν τέκνοις αὐτοῦ γνωσθήσεται
ἀνὴρ. ²⁹ μὴ πάντα ἀνθρώπον εἰσαγε-
εἰς τὸν οἶκόν σου, πολλὰ γὰρ τὰ ἐνε-
δρα τοῦ δολίου. ³⁰ πέριδὲ θηρευτῆς
ἐν καρτάλλῳ, οὕτως καρδία ὑπερηφά-
νου, καὶ ὡς ὁ κατασκοπεύς ἐπιβλέπει
πτῶσιν. ³¹ τὰ γὰρ ἀγαθὰ εἰς κακὰ
μεταστρέφων ἐνεδρεύει, καὶ ἐν τοῖς αἰ-
ρετοῖς ἐπιθίῃσι μῆμιον. ³² ἀπὸ σπιν-
θῆρος πυρὸς πληθύνεται ἀνθρακίᾳ,
καὶ ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς εἰς αἷμα
ἐνεδρεύει. ³³ πρόσεχε ἀπὸ κακούργου,
πονηρὰ γὰρ τεκταίνει, μήποτε μῶμον
εἰς τὸν αἰῶνα δῶ σοι. ³⁴ ἐνοίκισον
ἄλλότριον καὶ διαστρέψει σε ἐν ταρ-
χαῖς, καὶ ἀπαλλοτριώσει σε τῶν ἰδίων
σου.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Εἰς εὖ ποιῆς, γινῶθι τίτι ποιεῖς, καὶ
ἔσται χάρις τοῖς ἀγαθοῖς σου. ² εὐ-
ποίησον εὐσεβεῖ, καὶ εὐρήσεις ἀντα-
πόδομα, καὶ εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ
παρὰ ὑψίστου. ³ οὐκ ἔστιν ἀγαθὰ τῷ
ἐνδελειχόντι εἰς κακὰ, καὶ τῷ ἐλεημο-
σύνην μὴ χαρίζομένῳ. ⁴ δὸς τῷ εὐσε-
βεῖ, καὶ μὴ ἀντιλάβῃ τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
⁵ εὐποίησον τῷ ταπεινῷ καὶ μὴ δῶς
ἀσεβεῖ. ἐμποδίσον τοὺς ἄρτους αὐ-
τοῦ καὶ μὴ δῶς αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν αὐ-
τοῖς σε δυναστεύσῃ, διπλάσια γὰρ κα-
κὰ εὐρήσεις ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς, οἷς ἂν
ποίησῃς αὐτῷ. ⁶ ὅτι καὶ ὁ ὑψίστος
ἐμίσησεν ἁμαρτωλοὺς, καὶ τοῖς ἀσε-
βέσιν ἀποδώσει ἐκδίκησιν. ⁷ δὸς τῷ
ἀγαθῷ, καὶ μὴ ἀντιλάβῃ τοῦ ἁμαρ-
τωλοῦ. ⁸ οὐκ ἐκδικηθήσεται ἐν ἀγα-
θοῖς ὁ φίλος, καὶ οὐ κρυβήσεται ἐν

κακοῖς ὁ ἐχθρὸς. ⁹ ἐν ἀγαθοῖς ἀν-
δρὸς οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἐν λύπῃ, καὶ ἐν
τοῖς κακοῖς αὐτοῦ καὶ ὁ φίλος διαχω-
ρισθήσεται. ¹⁰ μὴ πιστεύῃς τῷ ἐχθρῷ
σου εἰς τὸν αἰῶνα. ὡς γὰρ ὁ χαλκὸς
λουταί, οὕτως ἡ πονηρία αὐτοῦ. ¹¹ καὶ
ἐὰν ταπεινωθῇ καὶ πορεύηται συγκε-
κρυῶς, ἐπίστησον τὴν ψυχὴν σου καὶ
φύλαξαι αὐτοῦ, καὶ ἔσῃ αὐτῷ ὡς
ἐκμεμαχὼς ἔσοπτρον, καὶ γνώσῃ ὅτι
οὐκ εἰς τέλος κατίωσε. ¹² μὴ στήσης
αὐτὸν παρὰ σεαυτὸν, μὴ ἀνατρέψας
σε στή ἐπὶ τὸν τόπον σου. μὴ καθί-
σης αὐτὸν ἐκ δεξιῶν σου, μήποτε ζη-
τήσῃ τὴν καθέδραν σου, καὶ ἐπ' ἐσχά-
τῳ ἐπιγνώσῃ τοὺς λόγους μου, καὶ
ἐπὶ τῶν ῥημάτων μου κατανύγησῃ.
¹³ τίς ἐλέησεν ἐπαοιδὸν ὀφιόδηκτον,
καὶ πάντας τοὺς προζαγοντας θηρί-
οις, ¹⁴ οὕτως τὸν προσπορευόμενον
ἀνδρὶ ἁμαρτωλῷ καὶ συμαυρομένον
ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ. ¹⁵ ὥραν με-
τὰ σου διαμενεῖ, καὶ ἐὰν ἐκκλίνῃς, οὐ
μὴ καρτερήσῃ. ¹⁶ καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσιν
αὐτοῦ γλυκανεῖ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ βουλευσεται ἀνατρέψαι
σε εἰς βόθρον. ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ
δακρύσει ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἐὰν εὖρῃ και-
ρὸν, οὐκ ἐμπλησθήσεται ἀφ' αἵματος.
¹⁷ κακὰ ἂν ὑπανθήσῃ σου, εὐρήσεις
αὐτὸν ἐκεῖ πρότερόν σου, καὶ ὡς βοη-
θῶν ὑποσχάσει πτέρναν σου. ¹⁸ κινή-
σει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπικροτή-
σει ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ πολλὰ δια-
ψιθυρίσει καὶ ἀλλοιώσει τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ὁ ἀπτόμενος πίσεως μολυνθήσεται,
καὶ ὁ κοινῶν ὑπερηφάνῳ ὁμοιωθή-
σεται αὐτῷ. ² βάρος ὑπὲρ σὲ μὴ ἄρῃς,
καὶ ἰσχυροτέρῳ σου καὶ πλουσιωτέρῳ
μὴ κοινῶναι. τί κοινῶνῃς χύτρα πρὸς
λεβητα; αὕτη προσκρούσει, καὶ αὕτη
συντριβήσεται. ³ πλούσιος ἠδίκησε,
καὶ αὐτὸς προσενβριμύησατο. πτω-
χὸς ἠδίκηται, καὶ αὐτὸς προσδεθήσε-
ται. ⁴ ἐὰν χρησιμεύσῃς, ἐργάται ἐν
σοί. καὶ ἐὰν ὑστερήσῃς, καταλείψει
σε. ⁵ ἐὰν ἐχῇς, συμβιωπεται σοι, καὶ
ἀποκενώσει σε, καὶ αὐτὸς οὐ πονέσει.
⁶ χρεῖαν ἐσχηκέ σου, καὶ ἀποπληγήσει
σε,

σε, και προσγελάσεται σοι, και δώσει σοι ἐλπίδα. λαλήσει σοι καλὰ, και ἔρει, τίς ἡ χρεία σου; ⁷ και αἰσχυνεῖ σε ἐν τοῖς βρώμασιν αὐτοῦ, ἕως οὐ ἀποκενώσει σε δις ἢ τρίς, και ἐπ' ἐσχάτῳ καταμωκήσεται σοι. μετὰ ταῦτα ὀψεται σε, και καταλείψει σε, και τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κινήσει ἐπὶ σοί. ⁸ πρόσχε μη ἀποπλανηθῆς, και μη ταπεινωθῆς ἐν εὐφροσύνῃ σου. ⁹ προσκαλεσάμενου σε δυνάστου, ὑποχωρῶν γίνου, και τόσω μᾶλλον προσκαλέσεται σε. ¹⁰ μη ἐμπιπτε ἵνα μη ἀπωσθῆς, και μη μακρὰν ἀφιστῶ ἵνα μη ἐπιλησθῆς. ¹¹ μη ἔπεχε εἰσγορεῖσθαι μετ' αὐτοῦ, και μη πιστεue τοῖς πλείοσι λόγοις αὐτοῦ. ἐκ πολλῆς γὰρ λαλιᾶς πειράσει σε, και ὡς προσγελῶν ἐξετάσει. ¹² ἀνελεῆμων ὁ μη συντηρῶν λόγους, και οὐ μη φείσεται περὶ κακώσεως και δεσμών. ¹³ συντήρησον και πρόσχε σφοδρῶς, ὅτι μετὰ τῆς πτώσεως σου περιπατεῖς. ¹⁴ πᾶν ἔζων ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτῷ, και πᾶς ἀνθρώπος τὸν πλησίον αὐτοῦ. ¹⁵ πᾶσα σὰρξ κατὰ γένος συνάγεται, και τῷ ὁμοίῳ αὐτοῦ προσκολληθήσεται ἀνὴρ. ¹⁶ τί κοινωνήσῃ λύκος ἀμνῷ; οὕτως ἀμαρτωλὸς πρὸς εὐσεβῆ. ¹⁷ τίς εἰρήνην ὑαίνει πρὸς κύνα; και τίς εἰρήνην πλουσίῳ πρὸς πένητα; ¹⁸ κυνήγια λεόντων ὄναγροι ἐν ἐρήμῳ, οὕτως νομαὶ πλουσίων πτωχοί. ¹⁹ βδέλυγμα ὑπερφάνῳ ταπεινότης, οὕτως βδέλυγμα πλουσίῳ πτωχός. ²⁰ πλουσιος σαλευόμενος στηρίζεται ὑπὸ φίλων, ταπεινὸς δὲ πεσὼν προσαπωθεῖται ὑπὸ φίλων. ²¹ πλουσίῳ πολλοὶ ἀντιλήπτορες, ἐλάλησεν ἀπόρρητα και ἰδικαίωσαν αὐτόν. ταπεινὸς ἔσφαλε, και προσεπετίμησαν αὐτῷ, ἐφ' ἐξέτατο σύνεσιν και οὐκ ἐδόθη αὐτῷ τόπος. ²² πλουσιος ἐλάλησεν και πάντες ἐσίγησαν, και τὸν λόγον αὐτοῦ ἀνύψωσαν ἕως τῶν νεφελῶν. πτωχὸς ἐλάλησεν, και ἔπαιον, τίς οὗτος; καὶ προσκόπη, προσανατρέψουσιν αὐτόν. ²³ ἀγαθὸς ὁ πλοῦτος ὡς μη ἔστιν ἀμαρτία, και πονηρὰ ἡ πτωχία ἐν στομάσιν ἀσεβούς. ²⁴ καρδία ἀνθρώπου ἄλλοιοι τὸ πρόσωπον αὐ-

τοῦ, ἐὰν εἰς ἀγαθὰ ἐάν τε εἰς κακὰ. ²⁵ ἵχνος καρδίας ἐν ἀγαθοῖς πρόσωπον ἰλαρὸν, και εὗρεσις παραβολῶν διαλογισμοὶ μετὰ κόπου.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ὠλισθήσεν ἐν στόματι αὐτοῦ, και οὐ κατενύχη ἐν λύπῃ ἀμαρτίας. ² μακάριος οὗ οὐ κατέγων ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, και ὃς οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ. ³ ἀνδρὶ μικρολόγῳ οὐ καλὸς ὁ πλοῦτος, και ἀνθρώπῳ βασκάνῳ ἵνατί χρήματα; ⁴ ὁ συνάγων ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ συνάγει ἄλλοις, και ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ τρυφήσουσιν ἑτέροι. ⁵ ὁ πονηρὸς ἑαυτῷ, τίνι ἀγαθὸς ἔσται; και οὐ μη εὐφρανθήσεται ἐν τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ. ⁶ τοῦ βασκαίνοντος ἑαυτὸν οὐκ ἔστιν πονηρότερος, και τοῦτο ἀνταπόδομα τῆς κακίας αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἐν εὐποίᾳ, ἐν λήθῃ ποιεῖ, και ἐπ' ἐσχάτων ἐκφαίνει τὴν κακίαν αὐτοῦ. ⁸ πονηρὸς ὁ βασκαίνων ὀφθαλμῷ, ἀποστρέφων πρόσωπον και ὑπερορῶν ψυχάς. ⁹ πλεονέκτου ὀφθαλμὸς οὐκ ἐμπίπλεται μερίδι, και ἰδικία πονηρὰ ἀναξερραίνει ψυχὴν. ¹⁰ ὀφθαλμὸς πονηρὸς φθοιερὸς ἐπ' ἄρτω, και ἑλλίπης ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτοῦ. ¹¹ τέκνον καθὼς ἐάν ἔχεις εὐποίει σεαυτὸν, και προσφορὰς κυρίῳ ἀξίως πρόσαγε. ¹² μνησθῇτι ὅτι θάνατος οὐ χρονιεῖ, και διαθηκὴ ἄδου οὐχ ὑπεδείχθη σοι. ¹³ πρίν σε τελευτήσῃαι εὐποίει φίλῳ, και κατὰ τὴν ἰσχύν σου ἔκτεινον καὶ δὸς αὐτῷ. ¹⁴ μη ἀφυστερήσῃς ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας, και μερίς ἐπιθυμίας ἀγαθῆς μή σε παρελθᾷτω. ¹⁵ οὐχὶ ἐτέρῳ καταλείψεις τοὺς πόρους σου, και τοὺς κόπους σου εἰς διαίρεσιν κλήρου; ¹⁶ δὸς και λάβε, και ἀπάτησον τὴν ψυχὴν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἄδου ζητῆσαι τρυφήν. ¹⁷ πᾶσα σὰρξ ὡς ἱμάτιον παλαιούται, ἡ γὰρ διαθήκη ἀπ' αἰῶνος θανάτῳ ἀποθανῇ. ¹⁸ ὡς φύλλον θάλλον ἐπὶ δένδρου δασέος, τὰ μὲν καταβάλλει, ἄλλα δὲ φύει, οὕτως γενὰ σαρκὸς και αἵματος, ἡ μὲν τελευτᾷ, ἑτέρα δὲ γεννᾷται. ¹⁹ πᾶν ἔργον σηπόμενον ἐκλείπει, και ὁ ἐργαζόμενος αὐτὸ μετ' αὐτοῦ ἀπελεύσεται.

ται. ²⁰ μακάριος ἄνθρωπος ὃς ἐν σοφίᾳ τελευτήσει, καὶ ὃς ἐν συνέσει αὐτοῦ διαλεχθήσεται. ²¹ ὁ διανοούμενος τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτῆς νοηθήσεται. ²² ἔξελθε ὀπίσω αὐτῆς ὡς ἰχθυήτης, καὶ ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῆς ἐνέδρευε. ²³ ὁ παρακύντων διὰ τῶν θυρίδων αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῶν θυρωμάτων αὐτῆς ἀκροάσεται. ²⁴ ὁ καταλύων συνέγγυς τοῦ οἴκου αὐτῆς, καὶ πῆξει πάσσαλον ἐν τοῖς τοίχοις αὐτῆς. ²⁵ στήσει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ κατὰ χεῖρας αὐτῆς, καὶ καταλύσει ἐν καταλύματι ἀγαθῶν. ²⁶ θήσει τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν τῇ σκέπῃ αὐτῆς, καὶ ὑπὸ τοὺς κλάδους αὐτῆς αὐλισθήσεται. ²⁷ σκεπασθήσεται ὑπ' αὐτῆς ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς καταλύσει.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Ο φοβούμενος κύριον ποιήσει αὐτό, καὶ ὁ ἐγκρατὴς τοῦ νόμου καταλήψεται αὐτήν. ² καὶ ὑπαντήσεται αὐτῷ ὡς μήτηρ, καὶ ὡς γυνὴ παρθενίας προσδέξεται αὐτόν. ³ ψωμιεῖ αὐτὸν ἄρτον συνέσεως, καὶ ὕδωρ σοφίας ποτίσει αὐτόν. ⁴ στηριχθήσεται ἐπ' αὐτήν καὶ οὐ μὴ κλιθῇ, καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐφεξει καὶ οὐ μὴ κατασχυνοθῇ. ⁵ καὶ ὑψώσει αὐτὸν παρὰ τοὺς πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ἀνοίξει στόμα αὐτοῦ. ⁶ εὐφροσύνην καὶ στέφανον ἀγαλλιάματος καὶ ὄνομα αἰώνιον κατακληρονομήσει. ⁷ οὐ μὴ καταλήψονται αὐτὴν ἄνθρωποι ἀσύνετοι, καὶ ἄνδρες ἀμαρτωλοὶ οὐ μὴ ἴδωσιν αὐτήν. ⁸ μακρὰν ἐστὶν ὑπερηφανίας, καὶ ἄνδρες ψεύσται οὐ μὴ μνησθήσονται αὐτῆς. ⁹ οὐχ ὠρατὸς αἶνος ἐν στόματι ἀμαρτωλοῦ, ὅτι οὐ παρὰ κυρίου ἀπεστάλη. ¹⁰ ἐν γὰρ σοφίᾳ ῥηθήσεται αἶνος, καὶ ὁ κύριος εὐδοώσει αὐτόν. ¹¹ μὴ εἴπῃς ὅτι διὰ κύριον ἀπέστην, ἃ γὰρ ἐμίσησεν, οὐ ποιήσεις. ¹² μὴ εἴπῃς ὅτι αὐτὸς με ἐπλάνησεν, οὐ γὰρ χρεῖαν ἔχει ἄνδρος ἀμαρτωλοῦ. ¹³ πᾶν βδελυγμα ἐμίσησε κύριος, καὶ οὐκ ἐστὶν ἀγαπητὸν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. ¹⁴ αὐτὸς ἔξ ἀρχῆς ἐποίησεν ἄνθρωπον, καὶ ἀφῆκεν αὐτόν ἐν χειρὶ διαβουλίᾳ αὐτοῦ. ¹⁵ ἐὰν θέλῃς, συν-

τηρήσεις ἐντολάς, καὶ πίστιν ποιήσαι εὐδοκίας. ¹⁶ παρέθηκε σοὶ πῦρ καὶ ὕδωρ, οὐ ἐὰν θέλῃς ἐκτενεῖς τὴν χεῖρά σου. ¹⁷ ἐναντὶ ἀνθρώπων ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος. καὶ ὁ ἐὰν εὐδοκήσῃ δοθήσεται αὐτῷ, ¹⁸ ὅτι πολλὴ σοφία τοῦ κυρίου, ἰσχυρὸς ἐν δυναστείᾳ καὶ βλέπων τὰ πάντα. ¹⁹ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐπιγινώσκει πᾶν ἔργον ἀνθρώπου. ²⁰ καὶ οὐκ ἐντεταίλατο οὐδενὶ ἀσεβεῖν, καὶ οὐκ ἔδωκεν ἄνεσιν οὐδενὶ ἀμαρτάνειν.

Κ Ε Φ. Ις'.

Μὴ ἐπιθύμει τέκνων πλῆθος ἀχρήστων, μὴ εὐφραίνου ἐπὶ υἱοῖς ἀσεβέσιν. ² ἐὰν πληθύνωσιν μὴ εὐφραίνου ἐπ' αὐτοῖς, ἐλ μὴ ἐστι φόβος κυρίου μετ' αὐτῶν. ³ μὴ ἐμπιστεύσῃς τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπέχε ἐπὶ τὸν τόπον αὐτῶν. κρείσσων γὰρ εἰς ἡ χίλιοι, καὶ ἀποθανεῖν ἄτεκνον ἢ ἔχειν τέκνα ἀσεβῆ. ⁴ ἀπὸ γὰρ ἐνὸς σπνετοῦ συνοικισθήσεται πόλις, φυλὴ δὲ ἀνόμων ἐρημωθήσεται. ⁵ πολλὰ τοιαῦτα ἔωρακα ἐν ὀφθαλμοῖς μου, καὶ ἰσχυρότερα τούτων ἀκήκοεν τὸ οὖς μου. ⁶ ἐν συναγωγῇ ἀμαρτωλῶν ἐκκαυθήσεται πῦρ, καὶ ἐν ἐθνῷ ἀπειθεῖ ἐξεκαυθῇ ὀργή. ⁷ οὐκ ἐξιλάσατο περὶ τῶν ἀρχαίων γιγάντων, οἱ ἀπέστησαν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν. ⁸ οὐκ ἐρείσατο περὶ τῆς παροικίας Λὼτ, οὗς ἐβδελύξατο διὰ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτῶν. ⁹ οὐκ ἠλέησεν ἔθνος ἀπωλείας, τοὺς ἐξηγμένους ἐν ἀμαρτίαις αὐτῶν. ¹⁰ καὶ οὕτως ἐξακοσίας χιλιάδας πείων τοὺς ἐπισυναχθέντας ἐν σκληροκαρδίᾳ αὐτῶν. ¹¹ κἂν ᾗ τοῖς σκληροτραχηλοῖς, θαυμαστόν τούτο εἰ ἀδωωθήσεται, ἔλεος γὰρ καὶ ὀργὴ παρ' αὐτοῦ. δυνάστης ἐξίλασμων καὶ ἐκχέων ὀργήν. ¹² κατὰ τὸ πολὺ ἔλεος αὐτοῦ, οὕτως καὶ πολὺς ὁ ἔλεγχος αὐτοῦ. ἄνδρα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ κρίνει. ¹³ οὐκ ἐκφεύξεται ἐν ἀρπαγμασιν ἀμαρτωλός, καὶ οὐ μὴ καθυπέρησει ὑπομονὴν εὐσεβοῦς. ¹⁴ πάσῃ ἐλεημοσύνῃ ποιήσει τόπον, ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ εὕρησει. ¹⁵ μὴ εἴπῃς, ὅτι ἀπὸ κυρίου κρυβήσομαι, μὴ ἔξ ὕψους τίς μου

μου μνησθήσεται; ἐν λαῷ πλείονι οὐ μὴ μνησθῶ, τίς γὰρ ἡ ψυχὴ μου ἐν ἀμετρητῷ κτίσει; ¹⁸ ἰδοὺ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τοῦ θεοῦ, ἄβυσσος καὶ γῆ σαλευθήσονται ἐν τῇ ἐπισκοπῇ αὐτοῦ. ¹⁹ ἅμα τὰ ὄρη καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς ἐν τῷ ἐπιβλέψαι εἰς αὐτὰ τρόμῳ συσσειόνται, ²⁰ καὶ ἐπ' αὐτοῖς οὐ διανοηθήσεται καρδία. καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τίς ἐνθυμηθήσεται; ²¹ καὶ καταγιγῆς, ἣν οὐκ ὄψεται ἄνθρωπος, τὰ δὲ πλείονα τῶν ἔργων αὐτοῦ ἐν ἀποκρυφοῖς. ²² ἔργα δικαιοσύνης τίς ἀναγγελεῖ ἢ τίς ὑπομενεῖ; μακρὰν γὰρ ἡ διαθήκη. ²³ ἔλαττουμένος καρδίᾳ διανοεῖται ταῦτα, καὶ ἀνὴρ ἄφρων καὶ πλανώμενος διανοεῖται μαρὰ. ²⁴ ἄκουσόν μου τέκνον καὶ μάθε ἐπιστήμην, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων μου πρόσεχε τῇ καρδίᾳ σου. ²⁵ ἐκφαίνω ἐν σταθμῷ παιδείαν, καὶ ἐν ἀκριβεῖ ἀπαγγέλλω ἐπιστήμην. ²⁶ ἐν κρίσει κυρίου τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἀπο ποιήσεως αὐτῶν διεστειλε μέριδας αὐτῶν. ²⁷ ἐκόσμησεν εἰς αἰῶνα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν εἰς γενεάς αὐτῶν. οὔτε ἐπίειπασαν, οὔτε ἐκοπίασαν, καὶ οὐκ ἐξέλειπον ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν. ²⁸ ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἔθλιψεν, καὶ ἕως αἰῶνος οὐκ ἀπειθήσουσι τοῦ ῥήματος αὐτοῦ. ²⁹ καὶ μετὰ ταῦτα κυριὸς εἰς τὴν γῆν ἐπέβλεψεν, καὶ ἐνέπλησεν αὐτὴν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ. ³⁰ ψυχὴν παντὸς ζώου ἐκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ εἰς αὐτὴν ἡ ἀποστροφή αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς ἄνθρωπον, καὶ πάλιν ἀπέστρεψεν αὐτὸν εἰς αὐτήν. ² ἡμέρας ἀριθμοῦ καὶ καιρὸν ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν ἐπ' αὐτῆς. ³ καθ' ἑαυτοὺς ἐνέδυσεν αὐτοὺς ἰσχύν, καὶ κατ' εἰκόνα αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτούς. ⁴ καὶ ἔθηκε τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ πάσης σαρκός, καὶ κατακυριεύειν θηρίων καὶ πετεινῶν. ⁵ διαβούλιον καὶ γλῶσσαν καὶ ὀφθαλμούς, ὥτα καὶ καρδίαν ἔδωκε διανοεῖσθαι αὐτοῖς. ⁷ ἐπιστήμην συνέσεως ἐνέπλησεν αὐτοὺς, καὶ ἀγαθὰ καὶ κα-

κὰ ὑπέδειξεν αὐτοῖς. ⁸ ἔθηκε τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, δεῖξαι αὐτοῖς τὸ μεγαλεῖον τῶν ἔργων αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ ὄνομα ἀγίασμοῦ αἰνέσουσιν, ⁹ ἵνα διηγῶνται τὰ μεγαλεῖα τῶν ἔργων αὐτοῦ. ¹¹ προσέθηκεν αὐτοῖς ἐπιστήμην, καὶ νόμον ζωῆς ἐκκληροδότησεν αὐτοῖς. ¹² διαθήκην αἰῶνος ἔστησε μετ' αὐτῶν, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ ὑπέδειξεν αὐτοῖς. ¹³ μεγαλεῖον δόξης εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, καὶ δόξαν φωνῆς αὐτῶν ἤκουσεν τὸ οὖς αὐτῶν. ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτοῖς, προσέχετε ἀπὸ παντὸς ἀδίκου, καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς ἕκαστω περὶ τοῦ πλησίον. ¹⁵ αἱ ὁδοὶ αὐτῶν ἐναντίον αὐτοῦ διαπαντός, οὐ κρυβήσονται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ¹⁷ ἕκαστω ἔδωκε κατέστησεν ἡγούμενον, καὶ μερίς κυρίου Ἰσραὴλ ἔστιν. ¹⁹ ἅπαντα τὰ ἔργα αὐτῶν ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐνδελείχει ἐπὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. ²⁰ οὐκ ἐκρύβησαν αἱ ἀδικίαι αὐτῶν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῶν ἐναντι κυρίου. ²² ἐλεημοσύνη ἀνδρὸς ὡς σφραγὶς μετ' αὐτοῦ, καὶ χάριν ἀνθρώπου ὡς κόρην συντηρήσει. ²³ μετὰ ταῦτα ἐξαναστήσεται καὶ ἀνταποδώσει αὐτοῖς, καὶ τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν ἀποδώσει. ²⁴ πλην μετανοοῦσιν ἔδωκεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ παρεκάλεσεν ἐκλείποντας ὑπομονήν. ²⁵ ἐπίτρεφε ἐπὶ κύριον καὶ ἀπόλειπε ἁμαρτίας, δεθήτη κατὰ πρόσωπον καὶ σμίκρυνον πρόσκομμα. ²⁶ ἐπάναγε ἐπὶ ὑψίστον καὶ ἀπόστρεψε ἀπὸ ἀδικίας, καὶ σφόδρα μίσησεν βδέλυγμα. ²⁷ ὑψίστω τίς αἰνέσει ἐν ᾧδῳ; ἀντὶ ζώντων καὶ ζώντων καὶ διδόντων ἀνθολογήσιν. ²⁸ ἀπὸ νεκροῦ ὡς μὴδὲ ὄντος ἀπόλλυται ἐξομολόγησις, ζῶν καὶ ὑγιᾶς αἰνέσει τὸν κύριον. ²⁹ ὡς μεγάλη ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ κυρίου, καὶ ἐξελασμός τοῖς ἐπιστρέφουσιν ἐπ' αὐτόν. ³⁰ οὐ γὰρ δύναται πάντα εἶναι ἐν ἀνθρώποις, ὅτι οὐκ ἀθάνατος υἱὸς ἀνθρώπου. ³¹ τί φωτεινότερον ἡλίου; καὶ τοῦτο ἐκλείπει, καὶ πονηρὸς ἐνθυμηθήσεται σάρκα καὶ αἷμα. ³² δύναμιν ὕψους οὐρανοῦ αὐτὸς ἐπισκέπτεται,

πτεται, και οι ανθρωποι παντες γη και σποδος.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Ο ζων εις τον αιωνα εκτισε τα παντα κοινη. ² κυριος μονος δικαιωθησεται. ⁴ ουθενι εξεποισεν εξαγγελιαι τα εργα αυτου. και τις εξιχνιασει τα μεγαλεια αυτου; ⁵ κρατος μεγαλωσης αυτου τις εξαριθμησεται; και τις προσθησει εκδιγησασθαι τα ελεη αυτου; ⁶ ουκ εστιν ελαττωσαι ουδε προσθειναι, και ουκ εστιν εξιχνιασαι τα θαυμασια του κυριου. ⁷ οταν συντελεση ανθρωπος τοτε αρχεται, και οταν παυσεται τοτε απορηθησεται. ⁸ τι ανθρωπος και τι η χρησις αυτου; τι το αγαθον αυτου, και τι το κακον αυτου; ⁹ αριθμος ημερων ανθρωπου πολλα ετη εκατον. ¹⁰ ως σταγων υδατος απο θαλασσης και ψηφος αμμου, ουτως ολιγα ετη εν ημερα αιωνος. ¹¹ δια τουτο εμακροθυμησε κυριος επ αυτους, και εξεχειν επ αυτους το ελεος αυτου. ¹² ειδε και επεγνω την καταστροφην αυτων οτι πονηρα, δια τουτο επληθυνε τον εξιλασμον αυτου. ¹³ ελεος ανθρωπου επι τον πλησιον αυτου, ελεος δε κυριου επι πασαν σαρκα, ελεγχων και παιδευων και διδασκων και επιστροφων ως ποιμην το ποιμνιον αυτου. ¹⁴ τους εκδεχομενους παιδειαν ελεει, και τους κατασπευδοντας επι τα κριματα αυτου. ¹⁵ τεκνον εν αγαθοις μη δως μωμον, και εν παση δοσει λυπην λογων. ¹⁶ ουχι καυσωνα αναπαυσει δροσος; ουτως κρεισσων λογος η δοσις. ¹⁷ ουκ ιδου λογος υπερ δομα αγαθον; και αμφοτερα παρα ανδρι κεχαριτωμενα. ¹⁸ μωρος αχαριστως ονειδιει, και δοσις βασκανου εκτηκει οφθαλμους. ¹⁹ πριν η λαλησαι μαθηται, και προ αρθρωστας θεραπευου. ²⁰ προ κρισεως εξεταζε σεαυτον, και εν ωρα επισκοπης ευρησεις εξιλασμον. ²¹ πριν αρθρωσθησαι σε ταπεινωθητι, και εν καιρω αμαρτηματων δεξον επιστροφην. ²² μη εμποδισθης του αποδουναι ευχην ευκαιρος, και μη μεινης εως θανατου δικαιωθηναι. ²³ πριν ευξασθαι ετοιμασον σεαυτον, και μη γινου ως ανθρω-

πος πειραζων τον κυριον. ²⁴ μηνσθητι θυμου εν ημεραις τελευτης, και καιρον εκδικησεως εν αποστροφη προσωπου. ²⁵ μηνσθητι καιρον λιμου εν καιρω πλησμονης, πτωχειαν και ενδειαν εν ημεραις πλουτου. ²⁶ απο πρωιθεν εως εσπερας μεταβαλλει καιρος, και παντα εστι ταχινά εναντι κυριου. ²⁷ ανθρωπος σοφος εν παντι ευλαβηθησεται, και εν ημεραις αμαρτιων προσεξει απο πλημμελειας. ²⁸ πας συνετος εγνω σοφian, και τω ευροντι αυτην δώσει εξομολογησιν. ²⁹ συνετοι εν λογους και αυτοι εσοφισαντο, και ανωμωρσαν παροιμιας ακριβεις. ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ ΨΥΧΗΣ. ³⁰ οπισω των επιθυμιων σου μη πορευου, και απο των ορεξεων σου καλου. ³¹ εαν χορηγησης τη ψυχη σου ευδοκian επιθυμιας, ποιησει σε επιχαρμα των εχθρων σου. ³² μη ευφραινου επι πολλη τρυφη, μη δε προσδεθης συμβολη αυτης. ³³ μη γινου πτωχος συμβολοκοπων εκ δανεισμου, και ουδεν σοι εστιν εν μαρτυρειω.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Εργατης μεθυσος ου πλουτισθησεται, ο εξουθενων τα ολιγα κατα μικρον πεσειται. ² οινος και γυναικες αποστήσουσι συνετους, και ο κολλωμενος πορναις τολμηρότερος εσται. ³ σπης και οικωλης κληρονομησουσιν αυτον, και ψυχη τολμηρα εξαρθησεται. ⁴ ο ταχυ εμπιστευων κουφος καρδια, και ο αμαρτανων εις ψυχην αυτου πλημμελησει. ⁵ ο ευφραινομενος καρδια καταγνωσθησεται, ⁶ και ο μωων λαλιαν ελαττονουται κακια. ⁷ μηδεποτε δευτερωσης λογον, και ουθεν σοι ου μη ελαττονωθῃ. ⁸ εν φιλω και εν εχθρω μη διηγου, και ει μη εστι σοι αμαρτια, μη αποκαλυπτε. ⁹ ακηκοι γαρ σου και εφυλαξατο σε, και εν καιρω μισησει σε. ¹⁰ ακηκοας λογον, συναποθανετω σοι, θαρσει ου μη σε ρηξει. ¹¹ απο προσωπου λογου ωδινήσει μωρος, ως απο προσωπου βρεφους η τικτουσα. ¹² βελος πεπηγος εν μηρω σαρκος, ουτως λογος εν κοιλια μωρου. ¹³ ελεγχον φιλον μηποτε ουκ εποίησεν, και ει τι εποίησε, μη-

μήποτε προςθῇ. ¹⁴ ἔλεγον τὸν φίλον μήποτε οὐκ εἶπε, καὶ εἰ εἰρηκεν, ἵνα μὴ δευτερώσῃ. ¹⁵ ἔλεγον φίλον, πολ-
λακίς γὰρ γίνεται διαβολή, καὶ μὴ παντὶ λόγῳ πίστευε. ¹⁶ ἔστιν ὀλισθαί-
νων καὶ οὐκ ἀπὸ ψυχῆς, καὶ τίς οὐχ ἡμάρτησεν ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ; ¹⁷ ἔ-
λεγον τὸν πλησίον σου πρηνὴ ἀπειλή-
σαι, καὶ δὸς τόπον νόμῳ ὑψίστου. ¹⁸ πᾶσα σοφία φόβος κυρίου, καὶ ἐν
πάσῃ σοφίᾳ ποίησις νόμου. ²² καὶ
οὐκ ἔστι σοφία πονηρίας ἐπιστήμη,
καὶ οὐκ ἔστιν ὅπου βουλή ἀμαρτωλῶν
φρόνησις. ²³ ἔστι πονηρία καὶ αὕτη
βδελυγμα, καὶ ἔστιν ἄφρων ἐλαττού-
μενος σοφίᾳ. ²⁴ κρείττων ἡττώμενος
ἐν συνέσει ἐμφοβός, ἡ περισσεύων ἐν
φρονήσει καὶ παραβαίνων νόμον. ²⁵ ἔ-
στι πανουργία ἀκριβὴς καὶ αὕτη ἀδι-
κος, καὶ ἔστι διαστρέφων χάριν τοῦ
ἐκφάναι κρίμα. ²⁶ ἔστι πονηρεύμενος
συγκεκυφώς μελανία, καὶ τὰ ἐντός αὐ-
τοῦ πλήρης δόλου. ²⁷ συκυφῶν πρὸς-
ωπον καὶ ἐτεροκωφῶν, ὅπου οὐκ ἐπε-
γνώσθη προφθάσει σε. ²⁸ καὶ ἂν ὑπὸ
ἐλαττώματος ἰσχύος κωλυθῇ ἀμαρ-
τεῖν, ἂν εὖρη καιρὸν κακοποιήσει.
²⁹ ἀπὸ ὁράσεως ἐπιγνωσθήσεται ἀνὴρ,
καὶ ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπου ἐπι-
γνωσθήσεται νοήμων. ³⁰ στολισμὸς
ἀνδρὸς καὶ γέλωας ὀδόντων καὶ βή-
ματα ἀνθρώπου ἀναγγέλλει τὰ περὶ
αὐτοῦ. **Κ. 20, 1.** ἔστιν ἐλεγχος ὃς
οὐκ ἔστιν ὠριτός, καὶ ἔστι σιωπῶν
καὶ αὐτὸς φρόνιμος.

Κ Ε Φ. Κ'.

² Ὡς καλὸν ἐλέγχει ἢ θυμοῦσθαι,
καὶ ὁ ἀνθρολογούμενος ἀπὸ ἐλαττώσε-
ως κωλυθήσεται. ⁴ ἐπιθυμία εὐνούχου
ἀποπαρθενῶσαι νεανίδα, οὕτως ὁ
ποιῶν ἐν βίᾳ κρίματα. ⁵ ἔστι σιωπῶν
εὐρισκόμενος σοφός, καὶ ἔστι μισητός
ἀπὸ πολλῆς λαλιᾶς. ⁶ ἔστι σιωπῶν,
ρὺν γὰρ ἔχει ἀπόκρισιν, καὶ ἔστι σιω-
πῶν εἰδώς καιρὸν. ⁷ ἀνθρώπος σοφός
σιγήσει ἕως καιροῦ, ὃ δὲ λαπιστὴς καὶ
ἄφρων ὑπερβήσεται καιρόν. ⁸ ὁ πλεο-
νάων λόγῳ βδελυχθήσεται, καὶ ὁ ἐν-
εξουσιαζόμενος μισηθήσεται. ⁹ ἔστιν
εὐδοκία ἐν κακοῖς ἀνδρὶ, καὶ ἔστιν εὐ-
ρεμα εἰς ἐλάττωσιν. ¹⁰ ἔστι δόσις ἢ

οὐ λυσιτελήσει σοι, καὶ ἔστι δόσις ἢς
τὸ ἀνταπόδομα διπλοῦν. ¹¹ ἔστιν ἐ-
λάττωσις ἐνεκεν δοξῆς, καὶ ἔστιν ὃς
ἀπὸ ταπεινώσεως ἤρει κεφαλὴν. ¹² ἔ-
στιν ἀγοράζων πολλὰ ὀλίγου, καὶ ἀ-
ποτινύων αὐτὰ ἑπταπλασίον. ¹³ ὁ
σοφός ἐν λόγῳ ἑαυτὸν προσφιλεῖ ποι-
ήσει, χάριτες δὲ μωρῶν ἐκχυθήσονται.
¹⁴ δόσις ἄφρονος οὐ λυσιτελήσει σοι,
οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀνθ' ἐνὸς
πολλοί. ¹⁵ ὀλίγα δώσει καὶ πολλὰ
ὀνειδίσει, καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ
ὡς κήρυξ. σήμερον δανιεὶ καὶ αὐριον
ἀπαιτήσεται, μισητὸς ἀνθρώπος ὁ τοι-
οῦτος. ¹⁶ μωρὸς ἐρεῖ, οὐχ ὑπάρχει μοι
φίλος, καὶ οὐκ ἔστι χάρις τοῖς ἀγα-
θοῖς μου. οἱ ἐσθοντες τὸν ἄρτον μου,
φαῦλοι γλώσσῃ. ¹⁷ ποσάκις καὶ ὅσοι
καταγέλασαν αὐτοῦ; ¹⁸ ὀλίσιμα
ἀπὸ ἐδάφους μᾶλλον ἢ ἀπὸ γλώσσης,
οὕτως πτωσίς κακῶν κατὰ σπουδὴν
ἦξει. ¹⁹ ἀνθρώπος ἄχαρις, μῦθος ἄ-
καιρος, ἐν στόματι ἀπαιδευτῶν ἐνδε-
λεχισθήσεται. ²⁰ ἀπὸ στόματος μω-
ροῦ ἀποδοκιμασθήσεται παραβολή,
οὐ γὰρ μὴ εἶπῃ αὐτὴν ἐν καιρῷ αὐ-
τῆς. ²¹ ἔστι κωλυόμενος ἀμαρτάνειν
ἀπὸ ἐνδεας, καὶ ἐν τῇ ἀναπαύσει αὐ-
τοῦ οὐ κατανυγῆσεται. ²² ἔστιν ἀπολ-
λύων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δι' αἰσχύνην,
καὶ ἀπὸ ἀφρονος προσώπου ἀπολεῖ
αὐτήν. ²³ ἔστι χάριν αἰσχύνῃς ἐπαχυ-
γελλόμενος φίλος, καὶ ἐκτῆσατο αὐτὸν
ἐχθρὸν δωρεάν. ²⁴ μῶμος πονηρὸς ἐν
ἀνθρώπῳ ψεύδους, ἐν στόματι ἀπαι-
δευτῶν ἐνδελεχισθήσεται. ²⁵ αἰρετὸν
κλέπτης, ἢ ὁ ἐνδελεχίζων ψεύδει, ἀμ-
φότεροι δὲ ἀπώλῃαν κληρονομήσου-
σιν. ²⁶ ἦθος ἀνθρώπου ψευδοῦς ἀτι-
μία, καὶ ἡ αἰσχύνῃ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐν-
δελεχῶς. **ΔΟΓΟΙ ΠΑΡΑΒΟΛΩΝ.**
²⁷ ὁ σοφός ἐν λόγοις προάξει ἑαυτὸν, καὶ
ἀνθρώπος φρόνιμος ἀρέσει μεγιστᾶ-
σιν. ²⁸ ὁ ἐργαζόμενος γῆν ἀνυψώσει
θημωνίαν αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀρέσκων μεγ-
στάσιν ἐξελίσσεται ἀδικίαν. ²⁹ ξένια
καὶ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σο-
φῶν, καὶ ὡς φιμὸς ἐν στόματι ἀπο-
τρέπει ἐλεγμούς. ³⁰ σοφία κεκοιμημένη
καὶ θησαυρὸς ἀφανής, τίς ὡς ἐλεῖα ἐν
ἀμφοτέροις; ³¹ κρείσσων ἀνθρώπος
ἀπο-

ἀποκρύπτων τὴν μοῖραν αὐτοῦ, ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτων τὴν σοφίαν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Τέκνον ἡμαρτες, μὴ προσθῇς μηκέτι, καὶ περὶ τῶν προτέρων σου δεηθῇ. ² ὡς ἀπὸ προσώπου ὄψεως, φεύγε ἀπὸ ἁμαρτίας, ἐὰν γὰρ προσέλθῃς, δήξεταί σε. ὁδόντες λέοντες οἱ ὁδόντες αὐτῆς, ἀναιρούντες ψυχὰς ἀνθρώπων. ³ ὡς ῥομφαία δίστομος πᾶσα ἀνομία, τῇ πληγῇ αὐτῆς οὐκ ἔστιν ἴσσις. ⁴ καταπληγμός καὶ ὕβρις ἐρημώσουσι πλοῦτον, οὕτως οἶκος ὑπερηφάνου ἐρημωθήσεται. ⁵ δέησις πτωχοῦ ἐκ στόματος ἕως ὠτίων αὐτοῦ, καὶ τὸ κρῖμα αὐτοῦ κατὰ σπουδὴν ἐρχεται. ⁶ μισῶν ἐλεγμόν, ἐν ἔγχει ἁμαρτωλοῦ, καὶ ὁ φοβούμενος κυρίον ἐπιστρέψει ἐν καρδίᾳ. ⁷ γνωστός μακρόθεν ὁ δυνατός ἐν γλώσσῃ, ὁ δὲ νοήμων οἶδεν ἐν τῷ ὀλισθαίνειν αὐτόν. ⁸ ὁ οἰκοδομῶν τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐν χρήμασι ἀλλοτριῶν, ὡς ὁ συναγων αὐτοῦ τοὺς λίθους εἰς χειμῶνα. ⁹ στυπτεῖον συνηγμένον συναγωγῇ ἀνόμων, καὶ ἡ συντέλεια αὐτῶν φλόξ πυρός. ¹⁰ ὁδὸς ἁμαρτωλῶν ὠμαλισμένη ἐκ λίθων, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτῆς βόθρος ἄδου. ¹¹ ὁ φυλάσσων νομον κατακρατεῖ τοῦ ἐννομήματος αὐτοῦ, καὶ συντέλεια τοῦ φόβου κυρίου σοφία. ¹² οὐ παιδευθήσεται ὃς οὐκ ἔστι πανούργος. ἔστι πανουργία πληθύνουσα πικρίαν. ¹³ γνώσις σοφοῦ ὡς κατακλισμός πληθυνθήσεται, καὶ ἡ βουλή αὐτοῦ ὡς πηγὴ ζωῆς. ¹⁴ ἔγκατα μωροῦ ὡς ἀγχείον συντετριμμένον, καὶ πᾶσαν γνώσιν οὐ κρατῇ. ¹⁵ λόγον σοφὸν ἐὰν ἀκούσῃ ἐπιστήμων, αἰνέσει αὐτόν, καὶ ἐπ' αὐτόν προσθήσει. ἤκουσεν ὁ σπαταλῶν καὶ ἀπήρσεν αὐτῷ, καὶ ἀπέστρεψεν αὐτόν ὀπίσω τοῦ νότου αὐτοῦ. ¹⁶ ἐξήγησις μωροῦ ὡς ἐν ὁδῷ φορτίον, ἐπὶ δὲ χεῖλους συνετοῦ εὐρεθήσεται χάρις. ¹⁷ στόμα φρονίμου ζητηθήσεται ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ τοὺς λόγους αὐτοῦ διανοηθήσεται ἐν καρδίᾳ. ¹⁸ ὡς οἶκος ἡφανισμένος οὕτως μωρῷ σοφία, καὶ γνώσις ἀσύνετου ἀδιεξέταστοι λόγοι. ¹⁹ πέδαι ἐν ποσὶν ἀνοή-

τοῖς παιδείᾳ, καὶ ὡς χειροπέδα ἐπὶ χειρὸς δεξιᾶς. ²⁰ μωρὸς ἐν γέλωτι ἀνυποφύων ἐν αὐτοῦ, ἀνὴρ δὲ πανούργος μόλις ἡσυχῇ μειδιάσει. ²¹ ὡς κόσμος χρυσοῦ φρονίμῳ παιδείᾳ, καὶ ὡς χλιδῶν ἐπὶ βραχίονι δεξιᾷ. ²² πούς μωροῦ ταχύς εἰς οἰκίαν, ἄνθρωπος δὲ πολυτέριος αἰσχυνθήσεται ἀπὸ προσώπου. ²³ ἄφρων ἀπὸ θύρας παρακύνυται εἰς οἰκίαν, ἀνὴρ δὲ πεπαιδευμένος ἔξω στήσεται. ²⁴ ἀπαιδευσία ἀνθρώπου ἀκροῶσθαι παρὰ θύραν, ὁ δὲ φρόνιμος βαρυνθήσεται ἀτιμία. ²⁵ χεῖλη ἀλλοτριῶν ἐν τούτοις βαρυνθήσεται, λόγοι δὲ φρονίμων ἐν ζυγῷ σταθήσονται. ²⁶ ἐν στόματι μωρῶν ἡ καρδία αὐτῶν, καρδία δὲ σοφῶν στόμα αὐτῶν. ²⁷ ἐν τῷ καταρᾶσθαι ἀσεβῆ τὸν σατανᾶν, αὐτὸς καταρᾶται τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. ²⁸ μολύνει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὁ ψευδοῦς, καὶ ἐν παροικίᾳ σει μισηθήσεται.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

Λίθῳ ἡρδαλωμένῳ συνεβλήθη ὀκνηρός, καὶ πᾶς ἐκσυριεῖ ἐπὶ τῇ ἀτιμίᾳ αὐτοῦ. ² βολβίτῳ κοπρίῳν συνεβλήθη ὀκνηρός, πᾶς ὁ ἀναιρούμενος αὐτόν ἐκτινάξει χεῖρα. ³ αἰσχύνῃ πατὴρ ἐν γεννήσει ἀπαιδευτοῦ, θυγάτηρ δὲ ἐπ' ἐλαττώσει γίνεται. ⁴ θυγάτηρ φρονίμῃ κληρονομήσει ἄνδρα αὐτῆς, καὶ ἡ καταισχύνουσα, εἰς λύπην γεννήσαντος. ⁵ πατέρα καὶ ἄνδρα καταισχύνει ἡ θρασύεια, καὶ ὑπὸ ἀμφοτέρων ἀτιμασθήσεται. ⁶ μουσικὰ ἐν πένθει ἄκαιρος διήγησις, μάστιγες καὶ παιδεία ἐν παντὶ καιρῷ σοφίας. ⁷ συγκολλῶν ὄστρακον ὁ διδάσκων μωρὸν, ἐξεγείρων καθεύδοντα ἐκ βαθείως ὕπνου. ⁸ διηγούμενος νυστάζοντι ὁ διηγούμενος μωρῷ, καὶ ἐπὶ συντελείᾳ ἔρει, τί ἐστιν, ¹¹ ἐπὶ νεκρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπε γὰρ φῶς, καὶ ἐπὶ μωρῷ κλαῦσον, ἐξέλιπε γὰρ σύνεσις. ἥδιον κλαῦσον ἐπὶ νεκρῷ, ὅτι ἀνεπαύσατο, τοῦ δὲ μωροῦ ὑπὲρ θάνατον ἡ ζωὴ πονηρὰ. ¹² πένθος νεκροῦ ἑπτὰ ἡμέραι, μωροῦ δὲ καὶ ἀσεβούς πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτοῦ. ¹³ μετὰ ἀφρονος μὴ πληθύνῃς λόγον, καὶ πρὸς ἀσύνετον μὴ πορευοῦ. ἀνύλαξαι ἀπ' αὐτοῦ ἵνα μὴ κόπον ἔχῃς, καὶ

καὶ οὐ μὴ μολυνθῇς ἐν τῷ ἐντιναγμῷ αὐτοῦ. ἐκκλινον ἀπ' αὐτοῦ καὶ εὐρήσεις ἀνάπαυσιν, καὶ οὐ μὴ ἀκηδιάσης ἐν τῇ ἀπονοίᾳ αὐτοῦ. ¹⁴ ὑπὲρ μόλυβδον τί βαρυνθήσεται, καὶ τί αὐτῷ ὄνομα, ἀλλ' ἡ μωρός; ¹⁵ ἄμμον καὶ ἄλλα καὶ βῶλον πυλῆρου εὐκοπον ὑπενεγκεῖν, ἢ ἄνθρωπον ἀσύνετον. ¹⁶ ἱμάντωσις ξυλὴν ἐνδεδεμένη εἰς οἰκοδομὴν ἐν συσσεισμῷ οὐ διαλυθήσεται, οὕτως καρδία ἐστηριγμένη ἐπὶ διανοήματος βουλῆς ἐν καιρῷ οὐ δειλιάσει. ¹⁷ καρδία ἡδρασμένη ἐπὶ διανοίας συνέσεως, ὥς κόσμος ψαμμωτὸς τοίχου ξυστοῦ. ¹⁸ χάρακες ἐπὶ μετώρου κείμενοι κατέναντι ἀνέμου οὐ μὴ ὑπομείνωσιν, οὕτως καρδία δειλὴ ἐπὶ διανοήματος μωροῦ κατέναντι παντὸς φόβου οὐ μὴ ὑπομείνῃ. ¹⁹ ὁ νύσων ὀφθαλμὸν καταξέει δάκρυα, καὶ ὁ νύσων καρδίαν ἐκφαίνει αἰσθησιν. ²⁰ βάλλων λίθον ἐπὶ πετινᾶ, ἀποσοβεῖ αὐτὰ, καὶ ὁ ὀνειδίζων φίλον διαλύσει φιλίαν. ²¹ ἐπὶ φίλον ἔαν σπάσης ῥομφαίαν μὴ ἀπέλιπς, ἔστι γὰρ ἑπ' ἀνοδος. ²² ἐπὶ φίλον ἔαν ἀνοίξῃς στόμα μὴ εὐλαβηθῇς, ἔστι γὰρ διαλλαγή. πλὴν ὀνειδισμοῦ καὶ ὑπερηφανίας καὶ μυστηρίου ἀποκαλυψεως καὶ πληγῆς δολίας, ἐν τούτοις ἀποφεύξεται πᾶς φίλος. ²³ πίστιν κτῆσαι ἐν πτωχείᾳ μετὰ τοῦ πλησίον, ἵνα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ὅμοι πλησθῇς. ἐν καιρῷ θλίψεως διάμενε αὐτῷ, ἵνα ἐν τῇ κληρονομίᾳ αὐτοῦ συγκληρονομήσῃς. ²⁴ πρὸ πυρὸς ἀτμὶς καμίνου καὶ καπνὸς, οὕτως πρὸ αἱμάτων λοιδορίαί. ²⁵ φίλον σκεπτάσαι οὐκ αἰσχυρνήσομαι, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οὐ μὴ κρυβῶ, ²⁶ καὶ εἰ κακά μοι συμβῇ δι' αὐτόν, πᾶς ὁ ἀκούων φυλάσσεται ἀπ' αὐτοῦ. ²⁷ τίς δώσει μοι ἐπὶ στόμα μου φυλακὴν, καὶ ἐπὶ τῶν χειλέων μου σφραγίδα πανοῦργον, ἵνα μὴ πέσω ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἀπολέσῃ με;

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Κύριε πάτερ καὶ δέσποτα ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με ἐν βουλῇ αὐτῶν, μὴ ἀφῇς με πέσειν ἐν αὐτοῖς. ² τίς ἐπιστήσῃ ἐπὶ τοῦ διανοήματος μου μάστιγας, καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας μου

παιδείαν σοφίας; ἵνα ἐπὶ τοῖς ἀγνοήμασίν μου μὴ φέισονται, καὶ οὐ μὴ παρῇ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, ³ ὥπως μὴ πληθύνωσιν αἱ ἄγνοιαί μου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου πλεονάσωσι, καὶ πεσοῦμαι ἐναντι τῶν ὑπεναντίων, καὶ ἐπιχαρεῖται μοι ὁ ἐχθρὸς μου. ⁴ κύριε πάτερ καὶ θεὲ ζωῆς μου, μετεωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ δῶς μοι, ⁵ καὶ ἐπιθυμίαν ἀπόστρεψον ἀπ' ἐμοῦ. ⁶ κοιλίας ὀρεξίς καὶ συνουσιασμὸς μὴ καταλαβέτωσάν με, καὶ ψυχὴ ἀναιδὲς μὴ παραδῶ με.

ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ. ¹ παιδείαν στόματος ἀκούσατε τέκνα, καὶ ὁ φυλάσσων οὐ μὴ ἄλῳ ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ. ² καταλειφθήσεται ἁμαρτωλὸς, καὶ λοιδορὸς καὶ ὑπερήφανος σκανδαλισθήσονται ἐν αὐτοῖς. ³ ὄρκω μὴ ἐθίσῃς τὸ στόμα σου, καὶ ὀνομασία τοῦ ἁγίου μὴ συνεθίσῃς. ⁴ ὥς περ γὰρ οἰκέτης ἐξεταζόμενος ἐνδελεχῶς ἀπὸ μώλωπος οὐκ ἐλαττωθήσεται, οὕτως καὶ ὁ ὁμνύων καὶ ὀνομαζων διαπαντὸς ἀπὸ ἁμαρτίας οὐ μὴ καθαρισθῇ. ⁵ ἀνὴρ πολυορκὸς πλησθήσεται ἀνομίας, καὶ οὐκ ἀποστήσεται ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ μάστιξ. ἔαν πλημμελήσῃ ἁμαρτία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, ἂν ὑπεριδῇ ἡμαρτε δισσῶς. καὶ εἰ διακενῇ ὥμοσεν οὐ δικαιωθήσεται, πλησθήσεται γὰρ ἐπαγωγῶν ὁ οἶκος αὐτοῦ. ¹² ἔστι λέξις ἀντιπεριβεβλημένη θανάτου, μὴ ἐκρηθῇ ἐν κληρονομίᾳ Ἰακώβ. ἀπὸ γὰρ εὐσεβῶν ταῦτα πάντα ἀποστήσεται, καὶ ἐν ἁμαρτίαις οὐκ ἐγκυλισθήσονται. ¹³ ἀπαιδευσίαν ἄσυρῃ μὴ συνεθίσῃς τὸ στόμα σου, ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ λόγος ἁμαρτίας. ¹⁴ μνήσθητι πατρός καὶ μητρός σου, ἀνάμεσον γὰρ μεγιστάνων συνεδρεύεις. μήποτ' ἐπιλαθῇ ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ τῷ ἐθισμῷ σου μωρανθῇς, καὶ θελήσεις εἰ μὴ ἐγεννήθῃς, καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ σου καταράσῃ. ¹⁵ ἄνθρωπος συνεθιζόμενος λόγοις ὀνειδισμοῦ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ, οὐ μὴ παιδευθῇ. ¹⁶ δύο εἶδη πληθύνουσιν ἁμαρτίας, καὶ τὸ τρίτον ἐπάξει ὀργήν. ψυχὴ θεορμὴ ὥς πῦρ καιόμενον, οὐ μὴ σβεσθῇ, ὥς ἂν καταποθῇ ἄνθρωπος πόρνος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτοῦ, οὐ μὴ

μὴ παύσῃται ἕως ἂν ἐκκαύσῃ πῦρ.
¹⁷ ἀνθρώπων πόρῳ πᾶς ἄρτος ἡδύς, οὐ μὴ κοπάσῃ ἕως ἂν τελευτήσῃ.
¹⁸ ἀνθρώπος παραβαίνων ἀπὸ τῆς κλίνης αὐτοῦ λέγων ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, τίς με ὀρέῃ; σκότος κύκλω μου, καὶ οἱ τοίχοί με καλύπτουσι, καὶ οὐ-
 θείς με ὀρέῃ, τί εὐλαβοῦμαι; τῶν ἁμαρτιῶν μου οὐ μὴ μνησθῇσεται ὁ ὕψιστος,
¹⁹ καὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπων ὁ φόβος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγνώσθη ὁ φθαλμοὶ κυρίου κυριοπλάσιως ἡλίου φωτεινότεροι, ἐπιβλέποντες πάσας ὁδοὺς ἀνθρώπων, καὶ κατανοοῦντες εἰς ἀποκρυφα μέρη.
²⁰ πρὶν ἢ κτισθῆναι τὰ πάντα ἐγνώσται αὐτῷ, οὕτως καὶ μετὰ τὸ συνετελεσθῆναι.
²¹ οὗτος ἐν πλατείαις πόλεως ἐκοιμήθησεται, καὶ οὐ οὐκ ὑπένόησεν πισωθήσεται.
²² οὕτως καὶ γυνὴ καταλιποῦσα τὸν ἄνδρα, καὶ παριστώσα κληρονόμον ἐξ ἄλλοτρίου.
²³ πρῶτον μὲν γὰρ ἐν νόμῳ ὑψίστου ἠπειθήσῃ, καὶ δευτέρον εἰς ἄνδρα ἑαυτῆς ἐπλημμελήσῃ, καὶ τὸ τρίτον ἐν πορνείᾳ ἐμοιχεύθῃ, ἐξ ἄλλοτρίου ἀνδρὸς τέκνα προσέστησεν.
²⁴ αὐτὴ εἰς ἐκκλησίαν ἐξαχθήσεται, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἐπισκοπῇ ἔσται.
²⁵ οὐ διαδώσουσιν τὰ τέκνα αὐτῆς εἰς ῥίζαν, καὶ οἱ κλάδοι αὐτῆς οὐ δώσουσι καρπόν.
²⁶ καταλείπει εἰς κατάραν τὸ μνημόσυνον αὐτῆς, καὶ τὸ ὄνειδος αὐτῆς οὐκ ἐξαλειφθήσεται.
²⁷ καὶ ἐπιγνώσονται οἱ καταλειφθέντες, ὅτι οὐθὲν κρείττον φόβου κυρίου, καὶ οὐθὲν γλυκύτερον τοῦ προσέχειν ἐντολαῖς κυρίου.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

Αἵνεσις Σοφίας.

Ἡ σοφία αἰνέσει ψυχὴν αὐτῆς, καὶ ἐν μέσῳ λαοῦ αὐτῆς καυχῇσεται.
² ἐν ἐκκλησίᾳ ὑψίστου στόμα αὐτῆς ἀνοίξει, καὶ ἐναντὶ δυνάμει αὐτοῦ καυχῇσεται.
³ ἐγὼ ἀπὸ στόματος ὑψίστου ἐξηλθὼν, καὶ ὡς οὐχίλη κατεκάλυψα γῆν.
⁴ ἐγὼ ἐν ὑψηλοῖς κατεσκήνωσα, καὶ ὁ θρόνος μου ἐν στύλῳ νεφέλης.
⁵ γυρὸν οὐρανοῦ ἐκύκλωσα μόνῃ, καὶ ἐν βάθει ἀβύσσου περιέπλητσα.
⁶ ἐν κύμασι θαλάσσης καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν παντὶ λαῷ καὶ

ἐθνεῖ ἐκτησάμην. Ἐμετὰ τούτων πάντων ἀνάπαυσιν ἐζητήσα, καὶ ἐν κληρονομίᾳ τινὸς αὐλισθήσομαι.
⁸ τότε ἐνετείλατο μοι ὁ κτίστης πάντων, καὶ ὁ κτίσας με κατέπαυσε τὴν σκηνήν μου, καὶ εἶπεν. ἐν Ἰακώβ κατασκήνωσον, καὶ ἐν Ἰσραὴλ κατακληρονομήθητι.
⁹ πρὸ τοῦ αἰῶνος ἀπ' ἀρχῆς ἐκτίσεν με, καὶ ἕως αἰῶνος οὐ μὴ ἐκλίπω.
¹⁰ ἐν σκηνῇ ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ ἐλειτοῦργησα, καὶ οὕτως ἐν Σιών ἐστηροίχθην.
¹¹ ἐν πόλει ἡγαπημένῃ ὁμοίως με κατέπαυσεν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ ἐξουσία μου.
¹² καὶ ἐρύξωσα ἐν λαῷ δεδοξασμένῳ, ἐν μερίδι κυρίου κληρονομίας αὐτοῦ.
¹³ ὡς κέδρος ἀνυψώθην ἐν τῷ Αἰβάνῳ, καὶ ὡς κυπάρισσος ἐν ὄρεσιν Αἰερμών.
¹⁴ ὡς φοῖνιξ ἀνυψώθην ἐν αἰγιαλοῖς, καὶ ὡς φυτὰ ῥόδου ἐν Ἱεριχῷ. ὡς ἐλαία ἐν πρεπῆς ἐν πεδίῳ, καὶ ἀνυψώθην ὡς πλάτανος.
¹⁵ ὡς κιννάμωμον καὶ ἀσπάλαθος ἀρωμάτων δέδωκα ὁσμὴν, καὶ ὡς σμύρνα ἐλκετὴ διέδωκα εὐωδίαν.
¹⁶ ὡς χαλβάνη καὶ ὄνυξ καὶ στακτὴ, καὶ ὡς λιβάνου ἀτμῆς ἐν σκηνῇ.
¹⁷ ἐγὼ ὡς τερέμινθος ἐξέτεινα κλάδους μου, καὶ οἱ κλάδοι μου κλάδοι δόξης καὶ χάριτος.
¹⁸ ἐγὼ ὡς ἄμπελος βλαστήσασα χάριν, καὶ τὰ ἄνθη μου καρπὸς δόξης καὶ πλούτου.
¹⁹ προσέλθετε πρὸς με οἱ ἐπιθυμοῦντές μου, καὶ ἀπὸ τῶν γεννημάτων μου ἐμπλησθήτε.
²⁰ τὸ γὰρ μνημόσυνον μου ὑπερμελὶ γλυκὺ, καὶ ἡ κληρονομία μου ὑπὲρ μέλιτος κηροῦ.
²¹ οἱ ἐσθιοντές με ἐτι πεινάσουσι, καὶ οἱ πίνοντές με ἐτι διψήσουσιν.
²² ὁ ὑπακούων μου οὐκ αἰσχυνθήσεται, καὶ οἱ ἐραζόμενοι ἐν ἐμοὶ οὐκ ἁμαρτήσουσιν.
²³ ταῦτα πάντα βίβλος διαθήκης Θεοῦ ὑψίστου, νόμον ὃν ἐνετείλατο Μωυσῆς, κληρονομίαν συναγωγαῖς Ἰακώβ.
²⁴ ὁ πτωπλὼν ὡς Φεισῶν σοφίαν, καὶ ὡς Τίγρις ἐν ἡμέραις νέων.
²⁵ ὁ ἀπαπλῶν ὡς Εὐφράτης συνέσιν, καὶ ὡς Ἰορδάνης ἐν ἡμέραις θερισμοῦ.
²⁶ ὁ ἐκφαίνων ὡς φῶς παιδείαν, ὡς Γηὼν ἐν ἡμέραις τρυγητοῦ.
²⁷ οὐ συνετέλεσεν ὁ πρῶτος γινῶναι αὐτὴν, καὶ οὕτως ὁ ἔσχατος οὐκ ἐξηγίασεν αὐτήν.
²⁸ ἀπὸ γὰρ

γὰρ θαλάσσης ἐπληθύνθη διανόημα αὐτῆς, καὶ ἡ βουλὴ αὐτῆς ἀπὸ ἄβυσσου μεγάλῃς. ³⁰ κέγω ὡς διώρυξ ἀπὸ ποταμοῦ, καὶ ὡς ὑδραγωγὸς ἐξήλθον εἰς; παρὰδιδασκόν. ³¹ ἐπὶ αἶψα, ποτιῶ μου τὸν κῆπον, καὶ μεθύσω μου τὴν πρασίαν. καὶ ἰδοὺ ἐγέμετό μοι ἡ διώρυξ εἰς ποταμόν, καὶ ὁ ποταμὸς μου ἐγένετο εἰς θάλασσαν. ³² ἔτι παιδείαν ὡς ὀρθρον φωτιῶν, καὶ ἐκῆραν αὐτὰ ἔως εἰς μακράν. ³³ ἔτι διδασκαλίαν ὡς προφητείαν ἐκχεῶ, καὶ καταλείψω αὐτὴν εἰς γενεὰς αἰώνων. ³⁴ ἴδετε ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνῳ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ἐκζητούσιν αὐτήν.

Κ Ε Φ. ΚΕ'.

Ἐν τρισὶν ὥραις ἴσθην καὶ ἀνέστην ὥραια ἔναντι κυρίου καὶ ἀνθρώπων. ὁμόνοια ἀδελφῶν καὶ φίλων τῶν πλησίον, καὶ γυνὴ καὶ ἀνὴρ ἑαυτοῖς συμπεριφερόμενοι. ² τρία δὲ εἴδη ἐμίσησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ προσώχθισα σφόδρα τῇ ζωῇ αὐτῶν. πτωχὸν ὑπερήφανον, καὶ πλούσιον φρεσύντην, γέροντα μοιχρὸν ἐλαττούμενον συνέσει. ³ ἐν νεότητι οὐ συναγῆσθας, καὶ πῶς ἂν εἴροις ἐν τῷ γήρῳ σου; ⁴ ὡς ὠραίον πολιαῖς κρίσις, καὶ πρεσβυτέροις ἐπιγινώσκει βουλήν. ⁵ ὡς ὥραια γερόντων σοφία, καὶ διδοῦσάς μοι διανόημα καὶ βουλήν. ⁶ στέφανος γερόντων πολυπειρία, καὶ τὸ καύχημα αὐτῶν φόβος κυρίου. ⁷ ἐν γένεα ὑπονοήματα ἐμακάρισσα ἐν καρδίᾳ, καὶ τὸ δέκατον ἐρῶ ἐπὶ γλώσσης. ἄνθρωπος εὐφραίνόμενος ἐπὶ τέκνοις, ζῶν καὶ βλέπων ἐπὶ πτώσει ἐχθρῶν. ⁸ μακάριος ὁ συνοικῶν γυναικὶ συνετῇ, καὶ ὅς ἐν γλώσσει οὐκ ὠλοσθήσεν, καὶ ὅς οὐκ ἐδοῦλευσεν ἀναξίῳ αὐτοῦ. ⁹ μακάριος ὅς εὖρε φρόνησιν, καὶ ὁ διηγουμένος εἰς ὅτα ἀκουόντων. ¹⁰ ὡς μέγας ὁ εὐρὼν σοφίαν, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τὸν φοβούμενον τὸν κύριον. ¹¹ φόβος κυρίου ὑπὲρ πάντων ὑπερέβαλεν, ὁ κρατῶν αὐτοῦ τίνι ὁμοιωθῆσεται; ¹² πᾶσαν πληγὴν καὶ μὴ πληγὴν καρδίας, καὶ πᾶσαν πονηρίαν καὶ μὴ πονηρίαν γυναικός. ¹³ πᾶσαν ἐπαγωγὴν καὶ μὴ ἐπαγωγὴν μισούντων, καὶ πᾶσαν ἐκδίκησιν καὶ μὴ ἐκδίκησιν ἐχθρῶν.

¹⁵ οὐκ ἔστι κενὴ ὑπὲρ κενὴν ὀφείας, καὶ οὐκ ἔστι θυμὸς ὑπὲρ θυμὸν ἐχθροῦ. ¹⁶ συνοικῆσαι λέοντι καὶ δράκοντι εὐδοκήσω, ἡ ἐνοικῆσαι μετὰ γυναικὸς πονηρᾶς. ¹⁷ πονηρία γυναικὸς ἄλλοιοι τὴν ὄρασιν αὐτῆς, καὶ σκοτοῖ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς σάκκον. ¹⁸ ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἀναπεσεῖται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, καὶ ἀκούσας ἀνέστεναξε πικρά. ¹⁹ μικρὰ πᾶσα κακία πρὸς κακίαν γυναικὸς, κλήρος ἁμαρτωλοῦ ἐπιπέσει αὐτῇ. ²⁰ ἀνάβυσσος ἀμμοῶδης ἐν ποσὶ πρεσβυτέρου, οὕτως γυνὴ γλωσσώδης ἀνδρὶ ἡσυχῶ. ²¹ μὴ προσπέσης ἐπὶ κάλλος γυναικός, καὶ γυναῖκα μὴ ἐπιποθήσης. ²² ὀργὴ καὶ ἀναίδεια καὶ αἰσχύνῃ μεγάλην γυνὴ ἐὰν ἐπιχορηγῇ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. ²³ καρδία ταπεινὴ καὶ προσώπων σκυθρωπὸν καὶ πληγὴν καρδίας γυνὴ πονηρὰ. χεῖρες παρειμένα καὶ γόνата παραλελυμένα, ἥτις οὐ μακαριεῖ τὸν ἄνδρα αὐτῆς. ²⁴ ἀπὸ γυναικὸς ἀρχὴ ἁμαρτίας, καὶ δι' αὐτὴν ἀποδυνήσκονται πάντες. ²⁵ μὴ ὧς ὕδατι διεξοδον, μηδὲ γυναικὶ πονηρᾷ ἐξουσίαν. ²⁶ εἰ μὴ πορεύεται κατὰ χεῖρά σου, ἀπὸ τῶν σαρκῶν σου ἀπότμηε αὐτήν.

Κ Ε Φ. Κς'.

Γυναικὸς ἀγαθῆς μακάριος ὁ ἀνὴρ, καὶ ἀρεθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ διπλάσιος. ² γυνὴ ἀνδρείου εὐφραίνει τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ πληρῶσει ἐν εἰρήνῃ. ³ γυνὴ ἀγαθὴ μερίς ἀγαθῆ, ἐν μερίδι φοβουμένων κυρίου δοθήσεται. ⁴ πλουσίου δὲ καὶ πτωχοῦ καρδία ἀγαθῆ, ἐν παντὶ καιρῷ πρόσωπον ἰλαρόν. ⁵ ἀπὸ τριῶν εὐλαβηθῇ ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τετάρτῳ προσώπῳ ἐδεήθην. διαβολὴν πόλεως, καὶ ἐκκλησίαν ὄχλου, καὶ καταψευσμὸν ὑπὲρ θάνατον, πάντα μοχθηρὰ. ⁶ ἄλγος καρδίας καὶ πένθος γυνὴ ἀντιζήλος ἐπὶ γυναικὶ, καὶ μάλιστα γλώσσης πᾶσιν ἐπικοινωνούσα. ⁷ βοοῦς ὅτιον σαλευόμενον γυνὴ πονηρὰ, ὁ κρατῶν αὐτῆς ὡς ὁ δραστήμιος σκορπίου. ⁸ ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μέθυτος, καὶ ἀσχημοσύνη αὐτῆς οὐ συγκαλύψει. ⁹ πορνεία γυναικὸς ἐν μετεωρισμοῖς ὀφθαλμῶν, καὶ ἐν τοῖς

βλε-

βλεφάροις αὐτῆς γνωσθήσεται. ¹⁰ ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτω στερεώσων φυλακὴν, ἵνα μὴ εὐρούσα ἀνεῖν ἑαυτῇ χρησθήσεται. ¹¹ ὀπίσω ἀναιδοῦς ὀφθαλμοῦ φύλαξαι, καὶ μὴ θαυμάσης ἔαν εἰς σὲ πλημμυλῇ. ¹² ὡς διψῶν ὁδοπόρος τὸ στόμα ἀνοίγει, καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατος τοῦ συνέγγυς πίεται, κατέναντι παντὸς πασσαλὸν καθίσταται, καὶ ἔναντι βέλους ἀνοίξει φαρέτραν. ¹³ χάρις γυναικὸς τέρεψε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ τὰ ὀστέα αὐτοῦ πιανεῖ ἢ ἐπιστήμη αὐτῆς. ¹⁴ δόσις κυρίου γυνὴ σιγηρὰ, καὶ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα πεπαιδευμένης ψυχῆς. ¹⁵ χάρις ἐπὶ γυνὴ ἀσχυνηρὰ, καὶ οὐκ ἔστι σταθμὸς πᾶς ἄξιος ἔγκρατου; ψυχῆς. ¹⁶ ἥλιος ἀνατέλλων ἐν ὑψίστοις κυρίου, καὶ κάλλος ἀγαθῆς γυναικὸς ἐν κόσμῳ οἰκίας αὐτοῦ. ¹⁷ λύχνος ἐκλάμπων ἐπὶ λυχνίας ἀρίας, καὶ κάλλος προσώπου ἐπὶ ἡλικίᾳ στασίμῃ. ¹⁸ στύλοι χρυσοὶ ἐπὶ βάσεως ἀργυρᾶς, καὶ πόδες ὠραῖοι ἐπὶ στέρνοις εὐσταθοῦς. ¹⁹ ἐπὶ δυοὶ λελύπηται ἡ καρδία μου, καὶ ἐπὶ τῷ τρίτῳ θυμὸς μοι ἐπῆλθεν. ἄνθρωπος πολεμιστῆς ὑστερῶν δι' ἔνδειαν, καὶ ἄνδρες συντετοὶ ἔαν σκυβαλισθῶσιν. ἐπανάγων ἀπὸ δικαιοσύνης ἐπὶ ἀμαρτίαν, ὁ κύριος ἐτοιμάσει εἰς ῥομφαίαν αὐτόν. ²⁰ μόλις ἐξελεῖται ἔμπορος ἀπὸ πλημμυλείας, καὶ οὐ δικαιωθήσεται καπηλὸς ἀπὸ ἀμαρτίας.

Κ Ε Φ. Κ Ζ'.

Χάριν ἀδιαφόρου πολλοὶ ἤμαρτον, καὶ ὁ ζήτων πληθύνει ἀποστρέψει ὀφθαλμόν. ² ἀναμέσον ἄρμων λίθων παγήσεται πᾶσσαλος, καὶ ἀναμέσον πρᾶσεως καὶ ἀγορασμοῦ συντριβήσεται ἀμαρτία. ³ ἔαν μὴ ἐν φόβῳ κυρίου κρατήσῃ κατὰ σπουδὴν, ἐν τάχει καταστραφήσεται αὐτοῦ ὁ οἶκος. ⁴ ἐν οἷσματι κοσκίνου διαμένει κοπρία, οὕτως σκύβαλα ἀνθρώπων ἐν λογισμῷ αὐτοῦ. ⁵ σκευὴ κεραμέως δοκιμάζει κάμινος, καὶ πειρασμὸς ἀνθρώπου ἐν διαλογισμῷ αὐτοῦ. ⁶ γέωργιον ξύλου ἐκφαίνει ὁ καρπὸς αὐτοῦ, οὕτως λόγος ἐκθυμήματος καρδίας ἀνθρώπου. ⁷ πρὸ λογιζομένου μὴ ἐπαινέσῃς ἄνδρα, οὗτος γὰρ πειρασμὸς ἀν-

θρώπων. ⁸ ἔαν διώκῃς τὸ δίκαιον, καταλήψῃ, καὶ ἐνδύσῃ αὐτὸ ὡς ποδήρη δόξης. ⁹ πετεινὰ πρὸς τὰ ὅμοια αὐτοῦ καταλύσει, καὶ ἀλήθεια πρὸς τοὺς ἐργαζομένους αὐτὴν ἐπανήξει. ¹⁰ λέων θήραν ἐνεδρεύει, οὕτως ἀμαρτία ἐργαζομένους ἄδικα. ¹¹ διήγησις εὐσεβίου διαπαντός σοφία, ὁ δὲ ἄφρων ὡς σιλήνην ἀλλοιοῦται. ¹² εἰς μέσον ἁσυνέτων συντήρησον καιρὸν, εἰς μέσον δὲ διανοουμένων ἐνδελέχιζε. ¹³ διήγησις μωρῶν προσόχθισμα, καὶ ὁ γέλως αὐτῶν ἐν σπατάλῃ ἀμαρτίας. ¹⁴ λαλιὰ πολυλόκου ὀρθώσει τρίχας, καὶ ἡ μάχη αὐτῶν ἐμπαράγμος ὠτίων. ¹⁵ ἐκχυσις αἱμάτων μάχη ὑπερηφάνων, καὶ ἡ διαλοδορῆσις αὐτῶν ἀκοή μοχθηρὰ. ¹⁶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἀπώλεσε πίστιν, καὶ οὐ μὴ εὖρη φίλον πρὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ¹⁷ στέρεξον φίλον, καὶ πιστώσῃ μετ' αὐτοῦ. ἔαν δὲ ἀποκαλύψῃς τὰ μυστήρια αὐτοῦ, οὐ μὴ καταδιώξῃς ὀπίσω αὐτοῦ. ¹⁸ καθὼς γὰρ ἀπώλεσεν ἄνθρωπος τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ, οὕτως ἀπώλεσας τὴν φιλίαν τοῦ πλησίον. ¹⁹ καὶ ὡς πετεινὸν ἐκ χειρὸς σου ἀπέλυσας, οὕτως ἀφῆκας τὸν πλησίον, καὶ οὐ θηρεύσεις αὐτόν. ²⁰ μὴ αὐτὸν διώξῃς, ὅτι μακρὰν ἀπέστη, καὶ ἐξέφυγεν ὡς δορκὰς ἐκ παγίδος. ²¹ ὅτι θραυμά ἐστι καταδῆσαι καὶ λοιδορίας ἐστὶ διαλλαγή. ὁ δὲ ἀποκαλύψας μυστήρια ἀπῆλπισεν. ²² διατεύων ὀφθαλμῷ τεκταίνει κακὰ, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἀποστήσει ἀπ' αὐτοῦ. ²³ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου γλυκανεῖ στόμα σου, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σου ἐκθανυμάσει, ὑστερον δὲ διαστρέψει τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς λόγοις σου δώσει σκάνδαλον. ²⁴ πολλὰ ἐμίσησα καὶ οὐχ ὠμίωσα αὐτῷ, καὶ ὁ κύριος μίσσηται αὐτόν. ²⁵ ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ βάλλει, καὶ πληγὴ θοδία διελεῖ τραύματα. ²⁶ ὁ ῥύσσων βόθρον εἰς αὐτόν ἐμπεσεῖται, καὶ ὁ ἰσθίων παγίδα ἐν αὐτῇ ἀλώσεται. ²⁷ ὁ ποιῶν πονηρὰ εἰς αὐτόν κυλισθήσεται, καὶ οὐ μὴ ἐπιγνῶ πόθεν ἦκει αὐτῷ. ²⁸ ἐμπαιγμὸς καὶ ὀνειδισμὸς ὑπερηφάνων, καὶ ἡ ἐκδίκησις ὡς λέων ἐνεδρεύει αὐτόν.

αὐτόν. ²⁰ παγίδι ἀλώσονται οἱ εὐφραϊνόμενοι πτώσει εὐσεβῶν, καὶ ὁδὸν ἡ καταναλωμένη αὐτοὺς πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῶν. ³⁰ μῆνις καὶ ὀργὴ καὶ ταῦτά ἐστι βδελύγματα, καὶ ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς ἐγκρατὴς ἐστὶ αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Κ Η'.

Ὁ ἐκδικῶν παρὰ κυρίου εὐρήσει ἐκδίκησιν, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτοῦ διατηρῶν διατηρήσει. ² ἀφίς ἀδικήματα τῶ πλησίον σου, καὶ τότε δεηθέντος σου αἱ ἀμαρτίαι σου λυθήσονται. ³ ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ συντηρεῖ ὀργήν, καὶ παρὰ κυρίου ζητεῖ ἰασίν. ⁴ ἐπ' ἄνθρωπον ὅμοιον αὐτῷ οὐκ ἔχει ἔλεος, καὶ περὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ δεῖται. ⁵ αὐτὸς σὰρξ ὢν διατηρεῖ μῆνιν, τίς ἐξιλιάσεται τὰς ἀμαρτίας αὐτοῦ; ⁶ μνησθῆτι τὰ ἔσχατα, καὶ παῦσαι ἐχθραίνων. καταφθορὰν καὶ θάνατον, καὶ ἔμμενε ἐντολαῖς. ⁷ μνησθῆτι ἐντολῶν καὶ μὴ μνήσις τῷ πλησίον, καὶ διαθήμην ὑψίστου, καὶ πάριδε ἄγνοιαν. ⁸ ἀπόσχου ἀπὸ μάχης, καὶ ἐλαττώσεις ἀμαρτίας, ἄνθρωπος γὰρ θυμώδης ἐκκαύσει μάχην. ⁹ καὶ ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς ταραξεί φίλους, καὶ ἀναμέσον εἰρηνευόντων ἐμβάλλει διαβολήν. ¹⁰ κατὰ τὴν ὕλην πυρὸς οὕτως ἐκκαυθήσεται, κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ ἀνθρώπου ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἐστὶ, καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον ἀνυψώσεται ὀργὴ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν στερέωσιν τῆς μάχης ἐκκαυθήσεται. ¹¹ ἕρις κατασπευδομένη ἐκκαίει πῦρ, καὶ μάχη κατασπεύδουσα ἐκχέει αἷμα. ¹² ἂν φουσῆσης σπινθήρ ἐκκαήσεται, καὶ ἂν πτύσῃς ἐπ' αὐτὸν σβεσθήσεται, καὶ ἂν ἀμφοτέρω ἐκ τοῦ στόματός σου ἐκπορεύεται. ¹³ ψίθυρον καὶ δῖγλωσσον καταρᾶσθαι, πολλοὺς γὰρ εἰρηνευοντας ἀπώλεσαν. ¹⁴ γλώσσα τρίτη πολλοὺς ἐσάλυνεν, καὶ διέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ ἔθνους εἰς ἔθνος. καὶ πόλις ὀχυρὰς καθεῖλε, καὶ οἰκίας μεγίστανον κατέστρεψε. ¹⁵ γλώσσα τρίτη γυναῖκας ἀνδρείας ἐξέβαλε, καὶ ἐστέρησεν αὐτάς τῶν πόνων αὐτῶν. ¹⁶ ὁ προσέχων αὐτῇ οὐ μὴ εὖρῃ ἀνάπαυσιν, οὐδὲ κατασκηνώσει μεθ' ἡσυχίας. ¹⁷ πληγὴ μάλιστα ποιεῖ μῶλωπα,

πληγὴ δὲ γλώσσης συγκλάσει ὅσα. ¹⁸ πολλοὶ ἐπείσαν ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ οὐκ ὥς οἱ πεπτωκότες διὰ γλώσσαν. ¹⁹ μακάριος ὁ σκεπασθεὶς ἀπ' αὐτῆς, ὃς οὐ διήλθεν ἐν τῷ θυμῷ αὐτῆς, ὃς οὐκ εἴλκυεν τὸν ζυγὸν αὐτῆς, καὶ ἐν τοῖς δεσμοῖς αὐτῆς οὐκ ἐδέθη. ²⁰ ὁ γὰρ ζυγὸς αὐτῆς ζυγὸς σιδηροῦς, καὶ οἱ δεσμοὶ αὐτῆς δεσμοὶ χάλκιοι. ²¹ θάνατος πονηρὸς ὁ θάνατος αὐτῆς, καὶ λυσitelēs μάλλον ὁ ἄδης αὐτῆς. ²² οὐ μὴ κρατήσῃ εὐσεβῶν, καὶ ἐν τῇ φλογὶ αὐτῆς οὐ καήσονται. ²³ οἱ καταλείποντες κυρίον ἐμπεσύνται εἰς αὐτήν, καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκκαήσεται, καὶ οὐ μὴ σβεσθῇ. ἐξαποσταλήσεται ἐπ' αὐτοῖς ὡς λέων, καὶ ὡς πάρδαλις λυμαίνεται αὐτούς. ²⁴ ὡς περιφραξὼν τὸ κτήμα σου ἀκάνθαις, τὸ ἀργύριόν σου καὶ τὸ χρυσίον κατάδησον. ²⁵ καὶ τοῖς λόγοις σου ποιήσων ζυγὸν καὶ σταθμὸν, καὶ τῷ στόματί σου ποιήσων θύραν καὶ μοχλόν. ²⁶ πρόσχε μὴπως ὀλισθήσῃς ἐν αὐτῇ, μὴ πέσῃς κατέναντι ἐνεδρευόντος.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Ὅποιον ἔλεος δανεῖται τῷ πλησίον, καὶ ὁ ἐπισχῶν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τηρεῖ ἐντολάς. ² δάνεισον τῷ πλησίον ἐν καιρῷ χρείας αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀπόδος τῷ πλησίον εἰς τὸν καιρὸν. ³ στερέωσον λόγον, καὶ πιστώθῃ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐρήσεις τὴν χρείαν σου. ⁴ πολλοὶ ὡς εὖρεμα ἐνόμισαν θάνατος, καὶ παρέσχον πόνον τοῖς βοηθήσασιν αὐτοῖς. ⁵ ἕως οὗ λάβῃ καταφίλῃ χειρὰ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων του πλησίον ταπεινώσει φωνήν. καὶ ἐν καιρῷ ἀποδόσεως παρέλκυσε χρόνον, καὶ ἀποδώσει λόγους ἀκηδίας καὶ τὸν καιρὸν αἰτιάσεται. ⁶ ἂν ἰσχυρῇ, μόλις κοιμᾷται τὸ ἥμισυ, καὶ λογιέται αὐτὸ ὡς εὖρεμα. εἰ δὲ μὴ, ἀπεστέρησεν αὐτὸν τῶν χρημάτων αὐτοῦ, καὶ ἐκτίησεν αὐτὸν ἐχθρὸν δωρεάν. κατὰρας καὶ λοιδορίας ἀποδώσει αὐτῷ, καὶ ἀντὶ δόξης ἀποδώσει αὐτῷ ἀτιμίαν. ⁷ πολλοὶ χάριν πονηρίας ἀπέστρεψαν, ἀποστρεφθῆναι δωρεάν εὐλαβήθησαν. ⁸ πλην ἐπὶ ταπεινῷ μακροθύμησον, καὶ ἐπ' ἐλεημο-

Υ y

συνή

πύνην μὴ παρεκλύσης αὐτόν. ⁹ χάριν ἐντολῆς ἀντιλαβοῦ πένητος, καὶ κατὰ τὴν ἐνδειαν αὐτοῦ μὴ ἀποστρέψῃς αὐτόν κενόν. ¹⁰ ἀπόλεσον ἀργύριον δι' ἀδελφόν καὶ φίλον, καὶ μὴ ἰωθῇτω ὑπὸ τὸν λίθον εἰς ἀπώλειαν. ¹¹ θές τὸν θησαυρόν σου κατ' ἐντολὰς ὑψίστου, καὶ λυσিতেλήσει σοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον. ¹² συγκλῃσον ἐλεημοσύνην ἐν τοῖς ταμίαις σου, καὶ αὕτη ἐξελεῖταί σε ἐκ πάσης κακώσεως. ¹³ ὑπὲρ ἀσπίδα κράτους, καὶ ὑπὲρ δόρυ ἀλκῆς κατέναντι ἐχθροῦ πολέμησι ὑπὲρ σου. ¹⁴ ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγγυσηται τὸν πλησίον, καὶ ὁ ἀπολωλεκὸς αἰσχύνῃν καταλείψει αὐτόν. ¹⁵ χάριτας ἐγγυοῦ μὴ ἐπιλάθῃ, ἔδωκεν γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ σου. ¹⁶ ἀγαθὰ ἐγγυοῦ ἀνατρέψει ἀμαρτωλὸς, ¹⁷ καὶ ἀχαριστος ἐν διανοίᾳ ἐγκαταλείψει ρυσάμενον. ¹⁸ ἐγγύη πολλοὺς ἀπώλεσε κατευθύνοντας, καὶ ἐσάλυνεν αὐτοὺς ὡς κίμα θαλάσσης. ἄνδρας δυνατοὺς ἀπώκισσε, καὶ ἐπλανήθησαν ἐν ἔθνεσιν ἀλλοτρίοις. ¹⁹ ἀμαρτωλὸς ἐμπεσὼν εἰς ἐγγυήν, καὶ διώκων ἐργολαβείας ἐμπεσεῖται εἰς κρίσεις. ²⁰ ἀντιλαβοῦ τοῦ πλησίον κατὰ δύναμιν σου, καὶ πρόσθε σεαυτῷ μὴ ἐμπεσῇς. ²¹ ἀρχὴ ζωῆς ὁδοὶ καὶ ἄρτος καὶ ἱματίον, καὶ οἶκος καλύπτων ἀσχημοσύνην. ²² κρείσων βίος πτωχοῦ ὑπὸ σκέπην δοκῶν, ἢ ἐδέσματα λαμπρά ἐν ἀλλοτρίοις. ²³ ἐπὶ μικρῷ καὶ μεγάλῳ εὐδοκίαν ἔχε. ²⁴ ζωὴ πονηρὰ ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν, καὶ οὐ παροικῇσει, οὐκ ἀνοίξει στόμα. ²⁵ ξενίς καὶ ποτιῖς εἰς ἀχάριστα, καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις πικρά ἀκούση. ²⁶ ἀπέλθε παροικε κόσμησον τράπεζαν, καὶ εἴτι ἐν τῇ χειρὶ σου ψώμισόν με. ²⁷ ἐξέλθε παροικε ἀπὸ προσώπου δόξης, ἐπεξένωταί μοι ὁ ἀδελφός, χρεία τῆς οἰκίας. ²⁸ βαρέα ταῦτα ἀνθρώπων ἔχοντι φρόνησιν, ἐπιτίμησις οἰκίας καὶ ὀνειδισμὸς δανιστοῦ.

Κ Ε Φ. Α'.

Περὶ τέκνων.

Ὁ ἀγαπῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐνδεδεχῇσει μάστιγας αὐτῷ, ἵνα εὐφρανθῇ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτοῦ. ² ὁ παιδεύων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὀνηρεται ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἀναμέ-

σον γνωρίμων ἐπ' αὐτῷ καυχῇσεται. ³ ὁ διδάσκων τὸν υἱὸν αὐτοῦ παμαζήλωσει τὸν ἐχθρόν, καὶ ἐναντι φίλων ἐπ' αὐτῷ ἀγαλλιάσεται. ⁴ ἐτελεύτησεν αὐτοῦ ὁ πατήρ, καὶ ὡς οὐκ ἀπέθανεν, ὅμοιον γὰρ αὐτῷ κατέλειπε μετ' αὐτόν. ⁵ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εἶδε καὶ εὐφράνθη καὶ ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ οὐκ ἔλυπηθη. ⁶ ἐναντίον ἐχθρῶν κατέλειπεν ἐκδικον, καὶ τοῖς φίλοις ἀνταποδιδόντα χάριν. ⁷ περιψύχων υἱὸν καταδεσμεύσει τραύματα αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ πάσῃ βοῇ ταραχθήσεται σπλάγχνα αὐτοῦ. ⁸ ἵππος ἀδάμαστος ἀποβαίνει σκληρὸς, καὶ υἱὸς ἀνεμμένος ἐκβαίνει προαλῇ. ⁹ τιθῇνησον τέκνων καὶ ἐκθαμβήσεις σε, συμπαίξων αὐτῷ καὶ λυπήσει σε. ¹⁰ μὴ συγγέλσῃς αὐτῷ ἵνα μὴ συνοδυνθῇς, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ γομφιάσεις τοὺς ὁδόντας σου. ¹¹ μὴ δῶς αὐτῷ ἐξουσίαν ἐν νεότητι, ¹² θλάσον τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, ὡς ἔστι νῆπιος, μήποτε σκληρυνθῇς ἀπειθήσῃ σοι. ¹³ παίδευσον τὸν υἱόν σου, καὶ ἔργασαι ἐν αὐτῷ, ἵνα μὴ ἐν τῇ ἀσχημοσύνῃ σου προσκοψῇ. ¹⁴ καὶ μὴ παρίδῃς τὰς ἀγνοίας αὐτοῦ. ¹⁵ καμψὸν τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐν νεότητι. ΠΕΡΙ ΤΓΙΕΙΑΣ. ¹⁶ κρείσων πτωχὸς ὑγιῆς καὶ ἰσχυρὸν τῇ εἵξει, ἢ πλούσιος μεμαστιγμένος εἰς σῶμα αὐτοῦ. ¹⁷ ὑγίεια καὶ εὐεξία βέλτιον παντὸς χρυσοῦ, καὶ σῶμα εὐρωστον ἢ ὄλβος ἀμέτρητος. ¹⁸ οὐκ ἔστι πλούσιος βελτίων ὑγιείας σώματος, καὶ οὐκ ἔστιν εὐφροσύνη ὑπὲρ χαρὰν καρδίας. ¹⁹ κρείσων θάνατος ὑπὲρ ζωὴν πικρὰν ἢ ἀβύωσθημα ἔμμονον. ²⁰ ἀγαθὰ ἐκκεχυμένα ἐπὶ στοματι κεκλεισμένων, θέματα βρωμάτων παρακείμενα ἐπὶ τάφῳ. ²¹ τί συμφέρεи καρποσίς εἰδῶλω, οὔτε γὰρ ἐδεται οὔτε μὴ ὀσφρανθῇ, οὔτως ὁ ἐκδικώμενος ὑπὸ κυρίου. ²² βλέπων ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ στεναζὼν ὡς περ εὐνοῦχος περιλαμβάνων παρθένον καὶ στεναζών. ²³ μὴ δῶς εἰς λύπην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὴ θλίψῃς σεαυτὸν ἐν βουλῇ σου. ²⁴ εὐφροσύνη καρδίας ζωὴ ἀνθρώπου, καὶ ἀγαλλίαμα ἀνδρὸς μακροήμερουσις. ²⁵ ἀγάπα τὴν ψυχὴν σου, καὶ παρακάλε τὴν καρ-

καρδίαν σου, καὶ λύπην μακρὰν ἀπό-
στησον ἀπὸ σοῦ. πολλοὺς γὰρ ἀπέ-
κτεινε ἡ λύπη, καὶ οὐκ ἔστιν ὠφέλεια
ἐν αὐτῇ. ²⁴ ζῆλος καὶ θυμὸς ἑλαττοῦ-
σιν ἡμέρας, καὶ πρὸ καιροῦ γῆρας ἄγει
μέριμνα. C. 33, 17. ὡς καλαμώμενος
ὀπίσω τρυγητῶν, ἐν εὐλογίᾳ κυρίου
ἐφθασα, καὶ ὡς τρυγῶν ἐπλήρωσα
ληνοί. ¹⁸ κατανοήσατε ὅτι οὐκ ἔμοι
μόνῃ ἐκοπίασα, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς ζη-
τοῦσι παιδεῖαν. ¹⁹ ἀκούσατέ μου με-
ριστάνες λαοῦ, καὶ οἱ ἡγούμενοι ἐκ-
κλησίας· ἐνωτίσασθε. ²⁰ υἱὸς καὶ γυ-
ναικί, ἀδελφῷ καὶ φίλῳ μὴ δῶς ἐξου-
σίαν ἐπὶ σέ ἐν ζωῇ σου, καὶ μὴ δῶς
ἐτέρῳ τὰ χρήματά σου, ἵνα μὴ μετα-
μελήθῃς δεθὲν περὶ αὐτῶν. ²¹ ἕως ἔτι
ζῆς καὶ πνοὴ ἐν σοί, μὴ ἀλλάξῃς σε-
αυτὸν πάσῃ σαρκί. ²² κρεῖσσον γὰρ
ἐστὶ τὰ τέκνα δεηθῆναι σου, ἢ σέ ἐμ-
βλέπιν εἰς χεῖρας υἱῶν σου. ²³ ἐν πᾶ-
σι τοῖς ἔργοις σου γίνου ὑπεράγων,
μὴ δῶς μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου. ²⁴ ἐν
ἡμέρᾳ συντελείας ἡμερῶν ζωῆς σου
καὶ ἐν καιρῷ τελευτῆς διαδόσῃ κληρονο-
μίαν. ΠΕΡΙ ΔΟΥΛΩΝ. ²⁵ χορτά-
σματα καὶ ῥάβδος καὶ φορτία ὄνῳ,
ἄρτος καὶ παιδεία καὶ ἔργον οἰκέτῃ.
²⁶ ἔργασαι ἐν παιδί καὶ εὐρήσεις ἀνά-
παυσιν, ἄνεις χεῖρας αὐτῷ, καὶ ζητήσῃ
ἐλευθερίαν. ²⁷ ζυγὸς καὶ ἱμάς καμ-
ψουσι τράχηλον, καὶ οἰκέτῃ κακούρ-
γῳ στρέβλαι καὶ βάσανοι. ²⁸ ἐμβάλε
αὐτὸν εἰς ἐργασίαν, ἵνα μὴ ἀργῇ,
²⁹ πολλὴν γὰρ κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀρ-
γία. ³⁰ εἰς ἔργα κατὰστησον καθὼς
πρέπει αὐτῷ, καὶ μὴ πειθαρχῇ, βάρ-
υνον τὰς πέδας αὐτοῦ. καὶ μὴ πε-
ρισπύσης ἐν πάσῃ σαρκί, καὶ ἄνευ
κρίσεως μὴ ποιήσης μηδέν. ³¹ εἰ ἔστι
σοι οἰκέτης, ἔστω ὡς σύ, ὅτι ἐν αἵμα-
τι ἐκτίσω αὐτόν. εἰ ἔστι σοι οἰκέτης,
ἄγε αὐτόν ὡς σεαυτόν, ὅτι ὡς ἡ ψυχὴ
σου ἐπιθεήσκει αὐτοῦ. ³² ἂν κακώσης
αὐτόν καὶ ἀπάρας ἀποδρά, ἐν ποίᾳ
ὁδῷ ζητήσῃς αὐτόν;

Κ Ε Φ. ΛΑ'. (C. 34.)

Κεναὶ ἐλπίδες καὶ ψευδεῖς ἀσυνέτω
ἄνδρι, καὶ ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄ-
φρονας. ² ὡς δρασσόμενος σκιάς καὶ
διωκὼν ἄνεμον. οὕτως ὁ ἐπέχων ἐνυ-

πνίοις. ³ τοῦτο κατὰ τοῦτου ὕρασις
ἐνυπνίων, κατέναντι προσώπου ὁμοί-
ωμα προσώτου. ⁴ ἀπὸ ἀκαθάρτου
τί καθαρισθῆσεται; καὶ ἀπὸ ψευ-
δοῦς τί ἀληθεύσει; ⁵ μαντεύει καὶ οἰ-
ωνισμοὶ καὶ ἐνύπνια μάταιά ἐστι, καὶ
ὡς ὠδινούσης φαντάζεται καρδία. ⁶ ἂν
μὴ παρὰ ὑψίστου ἀποσταλῇ ἐν ἐπι-
σκοπῇ, μὴ δῶς εἰς αὐτὰ τὴν καρδίαν
σου. ⁷ πολλοὺς ἐπλανήσεν τα ἐνύπνια,
καὶ ἐξέπειπον ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτοῖς.
⁸ ἄνευ ψεύδους συντελεσθῆσεται νό-
μος, καὶ σοφία στόματι πιστῷ τελειώ-
σις. ⁹ ἄνθρωπος πεπαιδευμένος ἔγνω πολ-
λά, καὶ ὁ πολυπείρος ἐκδιηγῆσεται
σύνεκιν. ¹⁰ ὅς οὐκ ἐπειράθη ὀλίγα οἶ-
δεν, ¹¹ ὁ δὲ πεπλανημένος πληθύνει
πανουργίαν. ¹² πολλὰ ἐώρακα ἐν τῇ
ἀποπλάνῃ μου, καὶ πλείονα τῶν
λόγων μου, συνέσις μου. ¹³ πλεονακίς
ἕως θανάτου ἐκινδύνευσα, καὶ διεσώ-
θην τούτων χάριν. ¹⁴ πνεῦμα φοβου-
μένων κυρίου ζῆσεται, ¹⁵ ἡ γὰρ ἐλπίς
αὐτῶν ἐπὶ τὸν σωζόντα αὐτούς. ¹⁶ ὁ
φοβούμενος κύριον οὐ μὴ εὐλαβηθῇ-
σεται, καὶ οὐ μὴ δειλιάσῃ, ὅτι αὐτὸς
ἐλπίς αὐτοῦ. ¹⁷ φοβουμένου τὸν κύ-
ριον μακαρία ἡ ψυχὴ. ¹⁸ τίμι ἐπέχει,
καὶ τίς ἀντιστηρίγμα αὐτοῦ; ¹⁹ οἱ ὁ-
φθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτόν, ὑπερασπισμὸς δυναστείας καὶ
στήριγμα ἰσχύος, σκέπη ἀπὸ καύσω-
νος, καὶ σκέπη ἀπὸ μεσημβρίας, φυ-
λακὴ ἀπὸ προσκόμματος καὶ βοήθεια
ἀπὸ πτώματος. ²⁰ ἀνυψῶν ψυχὴν καὶ
φωτίζων ὁφθαλμοὺς, ἵασιν διδούς
ζωὴν καὶ εὐλογίαν. ²¹ θυσιάζων ἐξ
ἀδίκου, προσφορὰ μεμωκημένη, ²² καὶ
οὐκ εἰς εὐδοκίαν μωκῆματα ἀνόμων.
²³ οὐκ εὐδοκεῖ ὁ ὕψιστος ἐν προσφο-
ραῖς ἀσεβῶν, οὐδὲ ἐν πληθεὶ θυσιῶν
ἐξιλάσεται ἁμαρτίας. ²⁴ θύων υἱὸν
ἐναντι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὁ προσάγων
θυσίαν ἐκ χρημάτων πενήτων. ²⁵ ἄρ-
τος ἐπιδομένῳν ζωῇ πτωχῶν, ὁ ἀπο-
στερῶν αὐτὴν ἀνθρωπίνῳ αἵματι.
²⁶ φονεύων τὸν πλησίον ὁ ἀφαιρούμε-
νος συμβίωσιν, ²⁷ καὶ ἐκχέων αἷμα ὁ
ἀποστερῶν μισθὸν μισθίου. ²⁸ εἰς οἰ-
κοδομῶν, καὶ εἰς καθαιρῶν, τί ὠφέ-
λησαν πλείον ἢ κόπους; ²⁹ εἰς εὐχό-
μετος

μενος και εις καταρώμενος, τίνος φωνῆς εἰσακούσεται ὁ δεσπότης; ³⁰ βαπτίζόμενος ἀπὸ νεκροῦ και πάλιν ἀποτρίψας αὐτοῦ, τί ὠφέλησεν τῷ λουτρῷ αὐτοῦ; ³¹ οὕτως ἄνθρωπος νηστεύων ἐπὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ, και πάλιν πορευόμενος και τὰ αὐτὰ ποιῶν. τῆς προσευχῆς αὐτοῦ τίς εἰσακούσεται; και τί ὠφέλησεν ἐν τῷ ταπεινωθῆναι αὐτόν;

Κ Ε Φ. ΑΒ'. (C. 35.)

Ὁ συντηρῶν νόμον πλεονάζει προσφοράς. ² θυσιάων σωτηρίου ὁ προσέχων ἐντολαῖς. ³ ἀνταποδίδους χάριν προσφέρων σμεῖδαλιν, ⁴ και ὁ ποιῶν ἐλεημοσύνην θυσιάων αἰνέσιως. ⁵ εὐδοκία κυρίου ἀποστήναι ἀπὸ πονηρίας, και ἐξίλασμος ἀποστήναι ἀπὸ ἀδικίας. ⁶ μὴ ὀφθῆς ἐν προσώπῳ κυρίου κενός, ⁷ πάντα γὰρ ταῦτα χάριν ἐντολῆς. ⁸ προσφορά δικαίου λυπαίνει θυσιαστήριον, και ἡ εὐωδία αὐτῆς ἔναντι ὑψίστου. ⁹ θυσία ἀνδρὸς δικαίου δεκτή, και τὸ μνημόσυνον αὐτῆς οὐκ ἐπιλησθίσηται. ¹⁰ ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξασον τὸν κύριον, και μὴ σμικρύνῃς ἀπαρχὴν χειρῶν σου. ¹¹ ἐν πάσῃ δώσει ἰλαρώσον τὸ πρόσωπόν σου, και ἐν εὐφροσύνῃ ἀγιάσον δεκάτην. ¹² δὸς ὑψίστω κατὰ τὴν δόσιν αὐτοῦ, και ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ καθ' εὐρέα χειρός. ¹³ ὅτι κύριος ἀνταποδίδους ἐστὶ, και ἐπταπλάσια ἀνταποδώσει σοι. ¹⁴ μὴ δωροκόπει, οὐ γὰρ προσδέξεται. ¹⁵ και μὴ ἔπεχε θυσία ἀδίκῳ, ὅτι κύριος κριτὴς ἐστὶ, και οὐκ ἐστὶ παρ' αὐτῷ δόξα προσώπου. ¹⁶ οὐ λήψεται πρόσωπον ἐπὶ πτωχοῦ, και δέσιν ἠδικημένου εἰσακούσεται. ¹⁷ οὐ μὴ ὑπερίθῃ ἱκετεῖαν ὀρφανοῦ, και χήραν ἐὰν ἐκχέῃ λαλίαν. ¹⁸ οὐχὶ δάκρυα χήρας ἐπὶ σιαγόνα καταβαίνει, ¹⁹ και ἡ καταβόρσις ἐπὶ τῷ καταγαγόντι αὐτά; ²⁰ θεραπεύων ἐν εὐδοκίᾳ δεχθήσεται, και ἡ δέσις αὐτοῦ ἕως νεφέλων στυάψει. ²¹ προσευχὴ ταπεινοῦ νεφέλας διήλθε, και ἕως συνεγγισθῇ, οὐ μὴ παρακληθῇ, και οὐ μὴ ἀποστῇ ἕως ἐπισκεψῆται ὁ ὑψίστος. ²² και κρινεῖ δικαίως, και ποιήσει κρίσιν, και ὁ κύριος οὐ μὴ βραδυνῇ, οὐδὲ μὴ μακρο-

θυμήσει ἐπ' αὐτοῖς ἕως ἂν συντρίψῃ ὅσφυν ἀνελεημόνων. ²³ και τοῖς ἐθνεσιν ἀνταποδώσει ἐκδίκησιν, ἕως ἐξέρῃ πλήθος ὑβριστῶν και σκηπτρα ἀδίκων συντρίψῃ, ²⁴ ἕως ἀνταποδῶ ἄνθρωπῳ κατὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ, και τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, ²⁵ ἕως κρινῇ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, και εὐφρανεῖ αὐτοὺς ἐν τῷ ἔλεει αὐτοῦ. ²⁶ ὥραϊον ἔλεος ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτοῦ, ὥς νεφέλαι ὑετοῦ ἐν καιρῷ ἀρροχίας.

Κ Ε Φ. ΑΓ'. (C. 36.)

Ἐλέησον ἡμᾶς δέσποτα ὁ θεὸς πάντων, ² και ἐπίβλεπον. και ἐπίβαλε τὸν φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, ³ ἔπαρον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ ἔθνη ἀλότρια, και ἰδέτωσαν τὴν δυναστείαν σου. ⁴ ὥσπερ ἐνώπιον αὐτῶν ἡγάσθῃς ἐν ἡμῖν, οὕτως ἐνώπιον ἡμῶν μεγαλυνθῇς ἐν αὐτοῖς. ⁵ και ἐπιγνώτωσάν σε καθάπερ και ἡμεῖς ἐπέγνωμεν, ὅτι οὐκ ἐστὶ θεὸς πλὴν σου κύριε. ⁶ ἐγκαίνισον σημεῖα, και ἀλλοιώσον θαυμάσια. ⁷ δόξασον χεῖρα και βραχίονα δεξιόν, ⁸ ἔγειρον θυμόν, και ἔκχεον ὀργήν. ⁹ ἔξαρων ἀντίδικον, και ἔκτριπον ἐχθρόν. ¹⁰ σπεύσον καιρὸν και μνήσθητι ὀρκισμοῦ, και ἐκδιηγῆσάσθωσαν τὰ μεγαλεῖά σου. ¹¹ ἐν ὀργῇ πυρὸς καταβρωθήτω ὁ σαῶόμενος, και οἱ κοκύντες τὸν λαόν σου ἐρούισαν ἀπωλείαν. ¹² σύντριπον κεφαλὰς ἀρχόντων ἐχθρῶν λεγόντων, οὐκ ἐστὶ πλὴν ἡμῶν. ¹³ συναγε πάσας φυλάς Ἰακώβ. λαμπρὰ καρδία και ἀγαθὴ ἐπὶ ἐδέσμασιν τῶν βρωμάτων αὐτῆς ἐπιμιλήσεται.

Κ Ε Φ. ΑΔ'. (C. 31.)

Ἀργυρνία πλοῦτου ἐκτίκει σάρκα, και ἡ μέριμνα αὐτοῦ ἀφιστᾷ ὕπνον. ² μέριμνα ἀργυρνίας ἀπαιτῆσει νυσταγμόν, και ἀρρώσθημα βαρὺ ἐκνήψει ὕπνος. ³ ἐκοπίασε πλούσιος ἐν συναγωγῇ χρημάτων, και ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐμπίπλαται τῶν τροφημάτων αὐτοῦ. ⁴ ἐκοπίασε πτωχὸς ἐν ἐλαττώσει βίου, και ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐπιδεὴς γίνεται. ⁵ ὁ ἀγαπῶν χρυσίον οὐ δικαιωθήσεται, και ὁ διώκων διαφθορὰν αὐτὸς πλησθήσεται. ⁶ πολλοὶ

ἰδο-

ἐδόθησαν εἰς πτώμα χάριν χρυσίῳ, καὶ ἐγενήθη ἀπώλεια αὐτῶν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν. ⁷ ἔϋλον προσκόμματος ἐστὶ τοῖς ἐνθυσιάζουσιν αὐτῶ, καὶ πᾶς ἄφρων ἀλώσεται ἐν αὐτῶ. ⁸ μακάριος πλούσιος ὃς εὐρέθῃ ἀμωμος, καὶ ὃς ὅπως χρυσίῳ οὐκ ἐπορεύθη. ⁹ τίς ἐστὶ καὶ μακαριοῦμεν αὐτόν; ἐποίησε γὰρ θαυμάσια ἐν λαῷ αὐτοῦ. ¹⁰ τίς ἐδοκιμάσθη ἐν αὐτῶ καὶ ἐτελειώθη; καὶ ἔστω εἰς καύχησιν. τίς ἐδύνατο παραβῆναι, καὶ οὐ παρέβη, καὶ ποιήσαι κακά, καὶ οὐκ ἐποίησεν; ¹¹ στερεωθήσεται τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐλεημοσύνας αὐτοῦ ἐκδιηγῆσεται ἐκκλησία. ¹² ἐπὶ τραπέζης μεγάλης ἐκάθισας, μὴ ἀνοιγῆς ἐπ' αὐτῆς φάρυγγά σου. καὶ μὴ εὔπης, πολλά γε τὰ ἐπ' αὐτῆς. ¹³ μνήσθητι ὅτι κακὸν ὀφθαλμὸς πονηρός, πονηρότερον ὀφθαλμὸν τί ἔκτισται; διὰ τοῦτο ἀπὸ παντὸς προσώπου δακρύει. ¹⁴ οὐ ἂν ἐπιβλέψῃ, μὴ ἐκτείνῃς χεῖρα, καὶ μὴ συνθλίβῃ αὐτῶ ἐν τρυβλίῳ. ¹⁵ νόει τὰ τοῦ πλησίον ἐκ σεαυτοῦ, καὶ ἐπὶ παντὶ πράγματι διανοῦ. ¹⁶ φάγε ὡς ἄνθρωπος τὰ παρακειμένα σοι, καὶ μὴ διαμασθῇ, μὴ μισήθῃς. ¹⁷ παῦσαι πρῶτος χάριν παιδείας, καὶ μὴ ἀπληστεύου μήποτε προσκόψῃς. ¹⁸ καὶ εἰ ἀναμέσον πλειόνων ἐκάθισας, πρότερος αὐτῶν μὴ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σου. ¹⁹ ὡς ἱκανὸν ἄνθρωπον πεπαιδευμένῳ τὸ ὀλίγον, καὶ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ οὐκ ἀσθμαίνει. ²⁰ ὕπνος ὑγιείας ἐπὶ ἐντέρω μετρίῳ, ἀνέστη πρῶτῃ, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. πόνος ἀργυρνίας καὶ χολέρας καὶ στρόφος μετὰ ἀνδρὸς ἀπλήστου. ²¹ καὶ εἰ ἐβιάσθης ἐν ἐδέσμασιν, ἀνάστα μεσοπαρῶν καὶ ἀναπαύσῃ. ²² ἀκουσὸν μου τέκνον καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς με, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ εὐήσεις τοὺς λόγους μου. ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνου ἐντρεχῆς, καὶ πᾶν ἀρρώστημα οὐ μὴ σοι ἀπαντήσῃ. ²³ λαμπρὸν ἐπ' ἄρτοις εὐλογῆσαι χεῖλη, καὶ μαρτυρία τῆς καλλοπῆς αὐτοῦ πιστή. ²⁴ πονηρῶ ἐπ' ἄρτῳ διαγογῇσαι πόλιν, καὶ ἡ μαρτυρία τῆς πονηρίας αὐτοῦ ἀκριβής. ²⁵ ἐν οἴῳ μὴ

ἀνδρίζου, πολλοὺς γὰρ ἀπώλεσεν ὁ οἶνος. ²⁶ κάμινος δοκιμάζει στόμῳμα ἐν βαφῇ, οὕτως οἶνος καρδίας ἐν μάχῃ ὑπερηφάνων. ²⁷ ἐπίσων ζωῆς οἶνος ἀνθρώπῳ, ἂν πίνῃ αὐτὸν μέτρω αὐτοῦ. τίς ζωὴ ἐλασσουμένῳ οἴῳ; καὶ αὐτὸς ἐκτίσται εἰς εὐφροσύνην ἀνθρώποις. ²⁸ ἀγαλλίαμα καρδίας καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς οἶνος πινόμενος ἐν καιρῷ αὐτάρκης. ²⁹ πικρία ψυχῆς οἶνος πινόμενος πολὺς, ἐν ἐρεθισμῶ καὶ ἀντιπτώματι. ³⁰ πληθύνει μέθη θυμὸν ἄφρονος εἰς πρόσκομμα, ἐλαττών ἰσχὺν καὶ προστοιῶν τραύματα. ³¹ ἐν συμποσίῳ οἴνου μὴ ἐλέγξῃς τὸν πλησίον, καὶ μὴ ἐξουδενώσῃς αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ αὐτοῦ. λόγον ὀνειδισμοῦ μὴ εἴπῃς αὐτῶ, καὶ μὴ αὐτὸν θλίψῃς ἐν ἀπαιτήσῃ.

Κ Ε Φ. Λ Ε'. (C. 32.)

Περὶ ἡγουμένων.

Ἡ γουμένον σε κατέστησαν, μὴ ἐπαίρου, γίνου ἐν αὐτοῖς ὡς εἰς ἐξ αὐτῶν. φρόντισον αὐτῶν καὶ οὕτω κάθισον, ² καὶ πᾶσαν τὴν χρεῖαν σου ποιήσας ἀνάπεσε, ἵνα εὐφρανθῇς δι' αὐτούς, καὶ εὐκοσμίας χάριν λάβῃς στέφανον. ³ ἀλήθειαν προεβύτερε, πρόπει γὰρ σοι, ἐν ἀκριβεῖ ἐπιστήμῃ, καὶ μὴ ἐμποδίσῃς μουσικά. ⁴ ὅπου ἀκρόαμα, μὴ ἐκχῆς λαλίαν, καὶ ἀκαίρως μὴ σοφίζου. ⁵ σφραγίς ἀνθρώπος ἐπὶ κόσμῳ χρυσῶ, σύγκριμα μουσικῶν ἐν συμποσίῳ οἴνου. ⁶ ἐν κατασκευάσματι χρυσῶ σφραγίς σμαράγδου, μέλος μουσικῶν ἐφ' ἡδεῖ οἴῳ. ⁷ ἀλήθειαν νεανίσκε εἰ χρεῖα σου, μόλις δις ἐὰν ἐπερωτηθῇς. ⁸ κεφαλαίωσον λόγον, ἐν ὀλίγοις πολλὰ, γίνου ὡς γινώσκων καὶ ἅμα σιωπῶν. ⁹ ἐν μέσῳ μεγιστάνων μὴ ἐξισάζου, καὶ ἐτέρου λέγοντος μὴ πολλὰ ἀδολέσχει. ¹⁰ πρὸ βροντῆς κατασπένδει ἀστραπή, καὶ πρὸ αἰσχυνηροῦ προελεύσεται χάρις. ¹¹ ἐν ὥρᾳ ἐξεγείρου καὶ μὴ οὐράγει, ἀπώτρεγε εἰς οἶκον καὶ μὴ ραθυμει. ¹² ἐκτεταίχε καὶ ποιεῖ τὰ ἐνθυμήματά σου, καὶ μὴ ἁμαρτίας λόγῳ ὑπερηφάνων. ¹³ καὶ ἐπὶ τούτοις εὐλόγησον τὸν ποιῆσαντά σε, καὶ μεθύσκοντά σε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ. ¹⁴ ὁ φοβούμενος

κύριον

κύριον ἐκδέξεται παιδείαν, καὶ οἱ ὀρθρίζοντες εὐρήσουσιν εὐδοκίαν. ¹⁵ ὁ ζητῶν νόμον ἐμπλησθήσεται αὐτοῦ, καὶ ὁ ὑποκρινόμενος σκανδαλισθήσεται ἐν αὐτῷ. ¹⁶ οἱ φοβούμενοι κύριον εὐρήσουσι κρίμα, καὶ δικαιώματα ὡς φῶς ἐξάψουσιν. ¹⁷ ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς ἐκκλίνει ἐλεγμὸν, καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ εὐρήσει σύγκριμα. ¹⁸ ἀνὴρ βουλῆς οὐ μὴ παρίδῃ διανόημα, ἀλλοτριος καὶ ὑπερήφανος οὐ καταπιτήξει φόβον, καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι μετ' αὐτοῦ ἄνευ βουλῆς. ¹⁹ ἄνευ βουλῆς μὴθὲν ποιήσης, καὶ ἐν τῷ ποιῆσαι σε μὴ μεταμελοῖ. ²⁰ ἐν ὁδῷ ἀντιπώματος μὴ πορευοῦ, καὶ μὴ προσκόψῃς ἐν λιθώδεσιν. ²¹ μὴ πιστεύῃς ἐν ὁδῷ ἀπροσκόπων, ²² καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου φυλάξαι. ²³ ἐν παντὶ ἔργῳ πίστευε τῇ ψυχῇ σου, καὶ γὰρ τοῦτο ἐστὶ τήρησις ἐντολῶν. ²⁴ ὁ πιστεύων νόμῳ προεῖχε ἐντολαῖς, καὶ ὁ πεποιθὼς κυρίῳ οὐκ ἐλαττωθήσεται.

ΚΕΦ. Λς'. (C. 33.)

Τῷ φοβουμένῳ κύριον οὐκ ἀπαντήσκει κακόν, ἀλλ' ἐν πειρασμῷ καὶ πάλιν ἐξελεῖται. ² ἄνθρωπος σοφὸς οὐ μισήσει νόμον, ὁ δὲ ὑποκρινόμενος ἐν αὐτῷ, ὡς ἐν καταιγίδι πλοῖον. ³ ἄνθρωπος συνετός ἐμπιστεύσει νόμῳ, καὶ ὁ νόμος αὐτῷ πιστός ὡς ἐρώτημα δικαίων. ⁴ ἐτοιμάσων λόγον, καὶ οὕτως ἀκουσθήσῃ, συνδύσων παιδείαν καὶ ἀποκριθήσῃ. ⁵ τροχὸς ἀμάξης σπλάγχνα μαροῦ, καὶ ὡς ἄξων στρεφόμενος ὁ διαλογισμὸς αὐτοῦ. ⁶ ἵππος εἰς ὁχείαν ὡς φίλος μῶκος, ὑποκάτω παντός ἐπικαθημένου χρεμετίζει. ⁷ διατὶ ἡμέρα ἡμέρας ὑπερέχει, καὶ πᾶν φῶς ἡμέρας ἐναυτοῦ ἅψ ἡλίου; ⁸ ἐν γνώσει κυρίου διεχωρίσθησαν, καὶ ἡλλοίωσε καίρους καὶ ἑορτάς. ⁹ ἀπ' αὐτῶν ἀνύψωσε καὶ ἡγήσατο, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐθήκεν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν. ¹⁰ καὶ ἄνθρωποι πάντες ἀπὸ ἑδάφους, καὶ ἐκ γῆς ἐκτίσθη Ἀδάμ. ¹¹ ἐν πληθύνει ἐπιστήμης κύριος διεχώρισεν αὐτοὺς, καὶ ἡλλοίωσεν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. ¹² ἐξ αὐτῶν ἐνλόγησε καὶ ἀνύψωσεν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡγήσατο, καὶ πρὸς αὐτὸν ἤγγισεν, ἀπ' αὐτῶν κατηράσατο, καὶ ἐτα-

πείνωσεν, καὶ ἀνέστρεψεν αὐτοὺς ἀπὸ στάσεως αὐτῶν. ¹³ ὡς πληλὸς κεραμέως ἐν χειρὶ αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ. οὕτως ἄνθρωποι ἐν χειρὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς, ἀποδοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ. ¹⁴ ἀπέναντι τοῦ κακοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀπέναντι τοῦ θανάτου ἡ ζωὴ, οὕτως ἀπέναντι εὐσεβοῦς ἀμαρτωλός. ¹⁵ καὶ οὕτως ἐμβλεῖον εἰς πάντα τὰ ἔργα τοῦ ὑψίστου, δύο δύο ἐν κατέννεον τοῦ ἐνός. κἀγὼ ἐσχατος ἡγρύπνησα, καὶ κατεληρονόμησα αὐτοὺς καθὼς ἀπ' ἀρχῆς. ¹² ἐλέησον λαὸν κύριε κεκλημένον ἐπ' ὀνοματί σου, καὶ Ἰσραὴλ ὃν πρωτογόνῳ ὁμοιάσας. ¹³ οἰκτείρησον πόλιν ἁγιάσματός σου Ἱερουσαλὴμ, πόλιν καταπαυμάτων σου. ¹⁴ πλησον Σιών ἅραι τὰ λόγια σου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης σου τὸν λαόν σου. ¹⁵ δὸς μαρτύριον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτίσμασί σου, καὶ ἔγειρον προφητείας τὰς ἐπ' ὀνοματί σου. ¹⁶ δὸς μισθὸν τοῖς ὑπομένουσί σε, καὶ οἱ προφῆταί σου ἐμπιστευθήτωσαν. ¹⁷ εἰσάκουσον κύριε δεήσεως τῶν ἱκετῶν σου, κατὰ τὴν εὐλογίαν Ἀαρὼν περὶ τοῦ λαοῦ σου, καὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι σὺ κύριος εἰ ὁ θεὸς τῶν αἰώνων. ¹⁸ πᾶν βρῶμα φάγεται κοιλία, ἐστὶ δὲ βρῶμα βρώματος κάλλιον. ¹⁹ φάρυγξ γέυεται βρώματα θήρας, οὕτως καρδία συνετὴ λόγους ψευδεῖς. ²⁰ καρδία στρεβλὴ δώσει λύπην, καὶ ἄνθρωπος πολυτεὴς ἀνταποδώσει αὐτῷ. ²¹ πάντα ἄρρενα ἐπιδέξεται γυνή, ἐστὶ δὲ θυγάτηρ θυγατρὸς κρείσσων. ²² κάλλος γυναικὸς ἱλαρύνει πρόσωπον, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώπου ὑπεράγει. ²³ εἰ ἐστὶν ἐπὶ γλώσσης αὐτῆς ἔλεος καὶ πραότης, οὐκ ἐστὶν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καθ' υἱοὺς ἀνθρώπων. ²⁴ ὁ κτώμενος γυναῖκα ἐνάρχεται κτήσεως, βοηθὸν καὶ αὐτὸν καὶ στύλον ἀναπαύσεως. ²⁵ οὐ οὐκ ἐστὶ φραγμός, διαρπαγῆσεται κτήμα, καὶ οὐ οὐκ ἐστὶ γυνή, στενάζει πλανώμενος. ²⁶ τίς γὰρ πιστεύσει εὐζῶν ἡ ληστὴ σφαλλόμενος ἐκ πόλεως εἰς πόλιν, οὕτως ἀνθρώπων μὴ ἔχοντι νοσσιαν καὶ καταλύοντι οὐ ἔαν ὀψίση.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΑΖ'.

Πᾶς φίλος ἐρεῖ, ἐφιλίῃσα αὐτῷ κα-
γῶ, ἀλλ' ἔστι φίλος ὀνόματι μόνον
φίλος. ² οὐκ ἔστι λυπηρὲν ἐν ὧς θανάτου,
ἐταῖρος καὶ φίλος τρεπόμενος εἰς ἕ-
θραν; ³ ὡς πονηρὸν ἐνθύμημα, πόθεν
ἐνεκυλίσθη καλῶσαι τὴν ξηρὰν ἐν δο-
λιότητι; ⁴ ἐταῖρος φίλου ἐν εὐφρο-
σύνῃ ἡδέται, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως ἔ-
σται ἀπέναντι. ⁵ ἐταῖρος φίλῳ συμ-
πονεῖ χάριν γαστρὸς, ἐναντι πολέμου
λήψεται ἀσπίδα. ⁶ μὴ ἐπιλάθῃ φίλου
ἐν τῇ ψυχῇ σου, καὶ μὴ ἀμνημονεύσης
αὐτοῦ ἐν χρήμασί σου. ⁷ πᾶς σύμβου-
λος ἐξαίρει βουλήν, ἀλλ' ἔστι συμβου-
λεύων εἰς αὐτόν. ⁸ ἀπὸ συμβουλίου
φύλαξον τὴν ψυχὴν σου, καὶ γινώθι
πρότερον τίς αὐτοῦ χρεία. καὶ γὰρ
αὐτὸς αὐτῷ βουλευέσθαι, μήποτε
βάλῃ ἐπὶ σοὶ κληρὸν. ⁹ καὶ εἴπῃ σοι,
καλὴ ἡ ὁδός σου, καὶ στήσεται ἐξ ἐν-
αντίας ἰδεῖν τὸ συμβηγόμενόν σοι.
¹⁰ μὴ βουλευέου μετὰ τοῦ ὑποβλεπομέ-
νου σε, καὶ ἀπὸ τῶν ζηλούντων σε
κρύψον βουλήν. ¹¹ μετὰ γυναικὸς περὶ
ἀντιζήλου αὐτῆς, καὶ μετὰ δειλοῦ περὶ
πολέμου. μετὰ ἐμπορίου περὶ μεταβο-
λίας, καὶ μετὰ ἀγοράζοντος περὶ πρά-
σεως. μετὰ βασιλέως περὶ εὐχαριστί-
ας. καὶ μετὰ ἀνελεημονος περὶ χρη-
στοτητίας. μετὰ ὀκνηροῦ περὶ παν-
τὸς ἔργου, καὶ μετὰ μισθίου ἐφεστίου
περὶ συντελείας, οἰκέτῃ ἀργῶ περὶ
πολλῆς ἐργασίας. μὴ ἔπρεξε ἐπὶ τού-
τοις περὶ πάσης συμβουλίας. ¹² ἀλλ'
ἢ μετὰ ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἐνδελέχιζε, ὃν
ἀν ἐπιγνώως συντηροῦντα ἐντολάς. ὅς
ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ κατὰ τὴν ψυχὴν
σου, καὶ ἐὰν πταισῇς, συναλγίσει σοι.
¹³ καὶ βουλήν καρδίας στήσον, οὐ γὰρ
ἐστὶ σοι πιστότερος αὐτῆς. ¹⁴ ψυχὴ
γὰρ ἀνδρὸς ἀπαγγέλλει ἐνίοτε εἰω-
θεν, ἢ ἐπτά σκοποὶ ἐπὶ μετεώρου κα-
θήμενοι ἐπὶ σκοπῆς. ¹⁵ καὶ ἐπὶ πᾶσι
τούτοις δεήθητι ὑψίστου, ἵνα εὐθύνῃ
ἐν ἀληθείᾳ τὴν ὁδὸν σου. ¹⁶ ἀρχὴ
παντὸς ἔργου λόγος, καὶ πρὸ πάσης
πράξεως βουλὴ. ¹⁷ ἔργος ἀλλοιωσεως
καρδίας. ¹⁸ τέσσαρα μέρη ἀνατέλλει,
ἀγαθὸν καὶ κακόν, ζωὴ καὶ θάνατος,
καὶ κυριεύουσα ἐνδελεχῶς αὐτῶν γλῶσ-

σά ἐστι. ¹⁹ ἔστιν ἀνὴρ πανοῦργος, καὶ
πολλῶν παιδευτῆς, καὶ τῇ ἰδίᾳ ψυχῇ
ἄχρηστός ἐστιν. ²⁰ ἔστι σοφισόμενος
ἐν λόγοις μισητός, οὗτος πάσης τρο-
φῆς καθυστερήσει, ²¹ οὐ γὰρ ἐδόθη
αὐτῷ παρὰ κυρίου χάρις, ὅτι πάσης
σοφίας ἐστερήθη. ²² ἔστι σοφὸς τῇ
ἰδίᾳ ψυχῇ, καὶ οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως
αὐτοῦ ἐπὶ στόματος πιστοί. ²³ ἀνὴρ
σοφὸς τὸν ἑαυτοῦ λαὸν παιδεύσει, καὶ
οἱ καρποὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ πιστοί.
²⁴ ἀνὴρ σοφὸς πληθύνεται ἐυλογίας,
καὶ μακαριοῦσιν αὐτὸν πάντες οἱ ὀ-
ρῶντες. ²⁵ ζωὴ ἀνδρὸς ἐν ἀριθμῷ ἡ-
μερῶν, καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰσραὴλ ἀν-
αριθμητοί. ²⁶ ὁ σοφὸς ἐν τῷ λαῷ
αὐτοῦ κληρονομήσει πίστιν, καὶ τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.
²⁷ τέκνον ἐν τῇ ζωῇ σου πείρασον τὴν
ψυχὴν σου, καὶ ἰδε τί πονηρὸν αὐτῇ,
καὶ μὴ θῶς αὐτῇ. ²⁸ οὐ γὰρ πάντα
πᾶσι συμφέρει, καὶ οὐ πᾶσα ψυχὴ ἐν
παντὶ εὐδοκεῖ. ²⁹ μὴ ἀπληστεύου ἐν
πάσῃ τρυφῇ, καὶ μὴ ἐκχυθῇς ἐπὶ ἐδε-
σμάτων. ³⁰ ἐν πολλοῖς γὰρ βρώμασιν
ἔσται πόνος, καὶ ἡ ἀπληστία ἐγγυεῖ
ἕως χολέρας. ³¹ δι' ἀπληστίαν πολλοὶ
ἐτελεύτησαν, ὁ δὲ προσέχων προσθή-
σει ζωὴν.

Κ Ε Φ. ΑΗ'.

Τίμα ἱατρὸν πρὸς τὰς χρείας τιμαῖς
αὐτοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισε κύριος.
² παρὰ γὰρ ὑψίστου ἐστὶν ἱασίς καὶ
παρὰ βασιλείας λήψεται δόμα. ³ ἐπι-
στήμη ἱατροῦ ἀνυψώσει κεφαλὴν αὐ-
τοῦ, καὶ ἐναντι μεγιστάνων θαυμα-
σθήσεται. ⁴ κύριος ἔκτισεν ἐκ γῆς
φάρμακα, καὶ ἀνὴρ φρόνιμος οὐ προς-
οχθιεῖ αὐτοῖς. ⁵ οὐκ ἀπὸ ξύλου ἐγλυ-
κάνθη ἕλκος, εἰς τὸ γνωσθῆναι τὴν
ἰσχύν αὐτοῦ; ⁶ καὶ αὐτὸς ἔδωκεν ἀν-
θρώποις ἐπιστήμην ἐνδοξάζεσθαι ἐν
τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ. ⁷ ἐν αὐτοῖς
ἐθεράπευσεν καὶ ἤρε τὸν πόνον αὐτοῦ.
⁸ μυρεψὸς ἐν τούτοις ποιήσει μίγμα,
καὶ οὐ μὴ συντελέσῃ ἔργα αὐτοῦ, καὶ
εἰρήνῃ παρ' αὐτοῦ ἐστὶν ἐπὶ προσώ-
που τῆς γῆς. ⁹ τέκνον ἐν ἀόρρωστῇμα-
τί σου μὴ παραβλέπε, ἀλλ' εὖξαι κυ-
ρίῳ, καὶ αὐτὸς ἰάσεται σε. ¹⁰ ἀπό-
στησον πλημμέλειαν καὶ εὐθυνον χεῖ-
ρας,

ρας, καὶ ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καθάρισον καρδίαν. ¹¹ δὸς εὐωδίαν καὶ μνημόσυνον σμιδαλεως, καὶ λίπανον προσφορὰν, ὡς μὴ ὑπάρχων. ¹² καὶ ἱατρῷ δὸς τόπον, καὶ γὰρ αὐτὸν ἐκτίσεν κύριος, καὶ μὴ ἀποστῇτω σου, καὶ γὰρ αὐτοῦ χρεῖα. ¹³ ἐστὶ καιρὸς, ὅτε καὶ ἐν χερσὶν αὐτῶν εὐωδία, ¹⁴ καὶ γὰρ αὐτοὶ κυρίου δεηθήσονται, ἵνα εὐοδώσῃ αὐτοῖς ἀνάπαντι καὶ ἱασιν χάριν ἐμβιώσεως. ¹⁵ ὁ ἀμαρτάνων ἐναντι τοῦ ποιήσαντος αὐτὸν, ἐμπέσοι εἰς χεῖρας ἱατροῦ. ¹⁶ τέκνον ἐπὶ νεκρῷ καταγαγε δακρυα, καὶ ὡς θείνα πασχῶν ἐναρξάι θρήνου, κατὰ δὲ τὴν κρίσιν αὐτοῦ περιστείλον τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν ταφὴν αὐτοῦ. ¹⁷ πίκρανον κλαυθμὸν, καὶ θέρμανον κοπέτον, καὶ ποιήσον τὸ πένθος κατὰ τὴν ἄξιαν αὐτοῦ ἡμέραν μίαν καὶ δύο χάριν διαβολῆς, καὶ παρακλήθητι λύπης ἔνεκα. ¹⁸ ἀπὸ λύπης γὰρ ἐκβαίνει θάνατος, καὶ λύπη καρδίας κάμψει ἰσχύν. ¹⁹ ἐν ἀπαγωγῇ παραβαίνει καὶ λύπη, καὶ βίος πτωχοῦ κατὰ καρδίαν. ²⁰ μὴ δῶς εἰς λύπην τὴν καρδίαν σου, ἀπόστησον αὐτὴν μνηστῆς τὰ ἔσχατα. ²¹ μὴ ἐπιλαθῇ, οὐ γὰρ ἐστὶν ἐπάνοδος, καὶ τοῦτον οὐκ ὠφελήσεις, καὶ σεαυτὸν κακώσεις. ²² μνηστῆτι τὸ κρίμα αὐτοῦ, ὅτι οὕτω ὡς καὶ τὸ σὸν, ἔμοι χθές, καὶ σοὶ σήμερον. ²³ ἐν ἀναπαύσει νεκροῦ καταπαυσον τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ παρακλήθητι ἐν αὐτῷ ἐν ἐξόδῳ πνεύματος αὐτοῦ. ²⁴ σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς, καὶ ὁ ἐλασσούμενος πράξει αὐτοῦ σοφισθῆσεται. ²⁵ τί σοφισθῆσεται ὁ κρατῶν ἀρότρου, καὶ καυχώμενος ἐν δόρατι κέντρου, βόας ἐλαύνων καὶ ἀναστρεφόμενος ἐν ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἡ διήγησις αὐτοῦ ἐν υἱοῖς ταύρων; ²⁶ καρδίαν αὐτοῦ δώσει ἐκδοῦναι αὐλακας, καὶ ἡ ἀργυρνία αὐτοῦ εἰς χορτάσματα δαμάλεων. ²⁷ οὕτως πας τέκτων καὶ ἀρχιτέκτων, ὅστις νυκτωρ ὡς ἡμέρα διαγῇ. οἱ γλύφοντες γλύμματα σφραγίδων, καὶ ἡ ὑπομονὴ αὐτοῦ ἀλλοιωῶσαι ποικιλίαν. καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς τὸ ὁμοιωσαὶ ζωγραφίαν, καὶ

ἡ ἀργυρνία αὐτοῦ τελῆσαι ἔργον. ²⁸ οὕτως χαλκεὺς καθήμενος ἐγγὺς ἄκμορος, καὶ καταμανθάνων ἀργῶ σιδηρῶ. ἀτμὶς πυρὸς πῆξῃ σάρκα αὐτοῦ, καὶ ἐν θέρμῃ καμίνου διαμαχῆσεται. φωνὴ σφύρης καινεῖ τὸ οὖς αὐτοῦ, καὶ κατέναντι ὁμοιώματος σκευοῦς οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. καρδίαν αὐτοῦ δώσει εἰς συντέλειαν ἔργων, καὶ ἡ ἀργυρνία αὐτοῦ κοσμήσῃ ἐπὶ συντελείας. ²⁹ οὕτω κεραμεὺς καθήμενος ἐν ἔργῳ αὐτοῦ, καὶ συστρέφων ἐν ποσὶν αὐτοῦ τροχόν, ὃς ἐν μερίμνῃ κεῖται διαπαντός ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐναριθμιοῦς πᾶσα ἡ ἐργασία αὐτοῦ. ³⁰ ἐν βραχίονι αὐτοῦ τυπώσει πηλόν, καὶ πρὸ ποδῶν κάμψει ἰσχύν αὐτοῦ. καρδίαν ἐπιδώσει συντέλειαν τὸ χρίσμα, καὶ ἡ ἀργυρνία αὐτοῦ καθαρίσῃ καμίνον. ³¹ πάντες οὗτοι εἰς χεῖρας αὐτῶν ἐνεπίστευσαν, καὶ ἕκαστος ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ σοφίζεται. ³² ἄνευ αὐτῶν οὐκ οἰκοδομήσεται πόλις, καὶ οὐ παροικήσουσιν οὐδὲ περιπατήσουσιν, ³³ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ οὐχ ὑπεραλυνται. ἐπὶ δίφρον δικαστοῦ οὐ καθιούνται, καὶ διαθήκην κρίματος οὐ διανοηθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐκφάνωσιν δικαιοσύνην καὶ κρίμα. καὶ ἐν παραβολαῖς οὐχ εὑρεθήσονται, ³⁴ ἀλλὰ κτίσμα αἰῶνος στηρίσουσι. καὶ ἡ δέσις αὐτῶν ἐν ἐργασίᾳ τέχνης. **Κ. 39. 1.** πλὴν τοῦ ἐπιδότος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διανοουμένου ἐν νομῷ ὑψίστου.

Κ Ε Φ. ΛΘ'.

Σοφίαν πάντων ἀρχαίων ἐκζητήσει, καὶ ἐν προφητείαις ἀσχοληθήσεται. ² διηγῆσις ἀνδρῶν ὀνομαστῶν συντηρησεῖ, καὶ ἐν στροφαῖς παραβολῶν συνεκλείεσται. ³ ἀποκρυφα παροιμιῶν ἐκζητήσει, καὶ ἐν αἰνίγμασι παραβολῶν ἀναστραφήσεται. ⁴ ἀναμέσον μεγαστάνων ὑπηρετήσῃ, καὶ ἐναντὶ ἡγουμένου ὀφθήσεται. ἐν γῇ ἄλλοτρίων ἔθνων διελεύσεται, ἀγαθὰ γὰρ καὶ κακά ἐν ἀνθρώποις ἐπέιρασε. ⁵ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπιδώσει ὀρθρίσαι πρὸς κύριον τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἐναντὶ ὑψίστου δεηθήσεται. καὶ ἀνοίξει τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν προσευχῇ, καὶ περὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ δεηθήσεται. ⁶ ἐξ

6 ἂν κύριος ὁ μέγας θελήσῃ, πνεύματι συνέσεως ἐμπληροῦνται. αὐτὸς ἀνομβρήσει ῥήματα σοφίας αὐτοῦ, καὶ ἐν προσευχῇ ἐξομολογήσεται κυρίῳ. 7 αὐτὸς κατευθύνει βουλήν αὐτοῦ καὶ ἐπιστήμην, καὶ ἐν τοῖς ἀποκρύφοις αὐτοῦ διανοηθήσεται. 8 αὐτὸς ἐκφανεῖ παιδείαν διδασκαλίας αὐτοῦ, καὶ ἐν νόμῳ διαθήκης κυρίου καυχῆσεται. 9 αἰνέσουσιν τὴν σύνεσιν αὐτοῦ πολλοὶ, ἕως τοῦ αἰῶνος οὐκ ἐξαλειφθήσεται οὐκ ἀποστήσεται τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ, καὶ ὄνομα αὐτοῦ ζήσεται εἰς γενεὰς γενεῶν. 10 τὴν σοφίαν αὐτοῦ διηγῶνται ἔθνη, καὶ τὸν ἔπαινον αὐτοῦ ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία. 11 ἂν ἐμμεῖνῃ ὄνομα καταλείψει ἡ χίλιοι, καὶ ἂν ἀναπαύσῃται ἐμποιεῖ αὐτῷ. 12 ἔτι διανοηθεὶς ἐκδιηγῶμαι, καὶ ὡς διχομνηνία ἐπληρωθῇ. 13 εἰσακουσάτε μου υἱοὶ ὅσοι, καὶ βλαστήσατε ὡς ῥόδον φυόμενον ἐπὶ ρεύματος ἁγροῦ, 14 καὶ ὡς λίβανος εὐωδιάσατε ὁσμὴν. καὶ ἀνθήσατε ἄνθος ὡς κρίνον, διάδοτε ὁσμὴν καὶ αἰνέσατε ἄσμα. ἐυλόγησατε κυρίον ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις, 15 ὅστε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μεγαλωσύνῃ. καὶ ἐξομολογήσασθε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ, ἐν ὠδαῖς χειλέων καὶ ἐν κινύραις, καὶ οὕτως ἔρεϊτε ἐν ἐξομολογήσει. 16 τὰ ἔργα κυρίου πάντα ὅτι καλὰ σφόδρα, καὶ πᾶν πρόσταγμα ἐν καιρῷ αὐτοῦ ἔσται, 17 πάντα γὰρ ἐν καιρῷ αὐτοῦ ζήτηθήσεται. ἐν λόγῳ αὐτοῦ ἔσται ὡς θημωνία ὕδωρ, καὶ ἐν ῥήματι στόματος αὐτοῦ ἀποδοχεῖα ὕδατων. 18 ἐν προσταγμάτων αὐτοῦ πᾶσα ἡ εὐδοκία, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐλαττώσει τὸ σωτήριον αὐτοῦ. 19 ἔργα πάσης σαρκὸς ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστι κρυβήναι ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. 20 ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν αἰῶνα ἐπέβλεψε, καὶ οὐδὲν ἔστι θαυμάσιον ἐναντίον αὐτοῦ. 21 οὐκ ἔστιν εἰπεῖν τί τοῦτο, εἰς τί τοῦτο; πάντα γὰρ εἰς χρείας αὐτῶν ἔκτισται. 22 ἡ ἐυλογία αὐτοῦ ὡς ποταμὸς ἐπεκάλυψεν, καὶ ὡς κατακλυσμὸς ἔξηρ᾽ ἐμέθυσεν. 23 οὕτως ὄργην αὐτοῦ ἔθνη κληρονομήσει, ὡς μετέστρεψεν ὕδατα εἰς ἄλμην. 24 αἱ ὁδοὶ αὐ-

τοῦ τοῖς ὁσίοις εὐθεῖαι, οὕτως τοῖς ἀνόμοις προσκόμματα. 25 ἀγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἔκτισται ἀπὸ ἀρχῆς, οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς κακά. 26 ἀρχὴ πάσης χρείας εἰς ζωὴν ἀνθρώπου, ὕδωρ, πῦρ, καὶ σιδήρος, καὶ ἄλα, καὶ σιμίδαλις πυροῦ, καὶ μέλι, καὶ γάλα, αἷμα σταφυλῆς, καὶ ἔλαιον, καὶ ἱμάτιον. 27 ταῦτα πάντα τοῖς εὐσεβέσιν εἰς ἀγαθὰ, οὕτως τοῖς ἁμαρτωλοῖς τραπήσεται εἰς κακά. 28 ἔστι πνεύματα ἃ εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισται, καὶ ἐν θυμῷ αὐτῶν ἐστερέωσαν μαστίγας αὐτῶν. καὶ ἐν καιρῷ συντελείας ἰσχύον ἐκχέουσιν. καὶ τὸν θυμὸν τοῦ ποιήσαντος αὐτοὺς κοπάσουσιν. 29 πῦρ καὶ χάλαζα καὶ λιμὸς καὶ θάνατος, πάντα ταῦτα εἰς ἐκδίκησιν ἔκτισται. 30 θηρίων ὁδόντες καὶ σκορπίοι καὶ ἔχεις καὶ ῥομφαία ἐκδικούσα εἰς ὀλεθρὸν ἀσεβεῖς, 31 ἐν τῇ ἐντολῇ αὐτοῦ ευφρανθήσονται, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς χρείας ἐτοιμασθήσονται, καὶ ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν οὐ παραβήσονται λόγον. 32 διὰ τοῦτο ἐξ ἀρχῆς ἐστηρίχθη, καὶ διενόηθη, καὶ ἐν γραφῇ ἀφῆκα. 33 τὰ ἔργα κυρίου πάντα ἀγαθὰ, καὶ πᾶσαν χρεῖαν ἐν ὥρᾳ αὐτῆς χορηγήσει. 34 καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, τοῦτο τοῦτου πονηρότερον, πάντα γὰρ ἐν καιρῷ εὐδοκιμηθήσεται. 35 καὶ νῦν ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ στόματι ὑμνήσατε, καὶ ἐυλογήσατε τὸ ὄνομα κυρίου.

Κ Ε Φ. Μ.

Ἀσχολία μεγάλη ἔκτισται παντὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ζυγὸς βαρὺς ἐπὶ υἱοῦς Ἀδὰμ, ἀφ' ἡμέρας ἐξόδου ἐκ γαστροῦς μητρὸς αὐτῶν ἕως ἡμέρας ἐπὶ ταφῇ εἰς μητέρα πάντων. 2 τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν καὶ φόβον καρδίας, ἐπίνοια προσδοκίας, ἡμέρα τελευτῆς. 3 ἀπὸ κατηγμένου ἐπὶ θρόνον ἐν δόξῃ καὶ ἕως τεταπεινωμένου ἐν γῇ καὶ σποδῷ. 4 ἀπὸ φοροῦντος ὑάκινθον καὶ στέφανον, καὶ ἕως περιβαλλομένου ὠμόλινον. 5 θυμὸς καὶ ζῆλος καὶ ταραχὴ καὶ σάλος καὶ φόβος θανάτου καὶ μηνίαμα καὶ ἔρις, καὶ ἐν καιρῷ ἀναπαύσεως ἐπὶ κοίτης ὑπνός νυκτός· ἄλλοι οἱ γινώσκον αὐτοῦ. 6 ὀλίγον ὡς οὐδὲν ἐν ἀναπαύσει, καὶ ἀπ' ἐκείνου ἐν

ἐν ὑπνοῖς ὡς ἐν ἡμέρᾳ σκοπίας. τε-
θορυβημένοι· ἐν ὁράσει καρδίας αὐτοῦ,
ὡς ἐκπεφυγὼς ἀπὸ προσώπου πολέ-
μου. ⁷ ἐν καιρῷ σωτηρίας αὐτοῦ ἐξη-
γεσθῇ, καὶ ἀποθανυμένων εἰς οὐδέν·
φόβον, ⁸ μετὰ πάσης σαρκὸς ἀπὸ ἀν-
θρώπου ἕως κήνους, καὶ ἐπὶ ἀμαρ-
τωλῶν ἑπταπλάσια πρὸς ταῦτα. ⁹ θά-
νατος καὶ αἷμα καὶ ἔρις καὶ ῥομφαία,
ἐπαγωγαί, λιμὸς καὶ σύντριμμα καὶ
μάστιξις, ¹⁰ ἐπὶ τοὺς ἀνόμους ἐκτίσθη
ταῦτα πάντα, καὶ δι' αὐτοὺς ἐγένετο
ὁ κατακλυσμός. ¹¹ πάντα ὅσα ἀπὸ
γῆς εἰς γῆν ἀναστρέφει, καὶ ἀπὸ ὑδά-
των εἰς θάλασσαν ἀνακάμπει. ¹² πᾶν
δῶρον καὶ ἀδικία ἐξαλειφθήσεται, καὶ
πίστις εἰς τὸν αἰῶνα στήσεται. ¹³ χρή-
ματα ἀδίκων ὡς ποταμὸς ξηρανθήσε-
ται, καὶ ὡς βροτὴ μεγάλη ἐν ὑετῷ
ἐξηχῇσιν. ¹⁴ ἐν τῷ ἀνοίξει αὐτὸν χει-
ρας εὐφρανθήσεται, οὕτως οἱ παρα-
βαίνοντες εἰς συντέλειαν ἐκλείψουσιν.
¹⁵ ἔχοντα ἀσεβῶν οὐ πληθύνει κλά-
δους, καὶ ῥίζαι ἀκάθαρτοι ἐπ' ἀκρο-
τόμου πέτρας. ¹⁶ ἄχει ἐπὶ παντός ὕ-
δατος καὶ χείλους ποταμοῦ πρὸ παν-
τός· χόρτος ἐκτίλησεται. ¹⁷ χάρις ὡς
παράδεισος ἐν εὐλογίαις, καὶ ἐλεημο-
σύνη εἰς τὸν αἰῶνα διαμένει. ¹⁸ ζωὴ
αὐτάρκους ἐργάτου γλυκανθήσεται,
καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρα ὁ εὐρίσκειν θη-
σαυρόν. ¹⁹ τέκνα καὶ οἰκοδομὴ πόλεως
στηρίζουσιν ὄνομα, καὶ ὑπὲρ ἀμφό-
τερα γυνὴ ἄμωμος λογίζεται. ²⁰ οἶνος
καὶ μουσικὰ εὐφραίνουσι καρδίαν, καὶ
ὑπὲρ ἀμφοτέρα ἀγάπησις σοφίας.
²¹ αὐλὸς καὶ ψαλτήριον ἡδύνουσι μέ-
λι, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρα γλῶσσα ἡδεῖα.
²² χάριν καὶ κάλλος ἐπιθυμήσει ὁ ὀ-
φθαλμός σου, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρα
χλόην ὁπόρου. ²³ φίλος καὶ ἐταῖρος
εἰς καιρὸν ἀπαντῶντες, καὶ ὑπὲρ ἀμ-
φότερα γυνὴ μετὰ ἀνδρός. ²⁴ ἀδελφοὶ
καὶ βοηθία εἰς καιρὸν θλίψεως, καὶ
ὑπὲρ ἀμφοτέρα ἐλεημοσύνη ῥύσεται.
²⁵ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐπιστήσουσι
πόδα, καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρα βουλὴ εὐ-
δοκμεῖται. ²⁶ χρήματα καὶ ἰσχύς ἀν-
υψώσουσι καρδίαν, καὶ ὑπὲρ ἀμφό-
τερα φόβος κυρίου. οὐκ ἔστι φόβος
κυρίου ἐλαττώσις, καὶ οὐκ ἔστιν ἐπι-

ζητῆσαι ἐν αὐτῷ βοήθειαν. ²⁷ φόβος
κυρίου ὡς παράδεισος εὐλογίας, καὶ
ὑπὲρ πᾶσαν δόξαν ἐκάλυψαν αὐτόν.
²⁸ τέκνον ζῶν ἐπαίτησέως μὴ βιώσης,
κρεῖσσον ἀποθανεῖν, ἢ ἐπατεῖν. ²⁹ ἀ-
νὴρ βλέπων εἰς τράπεζαν ἀλλοτρίαν
οὐκ ἔστιν αὐτοῦ ὁ βίος ἐν λογισμῷ
ζωῆς, ἀλισγῇσιν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν
ἐδέσμασιν ἀλλοτρίοις. ἀνὴρ δὲ ἐπι-
στήμων καὶ πεπαιδευμένος φυλάσσεται.
³⁰ ἐν στόματι ἀναιδούς γλυκανθήσε-
ται ἐπαίτησις, καὶ ἐν κοιλίᾳ αὐτοῦ
πῦρ καήσεται.

Κ Ε Φ. Μ Α .

Ω θάνατε ὡς πικρόν σου τὸ μνημό-
συνόν ἐστίν ἀνθρώπων εἰρηνεύοντι ἐν
τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ. ἀνδρὶ ἀπειρι-
σπᾶστω καὶ εὐδοκούμενῳ ἐν πᾶσιν καὶ
ἐπὶ ἰσχύοντι ἐπιδέξασθαι τροφῇ. ² ὡ
θάνατε καλόν σου τὸ κρίμα ἐστίν ἀν-
θρώπων ἐπιδομένων καὶ ἐλασσουμένων
ἰσχύϊ, ἐσχατογῆρῳ καὶ περισπωμένῳ
περὶ πάντων, καὶ ἀπειθούντι καὶ ἀ-
πολωλεκότῳ ὑπομονῇ. ³ μὴ εὐλαβοῦ
κρίμα θανάτου, μνησθήτι προτέρων
σου καὶ ἐσχάτων, ⁴ τοῦτο τὸ κρίμα
παρὰ κυρίου πάση σαρκί. καὶ τί ἀπ-
ανάνη ἐν εὐδοκίᾳ ὑψίστου; εἴτε δέ-
κα, εἴτε ἑκατόν, εἴτε χίλια ἔτη. οὐκ
ἐστίν ἐν ἄδου ἐλεγχμός ζωῆς. ⁵ τέκνα
βδελυκτὰ γίνονται, τέκνα ἀμαρτωλῶν,
καὶ συναναστρεφόμενα παροικίας ἀ-
σεβῶν. ⁶ τέκνων ἀμαρτωλῶν ἀπολεί-
ται κληρονομία, καὶ μετὰ τοῦ σπέρ-
ματος αὐτῶν ἐνδελεχθεὶ ὄνειδος. ⁷ πα-
τρὶ ἀσεβεῖ μέμψεται τέκνα, ὅτι δι' αὐ-
τὸν ὀνειδισθήσονται. ⁸ οὐαὶ ὑμῖν ἄν-
δρες ἀσεβεῖς, οἵτινες ἐγκατελίπετε νό-
μον θεοῦ ὑψίστου. ⁹ καὶ ἐὰν γεννη-
θῇτε, εἰς κατάραν γεννηθήσεσθε. καὶ
ἐὰν ἀποθάνητε, εἰς κατάραν μερισθῇ-
σεσθε. ¹⁰ πάντα ὅσα ἐκ γῆς, εἰς γῆν
ἀπελεύσεται, οὕτως ἀσεβεῖς ἀπὸ κατ-
άρας εἰς ἀπώλειαν. ¹¹ πένθος ἀν-
θρώπων ἐν σώμασιν αὐτῶν, ὄνομα δὲ
ἀμαρτωλῶν οὐκ ἀγαθὸν ἐξαλειφθήσε-
ται. ¹² φρόντισον περὶ ὀνόματος, αὐ-
τὸ γὰρ σοι διαμένει, ἢ χίλιοι μεγάλοι
θησαυροὶ χρυσοῦ. ¹³ ἀγαθὴς ζωῆς
ἀριθμὸς ἡμερῶν, καὶ ἀγαθὸν ὄνομα
εἰς αἰῶνα διαμένει. ¹⁴ παιδείαν ἐν εἰ-
ρήνῃ

μὴν συντηρήσατε τέκνα, σοφία δὲ κε-
κρυμμένη καὶ θησαυρὸς ἀφανής, τίς
ὠφέλεια ἐν ἀμφοτέροις; ¹⁵ κρείσσων
ἄνθρωπος ἀποκρύπτει τὴν μωρίαν
αὐτοῦ, ἢ ἄνθρωπος ἀποκρύπτει τὴν
σοφίαν αὐτοῦ. ¹⁶ τοιγαροῦν ἐντρα-
πητε ἐπὶ τῷ ῥήματι μου, οὐ γάρ ἐστι
πάσαν αἰσχύνην διαφυλάξαι καλόν,
καὶ οὐ πάντα πᾶσιν ἐν πίστει εὐδοκι-
μεῖται. ¹⁷ αἰσχύνεσθε ἀπὸ πατρὸς καὶ
μητρὸς περὶ πορνείας, καὶ ἀπὸ ἡγου-
μένου καὶ δυνάστου περὶ ψεύδους.
¹⁸ ἀπὸ κριτοῦ καὶ ἀρχοντος περὶ
πλημμελείας, ἀπὸ συναγωγῆς καὶ λαοῦ
περὶ ἀνομίας. ἀπὸ κοινωνοῦ καὶ φί-
λου περὶ ἀδικίας, ¹⁹ καὶ ἀπὸ τόπου οὐ
παροικεῖς, περὶ κλοπῆς. καὶ ἀπὸ ἀλη-
θείας θεοῦ καὶ διαθήκης, καὶ ἀπὸ
πῆξενος ἀγκῶνος ἐπ' ἄρτοις. ἀπὸ σκο-
ρακισμοῦ λήψεως καὶ δόσεως, ²⁰ καὶ
ἀπὸ ἀπαξιομένων περὶ σιωπῆς. ἀπὸ
ὀράσεως γυναικὸς ἐταίρας, ²¹ καὶ ἀπὸ
ἀποστροφῆς προσώπου συγγενοῦς.
ἀπὸ ἀφαιρέσεως μερίδος καὶ δόσεως,
καὶ ἀπὸ κατανοήσεως γυναικὸς ὑπάν-
δρου, ²² ἀπὸ περιεργείας παιδείας
αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐπιστῆς ἐπὶ τὴν κοίτην
αὐτῆς. ἀπὸ φίλων περὶ λόγων ὀνει-
διαμοῦ, καὶ μετὰ τὸ δοῦναι, μὴ ὀνει-
δίξε.

Κ Ε Φ. ΜΒ'.

²³ Ἀπὸ δευτερώσεως καὶ λόγου ἀ-
κοῆς, καὶ ἀπὸ ἀποκαλύψεων λόγων
κρυφίων. ²⁴ καὶ ἔση αἰσχυντηρὸς ἀ-
ληθινῶς, καὶ εὐρίσκων χάριν ἐναντι
παντὸς ἀνθρώπου. C. 42, 1. μὴ περὶ
τούτων αἰσχυνθῆς, καὶ μὴ λάβης πρόσ-
ωπον τοῦ ἀμαρτανειν. ² περὶ νόμου
ὑψίστου καὶ διαθήκης, καὶ περὶ κρί-
ματος δικαιοῦσαι τὸν ἄσεβῃ. ³ περὶ
λόγων κοινωνοῦ καὶ ὁδοιπόρων, καὶ
περὶ δόσεως κληρονομίας ἐταίρων.
⁴ περὶ ἀκριβείας ζυγοῦ καὶ σταθμῶν,
περὶ κτήσεως πολλῶν καὶ ὀλίγων.
⁵ περὶ ἀδιαφόρου πράξεως, καὶ ἐμπό-
ρων, καὶ περὶ παιδείας τέκνων πολλῆς,
καὶ οἰκίτη πονηρῶ πλεურὰν αἰμάξει.
⁶ ἐπὶ γυναικὶ πονηρᾷ καλὸν σφραγίς.
καὶ ὅπου φίλος πολλοὶ, κλείσων. ⁷ ὁ
ἐὰν παραδίδως, ἐν ἀριθμῶ καὶ σταθ-
μῶ, καὶ δόσεις καὶ λήψεις παντὶ ἐν

γραφῇ. ⁸ περὶ παιδείας ἀνοήτου καὶ
μωροῦ καὶ ἐσχατογῆρου κρινομένου
πρὸς νέους, καὶ ἔση πεπαιδευμένος ἀ-
ληθινῶς, καὶ διδοκιμασμένος ἐναντι
παντὸς ζῶντος. ⁹ θυγάτηρ πατρὶ ἀ-
πόκριτος ἀγρυπνία, καὶ ἡ μέριμνα
αὐτῆς ἀφίστα ὕπνον, ἐν νεότητι αὐτῆς
μήποτε παρακμάσῃ, καὶ συμφικηκυῖα
μήποτε μισηθῇ. ¹⁰ ἐν παρθενίᾳ μή-
ποτε βεβηλωθῇ, καὶ ἐν τοῖς πατρικοῖς
αὐτῆς ἔγκυος γέννηται. μετὰ ἀνδρὸς
οὕσα μήποτε παραβῇ, καὶ συμφικηκυῖα
μήποτε στειωρῇ. ¹¹ ἐπὶ θυγατρὶ ἀ-
διατρέπτω στερήεωσον φυλακῇ, μή-
ποτε ποιησῇ σε ἐπίχαρμα ἐχθροῖς, λα-
λῶν ἐν πόλει, καὶ ἐκκλητον λαοῦ, καὶ
καταισχύνῃ σε ἐν πληθεὶ πολλῶν.
¹² παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἐμβλεπε ἐν κάλ-
λει, καὶ ἐν μέσῳ γυναικῶν μὴ συνέ-
δρευε. ¹³ ἀπὸ γὰρ ἱματίου ἐκπορευέ-
ται σῆς, καὶ ἀπὸ γυναικὸς πονηρία
γυναικὸς. ¹⁴ κρείσσων πονηρία ἀνδρὸς
ἢ ἀγαθοποιὸς γυνῆ, καὶ γυνὴ καται-
σχύνουσα εἰς ὀνειδισμόν. ¹⁵ μνησθή-
σομαι δὴ τὰ ἔργα κυρίου, καὶ ἃ ἐώ-
ρακα ἐκδηγήσομαι. ἐν λόγοις κυρίου
τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹⁶ ἥλιος φωτίζων κα-
τὰ πᾶν ἐπέβλεψε, καὶ τῆς δόξης αὐ-
τοῦ πλήρης τὸ ἔργον αὐτοῦ. ¹⁷ οὐκ
ἐνεποίησε τοῖς ἁγίοις κύριος ἐκδηγή-
σασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ,
ἃ ἑστερέωσε κύριος ὁ παντοκράτωρ,
στηριχθῆναι ἐν δόξῃ αὐτοῦ τὸ πᾶν.
¹⁸ ἄβυσσον καὶ καρδίαν ἐξίχνευσε, καὶ
ἐν πανουργεῖαισιν αὐτῶν διανοήθη.
ἔγνω γὰρ ὁ κύριος πᾶσαν εἰδήσιν, καὶ
ἐνέβλεπεν εἰς σημεῖον αἰῶνος. ¹⁹ ἀπ-
αγγέλλων τὰ παρεληλυθότα καὶ ἐπε-
σομένα, καὶ ἀποκαλύπτων ἔγνη ἀπο-
κρύφων. ²⁰ οὐ παρῆλθεν αὐτὸν πᾶν
διανόημα, οὐκ ἐκρύβη ἀπ' αὐτοῦ οὐ-
δὲ εἰς λόγος. ²¹ τὰ μεγαλεῖα τῆς σο-
φίας αὐτοῦ ἐκόσμησεν, καὶ ἕως ἔσθι
πρὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, οὐ-
τε προσετέθη οὔτε ἡλαττώθη, καὶ οὐ-
δὲ προσεδέθη οὐδενὸς συμβούλου.
²² ὥς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐπιθυμη-
τά, καὶ ὥς σπινθήρὸς ἐστὶ θεωρῆσαι.
²³ πάντα ταῦτα ἐστὶν ζῇ καὶ μένει ἐν τῷ
αἰῶνα ἐν πάσαις χρεαῖς, καὶ πάντα
ὑπακούει. ²⁴ πάντα δις αὖ ἐν κατέναν-

τι τοῦ ἐνός, καὶ οὐκ ἐποίησεν οὐδὲν ἐκλείπον. ²⁵ ἐν τοῦ ἐνός ἐστερέωσε τὰ ἀγαθὰ, καὶ τίς πλησθήσεται ὁρῶν δόξαν αὐτοῦ;

Κ Ε Φ. ΜΓ'.

Γαυρίαμα ὕψους στερέωμα καθαριότητος, εἶδος οὐρανοῦ ἐν ὁράματι δόξης. ² ἥλιος ἐν ὀπτασίᾳ διαγγέλλων ἐν ἐξόδῳ, σκεῦος θαυμαστόν, ἔργον ὑψίστου. ³ ἐν μεσημβρίᾳ αὐτοῦ ἀναξοραίνει χώραν, καὶ ἐναντίον καύματος αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; ⁴ καμινον φουσῶν ἐν ἔργοις καύματος, τριπλασίους ἥλιος ἐκκαίων ὄρη. ἀτμίδας πυρώδεις ἐμφυσῶν, καὶ ἐκλάμπων ἀκτῖνας ἀμαυροῖ ὀφθαλμοῦς. ⁵ μέγας κύριος ὁ ποιήσας αὐτόν, καὶ ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέσπευσε πορείαν. ⁶ καὶ ἡ σελήνη ἐν πᾶσιν εἰς καιρὸν αὐτῆς, ἀναδείξει χρόνον, καὶ σημεῖον αἰῶνος. ⁷ ἀπὸ σελήνης σημεῖον ἑορτῆς, φωστήρ μειούμενος ἐπὶ συντελείας. ⁸ μὴν κατὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἔστιν, αὐξανόμενη θαυμαστῶς ἐν ἀλλοιώσει. σκεῦος παρεμβολῶν ἐν ὕψει, ἐν στερεώματι οὐρανοῦ ἐκλάμπων. ⁹ κάλλος οὐρανοῦ, δόξα ἄστρων, κόσμος φωτίζων, ἐν ὑψίστοις κύριος. ¹⁰ ἐν λόγοις ἁγίου στήσονται κατὰ κρίμα, καὶ οὐ μὴ ἐκλυθῶσιν ἐν φυλακαῖς αὐτῶν. ¹¹ ὡς τόξον, καὶ εὐλόγησον τὸν ποιήσαντα αὐτό, σφόδρα ὠραῖον ἐν τῷ αὐγασματι αὐτοῦ. ¹² ἐγύρωσεν οὐρανὸν ἐν κυλώσει δόξης, χεῖρες ὑψίστου ἐτάνυσαν αὐτό. ¹³ προστάγματι αὐτοῦ κατέσπευσε χιόνα, καὶ ταχύνει ἀστραπᾶς κρίματος αὐτοῦ. ¹⁴ διὰ τοῦτο ἠνωχθήσαν θησαυροί, καὶ ἐξέπησαν νεφέλαι ὡς πετεινά. ¹⁵ ἐν μεγαλείῳ αὐτοῦ ἰσχυσε νεφέλας, καὶ διεθρύβησαν λίθοι χαλᾶς. ¹⁶ καὶ ἐν ὀπτασίαις αὐτοῦ σαλευθήσεται ὄρη, ἐν θελήματι πνεύσεται Νότος. ¹⁷ φωνὴ βροντῆς αὐτοῦ ὠδίνησε γῆν, καὶ καταιγίς Βορείου καὶ συστροφὴ πνεύματος. ὡς πετεινὰ καθιπτάμενα πάσσει χιόνα, καὶ ὡς ἀκροὶ καταλύουσα ἡ κατάβασις αὐτῆς. ¹⁸ κάλλος λευκότητος αὐτῆς ἐκθαυμάσει ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐπὶ τοῦ ὕετοῦ αὐτῆς ἐκστήσεται καρδία. ¹⁹ καὶ παγγῆν ὡς ἅλα ἐπὶ γῆς

χέει, καὶ παγείσα γίνεται σκολόπων ἅκρα. ²⁰ ψυχρὸς ἄνεμος Βορέης πνεύσει, καὶ παγήσεται κρύσταλλος ἀπ' ὕδατος. ἐπὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὑδάτος καταλύσει, καὶ ὡς θώρακα ἐνδύσεται τὸ ὕδωρ. ²¹ καταφάγεται ὄρη καὶ ἔρημον ἐκκαύσει, καὶ ἀποσβέσει χλόην ὡς πῦρ. ²² ἴασις πάντων κατὰ σπουδὴν, ὁμίχλη δρόσος ἀπαντῶσα ἀπὸ καύσωνος ἰλαρώσει. ²³ λογισμῷ αὐτοῦ ἐκόπασεν ἄβυσσον, καὶ ἐφύτευσεν αὐτὴν Ἰησοῦς. ²⁴ οἱ πλέοντες τὴν θάλασσαν διηγοῦνται τὸν κίνδυνον αὐτῆς, καὶ ἀκοαῖς ὠτίων ἡμῶν θαυμάζομεν. ²⁵ καὶ ἐκεῖ τὰ παραδόξα καὶ θαυμάσια ἔργα, ποικιλία παντός ζώου, κτίσις κητῶν. ²⁶ δι' αὐτὸν εὐδοκία τέλος αὐτοῦ, καὶ ἐν λόγῳ αὐτοῦ σύγκεται πάντα. ²⁷ πολλὰ ἐροῦμεν καὶ οὐ μὴ ἐφικώμεθα, καὶ συντέλεια λόγων τὸ πᾶν ἔστιν αὐτός. ²⁸ δοξάζοντες ποῦ ἰσχύσωμεν, αὐτὸς γὰρ ὁ μέγας παρὰ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. ²⁹ φοβερὸς κύριος καὶ σφόδρα μέγας, καὶ θαυμαστὴ ἡ δυναστεία αὐτοῦ. ³⁰ δοξάζοντες κύριον ὑψώσατε καθόσον ἂν δύνησθε, ὑπερβῆι γὰρ καὶ ἔτι. καὶ ὑψοῦντες αὐτὸν πληθύνετε ἐν ἰσχύϊ, μὴ κοπιᾶτε, οὐ γὰρ μὴ ἐφίκησθε. ³¹ τίς ἐώρακεν αὐτόν καὶ ἐκδηγήσεται; καὶ τίς μεγαλύνει αὐτόν καθὼς ἔστι; ³² πολλὰ ἀποκρυφά ἐστι μέλιστα τούτων, ὀλίγα γὰρ ἐώρακαμεν τῶν ἔργων αὐτοῦ. ³³ πάντα γὰρ ἐποίησεν ὁ κύριος, καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἔδωκε σοφίαν.

Κ Ε Φ. ΜΔ'.

² Πατέρων ὕμνος.

Αινέσωμεν δὴ ἄνδρας ἐνδόξους, καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν τῇ γενέσει. ² πολλὴν δόξαν ἔκτισεν ὁ κυριος, τὴν μεγαλωσύνην αὐτοῦ ἀπ' αἰῶνος. ³ κυριεύοντες ἐν ταῖς βασιλείαις αὐτῶν, καὶ ἄνδρες ὀνομαστοὶ ἐν δυνάμει. βουλευσονται ἐν συνέσει αὐτῶν, ἀπηγγελότες ἐν προφητείαις. ⁴ ἡγούμενοι λαοῦ ἐν διαβουλίαις, καὶ συνέσει γραμματείας λαοῦ. σοφοὶ λόγοι ἐν παιδείᾳ αὐτῶν, ⁵ ἐκζητοῦντες μέλιν μουσικῶν. διηγούμενοι ἔπη ἐν γραφῇ. ⁶ ἄνδρες πλούσιοι κεχορηγημένοι ἰσχύϊ, εἰρηνευοντες ἐν παροικίαις αὐτῶν. ⁷ πάν-

τες

τες οὗτοι ἐν γενεαῖς ἐδοξάσθησαν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν καύχημα. ⁸ εἰσὶν αὐτῶν οἱ κατέλιπον ὄνομα τοῦ ἐκδιηγῆσασθαι ἐπαίνους, ⁹ καὶ εἰσὶν ὧν οὐκ ἔστι μνημόσυνον καὶ ἀπώλοντο ὡς οὐχ ὑπαρξάντες, καὶ ἐγένοντο ὡς οὐ γεγονότες, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν μετ' αὐτούς. ¹⁰ ἀλλ' ἡ οὗτοι ἄνδρες ἐλέους, ὧν αἱ δικαιοσύναι οὐκ ἐπελήσθησαν. ¹¹ μετὰ τοῦ σπέρματος αὐτῶν διαμενεῖ ἀγαθὴ κληρονομία, ἔκγονα αὐτῶν ἐν ταῖς διαθήκαις. ¹² ἔσθη σπέρμα αὐτῶν καὶ τέκνα αὐτῶν δι' αὐτούς, ¹³ ἕως αἰῶνος μενεῖ σπέρμα αὐτῶν, καὶ ἡ δόξα αὐτῶν οὐκ ἐξαλειφθήσεται. ¹⁴ τὸ σῶμα αὐτῶν ἐν εἰρήρῃ ἐτάφη, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ζῇ εἰς γενεάς. ¹⁵ σοφίαν αὐτῶν διηγῆσονται λαοὶ, καὶ τὸν ἐπαινον ἐξαγγέλλει ἐκκλησία. ¹⁶ Ἐνῶχ εὐνρέσθησε κυρίῳ, καὶ μετετέθη ὑπόδειγμα μετανοίας ταῖς γενεαῖς. ¹⁷ Νῶε εὐρέθη τέλειος δίκαιος, ἐν καιρῷ ὀργῆς ἐγένετο ἀντάλλαγμα. διὰ τοῦτο ἐγενήθη κατάλειμμα τῇ γῇ, διὰ τοῦτο ἐγένετο κατακλυσμός. ¹⁸ διαθήκαι αἰῶνος ἐτέθησαν πρὸς αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ κατακλυσμῷ πᾶσα σὰρξ. ¹⁹ Ἀβραὰμ μέγας πατὴρ πλήθους ἐθνῶν, καὶ οὐχ εὐρέθη ὅμοιος ἐν τῇ δόξῃ, ²⁰ ὃς συνετήρησεν νόμον ὑψίστου, καὶ ἐγένετο ἐν διαθήκῃ μετ' αὐτοῦ. καὶ ἐν σαρκὶ αὐτοῦ ἔσθησε διαθήκη, καὶ ἐν πειρασμῷ εὐρέθη πιστός. ²¹ διὰ τοῦτο ἐν ὀρκῷ ἔσθησεν αὐτῷ, ἐνευλογηθῆναι ἔθνη ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ. πληθύνει αὐτὸν ὡς χοῦν τῆς γῆς, καὶ ὡς ἄστρα ἀνυψῶσαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ κατακληρόνομῆσαι αὐτούς ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως ἄκρου γῆς. ²² καὶ ἐν τῷ Ἰσαὰκ ἔσθησεν οὕτως διὰ Ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτοῦ. εὐλογίαν πάντων ἀνθρώπων καὶ διαθήκην, ²³ καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ κεφαλὴν Ἰακώβ. ἐπέγνω αὐτὸν ἐν εὐλογίαις αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐν κληρονομίᾳ. καὶ διέστειλε μερίδας αὐτοῦ, ἐν φυλαῖς ἐμέρισεν δεκάδυο. καὶ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ ἄνδρα ἐλέους εὐρίσκοντα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκός.

Κ Ε Φ. Μ Ε .

¹ Ἠγαπημένον ὑπὸ θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Μωυσῆν, οὗ τὸ μνημόσυνον ἐν εὐλογίαις. ² ὁμοίωσεν αὐτὸν δόξῃ ἁγίων, καὶ ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθρῶν. ³ ἐν λόγοις αὐτοῦ σημεία κατέπαυσεν, ἐδόξασεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον βασιλέων. ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ τῆς δόξης αὐτοῦ. ⁴ ἐν πίστει καὶ πραύτητι αὐτοῦ ἠγάσεν, ἐξέλεξατο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρκός. ⁵ ἤκουτισεν αὐτὸν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν γνόφον. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐντολάς, νόμον ζωῆς καὶ ἐπιστήμης, διδάξαι τὸν Ἰακώβ διαθήκην, καὶ κρίματα αὐτοῦ τὸν Ἰσραὴλ. ⁶ Ἀαρὼν ὑψώσεν ἅγιον ὅμοιον αὐτῷ ἀδελφον αὐτοῦ ἐκ φυλῆς Λευί. ⁷ ἔσθησεν αὐτῷ διαθήκην αἰῶνος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατείαν λαοῦ. ἐμακάρισεν αὐτὸν ἐν εὐκοσμίᾳ, καὶ περιέζωσεν αὐτὸν στολὴν δόξης, ⁸ ἐνέδυσεν αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος, καὶ ἐστερέωσεν αὐτὸν σκευεσιν ἰσχύος. περισκελῇ καὶ ποδήρῃ καὶ ἐπωμίδα, ⁹ καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὸν ῥοῦσχοις χρυσοῖς κώδωσι πλείστοις κυκλόθεν, ἤχησαι φωνὴν ἐν βήμασιν αὐτοῦ, ἀκουστὸν ποιῆσαι ἦχον ἐν ναῷ εἰς μνημόσυνον υἱοῖς λαοῦ αὐτοῦ. ¹⁰ στολὴ ἁγία, χρυσῷ καὶ ὑάκινθῳ καὶ πορφύρᾳ, ἔργῳ ποικιλτοῦ, λογείῳ κρείσσεως, δῆλοισι ἀληθείας. ¹¹ κεκλωσμένη κόκκῳ, ἔργῳ τεχνίτου, λίθοις πολυτέλειαις γλυμματος σφραγίδος, ἐν δέσει χρυσοῦ, ἔργῳ λιθοργοῦ, εἰς μνημόσυνον ἐν γραφῇ κεκολλημένη κατ' ὀριθμὸν φυλῶν Ἰσραὴλ. ¹² στέφανον χρυσοῦν ἐπάνω κιθάρεως, ἐκτύπωμα σφραγίδος ἁγιάσματος, καύχημα τιμῆς ἔργον ἰσχύος, ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν κοσμούμενα ὥραϊα. ¹³ πρὸ αὐτοῦ οὐ γέγονε τοιαῦτα ἕως αἰῶνος, οὐκ ἐνεδύσατο ἀλλογενὴς πλὴν τῶν υἱῶν αὐτοῦ μόνον, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτοῦ διαπαντός. ¹⁴ θυσίαι αὐτοῦ ὁλοκαρπωθήσονται καὶ θαμνέραν ἐνδελεγῶς δις. ¹⁵ ἐπλήρωσε Μωυσῆς τὰς χεῖρας, καὶ ἔχρισεν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ. ἐγενήθη αὐτῷ εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἐν

ἐν τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἐν ἡμέραις οὐ-
 ρανοῦ. λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα καὶ ἱε-
 ρατεύειν, καὶ εὐλογεῖν τὸν λαὸν αὐτοῦ
 ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. ¹⁶ ἐξελέξατο
 αὐτὸν ἀπὸ παντὸς ζῶντος, προσαγα-
 γεῖν καρπώσιν κυρίου. θυμίαμα καὶ
 εὐωδίαν εἰς μνημόσυνον, ἐξιλάσκεισθαι
 περὶ τοῦ λαοῦ σου. ¹⁷ ἔδωκεν αὐτὸν
 ἐν ἐντολαῖς αὐτοῦ, ἐξουσίαν ἐν διαθη-
 καῖς κριμάτων, διδάξαι τὸν Ἰακώβ
 τὰ μαρτύρια, καὶ ἐν νόμῳ αὐτοῦ φω-
 τίσαι Ἰσραὴλ. ¹⁸ ἐπισυνέστησαν αὐ-
 τῷ ἀλλότριοι, καὶ ἐξήλωσαν αὐτὸν ἐν
 τῇ ἐρήμῳ, ἄνδρες οἱ περὶ Λαθὰν καὶ
 Ἀβειρών, καὶ ἡ συναγωγὴ Κορὲ ἐν
 θυμῷ καὶ ὀργῇ. ¹⁹ εἶδε κύριος καὶ οὐκ
 εὐδόκησε, καὶ συνετέλεσθησαν ἐν θυμῷ
 ὀργῆς. ἐποίησεν αὐτοῖς τέρατα, κατα-
 ναλῶσαι ἐν πυρὶ φλογὸς αὐτοῦ. ²⁰ καὶ
 προσέφηκεν Ἀαρὼν δόξαν, καὶ ἔδωκεν
 αὐτῷ κληρονομίαν. ἀπαρχὰς πρωτο-
 γεννημάτων ἐμέρισεν αὐτοῖς. ἄρτον ἐν
 πρώτοις ἡτοίμασε πλησμονήν. ²¹ καὶ
 γὰρ θυσίας κυρίου φάγονται, ἃς ἔδω-
 κεν αὐτῷ τε καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ.
²² πληρὴ ἐν γῇ λαοῦ οὐ κληρονομήσει,
 καὶ μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἐν λαῷ, αὐ-
 τὸς γὰρ μερὶς σου κληρονομία. ²³ καὶ
 Φινεὺς υἱὸς Ἑλεάζαρ τρίτος εἰς δόξαν,
 ἐν τῷ ζηλῶσαι αὐτὸν ἐν φόβῳ κυρίου,
 καὶ στήσαι αὐτὸν ἐν τροπῇ λαοῦ, ἐν
 ἀγαθότητι προθυμίας ψυχῆς αὐτοῦ,
 καὶ ἐξιλάσατο περὶ τοῦ Ἰσραὴλ. ²⁴ διὰ
 τοῦτο ἐστάθη αὐτῷ διαθήκη εἰρήνης,
 προστάτην ἁγίων καὶ λαῷ αὐτοῦ, ἵνα
 αὐτῷ ἦ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἱερω-
 σύνης μεγαλεῖον εἰς τοὺς αἰῶνας. ²⁵ καὶ
 διαθήκην τῷ Δαυὶδ υἱῷ ἐκ φυλῆς
 Ἰουδα, κληρονομία βασιλείως υἱοῦ ἐξ
 υἱοῦ μόνου, κληρονομία Ἀαρὼν καὶ
 τῷ σπέρματι αὐτοῦ. ²⁶ δώῃ ὑμῖν σο-
 φίαν ἐν καρδίᾳ ὑμῶν, κρίνεν τὸν λαὸν
 αὐτοῦ ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα μὴ ἀφανι-
 σθῇ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν, καὶ τὴν δόξαν
 αὐτῶν εἰς γενεὰς αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Μς'.

Κραταῖος ἐν πολέμοις Ἰησοῦς Ναυῆ,
 καὶ διάδοχος Μωυσῆ ἐν προφητείαις.
 ὃς ἐγένετο κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μέ-
 γας ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, ἐκ-
 δικῆσαι ἐπεγερμένους ἐχθροὺς, ὅπως

κληρονομήσῃ τὸν Ἰσραὴλ. ² ὡς ἔδο-
 ξασθῇ ἐν τῷ ἐπάραι χεῖρας αὐτοῦ, καὶ
 τῷ ἐκκλίνειν ῥομφαίαν ἐπὶ πόλεις. ³ τίς
 πρότερον αὐτοῦ οὕτως ἔσται; τοὺς
 γὰρ πολέμιους κύριος αὐτὸς ἐπήγα-
 γεν. ⁴ οὐχὶ ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀνεπόδισεν
 ὁ ἥλιος, καὶ μία ἡμέρα ἐγενήθη πρὸς
 δύο; ⁵ ἐπεκαλέσατο τὸν ὑψίστον δυ-
 νάστην, ἐν τῷ θλίψαι αὐτὸν ἐχθροὺς
 κυκλόθεν. καὶ ἐπηκουσεν αὐτῶν μέ-
 γας κύριος ἐν λίθοις χαλαζῆς δυνάμεως
 κραταιᾶς. ⁶ κατέρύαξεν ἐπ' ἔθνος
 πόλεμον, καὶ ἐν καταβάσει ἀπώλεσεν
 ἀνθεστηκότας. ἵνα γνῶσιν ἔθνη παν-
 οπλίαν αὐτῶν, ὅτι ἐναντίον κυρίου ὁ
 πόλεμος αὐτοῦ, καὶ γὰρ ἐπηκολούθη-
 σεν ὀπίσω δυνάστου. ⁷ καὶ ἐν ἡμέραις
 Μωυσέως ἐποίησεν ἔλεος, αὐτὸς καὶ
 Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννῆ ἀντιστῆναι ἐναν-
 τι ἐχθροῦ. κολλῶσαι λαὸν ἀπὸ ἀμαρ-
 τίας, καὶ κοπάσαι γογγυσμὸν πονη-
 ρίας. ⁸ καὶ αὐτοὶ δύο ὄντες διεσώθη-
 σαν ἀπὸ ἑξακοσίων χιλιάδων πεζῶν,
 εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς κληρονομίαν, εἰς
 γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ⁹ καὶ ἔδω-
 κεν ὁ κύριος τῷ Χάλεβ ἰσχύν, καὶ ἕως
 γῆρου διέμεινεν αὐτῷ, ἐπιβῆναι αὐτὸν
 ἐπὶ ὕψος τῆς γῆς, καὶ τὸ σπέρμα αὐ-
 τοῦ κατέσχε κληρονομίαν. ¹⁰ ὅπως
 ἴδωσι πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι κα-
 λὸν τὸ πορεύεσθαι ὀπίσω κυρίου.
¹¹ καὶ οἱ κριταὶ ἕκαστος τῷ αὐτοῦ
 ὀνόματι, ὅσων οὐκ ἐξεπόρνευσεν ἡ
 καρδιά, καὶ ὅσοι οὐκ ἀπεστράφησαν
 ἀπὸ κυρίου, εἴη τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
 ἐν εὐλογίαις. ¹² τὰ ὅσα αὐτῶν ἀνα-
 θάλοι ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν, καὶ τὸ
 ὄνομα αὐτῶν ἀντικαταλλασσόμενον ἐφ'
 υἱοῖς δεδοξασμένων αὐτῶν. ¹³ ἡγα-
 πημένος ὑπὸ κυρίου αὐτοῦ Σαμουὴλ,
 προφήτης κυρίου κατέστησε βασιλεί-
 αν, καὶ ἔχρισεν ἄρχοντας ἐπὶ τὸν λαὸν
 αὐτοῦ. ¹⁴ ἐν νόμῳ κυρίου ἔκρινε συνα-
 γωγὴν, καὶ ἐπέσκέψατο κύριος τὸν
 Ἰακώβ. ¹⁵ ἐν πίστει αὐτοῦ ἠκριβάσθη
 προφήτης, καὶ ἐγνώσθη ἐν πίστει αὐ-
 τοῦ πιστὸς ὁράσεως. ¹⁶ καὶ ἐπεκαλέ-
 σατο τὸν κύριον δυνάστην, ἐν τῷ θλί-
 ψαι ἐχθροὺς αὐτοῦ κυκλόθεν, ἐν προ-
 φορᾷ ἀγνὸς γαλαθνοῦ. ¹⁷ καὶ ἐβρόν-
 τησεν ἀπ' οὐρανοῦ κύριος, καὶ ἐν ἤφῳ
 με-

μεγάλῳ ἀκουσθὲν ἐποίησεν τὴν φωνὴν αὐτοῦ. ¹⁸ καὶ ἐξέτριψεν ἡγουμένους Τηρίων, καὶ πάντας ἀρχοντας Φυλιστιεὶμ. ¹⁹ καὶ πρὸ καιροῦ κοιμήσεως αἰῶνος ἐπεμαρτύρατο ἔναντι κυρίου καὶ χριστοῦ. χρήματα καὶ ἕως ὑποδημάτων ἀπὸ πάσης σαρκὸς οὐκ ἔληψα, καὶ οὐκ ἐνεκάλεσεν αὐτῷ ἄνθρωπος. ²⁰ καὶ μετὰ τὸ ὑπνῶσαι αὐτὸν προφήτευσεν, καὶ ὑπέδειξε βασιλεῖ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνύψωσεν ἐκ γῆς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἐν προφητεΐᾳ ἐξαλειῖναι ἀνομίαν λαοῦ.

Κ Ε Φ. ΜΖ'.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἀνέστη Νάθαν προφητεύειν ἐν ἡμέραις Δαυὶδ. ² ὥσπερ στέαρ ἀφωρισμένον ἀπὸ σωτηρίου, οὕτως Δαυὶδ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ³ ἐν λέουσιν ἔπαισεν ὥς ἐν ἐρίφοις, καὶ ἐν ἄρκοις ὥς ἐν ἄρνασι προβάτων. ⁴ ἐν νεότητι αὐτοῦ οὐχὶ ἀπέκτεινε γίγαντας, καὶ ἐξῆρεν ὀνειδιζόμενον ἐκ λαοῦ; ἐν τῷ ἐπαῖρᾳ χεῖρα ἐν λίθῳ σφενδόνης, καὶ καταβαλεῖν γαυρίσμα τοῦ Γολιάθ. ⁵ ἐπικαλέσασθαι γὰρ κύριον τὸν ὑψιστον, καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ κράτος ἐξῆραι ἄνθρωπον δυνατὸν ἐν πολέμῳ, ἀνυψῶσαι κέρας λαοῦ αὐτοῦ. ⁶ οὕτως ἐν μυριάσιν ἐδόξασεν αὐτὸν, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐν ἐυλογίαις κυρίου, ἐν τῷ φέρεσθαι αὐτῷ διαδήμα δόξης. ⁷ ἐξέτριψε γὰρ ἐχθρούς κυκλοθέν, καὶ ἐξουδένωσεν Φυλιστιεὶμ τοὺς ὑπεναντίους. ἕως σήμερον συνέτριψεν αὐτῶν κέρας. ⁸ ἐν παντὶ ἔργῳ αὐτοῦ ἔδωκεν ἐξομολόγησιν. ἁγίῳ ὑψίστῳ ῥήματι δόξης ἐν πάσῃ καρδίᾳ αὐτοῦ ὕμνησεν, καὶ ἡγάπησεν τὸν ποιήσαντα αὐτόν. ⁹ καὶ ἔσθθησε ψαλτῶδους κατέναντι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐξ ἤχου αὐτῶν γλυκαίνει μέλη. ¹⁰ ἔδωκεν ἐν ἑορταῖς εὐπρέπειαν, καὶ ἐκοσμησεν καιροὺς μέχρι συντέλειας. ἐν τῷ αἰνεῖν αὐτοὺς τὸ ἅγιον ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ πρωῒ ἡμεῖν τὸ ἁγίασμα. ¹¹ κυρίως ἀφείλεται ἀμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀνύψωσεν εἰς αἰῶνα τὸ κέρας αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην βασιλείων καὶ θρόνον δόξης ἐν τῷ Ἰσραὴλ. ¹² μετὰ τούτου ἀνέστη υἱὸς ἐπιστημων, καὶ δι' αὐτόν

κατέλυσεν ἐν πλατυσμῷ. ¹³ Σαλωμὼν ἐβασίλευσεν ἐν ἡμέραις εἰρήνης, ὃς ὁ θεὸς κατέπαυσεν κυκλοθέν. ἵνα στησῇ οἶκον ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, καὶ ἐτοιμάσῃ ἁγίασμα εἰς τὸν αἰῶνα. ¹⁴ ὡς ἐσοφίσθης ἐν νεότητί σου, καὶ ἐνεπλήσθης ὡς ποταμὸς συνέσεως. ¹⁵ γῆν ἐπεκάλυψεν ἡ ψυχὴ σου, καὶ ἐνεπλήσας ἐν παραβολαῖς αἰνιγμάτων. ¹⁶ εἰς νήσους πορεύσας ἀφίκετο τὸ ὄνομα σου, καὶ ἡγαπήθης ἐν τῇ εἰρήνῃ σου. ¹⁷ ἐν ᾧδαί; καὶ παροιμίαις καὶ παραβολαῖς, καὶ ἐν ἐρμηνείαις ἀπεθαύμασάν σε ἡῶραι. ¹⁸ ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπικεκλημένου θεοῦ Ἰσραὴλ. συνήγαγες ὡς κασιτέρον τὸ χρυσίον, καὶ ὡς μόλιβδον ἐπλήθυνες ἀργύριον. ¹⁹ παρενέκλινας τὰς λαγόνas σου γυναιξί, καὶ ἐνεξουσιάσθης ἐν τῷ σώματί σου. ²⁰ ἔδωκας μῶμον ἐν τῇ δόξῃ σου, καὶ ἐβριθώσας τὸ σπέρμα σου, ἐπαγαγεῖν ὄργην ἐπὶ τὰ τέκνα σου, καὶ κατενύγη ἐν τῇ ἀφροσύνῃ σου. ²¹ γενέσθαι δίχα τυραννίδα, καὶ ἐξ Ἑφραὶμ ἄρξαι βασιλείαν ἀπειθῆ. ²² ὁ δὲ κύριος οὐ μὴ καταλίπῃ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ διαφθάρῃ ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ. οὐδὲ μὴ ἐξαλείψῃ ἐκλεκτοῦ ἐκγονα, καὶ σπέρμα τοῦ ἀγαπήσαντος αὐτὸν οὐ μὴ ἐξάρῃ. καὶ τῷ Ἰακώβ ἔδωκεν κατάλειμμα, καὶ τῷ Δαυίδ ἐξ αὐτοῦ ῥίξαν. ²³ καὶ ἀνεπαύσατο Σαλωμὼν μετὰ τῶν πατέρων. καὶ κατέλιπε μετ' αὐτὸν ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, λαοῦ ἀφροσύνης καὶ ἐλασπούμενον συνέσει, Ροβοάμ, ὃς ἀπέστησε λαὸν ἐκ βουλῆς αὐτοῦ. καὶ Ἰεροβοάμ υἱὸν Ναβὰτ, ὃς ἐξῆμαρτεν τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκε τῷ Ἑφραὶμ ὁδὸν ἀμαρτίας. ²⁴ καὶ ἐπλήθυνθησαν αἱ ἀμαρτίαι αὐτῶν σφόδρα, ἀποστήσαι αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν. ²⁵ καὶ πᾶσαν πονηρίαν ἐξεζητήσαν, ἕως ἐκδίκης εἰλθῆ ἐπ' αὐτούς.

Κ Ε Φ. ΜΗ'.

Καὶ ἀνέστη Ἥλιος προφήτης ὡς πῦρ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπρὰς ἐκαίετο. ² ὃς ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς λιμὸν, καὶ τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ὀλιγοποίησεν αὐτούς. ³ ἐν λόγῳ κυρίου ἀνέσχευεν οὐρανόν, κατήγαγεν οὕτως τρεῖς

πῦρ.

πῦρ. ⁴ ὡς ἐδοξάσθης Ἥλια ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. καὶ τίς ὁμοίός σοι καυχᾶσθαι; ⁵ ὁ ἐγείρας νεκρὸν ἐκ θανάτου καὶ ἐξ ἄδου ἐν λόγῳ ὑψίστου. ⁶ ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν, καὶ διδοῦσάσιν ἀπὸ κλίνης αὐτῶν. ⁷ ὁ ἀκούων ἐν Σινᾷ ἐλεγμὸν, καὶ ἐν Χωρηβ κρίματα ἐκδικήσεως. ⁸ ὁ χρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα, καὶ προφήτας διαδόχους μετ' αὐτόν. ⁹ ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρὸς ἐν ἄρματι ἵππων πυρίνα. ¹⁰ ὁ καταγραφεὶς ἐν ἐλεγμοῖς εἰς καιροὺς, κοπάσαι ὁργὴν πρὸ θυμοῦ, καὶ ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ καταστήσαι φυλὰς Ἰακώβ. ¹¹ μακάριοι οἱ ἰδόντες σε, καὶ οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι, καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωὴν ζήσομεθα. ¹² Ἥλις, ὃς ἐν λαίλαπι ἐσκηπᾶσθη. καὶ Ἐλισαί ἐνεπλήσθη πνεύματος αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ οὐκ ἐσαλεύθη ὑπὸ ἄρχοντος, καὶ οὐ κατεδυνάστευσεν αὐτόν οὐδεὶς. ¹³ πᾶς λόγος οὐχ ὑπερῆρεν αὐτόν, καὶ ἐν κοιμῇσι ἐπροφήτευσε τὸ σῶμα αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ. ¹⁵ ἐν πᾶσι τούτοις οὐ μετενόησεν ὁ λαὸς, καὶ οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, ἕως ἐπρονομεύθησαν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ἐσκορπίσθησαν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. καὶ κατελείφθη ὁ λαὸς ὁλιγώτερος, καὶ ἄρχων τῷ οἴκῳ Δαυὶδ. ¹⁶ τινεὶς μὲν αὐτῶν ἐποίησαν τὸ ἄρεστον, τινεὶς δὲ ἐπλήθυναν ἁμαρτίας. ¹⁷ Ἐζεκίας ὠχύρωσε τὴν πόλιν αὐτοῦ, καὶ εἰσῆγαγεν εἰς μέσον αὐτῶν τὸν Γῶγ. ὠρύξε σιδήρῳ ἀκρότομον, καὶ ὠκοδόμησε κρηνας εἰς ὕδατα. ¹⁸ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἀνέβη Σενναχηρίμ, καὶ ἀπέστειλε Ῥαψάκη, καὶ ἀπήρην. καὶ ἐπῆρην ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἐπὶ Σιών, καὶ ἐμεγαλυνήσας ὑπερφανία αὐτοῦ. ¹⁹ τότε ἐσαλεύθησαν καρδίαι καὶ χεῖρες αὐτῶν, καὶ ὠδίνησαν ὡς αἱ τίκτουςαι. ²⁰ καὶ ἐπεκαλέσαντο τὸν κύριον τὸν ἐλεήμονα, ἐκπετάσαντες τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς αὐτόν. καὶ ὁ ἅγιος ἐξ οὐρανοῦ ταχὺ ἐπήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐν χειρὶ Ἡσαΐου. ²¹ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἀσσυρίων,

καὶ ἐξέτρεψεν αὐτοὺς ὁ ἄγγελος αὐτοῦ. ²² ἐποίησε γὰρ Ἐζεκίας τὸ ἄρεστον κυρίῳ, καὶ ἐνίσχυσεν ἐν ὁδοῖς Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὡς ἐνετείλατο Ἡσαΐας ὁ προφήτης, ὁ μέγας καὶ πιστὸς ἐν ὁράσει αὐτοῦ. ²³ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἀνεπτόδισεν ὁ ἥλιος, καὶ προσέθηκε ζωὴν βασιλεῖ. ²⁴ πνεύματι μεγάλῳ εἶδε τὰ ἔσχατα, καὶ παρεκάλεσε τοὺς πενθούοντας ἐν Σιών. ²⁵ ἕως τοῦ αἰῶνος ὑπέδειξε τὰ ἐσόμενα, καὶ τὰ ἀπόκρυφα πρὶν ἢ παραγενέσθαι αὐτά.

Κ Ε Φ. Μ Θ'.

Μνημόσυνον Ἰωσίου εἰς σύνθεσιν θυμιάματος, ἐσκευασμένον ἔργῳ μυρεψοῦ, ἐν παντὶ στόματι ὡς μέλι γλυκανθήσεται, καὶ ὡς μουσικὰ ἐν συμποσίῳ οἴνου. ² αὐτὸς κατευθύνθη ἐν ἐπιστροφῇ λαοῦ, καὶ ἐξῆρε βδελύγματα ἀνομίας. ³ κατεύθυνε πρὸς κύριον τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἐν ἡμέραις ἀνόμων κατίσχυσε τὴν εὐσέβειαν. ⁴ παρέξ Δαυὶδ, καὶ Ἐζεκίου, καὶ Ἰωσίου, πάντες πλημμύλειαν ἐπλημμύλησαν. κατέλιπον γὰρ τὸν νόμον τοῦ ὑψίστου, οἱ βασιλεῖς Ἰουδα ἐξέλιπον. ⁵ ἔδωκαν γὰρ τὸ κέρας αὐτῶν ἐτέροις, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν ἐθνεῖ ἀλλοτριῷ. ⁶ ἐνεπύρισαν ἑλκετὴν πόλιν ἁγιάσματος, καὶ ἠρῆμασαν τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐν χειρὶ Ἰερεμίου. ⁷ ἐκάκωσαν γὰρ αὐτόν, καὶ αὐτὸς ἐν μήτρᾳ ἠγιάσθη προφήτης ἐκρίζων καὶ κακοῦν καὶ ἀπολλυεῖν, ὡς αὐτὸς οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεῖν. ⁸ Ἰεζεκιὴλ ὃς εἶδεν ὅρασιν δόξης, ἣν ὑπέδειξεν αὐτῷ ἐπὶ ἄρματος Χερουβίμ. ⁹ καὶ γὰρ ἐμνήσθη τῶν ἐχθρῶν ἐν ὄμβρῳ, καὶ ἀγαθῶσαι τοὺς εὐθύνοντας ὁδοὺς. ¹⁰ καὶ τῶν δώδεκα προφητῶν τὰ ὁπτα ἀναθάλοι ἐκ τοῦ τοπτοῦ αὐτῶν, παρεκάλεσε δὲ τὸν Ἰακώβ, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐν πίστει ἐλπίδος. ¹¹ πῶς μεγαλύνωμεν τὸν Ζοροβάβελ; καὶ αὐτὸς ὡς σφραγὶς ἐπὶ δεξιᾷ χειρός. ¹² οὕτως Ἰησοῦς υἱὸς Ἰωσεδέκ. οἱ ἐν ἡμέραις αὐτῶν ὠκοδόμησαν οἶκον, καὶ ἀνύψωσαν λαὸν ἅγιον κυρίῳ ἡτοιμασμένον εἰς δόξαν αἰῶνος. ¹³ καὶ Νεμίου ἐπὶ πολὺ τὸ μνημόσυνον τοῦ ἐγείραντος ἡμῖν τεῖχη

πε-

πεπτωκότα, καὶ στήσαντος πύλας καὶ μοχλοὺς, καὶ ἀνεγείραντος τὰ οἰκόπεδα ἡμῶν. ¹⁴ οὐδὲ εἰς ἐκτίσθη οἶος Ἐνωχ τοιοῦτος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ γὰρ αὐτὸς ἀνελήφθη ἀπὸ τῆς γῆς. ¹⁵ οὐδὲ ὡς Ἰωσήφ ἐγεννήθη ἀνὴρ, ἡγούμενος ἀδελφῶν, στήριγμα λαοῦ, καὶ τὰ ὁστά αὐτοῦ ἐπισκέπησαν. ¹⁶ Σῆμ καὶ Σῆθ ἐν ἀνθρώποις ἐδοξάσθησαν καὶ ὑπὲρ πάντων ζῶντων ἐν τῇ κτίσει Ἀδάμ.

Κ Ε Φ. Ν'.

Σίμων Ὀνίου υἱὸς ἱερῆς ὁ μέγας, ὃς ἐν ζωῇ αὐτοῦ ὑπεῖρβασεν οἶκον, καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἐστερέωσε τὸν ναόν. ² καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐθεμελίωθη ὕψος διπλῆς ἀνάλημμα ὑψηλὸν περιβόλου ἱεροῦ. ³ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ ἡλαττώθη ἀποδοχίον ὑδάτων, χαλκὸς ὡς εἰ θαλάσσης τὸ περίμετρον. ⁴ ὁ φροντίζων τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ πτώσεως, καὶ ἐνιγχύσας πόλιν ἐμπολιορκῆσαι, ⁵ ὡς ἐδοξάσθη ἐν περιτροπῇ λαοῦ, ἐν ἐξόδῳ οἴκου καταπετάσματος. ⁶ ὡς ἀστήρ ἐωθινὸς ἐν μέσῳ νεφέλης, ὡς σελήνη πλήρης ἐν ἡμέραις. ⁷ ὡς ἥλιος ἐκλάμπων ἐπὶ ναόν ὑψίστου, καὶ ὡς τόξον φωτίζον ἐν νεφέλαις δόξης. ⁸ ὡς ἄνθος ῥόδιον ἐν ἡμέραις νέων, ὡς κρίνα ἐπὶ ἐξόδῳ ὑδάτος. ὡς βλαστὸς λιβάνου ἐν ἡμέραις θέρους, ⁹ ὡς πῦρ καὶ λίβανος ἐπὶ πυρίου. ὡς σκεῦος χρυσοῦ ὁλοσφύρητον κεκοσμημένον παντὶ λίθῳ πολυτελεῖ. ¹⁰ ὡς ἑλαία ἀναθάλλουσα καρποὺς, καὶ ὡς κυπάρισσος ὑψουμένη ἐν νεφέλαις. ¹¹ ἐν τῷ ἀναλαμβάνειν αὐτὸν στολὴν δόξης, καὶ ἐν διδύσκεσθαι αὐτὸν συντέλειαν καυχήματος. ἐν ἀναβάσει θυσιαστηρίου ἁγίου ἐδόξασε περιβολὴν ἁγιάσματος. ¹² ἐν δὲ τῷ δέχεσθαι μέλη ἐκ χειρῶν ἱερέων καὶ αὐτὸς ἐστώς παρ' ἐσχάρᾳ βωμοῦ. κυκλόθεν αὐτοῦ στέφανος ἀδελφῶν, ὡς βλάστημα κέθρου ἐν τῷ Λιβάνῳ. καὶ ἐκύκλωσαν αὐτὸν ὡς στελέχη φοινίκων, ¹³ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἀαρὼν ἐν δόξῃ αὐτῶν. καὶ προσφορά κυρίου ἐν χειρσὶν αὐτῶν ἔδαντι πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, ¹⁴ καὶ συντέλειαν λειτουργῶν ἐπὶ βωμῶν, κοσμήσαι προσφωρὰν ὑψίστου παντοκράτορος. ¹⁵ ἐξέτεινεν ἐπὶ σπονδαίου

χειρὰ αὐτοῦ, καὶ ἔσπειρεν ἐξ αἵματος σταφυλῆς. ἐξέειπεν εἰς θεμέλια θυσιαστηρίου ὁσμήν εὐωδίας ὑψίστω παμβασιλεῖ. ¹⁶ τότε ἀνέκραγον υἱοὶ Ἀαρὼν, ἐν σάλπιγγιν ἑλαταῖς ἤχησαν. ἀκουστὴν ἐποίησαν φωνὴν μεγάλην εἰς μνημόσυνον ἔναντι ὑψίστου. ¹⁷ τότε πᾶς ὁ λαὸς κοινῇ κατέσπευσε, καὶ ἔπασαν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, προσκυνῆσαι τῷ κυρίῳ αὐτῶν παντοκράτορι θεῷ τῷ ὑψίστῳ. ¹⁸ καὶ ᾤνεσαν οἱ ψαλμοῦδοι ἐν φωναῖς αὐτῶν, ἐν πλείστῳ οἶκῳ ἐγλυκάνθη μέλος. ¹⁹ καὶ ἔδεθη ὁ λαὸς κυρίῳ ὑψίστου ἐν προσευχῇ κατέναντι ἐλεήμονος, ὥς συντέλεισθαι κόσμος κυρίῳ, καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ ἐτελείωσαν. ²⁰ τότε καταβας ἐπῆρε χειρὰς αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἐκκλησίαν υἱῶν Ἰσραὴλ, δοῦναι εὐλογίαν κυρίῳ ἐκ χειλέων αὐτοῦ, καὶ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ καυχᾶσθαι. ²¹ καὶ ἐδευτέρωσεν ἐν προσκυνήσει ἐπιτελεῖσθαι τὴν εὐλογίαν παρὰ ὑψίστου. ²² καὶ νῦν εὐλογήσατε τῷ θεῷ πάντες τῷ μεγαλοποιούντι πάντη. τὸν ὑψοῦντα ἡμέρας ἡμῶν ἐκ μητρᾶς, καὶ ποιοῦντα μεθ' ἡμῶν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²³ ὅψῃ ἡμῖν εὐφροσύνην καρδίας, καὶ γενέσθαι εἰρήνην ἐν ἡμέραις ἡμῶν ἐν Ἰσραὴλ κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος, ²⁴ ἐμπιστεῦσαι μεθ' ἡμῶν τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ λυτρωσάσθω ἡμᾶς. ²⁵ ἐν θυσιν ἔθνεσιν προσώχθισεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ τὸ τρίτον οὐκ ἐστὶν ἔθνος. ²⁶ οἱ καθήμενοι ἐν ὄρει Σαμαρείας, Φυλιστιεῖμ, καὶ ὁ λαὸς μαωρὸς ὁ κατοικῶν ἐν Σικίμοις. ²⁷ παιδεῖαν συνέσεως καὶ ἐπιστήμης ἐχάραξα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ἰησοῦς υἱὸς Σειράχ Ἱεροσολυμίτης, ὃς ἀνώμωρθε σοφίαν ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ. ²⁸ μακάριος ὃς ἐν τούτοις ἀναστραφῆσεται, καὶ ὁ θεὸς αὐτὰ ἐπὶ καρδίαν αὐτοῦ ποφισθῆσεται. ²⁹ ἔαν γὰρ αὐτὰ ποιήσῃ, πρὸς πάντα ἰσχύσει, ὅτι φῶς κυρίου τὸ ἴγνους αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΝΑ'.

Ἐξομολογήσῃ Ἰησοῦ υἱοῦ Σειράχ, καὶ αἰνέσω σε θεὸν τὸν σωτήρά μου, ἐξομολογῶμαι τῷ ὀνόματί σου, ² ὅτι

Ζ ζ

σκε-

σκηπαστής και βοηθός ἐγένου μοι, και ἐλυτρώσω τὸ σῶμά μου ἐξ ἀπωλείας, και ἐκ παγίδος διαβολῆς γλώσσης, ἀπὸ χειλέων ἐργαζομένων ψεύδους. και ἐναντι τῶν παρεστηκότων ἐγένου μοι βοηθός, ³ και ἐλυτρώσω με, κατὰ τὸ πληθους ἐλέους και ὀνόματός σου, ἐκ βρυγμῶν ἐτοίμων εἰς βρῶμα, ἐκ χειρὸς ζητούντων τὴν ψυχὴν μου. ἐκ πλειονων θλίψεων ὧν ἔσχον, ⁴ ἀπὸ πνιγμοῦ πυρὸς κυκλόθεν, και ἐκ μέσου πυρὸς οὐ οὐκ ἐξέκαυσα. ⁵ ἐκ βάθους κοιλίας ἄδου, και ἀπὸ γλώσσης ἀκαθάρτου, και λόγου ψευδοῦς, ⁶ βασιλεῖ διαβολῆ γλώσσης ἀδίκου. ἤγγισεν ἕως θανάτου ἡ ψυχὴ μου, και ἡ ζωὴ μου ἦν σύγγενος ἄδου κάτω. ⁷ περίεσχόν με πάντοθεν και οὐκ ἦν ὁ βοηθός, ἐμβλέπων εἰς ἀντίληψιν ἀνθρώπων και οὐκ ἦν. ⁸ και ἐμνησθην τοῦ ἐλέους σου κύριε, και τῆς ἐργασίας σου τῆς ἀπ' αἰῶνος. ὅτι ἐξελεῖ τοὺς ὑπομένοντας σε, και σώξεις αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐθνῶν. ⁹ και ἀνύψωσα ἐπὶ γῆς ἱκετείας μου, και ὑπὲρ θανάτου ῥύσεως ἐδείθην. ¹⁰ ἐπικαλεσάμην κύριον πατέρα κυρίου μου, μὴ με ἐγκαταλείπειν ἐν ἡμέραις θλίψεως, ἐν καιρῷ ὑπερηφάνων ἀβοηθησίας. ¹¹ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου ἐνδελεχῶς, και ὑμνήσω ἐν ἔξομολογήσει, και εἰς ηκουσθῇ ἡ δέησίς μου. ¹² ἔσωσας γάρ με ἐξ ἀπωλείας, και ἐξέιλου με ἐκ καιροῦ πονηροῦ. διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαι και αἰνέσω σοι, και εὐλόγησω τῷ ὀνόματι κυρίου. ¹³ ἔτι ὧν νεώτερος πρὶν ἡ πλανηθῆναι με, ἐζήτησα σοφίαν προφανῶς ἐν προσευχῇ μου, ¹⁴ ἐναντι ναοῦ ἡζίου περι αὐτῆς, και ἕως ἐσχάτων ἐκζητήσω αὐτήν, ¹⁵ ἐξ ἀνθρώπων ὡς περκαζούσης σταφυλῆς. εὐφράνθη ἡ καρδιά μου

ἐν αὐτῇ, ἐπέβη ὁ πούς μου ἐν εὐθύτητι, ἐκ νεότητός μου ἵχνευσά αὐτήν. ¹⁶ ἐκλίνα ὀλίγον τὸ οὖς μου και ἔδεξάμην, και πολλὴν εὐρον ἐμαυτῷ παιδείαν. ¹⁷ προκοπὴ ἐγένετό μοι ἐν αὐτῇ. τῷ διδόντι μοι σοφίαν δώσω δόξαν. ¹⁸ διανοήθην γὰρ τοῦ ποιῆσαι αὐτήν, και ἐζήλωσα τὸ ἀγαθόν, και οὐ μὴ αἰσχυνθῶ. ¹⁹ διαμιμάχεται ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῇ, και ἐν ποιήσει λιμοῦ διηκριβωσάμην. τὰς χεῖράς μου ἐξεπέτασα πρὸς ὕψος, και τὰ ἄγνοήματα αὐτῆς ἐπένθησα. ²⁰ τὴν ψυχὴν μου κατεύθυνα εἰς αὐτήν, καρδίαν ἐκτεσάμην μετ' αὐτῶν ἀπ' ἀρχῆς, και ἐν καθαρισμῷ εὐρον αὐτήν. διὰ τοῦτο οὐ μὴ ἐγκαταλειφθῶ, ²¹ και ἡ κοιλία μου ἐταράχθη ἐκζητῆσαι αὐτήν. διὰ τοῦτο ἐκτεσάμην ἀγαθὸν κτήμα. ²² ἔδωκε κύριος γλώσσαν μοι μισθόν μου, και ἐν αὐτῇ αἰνέσω αὐτόν. ²³ ἔγγισατε πρὸς με ἀπαιδευτοί, και αὐλισθήτε ἐν οἴκῳ παιδείας. ²⁴ διότι ὑστερεῖτε ἐν τούτοις, και αἱ ψυχαὶ ὑμῶν διψῶσι σφόδρα. ²⁵ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, και ἐλάλησα, κτήσασθε ἑαυτοῖς ἄνευ ἄργυρίου. ²⁶ τὸν τράχηλον ὑμῶν ὑπόθετε ὑπὸ ζυγόν, και ἐπιδεξάσθω ἡ ψυχὴ ὑμῶν παιδείαν, ἐργὸς ἐστὶν εὐρεῖν αὐτήν. ²⁷ ἴδετε ἐν ὀφθαλμοῖς ὑμῶν ὅτι ὀλίγον ἐκοπίασα, και εὐρον ἐμαυτῷ πολλὴν ἀνάπαιυσιν. ²⁸ μετασχετε παιδείας ἐν πολλῷ ἄριθμῷ ἄργυρίου, και πολὺν χρυσὸν κτήσασθε ἐν αὐτῇ. ²⁹ εὐφρανθεὶ ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἐν τῷ ἐλέει αὐτοῦ, και μὴ αἰσχυνθεῖτε ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. ³⁰ ἐργάζεσθε τὸ ἔργον ὑμῶν πρὸ καιροῦ, και δώσε τὸν μισθόν ὑμῶν ἐν καιρῷ αὐτοῦ.

Ω Σ Η Ε.

Κ Ε Φ. Α'.

Λόγος κυρίου ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὠσηὲ τὸν τοῦ Βεθρεὶ, ἐν ἡμέραις Ὀζίου, καὶ Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου βασιλέων Ἰούδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ἰωᾶς βασιλέως Ἰσραὴλ. ² ἀρχὴ λόγου κυρίου ἐν Ὠσηέ. καὶ εἶπε κύριος πρὸς Ὠσηέ. βάδιζε, λάβε σεαυτῷ γυναῖκα πορνείας, καὶ τέκνα πορνείας, διότι ἐκπορνεύουσα ἐκπορνεύσει ἡ γῆ ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ κυρίου. ³ καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὴν Γόμερ θυγατέρα Λεβηλαΐμ, καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν. ⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς αὐτόν. κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰεζραὲλ, διότι ἔτι μικρὸν, καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τοῦ Ἰεζραὲλ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν κοιλάδι τοῦ Ἰεζραὲλ. ⁶ καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκε θυγατέρα. καὶ εἶπεν αὐτῷ. κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς, οὐκ ἡλεημένη. διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἡ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς. ⁷ τοὺς δὲ υἱοὺς Ἰούδα ἐλεήσω, καὶ σώσω αὐτοὺς ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ σώσω αὐτοὺς ἐν τόξῳ, οὐδὲ ἐν ῥομφαίᾳ, οὐδὲ ἐν πολέμῳ, οὐδὲ ἐν ἵπποις, οὐδὲ ἐν ἵππευσι. ⁸ καὶ ἀπεγαλάκτισε τὴν οὐκ ἡλεημένην. καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκεν υἱόν. ⁹ καὶ εἶπε. κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οὐ λαός μου. διότι ὑμεῖς οὐ λαός μου, καὶ ἐγὼ οὐκ εἰμι ὑμῶν. ¹⁰ καὶ ἦν ὁ

ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἣ οὐκ ἐκμετρηθήσεται, οὐδὲ ἐξαριθμηθήσεται. καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐβρέθη αὐτοῖς, οὐ λαός μου ὑμεῖς, κληθήσονται καὶ αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ ζώντος. ¹¹ καὶ συναχθήσονται υἱοὶ Ἰούδα, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπιτοαυτοῦ, καὶ θήσονται ἑαυτοῖς ἀρχὴν μίαν, καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς, ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τοῦ Ἰεζραὲλ.

Κ Ε Φ. Β'.

Εἶπατε τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν, λαός μου, καὶ τῇ ἀδελφῇ ὑμῶν, ἡλεημένη. ² κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν, κρίθητε, ὅτι αὕτη οὐ γυνὴ μου, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς. καὶ ἐξαρώ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐκ προσώπου μου, καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς, ³ ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνὴν, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἡμέρα γενέσεως αὐτῆς. καὶ θήσω αὐτὴν ἐρημόν, καὶ τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἀνδρόν, καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει, ⁴ καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεήσω, ὅτι τέκνα πορνείας ἐστίν. ⁵ ὅτι ἐξεπόρνευσεν ἡ μήτηρ αὐτῶν, κατήσχυνεν ἡ τεκοῦσα αὐτά. ὅτι εἶπε. πορεύσομαι ὀπίσω τῶν ἑραστῶν μου, τῶν διδόντων μοι τοὺς ἄρτους μου, καὶ τὸ ὕδωρ μου, καὶ τὰ ἱμάτιά μου, καὶ τὰ ὀθονιά μου, τὸ ἐλαιόν μου, καὶ πάντα ὅσα μοι καθήκει. ⁶ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ φράσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκο-

Ζ ζ 2

λομῇ,

λοψι, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδοὺς, καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὖρη, ⁷καὶ καταδιώξεται τοὺς ἑραστὰς αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτούς. καὶ ζητήσει αὐτούς, καὶ οὐ μὴ εὖρη αὐτούς. καὶ ἔρει. πορεύσομαι, καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον, ὅτι καλῶς μοι ἦν τότε, ἢ νῦν. ⁸καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω, ὅτι ἐγὼ ἔδωκα αὐτῇ τὸν οἶτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτή. αὕτη δὲ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἐποίησε τῇ Βάαλ. ⁹διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω, καὶ κοιμουμαι τὸν οἶτόν μου καθ' ὥραν αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶνόν μου ἐν καιρῷ αὐτοῦ. καὶ ἀφελούμαι τὰ ἱμάτιά μου, καὶ τὰ ὀθονία μου, τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς. ¹⁰καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν ἑραστῶν αὐτῆς, καὶ οὐθεὶς οὐ μὴ ἐξέλθαι αὐτὴν ἐκ χειρὸς μου. ¹¹καὶ ἀποστρέψω πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς, ἑορτὰς αὐτῆς, καὶ τὰς νουμηνίας αὐτῆς, καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς, καὶ πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς. ¹²καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον αὐτῆς, καὶ τὰς συκὰς αὐτῆς, ὅσα εἶπε, μισθώματα μου ταῦτά ἐστιν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ ἑρασταί μου. καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον, καὶ καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἔρπετα τῆς γῆς. ¹³καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλεῖμ, ἐν αἷς ἐπέθυσεν αὐτοῖς. καὶ περιετίθετο τὰ ἐνώτια αὐτῆς, καὶ τὰ καθόρμια αὐτῆς, καὶ ἐπορεύετο ὀπίσω τῶν ἑραστῶν αὐτῆς, ἐμοῦ δὲ ἐπέλαθετο, λέγει κύριος. ¹⁴διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτήν, καὶ τάξω αὐτὴν ὡς ἔρημον, καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς, ¹⁵καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκείθεν, καὶ τὴν κοιλάδα Ἀχώρ διανοίξαι σύνεσιν αὐτῆς. καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς, καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ¹⁶καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος, καλέσει με ὁ ἄνθρωπος μου, καὶ οὐ καλέσει με ἔτι Βααλεῖμ. ¹⁷καὶ ἔξαρώ τὰ ὀνόματα τῶν Βααλεῖμ ἐκ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ μνησθῶ-

σιν οὐκ ἔτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν. ¹⁸καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ, καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν ἔρπετων τῆς γῆς. καὶ τόξον, καὶ ῥομφαίαν, καὶ πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικίῳ σε ἐπ' ἐλπίδι. ¹⁹καὶ μνηστεύσομαι σε ἑμαυτῷ εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ μνηστεύσομαι σε ἑμαυτῷ ἐν δικαιοσυνῇ καὶ ἐν κρίματι καὶ ἐν ἐλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς, ²⁰καὶ μνηστεύσομαι σε ἑμαυτῷ ἐν πίστει, καὶ ἐπιγνώσῃ τὸν κύριον. ²¹καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει κύριος, ἑπακούσομαι τῷ οὐρανῷ, καὶ αὐτὸς ἑπακούσεται τῇ γῇ, ²²καὶ ἡ γῆ ἑπακούσεται τὸν οἶτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ αὐτὰ ἑπακούσεται τῷ Ἰεζραὴλ. ²³καὶ σπερῶ αὐτὴν ἑμαυτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἀγαπήσω τὴν οὐκ ἠγαπημένην, καὶ ἔρω τῷ οὐ λαῷ μου, λαός μου εἰ σύ. καὶ αὐτὸς ἔρει, κυριος ὁ θεός μου εἰ σύ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἔτι πορεύθητι, καὶ ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ, καὶ μοιχαλὶν, καθὼς ἀγαπᾷ ὁ θεὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ θεοῦ ἄλλοτρίους, καὶ φιλοῦσι πέμματα μετὰ σταφίδος. ²καὶ ἐμισθωσάμην ἑμαυτῷ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου, καὶ γομόρ κριθῶν, καὶ νέβελ οἴνου. ³καὶ εἶπα πρὸς αὐτήν. ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ' ἐμοί, καὶ οὐ μὴ πορευῇς, οὐδὲ μὴ γένῃ ἄνδρϊ ἑτέρῳ, καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοί. ⁴διότι ἡμέρας πολλὰς καθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ὄντος βασιλέως, οὐδὲ ὄντος ἀρχοντος, οὐδὲ οὐσης θυσίας, οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίου, οὐδὲ ἱερατείας, οὐδὲ δῆλων. ⁵καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπιζητήσουσι κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν, καὶ Δαυὶδ τὸν βασιλέα αὐτῶν, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ κυρίῳ, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν.

Κεφ.

Κ Ε Φ. Δ.

² **Α**κούσατε λόγον κυρίου υἱοὶ Ἰσραήλ, ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια οὐδὲ ἔλεος οὐδὲ ἐπίγνωσις θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. ² ἄρα, καὶ ψεύδος, καὶ φόρος, καὶ κλοπῇ, καὶ μοιχεία κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἵματα ἐφ' αἵμασι μίσγουσι. ³ διὰ τοῦτο πενήθησι ἡ γῆ, καὶ σμικρυνθήσεται σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν, σὺν τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ, καὶ σὺν τοῖς ἑρπετοῖς τῆς γῆς, καὶ σὺν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης ἐκλείψουσιν, ⁴ ὅπως μηδεὶς μίητε δικάζηται, μίητε ἐλέγῃ μηδεὶς, ὁ δὲ λαὸς μου ὡς ἀντιλεγόμενος ἱερεὺς. ⁵ καὶ ἀσθενήσῃ ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσῃ ὁ προφήτης μετὰ σοῦ. νυκτὶ ὁμοίωσα τὴν μητέρα σου. ⁶ ὡμοιώθῃ ὁ λαὸς μου, ὡς οὐκ ἔχων γνῶσιν. ὅτι σὺ ἐπίγνωσιν ἄπώσω, καὶ γὰρ ἀπώσομαι σε, τοῦ μὴ ἱερατεῦν μοι. καὶ ἐπελάθου νόμον θεοῦ σου, καὶ γὰρ ἐπλήσομαι τέκνων σου. ⁷ κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν, οὕτως ἡμαρτὸν μοι. τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θήσομαι, ⁸ ἁμαρτίας λαοῦ μου φάγονται. καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λήφονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν. ⁹ καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς, οὕτως καὶ ὁ ἱερεὺς. καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ διαβόλια αὐτοῦ ἀνταποδώσω αὐτῷ. ¹⁰ καὶ φάγονται, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν. ἐπόρνευσαν, καὶ οὐ μὴ κατενθύνωσι. διότι τὸν κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυλάξαι. ¹¹ πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἐδέξατο καρδίᾳ λαοῦ μου. ¹² ἐν συμβόλοις ἐπληρώτων, καὶ ἐν ῥάβδοις αὐτοῦ ἀπήγγελλον αὐτῷ. πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν, καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ αὐτῶν. ¹³ ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐθυσίαζον, καὶ ἐπὶ τοὺς βουνοὺς ἔθιον ὑποκάτω δρυὸς καὶ λεύκης, καὶ δένδρου συσκιάζοντος, ὅτι καλὸν σκέπη. διὰ τοῦτο ἐκπορνεύσουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοι-

χεύσουσι. ¹⁴ καὶ οὐ μὴ ἐπισκέψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὅταν πορνεύσωσι, καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν μοιχεύσωσι. ὅτι αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν συνεφύροντο, καὶ μετὰ τῶν τετελεσμένων ἔθιον, καὶ ὁ λαὸς ὁ συνὼν συνεπλέκετο μετὰ πόρνῃς. ¹⁵ σὺ δὲ Ἰσραὴλ μὴ ἀγνόει, καὶ Ἰουδα μὴ εἰσπορευεσθε εἰς Γάλαλα, καὶ μὴ ἀναβαίνειτε εἰς τὸν οἶκον Ἰδν, καὶ μὴ ὀμνυετέ ζῶντα κύριον. ¹⁶ διότι ὡς δαμαλὶς παροιστρῶσα παροίστησεν Ἰσραὴλ. νῦν νευρίσει αὐτοὺς κύριος ὡς ἀμνὸν ἐν εὐρυχώρῳ. ¹⁷ μέτοχος εἰδῶλων Ἐφραιμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα, ¹⁸ ἡρέτισε Χαναναίους. πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν, ἡγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φρυγμάτων αὐτῆς. ¹⁹ συστροφὴ πνεύματος σὺ εἰ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς, καὶ καταισχυνθήσονται ἐκ τῶν θυσιαστηρίων αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Ε.

² **Α**κούσατε ταῦτα οἱ ἱερεῖς, καὶ προσέχετε οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασιλείως ἐνωτίζεσθε, διότι πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ τὸ κρίμα, ὅτι παγίς ἐγενήθητε τῇ σκοπιᾷ, καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ Ἰαβύριον, ² οἱ ἄγρευοντες τὴν θήραν κατέπηξαν. ἐγὼ δὲ παιδεύτης ὑμῶν, ³ ἐγὼ ἔγνων τὸν Ἐφραιμ, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ. διότι νῦν ἐξεπόρνευσιν Ἐφραιμ, ἐμίανθη Ἰσραὴλ. ⁴ οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβόλια αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὸν θεόν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα πορνείας ἐν αὐτοῖς ἐστὶ. τὸν δὲ κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν. ⁵ καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ἔβρις τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραιμ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν. καὶ ἀσθενήσῃ καὶ Ἰουδας μετ' αὐτῶν. ⁶ μετὰ προβάτων καὶ μόσχων πορεύονται τοῦ ἐκζητῆσαι τὸν κύριον, καὶ οὐ μὴ εὐρωσιν αὐτόν. ὅτι ἐκκέκλικεν ἀπ' αὐτῶν, ⁷ ὅτι τὸν κύριον ἐγκατέλιπον, ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγενήθησαν αὐτοῖς. νῦν καταφάγεται αὐτοὺς ἡ ἐρυσίβη, καὶ τοὺς κληρούς αὐτῶν. ⁸ σαλπίατε σάλπιγγι ἐπὶ τοὺς βουνούς, ἡχήσατε ἐπὶ

ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν, κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ
 Ὁν, ἐξέστη Βενιαμὴν, ⁹ Ἐφραὶμ εἰς
 ἀφανισμόν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγ-
 χου. ἐν ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ ἔδειξα
 πιστά. ¹⁰ ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ἰούδα
 ὡς μετατιθέντες ὅρια, ἐπ' αὐτοὺς ἐκ-
 χεῶ ὡς ὕδωρ τὸ ὄρημά μου. ¹¹ κατε-
 δυνάστευσεν Ἐφραὶμ τὸν ἀντίδικον
 αὐτοῦ, κατεπάτησε τὸ κρίμα, ὅτι ἤρ-
 ξατο πορεύεσθαι ὀπίσω τῶν ματαίων.
¹² καὶ ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῷ Ἐφραὶμ, καὶ
 ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ἰούδα. ¹³ καὶ εἰ-
 δὲν Ἐφραὶμ τὴν νόσον αὐτοῦ, καὶ
 Ἰούδας τὴν ὀδύνην αὐτοῦ. καὶ ἐπο-
 ρεύθη Ἐφραὶμ πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ
 ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ἰα-
 ρέμ. καὶ οὗτος οὐκ ἠδυνάσθη ἰάσα-
 σθαι ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ
 ὑμῶν ὀδύνη. ¹⁴ διότι ἐγὼ εἶμι ὡς παν-
 θήρ τῷ Ἐφραὶμ, καὶ ὡς λέων τῷ οἴ-
 κῳ Ἰούδα. καὶ ἐγὼ ἀρπῶμαι, καὶ πο-
 ρεύσομαι, καὶ λήψομαι, καὶ οὐκ ἔσται
 ὁ ἐξαιρούμενος. ¹⁵ πορεύσομαι καὶ ἐπι-
 στρέψω εἰς τὸν τόπον μου, ἕως οὗ
 ἀφανισθῶσι καὶ ζητήσουσι τὸ πρόσ-
 ωπόν μου.

Κ Ε Φ. ζ'.

Ἐν θλίψει αὐτῶν ὀρθριούσι πρὸς
 μέ, λέγοντες. πορευθῶμεν, καὶ ἐπι-
 στρέψωμεν πρὸς κύριον τὸν θεὸν
 ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς ἤρτακε, καὶ ἰάσεται
 ἡμᾶς, πατάξει καὶ μοτώσει ἡμᾶς, ² ὑ-
 γιάσει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας. ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἐξαναστησόμεθα, καὶ
 ζησόμεθα ἐνώπιον αὐτοῦ, ³ καὶ γνω-
 σόμεθα. διωξόμεν τοῦ γνῶναι τὸν κυ-
 ριον. ὡς ὀρθρον ἔτοιμον εὐρήσομεν
 αὐτόν, καὶ ἤξει ὡς ὑετὸς ἡμῖν πρῶι-
 μος καὶ ὄψιμος γῆ. ⁴ τί σοι ποιήσω
 Ἐφραὶμ; τί σοι ποιήσω Ἰούδα; τὸ
 δὲ ἔλεος ὑμῶν ὡς νεφέλη πρωϊνῇ, καὶ
 ὡς δρόσος ὀρθρινῇ πορευομένη. ⁵ διὰ
 τοῦτο ἀπεθέρισα τοὺς προφῆτας
 ὑμῶν, ἀπέκτεινα αὐτοὺς ἐν ῥήματι
 στόματός μου. καὶ τὸ κρίμα μου ὡς
 φῶς ἐξέλευσται. ⁶ διότι ἔλεος θέλω
 ἡ θυσίαν, καὶ ἐπίγνωσιν θεοῦ ἢ ὀλο-
 καυτώματα. ⁷ αὐτοὶ δὲ εἰσιν ὡς ἄν-
 θρωπος παραβαίνων διαθήκην. ἐκεῖ
 κατεφρόνησέ μου ⁸ Γαλααδ πόλις ἐρ-
 γαζομένη μάταια, ταράσσουσα ὕδωρ,

⁹ καὶ ἡ ἰσχὺς σου ἀνδρὸς πειρατοῦ.
 ἐκρυψαν ἱερεῖς ὁδόν, ἐφόνευσαν Σίκι-
 μα, ὅτι ἀνομίαν ἐποίησαν ¹⁰ ἐν τῷ
 οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ. εἶδον φρικώδη ἐκεῖ
 πορνείαν τοῦ Ἐφραὶμ. ἐμίανθη Ἰσ-
 ραὴλ καὶ Ἰούδα. ἄρχου τρυγᾶν σταυτῶ
 ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν
 τοῦ λαοῦ μου.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Ἐν τῷ ἰάσασθαι με τὸν Ἰσραὴλ, καὶ
 ἀποκαλυφθῆσεται ἡ ἀδικία Ἐφραὶμ,
 καὶ ἡ κακία Σαμαρείας, ὅτι ἐργάσαν-
 το ψευδῇ. καὶ κλέπτῃς πρὸς αὐτὸν
 εἰσελεύσεται, ἐκιδιδύσκων ληστής ἐν τῇ
 ὁδῷ αὐτοῦ, ² ὅπως συνάδωσιν ὡς
 ἄδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. πάσας τὰς
 κακίας αὐτῶν ἐμνήσθη. νῦν ἐκύνκλω-
 σαν αὐτοὺς τὰ διαβούλια αὐτῶν, ἀπ-
 ἐναντι τοῦ προσώπου μου ἐγένοντο. ³ ἐν
 ταῖς κακίαις αὐτῶν εὐφραναν βασιλεῖς,
 καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχον-
 τας. ⁴ πάντες μοιχεύοντες ὡς κλίβανος
 καίόμενος εἰς πέψιν κατακαύματος ἀπὸ
 τῆς φλογός, ἀπὸ φυράσεως στέατος,
 ἕως τοῦ ζυμωθῆναι αὐτό. ⁵ ἡμέραι
 τῶν βασιλέων ὑμῶν, ἤρξαντο οἱ ἄρ-
 χοντες θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου, ἐξέτεινε
 τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν. ⁶ διότι
 ἀνεκαυθῆσαν ὡς κλίβανος αἱ καρδίαι
 αὐτῶν, ἐν τῷ καταράσσειν αὐτοὺς
 ὅλην τὴν νύκτα, ὕπνου Ἐφραὶμ ἐνε-
 πλησθη. πρῶτὴ ἐνεγενήθη, ἀνεκαυθῆ
 ὡς πυρὸς φέγγος. ⁷ πάντες ἠθεριαν-
 θῆσαν ὡς κλίβανος, καὶ κατέφαγον
 τοὺς κριτὰς αὐτῶν. πάντες οἱ βασιλεῖς
 αὐτῶν ἔπασαν, οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς ὁ
 ἐπικαλούμενος πρὸς μέ. ⁸ Ἐφραὶμ
 ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνεμίγνυτο, Ἐ-
 φραὶμ ἐγένετο ἐγκρυφίας, οὐ μετα-
 στρεφόμενος. ⁹ κατέφαγον ἀλλότριον
 τὴν ἰσχύν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔγνω,
 καὶ πολιαί ἐξηνθήσαν αὐτῷ, καὶ αὐ-
 τὸς οὐκ ἔγνω. ¹⁰ καὶ ταπεινωθήσεται
 ἡ ὕβρις Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ,
 καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς κύριον τὸν
 θεὸν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐ-
 τὸν ἐν πᾶσι τοῦτοις. ¹¹ καὶ ἦν Ἐφραὶμ
 ὡς περιστρεφὰς ἄνους, οὐκ ἔχουσα καρ-
 διάν. Αἰγυπτον ἐπεκαλεῖτο, καὶ εἰς
 Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν. ¹² καθὼς ἂν
 πορεύωνται ἐπιβαλὼν ἐπ' αὐτοὺς τὸ
 δίκτυόν

δικτυόν μου, καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καταξω αὐτοὺς, παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως αὐτῶν. ¹³ οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ. δειλαιοὶ εἰσιν, ὅτι ἡσέβησαν εἰς ἐμέ. ἐγὼ δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτούς, αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψευδῆ. ¹⁴ καὶ οὐκ ἔβησαν πρὸς μὲ αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ὠλόλυξον ἐν ταῖς κοιταῖς αὐτῶν. ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατετέμνοντο. ¹⁵ ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοί, κἀγὼ κατίσχυσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμὲ ἐλογιάσαντο πονηρά. ¹⁶ ἀπεστράφησαν εἰς οὐδέν, ἐγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον, πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν δι' ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν. οὗτος ὁ φανλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

Κ Ε Φ. Η'.

Εἰς κόλπον αὐτῶν, ὡς γῆ, ὡς αἰτὸς ἐπ' οἶκον κυρίου, ἀνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην μου, καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἡσέβησαν. ² ἐμὲ κεκραῶνται, ὁ θεὸς ἐγνωκάμεν σε. ³ ὅτι Ἰσραὴλ ἀπεστρέψατο ἀγαθὰ, ἐχθρὸν κατεδίωξαν. ⁴ ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν, καὶ οὐ δι' ἐμοῦ ἤρξαν, καὶ οὐκ ἐγνωρίσαν μοι τὸ ἀργύριον αὐτῶν, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰδῶλα, ὅπως ἐξολοθρευθῶσιν. ⁵ ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου Σαμάρεια, παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου ἐπ' αὐτούς. ἕως τί-
νος οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι ⁶ ἐν τῷ Ἰσραὴλ; καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησε, καὶ οὐ θεὸς ἐστί. διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου Σαμάρεια, ⁷ ὅτι ἀνέμωφθορα ἐσπειραν, καὶ ἡ καταστροφή αὐτῶν ἐκδέξεται αὐτά. δράγμα οὐκ ἔχον ἰσὺν τοῦ ποιῆσαι ἄλευρον, ἐὰν δὲ καὶ ποιῇσιν, ἄλλοτριον καταφάγονται αὐτό. ⁸ κατεπόθη Ἰσραὴλ, νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος ἄχρηστον, ⁹ ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους. ἀνέθαλεν καθ' ἑαυτὸν Ἐφραὶμ, δῶρα ἡγάπησαν, ¹⁰ διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσι. νῦν ἐκδέξομαι αὐτούς, καὶ κοπάσουσι μικρὸν τοῦ χρίεν βασιλεία καὶ ἄρχοντας. ¹¹ ὅτι ἐπληθύνεν Ἐφραὶμ θυσιαστήρια εἰς ἁμαρτίας, ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια ἡγαπημένα. ¹² καταγράψω αὐ-

τῷ πλήθος, καὶ τὰ νόμιμα αὐτοῦ εἰς ἄλλοτρια ἐλογίσθησαν, θυσιαστήρια τὰ ἡγαπημένα. ¹³ διότι ἐὰν θύσῃσι θυσίαν, καὶ φάγῃσι κρέα, κύριος οὐ προσδέξεται αὐτά. νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ ἐκδικήσει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. αὐτοὶ εἰς Αἰγύπτῳ ἀπέστρεψαν, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκαθάρτα φάγονται. ¹⁴ καὶ ἐπελάθετο Ἰσραὴλ τοῦ ποιήσαντος αὐτόν, καὶ ᾠκοδομήσαν τεμένην. καὶ Ἰούδας ἐπλήθυνε πόλεις τετεχισμένους, καὶ ἔξαποτελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτοῦ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Μὴ χαῖρε Ἰσραὴλ, μηδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ λαοὶ, διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τοῦ θεοῦ σου. ἡγάπησας δόματα ἐπὶ πάντα ἄλωνα σίτου. ² ἄλων καὶ ληνὸς οὐκ ἔργω αὐτούς, καὶ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτούς. ³ οὐ κατώκησαν ἐν τῇ γῇ τοῦ κυρίου. κατώκησεν Ἐφραὶμ Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκαθάρτα φάγονται. ⁴ οὐκ ἐσπείσαν τῷ κυρίῳ οἶνον, καὶ οὐκ ἤδυναν αὐτῷ. αἱ θυσίαι αὐτῶν, ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς. πάντες οἱ ἐσθιοντες αὐτὰ μιανθήσονται, διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐκ εἰσελεύσονται εἰς τὸν οἶκον κυρίου. ⁵ τί ποιήσετε ἐν ἡμέραις πανηγύρεως, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς τοῦ κυρίου; ⁶ διὰ τοῦτο ἰδοὺ πορεύονται ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτου, καὶ ἐκδέξεται αὐτοὺς Μίμφας, καὶ θάψει αὐτοὺς Μαχμάς. τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὄλεθρος κληρονομήσει αὐτό, ἀκανθαὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν. ⁷ ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως, ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἀνταποδόσεως σου, καὶ κακωθήσεται Ἰσραὴλ ὥσπερ ὁ προφήτης ὁ παρεξστρηκὸς, ἄνθρωπος ὁ πνευματοφόρος. ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθη μαρία σου. ⁸ σκοπὸς Ἐφραὶμ μετὰ θεοῦ, προφήτης παγὶς σκολιὰ ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, μαρίαν ἐν οἴκῳ θεοῦ κατέπηξαν. ⁹ ἐφθάρησαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βουνοῦ, μνησθήσεται ἀδικίας αὐτῶν, ἐκδικήσει ἁμαρτίας αὐτῶν. ¹⁰ ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ εὐρον τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ὡς σκοπὸν ἐν
σουκκῇ

συκῇ πρώιμον πατέρας αὐτῶν ἰδόν. αὐτοὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν Βεελφεγὼρ, καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς αἰσχύνην. καὶ ἐγένοντο οἱ ἐβδελυγμένοι ὥς οἱ ἡγαπημένοι. ¹¹ Ἐφραὶμ ὡς ὄρνικον ἐξεπείασθη, αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ ὠδίνων καὶ συλλήψεων. ¹² διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀτεκνωθήσονται ἔξ ἀνθρώπων. διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἔστι. τὰρξ μου ἔξ αὐτῶν ¹³ Ἐφραὶμ. ὃν τρόπον εἶδον εἰς θῆραν παρέστησαν τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ Ἐφραὶμ, τοῦ ἔξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν τὰ τέκνα αὐτοῦ. ¹⁴ δὸς αὐτοῖς κύριε, τί δώσεις αὐτοῖς; μήτραν ἀτεκνοῦσαν, καὶ μαστούς ξηρούς. ¹⁵ πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτῶν ἐν Γαλαλ, ὅτι ἐκί ἐμίσησα αὐτούς, διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. ἐκ τοῦ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτούς, οὐ μὴ προσθήσω τοῦ ἀγαπήσαι αὐτούς. πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀπειθούντες. ¹⁶ ἐπόνεσεν Ἐφραὶμ. τὰς ῥίξας αὐτοῦ ἐξηράνθη, καρπὸν οὐκ ἔτι μὴ ἐνέγκη. διότι καὶ ἐὰν γεννήσωσιν, ἀποκτενῶ τὰ ἐπιθυμήματα κοιλίας αὐτῶν. ¹⁷ ἀπώσεται αὐτούς ὁ θεὸς, ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

Κ Ε Φ. Ι'.

Ἀμπελος εὐκληματοῦσα Ἰσραὴλ, ὁ καρπὸς εὐθνήων αὐτῆς κατὰ τὸ πληθὺς τῶν καρπῶν αὐτῆς, ἐπλήθυνε τὰ θυσιαστήρια κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ, ὠκοδόμησε στήλας. ² ἐμέρισαν καρδίας αὐτῶν, νῦν ἀφανισθήσονται. αὐτὸς κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ταλαιπωρήσουσιν αἱ στήλαι αὐτῶν. ³ διότι νῦν ἐροῦσιν. οὐκ ἔστι βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν τὸν κύριον. ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν, ⁴ λαλῶν ῥήματα προφάσεις ψευδεῖς; διαθήσεται διαθήκην, ἀνατέλει ὡς ἄγνωστis κρίμα ἐπὶ χέρσον ἄγρου. ⁵ τῷ μόσχῳ τοῦ οἴκου Ὡν παροικῆσουσι οἱ κατοικοῦντες Σαμαρείαν, ὅτι ἐπένθησεν λαὸς αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. καὶ καθὼς παρετίκραναν αὐτόν, ἐπιχαροῦνται ἐπὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ, ὅτι μετωκίσθη ἀπ' αὐτοῦ. ⁶ καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίους δῆσαντες, ἀπή-

νεγκαν ξένα τῷ βασιλεῖ Ἰαρείμ. ἐν δόματι Ἐφραὶμ δέξεται, καὶ αἰσχυνθήσεται Ἰσραὴλ ἐν τῇ βουλῇ αὐτοῦ. ⁷ ἀπεβόησε Σαμαρεία βασιλεῖα αὐτῆς ὡς φρυγανον ἐπὶ προσώπου ὕδατος. ⁸ καὶ ἔξαρθήσονται βωμοὶ Ὡν ἁμαρτήματα τοῦ Ἰσραὴλ, ἄκανθαὶ καὶ τρίβολοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν. καὶ ἐροῦσι τοῖς ὄρεσι, καλύψατε ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς, πέσατε ἐφ' ἡμᾶς. ⁹ ἀφ' οὗ οἱ βουνοὶ ἤμαρτεν Ἰσραὴλ, ἐκί ἔστησαν. οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτούς ἐν τῷ βουνῷ πόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας ¹⁰ παιδεύσαι αὐτούς. καὶ συναχθήσονται ἐπ' αὐτούς λαοί, ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐτούς ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν. ¹¹ Ἐφραὶμ δαμαλὶς διδιδραγμένη ἀγαπᾷν νεῖκος, ἐγὼ δὲ ἐπέλειυσομαι ἐπὶ τὸ κάλλιστον τοῦ τραχήλου αὐτῆς. ἐπιβιβῶ Ἐφραὶμ, παρασιωπήσομαι Ἰουδαν, ἐνσχῦσαι αὐτῷ Ἰακώβ. ¹² σπείρατε ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύνην, τρυγήσατε εἰς καρπὸν ζωῆς, φωτίσατε ἑαυτοῖς φῶς γνωστέος, ἐκλήτησατε τὸν κύριον ἕως τοῦ ἔλθειν γεννηματα δικαιοσύνης ὑμῖν. ¹³ ἵνατί παρεσιωπήσατε ἀσέβειαν, καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς ἐτρύγησατε; ἐφαγέτε καρπὸν ψευδῆ, ὅτι ἠλπίσας ἐν τοῖς ἁμαρτήμασί σου, ἐν πληθεί δυνάμεώς σου. ¹⁴ καὶ ἔαναστησεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σου, καὶ πάντα τὰ ἐριτετελιχμένα σου οἰχθήσεται. ὡς ἄρχων Σαλαμὰν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἱεροβοάμ, ἐν ἡμέραις πολέμου μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἠδάφισαν, ¹⁵ οὕτως ποιήσω ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου ἀδικίας κακίων ὑμῶν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Ὁρθρον ἀπεβόησαν. ἀπεβόη βασιλεὺς Ἰσραὴλ. ὅτι νήπιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἡγάγησα αὐτόν, καὶ ἔξ Αἰγύπτου μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτοῦ. ² καθὼς μετεκάλεσα αὐτούς, οὕτως ἀπώχοντο ἐκ προσώπου μου. αὐτοὶ τοῖς Βααλεῖμ ἔθνον, καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἐθνῶν. ³ καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τὸν Ἐφραὶμ, ἀνέλαβον αὐτόν ἐπὶ τὸν βραχίονά μου, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἰαμαὶ αὐτούς. ⁴ ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων

πων ἐξέτεινα αὐτοὺς ἐν δεσμοῖς ἀγαπῆσώς μου, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς ῥαπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σιαγόνας αὐτοῦ. καὶ ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτὸν, δυνήσομαι αὐτῷ. ⁵ κατῴκησεν Ἐφραὶμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσσοῦρ αὐτὸς βασιλεὺς αὐτοῦ. ὅτι οὐκ ᾔδελῆσεν ἐπιστρέψαι, ⁶ καὶ ἡσθένησεν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ, καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ φάγονται ἐκ τῶν διαβουλίων αὐτῶν, ⁷ καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ ἐπικριεμάμενος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτοῦ. καὶ ὁ θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια αὐτοῦ θυμωθήσεται, καὶ οὐ μὴ ὑψώσῃ αὐτόν. ⁸ τί σε διαθῶμαι Ἐφραὶμ; ὑπερασπιῶ σου Ἰσραὴλ; τί σε διαθῶ; ὡς Ἀδάμ θήσομαι σε, καὶ ὡς Σιβεΐμ. μετεστράφη ἡ καρδία μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνεταράχθη ἡ μεταμέλειά μου. ⁹ οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν ὁργὴν τοῦ θυμοῦ μου. οὐ μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν Ἐφραὶμ. διότι θεὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. ἐν σοὶ ἅγιος, καὶ οὐκ εἰς ἐλεῦσθαι εἰς πόλιν. ¹⁰ ὀπίσω κυρίου πορεύσομαι. ὡς λέων ἐρεύξεται, ὅτι αὐτὸς ὠρύσεται, καὶ ἐκστήσονται τέκνα ὑδάτων. ¹¹ ἐκστήσονται ὡς ὄρνεον ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὡς περιστέρα ἐκ γῆς Ἀσσυρίων. καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, λέγει κύριος. ¹² ἐκύνλωσέ με ἐν ψεύδει Ἐφραὶμ, καὶ ἐν ἀσεβείαις οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ Ἰούδα. νῦν ἔγνων αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ ὁ λαὸς ἅγιος κηλεύσεται θεοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Ὁ δὲ Ἐφραὶμ πονηρὸν πνεῦμα ἐδίωξε, καύσωντα ὅλην τὴν ἡμέραν. κενὰ καὶ μάταια ἐπλήθυνε, καὶ διαθήκην μετὰ Ἀσσυρίων διέθετο, καὶ ἔλαιον εἰς Αἰγύπτου ἐνπορεύετο. ² καὶ κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς Ἰούδαν, τοῦ ἐκδικῆσαι τὸν Ἰακώβ. κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἀποδώσει αὐτῷ. ³ ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπτέρνισεν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνίσχυσε πρὸς θεόν. ⁴ καὶ ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλων, καὶ ἠδυνάσθη. ἔκλαυσαν, καὶ ἔδεήθησάν μου. ἐν τῷ οἴκῳ ὧν εὔροσάν με, καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. ⁵ ὁ δὲ κύριος

ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔσται μνημόσυνον αὐτοῦ. ⁶ καὶ σὺ ἐν θεῷ σου ἐπιστρέψεις, ἔλθον καὶ κρίμα φυλάσσοι, καὶ ἔγγιζε πρὸς τὸν θεόν σου διαπαντός. ⁷ Χαναὰν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζυγὸς ἀδικίας, καταδυναστεύειν ἠγάγησε. ⁸ καὶ εἶπεν Ἐφραὶμ. πλὴν πεπλούτηκα, εὗρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ. πάντες οἱ πόνοι αὐτοῦ οὐχ εὗρεθήσονται αὐτῷ, δι' ἀδικίας ὥς ἡμαρτεν. ⁹ ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεός σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐτι κατοικίῳ σε ἐν σκηναῖς, καθὼς ἡμέραι ἐορτῆς. ¹⁰ καὶ λαλήσω πρὸς προφῆτας, καὶ ἐγὼ ὁράσεις ἐπλήθυνα, καὶ ἐν χερσὶ προφητῶν ὁμοιωθῇ. ¹¹ εἰ μὴ Γαλαὰδ ἐστίν, ἀρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλαὰδ ἄρχοντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ὡς χελῶναι ἐπὶ χέρσον ἄγρου. ¹² καὶ ἀνεχώρησεν Ἰακώβ εἰς πεδίον Συρίας, καὶ ἐθούλευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικὶ, καὶ γυναικὶ ἐφυλάξατο. ¹³ καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγε κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη. ¹⁴ ἐθύμωσεν Ἐφραὶμ, καὶ παρώργισεν, καὶ τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ ἀνταποδώσει κύριος αὐτῷ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Κατὰ τὸν λόγον Ἐφραὶμ δικαιώματα ἔλαβεν αὐτὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βάαλ καὶ ἀπέθανε. ² καὶ νῦν προσέθεντο τοῦ ἁμαρτάνειν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν, κατ' εἰκόνα εἰδώλων, ἔργα τεκτόνων συντετελεσμένα αὐτοῖς. αὐτοὶ λέγουσι, θύσατε ἀνθρώπους, μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασι. ³ διὰ τοῦτο ἔσονται ὡς νεφέλῃ πρωϊνῇ, καὶ ὡς θρόσος ὁρθρινῇ πορευομένη, ὡς χροὺς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἄλλωνος, καὶ ὡς ἀτμὶς ἀπὸ δακρύων. ⁴ ἐγὼ δὲ κύριος ὁ θεός σου ὁ στερεῶν τὸν οὐρανὸν καὶ κτίζων γῆν, οὐ αἱ χεῖρες ἐτίσαν πᾶσαν τὴν στρατιάν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορευεσθαι ὅπως αὐτῶν. καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ, καὶ σώζων οὐκ ἔστι παρ' ἐμοῦ. ⁵ ἐγὼ ἐποίμαινόν σε

σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀοικήτῳ ὁ κατὰ τὰς νομὰς αὐτῶν, καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμονὴν, καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. ἔνεκα τούτου ἐπελάθοντό μου, ⁷ καὶ ἔδοκα αὐτοῖς ως πανθήρ καὶ ως πάρδαλις. κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων ⁸ ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ως ἄρκος ἡ ἀπορουμένη, καὶ διαρρήξω συγκλεισμένον καρδίας αὐτῶν, καὶ καταφάγονται αὐτοὺς ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ, θηρία ἀγροῦ διασπάσει αὐτούς. ⁹ τῇ διαφθορᾷ σου Ἰσραὴλ τίς βοηθήσει; ¹⁰ ποῦ ὁ βασιλεὺς σου οὗτος; καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου. κρινάτω σε ὃν εἶπας, δός μοι βασιλέα καὶ ἄρχοντα. ¹¹ καὶ ἔδωκα σοι βασιλέα ἐν ὀργῇ μου, καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου. ¹² συστροφὴν ἀδικίας Ἐφραὶμ, ἐγκεκρυμμένη ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ, ¹³ ὥδινες ὡς τικτούσας ἤξουσιν αὐτῶ. οὗτος ὁ υἱός σου ὁ φρόνιμος, διότι οὐ μὴ ὑποστῇ ἐν συντριβῇ τέκνων. ¹⁴ ἐκ χειρὸς ἄδου ῥύσομαι, καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς. ποῦ ἡ δίκη σου θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου ἄδη; παρακλήσις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου. ¹⁵ διότι οὗτος ἀνήμεσον ἀδελφῶν διαστελεῖ, ἐπάξει καύσωνα ἄνεμον κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀναζηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ, ἐξηρημώσει τὰς πηγὰς αὐτοῦ. αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

¹⁶ Ἀφανισθήσεται Σαμάρεια, ὅτι ἀντέστη πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς. ἐν

ὄρμαφαί πεσοῦνται αὐτοί, καὶ τὰ ὑποτίθια αὐτῶν ἔδαφισθήσονται, καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἔχουσιν αὐτῶν διαβῶγῃσονται. ¹ ἐπιστράφηθι Ἰσραὴλ πρὸς κύριον τὸν θεόν σου, διότι ἡσθένησαν ἐν ταῖς ἀδικίαις σου. ² λάβετε μεθ' ἐαυτῶν λόγους καὶ ἐπιστράφητε πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν. εἶπατε αὐτῷ, ὅπως μὴ λάβητε ἀδικίαν, καὶ λάβητε ἀγαθὰ, καὶ ἀνταποδώσομεν καρπὸν χειλέων ἡμῶν. ³ Ἀσσοὺρ οὐ μὴ σάθῃ ἡμᾶς, ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβήσομεθα. οὐκ ἔτι μὴ εἵπωμεν, θεοὶ ἡμῶν, τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν, ὃ ἐν σοὶ ἐλεήσει ὀφρανόν. ⁴ ἴασομαι τὰς κατοικίας αὐτῶν, ἀγαπήσω αὐτοὺς ὁμολόγως, ὅτι ἀπέστρεψεν τὴν ὁργὴν μου ἀπ' αὐτοῦ. ⁵ ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσραὴλ, ἀνθήσει ὡς κρίνον, καὶ βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὡς ὁ λίβανος. ⁶ πορεύσονται οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ ἔσται ὡς ἐλαία κατακαρπος, καὶ ἡ ὁσφρασία αὐτοῦ ὡς λιβάνου. ⁷ ἐπιστρέψουσιν καὶ καθιστῶνται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ, ζήσονται καὶ μεθυσθήσονται σίτῳ. καὶ ἐξανθήσει ὡς ἄμπελος μνημόσυνον αὐτοῦ, ὡς οἶνος λιβάνου ⁸ τῷ Ἐφραὶμ. τί αὐτῷ ἔτι καὶ εἰδώλοις; ἐγὼ ἐταπείνωσα αὐτόν, καὶ κατισχύσω αὐτόν. ἐγὼ ὡς ἄρκενθος πυκάζουσα, ἐξ ἐμοῦ ὁ καρπὸς σου εὐρηται. ⁹ τίς σοφὸς καὶ συνήσει ταῦτα; ἡ συνετός καὶ ἐπιγνώσεται αὐτά; ὅτι εὐθίαι αἱ ὁδοὶ τοῦ κυρίου, καὶ δίκαιοι πορεύσονται ἐν αὐταῖς, οἱ δὲ ἄσεβεις ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς.

Α Μ Ω Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Λόγοι Ἀμω; οἱ ἐγένοντο ἐν Ἀκκαρεὶμ ἐκ Θεκουέ, οὓς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερουσαλήμ, ἐν ἡμέραις Ὁλζίου βασιλέως Ἰούδα καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοάμ τοῦ Ἰωᾶς βασιλέως Ἰσραὴλ, πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ. ² καὶ εἶπε. κύριος ἐκ Σιών ἐφθέγγετο, καὶ ἐξ Ἱερουσαλήμ ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπένθησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων, καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφή τοῦ Καριήλου. ³ καὶ

εἶπε κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἁσβεταῖς Λαμασκῶ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφῆσομαι αὐτόν, ἀνθ' ὧν ἐπρίξον πρὸς σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἔχουσας τῶν ἐν Γαλαὰδ. ⁴ καὶ ἀποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαήλ, καὶ καταφάγεσιν τὰ θεμέλια υἱοῦ Ἀδερ. ⁵ καὶ συντριψὺ μοχλοῦς Λαμασκῶ, καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ὠν, καὶ κατακόψω φυλὴν ἐξ ἀδρῶν Χαρβάν, καὶ αἰχμαλωτεύθησιν τα.

ται λαὸς Συρίας ἐπὶ κλήτος, λέγει κύριος. ⁶ τὰδε λέγει κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς, ἔνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι αὐτοὺς αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμών, τοῦ συγκλείσαι εἰς τὴν Ἰδουμαίαν. ⁷ καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Γάζης, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς. ⁸ καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζώτου, καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ Ἀσκάλωνος, καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρα μου ἐπὶ Ἀκκάρων, καὶ ἀπολούνται οἱ κατὰ τοίους τῶν ἀλλοφύλων, λέγει κύριος. ⁹ τὰδε λέγει κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρου καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτήν, ἀνθ' ὧν συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμών εἰς τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ οὐκ ἐμνησθήσαν διὰ θήκης ἀδελφῶν. ¹⁰ καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Τύρου, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς. ¹¹ τὰδε λέγει κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτούς, ἔνεκα τοῦ διωξαι αὐτούς ἐν ῥομφαίᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐλυμῆνατο μητέρα ἐπὶ γῆς, καὶ ἤρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄρημα αὐτοῦ ἐφυλάξεν εἰς νῆκος. ¹² καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Θαμὰν, καὶ καταφάγεται θεμέλια τεχνέων αὐτῆς. ¹³ τὰδε λέγει κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμμὼν καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἀνέσχίζον τὰς ἐν γαστροὶ ἐχούσας τῶν Γαλααδιτῶν, ὅπως ἐμπλατύνωσι τὰ ὄρια ἑαυτῶν. ¹⁴ καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τείχῃ Ῥαββὰθ, καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κρουγῆς ἐν ἡμέραις πολέμου, καὶ σεισθήσεται ἐν ἡμέραις συντελείας αὐτῆς, ¹⁵ καὶ πορεύσονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπιτοαυτὸ, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. Β'.

Τὰδε λέγει κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωάβ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν κατέκαυσαν τὰ ὄστα βασιλέως τῆς

Ἰδουμαίας εἰς κονίαν. ² καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Μωάβ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ ἀποθανῆται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωάβ μετὰ κρουγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος. ³ καὶ ἐξολοθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς, καὶ πάντα αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτοῦ, λέγει κύριος. ⁴ τὰδε λέγει κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἰουδα καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἔνεκα τοῦ ἀπώσασθαι αὐτοὺς τὸν νόμον τοῦ κυρίου, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο, καὶ ἐπλάνησεν αὐτούς τὰ μάταια αὐτῶν ἃ ἐποίησαν, οἷς ἐξηκολούθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν. ⁵ καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰουδαν, καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἱερουσαλήμ. ⁶ τὰδε λέγει κύριος. ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίου δίκαιον, καὶ πένητα ἔνεκεν ὑποδημάτων, ⁷ τὰ πατοῦντα ἐπὶ τὸν χεῖμα τῆς γῆς, καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς πτωχῶν, καὶ ὁδὸν ταπεινῶν ἐξέκλιναν, καὶ υἱὸς καὶ πατήρ αὐτοῦ εἰσπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίαν, ὅπως βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ αὐτῶν. ⁸ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινίοις, παραπετάσματα ἐποιοῦν, ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν ἐπίνον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ αὐτῶν. ⁹ ἐγὼ δὲ ἐξῆρα τὸν Ἀμορῳαῖον ἐκ προσώπου αὐτῶν οὐ ἦν, καθὼς ὕψος κέδρου τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρυς, καὶ ἐξήρανα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν, καὶ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν. ¹⁰ καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, τοῦ κατακληρονομήσαι τὴν γῆν τῶν Ἀμορῳαίων. ¹¹ καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν εἰς προφήτας, καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἀγιασμόν. μὴ οὐκ ἔστι ταῦτα υἱοὶ Ἰσραὴλ; λέγει κύριος. ¹² καὶ ἐποτίζετε τοὺς ἡγιασμένους οἶνον, καὶ τοῖς προφήταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες, οὐ μὴ προφητεύσητε. ¹³ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω ὑποκάτω ὑμῶν, ὃν

τρώ-

τρόπον κυλίεται ἡ ἄμαξα ἡ γέμουσα καλάμης. ¹⁴ καὶ ἀπολείται φυγὴ ἐκ δρομέως, καὶ ὁ κραταῖος οὐ μὴ κρατήσῃ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ¹⁵ καὶ ὁ τομότης οὐ μὴ ὑποστή, καὶ ὁ δέξυς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῇ, καὶ ὁ ἐππεὺς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ¹⁶ καὶ ὁ κραταῖος οὐ μὴ εὐρήσῃ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυναστείαις. ὁ γυμνὸς διώξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον, ὃν ἐλάλησε κύριος ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ πάσης φυλῆς, ἧς ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων. ² πλὴν ὑμᾶς ἔγνων ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἐκδικήσω ἐφ' ὑμᾶς πάσας τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. ³ εἰ πορεύσονται δύο ἐπιτοαυτὸ καθόλου, ἐὰν μὴ γνωρίσωσιν ἑαυτούς; ⁴ εἰ ἐρεύξεται λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ αὐτοῦ θήραν οὐκ ἔχων; εἰ δώσῃ σκύμνος φωνὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ καθόλου, ἐὰν μὴ ἀρπάσῃ τί; ⁵ εἰ πεσείτῃ ὄρεον ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ ἔξεντοῦ; εἰ σχασθήσεται παγὶς ἐπὶ τῆς γῆς ἄνευ τοῦ συλλαβεῖν τί; ⁶ εἰ φωνήσῃ σάλπιγξ ἐν πόλει, καὶ λαὸς οὐ πτοηθήσεται; εἰ ἔσται κακία ἐν πόλει, ἣν κύριος οὐκ ἐποίησεν; ⁷ διότι οὐ μὴ ποιήσῃ κύριος ὁ θεὸς πρᾶγμα, ἐὰν μὴ ἀποκαλύψῃ παιδείαν πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφήτας. ⁸ λέων ἐρεύξεται, καὶ τίς οὐ φοβηθήσεται; κύριος ὁ θεὸς ἐλάλησε, καὶ τίς οὐ προφητεύσει; ⁹ ἀναγγεῖλατε χώραις ἐν Ἀσσυρίοις, καὶ ἐπὶ τὰς χώρας τῆς Αἰγύπτου, καὶ εἴπατε. συναχθήτε ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας, καὶ ἴδετε θανμαστα πολλὰ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ καταδυναστείαν τὴν ἐν αὐτῇ. ¹⁰ καὶ οὐκ ἔγνω ἃ ἔσται ἐναντίον αὐτῆς, λέγει κύριος, οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν. ¹¹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεός. Τύρος κυκλόθεν ἡ γῆ σου ἐρημωθήσεται, καὶ καταξέι ἐκ σου ἰσχυὶν σου, καὶ διαρπαγῇσονται αἱ χώραί σου. ¹² τάδε λέγει κύριος. ὃν τρόπον ὅταν ἐκσπά-

σῇ ὁ ποιμὴν ἐκ στόματος τοῦ λέοντος δύο σκῆλη ἡ λοβὸν ὠτίου, οὕτως ἐκσπασθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ κατέναντι τῆς φυλῆς, καὶ ἐν Ἀμασκῶ. ἱερεῖς ¹³ ἀκούσατε, καὶ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, λέγει κύριος ὁ θεός ὁ παντοκράτωρ. ¹⁴ διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἐκδικῶ ἀσβετίας τοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιάστηρια Βαιθήλ. καὶ κατασκαφήσεται τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ πεσούντα ἐπὶ τὴν γῆν. ¹⁵ συγχωᾶ καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν θερινόν, καὶ ἀπολούνται οἰκοὶ ἐλεφαντινοὶ, καὶ προστεθήσονται ἑτεροὶ οἰκοὶ πολλοὶ, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἀκούσατε τὸν λόγον τοῦτον δαμάλις τῆς Βασανίτιδος, αἱ ἐν τῷ ὄρει τῆς Σαμαρείας, αἱ καταδυναστεύουσαι πτωχοὺς, καὶ καταπατοῦσαι πένητας, αἱ λέγουσαι τοῖς κυρίοις αὐτῶν, ἐπίδοτε ἡμῖν ὅπως πίνωμεν. ² ὁ μὲν κύριος κατὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ, διότι ἴδου ἡμέραι ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς, καὶ λήφονται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις, καὶ τοὺς μεθ' ὑμῶν εἰς λέβητας ὑποκαιομένους ἐμβαλοῦσιν ἔμπυροὶ λοιμοί, ³ καὶ ἐκνεχθήσεσθε γυμναὶ κατέναντι ἀλλήλων, καὶ ἀπορρίψήσεσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ῥομμὰν, λέγει κύριος. ⁴ εἰσέλθατε εἰς Βαιθήλ, καὶ ἡσιβήσατε, καὶ εἰς Γάλαλα ἐπληθύνετε τοῦ ἀσιβεῖν, καὶ ἡνέγκατε εἰς τοπρωὶ θυσίας ὑμῶν εἰς τὴν τριημερίαν τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν. ⁵ καὶ ἀνέγνωσαν ἐξω νόμον, καὶ ἐπεκαλέσαντο ὁμολογίας. ἀναγγεῖλατε ὅτι ταῦτα ἡγάγησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, λέγει κύριος. ⁶ καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμόν ὁδόντων ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἐνδείαν ἄρτων ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς μέ, λέγει κύριος. ⁷ καὶ ἐγὼ ἀνέσχον ἐξ ὑμῶν τὸν ὑετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ τρυγητοῦ, καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω. μερίς μία βροχήσεται, καὶ μερίς ἐφ' ἣν οὐ βρέξω ξηρανθήσεται. ⁸ καὶ συναθροισθήσονται δύο καὶ

τρεῖς

τοῖς πόλεις εἰς πόλιν μίαν τοῦ πιῦν ὕδωρ, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι, καὶ οὐκ ἐπιστράφητε πρὸς μὲ, λέγει κύριος. ⁹ ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν πυρώσει, καὶ ἐν ἰκτέρω. ἐπληθύνετε κήπους ὑμῶν, ἀμπελώνας ὑμῶν, καὶ συκεῶνας ὑμῶν, καὶ ἐλαιῶνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ κάμητος, καὶ οὐδ' ὥς ἐπιστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει κύριος. ¹⁰ ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέκτεινα ἐν ῥομφαίᾳ τοὺς νεανίσκους ὑμῶν, μετὰ αἰχμαλωσίας ἵππων σου, καὶ ἀνῆγαγον ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ἐν τῇ ὁρῇ ὑμῶν, καὶ οὐδ' ὥς ἐπιστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει κύριος. ¹¹ κατέστρεψα ὑμᾶς, καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ ἐγένεθη ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός, καὶ οὐδ' ὥς ἐπιστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει κύριος. ¹² διὰ τοῦτο οὕτως ποιήσω σοι Ἰσραὴλ, πλὴν ὅτι οὕτως ποιήσω σοι. ἐτοιμάζω τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὸν Θεόν σου Ἰσραὴλ. ¹³ διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτίζω πνεῦμα, καὶ ἀπαγγέλλω εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν αὐτοῦ, ποιῶν ὄρθρον καὶ ομίχλην, καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ ὑψηλά της γῆς. κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου τοῦτον, ὃν ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς θρήνον. ὁκός Ἰσραὴλ ² ἔπescen, οὐκέτι μὴ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι. παρθένος τοῦ Ἰσραὴλ ἔσφαλεν ἐπὶ της γῆς αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ὁ ἀναστήσω αὐτήν. ³ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος. ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο χίλιοι, ὑπολειφθήσονται ἑκατὸν. καὶ ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο ἑκατὸν, ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. ⁴ διότι τάδε λέγει κύριος πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ. ἐκζητήσατέ με, καὶ ζήσεσθε, ⁵ καὶ μὴ ἐκζητῆτε Βαιθὴλ, καὶ εἰς Γάλλαλα μὴ ἐκπορεύεσθε, καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου μὴ διαβαίνετε, ὅτι Γάλλαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθήσεται, καὶ Βαιθὴλ ἔσται ὡς οὐχ ὑπάρχουσα. ⁶ ἐκζητήσατε τὸν κύριον, καὶ ζήσατε, ὅπως μὴ ἀναλάμψῃ ὡς πῦρ ὁ οἶκος Ἰωσήφ, καὶ καταφάγῃ αὐτὸν, καὶ οὐκ

ἔσται ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. ⁷ ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα, καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν. ⁸ ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, καὶ ἐκτρέπων εἰς τοπρῶϊ σκιάν, καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτίζων, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ της θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον της γῆς. κύριος ὄνομα αὐτοῦ. ⁹ ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπὶ ἰσχύν, καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπάγων. ¹⁰ ἐμισήσαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα, καὶ λόγον ὅσιον ἐβδελύξαντο. ¹¹ διὰ τοῦτο ἀνθ' ὧν κατεκονδύλιζον πτωχοῦς, καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδεξασθε παρ' αὐτῶν, οἶκους ξιστοῦς φθοδομήσατε, καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς, ἀμπελώνας ἐπιθυμητοὺς ἐφυτεύσατε, καὶ οὐ μὴ πῆτε τὸν οἶνον αὐτῶν. ¹² ὅτι ἐγνων πολλὰς ἀσεβείας ὑμῶν, καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν, καταπατοῦντες δίκαιον, λαμβανόντες ἀλλάγματα, καὶ πένητας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες. ¹³ διὰ τοῦτο ὁ συνιὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται, ὅτι καιρὸς πονηρῶν ἐστίν. ¹⁴ ἐκζητήσατε τὸ καλόν, καὶ μὴ πονηρόν, ὅπως ζήσητε, καὶ ἔσται οὕτως μεθ' ὑμῶν κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. ὃν τρόπον εἵπατε, ¹⁵ μεμισήκαμεν τὰ πονηρὰ, καὶ ἡγαπήσαμεν τὰ καλὰ, καὶ ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα, ὅπως ἐλεήσῃ κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τοὺς περιλοιπούς τοῦ Ἰωσήφ. ¹⁶ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. ἐν πάσαις ταῖς πλατείαις κοπετός, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς ῥηθήσεται οὐαὶ οὐαὶ. κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κοπετόν, καὶ εἰς εἰδότας θρήνον. ¹⁷ καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κοπετός, διότι ἐλείψομαι διὰ μέσου σου, εἶπε κύριος. ¹⁸ οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν κυρίου. ἵνατί αὕτη ἡμέρη ἡμέρα τοῦ κυρίου; καὶ αὕτη ἡμέρη τὸν σκοτός καὶ οὐ φῶς. ¹⁹ ὃν τρόπον ἔαν φύγῃ ἄνθρωπος ἐκ προσώπου τοῦ λέοντος, καὶ ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκος, καὶ εἰσπῇ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀπερείσῃται τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τοῖχον, καὶ δάκῃ αὐτὸν ὄφεις. ²⁰ οὐχὶ σκοτός ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου, καὶ οὐ φῶς; καὶ γνόφος οὐκ ἔχων φέγγος αὕτη;

αὐτῇ; ²¹ μεμίσσηκα, ἄπωσμαι ἑορτὰς ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ θυσίας ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν. ²² διότι ἂν ἐνέγκητέ μοι ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν, οὐ προσδέξομαι, καὶ σωτηρίους ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψωμαι. ²³ μετάστησον ἀπ' ἐμοῦ ἦχον ᾠδῶν σου, καὶ ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι. ²⁴ καὶ κυλισθῇσεται ὡς ὕδωρ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ὡς χιμαῖός σου ἄβατος. ²⁵ μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηγάγῃ μοι οἶκος Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ; ²⁶ καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τὸν Μολὸχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν Ραϊφάν, τοὺς τύπους αὐτῶν οὓς ἐποίησατε ἑαυτοῖς. ²⁷ καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Λαμασκου, λέγει κύριος, ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

Κ Ε Φ. ζ'.

Οὐαὶ τοῖς ξουθενούσι Σιών, καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας, ἀπετρήγῃσαν ἀρχὰς ἐθνῶν, καὶ εἰσῆλθον αὐτοί. οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ² διάβητε πάντες καὶ ἴδετε, καὶ διέλθατε ἐκείθεν εἰς Ἐματραββά, καὶ κατάρβητε ἐκείθεν εἰς Γεθ ἄλλοφύλων τὰς κρατίστας ἐκ πασῶν τῶν βασιλειῶν τούτων. εἰ πλεονα τὰ ὅρια αὐτῶν ἐστὶ τῶν ὑμετέρων ὁρίων. ³ οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν κακὴν, οἱ ἐγγιζόντες καὶ ἐπαπτόμενοι σαββάτων ψευδῶν, ⁴ οἱ καθιεύδοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων, καὶ κατασπαταλῶντες ἐπὶ ταῖς στρωματαῖς αὐτῶν, καὶ ἐσθοντες ἐρίσθων ἐκ ποιμνίων, καὶ μοσχάρια ἐκ μέσου βουκολίων γαλαθηνά, ⁵ οἱ ἐπικρατοῦντες πρὸς τὴν φωνὴν τῶν ὀργάνων, ὡς ἐστηκότα ἐλογίσαντο, καὶ οὐχ ὡς φεύγοντα. ⁶ οἱ πίνοντες τὸν διλισμένον οἶνον, καὶ τὰ πρῶτα μῦρα χροῖμενοι, καὶ οὐκ ἔπασχον οὐδὲν ἐπὶ τῇ συντριβῇ Ἰωσήφ. ⁷ διὰ τοῦτο νῦν αἰχμάλωτοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναστῶν, καὶ ἐξαρθῇσεται χρεμισμός ἵππων ἐξ Ἐφραιμ. ⁸ ὅτι ὤμοσε κύριος καθ' ἑαυτοῦ, διότι βδελύσσομαι ἐγὼ πᾶσαν τὴν ὕβριν Ἰακώβ, καὶ τὰς χώρας αὐτοῦ μεμίσσηκα, καὶ ἔξαριῶ πόλιν σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν. ⁹ καὶ ἔσται, ἂν ὑπολειφθῶσι

δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾷ, καὶ ἀποθινοῦνται καὶ ὑπολειφθῇσονται οἱ κατάλοιποι, ¹⁰ καὶ ληψονται οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν, καὶ παραβιώνται τοῦ ἐξενέγκαι τὰ ὄσα αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴκου. καὶ ἐρεῖ τοῖς προεστηκόσι τῆς οἰκίας, εἰ ἐτι ὑπάρχει παρὰ σοί; καὶ ἐρεῖ, οὐκ ἔτι. καὶ ἐρεῖ, σίγα ἔνεκα τοῦ μὴ ὀνομάσαι τὸ ὄνομα κυρίου. ¹¹ διότι ἰδοὺ κύριος ἐντέλλεται, καὶ πατάξει τὸν ὄλκον τὸν μέγαν θλάσμασι, καὶ τὸν ὄλκον τὸν μικρὸν ῥάγμασιν. ¹² εἰ διώξονται ἐν πέτραις ἵπποι, εἰ παραιοῦσονται ἐν θηλείαις; ὅτι ἐξεστρέψατε εἰς θυμὸν κρίμα, καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς πικρίαν, ¹³ οἱ εὐφραινόμενοι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, οἱ λέγοντες, οὐκ ἐν τῇ ἰσχυρί ἡμῶν ἔσχομεν κέρατα. ¹⁴ διότι ἰδοὺ, ἐγὼ ἐπεγερῶ ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἔθνος, λέγει κύριος τῶν δυναμέων, καὶ ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τοῦ μὴ εἰσελθεῖν εἰς Λίμαθ, καὶ ὡς τοῦ χιμαῖου τῶν δυσμῶν.

Κ Ε Φ. ζ'.

Οὕτως ἔδειξέ μοι κύριος ὁ θεός, καὶ ἰδοὺ ἐπιγονὴ ἀκρίδων ἐρχομένη ἐωθινή, καὶ ἰδοὺ βροῦχος εἰς Γῶγ ὁ βασιλεύς. ² καὶ ἔσται ἂν συντελέσῃ τοῦ καταφαγεῖν τὸν χόρτον τῆς γῆς, καὶ εἴπα, κύριε κύριε, ἴλωσ γενοῦ. τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοστός ἐστι. ³ μετανόησον κύριε ἐπὶ τούτῳ. καὶ τοῦτο οὐκ ἔσται, λέγει κύριος. ⁴ οὕτως ἔδειξέ μοι κύριος. καὶ ἰδοὺ ἐκάλεσε τὴν δίκην ἐν πυρὶ κύριος, καὶ κατέφαγε τὴν ἄβυσσον τὴν πολλήν, καὶ κατέφαγε τὴν μερίδα κυρίου. ⁵ καὶ εἴπα, κύριε κόπασον δὴ, τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοστός ἐστι. ⁶ μετανόησον κύριε ἐπὶ τούτῳ. καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται, λέγει κύριος. ⁷ οὕτως ἔδειξέ μοι κύριος. καὶ ἰδοὺ ἐστήκως ἐπὶ τείχεως ἀδαμαντίνου, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀδάμας. ⁸ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. τί σὺ ὀρᾷς Ἀμώς; καὶ εἶπα. ἀδαμαντα. καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδαμαντα ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, οὐκ ἔτι μὴ προσθῶ τοῦ παρελθεῖν αὐτόν. ⁹ καὶ ἀφανισθῇσονται βοοὶ τοῦ γέλωτος, καὶ αἱ τελεταὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐρημωθῇσονται,

σονται, καὶ ἀναστήσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ ἐν ῥομφαίᾳ. ¹⁰ καὶ ἔξαπέστειλεν Ἀμασίας ὁ ἱερὺς Βαιθὴλ πρὸς Ἱεροβοὰμ βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων. συστροφάς ποιεῖται κατὰ σοῦ Ἀμώς ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, οὐ μὴ δύνῃται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ. ¹¹ διότι τάδε λέγει Ἀμώς. ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει Ἱεροβοὰμ, ὃ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμαλώτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. ¹² καὶ εἶπεν Ἀμασίας πρὸς Ἀμώς. ὁ ὄρων βάδιζε, ἐκχωρησον σὺ εἰς γῆν Ἰουδα, καὶ ἐκεῖ καταβίου, καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις, ¹³ εἰς δὲ Βαιθὴλ οὐκ ἔτι προσθήσεις τοῦ προφητεύσαι, ὅτι ἁγίασμα βασιλείως ἐστὶ, καὶ οἶκος βασιλείας ἐστὶ. ¹⁴ καὶ ἀπεκρίθη Ἀμώς, καὶ εἶπε πρὸς Ἀμασίαν. οὐκ ἤμην προφήτης ἐγώ, οὐδὲ υἱὸς προφήτου, ἀλλ' ἡ αἰπολος ἡμην καὶ κνίζων συκάμινα. ¹⁵ καὶ ἀνέλαβέ με κύριος ἐκ τῶν προβάτων, καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ, βάδιζε, καὶ προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. ¹⁶ καὶ νῦν ἄκουε λόγον κυρίου. σὺ λέγεις μὴ προφήτευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγῆσης ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ. ¹⁷ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἡ γυνὴ σου ἐν τῇ πόλει πορνεύσει, καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ καταμετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις, ὃ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμαλώτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ. οὕτως εἰδεξέ μοι κύριος κύριος.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἰδὼν ἄγγελος ἱεζουτοῦ. καὶ εἶπε, τί σὺ βλέπεις Ἀμώς; καὶ εἶπα. ἄγγελος ἱεζουτοῦ. ² καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἤκει τὸ πέρας ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, οὐ προσθήσω ἔτι τοῦ παρελθεῖν αὐτόν. ³ καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος κύριος. πολλὸς ὁ πεπτωκὼς ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπιρρίψω σιωπὴν. ⁴ ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τοπρῶν πένητα, καὶ καταδυναστεύοντες πτωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς, ⁵ λέγοντες, πότε διελεύσεται ὁ μῆν, καὶ ἐμπολήσομεν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἀνοίξομεν

θησαυρὸν τοῦ ποιῆσαι μέτρον μικρόν, καὶ τοὺ μεγαλῦναι στάθμιον, καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἄδικον, ⁶ τοῦ πᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ καὶ πτωχοὺς καὶ πένητα ἀντὶ ὑποδημάτων, καὶ ἀπὸ παντός γεννήματος ἐμπορευσόμεθα; ⁷ ὁμνεί κύριος κατὰ τῆς ὑπερηφανίας Ἰακώβ, εἰ ἐπιλησθήσεται εἰς νίκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν. ⁸ καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταρραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ πενθήσει πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀναθήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια, καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου. ⁹ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος κύριος, δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας, καὶ συσκοτάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ τῷ φῶς, ¹⁰ καὶ μεταστρέψω τὰς ἐορτάς ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πάσας τὰς ὠδὰς ὑμῶν εἰς θρῆνον, καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν ὄσφυν σακκον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα. καὶ θήσομαι αὐτόν ὡς πένθος ἀγαπητοῦ, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ὡς ἡμέραν ὀδύνης. ¹¹ ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἔξαποστελῶ λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, οὐ λιμὸν ἄρτων οὐδὲ δίψαν ὕδατος, ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι τὸν λόγον κυρίου. ¹² καὶ σαλευθήσονται ὕδατα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ Βορρᾶ ἕως ανατολῶν περιδραμούνται ζητούντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου, καὶ οὐ μὴ εὗρωσιν. ¹³ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψουσιν αἱ παρθέναι αἱ καλαὶ, καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει, ¹⁴ οἱ ὁμνῶντες κατὰ τοῦ ἱλασμοῦ Σαμαρείας, καὶ οἱ λέγοντες, ζῇ ὁ θεός σου Δάν, καὶ ζῇ ὁ θεός σου Βηρσαβέε, καὶ πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι.

Κ Ε Φ. Θ'.

Εἶδον τὸν κύριον ἐφεστῶτα ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ εἶπε. πάταξον ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον, καὶ σεισθήσεται τὰ πρόπυλα, καὶ διάκοψον εἰς κεφαλὰς πάντων. καὶ τοὺς καταλοιπούς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ, οὐ μὴ διαφύγη ἐξ αὐτῶν φεύγων, καὶ οὐ μὴ διασωθῇ ἐξ αὐτῶν ἀνασωζόμενος. ² ἂν κατακρυβῶσιν εἰς ἄδου, ἐκείθεν ἡ χεὶρ μου ἀνασπάσει αὐτούς. καὶ ἂν ἀναβῶσιν εἰς τὸν οὐρανόν, ἐκείθεν καταξῶ αὐτούς. ³ ἂν ἐγκατακρυβῶσιν εἰς

εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Καρμήλου, ἐκεί-
θεν ἐξερευνήσω, καὶ λήψομαι αὐτούς.
καὶ ἂν καταδύσωσιν ἐξ ὀφθαλμῶν μου
εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ ἐντε-
λοῦμαι τῷ δράκοντι, καὶ δῆξεται αὐτούς.
⁴ καὶ ἂν πορευθῶσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ
πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖ
ἐντελοῦμαι τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἀποκτενεῖ
αὐτούς. καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς
μου ἐπ' αὐτούς εἰς κακὰ, καὶ οὐκ εἰς ἀ-
γαθὰ. ⁵ καὶ κύριος κύριος ὁ θεὸς ὁ
παντοκράτωρ, ὁ ἐφαπτόμενος τῆς γῆς,
καὶ σαλευνὸν αὐτήν, καὶ πενήθουσιν
πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν, καὶ ἀνα-
βήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐτῆς,
καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύ-
πτου. ⁶ ὁ οἰκοδομῶν εἰς τὸν οὐρανὸν
ἀνάβασιν αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς θεμελιῶν, ὁ προσκα-
λούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ
ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς.
κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ. ⁷ οὐχ
ὡς υἱοὶ Αἰθιόπων ὑμεῖς ἐστε ἔμοι υἱοὶ
Ἰσραὴλ; λέγει κύριος. οὐ τὸν Ἰσραὴλ
ἀνῆγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ τοὺς
ἀλλοφύλους ἐκ Καππαδοκίας, καὶ τοὺς
Σύρους ἐκ βόθρου; ⁸ ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ
κυρίου τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῶν
ἀμαρτωλῶν, καὶ ἔξαρώ αὐτήν ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς. πλήν ὅτι οὐκ εἰς τέ-
λος ἔξαρώ τὸν οἶκον Ἰακώβ, λέγει κύ-
ριος. ⁹ διότι ἐγὼ ἐντέλλομαι, καὶ λιχμή-

σω ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸν οἶκον Ἰσ-
ραὴλ, ὃν τρόπον λιχμαῖται ἐν τῷ λιχμῷ,
καὶ οὐ μὴ πόσῃ συντριμμία ἐπὶ τὴν γῆν.
¹⁰ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι πάντες ἁ-
μαρτωλοὶ λαοῦ μου, οἱ λέγοντες, οὐ μὴ
ἐγγίση, οὐδὲ μὴ γένηται ἐφ' ἡμᾶς τα
κακὰ. ¹¹ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσῃ
τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ
ἀνοικοδομήσῃ τὰ πεπτωκότα αὐτῆς,
καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀναστή-
σω, καὶ ἀνοικοδομήσῃ αὐτὴν καθὼς
αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος. ¹² ὅπως ἐκζητή-
σωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων
καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκλη-
ται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει
κύριος, ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα. ¹³ ἰδοὺ
ἡμέραι ἐρχονται, λέγει κύριος, καὶ
καταλήψεται ὁ ἀμὴτός τὸν τρυγητὸν,
καὶ περκάσει ἡ σταφυλὴ ἐν τῷ σπόρῳ,
καὶ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμόν,
καὶ πάντες οἱ βουνοὶ συμφυτοὶ ἐσού-
ται. ¹⁴ καὶ ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλω-
σίαν τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ οἰκο-
δομήσουσι πόλεις τὰς ἡφανισμένας,
καὶ κατοικήσουσι, καὶ φυτεύσουσιν
ἀμπελῶνας, καὶ πίνονται τὸν οἶνον αὐ-
τῶν, καὶ ποιήσουσι κήπους, καὶ φά-
γονται τὸν καρπὸν αὐτῶν. ¹⁵ καὶ κα-
ταφυτεύσω αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν,
καὶ οὐ μὴ ἐκσπασθῶσιν οὐκέτι ἀπὸ
τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει κύριος
ὁ θεὸς παντοκράτωρ.

Μ Ι Χ Α Ι Α Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Μι-
χαῖαν τὸν τοῦ Μωρασθεῖ, ἐν ἡμέραις
Ἰασάθαμ, καὶ Ἀχαῖ, καὶ Ἐζεκίου βα-
σιλέων Ἰούδα, ὑπὲρ ὧν εἶδε περὶ Σα-
μαρείας καὶ περὶ Ἱερουσαλὴμ. ² ἀκού-
σατε λαοὶ λόγους, καὶ προσεγέτω ἡ γῆ,
καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ. καὶ ἔσται κυ-
ριος κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, κύ-
ριος ἐξ οἴκου ἁγίου αὐτοῦ. ³ διότι
ἰδοὺ κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ τόπου
αὐτοῦ, καὶ καταβήσεται, καὶ ἐπιβήσε-
ται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς, ⁴ καὶ σαλευ-
θήσεται τὰ ὄρη ὑποκάτωθεν αὐτοῦ,
καὶ αἱ κοιλιάδες τεκίησονται ὡς κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρός, καὶ ὡς ὕδωρ
καταφερόμενον ἐν καταβάσει. ⁵ δι' α-

σέβειαν Ἰακώβ πάντα ταῦτα, καὶ δι'
ἀμαρτίαν οἴκου Ἰσραὴλ. τίς ἡ ἀσε-
βεια τοῦ Ἰακώβ, οὐχ ἡ Σαμάρεια; καὶ
τίς ἡ ἀμαρτία οἴκου Ἰούδα, οὐχὶ Ἱε-
ρουσαλὴμ; ⁶ καὶ θήσομαι Σαμάρειαν
εἰς ὀπωροφυλάκιον ἀγροῦ, καὶ εἰς φυ-
τείαν ἀμπελῶνος, καὶ κατασπάσω εἰς
χάος τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὰ θεμέ-
λια αὐτῆς ἀποκαλύψω. ⁷ καὶ πάντα
τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσι, καὶ
πάντα τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρή-
σουσιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ εἰδῶλα
αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν. διότι
ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνῆγαγε,
καὶ ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνέ-
στρεψεν. ⁸ ἐνεκεν τούτου κόψεται,
καὶ θρηνησέη, πορεύσεται ἀνυπόδετος,

καὶ γυμνὴ ποιήσεται κοπετὸν ὡς δρακόντων, καὶ πένθος ὡς θυγατέρων σειρήνων. ⁹ ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς, διότι ἦλθεν ἕως Ἰουδα, καὶ ἦψατο ἕως πύλης λαοῦ μου, ἕως Ἱερουσαλήμ. ¹⁰ οἱ ἐν Γέθ μὴ μεγαλύνεσθε, καὶ οἱ Ἐνακειμ μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκου κατὰ γέλωτα, γῆν καταπάσασθε. κατὰ γέλωτα ὑμῶν ¹¹ κατοικοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς, οὐκ ἐξηλθε κατοικοῦσα Σενναάρ, κόψασθαι οἶκον ἐχόμενον αὐτῆς, λήψεται ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὀδύναν. ¹² τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ κατοικοῦσιν ὀδύναν; ὅτι κατέβη κακὰ παρὰ κυρίου ἐπὶ πύλας Ἱερουσαλήμ, ¹³ ψόφος ἀρμάτων, καὶ ἰππευόντων. κατοικοῦσα Λαχεῖς, ἀρχηγὸς ἀμαρτίας αὐτῆς ἐστὶ τῇ θυγατρὶ Σιών, ὅτι ἐν σοὶ εὐρέθησαν ἀπέβειαι τοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁴ διὰ τοῦτο δώσει ἐξαποστελλομένους ἕως κληρονομίας Γέθ, οἴκους ματαίους, εἰς κενὸν ἐγένοντο τοῖς βασιλευσὶν τοῦ Ἰσραὴλ, ¹⁵ ἕως τοὺς κληρονόμους ἀγάγωσι κατοικοῦσα Λαχεῖς κληρονομία. ἕως Ὀδολλάμ ἦξει ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς Ἰσραὴλ. ¹⁶ ξύρησαι, καὶ κείραι ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ τρυφερά σου, ἐμπλάτυνον τὴν χειρὶάν σου ὡς αἰτός, ὅτι ἤχημαλωτεύθησαν ἀπὸ σοῦ.

Κ Ε Φ. Β'.

Ἐγένοντο λογιζόμενοι κόπους, καὶ ἐργαζόμενοι κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτά. διότι οὐκ ᾔσαν πρὸς τὸν θεὸν χειρας αὐτῶν. ² καὶ ἐπεθύμουν ἄγρους, καὶ διήρπαζον ὄρφανους, καὶ οἴκους κατεδυνάστευον, καὶ διήρπαζον ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. ³ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ λογιζομαι ἐπὶ τὴν φυλὴν ταύτην κακὰ, ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρῃτε τοὺς τραχήλους ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ πορευθῇτε ὀρθοὶ ἐξαίφνης, ὅτι καιρὸς πονηρός ἐστιν. ⁴ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ληφθήσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολή, καὶ θρηνηθήσεται θρήνος ἐν μέλει, λέγων. ταιλαιπωρία ἐταλαιπωρήσαμεν. μερίς λαοῦ μου κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ, καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύων αὐτὸν τοῦ ἀποστρέ-

ψαι. οἱ ἄγροί ὑμῶν διεμερίσθησαν. ⁵ διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι σοι βάλλον σχοινίον ἐν κλήρῳ. ἐν ἐκκλησίᾳ κυρίου ⁶ μὴ κλαίετε δακρυσι, μηδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις. οὐδὲ γὰρ ἀπώσεται ὄνειδῃ, ⁷ ὁ λέγων, οἶκος Ἰακώβ παρώργισε πνεῦμα κυρίου. οὐ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐστιν; οὐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσι καλοὶ μετ' αὐτοῦ; καὶ ὀρθοὶ πεπόρευνται, ⁸ καὶ ἔμπροσθεν ὁ λαὸς μου εἰς ἔχθραν ἀντέστη. κατέναντι τῆς εἰρήνης αὐτοῦ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἐξέδειραν, τοῦ ἀφελέσθαι ἐλπίδας συντριμμὸν πολέμου. ⁹ ἡγούμενοι λαοῦ μου ἀποβύβησονται ἐκ τῶν οἰκιῶν τρυφῆς αὐτῶν, διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἐξώσθησαν. ἐγρίσατε ὄρεσιν αἰωνίοις. ¹⁰ ἀνάστηθι καὶ πορευτοί, ὅτι οὐκ ἐστὶ σοι αὕτη ἀνάπαυσις ἐνεκεν ἀκαθαρσίας. διεφθάρητε φθορᾷ, ¹¹ κατεδιώχθητε εὐδενὸς διώκοντος. πνεῦμα ἔσθησε ψεύδος, ἐστάλαξέ σοι εἰς οἶνον καὶ μέθυμα. καὶ ἔσται ἐκ τῆς σταγόνης τοῦ λαοῦ τούτου ¹² συναγόμενος συναχθήσεται Ἰακώβ σὺν πᾶσιν. ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τοὺς καταλοῖπους τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιτοαυτὸ θήσομαι τὴν ἀποστροφὴν αὐτοῦ. ὡς πρόβατα ἐν θλίψει, ὡς ποιμνιον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώπων ¹³ διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν. διέκοψαν, καὶ διήλθον πύλιν, καὶ ἐξηλθον δι' αὐτῆς, καὶ ἐξηλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου αὐτῶν, ὁ δὲ κύριος ἡγήσεται αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἐρεῖ, ἀκούσατε δὴ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ οἴκου Ἰακώβ, καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ. οὐχ ὑμῖν ἐστὶ τοῦ γνωῖναι τὸ κρίμα; ² μισοῦντες τὰ καλὰ, καὶ ζητοῦντες τὰ πονηρὰ, ἀρπάζοντες τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν. ³ ὃν τρόπον κατέφαγον τὰς σάρκας τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξέδειραν, καὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν συνέθλασαν, καὶ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα, καὶ ὡς κρέα εἰς χύτραν, ⁴ οὕτως κεκραῖζονται πρὸς τὸν κύριον, καὶ οὐκ εἰσακούσεται αὐτῶν.

Ααα

αὐτῶν. καὶ ἀποστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνθ' ὧν ἐπονηρέυσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦ. ⁵ τὰδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς προφῆτας τοὺς πλανῶντας τὸν λαόν μου, τοὺς διακνοντας ἐν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, καὶ κηρύσσοντας εἰρήνην ἐπ' αὐτόν, καὶ οὐκ ἐδόθη εἰς τὸ στόμα αὐτῶν, ἤγειραν ἐπ' αὐτόν πόλεμον. ⁶ διὰ τοῦτο νῦν ὑμῖν ἔσται ἕξι ὀράσεως, καὶ σκοτία ἔσται ὑμῖν ἐκ μαντείας, καὶ δυσεται ὁ ἥλιος ἐπὶ τοὺς προφῆτας, καὶ συσκοτάσει ἐπ' αὐτοὺς ἡ ἡμέρα. ⁷ καὶ καταισχυρθήσονται οἱ ὀρώντες τὰ ἐνύπνια, καὶ καταγέλασθῇσονται οἱ μάντις, καὶ καταλαλήσουσι κατ' αὐτῶν πάντες αὐτοί, διότι οὐκ ἔσται ὁ ἐπακουὼν αὐτῶν. ⁸ ἐὰν μὴ ἐγὼ ἐμπλήσω ἰσχύϊ ἐν πνεύματι κυρίου καὶ κρίματος καὶ δυνατείας, τοῦ ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἰακώβ ἀσβεστίας αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἀμαρτίας αὐτοῦ. ⁹ ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἡγούμενοι οἴκου Ἰακώβ, καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ, οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα, καὶ πάντα τὰ ὀρθὰ διαστρέφοντες, ¹⁰ οἱ οἰκοδομοῦντες Σιών ἐν αἵμασι, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ἀδικίαις. ¹¹ οἱ ἡγούμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο, καὶ οἱ προφηταὶ αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο, καὶ ἐπὶ τὸν κύριον ἐπαπεπαύοντο, λέγοντες, οὐχὶ ὁ κύριος ἐν ἡμῖν ἐστιν; οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακά. ¹² διὰ τοῦτο δι' ὑμᾶς Σιών ὡς ἀγρὸς ἀροτριασθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἔσται, καὶ τὸ ὕρον τοῦ οἴκου εἰς ἄλλος δρυμοῦ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἔσται ἐπὶ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου, ἔτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων, καὶ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν. καὶ σπεύσουσιν πρὸς αὐτὸ λαοί, ² καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἑροῦσι, δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ἰακώβ. καὶ δείξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορεύσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ. ὅτι ἐκ Σιών ἐξελεύσεται νόμος, καὶ

λόγος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ κρινεῖ ἀναμέσον λαῶν πολλῶν, καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς μακράν. καὶ κατακόψουσι τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἀροτρα, καὶ τὰ δοράτα αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐκέτι μὴ ἀντήρη ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομφαίαν, καὶ οὐκέτι μὴ μάθωσιν πολεμεῖν. ⁴ καὶ ἀναπαύσονται ἕκαστος ὑποκάτω ἀμπέλου αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν, διότι τὸ στόμα κυρίου παντοκράτορος ἐλάλησε ταῦτα. ⁵ ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύσονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορεύσόμεθα ἐν ὀνόματι κυρίου θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπέκεινα. ⁶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος, συνάξω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἐξωσμένην ἐκδέξομαι, καὶ οὐς ἀπωσάμην. ⁷ καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος δυνατόν, καὶ βασιλεύσει κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιών ἀπὸ τοῦ νῦν ἕως εἰς τὸν αἰῶνα. ⁸ καὶ σὺ πύργος ποιμνίου αὐχμώδης, θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σὲ ἤξει, καὶ ἐξελεύσεται ἡ ἀρχὴ ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ Βαβυλῶνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλὴμ. ⁹ καὶ νῦν ἵνατι ἔγνως κακά; μὴ βασιλεύσει οὐκ ἦν σοι; ἢ ἡ βουλὴ σου ἀπόλετο, ὅτι κατεκράτησάν σου ὠδίνες ὡς τιγκούσης; ¹⁰ ὠδίνε καὶ ἀνδρίζου καὶ ἔργιζε θυγάτηρ Σιών ὡς τίκτουσα. διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ πόλεως, καὶ κατασκηνώσεις ἐν πεδίῳ, καὶ ἤξεις ἕως Βαβυλῶνος. ἐκεῖθεν ῥύσεται σε, καὶ ἐκεῖθεν λυτρώσεται σε κύριος ὁ θεός σου ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου. ¹¹ καὶ νῦν ἐπισυνήχθησαν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ λέγοντες, ἐπιχαρούμεθα, καὶ ἐπόψονται ἐπὶ Σιών οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. ¹² αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὸν λογισμόν κυρίου, καὶ οὐ συνῆκαν τὴν βουλήν αὐτοῦ, ὅτι συνήγαγεν αὐτούς ὡς θράγματα ἁλῶνος. ¹³ ἀνάστηθι, καὶ ἄλλα αὐτοὺς θυγάτηρ Σιών, ὅτι τὰ κέρατά σου θήσομαι σιδηρᾶ, καὶ τὰς ὀπλάς σου θήσομαι χαλκᾶς. καὶ κατατήξεις λαοὺς πολλοὺς, καὶ ἀναθήσεις τῷ κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὴν ἰσχύϊν αὐτῶν τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κεφ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Νῦν ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ ἐμφοραγμῶ, συνοχὴν ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ῥαβδῷ πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. ²καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος Ἐφραθὰ, ὀλιγοστός εἰ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰουδα. ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. ³διὰ τοῦτο δώσει αὐτοῦς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ⁴καὶ στήσεται καὶ ὠπεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχυρί κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ ὀνόματος κυρίου θεοῦ αὐτῶν ὑπαρξουσιν. διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἁκρων τῆς γῆς. ⁵καὶ ἔσται αὐτῇ εἰρήνη Ἀσσοῦρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν, καὶ ἐπεγεργθήσονται ἐπ' αὐτὸν ἑπτὰ ποιμένες, καὶ ὀκτὼ δῆγματα ἀνθρώπων, ⁶καὶ ποιμανοῦσι τὸν Ἀσσοῦρ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρωδ ἐν τῇ ταφρῷ αὐτῆς. καὶ ῥύσεται ἐκ τοῦ Ἀσσοῦρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ ὄρια ὑμῶν. ⁷καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τοῦ Ἰακώβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς δρόσος παρὰ κυρίου πίπτουσα, καὶ ὡς ἄρνες ἐπὶ ἄρρωστιν, ὅπως μὴ συναχθῇ μηδεὶς, μηδὲ ὑποστῇ ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων. ⁸καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα Ἰακώβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς λέων ἐν κτήνεσιν ἐν τῷ δρυμῷ, καὶ ὡς σκύμνος ἐν ποιμνίοις προβάτων, ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ, καὶ διαστείλῃς ἀρπάσῃ, καὶ μὴ ᾗ ὁ ἐξαιρουμένος. ⁹ὑψωθῇσεται ἡ χεὶρ σου ἐπὶ τοὺς θλιβόντάς σε, καὶ πάντες οἱ ἐχθροὶ σου ἐξολοθρευθήσονται. ¹⁰καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος, ἐξολοθρεύσω τοὺς ἵππους ἐκ μέσου σου, καὶ ἀπολῶ τὰ ἄρματα σου, ¹¹καὶ ἐξολοθρεύσω τὰς πόλεις τῆς γῆς σου, καὶ ἔξαρά πάντα τὰ ὀχυρώματά σου. ¹²καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ φάρμακά σου ἐκ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἀποφθεγγόμενοι οὐκ ἔσονται ἐν σοί. ¹³καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτὰ σου, καὶ τὰς στηλάς σου ἐκ μέσου

σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσκυνήσεις τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου, ¹⁴καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλσῃ ἐκ μέσου σου, καὶ ἀφανιώ τὰς πόλεις σου, ¹⁵καὶ ποιήσω ἐν ὄργῃ καὶ ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἀνθ' ὧν οὐκ εἰζήκουσαν.

Κ Ε Φ. ζ'.

Ἀκούσατε δὴ λόγον. κύριος κύριος εἶπεν. ἀνάστηθι, κρίθητι πρὸς τὰ ὄρη, καὶ ἀκούσατέ μου βουνοὶ φωνῆν σου. ²ἀκούσατε ὄρη τὴν κρίσιν τοῦ κυρίου, καὶ αἱ φάραγγες θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται. ³λαὸς μου, τί ἐποίησά σοι, ἥ τί ἐλύπησά σε, ἥ τί παρηνώχλησά σοι; ἀποκρίθητι μοι. ⁴διότι ἀνηγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρώσάμην σε, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν Μωσῆν, καὶ Ἀαρὼν καὶ Μαριάμ. ⁵λαὸς μου μνησθητι δὴ, τί ἐβουλεύσατο κατὰ σοῦ Βαλὰκ βασιλεὺς Μωάβ, καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλαάμ υἱὸς τοῦ Βεὼρ, ἀπὸ τῶν σχοίνων ἕως τοῦ Γαλαλ, ὅπως γνωσθῇ ἡ δικαιοσύνη τοῦ κυρίου. ⁶ἐν τίνι καταλάβω τὸν κύριον; ἀντιληψομαι θεοῦ μου ὑψίστου; εἰ καταληψομαι αὐτὸν ἐν ὀλοκαυτώμασιν ἐν μσχοῖς ἐνιανυσίοις; ⁷εἰ προσδέξεται κύριος ἐν χιλιάσι κριῶν, ἥ ἐν μυριάσι χιμαρῶν πτόνων; εἰ δὴ πρωτότοκά μου ὑπὲρ ἀσεβείας, καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἁμαρτίας ψυχῆς μου; ⁸εἰ ἀνηγγέλη σοι ἀνθρῶπε τί καλόν; ἥ τί κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἡ τοῦ ποιεῖν κρίμα καὶ ἀγαπᾶν ἔλεον, καὶ ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορευεσθαι μετὰ κυρίου θεοῦ σου; ⁹φωνῇ κυρίου τῇ πόλει ἐπικληθήσεται, καὶ σώσει φοβούμενους τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἄκουε φυλῇ, καὶ τίς κοσμήσει πόλιν; ¹⁰μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμου θησαυρίζων θησαυροὺς ἀνόμους, καὶ μετὰ ὕβρεως ἀδικίας; ¹¹εἰ δικαιοθήσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος, καὶ ἐν μαρσίππῳ στάθμια δόλου, ¹²ἐξ ὧν τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἀσεβείας ἐπλησαν; καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐλάλουν ψεῦδη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν; ¹³καὶ ἐγὼ ἄρξομαι τοῦ πατάξαι σε, ἀφανιώ

σε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου. ¹⁴ σὺ φάγεσαι, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇς. καὶ συσκοτασὶ ἐν σοὶ, καὶ ἐκνεύσει, καὶ οὐ μὴ διασωθῇς, καὶ ὅσοι ἂν διασωθῶσιν, εἰς ῥωμαίαν παραδοθήσονται. ¹⁵ σὺ σπερεῖς, καὶ οὐ μὴ ἀμήσης. σὺ πιέσεις ἐλαίαν, καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃς ἐλαιον, καὶ οἶνον, καὶ οὐ μὴ πίνῃς, καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ μου. ¹⁶ καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβορί, καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Ἀχαάβ, καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀτρανισμόν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς συρισμόν, καὶ ὀνείδη λαῶν λήψετε.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Οἱμοι ὅτι ἐγενήθην ὡς συνάγων καλὰμην ἐν ἀμητῷ, καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγητῷ, οὐχ ὑπάρχοντος βότρυος τοῦ φαιγεῖν τὰ πρωτόγονα. οἱμοι ψυχῇ, ² ὅτι ἀπόλωλεν εὐσεβὴς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει. πάντες εἰς αἵματα δικάζονται, ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐκλίβουσιν ἐκθλιβῇ, ³ ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐτοιμάζουσιν. ὁ ἄρχων αἰτεῖ, καὶ ὁ κριτὴς· εἰρηλικούς λόγους ἐλάλησε, καταθύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ἐστίν. καὶ ἐξελοῦμαι τὰ αγαθὰ αὐτῶν ⁴ ὡς σῆς ἐκτρώγων, καὶ βαδίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπιάς. οὐαὶ αἱ ἐκδικήσεις σου ἡκασιν, νῦν ἔσονται κλαυθμοὶ αὐτῶν. ⁵ μὴ καταπιστεύετε ἐν φίλοις, καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγουμένοις, ἀπὸ τῆς συγκοίτου σου φύλαξαι, τοῦ ἀναθέσθαι τι αὐτῇ. ⁶ διότι υἱός· ἀτιμᾶζει πατέρα, θυγάτηρ ἐπαναστήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς, ἐχθροὶ πάντες ἀνδρός οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ⁷ ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν κύριον ἐπιβλέψομαι, ὑπομεινῶ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου, εἰσακουσεται μου ὁ Θεός μου. ⁸ μὴ ἐπὶ χαιρέ μοι ἢ ἐχθρά μου, ὅτι πέπτωκα, καὶ ἀναστήσομαι. διότι ἔαν καθίσω ἐν τῷ σκότει, κύριος φωτει μοι. ⁹ ὁργὴν κυρίου ὑποίσαω, ὅτι ἥμαρτον αὐτῷ, ἕως τοῦ δικαιῶσαι

αὐτὸν τὴν δίκην μου. καὶ ποιήσει τὸ κρίμά μου, καὶ ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς. ὀψομαι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ¹⁰ καὶ ὀψεται ἡ ἐχθρά μου, καὶ περιβλεῖται αἰσχύνην, ἡ λέγουσα, ποῦ κύριος ὁ Θεός σου; οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπόψονται αὐτὴν, νῦν ἔσται εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς. ¹¹ ἡμέρα ἀλοφῆς πλίνθου, ἐξάλειψίς σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ἀποτρέπεται νόμιμα σου ἡ ἡμέρα ἐκείνη. ¹² καὶ αἱ πόλεις σου ἤξουσιν εἰς ὁμαλισμόν, καὶ εἰς διαμερισμόν Ἀσσυρίων, καὶ αἱ πόλεις σου αἱ ὄχυραι εἰς διαμερισμόν ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ὄρους ἕως τοῦ ὄρους. ¹³ καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν σὺν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν, ἀπὸ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. ¹⁴ ποίμιναι λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σου, πρόβατα κληρονομίας σου, κατασκηνοῦντας καθ' ἑαυτοὺς ὄρυμον ἐν μέσῳ τοῦ Καρμήλου, ρεμησονται τὴν Βασανίτιν, καὶ τὴν Γαλααδίτιν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος. ¹⁵ καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας σου ἐξ Αἰγύπτου, ὤψεσθε θαυμασά, ¹⁶ ὀψονται ἔθνη καὶ καταισχυνθήσονται καὶ ἐκ πάσης τῆς ἰσχύος αὐτῶν, ἐπιθήσουσι χεῖρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν, τὰ ὦτα αὐτῶν ἀποκωφωθήσεται, ¹⁷ λείξουσι χοῦν ὡς ὄφεις σύροντες γῆν, συγχυθήσονται ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν. ἐπὶ τῷ κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἐκστήσονται, καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σοῦ. ¹⁸ τίς Θεός ὥσπερ σὺ; ἐξαίρων ἀνομίας, καὶ υπερβαίνων ἀσεβείας τοῖς καταλοιποῖς τῆς κληρονομίας αὐτοῦ. καὶ οὐ συνέσχεν εἰς μαρτύριον ὀργὴν αὐτοῦ, ὅτι θελητὴς ἐλέους ἐστίν. ¹⁹ ἐπιστρέψι, καὶ οἰκτερήσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν, καὶ ἀποθνήψονται εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. ²⁰ δώσει εἰς ἀλήθειαν τῷ Ἰακὰβ, ἔλεον τῷ Ἀβραάμ, καθότι ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἐμπροσθεν.

Ι Ω Η Λ.

Κ Ε Φ. Α'.

Λόγος κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰω-
ήλ τὸν τοῦ Βαθουήλ. ² ἀκούσατε
ταῦτα οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἐνωτίσα-
σθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.
εἰ γέγονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑ-
μῶν, ἣ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων
ὑμῶν; ³ ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑ-
μῶν διηγῆσασθε, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν
τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐ-
τῶν εἰς γενεὰν ἐτέραν. ⁴ τὰ κατάλοι-
πα τῆς καμπῆς κατέφαγεν ἡ ἀκρίς,
καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέ-
φαγεν ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα
τοῦ βροῦχου κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη.
⁵ ἐκνήψατε οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνου αὐ-
τῶν, καὶ κλαύσατε. θρηνήσατε πάν-
τες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην, ὅτι
ἐξήρθη ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη
καὶ χαρὰ, ⁶ ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν
γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμητον, οἱ
ὀδόντες αὐτοῦ ὀδόντες λέοντος, καὶ αἱ
μύλαι αὐτοῦ σκύμου. ⁷ ἔθετο τὴν
ἄμπελόν μου εἰς ἀφανισμόν, καὶ τὰς
συκὰς μου εἰς συγκλασμόν. ἐρευνῶν
ἐξηρεύνησεν αὐτήν, καὶ ἐῤῥιψεν. ἐλεύ-
κανε τὰ κλήματα αὐτῆς. ⁸ θρήνησον
πρὸς μὲ ὑπὲρ νύμφην περιέλωσμένην
σάκκον, ἐπὶ τὸν ἀνδρα αὐτῆς τὸν
παρθενικόν. ⁹ ἐξῆρται θυσία καὶ
σπονδὴ ἐξ οἴκου κυρίου. πενθεῖτε οἱ
ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες θυσιαστηρίῳ
κυρίου, ¹⁰ ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ πε-
δία. πενθεῖτω ἡ γῆ, ὅτι τεταλαιπώ-
ρηκε σῖτος. ἐξηράνθη οἶνος, ὠλιγώθη
ἐλαίον, ¹¹ ἐξηράνθησαν γεωργοί. θρη-
νεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυροῦ καὶ κριθῆς,
ὅτι ἀπόλωλε τρυγητὸς ἐξ ἄγρου. ¹² ἡ
ἄμπελος ἐξηράνθη, καὶ αἱ συκαὶ ὠλι-
γώθησαν. ῥοὰ, καὶ φοῖνιξ, καὶ μῆλον,
καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἄγρου ἐξη-
ράνθησαν, ὅτι ἥσυχναν χαρὰν οἱ υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων. ¹³ περιώσασθε καὶ
κόπτεσθε οἱ ἱερεῖς, θρηνεῖτε οἱ lei-
τουργοῦντες θυσιαστηρίῳ. εἰςλθετε,
ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτουργοῦντες
θεῷ, ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκου θεοῦ ὁ

μῶν θυσία καὶ σπονδὴ. ¹⁴ ἀγιάσατε
νηστεῖαν, κηρύξατε θραπείαν, συνα-
γάγετε πρεσβυτέρους, πάντας κατοι-
κοῦντας γῆν εἰς οἶκον θεοῦ ὑμῶν, καὶ
κεκραῖετε πρὸς κύριον ἐκτενῶς, ¹⁵ οἱ-
μοὶ οἴμοι οἴμοι εἰς ἡμέραν, ὅτι ἐγγὺς
ἡ ἡμέρα κυρίου, καὶ ὡς ταλαιπωρία
ἐκ ταλαιπωρίας ἦξει ¹⁶ κατέναντι τῶν
οφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα. ἐξωλο-
θρεύθη ἐξ οἴκου θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύ-
νη καὶ χαρὰ. ¹⁷ ἐσκήρτησαν δαμάλις
ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν, ἠφανίσθη-
σαν θησαυροὶ, κατεκάφησαν ληνοί,
ὅτι ἐξηράνθη σῖτος. ¹⁸ τί ἀποθήσομεν
ἐαυτοῖς; ἐκλαυσαν βουκόλια βοῶν,
ὅτι οὐκ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς, καὶ τὰ
ποιμνία τῶν προβάτων ἠφανίσθησαν.
¹⁹ πρὸς σὲ κύριε βοήσομαι, ὅτι πῦρ
ἀνήλωσε τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ
φλόξ ἀνήψε πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἄ-
γρου, ²⁰ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου ἀνέ-
βλεψαν πρὸς σὲ, ὅτι ἐξηράνθησαν
ἀφέσεις ὑδάτων, καὶ πῦρ κατέφαγε
τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου.

Κ Ε Φ. Β'.

Σάλπισατε σάλπιγγι ἐν Σιών, κηρύ-
ξατε ἐν ὄρει ἀγίῳ μου, καὶ συγχυθή-
τωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν,
διότι πάρεστιν ἡμέρα κυρίου, ὅτι ἐγ-
γὺς ² ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡ-
μέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης. ὡς ὄρθρος
χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ
ἰσχυρὸς, ὁμοῖος αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος, καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προσ-
τεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν.
³ τὰ ἐμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον,
καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ ἀναπτομένη
φλόξ. ὡς παράδεισος τρυφῆς ἡ γῆ
πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀπίσθεν
αὐτοῦ πεδίον ἀφανισμοῦ, καὶ ἀνασω-
ζόμενος οὐκ ἔσται αὐτῷ. ⁴ ὡς ὄρασις
ἵππων ἡ ὄρασις αὐτῶν, καὶ ὡς ἱππεῖς
οὕτως καταδιώξονται. ⁵ ὡς φωνὴ ἀρ-
μάτων ἐπὶ ταῖς κορυφαῖς τῶν ὄρεων
ἐξαλοῦνται, καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυ-
ρὸς κατεσθιούσης καλὰμην, καὶ ὡς
λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσό-
μενος

μενος εἰς πόλεμον. ⁶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοί, πᾶν πρὸς-
 ὤπον ὡς δρακοντα χύτρας. ⁷ ὡς
 μαχηταὶ δραμοῦνται, καὶ ὡς ἄνδρες
 πολεμισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τείχη,
 καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύ-
 σεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσι τὰς τρί-
 βους αὐτῶν, ⁸ καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ
 ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφεξέται. κατα-
 βαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν
 πορεύονται, καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν αὐ-
 τῶν πεσοῦνται, καὶ οὐ μὴ συντελε-
 σθῶσι. ⁹ τῆς πόλεως ἐπιλήψονται,
 καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων δραμοῦνται, καὶ
 ἐπὶ ταῖς οἰκίαις ἀναβήσονται, καὶ διὰ
 θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται.
¹⁰ πρὸ προσώπου αὐτοῦ συγχυθήσε-
 ται ἡ γῆ, καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανός.
 ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι,
 καὶ ἄστρα δύνουσιν τὸ φέγγος αὐτῶν.
¹¹ καὶ κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ πρὸ
 προσώπου δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι πολ-
 λὴ ἐστὶ σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ,
 ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ, διότι
 μεγάλη ἡ ἡμέρα κυρίου, ἐπιφανὴς
 σφόδρα, καὶ τίς ἔσται ἱκανὸς αὐτῇ;
¹² καὶ νῦν λέγει κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν,
 ἐπιστράφητε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρ-
 δίας ὑμῶν, καὶ ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν
 κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, ¹³ καὶ δι-
 αψύξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ
 τὰ ἱμάτια ὑμῶν. καὶ ἐπιστράφητε
 πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεή-
 μων καὶ οἰκτιρμῶν ἐστὶ, μακρόθυμος
 καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς
 κακίαις. ¹⁴ τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει,
 καὶ μετανοήσῃ, καὶ ὑπολείπεται ὀπί-
 σθεν αὐτοῦ εὐλογία, καὶ θυσίαν, καὶ
 σπονδὴν κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν; ¹⁵ σάλ-
 πίσσατε σάλπιγγι ἐν Σιών, ἀγιάσατε
 νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, ¹⁶ συν-
 αγάγετε λαόν, ἀγιάσατε ἐκκλησίαν,
 ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε
 νήπια θηλάζοντα μαστούς, ἐξελθέτω
 νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ καὶ
 νυμφὴ ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς. ¹⁷ ἀνα-
 μέσον τῆς κρηίδος τοῦ θυσιαστηρίου
 κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦν-
 τες τῷ κυρίῳ, καὶ ἐροῦσι. φεῖσαι κύ-
 ριε τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ ὡς τὴν κλη-
 ρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, τοῦ κατάρ-

ξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἰπωσιν ἐν
 τοῖς ἔθνεσι, ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς αὐτῶν;
¹⁸ καὶ ἐξηλώσῃ κύριος τὴν γῆν αὐτοῦ,
 καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ
 ἀπεκρίθη κύριος, καὶ εἶπε τῷ λαῷ αὐ-
 τοῦ. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸν
 σίτον καὶ τὸν ὄνον καὶ τὸ ἐλαίον, καὶ
 ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω
 ὑμᾶς οὐκ ἔτι εἰς ὀνειδισμόν ἐν τοῖς
 ἔθνεσι. ²⁰ καὶ τὸν ἀπὸ Βορρᾶ ἐκδιώ-
 ξω ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν
 ἄνυδρον, καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην,
 καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασ-
 σαν τὴν ἐσχάτην. καὶ ἀναβήσεται ἡ
 σαπρία αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρό-
 μος αὐτοῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε τὰ ἔργα αὐ-
 τοῦ. ²¹ θάρσει γῆ, χαίρει καὶ εὐφραί-
 νου, ὅτι ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆ-
 σαι. ²² θαρσεῖτε κτήνη τοῦ πεδίου,
 ὅτι βεβλάσθηκα τὰ πεδία τῆς ἐρήμου,
 ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ,
 οὐκ ἔτι ἀμπελος ἔδωκεν τὴν ἰσχὴν
 αὐτῶν. ²³ καὶ τὰ τέκνα Σιών χαίρειτε
 καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ κυρίῳ θεῷ
 ὑμῶν, διότι ἔδωκεν ὑμῖν τὰ βρώματα
 εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξει ὑμῖν νετὸν
 πρωΐμον καὶ ὀψιμον, καθὼς ἐμπρο-
 σθεν, ²⁴ καὶ πλησθήσονται αἱ ἀλω-
 νες σίτου, καὶ ὑπερχυθήσονται αἱ λη-
 νοὶ οἶνον καὶ ἐλαίον. ²⁵ καὶ ἀντα-
 ποδώσω ὑμῖν ἅντι τῶν ἔτων ὧν κατέ-
 γαγεν ἡ ἀκρίς καὶ ὁ βροῦχος καὶ ἡ
 ἐρουσίβη καὶ ἡ κάμψη, ἡ δυνάμις μου
 ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς.
²⁶ καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες καὶ ἐμπλη-
 σθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα κυ-
 ρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, ᾧ ἐποίησε μεθ'
 ὑμῶν εἰς θαυμασία. καὶ οὐ μὴ κατα-
 σγυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα.
²⁷ καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ
 Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐγὼ κύριος ὁ
 θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐστὶν ἔτι πληρ
 ἡμοῦ. καὶ οὐ μὴ κατασγυνθῶσιν ἔτι
 ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα. ²⁸ καὶ ἔσται
 μετὰ ταῦτα, καὶ ἐκχεῖ ἀπὸ τοῦ πνευ-
 ματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προ-
 φητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυ-
 γατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑ-
 μῶν ἐνυπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ
 οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται.
²⁹ καὶ

²⁹ καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχέω ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου. ³⁰ καὶ δώσω τέρατα ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ. ³¹ ὁ ἥλιος μεταστραφῇ εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἔλθῃ τὴν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιγανῇ. ³² καὶ ἔσται πᾶς, ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται. ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνασωζόμενος, καθότι εἶπε κύριος, καὶ εὐαγγελίζομενοι οὐς κύριος προσκέκληται.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, ² καὶ συναξω πάντα τὰ ἔθνη, καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ, καὶ διακριθήσονται πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ, οἱ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν γῆν μου κατεδιέιλαντο, ³ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβαλον κήληρους, καὶ ἔδωκαν τὰ παιδαρία πόρνας, καὶ τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου, καὶ ἔπινον. ⁴ καὶ τί ὑμεῖς ἔμοι Τύρος καὶ Σιδῶν, καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων; μὴ ἀνταπόδομα ὑμεῖς ἀνταποδίδοτέ μοι; ἢ μνησικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἔμοι ὀξέως; καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν, ⁵ ἀνθ' ὧν τὸ ἀργυρίον μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε, καὶ τὰ ἐπιλεκτά μου τὰ καλὰ ἐξηνέγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν. ⁶ καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰούδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἱερουσαλὴμ ἀπέδοσθε τοῖς υἱαῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐξώσῃτε αὐτοὺς ἐκ τῶν ὁρίων αὐτῶν. ⁷ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτοὺς ἐκ τοῦ τόπου οὗ ἀπέδοσθε αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν, ⁸ καὶ ἀποδώσω τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν εἰς χεῖρας τῶν υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἀποδώσονται αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μα-

κρὰν ἀπέχον, ὅτι κύριος ἐλάλησε. ⁹ κηρύξατε πόλεμον, ἐξεγείρατε τοὺς μαχητάς, προσαγάγετε καὶ ἀναβαίνειτε πάντες αἰνδοὺς πολεμισταί, ¹⁰ συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας, καὶ τὰ θρόβανα ὑμῶν εἰς σιερομάστας. ὁ ἀδύνατος λεγέτω, ὅτι ἰσχύω ἐγώ. ¹¹ συναυροῖσθε, καὶ εἰσπορεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν, καὶ συνάχθητε ἐκεῖ. ὁ πρᾶς ἔστω μαχητής. ¹² ἐξεγείρεσθωσαν, ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφάτ, διότι ἐκεῖ καθίω τοῦ διακρίνειν πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν. ¹³ ἐξαποστείλατε δρέπανα, ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός. εἰσπορεύεσθε, πατέϊτε, διότι πλήρης ἡ ληρὸς. ὑπερεκχεῖτε τὰ ὑπολήμνια, ὅτι πεπλήθυνται τὰ κακὰ αὐτῶν. ¹⁴ ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἔγγυς ἡμέρα κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης. ¹⁵ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστéρες δύσουσι φέγγος αὐτῶν. ¹⁶ ὁ δὲ κύριος ἐκ Σιών ἀνακεκραῖται, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, καὶ σιεσθήσεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. ὁ δὲ κύριος θείσεται τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ¹⁷ καὶ ἐπινώσασθε διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιών ὄρει ἁγίῳ. καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ ἄλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι. ¹⁸ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ οἱ βουνοὶ ῥυήσονται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφέςεις Ἰούδα ῥυήσονται ὕδατα, καὶ πηγὴ ἐξ οἴκου κυρίου ἐξελεύσεται, καὶ ποτιεῖ τὸν χιμάρθουν τῶν σχοίνων. ¹⁹ Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ ἡ Ἰδουμαία εἰς πεδίον ἀφανισμοῦ ἔσται, ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰούδα, ἀνθ' ὧν ἐξέγαμε αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ²⁰ ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν. ²¹ καὶ ἐκλήτῃσω τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθώωσω, καὶ κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

Ο Β Δ Ι Ο Υ.

Κ Ε Φ. Α'.

Ὅρασις Ὀρβιδίου. τάδε λέγει κύριος ὁ
θεὸς τῇ Ἰδουμαίᾳ. ἀκοήν ἤκουσα πα-
ρὰ κυρίου, καὶ περιοχὴν εἰς τὰ ἔθνη
ἐξαπέστειλεν. ἀνάστητε, καὶ ἐξανα-
στῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον. ² ἰδοὺ
ὀλιγοστὸν δέδωκά σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἡτιμωμένος εἰ σὺ σφόδρα. ³ ὑπερηφα-
νία τῆς καρδίας σου ἐπῆρέ σε κατα-
σκηνοῦντα ἐν ταῖς ὁπαῖς τῶν πετρῶν.
ὑψῶν κατοικίαν αὐτοῦ, λέγων ἐν καρ-
δίᾳ αὐτοῦ, τίς κατάξει με ἐπὶ τὴν γῆν;
⁴ ἐὰν μετεωριοθῇς ὡς αἰετός, καὶ ἐὰν
ἀναμέσῃς τῶν ἀστρῶν θῆς νοσσιάν
σου, ἐκείθεν κατάξω σε, λέγει κύριος.
⁵ εἰ κλέπτει εἰσῆλθον πρὸς σέ, ἢ λη-
σταὶ νυκτός, ποῦ ἂν ἀπερῶις; οὐκ
ἂν ἐκλεῖπον τὰ ἱκανὰ ἑαυτοῖς; καὶ εἰ
τρυγῇται εἰσῆλθον πρὸς σέ, οὐκ ἂν
ἐπιλείποντο ἐπιφυλλίδα; ⁶ πῶς ἐξη-
ρευνήθη Ἡσαῦ, καὶ κατελήφθη τὰ
κεκρυμμένα αὐτοῦ; ⁷ ὥς τῶν ὁρίων
ἐξαπέστειλάν σε. πάντες οἱ ἄνδρες τῆς
διαθήκης σου ἀντέστησάν σοι, ἡδυνα-
σθήσαν πρὸς σέ ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου,
ἔθνηκαν ἐνέδρα ὑποκάτω σου, οὐκ ἔστι
σύνεσις αὐτοῖς. ⁸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ,
λέγει κύριος, ἀπολωὼ σοφοὺς ἐκ τῆς
Ἰδουμαίας, καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους Ἡ-
σαῦ. ⁹ καὶ πτοηθήσονται οἱ μαχηταὶ
σου οἱ ἐκ Θαιμάν, ὅπως ἐξαρθῇ ἄν-
θρωπος ἐξ ὄρους Ἡσαῦ, ¹⁰ διὰ τὴν
σφαγὴν, καὶ τὴν ἀσέβειαν ἀδελφοῦ
σου Ἰακώβ, καλύψει σε αἰσχὺν, καὶ
ἐξαρθῇ εἰς τὸν αἰῶνα. ¹¹ ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἀντέστης ἐξεναντίας ἐν ἡμέ-
ραις αἰχμαλωτευόντων ἀλλογενῶν δύ-
ναμιν αὐτοῦ, καὶ ἀλλότριοι εἰσῆλθον
εἰς πύλας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ
ἐβαλον κλήρους, καὶ σὺ ἦς ὡς εἰς
αὐτῶν. ¹² καὶ μὴ ἐπιδῇς ἡμέραν ἀδελ-
φοῦ σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτρίων, καὶ μὴ
ἐπιχαρῇς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰούδα ἐν ἡ-

μέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ μὴ μεγα-
λοῦρησῇς ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ¹³ μη-
δὲ εἰσέλθῃς εἰς πύλας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ
πόνων αὐτῶν, μηδὲ ἐπιδῇς καὶ σὺ
τὴν συναγωγὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ὀλέ-
θρου αὐτῶν, καὶ μὴ συνεπιθῇ ἐπὶ
τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλεί-
ας αὐτῶν, ¹⁴ μηδὲ ἐπιστῇς ἐπὶ τὰς
διεκβολὰς αὐτοῦ, ἐξολοθρεῦσαι τοὺς
ἀνασωζομένους αὐτῶν, μηδὲ συγκλεί-
σῃς τοὺς φεύγοντας αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεως, ¹⁵ διότι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου
ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. ὃν τρόπον ἐποίη-
σας, οὕτως ἔσται σοι. τὸ ἀνταπόδο-
μά σου ἀνταποδοθήσεται εἰς κεφαλὴν
σου. ¹⁶ διότι ὃν τρόπον ἔπιες ἐπὶ τὸ
ὄρος τὸ ἄγιόν μου, πίνονται πάντα τὰ
ἔθνη οἶνον, πίνονται καὶ καταβήσον-
ται, καὶ ἔσονται καθὼς οὐχ ὑπάρχον-
τες. ¹⁷ ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιών ἔσται σω-
τηρία, καὶ ἔσται ἄγιον. καὶ κατακλη-
ρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ἰακώβ τοὺς κα-
τακληρονομήσαντας αὐτοὺς. ¹⁸ καὶ
ἔσται ὁ οἶκος Ἰακώβ πῦρ, ὁ δὲ οἶκος
Ἰωσήφ φλόξ, ὁ δὲ οἶκος Ἡσαῦ εἰς κα-
λάμην, καὶ ἐκκαυθήσονται εἰς αὐτοὺς,
καὶ καταφάγονται αὐτοὺς, καὶ οὐκ
ἔσται πυροφόρος τῷ οἴκῳ Ἡσαῦ, διό-
τι κύριος ἐλάλησεν. ¹⁹ καὶ κατακληρο-
νομήσουσιν οἱ ἐν Ναγέβ τὸ ὄρος τὸ
Ἡσαῦ, καὶ οἱ ἐν τῇ Σεφελὰ τοὺς ἀλ-
λοφύλους. καὶ κατακληρονομήσουσι
τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, καὶ τὸ πεδῖον Σα-
μαρείας, καὶ Βενιαμὴν, καὶ τὴν Γα-
λααδίτιν. ²⁰ καὶ τῆς μετοικεσίας ἡ ἀρ-
χὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, γῇ τῶν
Χανααίων ἕως Σαρρετῶν. καὶ ἡ με-
τοικεσία Ἱερουσαλὴμ ἕως Ἐφραθᾶ.
κληρονομήσουσι τὰς πόλεις τῶν Να-
γέβ. ²¹ καὶ ἀναβήσονται ἀνασωζόμε-
νοι ἐξ ὄρους Σιών, τοῦ ἐκδικῆσαι τὸ
ὄρος Ἡσαῦ, καὶ ἔσται τῷ κυρίῳ ἡ
βασιλεία.

Ι Ω Ν Α Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθὶ, λέγων. ² ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κηρύξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας αὐτῆς πρὸς μέ. ³ καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου κυρίου, καὶ κατέβη εἰς Ἰοππην, καὶ εὔρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσίς, καὶ ἔδωκε τὸ ναῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη εἰς αὐτό, τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου κυρίου. ⁴ καὶ κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι. ⁵ καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ, καὶ ἀνεβόησαν ἕκαστος πρὸς τὸν θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκβόλην ἐποίησαντο τῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν, τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε, καὶ ἔρεγγε. ⁶ καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάστα, καὶ ἐπικαλοῦ τὸν θεόν σου, ὅπως διασώσῃ ὁ θεὸς ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. ⁷ καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. δεῦτε βάλωμεν κληρούς, καὶ ἐπιγινῶμεν, τίνας ἔνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. καὶ ἔβαλον κληρούς, καὶ ἔπεισεν ὁ κληρὸς ἐπὶ Ἰωνᾶν. ⁸ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. ἀπάγγειλον ἡμῖν, τίς σου ἡ ἔργασία ἐστὶ, καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ ἐκ ποίας χώρας, καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἰ σὺ; ⁹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. δοῦλος κυρίου εἰμὶ ἐγώ, καὶ τὸν κύριον θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ξηράν. ¹⁰ καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν. τί τοῦτο ἐποίησας; διότι ἐγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς. ¹¹ καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν. τί ποιήσομέν σοι καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀπ' ἡμῶν;

ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα. ¹² καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς. ἄρατέ με, καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀπ' ὑμῶν. διότι ἐγνωκα ἐγώ, ὅτι δι' ἐμέ ὁ κλύδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστί. ¹³ καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτούς. ¹⁴ καὶ ἀνεβόησαν πρὸς κύριον, καὶ εἶπαν. μηδαμῶς κύριε. μὴ ἀπολώμεθα ἔνεκεν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ ᾧς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σὺ κύριε, ὃν τρόπον ἐβούλου, πεποιήκας. ¹⁵ καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ πάλου αὐτῆς. ¹⁶ καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν κυρίον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ κυρίῳ, καὶ ἠΐξαντο τὰς εὐχάς.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ προσέταξε κύριος κῆτι μεγάλην καταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν. καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ² καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους, ³ καὶ εἶπεν. ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου ἐκ κοιλίας ᾄδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου, ⁴ ἀπέβρύχάς με εἰς βάθῃ καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσαν με, πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον. ⁵ καὶ ἐγὼ εἶπα, ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου. ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου; ⁶ περιεχύθη μου ὕδωρ ἕως ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἕως ἁτέλης, ἔδυ ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὄρεων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι. καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς μου κύριε ὁ θεός μου. ⁸ ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σέ
ἡ

ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸν ἅγιον σου.
 9 φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ ἔ-
 λεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον. 10 ἐγὼ δὲ
 μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἑξομολογή-
 σως θύσω σοι, ὅσα ἠὲ ἄμην ἀποδώ-
 σω σοι σωτηρίου τῷ κυρίῳ. 11 καὶ
 προσετάγη ἀπὸ κυρίου τῷ κῆτει, καὶ
 ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰω-
 νᾶν ἐκ δευτέρου, λέγων. 2 ἀνάστηθι,
 πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν
 μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ
 τὸ κήρυγμα τὸ ἐμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλά-
 λησα πρὸς σέ. 3 καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς,
 καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευή, καθὰ ἐλά-
 λησε κύριος. ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις
 μεγάλη τῶ θεῷ, ὥς τι πορείας ὁδοῦ
 τριῶν ἡμερῶν. 4 καὶ ᾄρχετο Ἰωνᾶς
 τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ὥς τι πο-
 ρεῖαν ἡμέρας μιᾶς. καὶ ἐκήρυξε, καὶ
 εἶπεν. ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευὴ
 καταστραφήσεται. 5 καὶ ἐπίστευσαν
 οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ θεῷ, καὶ ἐκήρυ-
 ξαν νηστεῖαν, καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους
 ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐ-
 τῶν. 6 καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν
 βασιλέα τῆς Νινευὴ, καὶ ἐξανέστη ἀπὸ
 τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ περιέλατο
 τὴν στολὴν αὐτοῦ ἅψ' ἑαυτοῦ, καὶ
 περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ
 σποδοῦ. 7 καὶ ἐκηρύχθη καὶ ἐρῶν ἐν
 τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ
 παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ λέγων,
 οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ κτῆνη, καὶ οἱ βόες
 καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν, μη-
 δὲ νεμέσθωσαν, μηδὲ ὕδωρ πίετωσαν.
 8 καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄν-
 θρωποι καὶ τὰ κτῆνη, καὶ ἀνεβρόσαν
 πρὸς τὸν θεὸν ἐκτενώς. καὶ ἀπέστρε-
 ψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς
 πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν
 χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες, 9 τίς οἶδεν εἰ
 μετανοήσει ὁ θεός, καὶ ἀποστρέψει ἐξ
 ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπο-
 λῶμεθα; 10 καὶ εἶδεν ὁ θεός τὰ ἔργα
 αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὀ-
 δῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόη-

σεν ὁ θεός ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ ἐλάλησε
 τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐποίησε.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην.
 καὶ συνεχύθη, 2 καὶ προσεύξατο πρὸς
 κύριον, καὶ εἶπεν. κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ
 λόγοι μου, ἐτι ὅντος μου ἐν τῇ γῇ μου;
 διὰ τοῦτο προέβθασα τοῦ φυγεῖν εἰς
 Θαραῖς, διότι ἐγνων, ὅτι σὺ ἐλεήμων
 καὶ οἰκτίρμων, μακρόθυμος καὶ πο-
 λυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακί-
 αῖς. 3 καὶ νῦν δέσποτα κύριε λάβε τὴν
 ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀ-
 ποθανεῖν με ἢ ζῆν με. 4 καὶ εἶπε κύ-
 ριος πρὸς Ἰωνᾶν. εἰ σφόδρα λελύπη-
 σαι σὺ; 5 καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς
 πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς
 πόλεως, καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ἐκεῖ σκη-
 νήν, καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς, ἕως
 οὗ ἀπὶ δὴ τί ἔσται τῇ πόλει. 6 καὶ
 προσέταξε κύριος ὁ θεός κολοκύνθη,
 καὶ ἀνίστη ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ Ἰωνᾶ,
 τοῦ εἶναι σκιὰν ὑπὲράνω τῆς κεφαλῆς
 αὐτοῦ, τοῦ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τῶν
 κακῶν αὐτοῦ. καὶ ἔχαρ' Ἰωνᾶς ἐπὶ
 τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. 7 καὶ
 προσέταξεν ὁ θεός σκώληκι ἐωθινῇ
 τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολό-
 κυνθον, καὶ ἀπέξηρανθῃ. 8 καὶ ἐγένε-
 ντο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, καὶ
 προσέταξεν ὁ θεός πνεύματι καύσωνι
 συγκαίοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ
 τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωνᾶ, καὶ ὠλιγοψύ-
 χησε, καὶ ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,
 καὶ εἶπε. καλόν μοι ἀποθανεῖν με, ἢ ζῆν.
 9 καὶ εἶπεν ὁ θεός πρὸς Ἰωνᾶν. εἰ σφό-
 δρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ;
 καὶ εἶπε. σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως
 θανάτου. 10 καὶ εἶπε κύριος. σὺ ἐφείσω
 ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐ-
 κακοπαθήσας ἐπ' αὐτὴν, καὶ οὐδὲ ἐξέ-
 θρεψας αὐτήν, ἢ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα,
 καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο. 11 ἐγὼ δὲ οὐ
 φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τῆς πόλεως τῆς
 μεγάλης, ἐν ᾗ κατοικοῦσιν πλείους ἢ
 δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες
 οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστε-
 ρὰν αὐτῶν, καὶ κτῆνη πολλὰ;

Ν Α Ο Υ Μ.

Κ Ε Φ. Α.

Λήμμα Νινευή, βιβλίου ὁράσεως Ναοὺμ τοῦ Ἑλκισαίου. ² θῆος ζήλωτης, καὶ ἐκδικῶν κύριος, ἐκδικῶν κύριος μετὰ θυμοῦ, ἐκδικῶν κύριος τοὺς ὑπεναντίους αὐτοῦ, καὶ ἐξαίρων αὐτὸς τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ. ³ κύριος μακρόθυμος, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ ἀθῶων οὐκ ἀθωώσει κύριος. ἐν συντελείᾳ, καὶ ἐν συσσεισμῷ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ νεφέλαι κοινοτός ποδῶν αὐτοῦ. ⁴ ἀπειλῶν θαλάσση, καὶ ξηραίνων αὐτήν, καὶ πάντας τοὺς ποταμούς ἐξηρημῶν. ὠλιγώθη ἡ Βασιανίτις, καὶ ὁ Κάμηλος, καὶ τὰ ἐξανθούντα τοῦ Λιβάνου ἐξέλιπε. ⁵ τὰ ὄρη ἐσείσθησαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν. καὶ ἀνεστία ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἡ σύμπασα, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. ⁶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς αὐτοῦ τίς ὑποστῆται; καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ; ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῆκε ἀρχάς, καὶ αἱ πέτραι διεθρύβησαν ἀπ' αὐτοῦ. ⁷ χορηστὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν. ⁸ καὶ ἐν κατακλυσμῷ πορείας συντέλειαν ποιῆσεται, τοὺς ἐπιχειρομένους, καὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ διώξεται σκότος. ⁹ τί λογιζέσθε ἐπὶ τὸν κύριον; συντέλειαν αὐτὸς ποιῆσεται, οὐκ ἐκδικήσει δις ἐπιτοαυτὸ ἐν θλίψει. ¹⁰ ὅτι ἕως θεμελίου αὐτοῦ χερσωθήσεται, καὶ ὡς σμίλαξ περιπλεκομένη βρωθήσεται, καὶ ὡς καλάμη ξηρασίας μεστή. ¹¹ ἐκ σοῦ ἐξελεύσεται λογισμὸς κατὰ τοῦ κυρίου πονηρὰ, βουλευόμενος ἐναντία. ¹² ταδε λέγει κύριος κατὰρχων ὑδάτων πολλῶν. καὶ οὕτως διασταλήσονται, καὶ ἡ ἀκοή σου οὐκ ἐνακουσθήσεται ἔτι. ¹³ καὶ νῦν συντρίψω τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ τοὺς δεσμούς διαρρήξω. ¹⁴ καὶ ἐντελείται περὶ σοῦ κύριος, οὐ σπαρήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματός σου ἔτι. ἐξ οἴκου θεοῦ σου ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτὰ, καὶ χωνευτὰ, θήσομαι ταφὴν σου, ὅτι ταχεῖς. C. 2, 1. ἰδοὺ

ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου, καὶ ἀπαγγέλλοντος εἰρήνην. ἐόρταζε Ἰουδα τὰς ἐορτάς σου, ἀπόδος τὰς εὐχάς σου, διότι οὐ μὴ προσθήσωσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν διὰ σοῦ εἰς παλαίσωιν.

Κ Ε Φ. Β'.

Συντετέλειται, ἐξήρται, ² ἀνέβη ἐμφυσῶν εἰς πρόσωπον σου, ἐξαιρούμενος ἐκ θλίψεως. σκόπευσον ὁδόν, κράτησον ὁσφύς, ἀνδρῖσαι τῇ ἰσχύϊ σφόδρα. ³ διότι ἀπέστρεψε κύριος τὴν ὕβριν Ἰακώβ, καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραὴλ, διότι ἐκτινάσσοντες ἐξετίναξαν αὐτούς, καὶ τὰ κλήματα αὐτῶν διεφθειραν. ⁴ ὅπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων, ἀνδρας δυνατοὺς ἐμπαίζοντας ἐν πυρὶ. αἱ ἡνίαί τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ οἱ ἵππες θορυβηθήσονται ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ συγχυθήσονται τὰ ἄρματα, καὶ συμπλακῆσονται ἐν ταῖς πλατείαις. ἡ ὄρασις αὐτῶν ὡς λαμπάδες πυρὸς, καὶ ὡς ἀστραπαὶ διατρέχουσαι. ⁶ καὶ μνησθήσονται οἱ μεγιστάνες αὐτῶν, καὶ φεύξονται ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν, καὶ σπεύσουσιν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς, καὶ ἐτοιμάσουσι τὰς προφυλάκας αὐτῶν. πύλαι τῶν πόλεων διηνοιχθήσονται, καὶ τὰ βασίλεια διέπεσε, ⁷ καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκαλύφθη, καὶ αὕτη ἀνέβαινε. καὶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς ἤγοντο, καθὼς περισσότεραι φθεγγόμεναι ἐν καρδίαις αὐτῶν. ⁸ καὶ Νινευὴ ὡς κολυμβήθρα ὕδατος τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ φεύγοντες οὐκ ἔσθησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων. ⁹ διήρπαζον τὸ ἀργύριον, διήρπαζον τὸ χρυσίον, καὶ οὐκ ἦν πέρας τοῦ κόσμου αὐτῆς. βεβάρυνται ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς. ¹⁰ ἐκτιναγμός, καὶ ἀνατιναγμός, καὶ ἐκβρασμός, καὶ καρδίας θραυσμός, καὶ ὑπόλυσις γονάτων, καὶ ὠδίνες ἐπὶ πᾶσαν ὁσφύν. καὶ τὸ πρόσωπον πάντων ὡς πρόξκαυμα χύτρας. ¹¹ ποῦ ἐστι τὸ κατοικητήριον τῶν λέοντων, καὶ ἡ νομὴ ἡ οὐσα τοῖς σκύμνοις; ποῦ ἐπορεύθη λέων, τοῦ εἰσελθεῖν ἐκεῖ σκύμνον

μνον λέοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν;
¹² λέων ἤρπασε τὰ ἱκανὰ τοῖς σκύμοις
 αὐτοῦ, καὶ ἀπέπνιξε τοῖς λέουσιν αὐ-
 τοῦ, καὶ ἐπληρε θήρας νοσσιὰν αὐ-
 τοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἀρ-
 παγῆς. ¹³ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, λέγει κύ-
 ριος παντοκράτωρ, καὶ ἐκκαύσω ἐν
 καπνῷ πλήθος σου, καὶ τοὺς λέοντάς
 σου καταφάγεται ῥομφαία, καὶ ἐξολο-
 θρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν θήραν σου, καὶ
 οὐ μὴ ἀκουσθῇ οὐκέτι τὰ ἔργα σου.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ω πόλις αἱμάτων, ὅλη ψευδῆς, ἀδι-
 κίας πλήρης, οὐ ψηλαφηθήσεται θή-
 ρα. ² φωνὴ μαστίγων, καὶ φωνὴ σει-
 σμοῦ τροχῶν, καὶ ἵππου διώκοντος,
 καὶ ἄρματος ἀναβράσσοντος, ³ καὶ
 ἱππέως ἀναβαίνοντος, καὶ στίλβου-
 σης ῥομφαίας, καὶ ἐξαστραπτόντων
 ὀπλῶν, καὶ πλήθους τραυματιῶν, καὶ
 βαρείας πτώσεως, καὶ οὐκ ἦν πέρας
 τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς. καὶ ἀσθενήσουσιν
 ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν ἀπὸ πλήθους
 πορνείας. ⁴ πόρνη καλὴ, καὶ ἐπίχαρις
 ἡγουμένη φαρμάκων, ἣ πωλοῦσα ἔθνη
 ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ λαοὺς ἐν
 τοῖς φαρμάκοις αὐτῆς. ⁵ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ
 σέ, λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκρά-
 τωρ, καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου
 ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ δεῖξω ἔθνησι
 τὴν αἰσχύνην σου, καὶ βασιλείαις τὴν
 ἀτιμίαν σου. ⁶ καὶ ἐπιρῶσω ἐπὶ σέ
 βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σου,
 καὶ θησομαὶ σε εἰς παράδειγμα. ⁷ καὶ
 ἔσται πᾶς ὁ ὄρων σε καταβήσεται ἀπὸ
 σοῦ, καὶ ἐρεῖ, δειλαία Νινευή. τίς στε-
 νάξει αὐτήν; πόθεν ζητήσω παράκλη-
 σιν αὐτῇ; ⁸ ἐτοιμάσαι μερίδα, ἀρμο-
 σαι χορδὴν, ἐτοιμάσαι μερίδα Ἀμμὼν.
 ἡ κατοικοῦσα ἐν ποταμοῖς, ὕδωρ κυ-
 κλω αὐτῆς, ἥς ἡ ἄρχὴ θάλασσα, καὶ
 ὕδωρ τὰ τεῖχη αὐτῆς, ⁹ καὶ Αἰθιοπία

ἰσχύς αὐτῆς, καὶ Αἴγυπτος. καὶ οὐκ
 ἔσται πέρας τῆς φυγῆς. καὶ Αἰβύς ἐγέ-
 νοντο βοηθοὶ αὐτῆς. ¹⁰ καὶ αὕτῃ εἰς
 μετοικεσίαν πορεύσεται αἰχμάλωτος,
 καὶ τὰ νῆπια αὐτῆς ἰδαφιούσιν ἐπὶ
 ἀρχὰς πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτῆς, καὶ
 ἐπὶ πάντα τὰ ἐνδοξα αὐτῆς βαλοῦσι
 κλήρους. καὶ πάντες οἱ μεγιστάνες αὐ-
 τῆς δεθήσονται χειροπέδαις. ¹¹ καὶ σὺ
 μεθυσθήσῃ, καὶ ἔσῃ ὑπερκωραμένη, καὶ
 σὺ ζητήσεις σεαυτῇ στάσιν ἐξ ἐχθρῶν.
¹² πάντα τὰ ὀχυρώματα σου σικαὶ
 σκοποὺς ἔχουσαι, ἐὰν σαλευθῶσι, πε-
 σοῦνται εἰς στόμα ἔσθοντος. ¹³ ἰδοὺ
 ὁ λαός σου ὡς γυναῖκες ἐν σοὶ, τοῖς
 ἐχθροῖς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσου-
 νται πύλαι τῆς γῆς σου, καταφάγεται
 πῦρ τοὺς μοχλοὺς σου. ¹⁴ ὕδωρ περι-
 χῆς ἐπίσπας σεαυτῇ, καὶ κατακρά-
 τησον τῶν ὀχυρωμάτων σου. ἐμβήθι
 εἰς πηλὸν, καὶ συμπατήθητι ἐν ἀχύ-
 ροις. κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθον,
¹⁵ ἐκεῖ καταφάγεται σε πῦρ, ἐξολο-
 θρεύσει σε ῥομφαία, καταφάγεται σε
 ὡς ἀκρίς, καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος.
¹⁶ ἐπλήθυνας τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ
 τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. βροῦχος ὥρ-
 μησε, καὶ ἐξεπετάσθη. ¹⁷ ἐξήλατο ὡς
 ἀττέλεβος ὁ συμμικτός σου, ὡς ἀκρίς
 ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέρᾳ
 παγούς. ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ἀφῆλα-
 το, καὶ οὐκ ἔγνω τὸν τόπον αὐτῆς.
 οὐαὶ αὐτοῖς. ¹⁸ ἐνύσταξαν οἱ ποιμέ-
 νες σου, βασιλεῖς Ἀσσυρίος ἐκοίμισε
 τοὺς δυνάστας σου, ἀπῆρξεν ὁ λαός σου
 ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος.
¹⁹ οὐκ ἔστιν ἱσὺς τῇ συντριβῇ σου,
 ἐφλέγμανεν ἡ πληγὴ σου, πάντες οἱ
 ἀκουοντες τὴν ἀγγελίαν σου κροτή-
 σουσι χεῖρας ἐπὶ σέ. διότι ἐπὶ τίνα οὐκ
 ἐπῆλθεν ἡ κακία σου διαπαντός.

Α Μ Β Α Κ Ο Υ Μ.

Κ Ε Φ. Α'.

Τ' ὁ λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀμβაკοὺμ ὁ προ-
 φητής. ² ἕως τίνος κύριε κεκραῶμαι,
 καὶ οὐ μὴ εἰσακούσεις; βοήσομαι πρὸς

σέ ἀδικούμενος, καὶ οὐ σώσεις; ³ ἰναὶ
 ἔδειξάς μοι κόπους καὶ πόρους ἐπιβλί-
 πειν, ταλαιπωρίαν καὶ ἀσέβειαν; ἐξ-
 ναντίας μου γέγονε κρίσις, καὶ ὁ κρι-
 τῆς

τῆς λαμβάνει. ⁴ διὰ τοῦτο διεσκέδα-
σται νόμος, καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος
κρίμα, ὅτι ἀσεβῆς καταδυναστεύει τὸν
δίκαιον, ἔνεκεν τούτου ἐξελεύσεται τὸ
κρίμα διεστραμμένον. ⁵ ἴδετε οἱ κα-
ταφρονηταί, καὶ ἐπιβλέψατε, καὶ θαυ-
μάσατε θαυμάσια, καὶ ἀφανίσθητε.
διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς
ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ πιστεύσητε,
ἐὰν τις ἐκδιηγῇται. ⁶ διότι ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξεγείρω τοὺς Χαλδαίους, τὸ ἔθνος
τὸ πικρὸν, καὶ τὸ ταχινόν, τὸ πορευό-
μενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆς γῆς, τοῦ κα-
τακληρονομῆσαι σκηνώματα οὐκ αὐ-
τοῦ. ⁷ φοβερός καὶ ἐπιφανής ἐστιν, ἐξ
αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσται, καὶ τὸ
λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται.
⁸ καὶ ἐξαλονται ὑπὲρ παρθάλεις οἱ
ἵπποι αὐτοῦ, καὶ ὀξύτεροι ὑπὲρ τοὺς
λύκους τῆς Ἀραβίας. καὶ ἐξιπάσον-
ται οἱ ἵππεῖς αὐτοῦ, καὶ ὀρμήσουσι
μακρόθεν, καὶ πετασθήσονται ὡς ἀε-
τὸς πρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν. ⁹ συντέ-
λεια εἰς ἀσεβεῖς ἦξει, ἀνθεσθηκότας
προσώποις αὐτῶν ἔξαναίξας, καὶ συν-
άξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίας. ¹⁰ καὶ
αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντροφήσει, καὶ
τύρανοι παίγνια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
εἰς πᾶν ὀχύρωμα ἐμπαίξεται, καὶ βα-
λεῖ χῶμα, καὶ κρατήσει αὐτοῦ. ¹¹ τότε
μεταβαλεῖ τὸ πνεῦμα, καὶ διελεύσεται,
καὶ ἐξίλασεται. αὕτη ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ
μου. ¹² οὐχὶ σὺ ἀπ' ἀρχῆς κυρίε ὁ Θεός
ὁ ἅγιός μου; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνωμεν.
κυρίε εἰς κρίμα τέταχας αὐτὸ, καὶ
ἐπλάσέ με τοῦ ἐλέγχειν παιδείαν αὐ-
τοῦ. ¹³ καθαρὸς ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ
ὄραν πονηρὰ, καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πό-
νου ὁδύνης. ἵνατί ἐπιβλέψεις ἐπὶ κα-
ταφρονοῦντας; παρασιωπήσῃ ἐν τῷ
καταπίνειν ἀσεβῇ τὸν δίκαιον; ¹⁴ καὶ
ποιήσεις τοὺς ἀνθρώπους ὡς τοὺς
ἰχθύας τῆς θαλάσσης, καὶ ὡς τὰ ἐρ-
πετὰ τὰ οὐκ ἔχοντα ἡγούμενον; ¹⁵ συν-
τέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασε, καὶ
ἐῴκυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήστρῳ, καὶ
συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐ-
τοῦ. ¹⁶ ἔνεκεν τούτου εὐφρανθήσεται,
καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ. ἔνεκεν
τούτου θύσει τῇ σαγῇ αὐτοῦ, καὶ
θυμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ, ὅτι

ἐν αὐτοῖς ἔλπιαν μερίδα αὐτοῦ, καὶ
τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐλεγκτά. ¹⁷ διὰ
τοῦτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφιβλήστρον
αὐτοῦ, καὶ διαπαντὸς ἀποκτεννεῖν
ἔθνη οὐ φείσεται.

ΚΕΦ. Β'.

Επὶ τῆς φυλακῆς μου στήσομαι, καὶ
ἐπιβήσομαι ἐπὶ πέτραν, καὶ ἀποσκο-
πεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἐμοί, καὶ
τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἐλέγχόν μου.
² καὶ ἀπεκριθὲν πρὸς με κύριος, καὶ
εἶπε. γράψον ὄρασι, καὶ σαφῶς εἰς
πυξίον, ὅπως διώκῃ ὁ ἀναγινώσκων
αὐτά. ³ διότι ἐτι ὄρασις εἰς καιρὸν, καὶ
ἀνατελεῖ εἰς πέρας, καὶ οὐκ εἰς κενόν.
ἐὰν ὑστερήσῃ, ὑπόμενον αὐτὸν, ὅτι
ἐρχόμενος ἦξει, καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ.
⁴ ἐὰν ὑποστείλῃται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυ-
χή μου ἐν αὐτῷ. ὃ δὲ δίκαιος ἐκ πί-
στεώς μου ζήσεται. ⁵ ὃ δὲ κατοίόμενος,
καὶ καταφρονητῆς, ἀνὴρ ἀλαζών, οὐ-
θέν μὴ περάνῃ. ὃς ἐπλάτυνε καθὰς
ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὗτος ὡς
θάνατος οὐκ ἐμπιπλάμενος, καὶ ἐπι-
συνάξει ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ
εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς
λαοὺς. ⁶ οὐχὶ ταῦτα πάντα κατ' αὐ-
τοῦ παραβολὴν λήψονται, καὶ πρό-
βλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ; καὶ ἐροῦ-
σιν, οὐαὶ ὁ πληθύνων ἐνυτῷ τὰ οὐκ
ὄντα αὐτοῦ ἕως τίνος, καὶ βαρύνων
τὸν κλοιὸν αὐτοῦ στιβαρῶς. ⁷ ὅτι ἐξεί-
φνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτὸν,
καὶ ἐκνήψουσιν οἱ ἐπιβουλοὶ σου, καὶ
ἔσῃ εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς. ⁸ διότι ἐσκύ-
λευσας ἔθνη πολλὰ, σκυλεύσουσι πάν-
τες οἱ ὑπολειμμένοι λαοὶ, δι' αἵματα
ἀνθρώπων, καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πό-
λεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων
αὐτήν. ⁹ ὦ ὁ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν
κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, τοῦ τάξει εἰς
ὑψος νοσσίαν αὐτοῦ, τοῦ ἐκσπασθῆ-
ναι ἐκ χειρὸς κακῶν. ¹⁰ ἐβουλεύσω αἰ-
σχύνην τῷ οἴκῳ σου, συνεπέρανας
πολλοὺς λαοὺς, καὶ ἐξήμαρτεν ἡ ψυχὴ
σου. ¹¹ διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται,
καὶ κἀνθαρός ἐκ ξύλου φθέγγεται αὐ-
τά. ¹² οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἰ-
μασι, καὶ ἐτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις.
¹³ οὐ ταῦτά ἐστι παρὰ κυρίου παντο-
κράτορος; καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ
ἐν

ἐν πυρὶ, καὶ ἔθνη πολλὰ ὠλιγοψύχησαν. ¹⁴ ὅτι ἐμπλησθήσεται ἡ γῆ τοῦ γυνῶνα τὴν δόξαν κυρίου, ὡς ὕδωρ κατακαλύψει αὐτούς. ¹⁵ ὃ ὁ ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾷ, καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπη ἐπὶ τὰ σπήλαια αὐτῶν. ¹⁶ πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ δόξης πίε καὶ σὺ. καρδιά σαλεύθητι, καὶ σείσθῃ. ἐκύκλωσεν ἐπὶ σὲ ποτήριον διξίας κυρίου, καὶ συνήχθη ἀτιμία ἐπὶ τὴν δόξαν σου. ¹⁷ διότι ἀσέβεια τοῦ Αἰβάνου καλύψει σε, καὶ ταλαιπωρία θηρίων πτοήσῃ σε, δι' αἵματα ἀνθρώπων, καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν. ¹⁸ τί ὠφελεῖ γλυπτόν, τί ἔγλυψαν αὐτό; ἐπέλασεν αὐτό χώνευμα, φαντασίαν ψευδῆ, ὅτι πέποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι εἰδῶλα κωφά. ¹⁹ οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ, ἐκνημον, ἐξεγέρθητι. καὶ τῷ λίθῳ, ὑψώθητι, καὶ αὐτὸ ἐστὶ φαντασία. τοῦτο δέ ἐστιν ἔλασμα χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου, καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ. ²⁰ ὁ δὲ κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, εὐλαβεῖσθω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Προσευχὴ Ἀμβακούμ τοῦ προφήτου μετὰ ᾠδῆς.

¹ Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην. ² κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην. ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ. ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὁρᾷ ἐλέους μνησθήσῃ. ³ ὁ θεὸς ἐκ Θαμᾶν ἦξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὁροῦ Φαράν κατασκιυοῦ δασέος. διάψαλμα. ἐκάλυπεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ. ⁴ καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἐσται. κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταῖαν ἰσχύος αὐτοῦ. ⁵ πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύεται λόγος, καὶ ἐξέλκεται εἰς πηδία. κατὰ πόδας αὐτοῦ ⁶ ἔσται, καὶ ἔσα-

λεύθη ἡ γῆ. ἐπέβλεψε, καὶ διετάκη ἔθνη. διεθρόβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκῃσαν βουνοὶ αἰωνίου πορείας αἰωνίας αὐτοῦ. ⁷ ἀντὶ κόπων εἶδον σκηνώματα Αἰθιόπων, πτοηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ. ⁸ μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης κύριε; ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμὸς σου; ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία. ⁹ ἐντείων ἐνέτεινας τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει κύριος. διάψαλμα. ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ, ¹⁰ ὄψονται σε, καὶ ὠδινήσουσι λαοί. σκορπίων ὕδατα πορείας, ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς. ἐπήρθη ¹¹ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔσται ἐν τῇ τάξει αὐτῆς. εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀπλων σου. ¹² ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη. ¹³ ἐξηλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τὸν χριστόν σου. βαλεῖς εἰς κεφαλὰς ἀνομων θάνατον, ἐξηγίρας δεσμούς εἰς τραχήλου. διάψαλμα. ¹⁴ δικοῦπας ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σείσθῃσονται ἐν αὐτῇ. διανοίξουσιν χαλινούς αὐτῶν, ὡς ἔσθων πτωχὸς λαθρα. ¹⁵ καὶ ἐπιβιβᾷς εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδωρ πολὺ. ¹⁶ ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ κοιλία μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς; χεῖλών μου, καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστέα μου, καὶ ὑποκάτωθέν μου ἐταράχθη ἡ ἔξις μου. ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, τοῦ ἀναβῆναι εἰς λαὸν παροικίας μου. ¹⁷ διότι συκὴ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλαις. ψεύσεται ἔργον ἐλπίας, καὶ τὰ πηδία οὐ ποιήσῃ βρωῶν. ἐξέλκεται ἀπὸ βρωῶσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρχουσι βοεὲς ἐπὶ γάτραις. ¹⁸ ἐγὼ δὲ ἐν τῷ κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτηρῇ μου. ¹⁹ κύριος ὁ θεὸς δύναμις μου, καὶ τάξι μου πόδας μου εἰς συντέλειαν. ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Σ Ο Φ Ο Ν Ι Α Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Λόγος κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Σοφονίαν τὸν τοῦ Χουσί, υἱὸν Γοδολίου, τοῦ Ἀμορίου, τοῦ Ἐζεκίου, ἐν ἡμέραις Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμών βασιλέως Ἰουδα. ² ἐκλείψει ἐκλιπέτω ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει κύριος. ³ ἐκλιπέτω ἄνθρωπος καὶ κτήνη, ἐκλιπέτω τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης, καὶ ἀσθενήσουσιν οἱ ἀσθεβεῖς, καὶ ἔξαρώ τοὺς ἀνόμους ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει κύριος. ⁴ καὶ ἐκτενώ τὴν χεῖρα μου ἐπὶ Ἰουδα, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔξαρώ ἐκ τοῦ τόπου τούτου τὰ ὀνόματα τῆς Βάαλ, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἱερέων, ⁵ καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ τὰ δώματα τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ κυρίου, καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ τοῦ βασιλέως αὐτῶν, ⁶ καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ τοῦ κυρίου, καὶ τοὺς μὴ ζητοῦντας τὸν κύριον, καὶ τοὺς μὴ ἀντεχομένους τοῦ κυρίου. ⁷ εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου κυρίου τοῦ Θεοῦ, διότι ἐγγὺς ἡμέρα τοῦ κυρίου, ὅτι ἤτοιμακε κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ ἤρიაκε τοὺς κλητοὺς αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἔσται, ἐν ἡμέρᾳ θυσίας κυρίου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύματα ἀλλότρια. ⁹ καὶ ἐκδικήσω ἐμφανῶς ἐπὶ τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, τοὺς πληροῦντας τὸν οἶκον κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ἀσθεβείας καὶ δόλου. ¹⁰ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος, φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ πύλης ἀποκεντρουντων, καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ τῆς δευτέρας, καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν βουνῶν. ¹¹ θρηνήσατε οἱ κατοικοῦντες τὴν κατακεκομμένην, ὅτι ὠμοιώθη πᾶς ὁ λαὸς Χαναάν, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπηρμένοι ἄγγυριω. ¹² καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ξερευνήσω τὸν Ἱερουσαλήμ μετὰ λύχνου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καταφρονοῦντας ἐπὶ τὰ φυ-

λάγματα αὐτῶν. οἱ δὲ λέγοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ κύριος, οὐδὲ μὴ κακώσῃ, ¹³ καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν. καὶ οἱ κοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ οὐ μὴ κατοικήσουσιν ἐν αὐταῖς. καὶ καταφτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ οὐ μὴ πῖωσι τὸν οἶνον αὐτῶν. ¹⁴ ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου ἡ μεγάλη, ἐγγὺς καὶ ταχεῖα σφόδρα. φωνὴ ἡμέρας κυρίου πικρὰ καὶ σκληρὰ τέτακται. ¹⁵ δυνατὴ ἡμέρα ὀργῆς, ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης, ἡμέρα ἁωρίας καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα γνώφου καὶ σκότους, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης, ¹⁶ ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὄχυρας, καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλάς. ¹⁷ καὶ ἐκθλίψω τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πορεύσονται ὡς τυφλοὶ, ὅτι τῷ κυρίῳ ἐξημαρτον. καὶ ἐκχεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χοῦν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα. ¹⁸ καὶ τὸ ἄργυριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν οὐ μὴ δύνηται ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου. καὶ ἐν πυρὶ ζήλου αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

Κ Ε Φ. Β'.

Συνάχθητε, καὶ συνδέθητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον, ² πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος παραπορευόμενον, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν κυρίου, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμοῦ κυρίου. ³ ζητήσατε τὸν κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς, κριμα ἐργάεσθε, καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε, καὶ ἀποκρίνασθε αὐτὰ, ὅπως σκεπασθῇτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου. ⁴ διότι Ἰαζα διηρπασμένη ἔσται, καὶ Ἀσκάλων εἰς ἀφανισμόν, καὶ Ἄζωτος μεσημβρίας ἐκριφῆσεται, καὶ Ἀκκαρὼν ἐκριζωθήσεται. ⁵ οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοῖνισμα τῆς θαλάσσης, πάροις οἱ Κρητῶν. λόγος κυρίου ἐφ' ὑμᾶς Χαναάν, γῆ ἀλλοφύλων, καὶ ἀπολώ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας.

κίας. ⁶ καὶ ἔσται Κρήτη νομὴ ποιμνίων, καὶ μάνδρα προβάτων. ⁷ καὶ ἔσται τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλόποις οἴκου Ἰούδα, ἐπ' αὐτοὺς νεμήσονται ἐν τοῖς οἴκοις Ἀσκάλωνος, δειλῆς καταλύσουσιν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰούδα, ὅτι ἐπέσκεπται αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψει τὴν αἰγμάλωσιν αὐτῶν. ⁸ ἤκουσα ὀνειδισμούς Μωάβ, καὶ κονδυλισμούς υἱῶν Ἀμμων, ἐν οἷς ὠνειδίζον τὸν λαόν μου, καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὄριά μου. ⁹ διὰ τοῦτο, ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος τῶν δυνάμεων ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, διότι Μωάβ ὡς Σόδομα ἔσται, καὶ υἱοὶ Ἀμμων ὡς Γόμορρά, καὶ Λαμασκὸς ἐκλελειμμένη ὡς Θιμωνία ἄλσος καὶ ἡφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ οἱ καταλοιποὶ λαοῦ μου διαρπώνται αὐτοῦς, καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνος μου κληρονομήσουσιν αὐτούς. ¹⁰ αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὕβρεως αὐτῶν, διότι ὠνειδίσαν, καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν κύριον τὸν παντοκράτορα. ¹¹ ἐπιφανήσεται κύριος ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν. ¹² καὶ ὑμεῖς Αἰθίοπες τραυματίαι ῥομφαίας μου ἔστέ. ¹³ καὶ ἔκτενέ την χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ Βορρᾶν, καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσυρίον, καὶ θήσει τὴν Νινευὴ εἰς ἀφανισμόν ἀνδρῶν, ὡς ἔρημον. ¹⁴ καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποιμνία, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ χαμαιλέοντες καὶ ἔχιδναι ἐν τοῖς φατνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται. καὶ θηρία φωνήσι ἐν τοῖς διорύγμασιν αὐτῆς καὶ κόρακες ἐν τοῖς πτωλῶσιν αὐτῆς, διότι κέδρος τὸ ἀνάστημα αὐτῆς.

Κ Ε Φ. Γ'.

¹⁵ Αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια, ἡ κατοικοῦσα ἐπ' ἐλπίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι μετ' ἐμέ ἐτι. πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν νομὴ θηρίων; πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτῆς συριεῖ, καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ. ¹ ὦ ἡ ἐπιφανὴς καὶ ἀπολελυτρωμένη πόλις, ἡ περιστέρα. ² οὐκ εἰσηκούσε φωνῆς. οὐκ ἐδέξατο

παιδεῖαν, ἐπὶ τῷ κυρίῳ οὐκ ἐπεποιθεῖ καὶ πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς οὐκ ἤγγισεν. ³ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι, οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς λυκοὶ τῆς Ἀραβίας, οὐχ ὑπελίποντο εἰς τοπραί. ⁴ οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι, ἄνδρες καταφρονηταί. ἱερεῖς αὐτῆς βεβήλουσι τὰ ἅγια, καὶ ἀσεβοῦσι νόμον. ⁵ ὁ δὲ κύριος δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἄδικον, πρῶτ' πρῶτ' δώσει κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς. καὶ οὐκ ἀπεκρύβη καὶ οὐκ ἔγρω ἀδικίαν ἐν ἀπαιτησί, καὶ οὐκ εἰς νεῖκος ἀδικίαν. ⁶ ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα ὑπερηφάνους, ἡφανίσθησαν γωνῖαι αὐτῶν. ἐξηρμώσω τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὸ παράπαν, τοῦ μὴ διοδεύειν. ἐξέλπον αἱ πόλεις αὐτῶν, παρὰ τὸ μηδένα ὑπάρχειν, μηδὲ κατοικεῖν. ⁷ ἔπα, πληγὴ φοβεῖσθέ με, καὶ δέξασθε παιδεῖαν, καὶ οὐ μὴ ἐξολοθρευθῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς πάντα ὅσα ἐξεδίκησα ἐπ' αὐτήν. ἐτοιμάζου, ὄρθρισον, ἐφθάρται πᾶσα ἡ ἐπιφυλλίς αὐτῶν. ⁸ διὰ τοῦτο ὑπόμεινόν με, λέγει κύριος, εἰς ἡμέραν ἀναστασίας μου εἰς μαρτύριον. διὸ τὸ κρίμα μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν, τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς, τοῦ ἐκχεῖν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ μου. διότι ἐν πυρὶ ζήλου μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ. ⁹ ὅτι τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλώσσαις εἰς γενεὰν αὐτῆς, τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα κυρίου, τοῦ δουλεῦν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα. ¹⁰ ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας προσδέξομαι ἐν διωπαρμένους μου, οἰσους θυσίας μοι. ¹¹ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐ μὴ καταισχυθῇς ἐκ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου, ὧν ἡσέβησας εἰς ἐμέ. ὅτι τότε περιεῶ ἀπὸ σοῦ τὰ φαυλίσματα τῆς ὕβρεώς σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσθῇς τοῦ μεγαλυνῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου. ¹² καὶ ὑπολήψομαι ἐν σοὶ λαὸν πρᾶν καὶ ταπεινόν, καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος κυρίου. ¹³ οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ ποιήσουσιν ἀδικίαν, καὶ οὐ λαλήσουσι μάταια, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία. διότι αὐτοὶ νεμήσονται, καὶ κοιτασθήσονται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφο-

ἐκφοβῶν αὐτούς. ¹⁴ χαῖρε θύγατερ Σιών, κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ. εὐφραίνου καὶ κατατέροπον ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου θύγατερ Ἱερουσαλήμ. ¹⁵ περιεῖλε κύριος τὰ ἀδικήματά σου, λελύτρωται σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου. βασιλεύς Ἰσραὴλ κύριος ἐν μέσῳ σου, οὐκ ὄψη κακὰ οὐκέτι. ¹⁶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρεϊ κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ. θάρσει Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου. ¹⁷ κύριος ὁ θεὸς σου ἐν σοί, ὁ δυνατὸς σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπῇ αὐτοῦ. καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει ὥς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς. ¹⁸ καὶ

συνάξω τοὺς συντετριμμένους σου. οὐαὶ τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν; ¹⁹ ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοί, ἐνεκὲν σου ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει κύριος, καὶ σῶσω τὴν ἐκπεπτεσμένην, καὶ τὴν ἀποσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα, καὶ ὀνομαστούς ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ²⁰ καὶ καταισχυνθήσονται ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν καλῶς ὑμῖν ποιήσω, καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ὅταν εἰσδέξομαι ὑμᾶς. διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαστούς, καὶ εἰς καύχημα ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆς γῆς, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, λέγει κύριος.

ΑΓΓΑΙΟΣ.

ΚΕΦ. Α'.

Ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτι, ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἔκτῳ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων. εἶπὸν πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς Ἰουδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ἰωσεδέκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, λέγων. ² τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ, λέγων. ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν, οὐκ ἔκιν ὁ καιρὸς τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου. ³ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων. ⁴ εἰ καιρὸς μὲν ὑμῖν ἐστι τοῦ οἰκεῖν ἐν οἰκοῖς ὑμῶν κοιλοσταθμοῖς, ὁ δὲ οἶκος ἡμῶν ἐξηρημωταί; ⁵ καὶ νῦν τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. τάξτε δὴ καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν. ⁶ ἐσπείρατε πολλὰ καὶ εἰσπνέγκατε ὀλίγα, ἐφαγετε καὶ οὐκ εἰς πλησμονὴν, ἐπίετε καὶ οὐκ εἰς μέθην, περιβάλεσθε καὶ οὐκ ἐδεράμασθε ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ τοὺς μισθοὺς συνάγων συνήγαγεν εἰς δεσμόν τετυρπημένον. ⁷ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, ⁸ ἀναβητε εἰς τὸ ὄρος, καὶ κόψατε ξύλα, οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ εὐδοκῶσιν ἐν αὐτῷ, καὶ ἐνδοξασθῆσονται, εἴπε κυριος. ⁹ ἐπεβλήσατε εἰς πολλὰ, καὶ ἐγένετο ὀλίγα. καὶ εἰσπνέχθη εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐξε-

φύσησα αὐτά. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἀνθ' ὧν ὁ οἶκός μου ἐστὶν ἔρημος, ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ¹⁰ διὰ τοῦτο ἀνέξει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ δρόσου, καὶ ἡ γῆ ὑποστειλεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς. ¹¹ καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐπὶ τὸν σῆτον, καὶ ἐπὶ τὸν ὄλινον, καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν. ¹² καὶ ἤκουσε Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς Ἰουδα, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ πάντες οἱ καταλοιποὶ τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν, καὶ τῶν λόγων τοῦ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθότι ἐξαπέστειλεν αὐτὸν κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτούς, καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου κυρίου. ¹³ καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ἄγγελος κυρίου ἐν ἀγγέλοις κυρίου τῷ λαῷ. ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, λέγει κύριος. ¹⁴ καὶ ἐξήγειρε κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς Ἰουδα, καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ τὸ πνεῦμα τῶν καταλοιπῶν παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐποίουν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος θεοῦ αὐτῶν.

Bbb

Κεφ.

Κ Ε Φ. Β'.

Τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐκτου, τῷ δευτέρῳ ἔτι, ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως, τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, μιᾷ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων.
 2 εἰπὼν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τοῦ Ἰωσεδέκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, λέγων. 3 τίς ἐξ ὑμῶν, ὃς εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἔμπροσθεν; καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐκ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν; 4 καὶ νῦν κατίσχυε Ζοροβάβελ, λέγει κύριος, καὶ κατίσχυε Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδέκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, λέγει κύριος, καὶ ποιεῖτε, διότι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ εἰμι, λέγει κύριος ὁ παντοκράτωρ, 5 καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκε ἐν μέσῳ ὑμῶν. Θαρσέετε, 6 διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ξηρὰν, 7 καὶ συσσειώσω πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτά πάντων τῶν ἐθνῶν. καὶ πλησώ τὸν οἶκον τοῦτον δόξης, λέγει κύριος παντοκράτωρ. 8 ἐμὸν τὸ ἀργύριον, καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον, λέγει κύριος παντοκράτωρ 9 διότι μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ οἴκου τούτου, ἡ ἔσχατη ὑπὲρ τὴν πρώτην, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δώσω εὐρὴν, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ εὐρὴν ψυχῆς εἰς περιποίησιν παντὶ τῷ κτιζοντι, τοῦ ἀναστῆσαι τὸν ναὸν τοῦτον. 10 τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ ἐνάτου μηνὸς, ἔτους δευτέρου, ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην, λέγων. 11 τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐπερώτησον δὴ τοὺς ἱερεῖς νόμον, λέγων. 12 ἂν λάβῃ ἄνθρωπος κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ ἀψηται τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου, ἢ ἐφέματος, ἢ οἴνου, ἢ ἐλαίου, ἢ παντός βρώματος, εἰ ἁγιασθῆται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν, οὐ. 13 καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος. ἂν ἀψηται μεμιασμένος ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἐπὶ παντός

τούτων, εἰ μιανθῇσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν, μιανθῇσεται. 14 καὶ ἀπεκρίθη Ἀγγαῖος, καὶ εἶπεν. οὕτως ὁ λαὸς οὗτος, καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει κύριος, καὶ οὕτως πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ὃς ἂν ἐγγίσῃ ἐκεῖ, μιανθῇσεται ἐνεκεν τῶν λημμάτων αὐτῶν τῶν ὀρθρινῶν, ὀδυνηθήσονται ἀπὸ προσώπου πόνων αὐτῶν, καὶ ἐμισεῖτε ἐν πύλαις ἐλέγχοντα. 15 καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ὑπερανῶ, πρὸ τοῦ θῆναι λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ κυρίου, 16 τίνες ἦτε, ὅτε ἐνθάλλετε εἰς κυρτελὴν κριθῆς ἑκοσι σάτα, καὶ ἐγένετο κριθῆς δέκα σάτα. καὶ ἐξεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολῆνιον, ἐξαντλήσαι πεντήκοντα μετρητάς, καὶ ἐγένοντο ἑκοσι. 17 ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφορίᾳ, καὶ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ, καὶ ἐν χαλᾷ πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς μέ, λέγει κύριος. 18 ὑποτάξατε δὴ τὰς καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς τετράδος καὶ ἑκάδος τοῦ ἐνάτου μηνὸς, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς θετμελίωται ὁ ναὸς κυρίου. θέσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, 19 εἰ ἐπιγνωσθῇσεται ἐπὶ τῆς ἄλλω, καὶ εἰ ἔτι ἡ ἄμπελος, καὶ ἡ συκὴ, καὶ ἡ ῥοα, καὶ τὰ ξύλα τῆς ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπὸν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἐυλόγησθε. 20 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν δευτέρῳ πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην, τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, λέγων. 21 εἰπὼν πρὸς Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, λέγων. ἐγὼ σείω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, 22 καὶ καταστρέψω θρόνους βασιλείων, καὶ ὀλοθρεύσω δύναμιν βασιλείων τῶν ἐθνῶν, καὶ καταστρέψω ἄρματα καὶ ἀναβάτας, καὶ καταβήσονται ἵπποι καὶ ἀναβάται αὐτῶν, ἑκαστος ἐν ῥομφαίᾳ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 23 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος παντοκράτωρ, λήψομαί σε Ζοροβάβελ τὸν τοῦ Σαλαθιὴλ, τὸν δούλον μου, λέγει κύριος, καὶ θήσομαι σε ὡς σφραγίδα, διότι σὲ ἠρέτισα, λέγει κύριος παντοκράτωρ.

ZAXA

ΖΑΧΑΡΙΑΣ.

ΚΕΦ. Α'.

Ἐν τῷ ὀγδόῳ μηνί, ἔτους δευτέρου, ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου, υἱὸν Ἀδδῶ τὸν προφήτην, λέγων. ² ὤργισθη κύριος ἐπὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν ὀργὴν μεγάλην, ³ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐπιστρέψατε πρὸς μέ, λέγει κύριος τῶν δυνάμεων, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει κύριος τῶν δυνάμεων. ⁴ καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν, οἷς ἐνεκάλεσαν αὐτοῖς οἱ προφῆται ἐμπροσθεν λέγοντες, τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδεύματων ὑμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ οὐκ εἰσῆκουσαν, καὶ οὐ προσέσχον τοῦ εἰσακουσαί μου, λέγει κύριος. ⁵ οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσι καὶ οἱ προφῆται; μὴ τὸν αἰῶνα ζῆσονται; ⁶ πλην τοὺς λόγους μου καὶ τὰ νόμιά μου δέξασθε, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ἐν πνεύματί μου τοῖς δούλοις μου τοῖς προφήταις, οἱ κατελάβοσαν τοὺς πατέρας ὑμῶν. καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν. καθὼς παρατέτακται κύριος παντοκράτωρ τοῦ ποιῆσαι ἡμῖν κατὰ τὰς ὁδοὺς ἡμῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν, οὕτως ἐποίησεν ἡμῖν. ⁷ τῇ τετραδί καὶ εἰκαδί, τῷ ἐνδεκάτῳ μηνί, οὗτος ἐστὶν ὁ μὴν Σαβᾶτ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου υἱὸν Ἀδδῶ τὸν προφήτην, λέγων. ⁸ ἑώρακα τὴν νύκτα, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ἵππον πυρρὸν, καὶ οὗτος εἰστήκει ἀναμέσον τῶν ὀρέων τῶν κατασκίων, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι πυρροί, καὶ ψαροί, καὶ ποικίλοι, καὶ λευκοί. ⁹ καὶ εἶπα. τί οὗτοι κύριε; καὶ εἶπε πρὸς μέ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί. ἐγὼ δὲ εἶξο σοι τί ἐστὶ ταῦτα. ¹⁰ καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἐφειστηκὼς ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶπε πρὸς μέ. οὗτοί εἰσιν οὗς ἐξαπέστειλε κύριος, περιοδεῦσαι τὴν γῆν. ¹¹ καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ

ἄγγέλῳ κυρίου τῷ ἐφεστῶτι ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶπον. περιωδύναμεν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται, καὶ ἡσυχαῖ. ¹² καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ εἶπε. κύριε παντοκράτωρ ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερέιδες τοῦτο ἐβδομηκοστὸν ἔτος; ¹³ καὶ ἀπεκρίθη κύριος παντοκράτωρ τῷ ἄγγέλῳ τῷ λαλῶντι ἐν ἐμοί ῥήματα καλὰ καὶ λόγους παρακλητικούς. ¹⁴ καὶ εἶπε πρὸς μέ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί. ἀνάκραγε λέγων, τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐξήλωκα τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν Σιών ζῆλον μέγαν, ¹⁵ καὶ ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ συνεπιτιθέμενα, ἀνθ' ὧν ἐγὼ ὤργισθην ὀλίγα, αὐτοὶ δὲ συνεπέθεντο εἰς κακά. ¹⁶ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος. ἐπιστρέψω ἐπὶ Ἱερουσαλήμ ἐν οἰκτιρῶ, καὶ ὁ οἶκός μου ἀνοικοδομηθήσεται ἐν αὐτῇ, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ μέτρον ἐκταθήσεται ἐπὶ Ἱερουσαλήμ ἐτι. ¹⁷ καὶ εἶπε πρὸς μέ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί. ἐτι ἀνάκραγε λέγων, τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐτι διαχυθήσονται πόλεις ἐν ἀγαθοῖς, καὶ ἐλεήσει κύριος ἐτι τὴν Σιών, καὶ αἰρετιεῖ τὴν Ἱερουσαλήμ. ¹⁸ καὶ ἴδρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἰδὼν, καὶ ἰδοὺ τέσσαρα κέρατα. ¹⁹ καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλῶντα ἐν ἐμοί, τί ἐστὶ ταῦτα κύριε; καὶ εἶπε πρὸς μέ. ταῦτα τὰ κέρατα, τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλήμ. ²⁰ καὶ ἔδειξέ μοι κύριος τέσσαρας τέκτονας. ²¹ καὶ εἶπα. τί οὗτοι ἔρχονται ποιῆσαι; καὶ εἶπε. ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰούδα καὶ τὸν Ἰσραὴλ κατέαξαν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἤρε κεφαλὴν. καὶ ἐξηλθσαν οὗτοι τοῦ ὀξύναι αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν τὰ τέσσαρα κέρατα, τὰ ἔθνη τὰ ἐπαιρόμενα κέρας ἐπὶ τὴν γῆν κυρίου, τοῦ διασκορπίσαι αὐτήν.

ΚΕΦ. Β'.

Καὶ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον γεωμετρικόν. ² καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν. ποῦ σὺ πορεύῃ; καὶ εἶπε πρὸς μέ. διαμετρήσαι τὴν Ἱερουσαλήμ, τοῦ ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς ἐστὶ, καὶ πηλίκον τὸ μήκος. ³ καὶ ἰδοὺ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ εἰστήκει, καὶ ἄγγελος ἕτερος ἔξεπορεύετο εἰς συνάντησιν αὐτοῦ. ⁴ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. λέγων. δράμε, καὶ λάλησον πρὸς τὸν νεανίαν ἐκεῖνον, λέγων. κατακάρπως κατοικηθήσεται Ἱερουσαλήμ ἀπὸ πλήθους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς. ⁵ καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ, λέγει κύριος, τείχος πυρὸς κυκλόθεν, καὶ εἰς δόξαν ἔσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς. ⁶ ὦ ὦ φεύγετε ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, λέγει κύριος. διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ συνάξω ὑμᾶς, λέγει κύριος, ⁷ εἰς Σιών, ἀνασώξεσθε οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα Βαβυλῶνος. ⁸ διότι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ, ὅπως δόξης ἀπέσταλκέ με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυλευσάντα ὑμᾶς, διότι ὁ ἀπτόμενος ὑμῶν ὡς ὁ ἀπτόμενος τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ. ⁹ διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιφέρω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔσονται σκῦλα τοῖς δουλεύουσιν αὐτοῖς, καὶ γνώσεσθε, ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με. ¹⁰ τέρεπον καὶ εὐφραίνου θυγάτερ Σιών, διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου, λέγει κύριος. ¹¹ καὶ καταφύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαόν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου, καὶ ἐπιγνώσῃ, ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἔξαπέσταλκέ με πρὸς σέ. ¹² καὶ κατακληρονομήσει κύριος τὸν Ἰούδαν, τὴν μερίδα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἁγίαν. καὶ αἰρεῖται ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ. ¹³ εὐλαβείσθω πᾶσα σὰρξ ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἐξεργήγεται ἐκ νεφελῶν ἁγίον αὐτοῦ.

ΚΕΦ. Γ'.

Καὶ ἔδειξέ μοι κύριος τὸν Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, ἐστῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου κυρίου, καὶ ὁ διάβολος

εἰστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τοῦ ἀντικεισθαι αὐτῷ. ² καὶ εἶπε κύριος πρὸς τὸν διάβολον. ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοὶ διάβολε, καὶ ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ἱερουσαλήμ. οὐκ ἰδοὺ τοῦτο ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός; ³ καὶ Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυμένος ἱμάτια ὀνυπαρά, καὶ εἰστήκει πρὸ προσώπου τοῦ ἀγγέλου. ⁴ καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἐστηκότας πρὸ προσώπου αὐτοῦ, λέγων. ἀφέλετε τὰ ἱμάτια τὰ ὀνυπαρά ἀπ' αὐτοῦ. καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. ἰδοὺ ἀφῆρηκα τὰς ἀνομίας σου, καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν ποδήρη, ⁵ καὶ ἐπίθετε κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐπέθηκαν κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ περιέβαλον αὐτόν ἱμάτια. καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου εἰστήκει. ⁶ καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγγελος κυρίου πρὸς Ἰησοῦν, λέγων. ⁷ τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐὰν ταῖς ὁδοῖς μου πορεύῃ, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου φυλάξῃ, καὶ σὺ διακρινεῖς τὸν οἶκόν μου. καὶ ἐὰν διαφυλάσῃς τὴν αὐλήν μου, καὶ δώσω σοι ἀναστρεφόμενους ἐν μέσῳ τῶν ἐστηκότων τούτων. ⁸ ἄκουε δὴ Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, σὺ καὶ οἱ πλησίον σου οἱ καθήμενοι πρὸ προσώπου, διότι ἄνδρες τερατοποῖοι εἰσὶ, διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω τὸν δοῦλόν μου ἀνατολήν. ⁹ διότι ὁ λίθος, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἓνα ἐπὶ τὰ ὀφθαλμοὶ εἰσιν. ἰδοὺ ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ ψηλαφήσω πᾶσαν τὴν ἀδικίαν τῆς γῆς ἐκείνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. ¹⁰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος παντοκράτωρ, συγκαλέσατε ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ὑποκάτω ἀμπέλου καὶ ὑποκάτω συκῆς.

ΚΕΦ. Δ'.

Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐξήγειρέ με ὃν τρόπον, ὅταν ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὕπνου αὐτοῦ. ² καὶ εἶπε πρὸς μέ. τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα. εἴωρακα, καὶ ἰδοὺ λυχρία χρυσῇ ὅλῃ, καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἐπὶ λύχνῳ ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἐπὶ ἐπαρυστρίδες τοῖς λύχνῳις

λύχοις τοῖς ἐπάνω αὐτῆς, ³ καὶ δύο ἑλαῖαι ἐπάνω αὐτῆς, μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπαδίου αὐτῆς, καὶ μία ἐξ εὐωνύμων. ⁴ καὶ ἐπηρώτησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί, λέγων. τί ἐστι ταῦτα κύριε; ⁵ καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ εἶπε πρὸς μέ, λέγων. οὐ γινώσκεις τί ἐστι ταῦτα; καὶ εἶπα. οὐχὶ κύριε. ⁶ καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε πρὸς μέ, λέγων. οὗτος ὁ λόγος κυρίου πρὸς Ζοροβάβελ, λέγων. οὐκ ἐν δυνάμει μετὰ γαλῆ, οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ, ἀλλὰ ἐν πνεύματί μου, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁷ τίς εἶ οὐ τὸ ὅρος τὸ μέγα τὸ πρὸ προσώπου Ζοροβάβελ τοῦ κατορθώσαι; καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς κληρονομίας ἰσότητα χάριτος χάριτα αὐτῆς. ⁸ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ⁹ αἱ χεῖρες Ζοροβάβελ ἐπιμελίωσαν τὸν οἶκον τούτου, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπιτελέσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρὸς σέ. ¹⁰ διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικρὰς, καὶ χαροῦνται, καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ. ἐπτα οὗτοι ὀφθαλμοὶ εἰσιν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ¹¹ καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν. τί αἱ δύο ἑλαῖαι αὗται, αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐξ εὐωνύμων; ¹² καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρου, καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν. τί οἱ δύο κλάδοι τῶν ἑλαιῶν οἱ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν δύο μυξωτήρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων, καὶ ἐπαναχόντων τὰς ἐπαρυστρίδας τὰς χρυσᾶς; ¹³ καὶ εἶπε πρὸς μέ. οὐκ οἶδας τί ἐστι ταῦτα; καὶ εἶπα, οὐχὶ κύριε. ¹⁴ καὶ εἶπεν. οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πίστεως παρεστήκασιν κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδὼν δρέπανον πετόμενον. ² καὶ εἶπε πρὸς μέ. τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα ἐγώ. ὄρω δρέπανον πετόμενον μήκους πήχων εἰκοσι, καὶ πλατὺς πήχων δέκα. ³ καὶ εἶπε πρὸς μέ. αὕτη ἡ ἀρὰ ἣ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. διότι πᾶς ὁ κλέπτης ἐκ τούτου ἔως

θανάτου ἐκδικηθήσεται, καὶ πᾶς ὁ ἐπιόρκος ἐκ τούτου ἐκδικηθήσεται. ⁴ καὶ ἐξοίσω αὐτό, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ εἰς ἐλεύσεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ κλέπτου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ ὁμνύοντος τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ καταλύσει ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ συντελέσει αὐτόν, καὶ τὰ ξύλα αὐτοῦ, καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ. ⁵ καὶ ἐξηλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ εἶπε πρὸς μέ. ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἰδε τὸ ἐκπορευόμενον τούτου. ⁶ καὶ εἶπα. τί ἐστι; καὶ εἶπε. τοῦτο τὸ μέτρον τὸ ἐκπορευόμενον. καὶ εἶπεν. αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ⁷ καὶ ἰδὼν τάλαντον μολίβδου ἐξαίρομενον. καὶ ἰδὼν γυνὴ μία ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου. ⁸ καὶ εἶπεν. αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία, καὶ ἐβόησεν αὐτὴν εἰς μέσον τοῦ μέτρου, καὶ ἐβόησε τὸν λίθον τοῦ μολίβδου εἰς τὸ στόμα αὐτῆς. ⁹ καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδὼν δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι, καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, καὶ αὗται εἶχον πτέρυγας ἐπόπος, καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀναμέσον τῆς γῆς, καὶ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ. ¹⁰ καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί. ποῦ αὗται ἀποφέρουσι τὸ μέτρον; ¹¹ καὶ εἶπε πρὸς μέ. οἰκοδομήσαι αὐτῶ οἰκίαν ἐν γῇ Βαβυλῶνος, καὶ ἐτοιμάσαι, καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ς'.

Καὶ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδὼν τέσσαρα ἄρματα ἐκπορευόμενα ἐκ μέσου δύο ὀρέων, καὶ τὰ ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ. ² ἐν τῷ ἄρματι τῷ πρώτῳ ἵπποι πυρρόοι, καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες, ³ καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοί, καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροί. ⁴ καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί. τί ἐστι ταῦτα κύριε; ⁵ καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ εἶπε. ταῦτά ἐστιν οἱ τέσσαρες ἀνεμοὶ τοῦ οὐρανοῦ, ἐκπορεύονται παραστήται τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς. ⁶ ἐν ᾗ ἦσαν ἵπποι

ποι

ποι οἱ μέλανες, ἔξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν Βορρᾶ, καὶ οἱ λευκοὶ ἔξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν, καὶ οἱ ποικίλοι ἔξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν Νότου, ⁷ καὶ οἱ ψαροὶ ἔξεπορεύοντο, καὶ ἐπέβλεπον τοῦ πορεύεσθαι τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν. καὶ εἶπε. πορεύεσθε, καὶ περιοδεύσατε τὴν γῆν, καὶ περιώδευσαν τὴν γῆν. ⁸ καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἐλάλησε πρὸς με, λέγων. ἰδοὺ οἱ ἔκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν Βορρᾶ, καὶ ἀνέπαυσαν τὸν θυμὸν μου ἐν γῇ Βορρᾶ. ⁹ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹⁰ λάβε τὰ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ παρὰ τῶν χρησίμων αὐτῆς, καὶ παρὰ τῶν ἐπεγνωκότων αὐτήν, καὶ εἰςλευσῇ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον Ἰωσίου τοῦ Σοφονίου τοῦ ἡκοντος ἐκ Βαβυλωνῶς, ¹¹ καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ ποιήσεις στεφάνους, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσιᾶ ἐκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου. ¹² καὶ ἔρεις πρὸς αὐτόν. τῷδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἰδοὺ ἄνθρωπος, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὑποκαταθῇ αὐτοῦ ἀνατελεῖ, καὶ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον κυρίου, ¹³ καὶ αὐτὸς λήψεται ἀρετὴν, καὶ καθιεῖται, καὶ καταρξεί ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ βουλὴ ἐιρηνικὴ ἔσται ἀναμέσον ἀμφοτέρων. ¹⁴ ὁ δὲ στέφανος ἔσται τοῖς ὑπομένουσι, καὶ τοῖς χρησίμοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεγνωκόσιν αὐτήν, καὶ εἰς χάριτα υἱοῦ Σοφονίου, καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹⁵ καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἤξουσιν, καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου, καὶ γνώσεσθε, διότι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἔσται, ἔαν εἰσακούοντες εἰσακούσῃτε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τεταρτῳ ἔτει, ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τετράδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐνάτου, ὅς ἐστι Χασιελῦ. ² καὶ ἔξαπέστειλεν εἰς Βασιλῆλ, Σαρασάρ καὶ Ἀρβεσιερ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, ἐξιλάσασθαι τὸν κύριον, ³ λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν

τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος, καὶ πρὸς τοὺς προφῆτας, λέγων. εἰσελήλυθεν ὡς ἐν τῷ μνηί τῷ πέμπτῳ τὸ ἁγίασμα, καθότι ἐποίησεν ἡθὴ ἱκανὰ ἔτη. ⁴ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου τῶν δυνάμεων πρὸς ἐμὲ, λέγων. ⁵ εἰπὸν πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, λέγων. ἔαν ἡστυέσητε ἢ κόψησθε ἐν ταῖς πέμπταις ἢ ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καὶ ἰδοὺ ἑβδομήκοντα ἔτη, μὴ ἡστέιαν γεννητεν κατέ μοι; ⁶ καὶ ἔαν φάγητε ἢ πίετε, οὐχ ὑμεῖς ἔσθετε καὶ πίνετε; ⁷ οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν τῶν ἐμπροσθεν; ὅτε ἦν Ἰερουσαλὴμ κατοικουμένη, καὶ εὐθηνούσα, καὶ αἱ πόλεις κυκλόθεν αὐτῆς, καὶ ἡ ὄρεϊν καὶ ἡ πεδίην κατωκίετο. ⁸ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν, λέγων. ⁹ τῷδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. κρίμα δίκαιον κρίνετε, καὶ ἔλος καὶ οἰκτιρμὸν ποιεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ¹⁰ καὶ χήραν καὶ ὀρφανὸν καὶ προσήλυτον καὶ πέννητα μὴ καταδυναστεύετε, καὶ κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ μὴ μνησικακίτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. ¹¹ καὶ ἡπείθθησαν τοῦ προσέχειν, καὶ ἔδωκαν νῶτον παραφρονούντα, καὶ τὰ ὥτα αὐτῶν ἐβαρύναν τοῦ μὴ εἰσακούειν. ¹² καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔταξαν ἀπειθῇ τοῦ μὴ εἰσακούειν τοῦ νόμου μου, καὶ τοὺς λόγους, οὓς ἔξαπέστειλε κύριος παντοκράτωρ ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν τῶν ἐμπροσθεν, καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη παρὰ κυρίου παντοκράτορος. ¹³ καὶ ἔσται, ὃν τρόπον εἶπε, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν, οὕτως κεκραῖζονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσω, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ¹⁴ καὶ ἐκβαλὼ αὐτοὺς εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἃ οὐκ ἔγνωσαν. καὶ ἡ γῆ ἀφανισθήσεται κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διοδύοντος καὶ ἐξ ἀναστρέφοντος. καὶ ἔταξαν γῆν ἐκλεκτὴν εἰς ἀφανισμόν.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου παντοκράτορος, λέγων. ² τῷδε λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἐξήλωκα τὴν Ἰερουσαλὴμ, καὶ τὴν Σιών ζῆλον μέγαν, καὶ θυμῷ

θυμῷ μεγάλῳ ἐξήλωκα αὐτήν. ³ τὰδε λέγει κύριος· ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιών, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ κληθήσεται ἡ Ἱερουσαλήμ πόλις ἀληθινή, καὶ τὸ ὄρος κυρίου παντοκράτορος ὄρος ἁγίον. ⁴ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· ἔτι καθήσονται πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλήμ, ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἀπὸ πληθους ἡμερῶν. ⁵ καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως πλησθήσονται παιδαρίων καὶ κορασίων παιζόντων ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς. ⁶ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· εἰ ἀδυνατήσῃ ἐνώπιον τῶν καταλοιπῶν τοῦ λαοῦ τούτου ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, μὴ καὶ ἐνώπιόν μου ἀδυνατήσῃ; λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁷ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· ἰδοὺ ἐγὼ σώσω τὸν λαὸν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν, ⁸ καὶ εἰσαξω αὐτούς, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔσονται ἔμοι εἰς λαόν, καὶ ἐσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ. ⁹ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· κατισχυέντωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους τούτους ἐκ στόματος τῶν προφητῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας τεθεμελιώται ὁ οἶκος κυρίου παντοκράτορος, καὶ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ᾠκοδόμηται. ¹⁰ διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶν κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει, καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ οὐκ ἔσται εἰρήνῃ ἀπὸ τῆς θλίψεως. καὶ ἔξαποστελεῖ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ. ¹¹ καὶ νῦν, οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἐμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοιποῖς τοῦ λαοῦ τούτου, λέγει κύριος παντοκράτωρ, ¹² ἀλλ' ἡ εἰδὼ εἰρήνην. ἡ ἀμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δροσὸν αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοιποῖς τοῦ λαοῦ μου τούτου ταῦτα πάντα. ¹³ καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ οἶκος

Ἰούδα καὶ οἶκος Ἰσραὴλ, οὕτως διασώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ. θαρσεῖτε καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χειρὶν ὑμῶν. ¹⁴ διότι τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· ὃν τρόπον διενόηθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς ἐν τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μετενόησα, ¹⁵ οὕτως παρατέταγμαί, καὶ διανενόημαί ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τοῦ καλῶς ποιῆσαι τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὸν οἶκον Ἰούδα. θαρσεῖτε. ¹⁶ οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ποιήσετε. λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀλήθειαν καὶ κρίμα ἐιρηνικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν, ¹⁷ καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογιῶσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ὅρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε, διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ¹⁸ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου παντοκράτορος πρὸς μέ, λέγον· ¹⁹ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· νηστεία ἡ τετράς, καὶ νηστεία ἡ πέμπτη, καὶ νηστεία ἡ ἑβδόμη, καὶ νηστεία ἡ δεκάτη ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰούδα εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθὰς, καὶ εὐφρανθήσεσθε, καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε. ²⁰ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· ἔτι ἤξουσι λαοὶ πολλοὶ, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλὰς, ²¹ καὶ συνειλευσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες, πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου κυρίου, καὶ ἐκζητήσῃ τοῦ προσώπου κυρίου παντοκράτορος· πορεύσομαι καὶ ἐγώ. ²² καὶ ἤξουσι λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον κυρίου παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐξέλθασθαι τὸ πρόσωπον κυρίου. ²³ τὰδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐὰν ἐπιλάβωνται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπιλάβωνται τοῦ κρασπέδου ἀνδρός Ἰουδαίου, λέγοντες, πορευσόμεθα μετὰ σοῦ, διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ θεὸς μετ' ὑμῶν ἔστιν.

Κ Ε Φ. Θ'.

Ἀἷμμα λόγου κυρίου, ἐν γῇ Σιδράχ καὶ Λαμασκου θυσία αὐτοῦ, διότι κύριος;

κύριος ἐφορᾷ ἀνθρώπους, καὶ πάσας φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. ² καὶ ἐν Ἡμᾶθ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς Τύρος καὶ Σιδῶν, διότι ἐφορόνησαν σφόδρα. ³ καὶ ὠκοδόμησε Τύρος ὀχυρώματα αὐτῇ, καὶ ἐθησαύρισεν ἀργύριον ὡς χοῦν, καὶ συνήγαγε χρυσίον ὡς πηλὸν ὁδῶν. ⁴ καὶ διὰ τοῦτο κύριος κληρονομήσει αὐτοὺς, καὶ πατάξει εἰς θάλασσαν δύναμιν αὐτῆς, καὶ αὕτη ἐν πυρὶ καταναλωθήσεται. ⁵ ὅψεται Ἀσκάλων, καὶ φοβηθήσεται, καὶ Γάζα, καὶ ὀδυνηθήσεται σφόδρα, καὶ Ἀκκάρων, ὅτι ῥσχυνθῇ ἐπὶ τῷ παραπτώματι αὐτῆς. καὶ ἀπολεῖται βασιλεὺς ἐκ Γάζης, καὶ Ἀσκάλων οὐ μὴ κατοικηθῇ. ⁶ καὶ κατοικήσουσιν ἄλλογενεῖς ἐν Ἀζώτῳ, καὶ καθελῶ ὕβριν ἄλλοφύλων, ⁷ καὶ ἔξαρχῶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ στόματος αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐκ μέσου ὁδόντων αὐτῶν. καὶ ὑπολειφθήσονται καὶ οὗτοι τῷ θεῷ ἡμῶν, καὶ ἔπονται ὡς χιλιάρχος ἐν Ἰούδα, καὶ Ἀκκάρων ὡς ὁ Ἰεβουσαῖος, ⁸ καὶ ὑποστήσονται τῷ οἴκῳ μου ἀνάστημα, τοῦ μὴ διαπορεύεσθαι, μηδὲ ἀνακάμπτειν, καὶ οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτοὺς οὐκέτι ἐξελαύνων, διότι νῦν ἑώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. ⁹ χαίρε σφόδρα θύγατερ Σιδῶν, κήρυσε θύγατερ Ἱερουσαλὴμ. ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς ἔρχεται σοι δίκαιος καὶ σώζων, αὐτὸς πρᾶνς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. ¹⁰ καὶ ἐξολοθρεύσει ἄρματα ἐξ Ἐφραὶμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξολοθρεύσεται τόξον πολεμικόν, καὶ πληθὸς καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν, καὶ κατάρξει ὑδάτων ἕως θαλάσσης, καὶ ποταμῶν διεκβολὰς γῆς. ¹¹ καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σου ἔξαπέστειλας δεσμίους σου ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ. ¹² καθήσεται ἐν ὀχυρώμασι δεσμοὶ τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μᾶς ἡμέρας παροικεσίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι, ¹³ διότι ἐνέτεινά σε Ἰούδα ἱμαντῶ τόξον, ἐπλησά τὸν Ἐφραὶμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιδῶν ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ, ¹⁴ καὶ κύριος ἔσται ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς,

καὶ κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιδί, καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ. ¹⁵ κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτοὺς, καὶ καταναλώσουσιν αὐτοὺς, καὶ καταχώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης, καὶ ἐκπίονται αὐτοὺς ὡς ὀλιον, καὶ πλησουσι τὰς φιάλας ὡς θυσιαστήριον. ¹⁶ καὶ σώσει αὐτοὺς κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς πρόβατα λαὸν αὐτοῦ, διότι λίθοι ἅγιοι κυλίσονται ἐπὶ γῆς αὐτοῦ. ¹⁷ ὅτι εἴ τι ἀγαθὸν αὐτοῦ, καὶ εἴ τι καλὸν αὐτοῦ, σίτος νεανίσκοις, καὶ οἶνος εὐωδιάζων εἰς παρθέτους.

Κ Ε Φ. Γ.

Ἀιτεῖσθε παρὰ κυρίου ὑετὸν καθ' ὥραν, πρῶμον καὶ ὀψιμον. κύριος ἐποίησε φαντασίας, καὶ ὑετὸν χειμερινὸν δώσει αὐτοῖς, ἐκάστῳ βοτάνην ἐν ἀγρῷ. ² διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι ἐλάλησαν κόπους, καὶ οἱ μάντιες ὁράσεις ψευδεῖς. καὶ τὰ ἐνύπνια ψευδῇ ἐλάλουν, μάταια παρεκάλουν. διὰ τοῦτο ἐξηρανθήσαν ὡς πρόβατα, καὶ ἐκακώθησαν, διότι οὐκ ἦν ἴασις. ³ ἐπὶ τοὺς ποιμένας παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου, καὶ ἐπὶ τοὺς ἄνομους ἐπισκέψομαι. καὶ ἐπισκέπεται κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τάξει αὐτοὺς ὡς ἵππον εὐπρεπῆ αὐτοῦ ἐν πολέμῳ, ⁴ καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐπέβλεψε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔταξε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τόξον ἐν θυμῷ, ἀπ' αὐτοῦ ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐξελαύνων ἐν τῷ αὐτῷ. ⁵ καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ πατοῦντες πηλὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολέμῳ, καὶ παρατάσσονται, διότι κύριος μετ' αὐτῶν. καὶ καταίσχυνθήσονται ἀναβάται ἵππων. ⁶ καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τὸν οἶκον Ἰωσῆφ σώσω, καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ὅτι ἡγάπησα αὐτοὺς, καὶ ἔσονται, ὃν τρόπον οὐκ ἀπειστρεψάμην αὐτούς. διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῖς, ⁷ καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἴκῳ. καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὀψονται, καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ χαρεῖται ἡ καρδία αὐτῶν ἐπὶ τῷ κυρίῳ. ⁸ ἡμαντῶ αὐτοῖς,

τοῖς, καὶ εἰσδέξομαι αὐτοὺς, διότι λυ-
τρώσομαι αὐτοὺς, καὶ πληθυνθήσον-
ται καθότι ἦσαν πολλοί. ⁹ καὶ σπερῶ
αὐτοὺς ἐν λαοῖς, καὶ οἱ μακρὰν μνη-
σθήσονται μου, ἐκθρέψουσι τὰ τέκνα
αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψουσι. ¹⁰ καὶ ἐπι-
στρέψω αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ
ἐξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐτοὺς, καὶ
εἰς τὴν Γαλααδίτιν καὶ εἰς τὸν Αἰβα-
νον εἰσάξω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ὑπο-
λειφθῇ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. ¹¹ καὶ διε-
λεύσονται ἐν θαλάσῃ στενῇ, καὶ πα-
τάξουσιν ἐν θαλάσῃ κύματα, καὶ ξη-
ρανθήσεται πάντα τὰ βῆθη ποταμῶν,
καὶ ἀφαιρεθῇται πᾶσα ὕβρις Ἀσσυ-
ρίων, καὶ σκῆπτρον Αἰγύπτου περιαι-
ρεθήσεται. ¹² καὶ κατισχύσω αὐτοὺς
ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνό-
ματι αὐτοῦ κατακαυθήσονται, λέγει
κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Διάνοξον ὁ Αἰβανος τὰς θύρας σου,
καὶ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου.
² ὀλολυξάτω πίτυς, διότι πέπτωκε
κέδρος, ὅτι μεγάλως μεγιστάνες ἐτα-
λαιπώρησαν. ὀλολυξάτε δρυές τῆς Βα-
σανίτιδος, ὅτι κατεσπάσθη ὁ δρυμὸς
ὁ συμφυτός. ³ φωνὴ θρηνούντων ποι-
μένων, ὅτι τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγα-
λωσύνη αὐτῶν. φωνὴ ὠρυομένων λε-
όντων, ὅτι τεταλαιπώρηκε τὸ φρύαγ-
μα τοῦ Ἰορδάνου. ⁴ ταῦτε λέγει κύ-
ριος παντοκράτωρ. ποιμαίνετε τὰ
πρόβατα τῆς σφαγῆς, ⁵ αἱ οἱ κτησά-
μενοι κατέσφαζον, καὶ οὐ μετεμέλον-
το, καὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἔλεγον,
εὐλογητὸς κύριος, καὶ πεπλουτήκαμεν,
καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν οὐκ ἐπάσχον
οὐδὲν ἐπ' αὐτοῖς. ⁶ διὰ τοῦτο οὐ φεί-
σομαι οὐκέτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν, λέγει κύριος. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
παραδίδωμι τοὺς ἀνθρώπους, ἕκα-
στον εἰς χεῖρα τοῦ πλησίου αὐτοῦ, καὶ
εἰς χεῖρα βασιλέως αὐτοῦ, καὶ κατα-
κοψουσι τὴν γῆν, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι
ἐκ χειρὸς αὐτῶν. ⁷ καὶ ποιμανῶ τὰ
πρόβατα τῆς σφαγῆς εἰς τὴν Χανα-
νίτιν. καὶ λήψομαι ἐμαυτῷ δύο ῥάβ-
δους, τὴν μὲν μίαν ἐκάλισα κάλλος,
καὶ τὴν ἐτέραν ἐκάλισα σχοίνισμα, καὶ
ποιμανῶ τὰ πρόβατα. ⁸ καὶ ἔξαρχῶ

τοὺς τρεῖς ποιμένας ἐν μηνὶ ἐνὶ, καὶ
βαρυνθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπ' αὐτοὺς,
καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωρύνοντο
ἐπ' ἐμέ. ⁹ καὶ εἶπα. οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς,
τὸ ἀποθνήσκον ἀποθνήσκέτω, καὶ τὸ
ἐκλείπον ἐκλείπετω, καὶ τὰ κατάλοιπα
κατεσθιέντωσαν ἕκαστος τὰς σάρκας
τοῦ πλησίου αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ λήψομαι
τὴν ῥάβδον μου τὴν καλὴν, καὶ ἀπορ-
ρίψω αὐτήν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν δια-
θήκην μου, ἣν διετέμην πρὸς πάντας
τοὺς λαοὺς, ¹¹ καὶ διασκεδάσθησεται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γνῶσονται οἱ
Χανααῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσό-
μενά μοι, διότι λόγος κυρίου ἐστίν.
¹² καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτοὺς. εἰ καλὸν ἐνώ-
πιον ὑμῶν ἐστίν, δότε τὸν μισθόν μου,
ἥ ἀπείπασθε. καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν
μου τριάκοντα ἀργυροῦς. ¹³ καὶ εἶπε
κύριος πρὸς μέ. κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ
χωρευτήριον, καὶ σκένομαι εἰ δοκίμῳ
ἐστίν, ὃν τρόπον ἐδοκίμάσθη ὑπὲρ
αὐτῶν. καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα
ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν
οἶκον κυρίου εἰς τὸ χωρευτήριον. ¹⁴ καὶ
ἀπέρριψα τὴν ῥάβδον τὴν δευτέραν τὸ
σχοίνισμα, τοῦ διασκεδάσαι τὴν κατὰ-
σχῆσιν ἀναμέσον Ἰούδα, καὶ ἀναμέσον
Ἰσραὴλ. ¹⁵ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ.
ἔτι λάβε σεαυτῷ σκεὴν ποιμενικὰ ποι-
μένος ἀπείρου, ¹⁶ διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξε-
γείρω ποιμένα ἐπὶ τὴν γῆν, τὸ ἐκλιμ-
πάνον οὐ μὴ ἐπισκέψηται, καὶ τὸ ἐ-
σκορπισμένον οὐ μὴ ζητήσῃ, καὶ τὸ
συντετριμμένον οὐ μὴ ἰασθῇ, καὶ τὸ
ὀλόκληρον οὐ μὴ κατευθύνῃ, καὶ τὰ
κρέα τῶν ἐκλεκτῶν καταφάγεται, καὶ
τοὺς ἀστραγάλους αὐτῶν ἐκστρέψει.
¹⁷ ὡς οἱ ποιμαίνοντες τὰ μάταια, κατα-
λειποῦντες τὰ πρόβατα, μάχαιρα ἐπὶ
τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὸν ὀ-
φθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ, ὁ βραχίον
αὐτοῦ ξηρανόμενος ξηρανθήσεται,
καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ὁ δεξιὸς αὐτοῦ ἐκτυ-
φλούμενος ἐκτυφλωθήσεται.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Ἀἴημα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσρα-
ήλ. λέγει κύριος, ἐκτείνων οὐρανὸν,
καὶ θεμιλῶν γῆν, καὶ πλάσσω πνεύ-
μα ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ. ² ἰδοὺ ἐγὼ
τίθημι τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς πρόθυρα
σα-

σαλευόμενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλω, καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἔσται περιοχὴ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. ³ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὴν Ἱερουσαλὴμ λίθον καταπατοῦμενον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. πᾶς ὁ καταπατῶν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίζεται, καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ' αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς. ⁴ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος παντοκράτωρ, πατάξω πάντα ἵππον ἐν ἑκστάσει, καὶ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ ἐν παραφρονήσει, ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον Ἰούδα διανοίξω τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ πάντας τοὺς ἵππους τῶν λαῶν πατάξω ἐν ἀποτυφλώσει. ⁵ καὶ ἐροῦσιν οἱ χιλιάρχοι Ἰουδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. εὐρήσομεν ἑαυτοῖς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ ἐν κυρίῳ παντοκράτορι Θεῷ αὐτῶν. ⁶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τοὺς χιλιάρχους Ἰουδα ὡς δαλὸν πυρὸς ἐν ξύλοις, καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλάμῃ, καὶ καταφάγονται ἐκ διεξιῶν, καὶ ἐξ εὐωνύμων πάντας τοὺς λαοὺς κυκλόθεν, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ ἐτι καθ' ἑαυτὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁷ καὶ σώσει κύριος τὰ σκηνώματα Ἰουδα, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς, ὅπως μὴ μεγαλύνηται καύχημα οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἑπαρσις τῶν κατοικοῦντων Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸν Ἰούδα. ⁸ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ κύριος ὑπὲρ τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔσται ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς Δαυὶδ, ὁ δὲ οἶκος Δαυὶδ ὡς οἶκος Θεοῦ, ὡς ἄγγελος κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν. ⁹ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ζητήσω ἔξαραι πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐρχόμενα ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ¹⁰ καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιροῦ. καὶ ἐπιβλέπονται πρὸς μὲ, ἀνθ' ὧν καταρχήσαντο. καὶ κόπινται ἐπ' αὐτὸν κοπετόν, ὡς ἐπ' ἀγαπητῷ, καὶ ὀδυνηθήσονται ὀδύνῃν ὡς ἐπὶ τῷ πρωτοτόκῳ. ¹¹ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετός ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς κοπετός ῥωῶνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπτομένου, ¹² καὶ κόμειται ἡ γῆ κατὰ φυλάς φυλάς. φυλὴ οἴκου Δαυὶδ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ

γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς. φυλὴ οἴκου Νάθαν καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς. ¹³ φυλὴ οἴκου Λευὶ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς. φυλὴ τοῦ Συμεὼν καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς. ¹⁴ πᾶσαι αἱ ὑπολειμμέναι φυλαὶ, φυλὴ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται πᾶς τόπος διανοιγόμενος τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν μετακίνησιν, καὶ εἰς τὸν χωρισμόν. ² καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει κύριος σαβαωθ, ἐξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδωλῶν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔτι αὐτῶν ἔσται μνηεῖα. καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἔξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς. ³ καὶ ἔσται ἐὰν προφητεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι, καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτόν, οὐ ζῆση, ὅτι ψευδὴ ἐλάλησας ἐπ' ὀνόματι κυρίου, καὶ συμποδιοῦσιν αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτόν, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν. ⁴ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατασχυνηθήσονται οἱ προφῆται, ἕκαστος ἐκ τῆς ὁράσεως αὐτοῦ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν, καὶ ἐνδύονται δέριον τριχίνην, ἀνθ' ὧν ἐψεύσαντο. ⁵ καὶ ἐρεῖ, οὐκ εἰμι προφήτης ἐγώ, διότι ἄνθρωπος ἐργαζόμενος τὴν γῆν ἐγώ εἰμι, ὅτι ἄνθρωπος ἐγέννησέ με ἐκ νύκτετός μου. ⁶ καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν. τί αἱ πληγαὶ αὗται ἀναμέσῳ τῶν χειρῶν σου; καὶ ἐρεῖ, ὡς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου. ⁷ ῥομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένας μου, καὶ ἐπὶ ἄνδρα πολίτην μου, λέγει κύριος παντοκράτωρ, πατάξατε τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκσπάσατε τὰ πρόβατα. καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς μικροὺς. ⁸ καὶ ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῇ, λέγει κύριος, τὰ δύο μέρη αὐτῆς ἐξολοθρευθήσεται, καὶ ἐκλείψει, τὸ δὲ τρίτον ὑπολημφθήσεται ἐν αὐτῇ. ⁹ καὶ διαθήξω τὸ τρίτον διὰ πυρὸς, καὶ πυρώσω αὐτούς, ὡς πυρούται τὸ ἀργύριον, καὶ δοκιμῶ αὐτούς.

τούς, ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον. αὐ-
τὸς ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα μου, καὶ γὰρ
ἐπακουσάμενος αὐτῷ, καὶ ἐρῶ, λαὸς
μου οὗτός ἐστι, καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, κύριος
ὁ Θεός μου.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται κυρίου, καὶ
διαμερισθῇσονται τὰ σκῦλά σου ἐν σοί.
² καὶ ἐπισυναῶμαι πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ αλώσε-
ται ἡ πόλις, καὶ διαρπαγῇσονται αἱ
οἰκίαι, καὶ αἱ γυναῖκες μολυνθήσου-
νται, καὶ ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τῆς πό-
λεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ δὲ καταλοίποι
τοῦ λαοῦ μου οὐ μὴ ἐξολοθρευθῶσιν
ἐκ τῆς πόλεως. ³ καὶ ἐξελεύσεται κύ-
ριος, καὶ παρατάξεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ἐκείνοις, καθὼς ἡμέρα παρατάξεως
αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. ⁴ καὶ στή-
σονται οἱ πόδες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ
κατέναντι Ἱερουσαλὴμ ἐξ ἀνατολῶν.
καὶ σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν,
τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ
θάλασσαν, χάος μέγα σφόδρα. καὶ
κλινεῖ τὸ ἥμισυ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν
Βορρᾶν, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς
Νότον, ⁵ καὶ φραχθήσεται ἡ φάραγξ
τῶν ὀρέων μου, καὶ ἐγκολληθήσεται
φάραγξ ὀρέων, ἕως Ἰασόδ, καὶ ἐμ-
φραχθήσεται καθὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ συσσεισμοῦ, ἐν ἡμέραις
Ὁξίου βασιλείως Ἰουδα. καὶ ἦξει κύ-
ριος ὁ Θεός μου, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι
μετ' αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς, καὶ ψύχη καὶ
πάρος ⁷ ἔσται μίαν ἡμέραν, καὶ ἡ ἡ-
μέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ κυρίῳ, καὶ
οὐχ ἡμέρα, καὶ οὐ νύξ, καὶ πρὸς ἐσπέ-
ραν ἔσται φῶς. ⁸ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερου-
σαλὴμ, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασ-
σαν τὴν πρώτην, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ
εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἑσχατὴν, καὶ ἐν
θέρεϊ καὶ ἐν ἔαρι ἔσται οὕτως. ⁹ καὶ
ἔσται κύριος εἰς βασιλεῖα ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται
κύριος εἷς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν,
¹⁰ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἐ-
ρημον ἀπὸ Γαβὲ ἕως Ῥεμῶν κατὰ
Νότον Ἱερουσαλὴμ. Ῥαμὰ δὲ ἐπὶ τό-

που μενεῖ, ἀπὸ τῆς πύλης Βενιαμὴν
ἕως τοῦ τόπου τῆς πύλης τῆς πρώ-
της, ἕως τῆς πύλης τῶν γωνιῶν, καὶ
ἕως τοῦ πύργου Ἀναμὴλ. ἕως τῶν
ἀποληνρίων τοῦ βασιλείως ¹¹ κατοική-
σουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάθεμα οὐκ ἔ-
σται ἐτι, καὶ κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ
πεποιθότως. ¹² καὶ αὕτη ἔσται ἡ
πτῶσις ἣν κόψει κύριος πάντας τοὺς
λαοὺς, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ. τακῇσονται αἱ σάρκες αὐτῶν,
ἐστηκότων ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν,
καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὀφθῇσονται ἐκ
τῶν ὀπίων αὐτῶν, καὶ ἡ γλώσσα αὐ-
τῶν τακῇσεται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
¹³ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔστα-
σις κυρίου μεγάλη ἐπ' αὐτοὺς. καὶ
ἐπιλήψονται ἕκαστος τῆς χειρὸς τοῦ
πλησίον αὐτοῦ, καὶ συμπλακῇσεται ἡ
χεὶρ αὐτοῦ πρὸς τὴν χεῖρα τοῦ πλη-
σίον αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ Ἰούδας παρατά-
ξεται ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ συνάξει τὴν
ἰσχὺν πάντων τῶν λαῶν κυκλόθεν,
χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱματισμὸν
εἰς πληθὸς σφόδρα. ¹⁵ καὶ αὕτη ἔσται
ἡ πτώσις τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἡμιό-
νων, καὶ τῶν καμήλων, καὶ τῶν ὄνων,
καὶ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν ὄντων
ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκείναις, κατὰ
τὴν πτώσιν ταύτην. ¹⁶ καὶ ἔσται,
ὅσοι ἔαν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων
τῶν ἐθνῶν τῶν ἐλθόντων ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἀναβῇσονται κατ' ἐνιαυ-
τόν, τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυ-
ρίῳ παντοκράτορι, καὶ τοῦ ἐορτάσαι
τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας. ¹⁷ καὶ
ἔσται, ὅσοι ἔαν μὴ ἀναβῶσιν ἐκ πα-
σῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ κυ-
ρίῳ παντοκράτορι, καὶ οὗτοι ἐκείνοις
προστεθήσονται. ¹⁸ ἔαν δὲ φυλὴ Αἰ-
γύπτου μὴ ἀναβῇ, μηδὲ ἔλθῃ, καὶ ἐπὶ
τούτους ἔσται ἡ πτώσις, ἣν πατάξει
κύριος πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν μὴ ἀ-
ναβῇ, τοῦ ἐορτάσαι τὴν ἐορτὴν τῆς
σκηνοπηγίας. ¹⁹ αὕτη ἔσται ἡ ἁμαρ-
τία Αἰγύπτου, καὶ ἡ ἁμαρτία πάντων
τῶν ἐθνῶν, ὅς ἂν μὴ ἀναβῇ ἐορτάσαι
τὴν ἐορτὴν τῆς σκηνοπηγίας. ²⁰ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινόν
τοῦ ἵππου ἅγιον τῷ κυρίῳ παντοκρά-
τορι.

τορι. καὶ ἔσονται οἱ λήβητες ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου τοῦ θυσιαστηρίου. ²¹ καὶ ἔσται πᾶς λέβης ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδα ἅγιος τῷ κυρίῳ παντοκράτορι. καὶ

ἤξουσιν πάντες οἱ θυσιάζοντες, καὶ λήψονται ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐψησουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἔσται Χαναναῖος ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Μ Α Λ Α Χ Ι Α Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Λήμμα λόγου κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ. θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν. ² ἡγάπησα ὑμᾶς, λέγει κύριος. καὶ εἶπατε, ἐν τίνι ἡγάπησας ἡμᾶς; οὐκ ἀδελφός ἦν Ἡσαὺ τοῦ Ἰακώβ, λέγει κύριος, καὶ ἡγάπησα τὸν Ἰακώβ, ³ τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα; καὶ ἔταξα τὰ ὅρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισμόν, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς δώματα ἐρήμου. ⁴ διότι ἐρεῖ, ἡ Ἰδουμαία κατέστραπται, καὶ ἐπιστρέψωμεν, καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρήμους. ταῦτε λέγει κύριος παντοκράτωρ. αὐτοὶ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἐγὼ καταστρέψω. καὶ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὅρια ἀνομίας, καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται κύριος ἕως αἰῶνος. ⁵ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται, καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε, ἐμειγαλύνθη κύριος ὑπεράνω τῶν ὁρίων τοῦ Ἰσραὴλ. ⁶ υἱὸς δοξάζει πατέρα, καὶ δοῦλος τὸν κύριον ἑαυτοῦ. καὶ εἰ πατὴρ εἰμι ἐγὼ, ποῦ ἐστιν ἡ δόξα μου; καὶ εἰ κύριος εἰμι ἐγὼ, ποῦ ἐστιν ὁ φόβος μου; λέγει κύριος παντοκράτωρ. ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομα μου, καὶ εἶπατε, ἐν τίνι ἐφαυλίσαμεν τὸ ὄνομα σου; ⁷ προσάγοντες πρὸς τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἡλισγημένους, καὶ εἶπατε, ἐν τίνι ἡλισγησάμεν αὐτούς; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, τράπεζα κυρίου ἡλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδένωσατε. ⁸ διότι ἂν προσάγῃτε τυφλὸν εἰς θυσίας, οὐ κακόν; καὶ ἂν προσάγῃτε χυλὸν ἢ ἄβυστον, οὐ κακόν; προσάγαγε δὴ αὐτῷ τῷ ἡγουμένῳ σου, εἰ προσδέξεται σε, εἰ ληψεται πρόσωπόν σου, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁹ καὶ νῦν ἐξιλάσκεισθε τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ διηθήτε αὐτό. ἐν χειρὶν ὑμῶν γέγονε ταῦτα, εἰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν; λέγει κύριος παντοκράτωρ. ¹⁰ διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκατε-

σθήσονται θύραι, καὶ οὐκ ἀνάψεται τὸ θυσιαστήριόν μου δωρεάν. οὐκ ἐστὶ μου θέλημα ἐν ὑμῖν, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν. ¹¹ διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομα μου δεδοξασται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου, καὶ θυσία καθαρὰ. διότι μέγα τὸ ὄνομα μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ¹² ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, τράπεζα κυρίου ἡλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδένωται βρώματα αὐτοῦ. ¹³ καὶ εἶπατε, ταῦτα ἐκ κακοπαθείας ἐστὶ, καὶ ἐξαγύσησα αὐτὰ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ εἰσφέρετε ἀρπάγματα, καὶ τὰ χολὰ, καὶ τὰ ἐνοχλούμενα. καὶ ἂν φέρητε τὴν θυσίαν, εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; λέγει κύριος παντοκράτωρ. ¹⁴ καὶ ἐπικατάρατος, ὃς ἦν δυνατός, καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν, καὶ ευχή αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ θύνη διεσθαρμένον τῷ κυρίῳ. διότι βασιλεὺς μέγας ἐγὼ εἰμι, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομα μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς. ² ἂν μὴ ἀκούσητε, καὶ ἂν μὴ θῇσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν καταραὴν, καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ καταράσομαι αὐτήν. καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν. ³ ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὦμον, καὶ σκορπίω ἐνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ἐνυστρον ἐορτῶν ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό. ⁴ καὶ ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύ-

την, τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς Λευίτας, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁵ ἡ διαθήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβείσθαι με, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν. ⁶ νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία οὐχ εὗρεθῇ ἐν χεῖλεσιν αὐτοῦ. ἐν εἰρήνῃ κατευθύνων ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας. ⁷ ὅτι χεῖλη ἱερέως φυλάσσεται γνώσιν, καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, διότι ἄγγελος κυρίου παντοκράτορός ἐστιν. ⁸ ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνετε ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἠσθενήσατε πολλοὺς ἐν νόμῳ, διεφθεύρατε τὴν διαθήκην τοῦ Λεβὶ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁹ κἀγὼ δέδωκα ὑμᾶς ἐξουδενωμένους καὶ ἀπερῆμμένους εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδοὺς μου, ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ. ¹⁰ οὐχὶ πατήρ εἰς πάντων ὑμῶν; οὐχὶ θεὸς εἰς ἐκτίσιν ὑμᾶς; τί ὅτι ἐγκατελίπετε ἕκαστος τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, τοῦ βεβηλῶσαι τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ὑμῶν; ¹¹ ἐγκατελείφθη Ἰουδας, καὶ βδελυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, διότι ἐβεβήλωσεν Ἰουδας τὰ ἅγια κυρίου, ἐν οἷς ἡγάπησε, καὶ ἐπετήθευσεν εἰς θεοὺς ἄλλοττοους. ¹² ἐξολοθρεύσει κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιῶντα ταῦτα, ἕως καὶ ταπεινωθῇ ἐκ σκηνωμάτων Ἰακώβ, καὶ ἐκ προσαγόντων θυσίαν τῷ κυρίῳ παντοκράτορι. ¹³ καὶ ταῦτα, ἃ ἐμίσουν, ἐποιεῖτε. ἐκαλύπτετε δάκρυσι τὸ θυσιαστήριον κυρίου, καὶ κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ ἐκ κοπῶν. ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς θυσίαν, ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; ¹⁴ καὶ εἵπατε, ἔνεκεν τίνος; ὅτι κύριος διεμαρτύρατο ἀναμέσον σου, καὶ ἀναμέσον γυναικὸς νεότητός σου, ἣν ἐγκατέλιπες, καὶ αὐτὴ κοινῶς σου, καὶ γυνὴ διαθήκης σου. ¹⁵ καὶ οὐ καλὸν ἐποίησε; καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ. καὶ εἵπατε, τί ἄλλο ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ θεός; καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ γυναῖκα νεότητός σου μὴ ἐγκαταλίπης, ¹⁶ ἀλλὰ ἐν μισήσας ἐξαποστείλης, λέγει κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσ-

ραήλ, καὶ καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά σου, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε ¹⁷ οἱ παροξυναντες τὸν θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν. καὶ εἵπατε, ἐν τίνι παρωξύναμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, πᾶς ποιῶν πονηρόν, καλὸν ἐνώπιον κυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησε, καὶ ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς τῆς δικαιοσύνης;

Κ Ε Φ. Γ'.

Ιδοὺ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίφνης ἔξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε. ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ² καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰς ὁδὸν αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς ἐξορρεῖται ὡς πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς ποιά πλυνόντων. ³ καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαρῖσι τοὺς υἱοὺς Λεβὶ, καὶ χεῖ αὐτοὺς ὥσπερ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον. καὶ ἔσονται τῷ κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ, ⁴ καὶ ἀρέσει τῷ κυρίῳ θυσία Ἰουδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἐμπροσθεν. ⁵ καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακοὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ, καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν, καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὀρφανούς, καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτων, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁶ διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἡλλοίωμαι. ⁷ καὶ ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακώβ οὐκ ἀπέχεσθε ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, ἐξεκλίνετε νόμῳ μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε. ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει κύριος παντοκράτωρ. καὶ εἵπατε, ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν; ⁸ μή τι περηνίει ἄνθρωπος θεόν; διότι ὑμεῖς περηνίζέτε με. καὶ ἔρεῖτε, ἐν τίνι ἐπερηνίσασάν σε; ὅτι τὰ ἐπιδέκατα, καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν

εἰσιν. ⁹καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε, καὶ ἐμὲ ὑμεῖς πτερνίζετε. τὸ ἔτος συνετελέσθη, ¹⁰καὶ ἐξηγγέκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς θησαυροὺς, καὶ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ἐπιστρέψατε δὴ ἐν τούτῳ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἔαν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τοὺς καταθόλας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐκχέω τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν, ἕως τοῦ ἰκανωθῆναι. ¹¹καὶ διαστελῶ ὑμῖν εἰς βρώσιν, καὶ οὐ μὴ διαφθείρω ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆς γῆς, καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ ἀμπέλους ἢ ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ¹²καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, διότι ἔσσεσθε ὑμεῖς γῇ θελήν, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ¹³ἐβαρύνετε ἐπ' ἐμὲ τοὺς λόγους ὑμῶν, λέγει κύριος, καὶ εἴπατε, ἐν τίνι κατελάησαμεν κατὰ σου; ¹⁴εἶπατε, μάταιος ὁ δουλεύων θεῷ, καὶ τί πλέον, ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἱκέται προσώπου κυρίου παντοκράτορος; ¹⁵καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἄλλοτρίους, καὶ ἀνοικοδομοῦνται πάντες ποιοῦντες ἄνομα, καὶ ἀντέστησαν τῷ θεῷ, καὶ ἐσώθησαν. ¹⁶ταῦτα κατελάλησαν οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. καὶ προσέσχε κύριος, καὶ εἰσήκουσε, καὶ ἔγραψε βιβλίον μνημονεύον ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβούμενοις τὸν κύριον, καὶ εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ¹⁷καὶ ἔσονται μοι, λέγει κύριος παντοκράτωρ, εἰς ἡμέραν, ἣν ἐγὼ

ποιῶ, εἰς περιποίησιν, καὶ αἰρετιῶ αὐτοὺς, ὃν τρόπον αἰρετίζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τὸν δουλεύοντα αὐτῷ. ¹⁸καὶ ἐπιστραφῆσθε, καὶ ὀψεσθε ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, καὶ ἀναμέσον τοῦ δουλεύοντος θεῷ, καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος.

Κ Ε Φ. Δ.

Διότι ἰδοὺ ἡμέρα ἐρχεται καιομένη ὡς κλίβανος, καὶ φλέξει αὐτοὺς, καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄλλογενεῖς, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα, καλὰ μὴ, καὶ ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μὴ ὑπολείψῃ ἑαυτῷ ἐξ αὐτῶν ῥίζα οὐδὲ κλῆμα. ²καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομα μου ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἱασίς ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ. καὶ ἐξελεύσεσθε, καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνιμένα. ³καὶ καταπατήσετε ἀνόμων, διότι ἔσονται σποδοὶ ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐγὼ ποιῶ, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ⁴καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἔλθειν τὴν ἡμέραν κυρίου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐπιφανῇ, ⁵ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν ἄρδην. ⁶μνησθητὶ νόμον Μωσῆ τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνετείλαμην αὐτῷ ἐν Χωρρῇ πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προσταγμάτων καὶ δικαιώματα.

Η Σ Α Ι Α Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Ὁρασις ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς, ἣν εἶδε κατὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλὴμ, ἐν βασιλείᾳ Ὀξίου καὶ Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ καὶ Ἐζεκίου, οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας. ²ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίσου γῆ, ὅτι κύριος ἐλάλησεν. υἱὸς ἐγέννησα καὶ ὑψώσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν. ³ἔγνω βουῖς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτιν τὸν κυρίου αὐτοῦ. Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω, καὶ ὁ λαός με οὐ συνῆκεν. ⁴οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλόν, λαὸς πλήρης ἀμαρτιῶν, σέρεμα πονηρὸν, υἱοὶ ἄνομου, ἔγκατελέπατε τὸν κύριον, καὶ παρωργίζατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ. ⁵τί ἐτι πληγῇτε

προστιθέντες ἄνομίαν; πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον, καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην. ⁶ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς οὐκ ἔστι ἐν αὐτῷ ὀλοκληρία, οὔτε τραῦμα, οὔτε μώλωψ, οὔτε πληγὴ φλεγμαίγουσα. οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπιθεῖναι, οὔτε ἔλαιον, οὔτε καταδύσμιος. ⁷ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρκαυστοί. τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἄλλοτριοὶ κατεσθίουσιν αὐτήν, καὶ ἡρημῶται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἄλλοτρίων. ⁸ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιών ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὄπωρο-φυλάκιον ἐν σικυηράτῳ, ὡς πόλις πολιτορκομένη. ⁹καὶ εἰ μὴ κύριος σαβαὼθ ἐγκατελείπει ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα

ἀν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γομόρρα ἀν ὠ-
μοιώθημεν. ¹⁰ ἀκούσατε λόγον κυρίου,
ἀρχοντες Σοδόμων. προσέχετε νόμον
θεοῦ, λαὸς Γομόρρας. ¹¹ τί μοι πλῆθος
τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει κύριος. πλήρης
εἰμι ὀλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ στέαρ
ἀρνῶν καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ
βούλομαι, ¹² οὐδ' ἂν ἐρχοσθε ὀφθῆναι
μοι. τίς γὰρ ἐξεῖλητε ταῦτα ἐκ τῶν
χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλὴν μου
¹³ οὐ προσθήσεσθε. ἐλάνφειρτε σμιδα-
λιν, μάταιον θυμίαμα, βδέλυγμά μοι ἐ-
στί. τὰς νομηνίας ὑμῶν, καὶ τὰ σάβ-
βατα, καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχο-
μαι. νηστεῖαν, καὶ ἀργίαν, ¹⁴ καὶ τὰς
νομηνίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἐορτάς ὑμῶν,
μισεῖ ἡ ψυχὴ μου. ἐγενήθητέ μοι εἰς
πλησμονην, οὐκέτι ἀνήσω τὰς ἀμαρτί-
ας ὑμῶν. ¹⁵ ὅταν ἐκτείνητε τὰς χεῖρας,
ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπ'
ἐμῶν. καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέσιν,
οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν, αἱ γὰρ χεῖρες
ὑμῶν αἵματος πλήρεις. ¹⁶ λουσασθε,
καθαροὶ γένεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας
ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν μου. παύσασθε ἀπὸ τῶν
πονηριῶν ὑμῶν, ¹⁷ μάθετε καλὸν ποι-
εῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδι-
κούμενον. κρίνατε ὀφρανῶ, καὶ δικαιοῦ-
σατε χήραν, ¹⁸ καὶ δεῦτε διελεγχθῶμεν,
λέγει κύριος. καὶ ἐὰν ὣσιν αἱ ἀμαρτίαι
ὑμῶν ὡς φοινίκου, ὡς χιόνα λευκανῶ.
ἐὰν δὲ ὣσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευ-
κανῶ. ¹⁹ καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσῃ-
τέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. ²⁰
ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσῃτέ μου,
μάχαιρα ὑμᾶς κατέδετα. τὸ γὰρ στόμα
κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. ²¹ πῶς ἐγένετο
πόρνη πόλις πιστὴ Σιών πλήρης κρίσε-
ως; ἐν ᾗ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ,
νῦν δὲ φρονεῖται. ²² τὸ ἀργύριον ὑμῶν
ἀδόκιμον. οἱ κάπηλοι σου μίσχουσι τὸν
ὀλόν ὑδάτι. ²³ οἱ ἀρχόντες σου ἀπει-
θοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγαπῶντες
δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀρφα-
νοῖς οὐ κρίνοντες, καὶ κρίσιν χερῶν οὐ
προσέχοντες. ²⁴ διὰ τοῦτο ταῦδε λέγει
κύριος ὁ δεσπότης σαβῶθ. οὐαὶ οἱ ἰ-
σχύοντες Ἰσραὴλ. οὐ παύσεται γὰρ μου
ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναυτοῖς, καὶ κρίσιν
ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω. ²⁵ καὶ ἐπά-
ξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ πυρώσω εἰς

καθαρὸν, τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέ-
σω, καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ
σου. ²⁶ καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτὰς σου,
ὡς τὸ πρότερον, καὶ τοὺς συμβούλους
σου, ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς. καὶ μετὰ ταῦτα
κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, μητρόπο-
λις πιστῇ Σιών. ²⁷ μετὰ γὰρ κρίματος
σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς, καὶ
μετὰ ἐλεημοσύνης. ²⁸ καὶ συντριβήσον-
ται οἱ ἄνομοι, καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἅμα,
καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν κύριον συν-
τελεσθήσονται. ²⁹ διότι αἰσχυνθήσον-
ται ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν, ἃ αὐτοὶ
ἠβούλοντο, καὶ ἡσχύνθησαν ἐπὶ τοῖς
ῥήμασι, ἃ ἐπεθύμησαν. ³⁰ ἔσονται γὰρ
ὡς τερεβίνθος ἀποβιβληκυῖα τὰ φύλλα,
καὶ ὡς παραΐσιος ἕδωρ μὴ ἔχων. ³¹ καὶ
ἔσται ἡ ἰσχύς αὐτῶν ὡς καλάμη σιτι-
πύου, καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπι-
θήρες, καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνο-
μοι καὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ
ἔσται ὁ βέσων.

Κ Ε Φ. Β'.

Ὁ λόγος ὁ γεγνημένος πρὸς Ἡσαΐαν
υἱὸν Ἀμώς περὶ τῆς Ἰουδαίας, καὶ περὶ
Ἱερουσαλὴμ. ² ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχά-
ταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος κυρίου,
καὶ ὁ οἶκος τοῦ θεοῦ ἐπ' ἄκρου τῶν ὀ-
ρέων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν
βουνῶν, καὶ ἤξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα
τὰ ἔθνη. ³ καὶ πορεύσονται ἔθνη πολ-
λά, καὶ ἐροῦσι. δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς
τὸ ὄρος κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ
θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁ-
δὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ.
ἐκ γὰρ Σιών ἐξελεῖσεται νόμος, καὶ λό-
γος κυρίου ἐξ Ἱερουσαλὴμ. ⁴ καὶ κρίνει
ἀναμέσον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐξελέγξει λαὸν
πολύν. καὶ συγκοποῦσι τὰς μαχαιράς
αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐ-
τῶν εἰς δρέπανα. καὶ οὐ λήψεται ἔθνος
ἐπ' ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μαθώσιν
ἐπὶ πολεμῆν. ⁵ καὶ νῦν ὁ οἶκος Ἰακώβ,
δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ κυρίου.
⁶ ἀνῆκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν οἶκον
τοῦ Ἰσραὴλ. ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ'
ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν, ὡς
ἡ τῶν ἀλλοφυλῶν, καὶ τέκνα πολλὰ ἀλ-
λόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς. ⁷ ἐνεπλήσθη
γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ-
ου, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν
αὐτῶν. καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ὑπῶν, καὶ

οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἁρμάτων αὐτῶν.
⁸ καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν οἱς ἐποίησαν οἱ δακτυλοὶ αὐτῶν.
⁹ καὶ ἐκυψεν ἄνθρωπος, καὶ ἐταπεινώθη ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ ἀνῆσω αὐτούς.
¹⁰ καὶ νῦν εἰσελθετε εἰς τὰς πέτρας, καὶ κρῦπτεσθε εἰς τὴν γῆν ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.
¹¹ οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ κυρίου ὑψηλοί. ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός. καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
¹² ἡμέρα γὰρ κυρίου σαβασμὸς ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, καὶ ταπεινωθήσονται.
¹³ καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου τῶν ὑψηλῶν καὶ μετεώρων, καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνου Βασάν.
¹⁴ καὶ ἐπὶ πᾶν ὑψηλὸν ὄρος, καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν,
¹⁵ καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ πᾶν τείχος ὑψηλόν,
¹⁶ καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης, καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν πλοίων κάλλους.
¹⁷ καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσέεται κύριος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
¹⁸ καὶ τὰ χειροποίητα πάντα κατακρυψουσιν,
¹⁹ εἰς ἐνέγκαντες εἰς τὰ σπηλαία καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.
²⁰ τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελυγμάτα αὐτοῦ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις, καὶ ταῖς νυκτερίσι,
²¹ τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ιδοὺ δὴ ὁ δεσπότης κύριος σαβασμὸς ἀφελεῖ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσιν, ἰσχύοντα καὶ ἰσχύοντες ὕδατος, ² γίγαντες καὶ ἰσχύοντες, καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν, καὶ δικαστὴν, καὶ προφήτην, καὶ στοχαστὴν, καὶ πρεσβύτερον, ³ καὶ πεντηκόν-

ταρχον, καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα, καὶ συνετὸν ἀκροατήν.
⁴ καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαίτῃται κυριεύσουσι αὐτῶν.
⁵ καὶ συμπεσέεται ὁ λαός, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. προκοίμῃ το παιδίον πρὸς τὸν πρεσβύτερον, ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἐντιμον,
⁶ ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων ἱμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς γενοῦ ἡμῶν, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σέ ἐστω.
⁷ καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐρεῖ. οὐκ ἔσομαι σου ἀρχηγός. οὐ γὰρ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἱμάτιον. οὐκ ἔσομαι ἀρχηγός τοῦ λαοῦ τούτου,
⁸ ὅτι ἀνέται Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἡ Ἰουδαία συμπτέτωκε, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀγομίας, τὰ πρὸς κύριον ἀπειθοῦντες. διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν,
⁹ καὶ ἡ αἰσχύνῃ τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς. τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδύμων ἀνγγεῖλαν καὶ ἐνεφάνισαν. οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι βεβούλευνται βουλὴν πονηράν, καθ' ἑαυτῶν
¹⁰ εἰπόντες. δὴσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δὺς χρηστος ἡμῖν ἐστι. τοῖνον τὰ γεννήματα τῶν ἐργῶν αὐτῶν φρογάζονται.
¹¹ οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ, πονηρᾷ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ.
¹² λαός μου, οἱ πράκτορες ὑμῶν καλεμῶνται ὑμᾶς, καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν. λαός μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς, καὶ τὸν τρεῖβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταρασσουσιν.
¹³ ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ.
¹⁴ αὐτὸς κύριος εἰς κρίσιν ἔξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ. ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατε τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ ἡ ἀρπαγὴ τοῦ πτωχοῦ ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν;
¹⁵ τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου, καὶ τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν καταισχύνετε;
¹⁶ ταδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες Σιών, καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῷ τραχήλῳ, καὶ ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν, καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα πυροῦσαι τοὺς γείτονας, καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσαι.
¹⁷ καὶ ταπεινώσει ὁ θεὸς ἀρχούσας θυγατέρας Σιών. καὶ κύριος ἀνακαλύψει τὸ σῆμα αὐτῶν

¹⁸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀφελεῖ κύριος τὴν δοξάν τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν, τὰ ἐμπλόκια, καὶ τοὺς κοσμήτους, καὶ τοὺς μνησκούς, ¹⁹ καὶ τὸ κάθισμα, καὶ τὸν κόσμον τοῦ προσώπου αὐτῶν, ²⁰ καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ κόσμου τῆς δόξης, καὶ τοὺς χλωδῶνας, καὶ τὰ ψέλια, καὶ τὸ ἐμπλόκιον, καὶ τοὺς δακτυλίους, καὶ τὰ περιδέξια, καὶ τὰ ἐνώτια, ²¹ καὶ τὰ περιπόρφυρα, καὶ τὰ μεσοπορφυρα, ²² καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ διαφανῆ Λακωνικά, ²³ καὶ τὰ βύσσινα, καὶ τὰ ὑακίνθινα, καὶ κοκκίνα, καὶ τὴν βύσσον, σὺν χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένα, καὶ θέριστρα κατὰκλιτα. ²⁴ καὶ ἔσται ἀντὶ ὁσμῆς ἡδίας κοινορτός. καὶ ἀντὶ ζώνης σχοινίῳ ζωσθῇ. καὶ ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσοῦ φθαλάκωμα ἕξις διὰ τὰ ἔργα σου. καὶ ἀντὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ μεσοπορφυροῦ περιζώσῃ σάκκον. ²⁵ καὶ ὁ υἱός σου ὁ κάλλιστος, ὃν ἀγαπᾷς, μαχαίρᾳ πεσεῖται. καὶ οἱ ισχυρότεροι ὑμῶν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ ταπεινωθήσονται. ²⁶ καὶ πενθήσουσιν αἱ θῆκαι τοῦ κόσμου ὑμῶν. καὶ καταλειφθῇ μόνῃ, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐδαφισθῇ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ ἐπιλήψονται ἑπτὰ γυναῖκες ἀνθρώπου ἑνός, λέγουσαι, τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα, καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν περιβαλούμεθα, πλὴν τὸ ὄνομα τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς, ἅφειλε τὸν ὀνειδισμόν ἡμῶν. ² τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλαμψὲ ὁ θεὸς ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰσραὴλ. ³ καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιών, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ἅγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁴ ὅτι ἐκπληνεῖ κύριος τὸν ὄρυπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων Σιών, καὶ τὸ αἷμα ἕκαστου ἐκ μέσου αὐτῶν, ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως. ⁵ καὶ ἦξει, καὶ ἔσται πᾶς τόπος τοῦ ὄρους Σιών, καὶ πάντα τὰ περικύκλω αὐτῆς σκιάσει νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὡς καπνοῦ καὶ φωτὸς πυρός καιομένου νυκτός, καὶ πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθῇ. ⁶ καὶ ἔσται εἰς σκιάν ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν ἀποκρυφῷ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὑέτος.

Κ Ε Φ. Ε'.

Ἄσω δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ἄσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου τῷ ἀμπελῶνί μου. ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ ἡγαπημένῳ, ἐν κέρατι, ἐν τόπῳ πίνον. ² καὶ φραγμὸν περιέθῃκα, καὶ ἔχαράκωσα, καὶ ἐφύτευσα ἀμπελὸν σωρῆκ, καὶ ὠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ προλήνιον ὠρυξα ἐν αὐτῷ, καὶ ἔμεινα τοῖ ποιῆσαι σταφυλὴν, καὶ ἐποίησεν ἀκάνθας. ³ καὶ νῦν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀνθρώπος τοῦ Ἰούδα, κρίνατε ἐν ἐμοὶ καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀμπελῶνός μου. ⁴ τί ποιήσω ἐτι τῷ ἀμπελῶνί μου, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας. ⁵ νῦν δὲ ἀναγελῶ ὑμῖν τί ἐγὼ ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου. ἀφελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς διαρπαγὴν. καὶ καθελῶ τὸν τοῖχον αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα. ⁶ καὶ ἀνήσω τὸν ἀμπελῶνά μου, καὶ οὐ τμηθῇ, οὐδὲ μὴ σκαφῇ. καὶ ἀναβήσονται εἰς αὐτὸν, ὡς εἰς χέρσον ἀκανθαί. καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελούμαι, τοῦ μὴ βροῦσαι εἰς αὐτὸν ὑέτον. ⁷ ὁ γὰρ ἀμπελῶν κυρίου σαβαὼθ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνθρώπος τοῦ Ἰούδα νέφουτος ἡγαπημένος. ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν καὶ οὐ δικαιοσύνην, ἀλλὰ κραυγὴν. ⁸ οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες, ἵνα τοῦ πλησίον ἀφελῶνται τι. μὴ οἰκῆσατε μόνοι ἐπὶ τῆς γῆς; ⁹ ἡκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαὼθ ταῦτα. ἐὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαί, εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαί, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς. ¹⁰ οὐ γὰρ ἐργῶνται δέκα ζεύγη βοῶν, ποιῇσι κέραμιον ἓν. καὶ ὁ σπεῖρων ἀρτάβας ἕξ, ποιῇσι μέτρα τρία. ¹¹ οὐαὶ οἱ ἐξηρομενοὶ τοπρωῖ, καὶ τὸ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὄψε. ὁ γὰρ οἶνος αὐτοὺς συγκαύσει, ¹² μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν τὸν οἶνον πίνουνσι, τὰ δὲ ἔργα κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. ¹³ τοίνυν αἰχμάλωτος ὁ λαός μου

Ccc

εγε-

ἐγενήθη, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν κύριον. καὶ πλήθος ἐγενήθη νεκρῶν, διὰ λιμὸν καὶ δίψας ὕδατος. ¹⁴ καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ, τοῦ μὴ διαλιπεῖν. καὶ καταβήσονται οἱ ἐνδοξοὶ καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλοῦσιοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς. ¹⁵ καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος. καὶ ἀτιμασθήσεται ἄνθρωπος. καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται. ¹⁶ καὶ ὑψωθήσεται κύριος σαβαώθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ. ¹⁷ καὶ βοσκηθήσονται οἱ διηρπασμένοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημένων ἄρνες φάγονται. ¹⁸ οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρτίας ὡς σχοινίῳ μακρῷ, καὶ ὡς ζυγὸν ἱμάντι δαμάλεως τὰς ἀνομίας. ¹⁹ οἱ λέγοντες, τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ ποιήσει, ἵνα ἴδωμεν. καὶ ἐλθάτω ἡ βουλὴ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ἵνα γνῶμεν. ²⁰ οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ ποτηρὸν καλὸν, καὶ τὸ καλὸν ποτηρὸν, οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ, καὶ τὸ γλυκὺ πικρόν. ²¹ οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες. ²² οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν, οἱ πίνοντες τὸν οἶνον, καὶ οἱ δυνάσται οἱ κεραννύντες τὸ σίκερα, ²³ οἱ δικαιοῦντες τὸν ἄσεβῃ ἔνεκεν δώρων, καὶ τὸ δίκαιον οὐ δικαίου αἵρων. ²⁴ διὰ τοῦτο ὃν τρόπον καυθήσεται καλὰ μὴ ὑπὸ ἄνθρωπος πυρός, καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀναιμένης, ἡ ῥίζα αὐτῶν ὡς χνοὺς ἔσται, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν, ὡς κοριοστὸς ἀναβήσεται. οὐ γὰρ ᾗθελσαν τὸν νόμον κυρίου σαβαώθ, ἀλλὰ τὸ λόγιον τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ παρωξύναν. ²⁵ καὶ ἐθυμώθη ὁ ὄρη κύριος σαβαώθ ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς. καὶ παρωξύνθη τὰ ὄρη, καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν ὡς κόπρια ἐν μέσῳ ὁδοῦ. καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. ²⁶ τοιγαροῦν ἀρεὶ σύσσημον ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς μακρὰν, καὶ συριεῖ αὐτούς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς. καὶ ἰδοὺ ταχὺ κούφως ἔρχονται. ²⁷ οὐ πι-

νάσουσιν, οὐδὲ κοπιάσουσιν, οὐδὲ νυστάξουσιν, οὐδὲ κοιμηθήσονται, οὐδὲ λύσουσι τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτῶν, οὐδὲ μὴ ῥαγώσιν οἱ ἱμάντες τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν. ²⁸ ὡν τὰ βέλη ὀξεῖα ἐστί, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα. οἱ πόδες τῶν ἵππων αὐτῶν ὡς στερεὰ πέτρα ἐλογίσθησαν. οἱ τροχοὶ τῶν ἁρμάτων αὐτῶν ὡς καταγίγς. ²⁹ ὀργισοῖν ὡς λέοντες, καὶ παρεστήκαν ὡς σκύμνοι λέοντος. καὶ ἐπιλήψεται, καὶ βοήσει ὡς θηρίον, καὶ ἐκβαλεῖ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ῥυόμενος αὐτούς. ³⁰ καὶ βοήσει δι' αὐτοὺς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς φωνὴ θαλάσσης κυμαίνουσης. καὶ ἐμβλέψονται εἰς τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ σκότος σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ζ'.

Καὶ ἐγένετο τοῦ ἐνιαυτοῦ οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου. καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. ² καὶ Σεραφὶμ ἐιστήκεισαν κυκλῶ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί. καὶ ταῖς μέν δυσι κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον. ταῖς δὲ δυσι κατεκάλυπτον τοὺς πόδας. καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέεταντο. ³ καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον, ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. ⁴ καὶ ἐπῆρθη τὸ πῆρσθρον ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. ⁵ καὶ εἶπον. ὦ τάλας ἐγώ, ὅτι κατανένυγμαί, ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἶκω, καὶ τὸν βασιλέα κύριον σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. ⁶ καὶ ἀπστῆλάν πρὸς μέ ἐν τῶν Σεραφὶμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν ἐν τῇ λαβίδι ἐλάβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου, ⁷ καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. ⁸ καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς κυρίου λέγοντος, τίνα ἀποστείλω, καὶ τίς πορεύεται πρὸς τὸν λαὸν τούτον; καὶ εἶπα. ἰδοὺ ἐγώ εἰμι. ἀπόστειλόν με.

11. ⁹ και εἶπε. πορεύθητι, και εἰπον τῷ λαῷ τούτῳ. ἀκοῇ ἀκούσετε και οὐ μὴ συνήτε, και βλέποντες βλέπετε και οὐ μὴ ἴδητε. ¹⁰ ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, και τοῖς ὤσιν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν, και τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, και τοῖς ὤσιν ἀκούσωσι, και τῇ καρδίᾳ συνῶσι και ἐπιστρέψωσι, και ἰάσονται αὐτούς. ¹¹ και εἶπα, ἕως πότε κυρίε; και εἶπεν. ἕως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, και οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, και ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἐρημος. ¹² και μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, και πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς, ¹³ και ἐτι ἐπ' αὐτῆς ἐστι τὸ ἐπιδύκατον, και πάλιν ἔσται εἰς προνομὴν ὡς τερέβινθος, και ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Και ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀχαζ τοῦ Ἰωάθαμ τοῦ υἱοῦ Ὀζίου βασιλέως Ἰουδα, ἀνέβη Ῥασὶν βασιλεὺς Ἀράμ, και Φακιε υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ πολέμῃσαι αὐτήν, και οὐκ ἡδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν. ² και ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, λέγων. συνεφωνήσεν Ἀράμ πρὸς τὸν Ἐφραὶμ, και ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, και ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματός σαλευθῇ. ³ και εἶπε κύριος πρὸς Ἡσαΐαν. ἐξέλθε εἰς συναντήσιν Ἀχαζ σὺ, και ὁ καταλειφθεὶς Ἰασοῦβ ὁ υἱὸς σου πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ ἀγροῦ τοῦ πναφείως, ⁴ και ἐρεῖς αὐτῷ. φύλαξαι τοῦ ἡσυχάσαι, και μὴ φοβῶ, μηδὲ ἡ ψυχὴ σου ἀσθενεῖτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων. ὅταν γὰρ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πάλιν ἰασομαι. ⁵ και ὁ υἱὸς τοῦ Ἀράμ, και ὁ υἱὸς τοῦ Ῥομελίου, ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλὴν πονηράν. ⁶ ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν, και συλλαλήσασιν αὐτοῖς, ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, και βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβεήλ. ⁷ τάδε λέγει κύριος σαβαώθ. οὐ μὴ μείνῃ ἡ βουλὴ

αὐτῇ, οὐδὲ ἔσται, ⁸ ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀράμ, Δαμασκός, και ἡ κεφαλὴ Δαμασκοῦ Ῥασίμ. ἀλλ' ἐτι ἐξήκοντα και πέντε ἔτων, ἐκλείψει ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ ἀπὸ λαοῦ, ⁹ και ἡ κεφαλὴ Ἐφραὶμ Σομόρων, και ἡ κεφαλὴ Σομόρων, υἱὸς τοῦ Ῥομελίου. και ἐὰν μὴ πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ συνήτε. ¹⁰ και προσέθετο κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ λέγων. ¹¹ αἰτῆσαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ κυρίου θεοῦ σου εἰς βάθος, ἡ εἰς ὕψος. ¹² και εἶπεν Ἀχαζ. οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδὲ μὴ πειράσω κύριον. ¹³ και εἶπεν. ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυὶδ. μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις, και πῶς κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; ¹⁴ διὰ τοῦτο δώσει κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, και τέξεται υἱόν, και καλεῖσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. ¹⁵ βούτυρον και μέλι φάγεται πρηνὴ γυνὼναι αὐτὸν ἢ προελεσθαι πονηρά, ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. ¹⁶ διότι πρηνὴ γυνὼναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. και καταλειφθήσεται ἡ γῆ, ἣν σὺ φοβῇ, ἀπὸ προσώπου τῶν δυο βασιλείων. ¹⁷ ἀλλὰ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ σέ και ἐπὶ τὸν λαόν σου και ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου ἡμέρας, αἱ οὕτω ἦκασιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφείλεν Ἐφραὶμ ἀπὸ Ἰουδα τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων. ¹⁸ και ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ κύριος μυῖαις, ὃ κυριεύσει μέρος ποταμοῦ Αἰγύπτου, και τῇ μελίσῃ, ἣ ἔστω ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων. ¹⁹ και ἐλεύσονται πάντες ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας, και ἐν ταῖς τρωγλαῖς τῶν πετρῶν, και εἰς τὰ σπήλαια, και εἰς πᾶσαν ῥαγάδα. ²⁰ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρήσῃ κύριος ἐν τῇ ξυρῇ τῷ μεμισθωμένῳ πέραν τοῦ ποταμοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων τὴν κεφαλὴν, και τὰς τρίχας τῶν ποδῶν και τὸν πῶγωνα ἀφείλει. ²¹ και ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει ἀνθρωπος δάμαλιν βοῶν, και δυο πρόβατα. ²² και ἔσται ἀπὸ τοῦ πλείστον πιεῖν γάλα, βούτυρον και μέλι φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς. ²³ και ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, πᾶς τόπος οὗ ἐὰν ὡς χίμαι ἀμ-

πελοι χιλίων οίκλων, εἰς χέρσον ἔσονται, καὶ εἰς ἀκανθαν ²⁴ μετὰ βέλους καὶ τοξεύματος εἰσσεύονται ἐκεῖ. ὅτι χέρσος καὶ ἀκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, ²⁵ καὶ πᾶν ὄρος ἡροτριωμένον ἀροτριωθήσεται. οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος. ἔσται γὰρ ἀπὸ τῆς χέρσου καὶ ἀκάνθης εἰς βόσκημα προβάτου, καὶ καταπάτημα βοός.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. λάβε σταντῶ τόμον καινοῦ μεγάλου, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, τοῦ ὁξέως προνομήν ποιῆσαι σκύλων. πάρῃσι γάρ. ² καὶ μάρτυράς μοι ποιήσων πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. ³ καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφητίαν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν. καὶ εἶπε κύριος μοι. κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὁξέως προνόμεισον. ⁴ διότι πρὶν ἡ γινῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήφεται δύραμιν Λαμασκου, καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας ἐναντι βασιλέως Ἀσσυρίων. ⁵ καὶ προσέθετο κύριος λαλήσαι μοι ἐτι. ⁶ διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν λαὸν τοῦτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλῶαμ τὸ πορευόμενον ἡσυγῇ, ἀλλὰ βούλεσθαι ἔχειν τὸν Ῥασσὶν καὶ τὸν υἱὸν Ῥομελίου βασιλέα ἐφ' ἱρῶν, ⁷ διὰ τοῦτο ἰδοὺ κύριος ἀνάγει ἐφ' ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ, τὸ ἰσχυρόν καὶ τὸ πολὺ, τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. καὶ ἀναβήσεται ἐπὶ πᾶσαν φάραγγα ὑμῶν, καὶ περιπατήσει ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑμῶν, ⁸ καὶ ἀφελῇ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ἀνθρώπων, ὅς δυνήσεται κεφαλὴν ἄραι, ἢ δυνατόν συντελέσασθαι τι. καὶ ἔσται ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὥστε πληρῶσαι τὸ πλάτος τῆς χώρας σου. μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. ⁹ γινώτε ἔθνη καὶ ἡττάσθε, ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. ἰσχυρότες ἡττάσθε. ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσῃτε, πάλιν ἡττηθήσεσθε. ¹⁰ καὶ ἦν ἂν βουλευθήσεθαι βουλὴν, διασκεδάσει κύριος. καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ὑμῶν ὁ θεός. ¹¹ οὕτω λέγει κύριος. τῇ ἰσχυρᾷ χειρὶ ἀπειθοῦσι τῇ πορείᾳ τῆς ὁδοῦ τοῦ

λαοῦ τούτου, λέγοντες. ¹² μήποτε ἐπώσω σκληρόν. πᾶν γὰρ ὃ ἐὰν εἴπῃ ὁ λαὸς οὗτος, σκληρόν ἐστι. τὸν δὲ φόβον αὐτοῦ οὐ μὴ φοβηθῇτε οὐδὲ μὴ τιραχθῇτε. ¹³ κύριον αὐτὸν ἀγιάσατε, καὶ αὐτὸς ἔσται ἡμεῖς φόβος. ¹⁴ καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ἦς, ἔσται σοι εἰς ἀγίασμα, καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε, οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι. οἱ δὲ οἰκοὶ Ἰακώβ ἐν παγίδι, καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹⁵ διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοί, καὶ πεσούνται καὶ συντριβήσονται, καὶ ἐγγινοῦσι, καὶ ἀλώσονται ἀνθρώποι ἐν ἀσφαλείᾳ. ¹⁶ τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον τοῦ μὴ μαθεῖν. ¹⁷ καὶ ἔρεῖ, μενῶ τὸν θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακώβ, καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ. ¹⁸ ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός. καὶ ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ παρὰ κυρίου σαβαωθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών. ¹⁹ καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς ὑμᾶς, ζητήσατε τοὺς ἐγγαστριμύθους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας, τοὺς κενολογοῦντας, οἱ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν, οὐκ ἔθνος πρὸς θεὸν αὐτοῦ ἐκζητήσουσι. τί ἐκζητοῦσι περὶ τῶν ζωντῶν τοὺς νεκρούς; ²⁰ νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, περὶ οὗ οὐκ ἔστι δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἤξει ἐφ' ὑμᾶς σκληρὰ λιμός, καὶ ἔσται ὡς ἂν πεινάσητε, λυπηθήσεσθε καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα καὶ τὰ πατέρα, καὶ ἀναβλήψονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω, ²² καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται. καὶ ἰδοὺ ἀπορία στενὴ καὶ σκότος, θλίψις καὶ στενοχωρία καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέπειν, καὶ οὐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐν στενοχωρίᾳ ὢν ἕως καιροῦ.

Κ Ε Φ. Θ'.

Τοῦτο πρῶτον πει. ταχὺ ποίει χώρα Ζαβουλὼν ἢ γῇ Νεφθαλὶμ, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν. ² ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα. οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς. ³ το

³ τὸ πλείστον τοῦ λαοῦ, ὃ κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου. καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφραίνοντο ἐν ἀμῆτῃ, καὶ ὃν τρόπον οἱ διαιρούμενοι σκύλα. ⁴ διότι ἀφῆρηται ὁ ζυγὸς ὁ ἐπ' αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ ῥάβδος ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν. τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ἀπαιτούντων διεσκέδασεν, ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μιδιάμ. ⁵ ὅτι πᾶσαν στολήν ἐπισυνηγμένην δόλω, καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσιν. καὶ θελήσουσιν, εἰ ἐγένοντο πυρίκαυστοι. ⁶ ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μεγάλης βουλῆς ἄγγελος. ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας, καὶ ὑγίαιαν αὐτῶ. ⁷ μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τὴν εἰρήνην αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον. ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτήν, καὶ ἀντιλαβεῖσθαι ἐν κοίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. ὁ ἕλλος κυρίου σαβωῶδ ποιήσει ταῦτα. ⁸ θάνατον ἀπέστειλε κύριος ἐπὶ Ἰακώβ, καὶ ἤλθεν ἐπὶ Ἰσραὴλ. ⁹ καὶ γνώσονται πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ οἱ καθήμενοι ἐν Σαμαρείᾳ ἐφ' ὕβρι καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ, λέγοντες. ¹⁰ πληῖστοι πεπτώκαμεν, ἀλλὰ δεῦτε λαβεύσωμεν λίθους, καὶ κόψωμεν σκαμίνους καὶ κέδρους, καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον. ¹¹ καὶ ῥάξει ὁ θεὸς τοὺς ἐπανισταμένους ἐπὶ ὄρος Σιών ἐπὶ αὐτόν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς διασκέδασει. ¹² Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν, τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ στόματι. ἐπὶ πᾶσι τοῖσι οὗτοι οὐκ ἀπεισθήσονται. ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. ¹³ καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἔπεισθήσεται, ἔως ἐπλήγη, καὶ τὸν κύριον οὐκ ἐζητήσαν. ¹⁴ καὶ ἀφῆκε κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ κεφαλὴν καὶ οὐρὰν, μέγαν καὶ μικρόν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, πρεσβύτερον, καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας, αὕτη ἡ ἀρχή. ¹⁵ καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα, οὗτος ἡ οὐρά. ¹⁶ καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες, καὶ πλανῶσιν, ἔπω; καταπίνωσιν αὐτούς.

¹⁷ διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς ρευαίους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ κύριος, καὶ τοὺς ὀρφανούς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει. ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροί, καὶ πᾶν στόμα λalεῖ ἄδικα. ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεισθήσεται ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. ¹⁸ καὶ καυθήσεται ὡς πυρὶς ἡ ἀνομία, καὶ ὡς ἄρῳστος ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός. καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσσει τοῦ δρυμοῦ, καὶ συγκαταφάται τὰ κύκλω τῶν βουνῶν πάντα. ¹⁹ διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου συγκεκαυται ἡ γῆ ὅλη. καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς κατακαυμένος ὑπὸ πυρός, ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει. ²⁰ ἀλλὰ ἐκκλητεῖ εἰς τὰ διεξία, ὅτι πεινάσει, καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος ἐσθων τὰς σάρκας τοῦ βράχιονος αὐτοῦ. ²¹ φάγεται γὰρ Μανασσῆς τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ Ἐφραὶμ τοῦ Μανασσῆ. ὅτι ἡμεῖς πολιορκήσομεν τὸν Ἰουδαν. ἐπὶ τοῖσι πᾶσιν οὐκ ἀπεισθήσεται ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

Κ Ε Φ. Γ.

Οὐαὶ τοῖς γράφουσι πονηρίαν, γραφοντες γὰρ πονηρίαν γράφουσιν. ² ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, ἀρπάζοντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χῆραν εἰς διαρπαγὴν, καὶ ὀρφανὸν εἰς προνομῆν. ³ καὶ τί ποιήσουσι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἡ γὰρ θλίψις ὑμῖν πόρρωθεν ἦξει. καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ καταλείπετε τὴν δόξαν ὑμῶν, ⁴ τοῦ μὴ ἐμπειεῖν εἰς ὑπαγωγὴν; ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεισθήσεται ὁ ὀργή, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. ⁵ οὐαὶ Ἀσσυρίοις, ἡ ῥάβδος τοῦ θυμοῦ μου, καὶ ὀργὴ ἔστιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. ⁶ τὴν ὀργὴν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ, καὶ τῷ ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκύλα καὶ προνομῆν, καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις, καὶ θῆναι αὐτὰς εἰς κοινότονον. ⁷ αὐτοὺς δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμήθη, καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ οὕτως ἐλεόγισται, ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔθους ἐξολοθρεῦσαι οὐκ ὀλίγα. ⁸ καὶ ἐν ἔπῳσιν αὐτῶ, σὺ μόνος εἰ ἄρχων, ⁹ καὶ ἐπὶ,

ἐρεῖ, οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπ' αὐτῷ Βαβυλῶνος καὶ Χαλάνης, οὐδ' οὐ πύργος ἀποδομήθη, καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Λαμασκὸν καὶ Σαμαρείαν.

¹⁰ ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον, καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήψομαι. ὁλολύξατε τὰ γλυπτὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Σαμαρείᾳ. ¹¹ ὃν τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμαρείαν, καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς, οὕτως ποιήσω καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς. ¹² καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν ἐπὶ τὸν ἀρχοντα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ¹³ εἶπε γάρ. ἐν τῇ ἰσχυί ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν, καὶ τὴν ἰσχύιν αὐτῶν προνομήσω. ¹⁴ καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας, καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσίαν, καὶ ὡς καταλειμμένα ὡς ἀρῶ. καὶ οὐκ ἔστιν ὃς διαφεύξεταί με, ἢ ἀντίπη μοι.

¹⁵ μὴ δοξασθῇσεται ἀξίην ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ; ἢ ὑψωθῇσεται πριῶν ἄνευ τοῦ ἔλκοντος αὐτόν; ὡς ἂν τις ἄρῃ ῥάβδον ἢ ξύλον. καὶ οὐχ οὕτως, ¹⁶ ἀλλὰ ἀποστελεῖ κύριος σαβαῶθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ καιόμενον κανθήσεται. ¹⁷ καὶ ἔσται τὸ πρὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πῦρ, καὶ ἀγιάσει αὐτόν ἐν πυρὶ καιομένῳ, καὶ φάγεται ὡς εἰ χορὸν τὴν ὕλην. ¹⁸ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσβεσθῇσεται τὰ ὄρη, καὶ οἱ βουνοὶ, καὶ οἱ ὄρυμοι, καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν. καὶ ἔσται ὁ φεύγων, ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης. ¹⁹ καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἀριθμὸς ἔσονται, καὶ παιδὶον γράψει αὐτούς. ²⁰ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐκέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακώβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὥσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς, ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ. ²¹ καὶ ἔσται τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰακώβ ἐπὶ θεὸν ἰσχύοντα. ²² καὶ ἔαν γέννηται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμ-

μος τῆς θαλάσσης, τὸ καταλείμμα αὐτῶν σωθήσεται. λόγον συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ²³ ὅτι λόγον συντετεμμένον κύριος ποιήσει ἐν τῇ οἰκουμένῃ ὅλη. ²⁴ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος σαβαῶθ. μὴ φοβοῦ ὁ λαός μου οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιών ἀπὸ Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε. πληγὴν γὰρ ἐπάγω ἐπὶ σέ, τοῦ ἰδεῖν ὁδὸν Αἰγύπτου. ²⁵ ἔτι γὰρ μικρὸν, καὶ παύσεται ἡ ὁργὴ, ὁ δὲ θυμὸς μου ἐπὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν. ²⁶ καὶ ἔγερει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτούς, κατὰ τὴν πληγὴν Μαδιάμ ἐν τόπῳ Θλίψεως. καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν, εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατ' Αἶγυπτον. ²⁷ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀφαιρεθήσεται ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὡμοῦ σου, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ, καὶ καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὡμῶν ὑμῶν. ²⁸ ἤξει γὰρ εἰς τὴν πόλιν Ἀγγαί, ²⁹ καὶ παρελεύσεται εἰς Μαργεδῶ, καὶ ἐν Μαχμιάς θήσει τὰ σκεύη αὐτοῦ. καὶ παρελεύσεται φάραγγα, καὶ ἤξει εἰς Ἀγγαί, φόβος λήψεται Ῥαμὰ, πόλιν Σαουλ φεύξεται. ³⁰ ἡ θυγάτηρ Γαλλεὶμ, ἐπακούσεται Λαϊσὰ, ἐπακούσεται ἐν Ἀναθῶθ. ³¹ καὶ ἔξοιτη Μαδεβηνά, καὶ οἱ κατοικοῦντες Γιββεῖρ. ³² παρακαλεῖτε σήμερον ἐν ὁδῷ τοῦ μείναι τῇ χειρὶ. παρακαλεῖτε τὸ ὄρος τὴν θυγατέρα Σιών, καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ³³ ἰδοὺ, ὁ δεσπότης κύριος σαβαῶθ συντάρασσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕψει συντριβήσονται, καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται, ³⁴ καὶ πεσοῦνται ὑψηλοὶ μαχαίρᾳ, ὁ δὲ Αἰβανος σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πεσέεται.

Κ Ε Φ. Ι Α'.

Καὶ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίξης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίξης ἀναβήσεται, καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτόν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας. ³ ἐμπλήσει αὐτὸν πνεῦμα φόβου Θεοῦ. οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει, ⁴ ἀλλὰ κρινεῖ ταπεινῶ κρίσιν, καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς γῆς, καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόμα.

στόματος αὐτοῦ, καὶ ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσφῆν. ⁵ καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἔξωσμένος τὴν ὄσφυν αὐτοῦ, καὶ ἀληθεία ἐιλημένος τὰς πλευράς, ⁶ καὶ συμβοσκηθῇται λύκος μετὰ ἀρνός, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ, καὶ μοσχάριον καὶ ταῦρος καὶ λέων ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ παιδίον μικρὸν ἄξει αὐτούς. ⁷ καὶ βουὸς καὶ ἄρκος ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται. καὶ λέων ὡς βουὸς φάγεται ἄγνρα, ⁸ καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρωγλῶν ἀσπίδων, καὶ ἐπὶ κοίτῃν ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ. ⁹ καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσιν, οὐδὲ μὴ δύνανται ἀπολέσαι οὐδέν· ἐπὶ τὸ ὅρος τὸ ἅγιόν μου. ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τοῦ γνῶναι τὸν κύριον, ὡς ὕδωρ πολύ κατακαλύψει θαλάσσας. ¹⁰ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥῖα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνίσταμενος ἀρχὴν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἐθνη ἐλπιούσιν, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμὴ. ¹¹ καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ προσθήσει ὁ κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοῦ ζηλώσαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ Βαβυλωνίας, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας, καὶ ἀπὸ Ἑλαμιτῶν, καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ ἐξ Ἀραβίας. ¹² καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ συναξει τοὺς ἀπολωμένους Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς διεσπαρμένους Ἰούδα συναξει ἐκ τῶν τεσσάρων πτερυγῶν τῆς γῆς. ¹³ καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Ἐφραϊμ, καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰούδα ἀπολούνται. Ἐφραϊμ οὐ ζηλώσει Ἰούδαν, καὶ Ἰούδας οὐ θλίψει Ἐφραϊμ. ¹⁴ καὶ πετασθήσονται ἐν πλοίοις ἀλλοφύλων. θάλασσαν ἅμα προνομήσουσι, καὶ τοὺς ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπὶ Μωᾶβ πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν. οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμμὼν πρῶτοι ὑπακούσονται. ¹⁵ καὶ ἐρημώσει κύριος τὴν θάλασσαν Αἰγύπτου, καὶ ἐπιβαλεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαίῳ. καὶ πατάξει ἐπ' αὐτὴν φάραγγας, ὥστε διαπορευεῖσθαι αὐτὸν ἐν ὑποδήμασι. ¹⁶ καὶ ἔσται δίοδος τῷ καταλειφθέντι μου

λαῷ ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ ἔσται τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἡμέρα, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. εὐλογῶ σε κύριε, διότι ὠργίσθης μοι, καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμὸν σου, καὶ ἠλέησάς με. ² ἰδοὺ ὁ θεὸς μου σωτὴρ μου, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ οὐ φοβηθήσομαι. διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἰνέσις μου κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. ³ καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. ⁴ καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ὑμνεῖτε κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐνδόξα αὐτοῦ. μνησκεισθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ⁵ ὑμνήσατε τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν. ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ⁶ ἀγαλλιάσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Ὅρασις ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς κατὰ Βαβυλωνίους. ² ἐπ' ὅρουσ πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς, παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ, ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες. ³ ἐγὼ συντάσσω, καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς. γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν θυμὸν μου χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες. ⁴ φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὅμοια ἐθνῶν πολλῶν, φωνὴ βασιλέων καὶ ἐθνῶν συνηγμένων. κύριος παβᾶθ ἐντέταλται ἐθνῇ ὀπλομαχῷ, ⁵ ἐρχεσθαι ἐκ γῆς πόρρωθεν ἀπ' ἀκροῦ θεμελίου τοῦ οὐρανοῦ, κύριος καὶ οἱ ὀπλομαχοὶ αὐτοῦ, καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. ⁶ ὀλουῖτε, ἔγγυς γὰρ ἡμέρα κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ θεοῦ ἦξει. ⁷ διὰ τοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει. ⁸ ταραχθήσονται οἱ πρεσβεῖς, καὶ ὠδῖνες αὐτούς ἔξουσιν, ὡς γυναῖκες τικτούσης. καὶ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἐσθῆσονται, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλόξ μεταβαλοῦσιν. ⁹ ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα κυρίου ἔρχεται ἀνιάτος θυμοῦ καὶ ὀργῆς, θείναι τὴν οἰκουμένην ἐρημον, καὶ τοὺς

αἰαqr-

ἀμαρτωλοὺς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς. ¹⁰ οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ Ὠρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ οὐρανοῦ, τὸ φῶς οὐ δώσουσι. καὶ σκοτισθῇται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς. ¹¹ καὶ ἐντελουμαι τῇ οἰκουμένῃ ὅλη κακὰ, καὶ τοῖς ἀσεβέσι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. καὶ ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων, καὶ ὕβριν ὑπερφάνων ταπεινώσω. ¹² καὶ ἔσονται οἱ καταλείμμενοι ἐντιμοὶ μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον. καὶ ἄνθρωπος μᾶλλον ἐντιμος ἔσται ἢ ὁ λίθος ὁ ἐν Σουφίρ. ¹³ ὁ γὰρ οὐρανὸς θυμωθήσεται, καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θυμῶν αὐτῆς, διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου σαβαὼθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ. ¹⁴ καὶ ἔσονται οἱ καταλείμμενοι ὡς δορκάδιον φεύγον, καὶ ὡς πρόβατον πλανώμενον, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων, ὥστε ἄνθρωπον εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστραφῆναι, καὶ ἄνθρωπος εἰς τὴν χώραν ἑαυτοῦ διώξεται. ¹⁵ ὃς γὰρ ἂν ἀλῶ ἡττηθήσεται, καὶ οἷτινες συνηγμένοι εἴσι, πεσοῦνται μαχαίρᾳ. ¹⁶ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ῥέξουσιν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν προνομεύσουσι, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἔξουσιν. ¹⁷ ἰδοὺ ἐπεγείρω ὑμῖν τοὺς Μήδους, οἱ ἀργυρίον οὐ λογιζονται, οὐδὲ χρυσίου χρεῖαν ἔχουσι. ¹⁸ τοξεύματα νεανίσκων συντρίψουσιν, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου φείσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν. ¹⁹ καὶ ἔσται Βαβυλὼν ἣ καλεῖται ἐνδοξὸς ἀπὸ βασιλείως Χαλδαίων, ὃν τρόπον κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα, ²⁰ οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ μὴ ἐκελθῶσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν γενεῶν, οὐδὲ μὴ διελθῶσιν αὐτὴν Ἀραβες, οὐδὲ ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ. ²¹ καὶ ἀναπαύσονται ἐκὶ θηρίᾳ, καὶ ἐμπλησθήσονται αἱ οἰκαί ἡχοῦ. καὶ ἀναπαύσονται ἐκὶ σειρῆνης, καὶ δαιμόνια ἐκὶ ὀργήσονται, ²² καὶ ὀνοκένταυροι ἐκὶ κατοικήσουσι, καὶ νοσοποιήσουσιν ἐχῖνοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Ταχὺ ἔρχεται καὶ οὐ χρονεῖ, ¹ καὶ

ἐλέησει κύριος τὸν Ἰακώβ, καὶ ἐκλέξεται ἔτι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ὁ γειώρας προστεθήσεται πρὸς αὐτοὺς, καὶ προστεθήσεται πρὸς τὸν οἶκον Ἰακώβ, ² καὶ λήψονται αὐτοὺς ἔθνη, καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ κατακληρονομήσουσι, καὶ πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς εἰς δούλους καὶ δούλας. καὶ ἔσονται αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς, καὶ κυριευθήσονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν. ³ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναπαύσει σε κύριος ἀπὸ τῆς ὀδύνης καὶ τοῦ θυμοῦ σου τῆς δουλείας σου τῆς σκληρᾶς, ἧς ἐδούλευσας αὐτοῖς. ⁴ καὶ λήψῃ τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ τὸν βασιλεῖα Βαβυλῶνος. πῶς ἀναπέπαιται ὁ ἀπαίων, καὶ ἀναπέπαιται ὁ ἐπισπουδαστής; ⁵ συνέτριψε κύριος τὸν ζυγὸν τῶν ἀμαρτωλῶν, τὸν ζυγὸν τῶν ἀρχόντων. ⁶ πατάξας ἔθνος θυμῷ, πληγὴν ἀνιάτω, παίων ἔθνος πληγὴν θυμοῦ, ἣ οὐκ ἐφείσατο, ἀνεπαύσατο πεποιθώς. ⁷ πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης, ⁸ καὶ τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου εὐφράνθησαν ἐπὶ σοὶ, καὶ ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου, ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμησαι, οὐκ ἀνέβη ὁ κόπτης ἡμᾶς. ⁹ ὁ ἄδης κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοι. συνηγέρθησάν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἀρξάντες τῆς γῆς, οἱ ἐγειραντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἔθνων. ¹⁰ πάντες ἀποκριθήσονται, καὶ ἔροῦσί σοι. καὶ σὺ ἐάλως, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς. ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθη. ¹¹ κατέβη εἰς ἄδου ἡ δόξα σου, ἡ πολλὴ εὐφροσύνη σου. ὑποκάτω σου στρώσουσι σῆψιν, καὶ τὸ κατακάλυμμα σου σκώληξ. ¹² πῶς ἐξέπεισεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἑωσφόρος ὁ πρῶτ' ἀνατέλλων; συνετρίβη εἰς τὴν γῆν ὁ ἀποστέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη. ¹³ σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σου, εἰς τὸν οὐρανὸν ¹⁴ ἀναβήσομαι, ἐπάνω τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου, καθιώ ἐν ὄρει ὑψηλῇ, ἐπὶ τῇ ὄρῃ τῇ ὑψηλῇ ἀπὸ πρὸς Βορρᾶν, ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφῶν, ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ. ¹⁵ νῦν δὲ εἰς ἄδην καταβήσῃ, καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆς

της γῆς. ¹⁶ οἱ ἰδόντες σε θαυμάσονται ἐπὶ σοί, καὶ ἔροῦσιν. οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴν γῆν, ὁ σείων βασιλεῖς, ¹⁷ ὁ θεὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καθεῖλε, τοὺς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσε. ¹⁸ πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ, ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ¹⁹ σὺ δὲ ῥιφήσῃ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκντημένων μαχαίραις, καταβαινόντων εἰς ἄβου. ὃν τρόπον ἱμάτιον ἐν αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσται καθαρὸν, ²⁰ οὕτως οὐδὲ σὺ ἔσθι καθαρὸς. διότι τὴν γῆν μου ἀπώλεσας, καὶ τὸν λαόν μου ἀπέκτεινας. οὐ μὴ μείνης εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, σπέρμα πονηρόν. ²¹ ἐτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀναστῶσι καὶ κληρονομήσωσι τὴν γῆν, καὶ ἐμπλήσωσι τὴν γῆν πολέμων. ²² καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς, λέγει κύριος σαβαώθ, καὶ ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα, καὶ κατάλειμμα, καὶ σπέρμα. τὰδε λέγει κύριος. ²³ καὶ θῆσω τὴν Βαβυλωνίαν ἔρημον, ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους, καὶ ἔσται εἰς οὐδέν. καὶ θῆσω αὐτὴν πηλοῦ βάραθρον εἰς ἀπώλειαν. ²⁴ τὰδε λέγει κύριος σαβαώθ. ὃν τρόπον ἔρηκα, οὕτως ἔσται, καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμαι, οὕτως μενεῖ, ²⁵ τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων μου. καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθήσεται. ²⁶ αὕτη ἡ βουλὴ ἦν βεβούλευται κύριος ἐπὶ τὴν ὅλην οἰκουμένην, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. ²⁷ ἂ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἄγιος βεβούλευται, τίς διασκεδάσει; καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν, τίς ἀποστρέψει; ²⁸ τοῦ ἔτους οὐ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἀχάζ, ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο. ²⁹ μὴ εὐφρανθεῖτε οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, συνετριβή γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παιοντος ὑμᾶς. ἐκ γὰρ σπέρματος ὅφεως ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετάμενοι, ³⁰ καὶ βοσκθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ. πτω-

χοὶ δὲ ἄνθρωποι ἐπὶ εἰρήνης ἀναπαύσονται. ἀνελεῖ δὲ ἐν λιμῷ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὸ κατάλειμμα σου ἀνελεῖ. ³¹ ὁλολύξατε πύλαι πόλεων, κερκαγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ Βορρᾶ καπνὸς ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι. ³² καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι κύριος ἐδεμελίωσε Σιών, καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ τῆς Μωαβίτιδος.

Νυκτὸς ἀπολείται ἡ Μωαβίτις, νυκτὸς γὰρ ἀπολείται τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος. ² λυπησθε ἐφ' ἑαυτοὺς, ἀπολείται γὰρ καὶ Διὸν, οὐ ὁ βωμὸς ὑμῶν. ἐκεῖ ἀναβήσεσθε κλαίειν, ἐπὶ Ναβαὺ τῆς Μωαβίτιδος. ὁλολύξατε ἐπὶ πάσης κεφαλῇ φαλάκρωμα, πάντες βραχίονες κατατετμημένοι, ³ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιζώσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε ἐπὶ τῶν δωμάτων αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις αὐτῆς, πάντες ὁλολύγετε μετὰ κλανθμοῦ. ⁴ ὅτι κέκραγεν Ἑσέρων καὶ Ἑλεαλή, ἕως Ἰασσά ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν. διὰ τοῦτο ἡ ὁσφυς τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ, ἡ ψυχὴ αὐτῆς γνωσται. ⁵ ἡ καρδία τῆς Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηγώρ. δαμάλις γὰρ ἔστι τριετής, ἐπὶ δὲ τῆς ἀναβάσεως Λουεὶδ, πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναβήσονται τῇ ὁδῷ Ἀρωνιεύμ. βοᾷ σύντριμμα καὶ σεισμὸς, ⁶ τὸ ὕδωρ τῆς Νεμηρεὶμ ἔρημον ἔσται, καὶ ὁ χόρτος αὐτῆς ἐκλείψει. χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσται. ⁷ μὴ καὶ οὕτως μέλλει σωθῆναι; ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τὴν φάραγγα Ἀραβας, καὶ λήψονται αὐτήν. ⁸ συνῆψε γὰρ ἡ βοὴ τὸ ὄριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς Ἀγαλειμ, καὶ ὁλολυγμὸς αὐτῆς ἕως τοῦ φρέατος τοῦ Αἰλεὶμ. ⁹ τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Διμῶν πλησθήσεται αἵματος, ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Διμῶν Ἀραβας, καὶ ἄρῶ τὸ σπέρμα Μωαβ, καὶ Αἰριήλ καὶ τὸ κατάλοιπον Ἀδαμα.

Κ Ε Φ. Ις'.

Ἀποστελῶ ὡς ἔρπετα ἐπὶ τὴν γῆν, μὴ πέτρα ἔρημος ἔστι τὸ ὄρος θυγατρὸς

τὸς Σιών; ² ἔση γὰρ ὡς πετεινοῦ ἀνιπταμένου νοσσοῦ ἀφρημένος ἔση θυγάτηρ Μωάβ, ἔπειτα δὲ Ἀρμών πλείονα ³ βουλευού, ποιεῖ τε σκέπην πάντοτε. αὕτη διαπαντός ἐν μεσημβρινῇ σκοτίᾳ φεύγουσιν, ἐξέστησαν. μὴ ἀχθῆς, ⁴ παροιήσουσί σοι οἱ φυγάδες Μωάβ. ἔσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπου διώκοντος, ὅτι ᾤσθη ἡ συμμάχια σου, καὶ ὁ ἄρχων ἀπώλετο ὁ καταπατῶν ἀπὸ τῆς γῆς. ⁵ καὶ διορθωθήσεται μετ' ἐλίου θυρόνος, καὶ καθικίται ἐπ' αὐτοῦ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυὶδ, κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην. ⁶ ἡκουσαμεν τὴν ὕβριν Μωάβ, ὕβριστης σφόδρα τὴν ὑπερηφανίαν ἔξῃρα. οὐχ οὕτως ἡ μαντεία σου, οὐχ οὕτως. ⁷ ὅλολυξί Μωάβ, ἐν γὰρ τῇ Μωαβίτιδι πάντες ὀλολύξουσιν. τοῖς κατοικοῦσι δὲ Σέθ μελετήσεις, καὶ οὐκ ἐντραπήσῃ ⁸ τὰ πεδία Ἑσβών. πενθήσει ἄμπελος Σέβαμά. καταπίνοντες τὰ ἔθνη, καταπατήσατε τὰς ἀμπέλους αὐτῆς, ἕως Ἰαζήρ. οὐ μὴ συνάψῃτε, πλανήθητε τὴν ἔρημον, οἱ ἀπεισταλμένοι ἐγκατελείφθησαν, διέβησαν γὰρ πρὸς τὴν θάλασσαν. ⁹ διὰ τοῦτο κλαύσομαι ὡς τὸν κλαυθμὸν Ἰαζήρ ἄμπελον Σέβαμά. τὰ δένδρα σου κατέβαλεν Ἑσβών καὶ Ἑλελή, ὅτι ἐπὶ τῷ θρισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγητῷ σου καταπατήσω, καὶ πάντα πεσοῦνται. ¹⁰ καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τῶν ἀμπελώνων, καὶ ἐν τοῖς ἀμπέλωσί σου οὐ μὴ εὐφρανθήσονται, καὶ οὐ μὴ πατήσουσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολήνια, πέπνυται γάρ. ¹¹ διὰ τοῦτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωάβ ὡς κιθάρα ἤχησε, καὶ τὰ ἐντός μου ὡς τείχος ἐνεκαίνισας, ¹² καὶ ἔσται εἰς τὸ ἐντραπήναι σε, ὅτι ἐκοπίασε Μωάβ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, καὶ ἐλκεύεται εἰς τὰ χειροποίητα αὐτῆς, ὥστε προσευχασθαι, καὶ οὐ μὴ δυνήται ἐξελεῖσθαι αὐτόν. ¹³ τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε κύριος ἐπὶ Μωάβ, ὅποτε ἐλάλησε. ¹⁴ καὶ νῦν λέγω, ἐν τρισὶν ἔταισι ἐτῶν μισθοῦ ἀτιμασθήσεται ἡ δόξα Μωαβ παντὶ τῷ πλούτῳ τῷ πολλῷ, καὶ καταλειφθήσεται ὀλιγοστός, καὶ οὐκ ἐντιμος.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

¹ Τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ Δαμασκού. Ἰδοὺ Δαμασκὸς ἀρθήσεται ἀπὸ πόλεων, καὶ ἔσται εἰς πτώων ² καταλειμμένη εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ ἀνάπαντιν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ διώκων. ³ καὶ οὐκέτι ἔσται ὁ χυρὰ τοῦ καταφυγῆν Ἐφραὶμ. καὶ οὐκέτι βασιλεία ἐν Δαμασκῷ, καὶ τὸ λοιπὸν τῶν Σύρων. οὐ γὰρ σὺ βελτίων εἶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τῆς δόξης αὐτῶν. τάδε λέγει κύριος σαβαώθ. ⁴ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλειψίς δόξης Ἰακώβ, καὶ τὰ πύονα τῆς δόξης αὐτοῦ σιτισθήσεται. ⁵ καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἕαν τις συναγάγῃ ἀμνητὸν ἐστῆκότα καὶ σπέρμα σταχύων ἀμύση, καὶ ἔσται ὃν τρόπον ἕαν τις συναγάγῃ στάχυν ἐν φάραγγι στερεῇ, ⁶ καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ καλάμη, ἡ ὡς ῥῶγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς ἐπ' ἄκρου μετεωροῦ, ἡ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῶν καταλειφθῇ. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ⁷ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὼς ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν ἄγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐμβλέπονται, ⁸ καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν, καὶ οὐκ ὄψονται τὰ δένδρα, οὐδὲ τὰ βδελύγματα αὐτῶν. ⁹ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται αἱ πόλεις σου ἐγκαταλειμμέναι, ὃν τρόπον κατέλιπον οἱ Ἀμορφαῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. καὶ ἔσονται ἔρημοι, ¹⁰ διότι κατέλιπες τὸν θεὸν τὸν σωτήρᾶ σου, καὶ κυρίου τοῦ βοηθοῦ σου οὐκ ἐμνήσθης. διὰ τοῦτο φυτεύσεις φυτεῖα ἀπίστον, καὶ σπέρμα ἀπιστον. ¹¹ τῇ ἡμέρᾳ ἡ ἄν φυτεύσης, πλανηθήσῃ. τὸ δὲ πρῶτ' ἕαν σπειρῇς, ἀνθήσει εἰς ἀμνητὸν ἢ ἂν ἡμέρᾳ κληρώσῃ, καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ τοῖς υἱοῖς σου. ¹² οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολλῶν. ὡς θάλασσα κυμαίνουσα, οὕτω ταραχθήσῃ. καὶ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν ὡς ὕδωρ ἤχησει. ¹³ ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλὰ, ὡς ὕδατος πολλοῦ βίᾳ φερομένου. καὶ ἀποσκορακίῃ αὐτὸν, καὶ πόδῳ αὐτοῦ

τὸν διώζεται, ὡς χνοῦν ἀχύρου λιμνῶντων ἀπέναντι ἀνέμου, καὶ ὡς κοριορτὸν τροχοῦ καταιγίς φέρουσα, ¹⁴ πρὸς ἐσπέραν καὶ ἔσται πένθος, πρὶν πρῶτῃ, καὶ οὐκ ἔσται. αὕτη ἡ μερίς τῶν προνομευσάντων ὑμᾶς, καὶ κληρονομία τοῖς ὑμᾶς κληρονομήσασιν.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας. ² ὁ ἀποστέλλας ἐν θαλάσῃ ὄμηρα, καὶ ἐπιστολάς βυβλίνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος. πορεύσονται γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος μετέωρον, καὶ ξένον λαὸν καὶ χαλεπόν. τίς αὐτοῦ ἐπέκεινα; ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπατημένον. νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς ³ πάντες ὡς χώρα κατοικουμένη κατοικηθήσεται. ἡ χώρα αὐτῶν ὡς ἐν σημείοι ἀπὸ ὄρους ἀρθῇ, ὡς σάλπιγξ φωνῇ ἀκουστὸν ἔσται. ⁴ διότι οὕτως εἶπε κύριός μοι. ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ πόλει, ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας, καὶ ὡς νεφέλη δρόσου ἡμέρας ἀμηντοῦ ἔσται. ⁵ πρὸ τοῦ θείσμου ὅταν συντελεσθῇ ἄνθος, καὶ ὁμφαῖς ἔξανθήσῃ ἄνθος ὁμφακίζουσα. καὶ ἀφελεῖ τὰ βοτρυδια τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις, καὶ τὰς κληματίδας ἀφελεῖ, καὶ ἀποκόψει, ⁶ καὶ καταλείψει ἅμα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτοὺς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἔξει. ⁷ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνεγερθήσεται δῶρα κυρίῳ σαβαῶθ ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου καὶ τετιμμένου, καὶ ἀπὸ λαοῦ μεγάλου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. ἔθνος ἐλπίζον καὶ καταπεπατημένον, ὃ ἔστιν ἐν μέρει ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον οὗ τὸ ὄνομα κυρίου σαβαῶθ, ὄρος Σιών.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Ὁρααὶς Αἰγύπτου.

¹ Ἰδοὺ κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλῃς κούφῃς, καὶ ἔξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ πεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἡ καρδιά αὐτῶν ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. ² καὶ ἐπεγερόσονται Αἰγύπτιοι ἐπ'

Αἰγυπτίους, καὶ πολεμήσει ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ, πόλις ἐπὶ πόλιν, καὶ νόμος ἐπὶ νόμον. ³ καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα τῶν Αἰγυπτίων ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ ἐπερωτήσουσι τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκ τῆς γῆς φωνοῦντας, καὶ τοὺς ἐγγαστριμυθούς. ⁴ καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων κυρίων σκληρῶν, καὶ βασιλεῖς σκληροὶ κυριεύσουσιν αὐτῶν. τάδε λέγει κύριος σαβαῶθ. ⁵ καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει, καὶ ξηρανθήσεται. ⁶ καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοί, καὶ αἱ διώρυχες τοῦ ποταμοῦ. καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος, καὶ ἐν παντὶ ἔλει καλαμὸς καὶ παπύρου, ⁷ καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλω τοῦ ποταμοῦ, καὶ πᾶν τὸ σπερόμενον διὰ τοῦ ποταμοῦ ξηρανθήσεται ἀνεμόσθορον. ⁸ καὶ στενάξουσιν οἱ ἄλιεῖς, καὶ στενάξουσιν πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ οἱ βάλλοντες σαγῆνας, καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς πενήθσουσι. ⁹ καὶ αἰσχύνῃ λήψεται τοὺς ἐργαζομένους τὴν λίνον τὸ σχιστὸν, καὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν βύσσον. ¹⁰ καὶ ἔσονται οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὁδῷ, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες τὸν ζῦθον λυπηθήσονται, καὶ τὰς ψυχὰς πονέσουσι. ¹¹ καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάβεως, οἱ σοφοὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἡ βουλὴ αὐτῶν μωρανθήσεται. πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ υἱοὶ συνετῶν, ἡμεῖς υἱοὶ βασιλείων τῶν ἐξ ἀρχῆς; ¹² ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοὶ σου, καὶ ἀγαγγειλάτωσάν σοι; καὶ ἐπάτωσαν, τί βεβούλευται κύριος σαβαῶθ ἐπ' Αἴγυπτον; ¹³ ἐξέλεπον οἱ ἄρχοντες Τάβεως, καὶ ὑψώθησαν οἱ ἄρχοντες Μέμφεως, καὶ πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ φυλάς. ¹⁴ κύριος γὰρ ἐκέρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως, καὶ ἐπλάνησαν Αἴγυπτον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων, καὶ ὁ ἐμῶν ἅμα. ¹⁵ καὶ οὐκ ἔσται τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργον ὃ ποιήσει κεφαλὴν καὶ οὐραν,

οὐραν, καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος. ¹⁶ τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς γυναῖκες ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς κυρίου σαβαὼθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. ¹⁷ καὶ ἔσται ἡ χώρα τῶν Ἰουδαίων τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον. πᾶς ὃς ἐὰν ὀνομάσῃ αὐτὴν αὐτοῖς, φοβηθήσονται διὰ τὴν βουλὴν, ἣν βεβούλευται κύριος σαβαὼθ ἐπ' αὐτὴν. ¹⁸ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται πέντε πόλεις ἐν τῇ Αἰγύπτῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσσῃ τῇ Χαναανιτικῇ, καὶ ὁμνῦντες τῷ ὀνόματι κυρίου σαβαὼθ. πόλις ἀσιδεὴς κληθήσεται ἡ μία πόλις. ¹⁹ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ κυρίῳ. ²⁰ καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου. ὅτι κεκραῶνται πρὸς κύριον διὰ τοὺς θλίβοντας αὐτούς, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτούς, κρίνων σώσει αὐτούς. ²¹ καὶ γνωστὸς ἔσται κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ γνωσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίας, καὶ εὐξονται εὐχὰς τῷ κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι. ²² καὶ πατάξει κύριος τοὺς Αἰγυπτίους πληγῇ, καὶ ἰάσεται αὐτούς ἰάσει, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς κύριον, καὶ ἐξακουσέται αὐτῶν, καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰάσει. ²³ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ἡ ὁδὸς ἀπὸ Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ ἐξελεύσονται Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπτον. καὶ Αἰγύπτιοι πορεύσονται πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ δουλεύουσιν Αἰγύπτιοι τοῖς Ἀσσυρίοις. ²⁴ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις εὐλογημένος ἐν τῇ γῇ, ²⁵ ἣν εὐλόγησε κύριος σαβαὼθ, λέγων. εὐλογημένος ὁ λαὸς μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ ἐν Ἀσσυρίοις, καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Κ'.

Τοῦ ἔτους ὅτε ἐξηλθε Τανάθαν εἰς Ἄζωτον, ἥνικα ἀπεστάλη ὑπὸ Ἀρνὰ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ἐπολέμησε τὴν Ἄζωτον, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν, ² τότε ἐλάλησε κύριος, πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν

Ἀμὼς, λέγων. πορεύου καὶ ἄφετε τὸν σάκκον ἀπὸ τῆς ὀσφύος σου, καὶ τὰ σανδάλια σου ὑπόλουςαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σου, καὶ ποιήσον οὕτως, πορευόμενος γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος. ³ καὶ εἶπε κύριος. ὃν τρόπον πεπόρευται ὁ παῖς μου Ἡσαΐας γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος τρία ἔτη, τρία ἔτη ἔσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοψιν. ⁴ ὅτι οὕτως ἔξει βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου καὶ Αἰθίοπων, νεανίσκους καὶ πρεσβύτας, γυμνοὺς καὶ ἀνυποδέτους, ἀνακεκαλυμμένους τὴν αἰσχύνην Αἰγύπτου. ⁵ καὶ αἰσχυνθήσονται ἡ τεθνήκτες ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν, ἐφ' οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἰγύπτιοι, ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα. ⁶ καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ἰδοὺ ἡμεῖς ἡμεν πεποιθότες τοῦ φυγεῖν εἰς αὐτοὺς εἰς βοήθειαν, οἱ οὐκ ἠδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βασιλείως Ἀσσυρίων, καὶ πῶς ἡμεῖς σωθήσομεθα;

Κ Ε Φ. ΚΑ'.

Τὸ ὄραμα τῆς ἐρήμου. ¹ Ὡς καταγίγς δι' ἐρήμου διελθοῖ ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆς, φοβερόν ² τὸ ὄραμα, καὶ σκληρὸν ἀνηγγέλη μοι. ὁ ἀθετῶν ἀθετεῖ, ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ. ἐπ' ἐμοὶ οἱ Ἐλαμίται, καὶ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ' ἐμὲ ἔρχονται. νῦν στεναξω καὶ παρακαλέσω ἑμαυτόν. ³ διὰ τοῦτο ἐνεπλήσθη ἡ ὀσφύς μου ἐκλύσεως, καὶ ὠδίνες ἔλαβόν με ὡς τὴν τίκτουςαν. ἠδίκησα τοῦ μὴ ἀκοῦσαι, ἐσπούδασα τοῦ μὴ βλέπειν. ⁴ ἡ καρδιά μου πλανᾶται, καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐφέστηκεν εἰς φόβον. ⁵ ἐτοίμασον τὴν τροπὴν, φαγετε, πίετε. ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες ἐτοιμάσατε θυρεοὺς, ⁶ ὅτι οὕτως εἶπε πρὸς με κύριος. βαδίσας σκαντῶ στήσον σκοπὸν, καὶ ὁ ἄν' ἰδῆς, ἀνάγειλον. ⁷ καὶ εἰδὼν ἀναβάτας ἱππεῖς, δύο, καὶ ἀναβάτην ὄνου, καὶ ἀναβήτην καμήλου, ἀκρόασαι ἀκροάσιν πολλήν, ⁸ καὶ κάλεισον Οὐριαν εἰς τὴν σκοπιάν. κύριος, εἶπεν. ἔστην διαπατὸς ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἐγὼ ἔστην ὅλην τὴν νύκτα, ⁹ καὶ ἰδοὺ αὐτοὺς

αὐτὸς ἐρχεται ἀναβάτης ξυνωρίδος·
καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε· πέπτωκε πέπτω-
κε Βαβυλὼν, καὶ πάντα τὰ ἀγάλματα
αὐτῆς, καὶ τὰ χειροποίητα αὐτῆς συν-
ετρίβησαν εἰς τὴν γῆν. ¹⁰ ἀκούσατε οἱ
καταλειμμένοι, καὶ οἱ ὀδυνώμενοι
ἀκούσατε, ἃ ἤκουσα παρὰ κυρίου σα-
βαώθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἀγγεῖλεν
ἡμῖν. ¹¹ τὸ ὄραμα τῆς Ἰδουμαίας·
πρὸς ἐμὲ κἀλεῖ παρὰ τοῦ Σιειρ, φυ-
λάσσετε ἐπάλξεις. ¹² φυλάσσω το-
πρὸν καὶ τὴν νύκτα. ἔαν ζῆτις ζῆτει,
καὶ παρ' ἐμοὶ οἶκει, ¹³ ἐν τῷ θουμῷ
ἐσπέρας κοιμηθῆς, ἥ ἐν τῇ ὁδῷ Δαι-
δάν. ¹⁴ εἰς συνάντησιν διψῶντι ὕδωρ
φέρετε οἱ ἐνοικούντες· ἐν χωρᾷ Θαι-
μάν, ἄρτοι· συναντᾶτε τοῖς φεύγουσι
διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεφονευμένων,
¹⁵ καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πλανωμέ-
νων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῆς μαχαίρας,
καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τοξευμάτων
τῶν διατεταμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος
τῶν πεπτακότων ἐν τῷ πολέμῳ. ¹⁶ δι-
ότι οὕτως εἶπέ μοι κύριος. ἔτι ἐνιαυ-
τὸς ὡς ἐνιαυτὸς μισθοῦτο, ἐκλείψει ἡ
δόξα τῶν υἱῶν Κηθάρ, ¹⁷ καὶ τὸ κα-
τάλοιπον τῶν τοξευμάτων τῶν ἰσχυ-
ρῶν υἱῶν Κηθάρ ἔσται ὀλίγον, ὅτι
κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐλάλησεν.

Κ Ε Φ. ΚΒ'.

Τὸ ῥῆμα τῆς φάραγγος Σιών.
Τί ἐγένετο σοι, ὅτι νῦν ἀνέβητε πάν-
τες εἰς δώματα μάταια; ² ἐνεπλήσθη
ἡ πόλις βοώντων, οἱ τραυματίαι σου
οὐ τραυματίαι ἐν μαχαίραις, οὐδὲ οἱ
νεκροὶ σου νεκροὶ πολέμων. ³ πάντες
οἱ ἄρχοντές σου πεφεύγασιν, καὶ οἱ ἁ-
λόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσὶ, καὶ οἱ
ἰσχυρόντες ἐν σοὶ πόρῳ πεφεύγασιν.
⁴ διὰ τοῦτο εἶπα. ἀφετέ με, πικρῶς
κλαύσομαι. μὴ κατισχύσῃτε παρακα-
λεῖν με ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγα-
τρὸς τοῦ γένους μου, ⁵ ὅτι ἡμέρα τα-
ραχῆς καὶ ἀπωλείας καὶ καταπατήμα-
τος, καὶ πλάνησις παρὰ κυρίου σαβα-
ώθ. ἐν φάραγγι Σιών πλανῶνται,
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου πλανῶνται
ἐπὶ τῷ ὄρῳ. ⁶ οἱ δὲ Ἑλαμίται ἔλαβον
πράξας, καὶ ἀναβάται ἀνδρωποὶ
ἐφ' ἵππους, καὶ συναγωγὴ παρατά-
ξεως. ⁷ καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φά-

ραγγές σου, πλησθήσονται ἁρμάτων,
οἱ δὲ ἵπποις ἐμφράξουσιν τὰς πύλας
σου, ⁸ καὶ ἀνακαλύψουσιν τὰς πύλας
Ἰουδα. καὶ ἐμβλέψοντα τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς οἴκους τῆς
πόλεως, ⁹ καὶ ἀνακαλύψουσι τὰ κρυ-
πτὰ τῶν οἰκῶν τῆς ἁκρας Δαυιδ. καὶ
εἰδοσαν, ὅτι πλείους εἰσὶ, καὶ ὅτι ἀπέ-
στρεψε τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας κολυμ-
βήθρας εἰς τὴν πόλιν, ¹⁰ καὶ ὅτι καθ-
εῖλσαν τοὺς οἴκους Ἱερουσαλὴμ εἰς
ὄχυράματα τείχους τῇ πόλει. ¹¹ καὶ
ἐποίησate ἑαυτοῖς ὕδωρ ἀναμαέσον τῶν
δύο τειχῶν, ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας
τῆς ἀρχαίας, καὶ οὐκ ἐνεβλέψατε εἰς
τὸν ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτήν, καὶ
τὸν κτίσαντα αὐτὴν οὐκ εἶδετε. ¹² καὶ
ἐκάλεσε κύριος κύριος σαβαώθ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετόν,
καὶ ξύρησιν καὶ ἥσσωιν σάκκων, ¹³ αὐ-
τοὶ δὲ ἐποίησαντο εὐφροσύνην καὶ ἀ-
γαλλίαμα σφάζοντες μόσχους, καὶ θύ-
οντες πρόβατα, ὥστε φαγεῖν κρέατα,
καὶ πίνειν οἶνον, λέγοντες. φάγωμεν
καὶ πίωμεν, αὖριον γὰρ ἀποθνήσκο-
μεν. ¹⁴ καὶ ἀνακεκαλυμμένα ταῦτα
ἐστὶν ἐν τοῖς ὡσὶ κύριον σαβαώθ, ὅτι
οὐκ ἀφεθήσεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία,
ἕως ἂν ἀποθάνητε. ¹⁵ ταδε λέγει κύ-
ριος σαβαώθ. πορεύου εἰς τὸ παστο-
φόριον, πρὸς Σομῶν τὸν ταμίαν, καὶ
εἰπον αὐτῷ. ¹⁶ τί σὺ ὧδε, καὶ τί σοὶ
ἐστὶν ὧδε; ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ὧ-
δε μνημεῖον, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν
ὑψηλῷ μνημεῖον, καὶ ἔγραψας σεαυτῷ
ἐν πέτρᾳ σκηνήν; ¹⁷ ἰδοὺ δὴ κύριος
σαβαώθ ἐκβάλλει καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα,
καὶ ἀφελεῖ τὴν στολὴν σου καὶ τὸν
στέφανόν σου τὸν ἐνδοξον, ¹⁸ καὶ ῥί-
ψει σε εἰς χώραν μεγάλην καὶ ἀμέτρον
τον, καὶ ἐκεῖ ἀποθάνῃ. καὶ θῆσει τὸ
ἄρμα σου τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν, καὶ
τὸν οἶκον τοῦ ἄρχοντός σου εἰς κατα-
πάτημα, ¹⁹ καὶ ἀφαιρεθήσῃ ἐκ τῆς
οἰκονομίας σου καὶ ἐκ τῆς στάσεως
σου. ²⁰ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
καὶ καλέσω τὸν παῖδά μου Ἐλιακίμ
τὸν τοῦ Χελκίου, ²¹ καὶ ἐνδύσω αὐ-
τὸν τὴν στολὴν σου, καὶ τὸν στέφανόν
σου δώσω αὐτῷ κατὰ κράτος, καὶ τὴν
οἰκονομίαν σου δώσω εἰς τὰς χεῖρας
αὐτοῦ.

αὐτοῦ. καὶ ἔσται ὡς πατὴρ τοῖς ἐνοικουοῖσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς ἐνοικουοῖσιν ἐν Ἰουδᾷ. ²² καὶ δώσω τὴν δόξαν Δαυὶδ αὐτῷ, καὶ ἄρξει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων. καὶ δώσω αὐτῷ τὴν κλεῖδα οἴκου Δαυὶδ ἐπὶ τῷ ὥμῳ αὐτοῦ. καὶ ἀνοίξει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποκλείων. καὶ κλείσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνοίγων. ²³ καὶ στησω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἔσται εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἔσται πεποιθὼς ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἐνδοξὸς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἔσονται ἐπικρεμαμένοι αὐτῷ ²⁵ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ταδὲ λέγει κύριος σαβαὼθ. κινήθησεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐσθριγμένος ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἀφαιρεθῆσεται, καὶ πεσιῖται, καὶ ἐξολοθρευθῆσεται ἡ δόξα ἡ ἐπ' αὐτὸν, ὅτι κύριος ἐλάλησεν.

Κ Ε Φ. ΚΓ'.

Τὸ ῥῆμα Τύρου.

¹ Ὀλολύξατε πλοῖα Καρχηδόνας, ὅτι ἀπώλετο, καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς Κιτιαίων, ἥκται αἰχμαλώτους. ² τίνι ὅμοιοι γέγονασιν οἱ ἐνοικούντες ἐν τῇ νήσῳ, μεταβολοὶ Φοινίκης, διαπερώντες τὴν θάλασσαν ³ ἐν ὑδάτι πολλῷ, σπέρμα μεταβολῶν; ὡς ἀμηντοῦ εἰσφερομένου, οἱ μεταβολοὶ τῶν ἐθνῶν. ⁴ αἰσγύνθητι Σιδὼν, εἶπεν ἡ θάλασσα. ἡ δὲ ἰσχύς τῆς θαλάσσης εἶπεν, οὐκ ᾔδινον, οὐδὲ ἔτεκον, οὐδὲ ἐξέθρεψα νεανίσκους, οὐδὲ ὑψωσα παρθένους. ⁵ ὅταν δὲ ἀκουστὸν γένηται Αἰγύπτῳ, λήψεται αὐτοὺς ὁδύνῃ περὶ Τύρου. ⁶ ἀπέλθατε εἰς Καρχηδόνα, ὀλολύξατε οἱ κατοικούντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ. ⁷ οὐχ αὕτη ἡ ὑμῶν ἡ ὕβρις ἀπ' ἀρχῆς, πρὶν ἡ παραδοθῆναι αὐτῇ; ⁸ τίς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρον; μὴ ἦσαν ἔστιν, ἢ οὐκ ἰσχύει; οἱ ἐμποροὶ αὐτῆς ἐνδοξοὶ ἄρχοντες τῆς γῆς. ⁹ κύριος σαβαὼθ ἐβουλεύσατο παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων, καὶ αἰτιμάσαι πᾶν ἐνδοξὸν ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁰ ἐργάζου τὴν γῆν σου, καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται ἐκ Καρχηδόνας. ¹¹ ἡ δὲ χεὶρ σου οὐκέτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν, ἡ παροξύνουσα βασιλεῖς. κύριος

σαβαὼθ ἐντετατο μετὰ περὶ Χαναὰν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν. ¹² καὶ ἐροῦσιν. οὐκέτι οὐ μὴ προστεθῇτε τοῦ ὑβρίζειν καὶ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα Σιδῶνος. καὶ ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς Κιτιεῖς, οὐδὲ ἐκεῖ ἀνάπαυσις ἔσται σοι. ¹³ καὶ εἰς γῆν Χαλδαιῶν, καὶ αὕτη ἡρημωταὶ ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων, ὅτι ὁ τοίχος αὐτῆς πέτωκεν. ¹⁴ ὀλολύξατε πλοῖα Καρχηδόνας, ὅτι ἀπόλωλε τὸ ὄχημα ὑμῶν. ¹⁵ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταλειφθήσεται Τύρος ἔτη ἑβδομήκοντα, ὡς χρόνος βασιλείας, ὡς χρόνος ἀνθρώπου. καὶ ἔσται μετὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἔσται Τύρος ὡς ἄσμα πορνῆς. ¹⁶ λάβε κιθάραν, ῥέμβυσον πόλιν πόρνην ἐπιλεησμένην, καλῶς κιθάρισον, πολλὰ ᾄσον, ἵνα σου μνεία γένηται. καὶ ἔσται μετὰ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκοπὴν ποιήσει ὁ θεὸς Τύρου, καὶ πάλιν ἀποκαταστήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον, ¹⁷ καὶ ἔσται ἐμπόριον πᾶσαις ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκουμένης ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς. ¹⁸ καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἄγιον κυρίου, οὐκ αὐτοῖς συναχθήσεται, ἀλλὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἔναντι κυρίου, πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς; φαιεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἐμπλησθῆναι, καὶ εἰς συμβολὴν μνημόσυνον ἔναντι κυρίου.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

¹ Ἰδοὺ κύριος καταφθίρει τὴν οἰκουμένην, καὶ ἐρημώσει αὐτήν, καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ διασπερεῖ τοὺς ἐνοικούντας ἐν αὐτῇ. ² καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς ἕμενος, καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος, καὶ ἡ θεραπαινὶς ὡς ἡ κυρία. ἔσται ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν, ὁ δανείζων ὡς ὁ δανειόμενος, καὶ ὁ ὀφειλὼν ὡς ὁ ὀφείλει. ³ φθορὰ φθαρθήσεται ἡ γῆ, καὶ προνομὴ προνομηθήσεται ἡ γῆ, τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. ⁴ ἐπένθησεν ἡ γῆ, καὶ ἐφθάρῃ ἡ οἰκουμένη, ἐπένθησαν οἱ ὑψηλοὶ τῆς γῆς. ⁵ ἡ δὲ ἡρόμησε διὰ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν, διότι παρελθούσαν τὸν νόμον, καὶ ἥλλαξαν τὰ προστάγματα διαθήκῃν αἰωνίων. ⁶ διὰ τοῦτο ἀρὰ ἔδεται τὴν γῆν, ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοικούντες αὐτήν. διὰ τοῦτο πτωχοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικούντες ἐν

ἐν τῇ γῇ, καὶ καταλειφθήσονται ἀνθρώποι ὀλίγοι. ⁷ πενθήσει οἶνος, πενθήσει ἄμπελος, στενάζουσι πάντες οἱ εὐφροσύνῃ τυμπάνων, πέπναιται φωνὴ κιθάρης. ⁹ ἤσυχνῆσαν, οὐκ ἔπιον οἶνον, πικρὸν ἐγένετο τὸ αἶμα τοῖς πίνουσιν. ¹⁰ ἡρῳώθη πᾶσα πόλις, κλείσει οἰκίαν τοῦ μὴ εἰσελθεῖν. ¹¹ ὀλοῦνται περὶ τοῦ οἴνου πανταχῇ, πέπναιται πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς, ἀπῆλθεν πᾶσα εὐφροσύνη τῆς γῆς. ¹² καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἔρημοι, καὶ οἰκοὶ ἐγκαταλειμμένοι ἀπολούνται. ¹³ ταῦτα πάντα ἔσονται ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἔθνων. ὃν τρόπον ἔαν τις καλαμῆσται ἐλαῖαν, οὕτως καλαμῆσονται αὐτοῦς. καὶ ἔαν παύσῃται ὁ τρυγητὸς, ¹⁴ οὗτοι βοῇ φωνήσουσιν, οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ κυρίου, ταραχθήσεται τὸ ὕψος τῆς θαλάσσης. ¹⁵ διὰ τοῦτο ἡ δόξα κυρίου ἐν ταῖς νήσοις ἔσται τῆς θαλάσσης, τὸ ὄνομα κυρίου ἐνδοξόν ἔσται. ¹⁶ κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν πετερίων τῆς γῆς τέρατα ἠκούσαμεν, ἐλπὶς τῷ εὐσεβεῖ. καὶ ἐροῦσι, οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν. οἱ ἀθετοῦντες τὸν νόμον, ¹⁷ φόβος καὶ βόθρυς καὶ παγὶς ἐφ' ὑμᾶς τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁸ καὶ ἔσται ὁ φεύγων τὸν φόβον ἐμπεσέεται εἰς τὸν βόθρυον. καὶ ὁ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βοθρύου ἀλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος. ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀνέωχθησαν, καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ¹⁹ ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ γῇ, καὶ ἀπορία ἀπορηθήσεται ἡ γῇ. ²⁰ ἐκλινεν ὡς ὁ μεθύων καὶ κραυγαλῶν, καὶ σεισθήσεται ὡς ὁπωροφυλάκιον ἡ γῇ, κατίσχυσε γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία, καὶ πεσέεται, καὶ οὐ μὴ δύνηται ἀναστῆναι. ²¹ καὶ ἐπάξει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸν κόσμον τοῦ οὐρανοῦ τὴν χεῖρα, καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς. ²² καὶ συναΐξουσιν συναγωγὴν αὐτῆς εἰς δεσμωτήριον, καὶ ἀποκλείουσιν εἰς ὄχυρωμα, διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτῶν. ²³ καὶ τακῆσεται ἡ πλίνθος, καὶ πεσέεται τὸ τεῖχος. ὅτι βασιλεῦσι κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ,

καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθήσεται.

Κ Ε Φ. Κ Ε .

Κύριε ὁ θεὸς δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστὰ πρᾶγματα, βουλήν ἀρχαίαν ἀληθινήν. ² ὅτι ἐθήκας πόλεις εἰς χῶμα, πόλεις ὄχυράς τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια, τῶν ἀσεβῶν πόλεις τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῇ. ³ διὰ τοῦτο εὐλογῆσαι σε ὁ λαὸς ὁ πτωχός, καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσί σε. ⁴ ἐγένου γὰρ πάση πόλει ταπεινῇ βοηθός, καὶ τοῖς ἀθυμήσασιν δι' ἐνδειαν σκέπη, ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ὕψη αὐτούς. σκέπη διψώντων, καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων. ⁵ ὡς ἀνθρώποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιών, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἱς ἡμᾶς παρέδωκας. ⁶ καὶ ποιήσῃ κυριὸς σαβαὼθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν. ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο πίνονται εὐφροσύνην, πίνονται οἶνον. ⁷ χρῖσονται μύρον ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν. ἡ γὰρ βουλή αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. ⁸ κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφείλε κύριος ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου, τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφείλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησε. ⁹ καὶ ἐροῦσι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν, καὶ σώσει ἡμᾶς. οὗτος κύριος, ὑπεμείναμεν αὐτῷ, καὶ ἠγαλλώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν. ¹⁰ ἀνάπαυσιν δώσει ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο, καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβίτις, ὃν τρόπον πατοῦσιν ἄλωνα ἐν ἀμάξαις. ¹¹ καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς ἐταπεινώσε τοῦ ἀπολέσαι. καὶ ταπεινώσει τὴν ὕβριν αὐτοῦ, ἐφ' ᾧ τὰς χεῖρας ἐπέβαλε. ¹² καὶ τὸ ὕψος τῆς καταστροφῆς τοῦ τοῖχου ταπεινώσει, καὶ καταβησεται ἕως τοῦ ἐδάφους.

Κ Ε Φ. Κ ε' .

Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄσονται τὸ ἄσμα τοῦτο ἐπὶ γῆς τῆς Ἰουδαίας. ἰδοὺ πόλις ἰσχυρά, καὶ σωτήριον θῆσιν τὸ τεῖχος, καὶ περίτεχος. ² ἀνοίξετε πύλας,

πύλας, ἐξελεθέτω λαὸς φυλάσσωσαν δι-
 καιοσύνην, καὶ φυλάσσωσαν ἀλήθειαν,
³ ἀντιλαμβάνοντες ἀλήθειαν, καὶ φυ-
 λάσσωσαν εἰρήνην. ὅτι ἐπὶ σοὶ ἐλπιδί-
⁴ ἡλίπισαν κυριε ἕως τοῦ αἰῶνος, ὁ
 θεὸς ὁ μέγας, ὁ αἰώνιος, ⁵ ὃς ταπει-
 νώσας κατήγαγε τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν
 ὑψηλοῖς. πόλεις ὀχυράς καταβαλεῖς,
 καὶ καταΐξεις ἕως ἐδάφους. ⁶ καὶ πα-
 τήσουσιν αὐτοὺς πόδες πράξεων καὶ
 ταπεινῶν. ⁷ ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγέ-
 νετο, ἡ ὁδὸς τῶν εὐσεβῶν καὶ παρε-
 κκευσμένη. ⁸ ἡ γὰρ ὁδὸς κυρίου κρί-
 σις. ἡλίπισαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου,
 καὶ ἐπὶ τῇ μνεῖα ⁹ ἡ ἐπιθυμεί ἡ ψυχὴ
 ἡμῶν. ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα
 μου πρὸς σέ ὁ θεός, διότι φῶς τὰ
 προσταγμάτα σου ἐπὶ τῆς γῆς. δικαιο-
 σύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς
 γῆς. ¹⁰ πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής. πας
 ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς
 γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ. ἀρθήτω
 ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἰδῇ τὴν δόξαν κυ-
 ρίου. ¹¹ κύριε ὑψηλὸς σου ὁ βραχίων,
 καὶ οὐκ ἤδεισαν, γνόντες δὲ αἰσχυν-
 θήσονται. ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαί-
 δευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
 ἔδεται. ¹² κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην
 δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.
¹³ κυριε ὁ θεός ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς.
 κύριε ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.
 τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. ¹⁴ οἱ δὲ νε-
 κροὶ ζῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἱατροὶ
 οὐ μὴ ἀναστήσουσι. διὰ τοῦτο ἐπήγα-
 γες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἤρας πᾶν ἄρ-
 πεν αὐτῶν. ¹⁵ πρόσθετε αὐτοῖς κακὰ κύ-
 ριε, πρόσθετε κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς
 γῆς. ¹⁶ κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθην σου,
 ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.
¹⁷ καὶ ὥς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τεκεῖν,
 ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως
 ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου. ¹⁸ διὰ
 τὸν φόβον σου κυριε ἐν γαστρὶ ἐλάβο-
 μεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν.
 πνεῦμα σωτηρίας σου ἐποίησαμεν ἐπὶ
 τῆς γῆς. οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦν-
 ται πάντες οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.
¹⁹ ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγε-
 ρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. ἡ γὰρ δρό-
 σος ἡ παρὰ σοῦ ἱάμα αὐτοῖς ἔστιν, ἡ

δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται. ²⁰ βαδίξε
 λαός μου, ἐξελθε εἰς τὰ ταμεία σου,
 ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύ-
 βῃθι μικρόν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρ-
 ἔλθῃ ἡ ὀργὴ κυρίου. ²¹ ἰδοὺ γὰρ κύ-
 ριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν
 ἐπὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ
 ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ
 οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνηρημένους.

Κ Ε Φ. Κ Ζ'.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ θεός
 τὴν μαχαίραν τὴν ἁγίαν, καὶ τὴν με-
 γάλην, καὶ τὴν ἰσχυράν ἐπὶ τὸν δρᾶ-
 κοντα ὄφιν φεύγοντα, ἐπὶ τὸν δρᾶ-
 κοντα ὄφιν σχολιόν. ἀνελεί τὸν δρᾶ-
 κοντα. ² τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀμπελῶν
 καλὸς ἐπιθυμημα ἑξάρχειν κατ' αὐτῆς.
³ ἐγὼ πόλις ὀχυρὰ, πόλις πολιορκου-
 μένη, μάτην ποτιῶ αὐτήν. ἀλώσεται
 γὰρ νυκτὸς, ἡμέρας δὲ πεσεῖται τεῖχος.
⁴ οὐκ ἔστιν, ἡ οὐκ ἐπελάβετο αὐτῆς.
 τίς με θήσει φυλάσσειν καλάμην ἐν
 ἀργῷ; διὰ τὴν πολέμιαν ταύτην ἠθέ-
 τηκα αὐτήν. τοίνυν διὰ τοῦτο ἐποίησε
 κυριος πάντα ὅσα συνέταξε. κατακέ-
 καυμαι, ⁵ βοηθοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν
 αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῷ, ποιή-
 σωμεν εἰρήνην ⁶ οἱ ἐρχόμενοι τέκνα
 Ἰακώβ. βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκουμένη
 τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. ⁷ μὴ ὥς αὐτὸς
 ἐπάταξε, καὶ αὐτὸς οὕτως πληγήσε-
 ται; καὶ ὥς αὐτὸς ἀνέλειν, οὕτως
 ἀναιρεθήσεται; ⁸ μαχόμενος καὶ ὄνει-
 διζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς. οὐ σὺ ἦσθα
 μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ, ἀνε-
 λείν αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ; ⁹ διὰ
 τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἀνομία Ἰακώβ,
 καὶ τοῦτο ἔστιν ἡ εὐλογία αὐτοῦ, ὅταν
 ἀφέλωμαι τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ, ὅταν
 θῶσι πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν
 κατακεκομμένους, ὥς κονία λεπτήν.
 καὶ οὐ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν, καὶ
 τὰ εἰδῶλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα, ὥσπερ
 δρυμὸς μακράν. ¹⁰ τὸ κατοικούμενον
 ποίμνιον ἀναιμένον ἔσται, ὥς ποίμνιον
 καταλειμμένον. καὶ ἔσται πολὺν
 χρόνον εἰς βόσκημα, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύ-
 σονται ποίμνια. ¹¹ καὶ μετὰ χρόνον
 οὐκ ἔσται ἐν αὐτῇ πᾶν γλωρὸν διὰ τὸ
 ξηρανθῆναι. γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ
 θείας

θέας δεῦτε. οὐ γὰρ λαός ἐστιν, ἔχων σύνεσιν, διὰ τοῦτο οὐ μὴ οἰκτειρήσῃ ὁ ποιήσας αὐτούς, οὐδὲ ὁ πλάσας αὐτούς οὐ μὴ ἔλεησῃ. ¹² καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συμφράξει ὁ θεὸς ἀπο τῆς διώρυγος τοῦ ποταμοῦ ἕως Ῥινοκορούρων. ὑμεῖς δὲ συναγάγετε κατὰ ἕνα τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. ¹³ καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ σαλπιοῦσι τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ, καὶ ἤξουσιν οἱ ἀπολόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ προσκυνήσουσι τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. Κ Η'.

Οὐαὶ τῷ στεφάνῳ τῆς ὕβρεως οἱ μισθωτοὶ Ἐφραΐμ, τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τῆς δόξης ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παγέως, οἱ μεθύνοντες ἄνευ οἴνου. ² ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς κυρίου, ὡς χάλαζα καταφερομένη οὐκ ἔχουσα σκέπην, βία καταφερομένη. ὡς ὕδατος πολὺ πληθὺς σύρον χώραν, τῇ γῇ ποιήσει ἀνάπνευμα. ταῖς χερσὶ, ³ καὶ τοῖς ποσὶ καταπατηθήσεται ὁ στεφανος τῆς ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ τοῦ Ἐφραΐμ. ⁴ καὶ ἔσται τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τῆς ἐλπίδος τῆς δόξης, ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους τοῦ ὑψηλοῦ. ὡς πρόδρομος σύκου, ὁ ἰδὼν αὐτό. πρὶν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν αὐτό, θηλήσῃ αὐτό καταπιεῖν. ⁵ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται κύριος σαβαωθ ὁ στεφανος τῆς ἐλπίδος, ὁ πλεκεῖς τῆς δόξης, τῷ καταλειφθέντι τοῦ λαοῦ. ⁶ καταλειφθήσονται ἐπὶ πνεύματι κρίσεως ἐπὶ κρίσιν, καὶ ἰσχύιν κωλύοντων ἀνελεῖν. ⁷ οὗτοι γὰρ οἶνω πεπλημμελημένοι εἰσίν. ἐπλανήθησαν διὰ τὸ σίκερα, ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐξέστησαν διὰ τὸ σίκερα, κατεπόθησαν διὰ τὸν οἶνον, ἐσεσθθησαν ἀπὸ τῆς μέθης, ἐπλανήθησαν. τουτέστι φάσμα. ⁸ ἀρὰ ἔδεται ταύτην τὴν βουλήν, αὕτη γὰρ ἡ βουλὴ ἔνεκα πλεονεξίας. ⁹ τίτιν ἀνηγγείλαμεν κακὰ, καὶ τίτιν ἀνηγγείλαμεν ἀγγέλιαν; οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι ἀπὸ γαλακτος, οἱ ἀπεστασμένοι ἀπὸ μαστοῦ, ¹⁰ θλίψιν ἐπὶ θλίψιν προσδέχου, ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν ¹¹ διὰ φαυλισμὸν χειλέων, διὰ

γλώσσης ἑτέρας, ὅτι λαλήσουσι τῷ λαῷ τούτῳ, ¹² λέγοντες αὐτοῖς, τοῦτο τὸ ἀνάπνευμα τῷ πεινῶντι, καὶ τοῦτο τὸ συντριμμα, καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἀκούειν. ¹³ καὶ ἔσται αὐτοῖς τὸ λόγιον τοῦ θεοῦ, θλίψιν ἐπὶ θλίψιν, ἐλπίς ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν, ἵνα πονεύσωσι καὶ πέσωσιν ὀπίσω, καὶ συντριβήσονται, καὶ κινδυνεύουσι, καὶ ἀλώσονται. ¹⁴ διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου ἄνδρες τεθλιμμένοι, καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ. ¹⁵ ὅτι εἶπατε, ἐποίησαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ ἁδου, καὶ μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας. καταιγὶς φερομένη ἔαν παρέλθῃ, οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς. ἐθήκαμεν ψεῦδος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν, καὶ τῷ ψευδὶ σκεπασθόμεθα. ¹⁶ διὰ τοῦτο οὕτω λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελῆ, ἐκλεκτὸν, ἀκρογωνιαῖον, ἐντιμον, εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων οὐ μὴ καταισχυνθῇ. ¹⁷ καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμούς, καὶ οἱ πεποιοῦτες μάτην ψεύδει. ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγὶς, ¹⁸ μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην τοῦ θανάτου, καὶ ἡ ἐλπίς ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν ἁδὴν οὐ μὴ ἐμμεῖνη. καταιγὶς φερομένη ἔαν ἐπέλθῃ, ἔπισθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα. ¹⁹ ὅταν παρέλθῃ, λήγεται ὑμᾶς, πρῶτ' ἡμῶν παρέλεύσεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπίς ποιηρᾶ. μάθετε ἀκούειν ²⁰ στενοχωροῦμενοι. οὐ δυναμέθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενοῦμεν τοῦ ὑμᾶς συναχθῆναι. ²¹ ὥσπερ ὄρος ἀσεβῶν ἀναστήσεται κύριος, καὶ ἔσται ἐν τῇ φαραγγί Γαβῶν, μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ, πικρίας ἔργον. ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἄλλοτριῶς χρῆσεται, καὶ ἡ σαπρία αὐτοῦ ἄλλοτρία. ²² καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθεῖητε, μηδὲ ἰσχυσατώσαν ὑμῶν οἱ δεσμοί. διότι συντετελεσμένα καὶ συντεμνημένα πράγματα ἤκουσα παρὰ κυρίου σαβαωθ, ἃ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ²³ ἐνωτίζεσθε καὶ ἀκούετε τῆς φωνῆς μου, προσέχετε καὶ ἀκούετε τοὺς λόγους μου. ²⁴ μὴ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀροτριάσει ὁ ἀροτριῶν; ἡ σπορὸν

Ddd

προε-

προετοιμάσει, πρὶν ἐργάσασθαι τὴν γῆν; ²⁵ οὐχ ὅταν ὁμαλίῃ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, τότε σπείρει μικρὸν μελάνθιον ἢ κύμινον, καὶ πάλιν σπείρει πυρὸν, καὶ κριθὴν, καὶ κέγχρον καὶ ζέαν ἐν τοῖς ὁρίοις σου; ²⁶ καὶ παιδεύθησιν κρίματι θεοῦ σου, καὶ εὐφρανθήσῃ. ²⁷ οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον, οὐδὲ τροχὸς ἀμάξης περιεξίει ἐπὶ τὸ κύμινον. ἀλλὰ ῥάβδω τινάσσεται τὸ μελάνθιον, τὸ δὲ κύμινον ²⁸ μετὰ ἄρτου βρωθήσεται. οὐ γὰρ εἰς τὸν αἰῶνα ἐγὼ εἰμι ὑμῶν ὀργισθησομαι, οὐδὲ φωνῇ τῆς πικρίας μου καταπατήσῃ ὑμᾶς. ²⁹ καὶ ταῦτα παρὰ κυρίου σαβαὼθ ἐξῆλθε τὰ τέρατα, βουλευσασθε, ὑψώσατε ματαίαν παρακλήσιν.

Κ Ε Φ. Κ Θ'.

Οὐαὶ Ἀριὴλ πόλις, ἣν ἐπολέμησε Δαυὶδ. συναγάγετε γεννήματα ἐνιαυτὸν ἐπὶ ἐνιαυτὸν, φάγεσθε, φάγεσθε γὰρ σὺν Μωάβ, ² ἐκθλίψω γὰρ Ἀριήλ. καὶ ἔσται αὐτῆς ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ πλοῦτός ἡμοί. ³ καὶ κυκλώσω ὡς Δαυὶδ ἐπὶ σέ, καὶ βαλῶ περὶ σέ χάρακα, καὶ θήσω περὶ σέ πύργους, ⁴ καὶ ταπεινωθήσονται εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου, καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου δυσονται. καὶ ἔσονται ὡς οἱ φωνοῦντες ἐκ τῆς χῆς ἢ φωνῇ σου, καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ἢ φωνῇ σου ἀσθενήσῃ. ⁵ καὶ ἔσται ὡς κανορτὸς ἀπὸ τροχοῦ ὁ πλοῦτος τῶν ἀσιβῶν, καὶ ὡς γροῦς φερόμενος τὸ πλῆθος τῶν καταδυναστευόντων σε, καὶ ἔσται ὡς στιγμὴ παραχορήμα ⁶ παρὰ κυρίου σαβαὼθ. ἐπισκοπὴ γὰρ ἔσται μετὰ βροντῆς καὶ σεισμοῦ καὶ φωνῆς μεγάλης καταίγης αερόμενης, καὶ φάλλε πυρὸς κατεσθίουσα. ⁷ καὶ ἔσται ὡς ἐνυπνιαζόμενος καθ' ὑπνους νυκτός, ὁ πλοῦτος ἀπάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἀριήλ, καὶ πάντες οἱ στρατευόμενοι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐπ' αὐτήν, καὶ οἱ θλίβοντες αὐτήν. ⁸ καὶ ὡς οἱ ἐν τῷ ὕπνῳ πίνοντες καὶ ἔσθοντες, καὶ ἐξαναστάντων, μάταιον τὸ ἐνύπνιον. καὶ ὃν τρόπον ἐνυπνιάζεται ὁ διψῶν ὡς ὁ πίνων, καὶ ἐξαναστὰς ἔτι διψᾷ, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς κενόν

ἤλπισεν, οὕτως ἔσται ὁ πλοῦτος τῶν ἐθνῶν πάντων, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών. ⁹ ἐκλύθητε καὶ ἐκστῆτε, καὶ κραιπαλήσατε οὐκ ἀπὸ σίκερα οὐδὲ ἀπὸ οἴνου, ¹⁰ ὅτι πεπότικεν ὑμᾶς κύριος πνευματι κατανύξας, καὶ καμύσῃ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν, καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, οἱ ὀρώντες τὰ κρυπτά. ¹¹ καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ῥήματα πάντα ταῦτα, ὡς οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου τοῦ ἐσφραγισμένου τούτου, ὃ ἐὰν δώσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισταμένῳ γράμματα, λέγοντες, ἀνάγνωθι ταῦτα. καὶ ἔρεῖ, οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι, ἐσφράγισται γάρ. ¹² καὶ δοθήσεται τὸ βιβλίον τούτου εἰς χεῖρας ἀνθρώπου μὴ ἐπισταμένου γράμματα, καὶ ἔρεῖ αὐτὸς, ἀνάγνωθι τούτου. καὶ ἔρεῖ, οὐκ ἐπίσταμαι γράμματα. ¹³ καὶ εἶπε κύριος. ἐγγίξαι μοι ὁ λαὸς οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας. ¹⁴ διὰ τοῦτο ἰδοὺ προσθήσω τοῦ μεταθεῖναι τὸν λαὸν τούτον, καὶ μεταθήσω αὐτοὺς, καὶ ἀπολώ τὴν σοφίαν των σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω. ¹⁵ οὐαὶ οἱ βαθέως βουλήν ποιοῦντες, καὶ οὐ δια κυρίου. οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλήν ποιοῦντες, καὶ ἔσται ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ ἐροῦσι, τίς ἐώρακεν ἡμᾶς; καὶ τίς ἡμᾶς γνώσεται ἢ ἡμεῖς ποιούμεν; ¹⁶ οὐχ ὡς πηλὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε; μὴ ἔρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτό, οὐ σύ με ἐπλάσας; ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι, οὐ συνετὸς με ἐποίησας; ¹⁷ οὐκ εἶ μικρὸν καὶ μετατεθήσεται ὁ λίθινος, ὡς τὸ ὄρος τὸ Χέρμελ, καὶ τὸ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται. ¹⁸ καὶ ἀκούσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου, καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἐν τῇ ὀμίχλῃ. ὀφθαλμοὶ τυφλῶν ὄψονται, ¹⁹ καὶ ἀγαλλιάσονται πταχοὶ διὰ κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης. ²⁰ ἐξέλιπεν ἀνομος, καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν οἱ ἀνο-

ἀνομούντες ἐπὶ κακία, ²¹καὶ οἱ ποιοῦν-
τες ἁμαρτεῖν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ. πάν-
τας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις
προσκόμῃ θήσουσιν, ὅτι ἐπλαγίασαν
ἐπ' ἀδίκους δίκαιον. ²²διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃν
ἀφώρισεν ἐξ Ἀβραάμ. οὐ νῦν αἰσχυν-
θήσεται Ἰακώβ, οὐδὲ νῦν τὸ πρόσω-
πον μεταβαλεῖ. ²³ἀλλ' ὅταν ἰδῶσι τὰ
τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, δι' ἐμὲ
ἀγιάσουσι τὸ ὄνομα μου, καὶ ἀγιά-
σουσι τὸν ἅγιον Ἰακώβ, καὶ τὸν θεὸν
τοῦ Ἰσραὴλ φοβηθήσονται. ²⁴καὶ γνώ-
σονται οἱ πλανώμενοι τῷ πνεύματι
σύνκειν, οἱ δὲ γογγύζοντες μαθήσον-
ται ὑπακούειν, καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελ-
λίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

Κ Ε Φ. Α'.

Οὐαὶ τέκνα ἀποστάται, λέγει κύ-
ριος. ἐποιήσατε βουλὴν οὐ δι' ἐμοῦ,
καὶ συνθήκασι οὐ διὰ τοῦ πνευματος
μου, προσθεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρ-
τίας, ²οἱ πορευόμενοι καταβῆναι εἰς
Αἴγυπτον, ἐμὲ δὲ οὐκ ἐπρωτήσαν
τοῦ βοηθηθῆναι ὑπὸ Φαραῶ, καὶ σκε-
πασθῆναι ὑπὸ Αἰγυπτίων. ³ἐσται
γὰρ ὑμῖν σκέπη Φαραῶ εἰς αἰσχύνην,
καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον
ὄνειδος. ⁴ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνι ἀρχηγοὶ
ἄγγελοι πονηροί. ⁵μάτην κοπιᾶσουσι
πρὸς λαόν, ὃς οὐκ ὠφελήσει αὐτοὺς
εἰς βοήθειαν, ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ
ὄνειδος. ⁶ἡ ὥρασις τῶν τετραπόδων
τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐν τῇ θλίψει καὶ
τῇ στενοχωρίᾳ, λέων καὶ σκύμνος λέον-
τος, ἐκείθεν καὶ ἀσπίδες, καὶ ἐκγονα
ἀσπίδων πετομένων, οἱ ἔφερον ἐπὶ
ὄνων καὶ καμήλων τὸν πλοῦτον αὐ-
τῶν πρὸς ἔθνος, ὃ οὐκ ὠφελήσει αὐ-
τούς. ⁷Αἰγύπτιοι μάταια καὶ κενὰ
ὠφελήσουσιν ὑμᾶς. ἀπάγγειλον αὐ-
τοῖς, ὅτι ματαία ἡ παρακλήσις ὑμῶν
αὕτη. ⁸νῦν οὖν καθίσας γράψον ἐπὶ
πυξίου ταῦτα καὶ εἰς βιβλίον, ὅτι
ἐσται εἰς ἡμέρας ταῦτα καιρῶ, καὶ
ἕως εἰς τὸν αἰῶνα. ⁹ὅτι ὁ λαὸς ἀπει-
θήσεται, υἱοὶ ψευδεῖς, οἱ οὐκ ἠβού-
λοντο ἀκούειν τὸν νόμον τοῦ θεοῦ.
¹⁰οἱ λέγοντες τοῖς προφήταις, μὴ
ἀναγγέλλετε ἡμῖν, καὶ τοῖς τὰ ὁρά-
ματα ὁρώσι, μὴ λαλεῖτε ἡμῖν, ἀλλὰ

ἡμῖν λαλεῖτε καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἐτέ-
ραν πλάνησιν, ¹¹καὶ ἀποστρέψατε
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης. ἀφέλετε
ἀφ' ἡμῶν τὸν τρίβον τοῦτον, καὶ ἀφέ-
λετε ἀφ' ἡμῶν τὸ λόγιον τοῦ Ἰσραὴλ.
¹²διὰ τοῦτο τάδε λέγει ὁ ἅγιος τοῦ
Ἰσραὴλ. ὅτι ἠπειθήσατε τοῖς λόγοις
τούτοις, καὶ ἠλπίσατε ἐπὶ ψευδεῖ, καὶ
ὅτι ἐγόγγυσας, καὶ πεποιθῶς ἐγένου
ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ, ¹³διὰ τοῦτο
ἐσται ὑμῖν ἡ ἁμαρτία αὐτὴ ὡς τεῖχος
πίπτον παραχρῆμα πόλεως ὀχυρᾶς
ἐαλωκυίας, ἧς παραχρῆμα πάρεστι τὸ
πτῶμα. ¹⁴καὶ τὸ πτῶμα αὐτῆς ἐσται
ὡς σύντριμμα ἀγγείου ὀστρακίνου, ἐκ
κεραμίου λεπτά, ὥστε μὴ εὐρεῖν ἐν αὐ-
τοῖς ὀστρακον, ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς, καὶ
ἐν ᾧ ἀποσυρκεῖς ὕδωρ μικρόν. ¹⁵οὕτω
λέγει κύριος κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσ-
ραὴλ. ὅταν ἀποστραφεῖς στενάζης,
τότε σωθήσῃ, καὶ γνώσῃ πού ᾔσθα.
ὅτε ἐπεποιθῆς ἐπὶ τοῖς ματαίοις, μα-
ταία ἡ ἰσχὺς ὑμῶν ἐγενήθη, καὶ οὐκ
ἐβούλεσθε ἀκούειν, ¹⁶ἀλλ' εἶπατε, ἐφ'
ἵππων φευξόμεθα. διὰ τοῦτο φευξε-
σθε. καὶ ἐπὶ κούφοις ἀναβάταις ἐσό-
μεθα. διὰ τοῦτο κούφοι ἐσονται οἱ
διώκοντες ὑμᾶς. ¹⁷χιλίοι διὰ φωνὴν
ἐνὸς φεύξονται, καὶ διὰ φωνὴν πέντε
φεύξονται πολλοὶ, ἕως ἂν καταλει-
φθῇτε, ὥς ἰσὸς ἐπ' ὄρους, καὶ ὡς
σημαῖαν φέρων ἐπὶ βουνοῦ. ¹⁸καὶ πά-
λιν μενεῖ ὁ θεὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι ὑμᾶς,
καὶ διὰ τοῦτο ὑψωθήσεται τοῦ ἐλεῆ-
σαι ὑμᾶς. διότι κριτὴς κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν. μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐπ' αὐ-
τῷ, ¹⁹διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιών οἰκῇ-
σει. καὶ Ἱερουσαλὴμ κλαυθμῷ ἔκλαυ-
σεν, ἐλέησόν με. ἐλεήσει σε, τὴν φωνὴν
τῆς κραυγῆς σου ἡνίκα εἶδεν, ἐπήκουσέ
σου. ²⁰καὶ δώσει κύριος ὑμῖν ἄρτον
θλίψεως, καὶ ὕδωρ στενόν, καὶ οὐκ
ἔτι μὴ ἐγγίωσά σοι οἱ πλανῶντές σε.
ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σου ὄφονται τοὺς
πλανῶντας σε, ²¹καὶ τὰ ὥτα σου
ἀκούσουν τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε
πλανησάντων, οἱ λέγοντες, αὕτη ἡ
ὁδὸς, πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ εἴτε δεξιὰ
εἴτε ἀριστερά. ²²καὶ μιανείς τὰ εἰδῶλα
τὰ περιηγουραμένα καὶ περιεχουσα-
μένα λεπτά ποιήσης, καὶ λικημῆς ὡς

ὑδωρ ἀποκαθμένης, καὶ ὡς κόπρον ὥσεις αὐτά. ²³ τότε ἔσται ὁ ὑετός τῷ σπέρματι τῆς γῆς σου, καὶ ὁ ἄρτος τοῦ γεννήματος τῆς γῆς σου ἔσται πλησμονὴ καὶ λιπαρότης. καὶ βοσκηθήσεται σου τὰ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τόπον πίονα καὶ εὐρύχωρον. ²⁴ οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βοεῖς, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν, φάγονται ἀχυρά ἀναπεποιημένα ἐν κριθῇ λελεικμημένη. ²⁵ καὶ ἔσται ἐπὶ παντός ὄρους ὑψηλοῦ, καὶ ἐπὶ παντός βουνοῦ μετεωροῦ ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἀπόλωνται πολλοὶ, καὶ ὅταν πέσωσι πύργοι. ²⁶ καὶ ἔσται τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται ἐπταπλάσιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἰάσῃται κύριος τὸ συντριμμὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς πληγῆς σου ἰάσεται. ²⁷ ἰδοὺ, τὸ ὄνομα κυρίου ἐρχεται διὰ χρόνου, καί οἰκτος θυμός. μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χιλιῶν αὐτοῦ, λόγιον ὀργῆς πλήρες, καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἐδεται. ²⁸ καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν φάραγγι σύρον, ἥξει ἕως τοῦ τραχήλου, καὶ διαιρεθῇται, τοῦ ταράσσει ἔθνη ἐπὶ πλανήσῃ ματαίᾳ, καὶ διώξεται αὐτοὺς πλάνησις, καὶ λήψεται αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν. ²⁹ μὴ διαπαντός δεῖ ὑμᾶς εὐφραίνεισθαι, καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἁγία μου διαπαντός, ὥς ἐφορτάζοντας, καὶ ὥς ἐὺφραينوμένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ ὄρος κυρίου πρὸς τὸν θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ; ³⁰ καὶ ἀκουσὴν ποιήσῃ κύριος τὴν δόξαν τῆς γωνῆς αὐτοῦ, καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, δεῖξαι μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ φλογὸς κατεσθιούσης, κεραυνώσῃ βίαιώς, καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χάλας συγκαταφερομένη βία. ³¹ διὰ γὰρ τῆς γωνῆς κυρίου ἡττηθήσονται Ἀσσύριοι, τῇ πληγῇ ἣ ἀνπατάξῃ αὐτούς. ³² καὶ ἔσται αὐτῷ κυκλόθεν, ὅθεν ἦν αὐτῶν ἡ ἐλπίς τῆς βοηθείας, ἐφ' ἣ αὐτὸς ἐπεποίθει. αὐτοὶ μετὰ τυμπάνων καὶ κιθάρας πολέμησουσιν αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς. ³³ σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπαιτηθήσῃ. μὴ καὶ σοὶ ἡτοιμασθῇ βασιλεύειν, φάραγγα βαθείαν, ξύλα κείμενα, πῦρ

καὶ ξύλα πολλὰ, ὁ θυμὸς κυρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θείου καιομένη.

Κ Ε Φ. Α Α'.

Οὐαὶ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ βοηθίαν, οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ' ἄρμασι. ἔστι γὰρ πολλὰ, καὶ ἐφ' ἵπποις πληθὺς σφόδρα. καὶ οὐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τὸν κύριον οὐκ ἐζήτησαν. ² καὶ αὐτὸς σοφῶς ἤγεν ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐ μὴ ἀθετηθῇ, καὶ ἐπαναστήσεται ἐπ' οἴκους ἀνθρώπων πονηρῶν, καὶ ἐπὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τὴν ματαίαν, ³ Αἴγυπτιον ἀνθρώπον, καὶ οὐ θεόν, ἵππων σάρκας, καὶ οὐκ ἔστι βοηθία. ὁ δὲ κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ κοπιάσουσιν οἱ βοηθοῦντες, καὶ ἅμα πάντες ἀπολούνται. ⁴ ὅτι οὕτως εἶπέ μοι κύριος. ὃν τρόπον βοήσῃ ὁ λέων, ἡ ὁ σκύμνος ἐπὶ τῇ θηρᾷ ἣ ἔλαβε, καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ, ἕως ἂν ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆς γωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἡττήθησαν, καὶ τὸ πλῆθος τοῦ θυμοῦ ἐπτοήθησαν, οὕτως καταβήσεται κύριος σαβαώθ ἐπιστρατεύσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιών, ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς. ⁵ ὡς ὄρντα πετόμενα, οὕτως ὑπερασπιεῖ κύριος σαβαώθ, ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ ὑπερασπιεῖ, καὶ ἐξιλεῖται, καὶ περιποιήσεται, καὶ σώσει. ⁶ ἐπιστράφητε οἱ τὴν βαθείαν βουλὴν βουλεύόμενοι καὶ ἀνομον υἱοὶ Ἰσραὴλ. ⁷ ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπαρνησονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χειροποίητα τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν. ⁸ καὶ πεσεῖται Ἀσσοῦρ. οὐ μάχαιρα ἀνδρὸς, οὐδὲ μάχαιρα ἀνθρώπου καταφάγεται αὐτόν, καὶ φευξέται οὐκ ἀπὸ προσώπου μαχάρου. οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται εἰς ἥττημα, ⁹ πέτρα γὰρ περιληφθήσονται ὡς χάρακι, καὶ ἡττηθήσονται, ὁ δὲ φευγων ἄλωσεται. τάδε λέγει κύριος. μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιών σπέρμα, καὶ οἰκίους ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Κ Ε Φ. Α Β'.

Ἰδοὺ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει, καὶ ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξουσιν. ² καὶ ἔσται ὁ ἄνθρωπος κρυπτός

πτων τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ κρυβήσεται, ὡς ἀφ' ὕδατος φερομένοι. καὶ φανήσεται ἐν Σιών ὡς ποταμὸς φερόμενος ἐνδοξὸς ἐν γῇ διψώσῃ. ³ καὶ οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ τὰ ὅτα ἀκούειν δώσουσι. ⁴ καὶ ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων προσέξει τῷ ἀκούειν. καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην. ⁵ καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τῷ μαρῶ ἄρχειν, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρεταὶ σου, σίγα. ⁶ ὁ γὰρ μαρὸς μακριά λαλήσει, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νοήσῃ, τοῦ συντελεῖν ἄνομα, καὶ λαλεῖν πρὸς κύριον πλάνησιν, τοῦ διασπείρειν ψυχὰς πινώσας, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς διψώσας κενῶς ποίησιν. ⁷ ἡ γὰρ βουλὴ τῶν ποιηρῶν ἄνομα βουλεύεται, καταφθεῖραι ταπεινοὺς ἐν λόγοις ἀδίκους, καὶ διασκιδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει. ⁸ οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο, καὶ αὕτη ἡ βουλὴ μενεῖ. ⁹ γυναῖκες πλούσιαι ἀνάστητε, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου. θυγατέρες ἐν ἐλπίδι εἰς ἀκούσατε λόγους μου. ¹⁰ ἡμέρας ἐνιαυτοῦ νμείαν ποιήσασθε ἐν ὁδῷ μετ' ἐλπίδος. ἀνήλωται ὁ τρυγητὸς, πέπαιται, οὐκέτι μὴ ἔλθῃ. ¹¹ ἔσθητε, λυπήθητε αἱ πεποιθυῖαι, ἐκδύσασθε, γυμναί γένεσθε, περιζώσασθε τὰς ὀσφύας, ¹² καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε, ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμηματος, καὶ ἀμπέλου γεννηματος. ¹³ ἡ γῆ τοῦ λαοῦ μου, ἄκανθα καὶ χόρτος ἀναβήσεται, καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθήσεται. πόλις πλουσία, ¹⁴ οἱ-κοὶ ἐγκαταλειμμένοι πλοῦτον πόλως ἀφήσουσιν, οἴκους ἐπιθυμηματος. καὶ ἔσονται αἱ κώμαι σπηλαιαὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, εὐφροσύνη ὄνων ἀγρίων, βοσκήματα ποιμένων, ¹⁵ ἕως ἂν ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ. καὶ ἔσται ἔρημος ὁ Χέρμελ, καὶ ὁ Χέρμελ εἰς ὄρυμνόν λογισθήσεται. ¹⁶ καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἔρημῳ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμῆλω κατοικήσει. ¹⁷ καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης, εἰρήνη. καὶ κρατήσῃ ἡ δικαιοσύνη ἀναπαυσιν, καὶ πεποιθότες ἕως τοῦ αἰῶνος, ¹⁸ καὶ κατοικήσῃ ὁ λαὸς

αὐτοῦ ἐν πόλει εἰρήνης, καὶ ἐνοικήσῃ πεποιθώς, καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλούτου. ¹⁹ ἡ δὲ χάλαζα ἐὰν καταβῇ, οὐκ ἐφ' ὑμᾶς ἔξει. καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικούντες ἐν τοῖς ὄρυμνι τοῖς πεποιθότες, ὡς οἱ ἐν τῇ πεδίνῃ. ²⁰ μακάριοι οἱ σπείροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ, οὐ βοὺς καὶ ὄνος πατεῖ.

Κ Ε Φ. ΔΓ'.

Οὐαὶ τοῖς ταλαπωροῦσιν ὑμᾶς, ὑμᾶς δὲ οὐδεὶς ποιεῖ ταλαπώρους, καὶ ὁ ἀθιτῶν ὑμᾶς οὐκ ἀθιτεῖ. ἀλώσονται οἱ ἀθιτούντες, καὶ παραδοθήσονται, καὶ ὡς σῆς ἐφ' ἱματίου, οὕτως ἡττηθήσονται. ² κυριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν. ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶν ἀπειθούντων εἰς ἀπώλειαν, ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως. ³ διὰ φωνὴν τοῦ φόβου ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου, καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη. ⁴ νῦν δὲ συναχθήσεται τὰ σκῦλα ὑμῶν μικροῦ καὶ μεγάλου. ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ἀκρίδας, οὕτως ἐμπαῖξουσιν ὑμῖν. ⁵ ἅγιος ὁ θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλῷ, ἐνεπλήσθη Σιών κρίσεως καὶ δικαιοσύνης. ⁶ ἐν νόμῳ παραδοθήσονται, ἐν θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐκεῖ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια πρὸς τὸν κύριον. οὗτοι εἰσι θησαυροὶ δικαιοσύνης. ⁷ ἰδοὺ δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν οὗτοι φοβηθήσονται. οὐς ἐφοβείσθε, βοηθήσονται ἀφ' ὑμῶν. ἄγγελοι ἀποσταλήσονται, πικρῶς κλαίοντες, παρακαλοῦντες εἰρήνην. ⁸ ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τούτων ὁδοί. πέπαιται ὁ φόβος τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡ πρὸς τούτους διαθήκη αἵρεται, καὶ οὐ μὴ λογισθῇ αὐτοὺς ἀνθρώπους. ⁹ ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἤσχυνθη ὁ Λίβανος, ἔλη ἐγένετο ὁ Σάρον. φανερὰ ἔσται ἡ Γαλιλαία, καὶ ὁ Χέρμελ. ¹⁰ νῦν ἀναστήσομαι λέγει κύριος, νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι. ¹¹ νῦν ὀψεσθε, νῦν αἰσθηθήσεσθε, ματαία ἔσται ἡ ἰσχὺς τοῦ πνεύματος ὑμῶν. πῦρ κατέδετα ὑμᾶς. ¹² καὶ ἔσονται ἔθνη κατακαυμένα, ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐξόρμιμένη καὶ κατακαυμένη. ¹³ ἀκούσονται οἱ πόρρωθεν ἃ ἐποίησα, γνώσονται οἱ ἐγγίζοντες τὴν ἰσχύιν μου. ¹⁴ ἀπέστησαν οἱ ἐν Σιών ἄνομοι,

ληψε-

λήψεται τρόμος τοὺς ἀσεβεῖς· τίς ἀναγέλει ὑμῖν, ὅτι πῦρ καίεται; τίς ἀναγέλει ὑμῖν τὸν τόπον τὸν αἰῶνιον; ¹⁵ πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ, λαλῶν εὐθεῖαν ὁδὸν, μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν, καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων· βαρύνων τὰ ὦτα, ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος· καμμύνων τοὺς ὀφθαλμούς, ἵνα μὴ ᾖ ἀδικίαν, ¹⁶ οὗτος οἰκήσῃ ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας ἰσχυράς· ἄρτος αὐτοῦ δοθῆσεται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν. ¹⁷ βασιλέα μετὰ δόξης ὤψεσθε, οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόρρωθεν, ¹⁸ ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετήσῃ φόβον· ποῦ εἰσιν οἱ γραμματικοί; ποῦ εἰσιν οἱ συμβουλευτικοί; ποῦ ἐστὶν ὁ ἀριθμῶν τοὺς τρεφομένους; ¹⁹ μικρὸν καὶ μέγαν λαόν; ὃ οὐ συμβουλευσάτο, οὐδὲ ἤδει βαθύφωνον, ὥστε μὴ ἀκοῦσαι λαὸς πεφανυμένος, καὶ οὐκ ἐστὶ τῷ ἀκούοντι σύνεσις. ²⁰ ἰδοὺ Σιών ἡ πόλις, τὸ σωτήριον ἡμῶν, οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται Ἱερουσαλήμ, πόλις πλουσία, σκηναὶ αὐτῆς οὐ μὴ σισθῶσιν, οὐδὲ μὴ κινήθωσιν οἱ πάσσαλοι τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαρραγῶσιν, ²¹ ὅτι τὸ ὄνομα κυρίου μέγα ὑμῖν· τόπος ὑμῶν ἔσται, ποταμοὶ καὶ διώρυγες πλατεῖς καὶ ευρύχωροι· οὐ πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδόν, οὐδὲ πορευέσεται πλοῖον ἐλαυνον. ²² ὁ γὰρ θεὸς μου μέγας ἐστίν· οὐ παρελεύσεται με κύριος κριτὴς ἡμῶν, κύριος ἀρχῶν ἡμῶν, κύριος βασιλεὺς ἡμῶν, κύριος οὗτος ἡμᾶς σώσει. ²³ ἐξῆγάγησαν τὰ σχοινία σου, ὅτι οὐκ ἐνίσχυσαν· ὁ ἰσθμὸς σου ἔκλινεν, οὐ χαλάσει τὰ ἱστία, οὐκ ἀρεῖ σημεῖον, ἕως οὐ παραδοθῇ εἰς προνομήν· τοίνυν πολλοὶ χωλοὶ προνομήν ποιήσουσι, ²⁴ καὶ οὐ μὴ εἴπωσι, κοπιῶ, ὁ λαὸς ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς· ἀφεθῇ γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

Κ Ε Φ. Λ Δ'.

Προσαγάγετε ἔθνη, καὶ ἀκούσατε ἄρχοντες· ἀκουσάτω ἡ γῆ, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ, ἡ οἰκουμένη, καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ. ² διότι θυμὸς κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, τοῦ ἀπολέσαι αὐτούς, καὶ παρα-

δοῦναι αὐτοὺς εἰς σφαγὴν. ³ οἱ δὲ τραυματῖαι αὐτῶν ῥιψήσονται, καὶ οἱ νεκροί, καὶ ἀναβήσονται αὐτῶν ἡ ὁσμή, καὶ βραχθήσεται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν. ⁴ καὶ τακθήσονται πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ ἔλιγνεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον, καὶ πάντα τὰ ἄστρα πεσέονται ὡς φύλλα ἐξ ἁμπέλου· καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς. ⁵ ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρα μου ἐν τῷ οὐρανῷ· ἰδοὺ ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καταβήσεται, καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ κρίσεως. ⁶ ἡ μάχαιρα τοῦ κυρίου ἐνεπληρώθη αἵματος, ἐπαχύνθη ἀπὸ στέατος, ἀπὸ αἵματος τραγῶν καὶ ἀμνῶν καὶ ἀπὸ στέατος τραγῶν καὶ κριῶν· ὅτι θυσία τῷ κυρίῳ ἐν Βοσὺρ, καὶ σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ. ⁷ καὶ συμπεσοῦνται οἱ ἄνθρωποι μετ' αὐτῶν, καὶ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι, καὶ μεθύσθησεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἀπὸ τοῦ στέατος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται. ⁸ ἡμέρα γὰρ κρίσεως κυρίου, καὶ ἐνιαυτὸς ἀνταποδοσεως κρίσεως Σιών. ⁹ καὶ στραφήσονται αἱ παραγγέλαι αὐτῆς εἰς πίσσαν, καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον· καὶ ἔσται ἡ γῆ αὐτῆς ὡς πίσσα καιομένη ¹⁰ νυκτός καὶ ἡμέρας, καὶ οὐ σβέσθησεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, καὶ ἀναβήσεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἄνω, εἰς γενεάς αὐτῆς ἐρημωθήσεται, καὶ εἰς χρόνον πολὺν ¹¹ ὄρεα καὶ ἔχθιροι, καὶ ἵβεις καὶ κόρακες κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ· καὶ ἐπιβλήθησεται ἐπ' αὐτὴν σπαρτίον γεωμετρίας ἐρημου, καὶ ὀνοκένταυροι οἰκήσουσιν ἐν αὐτῇ. ¹² οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται· οἱ γὰρ βασιλεῖς, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπωλείαν. ¹³ καὶ ἀναφυῇ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθινα ξύλα, καὶ εἰς τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ αὐλὴ στρουθῶν. ¹⁴ καὶ συναντήσουσι δαιμόνια ὀνοκένταυροις, καὶ βοήσονται ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, ἐκεῖ ἀναπαύονται ὀνοκένταυροι, εὐρύνονται αὐτοῖς ἀναπαυσιν. ¹⁵ ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἔχθιρος, καὶ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παῖδια αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας· ἐκεῖ συνήντησαν ἔλαφοι, καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα ἀλλήλων. ¹⁶ ἀριθμῶ παρῆλθον, καὶ μία αὐτῶν οὐκ ἀπώλειτο.

ἀπώλετο. ἑτέρα τὴν ἑτέραν οὐκ ἐζητήσαν, ὅτι ὁ κύριος αὐτοῖς ἐνετείλατο, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ συνήγαγεν αὐτά. ¹⁷ καὶ αὐτοὺς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς κληροῦς, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ διεμέρισε βόσκουσθαι. εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε, γενεὰς γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ' αὐτῆς.

Κ Ε Φ. ΛΕ'.

Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθίστω ὡς κρίνον. ² καὶ ἐξανθήσει καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, ἡ δόξα τοῦ Αἰβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Κυριήλου, καὶ ὁ λαὸς μου ὥσπερ τὴν δόξαν κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ. ³ ἰσχύσατε χεῖρες ἀνεμίναι, καὶ γόνατα παρακλινόμενα. ⁴ παρακαλέσατε οἱ ὀλιγοὶνχοι τῇ διανοίᾳ. ἰσχύσατε, μὴ φοβήσθε. ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἦξει καὶ σώσει ἡμᾶς. ⁵ τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὡτα κωφῶν ἀκούσονται. ⁶ τότε ἀλείπεται ὡς ἔλαφος ὁ χολὸς, ὅταν δὲ ἔσται γλώσσα μογιλάων, ὅτι ἐρῶαγεν ἐν τῇ φρεσὶ ὕδαρ, καὶ γάραιξ ἐν γῇ διψώση. ⁷ καὶ ἔσται ἡ ἀνυδροῦς εἰς ἔλη. καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις καλάμου καὶ ἔλη. ⁸ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος. οἱ δὲ δισπαρμένους πορεύονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. ⁹ καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, ¹⁰ καὶ συνηγμένοι διὰ κυρίου, καὶ ἀποσπασθέντες, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἰνέσεις καὶ ἀγαλλίαμα καὶ εὐφροσύνη καταλήσεται αὐτοὺς, ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός.

Κ Ε Φ. Λς'.

Καὶ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαίδεκάτου ἔτους βασιλεύοντος Ἐζεκίου, ἀνέβη Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ

τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυράς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς. ² καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ῥαβσάκην ἐκ Λαχης εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκιαν μετὰ δυνάμειος πολλῆς, καὶ ἔστη ἐν τῷ ὕδαρ-γωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφίως. ³ καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακίμ ὁ τοῦ Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωαχὸς τοῦ Ἀσαφ ὁ ὑπομνηματογράφος. ⁴ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥαβσάκης. εἶπατε Ἐζεκίᾳ. τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀσσυρίων. τί πεποιθὼς εἶ; ⁵ μὴ ἐν βουλῇ καὶ λόγοις χιλιῶν παραταξίς γίνεται; καὶ νῦν ἐπὶ τίνα πέποιθας, ὅτι ἀπειθεῖς μοι; ⁶ ἰδοὺ πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν θετλασμένην ταύτην ἐπ' Αἴγυπτον. ὡς ἂν ἐπιστηριασθῇ ἄνθρωπος ἐπ' αὐτήν, ἐξελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν οὕτως ἔστι Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ. ⁷ εἰ δὲ λέγετε, ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν πεποιθήμεν, ⁸ νῦν μίχθητε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν διεχιλίαν ἵππον, εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτοὺς. ⁹ καὶ πῶς δύνασθε ἀποστρέψαι εἰς πρόσωπον τῶν τοπαρχῶν; οἰκέται εἰσιν, οἱ πεποιθότες ἐπ' Αἰγυπτίους, εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην. ¹⁰ καὶ νῦν μὴ ἄνευ κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμῆσαι αὐτήν; κύριος εἶπε πρὸς μέ. ἀναβῆθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ διάφθειρον αὐτήν. ¹¹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακίμ, καὶ Σομνᾶς, καὶ Ἰωαχ. λάλησον πρὸς τοὺς παῖδας σου Συριαῖτι. ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς καὶ οὐ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαῖστί. καὶ ἵνατί λαλεῖς εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῷ τείχει; ¹² καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαβσάκης. μὴ πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέ με ὁ κύριός μου, λαλήσας τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει, ἵνα φάγωσι κοπρον, καὶ πίωσιν οὖρον μετ' ὑμῶν ἅμα; ¹³ καὶ ἔστη Ῥαβσάκης, καὶ ἀνέβη φωνὴ μεγάλη Ἰουδαῖστί, καὶ εἰ-

πεν.

πεν. ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀσσυρίων. ¹⁴ τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς. μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐξεκίας λόγοις, οὐ δύνηται ῥύσασθαι ὑμᾶς. ¹⁵ καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Ἐξεκίας, ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ θεός, καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὐτῇ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων. ¹⁶ μὴ ἀκούετε Ἐzekίου. τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων. εἰ βούλεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκπορεύεσθε πρὸς μέ, καὶ φάγεσθε ἕκαστος τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὰς συκᾶς, καὶ πείσθε ὕδωρ ἐκ τοῦ λάκκου ὑμῶν, ¹⁷ ἕως ἂν ἔλθω, καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν, ὡς ἡ γῆ ὑμῶν, γῆ οἴτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ ἄμπελων. ¹⁸ μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐξεκίας, λέγων. ὁ θεός ῥύσεται ὑμᾶς. μὴ ἐρῶσαντο οἱ θεοὶ τῶν ἔθνων ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων; ¹⁹ ποῦ ἐστὶν ὁ θεός Ἐμὰθ καὶ Ἀρφάθ; καὶ ποῦ ὁ θεός τῆς πόλεως Ἐπφαραουαίμ; μὴ ἔδυναντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ χειρὸς μου; ²⁰ τίς τῶν θεῶν πάντων τῶν ἔθνων τούτων, ὅστις ἐρῶσαντο τὴν γῆν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς μου, ὅτι ῥύσεται ὁ θεός τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρὸς μου; ²¹ καὶ ἐσιώπησαν, καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, διὰ τὸ προστάξει τὸν βασιλέα μηδέν ἀποκριθῆναι. ²² καὶ εἰσηλθεν Ἐλιακίμ ὁ τοῦ Χελκίου οἰκονόμος, καὶ Σομνάς ὁ γραμματεὺς τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωάχ ὁ τοῦ Ἀσαφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Ἐzekίαν ἔσχιμένοι τοὺς χιτῶνας, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τοὺς λόγους Ῥαβσακόν.

Κ Ε Φ. ΑΖ'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκοῦσαι τὸν βασιλέα Ἐzekίαν, ἔσχιε τὰ ἱμάτια, καὶ προεβάλετο σάκκον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οἶκον κυρίου, ² καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακίμ τὸν οἰκονόμον, καὶ Σομνά τὸν γραμματέα, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἱερέων περιβεβλημένους σάκκους, πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς τὸν προφήτην, ³ καὶ εἶπαν αὐτῷ. τάδε λέγει Ἐzekίας. ἡμέρα θλίψεως καὶ ὀνειδισμοῦ καὶ ἔλεγχου καὶ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα, ὅτι ἦκε ἡ ὥδιν τῇ τικτού-

ση, ἰσχύον δὲ οὐκ ἔχει τοῦ τεκεῖν. ⁴ εἰς-ακούσαι κύριος ὁ θεός σου τοὺς λόγους Ῥαβσακόν, οὓς ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ὀνειδίζειν θεὸν ζῶντα, καὶ ὀνειδίζειν λόγους οὓς ἤκουσε κύριος ὁ θεός σου, καὶ δεηθῇ πρὸς κύριόν σου περὶ τῶν καταλελειμμένων τούτων. ⁵ καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως Ἐzekίου πρὸς Ἡσαΐαν, ⁶ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας. οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν. τάδε λέγει κύριος. μὴ φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, οὓς ὠνειδίσαν με οἱ πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων. ⁷ ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν ἀποστραφῆται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, καὶ πεσέεται μαχίρα ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. ⁸ καὶ ἀπέστρεψε Ῥαβσακῆς, καὶ κατέλαβε τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολιορκοῦντα Δοβνάν. καὶ ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχίς. ⁹ καὶ ἐξῆλθε Θαρακά βασιλεὺς Αἰθιοπίων πολιορκῆσαι αὐτόν. καὶ ἀκούσας ἀπέστρεψε, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐzekίαν, λέγων. ¹⁰ οὕτως ἐρεῖτε Ἐzekία βασιλεὶ τῆς Ἰουδαίας. μὴ σε ἀπατάτω ὁ θεός σου, ἐφ' ᾧ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ, λέγων. οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων. ¹¹ σὺ οὐκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων, πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν; καὶ σὺ ῥυσθήσῃ; ¹² μὴ ἐρῶσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἔθνων, οὓς ἀπώλεσαν οἱ πατέρες μου, τὴν τε Γωζάν, καὶ Χαρρόαν, καὶ Ῥαφεθ, αἱ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεμαθ; ¹³ ποῦ εἰσι βασιλεῖς Ἐμὰθ καὶ ποῦ Ἀρφάθ; καὶ ποῦ πόλις Ἐπφαραουαίμ, Ἀναγούγανα; ¹⁴ καὶ ἔλαβεν Ἐzekίας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνέγνω αὐτό, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον κυρίου, καὶ ἤνοιξεν αὐτό ἐναντίον κυρίου. ¹⁵ καὶ προσηύξατο Ἐzekίας πρὸς κύριον, λέγων. ¹⁶ κύριος σαβαὼθ ὁ θεός Ἰσραήλ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σὺ εἶ ὁ θεός μόνος πάσης βασιλείας τῆς οἰκουμένης, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ¹⁷ κλίνον κύριε τὸ οὖς σου, εἰσακουσον κύριε, ἀνοιξον κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἰδὼς κυριε, καὶ ἴδε τοὺς λόγους Σενναχη-
ρείμ

ρεῖμ, οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίειν θεὸν ζῶντα. ¹⁸ ἐπ' ἀληθείας γὰρ κύριε ἠ-
ρημωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰ-
κουμένην ὅλην, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν,
¹⁹ καὶ ἀνέβαλον τὰ εἰδωλα αὐτῶν εἰς
τὸ πῦρ. οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν, ἀλλὰ ἔργα
χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι,
καὶ ἀπώσαντο αὐτούς. ²⁰ νῦν δὲ κύριε
ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς
αὐτοῦ, ἵνα γνῶ πάσα βασιλεία τῆς
γῆς, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς μόνος. ²¹ καὶ
ἀπεστάλη Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς πρὸς
Ἐζεκίαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τάδε λέγει
κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἤκουσα ἃ
προσηύξατο πρὸς με πρὶ Σενναχηρείμ
βασιλέως Ἀσσυρίων. ²² οὗτος ὁ λόγος
ὃν ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ ὁ θεός. ἐφάυ-
λισέ σε, καὶ ἐμυκτηρισέ σε παρθένος
θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκί-
νησε θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ. ²³ τίνα
ὠνειδίσας καὶ παρώξυνας; ἢ πρὸς
τίνα ὑψώσας τὴν φωνὴν σου; καὶ οὐκ
ἤρας εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμούς σου
πρὸς τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ; ²⁴ ὅτι
δι' ἀγγελῶν ὠνειδίσας κύριον. σὺ γὰρ
εἶπας, τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων ἐγὼ
ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων, καὶ εἰς τὰ ἔσχα-
τα τοῦ Λιβάνου, καὶ ἔκοψα τὸ ὕψος
τῆς μεθροῦ αὐτοῦ, καὶ τὸ κάλλος τῆς
κυπαρίσσου, καὶ εἰσῆλθον εἰς ὕψος
μέρους τοῦ δρυμοῦ, ²⁵ καὶ ἔθηκα γέ-
φυραν, καὶ ἠρήμωσα ὕδατα καὶ πά-
σαν συναγωγὴν ὕδατος. ²⁶ οὐ ταῦτα
ἤκουσας πάλαι ἃ ἐγὼ ἐποίησα; ἐξ ἡ-
μερῶν ἀρχαίων συνέταξα, νῦν δὲ ἐπέ-
δειξα ἐξηρημῶσαι ἔθνη ἐν ὀχυροῖς, καὶ
οἰκοῦντας ἐν πόλεσιν ὀχυραῖς. ²⁷ ἀνῆ-
κα τὰς χεῖρας, καὶ ἐξηρανθήσαν, καὶ
ἐγένοντο ὡς χορτοὶ ξηροὶ ἐπὶ δωμα-
των, καὶ ὡς ἄγρωστις. ²⁸ νῦν δὲ τὴν
ἀνάπαυσίν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου,
καὶ τὴν εἰσοδόν σου ἐγὼ ἐπίσταμαι.
²⁹ ὁ δὲ θυμὸς σου ὃν ἐθυμώθης, καὶ
ἡ πικρία σου ἀνέβη πρὸς με, καὶ ἐμ-
βάλω φιδὸν εἰς τὴν ῥῖνάν σου, καὶ χα-
λινὸν εἰς τὰ χεῖρά σου, καὶ ἀποστρέψω
σε ἐπ' ὁδῷ ᾗ ἦλθες ἐν αὐτῇ. ³⁰ τοῦτο
δέ σοι τὸ σημεῖον. φάγε τοῦτον τὸν
ἐνιαυτὸν ἃ ἐσπαρκας, τῷ δὲ ἐνιαυτῷ
τῷ δευτέρῳ τὸ καταλείμμα, τῷ δὲ
τρίτῳ σπειραντες ἀμήσατε, καὶ φυτεύ-

σατε ἀμπελῶνας, καὶ φάγεσθε τὸν
καρπὸν αὐτῶν. ³¹ καὶ ἔσονται οἱ κα-
ταλειμμένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φυήσου-
σι ῥίζαν κάτω, καὶ ποιήσουσι σπέρμα
ἄνω. ³² ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔσονται οἱ
καταλειμμένοι, καὶ οἱ σωζόμενοι ἐξ
ὄρους Σιών. ὁ ζῆλος κυρίου σαβαὼθ
ποιήσει ταῦτα. ³³ διὰ τοῦτο οὕτως
λέγει κύριος ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀσσυρίων.
οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταυτην,
οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος, οὐδὲ
μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεὸν, οὐδὲ μὴ
κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα. ³⁴ ἀλλὰ
τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφή-
σεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταυτην οὐ μὴ
εἰσέλθῃ. τάδε λέγει κύριος. ³⁵ ὑπερα-
σπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταυτης τοῦ
σώσαι αὐτὴν δι' ἐμε, καὶ διὰ Δαυὶδ
τὸν παῖδά μου. ³⁶ καὶ ἐξῆλθεν ἄγγε-
λος κυρίου, καὶ ἀνέλεν ἐκ τῆς παρεμ-
βολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀδοη-
κονταπέντε χιλιάδας. καὶ ἀναστάντες
τοπρῶι εὗρον πάντα τὰ σώματα νε-
κρά. ³⁷ καὶ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς Σεν-
ναχηρείμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤ-
κησεν ἐν Νινευῇ. ³⁸ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ
προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαραχ τὸν
πάτραρχον αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ καὶ Σα-
ρασαρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν
μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς
Ἀρμενίαν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδάν ὁ
υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΔΗ'.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμα-
λακίσθη Ἐζεκίας ἕως θανάτου. καὶ
ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς
ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τά-
δε λέγει κύριος. τάξει περὶ τοῦ οἴκου
σου, ἀποθήσκεις γὰρ σὺ, καὶ οὐ ζή-
σῃ. ² καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ
προσηύξατο πρὸς κύριον, ³ λέγων.
μνησθητι κύριε, ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν
σου μετὰ ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθι-
νῇ, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποίη-
σα. καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ
μεγάλῳ. ⁴ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρὸς Ἡσαΐαν, λέγων. ⁵ πορεύθητι,
καὶ εἰπὸν Ἐζεκίᾳ. τάδε λέγει κύριος
ὁ θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σου. ἤκουσα
τῆς προσευχῆς σου, καὶ εἶδον τὰ δά-
κρυα

κράα σου. ἰδοὺ προετίθημι πρὸς τὸν χρόνον σου δεκαπέντε ἔτη, ⁶ καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων ὀφισομαι σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης. ⁷ τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον παρὰ κυρίου, ὅτι ποιήσει ὁ θεὸς τὸ ῥῆμα τοῦτο. ⁸ ἰδοὺ ἐγὼ στρέψω τὴν σκιὰν τῶν ἀναβαθμῶν οὓς κατέβη τοὺς δέκα ἀναβαθμούς τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου ὁ ἥλιος, ἀποστρέψω τὸν ἥλιον τοὺς δέκα ἀναβαθμούς. καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τοὺς δέκα ἀναβαθμούς, οὓς κατέβη ἡ σκιά. ⁹ προσευχή Ἐξεκίου βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἦν· ἵνα ἐμαλακίσθῃ καὶ ἀνέστη ἐκ τῆς μαλακίας αὐτοῦ. ¹⁰ ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου, ἐν πύλαις ἄβου, καταλείπω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα. ¹¹ εἶπα, οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἐπὶ γῆς ζώντων, οὐκέτι μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ γῆς, οὐκέτι μὴ ἴδω ἄνθρωπον, ¹² ἐξέλιπεν ἐκ τῆς συγγενείας μου, κατέλιπον τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς μου, ἐξήλθε καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ ὥσπερ ὁ σκηνὴν καταλύων πῆξας. ὡς ἰσθὸς τὸ πνεῦμά μου παρ' ἐμοὶ ἐγένετο ἐρίθου ἐχγίζουσης ἐκτεμεῖν. ¹³ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθη ἐως πρωῒ ὡς λέοντι, οὕτως συνέτριψε πάντα τὰ ὀστέα μου. ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως νυκτὸς παρεδόθη. ¹⁴ ὡς χελιδὼν, οὕτω φωνήσω, καὶ ὡς περιστέρα, οὕτω μελετῶ. ἐξέλιπον γάρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν κύριον, ὃς ἐξεῖλατό με, καὶ ἀφείλατό μου τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς. ¹⁵ κύριε περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι, καὶ ἐξηγγείρας μου τὴν πνοήν, καὶ παρακληθεὶς ἔζησα. ¹⁷ εἶλον γάρ μου τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ ἀπόλῃται, καὶ ἀπέβριψας ὅπισθ' μου πάσας τὰς ἁμαρτίας. ¹⁸ οὐ γὰρ οἱ ἐν ἄβου αἰνέσουσί σε, οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογήσουσί σε, οὐδὲ ἐλπιούσιν οἱ ἐν ἄβου τὴν ἐλεημοσύνην σου. ¹⁹ οἱ ζῶντες εὐλογήσουσί σε ὃν τρόπον κἀγώ. ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον παιδία ποιήσω, ἃ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην σου. ²⁰ θεὲ τῆς σωτηρίας μου, καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας

τῆς ζωῆς μου, κατέναντι τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ. ²¹ καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς Ἐzekian. λαβε παλαθὴν ἐκ σὺκων, καὶ τρίψον, καὶ καταπλάσαι, καὶ ὕγι- ἡς ἔσῃ. ²² καὶ εἶπεν Ἐzekias. τοῦτο σημεῖον πρὸς Ἐzekian ὅτι ἀναθήσομαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ;

Κ Ε Φ. ΛΘ'.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδάχ Βαλαδὰν ὁ υἱὸς τοῦ Βαλαδὰν, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας ἐπιστολάς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα Ἐzekia. ἤκουσε γὰρ, ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως θανάτου. καὶ ἀνέστη, ² καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐzekias, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεκρωθῆ, καὶ τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ, καὶ τῆς στακτῆς, καὶ τῶν θυμιαμάτων, καὶ τοῦ μύρου, καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γὰρξης, καὶ πάντα ὅσα ἦν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἦν οὐθέν ὃ οὐκ ἔδειξεν Ἐzekias ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. ³ καὶ ἦλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐzekian, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; καὶ πόθεν ἤκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐzekias. ἐκ γῆς πόρρωθεν ἤκασι πρὸς μὲ ἐκ Βαβυλωνός. ⁴ καὶ εἶπεν Ἡσαΐας. τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σου; καὶ εἶπεν Ἐzekias. πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ὃ οὐκ εἶδον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μου. ⁵ καὶ εἶπεν Ἡσαΐας αὐτῷ. ἀκουσον τὸν λόγον κυρίου σαβαώθ. ⁶ ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ λήψονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ ὅσα συνήγαγον οἱ πατέρες σου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα ἦξει, καὶ οὐδὲν οὐ μὴ καταλείπωσιν. εἶπε δὲ ὁ θεός. ⁷ ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου ὧν γεννήσεις, λήψονται καὶ ποιήσουσι σπαδοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων. ⁸ καὶ εἶπεν Ἐzekias Ἡσαΐα. ἀγαθὸς ὁ λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησε, γενέσθω δὴ εἰρήνῃ καὶ δικαιοσύνῃ ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

Κ Ε Φ. Μ'.

Παρακαλεῖτε παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ θεός. ² ἱερεῖς καλῆσατε εἰς

εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ, παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς, λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἔδεξατο ἐκ χειρὸς κυρίου διπλὰ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. ³ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιήτε τὰς τρίβους τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ⁴ πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται. καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ ἡ τραχεῖα εἰς πεδία, ⁵ καὶ ὁφθήσεται ἡ δόξα κυρίου, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ, ὅτι κύριος ἐλάλησε. ⁶ φωνὴ λέγοντος, βόησον. καὶ εἶπα. τί βοήσω; πᾶσα σὰρξ χύρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. ⁷ ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπτεσε, ⁸ τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ⁹ ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών, ὑψώσον τῇ ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ. ὑψώσατε, μὴ φοβείσθε. εἶπον ταῖς πόλεσιν Ἰούδα. ἰδοὺ ὁ θεὸς ὑμῶν, ¹⁰ ἰδοὺ κύριος. κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται, καὶ ὁ βραχίων μετὰ κυρίας. ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ. ¹¹ ὡς ποιμὴν ποιμαίνει τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ τῷ βραχίονι αὐτοῦ συναΐξει ἄρνας, καὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσας παρακαλέσει. ¹² τίς ἐμέτρησεν τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ; ¹³ τίς ἔγνω νοῦν κυρίου, καὶ τίς αὐτοῦ σύμβουλος ἐγένετο, ὃς συμβιβᾷ αὐτόν; ¹⁴ ἢ πρὸς τίνα συνεβουλεύσατο, καὶ συνεβίβασεν αὐτόν; ἢ τίς ἐδείξεν αὐτῷ κρίσιν; ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἐδείξεν αὐτῷ; ¹⁵ εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν ἀπὸ κάδου, καὶ ὡς ῥοπὴ ζυγοῦ ἐλογίσθησαν, ὡς σίλος λογισθήσονται; ¹⁶ ὁ δὲ Λίβανος οὐχ ἱκανὸς εἰς καύσιν, καὶ πάντα τὰ τετράποδα οὐχ ἱκανὰ εἰς ὀλοκάρπωσιν, ¹⁷ καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδὲν εἰσι, καὶ εἰς οὐθὲν ἐλογίσθησαν. ¹⁸ τίνι ὁμοιώσατε κύριον, καὶ τίνι ὁμοίωματι ὁμοιώσατε αὐτόν; ¹⁹ μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχοὸς χωνεύ-

σας χρυσίον περιεχύρυσσεν αὐτόν; ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν; ²⁰ ξύλον γὰρ ἀσηπτον ἐκλέγεται τέκτων, καὶ σοφῶς ζητήσει πῶς στήσει εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται. ²¹ οὐ γνώσεσθε; οὐκ ἀκούσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς; ²² ὁ κατέχων τὸν γυῖρον τῆς γῆς, καὶ οἱ ἐνοικούντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδαι. ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανόν, καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν. ²³ ὁ δίδους ἄρχοντας ὡς οὐδὲν ἄρχειν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν. ²⁴ οὐ γὰρ μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ σπείρωσιν, οὐδὲ μὴ ῥιζωθῇ εἰς τὴν γῆν ἢ ῥῖζα αὐτῶν. ἐπνευσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ καταιγὶς ὡς φρύγανα λήψεται αὐτούς. ²⁵ νῦν οὐν τίνι με ὁμοιώσατε, καὶ ὑψωθίσμαι; εἶπεν ὁ ἅγιος. ²⁶ ἀναβλέψατε εἰς ὕψος τοὺς οὐρανοὺς ὑμῶν, καὶ ἴδετε, τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα; ὁ ἐκφέρων κατ' ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ, πάντας ἐπ' ὀνόματι καλέσει ἀπὸ πολλῆς δόξης, καὶ ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ οὐδὲν σε ἔλαθε. ²⁷ μὴ γὰρ εἵπης Ἰακώβ, καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραὴλ; ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ ὁ θεὸς μου τὴν κρίσιν ἀφείλε, καὶ ἀπέστη. ²⁸ καὶ νῦν οὐκ ἔγνω; εἰ μὴ ἤκουσας; θεὸς αἰώνιος, ὁ θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς, οὐ πεινάσει, οὐδὲ κοπιήσει, οὐδὲ ἔστιν ἐξεύρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ, ²⁹ δίδους τοῖς πεινῶσιν ἰσχύν, καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην. ³⁰ πεινάσουσι γὰρ νεώτεροι, καὶ κοπιάσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται. ³¹ οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν θεὸν ἀλλάξουσιν ἰσχύν, πετροφυήσουσιν ὡς ἄετοι, δραμοῦνται καὶ οὐ κοπιάσουσι, βραδιούνται καὶ οὐ πεινάσουσιν.

Κ Ε Φ. Μ Α'.

Ἐγκαινίσθε πρὸς μὲ νῆσοι, οἱ γὰρ ἄρχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύν. ἐγγισάτωσαν καὶ λαλησάτωσαν ἅμα, τότε κρίσιν ἀναγγελάτωσαν. ² τίς ἐξηγείρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην, ἐκάλεσεν αὐτήν κατὰ πόδας αὐτοῦ, καὶ πορεύεται; ὀώσει ἐναντίον ἔθνων, καὶ βασιλεῖς ἐκστήσει. καὶ ὀώσει εἰς γῆν

γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν, καὶ ὡς φρύ-
 γανα ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν. ³ καὶ
 διώκεται αὐτοὺς, διελύσεται ἐν εἰρή-
 νῃ ἡ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ⁴ τίς
 ἐνήργησε, καὶ ἐποίησε ταῦτα; ἐκάλε-
 σεν αὐτὴν ὁ καλῶν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν
 ἀρχῆς. ἐγὼ θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ
 ἐπερχόμενα ἐγὼ εἰμι. ⁵ εἶδον ἐθνη
 καὶ ἐφοβήθησαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἤγ-
 γισαν, καὶ ἦλθον ἅμα ⁶ κρίνων ἐκα-
 στος τῷ πλησίον, καὶ τῷ ἀδελφῷ βοη-
 θῆσαι, καὶ ἐρεῖ. ⁷ ἰσχυρεν ἀνὴρ τέ-
 κτων, καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρη, ἅ-
 μα ἐλαύνων. πότε μὲν ἐρεῖ, σύμβλημα
 καλὸν ἐστίν, ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἡλοῖς,
 θήσουσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινήθονται. ⁸
 σὺ δὲ Ἰσραὴλ παῖς μου Ἰακώβ, καὶ
 ὃν ἐξελέξαμην σπέρμα Ἀβραάμ, ὃν ἡ-
 γάπησα. ⁹ οὐ ἀντελαβόμην ἀπ' ἄκρων
 τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς
 ἐκάλεσά σε, καὶ εἶπά σοι, παῖς μου εἰ,
 ἐξελέξαμην σε, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε.
¹⁰ μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι, μὴ
 πλανῶ. ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ θεός σου, ὁ
 ἐνισχύσας σε, καὶ ἐβοήθησά σοι, καὶ
 ἡσφαλίσάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ
 μου. ¹¹ ἰδοὺ ἀισχυνθήσονται καὶ ἐν-
 τραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί
 σοι, ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ
 ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σου.
¹² ζήτησεις αὐτούς, καὶ οὐ μὴ εὕρης
 τοὺς ἀνθρώπους οἱ παροινήσουσιν εἰς
 σέ. ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ οὐκ
 ἔσονται οἱ ἀντιπολεμούντές σε. ¹³ ὅτι
 ἐγὼ ὁ θεός σου, ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς
 σου, ὁ λέγων σοι, μὴ φοβοῦ ¹⁴ Ἰα-
 κώβ ὀλιγοστός Ἰσραὴλ, ἐγὼ ἐβοήθη-
 σά σοι, λέγει ὁ θεός σου, ὁ λυτρούμε-
 νός σε Ἰσραὴλ. ¹⁵ ἰδοὺ ἐποίησά σε
 ὡς τροχοὺς ἀμάξης ἀλοῶντας καινοὺς
 πριστηροειδεῖς, καὶ ἀλόησις ὄρη, καὶ
 λεπτυνεῖς βουνούς, καὶ ὡς χνοὺν θή-
 σεις ¹⁶ καὶ λιμῆσεις, καὶ ἄνεμος λή-
 ψεται αὐτοὺς καὶ καταγίγῃ διασπερεῖ
 αὐτούς. σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ ἐν τοῖς
 ἁγίοις Ἰσραὴλ. ¹⁷ καὶ ἀγαλλιάσονται
 οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐνδεεῖς. ζητήσουσι
 γὰρ ὕδωρ, καὶ οὐκ ἔσται, ἡ γλῶσσα
 αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης ἐξηρανθή. ἐγὼ
 κύριος ὁ θεός, ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ
 θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω

αὐτούς, ¹⁸ ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέ-
 ων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων
 πηγὰς. ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἐλ-
 ὕδάτων, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑ-
 δραγωγοῖς. ¹⁹ θήσω εἰς τὴν ἄνυδρον
 γῆν κέδρον καὶ πύξον, μυροῖνην καὶ
 κυπάρισσον καὶ λεύκη. ²⁰ ἵνα ἴδωσι
 καὶ γνῶσι, καὶ ἐγνωθῶσι καὶ ἐπιστῶν-
 ται ἅμα, ὅτι χεὶρ κυρίου ἐποίησε ταῦ-
 τα, καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ κατέδει-
 ξεν. ²¹ ἐγγίξει ἡ κρίσις ὑμῶν, λέγει
 κύριος ὁ θεός. ἤγγισαν αἱ βουλαι ὑ-
 μῶν, λέγει ὁ βασιλεὺς Ἰακώβ. ²² ἐγγι-
 σάτωσαν, καὶ ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν ἅ
 συμβήσεται, ἢ τὰ πρότερον τίνα ἦν,
 εἵπατε, καὶ ἐπιστήσομεν τὸν νοῦν, καὶ
 γνωσόμεθα τί τὰ ἐσχάτα καὶ τὰ ἐπερ-
 χόμενα. εἵπατε ἡμῖν, ²³ ἀναγγεilate
 ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα ἐπ' ἐσχάτου, καὶ
 γνωσόμεθα ὅτι θεοὶ ἐστέ. εὐποήσατε
 καὶ κακώσατε, καὶ θανασιώμεθα, καὶ
 ὀφόμεθα ἅμα ²⁴ ὅτι πόθεν ἐστὲ ὑ-
 μεῖς, καὶ πόθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν. ἐκ
 γῆς βδελυγμὰ ἐξελέξαντο ὑμᾶς. ²⁵ ἐγὼ
 δὲ ἤγειρα τὸν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ τὸν
 ἀπ' ἡλίου ἀνατολῶν. κληθήσονται τῷ
 ὀνόματί μου. ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες,
 καὶ ὡς πληλὸς κεραμῆς, καὶ ὡς κερα-
 μεὺς καταπατῶν τὸν πληλὸν, οὕτω
 καταπατηθήσεσθε. ²⁶ τίς γὰρ ἀναγ-
 γελεῖ τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γνῶμεν καὶ τὰ
 ἐμπροσθεν; καὶ ἐροῦμεν, ὅτι ἀληθῆ
 ἐστίν. οὐκ ἐστίν ὁ προλέγων, οὐδὲ ὁ
 ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους. ²⁷ ἀρχὴν
 Σιών δώσω, καὶ Ἱερουσαλὴμ παρακα-
 λέσω εἰς ὁδόν. ²⁸ ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν,
 ἰδοὺ οὐδεὶς. καὶ ἀπὸ τῶν εἰδῶλων
 αὐτῶν οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων. καὶ ἐάν
 ἐρωτήσω αὐτοὺς πόθεν ἐστὲ; οὐ μὴ
 ἀποκριθῶσί μοι. ²⁹ εἰσὶ γὰρ οἱ ποι-
 οῦντες ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ πλανῶντες
 ὑμᾶς.

Κ Ε Φ. Μ Β'.

Ἰακώβ ὁ παῖς μου, ἀντιλήψομαι αὐ-
 τοῦ. Ἰσραὴλ ὁ ἐκλέκτος μου, προσε-
 δεξάτο αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου, ἔδωκα τὸ
 πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, κρίσιν τοῖς
 ἔθνεσιν ἐξοίσει, ² οὐ κεκραξεται, οὐδὲ
 ἀνήσει, οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἐξω ἡ φωνὴ
 αὐτοῦ. ³ κάλαμον τεθλασμένον
 οὐ συντρίψει, καὶ λίνον καπνίζομενον
 οὐ

οὐ οὐβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει
κρίσιν. ⁴ ἀναλαμβάνει, καὶ οὐ θραυ-
σθήσεται, ἕως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρί-
σιν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐθνη
ἐλπιούσιν. ⁵ οὕτως λέγει κύριος ὁ θεός,
ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, καὶ πῆξας
αὐτὸν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ
ἐν αὐτῇ, καὶ δίδους πνοὴν τῷ λαῷ τῷ
ἐπ' αὐτῆς, καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν
αὐτήν. ⁶ ἐγὼ κύριος ὁ θεός ἐκάλεσά
σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρατήσω τῆς
χειρός σου, καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ ἔδω-
κά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς
ἐθνῶν, ⁷ ἀνοίξει ὀφθαλμούς τυφλῶν,
ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ
οἴκου φυλάκης, καὶ καθημένους ἐν σκό-
τει. ⁸ ἐγὼ κύριος ὁ θεός, τοῦτό μου
ἐστὶ τὸ ὄνομα, τὴν δόξαν μου ἐτέρω
οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς
γλυπτοῖς. ⁹ τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἤκασιν,
καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω, καὶ πρὸ
τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν. ¹⁰ ὑμνή-
σατε τὸ κυρίῳ ὕμνον καινόν. ἡ ἀρχὴ
αὐτοῦ, δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ'
ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς
τὴν θάλασσαν, καὶ πλέοντες αὐτήν,
αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς.
¹¹ εὐφράνθητι ἔρημος, καὶ αἱ κῶμαι
αὐτῆς, ἐπαύλεις, καὶ οἱ κατοικοῦντες
Κηθάρ. εὐφρανθήσονται οἱ κατοι-
κοῦντες πέτραν, ἀπ' ἄκρου τῶν ὀρέων
βοήσουσι, ¹² δώσουσι τῷ θεῷ δόξαν,
τὰς ἀρετάς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγ-
γίλουσι. ¹³ κύριος ὁ θεός τῶν δυνά-
μεων ἐξελεύσεται, καὶ συντρίψει πόλε-
μον, ἐπεγερεῖ ζῆλον, καὶ βοήσεται ἐπὶ
τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος.
¹⁴ ἐσιώπησα, μὴ καὶ αἰεσιωπήσομαι
καὶ ἀνέξομαι; ὥς ἡ τίκτουσα ἐκαρτέ-
ρησα, ἐκατήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα, ¹⁵ ἐρη-
μώσω ὄρη καὶ βουνούς, καὶ πάντα
χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ, καὶ θήσω πο-
ταμούς εἰς νήσους, καὶ ἔλη ξηρανῶ.
¹⁶ καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ ἧ οὐκ ἔγνω-
σαν, καὶ τρίβους ἃς οὐκ ᾔδεισαν πα-
τήσαι ποιήσω αὐτούς. ποιήσω αὐτοῖς
τὸ σκότος εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιὰ εἰς
εὐθείαν. τὰῦτα τὰ ῥήματα ποιήσω καὶ
οὐκ ἔγκαταλείψω αὐτούς. ¹⁷ αὐτοὶ δὲ
ἀπιστρέψαντες εἰς τὰ ὀπίσω. αἰσχύν-
θητε αἰσχύνην οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς

γλυπτοῖς, οἱ λέγοντες τοῖς χωνευτοῖς,
ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν. ¹⁸ οἱ κωφοὶ
ἀκούσατε, καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε
ἰδεῖν. ¹⁹ καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ οἱ παῖ-
δές μου, καὶ κωφοὶ ἀλλ' ἢ οἱ κυριεύον-
τες αὐτῶν; καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δοῦ-
λοι τοῦ θεοῦ. ²⁰ εἶδετε πλεονάκεις, καὶ
οὐκ ἐφυλάξασθε. ἡνοιγμένα τὰ ὦτα,
καὶ οὐκ ἤκούσατε. ²¹ κύριος ὁ θεός
ἐβουλεύσατο ἵνα δικαιωθῇ, καὶ μεγα-
λύνη αἰνεσιν. ²² καὶ εἶδον, καὶ ἐγένετο
ὁ λαὸς πεπρονομευμένος, καὶ διηρπα-
σμένος. ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμείοις
πανταχοῦ, καὶ ἐν οἴκοις ἅμα, ὅπου
ἐκρυψαν αὐτούς, ἐγένοντο εἰς προνο-
μην. καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων, ἀπόδος.
²³ τίς ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωτιέεται ταῦτα;
εἰσακούσατε εἰς τὰ ἐπεργόμενα. ²⁴ τίς
ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ἰακώβ καὶ Ἰσ-
ραὴλ τοῖς προνομέουσιν αὐτόν; οὐχὶ
ὁ θεός ὃς ἡμάρτησαν αὐτῷ, καὶ οὐκ
ἠβούλουντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορευέ-
σθαι, οὐδὲ ἀκούειν τοῦ λόγου αὐτοῦ;
²⁵ καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς ὀργὴν θυ-
μοῦ αὐτοῦ, καὶ κατίσχυσεν αὐτοὺς
πόλεμος, καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐτοὺς
κύκλω, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐ-
τῶν, οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχῇν.

Κ Ε Φ. Μ Γ.

Καὶ νῦν οὕτως λέγει κύριος ὁ θεός ὁ
ποιήσας σε Ἰακώβ, καὶ ὁ πλάσας σε
Ἰσραὴλ, μὴ φοβοῦ, ὅτι ἐλυτρώσάμην
σε, ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σου. ἐμός εἰ
σύ. ² καὶ ἐὰν διαβαίνης δι' ὕδατος,
μετὰ σοῦ εἰμι, καὶ ποταμοὶ οὐ συγ-
κλύσουσί σε. καὶ ἐὰν διέλθῃς διὰ πυ-
ρὸς, οὐ μὴ κατακαυνθῇς, φλόξ οὐ κα-
τακαύσει σε. ³ ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεός
σου ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ σώζων σε.
ἐποίησα ἀλλαγὰ σου, Αἴγυπτον καὶ
Αἰθιοπίαν, καὶ Σοῦνην ὑπὲρ σοῦ.
⁴ ἀφ' οὗ ἐντιμος ἐγένου ἐναντίον ἐμοῦ,
ἐδοξάσθης, καὶ ἐγὼ σε ἠγάπησα, καὶ
δώσω ἀνθρώπους ὑπὲρ σοῦ, καὶ ἄρ-
χοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σου. ⁵ μὴ
φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι. ἀπὸ ἀνα-
τολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου, καὶ ἀπὸ
δυσμῶν συνάξω σε. ⁶ ἐρῶ τῷ Βορρᾶ,
ἄγε, καὶ τῷ Αἰβί, μὴ κώλυε. ἄγε τοὺς
υἱούς μου ἀπὸ τῆς πόρῳθεν, καὶ τὰς
θυγα-

θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς, ⁷ πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου. ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεκύνασα αὐτὸν, καὶ ἐπλάσα αὐτὸν, καὶ ἐποίησα αὐτὸν, ⁸ καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλόν, καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσιν ὡσαύτως τυφλοὶ, καὶ κωφοὶ τὰ ὦτα ἔχοντες. ⁹ πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθῆσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. ¹⁰ γένησθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει κύριος ὁ θεός, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελέξαμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνήτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεός, καὶ μετ' ἐμεῖ οὐκ ἔσται. ¹¹ ἐγὼ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστι πᾶρεξ ἐμοῦ σώζων. ¹² ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔψασα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ κύριος ὁ θεός. ¹³ ἔτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ὁ ἐξαιρούμενος. ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; ¹⁴ οὕτως λέγει κύριος ὁ θεός ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ. ἔνεκιν ὑμῶν ἀποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπεγερῶ φεύγοντας πάντας, καὶ Χαλδαῖοι ἐν πλοίοις δεθῇσονται. ¹⁵ ἐγὼ κύριος ὁ θεός ὁ ἅγιος ὑμῶν, ὁ καταδείξας Ἰσραὴλ βασιλεία ὑμῶν. ¹⁶ οὕτως λέγει κύριος ὁ διδούς ἐν θαλάσῃ ὁδόν, καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρὸν τρίβον. ¹⁷ ὁ ἐξαγαγὼν ἄρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν. ἀλλ' ἐκοιμήθησαν, καὶ οὐκ ἀναστήσονται, ἐσβέσθησαν ὡς λίνον ἐσβεσμένον. ¹⁸ μὴ μνημονεύετε τὰ πρῶτα, καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλογίζεσθε. ¹⁹ ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ καινὰ, ἃ νῦν ἀνατελεῖ, καὶ γνῶσεσθε αὐτά. καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδόν, καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς. ²⁰ εὐλογήσουσί με τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, σιρῆνες, καὶ θυγατέρες στρουθῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ ποταμούς ἐν τῇ ἀνύδρῳ, ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτόν. ²¹ λαὸν μου ὃν περιποιήσαμην τὰς ἀρετάς μου διηγείσθαι. ²² οὐ νῦν ἐκάλεισά σε Ἰακώβ, οὐδὲ κοπιᾶσαι σε

ἐποίησα Ἰσραὴλ. ²³ οὐκ ἤνεγκάς μοι πρόβατά σου τῆς ὀλοκαρπώσεώς σου, οὐδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σου ἐδόξασάς με, οὐκ ἐδούλωσά σε ἐν θυσίαις, οὐδὲ ἐγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ. ²⁴ οὐδὲ ἐκτήσω μοι ἀργυρίου θυσίασμα, οὐδὲ τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν σου ἐπεθύμησα, ἀλλὰ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σου προέστης μοι καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σου. ²⁵ ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σου ἐνεκν ἐμοῦ, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου, καὶ οὐ μὴ μνησθῆσμαι. ²⁶ σὺ δὲ μνησθῇτι, καὶ κριθώμεν. λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σου πρῶτος, ἵνα δικαιωθῇς. ²⁷ οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι, καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν ἠνόμησαν ἐξ ἐμέ. ²⁸ καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες τὰ ἁγία μου, καὶ ἔδωκα ἀπολέσαι Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ εἰς ὀνιδισμόν.

Κ Ε Φ. Μ Δ'.

Νῦν δὲ ἀκουσον Ἰακώβ ὁ παῖς μου, καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐξελέξαμην. ² οὕτως λέγει κύριος ὁ θεός ὁ ποιήσας σε, καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας, ἔτι βοηθηθήσῃ. μὴ φοβοῦ παῖς μου Ἰακώβ, καὶ ἡγαπημένος Ἰσραὴλ ὃν ἐξελέξαμην. ³ ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ, ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σου, ⁴ καὶ ἀνατελοῦσιν ὡς ἀναμέσον ὕδατος χόρτος, καὶ ὡς ἰτέα ἐπὶ παραυμένον ὕδωρ. ⁵ οὗτος ἐρεῖ, τοῦ Θεοῦ εἰμι, καὶ οὗτος βοησεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰακώβ, καὶ ἕτερος ἐπιγράψει χειρὶ αὐτοῦ, τοῦ Θεοῦ εἰμι, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ βοησεται. ⁶ οὕτως λέγει ὁ θεός ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἑυσάμενος αὐτὸν θεός σαβαώθ. ἐγὼ πρῶτος, καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα, πλην ἐμοῦ οὐκ ἔστι θεός. ⁷ τίς ὡς περ ἐγὼ, στήτω, καὶ καλεσάτω, καὶ ἀναγγειλάτω, καὶ ἐτοιμασάτω μοι ἀφ' οὗ ἐποίησα ἀνθρώπον ἐς τὸν αἰῶνα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν. ⁸ μὴ παρκαλύπτεσθε, μὴδὲ πλανᾶσθε. οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἠνοτίασθε, καὶ ἀπήγγειλα ὑμῖν; μάρτυρες ὑμεῖς ἔστε, εἰ ἔστι θεός πλην ἐμοῦ. καὶ οὐκ ἤκουσαν τότε ⁹ οἱ πλάσσοντες, καὶ οἱ γλύφοντες, πάντες μάταιοι, ποιοῦντες τὰ καταθύμια αὐτῶν,

αὐτῶν, ἃ οὐκ ὠφελήσκει αὐτούς. ἀλλὰ αἰσχυρῶνθ' ἔσονται ¹⁰ οἱ πλάσσοντες θεόν, καὶ γλυφόντες πάντες ἀνωφελῆ, ¹¹ καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἐξηράνθησαν. καὶ καφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων συναγῆνθ' ὄντες πάντες, καὶ στηράτωσαν ἅμα. καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ αἰσχυρῶνθ' ὄντες ἅμα. ¹² ὅτι ὥξυνε τέκτων σίδηρον, σκεπάσας ἐργάσατο αὐτό, καὶ ἐν τερετῶν ἔστησεν αὐτό, καὶ ἐργάσατο αὐτό ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. καὶ πεινάσει, καὶ ἀσθενήσει, καὶ οὐ μὴ πίνει ὕδωρ. ¹³ ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλον, ἔστησεν αὐτό ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν κόλλῃ ἐρύθμισεν αὐτό. καὶ ἐποίησεν αὐτό ὡς μορφὴν ἀνδρός, καὶ ὡς ὥραϊότητα ἀνθρώπου, στήσαι αὐτό ἐν οἴκῳ. ¹⁴ ἔκοψε ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ, ὃ ἐφύτευσεν κυρίως, πίνην, καὶ ὑετός ἐμήκυσεν, ¹⁵ ἵνα ἡ ἀνθρώποις εἰς καύσιν, καὶ λαβῶν ἀπ' αὐτοῦ ἐθερμάνθῃ, καὶ καύσαντες ἐπεψαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν, τὸ δὲ λοιπὸν ἐργάσαντο θεοὺς, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτοῖς. ¹⁶ οὗ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ ἐπεψεν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἄρτους, καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὀπτήσας ἔφαγε, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ θερμανθεὶς εἶπεν. ἦδύ μοι ὅτι ἐθερμάνθην, καὶ εἶδον πῦρ. ¹⁷ τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν, καὶ προσκυνεῖ, καὶ προσεύχεται λέγων, ἔξελὸς με, ὅτι θεὸς μου εἰ σύ. ¹⁸ οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι, ὅτι ἀπημαυρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. ¹⁹ καὶ οὐκ ἐλογίσασατο τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει, ὅτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἐπεψεν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ ἄρτους, καὶ ὀπτήσας κρέα ἔφαγε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ εἰς βδέλυγμα ἐποίησε, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτῷ. ²⁰ γινώσκει ὅτι σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πλανῶνται, καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελεῖσθαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ὦδετε, οὐκ ἐρεῖτε, ὅτι ψεύδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου. ²¹ μνησθῆτι ταῦτα Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ, ὅτι παῖς μου εἰ σύ, ἐπλάσασα σε παῖδά μου, καὶ σύ Ἰσραὴλ μὴ ἐπιλανθάνου μου. ²² ἰδοὺ γὰρ ἀπῆλειψα

ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου, καὶ ὡς γνόφον τὴν ἁμαρτίαν σου. ἐπιστρέφῃτι πρὸς με, καὶ λυτρώσομαι σε. ²³ εὐφρανθήτε οὐρανοί, ὅτι ἤλυσεν ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ. σαλπίσσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε ὄρη εὐφροσύνην, οἱ βουνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ θεὸς τὸν Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ δοξασθήσεται. ²⁴ οὕτω λέγει κύριος ὁ λυτρούμενός σε, καὶ πλάσσων σε ἐκ κοιλίας. ἐγὼ κύριος ὁ συντελὼν πάντα, ἔξετινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. ²⁵ τίς ἕτερος διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαστριμύθων, καὶ μαντείας ἀπὸ καρδίας, ἀποστρέφων φρονίμους εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν μωραίνων, ²⁶ καὶ ἰστών ῥῆμα παιδὸς αὐτοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ ἀληθεύων; ὁ λέγων τῇ Ἱερουσαλὴμ κατοικηθήσῃ, καὶ ταῖς πόλεσι τῆς Ἰδουμαίας οἰκοδομηθήσεσθαι, καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ. ²⁷ ὁ λέγων τῇ ἄβυσσῳ ἐρημωθήσῃ, καὶ τοὺς ποταμούς σου ξηρανῶ. ²⁸ ὁ λέγων Κύρω φρονεῖν, καὶ πάντα τὰ θελήματα μου ποιήσει. ὁ λέγων Ἱερουσαλὴμ, οἰκοδομηθήσῃ, καὶ τὸν οἶκον τὸν ἅγιόν μου θεμελιώσω.

Κ Ε Φ. ΜΕ'.

Οὕτω λέγει κύριος ὁ θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρῳ, οὗ ἐκράτησα τῆς δεξιᾶς, ἐπακούσαι ἐμπροσθέν αὐτοῦ ἔθνη, καὶ ἰσχύν βασιλέων διαβῆρξω, ἀνοίξω ἐμπροσθεν αὐτοῦ θύρας, καὶ πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται. ² ἐγὼ ἐμπροσθέν σου πορεύσομαι, καὶ ὄρη ὀμαλιῶ, θύρας χαλκᾶς συντρίψω, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συγκλάσω. ³ καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς ἀποκρύφους, ἀοράτους ἀνοίξω σοι, ἵνα γνῶς, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς σου ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ⁴ ἐνεκὲν τοῦ παιδός μου Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ τοῦ ἐκλεκτοῦ μου, ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί σου, καὶ προσδεξομαι σε. σὺ δὲ οὐκ ἔγνων με, ⁵ ὅτι ἐγὼ κυρίως ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἐνὶ πληρῇ ἐμοῦ θεός. ἐνίσχυσά σε, καὶ οὐκ ἦδεις με. ⁶ ἵνα γνῶσιν οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν, ὅτι οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν

πλήν ἐμοῦ. ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι. ⁷ ἐγὼ ὁ κατασκευάσας φῶς, καὶ ποιήσας σκοτός, ὁ ποίων εἰρήνην, καὶ κτίζων κακά. ἐγὼ κύριος ὁ θεός, ὁ ποίων πάντα ταῦτα. ⁸ εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἀνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι θανάτωσαν δικαιοσύνην. ἀνατελάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατελάτω ἅμα. ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ κτίσας σε. ⁹ ποῖον βέλτιον κατεσκεύασα ὡς πηλὸν κεραμέως; μὴ ὁ ἀροτριῶν ἀροτριάσει τὴν γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν; μὴ ἐρεῖ ὁ πηλὸς τῷ κεραμῇ, τί ποιεῖς ὅτι οὐκ ἐργάζῃ, οὐδὲ ἔχεις χεῖρας; ¹⁰ μὴ ἀποκριθῇσεται τὸ πλάσμα πρὸς τὸν πλάσαντα αὐτό; ὁ λέγων τῷ πατρὶ, τί γεννήσεις; καὶ τῇ μητρὶ, τί ὠδίνεις; ¹¹ ὅτι οὕτω λέγει κύριος ὁ θεός ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα. ἐρωτήσατέ με περὶ τῶν υἱῶν μου, καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μου ἐντεταλασθέ μοι. ¹² ἐγὼ ἐποίησα γῆν καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς, ἐγὼ τῇ χειρὶ μου ἐστερέωσα τὸν οὐρανόν, ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐντετάλαμην. ¹³ ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλέα, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθείαι. οὗτος οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λυτῶν, οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπε κύριος σαβαώθ. ¹⁴ οὕτω λέγει κύριος σαβαώθ. ἐκοπίασεν Αἴγυπτος, καὶ ἐμπορία Αἰθιοπῶν, καὶ οἱ Σαβαίμ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ πᾶσι διαβήσονται, καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι, καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσι δεδεδεμένοι χειροπέδαις, καὶ διαβήσονται πρὸς σέ, καὶ προσκυνήσουσί σοι, καὶ ἐν σοὶ προσευξονται. ὅτι ἐν σοὶ ὁ θεός ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλην σοῦ. ¹⁵ σὺ γὰρ εἰ θεός, καὶ οὐκ ἤδημεν, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ σωτήρ. ¹⁶ αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνῃ. ἐγκαινίξασθε πρὸς μέ νησοι. ¹⁷ Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον. οὐκ αἰσχυνθήσονται, οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος ἔτι. ¹⁸ οὕτως λέγει κύριος ὁ ποιήσας τὸν οὐρανόν, οὗτος ὁ θεός ὁ καταδείξας τὴν γῆν,

καὶ ποιήσας αὐτήν, αὐτὸς διαώρισει αὐτήν, οὐκ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐτήν, ἀλλὰ κατοικεῖσθαι ἐπλάσεν αὐτήν. ἐγὼ εἰμι κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι ¹⁹ οὐκ ἐν κριφῇ λελάληκα, οὐδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ. οὐκ εἶπα τῷ σπέρματι Ἰακώβ, μάταιον ζητήσατε. ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ λαλῶν δικαιοσύνην, καὶ ἀναγγέλλων ἀλήθειαν. ²⁰ συναχθήτε, καὶ ἤκουτε, βουλευσασθε ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. οὐκ ἔγνωσαν οἱ αἰρόντες τὸ ξύλον γλύμμα αὐτῶν, καὶ οἱ προσευχόμενοι πρὸς θεούς, οἱ οὐ σώζουσιν. ²¹ εἰ ἀναγγελοῦσιν, ἐγγισάτωσαν, ἵνα γνῶνιν ἅμα, τίς ἀκουστὰ ἐποίησε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς. τότε ἀγγελή ὑμῖν. ἐγὼ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην ἐμοῦ. δίκαιος καὶ σωτήρ, οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ. ²² ἐπιστραφήτε ἐπ' ἐμέ, καὶ σωθήσεσθε, οἱ ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς. ἐγὼ εἰμι ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος. ²³ κατ' ἐμαυτοῦ ὁμνῶν, εἰ μὴ ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματός μου δικαιοσύνη, οἱ λόγοι μου οὐκ ἀποστραφήσονται. ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ ὁμῆται πᾶσα γλῶσσα τὸν θεόν, ²⁴ λέγων. δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτόν ἦξει, καὶ αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ διορίζοντες αὐτούς. ²⁵ ἀπὸ κυρίου δικαιοσύνησονται, καὶ ἐν τῷ θεῷ ἐνδοξασθήσεται πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Μς'.

²⁷ Ἐπεσε Βηλ, συνετρίβη Ναβῶ, ἐγένετο τὰ γλυπτά αὐτῶν εἰς θηρία, καὶ τὰ κτήνη. αἶρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι ² ἐκλελυμένοι, καὶ πινῶντι, οὐκ ἰσχύοντι ἅμα, οἱ οὐ δυνήσονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμάλωτοι ἦχθησαν. ³ ἀκούετε μου οἴκος τοῦ Ἰακώβ, καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιλίας, καὶ παιδευόμενοι ἐκ παιδίου ⁴ ἕως γήρως. ἐγὼ εἰμι, καὶ ἕως ἂν καταγρησασθε, ἐγὼ εἰμι, ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐγὼ ἐποίησα, καὶ ἐγὼ ἀνήσω, ἐγὼ ἀναλήψομαι, καὶ σώσω ὑμᾶς. ⁵ τίني με ὁμοιωσάτε; ἴδετε, τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι, ⁶ οἱ συμβαλλόμενοι χρυσίον ἐκ μαρσυπτίου, καὶ

καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῷ, στήσουσιν ἐν σταθμῷ, καὶ μισθωσάμενοι χρυσο-
χόον ἐποίησαν χειροποίητα, καὶ κύ-
ψαντες προσκυνοῦσιν αὐτοῖς. ⁷ αἰρου-
σιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου, καὶ πορεύον-
ται. ἐὰν δὲ θῶσιν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ τόπου
αὐτοῦ, μένει, οὐ μὴ κινηθῇ. καὶ ὃς
ἐὰν βοήσῃ πρὸς αὐτόν, οὐ μὴ εἰσακού-
σῃ, ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σῶσῃ αὐτόν.
⁸ μνησθῆτε ταῦτα, καὶ στενάξατε, με-
τανοήσατε οἱ πεπταγμένοι, ἐπιστρέ-
ψατε τῇ καρδίᾳ, ⁹ καὶ μνήσθητε τὰ
πρότερα ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἐγὼ εἰμι
ὁ θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἐτι πλην ἐμοῦ,
¹⁰ ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα
πρὶν γενέσθαι, καὶ ἅμα συνετελέσθῃ.
καὶ εἶπα, πᾶσα ἡ βουλὴ μου στήσεται,
καὶ πάντα ὅσα βεβούλευμαι, ποιήσω.
¹¹ καλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν πετεινόν, καὶ
ἀπὸ γῆς πόρρωθεν περὶ ὧν βεβούλευ-
μαι ἐλάλησα, καὶ ἤγαγον. ἔκτισα καὶ
ἐποίησα, ἤγαγον αὐτόν, καὶ ἐνώδωσα
τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ¹² ἀκούσατέ μου οἱ
ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν, οἱ μακρὰν
ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης. ¹³ ἤγγισα τὴν
δικαιοσύνην μου, καὶ τὴν σωτηρίαν
τὴν παρ' ἐμοῦ οὐ βραδυνῶ. δέδωκα
ἐν Σιών σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ εἰς δό-
ξασμα.

Κ Ε Φ. Μ Ζ'.

Κατάβηθι, κάθισον ἐπὶ τὴν γῆν παρ-
θένης θυγατρὸς Βαβυλῶνος, κάθισον
εἰς τὴν γῆν θυγατρὸς Χαλδαίων, ὅτι
οὐκέτι προστεθήσῃ κληθῆναι ἀπαλὴ
καὶ τρυφερά. ² λάβε μύλον, ἄλεισον
ἄλευρον, ἀποκάλυψαι τὸ κατακάλυμ-
μά σου, ἀνακάλυψαι τὰς πολιὰς, ἀνά-
συρε τὰς κνήμας, διάβηθι ποταμούς,
³ ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνῃ σου,
φανήσονται οἱ ὀνειδισμοὶ σου. τὸ δί-
καιον ἐκ σοῦ λήψομαι, οὐκέτι μὴ πα-
ραδῶ ἄνθρωπον. ⁴ ὁ ρυσαμένός σε
κύριος σαβαῶθ, ὄνομα αὐτῷ ἅγιος
Ἰσραὴλ. ⁵ κάθισον κατανευγμένη, εἰς-
ελθε εἰς τὸ σκότος θυγατρὸς Χαλδαίων,
οὐκέτι μὴ κληθήσῃ ἰσχυρὸς βασιλείας.
⁶ παρωξύνῃ ἐπὶ τῷ λαῷ μου, ἐμίαν-
σας τὴν κληρονομίαν μου. ἐγὼ ἔδωκα
αὐτοὺς εἰς τὴν χεῖρά σου, σὺ δὲ οὐκ
ἔδωκας αὐτοῖς ἔλεος, τοῦ πρεσβυτέ-
ρου ἱβάρυνας τὸν ζυγὸν σφόδρα, ⁷ καὶ

εἶπας, εἰς τὸν αἰῶνα ἔδομαι ἄρχουσα.
οὐκ ἐνόησας ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σου,
οὐδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα; ⁸ νῦν δὲ
ἄκουε ταῦτα τρυφερά, ἡ καθημένη, ἡ
πεποιθυῖα, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐ-
τῆς. ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέρα, οὐ
καθιωὶ χήρα, οὐδὲ γνώσομαι ὄρφ-
νίαν. ⁹ νῦν δὲ ἤξει ἐπὶ σὲ τὰ δύο ταῦτα
ἐξαίφνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἀτεκνία καὶ
χρηεῖα ἤξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ, ἐν τῇ φαρ-
μακείᾳ σου, ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν ἐπαοιδῶν
σου σφόδρα ¹⁰ τῇ ἐλπίδι τῆς πονηρίας
σου. σὺ γὰρ εἶπας. ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ
ἔστιν ἑτέρα. γνῶθι, ἡ σύνεσις τούτων
ἔσται, καὶ ἡ πορνεία σου σοὶ αἰσχύνῃ.
καὶ εἶπας τῇ καρδίᾳ σου. ἐγὼ εἰμι, καὶ
οὐκ ἔστιν ἑτέρα. ¹¹ καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ
ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνῶς, βόθυνος,
καὶ ἐμπεσῇ εἰς αὐτόν. καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ
ταλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ δυνησῇ καθα-
ρῶ γενέσθαι. καὶ ἤξει ἐπὶ σὲ ἐξαπίνης
ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνῶσῃ. ¹² στήθῃ
νῦν ἐν ταῖς ἐπαοιδαῖς σου, καὶ ἐν τῇ
πολλῇ φαρμακείᾳ σου, ἃ ἐμάνθανες
ἐκ νεότητος σου, εἰ δυνησῇ ὠφέληθῇ-
ναι. ¹³ κεκοπίακας ἐν ταῖς βουλαῖς
σου. στήθωσαν δὴ, καὶ σωσάτωσάν
σε οἱ ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ, οἱ
ὀρῶντες τοὺς ἀστέρας ἀναγγειλάτω-
σάν σοι, τί μέλλει ἐπὶ σὲ ἐρχεσθαι.
¹⁴ ἰδοὺ πάντες ὡς φρύγανα ἐπὶ πυρὶ
κατακαυθήσονται, καὶ σὺ μὴ ἐξέλων-
ται τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός, ὅτι
ἔχεις ἄνθρακας πυρὸς, καθίσαι ἐπ'
αὐτοὺς, ¹⁵ οὗτοι ἔδονται σοι βοθήναι.
ἐκοπίαςας ἐν τῇ μεταβολῇ ἐκ νεότητος,
ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη, σοὶ
δὲ οὐκ ἔσται σωτηρία.

Κ Ε Φ. Μ Η'.

Ακούσατε ταῦτα οἶκος Ἰακώβ, οἱ
κεκλημένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ,
καὶ ἐξ Ἰουδα ἐξεληθόντες, οἱ ὀμνύοντες
τῷ ὀνόματι κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ, μι-
μνησκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας, οὐδὲ
μετὰ δικαιοσύνης, ² καὶ ἀντεχόμενοι
τῷ ὀνόματι τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ
ἐπὶ τῷ θεῷ Ἰσραὴλ ἀντιστηροῦντες.
κύριος σαβαῶθ ὄνομα αὐτοῦ. ³ τὰ πρό-
τερα ἔτι ἀνήγγεila, καὶ ἐκ τοῦ στό-
ματός μου ἐξῆλθε, καὶ ἀκουστὸν ἐγέ-
νετο. ἐξάπινα ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθεν.

E e e

⁴ γι-

⁴ γινώσκω ὅτι σκληρὸς εἶ, καὶ νεῦρον αἰδηροῦν ὁ τραχήλος σου, καὶ τὸ μέτωπον σου χαλκοῦν. ⁵ καὶ ἀνήγγειλά σοι πάσαι ἃ πρὶν ἔλθεῖν ἐπὶ σέ. ἀκουστόν σοι ἐποίησα, μήποτε εἴπῃς ὅτι τὰ εἰδωλά μοι ἐποίησε, καὶ εἴπῃς ὅτι τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι. ⁶ ἠκούσατε πάντα, καὶ ὑμεῖς οὐκ ἐγνώτε. ἀλλὰ ἀκουστά σοι ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἃ μέλλει γίνεσθαι. καὶ οὐκ εἶπας, ⁷ νῦν γίνεται, καὶ οὐ πάσαι, καὶ οὐ προτέραις ἡμέραις ἤκουσας αὐτά. μὴ εἴπῃς, ναὶ γινώσκω αὐτά. ⁸ οὔτε ἐγνώσ, οὔτε ἠπίστω, οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἤνοιξά σου τὰ ὦτα. ἐγνων γάρ, ὅτι ἀθετῶν ἀθετήσεις, καὶ ἀνομος ἐστὶ ἐκ κοιλίας κληθήσῃ. ⁹ ἔνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος δεῖξω σοι τὸν θυμόν μου, καὶ τὰ ἔνδοξα μου ἐπάξω ἐπὶ σέ, ἵνα μὴ ἐξολοθρευθῇς σε. ¹⁰ ἰδοὺ πέπρακά σε, οὐχ ἔνεκεν ἀργυρίου. ἐξελάμην δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας. ¹¹ ἔνεκεν ἐμοῦ ποιήσω σοι, ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλοῦται, καὶ τὴν δόξαν μου ἐτέρω οὐ δώσω. ¹² ἄκουέ μου Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐγὼ καλῶ. ἐγὼ εἰμι πρῶτος, καὶ ἐγὼ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα. ¹³ καὶ ἡ χεὶρ μου ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, καὶ ἡ δεξιὰ μου ἐστερέωσε τὸν οὐρανόν. καλέσω αὐτοὺς, καὶ στήσονται ἅμα, ¹⁴ καὶ συναχθήσονται πάντες, καὶ ἀκούσονται. τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλε ταῦτα; ἀγαπῶν σε ἐποίησα τὸ θελήμα σου ἐπὶ Βαβυλώνα, τοῦ ἀραι σπέρμα Χαλδαίων. ¹⁵ ἐγὼ ἐλάλησα, ἐγὼ ἐκάλεσα, ἤγαγον αὐτόν, καὶ εὐώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ¹⁶ προσάγαγετε πρὸς μέ, καὶ ἀκούσατε ταῦτα, οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐν κρυφῇ λελάληκα. ἡνίκα ἐγένετο, ἐκεῖ ἤμην, καὶ νῦν κύριος κύριος ἀπέστείλε μέ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. ¹⁷ οὕτω λέγει κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ἅγιος Ἰσραὴλ. ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς σου, δεδιχά σοι τοῦ εὐρεῖν σε τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ. ¹⁸ καὶ εἰ ἠκούσας τῶν ἐντολῶν μου, ἐγένετο ἂν ὡσεὶ ποταμὸς ἡ ἐρήνη σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κύμα θαλάσσης. ¹⁹ καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰ ἐκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς. οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολοθρευθῇς,

οὐδὲ ἀπολείται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιον ἐμοῦ. ²⁰ ἔξελθε ἐκ Βαβυλώνας φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων, φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεilate, καὶ ἀκουστόν γενέσθω τοῦτο, ἀναγγεilate ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. λέγετε, ἐρύψατο κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ, ²¹ καὶ ἐὰν διψήσωσι, δι' ἐρήμου ἄξει αὐτοὺς, ἰδὼν ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς, σχισθήσεται πέτρα, καὶ ῥυήσεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός μου. ²² οὐκ ἐστὶ χαιρεῖν, λέγει κύριος, τοῖς ἀσέβουσιν.

Κ Ε Θ. Μ Θ'.

Ἀκούσατέ μου νῆσοι καὶ προσέχετε ἔθνη, διὰ χρόνου πολλοῦ στήσεται, λέγει κύριος. ἐκ κοιλίας μητρός μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου, ² καὶ ἐθῆμι τὸ στόμα μου ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἐκρυψέ με. ἔθῆκέ με ὡς βέλος ἐκλεκτόν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἐκρυψέ με, ³ καὶ εἶπέ μοι. δούλός μου εἶ σύ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ ἐνδοξασθήσομαι. ⁴ καὶ ἐγὼ εἶπα. κενῶς ἐκοπίασα, εἰς μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου. διὰ τοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ κυρίῳ, καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ θεοῦ μου. ⁵ καὶ νῦν οὕτω λέγει κύριος, ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δούλον ἐαυτῷ, τοῦ συναγαγεῖν τὸν Ἰακώβ πρὸς αὐτόν, καὶ Ἰσραὴλ. συναχθήσομαι καὶ δοξασθήσομαι ἐναντίον κυρίου, καὶ ὁ θεὸς μου ἔσται μοι ἰσχύς. ⁶ καὶ εἶπέ μοι. μέγα σοι ἐστὶ τοῦ κληθῆναι σε παῖδά μου, τοῦ στήσῃαι τὰς φυλάς Ἰακώβ, καὶ τὴν διασποράν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι. ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. ⁷ οὕτως λέγει κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἀγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν δούλων τῶν ἀρχόντων. βασιλεῖς ὀψονται αὐτόν, καὶ ἀναστήσονται ἀρχόντες, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ, ἔνεκεν κυρίου. ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελεξάμην σε. ⁸ οὕτως λέγει κύριος. καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλάσα σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἔθων

ἐθνῶν τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κληρονομήσαι κληρονομίας ἐρήμους, ⁹ λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, ἐξέλθατε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλυφθῆναι. ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθῶσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. ¹⁰ οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. ¹¹ καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βοσκήματα αὐτοῖς. ¹² ἰδοὺ οὗτοι πορθῶθεν ἤξουσιν, οὗτοι ἀπὸ Βοδρᾶ καὶ θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. ¹³ εὐφραίνεσθε οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη ἐμφροσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. ¹⁴ εἶπε δὲ Σιών, ἐγκατέλιπέ με κύριος, καὶ ὅτι κύριος ἐπιέλαθετό μου. ¹⁵ μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἐκγόνα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, εἶπε κύριος. ¹⁶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐξωγράφηκά σου τὰ τεῖχη, καὶ ἐνώπιόν μου εἶ διαπαντός, ¹⁷ καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ' ὧν καθρέθῃς, καὶ οἱ ἐρημοσάστενες σε τῆξελεύσονται ἐκ σοῦ. ¹⁸ ἄρῃ κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε πάντας, ἰδοὺ συνήχθησαν καὶ ἦλθον πρὸς σέ. ¹⁹ ὡς ἐγὼ λέγει κύριος, ὅτι πάντας αὐτοὺς ὡς κόσμον ἐνδύσῃ, καὶ περιθήσεις αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφῃ. ²⁰ ὅτι τὰ ἔργα σου καὶ τὰ κατεφθαρμένα καὶ πεπτωκότα, ὅτι νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν κατοικούντων, καὶ μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε. ²¹ ἐροῦσι γὰρ εἰς τὰ ὠτά σου οἱ υἱοὶ σου, οὓς ἀπολώλεκας, στενός μοι ὁ τόπος, ποίησόν μοι τόπον ἵνα κατοικήσω. ²² καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ σου. τίς ἐγέννησέ μοι τούτους; ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χήρα, τούτους δὲ τίς ἐξέθρεψέ μοι; ἐγὼ δὲ κατελείφθην μόνῃ, οὗτοι δὲ μοι ποῦ ἦσαν; ²³ οὕτως λέγει κύριος κύριος, ἰδοὺ αἶρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν χεῖρά μου, καὶ εἰς τὰς νῆσους ἀρῶ σύσσημόν μου, καὶ ἄξουσιν τοὺς υἱούς

σου ἐν κόλπῳ, τὰς δὲ θυγατέρας σου ἐπ' ὤμων ἀροῦσι, ²⁴ καὶ ἔσονται βασιλεῖς τιθηνοὶ σου, αἱ δὲ ἄρχουσαι αὐτῶν τροφοὶ σου. ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκυνήσουσί σε, καὶ τὸν χοῦν τῶν ποδῶν σου λείξουσι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ κύριος, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ ὑπομένοντές με. ²⁵ μὴ λήψεται τις παρὰ γίγαντος σκύλα; καὶ ἔάν αἰχμαλωτεύσῃ τις ἀδίκως, σωθήσεται; ²⁶ ὅτι οὕτω λέγει κύριος. ἔάν τις αἰχμαλωτεύσῃ γίγαντα, λήψεται σκύλα. λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχυόντος σωθήσεται. ἐγὼ δὲ τὴν κρίσιν σου κρινῶ, καὶ ἐγὼ τοὺς υἱούς σου ῥύσομαι, ²⁷ καὶ φάγονται οἱ θλίψαντές σε τὰς σάρκας αὐτῶν, καὶ πίνονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ μεθυσθήσονται, καὶ αἰσθανθήσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ ῥυσάμενος σε, καὶ ἀντιλαβανόμενος ἰσχύος Ἰακώβ.

Κ Ε Φ. Ν'.

Οὕτως λέγει κύριος. ποῖον τὸ βιβλίον τοῦ ἀποστασίου τῆς μητρὸς ὑμῶν, ᾧ ἐξαπέστειλα αὐτήν; ἢ τίμιν ὑπόχρεω πέπρακα ὑμᾶς; ἰδοὺ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε, καὶ ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν ἐξαπέστειλα τὴν μητέρα ὑμῶν. ² τί ὅτι ἦλθον, καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, ἐκάλεσα, καὶ οὐκ ἦν ὁ ὑπακούων; μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ μου τοῦ ῥύσασθαι, ἢ οὐκ ἰσχύω τοῦ ἐξελεῖσθαι; ἰδοὺ τῷ ἐλεγκτῷ μου ἐξηρμώσω τὴν θάλασσαν, καὶ θήσω ποταμούς ἐρήμους, καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ, καὶ ἀποθάνονται ἐν δίψει. ³ ἐνδύσω τὸν οὐρανὸν σκότος, καὶ ὡς σάκκον θήσω τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ. ⁴ κύριος κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον. ἐθῆκέ μοι πρῶτ', προσέθῃκέ μοι ὡτίον ἀκούειν, ⁵ καὶ ἡ παιδεία κυρίου κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὠτά, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. ⁶ τὸν νεῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων, ⁷ καὶ κύριος κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη. διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθῃκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στε-

ρεάν πέτραν, καὶ ἔγνω· ὅτι οὐ μὴ αἰσχυρθῶ, ⁸ ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με. τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα. καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. ⁹ ἰδοὺ κύριος κύριος βοήθησέν μοι. τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. ¹⁰ τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν κύριον; ὑπακούσατό τῆς φωνῆς τὸν παῖδός αὐτοῦ. οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔσται αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ θεῷ. ¹¹ ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα. πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἣ ἐξεκαύσατε. δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Κ Ε Φ. Ν Α.

Ἀκούσατέ μου οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον, καὶ ζητοῦντες τὸν κύριον, ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν ἔλατομήσατε, καὶ εἰς τὸν βόθρνον τοῦ λύκκου, ὃν ὠρύξατε. ² ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ὑμῶν, καὶ εἰς Σαῶβάν τὴν ὠδίνουσαν ὑμᾶς. ὅτι εἰς ἣν, καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ εὐλόγησα αὐτὸν, καὶ ἡγάπησα αὐτὸν, καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν. ³ καὶ σὲ νῦν παρακαλέσω Σιών, καὶ παρεκάλεσα πάντα τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ θῆσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς παραδεισον, καὶ τὰ πρὸς δυσμὰς αὐτῆς ὡς παράδεισον κυρίου. εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ, ἐξομολόγησιν καὶ φωνὴν αἰνέσεως. ⁴ ἀκούσατέ μου, ἀκούσατέ μου λαός μου, καὶ οἱ βασιλεῖς πρὸς με ἐνωτίσασθε, ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἔθνων. ⁵ ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριόν μου, καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιοῦσιν. ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσι, καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπιοῦσιν. ⁶ ἄρατε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμούς ὑμῶν, καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω, ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἐστειρώθη, ἡ δὲ γῆ ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεται, οἱ δὲ κατοικοῦντες ὡς περ ταῦτα ἀποθανοῦνται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ἡ

δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ ἐκλείπη. ⁷ ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν, λαός οὐ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ φοβείσθε ὀνειδιζόμεν ἀνθρώπων, καὶ τῷ φαλισμῷ αὐτῶν μὴ ἡττάσθε. ⁸ ὡς γὰρ ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνου, καὶ ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σήτος, ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν. ⁹ ἐξεγείρου ἐξεγείρου Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐνδυσαι τὴν ἱσχύν τοῦ βραχίονός σου, ἐξεγείρου ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας, ὡς γενεὰ αἰῶνος. οὐ σὺ εἶ ¹⁰ ἡ ἐρημούσα θάλασσαν, ὕδαρ ἀβύσσου πλήθος; ἡ θείσα τὰ βράθῃ τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως ῥυομένοις ¹¹ καὶ λελυτρωμένοις; ὑπὸ γὰρ κυρίῳ ἀποστραφῇσονται, καὶ ἔξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος αἰωνίου. ἐπὶ κεφαλῇ γὰρ αὐτῶν αἰνεῖς καὶ εὐφροσύνη καταληψεται αὐτοὺς. ἀπέδρα ὁδὴν καὶ λύπην καὶ στεναγμόν. ἐγὼ εἰμι, ¹² ἐγὼ εἰμι ὁ παρακαλῶν σε. γνῶθι τίς οὐσα ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ, καὶ ἀπὸ υἱοῦ ἀνθρώπου, οὗ ὥς εἰ χόρτος ἐξηράνθησαν. ¹³ καὶ ἐπελάθου θεὸν τὸν ποιήσαντά σε, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τὴν γῆν. καὶ ἐφόβου αἰεὶ πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρόσωπον τοῦ θυμοῦ τοῦ θλίβοντός σε. ὃν τρόπον γὰρ ἐβουλεύσατο τοῦ ἀραῖ σε, καὶ νῦν ποῦ ὁ θυμός τοῦ θλίβοντός σε; ¹⁴ ἐν γὰρ τῷ σώζεσθαί σε οὐ στήσεται, οὐδὲ χροσιεῖ, ¹⁵ ὅτι ἐγὼ ὁ θεός σου, ὁ ταρασσών τὴν θάλασσαν, καὶ ἡγῶν τὰ κύματα αὐτῆς. κύριος σαβαὼθ ὀνομά μοι. ¹⁶ θῆσω τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς χειρός μου σκεπάσω σε, ἐν ᾗ ἔστησα τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐθεμελίωσα τὴν γῆν, καὶ ἔρει Σιών, λαός μου εἰ σὺ. ¹⁷ ἐξεγείρου ἐξεγείρου, ἀνάστηθι Ἱερουσαλήμ, ἡ πιαύσα ἐκ χειρὸς κυρίου τὸ ποτήριον τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ. τὸ ποτήριον γὰρ τῆς πτώσεως, τὸ κόνδου τοῦ θυμοῦ ἐξέπιες καὶ ἐξεκένωσας, ¹⁸ καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σου ὧν ἔτεκες, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλαμβανόμενος τῆς χειρὸς σου, οὐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σου ὧν ὕψωσας.

σας. ¹⁹ διό ταῦτα ἀντικείμενά σοι, τίς συλλυπηθήσεται σοι; πτώμα καὶ σύντριμμα, λιμός καὶ μάχαιρα. τίς παρακάλεσι σε; ²⁰ οἱ υἱοὶ σου, οἱ ἀπορούμενοι, οἱ καθ'εὐδόντες ἐπ' ἄκρου πάσης ἐξοδῶς σεντλίων ἡμίεφθον, οἱ πληρεῖς θυμοῦ κυρίου, ἐκλελυμένοι διὰ κυρίου τοῦ θεοῦ. ²¹ διὰ τοῦτο ἄκουε τεταπεινωμένη, καὶ μεθύουσα οὐκ ἀπὸ οἴνου. ²² οὕτω λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ κρίνων τὸν λαὸν αὐτοῦ. ἰδοὺ εἰληφα ἐκ τῆς χειρός σου τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως, τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ μου, καὶ οὐ προσθήσῃ ἐτι πιεῖν αὐτό. ²³ καὶ δώσω αὐτὸ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀδικησάντων σε καὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, οἱ εἶπαν τῇ ψυχῇ σου, κύψον, ἵνα παρελθωμεν. καὶ ἔθηκας ἴσα τῇ γῇ τὰ μέσα σου εἴσω τοῖς παραπορευομένοις.

Κ Ε Φ. Ν Β'.

Ἐξεγείρου ἐξεγείρου Σιών, ἐνδυσαι τὴν ἰσχύν σου Σιών, καὶ σὺ ἐνδυσαι τὴν δόξαν σου Ἱερουσαλὴμ πόλις ἡ ἁγία, οὐκέτι προστεθήσεται θυλθεῖν διὰ σοῦ ἀπερίτμητος καὶ ἀκάθαρτος. ² ἐκτίναξαι τὸν χοῦν καὶ ἀνάστηθι, κάθισον Ἱερουσαλὴμ, ἐκδυσαι τὸν δαυδὸν τοῦ τραχήλου σου ἡ αἰγμάλωτος θυγάτηρ Σιών. ³ ὅτι τάδε λέγει κύριος, δωρεὰν ἐπράθητε, καὶ οὐ μετὰ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε. ⁴ οὕτως λέγει κύριος. εἰς Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μου τὸ πρότερον παροικῆσαι ἐκεῖ, καὶ εἰς Ἀσσυρίους βία ἤχησαν, ⁵ καὶ νῦν τί ἐστὲ ὡδε; τάδε λέγει κύριος. ὅτι ἐλήφθη ὁ λαός μου δωρεὰν, θαυμάζετε καὶ ὀλολύζετε. τάδε λέγει κύριος. δι' ὑμᾶς διαπαντός τὸ ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι. ⁶ διὰ τοῦτο γνωσεται ὁ λαός μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτὸς ὁ λαλῶν, πάρεμι ⁷ ὡς ὦρα ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ, ὅτι ἀκουσὴν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου, λέγων. Σιών βασιλευσεῖ σου ὁ θεός. ⁸ ὅτι φωνὴ τῶν φυλασσόντων σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ ἅμα ἐφρανθήσονται. ὅτι ὀφθαλμοὶ πρὸς ὀφθαλμούς ὄψονται, ἡνίκα ἂν ἐλεήσῃ κύριος τὴν Σιών. ⁹ ῥηξάτω

εὐφροσύνην ἅμα τὰ ἔρῃμα Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἡλέησε κύριος αὐτὴν, καὶ ἐρύσαστο Ἱερουσαλὴμ. ¹⁰ καὶ ἀποκαλύψει κύριος τὸν βραχίονα τὸν ἅγιον αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ ὄψονται πάντα ἅκρα τῆς γῆς τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ¹¹ ἀπόστητε, ἀπόστητε, ἐξέλθατε ἐκείθεν, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄψησθε, ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῆς, ἀφορίσθητε οἱ φέροντες τὰ σκεύη κυρίου, ¹² ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς ἐξελεύσεσθε, οὐδὲ φυγῇ πορεύσεσθε. προπορεύονται γὰρ πρότερος ὑμῶν κύριος καὶ ὁ ἐπισυνάγων ὑμᾶς θεὸς Ἰσραὴλ. ¹³ ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται σφόδρα. ¹⁴ ὃν τρόπον ἐκστηγονται ἐπὶ σὲ πολλοὶ, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. ¹⁵ οὕτως θανάσσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνεχέουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν. ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι.

Κ Ε Φ. Ν Γ'.

Κύριε τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίον κυρίου τίνοι ἀπεκαλύφθη; ² ἀνηγγείλαμεν ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ. οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτοῦ, οὐδὲ δόξα. καὶ εἶδομεν αὐτὸν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος. ³ ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλείπον παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. ἀνθρώπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. ⁴ οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ, καὶ ἐν κακίᾳ. ⁵ αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλακίσται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν, τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. ⁶ πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν. ἀνθρώπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη, καὶ κυριος παρέθηκεν αὐτόν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ⁷ καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

ὡς

ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωτος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα. ⁸ ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη. τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἱρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. ⁹ καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ δόλον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ κύριος βούλεται καθαρῶσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς. ἔὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ὄψεται σπέρμα μακρόβιον. καὶ βούλεται κύριος ἀφελῆν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ¹¹ δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιῶσαι δίκαιον εὐδουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. ¹² διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα. ἀνδρῶν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνῆνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη.

Κ Ε Φ. Ν Δ'.

Εὐφράνθητι στείρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥήξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον, ἢ τῆς ἐχοῦσης τὸν ἄνδρα. εἶπε γὰρ κύριος. ² πλάτυνον τὸν τόπον τῆς σκηνῆς σου, καὶ τῶν αὐλαιῶν σου, πῆξον, μὴ φείσῃ, μακρυνον τὰ σχοινίσματα σου, καὶ τοὺς πασσάλους σου κατίσχυσον. ³ εἰ εἰς τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερὰ ἐκπέτασον. καὶ τὸ σπέρμα σου ἔσθῃ κληρονομῆσι, καὶ πόλεις ἡρημαμέναι κατοικηθῶσι. ⁴ μὴ φοβοῦ, ὅτι κατησχύνθης, μηδὲ ἐντραπῆς, ὅτι ὠνειδίσθης, ὅτι αἰσχύνῃ αἰώνιον ἐπλήρησιν, καὶ ὄνειδος τῆς χρῆσεως σου οὐ μὴ μνησθήσῃ ἐτι. ⁵ ὅτι κύριος ὁ ποιῶν σε, κύριος σαβωῶθ ὄνομα αὐτῷ. καὶ ὁ ῥυσάμενός σε, αὐτὸς Θεὸς Ἰσραὴλ, πάσῃ τῇ γῇ κληθήσεται. ⁶ οὐχ ὡς γυναῖκα καταλειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον κέκληκε σε ὁ κύριος, οὐδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισημένην, εἶπεν ὁ Θεός σου. ἤχρονον μικρὸν κατέλιπόν σε, καὶ μετ' ἐλέους μεγάλου ἐλε-

ήσω σε. ⁸ ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐν ἐλείψει αἰωνίῳ ἐλέησω σε, εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε κύριος. ⁹ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ Νῶε τοῦτο μοι ἐστὶ, καθότι ὤμοσα αὐτῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ τῇ γῇ, μὴ θυμωθήσεσθαι ἐπὶ σοὶ ἐτι, μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σου ¹⁰ τὰ ὄρη μεταστήσονται, οὐδ' οἱ βουνοὶ σου μετακινήσονται. οὕτως οὐδὲ τὸ παρ' ἐμοῦ σοι ἔλεος ἐκλείψει, οὐδὲ ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης σου οὐ μὴ μεταστή. εἶπε γὰρ ἰλεὺς σοὶ κύριε. ¹¹ ταπεινὴ καὶ ἀκατάστατος οὐ παρεκλήθης. ἰδοὺ ἐγὼ ἐτοιμάζω σοὶ ἄνθρακα τὸν λίθον σου, καὶ τὰ θεμέλια σου σάπφειρον, ¹² καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σου ἱάσπιν, καὶ τὰς πύλας σου λίθους χρυστάλλου, καὶ τὸν περίβολόν σου λίθους ἐκλεκτοὺς. ¹³ καὶ πάντας τοὺς υἱοὺς σου διδασκτοὺς Θεοῦ, καὶ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα σου. ¹⁴ καὶ ἐν δικαιοσυνῇ οἰκοδομηθήσῃ, ἀπέχου ἀπὸ ἀδίκου, καὶ οὐ φοβηθήσῃ, καὶ τρόμος σου ἐχγυῖ σοι. ¹⁵ ἰδοὺ προσήλυτοι προσελύσσονται σοὶ δι' ἐμοῦ, καὶ παροικήσουσί σοι, καὶ ἐπὶ σέ καταφεύξονται. ¹⁶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔκτισά σε, οὐχ ὡς χαλκεὺς φυσῶν ἄνθρακας, καὶ ἐκφέρων σκεῦος εἰς ἔργον, ἐγὼ δὲ ἔκτισα σε, οὐκ εἰς ἀπώλειαν φθειρά. ¹⁷ πᾶν σκεῦος σκευαστὸν ἐπὶ σε οὐκ εὐδοδώσω. καὶ πᾶσα φωνὴ ἀναστήσεται ἐπὶ σέ εἰς κρίσιν, πάντας αὐτοὺς ἡτήσεις, οἱ δὲ ἐνοχοὶ σου ἔθονται ἐν αὐτῇ. ἐστὶ κληρονομία τοῖς θεραπεύουσιν κύριον, καὶ ὑμεῖς ἐσεσθέ μοι δίκαιοι, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. Ν Ε'.

Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγετε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ. ² ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου, καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πληρομήν; ἀκουσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντροφήσῃ ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. ³ προσέχετε τοῖς ὡσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολούθησате ταῖς ὁδοῖς μου. εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσεται ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσα Δαυὶδ τὰ πιστά. ⁴ ἰδοὺ

δου μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἔθνεσιν. ⁵ ἔθνη ἃ οὐκ οἶδαςίν σε, ἐπικαλέσονται σε, καὶ λαοὶ οἳ οὐκ ἐπίστανται σε, ἐπὶ σέ καταφεύξονται, ἕνεκεν κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἁγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. ⁶ ζητήσατε τὸν κύριον, καὶ ἐν τῷ εὐρίσκῃ αὐτὸν ἐπικαλέσασθε. ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίῃ ὑμῖν, ⁷ ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστραφήτω ἐπὶ κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφῆσε τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. ⁸ οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βουλαὶ μου ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοὶ μου, λέγει κύριος. ⁹ ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδὸς μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. ¹⁰ ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὁ ὑετὸς ἡ χιών ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν, ¹¹ οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ᾔθελῃσαι, καὶ ἐνοδοῶ τὰς ὁδοὺς σου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. ¹² ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδασθήσεσθε. τὰ γὰρ ὅρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσιν τοῖς κλάδοις. ¹³ καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη. καὶ ἔσται κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰῶνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Κ Ε Φ. Νς'.

Τάδε λέγει κύριος. φυλάσσεσθε κρίσιν, καὶ ποιήσατε δικαιοσύνην, ἥγγικε γὰρ τὸ πνεῦμά μου παραγίνεσθαι, καὶ τὸ ἔλεος μου ἀποκαλυφθῇ. ² μακάριος ἄνθρωπος ὁ ποίων ταῦτα, καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν, καὶ φυλάσσων τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν, καὶ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ ποιεῖν ἄδικα. ³ μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσκειμένος πρὸς κύριον, ἀφοριεῖ με ἄρα κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐ-

τοῦ. καὶ μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος, ὅτι ξύλον ἐγὼ εἰμι ξηρόν. ⁴ τάδε λέγει κύριος τοῖς εὐνοῦχοις, ὅσοι ἂν φυλάξωνται τὰ σάββατά μου, καὶ ἐκλέξωνται ἃ ἐγὼ θέλω, καὶ ἀντέχωνται τῆς διαθήκης μου, ⁵ δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐν τῷ τέλει μου τόπον ὀνομαστόν, κρείττω νῶν καὶ θυγατέρων, ὄνομα αἰῶνιον δώσω αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐκλείψει. ⁶ καὶ τοῖς ἀλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις κυρίῳ δουλεύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα κυρίου, τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας, καὶ πάντας τοὺς φυλασσομένους τὰ σάββατά μου μὴ βεβηλοῦν, καὶ ἀντεχομένους τῆς διαθήκης μου, ⁷ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὅρος τὸ ἁγίόν μου, καὶ εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου. τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου. ὁ γὰρ οὐκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ⁸ εἶπε κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους Ἰσραὴλ, ὅτι συναῶ ἐπ' αὐτὸν συναγωγῇ. ⁹ πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια, δεῦτε, ῥάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. ¹⁰ ἴδετε ὅτι ἐκτετύχωνται πάντες, οὐκ ἔγνωσαν, κύνες ἔνιοι οὐ δυνήσονται ὑλακτεῖν, ἐνυπνιαζόμενοι κοίτῃν, φιλοῦντες νυστάξαι. ¹¹ καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ, οὐκ εἰδότες πλησμονήν. καὶ εἰσι πονηροὶ οὐκ εἰδότες σύνεσιν, πάντες ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξηκολούθησαν, ἕκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ.

Κ Ε Φ. Νζ'.

Ἴδετε ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο, καὶ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ καρδίᾳ, καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἰρούνται, καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ. ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀδικίας ἦρται ὁ δίκαιος, ² ἔσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφή αὐτοῦ, ἦρται ἐκ τοῦ μέσου. ³ ὑμεῖς δὲ προσάγαγετε ὥδε υἱοὶ ἄνομοι, σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνης. ⁴ ἐν τίνι ἐνετρυφήσατε; καὶ ἐπὶ τίνα ἠροῖζατε τὸ στόμα ὑμῶν; καὶ ἐπὶ τίνα ἐγαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν; οὐχ ἡμεῖς ἐσπτε τέκνα ἀπωλείας; σπέρμα ἄνομον; ⁵ οἱ παρακαλοῦντες εἰδῶλα ὑπὸ δένδρα θασέα, σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς ῥάραγμασιν ἀγαμέσων τῶν πετρῶν; ⁶ ἐκείνη

⁶ ἐκείνη σου ἡ μερίς, οὗτός σου ὁ κλη-
ρος, καὶ κείνοις ἐξέχας σπονδάς, καὶ
τούτοις ἀνηγενγκας θυσίας. ἐπὶ τού-
τοις οὖν οὐκ ὀργισθήσομαι; ⁷ ἐπ' ὅ-
ρος ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, ἐκεῖ σου ἡ
κοίτη, καὶ ἐκεῖ ἀνέβιβσας θυσίας σου,
⁸ καὶ ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας
σου ἐθγκας μνημόσυνα σου. ὥου, ὅτι
ἐὰν ἀπ' ἐμοῦ ἀποστής, πλείον τι ἔξεις;
ἡγάπησας τοὺς κοιμωμένους μετὰ σοῦ,
⁹ καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου
μετ' αὐτῶν, καὶ πολλοὺς ἐποίησας
τοὺς μακρὰν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπέστειλας
πρέσβεις ὑπὲρ τὰ ὄρια σου, καὶ ἐτα-
πεινώθης ἕως ἄδου ¹⁰ ταῖς πολυδοσίαις
σου. ἐκοπίσας, καὶ οὐκ εἴπας, παύ-
σομαι ἐνισχύουσα, ὅτι ἐπραξας ταῦ-
τα, διὰ τοῦτο οὐ κατεδεήθης μου
σύ. ¹¹ τίνα εὐλαβηθῆσας ἐφοβήθης,
καὶ ἐμείψω με, καὶ οὐκ ἐμνήσθης,
οὐδὲ ἑλάβες με εἰς τὴν διάνοιαν, οὐδὲ
εἰς τὴν καρδίαν σου; καὶ ἐγὼ σε
ἰδὼν παροργῶ, καὶ ἐμὲ οὐκ ἐφοβήθης.
¹² καὶ ἐγὼ ἀπαγγεῶ τὴν δικαιοσύνην
σου, καὶ τὰ κακά σου, ἃ οὐκ ὠφελή-
σαι σε, ¹³ ὅταν ἀναβοήσης, ἐξελεύσθω-
σάν σε ἐν τῇ θλίψει σου. τούτους γὰρ
πάντας ἄνεμος λήψεται, καὶ ἀποίσει
καταιγίς. οἱ δὲ ἀντεχόμενοί μου κτή-
σονται γῆν, καὶ κληρονομήσουσι τὸ
ὄρος τὸ ἅγιόν μου. ¹⁴ καὶ ἐροῦσι, κα-
θαρίσατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ὁδοὺς,
καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ
λαοῦ μου. ¹⁵ τὰδε λέγει ὁ ὕψιστος ἐν
ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα, ἅγιος
ἐν αἰίοις, ὄνομα αὐτῷ, ὕψιστος ἐν ἁ-
γίοις ἀναπαυόμενος, καὶ ὀλιγοψύχοις
διδούς μακροθυμίαν, καὶ διδούς ζωὴν
τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν.
¹⁶ οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἐκδικήσω ὑμᾶς,
οὐδὲ διαπαντὸς ὀργισθήσομαι ὑμῖν.
πνεῦμα γὰρ παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται,
καὶ πνοὴν πάσαν ἐγὼ ἐποίησα. ¹⁷ δι'
ἁμαρτίαν βραχὺ τι ἐλύπησα αὐτόν,
καὶ ἐπάταξα αὐτόν, καὶ ἀπέστρεψα
τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλυ-
πήθην, καὶ ἐπορεύθην στυγνὸς ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτοῦ. ¹⁸ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ἐώ-
ρακα, καὶ ἰασάμην αὐτόν, καὶ παρε-
κάλεσα αὐτόν, καὶ ἔδωκα αὐτῷ παρά-
κλησιν ἀληθινήν, ¹⁹ εἰρήνην ἐπ' εἰρήνην

τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς οὖσι. καὶ
εἶπε κύριος, ἰάσονται αὐτοὺς, ²⁰ οἱ δὲ
ἄδικοι κλυδωνισθήσονται, καὶ ἀνα-
παύσασθαι οὐ δυνήσονται. ²¹ οὐκ ἔστι
χαίρειν τοῖς ἀσεβείοις, εἶπεν ὁ θεός.

Κ Ε Φ. Ν Η'.

Αναβόησον ἐν ἰσχυί, καὶ μὴ φείσθῃς,
ὡς σάλπιγγι ὑψώσων τὴν φωνήν σου,
καὶ ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρ-
τήματα αὐτῶν, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακώβ
τὰς ἀνομίας αὐτῶν. ² ἐμὲ ἡμέραν ἐξ
ἡμέρας ζητοῦσιν, καὶ γινῶναί μου τὰς
ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν, ὡς λαὸς δικαιοσύ-
νην πεποιηκώς, καὶ κρίσιν θεοῦ αὐτοῦ
μὴ ἐγκαταλελοιπώς. αἰτουσί με τῶν
κρίσιν δικαίαν, καὶ ἐγγίζειν θεοῦ ἐπι-
θυμοῦσι, ³ λέγοντες. τί ὅτι ἐνηστεί-
σαμεν, καὶ οὐκ εἶδες; ἐταπεινώσαμεν
τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔγνω; ἐν
γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν
εὐρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ πάν-
τας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονέυσσε-
τε. ⁴ εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύε-
τε, καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινόν, ἵνα-
τί μοι νηστεύετε ὡς σήμερον, ἀκου-
σθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν,
⁵ οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην,
καὶ ἡμέραν ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, οὐδ' ἂν κάμψης ὡς
κρίκον τὸν τραχήλον σου, καὶ σαρκόν
καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ, οὐδ' οὕτω
καλέσετε νηστείαν δεκτὴν. ⁶ οὐχὶ τοι-
αύτην νηστείαν ἐξελεξάμην, λέγει κύ-
ριος, ἀλλὰ λύε πάντα σύνδεσμον ἀδι-
κίας, διάλυε στραγγαλιὰς βιαιῶν συν-
αλλαγμάτων, ἀπόσπελλε τεθραυσμέ-
νους ἐν ἀφέσει, καὶ πάσαν συγγραφὴν
ἄδικον διάσπα. ⁷ διάθρυπτε πεινῶντι
τὸν ἄρτον σου, καὶ πτωχοῦς ἀστέγους
εἰσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. ἐὰν ἴδῃς γυ-
μνόν, περίβαλε, καὶ ἀπὸ τῶν οικίῶν
τοῦ σπέρματός σου οὐκ ὑπερόψει.
⁸ τότε ῥαγήσεται πρῶτόν τοι τῶς
σου, καὶ τὰ ἱαματά σου ταχὺ ἀνατε-
λεῖ. καὶ προσπορεύσεται ἔμπροσθέν
σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ
θεοῦ περιστελεῖ σε. ⁹ τότε βοήσῃ, καὶ
ὁ θεὸς εἰσακούσεται σου, ἔτι λαλοῦν-
τός σου ἐρεῖ, ἰδοὺ πάρειμι. ἐὰν ἀφέλῃς
ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον καὶ χειροτῶνιαν,
καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ, ¹⁰ καὶ δῶς πι-
νόντι

νῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου, καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσης, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει το φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημβρία, ¹¹ καὶ ἔσται ὁ θεός σου μετὰ σοῦ διαπαντός. καὶ ἐμπλησθῇσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου, καὶ τὰ ὀστέα σου πιανθῇσεται, καὶ ἔσται ὡς κήπος μεθύων, καὶ ὡς πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ, ¹² καὶ οἰκοδομηθῇσονται σου αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, καὶ ἔσται τὰ θεμέλια σου αἰώνια γενεῶν γενεῶν, καὶ κληθῇσῃ οἰκοδόμος φραγμῶν, καὶ τὰς τρίβους σου ἀναμέσον παυσεις. ¹³ ἔαν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σου ἀπὸ τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματα σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ, καὶ καλέσεις τὰ σαββάτα τρυφερά, ἅγια τῷ θεῷ, οὐκ ἄρεις τὸν πόδα σου ἐπ' ἔργῳ, οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου, ¹⁴ καὶ ἔσῃ πεποιθώς ἐπὶ κύριον, καὶ ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ ψαμμεῖ σε τὴν κληρονομίαν Ἰακώβ τοῦ πατρός σου. τὸ γὰρ στόμα κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

ΚΕΦ. ΝΘ'.

Μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ κυρίου τοῦ σῶσαι; ἡ ἐβάθυνεν τὸ οὐς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσ ακουσαι; ² ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διίστῶσιν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι. ³ αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυσμέναι αἵματι, καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις, τὰ δὲ χεῖλη ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν, καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ. ⁴ οὐθίς λαλεῖ δίκαια, οὐδὲ ἔστι κρίσις ἀληθινή. πεποιθήσιν ἐπὶ ματαίσις, καὶ λαλοῦσι κενά, ὅτι κύνους πόνον, καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν. ⁵ ὡς ἀσπίδων ἐβῆξαν, καὶ ἱστόν ἀράχνης ὑφαίνουσιν, καὶ ὁ μέλων τῶν ὤων αὐτῶν φαγεῖν, συντρίψας οὐρίον, εὔρε καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκον. ⁶ ὁ ἱστός αὐτῶν οὐκ ἔσται εἰς ἱμάτιον, οὐδὲ μὴ περιβάλλονται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν. τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν ἔργα ἀνομίας. ⁷ οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν τρέχουσι, ταχινοὶ ἐκχέαι αἷμα, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν διαλογισμοὶ ἀπὸ φόνων. σύντριμμα

καὶ τάλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ⁸ καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἶδασι, καὶ οὐκ ἔστι κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. αἱ γὰρ τρίβις αὐτῶν διεστραμμέναι, ὡς διωδεύουσι, καὶ οὐκ οἶδασιν εἰρήνην. ⁹ διὰ τοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη. ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος, μέιναντες ἀνγὴν ἐν ἀωρίᾳ περιεπάτησαν. ¹⁰ ψηλαφήσουσι ὡς τυφλοὶ τοῖχον, καὶ ὡς οὐχ ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσι, καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημβρίᾳ ὡς ἐν μεσονυκτίῳ, ὡς ἀποθνήσκοντες στεναῖουσιν, ¹¹ ὡς ἄρκος καὶ ὡς περὶ στερὰ ἅμα πορεύονται. ἀναιμείναμεν κρίσιν, καὶ οὐκ ἔστι σωτηρία, μακρὰν ἀφέστηκεν ἀπ' ἡμῶν. ¹² πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν. αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἐγνωμεν. ¹³ ἥσειβήσαμεν καὶ ἐνευσάμεθα, καὶ ἀπέστημεν ὀπισθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ἐλαλήσαμεν ἄδικα, καὶ ἠπειθήσαμεν. ἐκίομεν, καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδίκους, ¹⁴ καὶ ἀπεστήσαμεν ὀπίσω τὴν κρίσιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέστηκεν. ὅτι κατηναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια, καὶ δι' εὐθείας οὐκ ἐδύναντο διελθεῖν. ¹⁵ καὶ ἡ ἀλήθεια ἤρται, καὶ μετέστησαν τὴν διάνοιαν αὐτῶν συνιεναι. καὶ εἶδε κύριος, καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἦν κρίσις. ¹⁶ καὶ εἶδε, καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ, καὶ κατενόησε, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιληψόμενος, καὶ ἡμύναντο αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ, καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ, ἐστῆρισαντο. ¹⁷ καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα, καὶ περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ περιεβάλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως, καὶ τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ ¹⁸ ὡς ἀνταποδώσαν ἀνταπόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναντίοις. ¹⁹ καὶ φοβηθῇσονται οἱ ἀπὸ θυμῶν τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα τὸ ἐνδοξον. ἤξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ κυρίου, ἤξει μετὰ θυμοῦ. ²⁰ καὶ ἤξει ἐνεκεν Σιών ὁ ῥυόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ. ²¹ καὶ αὕτη

αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, εἶπε κύριος. τὸ πνεῦμα τὸ ἐμὸν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ σοί, καὶ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου, οὐ μὴ ἐκλίπη ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός σου, εἶπε γὰρ κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κ Ε Φ. Ξ'.

Φωτίζου φωτίζου Ἱερουσαλήμ, ἦκει γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκεν. ² ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη, ἐπὶ δὲ σέ φανήσεται κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὁφθῇσεται. ³ καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. ⁴ ἄρον κύκλω τὸν σὸς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἰδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου. ἦ καὶ πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρτήσονται. ⁵ τότε ὄψῃ, καὶ φοβήθῃς, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἔθνων καὶ λαῶν, καὶ ἤξουσί σοι ⁶ ἀγγελοὶ καμύλων, καὶ καλύψουσί σε, καμηλοὶ Μαδιὰμ καὶ Γαι-κά. πάντες ἐκ Σαβὰ ἤξουσι φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσι, καὶ τὸ σωτήριον κυρίου εὐαγγελιοῦνται. ⁷ καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδάρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιῶθ ἤξουσι, καὶ ἀνεγχεθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. ⁸ τίνες οἶδε, ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὥσει περιστεραὶ σὺν νοσσοῖς ἐπ' ἐμέ; ⁹ ἐμέ αἱ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσίς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ὄνομα κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδοξον εἶναι. ¹⁰ καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τεῖχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοί. διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπατάξά σε, καὶ διὰ ἔλεον ἠγαπήσά σε. ¹¹ καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διαπαντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰς ἀγαγεῖν πρὸς σέ δύναμιν ἔθνων, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένοιοι. ¹² τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύουσίν σοι, ἀπολοῦν-

ται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσεται. ¹³ καὶ ἡ δόξα τοῦ Δαβὶδ τοῦ Αἰσάφου πρὸς σέ ἦξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἁγίόν μου. ¹⁴ καὶ πορεύσονται πρὸς σέ δεδοκότες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε, καὶ παροξυνάντων σε, καὶ κληθήσῃ πόλις Σιών ἁγίου Ἰσραὴλ. ¹⁵ διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλειμμένην καὶ μεμνημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν. καὶ θῆσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς. ¹⁶ καὶ θηλάσεις γάλα ἔθνων, καὶ πλοῦτον βασιλείων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ. ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ σῶζων σε, καὶ ἐξαίρουμένός σε θεὸς Ἰσραὴλ. ¹⁷ καὶ ἀντὶ χαλκοῦ οἶσω σοι χρυσίον, ἀντὶ δὲ σιδήρου οἶσω σοι ἄργυρον, ἀντὶ δὲ ἔσθλων, οἶσω σοι χαλκόν, ἀντὶ δὲ λίθων σιδήρον. καὶ δώσω τοὺς ἄρχοντας σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ τοὺς ἐπισκόπους σου ἐν δικαιοσύνῃ. ¹⁸ καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται ἐτι ἀδικία ἐν τῇ γῇ σου, οὐδὲ σύντριμμα, οὐδὲ τάλαιπωρία ἐν τοῖς ὁρίοις σου, ἀλλὰ κληθήσεται σωτήριον τὰ τεῖχη σου, καὶ αἱ πύλαι σου γλύμμα. ¹⁹ καὶ οὐκ ἔσται σοι ἐτι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας, οὐδὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σου τὴν νύκτα, ἀλλ' ἔσται σοι κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ὁ θεὸς δόξα σου. ²⁰ οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι, καὶ ἡ σελήνη σοι οὐκ ἐκλείψει. ἔσται γὰρ σοι κυριος φῶς αἰώνιον, καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους σου. ²¹ καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίκαιος, δι' αἰῶνος κληρονομήσουσι τὴν γῆν, φυλάσσων τὸ φύτευμα ἔργα χειρῶν αὐτοῦ εἰς δόξαν. ²² ὁ ὀλιγοστός ἔσται εἰς χιλιάδας, καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς ἔθνος μέγα. ἐγὼ κύριος κατὰ καιρὸν συνάξω αὐτούς.

Κ Ε Φ. ΞΑ'.

Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ εἶπεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἵασασθαι τοὺς συντριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰγμάλωτους ἄφειν, καὶ τυφλοῖς ἀναβλεψιν, ² καλέσαι ἐνιαντὸν κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδοτέω, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, ³ δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ σποδοῦ, ἄλειμμα

εὐφροσύνης τοῖς· πενθοῦσιν, καταστο-
λὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ
κληθῇσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύ-
τευμα κυρίου εἰς δόξαν. ⁴ καὶ οἰκοδο-
μήσουσιν ἐρήμους αἰωνίας, ἐξηρημα-
μένους πρότερον ἐξαναστήσουσι, καὶ
καινιοῦσι πόλεις ἐρημούς, ἐξηρημαμέ-
νας εἰς γενεάς. ⁵ καὶ ἤξουσιν ἀλλογε-
νεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ
ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπέλου-
ροί. ⁶ ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς κυρίου κληθῆσε-
σθε, λειτούργοι θεοῦ, ἰσχύϊ ἐθνῶν
κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν
θαυμασθήσεσθε. ⁷ οὕτως ἐκ δευτέρας
κληρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ εὐφρο-
σύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν.
⁸ ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ ἀγαπῶν δι-
καιοσύνην, καὶ μισῶν ἀρπαγματα ἐξ
ἀδικίας. καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν
δικαίους, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθή-
σομαι αὐτοῖς. ⁹ καὶ γνωσθήσεται ἐν
τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ
ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν.
πᾶς ὁ ὀρώων αὐτοὺς ἐπιγνώσεται αὐ-
τοὺς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα ἠύλογη-
μένον ὑπὸ θεοῦ, ¹⁰ καὶ εὐφροσύνη
εὐφρανθήσονται ἐπὶ κύριον. ἀγαλλιά-
σθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ κυρίῳ, ἐνέ-
δυσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χι-
τῶνα εὐφροσύνης, ὡς νυμφίῳ περιέ-
θηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατε-
κόσμησέ με κόσμῳ. ¹¹ καὶ ὡς γῆν
αὐξήσαντα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κη-
πος τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνα-
τελεῖ κύριος κύριος δικαιοσύνην καὶ
ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐ-
θνῶν.

Κ Ε Φ. Ξ Β'.

Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ
Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξελ-
θῇ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς, τὸ δὲ
σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσε-
ται. ² καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιο-
σύνην σου, καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν
σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομα τὸ και-
νόν, ὃ ὁ κύριος ὀνομάσει αὐτό. ³ καὶ
ἔσθι στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ κυρίου,
καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ θεοῦ
σου. ⁴ καὶ οὐκέτι κληθήσῃ καταλε-
λειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται
ἐτι ἐρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλη-

μα ἐμόν, καὶ τῇ γῇ σου οἰκουμένη, ὅτι
εὐδόκησε κύριος ἐν σοὶ, καὶ ἡ γῆ σου
συνοικισθήσεται. ⁵ καὶ ὡς συνοικῶν
νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσου-
σιν οἱ υἱοὶ σου. καὶ ἔσται ὃν τρόπον
εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ,
οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ σοί.
⁶ καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν σου Ἱερουσαλὴμ
κατέστησα φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν
καὶ ὅλην τὴν νύκτα, οὐ διὰ τέλους οὐ
σιωπήσουσι μιμησχομένοι κύριον.
⁷ οὐκ ἔστι γὰρ ὑμῖν ὅμοιος. ἐὰν διορ-
θώσῃ, καὶ ποιήσῃ Ἱερουσαλὴμ γαι-
ρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς. ⁸ ὥμοσε κύριος
κατὰ τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ κατὰ τῆς
ἰσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, εἰ ἐτι
δώσω τὸν σῖτόν σου, καὶ τὰ βρώματά
σου τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ εἰ ἐτι πίνον-
ται υἱοὶ ἀλλοτρίοι τὸν οἶνόν σου, ἐφ'
ᾧ ἐμόχθησας. ⁹ ἀλλ' οἱ συναγαγόντες
φάγονται αὐτά, καὶ αἰνέσουσι κύριον,
καὶ οἱ συναγαγόντες πίνονται αὐτά ἐν
ταῖς ἐπαύλεσι ταῖς ἀγlaίς μου. ¹⁰ πο-
ρεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου, καὶ ὁδο-
ποιήσατε τῷ λαῷ μου, καὶ τοὺς λί-
θους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαβρίψατε, ἐξάρτατε
σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη. ¹¹ ἰδοὺ γὰρ κύ-
ριος ἐποίησεν ἀκουστόν ἕως ἐσχάτου
τῆς γῆς. εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών,
ἰδοὺ ὁ σωτὴρ σοι παραγέγονεν ἔχων
τὸν ἑαυτοῦ μισθόν, καὶ τὸ ἔργον αὐ-
τοῦ πρό προσώπου αὐτοῦ. ¹² καὶ κα-
λέσει αὐτὸν λαὸν ἄγιον, λελυτρωμένον
ὑπὸ κυρίου, οὐ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητου-
μένη πόλις, καὶ οὐκ ἐγκαταλείμνη.

Κ Ε Φ. Ξ Γ'.

Τίς οὗτος ὁ παραγινόμενος ἐξ' Ἐδώμ;
ἐρύθημα ἱματίων ἐκ Βοσὸρ; οὕτως
ῥαῖος ἐν στολῇ, βλα μετὰ ἰσχύος;
ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρί-
σιν σωτηρίου. ² διατί σου ἐρυθρὰ
τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς
ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ ³ πλήρης κατα-
πεπατημένης; καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔ-
στιν ἀνήρ μετ' ἐμοῦ; καὶ κατεπάτησα
αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ κατέθλασα
αὐτούς ὡς γῆν, καὶ κατήγαγον τὸ αἶ-
μα αὐτῶν εἰς γῆν. ⁴ ἡμέρα γὰρ ἀντα-
ποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ ἐνιαυ-
τὸς λυτρώσεως ἀρεστί. ⁵ καὶ ἐπέ-
βλεψα, καὶ οὐκ ἦν βοηθός. καὶ προσε-
νόησα,

νόησα, καὶ οὐθεις ἀντελαμβάνετο. καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίων μου, καὶ ὁ θυμός μου ἐπέστη. ⁶ καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν. ⁷ τὸν ἔλεον κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς κυρίου ἐν πᾶσιν οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι. κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸν πληθὸς τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. ⁸ καὶ εἶπεν, οὐχ ὁ λαός μου; τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσι. καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν ⁹ ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν. οὐ πρέσβυς, οὐδὲ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ἔσωσεν αὐτούς, διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτούς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν. αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτούς, καὶ ὑψώσεν αὐτούς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος. ¹⁰ αὐτοὶ δὲ ἠπειθήσαν, καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. καὶ ἐστράφη αὐτοῖς εἰς ἐχθραν, αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς, ¹¹ καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων. ποῦ ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς θαλάσσης τὸν ποιμένα τῶν προβάτων; ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον; ¹² ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωσῆν, ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐτοῦ; κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ποιῆσαι ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον. ¹³ ἤγαγεν αὐτοὺς δι' ἄβυσσον, ὡς ἵππον δι' ἐρήμον, καὶ οὐκ ἐκοπίασαν, ¹⁴ καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου. κατέβη πνεῦμα παρὰ κυρίου, καὶ ὠδήγησεν αὐτούς. οὕτως ἤγαγες τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης. ¹⁵ ἐπιστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ δόξης σου. ποῦ ἐστιν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς σου; ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ οἰκτιρῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν; ¹⁶ σὺ γὰρ εἶ πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ κύριε πατὴρ ἡμῶν ῥύσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστί. ¹⁷ τί ἐπλάνησας ἡμᾶς κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκήλυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβέσθαι σε; ἐπιστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλάς τῆς

κληρονομίας σου, ¹⁸ ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου. ¹⁹ ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς.

Κ Ε Φ. Ξ Δ'.

Εὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακήσονται, ² ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς τῆκεται, καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ φανερόν ἐσται τὸ ὄνομά σου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις. ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται, ³ ὅταν ποιῇς τὰ ἐνδοξα. τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη. ⁴ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον θεὸν πλὴν ὑπὸ καί τὰ ἔργα σου, ἃ ποιῇσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεον. ⁵ συναντήσεται γὰρ τοῖς ποιούσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται. ἰδοὺ σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν. διὰ τοῦτο ἐπλανήθημεν, ⁶ καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν. καὶ ἐξερρύημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. οὕτως ἄνεμος οὔκας ἡμᾶς, ⁷ καὶ οὐκ ἐστιν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομά σου, καὶ ὁ μνησθεὶς ἀντιλαβεσθαι σου. ὅτι ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. ⁸ καὶ νῦν κύριε πατὴρ ἡμῶν σὺ, ἡμεῖς δὲ πηλὸς, ἔργα τῶν χειρῶν σου πάντες. ⁹ μὴ ὀργίζου ἡμῖν σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῆς ἁμαρτιῶν ἡμῶν. καὶ νῦν ἐπιβλέψον, ὅτι λαός σου πάντες ἡμεῖς. ¹⁰ πόλις τοῦ ἁγίου σου ἐγενήθη ἐρήμος, Σιών ὡς ἐρήμος ἐγενήθη, Ἱερουσαλὴμ εἰς κατάραν. ¹¹ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου ἡμῶν, καὶ ἡ δόξα ἦν εὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐγενήθη πυρίκαυστος, καὶ πάντα ἐνδοξα ἡμῶν συνέπεσε. ¹² καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀνέσχου κύριε, καὶ ἐσιώπησας, καὶ ἐταπεινώσας ἡμᾶς σφόδρα.

Κ Ε Φ. Ξ Ε'.

Εμφανὴς ἐγενήθη τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτώσιν, εὐρέθη τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν. εἶπα, ἰδοὺ ἐγώ τῳ ἔθνει, οὐ οὐκ ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα. ² ἐξεπέτασα τὰς

τὰς χεῖράς μου ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα, τοῖς πορευομένοις ὁδῶ οὐ καλῇ, ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ³ ὁ λαὸς οὗτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἑμοῦ διαπαντός. αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κήποις, καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις, ἃ οὐκ ἔστιν. ⁴ ἐν τοῖς μνημασι, καὶ ἐν τοῖς σπηλαιοῖς κοιμῶνται διὰ ἐνύπνια, οἱ ἔσθοντες κρέας υἱέιον, καὶ ζωμὸν θυσιαῶν, μεμολυμμένα πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, ⁵ οἱ λέγοντες, πόρρω ἀπ' ἑμοῦ, μὴ ἐγγίσης μοι, ὅτι καθαρὸς εἰμι. οὗτος καπνὸς τοῦ θυμοῦ μου, πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας, ⁶ ἰδοὺ γέγραπται ἐνώπιόν μου, οὐ σιωπήσω ἕως ἂν ἀποδώσω εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν ⁷ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν, λέγει κύριος. οἱ ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν ὠνείδισαν με, ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν. ⁸ οὕτως λέγει κύριος. ὃν τρόπον εὗρεθήσεται ὁ ῥῶξ ἐν τῷ βότρυϊ, καὶ ἐροῦσι, μὴ λυμήνη αὐτόν, ὅτι ἐυλογία ἔστιν ἐν αὐτῷ, οὕτως ποιήσω ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι, τούτου ἕνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας. ⁹ καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακώβ σπέρμα καὶ ἐξ Ἰουδα, καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου, καὶ οἱ δούλοι μου, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ. ¹⁰ καὶ ἔσονται ἐν τῷ θρουμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων, καὶ φάραγξ Ἀχώρ εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου, οἱ ἐξήγησάν με. ¹¹ ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με, καὶ ἐπιλανθάνομενοι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ ἐτοιμαζόντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα, ¹² ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε. ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ οὐχ ὑπήκούσατε. ἐλάλησα, καὶ παρηκούσατε, καὶ ἐποίησατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἑμοῦ, καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην, ἐξελέξασθε. ¹³ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος. ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται, ὑμεῖς δὲ πεινάσετε. ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι πίνονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε. ἰδοὺ οἱ δου-

λεύοντές μοι εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχνυνθήσεσθε. ¹⁴ ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμεῖς δὲ κεκραῖξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὑμῶν ὀλολύξετε. ¹⁵ καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς δὲ ἀνέλκει κύριος, τοῖς δὲ δουλεύουσίν μοι κληθήσεται ὄνομα καινόν, ¹⁶ ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, εὐλογήσουσι γὰρ τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν. καὶ οἱ ὁμνούντες ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοῦνται τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν. ἐπιλήσονται γὰρ τὴν θλίψιν τὴν πρώτην, καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν. ¹⁷ ἔσται γὰρ ὁ οὐρανὸς καινός, καὶ ἡ γῆ καινὴ, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσι τῶν προτέρων, οὐδ' οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν, ¹⁸ ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ. ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἀγαλλίαμα Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν λαόν μου εὐφροσύνην. ¹⁹ καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ μου. καὶ οὐκέτι μὴ ἀκουσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ, καὶ φωνὴ κραυγῆς, ²⁰ οὐδ' οὐ μὴ γένηται ἐτι ἐκεῖ ἄσφρος καὶ πρεσβυτης, ὅς οὐκ ἐμπλήσει τὸν χρόνον αὐτοῦ. ἔσται γὰρ ὁ νεὸς ἑκατὸν ἐτῶν, ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἁμαρτωλὸς ἑκατὸν ἐτῶν, καὶ ἐπικατάρματος ἔσται. ²¹ καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσι. καὶ καταφυτεύσουσιν ἄμπελῶνας, καὶ αὐτοὶ φάγονται τὰ γεννηματα αὐτῶν. ²² οὐ μὴ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσι, καὶ οὐ μὴ φυτεύσουσι, καὶ ἄλλοι φάγονται. κατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τοῦ ἔξυλου τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου. τὰ γὰρ ἔργα τῶν πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν. ²³ οἱ ἐκλεκτοί μου οὐ κοπιήσουσιν εἰς κενόν, οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κατάραν, ὅτι σπέρμα εὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ ἔστι, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν. ²⁴ καὶ ἔσται πρὶν ἢ κεκραῖξαι αὐτοὺς, ἐγὼ ὑπακούσομαι αὐτῶν, ἐτι λαλούντων αὐτῶν ἐρῶ, τί ἔστι; ²⁵ τότε λύκοι καὶ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα, καὶ λέων ὡς βοῦς αἰσγεται ἄχρνα, ὄφεις δὲ γῆν ὡς ἄρτον,

τον, οὐκ ἀδικήσουσιν, οὐδὲ λυμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μου, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. Ες'.

Οὕτως λέγει κύριος. ὁ οὐρανὸς μου θρόνος, καὶ ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου. ποῖον οἶκον οἰκοδομήσατέ μοι; καὶ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; ² πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χεὶρ μου, καὶ ἔστιν ἐμὰ πάντα ταῦτα, λέγει κύριος. καὶ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσυχίον, καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου; ³ ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον, ὡς ὁ ἀποκτείνων κύνα. ὁ δὲ ἀναφέρων σμιῖδαλιν, ὡς αἷμα υἱέιον. ὁ διδοὺς λίβανον εἰς μνημόσυνον, ὡς βλάσφημος. καὶ αὐτοὶ ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησε, ⁴ καὶ ἐγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαιγμάτα αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς. ὅτι ἐκάλεσα αὐτοὺς, καὶ οὐκ ὑπήκουσάν μου. ἐλάλησα, καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην ἐξελέξαντο. ⁶ ἀκούσατε ῥήματα κυρίου οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτοῦ, εἶπατε ἀδελφοὶ ὑμῶν τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ βδελυσσομένους, ἵνα τὸ ὄνομα κυρίου δοξασθῇ, καὶ ὁφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν, καὶ ἐκεῖνοι αἰσχυνοῦσονται. ⁶ φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως, φωνὴ ἐκ ναοῦ, φωνὴ κυρίου ἀνταποδιδόντος ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις. ⁷ πρὶν τὴν ὠδίνουσαν τεκεῖν, πρὶν ἐλθεῖν τὸν πόνον τῶν ὠδίνων, ἐξέφυγε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν. ⁸ τίς ἤκουσε τοιοῦτο, καὶ τίς ἐώρακεν οὕτως, εἰ ὠδινε γῆ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἢ καὶ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἅπαξ, ὅτι ὠδινε καὶ ἔτεκε Σιών τὰ παιδιά αὐτῆς; ⁹ ἐγὼ δὲ ἔδωκα τὴν προσδοκίαν ταύτην, καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου, εἶπε κύριος. οὐκ ἰδοὺ ἐγὼ γεννώσαν καὶ στεῖραν ἐποίησα; εἶπεν ὁ Θεός σου, ¹⁰ εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν, χάριτε ἅμα αὐτῇ χαρὰ πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ, ¹¹ ἵνα θηλάσῃτε, καὶ ἐμπλησθῇτε ἀπὸ μαστοῦ πυρακλήσεως αὐτῆς, ἵνα ἐκθῇ-

λάσαντες τρυφήσῃτε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς. ¹² ὅτι τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτοὺς ὡς ποταμὸς εἰρήνης, καὶ ὡς χειμάρρους ἐπικλύζων δόξαν ἔθνων. τὰ παιδιά αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται. ¹³ ὡς εἴ τινα μήτηρ παρακαλέσῃ, οὕτω καὶ γὰρ ὑμᾶς, παρακαλέσω καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρακληθήσεσθαι. ¹⁴ καὶ ὤψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ τὰ ὅσα ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ. καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ κυρίου τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν. ¹⁵ ἰδοὺ γὰρ κύριος ὡς πῖρ ἤξει, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν αὐτοῦ, καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός. ¹⁶ ἐν γὰρ τῷ πυρὶ κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σαρξ. πολλοὶ τραυματίαι ἔσονται ὑπὸ κυρίου. ¹⁷ οἱ ἀγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἐσθόντες κρέας υἱέιον, καὶ τὰ βδελύγματα, καὶ τὸν μῦν, ἐπιτοαυτὸ ἀναλωθήσεται, εἶπε κύριος. ¹⁸ καὶ γὰρ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν ἐρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἤξουσιν καὶ ὠσονται τὴν δόξαν μου. ¹⁹ καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον, καὶ ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη εἰς Θαρσῖς, καὶ Φουδ, καὶ Λουδ, καὶ Μισοχ, καὶ εἰς Θοβέλ, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόρυς, οἱ οὐκ ἀκηκόασί μου τὸ ὄνομα, οὕτε ἐώρα- κασί μου τὴν δόξαν. καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, ²⁰ καὶ ἄξουσιν τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἔθνων δῶρον κυρίῳ μεθ' ἵππων καὶ ἁρμάτων ἐν λαμπήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε κύριος, ὡς ἀνεγέκα- σαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν ἐμοὶ μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον κυρίου. ²¹ καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψομαι ἱερεῖς καὶ Λευίτας, εἶπε κύριος. ²² ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει κύριος, οὕτω στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν.

ὑμῶν, καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν. ²³ καὶ ἔσται μὴν ἐκ μηνός, καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου. ἦξει πάσα σαρξ τοῦ προσκυνησαί ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε κύριος. ²⁴ καὶ ἐξελεύσονται, καὶ

ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί. ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται, καὶ ἔσονται ἐκ ὅρασιν πάσῃ σαρκί.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Κ Ε Φ. Α'.

Τὸ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱερემίαν τὸν τοῦ Χελκίου, ἐκ τῶν ἱερέων, ὃς κατοικεῖ ἐν Ἀναθῶθ ἐν γῇ Βενιαμὴν, ² ὡς ἐγενήθη λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτὸν, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσία υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως Ἰουδα, ἔτους τρικαίδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ³ καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακὴμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰουδα, ἔως ἑνδεκάτου ἔτους τοῦ Σιδικία υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰουδα, ἔως τῆς αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ μνηί. ⁴ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς αὐτόν. ⁵ πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε, καὶ πρὸ τοῦ σὲ ἐξελεῖν ἐκ μήτρας, ἡγάκαί σε, προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε. ⁶ καὶ εἶπα. ὁ ὢν δέσποτα κύριε, ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι. ⁷ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. μὴ λέγε, ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι, ὅτι πρὸς πάντας οὓς ἂν ἐξαποστείλω σε, πορεύσῃ, καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, λαλήσεις. ⁸ μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει κύριος. ⁹ καὶ ἔξετεινε κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς μέ, καὶ ἦψατο τὸν στόματός μου, καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἰδοὺ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου. ¹⁰ ἰδοὺ καθέστακά σε σημερον ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασιλείας, ἐκρίζουσιν, καὶ κατασκάπτειν, καὶ ἀπολύειν, καὶ ἀνοικοδομεῖν, καὶ καταφυτεύειν. ¹¹ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. τί σὺ ὁρᾷς; καὶ εἶπα. βακτηρίαν κάρυϊν. ¹² καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. καλῶς εἶδράκας, διότι ἐργήγορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς. ¹³ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου ἐκ

δευτέρου πρὸς μέ, λέγων. τί σὺ ὁρᾷς; καὶ εἶπα. λείβητα ὑποκαίόμενον, καὶ τὸ προσῶπον αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου Βοβρᾶ. ¹⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἀπὸ προσώπου Βοβρᾶ ἐκκαυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. ¹⁵ διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἀπὸ Βοβρᾶ, λέγει κύριος. καὶ ἦξουσι καὶ θήρουνσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τεῖχη τὰ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰουδα. ¹⁶ καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς μετὰ κρίσεως, περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν, ὡς ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἔδυσαν θεοὺς ἄλλοτρίους, καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν. ¹⁷ καὶ σὺ περιῶσαι τὴν ὁσφύν σου, καὶ ἀνάστηθι, καὶ εἰπον πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι. μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, μηδὲ ποτηθῇς ἐναντίον αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει κύριος. ¹⁸ ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὀχυράν, καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν, ὀχυρὸν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν Ἰουδα, καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ, καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς. ¹⁹ καὶ παλεμῆσουσί σε, καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ, διότι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι, τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, εἶπε κύριος.

Κ Ε Φ. Β'.

² Καὶ εἶπε. τάδε λέγει κύριος. ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου, καὶ ἀγαπῆς τελειώσεώς σου, τοῦ ἐξακολουθήσαι σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ, λέγει κύριος. ³ ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ, πάντες οἱ ἑσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι κακὰ, ἦξει ἐπ' αὐτούς, φησὶ κύριος. ⁴ ἀκούσατε λόγον

γον κυρίου οἶκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα πατριά οἴκου Ἰσραὴλ. ⁵ τὰδε λέγει κύριος. τί εὗροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμελῆμα; ὅτι ἀπίστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὁπίσω τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν; ⁶ καὶ οὐκ εἶπαν. ποῦ ἐστι κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ, ἐν γῇ ἣ οὐ διώδυσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ οὐθέν, καὶ οὐ κατώκησεν ἄνθρωπος ἐκεῖ. ⁷ καὶ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρπούς αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ. καὶ εἰσῆλθετε, καὶ ἐμιάνετε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἐθέσθε εἰς βδέλυγμα. ⁸ οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν, ποῦ ἐστι κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἡσέβουν εἰς ἐμέ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευον τῇ Βααλ, καὶ ὁπίσω ἀνωφίλους ἐπορεύθησαν. ⁹ διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι. ¹⁰ διότι ἔλθετε εἰς νήσους Χεττιεῖμ, καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηθάρ ἀποστείλατε, καὶ νοήσατε σφόδρα. καὶ ἴδετε εἰ γέγονε ταῦτα. ¹¹ εἰ ἀλλάξονται ἔθνη θεοῦς αὐτῶν, καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί. ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται. ¹² ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἐφρίξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει κύριος. ¹³ ὅτι δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου. ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγῇν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὥρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους, οἳ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν. ¹⁴ μὴ δούλος ἐστὶν Ἰσραὴλ, ἢ οἰκογενὴς ἐστι; διατί εἰς προνομὴν ἐγένετο; ¹⁵ ἐπ' αὐτὸν ὥρουντο λέοντες, καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἳ ἔτασαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι. ¹⁶ καὶ υἱοὶ Μήμεως καὶ Τάφνας ἔγνωσάν σε, καὶ κατέπαιζόν σου. οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέ σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ; ¹⁷ λέγει κύριος ὁ θεός σου. ¹⁸ καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου τοῦ πιεῖν ὕδωρ

Γηῶν; καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν; ¹⁹ παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου, καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε. καὶ γινώθι, καὶ ἴδε, ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ, λέγει κύριος ὁ θεός σου. καὶ οὐκ ἐδόκησα ἐπὶ σοὶ, λέγει κύριος ὁ θεός σου. ²⁰ ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου, καὶ διέσπασας τοὺς δεσμούς σου, καὶ εἶπας, οὐ δουλεύσω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν, καὶ ὑποκάτω παντός ξύλου κατασκίου, ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου. ²¹ ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἀμπέλον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινήν. πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἢ ἀμπέλος ἢ ἀλλοτρία; ²² ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ, καὶ πληθύνῃς σεαυτῇ ποίαν, κεκηλιδώσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει κύριος. ²³ πῶς ἐρεῖς, οὐκ ἐμιάνθην, καὶ ὁπίσω τῆς Βααλ οὐκ ἐπορεύθην; ἴδε τὰς ὁδοὺς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ, καὶ γινώθι τί ἐποίησας. ὅπερ φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξε, ²⁴ τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου, ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο, παρεδόθη, τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ ζήτουντες αὐτήν οὐ κοπιάσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὐρήσουσιν αὐτήν. ²⁵ ἀποστρεψόν τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας, καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ δίφρου. ἡ δὲ εἶπεν, ἀνδριουμαι, ὅτι ἡραπήκει ἄλλοτρίους, καὶ ὁπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο. ²⁶ ὡς αἰσχυνὴ κλέπτου ὅταν ἁλῶ, οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν. ²⁷ τῷ ξύλῳ εἶπαν, ὅτι πατήρ μου εἶ σύ, καὶ τῷ λίθῳ, σύ ἐγέννησάς με. καὶ ἐστρεψίαν ἐπ' ἐμὲ νῶτα, καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν. καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐρουσιν, ἀνάστα καὶ σώσων ἡμᾶς. ²⁸ καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ θεοὶ σου, οὓς ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστήσονται καὶ σώσουσιν ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου; ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοὶ σου Ἰουδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔθνον τῇ Βααλ. ²⁹ ἵνατί λαλεῖτε πρὸς μέ; πάν-

τες

τες ὑμεῖς ἡσέβησατε, καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμέ, λέγει κύριος. ³⁰ μά-
την ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν, παιδείαν οὐκ ἔδεξασθε, μάχαιρα κατέφαγε τοὺς προφῆτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλοθρεύων, καὶ οὐκ ἐφοβήθητε. ³¹ ἀκούσατε λό-
γον κυρίου. ταδε λέγει κύριος. μὴ ἐρη-
μος ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ ἢ γῆ κεχερ-
σωμένη; διατί εἶπεν ὁ λαός μου, οὐ
κυριευθήσομεθα, καὶ οὐχ ἤξομεν πρὸς
σέ ἐτι; ³² μὴ ἐπιλήθεται νύμφη τὸν
κόσμον αὐτῆς, καὶ παρθένος τὴν στη-
θοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπε-
λαθετό μου ἡμέρας ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθ-
μός. ³³ τί ἐτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν
ταῖς ὁδοῖς σου, τοῦ ζητήσαι ἀγάπη-
σιν; οὐχ οὕτως. ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπονη-
ρευσὸς τοῦ μᾶναι τὰς ὁδοὺς σου, ³⁴ καὶ
ἐν ταῖς χερσὶ σου εὐρέθησαν αἵματα
ψυχῶν ἀθώων. οὐκ ἐν διορύγμασιν
εὗρον αὐτοὺς, ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ θρυῖ.
³⁵ καὶ εἶπας. ἀθῶός εἰμι, ἀλλὰ ἀπο-
στραφῆτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.
ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σέ, ἐν τῷ λέ-
γειν σε, οὐχ ἤμαρτον. ³⁶ ὅτι κατε-
φρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερώσαι τὰς
ὁδοὺς σου. καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καται-
σχυνθήσῃ, καθὼς κατησχύνθη ἀπὸ
Ἀσσοῦ, ὅτι καὶ ἐντεύθεν ἐξέλευσῃ,
καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου.
ὅτι ἀπώσαςτο κύριος τὴν ἐλπίδα σου,
καὶ οὐκ εὐδοκώσῃς ἐν αὐτῇ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ἐὰν ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ
γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, μὴ ἀνακάμπτου-
σα ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἐτι; οὐ
μεινινομένη μιανθῇσεται ἡ γυνὴ ἐκείνη;
καὶ σὺ ἐξεπόμενους ἐν ποταμοῖς πολ-
λοῖς, καὶ ἀνέκαμπτες πρὸς μέ, λέγει
κύριος. ² ἄρουν τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς
εὐθείαν, καὶ ἴδε, ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθης.
ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὡσεὶ
κορῶνῃ ἐρημουμένη, καὶ ἐμίανας τὴν
γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς
κακίαις σου, ³ καὶ ἔσχες ποιμένας
πολλοὺς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ. ὅψις
πόρνης ἐγένετό σου, ἀπηναισχύνθησας
πρὸς πάντας. ⁴ οὐχ ὡς οἰκόν με ἐκά-
λειςας καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς
παρθενίας σου; ⁵ μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν

αἰῶνα, ἢ φυλαχθήσεται εἰς νίκος;
ἰδοὺ ἐλάλησας, καὶ ἐποίησας τὰ πο-
νηρὰ ταῦτα, καὶ ἤδυνασθης. ⁶ καὶ εἶ-
πε κύριος πρὸς μέ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰω-
σίου τοῦ βασιλέως, εἰδες ἃ ἐποίησέ
μοι ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ; ἐπορεύ-
θησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλόν, καὶ ὑπο-
κάτω παντός ξύλου ἁλσώδους, καὶ
ἐπόρνευσαν ἐκεῖ. ⁷ καὶ εἶπα. μετὰ τὸ
πορνεύσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα, πρὸς
μέ ἀνάστρεψον, καὶ οὐκ ἀνέστρεψε.
καὶ εἶδε τὴν ἀσυνθείαν αὐτῆς ἡ ἀσυν-
θετος Ἰούδα. ⁸ καὶ εἶδον, ὅτι περὶ
πάντων ὧν κατελήφθη ἐν οἷς ἐμοιχάτο
ἡ κατοικία Ἰσραὴλ. καὶ ἐξαπέστειλα
αὐτὴν, καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀπο-
στασίῳ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς. καὶ οὐκ
ἐφοβήθη ἡ ἀσυνθετος Ἰούδα, καὶ ἐπο-
ρεύθη, καὶ ἐπόρνευσε καὶ αὐτῇ, ⁹ καὶ
ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ πορνεία αὐτῆς,
καὶ ἐμοίχευσε τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον.
¹⁰ καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἐπιστράφη
πρὸς μέ ἡ ἀσυνθετος Ἰούδα ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ ψευδεῖ.
¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἐδικαίωσε
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς
ἀσυνθέτου Ἰούδα. ¹² πορεύου καὶ
ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους πρὸς
Βοθρᾶν, καὶ ἑρεῖς, ἐπιστράφηθι πρὸς
μέ ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει κύ-
ριος. καὶ μὴ στηριῶ τὸ πρὸςωπόν μου
ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἐλεῆμων ἐγὼ εἰμι, λέγει
κύριος, καὶ οὐ μνηιῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶ-
να. ¹³ πλην, γινῶθι τὴν ἀδικίαν σου,
ὅτι εἰς κύριον τὸν θεόν σου ἡσέβησας,
καὶ διέχεας τὰς ὁδοὺς σου εἰς ἄλλο-
τρίους ὑποκάτω παντός ξύλου ἁλσώ-
δους, τῆς δὲ φωνῆς μου οὐχ ὑπήκου-
σας, λέγει κύριος. ¹⁴ ἐπιστράφητε υἱοὶ
ἀφεστηκότες, λέγει κύριος, διότι ἐγὼ
κατακυριεύσω ὑμῶν, καὶ ληψομαι
ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πα-
τριάς, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιών, ¹⁵ καὶ
δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν
μου, καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαί-
νοντες μετ' ἐπιστήμης. ¹⁶ καὶ ἔσται
ἐὰν πληθυνθῇτε, καὶ αὐξηθῇτε ἐπὶ
τῆς γῆς, λέγει κύριος, ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις οὐκ ἐροῦσιν ἐτι, κιβωτὸς δια-
θήκης ἁγίου Ἰσραὴλ, οὐκ ἀναβήσεται
ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ὀνομασθήσεται, οὐδὲ

F f f

ἐπι-

ἐπισκεφθήσεται, καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι. ¹⁷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσιν τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅρονον κυρίου, καὶ συγκαθίσκονται πάντα τὰ ἔθνη εἰς αὐτήν, καὶ οὐ πορεύονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρίας. ¹⁸ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελέουσιν οἱ οἶκος Ἰούδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἤξουσιν ἐπιτοαυτὸ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν κατεκληρονόμησα τοὺς πατέρας αὐτῶν. ¹⁹ καὶ ἐγὼ εἶπα, γένοιτο κύριε, ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα, καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτήν, κληρονομίαν θεοῦ παντοκράτορος ἔθνων. καὶ εἶπα, πατέρα καλέσετε με, καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ ἀποστραφήσεται. ²⁰ πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ, οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει κύριος. ²¹ φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δεήσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ἐπελάθοντο θεοῦ ἁγίου αὐτῶν, ²² ἐπιστραφέντες υἱοὶ ἐπιστρέφοντες, καὶ ἰάσονται τὰ συντριμμὰτα ὑμῶν. ἰδοὺ δούλοι ἡμεῖς ἐσομεθὰ σοι, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἶ. ²³ ὅντως εἰς ψεύδος ἦσαν οἱ βουνοὶ, καὶ ἡ δύναμις τῶν ὁρέων, πλὴν διὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραὴλ. ²⁴ ἡ δὲ αἰσχύνῃ κατηγάωσε τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν, ἀπὸ νειότητος ἡμῶν, τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν. ²⁵ ἐκοιμήθην ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν, καὶ ἐπεκαλύψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι ἐναντι τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀπὸ νειότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμερας ταύτης. καὶ οὐχ ὑπὲρ κούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Κ Ε Φ. Δ'.

Εὰν ἐπιστραφῇ Ἰσραὴλ, λέγει κύριος, πρὸς με, ἐπιστραφήσεται. καὶ ἐὰν περιέλῃ τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῇ, ² καὶ ὁμόση, ζῇ κύριος μετὰ ἀληθείας ἐν κρίσει καὶ ἐν

δικαιοσύνῃ, καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῷ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῷ ἀνέσουσι τῷ θεῷ ἐν Ἱερουσαλήμ. ³ ὅτι τάδε λέγει κύριος τοῖς ἀνθρώποις Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ. νιώσατε ἑαυτοὺς νεώματα, καὶ μὴ σπεύριhte ἐπ' ἀκάνθαις. ⁴ περιτμήθητε τῷ θεῷ ὑμῶν, καὶ περιτέμεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ, μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμὸς μου, καὶ ἐκκαυθῇσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν. ⁵ ἀναγείλατε ἐν τῷ Ἰούδα, καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσαλήμ. εἰπατε, σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι, κεκραάτε μέγα. εἰπατε, συνάσθητε, καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τευχεῖς, ⁶ ἀλαλαβόντες φεύγετε εἰς Σιών. σπεύσατε, μὴ στήτε, ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ συντριβὴν μεγάλην. ⁷ ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξολοθρεύων ἔθνη ἔξῃρε, καὶ ἐξήλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, τοῦ θῆναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν. καὶ αἱ πόλεις καθαίρεθῇσονται, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς. ⁸ ἐπὶ τοῦτοις περιώσασθε σάκους, καὶ κόπτεσθε, καὶ ἀλαλαξάτε, διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς κυρίου ἀπ' ὑμῶν. ⁹ καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει κύριος, ἀπολείται ἡ καρδιά τοῦ βασιλέως, καὶ ἡ καρδιά τῶν ἀρχόντων, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται, καὶ οἱ προφῆται θανατώσονται. ¹⁰ καὶ εἶπα, ὦ δέσποτα κύριε, ἀρά γε ἀπατῶν ἡπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ, λέγων, εἰρήνῃ ἔσται, καὶ ἰδοὺ ἦναι ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν; ¹¹ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσι τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλήμ. πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ εἰς καθαρὸν, οὐδ' εἰς ἅγιον. ¹² πνεῦμα πληρώσεως ἔχει μοι. νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματα μου πρὸς αὐτοὺς. ¹³ ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβήσεται, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ, κουφότεροι αἰένων οἱ ἵπποι αὐτοῦ. οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ταλαιπωροῦμεν. ¹⁴ ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ἱερουσαλήμ, ἵνα σωθῇς. ἕως πότε ὑπάρχουσιν ἐν σοὶ

σοι διαλογισμοὶ πόνων σου; ¹⁵ διότι φωνὴ ἀγγέλλοντος ἐκ Δαν ἦξει, καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὀρους Ἐφραΐμ. ¹⁶ ἀναμνησάτε ἐθνη, ἰδοὺ ἤκασιν ἀναγχεύετε ἐν Ἱερουσαλὴμ, συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα φωνὴν αὐτῶν. ¹⁷ ὡς φυλάσσοντες ἀγρόν, ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλω, ὅτι ἐμοὶ ἡμελίσας, λέγει κύριος. ¹⁸ αἱ ὁδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτά σοι. αὕτῃ ἡ κακία σου, ὅτι πικρά, ὅτι ἤψατο ἕως τῆς καρδίας σου. ¹⁹ τὴν κοιλίαν μου, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου μαιμάσσει ἡ ψυχὴ μου, σπαράσσεται ἡ καρδία μου. οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχὴ μου, κραυγὴν πολέμου. ²⁰ καὶ ταλαιπωρίας συντριμμὸν ἐπικαλεῖται, ὅτι τεταλαιπώρηκε πᾶσα ἡ γῆ, ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνὴ, διεσπάσθησαν αἱ δὲ ῥυτίδες μου. ²¹ ἕως πότε ὄψομαι γένοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων; ²² διότι οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ᾔδεισαν. υἱοὶ ἄφρονές εἰσι καὶ οὐ συνετοὶ, σοφοὶ εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν. ²³ ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ οὐθέν, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ. ²⁴ εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάντα τοὺς βουνούς ταρασσόμενους. ²⁵ ἐπέβλεψα, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο. ²⁶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἐρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου κυρίου, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν. ²⁷ τὰς λέγει κύριος. ἐρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω. ²⁸ ἐπὶ τούτοις πενθεῖτω ἡ γῆ, καὶ συσκοτάστω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν. διότι ἐλάλησα, καὶ οὐ μετανόησα. ὥρμησα, καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ' αὐτῆς. ²⁹ ἀπὸ φωνῆς ἰππέως, καὶ ἐντεταμένου τοξοῦ ἀνεχώρησε πᾶσα ἡ χώρα. εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰ ἄλσιν ἐκρύβησαν, καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν. πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη, οὐ κατῴκει ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος. ³⁰ καὶ

σὺ τί ποιήσεις ἐὰν περιβάλλῃ κόκκινον, καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ; ἐὰν ἐγχείσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἰς ματαίον ὠραίμαός σου. ἀπώσαντό σε οἱ ἔρασταί σου, τὴν ψυχὴν σου ζητοῦσιν, ³¹ ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης ἤκουσα τοῦ στεναγμοῦ σου, ὡς πρωτοτοκούσης. φωνὴ θυγατρὸς Σιών ἐκλυθῆσεται, καὶ παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς. οἶμοι ἐγὼ, ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τοῖς ἀνηρημένοις.

Κ Ε Φ. Ε'.

Περιδράμετε ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδετε, καὶ γνῶτε, καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς. ἐὰν εὗρητε, εἰ ἔστι ποιῶν κρίμα, καὶ ζητῶν πίστιν, καὶ ἴλεως ἔσομαι αὐτοῖς, λέγει κύριος. ² ἤ κύριος, λέγουσι, διὰ τοῦτο οὐκ ἐν ψευδεσιν ὁμνύουσι. ³ κύριε οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν, ἐμαστίγωσας αὐτούς, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν, συνετέλεσας αὐτούς, καὶ οὐκ ᾔθελον δεξασθαι παιδείαν. ἔσπερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτρων, καὶ οὐκ ᾔθελον ἐπιστραφῆναι. ⁴ καὶ ἐγὼ εἶπα. ἴσως πτωχοὶ εἰσι, διότι οὐκ ἔδυνασθίσαν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν κυρίου, καὶ κρίσιν θεοῦ. ⁵ πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἄδρους, καὶ λαλήσω αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν κυρίου, καὶ κρίσιν θεοῦ. καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγόν, διέῤῥηξαν δεσμούς. ⁶ διὰ τοῦτο ἐπαίσειν αὐτούς λέων ἐκ τοῦ ὄρυμμοῦ, καὶ λύκος ἕως τῶν οἰκιῶν ὠλόθρευσεν αὐτούς, καὶ πάρεδωκεν ἐργηγόρῃ ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν. πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευθήσονται, ὅτι ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν, ἵσχυσαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν. ⁷ ποῖα τούτων ἴλεως γένομαί σοι; οἱ υἱοὶ σου ἐγκατελείπον με, καὶ ὠμνουν ἐν τοῖς οὐκοῖς θεοῖς. καὶ ἐχόρτασα αὐτούς, καὶ ἐμοιχῶντο, καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυνον. ⁸ ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν, ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναικα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον. ⁹ μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι, λέγει κύριος; ἢ ἐν ἔθνι τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσῃ ἡ ψυχὴ μου; ¹⁰ ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς, καὶ κατασκάψατε, συντέλειαν δὲ

Fff 2

μὴ

μὴ ποιήσητε. ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστη-
ρίγματα αὐτῆς, ὅτι τοῦ κυρίου εἰσίν.
11 ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ, λέγει
κύριος, οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ οἶκος Ἰου-
δα 12 ἐψεύσατο τῷ κυρίῳ αὐτῶν, καὶ
εἶπαν, οὐκ ἔστι ταῦτα. οὐχ ἦξει ἐφ'
ἡμᾶς κακὰ, καὶ μάχαιραν καὶ λιμὸν
οὐκ ὁψόμεθα. 13 οἱ προφῆται ἡμῶν
ἦσαν εἰς ἄνεμον, καὶ λόγος κυρίου οὐχ
ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς. 14 διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος παντοκράτωρ. ἀνθ' ὧν
ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ
δédωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα
σου πῦρ, καὶ τὸν λόγον τοῦτον ξύλα,
καὶ καταφάγεται αὐτούς. 15 ἰδοὺ ἐγὼ
ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος πόρρωθεν οἶ-
κος Ἰσραὴλ, λέγει κύριος, ἔθνος οὐ
οὐκ ἀκούσει τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης
αὐτοῦ, 16 πάντες ἰσχυροὶ, καὶ κατέ-
δονται τὸν θειρισμὸν ὑμῶν, 17 καὶ τοὺς
ἀρτους ὑμῶν, καὶ κατέδονται τοὺς
υἱοὺς ὑμῶν, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν,
καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ
τοὺς μόσχους ὑμῶν, καὶ κατέδονται
τοὺς ἀμπελώνας ὑμῶν, καὶ τοὺς συ-
κῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν.
καὶ ἀλοήσουσι τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς
ὑμῶν, ἐφ' αἷς ὑμεῖς πεποῖθατε ἐπ'
αὐταῖς, ἐν ῥομφαίᾳ. 18 καὶ ἔσται ἐν
ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. λέγει κύριος ὁ
θεὸς σου, οὐ μὴ ποιῶ ὑμᾶς εἰς συν-
τέλειαν. 19 καὶ ἔσται ὅταν εἴπῃτε, τί-
νος ἔνεκεν ἐποίησε κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν
ἡμῖν πάντα ταῦτα; καὶ ἔρις αὐτοῖς.
ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἄλλοτρίοις
ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὕτως δουλεύετε ἄλ-
λοτρίοις ἐν τῇ γῇ οὐχ ὑμῶν. 20 ἀναγ-
γεῖλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακώβ,
καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ οἴκῳ Ἰουδα.
21 ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μαρὸς καὶ
ἀκάρδιος, ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ
βλέπουσιν, ὡτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκου-
ουσι. 22 μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε, λέγει
κύριος; ἢ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐ-
λαβηθήσεσθε; τὸν τάξαντα ἄμμον
ὄριον τῇ θαλάσῃ πρόσταγμα αἰώνιον,
καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό, καὶ τα-
ραχθήσεται, καὶ οὐ δυνήσεται. καὶ
ἠχησουσι τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐχ
ὑπερβήσεται αὐτό. 23 τῷ δὲ λαῷ τού-
τῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπει-

θῆς, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπῆλυσαν,
24 καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν,
φοβηθῶμεν δὴ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν,
τὸν διδόντα ἡμῖν ὑετὸν πρωΐμον καὶ
ὄψιμον, κατὰ καιρὸν πληρώσεως προς-
ταγματος θεισμοῦ, καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν.
25 αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα,
καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ
ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν. 26 ὅτι εὐρέθησαν
ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς, καὶ παγίδας
ἔστησαν τοῦ διαφθεῖραι ἄνδρας, καὶ
συνελαμβάνουσιν. 27 ὡς παγὶς ἐφεστα-
μένη πλήρης πετεινῶν, οὕτως οἱ οἴκοι
αὐτῶν πληρεῖς δόλου. διὰ τοῦτο ἐμε-
γαλύνθησαν, καὶ ἐπλούτησαν, 28 καὶ
παρέβησαν κρίσιν, οὐκ ἔκριναν κρίσιν
ὀρφανοῦ, καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἐκρί-
νοσαν. 29 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέ-
ψομαι, λέγει κύριος; ἢ ἐν ἔθνει τῷ
τοιούτῳ οὐκ ἐκδικίημι ἡ ψυχὴ μου;
30 ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ
τῆς γῆς. 31 οἱ προφῆται προφητεύου-
σιν ἄδικα, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν
ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς μου
ἠγάπησεν οὕτως, καὶ τί ποιήσετε εἰς
τὰ μετὰ ταῦτα;

ΚΕΦ. ε.

Εἰσχύσατε υἱοὶ Βενιαμὴν ἐκ μέσου
τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν θεκυνὲ σημά-
νατε σάλπιγγι, καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμὰ
ἄρατε σημεῖον, ὅτι κακὰ ἐκκέκυεν
ἀπὸ Βορῥᾶ, καὶ συντριβὴ μεγάλη γί-
νεται, 2 καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος
θύγατερ Σιών. 3 εἰς αὐτὴν ἤξουσι
ποιμένες καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν, καὶ
πήξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς κυκλῶ,
καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐ-
τοῦ. 4 παρασκευάσασθε ἐπ' αὐτὴν
εἰς πόλεμον, ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν
ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας. οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι
κέκλικεν ἡ ἡμέρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ
σκιαί τῆς ἡμέρας. 5 ἀνάστητε, καὶ ἀνα-
βῶμεν ἐπ' αὐτὴν νυκτὶ, καὶ δια-
φθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς. 6 ὅτι
τάδε λέγει κύριος. ἔκπονον τὰ ξύλα
αὐτῆς, ἔκχεον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ δύνα-
μιν. ὦ πόλις ψευδῆς, ὅλη καταδυνα-
στεία ἐν αὐτῇ. 7 ὡς ψυχὴ λάκκος ὕ-
δωρ, οὕτω ψυχὴ κακία αὐτῆς. ἀσε-
βεια καὶ ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται
ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διαπαν-
τός.

τός. πόνω καὶ μᾶστιγι ⁸ παιδευθή-
ση Ἱερουσαλὴμ, μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχὴ
μου ἀπὸ σου, μὴ ποιήσω σε ἄβατον
γῆν, ἥτις οὐ κατοικοισθῇ. ⁹ ὅτι τάδε
λέγει κύριος. καλαμᾶσθε, καλαμᾶσθε
ὡς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσρα-
ὴλ, ἐπιστρέψατε ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν
κάρταλλον αὐτοῦ. ¹⁰ πρὸς τίνα λα-
λήσω, καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ εἰσα-
κούσεται; ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὠτα
αὐτῶν, καὶ οὐ δυνήσονται ἀκοῦειν.
ἰδοὺ τὸ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς
ὀνειδισμόν, οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτό.
¹¹ καὶ τὸν θυμὸν μου ἐπλήσα, καὶ ἐπέ-
σχον, καὶ συνετέλεσα αὐτούς. ἐκχεῶ
ἐπὶ νῆπια ἐξώθεν, καὶ ἐπὶ συναγωγὴν
νεανίσκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνή
συλληφθήσονται, πρεσβύτερος μετὰ
πλήρους ἡμερῶν. ¹² καὶ μεταστραφή-
σονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἐτέρους, ἄ-
γροί καὶ αἱ γυναικὲς αὐτῶν ἐπιταυ-
τό. ὅτι ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, λέγει
κύριος. ¹³ ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ
ἕως μεγάλου πάντες συνετέλεσαντο ἄ-
νομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως ψευδοπρο-
φήτου πάντες ἐποίησαν ψευδίῃ. ¹⁴ καὶ
ἰώντο σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου, ἐξου-
θενοῦντες καὶ λέγοντες, εἰρήνη εἰρήνη.
καὶ ποῦ ἐστὶν εἰρήνη; ¹⁵ κατησχυν-
θησαν, ὅτι ἐξέλιποσαν. καὶ οὐδ' ὡς
καταισχυνόμενοι κατησχύνθησαν, καὶ
τὴν αἰτίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν. διὰ
τοῦτο πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν,
καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς ἀπολοῦνται,
εἶπε κύριος. ¹⁶ τάδε λέγει κύριος. στή-
τε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς, καὶ ἴδετε, καὶ ἐρω-
τήσατε τρίβους κυρίου αἰωνίους. καὶ
ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ, καὶ
βαδίζετε ἐν αὐτῇ, καὶ εὐρήσατε ἀγνι-
σμόν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, καὶ εἴπαν, οὐ
πορευσόμεθα. ¹⁷ καθάετακα ἐφ' ὑμᾶς
σκοπούς. ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς
σάλπιγγος, καὶ εἴπαν, οὐκ ἀκουσόμε-
θα. ¹⁸ διὰ τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη,
καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν.
¹⁹ ἤκουε γῆ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν
λαὸν τοῦτον κακὰ, τὸν καρπὸν ἀπο-
στροφῆς αὐτῶν, ὅτι τῶν λόγων μου
οὐ προσέσχον, καὶ τὸν νόμον μου ἀπώ-
σαντο. ²⁰ ἵνατί μοι λίβανον ἐκ Σαβὰ

φέρετε, καὶ κινάωμον ἐκ γῆς μακρό-
θεν; τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ εἰσὶ
δεκτά, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἡδυνάν
μοι. ²¹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος.
ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον
ἀσθενίαν, καὶ ἀσθενήσουσι πατέρες
καὶ υἱοὶ ἅμα, γέιτων καὶ ὁ πλησίον
αὐτοῦ ἀπολοῦνται. ²² τάδε λέγει κύ-
ριος. ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βορρᾶ,
καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου
τῆς γῆς. ²³ τόξον καὶ ζιβύνην κρατή-
σουσιν. ἰταμός ἐστι, καὶ οὐκ ἐλεήσει.
φωνῇ αὐτοῦ, ὡς θάλασσα κυμαίνου-
σα, ἐφ' ἵπποις καὶ ἄρμασι παρατάξε-
ται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς τὸν θύ-
γατερ Σιών. ²⁴ ἤκουσαμεν τὴν ἀκοὴν
αὐτῶν, παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν,
θλίψις κατέσχεν ἡμᾶς, ὠδίνες ὡς τι-
κτούσης. ²⁵ μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρόν,
καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε, ὅτι ῥομ-
φαία τῶν ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλοδόν.
²⁶ θύγατερ λαοῦ μου περιῖξομαι σάκ-
κον, κατάπασε ἐν σποδῷ, πένθος ἀ-
γαπητοῦ ποιῆσαι σεαυτῇ κοπετόν οἰ-
κτρὸν, ὅτι ἐξαίφνης ἦξει τάλαιπωρία
ἐφ' ὑμᾶς. ²⁷ δοκιμασίην δέδωκα σε
ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένους, καὶ γνώσῃ
με ἐν τῷ δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐ-
τῶν, ²⁸ πάντες ἀνῆκοι πορευόμενοι
σκολιῶς. χαλκὸς καὶ σίδηρος πάντες
διεφθαρμένοι εἰσὶν. ²⁹ ἐξέλιπε φυση-
τὴρ ἀπὸ πυρός, ἐξέλιπε μόλιβος. εἰς
κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ, πο-
νηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη. ³⁰ ἀργύριον
ἀποδεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς,
ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς κύριος.

Κ Ε Φ. Ζ'.

² **Α**κούσατε λόγον κυρίου πᾶσα Ἰου-
δαία. ³ τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσ-
ραὴλ. διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν,
καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατ-
οικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ⁴ μὴ
πεποιθήατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευ-
δέσιν, ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ὠφελήσου-
σιν ὑμᾶς λέγοντες, ναὸς κυρίου, ναὸς
κυρίου ἐστίν. ⁵ ὅτι ἐὰν διορθοῦντες
διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ
ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ ποιούντες
ποιήσῃτε κρίσιν ἀναμέσον ἀνδρῶν, καὶ
ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ⁶ καὶ
προς-

προσῆλτοιν καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν
μὴ καταδυναστεύσητε, καὶ αἷμα ἀθῶον
μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ
ὅπισω θεῶν ἀλλοτριῶν μὴ πορεύσθε
εἰς κακὸν ὑμῖν, ⁷ καὶ κατοικίῳ ὑμᾶς
ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ ἣ ἔδωκα τοῖς
πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰ-
ῶνος. ⁸ εἰ δὲ ὑμεῖς πεποιθάτε ἐπὶ λό-
γοις ψευδέσιν, ὅθεν οὐκ ὠφελήθησε-
σθε, ⁹ καὶ φονεύετε, καὶ μοιχᾶσθε,
καὶ κλέπτετε, καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ,
καὶ θυμιάτε τῇ Βάβυλ καὶ ἐπορεύσθε
ὅπισω θεῶν ἀλλοτριῶν, ὧν οὐκ οἶδα-
τε, ¹⁰ τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν, καὶ ἡλ-
θίτε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ
οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου
ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἶπατε, ἀπειρήμεθα τοῦ
μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦ-
τα. ¹¹ μὴ σπῆλαιον ληστῶν ὁ οἶκός
μου, οὐ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ'
αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἐώρακα, λέγει κύριος, ¹² ὅτι πο-
ρεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Ση-
λῷ, οὐ κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου
ἐκεῖ ἔμπροσθεν, καὶ ἰδετε ἃ ἐποίησα
αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου
Ἰσραὴλ. ¹³ καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποίησα-
τε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, καὶ ἐλάλησα
πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἤκουσάτέ μου, καὶ
ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε,
¹⁴ τοίνυν κἀγὼ ποιήσω τῷ οἴκῳ ὡ
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ,
ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πεποιθάτε ἐπ' αὐτῷ, καὶ
τῷ τόπῳ ὡ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πα-
τράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Ση-
λῷ. ¹⁵ καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσ-
ώπου μου, καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀ-
δελφούς ὑμῶν, πᾶν τὸ σπέρμα Ἐφρα-
ίμ. ¹⁶ καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ
λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἀξιῶ τοῦ ἐλεη-
θῆναι αὐτοὺς, καὶ μὴ εὐχου, καὶ μὴ
προσελθῆς μοι περὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ
ἐξακούσομαι. ¹⁷ ἢ οὐχ ὅρας, τί αὐ-
τοὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα,
καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ; ¹⁸ οἱ
υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι ξύλα, καὶ οἱ
πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ, καὶ αἱ
γυναῖκες αὐτῶν τρίβονσι σταῖς, τοῦ
ποιῆσαι καυῶνας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐ-
ρανοῦ, καὶ ἐπέπασαν σπονδὰς θεοῖς ἀλ-
λοτριῶς, ἵνα παροργίσωσί με. ¹⁹ μὴ

ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσι, λέγει κύριος;
οὐχὶ ἐαυτοὺς, ὅπως καταισχυνθῇ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν; ²⁰ διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος. ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμὸς
μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, καὶ
ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτή-
νη, καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐ-
τῶν, καὶ ἐπὶ τὰ γεννήματα τῆς γῆς,
καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβειθήσεται.
²¹ τάδε λέγει κύριος. τὰ ὀλοκαυτώμα-
τα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν
ὑμῶν, καὶ φάγετε κρέα. ²² ὅτι οὐκ
ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ
οὐκ ἐντείλαμαι αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ἣ
ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
περὶ ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας.
²³ ἀλλ' ἡ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐντείλαμην
αὐτοῖς, λέγων. ἀκούσατε τῆς φωνῆς
μου, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν, καὶ ὑ-
μεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ πορευ-
σθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου, αἷς ἂν
ἐντελωμαι ὑμῖν, ὅπως ἂν εὖ ᾦ ὑμῖν.
²⁴ καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐ προσ-
έσχε τὸ οὖς αὐτῶν, ἀλλ' ἐπορεύθησαν
ἐν τοῖς ἐνθυμήμασι τῆς καρδίας αὐτῶν
τῆς κακῆς, καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπι-
σθεν, καὶ οὐκ εἰς τὰ ἐμπροσθεν, ²⁵ ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἐξῆλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης. καὶ ἔξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς
πάντας τοὺς δούλους μου, τοὺς προ-
φήτας, ἡμέρας καὶ ὁρθοῦ, καὶ ἀπέ-
στειλα, ²⁶ καὶ οὐκ εἰσῆκουσάν μου,
καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ
ἐσκήληρναν τὸν τραχήλον αὐτῶν ὑπὲρ
τοὺς πατέρας αὐτῶν. ²⁸ καὶ ἔρεῖς αὐ-
τοῖς τούτον τὸν λόγον. τοῦτο τὸ ἔθνος
ὃ οὐκ ἤκουσε τῆς φωνῆς κυρίου, οὐδὲ
ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλιπεν ἡ πίστις
ἐκ στόματος αὐτῶν. ²⁹ κεῖρε τὴν γε-
φαλὴν σου, καὶ ἀπορρίπτει, καὶ ἀνα-
λαβε ἐπὶ χεῖλεων θρήνον, ὅτι ἀπειδο-
κίμασε κύριος, καὶ ἀπώσαστο τὴν γε-
νεὰν τὴν ποιοῦσαν ταῦτα. ³⁰ ὅτι ἐποί-
ησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα τὸ πονηρὸν ἐναν-
τίον ἐμοῦ, λέγει κύριος. ἔταξαν τὰ
βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν,
τοῦ μιᾶναι αὐτόν. ³¹ καὶ ὠκοδόμησαν
τὸν βωμὸν τοῦ Ταφέθ, ὃς ἐστὶν ἐν
φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ κατακαίειν
τούς

τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ, ὃ οὐκ ἐνετελάμην αὐτοῖς, καὶ οὐ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου. ³² διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ οὐκ ἔρουσιν ἐτι, βρωμὸς τοῦ Ταφέθ καὶ φάραγξ υἱοῦ Ἐννὸμ, ἀλλ' ἡ φάραγξ τῶν ἀννηρημένων. καὶ θάψουσιν ἐν τῷ Ταφέθ, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον. ³³ καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βρωσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσβῶν. ³⁴ καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων Ἰουδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφραينوμένων, καὶ φωνὴν χαίρωντος, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρημωσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ.

Κ Ε Φ. Η'.

Εν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει κύριος, ἐξοίσουσι τὰ ὀστέα τῶν βασιλείων Ἰουδα, καὶ τὰ ὀστέα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, καὶ τὰ ὀστέα τῶν ἱερέων, καὶ τὰ ὀστέα προφητῶν, καὶ τὰ ὀστέα τῶν κατοικούντων ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν, ² καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας, καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, ἃ ἡγάπησαν, καὶ οἳς ἐδούλευσαν, καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὅπως αὐτῶν, καὶ ὧν ἀντεῖχοντο, καὶ οἳς προσεκύνησαν αὐτοῖς. οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφήσονται, καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, ³ ὅτι εἴλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωὴν, καὶ πᾶσιν τοῖς καταλοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης, ἐν παντὶ τόπῳ οὐ ἔαν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ. ⁴ ὅτι τάδε λέγει κύριος. μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ ἀναστρέφει; ⁵ διατὶ ἀπέστρεψεν ὁ λαός μου οὗτος ἀποστροφὴν ἀναιδῆ, καὶ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν τοῦ ἐπιστρέψαι; ⁶ ἐνωτίσασθε δὴ, καὶ ἀκούσατε. οὐχ οὕτω λαλήσουσιν, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὁ μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων, τί ἐποίησα; διέλεπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ, ὥς ἵππος κἀθιδρός ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ. ⁷ καὶ

ἡ ἀσιδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς. τρυγῶν καὶ χελιδὼν ἀγροῦ, στρουθία ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδων ἑαυτῶν, ὃ δὲ λαός μου οὗτος οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα κυρίου. ⁸ πῶς ἐρεῖτε, ὅτι σοφοὶ ἔσμεν ἡμεῖς, καὶ νόμος κυρίου μεθ' ἡμῶν ἔστι; εἰς μάτην ἐγενήθη σχοῖνος ψευδῆς γραμματεῦσιν. ⁹ ἡσπύνησαν σοφοί, καὶ ἐπτοήθησαν καὶ ἑάλωσαν, ὅτι τὸν νόμον κυρίου ἀπεδοκίμασαν. σοφία τίς ἔστιν ἐν αὐτοῖς; ¹⁰ διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις, καὶ τοὺς ἀγρούς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις, ¹¹ καὶ συνάξουσιν τὰ γεννήματα αὐτῶν, λέγει κύριος. οὐκ ἔστι σταφυλὴ ἐν ταῖς ἀμπελίοις, καὶ οὐκ ἔστι σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα κατεβρύχην. ¹² ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα; συνάχθητε, καὶ ἐξέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὄχυράς, καὶ ἀπορρίψωμεν ἐκεῖ, ὅτι ὁ θεὸς ἀπέρριψεν ἡμᾶς, καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρτεμον ἐναντίον αὐτοῦ. ¹³ συνήχθημεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ, εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδὼν σπουδή. ¹⁴ ἐκ Δαν ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀξύτερος ἵππων αὐτοῦ. ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππαςίας ἵππων αὐτοῦ ἐσεισθή πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἤξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν, καὶ τὸ πληρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. ¹⁵ διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελλῶ εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας, οἳς οὐκ ἔστιν ἐπάσαι, καὶ δήξονται ὑμᾶς. ¹⁶ ἀνιάτα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορομένης. ¹⁷ ἰδοὺ φωνὴ κρᾶυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρόθεν. μὴ κύριος οὐκ ἔστιν ἐν Σιών; ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διότι παρωργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ματαίοις ἀλλοτριόις. ¹⁸ διήλθε θέρους, παρῆλθεν ἀμητός, καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν. ¹⁹ ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ μου ἐσκοτώθην. ἐν ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδίνες ὥς τικτούσης. ²⁰ καὶ μὴ ῥητίνῃ οὐκ ἔστιν ἐν Γαλαὰδ, ἢ ἱατρὸς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διατὶ οὐκ ἀνέβη ἱασις θυγατρὸς λαοῦ μου;

Κ Ε Φ. Θ'.

Τίς δώσει κεφαλῇ μου ὕδωρ, καὶ ἡ φθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων; καὶ λαύ-

κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου. ² τίς δώη μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σταθμὸν ἔσχατον, καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου, καὶ ἀπ-ελευσομαι ἀπ' αὐτῶν; ὅτι πάντες μοι-χῶνται, σύνοδος ἀθετούντων, ³ καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τό-ξον. ψεῦδος, καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθοσαν, καὶ ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν, φη-σὶ κύριος. ⁴ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ φυλάσασθε, καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποίθατε, ὅτι πᾶς ἀδελ-φὸς πτέρνῃ πτερνιῇ, καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσεται. ⁵ ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ καταπαίξεται, ἀλή-θειαν οὐ μὴ λαλήσωσι. μεμάθηκεν ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῇ, ἡδίκη-σαν, καὶ οὐ διέλιπον τοῦ ἐπιστρέψαι. ⁶ τόκος ἐπὶ τόκῳ, καὶ δόλος ἐπὶ δόλῳ. οὐκ ἤθελον εἰδέναι με, φησὶ κύριος. ⁷ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω αὐτοὺς, καὶ δοκιμῶ αὐ-τοὺς, ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπου πο-νηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου. ⁸ βολίς τιτρώσκουσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῶν. τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικά, καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἔσθραν. ⁹ μὴ ἐπὶ τού-τοις οὐκ ἐπισκέψομαι, λέγει κύριος, ἡ ἐν λαῷ τοιοῦτο οὐκ ἐκδικήσεται ἡ ψυχὴ μου; ¹⁰ ἐπὶ τὰ ὅρα λάβετε κοπιτόν, καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς ἐρήμου θρη-νον, ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους. οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπ-άρξεως ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔως κτηνῶν, ἐξέστησαν, ὥχοντο. ¹¹ καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς μετοι-κίαν καὶ εἰς κατοικητήριον δρακόντων, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμόν θηροῦ, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι. ¹² τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνετός, καὶ συν-έτω τοῦτο; καὶ ὅς λόγος στόματος κυρίου πρὸς αὐτόν, ἀναγγεῖλάτω ὑμῖν, ἔνεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ, ἀνήσθη, ὡς ἐρημος παρὰ τὸ μὴ διοδύεσθαι αὐτήν; ¹³ καὶ εἶπε κύριος πρὸς με, διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν νόμον μου, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου, ¹⁴ ἀλλ'

ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ὀπίσω τῶν ἰδωλῶν ἃ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν. ¹⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ἀνάγκας, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς, ¹⁶ καὶ διασκορ-πιῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ ἐπαποστείλω ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν, ἕως τοῦ ἐξαναλωῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ. ¹⁷ τάδε λέγει κύριος. καλέσατε τὰς θρηνοῦσας, καὶ ἐλθέτω-σαν. καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλα-τε, καὶ φθιγῶσθωσαν, ¹⁸ καὶ λαβέ-τωσαν ἐφ' οὐκᾶς θρῆνον, καὶ καταγα-γέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ῥέτω ὕδωρ, ¹⁹ ὅτι φωνὴ οἰκτροῦ ἠκούσθη ἐν Σιών. πῶς ἐταλαιπωρήσαμεν, κατησχύνθη-μεν σφόδρα, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν, καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν; ²⁰ ἀκούσατε δὴ γυναῖκες λόγον θεοῦ, καὶ δεξάσθω τὰ ὠτα ὑμῶν λό-γους στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἶκτον, καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον. ²¹ ὅτι ἀνέ-βη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν, εἰςῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, τοῦ ἐκτρί-ψαι νήπια ἔξωθεν, καὶ νεανίσκους ἀ-πὸ τῶν πλατειῶν. ²² καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παραδείγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑ-μῶν, ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σπέρμα. ²³ τάδε λέγει κυρι-ος. μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ, ²⁴ ἀλλ' ἡ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, συνιέν καὶ γινώσκειν, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύ-ριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δι-καιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου, λέγει κύριος. ²⁵ ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἐπι-σκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτεμμέ-νους ἀκροβυστίας αὐτῶν. ²⁶ ἐπ' Αἴ-γυπτον, καὶ ἐπὶ Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπὶ Ἑδὼμ, καὶ ἐπὶ υἱοὺς Ἀμμων, καὶ ἐπὶ υἱοὺς Μωάβ, καὶ ἐπὶ πάντα περιμι-ρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, τοὺς

τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκί, καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Ι'.

Ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ. ² τὰδε λέγει κύριος. κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθάνετε, καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι φοβοῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν. ³ ὅτι τὰ νόμματα τῶν ἐθνῶν μάταια. ξύλον ἐστὶν ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἐκκεκομμένον, ἔργον τέκτονος, καὶ χώνευμα, ⁴ ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα ἐν σφύραις, καὶ ἥλοις ἐστρέψαν αὐτά. ⁵ θήσουσιν αὐτά, καὶ οὐ κινήθῃσονται. ⁶ ἀργύριον τορευτὸν ἐστίν, οὐ πορεύονται, ἀργύριον προσβλητὸν ἐστίν. ἀπὸ Θαλασῶν ἤξει χρυσίον Μωαβ, καὶ χεῖρ χρυσοχόων, ἔργα τεργιτῶν πάντα, ὑακινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτά. ⁷ αἰρούμενα ἀρθήσονται, ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται. μὴ φοβηθῇτε αὐτά, ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσιν, καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. ⁸ οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς. θεοὶ οὗ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου. ⁹ κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανόν, ¹⁰ καὶ πλήθος ὕδατος ἐν οὐρανῷ. καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς νετὸν ἐποίησε, καὶ ἐξηγαγε φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ. ¹¹ ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ, ὅτι ψευδὴ ἔχωνεν, οὐκ ἐστὶ πνεῦμα ἐν αὐτοῖς. ¹² μάταιά ἐστιν ἔργα ἐμπεταιγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολούνται. ¹³ οὐκ ἐστὶ τοιαύτη μερίς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ, κύριος ὄνομα αὐτῷ. ¹⁴ συνήγαγεν ἐξωθεν τὴν ὑπόστασίν σου, κατοικοῦσαν ἐν ἐκλεκτοῖς. ¹⁵ ὅτι τὰδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει,

ὅπως εὗρεθῇ ἡ πληγὴ σου. ¹⁶ οὐαὶ ἐπὶ συντριμματί σου, ἀλγερὰ ἡ πληγὴ σου. καγὼ εἶπα, ὄντως τοῦτο τὸ τραῦμα σου, καὶ κατέλαβέ σε. ¹⁷ ἡ σκηνή σου ἐταλαιπώρησεν, ὥλετο. καὶ πᾶσαι αἱ δέδροί σου διεσπάρησαν. οἱ υἱοὶ μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ εἰσιν, οὐκ ἐστὶν ἐτι τόπος τῆς σκηνῆς μου, τόπος τῶν δέδρων μου. ¹⁸ ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρονεύσαντο, καὶ τὸν κύριον οὐκ ἐζήτησαν. διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησε πᾶσα ἡ νομή, καὶ διεσκορπίσθησαν. ¹⁹ φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς Βορρᾶ, τοῦ τάξαι τὰς πόλεις Ἰουδα εἰς ἀφανισμόν, καὶ κοίτην στρουθῶν. ²⁰ οἶδα κύριε ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ἀνὴρ πορεύσεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ. ²¹ παίδευσον ἡμᾶς κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσης. ²² ἔκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδῶτα σε, καὶ ἐπὶ γενεάς αἱ τὸ ὄνομα σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο, ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτόν, καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἥρημασαν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἰερემίαν, λέγων. ² ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας Ἰουδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, ³ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τὰδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἐπικατάρτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν λόγων τῆς διαθήκης ταύτης, ⁴ ἥς ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἠνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς, λέγων, ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσατε πάντα ὅσα ἐὰν ἐντελωμαι ὑμῖν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν, ⁵ ὅπως στήσω τὸν ὄρκον μου, ὃν ὡμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη. καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπα, γένοιτο κύριε. ⁶ καὶ εἶπε κυριὸς πρὸς μέ. ἀνάγνωδι τοὺς λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ἰουδα, καὶ ἐξωθεν Ἱερουσαλὴμ, λέγων. ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης,

ταύτης, καὶ ποιήσατε αὐτούς. ⁸ καὶ οὐκ ἐποίησαν. ⁹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέν. εὐρέθη σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν Ἰουδα, καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλήμ. ¹⁰ ἐπεστράφησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον, οἳ οὐκ ᾔθελησαν εἰσακούσαι τῶν λόγων μου, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ πορεύονται ὀπίσω θεῶν ἁλλοτρίων, τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ δισπέδασεν ὁ ἄνθρωπος Ἰσραὴλ καὶ οἶκος Ἰουδα τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθήμην πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν. ¹¹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ, ἔξ ὧν οὐ δυνήσονται ἐξελεῖν ἐξ αὐτῶν. καὶ κεκραῶνται πρὸς μέν, καὶ οὐκ εἰσακούσονται αὐτῶν, ¹² καὶ πορεύονται πόλεις Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλήμ, καὶ κεκραῶνται πρὸς τοὺς θεοὺς, οἷς αὐτοὶ θυμῶσιν αὐτοῖς, οἳ μὴ σώσουσιν αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν. ¹³ ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοὶ σου Ἰουδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς Ἱερουσαλὲμ ἐτάξατε βωμοὺς θυμῶν τῇ Βάαλ. ¹⁴ καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἀξίου περὶ αὐτῶν ἐν δέήσει καὶ προσευχῇ, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι ἐν τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνταί με, ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν. ¹⁵ τί εἰ ἡγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησε βδελυγμὰ; μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἄγρια ἀφελούσιν ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου, ἢ τούτοις διαφεύξῃ; ¹⁶ ἐλαίαν ὠραίαν εὐσκίον τῷ εἶδει ἐκάλεσε κύριος τὸ ὄνομα σου, εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς. ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτήν, μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ σέ, ἡρκειώθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς, ¹⁷ καὶ κύριος ὁ καταφυτεύσας σε ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰουδα, ὅτι ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσαι με ἐν τῷ θυμῶν αὐτοῦς τῇ Βάαλ. ¹⁸ κύριε. γνώρισόν μοι, καὶ γνῶσμαι. τότε εἰδὼν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν, ¹⁹ ἐγὼ δὲ ὡς ἄνθρωπον ἀκακὸν ἀρόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων. ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες. δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν

αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ οὐκέτι. ²⁰ κύριε κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἵδομι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς σέ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμα μου. ²¹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθὼθ τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας, οὐ μὴ προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. ²² ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς. οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθάνονται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, ²³ καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθὼθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Δίκαιος εἰ κύριε, ὅτι ἀπολογησάμην πρὸς σέ. πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ. τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐδοῦται; εὐθύνῃσαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ² ἐφύτευσας αὐτοὺς, καὶ ἐξῳζώθησαν. ἐτεκνοποίησαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν. ἐγγὺς εἰ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρθρον ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. ³ καὶ σὺ κύριε γινώσκεις με, δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου. ἄγγισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν. ⁴ ἕως ποτε πενήτησι ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἡφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν, οὐκ ὄψεται ὁ θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν. ⁵ σοὺ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσιν σε. πῶς παρασκευασθῇ ἐφ' ἵπποις, καὶ ἐν γῇ ἐκρήγῃ σου πέποιθας; πῶς ποιήσεις ἐν φουαγματι τοῦ Ἰορδάνου; ⁶ ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου, καὶ οὗτοι ᾔθεθέσαν σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν, ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν, μὴ πιστεύσης ἐν αὐτοῖς, ὅτι καλήσουσι πρὸς σέ καλὰ. ⁷ ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν μου, ἄφηκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα τὴν ἡγαπημένην ψυχὴν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς. ⁸ ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ, ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν

τὴν φωνὴν αὐτῆς, διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν. ⁹ μὴ σπῆλαιον ὑαίνης ἢ κληρονομία μου ἐμοί, ἢ σπῆλαιον κύκλω αὐτῆς; βαδίσατε, συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. ¹⁰ ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνα μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἐρημον ἄβατον, ¹¹ ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας. δι' ἐμὲ ἀφανισμῶ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ. ¹² ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταλαιπωροῦντες, ὅτι μάχαιρα τοῦ κυρίου καταφάγεται ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, οὐκ ἔστιν εἰρήνη πᾶσιν σαρκί. ¹³ σπείρατε πυρούς, καὶ ἀκάνθας θερίζετε. οἱ κληροὶ αὐτῶν οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτούς. αἰσχύνονται ἀπὸ καυχῆσεως ὑμῶν, ἀπὸ ὀνειδισμοῦ ἔναντι κυρίου, ¹⁴ ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμίσησα τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτούς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰουδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν. ¹⁵ καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς, ἐπιστρέψω καὶ ἔλεησω αὐτούς, καὶ κατοικίω αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἔσται ἔαν μαθόντες μάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ὀμνύειν τῷ ὀνόματί μου. ζῇ κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὀμνύειν τῇ Βααλ, καὶ οἰκοδομηθήσεται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου, ¹⁷ ἔαν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἔξαρω τὸ ἔθνος ἐκείνο ἐξάρσει καὶ ἀπωλείᾳ.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Τάδε λέγει κύριος. βαδίσον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περιζῶμα λινούν, καὶ περίθου περὶ τὴν ὁσφύν σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελευσεται. ² καὶ ἐκτησάμην τὸ περιζῶμα κατὰ τὸν λόγον κυρίου, καὶ περιέθῃκα περὶ τὴν ὁσφύν μου. ³ καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ⁴ λαβε τὸ περιζῶμα τὸ περὶ τὴν ὁσφύν σου, καὶ ἀνάστηθι, καὶ βαδίσον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ κατὰ κρυπτον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς

πέτρας. ⁵ καὶ ἐπορεύθην, καὶ ἔκρυψα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ, καθὼς ἐνετείλατό μοι κύριος. ⁶ καὶ ἐγένετο μετ' ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἔπεε κύριος πρὸς μέ. ἀνάστηθι, βαδίσον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, καὶ λαβε ἐκείθεν τὸ περιζῶμα, ὃ ἐνετείλαμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ. ⁷ καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμόν, καὶ ὠρυξα, καὶ ἔλαβον τὸ περιζῶμα ἐκ τοῦ τόπου οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν, ὃ οὐ μὴ χορησθῇ εἰς οὐθέν. ⁸ καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. τάδε λέγει κύριος. οὕτως φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰούδα καὶ τὴν ὕβριν Ἱερουσαλὴμ, ¹⁰ τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν, τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακοῦν τῶν λόγων μου, καὶ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων τοῦ δουλεῖν αὐτοῖς, καὶ τοὺς προσκυνεῖν αὐτοῖς. καὶ ἔσονται ὥσπερ τὸ περιζῶμα τοῦτο, ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς οὐθέν. ¹¹ ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περιζῶμα περὶ τὴν ὁσφύν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἑμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ πάντα οἶκον Ἰούδα, τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστόν, καὶ εἰς καύχημα καὶ εἰς δόξαν, καὶ οὐκ εἰς ἥκουσαν μου. ¹² καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαόν τοῦτον. πᾶς ἄσκος πληρωθήσεται οἴνου. καὶ ἔσται ἔαν εἴπωσι πρὸς σέ, μὴ γνόντες οὐ γνωσόμεθα, ὅτι πᾶς ἄσκος πληρωθήσεται οἴνου; ¹³ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους υἱοὺς τοῦ Δαυὶδ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτῶν, καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφῆτας, καὶ τὸν Ἰουδαν καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ μεθύσματι, ¹⁴ καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ. οὐκ ἐπιποθήσω, λέγει κύριος, καὶ οὐ φείσομαι, καὶ οὐκ οἰκτιρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν. ¹⁵ ἀκούσατε, καὶ ἐνωτίσασθε, καὶ μὴ ἐπαίρεσθε, ὅτι κύριος ἐλάλησε. ¹⁶ ὅτε τί ῥα κυρίῳ θιῶ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι, καὶ πρὸ τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ' ὁρῇ

ὄρη σκοτεινά. καὶ ἀναμεινείτε εἰς φῶς, καὶ ἐκεῖ σκιά θανάτου, καὶ τεθήσονται εἰς σκότος. ¹⁷ ἔὰν δὲ μὴ ἀκουσῇτε, κεκρυμμένως κλαυσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως, καὶ κατάξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ὅτι συνετρίβη τὸ ποίμνιον κυρίου. ¹⁸ εἶπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύουσι, ταπεινώθητε καὶ καθίσατε, ὅτι καθηρέθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν. ¹⁹ πόλεις αἱ πρὸς Νότον συνεκλείσθησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων. ἀποικίσθη Ἰούδας, συνετέλεσαν ἀποικίαν τελείαν. ²⁰ ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου Ἱερουσαλήμ, καὶ ἴδε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ Βορρᾶ. ποῦ ἐστι τὸ ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι, πρόβατα δόξης σου; ²¹ τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνται σε; καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπὶ σέ μαθηματα εἰς ἀρχήν. οὐκ ὠδίνεις καθέξουσί σε καθὼς γυναῖκα τίκτουςαν; ²² καὶ ἔὰν εὔης ἐν τῇ καρδίᾳ σου, διατί ἀπήντησέ μοι ταῦτα; διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπίσθια σου, παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου. ²³ εἰ ἀλλάζεται Αἰθίοψ τὸ δέρεμα αὐτοῦ, καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς δυνήσεσθε εὐποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακά. ²⁴ καὶ διέσπειρα αὐτοὺς, ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον. ²⁵ οὕτως ὁ κληρὸς σου, καὶ μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοί, λέγει κύριος. ὡς ἐπιλάθου μου, καὶ ἠλπισας ἐπὶ ψεύδεισι, ²⁶ καὶ γὰρ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου, ²⁷ καὶ ἡ μοιχεία σου, καὶ χρεμετισμός σου, καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς πορνείας σου. ἐπὶ τῶν βουνῶν, καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐώρακα τὰ βδελύγματα σου. οὐαί σοι Ἱερουσαλήμ, ὅτι οὐκ ἔκαθαρίσθης ὅπισω μου ἕως τίνος ἔτι.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερμίαν περὶ τῆς ἀβροχίας.

² Ἐπένθησεν ἡ Ἰουδαία, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκινώθησαν, καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλήμ ἀνέβη, ³ καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν

ἐφ' ὕδαρ. ἤλθοσαν ἐπὶ τὰ φρέατα, καὶ οὐκ εὗροσαν ὕδαρ, καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά. ⁴ καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπον, ὅτι οὐκ ἦν ὑετός. ἤσχυνθησαν οἱ γεωργοί, ἐπικάλυψαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. ⁵ καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον, καὶ ἐγκατέλιπον, ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη. ⁶ ὄνοι ἀγριοὶ ἔστησαν ἐπὶ νάπας, καὶ εἰλυσαν ἄνεμον, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἦν χόρτος. ⁷ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀνέστησαν ἡμῖν. κύριε ποιήσον ἡμῖν ἐνέκέν σου, ὅτι πολλαὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σου, ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν. ⁸ ὑπομονὴ Ἰσραὴλ κύριε, καὶ σῶσεις ἐν καιρῷ κακῶν. ἐν αὐτῇ ἐγενήθης ὡς παροικὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς καταλύμα; ⁹ μὴ εἶῃ ὡς περ ἄνθρωπος ὑπνών, ἧ ὡς ἀνὴρ οὐ δυνάμενος σῶεσθαι; καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἰ κύριε, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς, μὴ ἐπιλάθῃ ἡμῶν. ¹⁰ οὕτως λέγει κύριος τῷ λαῷ τούτῳ. ἡγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ θεὸς οὐκ εὐώδωσεν ἐν αὐτοῖς, νῦν μνησθήσεται τῆς ἀδικίας αὐτῶν. ¹¹ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. μὴ προσέχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθὰ, ¹² ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἐὰν προσεγγάσων ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας, οὐκ εὐδοκῆσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντέλεσα αὐτούς. ¹³ καὶ εἶπα. ὁ ὢν κύριε, ἰδοὺ οἱ προφηταὶ αὐτῶν προφητεύουσι, καὶ λέγουσιν, οὐκ ὄψεσθε μαχαίραν, οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ¹⁴ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ψευδῇ οἱ προφηταὶ προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, καὶ οὐκ ἐνετείλαμην αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς. ὅτι ὁράσεις ψευδεῖς, καὶ μαντείας καὶ οἰωνίσματα, καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν. ¹⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητεύόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῇ, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, οἱ λέγουσι, μάχαира

καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης, ἐν θανάτῳ νοσερῶ ἀποθανοῦνται, καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ προφῆται ¹⁶ καὶ ὁ λαός, οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἐρύμμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτούς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, καὶ ἐκγεῶ ἐπ' αὐτούς τὰ κακὰ αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τὸν λόγον τοῦτον. καταγαγετε ἐπ' ὀφθαλμούς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μὴ διαλιπέτωσαν, ὅτι συντρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου, καὶ πληγὴ ὀδυνηρὰ σφόδρα. ¹⁸ ἂν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδὼν τραυματίαν μαχαίρας, καὶ ἂν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδὼν πόνον λιμοῦ, ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν οὐκ ᾔδεισαν. ¹⁹ μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰούδαν, καὶ ἀπὸ Σιών ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου; ἵνατί ἐπαίσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴασις; ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ ταραχὴ. ²⁰ ἔγνωμεν κύριε ἁμαρτήματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου. ²¹ κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σου, μὴ ἀπολέσης θρόνον δόξης σου. μνησθήτι, μὴ διαπικιδάσῃς τὴν διαθήκην σου τὴν μεθ' ἡμῶν. ²² μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν ὑετίζων; καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει πλησμονὴν αὐτοῦ, οὐχὶ σὺ εἰ αὐτός; καὶ ὑπομενοῦμέν σε κύριε, ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα.

Κ Ε Φ. Ι Ε'.

Καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἂν στῇ Μωσῆς καὶ Σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου, οὐκ ἔστιν ἡ ψυχὴ μου πρὸς αὐτούς. Ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ ἐξελεθέτωσαν. ² καὶ ἔσται ἂν εἴπωσι πρὸς σέ, ποῦ ἐξελευσόμεθα; καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον. καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν. καὶ ὅσοι εἰς λιμὸν, εἰς λιμὸν. καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν. ³ καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτούς τέσσαρα εἶδη, λέγει κύριος. τὴν μάχαιραν εἰς σφαγὴν,

καὶ τοὺς κύνες εἰς διασπασμὸν, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρωμὴν καὶ διασθοράν. ⁴ καὶ παραδώσω αὐτούς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς διὰ Μανασσῆ υἱὸν Ἐχμίου βασιλέως Ἰούδα, περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁵ τίς φείσεται ἐπὶ σοὶ Ἱερουσαλὴμ; καὶ τίς δειλιάσει ἐπὶ σοί; ἢ τίς ἀνακαμψεῖ εἰς εἰρήνην σοι; ⁶ σὺ ἀπεστράφης με, λέγει κύριος. ὀπίσω πορεύσῃ, καὶ ἔκτενῶ τὴν χεῖρά μου, καὶ διαφθερῶ σε, καὶ οὐκέτι ἀνησω αὐτούς. ⁷ καὶ διασπερῶ αὐτούς ἐν διασπορᾷ, ἐν πύλαις λαοῦ μου ἡτεκνώθησαν, ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν, ⁸ ἐπληθύνθησαν αἱ χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκους ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ, ἐπέδρῖψα ἐπ' αὐτὴν ἐξαιάνης τρόμον καὶ σπουδὴν. ⁹ ἐκένώθη ἡ τίκτουσα ἐπτά, ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς, ἐπέδου ὁ ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσοπύσης τῆς ἡμέρας, κατησχύνθη καὶ ὠνειδίσθη. τοὺς καταλοίπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν. ¹⁰ οἶμοι ἐγὼ μητερ, ὡς τινὰ με ἔτεκες ἄνδρα δικαζόμενον, καὶ διακρινόμενον πύσῃ τῇ γῇ. οὔτε ὠφέλησα, οὔτε ὠφέλησέν με οὐδεὶς. ἡ ἰσχὺς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με. ¹¹ γένοιτο δέσποτα κατενθνητόνων αὐτῶν. εἰ μὴ παρέστην σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν, εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν. ¹² εἰ γνωσθήσεται σιδήρος; καὶ περιβόλοιον χαλκοῦν ἡ ἰσχὺς σου. ¹³ καὶ τοὺς θρσαυρούς σου εἰς προνομήν δώσω ἀντάλλαγμα, διὰ πύσας τὰς ἁμαρτίας σου. καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου. ¹⁴ καὶ καταδουλώσω σε κύκλῳ τοῖς ἐχθροῖς σου, ἐν τῇ γῇ ἣ οὐκ ᾔδεις. ὅτι πῦρ ἐκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται. ¹⁵ κύριε μνήσθητί μου, καὶ ἐπίσκεψαί με, καὶ ἀδώσωσόν με ἀπὸ τῶν καταδικνόντων με, μὴ εἰς μακροθυμίαν. γνῶθι, ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ ὀνειδισμόν ¹⁶ ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους σου, συντέλεσον αὐτούς, καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν

χαρὰν καρδίας μου, ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' ἐμοὶ κύριε παντοκράτωρ. ¹⁷ οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόντων, ἀλλὰ εὐλαβούμεν ἀπὸ προσώπου χειρὸς σου. καταμονας ἐκαθήμην, ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην. ¹⁸ ἵνατί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσί μου; ἡ πληγὴ μου στερεά, πόθεν ἰαθήσομαι; γινομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδές, οὐκ ἔχον πίστιν. ¹⁹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἐὰν ἐπιστρέψῃς, καὶ ἀποκαταστήσω σε, καὶ πρὸ προσώπου μου στήσῃ. καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς τὸ στόμά μου ἔση, καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ, καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψεις πρὸς αὐτούς. ²⁰ καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ, ὡς τείχος ὀχυρόν, χαλκοῦν. καὶ πολεμήσουσι πρὸς σέ, καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ, διότι μετὰ σοῦ εἰμι τοῦ σώζειν σε, ²¹ καὶ τοὺ ἐξαγείσθαι σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν, καὶ λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.

Κ Ε Φ. Ις'.

Καὶ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα, λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ² καὶ οὐ γεννηθήσεται σοι υἱός, οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ³ ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γενησάντων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν τετοκνίων αὐτούς, καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτούς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. ⁴ ἐν θανάτῳ νοσερῶ ἀποθανοῦνται, οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφῇσονται. εἰς παραδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται. καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς ἔσονται καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ. ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ ἐν λυμῷ συντελεσθήσονται. ⁵ τάδε λέγει κύριος. μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν, καὶ μὴ πορευθῇς τοῦ κόφασθαι, καὶ μὴ πενήθῃς αὐτούς, ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου. ⁶ οὐ μὴ κόψονται αὐτούς, οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσουσι, καὶ οὐ ξυρηθήσονται, ⁷ καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παρακλήσιν ἐπὶ τεθνηκότι. οὐ ποτίουσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παρακλήσιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ. ⁸ εἰς

οἰκίαν πότου οὐκ εἰσέλῃσθαι σὺ, συγκαθίσαι μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν ⁹ διότι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν ἑυφροσύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νυμφος. ¹⁰ καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγεῖλῃς τῷ λαῷ τούτῳ ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἰπῶσι πρὸς σέ, διατί ἐλάλησε κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα; τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν, ἣν ἡμάρτομεν ἐναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν; ¹¹ καὶ ἔρεις πρὸς αὐτούς, ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν, λέγει κύριος, καὶ ᾤχοντο ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων, καὶ ἐδουλεύσαν αὐτοῖς, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον, καὶ τὸν νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο, ¹² καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσασθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν. καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος ὅπισω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς πονηροῦς, τοῦ μὴ ὑπακούειν μου. ¹³ καὶ ἀποβρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης, εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ ᾔδειτε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, οἱ οὐ δώσουσιν ὑμῖν ἔλεος. ¹⁴ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται, λέγει κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Ἱσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ¹⁵ ἀλλὰ Ἱσραὴλ ἐκ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὐ ἐξώσθησαν ἐκεῖ, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτούς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν. ¹⁶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς ἀλκίεις τοὺς πολλοὺς, λέγει κύριος, καὶ ἀλειψουσιν αὐτούς. καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστέλλω τοὺς πολλοὺς θηρεῦτάς, καὶ θηρεύουσιν αὐτούς ἕπανα παντὸς ὄρου, καὶ ἕπανα παντὸς βουνοῦ, καὶ εἰς τῶν τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν. ¹⁷ ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πᾶσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου. ¹⁸ καὶ ἀνταποδώσω διπλάς τὰς κακίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς ἐβεβήλωσαν τὴν γῆν μου ἐν τοῖς

θνησι-

θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν
καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, ἐν αἷς
ἐπλημμύλησαν τὴν κληρονομίαν μου.
¹⁹ κύριε σὺ ἰσχύς μου, καὶ βοήθειά
μου, καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέραις
κακῶν. πρὸς σέ ἔθνη ἤξουσιν ἀπ'
ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἔρουσιν, ὡς ψευ-
δὴ ἐκτῆσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εὐδωλα,
καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα. ²⁰ εἰ
ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεοὺς, καὶ
οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί· ²¹ διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τού-
τῳ τὴν χεῖρά μου, καὶ γνωριῶ αὐτοῖς
τὴν δύναμίν μου, καὶ γνωσονται, ὅτι
ὄνομά μου κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

⁵ **Ε**πικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς τὴν
ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ στηρί-
σει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν,
καὶ ἀπὸ κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδιά αὐ-
τοῦ. ⁶ καὶ ἔσται ὡς ἡ ἀγριομυρική ἡ
ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ὄνεται ὅταν ἔλθῃ
τὰ ἀγαθὰ, καὶ κατασκηνώσει ἐν ἀλ-
μοις, καὶ ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀλμυρᾷ ἥτις
οὐ κατοικεῖται. ⁷ καὶ εὐλογημένος ὁ
ἄνθρωπος, ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ κυρίῳ,
καὶ ἔσται κύριος ἐλπίς αὐτοῦ, ⁸ καὶ
ἔσται ὡς ξύλον ἐν ὕδατι παρ' ὕδατα,
καὶ ἐπὶ ἱκμάδα βαλεῖ ῥίζαν αὐτοῦ. οὐ
φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦμα, καὶ
ἔσται ἐπ' αὐτῷ στελέχη ἀλσῶδη, ἐν
ἐνιαυτῷ ἄβροχίας οὐ φοβηθήσεται, καὶ
οὐ διαλείψει ποιῶν καρπόν. ⁹ βαθεῖα
ἡ καρδιά παρὰ πάντα, καὶ ἄνθρωπός
ἐστι, καὶ τίς γνώσεται αὐτόν; ¹⁰ ἐγὼ
κύριος ἐγάζων καρδίας, καὶ δοκιμάζων
νεφροὺς, τοῦ δοῦναι ἐκάστῳ κατὰ
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ κατὰ τοὺς καρ-
ποὺς τῶν ἐπιτηδεύματων αὐτοῦ. ¹¹ ἐφω-
νήσε πέφριξ, συνήγαγεν ἃ οὐκ ἔτεκε,
ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρί-
σεως, ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκα-
ταλείφουσιν αὐτόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων
αὐτοῦ ἔσται ἄφρων. ¹² θρόνος δόξης
ὑψωμένος, ἀγίασμα ἡμῶν, ¹³ ὑπομονὴ
Ἰσραὴλ. κύριε, πάντες οἱ καταλιπόν-
τες σε καταισχυνθήτωσαν, ἀφαστηκό-
τες ἐπὶ τῆς γῆς γραφῆτωσαν, ὅτι ἐγ-
κατέλιπον πηγήν ζωῆς, τὸν κύριον.
¹⁴ ἴσασι με κύριε, καὶ ἰαθήσομαι. σῶ-
σόν με, καὶ σωθήσομαι, ὅτι καύχημά

μου σὺ εἰ. ¹⁵ ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς
μέ. ποῦ ἔστιν ὁ λόγος κυρίου; ἔλθέ-
τω. ¹⁶ ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακυ-
λουθῶν ὀπίσω σου, καὶ ἡμέραν ἄν-
θρώπου οὐκ ἐπεθύμησα. σὺ ἐπίστη.
τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου,
πρὸ προσώπου σου ἐστί. ¹⁷ μὴ γενη-
θῇς μοι εἰς ἄλλοτριώσιν, φειδόμενος
μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ. ¹⁸ καταισχυ-
νθήτωσαν οἱ διώκοντές με, καὶ μὴ κατ-
αισχυνθῇ ἐγὼ. ποτηθῆσαν αὐ-
τοί, καὶ μὴ ποτηθῇ ἐγὼ. ἐπάγαγε
ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν πονηρὰν, διόσον
συντριμμα συντριψον αὐτούς. ¹⁹ τὰδε
λέγει κύριος. βάδισον, καὶ στήθι ἐν
ταῖς πύλαις υἱῶν λαοῦ σου, ἐν αἷς
εἰσπορευόνται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰου-
δα, καὶ ἐν αἷς ἐκπορευόνται ἐν αὐταῖς,
καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ἱερουσα-
λήμ, ²⁰ καὶ ἑρεῖς αὐτοῖς. ἀκούσατε
τὸν λόγον κυρίου βασιλεῖς Ἰουδα, καὶ
πᾶσα Ἰουδαία, καὶ πᾶσα Ἱερουσαλήμ,
οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταυ-
ταῖς. ²¹ τὰδε λέγει κύριος. φυλάσσει-
σθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ μὴ αἰρέτε
βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββά-
των καὶ μὴ ἐκπορευέσθε ταῖς πύλαις
Ἱερουσαλήμ, ²² καὶ μὴ ἐκφέρετε βα-
στάγματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων, καὶ πᾶν ἔργον οὐ
ποιήσετε. ἀγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν
σαββάτων, καθὼς ἐνετείλαμην τοῖς
πατράσιν ὑμῶν. καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ
οὐκ ἐκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν, ²³ καὶ ἐσκή-
ρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς
πατέρας αὐτῶν, τοῦ μὴ ἀκούσαι μου,
καὶ τοῦ μὴ δεῖσθαι παιδείαν. ²⁴ καὶ
ἔσται, ἔαν εἰσακούσῃτέ μου, λέγει κύ-
ριος, τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα
διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἀγιάζειν
τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ
ποιεῖν πᾶν ἔργον, ²⁵ καὶ ἐκτελεῖσονται
διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης
βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθημενοὶ ἐπὶ
θρόνου Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ'
ἄρμασι καὶ ἵπποις αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ
οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἄνδρες Ἰουδα καὶ
οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ
κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν
αἰῶνα, ²⁶ καὶ ἤξουσιν ἐκ τῶν πόλεων
Ἰουδα,

Ἰουδα, καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκ γῆς Βενιαμὴν, καὶ ἐκ γῆς πεδινῆς, καὶ ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐκ τῆς πρὸς Νότον, φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας καὶ θυμιάματα καὶ μάννα καὶ λίβανον, φέροντες αἰνεσιν εἰς οἶκον κυρίου. ²⁷ καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ἀκουσθῇ μου τοῦ ἀγιαζέιν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ αἶρην βαστάγματα, καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλήμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἀναψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, καὶ καταφάγεται ἅμφοδα Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Ὁ λόγος ὁ γινόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων. ² ἀνάστηθι, καὶ κατάβηθι εἰς οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου. ³ καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων, ⁴ καὶ ἔπιε τὸ ἀγγεῖον, ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον, καθὼς ἤρρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῆσαι. ⁵ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ⁶ εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως ὑμεῖς ἔστε ἐν χερσὶν μου. ⁷ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος, ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἔξαραι αὐτοὺς, καὶ τοὺ ἀπολλύειν, ⁸ καὶ ἐπιστραφῇ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν, ὧν ἐλογισάμην, τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς. ⁹ καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλείαν, τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ καταφυτεύεσθαι, ¹⁰ καὶ ποιήσωσι τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου, τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου. καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα, τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς. ¹¹ καὶ νῦν εἰπὼν πρὸς ἄνδρας Ἰουδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ. ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ, καὶ λογιζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν. ἀποστραφῆτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ καλλίονα ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν. ¹² καὶ εἶπαν. ἀνδριούμεθα, ὅτι ὁπίσω τῶν ἀποστρο-

φῶν ἡμῶν πορευσόμεθα, καὶ ἕκαστος τὰ ἀρεστὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιήσομεν. ¹³ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσι, τίς ἤκουσε τοιαῦτα φρικτὰ ἃ ἐποίησε σφόδρα παρθένος Ἰσραὴλ; ¹⁴ μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ, ἢ χιῶν ἀπὸ τοῦ λιθάνου; μὴ ἐκκλίῃ ὕδωρ βιαίως ἀνέμῳ φερόμενον; ¹⁵ ὅτι ἐπελάθοντό μου λαὸς μου, εἰς κενὸν ἐθυμίασαν, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίων, τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν, ¹⁶ τοῦ τάξει τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν, καὶ συριγμα αἰώνιον. πάντες οἱ διαπορευόμενοι δι' αὐτῆς ἐκστήσονται, καὶ κινήσουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. ¹⁷ ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶν αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἑθρῶν αὐτῶν, δεῖξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν. ¹⁸ καὶ εἶπαν. δεῦτε καὶ λογισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμίαν λογισμόν, ὅτι οὐκ ἀπολείται νόμος ἀπὸ ἱερέως, καὶ βουλὴ ἀπὸ συνετοῦ, καὶ λόγος ἀπὸ προφήτου. δεῦτε, καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ, καὶ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ. ¹⁹ εἰσάκουσόν μου κύριε, καὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαιώματός μου. ²⁰ εἰ ἀνταποδίδονται ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ; ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς μου, καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυσαν μοι. μνήσθητι ἐστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου, τοῦ λαλήσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν σου ἀπ' αὐτῶν. ²¹ διὰ τοῦτο δὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὸν, καὶ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας. γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χήραι, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν γενέσθωσαν ἀνηρημένοι θανάτῳ, καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ. ²² γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς ληστὰς ἄφνω, ὅτι ἐνέχηρσαν λόγον εἰς σύλληψίν μου, καὶ παγίδας ἔκρυσαν ἐπ' ἐμέ. ²³ καὶ σύ κύριε ἔγνων ἅπασαν τὴν βουλὴν αὐτῶν ἐπ' ἐμέ εἰς θάνατον. μὴ ἀθώωσης τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψης.

ψης. γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου, ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποιήσων ἐν αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. ΙΘ.

Τότε εἶπε κύριος πρὸς μέ. βαδισον, καὶ κτῆσαι βικὸν πεπλασμένον ὀστράκινον, καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων, ² καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς χαρσεῖθ. καὶ ἀναγνοῦθι ἐκὶ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σέ, ³ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς. ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις. τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τούτον κακὰ, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἡχῇσι τὰ ὦτα αὐτοῦ, ⁴ ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἀπηλλοτριώσαν τὸν τόπον τούτον, καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἄλλοτρίοις, οἷς οὐκ ᾔδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν. καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἐπλησαν τὸν τόπον τούτον αἱμάτων ἀθώων, ⁵ καὶ ὠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βάαλ, τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ, ἃ οὐκ ἐνετείλαμην, οὐδὲ διανοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου. ⁶ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἐτι διάπτωσις καὶ πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννὼμ, ἀλλ' ἡ πολυάνδριον τῆς σφαγῆς. ⁷ καὶ σφάξω τὴν βουλὴν Ἰούδα, καὶ τὴν βουλὴν Ἰερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χερσὶ τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν. καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ⁸ καὶ καταξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμόν, καὶ εἰς συρισμόν. πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει, καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς. ⁹ καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν. καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν

τῇ περιοχῇ, καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἡ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. ¹⁰ καὶ συντρίψεις τὸν βικὸν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σου, ¹¹ καὶ ἐρεῖς. τάδε λέγει κύριος. οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τούτον, καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον, ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἐτι. ¹² οὕτως ποιήσω, λέγει κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ, τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην, ὥς τὴν διαπίπτουσαν. ¹³ καὶ οἶκοι Ἰερουσαλὴμ, καὶ οἶκοι βασιλέων Ἰούδα ἔσονται, καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἄλλοτρίοις. ¹⁴ καὶ ἤλθεν Ἰερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως, οὐκ ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ἐκεῖ, τοῦ προφητεῦσαι. καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν. ¹⁵ τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτήν, ὅτι ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, τοῦ μὴ εἰσακούειν τῶν ἐντολῶν μου.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἤκουσε Πασχωρ ὁ υἱὸς Ἐμμὴρ ὁ ἱερεὺς, καὶ οὗτος ἦν καθισταμένος ἡγούμενος οἴκου κυρίου τοῦ Ἰερεμίου προφητευνόντος τοὺς λόγους τούτους. ² καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταράκτῃν, ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερώου, ὃς ἦν ἐν οἴκῳ κυρίου. ³ καὶ ἐξήγαγε Πασχωρ τὸν Ἰερεμίαν ἐκ τοῦ καταράκτου. καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰερεμίας. οὐχὶ Πασχωρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου, ἀλλ' ἡ μετοικον. ⁴ διότι τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σου. καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὄψονται, καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰούδα δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς, καὶ κατακόψουσιν ἐν μαχαί-
G g g ραις,

ραις. ⁵ καὶ δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχύν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ πάντας τοὺς πόρους αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλείου Ἰούδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα. ⁶ καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἀποθάνῃ, καὶ ἐκεῖ ταφῇσθαι σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, οἳ ἐπρεφῆτευσας αὐτοῖς ψευδῇ. ⁷ ἡπατήσας με κύριε, καὶ ἡπατήθην, ἐκράτησας, καὶ ἡδυνάσθης. ἐγενόμην εἰς γέλωτα, πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μνηκτριζόμενος. ⁸ ὅτι πικρῶ λόγῳ μου γελάσομαι, ἄθυσίαν καὶ τάλαιπωρίαν ἐπικαλέσομαι, ὅτι ἐγενήθη λόγος κυρίου εἰς ὀνειδισμόν ἐμοὶ καὶ εἰς γλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν μου. ⁹ καὶ εἶπα. οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἐτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καίόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὀστοῖς μου, καὶ παρῆμαι πάντοθεν, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν, ¹⁰ ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναθροισμένων κυκλόθεν. ἐπισύστητε, καὶ ἐπισυστῶμεν ἐπ' αὐτῷ πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ. τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ, εἰ ἀπατηθήσεται, καὶ δυνήσομεθα αὐτῷ, καὶ ληψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ. ¹¹ ὁ δὲ κύριος μετ' ἐμοῦ καθὼς μαχητῆς ἰσχύων. διὰ τοῦτο ἐδίωξαν, καὶ νοῆσαι οὐκ ἡδύναντο. ἡσχύνθησαν σφοδρὰ, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν, αἱ δὲ αἰῶνες οὐκ ἐπιλησθήσονται. ¹² κύριε δοκιμάζων δίκαια, συνιῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογήματά μου. ¹³ ὅσατε τῷ κυρίῳ, αἰνέσατε αὐτῷ, ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρευομένων. ¹⁴ ἐπικαταρατος ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐτέχθη ἐν αὐτῇ. ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐτεκέν με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔστω ἐπενεκῇ. ¹⁵ ἐπικαταρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρὶ μου λέγων, ἐτέχθη σοι ἄρρη. εὐφραϊνόμενος ¹⁶ ἔπαυ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὡς αἱ πόλεις αἷς κατέστρεψε κύριος ἐν θυμῷ, καὶ οὐ μετεμνήθη. ἀκουσάτω κραυγῆς τῷ

πρωτῷ, καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας. ¹⁷ ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ με ἐν μήτρᾳ, καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου ταφος μοῦ. καὶ ἡ μήτηρ συλλήψως αἰωνίας. ¹⁸ ἵνα τί τοῦτο ἐξηλθον ἐκ μήτρας, τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους, καὶ διετέλεσαν ἐν αἰσχυνῇ αἱ ἡμέραι μου;

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Ὁ λόγος ὁ γεγόμενος παρὰ κυριοὶ πρὸς Ἱερემίαν, ὅτε ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σιδεκίας τὸν Πασιφῶρ υἱὸν Μελχίου, καὶ Σοφονίᾳ υἱὸν Βασαίου τὸν ἱερεῖα, λέγων. ² ἐπωρωτήσων περὶ ἡμῶν κύριον, ὅτι βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς, εἰ ποιήσει κύριος κατὰ πάντα τὰ θαύματα αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται ἀφ' ἡμῶν. ³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἱερემίας. οὐτως ἐρεῖτε πρὸς Σιδεκίαν βασιλέα Ἰούδα. ⁴ τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέψω τὰ ὄπλα τὰ πολεμικά, ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεικλιμένους ὑμᾶς ἐξώθεν τοῦ τείχους. καὶ συναῶν αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης, ⁵ καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένη, καὶ ἐν βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς μεγάλης. ⁶ καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ ἀποθάνουσι. ⁷ καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως λέγει κύριος. δώσω τὸν Σιδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ τὸν λαὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας. οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ οἰκτιρήσω αὐτούς. ⁸ καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς. τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸς προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου. ⁹ ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ. καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρήσας πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεικλιμένους ὑμᾶς ἔσται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ὡς σκύλα.

σκῦλα, καὶ ζήσεται. ¹⁰ διότι ἐστή-
ρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πό-
λιν ταύτην εἰς κακὰ, καὶ οὐκ εἰς
ἀγαθά. εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυ-
λώνος παραδοθήσεται, καὶ κατακαύ-
σει αὐτὴν ἐν πυρί. ¹¹ ὁ οἶκος βα-
σιλέως Ἰούδα, ἀκούσατε λόγον κυ-
ρίου, ¹² οἶκος Δαυὶδ, τὰδε λέγει κύ-
ριος. κρίνατε πρῶτ' κρίμα, καὶ κατεν-
θύνετε, καὶ ἐξελεσθε διηρπασμένον ἐκ
χειρὸς ἀδικούντος αὐτόν, ὅπως μὴ
ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὁρχή μου, καὶ καυ-
θήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.
¹³ ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατοικούντα
τὴν κοιλάδα Σορ, τὴν πεδινὴν, τοὺς
λέγοντας, τίς πτοήσει ἡμᾶς; ἡ τίς
εἰςελύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον
ἡμῶν; ¹⁴ καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ θρυ-
μῷ αὐτῆς, καὶ ἔδεται πάντα τὰ κύ-
κλω αὐτῆς.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

Τὰδε λέγει κύριος. πορεύου καὶ κα-
τάβηθι εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως
Ἰούδα, καὶ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον
τούτου, ² καὶ ἐρεῖς. ἄκουε λόγον κυ-
ρίου βασιλεῦ Ἰούδα, ὁ καθημένος ἐπὶ
θρόνου Δαυὶδ, σὺ καὶ ὁ οἶκος σου καὶ
ὁ λαός σου, καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς
πύλαις ταύταις. ³ τὰδε λέγει κύριος.
ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ
ἐξαιρεῖσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδι-
κούντος αὐτόν, καὶ προσήλυτον καὶ
ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύε-
τε, καὶ μὴ ἀσεβείτε, καὶ αἷμα ἁθῶν
μὴ ἐκχέτε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. ⁴ διότι
ἐὰν ποιοῦντες ποιήσητε τὸν λόγον
τούτου, καὶ εἰςελύσονται ἐν ταῖς πύ-
λαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς καθή-
μενοι ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβη-
κότες ἐφ' ἄρκάτων καὶ ἵππων, αὐτοὶ
καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς αὐ-
τῶν. ⁵ ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς λόγους
τούτους, κατ' ἐμαυτοῦ ὥμοσα, λέγει
κύριος, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος
οὗτος. ⁶ ὅτι τὰδε λέγει κύριος κατὰ
τοῦ οἴκου βασιλέως Ἰούδα. Γαλαὰδ
σὺ μοι ἄρχη τοῦ Λιβάνου, ἐὰν μὴ θῷ
σε εἰς ἐρήμον, πόλεις μὴ κατοικηθησο-
μένας, ⁷ καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ὀλοθρεύον-
τα ἄνδρα, καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ, καὶ
ἐκκόψουσι τὰς ἐκλεκτάς κέδρους σου,

καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ. ⁸ καὶ διε-
λεύσονται ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύ-
της, καὶ ἐρεῖ ἕκαστος πρὸς τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ. διατί ἐποίησε κύριος οὕ-
τως τῇ πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ; ⁹ καὶ
ἐροῦσιν, ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν δια-
θήκην κυρίου θεοῦ αὐτῶν, καὶ προς-
εκύνησαν θεοῖς ἄλλοτρίοις, καὶ ἐδού-
λευσαν αὐτοῖς. ¹⁰ μὴ κλαίετε τὸν τε-
θνηκότα, μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν. κλαύ-
σατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον, ὅτι
οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι, οὐδὲ ὀψεται τὴν
γῆν πατρίδος αὐτοῦ. ¹¹ διότι τὰδε λέ-
γει κύριος ἐπὶ Σέλλῃ υἱὸν Ἰωσία τὸν
βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τού-
του. οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ ἔτι, ¹² ἀλλ'
ἦ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ οὐ μετακίσα
αὐτόν, ἐκεῖ ἀποθάνεταί, καὶ τὴν γῆν
ταύτην οὐκ ὀψεται ἔτι. ¹³ ὁ οἰκοδο-
μῶν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύ-
νης, καὶ τὰ ὑπερώα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρί-
ματι, παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργᾶται
δωρεάν, καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ μὴ
ἀποδώσει αὐτῷ. ¹⁴ ὠκοδόμησας σεαυ-
τῷ οἶκον σύμμετρον, ὑπερώα ῥηπίστὰ
δισταλμένα θυρίσι, καὶ ἐξυλωμένα ἐν
κέδρῳ καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ. ¹⁵ μὴ
βασιλεύσης, ὅτι σὺ παροξύνῃ ἐν Ἀχαζ
τῷ πατρί σου; οὐ φάγονται, καὶ οὐ
πίονται. βέλτιόν σε ποιεῖν κρίμα καὶ
δικαιοσύνην. ¹⁶ οὐκ ἐγνώσαν, οὐκ ἐκρί-
ναν κρίσιν ταπεινῶν, οὐδὲ κρίσιν πένη-
τος. οὐ τοῦτό ἐστιν τὸ μὴ γινῶναι σε
ἐμὲ, λέγει κύριος; ¹⁷ ἰδοὺ οὐκ εἰσὶν οἱ
ὀφθαλμοί σου, οὐδὲ ἡ καρδία σου
καλὴ ἀλλὰ εἰς τὴν πλεονεξίαν σου, καὶ
εἰς τὸ αἷμα τὸ ἁθῶν τοῦ ἐχθραί αὐ-
τοῦ, καὶ εἰς ἀδικήματα καὶ εἰς φόνον,
τοῦ ποιεῖν αὐτά. ¹⁸ διὰ τοῦτο τὰδε
λέγει κύριος ἐπὶ Ἰωακείμ υἱὸν Ἰωσία
βασιλέα Ἰούδα. καὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα
τούτον, οὐ κοιμονται αὐτόν, ὡς ἀδελ-
φὲ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν, οἵμοι
κύριε. ¹⁹ ταφὴν ὄνου ταφήσονται, συμ-
ψησθεὶς ῥιφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης
Ἱερουσαλὴμ. ²⁰ ἀνάβηθι εἰς τὸν Λί-
βανον καὶ κράξον, καὶ εἰς τὴν Βασάν
δὸς τὴν φωνήν σου, καὶ βόησον εἰς
τὸ πέρας τῆς θαλάσσης, ὅτι συνετρι-
βησαν πάντες οἱ ἔρασταί σου. ²¹ ἐλά-

λῆσα πρὸς σέ ἐν τῇ παραπτώσει σου, καὶ εἶπας, οὐκ ἀκούσομαι. αὕτη ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός σου, οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου. ²² πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος, καὶ οἱ ἐρασταὶ σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται, ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλοῦντων σε. ²³ κατοικοῦσα ἐν τῷ Διβάνῳ, ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις, καταστενάξεις ἐν τῷ ἔλθῃν σοι ὁδύνas ὡς τικούσης. ²⁴ ζῷ ἐγὼ, λέγει κύριος, ἐὰν γενόμενος γένηται Ἰεχονίας υἱὸς Ἰωακείμ βασιλεὺς Ἰουδα, ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ἐκείθεν ἐκσπασώ σε, ²⁵ καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν σου ὧν σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, ²⁶ καὶ ἀποβρίθῃ σε καὶ τὴν μητέρα σου τὴν τεκοῦσάν σε εἰς γῆν, οὐ οὐκ ἐτέχθης ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε. ²⁷ εἰς δὲ τὴν γῆν ἣν αὐτοὶ εὐχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν. ²⁸ ἡτιμώθη Ἰεχονίας ὡς σκεῦος οὐ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ, ὅτι ἐξεβρίφη, καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν ἣν οὐκ ᾔδει. ²⁹ γῇ ᾗ ἄκουε λόγον κυρίου, ³⁰ γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι οὐ μὴ αὐξήθῃ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, ἄρχων ἐπὶ ἐν τῷ Ἰουδα.

Κ Ε Φ. Κ Γ'.

Ω ποιμένες οἱ ἀπολλύοντες καὶ διασκορπίζοντες τὰ πρόβατά της νομῆς αὐτῶν. ² διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου. ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐξώσατε αὐτὰ, καὶ οὐκ ἐπισκέψασθε αὐτὰ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν. ³ καὶ ἐγὼ εἰσδεξομαι τοὺς καταλοιπούς τοῦ λαοῦ μου ἐπὶ πάσης τῆς γῆς, οὐ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ καταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν, καὶ αὐξήθῃσονται, καὶ πληθυνθήσονται. ⁴ καὶ ἀναστήσω αὐτοὺς ποιμένας, οἱ ποιμανοῦσιν αὐτούς, καὶ οὐ φοβηθήσονται ἐπὶ, οὐδὲ ποτηθήσονται, λέγει κύριος. ⁵ ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολήν δι-

καίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς, καὶ συνήσει, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς. ⁶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ καὶ σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθώς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὃ καλεῖται αὐτὸν κύριος, Ἰωσεδὲκ ἐν τοῖς προφήταις. ⁷ συνετρίβῃ ἡ καρδία μου ἐν ἐμοί, ἐσαλεύθῃ πάντα τὰ ὀστέα μου, ἐγενήθην ὡς ἀνὴρ συνετριμμένος, καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ. ¹⁰ ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένθησεν ἡ γῇ, ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου. καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὕτως. ¹¹ ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου ἔιδον πονηρίας αὐτῶν. ¹² διὰ τοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσιθμα ἐν γνώφῳ, καὶ ὑποσκελισθήσονται, καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ. διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, ἐν ἑαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν. ¹³ καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα. ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς Βαβλ., καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ. ¹⁴ καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἰερουσαλὴμ ἑώρακα φρικτὰ μοιχωμένους, καὶ πορευομένους ἐν ψευδεῖσι, καὶ ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πολλῶν, τοῦ μὴ ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς. ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σόδομα, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ὥσπερ Γομορρᾶ. ¹⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ὁδύνην, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν Ἰερουσαλὴμ ἐξηλθε μολυσμός πάσης τῇ γῇ. ¹⁶ οὕτως λέγει κύριος παντοκράτωρ. μὴ ἄκουε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοὺς ὄρασιν, ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσιν, καὶ οὐκ ἀπὸ στοματος κυρίου. ¹⁷ λέγουσι τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον κυρίου, εἰρήνῃ ἔσται ἡμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν, καὶ παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνῃ καρδίᾳ αὐτοῦ. εἶπας, οὐχ ἔξει ἐπὶ σέ κακὰ. ¹⁸ ὅτι τίς ἔσται ἐν ὑποστήματι κυρίου, καὶ εἶδε τὸν λόγον αὐτοῦ;

αὐτοῦ; τίς ἠνωτίσατο, καὶ ἤκουσεν;
¹⁹ ἰδοὺ σεισμός παρὰ κυρίου, καὶ ὄρη
ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν, συστρεφο-
μένη ἐπὶ τοὺς ἀσβεῖς ἤξει, ²⁰ καὶ οὐκ
ἐτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς κυρίου, ἕως
ποιήσῃ αὐτό, καὶ ἕως ἂν στηρῇ αὐτό,
ἀπὸ ἐγγειρήματος καρδίας αὐτοῦ. ἐπ'
ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτό.
²¹ οὐκ ἀπέστελλον τοὺς προφῆτας, καὶ
αὐτοὶ ἐτρεχον. οὐδὲ ἐλάλησα πρὸς
αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευσαν. ²² καὶ
εἰ ἐστήσαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου, καὶ
εἰ ἤκουσαν τῶν λόγων μου, καὶ τὸν
λαόν μου ἂν ἀπέστρεφον αὐτοὺς ἀπὸ
τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.
²³ θεὸς ἐγγίζων ἐγὼ εἰμι, λέγει κύριος,
καὶ οὐχὶ θεὸς πόρρωθεν. ²⁴ εἰ κρυβή-
σεται τις ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ
ὄψομαι αὐτόν; μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ, λέγει κύριος;
²⁵ ἤκουσα ἅ λαλοῦσιν οἱ προφῆται, ἅ
προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
ψευδῇ λέγοντες, ἠνυπνιασάμην ἐνύ-
πνιον. ²⁶ ἕως ποῦτε ἔσται ἐν καρδίᾳ
τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων
ψευδῇ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτοὺς τὰ
θέληματα τῆς καρδίας αὐτῶν, ²⁷ τῶν
λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθῆσθαι τοῦ νό-
μου μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ
διηγούντο ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ,
καθάπερ ἐπιλάθοντο οἱ πατέρες αὐ-
τῶν τοῦ ὀνόματός μου ἐν τῇ Βάβυλ;
²⁸ ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιον ἔστι,
διηγήσασθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ
ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτόν, διηγη-
σάσθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀληθείας.
τί τὸ ἄγρυον πρὸς τὸν σῖτον; ²⁹ οὐ-
τως οἱ λόγοι μου λέγει κύριος. οὐκ
ἰδοὺ οἱ λόγοι μου ὥσπερ πῦρ, λέγει
κύριος, καὶ ὡς πέλουζ κόπτων πέτραν;
³⁰ ἰδοὺ ἐγὼ διὰ τοῦτο πρὸς τοὺς προ-
φῆτας, λέγει κύριος ὁ θεός, τοὺς κλέ-
πτοντας τοὺς λόγους μου ἕκαστον
παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ. ³¹ ἰδοὺ ἐγὼ
πρὸς τοὺς προφῆτας τοὺς ἐκβάλλον-
τας προφητείας γλωσσης, καὶ νυστά-
ζοντας νυσταγμὸν αὐτῶν. ³² διὰ τοῦ-
το ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφῆτας τοὺς
προφητευοντας ἐνυπνια ψευδῇ, καὶ
οὐ διηγούντο αὐτὰ, καὶ ἐπλανήσαν
τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν,

καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν, καὶ ἐγὼ
οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνετει-
λάμην αὐτοῖς, καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφε-
λήσουσι τὸν λαόν τοῦτον. ³³ καὶ ἐὰν
ἐρωτήσωσιν ὁ λαὸς οὗτος, ἡ ἱερεὺς, ἡ
προφήτης, τί τὸ λῆμμα κυρίου; καὶ
ἐρεῖς αὐτοῖς. ὑμεῖς ἐστε τὸ λῆμμα,
καὶ ῥάξω ὑμᾶς, λέγει κύριος. ³⁴ ὁ προ-
φήτης, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαός, οἱ ἂν
εἰπωσι, λῆμμα κυρίου, καὶ ἐκδικήσω
τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, καὶ τὸν οἶκον
αὐτοῦ. ³⁵ οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς
τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πρὸς
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. τί ἀπεκρίθη κύ-
ριος, καὶ τί ἐλάλησε κύριος; ³⁶ καὶ
λῆμμα κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἐτι, ὅτι τὸ
λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος
αὐτοῦ. ³⁷ καὶ διὰ τί ἐλάλησε κύριος ὁ
θεὸς ἡμῶν; ³⁸ διὰ τοῦτο τάδε λέγει
κύριος ὁ θεός ἡμῶν. ἀνθ' ὧν εἶπατε
τὸν λόγον τοῦτον, λῆμμα κυρίου, καὶ
ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς, λέγων, οὐκ ἐρεῖ-
τε λῆμμα κυρίου. ³⁹ διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἐγὼ λαμβάνω, καὶ ῥάσσω ὑμᾶς, καὶ
τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πα-
τράσιν ὑμῶν. ⁴⁰ καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς
ὀνειδισμόν αἰῶνων, καὶ ἀτιμίαν αἰῶ-
νων, ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται. ¹ διὰ
τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύ-
ριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἐτι, ζῇ κύριος,
ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου, ² ἀλλὰ ζῇ κύριος, ὃς συν-
ῆγαγεν πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ
γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χω-
ρῶν, οὐ ἐξῶσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπε-
κατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Κ Δ'.

¹ Ἐδειξέ μοι κύριος δύο καλαθοὺς σύ-
κων, κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ
κυρίου, μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχο-
δονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰε-
ριχοῖαν υἱὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰουδα,
καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς τεχνίτας,
καὶ τοὺς δεσμώτας, καὶ τοὺς πλουσί-
ους ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἤγαγεν αὐ-
τοὺς εἰς Βαβυλῶνα. ² ὁ καλαθὸς ὁ
εἰς σύκων χρηστῶν σφόδρα, ὡς τὰ
σύκα τὰ πρῶιμα. καὶ ὁ καλαθὸς ὁ
ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα, ὁ οὐ
βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.
³ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. τί σὺ ὀράς

Ἰερι-

Ἱερεμία; καὶ εἶπα, σύκα. σύκα τὰ χρηστὰ, χρηστὰ λίαν. καὶ τὰ πονηρὰ, πονηρὰ λίαν, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν. ⁴ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων. ⁵ τὰδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ὡς τὰ σύκα τὰ χρηστὰ ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσονται τοὺς ἀποικισθέντας Ἰουδαίους, οὓς ἐξαπέσταλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθὰ. ⁶ καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ. καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ κατελῶ αὐτοὺς, καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω. ⁷ καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμέ, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμέ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν. ⁸ καὶ ὡς τὰ σύκα τὰ πονηρὰ, ἃ οὐ βρωθήσονται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τὰδε λέγει κύριος, οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ, καὶ τὰ κατάλοιπον Ἱερουσαλὴμ τοὺς ὑπολείμενους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ. ⁹ καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδιζμένον, καὶ εἰς παραβολήν, καὶ εἰς μῖσος, καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ. ¹⁰ καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν μάχαιραν, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. ΚΕ'. (Hebr. c. 25,

1 — 13. c. 49, 34 — 39.)

Ὁ λόγος ὁ γενομένος πρὸς Ἱερεμίαν ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα ἐν τῷ ἔτει τῆς τεταρτῆς τοῦ Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ² ὃν ἐλάλησε πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, λέγων. ³ ἐν τρικαιδεκάτῳ ἔτει Ἰωσία υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἔκοσι καὶ τρία ἔτη, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρῶν, καὶ λέγων, ⁴ καὶ ἀπέστειλλον πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφῆτας, ὀρθρου ἀ-

ποστέλλων, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε, καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς ὡσὶν ὑμῶν, ⁵ λέγων. ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρίας, καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος. ⁶ μὴ πορεύεσθε ὁπίσω θεῶν ἁλλοτριῶν, τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ τοῦ προσκυθεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς, ⁷ καὶ οὐκ ἡκούσατέ μου. ⁸ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος. ἐπεὶ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου, ⁹ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ ληψομαι πατριάν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλω αὐτῆς, καὶ ἐξερωμῶσω αὐτοὺς, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν, καὶ εἰς συριγμόν, καὶ εἰς ὀνειδιζμένον αἰῶνιον. ¹⁰ καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης, ὁσμήν μύρου, καὶ φῶς λυχνου. ¹¹ καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν, καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐβδομήκοντα ἔτη, ¹² καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν αἰώνιον, ¹³ καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου, οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. ἃ ἐπροφήτευσεν Ἱερεμίας ἐπὶ τὰ ἔθνη ³⁴ τὰ Αἰλάμ. ³⁵ τὰδε λέγει κύριος. συνετρίβη τὸ τόξον Αἰλάμ, ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν. ³⁶ καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλάμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέμοις τούτοις, καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος ὁ οὐχ ἦξει ἐκεῖ. οἱ ἔξωσμένοι Αἰλάμ. ³⁷ καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κατὰ τὴν ὁργὴν τοῦ θυμοῦ μου, καὶ ἐπαποστελῶ ὅπλα αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου, ἕως τοῦ ἔξαντα αὐτοὺς. ³⁸ καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλάμ, καὶ

ἐξα-

ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνας, ³⁹ καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν, καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλᾶμ, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. Κς'. (Hebr. c. 46.)

Εν ἀρχῇ βασιλευσάντος Σιδεκίου βασιλέως ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος περὶ Αἰλᾶμ. ² τῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ δύναμιν Φαραὼ Νεχᾶὼ βασιλέως Αἰγύπτου, ὃς ἦν ἐπὶ τῶ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρμεις, ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα. ³ ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας, καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον, ⁴ καὶ ἐπιστάτε τοὺς ἵππους, ἐπίβητε οἱ ἱππεῖς, καὶ κατὰσθητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν, προσβάλετε τὰ δόρατα, καὶ ἐνδυσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν. ⁵ τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται, καὶ ἀποχωροῦσιν εἰς τὸ ὀπίσω; διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται, φυγὴ ἔφυγον, καὶ οὐκ ἀνέστορεψαν περιεχόμενοι κυκλόθεν, λέγει κύριος. ⁶ μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος, καὶ μὴ ἀνασωζέσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ Βορρᾶν. τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἡσθένησε, καὶ πεπτῶκασι. ⁷ τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται, καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ; ⁸ ὕδατα Αἰγύπτου ὡς ποταμοὶ ἀναβήσεται. καὶ εἶπεν. ἀναβήσομαι, καὶ κατακαλύψω τὴν γῆν καὶ ἀπολῶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. ⁹ ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους, παρασκευάσατε τὰ ἄρματα, ἐξέλθατε οἰμαχηταὶ Αἰθιοπῶν, καὶ Αἰθῖυες καθωπλισμένοι ὅπλοις καὶ ἄνδοι ἀνάβητε, ἐντείνατε τόξον, ¹⁰ καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδικήσεως, τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα κυρίου, καὶ ἐμπλησθήσεται, καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, οἱ θυσίαι τῶ κυρίου ἀπὸ γῆς Βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ. ¹¹ ἀνάβηθι Γαλαὰδ, καὶ λάβε ῥήτινῃν τῇ παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου. εἰς τὸ κενὸν ἐπλήθυνας ἰάματά σου, ὡφέλεια οὐκ ἔστιν ἐν σοί. ¹² ἤκουσαν ἔθνη φωνὴν σου, καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἡσθένησαν, ἐπιτοαυτὸ ἐπесαν ἀμφοτέροισιν.

¹³ ἃ ἐλάλησε κύριος ἐν χειρὶ Ἱερεμίου, τοῦ ἐλθεῖν τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος τοῦ κόψαι γῆν Αἰγύπτου. ¹⁴ ἀναγεῖλατε εἰς Μαγδωλὸν, καὶ παραγεῖλατε εἰς Μέμφιν. εἰπατε, ἐπίστηθι, καὶ ἐτοιμάσας, ὅτι κατέφαγε μάχαιρα τὴν σμιλακά σου. ¹⁵ διατί ἔφυγεν ἀπὸ σοῦ ὁ ἄπισ; ὁ μύσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν. ὅτι κύριος παρέλυσεν αὐτόν. ¹⁶ καὶ τὸ πλῆθος σου ἡσθένησε, καὶ ἔπεσε. καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει, ἀναστῶμεν, καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς. ¹⁷ καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραὼ Νεχᾶὼ βασιλέως Αἰγύπτου, Σαὼν Ἐσβιὲ Μωῆδ. ¹⁸ ὡς ἐγὼ, λέγει κύριος ὁ θεός, ὅτι ὡς τὸ ἰταβύριον ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ὡς ὁ Κάμμηλος ὁ ἐν τῇ θαλάσῃ ἦξε. ¹⁹ σκευὴ ἀποικισμοῦ ποιήσας σεαυτῇ κατοικοῦσα θυγάτηρ Αἰγύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ κληθήσεται οὐαί, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. ²⁰ δαμαλὶς κεκαλλωπισμένη Αἰγύπτου, ἀπόσπασμα ἀπὸ Βορρᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, ²¹ καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ, ὥσπερ μύσχοι σιτεῖντοί τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ. διότι καὶ αὐτοὶ ἐπεστράφησαν, καὶ ἔφυγον ὁμοθυμαδόν. οὐκ ἔστησαν, ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ' αὐτούς, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν. ²² φωνὴ αὐτῶν ὡς ὄφεως συρίζοντος, ὅτι ἐν ἄμμῳ πορεύονται, ἐν ἀξίναις ἤξουσιν ἐπ' αὐτήν. ²³ ὡς κόπτοντες ξύλα ἐκκόψουσι τὸν δρυμόν αὐτῆς, λέγει κύριος, ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ, ὅτι πληθύνει ὑπὲρ ἀκριδα, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμὸς. ²⁴ κατησχύνθη ἡ θυγάτηρ Αἰγύπτου, παρεδόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ Βορρᾶ. ²⁵ ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμμὼν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραὼ, καὶ ἐπὶ τοῖς πεποιθότας ἐπ' αὐτῷ. ²⁷ σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς δούλός μου Ἰακώβ, μηδὲ πτοηθῇς Ἰσραὴλ. διότι ἐγὼ ἰδοὺ σώζων σε μακρόθεν, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν. καὶ ἀναστρέψει Ἰακώβ, καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν. ²⁸ μὴ φοβοῦ παῖς μου

μου Ἰακώβ, λέγει κύριος, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι. ἡ ἀπτόητος καὶ τρυφερά παρεδόθη, ὅτι ποιήσω ἔθνη συντέλειαν ἐν παντί· ἔθνη οὐς ἐξώσῃ σε ἐκεῖ, σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν, καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίμα, καὶ ἀθῶων οὐκ ἀθώωσω σε.

ΚΕ Φ. ΚΖ'. (Hebr. c. 50.)

Λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησε ἐπὶ Βαβυλῶνα. ² ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε, καὶ μὴ κρύψετε. εἰπάτε, ἐλάλωκε Βαβυλὼν, κατησχύνθη Βήλος ἡ ἀπτόητος, ἡ τρυφερά παρεδόθη Μαιρῳδὰχ, ³ ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ Βορρᾶ, οὗτος θήσει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἐως κτήνους. ⁴ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύσονται, τὸν κύριον θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες. ⁵ ἕως Σιών ἐρωτήσουσι τὴν ὁδόν, ὡς γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσι, καὶ ἤξουσι, καὶ καταφεύξονται πρὸς κύριον τὸν θεόν. διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται. ⁶ πρόβατα ἀπολωλὸτα ἐγενήθη ὁ λαός μου, οἱ ποιμένες αὐτῶν ἐξώσαν αὐτούς, ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτούς, ἐξ ὁροῦ ἐπὶ βουνὸν ᾤκοντο, ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν. ⁷ πάντες οἱ ἐυρίσκοντες αὐτούς ἀνήλκισαν αὐτούς. οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν, μὴ ἀνῶμεν αὐτούς, ἀνθ' ὧν ἡμαρτον τῷ κυρίῳ. νομὴ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν. ⁸ ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε, καὶ γένεσθε ὡς περ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων. ⁹ ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἔθνων ἐκ γῆς Βορρᾶ, καὶ παρατάξονται αὐτῇ. ἐκείθεν ἀλώσεται, ὡς βολίς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέψει κενή. ¹⁰ καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προνομὴν, πάντες οἱ προνομέοντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται, ¹¹ ὅτι ἠυφραίνεσθε, καὶ κατεκαυχᾶσθε, διαρπαζόντες τὴν κληρονομίαν μου, διότι ἐσκιρτᾶτε, ὡς βοῖδια ἐν βο-

τάνῃ, καὶ ἐκρατίζετε ὡς ταῦροι. ¹² ἡσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα, ἐνετραπή ἡ τεκούσα ὑμᾶς μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ, ἐσχάτη ἔθνων, ἐρημος ¹³ ἀπὸ ὁργῆς κυρίου οὐ κατοικηθήσεται. καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν πᾶσα, καὶ πᾶς ὁ διδοεύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει, καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς. ¹⁴ παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλῳ πάντες τείνοντες τόξον, τοξεύσατε ἐπ' αὐτὴν, μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν, ¹⁵ καὶ κατακρατήσατε αὐτήν. παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς, καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς. ὅτι ἐκδίκησις παρὰ θεοῦ ἐστίν, ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτὴν, καθὼς ἐποίησε ποιήσατε αὐτῇ. ¹⁶ ἐξολοθρεύσασθε πτέρμα ἐκ Βαβυλῶνος, κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς, ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσι, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται. ¹⁷ πρόβατον πλανώμενον Ἰσραὴλ, λέοντες ἐξώσαν αὐτόν. ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσοῦρ, καὶ οὗτος ὑστερον τὰ ὀστέα αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος. ¹⁸ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσοῦρ. ¹⁹ καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ, καὶ νειμήσεται ἐν τῷ Καρμῆλῳ, καὶ ἐν ὄρει Ἐφραΐμ, καὶ ἐν τῷ Γαλαὰδ, καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ²⁰ ζητήσουσι τὴν ἀδικίαν Ἰσραὴλ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ τὰς ἀμαρτίας Ἰουδα, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῶσιν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολειμμένοις ²¹ ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει κύριος. πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτήν. ἐκδίκησον μάχαιρα, καὶ ἀφάνισον, λέγει κύριος, καὶ ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαι σοι. ²² φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων. ²³ πῶς ἐκλάσθη καὶ συντριβὴ ἡ σφυρὰ πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν Βαβυλῶν ἐν ἔθνεσιν; ²⁴ ἐπίβησονται σοι, καὶ οὐ

οὐ γνώσῃ, ὡς Βαβυλῶν καὶ ἀλώσῃ. εὐρέθῃς, καὶ ἐλήφθῃς, ὅτι τῷ κυρίῳ ἀντέστης. ²⁵ ἤνοιξε κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἐξήνεγκε τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔργον τῷ κυρίῳ θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων, ²⁶ ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς· ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, ἐρευνήσατε αὐτὴν ὡς σπήλαιον, καὶ ἐξολοθρεύσατε αὐτήν. μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα. ²⁷ ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας τοὺς καρπούς, καὶ καταβρῆτωσαν εἰς σφαγὴν. οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἤκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν. ²⁸ φωνὴ φευγόντων, καὶ ἀνασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος, τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιών τὴν ἐκδίκησιν παρὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν. ²⁹ παραγγεῖλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς παντὶ ἐντείνοντι τόξον, παρεμβάλλετε ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν. μὴ ἔστω αὐτῆς ἀνασωζόμενος, ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς. κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς κύριον ἀντέστη θεὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ. ³⁰ διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ῥιψήσονται, εἰπε κύριος. ³¹ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν, λέγει κύριος. ὅτι ἤκει ἡ ἡμέρα σου, καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικησέως σου, ³² καὶ ἀσθενήσει ἡ ὑβρις σου, καὶ πεσέται, καὶ οὐδεὶς ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτήν. καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ θρυμῷ αὐτῆς. καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλω αὐτῆς. ³³ τὰδε λέγει κύριος. καταδεδυνάστευνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς. ³⁴ καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρὸς, κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτοῦ. κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ, ὅπως ἐξάρῃ τὴν γῆν. καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσιν Βαβυλῶνα. ³⁵ μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα, καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς. ³⁶ μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητάς αὐτῆς, καὶ παραλυθήσονται. μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν, καὶ

ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν. ³⁷ μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητάς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες. μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυρούς, καὶ διασκορπισθήσονται, ³⁸ ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς, καὶ καταισχυρῶνθονται, ὅτι γῶν γλυπτῶν ἐστὶ, καὶ ἐν ταῖς νήσοις οὐ κατακαυχῶντο. ³⁹ διὰ τοῦτο κατοικήσουσιν ἐν δάλματι ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σιρῶνων, οὐ μὴ κατοικήθῃ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα. ⁴⁰ καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς, εἶπε κύριος, οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ παροικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου. ⁴¹ ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἔθνος μέγα, καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, ⁴² τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες, ἱταμός ἐστι, καὶ οὐ μὴ ἐλέησῃ. ἡ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἡχίσει, ἐφ' ἵπποις ἱππάσονται παρεσκευασμένοι, ὥσπερ πῦρ, εἰς πόλεμον, πρὸς σὲ θυγάτηρ Βαβυλῶνος. ⁴³ ἤκουσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ. θλίψις κατακράτησεν αὐτοῦ, ὠδίνες ὡς τικτούσης. ⁴⁴ ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς Γαιθαν, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω. ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ προσώπόν μου; ⁴⁵ διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν κυρίου ἣν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ οὓς ἐλογίατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους. ἔαν μὴ διαφθάρῃ τὰ ἀρνία τῶν προβάτων αὐτῶν, ἔαν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν. ⁴⁶ ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ, καὶ κρανυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται.

ΚΕΦ. ΚΗ'. (Hebr. c. 51.)

Τὰδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα. ² καὶ ἐξαποστελέω εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστάς, καὶ καθυβρίσουσιν αὐτήν,

αὐτήν, καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐ-
τῆς. οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν
ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς. ³ τινέτω ὁ
τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ περιθέ-
σθω ὡς ἔστιν ὄπλα αὐτοῦ, καὶ μὴ φεί-
σῃ ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῆς, καὶ
ἀφανίσαιτε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς.
⁴ καὶ πεσοῦνται τραυματαῖαι ἐν γῇ
Χαλδαίων, καὶ κατακεκνημένοι ἐξω-
θεν αὐτῆς. ⁵ διότι οὐκ ἐχέρυσεν Ἰσ-
ραὴλ καὶ Ἰούδας ἀπὸ θεοῦ αὐτῶν
ἀπὸ κυρίου παντοκράτορος, ὅτι ἡ γῆ
αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἁγίων
Ἰσραὴλ. ⁶ φεigyετε ἐκ μέσου Βαβυ-
λῶνος, καὶ ἀνασώζετε ἕκαστος τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀποθρίψῃτε ἐν
τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι καιρὸς ἐκδική-
σεως αὐτῆς ἐστὶ παρὰ κυρίου, ἀντα-
ποδομα αὐτοῦ ἀνταποδιδῶσιν αὐτῇ.
⁷ ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλῶν ἐν χειρὶ
κυρίου, μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν, ἀπὸ
τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη, διὰ
τοῦτο ἑσαλευθήσαν, ⁸ καὶ ἄφνω ἔπεσε
Βαβυλῶν, καὶ συνετρίβη. θρηνεῖτε αὐ-
τήν, λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ αὐ-
τῆς, εἰ πως ἰαθῇσεται. ⁹ ἰατρεύσαμεν
τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οὐκ ἰάθη. ἐγκα-
ταλίπωμεν αὐτήν, καὶ ἀπέλθωμεν ἕκα-
στος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἤγγικεν
εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρ-
εν ἕως τῶν ἀστρῶν. ¹⁰ ἐξήνεγκε κύριος
τὸ κρίμα αὐτοῦ. δεῦτε, καὶ ἀναγγέ-
λωμεν ἐν Σιών τὰ ἔργα κυρίου τοῦ
θεοῦ ἡμῶν. ¹¹ παρασκευάζετε τὰ το-
ξήματα, πληροῦτε τὰς φαρέτρας.
ἤγειρε κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μή-
δων, ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὁργὴ αὐτοῦ,
τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτήν, ὅτι ἐκδίκη-
σις κυρίου ἐστίν, ἐκδίκησις λαοῦ αὐ-
τοῦ ἐστίν. ¹² ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος
ἄρατε σημεῖον, πιστήσατε φαρέτρας,
ἐγείρατε φυλακὰς, ἐτοιμάσατε ὅπλα,
ὅτι ἐνεχείρισε, καὶ ποιήσει κύριος ἃ
ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βα-
βυλῶνα, ¹³ κατακηνοῦντας ἐφ' ὕδασι
πολλοὺς, καὶ ἐπὶ πλήθει θησαυρῶν
αὐτῆς. ἤκει τὸ πέρας σου ἀληθῶς εἰς
τὰ σπλάγχνα σου. ¹⁴ ὅτι ὡμοσε κύριος
κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, διότι πλη-
ρώσω σε ἀνθρώπων ὥς ἐ ἀκριδῶν, καὶ
φθέγονται ἐπὶ σὲ οἱ καταβαίνοντες.

¹⁵ κύριος ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ,
ἐτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ
αὐτοῦ, ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξετείνε
τὸν οὐρανόν, ¹⁶ εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος
ὑδατος ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνῆγαγε νεφέ-
λας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς
εἰς ὑέτον ἐποίησε, καὶ ἐξῆγαγε φῶς ἐκ
τῶν θησαυρῶν αὐτοῦ. ¹⁷ ἐματαιώθη
πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατη-
σχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυ-
πτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδὴ ἐχώνουσιν,
οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς. ¹⁸ ματαιὰ
ἐστὶν ἔργα μεμακημένα, ἐν κατῷ ἐπι-
σκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται. ¹⁹ οὐ
τοιαύτῃ μερίς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλά-
σας τὰ πάντα αὐτός ἐστιν κληρονο-
μία αὐτοῦ, κύριος ὄνομα αὐτῷ. ²⁰ δια-
σκορπίζεις σύ μοι σκεῦη πολέμου, καὶ
διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη, καὶ ἔξαρθῶ
ἐκ σοῦ βασιλεῖς. ²¹ καὶ διασκορπιῶ ἐν
σοὶ ἵππον καὶ ἐπιβάτην αὐτοῦ, ²² καὶ
διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄρματα καὶ ἀνα-
βάτας αὐτῶν. καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ
νεανίσκον καὶ παρθένον, καὶ διασκορ-
πιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα. ²³ καὶ
διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ
ποιμνιον αὐτοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν
σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐ-
τοῦ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγε-
μόνας καὶ στρατηγούς σου. ²⁴ καὶ
ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι
τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πᾶσας τὰς
κακίας αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιών
κατ' ὀφθαλμούς ὑμῶν, λέγει κύριος.
²⁵ ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸ ὄρος τὸ διε-
φθαρμένον, τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν
γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ,
καὶ κατακυλιῶ σε ἐπὶ τῶν πετρῶν, καὶ
δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπετυρισμένον,
²⁶ καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον
εἰς γωνίαν, καὶ λίθον εἰς θεμέλιον, ὅτι
εἰς ἀφανισμόν ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει
κύριος. ²⁷ ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς,
σαλπίσατε ἐν ἔθνεσι σάλπιγγι, ἀγιά-
σατε ἐπ' αὐτήν ἔθνη, παραγγείλατε
ἐπ' αὐτήν, βασιλεῖς ἄρατε παρ' ἐμοῦ,
καὶ τοῖς Ἀχαναζέοις. ἐπιστήσατε ἐπ'
αὐτὴν βελοστάσεις, ἀναβίβασατε ἐπ'
αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκριδῶν πλῆθος.
²⁸ ἀναβίβασατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, τὸν
βασιλεῖα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς
γῆς.

γῆς, τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς στρατηγούς αὐτοῦ. ²⁹ ἐπέσθη ἡ γῆ, καὶ ἐπόνεσε, διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς κυρίου, τοῦ θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλώνας εἰς ἀφανισμόν, καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν. ³⁰ ἐξέλιπε μαχητὴς Βαβυλώνας τοῦ πολεμεῖν, καθήρονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ, ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν, ἐγενήθησαν ὥσεί γυναικες. ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς. ³¹ διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώζεται, καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγέλλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλώνας, ὅτι ἐάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ. ³² ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήφθησαν, καὶ τὰ συστήματα αὐτῶν ἐνέφρυσαν ἐν πυρὶ, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται. ³³ διότι τάδε λέγει κύριος. οἶκοι βασιλέως Βαβυλώνας, ὡς ἄλλων ὥριμος ἀλοηθήσονται. ἐτι μικρὸν, καὶ ἤξει ὁ ἀμητὸς αὐτῆς. ³⁴ κατέφαγέ με, ἐμερίσατο με, κατέλαβέ με σκότος λεπτόν, Βαουροχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλώνας κατέπιε με, ὡς δράκων ἐπλήσσε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου. ³⁵ ἔξωσαν με οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταιλαιπωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα, ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιών, καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους, ἐρεῖ Ἰερουσαλήμ. ³⁶ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου, καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδικήσιν σου, καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς, καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς. ³⁷ καὶ ἔσται Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμόν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται. ³⁸ ὅτι ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν, καὶ ὡς σκύμνοι λείοντων. ³⁹ ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότμα αὐτοῖς, καὶ μεθύσω αὐτούς, ὅπως καρθώσι, καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει κύριος. ⁴⁰ καὶ καταβίβασον αὐτοὺς ὡς ἄρνas εἰς σφαγὴν, καὶ ὡς κριούς μετ' ἐρίφων. ⁴¹ πῶς ἐάλω καὶ ἐθηρεύθῃ τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγένετο Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσιν; ⁴² ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἡχῷ κυμάτων αὐ-

τῆς, καὶ κατεκαλύφθη. ⁴³ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς, ὡς γῆ ἄνδρος καὶ ἄβματος, οὐ κατοικησεῖ ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἰς, οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου. ⁴⁴ καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ ἐξιῶσω ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ συναχθῶσι πρὸς αὐτήν ἐτι τὰ ἔθνη, ⁴⁹ καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματαὶ πάσης τῆς γῆς. ⁵⁰ ἀνασφόμενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε, καὶ μὴ ἴστασθε. οἱ μακροθεν μνησθήτε τοῦ κυρίου, καὶ Ἰερουσαλήμ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ἡμῶν. ⁵¹ ἤσυχνῆμεν ὅτι ἠκούσαμεν ὀνειδισμόν ἡμῶν, κατεκάλυπεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν, εἰσῆλθον ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν, εἰς οἶκον κυρίου. ⁵² διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται, λέγει κύριος, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματαὶ. ⁵³ ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλὼν ὡς ὁ οὐρανός, καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ τὰ τεῖχη ἰσχυρῇ αὐτῆς, παρ' ἐμοῦ ἤξουσιν ἐξολοθρεύοντες αὐτήν, λέγει κύριος. ⁵⁴ φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι, καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων, ⁵⁵ ὅτι ἐξολοθρεύσει κύριος τὴν Βαβυλῶνα, καὶ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἠχοῦσαν ὡς ὕδατα πολλά. ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον φωνὴν αὐτῆς. ⁵⁶ ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα ταιλαιπωρία, ἐάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπτόηται τὸ τόξον αὐτῶν, ὅτι ὁ θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς. ⁵⁷ κύριος ἀνταποδίδωσιν, καὶ μεθύσει μέθη τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς, καὶ τοὺς σοφούς αὐτῆς, καὶ τοὺς στρατηγούς αὐτῆς, λέγει ὁ βασιλεὺς, κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῶ. ⁵⁸ τάδε λέγει κύριος. τεῖχος Βαβυλώνας ἐπλατύνθη, κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται, καὶ οὐ κοπιάσουσι λαοὶ εἰς κενόν, καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν. ⁵⁹ ὁ λόγος ὃν ἐνετείλατο κύριος Ἰερεμία τῷ προφῆτῃ εἰπεῖν τῷ Σαράιμ υἱῷ Νηρείου, υἱοῦ Μασαίου ὅτι ἐπορεύετο παρά Σιδεκίου βασιλέως Ἰούδα εἰς Βαβυλῶνα, ἐν τῷ ἔτι τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ Σαραίαις ἀρχῶν δώρων. ⁶⁰ καὶ ἐγραψεν Ἰερι-

Ἰερემίας πάντα τὰ κακὰ ἃ ἔξει ἐπὶ Βαβυλώνα ἐν βιβλίῳ πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλώνα. ⁶¹ καὶ εἶπεν Ἰερემίας πρὸς Σαραϊαν. ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλώνα, καὶ ὕψη καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους, ⁶² καὶ ἐρεῖς, κύριε κύριε, σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν, καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ὅτι ἀφανισμός εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται. ⁶³ καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τὸ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο, καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον, καὶ οἴψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐφράτου, ⁶⁴ καὶ ἐρεῖς, οὕτως καταδύσεται Βαβυλὼν, καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν.

ΚΕΦ. ΚΘ'. (Hebr. c. 47, 1 — 7.

et 49, 7 — 22.)

Επὶ τοὺς ἄλλοφύλους τάδε λέγει κύριος. ² ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἔσται εἰς χιμάρρουν κατακλύζοντα, καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ. καὶ κικράζονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν. ³ ἀπὸ φωνῆς ὀρμῆς αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὀπλῶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἁρμάτων αὐτοῦ, ἤχου τροχῶν αὐτοῦ. οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ' υἱούς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν ⁴ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπερχομένῃ τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἄλλοφύλους. καὶ ἀφανῶ τὴν Τύρον, καὶ τὴν Σειδῶνα, καὶ πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς βοήθειας αὐτῶν, ὅτι ἐξολοθρεῦσει κύριος τοὺς καταλοίπους τῶν νησῶν. ⁵ ἦκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν, ἀπερρίφη Ἀσκάλαν, καὶ οἱ κατάλοιποι Ἐνακίμ. ⁶ ἕως τίνος κόψεις ἡ μάχαιρα τοῦ κυρίου; ἕως τίνος οὐχ ἡσυχάσεις; ἀποκατάστηθι εἰς τὸν κολεόν σου, ἀνάπαυσαι, καὶ ἐπάφῃ. ⁷ πῶς ἡσυχάσει; καὶ κύριος ἐνετίλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἀσκάλαν, καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλάσσιους, ἐπὶ τὰς καταλοίπους ἐπεγεροθῆναι. c. 49. 7. τῇ Ἰδουμαίᾳ. τάδε λέγει κύριος. οὐκ ἔστιν ἔτι σοφία

ἐν Θαιμᾶν, ἀπώλετο βουλὴ ἐκ συνετῶν, ὤχετο σοφία αὐτῶν, ⁸ ἠπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν. βαθύνετε εἰς καθισιν οἱ κατοικοῦντες ἐν Λαϊδάμ. ὅτι δύσκολα ἐποίησαν. ἤγαγον ἐπ' αὐτόν ἐν χρόνῳ, ὃ ἐπεσκειψάμην ἐπ' αὐτόν, ⁹ ὅτι τρυγῆται ἡλθον, οἱ οὐ καταλείψουσίν σοι καταλειμμα. ὡς κλέπται ἐν νυκτὶ, ἐπιθήσουσι χεῖρα αὐτῶν, ¹⁰ ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ἡσαῦ, ἀνέκάλυπα τὰ κρυπτά αὐτῶν, κρυβήναι οὐ μὴ δύνωνται, ὥλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ, γείτονός μου, καὶ οὐκ ἔστιν ¹¹ ὑπολείπεσθαι ὄρφανόν σου, ἵνα ζήσῃται. καὶ ἐγὼ ζήσομαι, καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμέ πεποιθήσιν. ¹² ὅτι τάδε εἶπε κύριος. οἷς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ ποτήριον, ἔπιον. καὶ σὺ ἀθωωμένη οὐ μὴ ἀθωωθῇς, ¹³ ὅτι κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει κύριος, ὅτι εἰς ἄβατον καὶ εἰς ὀνειδισμόν, καὶ εἰς κατάρασιν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἐρημοὶ εἰς αἰῶνα. ¹⁴ ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ κυρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλεν, συναχθῆτε, καὶ παραγένεσθε εἰς αὐτήν, ἀναστῆτε εἰς πόλεμον. ¹⁵ μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθνεσιν, εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις. ¹⁶ ἡ παιγνία σου ἐνεχείρησέ σοι, ἱταμία καρδίας σου κατέλυσε τρυμαλίας πετρῶν, συνέλαβεν ἰσχύρ βουνοῦ ὑψηλοῦ. ὅτι ὕψωσεν ὥσπερ αἰετός νοσίσαν αὐτοῦ, ἐκείθεν καθιῶ σε. ¹⁷ καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς ἄβατον, πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτὴν συριεῖ. ¹⁸ ὥσπερ κατεστράφη Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ πάροιχοι αὐτῆς, εἶπε κύριος παντοκράτωρ, οὐ μὴ καθίσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου. ¹⁹ ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς τοπὸν Αἰθὰμ, ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσατε. ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν, ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου; ²⁰ διὰ τοῦτο ἀκούσατε βουλὴν κυρίου, ἣν ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ λογισμόν αὐτοῦ ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Θαιμᾶν, ἐὰν μὴ συνιψηθῶσι τὰ ἐλάχιστα

ἐλάχιστα τῶν προβάτων, ἐὰν μὴ ἄβρωθῇ ἐπ' αὐτοὺς κατάλυσις αὐτῶν, ²¹ ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐφοβήθη ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ θαλάσσης οὐκ ἤκουσθη. ²² ἰδοὺ ὥς περ ἄετος ὄψεται, καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ' ὀχυρώματα αὐτῆς. καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης.

ΚΕΦ. Δ'. (Hebr. c. 49, v. 1—5.

v. 28—33. v. 23—27.)

Τοὶς υἱοῖς Ἀμμων οὕτως εἶπε κύριος. μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσὶν ἐν Ἰσραὴλ, ἢ παραληψόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς; διατί παρέλαβε Μελχὸλ τὴν Γαλααδ, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει; ² διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέρα ἐρχονται, φησὶ κύριος, καὶ ἀκουτιῶ ἐπὶ Ῥαββαθ θόρυβον πολέμων, καὶ ἔσονται εἰς ἄβρατον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ παραλήψεται Ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ. ³ ἀλάλαξον Ἑσβεῶν, ὅτι ὤλετο Γαῖ. κεκραῖξτε θυγατέρες Ῥαββαθ, περιῶσασθε σάκκους καὶ κοψασθε, ὅτι Μελχὸλ βαδιεῖται ἐν ἀποικίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα. ⁴ τί ἀγαλλιάσθε ἐν τοῖς πεδίοις Ἐνακειμ θυγατερ ἰταμίας, ἢ πεποιθυῖα ἐπὶ θησαυροῖς, ἢ λέγουσα, τίς εἰς ἐλεύσεται ἐπ' ἐμέ; ⁵ ἰδοὺ ἐγὼ γέρω φόβον ἐπὶ σέ, εἶπε κύριος, ἀπὸ πάσης τῆς περιόικου σου, καὶ διασπαρήσεται ἕκαστος εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ συνάγων. ²⁸ τῇ Κηδὰρ τῇ βασιλείᾳ τῆς αὐλῆς, ἣν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνης, οὕτως εἶπε κύριος. ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κηδὰρ, καὶ πλησατε τοὺς υἱούς Κεδέμ. ²⁹ σκηναὶς αὐτῶν, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν λήψονται. ἱμάτια αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ καμήλους αὐτῶν λήψονται ἑαυτοῖς. καὶ καλέσατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν κυκλόθεν. ³⁰ φεύγετε, λίαν ἐμβραθύνετε εἰς κἀθισιν, καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ, ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλώνης βουλὴν, καὶ ἐλογιάσατο λογισμὸν. ³¹ ἀνάστηθι, καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος εὐσταθουν, καθήμενον εἰς ἀναψυχὴν,

οἷς οὐκ εἰσὶ θύραι, οὐ βάλανοι, οὐ μοχλοὶ, μόνον καταλύουσι. ³² καὶ ἔσονται καμήλοι αὐτῶν εἰς προνομήν, καὶ πληθὸς κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν, καὶ λιμῆσιν αὐτοὺς παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν, ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἶσιν τὴν τροπὴν αὐτῶν, εἶπε κύριος. ³³ καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβῆς στρουθῶν, καὶ ἄβρατος ἕως αἰῶνος, οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου. ²³ τῇ Δαμασκῷ. κατησχύνθη Ἡμαθ, καὶ Ἀρσάθ, ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν πονηράν, ἐξέστησαν, ἐθυμώθησαν, ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύνανται. ²⁴ ἐξελύθη Δαμασκός, ἀπεστράφη εἰς γυγὴν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς. ²⁵ πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπεν πόλιν ἔμην, κώμην ἡγάπησαν; ²⁶ διὰ τοῦτο πεσοῦνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου πεσοῦνται, φησὶ κύριος, ²⁷ καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱοῦ Ἀδερ.

ΚΕΦ. ΔΔ'. (Hebr. c. 48.)

Τῇ Μωάβ οὕτως εἶπε κύριος. οὐαὶ ἐπὶ Ναβαῦ, ὅτι ὤλετο, ἐλήφθη Καριαθέμ, ἡσχύνθη Ἀμαθ καὶ Ἀγαθ. ² οὐκ ἔστιν ἐτι ἰατρεία Μωάβ, γαυρίαμα ἐν Ἑσβεῶν, ἐλογιάσατο ἐπὶ αὐτὴν κακὰ. ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους, καὶ παύσιν παύσεται. ὅπισθὲν σου βαδιεῖται μάχαιρα, ³ ὅτι φωνὴ κεκραγόντων ἔξ Ὠρωναίμ, ὄλεθρον καὶ συντριμμα μέγα. ⁴ συνετρίβη Μωάβ, ἀναγγείλατε εἰς Ζογόρα, ⁵ ὅτι ἐπλήσθη Ἀλῶθ ἐν κλαυθμῷ. ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὁδῷ Ὠρωναίμ, κραυγὴν συντριμματος ἠκούσατε, ⁶ φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ ἐσεσθε ὥσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρημῷ, ⁷ ἐπειδὴ ἐπεποίθεις ἐν ὀχυρωματί σου, καὶ σὺ συλληφθήσῃ. καὶ ἐξελεύσεται Χαμῶς ἐν ἀποικίᾳ, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα. ⁸ καὶ ἦξε ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν, οὐ μὴ σωθῇ, καὶ ἀπολείται ὁ αὐλὸν, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ πεδίνη, καθὼς εἶπε κύριος. ⁹ δότε σημεῖα τῇ Μωάβ, ὅτι ἀφῇ ἀφθίησεται, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβρατον ἔσονται. πόθεν ἔνοικος αὐτῇ;

τῇ; ¹⁰ ἐπικατάρatos ὁ ποιῶν τὰ ἔργα κυρίου ἀμελῶς, ἐξαίρων μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵματος. ¹¹ ἀνεπαυσάτο Μωᾶβ ἐκ παιδαρίου, καὶ πεποιθὼς ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, οὐκ ἐνέχεεν ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον, καὶ εἰς ἀποικισμόν οὐκ ὤχετο. διὰ τοῦτο ἐστὴ γένμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, καὶ ὁσμή αὐτοῦ οὐκ ἐξέλιπε. ¹² διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι αὐτοῦ ἔρχονται, φησὶ κυριος, καὶ ἀποστελῶ αὐτῷ κλίοντας, καὶ κλινοῦσιν αὐτόν, καὶ τὰ σκῆη αὐτοῦ λεπτυνούσι, καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ συγκόψουσι, ¹³ καὶ καταισχυνθήσεται Μωᾶβ ἀπὸ Χαμῶς, ὥς περ κατησχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ Βαιθὴλ ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. ¹⁴ πῶς ἐρεῖτε, ἰσχυροὶ ἔσμεν, καὶ ἄνθρωποι ἰσχυροὶ εἰς τὰ πολεμικά; ¹⁵ ὦλετο Μωᾶβ πόλις αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφαγὴν. ¹⁶ ἐγγὺς ἡμέρα Μωᾶβ ἔλθειν, καὶ πονηρία αὐτοῦ ταχῆα σφόδρα. ¹⁷ κινήσατε αὐτῷ πάντες κυκλοθεν αὐτοῦ, πάντες ἐκδοτε ὄρομα αὐτοῦ. εἰπατε, πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλείης, ῥάβδος μεγαλωμάτων; ¹⁸ κατάρβηθι ἀπὸ δόξης, καὶ κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθημένη. Δαιβὼν ἐκτριβήσεται, ὅτι ὦλετο Μωᾶβ, ἀνέβη εἰς σὲ λυμαίνόμενος ὀχύρωμά σου. ¹⁹ ἐφ' ὁδοῦ στηθι, καὶ ἐπιδε καθημένη ἐν Ἀρρῇ, καὶ ἐρωτήσων φευγόντα, καὶ σωζόμενον, καὶ εἰπον, τί ἐγένετο; ²⁰ κατησχύνθη Μωᾶβ, ὅτι συνετρίβη. ὀλολύξον καὶ κέκραξον, ἀνάγγειλον ἐν Ἀρρῶν, ὅτι ὦλετο Μωᾶβ, ²¹ καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς τὴν γῆν Μεισῶρ ἐπὶ Χελὼν, καὶ Ρεφᾶς, καὶ Μωφᾶς, ²² καὶ ἐπὶ Δαιβὼν, καὶ ἐπὶ Ναβαῦ, καὶ ἐπ' οἶκον Δαιθλαθαίμ, ²³ καὶ ἐπὶ Καριαθαίμ, καὶ ἐπ' οἶκον Γαιμῶλ, καὶ ἐπ' οἶκον Μαῶν, ²⁴ καὶ ἐπὶ Καριῶθ, καὶ ἐπὶ Βοσὶρ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωᾶβ τὰς πόρθῳ καὶ τὰς ἐγγύς. ²⁵ κατεᾶχθῃ κέρας Μωᾶβ, καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ συνετρίβη. ²⁶ μεθύσατε αὐτόν, ὅτι ἐπὶ κύριον ἐμεγαλύνθη. καὶ ἐπικρούσει Μωᾶβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός. ²⁷ καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμόν ἦν σοι Ἰσραὴλ, καὶ ἐν κλοπαῖς σου εὐρέθη, ὅτι ἐπολέμεις

αὐτόν. ²⁸ κατέλιπον τὰς πόλεις, καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοικοῦντες; Μωᾶβ. ἐγενήθησαν ὥς περ περιστεραὶ νοσσηύουσαι ἐν πέτραις στόματι βοθύνου. ²⁹ καὶ ἤκουσα ὕβριν Μωᾶβ, ὕβρισι λίαν ὕβριν αὐτοῦ, καὶ ὑπερηφάνιαν αὐτοῦ. καὶ ὑψώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ, ³⁰ ἐγὼ δὲ ἐγγων ἔργα αὐτοῦ. οὐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτῷ οὐχ οὕτως; ἐποίησε; ³¹ διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωᾶβ ὀλολύζει παντοθεν. βοήσαστε ἐπ' ἄνδρας, κερὰδα, αὐχμοῦ. ³² ὡς κλανθμόν Ἰαζήρ ἀποκλανύσομαι σοι ἄμπειλο; Ἀσερῆμα, κληματα σου διηλθε θάλασσαν, πόλις Ἰαζήρ ἦσαντο, ἐπὶ ὁπώραν σου ἐπὶ τρυγηταῖς σου ὁλεθρος ἐπέπεσε. ³³ συνεψηθῇ χαρμωσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβιτιδος, καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ ληνοῖς σου. πρῶτ' οὐκ ἐπάτησαν, οὐδὲ δεΐλης; οὐκ ἐποίησαν, αἱ δὲ ³⁴ ἀπὸ κραυγῆς Ἑσβίων ἕως Αἰταῖμ αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν ἀπὸ Ζογὸρ ἕως Ὠρωνάιμ, καὶ ἀγγέλιαν Σαλασία, ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Νεβροῖν εἰς κατακαυμα ἔσται. ³⁵ καὶ ἀπολῶ τὸν Μωᾶβ, φησὶ κύριος, ἀναβαίνοντα ἐπὶ τὸν βομόν, καὶ θυμιῶντα θεοῖς αὐτοῦ. ³⁶ διὰ τοῦτο καρδιά τοῦ Μωᾶβ, ὥς περ αὐλοὶ βομβήσουσι, καρδιά μου ἐπ' ἀνθρώπους κερὰδα; ὥς περ αὐλὸς βομβήσει. διὰ τοῦτο ἃ περιεποιήσατο, ἀπώλετο ἀπὸ ἀνθρώπου. ³⁷ πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παγτὶ τόπῳ ξυρηθῆσονται, καὶ πᾶς πώγων ξυρηθήσεται, καὶ πᾶσαι χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ πάσης ὁσφύος σάκκος. ³⁸ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωματίων Μωᾶβ, καὶ ἐπὶ ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ὅτι συνετρίψα, φησὶ κυριος, ὡς ἀγγεῖον, οὐ οὐκ ἔστιν ἡρέα αὐτοῦ. ³⁹ πῶς κατήλλαξε; πῶς ἔστρεψε τῶτον Μωᾶβ; ἤσχυνθη, καὶ ἐγένετο Μωᾶβ εἰς γέλωτα, καὶ ἐχόστημα πᾶσι τοῖς κυκλῶ αὐτῆς. ⁴⁰ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. ⁴¹ ἐλήθη Καριῶθ, καὶ τὰ ὀχυρώματα συνελήθη. ⁴² καὶ ἀπολείτα Μωᾶβ ἀπὸ ὄχλου, ὅτι ἐπὶ τὸν κύριον ἐμεγαλύνθη. ⁴³ παγὶς καὶ γόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σὲ καθημένο; Μωᾶβ. ⁴⁴ ὁ φευγὼν ἀπὸ προσώπου τοῦ θόβου ἐμπεσεται εἰς τὸν βόθυνον. καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου.

νου, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ παγίδι. ὅτι ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ Μωάβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεω αὐτῶν.

ΚΕΦ. ΑΒ'. (Hebr. c. 25,
15 — 38.

Οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. λάβε τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ χειρὸς μου, καὶ ποτιεῖς πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς, ¹⁶ καὶ πίνονται, καὶ ἐξεμούνται, καὶ ἐκμανήσονται ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀναμέσον αὐτῶν. ¹⁷ καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς κυρίου, καὶ ἐπότισα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέστειλέ με κύριος πρὸς αὐτά, ¹⁸ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ, τοῦ θεῖναι αὐτά· εἰς ἐρημωσιν, καὶ εἰς ἄβαντον, καὶ εἰς συριγμόν, ¹⁹ καὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ, ²⁰ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους, καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς ἀλλοφύλων, καὶ τὴν Ἀσκάλωνα, καὶ τὴν Γάζαν, καὶ τὴν Ἀκκάρων, καὶ τὸ ἐπιλοιπον Ἀζώτου, ²¹ καὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ τὴν Μωαβίτιν, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων, ²² καὶ βασιλεῖς Τύρου, καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος, καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης, ²³ καὶ τὴν Λαϊδαν, καὶ τὴν Θαιμάν, καὶ τὴν Ρῶν, καὶ πᾶν περιεκαρμένον κατὰ προσώπον αὐτοῦ, ²⁴ καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ²⁵ καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλαμ, καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν, ²⁶ καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτου τοὺς πόρῳ καὶ τοὺς ἐγγυ, ἕκαστον πρὸς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, καὶ πάσας βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. ²⁷ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς. οὕτως εἶπε κύριος παντοκράτωρ. πίετε, μεθύσθητε, καὶ ἐξεμέσετε, καὶ πεσεῖσθε, καὶ οὐ μὴ ἀναστῆτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀναμέσον υμῶν. ²⁸ καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωσται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρὸς σου, ὥστε πιεῖν, καὶ ἐρεῖς, οὕτως εἶπε κύριος. πίνοντες πίεσθε, ²⁹ ὅτι ἐν πόλει ἐν ᾗ ὠνομάσθη τὸ ὄνο-

μά μου ἐπ' αὐτὴν ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ καθαρισθῆτε, ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ πάντας τοὺς καθήμενους ἐπὶ τῆς γῆς. ³⁰ καὶ σὺ προσητευσῃς ἐπ' αὐτούς τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐρεῖς, κύριος ἀφ' ὑψηλοῦ χρηματιεῖ, ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ὄψει φωνὴν αὐτοῦ, λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ οἶδε ὥσπερ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται. καὶ ἐπὶ καθήμενους τὴν γῆν ἦκει ὀλεθρος ³¹ ἐπὶ μέρος τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσι. κρίνεται αὐτό, πρὸς πᾶσαν σάρκα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν, λέγει κύριος. ³² οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ ἔθνος, καὶ λαίλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχατοῦ τῆς γῆς, ³³ καὶ ἔσονται τραυματίαι ὑπὸ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ κυρίου, ἐκ μέρους τῆς γῆς, καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς γῆς. οὐ μὴ κατορυγῶσιν, εἰς κοπρία ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται. ³⁴ ἀλαλαξάτε ποιμένες, καὶ κεκραῶτε, καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι υμῶν εἰς σφαγὴν, καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί, ³⁵ καὶ ἀπολειπταὶ φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ σωτηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων. ³⁶ φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων, καὶ ἀλαλαγμοῦ τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι ὠλόθρευσε κύριος τὰ βοσκήματα αὐτῶν, ³⁷ καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης· ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου. ³⁸ ἐγκατέλιπεν ὥσπερ λίων κατάλειμμα αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβαντον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης.

ΚΕΦ. ΑΓ'. (Hebr. c. 26.)

Ἐν ἀρχῇ βασιλείας Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία ἐγενήθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ κυρίου. ² οὕτως εἶπε κύριος. στηθὶ ἐν αὐλῇ οἴκου κυρίου, καὶ χρηματιεῖς ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου, ἅπαντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξαι σοὶ χρηματίσαι αὐτοῖς, μὴ ἀγέλης ῥήμα. ³ ἴσως ἀκούσονται, καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ παυσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν

κακῶν ὧν ἐγὼ λογιζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἐνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδεύματων αὐτῶν, ⁴ καὶ ἐρεῖς. οὕτως εἶπε κύριος. ἔάν μὴ ἀκούσῃτέ μου, τοῦ πορευέσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου ὡς ἐδῶκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν, ⁵ εἰσακουεῖν τῶν λόγων τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν, οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὀρθροῦν, καὶ ἀπέστειλα, καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου, ⁶ καὶ δῶσω τὸν οἶκον τοῦτον ὥσπερ Σηλῶ, καὶ τὴν πόλιν δῶσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς. ⁷ καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰερემίου λαλοῦντος τοὺς λόγους τούτους ἐν οἴκῳ κυρίου. ⁸ καὶ ἐγένετο Ἰερემίου παυσάμενον λαλοῦντος πάντα ἃ συνέταξε κύριος αὐτῷ λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβosan αὐτὸν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς λέγων, θανάτῳ ἀποθανῇ, ⁹ ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι κυρίου λέγων, ὥσπερ Σηλῶ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος, καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικούντων. καὶ ἐξεκλησιασάσθῃ πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἰερემίαν ἐν οἴκῳ κυρίου. ¹⁰ καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες Ἰουδα τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον κυρίου, καὶ ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης τῆς καινῆς. ¹¹ καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ. κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ὅτι ἐπροφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης, καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν. ¹² καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, λέγων. κύριος ἀπέστειλέ με προφητεύσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους οὓς ἠκούσατε. ¹³ καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου, καὶ παύσεται κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς. ¹⁴ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔν χερσὶν ὑμῶν, ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει, καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν. ¹⁵ ἀλλ' ἢ γνόντες γνώσεσθε, ὅτι εἰ ἀναιρεῖτέ με, αἷμα ἀθῶον δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦν-

τας ἐν αὐτῇ. ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκε με κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὧτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους. ¹⁶ καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφῆτας. οὐκ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς. ¹⁷ καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς, καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ. ¹⁸ Μιχαίας ὁ Μωραθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰουδα, καὶ εἶπε παντὶ τῷ λαῷ Ἰουδα. οὕτως εἶπε κύριος. Σιών ὡς ἀγρὸς ἀροτριασθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς ἄβaton ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμῶν. ¹⁹ μὴ ἀνέλθω ἀνέλθω αὐτὸν λαοῦ. καὶ πᾶς Ἰούδα; οὐχ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν κύριον, καὶ ὅτι ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου κυρίου; καὶ ἐπαύσατο κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς; καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν. ²⁰ καὶ ἀνθρώπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι κυρίου Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθιαρὶμ, καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἰερემίου. ²¹ καὶ ἠκούσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ ἔζητουν ἀποκτείνει αὐτόν, καὶ ἤκουσεν Οὐρίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον. ²² καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον, ²³ καὶ ἐξηγάγosan αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ ἐξηγάγosan αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἐῤῥίψεν αὐτόν εἰς τὸ μνημα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ. ²⁴ πληρὴ χεὶρ Ἀχικάμ υἱοῦ Σαφάν ἦν μετὰ Ἰερემίου, τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτόν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν.

Κ Ε Φ. ΛΔ'. (Hebr. c. 27,

2 — 22.)

² Οὕτως εἶπε κύριος. ποιήσον σεαυτῷ δεσμούς καὶ κλοιούς, καὶ περιῖθου περὶ τὸν τραχήλόν σου, ³ καὶ ἀποστείλεις αὐτούς πρὸς βασιλέα Ἰδουμαίας, καὶ πρὸς βασιλέα Μωάβ, καὶ πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Τύρου, καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶ-

ρος.

νος, ἐν χειρὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπαντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα. ⁴ καὶ συντάξεις αὐτοὺς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἐπεῖν, οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν, ⁵ ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχυί μου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῷ ἐπιχειρῶ μου τῷ ὑψηλῷ, καὶ δώσω αὐτὴν ᾧ ἔαν δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου. ⁶ ἔδωκα τὴν γῆν τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλώνος δουλεύειν αὐτῷ, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ. ⁸ καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, ὅσοι ἔαν μὴ ἐμβάλωσι τὸν τραχήλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλώνος, ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι αὐτούς, εἶπε κύριος, ἕως ἐκλίψωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ. ⁹ καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν, καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν, καὶ τῶν ἐνυπνιζομένων ὑμῖν, καὶ τῶν οἰωνισμάτων ὑμῶν, καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν, τῶν λεγόντων, οὐ μὴ ἐργάσθητε τῷ βασιλεῖ Βαβυλώνος. ¹⁰ ὅτι ψευδὴ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν, πρὸς τὸ μακρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν. ¹¹ καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἔαν εἰσαγαγῇ τὸν τραχήλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλώνος, καὶ ἐργάσεται αὐτῷ, καὶ καταλείψω αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἐργάται αὐτῷ, καὶ ἐνοικήσει ἐν αὐτῇ. ¹² καὶ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων. εἰσαγάγετε τὸν τραχήλον ὑμῶν, καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλώνος, ¹⁴ ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν, ¹⁵ ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, φησὶ κύριος, καὶ προφητεύουσι τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἄδικον, πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολεῖσθε ὑμεῖς, καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν, οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἄδικον ψευδῇ. ¹⁶ ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα, λέγων. οὕτως εἶπε κύριος. μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν, τῶν προφητεύοντων ὑμῖν, λεγόντων, ἰδοὺ σκεὴ οἴκου κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλώνος, ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν. ¹⁷ οὐκ

ἀπέστειλα αὐτούς. ¹⁸ εἰ προφῆται εἰσι, καὶ εἰ ἔστι λόγος κυρίου ἐν αὐτοῖς, ἀπαντησάτωσαν μοι, ¹⁹ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. καὶ τῶν ἐπιλοιπῶν σκευῶν, ²⁰ ᾧν οὐκ ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλώνος, ὅτε ἀπόικει τὸν Ἰερωνίαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, ²² εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. ΑΕ'. (Hebr. c. 28.)
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία βασιλέως Ἰουδα ἐν μηνὶ πέμπτῳ, ἔπε μοι Ἀνανίας υἱὸς Ἀζῶρ ὁ ψευδοπροφήτης ἀπὸ Γαβαὼν ἐν οἴκῳ κυρίου, κατ' ὀφθαλμούς τῶν ἱερέων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, λέγων. ² οὕτως εἶπε κύριος. συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλώνος. ³ ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν, καὶ ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου κυρίου, ⁴ καὶ Ἰερωνίαν, καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰουδα, ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλώνος. ⁵ καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς Ἀνανίαν κατ' ὀφθαλμούς παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμούς τῶν ἱερέων τῶν ἐστηκότων ἐν οἴκῳ κυρίου, ⁶ καὶ εἶπεν Ἰερεμίας. ἀληθῶς οὕτω ποιῆσαι κύριος, στήσαι τὸν λόγον σου ὃν σὺ προφητεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλώνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον. ⁷ πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὅσα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὅσα παντὸς τοῦ λαοῦ. ⁸ οἱ προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐπροφητεύσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς, καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον. ⁹ ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην, ἐλθόντος τοῦ λόγου, γνωσσεται τὸν προφήτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς κύριος ἐν πίστει. ¹⁰ καὶ ἔλαβεν Ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιούς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἰερεμίου, καὶ συνέτριψεν αὐτούς. ¹¹ καὶ εἶπεν Ἀνανίας κατ' ὀφθαλμούς παντὸς τοῦ λαοῦ, λέγων. οὕτως εἶπε κύριος. οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλώνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν. καὶ ὥχeto Ἰερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ¹² καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν μετὰ
H h h τὸ

τὸ συντρίψαι Ἀνανίαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ, λέγων. ¹³ βάδιξε, καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀνανίαν, λέγων. οὕτως εἶπε κύριος. κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, καὶ ποιήσω ἀντὶ αὐτῶν κλοιοὺς σιδηροὺς, ¹⁴ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τραχήλον πάντων τῶν ἔθνων, ἐργάσασθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος. ¹⁵ καὶ εἶπεν Ἱερემίας τῷ Ἀνανίᾳ. οὐκ ἀπέσταλκέ σε κύριος, καὶ πεποιθήμαι ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἀδίκῳ. ¹⁶ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, τούτῳ τῷ ἐν-αυτῷ ἀποθανῇ. ¹⁷ καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ.

Κ Ε Φ. λς'. (Hebr. c. 29.)

Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου οὓς ἀπέστειλεν Ἱερემίας ἐξ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφῆτας, ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ, καὶ πρὸς ἅπαντα τὸν λαόν, ² ὕστερον ἐξεληθόντος Ἰερωνίου τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς βασιλείας, καὶ τῶν εὐνούχων, καὶ παντὸς ἑλευθέρου, καὶ δεσμώτου, καὶ τεχνίτου ἐξ Ἱερουσαλὴμ, ³ ἐν χειρὶ Ἐλεασάν υἱοῦ Σαφάν, καὶ Γαμαρίου υἱοῦ Χελκίου, ὃν ἀπέστειλε Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰούδα, πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, λέγων. ⁴ οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἣν ἀφικισα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ⁵ οἰκοδομήσατε οἶκους, καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε παραδείσους, καὶ φάγετε τοὺς καρποὺς αὐτῶν, ⁶ καὶ λάβετε γυναῖκας, καὶ τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἀνδράσι, καὶ πληθύνεσθε, καὶ μὴ σμικρυνθῆτε, ⁷ καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, εἰς ἣν ἀφικισα ὑμᾶς ἐκεῖ. καὶ προσεύξεσθε περὶ αὐτῶν πρὸς κύριον, ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς εἰρήνη ὑμῖν. ⁸ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. μὴ ἀναπειθέωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφηταὶ οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀναπειθέωσαν ὑμᾶς οἱ μάντις ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμεῖς

ἐνυπνιαῖσθε, ⁹ ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς. ¹⁰ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶνι ἐβδόμηκοντα ἔτη, ἐπισκέψομαι ὑμᾶς, καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν λαὸν ὑμῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ¹¹ καὶ λογιῶμαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν εἰρήνης, καὶ οὐ κακὰ, τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα. ¹² καὶ προσεύξασθε πρὸς με, καὶ ἐσακούσομαι ὑμῶν. ¹³ καὶ ἐκλήψατέ με, καὶ εὐρήσετέ με. ὅτι ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν, ¹⁴ καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν. ¹⁵ ὅτι εἶπατε, κατέστησεν ἡμῖν κύριος προφῆτας ἐν Βαβυλῶνι. ²¹ οὕτως εἶπε κύριος ἐπὶ Ἀχιάβ, καὶ ἐπὶ Σεδεκίαν. ἰδοὺ ἐγὼ δίδομαι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμούς ὑμῶν. ²² καὶ λήψονται ἀπ' αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰούδα ἐν Βαβυλῶνι λέγοντες, ποιήσαι σε κύριος, ὥς Σεδεκίαν ἐποίησε, καὶ ὥς Ἀχιάβ, οὓς ἀπετηγάρισε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρὶ, ²³ οἱ ἦν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν, καὶ λόγον ἐχημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ ἐγὼ μάρτυς, φησὶ κύριος. ²⁴ καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην ἑρέῖς. ²⁵ οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνόματί μου. καὶ πρὸς Σοφονίαν υἱὸν Μασααίου τὸν ἱερέα εἶπε, ²⁶ κύριος ἔδωκέ σε ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι, καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ, καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀποκλίμα, καὶ εἰς τὸν καταράκτην. ²⁷ καὶ νῦν διατί συνελθορήσατε Ἱερემίαν τὸν ἐξ Ἀναθῶθ, τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν; ²⁸ οὐ διὰ τοῦτο ἀπέστειλε; ὅτι διὰ τοῦ μηνὸς τούτου ἀπέστειλε πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα, λέγων. μακρὰν ἐστίν, οἰκοδομήσατε οἰκίας, καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε κήπους, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν. ²⁹ καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ βιβλίον εἰς τὰ ὅσα Ἱερεμίου. ³⁰ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν,

μίαν, λέγων. ³¹ ἀποστείλον πρὸς τὴν ἀποικίαν, λέγων. οὕτως εἶπε κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην. ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαίας, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτὸν, καὶ πεποιθῆναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδίκους, ³² διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαίαν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν, τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν, οὐκ ὀψονται.

Κ Ε Φ. ΑΖ'. (Hebr. c. 3o.)

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερემίαν παρὰ κύριον, εἰπὲν, ² οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων. γράψον πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐξηράμεισα πρὸς σὲ ἐπὶ βιβλίου. ³ ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται, φησὶ κύριος, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, εἶπε κύριος, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς. ⁴ καὶ οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησε κύριος ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα. ⁵ οὕτως εἶπε κύριος. φωνὴν φόβου ἀκούσεσθε. φόβος, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη. ⁶ ἐρωτήσατε, καὶ ἴδετε, εἰ ἔτεκεν ἄρσεν; καὶ περὶ φόβου ἐν ᾧ καθέξουσιν ὁσφὺν καὶ σωτηρίαν; διότι ἑώρακα πάντα ἄνθρωπον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὁσφύς αὐτοῦ. ἐστράφησαν πρόσωπα εἰς ἕκτερον. ⁷ ὅτι ἐγενήθη μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ οὐκ ἔστι τοιαυτή, καὶ χρόνος στενός ἐστι τῷ Ἰακώβ, ⁸ καὶ ἀπὸ τούτου σωθήσεται. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπε κύριος, συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῶν, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διαρῶξω. καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ εἰς ἄλλοτρίους, ⁹ καὶ ἐργῶνται τῷ κυρίῳ θεῷ αὐτῶν, καὶ τὸν Δαυὶδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς. ¹² οὕτως εἶπε κύριος. ἀνέστησα σύντριμμα, ἀλγερὰ ἡ πληγὴ σου, ¹³ οὐκ ἔστι κρίνων κρίσιν σου, εἰς ἀλγερὸν λατρεύθης, ὡφελεία σοι οὐκ ἔστι. ¹⁴ πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελάθοντό σου, οὐ μὴ ἐπερωτήσωσιν. ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισα σε, παιδείαν στερεάν, ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ

ἁμαρτίαι σου. ¹⁶ διὰ τοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται, καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου κρείας αὐτῶν πᾶν ἔδονται. ἐπὶ πληθὸς ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου, ἐποίησαν ταῦτά σοι. καὶ ἔσονται οἱ διαφορουντές σε εἰς διαφόρημα, καὶ πάντας τοὺς προνομεύσαντας σε δώσω εἰς προνομὴν. ¹⁷ ὅτι ἀνάξω τὸ ἱμά σου, ἀπὸ πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἱατρεύσω σε, φησὶ κύριος. ὅτι ἐσπαρμένη ἐκλήθης, θήρευμα ὑμῶν ἐστίν, ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτῇ. ¹⁸ οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰακώβ, καὶ τὴν αἰγμάλωσιν αὐτοῦ ἐλέησω. καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ ὁ λαὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθιθεῖται. ¹⁹ καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ἄδοντες, φωνὴ παιζόντων. καὶ πλεονάσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσι. ²⁰ καὶ ἐξελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὥς τὸ πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται. καὶ ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς, ²¹ καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται. καὶ συναῶω αὐτοὺς, καὶ ἀποστρέψουσιν πρὸς με, ὅτι τίς ἐστιν οὗτος ὃς ἔδωκε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἀποστρέψαι πρὸς με, φησὶ κύριος; ²³ ὅτι ὀργὴ κυρίου ἐξῆλθε θυμῶδης, ἐξῆλθεν ὀργὴ στρεφομένη, ἐπ' ἀσεβεῖς ἦξει. ²⁴ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ὀργὴ θυμοῦ κυρίου, ἕως ποιήσῃ, καὶ ἕως καταστήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ. ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά.

Κ Ε Φ. ΑΗ'. (Hebr. c. 31.)

Εν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπε κύριος, ἔσομαι εἰς θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. ² οὕτως εἶπε κύριος. ἔρπον θεμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ. βαδίατε, καὶ μὴ ὀλέσῃτε τὸν Ἰσραὴλ, ³ κύριος πόρρωθεν ὤφθη αὐτῷ. ἀγάπησιν αἰῶνιον ἠγάπησά σε. διὰ τοῦτο ἐλκυσά σε εἰς οἰκτερίημα. ⁴ ὅτι οἰκοδομήσω σε, καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσραὴλ. ἔτι λήψη τυμπανόν σου, καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων. ⁵ ὅτι ἐφυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐν ὄρεσι

Σαμαρείας, φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε, ⁶ ὅτι ἐστὶν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὅρεισιν Ἐφραΐμ. ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε εἰς Σιών πρὸς κύριον τὸν θεὸν ὑμῶν, ⁷ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος θεὸς Ἰακώβ, εὐφρανθήτε, καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν. ἀκουστὰ ποιήσατε, καὶ αἰνέσατε. εἴπατε, ἔσωσε κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸ κατὰλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ. ⁸ ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ Βορῆα, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασέκ. καὶ τεκνοποιήσῃ οὐχὸν πολὺν, καὶ ἀποστρέψουσιν ὡδε. ⁹ ἐν κλαυθμῷ ἐξήλθον, καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτούς, αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ. ὅτι ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα καὶ Ἐφραΐμ πρωτόκοκός μου ἐστίν. ¹⁰ ἀκούσατε λόγους κυρίου ἔθνη, καὶ ἀναγγεῖλατε εἰς νῆσους τὰς μακρόθεν. εἴπατε, ὁ λιμνησας τὸν Ἰσραὴλ καὶ συνάξει αὐτόν, καὶ φυλάξει αὐτόν, ὥς ὁ βόσκων ποίμνιον αὐτοῦ. ¹¹ ὅτι ἐλυτρώσατο κύριος τὸν Ἰακώβ, ἐξέλατο αὐτόν ἐκ χειρὸς σιτερωτέρων αὐτοῦ. ¹² καὶ ἤξουσιν, καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιών, καὶ ἤξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ κυρίου, ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου, καὶ καρπῶν, καὶ κτηνῶν, καὶ προβάτων. καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὥσπερ ξύλον ἐγκαρπον, καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι. ¹³ τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων, καὶ πρεσβύτεροι χαρήσονται, καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμὴν, καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραينوμένους. ¹⁴ μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερῶν υἱῶν Λευὶ, καὶ ὁ λαὸς μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπλησθήσεται. ¹⁵ οὕτως εἶπε κύριος. φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκούσθη θρήνου, καὶ κλαυθμοῦ, καὶ ὀδυροῦ. Ῥαχὴλ ἀποκλειομένη οὐκ ᾔθελε παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, ὅτι οὐκ εἰσίν. ¹⁶ οὕτως εἶπε κύριος. διαλειπέτω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου, ὅτι ἐστὶ μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν, ¹⁷ μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις. ¹⁸ ἀκοὴν ἤκουσα Ἐφραΐμ ὀδυρομένου,

ἐπαίδευσάς με, καὶ ἐπαιδεύθην. ἐγὼ ὥσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην. ἐπιστρέψον με, καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ κύριος ὁ θεός μου. ¹⁹ ὅτι ὑστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα, καὶ ὕστερον τοῦ γινῶναί με, ἐστένασα ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης, καὶ ὑπέδειξά σοι, ὅτι ἔλαβον ὀνειδισμόν ἐκ νεότητός μου. ²⁰ υἱὸς ἀγαπητὸς Ἐφραΐμ, ἐμοὶ παιδίον ἐν-τρυφῶν, ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ, μνεία μνησθήσομαι αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἐπέπνευσα ἐπ' αὐτῷ, ἔλεων ἔλεησω αὐτόν, φησὶ κύριος. ²¹ στήσον σεαυτὴν Σιών, ποιήσον τιμωρίαν, δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὤμους. ὁδὸν ἣ ἐπορεύθης, ἀποστράφηθι παρθένος Ἰσραὴλ, ἀποστράφηθι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα. ²² ἕως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ ἡτιμωμένη; ὅτι ἐκτίσε κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύευσιν καινὴν, ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι. ²³ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. ἐτι ἐροῦσι τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ, εὐλογημένος κύριος ἐπὶ δίκαιον ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἐνοικούντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ, ἅμα γεωργῶ, καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίῳ. ²⁵ ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν, καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα. ²⁶ διὰ τοῦτο ἐξηγέρθην, καὶ εἶδον, καὶ ὁ ὕπνος μου ἦδύς μου ἐγενήθη. ²⁷ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται, φησὶ κύριος, καὶ σπερῶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδαν, σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτηνῶν. ²⁸ καὶ ἔσται ὥσπερ ἐγρηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν, οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τὸ οἰκοδομεῖν καὶ καταστρυνεῖν, φησὶ κύριος. ²⁹ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν, οἱ πατέρες ἐφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμώδισαν. ³⁰ ἀλλ' ἡ ἕκαστος ἐν τῇ ἐαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται, καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἰμωδιασουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ. ³¹ ἰδοὺ ἡμέραι ἐρχονται, φησὶ κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα διαθήκην καινὴν, ³² οὐ κατὰ τὴν δια-

θήκην,

θήκην ἣν διεθήκην τοῖς πατράσιν αὐ-
τῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς
χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ
γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμει-
ναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἡμέ-
λησα αὐτῶν, φησὶ κύριος. ³³ ὅτι αὕτη
ἡ διαθήκη μου, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴ-
κῳ Ἰσραὴλ. μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας,
φησὶ κύριος, διδοὺς δώσω νόμους μου
εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρ-
δίας αὐτῶν γράψω αὐτοὺς, καὶ ἔσο-
μαι αὐτοῖς εἰς θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσον-
ταί μοι εἰς λαόν. ³⁴ καὶ οὐ μὴ διδά-
ξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ
ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων,
γινῶθι τὸν κύριον. ὅτι πάντες εἰδή-
σουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως με-
γάλου αὐτῶν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς
ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐ-
τῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. ³⁷ ἂν ὑψω-
θῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον, φησὶ
κύριος, καὶ ἂν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος
τῆς γῆς κάτω, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκι-
μῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ, φησὶ κύριος,
περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν. ³⁵ οὕτως
εἶπε κύριος, ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς
τῆς ἡμέρας, σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς
φῶς τῆς νυκτός, καὶ κραυγὴν ἐν θα-
λάσῃ, καὶ ἐβόμβησε τὰ κύματα αὐ-
τῆς, κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐ-
τῷ. ³⁶ ἂν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι
ἀπὸ προσώπου μου, φησὶ κύριος, καὶ
τὸ γένος Ἰσραὴλ παύσεται γενέσθαι
ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς
ἡμέρας. ³⁸ ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ
κύριος, καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις
τῷ κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμεῖλ, ἕως
πύλης τῆς γωνίας, ³⁹ καὶ ἐξελεύσεται
ἡ διαμετρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν
ἕως βουνῶν Γαρήβ, καὶ περικυκλω-
θήσεται κύκλῳ ἕξ ἐκλεκτῶν λίθων,
⁴⁰ καὶ πάντες Ἀσαρημῶθ ἕως Νάχαλ
Κέδρων, ἕως γωνίας πύλης ἵππων
ἀνατολῆς, ἀγίασμα τῷ κυρίῳ, καὶ οὐκ-
εἶτι οὐ μὴ ἐκλίπῃ, καὶ οὐ μὴ καθαιρε-
θῇ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΚΕΦ. ΛΘ'. (Hebr c. 32.)

Ὁ λόγος ὁ γεγόμενος παρὰ κυρίου
πρὸς Ἰερεμίαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ δεκάτῳ
βασιλεῖ Σεδεκίας, οὗτος ἐνιαυτὸς ὕκτω-
καιδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονό-

σορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος. ² καὶ δύνα-
μις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχαράκωσεν
ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἰερεμίας ἐφυλάσ-
σεν ἐν αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἥ ἔστιν ἐν
οἴκῳ βασιλέως, ³ ἐν ᾗ κατέκλεισεν αὐ-
τὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας, λέγων, διατί
σὺ προφητεύεις, λέγων; οὕτως εἶπε
κύριος, ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν
ταύτην ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος,
καὶ ληψεται αὐτήν, ⁴ καὶ Σεδεκίας οὐ
μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων,
ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖ-
ρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλή-
σει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ,
καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ ὄψονται, ⁵ καὶ ἐξελεύσε-
ται Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ
καθίεται. ⁶ καὶ ὁ λόγος κυρίου ἐγε-
νήθη πρὸς Ἰερεμίαν λέγων. ⁷ ἰδοὺ
Ἀναμεῖλ υἱὸς Σαλῶμ ἀδελφοῦ πατρός
σου ἔρχεται πρὸς σέ, λέγων. κτήσαι
σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀνα-
θῶθ, ὅτι σοὶ κρίσις παραλαβεῖν εἰς
κτῆσιν. ⁸ καὶ ἦλθε πρὸς με Ἀναμεῖλ
υἱὸς Σαλῶμ, ἀδελφοῦ πατρός μου, εἰς
τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς, καὶ εἶπε. κτή-
σαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῇ
Βενιαμὴν τὸν ἐν Ἀναθῶθ, ὅτι σοὶ
κρίμα κτήσασθαι αὐτὸν, καὶ σὺ πρε-
σβύτερος. καὶ ἔγγων, ὅτι λόγος κυρίου
ἐστὶ, ⁹ καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρόν Ἀνα-
μεῖλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου, καὶ
ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους, καὶ δέκα
ἀργυρίου, ¹⁰ καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον.
καὶ ἐσφραγισάμην, καὶ διεμαρτυράμην
μάρτυρας, καὶ ἔστησα τὸ ἀργύριον ἐν
ζυγῷ. ¹¹ καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς
κτῆσεως τὸ ἐσφραγισμένον, ¹² καὶ ἔ-
δωκα αὐτὸ τῷ Βαροὺχ υἱῷ Νηριού
υἱῷ Μασαίου, κατ' ὀφθαλμοὺς Ἀνα-
μεῖλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου, καὶ
κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν
παρεστηκότων καὶ γραφόντων ἐν τῷ
βιβλίῳ τῆς κτῆσεως, καὶ κατ' ὀφθαλ-
μοὺς τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ αὐλῇ
τῆς φυλακῆς. ¹³ καὶ συντάξα τῷ
Βαροὺχ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, λέ-
γων. ¹⁴ οὕτως εἶπε κύριος παντοκρά-
τωρ. λάβε τὸ βιβλίον τῆς κτῆσεως
τοῦτο, καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμέ-
νον, καὶ θῆσεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὁ-
στρά-

στράκινον, ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας πλείους. ¹⁵ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. ἔτι κτισθήσονται ἄγροι, καὶ οἰκίαι, καὶ ἀμπέλωνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ. ¹⁶ καὶ προσευξάμην πρὸς κύριον μετὰ τὸ δοῦναι με τὸ βιβλίον τῆς κησεως πρὸς Βαρούχ υἱὸν Νηρίου, λέγων. ¹⁷ ὁ ὢν κύριε, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ ἰσχύ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ μετώρῳ, οὐ μὴ ἀποκριθῇ ἀπὸ σοῦ οὐδὲν, ¹⁸ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας, καὶ ἀποδιδούς ἀμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς. ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ ἰσχυρὸς, ¹⁹ κύριος μεγάλῃς βουλῆς, καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ, καὶ μεγαλῶνυμος κύριος. οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, δούνηναι ἕκαστῳ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. ²⁰ ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐν τοῖς γηγενέσι. καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡμέρα αὕτη, ²¹ καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν, ἐν χειρὶ κραταῆς, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ²² καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις, καὶ ἔδωκα; αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὥμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι. ²³ καὶ εἰσῆλθοσαν καὶ ἔλαβον αὐτήν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου, καὶ ἐν τοῖς προτάγμασί σου οὐκ ἐπορεύθησαν. ἅπαντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν, καὶ ἐποίησαν συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα. ²⁴ ἰδοὺ ὄχλος ἥκει εἰς τὴν πόλιν συλλαβεῖν αὐτήν, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολεμούντων αὐτήν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ ἱμοῦ. ὡς ἔλαλησας, οὕτως ἐγένετο. ²⁵ καὶ σὺ λέγεις πρὸς μέ, κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἄγρον ἀργυρίου. καὶ ἔγραψα βιβλίον, καὶ ἐσφραγίσάμην, καὶ ἐπεμαρτυράμην μαρτυρας, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων. ²⁶ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ²⁷ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς πάσης σαρκὸς, μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεται τι; ²⁸ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς

Ἰσραὴλ. δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ληψεται αὐτήν, ²⁹ καὶ ἥξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμούντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ, καὶ κατακαύσουσι τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμῶσαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν τῇ Βαάλ, καὶ ἔσπενδον σπονδας θεοῖς ἐτέροις, πρὸς τὸ παραπικράναι με. ³⁰ ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ' ὀφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν, ³¹ ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργὴν μου, καὶ ἐπὶ τὸν θυμὸν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας; ὠκοδομήσαν αὐτήν καὶ ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀπαλλάξαι αὐτήν ἀπὸ προσώπου μου, ³² διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα, ὧν ἐποίησαν πικράναι με, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄνδρες Ἰουδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, ³³ καὶ ἀπέστρεψαν πρὸς μέ νῶτον, καὶ οὐ πρόσωπον. καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὄρθρου, καὶ οὐκ ἤκουσαν ἐτι λαβεῖν παιδείαν. ³⁴ καὶ ἐθήκαν τὰ μυστήρια αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὐ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτὰ, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν. ³⁵ καὶ ὠκοδόμησαν τοὺς βωμούς τῇ Βαάλ τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ, τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολὸχ βασιλεῖ, ὃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδελύγμα τοῦτο, πρὸς τὸ ἐξαμαρτεῖν τὸν Ἰουδαν. ³⁶ καὶ νῦν οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν, ἣν σὺ λέγεις, παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἐν ἱμῷ, καὶ ἐν ἀποστολῇ. ³⁷ ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς, οὐ διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου, καὶ τὸν θυμῷ μου καὶ ἐν παροξυσμῷ μεγάλῳ. καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ καθιῶ αὐτοὺς πεποινδότες, ³⁸ καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν. ³⁹ καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἐτέραν καὶ καρδίαν ἐτέραν, φοβηθῇ-

βηθῆναι με πάσας τὰς ἡμέρας καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτούς. ⁴⁰ καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰωνίαν, ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὀπισθεν αὐτῶν. καὶ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀποστήναι αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ. ⁴¹ καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτούς, καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταυτῇ ἐν πίστει, καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ. ⁴² ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα, οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτούς πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς. ⁴³ καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ, ἥ σὺ λέγεις, ἄβατος ἔσται ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτήνους, καὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων, ⁴⁴ καὶ κτήσονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ. καὶ γράψεις βιβλίον καὶ σφραγῇ, καὶ διαμαρτύρη μαρτυρας ἐν γῇ Βενιαμὴν, καὶ κυκλῶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσιν τοῦ ὄρους, καὶ ἐν πόλεσι τῆς σιφηλᾶ, καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγέβ, ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Μ'. (Hebr. c. 33. 1-13.)

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν δευτέρον, καὶ αὐτὸς ἦν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων. ² οὕτως εἶπε κύριος, ποιῶν γῆν, καὶ πλάσσων αὐτήν, τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτήν, κύριος ὄνομα αὐτῷ. ³ κέκραξον πρὸς με, καὶ ἀποκριθήσομαί σοι, καὶ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ, ἃ οὐκ ἔγνων αὐτά. ⁴ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος περὶ οἴκων τῆς πόλεως ταύτης, καὶ περὶ οἴκων βασιλέως Ἰούδα τῶν καθηρημένων εἰς χάρακας καὶ προμαχῶνας, ⁵ τοῦ μαχεσθαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους, καὶ πληρῶσαι αὐτὴν τῶν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων, οὓς ἐπάταξα ἐν ὄρῃ μου, καὶ ἐν θυμῷ μου. καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν. ⁶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάγω αὐτῇ συνούλωσιν καὶ ἱάμα, καὶ φανερώσω αὐτοῖς, καὶ ἰατρεύσω αὐτήν, καὶ ποιήσω καὶ εἰρήνην καὶ πίστιν, ⁷ καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰούδα, καὶ ἀποικίαν

Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς καθῶς καὶ τοπρότερον, ⁸ καὶ καθαρῶς αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσάν μοι, καὶ οὐ μὴ μνησθῆσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἡμαρτόν μοι, καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ. ⁹ καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην καὶ αἴνεσιν, καὶ εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς, οἵτινες ἀκούσονται πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω, καὶ φοβηθήσονται καὶ πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ περὶ πάσης τῆς εἰρήνης ἥς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς. ¹⁰ οὕτως εἶπε κύριος. ἔτι ἀκουσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ᾧ ὑμεῖς λέγετε, ἐρημός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐξῶθεν Ἱερουσαλὴμ ταῖς ἡρημαμέναις, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνη. ¹¹ φωνὴ εὐφροσύνης, καὶ φωνὴ χαρμοσύνης, φωνὴ νυμφίου, καὶ φωνὴ νυμφῆς, φωνὴ λεγόντων, ἑξομολογεῖσθε κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι χρηστὸς κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. καὶ εἰσοίσουσιν δῶρα εἰς οἶκον κυρίου, ὅτι ἀποστρέψω πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τοπρότερον, εἶπε κύριος. ¹² οὕτως εἶπε κύριος τῶν δυνάμεων. ἔτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνος, ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα, ¹³ ἐν πόλεσιν τῆς ὀρεινῆς, καὶ ἐν πόλεσι τῆς σιφηλᾶ, καὶ ἐν πόλεσι τῆς ναγέβ, καὶ ἐν γῇ Βενιαμὴν, καὶ ἐν ταῖς κυκλῶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα. ἔτι παρελευσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος, εἶπε κύριος.

Κ Ε Φ. ΜΑ'. (Hebr. c. 34.)

Ὁ λόγος ὁ γεγόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ κυρίου, καὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλώνος, καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ, καὶ πάσα ἡ γῇ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα, λέγων, ² οὕτως εἶπε κύριος. βαδισον πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, οὕτως εἶπε κύριος. παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος, καὶ συλλή-

συλλήψεται αὐτήν, καὶ καύσει αὐτήν ἐν πυρὶ, ³ καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ συλλήψαι συλληφθήσῃ, καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ, καὶ ὀφθαλμοί σου τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ, ⁴ ἀλλὰ ἄκουσον τὸν λόγον κυρίου, Σεδεκία βασιλεὺς Ἰούδα. οὕτως λέγει κύριος. ⁵ ἐν εἰρήνᾳ ἀποθάνῃ. καὶ ὡς ἐκλυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερόν σου, κλαύσονται καὶ σὲ, οὐαὶ κυριε, καὶ ἕως ἄδου κλύονται σε, ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα, εἶπε κύριος. ⁶ καὶ ἐλάλησεν Ἰερემίας πρὸς τὸν βασιλέα Σιδεκίαν πάντα τοὺς λόγους τοὺτους ἐν Ἱερουσαλὴμ. ⁷ καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ ἐπὶ Λαγίς, καὶ ἐπὶ Ἀζήκα, ὅτι αὗται κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ἰούδα πόλεις ὄχυραί. ⁸ ὁ λόγος ὁ γινόμενος πρὸς Ἰερεμίαν παρὰ κυρίου, μετὰ τὸ συντελεῖσαι τὸν βασιλέα Σιδεκίαν διαθήκην πρὸς τὸν λαόν, τοῦ καλέσαι ἄφειν, ⁹ τοῦ εξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, τὸν Ἑβραῖον καὶ τὴν Ἑβραίαν ἐλευθέρους, πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἄνδρα ἐξ Ἰούδα. ¹⁰ καὶ ἐπιστραφῆσαν πάντες οἱ μεγίστανες, καὶ πᾶς ὁ λαός οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ, τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, καὶ ἔωσαν ¹¹ αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας. ¹² καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν, λέγων. ¹³ οὕτως εἶπε κύριος. ἐγὼ διέθην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐξελάμην αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, λέγων, ¹⁴ ὅταν πληρωθῇ ἐξ ἔτη, ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ἑβραῖον, ὃς πραθήσεται σοι, καὶ ἐργάται σοι ἐξ ἔτη, καὶ εξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον. καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν. ¹⁵ καὶ ἐπέστρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ ὀφθαλμῶν μου, τοῦ καλέσαι ἄφειν ἕκαστον τοῦ πλησίον αὐτοῦ. καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου, ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ

ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ. ¹⁶ καὶ ἐπέστρεψατε, καὶ ἐβιβλώσατε τὸ ὄνομά μου, τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὓς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν, τοῦ εἶναι ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας. ¹⁷ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε κύριος. ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου, τοῦ καλέσαι ἄφειν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφειν ὑμῖν εἰς μάχαιραν, καὶ εἰς τὸν θάνατον, καὶ εἰς τὸν λιμὸν, καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασποράν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς. ¹⁸ καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρελθούσας τὴν διαθήκην μου, τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου, ἣν ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου, τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ, ¹⁹ τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα, καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ τὸν λαόν, ²⁰ καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρώσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. ²¹ καὶ τὸν Σιδεκίαν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν. ²² ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω, ἡσὶ κύριος, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταυτήν, καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτήν, καὶ λήψονται αὐτήν, καὶ κατακαύσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ δώσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ τῶν κατοικούντων.

ΚΕΦ. ΜΒ'. (Hebr. c. 35.)

Ὁ λόγος ὁ γινόμενος πρὸς Ἰερεμίαν παρὰ κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα, λέγων. ² βράδισον εἰς οἶκον Ἀρχαβεῖν, καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου, εἰς μίαν τῶν αὐλῶν, καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον. ³ καὶ ἐξήγαγον τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰερεμὶν υἱοῦ Χαβασὶν, καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱούς αὐτοῦ, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρχαβεῖν, ⁴ καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον υἱῶν Ἰωνάν, υἱοῦ Ἀνανίου, υἱοῦ Γοδολίου ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ, ὃς ἔστιν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μαασαίου υἱοῦ

Σειλωμ,

Σελῶμ, τοῦ φυλάσσοντος τὴν αὐλήν.
 5 καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν
 κεράμιον οἶνον, καὶ ποτήρια, καὶ ἔλπα.
 6 πίετε οἶνον. 6 καὶ εἶπον, οὐ μὴ πῖωμεν
 οἶνον, ὅτι Ἰωναθάβ υἱὸς Ῥηχάβ ὁ πα-
 τὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν, λέγων. οὐ
 μὴ πίητε οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν
 ἕως αἰῶνος, 7 καὶ οἰκίας οὐ μὴ οἰκο-
 δομήσητε, καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρῃτε,
 καὶ ἀμπέλων οὐκ ἔσται ὑμῖν, ὅτι ἐν
 σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέρας
 ὑμῶν, ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς
 ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ'
 αὐτῆς. 8 καὶ ἤκουσαμεν τῆς φωνῆς
 Ἰωναθάβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, πρὸς τὸ
 μὴ πικεῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν,
 ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ οἱ
 υἱοὶ ἡμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν,
 9 καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ
 κατοικεῖν ἐκεῖ, καὶ ἀμπέλων καὶ ἀγρὸς
 καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν. 10 καὶ
 ὠκῆσαμεν ἐν σκηναῖς, καὶ ἤκουσαμεν,
 καὶ ἐποίησαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετεί-
 λατο ἡμῖν Ἰωναθάβ ὁ πατὴρ ἡμῶν.
 11 καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβουχοδο-
 νόσορ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπαμεν εἰσελ-
 θεῖν, καὶ εἰσῆλθομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
 ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν
 Χαλδαίων, καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς
 δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ὠκού-
 μεν ἐκεῖ. 12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
 πρὸς με, λέγων. 13 οὕτως λέγει κύριος.
 πορεύου, καὶ εἶπον ἀνθρώπων Ἰούδα,
 καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ. οὐ
 μὴ λάβῃτε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς
 λόγους μου; 14 ἔστησαν ὄψμα υἱοὶ
 Ἰωναθάβ, υἱοῦ Ῥηχάβ, ὃ ἐνετείλατο
 τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πικεῖν
 οἶνον, καὶ οὐκ ἐπίοσαν. καὶ ἐγὼ ἐλά-
 λησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρου, καὶ οὐκ ἤκού-
 σατε. 15 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς
 παῖδάς μου τοὺς προφῆτας, λέγων.
 ἀποστραφῇτε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
 αὐτοῦ τῆς πονηραῆς, καὶ βελτίω ποιή-
 σατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ οὐ
 πορεύεσθε ὅπως θεῶν ἑτέρων τοῦ
 δουλεῦν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς
 γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν, καὶ τοῖς πατράσιν
 ὑμῶν. καὶ οὐκ ἐκλίνετε τὰ ὥτα ὑμῶν,
 καὶ οὐκ εἰσκηνοῦσατε. 16 καὶ ἔστησαν
 υἱοὶ Ἰωναθάβ υἱοῦ Ῥηχάβ τὴν ἐντο-

λὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὃ δὲ λαὸς οὗ-
 τος οὐκ ἤκουσέ μου. 17 διὰ τοῦτο οὕ-
 τως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ
 Ἰούδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱε-
 ρουσαλὴμ πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐλάλησα
 ἐπ' αὐτούς. 18 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε
 κύριος. ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ Ἰωναθάβ
 υἱοῦ Ῥηχάβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς
 αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐ-
 τοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν, 19 οὐ μὴ ἐκλείπῃ
 ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωναθάβ υἱοῦ Ῥηχάβ
 παραιοτηκῶς κατὰ πρόσωπόν μου πα-
 σας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

ΚΕΦ. ΜΓ'. (Hebr. c. 36.)
 Ἐν τῷ ἐναντιῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακίμ
 υἱοῦ Ἰωσία βασιλεῶς Ἰούδα, ἐγενήθη
 λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. 2 λάβε
 σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου, καὶ γράψον
 ἐπ' αὐτὸ πάντας τοὺς λόγους, οὓς
 ἐλάλησα πρὸς σέ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
 ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη,
 ἀφ' ἧς ἡμέρας λαλήσαντός μου πρὸς
 σέ ἀφ' ἡμερῶν Ἰωσία βασιλεῶς Ἰούδα,
 καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 3 ἴσως
 ἀκούσεται ὁ οἶκος Ἰούδα πάντα τὰ
 κακὰ, ἃ ἐγὼ λογιζομαι ποιῆσαι αὐ-
 τοῖς, ἵνα ἀποστρέψουσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
 αὐτῶν τῆς πονηραῆς, καὶ ἴλωσιν ἐσομαι
 ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἀμαρ-
 τίας αὐτῶν. 4 καὶ ἐκάλεσεν Ἱερემίας
 τὸν Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου, καὶ ἔγραψεν
 ἀπὸ στομάτος Ἱερემίου πάντας τοὺς
 λόγους κυρίου, οὓς ἐλάλησε πρὸς αὐ-
 τὸν, εἰς χαρτίον βιβλίου. 5 καὶ ἐνετεί-
 λατο Ἱερემίας τῷ Βαροὺχ, λέγων.
 ἐγὼ φυλάσσομαι, οὐ μὴ δύνωμαι εἰς-
 ελθεῖν εἰς οἶκον κυρίου. 6 καὶ ἀναγνώ-
 σῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὥτα
 τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ
 νηστείας, καὶ ἐν ὧσι παντὸς Ἰούδα
 τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν, ἀνα-
 γνώσῃ αὐτοῖς. 7 ἴσως πεσῇται ἔλεος
 αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυρίου, καὶ
 ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν
 τῆς πονηραῆς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ
 ὀργὴ κυρίου, ἣν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν
 λαὸν τούτον. 8 καὶ ἐποίησε Βαροὺχ
 κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἱερε-
 μίας, τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ
 τοὺς λόγους κυρίου ἐν οἴκῳ κυρίου.
 9 καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτι τῷ ὀγδόῳ τῷ
 βασιλεῖ

βασιλεῖ Ἰωακείμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ, ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἶκος Ἰούδα. ¹⁰ καὶ ἀνεγίνωσκε Βαροὺχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ἱερεμίου ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν οἴκῳ Γαμαρίου, υἱοῦ Σαφάν τοῦ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου κυρίου τῆς καινῆς· καὶ ἐν ὧσι πάντος τοῦ λαοῦ. ¹¹ καὶ ἤκουσε Μιχαίας υἱὸς Γαμαρίου υἱοῦ Σαφάν ἅπαντας τοὺς λόγους κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου. ¹² καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν τοῦ βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθητο, Ἐλισαμὰ ὁ γραμματεὺς, καὶ Δαλαίας υἱὸς Σελεμίου, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀχθωβ, καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σαφάν, καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίου, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες, ¹³ καὶ ἀνγγεῖλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντας Βαροὺχ εἰς τὰ ὅτα τοῦ λαοῦ. ¹⁴ καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαροὺχ υἱὸν Νηοίου τὸν Ἰουδὴν υἱὸν Ναθανίου, υἱοῦ Σελεμίου, υἱοῦ Χουσί, λέγοντες· τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὧσι τοῦ λαοῦ, λάβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου, καὶ ἤκε· καὶ ἔλαβε Βαροὺχ τὸ χαρτίον, καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς. ¹⁵ καὶ εἶπον αὐτῷ· πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὅτα ἡμῶν· καὶ ἀνέγνω Βαροὺχ. ¹⁶ καὶ ἐγενήθη ὥς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπον· ἀναγγέλλοντες ἀναγγέλλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους. ¹⁷ καὶ τὸν Βαροὺχ ἠρώτησαν, λέγοντες· ποῦ ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους; ¹⁸ καὶ εἶπε Βαροὺχ· ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγιλέ μοι Ἱερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ. ¹⁹ καὶ εἶπον τῷ Βαροὺχ· βάδισον· καὶ κατακουβήθι σὺ καὶ Ἱερεμίας, ἄνθρωπος μὴ γνώτω ποῦ ὑμεῖς. ²⁰ καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμὰ· καὶ ἀνγγεῖλεν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους. ²¹ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδὴν, λα-

βεῖν τὸ χαρτίον. καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ἐλισαμὰ· καὶ ἀνέγνω Ἰουδὴν εἰς τὰ ὅτα τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὰ ὅτα πάντων τῶν ἄρχόντων, τῶν ἐστηκότων περὶ τὸν βασιλέα. ²² καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χεμεριῶ, καὶ ἐσχάρα πυρός κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. ²³ καὶ ἐγενήθη ἀναγινώσκοντας Ἰουδὴν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας, ἀπέτεμεν αὐτάς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως, καὶ ἐρρίπεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ὥς ἐξέλιπε πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας. ²⁴ καὶ οὐκ ἐζητήσαν, καὶ οὐ διεδόρθησαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους. ²⁵ καὶ Ἐλναθαν καὶ Γοδολίας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ, πρὸς τὸ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον. ²⁶ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἱερεμῇ υἱῷ τοῦ βασιλέως, καὶ τῷ Σαραῖα υἱῷ Ἐσφιήλ, συλλαβεῖν τὸν Βαροὺχ, καὶ τὸν Ἱερεμίαν, καὶ κατεκουβήσαν. ²⁷ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἔγραψε Βαροὺχ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, λέγων. ²⁸ πάλιν λάβε σὺ χαρτίον ἕτερον, καὶ γράψον πάντας τοὺς λόγους, τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου, οὓς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ, ²⁹ καὶ ἐρεῖς, οὕτως εἶπε κύριος· σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο, λέγων, διατὶ ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, εἰσπορευόμενος εἰσπορεύεται βασιλεὺς Βαβυλωνός, καὶ ἐξολοθρεύσει τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἐπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνη; ³⁰ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε κύριος ἐπὶ Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα, οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐξοριμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας, καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός. ³¹ καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ γῆν Ἰούδα πάντα τὰ κακά, ἃ ἔλαλησα πρὸς αὐτούς, καὶ οὐκ ἤκουσαν. ³² καὶ ἔλαβε Βαροὺχ χαρτίον ἕτερον, καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἱερε-

Ἰερემίου ἅπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς κατέκασεν Ἰωακείμ. καὶ ἐτε προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες, ὥς οὗτοι.

ΚΕΦ. ΜΔ'. (Hebr. c. 37.)

Καὶ ἐβασίλευσε Σιδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ Ἰωακείμ, ὃν ἐβασίλευσεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεύειν τοῦ Ἰούδα, ² καὶ οὐκ ἤκουσαν αὐτοὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους κυρίου, οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰερემίου. ³ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σιδεκίας τὸν Ἰωαχαλ υἱὸν Σελεμίου, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μασαΐου τὸν ἱερέα πρὸς Ἰερემίαν, λέγων. πρὸςεῖξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον. ⁴ καὶ Ἰερემίας ἤλθε, καὶ διηλθε διὰ μέσου τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς φυλακῆς. ⁵ καὶ δύναμις Φαραῶ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ. ⁶ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰερემίαν, λέγων. ⁷ οὕτως εἶπε κύριος. οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σέ, τοῦ ἐκζητῆσαι με. ἰδοὺ δύναμις Φαραῶ ἡ ἐξελθούσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν, ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου, ⁸ καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι, καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ συλληψονται αὐτήν, καὶ καύσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ. ⁹ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, λέγοντες, ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι, ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι. ¹⁰ καὶ ἐὰν πατάξῃτε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσι τινὲς ἐκκεκνηγμένοι, ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ οὗτοι ἀναστήσονται, καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ. ¹¹ καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραῶ, ¹² ἐξῆλθεν Ἰερემίας ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὴν, τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ. ¹³ καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμὴν, καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατέλυε Σαρουϊά υἱὸς Σελεμίου, υἱοῦ Ἀνανίου, καὶ

συνέλαβε τὸν Ἰερემίαν, λέγων. πρὸς τοὺς Χαλδαίους σὺ φεύγεις; ¹⁴ καὶ εἶπε, ψεῦδος, οὐκ εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω. καὶ οὐκ εἰσῆκουσεν αὐτοῦ. καὶ συνέλαβε Σαρουϊά τὸν Ἰερემίαν, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀρχοντας. ¹⁵ καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἀρχοντες ἐπὶ Ἰερემίαν, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς. ¹⁶ καὶ ἦλθεν Ἰερემίας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου, καὶ εἰς τὴν χερεθ, καὶ ἐκαθίσεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς. ¹⁷ καὶ ἀπέστειλε Σιδεκίας, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν, καὶ ἡρώτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἰπεῖν, εἰ ἔστιν ὁ λόγος παρὰ κυρίου; καὶ εἶπεν, ἔστιν. εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσῃ. ¹⁸ καὶ εἶπεν Ἰερემίας τῷ βασιλεῖ. τί ῥήκισα σε, καὶ τοὺς παῖδας σου, καὶ τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς; ¹⁹ καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν, λέγοντες, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην; ²⁰ καὶ νῦν κύριε βασιλεῦ, πέστω τὸ ἐλτός μου κατὰ πρόσωπόν σου. καὶ τί ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ; ²¹ καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐνβέβαλεσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς, καὶ ἐδίδωσαν αὐτῷ ἄρτον ἓνα τῆς ἡμέρας, ἐξῷθεν οὐ πέσουσιν, ἕως ἐξελίπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως. καὶ ἐκαθίσεν Ἰερემίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

ΚΕΦ. ΜΕ'. (Hebr. c. 38.)

Καὶ ἤκουσε Σαφανίας υἱὸς Νάθαν, καὶ Γοδολίας υἱὸς Πασχωρ, καὶ Ἰωαχαλ υἱὸς Σελεμίου, τοὺς λόγους οὓς Ἰερემίας ἐλάλει ἐπὶ τὸν λαόν, λέγων, ² οὕτως εἶπε κύριος. ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθάνεταί ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν ἡμῷ. καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους ζήσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὐρύμα, καὶ ζήσεται. ³ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. παραδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλληψεται αὐτήν. ⁴ καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ. ἀναιρεθῆτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος,

ἐκείνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει, καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ, λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους. ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησιμολογεῖ ἐρήνην τῷ λαῷ τούτῳ, ἀλλ' ἡ πονηρά. ⁵ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ἰδοὺ αὐτὸς ἐν χειρὶν ὑμῶν. ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτούς. ⁶ καὶ ἐξήρξαν αὐτὸν εἰς λάκκον Μελχίου υἱοῦ τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ, ἀλλ' ἡ βόρβορος, καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ. ⁷ καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν Ἱερემίαν εἰς τὸν λάκκον. καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμὴν, ⁸ καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν. ⁹ ἐπονηρεύσω, ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τούτον, ἀπὸ προσώπου τοῦ ἡμοῦ, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει. ¹⁰ καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀβδεμέλεχ, λέγων. λάβε εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντευθεὶν τριακόντα ἀνθρώπους, καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ. ¹¹ καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγειον, καὶ ἔλαβεν ἐκείθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία, καὶ ἐβρῆψεν αὐτὰ πρὸς Ἱερემίαν εἰς τὸν λάκκον, ¹² καὶ εἶπε. ταῦτα θεὸς ὑποκάτω τῶν σχοινίων, καὶ ἐποίησεν Ἱερემίας οὕτως. ¹³ καὶ εἰλκυσαν αὐτὸν τοὺς σχοινίους, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου. καὶ ἐκάθισεν Ἱερემίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς. ¹⁴ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν Ἀσελκίηλ, τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥήμα. ¹⁵ καὶ εἶπεν Ἱερემίας τῷ βασιλεῖ. ἔὰν ἀναγγίλω σοι, οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις; καὶ ἔὰν συμβουλευσω σοι, οὐ μὴ ἀκούσῃς μου; ¹⁶ καὶ ὥμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, λέγων. ζῇ κύριος, ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ἀποκτείνῳ σε, καὶ

εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων. ¹⁷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερემίας. οὕτως εἶπε κύριος. ἔὰν ἐξέλθῳ ἐξέλθῃς πρὸς ἡγμόνας βασιλέως Βαβυλώνος, ζήσεται ἡ ψυχὴ σου, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν πυρὶ, καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου. ¹⁸ καὶ ἔὰν μὴ ἐξέλθῃς, δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, καὶ καυσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς. ¹⁹ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἱερεμίᾳ. ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ἰουδαίων τῶν πεφνευγόντων πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μὴ δώσω σοι εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ καταμωκήσονται μοι. ²⁰ καὶ εἶπεν Ἱερემίας. οὐ μὴ παραδώσιν σε. ἀκουσον τὸν λόγον κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σέ, καὶ βέλτιον ἔσται σοι, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σου. ²¹ καὶ εἰ μὴ θέλῃς σὺ ἐξελθεῖν, οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπε μοι κύριος. ²² καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰούδα, Βαβυλωνῶνος, καὶ αὗται ἔλεγον, ἡπάτησάν σε, καὶ δυνήσονται σοι ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου. καὶ καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα σου, ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ. ²³ καὶ τὰς γυναῖκάς σου, καὶ τὰ τέκνα σου ἐξάξουσιν πρὸς τοὺς Χαλδαίους. καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς, ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλώνος συλληφθήσῃ, καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται. ²⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. ἄνθρωπος μὴ γινώτω ἐκ τῶν λόγων τούτων, καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς. ²⁵ καὶ ἔὰν οἱ ἄρχοντες ἀκούσωσιν, ὅτι ἐλάλησά σοι, καὶ ἔλθωσι πρὸς σέ, καὶ ἐπιτάσιν σοι, ἀνάγγειλον ἡμῖν, τί ἐλάλησέ σοι ὁ βασιλεὺς; μὴ κρύψῃς ἀπ' ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε. καὶ τί ἐλάλησε πρὸς σέ ὁ βασιλεὺς; ²⁶ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, ῥίπτω ἐγὼ τὸ ἑλκός μου κατ' ὀφθαλμούς τοῦ βασιλέως πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν, ἀποθανεῖν με ἐκεῖ. ²⁷ καὶ ἦλθον πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ἱερემίαν, καὶ ἠρώτησαν αὐτόν. καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. καὶ ἀπεισιώπησαν, ὅτι οὐκ ἠκούσθη ὁ λόγος κυρίου. ²⁸ καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας

μίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἕως χρόνου, οὐ συνελήφθη Ἱερουσαλὴμ.

ΚΕΦ. Μς'. (Hebr. c. 39.)

Καὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ τοῦ Σεδεκία βασιλέως Ἰούδα, παρεγένετο Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιοῦρκουν αὐτήν. ² καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία, ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ, ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς, ἐξῆλθον οἱ ἡγεμόνες Βαβυλῶνος, καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ Μαργαασάρ, καὶ Σαμαγῶθ, καὶ Ναβουσαάχαρ, καὶ Ναβουσαρεῖς, Ναγαργας, Νασιεράβαμαθ, καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασιλείως Βαβυλῶνος. ¹⁴ καὶ ἀπέστειλαν, καὶ ἔλαβον τὸν Ἱερεμίαν ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικάμ υἱοῦ Σαφάν, καὶ ἐξήγαγον αὐτόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ. ¹⁵ καὶ πρὸς Ἱερεμίαν ἐγένετο λόγος κυρίου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, λέγων. ¹⁶ πορεύου καὶ εἰπὲ πρὸς Ἀβδε-μέλεχ τὸν Αἰθίοπα. οὕτως εἶπε κυριὸς ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ἰδοὺ ἐγὼ φέρω τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ, ¹⁷ καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ¹⁸ ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσης. καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου εἰς εὐρημα, ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοί, φησὶ κυριος.

ΚΕΦ. ΜΖ'. (Hebr. c. 40.)

Ὁ λόγος ὁ γεγόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ ἀποστείλαι αὐτὸν Ναβουζαρδαν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Ῥαμὰ, ἐν τῷ λαβείν αὐτὸν ἐν χειροπέδαις, ἐν μέσῳ ἀποικίας Ἰούδα τῶν ἡγμένων εἰς Βαβυλῶνα. ² καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ ἔπεν αὐτῷ. κυριος ὁ θεὸς σου ἐλάλησε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τούτον, ³ καὶ ἐποίησε κυριος, ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ⁴ ἰδοὺ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖρας σου. εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἔλθειν μετ' ἐμοῦ εἰς

Βαβυλῶνα, καὶ θήσω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ. ⁵ εἰ δὲ μὴ, ἀπότρεγε, ἀνάστρεψον πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικάμ, υἱοῦ Σαφάν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ οἰκήσον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰούδα, εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι ἐκεῖ, καὶ πορεύου. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν. ⁶ καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφά, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τοῦ καταλιφθέντος ἐν τῇ γῇ. ⁷ καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν ἐν τῇ γῇ, καὶ παρακατέθεντο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν, οὓς οὐ κατόικισεν εἰς Βαβυλῶνα. ⁸ καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφά Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρη, καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναεμέθ, καὶ υἱοὶ Ἰωφὲ τοῦ Νετωφαθὶ, καὶ Ἐζονίας υἱὸς τοῦ Μωχαθὶ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν. ⁹ καὶ ὤμωσεν αὐτοῖς Γοδολίας, καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, λέγων. μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν Χαλδαίων. κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν. ¹⁰ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφά, στήναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων, οἱ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς. καὶ ὑμεῖς συνάγετε οἶνον καὶ ὀπωραν καὶ ἔλαιον, καὶ βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν, καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αἷς κατεκρατήσατε. ¹¹ καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Μωάβ, καὶ ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἤκουσαν ὅτι ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατὰλειμμα τῷ Ἰούδα, καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικάμ. ¹² καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς γῆν Ἰούδα εἰς Μασσηφά, καὶ συνηγάγον οἶνον καὶ ὀπωραν πολλὴν σφόδρα, καὶ ἔλαιον. ¹³ καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρη, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἦλθον πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφά, ¹⁴ καὶ

¹⁴ καὶ εἶπον αὐτῷ. εἰ γνώσῃ γινώσκεις, ὅτι Βελισσά βασιλεὺς υἱὸς Ἀμμων ἀπέστειλε πρὸς σέ τὸν Ἰσμαὴλ πατάξαι σου ψυχὴν· καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολίας. ¹⁵ καὶ εἶπε Ἰωάναν τῷ Γοδολίᾳ κρυφαίως ἐν Μασσηφᾷ. πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ἰσμαὴλ, καὶ μηδεὶς γνώτω, μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν, καὶ διασπαρῇ πᾶς Ἰουδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σέ, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ἰουδα. ¹⁶ καὶ εἶπε Γοδολίας πρὸς Ἰωάναν. μὴ ποιήσης τὸ πρᾶγμα, ὅτι ψευδὴ σύ λέγεις ὑπὲρ Ἰσμαὴλ.

ΚΕΦ. ΜΗ'. (Hebr. c. 41.)

Καὶ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ, ἤλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλεσά, ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφά, καὶ ἔραγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα. ² καὶ ἀνέστη Ἰσμαὴλ, καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οὓς ἦσαν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς, ³ καὶ πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφά, καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὐρεθέντας ἐκεῖ. ⁴ καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολίαν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω. ⁵ καὶ ἤλθον ἄνδρες ἀπὸ Συχέμ, καὶ ἀπὸ Σαλήμ, καὶ ἀπὸ Σαμαρείας, ὀρδοῦντες ἄνδρες, ἐξυρημένοι πώγωνας, καὶ διεβήρημένοι τὰ ἱμάτια, καὶ κοπτόμενοι, καὶ μάννα, καὶ λίβανος ἐν χερσίν αὐτῶν, τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον κυρίου. ⁶ καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαὴλ, αὐτοὶ ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. εἰσελθετε πρὸς Γοδολίαν. ⁷ καὶ ἐγένετο, εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, ἔσφαξεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ. ⁸ καὶ δέκα ἄνδρες εὐρέθησαν ἐκεῖ, καὶ εἶπον τῷ Ἰσμαὴλ. μὴ ἀνέλθῃς ἡμᾶς, ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἄργῳ, πυροὶ καὶ κριθαί, μέλι καὶ ἔλαιον. καὶ παρῆλθε, καὶ οὐκ ἀνέβλεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. ⁹ καὶ τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἐβρίψεν ἐκεῖ Ἰσμαὴλ πάντας οὓς ἐπάταξε, φρέαρ μέγα τοῦτό ἐστιν, ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσά ἀπὸ προς-

ώπου Βασσά βασιλέως Ἰσραὴλ, τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσμαὴλ τραυματιῶν. ¹⁰ καὶ ἀπέστρεψεν Ἰσμαὴλ πάντα τὸν λαόν τὸν καταλειφθέντα εἰς Μασσηφά, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, ἃς παρακείμετο ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ Γοδολίᾳ υἱῷ Ἀχεικάρ, καὶ ὥχετο εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμων. ¹¹ καὶ ἤκουσεν Ἰωάναν υἱὸς Κάρη, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ἰσμαὴλ, ¹² καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν, καὶ ὥχοντο πολεμεῖν αὐτόν, καὶ εὗρον αὐτόν ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν Γαβων. ¹³ καὶ ἐγένετο, ὅτε εἶδε πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαὴλ τὸν Ἰωάναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ, ¹⁴ καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰωάναν. ¹⁵ καὶ Ἰσμαὴλ ἐσώθη σὺν ὀκτὼ ἀνθρώποις, καὶ ὥχετο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμων. ¹⁶ καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ, πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσμαὴλ, δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τοὺς εὐνούχους, οὓς ἀπέστρεψαν ἀπὸ Γαβων, ¹⁷ καὶ ὥχοντο, καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβρηωγαμάα, τῇ πρὸς Βηθλέεμ, τοῦ πορευθῆναι εἰς Αἴγυπτον ¹⁸ ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαὴλ τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ.

ΚΕΦ. ΜΘ'. (Hebr. c. 42.)

Καὶ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωάναν, καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Μασσαίου, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, ² πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, καὶ εἶπαν αὐτῷ. πιστέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ πρόσευξαι πρὸς κύριον τὸν θεόν σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων. ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοὶ σου βλέπουσι. ³ καὶ ἀναγγελάτω ἡμῖν κύριος ὁ θεός σου τὴν ὁδὸν ἣ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν. ⁴ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας. ἤκουσα, ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι ὑπὲρ ὑμῶν

ὕμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν. καὶ ἔσται, ὁ λόγος ὃν ἂν ἀποκριθῇσεται κύριος ὁ θεός, ἀναγγεῖλαι ὑμῖν, οὐ μὴ κρυψῶ ἀφ' ὑμῶν ῥήμα. ⁶ καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἱερεμῖα. ἔστω κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν, εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον, ὃν ἔαν ἀποστείλῃ κύριος πρὸς ἡμᾶς, οὕτως ποιήσωμεν. ⁶ καὶ ἔαν ἀγαθὸν καὶ ἔαν κακόν, τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, οὐ ἡμεῖς ἀποστελλόμεν σε πρὸς αὐτόν, ἀκούσόμεθα, ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται, ὅτι ἀκούσόμεθα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν. ⁷ καὶ ἐγενήθη μεθ' ἡμέρας δέκα, ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμῖαν. ⁸ καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωάναν, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ καὶ ἕως μεγάλου, ⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς. οὕτως εἶπε κύριος. ¹⁰ ἔαν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰκοδομήσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ, καὶ φυτεύσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω, ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν. ¹¹ μὴ φοβηθῇτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Βαβυλῶνος, οὐ ὑμεῖς φοβείσθε. ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ μὴ φοβηθῇτε, φησὶ κύριος, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ, ἔξαιρέισθαι ὑμᾶς, καὶ σῶξιν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν. ¹² καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος, καὶ ἔλεησω ὑμᾶς, καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν. ¹³ καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς, οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, πρὸς τὸ μὴ ἀκούσαι φωνῆς κυρίου, ¹⁴ ὅτι εἰς γῆν Αἴγυπτου εἰσελευσόμεθα, καὶ οὐ μὴ ἰδῶμεν πόλεμον, καὶ φωνὴν σάλπιγγος οὐ μὴ ἀκούσωμεν, καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν, καὶ ἐκεῖ οἰκήσωμεν. ¹⁵ διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου. οὕτως εἶπε κύριος. ἔαν ὑμεῖς δώτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἰσέλθῃτε ἐκεῖ κατοικεῖν, ¹⁶ καὶ ἔσται, ἡ ῥομφαία ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, εὐρήσει ὑμᾶς ἐν γῇ Αἴγυπτου, καὶ ὁ λιμὸς, οὐ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καταλήψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἴγυπτῳ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανείσθε. ¹⁷ καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι, καὶ πάντες οἱ

ἀλλογενεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν Αἴγυπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν τῷ λιμῷ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐδεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἀπαγάγω ἐπ' αὐτούς. ¹⁸ ὅτι οὕτως εἶπε κύριος. καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμὸς μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, οὕτως στάξει ὁ θυμὸς μου ἐφ' ὑμᾶς, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον. καὶ ἔσεσθε εἰς ἄβυτον, καὶ ὑποχέριοι, καὶ εἰς ἄραν, καὶ εἰς ὄνειδισμόν, καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε οὐκέτι τὸν τόπον τοῦτον. ¹⁹ ἃ ἐλάλησε κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς καταλοιπούς Ἰούδα, μὴ εἰσέλθῃτε εἰς Αἴγυπτον. καὶ νῦν γνόντες γνώσεσθε, ²⁰ ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστελλάντες μέ, λέγοντες, πρὸςέξαι περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον, καὶ κατὰ πάντα, ἃ ἔαν λαλήσῃ σοι κύριος, ποιήσωμεν. ²¹ καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου, ἧς ἀπέστείλε με πρὸς ὑμᾶς. ²² καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

ΚΕΦ. Ν'. (Hebr. c. 43.)
Καὶ ἐγενήθη, ὡς ἐπαύσατο Ἱερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους κυρίου, οὓς ἀπέστειλεν αὐτόν κύριος πρὸς αὐτούς, πάντας τοὺς λόγους τούτους, ² καὶ εἶπεν Ἀζαρίας υἱὸς Μαασαίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάριε, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες, οἱ ἐκπόντες τῷ Ἱερεμῖα, λέγοντες, ψεῦδη, οὐκ ἀπέστείλε σε κύριος πρὸς ἡμᾶς λέγων, μὴ εἰσέλθῃτε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ, ³ ἀλλ' ἡ Βαρούχ υἱὸς Νηριού συμβάλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα δῶς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, τοῦ θανατώσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποικισθῇναι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα. ⁴ καὶ οὐκ ἠκούσεν Ἰωάναν, καὶ πάντες ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς κυρίου, κατοικήσαι ἐν γῇ Ἰούδα. ⁵ καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοιπούς Ἰούδα, τοὺς ἀποστρέφαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ, ⁶ τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ νήπια τὰ λοιπὰ, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς ψυχὰς ἃς κατέλιπε Ναβουζαρδάν μετὰ Γοδολ-

Γοδολιού υιού Ἀχεικάμ, καὶ Ἱερεμίαν τὸν προφῆτην, καὶ Βαρούχ υἱὸν Νηρίου, ⁷ καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου, καὶ εἰσῆλθον εἰς Τάφνας. ⁸ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν ἐν Τάφνας, λέγων, ⁹ λάβε σεαυτῷ λίθους μεγάλους, καὶ κατάκρυψον αὐτοὺς ἐν προθύροις, ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραῶ ἐν Τάφνας, κατ' ὀφθαλμούς ἀνδρῶν Ἰούδα, ¹⁰ καὶ ἐρεῖς. οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ ἄξω Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖα Βαβυλῶνος, καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων ὧν κατέκρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὄπλα ἐπ' αὐτοὺς, ¹¹ καὶ εἰσέλυσεται, καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου, οὓς εἰς θάνατον εἰς θάνατον, καὶ οὓς εἰς ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν, καὶ οὓς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν. ¹² καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις τῶν θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐμπυριεῖ αὐτάς, καὶ ἀποικιεῖ αὐτοὺς, καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου, ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ, ¹³ καὶ συντρίψει τοὺς στύλους Ἡλίουπόλεως, τοὺς ἐν Ὠν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρὶ.

ΚΕΦ. ΝΑ'. (Hebr. c. 44. et 45.)

Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδωλῷ, καὶ ἐν Τάφνας, καὶ ἐν γῇ Παθούρης, λέγων. ² οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ὑμεῖς ἑώρακατε πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα. καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων ³ ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν παραπικράναι με, πορευθέντες θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις, οἷς οὐκ ἔγνωτε. ⁴ καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφῆτας ὀρθροῦ, καὶ ἀπέστειλα, λέγων, μὴ ποιήσῃτε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως ταύτης, ἧς ἐμίσησα. ⁵ καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐκ ἐκλίναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις. ⁶ καὶ ἔδοξαξεν ἡ ὀργὴ μου καὶ ὁ θυμὸς μου, καὶ ἐξεκαύθη ἐν πύλαις Ἰούδα, καὶ

ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ. καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὥς ἡμέρα αὕτη. ⁷ καὶ νῦν οὕτως εἶπε κύριος παντοκράτωρ. ἰνατί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ὑμῶν; ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα, νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ἰούδα, πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα, ⁸ παραπικράναι με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, εἰς ἣν ἤλθετε κατοικεῖν ἐκεῖ, ἵνα κοπήτε, καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς ὀνειδισμόν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς. ⁹ μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα, καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν, ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ; ¹⁰ καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ οὐκ ἀντεῖχοντο τῶν προσταγμάτων μου, ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν. ¹¹ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου, ¹² τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πεσούντων ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμόν, καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ εἰς κατάραν. ¹³ καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὥς ἐπισκεψάμην ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, ¹⁴ καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος οὐδεὶς τῶν ἐπιλοιπῶν Ἰούδα τῶν παροικούντων ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα, ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ. οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν, ἀλλ' ἢ οἱ ἀνασσωσμένοι. ¹⁵ καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἱερεμίᾳ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες, ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες, συναγωγὴ μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν Παθούρῃ, λέγοντες. ¹⁶ ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι κυρίου, οὐκ ἀκούσομέν σου, ¹⁷ ὅτι ποιοῦντες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον, ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν. θυμιᾶν τῇ βασι-

βασιλίση τοῦ οὐρανοῦ, καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς, καθά ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἐπληρώθημεν ἄρτους, καὶ ἐγενόμεθα χρηστοί, καὶ κακὰ οὐκ εἶδομεν. ¹⁸ καὶ ὥς διελίπομεν θυμῶντες τῇ βασιλίσῃ τοῦ οὐρανοῦ, ἡλαττώθημεν πάντες, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν. ¹⁹ καὶ ὅτι ἡμεῖς ἐθυμῶμεν τῇ βασιλίσῃ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐσπέισαμεν αὐτῇ σπονδάς, μὴ ἄνεν τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυνώνας, καὶ ἐσπέισαμεν αὐτῇ σπονδάς; ²⁰ καὶ εἶπεν Ἱερεμίας παντὶ τῷ λαῷ, τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναιξί, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους, λέγων. ²¹ οὐχὶ τοῦ θυμιάματος οὐ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ, ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς, ἐμνησθῇ κύριος; καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ; ²² καὶ οὐκ ᾔδυνάτο κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσηφίας πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὑμῶν ὧν ἐποιήσατε. καὶ ἐγενήθη ἡ γῇ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἄβατον, καὶ εἰς ἄραν, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ²³ ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιάτε, καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ κυρίῳ. καὶ οὐκ ἤκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα. ²⁴ καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ λαῷ, καὶ ταῖς γυναιξίν. ἀκούσατε λόγον κυρίου. ²⁵ οὕτως εἶπε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ὑμεῖς γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλάλησατε, καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε, λέγουσαι, ποιοῦσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ὥς ὡμολογήκαμεν, θυμῶν τῇ βασιλίσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς. ἐμμένειναι ἐνμένειναι ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν, καὶ ποιοῦσαι ἐποιήσατε. ²⁶ διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου, πᾶς Ἰούδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. ἰδοὺ ὥμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ με-

γάλῳ, εἶπε κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομα μου ἐν τῷ στόματι παντός Ἰουδα εἰπείν. ²⁷ ἢ κύριος ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ. ὅτι ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι, καὶ ἐκλείψουσι πᾶς Ἰούδα, οἱ κατοικοῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, ἕως ἂν ἐκλείψωσιν. ²⁸ καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ἰούδα ὀλίγοι ἀριθμῷ, καὶ γνώσονται οἱ κατὰλοιποι Ἰούδα οἱ καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, κατοικήσαι ἐκεῖ, λόγος τίνος ἐμμενεῖ. ²⁹ καὶ τοῦτο τὸ σημεῖον ὑμῖν, ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά. ³⁰ οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν Οὐαφρὴ βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ εἰς χεῖρας ζητούντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καθὰ ἔδωκα τὸν Σιδεκίαν βασιλέα Ἰούδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ, καὶ ζητούντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ³¹ ὁ λόγος δὲ ἐλάλησε Ἱερεμίας ὁ προφήτης πρὸς Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου. ὅτε ἔγραφε τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακείμ υἱῷ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα. ² οὕτως εἶπε κύριος ἐπὶ σοὶ Βαροὺχ, ³ ὅτι εἶπας, οἶμοι οἶμοι, ὅτι προσέθηκε κύριος κόπον ἐπίπονόν μοι. ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς, ἀνάπαυσιν οὐκ εὔρον. ⁴ εἶπον αὐτῷ. οὕτως εἶπε κύριος. ἰδοὺ οὐς ἐγὼ ὠκοδόμησα, ἐγὼ καθαιρῶ. καὶ οὐς ἐγὼ ἐφύτευσα, ἐγὼ ἐκτίλλω. ⁵ καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῷ μέγала; μὴ ζητήσης, ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, λέγει κύριος. καὶ δώσω τὴν ψυχὴν σου εἰς εὖρημα ἐν παντὶ τόπῳ, οὐ ἐὰν βαδίσῃς ἐκεῖ.

Κ Ε Φ. Ν Β'.

Ὄντος εἰκοστοῦ καὶ ἐνὸς ἔτους Σιδεκίου, ἐν τῷ βασιλεῦναι αὐτὸν, καὶ ἑνδεκά ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμετάαλ, θυγάτηρ Ἱερεμίου, ἐκ Δοβεῖα. ⁴ καὶ ἐγένετο τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν μηνὶ τῷ ἐνάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύ-

ναμὶς αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ περιεχαράκωσαν αὐτήν, καὶ περιωκοδόμησαν αὐτήν τετραπέδοις λίθοις κύκλω. ⁵ καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν, ἕως ἐνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σιδεκίᾳ, ⁶ ἐν τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς, καὶ ἐστερεώθη ὁ ἕλμος ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς. ⁷ καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης, ἀναμῆσον τοῦ τείχους, καὶ τοῦ προτειχίσματος, ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον τοῦ βασιλείως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλω, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀραβα. ⁸ καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλείως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ περὶ Ἱεριγῷ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ. ⁹ καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλωνῶνος εἰς Λεβλαθὰ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως. ¹⁰ καὶ ἔσφαξε βασιλεὺς Βαβυλωνῶνος τοὺς υἱοὺς Σιδεκίου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἔσφαξεν ἐν Λεβλαθὰ. ¹¹ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σιδεκίου ἐξετύφλωσε, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις. καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλωνῶνος εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε. ¹² καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθε Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος ἐστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλείως Βαβυλωνῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ¹³ καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλείως, καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ. ¹⁴ καὶ πᾶν τείχος Ἱερουσαλὴμ κύκλω καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων, ἡ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείου. ¹⁵ καὶ τοὺς καταλοιπούς τοῦ λαοῦ κατέλειπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουροὺς καὶ εἰς γεωργούς. ¹⁶ καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοὺς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου, καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκὴν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον τὸν χαλκὸν αὐτῶν, καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα. ¹⁸ καὶ τὴν στε-

φάνην, καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρέα-
γρας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς, ¹⁹ καὶ τὰς ἀπφῶθ, καὶ τὰς μασμαρῶθ, καὶ τοὺς ὑποχυτῆρας, καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τὰς θυίσκας, καὶ τοὺς κυσθούς, ἃ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ, καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος. ²⁰ καὶ οἱ στύλοι δύο, καὶ ἡ θάλασσα μία, καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοὶ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμών εἰς οἶκον κυρίου, οὓς οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν. ²¹ καὶ οἱ στύλοι τριακονταπέντε πηγῶν ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἑνός, καὶ σπαρτίον δώδεκα πήχων περιέκυκλον αὐτὸν, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσσάρων κύκλω, ²² καὶ γείσους ἑπ' αὐτοῖς χαλκοῦν, καὶ πέντε πήχων τὸ μῆκος, ὑπεροχὴ τοῦ γείσους τοῦ ἑνός, καὶ δίκευον καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τοῦ γείσους κύκλω τὰ πάντα χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ, ὅκτῳ ῥοαὶ τῷ πῆχει τοῖς δώδεκα πήχεσι. ²³ καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ ἐνενηκονταεξὶ τὸ ἐν μέρος, καὶ ἦσαν αἱ πᾶσαι ῥοαὶ ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ δικτύου κύκλω. ²⁴ καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον, καὶ τὸν ἱερέα τὸν δευτεροῦντα, καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάττοντας τὴν ὁδὸν, ²⁵ καὶ εὐνοῦχον ἓνα ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν, καὶ ἑπτὰ ἀνδράς ὀνομαστοὺς, τοὺς ἐν προσωπῳ τοῦ βασιλείως, τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν γραμματέα τῶν δυνάμεων, τὸν γραμματέοντα τῷ λαῷ τῆς γῆς, καὶ ἐξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, τοὺς εὐρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως. ²⁶ καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος τοῦ βασιλείως, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Βαβυλωνῶνος εἰς Λεβλαθὰ, ²⁷ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλωνῶνος ἐν Λεβλαθὰ, ἐν γῇ Αἰμάθ. ³¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει, ἀποικισθέντος τοῦ Ἰωακίμ βασιλεῖος Ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνί, ἐν τῇ τετραδί καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἔλαβεν Οὐλαιμαδάχαρ βασιλεὺς Βαβυλωνῶνος, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, ᾧ ἐβασίλευσε, τὴν κεφαλὴν Ἰωακίμ βασιλείως Ἰούδα,

Ἰούδα, καὶ ἔκλειψεν αὐτὸν, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας ἧς ἐφυλάσσετο, ³² καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν βασιλείων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι, ³³ καὶ ἥλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυ-

λακῆς αὐτοῦ, καὶ ἥσθιεν ἄρτον διαπαντός κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ὥς ἔζησε. ³⁴ καὶ ἡ συνταξίς αὐτῷ ἐδίδото διαπαντός παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν.

B A P O Y X.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου, οὓς ἔγραψε Βαροὺχ υἱὸς Νηβίου, υἱοῦ Μασσαίου, υἱοῦ Σιδεκίου, υἱοῦ Ἀσαδίου, υἱοῦ Χελκίου, ἐν Βαβυλῶνι, ² ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ, ἐν ἑβδόμῃ τοῦ μηνός, ἐν τῷ καιρῷ, ᾧ ἔλαβον οἱ Χαλδαῖοι τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐνέπρησαν αὐτὴν ἐν πυρὶ. ³ καὶ ἀνέγνω Βαροὺχ τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου ἐν ὧσιν Ἰερονίου, υἱοῦ Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἐν ὧσιν παντός τοῦ λαοῦ τῶν ἐρχομένων πρὸς τὴν βίβλον, ⁴ καὶ ἐν ὧσιν τῶν δυνατῶν, καὶ υἱῶν τῶν βασιλέων, καὶ ἐν ὧσιν τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἐν ὧσιν παντός τοῦ λαοῦ, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, πάντων τῶν κατοικούντων ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ ποταμοῦ Σούδ. ⁵ καὶ ἔκλαιον, καὶ ἐνηστεύον, καὶ ἤρχοντο ἐναντίον κυρίου, ⁶ καὶ συνηγάγον ἄργύριον, καθὼς ἐκάστου ἡδύνατο ἡ χεὶρ. ⁷ καὶ ἀπέστειλαν εἰς Ἱερουσαλήμ πρὸς Ἰωακείμ υἱὸν Χελκίου, υἱοῦ Σαλωμ, τὸν ἱερέα, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαόν, τοὺς εὐρεθέντας μετ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ, ⁸ ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν τὰ σκεύη οἴκου κυρίου, τὰ ἐξενηχθέντα ἐκ τοῦ ναοῦ, ἀποστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα, τῇ δεκάτῃ τοῦ Σινοῦάλ, σκευὴ ἄργυρᾶ, ἃ ἐποίησε Σιδεκίας υἱὸς Ἰωσία βασιλεὺς Ἰούδα, ⁹ μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰερονίαν, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς δεσμώτας, καὶ τοὺς δυνατοὺς, καὶ τὸν λαόν τῆς γῆς ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἡγάγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα. ¹⁰ καὶ ἔπαυεν. ἰδοὺ ἀπέστειλαμεν πρὸς ὑμᾶς ἄργύριον, καὶ ἀγοράσατε τοῦ ἀργυ-

ρίου ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας, καὶ λίσβανον, καὶ ποιήσατε μάννα, καὶ ἀνοίσατε ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ¹¹ καὶ προσεύξασθε περὶ τῆς ζωῆς Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ εἰς ζωὴν Βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ, ἵνα ὧσιν αἱ ἡμέραι αὐτῶν ὡς αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. ¹² καὶ δώσει κύριος ἰσχύιν ἡμῖν, καὶ φωτίσει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ζήσομεθα ὑπὸ τὴν σκιάν Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν Βαλτάσαρ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ δουλεύσομεν αὐτοῖς ἡμέρας πολλὰς, καὶ εὐρήσομεν χάριν ἐναντίον αὐτῶν. ¹³ καὶ προσεύξασθε περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἀπέστρεψεν ὁ θυμὸς κυρίου καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹⁴ καὶ ἀναγνώσεσθε τὸ βιβλίον τούτο ὃ ἀπέστειλαμεν πρὸς ὑμᾶς, ἕξαγορεύσαι ἐν οἴκῳ κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς, καὶ ἐν ἡμέραις καιροῦ, ¹⁵ καὶ ἐρεῖτε. τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ αἰσχύνῃ τῶν προσώπων, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνθρώπων Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ¹⁶ καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς προφήταις ἡμῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, ¹⁷ ὧν ἡμάρτομεν ἐναντὶ κυρίου, ¹⁸ καὶ ἠπειθήσαμεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου θεοῦ ἡμῶν, πορευεσθαι τοῖς προστάγμασι κυρίου, οἳς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν, ¹⁹ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐξήγαγε κύριος τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἡμεῶν

ἡμεθα ἀπειθοῦντες πρὸς κύριον θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐσχεδιάζομεν πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ²⁰ καὶ ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς τὰ κακὰ καὶ ἡ ἀρὰ, ἣν συνέταξε κύριος τῷ Μωυσῇ πατρὶς αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐξήγαγε τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, δοῦναι ἡμῖν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ²¹ καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, κατὰ πάντας τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ὧν ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς. ²² καὶ ὡχόμεθα ἕκαστος ἐν διανοίᾳ καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, ἐργάζεσθαι θεοῖς ἑτέροις, ποιῆσαι τὰ κακὰ κατ' ὁφθαλμούς κυρίου θεοῦ ἡμῶν.

Κ Ε Φ. Β'.

Καὶ ἔσθησε κύριος τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς δικαστάς ἡμῶν, τοῖς δικάσαντας τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ ἐπὶ ἄνθρωπον Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα, ² τοῦ ἀγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μέγала, ἃ οὐκ ἐποίησεν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, καθὰ ἐποιήθη ἐν Ἱερουσαλὴμ, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ, ³ τοῦ φαγεῖν ἡμᾶς, ἄνθρωπον σάρκας υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπον σάρκας θυγατρὸς αὐτοῦ. ⁴ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ὑποχειρίους πάσαις ταῖς βασιλείαις ταῖς κύκλῳ ἡμῶν, εἰς ὀνειδισμόν, καὶ ἄβαστον ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τοῖς κύκλῳ, οὐ διέσπειρεν αὐτοὺς κύριος ἐκεῖ. ⁵ καὶ ἐγενήθησαν ὑποκάτω καὶ οὐκ ἐπάνω, ὅτι ἡμάρτομεν κυρίῳ θεῷ ἡμῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ⁶ τῷ κυρίῳ θεῷ ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, ἡμῖν δὲ καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἡ αἰσχύνη τῶν προσώπων, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη. ⁷ ἃ ἐλάλησε κύριος ἐφ' ἡμᾶς, πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἃ ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς. ⁸ καὶ οὐκ ἐδέηθημεν τοῦ προσώπου κυρίου, τοῦ ἀποστρέφαι ἕκαστον ἀπὸ τῶν νοημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς. ⁹ καὶ ἐργηγόρησε κύριος ἐπὶ τοῖς κακοῖς, καὶ ἐπήγαγε κύριος ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος ὁ κύριος ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν. ¹⁰ καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐ-

τοῦ, πορεύεσθαι τοῖς προστάγμασι κυρίου, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν. ¹¹ καὶ νῦν κύριε ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ὃς ἐξήγαγε τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασι καὶ ἐν δυνάμει μεγάλῃ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ¹² ἡμάρτομεν, ἥσεβήσαμεν, ἠδικήσαμεν κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίωμασί σου. ¹³ ἀποστραφῆτω ὁ θυμὸς σου ἀφ' ἡμῶν, ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐ διέσπειρας ἡμᾶς ἐκεῖ. ¹⁴ εἰσάκουσον κύριε τῆς προσευχῆς ἡμῶν καὶ τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐντεῖν σου, καὶ δὸς ἡμῖν χάριν κατὰ πρόσωπον τῶν ἀποικισάντων ἡμᾶς, ¹⁵ ἵνα γνῶ πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι σὺ κυριὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι τὸ ὄνομά σου ἐπεκλήθη ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ. ¹⁶ κύριε κάτιδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, καὶ ἐννοήσον εἰς ἡμᾶς, καὶ κλῆνον κυριε τὸ οὖς σου, καὶ ἀκουσον. ¹⁷ ἄνοιξον ὁφθαλμούς σου, καὶ ἴδε, ὅτι οὐχ οἱ τεθνηκότες ἐν τῷ ᾄδῃ, ὧν ἐλήφθη τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπὸ τῶν σπλάγχων αὐτῶν, δώσουσι δόξαν καὶ δικαίωμα τῷ κυρίῳ. ¹⁸ ἀλλὰ ἡ ψυχὴ ἡ λυπούμενη ἐπὶ τὸ μέγεθος, ὃ βαδίζει κύπτον καὶ ἀσθενοῦν, καὶ οἱ ὁφθαλμοὶ οἱ ἐκλείποντες, καὶ ἡ ψυχὴ ἡ πεινῶσα δώσουσί σοι δόξαν, καὶ δικαιοσύνην κύριε. ¹⁹ ὅτι οὐκ ἐπὶ τὰ δικαιώματα τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ τῶν βασιλέων ἡμῶν ἡμεῖς καταβάλλομεν τὸν ἔλεον κατὰ πρόσωπόν σου κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν, ²⁰ ὅτι ἐνῆκας τὸν θυμὸν σου καὶ τὴν ὀργὴν σου εἰς ἡμᾶς, καθάπερ ἐλάλησας ἐν χειρὶ τῶν παίδων σου τῶν προφητῶν. ²¹ οὕτως εἶπε κύριος. κλίνατε τὸν ὅμον ὑμῶν ἐργάσασθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ καθίστατε ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν δέδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν. ²² καὶ ἐὰν μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς κυρίου, ἐργάσασθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ²³ ἐκλείψειν ποιήσω ἐκ πόλεων Ἰουδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφροσύνης, καὶ φωνὴν χαρμοσύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης, καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἄβαστον

ἄβατον ἀπὸ ἐνοικούντων. ²⁴ καὶ οὐκ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς σου, ἐργάσασθαι τῷ βασιλεὶ Βαβυλωνῶνος. καὶ ἐστήσας τοὺς λόγους σου, οὓς ἐλάλησας ἐν χειρὶ τῶν παιδῶν σου τῶν προφητῶν, τοῦ ἐξενεχθῆναι τὰ ὅσα βασιλέων ἡμῶν καὶ τὰ ὅσα τῶν πατέρων ἡμῶν ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν. ²⁵ καὶ ἰδοὺ ἐστὶν ἐξεζήμεμένα τῷ καύματι τῆς ἡμέρας, καὶ τῷ παγετῷ τῆς νυκτός. καὶ ἀπεθάνουσιν ἐν πόνοις πονηροῖς, ἐν λιμῷ, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν ἀπостоλῇ. ²⁶ καὶ ἔθηκας τὸν οἶκον, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα σου ἐπ' αὐτῷ, ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη, διὰ πονηρίαν οἴκου Ἰσραὴλ καὶ οἴκου Ἰουδα. ²⁷ καὶ ἐποίησας εἰς ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν ἐπιείκειαν σου καὶ κατὰ πάντα οἰκτιρισμὸν σου τὸν μέγαν, ²⁸ καθὰ ἐλάλησας ἐν χειρὶ παιδός σου Μωυσῆ, ἐν ἡμέρᾳ ἐντειλαμένου σου αὐτῷ γραψαὶ τὸν νόμον σου ἐναντίον υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων. ²⁹ ἐὰν μὴ ἀκούσητε τῆς φωνῆς μου, εἰ μὴν ἡ βόμβησις ἡ μεγάλη ἡ πολλή αὕτη ἀποστρέψῃ εἰς μικρὰν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ διασπερῶ αὐτοὺς ἐκεῖ. ³⁰ ὅτι ἐγνων, ὅτι οὐ μὴ ἀκούσωσί μου, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλός ἐστι. καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ καρδίαν αὐτῶν ἐν γῇ ἀποικισμοῦ αὐτῶν, ³¹ καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν. καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν καὶ ὦτα ἀκούοντα, ³² καὶ αἰνέσουσί με ἐν γῇ ἀποικισμοῦ αὐτῶν, καὶ μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός μου, ³³ καὶ ἀποστρέψουσιν ἀπὸ τοῦ νώτου αὐτῶν τοῦ σκληροῦ, καὶ ἀπὸ πονηρῶν προσταγμάτων αὐτῶν, ὅτι μνησθήσονται τῆς ὁδοῦ πατέρων αὐτῶν τῶν ἀμαρτάντων ἐναντὶ κυρίου. ³⁴ καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, καὶ κυριεύουσιν αὐτῆς. καὶ πληθυνῶ αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ σμικρυνθῶσι. ³⁵ καὶ στήσω αὐτοὺς διαθήκην αἰώνιον, τοῦ εἶναι με αὐτοῖς εἰς θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. καὶ οὐ κινήσω ἐτι τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Κ Ε Φ. Γ'.

Κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ψυχὴ ἐν στενοῖς καὶ πνεῦμα ἀκηριῶν κέκραγε πρὸς σέ. ² ἀκούσον κύριε καὶ ἐλέησον, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου. ³ ὅτι σὺ καθημένος τὸν αἰῶνα, καὶ ἡμεῖς ἀπολλύμενοι τὸν αἰῶνα. ⁴ κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούσον δὴ τῆς προσευχῆς τῶν τεθνηκότων Ἰσραὴλ, καὶ υἱῶν τῶν ἀμαρτανόντων ἐναντίον σου, οἱ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἐκολλήθη ἡμῖν τὰ κακά. ⁵ μὴ μνησθῆς ἀδικιῶν πατέρων ἡμῶν, ἀλλὰ μνησθῇ χειρὸς σου καὶ ὀνόματός σου ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, ⁶ ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ αἰνέσομέν σε κύριε. ⁷ ὅτι διὰ τοῦτο ἔδωκας τὸν φόβον σου ἐπὶ καρδίαν ἡμῶν, καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. καὶ αἰνέσομέν σε ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν, ὅτι ἀπεστρέψαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν πᾶσαν ἀδικίαν πατέρων ἡμῶν, τῶν ἡμαρτηκότων ἐναντίον σου. ⁸ ἰδοὺ ἡμεῖς σήμερον ἐν τῇ ἀποικίᾳ ἡμῶν, οὗ διέσπειρας ἡμᾶς ἐκεῖ εἰς ὀνειδισμόν, καὶ εἰς ἄραν, καὶ εἰς ὄφλησιν κατὰ πάσας τὰς ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, οἱ ἀπέστησαν ἀπὸ κυρίου θεοῦ ἡμῶν. ⁹ ἀκούε Ἰσραὴλ ἐντολὰς ζωῆς, ἐνωτίσασθε γινῶναι φρόνησιν. ¹⁰ τί ἐστιν Ἰσραὴλ; τί ἐστὶ ἐν γῇ τῶν ἐχθρῶν εἰ; ἐπαλαιωθῆς ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, συνεμιάνθης τοῖς νεκροῖς, ¹¹ προσελογίσθης μετὰ τῶν εἰς ᾄδου, ¹² ἐγκατέλιπες τὴν πηγὴν τῆς σοφίας. ¹³ τῇ ὁδῷ τοῦ θεοῦ εἰ ἐπορεύθης, κατακείς ἂν ἐν εἰρήνῃ τὸν αἰῶνα. ¹⁴ μάθε ποῦ ἐστι φρόνησις, ποῦ ἐστιν ἰσχύς, ποῦ ἐστι σύνεσις, τοῦ γινῶναι ἅμα ποῦ ἐστὶ μακροβίωσις καὶ ζωῇ, ποῦ ἐστὶ φῶς ὀφθαλμῶν καὶ εἰρήνη. ¹⁵ τίς εὔρε τὸν τόπον αὐτῆς, καὶ τίς εἰσῆλθεν εἰς τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς; ¹⁶ ποῦ εἰσιν οἱ ἄρχοντες τῶν ζῴων, καὶ οἱ κυριεύοντες τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ¹⁷ οἱ ἐν τοῖς ὀρνέοις τοῦ οὐρανοῦ ἐμπαῖζοντες, καὶ τὸ ἀργύριον θησαυρίζοντες, καὶ τὸ χρυσίον ᾧ ἐπεποιθήσαν ἄνθρωποι, καὶ οὐκ ἐστὶ τέλος τῆς κτήσεως αὐτῶν; ¹⁸ ὅτι οἱ τὸ ἀργύριον τεκταίνοντες καὶ μεριμνῶντες, καὶ οὐκ ἐστὶν ἐξ

εὐρεῖσις

εὑρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν. ¹⁹ ἤφανίσθησαν καὶ εἰς ἄδου κατέβησαν, καὶ ἄλλοι ἀνέστησαν ἀντ' αὐτῶν. ²⁰ νεώτεροι εἶδον φῶς, καὶ κατώκησαν ἐπὶ τῆς γῆς, ὁδὸν δὲ ἐπιστήμης οὐκ ἔγνωσαν, ²¹ οὐδὲ συνήκαν τρίβους αὐτῆς, οὐδὲ ἀντελάβοντο αὐτῆς. οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν πόρῳ ἐγνήθησαν, ²² οὐδὲ ἠκούσθη ἐν Χαναάν, οὐδὲ ὥφθη ἐν Θαιμάν. ²³ οἷτε υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ ἐκζητοῦντες τὴν σύνεσιν οἱ ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ ἔμποροι τῆς Μεσσημ, καὶ Θαιμάν, καὶ οἱ μυθολόγοι, καὶ οἱ ἐκζητῆται τῆς συνέσεως, ὁδὸν δὲ σοφίας οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ ἐμνήσθησαν τὰς τρίβους αὐτῆς. ²⁴ ὦ Ἰσραὴλ, ὡς μέγας ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ; καὶ ἐπιμήκης ὁ τόπος τῆς κτήσεως αὐτοῦ; ²⁵ μέγας, καὶ οὐκ ἔχει τελευτὴν, ὑψηλὸς καὶ ἀμέτρητος. ²⁶ ἐκεῖ ἐγεννηθήσαν οἱ γίγαντες οἱ ὀνομαστοὶ ἀπ' ἀρχῆς γενόμενοι εὐμεγέθεις ἐπιστάμενοι πόλεμον. ²⁷ οὐ τούτους ἐξελέξατο ὁ Θεός, οὐδὲ ὁδὸν ἐπιστήμης ἔδωκεν αὐτοῖς, ²⁸ καὶ ἀπώλοντο παρὰ τὸ μὴ ἔχειν φρόνησιν, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀβουλίαν αὐτῶν. ²⁹ τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἔλαβεν αὐτήν, καὶ κατεβίβασεν αὐτήν ἐκ τῶν νεφελῶν; ³⁰ τίς διέβη πέραν τῆς θαλάσσης, καὶ εὗρεν αὐτήν, καὶ οἶσιν αὐτὴν χρυσὴν ἐκλεκτοῦ; ³¹ οὐκ ἔστιν ὁ γινώσκων τὴν ὁδὸν αὐτῆς, οὐδὲ ὁ ἐνθυμούμενος τὴν τρίβον αὐτῆς. ³² ἀλλ' ὁ εἰδὼς τὰ πάντα γινώσκει αὐτήν, ἐξεῦρεν αὐτήν τῇ συνέσει αὐτοῦ. ὁ κατασκευάσας τὴν γῆν εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, ἐνέπλησεν αὐτὴν κτηνῶν τετραπόδων. ³³ ὁ ἀποστελλὼν τὸ φῶς καὶ πορεύεται, ἐκάλεσεν αὐτό, καὶ ὑπὲρκεισεν αὐτῷ τρόφῳ. ³⁴ οἱ δὲ ἀστέρες ἔλαμψαν ἐν ταῖς φυλακαῖς αὐτῶν, καὶ εὐφράνθησαν. ἐκάλεσεν αὐτούς, καὶ εἶπον, πάρεσμεν. ἔλαμψαν μετ' εὐφροσύνης τῷ ποιήσαντι αὐτούς. ³⁵ οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. ³⁶ ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδί αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἡγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. ³⁷ μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη.

Κ Ε Φ. Δ'.

Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα. πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτήν, εἰς ζωὴν. οἱ δὲ καταλείποντες αὐτήν, ἀποθάνουσι. ² ἐπιστρέφου Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς, διόδυσσον πρὸς τὴν λάμπιν κατέναντι τοῦ φωτός αὐτῆς. ³ μὴ ὡς ἐτέρω τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνης ἀλλοτριῶ. ⁴ μακάριοι ἔσμεν Ἰσραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῖν γνωστά ἐστιν. ⁵ θαρσεῖτε λαός μου, μνημόσυνον Ἰσραὴλ. ⁶ ἐπράθητε τοῖς ἔθνεσιν οὐκ εἰς ἀπώλειαν, διὰ τὸ παροργίσει ὑμᾶς τὸν Θεόν. παρεδόθητε τοῖς ὑπεραντίοις, ⁷ παρωζέροντά γὰρ τὸν ποιήσαντα ὑμᾶς, θύσαντες δαμονίοις, καὶ οὐ Θεῷ. ⁸ ἐπελάθεσθε τὸν τροφεύσαντα ὑμᾶς Θεὸν αἰώνιον, ἐλυπήσατε δὲ καὶ τὴν ἐκθρέψασαν ὑμᾶς Ἱερουσαλὴμ, ⁹ εἶδε γὰρ τὴν ἐπελθούσαν ὑμῖν ὀργὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν. ἀκουσατε αἱ πάροικοι Σιών, ἐπήγαγε μοι ὁ Θεὸς πένθος μέγα. ¹⁰ εἶδον γὰρ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ τῶν θυγατέρων, ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος. ¹¹ ἐθρεψα γὰρ αὐτοὺς μετ' εὐφροσύνης, ἔξαπέστεila δὲ μετὰ κλαυθμοῦ καὶ πένθους. ¹² μηδεὶς ἐπιχαίρειτω μοι τῇ χήρᾳ καὶ καταλειφθείῃ ὑπὸ πολλῶν, ἡρημώθη διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν τέκνων μου, διότι ἐξέκλιναν ἐκ νόμου Θεοῦ, ¹³ καὶ δικαιοῦματα αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ ἐπορεύθησαν ὁδοῖς ἐντολῶν Θεοῦ, οὐδὲ τρίβους παιδείας ἐν δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἐπέβησαν. ¹⁴ ἐλθέτωσαν αἱ πάροικοι Σιών, καὶ μνησθῇτε τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν υἱῶν μου καὶ θυγατέρων, ἣν ἐπήγαγεν αὐτοῖς ὁ αἰώνιος. ¹⁵ ἐπήγαγεν γὰρ ἐπ' αὐτοὺς ἔθνος μακροθεν, ἔθνος ἀναιδὲς καὶ ἀλλόγλωσσον. ὅτι οὐκ ᾔσυνθησαν πρεσβύτην οὐδὲ παιδίον ἡλῆσαν, ¹⁶ καὶ ἀπήγαγον τοὺς ἡγαπητούς τῆς χήρας, καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων τὴν μόνην ἡρήμωσαν. ¹⁷ ἐγὼ δὲ τί δυνατὴ βοηθῇ μοι ὑμῖν; ¹⁸ ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν τὰ κακὰ ἐξέλεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν. ¹⁹ βαδίζετε τέκνα βαδίζετε, ἐγὼ γὰρ

γὰν κατελείφθην ἔρημος. ²⁰ ἔξεδυσά-
 μην τὴν στολὴν τῆς εἰρήνης, ἐνεδυσά-
 μην δὲ σάκκον τῆς δεησιῶς μου. κε-
 κράξομαι πρὸς τὸν αἰώνιον ἐν ταῖς
 ἡμέραις μου. ²¹ Θαυρῶτε τέκνα, βοή-
 σατε πρὸς τὸν θεόν, καὶ ἐξελεῖται ὑ-
 μᾶς ἐκ δυναστείας, ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν.
²² Ἐγὼ γὰρ ἤλπισα ἐπὶ τῷ αἰωνίῳ τὴν
 σωτηρίαν ὑμῶν. καὶ ἦλθέ μοι χαρὰ
 παρὰ τοῦ ἁγίου ἐπὶ τῇ ἐλεημοσίᾳ, ἣ
 ἦξε ὑμῖν ἐν τάχει παρὰ τοῦ αἰωνίου
 σωτῆρος ὑμῶν. ²³ Ἐξέπεμψα γὰρ ὑ-
 μᾶς μετὰ κλαυθμοῦ καὶ πένθους, ἀ-
 ποδώπει δέ μοι ὁ θεὸς ὑμᾶς μετὰ χαρ-
 μούνης καὶ εὐφροσύνης εἰς τὸν αἰῶ-
 να. ²⁴ ὥσπερ γὰρ νῦν ἐωράκασιν αἱ
 πάροικοι Σιών τὴν ὑμετέραν αἰχμα-
 λωσίαν, οὕτως ὄψονται ἐν τάχει τὴν
 παρὰ τοῦ θεοῦ ὑμῶν σωτηρίαν, ἣ ἐπ-
 ελεύσεται ὑμῖν μετὰ δόξης μεγάλης
 καὶ λαμπρότητος τοῦ αἰωνίου. ²⁵ τέ-
 κνα μακροθυμήσατε τὴν παρὰ τοῦ
 θεοῦ ἐπελθοῦσαν ὑμῖν ὁργὴν, κατε-
 διώξτε σὲ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ὅψει αὐτοῦ
 τὴν ἀπώλειαν ἐν τάχει, καὶ ἐπὶ τρα-
 χήλους αὐτῶν ἐπιβήσῃ. ²⁶ οἱ τρυφε-
 роί μου ἐπορεύθησαν ὁδοὺς τραχείας,
 ἤρθησαν ὡς ποῖμνιον ἡρπασμένον
 ὑπὸ ἐχθρῶν. ²⁷ θαρσῆσατε τέκνα καὶ
 βοήσατε πρὸς τὸν θεόν, ἔσται γὰρ ὑ-
 μῶν ὑπὸ τοῦ ἐπαγόντος μνεία. ²⁸ ὥς-
 περ γὰρ ἐγένετο ἡ διάνοια ὑμῶν εἰς
 τὸ πλανηθῆναι ἀπὸ τοῦ θεοῦ, δεκα-
 πλασιάσατε ἐπιστραφέντες ζητῆσαι
 αὐτόν. ²⁹ ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν ὑμῖν τὰ
 κακὰ, ἐπάξει ὑμῖν τὴν αἰώνιον εὐφρο-
 σύνην μετὰ τῆς σωτηρίας ὑμῶν.
³⁰ θάρσει Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσει
 σε ὁ ὀνομάσας σε. ³¹ δειλαιοὶ οἱ σὲ
 κακώσαντες καὶ ἐπιχαρέντες τῇ σῇ
 πτώσει, ³² δειλαὶ αἱ πόλεις αἷς ἐ-
 δούλευσαν τὰ τέκνα σου, δειλαία ἡ
 δεξαμένη τοὺς υἱούς σου. ³³ ὥσπερ
 γὰρ ἐχάρη ἐπὶ τῇ σῇ πτώσει καὶ εὐ-
 φράνθη ἐπὶ τῷ πτώματι σου, οὕτως
 λυπηθήσεται ἐπὶ τῇ ἑαυτῆς ἐρημίᾳ.

³⁴ καὶ περιελῶ αὐτῆς τὸ ἀγαλλίαμα
 τῆς πολυοχλίας, καὶ τὸ ἀγαυρίαμα
 αὐτῆς εἰς πένθος. ³⁵ πῦρ γὰρ ἐπιλευ-
 σεται αὐτῇ παρὰ τοῦ αἰωνίου εἰς ἡμέ-
 ρας μακράς, καὶ κατοικηθίσεται ὑπὸ
 δαιμονίων τὸν πλεονα χρόνον. ³⁶ πε-
 ρίβλεψον πρὸς ἀνατολὰς Ἱερουσα-
 λὴμ, καὶ ἴδε τὴν εὐφροσύνην τὴν παρὰ
 τοῦ θεοῦ σοὶ ἐρχομένην. ³⁷ ἴδου ἐρ-
 χονται οἱ υἱοὶ σου οὓς ἐξαπέστειλας,
 ἐρχονται συνηγμένοι ἀπὸ ἀνατολῶν
 ἕως δυσμῶν τῷ ῥήματι τοῦ ἁγίου,
 χαίροντες τῇ τοῦ θεοῦ δόξῃ.

Κ Ε Φ. Ε'.

Ἐκδύσαι Ἱερουσαλὴμ τὴν στολὴν
 τοῦ πένθους καὶ τῆς κακώσεώς σου,
 καὶ ἐνδύσαι τὴν εὐπρέπειαν τῆς παρὰ
 τοῦ θεοῦ δόξης εἰς τὸν αἰῶνα. ² περι-
 βαλοῦ τὴν διπλοῦδα τῆς παρὰ τοῦ
 θεοῦ δικαιοσύνης, ἐπίθου τὴν μίτραν
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου τῆς δόξης τοῦ
 αἰωνίου. ³ ὁ γὰρ θεὸς διᾶξει τῇ ὑπ'
 οὐρανὸν πάσῃ τῇ σὴν λαμπρότητα.
⁴ κληθήσεται γὰρ σου τὸ ὄνομα παρὰ
 τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, εἰρήνη δικαι-
 οσύνης, καὶ δόξα θεοσεβείας. ⁵ ἀνά-
 στηθι Ἱερουσαλὴμ, καὶ στηθι ἐπὶ τοῦ
 ὑψηλοῦ, καὶ περιβλεψαί πρὸς ἀνατο-
 λὰς, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου
 ἀπὸ ἡλίου δυσμῶν ἕως ἀνατολῶν τῷ
 ῥήματι τοῦ ἁγίου, χαίροντας τῇ τοῦ
 θεοῦ μνείᾳ. ⁶ ἐξηλθον γὰρ παρὰ σοῦ
 περὶ ἀγόμενοι ὑπὸ ἐχθρῶν, εἰσάγει
 δὲ αὐτοὺς ὁ θεὸς πρὸς σὲ αἰρομένους
 μετὰ δόξης ὡς θρόνον βασιλείας. ⁷ συν-
 ἔταξε γὰρ ὁ θεὸς ταπεινοῦσθαι πᾶν
 ὄρος ὑψηλόν, καὶ θῖνας ἀενάους, καὶ
 φάραγγας πληροῦσθαι εἰς ὁμαλισμὸν
 τῆς γῆς, ἵνα βαδίσῃ Ἰσραὴλ ἀσφαλῶς
 τῇ τοῦ θεοῦ δόξῃ. ⁸ ἐσκίασαν δὲ καὶ
 οἱ δρυμοὶ καὶ πᾶν ἔξυλον ἐνωδίας τῷ
 Ἰσραὴλ προστάγματι τοῦ θεοῦ. ⁹ ἡγῆ-
 σται γὰρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ μετ' εὐφρο-
 σύνης τῷ φωτὶ τῆς δόξης αὐτοῦ σὺν
 ἐλεημοσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ τῇ παρ'
 αὐτοῦ.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ αἰχμαλωτισθῆναι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐρημωθῆναι, ἐκάθισεν Ἱερεμίας κλαίων, καὶ ἐθρήνησε τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶπεν.

Ἀλεφ. ¹ Πῶς ἐκάθισε μόνῃ ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν; ἐγενήθη ὡς χήρα πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἀρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον.

Βηθ. ² Κλαίουσα ἐκλάυσεν ἐν νυκτί, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπῶντων αὐτήν. πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτήν ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ, ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς.

Γίμελ. ³ Μετακίσθη Ἰουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς. ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσι, οὐχ εὔρεν ἀνάπαυσιν. πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτήν κατέλαβον αὐτήν ἀναμέσον τῶν θλίβόντων.

Δάλεθ. ⁴ Ὅδοι Σιών πενθοῦσι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ. πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμέναι, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν, αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὕτη πικραινομένη ἐν ἑαυτῇ.

Ἡ. ⁵ Ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν εἰς κεφαλὴν, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθηνούσαν, ὅτι κύριος ἐταπεινώσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβούντων αὐτῆς. τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλίβοντος.

Οὐαυ. ⁶ Καὶ ἐξήρθη ἐκ θυγατρὸς Σιών πᾶσα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς. ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ ἐυρίσκοντες νομὴν, καὶ ἐπορευόντο ἐν

οὐκ ἰσχύϊ κατὰ πρόσωπον διακόντος.

Ζαῖν. ⁷ Ἐμνήσθη Ἱερουσαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀποσμῶν αὐτῆς. πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλίβοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ. ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς ἐγέλασαν ἐπὶ κατοικεσίᾳ αὐτῆς.

Ἡθ. ⁸ Ἀμαρτίαν ἤμαρτεν Ἱερουσαλὴμ, διὰ τοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο. πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν ἐταπείνωσαν αὐτήν. εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καὶ γε αὕτη στεναζούσα καὶ ἀπεστράφη ὀπίσω.

Τήθ. ⁹ Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸ ποδῶν αὐτῆς, οὐκ ἐμνήσθη ἑσχατά αὐτῆς, καὶ κατεβίβασεν ὑπέρογκα. οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν. ἴδε κύριε τὴν ταπείνωσίν μου, ὅτι ἐμεγαλύνθη ὁ ἐχθρός.

Ἰώδ. ¹⁰ Χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασεν θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς, εἶδε γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἅγιασμα αὐτῆς ἃ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου.

Χάφ. ¹¹ Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστεναζόντες, ζητοῦντες ἄρτον. ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει, τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχὴν. ἴδε κύριε καὶ ἐπιβλέψον, ὅτι ἐγενήθη ἡτιμωμένη.

Λάμεδ. ¹² Οἱ πόδες ὑμῶν πάντες παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐπιστρέψατε καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλλος κατὰ τὸ ἄλλος μου, ὃ ἐγενήθη. φθιγξάμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπείνωσέ με κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ.

Μήμ. ¹³ Ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλε πῦρ, ἐν τοῖς ὀστέοις μου κατήγαγεν

γεν αὐτό. διεπέτασε δίκτυον τοῖς ποσί μου, ἀπέστρεψέ με εἰς τὰ ὀπίσω, ἔδωκέ με ἠφανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν ὠδυναμένην.

Νούν. ¹⁴ Ἐργηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσβήματά μου, ἐν χερσὶ μου συνεπλάκησαν. ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου, ἡσθένησεν ἡ ἰσχύς μου, ὅτι ἔδωκε κύριος ἐν χερσὶ μου ὀδύνας, οὐ δύνησμαι στήναι.

Σάμεχ. ¹⁵ Ἐξῆρε πάντας τοὺς ἰσχυροὺς μου ὁ κύριος ἐκ μέσου μου, ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμὲ καιρὸν τοῦ συντρίψαι ἐκλεκτούς μου. ληρὸν ἐπάτησε κύριος παρθένω θυγατρὶ Ἰούδα, ἐπὶ τούτοις ἐγὼ κλαίω.

Αἴν. ¹⁶ Ὁ ὀφθαλμός μου κατήγαγεν ὕδωρ, ὅτι ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν με, ὁ ἐπιστρέφων ψυχὴν μου. ἐγένοντο οἱ υἱοὶ μου ἠφανισμένοι, ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρός.

Φή. ¹⁷ Διεπέτασε Σιών χεῖρα αὐτῆς, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν. ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰακώβ, κύκλω αὐτοῦ οἱ θλίβοιτες αὐτόν. ἐγενήθη Ἱερουσαλὴμ εἰς ἀποκαθημένην ἀναμέσον αὐτῶν.

Τσαδῆ. ¹⁸ Δικαίος ἐστι κύριος, ὅτι στόμα αὐτοῦ παρεπίκρανα. ἀκούσατε δὴ πάντες οἱ λαοί, καὶ ἴδετε τὸ ἄλλος μου. παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

Κάφ. ¹⁹ Ἐκάλεσα τοὺς ἐραστάς μου, αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό με. οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον, ὅτι ἐζήτησαν βρῶσιν αὐτοῖς ἵνα ἐπιστρέψωσι ψυχὰς αὐτῶν, καὶ οὐκ εὗρον.

Ρῆχς. ²⁰ Ἴδε κύριε, ὅτι θλίβομαι, ἡ κοιλία μου ἐταράχθη, καὶ ἡ καρδία μου ἐστράφη ἐν ἐμοί, ὅτι παραπικραίνουσα παρεπικράνθη, ἔξωθεν ἡτέκνωσέ με μάχιρα ὥσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ.

Χσέν. ²¹ Ἀκούσατε δὴ, ὅτι στεναῶ ἐγὼ, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με. πάντες οἱ ἐχθροί μου ἤκουσαν τὰ κακά μου, καὶ ἐγάρησαν, ὅτι σὺ ἐποίησας, ἐπύγαγες ἡμέραν, ἐκάλεσας καιρὸν, ἐγένοντο ὅμοιοι ἐμοί.

Θαῦ. ²² Εἰέλθοι πᾶσα ἡ κακία

αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς, ὃν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων μου, ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί μου, καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται.

Κ Ε Φ. Β'.

Ἄλεφ.

¹ Πῶς ἐγνώφωσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ κύριος τὴν θυγατέρα Σιών, κατέβρυξεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δόσασμα Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ.

Βῆθ. Ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ ²κατεπόντισε κύριος, οὐ φεισάμενος. πάντα τὰ ὥραία Ἰακώβ καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ, τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ἰούδα ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσεν βασιλεῖα αὐτῆς, καὶ ἄρχοντας αὐτῆς.

Γίμελ. ³ Συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας Ἰσραὴλ, ἀπέστρεψεν ὀπίσω δεξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, καὶ ἤνῃσεν ἐν Ἰακώβ ὡς πῦρ φλόγα, καὶ κατέφαγεν πάντα τὰ κύκλω.

Δάλεθ. ⁴ Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρὸς ὑπεναντίος, ἐστερέωσε δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος, καὶ ἀπέτεινε πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιών, ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ.

Ἡ. ⁵ Ἐγενήθη κύριος ὡς ἐχθρὸς, κατεπόντισεν Ἰσραὴλ, κατεπόντισε τὰς βάρεις αὐτῆς, διέφθειρε τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ, καὶ ἐπλήθυνε τῇ θυγατρὶ Ἰούδα ταπεινουμένην καὶ τεταπεινωμένην.

Οὐαῦ. ⁶ Καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ, διέφθειρεν ἐορτὴν αὐτοῦ. ἐπελάθετο κύριος ἃ ἐποίησεν ἐν Σιών ἐορτῆς καὶ σαββάτου, καὶ παρώξυνεν ἐμβροίμηματι ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖα καὶ ἱερεῖα καὶ ἄρχοντα.

Ζαῖν. ⁷ Ἀπόσπαστο κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ, ἀπέτιναξεν ἁγίασμα αὐτοῦ, συνέτριψεν ἐν χεيرὶ ἐχθροῦ τεῖχος βάρειαν αὐτῆς, φωνὴν ἔδωκαν ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς.

Ἡθ. ⁸ Καὶ ἐπέστρεψε διαφθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς Σιών. ἐξέτεινε μέτρον, οὐκ ἀπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ κατα-

καταπατήματος, καὶ ἐπένθησε τὸ προτεῖχισμα, καὶ τείχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένησε.

Τήθ. ⁹ Ἐνεπάγγησαν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς, ἀπώλεσε καὶ συνέτριψε μοχλοὺς αὐτῆς βασιλεῖα αὐτῆς καὶ ἄρχοντα αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν. οὐκ ἔστι νόμος, καὶ γε προφῆται αὐτῆς οὐκ εἰδὸν ὄρασιν παρὰ κυρίου.

Ιωδ. ¹⁰ Ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν, ἐσιώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιών, ἀνέβιβασαν χοῦν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτῶν, περιέζωσαντο σάκκους, κατήγαγον εἰς γῆν ἀρχηγούς παρθένους ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Χαφ. ¹¹ Ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθη ἡ καρδιά μου, ἐξεχύθη εἰς τὴν γῆν ἡ δόξα μου, ἐπὶ τὸ συντριμμιό της θυγατρὸς λαοῦ μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν νῆπιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατείαις πόλεως.

Λάμειδ. ¹² Ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν, ποῦ σῖτος καὶ οἶνος ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως, ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν.

Μήμ. ¹³ Τί μαρτυρῶσαι σοι ἢ τί ὁμοιωῶσαι σοι θυγατερ Ἱερουσαλὴμ; τίς σώσει καὶ παρακαλέσει σε παρθένος θυγατερ Σιών; ὅτι ἐμεγαλύνθη ποτήριον συντριβῆς σου, τίς ἰάσεται σε;

Νούν. ¹⁴ Προφῆταιί σου εἶδosan σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου, τοῦ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σου, καὶ εἶδosan σοι λήμματα μάταια καὶ ἐξώσματα.

Σάμει. ¹⁵ Ἐκρότησαν ἐπὶ σέ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἱερουσαλὴμ. αὕτη ἡ πόλις, ἐροῦσι, στέφανος εὐφροσύνης πάσης τῆς γῆς.

Αἴν. ¹⁶ Διηνοιξαν ἐπὶ σέ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σου, ἐσύρισαν καὶ ἔβρυναν ὁδόντας, καὶ εἶπαν, κατεπίομεν αὐτήν. πλὴν αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν προσεδοκῶμεν, εὐρομεν αὐτήν, εἰδομεν.

Φή. ¹⁷ Ἐποίησε κύριος ἃ ἐνεθυμήθη, συνετέλεσε ῥῆμα αὐτοῦ, ἃ ἐνετεί-

λατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων. καθεῖλε, καὶ οὐκ ἐφίστατο, καὶ ἠψφρανεν ἐπὶ σέ ἐχθρόν, ὕψωσε κέρας θλίβοντός σε.

Τσαδῆ. ¹⁸ Ἐβόησε καρδίᾳ αὐτῶν πρὸς κύριον, τείχη Σιών καταγάγετε ὡς χειμάρρους δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός. μὴ δῶς ἐκνηψιν σεαυτῇ, μὴ σιωπήσαιο θυγάτηρ ὀφθαλμῶν σου.

Κωφ. ¹⁹ Ἀνάστα, ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς σου, ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι προσώπου κυρίου, ἄρον πρὸς αὐτὸν χεῖρας σου περὶ ψυχῆς νηπίου σου, τῶν ἐκλυομένων λιμῷ ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

Ρῆγς. ²⁰ Ἴδε κύριε καὶ ἐπίβλεπον τίνι ἐπιφύλλισας οὕτως. εἰ φάγονται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν; ἐπιφυλλίδα ἐποίησε μάχηρος, φονευθίσονται νῆπια θηλάζοντα μαστούς; ἀποκτενεῖς ἐν ἁγιάσματι κυρίου ἱερέα καὶ προφῆτην;

Χσέν. ²¹ Ἐκοιμήθησαν εἰς τὴν ἐξοδὸν παιδάριον καὶ πρεσβύτες. παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ. ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἀπέκτεινας, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σου ἐμαγείρευσας, οὐκ ἐφίσσω.

Θαῦ. ²² Ἐκάλεσεν ἡμέραν ἐορτῆς παροικίας μου κυκλοθεν, καὶ οὐκ ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου ἀνασωζόμενος καὶ καταλειμμένος, ὡς ἐπεκράτησα, καὶ ἐπλήθυνα ἐχθροὺς μου πάντας.

Κ Ε Φ. Γ'.

Ἄλεφ.

¹ Ἐγὼ ἀνὴρ ὁ βλέπων πτωχείαν, ἐν ῥάβδῳ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ. ² παρέλαβέ με καὶ ἀπήγαγέ με εἰς σκότος, καὶ οὐ φῶς. ³ πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν, ⁴ ἐπαλαίωσε σάρκα μου καὶ δέριμα μου, ὅστέα μου συνέτριψεν.

Βηθ. ⁵ Ἀνωκοδόμησε κατ' ἐμοῦ, καὶ ἐκύκλωσε κεφαλὴν μου, καὶ ἐμόχθησεν ⁶ ἐν σκοτεινοῖς, ἐκάθισέ με ὡς νεκροὺς αἰῶνας. ⁷ ἀνωκοδόμησε κατ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσονται, ἐβάρυνε χαλκὸν μου.

Γίμει. ⁸ Καὶ γε κεκραῶμαι καὶ βοήσω, ἀπέφραξε προσευχήν μου.

Δάλεθ.

Δάλεθ. ⁹ Ἀνωκοδόμησεν ὁδοὺς μου, ἐνέφραξε τρίβους μου, ἐτάραξεν ¹⁰ ἄρκος ἐνιδρευούσα, αὐτός μοι λέων ἐν κρυφαίοις, ¹¹ κατεδίωξεν ἀφεστηκότα, καὶ κατέπανσέ με, ἐθετό με ἡφανισμένην.

Ἡ. ¹² Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ, καὶ ἐστήλωσέ με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος. ¹³ εἰσῆγαγεν ἐν τοῖς νεφροῖς μου ἰοὺς παρέτρως αὐτοῦ. ¹⁴ ἐγενήθην γέλωσ παντὶ λαῷ μου, ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν.

Οὐαὺ. ¹⁵ Ἐχόρτασέ με πικρίας, ἐμέθυσέ με χολῆς, ¹⁶ καὶ ἐξέβαλε ψήφω ὁδόντας μου, ἐψώμισέ με σποδόν, ¹⁷ καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης ψυχὴν μου, ¹⁸ ἐπειλαθόμην ἀγαθα. καὶ ἀπώλετο νίκος μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ κυρίου.

Ζαῖν. ¹⁹ Ἐμνήσθην ἀπὸ πτωχείας μου, καὶ ἐκ διωγμοῦ ²⁰ πικρία καὶ χολή μου μνησθήσεται, καὶ καταδολεσχήσει ἐπ' ἐμέ ἡ ψυχὴ μου. ²¹ ταύτην τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου, διὰ τοῦτο ὑπομενῶ.

Ἡθ. ²² Τὰ ἐλέη κυρίου, ὅτι οὐκ ἐξέλπέ με, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ. μῆνας εἰς τὰς πρωίας ἐξέησαν κύριε, ὅτι οὐ συνετελέσθημεν, ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ. ²³ καινὰ εἰς τὰς πρωίας, πολλὴ ἡ πίστις σου. ²⁴ μερὶς μου κύριος, εἶπεν ἡ ψυχὴ μου. διὰ τοῦτο ὑπομενῶ αὐτῷ.

Τήθ. ²⁵ Ἀγαθὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν, ²⁶ ψυχὴ ἡ ζητήσῃ αὐτὸν, ἀγαθόν. καὶ ὑπομενεῖ, καὶ ἡσυχάσει εἰς τὸ σωτήριον κυρίου.

Τήθ. ²⁷ Ἀγαθὸν ἄνδρι, ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ, ²⁸ καθήσεται κατὰ μόνας, καὶ σιωπήσεται, ὅτι ἤρεν ἐφ' ἑαυτοῦ.

Ἰωδ. ²⁹ Δώσει τῷ παίοντι αὐτὸν σιαγόνα, χορτασθήσεται ὀνειδισμῶν, ³⁰ ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπώσεται κύριος.

Χάφ. ³¹ Ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτιρήσει, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ, ³² οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐταπεινώσεν υἱοὺς ἀνδρός.

Λαμδ. ³³ Τοῦ ταπεινώσαι ὑπὸ

τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς, ³⁴ τοῦ ἐκκλίνει κρίσιν ἀνδρὸς κατέναντι προσώπου ὑψίστου, ³⁵ καταδικάσαι ἀνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, κύριος οὐκ εἶπε. ³⁶ τίς οὕτως εἶπε, καὶ ἐγενήθη; κύριος οὐκ ἐνετείλατο. ³⁷ ἐκ στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν.

Μήμ. ³⁸ Τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν ἀνὴρ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ;

Νοὺν. ³⁹ Ἐξηρευνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἡτάσθη, καὶ ἐπιστρέψομεν ἕως κυρίου. ⁴⁰ ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ. ⁴¹ ἡμαρτήσαμεν, ἡσιβήσαμεν, καὶ οὐκ ἴλασθης.

Σάμεχ. ⁴² Ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ, καὶ ἀπεδίωξας ἡμᾶς, ἀπέκτεινας, οὐκ ἐφείσω. ⁴³ ἐπισκέπασας νεφελῇ σε αὐτῷ ἔνεκεν προσευχῆς, καμμύσαι με ⁴⁴ καὶ ἀπωσθῆναι.

Ἄιν. Ἐθήκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν, ⁴⁵ διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν. ⁴⁶ φόβος καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν, ἔπαρσις καὶ συντριβή. ⁴⁷ ἀφέσεις ὑδάτων κατὰξει ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

Φή. ⁴⁸ Ὁ ὀφθαλμὸς μου κατεπόθη, καὶ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ εἶναι ἐκνήψιν, ⁴⁹ ἕως οὐ διακύψῃ καὶ ἰδῇ κύριος ἐξ οὐρανοῦ. ⁵⁰ ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπιφυλλιεῖ ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως.

Τσαδῆ. ⁵¹ Θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς στρουθίον. πάντες οἱ ἐχθροὶ μου δωρεάν ⁵² ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωῶν μου, καὶ ἐπέθνηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί. ⁵³ ὑπερεχύθη ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου. εἶπα, ἀπώσμαι.

Κωφ. ⁵⁴ Ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομά σου κύριε ἐκ λάκκου κατωτάτου, ⁵⁵ φωνὴν μου ἤκουσας. μὴ κρύψῃς τὰ ὦτά σου εἰς τὴν δέσπιν μου, ⁵⁶ εἰς τὴν βοήθειάν μου ἤγγισας, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐπεκαλεσάμην σε εἰπάς μοι, μὴ φοβοῦ.

Ρήγς. ⁵⁷ Ἐδίκασας κύριε τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου, ἐλυτρώσω τὴν ζωὴν μου. ⁵⁸ ἴδες κύριε τὰς ταραχάς μου, ἐκρί-

ἐκρινας τὴν κρίσιν μου. ⁵⁹ εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν, εἰς πάντας διαλογισμοὺς αὐτῶν ἐν ἐμοί.

Χσέν. ⁶⁰ Ἦκουσας τὸν ὀνειδιασμὸν αὐτῶν, πάντας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ' ἐμοῦ. ⁶¹ χεῖλη ἐπανισταμένων μοι καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν, ⁶² καθέθραν αὐτῶν, καὶ ἀνάστασιν αὐτῶν. ἐπίβλεπον ἐπὶ ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ⁶³ ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα κύριε κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν.

Θαυ. ⁶⁴ Ἀποδώσεις αὐτοῖς ὑπερασπισμὸν, καρδίας μου μόχθον. ⁶⁵ σὺ αὐτοὺς καταδιώξεις ἐν ὁρῇ, καὶ ἐξαναλώσεις αὐτοὺς ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ κυριε.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἄλεφ.

¹ Πῶς ἀμαυρωθήσεται χρυσίον, ἀλλοιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν; ἐξεγύθησαν λίθοι ἄγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

Βήθ. ² Οἱ υἱοὶ Σιών οἱ τίμιοι, οἱ ἐπηρμένοι ἐν χρυσίῳ, πῶς ἐλογίσθησαν εἰς ἄγγεῖα ὀστράκινα, ἔργα χειρῶν κεραμέως;

Γίμει. ³ Καὶ γε δράκοντες ἐξέδυσαν μαστοὺς, ἐθίγλασαν σκύμιοι αὐτῶν θυγατέρας λαοῦ μου εἰς ἀνιάτον, ὡς στρουθίον ἐν ἐρήμῳ.

Δάλεθ. ⁴ Ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα θηλάζοντος πρὸς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψει, νήπια ἤτησαν ἄρτον, ὁ διακλῶν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς.

Ἦ. ⁵ Οἱ ἔσθοντες τὰς τρυφὰς ἠφάνισθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις, οἱ τιθηνοῦμενοι ἐπὶ κοκκῶν περιεβάλλοντο κοπρίας.

Ουαυ. ⁶ Καὶ ἐμεγαλύνθη ἀνομία θυγατρὸς λαοῦ μου ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων τῆς κατεστραμμένης ὥσπερ σπουδὴ, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας.

Ζαῖν. ⁷ Ἐκαθαριώθησαν Ναζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα, ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα, ἐπυρώθησαν, ὑπὲρ λίθου σαπφείρου τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν.

Ἠθ. ⁸ Ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλην τὸ εἶδος αὐτῶν, οὐκ ἐπεγνωσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις. ἐπάγχθ' ὁ δέσμα αὐτῶν ἐπὶ

τὰ ὁστέα αὐτῶν, ἐξηράνθησαν, ἐγενήθησαν ὥσπερ ξύλον.

Τήθ. ⁹ Καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματαῖαι ῥομφαίας, ἡ οἱ τραυματαῖαι λιμοῦ. ἐπορεύθησαν ἐκκεκνημένοι ἀπὸ γεννημάτων ἀγρῶν.

Ἰωδ. ¹⁰ Χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμῶν ἤψησαν τὰ παῖδια αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς βρωμίαν αὐταῖς, ἐν τῷ συντρίμματι τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

Χάφ. ¹¹ Συντέλεσε κύριος θυμὸν αὐτοῦ, ἐξέχεε θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ ἀνῆψε πῦρ ἐν Σιών, καὶ κατέφαγε τὰ θεμέλια αὐτῆς.

Λάμεδ. ¹² Οὐκ ἐπίστευσαν βασιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην, ὅτι ἐξελεύσεται ἐχθρὸς καὶ ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν Ἱερουσαλήμ.

Μήμ. ¹³ Ἐξ ἁμαρτιῶν προφητῶν αὐτῆς, ἀδικῶν ἱερέων αὐτῆς, τῶν ἐκχεόντων αἷμα δικαίον ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Νούν. ¹⁴ Ἐσαλεύθησαν ἐργήροροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις, ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς, ἤψαντο ἐνδυμάτων αὐτῶν.

Σάμεχ. ¹⁵ Ἀπόστητε ἀκαθάρτων, καλέσατε αὐτοὺς, ἀπόστητε, ἀπόστητε, μὴ ἀπεισθε, ὅτι ἀνῆφθησαν, καὶ γε ἔσαλεύθησαν. εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὐ μὴ προσθῶσι τοῦ παροικεῖν.

Ἀῖν. ¹⁶ Πρόσωπον κυρίου μερὶς αὐτῶν, οὐ προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς. πρόσωπον ἱερέων οὐκ ἔλαβον, προφήτας οὐκ ἠλέησαν.

Φή. ¹⁷ Ἐτι ὄντων ἡμῶν ἐξείλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀποσκοπεύοντων ἡμῶν.

Τσαδῆ. ¹⁸ Ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σωζόν, ἐθηρεύσαμεν μικροὺς ἡμῶν, τοῦ μὴ πορευεσθαι ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν.

Καφ. ¹⁹ Ἠγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, πάρεστιν ὁ καιρὸς ἡμῶν. κοῦφοι ἐγένοντο οἱ διακοντες ἡμᾶς ὑπὲρ αἰתους οὐρανοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξέπτησαν, ἐν ἐρήμῳ ἐνήδρευσαν ἡμᾶς.

Ρῆχς. ²⁰ Πνεῦμα προσώπου ἡμῶν χριστὸς κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν. οὐ εἵπαμεν, ἐν τῇ σικκῇ αὐτοῦ ζήσόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Χσέν.

Χοσν. ²¹ Χαῖρε καὶ εὐφραίνου θύγατερ Ἰδουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ γῆς, καὶ γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον κυρίου, μεθυσθήσῃ καὶ ἀποχέεις.

Θαυ. ²² Ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία σου θύγατερ Σιών, οὐ προσθήσει τοῦ ἀποικίσαι σε. ἐπισκέψατο ἀνομίας σου θύγατερ Ἐδὼμ, ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά σου.

Κ Ε Φ. Ε'.

Μνήσθητι κύριε, ὅτι ἐγενήθη ἡμῖν. ἐπίβλεψον, καὶ ἶδε τὸν ὀνειδισμόν ἡμῶν. ² κληρονομία ἡμῶν μετεστραφῇ ἀλλοτρίοις, οἱ οἴκοι ἡμῶν ξένοις. ³ ὄρφανοὶ ἐγενήθημεν, οὐχ ὑπάρχει πατήρ, μητέρες ἡμῶν ὡς αἱ χῆραι. ⁴ ὕδωρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ ἐπίομεν, ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἦλθεν ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν. ⁵ ἐδιώχθημεν, ἐκοπίασαμεν, οὐκ ἀνεπαύθημεν. ⁶ Αἴγυπτος ἔδωκε χεῖρα, Ἀσσοὺρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν. ⁷ οἱ πατέρες ἡμῶν ἤμαρτον, οὐχ ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ὑπέσχομεν. ⁸ δούλοι ἐκυρίευσαν ἡμῶν, λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. ⁹ ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσοίσομεν ἄρτον ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας τῆς ἐρήμου. ¹⁰ τὸ δέσμα

ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπέλιώθη, συνεσπάρσθησαν ἀπὸ προσώπου καταιγίδων λιμοῦ. ¹¹ γυναῖκας ἐν Σιών ἐταπείνωσαν, παρθένους ἐν πόλεσιν Ἰουδα. ¹² ἄρχοντες ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν, πρεσβύτεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν. ¹³ ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνέλαβον, καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ ἠσθένησαν. ¹⁴ καὶ πρεσβύται ἀπὸ πύλης κατέπαυσαν, ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν αὐτῶν κατέπαυσαν. ¹⁵ κατέλυσε χαρὰ καρδίας ἡμῶν, ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν, ¹⁶ ἔπεσεν ὁ στέφανος ἡμῶν τῆς κεφαλῆς. οὐαὶ δὲ ἡμῖν, ὅτι ἡμάρτομεν. ¹⁷ περὶ τούτου ἐγενήθη ὁδὴν ὁδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν, περὶ τούτου ἐσκότασαν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. ¹⁸ ἐπ' ὅρος Σιών, ὅτι ἠφανίσθη, ἀλώπικες διήλθον ἐν αὐτῇ. ¹⁹ σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα κατοικήσεις, ὁ θρόνος σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. ²⁰ ἵνατί εἰς νίκος ἐπιλήσῃ ἡμῶν, καταλείψεις ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν; ²¹ ἐπιστρέψον ἡμᾶς κύριε πρὸς σέ, καὶ ἐπιστραφυσόμεθα. καὶ ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν. ²² ὅτι ἀπωθούμενος ἀπώσω ἡμᾶς, ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως σφόδρα.

ΕΠΙΣΤ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

Κ Ε Φ. Α'.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς ἧς ἀπέστει-
 λεν Ἰερემίας πρὸς τοὺς ἀχθησομένους
 αἰχμαλώτους εἰς Βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ
 βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων, ἀναγγέ-
 λαι αὐτοῖς καθότι ἐπετάγη αὐτῷ ὑ-
 πὸ τοῦ Θεοῦ. διὰ τὰς ἁμαρτίας, ἃς
 ἡμαρτήκατε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ἀχθη-
 σθε εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτοι ὑπὸ
 Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῶν Βα-
 βυλωνίων. ² ἐκελθόντες οὖν εἰς Βα-
 βυλῶνα ἔσθε ἐκεῖ ἕτη πλείονα καὶ
 χρόνον μακρὸν, ἕως γενεῶν ἑπτὰ. με-
 τὰ τοῦτο δὲ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκεῖθεν μετ'
 εἰρήνης. ³ νυνὶ δὲ ὤπισθε ἐν Βαβυ-
 λῶνι θεοὺς ἀργυροῦς καὶ χρυσοῦς καὶ
 ξυλίνους ἐπ' ὧμοις αἰρομένους, διε-
 κύντας φόβον τοῖς ἔθνεσιν. ⁴ εὐλα-
 βήθητε οὖν μὴ καὶ ὑμεῖς ἀφομοιωθέν-
 τες τοῖς ἄλλοφυλοῖς ἀφομοιωθῆτε, καὶ
 φόβος ὑμᾶς λάβῃ ἐπ' αὐτοῖς, ⁵ ἰδόν-
 τας ὅχλον ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν αὐ-
 τῶν προσκυνούντας αὐτά. εἴπατε δὲ
 τῇ διανοίᾳ. σοὶ δεῖ προσκυνεῖν δέσπο-
 τα. ⁶ ὁ γὰρ ἄγγελός μου μεθ' ὑμῶν
 ἔστιν, αὐτὸς τε ἐκζητῶν τὰς ψυχὰς
 ὑμῶν. ⁷ γλώσσα γὰρ αὐτῶν ἔστι κατε-
 ξυσμένη ὑπὸ τέκτονος, αὐτὰ τε περί-
 χρυσά καὶ περιάργυρα, ψευδὴ δ' ἔστι
 καὶ οὐ δύνανται λαλεῖν. ⁸ καὶ ὥσπερ
 παρθένω φιλοκόσμῳ λαμβάνοντες χρυ-
 σίον, ⁹ κατασκευάζουσι στεφάνους ἐπὶ
 τὰς κεφαλὰς τῶν θεῶν αὐτῶν. ἔστι δὲ
 καὶ ὅτε ὑφαιρούμενοι οἱ ἱερεῖς ἀπὸ
 τῶν θεῶν αὐτῶν χρυσίον καὶ ἀργύ-
 ριον εἰς ἑαυτοὺς καταναλοῦσι, ¹⁰ δώ-
 σουσι δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ ταῖς ἐπὶ τοῦ
 στέγους πόρταις. κοσμοῦσι τε αὐτοὺς,
 ὡς ἀνθρώπους τοῖς ἐνδύμασι θεοὺς
 ἀργυροῦς, καὶ θεοὺς χρυσοῦς, καὶ ξυ-
 λίνους. ¹¹ οὗτοι δὲ οὐ διασώζονται
 ἀπὸ τοῦ καὶ βρωμάτων, περιβεβλημέ-
 νων αὐτῶν ἱματισμὸν πορφυροῦν.
¹² ἐκμάσσονται τὸ πρόσωπον αὐτῶν
 διὰ τὸν ἐκ τῆς οἰκίας κονιορτὸν, ὃς
 ἔστι πλείω ἐπ' αὐτοῖς. ¹³ καὶ σκῆπ-
 τρον ἔχει ὡς ἄνθρωπος κριτῆς χώ-

ρας, ὃς τὸν εἰς αὐτὸν ἁμαρτάνοντα
 οὐκ ἀνέλεῖ. ¹⁴ ἔχει δὲ ἐγχειρίδιον δε-
 ξιά, καὶ πέλεκυν. ἑαυτὸν δὲ ἐκ πολέ-
 μου καὶ ληστῶν οὐκ ἐξελεῖται. ὁθεν
 γνώριμοί εἰσιν οὐκ ὄντες θεοί. μὴ οὖν
 φοβηθῆτε αὐτούς. ¹⁵ ὥσπερ γὰρ σκεῦ-
 ος ἀνθρώπου συντριβὴν ἀχρεῖον γίνε-
 ται, ¹⁶ τοιοῦτοι ὑπαρχοῦσιν οἱ θεοὶ
 αὐτῶν, καθιδρυμένων αὐτῶν ἐν τοῖς
 οἴκοις. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν πλήρεις
 εἰσὶ κονιορτοῦ ἀπὸ τῶν ποδῶν τῶν
 εἰσπορευομένων. ¹⁷ καὶ ὥσπερ τινὶ ἡ-
 δικηκότι βασιλεῖ, περιπετραγμέναι
 εἰσὶν αἱ αὐλαί. ὡς ἐπὶ θανάτῳ ἀπηγ-
 μένω. τοὺς οἴκους αὐτῶν ὀχυροῦσιν
 οἱ ἱερεῖς θυρώμασι τε καὶ κλειθροῖς
 καὶ μοχλοῖς, ὅπως ὑπὸ τῶν ληστῶν
 μὴ συληθῶσιν. ¹⁸ λύγρους καίουσι,
 καὶ πλείους ἢ ἑαυτοῖς, ὧν οὐδένα δύ-
 νανται ἰδεῖν. ¹⁹ ἔστι μὲν ὥσπερ δοκὸς
 τῶν ἐκ τῆς οἰκίας, τὰς δὲ καρδίας αὐ-
 τῶν φασιν ἐκλείχεσθαι τῶν ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐρπετῶν, κατεσθόντων αὐτοὺς τε
 καὶ τὸν ἱματισμὸν αὐτῶν οὐκ αἰσθά-
 νονται. ²⁰ μεμλανωμένοι τὸ πρόσω-
 πον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ καπνοῦ τοῦ ἐκ
 τῆς οἰκίας. ²¹ ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτῶν
 καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐφίπτανται
 νυκτερίδες, χελιδόνες, καὶ τὰ ὄρνα,
 ὡς αὐτῶς δὲ καὶ οἱ αἰλουροί, ²² ὁθεν
 γνώσεσθε ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί. μὴ οὖν
 φοβεῖσθε αὐτά. ²³ τὸ γὰρ χρυσίον ὃ
 περίκεινται εἰς κάλλος, ἔαν μὴ τις ἐκ-
 μάξῃ τὸν ἰόν, οὐ μὴ στίλψωσιν, οὐδὲ
 γὰρ, ὅτε ἔχωνεοντο, ἤσθάνοντο. ²⁴ ἐκ
 πάσης τιμῆς ἠγορασμένα ἔστιν, ἐν οἷς
 οὐκ ἔστι πνεῦμα. ²⁵ ἄνευ ποδῶν ἐπ'
 ὧμοις φέρονται ἐνδεικνύμενοι τὴν ἑαυ-
 τῶν ἀτιμίαν τοῖς ἀνθρώποις, αἰσχύ-
 νονται τε καὶ οἱ θεραπεύοντες αὐτά,
²⁶ διὰ τὸ, εἴποτε ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ, μὴ
 δι' αὐτῶν ἀνίστασθαι. μήτε ἔαν τις
 αὐτὸ ὀρθὸν στήσῃ, δι' ἑαυτοῦ κινή-
 θῇσεται, μήτε ἔαν κλιθῇ, οὐ μὴ ὀρ-
 θωθῇ, ἀλλ' ὥσπερ νεκροῖς τὰ ὄρνα
 αὐτοῖς παρατίθεται, ²⁷ τὰς δὲ θυσίας
 αὐτῶν ἀποδόμενοι οἱ ἱερεῖς αὐτῶν
 κατα-

καταχρῶνται. ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἀπ' αὐτῶν ταριχεύουσαι οὔτε πτωχῶ οὔτε ἀδυνάτῳ μὴ μεταδῶσι. ²⁸ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἀποκαθήμενη καὶ λεχῶς ἄπτονται. γνόντες οὖν ἀπὸ τούτων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί, μὴ φοβηθῇτε αὐτούς. ²⁹ πόθεν γὰρ κληθεῖσιν θεοί; ὅτι γυναῖκες παρατιθέασιν θεοῖς ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς καὶ ξυλίνοις. ³⁰ καὶ ἐν τοῖς οἰκοῖς αὐτῶν οἱ ἱερεῖς διφρεύουσιν, ἔχοντες τοὺς χιτῶνας διερῶγότας καὶ τὰς κεφαλὰς καὶ τοὺς πῶγωνας ἐξυρμημένους. ὧν αἱ κεφαλαὶ ἀκάλυπτοι εἰσιν, ³¹ ὠρύονται δὲ βόωντες ἐναντίον τῶν θεῶν αὐτῶν ὡς περὶ τινὲς ἐν περιδείπνῳ νεκροῦ. ³² ἀπὸ τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν ἀφελόμενοι οἱ ἱερεῖς ἐνδύσουσι τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ παῖδια, οὔτε ἂν κακὸν πάθωσιν ὑπὸ τινος, ³³ οὔτε ἂν ἀγαθὸν, δυνήσονται ἀνταποδοῦναι. οὔτε καταστήσαι βασιλεῖα δύνανται, οὔτε ἀφελῆσθαι. ³⁴ ὡσαύτως οὔτε πλοῦτον, οὔτε χαλκόν, οὐ μὴ δύνωνται διδόναι. ἂν τις εὐχῇ αὐτοῖς εὐξάμενος μὴ ἀποδῶ, οὐ μὴ ἐπιζητήσωσιν. ³⁵ ἐκ θανάτου ἀνθρώπου οὐ μὴ ῥύσωνται, οὔτε ἤττονα ἀπὸ ἰσχυροῦ μὴ ἐξέλωνται. ³⁶ ἀνθρώπου τυφλὸν εἰς ὄρασιν οὐ μὴ περστήσωσιν, ἐν ἀνάγκῃ ἀνθρώπου ὄντα οὐ μὴ ἐξέλωνται. ³⁷ χήραν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὔτε ὀρφανὸν ἐν ποιήσωσι. ³⁸ τοῖς ἀπὸ τοῦ ὄρους λίθους ὡμοιωμένοι εἰσὶ τὰ ξύλινα, καὶ τὰ περίχρυσά, καὶ τὰ περιάργυρα, οἱ δὲ θεραπύοντες αὐτὰ καταισχυρῶνται. ³⁹ πῶς οὖν νομιστέον ἢ κλητέον ὑπάρχειν αὐτούς θεοὺς. ⁴⁰ ἔτι δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Χαλδαίων ἀτιμαζόντων αὐτὰ, οἱ ὅταν ἰδῶσιν ἐνὶ δὴν μὴ δυνάμενον λαλήσαι, προγενεγκάμενοι τὸν Βῆλον, ἀξιοῦσι φωνῆσαι, ὡς δυνατοῦ ὄντος αὐτοῦ αἰσθῆσθαι, ⁴¹ καὶ οὐ δύνανται αὐτοὶ νοήσαντες καταλιπεῖν αὐτὰ, αἰσθησθῆναι γὰρ οὐκ ἔχουσιν. ⁴² αἱ δὲ γυναῖκες περιθέμεναι σχοινία ἐν ταῖς ὀδοῖς ἐγκάθηται, θυμιῶσαι τὰ πίτυρα. ⁴³ ὅταν δὲ τις αὐτῶν ἐφελκυσθεῖσα ὑπὸ τινος τῶν παραπορευομένων κοιμηθῇ, τὴν πλησίον ὀνειδίξει, ὅτι οὐκ ἠξιώται ὡς περὶ καὶ αὐτῇ, οὔτε τὸ

σχοινίον αὐτῆς διερῶγῃ. ⁴⁴ πάντα τὰ γινόμενα ἐν αὐτοῖς ἐστὶ ψευδῆ. πῶς οὖν νομιστέον ἢ κλητέον ὡς θεοὺς αὐτούς ὑπάρχειν; ⁴⁵ ὑπὸ τεκτόνων καὶ χρυσοχῶν κατασκευασμένα εἰσιν. οὐθὲν ἄλλο μὴ γένηται, ἢ ὃ βούλονται οἱ τεχνῖται αὐτὰ γενέσθαι. ⁴⁶ αὐτοὶ τε οἱ κατασκευάζοντες αὐτὰ οὐ μὴ γίνωνται πολυχρόνιοι. ⁴⁷ πῶς τε δὴ μέλλει τὰ ὑπ' αὐτῶν κατασκευασθέντα; κατελίπον γὰρ ψευδῆ καὶ ὀνειδος τοῖς ἐπιγινομένοις. ⁴⁸ ὅταν γὰρ ἐπελθῇ ἐπ' αὐτὰ πόλεμος καὶ κακὰ, βουλευόνται πρὸς ἑαυτούς οἱ ἱερεῖς, πού συναποκριθῶσι μετ' αὐτῶν. ⁴⁹ πῶς οὖν οὐκ ἐστὶν αἰσθῆσθαι, ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί; οἱ οὔτε σώζουσιν ἑαυτοὺς ἐκ πολέμου, οὔτε ἐκ κακῶν. ⁵⁰ ὑπάρχοντα γὰρ ξύλινα καὶ περίχρυσά καὶ περιάργυρα γνωσθήσεται μετὰ ταῦτα, ὅτι ἐστὶ ψευδῆ. τοῖς ἔθνεσι πᾶσι τοῖς τε βασιλεῦσι φανερόν ἐσται, ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, καὶ οὐδὲν θεοῦ ἔργον ἐν αὐτοῖς ἐστί. ⁵¹ τίνοι οὖν γνωστέον ἐστίν, ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί; ⁵² βασιλεῖα γὰρ χωρὶς οὐ μὴ ἀναστήσωσιν, οὔτε ὑετὸν ἀνθρώποις οὐ μὴ δώσι, ⁵³ κρίσιν τε οὐ μὴ διακρίνωσιν ἑαυτῶν, οὐδὲ μὴ ῥύσωνται ἀδίκημα, ἀδύνατοι ὄντες. ⁵⁴ ὡς περὶ γὰρ κορῶναι ἀναμίσειν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. καὶ γὰρ ὅταν ἐμπέσῃ εἰς οἰκίαν θεῶν ξυλίων ἢ περιχρύσων ἢ περιάργυρων πύρ, οἱ μὲν ἱερεῖς αὐτῶν φευξονται καὶ διασωθήσονται, αὐτοὶ δὲ ὥς περὶ δοκοὶ μέσοι κατακαυθήσονται, ⁵⁵ βασιλεῖ δὲ καὶ πολεμίους οὐ μὴ ἀντιστῶσι. ⁵⁶ πῶς οὖν ἐκδεκτέον ἢ νομιστέον, ὅτι εἰσὶ θεοί; οὔτε ἀπὸ κλεπτῶν, οὔτε ἀπὸ ληστῶν οὐ μὴ διασωθῶσι, θεοὶ ξύλινοι, καὶ περιάργυροι, καὶ περίχρυσοι. ⁵⁷ ὧν οἱ ἰσχυρόντες περιελούνται τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον, καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν περικείμενον αὐτοῖς ἀπελεύσονται ἔχοντες, οὔτε ἑαυτοὺς οὐ μὴ βοηθήσωσιν. ⁵⁸ ὥστε κρείσσον εἶναι βασιλεῖα ἐπιδικνύμενον τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν, ἢ σκεῦος ἐν οἰκίᾳ χρήσιμον ἐφ' ᾧ κεκρήσεται ὁ κεκτημένος, ἢ οἱ ψευδεῖς θεοί. ἢ καὶ θύρα ἐν οἰκίᾳ διασώζουσα

ζουσα τὰ ἐν αὐτῇ ὄντα, ἣ οἱ ψευδεῖς θεοί. καὶ ξύλινος στύλος ἐν βασιλείοις, ἣ οἱ ψευδεῖς θεοί. ⁵⁹ ἥλιος μὲν γὰρ καὶ σελήνη καὶ ἄστρα ὄντα λαμπρά, καὶ ἀποστελλόμενα ἐπὶ χρείας, εὐηχοῦσιν. ⁶⁰ ὥσαύτως καὶ ἀστραπὴ ὅταν ἐπιφανῇ, εὐοπτός ἐστι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ πνεῦμα ἐν πάσῃ χώρᾳ πνεῖ. ⁶¹ καὶ νεφέλαις ὅταν ἐπιταγῇ ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐπιπορεύεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, συντελοῦσι τὸ ταχθέν. ⁶² τό, τε πῦρ ἐξαποσταλὲν ἄνωθεν ἐξαναλωσάι ὄρη καὶ ὄρυμους, ποιεῖ τὸ συνταχθέν. ταῦτα δὲ οὔτε ταῖς εἰδέαις, οὔτε ταῖς δυνάμεσιν αὐτῶν ἀφωμοιωμένα ἐστίν. ⁶³ ὅθεν οὔτε νομιστέον, οὔτε κλητέον ὑπάρχειν αὐτοὺς θεοὺς, οὐ δυνατῶν ὄντων αὐτῶν, οὔτε κρίσιν κρίναι, οὔτε εὖ ποιῆσαι ἀνθρώποις. ⁶⁴ γινόντες οὖν ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί, μὴ φοβηθῇτε αὐτοὺς, ⁶⁵ οὔτε γὰρ βασιλεύσιν οὐ μὴ καταράσωνται, οὔτε μὴ εὐλογήσωσιν. ⁶⁶ σημαία τε ἐν ἔθνεσιν ἐν οὐρανῷ οὐ μὴ

δέξωσιν. οὐδὲ ὡς ὁ ἥλιος λάμπουσιν, οὔτε φωτιοῦσιν ὡς ἡ σελήνη. ⁶⁷ τὰ θηρία αὐτῶν ἐστὶ κρείττω, ἢ δύνανται ἐκφυγόντα εἰς σκέπην ἑαυτὰ ὡφελῆσαι. ⁶⁸ κατ' οὐδένα οὖν τρόπον ἡμῖν ἐστὶ φανερόν, ὅτι εἰσὶ θεοί. διὸ μὴ φοβηθῇτε αὐτοὺς. ⁶⁹ ὥσπερ γὰρ ἐν σικυηράτῳ προβασκάνιον οὐδὲν φυλάσσει, οὕτως οἱ θεοὶ αὐτῶν εἰσὶ ξύλινοι καὶ περιχύρσοι καὶ περιάργυροι. ⁷⁰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῇ ἐν κήπῳ ῥάμῳ, ἐφ' ἧς πᾶν ὄρνεον ἐπικαθίσταται, ὥσαύτως θεὸς καὶ νεκρῷ ἐρύμιμένῳ ἐν σκοτει ἀφωμοιώνται οἱ θεοὶ αὐτῶν ξύλινοι, καὶ περιχύρσοι, καὶ περιάργυροι. ⁷¹ ἀπὸ τε τῆς πορφύρας καὶ τῆς μαρμαρέου τῆς ἐπ' αὐτοὺς σηπομένης γνωσθήσονται, ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοί. αὐτὰ τε ἐξ ὑστέρου βρωθήσονται, καὶ ἔσται ὄνειδος ἐν τῇ χώρᾳ. ⁷² κρείσσον οὖν ἄνθρωπος δίκαιος οὐκ ἔχων εἰδωλα, ἔσται γὰρ μακρὰν ἀπὸ ὀνειδισμοῦ.

Ι Ε Ζ Ε Κ Ι Η Λ.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ πέμπτη τοῦ μηνός, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ. καὶ ἠνοίχθησαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἶδον ὄρασις θεοῦ. ² πέμπτη τοῦ μηνός, τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ. καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰεζεκιήλ υἱὸν Βουζεὶ, τὸν ἱερέα ἐν γῇ Χαλδαίων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ. ³ καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυρίου, ⁴ καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαίρου ἤρχετο ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ νεφέλῃ μεγάλῃ ἐν αὐτῷ, καὶ φέγος κύκλου αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐξαστράπτον. καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἡλέκτρον ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ

φέγος ἐν αὐτῷ, ⁵ καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων ζώων. καὶ αὐτῇ ἡ ὄρασις αὐτῶν. ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς. ⁶ καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἐνὶ, ⁷ καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὀρθὰ, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ σπινθῆρες ὡς ἐξαστράπτων χαλκός. καὶ ἑλαφροὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, ⁸ καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερυγῶν αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν τεσσάρων ⁹ οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ βαλῆναι αὐτά. ἕκαστον ἀπέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο. ¹⁰ καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ πρόσωπον τοῦ λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ

πρός-

πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον αἰετοῦ τοῖς τέσσαρσι. ¹¹ καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν, ἑκατέρῳ δύο συνελθύνμεναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν, ¹² καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο. οὐ ἂν ἦν τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον. ¹³ καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὁρασις ὡς ἀνθρώπων. πυρὸς καιόμενον, ὡς ὅψιν λαμπάδων συστρεφομένων ἀναμέσον τῶν ζώων καὶ φέγγος τοῦ πυρὸς, καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀστραπή. ¹⁵ καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἰς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσι. ¹⁶ καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσεῖς, καὶ ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσι. καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ, ¹⁷ ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο. οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, ¹⁸ οὐδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς. καὶ ἶδον αὐτὰ, καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσιν. ¹⁹ καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν. καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήρποντο οἱ τροχοί. ²⁰ οὐ ἂν ἦν ἡ νεφέλη ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορευέσθαι, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ καὶ ἐξήρποντο σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν τοῖς τροχοῖς. ²¹ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ εἰστήκησαν. καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήρποντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς. ²² καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν τῶν ζώων ὡς ἐν στερεώμα ὡς ὁρασις κρυστάλλου ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερυγῶν αὐτῶν ἐπάνωθεν, ²³ καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ στερεώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι, πτερουσόμεναι ἐτέρᾳ τῇ ἐτέρᾳ, ἑκάστω ὄνῳ ἐπικαλύπτουσαι τὰ σώματα αὐτῶν. ²⁴ καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερυγῶν αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ. καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ, κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν. ²⁵ καὶ ἰδοὺ φωνὴ

ὑπεράνωθεν τοῦ στερεώματος τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν ²⁶ ὡς ὁρασις λίθου σαπφείρου, ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν. ²⁷ καὶ ἶδον ὡς ὅψιν ἡλεκτροῦ ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω, καὶ ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἕως κάτω ἶδον ὁρασιν πυρὸς, καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κυκλῶ ²⁸ ὡς ὁρασις τόξου, ὅταν ἦ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις νεκτοῦ, οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους κυκλόθεν.

Κ Ε Φ. Β'.

Αὕτη ἡ ὁρασις ὁμοιώματος δόξης κυρίου. καὶ ἶδον, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος, ¹ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, στήθῃ ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ λαλήσω πρὸς σέ. ² καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμέ πνεῦμα, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐξῆρέ με, καὶ ἐστήσέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦντος πρὸς μέ, ³ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, ἐξαποστείλλω ἐγὼ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, τὸν παραπικραίνοντάς με, οἵτινες παρεπίκρανάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, ⁴ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. ⁵ ἂν ἄρα ἀκούσωσιν ἡ πτοηθῶσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ, καὶ γινώσκονται ὅτι προφητῆς εἰ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν. ⁶ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῇς αὐτούς, μηδὲ ἐκστης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. διότι παροίστησόν σου, καὶ ἐπισυστήσονται ἐπὶ σέ κυκλῶ, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς. τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστής, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ. ⁷ καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς, ἂν ἄρα ἀκούσωσιν ἡ πτοηθῶσιν, ὅτι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ. ⁸ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἀκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σέ, μὴ γίνου παραπικραίνων, καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων. γάνε τὸ στόμα σου, καὶ φάγε ὃ ἐγὼ δίδωμί σοι. ⁹ καὶ ἶδον, καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς μέ, καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὴς βιβλίου, ¹⁰ καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιόν μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπίσω.

Κ κ κ

σω. καὶ ἐγέγραπτο θρήνος καὶ μέλος· καὶ οὐαί. C. 3, 1. καὶ εἶπε πρὸς μέν· υἱέ ἀνθρώπου, κατὰραγε τὴν κεφαλίδου ταύτην, καὶ πορεύθητι καὶ ἀλλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ² καὶ διηνοίξε τὸ στόμα μου, καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα.

Κ Ε Φ. Γ'.

³ Καὶ εἶπε πρὸς μέν· υἱέ ἀνθρώπου. τὸ στόμα σου ἀγάζεται, καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης τῆς δεδομένης εἰς σέ. καὶ ἐφαγον αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου, ὡς μέλι γλυκάζον. ⁴ καὶ εἶπε πρὸς μέν· υἱέ ἀνθρώπου, βάδιζε καὶ ἐξελθε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀλλήσον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς, ⁵ διότι οὐ πρὸς λαὸν βαθύγλωσσον σὺ ἐξαποπέλλῃ πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ⁶ οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἀλλοφώνους ἢ ἀλλογλώσσους, οὐδὲ στιβαροὺς τῇ γλώσσῃ ὄντας, ὧν οὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους, καὶ εἰ πρὸς τοιοῦτους ἐξαπέστειλά σε, οὗτοι ἂν εἰσῆκουσάν σου. ⁷ ὁ δὲ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ οὐ μὴ θελήσουσιν εἰσακοῦσαι σου, διότι οὐ βούλονται εἰσακοῦνί μου, ὅτι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κιλόνεικοί εἰσι καὶ σκληροκάριοι. ⁸ καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὸ προσώπῳ σου δυνατὸν κατέναντι τῶν προσώπων αὐτῶν, καὶ τὸ ῥῆός σου κατισχύσω κατέναντι τοῦ ῥήκους αὐτῶν, ⁹ καὶ ἔσται διαπαντός κραταιότερον πέτρας. μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. ¹⁰ καὶ εἶπε πρὸς μέν· υἱέ ἀνθρώπου, πάντα τοὺς λόγους, οὓς ἐλάληκα μετὰ σοῦ, λάβε εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ τοῖς ὤσιν σου ἄκουε, ¹¹ καὶ βάδιζε, ἐξελθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἀλλήλῃς πρὸς αὐτούς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ταδε λέγει κύριος· ἂν ἄρα ἀκούσωσιν, ἂν ἄρα ἐνδύωσι. ¹² καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤκουσα κατόπισθ' ἐν μου φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου, εὐλογημένη ἡ δόξα κυρίου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ. ¹³ καὶ ἶδον φωνὴν τῶν πετέρυγων τῶν ζώων πτερυσομένων ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, καὶ φωνὴ τῶν

τροχῶν ἐχομένη αὐτῶν, καὶ φωνὴ τοῦ σεισμοῦ. ¹⁴ καὶ τὸ πνεῦμα ἐξῆρέ με, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐπορεύθην ἐν ὄρμῃ τοῦ πνευμάτων μου, καὶ χεὶρ κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμέ κραταιά. ¹⁵ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν μετέωρος, καὶ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ. καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας, ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν. ¹⁶ καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος κυρίου πρὸς μέν, λέγων. ¹⁷ υἱέ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον, καὶ διαπειλήσῃ αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ, ¹⁸ ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ, θανάτῳ θανατώσῃ. καὶ οὐ διεστείλω αὐτῷ τοῦ διαστείλασθαι τῷ ἀνόμῳ, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, τοῦ ζῆσαι αὐτόν. ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσῃ. ¹⁹ καὶ ἐὰν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σου ῥύσῃ. ²⁰ καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῶν δικαιοσυγῶν αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι παράπτωμα, καὶ δώσω τὴν βάσανον εἰς προσώπον αὐτοῦ, αὐτὸς ἀποθανεῖται, ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ. καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται, διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἐκζητήσῃ. ²¹ σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃ τῷ δίκαιῳ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, καὶ αὐτὸς μὴ ἁμάρτῃ, ὁ δίκαιος ζῶν ζήσεται, ὅτι διεστείλω αὐτῷ, καὶ σὺ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύσῃ. ²² καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς μέν· ἀνάστηθι, καὶ ἐξελθε εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἐκεῖ ἀλλήλῃσεται πρὸς σέ. ²³ καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον πρὸς τὸ πεδίον. καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα κυρίου εἰσῆλκε, καθὼς ἡ ὄρασις, καὶ καθὼς ἡ δόξα κυρίου, ἣν ἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ. καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, ²⁴ καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμέ πνεῦμα, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἐλάλησέ πρὸς μέν, καὶ εἶπε

εἰπέ μοι. εἰέλθε, καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου. ²⁵ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ δέδονται ἐπὶ σέ δεσμοί, καὶ ῥήσουσί σε ἐν αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν. ²⁶ καὶ τὴν γλῶσσάν σου συνδήσω, καὶ ἀποκωφώθῃ, καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἀνδρα ἐλέγχοντα, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. ²⁷ καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς σέ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ ῥοεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. ὁ ἀκούων ἀκουέτω, καὶ ὁ ἀπειθὼν ἀπειθεῖτω, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ πλίνθον, καὶ θῆσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου, καὶ διαγραφῇς ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ἱερουσαλήμ, ² καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν, καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχώνας, καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα, καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολάς, καὶ τάξεις τὰς βελοστάσεις κύκλῳ. ³ καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ τήγανον σιδηροῦν, καὶ θῆσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηροῦν ἀναμέσον σου καὶ ἀναμέσον τῆς πόλεως, καὶ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἔσται ἐν συγκλεισμῷ, καὶ συγκλείσεις αὐτήν. σημεῖόν ἐστι τοῦτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ⁴ καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερόν, καὶ θῆσεις τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοῦ, κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πενήτηκοντα καὶ ἑκατὸν, ὅς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν. ⁵ καὶ ἐγὼ δέδωκα σοι τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ. ⁶ καὶ συντελέσεις ταῦτα, καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιόν, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰουδα τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν εἰς ἑνιαυτὸν τέθεικά σοι. ⁷ καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλήμ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου, καὶ τὸν βραχίονά σου στερεώσεις, καὶ προφητεύσεις ἐπ' αὐτήν. ⁸ καὶ ἐγὼ ἰδοὺ δέδωκα ἐπὶ σέ δεσμούς, καὶ μὴ στραφῇς ἀπὸ τοῦ πλευροῦ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σου, ἕως οὗ συντελεσθῶ-

σιν ἡμέραι τοῦ συγκλεισμοῦ σου. ⁹ καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυροὺς, καὶ κριθὰς καὶ κύαμον, καὶ φακόν, καὶ κέγχρον, καὶ ὄλυραν, καὶ ἐμβλαεῖς αὐτὰ εἰς ἀγῶγος ἐν ὀστράκινον. καὶ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς ἄρτους, καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὅς σὺ καθευδῇς ἐπὶ τοῦ πλευροῦ σου, ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά. ¹⁰ καὶ τὸ βρῶμά σου φάγεσαι ἐν σταθμῷ, εἰκοσι σίκλους τῆν ἡμέραν, ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ φάγεσαι αὐτά. ¹¹ καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεσαι, καὶ τὸ ἕκτον τοῦ εἰν ἀπὸ καιροῦ ἕως καιροῦ πίεσαι. ¹² καὶ ἐγκρυφίαν κριθίνον φάγεσαι αὐτά, ἐν βολβίτοις κόπρου ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις αὐτά κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν, ¹³ καὶ ῥεῖς. τάδε λέγει κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἀκαθάρτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ¹⁴ καὶ εἶπα. μηδαμῶς κύριε Θεὲ Ἰσραὴλ. εἰ ἡ ψυχὴ μου οὐ μεμιάσται ἐν ἀκαθαρσίᾳ, καὶ θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον οὐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ ἐξελήλυθεν εἰς τὸ στόμα μου πᾶν κρέας ἑώλον. ¹⁵ καὶ εἶπε πρὸς μέ. ἰδοὺ δέδωκά σοι βολβίτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ποιήσεις τοὺς ἄρτους σου ἐπ' αὐτῶν. ¹⁶ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου. ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω στήριγμα ἄρτου ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ φάγονται ἄρτον ἐν σταθμῷ καὶ ἐν ἐνδείᾳ, καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίνονται, ¹⁷ ὅπως ἐνδείς γένωνται ἄρτου καὶ ὕδατος. καὶ ἀφανισθῇσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἐντακήσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ῥομφαίαν ὀξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν κουρέως, κτίσῃ αὐτὴν σεαυτῷ, καὶ ἐπάξεις αὐτὴν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, καὶ ἐπὶ τὸν πῶγωνά σου. καὶ λήψῃ ζυγὸν σταθμίων, καὶ διαστήσεις αὐτούς, ² τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει κατὰ τὴν πληρῶσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ συγκλεισμοῦ. καὶ λήψῃ τὸ τέταρτον, καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν

Kkk 2

ῥομ-

ρομφαίᾳ κύκλω αὐτῆς, καὶ τὸ τέταρτον διασκορπιεῖς τῷ πνεύματι. καὶ μάχαιραν ἔκκενῶσω ὀπίσω αὐτῶν. ³ καὶ λήψῃ ἐκεῖθεν ὀλίγους ἐν ἀριθμῷ, καὶ συμπεριλήψῃ αὐτοὺς τῇ ἀναβολῇ σου. ⁴ καὶ ἐκ τούτων λήψῃ ἓτι, καὶ ῥίψῃς αὐτοὺς εἰς μέσον τοῦ πυρὸς, καὶ κατακαύσεις αὐτοὺς ἐν πυρὶ. ἔξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ. καὶ ἔρεϊς παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ. ⁵ ταδε λέγει κύριος. αὐτῇ ἡ Ἰερουσαλὴμ, ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν τέθεικα αὐτήν, καὶ τὰς κύκλω αὐτῆς χώρας. ⁶ καὶ ἔρεϊς τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνομίᾳ ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ τὰ νόμιμά μου τῶν χωρῶν τῶν κύκλω αὐτῆς. διότι τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς. ⁷ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλω ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποιήσατε, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλω ὑμῶν οὐ πεποιήκατε, ⁸ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρίμα ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ⁹ καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποίηκα, καὶ ἃ οὐ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σου. ¹⁰ διὰ τοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας. καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα, καὶ διασκορπιῶ πάντας τοὺς καταλοίπους σου εἰς πάντα ἄνεμον. ¹¹ διὰ τοῦτο, ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, ἡ μὴν ἀνθ' ὧν τὰ ἁγία μου ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου, κἀγὼ ἀπώσομαι σέ, οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμὸς, κἀγὼ οὐκ ἐλέησω. ¹² τὸ τέταρτόν σου ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σου, καὶ τὸ τέταρτόν σου εἰς πάντα ἄνεμον σκορπιῶ αὐτοὺς, καὶ τὸ τέταρτόν σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλω σου, καὶ μάχαιραν ἔκκενῶσω ὀπίσω αὐτῶν. ¹³ καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμὸς μου, καὶ ἡ ὀργή μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου, ἐν τῷ συντελεῖν με τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς. ¹⁴ καὶ

θήσομαι σε εἰς ἔρῃμον, καὶ τὰς θυγάτεράς σου κύκλω σου ἐνώπιον παντὸς διοδούντος, ¹⁵ καὶ ἔσῃ στενακτῇ καὶ δηλαίστῃ ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλω σου, ἐν τῷ ποιῆσαι με ἐν σοὶ κρίματα ἐν ἐκδικήσει θυμοῦ μου. ἐγὼ κύριος λελάληκα. ¹⁶ καὶ ἐν τῷ ἀποστεῖλαί με βολίδας τοῦ λιμοῦ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἴσονται εἰς ἔκλειπιν, καὶ συντριψῶ στήριγμα ἄρτου σου. ¹⁷ καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σέ λιμὸν καὶ θηρία πονηρά, καὶ τιμωρήσομαι σε, καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελευσονται ἐπὶ σέ, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σέ κυκλόθεν. ἐγὼ κύριος λελάληκα.

Κ Ε Φ. ζ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὰ, ³ καὶ ἔρεϊς. τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἀκούσατε λόγον κυρίου. τάδε λέγει κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βουνοῖς καὶ ταῖς φάραγξι καὶ ταῖς νάπαις. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ῥομφαίαν, καὶ ἐξολοθρευθήσεται τὰ ὑψηλά ὑμῶν, ⁴ καὶ συντριβήσονται τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ τὰ τεμένη ὑμῶν, καὶ καταβαλὼ τραυματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶν εἰδώλων ὑμῶν. ⁵ καὶ διασκορπιῶ τὰ ὅσα ὑμῶν κύκλω τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν ⁶ καὶ ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν. αἱ πόλεις ἐξηρημωθήσονται, καὶ τὰ ὑψηλά ἀφανισθήσεται, ὅπως ἐξολοθρευθῇ τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ συντριβήσονται τὰ εἰδῶλα ὑμῶν, καὶ ἐξαρθῇ τὰ τεμένη ὑμῶν. ⁷ καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἐπιγνώσεται, ὅτι ἐγὼ κύριος. ⁸ ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασωζομένους ἐκ ῥομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις, ⁹ καὶ μνησθήσονται μοι οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ἡχηματοῦθησαν ἐκεῖ. ὁμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορεύουσῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς ἐκπορεύουσιν ὀπίσω τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν. καὶ κόψονται πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν, ¹⁰ καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος λελά-

λελάληκα. ¹¹ τάδε λέγει κύριος. κρότησον τῇ χειρὶ καὶ ψόφησον τῷ ποδὶ, καὶ εἰπὼν, εὐγε εὐγε ἐπὶ πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ἰσραὴλ. ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ πεσούνται. ¹² ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται, ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ τελευτήσῃ, καὶ ὁ περιχόμενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται. καὶ συντελέσω τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτούς, ¹³ καὶ γνῶσεσθε διότι ἐγὼ κύριος. ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν εἰδῶλων ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν. ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν, καὶ ὑποκάτω δένδρου συσκίου, οὐ ἔδωκαν ἐκεί ὁσμην εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν. ¹⁴ καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς, καὶ θήσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθά ἐκ πάσης τῆς κατοικεσίας αὐτῶν. ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος.

ΚΕΦ. Ζ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὼν. τάδε λέγει κύριος. τῇ γῇ τοῦ Ἰσραὴλ πέρας ἦκει, τὸ πέρας ἦκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας πτέρυγας τῆς γῆς. ⁶ ἦκει τὸ πέρας ⁷ ἐπὶ σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν. ἦκει ὁ καιρὸς, ἡγγικεν ἡ ἡμέρα, οὐ μετὰ θορύβων, οὐδὲ μετὰ ᾠδίνων. ⁸ νῦν ἐγγυθὲν ἐκχεῶ τὴν ὀργὴν μου ἐπὶ σέ, καὶ συντελέσω τὸν θυμὸν μου ἐν σοὶ, καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σέ πάντα τὰ βδελύγματά σου, ⁹ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω. διότι τὰς ὁδοὺς σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ τύπτων. ³ νῦν τὸ πέρας πρὸς σέ, καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐκδικήσω ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σέ πάντα τὰ βδελύγματά σου, ⁴ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω. διότι τὴν ὁδὸν σου ἐπὶ σέ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσται, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ κύριος. ⁶ διότι τάδε λέγει κύριος. ¹⁰ ἰδοὺ τὸ πέρας ἦκει. ἰδοὺ ἡ ἡμέρα κυρίου. εἰ καὶ ἡ ῥαβδος ἦν ὀθρηξ, ἡ ὕβρις ἐξανέστηκεν. ¹¹ καὶ συντρίψει στήριγμα

ἀνόμου, καὶ οὐ μετὰ θορύβου, οὐδὲ μετὰ σπουδῆς. ¹² ἦκει ὁ καιρὸς, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα. ὁ κτώμενος μὴ χαιρέτω, καὶ ὁ πωλὼν μὴ θορηνεῖτω. ¹³ διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸν πωλοῦντα οὐκέτι μὴ ἐπιστρέψει, καὶ ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσῃ. ¹⁴ σαλπύσατε ἐν σάλπιγγι, καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα. ¹⁵ ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔξωθεν, καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἔσωθεν. ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσῃ, τοὺς δ' ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος συντελέσει. ¹⁶ καὶ ἀνασωθήσονται οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὁρέων. καὶ πάντας ἀποκτενῶ, ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ. ¹⁷ πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται, καὶ πάντες μῆροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ, ¹⁸ καὶ περιζώσονται σάκκους, καὶ καλύψει αὐτοὺς θάμβος. καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχὺν ἔπ' αὐτούς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα. ¹⁹ τὸ ἀργύριον αὐτῶν ῥιφήσεται ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται. αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπληθῶσι, καὶ αἱ κοιλῖαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσι, διότι βάσανος τῶν ἀδικούντων αὐτῶν ἐγένετο. ²⁰ ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτὰ, καὶ εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν. ἔνεκεν τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν. ²¹ καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων, τοῦ διαρπάσαι αὐτὰ, καὶ τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκῆλα, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτὰ. ²² καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ μιανούσι τὴν ἐπισκοπὴν μου, καὶ εἰςλεύσονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτὰ, ²³ καὶ ποιήσουσι φυρμὸν. διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν, καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας. ²⁴ καὶ ἀποστρέψω τὸ φρόνημα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, καὶ μιανθήσεται τὰ ἄγια αὐτῶν. ²⁵ καὶ ἐξίλασμός ἦξει, καὶ ζητήσῃ εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔσται. ²⁶ οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ ἔσται, καὶ ἀγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν ἔσται, καὶ ζητηθήσεται ὄρασις ἐκ προφήτου, καὶ νόμος ἀπολείται ἐξ ἱερέως, καὶ βουλὴ ἐκ πρεσβυτέρων. ²⁷ ἄρχων ἐνδύσεται ἀφανισμόν, καὶ αἱ

αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς παραλυθῆσονται. κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν ἐκδικήσω αὐτούς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί, πέμπτῃ τοῦ μηνός, ἐγὼ ἐκαθήμεν ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰούδα ἐκάθηντο ἐνώπιόν μου. καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ κυρίου, ² καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ὁμοίωμα ἀνδρός, ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἕως κάτω πύρ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ὑπεράνω αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἡλέκτρον ³ καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρός, καὶ ἀνέλαβέ με τῆς κορυφῆς μου, καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα ἀναμέσον τῆς γῆς καὶ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἤγαγέ με εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὁράσει θεοῦ ἐπὶ τὰ προθύρα τῆς πύλης τῆς βλέπουσας εἰς Βορρᾶν, οὗ ἦν ἡ στήλη τοῦ κτωμένου. ⁴ καὶ ἰδοὺ, ἦν ἐκεῖ δόξα κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ὁρασιν ἣν ἴδον ἐν τῷ πεδίῳ. ⁵ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πρὸς Βορρᾶν. καὶ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς Βορρᾶν, καὶ ἰδοὺ, ἀπὸ Βορρᾶ ἐπὶ τὴν πύλην τὴν πρὸς ἀνατολάς. ⁶ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, ἑώρακας τί οὗτοι ποιοῦσιν; ἀνομίας μεγάλας ποιοῦσιν ὧδε τοῦ ἀπέχου ἀπὸ τῶν ἁγίων μου, καὶ ἐτι ὀφεί αὐτοὺς μείζονας. ⁷ καὶ εἰςῆγαγέ με ἐπὶ τὰ προθύρα τῆς αὐλῆς, ⁸ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, ὄρυξον. καὶ ὥρυξα, καὶ ἰδοὺ θύρα, ⁹ καὶ εἶπε πρὸς μέ, εἰσελθε, καὶ ἴδε τὰς ἀνομίας, αἷς οὗτοι ποιοῦσιν ὧδε. ¹⁰ καὶ εἰσηλθὼν, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ μάταια βδελυγματα, καὶ πάντα τὰ ἰδῶλα οἴκου Ἰσραὴλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτοὺς κύκλῳ. ¹¹ καὶ ἐβδομήκοντα ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ Ἰεχονίας ὁ τοῦ Σαφάν ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰστήκει πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἕκαστος θυμιατήριον αὐτοῦ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἡ ἀγμὶς τοῦ θυμιαματος ἀνέβαινε. ¹² καὶ εἶπε πρὸς μέ. ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου, αἱ οἱ πρεσβύτεροι οἴκου Ἰσραὴλ ποιοῦσιν, ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῷ

κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν. διότι εἶπαν, οὐχ ὅρα ὁ κύριος, ἐγκαταλείπει κύριος τὴν γῆν. ¹³ καὶ εἶπε πρὸς μέ. ἐτι ὀφεί ἀνομίας μείζονας αἷς οὗτοι ποιοῦσι. ¹⁴ καὶ εἰςῆγαγέ με ἐπὶ τὰ προθύρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς βλέπουσας πρὸς Βορρᾶν. καὶ ἰδοὺ, ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι θρηνοῦσαι τὸν Θαμμουζ. ¹⁵ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου ἑώρακας, καὶ ἐτι ὀφεί ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων. ¹⁶ καὶ εἰςῆγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου κυρίου τὴν ἑσωτέραν, καὶ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ ναοῦ κυρίου ἀναμέσον τῶν αἰλᾶν, καὶ ἀναμέσον τοῦ θυσιαστηρίου, ὡς εἶκοσι ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τὸν ναὸν τοῦ κυρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι, καὶ οὗτοι προσκυνοῦσι τῷ ἡλίῳ. ¹⁷ καὶ εἶπε πρὸς μέ. ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ μικρὰ τὸ οἶκον Ἰούδα τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομίας αἷς πεποιθήκασιν ὧδε; διότι ἐπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας. καὶ ἰδοὺ, αὐτοὶ ὡς μυκτηρίζοντες. ¹⁸ καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ. οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἔλεησω.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὠτά μου φωνὴ μεγάλη, λέγων. ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως. καὶ ἕκαστος εἶχε τὰ σκευὴ τῆς ἐξολοθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτοῦ. ² καὶ ἰδοὺ, ἐξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς βλέπουσας πρὸς Βορρᾶν, καὶ ἕκαστου πέλυς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. καὶ εἰς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδήρη, καὶ ζῶν ἁπαφείρου ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, καὶ εἰσηλθούσαν καὶ ἐστήσαν ἐχόμενοι τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ. ³ καὶ δόξα θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἀπὸ τῶν Χερουβὶμ, ἡ οὐσα ἐπ' αὐτῶν εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου. καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκὸτα τὸν ποδήρη, ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώνην, ⁴ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. διέλθε μέσῃ Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὸς σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀνδρῶν τῶν καταπτενάζοντων καὶ τῶν καταδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις ταῖς γινόμεναις ἐν μέσῳ αὐτῶν. ⁵ καὶ τούτοις εἶπεν ἀκούοντός μου, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ

αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ κόπτετε καὶ μὴ φεΐδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ μὴ ἐλεήσητε. ⁶ πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ νήπια καὶ γυναικάς ἀποκτείνετε εἰς ἐξάλειψιν. ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὓς ἐστὶ τὸ σημεῖον μὴ ἐγγίσητε, ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἄρξασθε. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων οἱ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ. ⁷ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, μίανατε τὸν οἶκον, καὶ πλήσατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι, καὶ κόπτετε. ⁸ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν αὐτοὺς, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνέβησα, καὶ εἶπα. ὁμοὶ κύριε, ἐξαλείφεις σὺ τοὺς καταλοιπούς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐκχέαι σε τὸν θυμόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ; ⁹ καὶ εἶπε πρὸς μέ. ἀδικία τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδὰ μειγνύεται σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρσίας. ὅτι εἶπαν, ἐγκατέλιπε κύριος τὴν γῆν, οὐκ ἐφορᾷ ὁ κύριος. ¹⁰ καὶ οὐ φέσεται μοι ὁ ὀφθαλμός, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα. ¹¹ καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὸν ποδήρη καὶ ἔξωσμένος τῇ ζώνῃ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀπεκρίνατο λέγων. πεποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι.

Κ Ε Φ. Ι'.

Καὶ ἰδον, καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ πτερώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν Χερουβὶμ, ὡς λίθος σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶν. ² καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκὸτα τὴν στολὴν. εἰς-ἔλθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν, τῶν ὑποκάτω τῶν Χερουβὶμ, καὶ πλησον τὰς δράκας σου ἀνδράκων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν Χερουβὶμ, καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν. καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον ἰμοῦ. ³ καὶ τὰ Χερουβὶμ εἰστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ ἐκπορευέσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλήσθη τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν. ⁴ καὶ ἀπῆρξεν ἡ δόξα κυρίου ἀπὸ τῶν Χερουβὶμ εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου, καὶ ἐπλήσθη τὸν οἶκον ἡ νεφέλη. καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγγους τῆς δόξης κυρίου. ⁵ καὶ φωνὴ τῶν πτερῶν τῶν Χερουβὶμ ἤκουετο ἕως τῆς αὐλῆς τῆς

ἐσωτέρας, ὡς φωνὴ θεοῦ σαδδαὶ λαλούντος. ⁶ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυκῶτι τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, λέγων, λάβε πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τῶν Χερουβὶμ, καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν. ⁷ καὶ ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μέσον τοῦ πυρὸς τοῦ ὄντος εἰς μέσον τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἔλαβε καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκέντος τὴν στολὴν τὴν ἁγίαν, καὶ ἔλαβε καὶ ἐξῆλθε. ⁸ καὶ ἰδον τὰ Χερουβὶμ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκατωθέν τῶν πτερῶν αὐτῶν. ⁹ καὶ ἰδον, καὶ ἰδοὺ, τροχοὶ τέσσαρες εἰστήκεισαν ἐχόμενοι τῶν Χερουβὶμ, τροχὸς εἰς ἐχόμενος Χερουβ' ἑνός, καὶ ἡ ὄψις τῶν τροχῶν, ὡς ὄψις λίθου ἀνθρώπου. ¹⁰ καὶ ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν τρόπον ὅταν ᾖ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχοῦ. ¹¹ ἐν τῷ πορευέσθαι αὐτὰ, εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορευέσθαι αὐτὰ. ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία, ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορευέσθαι αὐτὰ. ¹² καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι τροχοῖς, ¹³ τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γίλγελ ἀκούωντός μου. ¹⁴ καὶ τὰ Χερουβὶμ ἦσαν τοῦτο τὸ ζῶον ὃ ἰδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ. ¹⁵ καὶ ἐν τῷ πορευέσθαι τὰ Χερουβὶμ, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ, καὶ οὗτοι ἐχόμενοι αὐτῶν. καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ Χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν τοῦ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν. ¹⁶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτὰ, εἰστήκεισαν. καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ, μετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν. διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν. ¹⁷ καὶ ἐξῆλθε δόξα κυρίου ἀπὸ τοῦ οἴκου καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ Χερουβὶμ, ¹⁸ καὶ ἀνέλαβον τὰ Χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆς γῆς ἐνώπιον ἰμοῦ, ἐν τῷ ἐξελεθῆν αὐτὰ, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν. καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης οἴκου κυρίου τῆς ἀπέναντι, καὶ δόξα θεοῦ

θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω.
 20 τοῦτο τὸ ζῶον ἐστιν ὃ ἶδον ὑποκά-
 τω θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ
 τοῦ Χοβαρ, καὶ ἔγνων ὅτι Χερουβὶμ
 ἐστὶ. 21 τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ, καὶ
 ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἐνὶ, καὶ ὁμοίωμα
 χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν
 πτερυγῶν αὐτῶν. 22 καὶ ὁμοίωσις τῶν
 προσώπων αὐτῶν. ταῦτα τὰ πρόσωπά
 ἐστὶν ἃ ἶδον ὑποκάτω τῆς δόξης τοῦ
 θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
 Χοβαρ, καὶ αὐτὰ ἕκαστον κατὰ πρός-
 ωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο.

ΚΕΦ. ΙΑ.

Καὶ ἀνελαβὲ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ
 με ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ οἴκου κυρίου
 τὴν κατέναντι, τὴν βλέπουσαν κατὰ
 ἀνατολάς. καὶ ἶδον, ἐπὶ τῶν προθύ-
 ρων τῆς πύλης ὡς ἱκοσι καὶ πέντε ἄν-
 δρες, καὶ ἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰε-
 ρωνίαν τὸν τοῦ Ἐζερ, καὶ Φαλτίαν τὸν
 τοῦ Βαβαίου, τοὺς ἀφηγουμένους τοῦ
 λαοῦ. 2 καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. υἱέ
 ἀνθρώπου, οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζό-
 μενοι μάταια καὶ βουλευόμενοι βουλὴν
 πονηράν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, 3 οἱ λέ-
 γοντες, οὐχὶ προσφάτως ὠκοδομήνται
 αἱ οἰκαίαι; αὕτη ἐστὶν ὁ λέβης, ἡμεῖς
 δὲ τὰ κρέα. 4 διὰ τοῦτο προφητεύσου
 ἐπ' αὐτούς, προφητεύσου υἱέ ἀνθρώ-
 που. 5 καὶ ἔπεσεν ἐπ' ἐμέ πνεῦμα κυ-
 ρίου, καὶ εἶπε πρὸς μέ. λέγε. τάδε
 λέγει κύριος. οὕτως εἶπατε οἶκος Ἰσ-
 ραὴλ, καὶ τὰ διαβούλια τοῦ πνεύμα-
 τος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι, 6 ἐπληθύ-
 νατε νεκροὺς ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
 καὶ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν
 τραυματιῶν. 7 διὰ τοῦτο τάδε λέγει
 κύριος. τοὺς νεκροὺς ὑμῶν οὓς ἐπα-
 τάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὗτοι εἰσι τὰ
 κρέα, αὕτη δὲ ὁ λέβης ἐστὶ, καὶ ὑμᾶς
 ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς. 8 ῥομφαίαν
 φοβεῖσθε, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐφ'
 ὑμᾶς, λέγει κύριος. 9 καὶ ἐξάξω ὑμᾶς
 ἐκ μέσου αὐτῆς, καὶ παραδώσω ὑμᾶς
 εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων, καὶ ποιήσω ἐν
 ὑμῖν κρίματα. 10 ἐν ῥομφαίᾳ πτεῖσθε,
 ἐπὶ τῶν ὁρέων τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ
 ὑμᾶς, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος.
 13 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεύειν με,
 καὶ Φαλτίας ὁ τοῦ Βαβαίου ἀπέθανε,

καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνε-
 βόησα φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπα. οἶμοι
 οἶμοι κύριε, εἰς συντέλειαν ποιεῖς οὐ
 τοὺς καταλοιπούς τοῦ Ἰσραὴλ; 14 καὶ
 ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων.
 15 υἱέ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί σου καὶ
 οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας σου καὶ
 πᾶς ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ συντέλε-
 σται, οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες
 Ἱερουσαλὴμ, μακρὰν ἀπέχετε ἀπὸ τοῦ
 κυρίου, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρο-
 νομίαν. 16 διὰ τοῦτο εἶπόν. τάδε λέ-
 γει κύριος. ὅτι ἀπόσσομαι αὐτοὺς εἰς
 τὰ ἔθνη, καὶ διασκορπισθῶ αὐτοὺς εἰς
 πάσαν γῆν, καὶ ἐσομαι αὐτοῖς εἰς
 ἀγίασμα μικρὸν ἐν ταῖς χώραις οὐ ἔαν
 εἰσελθῶσιν ἐκεῖ. 17 διὰ τοῦτο εἶπόν.
 τάδε λέγει κύριος. καὶ εἰσδέξομαι αὐ-
 τοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συναξῶ αὐ-
 τοὺς ἐκ τῶν χωρῶν οὓς διέσπειρα αὐ-
 τοὺς ἐν αὐταῖς. καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν
 γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, 18 καὶ εἰσελεύσονται
 ἐκεῖ, καὶ ἔξακουσί πάντα τὰ βδελύγ-
 ματα αὐτῆς καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
 αὐτῆς ἐξ αὐτῆς. 19 καὶ δώσω αὐτοῖς
 καρδίαν ἐτέραν, καὶ πνεῦμα καινὸν
 δώσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκσπάσω τὴν
 καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς
 αὐτῶν, καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρ-
 κίνην, 20 ὅπως ἐν τοῖς προσταγμάσι
 μου πορεύωνται, καὶ τὰ δικαιώματά
 μου φυλάσσωνται καὶ ποιῶσιν αὐτὰ,
 καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἐσο-
 μαὶ αὐτοῖς εἰς θεόν. 21 καὶ εἰς τὴν καρ-
 δίαν τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ τῶν
 ἀνομιῶν αὐτῶν, ὡς ἡ καρδία αὐτῶν
 ἐπορεύετο, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς τὰς
 κεφαλὰς αὐτῶν δίδωκα, λέγει κύριος.
 22 καὶ ἐξῆραν τὰ Χερουβὶμ τὰς πτέρυ-
 γας αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐ-
 τῶν, καὶ ἡ δόξα τοῦ θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐ-
 τὰ ὑπεράνω αὐτῶν. 23 καὶ ἀνέβη ἡ
 δόξα κυρίου ἐκ μέσης τῆς πόλεως, καὶ
 ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους ὃ ἦν ἄπέναντι τῆς
 πόλεως. 24 καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα,
 καὶ ἤγαγέ με εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς τὴν
 αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει ἐν πνεύματι
 θεοῦ. καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῆς ὁράσεως ἧς
 ἶδον, 25 καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμα-
 λωσίαν πάντας τοὺς λόγους τοῦ κυ-
 ρίου οὓς ἐδείξε μοι.

Κεφ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, ἐν μέσῳ τῶν ἀδικούντων σὺ κατοικεῖς, οἱ ἔχουσιν ὀφθαλμούς τοῦ βλέπειν, καὶ οὐ βλέπουσι, καὶ ὠτα ἔχουσι τοῦ ἀκούειν, καὶ οὐκ ἀκούουσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. ³ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου ποίησον σεαυτῷ σκευὴ αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ τοῦ τόπου σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον αὐτῶν, ὅπως ἴδωσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί. ⁴ καὶ ἐξοίσεις τὰ σκευὴ σου σκευὴ αἰχμαλωσίας ἡμέρας κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν, καὶ σὺ ἐξελεύσῃ ἐσπέρας, ὥς ἐκπορεύεται αἰχμάλωτος ⁵ ἐνώπιον αὐτῶν. διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸν τοῖχον, καὶ διεξιέλυσῃ δι' αὐτοῦ ⁶ ἐνώπιον αὐτῶν. ἐπ' ὧμων ἀναληφθήσῃ, καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσῃ, τὸ πρόσωπόν σου συγκαλύψεις, καὶ οὐ μὴ ἴδῃς τὴν γῆν, διότι τέρας δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ. ⁷ καὶ ἐποίησα οὕτως κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι. καὶ σκευὴ ἐξήνεγκα αἰχμαλωσίας ἡμέρας, καὶ ἐσπέρας διαωρύξα ἑμαυτῷ τὸν τοῖχον, καὶ κεκρυμμένος ἐξῆλθον, ἐπ' ὧμων ἀνελήφθην ἐνώπιον αὐτῶν. ⁸ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου τοπρωτὶ πρὸς με, λέγων. ⁹ υἱὲ ἀνθρώπου, οὐκ εἶπαν πρὸς σέ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, οἶκος ὁ παραπικραίνων, τί σὺ ποιεῖς; ¹⁰ εἰπὸν πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος κύριος, ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ, οἱ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ¹¹ εἰπὸν, ὅτι ἐγὼ τέρατα ποιῶ, ὃν τρόπον πεποίηκα, οὕτως ἔσται αὐτῷ. ἐν μεταοικείᾳ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται, ¹² καὶ ὁ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπ' ὧμων ἀρθήσεται, καὶ κεκρυμμένος ἐξελεύσεται διὰ τοῦ τοίχου, καὶ διορύξει τοῦ ἐξελθεῖν αὐτὸν δι' αὐτοῦ, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ συγκαλύψει, ὅπως μὴ ὁραθῇ ὀφθαλμῷ, καὶ αὐτὸς τὴν γῆν οὐκ ὄψεται. ¹³ καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ περιοχῇ μου, καὶ ἄξω αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν Χαλδαιῶν, καὶ αὐτὴν οὐκ ὄψεται, καὶ ἐκεῖ τελευ-

τήσεται. ¹⁴ καὶ πάντας τοὺς κύκλῳ αὐτοῦ τοὺς βοηθοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἀντιλαμβάνομένους αὐτοῦ διασπερῶ εἰς πάντα ἀνεμον, καὶ ῥομφαίαν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν. ¹⁵ καὶ γνώσονται, διότι ἐγὼ κύριος, ἐν τῷ διασκορπίσαι με αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις. ¹⁶ καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐτῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ ῥομφαίας, καὶ ἐκ λιμοῦ καὶ ἐκ θανάτου, ὅπως ἐκδιηγῶνται πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὐ εἰρήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος. ¹⁷ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹⁸ υἱὲ ἀνθρώπου, τὸν ἄρτον σου μετὰ ὀδύνης φάγεσαι, καὶ τὸ ὕδωρ μετὰ βασάνου καὶ θλίψεως πίεσαι. ¹⁹ καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τῆς γῆς. τάδε λέγει κύριος τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ. τοὺς ἄρτους αὐτῶν μετὰ ἐνδείας φάγονται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πίνονται, ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς, ἐν ἀσεβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. ²⁰ καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικοῦμεναι ἐξηρημαθήσονται, καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος. ²¹ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ²² υἱὲ ἀνθρώπου, τίς ἡ παραβολὴ ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, λέγοντες, μακραί αἱ ἡμέραι, ἀπόλωλεν ὁρασις; ²³ διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. καὶ ἀποστρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ οὐκέτι μὴ εἴπωσι τὴν παραβολὴν ταύτην οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτούς, ἡγίκασιν αἱ ἡμέραι, καὶ λόγος πάσης ὁράσεως. ²⁴ ὅτι οὐκ ἔσται ἐτι πᾶσα ὁρασις ψευδής, καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. ²⁵ διότι ἐγὼ κύριος λαλήσω τοὺς λόγους μου, λαλήσω καὶ ποιήσω, καὶ οὐ μὴ μὴκύνω ἔτι. ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ παραπικραίνων. λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει κύριος. ²⁶ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ²⁷ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὁ παραπικραίνων, λέγοντες λέγουσιν, ἡ ὁρασις ἣν οὗτος ὁρᾷ, εἰς ἡμέρας

ἡμέρας πολλὰς καὶ εἰς καιροὺς μα-
κροὺς οὗτος προφητεῖν. ²⁸ διὰ τοῦτο
εἰπὸν πρὸς αὐτούς, τὰδε λέγει κύριος.
οὐ μὴ μηχανώσιν οὐκείνους πάντας οἱ λό-
γοι μου, οὐς ἂν λαλήσω. λαλήσω καὶ
ποιήσω, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ,
λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, προφητεύσον
ἐπὶ τοὺς προφήτας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ
προφητεύσεις, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς.
ἀκούσατε λόγον κυρίου. ³ τὰδε λέγει
κύριος. οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ
καρδίας αὐτῶν, καὶ τὸ καθόλου μὴ
βλέπουσιν. ⁴ ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρή-
μοις οἱ προφηταὶ σου Ἰσραὴλ ⁵ οὐκ
ἔστησαν ἐν στερεώματι. καὶ συνήγαγον
ποίμνια ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ.
οὐκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες ἐν ἡμέρᾳ
κυρίου, ⁶ βλέποντες ψευδῇ, μαντεύο-
μενοι μάταια, οἱ λέγοντες, λέγει κύριος,
καὶ κύριος οὐκ ἀπέσταλκεν αὐτούς,
καὶ ἤρξαντο τοῦ ἀναστήσαι λόγον.
⁷ οὐκ ὄρασιν ψευδῇ ἐωράκατε; καὶ
μαντείας μάταιας εἰρήκατε; ⁸ καὶ διὰ
τοῦτο εἰπὸν, τὰδε λέγει κύριος. ἀνθ'
ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς, καὶ αἱ μαν-
τεῖαι ὑμῶν μάταιαι, διὰ τοῦτο ἰδοὺ
ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, λέγει κύριος, ⁹ καὶ
ἐκτενώ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς προφη-
τας τοὺς ὀρώοντας ψευδῇ καὶ τοὺς
ἀποφθεγγομένους μάταια. ἐν παιδείᾳ
τοῦ λαοῦ μου οὐκ ἔσονται, οὐδὲ ἐν
γραφῇ οἴκου Ἰσραὴλ οὐ γραφήσονται,
καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσε-
λεύσονται, καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ
κύριος. ¹⁰ ἀνθ' ὧν ἐπλάγησαν τὸν
λαόν μου, λέγοντες, εἰρήνη, καὶ οὐκ
ἔστιν εἰρήνη. καὶ οὗτος οἰκοδομεῖ τοί-
χον, καὶ αὐτοὶ ἀλείφουσιν αὐτόν, πε-
σεῖται. ¹¹ εἰπὸν πρὸς τοὺς ἀλείφοντας.
πесеῖται, καὶ ἔσται ὑετὸς κατακλύζων,
καὶ δώσω λίθους πετροβόλους εἰς τοὺς
ἐνδέρμους αὐτῶν, καὶ πεσοῦνται, καὶ
πνεῦμα ἐξαΐρον, καὶ ῥαγήσεται. ¹² καὶ
ἰδοὺ πέπτωκεν ὁ τοίχος, καὶ οὐκ ἔρου-
σι πρὸς ὑμᾶς. ποῦ ἔστιν ἡ ἀλοιφή
ὑμῶν ἣν ἠλείψατε; ¹³ διὰ τοῦτο τὰδε
λέγει κύριος. καὶ ῥήξω πονὴν ἐξαίρου-
σαν μετὰ θυμοῦ, καὶ ὑετὸς κατακλύ-
ζων ἐν ὀργῇ μου ἔσται. καὶ τοὺς λί-

θους τοὺς πετροβόλους ἐν θυμῷ ἐπ-
άξω εἰς συντέλειαν. ¹⁴ καὶ κατασκάψω
τὸν τοίχον ὃν ἠλείψατε, καὶ πεσεῖται.
καὶ θήσω αὐτόν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἀπο-
καλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ
πесеῖται, καὶ συντελεσθήσεσθε μετ'
ἐλέγχων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ
κύριος. ¹⁵ καὶ συντέλσω τὸν θυμόν
μου ἐπὶ τὸν τοίχον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλεί-
φοντας αὐτόν, πεσεῖται. καὶ εἶπα
πρὸς ὑμᾶς. οὐκ ἔστιν ὁ τοίχος, οὐδὲ
οἱ ἀλείφοντας αὐτόν ¹⁶ προφηταὶ τοῦ
Ἰσραὴλ, οἱ προφητεύοντες ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ οἱ ὀρώντες αὐτῇ εἰρήνην,
καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη, λέγει κύριος.
¹⁷ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ
πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τοῦ
λαοῦ σου, τὰς προφητεύουσας ἀπὸ
καρδίας αὐτῶν, καὶ προφητεύσον ἐπ'
αὐτάς, ¹⁸ καὶ ἐρεῖς. τὰδε λέγει κύριος.
οὐαὶ ταῖς συδῶπτούσαις προσκεφά-
λαια ὑπὸ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς. καὶ
ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφα-
λὴν πάσης ἡλικίας, τοῦ διαστρέφειν
ψυχάς. αἱ ψυχαὶ διεστράφησαν τοῦ
λαοῦ μου, καὶ ψυχὰς περιποιούντο.
¹⁹ καὶ ἐβριθῶν με πρὸς τὸν λαόν μου,
ἐνεκεν δρακὸς κριθῶν, καὶ ἐνεκεν κλα-
σμάτων ἄρτων τοῦ ἀποκτείνειν ψυχάς,
ἃς οὐκ ἔδει ἀποθανεῖν, καὶ τοῦ περι-
ποιήσασθαι ψυχάς ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι,
ἐν τῷ ἀποφθεγγεσθαι ὑμᾶς λαῶ ἐξα-
κούοντι μάταια ἀποφθέρματα. ²⁰ διὰ
τοῦτο τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ
ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ'
ἃ ὑμεῖς ἐκεῖ συστρέφετε ψυχάς. καὶ
διαθρήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων
ὑμῶν, καὶ ἐξαποστελῶ τὰς ψυχὰς ἃς
ὑμεῖς ἐκστρέφετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς
διασκορπισμόν, ²¹ καὶ διαθρήξω τὰ
ἐπιβόλαια ὑμῶν, καὶ ῥύσσωμαι τὸν λαόν
μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ οὐκέτι ἔσον-
ται ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς συστρόφην. καὶ
ἐπιγνώσεσθε, διότι ἐγὼ κύριος. ²² ἀνθ'
ὧν διεστρέφετε καρδίαν δικαίου, καὶ
ἐγὼ οὐ διεστρεφον αὐτόν, καὶ τοῦ
κατισχύσαι χεῖρας ἀνόμου τὸ καθόλου
μὴ ἀποστρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ
τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆσαι αὐτόν. ²³ διὰ
τοῦτο ψευδῇ οὐ μὴ ἰθιτε, καὶ μαν-
τείας οὐ μὴ μαντεύσησθε ἐτι. καὶ ῥύ-
σσωμαι

σομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ γνῶσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἦλθον πρὸς με ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ἀνδρῶν τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου. ² καὶ ἐγένετο πρὸς με λόγος κυρίου, λέγων. ³ υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὴν κόλασιν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἔθηκον πρὸ προσώπου αὐτῶν. εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς; ⁴ διὰ τοῦτο ἀλλήσων αὐτοῖς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. ταδε λέγει κύριος. ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ὃς ἂν θῇ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην, ἐγὼ κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν ὧς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ, ⁵ ὅπως πλαγιασῇ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένους ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν. ⁶ διὰ τοῦτο εἰπὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ. ταδε λέγει κύριος κύριος. ἐπιστρέψατε καὶ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδεύματων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ ἐπιστρέψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν. ⁷ διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ τῶν προσηλυτῶν τῶν προσηλυτευόντων ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὃς ἂν ἀπαλλοτριωθῇ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ θῇται τὰ ἐνθυμήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ἐν ἐμοί, ἐγὼ κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ, ἐν ᾧ ἐνέχεται ἐν αὐτῷ. ⁸ καὶ στηριχθῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ θήσονται αὐτὸν εἰς ἔρημον καὶ εἰς ἀφανισμόν, καὶ ἔξαρχῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κύριος. ⁹ καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλανήσῃ καὶ λαλήσῃ, ἐγὼ κύριος πεπλάνηκα τὸν προφήτην ἐκεῖνον, καὶ ἔκτεινῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀφανιῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ λήψον-

ται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν κατὰ τὸ ἀδικημα τοῦ ἐπερωτῶντος. καὶ κατὰ τὸ ἀδικημα ὁμοίως τῷ προφήτῃ ἔσται. ¹¹ ὅπως μὴ πλανᾶται ἐτι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἵνα μὴ μαιίνωνται ἐτι ἐν πᾶσι τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν, λέγει κύριος. ¹² καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹³ υἱὲ ἀνθρώπου, γῇ ἢ ἐὰν ἁμάρτη μοι τοῦ παραπσεῖν παράπτωμα, καὶ ἔκτεινῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτήν, καὶ συντρίψω αὐτὴν στήριγμα ἄρτου, καὶ ἔξαποστελῶ ἐπ' αὐτὴν λιμὸν, καὶ ἔξαρχῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη. ¹⁴ καὶ ἐὰν ὥσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰωβ, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται, λέγει κύριος. ¹⁵ ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγῳ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τιμωρήσομαι αὐτήν, καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν, οὐκ ἔσται ὁ διδοῦν ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων, ¹⁶ καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὥσι, ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, εἰ υἱοὶ ἢ θυγατέρες σωθήσονται, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται, ἢ δὲ γῇ ἔσται εἰς ὄλεθρον. ¹⁷ ἢ καὶ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπάγῳ ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ εἴπω, ῥομφαία διελθάτω διὰ τῆς γῆς, καὶ ἔξαρχῶ ἐξ αὐτῶν ἄνθρωπον καὶ κτήνος, ¹⁸ καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, οὐ μὴ ῥύσονται υἱοὺς οὐδὲ θυγατέρας, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται. ¹⁹ ἢ καὶ θάνατον ἐξαποστελέλω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ ἐκχέω τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτήν ἐν αἵματι τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος, ²⁰ καὶ Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰωβ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, ἐὰν υἱοὶ ἢ θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν. ²¹ τάδε λέγει κύριος. ἐὰν δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μου τὰς πονηρὰς ῥομφαίαν, καὶ λιμὸν, καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ θάνατον ἐξαποστελέλω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνος, ²² καὶ ἰδοὺ ὑπολειμμένοι ἐν αὐτῇ οἱ ἀναστεινωμένοι αὐτῆς,

αὐτῆς, οἱ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτῆς υἱούς καὶ θυγατέρας, ἰδοὺ ἐκπορεύονται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ μετακλήθησθε ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ ἐπηγάγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπηγάγον ἐπ' αὐτήν, ²³ καὶ παρακαλέσουσιν ὑμᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ μάτην πεποιήκα πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐκ πάντων τῶν ξύλων τῶν κλημάτων τῶν ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ θρυμοῦ; ³ εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τοῦ ποιῆσαι εἰς ἔργασίαν; εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον τοῦ κρεμᾶσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκευός; ⁴ παρὲς ὃ πυρὶ δίδεται εἰς ἀνάλωσιν, τὴν κατ' ἐνιαυτὸν κάθαρσιν ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ, καὶ ἐκλείπει εἰς τέλος, μὴ χρήσιμον ἔσται εἰς ἔργασίαν; ⁵ οὐδὲ ἐτι αὐτοῦ ὄντος ὀλοκλήρου οὐκ ἔσται εἰς ἔργασίαν; μὴ ὅτι ἂν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλώσῃ εἰς τέλος, εἰ ἐτι ἔσται εἰς ἔργασίαν. ⁶ διὰ τοῦτο εἶπόν, τάδε λέγει κύριος. ὃν τρόπον τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ θρυμοῦ ὁ δέδωκα αὐτὸ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν, οὕτως δέδωκα τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ. ⁷ καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς. ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξελεύσονται, καὶ πῦρ αὐτοὺς καταφάγεται, καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ κύριος ἐν τῷ στηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτούς. ⁸ καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμόν, ἀνθ' ὧν παρέπεσον παραπτώματι, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. Ις'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, διαμάρτυραι τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰς ἀνομίας αὐτῆς, ³ καὶ ἐρεῖς. τάδε λέγει κύριος τῇ Ἱερουσαλὴμ. ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χαναάν. ὁ πατήρ σου Ἀμορρᾶϊος, καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία. ⁴ καὶ ἡ γένεσίς σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐτέχθης, οὐκ ἔδρασας τοὺς μαστοὺς σου,

καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης, οὐδὲ ἄλλῃ ἡλίσθης, καὶ ἐν σπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης, ⁵ οὐδὲ ἐφέριστο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σοί, τοῦ ποιῆσαι σοὶ ἐν ἐκ πάντων τούτων, τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ σοί. καὶ ἀπερρίφθης ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου τῇ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐτέχθης. ⁶ καὶ διηλθον ἐπὶ σέ, καὶ ἶδον σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου. καὶ εἶπα σοί. ἐκ τοῦ αἵματος σου ζῶ, ⁷ πληθύνου, καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἀγροῦ δέδωκά σε, καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης, καὶ εἰς-ἤλθης εἰς πόλεις πόλεων. οἱ μαστοὶ σου ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θορὴ σου ἀνέτειλε. σὺ δὲ ἤσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα. ⁸ καὶ διηλθον διὰ σοῦ, καὶ ἶδον σε. καὶ ἰδοὺ καιρὸς σου, καὶ καιρὸς καταλύντων. καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγας μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου, καὶ ὤμοσά σοι. καὶ εἰςῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ, λέγει κύριος. καὶ ἐγένου μοι, ⁹ καὶ ἔλυσά σε ἐν ὕδατι, καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔχρισά σε ἐν ἑλαίῳ. ¹⁰ καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλᾳ, καὶ ὑπέδυσά σε ὑάκινθον. καὶ ἔζωσά σε βύσσον, καὶ περιέβαλόν σε τριχαπτῶ. ¹¹ καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ, καὶ περιέθηκα ψέλια περὶ τὰς χεῖράς σου, καὶ κάθεμα περὶ τὸν τραχήλόν σου. ¹² καὶ ἔδωκα ἐνώτιον περὶ τὸν μυκτήρά σου, καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὠτά σου, καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, ¹³ καὶ ἐκόσμηθης χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ. καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινά, καὶ τριχαπτὰ καὶ ποικίλα, σμιδάλιν καὶ ἑλαιον καὶ μέλι ἔφαγες, καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα. ¹⁴ καὶ ἐξηλθέ σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει σου, διότι συντετελεσμένοι ἦν ἐν εὐπρετείᾳ ἐν τῇ ωραιότητι ἣ ἔταξα ἐπὶ σέ, λέγει κύριος. ¹⁵ κατεπεποιθείς ἐν τῷ κάλλει σου, καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα παροδόν. ¹⁶ καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σου, καὶ ἐποίησας σκαυτὴ ἰδῶλα ῥαπτὰ, καὶ ἐξέπόρνευσας ἐπ' αὐτὰ, καὶ οὐ μὴ εἰσέλθης οὐδὲ μὴ γένηται. ¹⁷ καὶ ἔλαβες τὰ σκευὴ τῆς καυχήσεώς σου ἐκ τοῦ χρυσίου

σίμου μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου, ἐξ ὧν ἔδωκά σοι, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰκόνα· ἀρσενικὰς, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς, ¹⁸ καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον σου, καὶ περιέβαλες αὐτάς, καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν, ¹⁹ καὶ τοὺς ἄρτους μου οὐς ἔδωκά σοι, σμιδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἐψώμασά σε, καὶ ἔθηκας αὐτὰ πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. καὶ ἐγένετο, λέγει κύριος, ²⁰ καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου ἃς ἐγέννησας, καὶ ἔθυσας αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν. ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας, ²¹ καὶ ἐσφαξας· τὰ τέκνα σου, καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε αὐτὰ αὐτοῖς. ²² τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηπιότητός σου, ὅτε ἦσθα γυνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα, πεφυρμένη ἐν τῷ αἵματί σου ἔζησας. ²³ καὶ ἐγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σου, λέγει κύριος, ²⁴ καὶ ὠκοδόμησας σεαυτῇ οἶκον πορνικόν, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἐκθεμα ἐν πάσῃ πλατειᾷ, ²⁵ καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ὠκοδόμησας τὰ πορνεία σου, καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος σου. καὶ διηγαιγες τὰ σκέλη σου παντὶ παρόδῳ, καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου, ²⁶ καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱούς Αἰγυπτίων τοὺς ὁμορουντάς σοι τοὺς μεγαλοσάρκους, καὶ πολλὰ ὥς ἐξεπόρνευσας τοῦ παροργίσει με. ²⁷ ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξάρω τὰ νόμμά σου, καὶ παραδώσω εἰς ψυχὰς μισούντων σε, θυγατέρας ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ σου ἥς ἡσέβησας. ²⁸ καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τὰς θυγατέρας Ἀσσοῦρ, καὶ οὐδ' οὕτως ἐνεπλήσθης, καὶ ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω. ²⁹ καὶ ἐπλήθυνας τὰς διαθήκας σου πρὸς γῆν Χαλδαίων, καὶ οὐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης. ³⁰ τί διαθῶ τὴν θυγάτέρα σου, λέγει κύριος; ἐν τῷ ποιῆσαι σε πάντα ταῦτα ἔργα γυναικος πόρνης, καὶ ἐξεπόρνευσας τρισῶς ἐν ταῖς θυγατράσι σου. ³¹ τὸ πορνεῖον ὠκοδόμησας ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδοῦ, καὶ τὴν βράσιν σου ἐποίησας ἐν πάσῃ πλα-

τείᾳ. καὶ ἐγένου ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα, ³² ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη ὁμοία σοι, παρὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα, ³³ πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύουσιν αὐτὴν προσδίδου μισθώματα. καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἑρασταῖς σου, καὶ ἐφόρτιζες αὐτοὺς τοῦ ἔρχεσθαι πρὸς σέ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σου. ³⁴ καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σου, καὶ μετὰ σοῦ πεπορνεύκασιν, ἐν τῷ προσδιδόναι σε μισθώματα, καὶ σοὶ μισθώματα οὐκ ἐδόθη, καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα. ³⁵ διὰ τοῦτο πόρνη ἄκουε λόγον κυρίου. ³⁶ τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἐξέχεας τὸν χαλκόν σου, καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνῃ σου ἐν τῇ πορνείᾳ σου πρὸς τοὺς ἑραστάς σου, καὶ εἰς πάντα τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἀνομιῶν σου, καὶ ἐν τοῖς αἵμασι τῶν τέκνων σου ὧν ἔδωκας αὐτοῖς. ³⁷ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισυνάγω πάντας τοὺς ἑραστάς σου ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς, καὶ πάντα οὐς ἡγάπησας σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσεις. καὶ συναῶ αὐτούς ἐπὶ σέ κυκλόθεν, καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς αὐτούς, καὶ ὄψονται πᾶσαν τὴν αἰσχύνην σου, ³⁸ καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσει μοιχαλίδος, καὶ θήσω σε ἐν αἵματι θυμοῦ καὶ ζήλου. ³⁹ καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ κατασκάψουσι τὸ πορνεῖόν σου, καὶ καθελούσιν τὴν βράσιν σου, καὶ ἐκδύσουσί σε τὰ ἱμάτιά σου, καὶ λήψονται τὰ σκεῦή τῆς καυχΗΣΕΩΣ σου. καὶ ἀφήσουσί σε γυμνήν, καὶ ἀσχημονοῦσαν. ⁴⁰ καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σέ ὄχλους, καὶ λιθοβολήσουσί σε ἐν λίθοις, καὶ κατασφάξουσιν σε ἐν τοῖς ἑξίρεσιν αὐτῶν. ⁴¹ καὶ ἐμπήρσουσι τοὺς οἴκους σου πυρὶ, καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυναικῶν πολλῶν. καὶ ἀποστρέψω σε ἐκ πορνείας, καὶ μισθώματα οὐ μὴ δώσω οὐκέτι. ⁴² καὶ ἐπαφῇσω τὸν θυμὸν μου ἐπὶ σέ, καὶ ἐξαρθήσεται ὁ ζήλός μου ἐκ σοῦ. καὶ ἀναπαύσομαι, καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω οὐκέτι. ⁴³ ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηπιότητός σου, καὶ ἐλύπεις με ἐν πᾶσι τούτοις. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ τὰς ὁδοὺς σου εἰς κεφαλὴν σου

σου δέδωκα, λέγει κύριος. και οὕτως ἐποίησας τὴν ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου. ⁴⁴ ταῦτά ἐστι πάντα ὅσα ἔβλεπον κατὰ σοῦ ἐν παραβολῇ, λέγοντες, καθὼς ἡ μήτηρ, ⁴⁵ καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς μητρός σου. σὺ εἶ ἡ ἀποσάμενη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἀδελφαὶ τῶν ἀδελφῶν σου αἱ ἀποσάμεναι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. ἡ μήτηρ ὕμῶν Χετταία, καὶ ὁ πατὴρ Ἀμορραῖος. ⁴⁶ ἡ ἀδελφὴ ὕμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρια αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἡ κατοικοῦσα ἐξ εὐνώνιμων σου. καὶ ἡ ἀδελφὴ σου ἡ νεωτέρα σου, ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς. ⁴⁷ καὶ οὐδ' ὥς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρὸν, καὶ ὑπέγκλισαι αὐτάς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. ⁴⁸ ὥς ἐγὼ, λέγει κύριος, εἰ πεποίηκε Σόδομα αὕτη καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποίησας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου. ⁴⁹ πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμιμον Σοδόμων τῆς ἀδελφῆς σου ὑπερηφανία, ἐν πλησμῶνι ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ ἐσπατάλων αὕτη καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς. τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατέρας αὐτῆς, καὶ χεῖρα πτωχοῦ καὶ πένητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο, ⁵⁰ καὶ ἐμεγαλύνουν, καὶ ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ ἐξήρα αὐτάς καθὼς ἴδον. ⁵¹ καὶ Σαμάρια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν σου οὐχ ἡμαρτε. καὶ ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας σου ὑπὲρ αὐτάς, καὶ ἰδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου αἷς ἐποίησας. ⁵² καὶ σὺ κόμισαι βράσανόν σου ἐν ἡ ἑσθλείας τὰς ἀδελφάς σου ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου αἷς ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτάς, καὶ ἰδικαίωσας αὐτάς ὑπὲρ σεαυτήν. καὶ σὺ αἰσχύνθητι, καὶ λάβε τὴν ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαιοῦσάι σε τὰς ἀδελφάς σου. ⁵³ καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀποστροφάς αὐτῶν τὴν ἀποστροφὴν Σοδόμων καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς. καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν Σαμαρείας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν σου ἐν μέσῳ αὐτῶν,

⁵⁴ ὅπως κομίσῃ τὴν βράσανόν σου, καὶ ἀτιμωθήσῃ ἐκ πάντων ὧν ἐποίησας ἐν τῷ παροργίσαι με. ⁵⁵ καὶ ἡ ἀδελφὴ σου Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς. καὶ σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου ἀποκατασταθήσεσθε καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε. ⁵⁶ καὶ εἰ μὴ ἦν Σόδομα ἡ ἀδελφὴ σου εἰς ἀκοήν ἐν τῷ στόματι σου ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερηφανίας σου, ⁵⁷ πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι τὰς κακίας σου, ὃν τρόπον νῦν ὀνειδὸς εἶ θυγατέρων Συρίας καὶ πάντων τῶν κύκλων αὐτῆς θυγατέρων ἁλλοσύλων τῶν περιχευσῶν πε κύκλῳ, ⁵⁸ τὰς ἀσέβειας σου καὶ τὰς ἀνομίας σου σὺ κηκόμισαι αὐτάς, λέγει κύριος. ⁵⁹ τάδε λέγει κύριος. καὶ ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας ὡς ἠτίμωσας ταῦτα τὸν παρὰ βραβῆναι τὴν διαθήκην μου. ⁶⁰ καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ σοῦ ἐν ἡμέραις νηπιότητός σου, καὶ ἀναστήσω σοὶ διαθήκην αἰώνιον. ⁶¹ καὶ μνησθήσῃ τὸν ὁδὸν σοι, καὶ ἐξατιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σου τὰς πρεσβυτέρας σου σὺν ταῖς νεωτέρας σου, καὶ δώσω αὐτάς σοι εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ ἐκ διαθήκης σου. ⁶² καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ, καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι ἐγὼ κύριος. ⁶³ ὅπως μνησθῆς καὶ αἰσχυνθῆς, καὶ μὴ ἦ ποι ἔτι ἀνοιξάι τὸ στόμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀτιμίας σου, ἐν τῷ ἐξιλάσκεισθαί με σοὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησας, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, διήγησαι διήγημα καὶ ἑλπὸν παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, ³ καὶ ἐρεῖς. τάδε λέγει κύριος. ἀντὶς ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτερυγὸς ὁ μακρὸς τῇ ἐκτάσει πλήρης ὀνύχων, ὃς ἔχει τὸ ἥχημα εἰσελθεῖν εἰς τὸν Λίβανον, καὶ ἔλαβε τὰ ἐπιλεκτα τῆς κέδρου, ⁴ τὰ ἄκρα τῆς ἀπαλότητος ἀπέκτισε, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Χαναάν, εἰς πόλιν τετιχησμένην ἐσθετο αὐτά. ⁵ καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδῖον φυτὸν ἐφ' ὕδατι πολλῶ, ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτό. ⁶ καὶ

⁶ καὶ ἀνέτειλε καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον ἀσθενοῦσαν καὶ μικράν, τοῦ ἐπιφαί-
ρεσθαι αὐτὴν τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ'
αὐτό. καὶ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐ-
τῆς ἦσαν. καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον,
καὶ ἐποίησεν ἀπωρυγας, καὶ ἐξέτεινε
τὴν ἀναδενδράδα αὐτῆς. ⁷ καὶ ἐγένετο
αἰτὸς ἕτερος μέγας, μεγαλοπτερυγος,
πολύς ὄνυξι. καὶ ἰδοὺ ἡ ἄμπελος αὐ-
τῇ περιεπλεγμένη πρὸς αὐτόν, καὶ
ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ κλή-
ματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ, τοῦ
ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βόλῳ τῆς φυ-
τείας αὐτῆς. ⁸ εἰς πεδίον καλὸν ἐφ'
ἴδαι πολλῷ αὕτῃ πιαίνεται, τοῦ
ποιεῖν βλαστοὺς καὶ φέρειν καρπὸν,
τοῦ εἶναι εἰς ἄμπelon μεγάλην. ⁹ διὰ
τοῦτο εἰπὸν. τάδε λέγει κύριος. εἰ
κατευθυνεῖ, οὐχὶ αἱ ῥίζαι τῆς ἀπαλό-
τητος αὐτῆς, καὶ ὁ καρπὸς σαπῆσεται;
καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανα-
τέλλοντα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐν βραχίονι
μεγάλῳ, οὐδὲ ἐν λαῷ πολλῷ τοῦ ἐκ-
σπάσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν αὐτῆς. ¹⁰ καὶ
ἰδοὺ πιαίνεται. μὴ κατευθυνεῖ; οὐχὶ
ἅμα τῷ ἄψεσθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸν
καύσωνα ξηρανθήσεται; σὺν τῷ βό-
λῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται.
¹¹ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ,
λέγων. ¹² υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ
πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα.
οὐκ ἐπίστασθε τί ἦν ταῦτα; εἰπὸν.
ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ καὶ λήψεται τὸν βασιλέα
αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, καὶ
ἄξῃ αὐτοὺς πρὸς αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶ-
να. ¹³ καὶ λήψεται ἐκ τοῦ σπέρματος
τῆς βασιλείας, καὶ διαθήσεται πρὸς
αὐτὸν διαθήκην, καὶ ἐκείθῃ αὐτὸν ἐν
ἀρᾷ, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς γῆς λήψε-
ται, ¹⁴ τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀ-
σθενῆ, τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεισθαι,
τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ,
καὶ ἰστάνειν αὐτὴν. ¹⁵ καὶ ἀποστή-
σεται ἀπ' αὐτοῦ, τοῦ ἐξαποστέλλειν
ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον, τοῦ
δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολύν.
εἰ κατευθυνεῖ, εἰ διασωθήσεται ὁ ποι-
ὼν ἐναντία; καὶ παραβαίνων διαθή-
κην εἰ διασωθήσεται; ¹⁶ ὡς ἐγὼ, λέγει
κύριος, ἐὰν μὴ ἐν τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ

βασιλεύσας αὐτόν, ὃς ἡτίμωσε τὴν
ἀράν μου, καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθή-
κην μου, μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυ-
λῶνος τελευτήσει. ¹⁷ καὶ οὐκ ἐν δυνά-
μει μεγάλη οὐδὲ ἐν ὄλῳ πολλῷ ποι-
ήσει πρὸς αὐτόν Φαραὼ πόλεμον, ἐν
χαρικοβολίᾳ καὶ ἐν οἰκοδομῇ βιλο-
στάσεων, τοῦ ἐξῆραι ψυχάς. ¹⁸ καὶ ἡ-
τίμωσεν ὀρκωμοσίαν τοῦ παραβῆναι
διαθήκην. καὶ ἰδοὺ δέδωκα τὴν χεῖρα
αὐτοῦ, καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐ-
τῷ, μὴ σωθήσεται. ¹⁹ διὰ τοῦτο εἶ-
πόν. τάδε λέγει κύριος. ὡς ἐγὼ, ἐὰν
μὴ τὴν ὀρκωμοσίαν μου ἦν ἡτίμωσε,
καὶ τὴν διαθήκην μου ἦν παρέβη, καὶ
δώσω αὐτὴν εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ. ²⁰ καὶ
ἐκπέτασω ἐπ' αὐτόν τὸ δίκτυον, καὶ
ἀλώσεται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ. ²¹ ἐν
πάσῃ παρατάξει αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ
πεσοῦνται. καὶ τοὺς καταλοιπούς εἰς
πάντα ἄνεμον διασπεροῦ, καὶ ἐπιγνώ-
σεσθε διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα. ²² δι-
ότι τάδε λέγει κύριος. καὶ λήψομαι
ἐγὼ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς κείρου ἐκ
κορυφῆς, καρδίας αὐτῶν ἀποκνίω,
καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρος ὑψη-
λόν, ²³ καὶ κρεμάσω αὐτόν ἐν ὄρει με-
τεώρῳ Ἰσραὴλ, καὶ καταφυτεύσω, καὶ
ἐξοίσει βλαστὸν, καὶ ποιήσει καρπὸν,
καὶ ἔσται εἰς κέδρον μεγάλην. καὶ ἀνα-
παύσεται ὑποκάτω αὐτοῦ πᾶν ὄρνεον,
καὶ πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴν σκίαν αὐ-
τοῦ ἀναπαύσεται. τὰ κλήματα αὐτοῦ
ἀποκατασταθήσεται, ²⁴ καὶ γνώσον-
ται πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, διότι
ἐγὼ κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλόν,
καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινόν, καὶ ξηραί-
νων ξύλον χλωρόν, καὶ ἀναθάλλον
ξύλον ξηρόν. ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ
ποιήσω.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ,
λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, τί ὑμῖν ἡ
παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λέγοντες, οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα,
καὶ οἱ ὀδοῦντες τῶν τέκνων ἐγομφία-
σαν. ³ ὡς ἐγὼ, λέγει κύριος, ἐὰν γέ-
νηται ἔτι λεγομένη ἡ παραβολὴ αὕτη
ἐν τῷ Ἰσραὴλ. ⁴ ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ
ἐμαὶ εἰσιν, ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ τοῦ πα-
τρὸς, οὕτως καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ υἱοῦ, ἐ-
μαί

μαί εἰσιν. ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, αὕτη ἀποθάνειται. ⁵ ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔσται δίκαιος, ὁ ποίων κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ⁶ ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ φάγεται, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐ μὴ μίανῃ, καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφ᾽ ἑδρῶ οὐσαν οὐ προσεγγιεῖ, ⁷ καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ καταδυναστεύσῃ, ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος ἀποδώσει, καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἄρπᾶται. τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει, καὶ γυμνὸν περιβλεῖ, ⁸ καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ ἐπὶ τόκῳ οὐ δώσει, καὶ πλεονασμὸν οὐ λήψεται. καὶ ἐξ ἀδικίας ἀποστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ, κρίμα δίκαιον ποιήσει ἀναμέσον ἀνδρῶς καὶ ἀναμέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ⁹ καὶ τοῖς προστάγμασί μου πεπόρευται, καὶ τὰ δικαιώματά μου πεφύλακται, τοῦ ποιῆσαι αὐτά. δίκαιος οὗτός ἐστι, ζῶν ζήσεται, λέγει κύριος. ¹⁰ καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν, ἐχέοντα αἷμα καὶ ποιούντα ἁμαρτήματα, ¹¹ ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ δικαίου οὐκ ἐπορεύθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγε, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμίανε, ¹² καὶ πτωχὸν καὶ πένητα κατεδυναστεύσε, καὶ ἄρπαγμα ἤρπασε, καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἀπέδωκε, καὶ εἰς τὰ εἰδωλα ἔθηκε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ἀνομίαν πεποίηκε, ¹³ μετὰ τόκου ἔδωκε, καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν. οὗτος ζῶν οὐ ζήσεται, πάσας τὰς ἀνομίας ταύτας ἐποίησε, θανάτῳ θανατωθήσεται. τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἔσται. ¹⁴ ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱὸν, καὶ ἰδῇ πάσας τὰς ἁμαρτίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἃς ἐποίησε, καὶ φοβηθῇ, καὶ μὴ ποιήσῃ κατ' αὐτάς, ¹⁵ ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐ βέβρωκε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ οὐκ ἔθηκε εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ ἐμίανε, ¹⁶ καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυναστεύσε, καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἐνεχύρασε, καὶ ἄρπαγμα οὐχ ἤρπασε, τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι ἔδωκε, καὶ γυμνὸν περιέβαλεν, ¹⁷ καὶ ἀπὸ ἀδικίας ἀπέστρεψε τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τόκον οὐδὲ

πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβε, δικαιοσύνην ἐποίησε, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου ἐπορεύθη, οὐ τελευτήσῃ ἐν ἀδικίαις πατρὸς αὐτοῦ, ζῶν ζήσεται. ¹⁸ ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἐὰν θλίψῃ θλίψῃ καὶ ἄρπασῃ ἄρπαγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἀποθάνειται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ ἐρεῖτε. τί ὅτι οὐκ ἔλαβεν τὴν ἀδικίαν ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς; ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην καὶ ἔλεος πεποίηκε. πάντα τὰ νόμμά μου συνετήρησε, καὶ ἐποίησεν αὐτά. ζῶν ζήσεται. ²⁰ ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα ἀποθάνειται. ὁ δὲ υἱὸς οὐ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρὸς, οὐδὲ ὁ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ υἱοῦ. δικαιοσύνη δικαίῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσται, καὶ ἀνομία ἀνόμῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσται. ²¹ καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ ὧν ἐποίησε, καὶ φυλάξῃται πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος, ζῶν ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ. ²² πάντα τὰ παραπτώματα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησε, οὐ μνησθήσονται. ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ ἡ ἐποίησε, ζήσεται. ²³ μὴ θελήσῃ θελήσω τὸν θάνατον τοῦ ἀνόμου, λέγει κύριος, ὥς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆν αὐτόν; ²⁴ ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι ἀδικίαν κατὰ πάσας τὰς ἀνομίας ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος, πάσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν. ἐν τῷ παραπτώματι αὐτοῦ ὃ παρέπεσε, καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ αἱς ἤμαρτεν, ἐν αὐταῖς ἀποθάνειται. ²⁵ καὶ εἰπατε. οὐ κατεθύνῃ ἡ ὁδὸς κυρίου. ἀκούσατε δὴ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ. μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατεθύνει; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν κατεθύνει; ²⁶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι παράπτωμα, καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ὃ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθάνειται. ²⁷ καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησε, καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξε. ²⁸ καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν ἀσβεσίων αὐτοῦ ὧν ἐποίη-

ἐποίησε, ζῶν ζήσεται, οὐ μὴ ἀποθάνῃ. ²⁹ καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς κυρίου. μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατορθοῖ οἶκος Ἰσραὴλ; οὐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ; ³⁰ ἕκαστος κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει κύριος. ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας. ³¹ ἀποθρίψατε ἀφ' ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἃς ἡσεβήσατε εἰς ἐμὲ, καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν. καὶ ἰνατί ἀποθνήσκειτε οἶκος Ἰσραὴλ, ³² διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Καὶ σὺ λάβε θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ, ² καὶ ἐρεῖς. τί ἡ μήτηρ σου σκύμνος, ἐν μέσῳ λεόντων ἐγενήθη, ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυνε σκύμνους αὐτῆς; ³ καὶ ἀπεπήδησεν εἰς τῶν σκύμνων αὐτῆς, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθεν τοῦ ἀρπάζειν ἀρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε. ⁴ καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη, ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου, ⁵ καὶ εἶδεν ὅτι ἀπώσται ἀπ' αὐτῆς, ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς. καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμνων αὐτῆς, λέοντα ἔταξεν αὐτὸν, ⁶ καὶ ἀνестρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθεν ἀρπάζειν ἀρπάγματα. ἀνθρώπους ἔφαγε, ⁷ καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτοῦ, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξηρόμησε, καὶ ἠφάνισε γῆν, καὶ τὸ πλῆρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρυώματος αὐτοῦ, ⁸ καὶ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν, καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη, ⁹ καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν γαλιάρῃ, ἦλθε πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὅπως μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁰ ἡ μήτηρ σου ὡς ἄμπελος καὶ ὡς ἄνθος ἐν ῥοῇ ἐν ὑδάτι πεφυτευμένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὑδατος πολλοῦ. ¹¹ καὶ ἐγένετο

αὕτη ῥάβδος ἐπὶ φυλὴν ἡγουμένην, καὶ ὑψώθη τῷ μεγεθεὶ αὐτῆς ἐν μέσῳ στελεχῶν. καὶ εἶδε τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς, ¹² καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐξέριψεν, καὶ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς. ἐξεδικηθῆσαν καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς. πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν. ¹³ καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνδρω. ¹⁴ καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς, καὶ κατέφαγεν αὐτήν, καὶ οὐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος. φυλὴ εἰς παραβολὴν θρόνον ἐστὶ, καὶ ἔσται εἰς θρῆνον.

Κ Ε Φ. Κ'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτι τῷ ἔβδόμῳ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, ἐπερωτῆσαι τὸν κύριον, καὶ ἐκάθισαν πρὸς προσώπου μου. ² καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ³ υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. εἰ ἐπερωτῆσαι με ὑμεῖς ἐρχεσθε; ζῶ ἐγώ, εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, λέγει κύριος, ⁴ εἰ ἐκδικήσω αὐτοὺς ἐκδικήσει. υἱὲ ἀνθρώπου, τὰς ἀνομίας τῶν πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς, ⁵ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤρέτισα τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι οἴκου Ἰακώβ, καὶ ἐγνωσθῆν αὐτοῖς ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἀντελαβόμεν τῇ χειρὶ μου αὐτῶν, λέγων, ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ⁶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβόμεν τῇ χειρὶ μου αὐτῶν, τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, κηρὸν ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. ⁷ καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς. ἕκαστος βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀποθρύψατω, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν Αἰγύπτου μὴ μαινεσθε, ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ⁸ καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσάι μου, τὰ βδελύγματα τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἀπέρριψαν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπον. καὶ εἶπα τοῦ ἐκχεῖν

τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ συντελέσαι ὀργὴν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτου. ⁹ καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν αὐτοὶ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγνωσθῇ πρὸς αὐτοὺς ἐνώπιον αὐτῶν, τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου. ¹⁰ καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἐρήμον, ¹¹ καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου, καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς, ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς. ¹² καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς, τοῦ εἶναι εἰς σημεῖον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον αὐτῶν, τοῦ γινώσκειν αὐτούς, διότι ἐγὼ κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς. ¹³ καὶ εἶπα πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορευεσθε. καὶ οὐκ ἐπορεύθησαν. καὶ τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, ἃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς. καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα. καὶ εἶπα τοῦ ἐκχεῖν τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ ἐξανάλωσαι αὐτούς. ¹⁴ καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ὧν ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. ¹⁵ καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ παράπαν, τοῦ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶ παρά πᾶσαν τὴν γῆν. ¹⁶ ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων καρδίας αὐτῶν ἐπορεύοντο. ¹⁷ καὶ ἐφείπατο ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπ' αὐτούς, τοῦ ἐξαλεῖψαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτοὺς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ¹⁸ καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἐν τοῖς νομίμοις τῶν πατέρων ὑμῶν μὴ πορευέσθε, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ συναμισγεσθε, καὶ μὴ μιαινέσθε. ¹⁹ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορευεσθε, καὶ τὰ δικαιώ-

ματά μου φυλάσσεσθε, καὶ ποιεῖτε αὐτά. ²⁰ καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάζετε, καὶ ἔστω εἰς σημεῖον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, τοῦ γινώσκειν διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. ²¹ καὶ παρεπέκρανάν με, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν, καὶ τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐφυλάξαντο τοῦ ποιεῖν αὐτά, ἃ ποιήσει ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν. καὶ εἶπα τοῦ ἐκχεῖν τὸν θυμὸν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ συντελέσαι τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτούς. ²² καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐξήγαγον αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν. ²³ ἐξῆρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις, ²⁴ ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μου οὐκ ἐποίησαν, καὶ τὰ προστάγματά μου ἀπώσαντο, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, καὶ ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῶν πατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν. ²⁵ καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς προστάγματα οὐ καλὰ, καὶ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς. ²⁶ καὶ μανῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς δόγμασιν αὐτῶν ἐν τῷ διαπορεύεσθαι με πᾶν διανοίγον μήτρην, ὅπως ἀφανίσω αὐτούς. ²⁷ διὰ τοῦτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς. τὰδε λέγει κύριος. ἕως τούτου παρώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ. ²⁸ καὶ εἰςῆγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου δοῦναι αὐτῇ αὐτοῖς. καὶ ἶδον πάντα βουνὸν ὑψηλόν, καὶ πᾶν ξύλον κατασκίον, καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἔταξαν ἐκεῖ ὁσμὴν εὐωδίας, καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ τὰς σπονδὰς αὐτῶν, ²⁹ καὶ ἔπνον πρὸς αὐτούς. τί ἐστιν ἄβραμᾶ, ὅτι ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε ἐκεῖ; καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἀβραμᾶ, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. ³⁰ διὰ τοῦτο εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ. τὰδε λέγει κύριος. εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαινέσθε, καὶ ὁπίσω τῶν

τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε. ³¹ καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν δομάτων ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς οἷς ὑμεῖς μαινεσθε ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. καὶ ἐγὼ ἀποκριθὼ ὑμῖν οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ. ³² ὣς ἐγὼ, λέγει κύριος, εἰ ἀποκριθῆσμαι ὑμῖν, καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τοῦτο. ³³ καὶ οὐκ ἔσται ὃν τρόπον ὑμεῖς λέγετε, ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη, καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, τοῦ λατρεῖν ξύλοις καὶ λίθοις. ³⁴ διὰ τοῦτο, ὣς ἐγὼ, λέγει κύριος, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς, ³⁵ καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ἐκδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν οὐ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ. ³⁶ καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρημον τῶν λαῶν, καὶ διακριθῆσμαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον. ³⁷ ὃν τρόπον διεκρίθην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἔρημῳ γῆς Αἰγύπτου, οὕτως κρινῶ ὑμᾶς, λέγει κύριος. ³⁸ καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ, ³⁹ καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τοὺς ἀσβεῖς καὶ τοὺς ἀφεστηκότας, διότι ἐκ τῆς παροικεσίας αὐτῶν ἐξάξω αὐτοὺς, καὶ εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται. καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος κύριος. ⁴⁰ καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραὴλ, τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἔα-στο; τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐξάρατε, καὶ μετὰ ταῦτα εἰ ὑμεῖς εἰσακουτέ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε οὐκέτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν. ⁴¹ διότι ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ, λέγει κύριος κύριος, ἐκεῖ δουλεύουσίν μοι πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ εἰς τέλος. καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι, καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀφορισμῶν ὑμῶν, ἐν πᾶσι τοῖς ἀγιάσμασιν ὑμῶν. ⁴² ἐν ὁσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ἐκδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, καὶ ἁγιασθῆσθαι ἐν ὑμῖν κατ' ὁφθαλ-

μοὺς τῶν λαῶν. ⁴³ καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος, ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου τοῦ δοῦναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν. ⁴⁴ καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἐμαίνεσθε ἐν αὐτοῖς, καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν. ⁴⁵ καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαι με οὕτως ὑμῖν, ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς, καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα, λέγει κύριος. ⁴⁶ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ⁴⁷ υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Θαιμάν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ Λαρόμ, καὶ προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἡγούμενον Ναγέβ, ⁴⁸ καὶ ἐρεῖς τῷ δρυμῷ Ναγέβ. ἀκούε λόγον κυρίου. τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον ξηρὸν, οὐ σβεσθήσεται ἡ φλόξ ἢ ἐξαφθῆῖσα, καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως Βορῥᾶ. ⁴⁹ καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ κύριος ἐξέκανσα αὐτό, οὐ σβεσθήσεται. ⁵⁰ καὶ εἶπα. μῆδαμὼς κύριε κύριε, αὐτοὶ λέγουσι πρὸς μέ, οὐχὶ παραβολὴ ἐστὶ λεγομένη αὕτη;

Κ Ε Φ. Κ Α'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ² διὰ τοῦτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν, καὶ προφητεύσεις ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ³ καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ. τὰδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ, καὶ ἐκσπάσω τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄνομον καὶ ἄδικον. ⁴ ἀνθ' ὧν ἐξολοθρεύσω ἐκ σοῦ ἄδικον καὶ ἄνομον, οὕτως ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτου ἕως Βορῥᾶ, ⁵ καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ, διότι ἐγὼ κύριος ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τοῦ κολεοῦ αὐτοῦ, οὐκ ἀποστρέψει οὐκέ-

τι. ⁶ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου καταστέ-
 ραζον ἐν συντριβῇ ὀσφύος σου, καὶ ἐν
 ὁδύναις στεναγμοῖς κατ' ὀφθαλμοὺς αὐ-
 τῶν. ⁷ καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς σέ,
 ἔνεκα τίνος σὺ στενάξεις; καὶ ἔρεῖς, ἐπὶ
 τῇ ἀγγελίᾳ, διότι ἔρχεται, καὶ θραυ-
 σθήσεται πᾶσα καρδία, καὶ πᾶσαι
 χεῖρες παραλυθήσονται, καὶ ἐκψύξει
 πᾶσα σὰρξ, καὶ πᾶν πνεῦμα, καὶ πάν-
 τες μῆροί μολυνθήσονται ὑγρασία.
 ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει κύριος. ⁸ καὶ ἐγέ-
 νετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων.
⁹ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον, καὶ
 ἔρεῖς. τὰδε λέγει κύριος. εἶπόν, ῥομ-
 φαία ῥομφαία ὀξύρου καὶ θυμώθητι,
¹⁰ ὅπως σφάξης σφάγια, ὀξύρου ὅπως
 γένῃ εἰς στίλβωσιν, ἑτοίμη εἰς παρα-
 λυσιν. σφάζε, ἐξουδένει, ἀπόθου πᾶν
 ξύλον. ¹¹ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἑτοίμην
 τοῦ κρατεῖν χεῖρα αὐτοῦ. ἐξηκονθή ηἰ
 ῥομφαία, ἐστὶν ἑτοίμη τοῦ δοῦναι αὐ-
 τὴν εἰς χεῖρα ἀποκνετοῦντος. ¹² ἀνά-
 κραγε, καὶ ὀλόλυξον υἱὲ ἀνθρώπου,
 ὅτι αὕτη ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου, αὕτη
 ἐν πᾶσι τοῖς ἀφηγουμένοις τοῦ Ἰσραὴλ
 παροικήσουσιν, ἐπὶ ῥομφαία ἐγένετο
 ἐν τῷ λαῷ μου. διὰ τοῦτο κρότησον
 ἐπὶ τὴν χεῖρά σου, ¹³ ὅτι δειδικαίωται.
 καὶ τί εἰ καὶ φυλὴ ἀπωσθῇ; οὐκ ἔσται,
 λέγει κύριος κύριος. ¹⁴ καὶ σὺ υἱὲ ἀν-
 θρώπου προφήτευσον, καὶ κρότησον
 χεῖρα ἐπὶ χεῖρα, καὶ διπλασιάσων ῥομ-
 φαίαν. ἡ τρίτη ῥομφαία τραυματιῶν
 ἐστὶ, ῥομφαία τραυματιῶν ἡ μεγάλη.
 καὶ ἐκστήσεις αὐτοὺς, ¹⁵ ὅπως μὴ
 θραυσθῇ ἡ καρδία, καὶ πληθυνθῶσιν
 οἱ ἀσθενοῦντες ἐπὶ πᾶσαν πύλην, πα-
 ραδέδονται εἰς σφάγια ῥομφαίας. εὐ γέ-
 γονεν εἰς σφαγὴν, εὐ γέγονεν εἰς στίλ-
 βωσιν. ¹⁶ καὶ διαπορεύου, ὀξύρου ἐκ
 δεξιῶν καὶ ἐξ ἐνωπύμων, οὐ ἂν τὸ
 πρόσωπόν σου ἐξεγίρηται. ¹⁷ καὶ ἐγὼ
 δὲ κροτήσω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου,
 καὶ ἐναφήσω θυμόν μου, ἐγὼ κύριος
 λελάληκα. ¹⁸ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
 πρὸς με, λέγων. ¹⁹ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώ-
 που, διάταξον σεαυτῷ δύο ὁδοὺς,
²⁰ τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν βασιλέως
 Βαβυλῶνος, ἐκ χώρας μίας ἐξελεύσον-
 ται αἱ δύο, καὶ χεῖρ ἐν ἀρχῇ ὁδοῦ πό-
 λεως, ἐπ' ἀρχῇ ὁδοῦ διατάξεις, τοῦ

εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ἐπὶ Ῥαββὰθ υἱῶν
 Ἀμμών, καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐπὶ
 Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ αὐτῆς. ²¹ διότι
 στήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν
 ἀρχαίαν ὁδόν, ἐπ' ἀρχῇ τῶν δύο
 ὁδῶν, τοῦ μαντευσασθαι μαντείαν, τοῦ
 ἀναβράσαι ῥάβδον, καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν
 τοῖς γλυττιτοῖς, καὶ κατασκοπήσασθαι
 ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. ²² ἐγένετο ἰὸ μαν-
 τεῖον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, τοῦ βαλεῖν χά-
 ρακα, τοῦ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ,
 ὑψῶσαι φωνὴν μετὰ κραυγῆς, τοῦ βα-
 λεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς, καὶ
 βαλεῖν χῶμα, καὶ οἰκοδομῆσαι βιλο-
 στάσεις. ²³ καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαν-
 τεύομενος μαντείαν ἐνώπιον αὐτῶν,
 καὶ αὐτὸς ἀναμνησκων ἀδικίας αὐ-
 τοῦ μνησθῆναι. ²⁴ διὰ τοῦτο τὰδε λέ-
 γει κύριος. ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε τὰς
 ἀδικίας ὑμῶν, ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι
 τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, τοῦ ὁραθῆναι
 ἁμαρτίας ὑμῶν, ἐν πάσαις ταῖς ἀσε-
 βείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
 ὑμῶν. ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε, ἐν τοῦ-
 τοις ἀλώσεσθε. ²⁵ καὶ σὺ βεβήλε, ἄνο-
 με, ἀφηγούμενε τοῦ Ἰσραὴλ, οὐ ἦκε ἡ
 ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας πέρας. ²⁶ τὰδε
 λέγει κύριος. ἀφείλου τὴν κίδαριν, καὶ
 ἐπέθου τὸν στέφανον αὐτῇ, οὐ τοιαύ-
 τη ἔσται. ἐταπείνωσας τὸ ὑψηλόν, καὶ
 ὑψώσας τὸ ταπεινόν. ²⁷ ἀδικίαν ἀδι-
 κίαν ἀδικίαν θήσομαι αὐτῇ, οὐαὶ αὐ-
 τῇ, τοιαύτη ἔσται ἕως οὗ ἔλθῃ ὧ
 καθήκει, καὶ παραδώσω αὐτῇ. ²⁸ καὶ
 σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον, καὶ
 ἔρεῖς. τὰδε λέγει κύριος πρὸς τοὺς υἱοὺς
 Ἀμμών καὶ πρὸς τὸν ὀνειδισμὸν αὐ-
 τῶν, καὶ ἔρεῖς. ῥομφαία ῥομφαία ἐспа-
 σμένη εἰς σφάγια, καὶ ἐσπασμένη εἰς
 συντέλειαν, ἐγείρου ὅπως στίλβης ²⁹ ἐν
 τῇ ὁράσει σου τῇ ματαίᾳ, καὶ ἐν τῷ
 μαντευεσθαι σε ψευδῇ, τοῦ παραδοῦ-
 ναί σε ἐπὶ τραγῆλους τραυματιῶν ἀνό-
 μων, ἦκε ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας
 πέρας. ³⁰ ἀπόστριψε, μὴ καταλύσης
 ἐν τῷ τόπῳ τοῦτῳ ὧ γεγέννησαι, ἐν
 τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου κρινῶ σε. ³¹ καὶ ἐκ-
 χεῶ ἐπὶ σέ ὀργὴν μου, ἐν πυρὶ ὀργῆς
 μου ἐμαυθίσω ἐπὶ σέ, καὶ παραδώσω
 σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκται-
 νόντων διαφθοράς. ³² ἐν πυρὶ ἔσῃ
 κατὰ-

κατάβρωμα, τὸ αἷμά σου ἔσται ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου. οὐ μὴ γένηται σου μνεία, διότι ἐγὼ κύριος λελάληκα.

ΚΕΦ. ΚΒ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ² καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰς κρίνεις τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων· καὶ παρὰδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς, ³ καὶ ἐρεῖς. τάδε λέγει κύριος κύριος. ὦ πόλις ἐκχέουσα αἷματα ἐν μέσῳ αὐτῆς, τοῦ ἔλθειν καιρὸν αὐτῆς, καὶ ποιοῦσα ἐνθυμηματα κατ' ἑαυτῆς, τοῦ μαίνειν αὐτὴν ⁴ ἐν τοῖς αἷμασιν αὐτῶν οἷς ἐξέχεας. παραπεπτωκας, καὶ ἐν τοῖς ἐνθυμημασί σου οἷς ἐποίεις, ἐμαίνου. καὶ ἤγγισας τὰς ἡμέρας σου, καὶ ἤγαγες καιρὸν ἑτῶν σου. διὰ τοῦτο δέδωκά σε εἰς ὄνειδισμόν τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις ⁵ ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σέ, καὶ ταῖς μακρὰν ἀπέχουσιν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐμπαίζεται ἐν σοὶ ἀκάθαρτος ἡ ὄνομαστή, καὶ πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις. ⁶ ἰδοὺ οἱ ἀφηγούμενοι οἴκου Ἰσραὴλ, ἕκαστος πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ συνεφύροντο ἐν σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα. ⁷ πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολογουν ἐν σοὶ, καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον ἀνιστρέφοντο ἐν ἀδικίαις ἐν σοὶ. ὀρφανὸν καὶ χήραν κατεδυνάστευον, ⁸ καὶ τὰ ἁγία μου ἐξουθένουν, καὶ τὰ σαββάτά μου ἐβεβήλουν ἐν σοὶ. ⁹ ἄνδρες ἦσαν ἐν σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα. καὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων ἦσθιον ἐπὶ σοὶ, ἀνόσια ἐποίουν ἐν μέσῳ σου. ¹⁰ αἰσχύνην πατρὸς ἀπεκάλυψαν ἐν σοὶ, καὶ ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένην ἐταπείνουν ἐν σοὶ. ¹¹ ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἠγομούσαν, καὶ ἕκαστος τὴν νύμφην αὐτοῦ ἐμαίνειν ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ ἕκαστος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ θυγατέρα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐταπείνουν ἐν σοὶ. ¹² δῶρα ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα. τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ. καὶ συνετέλεσσαν συντέλειαν κακίας σου τὴν ἐν καταδυναστείᾳ, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθου, λέγει κύριος. ¹³ ἔαν δὲ πατάξω χεῖρά μου ἐφ' οἷς συνετέλεσας οἷς ἐποίησας, καὶ ἐπὶ τοῖς αἷμασί σου τοῖς γεγεννημένοις ἐν μέσῳ σου, ¹⁴ εἰ ὑποστήσεται ἡ καρ-

διά σου· εἰ κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σου ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ· ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω. ¹⁵ καὶ διασκορπισθῶ σε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ ἀκαθαρσία σου ἐκ σοῦ, ¹⁶ καὶ κατακληρονομήσῃς ἐν σοὶ κατ' ὀφθαλμοῦς τῶν ἐθνῶν, καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος. ¹⁷ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ¹⁸ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ γέγονασί μοι οἱ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμειγμένοι πάντες χαλκῷ, καὶ σιδήρῳ, καὶ κασσίτερῳ, καὶ μόλιβος, ἐν μέσῳ ἀργυρίου ἀναμειγμένος ἐστί. ¹⁹ διὰ τοῦτο εἰπόν, τάδε λέγει κύριος κύριος. ἀνθ' ὧν ἐγενεσθε εἰς συγκρασιν μίαν, διὰ τοῦτο ἐγὼ εἰσδεχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον Ἱερουσαλὴμ. ²⁰ καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος, καὶ χαλκός, καὶ σίδηρος, καὶ κασσίτερος, καὶ μόλιβος εἰς μέσον καμίνου, τοῦ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ τοῦ χωνευθῆναι, οὕτως εἰσδέξομαι ἐν ὀργῇ μου, καὶ συναΐξω καὶ χωνεύσω ὑμᾶς, ²¹ καὶ ἐκφυσήσω ἐφ' ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς. ²² ὃν τρόπον χωνεύεται ἄργυρος ἐν μέσῳ καμίνου, οὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐφ' ὑμᾶς. ²³ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ²⁴ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπόν αὐτῇ. σὺ εἰ γῇ ἢ οὐ βρεχομένη, οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ σέ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς. ²⁵ ἥς οἱ ἀφηγούμενοι καὶ ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λίοντες ὠρνούμενοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα, ψυχὰς κατεσθίωντες ἐν δυναστείᾳ, καὶ τιμὰς λαμβάνοντες. καὶ χῆραί σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου. ²⁶ καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου, καὶ ἐβεβήλουν τὰ ἁγία μου. ἀναμείσον αγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελλον, καὶ ἀναμείσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ διέστελλον, καὶ ἀπὸ τῶν σαββατίων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐβεβηλούμην ἐν μέσῳ αὐτῶν. ²⁷ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα, τοῦ ἐκχεῖν αἷμα, ὅπως πλεονεξία πλεονεκτῶσι. ²⁸ καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται, ὁρῶν-

ὀρῶντες μάταια, μαντευόμενοι ψευδῇ, λέγοντες, τάδε λέγει κύριος, καὶ κύριος οὐκ ἐλάλησε. ²⁹ λαὸν τῆς γῆς ἐκπιεζόντες ἀδικίᾳ καὶ διαρπαζόντες ἀρπάγματα, πτωχὸν καὶ πένητα καταδυναστεύοντες, καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετὰ κρίματος. ³⁰ καὶ ἐζητοῦν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς, καὶ ἐστῶτα πρὸ προσώπου μου ὁλοσχερῶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς, τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλεῖψαι αὐτήν, καὶ οὐχ εὐρον. ³¹ καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτήν θυμόν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, τοῦ συντελέσαι. τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει κύριος κύριος.

Κ Ε Φ. Κ Γ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς, ³ καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ἐκεῖ ἔπεισον οἱ μαστοὶ αὐτῶν, ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν. ⁴ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν Ὀολὰ ἡ πρεσβυτέρα, καὶ Ὀολιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς. καὶ ἐγένοντό μοι, καὶ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Σαμάρεια ἦν Ὀολὰ, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἦν Ὀολιβὰ. ⁵ καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Ὀολὰ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἑραστὰς αὐτῆς, ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγιζοντας αὐτῇ, ⁶ ἐνδεδυκότας ὑακίνθιναν, ἡγουμένους καὶ στρατηγούς, νεανίσκους καὶ ἐπίλεκτοι, πάντες ἵππεῖς ἵππαζόμενοι ἐφ' ἵππων. ⁷ καὶ ἔδωκε τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτούς. ἐπίλεκτοι υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες, καὶ ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο, ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτοῖς ἐμαίνετο. ⁸ καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλειπεν, ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ διεπαρθένευσαν αὐτήν, καὶ ἐξέχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν. ⁹ διὰ τοῦτο παρέδωκα αὐτήν εἰς χεῖρας τῶν ἑραστῶν αὐτῆς, εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων, ὧν οὐς ἐπετίθετο. ¹⁰ αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχίνην αὐτῆς, υἱοὺς καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον, καὶ αὐτήν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν. καὶ ἐγένετο λά-

λημα εἰς γυναῖκας, καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας. ¹¹ καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὀολιβὰ, καὶ διέφθειρε τὴν ἐπίθειον αὐτῆς ὑπὲρ αὐτήν, καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τὴν πορνείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. ¹² ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἀσσυρίων ἐπέθετο ἡγουμένους καὶ στρατηγούς τοὺς ἐγγύς αὐτῆς ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα, ἑπτεῖς ἵππαζόμενοι ἐφ' ἵππων, νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες. ¹³ καὶ ἴδον ὅτι μεμλάνται ὁδὸς μία τῶν δύο. ¹⁴ καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ εἶδεν ἄνδρας ἑξωγραφημένους ἐπὶ τοῦ τοίχου, εἰκόνας Χαλδαίων ἑξωγραφημένους ἐν γραφίδι, ¹⁵ ἑξωσμένους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὁσφύας αὐτῶν παραβαπταὶ καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, ὅμοιοι τρισσῇ πάντων, ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων, γῆς πατρίδος αὐτοῦ. ¹⁶ καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτούς τῇ ὁράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς. καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτοὺς εἰς γῆν Χαλδαίων. ¹⁷ καὶ ἦλθον πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος, εἰς κοίτην καταλυόντων, καὶ ἐμαίον αὐτήν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐμαίνθη ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν. ¹⁸ καὶ ἀπεκάλυψε τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ ἀπεκάλυψεν αἰσχύνην αὐτῆς. καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. ¹⁹ καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σου, τοῦ ἀναμνησαί ἡμέραν νεότητός σου, ἐν αἷ, ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ, ²⁰ καὶ ἐπέθου ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, ὧν ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐτῶν, καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν, ²¹ καὶ ἐπεσκέψω τὴν ἀνομίαν νεότητός σου, ἃ ἐποίησες ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλυματί σου, οὐ οἱ μαστοὶ νεότητός σου. ²² διὰ τοῦτο Ὀολιβὰ, τάδε λέγει κύριος. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω τοὺς ἑραστὰς σου ἐπὶ σέ, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἐπάξω αὐτοὺς ἐπὶ σέ κυκλόθεν, ²³ υἱοὺς Βαβυλῶνος, καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους, Φακούκ, καὶ Σουέ, καὶ Τχονέ, καὶ πάντας υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν, νεανίσκους ἐπὶ λίκτους, ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς, πάντας τρισσοὺς καὶ ὀνο-

ὀνομαστοὺς, ἱππεύοντας ἐφ' ἵππων.
²⁴ καὶ πάντες ἤξουσιν ἐπὶ σὲ ἀπὸ Βορ-
 ρᾶ, ἄρματα καὶ τροχοὶ μετ' ὄχλου
 λαῶν, θυριοὶ καὶ πέλται, καὶ βαλεῖ
 φυλακὴν ἐπὶ σὲ κύκλῳ. ²⁵ καὶ δώσω
 πρὸς προσώπου αὐτῶν κρίμα, καὶ ἐκ-
 δικησοῦσί σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν.
 καὶ δώσω τὸν ζήλόν μου ἐν σοὶ, καὶ
 ποιήσουσι μετὰ σοῦ ἐν ὀργῇ θυμοῦ.
 μυκτῆρά σου καὶ ὠτά σου ἀφελούσι,
 καὶ τοὺς καταλοιπούς σου ἐν ῥομφαίᾳ
 καταβαλοῦσιν. αὐτοὶ υἱοὺς σου καὶ
 θυγατέρας σου λήψονται, καὶ τοὺς
 καταλοιπούς σου πῦρ καταφάγεται.
²⁶ καὶ ἐκδύσουσί σε τὸν ἱματισμόν σου,
 καὶ λήψονται τὰ σκεύη τῆς καυχῆσεώς
 σου. ²⁷ καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσβεβείας
 σου ἐκ σοῦ, καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ
 γῆς Αἰγύπτου. καὶ οὐ μὴ ἄρῃς τοὺς
 ὀφθαλμούς σου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ Αἴ-
 γυπτον οὐ μὴ μνηστῆς οὐκείη. ²⁸ διότι
 τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ
 παραδίδωμί σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς,
 ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου ἀπ' αὐτῶν.
²⁹ καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν μίσει, καὶ
 λήψονται πάντας τοὺς πόνους σου καὶ
 τοὺς μόχθους σου, καὶ ἔσῃ γυμνὴ καὶ
 αἰσθηνούσα, καὶ ἀποκαλυφθῇσεται αἰ-
 σχυνὴ πορνείας σου καὶ ἀσβεβεία σου.
 καὶ ἡ πορνεία σου ³⁰ ἐποίησε ταῦτά
 σοι, ἐν τῷ ἐκπορευῆσαι σε ὀπίσω
 ἐθνῶν, καὶ ἑμαινόντων ἐν τοῖς ἐνθυμή-
 μασιν αὐτῶν. ³¹ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελ-
 φῆς σου ἐπορευῆθης, καὶ δώσω τὸ πο-
 τῆριον αὐτῆς εἰς χεῖράς σου. ³² τάδε
 λέγει κύριος. τὸ ποτῆριον τῆς ἀδελ-
 φῆς σου πίεσαι, τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλα-
 τυ, καὶ τὸ πλεονάζον τοῦ συντελεῖσαι
 μέθην, ³³ καὶ ἐκλύσεως πλησθῇσῃ. καὶ
 τὸ ποτῆριον ἀφανισμοῦ ποτῆριον
 ἀδελφῆς σου Σαμαρείας ³⁴ πίεσαι αὐ-
 τήν, καὶ τὰς ἑορτάς καὶ τὰς νομηνίας
 αὐτῆς ἀποστρέψω. διότι ἐγὼ λελάλη-
 κα, λέγει κύριος. ³⁵ διὰ τοῦτο τάδε
 λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἐπελάθου μου,
 καὶ ἀπέρριψάς με ὀπίσω τοῦ σώματός
 σου, καὶ σὺ λάβε τὴν ἀσβεβείαν σου καὶ
 τὴν πορνείαν σου. ³⁶ καὶ εἶπε κύριος
 πρὸς με. υἱὰ ἀνθρώπου, οὐ κρινεῖς
 τὴν Ὀολάν καὶ τὴν Ὀολιβάν, καὶ
 ἀναγγελεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν,

³⁷ ὅτι ἐμοιχῶντο, καὶ αἷμα ἐν χερσίν
 αὐτῶν, τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν ἐμοι-
 χῶντο, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἃ ἐγέννη-
 σάν μοι, δῆγαγον αὐτοῖς δι' ἐμπύρων.
³⁸ ἕως καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι, τὰ
 ἁγία μου ἑμαινόντων, καὶ τὰ σαββάτα
 μου ἐβεβήλουν, ³⁹ καὶ ἐν τῷ σφάειν
 αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς ἰδωλοῖς
 αὐτῶν, καὶ εἰςπορευόντο εἰς τὰ ἁγία
 μου, τοῦ βεβηλοῦν αὐτά. καὶ ὅτι οὕ-
 τως ἐποιοῦν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου,
⁴⁰ καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐροχομέ-
 νοις μακρόθεν, οἷς ἀγγέλους ἐξαπέ-
 στειλον πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἅμα τῷ ἐρ-
 χεσθαι αὐτοὺς, εὐθύς ἐλούου, καὶ
 ἐστιβίζου τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ
 ἐκόσμου κόσμου, ⁴¹ καὶ ἐκάθου ἐπὶ
 κλίνῃς ἐστρωμένης, καὶ τράπεζα κεκο-
 σμημένη πρὸς προσώπου αὐτῆς. καὶ τὸ
 θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιόν μου εὐφραί-
 νοντο ἐν αὐτοῖς. ⁴² καὶ φωνὴν ἀρμो-
 νίας ἀνεκροῦντο, καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ
 πλήθους ἀνθρώπων ἦκοντας ἐκ τῆς
 ἐρήμου. καὶ ἐδίδουσιν ψέλλια ἐπὶ τὰς
 χεῖρας αὐτῶν, καὶ στέφανον καυχῆ-
 σεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. ⁴³ καὶ
 εἶπα, οὐκ ἐν τούτοις μοιχεύουσι; καὶ
 ἔργα πόρνῃς καὶ αὐτὴ ἐξεπορεύετο;
⁴⁴ καὶ εἰςπορευόντο πρὸς αὐτὴν, ὃν
 τρόπον εἰςπορεύονται πρὸς γυναῖκα
 πόρνην, οὕτως εἰςπορευόντο πρὸς
 Ὀολάν, καὶ πρὸς Ὀολιβάν, τοῦ ποιῆ-
 σαι ἀνομίαν. ⁴⁵ καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐ-
 τοὶ καὶ ἐκδικήσουσιν αὐτάς ἐκδικῆσαι
 μοιχαλίδος, καὶ ἐκδικῆσαι αἵματος, ὅτι
 μοιχαλίδες εἰσὶ, καὶ αἷμα ἐν χερσίν αὐ-
 τῶν. ⁴⁶ τάδε λέγει κύριος κύριος. ἀνά-
 γαγε ἐπ' αὐτάς ὄχλον, καὶ δὸς ἐν αὐ-
 ταῖς ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν, ⁴⁷ καὶ
 λιθοβολήσον ἐπ' αὐτάς λίθοις ὄχλων,
 καὶ κατακτενεῖ αὐτάς ἐν τοῖς ξίφεσιν
 αὐτῶν. υἱοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας
 αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν, καὶ τοὺς οἴκους
 αὐτῶν ἐμπρήσουσιν. ⁴⁸ καὶ ἀποστρέ-
 ψω ἀσέβειαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ παιδεύ-
 θήσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες, καὶ οὐ
 μὴ ποιήσουσι κατὰ τὰς ἀσβεβείας αὐ-
 τῶν. ⁴⁹ καὶ δοθῇσεται ἡ ἀσέβεια ὑμῶν
 ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὰς ἀμαρτίας τῶν ἐν-
 θυμημάτων ὑμῶν λήψεσθε, καὶ γνῶ-
 σεσθε διότι ἐγὼ κύριος.

ΚΕΦ. ΚΔ.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑννάτῳ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνός, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀφ' ἧς ἀπηρεύσαιο βασιλεὺς Βαβυλώωνος ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον. ³ καὶ εἶπὸν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα παραβολὴν, καὶ ἔρεις πρὸς αὐτούς. τάδε λέγει κύριος. ἐπίστησον τὸν λέβητα, καὶ ἔγχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ, ⁴ καὶ ἐμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτόμηματα, πᾶν διχοτόμημα καλὸν, σκέλος καὶ ὦμον ἐκσεσκαρκισμένα ἀπὸ τῶν ὀστέων ⁵ ἐξ ἐπιλέκτων κτηνῶν ἐλλημμένων. καὶ ὑπόκαιε τὰ ὀστά ὑποκάτω αὐτῶν, ἔξσε καὶ ἤμνηται τὰ ὀστά αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς. ⁶ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ὦ πόλις αἰμάτων λέβης, ἐν ᾗ ἔστιν ἰός ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ ἰός οὐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς, κατὰ μέλος αὐτῆς ἐξηγεγκεν, οὐκ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὴν κλῆρος. ⁷ ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἔστιν, ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτό. οὐκ ἐκκέχυκα αὐτὸ ἐπὶ τὴν γῆν, τοῦ καλύψαι ἐπ' αὐτὸ γῆν, ⁸ τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι. δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν, τοῦ μὴ καλύψαι αὐτό. ⁹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν δαλὸν, ¹⁰ καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα, καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ, ὅπως τακῇ τὰ κρέα, καὶ ἐλαττωθῇ ὁ ζωμός, ¹¹ καὶ στῇ ἐπὶ τοὺς ἀνθρακας, ὅπως προσκαυθῇ καὶ θερμοανθῇ ὁ χαλκὸς αὐτῆς, καὶ τακῇ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἐκλίπη ὁ ἰός αὐτῆς, ¹² καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἰός αὐτῆς. καταισχυνηθήσεται ὁ ἰός αὐτῆς, ¹³ ἀνθ' ὧν ἐμιαίνου σύ. καὶ τί ἔαν μὴ καθαρισθῇς ἐτι ἕως οὐ ἐμπλήσω τὸν θυμόν μου; ¹⁴ ἐγὼ κύριος λέλάληκα, καὶ ἤξει, καὶ ποιήσω, οὐ διαστέλω, οὐδὲ μὴ ἐλείπω. κατὰ τὰς ὁδοὺς σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, λέγει κύριος. διὰ τοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ τὰ αἵματά σου, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε, ἡ ἀκάθαρτος, ἡ ὀνομαστή, καὶ πολλή, τοῦ παραπικραίνειν. ¹⁵ καὶ ἐγένετο λό-

γος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹⁶ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σου τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν παρατάξει, οὐ μὴ κοπῆς, οὐδ' οὐ μὴ κλαυσθῆς, ¹⁷ στεναγμός αἵματος, ὀσφύος πένθος ἔσθι. οὐκ ἔσται τὸ τρίχωμά σου συμπτελεμένον ἐπὶ σέ, καὶ τὰ ὑποδήματά σου ἐν τοῖς ποσὶ σου, οὐ μὴ παρακληθῇς ἐν χεῖλεσιν αὐτῶν, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς. ¹⁸ καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τοπωῶ, ὃν τρόπον ἐνετείλατό μοι ἐσπέρας, καὶ ἐποίησα τοπωῶ, ὃν τρόπον ἐπετάχη μοι. ¹⁹ καὶ εἶπε πρὸς με ὁ λαός. οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν τί ἐστι ταῦτα ἃ σύ ποιεῖς; ²⁰ καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς. λόγος κυρίου ἐγένετο πρὸς με, λέγων. ²¹ εἶπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ. τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγια μου, φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν φεῖδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν. καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν οὐς ἐγκατελείπετε, ἐν ῥομφαίᾳ πεσούνται, ²² καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον πεποίηκα. ἀπὸ στόματος αὐτῶν οὐ παρακληθήσεσθε, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε, ²³ καὶ αἱ κόραι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν. οὔτε μὴ κόψησθε, οὔτε μὴ κλαύσητε, καὶ ἐντακήσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν, καὶ παρακαλέσετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. ²⁴ καὶ ἔσται Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν εἰς τέρας, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησα ποιήσετε, ὅταν ἔλθῃ ταῦτα, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος. ²⁵ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν ἰσχύν παρ' αὐτῶν, τὴν ἔπαρσιν τῆς καυχήσεως αὐτῶν, τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν, υἱούς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν, ²⁶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἣξει ὁ ἀνασχωζόμενος πρὸς σέ, τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι εἰς τὰ ὦτα; ²⁷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διανοιχθήσεται τὸ στόμα σου πρὸς τὸν ἀνασχωζόμενον. λαλήσεις, καὶ οὐ μὴ ἀποκωφωθῇς οὐκέτι, καὶ ἔσθι αὐτοῖς εἰς τέρας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος.

Κ Ε Φ. ΚΕ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρὸς σπὸν σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμών, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτούς, ³ καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμών. ἀκούσατε λόγον κυρίου. τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἐπεχάρητε ἐπὶ τὰ ἁγία μου, ὅτι ἐβεβηλώθη, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ἠφανίσθη, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰουδα ὅτι ἐπορευθήσαν ἐν αἰχμαλωσία, ⁴ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς Κεδέμ εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκευάσουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ, καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν. αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρπούς σου, καὶ αὐτοὶ πίνουν τὴν πλότητά σου. ⁵ καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμών εἰς νομαὶς καμήλων, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμών εἰς νομὴν προβάτων, καὶ ἐπιγνώσθησθε διότι ἐγὼ κύριος. ⁶ διότι τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐψόφησας τῷ ποδί σου, καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ⁷ διὰ τοῦτο ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σέ, καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐξολοθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλεία, καὶ ἐπιγνώσθη διότι ἐγὼ κύριος. ⁸ τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν εἶπε Μωάβ, ἰδοὺ οὐχ ὄν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη, οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα; ⁹ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ὤμον Μωάβ ἀπὸ πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ ἐκλεκτὴν γῆν οἶκον Βεθασιμουθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας, ¹⁰ τοὺς υἱοὺς Κεδέμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμών δέδωκα αὐτῷ εἰς κληρονομίαν, ὅπως μὴ μνεία γέννηται τῶν υἱῶν Ἀμμών. ¹¹ καὶ εἰς Μωάβ ποιήσω ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος. ¹² τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶκον Ἰουδα, καὶ ἐμνησικαχῆσαν, καὶ ἐξεδίκησαν δίκην. ¹³ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἀνθρώπων καὶ κτήνος, καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον. καὶ ἐκ Θαι-

μᾶν διωκόμενοι ἐν ὁρμααίᾳ πεσοῦνται. ¹⁴ καὶ δώσω ἐκδίκησιν μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ποιήσουσιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργὴν μου καὶ κατὰ τὸν θυμὸν μου, καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησιν μου, λέγει κύριος. ¹⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἐκδικήσει καὶ ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαιρόντες ἐκ ψυχῆς τοῦ ἐξαλείψαι ἕως ἐνός, ¹⁶ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐξολοθρεύσω Κρητας, καὶ ἀπολῶ τοὺς καταλοιπούς τοὺς κατοικοῦντας τὴν παραλίαν. ¹⁷ καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις μεγάλας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ἐκδίκησιν μου ἐπ' αὐτούς.

Κ Ε Φ. Κς'.

Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει μιᾷ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, ἀνθ' οὗ εἶπε Σὺρ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, εὖγε συνετρίβη, ἀπόλωλε τὰ ἔθνη, ἐπεστράφη πρὸς με, ἡ πληρὴς ἡρμωμάτων. ³ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ Σὺρ, καὶ ἀνάξω ἐπὶ σέ ἔθνη πολλὰ, ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύμασιν αὐτῆς. ⁴ καὶ καταβαλοῦσι τὰ τεῖχη Σὺρ, καὶ καταβαλοῦσι τοὺς πύργους σου, καὶ λικμήσω τὸν χοῖν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς λεοπετρίαν. ⁵ ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται ἐν μέσῳ θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ λελάληκα, λέγει κύριος. καὶ ἔσται εἰς προνομὴν τοῖς ἔθνεσιν, ⁶ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἐν πεδίῳ μαχαίρα ἀναιρεθῇσονται, καὶ γνῶσονται ὅτι ἐγὼ κύριος. ⁷ ὅτι τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ Σὺρ τὸν Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος ἀπὸ τοῦ Βορρᾶ, βασιλεὺς βασιλέων ἔστι, μεθ' ἵππων καὶ ἁρμάτων καὶ ἱππέων καὶ συναγωγῆς ἔθνων πολλῶν σφόδρα. ⁸ οὗτος τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πεδίῳ μαχαίρα ἀνέλξει, καὶ δώσει ἐπὶ σέ προφυλακὴν, καὶ περιοικοδομήσει, καὶ ποιήσει ἐπὶ σέ κύκλῳ χάρακα καὶ περιστάσιν ὅπλων, καὶ τὰς λόγχας αὐτοῦ ἀπέναντί σου δώσει. ⁹ τὰ τεῖχη σου,

καὶ στρώσουσι τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν, ⁸ καὶ καταβιάσουσί σε, καὶ ἀποθανῇ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης. ⁹ μὴ λέγων ἐρεῖς, θεὸς εἰμι ἐγὼ ἐνώπιον τῶν ἀναιρούντων σε; σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος, καὶ οὐ θεός. ἐν πλήθει ¹⁰ ἀπεριεμήτων ἀπολῇ ἐν χειρὶν ἄλλοτριων, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει κύριος. ¹¹ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹² υἱὲ ἀνθρώπου λαβε θρήνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου, καὶ ἐπὶ αὐτῷ. τάδε λέγει κύριος κύριος. σὺ ἀποσφράγισμα ὁμοιώσεως, καὶ στέφανος κάλλους ¹³ ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου τοῦ θεοῦ ἐγενήθης. πᾶν λίθον χρηστὸν ἐνδεδέσαι, σάρδιον καὶ τοπάζιον, καὶ σμάραγδον καὶ ἄνθρακα, καὶ σάπφειρον καὶ ἰασπιν, καὶ ἀργυρίον καὶ χρυσίον, καὶ λιγύριον καὶ ἄρατην, καὶ ἀμέθυστον καὶ χρυσόλιθον, καὶ βηρύλλιον καὶ ὄνυχιον, καὶ χρυσίου ἐνέπλησας τοὺς θησαυρούς σου καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοί. ¹⁴ ἀπ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης σὺ μετὰ τοῦ Χερουῖθ, ἐθῆκά σε ἐν ὄρει ἁγίῳ θεοῦ, ἐγενήθης ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων, ¹⁵ ἐγενήθης σὺ ἄμωμος ἐν ταῖς ἡμέραις σου, ἀπ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὐρέθῃ τὰ ἀδικήματα ἐν σοί. ¹⁶ ἀπὸ πλήθους τῆς ἐμπορίας σου ἐπλησας τὰ ταμεῖά σου ἀνομίας, καὶ ἡμαρτες καὶ ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὀρους τοῦ θεοῦ. καὶ ἤγαγέ σε τὸ Χερουῖθ ἐκ μέσου λίθων πυρίνων. ¹⁷ ὑψώθῃ ἡ καρδία σου ἐπὶ τῷ κάλλει σου, διεφθάρῃ ἡ ἐπιστήμη σου μετὰ τοῦ κάλλους σου. διὰ πληθὺς ἁμαρτιῶν σου ἐπὶ τὴν γῆν ἐρῆνιά σε, ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγματισθῆναι. ¹⁸ διὰ τὸν πληθὺς τῶν ἁμαρτιῶν σου καὶ τῶν ἀδικιῶν τῆς ἐμπορίας σου ἐβεβήλωσα τὰ ἱερά σου, καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσου σου, τοῦτο καταφάγεται σε. καὶ ὅσῳ σε σποδὸν ἐπὶ τῆς γῆς σου ἐναντίον πάντων τῶν ὁρώντων σε. ¹⁹ καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι στενάξουσιν ἐπὶ σέ. ἀπώλεια ἐγένου, καὶ οὐχ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα. ²⁰ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ²¹ υἱὲ ἀνθρώπου, στηρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Σιδῶνα, καὶ προφήτευσον

ἐπ' αὐτήν, ²² καὶ εἰπόν. τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σιδὼν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοί, καὶ γνώσῃς ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν σοί. ²³ αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σου, καὶ πεσύνονται τετρασυματισμένοι μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλω σου, καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ εἰμι κύριος. ²⁴ καὶ οὐκ ἔσονται οὐκέτι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ σκόλωσ πικρίας καὶ ἄκανθα ὁδύνης ἀπὸ τῶν περικύκλω αὐτῶν τῶν ἀτιμασάντων αὐτούς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. ²⁵ τάδε λέγει κύριος κύριος. καὶ συναῶξ τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῶν ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐνώπιον τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν. ²⁶ καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι, καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ κατοικήσουσιν ἐν ἐλπίδι, ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτούς ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν.

ΚΕ Φ. ΚΘ'.

Ἐν τῷ ἔτει τῷ δωδεκάτῳ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί, μὲν τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, στηρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραὶ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' Αἰγυπτὸν ὅλην, ³ καὶ εἰπόν. τάδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραῶ, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ, τὸν λέγοντα, ἐμοὶ εἰσιν οἱ ποταμοί, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς. ⁴ καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνas σου, καὶ προσκόλλησω τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πέτεργας σου, καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου τοῦ ποταμοῦ σου, ⁵ καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει καὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σου. ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πεδίου πέσῃ, καὶ οὐ μὴ συναχθῇς, καὶ οὐ μὴ περισταλῇς, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα, ⁶ καὶ

⁶ καὶ γινώσκονται πάντες οἱ κατοικοῦν-
τες Αἴγυπτον, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.
ἀνθ' ὧν ἐγενήθη ῥάβδος καλαμίνη
τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ⁷ ὅτε ἐπικάβητό σου
τῇ χειρὶ αὐτῶν, ἐθλάσθης, καὶ ὅτε
ἐπεκρότησεν ἐπ' αὐτοὺς πᾶσα χεὶρ,
καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σέ, συνε-
τρίβης, καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν
ὄσφυν. ⁸ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος.
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ ῥομφαίαν, καὶ
ἀπολωὶ ἀπὸ σοῦ ἀνθρώπους καὶ κτή-
νη, ⁹ καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώ-
λεια καὶ ἔρημος. καὶ γινώσκονται ὅτι
ἐγὼ εἰμι κύριος. ἀντὶ τοῦ λέγειν σε,
οἱ ποταμοὶ ἐμοὶ εἶσι, καὶ ἐγὼ ἐποίησα
αὐτούς. ¹⁰ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ
σέ, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ποταμούς
σου, καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρη-
μον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ
Μαγδωλοῦ καὶ Συήνης καὶ ἕως ὀρίων
Αἰθιοπῶν. ¹¹ οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ
πούς ἀνθρώπου, καὶ πούς κτήνους
οὐ μὴ διέλθῃ αὐτήν, καὶ οὐ κατοικη-
θήσεται τεσσαράκοντα ἔτη. ¹² καὶ
δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέ-
σῳ γῆς ἡρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις
αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἡρημωμένων
ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη. καὶ δια-
σπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ
λικμήσω αὐτοὺς εἰς τὰς χώρας. ¹³ τά-
δε λέγει κύριος. μετὰ τεσσαράκοντα
ἔτη συναΐξω Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶν ἔ-
θνῶν οὐ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, ¹⁴ καὶ
ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν
Αἰγυπτίων, καὶ κατοικίσω αὐτοὺς ἐν
γῇ Φαθωρῆς, ἐν τῇ γῇ ὅθιν ἐλήφθη-
σαν, καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινῇ ¹⁵ παρὰ
πᾶσας τὰς ἀρχάς. οὐ μὴ ὑψωθῇ ἐτι
ἐπὶ τὰ ἔθνη. καὶ ὀλιγοστοὺς αὐτοὺς
ποιήσω, τοῦ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλείο-
νας ἐν τοῖς ἔθνεσι. ¹⁶ καὶ οὐκέτι ἔσον-
ται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀνα-
μνησκουσάν ἀνομίαν, ἐν τῷ ἀκολου-
θῆσαι αὐτοὺς ὀπίσω αὐτῶν, καὶ γινώ-
σκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. ¹⁷ καὶ ἐ-
γένετο ἐν τῷ ἔβδόμῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει,
μὲν τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐγένετό
λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹⁸ υἱὲ ἀν-
θρώπου, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλώνης κατεδουλώσατο τὴν δύ-
ναμιν αὐτοῦ δουλείᾳ μεγάλῃ ἐπὶ Τύ-

ρου, πᾶσα κεφαλὴ φαλακρά, καὶ πᾶς
ὤμος μαδών. καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενήθη
αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἐπὶ Τύ-
ρον, καὶ τῆς δουλείας ἧς ἐδούλευσαν
ἐπ' αὐτήν. ¹⁹ τάδε λέγει κύριος κύ-
ριος. ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τῷ Ναβουχο-
δονόσορ βασιλεῖ Βαβυλώνης γῆν Αἰ-
γύπτου, καὶ προνομεύσει τὴν προνο-
μὴν αὐτῆς καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα
αὐτῆς, καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει
αὐτοῦ, ²⁰ ἀντὶ τῆς λειτουργίας αὐ-
τοῦ ἧς ἐδούλευσεν ἐπὶ Τύρον, δέδωκα
αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου. τάδε λέγει κύ-
ριος κύριος. ²¹ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀ-
νατελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ,
καὶ σοὶ δώσω στόμα ἀνεωγμένον ἐν
μέσῳ αὐτῶν, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ
εἰμι κύριος.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με,
λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον,
καὶ εἰπόν. τάδε λέγει κύριος. ὦ ὦ ἡ-
μέρα, ³ ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα τοῦ κυρίου,
ἡμέρα νεφέλης, πέρας ἔθνῶν ἔσται,
⁴ καὶ ἦξει μάχαιρα ἐπ' Αἰγυπτίους,
καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν γῇ Αἰθιοπία, καὶ
συμπεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν
Αἰγύπτῳ καὶ συμπεσῶσι τὰ θεμέλια
αὐτῆς. ⁵ Πέρσαι, καὶ Κρήτες, καὶ
Λυδοὶ, καὶ Αἰβύες, καὶ πάντες οἱ ἐπί-
μικτοι, καὶ τῶν υἱῶν τῆς διαθήκης
μου μάχαιρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ. ⁶ καὶ
πεσοῦνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύ-
πτου, καὶ καταβήσεται ἡ ὕβρις τῆς
ἰσχύος αὐτῆς ἀπὸ Μαγδωλοῦ ἕως Συ-
ήνης, μάχαιρα πεσοῦνται ἐν αὐτῇ, λέ-
γει κύριος. ⁷ καὶ ἡρημωθήσεται ἐν
μέσῳ χωρῶν ἡρημωμένων, καὶ αἱ πό-
λεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἡρημωμέ-
νων ἔσονται. ⁸ καὶ γινώσκονται ὅτι ἐ-
γὼ εἰμι κύριος ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴ-
γυπτον καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοη-
θοῦντες αὐτῇ. ⁹ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐξελεύσονται ἄγγελοι σπευδόντες ἀφα-
νίσαι τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ ἔσται ταρα-
χὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου,
ὅτι ἰδοὺ ἦκει. ¹⁰ τάδε λέγει κύριος
κύριος. καὶ ἀπολωὶ πληθὸς Αἰγυπτίων
διὰ χειρὸς Ναβουχοδονόσορ βασιλέως
Βαβυλώνης, ¹¹ αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ, λοιμοὶ ἀπὸ ἔθνῶν ἀπεσταλμέ-

τοι

νοι ἀπολέσαι γῆν· καὶ ἐκκινώσουσι πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν. ¹² καὶ δώσω τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτριῶν, ἐγὼ κύριος λελάληκα. ¹³ ὅτι τάδε λέγει κύριος κύριος. καὶ ἀπολῶ μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέρφως, καὶ ἄρχοντας Μέρφως ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι. ¹⁴ καὶ ἀπολῶ γῆν Φαθωρῆς, καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει. ¹⁵ καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμὸν μου ἐπὶ Σαὶν τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέρφως. ¹⁶ καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἰγύπτον, καὶ ταραχὴ ταραχθήσεται ἡ Συήνη, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἐκρηγμα, καὶ διαχυθήσεται ὕδατα. ¹⁷ νεανίσκοι Ἡλιουπόλεως καὶ Βουβάστου ἐν μαχαίρα πεσοῦνται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται, ¹⁸ καὶ ἐν Τάφναις συσκοτάσει ἡ ἡμέρα, ἐν τῷ συντρίψαι με ἐκεῖ τα σκήπτρα Αἰγύπτου, καὶ ἀπολείται ἐκεῖ ἡ ὕβρις ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ταύτην νεφέλη καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμαλωτοὶ ἀρθήσονται. ¹⁹ καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. ²⁰ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, ἐβδόμῃ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ²¹ υἱὲ ἀνθρώπου, τοὺς βραχίονας Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα, καὶ ἰδοὺ οὐ κατεδέθη τοῦ δοθῆναι ἱάσιν, τοῦ δοθῆναι ἐπ' αὐτὸν μάλαγμα, τοῦ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας. ²² διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ συντρίψω τοὺς βραχίονας αὐτοῦ τοὺς ἰσχυροὺς, καὶ τοὺς τεταμένους, καὶ καταβαλῶ τὴν μαχαίραν αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ²³ καὶ διασπερῶ Αἰγύπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτούς εἰς τὰς χώρας, ²⁴ καὶ κατισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ δώσω τὴν ῥομφαίαν μου εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἰγύπτον, καὶ προνομήσει τὴν προνομήν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει

τὰ σκύλα αὐτῆς. ²⁵ καὶ ἐνισχύσω τοὺς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βραχίονες Φαραὼ πεσούνται, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ῥομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου. ²⁶ καὶ διασπερῶ Αἰγύπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτούς εἰς τὰς χώρας, καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος.

Κ Ε Φ. ΔΔ'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ τρίτῳ μηνί, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τῷ πλῆθει αὐτοῦ. τίνοι ὡμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σου; ³ ἰδοὺ Ἀσοῦρ κυνάρισσος ἐν τῷ Αβάνῳ, καὶ καλὸς ταῖς παραφύασι, καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει, εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, ⁴ ὕδωρ ἐξέθρεψεν αὐτὸν, ἡ ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτὸν, τοὺς ποταμοὺς αὐτῆς ἤγαγε κύκλῳ τῶν φυτῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ σπένεματά αὐτῆς ἐξαπέστειλεν εἰς πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου. ⁵ ἔνεκεν τούτου ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, καὶ ἐπλάτυνθησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἀπ' ὕδατος πολλοῦ. ⁶ ἐν ταῖς παραφύασι αὐτοῦ ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑποκάτω τῶν κλάδων αὐτοῦ ἐγεννώσαν πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου, ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ κατώκησε πᾶν πλῆθος ἔθνων. ⁷ καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ῥίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολὺ. ⁸ καὶ κυνάρισσος τοιαυτὰ ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ, καὶ αἱ πίτνεις οὐχ ὅμοιαι ταῖς παραφύασι αὐτοῦ, καὶ ἑλάται οὐκ ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὡμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτοῦ. ⁹ διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ. καὶ ἔζηλωσαν αὐτὸν τὰ ξύλα τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς τοῦ θεοῦ. ¹⁰ διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος. ἀνθ' ὧν ἐγένου μέγας τῷ μεγέθει, καὶ ἔδωκας τὴν ἀρχήν σου εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ εἶδον ἐν τῷ

τῷ ὑψωθῆναι αὐτὸν, ¹¹ καὶ παρέδωκα αὐτὸν εἰς χεῖρας ἄρχοντος ἐθνῶν, καὶ ἐποίησε τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ. ¹² καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὸν ἄλλοτριοι λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ κατέβαλον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων. ἐν πάσαις ταῖς φάραγξιν ἔπisan οἱ κλάδοι αὐτοῦ, καὶ συνετριβή τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐν παντὶ πεδίῳ τῆς γῆς, καὶ κατέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἡδάφισαν αὐτὸν, ¹³ ἐπὶ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ στελέχη αὐτοῦ ἐγίνοντο πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, ¹⁴ ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι. καὶ ἔδωκαν τὴν ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ οὐκ ἔστῃσαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτά. πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ, πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον, εἰς γῆς βάθος, ἐν μέσῳ υἱῶν ἀνθρώπων προσκαταβαίνοντας εἰς βόθρον. ¹⁵ τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἐν ἡμέρᾳ κατέβη εἰς ἄδου, ἐπένθησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος. καὶ ἐπέστησαν τοὺς ποταμούς αὐτῆς, καὶ ἐκώλυσαν πληθὺς ὕδατος, καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Αἰβάνος, πάντα τὰ ξύλα τοῦ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν. ¹⁶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐσεισθήσαν τὰ ἔθνη, ὅτε κατεβίβασον αὐτὸν εἰς ἄδου μετὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς λάκκον, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἐν γῇ πάντα τὰ ξύλα τῆς τρυφῆς, καὶ τὰ ἐκλεκτὰ τοῦ Αἰβάνου πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ. ¹⁷ καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μετ' αὐτοῦ εἰς ἄδου ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο. ¹⁸ τίνοι ὁμοιώθης; κατὰβηθι, καὶ καταβιβασθῇ μετὰ τῶν ξύλων τῆς τρυφῆς εἰς γῆς βάθος. ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας. οὕτως Φαραὼ καὶ τὸ πληθὺς τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, λέγει κύριος κύριος.

Κ Ε Φ. Α Β'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί, μιᾷ τοῦ μηνός, ἐγέ-

νετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ. λέοντι ἐθνῶν ὁμοιώθης σὺ, καὶ ὡς δράκων ὃ ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σου, καὶ ἐτάρασσες ὕδωρ τοῖς ποσὶ σου, καὶ κατέπατες τοὺς ποταμούς σου. ³ τὰδε λέγει κύριος. καὶ περιβαλὼ ἐπὶ σὲ δίπτυα λαῶν πολλῶν, καὶ ἀναξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ μου, ⁴ καὶ ἔκτανω σε ἐπὶ τὴν γῆν. πεδία πλησθήσεται, καὶ ἐπικαθιδὼ ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμπλήσω πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς. ⁵ καὶ δώσω τὰς σάρκας σου ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τοῦ αἵματός σου. ⁶ καὶ ποτισθήσεται ἡ γῇ ἀπὸ τῶν προχωρημάτων σου, ἀπὸ τοῦ πληθύνους σου ἐπὶ τῶν ὀρέων. φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σοῦ, ⁷ καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναί σε οὐρανὸν, καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτοῦ, ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ σελίγη οὐ μὴ φάνη τὸ φῶς αὐτῆς. ⁸ πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ συσκοτάσουσιν ἐπὶ σέ. καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν, λέγει κύριος κύριος. ⁹ καὶ παροργισθῇ καρδίαν λαῶν πολλῶν, ἥνικα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σου εἰς τὰ ἔθνη, εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνω. ¹⁰ καὶ στυνάσουσιν ἐπὶ σέ ἔθνη πολλὰ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται, ἐν τῷ πετάσθαι τὴν ῥομφαίαν μου ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν, προσδεχόμενοι τὴν πτώσιν αὐτῶν, ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σου. ¹¹ ὅτι τὰδε λέγει κύριος κύριος. ῥομφαία βασιλεῶς Βαβυλῶνος ἦξει σοι ¹² ἐν μαχαίραις γιγάντων, καὶ καταβαλὼ τὴν ἰσχύν σου, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν πάντες, καὶ ἀπολοῦσι τὴν ὕβριν Αἰγύπτου, καὶ συνετριβήσεται πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτῆς. ¹³ καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλοῦ, καὶ οὐ μὴ ταραξῇ αὐτὸ πούς ἀνθρώπου ἔτι, καὶ ἴχνος κτηνῶν οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτό. ¹⁴ οὕτως τότε ἡσυχάσει τὰ ἕδατα αὐτῶν, καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύσονται, λέγει κύριος. ¹⁵ ὅταν δῶ Αἰγύπτου εἰς ἀπώλειαν, καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῇ σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς.

ιῆς, ὅταν διασπερῶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. ¹⁶ Θρῆνός ἐστι, καὶ θρηνήσεις αὐτὸν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἔθνων θρηνήσουσιν αὐτὸν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχύν αὐτῆς θρηνήσουσιν αὐτήν, λέγει κύριος, κύριος. ¹⁷ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ πρώτου μηνός, πεντεκαδικῆς τοῦ μηνός, ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹⁸ υἱὲ ἀνθρώπου, θρηνήσον ἐπὶ τὴν ἰσχύν Αἴγυπτου, καὶ καταβιβάσουσιν αὐτῆς τὰς θυγατέρας τὰ ἔθνη νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον. ¹⁹ ἐν μέσῳ μαχαίρας τραυματιῶν πέσουνται μετ' αὐτοῦ, ²⁰ καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἐροῦσίν σοι οἱ γίγαντες. ἐν βᾶθει βόθρου γίνου, τίνος κρείττων εἶ; καὶ καταβῆθι, καὶ κοιμήθητι μετὰ ἀπεριτμήτων ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας. ²² ἐκεῖ Ἀσσοῦρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ, πάντες τραυματῖαι ἐκεῖ ἐδόθησαν, καὶ ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐν βᾶθει βυθροῦ, καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ. περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ πάντες οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα, ²³ οἱ δόντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς. ²⁴ ἐκεῖ Αἰλάμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ. πάντες οἱ τραυματῖαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρα, καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος, οἱ δειδωκότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς. καὶ ἐλάβσαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον, ²⁵ ἐν μέσῳ τραυματιῶν. ²⁶ ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσόχ, καὶ Θοβὴλ, καὶ πᾶσα ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, περικύκλω τοῦ μνήματος αὐτοῦ πάντες τραυματῖαι αὐτοῦ, πάντες ἀπερίτμητοι τραυματῖαι ἀπὸ μαχαίρας, οἱ δειδωκότες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς. ²⁷ καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πεπτωκωτῶν ἀπ' αἰῶνος, οἱ κατέβησαν εἰς ᾄδου ἐν ὅπλοις πολεμικοῖς, καὶ ἔθηκαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν, ὅτι ἐξε-

φόβησαν πάντας ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν. ²⁸ καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρα. ²⁹ ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἄρχοντες Ἀσσοῦρ, οἱ δόντες τὴν ἰσχύν αὐτοῦ εἰς τραῦμα μαχαίρας, οὗτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν, μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον. ³⁰ ἐκεῖ οἱ ἄρχοντες τοῦ Βορῆα πάντες στρατηγοὶ Ἀσσοῦρ, οἱ καταβαίνοντες τραυματῖαι, σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἀπερίτμητοι μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας, καὶ ἀπνεγκαν τὴν βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον. ³¹ ἐκείνους ὄψεται βασιλεὺς Φαραῶ, καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχύν αὐτῶν, λέγει κύριος κύριος. ³² ὅτι δέδωκα τὸν φόβον αὐτοῦ ἐπὶ γῆς ζωῆς, καὶ κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας Φαραῶ, καὶ πᾶν τὸ πληθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγει κύριος κύριος.

Κ Ε Φ. Δ Γ'.

Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, ἀλήσον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς. γῆ ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω ὁμοφαιάν καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἀνθρώπων ἓνα ἐξ αὐτῶν, καὶ δώσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν, ³ καὶ ἴδῃ τὴν ὁμοφαιάν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ σάλπισθ τῇ σάλπιγγι, καὶ σημάτη τῷ λαῷ, ⁴ καὶ ἀκουσθ ὁ ἀκούσας τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ μὴ φυλάξῃται, καὶ ἐπέλθῃ ἡ ὁμοφαιά, καὶ καταλάβῃ αὐτὸν, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔσται. ⁵ ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἔσται. καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλατο. ⁶ καὶ ὁ σκοπὸς, ἐὰν ἴδῃ τὴν ὁμοφαιάν ἐρχομένην, καὶ μὴ σημάτῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξῃται, καὶ ἔλθουσα ἡ ὁμοφαιά λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν, αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήφθη, καὶ τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκλήψεται. ⁷ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκουσθ ἐκ στόματός μου λόγον. ⁸ ἐν τῷ ἐπιτεῖν

με

με τῷ ἁμαρτωλῷ, θανάτῳ θανατω-
θῇ, καὶ μὴ λαλήσῃς, τοῦ φυλάξασ-
θαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ,
αὐτὸς ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀπο-
θανεῖται, τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς
χειρὸς σου ἐκλήγῃσω. ⁹ σὺ δὲ ἐὰν προ-
απαγγέλῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ
ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς, καὶ μὴ ἀπο-
στρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, οὗτος
τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ
σὺ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξήρησαι. ¹⁰ καὶ
σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὼν τῷ οἴκῳ Ἰσ-
ραὴλ, οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες, αἱ
πλάναι ἡμῶν, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν
ἐφ' ἡμῖν εἰσι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τη-
κόμεθα, καὶ πῶς ζήσομεθα; ¹¹ εἰπὼν
αὐτοῖς. Ὡς ἐγώ, τάδε λέγει κύριος, οὐ
βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἀσεβοῦς,
ὥς ἀποστρέψαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς
ὁδοῦ αὐτοῦ, καὶ ζῆν αὐτόν. ἀποστρο-
φῇ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὑμῶν.
καὶ ἵνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραὴλ;
¹² εἰπὼν πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ
σου. δικαιοσύνη δικαίου οὐ μὴ ἐξελεῖ-
ται αὐτόν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα πλανηθῇ
καὶ ἀνομία ἀσεβοῦς οὐ μὴ κακώσῃ αὐ-
τόν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἀποστρέψῃ ἀπὸ
τῆς ἀνομίας αὐτοῦ. καὶ δικαίος οὐ μὴ
δύνηται σωθῆναι. ¹³ ἐν τῷ εἰπεῖν με
τῷ δικαίῳ, οὗτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δι-
καιοσύνῃ αὐτοῦ, καὶ ποιήσει ἀνομίαν,
πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ οὐ μὴ
ἀναμνησθῶσιν, ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἢ
ἐποίησεν, ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται. ¹⁴ καὶ
ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἀσεβεῖ, θανάτῳ
θανατωθήσῃ, καὶ ἀποστρέψει ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσει κρί-
μα καὶ δικαιοσύνην, ¹⁵ καὶ ἐνεχύρα-
σμα ἀποδοί, καὶ ἀρπαγμάτων ἀποτί-
σει, ἐν προστάγμασι ζωῆς διαπορεύη-
ται, τοῦ μὴ ποιῆσαι ἄδικον, ζωὴ ζή-
σεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ. ¹⁶ πᾶσαι
αἱ ἁμαρτίαι αὐτοῦ, ἃς ἥμαρτεν, οὐ μὴ
ἀναμνησθῶσιν, ὅτι κρίμα καὶ δικαιο-
σύνην ἐποίησεν, ἐν αὐταῖς ζήσεται.
¹⁷ καὶ ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου,
οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τοῦ κυρίου. καὶ
αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα. ¹⁸ ἐν
τῷ ἀποστρέψαι δικαίον ἀπὸ τῆς δι-
καιοσύνης αὐτοῦ, καὶ ποιήσει ἀνομίας,
καὶ ἀποθανεῖται ἐν αὐταῖς. ¹⁹ καὶ ἐν

τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἁμαρτωλὸν ἀπὸ
τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ποιήσει κρίμα
καὶ δικαιοσύνην, ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζή-
σεται. ²⁰ καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ ἐλάτε,
οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς κυρίου. ἕκαστον ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος
Ἰσραὴλ. ²¹ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δεκά-
τῳ ἔτει, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνί, πέμ-
πτη τοῦ μηνὸς τῆς αἰχμαλωσίας ἡ-
μῶν, ἦλθε πρὸς μέ ὁ ἀνασωθεὶς ἀπὸ
Ιερουσαλὴμ, λέγων. ἑάλω ἡ πόλις.
²² καὶ χεῖρ κυρίου ἐγενήθη ἐπ' ἐμέ ἐ-
σπέρας πρὶν ἔλθειν αὐτόν, καὶ ἥνοιξέ
μου τὸ στόμα, ὥς ἦλθε πρὸς μέ τὸ
πρῶτ'· καὶ ἀνοιχθὲν τὸ στόμα μου οὐ
συνεσχέθη ἔτι. ²³ καὶ ἐγενήθη λόγος
κυρίου πρὸς μέ, λέγων. ²⁴ υἱὲ ἀνθρώ-
που, οἱ κατοικοῦντες τὰς ἡρημασμένας
ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ λέγουσιν.
εἰς ἣν Ἀβραάμ, καὶ κατέσχε τὴν γῆν,
καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμέν, ἡμῖν δέδοται
ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν. ²⁵ διὰ τοῦτο εἶ-
πὼν αὐτοῖς. ²⁷ τάδε λέγει κύριος κύ-
ριος. Ὡς ἐγώ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἡρημα-
μέναις μαχαίραις πεσοῦνται, καὶ οἱ ἐπὶ
προσώπου τοῦ πεδίου τοῖς θηρίοις
τοῦ ἀγροῦ δοθήσονται εἰς καταβρω-
μα, καὶ τοὺς ἐν ταῖς τετειχημέναις,
καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπηλαιοῖς θανάτῳ
ἀποκτενῶ. ²⁸ καὶ δώσω τὴν γῆν ἔρη-
μον, καὶ ἀπολείται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος
αὐτῆς, καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ὄρη τοῦ
Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμε-
νον. ²⁹ καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγώ εἰμι
κύριος. καὶ ποιήσω τὴν γῆν αὐτῶν
ἐρημον, καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα
τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἐποίησαν.
³⁰ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ υἱοὶ τοῦ
λαοῦ σου οἱ λαλοῦντες περὶ σοῦ παρὰ
τὰ τείχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τῶν οἰ-
κιῶν, καὶ λαλοῦσιν ἄνθρωπος τῷ ἁ-
δελφῷ αὐτοῦ, λέγοντες. συνέλθωμεν,
καὶ ἀκούσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα πα-
ρὰ κυρίου. ³¹ ἔρχονται πρὸς σέ, ὥς
συμπορευέται λαός, καὶ καθήσεται ἐναν-
τίον σου, καὶ ἀκούουσι τὰ ῥήματά
σου, καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσουσιν, ὅτι
ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὁ-
πίσω τῶν μισανμάτων ἢ καρδία αὐτῶν.
³² καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὥς φωνὴ ψαλτη-
ρίου ἡδυφώνου, εὐαρεμόστου, καὶ α-
κού-

κούσονται σου τὰ ῥήματα, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσιν αὐτά. ³³ καὶ ἤνικα ἐὰν ἔλθῃ, ἐροῦσιν, ἰδοὺ ἡμεῖς, καὶ γνώσονται, ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΔΔ'.

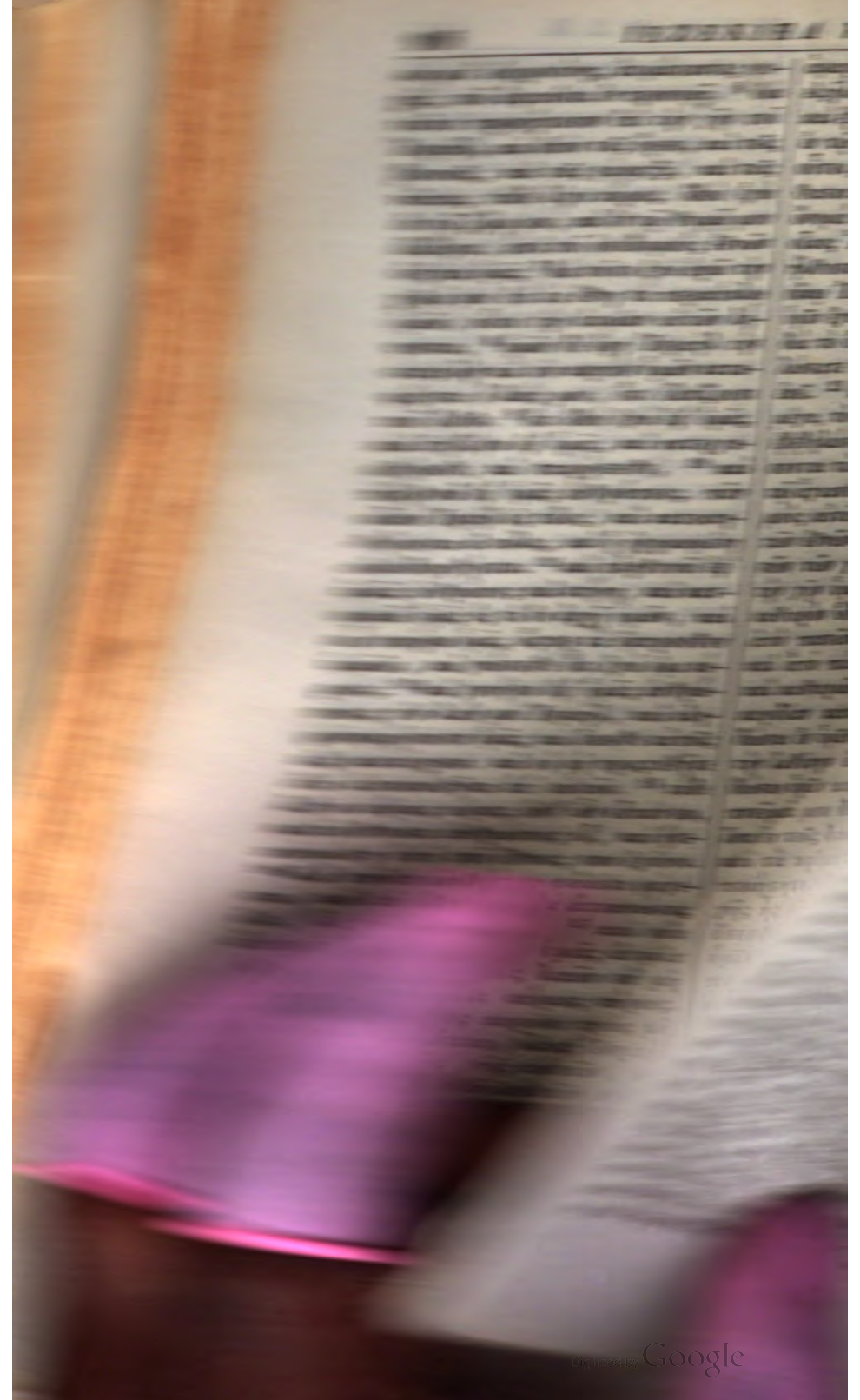
Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς μὲ, λέγων. ² υἱὲ ἀνθρώπου, προφητεύσον ἐπὶ τοὺς ποιμένας τοῦ Ἰσραὴλ, προφήτευσον, καὶ εἰπὸν τοῖς ποιμέσι. τὰ δε λέγει κύριος κύριος. ὦ ποιμένες Ἰσραὴλ, μὴ βόσκουσιν ποιμένες ἑαυτοὺς; οὐ τὰ πρόβατα βόσκουσιν οἱ ποιμένες; ³ ἰδοὺ τὸ γάλα κατέσθετε, καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε, καὶ τὸ παχὺ σφαίετε, καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκειτε. ⁴ τὸ ἡσθενηκὸς οὐκ ἐνισχύσατε, καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ ἐσωματοποιήσατε, καὶ τὸ συττεριμμένον οὐ κατεδήσατε, καὶ τὸ πλανωμένον οὐκ ἀπεστρέψατε, καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε, καὶ τὸ ἰσχυρὸν κατειργάσασθε μόχθῳ. ⁵ καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου, διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ ἐγενήθη εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ. ⁶ καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου ἐν παντὶ ὄρει, καὶ ἐπὶ πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς διεσπάρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀποστρέφων. ⁷ διὰ τοῦτο ποιμένες ἀκούσατε λόγον κυρίου. ⁸ ὥς ἐγὼ, λέγει κύριος κύριος, εἰ μὴν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προσηνῆ, καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ οὐκ ἐξεζητήσαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτοὺς, τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν. ⁹ ἀντὶ τούτου ποιμένες, ¹⁰ τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς τοῦ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ βόσκησουσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά, καὶ ἐξελεύμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα. ¹¹ διότι τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά. ¹² ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν

τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὅτ' ἐγνώφος καὶ νεφέλῃ ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων, οὕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἀπελάσω αὐτὰ ἐκ παντὸς τόπου οὗ διεσπάρησαν ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνώφου. ¹³ καὶ ἔξω αὐτοὺς ἐκ τῶν ἔθνων, καὶ σπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν χωρῶν, καὶ ἔξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ βόσκησω αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ταῖς φάραγξι, καὶ ἐν κατωκίᾳ τῆς γῆς, ¹⁴ ἐν νομῇ ἀβόσκησης αὐτοῦ, ἐν τῷ ὄρει τῷ ἱελαῖ Ἰσραὴλ. καὶ ἔσονται αἱ μακρὰ αὐτῶν ἐκεῖ, καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ πίνοντες βόσκηθήσονται ἐν τῶν ὀρέων Ἰσραὴλ. ¹⁵ ἐγὼ βόσκω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐγὼ ἀναμέσον αὐτά, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ ἰσχυρὸς. τὰδε λέγει κύριος κύριος. ¹⁶ τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω, καὶ τὸ πλανωμένον ἀποστρέψω, καὶ τὸ συττεριμμένον καταδήσω, καὶ τὸ ἐκλείπον ἐνισχύσω, καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βόσκησω αὐτὰ μετὰ κρίματος. ¹⁷ καὶ ὑμεῖς πρόβατα, τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου καὶ προβάτου, κριτῶν καὶ τράγων. ¹⁸ καὶ οὐχ ἱκανὸν ὑμῖν, ὅτι τὴν καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε, καὶ τὰ καταλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν κατεπατῆτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν; καὶ τὸ καθεστῆς ὕδωρ ἐπίνετε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσετε; ¹⁹ καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμεντο, καὶ τὸ τεταραγμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐκίον; ²⁰ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀναμέσον προβάτου ἀσθενοῦς. ²¹ ἐπὶ ταῖς πλευραῖς, καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθήσεθε, καὶ τοὺς κέρασιν ὑμῶν ἐκεραιτίζετε, καὶ πᾶν τὸ ἐκλείπον ἐξεθλίβετε. ²² καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ μὴ ὥσιν ἔτι εἰς προσηνῆ, καὶ κρινῶ ἀναμέσον κροῦ πρὸς κροῖον. ²³ καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτοὺς ποιμένα ἕνα, καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς, τὸν δούλον μου Δαυὶδ, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμὴν, ²⁴ καὶ ἐγὼ κύριος ἔσομαι

σιν μετ' εὐφροσύνης, ἀτιμάσαντες ψυχὰς, τοῦ ἀφανίσαι ἐν προνομή. ⁸ διὰ τοῦτο προφῆτευσον ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ ταῖς φάραγξι, καὶ ταῖς νάπαις. τὰδε λέγει κύριος. ἰδοὺ ἐγὼ ἐν τῷ ἔλῳ μου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου ἐλάλησα, ἀγτί τοῦ ὀνειδισμοῦ ἐθνῶν ἐνεγκαι ὑμᾶς. ⁷ διὰ τοῦτο ἐγὼ ἀρῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλω ὑμῶν, οὗτοι τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήψονται, ⁸ ὑμῶν δὲ ὅρη Ἰσραὴλ τὴν σταφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν καταφάγεται ὁ λαὸς μου, ὅτι ἐλπίζουσι τοῦ ἐλθεῖν. ⁹ ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ κατεργασθήσεσθε, καὶ σπαρήσεσθε, ¹⁰ καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους. πᾶν οἶκον Ἰσραὴλ εἰς τέλος, καὶ κατοικηθήσονται αἱ πόλεις, καὶ ἡ ἡρμωμένη οἰκοδομηθήσεται. ¹¹ καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους καὶ κτήνη, καὶ κατοικίω ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν, καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς, ὥσπερ τὰ ἐμπροσθεν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. ¹² καὶ γεννήσω ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπους τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, καὶ κληρονομήσουσιν ὑμᾶς, καὶ ἐσέσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν. καὶ οὐ μὴ προστεθῇτε ἔτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν. ¹³ τὰδε λέγει κύριος κύριος. ἀνθ' ὧν εἰπᾶν σοι, κατέσθουσα ἀνθρώπους εἰ, καὶ ἡτεκνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγένου. ¹⁴ διὰ τοῦτο ἀνθρώπου οὐκέτι φάγεσαι, καὶ τὸ ἔθνος σου οὐκ ἀτεκνώσεις ἔτι, λέγει κύριος κύριος. ¹⁵ καὶ οὐκ ἀκουσθήσεται οὐκέτι ἐφ' ὑμᾶς ἀτιμία ἐθνῶν, καὶ ὀνειδισμοὺς λαῶν οὐ μὴ ἀνενέγκητε ἔτι, λέγει κύριος κύριος. ¹⁶ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με, λέγων. ¹⁷ υἱὲ ἀνθρώπου, οἶκος Ἰσραὴλ κατώκησεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ἐμίαναν αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἐιδώλοις αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθημένης ἐγενήθη ἡ ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου. ¹⁸ καὶ ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτούς, ¹⁹ καὶ διέσπειρα αὐτούς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐλίκμησα αὐτούς εἰς τὰς χώρας, κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν

ἀμαρτίαν αὐτῶν ἔκρινα αὐτούς. ²⁰ εἰς ἔλθον εἰς τὰ ἔθνη, οὐ εἰς ἔλθον καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου ἐν τῷ λέγεσθαι αὐτούς, λαὸς οὗτοι, καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐπαθασιν. ²¹ καὶ ἐφυσάμην αὐτοὺς ἐν ὀνόμαί μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβήλωσε οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αἱ ἤλθουσιν ἐκεῖ. ²² διὰ τοῦτο εἰπὶ οἶκῳ Ἰσραὴλ. τὰδε λέγει κύριος. ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβλάσφημα ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὐ εἰς ἔλθον ἐκεῖ. ²³ καὶ ἁγιάσω τὸ ὄνομά μου μέγα, τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐβεβηλώσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ πρὸς αὐτοὺς εἰπὶ τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος. τῷ ἁγιασθῆναι με ἐν ὑμῖν καὶ ὁφείλουσιν αὐτῶν. ²⁴ καὶ λήψομαι ἐκ τῶν ἔθνῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς πατρῴων τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ἐν τῇ γῇ ὑμῶν. ²⁵ καὶ ῥαντῶ ἐν ὑμῖν καθαρὸν ὕδωρ, καὶ καθαρῶσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαρῶ ὑμᾶς, ²⁶ καὶ δώσω καὶ καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καὶ δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἀφαιρῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην. ²⁷ καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιομασί μου πορεύησθε. καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξεσθε, καὶ ποιήσετε. ²⁸ καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἐδῶκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἐσέσθε μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν. ²⁹ καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ καλέσω τὸν σῖτον, ³⁰ καὶ πληθυνῶ αὐτόν, καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς λιμὸν. καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου, καὶ τὰ γεννήματα τοῦ ἀγροῦ, ὅπως ἂν μὴ λάβητε ὀνειδισμόν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν. ³¹ καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηράς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ, καὶ προσοχθίετε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν. ³² οὐ δὲ ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ, λέγει κύριος κύριος, γνωστὸν ἔστιν ὑμῖν. αἰσχυνθήτε καὶ ἐντραπήτε

καὶ καθαρισθήσεται ἡ γῆ. ¹⁷ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὼν. ταδε λέγει κύριος. εἰπὼν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῷ, καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου. συναχθήτε καὶ ἔρχεσθε, συναχθήτε ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλω ἐπὶ τὴν θυσίαν μου, ἣν τέθουκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ φαγεσθε κρέα, καὶ πίεσθε αἷμα. ¹⁸ κρέα γιγάντων φάγεσθε, καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆς γῆς πίεσθε. κριούς καὶ μύσους καὶ τράγους, καὶ οἱ μόσχοι ἐστιάτωμένοι πάντες. ¹⁹ καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πλησμονὴν, καὶ πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τῆς θυσίας μου, ἥς ἔθυσσα ὑμῖν. ²⁰ καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἔπνον καὶ ἀναβάτην καὶ γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολεμιστὴν, λέγει κύριος. ²¹ καὶ δώσω τὴν δόξαν μου ἐν ὑμῖν, καὶ ὀφονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου ἣν ἐποίησα, καὶ τὴν χεῖρά μου ἣν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτούς. ²² καὶ γνώσονται οἱ κοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπείκεινα. ²³ καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἡμαλωτεύθησαν οἶκος Ἰσραὴλ, ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμὲ, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρέδωκα αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔπεισαν πάντες μαχαίρᾳ. ²⁴ κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν. ²⁵ διὰ τοῦτο ταδε λέγει κύριος κύριος. νῦν ἀποστρέψω αἰχμαλωσίαν ἐν Ἰακώβ, καὶ ἐλεήσω τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἱηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου. ²⁶ καὶ λήψονται τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀδικίαν ἣν ᾗδίκησαν ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν ²⁷ ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συναγαγεῖν με αὐτοὺς ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐθνῶν. καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν, ²⁸ καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἐν τῷ ἐπιφανῆναί με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι. ²⁹ καὶ οὐκ ἀπο-

στρέψω οὐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, ἀνθ' ὧν ἐξέχτα τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, λέγει κύριος κύριος.

Κ Ε Φ. Μ'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἐν τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει, μετὰ τὸ ἀλῶναι τὴν πόλιν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεῖρ κυρίου, καὶ ἤγαγέ με ² ἐν ὁράσει Θεοῦ εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἔθνε με ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν σφόδρα, καὶ ἐπ' αὐτῷ ὡσεὶ οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι, ³ καὶ εἰςῆγαγέ με ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ἄνθρω, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἦν ὡσεὶ ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον οἰκοδόμου, καὶ κάλαμος μέτρον, καὶ αὐτὸς εἰστήκει ἐπὶ τῆς πύλης, ⁴ καὶ εἶπε πρὸς με ὁ ἄνθρω. ὃν ἐώρακας υἱὲ ἀνθρώπου, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἴδε, καὶ ἐν τοῖς ὣσιν σου ἄκουε, καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα ὅσα ἐγὼ δεκνύω σοι, διότι ἔνεκα τοῦ δεῖξαι σοι εἰς ἐληλυθας ὠδε, καὶ δεῖξαι πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραὴλ. ⁵ καὶ ἰδοὺ περίβολος ἐξώθεν τοῦ οἴκου κύκλω, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρός κάλαμος τὸ μέτρον πηγῶν ἕξ ἐν πήχει καὶ παλαιστῆς, καὶ διεμέτρησε τὸ προτείχιμα, πλάτος ἴσον τῷ καλᾶμῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἴσον τῷ καλᾶμῳ. ⁶ καὶ εἰςῆλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς ἐν ἑπτὰ ἀναβαθμοῖς, καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλᾱμ τῆς πύλης ἴσον τῷ καλᾶμῳ, ⁷ καὶ τὸ θεὸν ἴσον τῷ καλᾶμῳ τὸ μήκος, καὶ ἴσον τῷ καλᾶμῳ τὸ πλάτος, καὶ τὸ αἶλᾱμ ἀναμέσον τοῦ θεηλάθ πηγῶν ἕξ. καὶ τὸ θεὸν τὸ δεῦτερον ἴσον τῷ καλᾶμῳ πλάτος, καὶ ἴσον τῷ καλᾶμῳ μήκος, καὶ τὸ αἶλᾱμ πηγῶν πέντε. καὶ τὸ θεὸν τὸ τρίτον ἴσον τῷ καλᾶμῳ μήκος, καὶ ἴσον τῷ καλᾶμῳ πλάτος, καὶ τὸ αἶλᾱμ τοῦ πυλῶνος, πηλυσίον τοῦ αἶλᾱμ τῆς πύλης ⁸ πηγῶν ὀκτώ, ⁹ καὶ τὰ αἰλῶν πηγῶν δύο. καὶ τὰ αἶλᾱμ τῆς πύλης ἔσωθεν, ¹⁰ καὶ τὰ θεὸν τῆς πύλης τοῦ θεὸν κατέναντι, τρεῖς ἐνθεν καὶ τρεῖς ἐνθεν, καὶ μέτρον ἐν τοῖς

τοῖς τρισίν. μέτρον ἐν τοῖς αἰλάμ ἐν-
θεν καὶ ἐνθεν. ¹¹ καὶ διεμέτρησε τὸ
πλάτος τῆς θύρας τοῦ πυλῶνος, πη-
χῶν δέκα, καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος
πηχῶν δεκατριῶν. ¹² καὶ πήχυς ἐπι-
συναρόμενος ἐπὶ πρόσωπον τῶν θεείμ
ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ τὸ θεὲ πηχῶν ἑξ
ἐνθεν, καὶ πηχῶν ἑξ ἐνθεν. ¹³ καὶ
διεμέτρησε τὴν πύλην ἀπὸ τοῦ τοίχου
τοῦ θεὲ ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θεὲ, πλά-
τος πήχεις εἴκοσι καὶ πέντε. αὕτη πύ-
λη ἐπὶ πύλην. ¹⁴ καὶ τὸ αἶθριον τοῦ
αἰλάμ τῆς πύλης ἔξωθεν, πήχεις εἴκοσι
θεείμ τῆς πύλης κυκλῶ. ¹⁵ καὶ τὸ αἶ-
θριον τῆς πύλης ἔξωθεν, εἰς τὸ αἶ-
θριον αἰλάμ τῆς πύλης ἔσωθεν πηχῶν
πεντήκοντα. ¹⁶ καὶ θυρίδες κρυπταὶ
ἐπὶ τὸ θεείμ, καὶ ἐπὶ τὰ αἰλάμ ἔσω-
θεν τῆς πύλης τῆς αὐλῆς κυκλόθεν.
καὶ ὡσαύτως τοὺς αἰλάμ θυρίδας κύ-
κλω ἔσωθεν, καὶ ἐπὶ τὸ αἰλάμ φοίνι-
κες ἐνθεν καὶ ἐνθεν. ¹⁷ καὶ εἰσῆγαγέ με
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν, καὶ ἰδοὺ
παστοφόρια, καὶ περίστυλα κύκλω
τῆς αὐλῆς, τριακοντα παστοφόρια ἐν
τοῖς περιστύλοις, ¹⁸ καὶ αἱ στοαὶ κα-
τὰ νώτου τῶν πυλῶν, κατὰ τὸ μήκος
τῶν πυλῶν τὸ περίστυλον τὸ ὑποκά-
τω. ¹⁹ καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος τῆς
αὐλῆς, ἀπὸ τοῦ αἰθρίου τῆς πύλης
τῆς ἐξωτέρας ἔσωθεν ἐπὶ τὸ αἶθριον
τῆς πύλης τῆς βλέπουσας ἔξω, πήχεις
ἐκατὸν τῆς βλέπουσας κατὰ ἀνατολάς.
καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ Βορρᾶν, ²⁰ καὶ ἰδοὺ
πύλη βλέπουσα πρὸς Βορρᾶν τῇ αὐλῇ
τῇ ἐξωτέρᾳ, καὶ διεμέτρησεν αὐτήν,
τότε μήκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος, ²¹
καὶ τὸ θεὲ τρεῖς ἐνθεν καὶ τρεῖς ἐν-
θεν, καὶ τὸ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμῶν,
καὶ τοὺς φοίνικας αὐτῆς. καὶ ἐγένετο
κατὰ τὰ μέτρα τῆς πύλης τῆς βλέπου-
σας κατὰ ἀνατολάς, πηχῶν πενήκον-
τα τὸ μήκος αὐτῆς. καὶ πηχῶν εἰκοσι-
πέντε τὸ εὖρος αὐτῆς. ²² καὶ αἱ θυρί-
δες αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμῶν, καὶ οἱ
φοίνικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέ-
πουσα κατὰ ἀνατολάς. καὶ ἐν ἐπτά
κλιμακτῆρσιν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸν, καὶ
τὰ αἰλαμμῶν ἔσωθεν. ²³ καὶ πύλη τῇ
αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλην
τοῦ Βορρᾶ, ὃν τρόπον τῆς πύλης τῆς

βλεπούσας κατὰ ἀνατολάς. καὶ διεμέ-
τρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύ-
λην, πήχεις ἐκατὸν. ²⁴ καὶ ἤγαγέ με
κατὰ Νότον, καὶ ἰδοὺ πύλη βλέπουσα
πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησεν αὐτήν,
καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰ-
λαμμῶν, κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα. ²⁵ καὶ
αἱ θυρίδες αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμῶν
κυκλόθεν, καθὼς αἱ θυρίδες τοῦ αἰ-
λάμ, πηχῶν πενήκοντα τὸ μήκος αὐ-
τῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος
αὐτῆς, ²⁶ καὶ ἐπτά κλιμακτῆρες αὐτῇ,
καὶ αἰλαμμῶν ἔσωθεν, καὶ φοίνικες
αὐτῇ, εἰς ἐνθεν καὶ εἰς ἐνθεν ἐπὶ τὰ
αἰλεῦ. ²⁷ καὶ πύλη κατέναντι τῆς πύ-
λης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας πρὸς Νό-
τον. καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ
πύλης ἐπὶ πύλην, πήχεις ἐκατὸν τὸ
εὖρος πρὸς Νότον. ²⁸ καὶ εἰσῆγαγέ με
εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τῆς πύλης
τῆς πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησε τὴν
πύλην κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, ²⁹ καὶ
τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμ-
μῶν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρί-
δες αὐτῇ, καὶ τῶ αἰλαμμῶν κυκλῶ πη-
χῆς πενήκοντα τὸ μήκος αὐτῆς, καὶ
τὸ εὖρος πήχεις εἰκοσιπέντε ³¹ τοῦ αἰ-
λάμ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ
φοίνικες τῶ αἰλεῦ, καὶ ὀκτῶ κλιμα-
κτῆρες. ³² καὶ εἰσῆγαγέ με εἰς τὴν πύ-
λην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς,
καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα
ταῦτα, ³³ καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ,
καὶ τὰ αἰλαμμῶν κατὰ τὰ μέτρα ταῦ-
τα, καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ αἰλαμμῶν
κυκλῶ πήχεις πενήκοντα μήκος αὐ-
τῆς, καὶ εὖρος αὐτῆς πήχεις εἰκοσι-
πέντε. ³⁴ καὶ αἰλαμμῶν εἰς τὴν αὐλὴν
τὴν ἐσωτέραν, καὶ φοίνικες ἐπὶ τοῦ
αἰλεῦ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ ὀκτῶ κλι-
μακτῆρες αὐτῇ. ³⁵ καὶ εἰσῆγαγέ με εἰς
τὴν πύλην τὴν πρὸς Βορρᾶν, καὶ διε-
μέτρησε κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, ³⁶ καὶ
τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμ-
μῶν, καὶ θυρίδες αὐτῇ κύκλω. καὶ τὸ
αἰλαμμῶν αὐτῆς πηχῆς πενήκοντα
μήκος αὐτῆς, καὶ εὖρος πήχεις εἰκοσι-
πέντε, ³⁷ καὶ τὰ αἰλαμμῶν εἰς τὴν αὐ-
λὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ φοίνικες τῶ αἰ-
λεῦ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ ὀκτῶ κλιμα-
κτῆρες αὐτῇ. ³⁸ τὰ παστοφόρια αὐ-
τῆς,

της, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμῶν αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς δευτέρας ἐκρυσις, ³⁹ ὅπως σφάζουσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἁγνοίας. ⁴⁰ καὶ κατὰ νότου τοῦ ῥυακος τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν, δύο τραπεζαὶ πρὸς ἀνατολὰς κατὰ νότου τῆς δευτέρας, καὶ τοῦ αἰλάμ τῆς πύλης δύο τραπεζαὶ κατὰ ἀνατολὰς. ⁴¹ τέσσαρες ἔνθεν, καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νότου τῆς πύλης, ἐπ' αὐτάς σφάζουσι τὰ θύματα. κατέναντι τῶν ὀκτὼ τραπεζῶν τῶν θυμάτων. ⁴² καὶ τέσσαρες τραπεζαὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμέναι πήχεως καὶ ἡμίσεους τὸ πλάτος, καὶ πήχεων δύο ἡμίσεους τὸ μῆκος, καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ ὕψος. ἐπ' αὐτὰ ἐπιθήσουσι τὰ σκευῇ, ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ θύματα. ⁴³ καὶ παλαιστήν ἔξουσι γείσος λελαξευμένον ἑσωθεν κυκλῶ, καὶ ἐπὶ τὰς τραπεζὰς ἐπάνωθεν στέγας, τοῦ καλύπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὕετοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας. ⁴⁴ καὶ εἰσῆγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν, καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἑσωτέρᾳ, μία κατὰ νότου τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν, φέρουσα πρὸς Νότον, καὶ μία κατὰ νότου τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον, βλεπούσης δὲ πρὸς Βορρᾶν, ⁴⁵ καὶ εἶπε πρὸς μέ. ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλεπούσα πρὸς Νότον, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου, ⁴⁶ καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλεπούσα πρὸς Βορρᾶν, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου. ἐκεῖνοι εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδοὺκ, οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευὶ πρὸς κύριον, λειτουργεῖν αὐτῷ. ⁴⁷ καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, καὶ εὖρος πῆχεις ἑκατὸν, ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἀπέναντι τοῦ οἴκου. ⁴⁸ καὶ εἰσῆγαγέ με εἰς τὸ αἶλαμ τοῦ οἴκου. καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλ τοῦ αἰλάμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τοῦ θυρώματος πηχῶν δεκατεσσάρων, καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αἰλάμ πηχῶν τριῶν ἔνθεν, καὶ πηχῶν τριῶν ἔνθεν.

⁴⁹ καὶ τὸ μῆκος τοῦ αἰλάμ πηχῶν εἴκοσι, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δώδεκα. καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸ, καὶ στύλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αἶλαμ, εἰς ἔνθεν καὶ εἰς ἔνθεν.

Κ Ε Φ. Μ Α'.

Καὶ εἰσῆγαγέ με εἰς τὸν ναόν, ᾧ διεμέτρησε τὸ αἶλαμ πηχῶν ἕξ τὸ πλάτος ἔνθεν, ² καὶ πηχῶν ἕξ τὸ εὖρος τοῦ αἰλάμ ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν. καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος αὐτοῦ πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι. ³ καὶ εἰς ἤλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν, καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλ τοῦ θυρώματος πηχῶν δύο, καὶ τὸ θυρῶμα πηχῶν ἕξ. καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ θυρώματος πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν, καὶ πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν. ⁴ καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος τῶν θυρῶν πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι, κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ. καὶ εἶπε. τοῦτο τὸ ἅγιον τῶν ἁγίων. ⁵ καὶ διεμέτρησε τὸν τοῖχον τοῦ οἴκου πηχῶν ἕξ, καὶ τὸ εὖρος τῆς πλευρᾶς πηχῶν τεσσαρῶν κυκλόθεν, ⁶ καὶ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριάκοντα τρεῖς δῖς. καὶ διάστημα ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ οἴκου ἐν τοῖς πλευροῖς κύκλῳ, τοῦ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὀρᾶν, ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἅπτωνται τῶν τοίχων τοῦ οἴκου. ⁷ καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας τῶν πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου, πρὸς τὴν ἀνωτέραν κύκλῳ τοῦ οἴκου, ὅπως διαπλατύνηται ἄνωθεν, καὶ ἐκ τῶν κάτωθεν ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὰ ὑπερῶα, καὶ ἐκ τῶν γειῶν ἐπὶ τὰ τριώροφα, ⁸ καὶ τὸ θραεὶλ τοῦ οἴκου ὕψος κύκλῳ διάστημα τῶν πλευρῶν ἴσον τῷ καλᾶμα πηχῶν ἕξ. διαστήματα ⁹ καὶ εὖρος τοῦ τοίχου τῆς πλευρᾶς ἕξωθεν πηχῶν πέντε, καὶ τὰ ἀπόλοιπα τὰ ἀναμέσον τῶν πλευρῶν τοῦ οἴκου, ¹⁰ καὶ ἀναμέσον τῶν ἐξέδρων εὖρος πηχῶν εἴκοσι, τὸ περιφερὲς τοῦ οἴκου κύκλῳ. ¹¹ καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξέδρων ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τῆς θύρας τῆς μιᾶς τῆς πρὸς Βορρᾶν. καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς Νότον, καὶ τὸ εὖρος τοῦ

φωτὸς

φωτὸς τοῦ ἀπολοίπου πηγῶν πέντε πλάτος κυκλόθεν. ¹² καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου, ὡς πρὸς θάλασσαν πηγῶν ἐβδομήκοντα, πλάτος τοῦ τοίχου τοῦ διορίζοντος πηγῶν πέντε, εὖρος κυκλόθεν, καὶ μήκος αὐτοῦ πηγῶν ἐνενήκοντα ¹³ καὶ διεμέτρησε κατέναντι τοῦ οἴκου μήκος πηγῶν ἑκατὸν, καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα, καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μήκος πηγῶν ἑκατόν. ¹⁴ καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα κατέναντι πηγῶν ἑκατόν. ¹⁵ καὶ διεμέτρησε μήκος τοῦ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου τῶν κατόπισθεν τοῦ οἴκου ἐκείνου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἐνθεν καὶ ἐνθεν πηγῶν ἑκατὸν τὸ μήκος. καὶ ὁ ναὸς καὶ αἱ γωνίαι, καὶ τὸ αἶλᾰμ τὸ ἐξώτερον, πεφαινωμένα. ¹⁶ καὶ αἱ θυρίδες δικτυῶνται, ὑποψαύσεις κυκλῶ τοῖς τρισίν, ὥστε διακύπτειν. καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλωμένα κύκλῳ, καὶ τὸ ἔδαφος καὶ ἐκ τοῦ ἔδαφους ἕως τῶν θυρίδων. καὶ αἱ θυρίδες ἀναπτυσσόμεναι τρισσῶς εἰς τὸ διακύπτειν, ¹⁷ καὶ ἕως πλησίον τῆς ἐσωτέρας καὶ ἕως τῆς ἐξωτέρας. καὶ ἐφ' ὅλον τὸν τοῖχον κύκλῳ, ἐν τῷ ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ ἔξωθεν, ¹⁸ γεγλυμμένα Χερουβίμ. καὶ φοίνικες ἀναμέσον Χερουβ καὶ ἀναμέσον Χερουβ δύο πρόσωπα τῷ Χερουβ, ¹⁹ πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸν φοίνικα ἐνθεν καὶ ἐνθεν. καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοίνικα ἐνθεν καὶ ἐνθεν, διαγεγλυμμένος ὁ οἶκος κυκλόθεν. ²⁰ ἐκ τοῦ ἔδαφους ἕως τοῦ φατνώματος, τὰ Χερουβίμ καὶ οἱ φοίνικες διαγεγλυμμένοι. ²¹ καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς ἀναπτυσσόμενος τετραγῶνα, κατὰ πρόσωπον τῶν ἁγίων ὁρατός ὡς ὄψις ²² θυσιαστηρίου ξυλίνου, πηγῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ τὸ μήκος πηγῶν δύο, καὶ τὸ εὖρος πηγῶν δύο. καὶ κέρατα εἶχε, καὶ ἡ βάσις αὐτοῦ καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι. καὶ εἶπε πρὸς μέ. αὕτη ἡ τράπεζα, ἡ πρὸ προσώπου κυρίου. καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ, ²³ καὶ δύο θυρώματα τῷ ἁγίῳ, ²⁴ τοῖς δυοῖν θυρώμασι τοῖς στροφωτοῖς. δύο θυρώματα τῷ ἐνί, καὶ δύο θυρώματα τῇ θύρᾳ τῇ

δευτέρᾳ. ²⁵ καὶ γλυφῇ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ Χερουβίμ. καὶ φοίνικες κατὰ τὴν γλυφὴν τῶν ἁγίων, καὶ σπουδαῖα ἔϋλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αἶλᾰμ ἔξωθεν, ²⁶ καὶ θυρίδες κρυπταί. καὶ διεμέτρησεν ἐνθεν καὶ ἐνθεν, εἰς τὰ ὀροφώματα τοῦ αἶλᾰμ, καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐξιγώμενα.

Κ Ε Φ. Μ Β'.

Καὶ εἰςῆγάγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν κατὰ ἀνατολὰς, κατέναντι τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, καὶ εἰςῆγάγέ με, καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι πέντε, ἐχόμεναι τοῦ ἀπολοίπου, καὶ ἐχόμεναι τοῦ διορίζοντος πρὸς Βορρᾶν, ² ἐπὶ πῆγης ἑκατὸν μήκος πρὸς Βορρᾶν, καὶ τὸ πλάτος πενήκοντα, ³ διαγεγραμμέναι ὃν τρόπον αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, καὶ ὃν τρόπον τὰ περίστυλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ἐστοιχισμένοι, ἀντιπρόσωποι στοαὶ τρισαί. ⁴ καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν περίπατος πηγῶν δέκα τὸ πλάτος, ἐπὶ πῆγης ἑκατὸν τὸ μήκος. καὶ τὰ θυρώματα αὐτῶν πρὸς Βορρᾶν, ⁵ καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερφῶι ὡσαύτως, ὅτι ἐξείχοντο τὸ περίστυλον ἐξ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὑποκάτωθεν περιστύλου, καὶ τὸ διάστημα, οὕτως περίστυλον καὶ διάστημα, ⁶ καὶ οὕτως στοαὶ δύο. διότι τριπλαῖ ἦσαν, καὶ στύλους οὐκ εἶχον καθὼς οἱ στύλοι τῶν ἐξωτέρων. διὰ τοῦτο ἐξείχοντο τῶν ὑποκατάθεν καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆς γῆς. ⁷ καὶ φῶς ἔξωθεν, ὃν τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, αἱ βλέπουσαι ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βορρᾶν, μήκος πηγῶν πενήκοντα. ⁸ ὅτι τὸ μήκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλεπουσῶν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ἦν πηγῶν πενήκοντα, καὶ αὐταὶ εἰσὶν αἱ ἀντιπρόσωποι ταύταις. τὸ πᾶν πηγῶν ἑκατόν. ⁹ καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν ταύτων, τῆς εἰσόδου τῆς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν ἐκ τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ¹⁰ κατὰ τὸ φῶς τοῦ ἐν ἀρχῇ περιπάτου. καὶ τὰ πρὸς Νότον κατὰ πρόσωπον τοῦ Νότου, κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀπολοίπου, καὶ κατὰ πρόσωπον τοῦ διορίζοντος, καὶ

αἱ

αὶ ἐξέδραι ¹¹ καὶ ὁ περίπατος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, κατὰ τὰ μέτρα ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βορρᾶν, καὶ κατὰ τὸ μῆκος αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸ εὖρος αὐτῶν, καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτῶν, καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐπιστροφὰς αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν, ¹² τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Νότον. καὶ κατὰ τὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ περιπάτου, ὡς ἐπὶ φῶς διαστημματος καλάμου, καὶ κατὰ ἀνατολάς τοῦ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν. ¹³ καὶ εἶπε πρὸς μέ. αὶ ἐξέδραι αἱ πρὸς Βορρᾶν, καὶ αὶ ἐξέδραι αἱ πρὸς Νότον, οὐσαι κατὰ πρόσωπον τῶν διαστημάτων, αὗται εἰσιν αἱ ἐξέδραι τοῦ ἁγίου, ἐν αἷς φάγονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Σαδδουκ, οἱ ἐγγίζοντες πρὸς κυρίον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἐκεῖ θήσουσι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ τὴν θυσίαν καὶ τὰ περὶ ἁμαρτίας, καὶ τὰ περὶ ἄγνοιας, διότι ὁ τόπος ἅγιος. ¹⁴ οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ πάρεξ τῶν ἱερέων, οὐκ ἐξελεύσονται ἐκ τοῦ ἁγίου εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑξωτερὰν, ὅπως διαπαντός ἅγιον ᾧσιν οἱ προσάγοντες, καὶ μὴ ἄπτωνται τοῦ στολισμοῦ αὐτῶν, ἐν οἷς λειτουργοῦσιν ἐν αὐτοῖς, διότι ἅγια ἐστὶ. καὶ ἐνδύσονται ἱμάτια ἕτερα, ὅταν ἄπτωνται τοῦ λαοῦ. ¹⁵ καὶ συνετελέσθη ἡ διαμέτρησις τοῦ οἴκου ἑσώθεν. καὶ ἐξηγάγε με καθ' ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς ἀνατολάς, καὶ διεμέτρησε τὸ ὑπόδειγμα τοῦ οἴκου κυκλόθεν ἐν διατάξει. ¹⁶ καὶ ἔστη κατὰ νότον τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ διεμέτρησε πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου. ¹⁷ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Βορρᾶν, καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τοῦ Βορρᾶ, πηχeis πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου. ¹⁸ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς θάλασσαν, καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον θαλάσσης, πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου. ¹⁹ καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησε κατέναντι τοῦ Νότου, πεντακοσίους ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου, ²⁰ τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ αὐτοῦ καλάμου. καὶ διέταξεν αὐτόν, καὶ περιβόλον αὐτῶν κύκλῳ, πεντα-

κοσίαν πρὸς ἀνατολάς, καὶ πεντακοσίαν πηχῶν εὖρος, τοῦ διαστελλεῖν ἀναμέσον τῶν ἁγίων, καὶ ἀναμέσον τοῦ προτειγίματος, τοῦ ἐν διατάξει τοῦ οἴκου.

Κ Ε Φ. ΜΓ.

Καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς, καὶ ἐξηγάγε με. ² καὶ ἰδοὺ δόξα θεοῦ Ἰσραὴλ ἤρχετο κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν πρὸς ἀνατολάς, καὶ φωνὴ τῆς παρεμβολῆς, ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν. καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τῆς δόξης κυκλόθεν. ³ καὶ ἡ ὄρασις ἦν ἰδὼν κατὰ τὴν ὄρασιν ἣν ἰδὼν, ὅτε εἰσπορευόμην τοῦ χρίσαι τὴν πόλιν. καὶ ἡ ὄρασις τοῦ ἁγματος οὐ ἰδὼν, κατὰ τὴν ὄρασιν ἣν ἰδὼν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, ⁴ καὶ δόξα κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. ⁵ καὶ ἀνέλαβε με πνεῦμα, καὶ ἐξηγάγε με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἑσωτέραν. καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ κυρίου οἶκος. ⁶ καὶ ἔστην, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τοῦ οἴκου λαλοῦντος πρὸς μέ, καὶ ὁ ἀνὴρ εἰστήκει ἐχόμενός μου, ⁷ καὶ εἶπε πρὸς μέ υἱὲ ἀνθρώπου, ἑώρακας τὸν τόπον τοῦ θρόνου μου, καὶ τὸν τόπον τοῦ ἔγχους τῶν ποδῶν μου; ἐν οἷς κατασκηνώσῃ τὸ ὄνομα μου ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ τὸν αἰῶνα. καὶ σὺ βιβηλώσουσιν οὐκέτι οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἁγίον μου αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς φόνοις τῶν ἡγουμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν, ⁸ ἐν τῷ τιθέναι αὐτοὺς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν, καὶ τὰς φλιάς μου ἐχόμενας τῶν φλιῶν αὐτῶν. καὶ ἔδωκαν τὸν τοίχόν μου ὡς συνεχόμενον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν, καὶ ἐβιβήλωσαν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίον μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς ἐποίουν. καὶ ἐξέτριψα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ ἐν φρονί. ⁹ καὶ νῦν ἀπωσάσθωσαν τὴν πορνείαν αὐτῶν, καὶ τοὺς φόνους τῶν ἡγουμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν αἰῶνα. ¹⁰ καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, δίδον τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸν οἶκον, καὶ κοπάσουσιν ἀπὸ

ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. καὶ τὴν ὄρασιν αὐτοῦ, καὶ τὴν διάταξιν αὐτοῦ. ¹¹ καὶ αὐτοὶ λήψονται τὴν κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν. καὶ διαγράψεις τὸν οἶκον, καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ, καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ προστάγματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ γνωριεῖς αὐτοῖς, καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν, καὶ φυλάσσονται πάντα τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου, καὶ ποιήσουσιν αὐτά. ¹² καὶ τὴν διαγραφὴν τοῦ οἴκου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, πάντα τὰ ὅρια αὐτοῦ κυκλόθεν ἅγια ἁγίον. ¹³ καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τοῦ θυσιαστηρίου. ἐν πῆχει τοῦ πήχεως, καὶ παλαιστῆς κόλπωμα βάθους ἐπὶ πῆχυν, καὶ πῆχυς τὸ εὖρος, καὶ γεῖσος ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτοῦ κυκλόθεν, σπιθαμῆς. καὶ τοῦτο τὸ ὕψος τοῦ θυσιαστηρίου ¹⁴ ἐκ βάθους τῆς ἀρχῆς τοῦ κοιλωματος αὐτοῦ, πρὸς τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα τοῦ, ὑποκατωθέν πηχῶν δύο, καὶ τὸ εὖρος πῆχεως. καὶ ἀπὸ τοῦ ἱλαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα, πῆχεις τέσσαρες, καὶ εὖρος πῆχυς. ¹⁵ καὶ τὸ ἀριὴλ πηχῶν τεσσάρων, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριὴλ, καὶ ὑπεράνω τῶν κεράτων πῆχυς. ¹⁶ καὶ τὸ ἀριὴλ πηχῶν δώδεκα μῆκους, ἐπὶ πῆχεις δώδεκα. τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ τὸ ἱλαστήριον πηχῶν δεκατεσσάρων τὸ μῆκος, ἐπὶ πῆχεις δεκατέσσαρας. τὸ εὖρος ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτοῦ. καὶ τὸ γεῖσος αὐτῷ κυκλόθεν κυκλούμενον αὐτῷ ἥμισυ πῆχεως. καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ, πῆχυς κυκλόθεν. καὶ οἱ κλημακτῆρες αὐτοῦ, βλέποντες κατὰ ἀνατολάς. ¹⁸ καὶ εἶπε πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ταῦτα τὰ προστάγματα τοῦ θυσιαστηρίου, ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτοῦ, τοῦ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτοῦ ὅλοκαυτώματα, καὶ προσγέιν πρὸς αὐτὸ αἷμα. ¹⁹ καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος Σαδδούκ, τοῖς ἐγγίζουσι πρὸς μέ, λέγει κύριος ὁ θεός, τοῦ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας. ²⁰ καὶ

λήψονται ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ ἐπὶ τὴν βάσιν κύκλω, καὶ ἐξιλιάσονται αὐτό. ²¹ καὶ λήψονται τὸν μόσχον τὸν περὶ ἁμαρτίας, καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῷ ἀποκχωρισμένῳ τοῦ οἴκου, ἐξωθεν τῶν ἁγίων. ²² καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήψονται ἐρίφους δύο αἰγῶν ἁμώμονες ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλιάσονται τὸ θυσιαστήριον, καθότι ἐξιλιάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ. ²³ καὶ μετὰ τὸ συντελεῖσαι τὸν ἐξίλασμον προσοίσουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἁμωμον, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἁμωμον, ²⁴ καὶ προσοίσετε ἐναντίον κυρίου. καὶ ἐπιθήψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἅλα, καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ. ²⁵ ἑπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ἐρίφον ὑπὲρ ἁμαρτίας καθ' ἡμέραν, καὶ μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων, ἅμμα ποιήσουσιν ²⁶ ἑπτὰ ἡμέρας. καὶ ἐξιλιάσονται τὸ θυσιαστήριον, καὶ καθαραιοῦσιν αὐτό. καὶ πλήσουσι χεῖρας αὐτῶν. ²⁷ καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκυνα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν. καὶ προσδεξομαι ὑμᾶς, λέγει κύριος.

Κ Ε Φ. ΜΔ'.

Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. ² καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ανοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διελθῇ δι' αὐτῆς. ὅτι κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. ³ διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον κυρίου. κατὰ τὴν ὁδὸν αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. ⁴ καὶ εἰς ἡγάγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. καὶ ἴδον, καὶ ἴδου πλήρης δόξης ὁ οἶκος τοῦ κυρίου. καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου. ⁵ καὶ εἶπε κύριος πρὸς μέ. υἱὲ ἀνθρώπου, τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου,

σου, καὶ ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὤσιν σου ἄκουε πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ, κατὰ πάντα τὰ προστάγματα τοῦ οἴκου κυρίου, καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτοῦ. καὶ τάξεις τὴν καρδίαν σου εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ οἴκου, κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις. ⁶ καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικροῖνοντα, πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ. τὰδε λέγει κύριος ὁ θεός. Ἰκατοῦσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραὴλ, ⁷ τοῦ εἰς-αγαγεῖν ὑμᾶς υἱοὺς ἄλλογενεῖς, ἀπεριτμήτους καρδίας, καὶ ἀπεριτμήτους σαρκί, τοῦ γίνεσθαι ἐν τοῖς ἁγίοις μου, καὶ βεβηλοῦν αὐτά, ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους, σάρκας καὶ αἷμα. καὶ παρβαίνειτε τὴν διαθήκην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, ⁸ καὶ διετάξατε τοῦ φυλάσσειν φυλακάς ἐν τοῖς ἁγίοις μου. ⁹ διὰ τοῦτο τὰδε λέγει κύριος ὁ θεός. πᾶς υἱὸς ἄλλογενῆς ἀπερίτμητος καρδίας, καὶ ἀπερίτμητος σαρκί, οὐκ εἰςκελεύσεται εἰς τὰ ἁγία μου ἐν πᾶσιν υἱοῖς ἄλλογενῶν, τῶν ὄντων ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, ¹⁰ ἀλλ' ἢ οἱ Λευῖται, οἵτινες ἀφῆλαντο ἀπ' ἐμοῦ ἐν τῷ πλανασθαι τὸν Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν. καὶ λήψονται ἀδικίαν αὐτῶν, ¹¹ καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἁγίοις μου λειτουργοῦντες, θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν τοῦ οἴκου, καὶ λειτουργοῦντες τῷ οἴκῳ. οὗτοι σφάζουσι τὰς θυσίας καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα τῷ λαῷ, καὶ οὗτοι στήσονται ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ λειτουργεῖν αὐτοῖς, ¹² ἀνθ' ὧν ἐλειτούργουν αὐτοῖς, πρὸ προσώπου τῶν ἐιδώλων αὐτῶν. καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας. ἐνεκα τοῦτου ἦρα τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει κύριος ὁ θεός, ¹³ καὶ οὐκ ἐγχοῦσι πρὸς μέ τοῦ ἱερατεύειν μοι, οὐδὲ τοῦ προσάγειν πρὸς τὰ ἅγια υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων μου. καὶ λήψονται ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλάνῃσιν ἢ ἐπλανήθησαν. ¹⁴ καταξέουσιν αὐτοὺς φυλάσσειν φυλακάς τοῦ οἴκου εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν ¹⁵ οἱ ἱερεῖς, οἱ Λευῖται, οἱ υἱοὶ

τοῦ Σαδδούκ, οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακάς τῶν ἁγίων μου, ἐν τῷ πλανασθαι οἶκον Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ. οὗτοι προσάξουσιν πρὸς μέ τοῦ λειτουργεῖν μοι, καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου, τοῦ προσφέρειν μοι θυσίαν, στέαρ καὶ αἷμα, λέγει κύριος ὁ θεός. ¹⁶ οὗτοι εἰςκελεύσονται εἰς τὰ ἅγία μου, καὶ οὗτοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν μου, τοῦ λειτουργεῖν μοι, καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακάς μου. ¹⁷ καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, στολὰς λινὰς ἐνδύσονται. καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἕρια ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς. ¹⁸ καὶ κιδάρεις λινὰς ἔξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν, καὶ περισκελὴ λινὰ ἔξουσιν ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, καὶ οὐ περιζώσονται βία. ¹⁹ καὶ ἐν τῷ ἐκπορευέσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαόν, ἐκδύσονται τὰς στολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργοῦσιν ἐν αὐταῖς. καὶ θήσουσιν αὐτάς ἐν ταῖς ἐξεδραῖς τῶν ἁγίων, καὶ ἐνδύσονται στολὰς ἐτέρας, καὶ οὐ μὴ ἁγιάσωσι τὸν λαόν ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν. ²⁰ καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται, καὶ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ψιλώσουσι, καλύπτοντες καλύψουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. ²¹ καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσιν πᾶς ἱερεὺς, ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι αὐτοὺς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν. ²² καὶ χήραν καὶ ἐκβεβλημένην οὐ λήψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραὴλ. καὶ χήρα ἐν γένῃται ἐξ ἱερέως, λήψονται. ²³ καὶ τὸν λαόν μου διδάξουσιν ἀναμέσον ἁγίου καὶ βεβήλου, καὶ ἀναμέσον ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ γνωριοῦσιν αὐτοῖς. ²⁴ καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος οὗτοι ἐπιστήσονται τοῦ διακρίνειν. τὰ δικαιώματά μου δικαιώσουσι, καὶ τὰ κρίματά μου κρινοῦσι, καὶ τὰ νόμιμά μου καὶ τὰ προστάγματά μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου φυλάξονται, καὶ τὰ σάββατά μου ἁγιάσουσι. ²⁵ καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου οὐκ εἰςκελεύσονται τοῦ μανθῆναι, ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρί, καὶ ἐπὶ μητρί, καὶ ἐπὶ υἱῷ, καὶ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ἐπὶ ἀδελ-

ἀδελφῶν, καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτοῦ, ἣ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ, μιανθήσεται. ²⁶ καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτόν, ἑπτὰ ἡμέρας ἐξαριθμήσῃ αὐτῷ. ²⁷ καὶ ἡ ἅν ἡμέρα εἰσπορευωνται εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ, προσοίσουσιν ἱλασμόν, λέγει κύριος ὁ Θεός, ²⁸ καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν. ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς, καὶ κατασχεῖς αὐτοῖς οὐ δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ κατὰ-σχεῖς αὐτῶν. ²⁹ καὶ τὰς θυσίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας, οὗτοι γάγονται. καὶ πᾶν ἀφορισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσται, ³⁰ ἀπαρχαὶ πάντων, καὶ τὰ πρωτότοκα πάντων, καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα. ἐκ πάντων τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἔσται. καὶ τὰ πρωτογεννήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ, τοῦ θῆναι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τοῖς οἴκοις ὑμῶν. ³¹ καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον ἐκ τῶν πετεινῶν, καὶ ἐκ τῶν κτηνῶν, οὐ γάγονται οἱ ἱερεῖς.

Κ Ε Φ. ΜΕ'.

Καὶ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν κληρονομίᾳ, ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ κυρίῳ ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας, ἅγιον ἔσται ἐν πᾶσι τοῖς ὅριοις αὐτοῦ κυκλόθεν. ² καὶ ἔσται ἐκ τούτου ἁγίασματα, πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίους τετράγωνον κυκλόθεν, καὶ πεντηκοντα πῆχεις διάστημα αὐτῶν κυκλόθεν. ³ καὶ ἐκ ταύτης τῆς διαμετρήσεως διαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας. καὶ ἐν αὐτῇ ἔσται ἅγια τῶν ἁγίων. ⁴ ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ ἔσται τοῖς ἑγγίζουσι λειτουργεῖν τῷ κυρίῳ. καὶ ἔσται αὐτοῖς τόπος· εἰς οἴκους ἀφωρισμένους τῷ ἁγιασμῷ αὐτῶν, ⁵ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας μῆκος, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες, καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσι τῷ οἴκῳ αὐτοῖς, εἰς κατάσχεσιν πόλεις τοῦ κατοικεῖν. ⁶ καὶ τὴν κατάσχεσιν τῆς πόλεως δώσεις πέντε χιλιάδας εὖρος, καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, ὃν τροπον ἡ ἀπαρχὴ

τῶν ἁγίων παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἔσονται, ⁷ καὶ τῷ ἡγουμένῳ ἐκ τούτου. καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἁγίων, εἰς κατάσχεσιν τῆς πόλεως, κατὰ πρόσωπον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων, καὶ κατὰ πρόσωπον τῆς κατασκέσεως τῆς πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασσαν πρὸς ἀνατολάς. καὶ τὸ μῆκος ὡς μέτρον τῶν μεριδῶν ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν πρὸς θάλασσαν. καὶ τὸ μῆκος ἐπὶ τὰ ὅρια τὰ πρὸς ἀνατολάς τῆς γῆς. ⁸ καὶ ἔσται αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ καταδυναστεύσουσιν οὐκ ἐτι οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ τὸν λαόν μου, καὶ τὴν γῆν κατακληρονομήσουσιν οἴκος Ἰσραὴλ κατὰ φυλὰς αὐτῶν. ⁹ ταδε λέγει κύριος Θεός· ἱκανούσθω ὑμῖν οἱ ἀφηγούμενοι τοῦ Ἰσραὴλ, ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἀφέλεσθε, κρῖμα καὶ δικαιοσύνην ποιήσατε. ἐξάρατε καταδυναστείαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου, λέγει κύριος Θεός. ¹⁰ ζυγὸς δίκαιος, καὶ μέτρον δίκαιον, καὶ χοινὴς δικαίᾳ ἔσται ὑμῖν τοῦ μέτρου, ¹¹ καὶ ἡ χοινὴς ὁμοίως μία ἔσται τοῦ λαμβάνειν. τὸ δέκατον τοῦ γομῶ, χοινὴς, καὶ τὸ δέκατον τοῦ γομῶ, πρὸς τὸ γομῶ ἔσται τὸ ἴσον. ¹² καὶ τὰ στάθμα εἴκοσι ὀβολοί, πέντε σίκλοι, πέντε καὶ σίκλοι, δέκα καὶ πεντηκοντα σίκλοι ἡ μᾶ ἔσται ὑμῖν. ¹³ καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἣν ἀφοριεῖτε ἕκτον μέτρου ἀπὸ τοῦ γομῶ τοῦ πυροῦ, καὶ τὸ ἕκτον αὐτοῦ τοῦ οἴφι ἀπὸ τοῦ κόρου τῶν κριθῶν. ¹⁴ καὶ τὸ πρόσταγμα τοῦ ἐλαίου κοτύλην ἐλαίου ἀπὸ δέκα κοτύλων, ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι εἰσὶ γομῶ. ¹⁵ καὶ πρὸβατον ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπὸ δέκα ἀφαίρεμα ἐκ πασῶν τῶν πατριῶν τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς θυσίας καὶ εἰς ὀλοκαυτώματα καὶ εἰς σωτηρίου, τοῦ ἐξιλᾶσθαι περὶ ὑμῶν, λέγει κύριος Θεός. ¹⁶ καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφηγουμένῳ τοῦ Ἰσραὴλ. ¹⁷ καὶ διὰ τοῦ ἀφηγουμένου ἔσται τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ αἱ θυσίαι, καὶ αἱ σπονδαὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς οἴκου Ἰσραὴλ. αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὴν

τὴν θυσίαν, καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου, τοῦ ἐξιλάσκεισθαι ὑπὲρ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ. ¹⁸ τὰδε λέγει κύριος θεός. ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ μιᾷ τοῦ μηνὸς λήψετε μόσχον ἐκ βοῶν ἁμωμον, τοῦ ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον. ¹⁹ καὶ λήφεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐξιλάσμου, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλιάς τοῦ οἴκου, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπὶ τὰς φλιάς τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας. ²⁰ καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ. μιᾷ τοῦ μηνὸς λήψη παρ' ἐκάστου ἀπομοιραν. καὶ ἐξιλάσασθε τὸν οἶκον. ²¹ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ, τσσαρεςκαιδεκάτῃ τοῦ μηνός, ἔσται ὑμῖν τὸ πάσχα ἑορτή. ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδοσθε. ²² καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου, καὶ ὑπὲρ παντός τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, μόσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας. ²³ καὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιήσει ὀλοκαυτώματα τῷ κυρίῳ, ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς ἁμώμους καθ' ἡμέραν, τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας ἔριπον αἰγῶν καθ' ἡμέραν, καὶ θυσίαν. ²⁴ καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ πέμματα τῷ κριῷ ποιήσεις, καὶ ἐλαίου τὸ εἰν τῷ πέμματι. ²⁵ καὶ ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ πεντεκαδικάτῃ τοῦ μηνός, ἐν τῇ ἑορτῇ, ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ, ἑπτὰ ἡμέρας, καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας, καὶ καθὼς τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ καθὼς τὸ ἐλαίον.

Κ Ε Φ. Μς'.

Τὰδε λέγει κύριος θεός. ἡ πύλη ἡ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς, ἔσται κεκλεισμένη ἕξ ἡμέρας τὰς ἐνεργούς. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθῇ. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νομηνίας ἀνοιχθόσεται. ² καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἵλαμ τῆς πύλης τῆς ἐσωθῆν, καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης, καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ. ³ καὶ προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῇ ἕως

ἐσπέρας. καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ἐν ταῖς νομηνίαις, ἐναντίον κυρίου. ⁴ καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἕξ ἁμνούς ἁμώμους, καὶ κριὸν ἁμωμον, ⁵ καὶ μανὰ, πέμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς ἁμνοῖς θυσίαν, δόμα χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἰν τῷ πέμματι. ⁶ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς νομηνίας μόσχον ἁμωμον, καὶ ἕξ ἁμνούς, καὶ κριὸς ἁμωμος ἔσται, ⁷ καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται μανὰ, καὶ τοῖς ἁμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἰν τῷ πέμματι. ⁸ καὶ ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι τὸν ἀφηγούμενον, κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἵλαμ τῆς πύλης ἐξελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἐξελεύσεται. ⁹ καὶ ὅταν εἰσπορεύηται ὁ λαὸς τῆς γῆς, ἐναντίον κυρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς βλέπουσης πρὸς Βορρᾶν προσκυνεῖν, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον. καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν. οὐκ ἀναστρέψει κατὰ τὴν πύλην εἰς τὴν ἐκλήλυθεν, ἀλλ' ἡ κατ' εὐθὺ αὐτῆς ἐξελεύσεται. ¹⁰ καὶ ὁ ἀφηγούμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐν τῷ εἰσπορευέσθαι αὐτοὺς, ἐξελεύσεται μετ' αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ἐκπορευέσθαι αὐτοὺς ἐξελεύσεται. ¹¹ καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μανὰ πέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ πέμμα τῷ κριῷ καὶ τοῖς ἁμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ, καὶ ἐλαίου τὸ εἰν τῷ πέμματι. ¹² ἂν δὲ ποιήσῃ ὁ ἀφηγούμενος ὁμολογίαν ὀλοκαύτωμα σωτηρίου τῷ κυρίῳ, καὶ ἀνοίξῃ ἑαυτῷ τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ποιήσῃ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ, ὃν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων. καὶ ἐξελεύσεται, καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτόν. ¹³ καὶ ἁμνὸν ἑνιαυσιον ἁμωμον ποιήσει εἰς ὀλοκαύτωμα, καθ' ἡμέραν τῷ κυρίῳ, πρῶτὴ ποιήσει αὐτόν.

ΚΕ
Καὶ ἐξήγαγέ με ἐν

βρώσιμον οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἐκλείπῃ ὁ καρπὸς αὐτοῦ τῆς καινότητος αὐτοῦ πρωτοβολήσῃ, ὅτι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τῶν ἁγίων ταῦτα ἐκπορεύεται, καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρώσιν, καὶ ἀνάβασις αὐτῶν εἰς ὑγίειαν. ¹³ τὰδε λέγει κύριος Θεός. ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονομήσετε τῆς γῆς, ταῖς δώδεκα φυλαῖς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸςθεοῖς σχοινίσματος. ¹⁴ καὶ κατακληρονομήσετε αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, εἰς ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου, τοῦ δοῦναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ πεσεῖται ἡ γῇ αὐτῇ ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ. ¹⁵ καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῆς γῆς τῆς πρὸς Βορρᾶν ἀπὸ θαλάσσης τῆς μεγάλης τῆς καταβαίνουσας, καὶ περισχίζουσας τῆς εἰσόδου Ἡμασιδᾶμ ¹⁶ Μααβθῆρας Ἐβραμη-λίᾳ ἀναμέσον ὁρίων Λαμασκού καὶ ἀναμέσον ὁρίων Ἡμαθεῖ, αὐλὴ τοῦ Σαυνάν, αἱ εἰσὶν ἐπάνω τῶν ὁρίων Αὐρανίτιδος. ¹⁷ ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς θαλάσσης. ἀπὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Αἰνάν, ὅρια Λαμασκού, καὶ τὰ πρὸς Βορρᾶν ¹⁸ καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀναμέσον τῆς Λωρανίτιδος, καὶ ἀναμέσον Λαμασκού, καὶ ἀναμέσον τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ ἀναμέσον τῆς γῆς τοῦ Ἰσραὴλ, ὃ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὴν πρὸς ἀνατολὰς Φοινικῶνος. ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολὰς. ¹⁹ καὶ τὰ πρὸς Νότον καὶ Αἰβα ἀπὸ Θαιμᾶν καὶ Φοινικῶνος, ἕως ὕδατος μαριμῶθ Καδὴμ, παρεκτεῖνον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην. ²⁰ τοῦτο τὸ μέρος Νότος καὶ Αἰψ, τοῦτο τὸ μέρος τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης ὀρίζει, ἕως κατέναντι τῆς εἰσόδου Ἡμαθ, ἕως εἰσόδου αὐτοῦ. ταῦτα ἔστι τὰ πρὸς θάλασσαν Ἡμαθ. ²¹ καὶ διαμερίσετε τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς, ταῖς φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ ²² βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ, ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν, οἵτινες ἐγέννησαν υἱοὺς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῶν ὡς αὐτοχθόνες ἐν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἰσραὴλ. μεθ' ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ²³ καὶ ἔσονται ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς προς-

ηλύτοις τοῖς μετ' αὐτῶν. ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν αὐτοῖς, λέγει κύριος Θεός.

Κ Ε Φ. ΜΗ'.

Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν φυλῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατὰ τὸ μέρος τῆς καταβάσεως τοῦ περισχίζοντος ἐπὶ τὴν εἰσόδον τῆς Ἡμαθ αὐλῆς τοῦ Αἰλᾶμ, ὅριον Λαμασκού πρὸς Βορρᾶν κατὰ μέρος Ἡμαθ αὐλῆς. καὶ ἔσται αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν Δαν, μία. ² καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ Δαν τὰ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἀσσηρ, μία. ³ καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἀσσηρ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Νεφθαλίμ, μία. ⁴ καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Νεφθαλίμ ἀπὸ ἀνατολῶν, ἕως τὴν πρὸς θάλασσαν Μανασσῇ, μία. ⁵ καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Μανασσῇ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς τῶν πρὸς θάλασσαν Ἐφραῖμ, μία. ⁶ καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἐφραῖμ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ρουβὴν, μία. ⁷ καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ρουβὴν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Ἰούδα, μία. ⁸ καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων Ἰούδα, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τοῦ ἀφορισμοῦ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες εὐρος, καὶ μῆκος καθὼς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν. καὶ ἔσται τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν. ⁹ ἀπαρχὴν, ἣν ἀφοριούσι τῷ κυρίῳ, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὐρος εἴκοσι πέντε χιλιάδες. ¹⁰ τούτων ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων τοῖς ἱερεῦσι πρὸς Βορρᾶν πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ πρὸς θάλασσαν, δέκα χιλιάδες, καὶ πρὸς Νότον, εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες. καὶ τὸ ὅρος τῶν ἁγίων ἔσται ἐν μέσῳ αὐτοῦ ¹¹ τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἡγιασμένοις υἱοῖς Σαδδούκ, τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς τοῦ οἴκου, οἵτινες οὐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται. ¹² καὶ ἔσται αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δεδομένη ἐκ τῶν ἀπαρχῶν τῆς γῆς, ἅγιον ἁγίων ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Λευιτῶν. ¹³ τοῖς δὲ Λευίταις τὰ ἐχόμενα τῶν ὁρίων τῶν

τῶν ἱερῶν, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες. πᾶν τὸ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες. ¹⁴ οὐ πρα-
θῆσεται ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ καταμετρηθῆ-
σεται, οὐδὲ ἀφαιρεθῆσεται τὰ πρωτο-
γεννήματα τῆς γῆς, ὅτι ἅγιον ἐστὶ τῷ
κυρίῳ. ¹⁵ τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς
περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς πέν-
τε καὶ εἴκοσι χιλιάσι, προτείχισμα ἔ-
σται τῇ πόλει εἰς τὴν κατοικίαν καὶ
εἰς διάστημα αὐτοῦ. καὶ ἔσται ἡ πό-
λις ἐν μέσῳ αὐτοῦ, ¹⁶ καὶ ταῦτα τὰ
μέτρα αὐτῆς. ἀπὸ τῶν πρὸς Βορρᾶν,
πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ
ἀπὸ τῶν πρὸς Νότον πεντακόσιοι καὶ
τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς
ἀνατολὰς, πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες
χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῶν πρὸς θάλασ-
σαν, τετρακισχιλίους πεντακοσίους.
¹⁷ καὶ ἔσται διάστημα τῇ πόλει πρὸς
Βορρᾶν διακόσιοι πενήτηκοντα, καὶ
πρὸς Νότον διακόσιοι καὶ πενήτηκον-
τα, καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πεν-
τήκοντα, καὶ πρὸς θάλασσαν διακό-
σιοι πενήτηκοντα. ¹⁸ καὶ τὸ περισσὸν
τοῦ μήκους τὸ ἐχόμενον τῶν ἀπαρ-
χῶν τῶν ἁγίων δέκα χιλιάδες πρὸς
ἀνατολὰς, καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θά-
λασσαν. καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ τοῦ
ἁγίου, καὶ ἔσονται τὰ γεννήματα αὐτῆς
εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τὴν πό-
λιν. ¹⁹ οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τὴν πόλιν
ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν
τοῦ Ἰσραὴλ. ²⁰ πᾶσα ἡ ἀπαρχή, πέν-
τε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδας. τετράγωνον ἀφοριεῖ-
τε αὐτοῦ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἁγίου, ἀπὸ
τῆς κατασχέσεως τῆς πόλεως. ²¹ τὸ δὲ
περισσὸν τῷ ἀφηγουμένῳ ἐκ τούτου.
καὶ ἐκ τούτου ἀπὸ τῶν ἀπαρχῶν τοῦ
ἁγίου, καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς πό-
λεως ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆ-
κος, ἕως τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀνατο-
λὰς καὶ πρὸς θάλασσαν, ἐπὶ πέντε καὶ
εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῶν ὁρίων τῶν
πρὸς θάλασσαν, ἐχόμενα τῶν μερίδων
τοῦ ἀφηγουμένου. καὶ ἔσται ἡ ἀπαρ-
χή τῶν ἁγίων καὶ τὸ ἅγιον τοῦ οἴ-
κου ἐν μέσῳ αὐτῆς. ²² καὶ παρὰ τῶν

Λευιτῶν, ἀπὸ τῆς κατασχέσεως τῆς πό-
λεως ἐν μέσῳ τῶν ἀφηγουμένων, ἔσται
ἀναμέσον τῶν ὁρίων Ἰουδα, καὶ ἀνα-
μέσον τῶν ὁρίων Βενιαμὴν, καὶ τῶν
ἀφηγουμένων ἔσται. ²³ καὶ τὸ περισ-
σὸν τῶν φυλῶν, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνα-
τολὰς ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Βενια-
μὴν, μία. ²⁴ καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν
Βενιαμὴν ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς,
ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν Συμεὼν, μία.
²⁵ καὶ ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Συμεὼν
ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν
πρὸς θάλασσαν Ἰσάαχαρ, μία. ²⁶ καὶ
ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Ἰσάαχαρ ἀπὸ
τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν Ζαβουλὼν, μία. ²⁷ καὶ ἀ-
πὸ τῶν ὁρίων τῶν Ζαβουλὼν ἀπὸ
τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς
θάλασσαν Γαδ, μία. ²⁸ καὶ ἀπὸ τῶν
ὁρίων τῶν Γαδ ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνα-
τολὰς, ἕως τῶν πρὸς Αἴβα. καὶ ἔσται
τὰ ὅρια αὐτοῦ ἀπὸ Θαιμᾶν, καὶ ὕδα-
τος βαριμῶθ Κάδης, κληρονομία,
ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης. ²⁹ αὐ-
τῇ ἡ γῆ, ἣν βαλεῖτε ἐν κληρῷ ταῖς
φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ. καὶ οὗτοι οἱ δια-
μερισμοὶ αὐτῶν, λέγει κύριος θεός.
³⁰ καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τῆς πόλεως
αἱ πρὸς Βορρᾶν, τετρακισχίλιοι καὶ
πεντακόσιοι μέτρον. ³¹ καὶ αἱ πύλαι
τῆς πόλεως, ἐπ' ὀνόματι φυλῶν τοῦ
Ἰσραὴλ. πύλαι τρεῖς πρὸς Βορρᾶν,
πύλη Ρουβὴν, μία. καὶ πύλη Ἰουδα,
μία. καὶ πύλη Λευὶ, μία. ³² καὶ τὰ
πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεν-
τακόσιοι. καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰω-
σὴφ, μία. καὶ πύλη Βενιαμὴν, μία.
καὶ πύλη Δάν, μία. ³³ καὶ τὰ πρὸς
Νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι
μέτρον. καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Συμεὼν,
μία. καὶ πύλη Ἰσάαχαρ, μία. καὶ πυ-
λὴ Ζαβουλὼν, μία. ³⁴ καὶ τὰ πρὸς
θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντα-
κόσιοι μέτρον. πύλαι τρεῖς, πύλη Γαδ,
μία. καὶ πύλη Ἀσσήρ, μία. καὶ πύλη
Νεφθαλὶμ, μία. ³⁵ κύκλωμα, δέκα
καὶ ὀκτὼ χιλιάδες. καὶ τὸ ὄνομα τῆς
πόλεως, ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας γένηται, ἔ-
σται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

Δ Α Ν Ι Η Λ.

Καὶ ἦν ἀνὴρ οἰκῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ ὄνομα αὐτῷ Ἰωακείμ. ² καὶ ἔλαβε γυναῖκα ἣ ὄνομα Σωσάννα, θυγατέρα Χελκίου, καλὴ σφόδρα, καὶ φοβουμένη τὸν κύριον. ³ καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς δίκαιοι, καὶ ἐδίδαξαν τὴν θυγατέρα αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωσῆ. ⁴ καὶ ἦν Ἰωακείμ πλούσιος, σφόδρα, καὶ ἦν αὐτῷ παράδεισος γεινιῶν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. καὶ πρὸς αὐτὸν προσήρχοντο οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐνδοξότερον πάντων. ⁵ καὶ ἀπεδείχθησαν δύο πρεσβύτεροι ἐκ τοῦ λαοῦ κριταὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ, περὶ ὧν ἐλάλησεν ὁ θεοπότης, ὅτι ἐξηλθεν ἀνομία ἐκ Βαβυλῶνος ἐκ πρεσβυτέρων κριτῶν, οἱ ἐδόκουν κυβεῖν τὸν λαόν. ⁶ οὗτοι προσεκαρτέρουν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἰωακείμ, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτοὺς πάντες οἱ κρινόμενοι. ⁷ καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἀπέτρεχεν ὁ λαὸς μέσον ἡμέρας, εἰσπορεύετο Σωσάννα, καὶ περιπατεῖ ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. ⁸ καὶ ἐθιάρουν αὐτὴν οἱ δύο πρεσβύτεροι καθ' ἡμέραν εἰσπορευομένην, καὶ περιπατοῦσαν, καὶ ἐγένοντο ἐν ἐπιθυμίᾳ αὐτῆς. ⁹ καὶ διέστρεψαν τὸν ἑαυτῶν νοῦν, καὶ ἐξέκλιναν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τὸν οὐρανόν, μηδὲ μνημονεύειν κριμάτων δικαίων. ¹⁰ καὶ ἦσαν ἀμφότεροι κατανενυγμένοι περὶ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἀνήγγελλαν ἀλλήλοις τὴν ὁδὸν ἑαυτῶν, ¹¹ ὅτι ἡσχύοντο ἀναγγεῖλαι τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, ὅτι ἤθελον συγγενέσθαι αὐτῇ, ¹² καὶ παρετηροῦσαν φιλοτίμως καθ' ἡμέραν ὁρᾶν αὐτήν. ¹³ καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἑτέρῳ. πορευθῶμεν δὴ εἰς οἶκον, ὅτι ἀρίστου ὥρα ἐστὶ. καὶ ἐξελθόντες διεχορίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων, ¹⁴ καὶ ἀνακάμψαντες ἦλθον ἐπιτοαυτὸ, καὶ ἀντάζοντες ἀλλήλους τὴν αἰτίαν, ὡμολόγησαν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν. καὶ τότε κοινῇ συνετάξαντο καιρὸν, ὅτε αὐτὴν δυήσουν-

ται εὐρεῖν μόνην. ¹⁵ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ παρατῆρῃ αὐτοὺς ἡμέραν εὐθετον, εἰσηλθὲ ποτε καθὼς χθὲς καὶ τρίτης ἡμέρας μετὰ δύο μόνων κορασιῶν, καὶ ἐπεθύμησε λούσασθαι ἐν τῷ παραδείσῳ, ὅτι καῦμα ἦν. ¹⁶ καὶ οὐκ ἦν οὐδεὶς ἐκεῖ πλην οἱ δύο πρεσβύτεροι κεκρυμμένοι, καὶ παρατηροῦντες αὐτήν. ¹⁷ καὶ εἶπε τοῖς κορασίοις. ἐνέγκετε δὴ μοι ἔλαιον καὶ σμήγματα, καὶ τὰς θύρας τοῦ παραδείσου κλείσατε. ὅπως λούσωμαι. ¹⁸ καὶ ἐποίησαν καθὼς εἶπε, καὶ ἀπέκλεισαν τὰς θύρας τοῦ παραδείσου, καὶ ἐξῆλθαν κατὰ τὰς πλαγίας θύρας, ἐνέγκαι τὰ προστεταγμένα αὐταῖς, καὶ οὐκ εἶδον τοὺς πρεσβυτέρους, ὅτι ἦσαν κεκρυμμένοι. ¹⁹ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθον τὰ κοράσια, καὶ ἀνέστησαν οἱ δύο πρεσβῦται, καὶ ἐπέδραμον αὐτῇ, ²⁰ καὶ εἶπον. ἰδοὺ αἱ θύραι τοῦ παραδείσου κέκλεινται, καὶ οὐδεὶς θεωρεῖ ἡμᾶς, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ σου ἐσμέν. διὸ συγκατάθου ἡμῖν, καὶ γενοῦ μετ' ἡμῶν. ²¹ εἰ δὲ μὴ, καταμαρτυρησόμεν σου, ὅτι ἦν μετὰ σοῦ νεανίσκος, καὶ διὰ τοῦτο ἐξαπέστειλας τὰ κοράσια ἀπὸ σοῦ. ²² καὶ ἀνεστέναξε Σωσάννα, καὶ εἶπε. στενά μοι πάντοθεν. ἐάν τε γὰρ τοῦτο πράξω, θάνατός μοι ἐστίν. ἐάν τε μὴ πράξω, οὐκ ἐκφεύξομαι τὰς χεῖρας ὑμῶν. ²³ αἰρετώτερόν μοι ἐστὶ μὴ πράξωσαν ἐμπεσεῖν εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν, ἢ ἁμαρτεῖν ἐνώπιον κυρίου. ²⁴ καὶ ἀνέβόησε τῶν ἡμερῶν Σωσάννα. ἐβόησαν δὲ καὶ οἱ δύο πρεσβῦται κατέναντι αὐτῆς. ²⁵ καὶ δραμὼν ὁ εἰς, ἤνοιξε τὰς θύρας τοῦ παραδείσου. ²⁶ ὡς δὲ ἤκουσαν τὴν κραυγὴν ἐν τῷ παραδείσῳ οἱ ἐκ τῆς οἰκίας, εἰσῆλθον διατῆς πλαγίας θύρας ἰδεῖν τὸ συμβεβηκός αὐτῇ. ²⁷ ἡνίκα δὲ εἶπαν οἱ πρεσβῦται τοὺς λόγους αὐτῶν, κατασχέθησαν οἱ δούλοι σφόδρα, ὅτι ποῦποτε οὐκ ἐρρήθη λόγος τοιοῦτος περὶ Σωσάννης. ²⁸ καὶ ἐγένετο τῇ ἐπαύριον ὡς συνήλ-

συνῆλθεν ὁ λαὸς πρὸς τὸν ἄνδρα αὐ-
τῆς Ἰωακείμ, ἦλθον οἱ δύο πρεσβύτεροι
πλήρεις τῆς ἀνόμου ἐννοίας κατὰ
Σωσάννης, τοῦ θανατῶσαι αὐτήν, καὶ
ἔβαν ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ. ²⁹ ἀπο-
στείλατε ἐπὶ Σωσάνναν θυγατέρα
Χελκίου, ἥ ἐστι γυνὴ Ἰωακείμ. οἱ δὲ
ἀπέστειλαν. ³⁰ καὶ ἦλθεν αὐτὴ, καὶ
οἱ γονεῖς αὐτῆς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς,
καὶ πάντες οἱ συγγενεῖς αὐτῆς. ³¹ ἡ δὲ
Σωσάννα ἦν τυχερὰ σφόδρα, καὶ κα-
λὴ τῷ εἶδει. ³² οἱ δὲ παρανομοὶ ἐκέ-
λευσαν ἀποκαλυφθῆναι αὐτήν, ἣν γὰρ
κατακεκαλυμμένη, ὅπως ἐμπλησθῶσι
τοῦ κάλλους αὐτῆς. ³³ ἔκλειον δὲ οἱ
παρ' αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἰδόντες αὐ-
τήν. ³⁴ ἀναστάντες δὲ οἱ δύο πρεσβύ-
ται ἐν μέσῳ τῷ λαῷ, ἔθηκαν τὰς χεῖ-
ρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. ³⁵ ἡ δὲ
κλαίονσα ἀνέβλεπεν εἰς τὸν οὐρανόν,
ὅτι ἦν ἡ καρδία αὐτῆς πεποιθυῖα ἐπὶ
κυρίῳ. ³⁶ εἶπον δὲ οἱ πρεσβύτεροι. πε-
ριπατούντων ἡμῶν ἐν τῷ παραδείσῳ
μόνων, εἰῆλθεν αὕτη μετὰ δύο παιδι-
σκῶν, καὶ ἀπέκλεισε τὰς θύρας τοῦ
παραδείσου, καὶ ἀπέλυσε τὰς παιδι-
σκας. ³⁷ καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὴν νεανί-
σκος ὃς ἦν κεκρυμμένος, καὶ ἀνέπεσε
μετ' αὐτῆς. ³⁸ ἡμεῖς δὲ ὄντες ἐν τῇ
γωνίᾳ τοῦ παραδείσου, ἰδόντες τὴν
ἀνομίαν, ἐδράμομεν ἐπ' αὐτούς. καὶ
ἰδόντες συγγινομένους αὐτούς, ³⁹ ἐκεί-
νου μὲν οὐκ ἡδυνήθημεν ἐγκρατεῖς γε-
νέσθαι, διὰ τὸ ἰσχυεῖν αὐτὸν ὑπὲρ ἡ-
μᾶς, καὶ ἀνοίσχοντα τὰς θύρας ἐκπε-
πηδηκέναι. ⁴⁰ ταύτης δὲ ἐπιλαβόμε-
νοι ἐπρωτῶμεν, τίς ἦν ὁ νεανίσκος.
⁴¹ καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἀγγεῖλαι ἡμῖν.
ταῦτα μαρτυροῦμεν. καὶ ἐπίστευσεν
αὐτοῖς ἡ συναγωγὴ ὡς πρεσβυτέροις
τοῦ λαοῦ καὶ κριταῖς, καὶ κατέκριναν
αὐτὴν ἀποθανεῖν. ⁴² ἀνέβροσθε δὲ φω-
νὴ μεγάλη Σωσάννα καὶ εἶπεν. ὁ θεὸς
ὁ αἰώνιος ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης, ὁ
εἰδὼς τὰ πάντα πρὶν γενέσθαι αὐτῶν,
⁴³ σὺ ἐπίστασαι, ὅτι ψευδὴ μου κατε-
μαρτύρησαν. καὶ ἰδοὺ ἀποθνήσκω μὴ
ποίησάκα μηδὲν ὧν οὗτοι ἐπονηρέυ-
σαντο κατ' ἐμού. ⁴⁴ καὶ ἐσχκουσε κύ-
ριος τῆς φωνῆς αὐτῆς. ⁴⁵ καὶ ἀπαγο-
μένης αὐτῆς ἀπολέσθαι, ὁ θεὸς ἐξή-

γειρε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον παιδαρίου
νωτέρου, ὃ ὄνομα Δανιήλ. ⁴⁶ καὶ ἐ-
βόησε φωνὴ μεγάλη. ἀθῶος ἐγὼ ἀπὸ
τοῦ αἵματος ταύτης. ⁴⁷ ἐπέστρεψε δὲ
πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔβαν. τίς
ὁ λόγος οὗτος, ὃν σὺ λειλάηκας; ⁴⁸ ὁ
δὲ στὰς ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν, οὕτως
μωροὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. οὐκ ἀνακρί-
ναντες, οὐδὲ τὸ σαφές ἐπιγνόντες, κατε-
κρίνατε θυγατέρα Ἰσραὴλ; ⁴⁹ ἀνα-
στρέψατε εἰς τὸ κριτήριον. ψευδὴ γὰρ
οὗτοι κατεμαρτύρησαν αὐτῆς. ⁵⁰ καὶ
ἀνέστρεψε πᾶς ὁ λαὸς μετὰ σπουδῆς.
καὶ ἔβαν αὐτῶν οἱ πρεσβύτεροι. δεῦρο
κάθισον ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ ἀνάγγει-
λον ἡμῖν, ὅτι σοὶ δέδωκεν ὁ θεὸς τὸ
πρεσβεῖον. ⁵¹ καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς
Δανιήλ. διαχωρίσατε αὐτοὺς ἀπ' ἀλ-
λῆλων μακρὰν, καὶ ἀνακρινῶ αὐτούς.
⁵² ὡς δὲ διεχωρίσθησαν εἰς ἀπὸ τοῦ
ἐνός, ἐκάλεσε τὸν ἕνα αὐτῶν, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν. πεπαλαιωμένη ἡμερῶν
κακῶν, νῦν ἤκασιν αἱ ἁμαρτίαι σου,
ἃς ἐποίησι τοπρότερον. ⁵³ κρίνων κρί-
σεις ἀδίκους. καὶ τοὺς μὲν ἀθώους
κατακρίνων, ἀπολύων δὲ τοὺς αἰτίους,
λέγοντος τοῦ θεοῦ, ἀθῶων καὶ δίκαιον
οὐκ ἀποκτενεῖς. ⁵⁴ νῦν οὖν ταύτην
εἵπερ εἶδες, εἶπον, ὑπὸ τί δένδρον εἶδες
αὐτοὺς ὁμιλοῦντας ἀλλήλοις; ὁ δὲ εἶ-
πεν, ὑπὸ σχῖνον. ⁵⁵ εἶπε δὲ Δανιήλ.
ὀρθῶς ἐψυσαι εἰς τὴν σεαυτοῦ κεφα-
λήν. ἦδη γὰρ ἄγγελος φάσιν θεοῦ λα-
βων παρα τοῦ θεοῦ, σχίσει σε μέσον.
⁵⁶ καὶ μεταστῆσας αὐτόν, ἐκέλευσε
προσαγαγεῖν τὸν ἕτερον, καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ. σπέρμα Χαναάν, καὶ οὐκ Ἰούδα,
τὸ κάλλος ἐξηπάτησέ σε, καὶ ἐπιθυμία
διέστρεψε τὴν καρδίαν σου, ⁵⁷ οὕτως
ἐποιεῖτε θυγατράσιν Ἰσραὴλ, καὶ ἐκεί-
ναι φοβούμεναι ὠμίλουν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ
θυγάτηρ Ἰούδα ἐπρόκειτο τὴν ἀνομίαν
ὑμῶν. ⁵⁸ νῦν οὖν λέγε μοι ὑπὸ τί δέν-
δρον κατέλαβες αὐτοὺς ὁμιλοῦντας
ἀλλήλοις; ὁ δὲ εἶπεν, ὑπὸ πρίνον.
⁵⁹ εἶπε δὲ αὐτῷ Δανιήλ. ὀρθῶς ἐψυ-
σαι καὶ σὺ εἰς τὴν σεαυτοῦ κεφαλὴν.
μέγας γὰρ ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ, τὴν
ῥομφαίαν ἔχων πρίσαι σε μέσον, ὅπως
ἐξολοθρεύσῃ ὑμᾶς. ⁶⁰ καὶ ἀνέβόησε
πᾶσα ἡ συναγωγὴ φωνὴ μεγάλη, καὶ
εὐλό-

εὐλόγησαν τῷ θεῷ τῷ σώζοντι τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν. ⁶¹καὶ ἀνέστησαν ἐπὶ τοὺς δύο πρεσβύτας, ὅτι συνέστησεν αὐτοὺς Δανιὴλ ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν ψευδομαρτυρήσαντας. καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὃν τρόπον ἐπονηρεύσαντο τῷ πλησίον. ⁶² ποιῆσαι κατὰ τὸν νομὸν Μωυσῆ. καὶ ἀπέκτειναν αὐτούς, καὶ ἐσώθη αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ⁶³ Χελκίας δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἤνεσαν περὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν μετὰ Ἰωακείμ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅτι οὐκ εὐρέθη ἐν αὐτῇ ἄσχημον πρᾶγμα. ⁶⁴ καὶ Δανιὴλ ἐγένετο μέγας ἐνώπιον τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καὶ ἐπέκεινα.

Κ Ε Φ. Α'.

Ἐν ἔτι τρίτῳ τῆς βασιλείας Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλωνῶς εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν. ² καὶ ἔδωκε κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ τὸν Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ θεοῦ, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναάρ οἴκου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ σκευὴ εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θησαυροῦ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. ³ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀσφανεῖ τῷ ἀρχιεunuῷ αὐτοῦ, εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς βασιλείας, καὶ ἀπὸ τῶν φοροθωμῖν, ⁴ νεανίσκους, οἱς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ, καὶ γινώσκοντας γνῶσιν καὶ διανοουμένους φρόνησιν, καὶ οἱς ἔστιν ἰσχυρὸν ἐν αὐτοῖς ἐστάναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Χαλδαίων. ⁵ καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἡμέραν, ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ, καὶ θρέφει αὐτούς ἑτὶ τρία, καὶ μετὰ ταῦτα στήναι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ⁶ καὶ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἀζαρίας, καὶ Μισαὴλ. ⁷ καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιεunuῶς ὀνόματα, τῷ Δανιὴλ Βαλτάσαρ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ Σιδράχ, καὶ τῷ Μισαὴλ Μισάχ,

καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ Ἀβδεναγώ. ⁸ καὶ ἔθετο Δανιὴλ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὥς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν τῷ οἴνῳ ἀπὸ τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ. καὶ ἤξιωσε τὸν ἀρχιεunuῶν, ὥς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ. ⁹ καὶ ἔδωκεν ὁ θεὸς τὸν Δανιὴλ εἰς ἔλεον καὶ οἰκτιρμὸν ἐνώπιον τοῦ ἀρχιεunuῶν. ¹⁰ καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιεunuῶς τῷ Δανιὴλ. φοβούμαι ἐγὼ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, τὸν ἐκτάξαντα τὴν βρώσιν ὑμῶν καὶ τὴν πόσιν ὑμῶν, μὴ ποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικάσῃτε τὴν κεφαλὴν μου τῷ βασιλεῖ. ¹¹ καὶ εἶπε Δανιὴλ πρὸς Ἀμελσάδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιεunuῶς ἐπὶ Δανιὴλ, Ἀνανίαν, Μισαὴλ, Ἀζαρίαν. ¹² πείρασον δὴ τοὺς παιδᾶς σου ἡμέρας δέκα, καὶ δώτωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων, καὶ φαγώμεθα, καὶ ὕδωρ πιώμεθα, ¹³ καὶ σφθιγτώσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν, καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐσθόντων τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἔαν ἴδῃς, ποιήσον μετὰ τῶν παίδων σου. ¹⁴ καὶ εἰσηκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα. ¹⁵ καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν ὠραθήσαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαρξὶν ὑπὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἐσθόντα τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως. ¹⁶ καὶ ἐγένετο Ἀμελσάδ ἀναιρούμενος τὸ δειπνον αὐτῶν, καὶ τὸν οἶνον τοῦ πόματος αὐτῶν, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς σπέρματα, ¹⁷ καὶ τὰ παιδάρια ταῦτα οἱ τέσσαρες αὐτοὶ, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ. καὶ Δανιὴλ συνέκρινεν ἐν πάσῃ ὁράσει καὶ ἐνυπνίοις. ¹⁸ καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ὃν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτούς, καὶ εἰσηγαγεν αὐτούς ὁ ἀρχιεunuῶς ἐναντίον Ναβουχοδονόσορ, ¹⁹ καὶ ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς. καὶ οὐκ εὐρέθησαν ἐκ πάντων αὐτῶν ὅμοιοι Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίᾳ, καὶ Μισαὴλ, καὶ Ἀζαρίᾳ. καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ²⁰ καὶ ἐν παντὶ ὀήματι σοφίας καὶ ἐπιστήμης, ὃν ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, εὗρεν αὐτοὺς δεκαπλάσιους, παρὰ πάντας

πάντας τοὺς ἐπαοιδούς καὶ τοὺς μάγους τοὺς ὄντας ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. ²¹ καὶ ἐγένετο Δανιὴλ ἕως ἔτους ἐνὸς Κύρου τοῦ βασιλέως.

Κ Ε Φ. Β'.

Ἐν τῷ ἔτι τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας ἐνυπνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ. ² καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τοὺς ἐπαοιδούς καὶ τοὺς μάγους, καὶ τοὺς φαρμακοὺς, καὶ τοὺς Χαλδαίους, τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ. καὶ ἦλθαν, καὶ ἐστήσαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ³ καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς. ἡνυπνιάσθη, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα μου, τοῦ γνῶναι τὸ ἐνύπνιον. ⁴ καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ Συριστί. βασιλεῦ εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. σὺ εἶπὼν τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶ σου, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν. ⁵ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς τοῖς Χαλδαίοις. ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ ἀπέστη. ἔαν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν, εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε, καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν διαρπαγῇσονται. ⁶ ἔαν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δοματα καὶ δωρεάς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψεσθε παρ' ἐμοῦ. πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγεῖλατέ μοι. ⁷ ἀπεκρίθησαν δεύτερον, καὶ εἶπαν. ὁ βασιλεὺς ἐπάτω τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν. ⁸ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν. ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγὼ, ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε, καθότι ἴδετε, ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα. ⁹ ἔαν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀναγγεῖλητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνεθέσθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ ὁ καιρὸς παρέλθῃ. τὸ ἐνύπνιόν μου εἵπατέ μοι, καὶ γινώσκω ὅτι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγεῖλατέ μοι. ¹⁰ ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ λέγουσιν. οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆρας, ὅστις τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυνατὸς γινώσκειν, καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτον οὐκ ἐπερωτᾷ ἐπαοιδόν, μάγον καὶ

Χαλδαῖον, ¹¹ ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, βαρὺς, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν ὃς ἀναγγεῖλεῖ αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀλλ' οἱ θεοὶ, ὧν οὐκ ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός. ¹² τότε ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀπολέσαι πάντας τοὺς σοφούς Βαβυλῶνος. ¹³ καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθε, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτείνοντο. καὶ ἐζήτησαν Δανιὴλ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἀνελεῖν. ¹⁴ τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βουλήν καὶ γνώμην τῷ Ἀριῶχ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τοῦ βασιλέως, ὃς ἐξῆλθεν ἀναίρειν τοὺς σοφούς Βαβυλῶνος, ¹⁵ ἄρχων τοῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναιδὴς ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως; ἐγνωρίσε δὲ ὁ Ἀριῶχ τὸ ῥῆμα τῷ Δανιήλ. ¹⁶ καὶ Δανιὴλ ἠξίωσεν τὸν βασιλέα, ὅπως χρόνον δῶ αὐτῷ, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγεῖλῃ τῷ βασιλεῖ. ¹⁷ καὶ εἰςῆλθε Δανιὴλ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ καὶ τῷ Μισαὴλ καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ τοῖς φίλοις αὐτοῦ τὸ ῥῆμα ἐγνωρίσε. ¹⁸ καὶ οἰκτιρομένους ἐζήτουν παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ὑπὲρ τοῦ μυστηρίου τούτου, ὅπως ἂν μὴ ἀπολῶνται Δανιὴλ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοίπων σοφῶν Βαβυλῶνος. ¹⁹ τότε τῷ Δανιήλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη. καὶ εὐλόγησε τὸν θεὸν τὸν οὐρανὸν Δανιὴλ, ²⁰ καὶ εἶπεν. εἴη τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις αὐτοῦ ἔστι. ²¹ καὶ αὐτὸς ἄλλοις καιροῦς καὶ χρόνους, καθιστᾷ βασιλεῖς καὶ μεθιστᾷ, διδούς σοφίαν τοῖς σοφοῖς, καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδόσι σύνεσιν. ²² αὐτὸς ἀποκαλύπτει βαθέα καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ φῶς μετ' αὐτοῦ ἔστι. ²³ σοὶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων μου ἐξομολογῶμαι καὶ αἰνῶ, ὅτι σοφίαν καὶ δύναμιν δίδωκάς μοι, καὶ ἐγνωρίσας μοι ἃ ἠξιώσασιν παρὰ σοῦ, καὶ τὸ ὄραμα τοῦ βασιλέως ἐγνωρίσας μοι. ²⁴ καὶ ἦλθε Δανιὴλ πρὸς Ἀριῶχ, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀπολέσαι τοὺς σοφούς Βαβυλῶνος, καὶ εἶπεν αὐτῷ. τοὺς σοφούς Βαβυλῶνος μὴ ἀπολέσης.

σης, εἰσάγαγε δέ με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγεῖλῶ. ²⁵ τότε Ἀριῶχ ἐν σπουδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ. εὗρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὅστις τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀναγγελεῖ. ²⁶ καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε τῷ Δανιὴλ, οὐ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ. εἰ δύνασαι μοι ἀναγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον ὃ ἶδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ; ²⁷ καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπε. τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ οὐκ ἔστι σοφῶν, μαγῶν, ἐπαισιδῶν, γαζαρηγῶν ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ. ²⁸ ἀλλ' ἢ ἔστι θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια, καὶ ἐγνωρίσει τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ, ὃ αἱ γενέσθαι ἐπέλογάτων τῶν ἡμερῶν. τὸ ἐνύπνιον σου καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου, τοῦτο ἔστι ²⁹ βασιλεῦ. οἱ διαλογισμοὶ σου ἐπὶ τῆς κοίτης σου ἀνέβησαν τί δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγνωρίσέ σοι, ὃ δεῖ γενέσθαι. ³⁰ καὶ ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ οὕσῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἐνεκεν τοῦ τὴν σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα τοὺς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας σου γνῶς. ³¹ σὺ βασιλεῦ ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία, μεγάλη ἢ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερής, ἐστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὄρασις αὐτῆς φοβερά. ³² εἰκὼν, ἥς ἡ κεφαλὴ χρυσοῦ χρυσοῦ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στήθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς ἀργυροῖ, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοῖ, ³³ αἱ κνήμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρος μὲν τι σιδηρῶν, καὶ μέρος δέ τι ὀστράκινων. ³⁴ ἐθεώρεις ἕως ἀπεσχίσθη λίθος ἐξ ὅρου ἀνεν χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροὺς καὶ ὀστράκινους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. ³⁵ τότε ἐλεπτύνθησαν εἰς ἀπαξ τὸ ὀστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκός, ὁ ἀργυρος, ὁ χρυσοῦς. καὶ ἐγένετο ὡς ἐκ κοινορτός ἀπὸ ἄλωνος θερυνῆς, καὶ ἐξῆρξεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ

εὗρέθη αὐτοῖς. καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα ἐγενήθη ὅρος μέγας, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. ³⁶ τοῦτο ἔστι τὸ ἐνύπνιον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ³⁷ σὺ βασιλεῦ βασιλεὺς βασιλέων, ὃ ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν ἰσχυρὰν καὶ κραταίαν καὶ ἐντιμον ἔδωκεν ³⁸ ἐν παντὶ τόπῳ, ὅπου κατοικοῦσιν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. θηρία τε ἀγροῦ, καὶ πετεινὰ οὐρανοῦ, καὶ ἰχθύας τῆς θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ κατέστησέ σε κύριον πάντων. σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἢ χρυσῇ. ³⁹ καὶ ὀπίσω σου ἀναστήσεται βασιλεία ἑτέρα ἡττων σου, καὶ βασιλεία τρίτη, ἥτις ἔστιν ὁ χαλκός, ἡ κυριεύσει πάσης τῆς γῆς, ⁴⁰ καὶ βασιλεία τετάρτη, ἥτις ἔσται ἰσχυρὰ ὡς σίδηρος. ὃν τρόπον ὁ σίδηρος λεπτυνεῖ καὶ δαμάσει πάντα, οὕτως πάντα λεπτυνεῖ καὶ δαμάσει. ⁴¹ καὶ ὅτι εἶδες τοὺς πόδας, καὶ τοὺς δακτύλους, μέρος μὲν τι ὀστράκινων, μέρος δέ τι σιδηρῶν, βασιλεία διηρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆς ῥίζης τῆς σιδηρᾶς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὀστράκῳ. ⁴² καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ποδῶν μέρος μὲν τι σιδηρῶν, μέρος δέ τι ὀστράκινων, μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρόν, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συντριβομενόν. ⁴³ ὅτι εἶδες τὸν σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὀστράκῳ, συμμιγεῖς ἔσονται ἐν σπερματι ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι οὗτος μετὰ τούτου, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνυται μετὰ τοῦ ὀστράκου. ⁴⁴ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων ἀναστήσει ὁ θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τοὺς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται, λεπτυνεῖ καὶ λικμήσει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ αὕτη ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴⁵ ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὅρου ἐτμήθη λίθος ἀνεν χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὀστρακον τὸν σίδηρον, τὸν χαλκον, τὸν ἀργυρον, τὸν χρυσόν. ὁ θεὸς ὁ μέγας ἐγνωρίσει τῷ βασιλεῖ, ὃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρι-

σι;

σις αὐτοῦ. ⁴⁶ τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεισεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε, καὶ μανὰ καὶ εὐωδίας εἶπε σπῆσαι αὐτῷ. ⁴⁷ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ Δανιήλ. ἐπ' ἀληθείας ὁ θεὸς ὑμῶν αὐτός ἐστι θεὸς θένων, καὶ κύριος τῶν βασιλέων, ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἡδυνάσθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τοῦτο. ⁴⁸ καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιήλ, καὶ δοματα μεγάλα καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλωνος, καὶ ἀρχοντας σατραπῶν, ἐπὶ πάντας τοὺς σοφοὺς Βαβυλωνος. ⁴⁹ καὶ Δανιήλ ἡτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλωνος τὸν Σιδραχ, Μισαχ, καὶ Ἀβδεναγῷ. καὶ Δανιήλ ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ βασιλέως.

Κ Ε Φ. Γ'.

Εἰς τοὺς ὀκτωκαιεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν, ὕψος αὐτῆς πηχων ἐξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πηχων ἕξ. καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δειρᾷ, ἐν χώρᾳ Βαβυλωνος. ² καὶ ἀπέστείλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς στρατηγούς, καὶ τοὺς τοπαρχας, ἡγουμένους καὶ τυράννους, καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντας τοὺς ἀρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνος. ³ καὶ συνήχθησαν οἱ τοπαρχαι, ὑπάτοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τυράννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἀρχοντες τῶν χωρῶν εἰς τὸν ἐγκαινισμόν τῆς εἰκόνος, ἧς ἔστησεν Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. καὶ εἰστέκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος, ⁴ καὶ ὁ κήρυξ ἔβόα ἐν λογύῃ. ὑμῖν λέγεται λαοῖς, φυλαί, γλώσσαι, ⁵ ἢ ἂν ὥρα ἀκούσητε φωνῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣ ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. ⁶ καὶ ὅς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν καμινον τοῦ πυρὸς τῇν καιομένην. ⁷ καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε καὶ κιθάρας,

σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλώσσαι προσκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἣν ἔστησεν Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. ⁸ τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους ⁹ τῷ βασιλεῖ. βασιλεῦ εἰς τοὺς αἰῶνας ζήθι. ¹⁰ σὺ βασιλεῦ ἔθνηκας δόγμα, πάντα ἀνθρώπων ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης καὶ ψαλτηρίου, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, ¹¹ καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν καμινον τοῦ πυρὸς τῇν καιομένην. ¹² εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλωνος, Σιδραχ, Μισαχ, Ἀβδεναγῷ, οἱ οὐκ ὑπήκουσαν βασιλεῦ τῷ δόγματι σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἔστησας οὐ προσκυνεῖσι. ¹³ τότε Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σιδραχ, Μισαχ, καὶ Ἀβδεναγῷ. καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. ¹⁴ καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. εἰ ἀληθεῖς Σιδραχ, Μισαχ, Ἀβδεναγῷ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἔστησα οὐ προσκυνεῖτε; ¹⁵ νῦν οὖν εἰ ἔχετε ἐτοιμῶς, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγος τε καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσῃτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἐποίησα. ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσῃτε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν καμινον τοῦ πυρὸς τῇν καιομένην. καὶ τίς ἐστι θεὸς ὃς ἐξελεύεται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μου; ¹⁶ καὶ ἀπεκρίθησαν Σιδραχ, Μισαχ, Ἀβδεναγῷ, λεγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ. οὐ χρειᾶν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναι σοι. ¹⁷ ἔστι γὰρ θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ὃς ἡμεῖς λατρευομεν, δυνατὸς ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεῦ ῥύσεται ἡμᾶς. ¹⁸ καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν,

μεν, καὶ τῇ εἰκόνι ἣ ἔστησας οὐ προσ-
κυνοῦμεν. ¹⁹ τότε Ναβουχοδονόσορ
ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσ-
ώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σιδράχ,
Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, καὶ εἶπεν ἐκ-
καῦσαι τὴν κάμινον ἐπταπλασίως, ἕως
οὐ εἰς τέλος ἔκκαψι. ²⁰ καὶ ἄνδρας ἰσχυ-
ροὺς ἰσχύϊ εἶπε, πιδήσαντας τὸν Σε-
δράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, ἐμβα-
λαιν ἐῖς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν
καιομένην. ²¹ τότε οἱ ἄνδρες ἐκείνοι
ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς παραβάροις αὐ-
τῶν, καὶ τιάραις, καὶ περικνημίσιν, καὶ
ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου
τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ²² ἐπὶ τὸ
ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυεν. καὶ ἡ
κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ. ²³ καὶ οἱ
τρεῖς οὗτοι Σιδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδε-
ναγῶ, ἔπεισον εἰς μέσον τῆς καμίνου
τῆς καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περι-
πάτουν ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς, ὑμνοῦντες
τὸν θεόν, καὶ εὐλογοῦντες τὸν κύριον.

(Προσευχὴ Ἀζαρίου καὶ ὕμνος
τῶν τριῶν.)

¹ Καὶ συστάς Ἀζαρίας προς-
ῆνυετο οὕτως. καὶ ἀνοίξας τὸ στό-
μα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, εἶ-
πεν. ² εὐλογητὸς εἰ κύριε ὁ θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετός, καὶ δεδο-
ξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶ-
νας. ³ ὅτι δίκαιος εἰ ἐπὶ πᾶσιν οἷς
ἐποίησας, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου
ἀληθινὰ, καὶ εὐθιγαί αἱ ὁδοὶ σου, καὶ
πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀλήθεια. ⁴ καὶ
κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάν-
τα ἃ ἐπηγάγεις ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν
τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἰε-
ρουσαλήμ. ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει
ἐπήγαγες ταῦτα πάντα, διὰ τὰς ἀμαρ-
τίας ἡμῶν. ⁵ ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἡνο-
μήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, ⁶ καὶ
ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντο-
λῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετη-
ρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνε-
τείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. ⁷ καὶ
πάντα ὅσα ἐπηγάγεις ἡμῖν, καὶ πάντα
ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει
ἐποίησας. ⁸ καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς
χειρὰς ἐχθρῶν ἀνόμων, καὶ ἐχθίστων
αποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ
πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

⁹ καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοίξαι τὸ
στόμα ἡμῶν. αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγε-
νήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς
σεβομένοις σε. ¹⁰ μὴ δὴ παραδῶῃς
ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ
μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου,
¹¹ καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεος σου ἀπὸ
ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον
υπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλον
σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου, ¹² οἷς
ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐ-
τῶν, ὥς τὰ ἄστρον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ὥς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς
θαλάσσης. ¹³ ὅτι δέσποτα ἐσμικρύν-
θημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν
ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ
τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. ¹⁴ καὶ οὐκ ἔστιν
ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφη-
της καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὀλοκαύτωςις,
οὐδὲ θυσίᾳ, οὐδὲ προσφορᾷ, οὐδὲ θυ-
μίαμα, οὐδὲ τόπος τοῦ καρπώσαι
ἐναντίον σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος. ¹⁵ ἀλλ'
ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι
ταπεινώσεως προσδεχθείμεν, ¹⁶ ὥς
ἐν ὀλοκαυτώσει κριῶν καὶ ταυρῶν, καὶ
ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πίωνων, οὕτως γε-
νέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σή-
μερον, καὶ ἐκτελέσαι ὀπισθὲν σου, ὅτι
οὐκ ἔσται αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν
ἐπὶ σοί. ¹⁷ καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθα σε καὶ
ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου. ¹⁸ μὴ
κατασχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ'
ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεικίαν σου, καὶ
κατὰ τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους σου. ¹⁹ καὶ
ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου,
καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου κύριε.
καὶ ἐντραπήσῃσαν πάντες οἱ ἐνδεκνύ-
μενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, ²⁰ καὶ
κατασχυνθείσαν ἀπὸ πάσης τῆς ду-
ναστείας, καὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν συντρι-
βεῖ. ²¹ καὶ γνωτώσαν, ὅτι σὺ εἰ κύ-
ριος, θεὸς ὁ μόνος, καὶ ἐνδοξος ἐφ' ὅλην
τὴν οἰκουμένην. ²² καὶ οὐ διελίπον οἱ
ἐμβάλλοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βα-
σιλέως, καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν
καὶ πίσσαν καὶ σιτιπύον καὶ κλημα-
τίδα. ²³ καὶ διεγείτο ἡ φλόξ ἐπάνω
τῆς καμίνου ἐπὶ πήχης τεσσαρακον-
ταεννέα. ²⁴ καὶ διώδευσε καὶ ἐνεπύρι-
σεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν

Χαλ-

Χαλδαιῶν. ²⁵ ὁ δὲ ἄγγελος κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου, ²⁶ καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα ὁροῦσιν διασυρίζον. καὶ οὐχ ἦψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, καὶ οὐκ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτοῖς. ²⁷ τότε οἱ τρεῖς ὡς ἕξ ἐνὸς στόματος ὕμνουν, καὶ ἐδοξάζον, καὶ ἡλόγουον τὸν θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες. ²⁸ εὐλογητὸς εἰ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸς, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. ²⁹ καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, καὶ ὑπεραινετόν, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ³⁰ εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ὑπερυμνητὸς καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας. ³¹ εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους, κατήμενος ἐπὶ Χερουβὶμ, καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. ³² εὐλογημένος εἰ ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας σου, καὶ ὑπερυμνητὸς, καὶ ὑπερυμνόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. ³³ εὐλογητὸς εἰ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑμνητὸς καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας. ³⁴ εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ³⁵ εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ³⁶ εὐλογεῖτε ἄγγελοι κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ³⁷ εὐλογεῖτε ὕδατα καὶ πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ³⁸ εὐλογεῖτω πάσα ἡ δύναμις κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ³⁹ εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴⁰ εὐλογεῖτε ἄστροι τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴¹ εὐλογεῖτω πᾶς ὄμβρος καὶ ὁρσός τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴² εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς

αἰῶνας. ⁴³ εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴⁶ εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴⁷ εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴⁸ εὐλογεῖτε ψυχὸς καὶ καῦμα τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁴⁹ εὐλογεῖτε πᾶχναι καὶ χιόνες τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁰ εὐλογεῖτε ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵¹ εὐλογεῖτω ἡ γῆ τὸν κύριον, ὑμνεῖτω καὶ ὑπερυψοῦτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵² εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵³ εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁵ εὐλογεῖτε θάλασσα καὶ ποταμοὶ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁴ εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁶ εὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁷ εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁸ εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁵⁹ εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁶⁰ εὐλογεῖτε Ἰσραὴλ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁶¹ εὐλογεῖτε ἱερεῖς τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁶² εὐλογεῖτε δοῦλοι τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁶³ εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ διακαίαν τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁶⁴ εὐλογεῖτε ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ⁶⁵ εὐλογεῖτε Ἀνα-

Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαήλ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. ὅτι ἐξέιλτο ἡμᾶς ἐξ ἁδου, καὶ ἐκ χειρὸς θανάτου ἔωσεν ἡμᾶς. καὶ ἐρύσαστο ἡμᾶς ἐκ μέσου καμίνου καιομένης φλογος, καὶ ἐκ μέσου πυρὸς ἐρύσαστο ἡμᾶς.⁶⁰ ἔξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.⁶¹ εὐλογεῖτε πάντες οἱ πεθόμενοι τὸν κύριον τὸν θεὸν τῶν θεῶν, ὑμνεῖτε καὶ ἔξομολογεῖσθε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τέλος τῆς προσευχῆς καὶ τοῦ ὕμνου.)

²⁴ καὶ Ναβουχοδονόσορ ἤκουσεν ὑμνοῦντων αὐτῶν, καὶ ἐθαύμασε, καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ, καὶ εἶπε τοῖς μεγιστάσιν αὐτοῦ. οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρὸς πεπεδημένους; καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ. ἀληθῶς βασιλεῦ.²⁵ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ὁ δὲ ἐγὼ ὄρω ἄνδρας τεσσαρὰς λελυμένους, καὶ περιπατοῦντας ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ διαφθορὰ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὄρασις τοῦ τετάρτου ὁμοία υἱῷ θεοῦ.²⁶ τότε προσῆλθε Ναβουχοδονόσορ πρὸς τὴν θύραν τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ εἶπε. Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβденаγῶ οἱ δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ δεῦτε. καὶ ἐξήλθον Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβденаγῶ ἐκ μέσου τοῦ πυρὸς.²⁷ καὶ συναγονται οἱ σατράπαι, καὶ οἱ στρατηγοὶ, καὶ οἱ τοπάρχαι, καὶ οἱ δυνάσται τοῦ βασιλείως, καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἄνδρας, ὅτι οὐκ ἔκυριευσεν τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν, καὶ ἡ θριῖς τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη, καὶ τὰ σάραβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθη, καὶ ὁμοίᾳ πυρὸς οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.²⁸ καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν. εὐλογητὸς ὁ θεὸς τοῦ Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβденаγῶ, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξέιλτο τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποιθίσαν ἐπ' αὐτῷ. καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλείως ἠλλοίωσαν, καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ' ἢ τῷ θεῷ αὐτῶν.²⁹ καὶ ἐγὼ ἐκτίθειμαι τὸ δόγμα. πᾶς λαὸς, φυλὴ, γλῶσ-

σα, ἥ ἐὰν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ θεοῦ Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβденаγῶ, εἰς ἀπώλειαν ἔσονται, καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καθότι οὐκ ἔστι θεὸς ἕτερος ὃστις δυνήσεται ῥύσασθαι οὕτως.³⁰ τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε τὸν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβденаγῶ ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος, καὶ ἠϋξῆσεν αὐτούς, καὶ ἠξίωσεν αὐτοὺς ἡγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων, τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.³¹ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς καὶ γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰρήνῃ ὑμῖν. πληθυνθεὶς³² τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα, ἃ ἐποίησε μετ' ἐμοῦ ὁ θεὸς οὐψιστος. ἤρεσεν ἐναντίον ἐμοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν,³³ ὡς μεγάλα καὶ ἰσχυρά, ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰωνίου, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κ Ε Φ. Δ'.

Εγὼ Ναβουχοδονόσορ εὐθηνῶν ἡμην ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ εὐθάλων.² ἐνύπνιον ἶδον, καὶ ἐφοβήρισέ με, καὶ ἐταράχθην ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάραξάν με.³ καὶ δι' ἐμοῦ ἐτέθη δόγμα τοῦ εἰσαγαγεῖν ἐνώπιόν μου πάντας τοὺς σοφούς Βαβυλῶνος, ὅπως τὴν σύγκρισιν τοῦ ἐνυπνίου γνωρίσωσί μοι.⁴ καὶ εἰςπορεύοντο οἱ ἐπασιδοὶ, μάγοι, γαζαρηνοὶ, Χαλδαῖοι. καὶ τὸ ἐνύπνιον ἐγὼ εἶπα ἐνώπιον αὐτῶν. καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ οὐκ ἐγνώρισάν μοι,⁵ ὥς ἦλθε Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου, ὃς πνεῦμα θεοῦ ἅγιον ἐν ἐαυτῷ ἔχει. ὦ εἶπα.⁶ Βαλτάσαρ ὁ ἄρχων τῶν ἐπασιδῶν, ὃν ἐγὼ ἔγνων ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἅγιον ἐν σοί, καὶ πᾶν μυστήριον οὐκ ἀδυνατεῖ σε, ἄκουσον τὴν ὄρασιν τοῦ ἐνυπνίου μου, οὐ ἶδον, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ εἶπον μοι.⁷ ἐπὶ τῆς κοίτης μου ἐθεώρουν, καὶ ἰδοὺ, δένδρον ἐν μέσῳ τῆς γῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ πολὺ.⁸ ἐμεγαλύνθη τὸ δένδρον καὶ ἰσχυρε, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἐφθασεν ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ κῦτος αὐτοῦ εἰς τὸ πέρας ἀπάσης τῆς γῆς,⁹ τὰ φύλλα αὐτοῦ ὥραϊα, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφὴ πάντων ἐν αὐτῷ, καὶ ὑποκάτω αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ θηρία

θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατῶκουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐτρέφετο πᾶσα σὰρξ.¹⁰ ἔθιάρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτός ἐπὶ τῆς κοίτης μου, καὶ ἰδοὺ εἶρ, καὶ ἅγιος ἀπ' οὐρανοῦ κατέβη, ¹¹ καὶ ἐφώνησεν ἐν ἰσχυί, καὶ οὕτως ἔειπεν. ἑκκώψατε τὸ δένδρον, καὶ ἐκτίλατε τοὺς κλάδους αὐτοῦ, καὶ ἐκτινάξατε τὰ φύλλα αὐτοῦ, καὶ διασκορπίσατε τὸν καρπὸν αὐτοῦ. σαλευθήτωσαν τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄρνεα ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτοῦ. ¹² πλην τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἑάσατε, καὶ ἐν δαμῶ σιδηρῶ καὶ χαλκῶ, καὶ ἐν τῇ γλῶττῃ αὐτοῦ ἐξώ, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ κοιτασθήσεται, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἡ μερίς αὐτοῦ ἐν τῷ χόρτῳ τῆς γῆς. ¹³ ἡ καρδιά αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀλλοιωθήσεται, καὶ καρδιά θηρίου δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγῇσονται ἐπ' αὐτόν. ¹⁴ διὰ συγκρίματος εἰρὸς ὁ λόγος, καὶ ῥῆμα ἁγίων τὸ ἐπερώτημα, ἵνα γνῶσιν οἱ ζῶντες, ὅτι κύριος ἐστὶν ὁ ὑψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν δόξῃ δώσει αὐτήν, καὶ ἐξουδένωμα ἀνθρώπων ἀναστήσει ἐπ' αὐτήν. ¹⁵ τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ὃ ἶδον ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ σὺ Βαλτάσαρ τὸ σύγκριμα εἶπὸν, ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ τῆς βασιλείας μου οὐ δύνανται τὸ σύγκριμα αὐτοῦ δηλώσαί μοι. σὺ δὲ Δανιὴλ δύνασαι, ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἅγιον ἐν σοί. ¹⁶ τότε Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἀπηνέωθη ὥς εἰ ὥραν μίαν, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσαν αὐτόν. καὶ ἀπεκριθὲν Βαλτάσαρ, καὶ εἶπε. κυριε τὸ ἐνύπνιον ἔδωκε τοῖς μισοῦσί σε, καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου. ¹⁷ τὸ δένδρον ὃ εἶδες τὸ μεγαλυνθὲν καὶ τὸ ἰσχυρὸς, οὗ τὸ ὕψος ἐφθάνει εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὸ κύτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ¹⁸ καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ εὐθαλή, καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφὴ πᾶσιν ἐν αὐτῷ, ὑποκάτω αὐτοῦ κατῶκουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ. ¹⁹ σὺ εἰ βασιλεῦ, ὅτι ἐμεγαλύνθης καὶ ἰσχυσας, καὶ

ἡ μεγαλυσύνη σου ἐμεγαλύνθη, καὶ ἐφθασεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ κυρία σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς. ²⁰ καὶ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς εἶρ, καὶ ἅγιον καταβαίνοντα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν. ἐκτίλατε τὸ δένδρον, καὶ διαφθείρατε αὐτό, πλην τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἑάσατε, καὶ ἐν δαμῶ σιδηρῶ καὶ ἐν χαλκῶ, καὶ ἐν τῇ γλῶττῃ αὐτοῦ ἐξώ, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ μερίς αὐτοῦ, ἕως οὗ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλοιωθῶσιν ἐπ' αὐτόν. ²¹ τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ βασιλεῦ, καὶ σύγκριμα ὑψίστου ἐστίν, ὃ ἐφθασεν ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, ²² καὶ σὲ ἐκδιώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἔσται ἡ κατοικία σου, καὶ χορτὸν ὡς βοῦν ψωμοῦσί σε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσῃ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγῇσονται ἐπὶ σέ, ἕως οὗ γνῶς, ὅτι κυριεύει ὁ ὑψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν. ²³ καὶ ὅτι εἶπαν, ἑάσατε τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν τοῦ δένδρου, ἡ βασιλεία σου σοὶ μένει, ἀφ' ἧς ἂν γνῶς τὴν ἐξουσίαν τὴν οὐράνιον. ²⁴ διὰ τοῦτο βασιλεῦ ἡ βουλή μου ἀρεσάτω σοι, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, καὶ τὰς ἀδικίας ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων. ἵσως ἔσται μακρόθυμος τοῖς παραπτώμασί σου ὁ θεός. ²⁵ ταῦτα πάντα ἐφθασεν ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα. ²⁶ μετὰ δωδεκάμηνον, ἐπὶ τῷ ναῷ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι περιπατῶν, ²⁷ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν. οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ἀποδόμησα εἰς οἶκον βασιλείας, ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου, εἰς τιμὴν τῆς δόξης μου; ²⁸ εἰ τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι τοῦ βασιλεῶς ὄντος, φωνὴ ἀπ' οὐρανοῦ ἐγένετο. σοὶ λέγουσι Ναβουχοδονόσορ βασιλεῦ. ²⁹ ἡ βασιλεία παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων σε ἐκδιώκουσι, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ κατοικία σου, καὶ χορτὸν ὡς βοῦν ψωμοῦσί σε, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγῇσονται ἐπὶ σέ, ἕως γνῶς, ὅτι κυριεύει ὁ ὑψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων,

πων, καὶ ὧς ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.
³⁰ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λογος συνετελέσθη ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξειδώθη, καὶ χορτον ὡς βούς ἤσθιε, καὶ ἀπὸ τῆς δροσού τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λεόντων ἐμεγαλύνθησαν, καὶ οἱ ὄνυχες αὐτοῦ ὡς ὀρνέων.
³¹ καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνέλαβον, καὶ αἱ φρένες μου ἐπ' ἐμὲ ἐπεστράφησαν, καὶ τῷ ὑψίστῳ ἠυλόγησα, καὶ τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα ᾤνεσα, καὶ ἐδόξασα, ὅτι ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν,
³² καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὡς οὐδὲν ἐλογίσθησαν. καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐν τῇ κατοικίᾳ τῆς γῆς. καὶ οὐκ ἔστιν ὅς ἀντιποιήσῃ τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ, τί ἐποίησας;
³³ αὐτῷ τῷ καιρῷ αἱ φρένες μου ἐπεστράφησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον. καὶ ἡ μορφή μου ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ οἱ τύρανοί μου, καὶ οἱ μεγιστάνες μου ἐζήτουν με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἐκραταιώθη, καὶ μεγαλῶσάν μου περισσοτέρα προσετέθη μοι.
³⁴ νῦν οὖν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ, καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινὰ, καὶ αἱ κρίσεις αὐτοῦ κρίσεις, καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινώσαι.

ΚΕΦ. Ε'.

Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε διπνον μέγα τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ χιλίοις, καὶ κατέναντι τῶν χιλίων ὁ οἶνος,
² καὶ πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, τοῦ ἐνεργεῖν τὰ σκευῇ τῆ χρυσᾶ καὶ τῇ ἀργυρᾷ, ἃ ἐξήνεγκεν Ναβουχοδονόσορ ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πιέτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ.
³ καὶ ἠνέχθησαν τὰ σκευῇ τῆ χρυσᾶ καὶ τῇ ἀργυρᾷ, ἃ ἐξήνεγκεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ

θεοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπίνον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτοῦ, καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτοῦ.
⁴ ἐπίνον οἶνον. καὶ ἤνεσαν τοὺς θεοὺς τοὺς χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ σιδηροῦς, καὶ ξυλίνους, καὶ λεθίνους.
⁵ ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξήλθον δακτυλοχειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἔγραφον κατέναντι τῆς λαμπάδος ἐπὶ τὸ κονίαμα τοῦ τοίχου τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθώρει τοὺς ἀστυγάλους τῆς χειρὸς τῆς γραφούσης.
⁶ τότε τοῦ βασιλέως ἡ μορφή ἡλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσαν αὐτόν, καὶ οἱ σύνδεσμοί τῆς ὀσφύος αὐτοῦ διελύοντο, καὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ συνεκροτοῦντο.
⁷ καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχύϊ, τοῦ ἐξαγαγεῖν μάγου, Χαλδαίους, γαζαρηνοῦς. καὶ εἶπε τοῖς σοφοῖς Βαβυλωνος, ὃς ἂν ἀναγνῶν τὴν γραφὴν ταύτην, καὶ τὴν σύγκρισιν γνωρίσῃ μοι, πορφυρῶν ἐνδύσεται, καὶ ὁ μαριάκης ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξει.
⁸ καὶ εἰσπορευόντο πάντες οἱ σοφοὶ τοῦ βασιλέως, καὶ οὐκ ἠδύναντο τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, οὐδὲ τὴν σύγκρισιν γνωρίσαι τῷ βασιλεῖ.
⁹ καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐταράχθη, καὶ ἡ μορφή αὐτοῦ ἡλλοιώθη ἐν αὐτῷ, καὶ οἱ μεγιστάνες αὐτοῦ συνετάρασσαντο.
¹⁰ καὶ ἐξήλθεν ἡ βασίλισσα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πότου, καὶ εἶπε. βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῇ. μὴ ταρασσέτωσάν σε οἱ διαλογισμοί σου, καὶ ἡ μορφή σου μὴ ἀλλοιούσθω.
¹¹ ἔστιν ἄνθρωπος ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ἐν ᾧ πνεῦμα θεοῦ. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πατρός σου χρηγόρησις καὶ σύνσεις εὗρεθῇ ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ὁ πατήρ σου ἄρχοντα ἐπαοιδῶν, μάγων, Χαλδαίων, γαζαρηῶν κατέστησεν αὐτόν,
¹² ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ, καὶ φρόνησις καὶ σύνσεις ἐν αὐτῷ, συγκρίνων ἐνύπνια, καὶ ἀναγγέλλων κρατούμενα, καὶ λύων συνδέσμους, Δανιήλ. καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν ὄνομα αὐτῷ, Βαλτάσαρ. νῦν οὖν κληθῆτω, καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγ-

γίλει

γελῇ σοι. ¹³ τότε Δανιὴλ εἰσῆλθον ἐν-
ώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς τῷ Δανιήλ. σὺ εἶ Δανιήλ, ὁ ἀπὸ
τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰου-
δαίας, ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατήρ
μου; ¹⁴ ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα
θεοῦ ἐν σοί, καὶ γρηγορήσεις, καὶ συν-
εῖς, καὶ σοφία περισσὴ εὐρέσθι ἐν σοί.
¹⁵ καὶ νῦν εἰσῆλθον ἐνώπιόν μου οἱ σο-
φοί, μάγοι, γαζαρηνοί, ἵνα τὴν γρα-
φὴν ταύτην ἀναγνώσῃ καὶ τὴν συγκρι-
σιν γνωρίσωσί μοι, καὶ οὐκ ἡδυνήθη-
σαν ἀναγγεῖλαί μοι. ¹⁶ καὶ ἐγὼ ἤκου-
σα περὶ σοῦ, ὅτι δύνασαι κρίματα
συγκρίναι. νῦν οὖν ἂν δυνηθῇς τὴν
γραφὴν ἀναγνῶναι, καὶ τὴν σύγκρισιν
αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφύραν ἐνδύ-
σῃ, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσοῦς ἐστὶ
ἐπὶ τῷ τραχήλῳ σου, καὶ τρίτος ἐν τῇ
βασιλείᾳ μου ἄρξεις. ¹⁷ καὶ εἶπε Δα-
νιήλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. τὰ δό-
ματά σου σοὶ ἔστω, καὶ τὴν δωρεάν
τῆς οἰκίας σου ἐτέρω δός, ἐγὼ δὲ τὴν
γραφὴν ἀναγνώσομαι καὶ τὴν σύγκρι-
σιν αὐτῆς γνωρίσω σοι. ¹⁸ βασιλεῦ. ὁ
θεὸς ὁ ὑψιστος τὴν βασιλείαν καὶ τὴν
μεγαλωσύνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν
δόξαν ἔδωκε Ναβουχοδονόσορ τῷ πα-
τρί σου, ¹⁹ καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλωσύνης
ἧς ἔδωκεν αὐτῷ πάντες οἱ λαοί, φυλαί,
γλωσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβού-
μενοι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. οὐς ἡβού-
λετο αὐτὸς ἀνῆρκει, καὶ οὐς ἡβούλετο
αὐτὸς ἔτυπεν, καὶ οὐς ἡβούλετο αὐ-
τὸς ὑψοῦ, καὶ οὐς ἡβούλετο αὐ-
τὸς ἐταπείνου. ²⁰ καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ
καρδία αὐτοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
ἐκραταιώθη τοῦ ὑπερφανεύσασθαι,
κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασι-
λείας, καὶ ἡ τιμὴ ἀφῆρη ἐκ αὐτοῦ,
²¹ καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη,
καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων
ἐδόθη, καὶ μετὰ τῶν ὀνάντων ἡ κατ-
οικία αὐτοῦ, καὶ χορτὸν ὡς βοῦν
ἐψώμιζον αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῆς δροσού
τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη,
ἕως οὗ ἔγνω, ὅτι κυριεύει ὁ θεὸς ὑψι-
στος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ὡς ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν. ²² καὶ σὺ
οὖν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ οὐκ ἐτα-
πείνωσας τὴν καρδίαν σου κατενώπιον

τοῦ θεοῦ. οὐ πάντα ταῦτα ἔγνων;
²³ καὶ ἐπὶ τὸν κύριον θεὸν τοῦ οὐρα-
νοῦ ὑψώθης, καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου
αὐτοῦ ἦνεγκαν ἐνώπιόν σου, καὶ σὺ
καὶ οἱ μαγιστᾶνες σου, καὶ αἱ παλλα-
καί σου, καὶ αἱ παρακόιτοι σου οἶνον
ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς. καὶ τοὺς θεοὺς τοὺς
χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς,
καὶ σιδηροῦς, καὶ ξυλίνους, καὶ λιθί-
νους οὐ οὐ βλέπουσι, καὶ οὐ οὐκ
ἀκούουσι, καὶ οὐκ ἀνέδυσαν, ἤνεκας,
καὶ τὸν θεὸν οὐ ἡ προή σου ἐν χειρὶ
αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σου, αὐτόν
οὐκ ἐδόξασας. ²⁴ διὰ τοῦτο ἐκ προσ-
ώπου αὐτοῦ ἀπεστάλη ἀστράγαλος
χειρὸς, καὶ τὴν γραφὴν ταύτην ἐνέτα-
ξε. ²⁵ καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἐντεταγμένη,
μανῆ, θεκέλ, φάρεις. ²⁶ τοῦτο τὸ συγ-
κριμα τοῦ ὀήματος. μανῆ, ἐμέτρησεν
ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν σου, καὶ ἐπλή-
ρωσεν αὐτήν. ²⁷ θεκέλ, ἐστάθη ἐν ζυ-
γῷ, καὶ εὐρέθη ὑστεροῦσα. ²⁸ φάρεις,
διήρηται ἡ βασιλεία σου, καὶ ἐδόθη
Μήδοις καὶ Πέρσαις. ²⁹ καὶ εἶπε Βαλ-
τάσαρ, καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιήλ πορ-
φύραν, καὶ τὸν μανιάκην τὸν χρυσοῦν
περιέθηκαν περὶ τὸν τραχήλον αὐτοῦ,
καὶ ἐκηρύξε περὶ αὐτοῦ, εἶναι αὐτόν
ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ. ³⁰ ἐν
αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνῆρέθη Βαλτάσαρ ὁ
βασιλεὺς ὁ Χαλδαῖος, ³¹ καὶ Δαρείος
ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν, ὥν
ἐτῶν ἐξήκοντα δύο.

Κ Ε Φ. ζ'.

Καὶ ἤρπεν ἐνώπιον Δαρείου, καὶ
κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας σατρά-
πας ἑκατὸν εἴκοσι, τοῦ εἶναι αὐτοῦς
ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, ² καὶ ἐπάνω
αὐτῶν τακτικούς τρεῖς, ὃς ἦν Δανιήλ
εἰς ἐξ αὐτῶν, τοῦ ἀποδιδόναι αὐτοῖς
τοὺς σατράπας λόγον, ὅπως ὁ βασι-
λεὺς μὴ ἐνοχλῇται. ³ καὶ ἦν Δανιήλ
ὑπὲρ αὐτοὺς, ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν
αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν αὐ-
τόν ἐφ' ὅλης τῆς βασιλείας αὐτοῦ.
⁴ καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι ἐξή-
λθον πρόφασιν εὐρεῖν κατὰ Δανιήλ.
καὶ πᾶσαν πρόφασιν καὶ παράπτωμα
καὶ ἀμπλάκημα οὐκ εὗρον κατ' αὐ-
τοῦ, ὅτι πιστὸς ἦν. ⁵ καὶ εἶπον οἱ τα-
κτικοί. οὐκ εὕρησμεν κατὰ Δανιήλ
πρό-

πρόφασιν, εἰ μὴ ἐν νομίμοις θεοῦ αὐ-
του. ⁶ τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατρά-
παι παρέστησαν τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπαν
αὐτῷ. Δαρεῖε βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶ-
νας ζῆθι. ⁷ συνεβουλευσάντο πάντες οἱ
ἐπὶ τῆς βασιλείας σου στρατηγοὶ καὶ
σατράπαι, ὑπάτοι καὶ τοπάρχαι, τοῦ
στήσαι στάσει βασιλικῇ, καὶ ἐισπύσαι
ὄρισμόν, ὅπως ὅς ἂν αἰτήσῃ αἴτημα
παρὰ παντὸς θεοῦ καὶ ἀνθρώπου,
ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ
σοῦ βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν
λάκκον τῶν λεόντων. ⁸ νῦν οὖν βασι-
λεῦ στήσον τὸν ὄρισμόν καὶ ἐκθες γρα-
φὴν, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα
Περσῶν καὶ Μήδων. ⁹ τότε ὁ βασι-
λεὺς Δαρεῖος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ
δόγμα. ¹⁰ καὶ Δανιὴλ ἤνικα ἔγνω ὅτι
ἐνετάγη τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶ-
κον αὐτοῦ. καὶ αἱ θυρίδες ἀνεωγμέναι
αὐτῷ ἐν τοῖς ὑπερώοις αὐτοῦ κατέναντι
Ἱερουσαλὴμ, καὶ καιροὺς τρεῖς τῆς
ἡμέρας ἦν καμπῶν ἐπὶ τὰ γόνατα
αὐτοῦ, καὶ προσευχόμενος καὶ ἐξομο-
λογούμενος ἐναντίον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ,
καθὼς ἦν ποιῶν ἐμπροσθεν. ¹¹ τότε
οἱ ἄνδρες ἐκείνοι παρετήρησαν, καὶ
εὔρον τὸν Δανιὴλ ἀξιούντα καὶ δέον-
τον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. ¹² καὶ προσελ-
θόντες λέγουσι τῷ βασιλεῖ. βασιλεῦ,
οὐχ ὄρισμόν ἔταξας, ὅπως πᾶς ἄν-
θρωπος ὅς ἂν αἰτήσῃ παρὰ παντὸς
θεοῦ καὶ ἀνθρώπου αἴτημα, ἕως ἡμε-
ρῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σοῦ βα-
σιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον
τῶν λεόντων; καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς.
ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ δόγμα Μή-
δων καὶ Περσῶν οὐ παρελεύσεται.
¹³ τότε ἀπεκριθῆσαν, καὶ λέγουσιν ἐν-
ώπιον τοῦ βασιλέως. Δανιὴλ ὁ ἀπὸ
τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰου-
δαίας, οὐχ ὑπέταγῃ τῷ δόγματί σου,
καὶ καιροὺς τρεῖς τῆς ἡμέρας αἰτεῖ
παρὰ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τὰ αἰτήματα
αὐτοῦ. ¹⁴ τότε ὁ βασιλεὺς, ὥς τὸ ῥημα
ἤκουσε, πολὺ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ
περὶ τοῦ Δανιὴλ ἠγωνίσαστο τοῦ ἐξε-
λῆσθαι αὐτόν, καὶ ἕως ἑσπέρας ἦν
ἀγωνιζόμενος τοῦ ἐξελῆσθαι αὐτόν.
¹⁵ τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι λέγουσι τῷ
βασιλεῖ. γινώθι βασιλεῦ, ὅτι τὸ δόγμα

Μήδων καὶ Πέρσας, τοῦ πᾶν ὀρε-
σμον καὶ στάσιν ἦν ἂν ὁ βασιλεὺς στή-
σῃ, οὐ δεῖ παραλλάξαι. ¹⁶ τότε ὁ βα-
σιλεὺς εἶπε, καὶ ἤγαγον τὸν Δανιὴλ,
καὶ ἐνέβαλον αὐτόν εἰς τὸν λάκκον τῶν
λεόντων, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δα-
νιὴλ. ὁ θεός σου, ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδε-
λεχώς, αὐτὸς ἐξελεῖταί σε. ¹⁷ καὶ ἤνεγ-
καν λίθον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ στόμα
τοῦ λάκκου, καὶ ἐσφραγίσαστο ὁ βασι-
λεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ δακτυλίῳ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ,
ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ πρᾶγμα ἐν τῷ
Δανιὴλ. ¹⁸ καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἄδει-
πνος, καὶ ἐδόξατο οὐκ εἰσηγεῖν αὐ-
τῷ. καὶ ὁ ὕπνος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ.
καὶ ἐκλείσεν ὁ θεὸς τὰ στόματα τῶν
λεόντων, καὶ οὐ παρηνώχλησαν τῷ
Δανιὴλ. ¹⁹ τότε ὁ βασιλεὺς ἀνέστη το-
πρωτὶ ἐν τῷ φωτὶ, καὶ ἐν σπουδῇ ἤλ-
θεν ἐπὶ τὸν λάκκον τῶν λεόντων.
²⁰ καὶ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν τῷ λάκκῳ
ἐβοήσῃ φωνῇ ἰσχυρᾷ, Δανιὴλ, ὁ δοῦ-
λος τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ θεός σου,
ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχώς, εἰ ἡδυνήθη
ἐξελῆσθαι σε ἐκ στόματος τῶν λεόν-
των; ²¹ καὶ εἶπε Δανιὴλ τῷ βασιλεῖ.
βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι. ²² ὁ
θεός μου ἀπέστειλεν τὸν ἄγγελον αὐ-
τοῦ, καὶ ἐνέφραξεν τὰ στόματα τῶν
λεόντων, καὶ οὐκ ἐλυμήναντό με, ὅτι
κατέναντι αὐτοῦ εὐθυτῆς εὐρέθη ἡμοί,
καὶ ἐνώπιον δέ σου βασιλεῦ παράπτω-
μα οὐκ ἐποίησα. ²³ τότε ὁ βασιλεὺς
πολὺ ἠγαθύνθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸν
Δανιὴλ εἶπεν ἀνεγείναι ἐκ τοῦ λάκκου.
καὶ ἀνηνέχθη Δανιὴλ ἐκ τοῦ λάκκου,
καὶ πᾶσα διαφθορὰ οὐχ εὐρέθη ἐν αὐ-
τῷ, ὅτι ἐπίστευσεν ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.
²⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἠγάγασαν
τοὺς ἄνδρας τοὺς διαβαλόντας τὸν
Δανιὴλ, καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόν-
των ἐνεβλήθησαν αὐτοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν. καὶ
οὐκ ἔφθασαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ λάκ-
κου, ἕως οὐ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ λέον-
τες, καὶ πάντα τὰ ὀσά αὐτῶν ἐλέ-
πτυναν. ²⁵ τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς
ἔγραψε πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, γλώσ-
σαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. εἰ-
ρηή

ρήν ὑμῖν πληθυνθείη. ²⁶ ἐκ προσώπου μου ἐτέθη δόγμα τοῦτο ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς βασιλείας μου, εἶναι τρέμοντας καὶ φοβούμενους ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ Δανιήλ, ὅτι αὐτός ἐστι θεὸς ζῶν, καὶ μένων εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ κυρεία αὐτοῦ ἕως τέλους. ²⁷ ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύεται, καὶ ποιεῖ σημεία καὶ τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις ἐξέιλατο τὸν Δανιήλ ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων. ²⁸ καὶ Δανιήλ κατηύθυνεν ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου, καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου τοῦ Πέρσου.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Ἐν ἔτι πρώτῳ τῷ Βαλτάσαρ βασιλέως Χαλδαίων Δανιήλ ἐνύπνιον εἶδε, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ ἔγραψεν. ² ἐγὼ Δανιήλ ἐθεώρουν. καὶ ἰδοὺ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ προσέβαλον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην, ³ καὶ τέσσαρα θηρία μεγάλα ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης, διαφέροντα ἀλλήλων. ⁴ τὸ πρῶτον ὥσει λέαινα καὶ πτερὰ αὐτῆς ὡς αἰετοῦ, ἐθεώρουν ἕως οὐ ἐξετίλη τὰ πτερὰ αὐτῆς. καὶ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου ἐστάθη, καὶ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐτῇ. ⁵ καὶ ἰδοὺ θηρίον δεύτερον ὅμοιον ἄρκω, καὶ εἰς μέρος ἐν ἐστάθη, καὶ τρεῖς πλευραὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῆς, ἀναμέσον τῶν ὀδόντων αὐτῆς. καὶ οὕτως ἔλεγον αὐτῇ, ἀνάστηθι, φάγε σάρκας πολλὰς. ⁶ ὅπισω τούτου ἐθεώρουν. καὶ ἰδοὺ θηρίον ἕτερον ὥσει πάρδαλις, καὶ αὐτῇ πτερὰ τέσσαρα πετεινοῦ ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ, καὶ ἐξουσία ἐδόθη αὐτῇ. ⁷ ὅπισω τούτου ἐθεώρουν. καὶ ἰδοὺ θηρίον τέταρτον φοβερόν καὶ ἐκθαμβόν, καὶ ἰσχυρόν περισσῶς, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ, ἐσθίων, καὶ λεπτύνον, καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάται, καὶ αὐτὸ διάφορον περισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία τὰ ἐμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ κέρατα δέκα αὐτῷ. ⁸ προσενδύουσιν τοὺς κέρασιν αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ κέρας ἕτερον μικρόν ἀνέ-

βη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ τρία κέρατα τῶν ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἐξεῤῥύζωθη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ ὀφθαλμοί, ὥσει ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κέρατι τούτῳ, καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλη. ⁹ ἐθεώρουν ἕως οὗτο οἱ θρόνοι ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἡμερῶν ἐκάθητο, καὶ τὸ ἐνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὥσει χιῶν, καὶ ἡ θριξ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὥσει ἔριον καθαρὸν, ὁ θρόνος αὐτοῦ φλὸς πυρός, οἱ τροχοὶ αὐτοῦ πῦρ φλέγον. ¹⁰ ποταμὸς πυρὸς εἴλκεν ἐμπροσθεν αὐτοῦ. χίλια χιλιάδες ἐλειτοῦργουν αὐτῷ, καὶ μυρία μυριάδες παρεστήκεισαν αὐτῷ. κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεώχθησαν. ¹¹ ἐθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέρας ἐκείνο ἐλάλει, ἕως ἀνηρέθῃ τὸ θηρίον, καὶ ἀπώλετο, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς καυσὶν πυρός. ¹² καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων μετεστάθη ἡ ἀρχή, καὶ μακρότης ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως καιροῦ καὶ καιροῦ. ¹³ ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτός, καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἐφθασε, καὶ προσηνέχθη αὐτῷ. ¹⁴ καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοὶ, φυλαί, καὶ γλώσσαι αὐτῷ δουλεύουσιν. ἡ ἐξουσία αὐτοῦ ἐξουσία αἰώνιος, ἥτις οὐ παρελεύσεται. καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται. ¹⁵ ἔφριξε τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ἔξι μου, ἐγὼ Δανιήλ, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάρασσόν με. ¹⁶ καὶ προσῆλθον ἐνὶ τῶν ἐσθηκότων, καὶ τὴν ἀκριβείαν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν περὶ πάντων τούτων. καὶ ἐπέ μοι τὴν ἀκριβείαν, καὶ τὴν σύγκρισιν τῶν λόγων ἐγνώρισέ μοι. ¹⁷ ταῦτα τὰ θηρία τὰ τέσσαρα, τέσσαρες βασιλεύει ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς γῆς. ¹⁸ αἱ ἀρθήσονται, καὶ παραλήψονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι ὑψίστου, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν ἕως αἰῶνος τῶν αἰώνων. ¹⁹ καὶ ἐζήτουν ἀκριβῶς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τέταρτου, ὅτι ἦν διαφέρον παρὰ πᾶν θηρίον, φοβερόν περισσῶς, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ, καὶ ὄνυχες αὐτοῦ

αὐτοῦ χαλκοῖ, ἐσθίων, καὶ λεπτόνων, καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει. ²⁰ καὶ περὶ τῶν κέρατων αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἐτέρου τοῦ ἀναβάντος καὶ ἐκτινάξαντος τῶν πρώτων, ὧς οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ μεῖζων τῶν λοιπῶν. ²¹ ἐθεώρουν, καὶ τὸ κέρας ἐκείνο ἐποίει πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ ἴσχυσε πρὸς αὐτοὺς, ²² ἕως οὗ ἦλθεν ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, καὶ τὸ κρίμα ἔδωκεν ἁγίοις ὑψίστου. καὶ ὁ καιρὸς ἔφθασε, καὶ τὴν βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι. ²³ καὶ εἶπε. τὸ θριὸν τὸ τέταρτον, βασιλεία τετάρτη ἔσται ἐν τῇ γῇ, ἣτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ συμπατήσῃ αὐτήν καὶ κατακόψει. ²⁴ καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, καὶ ὅπισω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει κακοῖς πάντας τοὺς ἐμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει, ²⁵ καὶ λόγους πρὸς τὸν ὑψίστον λαλήσει, καὶ τοὺς ἁγίους ὑψίστου παλαιώσει, καὶ ὑπονοήσει τοῦ ἀλλοιωῦσαι καιροὺς καὶ νόμον, καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καὶ γε ἡμισυ καιροῦ. ²⁶ καὶ τὸ κριτήριον ἐκάθισε, καὶ τὴν ἀρχὴν μεταπήνησεν τοῦ ἀφανίσαι, καὶ τοῦ ἀπολέσαι ἕως τέλους, ²⁷ καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλυσύνη τῶν βασιλέων τῶν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ ἐδόθη ἁγίοις ὑψίστου. καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύουσιν καὶ ὑπακούουσιν. ²⁸ ἕως ὧδε τὸ πέραν τοῦ λόγου. ἐγὼ Δανιὴλ, οἱ διαλογισμοί μου ἐπὶ πολὺ συνετάρασσόν με, καὶ ἡ μορφή μου ἠλλοιώθη, καὶ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου διετήρησα.

Κ Ε Φ. Η'.

Ἐν ἔτι τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ τοῦ βασιλέως ὄρασις ὥφθη πρὸς μέ. ἐγὼ Δανιὴλ μετὰ τὴν ὀφθεισάν μοι τὴν ἀρχήν, ² καὶ ἤμην ἐν Σούσοις τῇ βάρει, ἣ ἐστὶν ἐν χωρᾷ Αἰλάμ. καὶ ἤμην ἐπὶ τοῦ Οὐβάλ. ³ καὶ ἤρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου. καὶ ἶδον. καὶ ἶδον

κριὸς εἰς ἐσθικῶς πρὸ τοῦ Οὐβάλ, καὶ αὐτῷ κέρατα ὑψηλά. καὶ τὸ ἐν ὑψηλότερον τοῦ ἐτέρου, καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀνέβαινεν ἐπ' ἰσχυάτων. ⁴ καὶ ἶδον τὸν κριὸν κεραιζόντα κατὰ θάλασσαν, καὶ Βορρᾶν, καὶ Νότον. καὶ πάντα τὰ θηρία οὐ στήσεται ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρουμένος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐμεγαλύνθη. ⁵ καὶ ἐγὼ ἤμην συνιῶν, καὶ ἶδον τραγὸς αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ Αἰβὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. καὶ οὐκ ἦν ἀπτόμενος τῆς γῆς. καὶ τῷ τραγῷ κέρας μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ κέρατα ἔχοντος, οὗ ἶδον ἐστῶς ἐνώπιον τοῦ Οὐβάλ, καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁσμῇ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἶδον αὐτὸν θάνοντα ἕως τοῦ κριοῦ, καὶ ἐξηγριάνθη πρὸς αὐτόν. καὶ ἐπαισε τὸν κριόν, καὶ συνέτριψεν ἀμφότερα τὰ κέρατα αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἦν ἰσχύς τῷ κριῷ, τοῦ στήναι ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ἐῤῥίψεν αὐτόν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ συνεπάτησεν αὐτόν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος τὸν κριόν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ. ⁸ καὶ ὁ τραγὸς τῶν αἰγῶν ἐμεγαλύνθη ἐν σφοδρᾷ. καὶ ἐν τῷ ἰσχύσει αὐτὸν συνετρίβη τὸ κέρας αὐτοῦ τὸ μέγα. καὶ ἀνέβη ἕτερα κέρατα τέσσαρα ὑποκάτω αὐτοῦ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ. ⁹ καὶ ἐκ τοῦ ἐνὸς αὐτῶν ἐξῆλθε κέρας ἐν ἰσχυρόν, καὶ ἐμεγαλύνθη περισσῶς πρὸς τὸν Νότον καὶ πρὸς τὴν δύναμιν, ¹⁰ καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ἀπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἄστρον, καὶ συνεπάτησεν αὐτά. ¹¹ καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχιστράτηγος ῥύσεται τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ δι' αὐτόν θυσία ἐταράχθη, καὶ κατευνωδῶθη αὐτή, καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται. ¹² καὶ ἐδόθη ἐπὶ τὴν θυσίαν ἁμαρτία, καὶ ἐῤῥίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη. καὶ ἐποίησε, καὶ εὐωδῶθη. ¹³ καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἁγίου λαλοῦντος. καὶ εἶπεν εἰς ἅγιος τῷ φελμουνὶ τῷ λαλοῦντι. ἕως πότε ἡ ὄρασις στήσεται ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐρημώσειται ἡ

δο-

δοθεῖσα, καὶ τὸ ἅγιον καὶ ἡ δύναμις συμπληθῇσεται; ¹⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ. ἕως ἐσπέρας καὶ πρωὶ ἡμέραι δισχίλαι καὶ τετρακόσαιο, καὶ καθαρισθῇσεται τὸ ἅγιον. ¹⁵ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν με, ἐγὼ Δανιήλ, τὴν ὄρασιν, καὶ ἐξήτουν σύνεσιν, καὶ ἰδοὺ ἔσθη ἐνώπιον ἐμοῦ ὡς ὄρασις ἀνδρός. ¹⁶ καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρός ἀναμέσον τοῦ Οὐβάλ, καὶ ἐκάλεσε, καὶ εἶπε, Γαβριήλ συνέτισον ἐκείνον τὴν ὄρασιν. ¹⁷ καὶ ἦλθε, καὶ ἔσθη ἐχόμενος τῆς στάσεώς μου. καὶ ἐν τῷ ἔλθειν αὐτὸν ἐθαμβήθην, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου. καὶ εἶπε πρὸς μέ. σύνες υἱέ ἀνθρώπου. ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὄρασις. ¹⁸ καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἤψατό μου, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ πόδας, ¹⁹ καὶ εἶπεν. ἰδοὺ ἐγὼ γνωρίζω σοι τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων τῆς ὁργῆς. ἔτι γὰρ εἰς καιροῦ πέρας ἡ ὄρασις. ²⁰ ὁ κριὸς ὃν εἶδες, ὁ ἔχων τὰ κέρατα, βασιλεὺς Μήδων καὶ Περσῶν. ²¹ ὁ τράγος τῶν αἰγῶν, βασιλεὺς Ἑλλήνων. καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα ὃ ἦν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς. ὁ πρῶτος. ²² καὶ τοῦ συντριβέντος οὗ ἔστησαν τέσσαρα κέρατα ὑποκάτω, τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τοῦ ἐθνους αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν. ²³ καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῆς βασιλείας αὐτῶν, πληρουμένων τῶν αμαρτιῶν αὐτῶν, ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδὴς προσώπῳ, καὶ συνιῶν προβλήματα, ²⁴ καὶ κραταῖα ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ θαυμαστά διαφθερεῖ, καὶ κατευθυνεῖ, καὶ ποιήσει, καὶ διαφθερεῖ ἰσχυροὺς, καὶ λαὸν ἅγιον. ²⁵ καὶ ζυγὸς τοῦ κλοιοῦ αὐτοῦ κατευθυνεῖ. δόλος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ μεγαλυνθῇσεται, καὶ δόλῳ διαφθερεῖ πολλοὺς, καὶ ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν στήσεται. καὶ ὡς ὡς χειρὶ συντρίψει. ²⁶ καὶ ἡ ὄρασις τῆς ἐσπέρας καὶ τῆς πρωΐας τῆς ῥηθείσης ἀληθῶς ἐστι. καὶ σὺ σφραγισον τὴν ὄρασιν, ὅτι εἰς ἡμέρας πολλὰς. ²⁷ καὶ ἐγὼ Δανιήλ ἐκοιμήθην, καὶ ἐμαλακίσθην, καὶ ἀνέστην, καὶ ἐποιοῦν τὰ ἔργα τοῦ βασι-

λέως, καὶ ἐθαύμαζον τὴν ὄρασιν, καὶ οὐκ ἦν ὁ συνιῶν.

ΚΕ Φ. Θ'.

Ἐν τῷ πρώτῳ ἔτι Δαρείου τοῦ υἱοῦ Ἀποούρου, ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῶν Μήδων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐπὶ βασιλείαν Χαλδαίων, ² ἐγὼ Δανιήλ συνῆκα ἐν ταῖς βιβλοῖς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, ὃς ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, εἰς συμπλήρωσιν ἐρημώσεως Ἱερουσαλὴμ ἐβδόμηκοντα ἔτη. ³ καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς κύριον τὸν θεόν, τοῦ ἐκζητῆσαι προσευχὴν καὶ δέσεις, ἐν νηστείαις καὶ σάκκῳ. ⁴ καὶ προσευξάμην πρὸς κύριον τὸν θεόν μου, καὶ ἐξωμολογήσαμην, καὶ εἶπα. κύριε ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἑλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰς ἐντολάς σου. ⁵ ἡμάρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἡνομήσαμεν. καὶ ἀπέστημεν καὶ ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου, ⁶ καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῶν δούλων σου τῶν προφητῶν, οἱ ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἀρχοντας ἡμῶν, καὶ πατέρας ἡμῶν, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆς γῆς. ⁷ σοὶ κύριε ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνῃ τοῦ προσώπου, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνδρὶ Ἰουδα, καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παντὶ Ἰσραὴλ, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, οὐ δέεσπιρας αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐν ἀθείᾳ αὐτῶν ἢ ἡθέτησαν. ⁸ ἐν σοὶ κύριε ἐστὶν ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνῃ τοῦ προσώπου, καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἀρχουσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, οἵτινες ἡμάρτομέν σοι. ⁹ κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοί, καὶ οἱ ἰλασμοί, ὅτι ἀπέστημεν, ¹⁰ καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, πορευέσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, οἳς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χειρὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. ¹¹ καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παρέβησαν τὸν νόμον σου, καὶ ἐξεκλιναν τοῦ μὴ ἀκούσαι τῆς φωνῆς σου. καὶ ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα, καὶ ὁ ὄρκος ὁ γεγραμμένος ἐν νόμῳ

Οοο 2

νόμῳ

νόμῳ Μωυσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ. ¹² καὶ ἔστησε τοὺς λόγους αὐτοῦ οὐς ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς κριτὰς ἡμῶν, οἱ ἔκρινον ἡμᾶς ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μέγала, οἷα οὐ γέγονεν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, κατὰ τὰ γέγονενα ἐν Ἱερουσαλὴμ, ¹³ καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ, πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἤλθιν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ οὐκ ἐδεήθημεν τοῦ προσώπου κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν ἡμῶν, καὶ τοῦ συνίεναι ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σου. ¹⁴ καὶ ἐγρηγόρησε κύριος, καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πάσαν τὴν ποιήσιν αὐτοῦ ἣν ἐποίησε, καὶ οὐκ εἰςῆκούσαμεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ. ¹⁵ καὶ νῦν κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὃς ἐξήγαγε τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν. ¹⁶ κύριε ἐν πάσιν ἐλεημοσύνη σου, ἀποστραφῆτω δὴ ὁ θυμὸς σου, καὶ ἡ ὀργή σου ἀπὸ τῆς πόλεως σου Ἱερουσαλὴμ ὅρους ἁγίου σου, ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ λαός σου εἰς ὀνειδισμὸν ἐγένετο ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν. ¹⁷ καὶ νῦν εἰςάκουσον κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τῆς προσευχῆς τοῦ δούλου σου καὶ τῶν δεήσεων αὐτοῦ, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ἁγίασμά σου τὸ ἔρημον, ἕνεκέν σου κύριε ¹⁸ κλῖνον ὁ Θεός μου τὸ οὖς σου, καὶ ἄκουσον. ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε τὸν ἀφανισμόν ἡμῶν, καὶ τῆς πόλεως σου ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῆς. ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ῥιπτούμεν τὸν οἰκτιρισμὸν ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς οἰκτιρισμούς σου τοὺς πολλοὺς κύριε. ¹⁹ εἰςάκουσον κύριε, ἰλάσθητι κύριε, πρόσχες κύριε. μὴ χρονίσῃς ἕνεκέν σου ὁ Θεός μου, ὅτι τὸ ὄνομα σου ἐπικέκληται ἐπὶ τὴν πόλιν σου, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου. ²⁰ καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος, καὶ προσευχομένου, καὶ ἔξαγορεύοντος τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ῥιπτοῦντος

τὸν ἑλεόν μου ἐναντίον τοῦ κυρίου τοῦ Θεοῦ μου περὶ τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου, ²¹ καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος ἐν τῇ προσευχῇ, καὶ ἰδὼν ἀνὴρ Γαβριὴλ ὃν ἴδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ ἀρχῇ, πετόμενος, καὶ ἦψατό μου, ὥς ἡ ὥραν θυσίας ἐσπερινῆς. ²² καὶ συνέτισέ με, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, καὶ εἶπε. Δανιὴλ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβᾶσαι σε σύνεσιν ²³ ἐν ἀρχῇ τῆς δεσπείας σου. ἐξῆλθε λόγος, καὶ ἐγὼ ἦλθον τοῦ ἀναγγεῖλαι σοι, ὅτι ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν εἶ σὺ, καὶ ἐννοήθητι ἐν τῷ ὄρητι, καὶ σύνες ἐν τῇ ὀπτασίᾳ. ²⁴ ἐβδομήκοντα ἐβδομάδες συνετεμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τοῦ συντελεσθῆαι ἀμαρτίαν, καὶ τοῦ σφραγίσαι ἀμαρτίαν, καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας, καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας, καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον, καὶ τοῦ σφραγίσαι ὅρασις καὶ προφητὴν, καὶ τοῦ χρίσαι ἅγιον ἅγιον. ²⁵ καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆαι Ἱερουσαλὴμ, ἕως χριστοῦ ἡγουμένου ἐβδομάδες ἑπτὰ, καὶ ἐβδομάδες ἐξηκονταδύο. καὶ ἐπιστρέψει, καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεία καὶ τείχος, καὶ ἔκκενωθήσονται οἱ καιροί. ²⁶ καὶ μετὰ τὰς ἐβδομάδας τὰς ἐξηκονταδύο, ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔστι ἐν αὐτῷ. καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγουμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, ἔκκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ, καὶ ἕως τέλους πολέμου συνετεμημένου τάξει ἀφανισμοῦ. ²⁷ καὶ δυναμώσει διαθήκη πολλοῖς ἐβδομάς μία. καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἐβδομάδος ἀρθήσεται μου θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ κερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, καὶ ἕως τῆς συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρημωσιν.

Κ Ε Φ. Ι'.

Ἐν ἔτι τρίτῳ Κύρου βασιλείῳ Περσῶν λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ. καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δυνάμεις μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ ὀπτασίᾳ. ² ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἐβδομάδας ἡμερῶν, ³ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ

οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ ἀλειμμα οὐκ ἤλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. ⁴ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, αὐτὸς ἐστὶ Τίγρις Ἐδδεκελ. ⁵ καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἶδον, καὶ ἶδου ἀνὴρ εἰς ἐνδεδυμένος βαδδὶν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ Ὠφαῖς, ⁶ καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὥσει θάρασις, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ἡ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὥσει λαμπάδες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὄρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου. ⁷ καὶ ἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὄπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἔβλεπον τὴν ὄπτασίαν, ἀλλ' ἡ ἑκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. ⁸ καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ἶδον τὴν ὄπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθην ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθοράν. καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. ⁹ καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσάι με αὐτοῦ ἤμην κατανευγμένος, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. ¹⁰ καὶ ἶδου χεῖρ ἀπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου. ¹¹ καὶ εἶπε πρὸς μέ. Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σέ, καὶ στήθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ. καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρὸς μέ τὸν λόγον τούτον, ἀνέστην ἐντρομος. ¹² καὶ εἶπε πρὸς μέ. μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἧς ἔδωκας τὴν κερδίαν σου τοῦ συνεῖναι, καὶ κακοθῆναι ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. ¹³ καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας Περσῶν εἰστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν. καὶ ἶδου Μιχαὴλ εἰς τῶν ἀρχόντων ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν, ¹⁴ καὶ ἦλθον συνεῖναι σε ὅσα ἀπαντήσεται τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων

τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἐτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας. ¹⁵ καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενεύην. ¹⁶ καὶ ἶδου ὡς ὁμοιωσὺς υἱοῦ ἀνθρώπου ἦναι τοῦ τῶν χειλέων μου. καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐναντίον μου. κύριε ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. ¹⁷ καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου κύριε λαλῆσαι μετὰ τοῦ κυρίου μου τούτου; καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ πνεῦμα οὐχ ὑπελείφθην ἐν ἐμοί. ¹⁸ καὶ προσέθετο, καὶ ἦναι τοῦ μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με, ¹⁹ καὶ εἶπέ μοι. μὴ φοβοῦ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι. ἀνδρῶν μου ἰσχυε. καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ ἰσχυσα, καὶ εἶπα. λαλεῖτω ὁ κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. ²⁰ καὶ εἶπεν. εἰ οἶδας, ἵνατί ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ ἄρχοντος Περσῶν. καὶ ἐγὼ εἰς πορεύομένην, καὶ ὁ ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. ²¹ ἀλλ' ἡ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἰς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων. ἀλλ' ἡ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Κ Ε Φ. Ι Α'.

Καὶ ἐγὼ ἐν ἔτι πρώτῳ Κύρου ἔστην εἰς κρατος καὶ ἰσχύν. ² καὶ νῦν ἀληθειαν ἀναγγελῶ σοι. ἰδοὺ ἐτι τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήσονται ἐν τῇ Περσίδι, καὶ ὁ τέταρτος πλουτήσῃ πλουτοῦν μέγαν παρὰ πάντας. καὶ μετὰ τὸ κρατῆσαι αὐτὸν τοῦ πλουτοῦ αὐτοῦ ἐπαναστήσεται πάσαις βασιλείαις Ἑλλήνων. ³ καὶ ἀναστήσεται βασιλεὺς δυνατός, καὶ κυριεύσει κυρείας πολλῆς, καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ. ⁴ καὶ ὡς ἂν στή ἡ βασιλεία αὐτοῦ, συντριβήσεται, καὶ διαιρεθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτοῦ, οὐδὲ κατὰ τὴν κυρείαν αὐτοῦ, ἣν ἐκυρίευσεν. ὅτι ἐκτίλησεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ ἑτέροις ἐκτός τούτων. ⁵ καὶ ἐνίσχύσει ὁ βασιλεὺς τοῦ Νότου. καὶ εἰς τῶν ἀρχόντων αὐτῶν ἐνίσχύσει ἐπ' αὐτόν.

αὐτὸν, καὶ κυριεύσει κυρίαν πολλήν.
⁶ καὶ μετὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ συμμιγήσονται, καὶ θυγάτηρ βασιλέως τοῦ Νότου ἐξελεύσεται πρὸς βασιλέα τοῦ Βορρᾶ, τοῦ ποιῆσαι συνθήκας μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατήσῃ ἰσχύος βραχίονος, καὶ οὐ στήσεται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ παραδοθήσεται αὐτῇ, καὶ οἱ φέροντες αὐτήν, καὶ ἡ νεανίς, καὶ ὁ κατισχύων αὐτήν. ἐν τοῖς καιροῖς ⁷ ἀναστήσεται ἐκ τοῦ ἄνθους τῆς ῥίζης αὐτῆς, τῆς ἐτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ ἥξει πρὸς τὴν δύναμιν, καὶ ἐξελεύσεται εἰς τὰ ὑποστηρίγματα τοῦ βασιλέως τοῦ Βορρᾶ, καὶ ποιήσει ἐν αὐτοῖς, καὶ κατισχύσει. ⁸ καὶ γε τοὺς θεοὺς αὐτῶν μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν, πᾶν σκεῦος ἐπιθυμητὸν αὐτῶν, ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ, μετὰ αἰχμαλωσίας οἷσι εἰς Αἴγυπτον, καὶ αὐτὸς στήσεται ὑπὲρ βασιλέα τοῦ Βορρᾶ. ⁹ καὶ ἐξελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως τοῦ Νότου, καὶ ἀναστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ¹⁰ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνάξουσιν ὄχλον ἀναμέσον πολλῶν. καὶ ἐλεύσεται ἐρχόμενος καὶ κατακλύζων, καὶ παρελεύσεται, καὶ καθίεται, καὶ συμπροσπλακῆσεται ἕως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ¹¹ καὶ ἀγριανθήσεται βασιλεὺς τοῦ Νότου καὶ ἐξελεύσεται, καὶ πολεμήσῃ μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Βορρᾶ, καὶ στήσῃ ὄχλον πολὺν, καὶ παραδοθήσεται ὁ ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ, ¹² καὶ λήψεται τὸν ὄχλον, καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ καταβαλεῖ μυριάδας, καὶ οὐ κατισχύσει. ¹³ καὶ ἐπιστρέψει ὁ βασιλεὺς τοῦ Βορρᾶ, καὶ ἄξει ὄχλον πολὺν ὑπὲρ τὸν πρότερον. καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν καιρῶν ἐνιαυτῶν ἐπελευσεται ἐξόδια ἐν δυνάμει μεγάλη, καὶ ἐν ὑπάξει πολλῇ. ¹⁴ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ ἐπαναστήσονται ἐπὶ βασιλέα τοῦ Νότου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν λοιμῶν τοῦ λαοῦ σου ἐπαρθήσονται, τοῦ στήσαι ὄρασι, καὶ ἀσπενήσουσι. ¹⁵ καὶ ἐξελεύσεται βασιλεὺς τοῦ Βορρᾶ, καὶ ἐκχεῖ πρόσχωμα, καὶ συλλήψεται πόλεις ὀχυράς, καὶ οἱ βραχίονες τοῦ βασιλέως τοῦ Νότου στήσονται, καὶ ἀναστήσονται οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ

ἔσται ἰσχύς τοῦ στήναι. ¹⁶ καὶ ποιήσει ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἑστὼς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ. καὶ στήσεται ἐν τῇ γῇ τοῦ Σαβεί, καὶ τελεσθήσεται ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ τάξει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐξελθεῖν ἐν ἰσχυὶ πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ εὐθεία πάντα μετ' αὐτοῦ ποιήσει. καὶ θυγάτερα τῶν γυναικῶν δώσει αὐτῷ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ, καὶ οὐκ αὐτῷ ἔσται. ¹⁸ καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὰς νήσους, καὶ συλλήψεται πολλὰς, καὶ καταπαύσει ἄρχοντας ὀνειδισμοῦ αὐτῶν, πλὴν ὀνειδισμὸς αὐτοῦ ἐπιστρέψει αὐτῷ, ¹⁹ καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν ἰσλὴν τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ ἀσθενήσει, καὶ πεσιταί, καὶ οὐχ ὑρεθήσεται. ²⁰ καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ῥίζης αὐτοῦ φυτὸν τῆς βασιλείας ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ παραβιβάζων, πρᾶσσαν δόξαν βασιλείας. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔτι συντριβήσεται, καὶ οὐκ ἐν προσωποῖς, οὐδὲ ἐν πολέμοις ²¹ στήσεται ἐπὶ τὴν ἐτοιμασίαν αὐτοῦ, ἐξουθενώσῃ, καὶ οὐκ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν δόξαν βασιλείας. καὶ ἥξει ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ κατισχύσει βασιλείας ἐν ὀλισθήμασι, ²² καὶ βραχίονες τοῦ κατακλύζοντος κατακλυσθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ συντριβήσονται, καὶ ἡγοούμενος διαθήκης. ²³ καὶ ἀπὸ τῶν συναναμίξων πρὸς αὐτὸν ποιήσει δόλον, καὶ ἀναθήσεται, καὶ ὑπερισχύσει αὐτοὺς ἐν ὀλίγῳ ἔθνει. ²⁴ καὶ ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ ἐν πίοσι χώραις ἥξει, καὶ ποιήσει ἃ οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ. προνομήσῃ καὶ σκῦλα καὶ ὑπαρεῖν αὐτοῖς διασκορπιεῖ, καὶ ἐπ' Αἴγυπτον λογιεῖται λογισμοὺς καὶ ἕως καιροῦ. ²⁵ καὶ ἐξεγερθήσεται ἡ ἰσχύς αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ βασιλέα τοῦ Νότου ἐν δυνάμει μεγάλῃ. καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Νότου συναψὲ πόλεμον ἐν δυνάμει μεγάλῃ καὶ ἰχυρᾷ σφόδρα, καὶ οὐ στήσονται, ὅτι λογιῶνται ἐπ' αὐτὸν λογισμοὺς, ²⁶ καὶ φάγονται τὰ δέοντα αὐτοῦ, καὶ συντριψουσιν αὐτὸν, καὶ δυνάμεις κατακλύσει, καὶ πεσοῦνται

σοῦνται τραυματαῖα πολλοί. ²⁷ καὶ ἀμφοτέροι οἱ βασιλεῖς, αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς πονηρίαν, καὶ ἐπὶ τραπέζῃ μῦψευδῇ λαλήσουσι, καὶ οὐ κατευθυνεῖ, ὅτι ἔτι πέρας εἰς καιρόν. ²⁸ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ ἐν ὑπάρξει πολλῇ, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν, καὶ ποιήσει, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ²⁹ εἰς τὸν καιρὸν ἐπιστρέψει, καὶ ἦξει ἐν τῷ Νότῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὥς ἡ πρώτη καὶ ἡ ἐσχάτη. ³⁰ καὶ ἐξελεύσονται ἐν αὐτῷ οἱ ἐκπορευόμενοι Κίτιοι, καὶ ταπεινωθήσεται, καὶ ἐπιστρέψει, καὶ θυμωθήσεται ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν. καὶ ποιήσει, καὶ ἐπιστρέψει, καὶ συνήσει ἐπὶ τοὺς καταλιπόντας διαθήκην ἁγίαν. ³¹ καὶ σπέρματα ἐξ αὐτοῦ ἀναστήσονται, καὶ βεβηλώσουσι τὸ ἅγιασμα τῆς δυναστείας, καὶ μεταστήσουσι τὸν ἐνδελεχισμόν, καὶ δώσουσι βδέλυγμα ἡφανισμένων, ³² καὶ οἱ ἀνομοῦντες διαθήκην ἐπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι. καὶ λαὸς γινώσκοντες θεὸν αὐτοῦ κατισχύσουσι, καὶ ποιήσουσι, ³³ καὶ οἱ συνετοὶ τοῦ λαοῦ συνήσουσιν εἰς πολλὰ, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν φλογί, καὶ ἐν αἰγμαλωσίᾳ, καὶ ἐν διαρπαγῇ ἡμερῶν. ³⁴ καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτοὺς βοηθήσονται βοηθίαν μικράν, καὶ προστεθήσονται πρὸς αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασι. ³⁵ καὶ ἀπὸ τῶν συνιέντων ἀσθενήσουσι, τοῦ πυρῶσαι αὐτοὺς, καὶ τοῦ ἐκλέξασθαι, καὶ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι ἕως καιροῦ πέρας, ὅτι ἔτι εἰς καιρόν, ³⁶ καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ. καὶ ὁ βασιλεὺς ὑψωθήσεται καὶ μεγαλυνθήσεται ἐπὶ πάντα θεὸν, καὶ λαλήσει ὑπέρογκα, καὶ κατευθυνεῖ μέχρις οὗ συντελεσθῇ ἡ ὁρῆ, εἰς γὰρ συντέλειαν γίνεται. ³⁷ καὶ ἐπὶ πάντας θεοὺς τῶν πατέρων αὐτοῦ οὐ συνήσει, καὶ ἐπιθυμία γυναικῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν θεὸν οὐ συνήσει, ὅτι ἐπὶ πάντας μεγαλυνθήσεται. ³⁸ καὶ θεὸν Μαωξείμ ἐπὶ τόπου αὐτοῦ δοξάσει, καὶ θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτοῦ δοξάσει ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ, καὶ ἐν ἐπιθυμήμασι. ³⁹ καὶ ποιήσει τοῖς ὀχυρώμασι τῶν καταφυγῶν μετὰ θεοῦ

ἄλλοτριου, καὶ πληθυνεῖ δόξαν, καὶ ὑποτάξει αὐτοῖς πολλοὺς, καὶ γῆν διελεῖ ἐν δώροις. ⁴⁰ καὶ ἐν καιροῦ περατι συγκερατισθήσεται μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Νότου, καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτὸν βασιλεὺς τοῦ Βορρᾶ ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἱππεύσι καὶ ἐν ναυσὶ πολλαῖς, καὶ ἐξελεύσονται εἰς τὴν γῆν καὶ συντρίψει καὶ παρέλεύσεται, ⁴¹ καὶ ἐξελεύσεται εἰς τὴν γῆν τοῦ Σαβαίμ, καὶ πολλοὶ ἀσθενήσουσι. καὶ οὗτοι διασώθονται ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, Ἐδῶμ, καὶ Μωᾶβ, καὶ ἀρχὴ νιῶν Ἀμμων. ⁴² καὶ ἔκτεναι τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ γῆ Αἰγύπτου οὐκ ἔσται εἰς σωτηρίαν. ⁴³ καὶ κυριεύει ἐν τοῖς ἀποκρυφοῖς τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰγύπτου, καὶ Αιβύων, καὶ Αἰθιοπῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασι αὐτῶν. ⁴⁴ καὶ ἀκοαὶ καὶ σπουδαὶ ταράξουσιν αὐτὸν ἐξ ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ Βορρᾶ. καὶ ἦξει ἐν θυμῷ πολλῷ, τὸν ἀφανίσαι πολλοὺς. ⁴⁵ καὶ πῆξει τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐφ' αὐτῷ, ἀνάμεσον τῶν θαλασσῶν, εἰς ὅρος σαβαίην ἄγιον, ἦξει ἕως μέρους αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ὑνόμενος αὐτόν.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἐσθνηκὼς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου. καὶ ἔσται καιρὸς θλίψεως, θλίψις οἷα οὐ γέγονεν ἀφ' οὗ γεγένηται ἔθνος ἐν τῇ γῇ, ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου. ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται ὁ λαὸς σου πᾶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ, ² καὶ πολλοὶ τῶν καθεδοντῶν ἐν γῆς χρώματι ἐξεγερθήσονται, οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὗτοι εἰς ὀνειδισμόν καὶ εἰς αἰσχύνην αἰώνιον. ³ καὶ οἱ συνιέντες λαμψουσιν ὥς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος, καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν ὥς οἱ ἀστέρεις εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἔτι. ⁴ καὶ σὺ Δανιὴλ ἐμφράξον τοὺς λόγους, καὶ σφραγίσον τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντέλειας, ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ καὶ πληθυνθῇ ἡ γνώσις. ⁵ καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ ἰδοὺ δύο ἕτεροι εἰσθηκασαν, εἰς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ, καὶ εἰς ἐντεῦθεν τοῦ χείλους τοῦ ποταμοῦ. ⁶ καὶ ἔπει

εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδίν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ. ἕως πότε τὸ πέρασ ὧν εἰρηκας τῶν θαυμασίων; ⁷ καὶ ἤκουσα τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐνδεδυμένου τὰ βαδδίν, ὃς ἦν ἐπάνω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ. καὶ ὕψωσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀριστεράν αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι εἰς καιρὸν καιρῶν καὶ ἡμῶν καιροῦ, ἐν τῷ συντελεισθῆναι διασκορπισμὸν γνώσονται πάντα ταῦτα. ⁸ καὶ ἐγὼ ἤκουσα, καὶ οὐ συνῆκα, καὶ εἶπα. κύριε τί τὰ ἔσχατα τούτων; ⁹ καὶ εἶπεν. δέυρο Δανιήλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι οἱ λόγοι, ἕως καιροῦ πέρασ ¹⁰ ἐκλεγῶσι, καὶ ἐκλεικανθῶσι, καὶ πυρωθῶσι, καὶ ἀγιασθῶσι πολλοί. καὶ ἀνομήσωσιν ἄνομοι, καὶ οὐ συνήσουσι πάντες ἄνομοι, καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσι. ¹¹ καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως τοῦ ἐνδελιγμοῦ, καὶ δοθήσεται τὸ βδέλυγμα ἐρημώσεως ἡμέραι χίλια διακόσια ἐνετηνόντα. ¹² μακάριος ὁ ὑπόμνων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χίλιας τριακοσίας τριακονταπέντε. ¹³ καὶ σὺ δέυρο, καὶ ἀναπαύου. ἔτι γὰρ ἡμέραι καὶ ὥραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας, καὶ ἀναστήσῃ εἰς τὸν κλῆρόν σου, εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.

(Βῆλ καὶ Δράκων.)

¹ Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀστυάγης προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ. καὶ παρέλαβε Κῦρος ὁ Πέρσης τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, ² καὶ ἦν Δανιήλ συμβιωτὴς τοῦ βασιλέως, καὶ ἐνδοξος ὑπὲρ πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ. ³ καὶ ἦν εἰδωλὸν τοῖς Βαβυλωνίοις ὡς ὄνομα Βῆλ, καὶ ἐδapanῶντο εἰς αὐτὸν ἐκάστης ἡμέρας σιμιδάλεως ἀρτάβια δώδεκα, καὶ προβατα τεσσαράκοντα καὶ οἶνου μετρηταὶ ἕξ. ⁴ καὶ ὁ βασιλεὺς ἐσέβeto αὐτόν, καὶ ἐπορεύετο καθ' ἐκάστην ἡμέραν προσκυνεῖν αὐτῷ. Δανιήλ δὲ προσεκύνει τῷ θεῷ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. διατί οὐ προσκυνεῖς τῷ Βῆλ; ⁵ ὁ δὲ εἶπεν. ὅτι οὐ σέβομαι εἰδῶλα χειροποίητα, ἀλλὰ τὸν ζῶντα θεόν, τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν

γῆν, καὶ ἔχοντα πάσης σαρκὸς κυρεῖαν. ⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς. οὐ δοκεῖ σοι Βῆλ εἶναι ζῶν θεός; ἢ οὐχ ὁρᾷς ὅσα ἐσθίει καὶ πίνει καθ' ἐκαστὴν ἡμέραν; ⁷ καὶ εἶπε Δανιήλ γελάσας. μὴ πλατῶ βασιλεῦ, οὗτος γὰρ ἐσώθην μὲν ἐστὶ πηλός, ἐξώθην δὲ χαλκός, καὶ οὐ βέβρωκεν οὐδέποτε. ⁸ θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἔαν μὴ εἰποῖτέ μοι τίς ὁ κατέσθων τὴν σπαράνῃ ταυτῇ, ⁹ ἀποθανείσθε. ἔαν δὲ δείξετε ὅτι Βῆλ κατεσθίει αὐτά, ὁ Δανιήλ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐβλασφημησεν εἰς τὸν Βῆλ. καὶ εἶπε Δανιήλ τῷ βασιλεῖ. γινέσθω κατὰ τὸ ῥῆμά σου. ¹⁰ καὶ ἦσαν ἱερεῖς τοῦ Βῆλ ἐβδομήκοντα ἐκτὸς γυναικῶν καὶ τέκνων. καὶ ἦλθεν ὁ βασιλεὺς μετὰ Δανιήλ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βῆλ. ¹¹ καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Βῆλ. ἰδοὺ ἡμεῖς ἀποτρέχοντες ἔξω, σὺ δὲ βασιλεῦ παραῖτις τὰ βρώματα, καὶ τὸν οἶνον κεράσας θές, καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν, καὶ σφράγισον τῷ δακτυλίῳ σου. ¹² καὶ ἔλθων πρωῒ, ἔαν μὴ εὕρῃς πάντα βεβρωμένα ὑπὸ τοῦ Βῆλ, ἀποθανούμεθα, ἢ Δανιήλ ὁ ψευδόμενος καθ' ἡμῶν. ¹³ αὐτοὶ δὲ κατεφρόνουν, ὅτι πεποιθήκειαν ὑπὸ τὴν τράπεζαν κεκρυμμένην εἰσδοῦν, καὶ δι' αὐτῆς εἰσπορεύοντο διόλου, καὶ ἀνῆλθον αὐτά. ¹⁴ καὶ ἐγένετο ὡς ἐξῆλθσαν ἐκεῖνοι, καὶ ὁ βασιλεὺς παρέθηκε τὰ βρώματα τῷ Βῆλ. καὶ ἐπέταξε Δανιήλ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν τέφραν. καὶ κατέσειαν ὅλον τὸν ναὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως μόνου. καὶ ἐξελθόντες ἐκλείσαν τὴν θύραν, καὶ ἐσφραγίσαντο ἐν τῷ δακτυλίῳ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπῆλθον. ¹⁵ οἱ δὲ ἱερεῖς ἦλθον τὴν νύκτα κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ κατέφαγον πάντα καὶ ἐξέπιον. ¹⁶ καὶ ὠρθρισεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρωῒ, καὶ Δανιήλ μετ' αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ εἶπεν, σῶσι αἱ σφραγίδες Δανιήλ; ὁ δὲ εἶπε. σῶσι βασιλεῦ. ¹⁸ καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνοῖξαι τὰς θύρας, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὁ βασιλεὺς ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ, μέγας εἰ Βῆλ,

Βῆλ, καὶ οὐκ ἔστι παρὰ σοὶ δόλος οὐδὲ εἰς. ¹⁹ καὶ ἐγέλασε Δανιήλ, καὶ ἐκράτησε τὸν βασιλέα, τοῦ μὴ εἰσελθεῖν αὐτὸν ἔσω, καὶ εἶπεν. ἴδε δὴ τὸ ἔδαφος, καὶ γνῶθι τίνας τὰ ἔγνη ταῦτα. ²⁰ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. ὁρῶ τὰ ἔγνη ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν, καὶ παιδίων. καὶ ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς ²¹ τότε συνέλαβε τοὺς ἱερεῖς, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἔδειξαν αὐτῶ τὰς κρυπτάς θύρας, δι' ὧν εἰσπορεύοντο, καὶ ἐδαπάνων τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης. ²² καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔδωκε τὸν Βῆλ ἐκδοτὸν τῷ Δανιήλ, καὶ κατέστρεψεν αὐτὸν καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ. ²³ καὶ ἦν δράκων μέγας, καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν οἱ Βαβυλώνιοι. ²⁴ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιήλ. μὴ καὶ τοῦτον ἑρεῖς, ὅτι χαλκοὺς ἔστιν; ἰδοὺ ζῇ, καὶ ἐσθίει, καὶ πίνει. οὐ δύνασαι εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστιν οὗτος θεὸς ζῶν, καὶ προσκύνησον αὐτῷ. ²⁵ καὶ εἶπε Δανιήλ. κυρίῳ τῷ Θεῷ μου προσκυνήσω, ὅτι οὗτός ἐστι θεὸς ζῶν. ²⁶ σὺ δὲ βασιλεῦ δός μοι ἔξουσίαν, καὶ ἀποκτενῶ τὸν δράκοντα ἅνεν μαχαίρας καὶ ῥάβδου, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς. δίδωμί σοι. ²⁷ καὶ ἔλαβεν ὁ Δανιήλ πίσσαν καὶ στέαρ καὶ τρίχας, καὶ ἤψησεν ἐπιτοαυτό. καὶ ἐποίησε μάζας. καὶ ἔδωκεν εἰς τὸ στόμα τοῦ δράκοντος, καὶ φαγὼν διεβράχθη ὁ δράκων. καὶ εἶπεν. ἴδετε τὰ σεβίσματα ὑμῶν. ²⁸ καὶ ἐγένετο, ὥς ἤκουσαν οἱ Βαβυλώνιοι, ἠγανάκτησαν λίαν καὶ συνεστράφησαν ἐπὶ τὸν βασιλέα, καὶ εἶπαν. Ἰουδαῖος γέγονεν ὁ βασιλεὺς, τὸν Βῆλ κατέσπασε καὶ τὸν δράκοντα ἀπέκτεινε, καὶ τοὺς ἱερεῖς κατέσφαξε, ²⁹ καὶ εἶπαν ἐλθόντες πρὸς τὸν βασιλέα. παράδος ἡμῖν τὸν Δανιήλ, εἰ δὲ μὴ, ἀποκτενοῦμέν σε, καὶ τὸν οἶκόν σου. ³⁰ καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς, ὅτι ἐπέ-

γουσιν αὐτὸν σφόδρα. καὶ ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς παρέδωκεν αὐτοῖς τὸν Δανιήλ. ³¹ οἱ δὲ ἔβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λέοντων, καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας ἑξέ. ³² ἦσαν δὲ ἐν τῷ λάκκῳ ἑπτὰ λέοντες, καὶ ἐδίδοδοι αὐτοῖς τὴν ἡμέραν δύο σόματα καὶ δύο πρόβατα. τότε δὲ οὐκ ἐδόθη αὐτοῖς, ἵνα καταφάγῃσι τὸν Δανιήλ. ³³ καὶ ἦν Ἀμβακούμ ὁ προφήτης ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ αὐτὸς ἤψησεν ἔψημα, καὶ ἐνέθρυψεν ἄρτους εἰς σκάφην, καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδῖον ἀπενέγκαι τοῖς θερισταῖς. ³⁴ καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος κυρίου τῷ Ἀμβακούμ. ἀπένεγκε τὸ ἄριστον ὃ ἔχεις εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιήλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λέοντων. ³⁵ καὶ εἶπεν Ἀμβακούμ. κύριε Βαβυλῶνα οὐκ ἐώρακα, καὶ τὸν λάκκον οὐ γινώσκω. ³⁶ καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄγγελος κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, καὶ βατάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου, ἐν τῷ ῥοίῳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. ³⁷ καὶ ἐβόησεν Ἀμβακούμ, λέγων. Δανιήλ Δανιήλ, λάβε τὸ ἄριστον ὃ ἀπέστείλῃ σοι ὁ θεός. ³⁸ καὶ εἶπε Δανιήλ. ἐμνήσθης γάρ μου ὁ θεός, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἀγαπῶντάς σε. ³⁹ καὶ ἀναστὰς Δανιήλ ἔφαγεν. ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἀπεκατέστησε τὸν Ἀμβακούμ παραχρῆμα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ⁴⁰ ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ πενθῆσαι τὸν Δανιήλ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον, καὶ ἐνέβλεψε. καὶ ἰδοὺ, Δανιήλ καθήμενος. ⁴¹ καὶ ἀναβοήσας φωνῇ μεγάλῃ εἶπε. μέγας εἰ κύριε ὁ θεός τοῦ Δανιήλ, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην σου. ⁴² καὶ ἔσπασεν αὐτὸν, τοὺς δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λάκκον, καὶ κατεβρώθησαν παραχρῆμα ἐνώπιον αὐτοῦ.

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν

Π Ρ Ω Τ Ο Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ πατάξαι Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τὸν Μακεδόνα, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γῆς Χεττειμ, καὶ ἐπάταξε τὸν Λαρεῖον βασιλέα Περσῶν καὶ Μήδων, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτοῦ πρότερος ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. ² καὶ συνεστήσατο πολέμους πολλοὺς, καὶ ἐκράτησεν ὀχυρωμάτων πολλῶν, καὶ ἐσφαξε βασιλεῖς τῆς γῆς. ³ καὶ διήλθεν ἕως ἁκρῶν τῆς γῆς, καὶ ἔλαβε σκύλα πλήθους ἐθνῶν. καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ὑψώθη, καὶ ἐγλήθη ἡ καρδία αὐτοῦ. ⁴ καὶ συνηγάγε δυνάμιν ἰσχυράν σφόδρα, καὶ ἤρξε χωρῶν καὶ ἐθνῶν καὶ τυράννων, καὶ ἐγένοντο αὐτῷ εἰς φόρον. ⁵ καὶ μετὰ ταῦτα ἔπεισεν ἐπὶ τὴν κοίτην, καὶ ἔγνω ὅτι ἀποθνήσκει. ⁶ καὶ ἐκάλεσε τοὺς παῖδας αὐτοῦ τοὺς ἐνδόξους τοὺς συντρόφους αὐτοῦ ἀπὸ νεότητος, καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἔτι ζῶντος αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἐβασίλευσεν Ἀλέξανδρος ἔτη δώδεκα, καὶ ἀπέθανε. ⁸ καὶ ἐπικρατήσαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. ⁹ καὶ ἐπέθεντο πάντες διαδήματα μετὰ τὸ ἀποθανεῖν αὐτὸν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὁπίω αὐτῶν ἔτη πολλὰ, καὶ ἐπλήθυναν κακὰ ἐν τῇ γῇ. ¹⁰ καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν ῥίζα ἁμαρτωλὸς Ἀντίοχος Ἐπιφανῆς, υἱὸς Ἀντιόχου βασιλέως, ὃς ἦν ὄμνηρα ἐν τῇ Ῥωμῇ. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν ἔτι ἑκατοστῷ καὶ τριακοστῷ καὶ ἐβδόμῳ βασιλείας Ἑλληνιστῶν. ¹¹ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθον ἐξ Ἰσραὴλ υἱοὶ παράνομοι, καὶ ἀνέπεισαν πολλοὺς, λέγοντες. πορευθώμεν, καὶ διαδώμεθα διαθήκην μετὰ τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ἡμῶν, ὅτι ἀπ' ἧς ἐχωρίσθημεν ἀπ' αὐτῶν, εὖρεν ἡμᾶς κακὰ πολλὰ. ¹² καὶ ἡγαθύνθη ὁ λόγος ἐν ὁφθαλμοῖς αὐτῶν. ¹³ καὶ προετιμυθίσαν τινες ἀπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν βασιλέα.

καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν ποιῆσαι τὰ δικαιώματα τῶν ἐθνῶν. ¹⁴ καὶ ὠκοδόμησαν γυμνάσιον ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν. ¹⁵ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἄκροβυστίας, καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ διαθήκης ἀγίας, καὶ ἐξεύχθησαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐπράδθησαν τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν. ¹⁶ καὶ ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία ἐναντίον Ἀντιόχου. καὶ ὑπέλαβε βασιλεῦσαι τῆς Αἰγύπτου, ὅπως βασιλεύσῃ ἐπὶ τὰς δύο βασιλείας. ¹⁷ καὶ ἐξῆλθεν εἰς Αἴγυπτον ἐν ὄλῳ βαρεῖ, ἐν ἄρμασι, καὶ ἐν ἐλέφασιν, καὶ ἐν ἱππέσι, καὶ ἐν στόλῳ μεγάλῳ. ¹⁸ καὶ συνεστήσαντο πόλεμον πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα Αἰγύπτου. καὶ ἐνετράπη Πτολεμαῖος ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔφυγε. καὶ ἔπεισον τραυματαῖα πολλοί. ¹⁹ καὶ κατελάβοντο τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς ἐν γῇ Αἰγύπτου. καὶ ἔλαβε τὰ σκύλα γῆς Αἰγύπτου. ²⁰ καὶ ἐπέστρεψεν Ἀντίοχος μετὰ τὸ πατάξαι Αἴγυπτον ἐν τῷ ἑκατοστῷ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει. καὶ ἀνέβη ἐπὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄλῳ βαρεῖ. ²¹ καὶ ἐξῆλθον εἰς τὸ ἁγίασμα ἐν ὑπερηφανείᾳ, καὶ ἔλαβε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν, καὶ τὴν λυχνίαν τοῦ φωτός, καὶ πάντα τὰ σκευὴ αὐτῆς, ²² καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως, καὶ τὰ σπονδεῖα, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς θυύσκας τὰς χρυσᾶς, καὶ τὸ κατὰπέτασμα, καὶ τοὺς στεφάνους, καὶ τὸν κόσμον τὸν χρυσοῦν τὸν κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ, καὶ ἐλέπισε πάντα. ²³ καὶ ἔλαβε τὸ ἀργύριον, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ τὰ σκευὴ τὰ ἐπιθυμητὰ. καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἀποκρύφους οὓς εὗρε. ²⁴ καὶ λαβὼν πάντα ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. καὶ ἐποίησε φονοκτονίαν, καὶ ἐλάλησεν ὑπερηφανείαν μεγάλην. ²⁵ καὶ ἐγένετο πένθος μέγα ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν παντὶ τόπῳ αὐτῶν. ²⁶ καὶ ἐστέναζαν ἄρχοντες καὶ πρεσβύ-

πρηβύτεροι, παρθένοι και νεανίσκοι ἠσθένησαν, και τὸ κάλλος τῶν γυναικῶν ἡλλοιώθη. ²⁷ πᾶς νυμφίος ἀνέλαβε θρῆνον, και καθημένη ἐν παστῶ ἐγένετο ἐν πένθει. ²⁸ και ἐσεισθη ἡ γῆ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν. και πᾶς ὁ οἶκος Ἰακώβ ἐνεδύσατο αἰσχύνην. ²⁹ και μετὰ δύο ἔτη ἡμερῶν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄρχοντα φορολογίας εἰς τὰς πόλεις Ἰούδα. και ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὄχλῳ βαρεῖ. ³⁰ και ἐκάλησεν αὐτοὺς λόγους ἐιρηνοκούς ἐν δόλῳ, και ἐνεπίστευσαν αὐτῷ. και ἐπέπεσεν ἐπὶ τὴν πόλιν ἐξάπινα, και ἐπάταξεν αὐτήν πληγὴν μεγάλην, και ἀπόλωσε λαὸν πολὺν ἐξ Ἰσραὴλ. ³¹ και ἔλαβε τὰ σκῦλα τῆς πόλεως, και ἐνεπύρισεν αὐτήν πυρὶ, και καθεῖλε τοὺς οἰκους αὐτῆς και τὰ τεῖχη αὐτῆς κύκλῳ, ³² και ἤμαλῶτευσαν τὰς γυναῖκας και τὰ τέκνα, και τὰ κτήνη ἐκληρονόμησαν. ³³ και ὠκοδόμησαν τὴν πόλιν Δαυιδ τεῖχει μεγάλῳ και ἰσχυρῷ, πύργοις ὀχυροῖς, και ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἀκραν. ³⁴ και ἔθικαν ἐκεῖ ἔθνος ἀμαρτωλῶν, ἀνδρας παρανόμους, και ἐνίσχυσαν ἐν αὐτῇ. ³⁵ και παρέθεντο ὅπλα και τροφάς, και συναγαγόντες τὰ σκῦλα Ἱερουσαλὴμ ἀπέθεντο ἐκεῖ, και ἐγένοντο εἰς μεγάλην παγίδα. ³⁶ και ἐγένετο εἰς ἐνεδρον τῷ ἁγιάσματι, και εἰς διάβολον πονηρὸν τῷ Ἰσραὴλ διαπαντός. ³⁷ και ἐξέχεαν αἷμα αἰθῶν κύκλῳ τοῦ ἁγιάσματος, και ἐμόλυναν τὸ ἁγίασμα. ³⁸ και ἔφυγον οἱ κάτοικοι Ἱερουσαλὴμ δι' αὐτοὺς, και ἐγένετο κατοικία ἁλλοτρίων. και ἐγένετο ἁλλοτρία τοῖς γεννήμασιν αὐτῆς, και τὰ τέκνα αὐτῆς ἐγκατέλιπον αὐτήν. ³⁹ τὸ ἁγίασμα αὐτῆς ἠρημώθη ὡς ἔρημος, αἱ ἐορταὶ αὐτῆς ἐστράφησαν εἰς πένθος, τὰ σάββατα αὐτῆς εἰς ὀνειδισμόν, ἡ τιμὴ αὐτῆς εἰς ἐξουδένωσιν. ⁴⁰ κατὰ τὴν δόξαν αὐτῆς ἐπληθύνθη ἡ ἀτιμία αὐτῆς, και τὸ ὕψος αὐτῆς ἐστράφη εἰς πένθος. ⁴¹ και ἔγραψεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος πᾶσιν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ εἶναι πάντας λαὸν ἕνα, ⁴² και ἐγκαταλιπεῖν ἕκαστον τὰ νόμιμα αὐτοῦ. και ἐπέδεξάτο πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασι-

λέως. ⁴³ και πολλοὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ ἐνδόκησαν τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ, και ἔθυσαν τοῖς εἰδώλοις, και ἔβηβλωσαν τὸ σάββατον. ⁴⁴ και ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς βιβλία ἐν χειρὶ ἀγγέλων εἰς Ἱερουσαλὴμ και τὰς πόλεις Ἰούδα, πορευθῆναι ὀπίσω νομίμων ἁλλοτρίων τῆς γῆς, ⁴⁵ και κωλύσαι ὀλοκαυτώματα και θυσίαν και σπονδὴν ἐκ τοῦ ἁγιάσματος, και βεβηλῶσαι σάββατα και ἑορτάς, ⁴⁶ και μιᾶναι ἁγίασμα και ἅγιους, ⁴⁷ οἰκοδομῆσαι βωμούς και τεμένη, και εἰδωλεῖα, και θύνειν ὕεια, και κτήνη κοινὰ, ⁴⁸ και ἀφιέναι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἀπεριτεμήτους, βδελύξαι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν παντὶ ἀκαθάρτῳ και βεβηλώσει, ⁴⁹ ὥστε ἐπιλαθῆσθαι τοῦ νόμου, και ἀλλᾶσαι πάντα τὰ δικαιώματα. ⁵⁰ και ὅς ἂν μὴ ποιῇσιν κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως, ἀποθανεῖται. ⁵¹ κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους ἔγραψε πᾶσιν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, και ἐποίησεν ἐπισκόπους ἐπὶ πάντα τὸν λαόν. και ἐνετείλατο ταῖς πόλεσιν Ἰούδα θυσιάζειν κατὰ πόλιν και πόλιν. ⁵² και συνηθροίσθησαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτοὺς πολλοί, πᾶς ὁ ἐγκαταλιπὼν τὸν νόμον. και ἐποίησαν κακὰ ἐν τῇ γῇ, ⁵³ και ἔθεντο τὸν Ἰσραὴλ ἐν κρυφοῖς ἐν παντὶ φυγαδευτηρίῳ αὐτῶν. ⁵⁴ και τῇ πεντεκαιδέκατῃ ἡμέρᾳ Χασιεύ τῷ πέμπτῳ και τεσσαρακοστῷ και ἑκατοστῷ ἔτει ὠκοδόμησαν βδελύγμα ἐρημώσεως ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. και ἐν πόλεσιν Ἰούδα κύκλῳ ὠκοδόμησαν βωμούς. ⁵⁵ και ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν οἰκῶν. και ἐν ταῖς πλατείαις ἐθυμίων. ⁵⁶ και τα βιβλία τοῦ νόμου ἃ εὗρον ἐνεπύρισαν πυρὶ κατασφίγγαντες. ⁵⁷ και ὅπου εὗρίσκετο παράτινι βιβλίον διαθήκης, και εἴ τις συνευδόκει τῷ νόμῳ, τὸ σύγκριμα τοῦ βασιλέως ἐθανάτου αὐτὸν ⁵⁸ ἐν ἰσχύϊ αὐτῶν. ἐποιοῦν οὕτως τῷ Ἰσραὴλ τοῖς εὗρισκομένοις ἐν παντὶ μηνὶ και μηνὶ ἐν ταῖς πόλεσι. ⁵⁹ και τῇ πέμπτῃ και εἰκάδι τοῦ μηνὸς θυσιάζοντες ἐπὶ τὸν βωμόν ὃς ἦν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ⁶⁰ και τὰς γυναῖκας τὰς περιτεμηκυίας τὰ τέκνα αὐτῶν ἐθανάτωσαν κατὰ τὸ πρόσταγμα.

ταγμα. ⁶¹ καὶ ἐκρέμασαν τὰ βρέφη ἐκ τῶν τραχήλων αὐτῶν, καὶ τοὺς οἰκους αὐτῶν προειρόμευσαν, καὶ τοὺς περιτεμνόντας αὐτοὺς ἐθανάτωσαν. ⁶² καὶ πολλοὶ ἐν Ἰσραὴλ ἐκραταιώθησαν, καὶ ὠχυρώθησαν ἐν ἑαυτοῖς τοῦ μὴ φαγεῖν κοινά. ⁶³ καὶ ἐπέλεξαν το ἀποθανεῖν, ἵνα μὴ μianθῶσι τοῖς βρώμασι, καὶ μὴ βεβηλώσωσι διαθήκην ἁγίαν, καὶ ἀπέθανον. ⁶⁴ καὶ ἐγένετο ὄργη μεγάλη ἐπὶ Ἰσραὴλ σφόδρα.

Κ Ε Φ. Β'.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀνέστη Ματταθίας Ἰωάννου τοῦ Συμεὼν ἱερεὺς τῶν υἱῶν Ἰωαρὶβ ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκάθισεν ἐν Μωδεῖν. ² καὶ αὐτῶ υἱοὶ πέντε, Ἰωαννάν ὁ διακαλούμενος Καθδὶς, ³ Σίμων ὁ καλούμενος Θασι, ⁴ Ἰούδας ὁ ἐπικαλούμενος Μακκαβαῖος, ⁵ Ἐλεάζαρ ὁ ἐπικαλούμενος Αὐαράν, Ἰωνάθαν ὁ ἐπικαλούμενος Ἀποφύς. ⁶ καὶ εἶδε τὰς βλασφημίας τὰς γινόμενας ἐν Ἰούδα καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ, ⁷ καὶ εἶπεν, ὅμοιοι, ἵνατί τοῦτο ἐγεννήθη ἐν ἡμῖν τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου, καὶ τὸ σύντριμμα τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ καθίσαι ἐκεῖ ἐν τῷ δοθῆναι αὐτὴν ἐν χειρὶ ἐχθρῶν, καὶ τὸ ἁγίασμα ἐν χειρὶ ἀλλοτρίων; ⁸ ἐγένετο ὁ ναὸς αὐτῆς ὡς ἀνὴρ ἄδοξος, ⁹ τὰ σκεῦη τῆς δόξης αὐτῆς αἰχμάλωτα ἀπῆχθη, ἀπεκράνθη τὰ νηπια αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις, οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ὁμοφαίᾳ ἐχθροῦ. ¹⁰ ποῖον ἔθνος οὐκ ἐκκληρονόμησε βασιλείαν αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐκράτησε τῶν σκυλῶν αὐτῆς; ¹¹ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῆς ἀφῆρθέη, ἀντὶ ἐλευθέρως ἐγένετο εἰς δούλην. ¹² καὶ ἰδοὺ τὰ ἅγια ἡμῶν καὶ ἡ καλλονὴ ἡμῶν καὶ ἡ δόξα ἡμῶν ἠρημώθη, καὶ ἐβεβήλωσαν αὐτὰ τὰ ἔθνη. ¹³ ἵνατί ἡμῖν ἔτι ζῆν; ¹⁴ καὶ διέβόρῃε Ματταθίας καὶ υἱοὶ αὐτοῦ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιβάλλοντο σάκκους, καὶ ἐπένθησαν σφόδρα. ¹⁵ καὶ ἦλθον οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως οἱ καταναγκαζόντες τὴν ἀποστασίαν εἰς Μωδεῖν τὴν πόλιν, ἵνα θυσιάσασι. ¹⁶ καὶ πολλοὶ ἀπὸ Ἰσραὴλ πρὸς αὐτοὺς προσῆλθον. καὶ Ματταθίας καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνήχθησαν. ¹⁷ καὶ ἀπε-

κρίθησαν οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπον τῷ Ματταθίᾳ, λέγοντες. ἄρχων καὶ ἔνδοξος καὶ μέγας εἰ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐστηριγμένοι ἐν υἱοῖς καὶ ἀδελφοῖς. ¹⁸ νῦν οὖν πρόσελθε πρῶτος, καὶ ποιήσον τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως, ὡς ἐποίησαν πάντα τὰ ἔσθνη, καὶ οἱ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ καταλειφθέντες ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ἔσθ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου τῶν φίλων τοῦ βασιλέως. καὶ σὺ καὶ οἱ υἱοὶ σου δοξασθήσεσθε ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ ἀποστολαῖς πολλαῖς. ¹⁹ καὶ ἀπεκρίθη Ματταθίας, καὶ εἶπε φωνῇ μεγάλῃ. εἰ πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐν οἴκῳ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως ἀκούουσιν αὐτοῦ, ἀποστήναι ἕκαστος ἀπὸ λατρείας πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἡρετίσαντο ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, ²⁰ ἀλλ' ἐγὼ καὶ οἱ υἱοὶ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου πορευσόμεθα ἐν διαθήκῃ πατέρων ἡμῶν. ²¹ ὅπως ἡμῖν κατάλιπεν νόμον καὶ δικαιοῦματα. ²² τῶν λόγων τοῦ βασιλέως οὐκ ἀκουσόμεθα, τοῦ παρελθεῖν τὴν λατρείαν ἡμῶν δεξιὰν ἢ ἀριστεράν. ²³ καὶ ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τοὺς λόγους τούτους, προσῆλθεν ἀνὴρ Ἰουδαῖος ἐν ὀφθαλμοῖς πάντων, θυσιᾶσαι ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ ἐν Μωδεῖν κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ βασιλέως. ²⁴ καὶ εἶδε Ματταθίας καὶ ἐξήλωσε, καὶ ἐτρόμησαν οἱ νεφροὶ αὐτοῦ, καὶ ἀνῆνεγκε θυμὸν κατὰ τὸ κρίμα, καὶ δραμῶν ἐσφαξεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν βωμόν. ²⁵ καὶ τὸν ἄνδρα τοῦ βασιλέως τὸν ἀναγκάζοντα θύειν ἀπέκτεινεν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ τὸν βωμόν καθεῖλε. ²⁶ καὶ ἐξήλωσε τῷ νόμῳ καθὼς ἐποίησε Φινεὺς τῷ Ζαμβρὶ υἱῷ Σαλαμ. ²⁷ καὶ ἀνέκραξε Ματταθίας ἐν τῇ πόλει φωνῇ μεγάλῃ, λέγων. πᾶς ὁ ζῶν τῷ νόμῳ καὶ ἰστῶν διαθήκην ἐξέλθτω ὀπίσω μου. ²⁸ καὶ ἔφυγον αὐτοὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἐγκατέλιπον ὅσα εἶχον ἐν τῇ πόλει. ²⁹ τότε κατέβησαν πολλοὶ ζητοῦντες δικαιοσύνην καὶ κρίμα εἰς τὴν ἔρημον καθίσαι ἐκεῖ, ³⁰ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, ὅτι ἐπληθύνθη ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακά. ³¹ καὶ ἀνῆγγέλη τοῖς ἀν-

ἀνδράσι τοῦ βασιλέως καὶ ταῖς δυνά-
μεισιν αἱ ἦσαν ἐν Ἱερουσαλὴμ πόλει
Δαυὶδ, ὅτι κατέβησαν ἄνδρες, οἵτινες
διεσκέδασαν τὴν ἐντολὴν τοῦ βασιλέως
εἰς τοὺς κρύφους ἐν τῇ ἐρήμῳ. ³² καὶ
ἔδραμον ὀπίσω αὐτῶν πολλοί. καὶ
καταλαβόντες αὐτοὺς παρενέβαλον
ἐπ' αὐτοὺς, καὶ συνεστήσαντο πρὸς
αὐτοὺς πόλεμον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαβ-
βάτων, ³³ καὶ ἔπνον πρὸς αὐτοὺς, ἕως
τοῦ νῦν ἱκανόν. ἐξέλθετε καὶ ποιή-
σατε κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως
καὶ ζήσεσθε. ³⁴ καὶ ἔπνον. οὐκ ἐξε-
λευσόμεθα, οὐδὲ ποιήσομεν τὸν λόγον
τοῦ βασιλέως τοῦ βεβηλώσαι τὴν ἡμέ-
ραν τῶν σαββάτων. ³⁵ καὶ ἐτάχυναν
ἐπ' αὐτοὺς πόλεμον. ³⁶ καὶ οὐκ ἀπε-
κρίθησαν αὐτοῖς, οὐδὲ λίθον ἐνετίνα-
ξαν αὐτοῖς, οὐδὲ ἐνέφραξαν τοὺς κρύ-
φους, ³⁷ λέγοντες. ἀποθάνωμεν πάν-
τες ἐν τῇ ἀπλότῃ ἡμῶν. μαρτυρεῖ
ἐφ' ἡμᾶς ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ὅτι ἀ-
κρίτως ἀπόλλυτε ἡμᾶς. ³⁸ καὶ ἀνέ-
στησαν ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τοῖς
σαββάσι, καὶ ἀπέθανον αὐτοὶ καὶ αἱ
γυναῖκες αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν,
καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν ἕως χιλίων ψυ-
χῶν ἀνθρώπων. ³⁹ καὶ ἔγνω Ματτα-
θίας καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ, καὶ ἐπένηθ-
σαν ἐπ' αὐτοὺς ἕως σφόδρα. ⁴⁰ καὶ
ἔπεν ἄνθρωπος τῷ πλησίον αὐτοῦ. ἐὰν
πάντες ποιήσωμεν ὡς οἱ ἀδελφοὶ ἡ-
μῶν ἐποίησαν, καὶ μὴ πολεμήσωμεν
πρὸς τὰ ἔθνη ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν
καὶ τῶν δικαιωμάτων ἡμῶν, νῦν τά-
χιον ἡμᾶς ἐξολοθρεύσουσιν ἀπὸ τῆς
γῆς. ⁴¹ καὶ ἐβουλεύσαντο τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, λέγοντες. πᾶς ἄνθρωπος ὃς
ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ἡμᾶς εἰς πόλεμον τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, πολεμήσωμεν
κατέναντι αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποθά-
νωμεν πάντες καθὼς ἀπέθανον οἱ ἀ-
δελφοὶ ἡμῶν ἐν τοῖς κρύφους. ⁴² τότε
συνήχθησαν πρὸς αὐτοὺς συναγωγὴ
Ἰουδαίων ἰσχυροὶ δυνάμει ἀπὸ Ἰσραὴλ,
πᾶς ὁ ἐκουσιαζόμενος τῷ νόμῳ. ⁴³ καὶ
πάντες οἱ φυγαδεύοντες ἀπὸ τῶν κα-
κῶν προσετέθησαν αὐτοῖς, καὶ ἐγένον-
το αὐτοῖς εἰς στήριγμα. ⁴⁴ καὶ συνε-
στήσαντο δυνάμιν, καὶ ἐπάταξαν ἁ-
μαρτωλοὺς ἐν ὀργῇ αὐτῶν, καὶ ἄν-

δρας ἀνόμους ἐν θυμῷ αὐτῶν. καὶ οἱ
λοιποὶ ἔφυγον εἰς τὰ ἔθνη σωθῆναι.
⁴⁵ καὶ ἐκύκλωσε Ματταθίας καὶ οἱ
φίλοι αὐτοῦ, καὶ καθέειλον τοὺς βω-
μούς. ⁴⁶ καὶ περιέτεμον τὰ παιδιάρια
τὰ ἀπερίτμητα ὅσα εὗρον ἐν ὄρειος
Ἰσραὴλ ἐν ἰσχυρί. ⁴⁷ καὶ ἐδίωξαν τοὺς
υἱοὺς τῆς ὑπερηφανίας, καὶ κατευοδώ-
θη τὸ ἔργον ἐν χειρὶ αὐτῶν. ⁴⁸ καὶ
ἀντελάβοντο τοῦ νόμου ἐκ χειρὸς τῶν
ἐθνῶν καὶ ἐκ χειρὸς τῶν βασιλέων,
καὶ οὐκ ἔδωκαν κέρας τῷ ἁμαρτωλῷ.
⁴⁹ καὶ ἡγγισαν αἱ ἡμέραι τοῦ Ματτα-
θίου ἀποθανεῖν, καὶ ἔπεν τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ. νῦν ἐστηρίχθη ὑπερηφανία
καὶ ἔλεγχος καὶ καιρὸς καταστροφῆς
καὶ ὀργὴ θυμοῦ. ⁵⁰ καὶ νῦν τέκνα ζη-
λώσατε τῷ νόμῳ, καὶ δότε τὰς ψυχὰς
ὑμῶν ὑπὲρ διαθήκης πατέρων ἡμῶν.
⁵¹ μνήσθητε τῶν πατέρων ἡμῶν τὰ
ἔργα ἃ ἐποίησαν ἐν ταῖς γενεαῖς αὐ-
τῶν, καὶ δέξασθε δόξαν μεγάλην
καὶ ὄνομα αἰώνιον. ⁵² Ἀβραάμ οὐχὶ
ἐν πειρασμῷ εὗρέθη πιστός, καὶ ἔλο-
γίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην; ⁵³ Ἰω-
σὴφ ἐν καιρῷ στενοχωρίας αὐτοῦ ἐφύ-
λαξεν ἐντολὴν, καὶ ἐγένετο κύριος Αἰ-
γύπτου. ⁵⁴ Φινεὺς ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐν
τῷ ζηλώσει ζῆλον, ἔλαβε διαθήκην
ἱερωσύνης αἰωνίας. ⁵⁵ Ἰησοῦς ἐν τῷ
πληρῶσαι λόγον, ἐγένετο κριτὴς ἐν
Ἰσραὴλ. ⁵⁶ Χάλεβ ἐν τῷ ἐπιμαρτυ-
ρασθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἔλαβε γῆς
κληρονομίαν. ⁵⁷ Δαυὶδ ἐν τῷ ἐλεῶ
αὐτοῦ, ἐκληρονόμησε θρόνον βασιλεί-
ας εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ⁵⁸ Ἡλίας ἐν τῷ
ζηλώσει ζῆλον νόμου, ἀνελήφθη ἕως
εἰς τὸν οὐρανόν. ⁵⁹ Ἀναβίας, Ἀζαρίας,
Μισαὴλ, πιστεύσαντες ἐσωθήσαν ἐκ
φλογός. ⁶⁰ Δανιὴλ ἐν τῇ ἀπλότῃ
αὐτοῦ ἐρρύσθη ἐκ στόματος λεόντων.
⁶¹ καὶ οὕτως ἐγνωθήθη κατὰ γενεάν
καὶ γενεάν, ὅτι πάντες οἱ ἐλπίζοντες
ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἀσθενήσουσι. ⁶² καὶ ἀ-
πὸ λόγων ἀνδρὸς ἁμαρτωλοῦ μὴ φο-
βηθῇτε, ὅτι ἡ δόξα αὐτοῦ εἰς κορίαν
καὶ εἰς σκώληκα. ⁶³ σήμερον ἐπαρ-
θήσεται καὶ αὐριον οὐ μὴ εὗρεθῇ, ὅτι
ἔστρεψεν εἰς τὸν χοῦν αὐτοῦ, καὶ ὁ
διαλογισμὸς αὐτοῦ ἀπάλλετο. ⁶⁴ καὶ
ὑμεῖς τέκνα ἰσχύσατε καὶ ἀνδρίζεσθε
ἐν

ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι ἐν αὐτῷ δοξασθήσε-
σθε. ⁶⁵ καὶ ἰδοὺ Συμειὼν ὁ ἀδελφός
ὑμῶν, ὁδὸν ὅτι ἀνὴρ βουλῆς ἐστίν,
αὐτοῦ ἀκούετε πάσας τὰς ἡμέρας, αὐ-
τὸς ὑμῖν ἔσται εἰς πατέρα. ⁶⁶ καὶ Ἰού-
δας Μακκαβαῖος ἰσχυρὸς δυνάμει ἐκ
νεότητος αὐτοῦ, οὗτος ὑμῖν ἔσται ἄρ-
χων στρατιᾶς, καὶ πολεμήσει πόλεμον
λαῶν. ⁶⁷ καὶ ὑμεῖς προσάξατε πρὸς
ὑμᾶς πάντας τοὺς ποιήτας τοῦ νόμου,
καὶ ἐκδίκησατε ἐκδίκῃσιν τοῦ λαοῦ ὑ-
μῶν. ⁶⁸ ἀνταπόδοτε ἀνταπόδομα τοῖς
ἔθνεσι, καὶ προσέχετε εἰς τὰ προστάγ-
ματα τοῦ νόμου. ⁶⁹ καὶ εὐλόγησεν
αὐτούς. καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πα-
τέρας αὐτοῦ. ⁷⁰ καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ
ἔκτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ ἑκατοστῷ
ἔτει. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
ἐν τάφοις πατέρων αὐτῶν ἐν Μωδεῖν,
καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κο-
πετὸν μέγαν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Καὶ ἀνέστη Ἰούδας ὁ καλούμενος
Μακκαβαῖος υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ.
² καὶ ἐβοήθουν αὐτῷ πάντες οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες ὅσοι ἐκολλη-
θησαν τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπολέ-
μουν τὸν πόλεμον Ἰσραὴλ μετ' εὐφρο-
σύνης. ³ καὶ ἐπλάτυνε δόξαν τῷ λαῷ
αὐτοῦ. καὶ ἐνεδύσατο θώρακα ὡς
ρίγας, καὶ συνεζώσατο τὰ σκευῇ αὐτοῦ
τὰ πολεμικά. καὶ συνεστρέψατο πολέ-
μους σκεπάζων παρεμβολὴν ἐν ῥομ-
φαίᾳ. ⁴ καὶ ὡμοιώθη λέοντι ἐν τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ὡς σκύμνος ἐρευγό-
μενος εἰς θήραν. ⁵ καὶ ἐδίωξεν ἀνό-
μους ἐξερευνῶν, καὶ τοὺς ταρασσοντας
τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐφλόγισε. ⁶ καὶ συνε-
στάλησαν οἱ ἄνομοι ἀπὸ τοῦ φόβου
αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἁ-
νομίας συνεταράχθησαν, καὶ ἐνοδώθη
σωτηρία ἐν χειρὶ αὐτοῦ. ⁷ καὶ ἐπύκρα-
νε βασιλεῖς πολλοὺς, καὶ εὐφρανε τὸν
Ἰακώβ ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς
ἐὐλογίαν. ⁸ καὶ διήλθεν ἐν πόλεσιν
Ἰούδα, καὶ ἐξολόθρευσεν ἄσβεστis ἐξ
αὐτῆς, καὶ ἀπέστρεψεν ὄργην ἀπὸ
Ἰσραὴλ. ⁹ καὶ ὠνομάσθη ἕως ἐσχάτου
τῆς γῆς, καὶ συνήγαγεν ἀπολλυμένους.
¹⁰ καὶ συνήγαγεν Ἀπολλωνίους ἔθνη,

καὶ ἀπὸ Σαμαρείας δυνάμιν μεγάλην
τοῦ πολεμήσαι πρὸς Ἰσραὴλ. ¹¹ καὶ
ἔγνω Ἰούδας, καὶ ἐξήλθεν εἰς συνάν-
τησιν αὐτῶν, καὶ ἐπάταξεν αὐτόν, καὶ
ἀπέκτεινεν αὐτόν. καὶ ἔπεσον τραυ-
ματῖαι πολλοὶ, καὶ οἱ ἐπιλοιποὶ ἐφυ-
γον. ¹² καὶ ἔλαβε τὰ σκευῇ αὐτῶν,
καὶ τὴν μάχαιραν Ἀπολλωνίου ἔλαβεν
Ἰούδας, καὶ ἦν πολεμῶν ἐν αὐτῇ πά-
σας τὰς ἡμέρας. ¹³ καὶ ἤκουσε Σήμε-
ρὸν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως Συρίας, ὅτι ἡ-
θροισεν Ἰούδας ἄθροισμα, καὶ ἐκκλη-
σίαν πιστῶν μετ' αὐτοῦ ἐκπορευομέ-
νων εἰς πόλεμον. ¹⁴ καὶ εἶπε. ποιήσω
ἐμαυτῷ ὄνομα καὶ δοξασθῆσμαι ἐν
τῇ βασιλείᾳ, καὶ πολεμήσω τὸν Ἰού-
δαν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, τοὺς ἐξουδε-
νούντας τὸν λόγον τοῦ βασιλέως.
¹⁵ καὶ προσέθετο τοῦ ἀναβῆναι. καὶ
ἀνέβη μετ' αὐτοῦ παρεμβολὴ ἄσβεστων
ἰσχυρὰ βοηθήσαι αὐτῷ, καὶ ποιήσαι
τὴν ἐκδίκῃσιν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ. ¹⁶ καὶ
ἤγγισαν ἕως ἀναβάσεως Βαιθωρῶν.
καὶ ἐξῆλθεν Ἰούδας εἰς συνάντησιν
αὐτῶν ὀλιγοστος. ¹⁷ ὡς δὲ ἶδον τὴν
παραμβολὴν ἐρχομένην εἰς συνάντησιν
αὐτοῖς, εἶπον τῷ Ἰούδᾳ. πῶς δυνη-
σόμεθα ὀλιγοστοὶ ὄντες πολεμῆσαι
πρὸς πλῆθος τοσοῦτον ἰσχυρόν; καὶ
ἡμεῖς ἐκλελύμεθα ἀσιτοῦντες σήμερον.
¹⁸ καὶ εἶπεν Ἰούδας. εὐκοπὸν ἐστὶ
συγκλεισθῆναι πολλοὺς ἐν χειρὶ ὀλί-
γων. καὶ οὐκ ἐστὶ διαφορά ἐναντίον
τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ σώζειν ἐν πολ-
λοῖς ἢ ἐν ὀλίγοις. ¹⁹ ὅτι οὐκ ἐν πλή-
θει δυνάμεως νίκη πολέμου ἐστίν, ἀλλ'
ἢ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἢ ἰσχύς. ²⁰ αὐτοὶ
ἐρχονται πρὸς ἡμᾶς ἐν πλήθει ὕβρεως
καὶ ἀνομίας, τοῦ ἐξῆραι ἡμᾶς καὶ τὰς
γυναῖκας ἡμῶν καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν τοῦ
σκυλευθῆναι ἡμᾶς. ²¹ ἡμεῖς δὲ πολεμοῦ-
μεν περὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ τῶν νο-
μίμων ἡμῶν. ²² καὶ αὐτὸς συντρίψει
αὐτούς πρὸ προσώπου ἡμῶν. ὑμεῖς
δὲ μὴ φοβηθῆτε ἀπ' αὐτῶν. ²³ ὡς δὲ
ἐπαύσατο λαλῶν, ἐνήλατο εἰς αὐτοὺς
ἄφνω, καὶ συνετρίβη Σήμερον καὶ ἡ
παραμβολὴ αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ.
²⁴ καὶ ἐδίωκον αὐτὸν ἐν τῇ καταβάσει
Βαιθωρῶν ἕως τοῦ πεδίου. καὶ ἔπε-
σον ἀπ' αὐτῶν εἰς ἄνδρας ὀκτακοσί-
ους.

ους. οἱ δὲ λοιποὶ ἔφυγον εἰς γῆν Φυλιστιεὶμ. ²⁵ καὶ ἤρξατο ὁ φόβος Ἰουδα καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἡ πτόησις ἐπιπίπτειν ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῶν. ²⁶ καὶ ἤγγισεν ἕως τοῦ βασιλέως τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ τῶν παρατάξεων Ἰουδα ἐξηγείτο πᾶν ἔθνος. ²⁷ ὡς δὲ ἤκουσεν Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, ὠργίσθη θυμῷ. καὶ ἀπέστειλε καὶ συνέγαγε τὰς δυνάμεις πᾶσας τῆς βασιλείας αὐτοῦ, παρεμβολὴν ἰσχυρὰν σφόδρα. ²⁸ καὶ ἤνοιξε τὸ γαζοφυλάκιον αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν ὀψώνια ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ εἰς ἐνιαυτόν. καὶ ἐνετείλατο εἶναι αὐτοὺς ἐτοιμοὺς εἰς πᾶσαν χρεῖαν. ²⁹ καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ἀργύριον ἀπὸ τῶν θησαυρῶν. καὶ οἱ φορολόγοι τῆς χώρας ὀλίγοι, χάριν τῆς διχοστασίας καὶ πληγῆς ἧς κατεσκεύασεν ἐν τῇ γῇ, τοῦ ἀραι τὰ νόμιμα ἃ ἦσαν ἀπ' ἡμερῶν τῶν πρώτων. ³⁰ καὶ εὐλαβήθη μὴ οὐκ ἔχη ὡς ἅπαξ καὶ δις εἰς τὰς δαπάνας καὶ τὰ δόματα ἃ ἐδίδου ἔμπροσθεν δαυιδεῖ χειρὶ, καὶ ἐπερίσσευσεν ὑπὲρ τοὺς βασιλεῖς τοὺς ἔμπροσθεν. ³¹ καὶ ἠπορεῖτο τῇ ψυχῇ αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐβούλευσατο τοῦ πορευθῆναι εἰς τὴν Περσίδα, καὶ λαβεῖν τοὺς φόρους τῶν χωρῶν, καὶ συναγαγεῖν ἀργύριον πολὺ. ³² καὶ κατέλιπε Ἀσσίαν ἀνθρωπον ἐνδοξον καὶ ἀπὸ γένους τῆς βασιλείας ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ βασιλέως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, ἕως τῶν ὁρίων Αἰγύπτου. ³³ καὶ τρέφειν Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι αὐτόν. ³⁴ καὶ παρέδωκεν αὐτῷ τὰς ἡμῖσεις τῶν δυνάμεων καὶ τοὺς ἐλεφαντας. καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ περὶ πάντων ὧν ἐβούλετο, καὶ περὶ τῶν κατοικούντων τὴν Ἰουδαίαν καὶ Ἱερουσαλὴμ, ³⁵ ἀποστεῖλαι ἐπ' αὐτοὺς δύναντι, τοῦ ἐκτρίψαι καὶ ἐξῆραι τὴν ἰσχύν Ἰσραὴλ καὶ τὸ κατάλειμμα Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἄραι τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ τόπου. ³⁶ καὶ κατοικῆσαι υἱοὺς ἀλλογενεῖς ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν, καὶ κατακληροδοτῆσαι τὴν γῆν αὐτῶν. ³⁷ καὶ ὁ βασιλεὺς παρέλαβε τὰς ἡμῖσεις τῶν δυνάμεων

τὰς καταλιφθεῖσας, καὶ ἀπῆρεν ἀπὸ Ἀντιοχείας ἀπὸ πόλεως βασιλείας αὐτοῦ, ἔτους ἑβδόμου καὶ τεσσαρακοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ. καὶ διεπέρασε τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ διεπορεύετο τὰς ἐπάνω χώρας. ³⁸ καὶ ἐπέλιξε Ἀσσίας Πτολεμαῖον τὸν Δορυμένους καὶ Νικάνορα καὶ Γοργίαν ἀνδρας δυνατοὺς τῶν φίλων τοῦ βασιλέως. ³⁹ καὶ ἀπέστειλε μετ' αὐτῶν τεσσαράκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ ἑπτακισχίλιαν ἵππον, τοῦ ἐλθεῖν εἰς γῆν Ἰουδα καὶ κατασθεῖραι αὐτὴν κατὰ τὸν λόγον τοῦ βασιλέως. ⁴⁰ καὶ ἀπῆραν σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει αὐτῶν καὶ ἦλθον. καὶ παρενέβαλον πλησίον Ἑμμαοῦ ἐν τῇ γῇ τῇ πεδινῇ. ⁴¹ καὶ ἤκουσαν οἱ ἔμποροι τῆς χώρας τὸ ὄνομα αὐτῶν, καὶ ἔλαβον ἀργύριον καὶ χρυσίον πολὺ σφόδρα καὶ παῖδας. καὶ ἦλθον εἰς τὴν παρεμβολὴν τοῦ λαβεῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς παῖδας. καὶ προσετέθησαν πρὸς αὐτοὺς δύναιμις Συρίας καὶ γῆς ἁλλοφύλων. ⁴² καὶ εἶδεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐπληθύνθη τὰ κακὰ, καὶ αἱ δυνάμεις παρεμβάλλουσιν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. καὶ ἐπέγνωσαν τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως οὗς ἐνετείλατο ποιῆσαι τῷ λαῷ εἰς ἀπώλειαν καὶ συντέλειαν. ⁴³ καὶ ἔλπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ. ἀναστήσωμεν τὴν καθάρεισιν τοῦ λαοῦ ἡμῶν, καὶ πολεμήσωμεν περὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ τῶν ἁγίων. ⁴⁴ καὶ συνηθροίσθη ἡ συναγωγὴ τοῦ εἶναι ἐτοιμοὺς εἰς πόλεμον, καὶ τοῦ προσεῦχασθαι καὶ αἰτῆσαι ἔλεον καὶ οἰκτιροὺς. ⁴⁵ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἦν ἀοίκητος ὡς ἔρημος. οὐκ ἦν ὁ ἐκπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἐκ τῶν γεννημάτων αὐτῆς. καὶ τὸ ἅγιασμα καταπατούμενον, καὶ υἱοὶ ἀλλογενῶν ἐν τῇ ἄκρᾳ κατάλυμα τοῖς ἔθνεσι. καὶ ἐξήρθη τέρψις ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἐξέλιπεν αὐλὸς καὶ κινυρά. ⁴⁶ καὶ συνηχθῆσαν καὶ ἦλθον εἰς Μασσηφᾶ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ, ὅτι τόπος προσευχῆς εἰς Μασσηφᾶ τὸ πρότερον τῷ Ἰσραὴλ. ⁴⁷ καὶ ἐνηστευσαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ περιβάλλοντο σάκκους καὶ σποδὸν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

τῶν, καὶ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν.
 48 καὶ ἐξεπέτασαν τὸ βιβλίον τοῦ νόμου περὶ ὧν ἐξηρῶνυν τὰ ἔθνη τὰ ὁμοιώματα τῶν εἰδώλων αὐτῶν. 49 καὶ ἤνεγκαν τὰ ἱμάτια τῆς ἱερωσύνης, καὶ τὰ πρωτογενήματα καὶ τὰς δεκάτας. καὶ ἤγειραν τοὺς Ναζιραίους, οἱ ἐπλήρωσαν τὰς ἡμέρας, 50 καὶ ἐβόησαν φωνῇ εἰς τὸν οὐρανὸν, λέγοντες. τί ποιήσωμεν τούτοις, καὶ ποῦ αὐτοὺς ἀπαγάγωμεν; 51 καὶ τὰ ἅγια σου καταπεπότηται, καὶ βεβήλωται. καὶ οἱ ἱερεῖς σου ἐν πένθει καὶ ταπεινώσει. 52 καὶ ἰδοὺ τὰ ἔθνη συνῆκται ἐφ' ἡμᾶς τοῦ ἐξάραι ἡμᾶς. σὺ οἶδας ὅ λογιζονται ἐφ' ἡμᾶς. 53 πῶς δυνησόμεθα ὑποστῆναι κατὰ πρόςωπον αὐτῶν, ἔαν μὴ σὺ βοηθήσῃς ἡμῖν; 54 καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξιν, καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ. 55 καὶ μετὰ τούτου κατέστησεν Ἰούδας ἡγουμένους τοῦ λαοῦ χιλιάρχους καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους. 56 καὶ εἶπον τοῖς οἰκοδομοῦσιν οἰκίας καὶ μνηστευομένοις γυναῖκας καὶ φυτεύουσιν ἀμπελώνας, καὶ δειλοῖς, ἀποστρέφειν ἕκαστον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον. 57 καὶ ἀπῆρην ἡ παρεμβολή, καὶ παρενέβαλε κατὰ Νότον Ἐμμαοῦμ. 58 καὶ εἶπεν Ἰούδας. περιζώσασθε, καὶ γίνεσθε εἰς υἱοὺς δυνατοὺς, καὶ γίνεσθε ἔτοιμοι εἰς τοπρῶν τοῦ πολεμῆσαι ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς ἐπισυνηγμένοις ἐφ' ἡμᾶς ἐξάραι ἡμᾶς καὶ τὰ ἅγια ἡμῶν. 59 ὅτι κρεῖσσον ἡμᾶς ἀποθανεῖν ἐν τῷ πολέμῳ, ἢ ἐπιδεῖν ἐπὶ τὰ κακὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν καὶ τῶν ἁγίων. 60 ὥς δ' ἂν ᾗ θέλημα ἐν οὐρανῷ, οὕτω ποιήσει.

Κ Ε Φ. Δ'.

Καὶ παρέλαβε Γοργίας πεντακισχιλίους ἄνδρας καὶ χιλίαν ἵππον ἐκλεκτήν, καὶ ἀπῆρην ἡ παρεμβολὴ νυκτός, 2 ὥστε ἐπιβαλεῖν ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ πατάξαι αὐτοὺς ἄφνω, καὶ οἱ υἱοὶ τῆς ἄκρας ἦσαν αὐτῶν ὁδηγοί. 3 καὶ ἤκουσεν Ἰούδας, καὶ ἀπῆρην αὐτὸς καὶ οἱ δυνατοὶ πατάξαι τὴν δυνάμιν τοῦ βασιλέως τὴν ἐν Ἐμμαοῦμ, 4 ἕως ἔτι αἱ δυνάμεις ἐσκορπισμέναι ἦσαν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς.

5 καὶ ἦλθε Γοργίας εἰς τὴν παρεμβολὴν Ἰούδα νυκτός, καὶ οὐδένα εὑρε. καὶ ἐζήτει αὐτοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὅτι εἶπε, φεύγουσιν οὗτοι ἀφ' ἡμῶν. 6 καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ὥφθη Ἰούδας ἐν τῷ πεδίῳ ἐν τρισχιλίοις ἀνδράσι. πλήν καλύμματα καὶ μαχαίρας οὐκ εἶχον καθὼς ἠβούλοντο. 7 καὶ εἶδον παρεμβολὴν ἔθνων ἰσχυρὰν τεθωρακισμένην, καὶ ἵππον κυκλοῦσαν αὐτὴν, καὶ οὗτοι διδάκτοι πολεμικοί. 8 καὶ εἶπεν Ἰούδας τοῖς ἀνδράσι τοῖς μετ' αὐτοῦ. μὴ φοβεῖσθε τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὸ ὄρημα αὐτῶν μὴ δειλωθῇτε. 9 μνησθητε πῶς ἐσώθησαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν θαλάσῃ ἐρυθρᾷ, ὅτε ἐδίωξεν αὐτοὺς Φαραὼ ἐν δυνάμει. 10 καὶ νῦν βοησωμεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ πως ἐλεήσει ἡμᾶς, καὶ μνησθῇται διαθήκης πατέρων ἡμῶν, καὶ συντρίψει τὴν παρεμβολὴν ταύτην κατὰ πρόςωπον ἡμῶν σήμερον. 11 καὶ γινώσεται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι ἐστὶν ὁ λυτρούμενος καὶ σωζων τὸν Ἰσραήλ. 12 καὶ ᾤραν οἱ ἀλλόφυλοι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἶδον αὐτοὺς ἐρχομένους ἐξεναντίας, 13 καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς παρεμβολῆς εἰς πόλεμον, καὶ ἐσάλπισαν οἱ μετὰ Ἰούδα. 14 καὶ συνῆψαν, καὶ συνετρίβησαν τὰ ἔθνη, καὶ ἐφυγον εἰς τὸ πεδίον. 15 οἱ δὲ ἔσχαιτο πάντες ἔπεισον ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐδίωξαν αὐτοὺς ἕως Γαζήρων καὶ ἕως τῶν πεδίων τῆς Ἰδουμαίας καὶ Ἀζώτου καὶ Ἰαμνίας, καὶ ἔπεισον ἐξ αὐτῶν εἰς ἄνδρας τρισχιλίους. 16 καὶ ἐπέστρεψεν Ἰούδας καὶ ἡ δύναμις ἀπὸ τοῦ διώκειν ὀπισθεν αὐτῶν, 17 καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαόν. μὴ ἐπιθυμήσῃτε τῶν σκύλων, ὅτι πολεμος ἐξεναντίας ἡμῶν, 18 καὶ Γοργίας καὶ ἡ δύναμις ἐν τῷ ὄρει ἰγγύς ἡμῶν. ἀλλὰ στήτε νῦν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ πολεμήσατε αὐτοὺς, καὶ μετὰ ταῦτα λήψετε τὰ σκύλα μετὰ παρρησίας. 19 ἔτι λαλοῦντος Ἰούδα ταῦτα, ὥφθη μέρος τι ἐκκύπτον ἐκ τοῦ ὄρους. 20 καὶ εἶδεν ὅτι τετρόπωνται, καὶ ἐμπυρρίζουσι τὴν παρεμβολὴν, ὁ γὰρ καπνὸς θεωρούμενος ἐνεφάνιζε τὸ γεγονός. 21 οἱ δὲ ταῦτα συνιδόντες ἐδειλώθησαν σφόδρα. συνιδόντες

δόντες δὲ καὶ τὴν Ἰουδα παρεμβολὴν ἐν τῷ πεδίῳ ἐτοίμην εἰς παραταξίν, ²² ἔφυγον πάντες εἰς γῆν ἀλλοφύλων. ²³ καὶ ἀνέστρεψεν Ἰούδας ἐπὶ τὴν σκυλείαν τῆς παρεμβολῆς. καὶ ἔλαβον χρυσίον πολὺ καὶ ἀργύριον καὶ ὑάκινθον καὶ πορφύραν θαλασσίαν καὶ πλουτον μέγαν. ²⁴ καὶ ἐπιστραφέντες ὕμνου καὶ εὐλόγουν εἰς οὐρανὸν τὸν κύριον, ὅτι καλὸν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἐγένετο σωτηρία μεγάλη τῷ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ²⁶ ὅσοι δὲ τῶν ἀλλοφύλων διεσώθησαν, παραγενθέντες ἀπήγειλαν τῷ Λυσίᾳ πάντα τὰ συμβεβηκότα. ²⁷ ὁ δὲ ἀκούσας συνεχύθη καὶ ἠθύμει, ὅτι οὐχ οἷα ἤθελε, τοιαῦτα γέγονε τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐχ οἷα ἐντείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, τοιαῦτα ἐξεβή. ²⁸ καὶ ἐν τῷ ἐχομένῳ ἑνιαυτῷ συνελόχησεν ὁ Λυσίας ἀνδρῶν ἐπιλέκτων ἐξηκοντα χίλιας καὶ πεντακισχιλίαν ἵππον, ὥστε ἐκπολεμῆσαι αὐτούς. ²⁹ καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ παρενέβαλον ἐν Βαιθσοῦροις, καὶ συνήνευσεν αὐτοῖς Ἰούδας ἐν δέκα χιλιάσιν ἀνδρῶν. ³⁰ καὶ εἶδε τὴν παρεμβολὴν ἰσχυράν, καὶ προσεφύζετο, καὶ εἶπεν. εὐλογητός εἰ ὁ σωτὴρ τοῦ Ἰσραὴλ ὁ συντρίψας τὸ ὄρμημα τοῦ δυνατοῦ ἐν χειρὶ τοῦ δούλου σου Δαυὶδ, καὶ παρέδωκας τὴν παρεμβολὴν τῶν ἀλλοφύλων εἰς χεῖρας Ἰωνάθαν υἱοῦ Σαοὺλ καὶ τοῦ αἵροντος τὰ σκεύη αὐτοῦ. ³¹ σύγκλεισον τὴν παρεμβολὴν ταυτην ἐν χειρὶ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἐπὶ τῇ δυνάμει καὶ τῇ ἵππῳ αὐτῶν. ³² δὸς αὐτοῖς δειλίαν, καὶ τῆξον θράσος ἰσχύος αὐτῶν, καὶ παλευθήτωσαν τῇ συντριβῇ αὐτῶν. ³³ καταβάλε αὐτοὺς ῥομφαίᾳ ἀπαώντων σε, καὶ αἰνεσάτωσάν σε πάντες οἱ εἰδότες τὸ ὄνομά σου ἐν ὕμνοις. ³⁴ καὶ συνέβαλον ἀλλήλοις, καὶ ἔπεισον ἐκ τῆς παρεμβολῆς Λυσίου εἰς πεντακισχιλίους ἀνδρας, καὶ ἔπεισον ἑξ ἑναντίας αὐτῶν. ³⁵ ἰδὼν δὲ Λυσίας τὴν γενομένην τροπὴν τῆς αὐτοῦ συντάξεως, τῆς δὲ Ἰουδα τὸ γεγεννημένον θάρσος, καὶ ὡς ἐτοιμοὶ εἶσιν ἢ ζῆν ἢ τεθνάναι γενναίως, ἀπήρην εἰς Ἀντιό-

χειαν, καὶ ἐξενολόγει. καὶ πλεονάσας τὸν γενηθέντα στρατὸν, ἐλογίζετο πάλιν παραγενέσθαι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. ³⁶ εἶπε δὲ Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, ἰδοὺ συνετρίβησαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, ἀναβῶμεν καθαρῖσαι τὰ ἅγια καὶ ἐγκαινῖσαι. ³⁷ καὶ συνήχθη ἡ παρεμβολὴ πᾶσα, καὶ ἀνέβησαν εἰς ὄρος Σιών. ³⁸ καὶ ἰδὼν τὸ ἅγιοσμα ἡρμωμένον, καὶ τὸ θυσιαστήριον βιβηλωμένον, καὶ τὰς πύλας κατακεκαυμένας, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς φυτὰ περυνκῶτα ὡς ἐν ὀρυμῷ ἢ ὡς ἐν ἐνὶ τῶν ὀρέων, καὶ τὰ παστοφορία καθηρημένα. ³⁹ καὶ διέβησαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκόψαντο κοπετόν μέγαν, καὶ ἐπέθεντο σποδὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. ⁴⁰ καὶ ἔπεισον ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι τῶν σημασιῶν, καὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανόν. ⁴¹ τότε ἐπέταξεν Ἰούδας ἀνδρας πολεμῆν τοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ ἕως ἂν καθαρῖσῃ τὰ ἅγια. ⁴² καὶ ἐπέλεξεν ἱερεῖς ἁμώμους θελητὰς νόμου. ⁴³ καὶ ἐκαθάρισαν τὰ ἅγια, καὶ ἦσαν τοὺς λίθους τοῦ μiasμοῦ εἰς τόπον ἀκάθαρτον. ⁴⁴ καὶ ἐβουλεύσαντο περὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως τοῦ βιβηλωμένου, τί αὐτῷ ποιήσωσι. ⁴⁵ καὶ ἐπέπεισεν αὐτοῖς βουλὴ ἀγαθὴ, καθτελεῖν αὐτὸ, μήποτε γέννηται αὐτοῖς εἰς ὄνειδος, ὅτι ἐμίαναν τὰ ἔθνη αὐτὸ, καὶ καθεῖλον τὸ θυσιαστήριον. ⁴⁶ καὶ ἀπέθεντο τοὺς λίθους ἐν τῷ ὄρει τοῦ οἴκου ἐν τόπῳ ἐπιτηδεῖω μέχρι τοῦ παραγενθῆναι προφήτην τοῦ ἀποκριθῆναι περὶ αὐτῶν. ⁴⁷ καὶ ἔλαβον λίθους ὀλοκλήρους κατὰ τὸν νόμον, καὶ ὠκοδόμησαν τὸ θυσιαστήριον καινὸν κατὰ τὸ πρότερον. ⁴⁸ καὶ ὠκοδόμησαν τὰ ἅγια καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ οἴκου, καὶ τὰς αὐλάς ἡγάσαν. ⁴⁹ καὶ ἐποίησαν σκεὴν ἅγια καινὰ, καὶ εἰσῆνεγκαν τὴν λυχνίαν καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν θυμιαμάτων καὶ τὴν τράπεζαν εἰς τὸν ναόν. ⁵⁰ καὶ ἐθυμιάσαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐξῆψαν τοὺς λύχνους τοὺς ἐπὶ τῆς λυχνίας, καὶ ἐφαίνονσαν ἐν τῷ ναῷ. ⁵¹ καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἄρτους, καὶ ἐξέπετασαν τὰ καταπετάσματα. καὶ ἐτέ-

ἐτέλεσαν πάντα τὰ ἔργα ἃ ἐποίησαν.
⁵² καὶ ὠρθησαν τοπρῶϊ τῇ πέμπτῃ
καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἑνατου. οὐ-
τος ὁ μὴν Χασελέν τοῦ ὀγδόου καὶ
τεσσαρακοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἔτους.
⁵³ καὶ ἀνήνεγκαν θυσίαν κατὰ τὸν νό-
μον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυ-
τωμάτων τὸ καινὸν ὃ ἐποίησαν. ⁵⁴ κα-
τὰ τὸν καιρὸν καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν
ἐν ᾗ ἐβεβήλωσαν αὐτὸ τὰ ἔθνη, ἐν
ἐκείνῃ ἐνεκαινίσθη ἐν ὧδαῖς καὶ κιθά-
ραις καὶ κινύραις καὶ ἐν κυμβάλοις.
⁵⁵ καὶ ἤψισον πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσω-
πον, καὶ προσκυνησαν καὶ εὐλόγησαν
εἰς οὐρανὸν τὸν εὐδοκῶσαν αὐτοῖς.
⁵⁶ καὶ ἐποίησαν τὸν ἐγκαινισμὸν τοῦ
θυσιαστηρίου ἡμέρας ὀκτώ, καὶ προσ-
ῆνεγκαν ὀλοκαυτώματα μετ' εὐφροσύ-
νης, καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου καὶ
αινέσεως. ⁵⁷ καὶ κατεκόσμησαν τὸ
κατὰ πρόσωπον τοῦ ναοῦ στεφάνοις
χρυσοῖς καὶ ἀσπιδίσκαις, καὶ ἐνεκαί-
νισαν τὰς πύλας καὶ τὰ παστοφόρια,
καὶ ἐθύρωσαν αὐτὰ. ⁵⁸ καὶ ἐγενήθη
εὐφροσύνη μεγάλη ἐν τῷ λαῷ σφόδρα,
καὶ ἀπιστράφη ὄνειδος ἔθνων. ⁵⁹ καὶ
ἔστησεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
καὶ πᾶσα ἡ ἐκκλησία Ἰσραὴλ ἵνα ἄ-
γωνται αἱ ἡμέραι ἐγκαινισμοῦ τοῦ
θυσιαστηρίου ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν
ἐνιαυτὸν κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέρας ὀκτώ,
ἀπὸ τῆς πέμπτης καὶ εἰκάδος τοῦ μη-
νὸς Χασελέν μετ' εὐφροσύνης καὶ χα-
ρᾶς. ⁶⁰ καὶ ὠκοδόμησαν ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ τὸ ὄρος Σιών, κυκλόθεν τείχη
ὑψηλά καὶ πύργους ὀχυροὺς, μή ποτε
παραγενθέντα τὰ ἔθνη καταπατή-
σωσιν αὐτὰ, ὥς ἐποίησαν τοπρότερον.
⁶¹ καὶ ἐπέταξεν ἐκεῖ δυνάμιν τηρεῖν
αὐτὸ, καὶ ὠχύρωσαν αὐτὸ τηρεῖν τὴν
Βαιθσοῦραν, τοῦ ἔχειν τὸν λαὸν ὀ-
χύρωμα κατὰ πρόσωπον τῆς Ἰδου-
μαίας.

Κ Ε Φ. Ε'.

Καὶ ἐγένετο ὅτε ἤκουσαν τὰ ἔθνη
κυκλόθεν ὅτι ὠκοδομήθη τὸ θυσια-
στήριον, καὶ ἐνεκαινίσθη τὸ ἅγιασμα
ὡς τοπρότερον, καὶ ὠργίσθησαν σφό-
δρα. ² καὶ ἐβουλεύσαντο τοῦ ἄραι τὸ
γένος Ἰακώβ τοὺς ὄντας ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν, καὶ ἠρξάντο τοῦ θανατοῦν ἐν

τῷ λαῷ καὶ ἐξαίρειν. ³ καὶ ἐποίη-
σεν Ἰούδας πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἡσαΐ ἐν
Ἰδουμαίᾳ τὴν Ἀκραβαττίνην, ὅτι πο-
καθῆντο τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπεί-
αὐτοὺς πληγὴν μεγάλην, καὶ συνέ-
λεν αὐτοὺς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῆλα-
των. ⁴ καὶ ἐμνησθῆ τῆς κακίας τοῦ
Βασιαν οἱ ἦσαν τῷ λαῷ εἰς παγίδα
εἰς σκάνδαλον ἐν τῷ ἐνεδρεῦν αὐ-
τὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς. ⁵ καὶ συνεκλείσθη
ὑπ' αὐτοῦ ἐν τοῖς πύργοις, καὶ παρ-
έβαλεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἀνεδιμήτα
αὐτοὺς, καὶ ἐνεπύρισε τοὺς πύργ-
αυτῆς ἐν πυρὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἐν-
⁶ καὶ διεπύρισε ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀ-
μὼν, καὶ εὗρε χεῖρα κραταιὰν καὶ ἰσ-
χυρὴν, καὶ Τιμόθεον ἡγούμενον αὐ-
τῶν. ⁷ καὶ συνηψε πρὸς αὐτοὺς π-
λέμους πολλοὺς, καὶ συνεπύρισε
πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐπάει-
αὐτοὺς. ⁸ καὶ προκατέλαβετο τὴν ἰε-
ρὴν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, καὶ σ-
τρέψεω ἐκ τῆς Ἰουδαίας. ⁹ καὶ ἐ-
πισυνήχθησαν τὰ ἔθνη τὰ ἐν τῇ Γα-
λααδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοὺς ὄντας ἐν
τοῖς ὄρεισις αὐτῶν τοῦ ἔξαραι αὐτοὺς,
καὶ ἔφυγον εἰς Διάθημα τὸ ὄχυρον.
¹⁰ καὶ ἀπέστειλαν γράμματα πρὸς
Ἰούδας καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, λέ-
γοντες. ἐπισυνηγμένα ἐστὶν ἐφ' ἡμᾶς
τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ ἡμῶν τοῦ ἔξαραι
ἡμᾶς, ¹¹ καὶ ἐτοιμάζονται ἔλθαι καὶ
προκαταλαβεῖσθαι τὸ ὄχυρον εἰς ὃ
κατεφύγομεν, καὶ Τιμόθεος ἡγῆται
τῆς δυνάμεως αὐτῶν. ¹² τὴν οὖν ἐλ-
θὼν ἐξελὸν ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν, ὅτι
πέπτωκεν ἐξ ἡμῶν πλῆθος. ¹³ καὶ
πάντες οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν οἱ ὄντες ἐν
τοῖς Τωβίου τεθανάτωται, καὶ ἡ ἡμα-
λωτίκας τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ
τέκνα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν, καὶ
ἀπώλεσαν ἐκεῖ ὡς μίαν χιλιαρχίαν ἀν-
δρῶν. ¹⁴ ἐτι αἱ ἐπιστολαὶ ἀνιγναι-
σκοντο, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι ἑτέροι παρε-
γένοντο ἐκ τῆς Γαλιλαίας διερχόμενοι
τὰ ἱμάτια, ἀπαγγέλλοντες κατὰ τὰ
ῥήματα ταῦτα, ¹⁵ λέγοντες, ἐπισυνή-
χθαι ἐπ' αὐτοὺς ἐκ Πτολεμαῖδος καὶ
Τύρου καὶ Σιδῶνος καὶ πάσης Γαλι-
λαίας ἀλλοφύλων, τοῦ ἐξαναλῶσαι ἡ-
μᾶς. ¹⁶ ὥς δὲ ἤκουσεν Ἰούδας καὶ ὁ
λαὸς

τὸν χεῖμαρδόν του ὕδατος, ἐν διαβῇ
 πρὸς ἡμᾶς πρότερος, οὐ δυνησόμεθα
 ὑποστῆναι αὐτόν, ὅτι δυνάμενος δυνή-
 σεται πρὸς ἡμᾶς. ⁴¹ ἐν δὲ δειλωθῇ
 καὶ παρεμβάλῃ πέραν τοῦ ποταμοῦ,
 διαπεράσομεν πρὸς αὐτόν καὶ δυνησόμε-
 θα πρὸς αὐτόν. ⁴² ὧς δὲ ἤγγισεν
 Ἰούδας, ἐπὶ τὸν χεῖμαρδόν του ὕδα-
 τος, ἔστησε τοὺς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ
 ἐπὶ τοῦ χεῖμαρδού, καὶ ἐνετείλατο αὐ-
 τοῖς, λέγων. μὴ ἀφῆτε πάντα ἄνθρω-
 πον παρεμβάλειν, ἀλλ' ἐρχέσθωσαν
 πάντες εἰς τὸν πόλεμον. ⁴³ καὶ διεπέ-
 ραπεν ἐπ' αὐτοὺς πρότερος, καὶ πᾶς
 ὁ λαὸς ὀπισθεν αὐτοῦ. καὶ συνετρί-
 βησαν πρὸ προσώπου αὐτοῦ πάντα τὰ
 ἔθνη, καὶ ἐρύψαν τὰ ὅπλα αὐτῶν,
 καὶ ἔφυγον εἰς τὸ τέμενος, ἐν Κερναῖν.
⁴⁴ καὶ προκατελάβοντο τὴν πόλιν, καὶ
 τὸ τέμενος ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ σὺν
 πᾶσι τοῖς ἐν αὐτῷ. καὶ ἐτροπώθη ἡ
 Κερναῖν, καὶ οὐκ ἔδυναντο εἶτι ὑπο-
 στῆναι κατὰ πρόσωπον Ἰούδα. ⁴⁵ καὶ
 συνήγαγεν Ἰούδας πάντα Ἰσραὴλ τοὺς
 ἐν τῇ Γαλααδίτιδι ἀπὸ μικροῦ ἕως
 μεγάλου καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν, καὶ
 τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσκευὴν,
 παρεμβολὴν μεγάλην σφόδρα, ἔλθειν
 εἰς γῆν Ἰούδα. ⁴⁶ καὶ ἦλθον ἕως Ἐ-
 φρων, καὶ αὕτη ἡ πόλις μεγάλη ἐπὶ
 τῆς εἰσόδου ὀχυρὰ σφόδρα. οὐκ ἦν
 ἐκκλίνειν ἀπ' αὐτῆς δεξιὰν ἢ ἀριστεράν,
 ἀλλ' ἡ διὰ μέσου αὐτῆς πορεύεσθαι.
⁴⁷ καὶ ἀπέκλεισαν αὐτοὺς οἱ ἐκ τῆς
 πόλεως, καὶ ἐνέφραξαν τὰς πύλας λί-
 θοις. ⁴⁸ καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς
 Ἰούδας λόγοις εἰρηνηκοῖς, λέγων. διε-
 λευσόμεθα διὰ τῆς γῆς σου τοῦ ἀπελ-
 θεῖν εἰς τὴν γῆν ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς κα-
 κοποιήσει ὑμᾶς, πλην τοῖς ποσὶ παρ-
 ελευσόμεθα. καὶ οὐκ ἠβούλοντο ἀνοῖ-
 ξαι αὐτῷ. ⁴⁹ καὶ ἐπέταξεν Ἰούδας
 κηρύξαι ἐν τῇ παρεμβολῇ τοῦ παρεμ-
 βαλεῖν ἕκαστον ἐν ᾧ ἔστι τόπος. ⁵⁰ καὶ
 παρενέβαλον οἱ ἄνδρες τῆς δυνάμεως,
 καὶ ἐπολέμησαν τὴν πόλιν ὅλην τὴν
 ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα,
 καὶ παρεδόθη ἡ πόλις ἐν χειρὶν αὐ-
 τοῦ. ⁵¹ καὶ ἀπώλεισε πᾶν ἀρσενικόν
 ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ ἐξεχύθησιν
 αὐτήν, καὶ ἔλαβε τὰ σκύλα αὐτῆς, καὶ

διήλθε διὰ τῆς πόλεως ἐπάνω τοῦ
 ἀπεκταμένων. ⁵² καὶ διέβησαν τὰ
 Ἰορδάνην εἰς τὸ πεδίον τὸ μέγα κατὰ
 πρόσωπον Βαιθσάν. ⁵³ καὶ ἦν Ἰου-
 δας ἐπισυνάγων τοὺς ἐσχατίζοντες
 καὶ παρακαλῶν τὸν λαὸν κατὰ πᾶσαν
 τὴν ὁδόν, ἕως οὐ ἦλθον εἰς γῆν Ἰου-
 δα. ⁵⁴ καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος Σι-
 ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ. καὶ προε-
 γαγον ὀλοκαυτώματα, ὅτι οὐκ ἔπει-
 ξε αὐτῶν οὐθεὶς ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι
 ἐν εἰρήνῃ. ⁵⁵ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐ-
 τῇ Ἰούδας καὶ Ἰωνάθαν ἐν τῇ Γε-
 λαὰδ, καὶ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν
 τῇ Γαλιλαίᾳ κατὰ πρόσωπον Πτολε-
 μαίδος, ⁵⁶ ἤκουσεν Ἰωσήφ ὁ τοῦ Ζε-
 χαρίου καὶ Ἀζαρίας ἀρχόντες τῆς δε-
 ναμείας τῶν ἀνδραγαθίων καὶ τοῦ
 πολέμου ὅλα ἐποίησαν, ⁵⁷ καὶ ἔκιν-
 ποιήσωμεν καὶ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ὄνομα,
 καὶ πορευθώμεν πολέμησαι πρὸς τὴν
 ἔθνη τὰ κυκλῶ ἡμῶν. ⁵⁸ καὶ παρη-
 γειλαν τοῖς ἀπὸ τῆς δυνάμεως τῆς
 μετ' αὐτῶν, καὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ Ἰε-
 ρυσιαν. ⁵⁹ καὶ ἐξῆλθε Γοργίας ἐκ τῆς
 πόλεως, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ εἰς συν-
 ἀντησιν αὐτοῖς εἰς πόλεμον. ⁶⁰ καὶ
 ἐτροπώθη Ἰωσήφ καὶ Ἀζαρίας, καὶ
 ἐδιώχθησαν ἕως τῶν ὁρίων τῆς Ἰου-
 δαίας. καὶ ἔπεισον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
 ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς διςχιλίους
 ἄνδρας, ⁶¹ καὶ ἐγενήθη τροπὴ μεγα-
 λὴ ἐν τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἤκου-
 σαν Ἰούδα καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ.
 οἰόμενοι ἀνδραγαθῆσαι. ⁶² αὐτοὶ δὲ
 οὐκ ἦσαν ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν ἀν-
 δρῶν ἐκείνων, οἳ ἐδόθη σωτηρία Ἰσ-
 ραὴλ διὰ χειρὸς αὐτῶν. ⁶³ καὶ ὁ ἀνὴρ
 Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔδοξα-
 σθησαν σφόδρα ἐναντίον παντὸς Ἰσ-
 ραὴλ καὶ τῶν ἐθνῶν πάντων, οὐ ἤ-
 κονετο τὸ ὄνομα αὐτῶν. ⁶⁴ καὶ ἐπι-
 συνηγόντο πρὸς αὐτοὺς εὐφρομύντες.
⁶⁵ καὶ ἐξῆλθεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ
 αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμουν τοὺς υἱούς Ἡ-
 σαὺ ἐν τῇ γῇ πρὸς Νότον, καὶ ἐπάτα-
 ξε τὴν Χεβρων καὶ τὰς θυγατέρας
 αὐτῆς. καὶ καθείλε τὸ ὄχυρόν αὐ-
 τῆς, καὶ τοὺς πύργους αὐτῆς ἐνέπρησε
 κυκλόθεν. ⁶⁶ καὶ ἀπῆρε τοῦ πορευ-
 θῆναι εἰς γῆν ἄλλοσῶλον, καὶ διεπο-
 ρεῖτο

του και ἄλλοτριοῦνται ἀφ' ἡμῶν. πλὴν ὅσοι εὗρισκοντο ἀφ' ἡμῶν ἐθανατοῦντο, καὶ αἱ κληρονομίαι ἡμῶν διηρπάζοντο. ²⁵ καὶ οὐκ ἐφ' ἡμᾶς μόνον ἐξέτειναν χεῖρα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια αὐτῶν. ²⁶ καὶ ἰδοὺ παρεμβεβλήκασι σήμερον ἐπὶ τὴν ἄκραν ἐν Ἱερουσαλὴμ, τοῦ καταλαβέσθαι αὐτὴν καὶ τὸ ἁγίασμα, καὶ τὴν Βαιθσοῦραν ὠχυρώσαν. ²⁷ καὶ ἔαν μὴ προκαταλάβῃ αὐτοὺς διατάχους, μέζονα τούτων ποιήσουσι, καὶ οὐ δυνήσῃ τοῦ κατασχεῖν αὐτῶν. ²⁸ καὶ ὡργίσθη ὁ βασιλεὺς ὅτε ἤκουσε, καὶ συνέγαγε πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν ἡγιῶν. ²⁹ καὶ ἀπὸ βασιλείων ἐτέρων καὶ ἀπὸ νήσων θαλασσῶν ἦλθον πρὸς αὐτὸν δυνάμεις μισθωταί. ³⁰ καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ἑκατὸν χιλιάδες τῶν πεζῶν, καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἵππων, καὶ ἐλέφαντες δύο καὶ τριάκοντα εἰδότες πόλεμον. ³¹ καὶ ἦλθον διὰ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Βαιθσοῦραν, καὶ ἐπολέμησαν ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐποίησαν μηχανὰς, καὶ ἐξηλήθον, καὶ ἐνεπύρισαν αὐτάς ἐν πυρὶ, καὶ ἐπολέμησαν ἀνδρωδῶς. ³² καὶ ἀπῆρ' Ἰούδας ἀπὸ τῆς ἄκρας, καὶ παρενέβαλεν εἰς Βαιθζαχαρία ἀπέναντι τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως. ³³ καὶ ὠρθρίσεν ὁ βασιλεὺς τοπρωῖ, καὶ ἀπῆρε τὴν παρεμβολὴν ἐν ὁρμήματι αὐτῆς κατὰ τὴν ὁδὸν Βαιθζαχαρία, καὶ διεσκέασθησαν αἱ δυνάμεις εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι. ³⁴ καὶ τοῖς ἐλέφασιν ἔδειξαν αἷμα σταφυλῆς καὶ μόρων, τοῦ παραστήσαι αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον. ³⁵ καὶ διεῖλον τὰ θηρία εἰς τὰς φάλαγγας, καὶ παρέστησαν ἐκάστω ἐλέφαντι χιλίους ἄνδρας τεθωρακισμένους ἐν ἀλυσιδωτοῖς, καὶ περικεφαλαῖαι χαλκαὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ πεντακόσιοι ἵπποι διατεταγμένοι ἐκάστω θηρίῳ ἐκλειγμένοι. ³⁶ οὗτοι πρὸ καιροῦ, οὗ ἔαν ἦν τὸ θηρίον, ἦσαν, καὶ οὗ ἔαν ὑπορέετο, ἐπορεύοντο ἅμα, οὐκ ἀφίσταντο ἀπ' αὐτοῦ. ³⁷ καὶ πυργοὶ ξύλινοι ἐπ' αὐτοὺς ὀχυροὶ σκεπαζόμε-

νοι ἐφ' ἐκάστου θηρίου ἐξωσμένοι ἐπ' αὐτοῦ μηχαναῖς, καὶ ἐφ' ἐκάστου ἄνδρος δυνάμειος δύο καὶ τριάκοντα οἱ πολεμοῦντες ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ὁ Ἰνδὸς αὐτοῦ. ³⁸ καὶ τὴν ἐπίλοπον ἵππον ἔνθεν καὶ ἐνθεν ἐστῆσαν ἐπὶ τὰ δύο μέρη τῆς παρεμβολῆς κατασείοντες καὶ καταφρασσόμενοι ἐν ταῖς φάραγμα. ³⁹ ὡς δὲ ἐστίλβεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὰς χρυσᾶς καὶ χαλκᾶς ἀσπίδας, ἐστίλβει τὰ ὄρη ἀπ' αὐτῶν, καὶ κατηύγαζεν ὡς λαμπάδες πυρός. ⁴⁰ καὶ ἐξετάθη μέρος τι τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη, καὶ τινες ἐπὶ ταπεινά. καὶ ἤρχοντο ἀσφαλῶς καὶ τεταγμένως. ⁴¹ καὶ ἐσαλεύοντο πάντες οἱ ἀκούοντες φωνῆς πλήθους αὐτῶν καὶ ὁδοπορίας τοῦ πλήθους καὶ συγκρουσμοῦ τῶν ὀπλων. ἦν γὰρ ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα καὶ ἰσχυρά. ⁴² καὶ ἤγγασε Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ εἰς παράταξιν, καὶ ἔπεισον ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἑξακόσιοι ἄνδρες. ⁴³ καὶ εἶδεν Ἐλεάζαρ ὁ Σαυαράν ἐν τῶν θηρίων τεθωρακισμένον θώρακι βασιλικῷ, καὶ ἦν ὑπεράγον πάντα τὰ θηρία, καὶ ᾤφθη ὅτι ἐν αὐτῷ ἐστιν ὁ βασιλεὺς. ⁴⁴ καὶ ἔθωκεν ἑαυτὸν τοῦ σῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ περιποιῆσαι ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον. ⁴⁵ καὶ ἐπέδραμεν αὐτῷ θρόνος εἰς μέσον τῆς φάλαγγος, καὶ ἐθανάτου δεξιὰ καὶ εὐώνυμα, καὶ ἐσχυζοντο ἀπ' αὐτοῦ ἐνθα καὶ ἐνθα. ⁴⁶ καὶ εἰσέδυ ὑπὸ τὸν ἐλέφαντα, καὶ ὑπέθηκεν αὐτῷ, καὶ ἀνέειλεν αὐτὸν, καὶ ἐπισεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖ. ⁴⁷ καὶ ἴδον τὴν ἰσχύν τῆς βασιλείας καὶ τὸ ὄρημα τῶν δυνάμεων, καὶ ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν. ⁴⁸ οἱ δὲ ἐκ τῆς παρεμβολῆς τοῦ βασιλέως ἀνέβαινον εἰς συνάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ. καὶ παρενέβαλεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς τὸ ὄρος Σιών, ⁴⁹ καὶ ἐποίησεν εἰρήνην μετὰ τῶν ἐκ Βαιθσοῦραν. καὶ ἐξηλήθον ἐκ τῆς πόλεως, ὅτι οὐκ ἦν αὐτοῖς ἐκεῖ διατροφή τοῦ συγκεκλεισθαι ἐν αὐτῇ, ὅτι παββατον ἦν τῇ γῇ. ⁵⁰ καὶ κατελάβετο βασιλεὺς τὴν Βαιθσοῦραν, καὶ ἀπέταξεν ἐκεῖ φρουρὰν τηρεῖν αὐτὴν.

τήν. ⁵¹ καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ τὸ ἀγίασμα ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἔσθρην ἐκεῖ βελουστάσις καὶ μηχανὰς καὶ πυρόβολα καὶ λιθόβολα καὶ σκορπίδια εἰς τὸ βάλλεσθαι βέλῃ καὶ σφενδόνας. ⁵² καὶ ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ μηχανὰς πρὸς τὰς μηχανὰς αὐτῶν, καὶ ἐπολέμησαν ἡμέρας πολλὰς. ⁵³ βρώματα δὲ οὐκ ἦν ἐν τοῖς ἀγγείοις, διὰ τὸ ἔβδομον ἔτος εἶναι, καὶ οἱ ἀνασωζόμενοι εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν κατέφαγον τὸ ὑπόλειμμα τῆς παραδόσεως. ⁵⁴ καὶ ὑπέλειψαν ἐν τοῖς ἀγίοις ἄνδρες ὀλίγοι, οἳ κατεκράτησαν αὐτῶν ὁ λιμός. καὶ ἐσκορπίσθησαν ἕκαστος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ⁵⁵ καὶ ἤκουσε Ἀυσίας ὅτι Φίλιππος, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος ἔτι ζῶν ἐκθρέψαι Ἀντίοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸ βασιλεῖσθαι αὐτόν, ⁵⁶ ἀπέστρεψεν ἀπὸ τῆς Περσίδος καὶ Μηδείας, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ πορευθεῖσαι τοῦ βασιλέως μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι ζητεῖ παραλαβεῖν τὰ πράγματα. ⁵⁷ καὶ κατέσπευσεν τοῦ ἀπελθεῖν καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ τοὺς ἄνδρας. ἐκλείπομεν καθ' ἡμέραν, καὶ ἡ τροφή ἡμῖν ὀλίγη, καὶ ὁ τόπος οὗ παρεμβάλλομεν ἐστὶν ὄχυρός, καὶ ἐπικεῖται ἡμῖν τὰ τῆς βασιλείας. ⁵⁸ νῦν οὖν δώμεν δεξιὰν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, καὶ ποιήσωμεν μετ' αὐτῶν εἰρήνην καὶ μετὰ παντός ἐθνους αὐτῶν, ⁵⁹ καὶ στησωμεν αὐτοῖς τοῦ πορευέσθαι τοῖς νομίμοις αὐτῶν, ὡς τοπρότερον. χάριν γὰρ τῶν νομίμων αὐτῶν, ὧν διεσκαδάσαμεν, ὠργίσθησαν καὶ ἐποίησαν ταῦτα πάντα. ⁶⁰ καὶ ἤρσεν ὁ λόγος ἐναντίον τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς εἰρηνεύσαι, καὶ ἐπιδέξαντο. ⁶¹ καὶ ὤμωσεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ ἄρχοντες. ἐπὶ τούτοις ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ὄχυρώματος. ⁶² καὶ εἰσῆλθον ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ὄρος Σιών, καὶ εἶδε τὸ ὄχυρῶμα τοῦ τόπου. καὶ ἠθέτησε τὸν ὀρκισμὸν ὃν ὤμωσε, καὶ ἐνετείλατο καθιελεῖν τὸ τεῖχος κυκλόθεν. ⁶³ καὶ ἀπῆρε κατὰ σπουδὴν, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ εὔρε Φίλιππον κυριεύοντα τῆς πόλεως, καὶ ἐπολέμη-

σε πρὸς αὐτόν, καὶ κατελάβετο τὴν πόλιν βίᾳ.

Κ Ε Φ. Ζ'.

^Ε τους ἐνὸς καὶ πεντηχοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐξῆλθε Δημήτριος ὁ τοῦ Σιλενκου ἐκ Ρώμης, καὶ ἀνέβη σὺν ἀνδράσιν ὀλίγοις εἰς πόλιν παραθαλάσσιαν, καὶ ἐβασιλεύσεν ἐκεῖ. ² καὶ ἐγένετο ὡς εἰςπορευέτο εἰς οἶκον βασιλείας πατέρων αὐτοῦ, συνέλαβον αἱ δυνάμεις τὸν Ἀντίοχον καὶ τὸν Ἀυσίαν ἄγειν αὐτοὺς αὐτῷ. ³ καὶ ἐγνώσθη αὐτῷ τὸ πρᾶγμα καὶ εἶπε. μή μοι δεῖ ξητε τὰ πρόσωπα αὐτῶν. ⁴ καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς αἱ δυνάμεις, καὶ ἐκάθισε Δημήτριος ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτοῦ. ⁵ καὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν πάντες ἄνδρες ἄνομοι καὶ ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ Ἀλκιμος ἡγείτο αὐτῶν, βουλομενος ἱερατεῖν. ⁶ καὶ κατήγορησαν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες. ἀπώλεσεν Ἰούδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τοὺς φίλους σου, καὶ ἡμᾶς ἐσκορπίσαν ἀπὸ τῆς γῆς ἡμῶν. ⁷ νῦν οὖν ἀποστείλον ἄνδρα ὃ πιστεύεις, καὶ πορευθεῖς ἰδέτω τὴν ἐξολόθρευσιν πάσαν, ἣν ἐποίησεν ἡμῖν καὶ τῇ χώρᾳ τοῦ βασιλέως, καὶ κολασάτω αὐτοὺς καὶ πάντας τοὺς ἐπιβουλοῦντας αὐτοῖς. ⁸ καὶ ἐπέλεξεν ὁ βασιλεὺς τὸν Βακχίδην τῶν φίλων τοῦ βασιλέως κυριεύοντα ἐν τῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ καὶ μέγαν ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ πιστὸν τῷ βασιλεῖ. ⁹ καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν καὶ Ἀλκιμον τὸν ἀσεβῆ, καὶ ἔστησεν αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ ποιῆσαι τὴν ἐκδίκησιν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. ¹⁰ καὶ ἀπῆραν, καὶ ἦλθον μετὰ δυνάμεως πολλῆς εἰς γῆν Ἰούδα. καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἰούδα καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοῖς λόγοις εἰρηνικοῖς μετὰ δόλου. ¹¹ καὶ οὐ προσέσχον τοῖς λόγοις αὐτῶν, ἴδον γὰρ ὅτι ἦλθον μετὰ δυνάμεως πολλῆς. ¹² καὶ ἐπισυνήχθησαν πρὸς Ἀλκιμον καὶ Βακχίδην συναγωγὴ γραμματέων ἐκζητῆσαι δικαίαν. ¹³ πρῶτοι οἱ Ἀσιδαῖοι ἦσαν ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπεξήτουν παρὰ αὐτῶν εἰρήνην. ¹⁴ εἶπαν γάρ. ἄνθρωπος ἱερεὺς ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀαρὼν ἦλθεν

ἐν

ἐν ταῖς δυνάμει, καὶ οὐκ ἀδικήσει ἡ-
 μᾶς. ¹⁵ καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτῶν λο-
 γους εἰρηνικοὺς, καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς,
 λέγων. οὐκ ἐκζητήσομεν ὑμῖν κακόν,
 καὶ τοῖς φίλοις ὑμῶν. ¹⁶ καὶ ἐνεπί-
 στευσαν αὐτῷ, καὶ συνέλαβεν ἐξ αὐ-
 τῶν ἐξήκοντα ἀνδρας, καὶ ἀπέκτεινεν
 αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ κατὰ τὸν λόγον
 ὃν ἔγραψε. ¹⁷ σαρκας ὁσίων σου καὶ
 αἵματα αὐτῶν ἐξέχεν κυκλῶ Ἱερου-
 σαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς ὁ θάπτων.
¹⁸ καὶ ἐπέπεσεν αὐτῶν ὁ φόβος καὶ ὁ
 τρόμος ἐπὶ πάντα τὸν λαόν, ὅτι εἶπαν.
 οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια καὶ κρύ-
 σις. παρέβησαν γὰρ τὴν στάσιν καὶ
 τὸν ὅρκον ὃν ὤμοσαν. ¹⁹ καὶ ἀπῆρε
 Βακχίδης ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρ-
 ἐνέβαλεν ἐν Βηζεθ, καὶ ἀπέστειλε καὶ
 συνέλαβε πολλοὺς ἀπὸ τῶν ἀπ' αὐτοῦ
 αὐτομολησάντων ἀνδρῶν καὶ τινας
 τοῦ λαοῦ, καὶ ἔθυσεν αὐτοὺς εἰς τὸ
 φρέαρ τὸ μέγα. ²⁰ καὶ κατέστησε τὴν
 χώραν τῷ Ἀλκιμῷ, καὶ ἀπῆκε μετ'
 αὐτοῦ δυνάμιν τοῦ βοηθεῖν αὐτῷ. καὶ
 ἀπῆλθε Βακχίδης πρὸς τὸν βασιλέα.
²¹ καὶ ἠγωνίσαστο Ἀλκιμος περὶ τῆς
 ἀρχιερωσύνης. ²² καὶ συνήχθησαν πρὸς
 αὐτὸν πάντες οἱ ταρασσόντες τὸν λα-
 ὸν αὐτῶν, καὶ κατεκράτησαν γῆν Ἰου-
 δα, καὶ ἐποίησαν πληγὴν μεγάλην ἐν
 Ἰσραὴλ. ²³ καὶ εἶδεν Ἰούδας πᾶσαν
 τὴν κακίαν ἣν ἐποίουν Ἀλκιμος καὶ
 οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν υἱοῖς Ἰσραὴλ ὑπὲρ
 τὰ ἔθνη. ²⁴ καὶ ἐξῆλθεν εἰς πάντα τὰ
 ὄρια τῆς Ἰουδαίας κυκλόθεν, καὶ ἐποί-
 ησεν ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἀνδράσι τοῖς
 αὐτομολήσασιν, καὶ ἀνεστάλησαν τοῦ
 πορευεσθαι εἰς τὴν χώραν. ²⁵ ὥς δὲ
 εἶδεν Ἀλκιμος ὅτι ἐνίσχυσεν Ἰούδας
 καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔγνω ὅτι οὐ
 δύναται ὑποστῆναι αὐτοὺς, καὶ ἐπέ-
 στρεψε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ κατηγό-
 ρησεν αὐτῶν πονηρά. ²⁶ καὶ ἀπέστεί-
 лен ὁ βασιλεὺς Νικάνωρα ἓνα τῶν ἀρ-
 χόντων αὐτοῦ τὴν ἐνδόξω, καὶ μι-
 σοῦντα καὶ ἐχθραίνοντα τῷ Ἰσραὴλ,
 καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ ἔξῃραι τὸν λαόν.
²⁷ καὶ ἦλθε Νικάνωρ εἰς Ἱερουσαλὴμ
 δυνάμει πολλῇ, καὶ ἀπέστειλε πρὸς
 Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ με-
 τὰ δόλου λόγοις εἰρηνικοῖς, λέγων.

²⁸ μὴ ἔστω μάχη ἀναμέσον ἡμῶν καὶ
 ὑμῶν. ἤξω ἐν ἀνδράσιν ὀλίγοις, ἵνα
 ὑμῶν ἴδω τὰ πρόσπα μετ' εἰρήνης.
²⁹ καὶ ἦλθε πρὸς Ἰούδαν, καὶ ἤσπα-
 σαντο ἀλλήλους εἰρηνικῶς. καὶ οἱ
 πολέμοι ἦσαν ἔτοιμοι ἐξαρπάσαι τὸν
 Ἰούδαν. ³⁰ καὶ ἐγνώσθη ὁ λόγος τῷ
 Ἰούδᾳ, ὅτι μετὰ δόλου ἦλθεν ἐπ' αὐ-
 τόν. καὶ ἐπτοήθη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οὐκ
 ἐβουλήθη ἔτι ἰδεῖν τὸ πρόσωπον αὐ-
 τοῦ. ³¹ καὶ ἔγνων Νικάνωρ, ὅτι ἀπε-
 καλύφθη ἡ βουλὴ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθεν
 εἰς συνάντησιν τῷ Ἰούδᾳ ἐν πολέμῳ
 κατὰ Χαραρσαλαμά. ³² καὶ ἔπεσον
 τῶν παρὰ Νικάνωρος ὥς πεντακίς-
 χίλιοι ἄνδρες, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν πό-
 λιν Δαυὶδ. ³³ καὶ μετὰ τοὺς λόγους
 τούτους ἀνέβη Νικάνωρ εἰς τὸ ὄρος
 Σιών. καὶ ἐξῆλθον ἀπὸ τῶν ἱερέων
 ἐκ τῶν ἁγίων καὶ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέ-
 ρων τοῦ λαοῦ ἀσπασασθαι αὐτὸν εἰ-
 ρηνικῶς, καὶ δεῖξαι αὐτῷ τὴν ὀλοκαύ-
 τωσιν τὴν προσφερομένην ὑπὲρ τοῦ
 βασιλέως. ³⁴ καὶ ἐμπητρῖσεν αὐτοὺς,
 καὶ κατεγέλασεν αὐτῶν, καὶ ἐμίανεν
 αὐτοὺς, καὶ ἐλάλησεν ὑπερηφάνως.
³⁵ καὶ ὤμοσε μετὰ θυμοῦ, λέγων. ἐάν
 μὴ παραδοθῇ Ἰούδας καὶ ἡ παρεμβολὴ
 αὐτοῦ εἰς χεῖράς μου τὸ νῦν, καὶ
 ἔσται ἐάν ἐπιστρέψω ἐν εἰρήνῃ, ἐμπυ-
 ριῶ τὸν οἶκον τούτον. καὶ ἐξῆλθε με-
 τὰ θυμοῦ μεγάλου. ³⁶ καὶ ἐξῆλθον
 οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔστησαν κατὰ πρόσωπον
 τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ ναοῦ, καὶ
 ἐκλαυσαν καὶ εἶπον. ³⁷ σὺ κύριε ἐξε-
 λέξω τὸν οἶκον τούτον ἐπικληθῆναι
 τὸ ὄνομά σου ἐπ' αὐτῷ, εἶναι οἶκον
 προσευχῆς καὶ δεήσεως τῷ λαῷ σου.
³⁸ ποιήσον ἐκδίκησιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
 τούτῳ καὶ ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτοῦ,
 καὶ πείσῃωσαν ἐν ῥομφαίᾳ. μῆσθητι
 τῶν δυσφημιῶν αὐτῶν, καὶ μὴ δῶς
 αὐτοῖς μοσὴν. ³⁹ καὶ ἐξῆλθε Νικάνωρ
 ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρενέβαλεν ἐν
 Βαιθωρων, καὶ συνήντησεν αὐτὰ δύ-
 ναμιν Συρίας. ⁴⁰ καὶ Ἰούδας παρενέ-
 βαλεν ἐν Ἀδασά ἐν τρισχίλοις ἀνδρά-
 σιν. καὶ προσηύξατο Ἰούδας καὶ εἶπεν.
⁴¹ οἱ παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων
 ὅτε ἐδυσφήμησαν, ἐξῆλθεν ἀγγελός
 σου κύριε, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτοῖς ἐκα-
 τὸν

τὸν ὀδοηκονταπέντε χιλιάδας. ⁴² οὕτω συντρίψαν τὴν παρεμβολὴν ταύτην ἐνώπιον ἡμῶν σήμερον, καὶ γνώτωσαν οἱ ἐπίλοιποι, ὅτι κακῶς ἐλάλησαν ἐπὶ τὰ ἅγια σου, καὶ κήρυν αὐτὸν κατὰ τὴν κακίαν αὐτοῦ. ⁴³ καὶ συνήψαν αἱ παρεμβολαὶ εἰς πόλεμον τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς Ἄδαρ, καὶ συνετρίβη ἡ παρεμβολὴ Νικάνωρος, καὶ ἔπεσεν αὐτὸς πρῶτος ἐν τῷ πολέμῳ. ⁴⁴ ὡς δὲ εἶδεν ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὅτι ἔπεσε Νικάνωρ, ῥίψαντες τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔφυγον. ⁴⁵ καὶ κατεδίωκον αὐτοὺς ὁδὸν ἡμέρας μᾶς ἀπὸ Ἀδασά ἕως τοῦ ἐλθεῖν εἰς Γάζηρα, καὶ ἐσάλπισαν ὀπίσω αὐτῶν ταῖς σάλπιγξι τῶν σημασιῶν. ⁴⁶ καὶ ἐξῆλθον ἐκ πασῶν τῶν κωμῶν τῆς Ἰουδαίας κυκλόθεν, καὶ ὑπερέκρινον αὐτοὺς, καὶ ἀνέστρεφον οὕτω πρὸς τοὺς, καὶ ἔπεσον πάντες ῥομφαίᾳ, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς. ⁴⁷ καὶ ἔλαβον τὰ σκῦλα καὶ τὴν προνομίην, καὶ τὴν κεφαλὴν Νικάνωρος ἀφείλον καὶ τὴν δεξιάν αὐτοῦ ἠνέξετειν ἐν περηφάνειᾳ, καὶ ἤνεγκαν, καὶ ἐξέτειναν παρὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ. ⁴⁸ καὶ εὐφράνθη ὁ λαὸς σφόδρα, καὶ ἤγαγον τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡμέραν εὐφροσύνης μεγάλης. ⁴⁹ καὶ ἔστησαν τοῦ ἄγειν κατὰ ἑναυτὸν τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν τρισκαιδεκάτην τοῦ Ἀδαρ. ⁵⁰ καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰουδα ἡμέρας ὀλίγας.

Κ Ε Φ. Η'.

Καὶ ἤκουσεν Ἰούδας τὸ ὄνομα τῶν Ῥωμαίων, ὅτι εἰσὶ δυνατοὶ ἰσχυροί, καὶ αὐτοὶ εὐδοκοῦσιν ἐν πᾶσι τοῖς προστιθεμένοις αὐτοῖς, καὶ ὅσοι ἂν προσέλθωσιν αὐτοῖς, ἰστώσιν αὐτοῖς φιλίαν. ² καὶ ὅτι εἰσὶ δυνατοὶ ἰσχυροί, καὶ διηγῆσαντο αὐτῷ τοὺς πολέμους αὐτῶν καὶ τὰς ἀνδραγαθίας αἷς ποιούσιν ἐν τοῖς Γαλάταις, καὶ ὅτι κατεκράτησαν αὐτῶν καὶ ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ φόρον. ³ καὶ ὅσα ἐποίησαν ἐν χώρᾳ Ἰσπανίας, τοῦ κατακρατῆσαι τῶν μετᾶλλων τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐκεί. ⁴ καὶ κατεκράτησαν τοῦ τόπου παντὸς τῇ βουλῇ αὐτῶν καὶ τῇ μακροθυμίᾳ, καὶ ὁ τόπος ἦν μακροῦν ἀπέχων ἀπ' αὐτῶν σφόδρα.

καὶ τῶν βασιλέων τῶν ἐπελθόντων ἐπ' αὐτοὺς ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως συντρίψαν αὐτοὺς, καὶ ἐπάταξαν ἐν αὐτοῖς πληγὴν μεγάλην, καὶ οἱ ἐπίλοιποι διδόασιν αὐτοῖς φόρον κατ' ἑναυτὸν. ⁵ καὶ τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Περσέα Κιτιέων βασιλέα καὶ τοὺς ἐπηρεμένους ἐπ' αὐτοὺς συντρίψαν αὐτοὺς ἐν πολέμῳ, καὶ κατεκράτησαν αὐτῶν. ⁶ καὶ Ἀντίοχον τὸν μέγαν βασιλέα τῆς Ἀσίας τὸν πορευθέντα ἐπ' αὐτοὺς εἰς πόλεμον ἔχοντα ἐκατόν εἰκοσι ἑλέφαντας καὶ ἵππον καὶ ἄρματα καὶ δύναμιν πολλὴν σφόδρα, καὶ συνετρίβη ἀπ' αὐτῶν. ⁷ καὶ ἔλαβον αὐτὸν ζῶντα, καὶ ἔστησαν αὐτοῖς διδόναι αὐτόν τε καὶ τοὺς βασιλεύοντας μετ' αὐτὸν φόρον μέγαν, διδόναι ὁμήρα καὶ διαστολήν, ⁸ καὶ χωρὴν τὴν Ἰνδικὴν, καὶ Μήδειαν, καὶ Ἀσσίαν, καὶ ἀπὸ τῶν καλλίστων χωρῶν αὐτῶν, καὶ λαβόντες αὐτὰς παρ' αὐτοῦ ἔδωκαν αὐτὰς Εὐμένει τῷ βασιλεῖ. ⁹ καὶ ὅτι οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐβουλεύσαντο ἐλθεῖν καὶ ἐξᾶραι αὐτοὺς, ¹⁰ καὶ ἐγνώσθη ὁ λόγος αὐτοῖς, καὶ ἀπέστειλαν ἐπ' αὐτοὺς στρατηγὸν ἕνα, καὶ ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔπασον ἐξ αὐτῶν τραυματίαι πολλοί, καὶ ἡττωμένους τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ προενόμυσαν αὐτοὺς, καὶ κατεκράτησαν τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ κατέβησαν τὰ ὄρη ὅλη αὐτῶν, καὶ κατεδουλώσαντο αὐτοὺς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ¹¹ καὶ τὰς ἐπιλοίτους βασιλείας, καὶ τὰς νήσους, ὅσοι ποτὲ ἀντέστησαν αὐτοῖς, κατέφθειραν καὶ ἐδουλώσαν αὐτοὺς. ¹² μετὰ δὲ τῶν φίλων αὐτῶν καὶ τῶν ἐπαναπαυομένων αὐτοῖς συνετέρησαν φιλίαν, καὶ κατεκράτησαν τῶν βασιλειῶν τῶν ἐγγύς καὶ τῶν μακρὰν, καὶ ὅσοι ἤκουον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐφοβούντο ἀπ' αὐτῶν. ¹³ ὅσοι δ' ἂν βούλωνται βοηθεῖν καὶ βασιλεύειν, βασιλεύουσιν. οὓς δ' ἂν βούλωνται, μεθιστώσι, καὶ ὑψώθησαν σφόδρα. ¹⁴ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς οὐκ ἐπέθετο οὐδὲς αὐτῶν διάδημα, καὶ οὐ περιεβάλλοντο πορφύραν, ὥστε ἀδρυνθῆναι ἐν αὐτῇ. ¹⁵ καὶ βουλευτήριον ἐποίησαν ἑαυτοῖς,

καὶ

καὶ καθ' ἡμέραν ἐβουλεύοντο τριακόνσιοι καὶ εἰκοσι βουλευόμενοι διαπαντός περὶ τὸν πληθους, τοῦ εὐκοσμεῖν αὐτούς. ¹⁶ καὶ πιστεύουσιν ἐνὶ ἀνθρώπῳ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ κυριεύειν πάσης τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ πάντες ἀκούουσι τοῦ ἐνός, καὶ οὐκ ἔστι φθόνος οὐδὲ ζήλος ἐν αὐτοῖς. ¹⁷ καὶ ἐπέλεξεν Ἰούδας τὸν Εὐπόλεμον υἱὸν Ἰωάννου τοῦ Ἀκκῶς καὶ Ἰάσονα υἱὸν Ἑλεάζαρου, καὶ ἀπέστειλεν αὐτούς εἰς Ῥώμην, στήσαι αὐτοῖς φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ¹⁸ καὶ τοῦ ἄραι τὸν ζυγὸν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι ἴδον τὴν βασιλείαν τῶν Ἑλλήνων καταδουλούμενους τὸν Ἰσραὴλ δουλείαν. ¹⁹ καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ῥώμην, καὶ ἡ ὁδὸς πολλὴ σφόδρα, καὶ ἐξηλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον. ²⁰ Ἰούδας ὁ Μακκαβαῖος καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἀπέστειλαν ἡμᾶς πρὸς ὑμᾶς, στήσαι μεθ' ὑμῶν συμμαχίαν καὶ εἰρήνην, καὶ γραφῆναι ἡμᾶς συμμαχους καὶ φίλους ὑμῶν. ²¹ καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον αὐτῶν. ²² καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἀντέγραψεν ἐπὶ δέλτοις χαλκαῖς, καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἶναι παρ' αὐτοῖς ἐκεῖ μνημόσυνον εἰρήνης καὶ συμμαχίας. ²³ καλῶς γένοιτο Ῥωμαῖοις καὶ τῷ ἔθνει Ἰουδαίων ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ῥομφαία καὶ ἐχθρὸς μακρυνθεῖ ἀπ' αὐτῶν. ²⁴ ἔαν δὲ ἐνστή πόλεμος ἐν Ῥώμῃ προτέρα ἢ πᾶσι τοῖς συμμαχοῖς αὐτῶν ἐν πάσῃ κυρείᾳ αὐτῶν, ²⁵ συμμαχήσει τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων, ὡς ἂν ὁ καιρὸς ὑπογραφῇ αὐτοῖς καρδίᾳ πλήρει. ²⁶ καὶ τοῖς πολεμοῦσιν οὐ δώσουσιν οὐδὲ ἐπαρκέσουσι σίτον, ὄπλα, ἀργύριον, πλοῖα, ὡς ἔδοξε Ῥωμαίοις. καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματα αὐτῶν οὐθὲν λαβόντες. ²⁷ κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ ἔαν ἔθνη Ἰουδαίων συμβῇ προτέρα πόλεμος, συμμαχήσουσιν οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ ψυχῆς, ὡς ἂν αὐτοῖς ὁ καιρὸς ὑπογραφῇ. ²⁸ καὶ τοῖς συμμαχοῦσιν οὐ δοθήσεται σίτος, ὄπλα, ἀργύριον, πλοῖα, ὡς ἔδοξε Ῥώμῃ. καὶ φυλάξονται τὰ φυλάγματα

αὐτῶν καὶ οὐ μετὰ δόλου. ²⁹ κατὰ τοὺς λόγους τούτους ἔστησαν Ῥωμαῖοι τῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων. ³⁰ ἔαν δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους βουλευσῶνται οὗτοι καὶ οὗτοι προσθῆναι ἢ ἀφελεῖν, ποιήσονται ἐξ αἰρέσεως αὐτῶν, καὶ ὁ ἕαν προσθῶσιν ἢ ἀφελῶσιν ἔσται κύρια. ³¹ καὶ περὶ τῶν κακῶν ὧν ὁ βασιλεὺς Δημήτριος συντελεῖται εἰς αὐτούς, ἐγραψαμεν αὐτὰ λέγοντες. διὰτὶ ἐβάρυνας τὸν ζυγὸν σου ἐπὶ τοὺς φίλους ἡμῶν τοὺς συμμαχους Ἰουδαίους; ³² ἔαν οὖν ἐτι ἐντύχῃσι κατὰ σοῦ, ποιήσομεν αὐτοῖς τὴν κρίσιν, καὶ πολεμήσομεν σε διὰ τῆς θαλάσσης καὶ διὰ τῆς ξηρᾶς.

Κ Ε Φ. Θ'.

Καὶ ἤκουσε Δημήτριος ὅτι ἔπεισε Νικάνωρ καὶ αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἐν πολέμῳ, καὶ προσέθετο τὸν Βακχίδην καὶ τὸν Ἀλκιμον ἐκ δευτέρου ἀποστέλλει εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ τὸ δεξιὸν κέρας μετ' αὐτῶν. ² καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Γαλγαλα, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ Μαισαλωθ τὴν ἐν Ἀρβήλοις, καὶ προκατελάβοντο αὐτήν, καὶ ἀπώλεσαν ψυχὰς ἀνθρώπων πολλὰς. ³ καὶ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου ἔτους τοῦ δευτέρου καὶ πεντηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ παρενέβαλον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ. ⁴ καὶ ἀπήρσαν καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Βερέαν ἐν εἰκοσι χίλιασιν ἀνδράσιν καὶ δις χίλιᾳ ἵππῳ. ⁵ καὶ Ἰούδας ἦν παρεμβεβληκὸς ἐν Ἑλεασά, καὶ τρις χίλιοι ἄνδρες ἐκλεκτοὶ μετ' αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἴδον τὸ πλῆθος τῶν δυνάμεων ὅτι πολλοὶ εἰσι, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. καὶ ἐξεβόρυσαν πολλοὶ ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, οὐ κατελείφθησαν ἐξ αὐτῶν ἄλλ' ἢ ὀκτακόσιοι ἄνδρες. ⁷ καὶ εἶδεν Ἰούδας, ὅτι ἀπεφύγῃ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ὁ πόλεμος ἔθλαβεν αὐτόν. καὶ συνετρίβη τῇ καρδίᾳ, ὅτι οὐκ εἶχε καιρὸν συναγαγεῖν αὐτούς. ⁸ καὶ ἐξελύθη, καὶ ἔπει τοῖς καταλειφθεῖσιν. ἀναστῶμεν καὶ ἀναβῶμεν ἐπὶ τοὺς ὑπεραντίους ἡμῶν, ἔαν ἄρα δυνώμεθα πολεμήσαι αὐτούς. ⁹ καὶ ἀπεστρεψαν αὐτόν, λέγοντες. οὐ μὴ δυνώμεθα, ἀλλ' ἡ σωζόμεν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τὸ νῦν, καὶ ἐπιστρέψωμεν μετὰ

τὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ πολεμήσωμεν πρὸς αὐτοὺς, ἡμεῖς δὲ ὀλίγοι.
 10 καὶ εἶπεν Ἰούδας, μὴ μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο, φυγεῖν ἀπ' αὐτῶν, καὶ εἰ ἡγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, καὶ ἀποθάνωμεν ἐν ἀνδρείᾳ χάριν τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ μὴ καταλίπωμεν αἰτίαν τῇ δόξῃ ἡμῶν. 11 καὶ ἀπῆρεν ἡ δύναμις ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἔστησαν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς, καὶ ἐμερίσθη ἡ ἥπιος εἰς δύο μέρη, καὶ οἱ σφενδονηταὶ καὶ οἱ τοξοῦται προεπορεύοντο τῆς δυνάμεως, καὶ οἱ πρωταγωνισταὶ πάντες οἱ δυνατοί. 12 Βακχίδης δὲ ἦν ἐν τῷ δεξιῷ κέρατι, καὶ ἡγγισεν ἡ φάλαγγς ἐκ τῶν δύο μερῶν, καὶ ἐφώνουν ταῖς σάλπιγξι. 13 καὶ ἐσάλπισαν οἱ παρὰ Ἰούδα καὶ αὐτοὶ ταῖς σάλπιγξι, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν παρεμβολῶν. καὶ ἐγένετο ὁ πόλεμος συνημμένος ἀπὸ πρωτῆθεν ἕως ἑσπέρας. 14 καὶ εἶδεν Ἰούδας ὅτι Βακχίδης καὶ τὸ στερέωμα τῆς παρεμβολῆς ἐν τοῖς δεξιῷ, καὶ συνηλθον αὐτῷ πάντες οἱ εὐψυχοὶ τῇ καρδίᾳ. 15 καὶ συνετρίβη τὸ δεξιὸν κέρας ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐδίωκον ὀπίσω αὐτῶν ἕως Ἀζώτου ὄρους. 16 καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸν κέρας ἰδὼν ὅτι συνετρίβη τὸ δεξιὸν κέρας, καὶ ἐπέστρεψαν καταπόδας Ἰούδα καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ὀπισθεν. 17 καὶ ἐβαρύνθη ὁ πόλεμος, καὶ ἐπεσον τραυματίαι πολλοὶ ἐκ τούτων καὶ ἐκ τούτων. 18 καὶ Ἰούδας ἔπεσε, καὶ οἱ λοιποὶ ἔφυγον. 19 καὶ ἦσαν Ἰωνάθαν καὶ Σίμων Ἰούδαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ ἔθισαν αὐτὸν ἐν τῷ τάφῳ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν Μωδεῖμ, 20 καὶ ἔκλαυσαν αὐτὸν, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν, καὶ ἐπένθον ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἶπον. 21 πῶς ἔπεσε δυνατὸς σώζων τὸν Ἰσραὴλ; 22 καὶ τὰ περισσὰ τῶν λόγων Ἰούδα καὶ τῶν πολέμων καὶ τῶν ἀνδραγαθιῶν αὐν ἐποίησε καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτῶν οὐ κατεγράφη, πολλὰ γὰρ ἦν σφόδρα. 23 καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν Ἰούδα, ἐξέκυψαν οἱ ἄνομοι ἐν πᾶσι τοῖς ὅροις Ἰσραὴλ, καὶ ἀνέτειλαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀδικίαν. 24 ἐν ταῖς ἡ-

μέραις ἐκείναις ἐγενήθη λιμὸς μέγας σφόδρα, καὶ ἠυτομόλησεν ἡ χώρα μετ' αὐτῶν. 25 καὶ ἐξέλεξε Βακχίδης τοὺς ἀσεβεῖς ἄνδρας, καὶ κατέστησεν αὐτοὺς κυρίους τῆς χώρας. 26 καὶ ἐξεζήτουν καὶ ἐξηρευνῶν τοὺς φίλους Ἰούδα, καὶ ἦγον αὐτοὺς πρὸς Βακχίδην. καὶ ἐξεδίκε ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐνέπαιζεν αὐτοῖς. 27 καὶ ἐγένετο θλίψις μεγάλη ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ἥτις οὐκ ἐγένετο ἀπ' ἧς ἡμέρας οὐκ ὤφθη προφήτης ἐν αὐτοῖς. 28 καὶ ἠθροίσθησαν πάντες οἱ φίλοι Ἰούδα, καὶ εἶπον τῷ Ἰωνάθαν. 29 ἀφ' οὗ ὁ ἀδελφός σου Ἰούδας τετελεύτηκε, καὶ ἀνὴρ ὁμοιος αὐτῷ οὐκ ἔστιν ἐξελεῖν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς καὶ Βακχίδην, καὶ ἐν τοῖς ἐχθραίνουσι τοῦ ἔθνους ἡμῶν. 30 νῦν οὖν σε ἡρετισάμεθα σημερον, τοῦ εἶναι ἀντ' αὐτοῦ ἡμῖν εἰς ἄρχοντα καὶ ἡγούμενον, τοῦ πολεμῆσαι τὸν πόλεμον ἡμῶν. 31 καὶ ἐπεδέξατο Ἰωνάθαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν ἡγήσιν, καὶ ἀνέστη ἀντ' Ἰούδα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 32 καὶ ἔγνω Βακχίδης, καὶ ἔζητει αὐτὸν ἀποκτείνειν. 33 καὶ ἔγνω Ἰωνάθαν καὶ Σίμων ὁ ἀδελφός αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν ἔρημον Θεκωῆ, καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ ὕδωρ λάκκου Ἀσφάρ. 34 καὶ ἔγνω Βακχίδης τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ ἦλθεν αὐτὸς καὶ πᾶν τὸ στρατεύμα αὐτοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. 35 καὶ ἀπέστειλε Ἰωνάθαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἡγούμενον τοῦ ὄχλου. καὶ παρεκάλεσε τοὺς Ναυαταίους φίλους αὐτοῦ παραθέσθαι αὐτοῖς τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν τὴν πολλήν. 36 καὶ ἐξῆλθον υἱοὶ Ἰαμβρί ἐκ Μηδαβ, καὶ συνέλαβον Ἰωνάνην καὶ πάντα ὅσα εἶχεν, καὶ ἀπῆλθον ἔχοντες. 37 μετὰ δὲ τοὺς λόγους τούτους ἀπήγγειλαν τῷ Ἰωνάθαν καὶ Σίμωνι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ὅτι οἱ υἱοὶ Ἰαμβρί ποιοῦσι γάμον μέγαν, καὶ ἄγουσιν τὴν νύμφην ἀπὸ Ναθαβαθ θυγατέρα ἐνὸς τῶν μεγιστάνων μεγάλων τῶν Χανααν μετὰ παραπομπῆς μεγάλης. 38 καὶ ἐμνησθῆσαν Ἰωάννου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν καὶ ἐκρύβησαν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὄρους. 39 καὶ ἦσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ

καὶ ἰδόν, καὶ ἰδὸν θροῦς καὶ ἀποσκευὴ πολλή, καὶ ὁ νυμφίος ἐξῆλθε καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰς συνάντησιν αὐτῶν μετὰ τυμπάνων καὶ μουσικῶν καὶ ὄπλων πολλῶν. ⁴⁰ καὶ ἐξανέστησαν ἐπ' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἐνέδρου οἱ περὶ τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἀπέκτειναν αὐτοὺς, καὶ ἔπесον τραυματαῖα πολλοὶ, καὶ οἱ ἐπιλοιποὶ ἐφυγον εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἔλαβον πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν. ⁴¹ καὶ μετεστράφη ὁ γάμος εἰς πένθος, καὶ ἡ αὐγὴ μουσικῶν αὐτῶν εἰς θρήνον. ⁴² καὶ ἐξεδίκησαν τὴν ἐκδίκησιν αἱματος ἀδελφοῦ αὐτῶν, καὶ ἀπέστρεψαν εἰς τὸ ἔλος τοῦ Ἰορδάνου. ⁴³ καὶ ἤκουσε Βακχίδης, καὶ ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἕως τῶν κρηπίδων τοῦ Ἰορδάνου ἐν δυνάμει πολλῇ. ⁴⁴ καὶ εἶπεν Ἰωνάθαν τοῖς παρ' αὐτοῦ. ἀναστῶμεν νῦν καὶ πολεμήσωμεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, οὐ γὰρ ἔστι σήμερον ὡς ἐχθές καὶ τρίτην ἡμέραν. ⁴⁵ ἰδοὺ γὰρ ὁ πόλεμος ἐξεναντίας ἡμῶν καὶ ἐξόπισθεν ἡμῶν. τὸ δὲ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐνθεν καὶ ἐνθεν καὶ ἔλος καὶ δρυμός, οὐκ ἔστι τόπος τοῦ ἐκκλίνειν. ⁴⁶ νῦν οὖν κεράζατε εἰς οὐρανόν, ὅπως διασωθῇτε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ὑμῶν. ⁴⁷ καὶ συνηψεν ὁ πόλεμος. καὶ ἐξέτεινε Ἰωνάθαν τὴν χεῖρα αὐτοῦ πατάξαι τὸν Βακχίδην, καὶ ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω. ⁴⁸ καὶ ἐνεπήδησεν Ἰωνάθαν καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ διεκολύμβησαν εἰς τὸ πέραν, καὶ οὐ διεβήσαν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Ἰορδάνην. ⁴⁹ καὶ διέπεσον παρὰ Βακχίδου τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς χιλιούς ἀνδρας. ⁵⁰ καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ὠκοδόμησε πόλεις ὀχυράς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, τὸ ὄχυρῳμα τὸ ἐν Ἱεριχῶ, καὶ τὴν Ἑμμαοῦμ, καὶ τὴν Βαιθωρῶν, καὶ τὴν Βαιθῆλ, καὶ τὴν Θαμναθὰ Φαραθωνί, καὶ τὴν Τεφὼν ἐν τείχεσιν ὑψηλοῖς καὶ πύλαις καὶ μοχλοῖς. ⁵¹ καὶ ἔθετο φρουράν ἐν αὐτοῖς τοῦ ἐχθραίνειν τῷ Ἰσραὴλ. ⁵² καὶ ὠχύρωσε τὴν πόλιν τὴν ἐν Βαιθσοῦρα, καὶ τὴν Γάζαρα, καὶ τὴν ἄκραν, καὶ ἔθετο ἐν αὐταῖς δυνάμεις καὶ παραθέσεις βρωμάτων. ⁵³ καὶ ἔλαβε τοὺς

υἱοὺς τῶν ἡγουμένων τῆς χώρας ὀμνηρα, καὶ ἔθετο αὐτοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ ἐν Ἱερουσαλήμ ἐν φυλακῇ. ⁵⁴ καὶ ἐν ἔτει τρίτῳ καὶ πεντηχοστῷ καὶ ἑκατοστῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐπέταξεν Ἀλκιμος καθαιρεῖν τὸ τεῖχος τῆς αὐλῆς τῶν ἁγίων τῆς ἐσωτέρας, καὶ καθεῖλε τὰ ἔργα τῶν προφητῶν, καὶ ἐνῆρξάτο τοῦ καθαιρεῖν. ⁵⁵ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήγη Ἀλκιμος καὶ ἐνεποδίσθη τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ ἀπεφράγη τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ παρελύθη, καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐτι λαλῆσαι λόγον καὶ ἐντείλασθαι περὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. ⁵⁶ καὶ ἀπέθανεν Ἀλκιμος ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ μετὰ βασάνου μεγάλῃς. ⁵⁷ καὶ εἶδε Βακχίδης ὅτι ἀπέθανεν Ἀλκιμος, καὶ ἀπέστρεψε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἡσύχασεν ἡ γῆ Ἰούδα ἔτη δύο. ⁵⁸ καὶ ἐβουλεύσαντο πάντες οἱ ἄνομοι, λέγοντες. ἰδοὺ Ἰωνάθαν καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ ἐν ἡσυχίᾳ κατοικοῦσι πεποιθότες. νῦν οὖν ἄξομεν τὸν Βακχίδην, καὶ συλλήψεται αὐτοὺς πάντας ἐν νυκτὶ μιᾷ. ⁵⁹ καὶ πορευθέντες συνεβουλεύσαντο αὐτῷ. ⁶⁰ καὶ ἀπῆρε τοῦ ἐλθεῖν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς λάθρα πᾶσι τοῖς συμμάχοις αὐτοῦ τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅπως συλλάβωσι τὸν Ἰωνάθαν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐδύναντο, ὅτι ἐγνωσθῇ αὐτοῖς ἡ βουλὴ αὐτῶν. ⁶¹ καὶ συνελάβοντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας τῶν ἀρχηγῶν τῆς κακίας εἰς πεντήκοντα ἀνδρας, καὶ ἀπέκτειναν αὐτούς. ⁶² καὶ ἐξηχώρησεν Ἰωνάθαν καὶ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς Βαιθβασί τὴν ἐν τῇ ἔρημῳ, καὶ ὠκοδόμησε τὰ καθηρημένα αὐτῆς, καὶ ἐστρέψαν αὐτήν. ⁶³ καὶ ἔγνω Βακχίδης καὶ συνήγαγε πᾶν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἐκ τῆς Ἰουδαίας παρήγγειλε. ⁶⁴ καὶ ἐλθὼν παρενέβαλεν ἐπὶ Βαιθβασί καὶ ἐπολέμησεν αὐτὴν ἡμέρας πολλὰς, καὶ ἐποίησε μηχανάς. ⁶⁵ καὶ ἀπέλιπεν Ἰωνάθαν Σίμωνα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν χώραν, καὶ ἐξῆλθεν ἐν ἀριθμῷ. ⁶⁶ καὶ ἐπάταξεν Ὀδοσαζόρην καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς Φασιρῶν ἐν τῷ σκηνώματι αὐτῶν, ⁶⁷ καὶ ἐξηρ-

ἐξήρξατο τύπτειν καὶ ἀναβαίνειν ἐν
δυναμίσει. καὶ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐ-
τοῦ ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐνε-
πύρισαν τὰς μηχανάς. ⁶⁸ καὶ ἐπολέ-
μησεν πρὸς τὸν Βακχιδῆν, καὶ συνε-
τρίβη ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐθλίβον αὐτὸν
σφόδρα, ὅτι ἦν ἡ βουλή αὐτοῦ καὶ ἡ
ἐφοδος αὐτοῦ κινή. ⁶⁹ καὶ ὠργίσθη
θυμῷ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀτόμοις τοῖς
συμβουλευσάσιν αὐτῷ ἐλθεῖν εἰς τὴν
χωρὰν, καὶ ἀπέκτειναν ἐξ αὐτῶν πολ-
λοὺς, καὶ ἐβουλεύσατο τοῦ ἀπελθεῖν
εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ⁷⁰ καὶ ἐπέγνω Ἰω-
νάθαν, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν
πρέσβεις, τοῦ συνθέσθαι πρὸς αὐτὸν
εἰρήνην καὶ ἀποδοῦναι αὐτοῖς τὴν αἰχ-
μαλωσίαν. ⁷¹ καὶ ἀπεδέξατο καὶ ἐ-
ποίησε κατὰ τοὺς λόγους αὐτοῦ, καὶ
ὤμοσεν αὐτῷ μὴ ἐκζητήσειν αὐτῷ κα-
τὰ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐ-
τοῦ. ⁷² καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν αἰχμα-
λωσίαν ἣν ἡχμαλώτευσεν τοπρότερον
ἐκ γῆς Ἰουδα. καὶ ἀποστρέψας ἀπ-
ῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ οὐ προσ-
έθετο ἔτι ἐλθεῖν εἰς τὰ ὅρια αὐτῶν.
⁷³ καὶ κατέπαυσε ῥομφαία ἐξ Ἰσραὴλ,
καὶ ὤκησεν Ἰωνάθαν ἐν Μαχμάς, καὶ
ἤρξατο Ἰωνάθαν κρίνειν τὸν λαὸν, καὶ
ἠψάνισε τοὺς ἀσεβεῖς ἐξ Ἰσραὴλ.

Κ Ε Φ. Ι'.

Καὶ ἐν ἔτι ἐξηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ
ἀνέβη Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Ἀντιόχου ὁ
Ἐπιφανῆς, καὶ κατελάβετο Ἰστομαί-
δα, καὶ ἐπεδέξαντο αὐτὸν, καὶ ἐβασί-
λευσεν ἐκτὲ. ² καὶ ἤκουσε Δημήτριος
ὁ βασιλεὺς, καὶ συνήγαγε δυνάμεις
πολλὰς σφόδρα, καὶ ἐξῆλθεν εἰς συν-
άντησιν αὐτῷ εἰς πόλεμον. ³ καὶ ἀπέ-
στειλε Δημήτριος πρὸς Ἰωνάθαν ἐπι-
στολάς λόγους εἰρηνικοὺς, ὥστε μεγα-
λῦναι αὐτὸν, ⁴ εἶπε γάρ. προσθά-
σωμεν τοῦ εἰρήνην θεῖναι μετ' αὐτοῦ,
πριν ἡθεῖναι αὐτὸν μετὰ Ἀλεξάνδρου
καθ' ἡμῶν. ⁵ μνησθήσεται γὰρ πάν-
των τῶν κακῶν ὧν συνετέλεσamen πρὸς
αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ,
καὶ εἰς τὸ ἔθνος αὐτοῦ. ⁶ καὶ ἔδωκεν
αὐτῷ ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις
καὶ κατασκευάζειν ὅπλα, καὶ εἶναι
αὐτὸν σύμμαχον αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄμνηρα

τὰ ἐν τῇ ἄκρᾳ εἶπε παραδοῦναι αὐτῷ.
⁷ καὶ ἦλθεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἀνέγνω τὰς ἐπιστολάς εἰς τὰ ὅσα
παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐκ τῆς ἄ-
κρας. ⁸ καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν
ὅτε ἤκουσαν, ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βα-
σιλεὺς ἐξουσίαν συναγαγεῖν δυνάμεις.
⁹ καὶ παρέδωκεν οἱ ἐκ τῆς ἄκρας Ἰω-
νάθαν τὰ ὄμνηρα, καὶ ἀπέδωκεν αὐ-
τοὺς τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν. ¹⁰ καὶ ὥ-
κησεν Ἰωνάθαν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ καινίζειν τὴν
πόλιν. ¹¹ καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ποιοῦν-
τας τὰ ἔργα, οἰκοδομεῖν τὰ τεῖχη καὶ
τὸ ὄρος Σιών κυκλόθεν ἐκ λίθων τε-
τραγώνων εἰς ὀχύρωσιν, καὶ ἐποίησαν
οὕτως. ¹² καὶ ἔφυγον οἱ ἀλλογενεῖς οἱ
ὄντες ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν οἷς ὠκοδό-
μησε Βακχιδῆς. ¹³ καὶ κατέλιπεν ἑκα-
στος τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν
εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ¹⁴ πλὴν ἐν Βαιθ-
σοῦρᾳ ὑπελείφθησαν τινες τῶν κατα-
λιπόντων τὸν νόμον καὶ τὰ προετάγ-
ματα, ἣν γὰρ αὐτοῖς φυγαδεύτηριον.
¹⁵ καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς
τὰς ἐπαγγελίας ὅσας ἀπέστειλε Δημή-
τριος τῷ Ἰωνάθαν, καὶ δηγήσαντο
αὐτῷ τοὺς πολέμους καὶ τὰς ἀνδρα-
γαθίας ἃς ἐποίησεν αὐτὸς καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτοῦ, καὶ τοὺς κόπους οὓς
ἔσχον, ¹⁶ καὶ εἶπε. μὴ εὐρήσομεν ἄν-
δρα τοιοῦτον ἑνα; καὶ νῦν ποιήσομεν
αὐτὸν φίλον καὶ σύμμαχον ἡμῶν.
¹⁷ καὶ ἔγραψεν ἐπιστολάς καὶ ἀπέ-
στειλεν αὐτῷ κατὰ τοὺς λόγους τού-
τους, λέγων. ¹⁸ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος
τῷ ἀδελφῷ Ἰωνάθαν χαίρειν. ¹⁹ ἀκη-
κόαμεν περὶ σοῦ, ὅτι ἀνὴρ δυνατὸς
ισχυὶ καὶ ἐπιτήδειος εἰ τοῦ εἶναι ἡμῖν
φίλος. ²⁰ καὶ νῦν καθιστάκαμεν σε
σήμερον ἀρχιερεῖα τοῦ ἔθνους σου, καὶ
φίλον βασιλείως καλεῖσθαι, καὶ ἀπέ-
στειλεν αὐτῷ πορφύραν καὶ στέφανον
χρυσοῦν, καὶ φρονεῖν τὰ ἡμῶν καὶ
συντηρεῖν φιλίαν πρὸς ἡμᾶς. ²¹ καὶ
ἐνεδύσατο Ἰωνάθαν τὴν ἁγίαν στολὴν
τῷ ἐβδόμῳ μηνὶ ἔτους ἐξηκοστοῦ καὶ
ἑκατοστοῦ ἐν ἐορτῇ σκηνοπηγίας, καὶ
συνήγαγε δυνάμεις, καὶ κατασκεύασεν
ὅπλα πολλά. ²² καὶ ἤκουσε Δημήτριος
τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἐλυπηθῆ
καὶ

καὶ εἶπε. ²³ τί τοῦτο ἐποιήσαμεν ὅτι προέφθακεν ἡμῶς ὁ Ἀλέξανδρος τοῦ φιλίου καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις εἰς στήριγμα; ²⁴ γράψω αὐτοῖς κἀγὼ λόγους παρακλήσεως καὶ ὕψους καὶ δομάτων, ὅπως ὡς ἂν ἐμοὶ εἰς βοήθειαν. ²⁵ καὶ ἀπέστειλεν αὐτοῖς κατὰ τοὺς λόγους τούτους. βασιλεὺς Δημήτριος τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων χαίρειν. ²⁶ ἐπεὶ συνετηρήσατε τὰς πρὸς ἡμᾶς συνθήκας, καὶ ἐνμενίνατε τῇ φιλίας ἡμῶν καὶ οὐ προσεχωρήσατε τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἠκούσαμεν καὶ ἐχάρημεν. ²⁷ καὶ νῦν ἐνμενίνατε ἔτι τοῦ συνηρῆσαι πρὸς ἡμᾶς πίστιν, καὶ ἀνταποδώσωμεν ὑμῖν ἀγαθὰ, ἀνθ' ὧν ποιεῖτε μεθ' ἡμῶν. ²⁸ καὶ ἀφήσωμεν ὑμῖν ὑφέματα πολλὰ, καὶ δώσωμεν ὑμῖν δόματα. ²⁹ καὶ νῦν ἀπολύω ὑμᾶς, καὶ ἀφήμι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τῶν φόρων καὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἄλλος, καὶ ἀπὸ τῶν στεφανῶν, ³⁰ καὶ ἀντὶ τοῦ τρίτου τῆς σποράς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ καρποῦ τοῦ ξυλίνου τοῦ ἐπιβάλλοντός μοι λαβεῖν, ἀφήμι ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ ἐπέκεινα τοῦ λαβεῖν ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα, καὶ ἀπὸ τῶν τριῶν νομῶν τῶν προστιθεμένων αὐτῇ ἀπὸ τῆς Σαμαρείτιδος καὶ Γαλιλαίας, καὶ ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. ³¹ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἦτω ἄγια καὶ ἀφειμένη καὶ τὰ ὄρια αὐτῆς, αἱ δεκάται καὶ τὰ τέλη. ³² ἀφήμι καὶ τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀκρας τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ δίδωμι τῷ ἀρχιερεῖ, ὅπως ἂν καταστήσῃ ἐν αὐτῇ ἀνδρας οὓς ἂν ἐκλέξῃται αὐτοὺς τοῦ φυλάσσειν αὐτήν. ³³ καὶ πᾶσαν ψυχὴν Ἰουδαίων τὴν αἰχμαλωτισθεῖσαν ἀπὸ γῆς Ἰούδα εἰς πᾶσαν βασιλείαν μου ἀφήμι ἐλευθέραν δωρεάν. καὶ πάντες ἀγίετῶσαν τοὺς φόρους καὶ τῶν κτηρῶν αὐτῶν. ³⁴ καὶ πᾶσαι αἱ ἐορταὶ καὶ τὰ σάββατα καὶ νομηνῖαι, καὶ ἡμέραι ἀποδιδυγμέναι, καὶ τρεῖς ἡμέραι πρὸ ἐορτῆς καὶ τρεῖς ἡμέραι μετὰ ἐορτῆς, ἔστωσαν πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἀτελείας καὶ ἀφέσεως πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς οὖσιν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου. ³⁵ καὶ οὐχ ἔξει ἐξουσίαν οὐδεὶς πρᾶσσειν καὶ παρενοχλεῖν τινα αὐτῶν περι-

παντός πράγματος. ³⁶ καὶ προοργητῶσαν τῶν Ἰουδαίων εἰς τὰς δυνάμεις τοῦ βασιλέως εἰς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ δοθήσεται αὐτοῖς ξένια ὡς καθήκει πάσαις ταῖς δυνάμεισι τοῦ βασιλέως. ³⁷ καὶ κατασταθήσεται ἐξ αὐτῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασι τοῦ βασιλέως τοῖς μεγάλοις, καὶ ἐκ τούτων κατασταθήσεται ἐπὶ χρειῶν τῆς βασιλείας τῶν οὐσῶν εἰς πίστιν. καὶ οἱ ἐπ' αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἔστωσαν ἐξ αὐτῶν, καὶ πορευέσθωσαν τοῖς νόμοις αὐτῶν, καθά καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ἐν γῇ Ἰούδα. ³⁸ καὶ τοὺς τρεῖς νομοὺς τοὺς προστεθέντας τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῆς χώρας Σαμαρείας, προστεθήτω τῇ Ἰουδαίᾳ πρὸς τὸ λογισθῆναι τοῦ γενέσθαι ὑφ' ἑνα, τοῦ μὴ ὑπακούσαι ἄλλης ἐξουσίας ἀλλ' ἢ τοῦ ἀρχιερέως. ³⁹ Πτολεμαῖδα καὶ τὴν προσκυροῦσαν αὐτῇ δέδωκα δόμα τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν προσήκουσαν δαπάνην τοῖς ἁγίοις. ⁴⁰ κἀγὼ δίδωμι κατ' ἐνιαυτὸν δεκάπεντε χιλιάδας σίκλων ἀργυρίου ἀπὸ τῶν λογῶν τοῦ βασιλέως ἀπὸ τῶν τόπων τῶν ἀνηκόντων. ⁴¹ καὶ πᾶν τὸ πλεονάζον ὃ οὐκ ἀπεδίδονσαν οἱ ἀπὸ τῶν χρειῶν, ὡς ἐν τοῖς πρώτοις ἔτεσιν, ἀπὸ τοῦ νῦν δώσουσι εἰς τὰ ἔργα τοῦ οἴκου. ⁴² καὶ ἐπὶ τούτοις πεντακισχιλίους σίκλους ἀργυρίου, οὓς ἐλάμβανον ἀπὸ τῶν χρειῶν τοῦ ἁγίου ἀπὸ τοῦ λόγου κατ' ἐνιαυτὸν, καὶ ταῦτα ἀφίεται διὰ τὸ ἀνήκειν αὐτὰ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσι. ⁴³ καὶ ὅσοι ἐὰν φύγωσιν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτοῦ, ὀφείλοντες βασιλικά καὶ πᾶν πρᾶγμα, ἀπολελύσθωσαν, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς ἐν τῇ βασιλείᾳ μου. ⁴⁴ καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι καὶ τοῦ ἐπικαινισθῆναι τὰ ἔργα τῶν ἁγίων, καὶ ἡ δαπάνη δοθήσεται ἐκ τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως. ⁴⁵ καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ καὶ ὀχυρῶσαι κυκλόθεν, καὶ ἡ δαπάνη δοθήσεται ἐκ τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως, καὶ τοῦ οἰκοδομηθῆναι τὰ τεῖχη τὰ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. ⁴⁶ ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν καὶ ὁ λαὸς τοὺς λόγους τούτους, οὐκ

οὐκ ἐπίστευσαν αὐτοῖς οὐδὲ ἐπεδέξαντο, ὅτι ἐπεμνήσθησαν τῆς κακίας τῆς μεγάλης ἧς ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐθλίψεν αὐτοὺς σφόδρα. ⁴⁷ καὶ εὐδόκησαν ἐν Ἀλεξάνδρῳ, ὅτι αὐτὸς ἐγένετο αὐτοῖς ἀρχηγὸς λόγων εἰρηνικῶν, καὶ συνεμάχουν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας. ⁴⁸ καὶ συνήγαγεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς δυνάμεις μεγάλας, καὶ παρενέβαλεν ἐξεναντίας Δημητρίου. ⁴⁹ καὶ συνῆψαν πόλεμον οἱ δύο βασιλεῖς, καὶ ἔφυγεν ἡ παρεμβολὴ Δημητρίου, καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ ἴσχυσεν ἐπ' αὐτοῦ. ⁵⁰ καὶ ἐστερέωσε τὸν πόλεμον σφόδρα ἕως ἔθου ὁ ἥλιος, καὶ ἔπεισεν ὁ Δημήτριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ⁵¹ καὶ ἀπέστειλεν Ἀλέξανδρος πρὸς Πτολεμαῖον βασιλεῖα Αἰγύπτου πρέσβεις κατὰ τοὺς λόγους τούτους, λέγων. ⁵² ἐπεὶ ἀνέστρεψα εἰς γῆν βασιλείας μου, καὶ ἐκάθισα ἐπὶ θρόνου πατέρων μου, καὶ ἐκράτησα τῆς ἀρχῆς, καὶ συνετέριψα τὸν Δημητρίον. καὶ ἐπεκράτησα τῆς χώρας ἡμῶν, ⁵³ καὶ συνῆπα πρὸς αὐτὸν μάχην, καὶ συνετέριβη αὐτὸς, καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν, καὶ ἐκαθίσταμεν ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτοῦ. ⁵⁴ καὶ νῦν στήσωμεν πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν, καὶ νῦν δός μοι τὴν θυγατέρα σου εἰς γυναῖκα, καὶ ἐπιγαμβρεύσω σοι, καὶ δώσω σοι δόματα, καὶ αὐτῇ ἄξιά σου. ⁵⁵ καὶ ἀπεκρίθη Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς, λέγων. ἀγαθὴ ἡμέρα ἐν ᾗ ἀνέστρεψας εἰς γῆν πατέρων σου, καὶ ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτῶν. ⁵⁶ καὶ νῦν ποιήσω σοι ἅ ἔγραψας, ἀλλ' ἀπάντησον εἰς Πτολεμαῖδα, ὅπως ἴδωμεν ἀλλήλους, καὶ ἐπιγαμβρεύσω σοι καθὼς εἴρηκας. ⁵⁷ καὶ ἐξῆλθε Πτολεμαῖος ἐξ Αἰγύπτου αὐτὸς καὶ Κλεοπάτρα ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθον εἰς Πτολεμαῖδα ἔτους δευτέρου καὶ ἐξηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ. ⁵⁸ καὶ ἀπῆλθον αὐτῷ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐξέδοτο αὐτῷ Κλεοπάτραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε τὸν γάμον αὐτῆς ἐν Πτολεμαίδι, καθὼς οἱ βασιλεῖς ἐν δόξῃ μεγάλῃ. ⁵⁹ καὶ ἔγραψεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰωνάθαν ἐλθεῖν εἰς συνάντησιν αὐτῷ.

⁶⁰ καὶ ἐπορεύθη μετὰ δόξης εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἀπῆλθον αὐτοῖς δύοις βασιλεῦσι. καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ τοῖς φίλοις αὐτῶν καὶ δόματα πολλὰ, καὶ εὗρε χάριν ἐναντίον αὐτῶν. ⁶¹ καὶ ἐπισυνῆχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνδρες λοιμοὶ ἐξ Ἰσραὴλ, ἄνδρες παράνομοι ἐντυχεῖν κατ' αὐτοῦ, καὶ οὐ προσέσχεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς. ⁶² καὶ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐξέδυσαν Ἰωνάθαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν πορφύραν, καὶ ἐποίησαν οὕτως. ⁶³ καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπε τοῖς ἀρχουσιν αὐτοῦ. ἐξέλθετε μετ' αὐτοῦ εἰς μέσον τῆς πόλεως, καὶ κηρύξατε τοῦ μηδένα ἐντυχᾶν κατ' αὐτοῦ περὶ μηδενὸς πράγματος, καὶ μηδεὶς αὐτῷ παρενοχλεῖτω περὶ παντός λόγου. ⁶⁴ καὶ ἐγένετο ὡς ἴδον οἱ ἐντυχᾶντες τὴν δόξαν αὐτοῦ καθὼς ἐκήρυξαν, καὶ περιβεβλημένον αὐτὸν πορφύραν, καὶ ἔφυγον πάντες. ⁶⁵ καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔγραψεν αὐτὸν τῶν πρώτων φίλων, καὶ ἔθετο αὐτὸν στρατηγὸν καὶ μεριδάρχην. ⁶⁶ καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετ' εἰρήνης καὶ εὐφροσύνης. ⁶⁷ καὶ ἐν ἔτει πέμπτῳ καὶ ἐξηκοστῷ καὶ ἑκατοστῷ ἤλθε Δημήτριος υἱὸς Δημητρίου ἐκ Κορθῆς εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων αὐτοῦ. ⁶⁸ καὶ ἦκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐλυπήθη σφόδρα, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς Ἀντιόχειαν. ⁶⁹ καὶ κατέστησε Δημήτριος Ἀπολλωνίου τὸν ὄντα ἐπὶ κοίλης Συρίας, καὶ συνήγαγε δυνάμιν μεγάλην, καὶ παρενέβαλεν ἐν Ἰαμνείᾳ. καὶ ἀπέστειλε πρὸς Ἰωνάθαν τὸν ἀρχιερέα, λέγων. ⁷⁰ σὺ μονώτατος ἐπαίρη ἐφ' ἡμᾶς, ἐγὼ δὲ ἐγενήθην εἰς καταγέλωτα καὶ εἰς ὀνειδισμόν διὰ σέ. καὶ διατί σὺ ἐξουσιάζῃς ἐφ' ἡμᾶς ἐν τοῖς ὅρεσι; ⁷¹ νῦν οὖν εἰ πέποιθας ἐπὶ ταῖς δυνάμεισί σου, κατάβηθι πρὸς ἡμᾶς εἰς τὸ πεδίον, καὶ συγκριθῶμεν ἑαυτοῖς ἐκεῖ, ὅτι μετ' ἐμοῦ ἐστι δύναμις τῶν πύλων. ⁷² ἐρώτησον καὶ μάθε τίς ἐγώ καὶ οἱ λοιποὶ οἱ βοηθοῦντές ἡμῖν, καὶ λέγουσιν, οὐκ ἐστὶν ὑμῖν στάσις ποδὸς κατὰ πρόσωπον ἡμῶν; ὅτι δις ἐτροπώθησαν

θησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.
⁷³ καὶ νῦν οὐ δυνήσῃ ὑποστῆναι τὴν ἵππον καὶ δύναμιν τοιαύτην ἐν τῷ πεδίῳ, ὅπου οὐκ ἔστι λίθος οὐδὲ κόχλαξ οὐδὲ τόπος τοῦ φυγεῖν. ⁷⁴ ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν τῶν λόγων Ἀπολλωνίου, ἐκινήθη τῇ διανοίᾳ, καὶ ἐπέλεξε δέκα χιλιάδας ἀνδρῶν, καὶ ἐξήλθεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ συνήντησεν αὐτῷ Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπὶ βοήθειαν αὐτοῦ. ⁷⁵ καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ Ἰόππην, καὶ ἀπέκλεισαν αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως, ὅτι φρουρὰ Ἀπολλωνίου ἐν Ἰόππῃ, καὶ ἐπολέμησαν αὐτήν. ⁷⁶ καὶ φοβηθέντες ἤνοιξαν οἱ ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκυρίευσεν Ἰωνάθαν Ἰόππης. ⁷⁷ καὶ ἤκουσεν Ἀπολλώνιος, καὶ παρενέβαλε τρις χιλίαν ἵππον καὶ δύναμιν πολλήν, καὶ ἐπορεύθη εἰς Ἀζωτον ὡς διοδεύων, καὶ ἅμα προῆγεν εἰς τὸ πεδion, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν πληθὺς ἵππου καὶ πεποιθέναι ἐπ' αὐτῇ. ⁷⁸ καὶ κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὀπίσω αὐτοῦ εἰς Ἀζωτον, καὶ συνήψαν αἱ παρεμβολαὶ εἰς πόλεμον. ⁷⁹ καὶ ἀπέλιπεν Ἀπολλώνιος χιλίαν ἵππον ἐν κρυπτῷ κατόπισθεν αὐτῶν. ⁸⁰ καὶ ἔργον Ἰωνάθαν ὅτι ἔστιν ἐνεδρον κατόπισθεν αὐτοῦ, καὶ ἐκύνκλωσαν αὐτοῦ τὴν παρεμβολήν, καὶ ἐξετίναξαν τὰς σχιζὰς εἰς τὸν λαὸν ἐκ πρωΐθεν ἕως ἑσπέρας. ⁸¹ ὁ δὲ λαὸς εἰστήκει καθὼς ἐπέταξεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐκοπίασαν οἱ ἵπποι αὐτῶν. ⁸² καὶ εἴλκυσε Σίμων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ συνῆψε πρὸς τὴν φάραγγα. ἡ γὰρ ἵππος ἐξελύθη καὶ συνετρίβησαν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ἔφυγον. ⁸³ καὶ ἡ ἵππος ἐσκορπίσθη ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ ἔφυγον εἰς Ἀζωτον, καὶ εἰσῆλθον εἰς Βηθθαγῶν τὸ εἰδωλεῖον αὐτῶν τοῦ σωθῆναι. ⁸⁴ καὶ ἐνεπύρισεν Ἰωνάθαν τὴν Ἀζωτον καὶ τὰς πόλεις τῆς κύκλω αὐτῆς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν, καὶ τὸ ἱερὸν Λαγῶν καὶ τοὺς συμφυγόντας εἰς αὐτὸ ἐνεπύρισε πυρὶ. ⁸⁵ καὶ ἐγένοντο οἱ πεπτωκότες μαχαίρα σὺν τοῖς ἐμπυρισθεῖσιν εἰς ἀνδρας ὀκτακισχιλίους. ⁸⁶ καὶ ἀπῆρεν ἐκείθεν Ἰωνάθαν, καὶ παρενέβαλεν ἐπὶ Ἀσκάλωνα, καὶ ἐξήλθον οἱ ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν αὐτῷ ἐν δόξῃ μεγάλῃ.

⁸⁷ καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν εἰς Ἱερουσαλὴμ σὺν τοῖς παρ' αὐτοῦ ἔχοντες σκῦλα πολλὰ. ⁸⁸ καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς τοὺς λόγους τούτους, καὶ προσέθετο δοῦσαι τὸν Ἰωνάθαν. ⁸⁹ καὶ ἀπέστειλε αὐτῷ πόρπην χρυσῆν, ὡς ἔθος ἐστὶ δίδοσθαι τοῖς συγγενέσι τῶν βασιλέων. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀκκαρῶν καὶ πάντα τὰ ὅρια αὐτῆς εἰς κληροδοσίαν.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Καὶ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἤθροισεν δυνάμεις πολλὰς ὡς τὴν ἄμμον τῇ περὶ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, καὶ πλοῖα πολλὰ. καὶ ἐζήτησε κατακρατῆσαι τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου δόλου, καὶ προσθεῖναι αὐτῇ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. ² καὶ ἐξήλθεν εἰς Συρίαν λόγοις εἰρηνικοῖς, καὶ ἤνοιγον αὐτῷ αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων, καὶ συνήντων αὐτῷ, ὅτι ἐντολή ἦν Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συναντᾶν αὐτῷ διὰ τὸ πενθερὸν αὐτοῦ εἶναι. ³ ὡς δὲ εἰςεπορεύετο εἰς τὰς πόλεις ὁ Πτολεμαῖος, ἀπέτασεν τὰς δυνάμεις φρουρὰν ἐν ἑκάστῃ πόλει. ⁴ ὡς δὲ ἤγγισεν Ἀζώτου, ἔδειξεν αὐτῷ τὸ ἱερὸν Λαγῶν ἐμπετυρισμένον, καὶ Ἀζωτον καὶ τὰ περὶ πόλιν αὐτῆς καθηρημένα, καὶ τὰ σώματα ἐβρύμμένα, καὶ τοὺς ἐμπετυρισμένους οὓς ἐνεπύρισε ἐν τῷ πολέμῳ, ἐποίησαν γὰρ θημωνίας αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ. ⁵ καὶ διηγῆσαντο τῷ βασιλεῖ ἃ ἐποίησεν Ἰωνάθαν, εἰς τὸ ψογῆσαι αὐτόν. καὶ ἐπίγησεν ὁ βασιλεὺς. ⁶ καὶ συνήντησεν Ἰωνάθαν τῷ βασιλεῖ εἰς Ἰόππην μετὰ δόξης, καὶ ἡσπάσαντο ἀλλήλους, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐκεῖ. ⁷ καὶ ἐπορεύθη Ἰωνάθαν μετὰ τοῦ βασιλέως ἕως τοῦ ποταμοῦ τοῦ καλουμένου Ἐλευθέρου, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. ⁸ ὁ δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἐκρίνετο τῶν πόλεων τῆς παραθιλασίας, καὶ διελογίζετο περὶ Ἀλεξάνδρου λογισμοὺς πονηροῦς. ⁹ καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα, λέγων. δεῦρο συνθώμεθα πρὸς ἑαυτοὺς διαθήκην, καὶ δώσω σοι τὴν θυγατέρα μου ἣν ἔχει Ἀλέξανδρος, καὶ βασιλεύσεις τῆς βασιλείας τοῦ

τοῦ πατρός σου. ¹⁰ μεταμελῆμαι γὰρ δὸς αὐτῷ τὴν θυγατέρα μου, ἐζήτησε γὰρ ἀποκτεῖναι με. ¹¹ καὶ ἐψόγησεν αὐτὸν χάριν τοῦ ἐπιθυμῆσαι αὐτὸν τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ¹² καὶ ἀφελόμενος αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Δημητρίῳ, καὶ ἡλλοιώθη τοῦ Ἀλέξανδρου, καὶ ἐφάνη ἡ ἔχθρα αὐτῶν. ¹³ καὶ εἰσῆλθε Πτολεμαῖος εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ περιέθετο δύο διαδήματα περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, τὸ τῆς Ἀσίας καὶ Αἰγύπτου. ¹⁴ Ἀλέξανδρος δὲ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν Κιλικίᾳ κατὰ τοὺς καιρούς ἐκείνους, ὅτι ἀπεστάτουν οἱ ἀπὸ τῶν τόπων ἐκείνων. ¹⁵ καὶ ἤκουσεν Ἀλέξανδρος, καὶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὸν πολέμῳ. καὶ ἐξήγαγε Πτολεμαῖος τὴν δύναμιν, καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ ἐν χειρὶ ἰσχυρᾷ, καὶ ἔτροπώσατο αὐτόν. ¹⁶ καὶ ἔφυγεν Ἀλέξανδρος εἰς τὴν Ἀραβίαν, τοῦ σκεπασθῆναι αὐτὸν ἐκεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὑψώθη. ¹⁷ καὶ ἀφείλε Ζαβδιήλ ὁ Ἀραψ τὴν κεφαλὴν Ἀλέξανδρου, καὶ ἀπέστειλε τῷ Πτολεμαίῳ. ¹⁸ καὶ ὁ βασιλεὺς Πτολεμαῖος ἀπέθανεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καὶ οἱ ὄντες ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν ἀπώλοντο ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς ὀχυρώμασι. ¹⁹ καὶ ἐβασίλευσε Δημήτριος ἔτους ἑβδόμου καὶ ἐξηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ. ²⁰ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνήγαγεν Ἰωνάθαν τοὺς ἐκ τῆς Ἰουδαίας, τοῦ ἐκπολεμῆσαι τὴν ἄκραν τὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐποίησεν ἐπ' αὐτὴν μηχανὰς πολλὰς. ²¹ καὶ ἐπορεύθησαν τινες μισοῦντες τὸ ἔθνος αὐτῶν ἄνδρες παράνομοι πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ, ὅτι Ἰωνάθαν περικαθῆται τὴν ἄκραν. ²² καὶ ἀκούσας ὠργίσθη. ὥς δὲ ἤκουσεν, εὐθέως ἀναξέυξας ἦλθεν εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ ἔγραψεν Ἰωνάθαν, τοῦ μὴ περικαθῆσθαι τῇ ἄκρᾳ, καὶ τοῦ ἀπαντῆσαι αὐτὸν αὐτῷ συμμίσγειν εἰς Πτολεμαῖδα τὴν ταχίστην. ²³ ὡς δὲ ἤκουσεν Ἰωνάθαν, ἐκέλευσε περικαθῆσθαι, καὶ ἐπέλεξε τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ καὶ τῶν ἱερέων, καὶ ἔδωκεν ἐαυτὸν τῷ κινδύνῳ. ²⁴ καὶ λαβὼν ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ ἱματισμόν καὶ ἕτερα ξένια πλείονα, ἐπο-

ρεύθη πρὸς τὸν βασιλέα εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ εὗρε χάριν ἐνώπιον αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἐνετύγχανον κατ' αὐτοῦ τινες ἄνομοι τῆς ἐκ τοῦ ἔθνους. ²⁶ καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καθὼς ἐποίησαν αὐτῷ οἱ πρὸ αὐτοῦ, καὶ ὕψωσεν αὐτὸν ἐναντίον πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ. ²⁷ καὶ ἔστησεν αὐτῷ τὴν ἀρχιερωσύνην καὶ ὅσα ἄλλα εἶχε τίμια τοπρότερον, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τῶν πρώτων φίλων ἡγέσθαι. ²⁸ καὶ ῥέξωσεν Ἰωνάθαν τὸν βασιλέα ποιῆσαι τὴν Ἰουδαίαν ἀφορολογητοῖν καὶ τὰς τρεῖς τοπαρχίας καὶ τὴν Σαμαρείην, καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ τάλαντα τριακόσια. ²⁹ καὶ εὐδόκησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔγραψε τῷ Ἰωνάθαν ἐπιστολὰς περὶ πάντων τούτων ἐξουσίας τὸν τρόπον τούτον. ³⁰ βασιλεὺς Δημήτριος Ἰωνάθαν τῷ ἀδελφῷ χαίρειν, καὶ ἔθνη Ἰουδαίων. ³¹ τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, ἧς ἐγράψαμεν Ἀσθένει τῷ συγγενεῖ ἡμῶν περὶ ὑμῶν, γεγραψάμεν καὶ πρὸς ὑμᾶς ὅπως εἰδῆτε. ³² βασιλεὺς Δημήτριος Ἀσθένει τῷ πατρὶ χαίρειν. ³³ τῷ ἔθνει τῶν Ἰουδαίων φίλοις ἡμῶν καὶ συντηροῦσι τὰ πρὸς ἡμᾶς δίκαια ἐκρίναμεν ἀγαθοποιῆσαι, χάριν τῆς ἐξ αὐτῶν εὐνοίας πρὸς ἡμᾶς. ³⁴ ἐστάκαμεν οὖν αὐτοῖς τὰ τε ὅρια τῆς Ἰουδαίας καὶ τοὺς τρεῖς νομούς, Ἀφαίριμα, καὶ Δύδδαν, καὶ Ῥαμαθὲμ, αἵτινες προσετέθησαν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀπὸ τῆς Σαμαρείτιδος, καὶ πάντα τὰ συγκυροῦντα αὐτοῖς πᾶσι τοῖς θυσιάζουσιν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀντὶ τῶν βασιλικῶν ὧν ἐλάβανεν ὁ βασιλεὺς παρ' αὐτῶν τοπρότερον κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τῶν γεννημάτων τῆς γῆς καὶ ἀπὸ τῶν ἀκροδρωῶν. ³⁵ καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν ἀπὸ τοῦ νῦν τῶν δεκατῶν καὶ τῶν τελῶν τῶν ἀνηκόντων ἡμῖν, καὶ τὰς τοῦ ἀλὸς λίμνας, καὶ τοὺς ἀνήκοντας ἡμῖν στεφάνους, πάντα ἐπαρκῶς παρίεμεν αὐτοῖς. ³⁶ καὶ οὐκ ἀθετηθήσεται οὐδὲ ἐν τούτων ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. ³⁷ νῦν οὖν ἐπιμέλεισθε τοῦ ποιῆσαι τούτων ἀντίγραφον. καὶ δοθῇτω Ἰωνάθαν, καὶ τεθῇτω ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ. ³⁸ καὶ

εἶδε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς ὅτι ἡσύχα-
σεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὐδὲν
αὐτῷ ἀνθεῖστίκει, καὶ ἀπέλυσε πά-
σας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ἕκαστον εἰς
τὸν ἴδιον τόπον, πλὴν τῶν ξένων δυνά-
μεων ὧν ἐξεнологήσεν ἀπὸ τῶν νήσων
τῶν ἐθνῶν, καὶ ἤχθρσαν αὐτῷ πᾶ-
σαι αἱ δυνάμεις τῶν πατέρων αὐτοῦ.
39 Τρύφων δὲ ἦν τῶν παρὰ Ἀλεξάν-
δρου τοπρότερον, καὶ εἶδεν ὅτι πᾶσαι
αἱ δυνάμεις καταγογγύουσι τοῦ Δη-
μητρίου, καὶ ἐπορεύθη πρὸς Εἰμαλ-
κουαὶ τὸν Ἀραβα, ὃς ἔτρεφε τὸν Ἀν-
τίοχον τὸ παιδάριον τὸ τοῦ Ἀλεξάν-
δρου. 40 καὶ προσήρδρευεν αὐτῷ, ὅπως
παραδοῖ αὐτὸν αὐτῷ, ὅπως βασιλεύ-
σῃ ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἀπήγ-
γειλεν αὐτῷ ὅσα συνετέλεσε Δημήτριος
καὶ τὴν ἔχθραν ἣν ἐχθραίνουσιν αὐτῷ
αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἡ-
μέρας πολλὰς. 41 καὶ ἀπέστειλεν Ἰω-
νάθαν πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα,
ἵνα ἐκβύλῃ τοὺς ἐκ τῆς ἄκρας ἕξ Ἰε-
ρουσαλὴμ καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὀχυρώμα-
σι, ἦσαν γὰρ πολέμουτες τὸν Ἰσρα-
ήλ. 42 καὶ ἀπέστειλε Δημήτριος πρὸς
Ἰωνάθαν, λέγων. οὐ μόνον ταῦτα
ποιήσω σοι καὶ τῷ ἔθνει σου, ἀλλὰ
δοξὴ δοξάσω σε καὶ τὸ ἔθνος σου, ἐάν
εὐκαιρίας τύχω. 43 νῦν οὖν ὀρθῶς
ποιήσεις ἀποστείλας μοι ἄνδρας οἱ
συμμαχήσουσιν, ὅτι ἀπέστεισαν πᾶσαι
αἱ δυνάμεις μου. 44 καὶ ἀπέστειλεν
Ἰωνάθαν ἄνδρας τριςχιλίους δυνατοὺς
ισχυροὶ αὐτῷ εἰς Ἀντιοχείαν, καὶ ἦλθο-
σαν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εὐφράνθη
ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ ἐφόδῳ αὐτῶν. 45 καὶ
ἐπισυνήχθησαν οἱ ἐκ τῆς πόλεως εἰς
μέσον τῆς πόλεως εἰς ἄνδρων δώδεκα
μυριάδας ἀνδρῶν, καὶ ἡβούλοντο ἀ-
νελεῖν τὸν βασιλέα. 46 καὶ ἔφυγεν
ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ κατε-
λάβοντο οἱ ἐκ τῆς πόλεως τὰς διό-
δους τῆς πόλεως καὶ ἤρξαντο πο-
λεμῆν. 47 καὶ ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς
τοὺς Ἰουδαίους ἐπὶ βοήθειαν, καὶ ἐπι-
συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν πάντες ἅμα.
καὶ διεσπάρησαν ἐν τῇ πόλει πάντες
ἅμα. καὶ ἀπέκτειναν ἐν τῇ πόλει ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς μυριάδας δέκα,
48 καὶ ἐνεπύρισαν τὴν πόλιν, καὶ ἐλά-

βωσαν σκῦλα πολλὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ, καὶ ἔσωσαν τὸν βασιλέα. 49 καὶ
ἴδον οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως ὅτι κατεκρα-
τῆσαν οἱ Ἰουδαῖοι τῆς πόλεως ὥς ἡ-
βούλοντο, καὶ ἡσθένησαν ταῖς διανοί-
αις αὐτῶν, καὶ ἐκέκραξαν πρὸς τὸν
βασιλέα μετὰ δεήσεως, λέγοντες. 50 ὁ-
ς ἡμῖν δεξιὰς, καὶ παυοῦσθωσαν οἱ
Ἰουδαῖοι πολεμοῦντες ἡμᾶς καὶ τὴν
πόλιν. 51 καὶ ἔβριψαν τὰ ὅπλα, καὶ
ἐποίησαν εἰρήνην, καὶ ἔδοξασθησαν
οἱ Ἰουδαῖοι ἐναντίον τοῦ βασιλέως
καὶ ἐνώπιον πάντων τῶν ἐν τῇ βασι-
λείᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἰε-
ρουσαλὴμ ἔχοντες σκῦλα πολλὰ. 52 καὶ
ἐκάθισε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ ἡσύ-
χασεν ἡ γῆ ἐνώπιον αὐτοῦ. 53 καὶ
ἐψεύσατο πάντα ὅσα εἶπε, καὶ ἔλλο-
τριώθη τῷ Ἰωνάθαν, καὶ οὐκ ἀνταπ-
έδωκε κατὰ τὰς εὐνοίας ἃς ἀνταπέ-
δωκεν αὐτῷ, καὶ ἔθλβεν αὐτὸν σφό-
δρα. 54 μετὰ δὲ ταῦτα ἀπέστρεψε
Τρύφων καὶ Ἀντίοχος μετ' αὐτοῦ παι-
δάριον νεώτερον, καὶ ἐβασίλευσε καὶ
ἐπέθετο διάδημα. 55 καὶ ἐπισυνήχθη-
σαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις ἃς
ἀπεσκόρπισε Δημήτριος, καὶ ἐπολέμη-
σαν πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔφυγε καὶ ἐτρο-
πώθη. 56 καὶ ἔλαβε Τρύφων τὰ θη-
ρία, καὶ κατεκρατῆσεν Ἀντιοχείας.
57 καὶ ἔγραψεν Ἀντίοχος ὁ νεώτερος
τῷ Ἰωνάθαν λέγων. ἰσθμὶ σοι τὴν
ἀρχιερωσύνην, καὶ καθίστημί σε ἐπὶ
τῶν τεσσάρων νομῶν, καὶ εἶναι σε τῶν
φίλων τοῦ βασιλέως. 58 καὶ ἀπέστι-
λεν αὐτῷ χρυσώματα καὶ διακονίαν,
καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν πίνειν ἐν
χρυσωμασι, καὶ εἶναι ἐν πορφύρᾳ καὶ
ἔχειν πόρπην χρυσοῦν. 59 καὶ Σίμωνα
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατέστησε στρα-
τηγὸν ἀπὸ τῆς κλίμακος Τύρου ἕως
τῶν ὁρίων Αἰγύπτου. 60 καὶ ἐξηλθεν
Ἰωνάθαν, καὶ διεπορεύετο πέραν τοῦ
ποταμοῦ καὶ ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ ἡ-
θροίσθησαν πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ
δυνάμεις Συρίας εἰς συμμαχίαν, καὶ
ἦλθεν εἰς Ἀσκάλωνα, καὶ ἀπήνησαν
αὐτῷ οἱ ἐκ τῆς πόλεως ἐνδόξως. 61 καὶ
ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς Γάζαν, καὶ ἀπέ-
κλεισαν οἱ ἀπὸ Γάζης, καὶ περιεκάθι-

σε περὶ αὐτήν, καὶ ἐνεπύρισε τὰ περι-
πόλια αὐτῆς πυρὶ, καὶ ἐσκόλευσεν αὐ-
τά. ⁶² καὶ ἡξίωσαν οἱ ἀπὸ Γάζης τὸν
Ἰωνάθαν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς δεξιάς,
καὶ ἔλαβε τοὺς υἱοὺς ἀρχόντων αὐτῶν
εἰς ὄμηρα, καὶ ἔξαπέστειλεν αὐτοὺς εἰς
Ἱερουσαλήμ, καὶ διήλθε τὴν χώραν
ἕως Λαμασκοῦ. ⁶³ καὶ ἤκουσεν Ἰω-
νάθαν ὅτι παρήσαν οἱ ἀρχόντες Δη-
μητρίου εἰς Καδης τὴν ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ μετὰ δυνάμεως πολλῆς, βουλό-
μενοι μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς χρείας.
⁶⁴ καὶ συνήντησεν αὐτοῖς, τὸν δὲ ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ Σίμωνα κατέλειπεν ἐν τῇ
χώρᾳ. ⁶⁵ καὶ παρενέβαλε Σίμων ἐπὶ
Βαιθσοῦρα, καὶ ἐπολέμει αὐτὴν ἡμέ-
ρας πολλὰς, καὶ συνέκλεισεν αὐτήν.
⁶⁶ καὶ ἡξίωσαν αὐτὸν τοῦ δεξιάς λα-
βεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ ἐξέβαλεν
αὐτοὺς ἐκείθεν, καὶ κατελαβέτο τὴν
πόλιν καὶ ἔδετο ἐπ' αὐτῇ φρουράν.
⁶⁷ καὶ Ἰωνάθαν καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐ-
τοῦ παρενέβαλον ἐπὶ τὸ ὕδωρ Γεννη-
σάρ, καὶ ὥρθησαν τοπιοὶ εἰς τὸ πε-
δίον Νασώρ. ⁶⁸ καὶ ἰδὼν παρεμβολὴ
ἀλλοφυλῶν ἀπῆντα αὐτῶ ἐν τῷ πε-
δίῳ, καὶ ἔξβαλον ἐνδρον ἐπ' αὐτὸν
ἐν τοῖς ὄρεσιν, αὐτοὶ δὲ ἀπῆντησαν
ἐξεναντίας. ⁶⁹ τὰ δὲ ἐνεδρα ἐξανέστη-
σαν ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν, καὶ συνῆ-
ψαν πόλεμον. καὶ ἔφυγον οἱ παρὰ
Ἰωνάθαν πάντες, ⁷⁰ οὐδὲ εἰς κατελεί-
φθη ἀπ' αὐτῶν, πλην Ματταθίας ὁ
τοῦ Ἀβισσαλώμου καὶ Ἰούδας ὁ τοῦ
Χαλφὶ ἀρχόντες τῆς στρατίας τῶν
δυνάμεων. ⁷¹ καὶ διεῦρξεν Ἰωνάθαν
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐπέθηκε γῆν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ προσηύχαστο.
⁷² καὶ ὑπέστρεψε πρὸς αὐτοὺς πολέ-
μῳ, καὶ ἐτροπώσατο αὐτοὺς καὶ ἔφυ-
γον. ⁷³ καὶ ἰδὼν οἱ φεύγοντες οἱ παρ'
αὐτοῦ, καὶ ἐπέστρεψαν πρὸς αὐτὸν,
καὶ ἔδωκον μετ' αὐτοῦ ἕως Κάδης
ἕως τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, καὶ παρ-
ενέβαλον ἐκεῖ. ⁷⁴ καὶ ἔπεσον ἐκ τῶν
ἀλλοφυλῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς ἄν-
δρας τριςχιλίους. καὶ ἐπέστρεψεν Ἰω-
νάθαν εἰς Ἱερουσαλήμ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Καὶ εἶδεν Ἰωνάθαν ὅτι ὁ καιρὸς αὐ-
τῷ συνεργεῖ, καὶ ἐπέλεξεν ἄνδρας, καὶ

ἀπέστειλεν εἰς Ῥώμην στῆσαι καὶ ἀ-
νανεώσασθαι τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν.
² καὶ πρὸς Σπαρτιάτας, καὶ τόπους
ἐτέρους ἀπέστειλεν ἐπιστολάς κατὰ
τὰ αὐτά. ³ καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Ῥώ-
μην, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον
καὶ εἶπον. Ἰωνάθαν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ
τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων ἀπέστειλεν
ἡμᾶς ἀνανεώσασθαι τὴν φιλίαν αὐ-
τοῖς καὶ τὴν συμμαχίαν κατὰ τὸ πρό-
τερον. ⁴ καὶ ἔδωκεν ἐπιστολάς αὐ-
τοῖς πρὸς αὐτοὺς κατὰ τόπον, ὅπως
προεμπωσιν αὐτοὺς εἰς γῆν Ἰουδα
μετ' εἰρήνης. ⁵ καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγρα-
φον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἔγραψεν Ἰω-
νάθαν τοῖς Σπαρτιάταις. ⁶ Ἰωνάθαν
ἀρχιερεὺς καὶ ἡ γερουσία τοῦ ἔθνους,
καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ λοιπὸς δῆμος τῶν
Ἰουδαίων Σπαρτιάταις τοῖς ἀδελφοῖς
χαίρειν. ⁷ ἔτι πρότερον ἀπεστάλησαν
ἐπιστολαὶ πρὸς Ὀνίαν τὸν ἀρχιερέα
παρὰ Λαρείου τοῦ βασιλεύοντος ἐν
ὑμῖν, ὅτι ἐστέ ἀδελφοὶ ἡμῶν, ὡς τὸ
αντίγραφον ὑπόκειται. ⁸ καὶ ἐπεδέ-
ξατο Ὀνίας τὸν ἄνδρα τὸν ἀπεσταλ-
μένον ἐνδόξως, καὶ ἔλαβε τὰς ἐπιστο-
λάς ἐν αἷς διασαφείτο περὶ συμμαχίας
καὶ φιλίας. ⁹ καὶ ἡμεῖς οὖν ἀπορρο-
δεῖς τούτων ὄντες, παράκλησιν ἔχον-
τες τὰ βιβλία τὰ ἁγία τὰ ἐν ταῖς χει-
ρσὶν ἡμῶν, ¹⁰ ἐπεράσθημεν ἀποστείλαι
τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀδελφότητα καὶ φιλίαν
ἀνανεώσασθαι πρὸς τὸ μὴ ἐξαλλο-
τριωθῆναι ὑμῶν. πολλοὶ γὰρ καιροὶ
διήλθον ἀφ' οὗ ἀπεστείλατε πρὸς ἡ-
μᾶς. ¹¹ ἡμεῖς οὖν ἐν παντὶ καιρῷ ἀ-
διαλείπτως ἐν τε ταῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς
λοιπαῖς καθηκούσαις ἡμέραις μνη-
σκόμεθα ὑμῶν, ἐφ' ὧν προσφέρομεν
θυσιῶν, καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς, ὡς
δέον ἐστὶ καὶ πρέπον μνημονεῖν ἀ-
δελφῶν. ¹² εὐφραυνόμεθα δὲ ἐπὶ τῇ
δόξῃ ὑμῶν. ¹³ ἡμᾶς δὲ ἐκύκλωσαν
πολλοὶ θλίψεις καὶ πόλεμοι πολλοί,
καὶ ἐπολέμησαν ἡμᾶς οἱ βασιλεῖς οἱ
κύκλω ἡμῶν. ¹⁴ καὶ οὐκ ἠβουλόμεθα
οὖν παρενοχλεῖν ὑμῖν καὶ τοῖς λοιποῖς
συμμαχοῖς καὶ φίλοις ἡμῶν ἐν τοῖς
πολέμοις τούτοις. ¹⁵ ἔχομεν γὰρ τὴν
ἐξ οὐρανοῦ βοήθειαν βοηθοῦσαν ἡμῖν,
καὶ ἐβρόύσθημεν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἡ-
μῶν,

μῶν, καὶ ἐταπινώθησαν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν. ¹⁶ ἐπελεξάμεν οὖν Νουμήριον Ἀντίοχον καὶ Ἀντίπατρον Ἰάσωνος, καὶ ἀπσταλάκαμεν πρὸς Ῥωμαίους ἀνανεώσασθαι τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν τὴν προτέραν. ¹⁷ ἐνετείλαμεθα οὖν αὐτοῖς καὶ πρὸς ὑμᾶς πορευθῆναι καὶ ἀσπασασθαι ὑμᾶς, καὶ ἀποδοῦναι ὑμῖν τὰς παρ' ἡμῶν ἐπιστολάς περὶ τῆς ἀνανεώσεως καὶ τῆς ἀδελφότητος ἡμῶν. ¹⁸ καὶ νῦν καλῶς ποιήσετε ἀντιγωνήσοντες ἡμῖν πρὸς ταῦτα. ¹⁹ καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀπέστειλεν. ²⁰ Ὀνιάρχης βασιλεὺς Σπαρτιατῶν Ὀνία ἱερεὶ μεγάλῳ χαίρειν. ²¹ εὐρέθῃ ἐν γραφῇ περὶ τῶν Σπαρτιατῶν καὶ Ἰουδαίων, ὅτι εἰσὶν ἀδελφοί, καὶ ὅτι εἰσὶν ἐκ γένους Ἀβραάμ. ²² καὶ νῦν ἀφ' οὗ ἔγνωμεν ταῦτα, καλῶς ποιήσετε γράφοντες ἡμῖν περὶ τῆς εὐρήνης ὑμῶν. ²³ καὶ ἡμεῖς δὲ ἀντιγράφομεν ὑμῖν, τὰ κτήνη ὑμῶν καὶ ἡ ὑπαρξὶς ὑμῶν ἡμῖν ἐστί, καὶ τὰ ἡμῶν ὑμῖν ἐστί. ἐντελλόμεθα οὖν ὅπως ἀπαγγείλωσιν ὑμῖν κατὰ ταῦτα. ²⁴ καὶ ἤκουσεν Ἰωνάθαν ὅτι ἐπέστρεψαν οἱ ἀρχόντες Δημητρίου μετὰ δυνάμεως πολλῆς ὑπὲρ το πρότερον τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτόν. ²⁵ καὶ ἀπῆρξεν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπῆντησεν αὐτοῖς εἰς τὴν Ἀμαθίτιν χώραν. οὐ γὰρ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀνοχὴν ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ. ²⁶ καὶ ἀπέστειλε κατασκόπους εἰς τὴν παρεμβολὴν αὐτῶν, καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἀπηγγέλειαν αὐτῷ, ὅτι οὕτω τάσσονται ἐπιπεσεῖν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα. ²⁷ ὥς δὲ ἔδυ ὁ ἥλιος ἐπέταξεν Ἰωνάθαν τοῖς παρ' αὐτοῦ γρηγορεῖν καὶ εἶναι ἐπὶ τοῖς ὀπλοῖς, καὶ ἐτοιμάζεσθαι εἰς πόλεμον δι' ὅλης τῆς νυκτός, καὶ ἐξεβαλε προφυλάκας κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς. ²⁸ καὶ ἤκουσαν οἱ ὑπεναντιοὶ ὅτι ἡτοίμασται Ἰωνάθαν καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ εἰς πόλεμον, καὶ ἐφοβήθησαν καὶ ἐπτήσαν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ ἀνέκαυσαν πυρὰς ἐν τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν. ²⁹ Ἰωνάθαν δὲ καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ οὐκ ἔγνωσαν ἕως πρῶτῃ, ἐβλεπον γὰρ τὰ φῶτα καίόμενα. ³⁰ καὶ κατεδίωξεν Ἰωνάθαν ὅπτι-

σω αὐτῶν, καὶ οὐ κατέλαβεν αὐτοὺς, διέβησαν γὰρ τὸν Ἐλευθέρον ποταμόν. ³¹ καὶ ἐξέκλινεν Ἰωνάθαν ἐπὶ τοὺς Ἀραβας τοὺς καλουμένους Ζαβδαίους, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς, καὶ ἔλαβε τὰ σκῦλα αὐτῶν. ³² καὶ ἀναζείξας ἦλθεν εἰς Δαμασκόν, καὶ διώδυσεν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ. ³³ καὶ Σίμων ἐξῆλθε, καὶ διώδυσεν ἕως Ἀσκάλωνος, καὶ τῶν πλησίον ὀχυρωμάτων, καὶ ἐξέκλινεν εἰς Ἰσππὴν καὶ προκατέλαβετο αὐτήν. ³⁴ ἤκουσε γὰρ ὅτι βούλονται τὸ ὀχύρωμα παραδοῦναι τοῖς παρὰ Δημητρίου, καὶ ἔθετο ἐκὶ φρουρὰν ὅπως φυλάσσῃσιν αὐτήν. ³⁵ καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωνάθαν, καὶ ἐξεκλησίασε τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ, καὶ ἐβούλευσατο μετ' αὐτῶν τοῦ οἰκοδομῆσαι ὀχυρώματα ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ³⁶ καὶ προσυρῶσαι τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὑψοῦσαι ὕψος μέγα ἀναμέσον τῆς ἄκρας καὶ τῆς πόλεως εἰς τὸ διαχωρῖζειν αὐτήν τῆς πόλεως, ἵνα ἡ αὕτη κατὰ μόνας, ὅπως μήτε ἀγοράζῃσιν μήτε πωλῶσι. ³⁷ καὶ συνηχθήσαν τοῦ οἰκοδομεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἤγγισε τοῦ τεύχους τοῦ χιμαῤῥου τοῦ ἐξ Ἀπηλιώτου, καὶ ἐπεσκύασαν τὸ καλούμενον Χαγεναθά. ³⁸ καὶ Σίμων ὠκοδόμησε τὴν Ἀδιδὰ ἐν τῇ Σεφίλᾳ, καὶ ὠχύρωσεν θύρας καὶ μοχλοὺς. ³⁹ καὶ ἐξήγησε Τρύφων βασιλευσά τῆς Ἀσίας καὶ περιθέσθαι τὸ διάδημα καὶ ἐκτεῖναι χεῖρα ἐπὶ Ἀντίοχον τὸν βασιλέα. ⁴⁰ καὶ ἐφοβήθη μήποτε οὐκ εἴσῃ αὐτὸν Ἰωνάθαν, καὶ μήποτε πολεμήσῃ πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλῃτε πόρον τοῦ συλλαβεῖν τὸν Ἰωνάθαν τὸν ἀπολέσαι αὐτόν, καὶ ἀπάρας ἦλθεν εἰς Βαιθάν. ⁴¹ καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ ἐν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἀνδρῶν ἐπιλελεγμέναις εἰς παρατάξιν, καὶ ἦλθεν εἰς Βαιθάν. ⁴² καὶ εἶδε Τρύφων ὅτι πάρεστι Ἰωνάθαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ ἐκτεῖναι χεῖρας ἐπ' αὐτόν ἐλαβήθη. ⁴³ καὶ ἐπέταξε αὐτόν ἐνδόξως, καὶ συνέστησεν αὐτὸν πᾶσι τοῖς φίλοις αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόματα, καὶ ἐπέταξε ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ ὑπακοῦναι αὐτῷ ὥς ἐαυτῷ. ⁴⁴ καὶ

⁴⁴ καὶ εἶπε τῷ Ἰωνάθαν. ἰνατί ἔκοψας πάντα τὸν λαὸν τούτου πολέμου μὴ ἐνεστηκότος ἡμῖν; ⁴⁵ καὶ νῦν ἀποστείλον αὐτούς εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, ἐπιλεῖσαι δὲ σεαυτῷ ἄνδρας ὀλίγους οἵτινες ἔσονται μετὰ σοῦ, καὶ δεῦρο μετ' ἐμοῦ εἰς Πτολεμαῖδα, καὶ παραδώσω σοι αὐτὴν καὶ τὰ λοιπὰ ὀχυράματα, καὶ τὰς δυνάμεις τὰς λοιπὰς, καὶ πάντας τοὺς ἐπὶ τῶν χρεῶν, καὶ ἐπιστρέψας ἀπελεύσομαι, τούτου γὰρ χάριν πάρεμι. ⁴⁶ καὶ ἐμπιστευσας αὐτῷ ἐποίησε καθὼς εἶπε, καὶ ἐξαπέστειλε τὰς δυνάμεις, καὶ ἀπῆλθον εἰς γῆν Ἰουδα. ⁴⁷ κατέλιπε δὲ μεθ' αὐτοῦ ἄνδρας τριχιλίους, ὧν διςχιλίους ἀφῆκεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, χίλιοι δὲ συνῆλθον αὐτῷ. ⁴⁸ ὥς δὲ ἐξῆλθεν Ἰωνάθαν εἰς Πτολεμαῖδα, ἀπέκλεισαν οἱ Πτολεμαεῖς τὰς πύλας, καὶ συνέλαβον αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς εἰσελθόντας μετ' αὐτοῦ ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ. ⁴⁹ καὶ ἀπέστειλε Τρύφων δυνάμεις καὶ ἵππον εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ τὸ πεδῖον τὸ μέγα, τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς παρὰ Ἰωνάθαν. ⁵⁰ καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι συνελήφθη Ἰωνάθαν καὶ ἀπόλωλε, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ παρεκάλεισαν ἑαυτούς, καὶ ἐπορεύοντο συνεσταραμένοι ἐτοιμοὶ εἰς πόλεμον. ⁵¹ καὶ ἶδον οἱ διώκοντες ὅτι περὶ ψυχῆς αὐτοῖς ἐστί, καὶ ἐπέστρεψαν. ⁵² καὶ ἦλθον πάντες μετ' ἐλεήνης εἰς γῆν Ἰουδα, καὶ ἐπένθησαν τὸν Ἰωνάθαν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα, καὶ ἐπένθησε πᾶς Ἰσραὴλ πένθος μέγα. ⁵³ καὶ ἐζήτησαν πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλω αὐτῶν ἐκτρίψαι αὐτούς. εἶπαν γάρ. οὐκ ἔχουσιν ἄρχοντα καὶ βοηθοῦντα. νῦν οὖν πολημῆσωμεν αὐτούς, καὶ ἐξαρῶμεν ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Καὶ ἤκουσε Σίμων ὅτι συνήγαγε Τρύφων δυνάμιν πολλὴν τοῦ ἔλθειν εἰς γῆν Ἰουδα καὶ ἐκτρίψαι αὐτήν. ² καὶ εἶδε τὸν λαὸν ὅτι ἐστὶν ἐντρομος καὶ ἐμφοβος, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ᾔθροισε τὸν λαόν, ³ καὶ παρεκάλεισεν αὐτούς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. αὐτοὶ οὐδατε ὅσα ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί

μου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου ἐποίησαμεν περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ἀγίων, καὶ τοὺς πολέμους καὶ τὰς στενοχωρίας ἃς εἶδομεν. ⁴ τοῦτου χάριν ἀπώλοντο οἱ ἀδελφοί μου πάντες χάριν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ κατελείφθη ἐγὼ μόνος. ⁵ καὶ νῦν μὴ μοι γένοιτο φείσασθαι μου τῆς ψυχῆς ἐν παντὶ καιρῷ θλίψεως, οὐ γὰρ εἰμι κρείσσων τῶν ἀδελφῶν μου. ⁶ πλὴν ἐκδικήσω περὶ τοῦ ἔθνους μου καὶ περὶ τῶν ἀγίων καὶ περὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν τέκνων ἡμῶν, ὅτι συνήχθησαν πάντα τὰ ἔθνη ἐκτρίψαι ἡμᾶς ἐχθρας χάριν. ⁷ καὶ ἀνεξωπύρησε τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ ἅμα τὰ ἀκούσαι τῶν λόγων τούτων, ⁸ καὶ ἀπεκρίθησαν φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες. σὺ εἰ ἡμῶν ἡγούμενος ἀντὶ Ἰουδα καὶ Ἰωνάθαν τοῦ ἀδελφοῦ σου. ⁹ πολέμησον τὸν πόλεμον ἡμῶν, καὶ πάντα ὅσα ἂν εἴπῃς ἡμῖν ποιήσομεν. ¹⁰ καὶ συνήγαγε πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστάς, καὶ ἐτάχυνε τοῦ τελέσαι τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὠχύρωσεν αὐτὴν κυκλόθεν. ¹¹ καὶ ἀπέστειλεν Ἰωνάθαν τὸν τοῦ Ἀβισσαλώμου καὶ μετ' αὐτοῦ δυνάμιν ἱκανὴν εἰς Ἰόππην, καὶ ἐξέβαλε τοὺς ὄντας ἐν αὐτῇ καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἐν αὐτῇ. ¹² καὶ ἀπήγε Τρύφων ἀπὸ Πτολεμαῖδος μετὰ δυνάμεις πολλῆς εἰσελθεῖν εἰς γῆν Ἰουδα, καὶ Ἰωνάθαν μετ' αὐτοῦ ἐν γυλακῇ. ¹³ Σίμων δὲ παρενέβαλεν ἐν Ἀδιδὰ κατὰ πρόσωπον τοῦ πεδίου. ¹⁴ καὶ ἐπέγνω Τρύφων ὅτι ἀνέστη Σίμων ἀντὶ Ἰωνάθαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ὅτι συνάττειν αὐτῷ μέλλει πόλεμον, καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, λέγων. ¹⁵ περὶ ἀργυρίου οὐ ὥφειλεν Ἰωνάθαν ὁ ἀδελφός σου εἰς τὸ βασιλικὸν δι' ἃς εἶχε χρεῖας συνέχομεν αὐτόν. ¹⁶ καὶ νῦν ἀποστείλον ἀργύριον τάλαντα ἑκατόν, καὶ δύο τῶν υἱῶν αὐτοῦ ὄμωρα, ὅπως μὴ ἀφαιθείς ἀποστατήσῃ ἀφ' ἡμῶν, καὶ ἀφήσομεν αὐτόν. ¹⁷ καὶ ἔγνων Σίμων ὅτι δόλω λαλοῦσι πρὸς αὐτόν, καὶ πέμπει τὸ ἀργύριον καὶ τὰ παιδάρια, μήποτε ἐχθραν ἄρῃ μεγάλην πρὸς τὸν λαόν, ¹⁸ λέγων. ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτῷ τὸ ἀργύριον καὶ τὰ παι-

παιδάρια, καὶ ἀπώλετο. ¹⁹ καὶ ἀπέστειλε τὰ παιδάρια καὶ τὰ ἑκατὸν τάλαντα, καὶ διεψεύσατο καὶ οὐκ ἀφῆκε τὸν Ἰωνάθαν. ²⁰ καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθε Τρύφων τοῦ ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν, καὶ ἐκτρίψαι αὐτήν, καὶ ἐκυκλώσεν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀδωρα. καὶ Σίμων καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ ἀντιπαρήγεν αὐτῷ εἰς πάντα τόπον οὗ ἂν ἐπορεύετο. ²¹ οἱ δὲ ἐκ τῆς ἀκρας ἀπέστειλλον πρὸς Τρύφωνα πρεσβευτὰς κατασπύδοντας αὐτὸν τοῦ ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς διὰ τῆς ἐρήμου, καὶ ἀποστείλαι αὐτοῖς τροφάς. ²² καὶ ἡτοίμασε Τρύφων πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ ἐλθεῖν ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ ἦρχων πολλὴ σφοδρά, καὶ οὐκ ἤλθε διὰ τὴν χιόνα. καὶ ἀπῆρε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Γαλααδίτιν. ²³ ὥς δὲ ἤγγισε τῇ Βασκαμᾷ, ἀπέκτεινε τὸν Ἰωνάθαν, καὶ ἔταψεν ἐκεῖ. ²⁴ καὶ ἐπέστρεψε Τρύφων καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. ²⁵ καὶ ἀπέστειλε Σίμων, καὶ ἔλαβε τὰ ὄστα Ἰωνάθαν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔθαψεν αὐτὰ ἐν Μωδεῖν πόλει τῶν πατέρων αὐτοῦ. ²⁶ καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν πᾶς Ἰσραὴλ κοπετὸν μέγαν, καὶ ἐπένθησαν αὐτὸν ἡμέρας πολλὰς. ²⁷ καὶ ὠκοδόμησε Σίμων ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ὕψωσεν αὐτὸν τῇ ὀράσει λίθῳ ἑξατῷ ἐκ τῶν ὀπισθεν καὶ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν. ²⁸ καὶ ἔστησεν ἐπ' αὐτὰ ἑπτὰ πυραμίδας, μίαν κατέναντι τῆς μίας τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ τοῖς τέσσαρσιν ἀδελφοῖς. ²⁹ καὶ ταῦταις ἐποίησε μηχανήματα περιθεῖς στύλους μεγάλους, καὶ ἐποίησεν ἐπὶ τοῖς στύλοις πανοπλίας εἰς ὄνομα αἰώνιον, καὶ παρὰ ταῖς πανοπλίαις πλοῖα ἐπιγεγλυμμένα εἰς τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ πάντων τῶν πλεόντων τὴν θάλασσαν. ³⁰ οὗτος ὁ τάφος ὃν ἐποίησεν ἐν Μωδεῖν, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. ³¹ ὁ δὲ Τρύφων ἐπορεύετο δόλω μετὰ Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως τοῦ νεωτέρου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν, ³² καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ, καὶ περιέθετο διάδημα τῆς Ἀσίας, καὶ ἐποίησε πληγὴν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς. ³³ καὶ ὠκοδόμησε Σίμων τὰ ὀχυρώματα τῆς

Ἰουδαίας, καὶ περιετείχισε πύργους ὑψηλοῖς καὶ τέχεσι μεγάλοις καὶ πύλαις καὶ μοχλοῖς, καὶ ἔθετο βρώματα ἐν τοῖς ὀχυρώμασι. ³⁴ καὶ ἐπέλεξε Σίμων ἄνδρας, καὶ ἀπέστειλε πρὸς Δημήτριον τὸν βασιλέα τοῦ ποιῆσαι ἀφῆσιν τῇ χώρᾳ, ὅτι πᾶσαι αἱ πράξεις Τρύφωνος ἦσαν ἀρπαγαί. ³⁵ καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ Δημήτριος ὁ βασιλεὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους. καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ, καὶ ἔγραψεν αὐτῷ ἐπιστολὴν τοιαύτην. ³⁶ βασιλεὺς Δημήτριος Σίμωνι ἀρχιερεῖ καὶ φίλῳ βασιλέων καὶ πρεσβυτέροις καὶ ἔθνεσι Ἰουδαίων χαίρειν. ³⁷ τὸν στέφανον τὸν χρουσοῦν, καὶ τὴν βαῖνην ἣν ἀπιστεύετε κομισάμεθα, καὶ ἐτοιμοὶ ἔσμεν τοῦ ποιεῖν ὑμῖν εἰρήνην μεγάλην, καὶ γράφειν τοῖς ἐπὶ τῶν χειρῶν τοῦ ἀφίεναί ὑμῖν ἀφέματα. ³⁸ καὶ ὅσα ἐστήκαμεν πρὸς ὑμᾶς ἔστηκε, καὶ τὰ ὀχυρώματα ἃ ὠκοδομήκατε ὑπαρχέτω ὑμῖν. ³⁹ ἀφίεμεν δὲ ἀγνοήματα καὶ τὰ ἀμαρτήματα, ἕως τῆς σημερον ἡμέρας, καὶ τὸν στέφανον ὃν ὠφέλειτε, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐτελωνεῖτο ἐν Ἱερουσαλὴμ, μηκέτι τελωνεῖσθω. ⁴⁰ καὶ εἴ τινες ἐπιτήδευοι ὑμῶν γραφῆναι εἰς τοὺς περὶ ἡμᾶς, ἐγγραφέσθωσαν, καὶ γινέσθω ἀναμέσον ἡμῶν εἰρήνη. ⁴¹ ἔτους ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἤρθη ὁ ζυγὸς τῶν ἔθνων ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ. ⁴² καὶ ἤρξατο ὁ λαὸς Ἰσραὴλ γράφειν ἐν ταῖς συγγραφαῖς καὶ συναλλαγμασιν ἔτους πρώτου ἐπὶ Σίμωνος ἀρχιερέως μεγάλου καὶ στρατηγοῦ καὶ ἡγουμένου Ἰουδαίων. ⁴³ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παρενέβαλε Σίμων ἐπὶ Γαζαν, καὶ ἐκύκλωσεν αὐτὴν παρεμβολαῖς, καὶ ἐποίησεν ἐλεπόλεις καὶ προσήγαγε τῇ πόλει, καὶ ἐπάταξε πύργον ἓνα καὶ κατελάβετο. ⁴⁴ καὶ ἐξηλλοντο οἱ ἐν τῇ ἐλεπόλει εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐγένετο κίνημα μέγα ἐν τῇ πόλει. ⁴⁵ καὶ ἀνέβησαν οἱ ἐν τῇ πόλει σὺν ταῖς γυναῖξιν καὶ τοῖς τέκνοις ἐπὶ τὸ τεῖχος διδρῶντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐβόησαν φωνῇ μεγάλῃ ἀξιοῦντες Σίμονα δεξιὰς αὐτοῖς δοῦναι, ⁴⁶ καὶ εἶπον. μὴ ἡμῖν χρῆση κατὰ τὰς πονηρίας ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐλεός σου. ⁴⁷ καὶ

⁴⁷ καὶ συνελύθη Σίμων αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐπολέμησεν αὐτούς. καὶ ἐξέβαλεν αὐτούς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκαθάρισε τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἦν τὰ εἰδωλα, καὶ οὕτως εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν ὕμνων καὶ εὐλογῶν. ⁴⁸ καὶ ἐξέβαλεν ἐξ αὐτῆς πάντας ἀκαθαρσίαν, καὶ κατώκισεν ἐκεῖ ἄνδρας οἵτινες τὸν νόμον ποιούσι, καὶ προσωχύρωσεν αὐτὴν, καὶ ᾠκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐν αὐτῇ οἰκισιν. ⁴⁹ οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄκρας ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκωλύοντο ἐμπορευέσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι εἰς τὴν χώραν, καὶ ἀγοράζειν καὶ πωλεῖν, καὶ ἐπεινάσαν σφόδρα, καὶ ἀπώλοντο ἐξ αὐτῶν ἱκανοὶ τῇ λιμῇ. ⁵⁰ καὶ ἐβόησαν πρὸς Σίμωνα δεξιὰς λαβεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἐξέβαλεν αὐτούς ἐκείθεν, καὶ ἐκαθάρισε τὴν ἄκραν ἀπὸ τῶν μiasμάτων. ⁵¹ καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὴν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκάδι τοῦ δευτέρου μηνὸς ἔτους ἐνὸς καὶ ἐβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ μετὰ αἰνέσεως καὶ βαΐων καὶ ἐν κινύραις καὶ ἐν κυμβάλοις καὶ ἐν νάβλαις καὶ ἐν ὕμνοις καὶ ἐν ᾠδαῖς, ὅτι συνετριβὶς ἐχθρὸς μέγας ἐξ Ἰσραὴλ. ⁵² καὶ ἔστησε κατ' ἐνιαυτὸν τοῦ ἁγίου τὴν ἡμέραν ταύτην μετ' εὐφροσύνης καὶ προσωχύρωσε τὸ ὄρος τοῦ ἱεροῦ τὸ παρὰ τὴν ἄκραν, καὶ ᾠκεῖ ἐκεῖ αὐτὸς καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ. ⁵³ καὶ εἶδε Σίμων τὸν Ἰωάννην υἱὸν αὐτοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἔστι, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἡγούμενον τῶν δυνάμεων πασῶν, καὶ ᾠκεῖ ἐν Γαζάραις.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Καὶ ἐν ἔτει δευτέρῳ, καὶ ἐβδόμηκοστῷ, καὶ ἑκατοστῷ συνήγαγε Δημήτριος ὁ βασιλεὺς τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, καὶ ἐπορεύθη εἰς Μήδειαν τοῦ ἐπισπάσασθαι βοήθειαν αὐτῷ, ὅπως πολέμησῃ τὸν Τρύφωνα. ² καὶ ἤκουσεν Ἀρσάκης, ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίδος καὶ Μηδείας, ὅτι ἦλθε Δημήτριος εἰς τὰ ὄρια αὐτοῦ, καὶ ἀπέστειλεν ἕνα τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ συλλαβεῖν αὐτὸν ζῶντα. ³ καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπάταξε τὴν παρεμβολὴν Δημητρίου, καὶ συνέλαβεν αὐτὸν, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς Ἀρσάκην, καὶ ἔθετο αὐτὸν ἐν φυλακῇ. ⁴ καὶ ἡσυχασεν ἡ γῆ Ἰούδα πάσας τὰς ἡμέρας Σίμωνος, καὶ ἐξήτησεν ἀγαθὰ τῷ

ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἤρρεσεν αὐτοῖς ἡ ἐξουσία αὐτοῦ καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας. ⁵ καὶ μετὰ πάσης τῆς δόξης αὐτοῦ ἔλαβε τὴν Ἰόππην εἰς λιμένα, καὶ ἐποίησεν εἰσόδον ταῖς ἡ-σοῖς τῆς θαλάσσης. ⁶ καὶ ἐπλάτυνε τὰ ὄρια τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἐκρατήσε τῆς χώρας. ⁷ καὶ συνηγάγεν αἰχμαλωσίαν πολλήν, καὶ ἐκυρίευσεν Γαζαρῶν καὶ Βαιθσοῦρων καὶ τῆς ἄκρας. καὶ ἐξῆρε τὰς ἀκαθαρσίας ἐξ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντικείμενος αὐτῷ. ⁸ καὶ ἦσαν γεωργοῦντες τὴν γῆν αὐτῶν μετ' εἰρήνης, καὶ ἡ γῆ ἐδίδου τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ἔϋλα τῶν πεδίων τὸν καρπὸν αὐτῶν. ⁹ πρεσβύτεροι ἐν ταῖς πλατείαις ἐκάθητο, πάντες περὶ ἀγαθῶν ἐκοινολογοῦντο, καὶ οἱ νεανίσκοι ἐνεδύσαντο δόξας καὶ στολὰς πολέμου. ¹⁰ ταῖς πόλεσιν ἐχορήγησε βρώματα, καὶ ἔταξεν αὐτάς ἐν σκευεῖσι ὀχυρώσεως, ἕως ὅτου ὠνομάσθῃ τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ ἕως ἄκρου τῆς γῆς. ¹¹ ἐποίησε τὴν εἰρήνην ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εὐφράνθη Ἰσραὴλ εὐφροσύνην μεγάλην. ¹² καὶ ἐκάθισεν ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἄμπελον αὐτοῦ καὶ τὴν συκὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς. ¹³ καὶ ἐξέλειπεν ὁ πολεμὸν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς συνετριβήσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ¹⁴ καὶ ἔστηρισε πάντας τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. τὸν νόμον ἐξεῖληται, καὶ ἐξῆρε πάντα ἄνομον καὶ πονηρόν. ¹⁵ τὰ ἄγια ἐδόξασε, καὶ ἐπλήθυने τὰ σκεῦη τῶν ἁγίων. ¹⁶ καὶ ἠκούσθη ἐν Ρώμῃ, ὅτι ἀπέθανεν Ἰωνάθαν, καὶ ἕως Σπαρτης, καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα. ¹⁷ ὡς δὲ ἤκουσαν, ὅτι Σίμων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ γέγονεν ἀντ' αὐτοῦ ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπικρατεῖ τῆς χώρας καὶ τῶν πόλεων τῶν ἐν αὐτῇ, ¹⁸ ἔγραψαν πρὸς αὐτὸν δέλτοις χαλκαῖς τοῦ ἀναγιγνώσθαι πρὸς αὐτὸν φιλίαν καὶ τὴν συμμαχίαν, ἣν ἔστησαν πρὸς Ἰουδαν καὶ Ἰωνάθαν τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. ¹⁹ καὶ ἀνεγνώσθησαν ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας ἐν Ἱερουσαλὴμ. ²⁰ καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῶν ἐπιστολῶν ὧν ἀπέστειλαν οἱ Σπαρτιάται. Σπαρτιατῶν ἄρχοντες καὶ ἡ πόλις Σίμωνι ἱερεῖ μεγάλῳ

λω καὶ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς ἱερεῦσι καὶ τῷ λοιπῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων ἀδελφοῖς χαίρειν. ²¹ οἱ πρεσβευταὶ οἱ ἀποσταλέντες πρὸς τὸν δῆμον ἡμῶν ἀπήγγειλαν ἡμῖν περὶ τῆς δόξης ὑμῶν καὶ τιμῆς, καὶ εὐφράνθημεν ἐπὶ τῇ ἐφοδῷ αὐτῶν. ²² καὶ ἀνεγράψαμεν τὰ ὑπὸ αὐτῶν εἰρημένα ἐν ταῖς βουλαῖς τοῦ δήμου οὕτως. Νουμήνιος Ἀντιόχου καὶ Ἀντίπατρος Ἰάσωνος πρεσβευταὶ Ἰουδαίων ἤλθοσαν πρὸς ἡμᾶς ἀνανεούμενοι τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλίαν. ²³ καὶ ἤρесе τῷ δήμῳ ἐπιδέξασθαι τοὺς ἄνδρας ἐνδόξως, καὶ τοὺς θέσθαι τὸ ἀντίγραφον τῶν λόγων αὐτῶν ἐν τοῖς ἀποδοθεῖσιν τοῦ δήμου βιβλίοις, τοῦ ἔχειν μνημόσυνον τὸν δῆμον τῶν Σπαρτιατῶν. τὸ δὲ ἀντίγραφον τούτων ἐγράψαμεν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ. ²⁴ μετὰ ταῦτα ἀπέστειλε Σίμων τὸν Νουμήνιον εἰς Ῥώμην ἔχοντα ἀσπίδα χρυσοῦν μεγάλην ὀκτὴς μῶν χιλίων εἰς τὸ στηθαι πρὸς αὐτοὺς τὴν συμμαχίαν. ²⁵ ὥς δὲ ἤκουσεν ὁ δῆμος τῶν λόγων τούτων, εἶπον. τίνα χάριν ἀποδώσομεν Σίμωνι καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ; ²⁶ ἐστήρισε γὰρ αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐπολέμησαν τοὺς ἐχθροὺς Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἔσθησαν αὐτῷ ἑλευθερίαν. ²⁷ καὶ κατέγραψαν ἐν δέλτοις χαλκαῖς, καὶ ἔθεντο ἐν στήλαις ἐν ὄρει Σιών. καὶ τοῦτο τὸ ἀντίγραφον τῆς γραφῆς. ὁ κτωκαίδεκάτῃ Ἑλοὺλ, ἔτους δευτέρου καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ, καὶ τοῦτο τρίτον ἔτος, ἐπὶ Σίμωνος ἀρχιερέως. ²⁸ ἐν Σαραμὲλ, ἐπὶ συναγωγῆς μεγάλης ἱερέων καὶ λαοῦ καὶ ἀρχόντων ἔθνους καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῆς χώρας ἐγγνώρισεν ἡμῖν, ²⁹ ἐπεὶ πολλὰς ἐγενήθησαν πόλεμοι ἐν τῇ χώρᾳ. Σίμων δὲ ὁ υἱὸς Ματθαίου ὁ υἱὸς τῶν υἱῶν Ἰαριβ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἔδωκαν ἑαυτοὺς τῷ κινδύνῳ καὶ ἀνέστησαν τοῖς ὑπεναντίοις τοῦ ἔθνους αὐτῶν, ὅπως σταθῇ τὰ ἅγια αὐτῶν καὶ ὁ νόμος, καὶ δόξη μεγάλη ἐδόξασαν τὸ ἔθνος αὐτῶν. ³⁰ καὶ ἤθροισεν Ἰωνάθαν τὸ ἔθνος αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς ἀρχιερεὺς, καὶ προστετέθη

πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. ³¹ καὶ ἐβουλήθησαν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν ἐμβατεῦσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν τοῦ ἐκτρίψαι τὴν χώραν αὐτῶν καὶ ἐκτείνειν χεῖρας ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν. ³² τότε ἀνέστη Σίμων, καὶ ἐπολέμησε περὶ τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἐδαπάνησε χρήματα πολλὰ τῶν ἑαυτοῦ, καὶ ὠπλοδότησε τοὺς ἄνδρας τῆς δυνάμεως τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὀψώνια, ³³ καὶ ὠχύρωσε τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ τὴν Βαιθσοῦραν τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας, οὗ ἦν τὰ ὅπλα τῶν πολεμίων τοπρότερον, καὶ ἔθετο ἐκεῖ φρουρὰν ἄνδρας Ἰουδαίους. ³⁴ καὶ Ἰόππην ὠχύρωσε τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὴν Γάζαρον τὴν ἐπὶ τῶν ὁρίων Ἀζώτου ἐν ᾗ ὤκουν οἱ πολεμοὶ τοπρότερον ἐκεῖ, καὶ καταΐκιεν ἐκεῖ Ἰουδαίους, καὶ ὅσα ἐπιτεθῆα ἦν πρὸς τὴν τούτων ἐπανόρθωσιν ἔθετο ἐν αὐτοῖς. ³⁵ καὶ εἶδεν ὁ λαὸς τὴν πρόξιν τοῦ Σίμωνος καὶ τὴν δόξαν ἣν ἐβουλεύσατο ποιῆσαι τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἡγούμενον αὐτῶν καὶ ἀρχιερέα, διὰ τὸ αὐτὸν πεποιμέναι πάντα ταῦτα, καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τὴν πίστιν ἣν συνετήρησε τῷ ἔθνει αὐτοῦ, καὶ ἐξήτησε παντὶ τρόπῳ ὑψῶσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ. ³⁶ καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐνοδῶθη ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, τοῦ ἐξαρθῆναι τὰ ἔθνη ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει Δαυὶδ τοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ, οἱ ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἄκραν ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο καὶ ἐμίαινον κύκλῳ τῶν ἀγίων, καὶ ἐποίηον πληγὴν μεγάλην ἐν τῇ ἀγνείᾳ. ³⁷ καὶ κατώκισεν ἐν αὐτῇ ἄνδρας Ἰουδαίους, καὶ ὠχύρωσεν αὐτὴν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς χώρας καὶ τῆς πόλεως, καὶ ὕψωσε τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ. ³⁸ καὶ ὁ βασιλεὺς Δημήτριος ἐστήσεν αὐτῷ τὴν ἀρχιερωσύνην κατὰ ταῦτα, ³⁹ καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τῶν φίλων αὐτοῦ, καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν τὸν δόξῃ μεγάλῃ. ⁴⁰ ἤκουσε γὰρ ὅτι προσηγόρευνται οἱ Ἰουδαῖοι ὑπὸ Ῥωμαίων φίλοι καὶ συμμαχοὶ καὶ ἀδελφοί, καὶ ὅτι ἀπήντησαν τοῖς πρεσβευταῖς Σίμωνος ἐνδόξως. ⁴¹ καὶ ὅτι εὐδόκησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦ

εἶναι

εἶναι Σίμωνα ἡγούμενον καὶ ἀρχιερεᾶ εἰς τὸν αἰῶνα ἕως τοῦ ἀναστῆναι προφήτην πιστόν. ⁴² καὶ τοῦ εἶναι ἐπ' αὐτῶν στρατηγόν, καὶ ὅπως μέλοι αὐτῶ περὶ τῶν ἁγίων καθιστάναί αὐτούς ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ ἐπὶ τῆς χώρας καὶ ἐπὶ τῶν ὀπλων καὶ ἐπὶ τῶν ὀχυρωμάτων. ⁴³ καὶ ὅπως μέλοι αὐτῶ περὶ τῶν ἁγίων, καὶ ὅπως ἀκούηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὅπως γράφονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ πᾶσαι συγγραφαὶ ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ ὅπως περιβάλλεται πορφυραν, καὶ χρυσοφορῇ. ⁴⁴ καὶ οὐκ ἐξέσται οὐδενὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων ἀθετῆσαι τι τούτων καὶ ἀντεπεῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ῥηθησομένοις, καὶ ἐπισυστρέψαι συστροφὴν ἐν τῇ χώρᾳ ἄνευ αὐτοῦ, καὶ περιβάλλεσθαι πορφυραν καὶ ἐμπορποῦσθαι πόρπην χρυσην. ⁴⁵ ὃς δ' ἂν παρὰ ταῦτα ποιήσῃ ἢ ἀθετῇ τι τούτων, ἔνοχος ἔσται. ⁴⁶ καὶ εὐδόκησε πᾶς ὁ λαὸς θεῖσθαι Σίμωνα καὶ ποιῆσαι κατὰ τοὺς λόγους τούτους. ⁴⁷ καὶ ἐπεδέξατο Σίμων καὶ εὐδόκησεν ἀρχιερατεῦναι καὶ εἶναι στρατηγὸς καὶ ἐθνάρχης τῶν Ἰουδαίων καὶ ἱερέων, καὶ τοῦ προστατῆσαι πάντων. ⁴⁸ καὶ τὴν γραφὴν ταύτην εἶπον θεῖσθαι ἐν δέλτοις χαλκαῖς, καὶ στήσαι αὐτάς ἐν περιβολῇ τῶν ἁγίων ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ, ⁴⁹ τὰ δὲ ἀντίγραφα αὐτῶν θεῖσθαι ἐν τῷ γαστροφυλακίῳ, ὅπως ἔχῃ Σίμων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΕ'.

Καὶ ἀπέστειλεν ὁ Ἀντίοχος υἱὸς Δημητρίου τοῦ βασιλέως ἐπιστολάς ἀπὸ τῶν νήσων τῆς θαλάσσης Σίμωνα ἱερεῖ καὶ ἐθνάρχη τῶν Ἰουδαίων καὶ παντὶ τῷ ἔθνει. ¹ καὶ ἦσαν περιέχουσai τὸν τρόπον τοῦτον. βασιλεὺς Ἀντίοχος Σίμωνα ἱερεῖ μεγάλῳ καὶ ἐθνάρχη καὶ ἔθνει Ἰουδαίων χαίρειν. ² ἐπειδὴ ἄνδρες λοιμοὶ κατεκράτησαν τῆς βασιλείας τῶν πατέρων ἡμῶν, βουλομαι δὲ ἀντιποιήσασθαι τῆς βασιλείας, ὅπως ἀποκαταστήσω αὐτὴν ὡς ἦν πρότερον. ἐξενολογήσα δὲ πλῆθος δυνάμεων καὶ κατεσκευάσα πλοῖα πολυμικρά, ³ βούλομαι δὲ ἐκβῆναι κατὰ τὴν χώραν, ὅπως μετέλθω τοὺς κατεφθαρκοτάς

τὴν χώραν ἡμῶν καὶ τοὺς ῥημωκότας πόλεις πολλὰς ἐν τῇ βασιλείᾳ. ⁵ νῦν οὖν ἴσθημί σοι πάντα τὰ ἀφαιρέματα, ἃ ἀφῆκάν σοι οἱ πρὸ ἐμοῦ βασιλεῖς, καὶ ὅσα ἄλλα δόματα ἀφῆκάν σοι. ⁶ καὶ ἐπέτρεψά σοι ποιῆσαι κόμμα ἰδίον νόμισμα τῇ χώρᾳ σου, ⁷ Ἰερουσαλὴμ δὲ καὶ τὰ ἅγια εἶναι ἐλευθέρα, καὶ πάντα τὰ ὅπλα ὅσα κατεσκευάσας, καὶ τὰ ὀχυρώματα ἃ ὠκοδόμησας ὧν κρατεῖς, μενέτω σοι. ⁸ καὶ πᾶν ὀφείλημα βασιλικὸν καὶ τὰ ἐσόμενα βασιλικά, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον ἀφιεσθῶ σοι. ⁹ ὥς δ' ἂν κρατήσωμεν τῆς βασιλείας ἡμῶν, δοξάσομέν σε καὶ τὸ ἔθνος σου καὶ τὸ ἱερὸν δόξῃ μεγάλην, ὥστε φανεράν γενέσθαι τὴν δόξαν ὑμῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ. ¹⁰ ἔτους τετάρτου καὶ ἑβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐξηλθεν Ἀντίοχος εἰς τὴν γῆν πατέρων αὐτοῦ, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, ὥστε ὀλίγους εἶναι τοὺς καταλειφθέντας σὺν Τρύφωνι. ¹¹ καὶ ἐδίωξεν αὐτὸν Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἦλθε φεύγων εἰς Δωρᾶ τὴν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. ¹² εἶδε γὰρ ὅτι συνήκται ἐπ' αὐτὸν τὰ κακὰ, καὶ ἀφῆκάν αὐτὸν αἱ δυνάμεις. ¹³ καὶ παρενέβαλεν Ἀντίοχος εἰς Δωρᾶ, καὶ σὺν αὐτῷ δώδεκα μυριάδες ἀνδρῶν πολυμίστων καὶ ὀκτακισχίλια ἵππος. ¹⁴ καὶ ἐκύκλωσε τὴν πόλιν, καὶ τὰ πλοῖα ἀπὸ θαλάσσης συνῆψαν, καὶ ἐθλίβε τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ οὐκ εἶασεν οὐδένα ἐκπορεύεσθαι καὶ εἰσπορεύεσθαι. ¹⁵ καὶ ἦλθε Νουμήγιος καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ ἐκ Ῥώμης ἔχοντες ἐπιστολάς τοῖς βασιλεῦσι καὶ ταῖς χώραις, ἐν αἷς ἐγέγραπτο τάδε. ¹⁶ Λευκίος ὑπάτος Ῥωμαίων Πτολεμαῖω βασιλεῖ χαίρειν. ¹⁷ οἱ πρεσβευταὶ τῶν Ἰουδαίων ἦλθον πρὸς ἡμᾶς φίλοι ἡμῶν καὶ σύμμαχοι, ἀνανεούμενοι τὴν ἐξ ἀρχῆς φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Σίμωνος τοῦ ἀρχιερέως καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἰουδαίων. ¹⁸ ἤνεγκαν δὲ ἀσπίδα χρυσην ἀπὸ μνῶν χιλίων, ¹⁹ ἥρπασεν οὖν ἡμῖν γράψαι τοῖς βασιλεῦσι καὶ ταῖς χώραις, ὅπως μὴ ἐκζητήσωσιν αὐτοῖς κακὰ, καὶ μὴ πο-

πολεμήσωσιν αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ ἵνα μὴ συμμαχήσωσι τοῖς πολεμοῦσιν αὐτοὺς. ²⁰ ἔδοξε δὲ ἡμῖν δεῖξασθαι τὴν ἀσπίδα παρ' αὐτῶν. ²¹ εἰ τινες οὖν λοιμοὶ διαφεύγασιν ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν πρὸς ὑμᾶς, παραδότες αὐτοὺς Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ, ὅπως ἐκδικήσῃ ἐν αὐτοῖς κατὰ τὸν νόμον αὐτῶν. ²² καὶ τὰ αὐτὰ ἔγραψε Διμητριῷ τῷ βασιλεῖ, καὶ Ἀττάλῳ, Ἀριαράθῃ, καὶ Ἀρσάκῃ, ²³ καὶ εἰς πάσας τὰς χώρας, καὶ Σαμψάμῃ, καὶ Σπαρτιάταις, καὶ εἰς Ἀήλον, καὶ εἰς Μύνδον, καὶ εἰς Σικυνῶνα, καὶ εἰς τὴν Καρίαν, καὶ εἰς Σάμον, καὶ εἰς τὴν Παμφυλίαν, καὶ εἰς τὴν Λυκίαν, καὶ εἰς Ἀλικαρνασσόν, καὶ εἰς Ρόδον, καὶ εἰς Φασηλίδα, καὶ εἰς Κῶ, καὶ εἰς Σίδην, καὶ εἰς Ἀραδον, καὶ εἰς Γόρτυναν, καὶ Κνίδον, καὶ Κύπρον, καὶ Κυρήνην. ²⁴ τὸ δὲ ἀντίγραφον αὐτῶν ἔγραψαν Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ. ²⁵ Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς παρενέβαλεν ἐπὶ Δωρᾷ ἐν τῇ δευτέρᾳ, προσάγων διαπαντός αὐτῇ τὰς χεῖρας καὶ μηχανὰς ποιούμενος, καὶ συνέκλεισε τὸν Τρύφωνα τοῦ μὴ εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι. ²⁶ καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ Σίμων διςχιλίους ἄνδρας ἐκλεκτοὺς συμμαχήσαι αὐτῷ καὶ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ σκεύη ἱκανά. ²⁷ καὶ οὐκ ἠβούλετο αὐτὰ δεῖξασθαι, ἀλλ' ἠθέτησε πάντα ὅσα συνέθετο αὐτῷ τοπροτέρον, καὶ ἡλλοτριούντο αὐτῷ. ²⁸ καὶ ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν Ἀθηνόβιον ἕνα τῶν φίλων αὐτοῦ κοινολογησάμενον αὐτῷ, λέγων. ὁμῆς κατακρατεῖτε τῆς Ἰόππης καὶ Γαζάρων καὶ τῆς ἄκρας τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ, πόλεις τῆς βασιλείας μου. ²⁹ τὰ ὅρια αὐτῶν ἡρημώσατε, καὶ ἐποιήσατε πληγὴν μεγάλην ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκυριεύσατε τόπων πολλῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ μου. ³⁰ νῦν οὖν παραδότες τὰς πόλεις ὥς κατελάβοθε, καὶ τοὺς φόρους τῶν τόπων ὧν κατεκυριεύσατε ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἰουδαίας. ³¹ εἰ δὲ μὴ, δότε ἀντ' αὐτῶν πεντακόσια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ τῆς καταφθορᾶς ἧς κατεφθάρκατε, καὶ τῶν φόρων τῶν πόλεων ἄλλα τάλαντα πεντακό-

σια. εἰ δὲ μὴ, παραγενόμενοι ἐκπολεμήσομεν ὑμᾶς. ³² καὶ ἦλθεν Ἀθηνόβιος φίλος τοῦ βασιλέως εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἶδε τὴν δόξαν Σίμωνος καὶ κυλιέειν μετὰ χρυσωμάτων καὶ ἀργυρωμάτων, καὶ παρὰστασιν ἱκανὴν, καὶ ἐξίστατο, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως. ³³ καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν αὐτῷ. οὔτε γῆν ἄλλοτριάν εἰλήφαμεν, οὔτε ἄλλοτριῶν κεκρατήκαμεν, ἀλλὰ τῆς κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν, ὑπὸ δὲ ἐχθρῶν ἡμῶν ἐν τινι καιρῷ ἀκρίτως κατεκρατήθη. ³⁴ ἡμεῖς δὲ καιρὸν ἔχοντες ἀνεχόμεθα τῆς κληρονομίας τῶν πατέρων ἡμῶν. ³⁵ περὶ δὲ Ἰόππης καὶ Γαζάρων ὧν αἰτεῖς, αὐταὶ ἐποιοῦν ἐν τῷ λαῷ πληγὴν μεγάλην κατὰ τὴν χώραν ἡμῶν, τούτων δώσομεν τάλαντα ἑκατόν. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἀθηνόβιος λόγον. ³⁶ ἀπέστρεψε δὲ μετὰ θυμοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν δόξαν Σίμωνος καὶ πάντα ὅσα εἶδε, καὶ ὠργίσθη ὁ βασιλεὺς ὀργὴν μεγάλην. ³⁷ Τούτων δὲ ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἔφυγεν εἰς Ὀρθωσιάδα. ³⁸ καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς τὸν Κενδεβαῖον στρατηγὸν τῆς παραλίας, καὶ δυνάμεις πεζικὰς καὶ ἱππικὰς ἔδωκεν αὐτῷ. ³⁹ καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ παρεμβαλεῖν κατὰ πρόσωπον τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐνετείλατο αὐτῷ οἰκοδομῆσαι τὴν Κεδρῶν καὶ ὀχυρῶσαι τὰς πύλας, καὶ ὅπως πολεμήσῃ τὸν λαόν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐδίωκε τὸν Τρύφωνα. ⁴⁰ καὶ παρεγενήθη Κενδεβαῖος εἰς Ἰάμνειαν, καὶ ἤρξατο τοῦ ἐρεθίζειν τὸν λαόν καὶ ἐμβατεύειν εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ αἰχμαλωτίζειν τὸν λαόν καὶ φονεῦναι, ⁴¹ καὶ ὠκοδόμησε τὴν Κεδρῶν. καὶ ἔταξεν ἐκεῖ ἱππεῖς καὶ δυνάμεις, ὅπως ἐκπορευόμενοι ἐξοδεύωσι τὰς ὁδοὺς τῆς Ἰουδαίας καθὰ συνέταξεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς.

Κ Ε Φ. Ιε'.

Καὶ ἀνέβη Ἰωάννης ἐκ Γαζάρων, καὶ ἀπήγγειλε Σίμωνι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὃ συνετελεῖ Κενδεβαῖος. ² καὶ ἐκάλεσε Σίμων τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς πρεσβυτέρους Ἰουδαν καὶ Ἰωννῃν,

νην, καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἐγὼ καὶ οἱ ἀδελφοί μου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς μου ἐπολεμήσαμεν τοὺς πολεμίους Ἰσραὴλ ἀπὸ νεότητος ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ εὐδοῶθη ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν ῥύσασθαι τὸν Ἰσραὴλ πλεονάκις. ³ νῦν δὲ γεγήρακα, καὶ ὑμεῖς δὲ ἐν τῷ ἔλεει ἱκανοὶ ἔστε ἐν τοῖς ἔτεσι. γίνεσθε ἀντ' ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου, καὶ ἐξελθόντες ὑπερμαχεῖτε ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἥ δὲ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ βοήθεια ἔστω μεθ' ὑμῶν. ⁴ καὶ ἐπέλεξεν ἐκ τῆς χώρας εἴκοσι χιλιάδας ἀνδρῶν πολεμιστῶν καὶ ἱππεῖς, καὶ ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὸν Κενδεβαῖον, καὶ ἐκοιμήθησαν ἐν Μωδεῖν. ⁵ καὶ ἀναστάντες τοπρῶ ἐπορεύοντο εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ δύναμις πολλή εἰς συνάντησιν αὐτοῖς πεζικὴ καὶ ἱππεῖς, καὶ ἦν χιμαῖρους ἀναμέσων αὐτῶν. ⁶ καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ. καὶ εἶδε τὸν λαὸν θειλούμενον διαπεράσαι τὸν χιμαῖρον, καὶ διεπέρασε πρῶτος, καὶ ἰδὼν αὐτὸν οἱ ἄνδρες, καὶ διεπέρασαν κατόπισθεν αὐτοῦ. ⁷ καὶ διεῖλε τὸν λαὸν καὶ τοὺς ἱππεῖς ἐν μέσῳ τῶν πεζῶν. ἡ δὲ ἵππος τῶν ὑπεναντίων πολλὴ σφόδρα. ⁸ καὶ ἐσάλπισαν ταῖς ἱεραῖς σάλπιγξι, καὶ ἐτροπώθη Κενδεβαῖος καὶ ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, καὶ ἔπεσον ἔξ αὐτῶν τραυματῖαι πολλοί. οἱ δὲ καταλειφθέντες ἔφυγον εἰς τὸ ὄχυρμα. ⁹ τότε ἐτραυματίσθη Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰωάννου. Ἰωάννης δὲ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως ἤλθεν εἰς Κεδρὼν ἣν ὠκοδόμησε. ¹⁰ καὶ ἔφυγον ἕως εἰς τοὺς πύργους τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς Ἀζώτου, καὶ ἐνεπύρισεν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ ἔπεσον ἔξ αὐτῶν εἰς ἄνδρας διςχιλίους, καὶ ἀπέστρεψεν εἰς γῆν Ἰουδα μετ' εἰρήνης. ¹¹ καὶ Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Ἀβούβου ἦν καθεσταμένος στρατηγὸς εἰς τὸ πεδὶον Ἰεριχώ, καὶ ἔσχεν ἀργύριον καὶ χρυσίον πολὺ. ¹² ἦν γὰρ γαμβρὸς τοῦ ἀρχιερέως. ¹³ καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ ἠβουλήθη κατακρατησάι τῆς χώρας, καὶ ἐβουλευετο δολῶ κατὰ Σίμωνος καὶ τῶν υἱῶν αὐ-

τοῦ ἄρα αὐτοῦ. ¹⁴ Σίμων δὲ ἦν ἐφοδεύων τὰς πόλεις τὰς ἐν τῇ χώρᾳ καὶ φροντίζων τῆς ἐπιμελείας αὐτῶν, καὶ κατέβη εἰς Ἰεριχώ αὐτὸς καὶ Ματθαθίας καὶ Ἰούδας οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἔτους ἐβδόμου καὶ ἐβδομηκοστοῦ καὶ ἑκατοστοῦ ἐν μηνὶ ἑνδεκάτῳ, οὗτος ὁ μὴν Σαβὰτ. ¹⁵ καὶ ὑπεδέξατο αὐτοὺς ὁ τοῦ Ἀβούβου εἰς τὸ ὄχυρματίον τὸ καλούμενον Δῶκ μετὰ δόλου ὁ ὠκοδόμησε, καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς πότον μέγαν, καὶ ἐνέκρυψεν ἐκεῖ ἄνδρας. ¹⁶ καὶ ὅτε ἐμεθύσθη Σίμων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἐξανέστη Πτολεμαῖος καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐλάβοσαν τὰ ὄπλα αὐτῶν, καὶ ἐπειρήθησαν τὸν Σίμωνι εἰς τὸ συμπόσιον, καὶ ἀπέκτειναν αὐτὸν καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ τινὰς τῶν παιδαρίων αὐτοῦ. ¹⁷ καὶ ἐποίησεν ἀθεσίαν μεγάλην, καὶ ἀπέδωκε κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν. ¹⁸ καὶ ἔγραψε ταῦτα Πτολεμαῖος, καὶ ἀπέστειλε τῷ βασιλεῖ, ὅπως ἀποστείλῃ αὐτῷ δυνάμεις εἰς βοήθειαν καὶ παραδῶ αὐτῷ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ τὰς πόλεις. ¹⁹ καὶ ἀπέστειλεν ἑτέρους εἰς Γάζαρα ἄραι τὸν Ἰωάννην, καὶ τοῖς χιλιάρχοις ἀπέστειλεν ἐπιστολὰς παραγενέσθαι πρὸς αὐτὸν, ὅπως δῶ αὐτοῖς ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ δόματα. ²⁰ καὶ ἑτέρους ἀπέστειλε καταλαβέσθαι τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸ ὄρος τοῦ ἱεροῦ. ²¹ καὶ προδραμῶν τις ἀπήγγειλεν Ἰωάννῃ εἰς Γάζαρα, ὅτι ἀπώλετο ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἀπέσταλκε καὶ σὲ ἀποκτεῖναι. ²² καὶ ἀκούσας ἔξεστη σφόδρα, καὶ συνέλαβε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐλθόντας ἀπολέσαι αὐτὸν καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐπέγνω γὰρ ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι. ²³ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων Ἰωάννου καὶ τῶν πολέμων αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνδραγαθῶν αὐτοῦ ὧν ἠνδραγάθησε, καὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν τειχέων ὧν ὠκοδόμησε, καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ, ²⁴ ἰδοὺ ταῦτα γέγραπται ἐπὶ βιβλίῳ ἡμερῶν ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ, ἀφ' οὗ ἐγενήθη ἀρχιερεὺς μετὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ.

Μ Α Κ Κ Α Β Α Ι Ω Ν

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Σ.

Κ Ε Φ. Α'.

Τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς κατ' Αἴγυπτον Ἰουδαίοις χαίρειν. οἱ ἀδελφοί οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἰουδαίας εἰρήνην ἀγαθὴν.² καὶ ἀγαθοποιῆσαι ὑμῖν ὁ θεός, καὶ μνησθεῖν τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν πιστῶν.³ καὶ δώῃ ὑμῖν καρδίαν πᾶσιν εἰς τὸ σέβεσθαι αὐτὸν καὶ ποιεῖν αὐτοῦ τὰ θελήματα καρδίᾳ μεγάλῃ καὶ ψυχῇ βουλομένη.⁴ καὶ διανοίξει τὴν καρδίαν ὑμῶν ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς προσταγμασί, καὶ εἰρήνην ποιῆσαι,⁵ καὶ ἐπακουσαι ὑμῶν τῶν δεήσεων, καὶ καταλλαγεῖν ὑμῖν, καὶ μὴ ὑμᾶς ἐγκαταλίποι ἐν καιρῷ πονηρῷ.⁶ καὶ νῦν ὧδέ ἐσμεν προσευχόμενοι περὶ ὑμῶν.⁷ βασιλεύοντος Δημητρίου ἑτους ἑκατοστοῦ ἑξηκοστοῦ ἑννάτου, ἡμεῖς οἱ Ἰουδαῖοι γεγραφήκαμεν ὑμῖν ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ ἀκμῇ τῇ ἐπελθούσῃ ἡμῖν ἐν τοῖς ἔτεσι τούτοις, ἀπ' οὗ ἀπέστη Ἰάσων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀγίας γῆς καὶ τῆς βασιλείας.⁸ καὶ ἐνεπύρισαν τὸν πυλῶνα, καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθώων. καὶ ἐδεήθημεν τοῦ κυρίου, καὶ εἰσηκούσθημεν. καὶ προσήνεγκαμεν θυσίαν καὶ σεμίδαλιν, καὶ ἐξήψαμεν τοὺς λύχνους, καὶ προετέθηκαν τοὺς ἄρτους.⁹ καὶ νῦν ἵνα ἀγῇτε τὰς ἡμέρας τῆς σκηνοπηγίας τοῦ Χασελεύ μηνός.¹⁰ ἔτους ἑκατοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ καὶ ὀγδοῦ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἡ γερούσια καὶ Ἰούδας Ἀριστοβούλου διδασκάλως Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ὅντι δὲ ἀπὸ τοῦ τῶν χριστῶν ἱερέων γένους καὶ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ Ἰουδαίοις, χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν.¹¹ ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπὸ τοῦ θεοῦ σσώσμενοι, μεγάλως εὐχαριστοῦμεν αὐτῷ, ὥς ἂν πρὸς βασιλέα παρατασσόμενοι.¹² αὐτὸς γὰρ ἐξέβρασε τοὺς παρατα-

ξαμένους ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει.¹³ εἰς γὰρ τὴν Περσίδα γεγόμενος ὁ ἡγεμὼν καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ἀνυπόστατος δοκοῦσα εἶναι δύναμις, κατεκόπησαν ἐν τῷ τῆς Ναναίας ἱερῷ, παραλογισμῷ χρησαμένων τῶν περὶ τὴν Ναναίαν ἱερέων.¹⁴ ὥς γὰρ συνοικήσων αὐτῇ παρεγένετο εἰς τὸν τόπον, ὅτε Ἀντίοχος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ φίλοι, χάριν τοῦ λαβεῖν τὰ χρήματα εἰς φερνῆς λόγον.¹⁵ καὶ προσθέντων αὐτὰ τῶν ἱερέων τῆς Ναναίας, κἀκείνου προσελθόντος μετ' ὀλίγων εἰς τὸν περιβόλον τοῦ τεμένους, συγκλείσαντες τὸ ἱερὸν, ὥς εἰσῆλθεν Ἀντίοχος,¹⁶ ἀνοίξαντες τὴν τοῦ φατνώματος κρυπτὴν θύραν, βάλλοντες πέτρους συνεκράνυσαν τὸν ἡγεμόνα, καὶ μέλη ποιήσαντες καὶ τὰς κεφαλὰς ἀφελόντες τοῖς ἔξω παρέβρύψαν.¹⁷ κατὰ πάντα εὐλογητὸς ἡμῶν ὁ θεός, ὃς παρέδωκε τοὺς ἀπεβήσαντας.¹⁸ μέλλοντες οὖν ἄγειν ἐν τῷ Χασελεύ πέμπτῃ καὶ εἰκαδὶ τὸν καθαρισμόν τοῦ ἱεροῦ, δεόν γηγασμένα διασάφσαι ὑμῖν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἀγῇτε τῆς σκηνοπηγίας καὶ τοῦ πυρός, ὅτε Νεεμίας οἰκοδομήσας τότε ἱερὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον, ἀνῆγεγκε θυσίαν.¹⁹ καὶ γὰρ ὅτε εἰς τὴν Περσικὴν ἤγοντο οἱ πατέρες ἡμῶν, οἱ τότε εὐσεβεῖς ἱερεῖς λαβόντες ἀπὸ τοῦ πυρός τοῦ θυσιαστηρίου λαθραίως, κατέκρουσαν ἐν κοιλώματι φρέατος τάξιν ἔχοντος ἀνύδρου, ἐν ᾧ κατησφαλίσαντο ὥστε πᾶσιν ἄγνωστον εἶναι τὸν τόπον.²⁰ διελθόντων δὲ ἐτῶν ἱκανῶν, ὅτε ἐδοξε τῷ θεῷ, ἀποσταλεῖς Νεεμίας ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Περσίδος τοὺς ἐκγόνους τῶν ἱερέων τῶν ἀποκρουσάντων ἐπέμψεν ἐπὶ τὸ πῦρ, ὥς δὲ διεσάφσαν ἡμῖν μὴ εὐρηκέναι πῦρ ἀλλὰ ὕδωρ παχὺ,²¹ ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἀποβαψάντας φέρειν. ὥς δὲ ἀνῆρχθη τὰ τῶν θυσιῶν, ἐκέλευσε τοὺς ἱερεῖς Νεεμίας ἐπιρῶναι τῷ ὕδατι τὰ τε ξύλα καὶ τὰ

α' ἐπικείμενα. ²² ὥς δὲ ἐγένετο τοῦ-
το, καὶ χρόνος διήλθεν, ὅτε ἤλιος ἀνέ-
λαμψε πρότερον ἐπινεφῆς ὢν, ἀνῆλθῃ
πυρὰ μεγάλη, ὥστε θαυμάσαι πάντας.
²³ προσευχὴν δὲ ἐποίησαντο οἱ ἱερεῖς
δαπανωμένης τῆς θυσίας, οἳ τε ἱερεῖς
καὶ πάντες καταρχομένου Ἰωνάθου,
τῶν δὲ λοιπῶν ἐπιφωνούντων, ὡς Νε-
εμίου. ²⁴ ἦν δὲ ἡ προσευχὴ τὸν τρό-
πον ἔχουσα τοῦτον. Κυριε κύριε ὁ
θεὸς ὁ πάντων κτίστης, ὁ φοβερός,
καὶ ἰσχυρός, καὶ δίκαιος, καὶ ἐλέημων.
ὁ μόνος βασιλεὺς καὶ χρηστός, ²⁵ ὁ
μόνος χορηγός, ὁ μόνος δίκαιος καὶ
παντοκράτωρ καὶ αἰώνιος, ὁ διασώ-
ζων τὸν Ἰσραὴλ ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ
ποιήσας τοὺς πατέρας ἐκλεκτοὺς, καὶ
ἀγιάσας αὐτούς. ²⁶ πρόσδεξι τὴν
θυσίαν ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου
Ἰσραὴλ, καὶ διαφύλαξον τὴν μερίδα
σου καὶ καθαγιάσον. ²⁷ ἐπισυνάγαγε
τὴν διασποράν ἡμῶν, ἐλευθέρωσον
τοὺς δουλεύοντας ἐν τοῖς ἔθνεσι, τοὺς
ἐξουθενημένους καὶ βδελυκτοὺς ἐπίδε,
καὶ γνώτωσαν τὰ ἔθνη, ὅτι σὺ εἶ ὁ
θεὸς ἡμῶν. ²⁸ βασάνισον τοὺς κατα-
δυναστεύοντας καὶ ἐξυβρίζοντας ἐν ὑ-
περηφανίᾳ. ²⁹ καταφύτευσον τὸν λαόν
σου εἰς τὸν τόπον τὸν ἁγίον σου, κα-
θὼς εἶπε Μωυσῆς. ³⁰ οἱ δὲ ἱερεῖς
ἐπέψαλλον τοὺς ὕμνους. ³¹ καθὼς δὲ
ἀνῆλθῃ τὰ τῆς θυσίας, καὶ τὸ περι-
λειπόμενον ὕδωρ, ὁ Νεεμίας ἐκέλευσε
λίθους μείζοντας κατασχεῖν. ³² ὥς δὲ
τοῦτο ἐγενήθη, φλόξ ἀνῆλθῃ. τοῦ δὲ
ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἀντιλαμβάναν-
τος φωτὸς ἐδαπανήθη. ³³ ὥς δὲ φα-
νερὸν ἐγενήθη τὸ πρᾶγμα, καὶ διηγ-
εῖλη τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν, ὅτι εἰς
τὸν τόπον οὗ τὸ πῦρ ἀπέκρουσαν οἱ
μεταχθέντες ἱερεῖς τὸ ὕδωρ ἐφάνη, ἀφ'
οὗ καὶ οἱ περὶ τὸν Νεεμίαν ἤγνισαν
τὰ τῆς θυσίας, ³⁴ περιφράξας δὲ ὁ
βασιλεὺς ἱερὸν ἐποίησε, δοκιμάσας τὸ
πρᾶγμα. ³⁵ καὶ οἷς ἐχαρίζετο ὁ βασι-
λεὺς πολλὰ διάφορα ἔλαμβανε καὶ
μετιδίδου. ³⁶ προσηγόρευσαν δὲ οἱ περὶ
τὸν Νεεμίαν τοῦτο Νέφθαθ, ὃ διερ-
μηνεύεται Καθαρισμός. καλεῖται δὲ
παρὰ τοῖς πολλοῖς Νεφθαί.

Κ Ε Φ. Β'.

Εὐρίσκεται δὲ ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς
Ἰερემίας ὁ προφήτης ὅτι ἐκέλευσε τοῦ
πυρὸς λαβεῖν τοὺς μεταγινομένους, ὡς
σεσήμανται, ² καὶ ὡς ἐνετείλατο τοῖς
μεταγενομένοις ὁ προφήτης, δοὺς αὐ-
τοῖς τὸν νόμον, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται
τῶν προσταγμάτων τοῦ κυρίου, καὶ
ἵνα μὴ ἀποπλανηθῶσι ταῖς διανοίαις,
βλέποντες ἀγάλλεται χρυσὰ καὶ ἀργυ-
ρὰ καὶ τὸν περὶ αὐτὰ κόσμον. ³ καὶ
ἕτερα τοιαῦτα λέγων, παρεκάλει μὴ
ἀποστῆναι τὸν νόμον ἀπὸ τῆς καρ-
δίας αὐτῶν. ⁴ ἦν δὲ ἐν τῇ γραφῇ, ὡς
τὴν σκηνὴν καὶ τὴν κιβωτὸν ἐκέλευσεν
ὁ προφήτης χρηματισμοῦ γενηθέντος
αὐτῶ συνακολουθεῖν, ὡς δὲ ἐξῆλθεν
εἰς τὸ ὄρος οὗ ὁ Μωυσῆς ἀναβὰς ἐθε-
άσατο τὴν τοῦ θεοῦ κληρονομίαν.
⁵ καὶ ἔλθων ὁ Ἰερემίας εὗρεν οἶκον
ἀντρώδῃ, καὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὴν κι-
βωτὸν καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυ-
μιάματος εἰσῆνεγκεν ἐκεῖ, καὶ τὴν θύ-
ραν ἐνέφραξε. ⁶ καὶ προσελθόντες τι-
νὲς τῶν συνακολουθούντων, ὥστε ἐπι-
σημῆνασθαι τὴν ὁδόν, καὶ οὐκ ἡδυ-
νηθησαν εὐρεῖν. ⁷ ὥς δὲ ὁ Ἰερემίας
ἔγνω, μεμψάμενος αὐτοῖς εἶπεν. ὅτι
καὶ ἄγνωστος ὁ τόπος ἔσται ἕως ἂν
συναγάγῃ ὁ θεὸς ἐπισυναγωγὴν τοῦ
λαοῦ καὶ ἱλεως γένηται. ⁸ καὶ τότε ὁ
κύριος ἀναδείξει ταῦτα, καὶ ὀφθήσε-
ται ἡ δόξα τοῦ κυρίου καὶ ἡ νεφέλη,
ὡς καὶ ἐπὶ Μωυσῇ ἐδηλοῦτο, ὡς καὶ
ὁ Σαλωμὼν ἠξίωσεν ἵνα ὁ τόπος καθ-
αγιασθῇ μεγάλως. ⁹ διεσαφέτω δὲ
καὶ ὡς σοφίαν ἔχων ἀνῆνεγκε θυσίαν
ἐγκαινισμοῦ καὶ τῆς τελειώσεως τοῦ
ἱεροῦ. ¹⁰ καθὼς καὶ Μωυσῆς προσηύ-
ξατο πρὸς κύριον, καὶ κατέβη πῦρ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ τῆς θυσίας ἔδα-
πάνησεν, οὕτως καὶ Σαλωμὼν προσ-
ηύξατο, καὶ καταβὰν τὸ πῦρ ἀνῆλωσε
τὰ ὀλοκαυτώματα. ¹¹ καὶ εἶπε Μωυ-
σῆς, διὰ τὸ μὴ βεβρωῶσθαι τὸ περὶ τῆς
ἀμαρτίας, ἀνῆλθῃ. ¹² ὡς αὐτὰς καὶ
ὁ Σαλωμὼν τὰς ὁκτὼ ἡμέρας ἤγαγεν.
¹³ ἐξηγούντο δὲ καὶ ἐν ταῖς ἀναγρα-
φαῖς καὶ ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς τοῖς
κατὰ τὸν Νεεμίαν τὰ αὐτά, καὶ ὡς
καταβαλλόμενος βιβλιοθήκην, ἐπισυν-
ήγαγε

ἤγαγε τὰ περὶ τῶν βασιλείων καὶ προφητῶν, καὶ τὰ τοῦ Δαυὶδ, καὶ ἐπιστολάς βασιλείων περὶ ἀναθεμάτων. ¹⁴ ὥσαύτως δὲ καὶ Ἰουδας τὸν διαπεπρωκότα διὰ τὸν πόλεμον τὸν γεγνότα ἡμῖν ἐπισυνήγαγε πάντα, καὶ ἔστι παρ' ἡμῖν. ¹⁵ ὣν οὖν ἔαν χρεῖαν ἔχητε, τοὺς ἀποκομιοῦντας ὑμῖν ἀποστέλλετε. ¹⁶ μέλλοντες οὖν ἄγειν τὸν καθαρισμόν ἐγράψαμεν ὑμῖν. καλῶς οὖν ποιρετε ἄγοντες τὰς ἡμέρας. ¹⁷ ὁ δὲ θεὸς ὁ σώσας τὸν πάντα λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀποδοὺς τὴν κληρονομίαν πᾶσι καὶ τὸ βασιλεῖον, καὶ τὸ ἱερατεῖον, καὶ τὸν ἁγιασμόν, ¹⁸ καθὼς ἐπηγγέλατο διὰ τοῦ νόμου. ἐλπίζομεν γὰρ ἐπὶ τῷ θεῷ, ὅτι ταχέως ἡμᾶς ἐλεήσει καὶ ἐπισυνάξει ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὸν ἅγιον τόπον. ἐξέλτετο γὰρ ἡμᾶς ἐκ μεγάλων κακῶν, καὶ τὸν τόπον ἐκαθάρισε. ¹⁹ τὰ δὲ κατὰ τὸν Ἰουδαν τὸν Μακκαβαῖον καὶ τοὺς τούτου ἀδελφοὺς καὶ τὸν τοῦ ἱεροῦ τοῦ μεγάλου καθαρισμόν, καὶ τὸν τοῦ βωμοῦ ἔγκαινισμόν, ²⁰ ἔτι τε τοὺς πρὸς Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ καὶ τὸν τούτου υἱὸν Εὐπάτορα πολέμους, ²¹ καὶ τὰς ἐξ οὐρανοῦ γενομένας ἐπιφανείας τοῖς ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ φιλοτίμως ἀνδραγαθήσασιν, ὥστε τὴν ὅλην χώραν ὀλίγους ὄντας λεηλατεῖν καὶ τὰ βαρβάρων πληθὴ διώκειν, ²² καὶ τὸ περιβοήτον καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἱερὸν ἀνακομίσασθαι, καὶ τὴν πόλιν ἐλευθερῶσαι, καὶ τοὺς μέλλοντας καταλύεσθαι νόμους ἐπανορθῶσαι, τοῦ κυρίου μετὰ πάσης ἐπιεικείας ἴλω γενομένου αὐτοῖς, ²³ τὰ ὑπὸ Ἰάσωνος τοῦ Κυρηναίου δεδηλωμένα διὰ πέντε βιβλίων, περαιοσόμεθα δι' ἐνὸς συντάγματος ἐπιτεμεῖν. ²⁴ συνορῶντες γὰρ τὸ χῆμα τῶν ἀριθμῶν καὶ τὴν οὐσαν δυσχέρειαν τοῖς θέλουσιν ἐσκυλεῖσθαι τοῖς τῆς ἱστορίας διηγῆμασι διὰ τὸ πλῆθος τῆς ὕλης, ²⁵ ἐφροντίσαμεν τοῖς μὲν βουλομένοις ἀναγινώσκειν ψυχὰς γινάν, τοῖς δὲ φιλοφρονοῦσιν εἰς τὸ διὰ μνήμης ἀναλαβεῖν εὐκοπίαν, πᾶσι δὲ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὠφέλειαν. ²⁶ καὶ ἡμῖν μὲν τοῖς τὴν κακοπάθειαν ἐπιδεδεγμένοις τῆς

ἐπιτομῆς οὐ ῥάδιον, ἰδρῶτος δὲ καὶ ἀγρυπνίας τὸ πρᾶγμα. ²⁷ καθάπερ τῷ παρασκευάζοντι συμπόσιον καὶ ζητοῦντι τὴν ἐτέρων λυσιτέλειαν οὐκ εὐχερὲς μὲν, ὅμως διὰ τὴν τῶν πολλῶν εὐχαριστίαν, ἡδέως τὴν κακοπάθειαν ὑποίσομεν. ²⁸ τὸ μὲν διακριβοῦν περὶ ἐκάστων τῷ συγγραφεῖ παραχωρήσαντες, τὸ δὲ ἐπιπορεύεσθαι τοῖς ὑπογραμμοῖς τῆς ἐπιτομῆς διαπονόντες. ²⁹ καθάπερ γὰρ τῆς καινῆς οἰκίας ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης καταβολῆς φροντιστέον, τῷ δὲ ἐγκαίειν καὶ ζωγραφεῖν ἐπιχειροῦντι τὰ ἐπιτήδεια πρὸς διακόσμησιν ἐξεταστέον, οὕτω δοκῶ καὶ ἐπὶ ἡμῖν. ³⁰ τὸ μὲν ἐμβατεῦειν καὶ περὶ πάντων ποιῆσθαι λόγον, καὶ πολυπραγμονεῖν ἐν τοῖς καταμέροισι, τῷ τῆς ἱστορίας ἀρχηγῇ καθήκει. ³¹ τὸ δὲ σύντομον τῆς λέξεως μεταδιώκειν, καὶ τὸ ἐξεργαστικὸν τῆς πραγματείας παραιτέσθαι, τῷ τὴν μετάφρασιν ποιουμένῳ συγχωρητέον. ³² ἐντεῦθεν οὖν ἀρξώμεθα τῆς διηγῆσεως, τοῖς προειρημένοις τοσοῦτον ἐπιτεύξαντες. εὐήθετε γὰρ τὸ μὲν πρὸ τῆς ἱστορίας πλεονάζειν, τὴν δὲ ἱστορίαν ἐπιτεμεῖν.

Κ Ε Φ. Γ'.

Τῆς ἀγίας τοίνυν πόλεως κατοικουμένης μετὰ πάσης εἰρήνης, καὶ τῶν νόμων ἔτι κάλλιστα συντηρουμένων διὰ τὴν Ὀνίου τοῦ ἀρχιερέως εὐσέβειαν τε καὶ μισοπονηρίαν, ² συνέβαινε καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς τιμᾶν τὸν τόπον, καὶ τὸ ἱερὸν ἀποστολαῖς ταῖς κρατίσταις δοξάζειν, ³ ὥστε καὶ Σέλευκον τὸν τῆς Ἀσίας βασιλέα χορηγεῖν ἐκ τῶν ἰδίων προσδόντων πάντα τὰ πρὸς τὰς λειτουργίας τῶν θυσιῶν ἐπιβάλλοντα δαπανήματα. ⁴ Σίμων δέ τις ἐκ τῆς Βενιαμὶν φυλῆς προστάτης τοῦ ἱεροῦ καθεσταμένος, διηνέχθη τῷ ἀρχιερεῖ περὶ τῆς κατὰ τὴν πόλιν παρνομίας. ⁵ καὶ νικῆσαι τὸν Ὀνίαν μὴ δυνάμενος, ἦλθε πρὸς Ἀπολλωνίου Θρασιαν, τὸν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν κοίτης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγόν. ⁶ καὶ προσήγγειλε περὶ τοῦ χρημάτων ἀμυθῆτων γέμειν τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις γαζοφυλακίον, ὥστε τὸ πλη-

πλήθος τῶν διαφόρων ἐναριθμητοὺν εἶναι, καὶ μὴ προσῆκειν αὐτὰ πρὸς τὸν τῶν θυνσιῶν λόγον, εἶναι δὲ δυνατόν ὑπὸ τὴν τοῦ βασιλέως ἐξουσίαν πεσεῖν ἅπαντα ταῦτα. ⁷ συμμίζας δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τῷ βασιλεῖ, περὶ τῶν μνηυθέντων αὐτῷ χρημάτων ἐνεφανισεν. ὁ δὲ προχειρισάμενος Ἡλιόδωρον, τὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἀπέστειλε δούς ἐντολὰς, τὴν τῶν προειρημένων χρημάτων ἐκκομιδὴν ποιήσασθαι. ⁸ εὐθέως δὲ ὁ Ἡλιόδωρος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν, τῇ μὲν ἐμφάσει ὡς τὰς κατὰ κοίλῃν Συρίαν καὶ Φοινίκην πόλεις ἐφοδεύσων, τῷ πράγματι δὲ τὴν τοῦ βασιλέως πρόθεσιν ἐπιτελέσων. ⁹ παραγενηθεὶς δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ φιλοφρονῶς ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως τῆς πόλεως ἀποδεχθεὶς, ἀνέθετο περὶ τοῦ γεγονότος ἐμφανισμοῦ, καὶ τίνος ἐνεκεν παρέστι διεσάφισεν. ἐπυνθάνετο δὲ, εἰ ταῖς ἀληθείαις ταῦτα οὕτως ἔχοντα τυγχάνει. ¹⁰ τοῦ δὲ ἀρχιερέως ὑποδείξαντος παραθήκας εἶναι χρηρῶν τε καὶ ὀρφανῶν, ¹¹ τινὰ δὲ καὶ Τρκανοῦ τοῦ Τωβίου σφοδρὰ ἀνδρὸς ἐν ὑπεροχῇ κεμένου, οὗχ ὥσπερ ἦν διαβάλλων ὁ δυσσεβὴς Σίμων, τὰ δὲ πάντα ἀργυρίου τετρακόσια τάλαντα, χρυσίου δὲ διακόσια. ¹² ἀδικηθῆναι δὲ τοὺς πεπιστευκότας τῇ τοῦ τόπου ἀγιστύνῃ καὶ τῇ τοῦ τετιμημένου κατὰ τὸν σύμπαντα κόσμον ἱεροῦ σεμνότητι καὶ ἀσυλίᾳ, παντελῶς ἀμύχανον εἶναι. ¹³ ὁ δὲ Ἡλιόδωρος, δι' ὃς εἶχε βασιλικὰς ἐντολὰς, πάντως ἔλεγεν εἰς τὸ βασιλικὸν ἀναληπτέα ταῦτα εἶναι. ¹⁴ ταξάμενος δὲ ἡμέραν εἰςῆγε τὴν περὶ τούτων ἐπίσκεψιν οἰκονομήσων. ἦν δὲ οὐ μικρὰ καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἀγωνία. ¹⁵ οἱ δὲ ἱερεῖς πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ταῖς ἱερατικαῖς στολαῖς ῥίψαντες ἑαυτοὺς, ἐπεκαλοῦντο εἰς οὐρανὸν τὸν περὶ παραθήκης νομοθετήσαντα τοῖς παρακαταθεμένοις ταῦτα σῶα διαφυλάξαι. ¹⁶ ἦν δὲ ὀρώντα τὴν τοῦ ἀρχιερέως ἰδέαν, τιτρώσκεισθαι τὴν διάνοιαν. ἡ γὰρ ὄψις καὶ τὸ τῆς χροᾶς παρηλλαγμένον ἐνέφαινε τὴν κατὰ ψυχὴν ἀγωνίαν. ¹⁷ περιεκέχυτο γὰρ περὶ τὸν ἄνδρα δέος τι καὶ φρικασμός

σώματος, δι' ὧν πρόδηλον ἐγένετο τοῖς θεωροῦσι τὸ κατὰ καρδίαν ἐνιστὸς ἄλλος. ¹⁸ οἱ δὲ ἐκ τῶν οἰκιῶν ἀγελήδον ἐξεπήδων ἐπὶ πάνδημον ἱκετείαν, διὰ τὸ μέλλειν εἰς καταφρόνησιν ἐρχέσθαι τὸν τόπον. ¹⁹ ὑπέκωσμέναι δὲ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς αἱ γυναῖκες σάκκους κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐπλήθυσον. αἱ δὲ κατακλιστοὶ τῶν παρθένων, αἱ μὲν συνέτρεχον ἐπὶ τοὺς πυλῶνας, αἱ δὲ ἐπὶ τὰ τεῖχη, τινὲς δὲ διὰ τῶν θυρίδων διεξέκυπτον. ²⁰ πᾶσαι δὲ προτίνουσαι τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐποιοῦντο τὴν λιτανείαν. ²¹ ἔλειν δ' ἦν τὴν τοῦ πλήθους παμμιγῇ πρόπτωσιν, τὴν τε τοῦ μεγάλως διαγωνιώτος ἀρχιερέως προσδοκίαν. ²² οἱ μὲν οὖν ἐπεκαλοῦντο τὸν παντοκράτορα θεὸν τὰ πεπιστευμένα τοῖς πεπιστευκόσι σῶα διαφυλάσσειν μετὰ πάσης ἀσφαλείας. ²³ ὁ δὲ Ἡλιόδωρος τὸ διεγνωσμένον ἐπετέλει. ²⁴ αὐτόθι δὲ αὐτοῦ σὺν τοῖς δορυφόροις κατὰ τὸ γαζοφυλάκιον ἤδη παρόντος, ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ πάσης ἐξουσίας δυνάστης ἐπιφάνειαν μεγάλην ἐποίησεν, ὥστε πάντας τοὺς κατατολμήσαντας συνελθεῖν, καταπλεγέντας τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν, εἰς ἔκλυσιν καὶ δειλίαν τραπήναι. ²⁵ ᾤφθη γάρ τις ἵππος αὐτοῖς φοβερὸν ἔχων τὸν ἐπιβάτην, καὶ καλλίστη σαγῇ διακεκοσμημένος, φερόμενος δὲ ῥύδην ἐνέεισε τῷ Ἡλιόδωρῳ τὰς ἐμπροσθίας ὀπλάς. ὁ δὲ ἐπικαθήμενος ἐφαίνετο χροσὴν πανοπλίαν ἔχων. ²⁶ ἕτεροι δὲ δύο προεφάνησαν αὐτῷ νεανίαι τῇ ὥμῃ μὲν ἐκπρεπεῖς, καλλίστοι δὲ τῇ δοξῇ, διαπρεπεῖς δὲ τὴν περιβολῇ. οἱ καὶ παραστάντες ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἐμαστίγουν αὐτὸν ἀδιαλείπτως, πολλὰς ἐπιβρόπιτουντες αὐτῷ πληγὰς. ²⁷ ἄφνω δὲ πεισόντα πρὸς τὴν γῆν καὶ πολλῶ σκότει περιγυθέντα, συναρπάσαντες καὶ εἰς φορεῖον ἐνθέντες, ²⁸ τὸν ἄρτι μετὰ πολλῆς παραδρομῆς καὶ πάσης δορυφορίας εἰς τὸ προειρημένον ἐκελθόντα γαζοφυλάκιον, ἔφερον ἀβοήθητον ἑαυτῷ καθεστῶτα, φανερώς τὴν τοῦ θεοῦ δυναστείαν ἐπεγνακότες. ²⁹ καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν θεῖαν ἐνερ-
για

γχαν ἄφρωνος καὶ πάσης ἐστερημένος ἱλπίδος καὶ σωτηρίας ἐρήπτο. ³⁰ οἱ δὲ τὸν κύριον εὐλόγουν τὸν παραδοξάζοντα τὸν ἑαυτοῦ τόπον. καὶ τὸ μικρῷ πρότερον δέους καὶ ταραχῆς γέμον ἱερὸν, τοῦ παντοκράτορος ἐπιφανέντος κυρίου, χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐπεπλήρωτο. ³¹ ταχὺ δὲ τινες τῶν τοῦ Ἡλιόδωρου συνήθων ἤξιουν τὸν Ὀνίαν ἐπικαλέσασθαι τὸν ὕψιστον, καὶ τὸ ζῆν χαρίσασθαι τῷ παντελῶς ἐν ἐσχάτῃ πνοῇ κειμένῳ. ³² ὑποπτος δὲ γενομένος ὁ ἀρχιερεὺς, μήποτε διαλῆψιν ὁ βασιλεὺς σῆν, κακουργίαν τινα περὶ τὸν Ἡλιόδωρον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων συντελεῖσθαι, προσήγαγε θυσίαν ὑπὲρ τῆς τοῦ ἀνδρὸς σωτηρίας. ³³ ποιούμενου δὲ τοῦ ἀρχιερέως τὸν ἱλασμόν, οἱ αὐτοὶ νεανῖαι πάλιν ἐφάνησαν τῷ Ἡλιόδωρῳ ἐν ταῖς αὐταῖς ἐσθῆσιν ἐστολισμένοι, καὶ στάντες εἶπον, πολλὰς τῷ Ὀνίᾳ τῷ ἀρχιερεῖ χάριτας ἔχε, διὰ γὰρ αὐτὸν σοὶ κεχαρίσται τὸ ζῆν ὁ κύριος. ³⁴ σὺ δὲ ὑπ' αὐτοῦ μεμαστιγμένος διάγγελε πᾶσι τὸ μεγαλεῖον τοῦ θεοῦ κράτος. ταῦτα δὲ εἰπόντες ἀφανεῖς ἐγένοντο. ³⁵ ὁ δὲ Ἡλιόδωρος θυσίαν ἀνεγένκας τῷ κυρίῳ, καὶ εὐχὰς μεγίστας εὐξάμενος τῷ τῷ ζῆν περιποιήσαντι, καὶ τὸν Ὀνίαν ἀποδείξάμενος, ἀνειτραποτέδευσε πρὸς τὸν βασιλέα. ³⁶ ἐξεμαρτύρει δὲ πᾶσιν ἅπερ ἦν ὑπ' ὀφιν τεθειμένος ἔργα τοῦ μεγίστου θεοῦ. ³⁷ τοῦ δὲ βασιλέως ἐπερωτήσαντος τὸν Ἡλιόδωρον ποῖός τις εἴη ἐπιτήδειος ἐτι ἅπαξ διαπεμφθῆναι εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔφησεν. ³⁸ εἰ τινα ἔχεις πολέμιον ἢ πραγμάτων ἐπίβουλον, πέμψον αὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μεμαστιγμένον αὐτὸν προσδέξῃ, ἔαν περ καὶ διασωθῇ, διὰ τὸ περὶ τὸν τόπον ἀληθῶς εἶναι τινα θεοῦ δύναμιν. ³⁹ αὐτὸς γὰρ ὁ τὴν κατοικίαν ἐπουράνιον ἔχων, ἐπόπτης ἐστὶ καὶ βοηθὸς ἐκείνου τοῦ τόπου, καὶ τοὺς παραγινομένους ἐπὶ κακώσει τύπτων ἀπόλλυσιν. ⁴⁰ καὶ τὰ μὲν κατὰ Ἡλιόδωρον, καὶ τὴν τοῦ γαζοφυλακίου τήρησιν οὕτως ἐχώρησεν.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ὁ δὲ προειρημένος Σίμων ὁ τῶν

χρημάτων καὶ τῆς πατρίδος ἐνδείκτης γεγωνὺς, ἐκακολόγει τὸν Ὀνίαν, ὡς αὐτὸς τε εἴη τὸν Ἡλιόδωρον ἐπιστεσεῖ-
 κως, καὶ τῶν κακῶν δημιουργὸς καθεστηκὼς. ² καὶ τὸν εὐεργέτην τῆς πόλεως καὶ τὸν κηδεμόνα τῶν ὁμοεθνῶν καὶ ζηλωτὴν τῶν νόμων, ἐπίβουλον τῶν πραγμάτων ἐτόλμα λέγειν. ³ τῆς δὲ ἐχθρας ἐπὶ τοσούτον προβαίνου-
 σης, ὥστε καὶ διὰ τινος τῶν ὑπὸ τοῦ Σίμωνος δεδοκιμασμένων φόνους συντελεῖσθαι, ⁴ συνορῶν ὁ Ὀνίας τὸ χαλεπὸν τῆς φιλονικίας, καὶ Ἀπολλώνιον μαίνεισθαι, ὡς τὸν κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν συναύξοντα τὴν κακίαν τοῦ Σίμωνος, ⁵ ὡς τὸν βασιλέα διεκομίσθη, οὐ γινόμενος τῶν πολιτῶν κατηγορὸς, τὸ δὲ συμφέρον κοινῇ κατ' ἰδίαν παντὶ τῷ πλήθει σκοπῶν. ⁶ ἑώρα γὰρ ἄνευ βασιλικῆς προνοίας ἀδύνατον εἶναι τυχεῖν εἰρήνης ἐτι τὰ πράγματα, καὶ τὸν Σίμωνα παῦλιν οὐ ληψόμενον τῆς ἀνοίας. ⁷ μεταλλάξαντος δὲ τὸν βίον Σελεύκου, καὶ παραλαβόντος τὴν βασιλείαν Ἀντιόχου τοῦ προσαγορευθέντος Ἐπιφανοῦς, ὑπενόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Ὀνίου τὴν ἀρχιερωσύνην, ⁸ ἐπαγγελάμενος τῷ βασιλεῖ δι' ἐντευξέως ἀργυρίου τάλαντα ἐξήκοντα πρὸς τοῖς τριακοσίοις, καὶ προσόδου τινὸς ἄλλης τάλαντα ὀγδοήκοντα. ⁹ πρὸς δὲ τούτοις ὑπισχνεῖτο καὶ ἕτερα διαγράψαι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ἔαν συγχωρηθῇ διὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, γυμνάσιον καὶ ἐφηβίαν αὐτῷ συστήσασθαι, καὶ τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀντιοχεῖς ἀναγράψαι. ¹⁰ ἐπινεύσαντος δὲ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς ἀρχῆς κρατήσας, εὐθέως ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτήρα τοὺς ὁμοφύλους μετήγε. ¹¹ καὶ τὰ κείμενα τοῖς Ἰουδαίοις φιλάνθρωπα βασιλικά διὰ Ἰωάννου τοῦ πατρὸς Εὐπολέμου, τοῦ ποιησαμένου τὴν πρεσβείαν ὑπὲρ φιλίας καὶ συμμαχίας πρὸς τοὺς Ῥωμαίους, παρώσατο. καὶ τὰς μὲν νομίμους καταλύων πολιτείας, παρανόμους ἐθισμοὺς ἐκαινίζεν. ¹² ἄσμένως γὰρ ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀκρόπολιν γυμνάσιον καθίδρυσεν, καὶ τοὺς κρατίστους τῶν ἐφήβων ὑποτάσσων ὑπὸ

ὑπὸ πέτυσον ἤγεν. ¹³ ἦν δ' οὕτως ἀκμή τις Ἑλληνισμοῦ, καὶ πρόσβασις ἀλλοφυλισμοῦ διὰ τὴν τοῦ ἄσεβοῦς καὶ οὐκ ἀρχιερέως Ἰάσωνος ὑπερβάλουσαν ἀναγνάν, ¹⁴ ὥστε μηκέτι περὶ τὰς τού θυσιαστηρίου λειτουργίας προθύμους εἶναι τοὺς ἱερεῖς, ἀλλὰ τοῦ μὲν ναοῦ καταφρονούντες καὶ τῶν θυσιῶν ἀμελοῦντες ἐσπευδον μετέχειν τῆς ἐν παλαιστρᾷ παρανόμου χορηγίας, μετὰ τὴν τοῦ δίσκου πρόκλησιν, ¹⁵ καὶ τὰς μὲν πατρώους τιμὰς ἐν οὐδενὶ τιθέμενοι, τὰς δὲ Ἑλληνικὰς δόξας καλλίστας ἡγούμενοι. ¹⁶ ὧν χάριν περιέσχεν αὐτοὺς χαλεπὴ περίστασις, καὶ ὧν ἐξήλουν τὰς ἀγωγὰς καὶ καθάπαν ἤθελον ἐξομοιοῦσθαι, τούτους πολέμιους καὶ τιμωρητὰς ἔσχον. ¹⁷ ἀσβεῖν γὰρ εἰς τοὺς θείους νόμους οὐ ῥάδιον, ἀλλὰ ταῦτα ὁ ἀκόλουθος καιρὸς δηλώσει. ¹⁸ ἀγομένου δὲ πενταετηρικοῦ ἀγῶνος ἐν Τύρῳ, καὶ τοῦ βασιλέως παρόντος, ¹⁹ ἀπέστειλεν Ἰάσων ὁ μικρὸς θεωροὺς ἀπὸ Ἱεροσολύμων Ἀντιοχεῖς ὄντας παρακομίζοντας ἀργυρίου δραχμὰς τριακσίαις εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλέους θυσίαν, ἃς καὶ ἤξισαν οἱ παρακομίσαντες μὴ χρῆσθαι πρὸς θυσίαν διὰ τὸ μὴ καθήκειν, εἰς ἑτέραν δὲ καταθέσθαι δαπάνην. ²⁰ ἐπέμψεν οὖν ταῦτα διὰ μὲν τὸν ἀποστείλαντα εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλέους θυσίαν, ἐνέκινε δὲ τῶν παρακομίζόντων εἰς τὰς τῶν τριήρων κατασκευάς. ²¹ ἀποσταλέντος δὲ εἰς Αἴγυπτον Ἀπολλωνίου τοῦ Μενεσθέως διὰ τὰ πρωτοκλίσια Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος βασιλέως, μεταλαβὼν Ἀντιοχος ἀλλότριον αὐτὸν τῶν αὐτῶν γεγενῆαι πραγμάτων, τῆς κατ' αὐτὸν ἀσφαλείας ἐφρόντιζεν. ὅθεν εἰς Ἰόππην παραγεγόμενος, κατήνησεν εἰς Ἱεροσόλυμα. ²² μεγαλοπρεπῶς δὲ ὑπὸ τοῦ Ἰάσωνος καὶ τῆς πόλεως παραδεχθεῖς, μετὰ δαδουχίας καὶ βοῶν ἐξισπεύρεται, εἰδ' οὕτως εἰς τὴν Φοινίκην κατεστρατοπέδευσε. ²³ μετὰ δὲ τριετὴ χρόνον ἀπέστειλεν Ἰάσων Μενέλαον τὸν τοῦ προσημνομένου Σίμωνος ἀδελφόν, παρακομίζοντα τὰ χρήματα τῷ βασιλεῖ, καὶ

περὶ πραγμάτων ἀναγκαίων ὑπομηματισμοὺς τελέοντα. ²⁴ ὁ δὲ συσταθεὶς τῷ βασιλεῖ καὶ δοξάσας αὐτὸν τῷ προσώπῳ τῆς ἐξουσίας, εἰς ἑαυτὸν κατήνησε τὴν ἀρχιερωσύνην, ὑπερβαλὼν τὸν Ἰάσωνα τάλαντα ἀργυρίου τριακσίαις. ²⁵ λαβὼν δὲ τὰς βασιλικὰς ἐντολάς παρεγένετο, τῆς μὲν ἀρχιερωσύνης οὐδὲν ἄξιον φέρων, θυμούς δὲ ὧμοῦ τυράννου καὶ θηρὸς βαρβάρου ὀργὰς ἔχων. ²⁶ καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας, ὑπονοθευθεὶς ὑφ' ἑτέρου φυγὰς εἰς τὴν Ἀμμανίτιν χώραν συνήλαστο. ²⁷ ὁ δὲ Μενέλαος τῆς μὲν ἀρχῆς ἐκράτει, τῶν δὲ ἐπηγγεμένων τῷ βασιλεῖ χρημάτων οὐδὲν εὐτάκτει. ποιούμενον δὲ τὴν ἀπαίτησιν Σωστράτου τοῦ τῆς ἀκροπόλεως ἐπάρχου, ²⁸ πρὸς τοῦτον γὰρ ἦν ἡ τῶν φόρων πράξις, δι' ἣν αἰτίαν οἱ δύο ὑπὸ τοῦ βασιλέως προσεκλήθησαν. ²⁹ καὶ ὁ μὲν Μενέλαος ἀπέλιπε τῆς ἀρχιερωσύνης διάδοχον Ἀνσίμαχον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν, Σώστρατος δὲ Κράττητα τὸν ἐπὶ τῶν Κυπρίων. ³⁰ τοιούτων δὲ συνεστηκότων, συνέβη Ταρεῖς καὶ Μαλῶτας στασιάξαι, διὰ τὸ Ἀντιοχίδι τῇ παλλακῇ τοῦ βασιλέως ἐν δωρεᾷ διδοῦσθαι. ³¹ θάττον οὖν ὁ βασιλεὺς ἤκε καυτεῖλαι τὰ πράγματα, καταλιπὼν τὸν διαδεχόμενον Ἀνδρόνικον τῶν ἐν ἀξιώματι κειμένων. ³² νομίσας δὲ ὁ Μενέλαος εἰληφέναι καιρὸν εὐφυῆ, χρυσώματά τινα τῶν τοῦ καιροῦ νοσφισαμένος ἐχαρίσατο τῷ Ἀνδρονίκῳ, καὶ ἑτέρα ἐτύγγανε πεπρακῶς εἰς τε Τύρον καὶ τὰς κύκλῳ πόλεις. ³³ ἃ καὶ σαφῶς ἐπεγνωκῶς ὁ Ὀνίας, παρήλεγχεν ἀποκεχωρηκῶς εἰς ἀσύλον τόπον, ἐπὶ Δάφνης τῆς πρὸς Ἀντιόχειαν κειμένης, ³⁴ ὅθεν ὁ Μενέλαος λαβὼν ἰδίᾳ τὸν Ἀνδρόνικον, παρεκαλεῖ χειρώσασθαι τὸν Ὀνίαν. ὁ δὲ παραγεγόμενος ἐπὶ τὸν Ὀνίαν, καὶ πεισθεὶς ἐπὶ δόλῳ, καὶ δεξιὰς μεθ' ὄρκων δούς, καίπερ ἐν ὑποψίᾳ κείμενος ἐπίσειεν ἐκ τοῦ ἀσύλου προελθεῖν, ὃν καὶ παραχρῆμα παρέκλεισεν οὐκ αἰδεσθεὶς τὸ δίκαιον. ³⁵ δι' ἣν αἰτίαν οὐ μόνον Ἰουδαῖοι, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἄλλων

ἐθνῶν ἐδείναζον καὶ ἐδυσφόρουν ἐπὶ τῷ τοῦ ἀνδρὸς ἀδίκῳ φόνῳ. ³⁶ τοῦ δὲ βασιλέως ἐπανεληλθόντος ἀπὸ τῶν κατὰ Κιλικίαν τόπων, ἐνετύγχανον οἱ κατὰ πόλιν Ἰουδαῖοι συμμασπονηρούντων καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὑπὲρ τοῦ παρὰ λόγον τὸν Ὀνίαν ἀπεκτάνθαι. ³⁷ ψυχικῶς οὖν ὁ Ἀντίοχος ἐπιλυπηθεὶς καὶ τραπεῖς εἰς ἔλεον, καὶ δακρύσας δια τὴν τοῦ μετῆλλαχόντος σωφροσύνην καὶ πολλὴν εὐταξίαν, ³⁸ καὶ πυρωθεὶς τοῖς θυμοῖς, παραχρῆμα τὴν τοῦ Ἀνδρονίκου πορφύραν περιλόμενος, καὶ τοὺς χιτῶνας περιῶρξας, περιαγαγὼν καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον, οὐπὲρ εἰς τὸν Ὀνίαν ἡσέβησεν, ἐκεῖ τὸν μαιφρονὸν ἀπεκόσμησε, τοῦ κυρίου τὴν ἄξιαν αὐτῷ κόλασιν ἀποδόντος. ³⁹ γενομένων δὲ πολλῶν Ἱεροσολυμάτων κατὰ τὴν πόλιν ὑπὸ τοῦ Λυσίμαχου μετὰ τῆς Μενέλαου γνώμης, καὶ διαδοθείσης ἔξω τῆς φήμης, ἐπισυνήχθη τὸ πλῆθος ἐπὶ τὸν Λυσίμαχον, χροστωμάτων ἤδη πολλῶν διενηγεμένων. ⁴⁰ ἐπεγερομένων δὲ τῶν ὄχλων καὶ ταῖς ὁργαῖς διεμπιπλεγμένων, καθοπλίσας ὁ Λυσίμαχος πρὸς τρισχιλίους, κατήρξατο χειρῶν ἀδίκων, προηγησαμένου τινὸς τυράννου προβεβηκότος τὴν ἡλικίαν, οὐδὲν δὲ ἦττον καὶ τὴν ἄνοιαν. ⁴¹ συνιδόντες δὲ καὶ τὴν ἐπίδειξιν τοῦ Λυσίμαχου, συναρπασαντες οἱ μὲν πέτρους, οἱ δὲ ξύλων πάχῃ, τινὲς δὲ ἐκ τῆς παρακειμένης σποδοῦ δρασσόμενοι, φύρδην ἐνέτινασπον εἰς τοὺς περὶ τὸν Λυσίμαχον. ⁴² δι' ἣν αἰτίαν πολλοὺς μὲν αὐτὸν τραυματίας ἐποίησαν, τινὰς δὲ καὶ κατέβαλον, πάντας δὲ εἰς φυγὴν συνήλασαν, αὐτὸν δὲ τὸν ἱερόσυλον παρὰ τὸ γαζοφυλάκιον ἐχειρώσαντο. ⁴³ περὶ δὲ τούτων ἐνδοτὴ κρίσις πρὸς τὸν Μενέλαον. ⁴⁴ καταγετήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως εἰς Τύρον, ἐπ' αὐτοῦ τὴν δικαιολογίαν ἐποιήσαντο οἱ πεμφθέντες ἄνδρες τρεῖς ὑπὸ τῆς γερουσίας. ⁴⁵ ἥδη δὲ λειπευμένος ὁ Μενέλαος ἐπηγγέλλατο χρήματα ἱκανὰ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Δορυμένῳ πρὸς τὸ πείσαι τὸν βασιλέα. ⁴⁶ ὅθεν ἀπολαβὼν ὁ Πτολεμαῖος εἰς τι περίστυλον

ὡς ἀναψύξοντα τὸν βασιλέα, μετέθηκε. ⁴⁷ καὶ τὸν μὲν τῆς ὅλης κακίας αἰτίον Μενέλαον ἀπέλυσσε τῶν κατηγορημάτων, τοῖς δὲ ταλαιπώροις, οἳ τινες, εἰ καὶ ἐπὶ Σκυθῶν ἔλεγον, ἀπελύθησαν ἂν ἀκατάγνωστοι, τούτοις θάνατον ἐπέκρινε. ⁴⁸ ταχέως οὖν τὴν ἀδικον ζῆμίαν ὑπέσχον οἱ ὑπὲρ πόλεως καὶ δήμων καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν προαγορεύσαντες. ⁴⁹ δι' ἣν αἰτίαν καὶ Τύριοι μασπονηρήσαντες τὰ πρὸς τὴν κηδείαν αὐτῶν μεγαλοπρεπῶς ἐχορηγησαν. ⁵⁰ ὁ δὲ Μενέλαος διὰ τὰς τῶν κρατούντων πλεονεξίας ἔμενεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπιφυόμενος τῇ κακίᾳ, μέγας τῶν πολιτῶν ἐπίβουλος καθεστώς.

Κ Ε Φ. Ε'.

Περὶ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον τὴν δευτέραν ἐφοδὸν ὁ Ἀντίοχος εἰς Αἴγυπτον ἐστείλατο. ² συνέβη δὲ καθ' ὅλην τὴν πόλιν σχεδὸν ἐφ' ἡμέρας τεσσαράκοντα φαίνεσθαι διὰ τοῦ αἵματος τρέχοντας ἱππεῖς διαχρούσους στολάς ἐχόντας, καὶ λόγους σπειρηδὸν ἐξωπλισμένους, ³ καὶ ἵλας ἵππων διατεταγμένας, καὶ προςβολὰς γινομένας, καὶ καταδρομὰς ἑκατέρων, καὶ ἀσπίδων κινήσεις, καὶ καμάκων πλήθη, καὶ μαχαιρῶν σπασμούς, καὶ βελῶν βολὰς, καὶ χροστὸν κόσμον ἐκλάμψεις, καὶ παντοίους θωρακισμούς. ⁴ διὸ πάντες ἤξιουν ἐπ' ἀγαθῇ τὴν ἐπιφάνειαν γενέσθαι. ⁵ γενομένης δὲ λαλιάς ψευδοῦς, ὡς μετῆλλαχότος τὸν βίον Ἀντίοχου, παραλαβὼν ὁ Ἰάσων οὐκ ἐλάττους τῶν χιλιῶν, αἰφνιδίως ἐπὶ τὴν πόλιν συνετελέσατο ἐπίθεσιν. τῶν δὲ ἐπὶ τῷ τείχει συνελασθέντων, καὶ τέλος ἤδη καταλαμβανομένης τῆς πόλεως, ὁ Μενέλαος εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐφυγάδευσεν. ⁶ ὁ δὲ Ἰάσων ἐποίεετο σφαγὰς τῶν πολιτῶν τῶν ἰδίων ἀφειδῶς, οὐ συννοῶν τὴν εἰς τοὺς συγγενεῖς ἐνημερίαν δυσημερίαν εἶναι τὴν μεγίστην. δοκῶν δὲ πολεμίῳ καὶ οὐχ ὁμοεθνῶν τρόπαια καταβάλλεσθαι, ⁷ τῆς μὲν ἀρχῆς οὐκ ἐκράτησε, τὸ δὲ τέλος τῆς ἐπιβουλῆς αἰσχυνὴν λαβὼν, φυγὰς πάλιν εἰς τὴν Ἀμμανίτιν ἀπήλθεν. ⁸ πέρας οὖν κακῆς ἀναστροφῆς ἔτυχε

ἔτυχεν ἐγκλεισθεὶς πρὸς Ἀρέταν τὸν τῶν Ἀράβων τύραννον, πόλιν ἐκ πόλεως φευγόν, διωκόμενος ὑπὸ πάντων, καὶ στυγούμενος ὡς τῶν νόμων ἀποστάτης, καὶ βδελυσσόμενος ὡς πατρίδος καὶ πολιτῶν δῆμιος, εἰς Αἴγυπτον συνεβράσθη. ⁹ καὶ ὁ συγχούης τῆς πατρίδος ἀποξενώσας ἐπὶ ξένης ἀπώλετο πρὸς Λακεδαιμονίους ἀναχθεὶς, ὡς διὰ τὴν συγγένειαν τευξόμενος σκέπης. ¹⁰ καὶ ὁ πλήθος ἀταφῶν ἐκρίψας ἀπένθητος ἐγενήθη, καὶ κηδείας οὐδ' ἤστισιν οὔτε πατρῷου ταφῶν μετέσχε. ¹¹ προσπεσόντων δὲ τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν γεγονότων, διέλαβεν ἀποστατεῖν τὴν Ἰουδαίαν. ὅθεν ἀναξενύξας ἐξ Αἰγυπτου τεθριωμένους τῇ ψυχῇ, ἔλαβε τὴν μὲν πόλιν δορυάλων. ¹² καὶ ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις κόπτειν ἀφειδῶς τοὺς ἐμπύπτοντας, καὶ τοὺς εἰς τὰς οἰκίας ἀναβαίνοντας κατασφάζειν. ¹³ ἐγίνοντο δὲ νέων καὶ πρεσβυτέρων ἀναιρέσεις, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ τέκνων ἀφανισμός, παρθένων τε καὶ νηπίων σφαγαί. ¹⁴ ὅκτω δὲ μυριάδες ἐν ταῖς πάσαις ἡμέραις τρισὶ κατεφθάρησαν. τέσσαρες μὲν ἐν χειρῶν νομαῖς, οὐχ ἦττον δὲ τῶν ἐσφαγμένων ἐπράθησαν. ¹⁵ καὶ οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ τούτοις κατετόλμησεν εἰς τὸ πάσης τῆς γῆς ἀγιάτατον ἱερὸν εἰσελθεῖν, ὁδῶν ἔχων τὸν Μενέλαον, τὸν καὶ τῶν νόμων καὶ τῆς πατρίδος προδότην γεγονότα. ¹⁶ καὶ ταῖς μαραῖς χειρὶ τὰ ἱερά σκύη λαμβάνων, καὶ τὰ ὑπ' ἄλλων βασιλείων ἀνατεθέντα πρὸς αὐξήσιν καὶ δόξαν τοῦ τόπου καὶ τιμὴν, ταῖς βεβήλοις χειρὶ συνσύρων ἐπιιδίδου. ¹⁷ καὶ ἐμπετωρίζετο τὴν διάνοιαν ὁ Ἀντίοχος, οὐ συνορῶν, ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν τὴν πόλιν οἰκούντων ἀπωργισται βραχέως ὁ δεσπότης, διὸ γέγονε περὶ τὸν τόπον παρόρασσις. ¹⁸ εἰ δὲ μὴ συνέβαινε προενέχεσθαι πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καθάπερ ὁ Ἡλιόδωρος ὁ πεμφθεὶς ὑπὸ Σελεύκου τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ γαζοφυλακίου, οὗτος προαχθεὶς παραχρῆμα μαστιγωθείς ἀντεράπη τοῦ θρασυοῦς. ¹⁹ ἀλλ' οὐ διὰ τὸν τόπον τὸ ἔθνος, ἀλλὰ διὰ

τὸ ἔθνος τὸν τόπον ὁ κύριος ἐξέλεξατο. ²⁰ διόπερ καὶ αὐτὸς ὁ τόπος συμμετασχὼν τῶν τοῦ ἔθνους δυσπετημάτων γενομένων, ὑστερον εὐεργετημάτων ὑπὸ τοῦ κυρίου ἐκοινώνησε, καὶ ὁ καταλειφθεὶς ἐν τῇ τοῦ παντοκράτορος ὁργῇ πάλιν ἐν τῇ τοῦ μεγάλου δεσποῦ καταλλαγῇ μετὰ πάσης δόξης ἐπανωρθώθη. ²¹ ὁ γοῦν Ἀντίοχος ὀκτακόσια πρὸς τοῖς χιλίοις ἀπενεγκάμενος ἐκ τοῦ ἱεροῦ ταλάντα θάττον εἰς Ἀντιόχειαν ἐχωρίσθη, οἰόμενος ἀπὸ τῆς ὑπερηφανίας τὴν μὲν γῆν πλωτῆρ καὶ τὸ πέλαγος πορευτὸν θέσθαι διὰ τὸν μετωρισμὸν τῆς καρδίας. ²² κατέλιπε δὲ καὶ ἐπιστάτας τοῦ κακοῦ τοῦ γένους, ἐν μὲν Ἱεροσολύμοις Φίλιππον τὸ μὲν γένος Φούρα, τὸν δὲ τρόπον βαρβαρώτερον ἔχοντα τοῦ καταστήσαντος. ²³ ἐν δὲ Γαριζὶν Ἀνδρόνικον. πρὸς δὲ τούτοις Μενέλαον, ὃς χεῖριστα τῶν ἄλλων ὑπεῖρετο τοῖς πολιταῖς, ἀπεχθῇ δὲ πρὸς τοὺς πολίτας Ἰουδαίους ἔχων διαθεσιν. ²⁴ ἐπεμφε δὲ τὸν μυσάρχην Ἀπολλώνιον μετὰ στρατεύματος διςμυρίων πρὸς τοῖς διςχιλίοις, προστάξας τοὺς ἐν ἡλικίᾳ πάντας κατασφάζαι, τὰς δὲ γυναῖκας καὶ νεωτέρους πωλεῖν. ²⁵ οὗτος δὲ παραγενόμενος εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τὸν ἱερικὸν ὑποκριθεὶς, ἐπέσχεν ἕως τῆς ἁγίας ἡμέρας τοῦ σαββάτου. καὶ λαβὼν ἀργούντας τοὺς Ἰουδαίους τοῖς ὑφ' αὐτὸν ἐξοπλησίαν παρήγγειλε. ²⁶ καὶ τοὺς ἐξελεθόντας πάντας ἐπὶ τὴν θεωρίαν συνεξέκνητσε, καὶ εἰς τὴν πόλιν σὺν τοῖς ὅπλοις εἰσδραμὼν ἱκανὰ κατέσρωσε πλήθη. ²⁷ Ἰούδας δὲ ὁ Μακκαβαῖος δέκατος που γεννηθεὶς, καὶ ἀναχωρήσας εἰς τὴν ἔρημον, θηρίων τρόπον ἐν τοῖς ὄρεσι διέζη σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ, καὶ τὴν χορταδὴ τροφὴν σιτούμενοι διετίλουν, πρὸς τὸ μὴ μετασχεῖν τοῦ μολυσμοῦ.

Κ Ε Φ. ζ'.

Μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς γέροντα Ἀθηναῖον, ἀναγκάζειν τοὺς Ἰουδαίους μεταβαίνειν ἐκ τῶν πατρῶν νόμων, καὶ τοῖς τοῦ θεοῦ νόμοις μὴ πολιτεύεσθαι.

R r r 2

2 μο-

² μολῦναι δὲ καὶ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις γεῶν, καὶ προζονομάσαι Διὸς Ὀλυμπίου, καὶ τὸν ἐν Γαριζίν, καθὼς ἐτύγχανον οἱ τὸν τόπον οἰκοῦντες, Διὸς Ξενίου. ³ χαλεπὴ δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις ἦν καὶ δυσχερὴς ἡ ἐπίστασις τῆς κακίας. ⁴ τὸ μὲν γὰρ ἱερὸν ἀσωτίας καὶ κώμων ἐπεπλήρωτο ὑπὸ τῶν ἐθνῶν ῥαθυμούντων μεθ' ἑταίρων, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς περιβόλοις γυναιξὶ πλησιαζόντων, ἔτι δὲ τὰ μὴ καθήκοντα ἐνδον φερόντων. ⁵ τὸ δὲ θυσιαστήριον τοῖς ἀποδισταλμένοις ἀπὸ τῶν νόμων ἀθεμίτοις ἐπεπλήρωτο. ⁶ ἦν δ' οὔτε σαββατίζειν, οὔτε πατρῶους ἑορτὰς διαφυλάττειν, οὔτε ἀπλῶς Ἰουδαῖον ὀμολογεῖν εἶναι. ⁷ ἦγοντο δὲ μετὰ πικρᾶς ἀνάγκης εἰς τὴν κατὰ μῆνα τοῦ βασιλείως γενέθλιον ἡμέραν ἐπὶ σπλαγχνισμόν. γενομένης δὲ Διουσιῶν ἐορτῆς ἡγαγκάλοντο οἱ Ἰουδαῖοι κισσοὺς ἔχοντες πομπεύειν τῷ Διουσίῳ. ⁸ ψήφισμα δὲ ἐξέπεισεν εἰς τὰς ἀστυγείτονας πόλεις Ἑλληνίδας, Πτολεμαίων ὑποτιθεμένων τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν Ἰουδαίων, ἄγειν καὶ σπλαγχνίζειν. ⁹ τοὺς δὲ μὴ προαιρουμένους μεταβαίνειν ἐπὶ τὰ Ἑλληνικὰ κατασφάζειν. παρῆν οὖν ὄρῳ τὴν ἐνεστῶσαν ταλαιπωρίαν. ¹⁰ δύο γὰρ γυναικὶς ἀνηγέρθησαν περιτεμνηαὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. τούτων δὲ ἐκ τῶν μαστῶν κρεμάσαντες τὰ βρέφη, καὶ δημοσίᾳ περιαγαγόντες αὐτὰς τὴν πόλιν κατὰ τοῦ τείχους ἐκρήμνισαν. ¹¹ ἔτεροι δὲ πλησίον συνδραμοντες εἰς τὰ σπήλαια, ληληθότως ἄγειν τὴν ἐβδόμαδα, μηνυθέντες τῷ Φιλίππῳ συνεφλογίσθησαν, διὰ τὸ εὐλαβῶς ἔχειν βοηθῆσαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν δόξαν τῆς σεμνοτάτης ἡμέρας. ¹² παρακαλῶ οὖν τοὺς ἐντυγχανοντας τῇδε τῇ βίβλῳ, μὴ αὐσιτέλλεσθαι διὰ τὰς συμφορὰς, λογιέσθαι δὲ τὰς τιμωρίας μὴ πρὸς ὀλεθρον, ἀλλὰ πρὸς παιδείαν τοῦ γένους ἡμῶν εἶναι. ¹³ καὶ τὸ μὴ πολὺν χρόνον ἔασθαι τοὺς δυσσεβοῦντας, ἀλλ' εὐθὺς περιπίπτειν ἐπιτιμίοις, μεγάλης εὐεργεσίας σημεῖόν ἐστιν. ¹⁴ οὐ γὰρ καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἀναμένει μακροθυμῶν ὁ δεσπό-

της μέχρι τοῦ καταντήσαντας αὐτοῦ· πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀμαρτιῶν κολάσαι, οὕτω καὶ ἐφ' ἡμῶν ἐκρίνεν εἶναι, ¹⁵ ἵνα μὴ πρὸς τέλος ἀφικομένων ἡμῶν τῶν ἀμαρτιῶν ὑστερον ἡμᾶς ἐκδικᾷ. ¹⁶ διόπερ οὐδέποτε μὲν τὸν ἔλεον αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν ἀφίστησι. παιδεύων δὲ μετὰ συμφορᾶς οὐκ ἐγκαταλείπει τὸν ἑαυτοῦ λαόν. ¹⁷ πληρὴ ἔως ὑπομνήσεως ταυτῇ ἡμῖν ἐκρήσθω. δι' ὀλίγων δ' ἐλευστέον ἐπὶ τὴν διήγησιν. ¹⁸ Ἐλεάζαρος τις τῶν πρωτευόντων γραμματέων, ἀνὴρ ἤδη προβεβηκώς τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν πρόσοψιν τοῦ προσώπου κάλλιστος τυγχάνων, ἀναγκῶν ἦναγκάζετο φαγεῖν ὕειον κρέας. ¹⁹ ὁ δὲ τὸν μετ' εὐκλείας θάνατον μάλλον ἢ τὸν μετὰ μύσους βίον ἀναδεξάμενος, αὐθαίρετως ἐπὶ τὸ τύμπανον προσήγε. προπτύσας δὲ ²⁰ καθ' ὃν εἶδε τρόπον προσέρχεσθαι τοὺς ὑπομένοντας ἀμύνεσθαι, ὧν οὐ θέμις γεῖναισθαι διὰ τὴν πρὸς τὸ ζῆν φιλοστοργίαν. ²¹ οἱ δὲ πρὸς τῷ παρανόμῳ σπλαγχνισμῷ τεταγμένοι, διὰ τὴν ἐκ τῶν παλαιῶν χρόνων πρὸς τὸν ἄνδρα γνῶσιν, ἀπολαβόντες αὐτὸν κατιδίαν παρεκάλουν, ἐνέγκαντα κρέα οἷς καθήκον αὐτῷ χρῆσασθαι δι' αὐτοῦ παρασκευασθέντα, ὑποκριθῆναι δὲ ὡς ἐσθιόντα ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ βασιλέως προστεταγμένα τῶν ἀπὸ τῆς θυσίας κρεῶν, ²² ἵνα τοῦτο πράξας ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, καὶ διὰ τὴν ἀρχαίαν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν τύχῃ φιланθρωπίας. ²³ ὁ δὲ λογισμόν ἀστείον ἀναλαβὼν καὶ ἄξιον τῆς ἡλικίας καὶ τῆς τοῦ γήρως ὑπεροχῆς, καὶ τῆς ἐπικτητου καὶ ἐπιφανοῦς πολιᾶς, καὶ τῆς ἐκ παιδὸς καλλίστης ἀνατροφῆς, μάλλον δὲ τῆς ἀγίας καὶ θεοκτίστου νομοθεσίας, ἀκολούθως ἀπεφάνητο, ταχέως λέγων προπέμπειν εἰς τὸν ἄδην. ²⁴ οὐ γὰρ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας ἄξιόν ἐστιν ὑποκριθῆναι, ἵνα πολλοὶ τῶν νέων ὑπολαβόντες Ἐλεάζαρον τὸν ἐνενηκονταετῇ μεταβιβηκέναι εἰς ἄλλοφυλισμόν, ²⁵ καὶ αὐτοὶ διὰ τὴν ἐμὴν ὑποκρισιν, καὶ διὰ τὸ μικρὸν καὶ ἀκαριαῖον ζῆν πλανηθῶσι δι' ἐμὲ, καὶ μῦσος καὶ κηλὶδα τοῦ γήρως κατακτήσομαι.

²⁶ εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξε-
λοῦμαι τὴν ἐξ ἀνθρώπων τιμωρίαν,
ἀλλὰ τὰς τοῦ παντοκράτορος χεῖρας
οὔτε ζῶν οὔτε ἀποθανῶν ἐκφεύξομαι.
²⁷ διόπερ ἀνδρείως μὲν νῦν διαλλάξας
τὸν βίον, τοῦ μὲν γήρως ἄξιος φανή-
σομαι, ²⁸ τοῖς δὲ νέοις ὑπόδειγμα
γενναῖον καταλειποῦς, εἰς τὸ προθύ-
μως καὶ γενναίως ὑπὲρ τῶν σεμνῶν
καὶ ἁγίων νόμων ἀπευθανατίζειν. το-
σαῦτα δὲ εἰπων, ἐπὶ τὸ τυμπανον εὐ-
θείως ἤλθε. ²⁹ τῶν δὲ ἀγούτων τὴν
μικρῷ πρότερον εὐμένειαν πρὸς αὐτὸν
εἰς δυσμένειαν μεταβαλόντων διὰ τὸ
τοὺς προειρημένους λόγους, ὡς αὐτοὶ
διαλάμβανον, ἀπόνιοιαν εἶναι, ³⁰ μέλ-
λων δὲ ταῖς πληγαῖς τελευτᾶν, ἀνα-
στενάξας εἶπε. τῷ κυρίῳ τὴν ἁ-
γίαν γνῶσιν ἔχοντι φανερόν ἐστιν, ὅτι
δυνάμενος ἀπολυθῆναι τοῦ θανάτου,
σκληρὰς ὑποφέρω κατὰ τὸ σῶμα ἀλ-
γηδόνas μαστιγούμενος, κατὰ ψυχὴν
δὲ ἡδέως διὰ τὸν αὐτοῦ φόβον ταῦτα
πάσχω. ³¹ καὶ οὗτος οὖν τοῦτον τὸν
τρόπον μετέλλαξεν, οὐ μόνον τοῖς νέ-
οις, ἀλλὰ καὶ τοῖς πλείστοις τοῦ ἔ-
θνους τὸν ἑαυτοῦ θάνατον ὑπόδειγμα
γενναϊότητος καὶ μνημοσυνον ἀρετῆς
καταλιπών.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Συνέβη δὲ καὶ ἑπτὰ ἀδελφούς μετὰ
τῆς μητρος συλληφθέντας ἀναγκάζε-
σθαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀπὸ τῶν ἀθε-
μίτων ὑέων κρεῶν ἐφάπτεσθαι, μά-
στιξι καὶ νευραῖς αἰκίζομένους. ² εἰς δὲ
αὐτῶν γινόμενος προήγορος οὕτως
ἔφη. τί μέλλεις ἐρωτᾶν καὶ μανθάνειν
παρ' ἡμῶν; ἔτοιμοι γὰρ ἀποθνήσκειν
ἐσμέν ἢ παραβαίνειν τοὺς πατέριους
νόμους. ³ ἔκθεσις δὲ γενομένης ὁ βα-
σιλεὺς προσέταξε τήγανα καὶ λέβητας
ἐκपुरοῦν. ⁴ τῶν δὲ ἐκपुरωθέντων,
παραχρήμα τὸν γενομένον αὐτῶν προ-
ήγορον προσέταξε γλωσσοτομεῖν, καὶ
περισκυθίσαντας ἀκρωτηριαίνειν, τῶν
λοιπῶν ἀδελφῶν καὶ τῆς μητρος συνο-
ρωμένων. ⁵ ἄχρηστον δὲ αὐτὸν τοῖς
ὅλοις γενομένον ἐκέλευσε τῇ πυρᾷ
προσάγειν ἔμπνουν καὶ τηγανίζειν. τῆς
δὲ ἀτμίδος ἐφ' ἱκανὸν διαδιδούσης τοῦ
τηγάνου, ἀλλήλους παρεκάλουν σὺν

τῇ μητρὶ γενναίως τελευτᾶν, λέγοντες
οὕτως. ⁶ ὁ κύριος ὁ θεὸς ἐφορᾷ καὶ
ταῖς ἀληθείαις ἐφ' ἡμῖν παρακαλεῖ-
ται, καθάπερ διὰ τῆς κατὰ πρόσωπον
ἀντιμαρτυροσύνης ὡδὴς διεσάφησε
Μωυσῆς, λέγων, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις
αὐτοῦ παρακληθήσεται. ⁷ μεταλλά-
ξαντος δὲ τοῦ πρώτου τὸν τρόπον
τοῦτον, τὸν δεύτερον ἦγον ἐπὶ τὸν
ἐμπαιγμόν. καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα
σὺν ταῖς ὀριεῖς περισφύραντες, ἐπηρώ-
των, εἰ φάγεσαι πρὸ τοῦ τιμωρηθῆ-
ναι τὸ σῶμα κατὰ μέλος; ⁸ ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς τῇ πατριῷ φωνῇ εἶπεν, οὐκί.
διόπερ καὶ οὗτος τὴν ἐξῆς ἔλαβε βά-
σανον, ὡς ὁ πρώτος. ⁹ ἐν ἐσχάτῃ δὲ
πνοῇ γενομένος εἶπε. σὺ μὲν ἀλά-
στωρ ἐκ τοῦ παρόντος ἡμᾶς ζῆν ἀπο-
λύεις, ὁ δὲ τοῦ κόσμου βασιλεὺς ἀπο-
θανόντας ἡμᾶς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ νό-
μων εἰς αἰώνιον ἀναβίωσιν ζωῆς ἡμᾶς
ἀναστήσει. ¹⁰ μετὰ δὲ τοῦτον ὁ τρί-
τος ἐνεπαίζετο, καὶ τὴν γλωῶσαν αἰ-
τηθεὶς ταχέως προέβαλε, καὶ τὰς χεῖ-
ρας εὐθαρώς προέτεινε, ¹¹ καὶ γεν-
ναίως εἶπεν. ἐξ οὐρανοῦ ταῦτα κέ-
κτῃμαι, καὶ διὰ τοὺς αὐτοῦ νόμους
ὑπερωρῶ ταῦτα, καὶ παρ' αὐτοῦ ταῦ-
τα πάλιν ἐλπίζω κομίσασθαι. ¹² ὥστε
αὐτὸν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
ἐκπλήσσεισθαι τὴν τοῦ νεανίσκου ψυ-
χὴν, ὡς ἐν οὐδενὶ τὰς ἀλγηδόνas ἐτί-
θετο. ¹³ καὶ τοῦτου δὲ μεταλλάξαν-
τος, τὸν τέταρτον ὡσαύτως ἐβασάνι-
ζον αἰκίζόμενοι. ¹⁴ καὶ γενομένος πρὸς
τὸ τελευτᾶν οὕτως ἔφη. αἵρετόν με-
ταλλάσσοντα ὑπ' ἀνθρώπων τὰς ὑπὸ
τοῦ θεοῦ προσδοκᾶν ἐλπίδας, πάλιν
ἀναπατήσεται ὑπ' αὐτοῦ. σοὶ μὲν γὰρ
ἀνάστασις εἰς ζωὴν οὐκ ἔσται. ¹⁵ ἔχο-
μένως δὲ τὸν πέμπτον προσάγοντες
ἠκίζοντο. ¹⁶ ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἰδὼν
εἶπεν. ἐξουσίαν ἐν ἀνθρώποις ἔχων
φθαρτὸς ὢν, ὃ θέλεις ποιεῖς. μὴ δό-
κει δὲ τὸ γένος ἡμῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ
καταλειφθῆναι. ¹⁷ σὺ δὲ καρτέρει, καὶ
θειώρει τὸ μεγαλύνειν αὐτοῦ κράτος, ὡς
σὲ καὶ τὸ σπέρμα σου βασανίσει. ¹⁸ με-
τὰ δὲ τοῦτον ἦγον τὸν ἕκτον, καὶ μέλ-
λων ἀποθνήσκειν ἔφη. μὴ πλανῶ
μάτην, ἡμεῖς γὰρ δι' ἑαυτοὺς ταῦτα
πα-

πάσχομεν ἁμαρτάνοντες εἰς τὸν ἑαυτῶν θεόν, διὸ ἀξία θυμασμοῦ γέγονε. ¹⁹ σὺ δὲ μὴ νομίσης ἀθῶος ἕσθαι, θεομαχεῖν ἐπιχειρήσας. ²⁰ ὑπεραγόντως δὲ ἡ μήτηρ θαυμαστὴ καὶ μνήμης ἀγαθῆς ἀξία, ἥτις ἀπολλυμένων υἱοῦς ἑπτὰ συνορώσα μιᾷς ὑπὸ καιρὸν ἡμέρας· εὐψύχως ἔφερε διὰ τὰς ἐπὶ κύριον ἐλπίδας. ²¹ ἕκαστον δὲ αὐτῶν παρεκάλεε τῇ πατρίῳ φωνῇ γενναίῳ πεπληρωμένῃ φρονήματι, καὶ τὸν θῆλυν λογισμὸν ἀρσενί θυμῷ διεγείρασα, λέγουσα πρὸς αὐτούς. ²² οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς τὴν ἐμὴν ἐφάνητε κοιλίαν, οὐδὲ ἐγὼ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν ὑμῖν ἐχαρίσαμην, καὶ τὴν ἑκάστου στοιχείωσιν οὐκ ἐγὼ διερῦθμισα. ²³ τοιγαροῦν ὁ τοῦ κόσμου κτίστης, ὁ πλάσας ἀνθρώπου γένεσιν καὶ πάντων ἔξωρων γένεσιν, καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ζωὴν ὑμῖν πάλιν ἀποδώσει μετ' ἐλέους, ὥς νῦν ὑπερορᾶτε ἑαυτούς διὰ τοῦς αὐτοῦ νόμους. ²⁴ ὁ δὲ Ἀντίοχος οἰόμενος καταφρονεῖσθαι καὶ τὴν ὀνειδίζουσαν ὑπορώμενος φωνήν, ἔτι τοῦ νεωτέρου περιόντος, οὐ μόνον διὰ λόγων ἐποιεῖτο τὴν παρακλήσιν, ἀλλὰ καὶ δι' ὀρκῶν ἐπίσταντο, ἅμα πλουτικεῖν καὶ μακαριστὸν ποιῆσειν μεταθέμενον ἀπὸ τῶν πατρίων νόμων, καὶ φίλον ἔξεν καὶ χρείας ἐμπιστεύσπειν. ²⁵ τοῦ δὲ νεανίου μηδαμῶς προσέχοντος, προσκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς τὴν μητέρα, παρήγει τοῦ μεираκίου γενέσθαι σύμβουλον ἐπὶ σωτηρίᾳ. ²⁶ πολλὰ δὲ αὐτοῦ παραινέσαντος ἐπεδέξατο πείσειν τὸν υἱόν. ²⁷ προσκύψασα δὲ αὐτῷ, γλευσάσα τὸν ὤμον τύραννον, οὕτως ἔφησε τῇ πατρίᾳ φωνῇ. υἱὲ ἐλέησόν με τὴν ἐν γαστρὶ περιενέγκασάν σε μήνας ἑννέα, καὶ θηλάσασάν σε ἔτη τρία, καὶ ἐκθρέψασάν σε καὶ ἀγαγοῦσαν εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην, καὶ τροφοφορήσασαν. ²⁸ ἀξίῳ σε τέκνον, ἀναβλέψαντα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα ἰδόντα, γινῶναι ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐποίησεν αὐτὰ ὁ θεός, καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος οὕτως γεγένηται. ²⁹ μὴ φοβηθῇς τὸν δῆμιον τοῦτον, ἀλλὰ τῶν ἀδελφῶν ἀξίος γεγόμενος, ἐπίδει-

ξαι τὸν θάνατον, ἵνα ἐν τῷ ἔλειε σὺν τοῖς ἀδελφοῖς σου κομίσωμαι σε. ³⁰ ἔτι δὲ ταύτης καταλεγούσης ὁ νεανίας εἶπε. τίνα μένετε; οὐχ ὑπακούω τοῦ προστάγματος τοῦ βασιλέως. τοῦ δὲ προστάγματος ἀκούω τοῦ νόμου τοῦ δοθέντος τοῖς πατράσιν ἡμῶν διὰ Μωυσέως. ³¹ σὺ δὲ πάσης κακίας εὐρετὴς γεγόμενος εἰς τοὺς Ἑβραίους οὐ μὴ διαφύγῃς τὰς χεῖρας τοῦ θεοῦ. ³² ἡμεῖς γάρ διὰ τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας πάσχομεν. ³³ εἰ δὲ χάριν ἐπιπλήξῃς καὶ παιδείας ὁ ζῶν κύριος ἡμῶν βραχέως ἐπώργισται, καὶ πάλιν καταλλαγῇται τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις. ³⁴ σὺ δὲ ὡ ἀνόσιε καὶ πάντων ἀνθρώπων μιαιώτατε, μὴ μάτην μετεορίζω φρυαττόμενος ἀδῆλοις ἐλπίσιν, ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἐπαιρόμενος χεῖρα. ³⁵ οὐπὼ γάρ τὴν τοῦ παντοκράτορος ἐπόπτου θεοῦ κρίσιν ἐκπέφυγας. ³⁶ οἱ μὲν γάρ τῶν ἡμέτεροι ἀδελφοί βραχὺν ὑπενέγκαντες πόνον ἀεργάου ζωῆς ὑπὸ διαθήκῃν θεοῦ πεπτώκασι. σὺ δὲ τῇ τοῦ θεοῦ κρίσει δίκαια τὰ πρόστιμα τῆς ὑπερηφανίας ἀποίση. ³⁷ ἐγὼ δὲ καθάπερ οἱ ἀδελφοί μου καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν προδίδωμι περὶ τῶν πατρίων νόμων, ἐπικαλούμενος τὸν θεόν ἵλεων ταχὺ τῷ ἔθνει γενέσθαι, καὶ σὲ μετὰ ἐτασμάων καὶ μαστιγῶν ἐξομολογήσασθαι, διότι μόνος αὐτὸς θεός ἐστιν. ³⁸ ἐν ἐμοὶ δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μου στήται τὴν τοῦ παντοκράτορος ὀργὴν τὴν ἐπὶ τὸ σὺμπαν ἡμῶν γένος δικαίως ἐπηγμένην. ³⁹ ἐκθυμὸς δὲ γεγόμενος ὁ βασιλεὺς, τοῦτω παρὰ τοὺς ἄλλους χριστίως ἀπήντησε, πικρῶς φέρων ἐπὶ τῷ μυκτηρισμῷ. ⁴⁰ καὶ οὗτος οὖν καθαρὸς τὸν βίον μετήλλαξε παντελῶς ἐπὶ τῷ κυρίῳ πεποιθώς. ⁴¹ ἐσχάτῃ δὲ τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτίλευντησε. ⁴² τὰ μὲν οὖν περὶ σπαραγχνισμοῦς, καὶ τὰς ὑπερβαλλούσας αἰκίας ἐπὶ τοσούτον δεδηλωσθω.

Κ Ε Φ. Η'.

Ἰούδας δὲ ὁ Μακκαβαῖος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, παρεμπορευόμενοι λεληθότως εἰς τὰς κώμας προσεκαλοῦντο τοὺς συγγενεῖς, καὶ τοὺς μεμνηκότας ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ προσλαβόμενοι, συνήγαγον εἰς

εἰς ἐξακισχίλιους. ² καὶ ἐπεκαλοῦντο τὸν κύριον ἐπιθεῖν ἐπὶ τὸν ὑπὸ πάντων καταπατούμενον λαόν, οἰκτεῖραι δὲ καὶ τὸν ναόν τὸν ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων βεβηλωθέντα. ³ ἐλεῆσαι δὲ καὶ τὴν καταφθειρομένην πόλιν καὶ μέλλουσαν ἰσόπεδον γίνεσθαι, καὶ τῶν καταβούντων πρὸς αὐτὸν αἱμάτων εἰσακοῦσαι. ⁴ μνησθῆναι δὲ καὶ τῆς τῶν ἀναμαρτήτων νηπίων παρανομου ἀπωλείας, καὶ περὶ τῶν γενομένων εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ βλασφημιῶν, καὶ μισοπονηρῆσαι. ⁵ γενόμενος δὲ ἐν συστήματι ὁ Μακκαβαῖος ἀνυπόστατος ἦδη τοῖς ἔθνεσιν ἐγίνετο, τῆς ὁρχῆς τοῦ κυρίου εἰς ἔλεον τραπεῖσης. ⁶ πόλεις δὲ καὶ κώμας ἀπροδοκῆτως ἐρχόμενος ἐνεπίμπρα, καὶ τοὺς ἐπικαίρους τόπους ἀπολαμβάνων οὐκ ὀλίγους τῶν πολεμίων ἐνίκα τροπούμενος. ⁷ μάλιστα τὰς νύκτας πρὸς τὰς τοιαύτας ἐπιβουλὰς συνεργοὺς ἐλαμβανε. καὶ λαλία τις τῆς εὐανδρίας αὐτοῦ διεχέιτο πανταχῇ. ⁸ συνορῶν δὲ ὁ Φίλιππος κατὰ μικρὸν εἰς προκοπὴν ἐρχόμενον τὸν ἄνδρα, πυκνότερον δὲ ἐν ταῖς εὐμερίαις προβαίοντα, πρὸς Πτολεμαῖον τὸν κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης στατήγῳ ἐγραψεν ἐπιβοηθεῖν τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν. ⁹ ὁ δὲ ταχέως προχειρισάμενος Νικάνορα τὸν τοῦ Πατρόκλου τῶν πρώτων φίλων ἀπέστειλεν, ὑποτάξας παμφύλων ἔθνη οὐκ ἑλάτους τῶν διςμυρίων, τὸ σύνπαν τῶν Ἰουδαίων ἑξάραι γένος. συνέστησε δὲ αὐτῷ καὶ Γοργίαν ἄνδρα στρατηγόν καὶ ἐν πολεμικαῖς χρείαις πείραν ἔχοντα. ¹⁰ διεστήσατο δὲ ὁ Νικάνωρ τὸν φόρον τῷ βασιλεῖ τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ταλάντων διςχίλιον ἕκ τῆς τῶν Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας ἐκπληρώσειν. ¹¹ εὐθὺς δὲ εἰς τὰς παραθαλασσίους πόλεις ἀπέστειλε προσκαλούμενος ἐπ' ἀγορασμὸν Ἰουδαϊκῶν σωμάτων, ὑπισχνούμενον ἐνεγκόντα σώματα τάλαντου παραχωρήσειν. οὐ προσδεχόμενος τὴν παρὰ τοῦ παντοκράτορος μέλλουσαν παρακολουθήσειν ἐπ' αὐτῷ δίκην. ¹² τῷ δὲ Ἰουδᾷ προσέπεσε περὶ τῆς τοῦ Νικάνορος ἐφόδου. καὶ

μεταδόντος αὐτοῦ τοῖς σὺν αὐτῷ τὴν παρουσίαν τοῦ στρατοπέδου, ¹³ οἱ δειλاندροῦντες καὶ ἀπιστοῦντες τὴν τοῦ θεοῦ δίκην διεδίδρασκον, καὶ ἐξετόπιζον ἑαυτούς. ¹⁴ οἱ δὲ τὰ περιελεμμένα πάντα ἐπώλουν, ὁμοῦ δὲ τὸν κύριον ἤξιουν ῥύσασθαι τοὺς ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς Νικάνορος πρὶν συντυχεῖν πεπραμένους. ¹⁵ καὶ εἰ μὴ δι' αὐτούς, ἀλλὰ διὰ τὰς πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν διαθήκας, καὶ ἔνεκεν τῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐπικλήσεως τοῦ σεμνοῦ καὶ μεγαλοπρεποῦς ὀνόματος αὐτοῦ. ¹⁶ συναγαγὼν δὲ ὁ Μακκαβαῖος τοὺς περὶ αὐτὸν ὄντας τὸν ἀριθμὸν ἐξακισχιλίους παρεκάλε μὴ καταπλαγῆναι τοὺς πολεμίους, μηδὲ εὐλαβεῖσθαι τὴν τῶν ἀδίκως παραγινόμενων ἐπ' αὐτούς ἐθνῶν πολυπληθίαν, ἀγανίσασθαι δὲ γενναίως, ¹⁷ πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντας τὴν ἀνόμως εἰς τὸν ἅγιον τόπον συνετελεσμένην ὑπ' αὐτῶν ὕβριν καὶ τὸν τῆς ἐμπεπαιγμένης πόλεως αἰσμηδόν, ἔτι δὲ τὴν τῆς προγονικῆς πολιτείας κατάλυσιν. ¹⁸ οἱ μὲν γὰρ ὅπλοις πεποιθήσιν ἅμα καὶ τόλμαις ἔφησεν, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῷ παντοκράτορι θεῷ, δυναμένῳ καὶ τοὺς ἐρχομένους ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸν ὅλον κόσμον ἐν ἐνὶ νεύματι καταβαλεῖν, πεποίθαμεν. ¹⁹ προσαναλεξάμενος δὲ αὐτοῖς καὶ τὰς ἐπὶ τῶν προγονῶν γενομένας ἀντιλήψεις, καὶ τὴν ἐπὶ Σενναχηρείμ τῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδων, ὡς ἀπώλοντο, ²⁰ καὶ τὴν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ τὴν πρὸς αὐτοὺς Γαλάτας παράταξιν γενομένην, ὡς οἱ πάντες ἐπὶ τὴν χρεῖαν ἦλθον ὀκτακισχίλιοι σὺν Μακεδόσι τετρακισχίλοις, τῶν Μακεδόνων ἀπορουμένων, οἱ ὀκτακισχίλιοι τὰς δώδεκα μυριάδας ἀπώλεσαν διὰ τὴν γενομένην αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ βοήθειαν, καὶ ὠφέλειαν πολλὴν ἔλαβον. ²¹ ἔφ' οἷς εὐθαρσέως αὐτοὺς παραστήσας καὶ ἐτοίμους ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκειν, τετραμερές τι τὸ στράτευμα ἐποίησε. ²² τάξας καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ προηγουμένους ἑκατέρας τάξεως, Σίμωνα καὶ Ἰώσηφον καὶ Ἰωνάθαν, ὑποτάξας ἑκάστῳ χιλίους πρὸς τοῖς πεντακοσίοις, ²³ ἔτι δὲ

δὲ καὶ Ἐλεάζαρον, παραγνούς τὴν ἱερὰν βίβλον, καὶ δούς σύνθημα θεοῦ βοηθείας, τῆς πρώτης σπείρας αὐτὸς προηγούμενος, συνέβαλε τῷ Νικάνори.²⁴ γενομένου δὲ αὐτοῖς τοῦ παντοκράτορος συμμαχου, κατέσφαξαν τῶν πολέμιων ὑπὲρ τοὺς ἑννακισχιλίους, τραυματίας δὲ καὶ τοῖς μέλεισιν ἀναπήρους τὸ πλεῖστον μέρος τῆς τοῦ Νικάνορος στρατιάς ἐποίησαν, πάντας δὲ φυγεῖν ἠνάγκασαν.²⁵ τὰ δὲ χρήματα τῶν παραγεγονότων ἐπὶ τὸν ἀγορασμὸν αὐτῶν ἔλαβον. συνδιώξαντες δὲ αὐτοὺς ἐφ' ἱκανὸν ἀνέλυσαν ὑπὸ τῆς ὥρας συγκλειόμενοι.²⁶ ἦν γὰρ ἡ πρό τοῦ σαββάτου, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐμακροθύμησαν κατατρέχοντες αὐτούς.²⁷ ὅπλολογήσαντες δὲ αὐτοὺς καὶ τὰ σκύλα ἐκδύσαντες τῶν πολέμιων περὶ τὸ σάββατον ἐγίνοντο, περισσῶς εὐλογοῦντες καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ κυρίῳ τῷ διαποσάντι αὐτοὺς εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην ἀρχὴν ἐλέους τάξαντος αὐτοῖς.²⁸ μετὰ δὲ τὸ σάββατον τοῖς ἡκισμένοις καὶ ταῖς χήραις καὶ ὀρφανοῖς μερίσαντες ἀπὸ τῶν σκύλων, τὰ λοιπὰ αὐτοὶ καὶ τὰ παιδία ἐμερίσαντο.²⁹ ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι, καὶ κοινὴν ἱκετίαν ποιησάμενοι, τὸν ἐλεήμονα κύριον ᾗζοντο εἰς τέλος καταλλαγῆναι τοὺς αὐτοῦ δούλους.³⁰ καὶ τῶν περὶ Τιμόθεον καὶ Βακχίδην συνεριζόντων ὑπὲρ τοὺς διςμύριους αὐτῶν ἀνείλον, καὶ ὀχυρωμάτων ὑψηλῶν εὐ μάλα ἐγκρατεῖς ἐγένοντο. καὶ λάφυρα πλεῖστα ἐμερίσαντο, ἱσμοίρους ἑαυτοὺς καὶ τοῖς ἡκισμένοις καὶ ὀρφανοῖς καὶ χήραις, ἔτι δὲ καὶ πρεσβυτέροις ποιήσαντες.³¹ ὅπλολογήσαντες δὲ αὐτοὺς ἐπιμελῶς πάντα συνέθηκαν εἰς τοὺς ἐπικαίρους τόπους, τὰ δὲ λοιπὰ τῶν σκύλων ἤνεγκαν εἰς Ἱερουσόλυμα.³² τὸν δὲ φυλάρχον τῶν περὶ Τιμόθεον ἀνείλον, ἀνοσιώτατον ἄνδρα καὶ πολλὰ τοὺς Ἰουδαίους ἐπιλελυτηκότα.³³ ἐπινίκια δὲ ἄγοντες ἐν τῇ πατρίδι τοὺς ἐμπρήσαντας τοὺς ἱερούς πυλῶνας, Καλλισθένην καὶ τινὰς ἄλλους, ὑψῆσαν εἰς ἐν οἰκίδιον πεφευγότας, οἵτινες ἄξιον τῆς δυσσεβείας ἐκομίσαντο μισθόν.³⁴ ὁ δὲ τρις

αλιτῆριος Νικάνωρ, ὁ τοὺς χιλίους ἐμπόρους ἐπὶ τὴν πράσιν τῶν Ἰουδαίων ἀγαγών,³⁵ ταπεινωθεὶς ὑπὸ τῶν κατ' αὐτὸν νομιζομένων ἐλαχίστων εἶναι, τῇ τοῦ κυρίου βοηθείᾳ τὴν δοξικὴν ἀποθέμενος ἐσθῆτα, διὰ τῆς μεσογείου, δραπετεύον τρόπον, ἔρημον ἑαυτὸν ποιήσας, ἦγεν εἰς Ἀντιόχειαν, ὑπεράγαν δυσημερήσας ἐπὶ τῇ τοῦ στρατοῦ διαφθορᾷ.³⁶ καὶ ὁ τοῖς Ῥωμαίοις ἀναδιξάμενος φόρον ἀπὸ τῆς τῶν ἐν Ἱερουσόλυμοις αἰχμαλωσίας κατορθώσασθαι, κατήγγελλεν ὑπέρμαχον ἔχειν τὸν θεὸν τοὺς Ἰουδαίους, καὶ διὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἀτρωτοὺς εἶναι τοὺς Ἰουδαίους, διὰ τὸ ἀκολουθεῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ προτεταγμένοις νόμοις.

Κ Ε Φ. Θ'.

Περὶ δὲ τὸν καιρὸν ἐκείνον ἐτύγγα-
νεν Ἀντίοχος ἀναλελυκὼς ἀκόμως
ἐκ τῶν κατὰ τὴν Περσίαν τόπων.² εἰς
ἐληλύθει γὰρ εἰς τὴν λεγομένην Περ-
σέπολιν, καὶ ἐπεχειρήσεν ἱεροσυλεῖν,
καὶ τὴν πόλιν συνέχειν. διὸ δὴ τῶν
πληθῶν ὁρμησάντων, ἐπὶ τὴν τῶν
ὀπλων βοήθειαν, ἐτραπήσαν. καὶ συν-
έβη τροπωθέντα τὸν Ἀντίοχον ὑπὸ
τῶν ἐγχωρίων ἀσχημονα τὴν ἀναζυ-
γὴν ποιήσασθαι.³ ὅτι δὲ αὐτῷ κατ'
Ἐκβάτανα προσέπεισε τὰ κατὰ Νικά-
νορα καὶ τοὺς περὶ Τιμόθεον γεγονό-
τα.⁴ ἐπαρθείς δὲ τῷ θυμῷ ὤτετο
καὶ τὴν τῶν πεφυγαδευκότων αὐτὸν
κακίαν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἐναπερεί-
σασθαι. διὸ συνέταξε τὸν ἄρματὴλᾶ-
την ἀδιαλείπτως ἐλαύνοντα κατανέειν
τὴν πορείαν, τῆς ἔξ οὐρανοῦ δὴ κρί-
σεως συνούσης αὐτῷ. οὕτω γὰρ ὑπερ-
ηφάνως εἶπε. πολυάνδριον Ἰουδαίων
Ἱερουσόλυμα ποιήσω παραγενόμενος
ἐκεῖ.⁵ ὁ δὲ πανεπόπτης κύριος ὁ θεὸς
τοῦ Ἰσραὴλ ἐπάτασεν αὐτὸν ἀνίστα-
ται ἀοράτῳ πληγῇ. ἄρτι δὲ αὐτοῦ
καταλήξαντος τὸν λόγον, ἔλαβεν αὐ-
τὸν ἀτήκεστος τῶν σπλάγγνων ἀλγη-
δῶν, καὶ πικραὶ τῶν ἐνδον βάσανοι,
⁶ πανν δικαίως τὸν πολλὰς καὶ ξενι-
ζούσαις συμφοραῖς ἐτέρων σπλάγγνα
βασανίσαντα.⁷ ὁ δ' οὐδαμῶς τῆς ἀ-
γρωχίας ἔληγεν. ἔτι δὲ καὶ τῆς ὑπερ-
ηφανίας

ηφανίας ἐπεπλήρωτο, πῦρ πνέων τοῖς θυμοῖς ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ κελύων ἐποξύνειν τὴν πορείαν. συνέβη δὲ καὶ πεσεῖν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἄρματος φερομένου ῥοῦῳ, καὶ δυσχεμεῖ πτώματι περιπεσόντα πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος ἀποστρεβλοῦσθαι. ⁸ ὁ δ' ἄρτι δοκῶν τοῖς τῆς θαλάσσης κύμασιν ἐπιτάσσειν διὰ τὴν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἀλαζονείαν, καὶ πλάστιγγι τὰ τῶν ὀρέων οἰόμενος ὑψηλὴν στήσιν, κατὰ γῆν γενόμενος ἐν φορείῳ παρεκομίζετο, φανεράν τοῦ θεοῦ πᾶσι τὴν δύναμιν ἐνδεικνύμενος, ⁹ ὥστε καὶ ἐκ τοῦ σώματος τοῦ δυσσεβοῦς σκώληκας ἀναξείν, καὶ ζῶντος ἐν ὀδύναις καὶ ἀλγῆδοσι τὰς σάρκας αὐτοῦ διαπίπτειν, ὑπὸ δὲ τῆς ὁσμῆς αὐτοῦ πᾶν τὸ στρατόπεδον βαρύνεσθαι τῇ σαπρίᾳ. ¹⁰ καὶ τὸν μικρῷ πρότερον τῶν οὐρανίων ἄστρον ἄπτεσθαι δοκοῦντα παρακομίζειν οὐδεὶς ἐδύνατο, διὰ τὸ τῆς ὁσμῆς ἀφόρητον βάρος. ¹¹ ἐνταῦθα οὖν ἤρξατο τὸ πολὺ τῆς ὑπερηφανίας λήγειν ὑποτεθραυμένους, καὶ εἰς ἐπὶ λῶσιν ἐρχεσθαι θείᾳ μάστιγι κατὰ σιγμὴν ἐπιτεινόμενος ταῖς ἀλγῆδοσι. ¹² καὶ μὴ δὲ τῆς ὁσμῆς αὐτοῦ δυνάμενος ἀνέχεσθαι ταῦτ' ἔφη. δίκαιον ὑποτάσσεσθαι τῷ θεῷ, καὶ μὴ θνητὸν ὄντα ἰόόθαι φρονεῖν ὑπερηφάνως. ¹³ ἤνχετο δὲ ὁ μαρὸς πρὸς τὸν οὐκ ἐστὶν αὐτὸν ἐλεήσονται δεσπότην, οὕτω λέγων, ¹⁴ τὴν μὲν ἁγίαν πόλιν, ἣν σπεύδων παρεγίνετο ἰσόπεδον ποιῆσαι καὶ πολυάνδριον οἰκοδομῆσαι, ἐλευθέραν ἀναδείξαι. ¹⁵ τοὺς δὲ Ἰουδαίους οὕς διεγνώκει μὴδὲ ταφῆς ἀξιώσαι, οἰωνοβρώτους δὲ σὺν τοῖς νηπίοις ἐκρίψειν θηρίοις, πάντας αὐτοὺς ἰσους Ἀθηναίοις ποιήσειν. ¹⁶ ὃν δὲ πρότερον ἐσκόλευσεν ἅγιον νεὼν καλλίστοις ἀναθημασι κοσμήσειν, καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη πολυπλάσια πάντα ἀποδώσειν, τὰς δὲ ἐπιβαλλούσας πρὸς τὰς θυσίας συντάξεις ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων χορηγήσειν. ¹⁷ πρὸς δὲ τούτοις καὶ Ἰουδαῖον εἶσεσθαι, καὶ πάντα τόπον οἰκητὸν ἐπελεύσεσθαι καταγγέλλοντα τὸ τοῦ θεοῦ κράτος. ¹⁸ οὐδαμῶς δὲ ληγόντων τῶν πόνων, ἐπεληλύθει γὰρ

ἐπ' αὐτὸν δικαία ἡ τοῦ θεοῦ κρίσις, τὰ κατ' αὐτὸν ἀπέλιπας, ἔγραψε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολήν, ἐκτενείας τάξιν ἔχουσαν, περιέχουσαν δὲ οὕτως. ¹⁹ τοῖς χρηστοῖς Ἰουδαίοις τοῖς πολίταις πολλὰ χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν καὶ εὖ πράττειν βασιλεὺς καὶ στρατηγὸς Ἀντίοχος. ²⁰ εἰ ἐρῶσθε, καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ ἱδία κατὰ γνώμην ἐστὶν ὑμῖν, εὐχομαι μὲν τῷ θεῷ τὴν μεγίστην χάριν, εἰς οὐρανὸν τὴν ἐλπίδα ἔχων. ²¹ κἀγὼ δὲ ἀσθενῶς διεκίμην ὑμῶν τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐνοίαν ἃν ἐμνημόνεον φιλοστόργως. ἐπαναγὼν ἐκ τῶν περὶ τὴν Περσίδα τόπων, καὶ περιπεσὼν ἀσθενείᾳ δυσχέρειαν ἔχουση, ἀναγκαῖον ἡγήσασθαι φροντίσαι τῆς κοινῆς πάντων ἀσφαλείας. ²² οὐκ ἀπογινώσκων ἃ κατ' ἐμαυτὸν, ἀλλὰ ἔχων πολλὴν ἐλπίδα ἐκφύξεσθαι τὴν ἀσθένειαν, ²³ θεωρῶν δὲ ὅτι καὶ ὁ πατήρ, καθ' οὓς καιροὺς εἰς τοὺς ἄνω τοποὺς ἐστρατοπέδευσεν, ἀνέδειξε τὸν διαδεχόμενον, ²⁴ ὅπως ἔαν τι παράδοξον ἀποβαίνειν, ἢ καὶ προσαγγεληθῇ τι δυσχερές, ἰδόντες οἱ κατὰ τὴν χώραν ᾧ καταλείπεται τὰ πράγματα, μὴ ἐπιταράσσονται. ²⁵ πρὸς δὲ τούτοις κατανόων τοὺς παρακειμένους δυνάστας καὶ γειτνιώντας τῇ βασιλείᾳ τοῖς καιροῖς ἐπέχοντας προσδεχομένους τὸ ἀποβησόμενον, ἀναδέειχα τὸν υἱόν μου Ἀντίοχον βασιλέα, ὃν πολλάκις ἀνατρέχων εἰς τὰς ἐπάνω σατραπείας τοῖς πλείστοις ὑμῶν παρακατετιθέμην καὶ συνίστων. γέγραφα δὲ πρὸς αὐτὸν τὰ ὑπογεγραμμένα. ²⁶ παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς καὶ ἀξίω, μεμνημένους τῶν εὐεργεσιῶν κοινῇ καὶ κατιδίαν, ἕκαστον συντηρεῖν τὴν οὖσαν εὐνοίαν εἰς ἐμὲ καὶ τὸν υἱόν μου. ²⁷ πέπεισμαι γὰρ αὐτὸν ἐπιεικῶς καὶ φιланθρώπως παρακολουθοῦντα τῇ ἐμῇ προαιρέσει συμπεριενεχθῆσεσθαι ὑμῖν. ²⁸ ὁ μὲν οὖν ἀνδροφόνος καὶ βλασφημὸς τὰ χεῖριστα παθὼν, ὥς ἐτέρους διέσθηκεν, ἐπὶ ξένης ἐν τοῖς ὅρεσιν οἰκτίστῳ μόρω κατέστρεψε τὸν βίον. ²⁹ παρεκομίζετο δὲ τὸ σῶμα Φίλιππος ὁ σὺντροφος αὐτοῦ, ὃς καὶ διευλαβηθεὶς τὸν

τὸν υἱὸν Ἀντίοχου, πρὸς Πτολεμαῖον τὸν Φιλομήτορα εἰς Αἴγυπτον δικομίσθη.

Κ Ε Φ. Γ'.

Μακκαβαῖος δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, τοῦ κυρίου προάγοντος αὐτούς, τὸ μὲν ἑρὸν ἐκομίσαντο καὶ τὴν πόλιν, ² τοὺς δὲ κατὰ τὴν ἀγορὰν βωμοὺς ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων διδημουρημένους, ἐτι δὲ τεμένη καθέλιον. ³ καὶ τὸν νεῶν καθαρίσαντες ἕτερον θυσιαστήριον ἐποίησαν, καὶ πυρῶσαντες λίθους, καὶ πῦρ ἐκ τούτων λαβόντες, ἀνήνεγκαν θυσίαν μετὰ διετῆ χρόνον, καὶ θυμίαμα καὶ λύχνους, καὶ τῶν ἄρτων τὴν πρόσθεσιν ἐποίησαντο. ⁴ ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἤξιώσαν τὸν κύριον πεσόντες ἐπὶ κοιλίαν, μηκέτι περιπεσεῖν τοιούτοις κακοῖς, ἀλλ' ἐάν ποτε καὶ ἀμάρτωσιν, ὑπ' αὐτοῦ μετ' ἐπιεικίας παιδεύεσθαι, καὶ μὴ βλασφημίαις καὶ βαρβαροῖς ἔθνεσι παραδίδοσθαι. ⁵ ἐν ᾗ δὲ ἡμέρᾳ ὁ νεὸς ὑπὸ ἀλλοφύλων ἐβεβηλώθη, συνέβη κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸν καθαρισμόν γενέσθαι τοῦ ναοῦ, τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκαδὶ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὅς ἐστι Χασιλεῦ. ⁶ καὶ μετ' εὐφροσύνης ἤγον ἡμέρας ὀκτὼ σκηναμάτων τρόπον, μνημονεύοντες ὡς πρὸ μικροῦ χρόνου τὴν τῶν σκηνῶν ἑορτὴν ἐν τοῖς ὅρεσι καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις θηρίων τρόπον ἦσαν νεμόμενοι. ⁷ διὸ θυρσοὺς καὶ κλάδους ὠραίους ἐτι δὲ φοινίκας ἔχοντες, ὕμνους ἀνέφερον τῷ εὐδοῶσαντι καθαρισθῆναι τὸν αὐτοῦ τόπον. ⁸ ἔδογματίσαν δὲ μετὰ κοινοῦ προστάγματος καὶ ψηφίσματος παντὶ τῷ τῶν Ἰουδαίων ἔθνει κατ' ἐνιαυτὸν ἄγειν τὰςδε τὰς ἡμέρας. ⁹ καὶ τὰ μὲν τῆς Ἀντίοχου τοῦ προσγορευθέντος Ἐπιφανοῦς τελευτῆς οὕτως εἶχε. ¹⁰ νυνὶ δὲ τὰ κατὰ τὸν Εὐπάτορα Ἀντίοχον, υἱὸν δὲ τοῦ ἀσείβους γενομένου δηλώσωμεν, αὐτὰ συντέμνοντες τὰ τῶν πολέμων κακά. ¹¹ αὐτὸς γὰρ παραλαβὼν βασιλείαν ἀνέδειξεν ἐπὶ τῶν πραγμάτων Λυσίαν τινά, κοίλης δὲ Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν πρῶταρχον. ¹² Πτολεμαῖος γὰρ ὁ καλούμενος Μάκρων τὸ δίκαιον συντηρεῖν προηγούμενος εἰς τοὺς Ἰου-

δαίους διὰ τὴν γεγυνοῦσαν εἰς αὐτοὺς ἀδικίαν, καὶ ἐπιράτο τὰ πρὸς αὐτοὺς εἰρηνικῶς διεξάγειν. ¹³ ὅθεν κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν φίλων πρὸς τὸν Εὐπάτορα, καὶ προδότης παρέκαστα ἀκούων, διὰ τὸ τὴν Κύπρον ἐμπιστευθέντα ὑπὸ τοῦ Φιλομήτορος ἐκλιπεῖν, καὶ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ ἀναχωρήσαι, μὴτ' εὐγενῆ τὴν ἔξουσίαν ἔχων, ὑπ' ἀθυμίας φαρμακεύσας αὐτὸν ἐξέλιπε τὸν βίον. ¹⁴ Γοργίας δὲ γενομένος στρατηγὸς τῶν τόπων ἐξενοτρόφει, καὶ παρέκαστα πρὸς τοὺς Ἰουδαίους ἐπολεμοτρόφει. ¹⁵ ὁμοῦ δὲ τούτῳ καὶ οἱ Ἰδουμαῖοι, ἐγκρατεῖς ἐπικαίρων ὀχυρωμάτων ὄντες, ἐγύμναζον τοὺς Ἰουδαίους, καὶ τοὺς φυγαδευθέντας ἀπὸ Ἱεροσολύμων προσλαβόμενοι πολεμοτροφεῖν ἐτεχείρουν. ¹⁶ οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον ποιησάμενοι λιτανίαν, καὶ ἀξιώσαντες τὸν θεὸν σύμμαχον αὐτοὺς γενέσθαι, ἐπὶ τὰ τῶν Ἰδουμαίων ὀχυρώματα ὤρμησαν, ¹⁷ οἷς καὶ προσβαλόντες εὐρώστως ἐγκρατεῖς ἐγένοντο τῶν τόπων, πάντας τε τοὺς ἐπὶ τῷ τείχει μαχομένους ἡμίναντο. κατέσφαζον δὲ τοὺς ἐμπέπτοντας, ἀνείλον δὲ οὐχ ἕττον τῶν διςμυρίων. ¹⁸ συμφυγόντων δὲ οὐκ ἔλαττον τῶν ἑννακισχιλίων εἰς δύο πύργους ὀχυροὺς εὐ μάλα, καὶ πάντα τὰ πρὸς πολιορκίαν ἔχοντας, ¹⁹ ὁ Μακκαβαῖος εἰς ἐπείγοντας τόπους ἀπολιπὼν Σίμωνα καὶ Ἰωσήφον, ἐτι δὲ καὶ Ζαχαῖον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἱκανοὺς πρὸς τὴν τούτων πολιορκίαν, αὐτοὺς ἐχωρίσθη. ²⁰ οἱ δὲ περὶ τὸν Σίμωνα φιλαργυρήσαντες ὑπὸ τινων τῶν ἐν τοῖς πύργοις ἐπέσθησαν ἀργυρίῳ. ἐπτάκις δὲ μυριάδας δραχμὰς λαβόντες εἰσάν τινας διαζῶνται. ²¹ προσαγγελοθέντος δὲ τῷ Μακκαβαίῳ περὶ τοῦ γεγονότος, συναγαγὼν τοὺς ἡγουμένους τοῦ λαοῦ κατηγόρησεν ὡς ἀργυρίου πεπρακασί τοὺς ἀδελφούς, τοὺς πολεμίους κατ' αὐτῶν ἀπολύσαντες. ²² τουτούς μὲν οὖν προδότας γενομένους ἀπέκτανε, καὶ παραχρῆμα τοὺς δύο πύργους κατελάβετο. ²³ τοῖς δὲ ὅλοις τὰ πάντα ἐν ταῖς χερσὶν εὐδοῦμενος ἀπώ-

λεσειν

λεσεν ἐν τοῖς δυσὶν ὀχυρώμασιν πλείους τῶν διςμυρίων. ²⁴ Τιμόθεος δὲ ὁ πρότερον ἡγήθητις ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, συναγαγὼν ξένας δυνάμεις παμπληθεῖς, καὶ τοὺς τῆς Ἀσίας γενομένους ἱπποὺς συναθροίσας οὐκ ὀλίγους, παρῆν ὡς δοριάλωτον ληψόμενος τὴν Ἰουδαίαν. ²⁵ οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον, συνεγγίζοντος αὐτοῦ, πρὸς ἱκετείαν τοῦ θεοῦ ἐτράπησαν, γῇ τὰς κεφαλὰς καταπάσαντες, καὶ τὰς οσφύας σακκίους ζώσαντες, ²⁶ ἐπὶ τὴν ἀπέναντι τοῦ θυσιαστηρίου κρηπίδα προσπεσόντες, ἤξιουν ἵλεων αὐτοῖς γενομένον ἐχθρεῦσαι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἀντικεισθαι τοῖς ἀντικειμένοις, καθὼς ὁ νόμος διασαφεῖ. ²⁷ γενομένοι δὲ ἀπὸ τῆς δέησεως, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, προήγον ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ πλεόν. συνεγγίσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις ἐφ' ἑαυτῶν ἦσαν. ²⁸ ἄρτι δὲ τῆς ἀνατολῆς διαδεχομένης προσέβαλον ἑκάτεροι. οἱ μὲν ἔγγυον ἔχοντες εὐμερείας καὶ νίκης μετ' ἀρετῆς τὴν ἐπὶ τὸν κύριον καταφυγὴν, οἱ δὲ καθηγμένα τῶν ἀγώνων ταττόμενοι τὸν θυμόν. ²⁹ γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, ἐφάνησαν τοῖς ὑπεναντίοις ἐξ οὐρανοῦ ἐφ' ἵππων χρυσοχαλίνων ἄνδρες πέντε διαπρεπεῖς, καὶ ἀφηγούμενοι τῶν Ἰουδαίων οἱ δύο. ³⁰ καὶ τὸν Μακκαβαῖον μέσον λαβόντες, καὶ σκεπάζοντες ταῖς ἑαυτῶν πανοπλίαις, ἄτρωτον διεφύλαττον. εἰς δὲ τοὺς ὑπεναντίους τοξεύματα καὶ κεραυνοὺς ἐξεκρίπτουν. διὸ συγχυθέντες ἀορασίᾳ κατεκόπτοντο ταραχῆς πεπληρωμένοι. ³¹ κατεσφάγησαν δὲ διςμύριοι πρὸς τοῖς πεντακοσίοις, ἱππεῖς δὲ ἑξακόσιοι. ³² αὐτὸς δὲ ὁ Τιμόθεος συνέφυγεν εἰς Γάζαρα λεγόμενον ὀχύρωμα, εὐ μάλα φρούριον, στρατηγούντος ἐκεῖ Χαιρέου. ³³ οἱ δὲ περὶ τὸν Μακκαβαῖον ἄσμενοι περιεκάθισαν τὸ φρούριον ἡμέρας τέσσαρας. ³⁴ οἱ δὲ ἔνδον τῇ ἐρυμνότητι τοῦ τόπου πεποιθότες ὑπεράγαν ἐβλαφήμουν καὶ λόγους ἀθεμίτους προῖοντο. ³⁵ ὑποφαινούσης δὲ τῆς πέμπτης ἡμέρας, εἴκοσι νεανῖαι τῶν περὶ τὸν Μακκαβαῖον πυρωθέντες τοῖς θυμοῖς διὰ τὰς βλασφη-

μίας, προσβαλόντες τῷ τείχει, ἀρδενώδως καὶ θηριώδει θυμῷ τὸν ἐμπίπτοντα ἔκοπτον. ³⁶ ἔτεροι δὲ ὁμοίως προσαναβάντες ἐν τῷ περισπασμῷ πρὸς τοὺς ἔνδον, ἐνεπίμπων τοὺς πυργούς, καὶ πυρὰς ἀνάψαντες ζῶντας τοὺς βλασφήμους κατέκαιον. οἱ δὲ τὰς πύλας διέκοπτον, εἰδεξάμενοι δὲ τὴν λοιπὴν τάξιν προκατέλαβοντο τὴν πόλιν, ³⁷ καὶ τὸν Τιμόθειον ἀποκεκρυμμένον ἐν τινὶ λάκκῳ κατέσφαξαν καὶ τὸν τοῦτου ἀδελφὸν Χαιρέαν καὶ τὸν Ἀπολλοφάνη. ³⁸ ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι, μετ' ὕμνων καὶ ἑξομολογῆσεων εὐλόγουν τῷ κυρίῳ τῷ μεγάλῳ ευεργετοῦντι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὸ νίκος αὐτοῖς διδόντι.

Κ Ε Φ. ΙΑ'.

Μετ' ὀλίγον δὲ παντελῶς χρόνον Λυσίας ἐπίτροπος τοῦ βασιλέως καὶ συγγενὴς καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων, λίαν βαρέως φέρων ἐπὶ τοῖς γεγονόσι, ² συναθροίσας περὶ τὰς ὁκτώ μυριάδας καὶ τὴν ἵππον πᾶσαν, παρεγένετο ἐπὶ τοὺς Ἰουδαίους, λογιζόμενος τὴν μὲν πόλιν Ἑλλήσιν οἰκητήριον ποιήσιν, ³ τὸ δὲ ἱερὸν ἀργυρολόγητον καθὼς τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν τεμένη, πρατὴν δὲ τὴν ἀρχιερωσύνην κατ' ἑτος ποιήσιν. ⁴ οὐδαμῶς ἐπιλογίζομενος τὸ τοῦ θεοῦ κράτος, παρεγνωμένος δὲ ταῖς μυριάσι τῶν πεζῶν καὶ ταῖς χιλασίαι τῶν ἱππέων καὶ τοῖς ἐλέφασιν τοῖς ὀδοηκόντα. ⁵ εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ συνεγγίσας τῷ Βαιθσοῦρα, ὄντι μὲν ἐρυμνῷ χωρίῳ, ἀπὸ δὲ Ἱεροσολύμων ἀπέχοντι ὥς ἐσταδίους πέντε, τοῦτο ἐθλίβεν. ⁶ ὡς δὲ μετέλαβον οἱ περὶ τὸν Μακκαβαῖον πολιορκούντα αὐτὸν τὰ ὀχυρώματα, μετ' ὀδυρμῶν καὶ δακρύων ἱκέτευον σὺν τοῖς ὄχλοις τὸν κύριον, ἀγαθὸν ἄγγελον ἀποστεῖλαι πρὸς σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ. ⁷ αὐτὸς δὲ πρῶτος ὁ Μακκαβαῖος ἀναλαβὼν τὰ ὅπλα προετρέψατο τοὺς ἄλλους, ἅμα αὐτῷ διακινδυνεύοντας ἐπιβοθεῖν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν. ὁμοῦ δὲ καὶ προθυμῶς ἐξώρμησαν. ⁸ αὐτόθι δὲ καὶ πρὸς τοῖς Ἱεροσολύμοις ὄντων, ἐφάνη προηγούμενος αὐτῶν ἑφιππος ἐν λευκῇ ἱσθητῇ,

ἔσθῃτι, πανοπλίαν χρυσὴν κραδαίνων.
 9 ὁμοῦ δὲ πάντες εὐλόγησαν τὸν ἐλεή-
 μονα θεόν, καὶ ἐπεβύβωσθησαν ταῖς
 ψυχαῖς, οὐ μόνον ἀνθρώπους ἀλλὰ
 καὶ θῆρας τοὺς ἀγριωτάτους, καὶ σι-
 δηρὰ τείχη τιτρώσκων ὄντες ἐτοιμοί,
 10 προστῆγον ἐν διασκευῇ τὸν ἀπ' οὐ-
 ρανοῦ σύμμαχον ἔχοντες, ἐλεήσαντος
 αὐτοῦς τοῦ κυρίου. 11 λεοντηδὸν δὲ
 ἐντινάξαντες εἰς τοὺς πολέμους κατέ-
 στρωσαν αὐτῶν χιλίους πρὸς τοῖς μυ-
 ρίοις, ἡπτεῖς δὲ ἑξακοσίους πρὸς τοῖς
 χιλίοις. τοὺς δὲ πάντας ἠναγκάσαν
 φυγεῖν. 12 οἱ πλείονες δὲ αὐτῶν τραυ-
 ματῖαι γυμνοὶ διεσώθησαν. καὶ αὐ-
 τῶς δὲ ὁ Λυσίας αἰσχροῦς φεύγων διε-
 σωθῇ. 13 οὐκ ἄνους δὲ ὑπάρχων,
 πρὸς ἑαυτὸν ἀντιβάλλων τὸ γεγονὸς
 περὶ ἑαυτὸν ἐλάσσωμα. καὶ συννοή-
 σας ἀνικητοὺς εἶναι τοὺς Ἑβραίους,
 τοῦ πάντα δυναμένου θεοῦ συμμα-
 χούντος αὐτοῖς, προσαποστείλας, 14 ἐ-
 πείσει συλλυσεσθαι ἐπὶ πᾶσι τοῖς δι-
 καίοις καὶ δίοτι καὶ τὸν βασιλεῖα πεί-
 σιν φίλον αὐτοῖς ἀναγκάσειν γενέσθαι.
 15 ἐπένευσε δὲ ὁ Μακκαβαῖος ἐπὶ πᾶ-
 σιν οἷς ὁ Λυσίας παρεκάλει τοῦ συμ-
 φέροντος φροντίζων. ὅσα γὰρ ὁ Μακ-
 καβαῖος ἐπέδωκε τῷ Λυσίᾳ διὰ γρα-
 πτῶν περὶ τῶν Ἰουδαίων, συνεχώρη-
 σεν ὁ βασιλεὺς. 16 ἥσαν γὰρ αἱ γε-
 γραμμένας τοῖς Ἰουδαίοις ἐπιστολαί,
 παρὰ μὲν Λυσίου περιέχουσαι τὸν
 τρόπον τούτον. Λυσίας τῷ πλήθει
 τῶν Ἰουδαίων χαίρειν. 17 Ἰωάννης
 καὶ Ἀβισσαλώμ οἱ πεμφθέντες παρ'
 ὑμῶν, ἐπιδόντες τὸν ὑπογεγραμμένον
 χρηματισμὸν, ἤξιον περὶ τῶν δι' αὐ-
 τοῦ σημαينوμένων. 18 ὅσα μὲν οὖν
 ἔδει καὶ τῷ βασιλεῖ προσενεχθῆναι,
 διεσάφησα, ἃ δὲ ἦν ἐνδεχόμενα, συνε-
 χώρησεν. 19 ἔαν μὲν οὖν συντηρήσητε
 τὴν εἰς τὰ πράγματα εὐνοίαν, καὶ εἰς
 τὸ λοιπὸν περάσσομαι παραίτιος ὑμῖν
 ἀγαθὸν γενέσθαι. 20 ὑπὲρ δὲ τῶν
 κατὰ μέρος ἐντέταλμαι τοῖς τοῖς τε καὶ
 τοῖς παρ' ἐμοῦ διαλεχθῆναι ὑμῖν.
 21 ἔρρωσθε. ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρα-
 κοστοῦ ὀγδόου, Διοσκορινθίου εἰκο-
 στῇ τετάρτῃ. 22 ἡ δὲ τοῦ βασιλέως
 ἐπιστολὴ περιεῖχεν οὕτως. βασιλεὺς

Ἀντίοχος τῷ ἀδελφῷ Λυσίᾳ χαίρειν.
 23 τοῦ πατρὸς ἡμῶν εἰς θεοῦς μετα-
 στάντος, βουλομένου τοὺς ἐκ τῆς βα-
 σιλείας ἀταράχους ὄντας γενέσθαι
 πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν, 24 ἀ-
 κηκοῦτες τοὺς Ἰουδαίους μὴ συνευδο-
 κοῦντας τῇ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τὰ Ἑλλη-
 νικὰ μεταθέσει, ἀλλὰ τὴν ἑαυτῶν ἀ-
 γωγὴν αἰρετίζοντας, καὶ διὰ τοῦτο ἀ-
 ξιούντας συγχωρηθῆναι αὐτοῖς τὰ νό-
 μιμα αὐτῶν. 25 αἰρούμενοι οὖν καὶ
 τοῦτο τὸ ἔθνος ἐκτὸς ταραχῆς εἶναι,
 κρίνομεν τό, τε ἱερὸν αὐτοῖς ἀποκατα-
 σταθῆναι, καὶ πολιτευσθαι κατὰ τὰ
 ἐπὶ τῶν προγόνων αὐτῶν ἔθῃ. 26 εὖ
 οὖν ποιήσεις διαπεμψάμενος πρὸς αὐ-
 τοὺς καὶ δούς δεξίας, ὅπως εἰδοτες τὴν
 ἡμετέραν προαίρεσιν εὐθυμοὶ τε ᾧσι,
 καὶ ἡδέως διαγίνωνται πρὸς τὴν τῶν
 ἰδίων ἀντίληψιν. 27 πρὸς δὲ τὸ ἔθνος
 ἡ τοῦ βασιλέως ἐπιστολὴ τοιαύτη ἦν.
 βασιλεὺς Ἀντίοχος τῇ γερουσίᾳ τῶν
 Ἰουδαίων καὶ τοῖς ἄλλοις Ἰουδαίοις
 χαίρειν. 28 εἰ ἔρρωσθε, εἴη ἂν ὅς βου-
 λόμεθα. καὶ αὐτοὶ δὲ ὑγαίνομεν.
 29 ἐνεφάνισεν ἡμῖν ὁ Μενέλαος βούλε-
 σθαι κατελθόντας ὑμᾶς γίνεσθαι πρὸς
 τοῖς ἰδίοις. 30 τοῖς οὖν καταπορευο-
 μένοις μέχρι τριακάδος Ξανθικοῦ ὑπ-
 ἀρξει δεξία μετὰ τῆς ἀδείας, 31 χοῆ-
 σθαι τοὺς Ἰουδαίους τοῖς ἑαυτῶν δα-
 πανήμασι καὶ νόμοις καθά καὶ τὸ πρό-
 τερον, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν κατ' οὐδένα
 τρόπον παρενοχληθήσεται περὶ τῶν
 ἡγνοημένων. 32 πέπομφα δὲ καὶ τὸν
 Μενέλαον παρακαλέσοντα ὑμᾶς. 33 ἔρ-
 ρωσθε. ἔτους ἑκατοστοῦ τεσσαρακο-
 στοῦ ὀγδόου, Ξανθικοῦ πέμπτῃ καὶ
 δεκάτῃ. 34 ἐπεμψαν δὲ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι
 πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολὴν ἔχουσαν οὕ-
 τως. Κόιντος Μέμμιος, Τίτος Μάν-
 λιος, πρεσβύτες Ῥωμαῖων, τῷ δήμῳ
 τῶν Ἰουδαίων χαίρειν. 35 ὑπὲρ ὧν
 Λυσίας ὁ συγγενὴς τοῦ βασιλέως συ-
 νεχώρησεν ὑμῖν, καὶ ἡμεῖς συνεδοκου-
 μεν. 36 ἃ δὲ ἔκρινε προσανεχθῆναι
 τῷ βασιλεῖ, πέμψατέ τινα παραχρη-
 μα ἐπισκεψάμενοι περὶ τούτων, ἵνα
 ἐκθῶμεν ὡς καθήκει ὑμῖν. ἡμεῖς γὰρ
 προσάγομεν πρὸς Ἀντιόχειαν. 37 διὸ
 σπεύσατε, καὶ πέμψατέ τινας, ὅπως
 καὶ

καὶ ἡμεῖς ἐπιγινώσκων ὅποιας ἐστὲ γνώ-
μης, ³⁸ ὑγιαίνετε. ἔτους ἑκατοστοῦ
τεσσαρακοστοῦ οὐδοῦ, Ξανθικοῦ πέμ-
πτῃ καὶ δεκάτῃ.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Γινομένων τῶν συνθηκῶν τούτων, ὁ
μὲν Ἀσσίας ἀπῆι πρὸς τὸν βασιλέα,
οἱ δὲ Ἰουδαῖοι περὶ τὴν γεωργίαν ἐγί-
νοντο. ² τῶν δὲ κατὰ τόπον στρατη-
γῶν Τιμόθεος καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ
Γενναίου, ἔτι δὲ Ἰερώνυμος καὶ Δη-
μοφῶν, πρὸς δὲ τούτοις Νικάνωρ ὁ
Κυπριαρχῆς, οὐκ εἶον αὐτοὺς εὐστα-
θεῖς καὶ τὰ τῆς ἡσυχίας ἄγειν. ³ Ἰοπ-
πίται δὲ τηλικούτο συνετέλεσαν τὸ
δυσσέβημα, παρακαλέσαντες τοὺς σὺν
αὐτοῖς οἰκόντας Ἰουδαίους ἐμβῆναι
εἰς τὰ παρασταθέντα ὑπ' αὐτῶν σκά-
φῃ σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις ὡς μηδε-
μίας ἐνεστώσης πρὸς αὐτοὺς δυσμενεί-
ας. ⁴ κατὰ δὲ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως
ψήγισμα, καὶ τούτων ἐπιδεξαμένων
ὡς ἂν εἰρηνεύειν θελόντων καὶ μηδὲν
ὑποπτον ἔχοντων, ἐπαναχθέντας αὐ-
τοὺς ἐβύθισαν, ὄντας οὐκ ἔλαττον
τῶν διακοσίων. ⁵ μεταλαβὼν δὲ Ἰού-
δας τὴν γεγонуῖαν εἰς τοὺς ὁμοεθνεῖς
ὠμότητα, παραγγείλας τοῖς περὶ αὐ-
τὸν ἀνδράσι, ⁶ καὶ ἐπικαλεσάμενος τὸν
δικαίον κριτὴν Θεόν, παρεγένετο ἐπὶ
τοὺς μισαιφόνους τῶν ἀδελφῶν. καὶ τὸν
μὲν λιμένα νύκτωρ ἐνέπηρσε, καὶ τὰ
σκάφη κατέφλεξε, τοὺς δὲ ἐκεῖ συμ-
φυγόντας ἐξεκέντησε. ⁷ τοῦ δὲ χωρίου
συγκλεισθέντος, ἀνέλυσεν ὡς πάλιν ἡ-
ξων καὶ τὸ σῦμπαν τῶν Ἰοππιτῶν
ἐκριζῶσαι πολίτευμα. ⁸ μεταλαβὼν δὲ
καὶ τοὺς ἐν Ἰαμνείᾳ τὸν αὐτὸν ἐπιτε-
λεῖν βουλομένους τρόπον τοῖς παροι-
κούσιν Ἰουδαίοις, ⁹ καὶ τοῖς Ἰαμνί-
ταις νυκτὸς ἐπιβαλὼν, ὑψῆψε τὸν λι-
μένα σὺν τῷ στόλῳ, ὥστε φαίνεσθαι
τὰς αὐγὰς τοῦ φέγγους εἰς τὰ Ἱερο-
σόλυμα, σταδίων ὄντων διακοσίων
τεσσαράκοντα. ¹⁰ ἐκείθεν δὲ ἀποστα-
σθέντων σταδίους ἑννέα, ποιουμένων
τὴν πορείαν ἐπὶ τὸν Τιμόθεον, προσέ-
βαλον Ἀραβες αὐτῷ οὐκ ἑλάττους
τῶν πεντακιχλίων, ἵππεῖς δὲ πεντα-
κόσιοι. ¹¹ γενομένης δὲ καρτερᾶς μά-
χης, καὶ τῶν περὶ τὸν Ἰούδαν διὰ τὴν

παρὰ τοῦ Θεοῦ βοήθειαν εὐημερησάν-
των, ἑλαττωθέντες οἱ Νομαδῆς Ἀρα-
βες ἤξιον δοῦναι τὸν Ἰούδαν δεξίαν
αὐτοῖς, ὑπισχνούμενοι καὶ βοσκήματα
δώσειν καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὠφελῆσειν
αὐτοῖς. ¹² Ἰούδας δὲ ὑπολαβὼν ὡς
ἀληθῶς ἐν πολλοῖς αὐτοὺς χρησίμους,
ἐπεχώρησεν εἰρηνῇ ἄξιν πρὸς αὐτούς.
καὶ λαβόντες δεξιάς εἰς τὰς σκηνὰς
αὐτῶν ἐχωρίσθησαν. ¹³ ἐπέβαλε δὲ
καὶ ἐπὶ τίνα πόλιν γεφυροῦν ὀχυράν
καὶ τείχεσι περιπεφραγμένην καὶ παμ-
μιγέσιν ἔθνεσι κατοικουμένην, ὄνομα
δὲ Κάσπιν. ¹⁴ οἱ δ' ἔνδον πεποιθότες
τῇ τῶν τειχέων ἐρυμνότητι, τῇ τε τῶν
βρωμάτων παραθέσει, ἀναγωγότερον
ἐχρῶντο, τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν λειδο-
ροῦντες καὶ προσέτι βλασφημοῦντες
καὶ λαλοῦντες ἅ μὴ θέμις. ¹⁵ οἱ δὲ πε-
ρὶ τὸν Ἰούδαν ἐπικαλεσάμενοι τὸν μέ-
γαν τοῦ κόσμου δυνάστην, τὸν ἄτερ
κρίων καὶ μηχανῶν ὀργανικῶν κατα-
κρημνίσαντα τὴν Ἱερικὴν κατὰ τοὺς
Ἰησοῦ χρόνους, ἔνευσαν θριωδῶς
τῷ τείχει. ¹⁶ καταλαβόμενοί τε τὴν
πόλιν τῇ τοῦ Θεοῦ θελήσει, ἀμυθῆ-
τους ἐποίησαντο σφαγὰς, ὥστε τὴν
παρακειμένην λίμνην, τὸ πλάτος ἔχου-
σαν σταδίων δύο, κατάρχυντον αἵματι
πεπληρωμένην φαίνεσθαι. ¹⁷ ἐκείθεν
δὲ ἀποστασάντες σταδίους ἑπτακο-
σίους πεντήκοντα διήνυσαν εἰς τὸν
Χάρακα πρὸς τοὺς λεγομένους Του-
βιήνους Ἰουδαίους. ¹⁸ καὶ Τιμόθεον
μὲν ἐπὶ τῶν τόπων οὐ κατέλαβον, ἄ-
πρακτόν τε ἀπὸ τῶν τόπων ἐκλελυ-
κότα, καταλειοιπότα δὲ φρουρὰν ἐν
τινὶ τόπῳ καὶ μάλα ὀχυράν. ¹⁹ Δωσί-
θεος δὲ καὶ Σωσίπατρος τῶν περὶ τὸν
Μακκαβαῖον ἡγεμόνων ἐξοδεύσαντες
ἀπώλεσαν τοὺς ὑπὸ Τιμοθέου κατα-
λειφθέντας ἐν τῷ ὀχυρώματι πλείους
τῶν μυρίων ἀνδρῶν. ²⁰ ὁ δὲ Μακκα-
βαῖος διατάξας τὴν ἑαυτοῦ στρατίαν
σπειρῶν, κατέστησεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν
σπειρῶν, καὶ ἐπὶ τὸν Τιμόθεον ὥρμη-
σεν ἔχοντα περὶ αὐτὸν μυριάδας δω-
δεκα πεζῶν, ἵππεῖς δὲ χιλίους πρὸς
τοῖς πεντακοσίοις. ²¹ τὴν δὲ ἐφοδὸν
μεταλαβὼν Ἰούδα, ὁ Τιμόθεος προς-
επαπέστειλεν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέ-
κνα

καὶ τὴν ἄλλην ἀποσκευὴν εἰς τὸ λεγόμενον Καρνίον. ἦν γὰρ δυσπολιόρητον καὶ δυσπρόσιτον τὸ χωρίον διὰ τὴν τῶν πάντων τῶν τόπων στενότητα. ²² ἐπιφανείσης δὲ τῆς Ἰουδα σπείρας πρώτης, καὶ γενομένου θένους ἐπὶ τοὺς πολεμίους, φόβου τε ἐκ τῆς τοῦ πάντα ἐφορῶντος ἐπιφανείας γενομένου ἐπ' αὐτοὺς, εἰς φυγὴν ὤρμησαν ἄλλος ἀλλαγῇ φερόμενος, ὥστε πολλὰκις ὑπὸ τῶν ἰδίων βλάπτεσθαι, καὶ ταῖς τῶν ξιφῶν ἀκμαῖς ἀναπείρεσθαι. ²³ ἐποιεῖτο δὲ τὸν διαγμὸν εὐτονώτερον Ἰούδας, συγκεντῶν τοὺς ἀλιτηρίους, διέφθειρε τε εἰς μυριάδας τρεῖς ἀνδρῶν. ²⁴ αὐτὸς δὲ ὁ Τιμόθεος ἔμπειρος τοῖς περὶ τὸν Δωσίθεον καὶ Σωσίπατρον ἡξίου μετὰ πολλῆς γοητείας ἐξαφεῖναι σῶον αὐτόν. διὰ τὸ πλειόνων μὲν γονεῖς ἂν δὲ ἀδελφοὺς ἔχεν, καὶ τοιούτους ἀλογηθῆναι συμβήσεται, εἰ ἀποθάνοι. ²⁵ πιστώσαντο δὲ αὐτοῦ διὰ πλειόνων τὸν ὀρισμὸν ἀποκαταστήσαν τούτους ἀπημάντους, ἀπέλυσαν αὐτὸν ἔνεκα τῆς τῶν ἀδελφῶν σωτηρίας. ²⁶ ἐξελθὼν δὲ ἐπὶ τὸ Καρνίον καὶ τὸ Ἀταργατῆον κατέσφαξε μυριάδας σωμάτων δύο καὶ πεντακισχιλίου. ²⁷ καὶ μετὰ τὴν τούτων τροπὴν καὶ ἀπώλειαν ἐπεστράτευεν Ἰούδας καὶ ἐπὶ Ἐφρών πόλιν ὀχυράν, ἐν ἣ κατῴκει Λυσίας καὶ ἀμφύλα πληθῆ. νεανία δὲ πρὸ τῶν τειχῶν κατιστῶτες ῥωμαλέοι ἀπὸ μάχοντο εὐρώπτως, ἐνθαδὲ ὀργάνων καὶ βελῶν πολλὰ παραθέσεις ὑπῆρχον. ²⁸ ἐπικαλεσάμενοι δὲ τὸν δυνατήν, τὸν μετὰ κράτους συντρίβοντα τὰς τῶν πολεμίων ἀλκὰς, ἔλαβον τὴν πόλιν ὑποχείριον. καὶ κατέστρωσαν τῶν ἐνδον εἰς μυριάδας δύο καὶ πεντακισχιλίου. ²⁹ ἀναστῆντες δὲ ἐκείθεν ὤρμησαν ἐπὶ Σκυθῶν πόλιν, ἀπέχουσαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων σταδίους ἑξακοσίου. ³⁰ ἀπομαρτυροῦντων δὲ τῶν ἐκεῖ κατοικούντων Ἰουδαίων, ἦν οἱ Σκυθοπολίται ἔσχον πρὸς αὐτοὺς εὐνοίαν, καὶ ἐν τοῖς τῆς ἀτυχίας καιροῖς ἡμέρον ἀπάντησιν ἐποιοῦντο, ³¹ εὐχαριστήσαντες αὐτοῖς καὶ προσ- παρακαλέσαντες, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ

πρὸς τὸ γένος εὐμενεῖς εἶναι, παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα τῆς τῶν ἐβλόμενων ἑορτῆς οὕσης ὑπογύου. ³² μετὰ δὲ τὴν λεγομένην Πεντηκοστὴν ὤρμησαν ἐπὶ Γοργίαν τὸν τῆς Ἰδουμαίας στρατηγόν. ³³ ἐξῆλθεν δὲ μετὰ πεζῶν τρισχιλίαν, ἵππεων δὲ τετρακοσίων, ³⁴ καὶ παραταξαμένων συνέβη πεσεῖν ὀλίγους τῶν Ἰουδαίων. ³⁵ Δωσίθεος δὲ τις τῶν τοῦ Βακχίηρος ἐκλιπτός ἀνὴρ καὶ καρτερὸς εἶχετο τοῦ Γοργίου, καὶ λαβόμενος τῆς χλαμύδος ἤγαγε αὐτὸν εὐρώπτως, καὶ βουλόμενος τὸν κατάρατον λαβεῖν ζωγρίαν, τῶν ἵππεων Θορᾶκῶν τινὸς ἐπενεχθέντος αὐτῷ καὶ τὸν ὅμον καθελόντος, διέφυγεν ὁ Γοργίας εἰς Μαρισά. ³⁶ τῶν δὲ περὶ τὸν Ἑσθρὴν ἐπιπλείον μαχομένων καὶ κατακόπων ὄντων, ἐπικαλεσάμενος ὁ Ἰούδας τὸν κύριον σύμμαχον φανῆναι καὶ προσοδηγόν τοῦ πολέμου, ³⁷ καταρξάμενος τῇ πατρίῳ φωνῇ τὴν μετ' ἑμῶν κρουσθῆναι, ἀναβοήσας, καὶ ἐνστάτας ἀπροσδοκῆτως τοῖς περὶ τὸν Γοργίαν, τροπὴν αὐτῶν ἐποίησατο. ³⁸ Ἰούδας δὲ ἀναλαβὼν τὸ στρατεῦμα ἦγεν εἰς Ὀδολλάμ πόλιν. τῆς δὲ ἑβδομάδος ἐπιβαλλούσης, κατὰ τὸν ἐθισμὸν ἀγνισθέντες αὐτοὶ τὸ σάββατον διήγαγον. ³⁹ τῇ δὲ ἐχομένῃ ἦλθον οἱ περὶ τὸν Ἰούδαν καθ' ὃν τρόπον τὸ τῆς χρείας ἐγεγόνει, τὰ τῶν προπεπτωκότων σώματα ἀνακομίσασθαι, καὶ μετὰ τῶν συγγενῶν ἀποκαταστήσαι εἰς τοὺς πατρώους τάφους. ⁴⁰ εὐρον δὲ ἐκάστου τῶν τεθνηκότων ὑπὸ τοὺς χιτῶνας ἱερώματα τῶν ἀπὸ Ἰαμνίας εἰδῶλων, ἀφ' ὧν ὁ νόμος ἀπείργει τοὺς Ἰουδαίους. τοῖς δὲ πᾶσι σαφὲς ἐγένετο διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν τοὺςδε πεπτωκέναι. ⁴¹ πάντες οὖν εὐλογήσαντες τοῦ δικαιοκρίτου κυρίου, τοῦ τὰ κεκρυμμένα φανερὰ ποιούντος, ⁴² εἰς ἱκετίαν ἐτράπησαν ἀξιώσαντες τὸ γεγονὸς ἁμάρτημα τελείως ἑξαλειφθῆναι. ὁ δὲ γενναῖος Ἰούδας παρῆκε τὸ πλῆθος συντηρεῖν ἑαυτοὺς ἀναμαρτήτους εἶναι, ὑπ' ὧν ἐωρακότας τὰ γεγονότα διὰ τὴν τῶν προπεπτωκότων ἁμαρτίαν. ⁴³ ποιησάμενός τε κατ' ἀνδραλογίαν κατασκευά-
σματος

σματα εἰς ἀργυρίου δραχμὰς διςχιλίας, ἀπέστειλεν εἰς Ἱερουσόλυμα προσ-
γαγεῖν περὶ ἁμαρτίας θυοσίαν, πάνν
καλῶς καὶ ἀστέως πράττων, ὑπὲρ
ἀναστάσεως διαλογιζόμενος. ⁴⁴ εἰ γὰρ
μὴ τοὺς προπεπτωκότας ἀναστήναι
προσεδόκα, περισσὸν ἂν ἦν καὶ ληρω-
δὲς ὑπὲρ νεκρῶν προσεύχεσθαι. ⁴⁵ εἰτ'
ἐμβλέπων τοῖς μετ' εὐσεβείας κοιμω-
μένοις κάλλιτον ἀποκειμένον χαρι-
στήριον, ὅσια καὶ εὐσεβὴς ἡ ἐπίνοια.
ὅθεν περὶ τῶν τεθνηκότων τὸν ἐξιλα-
σμόν ἐποίησατο, τῆς ἁμαρτίας ἀπο-
λυθῆναι.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Τῷ δὲ ἐνάτῳ καὶ τεσσαρακοστῷ καὶ
ἐκατοστῷ ἔτι προσέειπε τοῖς περὶ τὸν
Ἰουδαν, Ἀντίοχον τὸν Εὐπάτορα πα-
ραγενέσθαι σὺν πληθυσίῳ ἐπὶ τὴν
Ἰουδαίαν. ² καὶ σὺν αὐτῷ Ἀυσίαν
τὸν ἐπίτροπον καὶ ἐπὶ τῶν πραγμά-
των, ἕκαστον ἔχοντα δύναμιν Ἑλληνι-
κὴν πεζῶν μυριάδας ἑνδεκά, καὶ ἵπ-
πεις πεντακισχιλίους τριακοσίους, καὶ
ἐλέφαντας εἰκοσιδύο, ἅρματα δὲ ὀρε-
πανηφόρα τριακόσια. ³ καὶ Μενέλαος
δὲ συνέμειξεν αὐτοῖς, καὶ παρεκάλε
μετὰ πολλῆς εἰρωνείας τὸν Ἀντίοχον,
οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς πατρίδος, οἰο-
μενος δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς κατασταθῆσε-
σθαι. ⁴ ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν βασιλείων
ἐξήγγειρε τὸν θυμὸν τοῦ Ἀντίοχου ἐπὶ
τὸν ἀλιτήριον, καὶ Ἀυσίου ὑποδεί-
ξαντος τούτου αἴτιον εἶναι πάντων
τῶν κακῶν, προσέταξεν, ὥς ἔθος ἔ-
στιν, ἐν τῷ τόπῳ, προσπολέσαι ἀγα-
γόντας αὐτὸν εἰς Βέροιαν. ⁵ ἔστι δὲ
ἐν τῷ τόπῳ πύργος πεντήκοντα πη-
γῶν πλήρης σποδοῦ, οὗτος δὲ ὄργανον
εἶχε περιφερὲς πάντοθεν ἀπόκρημνον
εἰς τὴν σποδόν. ⁶ ἐνταῦθα τὸν ἱερο-
πολίας ἐνοχον ὄντα, ἡ καὶ τινων ἄλ-
λων κακῶν ὑπεροχὴν πεποιημένον, ἅ-
πάντες προσωθοῦσιν εἰς ὄλεθρον.
⁷ τοιοῦτω μῶρῳ τὸν παρανομον συνέ-
βη θανεῖν, μὴδὲ τῆς γῆς τυχόντα Με-
νέλαον πάνν δικαίως. ⁸ ἐπεὶ γὰρ συν-
τελέσατο πολλὰ περὶ τὸν βωμόν ἁ-
μαρτήματα, οὐ τὸ πῦρ ἄγνόν ἦν καὶ
ἡ σποδὸς, ἐν σποδῷ τὸν θάνατον ἐκο-
μίσατο. ⁹ τοῖς δὲ φρονήμασιν ὁ βασι-

λεὺς βεβαρβαρωμένος ἤρχετο, τὰ χει-
ριστὰ τῶν ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γε-
γονότων ἐνδιέξιμενος τοῖς Ἰουδαίοις.
¹⁰ μεταλαβὼν δὲ Ἰουδας ταῦτα παρ-
ήγγειλε τῷ πληθὶ δι' ἡμέρας καὶ νυ-
κτὸς ἐπικαλεῖσθαι τὸν κύριον, εὔτοτε
ἄλλοτε, καὶ νῦν ἐπιβοηθεῖν τοῖς τοῦ
νόμου καὶ πατρίδος καὶ ἱεροῦ ἁγίου
στερεῖσθαι μέλλουσι, ¹¹ καὶ τὸν ἄρτι
βραχέως ἀνεψυχότα λαὸν μὴ ἑᾶσαι
τοῖς δυσφροσύναις ὄθνεσιν ὑποχειρίους
γενέσθαι. ¹² πάντων δὲ τὸ αὐτὸ ποι-
ησάντων ὁμοῦ καὶ καταξιώσαντων
τὸν ἐλεημονα κύριον μετὰ κλαυθμοῦ
καὶ νηστειῶν καὶ προπτῶσεως ἐφ' ἡ-
μέρας τρεῖς ἀδιαλείπτως, παρακαλέ-
σας αὐτοὺς ὁ Ἰουδας ἐκέλευσε παρα-
γίνεσθαι. ¹³ καθ' ἑαυτὸν δὲ σὺν τοῖς
πρεσβυτέροις γενόμενος ἐβουλεύσατο
πρὶν εἰσβαλεῖν τοῦ βασιλέως τὸ στρά-
τευμα εἰς τὴν Ἰουδαίαν καὶ γενέσθαι
τῆς πόλεως ἐγκρατεῖς, ἐξελθόντας κρι-
ναὶ τὰ πράγματα τῇ τοῦ κυρίου βοη-
θείᾳ. ¹⁴ δούς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τῷ
κτίστῃ τοῦ κόσμου, παρακαλέσας τοὺς
σὺν αὐτῷ γενναίως ἀγωνίσασθαι μέ-
χρι θανάτου περὶ νόμων, περὶ ἱεροῦ,
πόλεως, πατρίδος, πολιτείας, ἐποίη-
σατο περὶ Μωδεῖν τὴν στρατοπεδείαν.
¹⁵ δούς δὲ τοῖς περὶ αὐτὸν σύνθεμα
θεοῦ νίκης, μετὰ νεανίσκων ἀρίστων
κεκρυμμένων ἐπιβαλὼν νύκτωρ ἐπὶ τὴν
βασιλικὴν αὐλήν, ἐν τῇ παρεμβολῇ
ἀνείλεν εἰς ἄνδρας τετρακισχιλίους, καὶ
τὸν πρωτεύοντα τῶν ἐλεφάντων σὺν
τῷ κατ' οἰκίαν ὄχλῳ συνέθηκε, ¹⁶ καὶ
τὸ τέλος τὴν παρεμβολὴν δέους καὶ
ταραχῆς ἐπληρώσαν, καὶ ἐξέλευσαν εὐ-
ημερυνότες. ¹⁷ ὑποφαινούσης δὲ ἡδὴ
τῆς ἡμέρας τοῦτ' ἐγγόνει, διὰ τὴν
ἐπαρηγουσαν αὐτῷ τοῦ κυρίου σκέ-
πην. ¹⁸ ὁ δὲ βασιλεὺς εἰληφώς γεῦσιν
τῆς τῶν Ἰουδαίων εὐτολμίας, κατε-
πείρασε διὰ μεθόδων τοὺς τόπους.
¹⁹ καὶ ἡ Βαιθσοῦρα φρουρίον ὀχυ-
ρὸν τὰ ἱερὸν καὶ προσήγεν καὶ ἐτρο-
πούτο, ἵκρουε, ἡλαττονοῦτο.
²⁰ τοῖς δὲ Ἰουδας τὰ δέοντα
εἰσέπεμψε. ²¹ προσήγγειλε δὲ τὰ μυ-
στήρια τοῖς πολέμοις Ῥόδοκος ἐκ τῆς
Ἰουδαϊκῆς τάξεως. ἀνέζητήθη δὲ, καὶ
κατε-

κατελήφθη, καὶ κατεκλείσθη. ²² ἔδευ-
τερολογησεν ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐν Βαιθ-
σουρα, δεξιὰν ἔδωκεν, ἔλαβεν, ἀπῆει,
προέβαλε τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν, ἡ-
των ἐγένετο, ²³ μετέλαβεν ἀπονεοῆ-
σθαι τὸν Φίλιππον ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸν
ἀπολειμμένον ἐπὶ τῶν πραγμάτων,
συνεχύθη. τοὺς Ἰουδαίους παρεκάλε-
σεν, ὑπετάγη, καὶ ὥμοσεν ἐπὶ πᾶσι
τοῖς δικαίοις. συνελύθη καὶ θυσίαν
προσηγάγεν, ἐτίμησε τὸν νεώ, καὶ τὸν
τόπον ἐφίλανθράπησε, ²⁴ καὶ τὸν
Μακκαβαῖον ἀπιδέξατο. κατέλιπε
στρατηγὸν ἀπὸ Πτολεμαῖδος ἕως τῶν
Γεζόρηων ἡγεμονίην. ²⁵ ἦλθεν εἰς
Πτολεμαῖδα. ἔδυσφόρουεν περὶ τῶν
συνθηκῶν οἱ Πτολεμαεῖς, ἰδεῖναιζον
γὰρ ὑπὲρ ὧν ἠθέλησαν ἀθετεῖν τὰς
διαστάσεις. ²⁶ προσῆλθεν ἐπὶ τὸ βή-
μα Ἀνοίας, ἀπελογησατο ἐνδεχομένως,
συνέπεισε, κατεπράυνεν, εὐμενεῖς ἐποί-
ησεν, ἀνέζευξεν εἰς Ἀντιόχειαν. οὕτω
τὰ τοῦ βασιλέως τῆς ἐφόδου καὶ τῆς
ἀναζυγῆς ἐχώρησε.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Μετὰ δὲ τριετὴ χρόνον προσέπεσε
τοῖς περὶ τὸν Ἰούδαν Δημήτριον τὸν
τοῦ Σελεύκου διὰ τοῦ κατὰ Τρίπολιν
λιμένος εἰσπλεύσαντα μετὰ πλήθους
ἰσχυροῦ καὶ στόλου, ² κειρατηκέναι
τῆς χώρας ἐπανελόμενον Ἀντίοχον καὶ
τὸν τούτου ἐπίτροπον Ἀσάιν. ³ Ἀλ-
κιμος δὲ τις προγεγόμενος ἀρχιερεὺς,
ἐκουσίως δὲ μεμολυμμένος ἐν τοῖς τῆς
ἐπιμιξίας χρόνοις, συννοήσας ὅτι καθ'
ὄντιναοῦν τρόπον οὐκ ἔστιν αὐτῷ σω-
τηρία, οὐδὲ πρὸς ἅγιον θυσιαστήριον
εἶτι πρόσδοτος, ⁴ ἦκε πρὸς τὸν βασιλέα
Δημήτριον πρώτῳ καὶ πεντηκοστῷ
καὶ ἑκατοστῷ ἔτει, προσάγων αὐτῷ
στέφανον χρυσοῦν καὶ φοῖνικα, πρὸς
δὲ τούτοις τῶν νομιζομένων θαλλῶν
τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ-
συχίαν ἔσχε. ⁵ καιρὸν δὲ λαβὼν τῆς
ιδίας ἀνοίας συνεγρόν, προσκλήθεις
εἰς συνέδριον ὑπὸ τοῦ Δημητρίου, καὶ
ἐπερωτηθεὶς ἐν τίνι διαθέσει καὶ βου-
λῇ καθεστήκασιν οἱ Ἰουδαῖοι, πρὸς
ταῦτα ἔφη. ⁶ οἱ λεγόμενοι τῶν Ἰου-
δαίων Ἀσιδαῖοι, ὧν ἀφηγεῖται Ἰούδας
ὁ Μακκαβαῖος, πολεμοτροφοῦσι καὶ

στασιάζουσιν, οὐκ ἔωντες τὴν βί-
λειαν εὐσταθείας τυχεῖν. ⁷ ὅθεν ε-
λόμενος τὴν προγονικὴν δόξαν, λ-
δὴ τὴν ἀρχιερωσύνην, δεῦρο νῦν ἐ-
λυθα. ⁸ πρώτον μὲν ὑπὲρ τῶν ἀ-
κόντων τῷ βασιλεῖ γησιῶς φρον-
δεύτερον δὲ καὶ τῶν ἰδίων πολυ-
στοχάζομενος. τῇ μὲν γὰρ τῶν προ-
ρημένον ἀλογιστίᾳ τὸ σῦμπαν ἡμι-
γένος οὐ μικρῶς ἀλλήρει. ⁹ ἕκαστα
τούτων ἐπεγνώκως σὺ βασιλεῦ, κα-
τῆς χώρας καὶ τοῦ περιύσταμένου γ-
νους ἡμῶν προνοήθητι, καθ' ἣν ἔχ-
πρὸς ἅπαντας εὐαπάντητον φιλα-
θροπίαν. ¹⁰ ἄχρι γὰρ Ἰούδας περι-
στειν, ἀδύνατον ἐφῆνης τυχεῖν τὰ πρά-
ματα. ¹¹ τοιούτων δὲ ῥηθέντων ὑπὸ
τούτου, θάττων οἱ λοιποὶ φίλοι δυ-
μενῶς ἔχοντες τὰ πρὸς τὸν Ἰούδα
προσπεπρωσαν τὸν Δημήτριον. ¹² πρὸς
καλεσάμενος δὲ εὐθέως Νικάνορα τὸ
γεγόμενον ἐλεφαντάρχην, καὶ στρατη-
γὸν ἀναδείξας τῆς Ἰουδαίας, ἔξαπε-
στείλε, ¹³ δοὺς ἐντολάς, αὐτὸν μὲν τὸν
Ἰούδαν ἐπανελέσθαι, τοὺς δὲ σὺν αὐ-
τῷ σκορπίσαι, καταστῆσαι δὲ Ἄλκι-
μον ἀρχιερέα τοῦ μεγίστου ἱεροῦ. ¹⁴ τι-
δὲ ἐκ τῆς Ἰουδαίας πεφυγαδευκότι
τὸν Ἰούδαν ἔθνη συνέμισγον ἀγελήδοι
τῷ Νικάνορι, τὰς τῶν Ἰουδαίων ἀτυ-
χίας καὶ συμφορὰς ιδίας εὐμερίας
δοκοῦντες ἑασθαι. ¹⁵ ἀκούσαντες δι-
τὴν τοῦ Νικάνορος ἐφοδὸν καὶ τῇ
ἐπίθσει τῶν ἐθνῶν, καταπασάμενοι
γῆν ἐλιτάνευον τὸν ἄχρι αἰῶνος συ-
στήσαντα τὸν ἑαυτοῦ λαόν, αἱ δὲ μετ'
ἐπιφανείας ἀντιλαμβάνομενον τῆς ἐ-
αυτοῦ μεριδος. ¹⁶ προστάξαντος δὲ
τοῦ ἡγουμένου ἐκέθην εὐθέως ἀνέ-
ζευξαν, καὶ συμμίσγουσι αὐτοῖς ἐπὶ
κωμῇ Δεσσαοῦ. ¹⁷ Σίμων δὲ ὁ ἀδελ-
φός Ἰούδα συμβεβηκῶς ἦν τῷ Νι-
κάνορι, βραχέως δὲ διὰ τὴν αἰφνιδίον
τῶν ἀντιπάλων ἀφασίαν ἐπτακῶς.
¹⁸ ὅμως δὲ ἀκούων ὁ Νικάνωρ ἦν εἰ-
χον οἱ περὶ τὸν Ἰούδαν ἀνδραγαθίαν
καὶ ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγῶσιν
εὐψυχίαν, ἐπευλαβεῖτο τὴν κρίσιν δι'
αἱμάτων ποιήσασθαι. ¹⁹ διόπῃ ἐπε-
ψε Ποσιδώνιον καὶ Θεόδοτον καὶ
Ματθαθίαν δοῦναι καὶ λαβεῖν δεξιάς.

²⁰ πλεί-

20 πλείονος δὲ γενομένης περὶ τούτων ἐπισκέψεως, καὶ τοῦ ἡγεμόνος τοῖς πλήθεσιν ἀνακοινωσαμένου, καὶ φανείσης ὁμοψήφου γνώμης, ἐπένευσαν ταῖς συνθήκαις. 21 ἐτάξαντο δὲ ἡμέραν ἐν ᾗ κατ' ἰδίαν ἤξουσιν εἰς τὸ αὐτό. καὶ προήλθε, καὶ παρ' ἑκάστου διαφόρους ἔθεσαν ὄφρους. 22 διέταξεν Ἰούδας ἐνόπλους ἐτοιμούς ἐν τοῖς ἐπικαίροις τόποις, μὴ ποτε ἐκ τῶν πολεμίων αἰφνιδίως κακουργία γένηται, τὴν ἀρμόζουσαν ἐποιήσαντο κοινολογίαν. 23 διέτριβεν δὲ ὁ Νικάνωρ ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἐπαρτήθη οὐθέν ἄτοπον. τοὺς δὲ συναχθέντας ἀγελίους ὄχλους ἀπέλυσε. 24 καὶ εἶχε τὸν Ἰούδαν διαπαντός ἐν προσώπῳ, ψυχικῶς τῷ ἀνδρὶ προσεκέκλιτο. 25 παρέκάλεσεν αὐτὸν γῆμαι καὶ παιδοποιήσασθαι. ἐγάμησεν, εὐστάθησεν, ἐκοινώνησε βίου. 26 ὁ δὲ Ἀλκιμος συνιδὼν τὴν πρὸς ἀλλήλους εὐνοίαν καὶ τὰς γενομένας συνθήκας, ἀναλαβὼν ἦκε πρὸς τὸν Δημητρίον, καὶ εἶλεγε τὸν Νικάνωρα ἀλλότρια φρονεῖν τῶν πραγμάτων. τὸν γὰρ ἐπίβουλον τῆς βασιλείας Ἰούδαν διαδοχὸν ἀναδέδεικεν ἑαυτοῦ. 27 ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκθυμὸς γενομένος, καὶ ταῖς τοῦ παμπονήρου ἐρεθισθεὶς διαβολαῖς, ἔγραψε Νικάνωρι φάσκων ὑπὲρ μὲν τῶν συνθηκῶν βαρέως φέρειν, κελύων δὲ τὸν Μακκαβαῖον δέσμιον ἐξαποστέλλειν ταχέως εἰς Ἀντιόχειαν. 28 προσπεσόντων δὲ τούτων τῷ Νικάνωρι, συνεκέχυτο καὶ δυσφόρως ἔφερεν, εἰ τὰ διεσταλμένα ἀθετήσῃ μηδὲν τ' ἀνδρὸς ἡδικηκότος. 29 ἐπεὶ δὲ τῷ βασιλεὶ ἀντιπράττειν οὐκ ἦν, εὐκαιρὸν ἐτήρηε στρατηγήματι τούτ' ἐπιτελέσαι. 30 ὁ δὲ Μακκαβαῖος αὐστηρότερον διεξάγοντα συνιδὼν τὸν Νικάνωρα πρὸς αὐτόν, καὶ τὴν ἐιδισμένην ἀπάντησιν ἀγριωτέραν ἐσχηκότα, νοήσας οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου τὴν αὐστηρίαν εἶναι, συστρέψας οὐκ ὀλίγους τῶν περὶ αὐτόν, συνεκρύπτει τὸν Νικάνωρα. 31 συγγνοὺς δὲ ὁ ἕτερος ὅτι γενναίως ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐστρατηγῆται, παραγενόμενος ἐπὶ τὸ μέγιστον καὶ ἅγιον ἱερὸν, τῶν ἱερέων τὰς καθηκούσας θυσίας προσα-

ρόντων, ἐκέλευσε παραδιδόναι τὸν ἄνδρα. 32 τῶν δὲ μεθ' ὅρων φασκόντων μὴ γινώσκειν ποῦ ποτ' ἐστὶν ὁ ζητούμενος, 33 προτείνας τὴν δεξιὰν εἰς τὸν νεῶν, ταῦτα ὥμοσε. ἂν μὴ δέσμιόν μοι τὸν Ἰούδαν παραδῶτε, τόνδε τοῦ θεοῦ σηκὸν εἰς πεδίον ποιήσω, καὶ τὸ θυσιαστήριον κατασκάψω, καὶ ἱερὸν ἐνταῦθα τῷ Διονύσῳ ἐπιφανὲς ἀναστήσω. 34 τοσαῦτα δὲ εἰπὼν ἀπῆλθεν. οἱ δὲ ἱερεῖς προτείναντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπεκαλῶντο τὸν διαπαντός ὑπέρμαχον τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ταῦτα λέγοντες. 35 σὺ κύριε, τῶν ὅλων ἀπροσδεὴς ὑπάρχων, εὐδόκησας ναὸν τῆς σῆς κατασκηνώσεως ἐν ἡμῖν γενέσθαι. 36 καὶ νῦν ἅμι πάντος ἁγιασμοῦ κύριε διατήρησον εἰς αἰῶνα ἀμίαντον τόνδε τὸν προσφάτως κεκαθαρισμένον οἶκον. 37 Ραζὶς δὲ τις τῶν ἀπὸ Ἱεροσολύμων πρεσβυτέρων ἐμηνύθη τῷ Νικάνωρι, ἀνὴρ φιλοπολίτης καὶ σφόδρα καλῶς ἀκούων, καὶ κατὰ τὴν εὐνοίαν πατὴρ τῶν Ἰουδαίων προσαγορευόμενος. 38 ἦν γὰρ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις τῆς ἀμιξίας κρείων εἰσενηγμένος Ἰουδαϊσμοῦ, καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ὑπὲρ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ παραβεβλημένος μετὰ πάσης ἐκτενείας. 39 βουλομένος δὲ Νικάνωρ πρόδηλον ποιῆσαι, ἦν εἶχε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους δυσμένειαν, ἀπέστειλε στρατιώτας ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους συλλαβεῖν αὐτόν. 40 ἔδοξε γὰρ ἐκείνον συλλαβὼν τούτοις ἐργάσασθαι συμφοράν. 41 τῶν δὲ πληθῶν μελλόντων τὸν πύργον καταλαβέσθαι, καὶ τὴν αὐλαίαν θύραν βιαζομένων, καὶ κελυόντων πῦρ προσάγειν καὶ τὰς θυρὰς ὑφάπτειν, περικατάληπτος γενόμενος ὑπέσθηκεν ἑαυτῷ ξίφος, 42 εὐγενῶς θέλων ἀποθανεῖν, ἥπερ τοῖς ἀλιτηρίοις ὑποχείριος γενέσθαι, καὶ τῆς ἰδίας εὐγενείας ἀναξίως ὑβρισθῆναι. 43 τῇ δὲ πληγῇ μὴ κατευθικτήσας διὰ τὴν τοῦ ἀγῶνος σπουδὴν, καὶ τῶν ὄχλων εἰσω τῶν θυρωμάτων εἰσβαλόντων, ἀναδραμὼν γενναίως ἐπὶ τὸ εἶχος, κατεκρήμνισεν ἑαυτόν ἀνδρείως εἰς τοὺς ὄχλους. 44 τῶν δὲ ταχέως ἀναποδισάντων γενομένου διασθημα-

τος ἦλθε κατὰ μέσον τὸν κενεῶνα.
 45 ἔτι δὲ ἔμπρους ὑπάρχων καὶ πεπυρωμένος τοῖς θυμοῖς, ἔξαναστάς περισχυμένων κρουνηδὸν τῶν αἱμάτων, καὶ δυσχερῶν ὄντων τῶν τραυμάτων, δρόμῳ τοὺς ὄχλους διελθὼν, καὶ στάς ἐπὶ τινος πέτρας ἀποθρύγαδος,
 46 παντελῶς ἔξαιμος ἤδη γενόμενος, προβαλὼν τὰ ἔντερα καὶ λαβὼν ἑκατέραις ταῖς χερσὶν ἐνέεισε τοῖς ὄχλοις. καὶ ἐπικαλοσάμενος τὸν δεσποζόντα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πνεύματος ταῦτα αὐτῷ πάλιν ἀποδοῦναι, τόνδε τὸν τρόπον μετήλλαξεν.

Κ Ε Φ. Ι Ε'.

Ὁ δὲ Νικάνωρ μεταλαβὼν τοὺς περὶ τὸν Ἰουδαν ὄντας ἐν τοῖς κατὰ Σαμάριαν τόποις, ἐβουλεύσατο τῇ τῆς καταπαύσεως ἡμέρᾳ μετὰ πάσης ἀσφαλείας αὐτοῖς ἐπιβαλεῖν.
 2 τῶν δὲ κατ' ἀνάγκην συνεπομένων αὐτῷ Ἰουδαίων λεγόντων, μηδαμῶς οὕτως ἀγρίως καὶ βαρβάρως ἀπολέσης, δόξαν δὲ ἀπομείρισον τῇ προτετιμημένῃ ὑπὸ τοῦ πάντα ἐφορῶντος μεθ' αἰότητος ἡμέρᾳ.
 3 ὁ δὲ τρισαλτήριος ἐπηρώτησεν, εἰ ἔστιν ἐν οὐρανῷ δυνάστης ὁ προστεταχὼς ἀγείνηντων σαββάτων ἡμέραν;
 4 τῶν δὲ ἀποφνημένων, ἔστιν ὁ κύριος ζῶν αὐτὸς ἐν οὐρανῷ δυνάστης, ὁ κελύουσας ἀσκεῖν τὴν ἐβδομάδα.
 5 ὁ δὲ ἔτερος, κἀγὼ φησι, δυνάστης ἐπὶ τῆς γῆς ὁ προστάσων αἶρειν ὅπλα καὶ τὰς βασιλικὰς χρείας ἐπιτελεῖν. ὅμως οὐ κατέσχευ ἐπιτελεῖσαι τὸ σχέτλιον αὐτοῦ βούλημα.
 6 καὶ ὁ μὲν Νικάνωρ, μετὰ πάσης ἀλαζονείας ὑψαυχενῶν, διεγνώκει κοινὸν τῶν περὶ τὸν Ἰουδαν συστήσασθαι τροπαιον.
 7 ὁ δὲ Μακκαβαῖος ἦν ἀδialeίπτως πεποιστὼς μετὰ πάσης ἐλπίδος ἀντιλήψικας τεύεσθαι παρὰ τοῦ κυρίου.
 8 καὶ παρεκάλε τοὺς σὺν αὐτῷ μὴ διελθεῖν τὴν τῶν ζήτων ἐφοδον, ἔχοντας δὲ κατὰ νοῦν τὰ προγεγονότα αὐτοῖς ἀπ' οὐρανοῦ βοηθήματα, καὶ τανῦν προσδοκᾶν τὴν παρὰ τοῦ παντοκράτορος ἐσομένην αὐτοῖς νίκην καὶ βοήθειαν.
 9 καὶ παραμυθούμενος αὐτοὺς ἐκ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, προσυπομνήσας δὲ αὐτοὺς καὶ τοὺς

ἀγῶνας οὓς ἦσαν ἐκτετελεκότες, προθυμότερους αὐτοὺς κατέστησε.
 10 καὶ τοῖς θυμοῖς διεγείρας αὐτούς, παρηγγεῖλεν ἅμα παρεπιδεικνύς τὴν τῶν ἐθνῶν ἀθεσίαν καὶ τὴν τῶν ὄρκων παραβάσιν.
 11 ἕκαστον δὲ αὐτῶν καθοπλίσας οὐ τὴν ἀσπίδων καὶ λογχῶν ἀσφάλειαν, ὥς τὴν ἐν τοῖς ἀγαθοῖς λόγοις παρακλήσιν, καὶ προσεξηγησάμενος ὄνειρον ἀξιοπίστον ὑπάρ τι πυνθας εὐφρανεν.
 12 ἦν δὲ ἡ τούτου θεωρία τοιαύτη. Ὀνίαν τὸν γενόμενον ἀρχιερέα ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν, αἰδήμονα μὲν τὴν ἀπάντησιν, πρῶτον δὲ τὸν τρόπον, καὶ λαλιὰν προϊέμενον πρεπόντως, καὶ ἐκ παιδὸς ἐκμεμελετηκότα πάντα τὰ τῆς ἀρετῆς οἰκεία, τούτων τὰς χεῖρας προτείναντα κατενέεσθαι τῷ παντὶ τῶν Ἰουδαίων συστήματι.
 13 εἶθ' οὕτως ἐπιφανῆναι ἄνδρα πολὺ καὶ δόξῃ διαφέροντα, θαυμαστὴν δὲ τινα καὶ μεγαλοπρεπεστάτην εἶναι τὴν περὶ αὐτὸν ὑπεροχὴν.
 14 ἀποκριθέντα δὲ τὸν Ὀνίαν εἰπεῖν. ὁ φιλάδελφος οὗτός ἐστιν ὁ πολλὰ προσευχόμενος περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσάλημ τοῦ θεοῦ προφήτης.
 15 προτείναντα δὲ τὸν Ἱερουσαλήμ δεξιὰν παραδούναι τῷ Ἰούδα ῥομφαίαν χρυσοῦν, διδόντα δὲ προσφωνῆσαι ταῦτα.
 16 λάβε τὴν ἁγίαν ῥομφαίαν δῶρον παρὰ τοῦ θεοῦ, δι' ἧς θράσεις τοὺς ὑπεναντίους.
 17 παρακληθέντες δὲ τοῖς Ἰούδα λόγοις πάνυ καλοῖς καὶ δυναμένοις ἐπ' ἀρετὴν παρορμῆσαι καὶ ψυχὰς νέων ἐπανορθῶσαι, διέγνωσαν μὴ στρατοπεδεύεσθαι, γενναίως δὲ ἐμφρεσθαι, καὶ μετὰ πάσης εὐανδρίας ἐμπλακέντες κρῖναι τὰ πράγματα, διὰ τὸ καὶ τὴν πόλιν καὶ τὰ ἅγια καὶ τὸ ἱερὸν κινδυνεύειν.
 18 ἦν γὰρ ὁ περὶ γυναικῶν καὶ τέκνων ἔτι δὲ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἐν ἧττονι μέρει κείμενος αὐτοῖς ἀγὼν, μέγιστος δὲ καὶ πρῶτος ὁ περὶ τοῦ καθηγιασμένου ναοῦ φόβος.
 19 ἦν δὲ καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει κατεκλημμένοις οὐ πάρεργος ἀγωνία ταρασσομένοις τῆς ἐν ὑπαίθρῳ προσβολῆς.
 20 καὶ πάντων ἤδη προσδοκῶντων τὴν ἐσομένην κρίσιν, καὶ ἤδη συμμιξάντων τῶν πολειῶν καὶ

καὶ τῆς στρατίας ἐκταγείσης, καὶ τῶν
θηρίων ἐπὶ μέρος εὐκαιρον ἀποκατα-
σταθέντων, τῆς τε ἵππου κατὰ κέρας
τεταγμένης, ²¹ συνιδὼν ὁ Μακκαβαῖος
τὴν τῶν πληθῶν παρουσίαν καὶ τῶν
ὅπλων τὴν ποικίλην παρασκευὴν, τὴν
τε τῶν θηρίων ἀγριότητα, προτείνας
τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπεκαλέ-
σατο τὸν τερατοποιὸν κύριον τὸν κατ-
όπτην, γινώσκων ὅτι οὐκ ἔστι δι' ὀ-
πλων ἡ νίκη, καθὼς δὲ ἂν αὐτῷ κρι-
θεῖη, τοῖς ἀξίοις περιποιεῖται τὴν νί-
κην. ²² ἔλεγε δὲ ἐπικαλούμενος τόνδε
τὸν τρόπον. σὺ δέσποτα ἀπάστευλας
τὸν ἄγγελόν σου ἐπὶ Ἑζεκίου τοῦ βα-
σιλέως τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἀνείλες ἐκ
τῆς παρεμβολῆς Σενναχηρείμ εἰς ἑκα-
τὸν ὀδοηκονταπέντε χιλιάδας. ²³ καὶ
νῦν δυνάστα τῶν οὐρανῶν ἀπόστει-
λον ἄγγελον ἀγαθὸν ἐμπροσθεν ἡμῶν
εἰς δέος καὶ τρόμον. ²⁴ μεγέθει βρα-
χιόνός σου καταπλαγείσῃσαν οἱ μετὰ
βλασφημίας παραγενόμενοι ἐπὶ τὸν ἁ-
γίόν σου λαόν. καὶ οὗτος μὲν ἐν τού-
τοις ἔληξεν. ²⁵ οἱ δὲ περὶ τὸν Νικά-
νορα μετὰ σαλπύγων καὶ παιάνων
προσηγον. ²⁶ οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰούδαν
μετ' ἐπικλήσεως καὶ εὐχῶν συνέμιξαν
τοῖς πολεμίοις. ²⁷ καὶ ταῖς μὲν χερσὶν
ἀγωνιζόμενοι, ταῖς δὲ καρδίαις πρὸς
τὸν Θεὸν εὐχόμενοι, κατέστρωσαν οὐ-
δὲν ἤττον μυριάδων τριῶν καὶ πεντα-
κισχιλίων, τῇ τοῦ Θεοῦ μεγάλῳς εὐ-
φρανθέντες ἐπιφανείᾳ. ²⁸ γενόμενοι δὲ
ἀπὸ τῆς χρειᾶς, καὶ μετὰ χαρᾶς ἀνα-
λύοντες, ἐπέγνωσαν προπεπτωκότα
Νικάνορα σὺν τῇ ναυοπλίᾳ. ²⁹ γινο-
μένης δὲ κραυγῆς καὶ ταραχῆς, εὐλό-
γουν τὸν δυνάστην τῇ πατρίῳ φωνῇ.
³⁰ καὶ προσέταξεν ὁ καθ' ἅπαν σώμα-
τι καὶ ψυχῇ πρωταγωνιστῆς ὑπὲρ τῶν
πολιτῶν, ὁ τὴν τῆς ἡλικίας εὐνοίαν εἰς
ὁμοεθνεῖς διαφυλάξας, τὴν τοῦ Νικά-
νορος κεφαλὴν ἀποτεμόντας καὶ τὴν

χεῖρα σὺν τῷ ὧμῳ φέρειν εἰς Ἱεροσό-
λυμα. ³¹ παραγενόμενος δὲ ἐκεῖ καὶ
συγκαλέσας τοὺς ὁμοεθνεῖς, καὶ τοὺς
ιερεῖς πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου στήσας,
μετεπέμψατο τοὺς ἐκ τῆς ἄκρας. ³² καὶ
ἐπιδειξάμενος τὴν τοῦ μισαροῦ Νικά-
νορος κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα τοῦ δυσ-
φήμου, ἦν ἐκτείνας ἐπὶ τὸν ἅγιον τοῦ
παντοκράτορος οἶκον ἐμεγαλύνησε,
³³ καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ δυσσεβοῦς
Νικάνορος ἐκτεμών, ἔφη κατὰ μέρος
δῶσιν τοῖς ὀρνέοις, τὰ δὲ ἐπίχειρα
τῆς ἀνοίας κατέναντι τοῦ ναοῦ κρεμά-
σαι. ³⁴ οἱ δὲ πάντες εἰς τὸν οὐρανὸν
εὐλόγησαν τὸν ἐπιφανῆ κύριον, λέγον-
τες, εὐλογητὸς ὁ διατηρήσας τὸν ἑαυ-
τοῦ τόπον ἀμίαντον. ³⁵ ἐξέδρασε δὲ
τὴν τοῦ Νικάνορος κεφαλὴν ἐκ τῆς
ἄκρας ἐπιδόλον πᾶσι, καὶ φανερόν τῆς
τοῦ κυρίου βοηθείας σημεῖον. ³⁶ καὶ
ἐδογματίσαν πάντες μετὰ κοινοῦ ψη-
φίσματος μηδαμῶς ἔασαι ἀπαραση-
μαντον τὴνδὲ τὴν ἡμέραν. ἔχεν δὲ
ἐπίσημον τὴν τρισκαιδεκάτην τοῦ δω-
δεκάτου μηνός, Ἄδαρ λέγεται τῇ Συ-
ριακῇ φωνῇ, πρὸ μιᾶς ἡμέρας τῆς
Μαρδοχαϊκῆς ἡμέρας. ³⁷ τῶν οὖν κα-
τὰ Νικάνορα χωρησάντων οὕτω, καὶ
ἀπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν κρατηθείσης
τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἑβραίων, καὶ
αὐτὸς αὐτόθι καταπαύσας τὸν λόγον.
³⁸ καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ εὐθίκτως τῇ
συντάξει, τοῦτο καὶ αὐτὸς ἤθελον.
εἰ δὲ εὐτέλως καὶ μετρίως, τοῦτο ἐφι-
κτὸν ἦν μοι. ³⁹ καθάπερ γὰρ οἶνον
καταμόνας πίνειν, ὥσαύτως δὲ καὶ ὕ-
δωρ πάλιν πολέμιον. ὃν δὲ τρόπον
οἶνος ὕδατι συγκερασθεῖς ἦδύς, καὶ
ἐπιτερπὴ τὴν χάριν ἀποτελεῖ, οὕτω
καὶ τὸ τῆς κατασκευῆς τοῦ λόγου τέρ-
πει τὰς ἀκοὰς τῶν ἐντυγχανόντων τῇ
συντάξει. ἐνταῦθα δὲ ἔσται ἡ τε-
λειυτή.

ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΝ

ΤΡΙΤΟΣ.

ΚΕΦ. Α'.

Ὁ δὲ Φιλοπάτωρ μαθὼν παρὰ τῶν ἀνακομισθέντων τὴν γενομένην τῶν ὑπ' αὐτοῦ κρατουμένων τόπων ἀφαίρεσιν ὑπὸ Ἀντιόχου, παραγγείλας ταῖς πάσαις δυνάμεσι πεζικαῖς τε καὶ ἵππικαῖς αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην συμπαραλαβὼν, ἐξώρμησε μέχρι τῶν κατὰ Ῥαφίαν τόπων, ὅπου παρεμβεβλήκεισαν οἱ περὶ Ἀντιόχον. ² Θεόδοτος δὲ τις ἐκπληρώσαι τὴν ἐπιβουλὴν διανοηθεὶς, παραλαβὼν τῶν προϋποτεταγμένων αὐτῷ ὅπλων Πτολεμαϊκῶν τὰ κράτιστα, διεκομίσθη νύκτωρ ἐπὶ τὴν τοῦ Πτολεμαίου σκηνὴν, ὡς μόνος κτεῖναι αὐτὸν, καὶ ἐν τούτῳ διαλύσαι τὸν πόλεμον. ³ τούτου δὲ διαγαγὼν Λωσίθεος ὁ Δριμύλου λεγόμενος, τὸ γένος Ἰουδαῖος, ὕστερον δὲ μεταβαλὼν τὰ νόμιμα καὶ τῶν πατρίων δογματίων ἀπηλλοτριωμένος, ἄσημόν τινα κατέκλινεν ἐν τῇ σκηνῇ, ὃν συνέβη κομίσασθαι τὴν ἐκείνου κόλασιν. ⁴ γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, καὶ τῶν πραγμάτων μᾶλλον ἐβρόμειν τῷ Ἀντιόχῳ, ἱκανῶς ἢ Ἀρσινόῃ ἐπιπορευσαμένη τὰς δυνάμεις παρεκάλει, μετὰ οἴκτου καὶ δακρύων τοὺς πλοκάμους λελυμένη, βοηθεῖν ἑαυτοῖς τε καὶ τοῖς τέκνοις καὶ γυναίξιν θαρρύναλως, ἐπαγγελλομένη δώσειν νικῆσαι ἐκάστῳ δύο μνᾶς χρυσοῦ. ⁵ καὶ οὕτω συνέβη τοὺς ἀντιπάλους ἐν χειρονομίαις διαφθάρηαι, πολλοὺς δὲ καὶ δοριαλῶτους συλληφθῆναι. ⁶ κατακρατήσας δὲ τῆς ἐπιβουλῆς ἐκρίνε τὰς πλησίον πόλεις ἐπέλθων παρακαλέσαι. ⁷ ποιήσας δὲ τοῦτο, καὶ τοῖς τεμένεσι δωρεὰς ἀπονείμας, εὐθαρσῆς τοὺς ὑποτεταγμένους κατέστησε. ⁸ τῶν δὲ Ἰουδαίων διαπεψαμένων πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τῆς γερουσίας, καὶ τῶν πρεσβυτέρων τοὺς ἀσπασομένους αὐτὸν, καὶ ξένια κομι-

οῦντας, καὶ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι συχαρρομένους, συνέβη μᾶλλον αὐτὸν προθυμηθῆναι ὡς ταχίστα πρὸς αὐτοὺς παραγενέσθαι. ⁹ διακομισθεὶς δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ θύσας τῷ μεγίστῳ θεῷ, καὶ χάριτας ἀποδοῦναι καὶ τῶν ἐξῆς τι τῷ τόπῳ ποιήσας, καὶ δὴ παραγεγνημένος εἰς τὸν τόπον, καὶ τῇ σπουδαιότητι καὶ εὐπρεπείᾳ καταπλαγεὶς, ¹⁰ θαυμάσας δὲ καὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ εὐταξίαν, ἐνεθυμήθη βουλεύεσθαι εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν. ¹¹ τῶν δὲ εἰπόντων μὴ καθήκειν γίνεσθαι τοῦτο διὰ τὸ μηδὲ τοῖς ἐκ τοῦ ἔθνους ἐξεῖναι εἰσεῖναι, μηδὲ πᾶσι τοῖς ἱερεῦσιν ἀλλ' ἢ μόνῳ τῷ προηγουμένῳ πάντῳ ἀρχιερεῖ, καὶ τούτῳ ἅπαξ κατ' ἐνιαυτὸν, οὐδαμῶς ἡβούλετο πείθεσθαι. ¹² τοῦ τε νόμου παραγνωσθέντος, οὐδαμῶς ἀπέλιπε προφερόμενος ἑαυτὸν, δεῖν εἰσελθεῖν λέγων, καὶ εἰ ἐκείνο ἐστέρηται ταύτης τῆς τιμῆς, ἐμὲ οἱ δεῖ. ¹³ καὶ ἐπυνθάνετο, διὰ τίνα αἰτίαν εἰσερχόμενον αὐτὸν εἰς πᾶν τέμενος οὐθεὶς ἐκάλυσε τῶν παρόντων. ¹⁴ καὶ τις ἀπρονοήτως ἔφη κακῶς αὐτὸ τοῦτο τερατεύεσθαι. ¹⁵ γενομένοι δὲ φησι τοῦτο διὰ τίνα αἰτίαν, οὐχ πάντως εἰσελεύεσθαι καὶ θελόντων αὐτῶν καὶ μή; ¹⁶ τῶν δὲ ἱερέων ἐν ταῖς ἀγίαις ἐσθῆσιν προπιεσόντων, καὶ δεομένων τοῦ μεγίστου θεοῦ βοηθεῖν τῇ ἐνεστώσῃ ἀνάγκῃ, καὶ τὴν ὁρμὴν τοῦ κακῶς ἐπιβαλλομένου μεταθεῖναι, κραυγῆς τε μετὰ δακρύων τὸ ἱερὸν ἐμπλήσαντων, ¹⁷ οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἀπολιπόμενοι ταραχθέντες ἐξεπήδησαν, ἄδηλον τιθέμενοι τὸ γινόμενον. ¹⁸ αἱ τε κατακλιστοὶ παρθέναι ἐν θαλάμοις σὺν ταῖς τεκούσαις ἐξώρμησαν. καὶ σποδῶ καὶ κόνει τὰς κεφαλὰς πασάμεναι, γῶν τε καὶ στεναγμῶν τὰς πλατείας ἐνέπιμπλυν. ¹⁹ αἱ δὲ καὶ προσκαρτίως ἐσταλμέναι, τοὺς πρὸς ἀπάν-

ἀπάντησιν διατεταγμένους παστούς
καὶ τὴν ἀρμόζουσαν αἰδῶ παραλεί-
πουσαι δρόμον ἄτακτον ἐν τῇ πόλει
συνίστατο. ²⁰ τὰ δὲ νεογνά τῶν τέ-
κνων αἱ τε πρὸς τοῦτοις μητέρες καὶ
τιθηνοὶ παραλιποῦσαι ἄλλως καὶ ἄλ-
λως, αἱ μὲν κατ' οἴκους, αἱ δὲ κατὰ
τάς ἀγυίας, ἀνεπιτρέπτως εἰς τὸ παν-
υπέρτατον ἱερὸν ἤθροίζοντο. ²¹ ποι-
κίλη δὲ ἦν τῶν εἰς τοῦτο συλλεγομέ-
νων ἡ δέσσις ἐπὶ τοῖς ἀνοσίως ὑπ'
ἐκείνῳ κατεγχιρουμένοις. ²² σὺν τε
τούτοις οἱ τῶν πολιτῶν θρασυνθέν-
τες οὐκ ἠνείχοντο τέλειον αὐτοῦ ἐπι-
κειμένου, καὶ τὸ τῆς προθέσεως αὐτοῦ
ἐκπληροῦν διανοομένου. ²³ φωνήσαν-
τες δὲ τὴν ὁρμὴν ἐπὶ τὰ ὄπλα ποιήσα-
σθαι, καὶ θαυράλεως ὑπὲρ τοῦ πα-
τρῶου νόμου τελευτᾶν, ἱκανὴν ἐποίη-
σαν ἐν τῷ τόπῳ τραχυτῆτα, μόλις τε
ὑπὸ τε τῶν γεραιῶν καὶ τῶν πρεσβυ-
τέρων ἀποτραπέντες ἐπὶ τὴν αὐτὴν
τῆς δέσσεως ἐστήσαν στάσιν. ²⁴ καὶ
τὸ μὲν πλῆθος ὥς ἔμπροσθεν ἐν τού-
τοις ἀνεστρέφετο δεόμενον. ²⁵ οἱ δὲ
περὶ τὸν βασιλέα πρεσβύτεροι πολλα-
χῶς ἐπειρῶντο τὸν ἀγέρωχον αὐτοῦ
νοῦν ἐξιστάνειν τῆς ἐντεθυμημένης
βουλῆς. ²⁶ θρασυνθεὶς δὲ καὶ πάντα
παραπέμψας, ἤδη καὶ πρὸς βασινὴν ἐποι-
εῖτο, τέλος ἐπιθήσειν δοκῶν τῷ προ-
ειρημένῳ. ²⁷ ταῦτ' οὖν καὶ οἱ περὶ
αὐτὸν ὄντες θεωροῦντες ἐτράπησαν
εἰς τὸ σὺν τοῖς ἡμετέροις ἐπικαλεῖσθαι
τὸν πᾶν κράτος ἔχοντα, τοῖς παροῦ-
σιν ἐπαμῦναι, μὴ παριδόντα τὴν ἀνο-
μον καὶ ὑπερῆσανον πράξιν. ²⁸ ἐκ δὲ
τῆς πυκνοτάτης τε καὶ ἐμπόνου τῶν
ὄχλων συναγομένης κραυγῆς, ἀνέκα-
στός τις ἦν βοή. ²⁹ δοκεῖν γὰρ ἦν μὴ
μόνον τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τα-
τείχη καὶ τὸ πᾶν ἔδαφος ἠγεῖν, ἅτε δὴ
τῶν πάντων τότε θάνατον ἀλλασσο-
μένων ἀντὶ τῆς τοῦ τόπου βεβηλώσεως.
ΚΕΦ. Β'. Ὁ μὲν οὖν ἀρχιερεὺς Σίμων
ἐξαντίας τοῦ ναοῦ καμψας τὰ γό-
νατα, καὶ τὰς χεῖρας προτείνας εὐτά-
κτως, ἐποίησατο τὴν δέσιν τοιαύτην.
² κύριε κύριε βασιλεῦ τῶν οὐρανῶν
καὶ δέσποτα πάσης κτίσεως, ἅγιε ἐν
ἁγίοις, μοναρχε, παντοκράτωρ, πρό-

σχες ἡμῖν καταπονουμένοις ὑπὸ ἀνο-
σίου καὶ βεβήλου θράσει καὶ σθένει
πεφρυαγμένου. ³ σὺ γὰρ ὁ κτίσας τὰ
πάντα καὶ τῶν ὄλων ἐπικρατῶν δυνά-
στης δικαιοῦς εἰ, καὶ τοὺς ὕβρι καὶ ἀ-
γερωχίᾳ πρᾶσσοντάς τι κρίνεις. ⁴ σὺ
τοὺς ἔμπροσθεν ἀδικίαν ποιήσαντας,
ἐν οἷς καὶ γίγαντες ἦσαν ῥώμῃ καὶ
θράσει πεποισθότες, διεφθιρας, ἐπα-
γαγὼν αὐτοῖς ἀμέτρητον ὕδωρ. ⁵ σὺ
τοὺς ὑπερῆφανιαν ἐργαζομένους Σο-
δομίτας, διαδήλους ταῖς κακίαις γενο-
μένους, πυρὶ καὶ θείῳ κατέσθληξας,
παράδειγμα τοῖς ἐπιγινόμενοις κατα-
στήσας. ⁶ σὺ τὸν θρᾶσύν Φαραῶ,
καταδουλωσάμενον τὸν λαόν σου τὸν
ἅγιον Ἰσραὴλ, ποικίλαις καὶ πολλαῖς
δοκιμάσας τιμωρίαις, ἐγνωρίσας τὴν
σὴν δυναστείαν. ἐφ' αἷς ἐγνωρίσας τὸ
μέγα σου κράτος. ⁷ καὶ ἐπιδιώξαντα
αὐτὸν σὺν ἄρμασι καὶ ὄχλων πλήθει
ἐπέκλυσας βαθεὶ θαλάσσης, τοὺς δὲ
ἐμπιστεύσαντας ἐπὶ σοὶ τῷ τῆς ἀπά-
σης κτίσεως δυναστεύοντι σώους διε-
κόμισας. ⁸ οἱ καὶ συνειδότες ἔργα σῆς
χειρὸς ἦνσαν σε τὸν παντοκράτορα.
⁹ σὺ βασιλεῦ, κτίσας τὴν ἀπέραντον
καὶ ἀμέτρητον γῆν, ἐξελέξω τὴν πόλιν
ταύτην, καὶ ἁγιάσας τὸν τόπον τοῦ-
τον εἰς ὄνομά σοι τῷ τῶν ἀπάντων
ἀπροσδεῖ, καὶ παρεδόξασας ἐν ἐπι-
φανείᾳ μεγαλοπρεπεῖ, σύστασιν ποιη-
σάμενος αὐτοῦ πρὸς δόξαν τοῦ μεγα-
λου καὶ ἐντίμου ὀνόματός σου. ¹⁰ καὶ
ἀγαπῶν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ ἐπηγ-
γείλω δὴ, ὅτι ἐὰν γένηται ἡμῶν ὑπο-
στροφή, καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς στενοχω-
ρία, καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν τόπον τοῦ-
τον δεηθώμεν, εἰσακούσῃ τῆς δέσσεως
ἡμῶν. ¹¹ καὶ δὴ πιστὸς εἰ καὶ ἀληθι-
νός. ¹² ἐπεὶ δὲ πλεονάκεις θλιβέντων
τῶν πατέρων ἡμῶν ἐβοήθησας αὐ-
τοῖς ἐν τῇ ταπεινώσει, καὶ ἐρύσας αὐ-
τούς ἐκ μεγάλων κινδύνων, ¹³ ἰδοὺ δὴ
νῦν ἅγιε βασιλεῦ, διὰ τὰς πολλὰς καὶ
μεγάλας ἡμῶν ἁμαρτίας καταπονου-
μεθα, καὶ ὑπεταγῆμεν τοῖς ἐχθροῖς ἡ-
μῶν, καὶ παρείμεθα ἐν ἀδυναμίαις.
¹⁴ ἐν δὲ τῇ ἡμετέρᾳ καταπτώσει ὁ
θραυὺς καὶ βεβήλος οὗτος ἐπιτηδεύει
καθυβρίσαι τὸν ἐπίτῃς γῆς ἀναδεδιγ-
μένον

μένον τῷ ὀνόματι τῆς δόξης σου ἁγίον τόπον. ¹⁵ τὸ μὲν γὰρ οἰκητήριόν σου οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀνέφυκτος ἀνθρώποις ἐστίν. ¹⁶ ἀλλ' ἐπεὶ εὐδόκησας τὴν δόξαν σου ἐν τῷ λαῷ σου Ἰσραὴλ, ἡγίασας τὸν τόπον τούτον. ¹⁷ μὴ ἡκδικήσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ τούτων ἀκαθαρσίᾳ, μηδὲ εὐθύνης ἡμᾶς ἐν βεβηλώσει, ἵνα μὴ καυχῶνται οἱ παράνομοι ἐν θυμῷ αὐτῶν, μηδὲ ἀγαλλιάσωνται ἐν ὑπερηφανίᾳ γλώσσης αὐτῶν, λέγοντες, ¹⁸ ἡμεῖς καταπατήσαμεν τὸν οἶκον τοῦ ἁγιασμοῦ, ὥς καταπατοῦνται οἱ οἶκοι τῶν προσοχθισμάτων. ¹⁹ ἀπάλειψον τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ διασκέδασον τὰς ἀμπλακίας ἡμῶν, καὶ ἐπίγαγον τὸ ἔλεός σου κατὰ τὴν ὥραν ταύτην. ²⁰ ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ δὸς αἰνέσεις ἐν στόματι τῶν καταπεπτωκότων καὶ συντετριμμένων τὰς ψυχὰς, ποιήσας ἡμῖν εἰρήνην. ²¹ ἐν ταῦθα ὁ πάντων ἐποπτής Θεὸς καὶ πρὸ πάντων ἅγιος ἐν ἁγίοις, εἰσακούσας τῆς ἐνθέσμου λιτανείας, τὸν ὕβρι καὶ θράσει μεγάλως ἐπηρεζόμενον ἐμάστιξεν αὐτόν, ²² ἐνθεν καὶ ἐνθεν κραδάνας αὐτόν ὥς κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου, ὥστε κατ' ἐδάφους ἄπρακτον ἔτι, καὶ τοῖς μέλεσι παραλελυμένον, μηδὲ φωνῆσαι δύνασθαι δικαίᾳ περιπεπλεγμένον κρίσει. ²³ ὅθεν οἱ τε φίλοι καὶ οἱ σωματοφύλακες αὐτοῦ ταχέϊαν καὶ ὀξεῖαν ἰδόντες τὴν καταλαβούσαν αὐτὸν εὐθύναν, φοβούμενοι μὴ καὶ τὸ ζῆν ἐκλείπῃ, ταχέως αὐτὸν ἐξείκνυσαν ὑπερβάλλοντι καταπεπληγμένοι φόβῳ. ²⁴ ἐν χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀναλξάμενος ἑαυτὸν οὐδαμῶς εἰς μετάμειλον ἤλθεν ἐπιτιμηθεὶς, μετ' ἀπειλῆς δὲ πικρᾶς ἀνέλυσε. ²⁵ διακομισθεὶς δὲ εἰς τὴν Αἰγύπτον, καὶ τὰ τῆς κακίας ἐπαύξων, διὰ δὲ τῶν προαποδεδειγμένων νυμποτῶν καὶ ἐταίρων τοῦ παντός δικαίου κεχωρισμένων, ²⁶ οὐ μόνον ταῖς ἀναριθμήτοις ἀσλγείαις διηρκέσθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον θρασυεῖς προήλθεν, ὥστε δυσφημίας ἐν τοῖς τόποις συνίστασθαι, καὶ πολλοὺς τῶν φίλων ἀτενίζοντας εἰς τὴν τοῦ βασιλέως πρόθεσιν καὶ αὐτοὺς ἐπεσθαι τῇ

ἐκείνου θελήσει. ²⁷ προέθετο δὲ δημοσίᾳ κατὰ τοῦ ἔθνους διαδοῦναι νόμον. καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν αὐλὴν πύργου στήλην ἀναστήσας ἐξεκόλαψεν γραφὴν, ²⁸ μὴδένα τῶν μὴ εὐσύντων εἰς τὰ ἱερὰ αὐτῶν εἰσιέναι, πάντας δὲ τοὺς Ἰουδαίους εἰς λαογραφίαν καὶ οἰκετικὴν διάθεσιν ἀχθῆναι, τοὺς δὲ ἀντιλέγοντας βίᾳ φερομένους τοῦ ζῆν μεταστῆσαι, ²⁹ τοὺτους τε ἀπογραφόμενους χαράσσεσθαι καὶ διὰ πυρὸς εἰς τὸ σῶμα παρασῆμν Διογύσου κισσοφύλλῳ, οὓς καὶ καταχωρίσαι εἰς τὴν προσυνεσταλμένην αὐθεντίαν. ³⁰ ὅτε δὲ μὴ τοῖς πᾶσιν ἀπεχθόμενος φαίνεται, ὑπέγραψεν. ἐὰν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν προαιρῶνται ἐν τοῖς κατὰ τὰς τελετὰς μεμνημένοις ἀναστρέφεσθαι, τοὺτους ἰσοπολίτας Ἀλεξανδρεῦσιν εἶναι. ³¹ ἐνιοὶ μὲν οὖν ἐπὶ πόλει τὰς τῆς πόλεως εὐσεβεῖας ἐπιβάθρας στυγούντως εὐχερῶς ἑαυτοὺς ἐδίδουσαν, ὥς μεγάλης τινὸς κοινωνήσοντες ευκλείας ἀπὸ τῆς ἐσομένης τῷ βασιλεῖ συναναστροφῆς. ³² οἱ δὲ πλείστοι γενναίᾳ ψυχῇ ἐνίσχυσαν, καὶ οὐ διέστησαν τῆς εὐσεβείας. τὰ τε χρήματα περὶ τοῦ ζῆν ἀντικαταλασσόμενοι ἀδελφῶν ἐπιρωτό ἑαυτοὺς ῥύσασθαι ἐκ τῶν ἀπογραφῶν. ³³ ἐνέλιπιδες δὲ καθειστήκεισαν ἀντιλήμκως τεύξεσθαι, καὶ τοὺς ἀποχωροῦντας ἐξ αὐτῶν ἐβδελύσοντο, καὶ ὥς πολεμίους τοῦ ἔθνους ἔκρινον, καὶ τῆς κοινῆς συναναστροφῆς καὶ ἐν χρηστίᾳ ἐστέρον. ΚΕΦ. Γ'. Α καὶ μεταλαμβάνων ὁ δυσσεβὴς ἐπὶ τοσοῦτον ἐχόλησεν, ὥστε οὐ μόνον τοῖς κατ' Ἀλεξανδρείαν διοργίεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν τῇ χώρᾳ βαρυτέως ἐναντιωθῆναι, καὶ προστάξαι σπείσαντας συναγαγεῖν πάντας ἐπιτοαυτοῦ, καὶ χειρίστῳ μόρῳ τοῦ ζῆν μεταστῆσαι. ² τούτων δὲ οἰκονομούνων φήμῃ δυσμενὴς ἐξηχέτο κατὰ τοῦ γένους ἀνθρώποις συμφρονούσι εἰς κακοποίησιν, ἀφορμῆς διδομένης εἰς διάθκειν, ὥς ἂν ἀπὸ τῶν νομίμων αὐτοὺς κωλύοντων. ³ οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὴν μὲν πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἐννοίαν καὶ πίστιν ἀδιάστροφον ᾗσαν διαφυλάσσοντες, ⁴ σεβόμενοι δὲ τὸν θεὸν καὶ τῷ τούτου νόμῳ

ὅμῳ πολιτευόμενοι χωρισμὸν ἐποί-
ουν ἐπὶ τινῶν καὶ καταστροφάς. δι'
αἰτίαν ἐνίοις ἀπεχθεῖς ἐφαίνοντο.
τῇ δὲ τῶν δικαίων εὐπραξία κοσ-
μοῦντες τὴν συναστροφήν ἄπαντες
ἐνθρώποις εὐδόκῳ καθιεστήκεισαν.
τὴν μὲν οὖν περὶ τοῦ γένους ἐν πᾶσι
θρυλλουμένην εὐπραξίαν οἱ ἄλλοφυ-
οὶ οὐδαμῶς διηριδμήσαντο. τὴν δὲ
τερὶ τῶν προσκυρήσεων καὶ τροφῶν
ἰαστάσις ἐθρύλλουν, φάσκοντες, μήτε
γὰρ βασιλεῖ μήτε ταῖς δυνάμεσιν ὁμο-
πόνδους τοὺς ἀνθρώπους γενέσθαι,
δυσμενεῖς δὲ εἶναι καὶ μέγα τι τοῖς
τράγμασιν ἐναντιουμένους. καὶ οὐ τῷ
εὐχόντι περιήψαν ψόγω. ⁸ οἱ δὲ κα-
τὰ τὴν πόλιν Ἕλληνες οὐδὲν ἡδικομέ-
νοι, ταραχὴν ἀπροσδόκητον περὶ τοὺς
ἀνθρώπους θεωροῦντες, καὶ συνδρο-
μὰς ἀπροσκόπως γινομένας, βοηθεῖν
μὲν οὐκ ἔσθενον. τυραννικὴ γὰρ ἦν ἡ
διάθεσις. παρεκάλουν δὲ καὶ δυσφό-
ρως εἶχον, καὶ μεταπεισέσθαι ταῦτα
ὑπελάμβανον. ⁹ μὴ γὰρ οὕτως παρο-
ραθῇσεται τηλικούτο σύστημα μηδὲν
ἡγνοηκώς. ¹⁰ ᾗδῃ δὲ καὶ τινες γείτο-
νές τε καὶ φίλοι καὶ συμπραγματευό-
μενοι, μυστικῶς τινὰς ἐπισπώμενοι,
πιστεις ἐδίδουν συνασπιεῖν, καὶ πᾶν
ἐκτενὲς προσοίσεισθαι πρὸς ἀντίληψιν.
¹¹ ἐκεῖνος μὲν οὖν τῇ κατὰ τὸ παρὸν
εὐημερίᾳ γεγυρωμένος, καὶ οὐ καθο-
ρῶν τὸ τοῦ μεγίστου θεοῦ κράτος,
ὑπολαμβάνων δὲ διηνεκῶς ἐν τῇ αὐτῇ
διαμένειν βουλῇ, ἔγραψε κατ' αὐτῶν
ἐπιστολὴν τήνδε. ¹² βασιλεὺς Πτολε-
μαῖος Φιλοπάτωρ τοῖς κατ' Αἴγυ-
πτον, καὶ κατὰ τόπον στρατηγοῖς καὶ
στρατιώταις, χαίρειν καὶ ἐρῶσθαι.
¹³ ἐρῶμαι δὲ καὶ ἐγὼ αὐτός καὶ τὰ
πράγματα ἡμῶν. ¹⁴ ἐκ τῆς εἰς τὴν Ἀ-
σίαν γενομένης ἡμῖν ἐπιστρατείας, ἧς
ἴστε καὶ αὐτοί, τῇ τῶν θεῶν πρὸς ἡ-
μᾶς ἀπροπτώτῳ συμμαχίᾳ καὶ τῇ ἡ-
μετέρᾳ δὲ ῥώμῃ κατὰ λόγον ἐπ' ἀρι-
στον τέλος ἀχθείσης, ¹⁵ ἡγησάμεθα
μὴ βία δόρατος, ἐπιεικείᾳ δὲ καὶ πολ-
λῇ φιλανθρωπίᾳ, τιθηνήσασθαι τὰ
κατοικοῦντα κοίλῃ Συρίαν καὶ Φοι-
νίκῃν ἔθνη, εὐποιῆσαι τε ἀσμένως.
¹⁶ καὶ τοῖς κατὰ πόλεσιν ἱεροῖς ἀπο-

νέιμαντες προσόδους πλείστας, προή-
χθημεν καὶ εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, ἀνα-
βάντες τιμῆσαι τὸ ἱερόν τῶν ἀλιτη-
ρίων καὶ μηδέποτε ληρόντων τῆς ἀ-
νοίας. ¹⁷ οἱ δὲ λόγῳ μὲν τὴν ἡμετέραν
ἀποδεξάμενοι παρουσίαν, τῷ δὲ πράγ-
ματι νόθως, προθυμηθέντων ἡμῶν
εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν αὐτῶν, καὶ τοῖς
ἐκπρεπέσι καὶ καλλίστοις ἀναθημασι
τιμῆσαι, ¹⁸ τύφοις φερόμενοι παλαιο-
τέροις ἐρξαν ἡμᾶς τῆς εἰσόδου, ἀπο-
λειπόμενοι τῆς ἡμετέρας ἀλκῆς, δι' ἣν
ἔχομεν πρὸς ἀπαντας ἀνθρώπους φι-
λανθρωπίαν. ¹⁹ τὴν δὲ αὐτῶν εἰς ἡ-
μᾶς δυσμένειαν ἐκδηλον καθιστάντες,
ὥς μονατάτοι τῶν ἐθνῶν βασιλευσι
καὶ τοῖς ἑαυτῶν εὐεργεταῖς ὑπανχε-
νοῦντες, οὐδὲν γνήσιον βούλονται φέ-
ρειν. ²⁰ ἡμεῖς δὲ τῇ τούτων ἀνοίᾳ
συμπεριενεχθέντες, καὶ μετὰ νίκης
διακομισθέντες, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον
τοῖς πᾶσιν ἔθνεσι φιλανθρωπῶς ἀπαν-
τήσαντες, καθὼς ἐπρεπεν ἐποιήσαμεν.
²¹ ἐν δὲ τούτοις πρὸς τοὺς ὁμοφύλους
αὐτῶν ἀμνησικακίαν ἅπασι γνωρίζον-
τες, διὰ τε τὴν συμμαχίαν καὶ τὰ πε-
πιστευμένα μετὰ ἀπλότητος αὐτοῖς
ἀρχῇσιν μύρια πράγματα τολμήσαν-
τες ἐξαλλοιωῶσαι, ἐβουλήθημεν καὶ πο-
λιτείας αὐτοὺς Ἀλεξανδρείαν καταξιῶ-
σαι, καὶ μετόχους τῶν αἰεὶ ἱερέων κα-
ταστήσαι. ²² οἱ δὲ τούναντιον ἐκδεχό-
μενοι, καὶ τῇ συμφύτῳ κακοηθείᾳ τὸ
καλὸν ἀπωσάμενοι, διηνεκῶς δὲ εἰς τὸ
φαῦλον ἐκνεύοντες, ²³ οὐ μόνον ἀπε-
στρέψαντο τὴν ἀτίμητον πολιτείαν,
ἀλλὰ καὶ βδελύσσονται λόγῳ τε καὶ
σигῇ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὀλίγους πρὸς ἡ-
μᾶς γνησίως διακειμένους, παρέκαστα
ὑφορώμενοι διὰ τῆς δυσκλειστάτης
ἐμβιώσεως διὰ τᾶχος ἡμᾶς καταστρέ-
ψαι τὰ κατορθώματα. ²⁴ διὸ καὶ
τεκμηρίοις καλῶς πεπεισμένοι, τού-
τους κατὰ πάντα δυσνοεῖν ἡμῖν τρώ-
πον, καὶ προνοοῦμενοι μήποτε αἰφνι-
δίῳ μετέπειτα ταραχῆς ἐκστάσης ἡμῖν
τοὺς δυσσεβεῖς τούτους κατὰ νωτον
προδότας καὶ βαρβάρους ἔχωμεν πο-
λεμίους, ²⁵ προστετάχαμεν ἅμα τῷ
προσπεσεῖν τὴν ἐπιστολὴν τήνδε, αὐθ-
ωρὶ τοὺς ἐννεμομένους σὺν γυναιξὶ
καὶ

καὶ τέκνοις μετὰ ὕβρεων καὶ σκυλμῶν ἀποστείλει πρὸς ἡμᾶς ἐν δεσμοῖς σιδηροῖς πάντοθεν κατακεκλισμένους, εἰς ἀνήκιστον καὶ δυσκλήϊ πρέποντα δυσμενέσι φόνον. ²⁶ τούτων γὰρ ὁμοῦ κολασθέντων, διελήφαιεν εἰς τὸν ἐπιλοιπον χρόνον τελείως ἡμῖν τὰ πράγματα ἐν εὐσταθείᾳ καὶ βελτίστῃ διαθέσει κατασταθῆσθαι. ²⁷ ὃς δ' ἂν σκεπᾶσθαι τινὰ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ γεραίου μέχρι νηπίου μέχρι τῶν ὑπομασθίων, ἀσχιστόις βασάνοις ἀποτυμπαίνονθαι πανοικί. ²⁸ μηνύειν δὲ τὸν βουλούμενον, ἐφ' ᾧ τὴν οὐσίαν τοῦ ἐμπύπτοντος ὑπὸ τὴν εὐθύναν λήψεται, καὶ ἐκ τοῦ βασιλικοῦ ἀργυρίου δραχμὰς διςχιλίας, καὶ τῆς ἑλευθερίας τεύξεται καὶ στεφανωθήσεται. ²⁹ πᾶς δὲ τόπος οὗ ἔαν φωραθῇ τὸ σύνολον σκεπαζόμενος Ἰουδαῖος, ἄβρατος καὶ πυριφλεγὴς γινέσθω, καὶ πάσῃ θνητῇ φύσει κατὰ πάντα ἄχρηστος φανήσεται εἰς τὸν αἰὶ χρόνον. ³⁰ καὶ ὁ μὲν τῆς ἐπιστολῆς τύπος οὕτως ἐγγέγραπτο.

ΚΕΦ. Δ'. Πάντῃ δὲ, ὅπου προσέπιπτε τοῦτο τὸ πρόσταγμα, δημοτελεῖς συνίστατο τοῖς ἔθνεσιν εὐωχία μετὰ ἀλαλαγμῶν καὶ χαρᾶς, ὡς ἂν τῆς προκατεσκευασμένης αὐτοῖς πάλαι κατὰ διάνοιαν, μετὰ παρῶν συνεκφαινόμενης ἀπεχθείας. ² τοῖς δὲ Ἰουδαίοις ἀνήκιστον πένθος ἦν καὶ πανόδυρτος μετὰ δακρύων βοή, στεναγμοὶς πεπυρωμένης τῆς αὐτῶν πάντοθεν καρδίας, ὀλοφυρομένων τὴν ἀπροςδόκητον ἐξαίφνης ἐπικριθεῖσαν αὐτοῖς ὀλεθρίαν. ³ τίς νομὸς ἢ πόλις, ἢ τίς τὸ σύνολον οἰκητὸς τόπος, ἢ τίς ἀγνυαὶ κοπετοῦ καὶ γόων ἐπ' αὐτοῖς οὐκ ἐμπιπλῶντο; ⁴ οὕτω γὰρ μετὰ πικρᾶς καὶ ἀνοίκτου ψυχῆς ὑπὸ τῶν κατὰ πόλιν στρατηγῶν ὁμοθυμαδὸν ἐξαπεστέλλοντο, ὥστε ἐπὶ ταῖς ἐξάλλοις τιμωρίαις καὶ τινας τῶν ἐχθρῶν, λαμβάνοντας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τὸν κοινὸν ἔλεον, καὶ λογιζομένους τὴν ἄθλητον τοῦ βίου καταστροφὴν, δακρύειν αὐτῶν τριςάθλιον ἐξαποστολὴν. ⁵ ἦγετο γὰρ γεραιὸν πλῆθος πολιῶ πετυκασμένων, τὴν ἐκ τοῦ γήρεως νωθρότητα ποδῶν ἐπικύφων,

ἀνατροπῆς ὁρμῇ βιαίας, ἀπάσης αἰδοῦς ἄνευ πρὸς ὀξείαν καταχωμένῳ πορείαν. ⁶ αἱ δὲ ἄρτι πρὸς βίου κοινωνίαν γαμικὸν ὑπέληλυθῦναι παστὸν νεανίδες, ἀντὶ τέρψεως μεταλαβούσαι γόους, καὶ κόνει τὴν μυροβραχῇ πεφυρμένοι κόμην, ἀκαλύπτως δὲ ἀγόμεναι, θρήνον ἀνδ' ὕμεναιων ὁμοθυμαδὸν ἐξηρχον, ὡς ἐσπαραγμέναι σκυλμοῖς ἀλλοεθνεῖσι. ⁷ δέσμαιαι δὲ δημόσιαι μέχρι τῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐμβολῆς εἴλκοντο μετὰ βίας. ⁸ οἱ τε τούτων συζυγεῖς βρόχοις ἀντὶ στεφάνων τοὺς αὐχένους περιπτεπλεγμένοι μετὰ ἀκμαίας καὶ νεανικῆς ἡλικίας, ἀντὶ εὐωχίας καὶ νεωτερικῆς ῥαθυμίας τὰς ἐπιλοιπούς τῶν γάμων ἡμέρας ἐν θρήνοις διήγον, παρὰ πόδας ἤδη τὸν ἄδην ὀρῶντες, κείμενοι. ⁹ κατηχθήσαν δὲ θηρίων τρόπον ἄγόμενοι σιδηροδέσμοις ἀναγκαις. οἱ μὲν τοῖς ζυγοῖς τῶν πλοίων προσηλωμένοι τοὺς τραχήλους, οἱ δὲ τοὺς πόδας ἀρῶντο κατησφαλισμένοι πέδαις, ¹⁰ ἐτι καὶ τῷ καθ' ὑπερθε πυκνῷ σανιδώματι διακειμένῳ τὸ φέγγος ἀποκλειόμενοι, ὅπως πάντοθεν ἐσκοτισμένοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀγωγὴν ἐπιβούλων ἐν παντὶ τῷ καταπλῶ λαμβάνωσι. ¹¹ τούτων δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην σχεδίαν ἀχθέντων, καὶ τοῦ παράπλου περανθέντος, καθὼς ἦν δεδογματισμένον τῷ βασιλεῖ, προσέταξεν αὐτοὺς ἐν τῷ πρὸ τῆς πόλεως ἱπποδρόμῳ παρεμβαιεῖν ἀπλέτῳ καθεστῶτι περιμέτρῳ, καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν ἄγαν εὐκαιροτάτῳ καθεστῶτι πᾶσι τοῖς καταπορευομένοις εἰς τὴν πόλιν, καὶ τοῖς ἐκ τούτων εἰς τὴν χώραν στέλλομένοις πρὸς ἐκδημίαν. πρὸς τὸ μὴδὲ ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ κοινωνεῖν, μὴδὲ τὸ σύνολον καταξιῶσαι περιβόλῳ. ¹² ὡς δὲ τοῦτο ἐγενήθη, ἀκούσας τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ὁμοεθνεῖς κρυβῆ ἑκπορευομένους πυκνότερον ἀποδύρεσθαι τὴν ἀκλῆα τῶν ἀδελφῶν ταλαιπωρίαν, ¹³ διοργισθεῖς προσέταξε καὶ τούτοις ὁμοῦ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιμελῶς ὡς ἐκείνοις ποιῆσαι, μὴ λειπομένους κατὰ μηδὲνα τρόπον τῆς ἐκείνων τιμωρίας, ¹⁴ ἀπογραφῆναι δὲ πᾶν τὸ φύλον ἐξ ὀνόματος.

τος. οὐ γὰρ τὴν ἔμπροσθε βραχεῖ προδεδηλωμένην τῶν ἔργων καταπο-
νον λατρείαν, στρεβλωθέντας δὲ ταῖς
παρηγγελμέναις αἰκίαις τὸ τέλος ἀφα-
νίσαι μιᾶς ὑπὸ καιρὸν ἡμέρας. ¹⁵ ἐγι-
νετο μὲν οὖν ἡ τούτων ἀπογραφὴ με-
τὰ πικρᾶς σπουδῆς καὶ φιλοτίμου
προεδρίας ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέ-
χρι δυσμῶν, ἀνῆνυτον λαμβανουσα τὸ
τέλος ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα. ¹⁶ με-
γάλως δὲ καὶ διηνεκῶς ὁ βασιλεὺς χα-
ρᾷ πεπληρωμένος, συμπόσια ἐπὶ πάν-
των τῶν εἰδωλῶν συνιστάμενος, πε-
πλανημένη πόρῳ τῆς ἀληθείας φρενὶ
καὶ βεβήλω στόματι, τὰ μὲν κωφὰ
καὶ μὴ δυναμένα αὐτοῖς λαλεῖν ἢ ἀρή-
γειν, ἐπεικῶν, εἰς δὲ τὸν μέγιστον
θεὸν τὰ μὴ καθήκοντα λαλῶν. ¹⁷ μετὰ
δὲ τὸ προειρημένον τοῦ χρόνου διά-
στημα προσηνέγκαντο οἱ γραμματεῖς
τῷ βασιλεῖ, μηκέτι ἰσχύειν τὴν τῶν
Ἰουδαίων ἀπογραφὴν ποιῆσθαι διὰ
τὴν ἀμέλειαν αὐτοῖς πληθύν, ¹⁸ καί-
περ ὄντων κατὰ τὴν χώραν ἐτι τῶν
πλειόνων, τῶν μὲν κατὰ τὰς οἰκίας ἐτι
συνεστηκότων, τῶν δὲ καὶ κατὰ τό-
πον, ὡς ἀδυνάτου καθιεστῶτος πᾶσι
τοῖς ἐπ' Αἴγυπτον στρατηγοῖς. ¹⁹ ἀπ-
εὐλόγησαντος δὲ αὐτοῖς σκληρότερον ὡς
δεδωροκοπημένους εἰς μηχανὴν τῆς ἐκ-
φυγῆς, συνέβη σαφῶς αὐτὸν περὶ τού-
του πεισθῆναι, ²⁰ λεγόντων μετὰ ἀπο-
δείξεως, καὶ τὴν χαρτηρίαν ἤδη καὶ
τοὺς γραφικοὺς καλάμους ἐν οἷς ἐ-
χρῶντο ἐκλείπειναι. ²¹ τοῦτο δὲ ἦν
ἐνέργεια τῆς τοῦ βοηθοῦντος τοῖς Ἰου-
δαίοις ἐξ οὐρανοῦ προνοίας ἀνικητου.

Κ Ε Φ. Ε'.

Τότε προσκαλεσάμενος Ἑρμων
τὸν πρὸς τῇ τῶν ἐλεφαντῶν ἐπιμε-
λείᾳ, βαρεῖα μεμεστωμένος ὀργῇ καὶ
χόλῳ κατὰ πᾶν ἀμετάθετος, ² ἐκέ-
λευσεν ὑπὸ τὴν ἐπερχομένην ἡμέραν
δαυφίλειος δράκειν λιθανατοῦ καὶ οἶω
πλείονι ἀκράτῳ ἅπαντας τοὺς ἐλέφαν-
τας ποτίσαι, ὄντας τὸν ἀριθμὸν πεν-
τακοσίους, καὶ ἀγριωθέντας τῇ τοῦ
πόματος ἀφθόνῳ χορηγίᾳ εἰσαγαγεῖν
πρὸς συνάντησιν τοῦ μόρου τῶν Ἰου-
δαίων. ³ ὁ μὲν τὰδε προστάσων ἐ-
τρέπετο πρὸς τὴν εὐωχίαν, συναγα-

γὼν τοὺς μάλιστα τῶν φίλων καὶ τῆς
στρατίας ἀπεχθῶς ἔχοντας πρὸς τοὺς
Ἰουδαίους. ⁴ ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης τὸ
προσταγὲν ἀραρότως Ἑρμων συνετέ-
λει. ⁵ οἷτε πρὸς τοῦτοις λειτουργοὶ κα-
τὰ τὴν ἐσπέραν ἐξιόντες τὰς τῶν τα-
λαιπάρων ἐδέσμευον χεῖρας, τὴν τε
λοιπὴν ἐμχανῶντων περὶ αὐτοὺς ἀσφά-
λειαν, ἐννῦνον δόξαντας ὁμοῦ λήψε-
σθαι τὸ φύλον πέντας τῆς ὀλεθρίας.
⁶ οἱ δὲ πάσης σκίπης ἔρμαιοι δοκοῦν-
τες εἶναι τοῖς ἔθνεσιν Ἰουδαῖοι, διὰ
τὴν πάντοθεν περιέχουσιν αὐτοὺς με-
τα δεσμῶν ἀνάγκη, ⁷ τὸν παντοκρά-
τορα κύριον καὶ πάσης δυνάμεως δυ-
ναστεύοντα, ἐλεγκονα θεὸν αὐτῶν καὶ
πατέρα, δυσκαταπαύστῳ βοῇ πάντες
μετὰ δακρύων ἐπεκαλέσαντο δεόμενοι,
⁸ τὴν κατ' αὐτῶν μεταστρέψαι βου-
λὴν ἀνοσίαν, καὶ ῥύσασθαι αὐτοὺς
μετὰ μεγαλομεροῦς ἐπιφανείας ἐκ τοῦ
παρὰ πόδας ἐν ἐτοίμῳ μόρου. ⁹ τού-
των μὲν οὖν ὑπεράνους ἡ λιτανεία ἀνέ-
βαινεν εἰς οὐρανόν. ¹⁰ ὁ δὲ Ἑρμων
τοὺς ἀνῆλθεις ἐλέφαντας ποτίσας πε-
πληρωμένους τῆς τοῦ οἴνου πολλῆς
χορηγίας καὶ τοῦ λιθάνου μεμεστωμέ-
νους, ὕρθριος ἐπὶ τὴν αὐλὴν παρῆν
περὶ τούτων προσαγγέλλαι τῷ βασιλεῖ.
¹¹ τοῦτο δ' ἀπ' αἰῶνος χρόνου κτίσμα
καλὸν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ἐπιβαλλό-
μενον ὑπὸ τοῦ χαρίζομένου πᾶσιν, οἷς
ἂν αὐτὸς θελήσῃ, ὕπνου μέρος ἀπέ-
στειλε πρὸς τὸν βασιλέα. ¹² καὶ ἡδί-
στῳ καὶ βαθεῖ κατεσχέθη τῇ ἐνεργείᾳ
τοῦ δεσπότου, τῆς ἀθέσμου μὲν προ-
θέσεως πολὺν διεσφαλμένος, τοῦ δὲ ἀ-
μεταθέτου λογισμοῦ μεγάλως διεψευ-
σμένος. ¹³ οἱ δὲ Ἰουδαῖοι τὴν προση-
μανθεῖσαν ὥραν διαφυγόντες τὸν ἄ-
γιον ᾔρουν θεὸν αὐτῶν. καὶ πάλιν
ἤξιουν τὸν εὐκατάλλακτον, δεῖξαι τῆς
μεγαλοσθενείας αὐτοῦ χειρὸς ὁράτος
ἔθνεσιν ὑπερφράνους. ¹⁴ μεσοῦσας δὲ
ἡδὴ τῆς δεκατῆς ὥρας σχεδόν, ὁ πρὸς
ταῖς κλήσεισι τεταγμένος, ἀθρόους τοὺς
κλητοὺς ἰδὼν, ἐνύξε προσελθὼν τὸν
βασιλέα. ¹⁵ καὶ μόλις διεγείρας ὑπὲρ
δείξε τὸν τῆς συμποσίας καιρὸν ἤδη
παρατρέχοντα, τὸν περὶ τούτων λο-
γὸν ποιούμενος. ¹⁶ ὃν ὁ βασιλεὺς λο-
γισά-

γισάμενος, καὶ τραπείς εἰς τὸν πότον, ἐκέλευσε τοὺς παραγεγονότας εἰς τὴν συμποσίαν ἀντικρυς ἀνακλιθῆναι αὐτοῦ. ¹⁷ οὐ καὶ γενομένου, παρῆναι εἰς εὐσχίαν δόντας ἑαυτούς, τὸ παρὸν τῆς συμποσίας ἐπιπολὺ γεραιρομένους εἰς εὐφροσύνην καταθέσθαι μέρος. ¹⁸ ἐπιπλείον δὲ προβαίνουσης τῆς ὁμιλίας, τὸν Ἑρμωνα μεταπεμφάμενος ὁ βασιλεὺς, μετὰ πικρᾶς ἀπειλῆς ἐπυνθάνετο, τίνας ἔνεκεν αἰτίας εἰσέθισαν οἱ Ἰουδαῖοι τὴν παρούσαν ἡμέραν περιβεβιωότες; ¹⁹ τοῦ δὲ υποδείξαντος νυκτὸς τὸ προστάγην ἐπὶ τέλος ἡγοχέαι, καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ προσμαρτυρησάντων, ²⁰ τὴν ὁμότητα χείρονα Φαλάριδος ἐσχηκώς ἔφη, τῷ τῆς σήμερον ὕπνῳ χάριν ἔχειν αὐτοῦς. ἀνυπερθέτως δὲ εἰς τὴν ἐπιτέλλουσαν ἡμέραν κατὰ τὸ ὅμοιον ἐτοίμασον τοὺς ἐλέφαντας ἐπὶ τὸν τῶν ἀθεμίτων Ἰουδαίων ἀφανισμόν. ²¹ εἰπόντος δὲ τοῦ βασιλέως, ἀσμένως πάντες μετὰ χαρᾶς οἱ παρόντες ὁμοῦ συναινέσαντες, εἰς τὸν ἴδιον οἶκον ἕκαστος ἀνέλυσε. ²² καὶ οὐχ οὕτως εἰς ὕπνον κατεχρήσαντο τὸν χρόνον τῆς νυκτὸς, ὥς εἰς τὸ παντοίους μηχανᾶσθαι τοῖς ταιλαιπώροις δοκοῦσιν ἐμπαιγμούς. ²³ ἄρτι δὲ ἀλεκρυῶν ἕκαστοι ὄρθριοι, καὶ τὰ θηρία καθωπλικῶς ὁ Ἑρμων ἐν τῷ μεγάλῳ περιστύλῳ διεκίνη. ²⁴ τὰ δὲ κατὰ τὴν πόλιν πλήθη συνηθροιστοὶ πρὸς τὴν οἰκτροτάτην θεωρίαν, προσδοκῶντα τὴν πρωΐαν μετὰ σπουδῆς. ²⁵ οἱ δὲ Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν ἀμερῆ ἠνυχολοκούμενοι χρόνον, πολυδάκρυον ἱκετείαν ἐν μέλει γοεοῖς τείνοντες τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐδέοντο τοῦ μεγίστου θεοῦ, πάλιν αὐτοῖς βοηθῆσαι συντόμως. ²⁶ οὕτω δὲ ἡλίου βολαὶ κατεσπείροντο, καὶ τοῦ βασιλέως τοὺς φίλους ἐκδεχομένου, ὁ Ἑρμων παραστάς ἔκαλε πρὸς τὴν ἐξοδὸν, ὑποδεικνύων τὸ πρόθυμον τοῦ βασιλέως ἐν ἐτοιμῷ κεῖσθαι. ²⁷ τοῦ δὲ ἀποδεξαμένου καὶ καταπλεγέντος ἐπὶ τῇ παρανομῷ ἐξόδῳ, κατὰ πᾶν ἀγνωσίᾳ κεκρατημένος ἐπυνθάνετο, τί τὸ πρᾶγμα ἔφ' οὗ τοῦτο αὐτῷ μετὰ σπουδῆς τετελεσται; ²⁸ τοῦτο δὲ ἦν ἡ

ἐνέργεια τοῦ πάντα δεσποτεύοντος θεοῦ, τῶν πρὶν αὐτῷ μεμηχανημένων λήθην κατὰ διάνοιαν ἐντεθεικός. ²⁹ ὁ δὲ Ἑρμων ὑποδείκνυε καὶ πάντες οἱ φίλοι, τὰ θηρία καὶ τὰς δυνάμεις ἡτοιμάσθαι βασιλεῖ κατὰ τὴν σὴν ἐκτενῆ πρόθεσιν. ³⁰ ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς ῥηθείσι πληρωθεὶς βαρεὶ χόλῳ, διὰ τὸ περὶ τούτων προνοίᾳ θεοῦ διεσκέδασθαι πᾶν αὐτοῦ τὸ νόημα, ἐνατενίσας μετὰ ἀπειλῆς εἶπεν. ³¹ εἰ σοὶ γονεῖς παρῆσαν ἢ παίδων γοναί, τῇδε θηροσὶν ἀγρίοις ἰσκειάσαν ἂν δαψιλῇ θοῖναν, ἀντὶ τῶν ἀνεγκλήτων ἐμοὶ καὶ προγόνους ἐμοῖς ἀποδεδειγμένων ὁλοσχερῇ βεβαίαν πίστιν ἐξόχως, Ἰουδαίων. ³² καίπερ εἰ μὴ διὰ τὴν τῆς συντροφίας στοργὴν καὶ τῆς χρείας, τὸ ζῆν ἀντὶ τούτων ἐστερήθης. ³³ οὕτως ὁ Ἑρμων ἀπροσδόκητον καὶ ἐπικίνδυνον ὑπῆνεγκεν ἀπειλὴν, καὶ τῇ ὁράσει καὶ τῷ προσώπῳ συνεσταλῇ. ³⁴ ὁ καθὼς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρέων, τοὺς συνηθροισμένους ἀπέλυσαν ἕκαστον ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἀσχολίαν. ³⁵ οἱ τε Ἰουδαῖοι τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀκούσαντες, τὸν ἐπιφανῆ θεὸν καὶ βασιλείαν τῶν βασιλέων ἦνουν, καὶ τῇδε τῆς βοηθείας αὐτοῦ τετευχότες. ³⁶ κατὰ δὲ τούτους αὐτοῦ νόμους ὁ βασιλεὺς συστησάμενος πάλιν τὸ συμπόσιον εἰς εὐφροσύνην τραπῆναι παρεκάλε. ³⁷ τὸν δὲ Ἑρμωνα προσκαλεσάμενος μετὰ ἀπειλῆς εἶπε. ποσάκις σοὶ δεῖ περὶ τούτων αὐτῶν προστάτειν ἀθλιώτατε; ³⁸ τοὺς ἐλέφαντας ἔτι καὶ νῦν καθόπισον εἰς τὴν αὖριον ἐπὶ τὸν τῶν Ἰουδαίων ἀφανισμόν. ³⁹ οἱ δὲ συνανακείμενοι συγγενεῖς, τὴν ἄσχατον διάνοιαν αὐτοῦ θαυμάζοντες, προσφέροντο τάδε. ⁴⁰ βασιλεῦ, μέχρι τίνας ὥς ἀλόγους ἡμᾶς διαπειράξεις, προστάσων ἥδη τρίτον αὐτοὺς ἀφανίσαι, καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐκ μεταβολῆς ἀναλύων τὰ ποὶ δεδογμένα; ⁴¹ ὦν χάριν ἡ πόλις διὰ τὴν προσδοκίαν ὀγλῇ, καὶ πληθύουσα συστροφαῖς, ἦδη καὶ κινδυνεύει πολλάκις διαρπασθῆναι. ⁴² ὅθεν ὁ κατὰ πάντα Φάλις βασιλεὺς ἐμπληθυνθεὶς ἀλογιστίας, καὶ τὰς γινομένας πρὸς ἐπι-

ἐπισκοπὴν τῶν Ἰουδαίων ἐν αὐτῷ μεταβολὰς τῆς ψυχῆς παρ' οὐδέν ἡγούμενος, ἀτελείστατον ἐβεβαίωσεν ὄρκον, ὀρίσάμενος τούτους μὲν ἀνυπερέστας πέμψειν εἰς ἄδην ἐν γόνασι καὶ ποσὶ θηρίων ἡκισμένους, ⁴³ ἐπιστρατεύσαντα δὲ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν ἰσόπεδον πυρὶ καὶ δόρατι θήσεσθαι διατάχους, καὶ τὸν ἄβιτον αὐτῶν ἡμῖν ναὸν πυρὶ πρηγέα ἐν τάχει, καὶ τῶν συντελούντων ἐκεῖ θυσιάς ἐρῆμον τὸν ἅπαντα χρόνον καταστήσειν. ⁴⁴ τότε περιχαρεῖς ἀναλύσαντες οἱ φίλοι καὶ συγγενεῖς μετὰ πίστεως, διέτασσον τὰς δυνάμεις ἐπὶ τοὺς εὐκαιροτάτους τόπους τῆς πόλεως πρὸς τήρησιν. ⁴⁵ ὁ δὲ ἐλεφαντάρχης τὰ θηρία σχεδὸν εἰπεῖν εἰς κατάσθημα μανιώδεις ἀγροχῶς, εὐωδισταῖς πόμασιν οἶνου λελιβανωμένον φοβεράς κατεσκευασμένα σκευαῖς, ⁴⁶ περὶ τὴν ἑω, τῆς πόλεως ἤδη πλήθεσιν ἀναριθμήτοις κατὰ τοῦ ἵπποδρόμου καταμεμεστωμένης, εἰσελθὼν εἰς τὴν αὐλὴν ἐπὶ τὸ προκείμενον ὥτρυνε τὸν βασιλέα. ⁴⁷ ὁ δὲ ὀργῇ βαρεῖα γεμίσας θυσεβῆ φρένα παντὶ τῷ βάρει σὺν τοῖς θηρίοις ἐξώρμησε, βουλόμενος ἀτρώτῳ καρδίᾳ καὶ κόραις ὀφθαλμῶν θεάσασθαι τὴν ἐπίπονον καὶ ταλαίπωρον τῶν προσεσημασμένων καταστροφὴν. ⁴⁸ ὥς δὲ τῶν ἐλεφάντων ἐξιόντων περὶ πύλην, καὶ τῆς συνεπομένης ἐνόπλου δυνάμεως, τῆς τε τοῦ πληθους πορείας κοιορτόν ἰδόντες, καὶ βαρυηχῇ θόρυβον ἀκούσαντες οἱ Ἰουδαῖοι, ⁴⁹ ὑστάτην βίου ῥοπὴν αὐτοῖς ἐκείνην δόξαντες εἶναι τὸ τέλος τῆς ἀθλιωτάτης προσδοκίας, εἰς οἶκτον καὶ γόους τραπέντες, κατεφίλουν ἀλλήλους περιπλεκόμενοι τοῖς συγγενέσιν ἐπὶ τοὺς τραχήλους ἐπιπίπτοντες, γονεῖς παισὶ καὶ μητέρες νεάνισιν, ἕτεραι δὲ νεογνὰ πρὸς μαστοὺς ἔχουσαι βρέφη τελευταῖον ἔλκοντα γάλα. ⁵⁰ οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὰς ἔμπροσθεν αὐτῶν γεγενημένας ἀντιλήψεις ἔξ οὐρανοῦ συνιδόντες, προηκείς ὁμοθυμαδὸν ῥίψαντες ἑαυτοὺς καὶ τὰ νήπια χωρίσαντες τῶν μαστῶν, ⁵¹ ἀνέβόησαν φωνῇ μεγάλῃ σφόδρα, τὸν τῆς ἀπάσης δυνάμεως δυνάστην ἱκετεύον-

τες, οἰκτεῖραι μετὰ ἐπιφανείας αὐτοὺς ἤδη πρὸς πύλαις ἄδου καθιστώσας.
Κ Ε Φ. ζ'.
Ἐλεάζαρος δὲ τις ἀνὴρ ἐπίσημος τῶν ἀπὸ τῆς χώρας ἱερέων, ἐν προεβίῳ τῇ ἡλικίᾳ ἤδη λελογχῶς, καὶ πάσῃ τῇ κατὰ τὸν βίον ἀρετῇ κεκοσμημένος, τοὺς περὶ αὐτὸν καταστείλας πρεσβυτέρους ἐπικαλεῖσθαι τὸν ἅγιον θεὸν προσηύξατο τάδε. ² βασιλεῦ μεγαλοκράτωρ, ὕψιστε, παντοκράτωρ θεέ, τὴν πᾶσαν διακυβερνῶν ἐν οἰκτιρμοῖς κτίσιν, ³ ἐπιδε ἐπὶ Ἀβραάμ σπέρμα, ἐπὶ ἡγιασμένου τέκνα Ἰακώβ, μερίδος ἡγιασμένης σου λαὸν ἐν ξένῃ γῇ ξένον ἀδίκως ἀπολλύμενον, πατέρ. ⁴ σὺ Φαραὼ πληθύνοντα ἄρμασι, τοπρίν Αἰγύπτου ταύτης δυνάστην, ἐπαρθέντα ἀνόμω θράσει καὶ γλῶσση μεγαλοῤῃμονι, σὺν τῇ ὑπερηγάνῳ στρατιᾷ πομπούχοις ἀπώλειςας, φέγγος ἐπιφάνας ἐλείους Ἰσραὴλ γένει. ⁵ σὺ τὸν ἀναριθμήτοις δυνάμεσι γαυρωθέντα Σενναχηρείμ βαρὺν Ἀσσυρίων βασιλέα, δόρατι τὴν πᾶσαν ὑποχείριον ἤδη λαβόντα γῆν, καὶ μετωρισθέντα ἐπὶ τὴν ἁγίαν σου πόλιν, βαρεῖα λαλοῦντα κόμπῳ καὶ θράσει, δέσποτα ἔθραυσας, ἐκδήλον δεικνὺς ἔθνεσι πολλοῖς τὸ σὸν κράτος. ⁶ σὺ τοὺς κατὰ τὴν Βαβυλωνίαν τρεῖς ἑταίρους, πυρὶ τὴν ψυχὴν αὐθαίρετως δεδωκότας εἰς τὸ μὴ λατρεῖσαι τοῖς κερνοῖς, διάπυρον δροσίσας κάμινον ἐρῶς οὐκ εἰς ἀνείδεον ἀπημάντους, φλόγα πᾶσιν ἐπιπέμπας τοῖς ὑπεναντίοις. ⁷ σὺ τὸν διαβολαῖς φθόνου λένουσι κατὰ γῆς ῥιπέντα θηρεῖ βορὰν Δανιὴλ εἰς φῶς ἀνήγαγες αἰνῇ. ⁸ τὸν τε βυθοτρεφοῖς ἐν γαστρὶ κήτους Ἰωάννῃν τηκόμενον ἀφειδῶς ἀπημάνον πᾶσιν οἰκίαις ἀνείδεας πάτερ. ⁹ καὶ νῦν μιούβρι, πολέλειε, τῶν ὅλων σκεπαστὰ, τὸ τάχος ἐπιφάνηθι τοῖς ἀπὸ Ἰσραὴλ γένους, ὑπὸ δὲ ἐβδελυγμένον ἀνόμων ἐθνῶν ὑβριζομένοις. ¹⁰ εἰ δὲ ἀσεβείαις κατὰ τὴν ἀποικίαν ὁ βίος ἡμῶν ἐνέσχηται, ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ ἐχθρῶν χειρὸς, ὥς προαιρηθὲ δέσποτα ἀπόλεσον ἡμᾶς μόρῳ. ¹¹ μὴ τοῖς ματαίοις οἱ ματαιόφρονες εὐλογησάτωσαν ἐπὶ τῇ τῶν ἡγα-

ἡγαπημένων σου ἀπωλεία λέγοντες, οὐδὲ ὁ θεὸς αὐτῶν ἐξόρυστο αὐτούς. ¹² σὺ δὲ ὁ πᾶσαν ἀλήκην καὶ δυναστείαν ἔχων ἅπασαν αἰώνιε, νῦν ἐπιδε. ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς καθ' ὕβριν ἀνόμων ἀλόγιστον ἐκ τοῦ ζῆν μεθιστανομένους ἐν ἐπιβούλων τρόπῳ. ¹³ πτηξάτω δὲ ἔθνη σὴν δύναμιν ἀνίκητον σήμερον ἔντιμ, δύναμιν ἔχων ἐπὶ σωτηρίᾳ Ἰακώβ γένους. ¹⁴ ἰκετεύει σε τὸ πᾶν πλῆθος τῶν νηπίων καὶ οἱ τούτων γονεῖς μετὰ δακρύων. ¹⁵ δειχθῆτω πᾶσιν ἔθνεσιν, ὅτι μεθ' ἡμῶν εἰς κυριε, καὶ οὐκ ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν. ἀλλὰ καθὼς εἶπας, ὅτι οὐδ' ἐν τῇ γῇ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ὄντων ὑπερείδες αὐτούς, οὕτως ἐπιτέλεισον κύριε. ¹⁶ τοῦ δὲ Ἐλεάζαρου λήγοντος ἄρτι τῆς προσευχῆς, ὁ βασιλεὺς σὺν τοῖς θηρίοις καὶ παντὶ τῷ τῆς δυνάμει φρουράματι κατὰ τὸν ἱππόδρομον παρήγε. ¹⁷ καὶ θεωρήσαντες οἱ Ἰουδαῖοι μέγα εἰς οὐρανὸν ἀνέκραξαν, ὥστε καὶ τοὺς παρακλιμένους αὐλῶνας συνηχῆσαντας ἀκατάσχετον οἰμωγὴν ποιῆσαι παντὶ τῷ στρατοπέδῳ. ¹⁸ τότε ὁ μεγαλοδοξος παντοκράτωρ καὶ ἀληθινὸς θεός, ἐπιφάνας τὸ ἅγιον αὐτοῦ πρόσωπον, ἠνέωξε τὰς οὐρανίους πύλας, ἐξ ὧν δεδοξασμένοι δύο φοβεροειδεῖς ἄγγελοι κατέβησαν φανεροὶ πᾶσι πλὴν τοῖς Ἰουδαίοις, ¹⁹ καὶ ἀντέστησαν, καὶ τὴν δύναμιν τῶν ὑπεναντίων ἐπλήρωσαν ταραχῆς καὶ δειλίας, καὶ ἀκινήτοις ἐδήσαν πέδαις. ²⁰ καὶ ὑπόφρικον καὶ τὸ τοῦ βασιλέως σῶμα ἐγενήθη, καὶ λήθη τὸ θράσος αὐτοῦ τὸ βαρύθυμον ἔλαβε. ²¹ καὶ ἀπέστρεψαν τὰ θηρία ἐπὶ τὰς συνεπομένας ἐνόπλους δυνάμεις, καὶ κατεπάτουν αὐτάς καὶ ὠλόθρευον. ²² καὶ μετεστράφη τοῦ βασιλέως ἡ ὁργὴ εἰς οἶκτον καὶ δάκρυα ὑπὲρ τῶν ἐμπροσθεν αὐτῷ μεμηχανημένων. ²³ ἀκούσας γὰρ τῆς κραυγῆς, καὶ συνιδὼν πρηνεῖς ἅπαντας εἰς τὴν ἀπώλειαν, δακρύσας μετὰ ὁργῆς τοῖς φίλοις διηπειλεῖτο, λέγων. ²⁴ παραβασιλεύετε, καὶ τυράννους ὑπερβήκατε ὡμότητι. καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν ὑμῶν εὐεργέτην ἐπιχειρεῖτε τῆς ἀρχῆς

ἤδη καὶ τοῦ πνεύματος μεθιστῶν, λάθρα μηχανώμενοι τὰ μὴ συμφέροντα τῇ βασιλείᾳ. ²⁵ τίς τούς κρατήσαντας ἡμῶν ἐν πίστι τὰ τῆς χάρας ὀχυρώματα, τῆς οἰκίας ἀποστήσας ἕκαστον ἀλόγως ἡθροισεν ἐνθάδε; ²⁶ τίς τοὺς ἐξαρχῆς εὐνοίᾳ πρὸς ἡμᾶς κατὰ πάντα διαφέροντας πάντων ἐθνῶν, καὶ τοὺς χειρίστους πλεονάκεις ἀνθρώπων ἐπιδεδεγμένους κινδύνους, οὕτως ἀθέσμοις περιέβαλεν αἰκίαις; ²⁷ λύσατε, ἐκλύσατε ἄδικα δεσμά. εἰς τὰ ἴδια μετ' εἰρήνης ἐξαποστείλατε, τὰ προπεπραγμένα παραιτησάμενοι. ²⁸ ἀπολύσατε τοὺς υἱοὺς τοῦ παντοκράτορος ἐπουρανίου θεοῦ ζῶντος, ὃς ἀφ' ἡμετέρων μέχρι τοῦ νῦν προγόνων ἀπαρτῶν μετὰ δόξης εὐστάθειαν παρέχει τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν. ²⁹ ὁ μὲν οὖν ταῦτα ἔλεξεν. οἱ δὲ ἐν ἁμερεὶ χρόνῳ λυθέντες τὸν ἅγιον σωτῆρα θεὸν αὐτῶν εὐλόγουν, ἄρτι τὸν θάνατον ἐκπεφυγότες. ³⁰ εἶτα ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν ἀπαλλαγείς, τὸν ἐπὶ τῶν προσόδων προσκαλεσάμενος, ἐκέλευσεν οἶνους τε καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς εὐωχίαν ἐπιτεῖναι τοῖς Ἰουδαίοις χορηγεῖν ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, κρίνας αὐτοὺς ἐν ᾧ τόπῳ ἔδοξαν τὸν ὀλεθρον ἀναλαμβάνειν, ἐν τούτῳ ἐν εὐφροσύνῃ πάσῃ σωτηρία ἄγειν. ³¹ τότε οἱ πρὶν ἐπονειδιστοὶ καὶ πλησίον τοῦ ἄδου, μᾶλλον δ' ἐπ' αὐτῷ βεβηκότες, ἀντὶ πικροῦ καὶ δυσαιάκτου μόρου, κωθωνα σωτήριον συστησάμενοι, τὸν εἰς πτώσιν αὐτοῖς καὶ τάφον ἡτοιμασμένον τόπον κλισίας κατεμέρισαν πλήρεις χαρμονῆς. ³² καταλήξαντες δὲ θρόνου πανοδύρτον μέλος ἀνέλαβον ᾧδην πάτριον, τὸν σωτῆρα καὶ τερατοποιὸν αἰνοῦντες θεόν. οἰμωγὴν τε πᾶσαν καὶ κωκυτὸν ἀπώσάμενοι χοροὺς συνίσταντο εὐφροσύνης ἐιρηνικῆς σημεῖον. ³³ ὥς αὐτως δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς περὶ τούτων συμπόσιον βαρὺ συναγαγὼν, ἀδιαλείπτως εἰς οὐρανὸν ἀνθωμολογεῖτο μεγαλομερῶς ἐπὶ τῇ παραδόξῳ γενηθείσῃ αὐτῷ σωτηρίᾳ. ³⁴ οἱ τε πρὶν εἰς ὀλεθρον καὶ οἰωνοβρώτους αὐτοὺς ἔσεσθαι τιθέμενοι, μετὰ χαρᾶς ἀπογραψάμενοι, κατεστέναντες, αἰσχύνον

νην ἐφ' ἑαυτοὺς περιβαλλόμενοι, καὶ τὴν πυρίπνυτον τόλμαν ἀκλέως ἐσβεσμένοι. ³⁵ οἱ τε Ἰουδαῖοι, καθὼς προειρήκαμεν, συστησάμενοι τὸν προειρημένον χορόν, μετ' εὐωχίας ἐν ἐξομολογήσειν ἱλαραῖς καὶ ψαλμοῖς διηγόν, ³⁶ καὶ κοινὸν ὀρισάμενοι περὶ τούτων θεσμὸν ἐπὶ πᾶσαν τὴν παροικίαν αὐτῶν εἰς γενεάς, τὰς προειρημένας ἡμέρας ἅγειν ἐστήσαν εὐφροσύνης, οὐ πότου χάριν καὶ λιγνείας, σωτηρίας δὲ τῆς διὰ θεὸν γενομένης αὐτοῖς. ³⁷ ἐντυχόν δὲ τῷ βασιλεῖ, τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν εἰς τὰ ἴδια αἰτούμενοι. ³⁸ ἀπογράφονται δὲ αὐτοὺς ἀπὸ πέμπτης καὶ εἰκάδος τοῦ Παχὼν ἕως τῆς τετάρτης τοῦ Ἐπιφί, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα. συνίστανται δὲ αὐτῶν τὴν ἀπώλειαν ἀπὸ πέμπτης τοῦ Ἐπιφί ἕως ἑβδόμης, ἡμέραις τρισίν. ³⁹ ἐν αἷς καὶ μεγαλοδόξως ἐπιφάνας τὸ ἔλεος αὐτοῦ ὁ τῶν ὅλων δυνάστης ἀπταίστους αὐτοὺς ἐρρύσατο ὁμοθυμαδόν. ⁴⁰ εὐωχούντο δὲ πάνθ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως χορηγούμενοι μέχρι τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης, ἐν ᾗ καὶ τὴν ἐντυχίαν ἐποίησαντο περὶ τῆς ἀπολύσεως αὐτῶν. ⁴¹ συναίνεσας τε αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἔγραψεν αὐτοῖς τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς κατὰ πόλιν στρατηγούς μεγαλοψύχως τὴν ἐκτενίαν ἔχουσιν.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ τοῖς κατ' Αἴγυπτον στρατηγοῖς καὶ πᾶσι τοῖς τεταγμένοις ἐπὶ πραγμάτων χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι. ² ἐρρῶμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, κατευθύναντος ἡμῖν τοῦ μεγάλου θεοῦ τὰ πράγματα καθὼς προαιρούμεθα. ³ τῶν φίλων τινες, κακοθηεῖα πυκνότερον ἡμῖν παρακείμενοι, συνέπεισαν ἡμᾶς εἰς τὸ τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλείαν Ἰουδαίους, συναθροίσαντας σύστημα, κολάσασθαι ξενίζουσας ἀποστατῶν τιμωρίαις. ⁴ προσφερόμενοι μῆποτε εὐσταθήσιν τὰ πράγματα ἡμῶν, δι' ἣν ἔχουσιν οὗτοι πρὸς πάντα τὰ ἔθνη δυσμένειαν, μέχρις ἂν συντελεσθῇ τοῦτο. ⁵ οὐ καὶ δεσμίους καταγαγόντες αὐτοὺς μετὰ συκυμῶν ὡς ἀνδράποδα, μᾶλλον δὲ ὡς

ἐπιβούλους, ἄνευ πάσης ἀνακρίσεως καὶ ἐξετάσεως ἐπεχείρησαν ἀνελεῖν, νόμου Σκυθῶν ἀγριοτέραν ἐμπεπορημένοι ὠμότητα. ⁶ ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τούτοις σκληρότερον διαπειλησάμενοι, καθ' ἣν ἔχομεν πρὸς ἀπαντας ἀνθρώπους ἐπικείμεν, μόγις τὸ ζῆν αὐτοῖς χαρισάμενοι, καὶ τὸν ἐπουράνιον θεὸν ἐγγνωκότες ἀσφαλῶς ὑπερησπικοτα τῶν Ἰουδαίων, ὡς πατέρα ὑπὲρ υἱῶν διαπαντὸς ὑπερμαχοῦντα, ⁷ τὴν τε τοῦ φίλου ἣν ἔχουσι πρὸς ἡμᾶς βεβαίαν καὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν εὐνοίαν ἀναλογισάμενοι δικαίως ἀπολελύκαμεν πάσης καθ' ὄντινον αἰτίας τρόπον. ⁸ καὶ προστετάχαμεν ἐκάστῳ πάσης εἰς τὰ ἴδια ἐπιστρέφειν, ἐν παντί τόπῳ μητενὸς αὐτοῦς τὸ σύνολον καταβλάπτοντος, μήτε ὀνειδίζειν περὶ τῶν γεγεννημένων παρὰ λόγον. ⁹ γινώσκετε γάρ, ὅτι κατὰ τούτων ἑάν τι κακοτεχνήσωμεν πονηρὸν, ἢ ἐπιλυπήσωμεν αὐτοὺς τὸ σύνολον, οὐκ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν πάσης δεσπόζοντα δυνάμεως θεὸν ὕψιστον ἀντικείμενον ἡμῖν ἐπ' ἐκδικήσει τῶν πραγμάτων κατὰ πᾶν ἀφεικτως διαπαντὸς ἔσομεν. ἐρρῶσθε ¹⁰ λαβόντες δὲ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην οὐκ ἐσπούδασαν εὐθὺς γενέσθαι περὶ τὴν ἀφοδὸν, ἀλλὰ τὸν βασιλεῖα προσέξισαν τοὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων τὸν ἅγιον θεὸν αὐθαίρετως παραβεβηκότας καὶ τοῦ θεοῦ τὸν νόμον, τυχεῖν δι' αὐτῶν τῆς ὀφειλομένης κολάσεως, ¹¹ προσφερόμενοι τοὺς γαστροὺς ἔνεκν τὰ θεῖα παραβεβηκότας προστάγματα, μηδέποτε εὐνοήσειν μηδὲ τοῖς τοῦ βασιλέως πράγμασιν. ¹² ὁ δὲ τ' ἀληθὲς αὐτοὺς λέγειν παραδεδάμενος καὶ συναίνεσας ἔδωκεν αὐτοῖς αἰετιὰν πάντων, ὅπως τοὺς παραβεβηκότας τοῦ θεοῦ τὸν νόμον ἐξολοθρεύσωσι κατὰ πάντα τὸν ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τόπον μετὰ παρῶν βασιλεῶν ἄνευ πάσης βασιλικῆς ἐξουσίας ἢ ἐπιοκέψεως. ¹³ τότε κατευφημήσαντες αὐτόν, ὡς πρόπον ἦν, οἱ τούτων ἱερεῖς, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἐπιφωνήσαντες τὸ ἀλληλούϊα, μετὰ χαρᾶς ἀνέλυσαν. ¹⁴ τότε τὸν ἐμπεσόντα τῶν μεμιασμένων ὁμοεθνή κατὰ τὴν ὁδὸν

ὁδὸν ἐκολάζοντο, καὶ μετὰ παραδειγματισμῶν ἀνῆλθον. ¹⁵ ἐκείνη δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἀνείλον ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους ἄνδρας, καὶ ἤγαγον εὐφροσύνην μετὰ χαρᾶς τοὺς βεβήλους χειρωσάμενοι. ¹⁶ αὐτοὶ δὲ οἱ μέχρι θανάτου τὸν θεὸν ἐσχηκότες, παντελῇ σωτηρίας ἀπόλαυσιν εὐληφότες, ἀνέβλεψαν ἐκ τῆς πόλεως παντοίοις εὐωδιστατοῖς ἀνθεσι κατεστεμμένοι μετ' εὐφροσύνης καὶ βοῆς, ἐν αἰνοῖς καὶ παμμέλεσιν ὕμνοις εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν αἰωνίῳ σωτῇρι τοῦ Ἰσραήλ. ¹⁷ παραγενηθέντες δὲ εἰς Πτολεμαῖδα τὴν ὀνομαζομένην διὰ τὴν τοῦ τόπου ιδιότητα ῥοδοφόρον, ἐν ἣ προσέμεινεν αὐτοὺς ὁ στόλος κατὰ κοινὴν αὐτῶν βουλὴν ἡμέρας ἑπτὰ, ¹⁸ ἐκεῖ ἐποίησαν πότον σωτήριον, τοῦ βασιλέως χορηγήσαντος αὐτοῖς εὐψύχως τὰ πρὸς τὴν ἄφιξιν πάντα ἑκάστῳ ἕως εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν. ¹⁹ καταχθέντες δὲ μετ'

εἰρήνης ἐν ταῖς πρεπούσαις ἐξομολογήσειν, ὡς αὐτῶς καὶ ἐστήσαν καὶ ταύτας ἄγειν τὰς ἡμέρας ἐπὶ τὸν τῆς παροικίας αὐτῶν χρόνον εὐφροσύνης. ²⁰ ὥς καὶ ἀνιερῶσαντες ἐν στήλῃ κατὰ τὸν τῆς συμποσίας τόπον προσευχῇ καθιδρύσαντες, ἀνέλυσαν ἄσινεῖς, ἐλευθεροὶ, ὑπερχαρεῖς, διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης καὶ ποταμοῦ ἀνασσωζόμενοι τῇ τοῦ βασιλέως ἐπιταγῇ, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν. ²¹ καὶ πλείστην ἡ ἐμπροσθεν ἐν τοῖς ἐχθροῖς ἐξουσίαν ἐσχηκότες μετὰ δόξης καὶ φόβου, τὸ σύνολον ὑπὸ μηδενὸς διασεισθέντες τῶν ὑπαρχόντων. ²² καὶ πάντα τὰ ἑαυτῶν πάντες ἐκομίσαντο ἐξ ἀπογραφῆς, ὥστε τοὺς ἔχοντάς τι μετὰ φόβου μεγίστου ἀποδοῦναι αὐτοῖς, τὰ μεγαλεῖα τοῦ μεγίστου θεοῦ ποιήσαντος τελείως ἐπὶ σωτηρίᾳ αὐτῶν. ²³ εὐλογητὸς ὁ ῥύστης Ἰσραὴλ εἰς τοὺς αἰὲς χρόνους. Ἀμήν.

INDEX LOCORUM VETERIS TESTAMENTI QUI IN NOVO VEL IPSIS VERBIS AFFERUNTUR VEL

— HOS LUNULIS INCLUSIMUS —

ALIUO MODO RESPICIUNTUR, CERTE VIDENTUR RESPICI.

GENESIS.

- I, 1. 6.....(2 Petr. 3, 5.)
 3.....(Hebr. 11, 3.)
 27.....(1 Cor. 11, 7.) Mt. 19, 4.
           Mc. 10, 6.
- II, 2.....Hebr. 4, 4.
 7.....1 Cor. 15, 45.
 9.....(Apoc. 22, 2.)
 22.....(1 Cor. 11, 8.)
 23.....Eph. 5, 30.
 24.....Mt. 19, 5. Mc. 10, 7 sq.
           1 Cor. 6, 16. Eph. 5, 31.
- III, 1.....(Apoc. 12, 9.)
 13.....(2 Cor. 11, 3.)
 16.....(1 Cor. 11, 3.)
- IV, 4.....(Hebr. 11, 4.)
 8 sqq. (Mt. 23, 25. Lc. 11, 51.
           Hebr. 12, 24. 1 Ioh. 3,
           12. Iud. 11.)
- V, 24.....(Hebr. 11, 5.)
- VI, 5 sqq. (Mt. 24, 37. Lc. 17, 26.
           1 Petr. 3, 20. 2 Petr.
           2, 5. 3, 6.)
 22.....(Hebr. 11, 7.)
- IX, 6.....(Apoc. 13, 10.)
- XII, 1.....Act. 7, 3.
 3.....Gal. 3, 8. Act. 3, 35.
           (Hebr. 11, 8.)
 5.....(Act. 7, 4.)
 7.....(Hebr. 11, 9.)
- XIV, 18.....(Hebr. 7, 1.)
 20.....Hebr. 7, 2.
- XV, 5.....Rom. 4, 18.
 6.....Rom. 4, 3. Gal. 3, 6.
           Iac. 2, 23.
 13 sq. Act. 7, 6 sq.
- XVII, 5.....Rom. 4, 17.
 7.....(Lc. 1, 55.)
 10.....(Act. 7, 8. Rom. 4, 11.)
- XVIII, 10.....Rom. 9, 9.
 12.....(1 Petr. 3, 6.)
- XIX, 1 sqq. (2 Petr. 2, 6 sqq. Iud. 7.)
 24.....(Lc. 17, 29.)
 26.....(Lc. 17, 32.)
- XXI, 2.....(Hebr. 11, 11. Gal. 4, 22.)
 10.....Gal. 4, 30.
 12.....Rom. 9, 7. Hebr. 11, 18.

- XXII, 1 sqq. (Hebr. 11, 17.)
 9.....(Iac. 2, 21.)
 12.....(Hebr. 11, 17.)
 16.....(Lc. 1, 73.)
 17.....Hebr. 6, 14.
 18.....Act. 3, 25. (Gal. 3, 16.)
- XXV, 23.....Rom. 9, 12.
 34.....(Hebr. 12, 16.)
- XXVII, 27 sqq. (Hebr. 11, 20.)
 34.....(Hebr. 12, 17.)
 39 sq.....(Hebr. 11, 20.)
- XXVIII, 12.....(Ioh. 1, 52.)
- XXXVII, 11. 28. (Act. 7, 9.)
- XLVII, 9.....(Hebr. 11, 13.)
 31.....(Hebr. 11, 21.)
- XLVIII, 9. 16. (Hebr. 11, 21.)
- IL, 9.....(Apoc. 5, 5.)
 L, 24 sq.....(Hebr. 11, 22.)

EXODUS.

- I, 7 sq. (Act. 7, 17 sq.)
 15 sqq. (Act. 7, 19.)
- II, 2.....(Act. 7, 20. Hebr. 11, 23.)
 5. 10. (Act. 7, 21 sq.)
 11.....(Act. 7, 24.)
 13 sqq. Act. 7, 26 sqq.
 15.....(Hebr. 11, 27.)
- III, 2.....(Act. 7, 30.)
 5.....Act. 7, 33.
 6.....Act. 7, 32. Mt. 22, 32.
           Mc. 12, 26. Lc. 20, 38.
 7. 10. Act. 7, 34.
 12.....(Act. 7, 7.)
- VI, 1. 6.....(Act. 13, 17.)
- VII, 3 sqq. (Act. 7, 36.)
 11. 22. (2 Tim. 3, 8.)
- IX, 9.....(Apoc. 16, 2.)
 16.....Rom. 9, 17.
 23.....(Apoc. 8, 7.)
 29.....(1 Cor. 10, 26.)
- XII, 21 sqq. (Hebr. 11, 28.)
 40.....(Act. 7, 6. Gal. 3, 17.)
 41.....(Hebr. 11, 27.)
 46.....Ioh. 19, 36.
- XIII, 2.....Lc. 2, 23.
- XIV, 21.....(1 Cor. 10, 1.)
 22.....(1 Cor. 10, 1. Hebr. 11, 29.)
 28.....(Hebr. 11, 29.)

EXODUS.

- XV, 1.....(Apoc. 15, 3.)
 4.....(Hebr. 11, 29.)
 XVI, 15.....(Ioh. 6, 49 sq. 1 Cor. 10, 3.)
 18.....2 Cor. 8, 15.
 33.....(Hebr. 9, 4.)
 XVII, 6.....(1 Cor. 10, 4.)
 XIX, 3.....(Act. 7, 38.)
 5 sq. (1 Petr. 2, 9. Apoc. 1, 6.)
 13.....Hebr. 12, 20.
 16.....(Act. 7, 38.)
 18.....(Hebr. 12, 18. Apoc. 9, 2.)
 XX, 12.....Mt. 15, 4. 19, 19. Mc. 7,
 10. Eph. 6, 2 sq.
 13 sqq. Mt. 19, 18. 5, 21. 27. Mc.
 10, 19. Lc. 18, 20. Rom.
 13, 9. Iac. 2, 11.
 17.....Rom. 7, 7.
 XXI, 16 (17). Mt. 15, 4. Mc. 7, 10.
 24.....Mt. 5, 38.
 XXII, 23.....Act. 23, 5.
 XXIII, 20.....(Mt. 11, 10. Mc. 1, 2.)
 22.....(1 Petr. 2, 9. Apoc. 1, 6.)
 XXIV, 3.....(Hebr. 9, 19.)
 8.....Hebr. 9, 20.
 XXV, 8.....(Act. 7, 44.)
 10 sqq. (Hebr. 9, 45.)
 40.....Hebr. 8, 5.
 XXIX, 14.....(Hebr. 13, 11.)
 XXX, 10.....(Hebr. 9, 7.)
 XXXII, 1.....Act. 7, 40.
 6.....1 Cor. 10, 7.
 XXXIII, 19.....Rom. 9, 15.
 XXXIV, 30.....(2 Cor. 3, 7.)
 33.....(2 Cor. 3, 13.)

LEVITICUS.

- II, 13.....(Mc. 9, 49.)
 XI, 44.....1 Petr. 1, 16.
 XII, 3 sq. (Ioh. 7, 22. Lc. 2, 21 sq.)
 8.....Lc. 2, 24.
 XIV, 2.....(Mt. 8, 4. pp.)
 XVI, 27.....(Hebr. 13, 11.)
 XVIII, 5.....Rom. 10, 5. Gal. 3, 12.
 (Lc. 10, 28.)
 XIX, 2.....(1 Petr. 1, 16.)
 12.....(Mt. 5, 33.)
 18.....Mt. 5, 43. 19, 19. 22, 39.
 Mc. 12, 31. Lc. 10, 27.
 Rom. 13, 9. Gal. 5, 14.
 Iac. 2, 8.
 XX, 10.....(Ioh. 8, 5.)
 XXIV, 16.....(Ioh. 19, 7.)
 20.....(Mt. 5, 38.)
 XXV, 23.....(1 Petr. 2, 11.)
 XXVI, 12.....2 Cor. 6, 16.

NUMERI.

- VI, 3.....(Lc. 1, 15.)
 XII, 7.....(Hebr. 3, 2.)
 XIV, 12.....(Iud. 5.)
 22 sqq. (Hebr. 3, 8 sqq.)

- XIV, 29.....(1 Cor. 10, 5.)
 XVI, 1.....(Iud. 11.)
 5.....2 Tim. 2, 19.
 26.....(2 Tim. 2, 19.)
 XVII, 8 sqq. (Hebr. 9, 4.)
 XXI, 5 sq. (1 Cor. 10, 9.)
 9.....(Ioh. 3, 14.)
 XXII, 5.....(2 Petr. 2, 15. Iud. 11.)
 XXV, 1 sqq. (1 Cor. 10, 8. Apoc. 2, 14.)
 XXVIII, 9.....(Mt. 12, 5.)

DEUTERONOMIUM.

- I, 31.....(Act. 13, 18.)
 IV, 2.....(Apoc. 22, 19.)
 24.....(Hebr. 12, 29.)
 37.....(Act. 13, 17.)
 V, 13.....(Lc. 13, 14.)
 VI, 4.....Mc. 12, 29.
 5.....Mc. 12, 30. Mt. 22, 37
 Lc. 10, 27.
 13.....Mt. 4, 10. Lc. 4, 8.
 16.....Mt. 4, 7. Lc. 4, 12.
 VIII, 3.....Mt. 4, 4. Lc. 4, 4.
 IX, 19.....Hebr. 12, 21.
 X, 14.....(1 Cor. 10, 26.)
 XVII, 6.....(Hebr. 10, 28.)
 7.....(1 Cor. 5, 13.)
 XVIII, 1.....(1 Cor. 9, 13.)
 18.....Act. 3, 22. 7, 37.
 19.....Act. 3, 23.
 XIX, 15.....(Mt. 18, 16.) Ioh. 8, 17.
 XXI, 23.....Gal. 3, 13.
 XXII, 21.....(Ioh. 8, 5.)
 XXIV, 1(3). Mt. 5, 31. 19, 7. Mc. 10, 4.
 4.....1 Cor. 9, 9. 1 Tim. 5, 18.
 XXV, 5.....Mt. 22, 24. Mc. 12, 19.
 Lc. 20, 28.
 XXVII, 26.....Gal. 3, 10.
 XXIX, 18.....(Hebr. 12, 15.)
 XXX, 12 sqq. Rom. 10, 6 sqq.
 XXXII, 21.....Rom. 10, 19.
 35.....Rom. 12, 19.
 35 sq. Hebr. 10, 30.
 43.....Rom. 15, 10.

IOSUA.

- I, 5.....Hebr. 13, 5.
 III, 14.....(Act. 7, 45.)
 VI, 20(19). (Hebr. 11, 30.)
 25(24). (Hebr. 11, 31. Iac. 2, 25.)
 XIV, 1.....(Act. 13, 19.)

IUDICUM.

- II, 16.....(Act. 13, 20.)
 IV, 6.....(Hebr. 11, 32.)
 VI, 11.....(Hebr. 11, 32.)
 XI, 1.....(Hebr. 11, 32.)
 XIII, 5.....(Mt. 2, 23.)
 24.....(Hebr. 11, 32.)

I. SAMUELIS.

- III, 20.....(Hebr. 11, 32.)
 VIII, 5.....(Act. 13, 21.)

X, 21.....(Act. 13, 21.)
XIII, 14.....(Act. 13, 22.)
XXI, 6.....(Mt. 12, 3 sqq. pp.)

II. SAMUELIS.

II, 4.....(Hebr. 11, 32.)
VII, 2.....(Act. 7, 46.)
14.....Hebr. 1, 5.

I. REGUM.

II, 10.....(Act. 13, 36.)
VI, 1.....(Act. 7, 47.)
X, 1.....(Mt. 12, 42. Lc. 11, 31.)
XVI, 31.....(Apoc. 2, 20.)
XVII, 1 sqq. (Iac. 5, 17.)
9.....(Lc. 4, 25 sq. Hbr. 11, 35.)
XIX, 10.....Rom. 11, 3.
18.....Rom. 11, 4.
XXII, 17.....(Mt. 9, 36.)

II. REGUM.

I, 10.....(Lc. 9, 54.)
IV, 1 sqq. (Hebr. 11, 35.)
V, 14.....(Lc. 4, 27.)
IX, 22.....(Apoc. 2, 20.)

II. CHRONICORUM.

XXIV, 21.....(Mt. 23, 35. Lc. 11, 51.)

IOBUS.

I, 21 sq. (Iac. 5, 11.)
V, 13.....1 Cor. 3, 19.
XLI, 3.....Rom. 11, 35.
XLII, 10.....(Iac. 5, 11.)

PSALMI.

II, 1 sq. Act. 4, 25 sq.
7.....Act. 13, 33. Hebr. 1, 5, 5, 5.
9.....(Apoc. 12, 5. 19, 15.)
IV, 5.....(Eph. 4, 26.)
V, 10.....Rom. 3, 13.
VI, 9.....(Lc. 13, 27.)
VIII, 3.....Mt. 21, 16.
5 sqq. Hebr. 2, 6 sqq.
7.....1 Cor. 15, 27.
IX, 28(X, 7). Rom. 3, 14.
XIII(XIV), 1-3.....Rom. 3, 10-18.
XV(XVI), 8-11.....Act. 2, 25-28.
10.....Act. 13, 35.
XVII(XVIII), 50.....Rom. 15, 9.
XVIII(XIX), 5.....Rom. 10, 18.
XXI(XXII), 2.....Mt. 27, 46. Mc. 15, 34.
9.....(Mt. 27, 43.)
19.....Ioh. 19, 24.
23.....Hebr. 2, 12.
XXIII(XXIV), 1.....1 Cor. 10, 26.
XXX(XXXI), 6.....(Lc. 23, 46.)
XXXI(XXXII), 1.....Rom. 4, 7 sq.
XXXIII(XXXIV), 9.....(1 Petr. 2, 3.)
13-17.....1 Petr. 3, 10-12.
21.....Ioh. 19, 36.

XXXIV(XXXV), 19.....(Ioh. 15, 25.)
XXXV(XXXVI), 2.....Rom. 3, 18.
XXXVI(XXXVII), 11.....(Mt. 5, 5.)
XXXVIII(XXXIX), 13.....(Hebr. 11, 13.)
XXXIX(XL), 7sq. Hebr. 10, 5-7.
XL(XLI), 10.....Ioh. 13, 18. (Act. 1, 16.)
XLIII(XLIV), 23.....Rom. 8, 36.
XLIV(XLV), 7 sqq. Hebr. 1, 8 sq.
L(LI), 6.....Rom. 3, 4.
LII(LIII), 2 sqq. Rom. 3, 10 sqq.
LIV(LV), 23.....(1 Petr. 5, 7.)
LXVII(LXVIII), 19.....Eph. 4, 8.
LXVIII(LXIX), 5.....Ioh. 15, 25.
10.....Ioh. 2, 17. Rom. 15, 3.
22.....(Mt. 27, 34. 48. Ioh. 19, 28.)
23 sq. Rom. 11, 9 sq.
26.....Act. 1, 20.
LXXVII(LXXVIII), 2.....Mt. 13, 35.
24.....Ioh. 6, 31.
LXXXI(LXXXII), 6.....Ioh. 10, 34.
LXXXVIII(LXXXIX), 4 sq. (Act. 2, 30.)
21.....Act. 13, 22.
LXXXIX(XC), 4.....2 Petr. 3, 8.
XC(XCI), 11 sq. Mt. 4, 6. Lc. 4, 10.
XCIII(XCIV), 11.....1 Cor. 3, 20.
XCIV(XCV), 7-11.....Hebr. 3, 7-9.
XCVI(XCVII), 7.....Hebr. 1, 6.
CI(CII), 26-28.....Hebr. 1, 10-12.
CIII(CIV), 4.....Hebr. 1, 7.
CVIII(CIX), 8.....Act. 1, 20.
CIX(CX), 1.....Mt. 22, 44. Mc. 12, 36. Lc. 20, 42.
Act. 2, 34 sq. 1 Cor. 15, 25. Hebr. 1, 13. 10, 13.
4.....Hebr. 7, 17. 21, 5. 6. (Ioh. 12, 34.)
CXI(CXII), 9.....2 Cor. 9, 9.
CXV(CXVI), 10.....2 Cor. 4, 13. (Rom. 3, 4.)
CXVI(CXVII), 1.....Rom. 15, 11.
CXVII(CXVIII), 6.....Hebr. 13, 6.
22 sq. Mt. 21, 42. Mc. 12, 10 sq. Lc. 20, 17. Act. 4, 11.
1 Petr. 2, 7.
25 sq. (Mt. 21, 9. Mc. 11, 10. Lc. 19, 38.)
(Mt. 23, 39. Lc. 13, 35. Io. 12, 13.)
CXVIII(CXIX), 105.....(2 Petr. 1, 19.)
CXXXIX(CXL), 4.....Rom. 3, 13.
PROVERBIA.
III, 11 sq.....Hebr. 12, 5 sq.
34.....Iac. 4, 6. 1 Petr. 5, 5.
IV, 26.....(Hebr. 12, 13.)
IX, 31.....1 Petr. 4, 18.
XXII, 8.....2 Cor. 9, 7.
XXIV, 21.....(1 Petr. 2, 17.)
T t t

- XXV, 21 sq. (Rom. 12, 20.)
 XXVI, 11.....2 Petr. 2, 22.
- COHELETH.
- V, 14.....(1 Tim. 6, 7.)
- SIRACIDES.
- XXVIII, 2.....(Mt. 6, 12.)
 XLIV, 16.....(Hebr. 11, 5.)
- HOSEA.
- I, 10. (II, 1.).....Rom. 9, 26.
 II, 23(25).....Rom. 9, 25. (1 Petr. 2, 10.)
 VI, 6.....Mt. 9, 13. 12, 7.
 X, 8.....Lc. 23, 30. (Apoc. 6, 16.)
 XI, 1.....Mt. 2, 15.
 XIII, 14.....1 Cor. 15, 55.
- AMOS.
- V, 25-27....Act. 7, 42 sq.
 IX, 11 sq. Act. 15, 16 sq.
- MICHA.
- IV, 9 sq. (Apoc. 12, 1 sq.)
 V, 2(1).....Mt. 2, 6. (Ioh. 7, 42.)
 VII, 6.....(Mt. 10, 35 sq.)
- IOEL.
- II, 28 sqq. (III, 1 sqq.).....Act. 2, 17 - 21.
 32. (III, 5.).....Rom. 10, 13.
 III, 13(18).....(Apoc. 14, 15.)
- IONAS.
- II, 1.....(Mt. 12, 40. Lc. 11, 29 sq.)
 III, 5.....(Mt. 12, 41. Lc. 11, 32.)
- HABACUC.
- I, 5.....Act. 13, 41.
 II, 3 sq. Hebr. 10, 37 sq.
 4.....Rom. 1, 17. Gal. 3, 11.
- HAGGAEUS.
- II, 6.....Hebr. 12, 26.
- ZACHARIAS.
- III, 2.....Iud. 9.
 IV, 2.....(Apoc. 11, 4.)
 10.....(Apoc. 5, 6.)
 VI, 1 sqq. (Apoc. 6, 2 sqq.)
 IX, 9.....Mt. 21, 5. Ioh. 12, 15.
 XI, 12.....(Mt. 26, 15.)
 13.....Mt. 27, 9 sq.
 XII, 10.....Ioh. 19, 37. (Apoc. 1, 7.)
 XIII, 7.....Mt. 26, 31. Mc. 14, 27.
- MALACHIAS.
- I, 2 sq.....Rom. 9, 13.
 III, 1.....Mt. 11, 10. Mc. 1, 2. Lc. 7, 27.
 IV, 5(III, 23 sq.).....(Lc. 1, 17.) (Mt. 11, 14. 17, 11.)
- IESAIAS.
- I, 9.....Rom. 9, 29.
- II, 10.....(Apoc. 6, 15.)
 V, 1 sq. (Mc. 12, 1.)
 VI, 2 sq. (Apoc. 4, 8.)
 4.....(Apoc. 15, 8.)
 9 sq. Mt. 13, 14 sq. Mc. 4, 12.
 Lc. 8, 10. Ioh. 12, 40.
 Act. 28, 26 sq.
- VII, 14.....Mt. 1, 23. Lc. 1, 31.
 VIII, 12 sq. 1 Petr. 3, 14 sq.
 14 sq. (Mt. 21, 44. Lc. 20, 18.)
 (Lc. 2, 34.)
 17 sq. Hebr. 2, 13.
 IX, 1 sq. (VIII, 23 sq.).....Mt. 4, 15 sq.
 X, 22 sq. Rom. 9, 27 sq.
 XI, 10.....Rom. 15, 12.
 15 sq. (Apoc. 16, 12.)
 XIII, 10.....Mt. 24, 29. Mc. 13, 24 sq.
 XIV, 13 sqq. (Mt. 11, 23. Lc. 10, 15.)
 XXI, 9.....(Apoc. 14, 8. 18, 2.)
 XXII, 13.....1 Cor. 15, 32.
 22.....(Apoc. 3, 7.)
 XXIII, 8.....(Apoc. 18, 23.)
 XXIV, 8 sqq. (Apoc. 18, 22.)
 XXV, 8.....1 Cor. 15, 54. (Apoc. 7, 17.)
 XXVI, 19.....(Eph. 5, 14.)
 20.....(Hebr. 10, 37.)
 XXVIII, 11 sq. 1 Cor. 14, 21.
 16.....Rom. 9, 33. 1 Petr. 2, 6.
 Rom. 10, 11.
- XXIX, 10.....Rom. 11, 8.
 13.....Mt. 15, 8 sq. Mc. 7, 6 sq.
 14.....1 Cor. 1, 19.
 16.....(Rom. 9, 20.)
 18 sq. (Mt. 11, 5.)
 XXX, 33.....(Apoc. 19, 20.)
 XXXIV, 4.....(Apoc. 6, 13 sq.)
 10.....(Apoc. 14, 11.)
 XXXV, 3 sqq. (Hebr. 12, 12 sq.)
 5.....(Mt. 11, 5.)
 10.....(Apoc. 21, 4.)
 XL, 3.....Mt. 3, 3. Mc. 1, 3. Ioh. 1, 23.
 3-5.....Lc. 3, 4 - 6.
 6-8.....1 Petr. 1, 24 sq.
 13.....Rom. 11, 34 sq. 1 Cor. 2, 16.
- XLI, 8.....(Iac. 2, 23.)
 XLII, 1-4.....Mt. 12, 18 - 21.
 XLIII, 19.....(Apoc. 21, 5.)
 21.....(1 Petr. 2, 9.)
 XLIV, 6.....(Apoc. 22, 13.)
 XLV, 9.....(Rom. 9, 20.)
 14.....(Apoc. 3, 9.)
 23.....Rom. 14, 11.
- XLVII, 7 sqq. (Apoc. 18, 7 sq.)
 II, 6.....Act. 13, 47.
 8.....2 Cor. 6, 2.
 10.....(Apoc. 7, 16.)
 L, 3.....(Apoc. 6, 12.)
 LI, 17 sqq. (Apoc. 14, 10.)
 LII, 5.....Rom. 2, 24.

- LII, 7.....Rom. 10, 15.
 11 sq. 2 Cor. 6, 17.
 15.....Rom. 15, 21.
- LIII, 1.....Ioh. 12, 38. Rom. 10, 16.
 4.....Mt. 8, 17.
 4 sq. 1 Petr. 2, 22-24.
 7 sq. Act. 3, 32 sq.
 12.....Mc. 15, 28. Lc. 22, 37.
 (Rom. 4, 25.)
- LIV, 1.....Gal. 4, 27.
 11 sqq. (Apoc. 21, 19 sq.)
 13.....Ioh. 6, 45.
- LV, 1.....(Apoc. 22, 17.)
 3.....Act. 13, 34.
 10.....(2 Cor. 9, 10.)
- LVI, 7.....Mt. 21, 13. Mc. 11, 17.
 Lc. 19, 46.
- LVII, 19.....(Eph. 2, 17.)
- LIX, 7 sq. Rom. 3, 15-18.
 20 sq. Rom. 11, 26 sq.
- LX, 3.....(Apoc. 21, 24.)
 11.....(Apoc. 21, 25.)
 19.....(Apoc. 21, 23.)
- LXI, 1 sq. Lc. 4, 18 sq.
- LXII, 11.....(Apoc. 22, 12.)
- LXIII, 2 sq. (Apoc. 14, 19, 13.)
- LXIV, 4.....1 Cor. 2, 9.
- LXV, 1 sq. Rom. 10, 20 sq.
 17.....(2 Petr. 3, 13.) (Apoc.
 21, 1.)
- LXVI, 1 sq. Act. 7, 49 sq.
 22.....(2 Petr. 3, 13.) (Apoc.
 21, 1.)
 24.....(Mc. 9, 48.)
- IEREMIAS.
- VII, 11.....Mt. 21, 13. Mc. 11, 17.
 Lc. 19, 46.
 34.....(Apoc. 18, 23.)
- IX, 23.....1 Cor. 1, 31. 2 Cor. 10, 17.
- XVIII, 6.....(Rom. 9, 20 sq.)
- XXV, 10.....(Apoc. 18, 22 sq.)
- XXVII(L), 2 sq. (Apoc. 18, 2 sq.)
- XXVIII(LI), 7...(Apoc. 17, 4, 18, 3.)

- XXVIII(LI), 8...(Apoc. 14, 8.)
 13.....(Apoc. 17, 1.)
 63 sq. (Apoc. 18, 21.)
- XXXII, 1 (XXV, 15) (Apoc. 14, 8, 18, 3.)
- XXXVIII (XXXI), 15.....Mt. 2, 18.
- 31 sq. Hebr. 8, 8 sq.
- 33 sq. Hebr. 8, 10-12. 10, 16 sq.
 Rom. 11, 27.

EZECHIEL.

- I. II.....(Apoc. 4, 5.)
- I, 24.....(Apoc. 1, 15.)
 27.....(Apoc. 1, 14.)
- II, 8 sqq. (Apoc. 10, 9 sq.)
- III, 3.....(Apoc. 10, 10.)
- IX, 4.....(Apoc. 7, 3.)
- XXVI, 16.....(Apoc. 18, 10.)
- XXVII, 2 sqq. (Apoc. 18, 9 sqq.)
 30.....(Apoc. 18, 9 sq.)
 36.....(Apoc. 18, 11.)
- XXXVII, 27.....(Apoc. 21, 3.)
- XXXVIII, 2.....(Apoc. 20, 8.)
- XXXIX, 17 sq. (Apoc. 19, 17 sq.)
- XLVIII, 31 sqq. (Apoc. 21, 11 sqq.)

DANIEL.

- IV, 27.....(Apoc. 17, 5.)
- VII, 3 sqq. (Apoc. 13, 1 sqq.)
 7 sq. (Apoc. 11, 7.)
 9 sqq. (Apoc. 20, 4, 11.)
 10.....(Apoc. 5, 11.)
 11.....(Apoc. 19, 20.)
 13.....(Mt. 26, 64. Lc. 21, 27.
 Apoc. 14, 14.)
 20 sqq. (Apoc. 17, 12.)
 25.....(Apoc. 12, 14.)
 27.....(Apoc. 11, 15.)
- VIII, 26.....(Apoc. 22, 10.)
- IX, 27.....Mt. 24, 15. Mc. 13, 14.
- X, 6.....(Apoc. 1, 14 sq.)
 13.....(Apoc. 12, 7.)
- XI, 36.....(2 Thess. 2, 4.)
- XII, 1 sqq. (Apoc. 20, 11 sqq.)
 4.....(Apoc. 10, 4, 22, 10.)

